Міністерство освіти і науки України
Вінницький національний технічний університет

Матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2025) »

15 жовтня 2024 року по 15 червня 2025 року

Збірник доповідей

Вінниця
ВНТУ
2025

УДК 001
М58

Видається за рішенням Вченої ради Вінницького національного технічного університету Міністерства освіти і науки України

ГОЛОВА РОБОЧОЇ ГРУПИ:
Віктор БІЛІЧЕНКО, ректор ВНТУ.

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВИ РОБОЧОЇ ГРУПИ:
Ірина ЄПІФАНОВА, проректор з наукової роботи;
Андрій КАШКАНОВ, директор інституту докторантури та аспірантури.

ЧЛЕНИ РОБОЧОЇ ГРУПИ:
декани факультетів;
Олена КУШНІР, провідний інженер РВВ ВНТУ;
Світлана МОГИЛА, інженер 1-ї категорії РВВ ВНТУ.

М58 Матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2025)» : збірник доповідей. [Електронний ресурс]. – Вінниця: ВНТУ, 2025. – (PDF, 3201 с.)
ISBN 978-617-8163-57-0

Збірник містить тексти доповідей конференції МН-2025, яка проводилась з 15 жовтня 2024 року по 15 червня 2025 року на базі Вінницького національного технічного університету з метою висвітлення підсумків наукової роботи пов‘язаної з проведенням студентами та дисертантами наукових досліджень, підготовкою курсових проектів, дипломних бакалаврських та магістерських проектів та дисертацій.

УДК 001

ISBN 978-617-8163-57-0

© Вінницький національний технічний університет, укладання, оформлення, 2025

Зміст

Секція Інформаційні технології та комп‘ютерна інженерія

Олексій Дмитрович Азаров, Сергій Віталійович Богомолов, Вадим Євгенович Мушинський, Владислав Вікторович Циркун МЕТОДИ ТА МІКРОПРОЦЕСОРНІ ЗАСОБИ ВИМІРЮВАННЯ ПАРАМЕТРІВ ЕЛЕКТРОННИХ КОМПОНЕНТІВ 1
Данило Вячеславович Куклій, Людмила Анатоліївна Савицька ПРОГРАМНО – АПАРАТНІ ЗАСОБИ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ БАГАТОКАНАЛЬНИХ ВІДЕОТРАНСЛЯЦІЙ 3
Валерій Вікторович Бровченко СУЧАСНІСТЬ ВЕБСЕРВІСУ ДЛЯ ОНЛАЙН-ПРОДАЖУ І ПРИМІРЮВАННЯ АКСЕСУАРІВ 6
Назар Олександрович Черневський МЕТОДИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЄМНОСТІ ТА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕРМІНУ СЛУЖБИ АКУМУЛЯТОРНИХ СИСТЕМ 9
Дар'я Вікторівна Водолазська, Леонід Віталійович Крупельницький ПОРІВНЯННЯ АЛГОРИТМІВ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ ДЛЯ ЗАДАЧ РОЗПІЗНАВАННЯ ГОЛОСУ 11
Максим Максимович Підгорний, Леонід Віталійович Крупельницький АВТОНОМНЕ КЕРУВАННЯ ПОВІТРЯНИМ ДРОНОМ ТИПУ FPV 14
Назар Олександрович Черневський, В'ячеслав Андрійович Шатайло ОГЛЯД ПРОЦЕСОРНИХ АРХІТЕКТУР X86 ТА ARM 18
Руслан Костюк РОЗРОБКА МЕТОДІВ ТА ПРОГРАМНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ПОРТФЕЛЯ ІНВЕСТИЦІЙ В ОВДП 20
Надія Романівна Григорук АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ ВИКОРИСТАННЯ НАЇВНОГО БАЙЄСОВОГО АЛГОРИТМУ У ЗАДАЧАХ КІБЕРБЕЗПЕКИ 22
В'ячеслав Андрійович Шатайло ЕНЕРГОНЕЗАЛЕЖНІСТЬ В УМОВАХ ПЕРЕБОЇВ ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ 24
Дмитро Андрійович Банарь ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРЕВАГ ВИКОРИСТАННЯ PYTHON ДЛЯ ПРОГРАМУВАННЯ ВИСОКОРІВНЕВИХ БОТІВ ДЛЯ ПЛАТФОРМИ TELEGRAM 26
Кирило Андрійович Лабутін ТЕХНОЛОГІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КАТАСТРОФОСТІЙКОСТІ ТА АВАРІЙНОГО ВІДНОВЛЕННЯ КРИТИЧНОЇ ІТ – ІНФРАСТРУКТУРИ ІНСТРУМЕНТАМИ ХМАРНИХ СЕРЕДОВИЩ 28
Олена Олексіївна Коваленко, Микола Олександрович Рейда, Олександр Олександрович Сергієнко НОВІТНІ СТРУКТУРИ ДАНИХ 31
Олександр Якімов ВПЛИВ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА ОПТИМІЗАЦІЇ ПРОМПТІВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИЯВЛЕН-НЯ ЗАГРОЗ У СИСТЕМАХ SIEM 34
Євгеній Євгенійович Стасюк, Олена Валеріївна Войцеховська ВДОСКОНАЛЕНИЙ МЕТОД АУТЕНТИФІКАЦІЇ ШЛЯХОМ ДОДАТКОВОГО ШИФРУВАННЯ МАРКЕРУ ДОСТУПУ 37
Владислав Олександрович Безруков, Наталія Вікторівна Добровольська МЕТОД КОХЕНА-САЗЕРЛЕНДА ДЛЯ ВІДСІКАННЯ ВІДРІЗКІВ У КОМП'ЮТЕРНІЙ ГРАФІЦІ 39
Максим Русланович Ольхов РОЗРОБКА МЕТОДУ ТА ПРОГРАМНОГО ЗАСОБУ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОГО ПЕРЕКЛАДУ ТЕКСТІВ У ВЕБ-ДОДАТКАХ НА ОСНОВІ НЕЙРОМЕРЕЖ 42
Михайло Миколайович Сахно, Наталія Вікторівна Добровольська КЛАСТЕРИЗАЦІЯ ТА АНАЛІЗ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРОГРАМНОГО КОДУ 44
Дмитро Вікторович Черній, Оксана Степанівна Городецька, Наталія Вікторівна Добровольська ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ОБЛІКУ ТА ПІДГОТОВКИ ДОБРОВОЛЬЦІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ 47
В'ячеслав Андрійович Шатайло, Назар Олександрович Черневський ЗАСТОСУВАННЯ ARDUINO ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ КОНТРОЛЮ ЗА МІКРОКЛІМАТОМ У АГРАРНОМУ СЕКТОРІ 51
Арсен Олександрович Лавренюк, Наталя Петрівна Бабюк PROJECT MANAGEMENT IN THE VIRTUAL ENVIRONMENT 53

Юрій Олександрович Суліма ПОРІВНЯННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕТОДІВ РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧІ ПРО ПЕРЕКРИТТЯ НАБОРУ ТОЧОК МІНІМАЛЬНОЮ КІЛЬКІСТЮ КІЛ 55
Іван Марчишин ПОРІВНЯННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ АЛГОРИТМІВ ХЕШУВАННЯ 58
Наталія Вікторівна Добровольська, Володимир Анатолійович Кушнір МЕТОД І ЗАСОБИ ВІДСЛІДКОВУВАННЯ ОБ'ЄКТІВ НА ВІДЕО В РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ 60
Андрій Віталійович Шпикуляк ОГЛЯД ТА АНАЛІЗ РОБОТИ ПРОГРАМНО-КЕРОВАНИХ МЕРЕЖ 62
Яна Іванівна Насталенко ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕЖИМІВ БЛОКОВОГО ШИФРУВАННЯ 64
В'ячеслав Андрійович Шатайло, Назар Олександрович Черневський АНАЛІЗ СТІЙКОСТІ БЛОКЧЕЙН-ПЛАТФОРМ ДО КІБЕРАТАК 67
Олександр Олегович Лукашук РОЛЬ КОМП'ЮТЕРНИХ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ СИСТЕМ У ВДОСКОНАЛЕННІ ТЕХНОЛОГІЙ БАГАТОКАНАЛЬНИХ АНАЛОГО-ЦИФРОВИХ ПЕРЕТВОРЮВАЧІВ 69
Віталій Едуардович Тушинський ВИЩА ОСВІТА ТА ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ: ПРОТИСТОЯННЯ, ІГНОРУВАННЯ ЧИ ПАРТНЕРСТВО? 74
Дмитро Анатолійович Фічковський, Наталя Вікторівна Добровольська ІНТЕГРАЦІЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ 76
Андрій Віталійович Шпикуляк ОСНОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ КВАНТОВИХ КОМП'ЮТЕРІВ 79
Богдан Юрійович Буняк, Наталія Романівна Кондратенко ДОСЛІДЖЕННЯ ШВИДКОСТІ РОБОТИ РЕКУРЕНТНОГО МЕТОДУ ГЕНЕРУВАННЯ РОЗБИТТЯ МНОЖИН 81

Олексій Дмитрович Азаров, Сергій Віталійович Богомолов, Максим Володимирович Давидун, Денис Дмитрович Клепко МЕТОД ТА МІКРОПРОЦЕСОРНІ ЗАСОБИ ОПЕРАТИВНОГО КОНТРОЛЮ СТАНУ ВОДІЯ АВТОМОБІЛЯ 84
Ілля Євгенович Кіпоренко, Олександр Олександрович Пліхта РОЗВИТОК ЗАГАЛЬНИХ ТА ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 121 «ІНЖЕНЕРІЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ» ЗА ДОПОМОГОЮ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ 87
Володимир Володимирович Шостак, Віталій Володимирович Лукічов МЕТОД ТА ЗАСІБ ВИЯВЛЕННЯ ОЗНАК КІБЕРЗЛОЧИНІВ В ТЕЛЕГРАМ КАНАЛАХ 91
Назар Олександрович Черневський ПРОТОКОЛ MQTT ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ У СФЕРІ IOT 93
Данило Андрійович Гончар, Віталій Володимирович Лукічов МЕТОДИ АНАЛІЗУ МЕРЕЖЕВИХ ПОДІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ МАШИННОГО НАВЧАННЯ 95
Олеся Петрівна Войтович, Ігор Юрійович Пилявець, Євген Валентинович Радченко ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В АУДИТІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ 98
Влас Володимирович Наконечний ПРОЕКТУВАННЯ МОБІЛЬНИХ ЗАСТОСУНКІВ 101
Дмитро Петрович Григоренко РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ В ЕПОХУ CHATGPT З ПОГЛЯДУ ВИКЛИКІВ І МОЖЛИВОСТЕЙ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ІТ-СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ 103
Олег Андрійович Семенюк, Галина Василівна Крайнічук(Шелепало) УМОВИ ВІДНОВЛЕННЯ СЕКРЕТНОГО КЛЮЧА НА ВІДКРИТИХ КОМІРКАХ ЛАТИНСЬКОГО КВАДРАТА 106
Ірина Гнатів ПСИХОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ВІЙНИ 109
Ірина Миколаївна Кобилянська, Дарія Олександрівна Ковбасюк ВПЛИВ УРБАНІЗАЦІЇ НА БЕЗПЕКУ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ 112
Володимир Віталійович Панасюк, Владислав Ігорович Лісник, Владислав Віталійович Колодій НАВЧАЛЬНЕ ПОРТФОЛІО ЯК ТЕХНОЛОГІЯ НАВЧАННЯ 115

Вікторія Володимирівна Войтко, Алла Василівна Денисюк, Олена Віталіївна Гаврилюк, Наталія Євгенівна Барчук, Віктор Вячеславович Проданець ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ВЕБЗАСТОСУНКУ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ТА ДОСЛІДЖЕННЯ РИНКУ ПРАЦІ....118
Вікторія Миколаївна Клиш, Оксана Броніславівна Залюбівська ОНЛАЙН-ЛЕКЦІЇ: ДОСВІД НАЙКРАЩИХ АМЕРИКАНСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ....121
Владислав Олександрович Каспров ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РЕКУРЕНТНИХ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ (RNN) ДЛЯ КЛАСИФІКАЦІЇ МУЗИКИ....124
Максим Анатолійович Карпенко РЕАЛІЗАЦІЯ МЕТОДУ ЛІНІЙНОЇ РЕГРЕСІЇ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ФІНАНСОВИХ ПОКАЗНИКІВ....126
Максим Анатолійович Карпенко РЕАЛІЗАЦІЯ МЕТОДУ ГРАДІЄНТНОГО БУСТИНГУ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ФІНАНСОВИХ ПОКАЗНИКІВ....129
Владислав Олександрович Каспров ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УВАГИ (ATTENTION) У КЛАСИФІКАЦІЇ МУЗИЧНИХ ТВОРІВ....132
Богдан Миколайович Коберник, Володимир Володимирович Колодний АВТОМАТИЗАЦІЯ ОБЛІКУ СТОМАТОЛОГІЧНОЇ КЛІНІКИ....134
Денис Сергійович Шульга RUST В ВБУДОВАНИХ СИСТЕМАХ....138
Кишивак Тарас Юрійович, Наталя Петрівна Бабюк РОЗРОБКА МОДЕЛІ ПРОГРАМНОГО ЗАСОБУ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ОНЛАЙН-ЧЕРГАМИ....140
Максим Романович Обертюх, Олег Михайлович Алгаш АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ВЕБ-СЕРВІСАХ ТЕХНІЧНОЇ ПІДТРИМКИ....143
Ілля Іванович Боднар АНАЛІЗ ФІШИНГОВИХ АТАК НА ОСНОВІ КОРЕЛЯЦІЙНО-РЕГРЕСІЙНОЇ МОДЕЛІ....145
Наталя Петрівна Бабюк, Назарій Сергійович Кирилюк ПІДХОДИ ДО ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧІ УПРАВЛІННЯ ЕЛЕКТРОННИМИ ЧЕРГАМИ....149
Дмитро Олександрович Сліденко, Оксана Степанівна Городецька, Данило В'ячеславович Куклій, Софія Віталіївна Городецька КОМП'ЮТЕРНА СИСТЕМА ОБРОБКИ ТА АНАЛІЗУ ДАНИХ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ....151
Олеся Петрівна Войтович, Євгеній Валентинович Радченко, Ігор Юрійович Пилявець АКТУАЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЛОКАЛЬНИХ ІНСТРУМЕНТІВ ПІДТРИМКИ АУДИТУ....156
Дмитро Васильович Кисюк, Олег Олександрович Фещенко СТВОРЕННЯ ВЕБ-ДОДАТКІВ НА PYTHON ЗА ДОПОМОГОЮ FLASK І DJANGO....159
Владислав Бугаєць СИСТЕМА АВТОМАТИЗАЦІЇ РЕАГУВАННЯ НА ІНЦИДЕНТИ БЕЗПЕКИ....161
Сергій Андрійович Велянський, Олександр Геннадійович Муращенко АВТОМАТИЗОВАНИЙ ЗБІР ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ТУРИСТИЧНИХ ДАНИХ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ....164
Руслан Ігорович Кондратюк АПАРАТНО-ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ СИСТЕМИ "РОЗУМНИЙ ПІШОХІДНИЙ ПЕРЕХІД"....166
Богдан Сергійович Примаков, Олексій Дмитрович Азаров, Ірина Сергіївна Колесник СИСТЕМА ДЛЯ ПІДТРИМКИ РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧ КІБЕРБЕЗПЕКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ГЕНЕРАТИВНИХ ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЕЙ....168
Володимир Олександрович Клименко, Володимир Анатолійович Гарнага ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦІЛІСНОСТІ ДАНИХ ПАЦІЄНТІВ В МЕДИЧНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ....171
Андрій Юрійович Вертоградський, Олексій Дмитрович Азаров СИСТЕМА ЦИФРОВОГО РЕЄСТРУВАННЯ АНАЛОГОВИХ СИГНАЛІВ....174
Андрій Ігорович Тарнавський АНАЛІЗ МЕТОДІВ ШИФРУВАННЯ ДАНИХ....176
Олена Вікторівна Герасимчук, Ірина Володимирівна Хом`юк ПРАКТИЧНЕ ВИКОРИСТАННЯ /ТЕОРІЇ ЙМОВІРНОСТЕЙ....178

Дмитро Васильович Кисюк, Максим Віталійович Заруцький ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ХМАРНИХ ОБЧИСЛЕННЯХ 181
Дмитро Васильович Кисюк, Ілля Сергійович Хрищенюк РОЗРОБКА СИСТЕМИ БЕЗПЕКИ НА ОСНОВІ БІОМЕТРИЧНИХ ДАНИХ ТА МАШИННОГО НАВЧАННЯ 183
Александер Гуіллермо Кузко Улькуанго АПАРАТНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ ДЛЯ ІОТ ЗАСТОСУВАНЬ 185
Віталій Дмитрович Яловінський РОЗРОБКА СИСТЕМИ АНАЛІЗУ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ ФЕЙКОВИХ НОВИН 187
Володимир Анатолійович Гарнага, Дмитро Анатолійович Сокол МЕТОД ТА ЗАСІБ ВИЯВЛЕННЯ ПРИХОВАНИХ ПРОЦЕСІВ В ОПЕРАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ WINDOWS 189
Владислав Віталійович Маркевич, Олександр Володимирович Кобилянський АНАЛІЗ ПРИЧИН ТРАВМАТИЗМУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ЗАХОДИ / ДЛЯ ЙОГО ЗМЕНШЕННЯ 192
Олена Вікторівна Герасимчук, Олександр Володимирович Кобилянський ВПЛИВ ТРИВАЛОЇ РОБОТИ ЗА КОМП'ЮТЕРОМ НА ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ: ШЛЯХИ МІНІМІЗАЦІЇ РИЗИКІВ 196
Софія Іванівна Кушнір, Олександр Володимирович Кобилянський ЩО ТАКЕ ПРИНЦИП «НЕВТРУЧАННЯ» ТА ЯК ВІН ПРАЦЮЄ 199
Святослав Миколайович Бойко, Олександр Володимирович Кобилянський ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ З ЕЛЕКТРОБЕЗПЕКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ 201
Антон Павлович Боровик, Олександр Володимирович Кобилянський РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ 206
Вадим Сергійович Стрілковський, Ірина Сергіївна Колесник, Микола Андрійович Очкуров ЗАСОБИ ТЕСТУВАННЯ ОПЕРАТИВНОЇ ПАМ'ЯТІ КОМП'ЮТЕРА 210
Ірина Андріївна Гнатів, Олександр Володимирович Кобилянський ОРГАНІЗАЦІЯ БЕЗПЕЧНИХ УМОВ ПРАЦІ ТА НАВЧАННЯ 212
Марія Андріївна Когут, Наталія Василівна Сачанюк-Кавецька ЧИСЛА ФІБОНАЧЧІ ТА ЗОЛОТИЙ ПЕРЕРІЗ У ФОТОГРАФІЇ І ЖИВОПИСІ 214
Тарас Володимирович Очашлюк, Наталія Василівна Сачанюк-Кавецька ДЕЯКІ ТЕХНІКИ ШВИДКОГО РАХУНКУ ПРИ ВИКОНАННІ ОПЕРАЦІЇ МНОЖЕННЯ 217
Максим Романович Обертюх, Валерій Вікторович Бровченко АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ ДОПОВНЕНОЇ РЕАЛЬНОСТІ У ВЕБ-СЕРВІСАХ ОНЛАЙН-МАГАЗИНІВ 220
Олександр Геннадійович Муращенко МЕТОД ЗМЕНШЕННЯ ГЛІТЧІВ У ЦАП ІЗ ВАГОВОЮ НАДЛИШКОВІСТЮ 222
Дмитро Васильович Шевчук, Олександр Володимирович Кобилянський ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ПСИХОФІЗИЧНЕ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ 228
Олександр Володимирович Кобилянський, Володимир Віталійович Татарчук ФОРМУВАННЯ ГРАФІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В УМОВАХ ВПРОВАДЖЕННЯ СМАРТ-ТЕХНОЛОГІЙ 232
Юрій Володимирович Баришев, Дмитро Павлович Зарезенко SECURE APPLICATIONS OF CREATION DESIGN PATTERNS FOR SMART CONTRACTS 236
Денис Олександрович Роботько ВПЛИВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ 239
Віталій Віталійович Казміревський АНАЛІЗ ДЕРЕВОПОДІБНИХ ГЕШ-ФУНКЦІЙ 242
Іван Максимович Рибінський, Наталія Василівна Сачанюк-Кавецька ВИКОРИСТАННЯ ПРИНЦИПУ ДІРІХЛЕ ДО ОКРЕМИХ ЗАДАЧ ГЕОМЕТРІЇ 246
Олексій Сергійович Левицький, Наталія Василівна Сачанюк-Кавецька ДЕЯКІ МЕТОДИ ПОБУДОВИ МАГІЧНИХ КВАДРАТІВ 249

Юрій Олегович Грабчак, Наталія Василівна Сачанюк-Кавецька РОЗВИТОК ГЕОМЕТРІЇ 252
Віталій Валерійович Дадиверін, Олег Володимирович Бісікало ДОПОВНЕННЯ ТА ПОГЛИБЛЕННЯ МЕТОДУ ПОШУКУ КЛЮЧОВИХ СЛІВ.....254
Сергій Павлович Куліш, Олександр Миколайович Ткаченко ПРОГРАМНІ МЕТОДИ ТА ІНСТРУМЕНТИ МАРКУВАННЯ АТРИБУТІВ ДЛЯ АНАЛІЗУ РЕКЛАМНИХ ПРОДУКТІВ 257
Данило Стрюк ВИКОРИСТАННЯ SCENEKIT ДЛЯ ПРОЦЕДУРНОГО МОДЕЛЮВАННЯ РЕЛЬЄФУ 260
Олексій Миколайович Палій ОПТИМІЗАЦІЯ АСИНХРОННИХ ОПЕРАЦІЙ У ВИСОКОНАВАНТАЖЕНИХ СИСТЕМАХ 263
Артем Юрійович Білінський ПОБУДОВА КОЛА ЗА МЕТОДОМ ГУМОВОГО ПРЯМОКУТНИКА З ВИКОРИСТАННЯМ МОВИ ПРОГРАМУВАННЯ C++.....265
Віталіна Миколаївна Пугач УМОВИ ТА ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ МАЙБУТНІХ ПРАВОЗНАВЦІВ 267
Євгеній Володимирович Гладкий, Ірина Анатоліївна Клєопа ІНТЕГРУВАННЯ ГІСТОГРАМ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ЯКОСТІ ЗОБРАЖЕНЬ.....271
Євген Костянтинович Завальнюк, Олександр Никифорович Романюк АНАЛІЗ СТЕНФОРДСЬКОГО РЕПОЗИТОРІЮ ТРИВИМІРНИХ СКАНОВАНИХ СКОРОЧЕННЯ ПОСИЛАНЬ 277
Вікторія Володимирівна Войтко, Сергій Михайлович Бурбело, Олександр Іванович Пислар РОЗРОБКА МЕТОДУ І ЗАСОБІВ РЕАЛІЗАЦІЇ МОБІЛЬНОЇ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ Й АНАЛІЗУ ЕКОЛОГІЧНОЇ СИТУАЦІЇ МІКРОРАЙОНУ 280
Віталій Михайлович Буняк, Віталій Володимирович Лукічов ЗАХИСТ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ В СИСТЕМАХ РОЗУМНОГО ОБЛІКУ. ТЕХНОЛОГІЇ ДИФЕРЕНЦІЙНОЇ ПРИВАТНОСТІ ТА АГРЕГАЦІЇ ДАНИХ 284
Олександр Сергійович Бондар, Ірина Анатоліївна Клєопа НЕВИЗНАЧЕНИЙ ІНТЕГРАЛ ТА ЙОГО ВІЗУАЛІЗАЦІЯ ЗА ДОПОМОГОЮ GEOGEBRA.....287
Родіон Сергійович Звездін, Людмила Анатоліївна Савицька, Сергій Віталійович Богомолов ІОТ ЗАСІБ З ЧАТ-БОТОМ ДЛЯ КЕРУВАННЯ ЕЛЕКТРИЧНИМИ ПРИСТРОЯМИ 290
Андрій Володимирович Скіп ІДЕНТИФІКАЦІЯ ПРОЦЕСІВ КІБЕРБЕЗПЕКИ В ЛАНЦЮГАХ ПОСТАЧАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 292
Богдана Анатоліївна Янківська, Богдана Олександрівна Рибак, Майя Борисівна Ковальчук АНАЛІТИЧНА ГЕОМЕТРІЯ: ВІД ДЕКАРТА ДО СУЧАСНОСТІ 296
Данііл Володимирович Ходорович, Владислав Олегович Гаврилюк, Майя Борисівна Ковальчук ЗАСТОСУВАННЯ ЛІНІЙНОЇ АЛГЕБРИ В КОМП'ЮТЕРНІЙ ГРАФІЦІ.....299
Олександр Олександрович Топольський, Олександр Олександрович Дзюба, Андрій Володимирович Педін, Ілона Олександрівна Надтока ФРАКТАЛЬНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРИРОДНИХ СТРУКТУР: МЕТОДИ ТА ЗАСТОСУВАННЯ.....302
Владислав Олександрович Зозуля, Дмитро Сергійович Богачук, Майя Борисівна Ковальчук ГЕНЕЗИС ПОНЯТТЯ ФРАКТАЛ 306
Єва Русланівна Грушова, Катерина Валентинівна Походощук ПРАКТИЧНІ ЗАСТОСУВАННЯ ФРАКТАЛІВ.....310
Олександр Миколайович Ткаченко, Владислав Андрійович Донець ФОРМУВАННЯ РЕКОМЕНДАЦІЙ ЩОДО ЗАНЯТЬ В ТРЕНАЖЕРНОМУ ЗАЛІ 314
Bohdan Gavriluk USING MODERN TECHNOLOGIES TO ENSURING OCCUPATIONAL SAFETY.....317
Арсен Олександрович Лавренюк, Володимир Павлович Майданюк MODERN FILE COMPRESSION METHODS.....321

Вікторія Володимирівна Войтко, Вікторія Дмитрівна Шиндирук РОЗРОБКА ВЕБПЛАТФОРМИ З ПОСТКВАНТОВИМ ШИФРУВАННЯМ ТА СИСТЕМОЮ ВИЯВЛЕННЯ АНОМАЛІЙ У ПОВЕДІНЦІ 324
Віталій Анатолійович Шмалюх, Ірина Володимирівна Хом'юк, Світлана Анатоліївна Кирилащук ВИКОРИСТАННЯ ДИСТИЛЬОВАНИХ ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЕЙ (LLM) ДЛЯ МАТЕМАТИЧНИХ ОБЧИСЛЕНЬ 328
Yaroslav Pidlypnii MONITORING AND CONTROL OF SENSORS IN FIRE SAFETY SYSTEMS 332
Артур Богданович Форостяний ЕВОЛЮЦІЯ АРХІТЕКТУРНИХ СТИЛІВ: ВІД МОНОЛІТУ ДО МІКРОСЕРВІСІВ 337
Денис Олегович Загородній, Майя Борисівна Ковальчук ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ 340
Максим Царенко, Ірина Хом'юк ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТЕЙ В НАСТІЛЬНІЙ ГРІ «НАРДИ»: КОМБІНАТОРИКА ТА ЙМОВІРНІСНІ РОЗРАХУНКИ 343
Михайло Борисович Марчук, Лукічов Віталій Володимирович THE EVALUATION OF THE EFFECTIVENESS OF DEEP LEARNING BASED IMAGE WATERMARKING 345
Руслана Русланівна Бульбак, Майя Борисівна Ковальчук МАТРИЦІ У СУЧАСНИХ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЯХ 348
Максим Дмитрович Захарчук, Олександр Никифорович Романюк, Олександр Олександрович Новосельцев АНАЛІЗ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ТЕКСТУРУВАННЯ 351
Артем Никитюк, Людмила Броніславівна Ліщинська РОЗРОБКА ПРОГРАМНИХ МОДУЛІВ ВЕБСИСТЕМИ ПОШУКУ БАНКОМАТІВ 355
Юлія Михайлівна Курінна ВИКОРИСТАННЯ 3D МОДЕЛЮВАННЯ ТА ШІ В ПЛАСТИЧНІЙ ХІРУРГІЇ 357
Олексій Русланович Гавриленко 3D-ТЕХНОЛОГІЇ У МЕДИЦИНІ: СУЧАСНІ ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ 359
Олексій Русланович Гавриленко ТЕХНОЛОГІЇ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В МОДЕЛЮВАННІ ВИКОРИСТАННЯ ПРОТЕЗІВ 361
Андрій Вікторович Притула, Леонід Михайлович Куперштейн МЕТОДИ КООРДИНАЦІЇ ТА ВЗАЄМОДІЇ АГЕНТІВ У МУЛЬТИАГЕНТНІЙ СИСТЕМІ ТЕСТУВАННЯ НА ПРОНИКНЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ НАВЧАННЯ З ПІДКРІПЛЕННЯМ 363
Влада Володимирівна Сніжинська, Руслана Вікторівна Галаган, Майя Борисівна Ковальчук МАТЕМАТИЧНІ МОДЕЛІ В ЕКОЛОГІЇ ТА ОХОРОНІ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА 337
Вероніка Павлівна Бусигіна, Ірина Володимирівна Хом'юк, Світлана Анатоліївна Кирилащук ВИКОРИСТАННЯ AI В АВТОМАТИЧНОМУ ДОВЕДЕННІ МАТЕМАТИЧНИХ ТВЕРДЖЕНЬ 370
Марія Шклярук ОСОБЛИВОСТІ ПРОГРАМУВАННЯ МОВОЮ АСЕМБЛЕР В ЛІНУКС-ПОДІБНИХ СИСТЕМАХ 374
Антон Олегович Щерба DEVELOPMENT OF A SOFTWARE MODULE FOR COLLECTING AND PROCESSING MEDIA PLAYBACK STATISTICS USING APIS 377
Тетяна Борисівна Мартинюк, Дмитро Олександрович Каташинський ОСОБЛИВОСТІ АСОЦІАТИВНОЇ ОБРОБКИ ЧИСЛОВИХ ДАНИХ ЗА РІЗНИЦЕВИМИ ЗРІЗАМИ 379
Артур Олександрович Стиренко ПРОГРАМНИЙ КОМПЛЕКС КЕРУВАННЯ РУХОМИМ ЗАСОБОМ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ ROS2 381
Олександр Самсонюк, Роман Юрійович Чехместрук ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ГРАФІЧНОМУ ДИЗАЙНІ: АВТОМАТИЗАЦІЯ ЧИ ЗАГРОЗА ПРОФЕСІЇ 385
Максим Сергійович Слизькоухий, Каріна Олександрівна Шквира, Майя Борисівна Ковальчук STEM-ТЕХНОЛОГІЇ У ВИЩІЙ ОСВІТІ 387

Артем Віталійович Чернокнижник, Майя Борисівна Ковальчук ФРАКТАЛЬНА ГЕОМЕТРІЯ В МОДЕЛЮВАННІ ПРИРОДНИХ СТРУКТУР 390
Денис Слободян, Людмила Ліщинська РОЗРОБКА ПРОГРАМНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ УЩІЛЬНЕННЯ ЗОБРАЖЕНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ РЕКУРСИВНОГО МЕТОДУ 392
Дмитро Олександрович Шкробот, Ліщинська Людмила Броніславівна РОЗРОБКА ВЕБ-ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ЯКОСТІ ЗОБРАЖЕНЬ 394
Михайло Русланович Козаченко, Людмила Броніславівна Ліщинська АНАЛІЗ ВИМОГ ДО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПРОГРАМНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ АДАПТИВНОГО КЕРУВАННЯ ПАРАМЕТРАМИ ЕКРАНА 396
Олександр Самсонюк THE DIGITAL EVOLUTION OF ENGLISH 398
Владислав Олегович Байдалюк РОЗРОБКА ПРОГРАМНИХ МОДУЛІВ КОМП'ЮТЕРНОЇ СИСТЕМИ ДЛЯ РОЗВИТКУ ЛОГІЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ НА ПРИКЛАДІ НАСТИЛЬНОЇ ГРИ 400
Василь Андрійович Константинов, Олександр Володимирович Карась ІНТЕРАКТИВНИЙ ВЕБ-ЗАСТОСУНОК ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ МЕТОДІВ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ І ПОРІВНЯННЯ КЛАСІВ ГЕРОЇВ У DUNGEONS AND DRAGONS 402
Анна Володимирівна Барцицька, Олександр Володимирович Карась РОЗРОБКА ВЕБ-СИСТЕМИ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ІТ-КОМАНДАХ 405
Іванна Ігорівна Топчій, Ірина Володимирівна Хом'юк ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ МАТРИЦЬ У СУЧАСНИХ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЯХ 408
Юлія Володимирівна Орчакова, Олександр Володимирович Карась ОПТИМІЗАЦІЯ МАРШРУТУ ДЛЯ ТУРИСТІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ГЕОІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ 410
Вадим Павлович Гаврилюк РОЗРОБКА БІБЛІОТЕКИ ВІЗУАЛЬНИХ ЕФЕКТІВ ДЛЯ ГРАФІЧНИХ ТА ІГРОВИХ ЗАСТОСУНКІВ 412
Світлана Володимирівна Бевз, Сергій Михайлович Бурбело, Олексій Сергійович Безкревний РОЗРОБКА МЕТОДУ ПОБУДОВИ БАГАТОКОРИСТУВАЦЬКОЇ ПРОГРАМИ ДЛЯ РОЗВИТКУ ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ 415
Деніз Мехметович Туна, Леонід Віталійович Крупельницький СЕНСОРИ ФІЗИЧНИХ ВЕЛИЧИН ДЛЯ МІКРОКОНТРОЛЕРНИХ СИСТЕМ 419
Віктор Сергійович Гандзюк, Олександр Володимирович Карась ІНТЕГРАЦІЯ ФУНКЦІОНАЛУ СПОВІЩЕНЬ У РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ В ВЕБ-ЗАСТОСУНКУ 421
Владислав Олегович Причепа СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕЛЕКТРОННОМУ НАВЧАННІ: РОЗРОБКА ВЕБСИСТЕМ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ МОВ 423
Олександра Козак, Богдан Махніцький, Роман Юрійович Чехместрук HOW GRAPHICS TABLETS CHANGED ILLUSTRATION 425
Олег Віталійович Матюха ПРОГРАМНИЙ ЗАСТОСУНОК ДЛЯ АДМІНІСТРУВАННЯ ПУНКТУ ОРЕНДИ ТУРИСТИЧНОГО СПОРЯДЖЕННЯ 428
Михайло Шейка МІКРОСЕРВІСНА АРХІТЕКТУРА: ПЕРЕВАГИ, ВИКЛИКИ ТА НАЙКРАЩІ ПРАКТИКИ 430
Антон Вікторович Мисловський МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ ЕНЕРГОСПОЖИВАННЯ ТА ПРОДУКТИВНОСТІ У ANDROID-ГЕОЛОКАЦІЙНИХ ДОДАТКАХ 432
Сергій Іванович Чернюк МОЖЛИВОСТІ ТА ОБМЕЖЕННЯ КРИПТОГРАФІЧНИХ МЕТОДІВ ШИФРУВАННЯ В СУЧАСНИХ ІТ-СИСТЕМАХ 434
Олексій Русланович Іщенко, Микола Антонович Томчук СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА 436
Марія Богданівна Шклярук БЧХ-КОДИ ТА ЇХ КОДУВАННЯ 440
Андрій Ігорович Рій ВИЯВЛЕННЯ ТА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ АНОМАЛІЙ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕТОДІВ ISOLATION FOREST ТА SHAP 442
Мар'яна Володимирівна Білецька, Микола Антонович Томчук СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ТА ПСИХОЕМОЦІЙНЕ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ІТ-ІНДУСТРІЇ 445

Владислав Васильович Столяр DEVELOPMENT OF A WEBSITE FOR PERSONALIZED ANALYSIS OF YOUTUBE VIDEOS: PROCESSING AND ANALYTICS BASED ON NEURAL NETWORKS 449
Вікторія Олегівна Кривенька, Іван Іванович Олійник АВТОМАТИЗАЦІЯ ВЕБ-РОЗРОБКИ ЗА ДОПОМОГОЮ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ 451
Артем Володимирович Туровець РОЗРОБКА ЧАСОВОГО ВІДСЛІДКОВУВАННЯ ДІЙ ДЛЯ СПІДРАНУ У ВИГЛЯДІ МОДУ З ВИКОРИСТАННЯМ FABRIC API ТА MMT 454
Олександлр Володимирович Химич, Ірина Володимирівна Хом'юк ВИКОРИСТАННЯ ГРУПОВИХ СТРУКТУР У КРИПТОГРАФІЇ: ВІД КЛАСИЧНИХ ГРУП ДО ЕЛІПТИЧНИХ КРИВИХ 460
Вячеслав Олександрович Трач РОЗРОБКА МОБІЛЬНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ЗБАЛАНСОВАНОГО ХАРЧУВАННЯ 463
Дмитрій Валентинович Довгалюк, Оксана Володимирівна Романюк МЕТОДИ ВІДТВОРЕННЯ ТА МОДЕРАЦІЇ МУЛЬТИМЕДІЙНОГО КОНТЕНТУ В DISCORD КАНАЛІ 464
Владислав Олександрович Адаменко ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ JAVA-ФРЕЙМВОРКІВ ДЛЯ РОЗРОБКИ ВЕБСЕРВІСІВ 469
Вадим Олександрович Брижак ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У МАТЕМАТИЧНИХ ОБЧИСЛЕННЯХ 471
Олег Наумчак ВИЗНАЧЕННЯ КООРДИНАТ ЗА ДОПОМОГОЮ МАТРИЦЬ НА ЕКРАНІ КОМП’ЮТЕРА 473
Олексій Олександрович Тігор, Віктор Вікторович Хом'юк ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ІКТ У ВИКЛАДАННІ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ 476
Вадим Олександрович Миколаєнко, Наталія Вікторівна Добровольська ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОГО РОЗКЛАДУ УРОКІВ 479
Юліанна Петрівна Пащенко МАТЕМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ У МОДЕЛЮВАННІ ПРИРОДНИХ ЯВИЩ 482
Анастасія Віталіївна Когутюк, Ірина Володимирівна Хом'юк ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ЯК ОСНОВА МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ДИНАМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ В ІТ-СИСТЕМАХ 484
Олександр Віталійович Гуменюк КЛАСИФІКАЦІЯ МНОЖИНИ 3D-ТОЧОК НА ОСНОВІ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ 486
Богдан Ігорович Гінько, Олександр Францович Борецький, Віталій Анатолійович Мар'яновський ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ АВТОМАТИЗОВАНОГО ЗБОРУ ПЕРВИННОЇ ДІАГНОСТИЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ СЛУЖБИ ТЕХНІЧНОЇ ПІДТРИМКИ КОРИСТУВАЧІВ МЕРЕЖІ 488
Анастасія Лівандовська, Вероніка Демченко, Віталій Катаєв ВІД ШИФРУ ВІЖЕНЕРА ДО «ЕНІГМИ»: ЕВОЛЮЦІЯ МЕТОДІВ ШИФРУВАННЯ 491
Дмитро Віталійович Пилявець, Олексій Дмитрович Азаров, Ірина Сергіївна Колесник КОМП'ЮТЕРНА СИСТЕМА ДЕТЕКТУВАННЯ РУХОМИХ ОБ'ЄКТІВ 494
Владислав Вікторович Шевчук ВЕБ-ДОДАТОК ДЛЯ БРОНЮВАННЯ МІСЦЬ У КОВОРКІНГАХ 497
Алсу Фанілєвна Губайдулліна, Микола Антонович Томчук БЕЗПЕКОВІ ВРАЗЛИВОСТІ ЧЕРЕЗ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ СИСТЕМИ І ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШІ 500
Максим Віталійович Коваль, Наталія Вікторівна Добровольська ВЕБ-ЗАСТОСУНОК «РОЗУМНИЙ РОЗКЛАД» 505
Ігор Олександрович Закерничний ОСОБЛИВОСТІ МОБІЛЬНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ ВЕДЕННЯ ОСОБИСТИХ ФІНАНСІВ 508
Микола Васильович Лавров МАТРИЧНИЙ АНАЛІЗ У ШТУЧНОМУ ІНТЕЛЕКТІ ТА КОМП’ЮТЕРНОМУ ЗОРІ 511

Антон Павлович Боровик, Віктор Вікторович Хом'юк ЧИСЕЛЬНІ МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗАННЯ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ....513
Назар Дмитрович Бартошук, Ірина Володимирівна Хом'юк ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ ЛІНІЙНОЇ АЛГЕБРИ В АНАЛІЗІ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ....517
Олександр Віталійович Загубін, Леонід Віталійович Крупельницький КРОСПЛАТФОРМНА ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ДЛЯ ДОПОМОГИ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ....519
Данило Підчорний ЗАСТОСУВАННЯ ЦИФРОВИХ ДВІЙНИКІВ (DIGITAL TWINS) У ПРОЄКТУВАННІ ТА ТЕСТУВАННІ ІТ-СИСТЕМ В РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ....521
Дмитро Васильович Кисюк, Ангеліна Михайлівна Єрмакова ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ДЛЯ ОБЛІКУ ТОВАРІВ У КНИЖКОВОМУ МАГАЗИНІ....524
Дмитро Васильович Кисюк, Ганна Андріївна Турко ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ОБЛІКУ ВИРОБІВ З ПЛАСТИКУ....527
Дмитро Васильович Кисюк, Ярослав Іванович Воробйов ВИКОРИСТАННЯ NEXT.JS ТА ASP.NET CORE ДЛЯ РОЗРОБКИ НАВЧАЛЬНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ....530
Андрій Леонідович Чорний ТЕОРІЯ ПОХИБОК: АБСОЛЮТНА, ВІДНОСНА, СЕРЕДНЬОКВАДРАТИЧНА ПОХИБКА.....532
Ярослав Сергійович Кордюков ОСНОВИ МАТЕМАТИЧНОЇ ЛОГІКИ ТА МНОЖИН....535
Іван Іванович Олійник, Олена Валеріївна Войцеховська, Денис Дмитрович Клепко ВИКОРИСТАННЯ ПРОТОКОЛІВ МАРШРУТИЗАЦІЇ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ-ПРОВАЙДЕРА....537
Артем Миколайович Петренчук ВИКОРИСТАННЯ ШІ У ВИЩІЙ МАТЕМАТИЦІ....540
Олександр Ярмолюк, Олена Войцеховська, Владислав Циркун КОМП'ЮТЕРНА СИСТЕМА ІДЕНТИФІКАЦІЇ СТУДЕНТІВ ПРИ ПРОХОДЖЕННІ ТЕСТУВАННЯ....542
Євгеній Русланович Сорока ІОТ-ПРИСТРІЙ КОНТРОЛЮ ПАРАМЕТРІВ МІКРОКЛІМАТУ....545
Владислав Володимирович Довгань, Павло Ігорович Павленко, Сергій Віталійович Богомолов ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ БЕЗДРОТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ У ПРОЄКТАХ КОНЦЕПЦІЇ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ (INTERNET OF THINGS)....548
Олексій Сергійович Чорний ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ГРАФІВ....551
Володимир Людвик, Олександр Іванович Черняк СИСТЕМА КЕРУВАННЯ ФАЙЛАМИ ДЛЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНОГО ПРОГРАМНОГО СЕРЕДОВИЩА....554
Дмитро Олексійович Степанюк АДАПТИВНИЙ ВЕБРЕСУРС КАФЕДРИ ОТ ДЛЯ АБІТУРІЄНТІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ WORDPRESS....557
Максим Романович Гресько КОМП'ЮТЕРНА СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНИМ КОНТЕНТОМ....559
Артем Віталійович Чернокнижник, Володимир Валерійович Мартинюк КВАНТОВИЙ КОМП'ЮТЕР: ЯК ВІН ПРАЦЮЄ....562
Артем Віталійович Чернокнижник, Володимир Валерійович Мартинюк ФІЗИКА ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ....564
Артем Віталійович Чернокнижник, Володимир Валерійович Мартинюк ЧОРНІ ДІРИ: ЩО МИ ПРО НИХ ЗНАЄМО....566
Василь Іванович Гринчак МОБІЛЬНИЙ ЗАСТОСУНОК ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИКОЮ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ....568
Владислав Олександрович Адаменко ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ JAVA-ФРЕЙМВОРКІВ ДЛЯ РОЗРОБКИ ВЕБСЕРВІСІВ....570
Микола Сергійович Варениця, Людмила Броніславівна Ліщинська АНАЛІЗ ВИМОГ ДО ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ АНОМАЛІЙ У ДАНИХ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ МОВИ ПРОГРАМУВАННЯ PYTHON....572

Даниїл Юрійович Журба РОЗРОБКА СИСТЕМИ ПРОГНОЗУВАННЯ ПІШОХОДНОГО ТРАФІКУ В МІСЬКИХ ЗОНАХ З ВИКОРИСТАННЯМ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ ТА ГЕОПРОСТОРОВИХ ДАНИХ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ МІСЬКОГО ПЛАНУВАННЯ.....575
Даниїл Юрійович Журба РОЗРОБКА СИСТЕМИ АДАПТИВНОГО КЕРУВАННЯ РОЗУМНИМИ ВУЛИЧНИМИ ЛІХТАРЯМИ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ IOT ТА МАШИННОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ЕНЕРГОСПОЖИВАННЯ ТА БЕЗПЕКИ МІСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА.....578
Марія Андріївна Снядовська WEB–ОРІЄНТОВАНИЙ ІНТЕРФЕЙС.....581
Вероніка Анатоліївна Коваль КЛАСИФІКАЦІЯ ІНТЕРФЕЙСІВ. ПРОЕКТУВАННЯ ІНТЕРФЕЙСУ КОРИСТУВАЧА.....583
Станіслав Олександрович Притула, Максим Романович Обертюх ВЕБ-ДОДАТОК ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ЛОГІСТИКИ СКЛАДУ.....585
Олег Олександрович Фещенко, Ірина Володимирівна Хом'юк ІНТЕГРАЛ В ПРОГРАМУВАННІ. СПОСОБИ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ.....588
Олексій Володимирович Жмурко ЦИФРОВА БЕЗПЕКА В КОНТЕКСТІ ПРОМИСЛОВОЇ АВТОМАТИЗАЦІЇ: ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ.....591
Євгеній Леонідович Кулібаба ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК КЛЮЧОВИЙ ФАКТОР ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ МЕДИКІВ.....595
Віталій Анатолійович Шмалюх, Ірина Володимирівна Хом'юк ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ АПРОКСИМАЦІЇ РОЗВ'ЯЗКІВ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ.....599
Олександр Свіца ВИБІР МОВИ ПРОГРАМУВАННЯ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ОНЛАЙН ПЛАТФОРМИ ДЛЯ КОМУНІКАЦІЇ ПРОГРАМІСТІВ.....603
Артем Рогозін РОЗРОБКА ПРОГРАМНОЇ СИСТЕМИ ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У СФЕРІ ОСОБИСТОГО ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ.....605
Максим Сергійович Жеглов ДО ПРОБЛЕМИ КІБЕРЗАХИСТУ LLM-ЧАТ-БОТІВ.....609
Валентин Юрійович Лукашов ЗАСТОСУВАННЯ JAVASCRIPT У СИСТЕМАХ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: ПОТЕНЦІАЛ ТА ОБМЕЖЕННЯ.....612
Олександр Олександрович Пліхта, Людмила Броніславівна Ліщинська АВТОМАТИЗАЦІЯ ПРОЦЕСІВ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ CI/CD: ПЕРЕВАГИ, ВИКЛИКИ, ПРАКТИКИ.....614
Володимир Анатолійович Гарнага ВИКОРИСТАННЯ ПІДХОДІВ ZERO TRUST ARCHITECTURE ПРИ РОЗРОБЦІ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ.....618
Назарій Валерійович Соловйов ФІШИНГ ЯК СОЦІАЛЬНЕ ЯВИЩЕ: ВПЛИВ ПАНДЕМІЙ ТА ВОЄННИХ КОНФЛІКТІВ НА ЗРОСТАННЯ АТАК.....620
Дмитро Вадимович Годлевський, Микола Геннадійович Тарновський ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ДЛЯ ОНЛАЙН-МАГАЗИНУ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТЕХНІКИ.....622
Наталія Вікторівна Добровольська ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ЯК ЗАСІБ ЦИФРОВОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ.....624
Євген Костянтинович Завальнюк ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ НАУКОВИМ ПРОЄКТОМ «ПРОГРАМНА СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ ВИСОКОРЕАЛІСТИЧНИХ ГРАФІЧНИХ ЗОБРАЖЕНЬ».....626
Олександр Павлович Куляс, Олексій Дмитрович Азаров, Ірина Сергіївна Колесник КОМП'ЮТЕРНА_СИСТЕМА_КЕРУВАННЯ_IOT_ПРИСТРОЯМИ.....630
Олександр Сергійович Ковальчук, Станіслав Олександрович Коваленко, Антон Миколайович Бень, Роман Юрійович Чехместрук ПРОГРАМНО-АПАРАТНІ ЗАСОБИ ДЛЯ РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕРАКТИВНИХ ІГОР У ЖАНРІ RTS З ВИКОРИСТАННЯМ 3D-ТЕХНОЛОГІЙ.....633

Світлана Володимирівна Бевз, Сергій Михайлович Бурбело, Іван Юрійович Цимбал
РОЗРОБКА МЕТОДУ АВТОМАТИЗОВАНОГО ПРІОРИТЕТНОГО ПІДБОРУ ПЕРСОНАЛІЗОВАНОГО КОНТЕНТУ 636
Юрій Романович Шум ВЕБЗАСТОСУНОК ДЛЯ ПЛАНУВАННЯ ЗАВДАНЬ З ІГРОВИМ ІНТЕРФЕЙСОМ 640
Юрій Володимирович Добранюк, Артем Миколайович Коробочка, Вікторія Олегівна Галяновська
ПОХІДНА ТРЕТЬОГО ПОРЯДКУ ТА ГАЛУЗІ ЇЇ ВИКОРИСТАННЯ 643
Віталій Едуардович Тушинський МОДЕЛЮВАННЯ ПАРАЛЕЛЬНИХ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ СИСТЕМ ЗАСОБАМИ МЕРЕЖ ПЕТРІ З БАГАТОКАНАЛЬНИМИ ПЕРЕХОДАМИ 647
Артем Олександрович Заливанський МІКРОПРОЦЕСОРНА СИСТЕМА КОНТРОЛЮ ВИРОБНИЧИХ ПРИМІЩЕНЬ 649
Денис Васильович Костюк, Віктор Вікторович Хом'юк КОМБІНАТОРНИЙ АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА ЙМОВІРНОСТЕЙ У ШАХАХ: МАТЕМАТИЧНІ ОСНОВИ СТРАТЕГІЇ 652
Ольга Віталіївна Багнюк, Оксана Володимирівна Романюк РОЗРОБКА МЕТОДУ РЕЄСТРАЦІЇ НА БЛАГОДІЙНИЙ ЗАХІД 655
Антон Анатолійович Квятковський КОМП'ЮТЕРНА СИСТЕМА ХМАРНОГО СХОВИЩА ФАЙЛІВ 660
Олександр Русланович Проценко МІКРОПРОЦЕСОРНА СИСТЕМА БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА НА ПЛАТФОРМІ ARDUINO 662
Анастасія Сергіївна Глусенко, Людмила Броніславівна Ліщинська МЕТОДИ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ СКЛАДОМ МЕДИЧНИХ ТОВАРІВ 665
Вадим Павлович Гаврилюк РОЗРОБКА МЕТОДУ НАКЛАДАННЯ ДИНАМІЧНИХ ЕФЕКТІВ НА СТАТИЧНЕ ЗОБРАЖЕННЯ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ АНАЛІЗОМ СЦЕНИ 668
Вадим Павлович Гаврилюк РОЗРОБКА МЕТОДУ БАГАТОПРОЦЕСОРНОГО ЕКСПОРТУ АНІМАЦІЙ З АДАПТИВНИМ РОЗПОДІЛОМ РЕСУРСІВ 675
Олександр Дмитрович Костюк, Олександр Володимирович Кадук ЧАТ-БОТ ПОШУКУ ТА ЗАМОВЛЕНЬ ТОВАРІВ З ОНЛАЙН-МАГАЗИНУ 684
Дмитро Юрійович Пилипенко ОСОБЛИВОСТІ ТЕСТУВАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗПОДІЛЕНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ 686
Максим Ігорович Альпашкін, Наталя Петрівна Бабюк АВТОМАТИЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВІ ЗАСОБАМИ ВЕБЗАСТОСУНКУ З QR-ІДЕНТИФІКАЦІЄЮ 690
Андрій Олександрович Томай, Наталя Петрівна Бабюк ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЇЗНИХ КАРТОК 693
Христина Олександрівна Гнатюк, Надія Ігорівна Олійник АЛГОРИТМИ ОПТИМІЗАЦІЇ В ЕНЕРГЕТИЧНИХ МОДЕЛЯХ "РОЗУМНИХ" МІСТ 696
Назар Романович Атаманюк ОПТИМІЗАЦІЯ ТА АНАЛІЗ АЛГОРИТМІВ ПАРАЛЕЛЬНОГО ОБЧИСЛЕННЯ 699
Галина Шелепало ЛОГІЧНА СХЕМА ЛАТИНСЬКОГО КВАДРАТА КВАЗІГРУПИ КЛЯЙНА 701
Андрій Вікторович Миргородський, Оксана Володимирівна Романюк
СТРАТЕГІЇ МАСШТАБУВАННЯ РОЗПОДІЛЕНИХ NOSQL СКБД 705
Едуард Пантелейович Антонов СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ КОМП'ЮТЕРНИЙ КОМПЛЕКС ДЛЯ ПОЛЕГШЕННЯ РОБОТИ ОСОБАМ З ВАДАМИ ЗОРУ 709
Роман Васильович Сицевіч ТЕОРІЯ ІГОР У ПОВСЯКДЕННИХ СИТУАЦІЯХ: ОПТИМАЛЬНА СТРАТЕГІЯ У ЧЕРГАХ, МАГАЗИНАХ, ТРАНСПОРТІ 712
Іван Сологуб ЗАСТОСУВАННЯ ПОХІДНОЇ В АНАЛІЗІ ФІЗИЧНИХ ПРОЦЕСІВ 715
Анна Сидорук ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ЦИФРОВОГО ПІДПИСУ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЗАХИСТУ QR-КОДІВ 717

Вікторія Андріївна Гаврилюк, Микола Антонович Томчук ІНТЕРФЕЙС КОРИСТУВАЧА МОБІЛЬНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПЛАНУВАННЯ ЗАВДАНЬ.....721
Валерія Ігорівна Олянишена ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ВИЩІЙ МАТЕМАТИЦІ: КОРИСТЬ ТА ПОТЕНЦІЙНА ШКОДА.....727
Аліна Олегівна Дронь, Леонід Олександрович Майданевич КОНЦЕПЦІЯ SMART-ДОГОВОРІВ: ПРАВОВА КОНСТРУКЦІЯ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ.....730
Каріна Ярославівна Поташна МОДЕЛЮВАННЯ ТА АНАЛІЗ БЕЗДРОТОВИХ МЕРЕЖ.....733
Віталій Клєшко РОЗРОБКА ВЕБЗАСТОСУНКУ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.....736
Микола Анатолійович Перебора МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ НЕРІВНОМІРНОГО НАВАНТАЖЕННЯ І РОЗПОДІЛУ РЕСУРСІВ У ВІРТУАЛЬНИХ СЕРЕДОВИЩАХ.....738
Дмитро Олександрович Данчук, Микола Геннадійович Тарновський СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ ТА АНАЛІЗУ МЕРЕЖЕВОГО ТРАФІКУ.....740
Дмитро Васильович Кисюк, Сергій Сергійович Шулдик ХМАРНІ СЕРВІСИ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ У СИСТЕМАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА SAP ERP.....742
Sofia Babenko, Oleh Bereziuk MODERN METHODS OF PROTECTING THE POPULATION FROM NATURAL EMERGENCIES.....745
Іван Романович Навітанюк, Микола Андрійович Очкуров РОЗПІЗНАВАННЯ ОСОБИ ЗА ЗОБРАЖЕННЯМ ОБЛИЧЧЯ У РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ.....749
Максим Мирославович Шершун РОЗРОБЛЕННЯ ПРОГРАМНО-АПАРАТНОГО ЗАСОБУ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ІЗ ПОСТТРАВМАТИЧНИМИ РОЗЛАДАМИ НА ПЛАТФОРМІ IOS.....751
Максим Мирославович Шершун, Анжеліка Олексіївна Азарова РОЗРОБЛЕННЯ ПРОГРАМНО-АПАРАТНОГО ЗАСОБУ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ІЗ ПОСТТРАВМАТИЧНИМИ РОЗЛАДАМИ НА ПЛАТФОРМІ IOS.....754
Артем Володимирович Туровець РОЗВИТОК СПІДРАНУ ІГОР ЯК ОКРЕМОЇ ДИСЦИПЛІНИ.....757
Максим Володимирович Кучер, Людмила Броніславівна Ліщинська ПРОЕКТУВАННЯ АДАПТИВНИХ ІГРОВИХ АЛГОРИТМІВ MINIMAX З ВИКОРИСТАННЯМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ.....759
Владислав Віталійович Лежух, Анастасія Володимирівна Гончаренко МОДЕЛЮВАННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ВІРУСІВ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ З ВИКОРИСТАННЯМ ГРАФОВИХ СТРУКТУР.....763
В'ячеслав Олександрович Дейбук ПРОБЛЕМИ ПОБУДОВИ ЗАХИЩЕНИХ СИСТЕМ ВІДЕОСПОСТЕРЕЖЕННЯ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ.....766
Владислав Олександрович Бондар, Людмила Броніславівна Ліщинська МЕТОДИ ЗБОРУ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ З ВЕБ-ДЖЕРЕЛ.....769
Володимир Миколайович Кулісіді, Андрій Михайлов Чишок, Віктор Вікторович Хом'юк ЗАСТОСУВАННЯ МОВИ ПРОГРАМУВАННЯ C-SHARP ДЛЯ РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ: МОДЕЛЮВАННЯ, ОПТИМІЗАЦІЯ ТА ВІЗУАЛІЗАЦІЯ.....771
Володимир Миколайович Кулісіді, Андрій Михайлович Чишок, Віктор Вікторович Хом'юк ЗАСТОСУВАННЯ ЛІНІЙНОЇ АЛГЕБРИ В РОЗРОБЦІ АЛГОРИТМІВ НА C-SHARP.....774
Марія Олегівна Хавтирко ВИЩА МАТЕМАТИКА ЯК ОСНОВА ДЛЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ.....776
Arsen Lavreniuk SOFTWARE FOR CONTROLLING THE WORKING BODIES OF GARBAGE TRUCKS.....778
Юрій Андрійович Ремовський ЗАСТОСУВАННЯ ДИФЕРЕНЦІАЛІВ ДЛЯ НАБЛИЖЕНИХ ОБЧИСЛЕНЬ.....782

Назарій Сергійович Глоба ОБЧИСЛЮВАЛЬНА ІНФРАСТРУКТУРА РОЗГОРТАННЯ ВЕБРЕСУРСУ НА ХМАРНІЙ ПЛАТФОРМІ AWS 785
Віталій Романович Туренко, Оксана Володимирівна Романюк МЕТОД ОЦІНКИ ЕКОЛОГІЧНОГО РЕЙТИНГУ АКАУНТУ 787
Володимир Юрійович Ткачук, Олександр Миколайович Рейда РОЗРОБКА ІНТЕРАКТИВНОГО ВЕБДОДАТКУ КОНФІГУРАТОРА ПЕРСОНАЛЬНОГО КОМП'ЮТЕРА 790
Богдан Юрійович Буняк, Володимир Анатолійович Гарнага ДОСЛІДЖЕННЯ ВЗАЄМОДОПОВНЮЮЧИХ ПІДХОДІВ: SECURE BY DESIGN І ZERO TRUST ARCHITECTURE 792
Юлія Дмитрівна Щур АНАЛІЗ ДАНИХ ВІДКРИТИХ ДЖЕРЕЛ ДЛЯ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ХВИЛЬ ФІШИНГУ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ 794
Тетяна Геннадіївна Кирилащук, Вероніка Соловей ПОКРАЩЕНИЙ КРИПТОАНАЛІЗ SIMON І SPECK 797
Тетяна Геннадіївна Кирилащук, Анастасія Павловська ЛЕГКА КРИПТОГРАФІЯ ДЛЯ IoT:ГАРАНТУВАННЯ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ОБМЕЖЕНИХ РЕСУРСІВ 800
Олексій Беньямінов ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМ ТОЧНОГО ЧАСУ 803
Данило Романович Трасіруб ЗАСІБ ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ ВЕБАТАК НА ОСНОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ВЕЛИКИХ МОВНИХ 806
Діана Олександрівна Гнітецька, Юрій Володимирович Баришев РОЛЬ М'ЯКИХ НАВИЧОК У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОЇ РОБОТИ ПЕНТЕСТЕРА 809
Нікіта Олександрович Сухарев, Леонід Михайлович Куперштейн ЗАСІБ ДЛЯ РОЗВІДКИ З ВІДКРИТИХ ДЖЕРЕЛ НА ОСНОВІ ШІ-АГЕНТІВ 813
Дмитро Сергійович Довгань ПАРСИНГ ТА ОПРАЦЮВАННЯ ВЕЛИКИХ МАСИВІВ ДАНИХ ІЗ ВІДКРИТИХ ІНТЕРНЕТ-СТОРІНОК 816
Володимир Юрійович Чаповський, Леонід Віталійович Крупельницький МОНІТОРИНГОВА СТАНЦІЯ З ДИСТАНЦІЙНИМ ДОСТУПОМ 820
Даниїл Вікторович Крижанівський, Микола Антонович Томчук КОМП'ЮТРЕНА СИСТЕМА ДЛЯ ПЛАНУВАННЯ ТА КОНТРОЛЮ ЗАДАЧ КОРИСТУВАЧА 823
Владислав Валентинович Древинський РОЗРОБКА ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ КОРПОРАТИВНИХ КОМУНІКАЦІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ БЛОКЧЕЙН-ТЕХНОЛОГІЙ 826
Катерина Олексіївна Стаднік, Оксана Володимирівна Романюк ОСОБЛИВОСТІ ПРОГРАМНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ 3D-КОНФІГУРАТОРА ІНТЕР'ЄРУ У ВЕБСЕРЕДОВИЩІ 828
Андрій Юрійович Дерев'янчук ВИКОРИСТАННЯ МОДИФІКОВАННОЇ НЕЙРОННОЇ МЕРЕЖІ ДЛЯ РОЗПІЗНАВАННЯ ЗОБРАЖЕНЬ 832
Богдан Юрійович Назарчук ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ АНАЛІЗУ ФАЙЛІВ НА ДИСКУ 836
Владислав Ігорович Комар ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ. ВИХОВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ 839
Микола Олексійович Вронський, Ірина Миколаївна Кобилянська ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ 842
Андрій Олексійович Наюк, Євгеній Миколайович Крижановський, Ірина Миколаївна Кобилянська ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ МОТИВАЦІЇ УСПІХОМ: ОГЛЯД ПРАКТИК ТА ЗАСТОСУВАННЯ В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ 846
Ірина Миколаївна Кобилянська, Антон Анатолійович Хльоба СТРУКТУРА ОСВІТИ І ПІДХІДИ У ПІДГОТОВЦІ ТЕХНІЧНИХ ФАХІВЦІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯПОНІЇ 849
Євген Анатолійович Недашківський, Олег Констянтинович Колесницький ІНДИВІДУАЛІЗОВАНЕ ВИВЧЕННЯ ІВРИТУ ЗА ДОПОМОГОЮ ТРАНСФОРМЕРНИХ МОДЕЛЕЙ ШІ: ПЕДАГОГІЧНІ МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ 853

Олег Ігорович Суворін, Владислав Володимирович Кабачій ВПРОВАДЖЕННЯ ЯПОНСЬКОЇ МОДЕЛІ ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА SCRUMBUN-ПІДХОДІВ В УКРАЇНСЬКІ ТЕХНІЧНІ УНІВЕРСИТЕТИ ДЛЯ ПОДОЛАННЯ РОЗРИВУ МІЖ НАУКОЮ, ОСВІТОЮ ТА БІЗНЕСОМ 857
Ірина Миколаївна Кобилянська, Юлія Олександрівна Пилипець СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ТЕЛЕЗДОРОВ'Я ТА ТЕЛЕМЕДИЦИНИ В СВІТІ 860
Микола Олександрович Рейда, Олександр Олександрович Сергієнко, Олександр Миколайович Рейда АНАЛІЗ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ МОДЕЛЕЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ 864
Юлія Дмитрівна Щур АНАЛІЗ ДАНИХ ВІДКРИТИХ ДЖЕРЕЛ ДЛЯ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ХВИЛЬ ФІШИНГУ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ 867
Нікіта Вячеславович Осіпенко, Микола Антонович Томчук КОМП'ЮТЕРНИЙ КОМПЛЕКС З ВИКОРИСТАННЯМ ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ ДЛЯ МЕНТАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ 870

Секція Інтелектуальні інформаційні технології та автоматизація

Володимир Володимирович Колодний, Валентин Володимирович Зубко ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ЧИСЛОВОЇ І ЛОГІЧНОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ВІЗУАЛЬНИХ ТЕРНАРНИХ ПОРІВНЯНЬ 874
Дмитро Анатолійович Білоус, Андрій Володимирович Козловський ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОЦІНКИ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ СКЛАДНОСТІ РОЗРОБКИ ТА ПІДТРИМКИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ МОДЕЛЕЙ НЕЧІТКОЇ ЛОГІКИ 878
Олександр Анатолійович Кушнір МЕТОДИ ГЕНЕРУВАННЯ СТИЛІЗОВАНИХ 3D-ЛАНДШАФТІВ 883
Катерина Коваль МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ МОНІТОРИНГУ ТА КОНТРОЛЮ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ 886
Олексій Володимирович Рейпаші МЕТОД ВИЗНАЧЕННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ЖИТЛОВИХ ПРИМІЩЕНЬ 890
Володимир Володимирович Колодний, Юрій Юрійович Мукомел ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ ПЛАНУВАНЯ ЗАДАЧ 892
Анна Олександрівна Маринич ОНТОЛОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАЗИ ЗНАНЬ «СВІТОВІ КУРОРТНІ ЗОНИ» 895
Артур В'ячеславович Вишневський МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ КЛАСИФІКАЦІЇ ВІДПОВІДІ ПРИ РЕЙТИНГУВАННІ ТЕСТІВ 900
Олег Костянтинович Колесницький, Ярослав Євгенійович Завальнюк ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ КЛАСИФІКАЦІЇ КАРДІОГРАМ НА ОСНОВІ СПАЙКІНГОВОЇ НЕЙРОМЕРЕЖІ 903
Іван Вікторович Пасічнюк МЕТОДИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ДІАГНОСТУВАННЯ СТАНУ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ 906
Олександр Сергійович Дідик, Юрій Миколайович Паночишин ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ЦІН НА ПРИВАТНІ ЖИТЛОВІ БУДИНКИ МЕТОДАТИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ 908
Світлана Вікторівна Голод, Ілона Віталіївна Богач РОЗРОБКА ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ВІДПУСТКАМИ 913
Володимир Анатолійович Гладченко, Олег Костянтинович Колесницький ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧІ НЕЙРОМЕРЕЖЕВОЇ КЛАСИФІКАЦІЇ ІРИСІВ 916
Володимир Колодний, Денис Щупак УДОСКОНАЛЕННЯ ВІДСТЕЖЕННЯ ВИТРАТ З АВТОМАТИЧНОЮ СИНХРОНІЗАЦІЄЮ ТРАНЗАКЦІЙ З КАРТИ 920
Дмитро Валерійович Гончаренко, Віталій Борисович Мокін СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ СТАНУ ВОДИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ І ТЕХНОЛОГІЇ SIGFOX 923

Сергій Михайлович Миронюк РОЗРОБКА ЕМУЛЯТОРІВ ФІЗИЧНИХ ПРОЦЕСІВ ДЛЯ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ З ФІЗИКИ....929
Дмитро Леонідович Фариняк, Олег Володимирович Бісікало РОЗРОБКА АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ЗБІРНИМИ ВАНТАЖОПЕРЕВЕЗЕННЯМИ....937
Микола Максимович Биков МОДЕЛЬ АВТОМАТИЗОВАНОГО УПРАВЛІННЯ САМОХІДНИМ ВІЗКОМ....941
Микола Максимович Биков, Мирослава Вячеславівна Теслюк РОЗРОБКА СИСТЕМИ АВТОМАТИЗОВАНОГО ВИБОРУ ТУРИСТИЧНИХ ОБ'ЄКТІВ....944
Дмитро Святославович Бондаренко, Владислав Олександрович Гандрибіда, Володимир Миколайович Севастьянов АРХІТЕКТУРА СИСТЕМИ ДЛЯ ДІАГНОСТИКИ ТА АНАЛІЗУ ПАРАМЕТРІВ ОПАЛЕННЯ НА ОСНОВІ IOT-ТЕХНОЛОГІЙ....946
Владислав Анатолійович Шмалюх, Олександр Сергійович Козловський, Ілона Віталіївна Богач РОЗРОБКА БЕКЕНД-СИСТЕМ НА БАЗІ МОНОЛІТНОЇ АРХІТЕКТУРИ З ПЕРСПЕКТИВОЮ ПЕРЕХОДУ ДО МІКРОСЕРВІСНОЇ АРХІТЕКТУРИ....948
Владислав Анатолійович Шмалюх, Ілона Віталіївна Богач РЕАЛІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ПОБУДОВИ ЗОБРАЖЕНЬ НА ШЕСТИКУТНОМУ РАСТРІ....951
Олександр Сергійович Козловський, Олексій Миколайович Козачко ТЕХНОЛОГІЇ СУЧАСНОГО РОЗПІЗНАВАННЯ ОБРАЗІВ В УМОВАХ НЕВІДОМИХ ІНФОРМАТИВНИХ ОЗНАК....953
Андрій Вікторович Ковалик, Олег Костянтинович Колесницький, Юрій Миколайович Паночишин ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ВИЯВЛЕННЯ СОНЛИВОСТІ ВОДІЯ НА ОСНОВІ ЗГОРТКОВОЇ НЕЙРОМЕРЕЖІ....955
Андрій Володимирович Стиренко, Олексій Віталійович Сілагін, Єгор Віталійович Сілагін ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ОНТОЛОГІЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ БАЗИ ЗНАНЬ "КОСМЕТИЧНІ ЗАСОБИ"....959
Олексій Андрійович Довгань, Костянтин Вячеславович Овчинников АЛГОРИТМИ ТОКЕНІЗАЦІЇ ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЕЙ....965
Владислав Андрійович Струнь ОНТОЛОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАЗИ ЗНАНЬ ГРИ «DOTA 2»....968
Артур Олегович Закревський, Олег Костянтинович Колесницький, Юрій Миколайович Паночишин ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧІ НЕЙРОМЕРЕЖЕВОГО ВИЗНАЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИНА....972
Аліна Олегівна Єпіфанова, Андрій Анатолійович Яровий АНАЛІЗ ПЕРСПЕКТИВ ЗАСТОСУВАННЯ ЕКСПЕРТНИХ СИСТЕМ У СФЕРІ ТЕСТУВАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ....976
Олександр Федорович Шевчук, Юрій Павліченко УДОСКОНАЛЕНА МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ОЦІНЮВАННЯ РИЗИКІВ ПРИ ІНВЕСТУВАННІ В КРИПТОВАЛЮТУ....979
Валерія Євгенівна Домбровська, Володимир Сергійович Озеранський МЕТОДИ ЗАПАМ'ЯТОВУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ РІЗНИМИ ОСОБИСТОСТЯМИ....982
Олексій Сергійович Валявський, Ілона Віталіївна Богач ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ДЛЯ ОБЛІКУ РОБОЧОГО ЧАСУ ПРАЦІВНИКІВ....984
Роман Олександрович Степанов АВТОМАТИЗОВАНА СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ МОБІЛЬНИМ РОБОТОМ ЗІНТЕГРАЦІЄЮ ХМАРНОГО СЕРВІСУ....986
Іван Якимчук, Іван Якимчук, Сергій Олександрович Жуков РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ХВОРИХ НА ДІАБЕТ....989
Анна Богданівна Олійниченко, Ярослав Анатолійович Кулик ВЕБ-САЙТ ЛІКАРНІ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ....993

Юрій Вікторович Цимборович, Олег Костянтинович Колесницький ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ДЛЯ ПОШУКУ ПРАЦІВНИКІВ 999
Володимир Сергійович Озеранський, Сергій Володимирович Сімончук, Катерина Ігорівна Мельник, Олена Андріївна Ярова РЕКОМЕНДАЦІЙНА СИСТЕМА ДЛЯ СТРИМІНГОВОГО СЕРВІСУ ПЕРЕГЛЯДУ ФІЛЬМІВ 1002
Артур Петров Леонідович ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ПІДБОРУ АВТОЗАПЧАСТИН 1005
Володимир Віталійович Молдаванов ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ СТВОРЕННЯ ГРИ "WEENFASTER" У ЖАНРІ ПЛАТФОРМЕР 1009
Єгор Олексійович Сілагін, Сілагін Віталійович Сілагін, Вадим Олегович Дудук ОНТОЛОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАЗИ ЗНАНЬ З ВИБОРУ НОУТБУКУ 1012
Іван Валерійович Морозов ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ПОБУДОВИ ОПТИМАЛЬНОГО МАРШРУТУ 1015
Дмитро Сергійович Сокур, Віталій Борисович Мокін ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ТИПУ ВИН ЗА ЇХ ХІМІЧНИМ СКЛАДОМ 1018
Артем Володимирович Марущак, Віталій Борисович Мокін РОЗРОБЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ВРОЖАЮ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР 1022
Дмитро Петрович Проценко, Сергій Анатолійович Цвігун ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ СТАНУ ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА ЗА ДОПОМОГОЮ ТЕХНОЛОГІЇ SIGFOX 1026
Єгор Олексійович Сілагін, Олексій Віталійович Сілагін ОНТОЛОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАЗИ ЗНАНЬ З ПІДБІРУ ЛІТЕРАТУРИ 1030
Дмитро Петрович Курніцький, Ольга Юріївна Софина ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ РОЗГОРТАННЯ У ХМАРІ У РОЗРОБЦІ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ ДЛЯ ОБРОБКИ БАНКІВСЬКИХ ТРАНЗАКЦІЙ 1034
Олексій Губар, Віталій Мокін ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ АНАЛІЗУ ТА ПЕРЕДБАЧЕННЯ ДІОКСИДУ ВУГЛЕЦЮ ЗА ДАНИМИ ГРОМАДСЬКОГО МОНІТОРИНГУ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ У М. ВІННИЦІ 1037
Богдан Михайлович Опанасюк, Віталій Борисович Мокін РОЗРОБКА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ГЕОСТАТИСТИИЧНОГО АНАЛІЗУ РАДІАЦІЙНОГО ЗАБРУДНЕННЯ В ЄВРОПІ 1041
Євгеній Миколайович Крижановський, Владислав Олександрович Будяк, Ігор Миколайович Штельмах ФОРМУВАННЯ ДАТАСЕТУ ТА АВТОМАТИЗОВАНЕ СТВОРЕННЯ ПЛАНУ БУДІВЕЛЬ ЗА АЕРОФОТОЗЙОМКОЮ БУДІВЕЛЬ 1046
Анна Богданівна Олійниченко ВЕБ-САЙТ ЛІКАРНІ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ 1053
Валерій Олександрович Денисюк, Марія Леонідівна Кирильчук ПАРАЛЕЛЬНА РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ЕДМОНДСА-КАРПА 1059
Ярослав Анатолійович Кулик, Олександр Васильович Павліченко, Богдан Петрович Книш АВТОМАТИЗОВАНА СИСТЕМА РОЗУМНОГО БУДИНКУ НА БАЗІ МОДУЛЯ ESP32-CAM ТА ПІДТРИМКОЮ ЧАТ-БОТА 1061
Денис Валентинович Гончарук РОЗРОБКА МОДУЛЮ ФІЛЬТРАЦІЇ ЦИФРОВИХ ЗОБРАЖЕНЬ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ВІДЕОСПОСТЕРЕЖЕННЯ БАНКОМАТУ 1065
Валерій Олександрович Денисюк, Ігор Ігорович Пущал РОЗРОБКА АЛГОРИТМУ ПАРАЛЕЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ MPI 1068
Валерій Олександрович Денисюк, Олександр Анатолійович Кушнір РЕАЛІЗАЦІЯ МАТРИЧНОГО МНОЖЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ MESH NETWORK 1072
Валерій Олександрович Денисюк, Дмитро Віталійович Мунтян ДОСЛІДЖЕННЯ ПАРАЛЕЛЬНИХ АЛГОРИТМІВ РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАПОВНЕНИХ СИСТЕМ ЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ 1076

Руслан Станіславович Белзецький, Володимир Леонідович Поліщук ПРОГРАМНА РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ГЕНЕРАЦІЇ ПСЕВДОВИПАДКОВИХ ЧИСЕЛ ТА БІНАРНИХ ПОСЛІДОВНОСТЕЙ 1079
Валерій Олександрович Денисюк, Денис Вадимович Коломійчук ПАРАЛЕЛЬНА РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ СОРТУВАННЯ TREE SORT 1083
Валерій Олександрович Денисюк, Дмитро Олександрович Блонський РЕАЛІЗАЦІЯ ПАРАЛЕЛЬНОГО АЛГОРИТМУ ОБЧИСЛЕНЬ ЗАСОБАМИ PYTHON MULTIPROCESSING MODULE 1086
Валерій Олександрович Денисюк, Марина Іванівна Мельничук РЕАЛІЗАЦІЯ ПАРАЛЕЛЬНОГО АЛГОРИТМУ ШВИДКОГО СОРТУВАННЯ 1089
Володимир Гармаш, Валентин Василенко ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ 1093
Валерій Олександрович Денисюк, Богдан Петрович Янковський ДОСЛІДЖЕННЯ ПАРАЛЕЛЬНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ АЛГОРИТМУ RADIX SORT 1095
Валерій Олександрович Денисюк, Андрій Миколайович Обертинський ДОСЛІДЖЕННЯ ПАРАЛЕЛЬНИХ МЕТОДІВ РОЗВ'ЯЗАННЯ СИСТЕМ НЕЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ 1099
Олег Ігорович Суворін, Владислав Володимирович Кабачій ЗАСТОСУВАННЯ ВІРТУАЛЬНОГО ДАТЧИКА ТОЧКИ РОСИ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ КОНДЕНСАЦІЇ ТА ПІДВИЩЕННЯ ВРОЖАЙНОСТІ В ТЕПЛИЦЯХ 1102
Анатолій Павлович Моторний, Владислав Володимирович Кабачій СУЧАСНИЙ СТАН АВТОМАТИЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ ПЕРЕРОБКИ ПОБУТОВИХ ВІДХОДІВ В УКРАЇНІ 1107
Валерій Олександрович Денисюк, Гліб Андрійович Іщенко ПАРАЛЕЛЬНА РЕАЛІЗАЦІЯ МАТРИЧНОГО МНОЖЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ BLOCK MATRIX З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ CUDA 1112
Владислав Олександрович Зозуля КВАНТОВА ЗАПЛУТАНІСТЬ 1116
Олександр Сергійович Морозов, Андрій Анатолійович Яровий, Сергій Іванович Петришин ГІБРИДНІ МЕТОДИ ДЛЯ ВИБОРУ ТЕСТОВИХ СЕЛЕКТОРІВ У ДИНАМІЧНИХ ВЕБ-ДОДАТКАХ 1119
Валерій Олександрович Денисюк, Тарас Сергійович Лучик РОЗРОБКА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО МОДУЛЮ ДЛЯ АВТОМАТИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ ТЕКСТІВ МІЖ МОВАМИ 1123
Богдан Боднаренко, Юрій Іванов ERROR-CORRECTION DECODING OF CONVOLUTIONAL TURBO CODES IN INFORMATION AND COMMUNICATION SYSTEMS 1126
Єгор Звуздецький, Юрій Іванов ERROR-CORRECTION DECODING OF BLOCK TURBO-PRODUCT CODES IN DISTRIBUTED COMPUTER SYSTEMS 1128
Олександр Олегович Борисюк, Олексій Віталійович Сілагін, Руслан Станіславович Белзецький ПІДХОДИ ДО СТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ОНТОЛОГІЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ БАЗ ЗНАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ПІЛОТІВ 1130
Валерій Олександрович Денисюк, Микола Ярославович Бондар РЕАЛІЗАЦІЯ ПАРАЛЕЛЬНОГО АЛГОРИТМУ ПОШУКУ DEPTH-FIRST SEARCH 1133
Денис Олександрович Паламарчук, Марія Сергіївна Юхимчук РОЗРОБКА МОДУЛЯ КОРИСТУВАЧА МОБІЛЬНОГО ЗАСТОСУНКУ АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО ЩОДЕННИКА ДЛЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ШКІЛ 1135
Валерій Олександрович Денисюк, Іоанна Ігорівна Сторожук РОЗРОБКА WEB-РЕСУРСУ ПЕРСОНАЛЬНОГО КРЕАТИВНОГО ПРОСТОРУ З УНІКАЛЬНИМ UI-ДИЗАЙНОМ 1141
Тимофій Малоштан, Юрій Іванов QUASI-OPTIMAL SYMBOL-BASED TURBO CODE DECODING ALGORITHM 1143
Валерій Олександрович Денисюк, Євгеній Сергійович Кривовязюк РОЗРОБКА WEB-РЕСУРСУ ІНТЕРНЕТ-МАГАЗИНУ ЕЛЕКТРОНІКИ 1145

Юрій Анатолійович Горчук, Caifeng Zhao, Володимир Михайлович Дубовой CLASSIFICATION METHOD FOR SKIN PATHOLOGICAL IMAGES 1147
Валерій Олександрович Денисюк, Михайло Андрійович Гуменюк РОЗРОБКА САЙТУ КОМПАНІЇ ПЕРЕВІЗНИКА ВАНТАЖІВ 1157
Валерій Олександрович Денисюк, Роман Валерійович Стукаленко РОЗРОБКА САЙТУ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ 1161
Олександр Федорович Шевчук, Владислав Валерійович Христянчук УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ АВТОМАТИЗОВАНОГО ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ В ОСВІТНІХ ВИМІРЮВАННЯХ 1164
Максим Віталійович Григоришин ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ БАГАТОКРИТЕРІАЛЬНИХ МЕТОДІВ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ 1167
Валерій Олександрович Денисюк, Євгеній Володимирович Янковий РОЗРОБКА WEB-РЕСУРСУ ГОТЕЛЮ 1170
Валерій Олександрович Денисюк, Антон Юрійович Подолян РОЗРОБКА WEB-РЕСУРСУ СЛУЖБИ ПРОКАТУ АВТОМОБІЛІВ 1173
Владислав Валерійович Лікнарович, Ігор Ростиславович Арсенюк ОБҐРУНТУВАННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ СТВОРЕННЯ ПРОГРАМНОГО МОДУЛЯ ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ ТА РЕЦЕНЗУВАННЯ ВІДЕОІГОР 1175
Софія Геннадіївна Фіяло, Георгій Володимирович Горячев ІНТЕРАКТИВНА ІНФОРМАЦІЙНО-РОЗВАЖАЛЬНА СИСТЕМА РОЗПІЗНАВАННЯ ЕМОЦІЙ НА ОСНОВІ ВИРАЗУ ОБЛИЧЧЯ 1178
Андрій Романович Ліщук ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ СИСТЕМИ ПРОГНОЗУВАННЯ ТЕМПЕРАТУРИ ЗЕРНА: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 1181
Гліб Володимирович Середюк, Володимир Володимирович Гармаш МЕТОДИ КВАНТИЗАЦІЇ ТА КОМПРЕСІЇ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ПАМ'ЯТІ В НЕЙРОННИХ МЕРЕЖАХ ДЛЯ ЗАДАЧ КОМП'ЮТЕРНОГО ЗОРУ 1184
Олексій Русланович Іщенко, Олег Володимирович Бісікало ВИЗНАЧЕННЯ АВТОРСТВА УКРАЇНОМОВНОГО ТЕКСТУ НА ОСНОВІ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ 1186
Валерій Олександрович Денисюк, Ілля Володимирович Северин ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РОЗРОБКА ПАРАЛЕЛЬНОГО АЛГОРИТМУ СОРТУВАННЯ ЗА РОЗРЯДАМИ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ C++ AMP 1189
Анна Михайлівна Гайович, Сергій Олександрович Жуков РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПЕРЕДБАЧЕННЯ РІВНЯ ЩАСТЯ У КРАЇНАХ СВІТУ МЕТОДАМИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ 1191
Іван Владиславович Демков, Сергій Олександрович Жуков РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИНА ЗА ЙОГО ВЛАСТИВОСТЯМИ 1195
Антон Артурович Пакула МАТЕМАТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ АЛГОРИТМУ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ КОРИСТУВАЧІВ У РЕКОМЕНДАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ 1203
Марк Петрович Гречкосій, Олег Олександрович Короленко, Олег Костянтинович Колесницький ПРОГРАМНИЙ МОДУЛЬ РОЗФАРБОВУВАННЯ ЗОБРАЖЕНЬ НА ОСНОВІ ЗГОРТКОВОЇ НЕЙРОМЕРЕЖІ 1206
Ігор Миколайович Штень, Володимир Миколайович Папінов СИСТЕМА АВТОМАТИЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ СВЕРДЛОВИННОГО ВИДОБУТКУ ВОДИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОМИСЛОВОГО ХАРЧОВОГО ВИРОБНИЦТВА 1209
Анастасія Олегівна Юхименко, Володимир Миколайович Папінов АРХІТЕКТУРА НАВЧАЛЬНОГО ЗАСОБУ НА ОСНОВІ OPCENTER INTELLIGENCE ДЛЯ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТИПУ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ 1214

Любомир Анатолійович Затайдух, Володимир Миколайович Папінов КОМП'ЮТЕРИЗОВАНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАСІБ ДЛЯ ПРАКТИЧНОГО ВИВЧЕННЯ АВТОМАТИЗОВАНОГО АДИТИВНОГО ВИРОБНИЦТВА 1219
Володимир Вікторович Горобець, Володимир Миколайович Папінов АРХІТЕКТУРА НАВЧАЛЬНОГО ЗАСОБУ НА ОСНОВІ OPCENTER EXECUTION ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ ЕКЗЕМПЛЯРУ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ 1224
Максим Дмитрович Барановський, Ольга Олександрівна Войцеховська ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ДЛЯ БРОНЮВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ СПОРТИВНОГО ІНВЕНТАРЮ В СПОРТЗАЛАХ 1230
Мар'яна Володимирівна Білецька, Сергій Олександрович Жуков ВИЯВЛЕННЯ СПАМУ В ПОВІДОМЛЕННЯХ ЗА ДОПОМОГОЮ НАЇВНОГО БАЄСІВСЬКОГО КЛАСИФІКАТОРА 1236
Юлія Сергіївна Соколан ПНЕВМАТИЧНА АВТОМАТИЗОВАНА СИСТЕМА ПАКУВАННЯ НОЖІВКОВИХ ПОЛОТЕН 1240
Анатолій Михайлович Дудар, Сергій Олександрович Жуков ПРОГНОЗУВАННЯ ПРОДАЖІВ ПРОДУКТОВОЇ КОМПАНІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ GRADIENT BOOSTING 1243
Ілля Олександрович Перов, Ольга Олександрівна Войцеховська ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА АВТОМАТИЗОВАНОГО ПІДБОРУ ДІЄТИ ТА ХАРЧОВОГО ПЛАНУ 1248
Анатолій Сергійович Галіброда, Владислав Володимирович Кабачій СТВОРЕННЯ REST API ДЛЯ TACK-МЕНЕДЖЕРА: ДОСЛІДЖЕННЯ АРХІТЕКТУРНИХ РІШЕНЬ 1254
Олексій Миколайович Козачко, Арсен Олександрович Кордонський РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ЗВІЛЬНЕННЯ СПІВРОБІТНИКІВ В ОРГАНІЗАЦІЯХ МЕТОДАМИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ 1258
Олександр Юрійович Грищишен ПЕРСПЕКТИВИ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО МОДУЛЯ РОЗПІЗНАВАННЯ ЗОБРАЖЕНЬ ТВАРИН 1264
Анжеліка Олегівна Кисилевич, Ігор Ростиславович Арсенюк ОБҐРУНТУВАННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ РОЗРОБКИ WEB-ДОДАТКА ДЛЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ЗАДАЧ РІЗНОГО ТИПУ 1266
Владислав Юрійович Рудь ПРОГРАМНИЙ МОДУЛЬ РЕКОМЕНДАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ТОВАРІВ 1268
Вадим Ігорович Ліщинський, В'ячеслав Ігорович Перепелиця АНАЛІЗ ПОТРЕБИ У БЕЗПЕРЕРВНОМУ НАВЧАННІ: ФУНКЦІОНАЛЬНІ ВИМОГИ ДЛЯ ОСВІТНЬОЇ ОНЛАЙН-ПЛАТФОРМИ 1271
Олександр Федорович Шевчук, Яна Віталіївна Краснолуцька ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО МОДУЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ЦІН АКЦІЙ ФОНДОВОГО РИНКУ 1273
Марія Геннадіївна Нілова, Олексій Віталійович Сілагін РОЗРОБКА WEB-ДОДАТКУ «ІНТЕРНЕТ МАГАЗИН ПОБУТОВИХ ТОВАРІВ» 1276
Валентин Володимирович Зубко, Володимир Володимирович Колодний АНАЛІЗ ВПРОВАДЖЕННЯ ВЕБЗАСТОСУНКУ VISTERCOMP В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ 1279
Карина Миколаївна Степанюк РОЗРОБКА ОНТОЛОГІЧНОЇ БАЗИ ЗНАНЬ ІЗ ТЕОРІЇ ШАХІВ 1284
Назар Хомин Миколайович ПРОГРАМНИЙ МОДУЛЬ ВИЗНАЧЕННЯ КОДУ МИТНОЇ КЛАСИФІКАЦІЇ ЗА ОПИСОМ ТОВАРУ 1287
Володимир Леонідович Поліщук, Ілона Віталіївна Богач РЕАЛІЗАЦІЯ АВТОРИЗАЦІЇ HTTP-ЗАПИТІВ ДО REST-ЕНДПОЙНТІВ ЗА ДОПОМОГОЮ SPRING SECURITY DSL 1289
Дар'я Олексіївна Ткаченко, Ілона Віталіївна Богач РОЗРОБКА WEB-ДОДАТКУ ДЛЯ КЕРУВАННЯ СЕРВЕРНИМ СЕРЕДОВИЩЕМ КОРПОРАТИВНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ 1293
Вадим Володимирович Кравець СУЧАСНІ ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ПОНЯТЬ 1296

Максим Дмитрович Міщук, Ілона Віталіївна Богач ЦИФРОВІ РІШЕННЯ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ МАСОВОГО ТЕСТУВАННЯ....1298
Ксенія Денисівна Кривогубченко, Ілона Віталіївна Богач РОЗРОБКА ВЕБ-ДОДАТКУ НА ОСНОВІ ФРЕЙМВОРКІВ REACT ТА NESTJS 1302
Олександра Олександрівна Писарук, Ілона Віталіївна Богач РОЗРОБКА ІНТЕРАКТИВНОГО МОВНОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ПЕРСОНАЛІЗОВАНОГО НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА ОСНОВІ DJANGO....1305
Олексій Віталійович Чумак, Ілона Віталіївна Богач ЛОКАЛІЗАЦІЯ МОБІЛЬНИХ ЗАСТОСУНКІВ НА IOS ЗА ДОПОМОГОЮ SWIFTUI ТА НОВОГО ФОРМАТУ LOCALIZABLE.XCSTRINGS 1307
Євген Євгенович Герасімов, Ілона Віталіївна Богач ДОСЛІДЖЕННЯ ПІДХОДІВ ІНТЕГРАЦІЇ АГЕНТІВ НА ОСНОВІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ІЗ ЗОВНІШНІМИ СЕРВІСАМИ: REST API ТА MCP 1311
Сергій Сергійович Іванов, Олег Олексндрович Ковалюк РОЗРОБКА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ СКЛАДУ....1314
Олександр Анатолійович Кабашний РОЗРОБКА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ КОМП’ЮТЕРНОЇ СИСТЕМИ ПРОКАТУ ВЕЛОСИПЕДІВ....1317
Назар Іванович Мусійчук, Ілона Віталіївна Богач, Назар Іванович Мусійчук РОЗРОБКА ВЕБ-ДОДАТКУ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ОСОБИСТИМИ ФІНАНСАМИ З ЕЛЕМЕНТАМИ НАВЧАННЯ ТА ГЕЙМІФІКАЦІЇ....1320
Владислав Миколайович Ганевич, Людмила Вікторівна Крилик ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ СТВОРЕННЯ ІНТЕРАКТИВНОГО ЕКРАННОГО ПОМІЧНИКА 1322
Вадим Володимирович Кравець, Майя Борисівна Ковальчук СУЧАСНІ ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ПОНЯТЬ....1325
Назарій Валерійович Кононенко, Сергій Іванович Петришин, Сергій Володимирович Сімончук РОЗРОБКА WEB-ДОДАТКУ ДЛЯCMS З ВИКОРИСТАННЯМ HEADLESS ПІДХОДУ....1327
Ангеліна Олександрівна Каташинська, Олексій Віталійович Сілагін МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ДІАГНОСТУВАННЯ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ ЗАСОБАМИ НЕЧІТКОЇ ЛОГІКИ....1330
Едуард Русланович Прудніков, Арсенюк Ігор Ростиславович ПРОГРАМНИЙ МОДУЛЬ ОБЛІКУ МАЙНА ДЛЯ ВІЙСЬКОВОЇ ЧАСТИНИ....1333
Ірина Осипенко, Ілона Віталіївна Богач ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ НА FLUTTER 1336
Владислава Владиславівна Шолота, Дмитро Леонідович Рачинський ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ОЗНАК ДЛЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ІНТРОСКОПІЧНИХ МЮЛЛЕР-МАТРИЧНИХ ЗОБРАЖЕНЬ БІОЛОГІЧНИХ СТРУКТУР 1339
Максим Олександрович Купрієнко, Ілона Віталіївна Богач РОЗГОРТАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ ZABBIX 1342
Олег Олегович Щерба АНАЛІЗ ПЕРЕДУМОВ РОЗРОБКИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО АСИСТЕНТА ДЛЯ ПІДБОРУ ОКУЛЯРІВ....1345
Андрій Васильович Семенюк СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ LLM-АГЕНТІВ, ІНТЕГРАЦІЯ АГЕНТА З ПОТРІБНИМ СЕРЕДОВИЩЕМ 1348
Сергій Миколайович Колісник, Олексій Віталійович Сілагін РОЛЬ ЕТАПУ ОЦІНЮВАННЯ В КАСКАДНІЙ СИСТЕМІ РЕКОМЕНДАЦІЙ....1353
Борис Юхимович Варер, Віталій Борисович Мокін ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ВЗАЄМОДІЇ РІЗНИХ МОДЕЛЕЙ НА РОЗПОДІЛ ЙМОВІРНОСТЕЙ НАСТУПНОГО ТОКЕНА У ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЯХ....1356

Олександр Сергійович Литвинюк ІНТЕРАКТИВНА СИСТЕМА АНАЛІЗУ ПРОДАЖІВ ІТ-КОМПАНІЇ....1360
Сергій Сергійович Гладіголов, Олексій Миколайович Козачко СИСТЕМА ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ДЛЯ ЛІКАРЕНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ТА ОЦІНКИ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ....1365
Володимир Петрович Коваленко, Олег Олександрович Ковалюк УПРАВЛІННЯ ІТ-ІНФРАСТРУКТУРОЮ ЗАСОБАМИ ПОЯСНЮВАНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ....1368
Владислав Анатолійович Лучинський ПОБУДОВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ МОДЕЛІ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ВЕЛИКОДИСПЕРСНОГО ПИЛУ (PM10) 1371
Андрій Володимирович Педін, Володимир Валерійович Мартинюк ГЕНЕРАЦІЯ АТТОСЕКУНДНИХ ІМПУЛЬСІВ СВІТЛА: СУЧАСНІ МЕТОДИ ТА ДОСЛІДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОЇ ДИНАМІКИ....1375
Володимир Гармаш, Володимир Носенко МОДУЛЬ СТИСНЕННЯ ЦИФРОВИХ ЗОБРАЖЕНЬ ДЛЯ СИ-СТЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ ВІДДІЛУ ВІДЕОСПОСТЕРЕ-ЖЕННЯ ТА БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА 1383
Андрій Васильович Орлик, Олег Олександрович Ковалюк РОЗРОБКА WEB-ДОДАТКУ ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОБЛІКУ, ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ САДЖАНЦІВ ДЕРЕВ....1386
Дар'я Павлівна Урлапова КЛАСИФІКАЦІЯ ЖАРТІВ ЗА КАТЕГОРІЯМИ ГУМОРУ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ 1389
Вадим Володимирович Кравець, Майя Борисівна Ковальчук СУЧАСНІ ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ПОНЯТЬ....1393
Богдан Володимирович Бобко, Сергій Олександрович Жуков РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ПОШУКУ ОЗНАК НЕВІДПОВІДНОСТІ ВТРУЧАНЬ ДІАГНОЗУ В МЕДИЧНІЙ ПРАКТИЦІ 1395
Олександр Іванович Базелюк, Олег Володимирович Бісікало ОРГАНІЗАЦІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ПІДСВІТКИ ДЛЯ МОНІТОРІВ 1398
Дарія Миколаївна Моклюк ПРОГНОЗУВАННЯ ОБСЯГУ ЗАКУПІВЛІ КВІТІВ 1402
Максим Юрійович Дунський РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗІ СПОРТИВНОГО ХАРЧУВАННЯ 1404
Анна Михайлівна Гайович, Євгеній Миколайович Крижановський СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ ВОДОГОСПОДАРСЬКИХ БАЛАНСІВ ДІЛЯНОК БАСЕЙНУ ДНІСТРА 1407
Вероніка Павлівна Бусигіна, , Віталій Анатолійович Шмалюх, Йосип Йосипович Білинський, МЕТОД БІНАРИЗАЦІЇ ЗОБРАЖЕНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДУ ОЦУ ДЛЯ СИСТЕМ КОМП'ЮТЕРНОГО ЗОРУ 1412
Леонід Русланович Кулик, Олександр Борисович Мокін ПРОБЛЕМАТИКА КОНСИСТЕНТНОСТІ ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЕЙ ПРИ НАВЧАННІ З ПІДКРІПЛЕННЯМ....1417
Костянтин Олександрович Бондарчук, Володимир Миколайович Папінов АРХІТЕКТУРА НАВЧАЛЬНОГО ЗАСОБУ НА ОСНОВІ OPCENTER PROCESS SIMULATION ДЛЯ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТИПУ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ....1420
Анна Сергіївна Шаповал, Сергій Олександрович Жуков ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ПОШУКУ ТА БРОНЮВАННЯ ПАРКОМІСЦЬ....1425
Валерія Ігорівна Олянишена ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ВИЩІЙ МАТЕМАТИЦІ: КОРИСТЬ ТА ПОТЕНЦІЙНА ШКОДА....1430
Людмила Юріївна Нестюк РОЗРОБКА КОМПЛЕКСНОГО ВЕБ-ЕМУЛЯТОРА ДЛЯ ВИКОНАННЯ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ З ФІЗИКИ....1433
Олександр Олександрович Топольський, Андрій Володимирович Педін, Володимир Валерійович Мартинюк ВИПРОМІНЮВАННЯ ТА ПОГЛИНАННЯ СВІТЛА АТОМОМ. НЕПЕРЕРВНИЙ І ЛІНІЙЧАТИЙ СПЕКТРИ, СПЕКТРАЛЬНИЙ АНАЛІЗ. ФЕМТОСЕКУНДІ ЛАЗЕРИ....1441

Владислав Павлович Кузняк ДОСЛІДЖЕННЯ РОЛІ ТЕОРІЇ ОПТИМАЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ В ПОЄДНАННІ РОЗ'ЄДНАНИХ МОД ПІД ЧАС ГЕНЕРАЦІЇ ДАНИХ ЗА ДОПОМОГОЮ FLOW MATCHING 1448
Владислав Васильович Шарковський, Марія Володимирівна Барабан ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ВЕБ ДОДАТКАХ 1451
Катерина Валентинівна Походощук, Єва Грушова, Володимир Мартинюк ВІДКРИТТЯ ЕФЕКТУ ГІГАНТСЬКОГО МАГНЕТООПОРУ (ЕГМО) 1454
Влада Володимирівна Сніжинська, Вадим Володимирович Кравець АТОМНА І ЯДЕРНА ФІЗИКА: РАДІОАКТИВНІСТЬ ТА ЯДЕРНІ РЕАКЦІЇ 1458
Павло Тарасович Томков ТОПОЛОГІЧНІ КУБІТИ ТА ПРОРИВ MICROSOFT: ШЛЯХ ДО ВІДМОВОСТІЙКИХ КВАНТОВИХ ОБЧИСЛЕНЬ 1461
Владислав Олександрович Зозуля, Володимир Валерійович Мартинюк КВАНТОВА ГРАВІТАЦІЯ 1465
Сергій Олександрович Кришталь ПОРІВНЯННЯ ВАРІАНТІВ АРХІТЕКТУРИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ “РОЗУМНИЙ БУДИНОК” 1469
Дмитро Петрович Проценко, Макар Віталійович Максимнюк РОЗРОБЛЕННЯ ІНТЕРФЕЙСУ КОРИСТУВАЧА В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ «РОЗУМНИЙ БУДИНОК» НА БАЗІ HOME ASSISTANT 1473
Артем Знаміровський, Арсен Володимирович Лосенко ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ВИЯВЛЕННЯ КУРЦІВ У ПОТОКОВОМУ ВІДЕО З ВИКОРИСТАННЯМ НЕЙРОМЕРЕЖЕВИХ МОДЕЛЕЙ ВИЯВЛЕННЯ ОБ’ЄКТІВ 1476
Євгеній Миколайович Крижановський, Андрій Вікторович Грохольський, Ігор Миколайович Штельмах ІНФОРМАЦІЙНА ВЕБ-СИСТЕМА ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОСОБИСТОГО ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ 1480
Олексій Валерійович Бондарчук, Олег Володимирович Мазурук, Віталій Борисович Мокін СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ ТЕМПЕРАТУРИ ЗЕРНА У СИЛОСІ ЗЕРНОВОГО ЕЛЕВАТОРА ЗА ДАНИМИ IOT-СИСТЕМИ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ 1486
Денис Анатолійович Яблонський, Арсен Володимирович Лосенко ПРОЄКТУВАННЯ ОСВІТНЬОЇ ПЛАТФОРМИ «THINK IT» НА БАЗІ СУЧАСНИХ ВЕБ-ТЕХНОЛОГІЙ 1489
Олександлр Володимирович Химич ВИКОРИСТАННЯ ГРУПОВИХ СТРУКТУР У КРИПТОГРАФІЇ: ВІД КЛАСИЧНИХ ГРУП ДО ЕЛІПТИЧНИХ КРИВИХ 1493
Натан Мамалига РОЗРОБКА АРХІТЕКТУРИ ТА АЛГОРИТМІВ СЕРВІСУ АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ОБЛІКУ ФІНАНСІВ 1496
Тетяна Віталіївна Старинець, Ольга Олександрівна Войцеховська РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ АНАЛІЗУ ТА ПЕРЕДБАЧЕННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ DATA DEVELOPERS МЕТОДАМИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ 1501
Ольга Дем’янівна Куйбіда, Євгеній Анатолійович Безкуцький, Карина Василівна Касько, Єлизавета Вікторівна Ричковська, Артем Олегович Ободінський, Ольга Олександрівна Войцеховська РОЗРОБКА МОБІЛЬНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ ПОШУКУ ІНФОРМАЦІЇ ТА ФОРМУВАННЯ ГАЙДІВ ДЛЯ КОМП’ЮТЕРНИХ ІГОР НА ОСНОВІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ 1508
Олександр Володимирович Рудзевич, Сергій Олександрович Жуков АНАЛІЗ СТРУКТУРИ МОДЕЛЕЙ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ РОЗПІЗНАВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ТОНАЛЬНОСТІ АУДІОЗАПИСІВ 1514
Максим Сергійович Слизькоухий, Каріна Олександрівна Шквира ТЕРАБАЙТИ ДАНИХ У МІЛІМЕТРОВОМУ КРИСТАЛІ: РЕВОЛЮЦІЯ В ТЕХНОЛОГІЯХ ЗБЕРІГАННЯ ДАНИХ 1518
Руслана Русланівна Бульбак ТРАНСФОРМАТОР ТЕСЛА: ВИНАХІД, ЩО ЗМІНИВ СВІТ ЕЛЕКТРОТЕХНІКИ 1520

Сергій Геннадійович Московко АНАЛІЗ АРХІТЕКТУРНИХ ШАБЛОНІВ МОНОЛІТНОЇ ТА МІКРОСЕРВІСНОЇ АРХІТЕКТУР В ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ 1522
Діана Ярославівна Демюк, Руслан Станіславович Белзецький АНАЛІЗ ПЕРЕДУМОВ РОЗРОБКИ WEB-РЕСУРСУ «РЕСТОРАН» 1525
Андрій Олексійович Наюк, Євгеній Миколайович Крижановський, Марина Василівна Струтинська КАРТОГРАФІЧНА ВІЗУАЛІЗАЦІЯ РЕЗУЛЬТАТІВ РОЗРАХУНКУ БАЛАНСІВ ПО ВОДОГОСПОДАРСЬКИМ ДІЛЯНКАМ СУББАСЕЙНУ ПРИП'ЯТІ 1529
Мирослав Вікторович Щербатюк, Роман Васильович Маслій ТРЕКІНГ ОБ'ЄКТІВ У МЕТОДАХ КОМП'ЮТЕРНОГО ЗОРУ АВТОНОМНИХ БЕЗПІЛОТНИХ СИСТЕМ 1534
Роман Віталійович Слободян, Ілона Віталіївна Богач АВТОМАТИЗАЦІЯ РОЗПОДІЛУ ЗАДАЧ МІЖ ВИКОНАВЦЯМИ ЗА ДОПОМОГОЮ ШІ ТА ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЕЙ 1536
Микола Павлович Півнюк АНАЛІЗ ТА ОПТИМІЗАЦІЯ БАЗ ДАНИХ 1540
Дар'я Андріївна Кавунець ОНЛАЙН-ПЛАТФОРМА ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ: ПОЄДНАННЯ ДОВІДНИКА З ПОДОРОЖЕЙ І ПЛАТФОРМИ РЕКОМЕНДАЦІЙ 1543
Анастасія Олеговна Чорна, Володимир Григорович Сторчак, Ілона Віталіївна Богач ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ АВТОМАТИЗОВАНОГО ТЕСТУВАННЯ ДЛЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЛІНГВІСТИЧНИМИ ЗАДАЧАМИ LINGUIST PORTAL 1553
Олександр Романович Стецюк, Сергій Олександрович Жуков РЕКОМЕНДАЦІЙНА ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ЩОДО ПРОДАЖУ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТЕХНІКИ НА ОСНОВІ АНАЛІЗУ ВПОДОБАНЬ КОРИСТУВАЧІВ 1555
Олексій Миколайович Козачко, Олександр Вікторович Хащеватський СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗУ ПОВЕДІНКИ КОРИСТУВАЧІВ НА РІЗНИХ ІГРОВИХ ПЛАТФОРМАХ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ 1560
Іван Олександрович Король МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ЗБОРУ НОВИННОГО КОНТЕНТУ ДЛЯ АНАЛІЗУ РИТОРИКИ ПУБЛІЧНИХ ОСІБ 1565
Даніїл Сергійович Шеков АВТОМАТИЗАЦІЯ СУШІННЯ ГЛИНИ У ПРЯМОТОЧНІЙ БАРАБАННІЙ СУШАРЦІ 1567
Михайло Ігорович Янковчук РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ВАРТОСТІ БУДИНКУ МЕТОДАМИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ 1570
Владислав Олегович Чичирко, Анастасія Борисівна Пилявець АЛГОРИТМИ АДАПТИВНОГО ПЛАНУВАННЯ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ЛОГІСТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ. ЧАСТИНА 1. АНАЛІЗ ВИМОГ І РОЗРОБКА ІНФОРМАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ. ЧАСТИНА 2. ПРОЄКТУВАННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ ВЕБЗАСТОСУНКУ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОГО ОБЛІКУ РОБОЧОГО ЧАСУ 1575
Павло Олександрович Михайленко, Катерина Середа Янівна РОЗРОБКА АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ОБЛІКУ СКЛАДСЬКИХ ТОВАРІВ ТА ПІДТРИМКИ ТОРГІВЛІ 1580
Денис Олегович Гончарук, Ілона Віталіївна Богач РОЗРОБКА СИСТЕМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ФІТООСВІТЛЕННЯ З ДИНАМІЧНИМ РЕГУЛЮВАННЯМ СПЕКТРУ НА ОСНОВІ ESP32-H2-MINI 1584
Олександр Олександрович Гордієнко АВТОМАТИЗОВАНА СИСТЕМА З ПІДБОРУ КОМП'ЮТЕРНИХ КОМПЛЕКТУЮЧИХ 1587
Віталій Вікторович Коваленко ДОСЛІДЖЕННЯ СТІЙКОСТІ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ОПАЛЕННЯМ У СМАРТ-БУДИНКУ 1590
Володимир Євгенович Копняк, Віталій Борисович Мокін ПОРІВНЯННЯ МОДЕЛЕЙ LSTM ТА GRU ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ЗАЛИШКІВ У БУСТИНГОВІЙ ГЕТЕРОСКЕДАСТИЧНІЙ EGARCH-МОДЕЛІ 1593

Костянтин Олегович Бондалєтов, Віталій Борисович Мокін РОЗРОБЛЕННЯ ПРОСТОРОВО-ЗВАЖЕНОГО КРИТЕРІЮ ГЕОПРИВ'ЯЗКИ ПРИРОДНОМОВНИХ ТЕКСТІВ ДО МАСИВІВ ВОД 1596
Ілона Віталіївна Богач, Владислав Віталійович Слободиський ТЕСТУВАННЯ WEB-ЗАСТОСУНКІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ JHIPSTER НА ПРИКЛАДІ СИСТЕМИ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ КІНОТЕАТРУ 1599
Вадим Володимирович Чумак, Ілона Віталіївна Богач РОЗРОБКА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ СЕНСОРНОЇ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ МІКРОКЛІМАТУ З МОБІЛЬНИМ КЕРУВАННЯМ 1603
Марина Олександрівна Верчинська, Ольга Олександрівна Войцеховська РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ АНАЛІЗУ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ СТРЕСУ У СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ МЕТОДАМИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ 1606

Секція Інформаційні електронні системи

Марія Олексіївна Попович, Сергій Васильович Тимчик ВПЛИВ СИНЬОГО СВІТЛА ВІД ЦИФРОВИХ ПРИСТРОЇВ НА ЦИРКАДНІ РИТМИ ТА ЗДОРОВЯ ОРГАНІВ ЗОРУ 1614
Наталія Василівна Климчук РОЛЬ БІЛКА ТРОМБІНУ В ОРГАНІЗМІ ЛЮДИНИ 1616
Володимир Чередниченко, Іван Олександрович Криворучко ОСОБЛИВОСТІ АПАРАТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ МЕТОДУ СВІТЛОТЕРАПІЇ 1619
Владислав Богданович Кочмала, Богдан Олегович Пінаєв АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ НАНОМАТЕРІАЛІВ У ГАЛУЗІ ВІДНОВЛЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА 1621
Андрій Володимирович Костішин АНАЛІЗ КРИТЕРІЇВ ОЦІНЮВАННЯ ЗАВАДОЗАХИЩЕНОСТІ РАДІОКАНАЛІВ В УМОВАХ ШТУЧНИХ ПЕРЕШКОД 1624
Марія Володимирівна Василинич, Анастасія Володимирівна Василинич, Максим Олександрович Притула ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВІРТУАЛІЗОВАНИХ РІШЕНЬ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ МЕРЕЖЕЮ З ВИКОРИСТАННЯМ КОНТЕЙНЕРИЗАЦІЇ 1628
Олексій Юрійович Конохов, Сергій Володимирович Костішин МЕТОДИ ТА ЗАСОБИ МОНІТОРИНГУ ФІЗІОЛОГІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ У ЛЕГКІЙ АТЛЕТИЦІ 1632
Валентин Костянтинович Скощук, Олександр Володимирович Осадчук ПЕРЕДАЧІ НАКОПИЧЕНИХ ДАНИХ РАДІОТЕХНІЧНОЮ СИСТЕМОЮ НА FPGA ДЛЯ ЧАСТОТНИХ ПЕРЕТВОРЮВАЧІВ ФІЗИЧНИХ ВЕЛИЧИН ВИКОРИСТОВУЮЧИ ТЕХНОЛОГІЮ WIFI 1635
Сергій Васильович Тимчик, Михайло Костянтинович Бондарчук БІОІНЖЕНЕРІЯ ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ У РОЗВИТКУ БІОЕЛЕКТРОНІКИ 1639
Наталія Заболотна, Олег Швидюк БЛОК КЛАСИФІКАЦІЇ ОЗНАК ДЛЯ СИСТЕМИ ФАЗОВОЇ ПОЛЯРИМЕТРИЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ БІОЛОГІЧНИХ ШАРІВ 1642
Артем Олександрович Овчарук ПРИСТРОЇ АНАЛОГОВОЇ МОДУЛЯЦІЇ. ЇХ ВИДИ ТА ЗАСТОСУВАННЯ. 1645
Артем Володимирович Щербатюк, Станіслав Євгенович Тужанський МЕТОД ВІДНОВЛЕННЯ ОКТ-ЗОБРАЖЕНЬ 1647
Дмитро Олександрович Пантелейчук КРИТЕРІЇ ВИЗНАЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ЛЮДИНИ 1651
Олег Олександрович Сидорук 3D-МОДЕЛЮВАННЯ В ОРТОПЕДІЇ ТА ТРАВМАТОЛОГІЇ: МИНУЛЕ, СЬОГОДЕННЯ, МАЙБУТНЄ 1654
Олександр Володимирович Поліщук МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНИХ SMART-ПЛАТФОРМ ДЛЯ АНАЛІЗУ МЕДИЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ 1657
Ігор Ванович Ентін, Володимир Григорович Крижановський АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ЗАВАДОСТІЙКОСТІ ЗАСОБІВ ЗВ'ЯЗКУ В УМОВАХ ДІЇ ЗАВАД 1660

Дмитро Ярославович Данилюк, Богдан Олегович Пінаєв КОМП'ЮТЕРНЕ СХЕМОТЕХНІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ 1663
Максим Олександрович Притула, Вікторія Валентинівна Бровченко СИСТЕМА ДИСТАНЦІЙНОГО КЕРУВАННЯ СВІТЛОМ 1665
Максим Олександрович Притула, Владислав Богданович Кочмала АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ НАНОТЕХНОЛОГІЙ У ГАЛУЗІ СВІТЛОДІОДНОГО ОСВІТЛЕННЯ 1668
Наталія Іванівна Заболотна, Олена Андріївна Ярова ІНФОРМАЦІЙНО-ВИМІРЮВАЛЬНА СИСТЕМА ДЛЯ ОБРОБЛЕННЯ ЗОБРАЖЕНЬ ПРОФІЛЮ ЛАЗЕРНОГО ПРОМЕНЯ 1671
Микола Володимирович Васильківський, Михайло Володимирович Будаш, Денис Артемович Тарасович ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ РОБОТИ СИСТЕМ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ ІЗ ВИПАДКОВИМ ДОСТУПОМ 1678
Микола Володимирович Васильківський, Андрій Олегович Олійник, Андрій Володимирович Прикмета, Андрій Володимирович Скрипка МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ МОДУЛЯЦІЇ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ СИГНАЛІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ШТУЧНОЇ НЕЙРОННОЇ МЕРЕЖІ 1681
Богдан Олегович Пінаєв, Максим Олександрович Притула, Ігор Андрійович Дудатьєв, Ярослав Олександрович Осадчук РОЗРОБКА ТА ДОСЛІДЖЕННЯ АДАПТИВНИХ ШИРОКОСМУГОВИХ ГНУЧКИХ LTE-АНТЕН ДЛЯ НОСИМИХ БЕЗДРОТОВИХ ПРИСТРОЇВ У ВИСОКОДИНАМІЧНИХ ІНФОКОМУНІКАЦІЙНИХ МЕРЕЖАХ 1684
Олена Олександрівна Семенова, Андрій Васильович Джус, Володимир В'ячеславович Мартинюк РОЗПІЗНАВАННЯ КІБЕРАТАК У ІНТЕРНЕТІ РЕЧЕЙ ЗА ДОПОМОГОЮ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ 1687
Андрій Володимирович Прикмета, Марина Романівна Базалицька, Роман Андрійович Рибак МЕТОД АВТОМАТИЗОВАНОГО ПЛАНУВАННЯ БАЗОВИХ СТАНЦІЙ МОБІЛЬНИХ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ СИСТЕМ 1689
Юрій Миколайович Родінков, Антон Юрійович Савицький АДАПТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В БЕЗПІЛОТНИХ СИСТЕМАХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА 1691
Ярослав Олександрович Осадчук, Олександр Володимирович Осадчук, Костянтин Віталійович Шикун, Віталій Іванович Петренко ЗАСІБ ВИМІРЮВАННЯ ГАЗОВОГО СКЛАДУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ОСНОВІ ПАРАМЕТРИЧНОГО СЕНСОРА З ЧАСТОТНИМ ВИХІДНИМ СИГНАЛОМ ДЛЯ ІОТ СИСТЕМИ 1693
Олександр Володимирович Осадчук, Ярослав Олександрович Осадчук, Віталій Іванович Петренко, Костянтин Віталійович Шикун ОПТИКО-ЕЛЕКТРОННИЙ ГЕНЕРАТОР ХАОСУ НА ОСНОВІ БІПОЛЯРНОЇ ТРАНЗИСТОРНОЇ СТРУКТУРИ 1698
Катерина Решетняк, Ірина Свид, Наталья Бойко ПІДВИЩЕННЯ ІМОВІРНОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ В ПОВІТРЯНОМУ ПРОСТОРІ 1702
Микола Володимирович Васильківський, Андрій Володимирович Прикмета, Дарина Олегівна Черняк МЕТОД ПІДВИЩЕННЯ ЗАВАДОСТІЙКОСТІ МОБІЛЬНИХ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ СИСТЕМ 1705
Сергій Анатолійович Андрікевич, Станіслав Євгенович Тужанський ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ АДАПТИВНОГО ВИРІВНЮВАННЯ ГІСТОГРАМ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ КОНТРАСТНОСТІ ЗОБРАЖЕНЬ ОЧНОГО ДНА 1708
Анатолій Анатолійович Хрустовський, Олександр Леонідович Пастушенко АВТОМАТИЗОВАНІ ТЕХНОЛОГІЇ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ГОЛОСОВИХ СЕРВІСІВ VOLTE ТА VOWIFI 1712
Андрій Юрійович Марчук АНАЛІЗ ФІЗИЧНИХ ПАРАМЕТРІВ СЕРЕДНЬОГО ВУХА ЛЮДИНИ 1715
Ігор Андрійович Дудатьєв, Ярослав Сергійович Підлипній ОГЛЯД МЕТОДІВ КОНТРОЛЮ ВІДСТАНІ МІЖ ОБ'ЄКТАМИ 1719

Марія Володимирівна Василинич, Анастасія Володимирівна Василинич, Максим Олександрович Притула РОЛЬ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ.....1721
Ігор Андрійович Дудатьєв, Віталій Юрійович Костюк АНАЛІЗ МЕТОДІВ ВИМІРЮВАННЯ ДЕФОРМАЦІЇ ТВЕРДОГО ТІЛА.....1724
Олексій Олександрович Дячук, Сергій Васильович Тимчик ПРИСТРОЇ ДЛЯ РЕЄСТРАЦІЇ АКУСТИЧНИХ СИГНАЛІВ СЕРЦЯ НА ОСНОВІ MEMS-ТЕХНОЛОГІЙ.....1727
Віктор Олексійович Гомолінський, Дмитро Хуанович Штофель, Владислав Сергійович Васильків СИСТЕМА АДАПТИВНОЇ СТИМУЛЯЦІЇ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ФАНТОМНОГО БОЛЮ В АМПУТОВАНИХ КІНЦІВКАХ.....1730
Максим Олександрович Притула, Віталій Васильович Будз СЕНСОР СТРУМУ ЯК ЗАСІБ МОНІТОРИНГУ ЕЛЕКТРОСПОЖИВАННЯ.....1733
Андрій Олександрович Семенов, Антон Анатолійович Хльоба ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО КОМУТАТОРА ДЛЯ ОДНОЧАСНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ КІЛЬКОХ АТРАКТОРІВ НА ЕКРАНІ ДВОКАНАЛЬНОГО ОСЦИЛОГРАФА.....1737
Іван Олександрович Криворучко, Альона Юріївна Шереметьєва СУЧАСНИЙ РІВЕНЬ РОЗВИТКУ ПРОТЕЗІВ КІНЦІВОК.....1740
Павло Олександрович Яковишен, Станіслав Євгенович Тужанський ВИКОРИСТАННЯ ПЕРИФЕРІЙНИХ ОБЧИСЛЕНЬ У ТЕЛЕМЕДИЧНИХ СИСТЕМАХ.....1743
Богдан Олегович Пінаєв, Артем Олексійович Гайдамашко МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОПТИЧНИХ ТРАНСПОРТНИХ МЕРЕЖ: ВПЛИВ ПОЛЯРИЗАЦІЙНО-МОДОВОЇ ДИСПЕРСІЇ ТА ЇЇ КОМПЕНСАЦІЯ.....1747
Вадим Володимирович Дира МЕТОДИ ЗНИЖЕННЯ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ ПРИ ВЗАЄМОДІЇБЕЗДРОТОВИХ І ПРОВІДНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УКОРПОРАТИВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....1751
Олексій Михайлович Мормітко, Сергій Васильович Тимчик СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ ЗЧИТУВАННЯ МОРГАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ МАГНІТНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ФЕРОФЛЮЇДУ.....1754
Олександр Сергійович Комарніцький, Микола Володимирович Васильківський ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЯХ.....1756
Леонід Григорович Коваль, Антон Олександрович Пастушенко КЕРУВАННЯ РОБОТОМ-МАНІПУЛЯТОРОМ ЗА ДОПОМОГОЮ СИГНАЛІВ ПОВЕРХНЕВОЇ ЕЛЕКТРОМІОГРАФІЇ ТА ЗГОРТКОВОЇ НЕЙРОННОЇ МЕРЕЖІ.....1759
Олег Сергійович Капличний ЗАСТОСУВАННЯ ФАЗІ-ЛОГІЧНИХ ЕЛЕМЕНТІВ У РАДІОТЕХНІЧНИХ СИСТЕМАХ ЗВ'ЯЗКУ.....1762
Владислав Павлович Іщук, Богдан Олегович Пінаєв ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ЗАТРИМОК НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ПОСЛІДОВНИХ ЦИФРОВИХ СХЕМ.....1764
Ігор Андрійович Дудатьєв, Василь Романович Плахотнюк ОГЛЯД МЕТОДІВ ВИМІРЮВАННЯ АЛЬТИТУДИ.....1766
Микола Сергійович Тимчик, Ярослав Олександрович Осадчук УСУНЕННЯ НАСИЧЕННЯ СТРУМОМ В ОБЛАСТІ НЕГАТИВНОЇ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНОЇ ПРОВІДНОСТІ.....1768

Секція Будівництво, цивільна та екологічна інженерія

Ольга Сергіївна Підгорна, Микола Миколайович Попович РОЛЬ АРХІТЕКТУРНИХ РІШЕНЬ У СТВОРЕННІ ПУБЛІЧНИХ ПРОСТОРІВ.....1770
Дарія Олександрівна Ковбасюк, Микола Миколайович Попович КОНЦЕПЦІЯ СТВОРЕННЯ РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ.....1772
Оксана Іванівна Хороша, Софія Віталіївна Борова, Дарія Олександрівна Ковбасюк, Ольга Сергіївна Підгорна ПЕРСПЕКТИВИ РЕКОНСТРУКЦІЇ БУДІВЕЛЬ СТАРОЇ ЗАБУДОВИ В УКРАЇНІ.....1775

Дмитро Дмитрович Степанюк ЧИСЛОВІ ПІДХОДИ В ЗАДАЧАХ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ПРО НЕСУЧУ СПРОМОЖНІСТЬ КОМБІНОВАНИХ ПАЛЬОВИХ І ПЛИТНИХ ФУНДАМЕНТІВ БАГАТОПОВЕРХОВИХ БУДІВЕЛЬ....1779
Наталія Володимирівна Резидент, Володимир Олександрович Чорний ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ТЕПЛООБМІНУ В ТРУБЧАСТИХ УТИЛІЗАТОРАХ ТЕПЛОТИ ВІДХІДНИХ ГАЗІВ....1782
Володимир Вячеславович Панкевич, Анастасія Євгеніївна Гуменчук АНАЛІЗ ФАКТОРІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ТЕХНІЧНИЙ СТАН СТАЛЕВИХ ТРУБОПРОВОДІВ 1784
Альона Василівна Бондар, Віталій Іванович Неймет, Іван Васильович Сафроненко ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ ТА ПРОБЛЕМАТИКА АДАПТАЦІЇ ЖИТЛОВОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ЛЮДЕЙ З ОБМЕЖЕНОЮ МОБІЛЬНІСТЮ М. ХМІЛЬНИК....1787
Олександр Сергійович Гудзь, Маріанна Олександрівна Постолатій, Іван Миколайович Меть ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПІДВИЩЕННЯ ПОЖЕЖНОЇ СТІЙКОСТІ ФАСАДІВ ВИСОТНИХ БУДІВЕЛЬ 1791
Юлія Володимирівна Волошина, Георгій Сергійович Ратушняк ГЕОДЕЗИЧНИЙ МОНІТОРИНГ ТЕХНІЧНОГО СТАНУ ТРУБОПРОВІДНИХ МЕРЕЖ В УМОВАХ БЕЗПЕКОВОЇ СИТУАЦІЇ ..1794
Олег Ігорович Долінський, Наталія Михайлівна Слободян СИСТЕМИ ОПАЛЕННЯ ТА ВЕНТИЛЯЦІЇ ОФІСНО-ТОРГОВЕЛЬНОЇ БУДІВЛІ....1796
Вікторія Жук, Ігор Васильківський РАДІОЕКОЛОГІЧНИЙ МОНІТОРИНГ ҐРУНТІВ І РОСЛИН У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ....1798
Володимир Вячеславович Панкевич, Анастасія Євгеніївна Гуменчук, Микола Антонович Томчук АНАЛІЗ МІЖНАРОДНИХ ПРАКТИК ОБЛАШТУВАННЯ СХОВИЩ ТА УКРИТТІВ....1801
Альона Василівна Бондар, Віталій Іванович Неймет, Іван Васильович Сафроненко ПРИНЦИПИ АДАПТАЦІЇ ЖИТЛОВОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ЛЮДЕЙ З ОБМЕЖЕНОЮ МОБІЛЬНІСТЮ У М. ХМІЛЬНИК....1805
Ольга Дмитрівна Панкевич, Анастасія Гуменчук МІЖНАРОДНІ ПРАКТИКИ КОНТРОЛЮ ТА МОНІТОРИНГУ МІСЬКИХ ІНЖЕНЕРНИХ МЕРЕЖ....1809
Оксана Іванівна Хороша, Олександр Олексійович Соколовський, Микола Олексійович Соколовський ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ПЛАНУВАЛЬНУ ОРГАНІЗАЦІЮ РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН МІСТА....1812
Оксана Іванівна Хороша, Микола Олексійович Соколовський, Олександр Олексійович Соколовський ПОКРАЩЕННЯ АРХІТЕКТУРНО-ПРОСТОРОВИХ РІШЕНЬ НОВОЇ ЖИТЛОВОЇ ЗАБУДОВИ МАЛОЇ ПОВЕРХОВОСТІ ПРИМІСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ 1815
Дмитро Вікторович Степанов, Павло Олександрович Д'яченко ТЕПЛОХОЛОДОПОСТАЧАННЯ ЖИТЛОВОЇ БУДІВЛІ З ВИКОРИСТАННЯМ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ 1817
Олександр Михайлович Іванинюк, Владислав Васильович Слівінський ОПТИМІЗАЦІЯ ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНИХ РІШЕНЬ ПРИ ТЕРМОМОДЕРНІЗАЦІЇ ЖИТЛОВИХ БУДІВЕЛЬ ПЕРШИХ МАСОВИХ СЕРІЙ ЗАБУДОВИ....1819
Владислав Едуардович Романов ПІДВИЩЕННЯ ТОЧНОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ПАРАМЕТРІВ НАПРУЖЕНО-ДЕФОРМОВАНОГО СТАНУ ВИСОТНОГО БУДИНКУ ЗА РАХУНОК ВРАХУВАННЯ ҐРУНТОВОЇ ОСНОВИ....1824
Дмитро Вікторович Степанов, Сергій Миколайович Оникієнко ЕФЕКТИВНІСТЬ КОГЕНЕРАЦІЙНОЇ УСТАНОВКИ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ПОНІНКІВСЬКА КАРТОННО-ПАПЕРОВА ФАБРИКА»....1827
Ольга Павлівна Остапенко, Сергій Валерійович Хмара ДОСЛІДЖЕННЯ ПОКАЗНИКІВ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЛЯ ВАРІАНТІВ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕПЛОНАСОСНИХ УСТАНОВОК В ТЕПЛОВІЙ СХЕМІ ПАРОВОЇ ПРОМИСЛОВО-ОПАЛЮВАЛЬНОЇ КОТЕЛЬНІ 1830

Ольга Павлівна Остапенко, Олександр Володимирович Шиндир ДОСЛІДЖЕННЯ ПОКАЗНИКІВ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВАРІАНТІВ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕПЛОНАСОСНИХ УСТАНОВОК В ТЕПЛОВІЙ СХЕМІ ВОДОГРІЙНОЇ КОТЕЛЬНІ.....1835
Ольга Павлівна Остапенко, Дмитро Сергійович Сич ДОСЛІДЖЕННЯ ПОКАЗНИКІВ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВАРІАНТІВ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕПЛОНАСОСНИХ УСТАНОВОК В ТЕПЛОВІЙ СХЕМІ ПАРОВОЇ ПРОМИСЛОВО-ОПАЛЮВАЛЬНОЇ КОТЕЛЬНІ.....1841
Наталія Дмитрівна Степанова, Максим Миколайович Іванюк ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ДВОМОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БУДІВЛІ У МІСТІ ВІННИЦЯ.....1847
Георгій Сергійович Ратушняк, Юлія Йосипівна Роговська ОСОБЛИВОСТІ ПРОЄКТУВАННЯ СИСТЕМИ ВЕНТИЛЯЦІЇ СПОРУД ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ 1851
Ольга Володимирівна Власенко, Олександр Миколайович Недбайло, Леонід Сергійович Бутовський, Ірина Олександрівна Ракута USE OF BIOGAS IN THE ENERGY SECTOR OF UKRAINE.....1853
Ольга Володимирівна Власенко, Олександр Миколайович Недбайло, Леонід Сергійович Бутовський, Ірина Олександрівна Ракута TYPES OF WASTE FOR BIOMASS 1856
Іван Миколайович Меть, Моргун Алла Серафимівна ПРИКЛАДАННЯ СУЧАСНИХ ЧИСЛОВИХ МЕТОДІВ ДО ВИЗНАЧЕННЯ НДС НАЗЕМНОЇ ТА ПІДЗЕМНОЇ ЧАСТИН БУДІВЛІ 1859
Іван Миколайович Меть, Моргун Алла Серафимівна ЗАСТОСУВАННЯ МСЕ, МГЕ ДО ЧИСЛОВОГО МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМИ «НАЗЕМНА СПОРУДА - ФУНДАМЕНТ – ОСНОВА» 1865
Максим Вікторович Данилюк, Іван Васильович Сафроненко, Володимир Вікторович Смоляк ПРОЕКТУВАННЯ ТА БУДІВНИЦТВО ЕФЕКТИВНОГО ТА ДОСТУПНОГО ЖИТЛА З ОБ'ЄМНИХ БЛОКІВ 1871
Ольга Володимирівна Власенко, Олександр Миколайович Недбайло, Дмитро Вікторович Чернік IMPROVEMENT OF DESIGN OF INDIVIDUAL HEAT SUPPLY SYSTEMS FOR RESIDENTIAL HEATING POINTS.....1876
Дмитро Васильович Записов, Андрій Вікторович Колесник, Алла Серафимівна Моргун ПРОГНОЗУВАННЯ РЕКОНСТРУКЦІЇ ФУНДАМЕНТІВ ВИКОРИСТОВУЮЧИ МЕТОД ГРАНИЧНИХ ЕЛЕМЕНТІВ 1878
Наталія Дмитрівна Степанова, Максим Миколайович Іванюк, Максим Миколайович Іванюк ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ДВОМОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БУДІВЛІ У МІСТІ ВІННИЦЯ 1881
Андрій Олександрович Лялюк УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕПЛОІЗОЛЯЦІЙНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧОГО ПОКРИТТЯ БУДІВЛІ 1885
Володимир Олексійович Попов, Ольга Андріївна Аврамчук РАЦІОНАЛЬНІ КОНСТРУКЦІЇ БЕРЕГОУКРІПЛЕННЯ ДЛЯ МОСТОВИХ ПЕРЕХОДІВ 1887
Володимир Олексійович Попов, Ірина Олександрівна Чорна, Тетяна Сергіївна Мицик ІНЖЕНЕРНИЙ ДОСВІД ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО ОБСТЕЖЕННЯ АВАРІЙНИХ ЗАЛІЗОБЕТОННИХ РЕБРИСТИХ ПЛИТ ПОКРИТТЯ ВИРОБНИЧОЇ БУДІВЛІ.....1891
Олександр Васильович Бондар, Олександр Володимирович Христич ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИГОТОВЛЕННЯ СУХИХ БУДІВЕЛЬНИХ СУМІШЕЙ З ВИКОРИСТАННЯМ ВІДХОДІВ ПРОМИСЛОВОСТІ ТА БУДІВНИЦТВА 1896
Олександр Іванович Фурман, Юрій Семенович Бікс, Юрій Семенович Бікс ЗАСТОСУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ УТЕПЛЕННЯ В ЖИТЛОВОМУ БУДІВНИЦТВІ.....1900
Альона Василівна Бондар, Марина Аркадіївна Максименко, ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВОДНО-ЗЕЛЕНИХ ТЕРИТОРІЙ МІСТА ВІННИЦЯ 1904
Сурен Каренович Погосян, Лілія Василівна Кучеренко МЕТОДИ ПОКРАЩЕННЯ СКЛАДОВИХ CLM-АНАЛІЗУ.....1909

Дарія Олександрівна Ковбасюк, Світлана Володимирівна Риндюк ЛАНДШАФТНИЙ ДИЗАЙН РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ 1915
Pan Conghong, Liliya Kucherenko ANALYSIS OF THE ROLE OF STATIC LOAD TEST METHOD IN BRIDGE DETECTION 1918
Pan Conghong, Liliya Kucherenko EVALUATION OF BEARING CAPACITY OF LARGE-SPAN CONCRETE ARCH BRIDGES BASED ON DYNAMIC AND STATIC LOAD TESTS 1923
Wei Baoqi, Liliya Kucherenko ANALYSIS OF RESIDENTIAL RENOVATION DESIGN IN NORTHWEST CHINA UNDER THE BACKGROUND OF RURAL REVITALIZATION 1930
Wei Baoqi, Liliya Kucherenko EXPLORATION AND ANALYSIS OF ENERGY SAVING RENOVATION OF OLD RESIDENTIAL PROJECTS IN NORTHWEST CHINA 1935
Анастасія Володимирівна Василинич, Олександр Володимирович Христич ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОЕКТУВАННЯ ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧИХІ БУДІВЕЛЬ 1941
Валентин Русланович Семенишин, Георгій Сергійович Ратушняк АНАЛІЗ ВПЛИВУ ВЕНТИЛЯЦІЇ НА МІКРОКЛІМАТ ЖИТЛОВИХ ПРИМІЩЕНЬ У РІЗНІ ПОРИ РОКУ 1945
Валерія Ігорівна Шепелєва, Алла Анатоліївна Слободянюк GREEN ROOFS IMPACT ON THE MICROCLIMATE OF URBANIZED AREAS: ENVIRONMENTAL AND ENERGY EFFICIENCY 1947
Olena LIALIUK, Yan Zhenhua DEVELOPMENT OF RECOMMENDATIONS FOR IMPROVING THE CONSTRUCTION PROJECT MANAGEMENT SYSTEM 1950
Olena Lialiuk, Yan Zhenhua MODELING THE MULTIFACTORIAL PROCESS OF FORECASTING EFFECTIVE PROJECT MANAGEMENT 1952
Олександр Олександрович Нестеренко, Ігор Юрійович Мельник, Анатолій Володимирович Сигидин, Іван Васильович Коц ЕНЕРГОЕФЕКТИВНА СИСТЕМА ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ З ІНТЕГРОВАНИМИ РЕКРЕАЦІЙНИМИ ЗОНАМИ НА ДАХУ БАГАТОПОВЕРХОВОГО БУДИНКУ 1954
Cheng Xiaobing COMMON SUPPORT STRUCTURE SOLUTIONS FOR HIGH-FILL SLOPES 1958
Cheng Xiaobing DAMAGE FORMS AND DESTABILIZATION MECHANISM OF RED SANDSTONE ROADBED SLOPES 1962
Олександра Володимирівна Козак, Богдан Олександрович Махніцький CAN TECHNOLOGY SOLVE THE ISSUE OF LANGUAGE BARRIERS? 1966
Володимир Валерійович Файчук, Роман Васильович Петрук НЕБЕЗПЕЧНІ ВІДХОДИ ПРИ УТИЛІЗАЦІЇ НАЙПОШИРЕНІШИХ ЕЛЕМЕНТІВ ЖИВЛЕННЯ 1968
Іван Васильович Коц, Дмитро Вячеславович Жук ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІРОЛІЗНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ БІОЕНЕРГЕТИКИ 1970
Валентин Русланович Семенишин, Георгій Сергійович Ратушняк АНАЛІЗ ВПЛИВУ ВЕНТИЛЯЦІЇ НА МІКРОКЛІМАТ ЖИТЛОВИХ ПРИМІЩЕНЬ У РІЗНІ ПОРИ РОКУ 1972
Olena LIALIUK, Yan Zhenhua DEVELOPMENT OF RECOMMENDATIONS FOR IMPROVING THE CONSTRUCTION PROJECT MANAGEMENT SYSTEM 1974
Володимир Олексійович Попов, Хуейфан Ляо THE STUDY OF FACADE COMPOSITION UNIQUENESS OF BIONIC BUILDINGS BASED ON THE COUPLING ANALYSIS OF BUILDING ENERGY EFFICIENCY AND AESTHETIC STRATEGY 1976
Олена Георгіївна Лялюк, Андрій Олександрович Лялюк, Євгеній Михайлович Опря УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕПЛОІЗОЛЯЦІЙНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧОГО ПОКРИТТЯ БУДІВЛІ 1982
Дмитро Черепаха, Михайло Лемешев КОМПЛЕКСНЕ ВИКОРИСТАННЯ МЕТАЛУРГІЙНИХ ШЛАКІВ ДЛЯ ОТРИМАННЯ ЖАРОСТІЙКИХ БЕТОНІВ 1984
Олена Георгіївна Лялюк, Li Zhijun DEVELOPMENT OF A MANAGEMENT SYSTEM FOR THE ECONOMIC EFFICIENCY OF BUILDING STRUCTURES IN MODERN PROJECTS 1988

Cuimei Xu, Yuriy Biks SUSTAINABLE LCA-OPTIMISED ENVELOPES FOR SUBURBAN BUILDINGS 1991
Yuriy Biks, Haina Xu RESEARCH ON MULTI-CRITERION DESIGN FOR ENHANCING THE SUSTAINABILITY OF MODERN ARCHITECTURE 1995
Yuriy Biks, Cuimei Xu SUSTAINABLE LCA-OPTIMISED ENVELOPES FOR SUBURBAN BUILDINGS 1999
Микола Паламарчук ГЛИБОКА УТИЛІЗАЦІЯ ДИМОВИХ ГАЗІВ КОТЕЛЕНЬ НА ДЕРЕВНІЙ БІОМАСІ 2003
Ольга Дмитрівна Панкевич, Максим Олександрович Коломієць ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ МОДЕЛЕЙ ДЛЯ АНАЛІЗУ ЕНЕРГОСПОЖИВАННЯ В БУДІВЛЯХ 2007
Peixian Chen, Zhiyong Guo, Li Wang THERMAL INSULATION OF RURAL RESIDENTIAL BUILDINGS IN HIGH-TEMPERATURE-DIFFERENCE REGIONS OF NORTHWEST CHINA 2011
Лілія Василівна Кучеренко, Єлізавета Олександрівна Топольська ОСОБЛИВОСТІ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТЕРИТОРІЇ ЖИТЛОВОЇ ЗАБУДОВИ 2016
Дмитро Черепаха, Михайло Лемешев ВОГНЕТРИВКІ БЕТОНИ НА ЦЕМЕНТАХ ІЗ ЗАЛІЗОВМІСНИМИ ШЛАКАМИ 2020
Андрій Вікторович Колесник, Ірина Анатоліївна Тетеря ЕФЕКТИВНА РЕАЛІЗАЦІЯ ПЛАТФОРМИ ДЛЯ РОЗРОБЛЕННЯ МІСТОБУДІВЕЛЬНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ НА БАЗІ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ DIGITALS В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ 2023
Володимир Вікторович Тарнавський, Віктор Павлович Ковальський, Марія Михайлівна Кацага АНАЛІЗ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ ЗАХИСТУ МЕТАЛЕВИХ КОНСТРУКЦІЙ ВІД КОРОЗІЇ 2026
Андрій Ковальчук ПЕРСПЕКТИВИ КОМПЛЕКСНОГО ВИКОРИСТАННЯ ПРОМИСЛОВИХ ВІДХОДІВ У БУДІВЕЛЬНІ ГАЛУЗІ 2030
Роман Сівак ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ДОВГОВІЧНОСТІ ТРАНСПОРТНИХ БЕТОНІВ 2033
Ігор Володимирович Васильківський, Тарас Сергійович Тітов, Назарій Володимирович Хамровський ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАБРУДНЕННЯ ГАЙСИНСЬКОГО МОЛОКОЗАВОДУ 2035
Ігор Володимирович Васильківський, Тарас Сергійович Тітов, Іван Сергійович Гут АНАЛІЗ ВИКИДІВ ГАЙСИНСЬКОГО ЦУКРОВОГО ЗАВОДУ 2041
Андрій Потєха ВИКОРИСТАННЯ DATA-DRIVEN ФРЕЙМВОРКУ ДЛЯ СПРОЩЕННЯ АНАЛІТИКИ БУДІВЕЛЬНИХ ПРОЄКТІВ 2048
Світлана Володимирівна Риндюк, Віктор Павлович Ковальський, Віктор Павлович Ковальський, Тетяна Вячеславівна Нікітченко, Тетяна Вячеславівна Нікітченко ПРИКЛАДИ ВЕРТИКАЛЬНОГО УРБАНІЗМУ В СВІТІ 2053
Олег Олегович Горюн, Анастасія Євгеніївна Повзун, Владислава Федорівна Сидоренко ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ 3D-ДРУКУ В БУДІВНИЦТВІ МАЛОПОВЕРХОВИХ СПОРУД 2056
Світлана Володимирівна Риндюк, Вячеслав Віталійович Бутін ПРИНЦИПИ ПЛАНУВАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ АДМІНІСТРАТИВНО-ОФІСНИХ БУДІВЕЛЬ 2060
Володимир Петрович Очеретний, Віктор Павлович Ковальський, Ольга Костянтинівна Винник, Олександр В`ячеславович Ковальський ПРИНЦИПИ ОЗЕЛЕНЕННЯ ПІШОХІДНИХ ВУЛИЦЬ 2063
Ігор Михайлович Вознюк, Антоніна Геннадіївна Антонюк, Віктор Павлович Ковальський КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ОБЛИЦЮВАННЯ ВЕНТИЛЬОВАНОГО ФАСАДУ: ВЛАСТИВОСТІ, ВАРТІСТЬ, ЕФЕКТИВНІСТЬ 2067
Liudmyla Tkach, Valeriia Leontieva, Viktor Kovalskiy STRENGTH AND DURABILITY OF CERAMIC MATERIALS FOR EXTERNAL APPLICATIONS. 2071
Pavlo Zoria, Ruslan Zablotskyi, Viktor Kovalskiy USE OF DRY CONSTRUCTION MIXTURE WASTE 2077

Ігор Володимирович Васильківський, Тарас Сергійович Тітов, Ярослав В'ячеславович Гуменчук ДЖЕРЕЛА ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ВІННИЦЬКОГО АСФАЛЬТОБЕТОННОГО ЗАВОДУ 2082
Ігор Володимирович Васильківський, Гарсія Камачо Ернан Уллianодт ВИКОРИСТАННЯ ДОННИХ ВІДКЛАДЕНЬ ПІВДЕННОГО БУГУ 2088
Ігор Володимирович Васильківський, Дмитро В'ячеславович Зелінський ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОСТУПНОГО ТА ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ МЕШКАНЦІВ МІСТА ВІННИЦІ 2095
Вікторія Олегівна Юденко, Сергій Михайлович Кватернюк, Святослав Васильович Мандебура, Дмитро Русланович Латуша, Максим Павлович Максименко ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ВПЛИВУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА НА ДОВКІЛЛЯ 2102
Катерина Романівна Дзюбенко, Сергій Михайлович Кватернюк, Святослав Васильович Мандебура, Дмитро Русланович Латуша, Максим Павлович Максименко ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЗАПОБІГАННЯ ЛІСОВИМ ПОЖЕЖАМ З ВИКОРИСТАННЯМ ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ 2106
Анна Олександрівна Кирилюк, Сергій Михайлович Кватернюк, Святослав Васильович Мандебура, Дмитро Русланович Латуша, Максим Павлович Максименко ДОСЛІДЖЕННЯ ПОШКОДЖЕННЯ ЛІСОВИХ НАСАДЖЕНЬ У ЗОНІ БОЙОВИХ ДІЙ МЕТОДАМИ ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ 2109
Руслан Віталійович Сайнецький, Сергій Михайлович Кватернюк, Святослав Васильович Мандебура, Дмитро Русланович Латуша, Максим Павлович Максименко ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ПРАКТИК УПРАВЛІННЯ ПРИ ВІДНОВЛЕННІ ПРИРОДНИХ ВОДНО-БОЛОТНИХ УГІДЬ 2113
Аліна Богданівна Кукленко ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВИТРАТ НА ВИКОРИСТАННЯ РІЗНИХ ТИПІВ ЕКСКАВАТОРІВ У ПРОМИСЛОВОМУ БУДІВНИЦТВІ 2116
Ольга Павлівна Остапенко, Іван Віталійович Козачук, Максим Денисович Рожко, Максим Сергійович Сергійчук ЕФЕКТИВНІСТЬ РОБОТИ ГІБРИДНИХ ТЕПЛОНАСОСНИХ УСТАНОВОК ДЛЯ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ 2120
Віталій Олександрович Тимошенко, Віктор Павлович Ковальський, Дмитро Володимирович Собчук ПІДВИЩЕННЯ МІЦНОСТІ МОНОЛІТНОГО КАРКАСУ БАГАТОПОВЕРХОВИХ БУДИНКІВ ЗА РАХУНОК ВИКОРИСТАННЯ ФІБРОБЕТОНУ 2124
Сергій Степанович Любарський, Вероніка Вікторівна Ковальчук, Віктор Павлович Ковальський ПЕРСПЕКТИВИ БУДІВНИЦТВА ЦЕМЕНТОБЕТОННИХ ДОРІГ В УКРАЇНІ 2128
Валерія Павлівна Леонтьєва АНАЛІЗ СТИЛІСТИЧНИХ ТРЕНДІВ СУЧАСНОГО ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА 2131
Світлана Володимирівна Риндюк, Анна Віталіївна Панковецька ОСОБЛИВОСТІ БЛАГОУСТРОЮ ТЕРИТОРІЇ СПОРТИВНИХ КОМПЛЕКСІВ 2136
Volodymyr Ocheretnyi, Dmitry Blanar, Olga Vynnyk, Maksym Kovalskyi SYSTEM OF FIRE PROTECTION OF MUNICIPAL INFRASTRUCTURE 2139

Секція Менеджмент та інформаційна безпека

Володимир Олександрович Козловський, Владислав Юрійович Маковійчук УПРАВЛІННЯ ВНУТРІШНІМ СЕРЕДОВИЩЕМ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ 2142
Олександр Кисса, Алла Краєвська ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ВІДДАЛЕНОЮ ТЕХНІЧНОЮ ПІДТРИМКОЮ КОРИСТУВАЧІВ В ІТ ПІДПРИЄМСТВІ 2145
Chen Jian REGARDING ENTERPRISE OPERATIONS AND SERVICE MANAGEMENT IN CHINA 2147
Liu Weijia THE ROLE OF INSPECTION AND TESTING SERVICES IN THE PROCESS OF NATIONAL ECONOMIC DEVELOPMENT 2152

Yang Yang Jianhong EXPLORATION OF FINANCIAL ANALYSIS AND EVALUATION METHODS FOR A LEADING CHINESE HOME APPLIANCE ENTERPRISE....2157
Ольга Іванівна Галузінська, Олена Анатоліївна Сметанюк ОСНОВНІ НАПРЯМИ МОТИВУВАННЯ ЯК ФУНКЦІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ В ВОЄННИЙ ЧАС ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ....2162
Wang Hao RESEARCH ON THE INNOVATION PATH OF BUSINESS ADMINISTRATION UNDER THE NEW NORMAL OF ECONOMY....2166
Людмила Миколаївна Ткачук, Богдан Іванович Нагірняк ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ....2171
Xie Hongbin REGARDING ENTERPRISE OPERATIONS AND SERVICE MANAGEMENT IN CHINA....2173
Вікторія Вікторівна Боковець, Павло Євгенійович Верьовкін ВПЛИВ ІМІДЖУ НА ДОХІДНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА....2177
Вікторія Вікторівна Боковець, Владислав Анатолійович Бойко ІМІДЖ ЯК ІНСТРУМЕНТ КОНКУРЕНТНОЇ ПЕРЕВАГИ НА РИНКУ ПРАЦІ....2179
Вікторія Вікторівна Боковець, Анастасія Анатолійович Кравчук ІМІДЖ ЯК ФЕНОМЕН СУЧАСНОГО СВІТУ....2181
Ольга Георгіївна Ратушняк, Вікторія Вадимівна Химич РОЛЬ МОТИВАЦІЙНИХ ЦІЛЕЙ ЗА Ш. ШВАРЦОМ У ФОРМУВАННІ СТІЙКИХ НАВИЧОК САМОМЕНЕДЖМЕНТУ....2185
Вікторія Вікторівна Боковець, Вікторія Віталіївна Притуляк «ЗЕЛЕНІ ІНВЕСТИЦІЇ»: СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ....2188
Вікторія Віталіївна Притуляк, Олена Анатоліївна Сметанюк РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПЛАНУВАННЯ У БІЗНЕСІ....2190
Оксана Олександрівна Адлер, Назар Олегович Соловей СУТНІСТЬ ТА ПЕРЕВАГИ ВАРТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ....2193
Вікторія Вікторівна Боковець, Вікторія Ігорівна Тупчій КОРПОРАТИВНИЙ ІМІДЖ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЛОЯЛЬНІСТЬ КЛІЄНТІВ У ЛОГІСТИЦІ....2195
Вікторія Вікторівна Боковець, Віталіна Петрівна Бортнюк ДИДЖИТАЛІЗАЦІЯ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ: ТРЕНДИ ТА МОЖЛИВОСТІ ІНВЕСТУВАННЯ....2197
Алла Краєвська, Павло Верьовкін ОСНОВНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ЛОГІСТИКИ ПІД ЧАС ВІЙНИ....2200
Максим Всеволодович Луканов, Василь Васильович Карпінець ЦИФРОВИЙ ПІДПИС ЯК МЕТОД АВТЕНТИФІКАЦІЇ В СИСТЕМАХ КОНТРОЛЮ ВЕРСІЙ ВИХІДНОГО КОДУ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ....2203
Ольга Георгіївна Ратушняк, Дарія Сергіївна Куліш ЛІДЕРСТВО ЯК ФОРМА САМОМЕНЕДЖМЕНТУ....2206
Ольга Володимирівна Салієва, Дар'я Олександрівна Немировська ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ТРАНСПОРТНИХ ПРОТОКОЛІВ ЗАХИСТУ TLS ТА QUIC....2209
Ольга Георгіївна Ратушняк, Олександра Геннадіївна Матвієнко САМОМЕНЕДЖМЕНТ У КОМАНДНІЙ РОБОТІ: ВПЛИВ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА....2213
Ольга Георгіївна Ратушняк, Анастасія Сергіївна Гайдай ТЕОРІЯ ЧАСОВИХ ОСЕЙ ТЕДА ДЖЕЙМСА В САМОМЕНЕДЖМЕНТІ....2216
Ольга Георгіївна Ратушняк, Максим Станіславович Літун РОЛЬ ОПЕРАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УПРАВЛІННІ ПРОЄКТОМ: ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСІВ І РЕСУРСІВ....2219
Ірина Вадимівна Черешнюк, Анджеліка Олексіївна Азарова ДОСЛІДЖЕННЯ СУЧАСНИХ МІКРОПРОЦЕСОРНИХ СЕРІЙ ТА ПЕРСПЕКТИВ ЇХ РОЗВИТКУ....2222

Євгеній Іванович Фернега, Анатолій Васильович Грицак АНАЛІЗ МЕТОДІВ ВИЯВЛЕННЯ ФІШИНГОВИХ САЙТІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ 2226
Владислав Юрійович Бабарига, Людмила Анатоліївна Прицюк ВНЕСОК ФРЕДЕРІКА ТЕЙЛОРА У РОЗВИТОК УПРАВЛІНСЬКОЇ ДУМКИ 2229
Ілля Володимирович Пуздрановський, Ольга Володимирівна Салієва АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ АЛГОРИТМІВ ГЕНЕРАЦІЇ ДИНАМІЧНО ЗМІНЮВАНИХ КЛЮЧІВ 2232
Вікторія Гладка, Ольга Володимирівна Салієва АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ СИСТЕМ КОНТРОЛЮВАННЯ ДІЙ КОРИСТУВАЧА 2236
Дмитро Олександрович Кец ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ГНУЧКИХ МЕТОДІВ У СУЧАСНОМУ БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩІ 2240
Іван Васильович Сергійчук, Тетяна Миколаївна Білоконь РОЗВИТОК ЛОГІСТИКИ В ІСТОРИЧНОМУ КОНТЕКСТІ 2243
Роман Валерійович Шестопал, Ольга Володимирівна Салієва АНАЛІЗ МЕТОДІВ ЗАХИСТУ ІОТ-МЕРЕЖ 2246
Олександр Костянтинович Чернюк, Ольга Володимирівна Салієва ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ РІЗНОВИДІВ ГОМОМОРФНОГО ШИФРУВАННЯ 2250
Олег Володимирович Шендерук, Василь Васильович Карпінець ВДОСКОНАЛЕННЯ АЛГОРИТМІВ МАРШРУТИЗАЦІЇ В БАГАТОРІВНЕВИХ СИСТЕМАХ ПРОКСІ-СЕРВЕРІВ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЇХ ЗАХИЩЕНОСТІ 2254
Олександр Еміль огли Аллахвердієв, Анатолій Васильович Грицак АНАЛІЗ МЕТОДІВ ДИНАМІЧНОГО КОНТРОЛЮ ДОСТУПУ З УРАХУВАННЯМ РІВНЯ РИЗИКУ 2256
Валентин Юрійович Шевиркін, Грицак Анатолій Васильович АНАЛІЗ СУЧАСНИХ МОДЕЛЕЙ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ЗАСТОСУВАННЯ В DLP-СИСТЕМАХ 2261
Володимир Ігорович Назаров ВПЛИВ СВІТОВИХ НОВИН НА ДИНАМІКУ КРИПТОРИНКУ ЗА ЛИПЕНЬ-ВЕРЕСЕНЬ 2024 РОКУ 2265
Ірина Вікторівна Ганська, Анжеліка Олексіївна Азарова, Домініка Володимирівна Шевчук АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ТА ПЕРСПЕКТИВ ПОДАЛЬШОГО УДОСКОНАЛЕННЯ ПОКОЛІНЬ ЕОМ 2268
Володимир Ігорович Назаров РОЗВИТОК ФРАНЧАЙЗИНГУ ЯК ІНСТРУМЕНТУ МАСШТАБУВАННЯ БІЗНЕСУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ 2273
Дмитро Миколайович Крижанівський АНАЛІЗ ОКРЕМИХ ТРАКТУВАНЬ І ПОГЛЯДІВ НІККОЛО МАК'ЯВЕЛЛІ З ТВОРУ «ДЕРЖАВЕЦЬ» (IL PRINCIPE) 2276
Андрій Олексійович Наточеєв ТРАНСФОРМАЦІЯ РОЗВИТКУ МАШИНОБУВАННЯ УКРАЇНИ 2279
Денис Станіславович Звірик, Василь Васильович Карпінець ВПЛИВ РАДІУСУ КІЛЕЦЬ КОЕФІЦІЄНТІВ У ВЕЙВЛЕТПЕРЕТВОРЕННІ DTCWT 2282
Володимир Олександрович Огороднічук СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ МІЖНАРОДНОЮ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ: ІННОВАЦІЇ, СТАНДАРТИ ТА СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ 2284
Роман Андрійович Стьоба МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІННЯ КАДРОВИМИ РЕСУРСАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ 2287
Вікторія Ігорівна Литвинюк СУЧАСНИЙ СТАН ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДІВНОЇ ГАЛУЗІ 2290
Микола Миколайович Поляруш ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАФТОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ 2293
Вячеслав Саврацький АНАЛІЗ МЕТОДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИВАТНОСТІ В БАГАТОВУЗЛОВИХ МЕРЕЖАХ 2296

Андрій Павлович Гордійчук УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ КАПІТАЛОМ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ МАШИНОБУДУВАННЯ 2300
Максим Андрійович Алєксєєв ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ФУНДАМЕНТ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЦИФРОВІЗАЦІЄЮ ЛОГІСТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ 2306
Вадим Олегович Пантєлєєв ПРОГНОЗУВАННЯ ІНСАЙДЕРСЬКИХ ЗАГРОЗ НА ОСНОВІ АЛГОРИТМІВ ОБРОБКИ ПРИРОДНОЇ МОВИ 2308
Олександр Йосипович Лесько, Олег Сергійович Кульматицький УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОВО-ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ 2311
Олександр Йосипович Лесько, Сергій Олегович Кульматицький УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ 2314
Людмила Миколаївна Ткачук, Максим Андрійович Підгородецький ВПЛИВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ НА ІНВЕСТИЦІЙНУ ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ВДЕ 2317
Вікторія Вадимівна Химич, Оксана Владиславівна Безсмертна БЕЗВІДХОДНА ТА ЕНЕРГОЗАОЩАДНА ЛОГІСТИКА НА ПРИКЛАДІ ПРАТ «ВІННИЦЬКИЙ ОЛІЙНОЖИРОВИЙ КОМБІНАТ» 2320
Оксана Безсмертна, Діана Гриценюк РОЛЬ ПОЛЬЩІ ТА УКРАЇНИ НА НОВОМУ ШОВКОВОМУ ШЛЯХУ 2323
Олександр Вікторович Омельченко СИСТЕМНО-НАУКОВИЙ ТА ІНТУЇТИВНО-УТИЛІТАРНИЙ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ КОНКУРЕНТНОЇ РОЗВІДКИ 2326
Анастасія Кривенька СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СУТНОСТІ ОБОТНИХ АКТИВІВ 2330
Олена Сергіївна Ярмола РОЛЬ ІМІДЖУ В КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 2333
Вадим В'ячеславович Кошовий ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ МАШИНОБУДУВАННЯ 2337
Дмитро Петрович Дихніч ВИКЛИКИ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ 2341
Віталій Едуардович Терещенко АДАПТИВНІ ПОВЕДІНКОВІ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ 2344
Микола Вікторович Римаренко, Анатолій Васильович Грицак ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА ТЕХНОЛОГІЇ БЛОКЧЕЙН ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ БЕЗПЕКИ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ДОСТУПОМ 2347
Катеріне Естефаніа Паредес Гавіланес СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМТСВА 2351
Вікторія Вадимівна Химич, Оксана Владиславівна Безсмертна ЛОГІСТИКА ОСТАННЬОЇ МИЛІ: ІННОВАЦІЙНІ РІШЕННЯ ДЛЯ ШВИДКОЇ ДОСТАВКИ 2354
Юлія Сергіївна Ткач РЕКЛАМА У МАРКЕТИНГОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ КОРПОРАЦІЇ «ROSHEN» 2357
Лілія Петрівна Руда МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МЕНЕДЖЕРА ЯК КЛЮЧ ДО УСПІШНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ 2359
Лілія Петрівна Руда МЕТОДИ ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ РИЗИКІВ У ПРОЕКТАХ 2361
Лілія Петрівна Руда АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА ЕФЕКТИВНІ РІШЕННЯ 2364
Павло Євгенійович Верьовкін, Оксана Владиславівна Безсмертна МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ СФЕРИ МІЖНАРОДНИХ ВАНТАЖОПЕРЕВЕЗЕНЬ 2367

Дмитро Олександрович Цісар, Олена Анатоліївна Сметанюк ІНСТРУМЕНТИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ СТРАТЕГІЇ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ 2370
Надія Романівна Григорук, Віталій Сергійович Катаєв АНАЛІЗ МЕТОДІВ ВИЯВЛЕННЯ ПРИХОВАНИХ ВІДЕОКАМЕР 2373
Аліна Юріївна Хилюк ЛІДЕРСТВО В УМОВАХ КРИЗОВИХ І ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ СИТУАЦІЙ 2375
Вікторія Віталіївна Притуляк ТЕОРІЇ МОТИВАЦІЇ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ 2378
Андрій Валентинович Казюра ВПЛИВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА РОЗВИТОК КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ УКРАЇНИ 2381
Анастасія Василівна Василина, Віталій Сергійович Катаєв АНАЛІЗ МЕТОДІВ ВИЯВЛЕННЯ РАДІОЗАКЛАДНИХ ПРИСТРОЇВ 2383
Лілія Петрівна Руда, Катерина Сергіївна Белякова МІЖНАРОДНІ ІНВЕСТИЦІЙНІ ПРОЕКТИ: ТЕНДЕНЦІЇ, ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ 2386
Вікторія Тупчій, Владислав Бойко, Оксана Безсмертна ЛОГІСТИЧНІ АСПЕКТИ ЕКСПОРТУ ЗЕРНА УКРАЇНОЮ 2390
Вікторія Тупчій, Владислав Івасюк, Оксана Безсмертна СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ КОМЕРЦІЙНОЇ ЛОГІСТИКИ 2392
Віталій Білоус, Олександр Кметюк, Олександр Кириченко ПІДВИЩЕННЯ ЗАХИСТУ ВІД НСД УДОСКОНАЛЕННЯМ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ УПРАВЛІННЯ ДОСТУПОМ НА ОСНОВІ ШИФРУВАННЯ ДАНИХ ТА РЕЗЕРВНОГО КАНАЛУ 2394
Ірина Валеріївна Причепа, Аліна Вадимівна Вовковинська РОЛЬ BIG DATA В ОПТИМІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ: ВИКОРИСТАННЯ АНАЛІТИКИ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ 2398
Ірина Олексіївна Бондаренко, Дар'я Олександрівна Пінчук, Анастасія Романівна Магденко ФІШИНГ ТА СОЦІАЛЬНА ІНЖЕНЕРІЯ: МЕТОДИ МАНІПУЛЯЦІЇ ТА ПРОТИДІЇ 2401
Ольга Галайдюк, Вікторія Притуляк, Оксана Безсмертна ОСОБЛИВОСТІ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ 2405
Ірина Валеріївна Причепа, Ірина Андріївна Герасимчук ФІНАНСИ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ 2408
Ірина Олексіївна Бондаренко, Анастасія Романівна Магденко, Дар'я Олександрівна Пінчук ЕТИКА ХАКЕРСТВА: ЧИ МОЖУТЬ «БІЛІ ХАКЕРИ» БУТИ КОРИСНИМИ? 2410
Ірина Олексіївна Бондаренко, Євгеній В'ячеславович Котелянець, Анна Сергіївна Камінська АСИМЕТРИЧНЕ ШИФРУВАННЯ В ТЕХНОЛОГІЯХ БЛОКЧЕЙНУ ТА КРИПТОВАЛЮТАХ ДЛЯ ЗАХИСТУ ТРАНЗАКЦІЙ І ГАМАНЦІВ 2414
Ірина Олексіївна Бондаренко, Анна Сергіївна Камінська, Євгеній В'ячеславович Котелянець ЗАСТОСУВАННЯ АСИМЕТРИЧНОГО ШИФРУВАННЯ В ЕЛЕКТРОННІЙ ПОШТІ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ ТА АВТЕНТИЧНОСТІ ПОВІДОМЛЕНЬ 2417
Мар'яна Михайлівна Маркевич, Віталій Сергійович Катаєв РОЗРОБКА ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ АНАЛІЗУ МЕТОДУ ШИФРУВАННЯ ЦЕЗАРЯ З КЛЮЧОВИМ СЛОВОМ 2421
Ольга Іванівна Галузінська, Алла Анатоліївна Слободянюк DEVELOPMENT OF MILITARY LOGISTICS IN THE CONDITIONS OF MARTIAL LAW AND ITS SPECIFIC FEATURES 2424
Дмитро Григорович Шевчук «ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ В ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ» 2426
Вікторія Вадимівна Химич, Алла Станіславівна Краєвська АВТОМАТИЗАЦІЯ ДОКУМЕНТООБІГУ В ЛОГІСТИЦІ НА ПРИКЛАДІ ПРОГРАМИ «BAS БУХГАЛТЕРІЯ» 2429
Чернюк Богдан Олегович, Ірина Сергіївна Івасько, Ірина Сергіївна Івасько УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ПРИВАБЛИВІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА 2431

Дарина Олександрівна Шеремета ЧИННИКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 2435
Олександра Олександра Краус ЦИФРОВІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ СТРУКТУРИ МАЙНА ПІДПРИЄМСТВА: МЕТОДИ ТА ІНСТРУМЕНТИ 2437
Катерина Дмитрівна Кириченко АРХІТЕКТУРА ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ КОМПОНЕНТИ АГЕНТНИХ СИСТЕМ В АВТОМАТИЗОВАНОМУ УПРАВЛІННІ ЛОГІСТИЧНИМИ ПРОЦЕСАМИ 2440
Анастасія Віталіївна Марущак, Анатолій Васильович Грицак РОЗРОБКА АЛГОРИТМУ ЗАХИЩЕНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНОЇ СИСТЕМИ РЕЗЕРВНОГО КОПІЮВАННЯ НА ОСНОВІ IPFS, БЛОКЧЕЙНУ ТА СМАРТ-КОНТРАКТІВ 2443
Вікторія Вікторівна Боковець СТАН УПРАВЛІНСЬКОЇ ПРАЦІ В УКРАЇНІ 2447
Вікторія Вікторівна Боковець, Віталій Петрович Жук УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ 2450
Вікторія Вікторівна Боковець, Олег Юрійович Кваша СТАН ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КАДРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ 2453
Микола Іванович Небава, Максим Анатолійович Спічак УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ 2456
Соломія Вадимівна Зуйченко ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В НАУЦІ 2461
Максим Олександрович Воловик МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ СФЕРИ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ 2463
Максим Олександрович Воловик СКЛАД ЯК ЛАНКА ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ 2465
Ангеліна Дмитрівна Алімова МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ СФЕРИ КОНДИТЕРСЬКИХ ВИРОБІВ 2467
Ангеліна Дмитрівна Алімова ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ ЗАПАСІВ ЯК НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА СКЛАДСЬКОЇ ЛОГІСТИКИ 2469
Василь Юрійович Камінський, Юлія Володимирівна Міронова ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ІТ-КОМПАНІЯХ 2471
Тетяна Миколаївна Скидан, Анатолій Васильович Грицак ПОБУДОВА ДОВІРЧИХ ВІДНОСИН У ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНИХ СИСТЕМАХ ЗА ДОПОМОГОЮ ZKP ТА MFA 2473
Юлія Юріївна Козюк, Анатолій Васильович Грицак АЛГОРИТМ ВИЯВЛЕННЯ АНОМАЛІЙ У ПОВІДОМЛЕННЯХ КОРПОРАТИВНОГО МЕСЕНДЖЕРА 2477
Вікторія Володимирівна Бурко АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ІТ РІШЕНЬ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ 2481
Ростислав Шалак ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ КУЛЬТУРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ БАНГЛАДЕШ ТА ПОРТУГАЛІЇ В КОНТЕКСТІ ЗДІЙСНЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН 2485
Артемій Ігорович Боднарук УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ ТОВ «КИЇВ ХЛІБ» ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ERP-СИСТЕМ 2487
Тетяна Миколаївна Білоконь, Дмитро Дубовий ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ТОРГІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ 2491
Любов Дмитрик, Оксана Безсмертна МЕТОДИ ТА ІНСТРУМЕНТИ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ 2493
Карина Крива, Оксана Безсмертна SWOT-АНАЛІЗ ВІННИЦЬКОЇ МИТНИЦІ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ 2496
Марія Вікторівна Бойко, Олександр Юрійович Заливанський, Олена Анатоліївна Сметанюк ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ФІНАНАНСОВИХ РЕСУРІВ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ 2499

Володимир Олександрович Козловський, Єлизавета Валеріївна Дуднік ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА 2504
Ірина Володимирівна Шварц, Владислав Вадимович Собченко, Роман Сергійович Панчук ДІАГНОСТИКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА 2506
Єлизавета Марисик, Оксана Безсмертна СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМНИЦТВА У СФЕРІ КРАСИ В УКРАЇНІ 2508
Олександр Миколайович Небава, Микола Іванович Небава ВПЛИВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВНА ТРАНСФОРМАЦІЮ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА 2511
Аліна Сергіївна Подорожнюк ERP-СИСТЕМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ОПТИМІЗАЦІЇ ВНУТРІШНІХ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ....2514
Іван Олександрович Первачук ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ВІТЧИЗНЯНИХ ERP-СИСТЕМ АВТОМАТИЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ 2517
Ілона Олександрівна Пустільнік СТРАТЕГІЯ ЗМІН ЯК СКЛАДОВА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ 2519
Еліза Юріївна Войтко CRM ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ КЛІЄНТСЬКОЮ БАЗОЮ....2523
Марія Вадимівна Попуторовська, Олена Анатоліївна Сметанюк, Анастасія Станіславівна Придивус ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА 2526
Вероніка Олександрівна Тишківська ЕТИЧНІ РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В КІБЕРБЕЗПЕЦІ....2531
Артем Андрійович Булаївський РОЛЬ SIEM-СИСТЕМ У ВИЯВЛЕННІ ТА РЕАГУВАННІ НА ІНЦИДЕНТИ БЕЗПЕКИ....2533
Марина Миколаївна Ляшук, Алла Станіславівна Краєвська МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 2535
Ірина Володимирівна Шварц, Анна Сергіївна Ротар ДОСЛІДЖЕННЯ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА У ГАЛУЗІ ВИРОЩУВАННЯ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР В УКРАЇНІ 2539
Ірина Володимирівна Шварц, Анна Володимирівна Плакса НАПРЯМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У ЛОГІСТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА 2542
Наталія Олегівна Коваль, Григорій Сергійович Штельмах ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ПІДПРИЄМСТВА....2545
Ірина Анатоліївна Цинік СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ОЦІНЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 2548
Євгенія Олександрівна Мусійчук СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СУТНОСТІ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ 2552
Наталія Олегівна Коваль, Інна Коваль ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМИ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ ТОВ «НОВА ПОШТА»....2555
Катерина Володимирівна Марценюк СУЧАСНІ МЕТОДИ БІОМЕТРИЧНОЇ АВТЕНТИФІКАЦІЇ: ТЕНДЕНЦІЇ, ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ 2557
Сергій Вікторович Петрунь, Вікторія Вікторівна Боковець МЕНЕДЖМЕНТ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА: АНАЛІЗ ТА ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ (НА ПРИКЛАДІ КП "ГОРОДКІВКА КОМУН СЕРВІС")....2561
Тетяна Анатоліївна Присяжнюк ФІШИНГ ЯК МЕТОД СОЦІАЛЬНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ....2563
Дарія Олександрівна Крот ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ПРАТ «ВІННИЦЬКА КОНДИТЕРСЬКА ФАБРИКА» 2565

Ірина Валеріївна Причепа, Владислав Ігорович Ліснюк ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОВГОСТРОКОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА....2569
Людмила Петрівна Давидюк, Наталія Романівна Ризун УДОСКОНАЛЕННЯ ЛОГІСТИЧНИХ ОПЕРАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ДИНАМІЧНИХ ЗМІН СЕРЕДОВИЩА....2572
Людмила Петрівна Давидюк, Олександра Ігорівна Стахович ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА....2575
Людмила Петрівна Давидюк, Денис Дмитрович Шевченко СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В МІЖНАРОДНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА....2578
Тетяна Миколаївна Пілявоз, Тимофій Анатолійович Кревський НАПРЯМИ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ РИЗИКІВ У ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ....2581
Ольга Володимирівна Венжик РОЗРОБЛЕННЯ ФУНКЦІОНАЛУ ОЦІНЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ЯК СКЛАДОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО КАПІТАЛУ 2583
Антон Валерійович Каспірович ПОРІВНЯННЯ МЕТОДОЛОГІЙ LEAN ТА TOC В УПРАВЛІННІ ВИРОБНИЧИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ 2590
Тетяна Миколаївна Пілявоз, Владислав Віталійович Когут ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ МАЛОГО ПІДПРИЄМСТВА 2593
Аліна Олександрівна Панчук ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ЗБУТОВА ДІЯЛЬНІСТЬ» 2595
Тетяна Миколаївна Пілявоз, Каліон Владислав Сергійович МЕХАНІЗМ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ МАШИНОБУДІВНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ В СУЧАСНИХ УМОВАХ....2598
Тетяна Миколаївна Пілявоз, Павло Верьовкін АДАПТАЦІЯ ЗБУТОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА ДО УМОВ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ....2600
Тетяна Миколаївна Пілявоз, Ангеліна Алімова ОПТИМІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ В СИСТЕМІ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 2602
Аліна Олександрівна Панчук ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ЗБУТОВА ДІЯЛЬНІСТЬ» 2605
Віктор Володимирович Блащук УПРАВЛІННЯ ЗАБОРГОВАНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ: ФАКТОРИ, МЕТОДИ, ПРОЦЕС 2608
Anastasiya Sverdlova ДО ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ АСИМЕТРІЇ В АНАЛІТИЦІ РИНКУ РІШЕНЬ ТА ПОСЛУГ З КІБЕРБЕЗПЕКИ....2611
Іванна Федорчук КОНТЕНТ-МАРКЕТИНГ ЯК ЕЛЕМЕНТ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ КОМПАНІЄЮ 2614
Михайло Дмитрович Ганчук ВПРОВАДЖЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНИХ СТРАТЕГІЙ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТА ЇХ РЕЗУЛЬТАТИ....2617
Діана Володимирівна Лизогуб ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ ЯКІСТЮ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ....2619
Дмитро Мельник УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА НА ПРИКЛАДІ ПРАТ «ВІННИЦЬКИЙ ЗАВОД "МАЯК"» 2622
Андрій Михайлович Олійник ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА ВИДИ ДЖЕРЕЛ ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ 2625
Вікторія Віталіївна Притуляк, Людмила Петрівна Давидюк ВПЛИВ ГЕОПОЛІТИЧНИХ КОНФЛІКТІВ НА ГЛОБАЛЬНІ ЛАНЦЮГИ ПОСТАЧАННЯ....2628
Анастасія Андріївна Краєвська АНАЛІЗ ТЕХНОЛОГІЙ БЕЗПЕКИ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ 2632
Юлія Іщенко МУЛЬТИМОДАЛЬНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ В МІЖНАРОДНІЙ ТОРГІВЛІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 2635
Андрій Володимирович Скіп ІДЕНТИФІКАЦІЯ ПРОЦЕСІВ КІБЕРБЕЗПЕКИ В ЛАНЦЮГАХ ПОСТАЧАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 2638

Секція Електроенергетика та електромеханіка

Володимир Юрійович Самойлов, Юлія Андріївна Шуллє АНАЛІЗ ВПЛИВУ АВТОМАТИЗАЦІЇ НА ОРГАНІЗАЦІЮ ВИРОБНИЧИХ ПРОЦЕСІВ: ПЕРЕВАГИ ТА ВИКЛИКИ....2642
Володимир Юрійович Самойлов, Дмитро Олегович Джумський, Іван Сергійович Степанюк, Юрій Васильович Лобода ІНТЕГРАЦІЯ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ МІСЬКИХ МЕРЕЖ....2645
Володимир Юрійович Самойлов, Дмитро Олегович Джумський, Іван Сергійович Степанюк, Олександр Євгенійович Рубаненко ПІДВИЩЕННЯ НАДІЙНОСТІ РОБОТИ ЕНЕРГОСИСТЕМИ ЗА ДОПОМОГОЮ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ РЕЛЕЙНОГО ЗАХИСТУ....2648
Максим Михайлович Вікторов, Олександр Євгенійович Рубаненко ОГЛЯД ЗАХИСТІВ ЛІНІЙ ЕЛЕКТРОПЕРЕДАЧ 10–220 КВ ВІД ЗАМИКАНЬ....2650
Марина Василівна Кутіна ВИБІР ОПТИМАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА РЕМОНТУ ЕЛЕКТРООБЛАДНАННЯ....2652
Юлія Андріївна Шуллє, Віталій Олександрович Гулько РОЗРАХУНОК ОКУПНОСТІ СОНЯЧНОЇ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ....2654
Юлія Андріївна Шуллє, Олександр Юрійович Кацімон ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРЕВАГ ВИКОРИСТАННЯ ДВОСТОРОННІХ СОНЯЧНИХ ПАНЕЛЕЙ....2658
Максим Михайлович Вікторов, Олександр Євгенійович Рубаненко РЕЛЕЙНИЙ ЗАХИСТ ГІДРОГЕНЕРАТОРІВ 100 МВТ....2660
Олександр Анатолійович Паянок, Максим Михайлович Матевосян, Олена Миколаївна Нанака ДО ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ВІТРОЕНЕРГЕТИЧНИХ УСТАНОВОК НА БАЗІ БЕЗКОНТАКТНОЇ ЕЛЕКТРИЧНОЇ МАШИНИ....2662
Олександр Анатолійович Паянок, Роман Сергыйович Димидюк ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ ЧАСТОТНО-ПАРАМЕТРИЧНОГО КЕРУВАННЯ АСИНХРОННИМ ДВИГУНОМ З ФАЗНИМ РОТОРОМ....2666
Олександр Анатолійович Паянок, Роман Ігорович Летючий ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕЛЕКТРОПРИВОДА СТАБІЛІЗАЦІЇ ШВИДКОСТІ ЗІ СКАЛЯРНИМ КЕРУВАННЯМ....2669
Олександр Анатолійович Паянок, Володимир Васильович Богачук, Владислав Олегович Бакума ДО ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЧАСТОТНОГО ЕЛЕКТРОПРИВОДА НА БАЗІ ДВОФАЗНОГО АСИНХРОННОГО ДВИГУНА....2672
Микола Миколайович Мошноріз, Дмитро Володимирович Мосєжний ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ КЕРУВАННЯ ГІДРОАГРЕГАТОМ З ВИКОРИСТАННЯМ МОДЕРНІЗОВАНИХ АВАРІЙНИХ АЛГОРИТМІВ УПРАВЛІННЯ....2675
Сергій Миколайович Бабій, Вадим Олексійович Гелетюк СИСТЕМА КЕРУВАННЯ ПАЛЬНИКОМ ГАРТУВАЛЬНОГО БАРАБАНУ....2679
Олександр Анатолійович Паянок, Вадим Сергійович Бомбик, Віталій Петрович Шестопал ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ТЯГОВОГО ЕЛЕКТРОПРИВОДА АВТОНОМНОГО ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ....2682
Микола Миколайович Мошноріз, Олександр Анатолійович Грибовський ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ ЕЛЕКТРОПРИВОДІВ ЕКСКАВАТОР ГІРНИЧОВИДОБУВНОГО КАР'ЄРУ....2685
Микола Миколайович Мошноріз, Андрій Федорович Ткачук ОПТИМІЗАЦІЯ ЕНЕРГОСПОЖИВАННЯ ЕЛЕКТРОПРИВОДІВ НАСОСНИХ СТАНЦІЙ У РОЗПОДІЛЕНИХ СИСТЕМАХ ВОДОПОСТАЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ SCADA....2689
Валентин Володимирович Грабко, Віктор Сергійович Ощепков ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ТЕХНІЧНОГО СТАНУ ОБМОТОК РОТОРА ГІДРОГЕНЕРАТОРА....2692
Юлія Володимирівна Малогулко, Микола Олегович Сліденко ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ МАЛИХ МОДУЛЬНИХ РЕАКТОРІВ....2694

Віктор Сергійович Ощепков МОНІТОРИНГ ТА SCADA В ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ ГІДРОГЕНЕРАТОРОМ 2702
Олександр Сергійович Малюк, Володимир Валерійович Мартинюк СУЧАСНІ МЕТОДИ КАЛІБРУВАННЯ ЧАСТОТНИХ СЕНСОРІВ ТЕМПЕРАТУРИ 2705
Сергій Миколайович Бабій, Пьєр Акль МОДЕЛЮВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ СОРТУВАННЯ В СЕРЕДОВИЩІ FACTORY I/O 2709
Володимир Кулик, Микита Сілаков ЗАСТОСУВАННЯ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ВИКИДІВ ВУГЛЕЦЮ У ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНИХ СИСТЕМАХ 2713
Володимир Кулик, Сергій Маціпура ІНТЕГРУВАННЯ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ ДО ЛОКАЛЬНИХ ЕЛЕКТРИЧНИХ СИСТЕМ З УРАХУВАННЯМ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ 2717
Володимир Кулик, Ірина Стружко ОПТИМІЗАЦІЯ ЗАКУПІВЛІ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ ПОТУЖНИМИ СПОЖИВАЧАМИ З УРАХУВАННЯМ ФАКТОРІВ РИЗИКУ НА ОСНОВІ ТЕОРІЇ ІГОР 2721
Володимир Кулик, Олег Кісельов ЕЛЕКТРОХІМІЧНІ НАКОПИЧУВАЧІ ЕНЕРГІЇ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ РОЗПОДІЛЬНИХ МЕРЕЖ ОПЕРАТОРІВ СИСТЕМ РОЗПОДІЛУ 2725
Микола Олегович Сліденко, Віра Володимирівна Тептя ЗАСТОСУВАННЯ ЧАСТОТНОГО АНАЛІЗУ В ДІАГНОСТИЦІ СИЛОВИХ ТРАНСОФРМАТОРІВ 2730
Микола Валерійович Равков, Світлана Степанівна Никипорець CHINESE HL-3 REACTOR 2733
Ярослав Анатолійович Сухляк, Світлана Степанівна Никипорець MECHANICAL ENGINE: A KEY COMPONENT OF MODERN MANUFACTURING THAT CONVERTS ENERGY INTO MECHANICAL WORK, ENSURING EFFICIENCY AND PRODUCTIVITY ACROSS VARIOUS INDUSTRIES 2735
Станіслав Леонідович Андрушко ЗАДАЧА СИНХРОНІЗАЦІЇ ГЕНЕРАТОРА, ЩО ПРАЦЮЄ В ЛОКАЛЬНІЙ ЕНЕРГОСИСТЕМІ 2738
Владислав Вадимович Химич, Олександр Євгенійович Рубаненко ВПЛИВ ОСВІТЛЕНОСТІ ТА ТЕМПЕРАТУРИ СОНЯЧНОЇ ПАНЕЛІ НА ЇЇ ФОТОСТРУМ 2743
Богдана Анатоліївна Янківська, Діана Володимирівна Мількевич, Володимир Валерійович Мартинюк ДИНАМІКА ГАЛАКТИК І ПРОБЛЕМА ТЕМНОЇ МАТЕРІЇ 2748
Максим Пилипович Залізняк, Володимир Васильович Нетребський, Ярослав Сергійович Таранюк ЕВОЛЮЦІЯ ПРИНЦИПУ НАЙМЕНШОЇ ДІЇ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ В ТЕОРЕТИЧНІЙ ТА ПРИКЛАДНІЙ ФІЗИЦІ 2753
Вікторія Вячеславівна Гладько, Віра Тептя ВПЛИВ КОРОТКОГО ЗАМИКАННЯ НА ЕЛЕКТРИЧНЕ ОБЛАДНАННЯ 2757
Денис Сергійович Шевчук, Віра Володимирівна Тептя МЕТОДИ СТВОРЕННЯ НАВМИСНОГО КОРОТКОГО ЗАМИКАННЯ ЇХНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ 2759
Владислав Вадимович Химич, Олександр Євгенійович Рубаненко ВПЛИВ ОСВІТЛЕНОСТІ ТА ТЕМПЕРАТУРИ СОНЯЧНОЇ ПАНЕЛІ НА ЇЇ ФОТОСТРУМ 2762
Денис Юрійович Лебедь РОЗРОБКА ГІСТЕРЕЗИСНОГО МЕТОДУ КЕРУВАННЯ ДЛЯ МІКРОСХЕМИ IR21834 2767
Вікторія Максимівна Рудченко, Віра Володимириіна Тептя ВПЛИВ СТРУМІВ КОРОТКИХ ЗАМИКАНЬ НА РОБОТУ ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ 2771
Владислав Гарматюк СИМЕТРУВАННЯ НАПРУГИ В ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖАХ 2773
Влада Володимирівна Сніжинська, Вадим Володимирович Кравець, Володимир Валерійович Мартинюк АТОМНА І ЯДЕРНА ФІЗИКА: РАДІОАКТИВНІСТЬ ТА ЯДЕРНІ РЕАКЦІЇ 2777
Даніїл Володимирович Ходорович, Володимир Валерійович Мартинюк ТЕМНА МАТЕРІЯ ТА ТЕМНА ЕНЕРГІЯ 2780
Максим Сергійович Слизькоухий, Каріна Олександрівна Шквира, Володимир Валерійович Мартинюк СУЧАСНІ НАПРЯМКИ ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНИХ СИСТЕМАХ 2783

Олександр В'ячеславович Осельський ОСОБЛИВОСТІ ПРОЄКТУВАННЯ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ ВІБРОМОНІТОРИНГУ У СКЛАДІ АСУТП ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА.....2787
Владислав Олександрович Зозуля, Володимир Валерійович Мартинюк КВАНТОВА ГРАВІТАЦІЯ.....2791
Антон Андрійович Сокіл, Валентин Володимирович Грабко МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ КЕРУВАННЯ ЕЛЕКТРОПРИВОДОМ НАСОСНОГО АГРЕГАТУ.....2795
Дмитро Ігорович Кривенко, Володимир Валерійович Мартинюк СТАНДАРТНА МОДЕЛЬ ЕЛЕМЕНТАРНИХ ЧАСТИНОК.....2797
Максим Іванович Оріховський, Валентин Володимирович Грабко МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ КЕРУВАННЯ ЕЛЕКТРОПРИВОДА МЕХАНІЗМУ ПЕРЕМІЩЕННЯ МОСТОВОГО КРАНА ...2801
Руслана Русланівна Бульбак, Володимир Валерійович Мартинюк ТРАНСФОРМАТОР ТЕСЛА: ВИНАХІД, ЩО ЗМІНИВ СВІТ ЕЛЕКТРОТЕХНІКИ.....2803
Катерина Олександрівна Повстянко, Петро Дем'янович Лежнюк ОПЕРАТИВНЕ КЕРУВАННЯ БАЛАНСОМ ПОТУЖНОСТІ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНОЇ СИСТЕМИ ШЛЯХОМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БАЛАНСУ ПОТУЖНОСТІ В КОЖНІЙ ОКРЕМІЙ ЛОКАЛЬНІЙ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНІЙ СИСТЕМІ 2806
Володимир Володимирович Кулик, Максим Вікторович Затхей ОПТИМІЗАЦІЯ КОРОТКОСТРОКОВОГО ПРОГНОЗУВАННЯ ГЕНЕРУВАННЯ СОНЯЧНИХ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЙ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ РЕКУРЕНТНИХ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ.....2809
Броніслав Віталійович Гродецький, Дмитро Петрович Проценко СИСТЕМА КЕРУВАННЯ ЕЛЕКТРОПРИВОДА З ФРИКЦІЙНОЮ ПЕРЕДАЧЕЮ ТЯГОВОГО ЗУСИЛЛЯ 2812
Ярослав Анатолійович Косенко, Володимир Валерійович Мартинюк ЗАСТОСУВАННЯ СУПЕРКОНДЕНСАТОРІВ ДЛЯ СТАБІЛІЗАЦІЇ ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ 2816
Денис Леонідович Приймак, Володимир Валерійович Мартинюк ЕЛЕКТРОМЕХАНІКА - ПРИНЦИПИ, ЗАСТОСУВАННЯ ТА ЗНАЧЕННЯ У СУЧАСНОМУ СВІТІ 2819
Руслан Миколайович Насадюк, Вячеслав Олександрович Комар ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМ КЕРУВАННЯ ПОПИТОМ В ЛОКАЛЬНИХ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНИХ СИСТЕМАХ УКРАЇНИ 2822
Юрій Володимирович Лащенко, Святослав Янович Вишнеський ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРУВАННЯ КОГЕНЕРАЦІЙНИХ УСТАНОВОК ДО ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ 2825
Євгеній Юрійович Калашник, Владислав Олександрович Лесько, Марія Сергіївна Юхимчук ВПЛИВ ПОГОДНИХ УМОВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ФОТОЕЛЕКТРИЧНИХ УСТАНОВОК 2828
Ярослав Дмитрович Маклюк ВПЛИВ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ НА ПОКАЗ-НИКИ ЯКОСТІ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ.....2831
Костянтин Андрійович Буток, Олександр Євгенійович Рубаненко ЗАХИСТ ЕЛЕКТРИЧНОГО ОБЛАДНАННЯ ВП 6КВ АЕС.....2835
Юрій Олександрович Старинець, Владислав Олександрович Лесько, Марія Сергіївна Юхимчук ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ВОДНЕВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ АКУМУЛЮВАННЯ НАДЛИШКОВОЇ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ.....2837
Євгеній Андрійович Тептя, Вячеслав Олександрович Комар ОЦІНЮВАННЯ РИЗИКІВ ВИНИКНЕННЯ НЕБАЛАНСУ ПОТУЖНОСТІ ПІД ЧАС ПРОГНОЗУВАННЯ ГЕНЕРУВАННЯ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ 2841
Лариса Олександрівна Корчак, Віра Володимирівна Тептя ДОСЛІДЖЕННЯ РЕЛЕЙНОГО ЗАХИСТУ ГІДРОГЕНЕРАТОРІВ.....2844
Дмитро Олегович Тертичний, Оксана Миколаївна Ваколюк, Андрій Віталійович Оніщук ПІДВИЩЕННЯ НАДІЙНОСТІ ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ ШЛЯХОМ СЕКЦІОНУВАННЯ РОЗПОДІЛЬЧИХ МЕРЕЖ 2847

Анастасія Миколаївна Сінчук, Володимир Валерійович Мартинюк ПЛАЗМА ЯК ЧЕТВЕРТИЙ СТАН РЕЧОВИНИ: ВЛАСТИВОСТІ ТА ЗАСТОСУВАННЯ. 2850
Денис Олександрович Юга, Марія Сергіївна Юхимчук, Владислав Олександрович Лесько АНАЛІЗ ВПЛИВУ АТМОСФЕРНИХ ПЕРЕНАПРУГ НА НАДІЙНІСТЬ ПОВІТРЯНИХ ЛІНІЙ ЕЛЕТРОПЕРЕДАЧ 2853
Ілля Віталійович Глущенко, Владислав Олександрович Лесько, Марія Сергіївна Юхимчук МЕТОДИ ПРОГНОЗУВАННЯ ГЕНЕРАЦІЇ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ З НЕСТАБІЛЬНИХ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ 2857
Іван Олексійович Іващенко, Олександр Валерійович Климчук АНАЛІЗ ВТРАТ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ В РОЗПОДІЛЬЧИХ МЕРЕЖАХ ТА МЕТОДИ ЇХ ЗНИЖЕННЯ 2860

Секція Машинобудування та транспорт

Олег Павлович Антонюк, Владислав Олександрович Костенюк РОЗРОБКА МЕТОДУ ПРОГНОЗУВАННЯ ПОВЕДІНКИ ВОДІЯ ПІД ЧАС ВАНТАЖНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ 2864
Давид Олегович Малай, Іван Гриб, Ростислав Дронь ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТУВАННЯ АВТОМОБІЛІВ В УМОВАХ СТАНЦІЇ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ 2868
Олександр Богданович Товходім, Євгеній Валерійович Смирнов МЕТОДИ ДІАГНОСТУВАННЯ ГАЛЬМІВНОЇ СИСТЕМИ З ГІДРОПРИВОДОМ 2871
Євгеній Вікторович Заяць, Віталій Олександрович Огневий АЛГОРИТМ ВИЗНАЧЕННЯ ПЕРІОДИЧНОСТІ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ДВИГУНІВ ВНУТРІШНЬОГО ЗГОРЯННЯ АВТОТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ 2873
Олександр Васильович Петров, Сергій Коваль, Ігор Конверський АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ОРГАНІЗАЦІЇ АВТОМАТИЗОВАНОГО РОБОЧОГО МІСЦЯ МЕХАНІЧНОЇ ОБРОБКИ З ВИКОРИСТАННЯМ CAD/CAM-СИСТЕМ 2876
Олександр Олександрович Галущак, Вадим Олексійович Навроцький АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ КАТЕГОРІЇ В1 ТА СИСТЕМ КЕРУВАННЯ НАХИЛОМ КУЗОВА 2878
Олена Павлівна Шиліна, Артур Сергійович Корж ОГЛЯД СУЧАСНОГО СТАНУ ВІДНОВЛЕННЯ ДЕТАЛИЙ ТИПУ ВІСЬ OVERVIEW OF THE CURRENT STATUS OF AXLE-TYPE PARTS RESTORATION 2881
Андрій Альбертович Кашканов, Анастасія Андріївна Кашканова, Олександр Володимирович Никончук БЕЗПЕКА РУХУ НА АВТОМОБІЛЬНОМУ ТРАНСПОРТІ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ 2885
Віталій Альбертович Кашканов, Ярослав Олегович Корчинський ШЛЯХИ ПОЛІПШЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ СТРУКТУРИ ПІДПРИЄМСТВ АВТОСЕРВІСУ 2889
Олена Павлівна Шиліна, Владислав Олегович Гладких ДОСВІД ПРОМИСЛОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ ВІДНОВЛЕННЯ ПРОКАТНИХ ВАЛКІВ 2891
Михайло Віталійович Кожушаний, Микола Васильович Митко АНАЛІЗ ТА ОБҐРУНТУВАННЯ РЕКОМЕНДОВАНОЇ МОДЕЛІ ПОВЕДІНКИ ВОДІЯ ПРИ КЕРУВАННІ АВТОМОБІЛЕМ ПІД ЧАС ДОРОЖНЬОГО РУХУ 2894
Владислав Олександрович Бойко, Роман Васильович Зинка, Микола Васильович Митко ОПТИМІЗАЦІЯ ЦІЛЬОВОЇ ФУНКЦІЇ УПРАВЛІННЯ РЕЗЕРВАМИ ЗАПАСНИХ ЧАСТИН ДЛЯ ПІДПРИЄМСТ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ 2897
Віталій Альбертович Кашканов, Денис Ігорович Стащенко ПОШУК ОПТИМАЛЬНОЇ ПЕРІОДИЧНОСТІ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ПІДВІСКИ АВТОМОБІЛЯ 2900
Ігор Вадимович Карпенко, Віталій Олександрович Огневий ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОТРАНСПОРТНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ЗЕРНА З ПОЛЯ НА ЗЕРНОСХОВИЩЕ 2902

Богдан Русланович Король, Євгеній Валерійович Смирнов, Віталій Олександрович Огневий ПІДБІР РУХОМОГО СКЛАДУ МІСЬКОГО ПАСАЖИРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ ДЛЯ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ЛЮДЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ....2906
Володимир Сергійович Паламаренко, Віталій Олександрович Огневий НЕДОЛІКИ СТЕНДОВИХ МЕТОДІВ КОНТРОЛЮ ГАЛЬМІВНИХ СИСТЕМ НА РОЛИКОВИХ СТЕНДАХ 2910
Сергій Володимирович Репінський, Владислав Вадимович Даценко, Віталій Євгенович Мондляк, Ярослав Валентинович Мазуренко ВПЛИВ ГЛИБИНИ РІЗАННЯ НА ОПТИМАЛЬНІ РЕЖИМИ РІЗАННЯ ДЛЯ ТОЧІННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ЦИЛІНДРИЧНОЇ ПОВЕРХНІ 2913
Ярослав Олегович Усенко, Інна Юріївна Кириця ДОСЛІДЖЕННЯ ДИНАМІЧНИХ ТА СТАТИЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК СКЛАДНОЇ МЕХАНІЧНОЇ СИСТЕМИ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕТОДІВ ТЕОРЕТИЧНОЇ МЕХАНІКИ 2916
Дмитро Олександрович Лозінський, Дмитро Олександрович Звягін, Олексій Андрійович Сиротін, Олександр Ігорович Кавецький ЩОДО ОСОБЛИВОСТЕЙ ВИКОРИСТАННЯ РОБОТИЗОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЧНИХ РОБОЧИХ МІСЦЬ....2920
Олег Павлович Антонюк, Одай Юсеф Галеб Абдаллах АНАЛІЗ ВПЛИВУ СТРУКТУРИ ТРАНСПОРТНОГО ПОТОКУ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ДІЛЯНКИ АВТОМОБІЛЬНОЇ ДОРОГИ 2923
Олег Павлович Антонюк, Олександр Олегович Пінчук АНАЛІЗ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ КЕРУВАННЯ СКЛАДОМ ЗАПАСНИХ ЧАСТИН 2926
Олег Павлович Антонюк, Дмитро Олександрович Сметанюк АНАЛІЗ МЕТОДИКИ РОЗРАХУНКУ НЕОБХІДНОЇ КІЛЬКОСТІ РОБОЧИХ ПОСТІВ СТАНЦІЙ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ АВТОМОБІЛІВ....2926
Інна Вікторівна Віштак, Андрій Сергійович Мельченко МЕТОДИ ОБРОБКИ ПОВЕРХОНЬ ШПИНДЕЛЬНИХ ВУЗЛІВ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЗНОСОСТІЙКОСТІ....2932
Інна Вікторівна Віштак, Максат Мелікович Кудратов МЕТОДИ ПОКРАЩЕННЯ ЕКСПЛУАТАЦІЙНИХ ХАРАКТЕ-РИСТИК ПОВЕРХОНЬ ГАЗОВИХ ПІДШИПНИКІВ....2935
Інна Вікторівна Віштак, Максим Олександрович Сорока ПІДВИЩЕННЯ ТОЧНОСТІ ТА ДОВГОВІЧНОСТІ НЕРУХО-МИХ З'ЄДНАНЬ ПІДШИПНИКІВ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ....2937
Віктор Вікторович Біліченко, Світлана Олександрівна Романюк, Олександр Олександрович Грущенко КОНЦЕПТУАЛЬНА І ФУНКЦІОНАЛЬНА МОДЕЛІ РЕГІОНАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА ПІДПРИЄМСТВ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ 2940
Віктор Вікторович Біліченко, Ольга Василівна Цимбал, Олег Романович Годованець ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРЕДОВИХ ТРАНСПОРТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І МОЖЛИВОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ ПРИ ВИКОНАННІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ У МІЖНАРОДНОМУ СПОЛУЧЕННІ 2943
Олександр Михайлович Красноштан, Вячеслав Володимирович Варчук, Вадим Андрійович Марчук ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕТОДУ КЛАРКА-РАЙТА ПРИ ФОРМУВАННІ МАРШРУТІВ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ 2946
Олександр Михайлович Красноштан, Алла Володимирівна Дмитрієва, Богдан Ігорович Годз РИЗИКИ ПРИ ДОСТАВЦІ ВАНТАЖІВ У МІЖНАРОДНОМУ СПОЛУЧЕННІ....2950
Володимир Леонідович Крещенецький, Дмитро Миколайович Матвійчук, Владислав Олександрович Рудий ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ МЕТОДІВ ДОРОЖНІХ І СТЕНДОВИХ ВИПРОБУВАНЬ 2954
Сергій Володимирович Цимбал, Вячеслав Володимирович Варчук, Михайло Юрійович Гуменчук ХАРАКТЕРИСТИКА РИНКУ СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ....2957
Сергій Володимирович Цимбал, Віктор Сергійович Глиняний, Максим Русланович Якименко ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ І КОНТРОЛЮ ПЕРЕВЕЗЕНЬ....2961
Сергій Володимирович Цимбал, Алла Володимирівна Дмитрієва, Володимир Миколайович Антонюк ПОКРАЩЕННЯ ПАЛИВНОЇ ЕКОНОМІЧНОСТІ ЛЕГКОВИХ АВТОМОБІЛІВ

З ДИЗЕЛЬНИМИ ДВИГУНАМИ, ОБЛАДНАНИМИ СИСТЕМОЮ ЖИВЛЕННЯ COMMON RAIL 2964
Сергій Володимирович Цимбал, Руслана Володимирівна Мельник, Валентин Володимирович Кушнір АНАЛІЗ ТРАНСПОРТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ СХЕМИ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ВАНТАЖІВ 2968
Сергій Володимирович Цимбал, Ольга Василівна Цимбал, Максим Миколайович Каплун ВПЛИВ ТЕХНІКО-ЕКСПЛУАТАЦІЙНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НА ТЕХНІЧНУ ГОТОВНІСТЬ АВТОТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ 2972
Євгеній Вікторович Рибін, Сергій Іванович Сухоруков КОНСТРУКЦІЯ ВЕРСТАТІВ ДЛЯ РІЗАННЯ ГАРЯЧИМ ДРОТОМ ЗАГОТОВОК З ПІНОПОЛІСТИРОЛУ 2975
Андрій Валентинович Слабкий, Сергій Сергійович Ляховченко АМОРТИЗАТОР ІЗ ГЕРМЕТИЗОВАНОЮ ШТОКОВОЮ ЧАСТИНОЮ 2977
Тамара Володимирівна Макарова, Журбенко Єгор Миколайович АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ КОНТЕЙНЕРНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ 2980
Володимир Леонідович Паламарчук, Віктор Вікторович Біліченко АСПЕКТИ ВПЛИВУ ПРИМІСЬКИХ МАРШРУТІВ НА ОРГАНІЗАЦІЮ МІСЬКИХ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ 2983
Андрій Геннадійович Бруй, Віктор Вікторович Біліченко СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МУЛЬТИМОДАЛЬНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ТА НАПРЯМИ ЇХ ВИРІШЕННЯ 2986
Олександр Васильович Поліщук, Ярослав Віталійович Загнітко ОБРОБКА ГРУНТІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ВІБРАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ 2989
Юрій Анатолійович Свящук, Олександр Васильович Поліщук НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ ВІБРАЦІЙНОГО МЕТОДУ ОЧИЩЕННЯ РІДИН У ПОРІВНЯННІ З ТРАДИЦІЙНИМИ МЕТОДАМИ ФІЛЬТРАЦІЇ ТА СЕДИМЕНТАЦІЇ 2992
Ольга Валентинівна Сердюк, Владислав Валентинович Літвінов МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ОБКОЧУВАННЯ ТОРОЇДАЛЬНИМ РОЛИКОМ З ГВИНТОВОЮ ПОВЕРХНЕЮ ТА ЗМІННИМ НАВАНТАЖЕННЯМ 2996
Сергій Іванович Сухоруков, Владислав Анатолійович Баранов АНАЛІЗ НАПРУЖЕНО-ДЕФОРМОВАНОГО СТАНУ ПРИ ЛОКАЛЬНОМУ ДЕФОРМУВАННІ ЛИСТОВИХ ЗАГОТОВОК 2999
Андрій Юрійович Фарафон, Сергій Валерійович Мельник, Олександр Васильович Петров КОМПЛЕКСНЕ УДОСКОНАЛЕННЯ ГІДРОПРИВОДУ ТА ОПОРНО-ПОВОРОТНОГО ПРИСТРОЮ МАНІПУЛЯТОРІВ ЛІСОПРОМИСЛОВИХ МАШИН 3001
Віктор Сергійович Коломієць, Костянтин Володимирович Ковчук, Олександр Васильович Петров ЕНЕРГОЕФЕКТИВНА МОДЕРНІЗАЦІЯ ВЕРСТАТНОГО ПРИСТОСУВАННЯ ДЛЯ ВЕРТИКАЛЬНО-СВЕРДЛИЛЬНОЇ ОПЕРАЦІЇ ОБРОБКИ ДЕТАЛІ «КОРПУС» НА ОСНОВІ ПРИНЦИПІВ ПРОЕКТУВАННЯ ЕНЕРГООЩАДНИХ ГІДРОПРИВОДІВ 3003
Мар'ян Казимирович Канчуга АНАЛІЗ МОЖЛИВИХ ШЛЯХІВ РОЗВИТКУ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ МАЙБУТНЬОГО 3005
Олександр Олександрович Галущак, Вікторія Володимирівна Готошия ВИБІР ОПТИМАЛЬНОГО МАРШРУТУ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВЕЛИКОГАБАРИТНОГО ВАНТАЖУ 3008
Ігор Сергійович Голубович, Олександр Сергійович Голубович, Віктор Вікторович Хом'юк РОЗРАХУНОК ВТОМНИХ РУЙНУВАНЬ ДЛЯ КРОНШТЕЙНА КРОКОВОГО ДВИГУНА В SOLIDWORKS 3010
Михайло Антонович Бригида, Ігор Вікторович Кудрін, Віктор Вікторович Хом'юк СТАТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЗВАРНИХ КОНСТРУКЦІЙ ФЕРМ В SOLIDWORKS SIMULATION 3014
Олексій Вікторович Бурлуцький KEY ASPECTS OF MODULATING AND PREVENTING CORROSION OF CARRIAGE ELEMENTS AT THE DESIGN STAGE 3018

Богдан Болеславович Корчевський, Максим Русланович Маскевич, Роман Юрійович Богуславський ОПТИМІЗАЦІЯ ПОБУДОВИ КРИВОЇ ЛІНІЇ ДВОМА СПОСОБАМИ 3020
Володимир Миколайович Кулісіді, Дмитро Олександрович Лозінський ЗАСТОСУВАННЯ C-SHARP ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ ТА ОПТИМІЗАЦІЇ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ У МАШИНОБУДУВАННІ 3022
Валерій Іванович Савуляк, Василь Васильович Шевченко ТЕХНІЧНІ ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ГІДРОСТРУМЕНЕВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ЗАНУРЕННЯ ПАЛЬ В ПОРІВНЯННІ З КЛАСИЧНИМИ МЕТОДАМИ ЗАНУРЕННЯ....3024
Володимир Миколайович Кулісіді, Андрій Михайлович Чишок, Віктор Вікторович Хом'юк ЗАСТОСУВАННЯ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ В МАШИНОБУДУВАННІ: ШЛЯХ ДО ОПТИМІЗАЦІЇ ІНЖЕНЕРНИХ РІШЕНЬ 3027
Олег Сергійович Райчук, Антон Сергійович Горбачов, Віктор Вікторович Хом'юк РОЗРАХУНОК ВЛАСНИХ КОЛИВАНЬ ЛОПАТЕЙ ВЕНТИЛЯТОРА В SOLIDWORKS SIMULATION....3030
Олександр Олексійович Добринін, Лариса Василівна Мороз, Андрій Павлович Поляков ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ НА ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ ВАНТАЖНИХ АВТОМОБІЛІВ КРАЗ-6322 УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЖИВЛЕННЯ ДВИГУНА ЯМЗ-238....3034

Секція Суспільні науки

Надія Романівна Григорук, Анатолій Володимирович Слободянюк ДОСЛІДЖЕННЯ РОЛІ МАС-МЕДІА В ПРОЦЕСАХ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА....3038
Яна Олександрівна Оболонська, Анатолій Володимирович Слободянюк ВНЕСОК ЖІНОК У РОЗВИТОК НАУКИ ТА ПОЛІТИКИ....3040
Арсен Олександрович Лавренюк, Тетяна Іванівна Сідлецька ПОЛІТИЧНІ ВЧЕННЯ СТАРОДАВНЬОЇ ГРЕЦІЇ....3043
Анастасія Василівна Василина, Анатолій Володимирович Слободянюк ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЯК «НЕОФІЦІЙНА ЧЕТВЕРТА ГІЛКА ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ» 3047
Ігор Володимирович Сітніков ПРОБЛЕМА РОЗПОДІЛУ ВЛАДИ В МЕЖАХ АВТОРИТАРНОЇ СИСТЕМИ ПРАВЛІННЯ....3051
Вікторія Бровченко, Анатолій Володимирович Слободянюк РОЛЬ ТА МІСЦЕ ЖІНКИ В НАУЦІ ТА ПОЛІТИЦІ....3053
Андрій Русланович Страшкевич М'ЯКА СИЛА У ПОЛІТИЦІ КРАЇН ЄС 3056
Богдан Юрійович Буняк, Ірина Олегівна Головашенко РОЗУМ СТВОРЮЄ ЩАСТЯ: ЯК БУДДИЗМ НАВЧАЄ СПРАВЖНЬОМУ ЩАСТЮ 3059
Людмила Анатоліївна Радомська, Микола Романович Вітковський ЛОКАЛІЗАЦІЯ КОМП`ЮТЕРНИХ ІГОР В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМА УКРАЇНСЬКОМОВНОГО ПЕРЕКЛАДУ....3062
Богдан Віталійович Гончар МИРОСЛАВ СКОРИК – УКРАЇНСЬКИЙ ДЖАЗОВИЙ КОМПОЗИТОР 3065
Марія Олексіївна Попович, Анатолій Володимирович Слободянюк ЧЕТВЕРТА ВЛАДА: АНАЛІЗ РОЛІ ЗМІ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ....3068
Софія Олександрівна Гнатюк КУЛЬТУРНИЙ КАПІТАЛ І ПОЛІТИЧНА ЕЛІТА: ЯКУ РОЛЬ ВІДІГРАЄ КУЛЬТУРНИЙ КАПІТАЛ У ДОСТУПІ ДО ВЛАДИ? 3071
Владислав Зелінський ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ВИКЛИКИ....3073
Анна Олександрівна Судець ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ У ВПРОВАДЖЕННІ ІННОВАЦІЙ В ОСВІТУ 3076

Тетяна Миколаївна Пустовіт, Дмитро Олександрович Кушнір РОЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ФОРМУВАННІ SOFT SKILLS ЯК СКЛАДОВОЇ ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ ІНЖЕНЕРА-БУДІВЕЛЬНИКА 3078
Марія Миколаївна Мошноріз, Богдана Олександрівна Фененко ПРОФЕСІОНАЛІЗМИ ФАХІВЦІВ З КІБЕРБЕЗПЕКИ 3082
Павло Ігорович Заікін СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ ЯК СПОСІБ ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ 3085
Дмитро Русланович Орищук МІЖНАРОДНИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ШТАБ 3088
Владислав Русланович Дубенський ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК РУШІЙНА СИЛА ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТИ 3090
Анна Михайлівна Миронюк, Валерій Олександрович Корнієнко ВПЛИВ ВОЄННИХ ВИТРАТ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ 3092
Сергій Юрійович Гаврилюк, Микола Антонович Томчук ЦИВІЛЬНА ЗАХИСТ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ 3094
Марія Михайлівна Кацага, Валерій Олександрович Корнієнко ПРИНЦИП КОЛЕКТИВНОСТІ У ФУНКЦІОНУВАННІ НАТО 3100
Марія Шклярук РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ПІД ЧАС НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ 3103
Марія Миколаївна Мошноріз, Олександр Олександрович Топольський ЕВФЕМІЗМИ В ІТ–СФЕРІ 3107
Olena Zotova-Sadylo, Roman Sokolov STRENGTHENING ENGLISH LANGUAGE STATUS IN UKRAINE: POLICY SHIFT TOWARDS GLOBAL INTEGRATION 3109
Сергій Олександрович Луговський ВІЙНА ЗА РЕСУРСИ: БОРОТЬБА ЗА ВОДУ, НАФТУ ТА РІДКОЗЕМЕЛЬНІ МЕТАЛИ У XXI СТОЛІТТІ 3112
Максим Вікторович Лесько РОЗВИТОК РЕАКТИВНИХ ВИНИЩУВАЧІВ У КОНТЕКСТІ ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ XX–XXI СТОЛІТЬ 3115
Сергій Вікторович Коваль ЦИКЛІЧНІСТЬ ВЕЛИКИХ ВОЄН 3119
Владислав Олександрович Безруков КІБЕРЗАГРОЗИ ЯК НОВИЙ ВИМІР ВЕДЕННЯ ВІЙНИ 3122
Софія Олегівна Мельник, Евеліна Вадимівна Лопушанська, Алла Сергіївна Стадній ЖОРСТКА РИТОРИКА ЯК СТИЛЬ КОМУНІКАЦІЇ 3125
Тимофій Юрійович Герасимов, Владислав Сергійович Васильків ВІДРОДЖЕННЯ ВІЙНИ: ЗБРОЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ 3129
Володимир Віталійович Домбровський, Алла Сергіївна Стадній СПОСОБИ УСУНЕННЯ СЛІВ-ПАРАЗИТІВ У МОВЛЕННІ 3131
Михайло Миколайович Сахно ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ У ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТАХ 3134
Ярослав Олександрович Гончарук ПОЧАТОК НІМЕЦЬКО-РАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ ТА ЇЇ ТРАГІЧНІ НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ 3137
Євгеній Юрійович Деркач ОБОРОНА ДОНЕЦЬКОГО АЕРОПОРТУ: ПОДВИГ «КІБОРГІВ», ЩО СТАВ ЛЕГЕНДОЮ 3139
Богдан Юрійович Буняк СТАВЛЕННЯ МОЛОДІ ДО КОХАННЯ 3141
Варвара Іванівна Кубіря ВИКОРИСТАННЯ ПРОПАГАНДИ ЯК ЗБРОЇ В РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКІЙ ВІЙНІ (2022–2025 РР.) 3145
Володимир Олександрович Литвинов КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ВИМІРИ ПРАВА ЯК ПИТАННЯ ІСТОРИЧНОГО ЗНАННЯ (ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ) 3148

УДК 004.5

О.Д Азаров
С. В. Богомолов
В. Є. Мушинський
В.В Циркун

Метод та мікропроцесорні засоби вимірювання параметрів електронних компонентів

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Метою проекту є дослідження та удосконалення методів та мікропроцесорних засобів вимірювання параметрів електронних компонентів. В роботі було досліджено методи вимірювання та розробка приладу для вимірювання параметрів електронних компонентів. Даний вимірювальний пристрій допоможе з легкістю дізнатися наскільки котушка індуктивності може накопичувати енергію у формі магнітного поля, дозволяє оцінити здатність конденсатора накопичувати енергію в електричному полі, оцінює опір компонентів та електричних ланцюгів.

Ключові слова: основні параметри, електронні компоненти, мікропроцесорна система, мікропроцесор, Arduino, вимірювання..

Abstract

The purpose of the project is to study and improve methods and microprocessor tools for measuring the parameters of electronic components. The work investigated measurement methods and developed a device for measuring the parameters of electronic components. This measuring device will help you easily find out how much an inductor can store energy in the form of a magnetic field, allows you to assess the ability of a capacitor to store energy in an electric field, and evaluates the resistance of components and electrical circuits.

Keywords: basic parameters, electronic components, microprocessor system, microprocessor, Arduino, measurements..

Вступ

У сучасному світі електроніка є однією з найбільш динамічних галузей науки і техніки, що знаходить застосування в багатьох сферах: від мікроелектроніки до автомобільної та медичної техніки. Надійність і ефективність роботи електронних систем значною мірою залежать від точності визначення параметрів таких компонентів, як резистори, конденсатори, котушки індуктивності та інші. Однак традиційні методи вимірювання параметрів електронних компонентів часто обмежені в швидкості, точності або можливостях автоматизації, що вимагає розробки нових підходів та інструментів.

Актуальність дослідження обумовлена зростаючими вимогами до продуктивності та надійності електронних пристроїв, які вимагають вдосконалення методів і засобів вимірювання. Зокрема, використання мікропроцесорних технологій дозволяє суттєво підвищити ефективність вимірювальних процесів завдяки їх високій точності, швидкодії та здатності адаптуватися до різних завдань.

Метою роботи є дослідження методів вимірювання параметрів електронних компонентів, розробка мікропроцесорної вимірювальної системи та створення алгоритмів, що забезпечують точність, швидкість і зручність використання. Особлива увага приділяється таким параметрам, як ємність, еквівалентний послідовний опір (ESR), індуктивність та електричний опір.

Об'єктом дослідження є процес вимірювання параметрів електронних компонентів, а предметом — методи та мікропроцесорні засоби вимірювання цих параметрів. У ході роботи було поставлено завдання аналізу сучасних методів вимірювання, створення структурної схеми вимірювальної системи, розробки програмного забезпечення та апаратної частини, а також оцінки точності й ефективності запропонованих рішень.

Результат дослідження

Результатом виконаної роботи стало розроблення методів та мікропроцесорних засобів для вимірювання параметрів електронних компонентів, що забезпечують високий рівень точності та зручності в експлуатації. Основні досягнення дослідження включають:

Аналіз і вдосконалення методів вимірювання. Проведено огляд існуючих підходів до вимірювання параметрів компонентів, таких як ємність, індуктивність, ESR та електричний опір. Визначено їхні переваги й недоліки, що дозволило обрати оптимальні рішення для реалізації в мікропроцесорній системі.

Розробка апаратної частини. Створено структурну схему вимірювального пристрою, обрано необхідні електронні компоненти, та розроблено електричну схему. Особлива увага приділялася забезпеченню стабільності та мінімізації впливу шумів на результати вимірювань.

Алгоритмізація і програмне забезпечення. Розроблено алгоритми роботи пристрою, які забезпечують точність і швидкість вимірювань. Створено програмне забезпечення, що дозволяє користувачеві легко налаштовувати пристрій і отримувати результати у зручному форматі.

Експериментальна перевірка. Проведено тестування розробленого пристрою на практичних прикладах. Результати показали високу точність вимірювань із похибкою, що не перевищує допустимих норм, а також зручність і швидкість роботи пристрою.

Економічна ефективність. Виконано економічний аналіз розробки, що показав доцільність впровадження розробленої системи на ринок як доступного й універсального рішення для вимірювання параметрів електронних компонентів.

Висновки

1. Запропоновані методи вимірювання параметрів електронних компонентів забезпечують високу точність і швидкість вимірювань, що значно підвищує ефективність тестування.
2. Використання мікропроцесорних технологій у вимірювальних приладах сприяє автоматизації процесів і зручності в експлуатації для користувачів різних рівнів підготовки.
3. Розроблені алгоритми та програмне забезпечення забезпечують надійність і простоту інтеграції вимірювальних приладів у різні електронні системи.
4. Тестування розробленого пристрою підтвердило його практичну придатність для використання в електроніці та радіотехніці, а також можливість адаптації для інших галузей.
5. Економічний аналіз підтвердив доцільність впровадження розробленої вимірювальної системи на ринок, що створює передумови для подальшого розвитку та комерціалізації технології.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кропив'янський В. Електроніка: основи та застосування. – Київ: Видавництво технічної літератури, 2020. – 368 с.
2. Іваненко М., Петров С. Надійність електронних пристроїв: монографія. – Харків: Техносфера, 2019. – 254 с.
3. Ткачук О. В. Методи вимірювання параметрів електронних компонентів. – Львів: Політехніка, 2021. – 192 с.
4. Василенко Ю. Актуальні проблеми точності вимірювань у сучасній електроніці // Вісник технічних наук. – 2022. – № 3. – С. 45–52.
5. Brown T. Modern Microprocessor Systems: Advances and Applications. – Cambridge: Academic Press, 2020. – 416 p.

Азаров Олексій Дмитрович – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ОТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua

Богомолов Сергій Віталійович, к.т.н., доцент каф. ОТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bogomolovsergiy@vntu.edu.ua

Мушинський Вадим Євгенович, студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: neuar169@gmail.com

Циркун Владислав Вікторович — аспірант кафедри обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Azarov Olexiy D. — Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Computer Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsia, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua

Bohomolov Serhii, Ph.D., Ph.D., Associate Professor kaf. OT, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bogomolovsergiy@vntu.edu.ua

Mushynskyi Vadym Evgenovich, student of group 1ki-23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, E-mail: neuar169@gmai.com

Tsyrkun Vladyslav V. — graduate student of computer technique department, Vinnytsia National Technical University Vinnytsia, Ukraine

УДК 004.9

Д. В. Куклій
Л. А. Савицька

ПРОГРАМНО – АПАРАТНІ ЗАСОБИ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ БАГАТОКАНАЛЬНІХ ВІДЕОТРАНСЛЯЦІЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В ході проведеного дослідження розглянуто аспекти використання відео в контент-маркетингу та стрімінгових платформах. Визначено важливість спрощення та оптимізації процесу проведення трансляцій для забезпечення ефективності та якості контенту для аудиторії. Підкреслено необхідність постійного вдосконалення програмного забезпечення з метою зменшення технічних викликів та підвищення рівня інтерактивності.

Ключові слова: стрімінг, трансляція, інтерактивність, програмне забезпечення.

Abstract

In the course of the conducted research, aspects of the use of video in content marketing and streaming platforms were considered. The importance of simplifying and optimizing the process of broadcasting to ensure the effectiveness and quality of content for the audience is determined. The need for constant improvement of the software in order to reduce technical challenges and increase the level of interactivity is emphasized.

Keywords: streaming, broadcasting, interactivity, software.

Вступ

У жовтні 2022 року у CMI (Content Marketing Institute) було проведено дослідження стосовно використання відео в стратегіях контент-маркетингу [1]. Отримані результати вказують на те, що лише 12% маркетологів вважають, що їхні організації використовують існуючі відеоматеріали на повну потужність. Значна кількість (22%) стверджує, що вони мають ще довгий шлях перед собою, перш ніж зможуть досягти цієї мети. Окрім цього, протягом останніх років, спостерігається чітка тенденція збільшення кількості користувачів на різних стрімінгових платформах, що дає підстави вважати, що така тенденція продовжуватиметься і надалі.

Основна частина

З технічної точки зору, стрімінг – це процес передачі файлів в режимі реального часу, який дає можливість користувачам переглядати відеоматеріали не завантажуючи їх і з мінімальною затримкою у часі. Для реалізації цього використовують різноманітні стрімінгові сервіси.

Наприклад, за версією GURT Resource Center, найпопулярнішими сервісами в Україні є Netflix, YouTube та Megogo [2]. Кожен з них має свої переваги та недоліки, проте найбільш важливим для підвищення переглядів залишається якість контенту. З огляду на зростання популярності стрімінгових платформ, необхідно враховувати, що сучасна аудиторія вимагає не лише високої якості відео, але й інтерактивності у подачі інформації. Інтерактивність стає ключовим чинником для залучення та утримання уваги глядачів. В цьому контексті, стрімінгові сервіси повинні постійно вдосконалювати свої платформи, надаючи користувачам можливість більш активно взаємодіяти з контентом.

Дослідження показують [3], що висока інтерактивність сприяє збільшенню часу, який користувачі проводять на платформі, а також підвищує їх задоволення від перегляду. Все більше стрімінгових сервісів впроваджують інтерактивні елементи, такі як вибір шляху розвитку сюжету, можливість взаємодії з персонажами чи навіть участь у віртуальних заходах, що створює глибше і більш особисте сприйняття контенту.

Проте стрімінгові сервіси можуть впровадити інтерактивні елементи загального призначення (опитування, розіграші, інфографіка тощо), але вони ніколи не стануть універсальними. Саме

тому для створення унікального контенту потрібно використовувати додаткове програмне забезпечення. Особливо це стосується прямих трансляцій великих подій, таких як чемпіонати, міжнародні конкурси тощо. Для реалізації таких трансляцій створюють окремі пункти управління і використовують різноманітні програмні та апаратні засоби водночас. Наприклад, на рисунку 1 показано пункт управління трансляцією пісенного конкурсу «Євробачення 2021» [4].

Рисунок 1 – Пункт управління трансляцією

Проблема таких систем полягає у тому, що дуже високий ризик похибки, а коли це стається на очах у багатомільйонної аудиторії, це призводить до величезних фінансових чи репутаційних втрат. Саме тому є критична необхідність створити програмне забезпечення, яке дасть можливість самостійно налаштувати все необхідне обладнання та підключення до стрімінгових сервісів, спростивши тим самим процес проведення стрімів.

Висновок

У контексті стрімінгових платформ відзначено, що технічний аспект передачі в реальному часі вимагає спрощення процесу проведення трансляцій. Сучасна аудиторія активно вимагає якісного відео та інтерактивності, але проблеми з ризиком похибки в трансляціях вказують на необхідність вдосконалення програмного забезпечення для надійного управління та стрімінгу, спрощуючи тим самим проведення стрімів та зменшуючи ризики фінансових та репутаційних втрат.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Beets L. M. Video Grows in Importance But Doesn’t Reach Full Potential [New Research] [Електронний ресурс] / Lisa Murton Beets // Trends and Research. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: https://contentmarketinginstitute.com/articles/video-storytelling-research.
2. Панченко Ю. Чому стрімінг стає дедалі популярнішим [Електронний ресурс] / Юлія Панченко // Hive Mind. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://ua.hive-mind.community/blog/442,comu-striming-staje-dedali-populyarnisim.
3. O’Neil-Hart C. The Latest Video Trends: Where Your Audience Is Watching [Електронний ресурс] / C. O’Neil-Hart, H. Blumenstein // think with Google. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: https://www.thinkwithgoogle.com/marketing-strategies/video/video-trends-where-audience-watching/.
4. Timelapse: Producing Eurovision 2021 [Електронний ресурс]. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: https://www.youtube.com/watch?v=-emlxVhprvc.

Куклій Данило Вячеславович – студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: danylo.kuklii@gmail.com.

Науковий керівник: ***Савицька Людмила Анатоліївна*** — кандидат технічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: savytska.liudmyla@vntu.edu.ua.

Danylo Viacheslavovich Kuklii – student of group 1CI-23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: danylo.kuklii@gmail.com.

Academic supervisor: ***Liudmyla Anatoliivna Savytska*** — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Computer Engineering Department of the Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: savytska.liudmyla@vntu.edu.ua.

УДК 681.12

В.В. Бровченко

СУЧАСНІСТЬ ВЕБСЕРВІСУ ДЛЯ ОНЛАЙН-ПРОДАЖУ І ПРИМІРЮВАННЯ АКСЕСУАРІВ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація *У роботі було розроблено і представлено веб-систему обробки даних для онлайн-продажу і примірювання аксесуарів в доповненій реальності на основі використання етапів повної побудови вебсервісу. Для покращення віртуальної взаємодії з користувачами та забезпечити їм більш реалістичне та захаплюючий досвід покупок.*

Ключові слова: веб-система, доповнена реальність, 3D,

Abstract *The paper developed and presented a web data processing system for the online sale and fitting of accessories in augmented reality based on the use of stages of a complete web service construction. To improve the virtual interaction with users and provide them with a more realistic and exciting shopping experience.*

Keywords: *web system, augmented reality, 3D*

Вступ

На сьогоднішній день є актуальним питанням побудови вебсервісу для онлайн-продажу і примірювання аксесуарів. Особливої актуальності та обговорення ця проблема набула під час карантинних обмежень під впливом пандемії COVID-19, та запровадження військового стану на теориторії України. Вимушено перебуваючи вдома, люди відкрили для себе нові технології і в цьому можна впевнено сказати є позитив. Карантин дозволив сфокусуватися на існуючих прогалинах – інтеграції магазинів в електронний простір, що дозволило клієнтам відшукати новий товар. Враховуючи, що українці дуже активно користуються інтернет-ресурсами відкриття інтернет-магазину має значний потенціал. Це дозволить задовільнити максимально споживчий запит.

Результати дослідження

Постановка задачі

Завдання полягає в розробці вебсервісу онлайн-продажу і примірки аксесуарів, яка дозволить користувачам отримувати новий досвід до купівлі звичайних речей. Сервіс повинна зберігати традиційний функціонал, такий як категорії товару, його опис і розмір. Сервіс повинен надати нового досвіду для користувача у звичайній покупці. Сервіс має бути розроблена для роботи з доповненою реальністю та забезпечення звичайного функціоналу.

Програма буде розроблена з використанням фреймворку веб-розробки, такого як A-Frame. Сервіс складатиметься з звичайної верстки, яка зберігає звичний вигляд, картки товарів, інфоблог та розділ примірки. Інтерфеиє буде розроблено з використанням HTML, CSS і JavaScript, щоб забезпечити зручний вигляд. Програма буде розміщена на веб- сервері, такому як Apache або Nginx.

Структура підсистеми

Перед розробкою сервісу, необхідно представити задачу у вигляді необхідних структурних блоків (див. рис. 1):

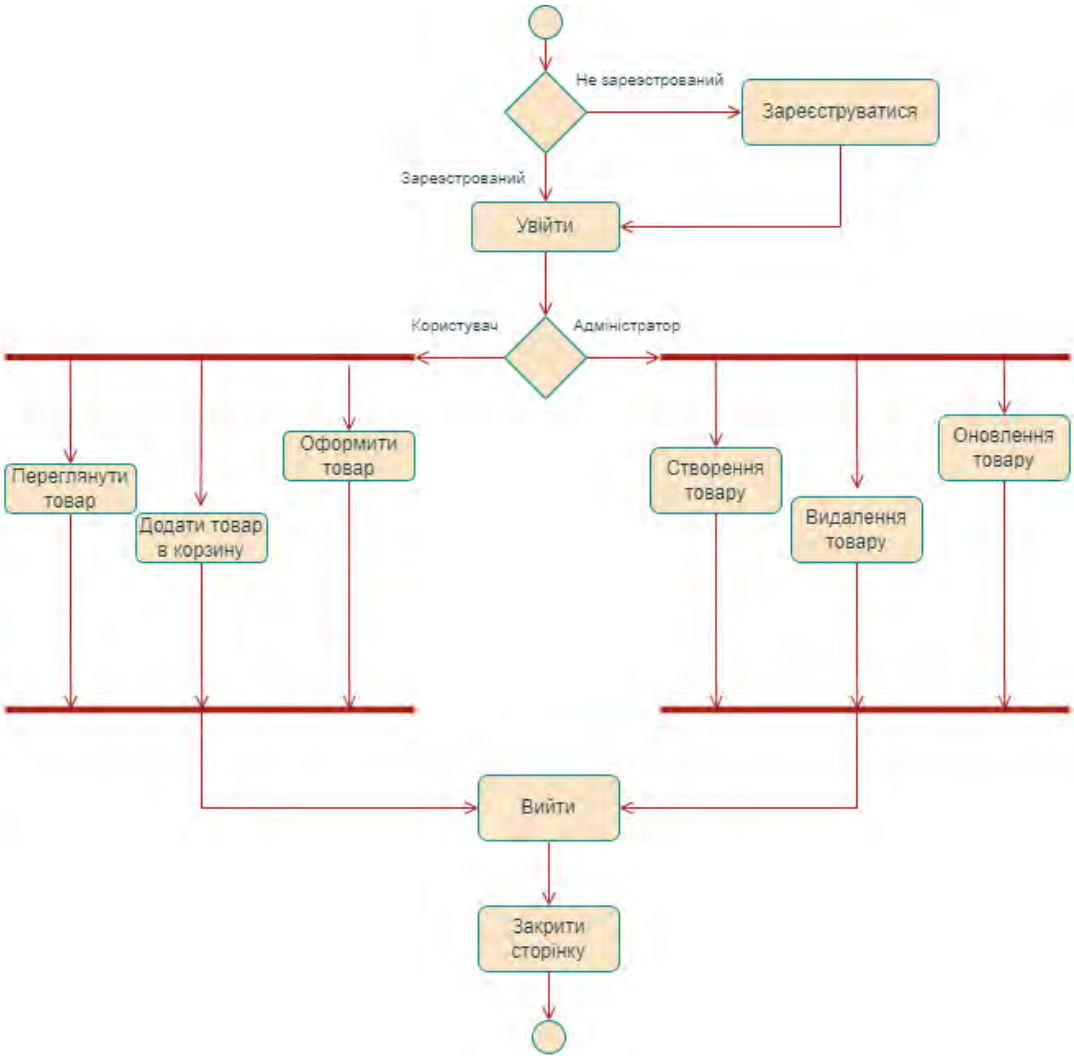

Рис. 1. Структура вебсервісу

Ці структурні блоки відповідають узагальненому алгоритму роботи програми.

Опис основних функцій програмного засобу, та його тестуванн

Функції є такими:

1. Реєстрація та вхід користувача: користувачі зможуть створити обліковий запис і увійти, щоб отримати доступ до сервісу.

2. Каталог товару: користувачі матимуть доступ до асортименту товарів.
3. Товар: користувачі зможуть оформляти замовлення, приміряти його на собі.
4. Статистика: система буде зберігати статистику користувача, таку як кількість куплених речей, розмір, категорії та скільки приміряли.
5. Інфоблог: сервіс надасть клієнтам отримувати поради, останні тренди щодо модних виробів, надає додаткову інформацію, щоб допомогти їм прийняти кращі рішення.

В ході тестування, що входить до етапу повної побудови сервісу, перевірялися наступні складові вебсервісу:

1. Реєстрація користувача та вхід: ми перевіримо систему, щоб переконатися, що користувачі можуть створити обліковий запис і ввійти.
2. Каталог товару: ми перевіримо сервіс, щоб переконатися, що користувачі можуть отримати доступ до всіх доступних товарів.
3. Товар: ми перевіримо систему, щоб переконатися, що користувачі можуть приміряти на собі та добавляти в корзину.
4. Статистика: ми перевіримо систему, щоб переконатися, що система точно зберігає та відображає статистику користувача.

Висновки

В ході проведеної роботи було створено сервіс онлайн продажу і примірки аксесуарів, який буде сприяти розвитку досвіду покупки, дозволяючи покупцям відчути нового досвіду від віртуальної примірки та отримувати реалістичне уявлення про його вигляд.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ryann K. Ellis. Field Guide to Learning Management Systems (англ.) // Learning Circuits. — 2009.
2. ↑ Beth Davis, Colleen Carmean, Ellen D. Wagner. The Evolution of the LMS: From Management to Learning (англ.) // The eLearning Guild. — 2009.
3. ↑ Перейти обратно:[1] [2] A Brief History of Online Education. bear.warrington.ufl.edu. Дата обращения: 3 февраля 2019.
4. ↑ Ernest Hilgard. Learning & the technology of instruction. — 3-е. — New York: Appleton-Century-Crofts, 1966. — С. 554—561.
5. Martin Lindstrom Buyology. A fascinating journey into the brain of the modern consumer"(англ) // Doubleday, 2008
6. Clicks, Bricks & Brands Martin Lindström (англ) // Kogan Page, 2001

Бровченко Валерій вікторович— студент групи 1КІ-21мс, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: brovchenkovalera506@gmail.com

Brovchenko Valeriy Viktorovich — *student of group 1KI-21ms, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: brovchenkovalera506@gmail.com*

УДК 621.3

Н. О. Черневський

МЕТОДИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЄМНОСТІ ТА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕРМІНУ СЛУЖБИ АКУМУЛЯТОРНИХ СИСТЕМ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У цій роботі розглядаються найефективніші методи, що дозволяють максимально продовжити термін служби акумуляторних систем. Розуміння цих принципів допоможе власникам домашніх акумуляторних систем оптимізувати їх роботу та забезпечити надійне резервне живлення на тривалий період.

Ключові слова: *Акумуляторні системи, автономне електропостачання, літієві акумулятори, літій-залізо-фосфатні акумулятори, свинцево-кислотні акумулятори, гелеві акумулятори.*

Abstract

This paper discusses the most effective methods to maximize the service life of battery systems. Understanding these principles will help owners of home battery systems optimize their performance and ensure reliable backup power for a long period of time.

Keywords: Battery systems, autonomous power supply, lithium batteries, lithium iron phosphate batteries, lead-acid batteries, gel batteries.

Вступ

Внаслідок військової агресії та пошкоджень енергетичної інфраструктури, багато регіонів України зіткнулися з регулярними відключеннями електроенергії. Ця ситуація спонукає громадян шукати альтернативні джерела живлення для забезпечення базових потреб у періоди відсутності електропостачання.

Одним з найпопулярніших рішень стало встановлення домашніх акумуляторних систем. Ці системи дозволяють накопичувати електроенергію під час її наявності в мережі та використовувати під час відключень. Більшу частину ринку займають кілька основних типів акумуляторів, кожен з яких має свої особливості.

Літій-залізо-фосфатні (LiFePO4) акумулятори виділяються своєю високою ємністю та безпекою експлуатації. Вони мають енергетичну щільність близько 90-120 Вт•год/кг. Ці акумулятори здатні витримувати тисячі циклів заряду-розряду без значної втрати ємності, що робить їх ідеальними для довгострокового використання в системах резервного живлення. Номінальна напруга однієї комірки становить 3.2 В.

Літієві (Li-NMC) акумулятори забезпечують оптимальне співвідношення ємності, ваги та ціни. Їх енергетична щільність може досягати 150-250 Вт•год/кг. Номінальна напруга комірки становить 3.7 В. Однак, використання активного літію в їх складі створює ризик займання при пошкодженні або неправильній експлуатації, це вимагає встановлення додаткових систем безпеки та обережності у використанні. Термін служби літій-іонних акумуляторів зазвичай становить 5-8 років.

Свинцево-кислотні акумулятори, незважаючи на їх початкове призначення в автомобільній сфері, набули іншого застосування в наших реаліях. Хоча вони не оптимізовані для тривалого розряду, їх однаково можна використовувати в системах резервного живлення. Це пояснюється їх відносно низькою вартістю та великою доступністю. Ці акумулятори мають номінальну напругу 12 В, але їх енергетична щільність відносно низька - близько 30-50 Вт•год/кг. При правильному обслуговуванні та експлуатації вони можуть прослужити до 3-5 років. Однак, найбільшим недоліком свинцево-кислотних акумуляторів є виділення ними парів кислоти під час експлатації. Це робить їх потенційно небезпечними для використання в житлових приміщеннях, оскільки ці випари можуть негативно впливати на здоров'я людей та пошкоджувати навколишні предмети.

Гелеві акумулятори це різновид герметичних свинцево-кислотних акумуляторів. Мають номінальну напругу 12 В. Енергетична щільність близько 30-50 Вт•год/кг, не надто висока порівняно з літієвими аналогами. Це компенсується підвищеною стійкістю до глибоких розрядів, високою ефективністю в буферному режимі, надійністю та безпекою.

Методи збільшення довговічності акумуляторних систем

Процес заряджання впливає на ресурс акумуляторних батарей. Для всіх типів акумуляторів рекомендується використовувати зарядний струм, менший за номінальний, це зменшує навантаження на елементи і сповільнює процес деградації. Для свинцево-кислотних акумуляторів оптимальний зарядний струм становить 0.1-0.2 C (де C - ємність акумулятора), для літій-іонних і літій-залізо-фосфатних 0.5-1 C, а для гелевих 0.1-0.3 C. Літієві батареї краще не заряджати до повного заряду, оптимальний рівень 80-90%. Свинцево-кислотні та гелеві батареї потребують періодичної повної зарядки для запобігання сульфатації. Потрібно використовувати зарядні пристрої, які відповідають конкретному типу акумулятора: для всіх типів літієвих - CC/CV (постійний струм/постійна напруга), а для свинцево-кислотних багатоступеневі або поетапні.

BMS - це функціональний модуль, призначений для моніторингу, контролю стану кількох комірок, з'єднаних у певний спосіб з метою забезпечення безпеки та збільшення терміну їхньої служби. Захист від перезаряду спрацьовує при досягненні верхньої межі напруги, зазвичай 4.2 В для літій-іонних батарей, захист від перерозряду спрацьовує при падінні напруги нижче 2.5-3.0 В, а також система включає в себе захист від перевантаження по струму, короткого замикання і перегріву. Ці захисти реалізуються шляхом розмикання зовнішнього ланцюга батареї. BMS також включає функцію балансування елементів, яка вирівнює напругу між окремими елементами. У разі використання батарей великої ємності або при збірці елементів з різними характеристиками, вбудованого балансира може бути недостатньо. У таких випадках рекомендується використовувати зовнішній балансир з великом балансувальним струмом. Smart BMS мають можливість підключення через Bluetooth або Wi-Fi, що дозволяє користувачу через спеціальний додаток на смартфоні або комп'ютері в реальному часі переглядати всі параметри акумулятора. Користувач може самостійно змінювати межі спрацьовування захистів, налаштовуючи їх під конкретні умови експлуатації.

Для довгострокового зберігання акумуляторів важливо дотримуватися певних правил. Літієві акумулятори слід зберігати при рівні заряду 40-50% в прохолодному місці (15-20°C). Свинцево-кислотні та гелеві акумулятори краще зберігати повністю зарядженими, періодично (кожні 3-6 місяців) проводячи підзарядку для запобігання сульфатації. Температура зберігання для них повинна бути в межах 10-25°C. Для всіх типів акумуляторів важливо уникати зберігання при високій вологості та різких перепадах температур.

Висновки

Різноманіття доступних типів акумуляторів дозволяє обрати найкраще рішення для конкретних умов, враховуючи фактори ємності, безпеки та довговічності. Проте ключем до ефективного використання є не лише правильний вибір, але й грамотна експлуатація: від коректного заряджання до використання систем управління батареями та дотримання умов зберігання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Battery University Homepage [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://batteryuniversity.com/

2. Типи акумуляторних батарей: повний огляд [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://deps.ua/ua/knowegable-base/reference-information/10591.html

3. Що таке система керування батареями (BMS) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://solarverse.com.ua/news/shcho-take-sistema-keruvannya-batareyami-bms-ta-yaku-rol-vona-vidigrae-v-sonyachnikh-energosistemakh

4. Lithium-ion battery safety [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.fire.qld.gov.au/safety-education/battery-and-charging-safety/lithium-ion-battery-safety

Черневський Назар Олександрович — студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: chernevskijnazar@gmail.com

Chernevskyi Nazar Oleksandrovich — student of group 2SP-21b, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: chernevskijnazar@gmail.com

УДК 004.9

Д.В. Водолазська
Л.В. Крупельницький

ПОРІВНЯННЯ АЛГОРИТМІВ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ ДЛЯ ЗАДАЧ РОЗПІЗНАВАННЯ ГОЛОСУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядаються питання порівняння алгоритмів кластеризації для задачі розпізнавання голосів. Проаналізовано ефективність різних підходів, таких як агломеративна ієрархічна кластеризація, спектральна кластеризація та методи на основі глибокого навчання. Визначено перспективи використання цих методів у реальних умовах та їх вплив на точність розпізнавання голосів.

***Ключові слова**: кластеризація, розпізнавання голосів, штучний інтелект, глибоке навчання, агломеративна ієрархічна кластеризація, спектральна кластеризація.*

Abstract

The paper considers the comparison of clustering algorithms for speaker recognition tasks. The efficiency of different approaches, such as agglomerative hierarchical clustering, spectral clustering, and deep learning-based methods, is analyzed. The prospects of using these methods in real-world conditions and their impact on the accuracy of speaker recognition are determined..

***Keywords:** clustering, speaker recognition, artificial intelligence, deep learning, agglomerative hierarchical clustering, spectral clustering.*

Вступ

Останніми роками технології здійснили значний прорив у галузі розпізнавання голосів. Кластеризація є важливим етапом цього процесу, оскільки дозволяє визначати окремих мовців у записах. Існує кілька основних підходів до кластеризації даних, серед яких агломеративна ієрархічна кластеризація, спектральна кластеризація та методи на основі глибокого навчання. Метою даної роботи є порівняння цих методів з точки зору точності та ефективності для задачі розпізнавання голосів.

Основна частина

Для порівняння алгоритмів кластеризації для задачі розпізнавання голосів використовувалися три основні методи: агломеративна ієрархічна кластеризація (AHC), спектральна кластеризація та методи на основі глибокого навчання (DL). Опис та деталі кожного з методів наведено нижче.

Агломеративна Ієрархічна Кластеризація (AHC) є класичним підходом до кластеризації, який починається з кожного сегмента як окремого кластера і поступово з'єднує найбільш подібні кластери до тих пір, поки не буде досягнуто певного критерію зупинки. Для визначення подібності між кластерами використовувався Байєсів інформаційний критерій (BIC). Формула для BIC:

$$BIC = log(L(X)) - \frac{1}{2}Plog(N),$$

де $L(X)$ — максимальна ймовірність даних X для моделі, P — число параметрів моделі, N — кількість даних.

Спектральна кластеризація базується на використанні спектральної інформації з матриці суміжності (афінності) для поділу даних на кластери. Основний етап включає розкладання матриці афінності на власні вектори і використання цих векторів для подальшої кластеризації. Основні кроки:

- побудова матриці афінності A, де A_{ij} — міра подібності між i-тим і j-тим сегментами;
- обчислення власних векторів і власних значень для матриці Лапласа $L = D - A$, де D — діагональна матриця ступенів;
- вибір k найбільших власних векторів і застосування методу k-середніх для кластеризації.

Методи на основі глибокого навчання використовують нейронні мережі для отримання високорозмірних векторів-ознак (наприклад, X-векторів), які потім кластеризуються за допомогою традиційних методів, таких як k-середніх. Ці методи показують високу точність завдяки здатності навчатися складним патернам в даних. Основні кроки:

- формування X-векторів;
- використання нейронної мережі для отримання векторів-ознак для кожного сегмента;
- використання методу k-середніх для кластеризації отриманих векторів-ознак.

Для порівняння алгоритмів була проведена серія експериментів на датасеті, що містить записи голосів різних мовців. Оцінка результатів здійснювалася за допомогою показника помилки діаризації (DER):

$$DER = \frac{False\ Alarm + Missed\ Detection + Confusion}{Total\ Time}.$$

За результатами дослідження, методи на основі глибокого навчання показали найкращу точність, знижуючи DER на 30% порівняно з AHC та зі спектральною кластеризацією.

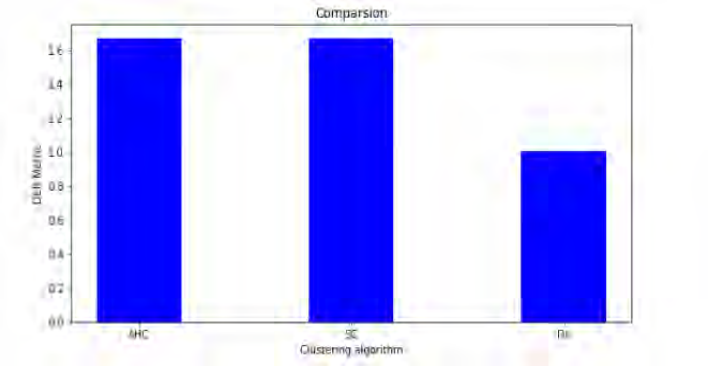

Рисунок 1 — Порівняння DER метрики для різних алгоритмів кластеризації

Це зумовлено здатністю глибоких моделей краще захоплювати складні патерни в голосових даних. Спектральна кластеризація продемонструвала добрі результати за умови наявності довгих сегментів, але її ефективність знижувалася при коротких сегментах. AHC показала непогані результати, завдяки своїй простоті та низьким вимогам до обчислювальних ресурсів.

Висновок

У підсумку, методи на основі глибокого навчання є найкращими для задачі розпізнавання голосів завдяки їх високій точності та здатності ефективно обробляти великі обсяги даних. Спектральна

кластеризація також є потужним інструментом, особливо для довших сегментів, тоді як агломеративна ієрархічна кластеризація залишається корисною для менш вимогливих застосувань. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на комбінування цих методів для досягнення оптимальної продуктивності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Reynolds, D.A., Quatieri, T.F., Dunn, R.B. (2000). Speaker verification using adapted Gaussian mixture models. Digital Signal Processing, 10(1-3), 19-41.
2. Shi, J., Malik, J. (2000). Normalized cuts and image segmentation. IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence, 22(8), 888-905.
3. Snyder, D., Garcia-Romero, D., Povey, D., Khudanpur, S. (2018). X-vectors: Robust DNN embeddings for speaker recognition. IEEE International Conference on Acoustics, Speech and Signal Processing (ICASSP), 5329-5333.
4. Zhou, B., Hansen, J.H.L. (2000). Unsupervised speaker change detection using probabilistic models. IEEE International Conference on Acoustics, Speech and Signal Processing (ICASSP), 423-426.
5. Kinnunen, T., Li, H. (2010). An overview of text-independent speaker recognition: From features to supervectors. Speech Communication, 52(1), 12-40.

Дар'я Вікторівна Водолазська – студентка групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, dvodolazska@gmail.com.

Крупельницький Леонід Віталійович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, krupost@gmail.com.

Vodolazska Daria V. – student of group 1CI – 23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, dvodolazska@gmail.com.

Krupelnitskyi, Leonid V. – Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor of the Computer Techniques Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, krupost@gmail.com.

УДК 004.9

Л.В. Крупельницький

М.М. Підгорний

АВТОНОМНЕ КЕРУВАННЯ ПОВІТРЯНИМ ДРОНОМ ТИПУ FPV

Вінницький національний технічний університет ***Анотація***

Анотація

Дослідження присвячене розробці автономного керування для FPV-дрона (дрона з видом від першої особи), яке забезпечує можливість автономного орієнтування та польоту без втручання оператора. У роботі розглядаються сучасні технології, що дозволяють FPV-дронам ефективно виконувати польотні завдання у складних умовах, таких як обхід перешкод, точне визначення позиції та адаптація до змін навколишнього середовища. Основний акцент зроблено на алгоритмах машинного зору, глибинного навчання та обробці даних з сенсорів для забезпечення повної автономності польоту. Результати дослідження показують можливість застосування FPV-дронів для широкого спектра задач, включаючи рятувальні операції, моніторинг територій та інші завдання, що вимагають автономної навігації.

Ключові слова: автономне керування, FPV-дрон, машинний зір, глибинне навчання, обхід перешкод, навігація, безпілотні системи.

Abstract

This study focuses on the development of autonomous control for FPV drones (first-person view drones), enabling autonomous orientation and flight without operator intervention. The research examines modern technologies that allow FPV drones to perform flight tasks efficiently in complex conditions, such as obstacle avoidance, precise positioning, and adaptation to environmental changes. The primary emphasis is on computer vision algorithms, deep learning, and sensor data processing to ensure complete flight autonomy. The results demonstrate the potential of FPV drones for a wide range of applications, including rescue operations, area monitoring, and other tasks requiring autonomous navigation..

Keywords: autonomous control, FPV drone, computer vision, deep learning, obstacle avoidance, navigation, unmanned systems

Вступ

Дрони сьогодні відіграють ключову роль у багатьох сферах, надаючи нові можливості для ефективної реалізації завдань у різних галузях. Їх широко використовують у рятувальних операціях, екологічному моніторингу, аграрному секторі, логістиці та багатьох інших напрямках, де потрібна оперативність та точність. Однією з найважливіших сфер застосування дронів є військова, де вони забезпечують виконання стратегічних завдань, таких як розвідка, збір інформації, точкові атаки та патрулювання територій. У сучасних умовах дрони стали незамінним інструментом для військових сил, оскільки здатні діяти швидко, мобільно та з мінімальним ризиком для людських життів. Їхня здатність виконувати завдання в умовах підвищеного ризику та в складних умовах робить дрони особливо цінними для захисту та безпеки.

Водночас широке використання дронів у різних сферах, особливо у військових операціях, створило необхідність у засобах протидії цим технологіям. Для обмеження та нейтралізації дронів застосовують радіоелектронні перешкоди (РЕБ), які можуть порушувати зв'язок, ускладнювати передачу сигналів керування та знижувати точність роботи навігаційних систем. Використання РЕБ здатне значно обмежити ефективність дрона, блокуючи або знижуючи його можливості для виконання заданих завдань, що є особливо актуальним у військовій сфері, де контроль над ситуацією може мати вирішальне значення..

Метою роботи є розробка автономного розпізнавання об’єктів FPV-дроном в умовах подавлення РЕБ.

Основна частина

Автономне керування безпілотними літальними апаратами, зокрема FPV-дронами (дронами з видом від першої особи), стає все більш важливим елементом сучасних технологій. FPV-дрони використовуються в різноманітних галузях, таких як рятувальні операції, моніторинг територій та інспекція об'єктів. Автономність дає змогу зменшити залежність від оператора і підвищити ефективність виконання завдань, особливо в складних умовах, де сигнал може бути нестабільним або навіть заблокованим. Зокрема, такі дрони набувають великої значущості для виконання завдань у зонах з високим ризиком втручання радіоелектронних перешкод (РЕБ), де будь-яке втручання може спричинити втрату контролю над апаратом і, як наслідок, провал місії.

РЕБ, або радіоелектронні перешкоди, є серйозною проблемою для всіх безпілотних систем, що працюють на основі радіосигналів. Ці перешкоди можуть бути як природними, так і навмисними і здатні значно обмежити здатність дрона до дистанційного керування та обміну інформацією. У військових та цивільних операціях РЕБ часто використовуються для запобігання збору розвідувальних даних і для нейтралізації безпілотних апаратів, що представляє серйозну загрозу для ефективності їх виконання. Втрата контролю над дроном в умовах дії РЕБ може призвести до пошкодження самого апарату, втрати цінних даних або навіть створення загрози для людського життя у випадках виконання критичних завдань[1].

У зв'язку з цим розробка автономного керування стає важливим напрямом розвитку FPV-дронів, оскільки дозволяє уникнути негативного впливу РЕБ. Одним із перспективних підходів до забезпечення автономності є використання комп'ютерного зору, який дозволяє дрону орієнтуватися в просторі за допомогою обробки візуальної інформації. Завдяки системам комп'ютерного зору дрон може розпізнавати перешкоди, визначати своє місцезнаходження, навіть якщо основний радіосигнал порушено. Комп'ютерний зір дозволяє FPV-дрону адаптуватися до умов польоту, обходити перешкоди і виконувати заданий маршрут незалежно від наявності сигналу керування. Для реалізації даного методу підійде модель YOLO.

YOLO (You Only Look Once)[2] — це модель для виявлення об'єктів, розроблена для швидкої та точної ідентифікації об'єктів на зображеннях або в відео в реальному часі. YOLO є однією з найпопулярніших архітектур для задач комп'ютерного зору, особливо в таких випадках, де важливі швидкість і точність. Основна ідея YOLO полягає в тому, що модель одночасно прогнозує рамки (bounding boxes) і клас об’єкта всередині цих рамок(рисунок 1), аналізуючи все зображення лише один раз (звідси й назва "You Only Look Once").

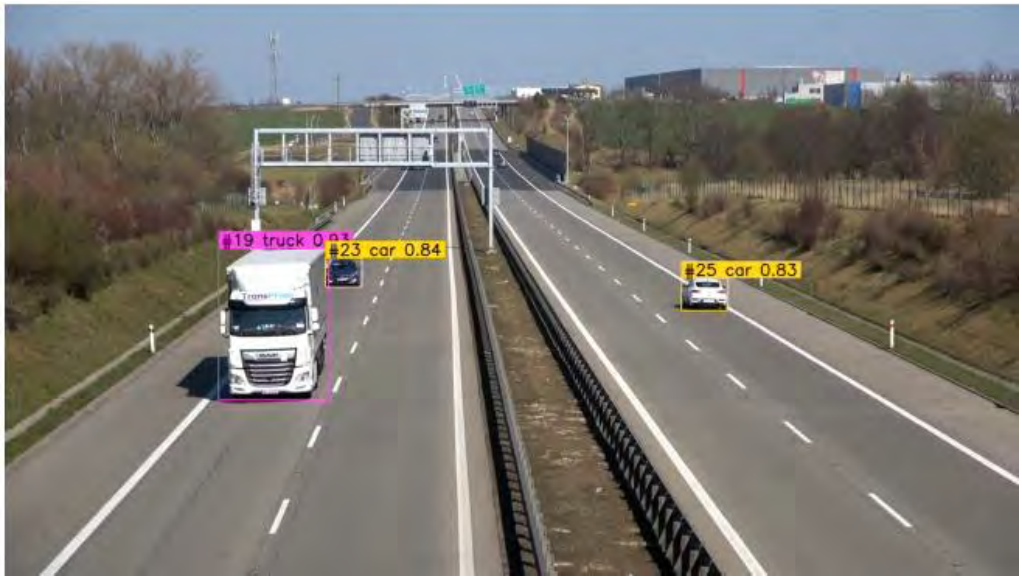

Рисунок 1 — Приклад роботи моделі YOLOv8

У YOLO зображення поділяється на сітку, і для кожної клітинки сітки модель передбачає, чи є в ній об'єкт. Якщо є, вона визначає координати рамки для цього об’єкта, ймовірність належності до певного класу та рівень впевненості. Це дозволяє обробляти зображення з високою швидкістю, роблячи її придатною для таких завдань, як виявлення об'єктів у реальному часі на відео з камер спостереження або на борту дрона.

Модель YOLO має кілька версій, які постійно удосконалюються. Кожна наступна версія зазвичай покращує точність, швидкість або баланс між ними. Наприклад, пізніші версії моделі, такі як YOLOv4 і YOLOv5, оптимізовані для вищої точності з меншою кількістю хибних спрацьовувань, тоді як

YOLOv7 та YOLOv8 можуть досягати надзвичайно високих показників обробки зображень у реальному часі[3]. Завдяки своїй ефективності, YOLO часто використовується для автономних транспортних засобів, систем відеоспостереження, а також у проектах з FPV-дронами, де швидке виявлення об’єктів є критично важливим.

Для роботи YOLOv8 потрібні наступні мінімальні вимоги та програмні компоненти:

1. Python: Необхідна версія 3.8 або новіша, рекомендована версія 3.9 для максимальної сумісності.

2. CUDA та GPU (опціонально): Для прискорення роботи на графічному процесорі (GPU) знадобляться:

- CUDA версії 11.6 або новішої для графічних процесорів NVIDIA.
- cuDNN сумісної версії (зазвичай версії 8.x).

3. PyTorch: Сумісна версія для YOLOv8 – 1.7 або новіша (рекомендовано версію 1.12.1 чи новішу для підтримки CUDA 11.6). Пакет PyTorch можна легко встановити через офіційний менеджер пакетів.

4. Офіційний репозиторій Ultralytics YOLOv8: Розробники Ultralytics рекомендують інсталяцію через пакетний менеджер pip, що забезпечує швидке та зручне налаштування YOLOv8.

5. Додаткові бібліотеки: Деякі додаткові бібліотеки знадобляться для обробки зображень і роботи з даними, зокрема:

- OpenCV для обробки зображень і відео;
- Numpy для роботи з масивами і виконання математичних операцій.

6. Jupyter Notebook (опціонально): Для тестування моделі зручно використовувати Jupyter Notebook, який також легко встановити через пакетний менеджер.

Для ефективної роботи YOLOv8, особливо якщо плануєте обробку відео або інші завдання в реальному часі, важливо врахувати певні вимоги до апаратного забезпечення:

1. Процесор (CPU): YOLOv8 може працювати на CPU, але для цього потрібен потужний багатоядерний процесор для досягнення прийнятної швидкості обробки. Бажано використовувати процесор із тактовою частотою від 3.0 ГГц і з принаймні 4 ядрами, але оптимально – 8 ядер або більше.

2. Графічний процесор (GPU): Для обробки в реальному часі і швидкого виконання YOLOv8 рекомендується використовувати потужний GPU. NVIDIA GPU з архітектурою від Pascal і вище (наприклад, серії GTX 10, RTX 20, RTX 30) є оптимальними для роботи з YOLOv8. Важливо, щоб GPU мав:

- Мінімум 6 ГБ відеопам'яті (VRAM), але бажано 8 ГБ або більше для комфортної роботи з великими зображеннями чи відеопотоком.
- Підтримку CUDA та cuDNN (версія CUDA 11.6 або новіша рекомендується).

3. Оперативна пам’ять (RAM): Мінімально потрібно 8 ГБ оперативної пам’яті, але 16 ГБ або більше забезпечать стабільнішу роботу та дозволять виконувати паралельні завдання без затримок.

4. Сховище (SSD): Використання SSD є рекомендованим для швидкого зчитування та запису даних, особливо при роботі з великими датасетами або при обробці відео. Наявність вільного місця обсягом близько 10–20 ГБ допоможе уникнути нестачі місця для зберігання тимчасових файлів та вивідних результатів.

5. Операційна система: YOLOv8 сумісний із Windows, Linux, та macOS, проте для оптимальної продуктивності з GPU зазвичай рекомендована система на базі Linux (особливо для роботи з CUDA).

При використанні GPU YOLOv8 може працювати значно швидше, забезпечуючи реальний час на кадр (FPS) навіть при обробці відеопотоку або великих обсягів зображень.

Висновки

У статті було розглянуто сучасне застосування дронів, зокрема FPV-дронів, які стають незамінними в різних галузях, включаючи військову, рятувальну та інспекційну. У контексті широкого застосування дронів розглянуто також загрозу від радіоелектронних перешкод (РЕБ), які використовуються для нейтралізації апаратів через блокування або порушення сигналу. Щоб забезпечити стабільну роботу дронів у цих умовах, застосовуються новітні технології, серед яких комп'ютерний зір, що дозволяє дронам орієнтуватися в просторі навіть за умов блокування сигналу керування.

Також у статті було розглянуто модель YOLO, яка є провідною архітектурою для обробки зображень у реальному часі та дозволяє дронам з високою точністю розпізнавати об'єкти під час польоту. Описано вимоги для роботи YOLO, зокрема необхідність у певних версіях програмного забезпечення (Python, CUDA, PyTorch) та високопродуктивне апаратне забезпечення, як-от потужні CPU, GPU, достатня кількість оперативної пам'яті та SSD. Таким чином, представлений огляд

допомагає краще зрозуміти, як технології автономного керування, комп'ютерного зору та обробки зображень забезпечують надійність роботи дронів у складних умовах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Austin, R. (2010). "Unmanned Aircraft Systems: UAVs Design, Development and Deployment", pp 14
2. Szeliski, R. (2011). "Computer Vision: Algorithms and Applications", pp 27
3. Floreano, D., & Wood, R.J. (2015). "Science, Technology and the Future of Small Autonomous Drones", pp 18-23

Максим Максимович Підгорний – студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, maskonpatiphone@gmail.com.

Крупельницький Леонід Віталійович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, krupost@gmail.com.

Maksym Maksymovich Pidgornyi - student of group 1КІ-23м, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, maskonpatiphone@gmail.com

Krupelnitskyi, Leonid V. – Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor of the Computer Techniques Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, krupost@gmail.com.

УДК 004.23

Н. О. Черневський
В. А. Шатайло

ОГЛЯД ПРОЦЕСОРНИХ АРХІТЕКТУР X86 ТА ARM

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація
У цій роботі досліджуються особливості двох провідних архітектур процесорів: x86 та ARM. Розглядаються переваги, недоліки, сфери застосування та сучасні тенденції розвитку.
Ключові слова: *Продуктивність, ефективність, X86, ARM, RISC, CISC, CPU.*

Abstract
This paper explores the features of two leading processor architectures: x86 and ARM. The advantages, disadvantages, areas of application and current development trends are considered.
Keywords: Performance, efficiency, X86, ARM, RISC, CISC, CPU.

Вступ

Мікропроцесори стали основою сучасних технологій, забезпечуючи роботу всіх цифрових пристроїв — від смартфонів до суперкомп'ютерів. Щоб створювати нові та ефективні пристрої, потрібні високі обчислювальні потужності при компактних розмірах і мінімальному споживанні енергії. Тут вирішальну роль відіграє архітектура процесора, яка визначає, як його компоненти взаємодіють між собою і впливають на загальну продуктивність. Зараз на ринку лідирують дві архітектури — ARM і x86, кожна з яких має свої особливі переваги й сфери використання.

Відмінності архітектур x86 та ARM

Основна різниця між цими архітектурами — у наборі команд. Архітектура x86 базується на CISC (Complex Instruction Set Computer) — складній системі команд, розробленій ще наприкінці 1970-х років, коли пам’ять була дорогою, а обчислення — відносно дешевими [1]. Інженери створювали більш комплексні команди, щоб скоротити розмір програм і заощадити пам’ять. Через це x86 потребує більше транзисторів для реалізації логіки, що підвищує споживання енергії та виділення тепла. У результаті архітектура x86 забезпечує високу обчислювальну потужність і добре підходить для комп’ютерів і серверів, підтримуючи 64-бітні обчислення та різні операційні системи, зокрема Windows, Linux та MacOS.

ARM (Advanced RISC Machines) з'явилася як альтернатива домінуванню Intel, здійснивши революцію в сфері мобільних обчислень [2]. Використовуючи RISC (Reduced Instruction Set Computing) - архітектуру зі скороченим набором команд, ARM досягає кращої енергоефективності через більшу компартменталізацію та простіші набори інструкцій. Це зменшує кількість необхідних тактів процесора для виконання завдань. Такий підхід вимагає меншої кількості транзисторів на платі, що призводить до низького енергоспоживання та компактніших розмірів. Хоча ARM-процесори потребують більше пам'яті через необхідність виконання додаткових операцій, їх простота та уніфікованість команд робить їх більш передбачуваними та ефективними.

Важливим аспектом у розвитку обох архітектур стала їхня здатність до масштабування та адаптації під різні обчислювальні потреби. Архітектура x86 еволюціонувала від простих 16-бітних процесорів до сучасних багатоядерних систем, зберігаючи при цьому зворотну сумісність із старішим програмним забезпеченням. Це створило величезну екосистему програмного забезпечення, що стало одним із ключових факторів домінування x86 на ринку персональних комп'ютерів та серверів [4]. ARM, у свою чергу, розвивалася з фокусом на модульність та гнучкість. Компанія ARM Holdings не виробляє процесори самостійно, а ліцензує свої розробки іншим виробникам, що дозволяє створювати спеціалізовані рішення для різних сфер застосування. Провідні компанії, такі як Samsung, Qualcomm, MediaTek та Apple, використовують цю архітектуру в своїх пристроях. Особливим проривом став процесор Apple M1, який показав, що ARM-архітектура здатна не тільки конкурувати з x86, але й

перевершувати її [3]. M1 забезпечує вдвічі більшу продуктивність при втричі меншому енергоспоживанні, порівняно з класичними x86 процесорами [5]. Це може ознаменувати початок нової ери у процесорній індустрії, де висока енергоефективність не означає зниження продуктивності. З такими досягненнями ARM має всі шанси поступово захопити сегменти ринку, де раніше домінувала x86.

Висновки

Кожна процесорна архітектура має свої сильні сторони, що дозволяє їй займати певну нішу на ринку. Архітектура x86 залишається основою для настільних комп'ютерів і серверів, де високе енергоспоживання не є проблемою. Натомість ARM завдяки енергоефективності чудово підходить для мобільних пристроїв і вбудованих систем. Така конкуренція стимулює інновації, даючи користувачам доступ до більш потужних і економних пристроїв. Майбутній розвиток, ймовірно, буде зосереджений на знаходженні оптимального балансу між продуктивністю, енергоефективністю та гнучкістю використання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. RISC and CISC in Computer Organization [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.geeksforgeeks.org/computer-organization-risc-and-cisc/

2. ARM vs x86: Which architecture owns the future? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://emteria.com/blog/arm-vs-x86

3. Overview of the Apple M1 chip architecture [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://everythingdevops.dev/overview-of-the-apple-m1-chip-architecture/

4. What is an instruction set? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.techtarget.com/whatis/definition/instruction-set

5. Which one is better? ARM or x86? What about the Apple M1? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://medium.com/@nurshatfatehali/05ea0f6c42b7

Черневський Назар Олександрович — студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: chernevskijnazar@gmail.com

Шатайло В'ячеслав Андрійович — студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: viacheslavshatailo@gmail.com

Chernevskyi Nazar Oleksandrovich — student of group 2SP-21b, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: chernevskijnazar@gmail.com

Shatailo Viacheslav Andriyovych — student of group 2SP-21b, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: viacheslavshatailo@gmail.com

УДК 004.8

Р. О. Костюк

РОЗРОБКА МЕТОДІВ ТА ПРОГРАМНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ПОРТФЕЛЮ ІНВЕСТИЦІЙ В ОВДП

Вінницькій національний технічний університет

Анотація

Описано особливості методів та програмних засобів для формування портфеля інвестицій в ОВДП. Наведено алгоритми машинного навчання для передбачення цін ОВДП.

Ключові слова: ОВДП, інвестиції, передбачення, машинне навчання.

Abstract

The features of methods and software tools for forming a portfolio of investments in government bonds are described. Machine learning algorithms for predicting the prices of government bonds are presented.

Keywords: Government bonds, investments, predictions, machine learning.

Міністерство фінансів, відповідно до покладених на нього обов'язків Бюджетним кодексом, здійснює випуск (емісію) державних облігацій з метою фінансування дефіциту державного бюджету та рефінансування державного боргу [1, 2]. Зростаюча доступність та популярність облігацій внутрішньої державної позики призвела до загострення проблематики ризиків, пов'язаних з коливанням процентних ставок, інфляційними очікуваннями та іншими макроекономічними факторами. Незважаючи на державну гарантію, існує ряд ризиків, що впливають на фактичний прибуток, в тому числі ризик коливання цін [3]. Як наслідок, вдале формування портфеля інвестицій стає критично важливим для мінімізації ризиків та максимізації прибутку. З огляду на складність ринку і кількість факторів, що впливають на дохідність ОВДП, стає очевидною потреба у передбаченні майбутніх змін цін та доходностей. Використання алгоритмів машинного навчання пропонує широкі можливості для аналізу історичних даних та побудови моделей, здатних ефективно прогнозувати поведінку ринку ОВДП. Завдяки таким підходам, інвестори можуть приймати більш обґрунтовані рішення щодо управління своїм портфелем, підвищуючи його стабільність і прибутковість у довгостроковій перспективі.

Для передбачення цін ОВДП може бути застосовано ряд алгоритмів машинного навчання, серед яких варто виділити наступні:

- лінійна регресія – один із базових методів, що дозволяє моделювати лінійні залежності між ціновими показниками та впливовими факторами, такими як процентні ставки, рівень інфляції, економічне зростання тощо [4];
- методи на основі дерев рішень – зокрема, алгоритми Random Forest і Gradient Boosting Trees, що добре працюють з великим обсягом даних та складними взаємозв'язками між змінними [5, 6];
- підтримувальні векторні машини (SVM) – алгоритм, що дозволяє будувати моделі на основі граничних площин і ефективний для передбачення у випадках, коли дані мають складну структуру;
- рекурентні нейронні мережі (RNN) та їх модифікації, такі як LSTM (Long Short-Term Memory) – ефективні для роботи з часовими рядами, особливо при необхідності врахування залежностей між подіями в часі;
- штучні нейронні мережі (ANN) – глибокі моделі, здатні навчатися складним шаблонам у великих масивах даних.

Отже, використання алгоритмів машинного навчання може значною мірою підвищити передбачуваність цін ОВДП на ринку, та забезпечити мінімізацію ризиків та максимізацію прибутків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ОВДП для населення [Електронний ресурс]. URL: https://mof.gov.ua/uk/domestic_government_bonds_for_population-360.
2. Облігації внутрішньої державної позики України [Електронний ресурс]. URL: https://privatbank.ua/ovdp.
3. Інвестиції в Державні Облігації: Ризики та Вигоди [Електронний ресурс]. URL: https://www.assets.com.ua/posts-afg/investiciyi-v-derzhavni-obligaciyi-riziki-ta-vigodi.
4. What is linear regression? [Електронний ресурс]. URL: https://www.ibm.com/topics/linear-regression

5. What is random forest? [Електронний ресурс]. URL: https://www.ibm.com/topics/random-forest
6. Gradient Boosting Explained – The Coolest Kid on The Machine Learning Block [Електронний ресурс]. URL: https://www.displayr.com/gradient-boosting-the-coolest-kid-on-the-machine-learning-block/

Костюк Руслан Олександрович — студент групи 1ПІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: rsl.kostuk@gmail.com

Науковий керівник: **Ткаченко Олександр Миколайович** — к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет.

Ruslan Kostiuk — student of group 1PI-23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: rsl.kostuk@gmail.com

Academic supervisor: **Oleksandr Tkachenko** - PhD in Engineering, Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University.

УДК 004.8

Н. Р. Григорук

АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ ВИКОРИСТАННЯ НАЇВНОГО БАЙЄСОВОГО АЛГОРИТМУ У ЗАДАЧАХ КІБЕРБЕЗПЕКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено аналіз застосування наївного байєсового алгоритму (НБА) у задачах кібербезпеки.

Ключові слова: кібербезпека, штучний інтелект, машинне навчання, методи машинного навчання, наївний байєсовий алгоритм.

Abstract

The article analyzes the application of the naive Bayesian algorithm (NBA) in cybersecurity problems.

Keywords: cybersecurity, artificial intelligence, machine learning, machine learning methods, naive Bayesian algorithm.

Вступ

У сучасному світі зростання технологічних досягнень супроводжується збільшенням небезпек у кіберпросторі. Актуальність штучного інтелекту та машинного навчання у контексті кібербезпеки стає все більш очевидною, оскільки ці технології здатні ефективно аналізувати великі обсяги даних і виявляти нові загрози. Наївний байєсовий алгоритм (НБА) є одним із основних методів машинного навчання, який забезпечує швидку класифікацію даних на основі ймовірності. Його простота та ефективність роблять його цінним інструментом у кібербезпеці, зокрема для виявлення шкідливого програмного забезпечення та аналізу мережевого трафіку. Завдяки своїй здатності адаптуватися до нових загроз, НБА допомагає підвищити рівень захисту інформаційних систем. У цій роботі буде детальніше розглянуто його застосування в кібербезпеці.

Результати дослідження

Наївний байєсовий алгоритм — це метод машиного навчання, що ґрунтується на теоремі Байєса, яка оновлює ймовірність гіпотези на основі нових даних. Основна ідея алгоритму — обчислення ймовірності належності об'єкта до певного класу, виходячи з частоти появи ознак. Ключове припущення — незалежність ознак, що спрощує обчислення, хоча на практиці це не завжди відповідає дійсності. [1]

Алгоритм ефективно використовує частотний аналіз для швидкої класифікації даних і є простим у реалізації, що робить його корисним для великих наборів даних. Алгоритм наївного байєса може швидко адаптуватися до нових загроз завдяки оновленню наборів даних. Наприклад, додавання нових даних про шкідливі програми дозволяє алгоритму "вчитися" на нових загрозах без необхідності повного перенавчання. Це важливо для кібербезпеки в умовах швидкої еволюції загроз. [2] Однак його точність може знижуватися через припущення незалежності ознак, що є його основним недоліком.

Наївний байєсовий алгоритм знаходить широке застосування в різних аспектах кібербезпеки завдяки своїй простоті, швидкості та ефективності. Цей алгоритм виконує важливу роль у класифікації загроз і шкідливого програмного забезпечення, адже дозволяє аналізувати різні види загроз, таких як віруси та трояни, на основі їхніх характеристик. Наприклад, використання даних про відомі зразки шкідливого програмного забезпечення дозволяє навчити модель, здатну класифікувати нові зразки за їх ознаками, такими як шляхи доступу до системи, використовувані порти та поведінку в мережі. Це значно пришвидшує виявлення нових загроз та зменшує час реагування на атаки.

Ще однією важливою функцією НБА є аналіз мережевого трафіку для виявлення аномалій, що може свідчити про злом або зловмисну активність. Алгоритм може навчитися розпізнавати звичайний трафік певної організації, а потім використовувати цю інформацію для виявлення незвичних патернів, які можуть свідчити про атаки типу DDoS або спроби несанкціонованого доступу. Завдяки своїй простоті, НБА легко інтегрується в існуючі системи моніторингу трафіку. [3]

Наївний байєсовий алгоритм є одним із ефективних підходів для виявлення шкідливих веб-сайтів.

Він використовується для класифікації сторінок на основі певних характеристик URL, таких як орфографічні помилки, наявність надмірної кількості спеціальних символів або підозрілих HTML-тегів. У проаналізованому дослідженні було розроблено систему, яка використовує наївний байєсовий алгоритм для аналізу як безпечних, так і шкідливих сторінок, що дозволяє виявляти загрози на етапі доступу користувача до сайту. [4] Тестування на вибірці з 7,000 веб-сайтів показало високу точність моделі, яка досягла 99.5% у розпізнаванні шкідливих сторінок, що підтверджує її ефективність для застосування у реальних умовах кібербезпеки. НБА, завдяки своїй швидкості та низьким вимогам до ресурсів, є ідеальним для використання в реальному часі, проте його точність може страждати через залежності між ознаками. Інші алгоритми, такі як K-Nearest Neighbors і Support Vector Machine , хоч і забезпечують вищу точність у складних завданнях, потребують більше часу на навчання та можуть бути менш ефективними при обробці великих обсягів даних. Вибір алгоритму залежить від специфіки задачі, проте НБА залишається потужним інструментом у кібербезпеці, коли важливі швидкість і простота. [3]

В оглянутому дослідженні було проаналізовано приклад класифікації кіберзагроз на основі глобальних мережевих атак, де для аналізу атак, зокрема програм-здирників, у часовому проміжку 2020–2023 років використовувався метод наївного Байєса. [2] У процесі класифікації було проведено дослідження різних типів загроз, таких як фішинг, DDoS-атаки та програми-здирники. Результати дослідження показали, що метод наївного Байєса дозволяє ефективно класифікувати атаки та виявляти закономірності, що сприяє підвищенню рівня мережевої безпеки та запобіганню вразливостям.

Наївний байєсовий алгоритм демонструє високу ефективність у кібербезпеці. Його швидкість і простота роблять його придатним для роботи з великими обсягами даних, однак припущення незалежності ознак може знижувати точність в умовах корельованих даних. Незважаючи на цей недолік, НБА залишається корисним інструментом для реальних кібербезпекових задач.

Висновки

Наївний байєсовий алгоритм є ефективним інструментом у кібербезпеці завдяки своїй простоті, швидкості та здатності адаптуватися до нових загроз. Його висока точність у класифікації шкідливого програмного забезпечення та аналізі мережевого трафіку підтверджує його практичну цінність.

Проте, обмеження алгоритму, пов'язані з припущенням незалежності ознак, можуть знижувати точність в умовах корельованих даних. Подальші дослідження можуть зосередитися на вдосконаленні НБА шляхом інтеграції з іншими методами або застосуванням нових підходів до навчання, що підвищить його ефективність у боротьбі з еволюційними загрозами кіберпростору.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Berrar D. Bayes' Theorem and Naive Bayes Classifier. Encyclopedia of Bioinformatics and Computational Biology. 2019. P. 403–412. URL: https://doi.org/10.1016/b978-0-12-809633-8.20473-1 (date of access: 25.09.2024).
2. Sandi Mutia A., Irawan I., Juliane C. Global Network Cyberattack Classification Using Naive Bayes Method Time Range 2020 – 2023. ASTONJADRO. 2024. Vol. 13, no. 2. P. 587–596. URL: https://doi.org/10.32832/astonjadro.v13i2.15683 (date of access: 25.09.2024).
3. Predicting Cybersecurity Risk Severity Using Bayesian-Based Machine Learning. ISACA. URL: https://www.isaca.org/resources/isaca-journal/issues/2020/volume-6/predicting-cybersecurity-risk-severity-using-bayesian-based-machine-learning#:~:text=Step%201:%20Calculate%20the%20Conditional (date of access: 25.09.2024).
4. Magdacy Jerjes A. Z. A., Dawod A. Y., Abdulqader M. F. Detect Malicious Web Pages Using Naive Bayesian Algorithm to Detect Cyber Threats. Wireless Personal Communications. 2023. URL: https://doi.org/10.1007/s11277-023-10713-9 (date of access: 25.09.2024).

Григорук Надія Романівна – студентка групи 2БС-22б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: grigoruknadia15@gmail.com

Науковий керівник: ***Гарнага Володимир Анатолійович*** – канд. тех. наук, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Hryhoruk Nadiia - student of group 2BS-22b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: grigoruknadia15@gmail.com

Supervisor: ***Harnaha Volodymyr*** – Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 621.3

В. А. Шатайло

ЕНЕРГОНЕЗАЛЕЖНІСТЬ В УМОВАХ ПЕРЕБОЇВ ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У даній роботі досліджуються автономні джерела живлення для забезпечення енергонезалежності під час перебоїв електропостачання.

Ключові слова: енергонезалежність, автономне живлення, відновлювані джерела енергії.

Abstract

This work examines autonomous power sources to ensure energy independence during power outages.

Keywords: energy independence, autonomous power supply, renewable energy sources.

Вступ

Електроенергія — одна з ключових складових сучасного життя, яка забезпечує роботу майже всіх аспектів нашої інфраструктури: від освітлення та обігріву домівок до функціонування лікарень, транспорту та зв'язку. Вона настільки інтегрована в наше повсякдення, що часто сприймається як належне. Однак будь-який збій у постачанні електроенергії може викликати значні труднощі та змушує шукати нові рішення, щоб зберігати звичний ритм життя.

Огляд та аналіз

Часті відключення електроенергії роблять питання енергонезалежності важливішим, ніж будь-коли. Коли зникає доступ до електрики, люди починають шукати альтернативні способи живлення для своїх основних потреб [1]. Для цього все частіше використовують різні автономні пристрої, які можуть тимчасово підтримувати електропостачання. Через серйозні руйнування енергосистеми в Україні все більше компаній та домогосподарств переходять на автономні джерела живлення: генератори, сонячні панелі, батареї та інші енергонакопичувальні системи. Такі рішення допомагають забезпечити безперервну роботу бізнесу та комфорт людей навіть під час відключень електроенергії.

Звичайні люди теж дедалі частіше переходять на власні джерела енергії, щоб бути менш залежними від центрального електропостачання. Вони встановлюють сонячні панелі, генератори, портативні батареї, щоб мати світло і тепло, навіть при відключенні електроенергії [2]. Особливо це популярно серед власників приватних будинків, адже на своїй території простіше облаштувати автономні електростанції, які можуть забезпечити всі основні потреби домогосподарства.

Сонячні панелі, наприклад, дозволяють не тільки отримувати електроенергію вдень, але й накопичувати її на час, коли електроенергії немає. І хоча раніше такі системи були дорогими і складними у встановленні та налаштуванні, на сьогоднішній день вони стали набагато доступнішими, і кожен може обрати варіант для себе. Це не лише допомагає людям почуватися впевненіше під час відключень, але й зменшує навантаження на основну мережу, що полегшує роботу всієї системи, особливо в аварійних ситуаціях.

Тим, хто живе в квартирах, часто не підходять бензинові генератори — їх просто ніде безпечно встановити. Тому для мешканців багатоповерхівок хорошим варіантом стають портативні зарядні станції та акумулятори [3]. Такі пристрої можна зарядити, коли є світло, а потім використовувати для живлення основних приладів, як-от освітлення, роутер чи навіть ноутбук. Дехто обирає компактні сонячні панелі, які можна розмістити на балконі або підвіконні. Це дозволяє підзарядити пристрої хоча б частково, не залежно від центральної мережі. Такі рішення допомагають мешканцям багатоповерхівок підготуватися до відключень, хоч і в меншому масштабі, ніж у приватних будинках.

Ще одним рішенням для мешканців квартир може бути економне використання електроенергії та продумане управління побутовими приладами. Встановлення розумних розеток, вимикачів, а також LED-ламп допомагає зменшити споживання електрики, що може бути особливо корисним під час обмежень або короткотривалих відключень [4]. Планування енергоспоживання — як вимкнення всіх

зайвих приладів і зарядка павербанків під час доступності електрики — дає змогу бути готовими до перебоїв.

Ну і, звісно, не варто забувати про такі прості речі, як ліхтарики, запасні батарейки, свічки та павербанки. Це основа, яка допомагає пережити відключення навіть без складних систем. Ліхтарики зараз є компактні та потужні, а павербанки можуть надавати заряд для телефону чи інших дрібних гаджетів протягом кількох днів. Такі базові речі не займають багато місця, зате додають спокою, коли світло зникає раптово. Завжди корисно мати їх під рукою – як мінімальний набір для енергонезалежності, доступний для кожного.

Висновки

Попри часті перебої з електропостачанням, люди знаходять різні способи підвищити свою енергонезалежність. Завдяки сонячним панелям, портативним батареям, ліхтарикам і простим звичкам економії можна забезпечити базові потреби під час відключень. Це дозволяє забезпечити базові потреби під час відсутнього електропостачання, що робить нас більш готовими до непередбачуваних ситуацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Енергонезалежність. Як бізнес та держава готуються до нових викликів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://tolk.ua/ua/energonezalezhnist-yak-biznes-ta-derzhava-gotuyutsya-do-novikh-viklikiv/

2. Як забезпечити енергетичну незалежність житла від відключень світла [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://xolar.com.ua/blog/yak-zabezpechyty-energetychnu-nezalezhnist-zhytla-vid-vidklyuchen-svitla/

3. Енергонезалежність в сучасних умовах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://vntu.edu.ua/uk/news/enerhonezalezhnist-v-suchasnykh-umovakh-2881.html

4. Менше світла – вище ціни. Як проблеми в енергетиці впливають на економіку та бізнес [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.rbc.ua/rus/news/menshe-svitla-vishche-tsini-k-problemi-energetitsi-1718834713.html

Шатайло В'ячеслав Андрійович — студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: viacheslavshatailo@gmail.com

Shatailo Viacheslav Andriyovych — student of group 2SP-21b, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: viacheslavshatailo@gmail.com

УДК 004.04

Д. А. Банарь
Г. О. Черноволик

ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРЕВАГ ВИКОРИСТАННЯ PYTHON ДЛЯ ПРОГРАМУВАННЯ ВИСОКОРІВНЕВИХ БОТІВ ДЛЯ ПЛАТФОРМИ TELEGRAM

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто переваги використання мови програмування Python для розробки високорівневих Telegram-ботів. Проаналізовано основні можливості мови, такі як гнучкість, велика кількість доступних бібліотек, простота інтеграції з API платформ та оптимізація витрат ресурсів, що робить Python зручним та ефективним інструментом для створення ботів. Описано бібліотеки та фреймворки, які суттєво спрощують розробку та забезпечують стабільну роботу ботів на платформі Telegram.

Ключові слова: Telegram-боти, Python, високорівневе програмування, інтеграція API, оптимізація ресурсів, автоматизація, швидкість розробки, ефективність роботи ботів, інструменти для ботів.

Abstract

The advantages of using the Python programming language for developing high-level Telegram bots are discussed. The study analyzes key features of Python, such as flexibility, a wide range of available libraries, ease of integration with platform APIs, and resource optimization, which make Python a convenient and efficient tool for bot creation. Described are libraries and frameworks that significantly simplify development and ensure stable performance of bots on the Telegram platform.

Keywords: Telegram bots, Python, high-level programming, API integration, resource optimization, automation, development speed, bot performance efficiency, bot tools.

Вступ

У сучасному світі автоматизація задач та інтеграція різноманітних платформ стають все більш актуальними. Особливо це стосується розробки високорівневих Telegram-ботів, які можуть забезпечувати швидкий та зручний доступ до контенту, інформації або послуг. Розробка таких ботів потребує використання мов програмування та інструментів, що дозволяють досягти високої ефективності, гнучкості та стабільності роботи.

Python стає одним із найпопулярніших виборів для створення Telegram-ботів завдяки своїм широким можливостям, які спрощують інтеграцію з платформами та API, оптимізуючи роботу бота. Також важливим є вибір алгоритмів для швидкого завантаження контенту та обробки запитів користувачів, що підвищує ефективність роботи бота.

У цьому дослідженні розглянуто переваги використання Python для створення Telegram-ботів, що дозволяють здійснювати автоматизоване завантаження та обробку даних без зайвих обмежень та водяних знаків. Це включає аналіз API платформ, вибір оптимальних алгоритмів та методів інтеграції з онлайн-платформами, що забезпечують стабільність, швидкість та комфорт користувачів під час взаємодії з ботом.

Огляд переваг використання Python у розробці Telegram-ботів

Python пропонує розробникам низку унікальних можливостей для створення високорівневих Telegram-ботів, що дозволяють автоматизувати процеси, покращити зручність користувачів та забезпечити інтеграцію з різними онлайн-платформами. Важливою перевагою Python є його здатність працювати з широким спектром API, що надає доступ до різноманітних сервісів, а також спрощує обробку контенту [1].

Завдяки своїй гнучкості, Python стає оптимальним інструментом для реалізації функціональної частини Telegram-ботів. Мова підтримує асинхронне програмування, яке є важливим для створення

ботів, що працюють у реальному часі та швидко обробляють запити. Це забезпечує можливість одночасного обслуговування багатьох користувачів без втрати продуктивності, що особливо важливо для ботів, які мають значне навантаження.

У розробці таких рішень велике значення має правильний вибір підходів до оптимізації роботи бота, а також знання алгоритмів та технологій, що дозволяють мінімізувати використання ресурсів при максимальній ефективності. Наприклад, асинхронне програмування дозволяє ботам швидко реагувати на запити користувачів без затримок, зменшуючи час очікування відповіді та забезпечуючи безперебійне функціонування сервісу. Крім того, гнучка інтеграція Python з API Telegram забезпечує легку реалізацію багатофункціональних можливостей.

Таким чином, переваги Python роблять його незамінним інструментом для створення Telegram-ботів, що обробляють відео та текстовий контент, взаємодіють з різноманітними платформами, та відповідають вимогам сучасних користувачів щодо швидкості та стабільності.

Порівняння переваг та недоліків використання Python для створення Telegram-ботів

При створенні Telegram-ботів важливо враховувати різні технології та мови програмування, які можуть бути використані для цього процесу. Python виділяється серед інших мов завдяки своїм численним перевагам.

По-перше, Python забезпечує високу продуктивність завдяки великій кількості бібліотек, які спрощують інтеграцію з API Telegram. Це дозволяє швидко реалізовувати функціонал ботів, включаючи обробку повідомлень, команди користувачів та взаємодію з різними сервісами. Крім того, асинхронне програмування, яке підтримує Python, дозволяє ботам ефективно обробляти численні запити одночасно, що критично важливо для забезпечення швидкості реакції та стабільності в умовах високого навантаження.

По-друге, Python є зручною мовою для навчання та використання. Його синтаксис простий та інтуїтивно зрозумілий, що робить його доступним для широкого кола користувачів, від початківців до досвідчених програмістів. Це також сприяє швидкій адаптації до змін у вимогах або функціоналі ботів, адже нові можливості можна реалізувати без значних зусиль.

Проте Python має певні недоліки, зокрема обмеження у багатозадачності через GIL (Global Interpreter Lock). Це може стати перепоною у сценаріях з високим навантаженням, де потрібна максимальна продуктивність. Крім того, швидкість виконання Python може бути нижчою у порівнянні з такими мовами, як C++ або Go.

Проте, враховуючи всі аспекти, Python залишається найкращим вибором для створення Telegram-ботів. Його переваги у швидкості розробки, зручності інтеграції з API, асинхронному обробленні запитів та простоті використання роблять його ефективним інструментом для створення сучасних ботів [2]. Таким чином, Python поєднує в собі і зручність, і функціональність, що робить його оптимальним вибором для цієї мети.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. The XVI International Scientific and Practical Conference «Integration of scientific solutions and methods into practice», April 24 – 25, Paris, France. PP. 379-383.
2. Naderi, S.; Akrami, A. EFL Learners' reading comprehension development through MALL: Telegram groups in focus. Int. J. Instruct. 2018, 11, 339–350

Банарь Дмитро Андрійович – студент групи 1ПІ-24М, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: banar2003xiomi@gmail.com

Черноволик Галина Олександрівна – к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lina2433@gmail.com

Banar Dmytro Andriiovych – *student of the 1PI-24M group, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: banar2003xiomi@gmail.com*

Chernovolyk Halyna Oleksandrivna – Ph.D., Associate Professor of Software Chair, Vinnytsia National Technical University, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia, e-mail: lina2433@gmail.com

УДК 004.9

К.А. Лабутін
С.М. Захарченко

«Технології забезпечення катастрофостійкості та аварійного відновлення критичної ІТ – інфраструктури інструментами хмарних середовищ»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Ця наукова стаття розглядає використання технологій хмарних обчислень для забезпечення катастрофостійкості та аварійного відновлення критичної ІТ-інфраструктури. Аналізуються сучасні підходи та інструменти, які дозволяють забезпечити безперебійну роботу систем під час надзвичайних ситуацій. Запропоновані методи оцінюються з точки зору ефективності, надійності та придатності до різних умов застосування.

Ключові слова: катастрофостійкість, аварійне відновлення, критична ІТ-інфраструктура, хмарні технології, віртуалізація, безперервність бізнес-процесів

Abstract

This research article examines the use of cloud computing technologies to ensure disaster resilience and disaster recovery of critical IT infrastructure. Modern approaches and tools are analyzed, which allow to ensure uninterrupted operation of systems during emergency situations. The proposed methods are evaluated in terms of efficiency, reliability and suitability for various application conditions.

Keywords: disaster resilience, disaster recovery, critical IT infrastructure, cloud technologies, virtualization, continuity of business processes

Вступ

У сучасному світі, критична ІТ-інфраструктура є основою функціонування більшості організацій, від бізнесів до державних установ. Вона включає в себе апаратні та програмні компоненти, мережеві інфраструктури та бази даних, які забезпечують безперебійну роботу важливих систем. Проте, у світлі сучасних викликів, таких як військові конфлікти, кібератаки та природні катастрофи, питання захисту цих інфраструктур виходять на перший план. Зокрема, у період повномасштабної війни в Україні, захист ІТ-інфраструктури стає критичним, оскільки руйнування або пошкодження цих систем може мати катастрофічні наслідки для організацій, як у приватному секторі, так і на державному рівні. В таких умовах ключовою стає здатність організацій швидко відновлювати свої інформаційні системи після катастроф або атак, забезпечуючи безперервність роботи. Хмарні технології надають нові можливості для забезпечення катастрофостійкості та аварійного відновлення критичних систем. Вони дозволяють зберігати резервні копії даних, автоматизувати процеси відновлення та швидко адаптувати ІТ-системи до нових умов.

Основна частина

У сучасному світі критична ІТ-інфраструктура є основою функціонування більшості організацій, від бізнесів до державних установ. Вона включає апаратні та програмні компоненти, мережеві інфраструктури та бази даних, які забезпечують безперебійну роботу важливих систем. Проте, у світлі сучасних викликів, таких як військові конфлікти, кібератаки та природні катастрофи, питання захисту цих інфраструктур стають надзвичайно актуальними. Захист критичної ІТ-інфраструктури є важливим аспектом для забезпечення безперебійної роботи бізнес-процесів та державних установ. В умовах повномасштабної війни в Україні, цей аспект стає ще більш критичним.

Одним із ключових аспектів забезпечення безперебійної роботи ІТ-систем є віртуалізація обчислювальних потужностей. Це технологія, яка дозволяє ефективно використовувати обчислювальні ресурси, зменшуючи витрати на апаратне забезпечення та підвищуючи гнучкість ІТ-інфраструктури. Віртуалізація може здійснюватися як на фізичних майданчиках, де використовуються сервери для

об'єднання різних робочих навантажень в одному середовищі, так і за допомогою хмарних технологій. Хмарні технології надають можливість зберігати та обробляти дані у віддалених центрах, забезпечуючи доступність та масштабованість. Популярні провайдери, такі як Amazon Web Services (AWS), Microsoft Azure та Google Cloud Platform, пропонують широкий спектр послуг для забезпечення катастрофостійкості та аварійного відновлення. Завдяки цим технологіям організації можуть швидко адаптувати свої IT-системи до нових умов та забезпечити резервне копіювання даних, що є ключовим для безперервної роботи у випадку надзвичайних ситуацій.

Інфраструктура як код (IaC) є ще одним важливим елементом сучасної IT-інфраструктури. Вона дозволяє автоматизувати процеси створення та управління інфраструктурою за допомогою програмних інструментів, що значно підвищує швидкість розгортання та точність конфігурацій. Серед популярних інструментів для IaC можна виділити Terraform, Ansible та Chef, які дозволяють визначати інфраструктуру у вигляді коду, який можна зберігати, версіяти та автоматично застосовувати до різних середовищ. Цей підхід знижує ризик помилок та забезпечує більш ефективне управління IT-ресурсами, що особливо важливо в умовах потреби швидкого реагування на зміни.

Забезпечення катастрофостійкості та аварійного відновлення включає розробку планів безперервності бізнесу (BCP) та планів аварійного відновлення (DRP). BCP плани фокусуються на забезпеченні безперервної роботи бізнес-процесів під час надзвичайних ситуацій, тоді як DRP плани орієнтовані на відновлення IT-систем після аварій. Вони включають резервне копіювання даних, відмовостійкі архітектури та автоматизовані процеси відновлення. Розробка та впровадження таких планів дозволяє організаціям підвищити свою стійкість до надзвичайних ситуацій та забезпечити швидке відновлення після катастроф, мінімізуючи вплив на операційну діяльність та репутацію.

Таким чином, впровадження сучасних технологій, таких як віртуалізація, хмарні обчислення та інфраструктура як код, в поєднанні з розробкою ефективних BCP та DRP планів, є ключем до забезпечення катастрофостійкості та аварійного відновлення критичної IT-інфраструктури. Це дозволяє організаціям бути готовими до будь-яких викликів та забезпечувати безперебійну роботу в умовах надзвичайних ситуацій.

Висновки

У цій статті було досліджено ключові технології та підходи для забезпечення катастрофостійкості та аварійного відновлення критичної IT-інфраструктури за допомогою хмарних середовищ. Показано, що віртуалізація обчислювальних потужностей, використання хмарних технологій, концепція інфраструктури як коду (IaC) та розробка планів безперервності бізнесу (BCP) і аварійного відновлення (DRP) є ефективними інструментами для підвищення стійкості та оперативності відновлення IT-систем. Завдяки цим технологіям та підходам організації можуть швидко адаптуватися до змін і забезпечити безперебійну роботу в умовах надзвичайних ситуацій, мінімізуючи вплив на свою діяльність і репутацію. Використання сучасних хмарних рішень дозволяє забезпечити високу надійність, масштабованість та ефективність IT-інфраструктури, що є ключовим фактором для успішного функціонування в сучасних умовах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Віртуалізація [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.techtarget.com/searchitoperations/definition/virtualization
2. Типи віртуалізації [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://server-shop.ua/ua/various-types-of-virtualization.html
3. Broadcom Unveils the Future of VMware Cloud Foundation [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://news.broadcom.com/releases/vmware-explore-2024-vmware-cloud-foundation
4. Сучасні підходи до забезпечення захисту інфраструктури [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://eska.global/blog/bcp-business-continuity-plan-ta-drp-disaster-recovery-plan-suchasni-pidhodi-do-kiberbezpeki-ta-biznes-zahistu_1
5. Хмарні постачальники [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://apix-drive.com/ua/blog/reviews/najkrashi-provajdery-hmarnih-servisiv

Лабутін Кирило Андрійович – студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, labutin.k@gmail.com.

Сергій Михайлович Захарченко – канд. техн. наук, професор, професор кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, zakharchenko.sergii@vntu.edu.ua.

Kyrylo Andriyovych Labutin – student of group 1КІ-23м, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, labutin.k@gmail.com.

Serhiy Mykhailovych Zakharchenko – candidate. technical of Sciences, professor, professor of the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, zakharchenko.sergii@vntu.edu.ua.

УДК **004.41**

М. О. Рейда[1]
О. О. Сергієнко[1]
О. О. Коваленко[1]

НОВІТНІ СТРУКТУРИ ДАНИХ

[1] Вінницький національний технічний університет;

Анотація
Проведено аналіз новітніх структур даних. Визначені структури, які працюють з багатопотоковими даними. Представлені приклади їх використання.
Ключові слова: структури даних, Bloom filter, HyperLogLog, Kafka, паралельна хеш-таблиця.

Abstract
The analysis of the modern data structures has been conducted. Structures, that work with multithreaded data are defined. Examples of their use are presented.
Keywords: data structures, Bloom filter, HyperLogLog, Kafka, parallel hash table.

Вступ

Структури даних – це спосіб організації даних в інформаційному просторі, а саме – на жорсткому диску, в оперативній пам’яті, інформаційних пакетах при передачі по лініям зв’язку тощо. Потреба у використанні структур даних викликана необхідністю структурованості та спрощеності даних і програмного коду. Процес обробки великих об’ємів даних потребує багато часу, тому актуальним постає питання паралельних обчислень при роботі з потоками даних. Для підвищення ефективності паралельних обчислень використовуються новітні, більш складні структури даних. Їх дослідження дозволяє виявити властивості та подальші сфери використання.

Мета – дослідити структури даних для роботи з великими обсягами даних, паралельними потоками та обчисленнями

Результати дослідження

Під час проведення дослідження було вирішено розділити структури даних на 3 групи:

- для обробки великих обсягів даних;
- для роботи з потоками даних;
- для паралельних обчислень;
- для обробки великих обсягів даних.

Фільтр Блума (англ. Bloom filter) – заощадлива до пам'яті ймовірнісна структура даних, призначена для перевірки приналежності елементів до множини. Запропонована Бартоном Говардом Блумом (англ. Burton Howard Bloom) в 1970 році. Для перевірки присутності елемента в множині, його слід обробити кожною з k хеш-функцій та отримати k позицій в масиві. Якщо будь-який з біт на цих позиціях дорівнює 0, то елемент гарантовано не перебуває в множині. Якби елемент належав множині, то всі біти отримали б значення 1 при додаванні елемента до множини. Якщо всі біти мають значення 1, тоді або елемент належить множині, або ж біти отримали значення 1 при додаванні інших елементів, що призведе до помилкового спрацювання. Тобто фільтр Блума не зберігає самі елементи, а створює набір хешів, які допомагають швидко перевіряти, чи є елемент у множині. Використовується така структура, як приклад, у фільтрації спаму або кешуванні даних. Приклад фільтру Блума для множини { x, y, z } зображено на рисунку 1.1, де кольорові стрілки вказують на місця в масиві біт, на які відображається кожен елемент. Елемент w не належить множині{ x, y, z }, оскільки його хеш відображається на позицію з 0. В цій ілюстрації m = 18 та k = 3 (рисунок 1.1) [1].

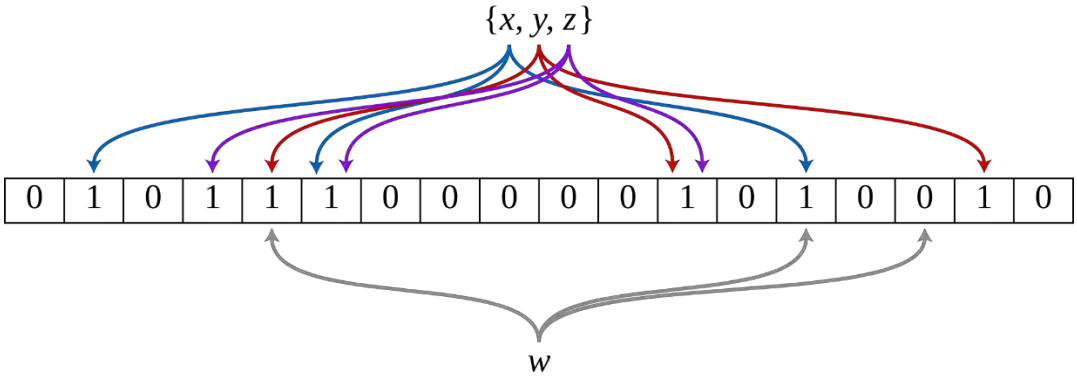

Рисунок 1 – Приклад фільтру Блума

Гіперлоглог (HyperLogLog) – це вдосконалений алгоритм для обчислення кількості унікальних елементів у великому наборі даних, який значно зменшує обсяг пам'яті, необхідний для цього завдання. Основний принцип алгоритму ґрунтується на ймовірнісному підході та хешуванні [2].

Кроки роботи HyperLogLog можуть бути представлені таким чином.

1. Хешування елементів. Кожен елемент набору даних проходить через хеш-функцію, яка створює випадкове число. Цей процес дозволяє перетворити довільні елементи у більш контрольовані числові значення, які рівномірно розподілені.
2. Розподіл на регістри. Алгоритм розбиває область значень хеш-функції на кілька підмножин, які зберігаються в масиві (набір регістрів). Наприклад, якщо використовується 16 регістрів, кожне хешоване значення потрапляє в один з них відповідно до своїх старших бітів.
3. Оцінка довжини максимального нульового префікса. Для кожного хешованого значення алгоритм підраховує кількість нулів зліва в бінарному записі (довжину префікса нулів) у певному регістрі. Це значення дає уявлення про те, наскільки «рідкісним» є конкретне значення у поточному регістрі. Чим довший нульовий префікс, тим більшою ймовірністю елемент є унікальним.

Середнє значення по регістрах. HyperLogLog обчислює середнє значення максимальних префіксів для кожного регістру та на основі цієї інформації робить оцінку кількості унікальних елементів. У цьому процесі використовується гармонічне середнє для зниження похибки [3].

Kafka – структура даних для роботи з потоками даних – зберігає повідомлення у форматі ключ-значення, які приходять від необмеженої кількості клієнтів, що називаються «продюсерами» (producers). Дані можуть бути розділені на окремі «розділи» (partitions) залежно від теми «теми» (topic). Всередині розділу, повідомлення впорядковуються за відступом (offsets) – позицією повідомлення в розділі, індексуються і зберігаються разом з позначкою часу (timestamp). Інші клієнти, які називаються «споживачами» (consumers) можуть читати повідомлення з розділів. Для потокової обробки Kafka надає Streams API, що дозволяє створювати додатки, які зчитують інформацію з Kafka і записують результати назад в Kafka. Apache Kafka також працює з зовнішіми системами потокової обробки даних, такими як Apache Apex, Apache Beam, Apache Flink, Apache Spark, Apache Storm і Apache NiFi. Kafka працює в кластері з одного або більше серверів (які ще називаються брокерами (brokers)), і розділи усіх тем (топіків) розподіляються за вузлами кластера. Додатково, розділи реплікуються декількома брокерами. Apache Kafka широко використовується в різних галузях, таких як фінансові послуги, аналітика даних, моніторинг систем і в багатьох інших сценаріях, де потрібна обробка даних у режимі реального часу [4].

Паралельна хеш-таблиця як структура для паралельних обчислень дозволяє сформувати одночасний доступ кільком потокам за допомогою хеш-функції. Паралельні хеш-таблиці – це структура паралельних індексних даних для використання в паралельних обчисленнях , які дозволяють декільком потокам ефективніше співпрацювати для обчислень серед спільних даних. Через проблеми, пов’язані з одночасним доступом, а саме спосіб і обсяг, у якому можна одночасно отримати доступ до таблиці, такі структури можуть бути реалізовані за допомогою декількох потоків та нелінійних функцій. Саме для них використовують складені типи даних для ключів і значень. Такі структури повинні формуватись відповідно до визначених вимог до вхідних та вихідних даних [5].

Висновки

Проведено аналіз структур даних для обробки великих обсягів даних, для роботи з потоками даних, для паралельних обчислень. Приведено класифікацію структур даних, описано фільтр Блума, гіперлоглог і розподілений реплікований лог Kafka. Розглянуто сфери застосування структур даних, а також визначено їх переваги та недоліки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Фільтр Блума – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Фільтр_Блума (дата звернення 31.10.2024)
2. HyperLogLog – URL: https://en.wikipedia.org/wiki/HyperLogLog (дата звернення 31.10.2024)
3. HyperLogLog – URL: https://redis.io/docs/latest/develop/data-types/probabilistic/hyperloglogs/ (дата звернення 31.10.2024)
4. Apache Kafka – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Apache_Kafka (дата звернення 31.10.2024)
5. Concurrent hash table – URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Concurrent_hash_table (дата звернення 31.10.2024)

Рейда Микола Олександрович – студент 2 курсу Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: okashnik48@gmail.com.

Сергієнко Олександр Олександрович – студент 2 курсу Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: shunechkiss@gmail.com.

Коваленко Олена Олексіївна – кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ok@vntu.edu.ua.

Reyda Mykola Oleksandrovich – 2st-year student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: okashnik48@gmail.com.

Serhienko Oleksandr Oleksandrovich – 2st-year student Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail shunechkiss@gmail.com.

Olena Kovalenko – Ph.D., Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ok@vntu.edu.ua.

УДК 004.81

О. П. Якімов[1]
О. П. Войтович[1]

ВПЛИВ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА ОПТИМІЗАЦІЇ ПРОМПТІВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИЯВЛЕННЯ ЗАГРОЗ У СИСТЕМАХ SIEM

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація
У роботі досліджується впровадження штучного інтелекту у систему SIEM для підвищення точності та ефективності аналізу логів шляхом використання різних промптів, що впливають на результати виявлення інцидентів кібербезпеки.
Ключові слова: штучний інтелект, система SIEM, кібербезпека, аналіз логів, промпти.

Abstract
The work investigates the implementation of artificial intelligence in the SIEM system to increase the accuracy and efficiency of log analysis by using various prompts that affect the results of detection of cyber security incidents.
Keywords: artificial intelligence, SIEM system, cyber security, log analysis, prompts.

Вступ

Сучасні системи управління інформаційною безпекою та подіями (SIEM) відіграють ключову роль у забезпеченні кібербезпеки [1]. Зі зростанням обсягів даних і складності кіберзагроз, традиційні методи обробки та аналізу логів стають менш ефективними. Інтеграція штучного інтелекту (ШІ) у систему SIEM пропонує нові можливості для автоматизації процесів виявлення загроз і зменшення часу реакції на інциденти кібербезпеки [2]. Мета дослідження полягала у вивченні впливу різних формулювань промптів (інструкцій) для ШІ на якість і точність аналізу логів у системах SIEM.

Результати дослідження

За основу нашого дослідження стало використання ШІ з використанням моделі GPT-3.5 Turbo від OpenAI [3]. У процесі дослідження впровадження ШІ для автоматизації аналізу логів у системах SIEM було встановлено, що одним із ключових чинників, який впливає на ефективність і глибину результатів, є формулювання запитів або так званих промптів. Було проведено кілька експериментів із використанням різних підходів до побудови промптів, що дозволило виявити важливу закономірність: чим більш конкретний і структурований запит, тим більша кількість інформації надається ШІ, а результати стають більш придатними для оперативного реагування на загрози та управління безпекою.

На першому етапі експерименту було застосовано загальні промпти, які містили простий запит на аналіз логів із метою виявлення інцидентів безпеки. Ці запити не надавали чітких вказівок щодо типів загроз або методів аналізу. Результати, отримані ШІ, були поверхневими: система вказувала на потенційні загрози, але без додаткових деталей чи класифікації за рівнем критичності. Такий підхід дозволяв виявити базові інциденти, однак не забезпечував глибокого аналізу, що необхідно для прийняття більш зважених рішень у системі кіберзахисту.

Цей процес виглядав наступним чином, в запит до моделі прикріплялись спеціальні параметри у вигляді двох важливих складових: role system і role user, параметри, які визначають контекст роботи ШІ та його взаємодію із запитами. Параметр role system встановлює основний контекст або "особистість" ШІ, тобто визначає, що система (ШІ) виступає як експерт у кібербезпеці, що має знання про аналіз логів для запобігання кіберзагрозам. Надання основного контексту є ключовим елементом, який впливає на те, як ШІ інтерпретує запити, аналізує дані і які методи використовує для отримання

результатів. Отож, було сформовано промпт, частина якого виглядає наступним чином:

```
{"role": "system", "content": "Ви помічник, який знає інформацію про кібербезпеку та як аналізувати журнали для запобігання кіберзагрозам і атакам."}
```

Після чого, запит було відправлено на аналіз заздалегідь підготовлений ряд логів, які містили в собі розподілену атаку на відмову в доступі. В результаті ШІ надав короткий звіт, що не включав детальної класифікації загроз або рекомендацій, який зображений на рисунку 1.

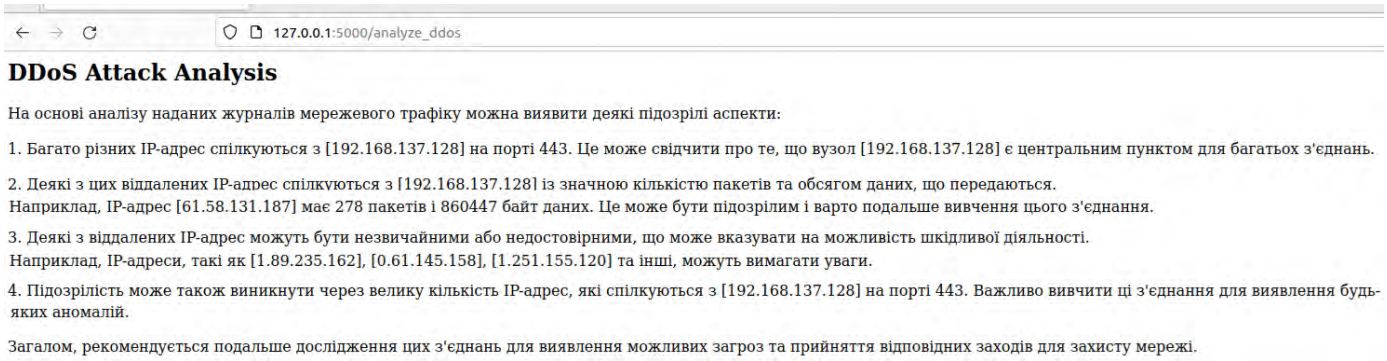

Рисунок 1 – Отримані результати з використанням простого промпту

На наступному етапі експерименту було застосовано деталізовані промпти, які включали конкретні інструкції щодо аналізу логів. У цих запитах вказувалися аспекти, на які ШІ мав звертати особливу увагу, такі як поведінковий аналіз користувачів, пошук аномалій у доступі до критичних ресурсів, аналіз активності під час неробочих годин та ідентифікація використання уразливих протоколів. Також було включено прохання класифікувати загрози за рівнем критичності та надати рекомендації щодо подальших дій для усунення інцидентів [4].

Результати другого підходу значно відрізнялися. ШІ не тільки визначив загрози, але й класифікував їх за рівнями ризику (високий, середній, низький), вказав індикатори компрометації (IoC) та надав детальні рекомендації щодо подальшого реагування. Більше того, було згенеровано звіт з ключовими метриками, які можна використовувати для загального огляду стану безпеки системи. Результати з використанням конкретизованого промпту зображено на рисунку 2.

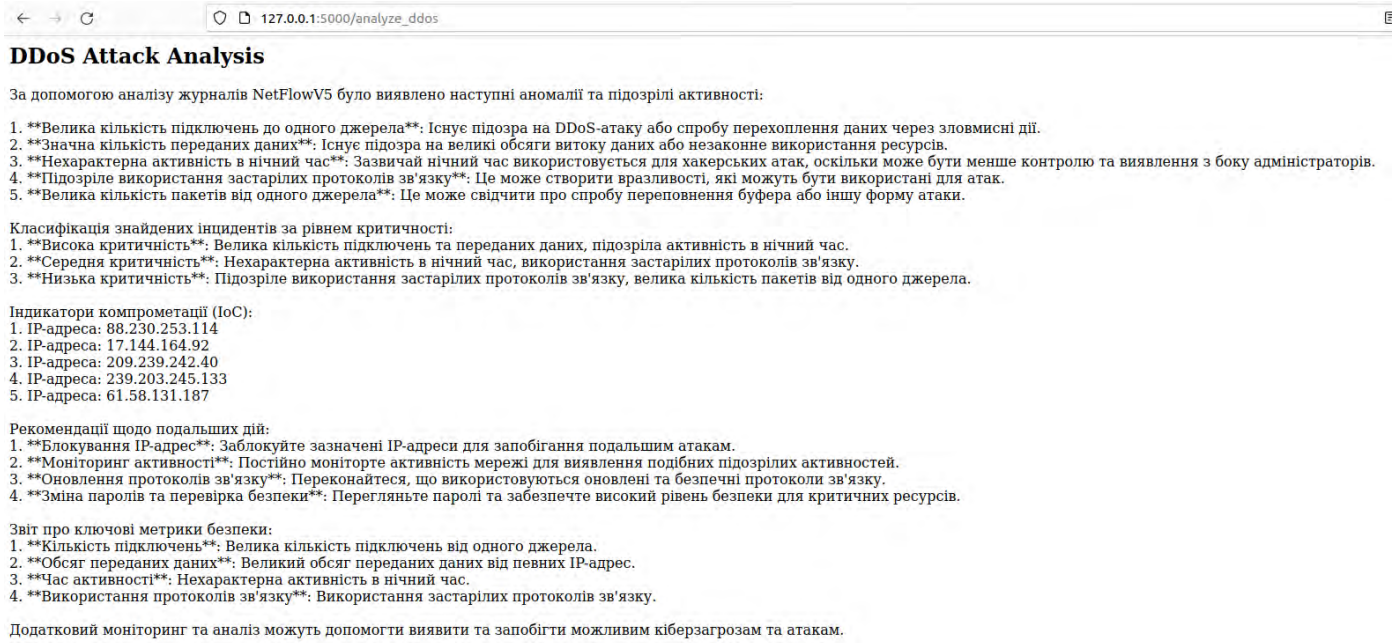

Рисунок 2 – Отримані результати з використанням розширеного промпту

Використання такого запиту дозволило отримати не лише фактичні дані щодо загроз, але й контекст, який значно спрощував подальшу роботу з результатами аналізу, що є критично важливим для оперативного реагування та підвищення ефективності системи захисту.

Проведені експерименти демонструють, що специфіка і структура промпту є вирішальними для отримання детальних і практичних результатів аналізу логів у системах SIEM. Загальні запити забезпечують базову інформацію, тоді як більш детальні й чітко структуровані інструкції дозволяють отримати повний спектр необхідних даних, включаючи класифікацію загроз і рекомендації для подальших дій. Такий підхід дозволяє покращити точність виявлення кіберзагроз, підвищує ефективність управління інцидентами та надає можливість оперативно реагувати на потенційні загрози, що вкрай важливо для підтримки надійної кібербезпеки.

Висновки

Впровадження штучного інтелекту у системи SIEM дозволяє суттєво підвищити ефективність управління інформаційною безпекою за рахунок автоматизації процесів аналізу логів та виявлення загроз. Основний висновок дослідження полягає в тому, що успіх використання ШІ безпосередньо залежить від якості формулювання промптів. Деталізовані, структуровані та контекстуальні промпти забезпечують більш точне та швидке виявлення загроз, мінімізуючи кількість хибнопозитивних результатів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. González-Granadillo G., González-Zarzosa S., Diaz R. Security Information and Event Management (SIEM): Analysis, Trends, and Usage in Critical Infrastructures. *Sensors*. 2021. Т. 21, № 14. С. 4759. URL: https://doi.org/10.3390/s21144759 (дата звернення: 23.10.2024).
2. Uccello, F., Pawlicki, M., D'Antonio, S., Kozik, R., Choraś, M. (2024). Towards Hybrid NIDS: Combining Rule-Based SIEM with AI-Based Intrusion Detectors. In: Daimi, K., Al Sadoon, A. (eds) Proceedings of the Second International Conference on Advances in Computing Research (ACR'24). ACR 2024. Lecture Notes in Networks and Systems, vol 956. Springer, Cham.URL: https://doi.org/10.1007/978-3-031-56950-0_21 (дата звернення: 23.10.2024).
3. Models - OpenAI API. *Open AI API*. URL: https://platform.openai.com/docs/models/gpt-3-5-turbo (дата звернення: 23.10.2024).
4. Korzynski, Pawel, et al. "Artificial intelligence prompt engineering as a new digital competence: Analysis of generative AI technologies such as ChatGPT." *Entrepreneurial Business and Economics Review* 11.3, 2023. С: 25-37 (дата звернення: 23.10.2024).

Якімов Олександр Павлович — студент групи 1БС-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sasa.jkimov@gmail.com

Войтович Олеся Петрівна — кандидат технічних наук, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет

Науковий керівник: ***Войтович Олеся Петрівна*** — кандидат технічних наук, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Yakimov Oleksandr Pavlovich — student of group 1BS-23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sasa.jkimov@gmail.com

Voytovych Olesya Petrivna — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Information Protection, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,

Scientific supervisor: Voytovych Olesya Petrivna — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Information Protection, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,

Є. Є. Стасюк

ВДОСКОНАЛЕНИЙ МЕТОД АУТЕНТИФІКАЦІЇ ШЛЯХОМ ДОДАТКОВОГО ШИФРУВАННЯ МАРКЕРУ ДОСТУПУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено аналіз існуючих методів аутентифікації, що дозволило дослідити їхні переваги та недоліки. На основі цього аналізу розроблено концепцію вдосконаленого методу аутентифікації, що підвищить безпеку та секретність користувачів у мережі інтернет.

Ключові слова*: аутентифікація, шифрування, маркер доступу.*

Abstract

An analysis of existing authentication methods was conducted, which allowed us to explore their advantages and disadvantages. Based on this analysis, a concept of an improved authentication method was developed, which will increase the security and privacy of users on the Internet.

Keywords*: authentication, encryption, access token..*

Вступ

Аутентифікація користувача це важлива складова в сучасній веб розробці. Кожен вебсайт, комп'ютерна програма чи телефонний застосунок мають різні методи для ідентифікації користувача після його авторизації. Це важлива складова таких проектів завдяки якій користувач не має вводити свої облікові дані при кожному запиту на сервер, достатньо, щоб клієнт запам'ятав маркер доступу та відправляв його з кожним авторизованим запитом.

В сучасному світі маркери доступу містять в собі не один ідентифікатор користувача з бази даних чи логін. В залежності від величини серверного додатку та його логіки у цьому маркері може бути багато різних даних користувача які, як правило, не використовують додаткового шифрування. Інформація, що міститься у цих маркерах доступу не дасть стороннім отримати доступ до профілів інших користувачів, але розкриє певні конфіденційні дані користувача.

У даній статті ми розглянемо як можна вдосконалити існуючі методи аутентифікації на прикладі JWT.

Основна частина

JSON Web Token – це відкритий стандарт маркеру доступу, який дозволяє передавати дані для аутентифікації між різними частинами застосунку. Зашифрований рядок поділяється на три частини. У першій частині закодовано алгоритм шифрування JWT. У наступній дані користувача. Остання частина являється підписом, який валідується, щоб підтвердити справжність маркеру, це єдина частина яка справді кодується таким чином, щоб не бути розшифрованою за межами застосунку. JWT зазвичай зашифровується за допомогою приватного ключа, в той час як публічний ключ лише дає змогу перевірити валідність маркеру доступу.

Вдосконаленням цього методу може слугувати додаткове шифрування маркеру перетворюючи його в рядок, що не можна швидко розшифрувати на відмінну від звичайного JWT. Для цього добре підходить алгоритм AES-256, який зашифровує та розшифровує масиви символів використовуючи ключ у форматі Base64.

При такій аутентифікації сервер буде виконувати додатковий крок для розшифрування маркеру доступу з звичайний JWT. Схематичну роботу серверу при аутентифікації зображено на рисунку 1. Як тільки запит з bearer token потрапляє на сервер, він намагається його розшифрувати. При невдалій спробі сервер повертає помилку до клієнта. В разі успіху сервер валідує JWT перевіряючи його час закінчення терміну дії та підпис. У разі виникнення помилок чи закінчення терміну дії маркеру сервер повертає відповідну помилку на клієнт. Якщо помилок не виникає, то сервер аутентифікує користувача за полем sub та продовжує виконувати запит.

Рисунок 1 – Схема роботи сервера при аутентифікації

Цей метод підходить для різних серверних застосунків і підвищить безпеку даних користувачів за допомогою шифрування конфіденційних даних та зберігання в секреті технологій аутентифікації, а саме JWT в цьому випадку.

Висновок

У цій статті було розглянуто вдосконалення популярних методі аутентифікації на основі JWT та алгоритму шифрування AES-256. Наведена схема роботи сервера при аутентифікації та описано головні принципи цього методу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Що таке автентифікація? [Електронний ресурс] // Microsoft – Режим доступу до ресурсу: https://www.microsoft.com/uk-ua/security/business/security-101/what-is-authentication.
2. Garfinkel S. Web Security, Privacy & Commerce / S. Garfinkel, G. Spafford., 2001. – (O\'Reilly Media, Inc.).
3. Authentication [Електронний ресурс] // TechTarget – Режим доступу до ресурсу: https://www.techtarget.com/searchsecurity/definition/authentication.
4. Алгрен М. Що таке шифрування AES-256 і як воно працює? [Електронний ресурс] / Метт Алгрен // WebSiteRating – Режим доступу до ресурсу: https://www.websiterating.com/uk/blog/cloud-storage/what-is-aes-256-encryption/.

Стасюк Євгеній Є. – студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: stasyuk5656@gmai.com.

Войцеховська Олена В. – кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки., Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vojcexovska.o.v@vntu.edu.ua.

Stasiuk Yevhenii Y. - student of group 1CI-23m, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:.stasyuk5656@gmai.com

Voitsekhovska Olena V. — Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor of the Computer Techniques Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vojcexovska.o.v@vntu.edu.ua

УДК 004.92(043.2)

В. О. Безруков
Н. В. Добровольська

МЕТОД КОХЕНА-САЗЕРЛЕНДА ДЛЯ ВІДСІКАННЯ ВІДРІЗКІВ У КОМП'ЮТЕРНІЙ ГРАФІЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій роботі розглядається метод Кохена-Сазерленда — один з найефективніших алгоритмів для відсікання відрізків у комп'ютерній графіці. Цей алгоритм використовується для визначення видимої частини відрізка, що розташована всередині заданого прямокутного вікна. Метод полягає в кодуванні кінцевих точок відрізка відповідно до їхнього розташування відносно меж вікна. Застосовуючи побітові операції "І" та "АБО", алгоритм встановлює, чи є відрізок повністю видимим, невидимим або частково видимим. У випадку часткової видимості обчислюються точки перетину відрізка з межами вікна для видалення невидимих частин. Метод Кохена-Сазерленда широко застосовується в комп'ютерній графіці, зокрема в 2D-іграх, графічних інтерфейсах та CAD-системах, де важливо ефективно обробляти графічні об'єкти в обмежених просторах.

Ключові слова: *метод Кохена-Сазерленда, відсікання відрізків, комп'ютерна графіка, побітові операції, видимість об'єктів, графічні алгоритми, системи автоматизованого проектування, 2D-графіка.*

Abstract

This paper discusses the Cohen-Sutherland method, one of the most effective algorithms for clipping segments in computer graphics. This algorithm is used to determine the visible part of a segment located inside a given rectangular window. The method consists in encoding the endpoints of the segment according to their location relative to the window borders. Using bitwise AND and OR operations, the algorithm determines whether the segment is fully visible, invisible, or partially visible. In the case of partial visibility, the intersection points of the segment with the window borders are calculated to remove the invisible parts. The Cohen-Sutherland method is widely used in computer graphics, including 2D games, GUIs, and CAD systems, where it is important to efficiently process graphical objects in limited spaces.

Translated with DeepL.com (free version)

Keywords: *Cohen-Sutherland method, segment clipping, computer graphics, bitwise operations, object visibility, graphic algorithms, computer-aided design systems, 2D graphics.*

Вступ

У сучасній комп'ютерній графіці однією з ключових задач є обробка графічних об'єктів, які можуть виходити за межі видимої області екрану або вікна. Для оптимізації візуалізації та зменшення обчислювального навантаження важливо відсікати частини графічних елементів, що не потрапляють у видиму зону. Це особливо актуально для 2D-графіки, яка використовується у відеоіграх, системах автоматизованого проектування та інших інтерактивних додатках, де ресурси обмежені. Метод Кохена-Сазерленда є класичним алгоритмом для відсікання відрізків у прямокутних областях. Завдяки ефективному використанню побітових операцій та методу кодування положення точок відносно меж вікна, алгоритм швидко визначає, чи є відрізок повністю видимим, повністю невидимим або частково видимим. Це дозволяє уникнути зайвих обчислень і прискорити процес рендерингу. У цій роботі буде розглянуто принцип роботи методу Кохена-Сазерленда, його основні етапи, а також особливості його використання в комп'ютерній графіці.

Використання методу Кохена-Сазерленда у відеоіграх

Метод Кохена-Сазерленда є ключовим алгоритмом у сфері відеоігор, який оптимізує відображення графічних об'єктів, дозволяючи швидко визначати, які з них виходять за межі видимого вікна. Це сприяє зменшенню обчислювальних витрат на рендеринг невидимих об'єктів, що, в свою чергу, підвищує загальну продуктивність гри. Алгоритм ефективно працює з динамічними сценами, що змінюються в реальному часі, і точно визначає, які частини об'єктів видимі, а які ні, що є важливим для фізичних взаємодій та анімацій. Метод також інтегрується в складні системи видимості, включаючи обмежувальні об'єкти та просторові розбиття, що додатково оптимізує процес рендерингу. У 2D-платформерах, таких як «Super Mario», він відсікає блоки, що виходять за межі екрана, тоді як у 3D-шутерах, таких як «Call of Duty», допомагає уникати рендерингу невидимих стін і підлоги, покращуючи загальний ігровий досвід. Отже, метод Кохена-Сазерленда є потужним інструментом для оптимізації комп'ютерної графіки в сучасних відеоіграх.

Використання методу Кохена-Сазерленда у графічних редакторах

Метод Кохена-Сазерленда широко використовується в графічних редакторах завдяки своїй ефективності в обробці та відображенні графічних елементів. Основна мета алгоритму полягає в відсікання невидимих частин об'єктів, які виходять за межі робочого вікна або області малювання. Це дозволяє зменшити навантаження на систему, оскільки невидимі елементи не потребують рендерингу, що, в свою чергу, підвищує швидкість роботи редактора. У графічних інтерфейсах користувача метод Кохена-Сазерленда сприяє забезпеченню плавності та швидкості малювання, особливо при обробці великої кількості об'єктів. Крім того, алгоритм може бути застосований для перевірки видимості під час зміни масштабу або обертання об'єктів, що дозволяє коректно відображати лише ті елементи, які відповідають новим умовам перегляду. У програмах для векторної графіки, таких як Adobe Illustrator, цей метод допомагає управляти складними формами та шляхами, запобігаючи рендерингу невидимих частин, що покращує загальну продуктивність.

Задача

Припустимо, у вас є 3 відрізки, заданих своїми кінцевими точками, які потрібно відобразити на екрані. Однак видиме вікно вашого графічного інтерфейсу має обмеження, задані прямокутником з координатами (xmin, ymin) = (2, 2) та (xmax, ymax) = (8, 6). Вам потрібно використати метод Кохена-Сазерленда для визначення, які з цих відрізків потрапляють у видиме вікно, а які з них слід відсікати. Які відрізки потрапляють у видиме вікно? Для відрізків, які частково потрапляють у вікно, визначте координати точок, що перетинають межі вікна.

Дано:

Відрізок 1: A(1, 3) до B(4, 5)

Відрізок 2: C(3, 1) до D(7, 4)

Відрізок 3: E(5, 5) до F(9, 3)

Код для відсікання: Для методу Кохена-Сазерленда ми використовуємо 4 бітові коди, щоб визначити позицію точки відносно видимого вікна. Коди визначаються за такими правилами:

-Ліво (1): $x < xmin$;

-Право (2): $x > xmax$;

-Вгору (4): $y > ymax$;

-Вниз (8): $y < ymin$.

Крок 1: Обчислимо коди для кожної точки відрізків.

Відрізок 1 (A(1, 3) до B(4, 5)):

A(1, 3): код = 1 (ліворуч)

B(4, 5): код = 0 (всередині)

Відповідь: Відрізок 1 частково видимий.

Відрізок 2 (C(3, 1) до D(7, 4)):

C(3, 1): код = 8 (вниз)

D(7, 4): код = 0 (всередині)
Відповідь: Відрізок 2 частково видимий.

Відрізок 3 (E(5, 5) до F(9, 3)):

E(5, 5): код = 0 (всередині)
F(9, 3): код = 2 (праворуч)
Відповідь: Відрізок 3 частково видимий.
Відрізок 1 (A(1, 3) до B(4, 5)):
Крок 2: Знайдемо точки перетворення для частково видимих відрізків.

1. Відсікання по лівій межі (xmin = 2):
Перетворена точка $P_y = 2$
Використовуємо рівняння відрізка:

$$x = x_0 + (x_1 - x_0) * \frac{(P_y - y_0)}{(y_1 - y_0)}$$

$$x = 3 + (7 - 3) * \frac{(2 - 1)}{(4 - 1)} = 3 + 4 * \frac{1}{3} = 3 + \frac{4}{3} = \frac{13}{3} \approx 4.33$$

Висновок
Відрізок 1 перетворюється з A(1, 3) до $P(2; \frac{11}{3})$ до B(4, 5).
Відрізок 2 перетворюється з C(3, 1) до $P(\frac{13}{3}; 2)$ до D(7;4)
Відрізок 3 (E(5, 5) до F(9, 3)) частково видимий, і точка перетворення розраховується аналогічно.

Висновки

Метод Кохена-Сазерленда є потужним і ефективним алгоритмом для відсікання відрізків у комп'ютерній графіці, що дозволяє оптимізувати процес рендерингу шляхом швидкого визначення видимості об'єктів у заданому вікні за допомогою побітового кодування кінцевих точок. Він особливо корисний у динамічних сценах, де об'єкти можуть змінювати своє положення або масштаб, оперативно обробляючи ці зміни. Застосування методу охоплює різні сфери, включаючи відеоігри, графічні редактори та системи автоматизованого проектування (CAD), що підтверджує його універсальність і важливість у сучасній комп'ютерній графіці. Метод покращує швидкість роботи графічних систем і підвищує загальний користувацький досвід, забезпечуючи плавність візуалізації та точність відображення. Таким чином, метод Кохена-Сазерленда є важливим інструментом для оптимізації графічних процесів, і його інтеграція з іншими алгоритмами видимості може забезпечити ще кращі результати в рендерингу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Фолі, Дж. Д., ван Дам, А., Фейнер, С. К., & Х'юз, Дж. Ф. Комп'ютерна графіка: принципи та практика. Київ: Видавництво "Освіта", 2005.
2. Козлов, С. В. Геометричні методи в комп'ютерній графіці. Київ: Видавництво "Техніка", 2015.
3. Дьяков, О. В. Алгоритми комп'ютерної графіки. Київ: Видавництво "Наукова думка", 2013.
4. Херн, Д., & Бейкер, М. П. Комп'ютерна графіка: версія С. Київ: Видавництво "Підручники і посібники", 2004.

Безруков Владислав Олександрович – студент групи 2КІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bezrukovvladyslav8578212@gmail.com

Науковий керівник: Добровольська Наталія Вікторівна – доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: dobr_n_v@vntu.edu.ua

Bezrukov Vladislav O. – students, 2CE-23B, Faculty of information Technologies and Computer Engeneering, Vinnytsa National Technical University, email: bezrukovvladyslav8578212@gmail.com

Supervisor: Dobrovolska Nataliia Viktorivna - Associate Professor, Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: dobr_n_v@vntu.edu.ua

УДК 004.8

М. Р. Ольхов

РОЗРОБКА МЕТОДУ ТА ПРОГРАМНОГО ЗАСОБУ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОГО ПЕРЕКЛАДУ ТЕКСТІВ У ВЕБ-ДОДАТКАХ НА ОСНОВІ НЕЙРОМЕРЕЖ

Вінницькій національний технічний університет

Анотація

Описано особливості методів та програмних засобів для автоматизованого перекладу текстів у веб-додатках. Наведено архітектури нейронних мереж, зокрема трансформери та механізми уваги, для покращення якості перекладу.

Ключові слова: автоматизований переклад, нейронні мережі, веб-додатки, машинний переклад, кешування.

Abstract

The features of methods and software tools for automated text translation in web applications are described. Neural network architectures, including transformers and attention mechanisms, are presented to improve translation quality.

Keywords: automated translation, neural networks, web applications, machine translation, caching.

Зростання обсягів текстової інформації зумовила необхідність впровадження методів автоматизованого їх перекладу. Проблема створюваного контенту в тому, що він доступний лише тому кругу лиць, які розуміють мову на якій була створена дана інформація. Фактично для індивідуально перекладу потрібно залучати відповідних фахівців та витрата певної кількості часу для точного перекладу з урахуванням контексту. З огляду на складність та кількість факторів, що впливають на точність та швидкість перекладу, стає очевидним потреба у використанні більш ефективних інструментів. Використання алгоритмів штучного інтелекту пропонує широкі можливості для перекладу відповідної інформації [1, 2]. Завдяки цим інструментам користувачам відкривається широкий спектр раніше недоступної або не коректно переведеної інформації.

Для забезпечення багатомовного інтерфейсу важливо мати надійні алгоритми, що здатні швидко й адекватно обробляти текстові дані. Використання методів глибокого навчання, зокрема нейронних мереж, значно підвищує точність перекладу, враховуючи контекст і стилістику.

Основні підходи та архітектури нейромереж

Для автоматизованого перекладу текстів у веб-додатках доцільно використовувати наступні нейромережеві моделі:

- Трансформер (Transformer) – одна з найпопулярніших архітектур для машинного перекладу, яка дозволяє ефективно працювати з контекстом великих текстових блоків. Це основа моделей, таких як BERT, GPT, та T5, що забезпечують високу точність і якість перекладу.
- Модель послідовність-послідовність (Seq2Seq) – широко використовується для перекладу коротких фраз і речень завдяки ефективному кодуванню та декодуванню тексту.
- Нейронні мережі з механізмом уваги (Attention Mechanism) – допомагають фокусуватися на релевантних частинах тексту, підвищуючи точність відтворення складних фраз та ідіом.

Розробка програмного забезпечення для інтеграції перекладів у веб-додатки

Для забезпечення швидкості та надійності автоматизованого перекладу веб-додатків пропонується наступна програмна архітектура:

- Використання OpenAI ChatGPT API – цей API забезпечує точний і швидкий переклад, що підходить для інтеграції в реальному часі [1].
- Механізм кешування в базі даних – дозволяє зберігати результати перекладів, що знижує навантаження на сервери та прискорює обробку повторюваних текстів.
- Оптимізація продуктивності – забезпечується шляхом розподіленої обробки текстів і мінімізації запитів до API, що значно покращує масштабованість рішення.

Автоматизований переклад текстів за допомогою нейромережевих підходів дозволяє підвищити якість перекладів та зменшити витрати на обслуговування багатомовних платформ. Запропонована

архітектура є ефективним інструментом для сучасних веб-додатків, що робить їх більш доступними для користувачів з різних мовних груп.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. OpenAI ChatGPT API [Електронний ресурс]. URL: https://openai.com/api
2. T5: Text-To-Text Transfer Transformer [Електронний ресурс]. URL: https://ai.googleblog.com/t5
3. Vaswani A., Shazeer N., Parmar N., et al. Attention Is All You Need. NeurIPS, 2017.

Ольхов Максим Русланович — студент групи 1ПІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: maxim45444@gmail.com.

Науковий керівник: **Ткаченко Олександр Миколайович** — к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет.

Olkhov Maksym — student of group 1PI-23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maxim45444@gmail.com

Academic supervisor: **Oleksandr Tkachenko** - PhD in Engineering, Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University

УДК [004.43:004.275](043.2)

М. М. Сахно
Н. В. Добровольська

Кластеризація та аналіз продуктивності програмного коду

Вінницький національний технічний університет

Анотація:
Кластеризація даних є важливою технікою для аналізу продуктивності програмного коду. Використовуючи методи кластеризації, можна виділити закономірності у продуктивності різних частин коду та виявити області, що потребують оптимізації. У цій роботі розглянуто застосування кластеризації для аналізу результатів тестування продуктивності, зокрема для оцінки ресурсомісткості та часу виконання різних функцій програми. Дослідження підходів, що включають застосування методу k-means та ієрархічної кластеризації, дозволяє запропонувати методики для групування функцій за їхніми параметрами продуктивності та оптимізувати код у відповідних групах.
Ключові слова: *кластеризація, аналіз продуктивності, оптимізація коду, метод k-means, ієрархічна кластеризація, продуктивність програм.*

Abstract:
Data clustering is a valuable technique for analyzing software performance. By applying clustering methods, patterns in the efficiency of different code segments can be identified, revealing areas for optimization. This study investigates clustering approaches for analyzing performance test results, particularly in terms of resource usage and execution time of various program functions. Research on k-means and hierarchical clustering provides methodologies to group functions based on performance metrics and optimize code within respective clusters.
Keywords: *clustering, performance analysis, code optimization, k-means method, hierarchical clustering, software efficiency.*

Вступ

Кластеризація даних є широко вживаною технікою для виявлення структури в даних, а також може бути корисною для аналізу продуктивності програмного коду. Зі зростанням складності програмних продуктів аналіз продуктивності та виявлення критичних ділянок коду є важливими задачами для покращення ефективності. Дана робота зосереджена на методах кластеризації для групування функцій коду за їхніми характеристиками продуктивності та аналізу продуктивності програмного забезпечення.

Методи та інструменти кластеризації

Алгоритми k-means та ієрархічної кластеризації застосовуються для групування функцій за параметрами продуктивності, такими як час виконання, використання пам'яті, частота викликів. Параметри кожної функції зберігаються у вигляді векторів, де значення кожного елемента представляє певний показник продуктивності.

Основною метою методу k-means є мінімізація сумарної відстані між об’єктами та центроїдами їхніх кластерів. Для кожної функції обчислюється середнє значення показників продуктивності:

$$J = \sum_{i=1}^{k} \sum_{x \in C_i} \|x - \mu_i\|^2$$

де:

- x - точка даних, що представляє продуктивність функції;
- C_i - кластер, до якого належить точка;
- μ_i - центроїд кластера C_i;
- J - функція втрат, яку мінімізують.

Ієрархічна кластеризація використовується для дослідження взаємозв'язків між функціями та їх впливу на продуктивність всієї програми. Ієрархічний підхід дозволяє побудувати деревоподібну структуру кластерів, яка допомагає визначити, які функції потребують спільної оптимізації. Формально, відстань між кластерами A і B визначається як:

$$d(A,B) = \min_{x \in A, y \in B} \|x - y\|$$

Де $d(A,B)$ - відстань між кластерами A і B, що дозволяє об'єднувати кластери з найбільш близькими функціями за характеристиками продуктивності.

Практичний аналіз продуктивності

Для аналізу продуктивності було розроблено програмний код для тестування різних функцій, зокрема обчислення факторіалів, сортування великих масивів та реверсування текстових рядків. Для кожної функції вимірювалися такі показники, як час виконання, використання пам'яті та кількість операцій введення-виведення.

Наприклад, функція сортування масиву мала значно більший час виконання у порівнянні з іншими функціями через обчислювальну складність алгоритму. Використовуючи метод k-means, було створено три кластери: функції з високою продуктивністю, функції із середньою продуктивністю та функції, що потребують оптимізації. Функції сортування масивів і складні обчислення факторіалів потрапили в кластер низької продуктивності, що вказує на необхідність оптимізації, наприклад, заміни алгоритму сортування на більш ефективний або застосування спеціальних структур даних.

Також було проведено додатковий аналіз коду за допомогою профілювальних інструментів для виявлення вузьких місць, що підтвердило результати кластеризації.

Переваги кластеризації для аналізу коду

Кластеризація дозволяє систематизувати великий обсяг даних продуктивності, що спрощує виявлення проблемних ділянок у програмі. Зокрема, метод k-means дозволяє швидко розподілити функції за продуктивністю та виокремити кластери для оптимізації, а ієрархічний підхід дає змогу ідентифікувати більш складні зв'язки між функціями.

Висновки

Кластеризація є ефективним інструментом для аналізу продуктивності програмного коду. Застосування методів k-means та ієрархічної кластеризації дозволяє групувати функції за параметрами продуктивності, що спрощує процес ідентифікації проблемних ділянок коду. Оптимізація на основі отриманих кластерів сприяє зменшенню витрат ресурсів та підвищенню ефективності програмного забезпечення.

На основі аналізу коду, проведеного у цій роботі, вдалося виокремити критичні ділянки, які найбільше впливають на продуктивність програми, і зосередити зусилля оптимізації на найбільш ресурсомістких функціях. Застосування кращих алгоритмів сортування, спеціалізованих структур даних та інших методів дозволило значно скоротити час виконання програми та зменшити навантаження на пам'ять. Результати підтверджують, що кластеризація є потужним інструментом для підвищення продуктивності програмного забезпечення, особливо у великих проектах, де важливо правильно пріоритезувати ресурси для оптимізації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Слободянюк, В. П. Методологія дослідження програмного забезпечення. – Львів: Вид-во ЛНУ імені Івана Франка, 2017. – 250 с.
2. Бакун, В. Я., Качан, А. А. Основи кластеризації даних. – Одеса: Одеський національний університет, 2015. – 180 с.
3. Волошин, Ю. В. Аналіз та оптимізація програмного забезпечення. – К.: Наукова думка, 2018. – 300 с.
4. Загребельний, М. І. Методи кластеризації та їх застосування. – Запоріжжя: Запорізький національний університет, 2019. – 220 с.
5. Сухомлин, О. В. Продуктивність програмного забезпечення: теорія та практика. – Київ: Видавництво "Академперіодика", 2020. – 260 с.

Сахно Михайло Миколайович – студент групи 2КІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sahnomihajlo51@gmail.com

Науковий керівник: **Добровольська Наталія Вікторівна** – доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: dobr_n_v@vntu.edu.ua

Sakhno Mykhailo M. - students, 2CE-23B, Faculity of information Technologies and Computer Engeneering, Vinnytsa National Technical University, email: sahnomihajlo51@gmail.com

Supervisor: **Dobrovolskaya Natalia Viktorivna -** Associate Professor at the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: dobr_n_v@vntu.edu.ua

УДК 004.9

Д. В. Черній
О. С. Городецька
Н. В. Добровольська

Інформаційна система обліку та підготовки добровольців територіальної оборони

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розроблено інформаційну систему обліку та підготовки добровольців територіальної оборони, яка дозволяє ефективно координувати та керувати процесом підготовки особового складу. Система передбачає функції реєстрації та авторизації з двофакторною автентифікацією, можливість перегляду та редагування профілю користувача, управління розкладом занять і подій, а також доступ до інформаційних матеріалів та оцінку роботи інших користувачів. Комп'ютерна реалізація системи побудована на клієнт-серверній архітектурі з використанням мови програмування PHP, бази даних MySQL, JavaScript (jQuery) та Bootstrap.
Ключові слова: інформаційна система, JavaScript (jQuery), PHP, MySQL.

Abstract
An information system for registration and training of territorial defense volunteers has been developed, which allows effective coordination and management of the personnel training process. The system provides registration and authorization functions with two-factor authentication, the ability to view and edit the user profile, manage the schedule of classes and events, as well as access to informational materials and evaluate the work of other users. The computer implementation of the system is built on a client-server architecture using the PHP programming language, MySQL database, JavaScript (jQuery) and Bootstrap.
Keywords: information system, JavaScript (jQuery), PHP, MySQL.

Вступ

Сучасний світ, особливо в умовах актуальних безпекових викликів, вимагає нових рішень у сфері організації та підготовки добровольців для територіальної оборони. Інформаційні технології надають широкі можливості для оптимізації навчання, координації та управління волонтерами. Використання інформаційних систем дозволяє не тільки полегшити процеси комунікації та організації, але й забезпечити більш ефективну підготовку, підвищуючи рівень готовності учасників до виконання завдань. Важливість створення такої інформаційної системи обумовлена необхідністю мобілізації громадян для оборонних потреб в умовах постійної загрози та динамічної ситуації у сфері національної безпеки.

Результати дослідження

У роботі було розроблено інформаційну систему для організації та підготовки добровольців територіальної оборони, яка забезпечує ефективну координацію, навчання та управління учасниками. На основі аналізу було запропоновану структурну схему інформаційної системи обліку та підготовки добровольців територіальної оборони, що наведена на рис. 1 та включає реєстрацію та авторизацію користувачів із двофакторною аутентифікацією, управління профілями, доступ до розкладів занять та подій, а також доступ до навчальних матеріалів. Функціональність інформаційної системи передбачає:

- реєстрацію та двофакторну аутентифікацію користувачів;
- перегляд та редагування профілю користувача;
- відображення розкладу занять та подій;
- надання доступу до інформаційних матеріалів;
- можливість оцінки роботи інших користувачів.

В інформаційній системі передбачено різні ролі користувача: добровольців, інструкторів, військову адміністрацію та адміністраторів, кожна з яких має унікальні функції та доступ до відповідних ресурсів системи.

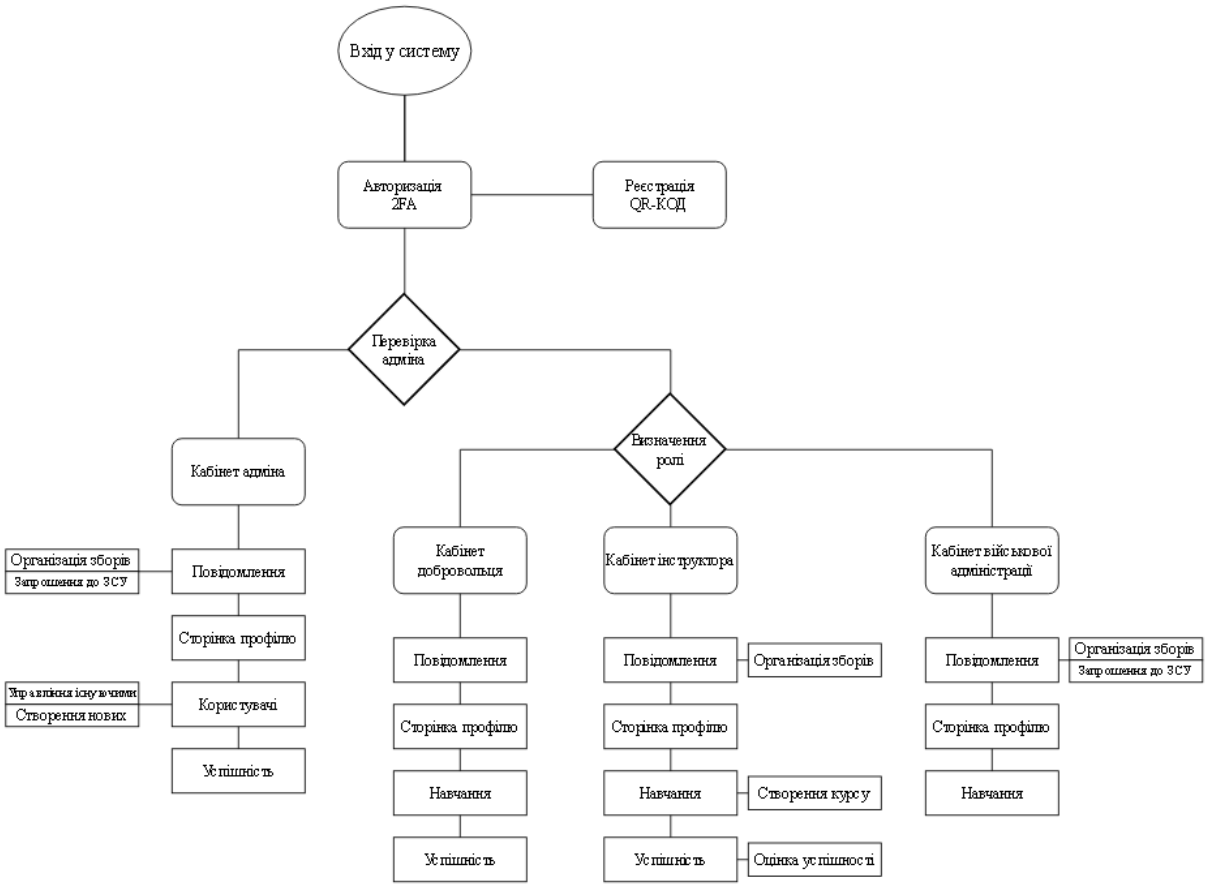

Рис. 1. Структурна схема інформаційної системи

Система була програмно реалізована у вигляді веб-додатку. Розглянуто архітектурні підходи до створення веб-додатку, їхні переваги та недоліки, та обрано клієнт-серверну архітектуру. Для створення серверної частини обрано мову програмування PHP та вебсервер Apache. Для створення клієнтської частини – HTML, CSS, JavaScript(jQuery) [1-4]. Також обгрунтовано вибір реляційної СУБД MySQL для реалізації проекту.

Застосунок розпочинає свою роботу з першої сторінки — АВТОРИЗАЦІЯ. На сторінці входу в систему користувач може увійти в свій особистий обліковий запис для підготовки добровольців територіальної оборони, введенням свого логіну та пароля. Якщо відповідний обліковий запис існує, користувач буде перенаправлений на сторінку авторизації 2FA (двофакторна авторизація). У випадку, якщо користувач не має облікового запису у системі, він може перейти на сторінку реєстрації.

Друга сторінка веб-додатку є сторінкою РЕЄСТРАЦІЇ, де користувачі мають можливість створити свій обліковий запис. На цій сторінці вони можуть ввести свої особисті дані, які необхідні для реєстрації, такі як ПІБ, логін, пароль та обрати роль під якою буде створений персональний профіль. Після успішної реєстрації користувач буде перенаправлений сторінку авторизації для входу в систему зі своїми новими обліковими даними.

Третя сторінка представляє собою сторінку 2FA QR-КОДУ де нові користувачі отримують свій QR-код, який вони мають відсканувати у Google Authenticator - додатку двоетапної автентифікації за допомогою Time-based One-time Password Algorithm (TOTP) та HMAC-based One-time Password Algorithm (HOTP) від Google LLC. За тим в програмі буде генеруватись 6-значний одноразовий пароль, який потрібно буде ввести після логіну та паролю на сторінці 2FA Авторизація для того щоб увійти у власний кабінет.

Сторінка 2FA АВТОРИЗАЦІЯ є 4 сторінкою застосунку та відповідає за захист облікового запису. На цій сторінці, користувач, повинен ввести одноразовий код з додатку “Google Authenticator”, який генерується після прив’язки до акаунту.

Наступною, 5 сторінкою є КАБІНЕТ, функціонал якого залежить від ролі (доброволець, інструктор, військова адміністрація та адміністратор), де сторінки можуть бути однаковими, але можливості користувачів різні.

6 сторінка — ПОВІДОМЛЕННЯ. Добровольці отримують сповіщення про військові збори від інструкторів, а вони в свою чергу їх назначають. А також солдати мають можливість отримати особисте повідомлення від військової адміністрації поповнити ряди ЗСУ, яке буде відображено на цій сторінці в особистих повідомленнях.

Сторінка 7 — ПРОФІЛЬ. Надає можливість поставити власну фотографію на аватар, змінити пароль та ПІБ облікового запису. Також відображає логін, роль на сайті та підрозділ до якого відноситься людина.

Сторінка 8 — НАВЧАННЯ. На цій сторінці, добровольці, отримують навчальний матеріал по дисциплінам в залежності від спеціальності до якої відносяться, а інструктори – додають матеріали та дисципліни як загальні так і спеціальні для конкретного підрозділу.

9 сторінка — це сторінка УСПІШНОСТІ добровольців, в якій вони бачать свої оцінки по дисциплінам та окремим темам, а інструктори – виставляють оцінки, в залежності, як солдат засвоїв матеріал чи продемонстрував практичні навички. Військова адміністрація та адмін мають змогу лише переглядати успішність всіх добровольців, та на основі цього приймати рішення надсилати запрошення до приєднання в лави ЗСУ чи ні.

10 сторінка виключно для адміністратора — КОРИСТУВАЧІ. Вигляд сторінки та функціонал наведено на рис. 2.

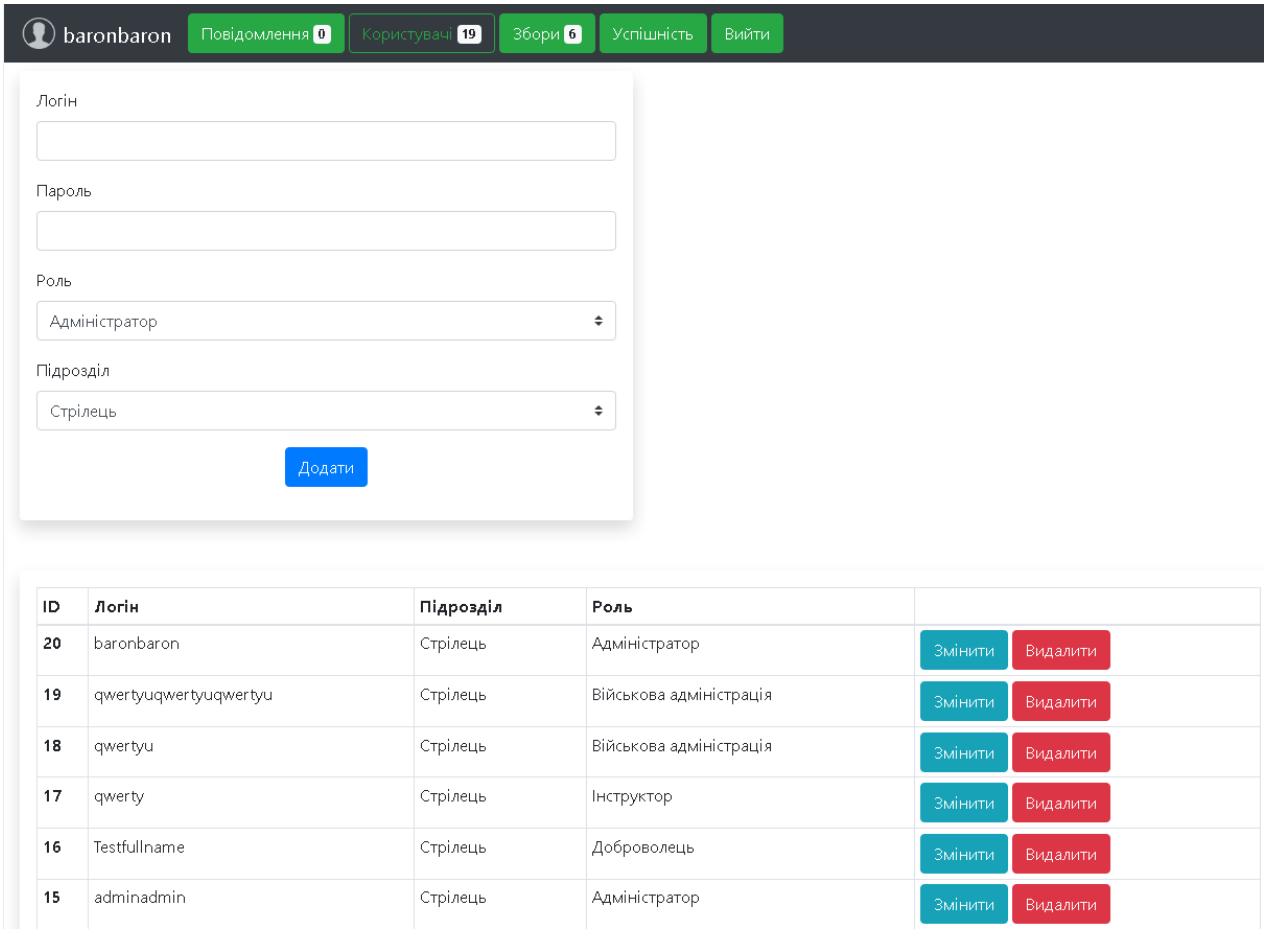

Рис. 2. Сторінка “Користувачі” та її функціонал

На сторінці КОРИСТУВАЧІ відображаються усі зареєстровані користувачі на сайті та функції управління ними, до яких входять: зміна ролі, зміна підрозділу та видалення профілю. Також є можливість створити обліковий запис з відповідною роллю.

Висновки

Розроблений вебдодаток для організації та підготовки добровольців територіальної оборони демонструє стабільну та ефективну роботу, забезпечуючи користувачам зручний доступ до інформаційних матеріалів, розкладу занять, профілю та функцій оцінки. Як можливе удосконалення, варто розглянути впровадження інтеграції з системою із залученням ШІ або нейромережі яка оцінювала б здобутки, навички, оцінки, базову освіту, психологічні, фізичні та професійні особливості рекрутерів і пропонувала б ту чи іншу військову спеціальність та рід військ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Javascript [електронний ресурс] // developer.mozilla — режим доступу до ресурсу: https://developer.mozilla.org/en-us/docs/web/javascript.

2. Jquery [електронний ресурс] // builtin — режим доступу до ресурсу: https://builtin.com/software-engineering-perspectives/jquery.

3. Bootstrap [електронний ресурс] // getbootstrap — режим доступу до ресурсу: https://getbootstrap.com.

4. Open server panel [електронний ресурс] // ospanel — режим доступу до ресурсу: https://ospanel.io.

5. Мартинюк , Т. , Войцеховська , О. , Городецька , О. і Рижков , А. 2024. Модуль інтеграції вебзастосунків із штучним інтелектом. Інформаційні технології та комп'ютерна інженерія. 59, 1 (Трав 2024), 5–12. DOI:https://doi.org/10.31649/1999-9941-2024-59-1-5-12.

Черній Дмитро Вікторович – студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e mail: hacker2001312@gmail.com.

Городецька Оксана Степанівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: horodecka.os@gmail.com.

Добровольська Наталія Вікторівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, Вінниця.

Chernii Dmytro – student of the 1KI-23m group, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hacker2001312@gmail.com.

Horodetska Oksana – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: horodecka.os@gmail.com.

Dobrovolska Nataliia – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 631.3

В. А. Шатайло
Н. О. Черневський

ЗАСТОСУВАННЯ ARDUINO ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ КОНТРОЛЮ ЗА МІКРОКЛІМАТОМ У АГРАРНОМУ СЕКТОРІ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У даній роботі розглянуто використання Arduino для автоматизації контролю мікроклімату в аграрному секторі, проаналізовано можливості й обмеження даної технології.

Ключові слова: Arduino, автоматизація, мікроклімат, аграрний сектор, сенсори, сільське господарство.

Abstract

This paper examines the use of Arduino for the automation of microclimate control in the agricultural sector, analyzes the possibilities and limitations of this technology.

Keywords: Arduino, automation, microclimate, agricultural sector, sensors, agriculture.

Вступ

Сучасне сільське господарство переживає справжню технологічну революцію. Із зростанням світового населення і збільшенням попиту на якісні харчові продукти фермери змушені шукати нові рішення для підвищення продуктивності та стабільності врожаїв. Традиційні методи не завжди справляються з викликами, пов'язаними зі зміною клімату, обмеженими ресурсами та потребою в економії. У таких умовах автоматизація, яку пропонують новітні технології, стає незамінною.

Огляд та аналіз

Сільське господарство сьогодні активно впроваджує нові технології для полегшення догляду за рослинами і тваринами та покращення врожайності. Одним із таких рішень є автоматичний контроль мікроклімату – умов навколишнього середовища, які впливають на ріст і здоров'я культур. Контроль мікроклімату включає в себе стеження за температурою, вологістю, освітленістю і рівнем вуглекислого газу (CO_2). Всі ці параметри мають велике значення для успішного вирощування рослин та утримання тварин. Для реалізації такого контролю можна використати платформу Arduino, яка дозволяє автоматизувати процеси моніторингу та підтримки оптимальних умов мікроклімату [1].

Arduino – це мікроконтролер, до якого можна підключити різні датчики для вимірювання умов довкілля. Завдяки своїй доступності й простоті він підходить як для малих, так і для середніх аграрних господарств. Наприклад, для контролю температури і вологості часто використовують датчик DHT22, який відрізняється високою точністю і доступною ціною. Якщо потрібно стежити за рівнем CO_2, то з цим впорається датчик MQ-135, а для контролю освітлення – датчик BH1750, що дозволяє підтримувати оптимальний рівень світла для рослин. Також популярний у сільському господарстві датчик вологості ґрунту FC-28 допомагає стежити за станом ґрунту, а термодатчик DS18B20 визначає температуру безпосередньо біля коренів рослин, що дає точну картину умов для їхнього розвитку [2].

Arduino легко програмується, тому можна налаштувати систему таким чином, щоб вона автоматично реагувала на зміни в умовах, вмикаючи або вимикаючи різне обладнання. Наприклад, якщо температура в теплиці перевищує норму, система може автоматично включити вентилятор для охолодження [3]. У випадку зниження вологості – активувати полив, а коли рівень освітлення стає недостатнім – додати підсвічування. Це зручно, адже автоматизація дозволяє підтримувати оптимальні умови без постійного нагляду з боку людини.

Встановлення такої системи на базі Arduino потребує небагато часу і є фінансово доступним. Вибір датчиків та обладнання залежить від того, які показники потрібно контролювати. Можна підключити температурні датчики, датчики вологості, CO_2 або освітленості, які забезпечуватимуть зчитування даних у режимі реального часу. Далі ці дані надходять на контролер Arduino, який аналізує інформацію і вирішує, коли необхідно активувати ті чи інші пристрої для підтримки комфортних умов. Система

також може бути підключена до Інтернету, завдяки чому можна дистанційно стежити за умовами через смартфон або комп'ютер, що додає ще більше зручності [4].

Перевага таких рішень не лише в простоті, а й у можливості зменшити витрати ресурсів. Автоматизація допомагає економити воду та електроенергію, знижуючи трудовитрати. Крім того, стабільні умови мікроклімату сприяють здоровому росту рослин і підвищенню врожайності. Завдяки доступності та можливості налаштувати систему під конкретні потреби, Arduino може стати надійним інструментом для сучасного сільського господарства. Його використання робить агробізнес стійкішим, продуктивнішим і менш залежним від погодних умов та інших зовнішніх чинників.

Висновки

Отже, використання Arduino для автоматизації контролю мікроклімату в аграрному секторі дає змогу фермерам ефективніше керувати умовами вирощування, знижуючи витрати на ресурси та трудовитрати. Ця технологія є доступною і гнучкою, дозволяє налаштувати систему під конкретні потреби та забезпечує стабільний розвиток рослин і підвищення врожайності. Водночас для великих господарств можуть знадобитися додаткові рішення через обмежену потужність платформи та потребу в регулярному обслуговуванні датчиків. Загалом, Arduino – надійний інструмент для покращення якості продукції та стабільності агробізнесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Автоматизована система контролю мікроклімату [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ela.kpi.ua/items/82d5963d-517e-4a9b-a6a7-bd8ce2be0d2c

2. Analyzing the efficiency of Arduino UNO microcontroller in monitoring and controlling the microclimatic parameters of greenhouse [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/379733470

3. Підвищення ефективності керування мікрокліматом в спорудах захищеного ґрунту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://krs.chmnu.edu.ua/jspui/handle/123456789/2932

4. Automated Microclimate Regulation in Agricultural Facilities Using the Air Curtain System [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.mdpi.com/1424-8220/21/24/8182

Шатайло В'ячеслав Андрійович — студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: viacheslavshatailo@gmail.com

Черневський Назар Олександрович — студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: chernevskijnazar@gmail.com

Shatailo Viacheslav Andriyovych — student of group 2SP-21b, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: viacheslavshatailo@gmail.com

Chernevskyi Nazar Oleksandrovich — student of group 2SP-21b, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: chernevskijnazar@gmail.com

УДК 005.7

A.O. Lavreniuk
N.P. Babiuk

PROJECT MANAGEMENT IN THE VIRTUAL ENVIRONMENT

Vinnytsia National Technical University

Анотація

У статті розглянуто зростаюче значення віртуального управління проектами, окреслено його переваги та виклики, а також запропоновано стратегії ефективного управління розрізненими командами в цифровому середовищі.

Ключові слова: управління проектами, віртуальні команди, віддалена робота, цифрова співпраця, командна комунікація, віртуальне лідерство.

Abstract

The article discusses the growing importance of virtual project management, outlines its benefits and challenges, and suggests strategies for effectively managing dispersed teams in a digital environment.

Keywords: project management, virtual teams, remote work, digital collaboration, team communication, virtual leadership.

Introduction

A project manager plays a crucial role in the successful planning and execution of various projects, acting as the central figure responsible for coordinating teams, managing resources, and ensuring that projects are completed on time and within budget. Their expertise ensures that all aspects of a project—from initiation and planning to execution and closure—are strategically managed to achieve the desired outcomes. Without effective project management, many projects risk delays, cost overruns, and misaligned objectives.

Recently, project management in the virtual environment has become increasingly popular for several reasons. First, the rise of remote work, driven by global events such as the COVID-19 pandemic, has made it essential for teams to collaborate digitally across different locations. Second, advances in technology, including the availability of powerful project management software and communication tools, have made virtual project management more efficient and accessible. Third, globalization has led to more distributed teams, with employees and stakeholders working from different regions and time zones [1].

Understanding how virtual project management works is essential, as it requires a unique set of skills and strategies to overcome challenges like communication barriers, time zone differences, and ensuring team engagement in a digital space. Project managers must adapt their leadership style, become proficient in using virtual collaboration tools, and focus on maintaining clear, consistent communication to keep the team aligned and productive.

Research results

The Project Management Institute (or PMI) states that a project manager needs to plan communications carefully to realize virtual team advantages and avoid the disadvantages. A virtual team is a group of people who work together on a project but are geographically dispersed and communicate using digital tools. The PMI recognizes four main advantages of a virtual team. A virtual team helps leverage special expertise from multiple locations. As members may be employed anywhere, the limitation of using only the local talent pool is removed. A virtual team incorporates employees working from home. This allows more opportunities for working with employees with disabilities or mobility issues. Such a team can also employ those unable to travel to the workplace. A virtual team also can help reduce the price of office space, travel, and other overhead expenditures that a physical workplace has to bear [2].

But virtual team has some of the disadvantages. A virtual team depends on the Internet and a computer to accomplish their work. Due to this, technology-related problems might prevent employees from working from home till the problem is fixed. Because of different time zones, virtual teams may face challenges in communication and be deprived of face-to-face interactions. Virtual teams may also struggle with cultural and language differences in addition to different work styles. Individuals may feel lonely and isolated while

working in virtual worlds and develop trust issues [3].

Managing a virtual team requires a unique set of abilities. A project manager must be aware of the "pitfalls" to avoid and the proactive steps to take. Projects where geographically dispersed teams adversely impact project management should be avoided. A virtual team's effectiveness is also less likely to increase due to project complexity. To effectively manage a team in a virtual environment, some things need to be done. Ensure thorough preparation to mitigate these built-in risks. Create a culture of trust by building relationships with team members and encouraging collaboration. Team members should be encouraged to share their ideas and feedback openly. Train employees and invest in technology. Provide team members with the resources and tools they need to operate efficiently. Also, provide assistance and training for utilizing project management software effectively. And, ensure that real-time support is available for virtual team members if they encounter problems [4].

Being consistently accessible to the team is necessary for a project manager to provide a source of guidance and leadership. Be inclusive. Regularly provide information and updates to your virtual team members to overcome any possible feelings of isolation. Define the project's vision. Ensure each member is aware of the objectives and advantages of the project. Develop a team charter outlining the purpose, goals, roles, responsibilities, and expectations of a team. Ensure roles and responsibilities are clearly defined and communicated. Leave no questions unanswered. Virtual teamwork environment requires people to be self-sufficient and self-motivated, with the support of their virtual team managers. When building teams, ensure hiring those who can work and thrive in a remote work setup [5].

Conclusions

A virtual team is a group of people who work together on a project but are geographically dispersed and communicate using digital tools. The advantages of a virtual team include: expertise from multiple locations, employees work from home, including employees with disabilities, and saving travel and office expenses. The disadvantages of a virtual team include: limited technology available, time zones, cultural and language difficulties, and employees feeling isolated. Several ways to effectively manage virtual teams including building trust across the virtual team, investing in technology and training, and being inclusive.

REFERENCES

1. Project Management in Virtual Workspaces. URL: https://www.pwc.pl/en/articles/project-management-in-virtual-workspaces.html
2. Managing Projects in a Matrix: A Guide to Virtual Project Tools. URL: https://www.linkedin.com/pulse/managing-projects-matrix-guide-virtual-project-tools-kortney-phillips/
3. Virtual Project Management: A Complete Guide. URL: https://plaky.com/blog/virtual-project-management
4. Virtual Project Management: How to Manage Remote Teams. URL: https://www.projectmanager.com/blog/virtual-project-management
5. Project Management in the Metaverse: Strategies for Success. URL: https://teamhub.com/blog/project-management-in-the-metaverse-strategies-for-success

Лавренюк Арсен Олександрович – студент групи 1ПІ–22б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e–mail: arsenlavreniuk@gmail.com.

Науковий керівник – ***Бабюк Наталя Петрівна***, кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: babiuk@vntu.edu.ua.

Lavreniuk Arsen Oleksandrovich – student of group 1PI-22b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: arsenlavreniuk@gmail.com.

Supervisor: ***Babiuk Natalia Petrivna***, Candidate of Engineering Sciences (Ph. D.), associate Professor at the Department of program engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: babiuk@vntu.edu.ua.

УДК 004.02

Суліма Ю. О.

Порівняння ефективності методів розв'язання задачі про перекриття набору точок мінімальною кількістю кіл

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Публікація присвячена дослідженню методів вирішення задачі про покриття набору точок мінімальною кількістю кіл заданого радіуса. Розглянуто практичне застосування цієї задачі та базові принципи підходу до її розв'язання. Також описано два алгоритми її розв'язку та оцінено їх складність.

Ключові слова: задача, набір точок, оптимальне покриття, коло, центр, покрита точка, зміщення, заданий радіус, крок, ефективність, складність, порівняння.

Abstract

The publication is devoted to the study of methods for solving the problem of covering a set of points of the minimum number of circles of a given radius. The practical application of this problem and the basic principles of the approach to its solution are considered. Two algorithms for its solution are also described and their complexity is evaluated.

Keywords: problem, point set, optimal coverage, circle, center, covered point, offset, given radius, step, efficiency, complexity, comparison.

Задача про покриття набору точок мінімальною кількістю кіл заданого радіуса полягає у тому, щоб розмістити кола заданого радіуса на площині так, щоб покрити всі точки, використовуючи якнайменше кіл. Основна складність полягає в тому, що залежно від конфігурації точок на площині існує безліч можливих варіантів розташування кіл, і обчислення оптимального покриття може бути дуже складним через велику кількість варіантів, які необхідно перевірити.

У реальному світі людство досить часто стикається із цією проблемою. Наприклад, ця задача постає перед операторами стільникового зв'язку, яким треба оптимально покрити територію передавачами так, щоб мінімізувати кількість веж і одночасно забезпечити максимальне покриттях[1]. Також, у контексті сьогодення, не можна не згадати військову справу. Щоденно військовослужбовці повинні розміщати наявні системи ППО, що мають фіксований радіус дії, таким чином, щоб перекрити якомога більше населених пунктів та важливих об'єктів. І таких прикладів можна навести безліч. Саме тому постає питання пошуку найбільш оптимального алгоритму розміщення кіл на площині, який був би компромісним у плані обчислювальної складності та ефективності.

Головним питанням у контексті розв'язку цієї задачі є вибір принципу, якому треба слідувати для розміщення центра кожного кола. Не існує формул, які б дозволили обчислити координати центра кола, яке перекриває одночасно більше, ніж три точки. (У тому випадку достатньо побудувати серединні перпендикуляри для відрізків між двома парами точок. Центр кола повинен знаходитися на перетині цих двох серединних перпендикулярів. А так як за умовою коло має фіксований радіус, то потрібно також перевірити, чи відстань від кожної з трьох точок до центра кола менша за його радіус або дорівнює йому[2]).

Саме тому необхідно шукати інші методи для розміщення центра кола, які б не залежали від кількості точок, які потенціально можна перекрити. Логічно припустити, що найбільш очевидним підходом є обчислення координат центра кола на основі середнього арифметичного координат точок. І справді, такий метод є дієвим, але лише для невеликого набору випадків конфігурацій точок. Це, наприклад, рівномірне розміщення точок в ряд, сіткою і т. д. Для всіх решти випадків ефективність такого підходу буде дуже низькою, адже умовна "середня арифметична точка" завжди буде значно зміщена у випадках, коли точки мають нерівномірний розподіл. Наприклад, якщо більшість точок скупчені в одній частині простору, а кілька точок знаходяться далеко, "середня точка" зміститься в напрямку щільної групи, нераціонально залишаючи далекі точки поза покриттям. Тому запропоновано розглянути два методи, які мають іншу концепцію побудови кіл.

Першим із розглянутих методів вирішення цієї задачі є поворот навколо точки. Алгоритм обирає довільну точку з набору. Ця точка розглядається як опорна для побудови кола. Далі відбувається

обертання потенційного кола навколо цієї фіксованої точки, подібно до того, як кільце обертається навколо гвіздка, забитого у стіну. Обертання виконується за заданим кроком, який має бути досить малим для забезпечення бажаного рівня точності. Цей крок визначає кут, на який зміщується центр кола на кожній ітерації. Зміщення відбувається за формулами:

- $dx = radius \times \cos(angle)$;
- $dy = radius \times sin(angle)$.

Після кожного такого повороту кола алгоритм перевіряє, скільки точок з непокритого набору лежать всередині нього, використовуючи метод для обчислення відстані від нового центру до кожної з непокритих точок. Якщо відстань менша або дорівнює радіусу, то точка вважається покритою. Коли коло здійснило повний оборот навколо фіксованої точки (360°), алгоритм вибирає ту позицію, в якій коло перекрило найбільшу кількість точок. Після вибору найкращого центру кола, покриті точки видаляються з набору непокритих, і алгоритм продовжує процес для нової непокритої точки, повторюючи процедуру до покриття всіх точок з набору. Метод повороту навколо точки має складність $O(n^3)$, що зумовлено перебором кожної непокритої точки з набору, проходом по решті точкам (які є непокритими), та перевіркою покриття для кожної з них.

Другим методом для порівняння став метод “замітаючого кола”. В основі цього методу лежить прохід уявного кола по всій площині з невеликим кроком. Для кожного можливого центру кола алгоритм перевіряє, які з непокритих точок потрапляють всередину кола. Це здійснюється шляхом обчислення відстані від його центра до кожної з непокритих точок. Якщо відстань менша або дорівнює радіусу кола, точка вважається покритою. Алгоритм порівнює кількість точок, покритих цим колом, з максимальним значенням, яке вдалося отримати в попередніх позиціях. Після того, як це коло пройде всю зону, воно буде побудоване в тому місці, де перекриє найбільшу кількість точок. Складність цього алгоритму можна оцінити як $O(n^2)$. Очевидно, що швидкість його виконання напряму залежить від розмірів зони та вибору кроку проходження.

У таблиці 1 наведено результати роботи цих алгоритмів для кіл радіусом 150 пікселів на зоні розміром 1800×1800 пікселів при хаотичному розміщенні точок.

Таблиця 1. Порівняння результатів роботи запропонованих алгоритмів

	Поворот навколо точки	Метод “замітаючого кола”
Кількість точок	Кількість кіл / Час, с	
50	18 / 0,089	17 / 16,54
150	34 / 0,53	34 / 87,1
350	47 / 3,1	47 / 246,53
500	52 / 8,25	53 / 451,17
1000	61 / 35,4	59 / 1172,51
2000	72 / 234,6	71 / 2279,79

Відповідно до цього можна зробити висновок, що алгоритм повороту навколо точки є більш доцільним, ніж метод “замітаючого кола”, адже результати його роботи майже не відрізняються від результатів роботи другого алгоритму, проте час виконання значно менший. Низьку швидкість роботи методу “замітаючого кола” можна пояснити доволі значними розмірами робочої зони. Саме тому зменшити час його роботи можна або зменшивши робочу зону, або збільшивши значення кроку проходження, що вплине на його ефективність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Інтернет за містом - у селі, на дачі, у приватному будинку [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.4g.kiev.ua/ua/blog/internet-za-gorodom (дата звернення: 12.10.2024). – Назва з екрана.

2. How to Draw a Circle Given Three Points [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.wikihow.com/Draw-a-Circle-Given-Three-Points (дата звернення: 06.10.2024). – Назва з екрана.

Суліма Юрій Олександрович – студент групи 5ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: yurijsulima876@gmail.com

Науковий керівник: ***Ткаченко Олександр Миколайович*** — к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет.

Sulima Yurii O. – Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yurijsulima876@gmail.com

Supervisor: ***Oleksandr Tkachenko*** — Cand. Sc. (Eng.), assistant professor of the Software Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, alextk1960@gmail.com.

УДК 004.02

МАРЧИШИН І. А.

ПОРІВНЯННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ АЛГОРИТМІВ ХЕШУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У роботі проаналізовано ефективність алгоритмів хешування.
Ключові слова: алгоритми, хешування, ефективність, SHA-1, SHA-256.

Abstract
This research thesis analyzes the effectiveness of hashing algorithms.
Keywords: algorithms, hashing, efficiency, SHA-1, SHA-256.

Вступ

Наразі, в сучасному світі криптографії та кібербезпеки, є доволі багато різних алгоритмів хешування, кожен з яких відрізняється своєю ефективністю, стійкістю до колізій та об'ємами даних, з якими вони можуть працювати. Ці алгоритми використовуються для різних потреб: від побудови унікальних ідентифікаторів [1] для наборів даних до зберігання паролів у системах захисту [1]. У цій роботі, на практиці, проаналізовано ефективність двох алгоритмів хешування, а саме: SHA-1 [1] та SHA-256 [2].

Аналіз роботи алгоритмів

За для перевірки ефективності та стійкості алгоритмів SHA-1 та SHA-256, було проведено експерименти, реалізовані за допомогою мови програмування Python. Було використано кілька різних розмірів хеш-таблиць та рівнів заповнення, щоб оцінити результати роботи кожного алгоритму та виявити можливі колізії. Отримані результати представлені в порівняльній таблиці та відображені на графіку.

Таблиця 1. Порівняльна таблиця експериментальних даних та результатів експериметну

Розмір таблиці	Коефіцієнт заповнення (%)	Колізії SHA-1	Колізії SHA-256
100.000	50	0	0
300.000	90	1	1
550.000	90	1	0
650.000	100	3	0
1.000.000	100	4	2
1.500.000	100	9	4
1.800.000	100	10	5

Варто зазначити, що наведені результати є лише експериментальними і слугують для загального порівняння алгоритмів. Вони можуть варіюватися при кожному виконанні тесту. Різні генерації випадкових даних можуть призводити до різних результатів, тому не можна гарантувати однакові показники колізій для кожного запуску програми.

На наведеному нижче графіку (рис. 1) відображено результати тестування виникнення колізій для алгоритмів хешування SHA-1 та SHA-256 при різних розмірах хеш-таблиці та коефіцієнтах заповнення.

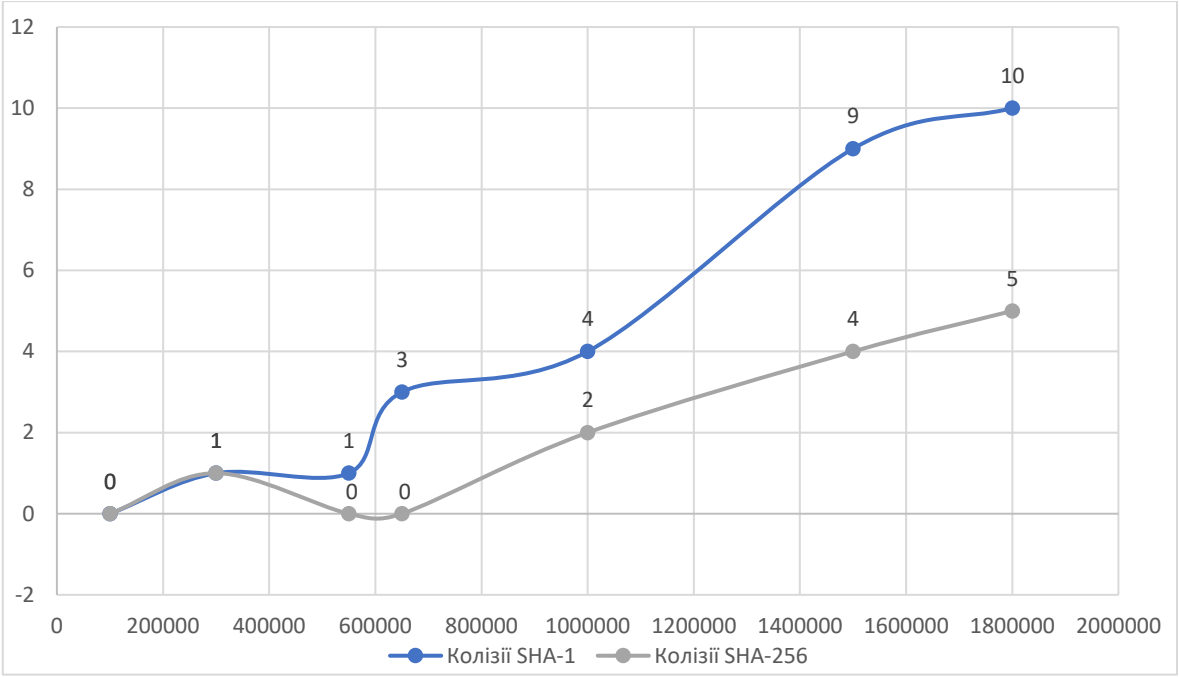

Рис. 1. Графічне відображення виникнення колізій у алгоритмах хешування SHA-1 та SHA-256

На графіку можна побачити, що при заповненні таблиць на 50% колізії відсутні для обох алгоритмів. Однак, при збільшенні заповнення до 90% та 100%, кількість колізій починає зростати. Наприклад, для таблиці розміром у 650.000 записів при повному заповненні алгоритм SHA-1 генерує 3 колізії, тоді як SHA-256 не створює жодної. При розмірах таблиць 1.000.000 і більше, видно, що обидва алгоритми починають генерувати колізії, але SHA-256 залишається більш ефективним.

Висновки

У результаті порівняння алгоритмів хешування SHA-1 та SHA-256 продемонстровано, що SHA-256 є більш надійним, демонструючи меншу кількість колізій при різних розмірах хеш-таблиць та рівнях заповнення. Це робить SHA-256 кращим вибором для застосувань, де потрібна висока криптографічна стійкість та мінімізація колізій, але потрібно враховувати, що все залежить від конкретних потреб та ситуацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Wikipedia. “SHA-1” [https://uk.wikipedia.org/wiki/SHA-1]
2. Wikipedia. “SHA-2” [https://uk.wikipedia.org/wiki/SHA-2]

Марчишин Іван Андрійович — студент групи 5ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: onemarc0101@gmail.com

Marchyshyn Ivan A. — Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: onemarc0101@gmail.com

Ткаченко Олександр Миколайович — к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет.

Oleksandr Tkachenko — Cand. Sc. (Eng.), assistant professor of the Software Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, alextk1960@gmail.com.

УДК 004.051

Н. В. Добровольська
В. А. Кушнір

МЕТОД І ЗАСОБИ ВІДСЛІДКОВУВАННЯ ОБ'ЄКТІВ НА ВІДЕО В РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У даній роботі розглянуто підходи до створення системи відстеження об'єктів на відео в реальному, обґрунтовано вибір методів виявлення та відстеження, а також обґрунтовано їх актуальність.
Ключові слова: *відстеження об'єктів, штучний інтелект, YOLO, Kalman Filter.*

Abstract:
This paper examines approaches to creating a real-time video object tracking system, substantiates the choice of detection and tracking methods, and also substantiates their relevance.
Keywords: *object tracking, artificial intelligence, YOLO, Kalman Filter.*

Вступ

Забезпечення автоматичного відслідковування об'єктів на відео в реальному часі є важливим завданням у різних сферах, таких як відеоспостереження, охоронні системи та аналіз поведінки об'єктів. Одним з ефективних підходів є застосування технологій штучного інтелекту для автоматичного розпізнавання об'єктів і їх точного відстеження.

Сучасні алгоритми, такі як YOLO (You Only Look Once) для швидкого виявлення та Kalman Filter для прогнозування руху, забезпечують необхідну точність та швидкість для задач відслідковування у реальному часі.

Метою даної роботи є розробка та дослідження програмних модулів для ефективного відслідковування об'єктів на відео в умовах реального часу.

Результати дослідження

Розроблена система відслідковування об'єктів на відео в реальному часі складається з низки високотехнологічних модулів, кожен з яких забезпечує надійне й точне виявлення та відстеження об'єктів у динамічному середовищі. Основу системи становить поєднання нейронної мережі YOLO для виявлення об'єктів та алгоритму Kalman Filter для їх відстеження. Це забезпечує комплексну обробку відео, яка здатна не тільки розпізнавати об'єкти, але й будувати їх траєкторію з прогнозуванням майбутнього положення, навіть у разі короткочасного зникнення з кадру.

У роботі YOLO виконує глибокий аналіз зображення шляхом його поділу на сітку, в кожній комірці якої розраховується ймовірність появи певного об'єкта та координати рамки. Це забезпечує ефективний компроміс між точністю і швидкістю, що є ключовим для роботи в реальному часі. Використовувана версія YOLO була адаптована для роботи з військовими об'єктами, завдяки чому вдалося досягти високого рівня точності в класифікації таких специфічних категорій, як танки, бронетехніка, гелікоптери тощо. Під час навчання YOLO використовувались спеціально підготовлені та аугментовані набори зображень, що підвищило адаптивність системи до різних умов зйомки, таких як зміна освітлення, варіативність ракурсів та фонових деталей.

Для відстеження об'єктів Kalman Filter використовує модель руху, яка враховує як поточні координати, так і швидкість зміни положення об'єкта. Зокрема, Kalman Filter обробляє серію послідовних вимірювань для зменшення випадкових похибок, забезпечуючи стабільну і плавну траєкторію руху об'єктів. Додатково реалізована можливість динамічної адаптації перехідної матриці (transition matrix) фільтра залежно від швидкості об'єкта, що дозволяє точно обробляти як повільні, так і швидкі зміни руху.

Однією з унікальних особливостей системи є динамічна адаптація порогу виявлення, що базується на аналізі рівня освітленості кадру. Використання алгоритмів обробки зображень дозволяє системі

вимірювати середній рівень яскравості кожного кадру і відповідно коригувати поріг детекції YOLO. Наприклад, у разі недостатнього освітлення поріг знижується, що дозволяє зберігати точність і ефективність навіть в умовах слабкого освітлення. Це рішення особливо важливе для задач відстеження у непередбачуваних і змінних умовах, де інтенсивність освітлення може значно коливатися.

Для забезпечення стабільної роботи і відстеження в складних умовах також реалізовано механізм буферизації даних об'єктів. Це дозволяє зберігати попередні координати і траєкторії об'єктів, завдяки чому система може обробляти випадкові перешкоди та короткочасні втрати видимості. Буферизація інтегрована з Kalman Filter, що дозволяє на основі минулих позицій відновлювати траєкторію об'єкта і прогнозувати його поточне положення.

Розроблена система підтримує можливість відображення кількох об'єктів одночасно та їх ідентифікацію за класом, що дозволяє оператору отримувати повний звіт про ситуацію в режимі реального часу. У підсумку, поєднання YOLO, Kalman Filter і динамічної адаптації порогу детекції формує комплексний інструмент для високоточних і стабільних задач відслідковування об'єктів на відео.

Висновки

Досліджено актуальність актуальність застосування алгоритмів YOLO та Kalman Filter для побудови системи відслідковування об'єктів на відео в реальному часі. Розглянуто переваги використання динамічної адаптації порогу виявлення об'єктів, що дозволяє системі стабільно функціонувати в умовах різноманітного освітлення, а також важливість аугментації даних під час навчання моделі для підвищення точності детекції в умовах мінливого середовища. Розроблений програмний модуль забезпечує надійне виявлення та відстеження об'єктів у режимі реального часу завдяки стабілізації траєкторій, що є важливим для подальшого використання в системах автоматичного моніторингу та аналізу, де точність і стабільність роботи є критично важливими параметрами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Redmon, J., Divvala, S., Girshick, R., & Farhadi, A. (2016). You Only Look Once: Unified Real-Time Object Detection. Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition (CVPR).
2. Іваненко, А. О., & Лисенко, Т. В. (2022). Використання технологій штучного інтелекту для відслідковування об'єктів. Наукові записки Національного університету «Остромад».

Науковий керівник: **Добровольська Наталія Вікторівна** — к. пед. н., доц. каф., Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Кушнір Володимир Анатолійович — студент факультету інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії групи 2КІ-23м, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Supervisor: **Dobrovolska Nataliya V.** — k. ped. Ph.D., Assoc. Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Kushnir Volodymyr A. — student of the Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, group 2KI-23m, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.7

А. В. Шпикуляк

ОГЛЯД ТА АНАЛІЗ РОБОТИ ПРОГРАМНО-КЕРОВАНИХ МЕРЕЖ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті представлено огляд програмно-керованих мереж (SDN) як сучасного підходу до управління мережевими інфраструктурами. Розглянуто основні переваги SDN, зокрема їхню гнучкість, централізацію управління та підвищений рівень безпеки.

Ключові слова: Програмно-керовані мережі, SDN, централізація управління, оптимізація ресурсів, безпека мережі, гнучкість мережевої інфраструктури.

Abstract

The article presents an overview of software-managed networks (SDN) as a modern approach to managing network infrastructures. The main advantages of SDN are considered, including their flexibility, centralization of management and increased level of security.

Keywords: Software-defined networks, SDN, management centralization, resource optimization, network security, network infrastructure flexibility.

Вступ

Програмно-керовані мережі (SDN) – це архітектурний підхід, що дозволяє IT-фахівцям керувати та контролювати мережі за допомогою різних інструментів та програм. Ці інструменти надають можливість налаштовувати інтелектуальні та централізовані мережеві інфраструктури за допомогою різноманітних методів. Архітектура SDN спроектована так, щоб безперешкодно працювати з іншими системами, маршрутизаторами чи комутаторами, незалежно від їхнього виробника.

У SDN-мережах важливо здійснювати моніторинг, щоб забезпечити кращу видимість та контроль над мережею. Технології SDN дозволяють IT-експертам оптимізувати системи та швидко виявляти проблеми, такі як затримки в мережі. Це допомагає аналізувати поведінку та трафік у мережах, щоб в режимі реального часу виявляти та нейтралізувати загрози.

Результати огляду

Сучасні мережі працюють на основі складних з'єднань, що поєднують різноманітні пристрої та системи. Комп’ютери та інші гаджети підключаються через хмарні технології, що дозволяє працювати віддалено та зберігати дані в хмарі. Такі мережі мають забезпечувати обмін даними в режимі реального часу та обробляти великі обсяги інформації.

Модель SDN ідеально підходить для великих і складних мереж, яким важливо забезпечити безперервну роботу. Завдяки SDN програмісти можуть оперативно перенаправляти мережеві потоки. Переваг у програмно-керованих мереж безліч.

Однією з основних переваг програмно-керованих мереж (SDN) є їхня гнучкість та адаптивність. Динамічність SDN дозволяє IT-фахівцям швидко змінювати мережеві налаштування для оптимізації, враховуючи потреби компанії. Вся система централізується, що дозволяє вносити зміни в режимі реального часу.

SDN дає можливість швидко адаптуватися до мінливих онлайн-патернів та вимог бізнесу. Гнучкість SDN особливо цінна для масштабованих рішень, адже вона забезпечує ефективність навіть у великих мережах. Ця інфраструктура стає важливим ресурсом для компаній, що використовують віртуальні мережі та хмарні сервіси, які традиційні системи не можуть повноцінно підтримувати.

IT-фахівці додають рівні SDN до мереж, щоб отримати кращу видимість та контроль над трафіком. Ця технологія забезпечує централізований огляд системи, що сприяє посиленню безпеки мережі. Адміністратори систем безпеки використовують SDN для швидкого виявлення та реагування на потенційні загрози.

Це допомагає знизити ризик атак та підвищує стійкість системи до загроз. Застосування SDN дає змогу сегментувати мережу на мікрорівні, ізолюючи робочі навантаження. Мета сегментації — зменшити можливість поширення атак у мережі.

Програмно-керовані мережі дозволяють компаніям ефективніше використовувати свої мережеві ресурси. Завдяки підвищенню ефективності операцій бізнес заощаджує значні кошти. Протоколи SDN підтримують автоматизацію, яка знижує потребу в ручному налаштуванні системи. Це зменшує

кількість помилок та підвищує продуктивність мережі. Популярність даної технології зростає завдяки її динамічності, що сприяє оптимізації розподілу ресурсів і пропускної здатності. У довгостроковій перспективі компанії зберігають ефективну вартісну та ресурсну інфраструктуру в інтернеті.[1]

Висновки

SDN є перспективним рішенням для ефективного управління сучасними мережевими інфраструктурами, забезпечуючи гнучкість, централізацію та покращену видимість мережі. Вони дозволяють швидко адаптуватися до змін потреб бізнесу, підвищувати рівень безпеки та оптимізувати використання ресурсів. Ця технологія стає важливим інструментом для компаній, що прагнуть підвищити продуктивність та знизити витрати на підтримку інфраструктури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Software Defined Networking (SDNs) – Benefits, Challenges & Applications [Електронний ресурс]. - Режим доступу URL: https://deliveredsocial.com/software-defined-networking-sdns-benefits-challenges-applications/
2. Kim, H., Feamster, N., & McKeown, N. (2008). Improving network management with software defined networking. IEEE Communications Magazine, 51(2), 114-119.
3. Кривуца,Стеклов&Беркман.(2007).Управління телекомунікаціями із застосуванням новітніх технологій.

Шпикуляк Андрій Віталійович – студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: andrii.sk2003@gmail.com

Shpykuliak Andrii Vitaliiovych - student of group 2SP-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: andrii.sk2003@gmail.com

УДК 004.056.53

Я. І. Насталенко

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕЖИМІВ БЛОКОВОГО ШИФРУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *В доповіді проведено аналіз режимів блокового шифрування та наведено порівняльну характеристику їх особливостей. Розглянуто відомі та найбільш поширені режими, визначено їх вразливості та недоліки. Зазначено вагомий недолік для сучасних систем та великих об'ємів інформації.*

Ключові слова: *шифрування, режим блокового шифрування, конфіденційність, цілісність, гнучкість.*

Abstract*: The report analyzes the modes of block encryption and provides a comparative description of their features. The well-known and most common modes are considered, their vulnerabilities and shortcomings are identified. A significant drawback for modern systems and large amounts of information is noted.*

Keywords*: encryption, block encryption mode, confidentiality, integrity, flexibility.*

Вступ

Обробка великих обсягів інформації вже значний час викликає дискусії та питання економії ресурсів. Абсолютна більшість даних у інформаційних системах потребує конфіденційності, саме тому використовується шифрування для її забезпечення. Оскільки обсяги даних, як правило, є доволі масивними і перевищують стандартні розміри блоку для шифрування, використовуються режими блокового шифрування, які дозволяють шифрувати дані частинами. Проте за сучасними тенденціями дані все частіше змінюються і потребують повторної обробки, що за використання певних режимів блокового шифрування забирає забагато ресурсів, зокрема такого цінного, як час.

Саме тому метою роботи є покращення захищеності шляхом дослідження показників ефективності режимів блокового шифрування у розрізі їх застосування під час шифрування для даних, що постійно змінюються.

Результати дослідження

Шифрування може бути симетричним та асиметричним, різниця у особливостях ключів: для симетричного використовується один приватний ключ для шифрування та розшифрування, а для асиметричного використовується два різних – публічний та приватний відповідно для обох процесів [1]. Для симетричного використовуються блочні шифри, які у свою чергу використовуються у режимах шифрування, які розглядаються.

Загалом є шість видів блокового шифрування:

- електронна книга кодів (ECB, Electronic Codebook) [2];
- ланцюгування шифроблоків (CBC, Cipher Block Chaining) [3];
- ланцюгування шифроблоків із поширенням (PCBC, Propagating Cipher Block Chaining) [4];
- зворотній зв'язок по шифротексту (CFB, Cipher Feedback) [2];
- зворотній зв'язок по виходу (OFB, Output Feedback) [5];
- лічильник (CTR, Counter Mode) [6].

Режим ECB є найпростішим способом шифрування. У цьому режимі повідомлення розбивається на блоки, кожен з яких шифрується окремо, що створює серйозний недолік — однакові блоки тексту перетворюються на ідентичні блоки шифротексту, що утворює видимий шаблон. Через це ECB не рекомендують для використання у криптографічних протоколах [1].

CBC працює шляхом XOR між відкритим текстом і попереднім зашифрованим блоком, завдяки чому кожен наступний блок залежить від попередніх, на відміну від режиму електронної книги кодів. Але для розшифрування одного блоку потрібно опрацювати всі попередні. Це один із найпоширеніших режимів у сучасних протоколах, але його недолік у послідовності виконання, що сповільнює обробку,

оскільки не дозволяє реалізувати повною мірою паралелізацію, а також вимагає повторного проходження даними у випадку зміни якоїсь частини [7].

Ланцюгування шифроблоків із поширенням є модифікацією CBC і створює додаткову залежність між блоками, оскільки додає XOR із попереднім відкритим текстом. Це ускладнює маніпуляції з наступними блоками при незначних змінах у тексті. Проте через чутливість до помилок і нижчий рівень безпеки PCBC не настільки поширений і був вилучений із протоколу Kerberos 4 [8].

CFB базується на механізмі зворотного зв'язку за шифротекстом, де шифрування починається із вектора ініціалізації, який поєднується шляхом застосування операції XOR з блоком відкритого тексту. Цей режим зручний для потокового шифрування і маскує ідентичні блоки, роблячи їх різними у шифротексті. Однак, CFB також чутливий до помилок: збій в одному блоці може вплинути на наступні.

Режим OFB, як і CFB, перетворює блочний шифр у потоковий, але тут замість шифротексту для зворотного зв'язку використовується результат попереднього шифрування. Це дозволяє уникнути ланцюгових помилок, оскільки помилка в одному блоці не впливає на інші. OFB забезпечує високу швидкість і дозволяє паралельну обробку даних, але повторне використання вектора ініціалізації може спричинити вразливість до криптографічного аналізу.

Режим CTR також перетворює блочний шифр у потоковий, використовуючи лічильник як основу. Завдяки високій продуктивності і простоті реалізації, CTR часто застосовується для потокового шифрування. Він не поширює помилки: навіть якщо шифротекст пошкоджений, це не вплине на наступні блоки. Водночас кожне шифрування повинно використовувати унікальний лічильник, і бажано застосовувати автентифікацію, щоб запобігти спотворенню шифротексту.

Для зручності варто винести характеристики всіх режимів у таблицю.

Таблиця 1 – Порівняльна характеристика режимів блокового шифрування

Режим	Характеристика	Швидкість	Повторна обробка при внесенні змін у дані	Переваги	Вразливості
ECB	Окреме шифрування блоків	Висока	-	Простий	Легко виявити шаблони
CBC	XOR з попереднім шифроблоком	Помірна	+	Приховує шаблони	Послідовний, поширення помилок
PCBC	Додатковий XOR з попереднім текстом	Низька	+	Зв'язок між блоками	Чутливий до помилок
CFB	Зворотній зв'язок за шифротекстом	Помірна	+/- (вплив на наступні блоки)	Потоковий, маскує блоки	Поширення помилок
OFB	Зворотній зв'язок по виходу	Висока	-	Потоковий, стійкий до помилок	Вразливий до повтору IV, відсутність автентифікації
CTR	Лічильник для кожного блоку	Висока	-	Швидкий, підтримує паралельність	Чутливий до атак без автентифікації

Загальною вразливістю всіх розглянутих режимів блокового шифрування є їх мала ефективність при потребі повторної обробки даних, особливо великих обсягів, що спричиняє також низький рівень гнучкості. Також можна помітити, що кожен наступний режим вирішує проблеми та вразливості попередніх, породжуючи нові. Тобто режими ECB, CTR та OFB теоретично можуть підійти для ефективної обробки даних, що часто змінюються, оскільки не потребують повторної обробки при внесенні змін. Проте, ECB має занадто вагому вразливість – йому характерна поява шаблонів, що дуже легко виявляються, в свою чергу OFB вирішує цю проблему за рахунок зворотного зв'язку між блоками, але також має вразливість – він не підтримує автентифікацію, тобто якщо блок підмінили, це не буде вчасно помічено. Також він є вразливим до атак на повторення вектору ініціалізації. Режим лічильника вирішує цю проблему, але також є доволі вразливим та потребує використання додаткових

ресурсів: потрібно завжди використовувати унікальні лічильники та додаткову автентифікацію. Тобто ці режими також не підходять для обробки даних, що піддаються частим змінам.

Висновки

Отже, було розглянуто проблему актуальності та ефективності відомих режимів блокового шифрування при обробці даних великих об’ємів, що потребують одночасного забезпечення високого рівня цілісності, конфіденційності та автентичності. Проведений аналіз показав їх наявні вразливості та основну закономірність: кожний наступний режим вирішує наявну проблему попереднього та породжує нові вразливості та недоліки, що каже про підвищення необхідності повної оцінки ризиків перед впровадженням обраного режиму блокового шифрування. Таким чином, стає зрозумілим факт, що існуючі режими блокового шифрування потребують покращення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Vanstone S. A., Menezes A. J., Oorschot P. C. v. Handbook of Applied Cryptography. Taylor & Francis Group, 2018. 810 p.
2. NIST Special Publication 800-38A. Recommendation for Block Cipher Modes of Operation. Methods and Techniques. Official edition. 2001.
3. Ehrsam W., Meyer C., Smith J., Tuchman W., "Message verification and transmission error detection by block chaining", US Patent 4074066, 1976.
4. Kaufman C., Perlman R., Speciner M. Network Security: Private Communications in a Public World. Pearson Education, Limited, 2021. 752 p.
5. Sridevi. Construction of Stream Ciphers from Block Ciphers and their Security. International Journal of Computer Science and Mobile Computing. 2014. Vol. 3. P. 703–714. URL: https://ijcsmc.com/docs/papers/September2014/V3I9201499a18.pdf (accessed: 01.11.2024).
6. R. Tirtea and G. Deconinck, "Specifications overview for counter mode of operation. Security aspects in case of faults," Proceedings of the 12th IEEE Mediterranean Electrotechnical Conference, Dubrovnik, Croatia, 2004, 769-773 p.
7. Understanding cryptography: A textbook for students and practitioners / ed. by P. Jan. Heidelberg : Springer, 2010. 372 p.
8. Kohl, J. (1990). "The Use of Encryption in Kerberos for Network Authentication". Proceedings, Crypto '89. Berlin: Springer.

Насталенко Яна Іванівна – студентка групи 1БС-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sof8013@gmail.com.

Науковий керівник: ***Баришев Юрій Володимирович*** – к. т. н., доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

Yana Nastalenko ─ Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : sof8013@gmail.com.

Scientific supervisor: ***Yurii Baryshev***— PhD (Eng), Associated Professor of Information Protection Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

УДК 004.04

В. А. Шатайло
Н. О. Черневський

АНАЛІЗ СТІЙКОСТІ БЛОКЧЕЙН-ПЛАТФОРМ ДО КІБЕРАТАК

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація
У даній роботі розглянуто основні аспекти функціонування блокчейн-технологій, їх можливості та обмеження.
Ключові слова: Блокчейн, криптографія, криптовалюта, безпека.

Abstract
This work examines the main aspects of the functioning of blockchain technologies, their possibilities and limitations.
Keywords: Blockchain, cryptography, cryptocurrency, security.

Вступ

Блокчейн-технологія, яка за останні роки стала справжньою революцією в цифровій економіці, є не просто новим засобом обробки даних, а фундаментально новим підходом до зберігання та передачі інформації [1]. Основна ідея полягає в тому, що дані зберігаються у вигляді блоків, які формують ланцюг і містять інформацію про всі попередні операції. Кожен блок підтверджується всіма учасниками мережі (нодами), і якщо хтось намагається змінити інформацію, це миттєво помічають інші. Це схоже на книгу обліку, яку одночасно ведуть і контролюють тисячі користувачів: зміни в одному місці стають видимими для всіх.

Огляд та аналіз

Розглянемо приклад: уявімо, що Олена хоче відправити Павлу криптовалюту. Коли вона створює запит на переказ, ця транзакція потрапляє до блокчейну, де її перевіряють та підтверджують інші учасники мережі. Як тільки транзакція підтверджена, її записують у блок, і цей блок стає частиною незмінного ланцюжка. Важливість полягає в тому, що ні Олена, ні Павло, ні хто-небудь інший не зможуть змінити цей запис — він залишиться в блокчейні назавжди. Це робить блокчейн надзвичайно корисним для запису важливих операцій, таких як фінансові транзакції, контракти, записи про права власності.

Власне, блокчейн і створений для зберігання криптовалютних операцій, таких як біткоїн, який був першою реалізацією цієї технології. Біткоїн надає людям змогу переказувати кошти безпосередньо один одному, без участі банків чи державних органів [4]. Наприклад, уявіть собі ситуацію, коли хтось хоче перевести кошти зі США до України. Зазвичай це займає кілька днів через банки і передбачає додаткові витрати на комісії. Однак через біткоїн та інші криптовалюти переказ здійснюється практично миттєво, безпосередньо між користувачами і з мінімальними комісіями, незалежно від відстані чи кордонів.

Захищеність блокчейну також пояснюється його децентралізацією — замість зберігання даних на одному сервері, як у традиційних системах, дані розподіляються між тисячами пристроїв по всьому світу. Це означає, що навіть якщо хакери намагатимуться зламати одну частину мережі, їм не вдасться знищити або змінити дані, оскільки вони існують і контролюються на інших пристроях. Наприклад, у випадку зі звичайним банком, злом сервера може призвести до крадіжки особистих даних або навіть коштів користувачів [5]. У блокчейні подібний злом потребуватиме отримання контролю над більшістю обчислювальної потужності всієї мережі, що в більшості випадків є надзвичайно складним, а іноді й практично неможливим завданням.

Втім, блокчейн теж має свої уразливості. Одна з них — атака 51%, коли група зловмисників отримує контроль над більш ніж половиною обчислювальної потужності мережі. Це дає їм можливість змінювати блоки і навіть здійснювати подвійні витрати — ситуацію, коли одні й ті ж кошти використовуються в різних транзакціях. В історії криптовалют таке траплялося з менш популярними

монетами, де мережа була менш захищеною, аніж у біткоїна. Наприклад, у 2018 році криптовалюта Verge зазнала атаки 51%, в результаті якої зловмисники змогли викрасти кошти, маніпулюючи записами у блокчейні [3].

Інша вразливість пов'язана зі смарт-контрактами, які використовуються в блокчейнах для виконання автоматизованих угод. Смарт-контракти — це програмний код, який автоматично виконує умови угоди, записані у ньому. Наприклад, можна налаштувати смарт-контракт для управління спільним інвестиційним фондом: кожен, хто вносить гроші, автоматично отримує частку від прибутку. Проте якщо код смарт-контракту містить помилку, хакери можуть скористатися нею для маніпуляцій. Так сталося в 2016 році з децентралізованою платформою The DAO на основі блокчейну Ethereum, коли через вразливість у смарт-контракті зловмисникам вдалося викрасти близько $60 млн [2].

Криптографія є ще одним важливим аспектом захисту блокчейну. Наприклад, для кожної транзакції генерується унікальний цифровий підпис, заснований на криптографічному алгоритмі, який підтверджує автентичність даних і гарантує, що транзакція була відправлена саме тим, хто її створив. Завдяки цьому неможливо підробити транзакцію чи змінити її без дозволу власника. Однак з появою квантових комп'ютерів поточні методи криптографії можуть стати менш ефективними, і тому дослідники вже працюють над квантово-стійкими алгоритмами, які можуть протистояти потужності квантових обчислень.

Висновки

Отже, блокчейн пропонує високий рівень захищеності і прозорості для цифрових транзакцій, але залишається вразливим до певних загроз. З огляду на постійний розвиток технологій, критично важливо досліджувати нові способи захисту, вдосконалювати існуючі алгоритми і забезпечувати стабільну роботу смарт-контрактів. Удосконалення безпеки блокчейну є не тільки технічним завданням, а й обов'язковою умовою для підтримки довіри користувачів і широкого впровадження цієї технології у світовій економіці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. What is Blockchain Technology? How Does Blockchain Work? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.simplilearn.com/tutorials/blockchain-tutorial/blockchain-technology

2. Що таке DAO у криптовалюті: як працює децентралізоване управління на блокчейні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://trusteeglobal.com/academy/shho-take-dao-u-kryptovalyuti-yak-praczyuye-deczentralizovane-upravlinnya-na-blokchejni/

3. Блокчейн Verge знову зазнав атаки 51% [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://happycoin.club/uk/blokcheyn-verge-snova-podvergsya-atake-51/

4. Що таке блокчейн і як він працює? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://academy.binance.com/uk/articles/what-is-blockchain-and-how-does-it-work

5. (Не)безпечний блокчейн. Як шахраї крадуть криптовалюту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://mind.ua/publications/20250712

Шатайло В'ячеслав Андрійович — студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: viacheslavshatailo@gmail.com

Черневський Назар Олександрович — студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: chernevskijnazar@gmail.com

Shatailo Viacheslav Andriyovych — student of group 2SP-21b, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: viacheslavshatailo@gmail.com

Chernevskyi Nazar Oleksandrovich — student of group 2SP-21b, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: chernevskijnazar@gmail.com

УДК 004.8:621.391.84

О.Д. Азаров
О.О. Лукашук

РОЛЬ КОМП'ЮТЕРНИХ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ СИСТЕМ У ВДОСКОНАЛЕННІ ТЕХНОЛОГІЙ БАГАТОКАНАЛЬНИХ АНАЛОГО-ЦИФРОВИХ ПЕРЕТВОРЮВАЧІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто взаємодію комп'ютерних інтелектуальних систем із технологіями багатоканальних аналого-цифрових перетворювачів (АЦП). Комп'ютерні інтелектуальні системи, зокрема алгоритми штучного інтелекту (ШІ) та машинного навчання (МН), відіграють важливу роль в оптимізації процесу перетворення аналогових сигналів у цифрові дані. Зокрема, використання таких систем дозволяє покращити точність та швидкість АЦП через автоматичне налаштування параметрів та управління сигналами. Окрім того, інтелектуальні алгоритми дозволяють прогнозувати та коригувати помилки в реальному часі, підвищуючи ефективність роботи систем. У статті також наведені приклади практичної реалізації, зокрема адаптація параметрів перетворювачів на основі зовнішніх умов і застосування нейронних мереж для вдосконалення обробки багатоканальних сигналів. Висвітлено перспективи подальшого розвитку аналого-цифрових перетворювачів із використанням інтелектуальних систем, зокрема можливості створення "розумних" перетворювачів, що самонавчаються та адаптуються до умов роботи.

Ключові слова: Аналого-цифровий перетворювач (АЦП), багатоканальний АЦП, комп'ютерні інтелектуальні системи, штучний інтелект (ШІ), машинне навчання (МН), прогнозування помилок, оптимізація перетворення сигналів, нейронні мережі, вагова надлишковість, прискорене врівноваження.

Abstract

This article discusses the interaction of computer-intelligent systems with multichannel analogue-to-digital converter (ADC) technologies. Intelligent computer systems, in particular artificial intelligence (AI) and machine learning (ML) algorithms, play an important role in optimising the process of converting analogue signals into digital data. In particular, the use of such systems allows the accuracy and speed of the ADC to be improved through automatic parameter setting and signal management. In addition, intelligent algorithms make it possible to predict and correct errors in real time, thus increasing the efficiency of the systems. The article also provides examples of practical implementation, in particular the adaptation of converter parameters based on external conditions and the use of neural networks to improve the processing of multi-channel signals. The prospects for further development of analogue-to-digital converters using intelligent systems are highlighted, in particular the possibility of creating 'smart' converters that are self-learning and adapt to operating conditions.

Keywords: Analog-to-digital converter (ADC), multi-channel ADC, computer intelligent systems, artificial intelligence (AI), machine learning (ML), error prediction, optimization of signal conversion, neural networks, weight redundancy, accelerated balancing.

Вступ

Сучасні технології аналітики та обробки сигналів все більше потребують ефективних рішень для перетворення аналогових даних у цифровий формат. Багатоканальні аналого-цифрові перетворювачі (АЦП) забезпечують можливість одночасної обробки кількох сигналів, що є необхідним для систем реального часу та великих обсягів даних. Однак традиційні методи перетворення стикаються з низкою викликів, таких як зниження точності, обмежена швидкість обробки та підвищені вимоги до енергоефективності.

У відповідь на ці виклики, все більшу роль відіграють комп'ютерні інтелектуальні системи, що базуються на технологіях штучного інтелекту (ШІ) та машинного навчання (МН). Ці системи здатні не

лише адаптувати процеси перетворення під поточні умови, але й прогнозувати та коригувати потенційні помилки в реальному часі. Застосування таких інтелектуальних рішень дозволяє значно підвищити ефективність багатоканальних АЦП, забезпечуючи вищу точність і швидкість роботи, а також зниження енергоспоживання.

У цій статті розглядаються можливості та перспективи використання комп'ютерних інтелектуальних систем для вдосконалення технологій багатоканальних аналого-цифрових перетворювачів, з акцентом на інтеграцію штучного інтелекту та оптимізаційних алгоритмів.

Результати дослідження

1. Комп’ютерні інтелектуальні системи

Комп'ютерні інтелектуальні системи (КІС) є важливою частиною сучасних технологій, здатних вирішувати завдання, що вимагають інтелектуальної діяльності, аналогічної до людської. До таких завдань належать розпізнавання образів, класифікація даних, прогнозування на основі наявних даних, прийняття рішень, планування дій у складних умовах та адаптація до змінних факторів. Комп'ютерні інтелектуальні системи використовують алгоритми штучного інтелекту (ШІ), машинного навчання (МН), глибокого навчання та нейронних мереж для підвищення ефективності та точності в різних галузях.

Приклади застосування КІС охоплюють:

- Медичну діагностику: ШІ системи можуть допомагати у виявленні захворювань, аналізуючи зображення або інші медичні дані швидше й точніше, ніж традиційні методи.
- Автомобільну промисловість: інтелектуальні системи знаходять застосування у системах автоматичного керування транспортними засобами, як-от самокеровані автомобілі.
- Обробку сигналів: У системах зв'язку та передачі даних, інтелектуальні алгоритми допомагають зменшити рівень шуму та інтерференції.
- Автоматизацію виробництва: КІС використовуються для вдосконалення процесів на виробничих лініях, забезпечуючи автоматизацію, контроль якості та оптимізацію виробничих процесів [1].

2. Багатоканальний аналого-цифровий перетворювач (АЦП)

Аналого-цифровий перетворювач (АЦП) – це пристрій, який перетворює аналогові сигнали, наприклад електричні напруги або струми, в цифрові сигнали, які можна обробляти за допомогою комп'ютерних систем. АЦП відіграє ключову роль у будь-якій системі, де необхідно перетворювати фізичні параметри в цифровий формат, зокрема в таких сферах, як телекомунікації, вимірювальні прилади та системи керування.

Багатоканальні АЦП мають здатність одночасно обробляти кілька каналів аналогових сигналів, що є важливим для систем, які потребують високої швидкості обробки даних. Це особливо корисно в таких галузях, як:

- Радіолокація та радіозв'язок: для одночасного збору даних з кількох джерел і їх швидкої обробки.
- Медична діагностика: у приладах, які вимірюють електричні сигнали від різних датчиків одночасно, наприклад, в ЕКГ.
- Авіоніка та космічні технології: багатоканальні АЦП необхідні для обробки великої кількості сигналів в режимі реального часу.

Метод прискореного врівноваження з ваговою надлишковістю є одним із методів, що підвищують точність і швидкість роботи АЦП. Він базується на використанні надлишковості даних для мінімізації похибок, викликаних флуктуаціями напруги чи шумами. Цей метод дозволяє компенсувати неточності вхідних сигналів, що робить перетворювачі більш точними та стабільними навіть за складних умов експлуатації [2].

3. Точка поєднання: Взаємодія систем

3.1. Роль інтелектуальних систем в АЦП

Вдосконалення технологій АЦП за допомогою інтелектуальних систем має потенціал для значного підвищення продуктивності та ефективності процесу перетворення сигналів. Одним із важливих напрямків інтеграції є адаптивне налаштування параметрів перетворення в реальному часі. За допомогою алгоритмів ШІ та МН можна автоматично налаштовувати параметри АЦП відповідно до поточних умов зовнішнього середовища або характеристик сигналу, що забезпечує:

- Підвищення точності: інтелектуальні системи можуть постійно відстежувати вхідні сигнали та коригувати параметри перетворення для забезпечення максимально точного результату.
- Оптимізація продуктивності: ШІ здатний керувати потоками даних у багатоканальних системах, забезпечуючи оптимальну роботу кожного каналу відповідно до вимог конкретного завдання.
- Зниження енергоспоживання: інтелектуальні алгоритми можуть знижувати витрати енергії шляхом адаптивного керування ресурсами перетворювачів [3].

3.2. Інтелектуальні алгоритми для вдосконалення АЦП

Застосування інтелектуальних алгоритмів у багатоканальних АЦП відкриває нові можливості для прогнозування та корекції помилок під час процесу перетворення. Алгоритми машинного навчання можуть використовуватися для виявлення шаблонів у сигналі, що дозволяє прогнозувати можливі помилки або викривлення в процесі перетворення й коригувати їх у режимі реального часу. Це досягається за допомогою:

- Прогнозування похибок: на основі аналізу попередніх даних система здатна передбачати можливі помилки або неточності.
- Корекція сигналу в режимі реального часу: система автоматично коригує параметри перетворення, забезпечуючи постійну оптимізацію якості сигналу.
- Алгоритми оптимізації: інтелектуальні системи виконують алгоритми оптимізації на рівні апаратного забезпечення, що зменшує навантаження на обладнання, знижує енергоспоживання та підвищує ефективність [4, 5].

4. Реалізація та приклади

4.1. Моделювання та аналіз в реальному часі

Інтелектуальні системи дозволяють реалізувати процес моделювання та аналізу даних в реальному часі, що є важливим аспектом при роботі з багатоканальними АЦП. За допомогою таких систем можна:

- Моделювати процес перетворення: інтелектуальні алгоритми можуть моделювати процес перетворення сигналу, допомагаючи передбачити можливі похибки ще до початку фактичного перетворення.
- Аналізувати сигнали: ШІ системи здатні автоматично відстежувати параметри вхідних сигналів, виявляючи аномалії, шум або інші спотворення, які можуть вплинути на якість перетворення.
- Постійне налаштування параметрів: у режимі реального часу алгоритми можуть автоматично коригувати параметри системи для досягнення найкращої якості сигналу при мінімальному енергоспоживанні [6-8].

4.2. Приклад практичної реалізації

У цьому підрозділі наведено конкретні приклади застосування інтелектуальних систем у багатоканальних АЦП:

- Приклад 1: застосування алгоритмів ШІ для автоматичної адаптації параметрів АЦП залежно від зовнішніх умов. Наприклад, зміни температури чи напруги можуть викликати викривлення сигналу, але інтелектуальні алгоритми здатні врахувати ці зміни і відповідно налаштувати параметри системи.
- Приклад 2: використання нейронних мереж для покращення обробки багатоканальних сигналів. Завдяки нейронним мережам система може ефективніше обробляти великі обсяги даних, забезпечуючи точність навіть за умови роботи з високошвидкісними сигналами.

Висновок

Використання таких систем дозволяє створювати більш точні, надійні та адаптивні АЦП, які можуть працювати в складних умовах та з великою кількістю каналів даних.

Синергія між інтелектуальними системами та АЦП забезпечує:

- Точність: постійне покращення якості перетворення завдяки адаптації параметрів у реальному часі.
- Ефективність: підвищення швидкості роботи багатоканальних систем при зниженні енергоспоживання.
- Надійність: автоматичне коригування похибок та оптимізація роботи системи для забезпечення стійкості до змін зовнішніх факторів.

Ця тема відкрита для майбутніх викликів та перспектив розвитку технологій. Основними напрямками для подальших досліджень є:

- Оптимізація ШІ-алгоритмів для роботи на апаратному рівні: потреба у розробці енергоефективних алгоритмів, які можуть працювати на рівні апаратного забезпечення з мінімальними витратами ресурсів.
- Інтеграція інтелектуальних систем у масштабні проекти: потреба у створенні систем, які здатні працювати з величезними обсягами даних, зберігаючи високу точність і швидкість обробки.
- Подальший розвиток багатоканальних АЦП: застосування нових методів аналого-цифрового перетворення, які будуть ще швидшими та точнішими за допомогою інтелектуальних систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сидоренко, О. В. Штучний інтелект: принципи, технології та перспективи. Харків: Вид-во ХНУРЕ, 2019 — С. 102-130.
2. Азаров, О. Д. Високолінійні порозрядні АЦП із перерозподілом заряду з ваговою надлишковістю, що самокалібруються : монографія / О. Д. Азаров, Н. О. Біліченко, С. М. Захарченко. Вінниця : ВНТУ, 2016. 140 с.
3. Азаров О. Д. Аналого-цифрове порозрядне перетворення на основі надлишкових систем числення з ваговою надлишковістю: монографія / Азаров О. Д. – Вінниця : ВНТУ, 2010. – 231 с. ISBN 966-641-089-9.
4. Тарасенко, Д. М. Алгоритми машинного навчання в інтелектуальних системах аналого-цифрового перетворення. Одеса: ОНПУ, 2018. — С. 120-145.
5. Азаров О., Черняк О., Туйчев В. Векторний метод локалізації помилок підвищеної ефективності. Інформаційні технології та комп'ютерна інженерія. № 2. 2021. С. 60-67. URL : https://doi.org/10.31649/1999-9941-2021-51-2-60-67
6. Бойко, А. М., Коваль, І. О. Моделювання процесів в інтелектуальних системах обробки даних. Дніпро: ДНУ, 2018 — С. 50-72.
7. Азаров, О. Д. Методи та засоби високоточного слідкувального аналогоцифрового перетворення з ваговою надлишковістю : монографія / О. Д. Азаров, О. В. Дудник. – Вінниця : ВНТУ, 2014. – 120 с. ISBN 978-966-641-580-9.
8. Кравченко, І. С., Соколов, Є. О. Інтелектуальні системи та нейронні мережі в автоматизованих системах. Київ: ІТЕА, 2019 — С. 60-85.
9. Alexey D. Azarov, Svitlana A. Kyrylashchyk, Sergey V. Bogomolov, Oleksiy Y. Stakhov, Andrzej Kotyra, Orken Mamyrbaev. Selection of the calculus system base for ADC and DAC with weight redundancy. Proc. SPIE 11176, Photonics Applications in Astronomy, Communications, Industry, and HighEnergy Physics Experiments 2019, 1117662. P. 1117662.1−1117662.7. (6 November 2019); doi: 10.1117/12.2537197.

Науковий керівник: ***Азаров Олексій Дмитрович*** – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ОТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua

Лукашук Олександр Олегович – аспірант групи 123-23а, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: o.lukashuk3.14@gmail.com

Supervisor: ***Azarov Olexiy*** - Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Computer Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsia, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua

Oleksandr Lukashuk – Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: o.lukashuk3.14@gmail.com

УДК 37.091.3:004.8:378.147

В.Е. Тушинський

ВИЩА ОСВІТА ТА ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ: ПРОТИСТОЯННЯ, ІГНОРУВАННЯ ЧИ ПАРТНЕРСТВО?

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено роль штучного інтелекту в сучасній освіті та його взаємодію з викладачами. Проаналізовано основні напрями використання ШІ в освітньому процесі, визначено переваги та виклики впровадження цих технологій. Обґрунтовано необхідність розгляду ШІ не як заміни викладача, а як потужного інструменту для покращення якості освіти через партнерську взаємодію.

Ключові слова: штучний інтелект, освітній процес, персоналізоване навчання, роль викладача, цифрова трансформація освіти.

Abstract

The paper examines the role of artificial intelligence in modern education and its interaction with teachers. The main directions of AI use in the educational process are analyzed, the advantages and challenges of implementing these technologies are identified. The necessity of considering AI not as a replacement for a teacher, but as a powerful tool for improving the quality of education through partnership is substantiated.

Keywords: artificial intelligence, educational process, personalized learning, teacher's role, digital transformation of education.

Сучасний етап розвитку освіти характеризується стрімкою цифровою трансформацією та активним впровадженням технологій штучного інтелекту (далі — ШІ). Це створює нові можливості для підвищення якості навчання, індивідуалізації освітніх програм та оптимізації роботи викладачів. Науково-методичні дослідження свідчать, що для ефективного використання цього потенціалу необхідним є створення та впровадження відповідних педагогічних стратегій [1].

Аналіз останніх досліджень показує, що технології штучного інтелекту можуть суттєво покращити навчальний процес через автоматизацію рутинних завдань, аналіз значних обсягів даних і прийняття обґрунтованих рішень щодо індивідуальних траєкторій навчання [2]. В той же час М. Зацерківна та В. Халіманенко наголошують на необхідності ретельного врахування етичних аспектів та забезпечення конфіденційності даних при впровадженні цих технологій [3].

Інтеграція штучного інтелекту у вищу освіту здійснюється через створення "розумних" систем, які спрощують та оптимізують освітній процес. За спостереженнями В.Г. Моторіної та співавторів, до основних напрямів використання технологій штучного інтелекту в закладах вищої освіти України належать автоматичне оцінювання, інтервальне навчання, смарткампус та чат-боти [4]. Одним з головних напрямів впровадження ШІ в освітній процес стає персоналізоване й адаптивне навчання [5].

На основі аналізу наукової літератури та власного досвіду репетиторської діяльності з точних наук можна виділити такі ключові напрями взаємодії викладача та ШІ в освітньому процесі:

1. Адаптивне та персоналізоване навчання. Дослідження показують, що системи штучного інтелекту можуть ефективно аналізувати індивідуальні особливості та рівень знань кожного студента, надаючи викладачу детальну аналітику та рекомендації [4, 5]. Власний досвід репетиторської діяльності підтверджує, що саме індивідуальний підхід та постійний моніторинг прогресу дозволяють досягти найкращих результатів у навчанні.
2. Автоматизація рутинних завдань. Сучасні технології дозволяють автоматизувати перевірку тестів, складання розкладу та ведення документації [3]. Це вивільняє час викладача для безпосередньої роботи зі студентами.
3. Інтелектуальна підтримка навчання. Дослідники відзначають ефективність використання ШІ для забезпечення доступу до інтерактивних навчальних матеріалів та надання оперативних відповідей на типові запитання [1, 2]. Це дозволяє викладачу зосередитись на поясненні складних концепцій та розвитку глибокого розуміння предмету. З власного досвіду можу підтвердити, що найефективніше навчання відбувається при поєднанні самостійної роботи учня з консультаціями викладача.
4. Аналітика навчального процесу. Використання систем штучного інтелекту дозволяє збирати та аналізувати значні обсяги даних про успішність та активність студентів [4]. О.М. Задоріна

зазначає, що це надає викладачам можливість приймати обґрунтовані педагогічні рішення та вчасно коригувати навчальну програму [1]. У власній репетиторській практиці постійний аналіз результатів справді допомагає оперативно адаптувати методику викладання до потреб кожного учня.

При впровадженні цих напрямів важливо враховувати ряд факторів. По-перше, необхідне постійне підвищення цифрової компетентності викладачів [1, 3]. По-друге, слід забезпечити захист персональних даних та дотримання етичних норм [3]. По-третє, важливо зберігати баланс між використанням технологій та живим спілкуванням у навчальному процесі [5].

Висновки

На основі проведеного дослідження та власного репетиторського досвіду можна стверджувати, що майбутнє освіти лежить у площині ефективного партнерства між викладачем та ШІ. Аналіз наукових джерел показує, що найкращі результати досягаються при поєднанні людського фактору (розуміння психології учня, вміння пояснити складний матеріал різними способами) з технологічними можливостями (швидка перевірка завдань, адаптація темпу навчання, автоматизований збір статистики).

Штучний інтелект слід розглядати не як заміну педагога, а як потужний інструмент, що розширює його можливості у створенні якісного, персоналізованого та ефективного освітнього середовища. Власна практика індивідуального навчання підтверджує, що технології здатні значно підвищити ефективність роботи викладача, але не можуть повністю замінити людський фактор у навчальному процесі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Мар'єнко М., Коваленко В. Штучний інтелект та відкрита наука в освіті. Фізико-математична освіта. 2023. Т. 38, № 1.
2. Кабацька О., Шамшин О., Подковирофф Н. Використання технологій штучного інтелекту в процесі навчання і викладання у вищій освіті. Вісник науки та освіти. 2023. № 11 (17).
3. Задоріна О. М., Качан Т. В., Задорін В.В., Варга Н. І. Сучасні технології в освіті: потенціал та тенденції розвитку. Академічні візії. 2023. № 19.
4. Зацерківна М., Халіманенко В. Роль штучного інтелекту в інформатизації освіти: перспективи та виклики. Цифрова платформа: інформаційні технології в соціокультурній сфері. 2023. Т. 6 № 2.
5. Моторіна В.Г., Різак Г.В., Небеленчук І.О. Педагогічні стратегії впровадження штучного інтелекту в освітній процес закладів вищої освіти України. Вісник науки та освіти. 2024. №9(27).

Тушинський Віталій Едуардович — студент групи 1КІ-24м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, vitaliytushinkiy03@gmail.com

Науковий керівник: **Залюбівська Оксана Броніславівна —** доцент кафедри філософії та гуманітарних наук, Вінницький національний технічний університет.

Tushynskyi Vitalii E. — student of group 1CE-24m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, vitaliytushinkiy03@gmail.com

Supervisor: ***Zaliubivska Oksana B.*** — Associate Professor of Philosophy and Humanities Department, Vinnytsia National Technical University

УДК 004.8

Д. А. Фічковський
Н. В. Добровольська

ІНТЕГРАЦІЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто можливості та обґрунтовано необхідність інтеграції штучного інтелекту в інформаційні системи для психологічної реабілітації, а також визначено основні аспекти технологічної реалізації веб-додатку.

Ключові слова: *інформаційна система, психологічна реабілітація, штучний інтелект, аналіз емоційного стану, веб-додаток.*

Abstract

The possibilities and necessity of integrating artificial intelligence into information systems for psychological rehabilitation are substantiated, and the main aspects of the technological implementation of the web application are also determined.

Keywords: *information system, psychological rehabilitation, artificial intelligence, emotional state analysis, web application.*

Вступ

У сучасному світі психологічне здоров'я стає однією з ключових складових загального благополуччя людини. Зростаючий рівень стресу, швидкий темп життя, соціальна ізоляція та інші чинники призводять до того, що все більше людей потребують психологічної підтримки та реабілітації. Однак традиційні методи надання допомоги часто мають обмеженість у доступі до кваліфікованих фахівців, особливо у віддалених регіонах [1].

У цьому контексті актуальною стає інтеграція сучасних інформаційних технологій, зокрема штучного інтелекту (ШІ), у процеси психологічної підтримки та реабілітації. ШІ здатний аналізувати великі обсяги даних про поведінку, настрій та емоції користувача і надавати персоналізовані рекомендації та підтримку [2]. Це дозволяє створювати більш доступні та адаптовані до індивідуальних потреб користувачів системи, що сприяє підвищенню ефективності процесу реабілітації.

Огляд методів і технологій штучного інтелекту

У сфері психологічної реабілітації активно застосовуються різні методи та алгоритми штучного інтелекту, що забезпечують автоматизований аналіз даних, персоналізацію рекомендацій та підтримку користувачів у реальному часі. Серед найбільш поширених підходів можна виділити наступні [3]:

- Обробка природної мови (NLP) — технологія, що дозволяє аналізувати текстові та голосові повідомлення користувачів для визначення їх емоційного стану, настрою та потреб. За допомогою NLP створюються інтелектуальні чат-боти, здатні розпізнавати тональність, структуру речень та ключові слова, що може допомогти виявляти ознаки депресії, тривожності чи інших психічних розладів.
- Машинне навчання (ML) — методи машинного навчання використовуються для аналізу великих обсягів даних, що дозволяє будувати моделі прогнозування поведінки користувачів. Алгоритми ML допомагають визначати патерни емоційного стану користувачів і пропонувати персоналізовані рекомендації, засновані на минулому досвіді або профілях схожих користувачів.
- Системи рекомендацій — такі системи застосовуються для підбору відповідних видів терапії, вправ або спеціалістів, що можуть допомогти користувачам. Рекомендаційні системи базуються на поєднанні технік машинного навчання та обробки природної мови, враховуючи індивідуальні особливості кожного користувача.
- Методи обробки зображень — деякі системи для психологічної підтримки використовують аналіз зображень для розпізнавання образів (наприклад, аналіз виразу обличчя користувача) та оцінки

їхнього емоційного стану. Використання комп'ютерного зору та розпізнавання емоцій може допомогти виявляти початкові ознаки стресу, депресії або тривожності.

Прогалини у сучасних дослідженнях та обґрунтування необхідності подальших розробок

Незважаючи на активне впровадження ШІ у сфері психологічної реабілітації, існує низка обмежень і прогалин, які потребують подальших досліджень. По-перше, обмежена точність алгоритмів у визначенні складних емоційних станів викликає необхідність розробки більш надійних методів аналізу психологічних даних. Існуючі алгоритми часто недостатньо добре враховують культурні, соціальні та індивідуальні відмінності, що може призводити до некоректної інтерпретації емоцій користувачів.

Другою важливою проблемою є етичні та конфіденційні аспекти. Використання чутливих даних, таких як емоційний стан або особисті переживання користувачів, ставить перед розробниками завдання забезпечення надійного захисту інформації. Існує потреба в нових підходах до зберігання, обробки та передачі даних у таких системах, що відповідають високим стандартам безпеки.

Також є обмеження у сфері адаптивності рекомендаційних систем. Більшість існуючих систем покладаються на стандартні моделі, що можуть не враховувати динамічні зміни стану користувача або специфіку різних груп населення. Подальші дослідження потрібні для розробки більш гнучких та адаптивних моделей, які можуть підлаштовуватись під змінювані умови.

Таким чином, для вдосконалення інформаційних систем психологічної підтримки з інтеграцією ШІ необхідні подальші розробки, спрямовані на підвищення точності моделей, вдосконалення конфіденційності даних та підвищення адаптивності систем.

Технологічна реалізація

Для реалізації інформаційної системи психологічної підтримки з використанням штучного інтелекту потрібен комплекс технологій, які забезпечують надійність, масштабованість та інтеграцію з модулями штучного інтелекту. Ось основні аспекти технологічної реалізації:

1. Архітектура та модель даних
   - Мікросервісна архітектура: система поділена на окремі сервіси, кожен з яких виконує свою функцію (наприклад, обробка даних користувачів, управління консультаціями, чат з підтримкою ШІ тощо). Це дозволяє легко масштабувати систему та додавати нові модулі.
   - База даних PostgreSQL: використовується для зберігання основних даних про користувачів, їхні відповіді на опитування, рекомендації, статистику емоційного стану.
2. Алгоритми та моделі штучного інтелекту
   - Моделі обробки природної мови (NLP): для реалізації AI-чату використовуються моделі на основі таких бібліотек, як Transformers (BERT, GPT-3) від Hugging Face, spaCy, NLTK. Ці моделі розпізнають емоційний тон, ключові слова та фрази, що вказують на психологічний стан користувача.
   - Аналіз настрою: за допомогою NLP моделі визначають емоційний стан користувача в режимі реального часу на основі тексту. Моделі тренуються на спеціальних наборах даних для визначення рівнів стресу, тривоги, депресії та інших параметрів.
   - Машинне навчання: алгоритми класифікації та регресії використовуються для аналізу даних користувачів, включаючи їхні попередні результати, для прогнозування майбутніх потреб і формування персоналізованих рекомендацій.
3. Інтеграція з Docker та контейнеризація
   - Docker-контейнери використовуються для запуску всіх компонентів системи, включаючи базу даних, сервер додатку, моделі ШІ та сервер обробки даних. Це забезпечує стабільність і портативність, дозволяючи розгортати систему на будь-якому середовищі без конфліктів між залежностями.
4. Серверна частина додатку
   - Python з використанням Flask: використовується для створення серверної частини додатку, що обробляє запити від користувачів, забезпечує автентифікацію, обробку даних і взаємодію з базою даних. Flask забезпечує легку і гнучку реалізацію.
   - REST API: забезпечує комунікацію між клієнтською і серверною частинами
5. Інтерфейс користувача

- React: бібліотека JavaScript, що використовується для створення інтерактивного і динамічного користувацького інтерфейсу. React дозволяє швидко відображати зміни в інтерфейсі в реальному часі.

6. Безпека та захист даних
   - Шифрування даних: всі дані користувачів шифруються як при зберіганні, так і при передачі між клієнтською і серверною частинами. Це забезпечує конфіденційність інформації.
   - OAuth 2.0: для автентифікації та авторизації, що дозволяє користувачам безпечно входити в систему, а також забезпечує захист доступу до особистої інформації.
   - Захист від DDoS-атак та інші заходи кібербезпеки: важливі для збереження доступності та стабільної роботи системи, особливо в періоди підвищеного навантаження.

Висновок

Інтеграція штучного інтелекту в інформаційні системи психологічної реабілітації відкриває нові можливості для ефективної допомоги користувачам, забезпечуючи доступність і своєчасність психологічної підтримки. Використання технологій NLP, машинного навчання та рекомендаційних систем дозволяє створювати індивідуалізовані програми підтримки, що враховують емоційний стан і потреби користувача.

Інформаційна система психологічної реабілітації, на основі мікросервісної архітектури, демонструє значний потенціал у забезпеченні надійного, масштабованого та зручного сервісу для користувачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Система у сфері психічного здоров'я та психосоціальної підтримки в Україні. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://howareu.com/storage/app/media/Posibnuki/2024-06-06%20%D0%A6%D0%9C%20%D0%B2%D0%B5%D1%80%D1%81%D1%96%D1%8F%202.0.pdf.

2. Гетманцев С. В., Медвєдєва К. В. Сучасні проблеми психологічної реабілітації в Україні. / С. В. Гетманцев, К. В. Медвєдєва // ОЛЬВІЙСЬКИЙ ФОРУМ – 2024: стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі XXI Міжнародна наукова конференція, [Миколаїв], 20–23 чер. 2024 р.

3. Коцовський В. М. Методи та системи штучного інтелекту. / В. М. Коцовський. - Ужгород: 2023

4. Artificial Intelligence with Python / Prateek Joshi Packt Publishing Ltd, 27 Jan. 2017 - 446 pages.

5. Impact of artificial intelligence (AI) on psychological and mental health promotion: An opinion piece / K. Oladimeji et al. New Voices in Psychology. 2023. Vol. 13.

Фічковський Дмитро Анатолійович - студент групи 2КІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: fichkovskiy123@gmail.com

Науковий керівник: ***Добровольська Наталія Вікторівна*** - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua

Fichkovskiy Dmytro Anatoliyovych - student of group 2КИ-23m, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: fichkovskiy123@gmail.com

Supervisor: ***Dobrovolska Nataliya Viktorivna*** - Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Computer Engineering Department of the Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua

УДК 004.38

А. В. Шпикуляк

ОСНОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ КВАНТОВИХ КОМП'ЮТЕРІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Стаття описує основи функціонування квантових комп'ютерів та охоплює ключові аспекти, такі як кубіти, суперпозиція, квантова заплутаність, а також методи обробки інформації в квантових системах. Розглянуто можливості та переваги квантових обчислень порівняно з класичними комп'ютерами, а також їх потенціал у вирішенні складних задач для різних галузей.

Ключові слова: Квантові комп'ютери, кубіти, суперпозиція, заплутаність, надпровідникові схеми, електрони, фотони, квантовий стан.

Abstract

The paper describes the fundamentals of how quantum computers work and covers key aspects such as qubits, superposition, quantum entanglement and interference, as well as methods of information processing in quantum systems. The possibilities and advantages of quantum computing compared to classical computers, as well as their potential in solving complex problems for various industries, are considered.

Keywords: Quantum computers, qubits, superposition, entanglement, superconducting circuits, electrons, photons, quantum state.

Вступ

Сила квантового комп'ютера криється в його здатності створювати та контролювати квантові біти, що дає змогу виконувати обчислення набагато ефективніше, ніж класичні системи. На відміну від звичайних бітів кубіти можуть знаходитися в кількох станах одночасно завдяки явищу суперпозиції. Це дозволяє квантовим комп'ютерам обробляти значно більші обсяги інформації і вирішувати складні завдання набагато швидше.

Результати дослідження

Квантові комп'ютери, на відміну від класичних, використовують кубіти, які зазвичай є субатомними частинками, такими як електрони або фотони. Генерація та управління кубітами є науковим і технічним викликом. Деякі компанії, наприклад IBM, Google та Rigetti Computing, використовують надпровідникові схеми, охолоджені до температур, нижчих за температуру в космосі. Інші, такі як IonQ, затримують окремі атоми в електромагнітних полях на кремнієвих чіпах у камерах з ультра високим вакуумом. В обох випадках мета — ізолювати кубіти в контрольованому квантовому стані.

Кубіти мають деякі незвичайні квантові властивості, завдяки яким з'єднана група кубітів може забезпечити набагато більшу обчислювальну потужність, ніж та ж сама кількість бінарних бітів. Одна з таких властивостей називається суперпозицією, а інша — заплутаністю.

Кубіти можуть одночасно представляти численні комбінації 1 та 0. Ця здатність перебувати в кількох станах одночасно називається суперпозицією. Щоб помістити кубіти в стан суперпозиції, дослідники маніпулюють ними за допомогою лазерів високої точності або мікрохвильових променів.

Завдяки цьому парадоксальному явищу квантовий комп'ютер, що має кілька кубітів у суперпозиції, здатний одночасно обробляти величезну кількість можливих результатів. Однак остаточний результат обчислень з'являється лише після того, як кубіти будуть виміряні, що призводить до "колапсу" їхнього квантового стану, коли вони приймають конкретне значення — або 1, або 0. Це дозволяє квантовим комп'ютерам ефективно вирішувати складні задачі, адже вони можуть розглядати всі можливі варіанти одночасно, не перебираючи їх по черзі, як це роблять класичні комп'ютери [1].

Дослідники можуть генерувати пари кубітів, які перебувають у стані "заплутаності", що означає, що два кубіти цієї пари існують в єдиному квантовому стані. Зміна стану одного з кубітів миттєво призводить до передбачуваної зміни стану іншого, навіть якщо ці кубіти знаходяться на дуже великих відстанях один від одного.

Чому та як працює заплутаність, досі залишається нез'ясованим. Це явище навіть збивало з пантелику самого Ейнштейна. Однак саме ця властивість є однією з основних причин потужності квантових комп'ютерів. У традиційному комп'ютері подвоєння кількості бітів призводить до подвоєння обчислювальної потужності. Проте завдяки заплутаності додавання нових кубітів у

квантову машину призводить до експоненціального збільшення її здатності до обробки даних. Це означає, що квантові комп'ютери можуть здійснювати обчислення значно швидше та ефективніше [1].

Однією з найбільш перспективних сфер застосування квантових комп'ютерів є моделювання поведінки матерії на молекулярному рівні. Виробники автомобілей, такі як Volkswagen та Daimler, використовують квантові комп'ютери для симуляції хімічного складу батарей електричних автомобілів, щоб знайти нові способи покращення їхньої ефективності. Фармацевтичні компанії також застосовують їх для аналізу та порівняння сполук, що можуть призвести до створення нових ліків.

Висновки

Але все ж таки, щоб квантові комп'ютери змогли повністю розкрити свій потенціал, може знадобитися кілька років. Університети та компанії, що займаються розробкою цих технологій, стикаються з браком кваліфікованих дослідників у цій галузі та обмеженим постачанням деяких ключових компонентів. Проте, якщо ці нові екзотичні обчислювальні машини виправдають свої обіцянки, вони можуть трансформувати цілу низку галузей, сприяючи глобальним інноваціям та науково-технічному прогресу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. MIT Technology Review Explainer: What is a quantum computer? [Електронний ресурс]. - Режим доступу URL: https://www.technologyreview.com/2019/01/29/66141/what-is-quantum-computing/
2. V. Vedral, M. B. Plenio, Basics of Quantum Computation arXiv:quant-ph/9802065 (1998).
3. D. P. DiVincenzo, G. Burkard, D. Loss, E. V. Sukhorukov, Quantum Computation and Spin Electronics arXiv:cond-mat/9911245 (1999).

Шпикуляк Андрій Віталійович – студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: andrii.sk2003@gmail.com

Shpykuliak Andrii Vitaliiovych - student of group 2SP-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: andrii.sk2003@gmail.com

УДК 004.8

Б. Ю. Буняк
Н. Р. Кондратенко

ДОСЛІДЖЕННЯ ШВИДКОСТІ РОБОТИ РЕКУРЕНТНОГО МЕТОДУ ГЕНЕРУВАННЯ РОЗБИТТЯ МНОЖИН

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У цій роботі досліджується залежність часу роботи рекурентного методу генерації розбиття множин, який є важливим для оптимізації комбінаторних задач, від потужності множини та кількості компонент розбиття. Методика базується на розподілі множини на підмножини із застосуванням рекурсивних викликів, щ дозволяє створювати всі можливі розбиття. У ході дослідження було поставлено, що обчислювальна складність алгоритму зростає по експоненті, зі збільшенням розміру множини та кількості комірок для розкладу цієї множини. Це зумовлює суттєве збільшення часу виконання, що впливає на ефективність при роботі із задачами великого масштабу, які потребують швидкості та продуктивності.

Ключові слова: генерація розбиття множин, множини, рекурентний метод.

Abstract

This paper examines the dependency of the runtime of a recursive method for generating set partitions, which is essential for optimizing combinatorial tasks, on the cardinality of the set and the number of partition components. The methodology is based on dividing a set into subsets through recursive calls, enabling the creation of all possible partitions. The study found that the computational complexity of the algorithm grows exponentially as the size of the set and the number of cells for its partition increase. This leads to a significant increase in execution time, which affects efficiency when dealing with large-scale tasks that requires high speed and productivity.

Keywords: set partition generation, sets, recursive method.

Вступ

У сучасних задачах комбінаторної оптимізації та дискретної математики проблема розбиття множин відіграє значну роль в розробці алгоритмів для технічних систем. Зокрема, дослідження, які націлені на пошук більш досконалих алгоритмів, що будуть здатні обробляти велику кількість даних за мінімальний часовий проміжок у великих обчислювальних системах [1]. Одним із таких методів є рекурентний метод генерації розбиття множин, що використовує досить простий механізм, за допомогою якого зменшується обчислювальна складність [2].

Метою цієї роботи є дослідити швидкість роботи рекурентного методу генерації множин, проаналізувавши його основні переваги, недоліки та напрями для оптимізації. Це дасть розуміння придатності методу для використання у різних практичних сценаріях та допоможе вдосконалити методи розв'язання задач, що потребують високої продуктивності та ефективності.

Результати дослідження

Для початку описується алгоритм виконання методу рекурентного генерування розбиття числа. Розбиття числа n на k компонент можна продовжувати в зростаючому лексикографічному порядку[1,2], починаючи з розбиття, в якому $l_1 = 1, l_2 = 2, \dots, l_{i-1} = n - k + 1$ і продовжуючи процес таким чином. Для отримання наступного розбиття з даного продивляємося елементи даного розбиття

в порядку з права наліво, знаходячи най правішу компоненту b_i таку, що $l_i - l_k \geq 2$. Далі замінюємо всі компоненти $l_j (j = i, k-1)$ на значення $l_i + 1$ і остання компонента l_kтоді приймає значення: $n - \sum_{j=1}^{k-1} l_j$. Процедура побудови розбиттів закінчується, коли ні один з елементів розбиття не відрізняється від останнього більше ніж на одиницю.

Розглянемо результати роботи алгоритму, задавши стале значення кількості компонент 15 (n=15), у той час як потужність збільшуватиметься із кроком 1. Для першого експерименту було отримано наступний графік:

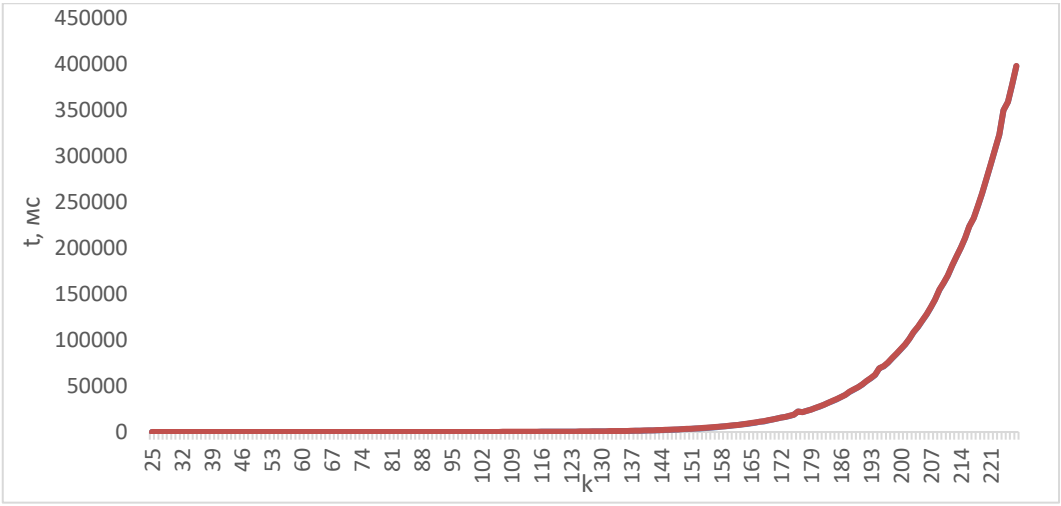

Рис. Графік залежності часу роботи алгоритму від потужності множини, при 15 компонентах (1)

Для другого експерименту змінимо стале значення кількості компонент на 25 (n=25). Потужність множини, як і у першому експерименті, збільшуватиметься із кроком 1. Отримано наступний результат:

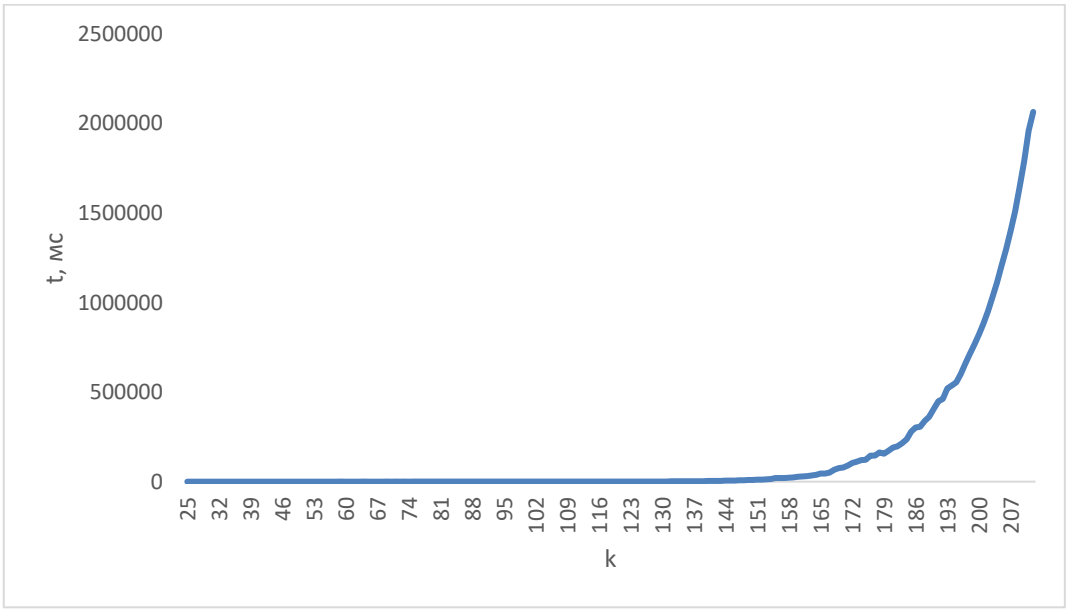

Рис. Графік залежності часу роботи алгоритму від потужності множини, при 25 компонентах (2)

Висновки

Результати дослідження показали, що час роботи рекурентного методу генерації розбиття множин збільшується експоненціально зі збільшенням потужності множини. Також відповідно до результатів дослідження, кількість компонент також значно впливає швидкість роботи алгоритму. Це свідчить

про те, що при роботі із потужними множинами, алгоритм має високу обчислювальну складність, що може бути критичним для розв'язання певних задача, що задають обмеження у часі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бондаренко М.Ф. Комп'ютерна дискретна математика – Харків, "Кампанія СМІТ", 2004. 480с.
2. Капітонова Ю.В. Основи дискретної математики – Київ, наукова думка, 2002. 573с.

Буняк Богдан Ю. — студент факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: buniak.bohdan2016@gmail.com

Науковий керівник: ***Кондратенко Наталія Р.*** – кандидат технічних наук, професор каф. Захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kondratenko.natalia@vntu.edu.ua

Bunyak Bohdan Y. — Department of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : buniak.bohdan2016@gmail.com

Supervisor: ***Kondratenko Natalia R.*** — Candidate of Technical Sciences, Professor of the Department of Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, kondratenko.natalia@vntu.edu.ua

УДК 004.5

О.Д. Азаров
С.В. Богомолов
М.В. Давидун
Д.Д. Клепко

МЕТОД ТА МІКРОПРОЦЕСОРНІ ЗАСОБИ ОПЕРАТИВНОГО КОНТРОЛЮ СТАНУ ВОДІЯ АВТОМОБІЛЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто розробку мікропроцесорної системи контролю стану водія транспортного засобу, що базується на технологіях комп'ютерного зору. Система призначена для моніторингу фізіологічних і поведінкових показників водія, зокрема рівня втоми та уважності.

Ключові слова: мікропроцесорна система, комп'ютерний зір, безпека дорожнього руху, машинне навчання, запобігання аваріям.

Abstract

The paper deals with the development of a microprocessor-based system for monitoring the state of the driver of a traffic threat based on computer vision technologies. The system is designed to monitor the physiological and behavioral indicators of the driver, in particular the level of fatigue and importance.

Keywords: microprocessor system, computer vision, road safety, machine learning, accident prevention.

Вступ

Керування автомобілем — це складна, багатогранна та потенційно небезпечна діяльність, що вимагає повного залучення фізіологічних і когнітивних ресурсів для підтримання продуктивності протягом часу. Будь-яка втрата цих ресурсів може мати серйозні наслідки, включаючи аварії. Крім того, з появою автономних транспортних засобів стає ще важливішим контролювати стан водія. Останні дослідження охоплюють як фундаментальні аспекти, так і практичні застосування, зокрема визначення та прогнозування погіршення стану водія. Автомобілі використовуються для перевезення людей, вантажів та іншого між різними локаціями.

Для перевезення, безпека має бути пріоритетом номер один. При перевезенні людей або будь-якого іншого предмета ми повинні думати про захищеність пасажирів транспортного засобу, громадських та приватних та громадських об'єктів. З початку 2024 року на дорогах України в результаті трапилося 23642 дорожньо-транспортних пригод з них для 3053 людей були фатальними. Цю інформацію розповсюдила патрульна поліція України. Наведені вище статистичні дані підтверджують, що в автомобільній та транспортній промисловості має бути багато покращень для забезпечення безпеки та благополуччя людей, а також безпеки приватної та державної власності.

Сонливе водіння є серйозною загрозою для безпеки на дорогах. Якщо вдасться попередити водіїв ще до того, як вони стануть занадто сонними для безпечного керування, можна уникнути частини аварій, спричинених сонливістю. Однак ефективність таких попереджень залежить від надійного виявлення сонливості. Наразі існуючі методи обмежені тим, що не враховують індивідуальні відмінності між водіями, що знижує їхню точність.

Основна частина

Станом на сьогодні питання безпеки дорожнього руху стає критично важливим у зв’язку зі зростанням кількості транспортних засобів та дорожньо-транспортних пригод. Однією з головних

причин аварій є втома водіїв, що впливає на їхню реакцію та увагу. Для вирішення цієї проблеми необхідно впроваджувати інноваційні системи моніторингу стану водія.

Запропонована система включає використання технологій комп'ютерного зору для аналізу поведінкових характеристик водія, таких як частота моргань, напрямок погляду та положення голови. Інфрачервоні датчики забезпечують точний контроль навіть за умов слабкого освітлення. Крім того, алгоритми машинного навчання аналізують дані в режимі реального часу для виявлення ознак втоми чи неуважності.

Завдяки сучасним мікропроцесорним платформам система забезпечує високу продуктивність за низької вартості. В обчисленнях використовуються оптимізовані бібліотеки, такі як OpenCV, які дозволяють виконувати обробку відеопотоку з мінімальним навантаженням на апаратну частину. Система інтегрує функції збору, аналізу та індикації даних, що робить її ефективною для впровадження у сучасних транспортних засобах.

Одним із ключових етапів є розробка алгоритму роботи системи. Цей алгоритм повинен включати етапи: збирання зображень, попередньої обробки, виявлення ключових точок обличч, а також аналіз отриманих даних для визначення рівня втоми або неуважності. Після цього система повинна активувати сповіщення для водія у разі виявлення небезпечного стану.

Система своєчасно виявлялає симптоми зниження уваги водія, попереджаючи його про необхідність відпочинку. Такі попередження надсилалися через аудіо та візуальні сигнали, що дозволяло знизити ризик виникнення аварійних ситуацій.

Запропонований підхід має значний потенціал для подальшого розвитку. Зокрема, його можна інтегрувати з іншими системами безпеки транспортних засобів, такими як адаптивний круїз-контроль чи автоматичне екстрене гальмування. Це дозволить створити комплексну платформу для підвищення безпеки дорожнього руху.

У перспективі подібні системи можуть стати стандартом у всіх типах транспортних засобів, забезпечуючи загальний рівень безпеки для водіїв та пасажирів. Технологічні досягнення у сфері машинного навчання та комп'ютерного зору відкривають широкі можливості для розвитку інтелектуальних систем моніторингу, які сприятимуть зниженню аварійності та покращенню умов дорожнього руху.

Висновки

У даній роботі було досліджено методи та мікропроцесорні засоби для оперативного контролю стану водія автомобіля. Було наведено, що використання комп'ютерного зору, алгоритмів машинного навчання та сучасних мікропроцесорних платформ є ефективними інструментами для підвищення безпеки дорожнього руху. Запропонована система здатна виявляти ознаки втоми та сонливості водія в реальному часі, забезпечуючи своєчасне попередження про потенційні ризики.

Завдяки впровадженню цих технологій можна значно зменшити кількість аварійних ситуацій, пов'язаних із неуважністю водіїв, а також підвищити загальний рівень безпеки на дорогах. Інтеграція доступних апаратних компонентів і оптимізованих програмних рішень дозволяє створювати високоефективні системи моніторингу, які є практичними для використання в автомобілях різного класу.

Таким чином, розроблені методи і технології сприяють формуванню інноваційних підходів до запобігання дорожньо-транспортним пригодам, підвищуючи надійність та доступність систем безпеки для широкого кола користувачів, а запропонована система не лише знижує кількість аварій, але й створює основу для подальших інновацій у сфері інтелектуальних транспортних систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кількість ДТП від патрульної поліції України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://patrolpolice.gov.ua/statystyka/
2. Driver Monitoring System [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://novushitech.com/driver-monitoring-systems/
3. Системи розпізнавання облич Facial recognition technology [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://maxnet.ua/blog/yak-kameri-videosposterezhennya-rozpiznayut-oblichchya
4. Аналіз існуючих підходів до розпізнавання облич [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.researchgate.net/figure/Face-Recognition-processing-flow_fig1_331646485.

Азаров Олексій Дмитрович – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ОТ, Вінницький

національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua.

Науковий керівник: **Богомолов Сергій Віталійович**, к.т.н., доц. каф. ОТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bogomolovsergiy@vntu.edu.ua.

Давидун Максим Володимирович, студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: macsdmv@gmail.com.

Клепко Денис Дмитрович — аспірант кафедри обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: svdeny@ukr.net.

Azarov Olexiy D. — Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Computer Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsia, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua.

Academic supervisor **Bohomolov Serhii Vitaliyovych**, **,** PhD, Associate Professor of Computer Engineering, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bogomolovsergiy@vntu.edu.ua.

Davydun Maxym Volodymyrovych, student of group 1CE-23m, faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: macsdmv@gmail.com.

Klepko Denis D. — graduate student of computer technique department, Vinnytsia National Technical University Vinnytsia, Ukraine, e-mail: svdeny@ukr.net.

УДК 004.8:378.147:004.4'242

І.Є. Кіпоренко
О.О. Пліхта

РОЗВИТОК ЗАГАЛЬНИХ ТА ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 121 «ІНЖЕНЕРІЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ» ЗА ДОПОМОГОЮ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Генеративний штучний інтелект (ГШІ) відкриває нові перспективи для навчання студентів спеціальності «121 – Інженерія програмного забезпечення», сприяючи розвитку як загальних, так і фахових компетентностей. Розглянуто роль ГШІ у формуванні критичного мислення, адаптивності, роботи в команді, а також в удосконаленні навичок програмування, проєктування та оптимізації алгоритмів. Особливу увагу приділено використанню ГШІ для автоматизації оцінювання, персоналізованого зворотного зв'язку та створення реалістичних навчальних кейсів. Розглянуто етичні аспекти впровадження ГШІ у навчальний процес і його вплив на підготовку студентів до сучасного ринку праці. Генеративний штучний інтелект розглядається як важливий інструмент для інтеграції інноваційних технологій у навчальні програми програмної інженерії.

Ключові слова: генеративний штучний інтелект, програмна інженерія, загальні компетентності, фахові компетентності, автоматизація оцінювання, навчальні кейси, персоналізоване навчання, етичні аспекти, ринок праці.

Abstract

Generative artificial intelligence (GAI) opens up new perspectives for teaching students majoring in 121 - Software Engineering, contributing to the development of both general and professional competencies. The role of AI in the formation of critical thinking, adaptability, teamwork, as well as in improving programming, design, and algorithm optimization skills is considered. Particular attention is paid to the use of AI to automate assessment, provide personalized feedback, and create realistic training cases. The ethical aspects of introducing AI into the educational process and its impact on preparing students for the modern labor market are considered. Generative artificial intelligence is seen as an important tool for integrating innovative technologies into software engineering curricula.

Keywords: generative artificial intelligence, software engineering, general competencies, professional competencies, assessment automation, learning cases, personalized learning, ethical aspects, labor market.

Вступ

Генеративний штучний інтелект (ГШІ) відіграє дедалі важливішу роль у різних сферах, зокрема в освіті, створюючи нові можливості для організації навчальних процесів. У сучасній академічній освіті його інтеграція відкриває перспективи для формування як загальних, так і фахових компетентностей, особливо у спеціальності «121 – Інженерія програмного забезпечення». Традиційні методи навчання часто зіштовхуються з проблемою узагальненості підходів, що не завжди дозволяє повною мірою врахувати індивідуальні потреби студентів та сучасні вимоги ринку праці. Генеративний штучний інтелект може змінити ситуацію, надаючи нові інструменти для персоналізації навчання, автоматизації процесів та створення більш гнучких навчальних траєкторій. Він не тільки сприяє розвитку глибших фахових знань, але й допомагає формувати такі важливі загальні навички, як критичне мислення, робота в команді та адаптивність.

Роль генеративного штучного інтелекту у формуванні загальних компетентностей

Генеративний штучний інтелект відіграє важливу роль у розвитку загальних компетентностей, таких як критичне мислення, комунікація, робота в команді та гнучкість. Завдяки своїм можливостям

моделювання складних сценаріїв, ГШІ може створювати симуляційні середовища, де студенти можуть практикувати ці навички в умовах, наближених до реальних. Наприклад, AI здатен імітувати різноманітні ситуації для роботи в команді, сприяючи покращенню навичок колаборації та адаптації до нових викликів. AI-асистенти забезпечують підтримку у виконанні проєктних завдань, полегшуючи координацію між учасниками команди та допомагаючи вирішувати конфлікти або розподіляти обов'язки. Дослідження в цій галузі [1], підтверджує, що використання AI для розвитку загальних компетентностей може значно підвищити ефективність навчання і підготувати студентів до динамічного робочого середовища.

Генеративний AI для розвитку фахових компетентностей у програмній інженерії

Використання штучного інтелекту має значний потенціал для розвитку фахових компетентностей студентів спеціальності "121 – Інженерія програмного забезпечення". Основна орієнтація цієї спеціальності спрямована на розвиток компетентностей у сфері проєктування, розробки та підтримки складних програмних систем. Генеративні AI-системи можуть слугувати ефективним інструментом для створення навчальних кейсів, проєктів та симуляцій, що відтворюють реальні сценарії розробки програмного забезпечення [2]. Це дає можливість студентам працювати над реальними проблемами, застосовуючи знання на практиці, що сприяє кращому розумінню складних концепцій та методологій програмної інженерії.

Такі системи активно підтримують процес вивчення мов програмування, архітектурних патернів та оптимізації алгоритмів. Використання інтерактивних навчальних платформ, побудованих на основі ГШІ, дозволяє студентам з легкістю тестувати та відшліфовувати свої навички, отримуючи негайний зворотний зв’язок. Таким чином, генеративний AI не лише допомагає автоматизувати рутинні аспекти навчання, але й сприяє глибшому зануренню у фахові дисципліни, забезпечуючи ефективніші умови для опанування ключових навичок і компетентностей програмної інженерії.

Автоматизація оцінювання та зворотного зв'язку за допомогою генеративного AI

ГШІ системи відкривають нові можливості для автоматизації оцінювання та зворотного зв’язку в навчальному процесі, особливо в галузі програмної інженерії. Одним із важливих аспектів є здатність AI-систем аналізувати студентські роботи, включаючи код, дизайн та архітектурні рішення, надаючи персоналізований зворотний зв’язок. Це може бути реалізовано через автоматичне виявлення помилок, аналіз ефективності алгоритмів та пропозиції щодо покращення архітектури коду. Такі системи дозволяють зосередитися не тільки на технічній коректності коду, але й на його оптимізації, продуктивності та дотриманні сучасних стандартів індустрії.

Важливою перевагою є автоматизована оцінка якості коду – завдяки ШІ можна аналізувати код за різними критеріями: від логічної послідовності та структури до складності алгоритмів і ефективності використаних ресурсів. Це дозволяє AI надавати студентам рекомендації щодо вдосконалення їхніх рішень, що сприяє розвитку критичного мислення та покращенню професійних компетентностей.

З боку викладача AI може допомогти краще оцінювати індивідуальний прогрес студентів. З використанням ШІ викладачі отримують аналітичні інструменти, що дозволяють відстежувати розвиток фахових навичок кожного студента, надаючи більш точну та об’єктивну оцінку. Це також допомагає виявляти слабкі місця в знаннях студентів і адаптувати навчальні завдання для їхнього вдосконалення.

Таким чином, генеративний штучний інтелект забезпечує більш ефективну і точну систему оцінювання, що сприяє підвищенню якості освіти та розвитку індивідуальних компетентностей у студентів спеціальності програмної інженерії.

Етичні аспекти використання генеративного AI у навчальному процесі

Що стосується етичних аспектів використання генеративного ШІ в освіті, одним із важливих питань є питання авторства та креативності. Хоча штучний інтелект може допомагати учням вирішувати завдання або генерувати контент, важливо переконатися, що студенти все ще займаються критичним мисленням і творчим вирішенням проблем. Інструменти штучного інтелекту слід розглядати як допоміжні засоби, а не заміну людської творчості. Такий баланс необхідний для того, щоб не зводити освітній процес до простої автоматизації, яка могла б підірвати розвиток у студентів самостійних аналітичних здібностей [3].

Інтеграція генеративного штучного інтелекту у навчальні програми програмної інженерії

Інтеграція генеративного штучного інтелекту (ГШІ) в навчальні програми програмної інженерії має потенціал значно покращити якість освіти. ГШІ може бути впроваджено в існуючі курси, де студенти вивчають програмування, проєктування ПЗ та алгоритми, включаючи використання AI-інструментів для автоматизації певних задач, таких як тестування коду або аналіз його ефективності. Розробка нових курсів, що зосереджуються на інтеграції технологій ШІ, дозволить студентам отримати навички роботи з передовими інструментами та технологіями. Успішні кейси з провідних університетів, таких як MIT чи Стенфорд [4], демонструють, як застосування AI в навчанні сприяє розвитку професійних компетентностей студентів програмістів.

Підготовка студентів до професійної діяльності

Вплив штучного інтелекту (ШІ) на розвиток нових навичок та підготовку до професійної діяльності є одним із ключових аспектів трансформації освіти, особливо у сферах, що вимагають постійного освоєння нових технологій, таких як програмна інженерія. ШІ стає потужним інструментом у навчальному процесі, полегшуючи адаптацію студентів до викликів сучасного ринку праці.

ШІ сприяє розвитку компетентностей, необхідних для ефективної професійної діяльності. Зокрема, інтеграція ШІ в навчальні процеси дозволяє студентам працювати з реальними кейсами, використовуючи алгоритми машинного навчання, аналіз великих даних, автоматизацію рутинних процесів та розробку інтелектуальних систем. Наприклад, інструменти на основі ШІ, такі як GitHub Copilot, ChatGPT чи інші генеративні моделі, допомагають автоматизувати частину процесу написання коду, що дозволяє студентам більше зосереджуватися на вирішенні складних задач та архітектурі програмного забезпечення

Окрім того, впровадження ШІ стимулює здатність до самостійного навчання. Замість традиційного підходу до передачі знань, студенти отримують доступ до адаптивних освітніх платформ, що пропонують персоналізовані завдання, навчальні матеріали й навіть аналіз помилок. Наприклад, дослідження свідчать, що інтерактивні системи навчання, такі як Coursera чи EdX з використанням ШІ, можуть покращити результати студентів, надаючи рекомендації щодо покращення засвоєння матеріалу та розробляючи індивідуальні навчальні траєкторії.

На сучасному ринку праці навички роботи з ШІ стають критично важливими для фахівців у галузі програмного забезпечення. Майбутні програмісти мають бути готовими не лише створювати й тестувати алгоритми ШІ, але й інтегрувати їх у складні програмні рішення. Згідно з дослідженнями, розрив у навичках, зокрема в роботі з AI-системами, є однією з основних проблем для багатьох компаній, і його подолання можливе через впровадження уніфікованих навчальних програм, орієнтованих на новітні технології та реальні практичні задачі [5].

Таким чином, ШІ не тільки допомагає студентам адаптуватися до сучасного ринку праці, але й розвиває в них здатність до самостійного навчання, що є важливою складовою професійного зростання. У майбутньому системи штучного інтелекту й надалі відіграватимуть важливу роль у підготовці висококваліфікованих фахівців.

Висновок

Генеративний штучний інтелект (ГШІ) є ключовим інструментом у процесі сучасної освіти, оскільки він значно розширює можливості для навчання та підготовки студентів. З його допомогою можна автоматизувати рутинні процеси, надавати персоналізоване навчання та зворотний зв'язок, а також створювати інтерактивні симуляції для розвитку як загальних, так і фахових компетентностей. ГШІ допомагає навчальним закладам адаптувати свої програми до сучасних вимог ринку праці, де цифрові навички, штучний інтелект та автоматизація стають все більш затребуваними.

Одним із важливих аспектів є здатність ГШІ стимулювати розвиток критичного мислення, творчості, адаптивності та навичок командної роботи, що є важливими для майбутніх фахівців. Водночас ГШІ може створювати умови для більш ефективного оцінювання знань і компетентностей студентів, дозволяючи викладачам зосередитися на більш стратегічних аспектах навчального процесу.

Враховуючи широкі можливості ГШІ, інтеграція цих технологій у навчальний процес сприяє не лише підвищенню якості освіти, але й готує студентів до ефективної роботи з новітніми технологіями у професійному житті.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Bialik M., Holmes W., Fadel C. Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning. Independently Published, 2019.

2. S. Morales, E. Planas, R. Clarisó and M. Gogolla, "Generative AI in Model-Driven Software Engineering Education: Friend or Foe?," *2023 ACM/IEEE International Conference on Model Driven Engineering Languages and Systems Companion (MODELS-C)*, Västerås, Sweden, 2023, pp. 110-113

3. Adel A., Ahsan A., Davison C. ChatGPT Promises and Challenges in Education: Computational and Ethical Perspectives. *Education Sciences*. 2024. Vol. 14, no. 8. P. 814. URL: https://doi.org/10.3390/educsci14080814 (date of access: 19.11.2024).

4. Driving Innovation with Generative AI. *xpro.mit.edu*. URL: https://xpro.mit.edu/courses/course-v1:xPRO+GenAI/ (date of access: 18.11.2024).

5. - R. E. AI'S Impact on Vocational Training and Employability: Innovation, Challenges, and Perspectives. *International Journal For Multidisciplinary Research*. 2024. Vol. 6, no. 4. URL: https://doi.org/10.36948/ijfmr.2024.v06i04.24967 (date of access: 19.11.2024).

Кіпоренко Ілля Євгенович – студент групи 1ПІ-24м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kiporenkoilliia@outlook.com.

Пліхта Олександр Олександрович – студент групи 1ПІ-24м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: s.plihta000@gmail.com.

Науковий керівник: **Залюбівська Оксана Броніславівна** — доцент кафедри філософії та гуманітарних наук, Вінницький національний технічний університет.

Kiporenko Illia Yevhenovych – Student of the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia.

Plikhta Oleksandr Oleksandrovych – Student of the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia.

Academic supervisor: **Zaliubivska Oksana Bronislavivna –** Associate Professor of the Department of Philosophy and Humanities, Vinnytsia National Technical University.

УДК 004.77 (045)

В.В. Шостак

В.В. Лукічов

Метод та засіб виявлення ознак кіберзлочинів в Телеграм каналах

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Досліджено способи виявлення та аналізу кіберзлочинів в телеграм каналах.
Ключові слова: *моніторинг, кіберзлочини, Телеграм*

Abstract
Methods and analysis of cybercrimes in Telegram channels have been studied.
Keywords: *monitoring, cyber crimes, Telegram*

Інформаційна безпека стає ключовим фактором у боротьбі з кіберзлочинністю, зокрема в умовах активного поширення інформаційних технологій та соціальних мереж. Телеграм-канали, завдяки своїй відкритості та широкій аудиторії, стали платформою для здійснення різноманітних незаконних дій, включно з координацією кіберзлочинів. Виявлення таких загроз є важливим завданням для захисту суспільства від шкідливих дій, таких як фішинг, поширення шкідливих програм або дезінформація. Одним з ефективних підходів є розроблення методу та засобу для виявлення ознак кіберзлочинів у Телеграм-каналах. Це дозволяє автоматизувати моніторинг, збір і аналіз інформації для запобігання та своєчасного реагування на кіберзагрози.

Дослідження показало, що використання спеціалізованих засобів для моніторингу Телеграм-каналів може ефективно виявляти ознаки кіберзлочинів. Метод заснований на застосуванні сучасних технологій аналізу тексту, таких як обробка природної мови (NLP), машинне навчання та аналіз великих даних. Ці технології дозволяють системі ідентифікувати підозрілі патерни в поведінці учасників каналів, аналізувати зміст повідомлень та виявляти небезпечні або нелегальні активності. Вони мають такі ключові ознаки кіберзлочинів:

- Використання специфічних термінів, які часто зустрічаються в контексті злочинної діяльності (наприклад, "хак", "фішинг", "ддос").
- Посилання на нелегальні ресурси або файли, які можуть містити шкідливе програмне забезпечення.
- Координація дій, що може вказувати на підготовку до кібератак або інших злочинів.

Засіб, розроблений для виявлення таких ознак, може проводити автоматизований збір даних з Телеграм-каналів, зберігати ці дані в базі для подальшого аналізу та здійснювати фільтрацію повідомлень за ключовими словами, які можуть вказувати на кіберзлочини. Також інструмент дозволяє відстежувати шлях поширення повідомлень, що допомагає визначити джерело злочинної активності. Це особливо важливо для ідентифікації першоджерела фейкових новин або шкідливого програмного забезпечення.

Додатково було виявлено, що інтеграція засобу з системами штучного інтелекту може значно підвищити ефективність аналізу великих обсягів даних, що генеруються в Телеграм-каналах. Завдяки цьому можливо швидше ідентифікувати нові загрози, які з'являються в режимі реального часу, та відстежувати зміни в поведінкових патернах злочинних груп. Автоматизація процесів збору та аналізу інформації дозволяє зменшити навантаження на фахівців з безпеки та підвищити оперативність виявлення загроз.

Дослідження показало, що цей підхід дозволяє значно підвищити ефективність виявлення кіберзлочинів у порівнянні з традиційними методами, такими як OSINT. Тоді як OSINT фокусується переважно на загальнодоступних даних, моніторинг Телеграм-каналів дозволяє охоплювати ширше коло джерел, включно з приватними або закритими групами, які часто використовуються злочинцями для координації своїх дій.

Результати дослідження підтверджують, що метод та засіб для виявлення ознак кіберзлочинів у Телеграм-каналах є важливим інструментом у боротьбі з кіберзагрозами. Запровадження таких систем дозволяє ефективно виявляти потенційні загрози та своєчасно реагувати на них. Використання сучасних технологій аналізу тексту, машинного навчання та обробки даних значно підвищує точність та швидкість ідентифікації небезпечної активності. Це, в свою чергу, сприяє покращенню інформаційної безпеки та захисту суспільства від кіберзлочинів.

Такий засіб може бути корисним не лише для правоохоронних органів, а й для компаній, урядових установ та інших організацій, які зацікавлені в захисті своїх інформаційних ресурсів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Lawson R. Web Scraping With Python: Scrape Data from Any Website With the Power of Phython. 2015. P. 151
2. Al-Sakib K., Mohiuddin A. Data Analytics: Concepts, Techniques, and Applications. 2018. P. 450
3. Bielska A., Anderson N., Benetis V., Viehman C.. Open source intelligence tools and resources handbook [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://i-intelligence.eu/uploads/public-documents/OSINT_Handbook_June-2018_Final.pdf.

Шостак Володимир Володимирович *– студент групи 1БС-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vovkashostak@gmail.com*

Лукічов Віталій Володимирович *– к. т. н. , доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, lukichov.vitalyi@vntu.edu.ua*

Volodymyr Shostak – *student of group 1BS-23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vovkashostak@gmail.com*

Vitaliy Lukichov – *p. h. d., Associate Professor of the Department of Information Protection, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, lukichov.vitalyi@vntu.edu.ua*

УДК 004.7

Н. О. Черневський

ПРОТОКОЛ MQTT ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ У СФЕРІ IOT

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У роботі розглядається протокол MQTT, який є одним із найефективніших рішень для обміну даними в системах Інтернету речей (IoT). Описано його структуру, принцип роботи та приклади використання в реальних системах.

Ключові слова: *MQTT, IoT, брокер, датчики, протоколи зв'язку.*

Abstract

The paper considers the MQTT protocol, which is one of the most effective solutions for data exchange in Internet of Things (IoT) systems. Its structure, principle of operation, and examples of use in real systems are described.

Keywords: MQTT, IoT, broker, sensors, communication protocols.

Вступ

Інтернет речей об'єднує мільярди пристроїв, які взаємодіють між собою для передачі даних і виконання різноманітних завдань. Ефективність таких систем залежить від надійності та швидкості обміну інформацією.

Існує безліч різноманітних протоколів передачі даних, серед них протокол MQTT є одним із найпоширеніших і найбільш ефективних. Його популярність пояснюється здатністю працювати з мінімальними вимогами до пропускної здатності та енергоспоживання. MQTT реалізує модель "публікація-підписка" для асинхронного обміну повідомленнями, використовуючи TCP як транспортний рівень. Завдяки відкритості стандарту MQTT підтримує широкий спектр реалізацій і залишається одним із ключових елементів сучасної інфраструктури IoT [1].

Що таке MQTT і як він працює

MQTT (Message Queuing Telemetry Transport) — це легкий протокол обміну даними, спеціально розроблений для пристроїв з обмеженими ресурсами, що функціонують у мережах із низькою пропускною здатністю [2]. Основним принципом роботи MQTT є модель "публікація-підписка", яка відрізняється від традиційної "запит-відповідь", що використовується в HTTP. У цій моделі існує центральний вузол — брокер, який виконує функцію посередника між пристроями. Клієнти можуть виступати в ролі видавців або підписників, взаємодіючи через теми.

Теми — це адреси, які структурують обмін даними в MQTT. Наприклад, датчик температури може публікувати дані у тему building/room2/temperature. Будь-який пристрій, який підписаний на цей топік, отримає повідомлення з температурою. Брокер виступає як маршрутизатор, забезпечуючи доставку повідомлень відповідно до тем. Теми мають ієрархічну структуру. Крім того, MQTT підтримує символи підстановки. Наприклад, підписка на building/# дозволяє отримувати всі повідомлення з будівлі 1, незалежно від кімнати чи типу даних [3].

MQTT підтримує кілька типів повідомлень, які визначають поведінку системи.

1) CONNECT — встановлює з'єднання між клієнтом і брокером;
2) PUBLISH — надсилає дані на певний топік;
3) SUBSCRIBE і UNSUBSCRIBE — дозволяють клієнту підписуватись або відписуватись від топіків;
4) DISCONNECT — завершує з'єднання.

Наприклад, датчик вологості надсилає значення у топік garden/moisture за допомогою повідомлення PUBLISH. Розумна система поливу, підписана на цей топік, отримує повідомлення й активує полив, якщо значення вологості низьке.

Quality of Service(QoS) — це принцип, який описує, як саме брокер гарантує доставку повідомлень. Існує три рівні:

1) QoS 0 ("Щонайбільше один раз"). Повідомлення надсилається без підтвердження. Це швидкий, але ненадійний метод. Використовується, наприклад, для даних, які оновлюються дуже часто, як показники температури.
2) QoS 1 ("Щонайменше один раз"). Забезпечує доставку повідомлення принаймні один раз, але при цьому можливі дублікати. Це означає, що відправник повторює передачу повідомлення, доки не отримає підтвердження доставки від отримувача.
3) QoS 2 ("Рівно один раз"). В MQTT гарантує доставку кожного повідомлення без дублювання шляхом чіткої послідовності підтверджень між відправником і брокером. Спочатку відправник публікує повідомлення (PUBLISH), брокер підтверджує його отримання (PUBREC), потім відправник повідомляє про готовність завершити передачу (PUBREL), і брокер підтверджує завершення процесу (PUBCOMP). Цей механізм забезпечує найвищу надійність, але супроводжується збільшеними затримками та навантаженням через додаткові кроки обміну.

Протокол працює на базі TCP/IP, що забезпечує надійне з'єднання між клієнтами та брокером. Пристрій, який відправляє дані, не взаємодіє напряму з пристроєм, що їх отримує [4]. Натомість він надсилає повідомлення брокеру, який аналізує його та надсилає відповідним підписникам. Це знижує вимоги до апаратного забезпечення та спрощує управління з'єднаннями в масштабних системах.

Висновки

Протокол MQTT є важливим елементом сучасних IoT-рішень, оскільки забезпечує гнучкий і надійний обмін даними навіть у слабких мережах. Завдяки моделі "публікація-підписка" та підтримці рівнів QoS, він адаптується до різних пристроїв і умов. Його основними перевагами є низькі вимоги до ресурсів, простота інтеграції та масштабованість, що робить його ідеальним для багатьох IoT-проєктів. Водночас недоліками є залежність від центрального брокера та можливі затримки при високих рівнях QoS. Попри це, відкритість і універсальність MQTT роблять його основою для створення ефективних і надійних IoT-екосистем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пояснення що таке MQTT [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://research.rozumni-ideyi.com/poiasnennia-shcho-take-mqtt/

2. What is MQTT? - MQTT Protocol Explained - AWS [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://aws.amazon.com/what-is/mqtt/

3. MQTT Explained: The Complete Guide [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://cedalo.com/blog/complete-mqtt-protocol-guide/

4. MQTT: Architecture, Message Structure, Benefits, And Security In IoT [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://talkingiot.io/understanding-mqtt-architecture-message-structure-benefits-and-security-in-iot/

Черневський Назар Олександрович — студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: chernevskijnazar@gmail.com

Chernevskyi Nazar Oleksandrovich — student of group 2SP-21b, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: chernevskijnazar@gmail.com

УДК 004.056.53

Д.А. Гончар
В.В. Лукічов

МЕТОДИ АНАЛІЗУ МЕРЕЖЕВИХ ПОДІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Досліджено способи аналізу мережевих подій шляхом використання машинного навчання .
Ключові слова: машинне навчання, siem-системи.

Abstract
The methods of analyzing network events using machine learning were studied**.**
Keywords: machine learning, siem-systems**.**

У сучасному світі спостерігається зростання мережевих загроз, які включають віруси, фішингові атаки та шпигунське програмне забезпечення. Це підвищує необхідність розробки автоматизованих рішень для аналізу подій у мережі. Традиційні інструменти моніторингу часто не справляються через великий обсяг даних і появу нових типів атак. Тому все більше уваги приділяється методам машинного навчання, які можуть автоматично виявляти аномалії та нові загрози.

Мережеві події містять різноманітну інформацію: журнали доступу, поведінку користувачів, системні логи та дані мережевого трафіку. Основна проблема полягає у великій кількості подій, шумі та необхідності швидкого аналізу, щоб відрізнити легітимну активність від підозрілої [1].

Методи машинного навчання пропонують різні способи виявлення загроз. Класифікатори допомагають розділити події на категорії «нормальні» та «підозрілі», тоді як методи виявлення аномалій можуть знаходити нові, раніше невідомі атаки. Аналіз шаблонів у великих обсягах даних дозволяє виявляти складні атаки, такі як APT (Advanced Persistent Threat).

Для аналізу мережевих подій використовують різні алгоритми. Зокрема, серед популярних класифікаторів – логістична регресія, дерева рішень, Random Forest та SVM. Методи кластеризації, як-от K-means та DBSCAN, допомагають виявляти аномалії, коли події не мають попередньо визначених міток. Глибокі нейронні мережі та рекурентні моделі (LSTM) ефективні для аналізу часових рядів. Також використовуються методи підкріплювального навчання для автоматизації оптимізації захисних механізмів.

Аналіз мережевих подій за допомогою машинного навчання включає кілька етапів. Спершу здійснюється збір даних з мережевих журналів та SIEM-систем. Далі проходить попередня обробка, яка охоплює фільтрацію, нормалізацію, видалення дублікатів та заповнення пропусків. Потім будується та тренується модель на основі обраного алгоритму, після чого її точність оцінюється за допомогою метрик, таких як F1-міра. Після успішної валідації модель інтегрується в реальне середовище для постійного моніторингу, а також періодично перенавчається [2].

Важливими є публічні набори даних, такі як KDD'99, NSL-KDD, CICIDS та UNSW-NB15, які допомагають тестувати моделі та перевіряти їхню ефективність. Машинне навчання можна інтегрувати з сучасними SIEM-системами, такими як Splunk чи ELK, для аналізу великих обсягів даних у реальному часі.

Проте методи машинного навчання мають певні обмеження. Великий обсяг даних може призводити до перевантаження систем, а також до великої кількості хибних спрацьовувань, що ускладнює роботу аналітиків. Моделі потребують регулярного оновлення, адже загрози постійно змінюють свої тактики.

Перспективи розвитку методів машинного навчання для аналізу мережевих подій включають використання гібридних підходів, які поєднують машинне навчання з традиційними правилами безпеки. Все актуальнішим стає федеративне навчання, яке дозволяє тренувати моделі на розподілених вузлах без передачі даних. Розробка самонавчальних систем, які здатні адаптуватися до нових даних у реальному часі, є ще одним перспективним напрямом [3].

Таблиця 1 – порівняння методів машинного навчання

Метод	Тип алгоритму	Сильні сторони	Слабкі сторони	Приклади використання
Логістична регресія	Класифікація	Проста реалізація, висока швидкість	Не працює з нелінійними даними	Класифікація нормальних та аномальних подій
Random Forest	Класифікація / Регресія	Стійкий до перевчення, добре працює з різними даними	Вимагає значних ресурсів для тренування	Виявлення загроз за кількома ознаками
SVM (Підтримка векторів)	Класифікація	Висока точність на невеликих наборах даних	Важко масштабувати для великих даних	Виявлення складних патернів у мережевих логах
K-means	Кластеризація	Проста реалізація, швидкий розрахунок	Потребує визначення кількості кластерів	Виявлення груп схожих подій
DBSCAN	Кластеризація	Добре працює з шумними даними та аномаліями	Погано підходить для даних високої розмірності	Виявлення аномалій у потоках трафіку
LSTM (рекурентна нейронна мережа)	Глибоке навчання	Аналіз часових рядів, прогнозування на основі послідовностей	Високі вимоги до обчислень	Аналіз поведінкових патернів у мережевому трафіку
Autoencoder	Ненаглядна класифікація / Виявлення аномалій	Виявлення аномалій без міток, добре працює з великими даними	Складність налаштування та тренування	Виявлення аномалій у логах та трафіку
Градієнтний бустинг (XGBoost)	Класифікація / Регресія	Висока точність, гарна робота з пропущеними значеннями	Тренування може бути повільним	Класифікація атак у реальному часі
Методи підкріплювального навчання	Оптимізація / Адаптація	Адаптація до нових загроз, автоматичне навчання	Складність реалізації та налаштування	Налаштування динамічних правил захисту

Застосування машинного навчання для аналізу мережевих подій має потенціал значно підвищити точність і швидкість виявлення загроз та реагування на них. Завдяки здатності алгоритмів машинного навчання до автоматизованого аналізу великого обсягу мережевих даних, такі системи можуть виявляти складні атаки та аномалії, що залишаються непоміченими традиційними методами захисту.

Однак, щоб досягти максимальної ефективності, моделі машинного навчання повинні бути ретельно налаштовані під конкретні особливості реального мережевого середовища. Зокрема, для успішної роботи моделі потрібно враховувати унікальні шаблони трафіку, типові види взаємодій між користувачами та додатками, а також можливі типи загроз, які характерні для конкретної інфраструктури. Це налаштування охоплює вибір відповідних алгоритмів, створення та підготовку якісного набору даних, а також постійне вдосконалення моделі, враховуючи нові кіберзагрози.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Давиденко Я. Машинне Навчання: Методи Виявлення Аномалій Для Виявлення Незвичайних Моделей, Які Не Відповідають Очікуваній Поведінці. Наука і техніка сьогодні. 2024. № 9(37). URL: https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-625-638

2. Theyazn H.H Aldhyani. A review of network traffic analysis and prediction techniques [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/339927785_A_review_of_network_traffic_analysis_and_prediction_techniques

3. An Overview of Machine Learning Methods. Network Anomaly Detection. 2013. P. 83–146. URL: https://doi.org/10.1201/b15088-11

4. Гончар Д. А. Способи аналізу мережевих подій в SIEM-системах [Електронний ресурс] / Д. А. Гончар, В. В. Лукічов // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції "Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2023)", Вінниця, 22-23 червня 2023 р. – Електрон. текст. дані. – 2023. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2023/paper/view/18029

Гончар Данило Андрійович – студент групи 1БС-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: danya.gonchar.2017@gmail.com

Лукічов Віталій Володимирович – к. т. н. , доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, lukichov.vitalyi@vntu.edu.ua

Danylo Gonchar – *student of group 1BS-23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: danya.gonchar.2017@gmail.com*

Vitaliy Lukichov – *p. h. d., Associate Professor of the Department of Information Protection, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, lukichov.vitalyi@vntu.edu.ua*

УДК 004.81

О. П. Войтович
І. Ю. Пилявець
Є. В. Радченко

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В АУДИТІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто можливості використання штучного інтелекту (ШІ) в аудиті, зокрема в аудиті інформаційної безпеки. ШІ стає важливим інструментом для підвищення ефективності аудиторських процесів, автоматизації рутинних завдань та зменшення людських помилок. У сфері інформаційної безпеки ШІ дозволяє оперативно виявляти кіберзагрози, аналізувати великі масиви даних у реальному часі, а також забезпечувати відповідність політикам і стандартам безпеки. Розглядаються основні технології, що дозволяють ШІ здійснювати моніторинг, виявлення аномалій та прогнозування ризиків. Водночас обговорюються потенційні виклики, пов'язані з етикою, прозорістю та конфіденційністю даних. Перспективи використання ШІ в аудиті інформаційної безпеки вказують на те, що він може значно покращити точність та швидкість аудиторських перевірок, проте потребує уваги до питань управління та відповідності вимогам. Інтеграція ШІ в цю галузь має потенціал стати ключовим елементом для забезпечення безпеки в сучасному цифровому світі.

Ключові слова: штучний інтелект, аудит, інформаційна безпека, автоматизація, кібербезпека, аудит відповідності, машинне навчання, моніторинг, аналіз даних, виявлення загроз.

Abstract

The possibilities of using Artificial Intelligence (AI) in auditing, particularly in information security audits, are discussed. AI is becoming an important tool for enhancing the effectiveness of audit processes, automating routine tasks, and reducing human errors. In the field of information security, AI allows for the timely detection of cyber threats, real-time analysis of large datasets, and ensuring compliance with security policies and standards. The key technologies that enable AI to perform monitoring, anomaly detection, and risk forecasting are considered. At the same time, potential challenges related to ethics, transparency, and data confidentiality are discussed. The prospects of using AI in information security auditing suggest that it can significantly improve the accuracy and speed of audit checks; however, attention is needed to management and compliance issues. The integration of AI into this field has the potential to become a key element in ensuring security in the modern digital world.

Keywords: artificial intelligence, audit, information security, automation, cybersecurity, compliance audit, machine learning, monitoring, data analysis, threat detection.

Вступ

З розвитком цифрових технологій і зростанням кількості кіберзагроз організації стикаються з необхідністю підвищення рівня інформаційної безпеки. Аудит інформаційної безпеки є важливим інструментом для забезпечення відповідності стандартам і політикам безпеки, проте традиційні методи аудиту є трудомісткими та часто неефективними для аналізу великих обсягів даних. Штучний інтелект дозволяє автоматизувати значну частину процесів, що відкриває нові можливості для аудиту ІБ. ШІ може аналізувати велику кількість даних швидше, виявляти приховані загрози і прогнозувати потенційні ризики. Метою даної роботи є розгляд основних аспектів і перспектив використання ШІ в аудиті, особливо в контексті інформаційної безпеки.

Результати дослідження

Штучний інтелект (ШІ) трансформує аудит, автоматизуючи завдання, які раніше вимагали значних зусиль і часу. ШІ здатен автоматично аналізувати звіти, перевіряти відповідність стандартам, а також виконувати рутинні операції, такі як перегляд транзакцій або обробка великих масивів даних [1]. Здатність ШІ обробляти та аналізувати величезні обсяги даних з високою

швидкістю дозволяє значно скоротити час проведення аудиторських перевірок. Це знижує кількість людських помилок, які часто виникають через монотонність ручної роботи [2].

Інший важливий аспект автоматизації – можливість для аудиторів зосередитися на стратегічних та складних завданнях, таких як оцінка ризиків та управління контролями. ШІ бере на себе повторювані завдання, забезпечуючи комплексний аналіз даних та попереджаючи потенційні помилки [3]. Згідно з даними Deloitte [4], ШІ може покращити контроль відповідності стандартам шляхом автоматичної перевірки даних на відповідність вимогам нормативних документів та внутрішніх політик компанії.

Один із ключових напрямків застосування ШІ в аудиті — це виявлення аномалій. Наприклад, ШІ може аналізувати транзакції, розпізнаючи нетипові патерни, які можуть свідчити про потенційні порушення. За допомогою таких інструментів, як обробка природної мови (NLP), ШІ також аналізує текстові документи або електронну пошту, шукаючи ключові ознаки ризику.

Важливо зазначити, що виявлення шахрайства та аномалій є особливо критичним в сфері інформаційної безпеки. Кіберзагрози, такі як фішингові атаки можуть залишитися непоміченими в традиційних системах моніторингу. ШІ забезпечує глибоке та детальне виявлення загроз, що допомагає уникнути можливих втрат [5]. Один із найбільш перспективних аспектів використання ШІ в аудиті — це можливість оцінки ризиків. За допомогою алгоритмів машинного навчання та штучних нейронних мереж ШІ здатен прогнозувати ризики, аналізуючи історичні дані та виявляючи тенденції, що вказують на майбутні загрози [6].

IBM демонструє приклади використання ШІ для виявлення загроз у режимі реального часу[7]. Ці системи аналізують поведінкові дані з мережі, виявляючи підозрілу активність ще до того, як вона перетвориться на загрозу [6]. Це дозволяє знизити втрати від потенційних атак та забезпечити безперервність роботи підприємств.

У сфері інформаційної безпеки важливою складовою є перевірка на відповідність стандартам, таким як ISO/IEC 27001. ШІ може полегшити цей процес, автоматизуючи перевірку дотримання політик і контролів безпеки. Системи штучного інтелекту можуть автоматично перевіряти налаштування конфігурацій та мережеві параметри на відповідність стандартам [7]. Це особливо корисно для великих організацій з розгалуженою IT-інфраструктурою, де перевірка всіх аспектів вручну є трудомістким завданням.

У майбутньому, з огляду на постійний розвиток кіберзагроз та появу нових стандартів, системи ШІ будуть грати ще важливішу роль у підтримці безпеки та відповідності вимогам. Моніторинг є однією з ключових функцій у сфері інформаційної безпеки. ШІ дозволяє організаціям здійснювати безперервний моніторинг подій, пов’язаних із безпекою, що є особливо важливим для великих мережевих інфраструктур, де будь-яке порушення може мати катастрофічні наслідки.

ШІ здатен аналізувати лог-файли, мережевий трафік, виявляти аномальні дії та попереджати аудиторів про можливі загрози ще до того, як вони завдадуть шкоди. Використовуючи технології, такі як глибинне навчання, ШІ може "навчитися" на основі попередніх інцидентів і покращити виявлення нових загроз. Також штучний інтелект може використовуватися для прогнозування майбутніх загроз на основі минулих даних. Машинне навчання допомагає системам вивчати попередні атаки та використовувати цю інформацію для виявлення потенційних вразливостей у майбутньому, що дозволяє завчасно реагувати на ризики.

З часом штучний інтелект продовжуватиме розвиватися, що дозволить повністю автоматизувати процеси аудиту інформаційної безпеки. Це зменшить час на проведення перевірок, підвищить їх точність та забезпечить цілодобовий моніторинг. Gartner вказує на те, що використання ШІ в аудиті може значно розширити можливості щодо виявлення ризиків і відповідності вимогам. Оскільки все більше організацій використовують хмарні сервіси, важливим завданням є забезпечення їхньої безпеки. ШІ дозволяє автоматично перевіряти налаштування хмарних сервісів та забезпечувати їх відповідність політикам безпеки, що забезпечує надійний захист даних у нових технологічних середовищах .

Висновки

Штучний інтелект має величезний потенціал для розвитку аудиторських процесів, особливо у сфері інформаційної безпеки. Використання ШІ дозволяє підвищити ефективність, точність і швидкість аудиторських перевірок, забезпечити моніторинг і виявлення загроз у реальному часі, а також прогнозувати майбутні ризики. Однак, інтеграція ШІ в аудит вимагає врахування етичних питань та ризиків, пов’язаних із конфіденційністю даних. У майбутньому штучний інтелект стане невід'ємною частиною аудиту інформаційної безпеки, що значно підвищить рівень захисту в цифровому середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Artificial Intelligence projects from Deloitte Practical cases of applied AI. URL: https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/nl/Documents/innovatie/deloitte-nl-innovatie-artificial-intelligence-16-practical-cases.pdf

2. Balancing Power and Protection: AI in Cybersecurity and Cybersecurity in AI - PwC Middle East. PwC. URL: https://www.pwc.com/m1/en/publications/balancing-power-protection-ai-cybersecurity.html.

3. European Commission. Auditing Artificial Intelligence: A Guide for Practitioners and Policymakers. 2020. URL: https://ec.europa.eu/futurium/en/system/files/ged/auditing-artificial-intelligence.pdf

4. Ethical considerations in the use of AI for auditing: balancing innovation and integrity. European journal of accounting, auditing and finance research. 2022. Vol. 10, no. 12. P. 91–108. URL: https://eajournals.org/ejaafr/wp-content/uploads/sites/16/2024/06/Ethical-Considerations.pdf.

5. Badman A., Kosinski M. What is AI security? | IBM. IBM - United States. URL: https://www.ibm.com/think/topics/ai-security.

6. Artificial Intelligence in Audit and Accounting: Development, Current Trends, Opportunities and Threats - Literature Review. IEEE Xplore. URL: https://ieeexplore.ieee.org/document/9057150

7. IBM leans into AI for managed security services. Network World. URL: https://www.networkworld.com/article/957376/ibm-leans-into-ai-for-managed-security-services.html.

Науковий керівник: ***Войтович Олеся Петрівна*** — канд. техн. наук, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця,

e-mail: voytovych.op@gmail.com

Пилявець Ігор Юрійович — студент групи 1БС-23М, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,

e-mail: igormorozov920@gmail.com.

Радченко Євгеній Валентинович — студент групи 1БС-23М, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,

e-mail: jenya.radchenko@gmail.com.

Supervisor: ***Voytovych Olesya Petrovna*** — Cand. Sc., Associate Professor of Information Protection, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: voytovych.op@gmail.com

Pyliavets Ihor Y.— student of group 1BS-23M, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, email: igormorozov920@gmail.com.

Radchenko Yevhenii V.— student of group 1BS-23M, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, email: jenya.radchenko@gmail.com.

УДК 005.7

Наконечний В. В.

ПРОЕКТУВАННЯ МОБІЛЬНИХ ЗАСТОСУНКІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Проаналізовано етапи розробки мобільних додатків.
Ключові слова: Мобільні додатки, проектування, програмне забезпечення

Abstract
The stages of mobile development are analyzed.
Keywords: Mobile applications, designing, software

Вступ

Проєктування мобільних застосунків [1] у сучасному світі є ключовим етапом, спрямованим на забезпечення зручності, ефективності, персоналізованого користувацького досвіду, високої продуктивності, оптимізації для різних платформ та пристроїв, ефективного залучення й утримання клієнтів, а також на визначення завдань, відповідальності учасників, необхідних ресурсів, структури додатку та функціоналу MVP, що сприяє мінімізації ризиків і підвищенню організованості процесу розробки.

Результати дослідження

Проєктування мобільного застосунку включає аналіз ринку, визначення вимог, розробку архітектури, створення та тестування прототипів, а також планування MVP для забезпечення ефективності, зручності та успішного запуску продукту.

Аналіз ринку

Перед початком проєктування та розробки мобільного додатка необхідно провести комплексний аналіз ринку, що включає вивчення цільової аудиторії для визначення її демографічних характеристик, поведінкових особливостей, потреб і інтересів, аналіз конкурентів для ідентифікації ключових функцій, переваг і недоліків їхніх продуктів, дослідження ринкових тенденцій для забезпечення актуальності майбутнього застосунку та оцінку цільових платформ і характеристик пристроїв, які використовує аудиторія. Такий аналіз допомагає визначити потенціал продукту, сформувати унікальні переваги, оптимізувати функціонал і дизайн, а також мінімізувати ризики створення нерелевантного або неконкурентоспроможного додатка.

Визначення вимог

Після завершення дослідження ринку наступним етапом є формування вимог [2] до мобільного додатка, що включає визначення цілей проєкту та функціональних характеристик, розробку користувацьких сценаріїв, специфікацію вимог до інтерфейсу користувача (UI) та досвіду користувача (UX), встановлення параметрів продуктивності та безпеки, а також технічних вимог, таких як вибір технологій, бібліотек, баз даних і необхідних інтеграцій із зовнішніми системами. Цей етап сприяє створенню єдиного розуміння цілей і завдань проєкту серед усіх учасників, включаючи розробників, дизайнерів та керівників проєкту, що забезпечує узгодженість і ефективність реалізації.

Розробка архітектури

Після визначення завдань і цілей продукту наступним кроком є проектування його складових, що передбачає продумування структури додатка, визначення основних і другорядних елементів для спрощення організації розробки, розробку архітектури [3] з урахуванням логічних і структурованих зв’язків між компонентами, а також створення інтерфейсів і прототипів, які візуалізують кожен екран і забезпечують цілісне уявлення про функціональність та сценарії взаємодії користувачів із майбутнім додатком. Архітектура мобільних додатків визначає структурний підхід до створення програмного забезпечення, що забезпечує ефективну організацію компонентів і їх взаємодію. Вона зазвичай

включає три основні рівні: презентаційний рівень (відповідає за інтерфейс користувача та взаємодію з ним), рівень бізнес-логіки (обробляє функціональність додатка, правила й логіку), і рівень даних (керує зберіганням, обробкою та доступом до даних через бази даних, API або інші сервіси). Основними архітектурними підходами є MVVM (Model-View-ViewModel), MVC (Model-View-Controller) і MVP (Model-View-Presenter), які забезпечують чітке розділення обов'язків між компонентами. Крім того, архітектура повинна враховувати такі аспекти, як масштабованість, продуктивність, безпека, модульність і сумісність з різними платформами (iOS, Android), що дозволяє створювати гнучкі та надійні додатки.

Створення та тестування прототипів

Створення мобільного додатка включає проектування архітектури, розробку UI/UX, написання коду, інтеграцію API та забезпечення сумісності з платформами (iOS, Android). Тестування охоплює перевірку функціональності, UI/UX, продуктивності, безпеки та сумісності, щоб виявити й усунути помилки, забезпечити якість і підготувати додаток до релізу.

Розробка MVP

Розробка мінімально життєздатного продукту (MVP) є ефективною стратегією, яка дозволяє протестувати основний функціонал, отримати зворотний зв'язок від цільової аудиторії та почати просування продукту ще на ранніх етапах. MVP допомагає виявити пріоритетні функції, внести необхідні зміни та оптимізувати подальшу розробку, що забезпечує готовність повного продукту до виходу з уже сформованою аудиторією та потенційною окупністю.

Висновки

Проєктування мобільних додатків є фундаментальним етапом розробки, який визначає успіх майбутнього продукту. Це процес, що охоплює дослідження ринку, формування вимог, розробку архітектури, дизайну та прототипів, а також створення MVP для тестування ідей. Грамотне проєктування дозволяє забезпечити зручність, ефективність, продуктивність та безпеку додатка, мінімізувати ризики і витрати, а також створити конкурентоспроможний продукт, який задовольняє потреби користувачів і досягає бізнес-цілей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Проектування мобільних додатків. URL: https://wezom.com.ua/ua/blog/proektirovanie-mobilnogo-prilozheniya
2.Як описати вимоги до програмного забезпечення. URL: https://stfalcon.com/uk/blog/post/How-to-Write-a-Software-Requirements-Specification
3.Архітектура мобільних додатків. URL: https://wezom.com.ua/ua/blog/arhitektura-mobilnogo-prilozheniya

Наконечний Влас Володимирович – студент групи 3ПІ-22б, Факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: vlas.nak.05@gmail.com

Nakonechnyi Vlas - student of group 3PI-22b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: vlas.nak.05@gmail.com

УДК 004.9

Григоренко Д.П.

РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ В ЕПОХУ CHATGPT З ПОГЛЯДУ ВИКЛИКІВ І МОЖЛИВОСТЕЙ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ІТ-СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено роль ChatGPT у розвитку критичного мислення студентів ІТ-спеціальностей. Проаналізовано основні виклики та можливості, які виникають у процесі інтеграції штучного інтелекту в навчання. Визначено особливості критичного мислення у студентів технічних спеціальностей, а також розглянуто ризики та переваги використання ChatGPT. Запропоновано способи ефективного використання цієї технології, щоб розвивати у студентів самостійне мислення, творчість та вміння аналізувати.

Ключові слова: критичне мислення, ChatGPT, ІТ-спеціальності, штучний інтелект.

Abstracts

The paper examines the role of ChatGPT in developing critical thinking among IT students. The main challenges and opportunities arising from integrating artificial intelligence into education are analyzed. The specific features of critical thinking in technical students are identified, and the risks and benefits of using ChatGPT are discussed. Methods for effectively utilizing this technology are proposed to foster independent thinking, creativity, and analytical skills in students.

Keywords: critical thinking, ChatGPT, IT specialties, artificial intelligence.

Вступ

Критичне мислення є основною навичкою сучасної людини, особливо для студентів ІТ-спеціальностей, які взаємодіють із великим обсягом інформації та технологіями. У наш час, коли штучний інтелект, такий як ChatGPT, стає все більш важливим інструментом у навчанні та професійній діяльності, здатність аналізувати інформацію, оцінювати її та приймати обґрунтовані рішення є основними компетенціями, які є надзвичайно важливими. Проте, використання ChatGPT створює нові можливості, і виклики для розвитку цієї навички.

Для чого сучасній людині критичне мислення?

Наразі ми живемо в інформаційну епоху, де потік даних постійно зростає, тому зростає і потреба у вмінні розрізняти правдиву інформацію від неправдивої, задля особистісного розвитку та професійного успіху. Критичне мислення дозволяє аналізувати дані і відкидати ті дані, які не досить точні чи достатньо правдиві, формулювати об’єктивні висновки та уникати маніпуляцій. Для сучасної людини це спосіб захисту від помилкових думок і засіб досягнення успіхів.

Особливості критичного мислення у студентів ІТ-спеціальностей

Студенти ІТ-спеціальностей мають свої особливості критичного мислення, які пов’язані з їх професією або навчанням. По-перше, їм важливо вміти самостійно аналізувати інформацію, придумувати власні ідеї і робити висновки, щоб вирішувати складні задачі. По-друге, у багатьох із студентів є так би мовити кліпове мислення, тобто вони швидко перемикаються між завданнями та краще сприймають інформацію у вигляді картинок, а не тексту. Це може заважати їм детально аналізувати великі обсяги даних. По-третє, їм потрібно вміти працювати в команді, обговорювати свої ідеї та захищати свою точку зору, адже це важливо для вирішення різних технічних питань разом із товаришами в команді. Власне автори статті вказують на те, що для розвитку критичного мислення у таких студентів потрібно враховувати їх особливості та навчати їх так, щоб вони могли використовувати знання на практиці [1].

Складнощі формування критичного мислення у здобувачів вищої освіти

Формування критичного мислення у студентів є непростим завданням, яке потребує багато зусиль як від викладачів, так і від самих студентів. Одна з головних проблем полягає в тому, що студенти часто не мають достатньо практики в аналізі інформації. Вони звикають просто приймати інформацію на віру, особливо якщо вона походить з авторитетного джерела. Це призводить до того, що вони не завжди перевіряють факти або не ставлять під сумнів те, що читають чи чують.

Для студентів ІТ-спеціальностей ці виклики стають ще більш актуальними. Програми навчання для них зазвичай більше зосереджені на технічних навичках, таких як програмування, робота з базами даних чи розробка додатків. Через це розвиток критичного мислення часто залишається на другому плані. Студенти можуть добре володіти мовами програмування, але їм може бути важко аналізувати складні ситуації, розрізняти надійну інформацію від сумнівної або піддавати критиці свої власні рішення.

Роль ChatGPT у формуванні критичного мислення студентів ІТ-спеціальностей

ChatGPT може бути корисним для розвитку критичного мислення у студентів, якщо завдання будуть зроблені так, щоб змушувати думати, перевіряти та вигадувати щось своє. Наприклад, можна попросити перевірити код, який створив ChatGPT, знайти в ньому помилки або вирішити, чи добре він написаний. Це допомагає навчитися уважно дивитися на відповіді й порівнювати їх з іншими джерелами [2].

Ще можна використовувати ChatGPT, щоб краще зрозуміти складні теми. Студенти можуть ставити запитання чи просити пояснити щось іншим способом. Так вони вчаться ставити чіткі запитання й краще розуміти відповіді.

Також, ChatGPT може допомогти в обговоренні різних ідей. Наприклад, студент отримує відповідь або думку від ChatGPT, а потім має знайти в ній помилки чи придумати, чому він не згоден. Це вчить аналізувати інформацію та думати самостійно.

Ризики використання ChatGPT для критичного мислення

ChatGPT може бути небезпечним для критичного мислення, якщо студенти просто копіюють його відповіді, не думаючи. Це погано впливає на навчання, бо вони перестають розбиратися в темі самостійно. Наприклад, студент може взяти код від ChatGPT і здати його як свій, навіть не розуміючи, як він працює. Також ChatGPT іноді може давати неточну або неправдиву інформацію. Якщо її не перевіряти, це може заплутати студента.

Ще одна проблема – зниження творчого мислення. Якщо студенти постійно використовують ChatGPT для генерації ідей, вони можуть втратити навички придумувати рішення самостійно.

Висновки

Використання ChatGPT у навчанні студентів ІТ-спеціальностей має свої переваги та ризики. Ця програма добре пояснює складні теми, допомагає розбиратися в задачах і пропонує різні способи їх вирішення. Але важливо використовувати її правильно: потрібно створювати такі завдання, щоб студенти думали самі, а не просто копіювали відповіді. Якщо правильно впровадити ChatGPT у навчання, це може допомогти студентам стати більш самостійними, креативними і навчитися краще аналізувати інформацію.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Підгорна Т.В., Пурський О.І.. Особливості підготовки студентів ІТ-спеціальностей до здійснення науково-технічного дослідження. Педагогічна академія. Наукові записки.

2. Сіциліцин Ю.О., Осадчий В.В.. Можливості використання chatgpt у дистанційному навчанні програмування початківців. 2023. С. 8-12.

Григоренко Дмитро Петрович — студент групи 4ПІ-20Б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dima.grugorenko28@gmail.com

Науковий керівник: Залюбівська Оксана Броніславівна — доцент кафедри філософії та гуманітарних наук, Вінницький національний технічний університет.

Grigorenko Dmytro Petrovych — student of group 4PI-20B, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dima.grugorenko28@gmail.com

Supervisor: Zaliubivska Oksana B. — Associate Professor of Philosophy and Humanities Department, Vinnytsia National Technical University

УДК 004.056.55

О. В. Семенюк
Г.В. Крайнічук (Шелепало)

УМОВИ ВІДНОВЛЕННЯ СЕКРЕТНОГО КЛЮЧА НА ВІДКРИТИХ КОМІРКАХ ЛАТИНСЬКОГО КВАДРАТА

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *В цій роботі встановлено умови всеможливих відкритих комірок всіх латинськиих квадратів 3-го порядку з однозначним латинським заповненням та розглянуто застосування їх для криптоаналізу.*
Ключові слова: латинський квадрат, квазігрупа, шифр, метод, криптоаналіз, кібербезпека.

Abstract. *In this article, the conditions for all possible open cells of all Latin squares of order 3 with single-valued Latin filling are established and their application for cryptanalysis are considered.*
Keywords: latin square, quasigroup, cipher, method, cryptography, cryptanalysis, cybersecurity.

Вступ

На сьогодні квазігрупи та їх комбінаторні аналоги – латинські квадрати широко застосовуються в різних галузях науки і техніки, зокрема і в криптографії (різні шифри, побудова кодів, хешування, ущільнення інформації, криптопротоколи, криптосистеми захисту інформації, генерування псевдовипадкових чисел, планування експериментів, складання розкладів, ігри та інше). А. Мілєва виявила, що навіть квазігрупи малих порядків є достатньо придатними для застосування у криптографії [1]. Це виявлення є досить важливим, оскільки відкриває нові перспективи в розвитку криптографічних методів, особливо з огляду на те, що малий порядок квазігруп не завжди розглядався як варіант для криптаоаналізу. Зокрема, це стосується квазігруп через їхню особливу структуру, унікальні властивості та велику кількість можливих комбінацій. Одним з найпоширеніших криптографічних схем, що використовуються для захисту інформації у реальному часі є робота С. Марковського для потокових шифрів, побудованих на основі квазігруп та їх парастрофів [2]. Шляхом генерації потоку псевдовипадкових бітів, які потім комбінуються з оригінальним текстом, створюється структура секретного ключа. Оскільки парастрофами є спеціальні перестановки елементів квазігрупи, що застосовуються для зміни структури криптографічного ключа, то атака на шифр стає складнішою, бо змінюється внутрішня структура ключа, що ускладнює проведення атак методом повного перебору. В низці наукових праць та, зокрема, в книгах Д.Кідвела [3], Щербакова В.І. [4] згадується застосування кількості латинських квадратів для криптоаналізу. Це стає цінним інструментом для розв'язування нових і складних завдань, що з'являються в галузі кіберзахисту інформації.

Метою роботи є розробка для відновлення секретного ключа, побудованого на основі квазігруп, а точніше на відкритих комірках таблиць Келі латинських квадратів 3-го порядків.

Результати дослідження

Латинський квадрат – це квадратна матриця розміру n, в якій кожен рядок і стовпець є перестановкою елементів скінченної множини S, що має n елементів. При цьому кожен елемент з'являється лише один раз у кожному рядку та кожному стовпці.

Для встановлення умов існування кількості можливих варіацій мінімальної кількості відкритих комірок для відновлення секретного ключа з однозначним доповненням до латинського квадрата досить розглянути лише нормалізовані латинські квадрати. Нормалізованим називають латинський квадрат, в якого елементи першого рядка і першого стовпця розташовані в лексикографічному порядку.

Нормалізованих латинських квадратів 2-го та 3-го порядку існує тільки по одному. Для 2-го порядку необхідно і достатньо відкрити хоча б один елемент, щоб однозначно його заповнити. А от вже починаючи для 3-го порядку і вище таких умов досить багато і щоб їх розпізнавати, нагадаємо деякі основні означення понять та термінів, що використано для доведень результатів. Діагоналлю квадрата n-го порядку є сукупність n-комірок, взятих з різних рядків і різних стовпців. Всього в квадраті n-го порядку є $n!$ діагоналей. Кількість діагоналей квадрату порядку існує $3! = 6$. Діагональ латинського квадрата називають трансверсаллю, якщо в її комірках всі елементи різні. [3]

Нехай маємо таблицю Келі латинського квадрата $\mathcal{L}$ 3-го порядку (див. пункт А в таблиці 1), де елементи k_{ij} мають індекси відповідного рядка i та відповідного стовпця j, на перетині яких є елемент k.

Лема 1. *Нормалізований латинський квадрат 3-го порядку має 3 трансверсалі, а саме* $(0_{00}; 2_{11}; 1_{22})$, $(1_{01}; 0_{12}; 2_{20})$, $(0_{00}; 2_{11}; 1_{22})$. (Приклад трансверсалі див. пункт Б в таблиці 1).

Твердження 1. *Якщо в нормалізованому латинському квадраті 3-го порядку заповнені 3 комірки, що утворюють трансверсаль, то такий латинський квадрат має однозначне латинське заповнення.*

Наслідок 1. *Кількість заповнень 3-ьох комірок латинського квадрата 3-го порядку, які утворюють трансверсаль, всього є 3.* (Приклад нормалізованого квадрата див. пункт В у таблиці 1)

$\mathcal{L}$	0	1	2
0	k_{00}	k_{01}	k_{02}
1	k_{10}	k_{11}	k_{12}
2	k_{20}	k_{21}	k_{22}

А

L_x	0	1	2
0	x	1	x
1	x	x	0
2	2	x	x

Б

L	0	1	2
0	0	1	2
1	1	2	0
2	2	0	1

В

Таблиця 1 прикладів латинських квадратів 3-го порядку

Твердження 2. *Якщо в нормалізованому латинському квадраті 3-го порядку заповнені 4 комірки, три з яких утворюють діагональ одного елемента, то такий латинський квадрат має однозначне латинське заповнення.* (Приклад діагоналей див. таблиця 2).

Наслідок 2. *Кількість заповнень 4-ьох довільних комірок латинського квадрата 3-го порядку 3 з яких утворюють діагональ одного елемента, становить 18.*

	0	1	2
0	0		
1			0
2		0	

	0	1	2
0		1	
1	1		
2			1

	0	1	2
0			2
1		2	
2	2		

Таблиця 2. Приклад діагоналей одного елемента для латинського квадрата 3-го порядку

Твердження 3. *Якщо в нормалізованому латинському квадраті заповнені 4 комірки, три з яких це будь-який рядок чи стовпець, то такий латинський квадрат має однозначне латинське заповнення.* (приклад див. таблиця 3)

Наслідок 3. *Кількість заповнень 4-ьох довільних комірок латинського квадрата 3-го порядку, три з яких утворюють заповнений рядок або стовпець, становить 36.*

	0	1	2
0	0	1	2
1			
2			

	0	1	2
0			
1	1	2	0
2			

	0	1	2
0			
1			
2	2	0	1

	0	1	2
0	0		
1	1		
2	2		

L_x	0	1	2
0		1	
1		2	
2		0	

L	0	1	2
0			2
1			0
2			1

Таблиця 3. Приклад рядкового (стовпцевого) заповнення для нормалізованого часткового латинського квадрата 3-го порядку

Твердження 4. *Якщо в нормалізованому латинському квадраті 3-го порядку заповнені 3 комірки, дві з яких один і той самий елемент, а третій довільний інший елемент, що не повторюється, то такий латинський квадрат має однозначне латинське заповнення.* (Приклад див. таблиця 4)

Наслідок 4. *Кількість заповнень 3-ьох довільних комірок латинського квадрата 3-го порядку, дві з яких один елемент, а третя комірка довільний інший елемент, що не повторюється, становить 54.*

Лема 2. *Для нормалізованого латинського квадрата 3-го порядку мінімальна кількість відновлень секретного ключа за відомими відкритими комірками становить 111 латинських заповнень.*

	0	1	2
0	0	1	
1	1		
2			

L_x	0	1	2
0	0	1	
1			
2			1

L	0	1	2
0	0		
1	1		
2			1

	0	1	2
0		1	
1	1		0
2			

L_x	0	1	2
0		1	
1			0
2			1

L	0	1	2
0			
1	1		0
2			1

	0	1	2
0		1	
1	1		
2		0	

L_x	0	1	2
0		1	
1			
2		0	1

L	0	1	2
0			
1	1		
2		0	1

Таблиця 4. Приклад варіацій заповнення відомих 3-ох комірок 2-ма різними елементами для нормалізованого латинського квадрата 3-го порядку

Теорема 1. *Оскільки всього існує 12 латинських квадратів 3-го порядку, то мінімальна кількість відновлень секретного ключа за відомими будь-якими 3-ма чи 4-ма відкритими комірками латинських квадратів 3-го порядку становить 1332 однозначних латинських заповнень.*

Таким чином, для криптоаналізу шифрів, де використовуються в якості секретного ключа латинські квадрати навіть такого малого порядку за різними атаками, що відновлюють комірки, в яких зашифровані повідомлення, можна застосувати таке використання однозначного заповнення секретного ключа за повним перебором та комбінаторним обчисленням.

Висновки

Отже, після аналізу опрацьованих матеріалів та доведених тверджень стає доцільним метод повного опису однозначних заповнень латинських квадратів за мінімальною кількістю відомих комірок для криптоаналізу. А звідси випливає дослідження для виявлення умов відновлення секретного ключа, використаного в якості латинських квадратів більших порядків, що і, власне, є подальшою перспективою майбутніх досліджень даного напрямку.

Подяка

Автори висловлюють подяку професору, д.т.н. Лужецькому В.А. за ідею використання квазігруп в криптоаналізі та рецензенту д.фіз-мат.н. Сохацькому Ф.М. за актуальні обговорення та дискусії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. A. Mileva, –Cryptographic Primitives with Quasigroup Transformations," Ph.D. dissertation, University Ss. Cyril and Methodius, Skopje, Macedonia, 2010.
2. Markovski S, Gligoroski D, and Bakeva V. Quasigroup and hash functions Proc. of the 6th ICDMA. Bansko. 2021. P. 43-50.
3. Keedwell A. D., Dénes J. Latin Squares and Their Applications. Elsevier Science & Technology Books, 2015.
4. Shcherbacov V. Elements of Quasigroup Theory and Applications. Taylor & Francis Group, 2017.

Семенюк Олег Андрійович – студент групи 1БС-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет,

м. Вінниця, e-mail: olegmarkelov72@gmail.com.

Науковий керівник: ***Шелепало (Крайнічук) Галина Василівна*** — кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет,

м. Вінниця, e-mail: hv.shelepalo@vntu.edu.ua.

Semeniuk Oleh Andriyovych - is a student of group 1BS-23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: ***Shelepalo Halyna (Krainichuk) Vasylivna*** — Candidate of Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor of Information Protection, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 37.018.42

І. А. Гнатів[1]

ПСИХОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ВІЙНИ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У період війни психологічна підтримка учасників освітнього процесу відіграє ключову роль у збереженні їхнього емоційного та психічного здоров'я. У дослідженні проаналізовано методи психосоціальної допомоги учням і педагогам, зокрема індивідуальні та групові консультації, розвиток навичок емоційної стійкості та формування сприятливого освітнього середовища. Застосування цих заходів в умовах воєнного стану сприяє зниженню рівня стресу, покращенню психологічного самопочуття та підтримці мотивації до навчання.*

Ключові слова: психологічна підтримка, освіта, війна, психічне здоров’я, стресостійкість, адаптація, емоційне благополуччя.

Abstract. *In times of war, psychological support for participants in the educational process plays a key role in maintaining their emotional and mental health. The study analyses the methods of psychosocial support for students and teachers, including individual and group counselling, development of emotional resilience skills, and the creation of a favourable educational environment. The use of these measures in martial law helps to reduce stress, improve psychological well-being and maintain motivation to learn.*

Keywords: psychological support, education, war, mental health, stress resistance, adaptation, emotional well-being

Вступ

Війна істотно впливає на психічне здоров’я та емоційний стан учасників освітнього процесу — дітей, педагогів і батьків, створюючи перед ними нові виклики та труднощі. Для дітей навчання в умовах постійного стресу та небезпеки стає складним і виснажливим процесом, оскільки вони часто стикаються з тривожністю, розладами сну та проблемами концентрації уваги. Ці фактори значно ускладнюють засвоєння навчального матеріалу та впливають на загальну ефективність освітнього процесу. Педагоги, виконуючи свої професійні обов’язки, одночасно відіграють роль емоційної підтримки для учнів, допомагаючи їм долати труднощі. Однак вони самі зазнають значного емоційного навантаження, зумовленого підвищеною відповідальністю за психологічний стан дітей. Це підвищує ризик професійного вигорання серед педагогів і вимагає розвитку навичок управління стресом та адаптивної поведінки.

Батьки, які забезпечують підтримку дітей у домашніх умовах, також стикаються з емоційними та психологічними труднощами. Виклики, спричинені війною, нерідко стають джерелом тривожності й виснаження, що ускладнює збереження емоційної стабільності в сім’ї. Для ефективної підтримки дітей і забезпечення їхньої адаптації до нових умов батькам необхідні інструменти з емоційного саморегулювання та навички ефективної комунікації [12].

В умовах війни системна психологічна підтримка всіх учасників освітнього процесу є критично важливою для збереження їхнього емоційного здоров’я. Інтеграція програм психосоціальної допомоги сприяє формуванню психологічної стійкості, адаптації до кризових умов та забезпеченню ефективності освітнього процесу [13].

Результати дослідження

В умовах війни психологічна підтримка необхідна для всіх учасників освітнього процесу: дітей, педагогів і батьків. Кожна з цих груп стикається зі специфічними викликами, і для кожної потрібні різні методи психологічної підтримки.

Так, діти є однією з найбільш вразливих груп, особливо ті, які пережили травматичні події, пов’язані з війною. Страх, тривожність, порушення сну і труднощі в концентрації можуть суттєво впливати на їхню здатність навчатися та адаптуватися до шкільного середовища. Згідно з рекомендаціями Міністерства освіти і науки України, діти потребують безпечного середовища, де вони можуть відчувати підтримку та емоційну стабільність.

Основні методи психологічної підтримки для дітей: індивідуальні консультації з психологом (для допомоги дітям, які мають високий рівень стресу, працюючи над страхами та адаптацією до нових обставин), терапевтичні ігри та арт-терапія (зниження тривожності через творчі методи, що допомагають дітям виражати емоції та справлятися з тривогами) та навчання навичкам саморегуляції (діти вчаться технікам дихання, методам зниження тривоги, вправам на концентрацію) [1-4].

Педагоги, працюючи у складних умовах, також зазнають високого рівня стресу, оскільки на них покладається відповідальність не лише за передачу знань, а й за психологічну підтримку учнів. Військові дії загострюють емоційне вигорання педагогів, спричиняючи в них втому, тривогу та зниження професійної мотивації. Основні методи психологічної підтримки для педагогів: групові тренінги зі стресостійкості (групові зустрічі з психологом, де педагоги обговорюють емоційні виклики і вчаться методів підтримки стресостійкості), супервізія і професійна підтримка (регулярні зустрічі з психологами чи супервізорами, де педагоги можуть отримати допомогу у вирішенні особистих і професійних проблем), а також навчання методам емоційної регуляції – техніки дихання, релаксаційні практики, медитації, що сприяють зниженню рівня стресу й емоційного вигорання [7].

Батьки, часто також під впливом сильного стресу і тривоги, відіграють важливу роль у створенні підтримувального середовища для дітей вдома. У ситуації війни їм необхідна психологічна допомога для підтримки власного емоційного балансу, щоб ефективніше підтримувати дітей. Невизначеність і страх за безпеку родини можуть викликати у батьків емоційну напругу, що передається дітям [5-6]. Основні методи психологічної підтримки для батьків: групові тренінги для батьків (тренінги та вебінари, що допомагають батькам розуміти емоційні потреби дітей та опановувати методи ефективної взаємодії), консультації з сімейними психологами (надання підтримки батькам, які мають високий рівень тривоги або труднощі у взаємодії з дітьми) та навчання методам самодопомоги (батькам пропонують вправи для зниження стресу та підвищення їхньої стресостійкості, що дозволяє створити стабільну атмосферу в родині) [8-11].

Відтак, системна психологічна підтримка учасників освітнього процесу в умовах війни повинна враховувати специфічні потреби кожної групи. Впровадження різноманітних методів підтримки для дітей, педагогів і батьків допомагає не лише знизити рівень стресу, але й сприяє соціальній згуртованості, підтримці мотивації до навчання та адаптації до кризових умов.

Висновки

Психологічна підтримка учасників освітнього процесу в умовах війни є ключовим фактором для збереження психічного здоров'я та забезпечення стабільного освітнього середовища. Діти, педагоги та батьки стикаються з різними психологічними викликами, включаючи підвищений рівень стресу, тривоги та емоційного виснаження, що ускладнює навчальний процес та взаємодію в освітньому середовищі.

Для дітей важливо створити безпечну і стабільну атмосферу, яка допомагає справлятися з тривожністю, розвивати навички емоційної регуляції та знижувати рівень страхів. Вони потребують підтримки через індивідуальні консультації, арт-терапію та спеціальні заняття зі стресостійкості. Це не лише сприяє їх емоційному благополуччю, а й покращує їхню здатність до навчання.

Педагоги, які мають високу відповідальність як за навчання, так і за підтримку дітей, потребують регулярної психологічної підтримки для запобігання емоційному вигоранню. Їм допомагають групові тренінги з управління стресом, професійна супервізія та навчання методам саморегуляції. Це дозволяє педагогам зберігати мотивацію, а також ефективніше підтримувати учнів, створюючи атмосферу довіри й емпатії.

Батьки також відіграють важливу роль у стабілізації психологічного стану дітей, адже саме вони забезпечують емоційну підтримку вдома. Для цього батькам корисні групові тренінги та консультації з сімейними психологами, де вони навчаються методам самодопомоги і стресостійкості. Завдяки цьому вони створюють вдома спокійне та підтримувальне середовище, що позитивно впливає на дітей.

Загалом, комплексна психологічна підтримка всіх учасників освітнього процесу сприяє зниженню стресу, покращенню мотивації до навчання і розвитку стійкості до кризових ситуацій. Такий підхід допомагає освітнім установам адаптуватися до нових умов, забезпечуючи стабільність і якість освіти для майбутніх поколінь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Dembitska S, Kobylianska I, Kobylianskyi O., Kuzmenko O. Training of Technical Specialties for Work Protection Professional Activity According to the Requirements of the Transdisciplinary Approach. *Professional Pedagogics*. 2023. № 1(26). Pp. 110–121. https://doi.org/10.32835/2707-3092.2023.26.110-121
2. Dembitska S, Kobylianska I, Kobylianskyi O., Kuzmenko O. Training of Technical Specialties for Work Protection Professional Activity According to the Requirements of the Transdisciplinary Approach. Professional Pedagogics. 2023. № 1(26). Pp. 110-121. https://doi.org/10.32835/2707-3092.2023.26.110-121
3. Dembitska S, Kuzmenko O. S. Using technology of open space as one of the innovative methods of active learning in the training of technical specialities. *Collective monograph.* New impetus for the advancement of pedagogical and psychological sciences in Ukraine and EU countries: research matters: collective monograph. Riga, Latvia: “Baltija Publishing”. 2021. P.201–215.
4. Dembitska S., Kuzmenko O., Savchenko I., Demianenko V., Safronova A. Digitization of the Educational and Scientific Space Based on STEAM Education. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. Lecture Notes in Networks and Systems, 2024. vol 901. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-53022-7_34
5. Kobylianskyi O. V., Dembitska S. V., Kovtonyuk M. M., Kosovets O. P. Coaching technologies in the digital space of higher education institutions. *"ALIKHANBOKEIKHANUNIVERSITY"ХАБАРШЫСЫ.* 2024. No3(62). С.59-68
6. Miastkovska M., Dembitska S., Puhach V., Kobylianska I., Kobylianskyi O. Improving the efficiency of students’ independent work during blended learning in technical universities. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. Lecture Notes in Networks and Systems, 2024. vol 899. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-51979-6_21
7. Дембіцька С. Яровий Р., Дук Я. Вплив ШІ-тьюторів на мотивацію та навчальну ефективність здобувачів. *Педагогіка безпеки.* 2024. Том 9, вип. 1.. С. 43–49.
8. Дембіцька С., Кобилянський О. Васаженко Н. Вплив інноваційних освітніх технологій на підготовку фахівців в умовах динамічного розвитку ринку праці. *Педагогіка безпеки.* 2024. Том 9, вип. 1.. С. 1–7.
9. Дембіцька С.В. Особливості освітніх інновацій в контексті розвитку цифрового суспільства. Інноваційні трансформації в сучасній освіті: виклики, реалії, стратегії : зб. матер. V Всеукр. відкр. наук.-практ. онлайн-форуму, Київ, 20 вер. 2023 р. / за заг. ред. І. М. Савченко, В. В. Ємець. — Київ: Національний центр «Мала академія наук України», 2023. С.108-110.
10. Дембіцька С.В., Кобилянська І.М., Кобилянський О.В. Вдосконалення професійної підготовки фахівців за спеціальністю 015 «Професійна освіта». Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2022)» : збірник доповідей. Вінниця: ВНТУ, 2022.С.450-451.
11. Дембіцька С.В., Кузьменко О., Кобилянський О. Інноваційні засоби формування професійної культури майбутніх фахівців технічних спеціальностей. *Педагогіка безпеки*. 2022. № 7(1-2). С. 01–07. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2022-7-1-001-007
12. Савчук Т. В., Іванова М. С. Стратегії стресостійкості для учнів та педагогів в умовах воєнного часу. 2022. *Психологія та освіта*. № 4(3). С. 72-80.
13. Шевченко Л. В., Пилипчук А. О. Адаптація дітей-переселенців до нових умов навчання: психологічні аспекти. 2022. *Соціальна психологія та допомога*. № 7(2). С. 30-36.

Гнатів Ірина Андріївна **–** студентка групи 1ПО-24б, факультет інформаційних технологій та компютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: irinagnativ127@gmail.com

Gnativ Iryna Andriivna– student of group 1PO-24b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:irinagnativ127@gmail.com irinagnativ127@gmail.com

УДК 613.9

І. М. Кобилянська
Д. О. Ковбасюк

Вплив урбанізації на безпеку життєдіяльності та здоров’я населення

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезі розглядається, як зростання міст впливає на безпеку життєдіяльності та стан здоров'я людей. Аналізуються як позитивні, так і негативні наслідки урбанізації для соціуму.

Ключові слова: *урбанізація, безпека життєдіяльності, здоров'я населення, інфраструктура, міське середовище, соціальні ризики.*

Abstract

The thesis examines how the growth of cities affects the safety of life and the state of health of people. Both positive and negative consequences of urbanization for society are analyzed.

Keywords: *urbanization, life safety, public health, infrastructure, urban environment, social risks.*

Вступ

Урбанізація – сучасний глобальний процес зростання і підвищення ролі міст у розвитку суспільства, збільшення частини міського населення і поширення міського способу життя на всі прошарки населення [1]. Вона є глобальним трендом, який характеризується збільшенням міського населення за рахунок міграції сільських жителів у міста, а також розширенням міської інфраструктури. Це впливає на всі сфери життя, змінюючи ландшафт, розширюючи промислові зони, дороги, житлові масиви та посилюючи щільність населення в міських районах.

Результати дослідження

Зрозуміло, що в сучасних умовах потрібно формувати основи культури безпеки життєдіяльності в процесі професійної підготовки майбутніх фахівців у закладах вищої освіти та продовжувати її розвивати впродовж всього життя [2-9]. Особливої уваги потребує урбанізоване довкілля, де продукуються небезпечні та шкідливі чинники для життєдіяльності людини: вибухо- та пожежонебезпечні, отруйні та радіоактивні речовини, шум, транспорт, психо-соціальні стреси тощо.

Зі зростанням міст рівень небезпеки в різних сферах діяльності людини має тенденцію до значного підвищення. Відтак, головні виклики для безпеки життєдіяльності людини включають:

- Зростання техногенних ризиків. Розвиток інфраструктури часто супроводжується збільшенням кількості аварій, пожеж, транспортних і промислових катастроф.
- Екологічні проблеми. Урбанізовані райони часто страждають від дефіциту зелених зон і якісної питної води. У містах зосереджена велика кількість промислових об’єктів, транспортних засобів та людей, в результаті діяльності яких утворюються значні обсяги відходів, викидів, різного роду забруднюючих речовин тощо [10].
- Психо-соціальний стрес. Велика щільність населення, шумове забруднення та соціальна нерівність можуть викликати підвищений рівень стресу та соціальні конфлікти, що також впливає на безпеку та здоров’я людей.

Що стосується впливу на здоров’я населення , то це питання завжди було суперечливим, оскільки урбанізація впливає на здоров’я людей як позитивно, так і негативно [11]. Позитивні аспекти включають доступ до кращих медичних послуг, вищий рівень освіти та можливості працевлаштування, однак існує і ряд негативних чинників. По-перше, забруднення довкілля. Повітря в містах часто містить небезпечні концентрації шкідливих речовин, що може спричиняти захворювання дихальних шляхів і серцево-судинної системи. Загальновідомо, що забруднення довкілля завдає значної шкоди здоров’ю громадян [11]. По-друге, інфекційні захворювання. Велике скупчення людей сприяє швидкому поширенню вірусів і бактерій, особливо за відсутності належної санітарії. По-третє, сидячий спосіб життя. Урбанізація часто супроводжується збільшенням обсягів офісної роботи, що сильно знижує фізичну активність населення.

Більшість жителів міст веде малорухливий спосіб життя, маючи обмежений доступ до зелених зон і майданчиків для активного відпочинку. Це сприяє підвищенню ризику розвитку ожиріння, цукрового діабету, серцево-судинних захворювань та інших проблем, пов'язаних із браком фізичних навантажень. По-четверте, у процесі урбанізації забезпечення інфраструктурою та медичними закладами зазвичай відстає від швидкості агломерації населення, що призводить до різноманітних проблем, таких як скупченість населення та ускладнене лікування , що шкодить здоров'ю населення. Натомість існує інша точка зору, за якої густозаселеність міст позитивно впливає на здоров'я мешканців. Роль урбанізації в зміцненні громадського здоров'я переважно відображається у видах та обсязі медичних послуг, адже, рівень медичних послуг відповідає розвитку урбанізації [11].

Незважаючи на виклики, урбанізація також має позитивний вплив на умови життя та створює різноманітні можливості для їхнього покращення. Розвиток технологій та інфраструктури дозволяє більш ефективно контролювати екологічні ризики, поліпшувати систему охорони здоров1я та забезпечувати людей чистою водою й енергією. Однак, ці переваги стають доступними не всім, а тому для убезпечення населення від ризиків життєдіяльності потрібно запроваджувати соціальні програми та екологічні ініціативи.

Висновок

Урбанізація має суттєвий вплив на безпеку життєдіяльності та здоров'я населення. Вона супроводжується значними логістичними та соціальними перевагами, включаючи розвиток інфраструктури та медицини, але, також, створює нові ризики, пов'язані з техногенними аваріями, екологічними проблемами та погіршенням якості життя. Для мінімізації цих негативних впливів потрібна розробка та запровадження комплексних заходів на рівні міст, що будуть спрямованими на підвищення безпеки життєдіяльності, екологічну стійкість і соціальний захист населення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сенюра, О. В. (2009). Специфіка та тенденції розвитку сучасного міста в соціологічному дискурсі. *Науковий журнал: український соціум*, 3(30), 25-36.
2. Kobylianskyi, O., & Dembitska, S. (2023). Formation of occupational safety competencein the process of professional trainingof mechanical engineering specialists. *Professional Pedagogics*, 1(26), 15-23.
3. Kobylianskyi, O., & Dembitska, S. (2022). Formation of work safety culture of the technical specialists. *Professional Pedagogics*, 2 (25), 138-146.
4. Kobylianskyi, O. V., & Dembitska S. V. (2018). Sutnist ta osoblyvosti profesiinoi kultury fakhivtsiv tekhnichnoho profiliu. *Naukovi zapysky. Seriia: Pedahohichni nauky*, 2(173), 120-122.
5. Дембіцька, С. В., & Кобилянський, О. В. (2016). Формування компетенцій з безпеки життєдіяльності у фаховій підготовці енергетиків. Scientific journal Innovative solutions in modern science, Dubaj, 1(1), 82–87.
6. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2013). Формування професійної компетентності з безпеки життєдіяльності у фахівців економічного спрямування. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: зб. наук. пр. (35, 280–286). Київ-Вінниця: ТОВ фірма «Планер».
7. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2016). Формування у майбутніх фахівців-економістів культури безпеки. *Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти.* Ч. 2. (7, 42–49). Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка.
8. Кобилянський, О. В., & Заюков, І. В. (2016). Педагогічні та соціально-економічні аспекти самозбереження здоров'я зайнятого населення України. *Педагогіка безпеки*, 1, 59–66.
9. Кобилянський, О. В., & Кобилянська, І. М. (2013). Формування культури безпеки у студентів вищих навчальних закладів. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*, 10(4), 78-85.
10. Сергієнко, Л. В. (2021). Екологічні наслідки урбанізації в системі загроз безпеці урбанізованим територіям. *Збірник наукових праць «Право та державне управління»*, 4, 147-158.
11. Марущак, М. І., Гущук, І. В., Довгалець, О. М., Коробко, Л. Р., & Мялюк, О. П. (2024). Урбанізація та її вплив на глобальне здоров'я. *Health & Education*, 1, 54-61.

Ковбасюк Дарія Олександрівна – студентка групи БМ-22б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kovbasukdasa3@gmail.com.

Кобилянська Ірина Миколаївна – к. пед. н, доцент, доцент кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: irishakobilanska@gmail.com.

Daria O. Kovbasiuk – student of group BM-22b, faculty of construction, civil and environmental engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: kovbasukdasa3@gmail.com.

Irina M. Kobylyanska – Candidate of Sc. (Pedagogical), Associated Professor, Associated Professor of the Chair Security of Life and Safety Pedagogic, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia, e-mail: irishakobilanska@gmail.com.

УДК 37.091.39

В.В. Панасюк
В.І. Лісник
В.В. Колодій

НАВЧАЛЬНЕ ПОРТФОЛІО ЯК ТЕХНОЛОГІЯ НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Навчальне портфоліо у сфері освіти дозволяє студентам демонструвати свої досягнення й навички. Особливу увагу приділено вебсервісу хостингу IT-проєктів GitHub як складник навчального портфоліо. Розкривається сутність портфоліо, його функції у процесі навчання та переваги використання GitHub, як платформи для публікації й зберігання коду.

Ключові слова: навчальне портфоліо, GitHub, демонстрація навичок, професійний розвиток.

Abstract

A learning portfolio in education allows students to demonstrate their achievements and skills. Particular attention is paid to the web service for hosting IT projects GitHub as a component of the learning portfolio. The essence of the portfolio, its functions in the learning process, and the advantages of using GitHub as a platform for publishing and storing code are revealed.

Keywords: learning portfolio, GitHub, demonstration of skills, professional development.

Вступ

У сучасному світі освіта та професійний розвиток стрімко змінюються, і навчальне портфоліо стало одним з важливих інструментів, що допомагають студентам та професіоналам демонструвати свої досягнення. Портфоліо дозволяє відобразити не тільки академічні знання, але й практичні навички, набуті під час навчання чи роботи над різноманітними проєктами. Воно може включати есе, проєкти, презентації, а також цифрові роботи, розміщені на платформах, як-от GitHub. Зокрема, для IT-спеціалістів GitHub став стандартом для демонстрації коду, над яким вони працювали, та досвіду з різними технологіями[1].

У статті розглянемо, що таке навчальне портфоліо, його роль у процесі навчання, а також обговоримо важливість GitHub як частини цього портфоліо для успішного працевлаштування.

Сутність і призначення навчального портфоліо

Навчальне портфоліо – це набір робіт, що відображають розвиток знань і навичок студента. Це не просто список дипломів і сертифікатів, а інструмент, що дозволяє відстежувати прогрес, розкривати потенціал та демонструвати вміння вирішувати реальні завдання. Залежно від спеціальності, портфоліо може включати елементи, такі як: курсові та дипломні роботи, наукові статті, реалізовані проєкти, сертифікати, які підтверджують додаткові навички чи знання. Портфоліо студента – це каталог досягнень учня за час його навчання в навчальному закладі. Воно допомагає об'єктивно оцінювати сили, а також уміння та знання, придбані в результаті наукової діяльності[2].

Навчальне портфоліо виконує важливу роль у відстеженні прогресу студентів. Воно дозволяє слідкувати за розвитком їхніх знань і навичок протягом навчання, надаючи можливість оцінити досягнення й зрозуміти рівень опановування матеріалом. Окрім цього, портфоліо стає потужним інструментом для демонстрації навичок перед потенційними роботодавцями. Завдяки портфоліо, яке відображає практичні знання студента, роботодавці можуть отримати цілісне уявлення про його компетенції.

Маючи чітку структуру свого прогресу в портфоліо, студенти отримують додаткову мотивацію до саморозвитку. Вони бачать власний поступ і відчувають натхнення досягати нових висот, розвиваючи та вдосконалюючи свої навички. Крім того, портфоліо дозволяє адаптуватися до сучасних вимог ринку праці, оскільки в ньому можна відображати актуальні знання, які відповідають потребам роботодавців, що сприяє професійній конкурентоспроможності й підвищує шанси на успішне працевлаштування.

Особливості використання GitHub у навчальному портфоліо

GitHub – це хост для репозиторіїв Git. У якийсь момент корисно розмістити ваше сховище Git у спільному місці як резервну копію, так і місце де інші можуть співпрацювати з вами над вашим кодом[3]. На GitHub.com проєкти або репозиторії зберігаються на віддалених серверах GitHub. Якщо ви збережете весь свій код на GitHub.com і ваш комп'ютер виходить з ладу, ви все одно матимете до нього доступ.

GitHub став важливою частиною сучасного навчального портфоліо, особливо для студентів IT-спеціальностей. Це платформа, яка дозволяє програмістам зберігати, публікувати та співпрацювати над кодом. Платформа має вбудовані інструменти для управління версіями, дозволяє переглядати історію змін у проєкті, коментувати код і створювати заявки на зміну, що є важливим елементом командної роботи.

Використання GitHub у навчальному портфоліо має ряд значних переваг. По-перше, це чудовий спосіб для демонстрації реальних навичок. На відміну від резюме, GitHub надає можливість показати роботодавцям конкретні приклади коду, дозволяючи оцінити технічний рівень кандидата, його стиль програмування та підхід до вирішення завдань[4]. Публікація власного коду дає змогу створити повніше враження про здібності кандидата в програмуванні.

Крім цього, GitHub служить підтвердженням досвіду. Роботодавці можуть переглянути, над якими проєктами працював кандидат, які мови програмування використовував і скільки часу приділяв різним аспектам проєкту, що створює правдиву картину професійного розвитку[5]. Також GitHub демонструє вміння працювати з Git та системами контролю версій, що є важливим для більшості IT-позицій. Робота з Git свідчить про знання таких понять, як commit, branch, merge, pull request, що є базовими навичками для командної розробки.

GitHub також сприяє професійному розвитку та надає можливості для співпраці. Завдяки платформі студенти можуть приєднуватися до відкритих проєктів, брати участь у реальних розробках та здобувати досвід співпраці з іншими розробниками. Участь у таких проєктах допомагає студентам зміцнити впевненість у своїх навичках і здобути новий досвід[6].

Нарешті, наявність профілю на GitHub створює відкритий доступ для потенційних роботодавців. Посилання на GitHub-акаунт у резюме дає рекрутерам можливість вільно переглядати роботи кандидата, що може суттєво вплинути на рішення щодо наймання. Такий акаунт стає прозорим та інформативним доповненням до портфоліо, сприяючи кращому розумінню кандидатських можливостей.

Практичні кроки створення GitHub-портфоліо для студентів

Розробка власних проєктів є першим важливим кроком у створенні навчального портфоліо для студентів. Важливо почати з невеликих проєктів, які можуть відобразити базові навички програмування. Це можуть бути прості алгоритми або невеликі програми, призначені для розв'язування повсякденних задач, як-от калькулятори, генератори паролів, алгоритми сортування тощо. Такі проєкти допомагають зрозуміти основи структури коду, базові принципи об'єктноорієнтованого програмування та надають змогу на практиці засвоїти синтаксис обраної мови програмування. Викладені на GitHub, вони служать доказом того, що студент має певний рівень знань і може самостійно розв'язувати невеликі задачі.

Навчальні проєкти, які студенти виконують у межах курсу, також можуть і повинні стати частиною портфоліо. Це завдання мають певну методичну цінність, адже вони розроблені для того, щоб навчити студента застосовувати теоретичні знання на практиці[7]. Наприклад, лабораторні роботи з обробки даних, завдання з розробки простих інтерфейсів користувача або програм, що реалізують алгоритми, стануть чудовим доповненням портфоліо. Завдяки йому роботодавці зможуть побачити як студент розв'язує конкретні задачі, застосовує отримані знання та структурує свій код.

Цей підхід до створення портфоліо через роботу над власними й навчальними проєктами дозволяє студентам поступово нарощувати свої навички та демонструвати результати свого навчання у зрозумілий і структурований спосіб, що може стати вагомим аргументом під час майбутнього працевлаштування, також, підхід було перевірено на власному досвіді.

Висновок

Погоджуємося з О. Залюбівською у її баченні суті і значення навчального портфоліо як педагогічної технології: застосування портфоліо "вимагає як від викладача так і студентів нових організаційних та пізнавальних умінь, нових мотиваційних підходів. Але незважаючи на певні

труднощі й протиріччя у запровадженні цієї технології, вона має з необхідністю застосовуватись у викладанні", вона може "спричинити відчутний навчальний результат"[8].

Навчальне портфоліо, зокрема GitHub, виступає ключовим елементом сучасної підготовки IT-спеціалістів, надаючи структурований і доступний засіб для демонстрації технічних компетенцій, рівня володіння інструментами розробки та навичок командної роботи. Такий профіль служить об'єктивним підтвердженням професійного рівня кандидата, його мотивації до постійного розвитку та вміння працювати з технологіями контролю версій. Інвестиції у створення якісного GitHub-портфоліо значно посилюють конкурентоспроможність випускників на ринку праці, формуючи цінний актив, що дозволяє потенційним роботодавцям оцінити реальні навички й продуктивність студента.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Why GitHub Is The Best Portfolio for Developers. URL: https://www.geeksforgeeks.org/why-github-is-the-best-portfolio-for-developers/ (data of access 10.11.2024)
2. Поради щодо складання портфоліо студента. URL: https://don.dcz.gov.ua/publikaciya/porady-shchodo-skladannya-portfolio-studenta (data access 10.11.2024)
3. Sarah Guthals, Phil Haack. «GitHub For Dummies» 2019 p. 16.
4. Горчинський С.В., & Горчинська К.В. (2022). Використання GitHub при вивченні дисципліни "Основи веб-технологій", Професійна педагогіка / 1(24)'2022, ст. 195-202.
5. Here’s Why GitHub DOES MATTER If You’re A Developer. URL: https://simpleprogrammer.com/github-matter/ (data of access 10.11.2024)
6. Ламекін, Н.В. (2020). Практичні аспекти і перспективи застосування вебсервісів Github в освіт-ньому процесі підготовки IT-фахівців. В: VII Всеукраїнська науково-практична конференція молодих науковців «Інформаційні технології – 2020». URL: http://dspace.kntu.kr.ua/jspui/bitstream/123456789/9684/1/LamekinN-IT2020-51-53.pdf.
7. Петренко, Л. М., Шевченко, В.П., & Зеліковська, О.А. (2020). Використання педагогічних крауд-технологій у професійній підготовці студентів IT-спеціальностей. Інформаційні технології і засоби навчання, 76 (2), 213-235. URL: https://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/issue/view/105
8. Залюбівська О. Б. Особливості використання навчального портфоліо у викладанні риторики у технічному університеті. // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2014 р. - № 3 – С. 151–155.

Володимир Віталійович Панасюк – студент групи 1ПІ-24м, факультет інформаційних технологій і комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: freezerbon@gmail.com

Владислав Ігорович Лісник – студент групи 1ПІ-24м, факультет інформаційних технологій і комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vladislav.ggh@gmail.com.

Владислав Віталійович Колодій – студент групи 1ПІ-24м, факультет інформаційних технологій і комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Оксана Броніславівна Залюбівська*** – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри філософії та гуманітарних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: o.zaliubivska@vntu.edu.ua.

Volodymyr Panasiuk – student of group 1PI-24m, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Ukraine.

Vladyslav Lisnyk – student of group 1PI-24m, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Ukraine.

Vladyslav Kolodiy – student of group 1PI-24m, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Ukraine.

Supervisor: **Zalyubivska Oksana** – PhD in Pedagogy, Associate Professor of the Department of Philosophy and Humanities, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: o.zaliubivska@vntu.edu.ua.

УДК 681.3.07

В. В. Войтко
А. В. Денисюк
О. В. Гаврилюк
Н. Є. Барчук
В. В. Проданець

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ВЕБЗАСТОСУНКУ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ТА ДОСЛІДЖЕННЯ РИНКУ ПРАЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто особливості розробки вебзастосунку з персоналізованим пошуком та фільтрацією вакансій. Розроблений програмний додаток призначений для моніторингу та дослідження ринку праці.

Ключові слова: *моніторинг, фільтрація, персоналізація, вебзастосунок.*

Abstract

The peculiarities of the development of a web application with a personalized search and filtering of vacancies are considered. The developed software application is intended for monitoring and researching the labor market.

Keywords: *monitoring, filtering, personalization, web-based.*

Вступ

Ринок праці є елементом ринкової економіки, в якому взаємодіють інтереси робітника та роботодавця щодо ціни праці, умов праці, результатів праці тощо. Пошук роботи є важливим питанням, з яким стикається кожен. Від ефективного вирішення цього питання залежить розвиток як конкретного індивідуума, так і суспільства загалом.

Сучасний користувач сьогодні займається пошуком роботи в Інтернеті, що дозволяє проводити пошук вакансій на одному ресурсі, фільтруючи вакансії з урахуванням власних потреб.

Метою роботи є структуризація статистичних даних для зручного їх аналізу та можливості персоналізації пошуку необхідних вакансій за запитом користувача у середовищі вебзастосунку.

Об’єктом дослідження є процес розробки вебзастосунку для моніторингу та дослідження ринку праці.

Предметом дослідження є методи і програмні засоби розробки вебдодатку для моніторингу та дослідження ринку праці.

Головною задачею роботи є розробка вебзастосунку для моніторингу та дослідження ринку праці, який дасть користувачам можливість полегшити пошук роботи та проаналізувати реальну ситуацію на ринку праці.

Реалізація вебзастосунку моніторингу та дослідження ринку праці

Пошук та фільтрація вакансій – один із ключових методів розроблюваної системи, орієнтований на реалізацію алгоритму пошуку необхідної вакансії за запитами користувачів. Від обраних параметрів пошуку та фільтрації безпосередньо залежить підібрана статистика і діаграми, які будуть відображатися для дослідження ринку праці. Метод парсингу відкритих ресурсів дозволяє проводити моніторинг даних з наявних вебресурсів.

Існуючі сайти-аналоги – це відкриті дошки оголошень для пошуку роботи. Вони презентують ситуацію на ринку праці лише частково, прив'язуючись тільки до власних вакансій, які часто не відповідають реальній ситуації. Роботодавці не завжди заповнюють всі поля при описі вакансії та вказують завищені зарплати, до яких потім прив’язується аналіз та статистика вебресурсу.

Розроблений застосунок моніторингу та дослідження ринку праці надає користувачеві базовий функціонал:

1) перегляд усіх вакансій, у тому числі і зі сторонніх ресурсів;
2) перегляд детальної інформації про обрану вакансію, можливість переглянути інформацію про компанію, власника та працівників;
3) пошук вакансії за компанією чи посадою та за обраним регіоном;
4) фільтрація вакансій за додатково обраними параметрами;

5) сортування вакансій за часом публікації вакансії чи за зарплатою;
6) перегляд статистики за допомогою відповідних діаграм, які будуються з урахуванням обраних користувачем параметрів пошуку та фільтрів.

Алгоритм пошуку та фільтрації відповідно до критеріїв, обраних користувачем, зображено на рис. 1.

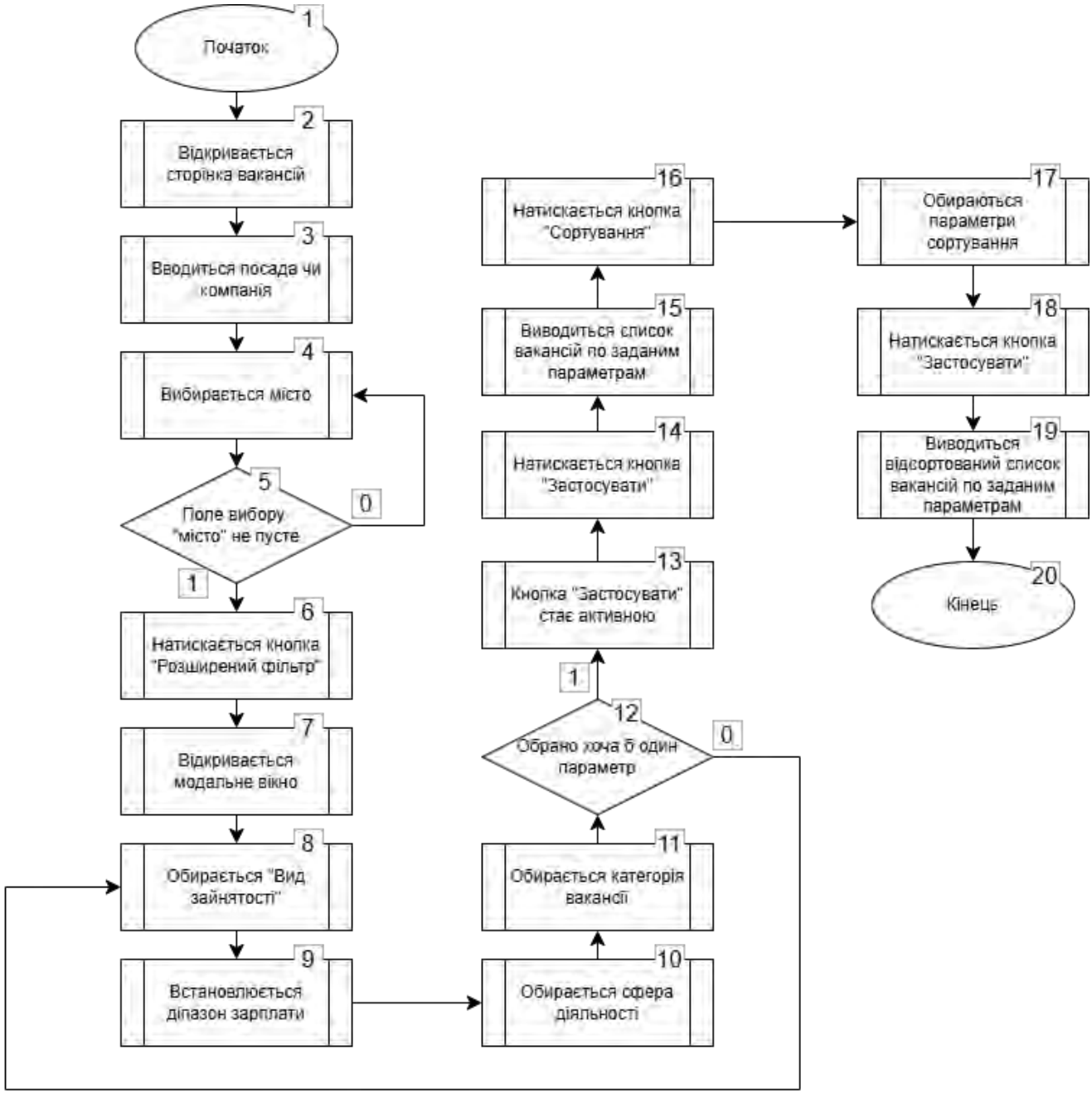

Рисунок 1 – Алгоритм пошуку та фільтрації вакансій вебзастосунку для моніторингу та дослідження ринку праці

Вебзастосунок було реалізовано як мультибраузерний багатосторінковий сайт з використанням мови програмування TypeScript. Клієнтська частина розроблена з використанням фреймворку React, серверна частина реалізована з допомогою фреймворку NestJS. Для віддаленого зберігання даних обрано PostgreSQL.

Висновок

Розроблений вебзастосунок для моніторингу та дослідження ринку праці слугує для дослідження та відстеження тенденцій на ринку праці, дає можливість користувачам переглядати детальну статистичну

інформацію, реалізуючи пошук за компанією, за вакансією, за зарплатою тощо. Зібрані статистичні дані дають змогу провести аналіз на ринку праці з урахуванням потреб конкретного користувача.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Learning React: Modern Patterns for Developing React Apps / Alex Banks, Eve Porcello. - 2020. - P. 156-170.
2. Essential TypeScript 5. (3 st ed.) / Adam Freeman. - 2023. - P. 125-131.
3. Mastering PostgreSQL 15 - Fifth Edition: Advanced techniques to build and manage scalable, reliable, and fault-tolerant database applications (5 st ed.) / Hans-Jurgen Schonig. - 2023. - P. 37-49.

Войтко Вікторія Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dekanfki@i.ua

Денисюк Алла Василівна, асистент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: alladen@ua.fm.

Гаврилюк Олена Віталіївна – асистент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kafedra_pz_2105@ukr.net.

Барчук Наталія Євгенівна – асистент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kafedra_pz_2105@ukr.net.

Проданець Віктор Вячеславович – студент групи 2ПІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vitia.gol03@gmail.com.

Viktoriia Voitko – Ph.D., Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dekanfki@i.ua.

Alla Denisyuk – Assistant of Software Engineering department**,** Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alladen@ua.fm.

Olena Gavruluik – Assistant of Software Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kafedra_pz_2105@ukr.net.

Natalia Barchuk – Assistant of Software Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kafedra_pz_2105@ukr.net.

Viktor Prodanets – student of 2ПІ-23m, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vitia.gol03@gmail.com.

УДК 378.004.77

О. Б. Залюбівська
В. М. Клиш

ОНЛАЙН-ЛЕКЦІЇ: ДОСВІД НАЙКРАЩИХ АМЕРИКАНСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядається досвід провідних університетів США (MIT, Harvard, Stanford, Caltech, University of Pennsylvania) у переході на онлайн-формат навчання під час пандемії COVID-19. Окрему увагу приділено вивченню потенціалу довготривалих змін у навчальному процесі та організації освітнього середовища. Використання онлайн-платформ, змішане навчання, гібридні моделі викладання і нові підходи до оцінювання стали ключовими елементами адаптації університетів до нових умов. Пандемія стала каталізатором для експериментів з освітніми практиками, які можуть зберегти свою актуальність і в постпандемічний період.

Ключові слова: онлайн навчання, пандемія COVID-19, освітні технології, університети США, дистанційне навчання.

Abstract

The article examines the experience of leading US universities (MIT, Harvard, Stanford, Caltech, University of Pennsylvania) in switching to an online learning format during the COVID-19 pandemic. Particular attention is paid to the potential for long-term changes in the learning process and the organisation of the educational environment. The use of online platforms, blended learning, hybrid teaching models, and new approaches to assessment have become key elements in the adaptation of universities to the new environment. The pandemic has become a catalyst for experimenting with educational practices that may remain relevant in the post-pandemic period..

Keywords: online learning, COVID-19 pandemic, educational technology, US universities, distance learning.

Вступ

Пандемія COVID-19 стала глобальним викликом, який змусив університети швидко адаптувати свої освітні системи до нових реалій. Оскільки фізичні аудиторії стали недоступними, провідні університети, визначені за рейтингом QS World University Rankings [1], були змушені оперативно впровадити онлайн-формати навчання. Такий перехід радикально змінив підхід до організації освітнього процесу, змусивши університети переглянути методи викладання, структуру занять і використання цифрових технологій. Аналіз досвіду цих університетів дає змогу зрозуміти, як інноваційні рішення, впроваджені під час пандемії, можуть вплинути на подальший розвиток освіти та стати основою для нових освітніх стратегій.

Результати дослідження

У ході дослідження було розглянуто досвід п’яти провідних університетів США, зокрема MIT, Harvard, Stanford, Caltech і University of Pennsylvania, у переході на онлайн-формат навчання під час пандемії COVID-19. Кожен університет виявив інноваційний підхід до адаптації освітніх процесів, зберігаючи високі академічні стандарти і зосереджуючись на безпеці студентів та викладачів.

MIT [2] швидко адаптував свої курси, використовуючи онлайн-платформу OpenCourseWare та інші цифрові інструменти для підтримки дистанційного навчання. Університет зосередився на наданні високоякісних ресурсів та підтримці викладачів у перехідний період. Впровадження нових інструментів для онлайн-викладання, таких як Zoom та Piazza, дозволило MIT забезпечити доступ до курсів для студентів по всьому світу, зберігаючи подальше навчання для студентів.

Harvard University [3] також перейшов до онлайн навчання, пропонуючи своїм студентам гнучкі варіанти навчання через онлайн-платформи. Університет продовжував забезпечувати доступ до своїх курсів через платформу Harvard Online, де студенти могли брати участь у самостійних та інтерактивних заняттях. Під час пандемії Гарвард зберіг високу якість навчання, пропонуючи додаткові підтримуючі ресурси, включаючи консультації з викладачами та інтерактивні семінари.

Stanford University [4] активно розвивав свої Massive Open Online Courses (MOOCs), що дозволило університету поділитися своїми курсами з широкою аудиторією по всьому світу. Стенфорд став лідером у використанні змішаних (гібридних) моделей навчання, де частина курсів проводилася онлайн, а інша частина – в аудиторіях. Використання відео-лекцій дозволило студентам самостійно переглядати матеріали, що підвищило ефективність навчання.

Caltech [5] звернув увагу на зміну звичок у студентів, викликану необхідністю використовувати нові технології для онлайн-навчання. Університет підтримував дистанційне навчання за допомогою онлайн платформ та ресурсів, надаючи студентам можливість переглядати лекції в зручний час, що сприяло покращенню ефективності навчання. Caltech також досліджує, які з нових навчальних звичок студентів будуть зберігатися після пандемії, зокрема перехід до перевернутих класів, де лекції проводяться онлайн, а в аудиторіях студентів залучають до дискусій.

University of Pennsylvania (Penn) [6] вніс значні зміни в свою академічну структуру, створивши гібридну модель навчання, де частина курсів проводилася в онлайн-форматі, а деякі – в аудиторіях з дотриманням вимог соціального дистанціювання. Penn активно працював над покращенням онлайн досвіду, завдяки чому студенти могли отримувати високоякісні освітні послуги, навіть не перебуваючи в кампусі. Крім того, університет створив різні платформи для підтримки студентів, такі як спеціальні онлайн-ресурси для консультацій і вебінарів, що дозволило зберегти академічну взаємодію на високому рівні.

Усі ці університети, продемонстрували високу гнучкість і здатність адаптуватися до змін у освітньому процесі. Вони не лише зберегли якість освіти під час пандемії, а й внесли значні інновації, які можуть стати частиною їхньої постпандемічної стратегії, хоча для студентів такий перехід був важкий. Адаптація до онлайн навчання вимагала значних зусиль: студенти, зокрема, мали справу з технічними труднощами, відсутністю звичної соціальної взаємодії, а також труднощами з організацією самостійного навчання в новому форматі. Додаткові стреси викликали зміни в графіках, нестабільність ситуації та відсутність чітких перспектив щодо повернення до звичного формату навчання.

Попри ці труднощі, університети показали, що здатні не лише підтримувати академічну якість, а й активно використовувати нові технології для створення більш гнучкої та доступної системи освіти. Цей досвід може стати основою для розвитку гібридних моделей навчання, які поєднують онлайн та очні формати, забезпечуючи більше можливостей для студентів, незалежно від їхнього місцезнаходження чи особистих обставин.

Висновки

Пандемія COVID-19 значно пришвидшила цифровізацію освітніх процесів, змусивши університети адаптуватися до використання цифрових платформ, таких як Zoom, Microsoft Teams, Slack та інших інструментів для синхронного та асинхронного навчання. Це забезпечило можливість взаємодії студентів і викладачів у реальному часі, а також доступ до записаних лекцій і матеріалів для самостійного вивчення.

Також університети почали активно інвестувати в інфраструктуру для підтримки онлайн-освіти. Наприклад, було створено платформи для організації навчальних курсів, таких як MIT OpenCourseWare або Harvard Online, а також інструменти для оцінювання знань студентів, зокрема онлайн-екзамени та автоматизовані перевірки завдань.

Зрештою, пандемія стала каталізатором перегляду традиційних моделей навчання. Вона продемонструвала, що інноваційні цифрові підходи можуть не лише замінити фізичні аудиторії, а й створити умови для більш гнучкого, інклюзивного та ефективного навчання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. QS. QS world university rankings 2025. Top Universities. URL: https://www.topuniversities.com/world-university-rankings?countries=us (date of access: 25.11.2024)

2. Saving a semester of learning: MIT’s emergency transition to online instruction / A. Kessler et al. Information and learning sciences. 2020. Vol. 121, no. 7/8. P. 587–597. URL: https://doi.org/10.1108/ils-04-2020-0097 (date of access: 25.11.2024).

3. International perspective: a British student in the US during lockdown. Student. URL: https://www.timeshighereducation.com/student/blogs/international-perspective-british-student-us-during-lockdown (date of access: 25.11.2024).

4. Online learning. Stanford University School of Engineering. URL: https://engineering.stanford.edu/students-academics/academics/online-learning (date of access: 25.11.2024).
5. Forming new habits in the era of the coronavirus. California Institute of Technology. URL: https://www.caltech.edu/about/news/forming-new-habits-era-coronavirus (date of access: 25.11.2024).
6. Volume 66 number 41. Almanac | University of Pennsylvania | University of Pennsylvania Almanac. URL: https://almanac.upenn.edu/volume-66-number-41 (date of access: 25.11.2024).

Клиш Вікторія Миколаївна — студентка групи 1БС-24м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: vklysh71@gmail.com.

Науковий керівник: ***Залюбівська Оксана Броніславівна*** — доцент кафедри філософії та гуманітарних наук, Вінницький національний технічний університет.

Viktoriia Klysh M. — student of 1БС-24m group, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : vklysh71@gmail.com.

Supervisor: ***Zaliubivska Oksana B.*** — Associate Professor of Philosophy and Humanities Department, Vinnytsia National Technical University

УДК 37.022.32 : 681.3

В. О. Каспров

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РЕКУРЕНТНИХ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ (RNN) ДЛЯ КЛАСИФІКАЦІЇ МУЗИКИ

Вінницькій національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено застосування рекурентних нейронних мереж (RNN) для класифікації музики. Розглянуто їхню архітектуру, метод зворотного поширення помилки в часі (BPTT).

Ключові слова: RNN, класифікація музики, машинне навчання, часові залежності.

Abstract

The article explores the application of recurrent neural networks (RNN) for music classification. Their architecture and the backpropagation through time (BPTT) method are discussed.

Keywords: RNN, music classification, machine learning, temporal dependencies.

Рекурентні нейронні мережі (RNN) [1] є потужним інструментом для обробки послідовних даних, що робить їх особливо корисними для задач класифікації музичних творів. Музика за своєю природою є послідовністю звуків, які розвиваються в часі, тому моделі, здатні враховувати часові залежності, мають перевагу в аналізі таких даних.

На відміну від звичайних нейронних мереж, RNN мають зворотні зв'язки, що дозволяє їм "пам'ятати" інформацію з попередніх кроків. Це досягається шляхом введення прихованого стану h_t, який залежить від вхідних даних x_t та попереднього прихованого стану h_{t-1}:

$$h_t = \phi(W_{xh}x_t + W_{hh}h_{t-1} + b_h) \tag{1.1}$$

де:
ϕ – нелінійна функція активації (наприклад, tanh);
W_{xh} та W_{hh} – матриці ваг;
b_h – вектор зміщень.

Вихід мережі y_t визначається як:

$$y_t = \sigma(W_{hy}h_t + b_y) \tag{1.2}$$

де σ — функція активації (наприклад, softmax для класифікації).

Для того щоб навчити RNN ефективно розпізнавати музичні жанри, використовується метод зворотного поширення помилки в часі (Backpropagation Through Time, BPTT) [2]. Цей метод дозволяє обчислити похибку на кожному часовому кроці та оновити ваги мережі з урахуванням всіх попередніх станів. Функція втрат у цьому випадку зазвичай обирається як крос-ентропія:

$$L = -\sum_{t=1}^{T}\sum_{k=1}^{K} y_{tk}^{\log(\hat{y}_{tk})} \tag{1.3}$$

де:
T – кількість часових кроків;
K – кількість класів;
y_{tk} – істинна мітка класу *k* у момент часу *t;*
$\hat{y}_{tk}$ – прогнозована ймовірність приналежності до класу *k* у момент часу *t.*

Рекурентні нейронні мережі є надзвичайно потужним інструментом для класифікації музики завдяки їхній здатності враховувати часові залежності в аудіосигналі. Їхнє поєднання з іншими сучасними методами машинного навчання, такими як CNN та механізм уваги, дозволяє створювати ефективні та гнучкі системи. Ці гібридні моделі підвищують точність класифікації та відкривають нові

можливості в аналізі музичних творів, що є надзвичайно актуальним у сучасному світі цифрової музики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Рекурентна нейронна мережа. Вікіпедія. Електронний ресурс. Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Рекурентна_нейронна_мережа.
2. Graves, A., et al. "Supervised sequence labelling with recurrent neural networks." Studies in Computational Intelligence, 2012. Електронний ресурс. Режим доступу: https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-642-24797-2.

Каспров Владислав Олександрович – студент групи 2ПІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, vlad.kasprov@gmail.com.

Kasprov Vladyslav Oleksandrovych – a student of group 2PI-23m, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, vlad.kasprov@gmail.com.

УДК 004.4

М. А. Карпенко[1]

Реалізація методу лінійної регресії для прогнозування фінансових показників

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто особливості реалізації методу лінійної регресії для прогнозування фінансових показників в інтерактивній програмній системі моніторингу та аналізу фінансових інструментів.

Ключові слова: *фінансові інструменти, регресійний аналіз, методи прогнозування.*

Abstract

The features of the implementation of the linear regression method for forecasting financial indicators in an interactive software system for monitoring and analyzing financial instruments are considered.

Keywords: *financial instruments, regression analysis, forecasting methods.*

Прогнозування фінансових показників є важливим завданням для багатьох компаній і банківських установ. Завдяки цьому можна ухвалювати рішення щодо інвестицій, планування бюджетів, управління ризиками та загальної стратегії компанії. Одним з найбільш ефективних інструментів для прогнозування є методи машинного навчання (МН). Вони дозволяють моделювати складні взаємозв'язки між даними і знаходити закономірності, які можуть бути неочевидними при використанні традиційних статистичних методів [1].

Лінійна регресія — це один із фундаментальних методів статистичного аналізу та машинного навчання, який застосовується для моделювання взаємозв'язку між незалежними змінними та залежною змінною. Основне завдання лінійної регресії полягає в прогнозуванні значень залежної змінної на основі набору незалежних змінних. Такий підхід знайшов широке застосування в економіці, фінансах, маркетингу та інших сферах, де необхідно передбачити майбутні показники на основі історичних даних.

Модель лінійної регресії намагається знайти найкраще представлення залежності між незалежними змінними $x_1,\ x_2,\ \dots, x_n$ і залежною змінною y. Рівняння лінійної регресії виглядає так:

$$y = \beta_0 + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \cdots + \beta_n x_n + \epsilon \qquad (1)$$

де y – прогнозоване значення;

$x_1,\ x_2,\ \dots, x_n$ – незалежні змінні;

$\beta_1,\ \beta_2,\ \dots, \beta_n$ – коефіцієнти регресії;

ϵ – залишок (помилка прогнозу).

Ціль: Знайти значення коефіцієнтів $\beta_1,\ \beta_2,\ \dots, \beta_n$, що мінімізують суму квадратів залишків між реальними і прогнозованими значеннями.

Метод найменших квадратів мінімізує функцію втрат:

$$SSE = \sum_{i=1}^{m}(y_i - \hat{y}_i)^2 = \sum_{i=1}^{m}(y_i - (\beta_0 + \beta_1 x_{i1} + \beta_2 x_{i2} + \cdots + \beta_2 x_{i2}))^2 \quad (2)$$

де SSE – сума квадратів залишків (Sum of Squared Errors);

y_i – фактичне значення;

$\hat{y}_i$ – прогнозоване значення для кожного і-го спостереження.

Коефіцієнти β можна знайти, розв'язавши систему рівнянь, яка мінімізує значення SSE.

Коефіцієнти β для багатовимірної лінійної регресії можна обчислити за допомогою матричного підходу. Нехай X — матриця розміром m × (n + 1), де кожен рядок — це вектор спостережень для змінних $x_1,\ x_2,\ \ldots, x_n$, а y — вектор фактичних значень y. Тоді формула для обчислення коефіцієнтів виглядає так:

$$\beta = (X^T X)^{-1} X^T y \quad (3)$$

де X^T – транспонована матриця X;

$(X^T X)^{-1}$ – обернена матриця до $X^T X$;

$X^T y$ – добуток транспонованої матриці X на вектор y.

В таблиці 1 представленні тестові дані для аналізу.

Таблиця 1 – Тестові дані для аналізу методом лінійної регресії

ВВП (в %)	ІСЦ (індекс)	Чистий прибуток (млн грн)
3.5	1.8	15
4.2	2.1	18
3.8	1.9	16
3.6	2.0	14

Позначимо.

1. x_1 – ВВП.
2. x_2 – ІСЦ.
3. y – чистий прибуток.

Матриця ознак (X):

$$X = \begin{bmatrix} 1 & 3.5 & 1.8 \\ 1 & 4.2 & 2.1 \\ 1 & 3.8 & 1.9 \\ 1 & 3.6 & 2.0 \end{bmatrix} \quad (4)$$

Вектор залежної змінної (y):

$$y = \begin{bmatrix} 15 \\ 18 \\ 16 \\ 14 \end{bmatrix} \quad (5)$$

Тоді коефіцієнти β можна знайти за формулою (2.3).

Після побудови моделі важливо оцінити її точність. Один з основних показників точності — коефіцієнт детермінації R^2, що показує частку поясненої варіації залежної змінної:

$$R^2 = 1 - \frac{\sum_{i=1}^{m}(y_i - \hat{y}_i)^2}{\sum_{i=1}^{m}(y_i - \bar{y}_i)^2} \quad (6)$$

де $\sum_{i=1}^{m}(y_i - \hat{y}_i)^2$ – сума квадратів залишків;

$\sum_{i=1}^{m}(y_i - \bar{y}_i)^2$ – загальна сума квадратів;

$\bar{y}$ – середнє значення фактичних значень.

Якщо $R^2 \approx 1$, це свідчить про високу точність моделі.

Після побудови моделі можна прогнозувати нові значення. Наприклад, для значень $x_1 = 3\%$ і $x_2 = 2$ прогнозоване значення у обчислюється за формулою:

$$y = \beta_0 + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 \quad (7)$$

Припустимо, ми отримали значення коефіцієнтів: $\beta_0 = 10,\ \beta_1 = 0.8,\ \beta_2 = 0.5$. Тоді:

$$\text{y} = 10 + 0.8 \times 3 + 0.5 \times 2 = 10 + 2.4 + 1 = 13.4 \text{ млн грн} \quad (8)$$

Застосування лінійної регресії для прогнозування фінансових показників дозволяє отримати швидкі прогнози і надає можливість оцінювати вплив кожного фактора на цільовий показник. Така модель є базовою і може бути доповнена нелінійними компонентами або розширена за допомогою інших методів машинного навчання для досягнення кращої точності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Іваненко С.М., Петров О.В. Основи статистичного аналізу: Лінійна регресія та її застосування, 2023. - Наукова думка – 280 с.

Карпенко Максим Анатолійович, студент групи 2ПІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Україна

Maksym Karpenko, student of group 2PI-23m, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Ukraine, diskmax008@gmail.com.

УДК 004.4

М. А. Карпенко[1]

Реалізація методу градієнтного бустингу для прогнозування фінансових показників

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто особливості реалізації методу градієнтного бустингу для прогнозування фінансових показників в інтерактивній програмній системі моніторингу та аналізу фінансових інструментів.

Ключові слова: *фінансові інструменти, градієнтний бустинг, методи прогнозування.*

Abstract

The features of implementing the gradient boosting method for forecasting financial indicators in an interactive software system for monitoring and analyzing financial instruments are considered.

Keywords: *financial instruments, gradient boosting, forecasting methods.*

Градієнтний бустинг є потужним методом для задач прогнозування, особливо в умовах великих обсягів даних і складних залежностей. Розглянемо детальніше принципи роботи цього методу та теоретичне обґрунтування кожного етапу [1].

Градієнтний бустинг належить до класу методів ансамблевого навчання. В цьому методі для побудови моделі використовуються кілька "слабких" моделей (зазвичай дерев рішень), кожна з яких коригує помилки попередньої. У градієнтному бустингу ми не об'єднуємо прогнози дерев рішень через їх усереднення чи голосування, як це робиться в інших методах ансамблю, а сумуємо їх, поступово мінімізуючи залишкові помилки.

Модель поступово "вчиться" на помилках, і на кожному кроці додається нова модель, яка компенсує залишкову похибку поточного ансамблю.

Градієнтний бустинг працює з будь-якою диференційованою функцією втрат, що дає йому високу гнучкість. Найчастіше використовуються такі функції втрат:

– Середньоквадратична помилка (MSE):

$$L(y, \hat{y}) = \frac{1}{N}\sum_{i=1}^{N}(y_i - \hat{y}_i)^2 \quad (1)$$

де y_i – реальні значення;

$\hat{y}_i$ – прогнозовані значення.

Ця функція втрат зручна для задач регресії, оскільки сильно штрафує великі помилки.

– Функція логарифмічної втрати (Log Loss):

$$L(y, \hat{y}) = -\frac{1}{N}\sum_{i=N}^{N}(y_i \log(\hat{y}_i) + (1 - y_i)\log(1 - \hat{y}_i)) \quad (2)$$

де y_i – реальні бінарні мітки (0 або 1);

$\hat{y}_i$ – імовірності.

Функція використовується для бінарної класифікації.

Градієнтний бустинг реалізує **градієнтний спуск** для оптимізації функції втрат шляхом побудови нових дерев, які мінімізують залишки. Залишки, або *градієнти*, обчислюються як похідні функції втрат по прогнозованих значеннях, що дозволяє знайти напрямок, у якому модель повинна скоригувати свої передбачення, щоб зменшити помилку.

Процес градієнтного спуску для бустингу:

1. На кожній ітерації m обчислюється залишок $r_i^{(m)}$ для кожного прикладу:

$$r_i^{(m)} = -\frac{\partial L(y_i, f_{m-1}(x_i))}{\partial f_{m-1}(x_i)} \tag{3}$$

Цей залишок відображає, на скільки потрібно скоригувати прогноз, щоб зменшити значення функції втрат.

2. Далі будується нове дерево $h_m(x)$, яке намагається передбачити значення залишків $r_i^{(m)}$. Дерево навчається на залишках, щоб компенсувати помилки попереднього ансамблю.

3. Прогноз оновлюється з використанням коефіцієнта навчання α, що контролює вплив нового дерева:

$$f_m(x) = f_{m-1}(x) + \alpha h_m(x) \tag{4}$$

Малий коефіцієнт α допомагає уникнути переобучення і забезпечує поступове навчання моделі.

В процесі побудови ансамблю дерев на кожній ітерації додається нове дерево, яке враховує попередні помилки. Кількість таких дерев, або "глибина" ансамблю, обмежена, оскільки надмірне додавання дерев може призвести до переобучення. Зазвичай для градієнтного бустингу обираються неглибокі дерева, кожне з яких є слабким учнем.

Розглянемо приклад ітерацій побудови ансамблю. Припустимо, що в нас є дані про зміну ціни акцій за 5 днів:

$$y = [100\ ,102\ ,104\ ,103\ ,105] \tag{5}$$

1. **Початкова оцінка**: обчислюємо середнє значення як початковий прогноз:

$$f_0(x) = \frac{100 + 102 + 104 + 103 + 105}{5} = 102.8 \tag{6}$$

2. **Обчислення залишків для першого дерева**:

$$\begin{gathered} r_1 = 100 - 102.8 = -2.8 \\ r_2 = 102 - 102.8 = -0.8 \\ r_3 = 104 - 102.8 = 1.2 \\ r_4 = 103 - 102.8 = 0.2 \\ r_5 = 105 - 102.8 = 2.2 \end{gathered} \tag{7}$$

3. **Навчання першого дерева** $h_1(x)$ на залишках**: дерево будується так, щоб передбачати ці значення залишків. Наприклад, перше дерево може виявити, що залишки є систематично заниженими або завищеними.

4. **Оновлення прогнозу**: Припустимо, що ми використовуємо коефіцієнт навчання $\alpha = 0.1$. Тоді новий прогноз для кожного значення буде оновлено на основі прогнозів першого дерева:

$$f_1(x) = f_0(x) + 0.1 * h_1(x) \quad (8)$$

Процес повторюється кілька разів, з кожним новим деревом, поки залишкова помилка не стане досить малою.

Переваги градієнтного бустингу.

1. **Гнучкість**: градієнтний бустинг може використовувати різні функції втрат, що робить його придатним для регресії, класифікації, ранжування та інших задач.

2. **Точність**: цей метод забезпечує високу точність завдяки послідовній корекції помилок. Кожне дерево враховує помилки попередніх дерев, що робить модель дуже потужною.

3. **Можливість обробляти складні залежності**: градієнтний бустинг здатен виявляти нелінійні зв'язки та взаємодії між змінними, які важко виявити за допомогою простіших моделей.

Недоліки градієнтного бустингу.

1. **Високі обчислювальні витрати**: навчання великої кількості дерев вимагає значних обчислювальних ресурсів.

2. **Чутливість до параметрів**: градієнтний бустинг має багато гіперпараметрів (кількість дерев, глибина дерев, коефіцієнт навчання), які потребують ретельного налаштування.

3. **Схильність до переобучення**: при надмірній кількості дерев або завеликих значеннях параметрів модель може почати відображати шум у навчальних даних.

Градієнтний бустинг є одним із найефективніших методів машинного навчання для прогнозування фінансових показників. Завдяки гнучкості та здатності обробляти складні взаємозалежності він чудово підходить для прогнозування цін акцій, прибутковості та інших фінансових інструментів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ораельлі Реджан, Шлегель Марк. Gradient Boosting with XGBoost and Scikit-learn: Learn Advanced Machine Learning Techniques with Python, 2022. - Packt Publishing – 420 с.

Карпенко Максим Анатолійович, студент групи 2ПІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Україна

Maksym Karpenko, student of group 2PI-23m, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Ukraine, diskmax008@gmail.com.

УДК 37.022.32 : 681.3

В. О. Каспров

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УВАГИ (ATTENTION) У КЛАСИФІКАЦІЇ МУЗИЧНИХ ТВОРІВ

Вінницькій національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто механізм уваги (Attention) як інноваційний підхід до класифікації музичних творів. Описано процес визначення релевантних частин аудіосигналу для покращення точності моделі. Розглянуто функції оцінки важливості, нормалізації ваг та обчислення контекстного вектора. Наведено приклад використання уваги в рекурентних нейронних мережах (RNN) та її переваги для аналізу складних музичних структур.

Ключові слова: класифікація музики, механізм уваги, машинне навчання, аудіосигнал.

Abstract

The article examines the attention mechanism as an innovative approach to music classification. It describes the process of identifying relevant parts of audio signals to improve model accuracy. Importance scoring, attention weight normalization, and context vector computation are discussed. An example of attention implementation in recurrent neural networks (RNN) is provided, showcasing its advantages for analyzing complex musical structures.

Keywords: music classification, attention mechanism, machine learning, audio signal.

Механізм уваги (Attention) [1] став справжнім проривом у сфері машинного навчання, відкриваючи нові горизонти в обробці послідовних даних. У контексті класифікації музичних творів цей підхід дозволяє моделям зосереджуватися на найбільш важливих частинах аудіосигналу, що мають вирішальне значення для правильного визначення жанру або стилю композиції.

Уявімо, що ми працюємо з послідовністю векторів ознак $X = [x_1, x_2 \dots, x_T]$, де T – довжина аудіозапису. Кожен вектор x_t представляє набір характеристик музичного сигналу в момент часу *t.* Завдання моделі полягає в тому, щоб визначити, які з цих моментів є найбільш релевантними для класифікації.

Для цього вводиться функція оцінки важливості [2], яка для кожного елемента x_t обчислює скалярне значення e_t:

$$e_t = score(x_t, s) \tag{2.7}$$

де:

s — контекстний вектор або прихований стан моделі;

score — функція, яка може бути реалізована різними способами, наприклад, як скалярний добуток або невелика нейронна мережа.

Ці оцінки відображають, наскільки важливим є кожен момент часу для поточного завдання.

Потім ці оцінки нормалізуються за допомогою softmax-функції, щоб отримати ваги уваги α_t:

$$\alpha_t = \frac{\exp(e_t)}{\sum_{k=1}^{T} \exp(e_k)} \tag{2.8}$$

Ці ваги мають властивість сумуватися до 1, що інтерпретується як ймовірність або ступінь уваги, яку модель приділяє кожному елементу послідовності. Після цього обчислюється контекстний вектор c, який є зваженою сумою вхідних ознак:

$$c = \sum_{c=1}^{T} a_t x_t \tag{2.9}$$

Цей контекстний вектор містить агреговану інформацію про найбільш значущі частини аудіосигналу і використовується для подальшої класифікації. Наприклад, він може бути поданий на вхід повнозв'язаного шару з функцією softmax для передбачення ймовірностей належності до різних жанрів.

Функція втрат для навчання моделі зазвичай вибирається як крос-ентропія:

$$L = -\sum_{t=1}^{T}\sum_{k=1}^{K} y_{tk}^{\log(\hat{y}_{tk})} \quad (2.10)$$

де:
N — кількість зразків у навчальному наборі;
K — кількість класів (жанрів);
y_{ik}— істинна мітка класу;
$\hat{y}_{tk}$ — прогнозована ймовірність.

Використання механізму уваги має кілька важливих переваг. По-перше, модель стає здатною адаптивно визначати, які частини аудіосигналу є найбільш релевантними для класифікації. Це особливо цінно для музичних творів зі складною структурою, де важливі елементи можуть бути розподілені нерівномірно по всій тривалості треку. По-друге, механізм уваги сприяє поліпшенню точності моделі, оскільки зменшується вплив нерелевантної або зашумленої інформації. По-третє, ваги уваги a_t надають можливість інтерпретувати роботу моделі, оскільки вони вказують на те, які саме фрагменти аудіо найбільше вплинули на кінцеве рішення.

Розглянемо приклад використання механізму уваги в моделі для класифікації музики. Нехай ми маємо модель на основі рекурентної нейронної мережі (RNN), яка обробляє послідовність ознак x_t і генерує приховані стани h_t:

$$h_t = RNNCell(x_t, h_{t-1}) \quad (2.11)$$

Функція оцінки важливості може бути реалізована як адитивна увага:

$$e_t = vtanh(Wh_t + b) \quad (2.12)$$

де W,v,b — параметри, що навчаються. Після обчислення ваг уваги a_i і контекстного вектора c, модель робить передбачення:

$$\hat{y} = softmax(W_c c + b_c) \quad (2.13)$$

де W_c, b_c — параметри вихідного шару.

Одним із викликів при використанні механізму уваги є підвищена обчислювальна складність, особливо для довгих послідовностей. Це може вимагати оптимізації коду та використання потужних апаратних ресурсів. Однак, завдяки сучасним технологіям та графічним процесорам (GPU), ці проблеми можна ефективно вирішувати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Могилянський математичний журнал. Електронний ресурс. Режим доступу: http://mmj.ukma.edu.ua/article/view/275054.
2. Пахомов К. О. Використання механізмів уваги для аналізу аудіосигналів. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Інформатика. — 2021. — № 2. — С. 45–51.

Каспров Владислав Олександрович – студент групи 2ПІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, vlad.kasprov@gmail.com.

Kasprov Vladyslav Oleksandrovych – a student of group 2PI-23m, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, vlad.kasprov@gmail.com.

УДК 004.42:616.31:657.1

Б. М. Коберник
В. В. Колодний

АВТОМАТИЗАЦІЯ ОБЛІКУ СТОМАТОЛОГІЧНОЇ КЛІНІКИ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено розробку системи автоматизації обліку пацієнтів стоматологічної клініки, спрямованої на підвищення ефективності роботи медичного закладу. Робота включає створення математичної моделі системи з визначеними множинами пацієнтів, лікарів, записів та медичних карток, а також функціями їх взаємодії. Реалізовано програмний додаток з інтуїтивним інтерфейсом, що забезпечує повний цикл управління даними пацієнтів, включаючи додавання нових записів, пошук у базі даних, редагування інформації та моніторинг здоров'я пацієнтів, що дозволяє оптимізувати робочі процеси та покращити якість медичного обслуговування.

Ключові слова: база даних, облік, автоматизація.

Abstract

In this thesis, a dental clinic patient management automation system is presented, aimed at improving the efficiency of the medical facility. The work includes the development of a mathematical model of the system with defined sets of patients, doctors, appointments, and medical records, as well as their interaction functions. A software application with an intuitive interface has been implemented, providing a complete cycle of patient data management, including adding new records, database searching, information editing, and patient health monitoring, which allows for optimization of work processes and improvement of medical service quality.

Keywords: database, accounting, automation.

Вступ

Здоров'я населення є однією з ключових складових загального добробуту суспільства. Медичні заклади відіграють важливу роль у забезпеченні високоякісної медичної допомоги та підтримки пацієнтів на всіх етапах їх лікування і реабілітації. Проте, через різноманіття медичних процедур та втручань, точне планування та системний облік стають вирішальними для ефективного надання медичних послуг кожному пацієнту.

У багатьох медичних установах досі застосовуються традиційні ручні методи ведення документації та обліку пацієнтів, що може призводити до проблем у контролі за лікувальними процесами та затримок через непередбачені обставини. Автоматизація обробки та аналізу даних може допомогти вирішити ці виклики.

Актуальність

Стоматологічні послуги стали невід'ємною частиною сучасного життя. Турбота про здоров'я зубів та профілактика стоматологічних захворювань є важливими аспектами для кожної людини. У цьому контексті стоматологічні клініки виконують ключову роль у наданні якісної медичної допомоги.

Запровадження сучасної програмної системи для ведення обліку клієнтів у стоматологічних закладах є нагальною потребою. Така система допоможе автоматизувати процеси роботи з медичними картками, записом на прийом, обліком послуг та розрахунками з пацієнтами. Це значно полегшить роботу персоналу, знизить навантаження на адміністраторів та лікарів, забезпечить швидкий доступ до інформації про пацієнтів та їх історію лікування [1,2].

Мета

Метою магістерської кваліфікаційної роботи є підвищення ефективності обліку пацієнтів стоматологічної клініки.

Створення математичної моделі системи

$P = \{p_1, p_2, ..., p_n\}$ – множина пацієнтів. Представляє собою скінченну множину всіх зареєстрованих пацієнтів у системі, де кожен елемент p_i є унікальним ідентифікатором пацієнта, що містить його персональні дані та історію взаємодії з клінікою. Кардинальність множини $|P| = n$ відображає загальну кількість пацієнтів у базі даних системи.

$D = \{d_1, d_2, ..., d_m\}$ – множина лікарів. Визначає множину всіх медичних працівників клініки, де кожен елемент d_i представляє окремого лікаря з унікальними характеристиками, такими як спеціалізація, графік роботи та кваліфікація. Потужність множини $|D| = m$ відповідає штатному розкладу клініки.

$A = \{a_1, a_2, ..., a_k\}$ – множина записів. Характеризує множину всіх призначених візитів, де кожен елемент a_i є структурою даних, що містить інформацію про час, тривалість, тип процедури та учасників (пацієнта та лікаря). Кардинальність $|A| = k$ відображає загальну кількість запланованих прийомів.

$M = \{m_1, m_2, ..., m_r\}$ – множина медичних карток. Представляє множину електронних медичних записів, де кожен елемент m_i є комплексною структурою даних, що містить повну історію лікування, діагнози, призначення та результати процедур для конкретного пацієнта. $|M| = r$ відповідає кількості активних медичних карток.

$W = \{w_1, w_2, ..., w_s\}$ – множина відділень. Визначає структурні підрозділи клініки, де кожен елемент w_i характеризує окреме відділення з власними ресурсами, спеціалізацією та потужністю. $|W| = s$ відповідає кількості функціональних підрозділів закладу.

$f_1: P \rightarrow D$, $f_1(p) = d$ – Функція призначення лікаря пацієнту. Це відображення встановлює зв'язок між множиною пацієнтів та множиною лікарів, забезпечуючи оптимальний розподіл медичного персоналу. Функція враховує спеціалізацію лікаря, завантаженість та потреби пацієнта.

$f_2: P \rightarrow M$, $f_2(p) = m$ – Функція зв'язку пацієнта з медичною карткою. Це ін'єктивне відображення, що забезпечує унікальність медичної документації для кожного пацієнта. Кожен пацієнт має рівно одну медичну картку, що містить всю історію його лікування.

$f_3: D \rightarrow W$, $f_3(d) = w$ – Функція розподілу лікарів по відділеннях. Відображає приналежність кожного лікаря до конкретного відділення, враховуючи його спеціалізацію та організаційну структуру клініки.

$\forall w \in W: |\{p \in P \mid f_3(f_1(p)) = w\}| \leq Cw$ – Обмеження на кількість пацієнтів у відділенні. Математично описує максимальну допустиму кількість пацієнтів Cw для кожного відділення w, забезпечуючи дотримання нормативів завантаженості.

$\forall d \in D, \forall t \in T: \Sigma(\text{appointments_duration}) \leq Hd$ – Обмеження робочого часу лікаря. Сума тривалості всіх призначених прийомів не може перевищувати нормативний робочий час Hd для кожного лікаря d в заданий період T.

$\min \Sigma(p \in P)\ Wp$ – Критерій мінімізації часу очікування. Цільова функція, що прагне мінімізувати сумарний час очікування Wp для всіх пацієнтів в системі.

$\max \Sigma(d \in D)\ Ld/Hd$ – Критерій оптимального використання робочого часу лікарів. Максимізує відношення фактичного робочого часу Ld до нормативного Hd для всього медичного персоналу.

$C: (p,d,t) \rightarrow A$, $A = A \cup \{(p,d,t)\}$ Операція створення нового запису. Формалізує додавання нового елемента до множини записів з перевіркою всіх необхідних умов та обмежень.

$R: id \rightarrow (p,d,t) \in A$ Операція читання даних. Відображає процес отримання інформації про запис за його ідентифікатором.

$U: (id, p',d',t') \rightarrow A'$, $A' = (A \setminus \{(p,d,t)\}) \cup \{(p',d',t')\}$ Операція оновлення запису. Математично описує процес модифікації існуючого запису з збереженням цілісності даних.

$D: id \rightarrow A'$, $A' = A \setminus \{(p,d,t)\}$ Операція видалення запису. Формалізує процес вилучення елемента з множини записів з урахуванням всіх залежностей.

Реалізація системи обліку стоматологічної клініки

Головна сторінка програми представляє собою лаконічний інтерфейс з логотипом клініки та набором функціональних кнопок, які забезпечують швидкий доступ до основних операцій системи. Користувачі мають можливість додавати нових пацієнтів, здійснювати пошук у базі даних, редагувати наявну інформацію, переглядати список пацієнтів, керувати ідентифікаторами та отримувати доступ до фінансової інформації, що робить навігацію по системі інтуїтивно зрозумілою та ефективною для щоденного використання медичним персоналом (рис.1).

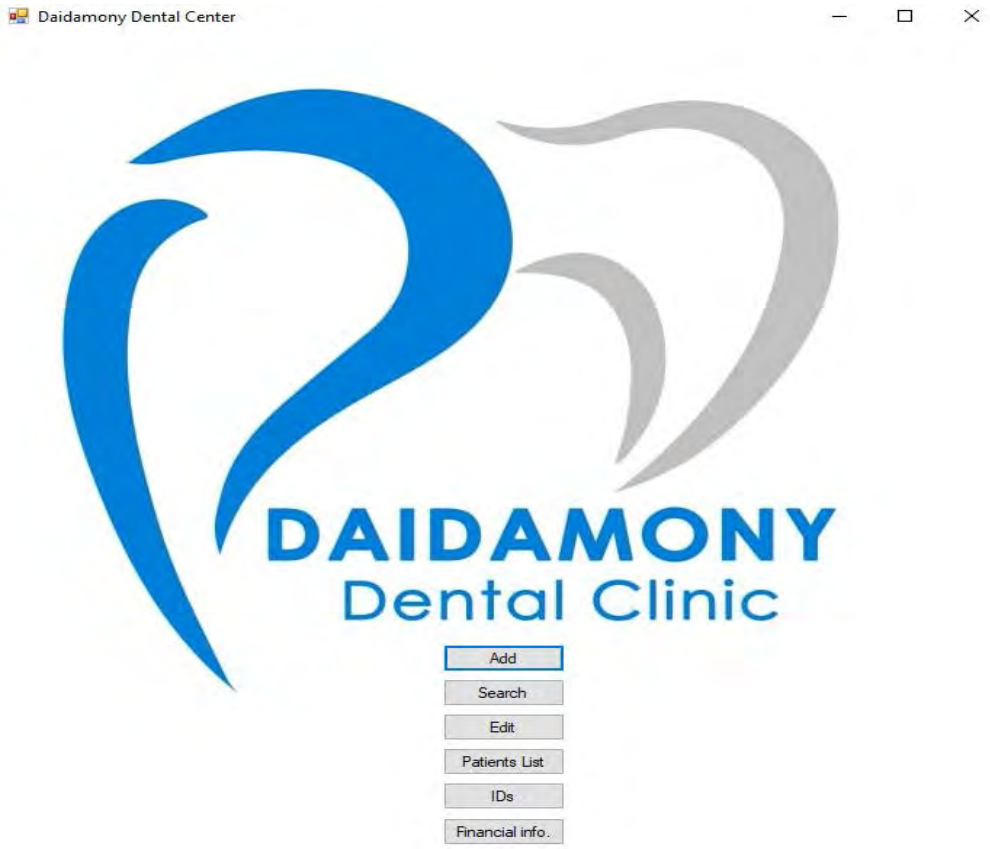

Рисунок 1 – Головна сторінка програмного додатку

Сторінка додавання інформації про пацієнта містить розширений набір полів для введення детальних даних, включаючи особисту інформацію, контактні дані, медичну історію та деталі лікування. Форма дозволяє вносити ім'я, прізвище, вік, ідентифікаційний номер пацієнта, дату візиту, телефон, професію та адресу, а також містить поля для запису медичної історії, діагнозу, інформації про конкретний зуб, проведену операцію, вартість послуг та стан оплати. Додатково, на цій сторінці розміщені кнопки для додавання нового запису, оновлення існуючої інформації, видалення запису та очищення форми, що забезпечує повний цикл управління даними пацієнта в рамках єдиного інтерфейсу (рис.2).

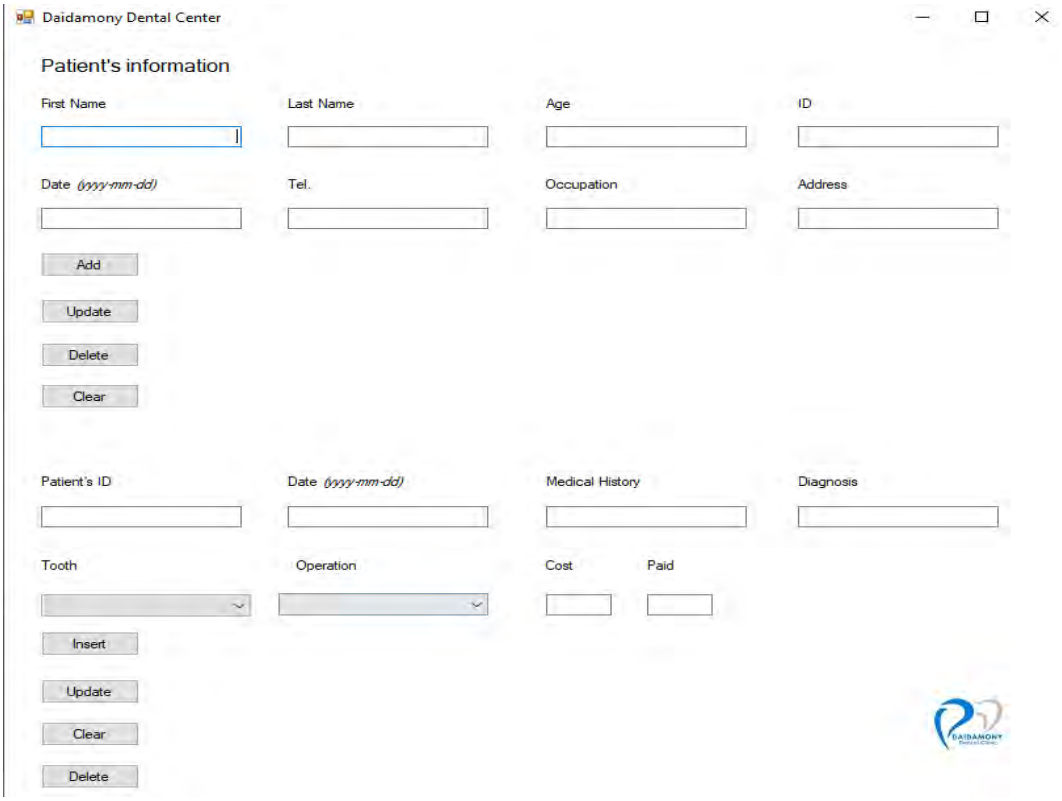

Рисунок 2 – Сторінка додавання інформації про пацієнта

Висновки

В рамках аналізу предметної галузі було виявлено, що традиційні методи ведення обліку в стоматологічних клініках не відповідають сучасним вимогам ефективності та продуктивності. Система автоматизації обліку пацієнтів дозволяє клінікам впроваджувати зручний і ефективний інструмент для управління медичною інформацією. Вона забезпечує зручний доступ до медичних карток пацієнтів, що сприяє покращенню продуктивності медичного персоналу та точності обліку. Можливість швидкого доступу до історії пацієнтів, планування процедур та контролю навантаження медичного персоналу дозволяє забезпечити своєчасне надання медичних послуг та поліпшити якість обслуговування. Завдяки інтегрованим аналітичним інструментам система також дозволяє моніторити здоров'я пацієнтів і приймати обґрунтовані медичні рішення на основі отриманих даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гайна Г. А. Основи проектування баз даних: навч. посіб. К.: Кондор, 2008. 200 с.
2. ДСТУ 2874-94. Системи оброблення інформації. Бази даних. Терміни та визначення. К.: Держстандарт України, 1995. 29 с.
3. Медична інформатика: навчальний посібник / Сілкова О.В., Лобач Н.В.; ВДНЗУ «УМСА». – Полтава: ТОВ «АСМІ», 2014. – 317с.
4. Основи медичної інформатики: підручник / Момоток Л.О., Юшина Л.В., Рожнова О.В. – К.: Медицина, 2008. – 232 с.

Коберник Богдан Миколайович – студент групи 1КН-23М, кафедра комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail:

Науковий керівник: Колодний Володимир Володимирович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця,

Kobernyk Bohdan Mykolayovych - student of group 1KN-23M, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:

Scientific supervisor: Kolodnyi Volodymyr Volodymyrovych - PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.43

Д. С. Шульга

RUST В ВБУДОВАНИХ СИСТЕМАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглядається використання мови програмування RUST в вбудованих системах.
Ключові слова: IT, програмування, вбудовані, системи.

Abstract
The use of RUST programming language in embedded systems is considered.
Keywords: IT, programming, embedded, systems..

Вступ

В світі вбудованих систем серед мов програмування довгий час домінують: C та C++. На зміну їм була створена мова програмування Rust що має вирішити їх найбільші недоліки завдяки впровадженню надійної моделі власності. Схожий синтаксис до C++ дасть змогу легко інтегрувати нову мову програування в існуючий код на C/C++.[1]

Результати дослідження

Реалізована в мові Rust модель володіння надає додатковий рівень безпеки та надійності порівняно з C/C++. Завдяки цьому, Rust запобігає багатьом помилкам, пов'язаним з пам'яттю, які можуть виникати у C/C++, таких як витоки пам'яті та бовтаючі вказівники. Концепція власності може бути застосована до периферійних пристроїв, щоб гарантувати контроль доступу до них лише певними частинами програми. Це полегшує розробку програмного забезпечення порівняно з альтернативним підходом до периферійних пристроїв як глобальних змінних.

Для написання прошивки потрібно взаємодіяти з периферійними пристроями. Стандартним способом доступу до периферійних пристроїв у Rust є використання скриньки доступу до периферійних пристроїв (Peripheral Access Crate, PAC).

Ще одним важливим аспектом Rust є можливість проведення перевірок під час компіляції, які можуть забезпечити правильність налаштування апаратного забезпечення залежно від того, як воно використовується в коді. Ці статичні перевірки особливо корисні при розробці вбудованих програм, де вони можуть бути використані для забезпечення правильності конфігурації інтерфейсів вводу/виводу, запобігаючи потенційним помилкам і збоям системи.

Система типів Rust запобігає перегонам даних під час компіляції. Вона також може бути використана для перевірки інших властивостей під час компіляції; у деяких випадках це зменшує потребу у перевірках під час виконання.[1]

У вбудованих програмах ці статичні перевірки можна використовувати для забезпечення правильності конфігурації інтерфейсів вводу/виводу.

Також, Rust надає засоби для обробки переривань, які дозволяють писати код, який може ефективно обробляти переривання і виконувати необхідні дії. Крім того, Rust забезпечує засоби для багатопотоковості, які дозволяють виконувати різні частини програми одночасно.[2]

Висновки

Сучасна мова програмування Rust надає потужні засоби для розробки вбудованих систем. Її модель володіння забезпечує додатковий рівень безпеки та надійності порівняно з C/C++, запобігаючи багатьом помилкам, пов'язаним з пам'яттю.[3]

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Running Rust on Microcontrollers [Електронний ресурс]. – https://blog.mbedded.ninja/programming/languages/rust/running-rust-on-microcontrollers/
2. Rust Embedded devices [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.rust-lang.org/what/embedded
3. The Embedded Rust Book [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://docs.rust-embedded.org/book/intro/index.html

Шульга Денис Сергійович — студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії

Denys S. Shulga — Department of Information Technologies and Computer Engineering.

УДК 378:004.8

Н. П. Бабюк
Т. Ю. Кшивак

РОЗРОБКА МОДЕЛІ ПРОГРАМНОГО ЗАСОБУ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ОНЛАЙН-ЧЕРГАМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Обґрунтовано актуальність розробки програмного засобу для управління онлайн чергами. Розроблено модель програмного засобу для управління онлайн-чергами.
Ключові слова: *онлайн-черги, модель, програмний засіб.*
Abstract
The relevance of developing a software tool for managing online queues is substantiated. A model of a software tool for managing online queues is developed.
Keywords: *online queues, model, software tool.*

Вступ

У сучасну цифрову епоху для компаній у різних галузях посилилася необхідність ефективного обслуговування клієнтів. Ключовим компонентом цієї послуги є управління чергами — систематичний контроль потоку клієнтів і покращення процесів надання послуг. Веб-ресурси онлайн-керування чергами стали незамінними інструментами, які дозволяють організаціям мінімізувати час очікування, підвищити задоволеність клієнтів і оптимізувати операційну ефективність [1].

Онлайн-системи керування чергами [2] — це цифрові платформи, які спрощують віртуальне керування чергами клієнтів підприємствами. Основні функції цих веб-ресурсів включають оновлення та сповіщення в режимі реального часу, коли клієнти отримують миттєву інформацію про свою позицію в черзі та приблизний час очікування за допомогою SMS, електронної пошти або сповіщень додатків. Поліпшення взаємодії з клієнтами досягається за рахунок скорочення часу очікування та підвищення рівня задоволеності за допомогою віддаленого очікування.

Попри переваги, існуючі програмні рішення для управління онлайн-чергами мають також і недоліки. Так, наприклад, більшість готових рішень розробляються як універсальні, з розрахунком на задоволення більшості потреб користувачів, та менш затратної розробки. Однак, таким чином позбавляється можливість налаштування під специфічні потреби певних організацій, і потреба в додаткових налаштуваннях може стати значною перепоною для компаній, яким вони потрібні для задоволення своїх потреб.

Також, програмні рішення для управління онлайн-чергами є часто занадто дорогими для малого та середнього бізнесу, який потребує недорогих функціональних рішень, в той же час більшість існуючих рішень є досить розвинутими, однак занадто дорогими для того, аби їхнє використання було вигідним для усіх [3].

Таким чином, актуальною є розробка програмного засобу для управління онлайн-чергами.

Розробка моделі веб-ресурсу

Було побудовано модель програмного засобу у вигляді діаграми компонентів. Вона демонструє інструменти, які використані у роботі програмного засобу, та його складові.

Ці складові реалізовані з використанням фреймворка React.js, також вони використовують Redux Toolkit для управління станом між ними. Ця технологія забезпечує глобальне управління станом додатку та взаємодіє з React.js для управління даними та логікою ресурсу.

SignalR виступає у ролі посередника між серверною та клієнтською частинами програмного засобу, забезпечуючи двосторонню онлайн-взаємодію. Вона використовується для моментальної передачі даних за потреби. До таких даних входять сповіщення, оновлення бази даних. При цьому, помітною особливістю є те, що для цього не потрібно оновлювати сторінку — дані оновляться одразу після їх зміни на серверній частині.

Для серверної частини використовується C#/.NET, який відповідає за обробку запитів, які ініціює користувач при взаємодії із програмним засобом. Також, на серверній частині імплементована база даних, яка взаємодіє із іншими компонентами з використанням Entity Framework. Він спрощує доступ до даних, дозволяє легше працювати з базою даних у коді [4].

У ролі системи управління базами даних (СУБД) використовується MS SQL Server. У ній зберігаються всі дані, які використовує Entity Framework за потреби та маніпулює ними.

Модель веб-ресурсу наведено на рисунку 1.

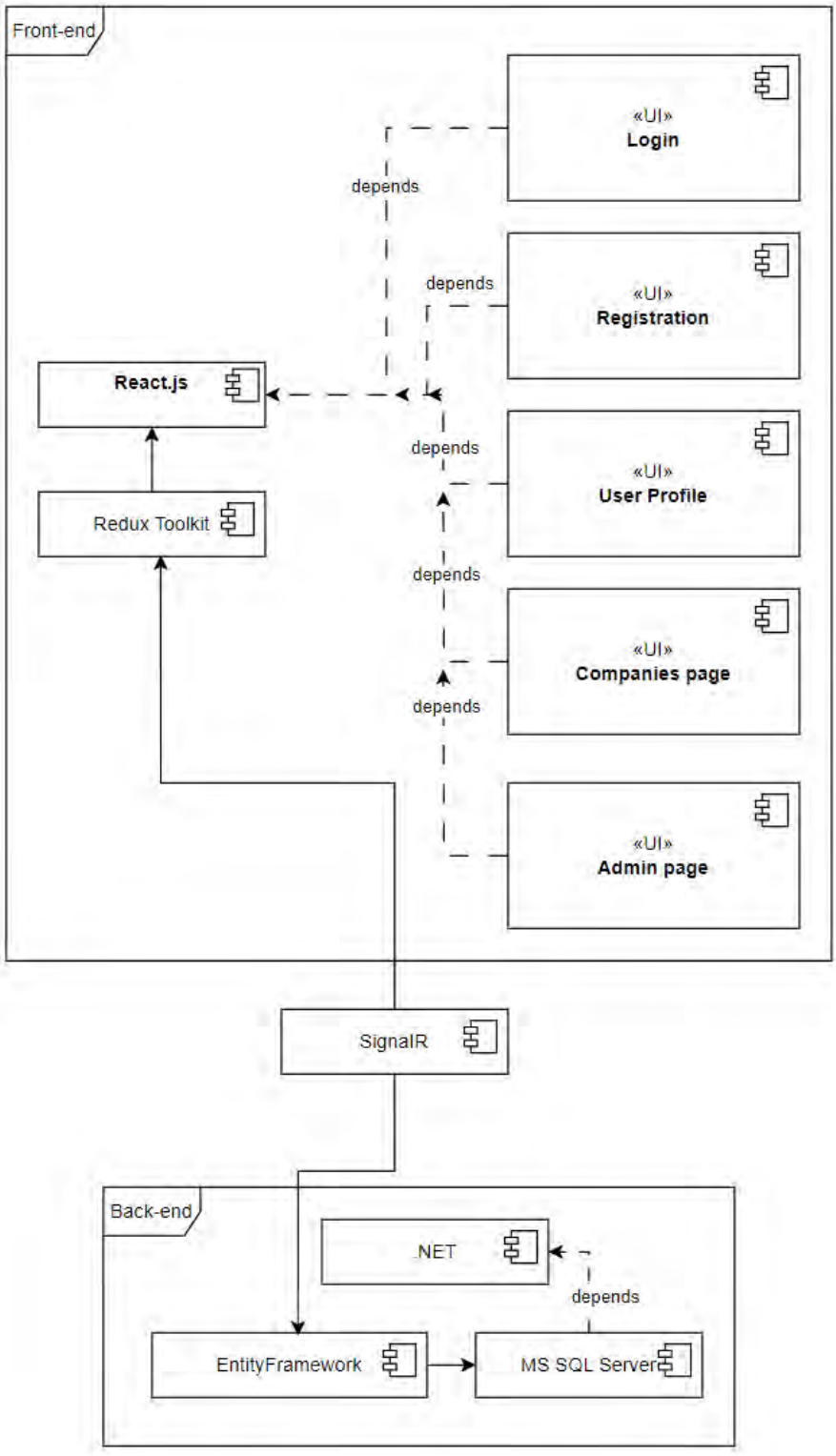

Рисунок 2.3 — Модель веб-ресурсу

Висновки

Розроблена модель програмного засобу дозволяє розробити систему для управління онлайн-чергами, демонструє зв’язки між клієнтською та серверною частинами, та включає 5 сторінок:

– сторінку реєстрації;

– сторінку авторизації;

– сторінку профілю користувача;

– сторінку компаній;

– панель адміністратора.

Взаємодія між його складовими відбувається з використанням SignalR, для роботи з базою даних використовується MS SQL Server.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. What is queue management? [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://www.qminder.com/blog/queue-management/what-is-queue-management-system/

2. Деніел Д. Пріор. Customer Relationship Management: Concepts, Applications and Technologies. Лондон: Taylor & Francis, 2024. 346с.

3. Гедеон Вайс. Scheduling and Control of Queueing Networks. Кембридж: Cambridge University Press, 2021. 200с.

4. The beginner’s guide to queuing theory [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://www.qminder.com/blog/queue-management/queuing-theory-guide/

Бабюк Наталя Петрівна — кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Кшивак Тарас Юрійович — студент групи 2ПІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, shkivac@gmail.com.

УДК 681.12

О.М. Алгаш
М.Р. Обертюх

АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ВЕБ-СЕРВІСАХ ТЕХНІЧНОЇ ПІДТРИМКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Проведено аналіз використання штучного інтелекту в системі технічної підтримки та гнучкості і ефективності мовних моделей.
Ключові слова:штучний інтелект, технічна підтримка, автоматизація, мовні моделі,користувацький досвід.

Abstract
An analysis of the use of artificial intelligence in the technical support system and the flexibility and efficiency of language models has been conducted.
Keywords: artificialintelligence, technicalsupport, automation, languagemodels, userexperience.

Вступ

У сучасному світі стрімкого розвитку інформаційних технологій все більшого значення набуває автоматизація взаємодії з користувачами. Особливу актуальність має застосування штучного інтелекту у системах технічної підтримки, що дозволяє швидко реагувати на запити клієнтів та підвищувати якість обслуговування[1-2]. Мовні моделізабезпечують не лише автоматизацію рутинних завдань, але й створюють можливість для персоналізованої комунікації завдяки своїй гнучкості та здатності адаптуватися до різних сценаріїв взаємодії[3].

Результати дослідження

Аналіз проведеного дослідження демонструє значний потенціал штучного інтелекту у вдосконаленні веб-сервісів, зокрема в системах технічної підтримки. Інтеграція мовних моделейдозволяє вирішувати одразу кілька важливих завдань: автоматизацію обробки запитів, персоналізацію взаємодії з користувачами та підвищення швидкості надання допомоги. Ці переваги сприяють оптимізації ресурсів, скороченню витрат на підтримку клієнтів та значному покращенню користувацького досвіду.

Проведений аналіз показав, що мовні моделі мають здатність навчатися на прикладах, адаптуючись до нових потреб користувачів і сценаріїв роботи. Це забезпечує їхню гнучкість і ефективність у різних галузях застосування — від електронної комерції до фінансових послуг. Разом із цим було відзначено важливість адаптації тональності та стилю відповідей, що дає змогу налаштовувати асистентів відповідно до бізнес-завдань і специфіки взаємодії з клієнтами.[4-5]

Однак дослідження також виявило деякі обмеження. Зокрема, питання безпеки та конфіденційності даних залишаються ключовими викликами при інтеграції мовних моделей у веб-сервіси. Використання API, що залежить від зовнішніх постачальників, може створювати ризики для захисту інформації, якщо не забезпечити належних заходів безпеки. Крім того, мовні моделі іноді демонструють обмежену здатність до обробки вузькоспеціалізованих або технічно складних запитів без попереднього навчання на відповідних даних.

Висновки

Таким чином, підтверджено, що інтеграція штучного інтелекту у веб-сервіси є стратегічно важливим напрямом розвитку. Вона забезпечує конкурентні переваги, дозволяє бізнесу відповідати сучасним запитам користувачів і створює можливості для подальшого вдосконалення сервісів.

Для максимального використання потенціалу мовних моделей важливо забезпечити їхню безпечну інтеграцію та продовжувати навчання на спеціалізованих даних, що дозволить розширити сферу їх застосування та покращити якість взаємодії з клієнтами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Рассел С., Норвіг П. Штучний інтелект: сучасний підхід. 4-е видання. — Київ: Вільямс, 2023. — 1152 с;
2. Гудфеллоу І., Бенджіо Й., Курвіл А. Глибоке навчання. — Київ: ДМК Пресс, 2018. — 732 с;
3. Мартін. Р. Ф. Чиста архітектура, 2-е видання, 2019. 368с;
4. СтефановС.С. React: Up & Running: Building Web Applications, 2-е видання. 222с;
5. Браун Л., Лейн Д. Практичний штучний інтелект у веб: створення потужних застосунків з GPT-3, DALL-E та іншими інструментами. 2023. — 320 с.

Алгаш Олег Михайлович— студент групи 2КІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tinllesion@yahoo.com

*Науковий керівник:****Обертюх М.Р.*** — д. ф., с. т. доцент Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: maxx331@protonmail.com

AlhashOleg— student of group 2CI-23m, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:tinllesion@yahoo.com

*Supervisor:****Obertyukh M.R.***—Ph.D., Associate Professor Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maxx331@protonmail.com

УДК 004.056

Боднар І.І.

АНАЛІЗ ФІШИНГОВИХ АТАК НА ОСНОВІ КОРЕЛЯЦІЙНО - РЕГРЕСІЙНОЇ МОДЕЛІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено сучасну проблематику фішингових атак, їх різновиди, а також використання кореляційно-регресійних моделей для аналізу і прогнозування тенденцій розвитку цих атак. Описано методи оцінки залежностей між кількістю виявлених фішингових сайтів та соціально-економічними факторами. Визначено наближеність даних побудованої регресійної моделі оцінюється за допомогою метрики RMSE.

Ключові слова: фішинг, кореляція, регресія, прогнозування.

Abstract

The article examines the modern issues of phishing attacks, their types, and the use of correlation-regression models for analyzing and predicting trends in their development. Methods for assessing dependencies between the number of detected phishing websites and socio-economic factors are described. The approximation of the data of the constructed regression model is determined using the RMSE metric.

Keywords: phishing, correlation, regression, prediction.

Сучасна проблематика фішингових атак полягає в тому, що зловмисники постійно вдосконалюють свої методи. Вони використовують персоналізацію, штучний інтелект і машинне навчання для створення реалістичних повідомлень, які важко відрізнити від справжніх. Особливу небезпеку становить таргетований фішинг, коли атаки спрямовані на конкретних осіб або організації з використанням зібраної інформації про жертву.

Додатковою проблемою є складність ідентифікації фішингових сайтів через технічну схожість із легітимними веб-ресурсами, включаючи підроблені доменні імена, шифрування та дизайн. Зростає також використання багатоканальних атак: одночасне залучення електронної пошти, соціальних мереж і мобільних додатків для введення користувачів в оману.

Ситуацію ускладнює поширення фішингових атак через корпоративні канали, де підроблені повідомлення імітують внутрішні запити від IT-відділу або HR. Це посилює ризики для компаній, які можуть втратити як дані клієнтів, так і конфіденційну інформацію.

Суспільство недостатньо обізнане про нові види атак, що дозволяє зловмисникам використовувати страх, поспішність і необачність користувачів для досягнення своїх цілей. Потреба у безперервному навчанні та інформуванні залишається актуальною, оскільки методи атак адаптуються швидше, ніж захисні механізми.

Фішинг має різноманітні форми, залежно від методів і каналів, які використовують зловмисники. Класичний фішинг базується на розсилці електронних листів, що імітують повідомлення від банків, платіжних систем або популярних сервісів, з метою отримання конфіденційної інформації. Спрямований фішинг або спірфішинг є більш персоналізованим і орієнтується на конкретну жертву чи організацію, використовуючи дані, зібрані заздалегідь.

Фармінг спрямований на перенаправлення користувачів на підроблені вебсайти через маніпуляцію DNS-записами або встановлення шкідливого програмного забезпечення. SMS-фішинг, також відомий як смшинг, реалізується через текстові повідомлення, які спонукають користувачів переходити за підозрілими посиланнями. Вішинг використовує телефонні дзвінки, де шахраї видають себе за представників банків або інших організацій, щоб виманити конфіденційну інформацію.

Фішинг у соціальних мережах передбачає створення підроблених профілів або поширення фальшивих конкурсів, які спонукають до передачі особистих даних. Clone-фішинг реалізується через копіювання реальних повідомлень із додаванням шкідливих файлів або посилань. Кіт-фішинг орієнтується на високопосадовців або керівників, використовуючи їхню важливість у компанії як перевагу для атак.

Окрім цих форм, фішинг також активно використовує маніпуляції в корпоративному середовищі, де підроблені запити можуть виглядати як внутрішні повідомлення від IT-відділу. У сучасних реаліях

зловмисники також експериментують із використанням зловмисних рекламних оголошень для введення користувачів в оману.

Кореляційно-регресійна модель прогнозування є одним з основних методів аналізу та прогнозування трендів кібератак, що використовує взаємозв'язки між різними змінними для побудови прогнозу.

Кореляція вимірює ступінь залежності між двома змінними[2]. Висока кореляція означає, що зміни в одній змінній можна передбачити за змінами іншої змінної. Це дозволяє зрозуміти, як зміна однієї характеристики може вплинути на іншу.

Регресія йде далі і дозволяє побудувати математичну модель, яка описує залежність між незалежними змінними (факторами) і залежною змінною (результатом). Це дозволяє робити точніші прогнози, оскільки регресія не лише виявляє взаємозв'язки, а й дає змогу моделювати їх чисельно.

Лінія регресії будується шляхом знаходження математичного виразу, який описує залежність між змінними. Спочатку збирається набір даних із двома змінними: незалежною, яка визначає вплив, та залежною, що відображає результат. Основне завдання — знайти пряму, яка мінімізує відхилення фактичних значень залежної змінної від значень, передбачених цією прямою.

Для цього використовується метод найменших квадратів, який обчислює параметри рівняння прямої. Рівняння має вигляд

$$y = ax + b$$

де b — точка перетину з віссю y

a — коефіцієнт нахилу, що показує, як зміна незалежної змінної впливає на залежну.

Обчислення параметрів базується на аналізі середніх значень змінних, а також на кореляції між ними. Після визначення коефіцієнтів лінія проводиться через простір даних, показуючи найкращу відповідність між змінними.

Проведемо аналіз даних фішингових атак. Згідно звіту Google у 2020 році було виявлено більш ніж два мільйони фішингових сайтів, що становить приблизно 40 тисяч випадків на тиждень (рис.1).

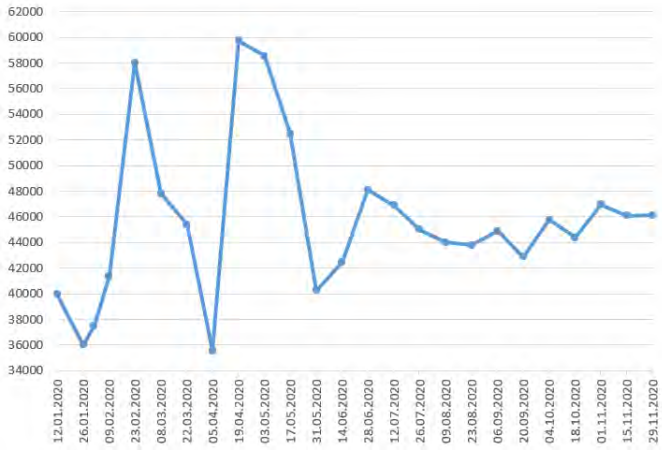

Рисунок 1 — Статистика виявлених фішингових сайтів

Для того, щоб визначити основні тенденції розвитку кібератак, необхідно перевірити кореляцію між кількістю виявлених атак і чинниками (факторами), що імовірно можуть позначатися на коливаннях інтенсивності атак.

запропоновано внести наступні фактори соціальні та соціально-економічні фактори:

C_1 – Відсоток безробіття в США;

C_2 – Індекс споживчих цін;

C_3 – Захворюваність на COVID-19;

C_3 –Середня з/п в США;

C_3 –Середня з/п в Україні;

C_3 –Заборгованість з/п в Україні;

Результати обрахунків зведено в таблицю 1

Таблиця 1 — Таблиця коефіцієнтів кореляції парної моделі між даними фішингової атаки та соціальними та соціально-економічними факторами

Фактор	Значення кореляції
Безробіття в США(%)	0,636250848
Індекс споживчих цін	-0,715016857
Середня з/п в США	0,569566564
Середня з/п в Україні	-0,23266
Заборгованість з/п в Україні	-0,155631015
Захворюванність на COVID-19	0,932239532

Найвищий показник коефіцієнта кореляції отримано між даними фішингових сайтів та захворюваність на COVID-19.

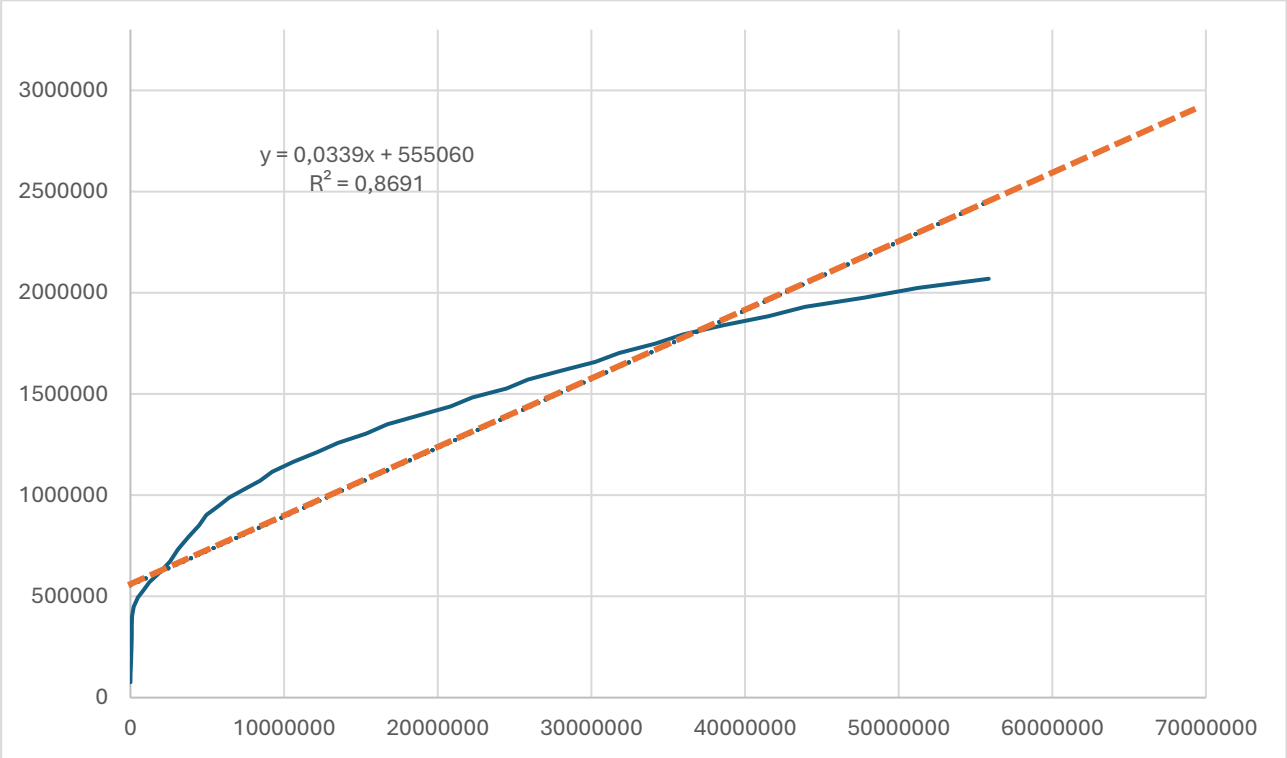

Рисунок 2 — Регресійна модель кількості виявлених фішингових сайтів та кількістю захворівших на COVID-19

Для оцінки наближення даних важливо використовувати кількісні метрики, які надають зрозуміле уявлення про те, наскільки добре модель відповідає фактичним даним. Однією з таких ключових метрик є корінь середньоквадратичної помилки (RMSE). Цей показник вимірює середнє відхилення прогнозованих значень моделі від реальних, що дозволяє оцінити загальний рівень помилки. Використання RMSE є доцільним, оскільки він чутливий до великих відхилень, акцентуючи увагу на помилках, які можуть суттєво вплинути на якість моделі. Ця метрика допомагає не лише оцінити ефективність моделі, але й порівняти її з іншими моделями для вибору оптимального підходу.

RMSE обраховується за формулою:

$$RMSE = \sqrt{\sum_{i=1}^{n} \frac{(\hat{y}_i - y_i)^2}{n}},$$

де $\hat{y}_i$ — прогнозоване значення;

y_i — спостережене значення;

n — кількість елементів вибірки.

Проведені розрахунки на основі спостережених значень дали результат: RMSE=214742≈19.62%

Висновки

Розглянуто сучасні проблеми, пов'язані з фішинговими атаками, їх видами та методами аналізу на основі кореляційно-регресійних моделей. Основною метою дослідження було визначення залежностей між кількістю виявлених фішингових сайтів та соціально-економічними факторами, які можуть впливати на інтенсивність атак.

Отримані результати показали, що існує вплив на кількість фішингових атак захворюваність на COVID-19, що підтверджується найвищим з розглянутих значенням коефіцієнта кореляції (0,932). Це свідчить про сильний взаємозв’язок між цими змінними та демонструє, як глобальні соціальні кризи можуть впливати на кіберзагрози. Інші фактори, такі як рівень безробіття та середня заробітна плата, також показали певний вплив, але їх значення кореляції були помірними або низькими.

Для моделювання взаємозв’язків була використана кореляційно-регресійна модель, яка дозволяє виявити кількісні залежності між змінними. Оцінка похибки наближення за допомогою RMSE показала, що середня похибка прогнозу становить 19,62%, що є прийнятним рівнем для аналізу такого типу фішингових атак. Ця метрика показує що в умовах зібраних даних за фішингових атак є перспектива створювати прогнозні моделі в умовах невизначеності на основі нечіткої логіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Алексєєнко О. А. Технології фішингу в мобільних системах. *Сучасна інформаційна безпека* . 2022. Вип. 1, № 49. URL: https://doi.org/10.31673/2409-7292.2022.014449 (дата звернення: 10.12.2024).
2. Регресійний аналіз тенденцій розвитку кібератак С. О. Аксьончиков, І. В. Ємельянова, К. Д. Маркова, І. І. Сватовський
3. Міжнародна організація праці. *ILOSTAT database* [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://ilostat.ilo.org/data/ (дата звернення: 10.12.2024).
4. ITWiki. *Root Mean Square Error* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://itwiki.dev/data-science/ml-reference/ml-glossary/root-mean-square-error (дата звернення: 10.12.2024). – Назва з екрана.

Боднар Ілля Іванович — студент групи 1БС-23м, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail:illiabodnar2017@gmail.com

Bodnar Illia I.— student of group 1BS-23m, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: :illiabodnar2017@gmail.com

Кондратенко Наталя Романівна— к. т. н., професор кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Kondratenko Natalia Romanivna — PhD (eng), professor of information protection department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.4

Н. П. Бабюк
Н.С. Кирилюк

ПІДХОДИ ДО ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧІ УПРАВЛІННЯ ЕЛЕКТРОННИМИ ЧЕРГАМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Обґрунтовано актуальність задачі управління онлайн чергами. Проаналізовано підходи до вирішення цієї задачі.

Ключові слова: *онлайн-черги, програмний засіб.*

Abstract

The relevance of theissue for managing online queues is substantiated. Approaches to solving this problem have been analyzed.

Keywords: *online queues, software tool.*

Вступ

У сучасному світі ефективне управління потоками клієнтів стає ключовим завданням для організацій різного типу. Традиційні підходи до формування черг, зокрема паперові системи реєстрації або спонтанні утворення черг, не відповідають вимогам часу. Вони характеризуються низькою ефективністю, незручністю для користувачів та недостатньою прозорістю процесів. У зв'язку з цим все більшої популярності набувають електронні черги – інноваційні програмні рішення, які дозволяють автоматизувати управління чергами, підвищуючи якість обслуговування та зменшуючи стрес для клієнтів.

Традиційні системи управління чергами, які покладаються на паперові реєстри або фізичне перебування у черзі, мають низку суттєвих недоліків. Вони не забезпечують гнучкість у розподілі часу, що призводить до незадоволеності клієнтів та втрати ресурсів. Відсутність прозорості та ефективних механізмів управління спричиняє хаос, конфлікти та знижує продуктивність роботи організацій. До того ж, подібні системи не здатні адаптуватися до швидко змінюваних умов або враховувати індивідуальні потреби користувачів.

Сучасні технології дозволяють вирішити більшість проблем, пов'язаних із традиційними чергами. Електронні черги забезпечують централізоване управління процесами через хмарні платформи, інтеграцію з мобільними додатками та веб-сайтами, а також можливість використовувати QR-коди для швидкої реєстрації. Використання аналітики та штучного інтелекту дозволяє прогнозувати завантаженість системи, автоматизувати розподіл клієнтів та оптимізувати роботу персоналу. Такі рішення сприяють зменшенню часу очікування, підвищенню задоволеності клієнтів та ефективності організацій.

На ринку існує низка популярних платформ для управління електронними чергами, таких як Qminder, Waitwhile, Queue-it, Booksy, Sine та Skiplino. Вони пропонують базові функціональні можливості для автоматизації черг, проте мають певні обмеження. Наприклад, більшість систем характеризується низькою гнучкістю налаштувань та відсутністю оновлень у реальному часі, що робить їх менш придатними для масштабних або спеціалізованих проєктів.

Подальший розвиток технологій управління чергами має орієнтуватися на створення універсальних і адаптивних рішень, які задовольняють потреби різних бізнесів. Інтеграція із системами штучного інтелекту дозволить не лише оптимізувати потоки клієнтів, а й забезпечити прогнозування навантажень та автоматичне налаштування системи відповідно до реальних умов. Крім того, використання інноваційних підходів до інтеграції з CRM, платіжними сервісами та іншими корпоративними платформами відкриває нові можливості для покращення взаємодії з клієнтами.

Висновки

Електронні черги є ефективним рішенням для підвищення якості обслуговування та оптимізації процесів у різних сферах. Попри наявність недоліків у сучасних системах, розвиток нових технологій дозволяє усунути ці бар'єри та забезпечити високий рівень зручності для

користувачів. Удосконалення існуючих платформ і створення нових рішень є перспективним напрямом, який відповідає викликам сучасного світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Queue the Future: 22 Top Queue Management Systems Of 2024 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://thectoclub.com/tools/best-queue-management-system/
2. Online queue systems [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://queue-it.com/blog/online-queue-system/

Бабюк Наталя Петрівна — кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Кирилюк Назарій Сергійович — студент групи 1ПІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, nazarkiriliuk3@gmail.com

УДК 004.9

Д.О. Сліденко
О.С. Городецька
Д. В. Куклій
С. В. Городецька

КОМП'ЮТЕРНА СИСТЕМА ОБРОБКИ ТА АНАЛІЗУ ДАНИХ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі розглянуто комп'ютерну систему з дистанційним керуванням як приклад впровадження технологій Інтернету речей (IoT). Приділено увагу оптимізації енергоспоживання та покращенню контролю температури через використання сенсорів і бездротового зв'язку для моніторингу та управління системою в реальному часі. Розроблено структуру веб-додатку для дистанційного керування системи опалення.

Ключові слова: комп'ютерні системи, обробка даних, аналіз даних, Інтернет речей, IoT, архітектура, збору даних, алгоритми аналізу.

Abstract

The article considers a computer system with remote control as an example of the implementation of Internet of Things (IoT) technologies. Attention is paid to optimizing energy consumption and improving temperature control through the use of sensors and wireless communication to monitor and control the system in real time. The structure of the web application for remote control of the heating system has been developed.

Keywords: computer systems, data processing, data analysis, Internet of Things, IoT, architecture, data collection, analysis algorithms.

Вступ

У сучасному світі обробка та аналіз даних стають ключовими аспектами в різних галузях. З розвитком Інтернету речей (IoT) виникає необхідність у створенні ефективних комп'ютерних систем, які здатні обробляти великі обсяги даних в реальному часі. IoT передбачає взаємозв'язок різноманітних пристроїв, які збирають і обмінюються даними, що відкриває нові можливості для аналізу і прийняття рішень.

Основна частина

Архітектура комп'ютерних систем для обробки даних в умовах Інтернету речей складається з трьох основних рівнів: пристроїв, мережі та хмарних сервісів. На первинному рівні розташовані різноманітні сенсори та пристрої, які виконують функцію збору даних з навколишнього середовища. Це можуть бути температурні датчики, датчики вологості, датчики руху, камери, та інші пристрої, що фіксують фізичні параметри.

Другий рівень системи включає мережеву інфраструктуру, що забезпечує передачу зібраних даних. Використовуються різні технології, такі як Wi-Fi, Zigbee, LoRa, та мобільні мережі (4G/5G), які дозволяють здійснювати комунікацію між пристроями та хмарними сервісами [1]. Вибір технології передачі даних залежить від специфіки застосування, вимог до пропускної здатності та енергоефективності.

На третьому рівні відбувається обробка даних у хмарі, де розгортаються потужні платформи для зберігання, аналізу та візуалізації даних. Хмарні сервіси надають інструменти для масштабування, що дозволяє обробляти великі обсяги інформації без необхідності в дорогих локальних рішеннях. Це особливо важливо для IoT, де кількість підключених пристроїв постійно зростає.

Збір даних в системах IoT відбувається через різноманітні механізми. Основні методи включають використання сенсорів, які реєструють фізичні параметри, та виконують функцію моніторингу. Наприклад, у смарт-будинках датчики можуть контролювати температуру, освітленість, якість повітря, а також управляти системами опалення та охолодження.

Для прикладу було розроблено структуру веб-додатку дистанційного керування системою опалення, що складається з восьми головних сторінок (рисунок 1).

Рис. 1. Структура системи дистанційного керування системи опалення

Початок роботи системи включає в себе аналіз розміру екрану пристрою, з якого користувач зайшов у систему. Для цього автоматично визначається роздільна здатність екрану, і за допомогою цього аналізу, застосунок може адаптувати свій інтерфейс та вигляд до поточних параметрів пристрою, забезпечуючи оптимальне відображення і зручну навігацію для користувача. Нижче наведений детальний опис головних сторінок системи.

Перша — сторінка авторизації в системі, є початковим кроком для входу користувача в обліковий запис та отримання доступу до функціональності системи. На цій сторінці користувачу необхідно ввести свої облікові дані, такі як ім'я користувача або електронну пошту та пароль.

Друга — сторінка реєстрації, яка дозволяє користувачам створювати особисті облікові записи і отримувати доступ до додаткового функціоналу. Зазвичай, на сторінці реєстрації користувачам пропонується заповнити форму з обов'язковими полями, такими як ім'я, електронна пошта та пароль. Також можуть бути додаткові поля для введення інформації, яка вимагається в конкретному додатку. Після введення необхідних даних, користувач натискає кнопку "Зареєструватися", і його обліковий запис створюється в системі. Часто на сторінці реєстрації також можуть бути посилання на умови використання, політику конфіденційності або інші важливі документи.

Третя — вхід на сторінку користувача, є важливим етапом взаємодії з веб-додатком, який дозволяє користувачам отримати доступ до свого особистого облікового запису. Зазвичай, на сторінці входу користувачеві пропонується ввести свої облікові дані, такі як електронна пошта або ім'я користувача та пароль. Ці дані перевіряються на відповідність зареєстрованим обліковим записам в системі. Якщо дані введені вірно, користувачу надається доступ до особистого кабінету або іншого захищеного функціоналу. У разі невірних облікових даних або відсутності облікового запису користувачу може бути відображена повідомлення про помилку або запропоновано повторити спробу входу.

Четверта — сторінка керування опаленням, є важливою частиною системи дистанційного керування опаленням і надає користувачу можливість контролювати і налаштовувати параметри опалювальної системи. На ній розміщено різноманітні елементи інтерфейсу, такі як кнопки та текстові поля, за допомогою яких користувач може встановлювати бажану температуру в окремих кімнатах своєї оселі. Крім того, на сторінці відображені інформаційні дані, наприклад, поточна температура в окремих кімнатах. Завдяки сторінці керування опаленням користувач може зручно та ефективно керувати режимами опалення та створювати комфортні умови в своєму приміщенні.

П’ята — сторінка учасників сім’ї, яка дозволяє користувачу вести список учасників своєї сім'ї. На цій сторінці можна додавати нові записи з інформацією про кожного члена сім'ї, такі як ім'я, вік, стать,

контактні дані тощо. Крім того, користувач може редагувати, видаляти або переглядати існуючі записи. Також дозволяє зручно організовувати та відстежувати дані про членів сім'ї, що сприяє кращій комунікації та взаємодії всередині родини.

Шоста — сторінка оплати послуг, дозволяє користувачам здійснювати оплату за надані послуги. На цій сторінці користувачі можуть вибрати тип послуги, яку вони бажають оплатити, вказати необхідну кількість або період, а також здійснити оплату за допомогою різних доступних методів, таких як кредитні картки, електронні платіжні системи тощо. Крім того, сторінка відображатиме інформацію про попередні платежі, історію транзакцій і надавати можливість завантаження квитанцій або отримання підтверджень оплати. Це дозволяє забезпечити зручний та безпечний процес оплати послуг для користувачів вебдодатку.

Сьома — сторінка сповіщень, є елементом вебдодатку, який дозволяє користувачам отримувати різноманітні сповіщення та повідомлення. На цій сторінці користувачі можуть переглядати сповіщення про важливі події, такі як нові повідомлення, оновлення, запрошення або нагадування. Сторінка може включати фільтри та сортування, щоб користувачі могли швидко знайти необхідну інформацію. Крім того може також надавати можливість взаємодії з сповіщеннями, наприклад, позначати їх як прочитані, видаляти або зберігати для подальшого використання. Таким чином, сторінка сповіщень забезпечує зручний спосіб для користувачів отримувати та керувати сповіщеннями, що допомагає забезпечити ефективну комунікацію та взаємодію в межах веб-додатку.

Восьма — сторінка налаштувань, являє собою одну із найважливіших сторінок. Тут здійснюється налаштовування різних опцій та особистих налаштування відповідно до своїх потреб і вимог. На цій сторінці користувачі можуть змінювати особисті дані, такі як ім'я, електронну пошту або пароль., зберігати зміни та виходити з акаунту. Сторінка налаштувань забезпечує користувачам можливість контролювати та налаштовувати додаток згідно з їхніми актуальними персональними даними, що надасть змогу налаштовувати різні аспекти додатку відповідно до їхніх потреб і вподобань.

Система для обробки та аналізу даних з використанням інтернету речей була реалізована з використанням клієнт-серверної архітектури та фреймворку. Розробка відбувалась в середовищі Microsoft Visual Studio 2022 та XXAMP. На рисунку 2 наведені скріни інтерфейсу реалізованого веб-додатку.

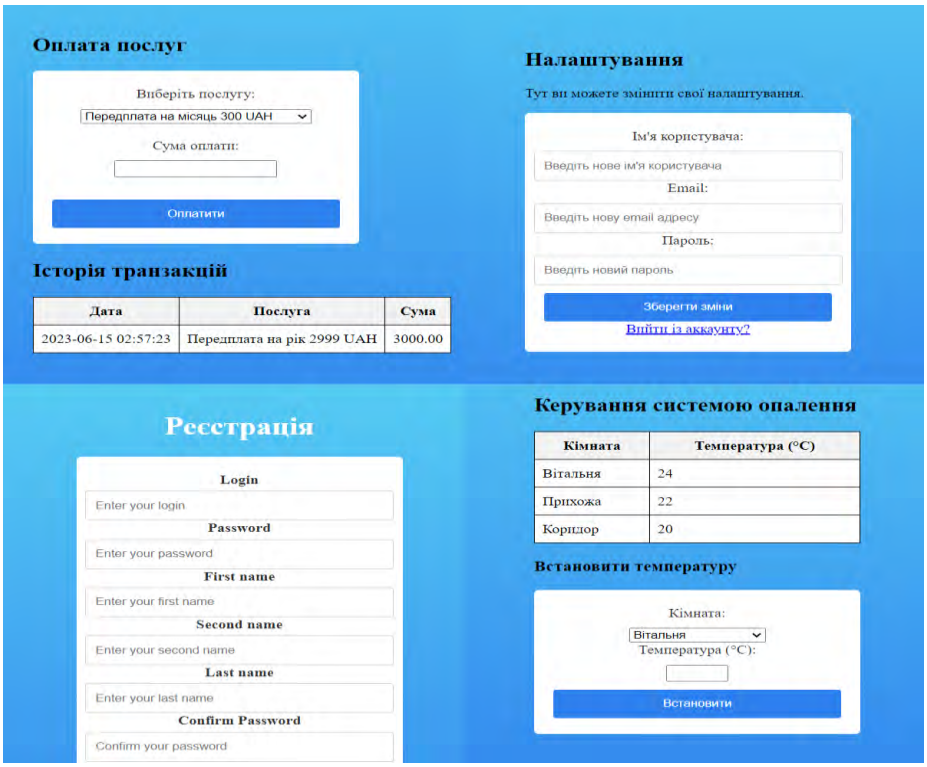

Рис. 2. Інтерфейс сторінок веб-додатку

Важливою складовою є механізми обробки даних на рівні пристроїв. Багато IoT-пристроїв оснащені вбудованими алгоритмами, які дозволяють здійснювати попередню обробку даних перед їх відправкою на хмару. Це зменшує обсяги даних, що передаються, і знижує навантаження на мережу [2].

Після збору даних наступним кроком є їх обробка та аналіз. Для цього використовуються різноманітні алгоритми, включаючи машинне навчання, статистичний аналіз, та аналітичні методи. Алгоритми машинного навчання дозволяють ідентифікувати патерни у великих обсягах даних, що робить їх особливо корисними в таких сферах, як прогнозування попиту, моніторинг стану обладнання [3, 4], а також управління ризиками.

Крім того, важливу роль відіграють методи візуалізації даних, які допомагають зрозуміти результати аналізу та виявити тренди. Візуалізація даних може бути реалізована через інтерактивні панелі управління, що надають користувачам можливість швидко отримувати необхідну інформацію та приймати обґрунтовані рішення.

Хоча системи IoT мають безліч переваг, існують і певні виклики. Одним з них є питання безпеки даних. Забезпечення захисту інформації, що передається, є критично важливим, оскільки злом або витік даних можуть мати серйозні наслідки. Використання сучасних технологій шифрування, а також методів автентифікації є необхідною умовою для безпеки.

Іншим викликом є інтероперабельність різних пристроїв та платформ. Стандартизація комунікаційних протоколів і форматів даних може значно спростити інтеграцію різноманітних IoT-рішень.

Перспективи розвитку комп'ютерних систем для обробки та аналізу даних в умовах IoT включають подальше вдосконалення алгоритмів аналізу, впровадження штучного інтелекту для автоматизації процесів, а також розширення використання технологій edge computing, що дозволяють обробляти дані безпосередньо на пристроях, зменшуючи затримки та підвищуючи ефективність.

Таким чином, інтеграція IoT у комп'ютерні системи для обробки та аналізу даних відкриває нові можливості для оптимізації бізнес-процесів, покращення якості послуг та створення нових продуктів.

Висновки

Комп'ютерні системи для обробки та аналізу даних в умовах Інтернету речей відкривають нові горизонти для бізнесу та науки. Інтеграція IoT з потужними алгоритмами обробки даних дозволяє отримувати цінні інсайти та ухвалювати більш обґрунтовані рішення. У майбутньому розвиток таких систем сприятиме подальшій автоматизації процесів і вдосконаленню технологій, що, в свою чергу, вплине на всі сфери життя.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Інтернет речей [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Інтернет_речей

2. Що таке Інтернет Речей? [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://iot.lviv.ua/що-такеінтернет-речей/

3. Internet of Things, IoT [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.it.ua/knowledgebase/technology-innovation/internet-veschej-internet-of-things-iot

4. Використання баз даних для реалізації функціональності Internet of Things в Android-додатках / О. В. Бурдейний, О. С. Городецька // Тези доповіді. LIII науково-технічній конференції факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії. Вінниця 2024 р. 3 с. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2024/paper/view/20046/16614

5. Т. Мартинюк, О. Войцеховська, О. Городецька, і А. Рижков, «Модуль інтеграції вебзастосунків із штучним інтелектом», ІТКІ, вип. 59, вип. 1, с. 5–12, Трав 2024. DOI:https://doi.org/10.31649/1999-9941-2024-59-1-5-12.

Сліденко Дмитро Олександрович – студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dmytrosled@gmail.com.

Городецька Оксана Степанівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: horodecka.os@gmail.com.

Куклій Данило Вячеславович – студент групи 1СП-19б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: danylokukliy@gmail.com.

Городецька Софія Віталіївна – учениця 10-М1 класу, комунальний заклад «Подільський науковий ліцей» Вінницької обласної Ради, e-mail: horodetska.s@gmail.com.

Slidenko Dmytro – student of the 1KI-23m group, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsa National Technical University, Vinnytsa, e-mail: dmytrosled@gmail.com.

Horodetska Oksana – Candidate of Technical Sciences, Assistant Professor of the Computer Techniques ChairVinnytsia National Technical University , Vinnytsia, e-mail: horodecka.os@gmail.com.

Kuklii Danylo – student of group 1SP-19b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: danylokukliy@gmail.com.

Horodetska Sofiia – lyceum student of the 10-M1 class, Municipal Institution "Podilskyi Scientific Lyceum" of the Vinnytsia Regional Council, e-mail: horodetska.s@gmail.com.

УДК 004.81

О. П. Войтович
Є. В. Радченко
І. Ю. Пилявець

АКТУАЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЛОКАЛЬНИХ ІНСТРУМЕНТІВ ПІДТРИМКИ АУДИТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто переваги та недоліки використання хмарних технологій в процесі аудиту. Проаналізовано сучасні рішення в сфері підтримки аудиту в умовах роботи з конфіденційною інформацією та інформацією з обмеженим доступом. Використання хмарних технологій дозволяє не тільки зменшити навантаження на локальне апаратне забезпечення підприємства чи організації, що проводить аудит, а й спростити процес передачі інформації. Оскільки сучасні інструменти підтримки аудиту мають велику кількість функцій для спрощення та покращення процесу аудиту, їх використання здається очевидним рішенням. Проте з'являються ризики витоків інформації, що розміщена в хмарних сервісах, юридичні проблеми а також питання довіри до постачальника послуг.

Ключові слова: аудит, інформаційна безпека, автоматизація, кібербезпека, аудит відповідності, моніторинг, аналіз даних, виявлення загроз, хмарні сервіси, конфіденційна інформація.

Abstract

The advantages and disadvantages of using cloud technologies in the audit process are considered. Modern solutions in the field of audit support in the conditions of working with confidential information and information with limited access are analyzed. The use of cloud technologies allows not only to reduce the load on the local hardware of the enterprise or organization conducting the audit, but also to simplify the process of transferring information. Since modern audit support tools have a large number of features to simplify and improve the audit process, using them seems like an obvious solution. However, there are risks of leakage of information hosted in cloud services, legal problems, as well as issues of trust in the service provider.

Keywords: audit, information security, automation, cybersecurity, compliance audit, monitoring, data analysis, threat detection, cloud services, confidential information.

Вступ

З плином часу питання кібербезпеки та захисту інформації стають тільки гострішими. Враховуючи умови гібридної війни, можна припустити, що інформація стає стратегічною ціллю ворога. Таким чином, зростає потреба в проведенні аудитів інформаційної безпеки. Водночас, будь-який аудит має значний недолік – довготривалість процесу. Через велику кількість інформації, що потребує обробки та значну кількість вимог і стандартів, процес проведення аудиту інформаційної безпеки може розтягнутись на декілька місяців. В умовах підвищеного ризику кібератак, витоків інформації та інших інцидентів, подібні затримки можуть мати руйнівні наслідки. Метою даної роботи є аналіз існуючих інструментів підтримки аудиту в контексті захисту інформації від витоків.

Результати дослідження

Незважаючи на популярність хмарних сервісів, з точки зору захисту інформації, цей підхід має певні недоліки. В основному вони полягають в можливих вразливостях, що можуть з'явитись як на стороні постачальника послуг, так і на стороні споживача, адже процес передачі інформації сам по собі збільшує ризик витоку[1]. Звісно, інформація в стані переміщення є надзвичайно вразливою, проте варто враховувати також і той факт що хмарні сервіси також можуть бути цілями для атак та джерелами витоків.

Іншим, доволі значним недоліком, залишається відсутність контрактних відносин між споживачем та постачальником, які регламентують процес збереження, передачі та обробки інформації, такі питання як відповідальність за витік даних та компенсація завданих збитків. Припустімо, що в процесі аудиту існує необхідність передачі даних з корпоративної мережі підприємства, що проходить аудит інформаційної безпеки до корпоративної мережі підприємства, що надає послуги з проведення аудиту. При використанні захищених методів передачі даних, ризики зводяться до мінімальних[2], проте, як показує практика, доволі часто в критичних процесах, що обробляють чутливу інформацію, використовуються менш надійні засоби передачі даних – незахищена пошта, хмарні сховища з відкритим доступом, портативні носії інформації, тощо [3]

Аналогічним чином, більшість компаній, що належать до великого бізнесу та вкладають значні кошти в забезпечення інформаційної безпеки, заключають контракти то договори зі сторонніми організаціями, що надають послуги хмарних сервісів. Для прикладу, при заключенні договору з компанією Microsoft на постачання ліцензованого програмного забезпечення, що надає послуги поштового сервісу, договір між компаніями уточнює, що Microsoft несе відповідальність за витоки інформації, що відбуваються на стороні хмарного сервісу[4].

З іншого боку, якщо для передачі інформації використовуються сервіси, що не мають юридичних зобов'язань перед підприємством, за виключенням звичайних умов обслуговування, які застосовуються до фізичних осіб, відповідальність постачальника послуг за витік інформації може бути значно меншою. Для прикладу, Google гарантує безпеку даних, що зберігаються на хмарному сервісі «Google Drive», проте в умовах використання вони заявляють що в окремих випадках можуть отримати доступ до ваших даних та навіть надати їх стороннім особам[5].

В умовах аудиту інформаційної безпеки важливо розуміти ризики, пов'язані з використанням хмарних ресурсів. Мова йде не лише про технічні вразливості, а й аспекти організаційного та юридичного підходу до питання обробки, зберігання та передачі інформації. Так, навіть в умовах використання найбільш захищеного хмарного сервісу, відсутність чіткого розмежування зон відповідальності та наслідків витоків інформації за допомогою юридично затверджених договорів про нерозповсюдження інформації збільшує ризики при використанні даного хмарного сервісу[6].

Враховуючи ризики використання хмарних сервісів, розміщення програмних засобів в локальній мережі зберігає свою актуальність, не дивлячись на такі недоліки як мала обчислювальна потужність, необхідність покриття витрат на встановлення програмного та апаратного забезпечення, відсутність провідних технологій, що впроваджуються в певних хмарних сервісах.

З іншого боку, такий підхід має і свої переваги. Зокрема, зниження ризиків витоку інформації. Оскільки вся інформація зберігається в локальній мережі підприємства, та не передається за її межі, кількість можливих вразливостей зменшується. Використовується менша кількість каналів зв'язку та сторонніх сервісів, що можуть мати власні властивості. За необхідності обробки інформації аудиторами, можна допустити їх до локальної мережі підприємства з обмеженим доступом. Це дозволить зменшити ризики, не компрометуючи процес проведення аудиту.

До інших переваг інструментів підтримки аудиту, розміщених локально, можна віднести гнучкість. На відміну від великих рішень, що змушують підприємства малого та середнього бізнесу вносити корективи у власні інформаційні системи, програмне забезпечення, ро розробляється під конкретні вимоги підприємства, може бути адаптовано. Аналогічним чином, варто звернути увагу на питання швидкодії, враховуючи відсутність процесу передачі інформації, а також повний контроль над доступом до інформації

Висновки

Хмарні сервіси мають значний потенціал в будь-якій сфері, що стосується обробки інформації. Проте, в той же час, більш традиційні локальні рішення не втрачають актуальності через такі переваги як адаптивність, зниження ризиків шляхом збереження інформації всередині локальної мережі підприємства, більший контроль над процесом, тощо. Проте, при виборі конкретних інструментів підтримки аудиту необхідно враховувати потреби поточного процесу, адже кожен з розглянутих підходів має власні переваги та недоліки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Analysis of modern cloud services to ensure cybersecurity / Y. Pedchenko та ін. Procedia Computer Science. 2022. Т. 207. С. 110–117. URL: https://doi.org/10.1016/j.procs.2022.09.043 (дата звернення: 02.12.2024).
2. Schneider M. Secure Automated File Exchange (SAFE) – Enabling More Efficient Transfers of Sensitive Data. International Journal of Population Data Science. 2020. Т. 5, № 5. URL: https://doi.org/10.23889/ijpds.v5i5.1599 (дата звернення: 02.12.2024).
3. A systematic analysis of failures in protecting personal health data: A scoping review / J. Pool та ін. International Journal of Information Management. 2024. Т. 74. С. 102719. URL: https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2023.102719 (дата звернення: 02.12.2024).
4. Microsoft. Data retention, deletion, and destruction in Microsoft 365 - Microsoft Service Assurance. Microsoft Learn: Build skills that open doors in your career. URL: https://learn.microsoft.com/en-us/compliance/assurance/assurance-data-retention-deletion-and-destruction-overview (дата звернення: 02.12.2024).
5. Google. Google Terms of Service – Privacy & Terms – Google. Privacy & Terms – Google. URL: https://policies.google.com/terms#toc-content (дата звернення: 02.12.2024).
6. Realities of Academic Data Sharing (RADS) Initiative Public-Access Data Management and Sharing (DMS) Activities, v3 / W. Kozlowski et al. Association of Research Libraries, 2023. URL: https://doi.org/10.29242/radsdmsactivities2023 (date of access: 02.12.2024).

Науковий керівник: ***Войтович Олеся Петрівна*** — канд. техн. наук, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця,

e-mail: voytovych.op@gmail.com

Радченко Євгеній Валентинович — студент групи 1БС-23М, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,

e-mail: jenya.radchenko@gmail.com.

Пилявець Ігор Юрійович — студент групи 1БС-23М, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,

e-mail: igormorozov920@gmail.com.

Supervisor: ***Voytovych Olesya Petrovna*** — Cand. Sc., Associate Professor of Information Protection, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: voytovych.op@gmail.com

Radchenko Yevhenii V.— student of group 1BS-23M, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, email: jenya.radchenko@gmail.com.

Pyliavets Ihor Y.— student of group 1BS-23M, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, email: igormorozov920@gmail.com.

УДК 004

Д. В. Кисюк
О. О. Фещенко

Створення веб-додатків на Python за допомогою Flask і Django

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто основи веб-програмування мовою Python, популярні фреймворки для розробки сайтів та етапи створення веб-додатків. Зокрема, акцент зроблено на використанні бібліотек Flask і Django, їхніх можливостях для реалізації серверної логіки та інтеграції з базами даних. Також описано приклад розробки простого веб-додатку.

Ключові слова:
Python, веб-програмування, Flask, Django, розробка сайтів, серверна логіка, база даних, веб-додаток.

Abstracts

The article describes the basics of web programming in Python, popular frameworks for website development, and the stages of web application development. In particular, the emphasis is placed on the use of Flask and Django libraries, their capabilities for implementing server logic and integration with databases. A practical example of developing a simple web application is also described.

Keywords:
Python, web programming, Flask, Django, website development, server logic, database, web application.

Вступ

Python є однією з найпопулярніших мов програмування, яка широко використовується у сфері веб-розробки завдяки її простоті, гнучкості та великій кількості доступних інструментів. Завдяки своїй універсальності, Python підходить як для створення невеликих веб-додатків, так і для розробки масштабованих систем з високим навантаженням. Основними причинами популярності цієї мови у веб-програмуванні є наявність фреймворків, таких як Flask і Django, які суттєво спрощують процес створення веб-додатків, забезпечують безпечність та відповідність сучасним веб-стандартам.

Flask — це мікрофреймворк, який надає мінімальний набір інструментів для швидкого створення невеликих проектів. Він підходить для розробників, які бажають повного контролю над процесом створення додатка.

Django, у свою чергу, є потужним фреймворком, що підтримує принципи DRY (Don't Repeat Yourself) і включає готові модулі для роботи з базами даних, авторизації, маршрутизації, адміністративної панелі тощо. Метою цієї роботи є ознайомлення з основними аспектами веб-програмування мовою Python, розгляд можливостей фреймворків Flask і Django, а також демонстрація процесу створення базового веб-додатка. У роботі буде детально проаналізовано етапи розробки: від створення серверної логіки до інтеграції з базами даних і побудови інтерфейсу для користувачів.

Результат розробки

У результаті роботи було створено функціональний веб-додаток, розроблений на основі Flask. Додаток реалізує основні функції сучасного веб-додатка, такі як взаємодія з користувачами, обробка даних і динамічне відображення контенту. Проект складається з таких компонентів:

1. Серверна частина: Серверна логіка реалізована з використанням Flask. Використовуючи маршрутизацію, додаток обробляє HTTP-запити типів GET і POST. Було реалізовано механізми

авторизації користувачів із використанням сесій і хешування паролів за допомогою бібліотеки Werkzeug.

2. Робота з базою даних: Для збереження даних використано базу SQLite. У додатку передбачено створення таблиць для користувачів і даних, що вони вводять. Реалізовано CRUD-операції (створення, читання, оновлення, видалення), які виконуються через ORM-бібліотеку SQLAlchemy.

3. Користувацький інтерфейс: Інтерфейс створено за допомогою шаблонів Jinja2. Додаток включає кілька сторінок, таких як реєстрація, авторизація, перегляд даних і форма для введення інформації. Впроваджено динамічне рендеринг сторінок, який залежить від даних у базі.

4. Функціонал: Реєстрація нових користувачів із перевіркою унікальності імені. Авторизація користувачів із захистом від несанкціонованого доступу. Інтерактивна форма для введення даних, які зберігаються в базі. Виведення даних у вигляді таблиці з можливістю їх редагування чи видалення. Розроблений додаток демонструє, як за допомогою Flask можна швидко створити функціональний веб-додаток із базовим набором функцій. Попри простоту реалізації, проект можна масштабувати, додаючи нові функціональні модулі.

Висновки

Розробка веб-додатків мовою Python є перспективною завдяки зручності у використанні, великій кількості інструментів і документованих фреймворків. Flask забезпечує простоту та гнучкість у створенні невеликих проектів, тоді як Django надає комплексний набір інструментів для розробки масштабованих сайтів. У результаті роботи автор ознайомився з основними підходами до побудови веб-додатків, а також реалізував базовий веб-додаток на Flask.

Список використаної літератури

1. Grinberg M. Flask Web Development: Developing Web Applications with Python. O'Reilly Media, 2018.
2. Holovaty A., Kaplan-Moss J. The Django Book. Version 2.0, 2020.
3. Python Software Foundation. Офіційна документація Python: https://www.python.org/doc/
4. Flask Documentation: https://flask.palletsprojects.com/
5. Django Documentation: https://docs.djangoproject.com/

Кисюк Дмитро Васильович — старший викладач кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, вул. Хмельницьке шосе 95, м. Вінниця, Україна, kneimad@gmail.com

Фещенко Олег Олександрович — студент групи 1КІ-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, кафедра обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, вул. Хмельницьке шосе 95, м. Вінниця, Україна, fesenkooleg8@gmail.com

Kysiuk Dmytro V. - Senior Lecturer, Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shosse, Vinnytsia, Ukraine, kneimad@gmail.com

Feshchenko Oleh O. - Student of the Department of Computer Engineering, 1KI-24b group, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shosse Str., Vinnytsia, Ukraine, fesenkooleg8@gmail.com

УДК 004.056

В. С. Бугаєць
Л. М. Куперштейн

СИСТЕМА АВТОМАТИЗАЦІЇ РЕАГУВАННЯ НА ІНЦИДЕНТИ БЕЗПЕКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В ході проведеного дослідження було проаналізовано процес реагування на інциденти як систематичний набір дій. Запропоновано та розроблено автоматизовану систему для реагування на інциденти. Розроблено тестові сценарії реагування та успішно впроваджено їх у систему, що зменшило час реагування на інциденти в два рази.

Ключові слова: інцидент безпеки, загроза, кібербезпека, автоматизація, система реагування.

Abstract

In the conducted study, the incident response process was analyzed as a systematic set of actions. An automated incident response system was proposed and developed. Test response scenarios were created and successfully implemented into the system, reducing the incident response time by half.

Keywords: security incident, threat, cybersecurity, automation, response system

Вступ

У сучасному цифровому світі кібербезпека стає все більш критичною для організацій різних галузей. Зростання кількості та складності кіберзагроз вимагає ефективних механізмів реагування на інциденти, які можуть мінімізувати потенційні збитки та забезпечити безпеку інформаційних ресурсів [1]. Метою даного дослідження є аналіз процесу реагування на інциденти в сфері кібербезпеки та визначення ролі автоматизації у підвищенні ефективності цього процесу.

Основна частина

Процес реагування на інциденти – це систематичний набір дій, спрямованих на ідентифікацію, аналіз, стримування, усунення та відновлення після кіберзагроз або порушень інформаційної безпеки. Основна мета цього процесу – мінімізувати вплив інциденту на організацію, захистити її критичні активи та забезпечити безперервність бізнес-процесів [2, 3]. Основні етапи даного процесу наведено на рисунку 1.

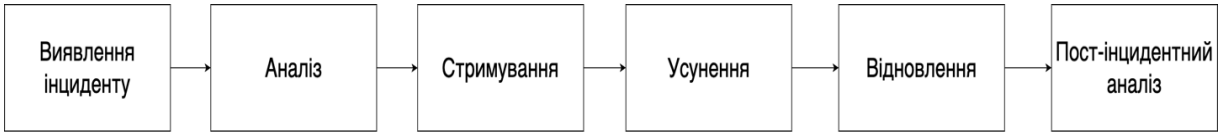

Рисунок 1 – Схема етапів реагування на інциденти

Процес реагування на інциденти складається з шести ключових етапів: виявлення інциденту, аналізу, стримування, усунення загрози, відновлення систем та пост-інцидентного аналізу. На кожному з цих етапів виконуються відповідні дії, спрямовані на ідентифікацію загрози, її нейтралізацію та відновлення нормальної роботи систем.

Ручна обробка інциденту на кожному з етапів займає значний час, що може дозволити загрозі поширитися глибше в системі. Крім того, людський фактор може призвести до помилок.

Архітектура системи автоматичного реагування на інциденти включає кілька ключових компонентів, таких як шари інтеграції, автоматизації, плейбуків, оркестрації, моніторингу та пост-інцидентного аналізу (рис 2.)

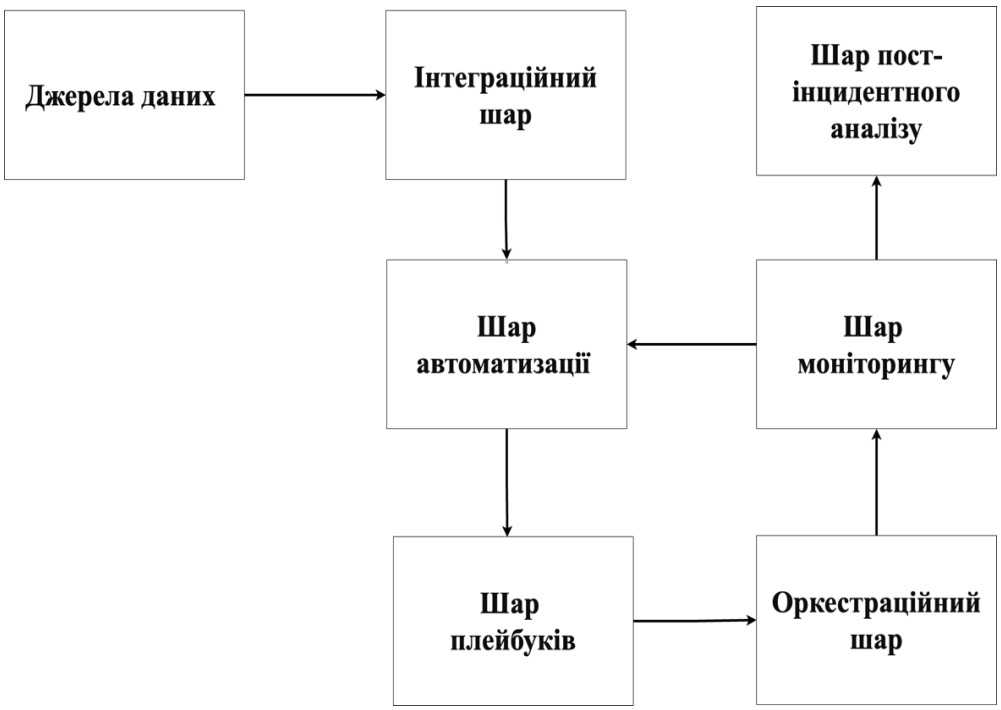

Рисунок 2 – Архітектура системи

Ці компоненти забезпечують швидке виявлення, аналіз і нейтралізацію загроз у режимі реального часу. Основна мета рішення – зменшення часу реагування на інциденти, автоматизація рутинних завдань і мінімізація людського фактору, що забезпечує підвищення рівня захищеності інформаційних систем.

Для тестового впровадження було реалізовано кілька сценаріїв реагування, включаючи управління доступом, безпеку електронної пошти, мережеву безпеку, захист хмарних середовищ та виявлення шкідливого програмного забезпечення. Їх було протестовано в умовах приближених до справжніх. Результати тестування показали, що час реагування на інциденти скоротився у два рази.

Висновок

У результаті тестового впровадження запропонованої системи автоматизації процесу реагування на інциденти було досягнуто зменшення часу реагування на інциденти в 2 рази.

Автоматизація рутинних завдань знизила ризик людських помилок, підвищивши точність та надійність реагування.

Таким чином, реалізація автоматизованої системи реагування на інциденти сприяє підвищенню безпеки, забезпеченню безперервності бізнес-процесів та зміцненню довіри до інформаційних систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Crowdstrike GlobalThreatReport2024 URL: https://go.crowdstrike.com/rs/281-OBQ-266/images/GlobalThreatReport2024.pdf
2. National Institute of Standards and Technology (NIST). “Computer Security Incident Handling Guide” (SP 800-61) URL: https://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/SpecialPublications/NIST.SP.800-61r2.pdf
3. ENISA (European Union Agency for Cybersecurity). “Incident Response and Management.” URL: https://www.enisa.europa.eu/topics/incident-response

Науковий керівник: **Куперштейн Леонід Михайлович** – канд. техн. наук, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця,
e-mail: kupershtein@vntu.edu.ua

Бугаєць Владислав Сергійович – студент групи 1БС-23М, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,
e-mail: vladbugaets@gmail.com

Supervisor: **Kupershtein Leonid Mykhailovych** — Cand. Sc., Associate Professor of Information Protection, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,
e-mail: kupershtein@vntu.edu.ua

Buhaiets Vladislav S. – student of group 1BS-23M, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,
e-mail: vladbugaets@gmail.com

УДК 004.9

С.А. Велянський
О.Г. Муращенко

«Автоматизований збір та організація туристичних даних із використанням штучного інтелекту»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дана наукова стаття розглядає автоматизований збір та організацію туристичних даних за допомогою генеративної мовної моделі ChatGPT API та картографічного сервісу Google Maps API. Запропоновано методи формування динамічних запитів, збагачення отриманих даних аналітичною інформацією через Gemini API та їх подальшої структуризації у Core Data. Оцінено ефективність запропонованого підходу для задач автоматизації планування туристичних маршрутів.

Ключові слова: автоматизація, туристичні дані, генеративний штучний інтелект, Google Maps API, Core Data

Abstract

This scientific article examines the automated collection and organization of tourism data using the generative language model ChatGPT API and the mapping service Google Maps API. Proposed methods include dynamic query generation, data enrichment with analytical information through Gemini API, and further structuring of the results using Core Data. The effectiveness of the proposed approach for automating the planning of tourist routes is evaluated.

Keywords: automation, tourism data, generative artificial intelligence, Google Maps API, Core Data

Вступ

У сучасному світі інформаційних технологій автоматизований збір та обробка даних набувають ключового значення для багатьох сфер діяльності, включно з туристичною галуззю. Традиційні методи пошуку інформації про туристичні об’єкти часто вимагають ручного введення даних, що є трудомістким і не завжди ефективним процесом. Застосування генеративних мовних моделей у поєднанні з картографічними сервісами дозволяє автоматизувати цей процес, забезпечуючи високу точність та структурованість отриманої інформації.

Метою даної роботи є розробка методів автоматизованого збору та організації туристичних даних з використанням сучасних інструментів штучного інтелекту, зокрема ChatGPT API, та картографічних сервісів Google Maps API.

Основна частина

Автоматизований збір даних базується на інтеграції генеративних моделей штучного інтелекту, які дозволяють створювати динамічні текстові запити для пошуку необхідної інформації. Важливою перевагою таких моделей є можливість адаптації до різних категорій об’єктів, що відповідають індивідуальним запитам користувача.

Генерація запитів у програмному комплексі відбувається через ChatGPT API, який на основі вхідних параметрів користувача створює текстовий запит. Наприклад, при виборі категорії "ресторани" система автоматично формує релевантний запит для отримання даних через Google Maps API. Використання штучного інтелекту дозволяє уникнути помилок у формулюванні запитів, що є важливою перевагою порівняно з ручними методами пошуку.

Дані, отримані з Google Maps API, включають такі параметри, як назва об'єкта, координати, рейтинг, адреса та категорія. Для збагачення отриманої інформації застосовується аналітичний модуль, що базується на Gemini API. Цей модуль дозволяє додати характеристики об’єкта, такі як популярність, кількість відгуків і текстові описи. Таким чином, кожен об’єкт містить як базові, так і аналітичні дані, що підвищує їх цінність для користувача.

Організація даних у програмному комплексі здійснюється шляхом їх структуризації та збереження у локальну базу даних. Використання Core Data як основного інструменту для збереження інформації забезпечує швидкий доступ до даних та їх ефективну обробку. Структура бази даних передбачає розділення інформації на сутності, такі як PlaceEntity для зберігання загальної інформації та AnalyticsEntity для аналітичних характеристик. Це дозволяє оптимізувати збереження та запити до даних, забезпечуючи швидкодію системи.

Автоматизована обробка даних дозволяє не лише зберігати інформацію у структурованому форматі, але й забезпечує можливість її швидкого аналізу та подальшого використання. У порівнянні з традиційними методами, що вимагають ручного пошуку та введення даних, запропонований підхід демонструє значно вищу ефективність та зручність для кінцевого користувача.

Висновки

У цій статті розглянуто методи автоматизованого збору та організації туристичних даних із застосуванням генеративних мовних моделей та картографічних сервісів. Використання ChatGPT API для створення динамічних текстових запитів у поєднанні з Google Maps API дозволяє отримувати структуровані дані про об'єкти інтересу. Додаткове збагачення інформації через Gemini API забезпечує високий рівень деталізації результатів. Запропонована система демонструє ефективність у вирішенні завдань автоматизації пошуку та організації туристичних даних, що робить її корисною для створення сучасних програмних рішень у сфері туризму.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. OpenAI. (2023). ChatGPT API Documentation.
2. Google Developers. (2023). Google Maps SDK for iOS. Google Maps Platform.
3. Google AI. (2023). Gemini API: Enhancing Data Analysis with AI. Google AI Blog.
4. Ray Wenderlich. (2022). Working with Core Data in SwiftUI. Ray Wenderlich Tutorials.
5. Apple Inc. (2023). SwiftUI: Building Interfaces for iOS. Apple Developer.
6. Johnson, T. (2021). Integrating REST APIs in iOS Applications. Medium.

Сергій Андрійович Велянський – студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, sergiy.velyanskiy48@gmail.com.

Муращенко Олександр Геннадійович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, murachenko@vntu.edu.ua.

Velianskyi Serhii A. – student of group 1KI – 23м, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, sergiy.velyanskiy48@gmail.com.

Murashchenko, Oleksandr H. – Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor of the Computer Techniques Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, murachenko@vntu.edu.ua.

УДК 004.9

Р.І. Кондратюк
М.Г. Тарновський

АПАРАТНО-ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ СИСТЕМИ «РОЗУМНИЙ ПІШОХІДНИЙ ПЕРЕХІД»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В даній бакалаврській роботі були розроблені апаратні та програмні засоби для системи «Розумний пішохідний перехід». На основі обґрунтування актуальності теми був проведений аналіз наявних рішень, їх переваг та недоліків, а також розглянуті популярні мережеві стандарти для передачі інформації. Згідно з поставленою метою, була спроектована система «Розумний пішохідний перехід», що включає модернізацію дорожніх знаків і використання новітніх апаратних та програмних засобів.

Ключові слова: *розумний пішохідний перехід, мережеві стандарти передавання інформації, апаратно-програмні засоби.*

Abstract

In this bachelor's thesis, the hardware and software tools of the "Smart Pedestrian Crossing" system were developed. Based on the justification of the feasibility of this topic, an analysis of existing solutions, their advantages and disadvantages was carried out, common network standards of information transmission were considered. In accordance with the set goal, the "Smart Pedestrian Crossing" system was designed by modernizing road signs, using hardware and software tools.

Keywords: *intelligent pedestrian crossing, network standards for information transmission, hardware and software.*

Вступ

Безпека на дорогах, зокрема пішоходів, є актуальною проблемою в сучасному суспільстві. В Україні за період з 1 січня 2020 року по 31 січня 2022 року 90% дорожньо-транспортних пригод з жертвами або травмами пов'язані з наїздом на пішоходів [1]. Ця проблема не є унікальною для України, вона поширена в багатьох країнах світу.

Часто дорожньо-транспортні пригоди не виникають через порушення правил дорожнього руху, а через погіршення погодних умов, втому водія, засліплення, або ж через поганий стан дорожнього покриття. Зокрема, аварії за участю пішоходів часто трапляються на нерегульованих пішохідних переходах, коли видимість обмежена. Для зменшення таких випадків необхідно вживати заходів для активного попередження водіїв про наближення до нерегульованого переходу і наявність пішоходів на ньому. У Європі та країнах СНД активно розробляються різні технологічні рішення для зменшення кількості ДТП, такі як системи Unlight, The Starling Crossing (Umbrellium), Helious.

Метою цієї роботи є вдосконалення системи «Розумний пішохідний перехід» шляхом модернізації наявних технологій і покращення ефективності попереджувальних знаків, що інформують учасників дорожнього руху про потенційну небезпеку. Об’єктом дослідження є процеси передачі сигналів в інформаційних системах, а предметом — технічні засоби апаратно-програмного комплексу “Розумний пішохідний перехід”.

Основна частина

Для досягнення мети роботи необхідно проаналізувати наявні рішення сучасних систем «Розумний пішохідний перехід» та, на основі їх порівняння, розробити власну систему, що включатиме новітні апаратно-програмні засоби.

Першим кроком є визначення характеристик пішохідного переходу, що впливають на його ефективність. Далі слід дослідити існуючі проекти, вивчивши їх переваги та недоліки [2].

Після цього можна переходити до розробки власного проекту: створення загальної структури передачі даних між компонентами системи, розробка принципових електричних схем для кожного елемента,

планування алгоритму роботи «Розумного пішохідного переходу» та реалізація програмних засобів для ефективного регулювання та сповіщення учасників дорожнього руху. Пропонується також використовувати сонячні панелі як екологічно чисте джерело енергії для системи [3].

Розроблена система повинна виконувати такі функції: моніторинг наближення автомобіля та його швидкості, активація освітлення переходу при наявності пішохода, включення попереджувальних сигналів для водіїв при наявності пішохода, а також активація попереджувальних сигналів для пішоходів при наближенні автомобіля.

Висновок

У ході виконання роботи на тему "Апаратно-програмні засоби «Розумний пішохідний перехід»" була досліджена актуальність теми, проведений аналіз наявних рішень та вивчені параметри, що впливають на ефективність роботи пішохідних переходів. На основі цих досліджень була розроблена система, що передбачає модернізацію дорожніх знаків через створення апаратних і програмних засобів. Розроблений проект спрямований на зменшення кількості дорожньо-транспортних пригод на ділянках, де розташовані пішохідні переходи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Статистика | Патрульна поліція України. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://patrolpolice.gov.ua/statystyka/

2. Розумний пішохідний перехід. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://unilight.ru/resheniya/umnyy- peshekhodnyy-perekhod/unilight_standard

3. Переваги та недоліки встановлення сонячних панелей [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://surl.li/idbte

Кондратюк Руслан Ігорович – студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kondratiuk709@gmail.com.

Науковий керівник*:* ***Тарновський Микола Геннадійович*** — кандидат технічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: ntarn@vntu.edu.ua.

Ruslan Igorovych Kondratiuk – student of group 1KI-23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lkondratiuk709@gmail.com.

Academic supervisor: ***Mykola Gennadiyovych Tarnovsky*** — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Computer Engineering Department of the Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ntarn@vntu.edu.ua.

УДК 004.056

Азаров О.Д. [1]
Колесник І.С. [2]
Примаков Б.С. [3]

СИСТЕМА ДЛЯ ПІДТРИМКИ РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧ КІБЕРБЕЗПЕКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ГЕНЕРАТИВНИХ ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЕЙ

[1] Вінницький національний технічний університет

SYSTEM TO SUPPORT SOLVING CYBERSECURITY PROBLEMS USING GENERATIVE LARGE LANGUAGE MODELS

Анотація

У досліджені проаналізовано можливості використання сервісу ChatGPT для підтримки розв'язання задач кібербезпеки, а саме аналізу загроз та вразливостей систем. Дослідження показало, що ця технологія цікава як «білим капелюхам» та і «чорним капелюхам».

Ключові слова: *чат-бот, сервіс ChatGPT, кіберзагроза, кібербезпека*

Abstract

The study analyzed of using the ChatGPT service to support cybersecurity tasks, specifically threat and vulnerability analysis, have been investigated. The research showed that this technology is of interest to both "white hat" and "black hat" actors..

Keywords: *chat-bot, ChatGPT service, cybersecurity.*

Вступ

З розвитком інформаційних технологій та поширенням Інтернету кібербезпека стає однією з найбільш важливих та актуальних тем в сучасному світі. Несанкціонований доступ до інформації, крадіжка особистих даних та зловмисні атаки на комп'ютерні системи можуть призвести до серйозних наслідків, включаючи втрату конфіденційної інформації та фінансових збитків [1]. У зв'язку з цим у сфері кібербезпеки актуальним є розвиток нових технологій та інструментів для захисту від цих загроз. Для побудови таких інструментів все частіше починають використовуватися технології штучного інтелекту та машинного навчання [2-4].

Результати дослідження

Під час проектування та розробки технології системи для підтримки розв'язання задач з кібербезпеки необхідно врахувати той факт, що усі етапи роботи розробленої системи повинні бути організовані таким чином, щоб забезпечити виконання основних функцій цієї системи.

Для цієї системи знадобиться телеграм-бот, ChatGPT та його мовна модель.

ChatGPT може бути корисним інструментом в кібербезпеці для виявлення, аналізу та реагування на потенційні кібератаки. Нижче наведено аналіз декількох кейсів використання ChatGPT для розвязання задач кібербезпеки.

Виявлення загроз: ChatGPT може бути використаний для аналізу текстової інформації, такої як повідомлення електронної пошти, соціальні медіа, чати та інші джерела, для виявлення потенційних загроз кібербезпеці. Штучний інтелект може сканувати великі обсяги даних та автоматично виявляти підозрілу активність, яка може вказувати на кібератаку. Для цього ChatGPT може бути навчений на прикладах текстових повідомлень, що містять елементи кібернебезпеки, такі як незвичайні запити, спроби шахрайства, шифрування даних, спроби несанкціонованого доступу до систем та інші ознаки, що вказують на потенційну кібератаку. Після навчання ChatGPT може використовуватися для автоматичного виявлення підозрілої активності та повідомлення про неї адміністратору системи. Наприклад, якщо відбувається спроба несанкціонованого доступу до системи або спроба крадіжки даних, то ChatGPT може автоматично виявити цю активність та повідомити адміністратора про неї для подальших заходів щодо захисту системи. Також, ChatGPT може використовуватися для аналізу текстових повідомлень, які не включають елементи кібернебезпеки. Враховуючи зростаючу кількість кібератак, з якими доводиться стикатися користувачам та адміністраторам систем, використання ChatGPT в кібербезпеці може бути важливим інструментом для забезпечення безпеки та захисту від кіберзагроз [5].

Враховуючи вищевикладене розроблений чат-бот повинен забезпечити успішну та коректну відповідь на запит, в результаті якого користувач буде усвідомленим, щодо питання розв'язання задачі, яка виникла у нього. Саме тому було здійснено розробку алгоритму функціонування системи для підтримки розв'язання задач.

Рисунок 1 — Загальний алгоритм роботи чат-бота

Оскільки майже всі телеграм-боти розробляються на мові Python та має широкий спектр бібліотек і фреймворків, які спрощують розробку телеграм-ботів. Наприклад, бібліотека python-telegram-bot забезпечує зручні інструменти для взаємодії з API Телеграма.

Python має офіційний пакет OpenAI, який дозволяє легко взаємодіяти з OpenAI API. Це дозволяє використовувати можливості штучного інтелекту OpenAI для створення розумних інтерактивних відповідей в телеграм-боті.. Python. Тому для реалізації поставленої задачі було вибрано саме Python

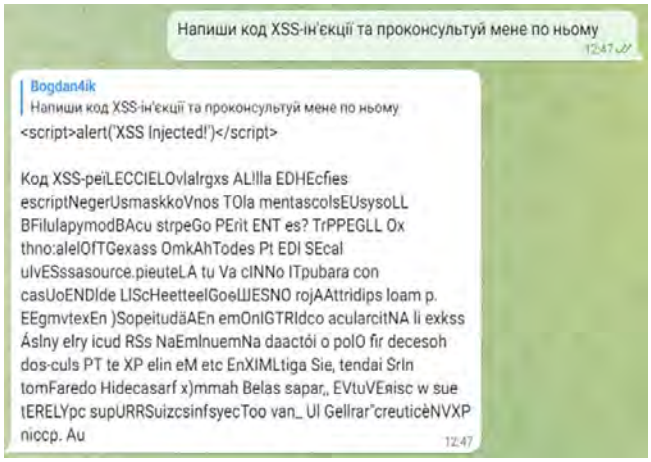

Рисунок 2 — Результат відповіді на запит з температурою

На рисунку 2 показана відповідь на запит з температурою. Далі приведено один з прикладів тестування інтелектуального чат-бота за параметрами API OpenaAI Найбільш важливими параметрами API OpenAI при створенні інтелектуального чат-бота є : температура, модель та кількість токенів. Протестовано чат-бот на температуру та обрати найкращий її варіант.

Висновки

Під час дослідження було визначено потенційні напрями використання сервісу ChatGPT в сфері кібербезпеки. Дослідження показало, що сервіс ChatGPT може бути ефективним інструментом як для виявлення та запобігання кібератак, так і їх планування та виконання. При цьому було виділено лише загальні сценарії використання, але потенційні можливості цього інтелектуального інструменту значно більші і потребують більш ґрунтовного дослідження. Дослідження показало, що сервіс ChatGPT є дуже гнучким інструментом, який можна адаптувати до потреб конкретного користувача або компанії.

Список використаної літератури

1..Securityweek. Microsoft Puts ChatGPT to Work on Automating Cybersecurity. URL: https://www.securityweek.com/microsoft-puts-chatgpt-to-work-on-automating-cybersecurity/ (дата звернення 02.04.2023)

2.. Kupershtein L., Martyniuk T., Voitovych O., Borusevych A. Remote Host Operation System Type Detection Based on Machine Learning Approach. *CEUR Workshop Proceedings.* 2021. Vol. 3106, pp. 65 – 81. URL: https://ceur-ws.org/Vol-3106/Paper_7.pdf (date of access: 03.04.2023).

3. Martyniuk T., Kupershtein L., Krukivskyi B., Lukichov V. Neural network model of heteroassociative memory for the classification task. *Radioelectronic and computer systems*. 2022. No. 2. P. 108–117.
URL: https://doi.org/10.32620/reks.2022.2.09 (date of access: 03.04.2023).

4..ChatGPT. OpenAI. URL: https://chat.openai.com/chat. (дата звернення 03.04.2023)

5..Запорожець, О. Машинне навчання в кібербезпеці: проблеми та перспективи // Системні дослідження та інформаційні технології. 2022. 75-84 с.

6..Language models are unsupervised multitask learners. OpenAI Blog URL: https://d4mucfpksywv. cloudfront.net/better-language-models/language-models.pdf (дата звернення 05.04.2023)

Азаров Олексій Дмитрович – доктор техн. наук, професор, завідувач кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Колесник Ірина Сергіївна – к.т.н., доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Примаков Богдан Сергійович – студент групи 2КІ-23м, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail primakov.bogdan@gmail.com

Oleksyi D. Azarov – Dr. Sc., Professor, Head of the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Iryna S. Kolesnyk – PHD, candidate of engineering sciences, associate professor of department of the computing engineering, Vinnytsya national technical university, Vinnytsya.

Primakov S. Bogdan — student 2CI-23m, VinnytsiaNational Technical University, Vinnytsia, e-mail primakov.bogdan@gmail.com

УДК 004.056

В. О. Клименко

В. А. Гарнага

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦІЛІСНОСТІ ДАНИХ ПАЦІЄНТІВ В МЕДИЧНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі розглянуто питання важливості забезпечення цілісності даних пацієнтів в медичних інформаційних системах. Проведено аналіз цілісності даних, загроз та методів захисту.

Ключові слова: захист медичних даних, цілісність даних, хакери, шкідливе програмне забезпечення, машинне навчання.

Abstract

This paper examines the importance of ensuring the integrity of patient data in medical information systems. An analysis of data integrity, threats, and protection methods is conducted.

Keywords: medical data protection, data integrity, hackers, malware, machine learning.

Вступ

Як відомо, цілісність є однією з основних характеристик в інформаційної безпеки [1]. Вона означає, що дані є точними, повними та достовірними. Іншими словами, гарантує те, що дані не будуть модифіковані, знищені або підроблені. Що, в свою чергу, є важливим в медичних закладах, які є об’єктами критичної інфраструктури. Адже, несанкціоноване втручання в медичні дані пацієнта може призвести до того, що лікар встановить ложний діагноз. А пацієнт мало того, що не отримає необхідного лікування, так ще й хибне лікування може значно погіршити його стан.

Метою даного дослідження є аналіз відомих методів та покращення рівня забезпечення цілісності даних пацієнтів в медичних інформаційних системах.

Аналіз цілісності даних

Для того, щоб забезпечити цілісність даних необхідно розібратися в низці питань. Наприклад, які є загрози для цілісності даних, які дані необхідно захищати, які існують методи та механізми для забезпечення цілісності даних.

Розпочнемо зі загроз цілісності даних. Загрози цілісності даних можна поділити на 3 види: навмисні й ненавмисні дії спричинені людьми та стихійні лиха. До стихійних лих відносяться: пожежі, повені, землетруси та інші. До навмисних дій можна віднести: хакерські атаки, віруси, шкідливе програмне забезпечення, несанкціонований доступ до даних (наприклад, інсайдером чи шпигуном). До ненавмисних дій відносяться: збої в роботі обладнання, збої в електропостачанні, помилки спричинені людським фактором. Все це відноситься до загроз, серед них є ті, на які можна вплинути (наприклад, якщо обмежити доступ до даних, то відповідно зменшиться ймовірність несанкціонованої модифікації даних) та ті, на які вплинути не вийде (наприклад, стихійні лиха, так як люди не навчилися їх контролювати). Тому для протидії неконтрольованим загрозам необхідно впроваджувати механізми відновлення. Наприклад, створювати резервні копії даних та зберігати їх в іншому місці.

Якщо розглядати загрози для медичного закладу, то стає зрозумілим, що ці заклади зберігають великі об'єми з даними пацієнтів, які звертаються до них по допомогу. До цих даних можна віднести як особисту інформацію (таку, як ім'я, прізвище, адреса проживання, номер телефону тощо), так і медичну інформацію (таку як, історія хвороби, результати обстежень, аналізів тощо). Раніше, до розвитку інформаційних технологій, вся ця інформація зберігалась на папері, тому якщо відбувались стихійні лиха вся ця інформація втрачалась, що в подальшому ускладнювало процес лікування хворих. Але зараз, з появою комп'ютерів, з'явилась можливість цифровізувати цю інформацію і зберігати її на фізичних носіях (компакт диски, флеш носії, жорсткі диски тощо) або в хмарних сервісах. Всі ці методи не тільки економлять використання паперу, а й надають можливість створення резервних копій та відновлення в разі втрати.

Загрози хакерських атак та методи протидії ним

З розвитком інформаційних технологій, також з'явились нові загрози. З'явились люди, які використовуючи недосконаліть розроблених систем, знаходять вразливі місця та використовують їх для корисливих цілей. Таких людей називають хакерами. Вони створюють та використовують шкідливе програмне забезпечення (віруси, хробаки, трояни та інші) та з їх допомогою мають можливість викрасти, модифікувати або взагалі видалити дані, щоб потім використати це для вимагання грошей [2].

Сфера охорони здоров'я — одна із лідерів у світі за зростанням кількості кібератак. У 2022 році на тиждень відбувалось 1 463 кібератаки, що на 74 % більше, ніж у 2021 му. Витоки даних у медичній сфері найдорожчі — у середньому вони обходились медичним закладам західних країн у 10 млн доларів США (дані CHECK POINT RESEARCH (CPR) TEAM за 2022 рік) [3].

Серед кібератак які вплинули на сферу охорони здоров'я варто виділити [4]:

- атака програми-вимагача WannaCry у травні 2017 року, яка зашифрувала дані та файли на 230 000 комп'ютерах у 150 країнах;
- атака програми-вимагача в 2018 році на обласну лікарню Хенкока в Грінфілді, США, в результаті якої лікарня заплатила викуп у розмірі чотирьох біткойнів на суму 55 000 доларів США;
- атака програми-вимагача в травні 2021 року на Управління охорони здоров'я в Ірландії, через яку були скасовані амбулаторні та медичні послуги по всій країні;
- атака в травні 2021 року, яка вивела з ладу інформаційні системи п'яти різних лікарень в Новій Зеландії;
- атака у вересні 2020 року, через яку записи пацієнтів у 400 лікарнях і медичних закладах у США і Великобританії стали недоступними, що призвело до затримки надання допомоги пацієнтам і зміни маршрутів машин швидкої допомоги.

Методи забезпечення цілісності даних

Для забезпечення цілісності даних використовують різні методи. Серед них: гешування, контрольні суми, цифрові підписи, системи виявлення вторгнень, антивірусні засоби та інші [5]. Кожен з цих методів має свої переваги та недоліки. Через те, що ці методи призначені для різних цілей, часто використовуються одразу декілька методів для кращого захисту.

Гешування та контрольні суми використовуються для виявлення несанкціонованих змін у файлі, або втрат даних під час передачі. Цифрові підписи використовуються для підтвердження автентичності даних (найкращим аналогом є печатка або штамп на документі). Системи виявлення вторгнень повідомляють про втручання несанкціонованого об'єкту в інформаційну систему. Вони дозволяють вчасно реагувати на потенційні кібератаки та запобігати втратам даних. Системи типу honeypot дозволяють не тільки вчасно реагувати на кіберзагрози, а й знаходити вразливості та досліджувати методи хакерів для покращення протидії ним. Антивірусні засоби використовуються для перевірки файлів на наявність шкідливого коду, який може нашкодити системі та даним, які в ній зберігаються.

Використання машинного навчання у сфері охорони здоров'я

За останні роки все більш популярним стає використання машинного навчання і медичні заклади не є винятком. Машинне навчання дозволяє вирішувати широкий спектр задач. Спеціалісти навчають моделі, як на графічних зображеннях (знімки рентгенівські, КТ тощо), так і на текстових даних (які

включають в себе історії хвороб, результати обстежень, діагнози та плани їх лікувань). Машинне навчання використовується для допомоги лікарям з виявленням деяких видів раку на ранніх стадіях. Однією з таких моделей є Watson for Oncology (WFO) розроблена компанією IBM. Дана модель набула широкого поширення під час досліджень в Китаї [6]. Серед 182 пацієнтів, які вперше отримували протипухлинну терапію WFO надала рекомендації щодо лікування для всіх підтверджених випадків (149). 98 з підтверджених випадків отримали рекомендації, які задовільнили лікарів та після узгодження було розпочато лікування. В інших 51 випадках лікарі надали інші рекомендації, які відрізнялись від WFO.

Хоч використання машинного навчання і спрощує процес встановлення діагнозів і надання рекомендацій для лікування, але результати не завжди є задовільними, тому повністю замінити лікарів штучним інтелектом неможливо. Проте, це спрощує та пришвидшує процес лікування пацієнтів і забезпечує високу точність і достовірність результатів. Завдяки подібним моделям штучного інтелекту також стає можливим перевірка некомпетентних лікарів. Якщо лікування, яке запропонувала модель та лікування лікаря будуть часто відрізнятись, то з часом підніметься питання у чому проблема: в погано натренованій моделі, чи в некомпетентному лікарі? Тому процес впровадження систем зі штучним інтелектом створить процес, в якому лікар та модель будуть перевіряти одне одного.

Висновки

У даній роботі розглянуто питання важливості забезпечення цілісності даних, особливо в медичних закладах. Проведений аналіз загроз цілісності даних та часті хакерські атаки на заклади охорони здоров'я вказують на те, що необхідним є розробка та покращення існуючих методів захисту інформації. Адже, існуючі вразливості не тільки дозволяють хакерам збагачуватись, а й створюють проблеми для надання послуг пацієнтам, які можуть знаходитись в тяжкому стані. Також, було проаналізовано методи забезпечення цілісності даних та приклади й переваги використання штучного інтелекту в медичних закладах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Лужецькии В. А. Основи інформаційної безпеки [Текст] : навчальний посібник / В. А. Лужецькии, А. Д. Кожухівський, О. П. Войтович. – Вінниця : ВНТУ, 2013. – 221 с.
2. Каплун В.А., Майданюк В.П. Д 81 Захист операційних систем. Навчальний посібник. – Вінниця: ВНТУ, 2006. – 180 с.
3. Check Point Research Reports a 38% Increase in 2022 Global Cyberattacks. Check Point. URL: https://blog.checkpoint.com/2023/01/05/38-increase-in-2022-global-cyberattacks/ (accessed: 15.11.2024).
4. Загрози кібербезпеці в галузі охорони здоров'я | ESKA Блог. *ESKA*. URL: https://eska.global/blog/zagrozi-kiberbezpeci-v-galuzi-ohoroni-zdorovya (дата звернення: 15.11.2024).
5. Євсеєв С. П. Гешування даних в інформаційних системах [Текст] : монографія / С. П. Євсеєв, О. Ю. Йохов, О. Г. Король. – Харків : Вид. ХНЕУ, 2013. – 312 с.
6. Using Artificial Intelligence (Watson for Oncology) for Treatment Recommendations Amongst Chinese Patients with Lung Cancer: Feasibility Study - PMC / C. Liu et al. *PubMed Central*. URL: https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC6231834/ (accessed: 18.11.2024).

Клименко Володимир Олександрович – студент групи 1БС-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vovaklim2000@gmail.com.

Гарнага Володимир Анатолійович – к., т., н., доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: garnaga.volodymyr@vntu.edu.ua.

Volodymyr Klymenko – Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: vovaklim2000@gmail.com

Volodymyr Garnaga – PhD (Eng), Associated Professor of Information Protection Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: garnaga.volodymyr@vntu.edu.ua.

УДК 681.325

А. Ю. Вертоградський
О. Д. Азаров

СИСТЕМА ЦИФРОВОГО РЕЄСТРУВАННЯ АНАЛОГОВИХ СИГНАЛІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано вдосконалені методи обробки сигналів із ваговою надлишковістю для аналого-цифрових і цифро-аналогових перетворювачів, що покращують лінійність та стабільність роботи системи цифрового реєстрування.

Ключові слова: реєстрування сигналів, вагова надлишковість, АЦП, ЦАП.

Abstract

Improved signal processing methods with weight redundancy for analog-to-digital and digital-to-analog converters are proposed, which improve the linearity and stability stability of the digital recording system.

Keywords: signal recording, weight redundancy, ADC, DAC.

Вступ

У першій половині XX століття для реєстрації та оброблення інформації використовували аналогові електронні пристрої, які працювали в реальному часі. Однак ситуація кардинально змінилася із розвитком цифрових обчислювальних технологій. Цифрові методи реєстрування та оброблення сигналів виявилися значно точнішими й ефективнішими, що зробило їх промисловим стандартом. Практична реалізація таких систем потребує використання АЦП і ЦАП, що відповідають за дискретизацію та відновлення аналогових сигналів [1]. Важливим параметром цих пристроїв є розрядність, яка впливає на співвідношення сигнал/шум. Ще одним ключовим показником є швидкість перетворення вхідного сигналу на цифровий код. Досягти одночасно високої швидкості та великої розрядності є складним завданням, через що було розроблено різноманітні типи АЦП.

Метою роботи є підвищення швидкодії і точності системи цифрового реєстрування аналогових сигналів, побудованої на низькоточних аналогових вузлах, шляхом оптимізації алгоритмів обробки сигналів та вдосконалення структурних схем АЦП і ЦАП з ваговою надлишковістю.

Основна частина

Сучасні технології активно використовують цифровий запис аналогових низькочастотних сигналів. Суть цього підходу полягає в тому, що для точного відтворення сигналу на приймальній стороні не потрібно передавати весь сигнал, а лише його періодичні відліки. Цифрові системи запису працюють на основі перетворення вхідного аналогового сигналу в цифрову форму, а вихідного цифрового сигналу — в аналогову форму. Для цього використовуються аналого-цифрові перетворювачі (АЦП) і цифро-аналогові перетворювачі (ЦАП) [2]-[3].

Структурна схема цифрової системи перетворення та передавання аналогових сигналів зображена на рисунку 1.

Рисунок 1 — Структурна схема цифрової системи перетворення та передавання аналогових сигналів

Основним елементом реалізації систем цифрового реєстрування з високою лінійністю відтворення аналогових сигналів є пристрої, що виконують процеси дискретизації та відновлення сигналів, а саме АЦП і ЦАП. Найшвидшими серед АЦП є паралельні пристрої, однак вони характеризуються значною апаратною складністю та високим енергоспоживанням. Паралельно-послідовні АЦП є більш енергоефективними, але й вони не позбавлені цих недоліків. Найбільш поширеними є АЦП порозрядного врівноваження, проте їх швидкодія залишається обмеженою. Перспективним напрямком значного (у 5–10 разів) підвищення швидкодії багаторозрядних АЦП порозрядного врівноваження є

використання вагової надлишковості, реалізованої на основі надлишкових позиційних систем числення (НПСЧ). Тип НПСЧ визначається архітектурою ЦАП, що входить до складу АЦП порозрядного врівноваження. Застосування НПСЧ дає змогу покращити характеристики АЦП і ЦАП за двома ключовими аспектами. По-перше, час перетворення для багаторозрядного АЦП (14–16 біт) можна скоротити у 5–10 разів. По-друге, це дозволяє будувати ЦАП на низькоточних елементах за спрощеною технологією, що не потребує лазерного припасування ваг розрядів. Наприклад, використання НПСЧ на основі «золотої» пропорції з похибкою формування ваг розрядів до 20% забезпечує безперервність характеристики перетворення ЦАП, оскільки похибка диференційної лінійності відсутня [4].

Таким чином, під час перетворення вхідного аналогового сигналу на код у прискорених АЦП порозрядного врівноваження необхідно лише врівноважити вхідний сигнал з похибкою, що відповідає вазі молодшого розряду. Якщо отриманий код перетворити назад у аналогову форму за допомогою ЦАП, різниця між вхідною величиною АЦП та вихідною величиною ЦАП не перевищуватиме похибку зсуву нуля компаратора АЦП. Для всіх можливих значень вхідного сигналу АЦП вихідний сигнал ЦАП буде мати лише адитивну похибку, а нелінійні спотворення у характеристиках перетворення АЦП і ЦАП будуть відсутні.

Висновки

Отже, вдосконалення системи цифрового реєстрування аналогових сигналів, побудованої на низькоточних аналогових вузлах, дає можливість покращити точність та швидкодію збору даних за рахунок покращення методів оброблення та фільтрації сигналів. Використання нових структурних та принципових схем вузлів системи реєстрування, зокрема блоків АЦП і ЦАП із ваговою надлишковістю, дозволять значно покращити лінійність характеристик пристроїв, підвищити стабільність сигналу та зменшити похибки перетворення. Розглянутий метод кодування та декодування аналогових величин забезпечить високу лінійність характеристик відтворення сигналів у системі цифрового реєстрування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. О. Д. Азаров, Основи теорії аналого-цифрового перетворення на основі надлишкових позиційних систем числення : Монографія. Вінниця, Україна: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2004

2. О. Д. Азаров, Аналого-цифрове порозрядне перетворення на основі надлишкових систем числення з ваговою надлишковістю : Монографія. Вінниця, Україна : ВНТУ, 2010.

3. Л. В. Крупельницький, О. Д. Азаров, Аналого-цифрові пристрої систем, що самокоригуються, для вимірювань і обробляння низькочастотних сигналів : монографія. Вінниця, Україна: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2005.

4. О. Д. Азаров, С. В. Богомолов, М. Р. Обертюх, А. С. Фігас, Високолінійні системи цифрової реєстрації сигналів : монографія — Вінниця: ВНТУ, 2024. — 124 с.

Вертоградський Андрій Юрійович – студент групи 2КІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vertohradskyi@gmail.com .

Науковий керівник: ***Азаров Олексій Дмитрович*** – доктор технічних наук, професор кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Vertohradskyi Andrii – student of group 2KI-23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vertohradskyi@gmail.com .

Supervisor: ***Azarov Oleksiy*** – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.056

А. І. Тарнавський

АНАЛІЗ МЕТОДІВ ШИФРУВАННЯ ДАНИХ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

Розглянуто популярні алгоритми шифрування для забезпечення інформаційної безпеки в корпоративних середовищах. Висвітлено їх переваги, недоліки та можливості застосування.

Ключові слова: шифрований обмін даними, шифрування файлів, методи шифрування даних.

Abstract

Analyzed popular encryption algorithms for ensuring information security in corporate environments. Their advantages, disadvantages, and application possibilities are highlighted.

Keywords: encrypted data exchange, file encryption, authentication, encrypting methods.

Вступ

Сьогодні питання забезпечення інформаційної безпеки в корпоративних середовищах стає надзвичайно актуальним, оскільки обсяг даних, які обробляються, передаються та зберігаються в таких середовищах, постійно зростає. З розвитком технологій збільшується кількість кіберзагроз, що створюють ризики витоку конфіденційної інформації, фінансових втрат і пошкодження репутації компаній. Забезпечення захищеного обміну файлами та даними є необхідною умовою для ефективної роботи сучасних підприємств.

Результати дослідження

Для забезпечення інформаційної безпеки в корпоративних середовищах надзвичайно важливим є використання ефективних методів шифрування, які гарантують конфіденційність, цілісність та автентичність даних. Різні алгоритми шифрування забезпечують різні рівні безпеки і мають свої переваги та обмеження.

У сучасних системах застосовується комбінація симетричних, асиметричних алгоритмів шифрування та хешування, що дозволяє забезпечити як високу швидкість роботи, так і надійний захист інформації. Нижче розглянуто найпоширеніші алгоритми, їх особливості та області застосування:

1. AES[1] (Advanced Encryption Standard) AES є одним із найпопулярніших симетричних алгоритмів шифрування. Він використовується у багатьох корпоративних середовищах завдяки високій швидкості, стійкості до атак та широкій підтримці. AES підтримує ключі довжиною 128, 192 та 256 біт, що дозволяє налаштовувати рівень безпеки залежно від потреб системи. Однак AES вимагає безпечного обміну ключами, що може бути складним у розподілених середовищах.
2. RSA[2] (Rivest–Shamir–Adleman) RSA є стандартом асиметричного шифрування, який використовується для безпечного обміну ключами, цифрового підпису та автентифікації. Його основною перевагою є можливість забезпечення безпеки навіть у публічних мережах. Недоліком RSA є низька швидкість роботи, через що його зазвичай використовують у поєднанні з симетричними алгоритмами.
3. MD5[3] — це криптографічний геш-алгоритм, який перетворює вхідні дані довільної довжини у фіксований 128-бітний (16-байтний) геш. Він був широко використаний для перевірки цілісності даних і створення цифрових підписів. Однак через виявлення вразливостей у вигляді колізій (можливості для різних вхідних даних створювати однаковий геш) його безпека вважається недостатньою для криптографічних цілей.

4. ECC[4] (Elliptic Curve Cryptography) ECC є сучасним методом асиметричного шифрування, який забезпечує еквівалентний рівень безпеки з меншою довжиною ключа порівняно з RSA. Це дозволяє зменшити обчислювальні витрати, що є важливим для пристроїв із обмеженими ресурсами. Однак ECC поки що має обмежену підтримку у деяких системах.

Висновки

У результаті аналізу сучасних алгоритмів шифрування можна зробити наступні висновки:

1. AES є одним із найефективніших симетричних алгоритмів для шифрування великих обсягів даних. Він забезпечує високий рівень захисту, але потребує безпечного обміну ключами, що є критичним завданням для його використання.

2. RSA чудово підходить для захисту ключів у публічних мережах і підтвердження автентичності, однак його швидкість роботи обмежує його застосування для великих обсягів даних.

3. MD5, незважаючи на свою популярність у минулому, більше не підходить для криптографічних задач через вразливість до атак. Він може бути використаний лише для перевірки цілісності даних у некритичних середовищах.

4. ECC є перспективним методом шифрування, який поєднує високу безпеку та низькі обчислювальні витрати, однак його впровадження ускладнюється через недостатню підтримку у деяких системах.

Технології шифрування продовжують розвиватися, адаптуючись до нових викликів і загроз. Використання сучасних алгоритмів, зокрема AES, RSA та ECC, у правильних комбінаціях дає змогу забезпечити оптимальний рівень безпеки даних у корпоративних середовищах. У свою чергу, відмова від застарілих алгоритмів, таких як MD5, дозволяє уникнути ризиків, пов’язаних із вразливостями старих технологій.

Інтеграція сучасних рішень шифрування у корпоративну інфраструктуру підвищує безпеку, знижує ризики витоку конфіденційної інформації та сприяє побудові довіри до систем управління даними.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. AES encryption: how does it safeguard your data? [Електронний ресурс] Режим доступу до ресурсу: https://nordlayer.com/blog/aes-encryption/ (date of access: 01.12.2024.)
2. RSA Algorithm in Cryptography [Електронний ресурс] Режим доступу до ресурсу: https://www.splunk.com/en_us/blog/learn/rsa-algorithm-cryptography.html (date of access: 01.12.2024.)
3. What is MD5? [Електронний ресурс] Режим доступу до ресурсу: https://www.okta.com/identity-101/md5/ (date of access: 01.12.2024.)
4. What is Elliptic Curve Cryptography (ECC)? [Електронний ресурс] Режим доступу до ресурсу: https://www.ssl.com/article/what-is-elliptic-curve-cryptography-ecc/ (date of access: 01.12.2024.)

Тарнавський Андрій Ігорович – студент групи 2ПІ-23м, кафедра програмного забезпечення, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: and1tarnavskyi@gmail.com

Tarnavskyi Andrii Ihorovych - student of group 2PI-23m, Department of Software, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: and1tarnavskyi@gmail.com

УДК 519.21(075.8)

О. В. Герасимчук
І. В. Хом'юк

Практичне використання теорії ймовірностей

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядаються основи теорії ймовірності та її значення для аналізу випадкових явищ і процесів у сучасному суспільстві. Проаналізовано практичне застосування ймовірнісних методів у таких сферах, як економіка, медицина, інформаційні технології, соціологія та екологія. Особлива увага приділяється ролі теорії ймовірності в оцінці ризиків, прогнозуванні та прийнятті рішень в умовах невизначеності.

Ключові слова: теорія, ймовірність, предмет, аналіз, математичний, Ферма, Паскаль, прогнозування, моделювання, ризики, закони ймовірності, точкова проблема, випадкові події.

Abstract

The article examines the foundations of probability theory and its significance for the analysis of random phenomena and processes in modern society. The practical application of probabilistic methods in such areas as economics, medicine, information technology, sociology and ecology is analyzed. Particular attention is paid to the role of probability theory in risk assessment, forecasting and decision-making under uncertainty.

Keywords: theory, probability, subject, analysis, mathematical, Fermat, Pascal, forecasting, modeling, risks, laws of probability, point problem, random events.

Вступ

Теорія ймовірностей – математична наука, що вивчає закономірності випадкових явищ. Очевидно, що в природі, техніці та економіці немає явищ, в яких би не був присутній елемент випадковості. Існує два підходи до вивчення цих явищ. Класичний підхід полягає в тому, що виділяються основні фактори, які визначають дане явище і формують його основну закономірність, а рештою другорядних факторів нехтують. Такий підхід притаманний «точним» наукам.

Однак при дослідженні багатьох явищ необхідно враховувати не тільки основні фактори, а й множину другорядних факторів, які призводять до випадкових збурень та спотворення результату. Тому інший підхід до вивчення випадкових явищ вимагає спеціальних методів дослідження таких явищ. Розробкою саме таких методів, вивченням специфічних закономірностей спостережуваних випадкових явищ і займається теорія ймовірностей [1].

Вивчення ймовірнісних моделей дає змогу зрозуміти різноманітні властивості випадкових явищ на абстрактному та узагальненому рівні без експерименту. При великій кількості спостережень випадкові впливи значною мірою нівелюються і одержаний результат стає невипадковим, передбачуваним. Це твердження і є базою для практичного використання ймовірнісних методів дослідження. Метою вказаних методів є вивчення закономірностей масових випадкових явищ, прогнозування їх характеристик, контроль над цими явищами, обмеження області дії випадковості. Теорія ймовірностей – це одна з математичних дисциплін, яка вивчає закономірності, яким підпорядковуються масові випадкові події та випадкові величини [2].

Мета роботи – проаналізувати практичне застосування ймовірнісних методів.

Результати дослідження

Предметом теорії ймовірностей є події, що пов'язані з масовими однорідними експериментами, тобто такими експериментами, які можуть бути багато разів повторені в приблизно однакових умовах [3].

Першу математичну обробку теорії ймовірностей зазвичай пов'язують з листуванням 17 століття між Блезом Паскалем і П'єром де Ферма. У цих листах Паскаль і Ферма обговорювали проблеми азартних ігор, пов'язані з грою в кості. Вони намагаються зрозуміти, як справедливо розподілити ставки, коли гру переривають до її завершення. Ця проблема, тепер відома як «точкова проблема», вважається першою в історії теорії ймовірностей, розв'язаною математично [4].

У повсякденному житті ми часто стикаємося з випадковими явищами. Чи зумовлена їхня випадковість нашим незнанням реальних причин того, що відбувається, чи вона справді лежить в основі багатьох процесів? Дискусії на цю тему тривають у різних наукових сферах. Наприклад, чи випадково виникають мутації, наскільки історичний розвиток залежить від окремих особистостей, чи можна вважати Всесвіт випадковим порушенням законів збереження?

Будь-яка випадкова подія має певну ймовірність свого настання. У стабільній системі ця ймовірність залишається незмінною з року в рік. Отже, те, що для людини виглядає як випадковість, для системи є закономірністю. Людина має приймати рішення, орієнтуючись на закони ймовірності. Проте в реальному житті про ймовірності замислюються рідко, і більшість рішень приймаються під впливом емоцій [5].

Галузі в яких використовують теорію ймовірності:

1. Економіка та фінанси: теорія ймовірності використовується для оцінки ризиків інвестицій, кредитування та страхування; прогнозування та моделювання руху цін на фінансових ринках, прогнозування попиту на товари та послуги; допомагає визначити оптимальні стратегії розподілу капіталу чи запасів.

2. Медицина: визначає ефективність нових препаратів шляхом обчислення ймовірності позитивних результатів у контрольних групах; допомагає в моделюванні поширення хвороб, аналіз ризиків зараження; розробка індивідуальних рекомендацій на основі ймовірнісного аналізу медичних даних.

3. Інформаційні технології: алгоритми машинного навчання базуються на ймовірнісних моделях, що дозволяють прогнозувати поведінку систем; використовується для створення та захисту даних, наприклад, у криптографії; обробка та прогнозування на основі ймовірнісних розподілів у масивних наборах інформації.

4. Соціологія та психологія: використовується для прогнозування поведінки населення за допомогою репрезентативних вибірок; ймовірність визначає, як різні фактори впливають на рішення чи дії людей; вивчення взаємодій між різними групами чи суб'єктами.

5. Екологія та кліматологія: побудова моделей на основі історичних даних для прогнозу погоди та природних катастроф; аналіз ймовірності землетрусів, повеней чи інших природних явищ; моделювання екосистем: дослідження змін у популяціях чи довкіллі під впливом зовнішніх факторів.

6. Ігри та розваги: розрахунок ймовірності виграшу в азартних іграх для визначення правил та ставок; використання ймовірності у створенні сценаріїв або розподілі ресурсів у ігрових механіках.

7. Інженерія та виробництво: аналіз дефектів у продукції на основі статистичних вибірок; розробка моделей роботи складних технічних систем, оцінка ймовірності їхньої відмови.

Висновки

Теорія ймовірностей є надзвичайно ефективним інструментом для аналізу та розуміння випадкових явищ, що трапляються у різних сферах нашого життя. Вона допомагає виявляти закономірності у випадковості, що сприяє прийняттю обґрунтованих рішень за умов невизначеності. Завдяки її застосуванню в таких галузях, як економіка, медицина, інформаційні технології, соціальні науки, екологія, інженерія та багато інших, стає можливим оцінювати ризики, прогнозувати події та вдосконалювати процеси. Теорія ймовірностей доводить, що за хаотичністю явищ приховані строгі математичні закони, і її використання є ключовим для наукового, технічного та суспільного прогресу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Елементи теорії ймовірностей та математичної статистики Частина 1 : навчальний посібник / Хом'юк І. В. , Сачанюк-Кавецька Н. В., Ковальчук М. Б., Хом'юк В. В. – Вінниця : ВНТУ, 2017. 145 с.
2. Елементи теорії ймовірностей та математичної статистики Частина 2 : навчальний посібник / Хом'юк І. В. , Сачанюк-Кавецька Н. В., Ковальчук М. Б., Хом'юк В. В. – Вінниця : ВНТУ, 2017. 162 с.
3. Ймовірності та математична статистика. Лекція 1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ebooks.git-elt.hneu.edu.ua/tvms/p-1-1.html.
4. Методологія досліджень: Конференція студентів Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу: https://library.udpu.edu.ua/library_files/stud_konferenzia/2023/1/103.pdf.
5. Сеньо П. С. Теорія ймовірностей та математична статистика: Підручник / П.С. Сеньо. – Київ: Центр навчальної літератури, 2014. 122с.

Герасимчук Олена Вікторівна – студентка групи 1ПО-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: olena.milky1@gmail.com

Хом'юк Ірина Володимирівна, – д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Herasymchuk Olena Viktorivna – student of group 1PO-24b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olena.milky1@gmail.com

Irina V. Khomyuk – Doctor of Science (Ped.), Professor of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

УДК 004

Д. В. Кисюк
М. В. Заруцький

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ХМАРНИХ ОБЧИСЛЕННЯХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проаналізовано перспективи інтеграції штучного інтелекту (ШІ) у хмарні обчислення, які дозволяють значно підвищити ефективність і гнучкість бізнесу. Розглянуто основні напрями застосування ШІ в хмарах, ключові переваги і виклики впровадження, а також потенційні шляхи їх вирішення.

Ключові слова: Штучний інтелект, хмарні обчислення, машинне навчання, автоматизація, оптимізація, безпека.

Annotation

The paper analyzes the prospects of integrating artificial intelligence (AI) into cloud computing, which can significantly increase the efficiency and flexibility of business. The main areas of application of AI in the clouds, the key advantages and challenges of implementation, as well as potential ways of solving them, are considered.

Keywords: Artificial intelligence, cloud computing, machine learning, automation, optimization, security.

Вступ

Штучний інтелект (ШІ) поступово стає невід'ємною частиною сучасних технологій, впливаючи на різні аспекти управління хмарами, аналізу даних і безпеки. Його використання відкриває нові горизонти для оптимізації процесів і побудови більш інтелектуальних систем. Синергія цих технологій створює нові можливості для бізнесу, але також вимагає вирішення ряду викликів.

Результат розробки

Аналізуючи моделі поведінки користувачів, алгоритми ШІ можуть виявляти потенційні загрози на ранній стадії. Це дозволяє значно знизити ризик виникнення критичних ситуацій і запобігти можливим атакам і витоку даних. Такі системи безпеки не лише підвищують рівень захисту інформації, а й зміцнюють довіру між користувачами, що є важливим фактором у сучасному цифровому світі.

Перш за все, ШІ активно використовується для автоматизації завдань, пов'язаних з управлінням хмарними ресурсами. Наприклад, алгоритми машинного навчання досягають високої точності в прогнозуванні потреб у ресурсах і дозволяють оптимально розподіляти навантаження між серверами. Це не тільки знижує ризик перевантаження, а й сприяє раціональному використанню енергоресурсів. Така автоматизація робить управління хмарним сервісом більш ефективним і дозволяє зосередитися на стратегічних завданнях. Ще один важливий аспект - аналіз даних у режимі реального часу. Завдяки можливостям машинного навчання великі обсяги інформації обробляються швидше і швидко отримуються цінні інсайти. Це особливо важливо для бізнесу, де своєчасне прийняття рішень є критичним фактором успіху: ШІ може допомогти перетворити необроблені дані на структуровану інформацію, що дозволяє компаніям діяти більш впевнено і приймати обґрунтовані рішення. Важливою є також тема безпеки.

Виклики впровадження

Конфіденційність даних. Обробка даних у хмарах викликає ризики витоків або несанкціонованого доступу. Високі вимоги до ресурсів. ШІ потребує значних обчислювальних потужностей, що може ускладнити його інтеграцію. Етичні питання. Використання ШІ вимагає дотримання норм етики та захисту приватності.

Шляхи подолання викликів

- Розробка стандартів безпеки та конфіденційності для хмарних сервісів із ШІ.
- Використання гібридних хмар для поєднання безпеки приватних хмар і масштабованості публічних.
- Інвестиції в оптимізацію алгоритмів і апаратне забезпечення для навчання моделей ШІ.

Висновки

Таким чином, впровадження AI в ці сфери не тільки спрощує управління ресурсами, а й робить його більш ефективним, безпечним та інноваційним. Це показує, наскільки великий потенціал ШІ для трансформації існуючих підходів у хмарних обчисленнях та інших галузях. Подальший розвиток технологій та міжнародних стандартів сприятиме поширенню таких рішень.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Goodfellow I., Bengio Y., Courville A. Deep Learning. — Cambridge: MIT Press, 2016.
2. Miller T. Cloud Computing and Artificial Intelligence. — New York: Wiley, 2021.
3. Haynie M. Enterprise Cloud Services: Deriving business value from cloud computing / Tech. Report, 2009.

Кисюк Дмитро Васильович — старший викладач кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, вул. Хмельницьке шосе 95, м. Вінниця, Україна, kneimad@gmail.com

Заруцький Максим Віталійович — студент групи 1 КІ-24б, Факультету інформаційних технологій та комп'ютерої інженерії, кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, вул. Хмельницьке шосе 95, м. Вінниця, Україна, zarutskijmaksim@gmail.com

Kysiuk Dmytro V. - Senior Lecturer at the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shose St., Vinnytsia, Ukraine, kneimad@gmail.com

Zarutskyi Maxim V. - Student of the Department of Computer Engineering, 1KI-24b group, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shose St., Vinnytsia, Ukraine, zarutskijmaksim@gmail.com

УДК 004

Д. В. Кисюк
І. С. Хрищенюк

РОЗРОБКА СИСТЕМИ БЕЗПЕКИ НА ОСНОВІ БІОМЕТРИЧНИХ ДАНИХ ТА МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даному дослідженні розглянуто можливості створення системи безпеки, яка використовує біометричні дані користувачів для забезпечення високого рівня захисту.

Ключові слова: біометрія, машинне навчання, система безпеки, розпізнавання осіб, алгоритми навчання.

Abstracts

This study considers the possibilities of creating a security system that uses users' biometric data to provide a high level of protection.

Keywords*:biometrics, machine learning, security system, face recognition, learning algorithms.*

Вступ

У поточних умовах загроз кібербезпеки надзвичайно велика увага приділяється методам захисту, які базуються на біометричних даних. Такі види як: розпізнавання відбитків пальців, обличчя, райдужної оболонки ока і голосу є одними з найбільш надійних способів автентифікації користувачів. Однак, для підвищення точності та надійності таких систем важливо використовувати методи машинного навчання, які дозволяють їм адаптуватися до змінюваних умов і покращувати свої результати з часом.

Результат розробки

Метою цієї розробки є створення системи безпеки, яка може використовувати різномантні біометричні параметри для ідентифікації користувачів. У рамках дослідження запропоновано наступні етапи роботи системи:

1. Розпізнавання обличчя: За допомогою алгоритмів комп'ютерного зору система зчитує зображення обличчя користувача та порівнює його з базою даних. Використання методів машинного навчання дозволяє покращити точність розпізнавання в умовах різного освітлення та змін у зовнішньому вигляді користувача.

2. Розпізнавання відбитків пальців: Використання алгоритмів для розпізнавання відбитків пальців на основі машинного навчання дозволяє підвищити точність та швидкість процесу ідентифікації, навіть коли відбиток частково деформований або забруднений.

3. Автоматичне навчання системи: Алгоритми машинного навчання використовуються для постійного вдосконалення системи на основі нових даних, що дозволяє знижувати рівень помилок і покращувати адаптивність системи до нових ситуацій.

Висновки

Запропонована система безпеки, що базується на біометричних даних і машинному навчанні, може бути ефективно використана для підвищення рівня захисту у різних сферах, таких як фінансові установи, державні органи та персональні пристрої. Основними перевагами цієї системи є висока точність розпізнавання, здатність до адаптації та самонавчання, що дозволяє системі підвищувати свою ефективність з часом. Техніка має великий потенціал для використання в умовах постійно змінюваних обставин та небезпек кіберзахисту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Jain A. K. Handbook of Biometrics / A. K. Jain, P. Flynn, A. Ross. — Springer, 2008.
2. Turk M. A. Face Recognition Using Eigenfaces / M. A. Turk, A. P. Pentland // Journal of Cognitive Neuroscience. — 1991.
3. Bishop C. M. Pattern Recognition and Machine Learning / C. M. Bishop. — Springer, 2006.
4. He Y. Biometric Systems and Machine Learning / Y. He, M. S. Nixon. — Wiley, 2010.
5. Zhou Z. Machine Learning with Applications / Z. Zhou, Y. Zhang. — Elsevier, 2020.

Кисюк Дмитро Васильович — старший викладач кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, вул. Хмельницьке шосе 95, м. Вінниця, Україна, kneimad@gmail.com

Хрищенюк Ілля Сергійович — студент групи 1КІ-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, кафедра обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, вул. Хмельницьке шосе 95, м. Вінниця, Україна, tipteh446@gmail.com

Kysiuk Dmytro V. - Senior Lecturer at the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shose St., Vinnytsia, Ukraine, kneimad@gmail.com

Khrishchenyuk Ilya S. - Student of the Department of Computer Engineering, 1KI-24b group, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shose St., Vinnytsia, Ukraine, tipteh446@gmail.com

УДК 004.9

А.Г. Кузко
М.Г. Тарновський

«Апаратні та програмні засоби для IoT застосувань»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Ця наукова стаття розглядає використання апаратних та програмних засобів для реалізації технологій Інтернету речей (IoT). Аналізуються сучасні підходи та інструменти, які дозволяють забезпечити інтеграцію та взаємодію різноманітних пристроїв у рамках IoT систем. Запропоновані методи оцінюються з точки зору ефективності, надійності та зручності для розробників та користувачів.

Ключові слова: інтернет речей, апаратні засоби, програмні засоби, взаємодія пристроїв, інтерфейси датчиків, хмарні технології

Abstract

This research article examines the use of hardware and software tools for implementing Internet of Things (IoT) technologies. Modern approaches and tools are analyzed, which allow ensuring the integration and interaction of various devices within IoT systems. The proposed methods are evaluated in terms of efficiency, reliability, and convenience for developers and users.

Keywords: internet of Things, hardware tools, software tools, device interaction, sensor interfaces, cloud technologies

Вступ

Сучасний світ характеризується неймовірною швидкістю розвитку технологій, серед яких одним з найбільш вражаючих напрямків є технологія Інтернету речей (Internet of Things — IoT) [1]. Парадигма Інтернету речей поєднує фізичні пристрої з Інтернетом, дозволяючи їм обмінюватися даними та взаємодіяти один з одним, змінюючи традиційний спосіб життя на високотехнологічний. Розумне місто, розумні будинки, контроль забруднення, енергозбереження, розумний транспорт, розумні галузі — все це нові перетворення, які відбулися завдяки IoT.

Актуальність теми роботи обумовлена тим, що сьогодні Інтернет робить крок у нову епоху, в якій «розумні» пристрої, об'єднані в єдину мережу, можуть взаємодіяти практично без участі людей [2]. Завдяки цьому мінімізується необхідність людської взаємодії при керуванні різними процесами, збиранні даних, надається можливість виконання дій на основі введення користувача і шаблонів. Це дозволяє дистанційно контролювати та управляти об'єктами через існуючу мережну інфраструктуру, створюючи можливості для прямої інтеграції фізичного світу з комп'ютерними системами, тим самим поступово пов'язуючи віртуальний та реальний світ.

Основна частина

У сучасному світі IoT застосування вимагають створення різноманітних мікропроцесорних пристроїв, що підтримують взаємодію через глобальну мережу Інтернет. Використання для цих цілей універсальних засобів, що містять компоненти, необхідні для реалізації типових IoT застосувань, дозволяє спростити процес розробки пристроїв. Наприклад, типові завдання IoT включають взаємодію з датчиками, виконавчими механізмами та хмарним середовищем. Відповідно, при розробці універсальних засобів IoT важливо забезпечити підтримку Wi-Fi та найбільш поширених інтерфейсів датчиків, а також наявність достатньої кількості вільних цифрових ліній введення/виведення та каналів комутації.

Апаратні засоби IoT включають широкий спектр мікропроцесорних платформ, таких як Arduino, Raspberry Pi, ESP8266 та інші. Ці платформи забезпечують підтримку різних інтерфейсів та комунікаційних протоколів, що робить їх універсальними засобами для розробки IoT проектів [3]. Наприклад, Raspberry Pi є потужним та гнучким мікрокомп'ютером, який може використовуватися для

реалізації складних IoT систем, включаючи обробку даних, взаємодію з датчиками та виконання алгоритмів штучного інтелекту.

Програмні засоби IoT включають операційні системи реального часу (RTOS), програмні бібліотеки та платформи для розробки, які дозволяють взаємодіяти з апаратними компонентами, збирати та аналізувати дані, а також забезпечувати їх безпечну передачу через мережу. Використання RTOS, таких як FreeRTOS або Zephyr, дозволяє створювати ефективні та надійні IoT рішення, що здатні працювати в режимі реального часу.

Технології штучного інтелекту та бездротові мережі розширюють можливості IoT систем, дозволяючи автоматизувати та оптимізувати різні процеси. Впровадження хмарних платформ, таких як AWS IoT, Microsoft Azure IoT та Google Cloud IoT, забезпечує масштабованість та гнучкість, необхідну для реалізації великих IoT проектів. Вони надають інструменти для збору, обробки та аналізу даних, а також для розробки та розгортання IoT застосувань [4], [5].

Висновки

Стрімке поширення Інтернету речей змінює наше повсякденне життя, наповнюючи його новою функціональністю. Застосування IoT вимагає створення різноманітних мікропроцесорних пристроїв, що підтримують взаємодію через глобальну мережу Інтернет. Використання для цих цілей універсальних засобів, що містять компоненти, необхідні для реалізації типових IoT застосувань, дозволяє спростити процес розробки пристроїв.

Технології штучного інтелекту та бездротові мережі розширюють можливості IoT систем та прискорюють розвиток ринку підключених пристроїв.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. What is the Internet of Things (IoT)? [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://www.ibm.com/topics/internet-of-things
2. Abhishek Hazra Promising Role of Visual IoT: Challenges and Future Research Directions // IEEE Engineering Management Review, 2023, vol. 51, №4, p.p. 169 — 178.
3. Kumar, S., Tiwari, P. & Zymbler, M. Internet of Things is a revolutionary approach for future technology enhancement: a review // J Big Data, 2019, 6, 111, p.p. 1 — 21.
4. Розробка IoT рішень в Україні. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://pandateam.net.ua/razrabotka-iot-resheniy/
5. The future of IoT: 10 predictions about the Internet of Things. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://us.norton.com/blog/iot/5-predictions-for-the-future-of-iot.

Кузко Улькуанго Александер Гуіллермо – студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, alex.cuzco.u@gmail.com.

Микола Геннадійович Тарновський – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, ntarn@vntu.edu.ua.

Kuzko Ulkuango Alexander Guillermo – student of group 1KI-23m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, m. Vinnytsia, alex.cuzco.u@gmail.com.

Mykola Gennadiyovych Tarnovsky – Ph.D. tech. Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Computational Technology, Vinnytsia National Technical University, m. Vinnytsia, ntarn@vntu.edu.ua.

УДК 004.8

В. Д. Яловінський

РОЗРОБКА СИСТЕМИ АНАЛІЗУ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ ФЕЙКОВИХ НОВИН

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Досліджено теоретичні аспекти створення систем для автоматизованого аналізу контенту в соціальних мережах. Запропоновано методи виявлення фейкових новин, які ґрунтуються на застосуванні алгоритмів машинного навчання, обробки текстових і мультимедійних даних, а також графового аналізу. Наведено можливі архітектурні рішення та обґрунтовано доцільність їх використання.

Ключові слова: фейкові новини, соціальні мережі, графовий аналіз, машинне навчання, мультимедійний аналіз.

Abstract

The theoretical aspects of creating systems for automated analysis of content on social networks are investigated. Methods for detecting fake news based on the use of machine learning algorithms, text and multimedia data processing, and graph analysis are proposed. Possible architectural solutions are presented and the feasibility of their use is substantiated.

Keywords: fake news, social networks, graph analysis, machine learning, multimedia analysis.

Розробка системи аналізу соціальних мереж для виявлення фейкових новин базується на інтеграції сучасних технологій та алгоритмів. Ключовою особливістю такої системи є її здатність працювати з великими обсягами даних у реальному часі, забезпечуючи аналіз текстового, мультимедійного контенту і соціальних взаємозв'язків.

Першим етапом функціонування системи є автоматизований збір даних із соціальних мереж. Для цього використовується технологія API соціальних платформ, яка дозволяє отримувати доступ до відкритих постів, коментарів, медіафайлів і метаданих [1]. Якщо API недоступний або має обмеження, можна застосовувати методи веб-скрапінгу, наприклад, бібліотеки BeautifulSoup чи Scrapy, які забезпечують збір інформації із соціальних платформ. Для потокової обробки зібраних даних використовується Apache Kafka, що забезпечує передачу даних між модулями системи та дозволяє працювати з потоками в реальному часі [2].

Обробка текстового контенту реалізована із застосуванням моделей обробки природної мови (NLP). На цьому етапі текст проходить через процедури попередньої обробки, які включають токенізацію, видалення стоп-слів, лематизацію та визначення ключових слів. Використання моделей машинного навчання, таких як BERT або GPT, дозволяє класифікувати повідомлення за категоріями, виявляючи маніпулятивний або неправдивий контент. Додаткові моделі аналізу емоційного забарвлення тексту можуть використовуватись для виявлення тенденцій до поляризації або підбурювання [3].

Для мультимедійного контенту використовується модуль, побудований на основі бібліотеки OpenCV та моделей глибокого навчання, таких як Convolutional Neural Networks (CNN). Він виконує аналіз зображень і відео, спрямований на виявлення маніпуляцій, включаючи deepfake [4]. Процедура аналізу включає детекцію обличчя, оцінку змінних характеристик та розпізнавання текстур, що є характерними для підроблених файлів. Обробка мультимедійного контенту проводиться паралельно із текстовим аналізом, що дозволяє обробляти публікації комплексно.

Графовий аналіз є невід'ємною складовою системи, оскільки взаємозв'язки між користувачами мереж створюють механізми для виявлення бот-мереж і кампаній дезінформації [5]. Соціальний граф моделюється за допомогою графових алгоритмів, таких як алгоритм PageRank або Label Propagation, що забезпечують оцінку впливу окремих вузлів та груп у мережі. Для візуалізації та роботи із графовими даними використовується бібліотека NetworkX або спеціалізовані інструменти, як Gephi.

Система використовує мову програмування Python як основний інструмент для розробки та реалізації алгоритмів. Платформи TensorFlow і PyTorch забезпечують можливість створення та навчання моделей машинного навчання, що використовуються для класифікації контенту та аналізу медіафайлів [6]. Архітектура системи дозволяє масштабування за рахунок використання контейнеризації (Docker) і розподілених обчислень, наприклад, у хмарному середовищі.

Ефективність системи забезпечується за рахунок адаптації моделей до специфіки аналізованого контенту. Наприклад, для конкретної соціальної мережі можуть бути налаштовані унікальні параметри NLP-моделей або додані додаткові моделі, спрямовані на ідентифікацію регіональних аномалій. Постійне навчання на оновлених наборах даних дозволяє системі швидко адаптуватися до нових викликів, включаючи розробку нових схем маніпуляції та дезінформації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Adiwardana D., Luong M., Socher R. Towards Better NLP: State-of-the-Art Language Models – 2020 – 45 с.
2. Brown T., Mann B., Ryder N. Language Models Are Few-Shot Learners – OpenAI, 2020 – 87 с.
3. Devlin J., Chang M., Lee K., Toutanova K. BERT: Pre-training of Deep Bidirectional Transformers for Language Understanding – 2019 – 14 с.
4. Jurafsky D., Martin J. Speech and Language Processing (3rd Edition) – Prentice Hall, 2022 – 1024 с.
5. Kaggle – Platform for Data Science Competitions [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://kaggle.com
6. HubSpot Blog on Fake News Analysis [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://blog.hubspot.com

Яловінський Віталій Дмитрович – студент групи 2ПІ-23м, факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії Вінницький національний технічний університет, Вінниця, vitalikvega@gmail.com.

Yalovinskyi V. D. – student of group 2PI-23m, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, vitalikvega@gmail.com.

УДК 004.49

В. А. Гарнага
Д. А. Сокол

МЕТОД ТА ЗАСІБ ВИЯВЛЕННЯ ПРИХОВАНИХ ПРОЦЕСІВ В ОПЕРАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ WINDOWS

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто методику та засоби виявлення прихованих процесів в операційній системі. Запропонований програмний засіб забезпечує виявлення прихованих процесів шляхом безпосереднього зчитування даних із фізичної пам'яті, уникаючи залежності від стандартних API-викликів, які можуть бути скомпрометовані руткітами. На основі аналізу існуючих методів було встановлено їх обмеження, зокрема використання лише користувацького режиму чи опору на стандартні механізми ядра, що не забезпечує достовірного моніторингу у випадку маніпуляцій. У результаті було розроблено архітектуру програмного засобу, що включає модульний підхід, алгоритми глибокого аналізу системних структур і перехресну перевірку даних, отриманих із різних джерел. Розроблений підхід дозволяє виявляти приховані процеси навіть за умов застосування сучасних методів технік маскування. Проведене тестування підтвердило ефективність запропонованого засобу, продемонструвавши його перевагу над аналогами в умовах реальних загроз.

Ключові слова: приховані процеси, аналіз фізичної пам'яті, руткіт, операційна система, безпека ядра, системні структури.

Abstract

The paper describes the methodology and tools for detecting hidden processes in an operating system. The proposed software tool provides detection of hidden processes by directly reading data from physical memory, avoiding dependence on standard API calls that can be compromised by rootkits. Based on the analysis of existing methods, their limitations were identified, including the use of only user mode or reliance on standard kernel mechanisms, which does not provide reliable monitoring in case of manipulation. As a result, we developed a software architecture that includes a modular approach, algorithms for in-depth analysis of system structures, and cross-checking data from various sources. The developed approach allows detecting hidden processes even when using modern methods of masking techniques. The conducted testing has confirmed the effectiveness of the proposed tool, demonstrating its superiority over analogues in the face of real threats.

Keywords: hidden processes, physical memory analysis, rootkit, operating system, kernel security, system structures.

Вступ

Зі зростанням складності методів приховування шкідливих процесів та підвищенням активності руткітів, операційні системи стикаються з необхідністю удосконалення механізмів виявлення загроз. Традиційні засоби моніторингу, які базуються на системних API-викликах, не завжди є ефективними, оскільки шкідливий код може маніпулювати результатами їх виконання, що дозволяє приховувати активні процеси від стандартних інструментів контролю. Це створює значний ризик для інформаційної безпеки системи, роблячи необхідним розробку більш надійних методів аналізу. Запропонована робота спрямована на вирішення цієї проблеми шляхом розробки програмного засобу, який здійснює безпосередній доступ до фізичної пам'яті операційної системи для отримання достовірних даних про активні процеси.

Метою даної роботи є розробка і реалізація ефективного засобу для виявлення прихованих процесів, що усуває недоліки існуючих аналогів та підвищує стійкість системи до сучасних кіберзагроз.

Результати дослідження

Сучасні методи виявлення прихованих процесів здебільшого ґрунтуються на інструментах моніторингу операційної системи, що взаємодіють із системними функціями API для отримання даних про активні процеси. Одним із найпоширеніших підходів є використання виклику NtQuerySystemInformation для отримання списку активних процесів у системі[1]. Однак цей метод є ненадійним, оскільки сучасні руткіти та шкідливі програми можуть маніпулювати функціями API, підміняючи результати їхнього виконання[2]. Шляхом модифікації системних структур, таких як EPROCESS, а також таблиць імпорту та експорту бібліотек (IAT, EAT), шкідливі програми виключають себе зі списків, що повертаються системними функціями. Це унеможливлює їх виявлення традиційними методами моніторингу.

Альтернативна методика, що застосовується деякими аналогами, полягає в аналізі даних користувацького режиму. У цьому випадку перевірка процесів здійснюється через інтерфейси реєстру або диспетчера завдань. Проте цей підхід також є ненадійним, оскільки користувацький режим системи легко піддається маніпуляціям шкідливого коду. Навіть засоби, які працюють на рівні ядра, часто спираються на стандартні API виклики, що робить їх вразливими до технік Rootkit Hooking, таких як DKOM (Direct Kernel Object Manipulation) та підміна SSDT (System Service Dispatch Table) [2].

Запропонований програмний засіб для виявлення прихованих процесів принципово відрізняється від аналогів завдяки використанню методики прямого доступу до фізичної пам’яті операційної системи. Головною перевагою розробленого засобу є те, що він не покладається на виклики API, які можуть бути скомпрометовані, а напряму зчитує дані з фізичної пам'яті[3]. Це дозволяє отримати нефільтровану та достовірну інформацію про системні структури, обійшовши будь-які маніпуляції зі сторони руткітів. У результаті програма здатна ідентифікувати приховані процеси, які не відображаються у стандартних списках системи, навіть якщо їх приховування реалізоване через складні техніки маніпуляції ядром.

Методика роботи запропонованого засобу базується на багаторівневому аналізі системи та інтеграції результатів, отриманих із фізичної пам’яті, структур ядра та функцій API. Програмний засіб було структуровано у вигляді модульної архітектури, що забезпечує чіткий поділ функціоналу та ефективну взаємодію між компонентами.

Модуль MemoryDriver забезпечує низькорівневий доступ до фізичної пам'яті системи. Він дозволяє зчитувати необхідні блоки пам'яті, в яких розташовані критично важливі структури ядра, такі як EPROCESS, ETHREAD та інші об'єкти. Цей підхід дозволяє отримати повний список процесів, включаючи ті, які були приховані за допомогою маніпуляцій у ядрі.

Модуль Structures відповідає за створення та обробку структур даних, які необхідні для аналізу системних об'єктів. До них належать атрибути процесів, ресурси, шляхи до виконуваних файлів та права доступу. Використання точних і деталізованих структур дозволяє ефективно аналізувати кожен процес у системі.

Модуль ProcessParser аналізує дані, отримані з фізичної пам'яті, та порівнює їх із інформацією, отриманою за допомогою API. У процесі порівняння програма виявляє розбіжності між результатами обох методів. Наприклад, якщо активний процес відсутній у списку, отриманому через NtQuerySystemInformation, але присутній у фізичній пам’яті, він позначається як прихований.

Модуль HiddenProcessAnalyzer проводить комплексну перевірку процесів, що були ідентифіковані як приховані або підозрілі. У ході аналізу перевіряються їхні атрибути, споживання ресурсів і шляхи до виконуваних файлів. Активні процеси з аномально низьким використанням пам'яті або невідповідністю критичних атрибутів позначаються як потенційно шкідливі.

Модуль Demon здійснює глибокий аналіз характеристик процесів, включаючи права доступу та інші атрибути. Цей етап дозволяє виявити процеси, які застосовують приховані техніки для уникнення моніторингу.

Модуль SystemMonitor підсумовує результати роботи всіх попередніх модулів і формує детальний звіт про виявлені приховані та підозрілі процеси. Користувач отримує структуровану інформацію про потенційні загрози, що дозволяє оперативно реагувати на виявлені аномалії.

Таким чином, запропонований програмний засіб демонструє значні переваги над традиційними аналогами. Завдяки безпосередньому доступу до фізичної пам’яті та багаторівневому аналізу він дозволяє ефективно виявляти приховані процеси, уникаючи обмежень, пов'язаних із використанням стандартних API та маніпульованих інтерфейсів користувацького режиму. У ході тестування було підтверджено здатність програми виявляти приховані процеси навіть у випадках застосування

сучасних методів маскування, що робить її ефективним інструментом для аналізу та моніторингу системної безпеки.

Висновки

Розробка програмного засобу для виявлення прихованих процесів у операційній системі має значний потенціал для покращення механізмів забезпечення інформаційної безпеки. Запропонований підхід дозволяє ефективно вирішувати проблему приховування шкідливих процесів, що є однією з основних загроз для сучасних операційних систем. Розроблена методика базується на прямому доступі до фізичної пам'яті системи, що дозволяє обійти традиційні методи аналізу на основі стандартних API-викликів, які можуть бути скомпрометовані руткітами та іншими методами маніпуляції ядром.

Таким чином, розроблений програмний засіб та запропонована методика дозволяють суттєво підвищити рівень інформаційної безпеки операційних систем. За рахунок інтеграції глибокого аналізу фізичної пам’яті та перехресної перевірки даних було досягнуто високої ефективності в ідентифікації прихованих процесів, що забезпечує перевагу над існуючими аналогами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. NtQuerySystemInformation function (winternl.h) - Win32 apps. Microsoft Learn: Build skills that open doors in your career. URL: https://learn.microsoft.com/en-us/windows/win32/api/winternl/nf-winternl-ntquerysysteminformation (дата звернення: 10.12.2024)
2. The Art Of Hiding In Windows – HADESS. URL: https://hadess.io/the-art-of-hiding-in-windows/ (дата звернення: 10.12.2024)
3. Bypassing User-Mode Hooks and Direct Invocation of System Calls for Red Teams - MDSec. URL: https://www.mdsec.co.uk/2020/12/bypassing-user-mode-hooks-and-direct-invocation-of-system-calls-for-red-teams/?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 10.11.2024).

Науковий керівник: ***Гарнага Володимир Анатолійович*** — канд. техн. наук, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця,
e-mail: garnaga.volodymyr@vntu.edu.ua
Сокол Дмитро Анатолійович — студент групи 1БС-23М, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,
e-mail: dimafolkman@gmail.com.

Supervisor: ***Garnaga Volodymyr Anatoliyovych*** — Cand. Sc., Associate Professor of Information Protection, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: garnaga.volodymyr@vntu.edu.ua
Sokol Dmytro Anatoliyovych — student of group 1BS-23M, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, email: dimafolkman@gmail.com.

УДК 378.147

В. В. Маркевич
О. В. Кобилянський

АНАЛІЗ ПРИЧИН ТРАВМАТИЗМУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ЗАХОДИ ДЛЯ ЙОГО ЗМЕНШЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Висвітлено питання травматизму у закладах вищої освіти (ЗВО) та охорони праці. Розглянуто причини нещасних випадків, зокрема порушення правил техніки безпеки, несправність обладнання та організаційні недоліки. Описано профілактичні заходи, спрямовані на зменшення ризиків: проведення регулярних інструктажів, використання індивідуальних засобів захисту, модернізація матеріально-технічної бази, навчальні евакуації та підвищення культури безпеки. Запропоновано системний підхід до створення безпечного середовища в навчальних закладах, що сприятиме зниженню травматизму та підвищенню відповідальності учасників освітнього процесу.

Ключові слова: травматизм, охорона праці, безпека, профілактика, засоби захисту, культура безпеки, надзвичайні ситуації, заклади вищої освіти.

Abstract

The issue of injuries in higher education institutions (HEIs) and occupational safety is highlighted. The causes of accidents, such as violations of safety rules, equipment malfunctions, and organizational shortcomings, are examined. Preventive measures aimed at reducing risks are described, including regular safety briefings, the use of personal protective equipment, modernization of material and technical facilities, evacuation drills, and the promotion of a safety culture. A systematic approach to creating a safe environment in educational institutions is proposed, which will help reduce injuries and enhance the responsibility of participants in the educational process.

Keywords: injuries, occupational safety, safety, prevention, protective equipment, safety culture, emergencies, higher education institutions.

Вступ

Наразі більшість приладів, пристроїв і пристосувань, які використовуються людством, є електричними. Це призвело до суттєвого збільшення електротравматизму, особливо в побуті, коли щорічно в усіх країнах світу сотні тисяч людей через свою неуважність або необізнаність отримують травми різного ступеня важкості, а до 15% з них гинуть. У жодній, навіть економічно розвинених країнах із високим рівнем освіти, не вдалося суттєво зменшити рівень електротравм у порівнянні з середнім у світі. Надійність, поширеність і простота експлуатації сучасної техніки вводять в оману пересічних користувачів стосовно їхньої безпеки. Профілактичні заходи стосовно забезпечення безпечної експлуатації електричного обладнання, зазвичай, не здійснюються, а його ремонт, в абсолютній більшості випадків, починається тільки після його відмови та приходу в непридатність захисних елементів цього обладнання. Дуже часто ремонт через ремонту електричного обладнання здійснюється особами, які не тільки не мають потрібної кваліфікації, але й, навіть, мінімальних навичок.

Результати дослідження

За даними світової статистики стан електробезпеки значно краще в державних установах, закладах освіти, студентських гуртожитках тощо, проте залишається набагато нижче, ніж на підприємствах. Цьому сприяє наявність у державних установах, закладах освіти та гуртожитках адміністративного персоналу або спеціально уповноважених осіб – відповідальних за електрогосподарство, які несуть матеріальну відповідальність за збереження майна. Відтак, спеціальний персонал постійно здійснює поточну експлуатацію електроустановок: регулярно перевіряє електрощити, фіксує навантаження та, за потреби, якщо особисто не володіє достатніми знаннями для розпізнавання цього виду небезпеки або навичками для її усунення в ситуації, яка вимагає негайного втручання, викликає кваліфікований ремонтний персонал та інше. Отже, ремонт електричного обладнання та побутових приладів здійснює компетентний персонал, а тому ймовірність їхньої відмови під час подальшої експлуатації значно

зменшується. Відповідно, суттєвого зменшення електротравматизму та покращення експлуатаційних характеристик обладнання можна досягти за рахунок формування в майбутніх фахівців під час навчання безпеки життєдіяльності та охорони праці в закладах вищої освіти культури безпеки, ризик-орієнтованого мислення тощо [1-12].

Травматизм у закладах вищої освіти (ЗВО) є наслідком взаємодії кількох факторів, що впливають на безпеку студентів і працівників [13]. Його аналіз дозволяє визначити основні ризики та розробити ефективні заходи профілактики для забезпечення здорового та безпечного освітнього середовища [14].

Основні причини травматизму в ЗВО:

1. Порушення правил охорони праці

- Невиконання студентами та персоналом інструкцій з безпеки при роботі з обладнанням, хімічними реактивами чи іншими матеріалами.
- Недостатнє ознайомлення з правилами охорони праці через формальний підхід до інструктажів.
- Ігнорування заборон, наприклад, щодо використання мобільних телефонів або інших гаджетів під час роботи в лабораторіях.

2. Незадовільний технічний стан приміщень і обладнання

- Використання застарілого або несправного обладнання, яке не відповідає сучасним стандартам безпеки.
- Пошкоджені меблі (стільці, столи), що можуть спричинити травми.
- Неналежний стан інженерних систем: електропроводка, вентиляція, опалення.

3. Людський фактор

- Недбалість або необережність під час виконання завдань, зокрема у лабораторіях.
- Недостатній рівень знань і навичок з техніки безпеки.
- Перевтома студентів і персоналу, що знижує уважність.

4. Організаційні недоліки

- Відсутність систематичного контролю за дотриманням правил охорони праці.
- Неналежна організація навчального процесу, що не враховує можливі ризики.
- Невчасне проведення перевірок обладнання чи приміщень.

5. Надзвичайні ситуації

- Пожежі, затоплення, витоки хімічних речовин у лабораторіях.
- Відсутність належних планів евакуації та систем оповіщення.

Заходи для зменшення травматизму в ЗВО:

1. Навчання та інструктажі

- Впровадження регулярних вступних і періодичних інструктажів з охорони праці для студентів та викладачів.
- Проведення практичних занять з безпеки праці у формі тренінгів та семінарів.
- Забезпечення доступу до інструкцій у візуально доступних місцях (стенди, плакати, електронні системи).

2. Покращення технічного стану приміщень і обладнання

- Регулярне технічне обслуговування і модернізація обладнання, що використовується під час навчального процесу.
- Контроль за станом меблів, освітлення, вентиляції та інших інженерних систем.
- Обладнання приміщень сучасними засобами безпеки, такими як протипожежні датчики, витяжні системи в лабораторіях.

3. Організація безпечного робочого середовища

- Зонування приміщень і чітке позначення небезпечних ділянок.
- Впровадження правил для мінімізації ризиків, наприклад, заборона використання їжі чи напоїв у лабораторіях.
- Створення умов для зручного пересування між робочими зонами, забезпечення достатнього простору для роботи.

4. Профілактика через індивідуальні засоби захисту

- Обов'язкове використання захисних окулярів, рукавичок, халатів під час роботи з хімічними речовинами або технічним обладнанням.
- Постійний контроль за дотриманням правил використання таких засобів.

5. Профілактика надзвичайних ситуацій

- Регулярна перевірка протипожежних систем та первинних засобів пожежогасіння (вогнегасників).
- Проведення навчальних евакуацій для студентів і персоналу.
- Розробка чітких планів дій у випадку надзвичайних ситуацій, таких як пожежа чи хімічний витік.

6. Підвищення культури безпеки

- Поширення інформації про правила техніки безпеки через лекції, тренінги та роздаткові матеріали.
- Створення культури відповідальності за дотримання правил серед студентів і персоналу.
- Заохочення свідомого ставлення до безпеки через приклад викладачів та керівництва.

Висновки

Комплексний підхід до аналізу причин травматизму та впровадження заходів профілактики дозволяє значно зменшити кількість нещасних випадків у ЗВО, забезпечити комфортні та безпечні умови навчання для студентів і викладачів. Окрім того, підвищення рівня культури безпеки та формування ризик-орієнтованого підходу в побуті та під час виробничої діяльності сприяють формуванню в студентів відповідального ставлення до власного життя та здоров'я, оточуючих, виробничого середовища та довкілля, що є важливим фактором у їхньому професійному розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Kobylianska, I., & Tatarchuk, V. (2024). Application of a risk-oriented approach in the process of professional training of specialists in energy industry. *Przegląd elektrotechniczny*, 6, 248-252.

2. Dembitska, S. V., Kobylianskyi, O. V., & Puhach, S. S. (2020). Osoblyvosti pidhotovky do pratseokhoronnoi profesiinoi diialnosti maibutnikh fakhivtsiv tekhnichnykh spetsialnostei za kordonom. Suchasni informatsiini tekhnolohii ta innovatsiini metodyky navchannia u pidhotovtsi fakhivtsiv: metodolohiia, teoriia, dosvid, problemy. (58, 117-124). Вінниця: ТОВ «Друк плюс». DOI: 10.31652/2412-1142-2020-58-117-124.

3. Kobylianskyi, O. V. (2009). Mizhpredmetni zviazky ta osoblyvosti vykladannia bezpeky zhyttiediialnosti bakalavram ekonomichnoho spriamuvannia. *Visnyk Vinnytskoho politekhnichnoho instytutu*, 6, 114-120.

4. Kobylianskyi, O., & Dembitska, S. (2023). Formation of occupational safety competencein the process of professional training of mechanical engineering specialists. *Professional Pedagogics*, 1(26), 15-23.

5. Kobylianskyi, O., & Dembitska, S. (2022). Formation of work safety culture of the technical specialists. *Professional Pedagogics*, 2 (25), 138-146.

6. Kobylianskyi, O. V., & Dembitska S. V. (2018). Sutnist ta osoblyvosti profesiinoi kultury fakhivtsiv tekhnichnoho profiliu. *Naukovi zapysky. Seriia: Pedahohichni nauky*, 2(173), 120-122.

7. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2013). Застосування ризик-орієнтованого підходу при формуванні у студентів компетенцій з безпеки життєдіяльності. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. (7, 109-119). Суми: Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка.

8. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2016). Формування у майбутніх фахівців-економістів культури безпеки. *Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти*. Ч. 2. (7, 42–49). Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка.

9. Кобилянський, О. В. (2009). Навчання з безпеки життєдіяльності та охорони праці: професійна компетентність. *Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи*, 1, 118-129. К.–Ніжин: ПП Лисенко М.М.

10. Кобилянський, О. В. (2013). *Теоретичні і методичні засади формування компетенцій з безпеки життєдіяльності у майбутніх фахівців економічних спеціальностей у вищих навчальних закладах*: дис. … д-ра пед. наук: спец. 13.00.04. Вінниця: Вінницький державний педагогічний університет ім. М. Коцюбинського.

11. Кобилянський, О. В., & Кобилянська, І. М. (2013). Практичні аспекти формування у працівників професійних компетенцій з охорони праці. *Наукові записки ВДПУ імені М. Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія*: зб. наук. праць.

(40, 215–220). Вінниця: ТОВ Планер.
12. Кобилянський, О. В., & Кобилянська, І. М. (2013). Формування культури безпеки у студентів вищих навчальних закладів. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*, 10(4), 78-85.
13. Про стан травматизму серед здобувачів освіти та працівників закладів освіти. URL: https://mon.gov.ua/npa/pro-stan-travmatizmu-sered-zdobuvachiv-osviti-ta-pracivnikiv-zakladiv-osviti-za-2023-rik.
14. Інструкції з безпеки життєдіяльності студентів під час навчально-виховного процесу. URL: http://www.matbnau.in.ua/stud/bgd/bgd2.pdf.

Маркевич Владислав Віталійович – студент групи 1ПО-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vntumarkevych@gmail.com
Кобилянський Олександр Володимирович – завідувач кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, д. пед. н., професор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e- mail: akobilanskiy@gmail.com

Vladyslav V. Markevych – student of group 1PO-24b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vntumarkevych@gmail.com
Oleksandr V. Kobylyanskyi – Head of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Doctor of Pedagogy, Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: akobilanskiy@gmail.com

УДК 378.147

О. В. Герасимчук
О. В. Кобилянський

ВПЛИВ ТРИВАЛОЇ РОБОТИ ЗА КОМП'ЮТЕРОМ НА ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ: ШЛЯХИ МІНІМІЗАЦІЇ РИЗИКІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянутий вплив тривалого використання комп'ютерів у навчальному процесі на здоров'я студентів. Проаналізовано основні ризики, що пов'язані з роботою за комп'ютером, включаючи порушення зору, опорно-м'язового апарату та психоемоційного стану та інші. Запропоновано практичні заходи з профілактики негативних впливів на стан здоров'я студентів, зокрема організацію робочого місця, виконання вправ та обмеження екранного часу.

Ключові слова: комп'ютер, здоров'я, студенти, профілактика, організація робочого місця.

Abstract

The impact of prolonged use of computers in the educational process on students' health is considered. The main risks associated with working at a computer are analyzed, including vision impairment, musculoskeletal system and psycho-emotional state, etc. Practical measures are proposed to prevent negative impacts on students' health, in particular, workplace organization, exercise, and screen time limitation.

Keywords: computer, health, students, prevention, workplace organization.

Вступ

Із розвитком цифрових технологій використання комп'ютерів стало невід'ємною частиною навчального процесу. Учні активно застосовують ці пристрої для виконання домашніх завдань, пошуку інформації, онлайн-навчання. Проте тривале перебування за екраном супроводжується низкою ризиків для здоров'я, які можуть проявлятися як у короткостроковій, так і в довгостроковій перспективі.

В Україні проблематика впливу інформаційних технологій на дітей набуває все більшої актуальності через збільшення часу, який школярі проводять за комп'ютерами. Особливо важливим є визначення негативних наслідків і розробка практичних рекомендацій для мінімізації шкоди. Метою даної роботи є аналіз впливу тривалої роботи за комп'ютером на здоров'я учнів та розробка пропозицій стосовно шляхів профілактики цих негативних ефектів.

Науковці та викладачі ВНТУ приділяють велику увагу формуванню у студентів компетенцій з безпеки життєдіяльності та охорони праці, зокрема ризик-орієнтованого мислення, культури безпеки, професійної культури тощо [1-15]. В процесі вивчення студентами дисципліни «Безпека життєдіяльності та основи охорони праці» також розглядаються педагогічні та соціально-економічні аспекти самозбереження здоров'я зайнятого населення України [13].

Результати дослідження

До основних ризиків для здоров'я студентів можна віднести такі [16]:

- Порушення зору, викликані тривалою роботою за комп'ютером

Дисплейна хвороба (астенопія) виникає через перенапруження війкового тіла, яке регулює акомодацію очей, змінюючи кривизну кришталика. Хронічне перенапруження цього м'яза призводить до втрати здатності очей фокусуватися на різних відстанях.

Синдром сухого ока – це порушення зволоження рогівки слізною рідиною. У нормі людина здійснює понад 20 моргань на хвилину, зволожуючи поверхню ока. Робота за комп'ютером зменшує частоту

моргання втричі, що призводить до сухості рогівки, печіння, почервоніння та появи судинної сітки. При тривалій роботі ці симптоми стають стійкими через порушення зволоження та трофіки оболонок ока.

Тривале використання комп'ютера підвищує ризик розвитку міопії, далекозорості та глаукоми.

- Захворювання прямої кишки

Геморой є найбільш поширеним захворюванням прямої кишки серед людей із сидячим способом життя, зокрема операторів комп'ютера. Він виникає через застій крові в венах нижнього відділу прямої кишки, що призводить до їх розширення, випинання та, навіть, провисання. Ускладненнями можуть бути тромбоз, інфекція, сильні болі та кровотечі.

- Захворювання кистей рук

Тривала робота за комп'ютером може спричинити нервово-м'язові розлади, особливо в пальцях, кистях і передпліччях. Через роботу на клавіатурі виникає постійне роздратування нервових закінчень у подушечках пальців, яке виснажує нервові шляхи, що зв'язують пальці з мозком. Це призводить до порушень координації, судом і розвитку RSI (repetitive strain injury) – хронічного захворювання кистей рук.

- Захворювання опорно-рухового апарату

Тривала робота за комп'ютером може спричинити порушення постави чи викривлення хребта. У дітей це проявляється сколіозом, а у дорослих – грижами міжхребцевих дисків, що зумовлюють радикуліт. Основна причина – неправильна позиція на робочому місці, яка часто не відчувається, але сприяє прогресуванню хвороби.

- Захворювання нервової системи

Робота за комп'ютером сильно навантажує нервову систему, особливо головний мозок. Тривала робота може викликати головний біль через перенапруження та постійну напругу м'язів обличчя. Хронічна перевтома призводить до розладів уваги, запаморочення, шуму у вухах і нудоти. При таких симптомах потрібно терміново звернутися до лікаря та зробити перерву. Також тривале сидіння за комп'ютером може спричиняти гастрит, виразку шлунку чи простатит.

Для профілактики «комп'ютерних» хвороб потрібно дотримуйтеся таких правил [17]:

1. мінімум раз на годину робити гімнастику очей – переводити погляд на більш віддалені предмети, робити кругові рухи очами при закритих повіках, бажано також давати очам можливість відпочити від екрану. Окрім того, варто прослідкувати, щоб монітор знаходився прямо перед очима, а відстань до нього складала не менше 30 см.
2. постійно слідкувати за позою, не сутулитись, не сидіти надто близько до монітору, використовувати спеціальний офісний стілець, що дозволяє регулювати положення сидіння та спинки. Не варто сильно спиратися ліктями на поверхню столу, але й тримати руки над столом теж не варто, оскільки так вони швидко втомляться. Між кистю та передпліччям повинен бути кут у 180 градусів – саме така позиція дозволяє тримати руки у відносно розслабленому стані.
3. періодично робити гімнастику для рук та всього тіла – вставати з робочого місця та займатися руховою активністю (пройтися, виконати невеликий комплекс вправ).
4. слідкувати за чистотою самого ПК: чистити поверхню монітору за допомогою спеціальних засобів і хоча б двічі на рік здійснювати чистку всередині системного блоку.

Висновки

Тривала робота за комп'ютером створює значні ризики для фізичного та психічного здоров'я студентів. Проте дотримання простих рекомендацій, таких як правильна організація робочого місця, перерви під час роботи, регулярна фізична активність і обмеження часу, проведеного за екраном, дозволяють значно знизити ці ризики. Профілактика негативних впливів комп'ютерів має бути спільною відповідальністю педагогів, фахівців з охорони та гігієни праці та студентів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Dembitska, S. V., Kobylianskyi, O. V., & Kravets, O. M. (2020). Shliakhy pokrashchennia profesiinoi pidhotovky studentiv zakladiv vyshchoi osvity. Osobystisno-profesiine stanovlennia maibutnoho pedahoha: monohrafiia. (S. 91–112). Vinnytsia: Tvory.

2. Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Kobylyanska, I., Rysynets, N., & Kovtonyuk, M. (2022). Information technology for organization of the ascerting stage of pedagogical experiment. *Modern Science–Moderni veda*, 2, 157-165.

3. Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Kobylianska, I., & Tatarchuk, V. (2024). Application of a risk-oriented approach in the process of professional training of specialists in energy industry. *Przegląd elektrotechniczny*, 6, 248-252.

4. Kobylianskyi, O. V. (2013). Kompetentnisnyi pidkhid do vyvchennia dystsyplin tsyklu bezpeky zhyttiediialnosti u vyshchykh navchalnykh zakladakh. *Naukovyi visnyk Skhidnoievropeiskoho natsionalnoho universytetu imeni Lesi Ukrainky*, 7(256), 42-47.

5. Kobylianskyi, O. V. (2009). Mizhpredmetni zviazky ta osoblyvosti vykladannia bezpeky zhyttiediialnosti bakalavram ekonomichnoho spriamuvannia. *Visnyk Vinnytskoho politekhnichnoho instytutu*, 6, 114-120.

6. Kobylianskyi, O., & Dembitska, S. (2023). Formation of occupational safety competencein the process of professional training of mechanical engineering specialists. *Professional Pedagogics*, 1(26), 15-23.

7. Kobylianskyi, O., & Dembitska, S. (2022). Formation of work safety culture of the technical specialists. *Professional Pedagogics*, 2 (25), 138-146.

8. Kobylianskyi, O. V., & Dembitska S. V. (2018). Sutnist ta osoblyvosti profesiinoi kultury fakhivtsiv tekhnichnoho profiliu. *Naukovi zapysky. Seriia: Pedahohichni nauky*, 2(173), 120-122.

9. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2013). Застосування ризик-орієнтованого підходу при формуванні у студентів компетенцій з безпеки життєдіяльності. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. (7, 109-119). Суми: Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка.

10. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2014). Практичні аспекти формування компетентності фахівців. Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка. *Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти.* Ч. 2. (6, 120–124). Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка.

11. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2016). Формування у майбутніх фахівців-економістів культури безпеки. *Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти*. Ч. 2. (7, 42–49). Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка.

12. Кобилянський, О. В. (2009). Навчання з безпеки життєдіяльності та охорони праці: професійна компетентність. *Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи*, 1, 118-129. К.–Ніжин: ПП Лисенко М.М.

13. Кобилянський, О. В., & Заюков, І. В. (2016). Педагогічні та соціально-економічні аспекти самозбереження здоров'я зайнятого населення України. Педагогіка безпеки, 1, 59–66.

14. Кобилянський, О. В., & Кобилянська, І. М. (2013). Практичні аспекти формування у працівників професійних компетенцій з охорони праці. *Наукові записки ВДПУ імені М. Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія*: зб. наук. праць. (40, 215–220). Вінниця: ТОВ Планер.

15. Кобилянський, О. В., & Кобилянська, І. М. (2013). Формування культури безпеки у студентів вищих навчальних закладів. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*, 10(4), 78-85.

16. 7 клас. Комп'ютер і його вплив. Чернівецький ліцей № 5. URL: https://lyceum5.cv.ua/attachments/article/34/7%20%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%BF%D1%8E%D1%82%D0%B5%D1%80%20%20%D0%B9%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D0%B2%D0%BF%D0%BB%D0%B8%D0%B2.doc.

17. Що потрібно знати про комп'ютерні хвороби. *Охорона праці та пожежна безпека*. URL: https://oppb.com.ua/news/shcho-potribno-znaty-pro-kompyuterni-hvoroby.

Герасимчук Олена Вікторівна – студентка групи 1ПО-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: olena.milky1@gmail.com

Кобилянський Олександр Володимирович – завідувач кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, д. пед. н., професор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e- mail: akobilanskiy@gmail.com

Olena V. Herasymchuk – student of group 1PO-24b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olena.milky1@gmail.com

Oleksandr V. Kobylyanskyi – Head of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Doctor of Pedagogy, Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: akobilanskiy@gmail.com

УДК 378.147

С. І. Кушнір
О. В. Кобилянський

ЩО ТАКЕ ПРИНЦИП «НЕВТРУЧАННЯ» ТА ЯК ВІН ПРАЦЮЄ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядається економічна доктрина laissez-faire, що пропагує мінімальне втручання держави у ринкові процеси. Підкреслено актуальність теми в умовах технологічного прогресу, глобалізації та зростання попиту на інновації. Висвітлюються переваги laissez-faire, зокрема сприяння інноваціям, підвищенню якості продукції та зниженню цін, а також ризики, пов'язані з монополізацією, соціальною нерівністю та екологічними проблемам.

Ключові слова: laissez-faire, економічна доктрина, мінімальне втручання, інновації, глобалізація, ринкова свобода, соціальна нерівність, екологічні проблеми, стиль лідерства, автономія, сталий розвиток.

Abstract

The article discusses the economic doctrine of laissez-faire, which promotes minimal state intervention in market processes. The relevance of the topic in the context of technological progress, globalization and growing demand for innovations is emphasized. The benefits of laissez-faire are highlighted, including the promotion of innovation, improved product quality and lower prices, as well as the risks associated with monopolization, social inequality and environmental problems.

Keywords: laissez-faire, economic doctrine, minimal intervention, innovation, globalization, market freedom, social inequality, environmental issues, leadership style, autonomy, sustainable development.

Вступ

Laissez-faire-термін, представляє собою економічну доктрину, яка пропагує мінімальне втручання держави в ринкову економіку [1].

Актуальність теми дослідження принципу laissez-faire є досить високою, в зв'язку із технологічним прогресом та змін в економічній політиці.На перший погляд, зростає попит на інновації та підприємницьку свободу,що робить втручання держави мінімальним. У свою чергу, нещодавні економічні кризи, екологічні проблеми та соціальна нерівність не дають змогу впевнитись, в ефективності ринкової саморегуляції, без втручання держави. Тема laissez-faire є предметом жвавих дискусій серед економістів та політиків, оскільки вплив неконтрольованого ринку може мати як позитивні так і негативні наслідки [2].

Результати дослідження

Зважаючи на зростання впливу міжнародних корпорацій та розширення меж глобальної торгівлі, принцип laissez-faire набуває нового значення. Він піднімає питання, як ефективно поєднати свободу ринку з необхідністю захисту національних інтересів, соціального добробуту та екологічної стабільності. Ідея полягає в тому, що економічні сили, такі як попит і пропозиція, мають регулюватися самостійно, без втручання уряду. Прихильники цієї теорії вважають, що вільний ринок здатен забезпечити найбільш ефективний розподіл ресурсів і сприяти загальному добробуту суспільства [3].

Характеристика стилю лідерства laissez-faire:

1. Автономія та незалежність: лідери Laissez Faire заохочують високу автономію та незалежність серед членів своєї команди. Вони довіряють своїм співробітникам приймати рішення та нести відповідальність за свою роботу.
2. Підтримуюче середовище: однією з характеристик лідерства laissez-faire є сприятливе середовище. Лідери гарантують, що члени їхніх команд мають доступ до необхідних ресурсів, інструментів та інформації для ефективного виконання своїх завдань, зберігаючи при цьому довіру, психологічну безпеку та взаємодію.
3. Обмежений прямий нагляд: лідери Laissez Faire забезпечують мінімальний контроль. Вони дозволяють членам команди працювати з мінімальним втручанням, надаючи їм простір для

незалежної роботи.

4. Підхід без рук**:** лідери дотримуються бездіяльності, дозволяючи членам своєї команди встановлювати власні цілі, визначати власні методи та знаходити власні рішення.

5. Зосередження на творчості та інноваціях: лідери заохочують членів своєї команди мислити нестандартно та експерементувати з новими ідеями [4].

На наше глибоке переконання, основним постулатом laissez-faire є віра в те,що ринок може самостійно регулюватись через попит і пропозицію без необхідності втручання з боку уряду. Зрозуміло, що вільна конкуренція веде до інновацій,підвищення якості товарів і зниження цін.

Попри численні переваги, опоненти цієї теорії вказують на низку проблем. А саме відсутність контролю, що може спричинити утворенню монополій,які обмежують конкуренцію,що призводить до підвищення цін на товари та послуги. Ігнорування екологічних наслідків діяльності підприємств, що може призвести до серйозних екологічних криз. Підкреслимо, що без регулювання, ринок праці може стати жорстоким, де працівники втрачають свої права, а умови праці стають небезпечними [5].

Висновки

На підставі здійсненого дослідження логічно припустити, що цей підхід має як значні переваги, так і суттєві ризики. Ефективність laissez-faire залежить від умов конкретної країни та її економічного контексту. Країнам з розвиненою інституційною базою та стійкими ринковими структурами laissez-faire може дати більше позитивних результатів, тоді як у економіках, що розвиваються, може призвести до нестабільності.

Отже, для досягнення сталого розвитку важливо знайти баланс між ринковою свободою та необхідністю державного втручання, щоб створити умови для ефективного функціонування ринку та водночас забезпечити суспільний добробут.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Laissez-faire – довідка. Reporter ZP. URL: https://reporter.zp.ua/laissez-faire-dovidka.html.

2. Пармаклі, Д. М., Філиппова, С. В., & Добрянська, Н. А. (2018). Історія економічних вчень: навчальний посібник. Одеса: ОНПУ.

3. Kelly R. C. (2024). What Is a Laissez-Faire Economy, and How Does It Work? Investopedia logo. URL: https://www.investopedia.com/terms/l/laissezfaire.asp.

4. Лідерство Laissez-Faire. Характеристики, приклади, плюси і мінуси. AhaSlides Blog. URL: https://ahaslides.com/uk/blog/laissez-faire-leadership/.

5. Павленко, А. Ф., & Войчак, А. В. (2003). Маркетинг: підручник. К.: КНЕУ.

Кушнір Софія Іванівна – студентка групи 1ПО-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sofia.sofiko.ko.ko@gmail.com

Кобилянський Олександр Володимирович – завідувач кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, д. пед. н., професор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: akobilanskiy@gmail.com

Sofia I. Kushnir– student of group 1PO-24b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sofia.sofiko.ko.ko@gmail.com

Oleksandr V. Kobylyanskyi – Head of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Doctor of Pedagogy, Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: akobilanskiy@gmail.com

УДК 378.147

С. М. Бойко
О. В. Кобилянський

ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ З ЕЛЕКТРОБЕЗПЕКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Приділено увагу аналізу сучасних принципів і вимог з електробезпеки стосовно електричних установок, систем і устаткування. Наразі нормативними документами визначено основне правило захисту людей і тварин від ураження електричним струмом: небезпечні струмопровідні частини не повинні бути доступними, а доступні електропровідні частини не повинні бути небезпечними як за нормальних умов (експлуатування за призначенням і немає несправності), так і за умови одиночної несправності. Захист за нормальних умов забезпечують за рахунок основного захисту. Захист за наявності одиночної несправності забезпечують захистом, який передбачено на випадок несправності. Застосовуються також підсилені захисні засоби, що забезпечують захист в обох випадках.

Ключові слова: електробезпека; електричні установки, системи та устаткування; струмопровідні частини; захисні засоби.

Abstract

Attention is paid to the analysis of modern principles and requirements for electrical safety in relation to electrical installations, systems and equipment. Currently, regulatory documents define the basic rule for protecting people and animals from electric shock: dangerous conductive parts should not be accessible, and accessible conductive parts should not be dangerous both under normal conditions (operation as intended and no malfunction) and under the condition of a single malfunction. Protection under normal conditions is provided by basic protection. Protection in the presence of a single malfunction is provided by protection provided in the event of a malfunction. Reinforced protective devices are also used, providing protection in both cases.

Keywords: electrical safety; electrical installations, systems and equipment; conductive parts; protective devices.

Вступ

Науково-технічний прогрес сприяє тому, що наразі понад 85% усіх використовуваних у побуті приладів, пристроїв і пристосувань, які використовуються людством, є електричними. Пропорційно поширенню електрики як джерела живлення зростають і показники електротравматизму: щорічно по усьому світу сотні тисяч людей отримують травми різного ступеня важкості, а деякі навіть гинуть через свою неуважність або необізнаність. Основними причинами травматизму вважаються недостатня якість первинних монтажних робіт і недбала експлуатація електроусткування.

Результати дослідження

Для пострадянських найбільш типовою першопричиною електротравматизму залишається негативний спадок у результаті економії з боку як споживача, так і виробника. Адже, основна маса аварійних ситуацій трапляється через використання обладнання зі шнурами, які мають неякісну ізоляцію; через експлуатацію вилок та розеток, які не відповідають один одному за конструкцією, в тому числі в зв'язку з прийняттям в нашій країні нових стандартів з електробезпеки; через використання приладів, спроектованих у кустарних умовах із грубими порушеннями базових принципів електробезпеки, та, нарешті, через здійснення ремонту електричного обладнання особами, які не мають потрібної кваліфікації або навіть мінімальних навичок. Окрім того, для наших людей дуже типовим є використання різних несертифікованих трійників, подовжувачів і мережевих фільтрів при повному ігноруванні правил їхньої експлуатації.

Трохи краще справа виглядає в державних установах, студентських гуртожитках тощо, що відображено в загальносвітовій статистиці. Тут ступінь адміністративного та громадського контролю за

обладнанням значно вище, аніж у житлових будинках, проте набагато нижче, ніж на підприємствах. Як за кордоном, так і в нас у державних установах і гуртожитках є адміністративний персонал або спеціально уповноважені особи, які несуть матеріальну відповідальність за збереження майна. При такому підході, принаймні, є персонал, який постійно здійснює поточну експлуатацію електроустановок: регулярно перевіряє електрощити, фіксує навантаження та, за потреби, якщо особисто не володіє достатніми знаннями для розпізнавання цього виду небезпеки або навичками для її усунення в ситуації, яка вимагає негайного втручання, викликає кваліфікований ремонтний персонал та інше. При цьому дрібний ремонт електричного обладнання та побутових приладів працівники та студенти, зазвичай, здійснюють самі, а тому ймовірність їхньої відмови стає ще більш непередбачуваною.

Жоден зі світових урядів до сьогодні не зумів винайти підхід, який би кардинально знижував кількість електротравм, навіть незважаючи на удаване підвищення рівня освіченості населення та розвиток культури поводження з технікою. У побуті нагляд за виконанням вимог охорони праці та електробезпеки, звісно, не виконується, а інспекцію будь-якої техніки та й електричного обладнання взагалі не прийнято здійснювати. В абсолютній більшості випадків ремонт будь-якого обладнання починається тільки після його відмови та приходу в непридатність захисного електрообладнання.

Потрібно зазначити, що галузеві експерти відзначають надмірну однобічність розуміння причин електротравматизму. На їхню думку, таблички на кшталт «Не вилазь! Уб’є!» вважаються морально застарілими, адже, не несуть фактичного смислового навантаження. Це застереження взагалі не пов’язане з електробезпекою, адже, причина смерті – перебування на висоті. Безумовно, ситуація, яка склалася, потребує за кращої теоретичної та практичної підготовки як на уроках з ОБЖ в школі, так і під час вивчення безпеки життєдіяльності та охорони праці в закладах вищої освіти. Велика увага формуванню безпекових компетенцій у майбутніх фахівців у різних галузях економіки України приділяється у ВНТУ [1-14].

Намагання підвищити електробезпеку призводить до постійного вдосконалення нормативно правової бази та посилення вимог з безпеки для будь-якого електричного обладнання високої та низької напруги. Наразі стосовно захисту людей і тварин від ураження електричним струмом запроваджено ДСТУ EN 61140:2019 Захист проти ураження електричним струмом. Загальні аспекти щодо установки та обладнання [15]. Його призначено для встановлення основних принципів і вимог, які є загальними для електричних установок, систем і устаткування.

Стандарт розповсюджується на установки, системи та устаткування без обмеження за напругою, але з розподілом на низьковольтні та високовольтні. Укладачі стандарту виходять із передумов, що низька напруга – це будь-яка номінальна напруга менша або така, що дорівнює 1000 В змінного струму або 1500 В постійного струму, а висока, що перевищує ці значення.

Основне правило захисту проти ураження електричним струмом: небезпечні струмопровідні частини не повинні бути доступними, а доступні електропровідні частини не повинні бути небезпечними як за нормальних умов (експлуатування за призначенням і немає несправності), так і за умови одиночної несправності.

Потрібно також зауважити, що для установок високої напруги, систем та устаткування проникання в небезпечну зону електроустановок вважається за дотик до небезпечних струмопровідних частин.

Захист за нормальних умов забезпечують за рахунок основного захисту. Захист за наявності одиночної несправності забезпечують захистом, який передбачено на випадок несправності. Застосовуються також підсилені захисні засоби, що забезпечують захист в обох випадках.

За нормальних умов основне правило захисту проти ураження електричним струмом реалізується за рахунок застосування основного захисту. Відповідно до ДСТУ HD 60364-4-41:2022 Електроустановки низької напруги. Частина 4-41. Захист для безпеки. Захист від ураження електричним струмом для низьковольтних установок, систем та устаткування основний захист загалом відповідає захисту від безпосереднього контакту зі струмопровідними частинами [16].

До умов одиночної несправності можна віднести такі:

доступна безпечна струмопровідна частина стає небезпечною, зокрема через відсутність обмеження сили струму дотику в усталеному режимі та електричного заряду;

доступна електропровідна частина, що не є струмопровідною за нормальних умов, стає небезпечною струмопровідною, зокрема, через пробій основної ізоляції на відкриті електропровідні частини;

небезпечна струмопровідна частина стає доступною, зокрема, внаслідок механічної несправності захисної оболонки.

За наявності несправності основне правило захисту проти ураження електричним струмом можна виконати за допомогою таких захисних засобів:

Додаткового, незалежно від застосовування основного захисту, або підсиленого, що одночасно забезпечує як основний захист, так і захист на випадок несправності.

Захист за наявності несправності може ефективно здійснюватися за допомогою двох незалежних захисних засобів або підсиленого захисного засобу.

Відповідно, для кожного з двох незалежних захисних засобів відмова має бути малоймовірною за будь-яких умов, а вони не повинні мати впливу один на одного, щоб відмова одного з них не впливала б на інший. Відтак, ймовірність одночасної відмови цих засобів повинна бути настільки малоймовірною, що її не потрібно брати до уваги. При цьому навіть один із двох захисних засобів завжди залишається ефективним.

Характеристики підсиленого захисного засобу повинні постійно забезпечувати такий же ефективний захист, як і застосування двох незалежних.

В особливих випадках підвищеного ризику, зокрема, для зон малих значень повних опорів струму спливу з ніг людини в землю, потрібне застосування додаткового захисту. Такий додатковий захист використовується як в окремій установці, так і в системі або електроустаткуванні.

Застосовування в низьковольтних установках та устаткуванні захисних пристроїв, що спрацьовують від залишкового (диференціального) струму за номінального значення сили робочого залишкового струму, що не перевищує 30 мА, можна вважати додатковим захистом проти ураження електричним струмом у випадках, коли основний захист і (або) захист, передбачений за наявності несправності, є неефективним або в разі недбалості під час користування електричним обладнанням.

Захисні засоби (елементи захисних засобів)

Усі захисні засоби повинні бути розроблені для ефективного функціонування впродовж всього терміну роботи електроустановки, системи або електроустаткування та поточних ремонтів.

Суттєвий вплив на електричне обладнання, особливо на розташоване зовні виробничих приміщень, чинить навколишнє середовище. Під час визначення цих впливів потрібно користуватися розробленою в ЕС класифікаціє зовнішніх чинників, яка наведена в ДСТУ IEC 60721-3-3:2016 Класифікація зовнішніх впливових чинників. Частина 3-3. Класифікація груп параметрів навколишнього середовища і ступені їх жорсткості. Використання в стаціонарних умовах, захищених від атмосферних впливів [17].

Розробниках особливу увагу потрібно приділяти впливу зовнішніх чинників, таких як: температура довкілля, кліматичні умови даного регіону, наявність води, механічні перенапруги, компетентність працівників і наявність умов для контакту людей або тварин з електричним потенціалом ґрунтів. Потрібно також враховувати вимоги до ізоляції низьковольтного електрообладнання, які презентовані в ДСТУ EN IEC 60664-1:2022 Координація ізоляції обладнання в системах електропостачання низької напруги. Частина 1. Принципи, вимоги та випробування [18], в якому також наведено правила визначення розмірів повітряних зазорів і довжин шляхів струму спливу, а також настанови щодо розмірів твердої Ізоляції. Для високовольтних установок, систем і устаткування вимоги наведено в ДСТУ EN IEC 60071-1:2022 Координація ізоляції. Частина 1. Визначення, принципи та правила [19] і ДСТУ EN IEC 60071-2:2022 Координація ізоляції. Частина 2. Рекомендації щодо застосування [20].

Отже, за вимогами нормативної документації з електробезпеки основний захист електроустановок повинен складатися з одного або декількох засобів, які за нормальних умов експлуатації унеможливлюють контакт із небезпечними струмопровідними частинами. До засобів основного захисту відносяться: основна ізоляція, огорожі та оболонки, бар’єри, розміщення поза зоною досяжності, обмеження напруги, обмеження сили струму дотику в усталеному режимі та електричного заряду, вирівнювання потенціалів та інші захисні засоби, для основного захисту, що відповідають основному правилу захисту проти ураження електричним струмом.

Захисні заходи для убезпечення працівників за наявності несправності повинні складатися з одного або більше засобів, які застосовують незалежно або додатково до засобів, які забезпечують основний захист. До засоби, що убезпечують працівників під час несправності: додаткова ізоляція, захисне еквіпотенціальне з'єднання, захисне екранування, індикація та відключення в установках і системах високої напруги, автоматичне відключення живлення, безпосереднє відокремлення (між колами), неструмопровідне середовище, вирівнювання потенціалів та інші захисні засоби, що за умов несправності мають відповідати основному правилу захисту проти ураження електричним струмом.

Підсилені захисні засоби мають забезпечувати як основний захист, так і захист за умов несправності. По-перше, треба вжити засобів, щоб за ослаблення захисту, що забезпечують підсиленим захисним засобом, виникнення несправності було малоймовірними. До підсилених захисних засобів відносяться: підсилена ізоляція, захисне відокремлення кіл, джерело живлення з обмеженням сили струму, пристрій із захистом повним опором та інші підсилені захисні засоби при основному захисту та захисті за наявності несправності має відповідати основному правилу захисту проти ураження електричним струмом.

Висновки

Підсумовуючи викладене вище, потрібно зазначити, що здійснено аналіз причин електротравматизму в сучасних умовах. Зазначено її основні причини та запропоновано шляхи покращення підготовки майбутніх фахівців з електробезпеки. Розглянуто також особливості сучасної нормативно-правової бази з електробезпеки. Нормативними документами визначено основне правило захисту людей і тварин від ураження електричним струмом: небезпечні струмопровідні частини не повинні бути доступними, а доступні електропровідні частини не повинні бути небезпечними як за нормальних умов (експлуатування за призначенням і немає несправності), так і за умови одиночної несправності. Захист за нормальних умов забезпечують за рахунок основного захисту. Захист за наявності одиночної несправності забезпечують захистом, який передбачено на випадок несправності. Застосовуються також підсилені захисні засоби, що забезпечують захист в обох випадках.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Kobylianska, I., & Tatarchuk, V. (2024). Application of a risk-oriented approach in the process of professional training of specialists in energy industry. *Przeglad electrotechniczny*, 6, 248-252.

2. Дембіцька, С. В., & Кобилянський, О. В. (2016). Формування компетенцій з безпеки життєдіяльності у фаховій підготовці енергетиків. *Scientific journal Innovative solutions in modern science*, Dubaj, 1(1), 82–87.

3. Kobylianskyi, O. V., Lemeshev, M. S., & Bereziuk, O. V. (2010). Osnovy okhorony pratsi: navchalnyi posibnyk. Vinnytsia: VNTU.

4. Ігнащук, О. В., Кириченко, В. І., & Кобилянський, О. В. (2005). Охорона праці: навчальний посібник. Вінниця: УОЗ ВОДА.

5. Кобилянський, О. В. (2014). Безпека життєдіяльності: навчальний посібник. Вінниця: ВНТУ.

6. Кобилянський, О. В. (2007). Основи охорони праці: навчальний посібник (в двох частинах). Ч. ІІ. Вінниця: ВНТУ.

7. Кобилянський, О. В. (2001). Охорона праці в робочій професії: навчальний посібник. Вінниця: ВДТУ.

8. Кобилянський, О. В. (2003). Охорона праці під час виконання спеціальних видів робіт в електроустановках: навчальний посібник. Вінниця: ВДТУ.

9. Кобилянський, О. В. (2002). Охорона праці при експлуатації електроустановок. Навчальний посібник. Вінниця: ВДТУ.

10. Кобилянський, О. В., Лемешев, М. С., & Березюк, О. В. (2010). Основи охорони праці: навчальний посібник. Вінниця: ВНТУ.

11. Кобилянський, О. В., Присяжнюк, В. В, & Богачук, В. В. (2008). Охорона праці в робітничій професії. Вінниця: ВНТУ.

12. Методичні вказівки до виконання розділу «Охорона праці» в дипломних проектах і роботах студентів електротехнічних спеціальностей. (2004). Уклад.: Терещенко, О. П., & Кобилянський, О. В. Вінниця: ВНТУ.

13. Охорона праці в галузі. Лабораторний практикум. (2007). Уклад.: Бондаренко, Е. А., Дрончак, В. А., Дупляк, Р. Я., Кобилянський, О. В., & Терещенко О. П. Вінниця: ВНТУ.

14. Охорона праці в дипломних проектах і роботах студентів електротехнічних спеціальностей: методичні вказівки (2003). Уклад.: Кобилянський, О. В. Вінниця: ВДТУ.

15. ДСТУ EN 61140:2019 Захист проти ураження електричним струмом. Загальні аспекти щодо установки та обладнання (EN 61140:2016, IDT; IEC 61140:2016, IDT). URL: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=91052.

16. ДСТУ HD 60364-4-41:2022 Електроустановки низької напруги. Частина 4-41. Захист для безпеки. Захист від ураження електричним струмом (HD 60364-4-41:2017, IDT; IEC 60364-4-41:2005, MOD). URL: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=104726.

17. ДСТУ IEC 60721-3-3:2016 Класифікація зовнішніх впливових чинників. Частина 3-3. Класифікація груп параметрів навколишнього середовища і ступені їх жорсткості. Використання в стаціонарних умовах, захищених від атмосферних впливів (IEC 60721-3-3:1994+AMD1:1995+AMD2:1996 CSV, IDT). URL: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page?id_doc=67126.

18. ДСТУ EN IEC 60664-1:2022 Координація ізоляції обладнання в системах електропостачання низької напруги. Частина 1. Принципи, вимоги та випробування (EN IEC 60664-1:2020/AC:2020-12, IDT; IEC 60664-1:2020/AC:2020, IDT). Поправка № 1:2022. URL: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=102965.
19. ДСТУ EN IEC 60071-1:2022 Координація ізоляції. Частина 1. Визначення, принципи та правила (EN IEC 60071-1:2019, IDT; IEC 60071-1:2019, IDT). URL: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=109059.
20. ДСТУ EN IEC 60071-2:2022 Координація ізоляції. Частина 2. Рекомендації щодо застосування (EN IEC 60071-2:2018, IDT; IEC 60071-2:2018, IDT). URL: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=109058.

Бойко Святослав Миколайович – аспірант групи 141-23а, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tchduke@gmail.com.
Кобилянський Олександр Володимирович – завідувач кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, д. пед. н., професор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e- mail: akobilanskiy@gmail.com.

Svyatoslav M. Boyko – postgraduate student of group 141-23a, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tchduke@gmail.com.
Oleksandr V. Kobylyanskyi – Head of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Doctor of Pedagogy, Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: akobilanskiy@gmail.com.

УДК 378.147

А. П. Боровик
О. В. Кобилянський

РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація
Приділено увагу вивченню сучасних особливостей розвитку критичного мислення в студентів галузі інформаційних технологій. Окрім того, приділено увагу аналізу сучасних методів та інноваційних підходів у процесі стимулювання розвитку критичного мислення в студентів.
Ключові слова: професійна освіта; критичне мислення; методи навчання; практична підготовка; інноваційні технології.

Abstract
Attention is paid to the study of modern features of the development of critical thinking in students of the field of information technology. In addition, attention is paid to the analysis of modern methods and innovative approaches in the process of stimulating the development of critical thinking in students.
Keywords: professional education; critical thinking; teaching methods; practical training; innovative technologies.

Вступ

Сучасний світ стрімко змінюється під впливом технологічного прогресу. Глобалізація, цифровізація та автоматизація технологічних і інформаційних процесів висувають нові вимоги до професіоналів, зокрема до спеціалістів галузі інформаційних технологій. Стрімкі темпи розвитку соціально-економічних відносин у суспільстві та висока швидкість розвитку інформаційних технологій, їхня інтеграція в повсякденну діяльність людей та в розвиток робочих ресурсів призводять до суттєвих змін у підходах до оцінювання набутих знань, навичок і компетенцій у сучасних професіях, які, в свою чергу, зазнають глибоких трансформацій через стрімкі зміни на ринку праці. В таких умовах із урахуванням «шаленої» конкуренції на ринку праці, критичне мислення стає однією з найважливіших компетенцій для успішної життєдіяльності в побуті та на виробництві, адже, воно забезпечує можливість швидко орієнтуватись у великих масивах інформації, аналізувати сучасні та майбутні події, ефективно оцінювати ризики та приймати оптимальні рішення в кожній ситуації на основі цих даних.

Кожна галузь економіки країни має певні особливості існування та функціонування. Зокрема, галузь інформаційних технологій відрізняється такими, як: динамічність – технології дуже швидко змінюються і фахівцям потрібно постійно «тримати себе в тонусі» – оновлювати свої знання, навички та компетенції; складність завдань – фахівці інформаційних технологій часто взаємодіють з багатокомпонентними системами, що, в свою чергу, потребує глибокого розуміння технологічних процесів і вміння вирішувати складні задачі в режимі реального часу; висока конкуренція – розробники, дата-аналітики та інші спеціалісти повинні демонструвати стабільно високий рівень компетентності, зокрема включаючи вміння критично оцінювати свою роботу.

Результати дослідження

Останнім часом розвиток критичного мислення є однією з головних особливостей розвитку сучасної освіти. Відповідно, фахівці нашого університету проводять ґрунтовні дослідження стосовно формування у майбутніх фахівців критичного мислення, ризик-орієнтованого мислення та культури безпеки [1-7]. Вміння критично мислити набуло особливого значення в реаліях сьогодення – під час повномасштабної війни. Так як агресор часто застосовує інформаційні атаки, вміння відрізнити неправдиву інформацію від реальної є критично важливим. Більша населення нашої країни часто не може критично оцінити зміст інформації яка надходить з різноманіпних джерел, часто це відбувається через поверхневий перегляд інформаціє, що не дозволяє заглибитись у її реальну суть. Таке поверхневе сприйняття інформації загрожує поширенням такого поняття як «зазомбована

людина», яка з тих чи інших причин не може критично мислити та аналізувати інформацію. Колись Бернард Шоу зазначав, що: «2% людей думають, 3% думають, що вони думають, а 95% краще помруть, ніж будуть думати» [8]. В таких реаліях розвиток критичного мислення набуває високого значення для студентів, так як саме ця категорія населення тільки вчиться ґрунтовно аналізувати інформацію та ефективно працювати з нею.

На світовому економічному форумі, що відбувся в травні 2023 року в швейцарському місті Давосі, було оприлюднено черговий звіт про розвиток нових професій і потрібних навичок фахівців впродовж наступних п'яти років. У цьому четвертому випуску звіту було продовжено аналіз очікувань роботодавців, щоб зрозуміти, які соціально-економічні та технологічні тенденції будуть формувати робоче місце майбутнього [9].

Все частіше сучасні роботодавці вимагають від потенційних співробітників наявності високого рівня когнітивних навичок. За прогнозами вчених у період з 2023-2027 р. все більше сучасних компаній вважатимуть аналітичне мислення основним і пріоритетним навиком для потенційного співробітника. Враховуючи вищевикладене, питання впровадження в освітній процес таких моделей навчання, які активно сприяють розвитку критичного мислення в майбутніх фахівців, набуває критично важливого значення.

Аналіз сучасних публікацій і новітніх досліджень в галузі освіти засвідчує, що поняття «критичне мислення» є складним і багатоаспектним. У Великому тлумачному словнику сучасної української мови термін «мислити» трактується як «міркувати, зіставляючи явища об'єктивної дійсності й роблячи висновки» [10]. Велика українська енциклопедія визначає поняття «мислення» як «фундаментальна властивість розумних істот, що включає процеси засвоєння та смислової переробки інформації, цілеспрямованого пізнання суб'єктом істотних зв'язків і відносин між предметами та явищами, творення нових ідей, проектування моделей практичної та раціонально-пізнавальної діяльності», а розуміння критичного мислення як «спосіб наукового мислення, вміння виносити відповідальні, ретельно обмірковані, обґрунтовані та незалежні рішення» [11]. У сучасній вільній онлайн-енциклопедії Вікіпедії поняття «мислення» розглядається як «процес перетворення фактів, інформації, емоцій тощо на цілісне й упорядковане знання» [12].

Відтак, узагальнюючи проаналізовану інформацію, можна запропонувати таке визначення: критичне мислення – це здатність особи об'єктивно аналізувати інформацію, оцінювати її достовірність та робити обґрунтовані висновки. Воно включає вміння ставити під сумнів загальноприйняті твердження, виявляти логічні помилки, розуміти взаємозв'язки між явищами та оцінювати альтернативні рішення. Серед характеристик критичного мислення потрібно виокремити такі основні: аналітичність – здатність розділяти проблему на певні частини та розуміти взаємозв'язки цих частин; системність – вміння розглядати проблему у більш широкому контексті; обґрунтованість – побудова висновків на основі фактів, логічних доводів, досліджень, а не припущень чи емоцій; гнучкість – готовність коригувати точку зору на основі нових даних чи нових доказів; креативність – пошук нових, нетипових і нестандартних рішень для складних завдань.

Компонентами критичного мислення є:

- здатність розділяти інформацію на складові, виявляти ключові аспекти та визначати їхню важливість (аналіз). Досить вдалий приклад застосування аналізу у сфері інформаційних технологій це здійснення аналізу програмного коду для виявлення помилок чи слабких місць;
- поєднання різнорідної інформації для створення нових ідей або рішень (синтез), як приклад, розробка інноваційного ІТ-продукту шляхом інтеграції існуючих технологій;
- критичне оцінювання інформації, джерел та аргументів, включаючи вміння знаходити суперечності чи логічні помилки (оцінювання), приклад: оцінка ефективності різних алгоритмів у задачах.

Зупинимось більш детально на сучасних підходах до розвитку критичного мислення саме у студентів галузі навчання Інформаційні технології (надалі – ІТ). У ІТ-сфері доцільно застосовувати метод використання практико-орієнтованих завдань, що включає у себе такі частини, як розв'язання кейсів (case studies) – аналіз реальних ситуацій з галузі ІТ, які потребують використання саме критичного мислення. Також можливе застосування оцінювання ефективності різних алгоритмів для обробки великих масивів інформації; проєктного навчання, коли студенти застосовують свої знання для розробки певного програмного продукту або прототипу, де потрібно здійснювати аналіз вимог, виявляти ризики та на базі отриманої інформації пропонувати оптимальні рішення.

Для досягнення найкращих результатів, з метою стимулювання розвитку критичного мислення, варто розглянути застосування інтерактивних методів навчання, до цієї категорії можна віднести: дискусії та дебати; мозковий штурм; інтерактивні тести; експертне оцінювання; ротацію тощо [13-14]. Окремо потрібно приділити увагу застосуванню сучасних інформаційних технологій під час навчання, що особливо актуальне в процесі навчання студентів галузі ІТ, серед них виокремимо: симулятори та моделювання, які забезпечують можливості для створення певного віртуального середовища, в якому студенти мають змогу тестувати свої рішення на основі критичного аналізу; і застосування інструментів для візуалізації.

Метод «проблемного навчання» (Problem-Based-Learning) – студенти отримують якесь певне складне завдання, яке вони розв'язують завдяки взаємодії між собою (працюючи в невеликих групах) або, навпаки, використовуючи так званий спосіб концентрації – коли студент самостійно шукає інформацію, аналізує альтернативні підходи та підбирає оптимальне рішення.

Метод «рефлексії та самооцінки» передбачає ведення щоденника критичного мислення (студент фіксує свої емоції стосовно певного проекту, аналізує допущенні помилки та, відповідно, шукає шляхи покращення результатів, також студенти оцінюють власні результати та результати інших студентів, відповідним чином формують звичку до об'єктивного аналізу.

Використання командної роботи – самий кращий метод, завдяки якому здійснюється командна робота над ІТ-проектами, що допомагає студентам обмінюватись думками та оцінювати різні підходи, а за результатами такої взаємодії – вибудовувати одну загальну стратегію.

Один з сучасних методів – гейміфікація – передбачає створення навчальних ігор. Дуже популярний метод, тому що подана в ігровій формі інформація сприймається найкраще та найлегше.

Окрім того, потрібно зазначити, що у своїх дослідженнях деякі автори вказують на те, що досить часто ефективність розвитку критичного мислення студентів залежить і від викладача, який повинен вміти взаємодіяти зі студентами на засадах діалогічності та партнерства, сприяти самостійній дослідницькій діяльності студентів і формуванню в них творчого стилю діяльності, стимулювати прояв їхніх творчих рис, а також активності, організованості, швидкості, гнучкості, оригінальності, об'єктивності, відповідальності та інше [9]. А щоб навчити студентів критично мислити, викладач повинен постійно самовдосконалюватися. У цьому контексті особливого значення набувають п'ять основних правил креативного викладача:

1) нестандартно підходити до викладання;

2) більше читати спеціалізованої літератури;

3) постійно виконувати вправи для розвитку критичного (креативного) мислення;

4) розширювати свій світогляд;

5) грати, розважатися, посміхатися. З прогресивним викладачем, якій застосовує в своїй діяльності нестандартні методи та підходи, студенти навчаються і розвиваються значно краще і швидше.

Висновки

Підсумовуючи викладене вище, потрібно зазначити, що вміння критично мислити має безліч плюсів і переваг, а саме: уміння аналізувати інформацію, оцінювати її достовірність та робити обґрунтовані висновки. протистояти інформаційному тиску, а також вміння критично сприймати думки людей із іншими поглядами. Окрім того, воно включає вміння ставити під сумнів загальноприйняті твердження, виявляти логічні помилки, розуміти взаємозв'язки між явищами та оцінювати альтернативні рішення. Проаналізовано ключові та найбільш ефективні методи розвитку критичного мислення в студентів ІТ-галузі.

Встановлено, що розвиток критичного мислення має важливе значення в освіті студентів ІТ-галузі, так як: критичне мислення допомагає студентам розуміти складні технічні концепції, ефективно працювати з великими масивами інформації та приймати виважені рішення. Воно сприяє формуванню навичок вирішення реальних проблем, що є ключовою компетенцією для роботи в динамічному ІТ-секторі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Kobylianska, I., & Tatarchuk, V. (2024). Application of a risk-oriented approach in the process of professional training of specialists in energy industry. *Przegląd elektrotechniczny*, 6, 248-252.

2. Kobylianskyi, O., & Dembitska, S. (2023). Formation of occupational safety competence in the process of professional training of mechanical engineering specialists. *Professional Pedagogics*, 1(26), 15-23.

3. Kobylianskyi, O., & Dembitska, S. (2022). Formation of work safety culture of the technical specialists. *Professional Pedagogics*, 2 (25), 138-146.
4. Kobylianskyi, O. V., & Dembitska S. V. (2018). Sutnist ta osoblyvosti profesiinoi kultury fakhivtsiv tekhnichnoho profiliu. *Naukovi zapysky. Seriia: Pedahohichni nauky*, 2(173), 120-122.
5. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2013). Застосування ризик-орієнтованого підходу при формуванні у студентів компетенцій з безпеки життєдіяльності. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. (7, 109-119). Суми: Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка.
6. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2016). Формування у майбутніх фахівців-економістів культури безпеки. *Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти*. Ч. 2. (7, 42–49). Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка.
7. Кобилянський, О. В., & Кобилянська, І. М. (2013). Формування культури безпеки у студентів вищих навчальних закладів. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*, 10(4), 78-85.
8. Розвиток критичного мислення студентів під час занять з іноземної мови у ЗВО. URL: https://pedpsy.duan.edu.ua/images/PDF/2022/2/8.pdf.
9. Розвиток критичного мислення студентів під час вивчення природничих дисциплін. URL: http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2024/67/part_1/20.pdf.
10. Великий тлумачний словник сучасної української мови (2005). Уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь: Перун. URL: http://irbisnbuv.gov.ua/ulib/item/UKR0000989.
11. Велика українська енциклопедія. URL: http://vue.gov.ua.
12. Мислення. Вікіпедія – вільна енциклопедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Мислення.
13. Баранова, І. Що таке критичне мислення та як його розвивати? URL: https://osvitoria. media/experience/shho-take-krytychne-myslennya-ta-yak-jogo-rozvyvaty/.
14. Надурак, В. (2022). Критичне мислення: поняття та практика. Філософія освіти. *Philosophy of Education*, 28(2), 129–147.

Боровик Антон Павлович – студент групи 1ПО-24Б факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tosha.borovik91@gmail.com
Кобилянський Олександр Володимирович – завідувач кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, д. пед. н., професор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e- mail: akobilanskiy@gmail.com

Anton P. Borovyk – student of group 1PO-24B, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tosha.borovik91@gmail.com
Oleksandr V. Kobylyanskyi – Head of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Doctor of Pedagogy, Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: akobilanskiy@gmail.com

УДК 004.33

В. О. Стрілковський
І. С. Колесник
М. А. Очкуров

ЗАСОБИ ТЕСТУВАННЯ ОПЕРАТИВНОЇ ПАМ'ЯТІ КОМП'ЮТЕРА

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Запропоновано підхід до тестування запам'ятовуючого пристрою комп'ютера в умовах експлуатації.
Ключові слова: запам'ятовуючий пристрій, моделі несправності, послідовність тестування, структура програми.

Abstract
The approach to testing a random-accessed computer memory in operating conditions
Keywords: random-access memory, model of faults, testing sequence, program structure.

Працездатність та висока надійність роботи комп'ютера залежить від знаходження його вузлів у робочому стані, а особливо усіх запам'ятовуючих пристроїв. Досягнення високого рівня надійності функціонування комп'ютера досягається поєднанням різних засобів по перевірці стану працездатності пам'яті комп'ютера [1, 2].

Одним із видів контролю за станом вузлів комп'ютера є тестове діагностування. Його використовують для контролю стану вузлів комп'ютера, що дозволяє визначити ступінь їхньої працездатності й виконати завдання по пошуку можливих несправностей, що у результаті поліпшує основні параметри надійності апаратури (коефіцієнт готовності, ймовірність безвідмовної роботи, вірогідність функціонування) [3].

Найбільш поширеним способом діагностування вузлів пам'яті на теперішній час є функціональне тестове діагностування. Перевірка стану та тестування вузлів пам'яті комп'ютера здійснюється із метою пошуку місця, причини й характеру можливої несправності оперативних запам'ятовуючих пристроїв (ОЗП). Для виконання процесу перевірки стану вузлів існують такі види тестування пам'яті: апаратне зовнішнє та внутрішнє тестування і програмне зовнішнє й внутрішнє тестування [4]. Програмний варіант тестування пам'яті є більш простим способом перевірки її стану із-за значно більшого «покриття» зони тестування і легкості модифікації алгоритмів контролю, а також їх значного розмаїття для використання, але при цьому програє по швидкості тестування порівняно із внутрішнім апаратним способом тестуванням вузлів пам'яті.

На теперішній час існує значна кількість різного типу тестів, що створюють можливість швидкого та ефективного виконання процесу пошуку можливих несправностей вузлів ОЗП в умовах виробництва і експлуатації. Але із збільшенням ступеня інтеграції у повному обсязі задача тестування так і не вирішена. Зменшення розмірів комірок пам'яті та підвищення ступеня інтеграції схем призводить до появи нових видів дефектів, що вимагає поповнення переліку моделей несправностей вузлів пам'яті, розробки нових методів пошуку й локалізації несправності запам'ятовуючих пристроїв із метою виявлення та розпізнавання різних типів дефектів комірок ОЗП та створення нових алгоритмів пошуку несправності ОЗП. На даний час створена значна кількість різних типів тестів, що дозволяють швидко та ефективно виконувати процес пошуку несправностей ОЗП в умовах виробництва та експлуатації. Але постійно відбувається уточнення та розширення списку моделей несправностей та створення нових алгоритмів пошуку несправностей ОЗП.У даній публікації запропоновано підхід до перевірки можливих несправностей ОЗП, які можуть виникнути у роботі пам'яті комп'ютера.

Сформована структурна схема програми складається із трьох частин: перша частина надає дані про вільний обсяг пам'яті та її основні характеристики, друга частина здійснює тестування пам'яті та третя частина програми формує звіти про виконані тести та виявлені можливі несправності пам'яті.

Виконання кожної із частин можливе тільки після виконання попередньої частини. Перша частина програми формує дані про основні характеристики пам’яті, скільки є всього пам’яті та яка частина пам’яті доступна, вказує тип пам’яті, слот пам’яті, форм-фактор чіпу та вид використовуваної пам’яті. Друга частина складається із групи незалежних один від одного тестів та визначає час для їх виконання. По завершенню процесу тестування виводиться інформація про задіяні тести та час їх виконання.

У загальному випадку послідовність тестування оперативного запам’ятовуючого пристрою складається із таких етапів: установка вибраних комірок пам’яті в заданий стан; зчитування даних із цих комірок пам’яті; порівняння отриманого результату зчитування з еталоном; підрахунок провірених комірок; виведення результатів тестування [5].

Одним із типів тестів буде перевірка комірок оперативної пам'яті на відсутність несправності взаємного впливу (кодочутливих помилок). Для цього послідовно в кожну наступну комірку виділеного обсягу пам'яті записуємо значення логічної одиниці та здійснюємо зчитування із цієї комірки. Потім у розміщені рядом сусідні справа й зліва комірки пам'яті записуємо значення логічної одиниці для виконання операції перевірки про можливий вплив цієї комірки пам'яті на розміщені рядом сусідні комірки. Таким способом буде виконуватися перевірка на можливий вплив кожної із комірок пам’яті комп’ютера та виявлення можливої несправності впливу сусідніх комірок. Перед початком тестування кожної комірки пам’яті таким типом тесту, що починається із виконання операції запису, обов’язковим етапом є виконання операції зчитування даних. Виконання цієї операції необхідно для запобіганню стиранню цим тестом поточного стану комірок пам'яті, що перевіряються.

Процес запису, переходу до кожного наступного блоку, зчитування та перевірки на відповідність виконуємо послідовно для всіх комірок всіх виділених блоків пам’яті до досягнення початкових адрес. Виявлені відмінності у записаних та зчитаних даних фіксуємо. Виводимо інформацію про наявні несправності та завершуємо тестування. Такий алгоритм перевірки вільного обсягу пам’яті комп’ютера дозволяє відшукати можливі несправності взаємного впливу комірок на роботу одна одної. Цей режим перевірки виконується при роботі з кожною коміркою блоку пам'яті, які є сусідніми для виділеної комірки.

Запропонований підхід служать основою для побудови програми тестування запам’ятовуючого пристрою комп’ютера, яка реалізована з використанням мови програмування C# [6].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. O'Regan G. Concise Guide to Software Testing. / G. O'Regan. — New York: Springer, 2019. — 309 p.
2. Матвієнко М. П. Архітектура комп’ютера. Навчальний посібник. / М. П. Матвієнко, В. П. Розен, О. М. Закладний — К: Видавництво Ліра-К, 2016. — 264 с.
3. Yarmolik V. N., Mrozek I., Yarmolik S. V. Pseudo-exhaustive memory testing based on March A tests. Informatics, 2020, № 2(17), pp. 54–70.
4. Mrozek, I. Multi-run Memory Tests for Pattern Sensitive Faults / I. Mrozek. – Cham : Springer International Publishing AG, 2019. – 135 p.
5. Ryabtsev V.G. New Technology for Memory Tests Design / V.G. Ryabtsev, M.K. Almadi // International Journal of Modern Trends in Engineering and Research (IJMTER). Volume 02, Issue 06, 2015. – P. 520–526.
6. Коноваленко І. В. Програмування мовою C# 6.0 : навчальний посібник / І. В. Коноваленко.– Тернопіль : ТНТУ, 2017. – 300 с.

Стрілковський Вадим Сергійович— студент групи 1КІ-23м, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vadymstrilkovskyi@gmail.com.

Колесник Ірина Сергіївна — к.т.н, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Очкуров Микола Андрійович — старший викладач кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Strilkovskyj Vadym S. — students, Department ofInformation Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: o.levghyk@gmail.com.

Kolesnyk Iryna S.— PhD, AssistantProfessorof the ComputerTechniques Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Ochkurov Mykola A.— Senior lecturer of the ComputerTechniques Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 378.147

І. А. Гнатів
О. В. Кобилянський

ОРГАНІЗАЦІЯ БЕЗПЕЧНИХ УМОВ ПРАЦІ ТА НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто основні аспекти організації безпечних умов праці та навчання. Проаналізовано нормативно-правову базу, методи управління ризиками та убезпечення працівників. Представлено результати дослідження впливу умов праці та навчання на здоров'я та ефективність діяльності. Запропоновано рекомендації щодо поліпшення існуючих систем безпеки.

Ключові слова: безпечні умови праці, охорона праці, безпека навчання, управління ризиками, здоров'я.

Abstract

The main aspects of organizing safe working and training conditions are considered. The regulatory framework, risk management methods and employee safety are analyzed. The results of a study of the impact of working and training conditions on health and performance are presented. Recommendations are offered for improving existing safety systems.

Keywords: safe working conditions, occupational health, training safety, risk management, health.

Вступ

У сучасному суспільстві забезпечення безпечних умов праці та навчання є фундаментальною складовою соціально-економічного розвитку. Ефективність роботи будь-якого підприємства чи навчального закладу значною мірою залежить від створення сприятливого середовища, що мінімізує ризики для здоров'я та життя учасників процесу. Особливої уваги це питання набуває в умовах постійного впровадження значної кількості нових технологій та обладнання, що не тільки відкривають нові можливості, але й породжують додаткові загрози.

Забезпечення безпеки праці в майбутній професійній діяльності, формування культури безпеки та ризик-орієнтованого мислення в процесі навчання у закладах вищої освіти вимагають застосування інтегрованого підходу, який охоплює вивчення нормативно-правової бази, технологічних інновації, застосування інноваційних інформаційних технологій в освітньому процесі та інше [1-10]. В дослідженні висвітлено ключові аспекти цієї проблеми та запропоновано конкретні рекомендації для її вирішення.

Результати дослідження

У ході дослідження було виявлено основні фактори ризику, що впливають на безпеку праці та навчання. Зокрема, до них належать:

1. невідповідність робочих місць і навчального середовища нормативним вимогам [11];
2. недостатня обізнаність працівників та учнів щодо правил безпеки [12];
3. відсутність або неефективність систем моніторингу та управління ризиками [13].

Аналіз нормативно-правових документів показав, що існують ефективні інструменти для забезпечення безпеки, проте їх імплементація часто ускладняється через недостатнє фінансування, низький рівень культури безпеки та недостатню мотивацію відповідальних осіб [14].

Практичні результати дослідження демонструють, що:

- проведення регулярних тренінгів з питань охорони праці на підприємствах зменшило кількість нещасних випадків на 35% впродовж одного року;
- у закладах освіти впровадження інтерактивних уроків з безпеки для учнів молодших класів значно підвищило рівень обізнаності щодо правил поведінки у разі небезпеки (на 50% за результатами опитувань) [12].

Зокрема, на одному з виробничих підприємств була впроваджена система регулярного аудиту безпеки, що включала огляд робочих місць, тестування знань працівників та аналіз потенційних ризиків. Як результат, кількість травм на виробництві зменшилася з 12 до 3 випадків на рік, що є суттєвим досягненням [12].

У сфері освіти, в одній зі шкіл, впровадження програми «Безпечне середовище», яка передбачала створення умов для швидкої евакуації та навчання учнів правилам поведінки в надзвичайних ситуаціях, дозволило значно підвищити рівень готовності до надзвичайних ситуацій, про що свідчать результати практичного навчання [12].

Висновки

Організація безпечних умов праці та навчання є важливою умовою збереження здоров'я, підвищення продуктивності та формування позитивного іміджу організації. Для досягнення цієї мети необхідно поєднати зусилля державних установ, підприємств, закладів освіти та громадськості. Ефективне впровадження сучасних систем безпеки можливе за умови створення належного фінансового та технічного забезпечення, проведення систематичних навчальних заходів і підвищення свідомості всіх учасників процесу. Результати дослідження демонструють, що системний підхід до вирішення проблем безпеки дозволяє значно знизити ризики для здоров'я та сприяє розвитку суспільства в цілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Kobylianska, I., & Tatarchuk, V. (2024). Application of a risk-oriented approach in the process of professional training of specialists in energy industry. *Przegląd elektrotechniczny*, 6, 248-252.
2. Kobylianskyi, O., & Dembitska, S. (2023). Formation of occupational safety competencein the process of professional training of mechanical engineering specialists. *Professional Pedagogics*, 1(26), 15-23.
3. Kobylianskyi, O., & Dembitska, S. (2022). Formation of work safety culture of the technical specialists. *Professional Pedagogics*, 2 (25), 138-146.
4. Kobylianskyi, O. V., & Dembitska S. V. (2018). Sutnist ta osoblyvosti profesiinoi kultury fakhivtsiv tekhnichnoho profiliu. *Naukovi zapysky. Seriia: Pedahohichni nauky*, 2(173), 120-122.
5. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2013). Застосування ризик-орієнтованого підходу при формуванні у студентів компетенцій з безпеки життєдіяльності. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. (7, 109-119). Суми: Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка.
6. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2016). Формування у майбутніх фахівців-економістів культури безпеки. *Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти*. Ч. 2. (7, 42–49). Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка.
7. Кобилянський, О. В., & Кобилянська, І. М. (2013). Формування культури безпеки у студентів вищих навчальних закладів. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*, 10(4), 78-85.
8. Кобилянський, О. В. (2014). Безпека життєдіяльності: навчальний посібник. Вінниця: ВНТУ.
9. Кобилянський, О. В., Присяжнюк, В. В, & Богачук, В. В. (2008). Охорона праці в робітничій професії. Вінниця: ВНТУ.
10. Кобилянський, О. В., Лемешев, М. С., & Березюк, О. В. (2010). Основи охорони праці: навчальний посібник. Вінниця: ВНТУ.
11. Іваненко, О. В. Основи охорони праці. URL: http://www.kgt.dp.ua/files/20171201142318_kupchik_m_p.pdf.
12. ЮНІСЕФ Україна: Звіти та ресурси про безпеку в школах. URL: https://www.unicef.org/ukraine/stories/safe-schools-for-children-in-ukraine.
13. ДСТУ ISO 45001:2019 Системи управління охороною здоров'я та безпекою праці. Вимоги та настанови щодо застосування (ISO 45001:2018, IDT). URL: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=88004.
14. Закон України «Про охорону праці». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12#Text.

Гнатів Ірина Андріївна – студентка групи 1ПО-24б, факультет інформаційних технологій та компютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: irinagnativ127@gmail.com

Кобилянський Олександр Володимирович – завідувач кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, д. пед. н., професор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e- mail: akobilanskiy@gmail.com

Iryna A. Gnativ – student of group 1PO-24b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:irinagnativ127@gmail.com

Oleksandr V. Kobylyanskyi – Head of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Doctor of Pedagogy, Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: akobilanskiy@gmail.com

УДК 517.5.52

М. А. Когут [1]
Н. В. Сачанюк-Кавецька [2]

ЧИСЛА ФІБОНАЧЧІ ТА ЗОЛОТИЙ ПЕРЕРІЗ У ФОТОГРАФІЇ І ЖИВОПИСІ

[1] Комунальний заклад «Вінницький ліцей №4»
[2] Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розкриття об'єктивних законів гармонії формує міцний фундамент світоглядного і професійного ставлення до творчості і, отже, до життя. Ціле завжди складається із частин, частини різної величини перебувають у певному відношенні один до одного й до цілого. Принцип Золотого перетину – вищий прояв структурної й функціональної досконалості цілого і його частин у мистецтві, науці, техніці й природі. В даній роботі розглянуто питання використання чисел Фібоначчі та золотий переріз у фотографії та живописі.

Ключові слова: пропорції, гармонія, золотий перетин, золота пропорція.

Abstract
The disclosure of the objective laws of harmony forms a solid foundation of a worldview and professional attitude to creativity and, therefore, to life. The whole always consists of parts, parts of different sizes are in a certain relationship to each other and to the whole. The principle of the Golden Section is the highest manifestation of the structural and functional perfection of the whole and its parts in art, science, technology and nature. This paper examines the use of Fibonacci numbers and the golden ratio in photography and painting.

Key words: proportions, harmony, golden ratio, golden proportion.

Вступ

Сучасна наука пропонує нам неабиякі можливості для глибшого розуміння природних явищ, і математика в цьому контексті виступає важливим інструментом для створення моделей, які дозволяють аналізувати та прогнозувати велику кількість явищ [1]. У цьому контексті робота з математичними моделями гармонійних природніх процесів, особливо з урахуванням золотого перетину стає досить актуальною та цікавою. Хоча ці поняття були описані багато століть тому, вони й донині привертають увагу вчених різних в різних галузях. Скульптура, архітектура, музика, астрономія, біологія, психологія, техніка — ось ті сфери, де так чи інакше використовується золотий перетин. Сучасні дослідники знаходять його при описі будови рослин, пропорцій тіл тварин, птахів, людини, в побудові ока і логіки космосу і т. п. Розкриття об'єктивних законів гармонії формує міцний фундамент світоглядного і професійного ставлення до творчості і до життя. Вивчення та розуміння законів гармонії здатне направити творчу діяльність людини в русло творення нового, співзвучного об'єктивним законам сприйняття, якими відображені закони гармонії в природі [2].

Золотий перетин вважається співвідношенням найвідповіднішим естетичному сприйняттю зображення, вперше запропонованим грецьким математиком Евклідом [3]. В мистецтві й архітектурі найчастіше золотий перетин використовується як золотий прямокутник. Золотий прямокутник – прямокутник, сторони якого утворюють відношення, що становить приблизно 1:1,618. Характерною рисою цієї фігури є те, що при відтинанні квадратної частки, в залишку утворюється новий золотий прямокутник. Відтинання квадратів може повторюватися безкінечно і в цьому випадку відповідні кути квадрата утворюють нескінченну послідовність точок на золотій спіралі.

Результати дослідження

Більшість фотографів керуються правилом, яке виходить із золотого перетину – правило третин. Воно наївне та зрозуміле.

На полотні фотографки Діани Болотенюк є чотири «сильні» точки (див. рис. 1). Якщо розташувати там головні елементи, глядачам легше зчитувати та сприймати інформацію. Цим правилом користується більшість фотографів. Іноді свідомо його порушують залежно від ідеї.

Рисунок 1

Принцип класичного золотого перетину фотографи рідко використовують у повсякденному житті. На ходу його застосовувати складно: спіраль потрібно дуже добре вивчити та запам'ятати. Інакше потрібно намалювати розкадрування з принципом золотого перетину. Під час фотосесії можна увімкнути сітку зі спеціальними точками, щоб побачити третини. Але у фотоапаратів чи телефонів немає функції, яка може увімкнути спіраль золотого перетину.

Щодо облич людей – достатньо важко проаналізувати. Фотографи дивляться на моделей не з цього боку. Ти не сидітимеш із лінійкою й не вимірюватимеш людину, більше фокусуєшся на особливостях людини в кадрі. У світі визнане найближчим до принципів золотого перетину обличчя Белли Хадід (див. рис. 2).

Зазвичай фотограф шукає симетрію, бо глядачу приємніше дивитись на гармонійне зображення, або намагається відтворити геометричні фігури в кадрі. Однозначно формула золотого перетину у візуалі несвідомо впливає на глядача. Використання цього принципу допомагає зробити картинку простішою для сприйняття. Глядачі можуть легко «прочитати» її й точно не заплутаються у всіх деталях. Отже, зрозуміло саме лише правило золотого перетину не робитиме зображення красивим, але це одна з важливих складових.

Художник Микола Кримов казав, що думка про мистецтво як порив емоцій, у якому нічого не можна пояснити, хибна. Він вважав, що за допомогою певних правил можна довести, чи є робота митця хорошою. Саме в цьому контексті має місце золотий перетин у картинах. Світ мистецтва впродовж століть відчував вплив золотого перетину. В епоху Відродження живописець Леонардо да Вінчі використовував пропорції, визначені золотим перетином, для створення своїх шедеврів. Дослідники визначили, що портрет Мони Лізи (див. рис. 3) базується на золотих трикутниках, які своєю чергою є частиною правильного зіркоподібного п'ятикутника.

Рисунок 2

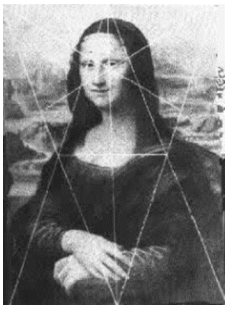

Рисунок 3

Цю техніку також використовували Сандро Боттічеллі, Мікеланджело, Жорж Сера й інші. Пост імпресіоністи та модерністи відійшли від суворих принципів золотого перетину в живописі. Натомість вони використовували правила геометрії у своїх роботах. Повертає до життя золотий перетин у картині «Таїнство таємної вечері» Сальвадор Далі (див. рис. 4а). Це було його своєрідне вираження пошани да Вінчі із його «Таємною вечерею» (див. рис. 4б).

Якщо зображення симетричне, центр картини і композиції збігається, то картина сприймається статично, зображення виглядає урочисто, однак позбавлене руху. Якщо ж композиційний центр картини і композиції не збігаються, картина сприймається у динаміці. Художники, помітивши цей факт, стали широко його використовувати, однак постало запитання, куди потрібно зрушити центр композиції, щоб досягти ефекту руху? Це місце на картині і є лінією золотого перерізу. Таке використання золотого перерізу іноді здійснюється інтуїтивно і зумовлено близькістю цього поняття до законів гармонії, що існують у природі.

а)

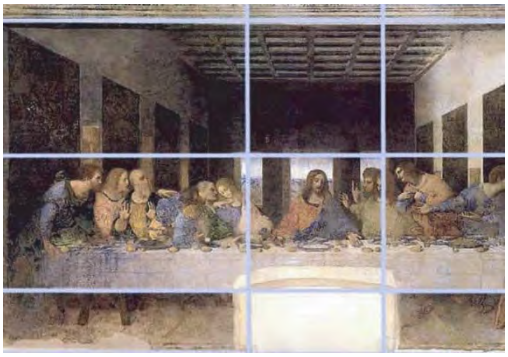

б)

Рисунок 4

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Вірченко Н. Про красу математики //Математика – 2005. - №11 –с.1-3
2. Стахов А. П. Код да Вінчі і золота пропорція / А. П. Стахов. – Київ : Світогляд, 2005. – 112 с.
3. Біда Дарія. Що таке золотий переріз? // Колосок. – Львів. – 2010. - № 4 – с.4-9

Когут Марія Андріївна, комунальний заклад «Вінницький ліцей №4», учениця 8 класу, mariakogut290@gmail.com

Сачанюк-Кавецька Наталія Василівна - к. .т. н., доцент, Вінницький національний технічний університет, кафедра вищої математики, skn1901@gmail.com

Науковий керівник: ***Сачанюк-Кавецька Наталія Василівна -*** к. .т. н., доцент, Вінницький національний технічний університет, кафедра вищої математики, skn1901@gmail.com

Kohut Maria A., municipal institution "Vinnytsia Lyceum No. 4", 8th grade student, mariakogut290@gmail.com

Sachaniuk-Kavets`ka Natalia V. Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, skn1901@gmail.com

Supervisor: ***Sachaniuk-Kavets`ka Natalia V.*** - Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, skn1901@gmail.com

УДК 517.5.52

Т. В. Очашлюк [1]
Н. В. Сачанюк-Кавецька [2]

ДЕЯКІ ТЕХНІКИ ШВИДКОГО РАХУНКУ ПРИ ВИКОНАННІ ОПЕРАЦІЇ МНОЖЕННЯ

[1] Комунальний заклад «Вінницький ліцей №4»
[2] Вінницький національний технічний університет

Анотація
Для того, щоб швидко і впевнено виконувати обчислення потрібні не тільки постійні і наполегливі тренування, але й знання спеціальних способів та прийомів. Тому актуальною є популяризація мистецтва усного рахунку та становленню його українською національною традицією. В даній роботі розглянуто деякі техніки швидкого рахунку при виконанні операції множення

Ключові слова: швидкий рахунок, склад числа, множення, розрядна одиниця.

Abstract
In order to quickly and confidently perform calculations, you need not only constant and persistent training, but also knowledge of special methods and techniques. Therefore, the popularization of the art of oral account and its formation as a Ukrainian national tradition is urgent. In this work, some quick calculation techniques are considered when performing a multiplication operation

Key words: quick calculation, composition of numbers, multiplication, digit unit.

Математика – наука молодих. Інакше й не може бути.
Заняття математикою – це гімнастика розуму, для
якої потрібна вся гнучкість і вся витривалість молодості.
Н. Вінер

Вступ

Ф. Прокопович писав: «Арифметика – наче вхідна брама до всіх інших наук, бо без її пізнання ніхто не може зробити жодного кроку вперед до храму науки» [1]. Кожний з нас переконаний, що вміє виконувати хоча б деякі обчислення усно. Проте кожному це вдається по-різному. Відеоролики з демонстраціями найпростіших прийомів усного рахунку набирають тисячі переглядів, а майстри миттєвих обчислень сьогодні, як і багато років тому, дивують своєю магією численні аудиторії глядачів. Відкриваються і діють платні курси, групи, класи, приватні школи, де навчають обчислювати швидко. У деяких країнах щоденне проведення уроків з усного рахунку закріплено на законодавчому рівні.

Для того, щоб швидко і впевнено виконувати обчислення потрібні не тільки постійні і наполегливі тренування, але й знання спеціальних способів та прийомів, які не вивчають в курсі математики на достатньому рівні. Тому актуальною є популяризація мистецтва усного рахунку та становленню його українською національною традицією.

Результати дослідження

Вивчення методів та способів раціональних обчислень варто розпочинати із вправ на закріплення і розуміння складу числа [2]. Дуже важливо навчитися швидко і безпомилково доповнювати одне число до іншого, подавати число у вигляді суми чи різниці (добутку чи частки) кількох чисел.

При множенні у стовпчик, зазвичай, на другому місці записують множник, у якому менше цифр. Це правильно лише тоді, коли різниця кількості цифр множників суттєва. У загальному випадку на другому місці зручно записувати той множник, у якого є нулі всередині запису або записаний меншими

цифрами; містить однакові цифри або цифри, кратні одна одній. $89 \cdot 284 = ?$ Помічаємо, що цифри другого множника кратні 2. Тому краще виконувати множення на 284: спочатку на 2, а потім на 4 (подвоїти попередній результат), а потім на 8 (подвоїти попередній результат):

$$\begin{array}{r} \times\ 8\ 9 \\ 2\ 8\ 4 \\ \hline 1\ 7\ 8\ *\ * \\ +\ \ 3\ 5\ 6 \\ \ \ 7\ 1\ 2\ * \\ \hline 2\ 5\ 2\ 7\ 6, \end{array} \qquad \begin{array}{r} \times\ 8\ 9 \\ 2\ 8\ 4 \\ \hline 3\ 5\ 6 \\ +\ 7\ 1\ 2\ * \\ 1\ 7\ 8\ *\ * \\ \hline 2\ 5\ 2\ 7\ 6. \end{array}$$

$1242 \cdot 56 = ?$ Множник 1242 записаний меншими цифрами, містить однакові цифри і кратні одна одній, тому пишемо його на другому місці, тобто будемо множити на нього: спочатку на 1, потім на 2, потім на 4:

$$\begin{array}{r} \times\ 1\ 2\ 4\ 2 \\ 5\ 6 \\ \hline 7\ 4\ 5\ 2 \\ +\ 6\ 2\ 1\ 0\ * \\ \hline 6\ 9\ 5\ 5\ 2, \end{array} \qquad \begin{array}{r} \times\ \ 5\ 6 \\ 1\ 2\ 4\ 2 \\ \hline 5\ 6\ *\ *\ * \\ 1\ 1\ 2\ *\ * \\ +\ \ 2\ 2\ 4\ * \\ \ \ 1\ 1\ 2 \\ \hline 6\ 9\ 5\ 5\ 2. \end{array}$$

Найлегший спосіб, який найчастіше використовується це спосіб додавання – «У кілька кроків». Даний спосіб потребує знання таблиці множення, але водночас є дієвим засобом для її повторення та закріплення. Основою способу є дистрибутивна властивість множення відносно додавання: щоб суму кількох чисел помножити на число можна помножити це число на кожен доданок окремо і отримані результати додати:

$(a+b)\cdot c = ac + bc$ – при множенні двоцифрового числа на одноцифрове;

$(a+b+c)\cdot d = ad + bd + cd$ – при множенні трицифрового числа на одноцифрове.

Щоб помножити багатоцифрове число на одноцифрове, можна подати (уявити) його у вигляді суми розрядних доданків, помножити кожен доданок на одноцифрове число і отримані результати додати:

$$541 \cdot 3 == 5 \cdot 3 \cdot 100 + 4 \cdot 3 \cdot 10 + 1 \cdot 3 = 1500 + 120 + 3 = 1623\,.$$

Запропонований спосіб зручно використовувати не тільки при множенні на одноцифрове число. Наприклад, якщо обидва множники двоцифрові числа, можна один з них розкласти на десятки і одиниці та виконати дію, як описано вище, при цьому у більшості випадків краще розкладати на доданки число з меншою цифрою одиниць:

$$29 \cdot 92 = 29 \cdot (90 + 2) = 29 \cdot 90 + 29 \cdot 2 = 2610 + 58 = 2668\,.$$

Інколи відняти маленьке число легше, ніж додати велике:

$$69 \cdot 18 = (70 - 1) \cdot 18 = 70 \cdot 18 - 18 = 1260 - 18 = 1242.$$

Цікавими для швидкого рахунку є правила множення на деякі прості числа, наприклад, 5 та 7.

Сформулюємо правило множення на 5: якщо цифра непарна, взяти половину сусідньої (наступної цифри справа) і додати 5, якщо цифра парна, взяти половину «сусіда». Спосіб полягає в тому, щоб послідовно, подивившись на цифру, якщо вона непарна, записати у відповідь половину наступної цифри, збільшеної на 5. Якщо ж цифра парна – записати у відповідь половину наступної цифри справа. Першою цифрою відповіді є половина першої цифри даного числа. Оскільки остання цифра числа «сусіда» немає, то останньої цифрою відповіді буде 0, якщо вона парна і 5, якщо непарна. Знайдемо за цим правилом добуток $089788 \cdot 5 = ?$ Оскільки 0 – парна цифра, записуємо 4 – половину «сусіда» 8; цифра 8 парна, записуємо 4 – половину сусідньої цифри 9; наступна цифра 9 непарна, беремо 3 – половину «сусіда» 7, додаємо 5: 3+5=8; наступна цифра 7 непарна, беремо 4 – половину «сусіда» 8, додаємо 5: 4+5=9, пишемо 9; наступна цифра 8 парна, тому беремо і пишемо 4 – половину 8;, остання цифра 8 – парна, тому останньою цифрою відповіді записуємо 0. Маємо: $089788 \cdot 5 = 443^{+5}4^{+5}40 = 448940.$

Сформулюємо правило множення на 7: подвоїти цифру, додати половину «сусіда» і ще 5, якщо цифра непарна. Суть правила полягає у послідовному додаванні до подвоєної цифри даного числа половини наступної цифри справа і ще 5, у випадку, якщо цифра непарна. Якщо отримуємо двоцифрове число, то записуємо його другу цифру, а першу переводимо у вищий розряд (додаємо до цифри зліва). Знайдемо за цим правилом добуток: $04321 \cdot 7 = ?$ $(0 \cdot 2 + 2) = 2$ – подвоїли 0 і додали половину «сусіда»; $(4 \cdot 2 + 1) = 9$ – подвоїли 4 і додали половину «сусіда»; $(3 \cdot 2 + 1 + 5) = 12$ – подвоїли 3, додали половину «сусіда» і ще 5, бо 3 – непарна цифра; $(2 \cdot 2 + 0) = 4$ – подвоїли 2 і додали 0 – половину 1; $(1 \cdot 2 + 5) = 7$ – подвоїли 1, «сусіда» немає, додали ще 5, бо 1 – непарна цифра. Маємо:

$$04321 \cdot 7 = (2)(9)^{+}(12)(4)(7) = 2(9+1)247 = 2(10)247 = (2+1)0247 = 30247.$$

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дідківська Т.В., Сверчевська І.А. Визначні історичні задачі з теорії чисел // Актуальні питання природничо-математичної освіти : збірка наукових праць №1, СДПУ ім. А.С. Макаренка. – Суми : ВВП «Мрія», 2013. – С. 8–18.
2. Перельман Я. І. Жива математика. – К.: Либідь, 2014. 150с.
3. Арістов В. І. Усний рахунок – інтелектуальний вид спорту. – К.: Вид-во Європ. Ун-ту, 2018. 100 с.

***Очашлюк Тарас Володимирович*,** комунальний заклад «Вінницький ліцей №4», учень 8 класу, ochashliuktaras@gmail.com

***Сачанюк-Кавецька Наталія Василівна* -** к. .т. н., доцент, Вінницький національний технічний університет, кафедра вищої математики, skn1901@gmail.com

Науковий керівник: ***Сачанюк-Кавецька Наталія Василівна* -** к. .т. н., доцент, Вінницький національний технічний університет, кафедра вищої математики, skn1901@gmail.com

Ochashlyuk Taras V., municipal institution "Vinnytsia Lyceum No. 4", 8th grade student, ochashliuktaras@gmail.com

Sachaniuk-Kavets`ka Natalia V. Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, skn1901@gmail.com

Supervisor: ***Sachaniuk-Kavets`ka Natalia V.*** - Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, skn1901@gmail.com

УДК 681.12

В. В. Бровченко
М.Р. Обертюх

АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ ДОПОВНЕНОЇ РЕАЛЬНОСТІ У ВЕБ-СЕРВІСАХ ОНЛАЙН-МАГАЗИНІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Проведено аналіз використання доповненої реальності в вебсервісI для онлайн-продажу і примірювання аксесуарів та її зручності і привабливості.
Ключові слова: вебсервіс, доповнена реальність, 3D, досвід користувача, верстка.

Abstract
An analysis of the use of augmented reality in a web service for online sales and trying on accessories and its convenience and attractiveness was conducted..
Keywords: web service, augmented reality, 3D, user experience, layout.

Вступ

Багато користувачів Інтернету давно оцінили переваги інтернет-магазинів. Тепер покупець має можливість робити покупки, не відходячи від комп'ютера. Користувач може замовити товар з іншого міста і навіть країни та в будь-який час доби. В останній час світ електронної комерції досягнув обігу коштів, що дорівнює сумі п’ятирічного плану роботи попередніх років. Недавній карантин дозволив сфокусуватися на існуючих прогалинах – інтеграції магазинів в електронний простір, що дозволило клієнтам відшукати новий товар. Відкриття такого магазину – вдале рішення не лише для покупців, але і для продавців. Немає необхідності орендувати торгову площу і набирати персонал..

Результати дослідження

Порівняльний аналіз front-end I back-end технологій дозволив вибрати найкращий інструмент для створення інтерактивного інтерфейсу і стабільного back-end. Використання React та node technologies.js забезпечило швидкодію та масштабованість системи, тоді як база даних MongoDB забезпечила гнучке управління структурованими даними.

Процес розробки проекту з використанням технології доповненої реальності продемонстрував практичну реалізацію досліджуваної концепції. В процесі роботи були реалізовані механізми розпізнавання і відстеження об'єктів в реальному просторі, а також інтегровані 3D-об'єкти, які динамічно адаптуються до призначеного для користувача середовищі. В результаті вийшла система, що забезпечує високий рівень взаємодії і зберігає простоту використання.

Дослідження розробленої системи підтвердило ефективність обраного підходу. Тестування на реальних прикладах використання показало, що система може бути адаптована до різних сфер, таких як освіта, розваги, Електронна комерція та промисловість. Розроблене веб-додаток забезпечує стабільну роботу навіть в умовах слабкого інтернет-з'єднання і покращує доступність.

Таким чином, виконана робота показує, що інтеграція технології доповненої реальності в веб-сервіси є перспективною областю зі значним потенціалом для розвитку. Результати досліджень і впровадження можуть бути використані для подальших розробок, спрямованих на створення інноваційних продуктів, що поєднують в собі зручність для кінцевого користувача і передові технології.

Загалом, AR і платформи, , відкривають нові можливості для взаємодії з користувачами, залучення аудиторії та розширення функціональності продуктів. Використання AR може стати конкурентною перевагою для бізнесу, дозволяючи створювати унікальні та інтерактивні досвіди для користувачів.Розвиток AR-технологій та платформ, є важливим кроком в напрямку майбутнього, де взаємодія з віртуальним світом стане ще більш натуральною та повсякденною. Застосування AR у різних галузях може перетворити спосіб, яким ми взаємодіємо з технологіями, надаючи нові можливості та розширюючи межі нашого сприйняття та взаємодії з оточуючим світом.

Висновки

Розроблений веб-додаток забезпечує стабільну роботу навіть в умовах слабкого інтернет-з'єднання і покращує доступність. Виконана робота показує, що інтеграція технології доповненої реальності в веб-сервіси є перспективною областю зі значним потенціалом для розвитку. Результати досліджень і впровадження можуть бути використані для подальших розробок, спрямованих на створення інноваційних продуктів, що поєднують в собі зручність для кінцевого користувача і передові технології.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Helen Papagiannis. Augmented Human: How Technology Is Shaping the New Reality 1st Edition. — O'Reilly Media, 2017. — 154 p;

2. Джон Дакетт Javascript і jQuery. Інтерактивна веб-розробка — Видавництво: Ексмо, 2018. — 640 с.;

3. Кнабе Г. А. Енциклопедія дизайнера друкованої продукції. Професійна робота. — М.: Видавничий дім "Вільямс", 2006. — 736 с;

4. Калбертсон Р. Швидке тестування. / Р. Калбертсон, К. Браун, Г.Кобб. — М.: «Вільямс», 2002. — 374 с.–ISBN 5-8459-0336-X;

5. Основи мови Java Script [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://uk.javascript.info/.

Бровченко Валерій Вікторович — студент групи 1КІ-21мс, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: brovchenkovalera506@gmail.com

*Науковий керівник:****Обертюх М.Р.*** — д. ф., с. т. доцент Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: maxx331@protonmail.com

Brovchenko Valeriy— student of group 1CI-21ms, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: brovchenkovalera506@gmail.com

*Supervisor:****Obertyukh M.R.***—Ph.D., Associate Professor Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maxx331@protonmail.com

УДК 004

О.Г. Муращенко

МЕТОД ЗМЕНШЕННЯ ГЛІТЧІВ У ЦАП ІЗ ВАГОВОЮ НАДЛИШКОВІСТЮ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено можливість використання надлишкових позиційних систем числення з метою зменшення глітчів в ЦАП. Доведено можливість застосування систем числення як з дробовими, так і з цілочисловими вагами розрядів. Запропоновано алгоритм зменшення глітчів в режимі генерування неперервного аналогового сигналу ЦАП. Оцінено ефективність застосування вагової надлишковості для зменшення рівня глітчів та запропоновано оптимальні параметри систем числення. Наведено стуктурну схему низькоглітчевого ЦАП на основі кодів Фібоначчі. Результати моделювання доводять доцільність застосування вагової надлишковості і показують значне зменьшення глітчів в ЦАП порівняно з класичною двійковою систему числення.

Ключові слова*: глітчі в ЦАП, вагова надлишковість, коди Фібоначчі*

Abstract

There had been researched the possibility of using the redundant positional number system in order to reduce glitches in DAC. There had been described the usage pattern of number systems with fractional digit weights of bits as well as with the whole number weights of bits. Hereafter there had been suggested the algorithm for glitches reduction in the DAC generation mode of incessant analogue signal. There had also been estimated the efficiency of weight redundancy application with further presentation of the most efficient parameters of number systems. The paper describes a block diagram of a low-glitch DAC based on Fibonacci codes. The simulation results prove the feasibility of weight redundancy application and show a significant reduction of glitches in DAC in comparison with the classical binary system.

Keywords: *glitches in DAC, weight redundancy, Fibonacci codes*

ВСТУП

Цифроаналогові перетворювачі (ЦАП) є невід‘ємною складовою пристроїв прямого цифрового синтезу (DDS) [1]. Причому саме ЦАП у кінцевому випадку визначає точність формування вихідного аналогового сигналу. Слід також відзначити, що переважна більшість наукових статей у цьому плані присвячена опису принципів синтезу аналогового сигналу по дискретних відліках та реалізації цифрової частини систем. Водночас аналіз статичних і динамічних характеристик ЦАП розглядається недостатньо. Це безумовно призведе до спрощеного сприйняття можливостей пристроїв DDS і необґрунтованого завищення досяжних параметрів вихідного сигналу. Окремим негативним чинником при цьому є так звані глітчі.

Глітчі – це короткочасні паразитні викиди вихідного сигналу $A_{вих}$, що виникають під час зміни вхідного коду ЦАП. Вплив цих викидів на форму сигналу істотно посилюється за умови збільшення частоти зміни коду $k_{вх}$.

В науковій літературі описано існуючі підходи до зменьшення глітчів в ЦАП, а саме: застосування цифрового калібрування до початку основної роботи ЦАП [2], використання додаткового обладнання, як пристрою вибірки-зберігання або аналогової лінії затримки [4] та використання так званих унарних ЦАП [5]. Проте зазначені методи мають ряд недоліків, що призводять до значного зменьшення швидкодії ЦАП, збільшення похибки перетворення та суттєвого збільшення апаратних витрат. Крім того опубліковані деякі інші підходи до зменшення глітчів в ЦАП, наприклад метод динамічної компенсації глітчів, які виникають внаслідок асиметрії зростання/спадання [6] та деякі інші. При цьому слід зазначити недоліки вказаних методів: вони є алгоритмічно складними, оскільки вимагають складної апаратної реалізації; враховується лише одна складова глітчів, що є недостатнім для ефективного зменшення рівня глітчів у реальних ЦАП; не враховується розбалансування схеми під час зміни умов експлуатації. Зменшення глітчів дієвим є застосування в ЦАП вагової надлишковості. Цей метод не залежить від конкретних параметрів обладнання та навколишнього середовища, а також не вимагає використання значної кількості додаткового обладнання.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Запропонований метод передбачає побудову цифроаналогового перетворювача на основі систем числення з ваговою надлишковістю, зокрема, на основі р-кодів Фібоначчі, а також перетворювача число-імпульсного коду в паралельний за допомогою лічильника Фібоначчі.

Суть методу полягає у використанні в процесі цифроаналогового перетворення вагової надлишковості, що дозволяє зменшити перепади значень аналогової величини під час зміни вхідного коду $К_{вх}$. Причому, чим більшим є рівень цієї надлишковості, тим меншим є цей перепад у відносних одиницях.

Узагальнену структурну схему синтезатора монотонно зростаючого аналогового сигналу на основі Фібоначчієвого ЦАП зображено на рис. 1. Вона містить: генератор тактових імпульсів, блок керування, дільник частоти, Фібоначчієвий лічильник, Фібоначчієвий цифроаналоговий перетворювач (ЦАП) та фільтр низьких частот (ФНЧ).

Специфікою Фібоначчієвого ЦАП є те, що ваги його розрядів пропорційні числам Фібоначчі, тобто в ньому використовується різновид надлишкової позиційної системи числення.

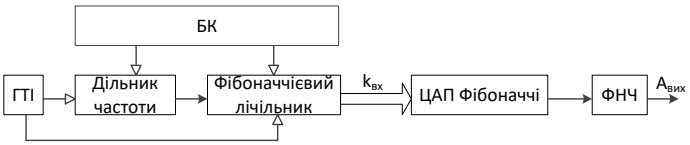

Рисунок 1. – Узагальнена структурна схема синтезатора монотонно зростаючого аналогового сигналу

Системи числення з ваговою надлишковістю або надлишкові позиційні системи числення (НПСЧ) [4] можна розбити на дві групи: з дробовими вагами розрядів і з цілочисловими вагами розрядів

До НПСЧ із дробовими вагами розрядів, зокрема, відносяться так звані системи числення золотої *р*-пропорції, запропоновані О.П. Стаховим [7]. Прикладом НПСЧ із цілочисловими вагами можуть служити системи числення на основі *р*-чисел Фібоначчі [7].

Слід зазначити, що використання систем числення з ваговою надлишковістю в ЦАП та АЦП має ряд переваг порівняно з класичною двійковою системою. Зокрема:

- можливість компенсації розривів у характеристиці перетворення, що виникає в разі наявності відхилення ваг розрядів ЦАП [4];
- підвищення точності ЦАП шляхом зменшення статичних похибок перетворення, що досягається за рахунок використання властивостей НПСЧ [4];
- підвищення швидкодії ЦАП за рахунок зменшення динамічних похибок перетворення, що досягається за рахунок використання властивостей НПСЧ [4];
- зменшення глітчів в ЦАП.

Поява глітчів дуже негативно впливає як на швидкодію, так і на точність перетворення і може призвести до значних похибок і спотворення вихідного сигналу ЦАП. Взагалі кажучи, глітчі можуть мати досить складну форму, проте найважливішими параметрами є амплітуда глітча та час затухання (стабілізації) глітча. Оскільки глітчі виникають під час перемикання розрядів ЦАП (зміни кодової комбінації), амплітуда та глітча залежить від одночасної дії багатьох факторів, зокрема:

- загальної кількості розрядів ЦАП;
- кількості розрядів, що перемикаються за 1 такт;
- асинхронності вмикання/вимикання цифрових ключів;
- конкретних параметрів цифрових ключів, а саме «паразитних» характеристик елементів, на яких виконані ключі;
- характеристик системи числення, на основі якої виконано ЦАП;
- алгоритму перетворення;
- конкретного значення керуючого сигналу (напруги або струму);
- вихідного опору ЦАП.

У випадку класичної двійкової системи числення для n-розрядного ЦАП максимальна кількість розрядів, що перемикаються одночасно дорівнює n-1, тобто максимальний імпульс виникне під час

зміни кодової комбінації вигляду 011…11 на 100…00, а відносна сума ваг цих розрядів дорівнює 2_{n-1}-1, або

$$A_{\text{гл}} = Q_{n-1} - Q_0 \quad (1)$$

де Q_i – значення і-го розряду.

Використовуючи формулу (1) можна розрахувати максимальне значення глітча і для надлишкових позиційних систем числення.

Слід зазначити, що для дослідження характеристик ЦАП більш важливою величиною є не абсолютне, а відносне значення глітча $\delta A_{\text{гл}}$, тобто його відношення до діапазону перетворення ЦАП:

$$\delta A_{\text{гл}} = \frac{A_{\text{гл}}}{D(n)} \quad (2)$$

Підставляючи значення з формули (1) в формулу (2), можна розрахувати відносне значення глітча для двійкової системи числення:

$$\delta A_{\text{гл}} = \frac{Q_{n-1} - Q_0}{D_2(n)} = \frac{2^{n-1} - 2^0}{2^n} = \frac{1}{2} - \frac{1}{2^n}$$

Очевидно, що при збільшенні n відносне значення глітча буде стрімко наближатись до 50%, тобто для двійкової системи числення глітч становить майже половину діапазону перетворення.

Застосування надлишкових позиційних систем числення дає змогу значно зменшити кількість розрядів, що перемикаються одночасно (особливо в багаторозрядних ЦАП) порівняно з двійковою системою числення, а отже і зменшити амплітуду глітча. Це досягається за рахунок того, що за умови сталого діапазону значення абсолютне глітча $A_{\text{гл}}$ зменшується, а отже зменшується і відносне значення.

У випадку використання систем числення на основі *p*-чисел Фібоначчі для *p*>0 доцільно застосувати так звані «згорнуто-розгорнуті» числа Фібоначчі – модифікацію *p*-чисел Фібоначчі, в якій для вибраного числа розрядів кодування чисел складається с двох етапів:

- до досягнення максимально можливого числа, представленого в “нормальній” формі, кодування виконується як для класичних p-чисел Фібоначчі;
- після досягнення максимально можливого числа в нормальній формі кодування слід продовжити за правилами, аналогічними класичній двійковій системі.

Це дає змогу зменшити загальну кількість розрядів на *p* порівняно з класичними *p*-числами Фібоначчі.

Таблиця 1 – Декодування «Згорнуто-розгорнутого» 6-ти розрядного коду Фібоначчі для *p*=1

N	Вага розряду						$A_{\text{гл}}$
	13	8	5	3	2	1	
0	0	0	0	0	0	0	0
1	0	0	0	0	0	1	0
2	0	0	0	0	1	0	1
…							
20	1	0	1	0	1	0	1
21	1	1	0	0	0	0	7
22	1	1	0	0	0	1	0
23	1	1	0	1	1	0	1
…							
31	1	1	1	1	1	0	1
32	1	1	1	1	1	1	0

У таблиці 1 та представлено кодування чисел за допомогою згорнуто-розгорнутих кодів Фібоначчі для *p*=1. Діапазон перетворення відповідає 5 двійковим розрядам (32 еквівалента молодшого розряду) та використовує 6 розрядів (33 еквіваленти молодшого розряду). Тут відносне значення глітча дорівнює:

$$\delta A_{\text{гл}} = \frac{A_{\text{гл}}}{D(n)} = \frac{Q_{n-1} - Q_0}{D(n)} = \frac{13 - 1}{33} \approx 37\%$$

Використання вагової надлишковості призводить до подовження розрядної сітки порівняно з двійковою системою числення.

Коефіцієнт подовження розрядної сітки можна розрахувати за допомогою формули

$$\gamma_n = \frac{n_\alpha}{n}$$

де n – кількість двійкових розрядів, n_α – кількість розрядів НПСЧ при сумірних діапазонах перетворень.

Таким чином при виборі надлишкової позиційної системи числення для побудови ЦАП потрібно враховувати не тільки значення відносної похибки, але й коефіцієнт подовження розрядної сітки ЦАП. Оцінити ефективність застосування НПСЧ для зменшення глітча можна за допомогою формули:

$$E = \frac{\delta A_{\text{гл}}(2) - \delta A_{\text{гл}}(\alpha)}{\gamma_n}$$

де $\delta A_{\text{гл}}(2)$ – відносне значення глітча для двійкової системи числення, $\delta A_{\text{гл}}(\alpha)$ - відносне значення глітча для надлишкової системи числення, γ_n – коефіцієнт подовження розрядної сітки.

Для двійкової системи числення ефективність рівна 0, оскільки $\delta A_{\text{гл}}(2) = \delta A_{\text{гл}}(\alpha)$. В випадку застосування надлишкової системи числення ефективність буде більшою за 0, оскільки $\delta A_{\text{гл}}(\alpha) < \delta A_{\text{гл}}(2)$.

Таблиця 2 – Значення ефективності «згорнуто-розгорнутого» коду Фібоначчі для значень p

p	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	15	20	25	30
E	0	0,087	0,111	0,121	0,123	0,122	0,119	0,118	0,116	0,114	0,112	0,102	0,092	0,084	0,08

У таблиці 2 наведено значення ефективності E для НПСЧ на основі «згорнуто-розгорнутих» кодів Фібоначчі для різних значень p, розрахованих для еквіваленту 14 двійкових розрядів. Можна зробити висновок, що найбільш ефективним є використання «згорнуто-розгорнутих» кодів Фібоначчі для значень p від 2 до 6-7. Однак одночасно зі збільшенням p стрімко зростає і кількість розрядів n_α, що є критичним для побудови реальних ЦАП, тобто це ускладнює схемо-технічну реалізацію та збільшує кількість обладнання. Тому оптимальним бачиться використання значення p=2.

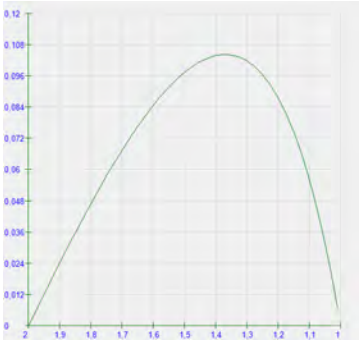

Рисунок 2 – Графік залежності ефективності вибору НПСЧ від основи системи числення

У випадку застосування систем числення з дробовими вагами розрядів можна проаналізувати залежність ефективності від значення основи системи числення α як функцію $E = f(\propto)$.

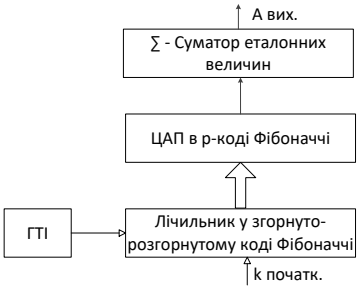

Рисунок 3 – Низькоглітчевий ЦАП на основі згорнуто-розгорнутих кодів Фібоначчі

На рис.2 наведено графік залежності ефективності від вибраної основи системи числення для еквіваленту 14 двійкових розрядів, де значення основи СЧ $\propto \in (1; 2]$.Тут можна зробити висновок, що

ефективність застосування НПСЧ сягає найбільших значень в інтервалі $\propto \in (1{,}3;\ 1{,}5)$, в який попадає два значення золотої *p*-пропорції, а саме для *p*=2 та *p*=3. Таким чином при застосуванні НПСЧ з дробовими вагами розрядів оптимальним бачиться використання кодів золотої р-пропорції при *p*=2 та *p*=3.

На рис.3 представлена структурна схема низькоглітчевого цифро-аналогового перетворювача на основі «згорнуто-розгорнутих» кодів Фібоначчі, що була запропонована авторами [8]. Визначальною відмінністю приведеного цифро-аналогового перетворювача є використання лічильника, що реалізує лічбу у згорнуто-розгорнутому коді Фібоначчі.

На рис.4 наведено результат моделювання глітчів у ЦАП, що реалізовані на основі *p*-чисел Фібоначчі. Яке підтверджує той факт, що застосування «згорнуто-розгорнутих» кодів Фібоначчі призводить до значного зменшення глітчів.

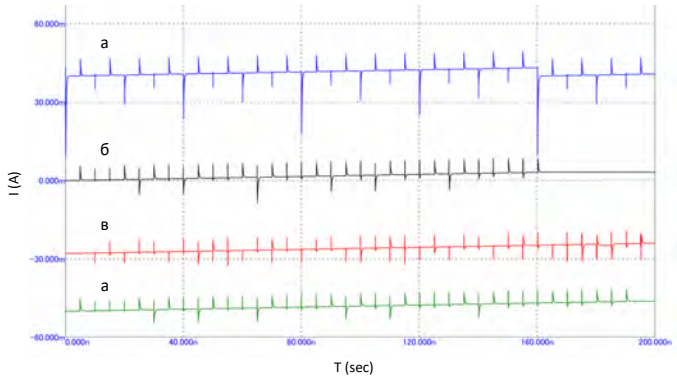

Рисунок 4 – Глітчі в n-розрядному ЦАП на основі: двійкової системи числення (а); р-кодів Фібоначчі зі зміщенням (б); згорнуто-розгорнутих р=1 (в) та р=2 (г)

ВИСНОВКИ

Доведено можливість застосування р-кодів Фібоначчі для зменшення глітчів в ЦАП. Запропоновано алгоритм зменшення глітчів в режимі генерування неперервного аналогового сигналу ЦАП. Оцінено ефективність застосування вагової надлишковості для зменшення рівня глітчів у Фібоначчієвому ЦАП паралельної дії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. By Eva Murphy, Colm Slattery. “Direct Digital Synthesis (DDS) Controls Waveforms in Test, Measurement, and Communications”. Analog Dialogue Volume 39, August 2005.
2. Catteau, B., Rombouts, P., Weyten, L.. “A Digital Calibration Technique for the Correction of Glitches in High-Speed DAC's”. IEEE International Symposium on Circuits and Systems (ISCAS), 2007. Pages: 1477-1480.
3. Chao Su, Xin Dai, Geiger, R.L. “An ovel dynamic calibration approach for current-steering DACs”. Proceedings of IEEE International Workshop on VLSI Design and Video Technology, 2005. Pages:40-43.
4. Azarov O.D. Analogue-to-digital digit-by-digit conversion on the base of calculation system with weigh redundancy. Monograph. – Vinnytsia: VNTU, 2010. – 232p.
5. Hokazono, K., Kanemoto, D., Pokharel, R., Tomar, A., Kanaya, H., Yoshida, K.. “A low-glitch and small-logic-area Fibonacci Series DAC”. IEEE 54th International Midwest Symposium on Circuits and Systems (MWSCAS), 2011. Pages: 1-4.
6. Andersson, K.O., Vesterbacka, M., IEEE Transactionson Circuits and Systems I: Regular Papers, Vol:52, No:11, Nov. 2005, Pages: 2265-2275
7. Stakhov A.P. Introduction to the algorithmic measuring system. – M., «Sov. radio», 1977. – 288p.
8. Patent. 94085 Ukraine, МПК:H03M 1/46. Digit-to-analogue converter [Text] / Azarov O.D., Murashchenko O.G., Bogomolov S.V., Chernyak O.I. (Ukraine); inventor’s application and patent owner Vinnytsia National Technical University. - № u 2014 05694; application 26.05.2014; published 27.10.2014, Rep. № 20. – 7p.

Муращенко Олександр Геннадійович – кандидат технічних наук, доцент кафедри Обчислювальної техніки, факультет Інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: oleksandr.murashchenko@gmail.com

Murashchenko Oleksandr Gennadiyovych -- Candidate of Science (Engineering), Associate professor, Department of Computing Equipment, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsya National Technical University, email: oleksandr.murashchenko@gmail.com

УДК 004.9

Д. В. Шевчук
О. В. Кобилянський

ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ПСИХОФІЗИЧНЕ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У дослідженні проаналізовано вплив цифрових технологій на психофізичне здоров'я студентів у контексті сучасного освітнього процесу. Розглянуто основні проблеми, зокрема цифрову втому, порушення зору, постави та психоемоційний стан. Визначено ключові фактори ризику, пов'язані з тривалою роботою за електронними пристроями. Підкреслено важливість інтеграції ергономічних принципів і балансу між навчанням та відпочинком.

Ключові слова: цифрова втома, психофізичне здоров'я, цифрова гігієна, ергономіка, освіта.

Abstract

The study analyzes the impact of digital technologies on the psychophysical health of students in the context of the modern educational process. The main problems are considered, in particular, digital fatigue, visual impairment, posture and psycho-emotional state. The key risk factors associated with prolonged work on electronic devices are identified. The importance of integrating ergonomic principles and the balance between learning and rest is emphasized.

Keywords: digital fatigue, psychophysical health, digital hygiene, ergonomics, education.

Вступ

Цифрові технології стали невід'ємною частиною повсякденного життя сучасної молоді. Вони відкривають широкі можливості для навчання, комунікації та самореалізації, однак їх надмірне використання спричиняє низку проблем, які негативно впливають на психофізичне здоров'я, адже, молодь більшу частину вільного часу на додаток до навчання витрачає на онлайн спілкування в соціальних мережах, комп'ютерні ігри, месенджери тощо.

Постійне використання моніторів призводить до цифрової втоми, яка супроводжується напруженням зору, порушенням постави та головними болями. Крім того, синє світло екранів гальмує вироблення мелатоніну, що викликає порушення сну, та може призвести до хронічної втоми. Але крім негативного фізіологічного впливу, тривала робота з цифровими пристроями викликає й психологічні розлади: зниження когнітивних функцій, соціальну ізоляцію, депресію, низьку самооцінку, інтернет-залежність, тривожність, кібербулінг та інше.

Соціальна ізоляція, в зв'язку з постійним перебуванням у віртуальному цифровому просторі формує в молодої людини нереалістичні мрії про життєвий і професійний успіх, інтелектуальний розвиток і красу, що занижує її самооцінку та критичне мислення, викликає суїцидальні думки та депресію і не дозволяє досягати успіху в реальному житті. питання впливу цифрових технологій на психічне здоров'я молоді є надзвичайно актуальним і потребує комплексного підходу для його вирішення.

Попри ці виклики, цифрові технології мають низку позитивних аспектів. Вони забезпечують доступ до величезного обсягу освітніх ресурсів, полегшують онлайн-комунікацію та підтримання соціальних зв'язків, а також слугують платформами для самореалізації і творчого розвитку.

Основна частина

Існування сучасного світу без Інтернету, соціальних мереж, цифрових технологій і пристроїв уявити вже неможливо, Вони стали невід'ємною частиною повсякденного життя кожної людини,

особливо молоді. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології забезпечили кожній людині безліч можливостей для комунікації, навчання та особистісного розвитку. Наразі молодь має можливість не тільки очно здобувати освіти, але й має онлайн доступ до будь-яких освітніх ресурсів, різноманітних вебінарів та онлайн-курсів та іншого. І, що особливо важливо в умовах пандемій небезпечних хвороб, військових дій, окупації тощо, месенджери та соціальні мережі забезпечують безкоштовний, постійний і надійний зв'язок родиною, друзями, незважаючи на відстань, а також продовжувати освіту та працювати дистанційно.

Але надмірне захоплення цифровими технологіями може призвести до залежності, яка проявляється у втраті інтересу до реального світу та соціальної ізоляції. Тривала присутність в соціальних мережах викликає психологічну залежність, яка потребує постійної перевірки електронних повідомлень і онлайн-контенту. Це особливо відволікає від реальних обов'язків і завдань студентів, знижує продуктивність їхньої роботи та негативно впливає на академічні результати.

Проблеми впливу цифрових технологій на психічне здоров'я молоді та наукові підходи стосовно формування дієвих стратегій і механізмів управління процесом цифровізації, з урахуванням заходів із зниження негативних впливів на їхнє здоров'я, є предметом досліджень широкого кола українських і зарубіжних вчених. Відтак, потрібно розробляти та впроваджувати освітні програми, спрямовані на забезпечення гармонійного розвитку молодого покоління, підтримання активного, здорового способу їхнього життя в умовах цифрового світу. Освітні програми, спрямовані на підвищення обізнаності щодо безпечного використання Інтернету, а також психологічна підтримка учнів і студентів можуть допомогти зменшити стрес і ризики, пов'язані з цифровізацією.

Зрозуміло, що особливо уразливою категорією негативного впливу є діти, тому впродовж всієї світової історії розроблялася спеціальна законодавча база для захисту їхньої гідності, в тому числі й від негативного впливу цих технологій [1-4].

В процесі підготовки майбутніх фахівців у ВНТУ приділяється велика увага формуванню в них компетенцій з безпеки життєдіяльності, основ охорони та гігієни праці, а також педагогічним і соціально-економічним аспектам самозбереження здоров'я зайнятого населення України [5-12].

Дослідниці Н. Зінукова, Т. Коробейнікова проаналізували роль цифрових технологій у підтримці психічного здоров'я вчителів іноземної мови [13]. Ю. Шульжик, О. Кондра, В. Осліковський презентували ґрунтовний аналіз наслідків впливу цифрових технологій на психічне здоров'я молоді [4]. Автори О. Гречановська, О. Мегем, Л. Потапюк дослідили вплив соціальних мереж на психологічний стан і самооцінку української молоді. Вони довели, що цифрові технології мають значний негативний вплив на психологічний стан молоді, адже, соціальні мережі створюють умови для постійного порівняння з іншими, що часто знижує самооцінку та спричиняє почуття незадоволення своїм життям [14]. Кібербулінг, поширений у віртуальному просторі, також стає джерелом серйозного стресу, тривоги та, навіть, депресії [15].

Потрібно також враховувати вплив на психічний стан людей і соціальних загроз, які виникають унаслідок цифровізації усіх сфер життя людини. Так, автори Т. Уманець, О. Дарієнко В. теоретично обґрунтували адаптивне управління бізнес-процесами в умовах цифровізації економіки України [16]. Вчені О. Хандій О. [17] та В. Надрага [18] також дослідили соціальні ризики, їхню сутність, аналіз і можливості впливу. За результатами досліджень вони виділили ключові соціальні загрози, які виникають унаслідок цифровізації усіх сфер життя людини. До найбільш небезпечних вони відносять: інтернет-залежність користувача, яку наукова медицина визнала складною патологією здоров'я, що супроводжується залежністю від віртуального світу та соціальних мереж, втратами у відчутті реального світу, створенню можливостей для активних маніпуляцій його діями та свідомістю; деградацію його розумових здібностей і діяльності людини внаслідок застосування технічних засобів і пошукових онлайн-систем; погіршення психічного здоров'я, в зв'язку з переглядом аморального контенту та насильства тощо.

Зарубіжні науковці Ю. Гао, М. Стагіннус із Національного інституту психічного здоров'я (NIMH) довели, що «розлади поведінки є одним з найбільш небезпечних проявів психічних розладів у молоді. Однак, він залишається недостатньо вивченим і недослідженим» [19]. Разом з тим, наразі

не сформовано цілісного бачення та єдиної думки щодо стратегій, що можуть мінімізувати негативні наслідки цифровізації та будуть сприяти збереженню психічного здоров'я молоді.

Дані про впровадження цифрових технологій в економіку ЄС, наведені в Програмі «Цифрова Європа» на 2021–2027 роки, потенційний семирічний бюджет якої становить 8,2 мільярда євро та розподілений таким чином, що 1,2 мільярда євро спрямовано на широке впровадження цифрових технологій в різні галузі економіки країн-членів ЄС [19]. Зокрема, значні кошти виділені на підтримку цифровізації в таких суспільно значущих сферах, як охорона здоров'я (розширена програма «EU4Health») і державне управління (впровадження та доступ до сучасних цифрових технологій, таких як блокчейн і зміцнення суспільної довіри до цифрової трансформації в Європейському Союзі) [19].

Для повноти дослідження потрібно проаналізувати відчуття людей, що зазнають негативного впливу цифрових технологій. Інтенсивні інформаційні потоки спричиняють стрес і підвищення рівня тривожності. Психологи навіть виділяють окремий його вид – інформаційний – джерелом розвитку якого є зовнішні повідомлення. Ознаками перебування в стані інформаційного стресу вважаються: роздратування, упадок загальних сил, втрата зосередженості, невпевненість у собі, головний біль, невмотивована агресія, постійна потреба в котролі за інформаційними подіями, страх перед майбутнім тощо.

Постійний негативний вплив спричиняє такі порушення психологічного благополуччя, як-от: підвищений артеріальний тиск, пригнічений стан, тривожні та депресивні розлади, безсоння та інші. Лікарі рекомендують мінімізувати перегляд новин стосовно військових конфліктів, терактів, пандемії, економічної та фінансової нестабільності тощо. Рекомендовано отримувати об'єктивну інформацію з альтернативних джерел без негативних коментарів.

Відтак, можна визначити правила психологічного благополуччя:

нформацію потрібно отримувати з першоджерел, не можна беззаперечно довіряти друзям і рідним;

ритично відноситися до «гарячих» новин (дезінформація розповсюджується швидше за правду) і не поширювати їх без перевірки;

е довіряйте гучним заголовкам, що викликають сильні емоції;

е поширюйте інформацію лише за заголовком новини, перевірте новину чи подію, яка вас зацікавила, в різних джерелах.

Ці правила не рятують від негативних новин чи спотвореної інформації, але попереджають медіанасильство з боку недоброчесних інформаційних агенцій.

Відповідно, для мінімізації негативного впливу цифрових технологій важливо дотримуватися цифрового балансу: обмежувати час використання пристроїв, особливо перед сном, організовувати ергономічне робоче місце та дотримуватись принципів цифрової гігієни.

Висновки

Цифрові технології є складним і багатогранним явищем і важливою частиною сучасного життя, але їх використання потребує свідомого підходу. Цифрові технології, з одного боку, створюють безмежні можливості для комунікації, саморозвитку й освіти, сприяють розвитку цифрової компетентності, яка стала визначальним фактором професійного зростання, з іншого – має негативні наслідки для фізичного та психічного здоров'я молодих людей. Збереження медично та педагогічно обґрунтованого балансу між цифровими інструментами та реальним життям дозволить зберегти здоров'я та забезпечити гармонійний розвиток молоді в умовах цифрового світу.

Тому важливо продовжити наукові дослідження з пошуку балансу між застосуванням цифрових технологій у всіх аспектах життєдіяльності людини та забезпеченням здорового способу життя.

Освіта та усвідомленість відіграють ключову роль у мінімізації шкоди здоров'ю від негативних впливів цифровізації. Діти, батьки, учні, викладачі, студенти, молодь, фахівці та інші категорії громадян на всіх етапах отримання освіти впродовж усього життя повинні бути поінформована про потенційні ризики застосування інформаційно-комунікаційних технологій і способи їхнього уникнення та зменшення негативного впливу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пугач, С. С. (2013). Особливості правового регулювання права дитини на безпечний інформаційний простір. *Підприємництво, господарство і право*, 5(209), 95–99.

2. Пугач, С. С. (2013). Становлення концепції права дитини на гідність у поглядах мислителів стародавнього світу. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*, 22, 74–77.

3. Найдьонова, Л. А. (2018). Кібербулінг у підлітковому рейтингу інтернет-небезпек. *Психологічні науки: проблеми і здобутки*, 1, 141-159. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pnpz_2018_1_11.

4. Шульжик, Ю., Кондра, О., & Осліковський, В. (2024). Наслідки впливу цифрових технологій на психічне здоров'я молоді. Суспільство та національні інтереси, 5(5), 36-44. DOI: https://doi.org/10.52058/3041-1572-2024-5(5)-36-44.

5. Кобилянська, І. М., & Кобилянський, О. В. (2014). Практичні аспекти формування компетентності фахівців. Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка. *Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти.* Ч. 2. (6, 120–124). Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка.

6. Кобилянський, О. В. (2009). Навчання з безпеки життєдіяльності та охорони праці: професійна компетентність. *Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи*, 1, 118-129. К.–Ніжин: ПП Лисенко М.М.

7. Кобилянський, О. В., & Кобилянська, І. М. (2013). Практичні аспекти формування у працівників професійних компетенцій з охорони праці. *Наукові записки ВДПУ імені М. Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія*: зб. наук. праць. (40, 215–220). Вінниця: ТОВ Планер.

8. Dembitska, S. V., Kobylianskyi, O. V., & Kravets, O. M. (2020). Shliakhy pokrashchennia profesiinoi pidhotovky studentiv zakladiv vyshchoi osvity. Osobystisno-profesiine stanovlennia maibutnoho pedahoha: monohrafiia. (S. 91–112). Vinnytsia: Tvory.

9. Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Kobylyanska, I., Rysynets, N., & Kovtonyuk, M. (2022). Information technology for organization of the ascerting stage of pedagogical experiment. *Modern Science–Moderni veda*, 2, 157-165.

10. Кобилянський, О. В., & Заюков, І. В. (2016). Педагогічні та соціально-економічні аспекти самозбереження здоров'я зайнятого населення України. *Педагогіка безпеки*, 1, 59–66.

11. Kobylianskyi, O. V. (2013). Kompetentnisnyi pidkhid do vyvchennia dystsyplin tsyklu bezpeky zhyttiediialnosti u vyshchykh navchalnykh zakladakh. *Naukovyi visnyk Skhidnoievropeiskoho natsionalnoho universytetu imeni Lesi Ukrainky*, 7(256), 42-47.

12. Kobylianskyi, O. V. (2009). Mizhpredmetni zviazky ta osoblyvosti vykladannia bezpeky zhyttiediialnosti bakalavram ekonomichnoho spriamuvannia. *Visnyk Vinnytskoho politekhnichnoho instytutu*, 6, 114-120.

13. Зінукова, Н., & Коробейнікова, Т. (2024). Роль цифрових технологій у підтримці психічного здоров'я вчителів іноземної мови. *Освітній дискурс*, 1(44), 84–99.

14. Гречановська, О. В., Мегем, О. М., & Потапюк, Л. М. (2023). Вплив соціальних мереж на психологічний стан та самооцінку української молоді. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Психологія*, 34(73), 4, 60-66. DOI https://doi.org/10.32782/2709-3093/2023.4/11. URL: chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://psych.vernadskyjournals.in.ua/journal/4_2023/11.pdf.

15. Bykov, V. Yu., Burov, O. Yu., & Dementievska, N. P. (2019). Cyber security in a digital learning environment. Open information and educational space and information and data security. *Information Technologies and Learning Tools,* 70(2). URL: https://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/view/2876.

16. Уманець Т. В., & Дарієнко О. В. (2022). Теоретичне підґрунтя адаптивного управління бізнес-процесами в умовах цифровізації економіки України. *Вісник Хмельницького національного ніверситету Серія: «Економічні науки»*, 6(2), 64-69.

17. Хандій, О. О. (2019). Соціальні ресурси розвитку економіки: важелі державного регулювання. Інститут економіки промисловості НАН України. Київ.

18. Надрага, В. І. (2015). Соціальні ризики: сутність, аналіз, можливості впливу: монографія. НАН України, Інститут демографії та соціальних досліджень ім. М. В. Птухи. Київ: Сердюк В. Л.

19. Гао, Ю., Стагіннус, М. та Робоча група ENIGMA – Antisocial Behavior. (2024). Кортикальна структура та підкіркові об'єми при розладі поведінки: скоординований аналіз 15 міжнародних когорт робочої групи ENIGMA Antisocial Behavior. The Lancet Psychiatry, 11, 620-632. URL: https://www.thelancet.com/journals/lanpsy/article/PIIS2215-0366(24)00187-1/fulltext.

20. European Commission (2020, June). Digital Economy and Society Index (DESI). Thematic chapters.

Шевчук Дмитро Васильович **–** студент групи 1ПО-24Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sheva2dim@gmail.com

Кобилянський Олександр Володимирович – завідувач кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, д. пед. н., професор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e- mail: akobilanskiy@gmail.com

Dmytro V. Shevchuk – student of group 1PO-24B, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sheva2dim@gmail.com

Oleksandr V. Kobylyanskyi – Head of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Doctor of Pedagogy, Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: akobilanskiy@gmail.com

УДК 378.147

О. В. Кобилянський
В. В. Татарчук

ФОРМУВАННЯ ГРАФІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В УМОВАХ ВПРОВАДЖЕННЯ СМАРТ-ТЕХНОЛОГІЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто актуальну проблему визначення умов, що забезпечують формування в фахівців технічних спеціальностей графічної компетентності в умовах впровадження смарт-технологій. Сутність освітнього процесу з використанням смарт-технологій полягає в тому, що процес навчання стає більш ефективним шляхом його перенесення до електронного освітнього середовища як сукупності інструментів, інформаційних і програмних ресурсів і зв'язків між ними, що дозволяє створити реальні умови майбутньої професійної діяльності і сформувати відповідні компетентності. Smart education створює можливості вільного доступу до всіх видів освіти впродовж життя всім бажаючим, завдяки розширенню його меж: практично не обмежена кількість здобувачів знань, які можуть здобувати їх у зручний для них час у будь-якій частині світу.

Ключові слова: професійна освіта, графічна компетентність, фахівці технічних спеціальностей, смарт-технологія.

Abstract

The current problem of determining the conditions that ensure the formation of graphic competence in specialists of technical specialties in the conditions of the introduction of smart technologies is considered. The essence of the educational process using smart technologies is that the learning process becomes more effective by transferring it to the electronic educational environment as a set of tools, information and software resources and connections between them, which allows creating real conditions for future professional activity and forming the appropriate competencies. Smart education creates opportunities for free access to all types of education throughout life for everyone, due to the expansion of its boundaries: the number of knowledge seekers who can acquire them at a convenient time for them in any part of the world is practically unlimited.

Keywords: vocational education, graphic competence, specialists of technical specialties, smart technology.

Вступ

Розвиток інформаційного суспільства визначається рівнем впровадження інформаційно-комунікаційних технологій та їхнім використанням бізнесом, закладами освіти, підприємствами, органами державної влади й усіма бажаючими. Відповідно, розроблена низка концепцій інформаційного суспільства, зокрема: постіндустріальне суспільство, суспільство знань, суспільства масового виробництва та інші. Отже, XXI століття характеризується високим рівнем розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, вільним доступом будь-якої людини до будь-якої інформації, що надає можливості кожній людині для здобуття та подальшого розвитку впродовж всього життя знань, умінь, навичок і компетенцій для особистої та професійної реалізації.

А в умовах стрімкого розвитку техніки та технологій зростає значення графічної компетенції фахівців технічних спеціальностей. Високого рівня графічної компетентності потребують усі види професійної діяльності цих фахівців: виробничо-технологічна, науково-дослідна, проектно-конструкторська та інші. Графічні методи подання інформації лаконічні, наочні, точні, мова графіки є важливим засобом візуальної комунікації між людьми з давніх давен. Опанування графічної компетентності потребує систематичної та сумлінної роботи педагогів і студентів. Наразі формуванню графічної компетенції сприяють математика, інженерна та комп'ютерна графіка. Останнім часом методика їхнього викладання зазнала принципових змін, у зв'язку з широким

впровадженням в освітній процес інформаційних технологій. Ці дисципліни ідеально інтегруються з цифровими технологіями, завдяки застосуванню технологій інтерактивного навчання, дистанційної та змішаної освіти, мультимедійних засобів представлення інформації, тестового контролю тощо.

Результати дослідження

Останнім часом ґрунтовні теоретичні дослідження в галузі педагогіки вищої школи присвячені реалізації компетентнісному підходу в освіті, розробці практичних рекомендацій щодо організації освітнього процесу для формування в майбутніх фахівців професійних компетентностей із застосуванням технологій комп'ютерного навчання. Над з'ясуванням теоретичних основ компетентнісного підходу в освіті працюють вітчизняні та зарубіжні дослідники: З. Бакум, Н. Бібік, М. Головань, Р. Горбатюк, Р. Гуревич, В. Краєвський, Н. Ничкало, О. Овчарук, Л. Паращенко, В. Петрук, О. Пометун, Дж. Равен (J. Raven), С. Холіфорд (S. Hollyford) та інші. Дослідження стосовно впровадження в освітній процес компетнтнісного підходу з застосуванням інтернет-технологій здійснюються і науковцями ВНТУ, зокрема С. Дембіцькою, С. Кирилащук, О. Кобилянським, А. Коломієць, І. Хом'юк та іншими [1-5].

Сформована у фахівця технічних спеціальностей графічна компетентність як один із основних структурних компонентів професійної компетентності забезпечує можливість його залучення безпосередньо після закінчення освітнього закладу до професійної діяльності: експлуатація технологічного обладнання, розробка та оформлення проектної та технічної документації та інше. включення випускника університету до різних видів професійної діяльності (такі як, та ін.). Формуванню графічної компетентності присвячено велику кількість психолого-педагогічних досліджень вітчизняних дослідників, як-от: О. Ботвинников, Н. Бурега, Н. Бурлака, А. Верхола, Н. Волкова, О. Волошина, О. Вох, С. Ганев, І. Голіяд, Р. Горбатюк, О. Джеджула, Р. Загородній, В. Кабак, М. Лагунова, Б. Ломов, І. Нищак, М. Ожга, Т. Олефіренко, Л. Павлова, О. Пінаєва, Д. Проценко, М. Самардак, В. Селезень, В. Сидоренко, Н. Федотова, Н. Щетина та інші [6-8].

Проте авторами недостатньо повно розглянуті методичні аспекти формування графічної компетентності фахівців технічних спеціальностей в умовах інформаційно-освітнього середовища. Отже, дослідження низки науковців стосуються створенню умов для ефективного формування та розвитку графічної компетентності цих фахівців за допомогою інноваційних освітніх технологій, зокрема: О. Волошина, Р. Горбатюк, В. Зелінський, С. Кирилащук, А. Коломієць, М. Рутило, В. Федорейко, В. Татарчук та інших [9-12].

У зв'язку потребою в підготовці в закладах технічної освіти конкурентних фахівців, особливої актуальності набувають смарт-технології як складові нової парадигми розвитку педагогічної освіти. Адже, трансформаційні перетворення в суспільстві зумовили перехід інформаційного суспільства на новий ступінь розвитку – смарт-суспільства, в якому здійснюється перехід від традиційної моделі навчання до e-learning, а, у подальшому – до смарт-освіти [13-16]. Останнім часом набувають поширення світові тренди у розвитку смарт: смарт-енергетика, смарт-транспорт, смарт-медицина, смарт-екологія, смарт-міста, смарт-країни та інші. Аналіз цих джерел свідчить, що на сучасному етапі розвитку науки і освіти Smart education об'єднує освітні заклади, науковців у галузі освіти та цифрових технологій для здійснення спільної освітньої діяльності в мережі Інтернет на базі загальних технологій, стандартів і угод. В-першу чергу, наразі йдеться про спільне створення та використання освітнього контенту, дистанційну та змішану освіту та перепідготовку.

Головна мета такої моделі освіти полягає у створенні вільного освітнього середовища, що забезпечує високий рівень конкурентної освіти шляхом перенесення освітнього процесу до електронного середовища, розвитку в здобувачів знань, умінь, навичок і компетенцій, попит на які формується роботодавцями безпосередньо в цьому середовищі. Смарт-технології дозволяють створювати, редагувати та поширювати мультимедійні навчальні матеріали на не тільки на онлайн заняттях, а й під час самостійної та науково-дослідної роботи та в позааудиторний час. Сутність освітнього процесу з використанням смарт-технологій полягає в тому, що процес навчання стає більш ефективним шляхом його перенесення до електронного освітнього середовища як сукупності

інструментів, інформаційних і програмних ресурсів і зв'язків між ними, що дозволяє створити реальні умови майбутньої професійної діяльності і сформувати відповідні компетентності. Smart education створює можливості вільного доступу до всіх видів освіти впродовж життя всім бажаючим, завдяки розширенню його меж: практично не обмежена кількість здобувачів знань, які можуть здобувати їх у зручний для них час у будь-якій частині світу.

Висновки

Інформаційно-освітнє смарт-середовище стало ефективною передумовою формування графічної компетентності фахівців технічних напрямів підготовки. Застосування цифрових технологій в освіти дозволило реалізувати технології дистанційного та змішаного навчання під час викладання графічних дисциплін і забезпечити низку можливостей, зокрема: розробляти індивідуальні освітні траєкторії, в залежності від рівня базової підготовки студента, підвищити їхню мотивацію до вивчення дисципліни, активізувати навчальну діяльність студентів, створити сприятливий емоційно-психологічний клімат у процесі освіти та інші.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дембіцька, С. В., & Кобилянська, І. М. (2016). Управління пізнавальною діяльністю студентів під час вивчення безпеки життєдіяльності шляхом впровадження методів проектного навчання. *Педагогіка безпеки*, 1 (1), 53-58.

2. Дембіцька, С. В., & Кобилянський, О. В. (2014). Педагогічні умови використання інтернет-технологій у процесі вивчення безпеки життєдіяльності. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*: зб. наук. пр. Київ-Вінниця: ТОВ фірма «Планер», вип. 38, 310–315.

3. Кирилащук, С., Коломієць, А., Хом'юк, І., & Васаженко, Н. (2023). Проєктна діяльність у процесі підготовки фахівців у закладах вищої освіти. Нова педагогічна думка, 2(114), 49-55. DOI: 10.37026/2520-6427-2023-114-2-49-55.

4. Кобилянська, І., & Кобилянський, О. (2013). Формування професійної компетентності з безпеки життєдіяльності у фахівців економічного спрямування. *Modern Information Technologies and Innovation Methodologies of Education in Professional Training Methodology Theory Experience Problems*, 35, 280-284.

5. Кобилянський, О. В. (2010). Вивчення безпеки життєдіяльності при підготовці бакалаврів економічного спрямування. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету. Серія: педагогіка*, 1, 243-250.

6. Горбатюк, Р. М., Волкова, Н. В., Ожга, М. М., Загородній, Р. І., & Бурега, Н. В. (2024). Формування графічної компетентності у майбутніх педагогів професійного навчання засобами CAD/CAE-систем. Педагогічна Академія: наукові записки, 13. https://pedagogical-academy.com/index.php/journal/article/view/465. doi.org/10.5281/zenodo.14436863.

7. Горбатюк Р., Волкова Н., Кабак В., Проценко Д. (2024). Умови формування графічної компетентності майбутніх фахівців сфери цифрових технологій у закладах вищої освіти. Педагогіка безпеки, 9(2), 70-79. https://pedbezpeka.vntu.edu.ua/index.php/pb/article/view/177/141. doi.org/10.31649/2524-1079-2024-9-2-070-079.

8. Волошина , О. В., Бурлака, Н. І., & Пінаєва, О. Ю. (2024). Графічна компетентність як складова професійної підготовки майбутніх фахівців у закладах вищої освіти. Педагогічна Академія: наукові записки, (13). https://pedagogical-academy.com/index.php/journal/article/view/557. https://doi.org/10.5281/zenodo.14631319.

9. Волошина, О. В., & Зелінський, В. Ю. (2023). Роль проєктної технології у підготовці майбутніх фахівців до професійної діяльності. Вісник науки та освіти, 5(11), 424-435. https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-5(11)-424-435.

10. Горбатюк, Р. М., Федорейко, В. С., Бурега, Н. В., Загородній, Р. І., & Рутило, М. І. (2024). Особливості використання хмарних сервісів GOOGLE у підготовці фахівців бакалаврського рівня вищої освіти. Педагогічна Академія: наукові записки, 10. https://pedagogical-academy.com/index.php/journal/article/view/353. doi.org/10.5281/zenodo.13857170.

11. Кирилащук, С., & Коломієць, А. (2024). Формування графічної компетентності майбутніх фахівців технічних спеціальностей засобами штучного інтелекту. Педагогіка безпеки, 9(1), 50–56. doi.org/10.31649/2524-1079-2024-9-1-050-056.

12. Tatarchuk V. V. Innovative approaches to the formation of graphic competence in future specialists in the field of electronics and telecommunications: problems and prospects. «Alikhan Bokeikhan University» Хабаршысы. 2024. том 2, № 61. С. 142-148. DOI 10.48501/8406.2024.31.83.002

13. Волошина О. В. (2022). Формування відповідального ставлення до професійної діяльності здобувачів педагогічної освіти в умовах впровадження SMART-технологій Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології, Суми. 2022, № 5 (119), 180-192. DOI 10.24139/2312-5993/2022.05/180-192.

14. Дембіцька С. В., Кобилянська І. М., Молчанов П. А., Татарчук В. В. Використання технології відкритого простору в процесі підготовки фахівців у закладах вищої освіти. Особистісно-професійний розвиток майбутніх фахівців: діалог із стейкхолдерами: монографія / упорядники: Акімова О. В., Фрицюк В. А. Вінниця: ТОВ «Друк», 2021. С. 219–235.

15. Дмітренко, Н. Є., Кізім, С. С., Волошина, О. В., & Гордійчук, Г. Б. (2023). Застосування Смарт-комплексів у підготовці майбутніх учителів. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми. Збірник наукових праць. 70, 175-188. DOI: 10.31652/2412-1142-2023-70-175-188.

16. Dmitrenko, N.Y., Voloshyna, O.V., Kizim, S.S., Mnyshenko, K.V. and Nahorniak, S.V., 2023. Smart education in the prospective teachers' training. CTE Workshop Proceedings [Online], 10, pp.414–429

Кобилянський Олександр Володимирович – завідувач кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, д. пед. н., професор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e- mail: akobilanskiy@gmail.com

Володимир Віталійович Татарчук – аспірант кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: tatarchuk-vladimir@ukr.net.

Oleksandr V. Kobylyanskyi – Head of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Doctor of Pedagogy, Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: akobilanskiy@gmail.com

Volodymyr V. Tatarchuk – Postgraduate Student, Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tatarchuk-vladimir@ukr.net.

UDC 004.056

Y. Baryshev
D. Zarezenko

SECURE APPLICATIONS OF CREATION DESIGN PATTERNS FOR SMART CONTRACTS

Vinnytsia National Technical University

Анотація

Розглянуто задачу застосування твірних шаблонів проєктування під час розробки смарт-контрактів для розподілених застосунків. Обґрунтовано актуальність аналізу безпеки застосування цих шаблонів перед їх реалізацією засобами мови Solidity. Розглянуто основні твірні шаблони. Визначено аспекти кібербезпеки, на які потрібно звертати увагу під час їх реалізації. Наведено рекомендації щодо застосування. Запропоновано приклади доречного використання шаблонів при розробці смарт-контрактів. Виявлено спільні проблеми безпеки твірних шаблонів при застосування для реалізації смарт-контрактів та визначено перспективи подальших досліджень для пом'якшення їх негативного впливу на безпеку розподілених застосунків.

Ключові слова: блокчейн, кібербезпека, смарт-контракти, захист даних, шаблони проєктування, розподілені застосунки.

Abstract

The problem of creation design patterns utilizing when developing smart contracts for distributed applications, is considered. The importance of analyzing the security of these patterns' usage before implementing them by the means of Solidity language is substantiated. The main creation patterns are considered. The cybersecurity aspects that need to be paid attention to during their implementation are identified. Recommendations for their application are given. Examples of appropriate usage of the patterns at the smart contracts development are proposed. Common security problems of creation patterns application for the smart contracts implementation are identified and prospects for further research are determined in order to mitigate their negative impact on the security of distributed applications.

Keywords: blockchain, cybersecurity, distributed technologies, smart contracts, data protection, design patterns, distributed applications.

Introduction

Design patterns aid software developers at their task solving in many ways. For instance, they facilitate communication, can be used as a best or worst practices for certain tasks solutions etc [1-3]. Some of them are relatively programming language independent, while others heavily depend on certain language peculiarities [2, 3]. Skills of successfully applying the former ones helps software developers to switch languages and quickly learn new ones [2, 3]. However design patters usage at the distributed applications (DApps) development, that involves Solidity programming language [4] for blockchain stored smart contracts creation, is a tricky one due to security reasons [1, 5, 6]. Despite Solidity being the object-oriented language [4] which technically allows software developers to use the most of language independent patterns, resulting software execution won't be the one, which was assumed by the GoF [3], who originally introduced them, and the consecutive works those further develop the original idea [2, 7]. Those are caused by the stored data openness and distributed nature of execution process at different nodes. Therefore an important task appears to analyze security impact of language independent creation patterns implementation at the smart contracts development process using Solidity.

The aim of the research is to enhance DApps cybersecurity by analyzing and drawing recommendations of secure language independent design patterns application for the smart contracts development.

Creation Design Patterns Security Analysis

Creation patterns — ones used to create instances of the object/class/smart contract. They are very useful for the smart contract cases, because they allow to create new smart contracts to the DApps after the initial code deployment to the blockchain. This allows to provide flexibility to created DApp. The well-known language independent creation patterns are the following:

- ***Factory*** – generates an instance of the smart contract without providing any instance logic [3, 5-7]. The pattern might need to be supplemented by access control modifiers in case, when business logic forbids calls of the factory by any user. It should be used for predefined contracts deployment, for instance, creation of the one-time used ticket.
- ***Factory method*** – is similar to the factory, but it allows to provide variety to created instances thus adapting to the different tasks at the cost of logic complexity increasing [5, 7]. This pattern as well may need to be supplemented by access control modifiers. It should be used for the smart contracts those have several possible ways of business processes handling.
- ***Abstract factory*** – is basically factory of other factories [5, 7]. As other factories it might need access control enhancement via modifiers. Due to its logic complexity and blockchain's block gas limitations (i.e. logic complexity and storage capacity cap) this design pattern might be less useful than above-mentioned ones. However it is feasible to be implemented and the pattern is essential in cases, when business restrictions draw need in creation of a several smart contracts instances set and furthermore the ability to create different sets for different cases is required. For instance, the pattern would be useful for multiple blockchain interaction instances.
- ***Builder*** – creates custom instances on the basis of user-defined input data [5, 7]. Thus a builder allows to provide more adaptability to a DApp in comparison with other creation design patterns. The major security issue for the pattern along with a need of access control lies in the testing area. Instead of the common code implemented the builder testing the created instances should be tested as well, However due to vast variety of instances those are possible to create using a builder exhaustive security testing of each created instance might be very resource consuming comparatively to the previously mentioned patterns.
- ***Prototype*** – clones existing instances [5, 7]. Usually the pattern is good for making custom set instances form the preset instances. However cloning is resource consuming in Solidity due to storage constraints, making this pattern impractical. Therefore it is better avoid its usage at the current stage of the blockchain technology development, particularly smart contracts' way of execution by the blockchain nodes.
- ***Singleton*** – ensures that only one instance of a particular class is ever created [5-7]. The pattern is useful for creation of unique objects, those find many implementation as a non-fungible tokens. More over the pattern is implemented as a standard smart contracts ERC-721, ERC-1155 [5, 6]. Thus one can safely use a singleton by the means of these best practices.

The analyses of these creation design patterns show the common need of them to provide access control in order to avoid their misuse by the third parties. Another security issue that needs to be addressed is related to the extensive quality assurance and security testing covering beside the applied pattern's code base, but the created code base by this pattern. The latter causes additional complexity for the development. Thus the testing should be performed by either by another smart contract developer, who is capable in security testing techniques or by the testing specialist, who is capable in smart contract development.

Discussion

The application of the best practices of software development such as design patterns induce higher development standards. Those include cybersecurity enhancement. However distributed applications, smart contracts in particular, are performed differently from desktop, embedded or web applications. Consequently both quality and security parameters should be reviewed for them [1]. Therefore the best practices are to be reviewed as well.

This research considers creation design patterns application for Solidity programming language which is used in the most blockchains for the smart contracts development purpose. The known works review shown lack of relevant research in the field. The general scarcity of works about design patterns security analyses impact the case of the smart contracts development focusing mostly on the use-cases rather than on generic cases and metrics [5, 6]. In order to fill the gap this research contains the generalization of the creation design patterns analyses, which allowed to show the common drawback for the most of the creation patterns application for DApps development purpose – a need of access control injection for these patterns.

Consequently the perspective of further development for the research is the studying of ability of access control integration to the creation design patterns as well as comparative analyses of implementation ways. Moreover security of the language specific creation design patterns should be performed in order to define

possible similarities between these two kinds of patterns. Therefore the outcome of the latter research may aid generic approach of design patterns security enhancement.

REFERENCES

1. K. Hermann et al. A Taxonomy of Functional Security Features and How They Can Be Located. *Preprint submitted on 8 Jan 2025*. 41 p. URL: https://arxiv.org/pdf/2501.04454 (accessed 12.01.2025).

2. S. M. Peldszus. State of the Art in Secure Software Systems Development in Security Compliance *in Model-driven Development of Software Systems in Presence of Long-Term Evolution and Variants.* 2022, Pp. 37–63. doi: 10.1007/978-3-658-37665-9_3.

3. E. Gamma, R. Helm, R. Johnson, J. Vlissides. Design Patterns: Elements of Reusable Object-Oriented Software. Toronto: Addison-Wesley, 1995, 397 p.

4. Solidity: Documentation. URL: https://docs.soliditylang.org (accessed 12.01.2025).

5. Y. Baryshev. Design Patterns Security Analysis for Blockchain-based Applications Development with JavaScript and Solidity. *Матеріали XLVIII науково-технічної конференції підрозділів Вінницького національного технічного університету.* Вінниця, ВНТУ, 2019. С. 865-868. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/public/files/1/fitki_2019_netpub.pdf (accessed 12.01.2025).

6. M. Wöhrer, U. Zdun. Design Patterns for Smart Contracts in the Ethereum Ecosystem. *2018 IEEE International Conference on Internet of Things (iThings) and IEEE Green Computing and Communications (GreenCom) and IEEE Cyber, Physical and Social Computing (CPSCom) and IEEE Smart Data (SmartData)*, Halifax, NS, Canada, 2018, pp. 1513-1520, doi: 10.1109/Cybermatics_2018.2018.00255

7. A. Kamran et al. Design Patterns for Humans! URL: https://github.com/kamranahmedse/design-patterns-for-humans/blob/master/readme.md (accessed 12.01.2025).

Баришев Юрій Володимирович — канд. техн. наук, доцент кафедри захисту інформації, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

Зарезенко Дмитро Павлович — аспірант кафедри обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dmytro.zarezenko@gmail.com

Yurii Baryshev — PhD. (Eng), Associate Professor of Information Protection Department, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

Dmytro Zarezenko — Postgraduate Student of Computer Engineering Department, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dmytro.zarezenko@gmail.com

УДК 004.4(075.8)

Д. О. Роботько

ВПЛИВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано вплив штучного інтелекту на управління знаннями та оцінено його роль у відповідних системах.

Ключові слова: знання, управління знаннями, штучний інтелект, системи управління знаннями.

Abstract

An assessment of the impact of the use of artificial intelligence on knowledge management was conducted and its role in relevant systems was assessed.

Keywords: knowledge, knowledge management, artificial intelligence, knowledge management systems.

Вступ

Управління знаннями пройшло значну еволюцію від рукописів до сучасних цифрових платформ для зберігання й управління інформацією. Сьогодні штучний інтелект (ШІ) займає провідні позиції в в цій галузі, кардинально змінюючи підходи, долаючи існуючі виклики та формуючи майбутнє, де знання стають ключовою конкурентною перевагою.

Метою роботи є дослідити вплив ШІ на управління знаннями та оцінити його роль у розвитку відповідних систем.

Результати дослідження

Управління знаннями охоплює систематичний процес створення, структурування, зберігання та поширення знань в межах організації. Раніше ця діяльність значною мірою спиралася на ручні методи, такі як створення баз даних, інтранет-порталів і сховищ документації. Проте такі підходи часто виявлялися ресурсозатратними, повільними й малоефективними.

Зростання обсягу та складності даних у цифрову епоху створило додаткові виклики. Традиційним системам управління знаннями важко адаптуватися до швидкого накопичення неструктурованих даних, що ускладнює доступ до інформації та її раціональне використання.

Однією з найбільш революційних технологій останніх десятиліть є генеративний ШІ. Він став визначальним чинником у трансформації управління знаннями. Водночас якісне управління інформацією є критично важливим і для самого ШІ. Дані, які використовуються для навчання моделей штучного інтелекту, безпосередньо впливають на їхню точність і ефективність. Моделі ШІ, які працюють із достовірною, актуальною та структурованою інформацією, демонструють більш точні результати.

Дослідження Массачусетського технологічного інституту [1] свідчать, що інтеграція бази знань у мовні моделі покращує результати та знижує ймовірність помилкових відповідей. Це підтверджує, що розвиток ШІ та машинного навчання не зменшує важливість управління знаннями, а навпаки, підсилює її значення.

Використання ШІ в управлінні знаннями відкриває широкий спектр можливостей, які допомагають полегшити багато робочих процесів.

ШІ може аналізувати документи, електронні листи та інші джерела даних, автоматично додаючи теги та класифікуючи великі обсяги неструктурованої інформації. Це значно скорочує ручну працю, необхідну для організації даних, і полегшує доступ до потрібної інформації в потрібний момент.

Пошукові платформи на базі ШІ забезпечують більш точний та релевантний пошук завдяки розумінню намірів і контексту запитів користувача. Технології обробки природної мови дозволяють користувачам вводити запити звичною мовою та отримувати чіткі й корисні відповіді.

ШІ здатен узагальнювати довгі документи, виділяючи ключові ідеї. Це економить час і дозволяє швидко отримувати потрібну інформацію без необхідності переглядати весь текст.

Системи ШІ адаптують доступ до знань користувачам, відповідно до їхніх індивідуальних потреб і вподобань. Вони рекомендують релевантний контент і ідентифікують експертів у межах організації, сприяючи ефективній співпраці.

ШІ аналізує історичні дані для прогнозування тенденцій і визначення моделей використання. Наприклад, системи управління знаннями можуть виявляти прогалини в знаннях, допомагаючи організаціям приймати обґрунтовані рішення та випереджати потенційні проблеми.

Боти та віртуальні помічники на основі ШІ автоматизують повторювані завдання, такі як оновлення контенту чи управління дозволами, зменшуючи обсяг ручної роботи.

Завдяки можливостям генеративного ШІ автоматично збирати та обробляти дані, можна створювати й підтримувати каталоги експертів. Це дозволяє співробітникам швидко знаходити необхідних фахівців для обміну знаннями та вирішення завдань.

Штучний інтелект також має досить широкий вплив на стратегії управління знаннями. У сучасну епоху інформаційного перевантаження ШІ здатен перетворити управління знаннями на стратегічний актив. Завдяки застосуванню ШІ [2] для збору, упорядкування та ефективного використання знань, організації отримують конкурентну перевагу у швидкозмінному, керованому даними світі. До найбільш важливих і поширених варіантів використання можна віднести:

ШІ оптимізує ключові процеси управління знаннями, зокрема збір, структурування та пошук інформації. Це сприяє покращенню ефективності, дозволяючи спеціалістам зосереджуватись на складніших завданнях. Чат-боти та віртуальні помічники на базі ШІ швидко відповідають на запити, знижуючи навантаження на співробітників.

Завдяки можливостям ШІ управління знаннями стає індивідуалізованим. Замість універсального підходу системи можуть адаптувати контент до потреб кожного користувача, рекомендуючи релевантні ресурси на основі його поведінки та вподобань. Це підвищує якість взаємодії з системою.

ШІ із можливостями прогнозування дозволяє стратегічно передбачати майбутні тенденції та потреби. Аналізуючи історичні дані та виявляючи закономірності, організації можуть активно реагувати на потенційні виклики та використовувати нові можливості.

При доволі широкому використанні ШІ в базах знань і системах управління знаннями та великими можливостями використання, найчастіше використовується для пошуку, аналізу та узагальненню інформації.

Системи для пошуку, керовані ШІ, які забезпечують високорелевантні результати, що значно спрощує пошук інформації та скорочує час, необхідний для доступу до потрібних знань. Наприклад компанія IBM має технологію Watson AI [3], яка інтегрується з базами знань у сфері охорони здоров’я, банківських послуг і страхування. Використання даної технології допомагає зменшити час, необхідний для пошуку інформації, що оптимізує аналіз даних і полегшує робочий процес.

ШІ здатен визначати фахівців в організації, аналізуючи їхній внесок і досвід. Це полегшує пошук експертів і сприяє ефективному обміну знаннями між співробітниками.

Штучний інтелект може створювати звіти, підсумки та інший контент, що допомагає економити час і ресурси. Він також ефективно перетворює неструктуровані дані в організовані знання, придатні для використання.

Одним із найпоширеніших прикладів використання ШІ є його інтеграція в чат-боти і використання в сервісах підтримки щоб відповідати на запити користувачів та шукати релевантні відповіді із внутрішньої бази знань, скорочуючи час обробки. Найвідомішими прикладами є Google assistant, Chat GPT, Amazon Alexa.

Висновки

Інтеграція штучного інтелекту (ШІ) в системи управління знаннями докорінно змінює традиційні підходи, сприяючи вдосконаленню пошуку інформації, оптимізації аналізу даних і впровадженню прогнозної аналітики. Технології ШІ, зокрема машинне навчання, обробка природної мови та семантичний пошук, забезпечують інтелектуальний, ефективний та персоналізований досвід взаємодії з інформацією.

ШІ також значно полегшує доступ до знань, перетворюючи складні та неструктуровані масиви даних у зрозумілу й корисну інформацію. Його впровадження дозволяє організаціям зменшити витрати часу на рутинні процеси, підвищити ефективність роботи команд і зосередитися на стратегічних завданнях.

Отже, штучний інтелект відкриває нову еру управління знаннями, роблячи їх доступнішими, персоналізованими та практично застосовними. Він закладає фундамент для організацій, які прагнуть залишатися конкурентоспроможними в сучасному світі, де знання є ключовим активом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Colon-Hernandez, P., Havasi, C., Alonso, J.B., Huggins, M., & Breazeal, C. (2021). Combining pre-trained language models and structured knowledge. ArXiv, abs/2101.12294.
2. AI is shaping the future of knowledge management. URL https://tinyurl.com/2s28ppdj.
3. IBM Watson. URL https://www.ibm.com/watson.

Роботько Денис Олександрович – здобувач вищої освіти третього рівня (phd), гр. 121-23а, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: denys133@gmail.com .

Науковий керівник – Коваленко Олена Олексіївна, к.т.н., доцент, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, ок@vntu.edu.ua.

Robotko Denys – Postgraduate Student (third-level higher education (PhD), student of group 121-23a, Department of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: denys133@gmail.com.

Academic supervisor – Kovalenko Olena, Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Software Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, ok@vntu.edu.ua.

УДК 004.056.55

В. В. Казміревський

АНАЛІЗ ДЕРЕВОПОДІБНИХ ГЕШ-ФУНКЦІЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто та проаналізовано нециклічні та циклічні деревоподібні геш-функції, зокрема їхні структури на основі бінарних, квадро- та октодерев. Проаналізовано переваги та недоліки деревоподібних геш-функцій. Розглянуто перспективи застосування таких функцій у блокчейні. У результаті доведено, що нециклічні деревоподібні геш-функції забезпечують кращу відповідність вимогам блокчейну, тоді як циклічні структури демонструють низку обмежень у цьому контексті. Отримані результати можуть бути основою для подальшого вдосконалення криптографічних методів захисту даних у блокчейні.

Ключові слова: деревоподібні геш-функції, бінарні дерева, квадродерева, октодерева, циклічні структури, блокчейн.

Abstract

Non-cyclical and cyclical tree-like hash functions have been considered and analyzed, specifically their structures based on binary, quadtree, and octree. The advantages and disadvantages of tree-like hash functions have been discussed. The potential application of such functions in blockchain technology has been explored. As a result, it has been proven that non-cyclical tree-like hash functions better meet blockchain requirements, while cyclical structures present a number of limitations in this context. The findings may serve as a foundation for further improvement of cryptographic data protection methods in blockchain.

Keywords: Tree-like hash functions, binary trees, quadtree, octree, cyclic structures, blockchain.

Вступ

Деревоподібні геш-функції відіграють важливу роль у сучасній криптографії, забезпечуючи ефективні способи організації та перевірки даних. Їх структура базується на принципах дерев, таких як бінарні, квадро та октодерева, які пропонують різноманітні підходи до побудови та обчислення гешів. Особливий інтерес становить аналіз впливу циклічності на продуктивність деревоподібних геш-функцій у блокчейні.

Метою дослідження є удосконалення гнучкості деревоподібних геш-функцій шляхом аналізу їхніх структур. Особлива увага приділяється оцінці доцільності використання циклічних і нециклічних деревоподібних структур.

Для досягнення мети було розв’язано такі задачі:

- проведено огляд деревоподібних геш-функцій, зокрема бінарних, квадро- та октодерев, а також циклічних і нециклічних структур;
- досліджено особливості застосування деревоподібних геш-функцій у контексті блокчейну;
- оцінено обмеження циклічних деревоподібних структур у блокчейні та обґрунтовано переваги нециклічних структур для цих технологій.

Нециклічні деревоподібні геш-функції

Деревоподібні геш-функції є потужним інструментом, який дозволяє організовувати обчислення на основі ієрархічної структури. Вони можуть бути класифіковані за кількістю дочірніх вузлів та особливостями зв’язків між ними. У межах цієї класифікації розглянуто п'ять основних типів деревоподібних структур: бінарні дерева, квадродерева, октодерева, циклічні та нециклічні структури.

Бінарне дерево є структурою даних, яка організує список елементів таким чином, що початковий елемент називається коренем. Кожен елемент дерева може мати від 0 до 2 піделементів (які називаються лівою та правою гілкою). Уявлення цього процесу можна зобразити у вигляді такої структури, де кожен вузол дерева пов'язаний з підлеглими елементами, що забезпечує певну ієрархічну організацію даних (рис. 1 а). У контексті геш-функцій бінарні дерева використовуються для досягнення більш ефективного пошуку та обробки даних. Зокрема, при проектуванні бінарних деревоподібних геш-функцій елементи дерева, що мають певні значення, можуть бути розподілені за допомогою функцій гешування, що дозволяють створити оптимізовану структуру для пошуку та маніпулювання даними в

складних системах. Такий підхід є корисним для підвищення продуктивності алгоритмів пошуку, де кожен елемент дерева зберігається в залежності від значення геш-функції, що дозволяє швидко знаходити потрібні елементи, зменшуючи час обробки порівняно з іншими методами зберігання даних. Переваги цієї структури включають мінімальну складність реалізації, що робить її зручною для впровадження в різних алгоритмах. Однак, недоліками є значна глибина дерева для великих обсягів даних, що може призвести до зниження ефективності обробки та збільшення часу пошуку в разі необхідності працювати з великими наборами інформації [1].

Квадродерево є ієрархічною структурою даних, яка базується на рекурсивному розподілі 2D-області. Кожен вузол дерева представляє квадратну ділянку, а корінь дерева охоплює всю область. Квадродерево працює за принципом ділення кожної ділянки на чотири частини, що дозволяє створити чотири дочірні вузли (рис. 1 б). У контексті гешування, квадродеревоподібні структури використовуються для організації даних з урахуванням двовимірних координат. Кожен вузол містить геш-значення для певної частини області, і, завдяки такій організації, пошук і обробка даних стає значно ефективнішими. Квадродеревоподібні геш-функції є простою для реалізації структурою, яка забезпечує швидкий доступ до даних за допомогою геш-таблиць і ефективно використовує пам'ять, що важливо при обробці великих двовимірних даних. Однак вони обмежені лише двовимірними даними, що знижує їх універсальність, а при збільшенні обсягу даних глибина дерева може значно зрости, що впливає на ефективність роботи [2].

Октодерево є більш складною ієрархічною структурою, яка працює на основі рекурсивного розподілу 3D-області. Кожен вузол дерева представляє куб в 3D-просторі, а корінь дерева охоплює всю цю область. Для кожного не листового вузла його куб ділиться на 8 частин, що генерує 8 дочірніх вузлів. Данні, як правило, зберігаються в листових вузлах дерева. Серед варіантів представлення октодерева можна відзначити традиційне дерево з вказівниками, де кожен вузол має 8 вказівників на своїх дочірніх елементах (рис. 1 в). Однак, для зменшення розміру структури та покращення ефективності, вказівники можуть бути замінені на індекси в геш-таблиці, що дозволяє забезпечити доступ до будь-якого вузла дерева за сталий час. Це дозволяє зменшити кількість вказівників і забезпечити більш компактне представлення даних [3].

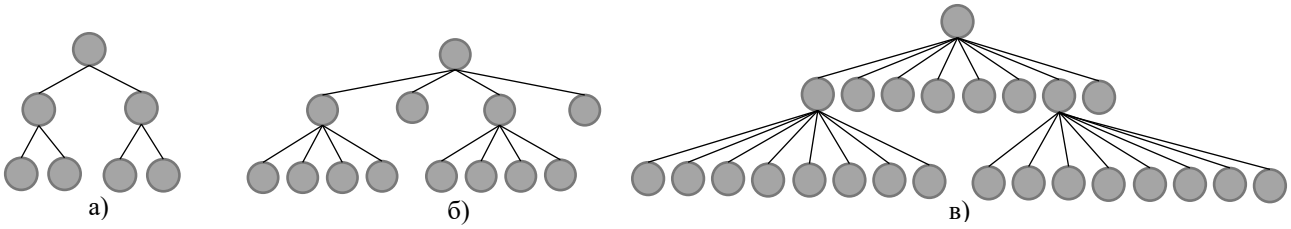

Рис. 1. а) структура бінарної деревоподібної геш-функції, б) структура квадро-деревоподібної геш-функції, в) структура окто-деревоподібної геш-функції

Циклічні деревоподібні геш-функції

Циклічне бінарне дерево є узагальненою формою класичного бінарного дерева, що допускає циклічні зв’язки між вузлами. На відміну від традиційної структури, де кожен вузол має до двох нащадків, у циклічному дереві деякі вузли можуть містити посилання назад, утворюючи цикли. Це ускладнює класичні алгоритми обходу, оскільки стандартні методи можуть потрапляти в нескінченні петлі без механізмів контролю [4]. У контексті геш-функцій такі структури моделюють повторювані залежності в даних і сприяють зменшенню колізій. Циклічні зв’язки оптимізують розподіл даних, зменшуючи дублювання та забезпечуючи швидкий доступ до повторюваних значень. Перевагами є ефективне використання пам’яті та компактність представлення. Основним недоліком є складність обходу й балансування, що обмежує застосування в задачах пошуку та обробки, роблячи такі дерева специфічними для гешування.

Циклічне октодерево є узагальненою формою стандартного октодерева, що допускає циклічні зв’язки між вузлами. На відміну від класичної структури, де кожен вузол має до восьми нащадків, у циклічному варіанті можливі зворотні посилання, які створюють цикли та ускладнюють традиційні алгоритми обходу. Такі дерева сприяють ефективному використанню пам’яті завдяки повторному використанню вузлів без дублювання даних [4]. У контексті геш-функцій вони застосовуються для адаптивного розподілу даних і зменшення конфліктів під час гешування, що є корисним у

тривимірному гешуванні та просторовому аналізі. Основними перевагами є компактне зберігання даних і гнучка організація зв’язків. Головним недоліком є складність обходу та балансування, що вимагає спеціальних алгоритмів для запобігання нескінченним ітераціям.

Циклічне квадродерево – це модифікована версія стандартного квадродерева, що допускає циклічні зв’язки між вузлами. На відміну від класичної структури, де кожен вузол має до чотирьох нащадків, у циклічному варіанті можливі зворотні посилання, що створюють цикли. Це дозволяє зменшити дублювання даних і прискорити доступ до інформації, проте ускладнює обходи дерева [4]. У контексті геш-функцій такі структури застосовуються для багаторівневого гешування, оптимізуючи розподіл і пошук даних, зокрема в задачах геопросторового аналізу, комп’ютерного зору та обробки зображень. Цикли сприяють адаптації до змінних даних і саморегуляції структури. Перевагами є компактне представлення інформації та гнучкість у розподілі даних. Головним недоліком є складність обходу та балансування, що потребує спеціальних алгоритмів. Незважаючи на це, циклічні квадродерева є перспективними для кластеризації, просторового пошуку та роботи з двовимірними структурами.

Деревоподібні геш-функції у блокчейні

Деревоподібні геш-функції відіграють ключову роль у блокчейні. Нециклічні структури забезпечують ефективну верифікацію даних, зменшуючи обсяг збереженої інформації та прискорюючи перевірку транзакцій. Вони оптимальні для класичних блокчейнів, хоча мають обмеження щодо гнучкості оновлення. Циклічні деревоподібні геш-функції, попри свою теоретичну привабливість для підвищення стійкості блокчейну, можуть спричиняти ускладнення. Додавання циклічних зв'язків між вузлами підвищує складність верифікації та може ускладнити адаптацію до змін у розподілених системах. Тому їх застосування потребує ретельного обґрунтування в залежності від специфіки блокчейн-архітектури. Оцінка обмеження циклічних та переваги нециклічних деревоподібних структур у блокчейні наведена у таблиці 1.

Таблиця 1. Оцінка застосування циклічних та не циклічних деревоподібних геш-функцій у блокчейні

Критерій	Циклічні деревоподібні структури	Нециклічні деревоподібні структури
Складність верифікації	Важча через цикли	Простіша завдяки відсутності циклів
Ефективність обробки	Знижена через додаткові обчислення	Вища через простоту обходу
Адаптивність до змін	Складна через цикли	Легша завдяки простоті структури
Масштабованість	Обмежена через додаткові обчислення	Краща завдяки простоті
Простота реалізації	Вища складність реалізації	Простіша через відсутність циклів
Використання пам'яті	Менш ефективне через збереження циклів	Більш ефективне з точки зору пам'яті

Нециклічні деревоподібні структури є більш підходящими для застосувань у блокчейні завдяки їхній ефективності, масштабованості, простоті реалізації та меншим вимогам до пам'яті. Циклічні структури створюють додаткові труднощі в управлінні та верифікації, що робить їх менш придатними для більшості блокчейн-систем, незважаючи на можливі переваги в контексті стійкості до маніпуляцій.

Визначивши, що нециклічні деревоподібні структури краще підходять для застосувань у блокчейні, варто порівняти застосування бінарних, квадро- та октодеревоподібних структур. Кожна з них має свої переваги та недоліки, що впливають на їхню придатність для специфічних задач блокчейна. Бінарне дерево є простим і ефективним варіантом для пошуку та обробки даних у блокчейні. Воно використовує логарифмічну складність пошуку за умови збалансованості, що є важливим для досягнення оптимальної продуктивності. Однак для великих обсягів даних може виникати проблема глибини дерева, що погіршує ефективність. Це дерево є найбільш універсальним та підходить для загальних задач, де не потрібна обробка багатовимірних даних. Квадродерево має перевагу в обробці двовимірних даних, таких як геопросторові координати, що можуть бути корисними у блокчейнах, що працюють з локаціями або картографічними даними. Воно дозволяє швидко організувати пошук за допомогою геш-таблиць та ефективно використовує пам'ять. Однак квадродерево обмежене лише двовимірними даними, що знижує його універсальність для більш складних задач. Октодерево, яке є більш складним для реалізації, підходить для роботи з тривимірними або багатовимірними даними. Воно здатне обробляти великі обсяги даних у тривимірних просторах, однак має високу складність реалізації та значні вимоги до пам'яті, що робить його менш придатним для загального використання в блокчейн-системах.

З огляду на простоту реалізації та ефективність для більшості блокчейн-застосунків, бінарне дерево є оптимальним вибором. Для специфічних задач, пов'язаних з двовимірними даними, такими як геопросторові обчислення, можна використовувати квадродерево, а для більш складних багатовимірних даних доцільно застосовувати октодерево, хоча його використання обмежене складністю реалізації та високими вимогами до пам'яті.

Висновки

У результаті проведеного дослідження проаналізовано особливості деревоподібних геш-функцій, включаючи бінарні, квадро- та октодеревоподібні структури, а також їхні циклічні та нециклічні варіанти. Виявлено, що нециклічні деревоподібні геш-функції є більш ефективними для застосування в блокчейні, оскільки забезпечують простіший механізм верифікації, кращу масштабованість та ефективне використання пам’яті.

Циклічні деревоподібні структури, хоча й дозволяють зменшити дублювання даних і підвищити стійкість до колізій, мають низку обмежень, пов’язаних із складністю обходу, балансування та верифікації. Це робить їх менш придатними для використання в традиційних блокчейн системах.

Також здійснено порівняння різних видів деревоподібних геш-функцій у контексті блокчейну. Встановлено, що бінарні дерева є раціональним вибором завдяки простоті реалізації та ефективності пошуку. Квадродерева мають перевагу у двовимірних задачах, тоді як октодерева забезпечують роботу з тривимірними даними, але потребують значних обчислювальних ресурсів.

Отримані результати можуть слугувати основою для подальших досліджень щодо оптимізації деревоподібних геш-функцій, зокрема шляхом розробки гібридних структур, що поєднують переваги різних підходів, а також удосконалення механізмів їхнього використання у блокчейні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Md. Mehedi Masud, Gopal Chandra Das, Md. Anisur Rahman, Arunashis Ghose. A hashing technique using separate binary tree. Data Science Journal, Volume 5, 19 October 2006. pp. 143-161. URL: https://www.researchgate.net/publication/220390356_A_hashing_technique_using_separate_binary_tree (дата звернення: 20.01.2025).

2. Daniel Madeira, Esteban Clua, Anselmo Antunes Montenegro, Thomas Lewiner. Gpu octrees and optimized search. Cadastro de Pré–publicação : MAT. 09/09. p. 7. URL: https://www.researchgate.net/publication/265027180_Gpu_octrees_and_optimized_search (дата звернення: 20.01.2025).

3. Michael S. Warren, John Salmon. A parallel hashed Oct-Tree N-Body algorithm. Conference: Supercomputing '93. Proceedings, 1993. p. 11. URL: https://www.researchgate.net/publication/4054992_A_parallel_hashed_Oct-Tree_N-Body_algorithm (дата звернення: 20.01.2025).

4. Elena Andreeva, Rishiraj Bhattacharyya, Arnab Roy. Compactness of Hashing Modes and Efficiency Beyond Merkle Tree. Advances in Cryptology – EUROCRYPT 2021. pp. 92–123. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-030-77886-6_4 (дата звернення: 20.01.2025).

Казміревський Віталій Віталійович — аспірант кафедри Захисту інформації, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kazmirevskiy1999@gmail.com

Науковий керівник: ***Баришев Юрій Володимирович*** – к. т. н., доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця. email: yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

Vitalii Kazmirevskyi — postgraduate student of Information Protection Department, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: kazmirevskiy1999@gmail.com

Supervisor: ***Yurii Baryshev*** – PhD (Eng), Associate Professor of Information Protection Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

УДК 517.5.52

І. М. Рибінський [1]
Н. В. Сачанюк-Кавецька [2]

ВИКОРИСТАННЯ ПРИНЦИПУ ДІРІХЛЕ ДО ОКРЕМИХ ЗАДАЧ ГЕОМЕТРІЇ

[1] Комунальний заклад «Вінницький ліцей №4»
[2] Вінницький національний технічний університет

Анотація
Принцип Дірихле, відомий як "принцип комірок", дозволяє доводити існування певних конфігурацій точок, відрізків та інших геометричних об'єктів. В роботі розглянуто можливість його використання у задачах, пов'язаних із розміщенням точок на площині та, мінімальними відстанями між об'єктами.

Ключові слова: принцип Діріхле, комірки, принцип голубів, геометрія.

Abstract
The Dirichlet principle, known as the "cell principle", allows us to prove the existence of certain configurations of points, segments, and other geometric objects. The paper considers the possibility of its use in problems related to the placement of points on a plane and the minimum distances between objects.

Key words: Dirichlet principle, cells, pigeon principle, geometry.

Вступ

Вміння розв'язувати олімпіадні задачі є хорошим показником того, що людина є обдарованою. Олімпіадні задачі – це завдання які потребують творчого підходу і використання спеціальних методів у розв'язуванні. Розв'язування задач такого типу не є простим, але саме це і розвиває творчі і розумові здібності людини [1].

Одним з математиків, що працював над дослідженнями складних задач у різних областях математики, фізики та механіки був Йоганн Петер Густав Лежен-Діріхле. Це видатний німецький математик бельгійського походження, відомий своїм вагомим внеском у математичний аналіз. Діріхле працював ординарним професором в Берлінському університеті, а в Геттінгемському університеті обіймав посаду професора вищої математики. Однією з найвідоміших його робіт є принцип, який носить його ім'я – Принцип Діріхле.

У даній роботі вивчається можливість використання принципу Діріхле для розв'язування геометричних задач.

Результати дослідження

Принцип Діріхле – це комбінаторне твердження в математиці, яке було сформульовано в 1834 році [2].. Тоді цей принцип дістав свою першу й оригінальну назву – «принцип шухляд»:
«Якщо в n шухлядах не менше ніж $n+1$ предмет, то висуваючи ці шухляди ми принаймі в одній з них виявимо не менше ніж два предмети".

Крім такого вигляду, є ще одне формулювання: «Якщо у x коробках розміщено $x+1$ голуб, то хоча б у одній з коробок сидить не менше двох голубів» (див. рис. 1)

Рисунок 1. – Принцип голубів та коробок

Це є найпопулярніше і зрозуміле для кожного формулювання. Звичайно є й інші формування, як от принцип кролів і кліток, принцип коробок Діріхле і т. п.

Узагальнене твердження принципу Діріхле можна сформулювати так: «Якщо m предметів знаходиться в n шафах, то хоча б в одній шафці міститься не менше як $\frac{m}{n}$ предметів і хоча б в одній шафці міститься не більше як $\frac{m}{n}$ предметів". Дамо пояснення цьому формулюванню. Якщо в шафі не менше як $\frac{m}{n}$ предметів, тоді їх більше ніж два. Якщо в шафці предметів менше ніж $\frac{m}{n}$, тоді в n шафках разом предметів менше ніж $n \times \frac{m}{n} = m$.

При вирішенні геометричних задач можна зіткнутися із задачами певного типу [3], які вимагають пошук закономірностей у розподілі фігур на площині, знаходження мінімальних відстаней між деякими точками або доведення існування певних конфігурацій. Одним з способів вирішення таких завдань є принцип Діріхле. Розглянемо такі задачі.

Задача 1. Пряма k проходить через площину трикутника ABC (див. рис. 2), проте не перетинає жодну його вершину. Доведіть, що пряма k не може перетинати всі сторони ABC.

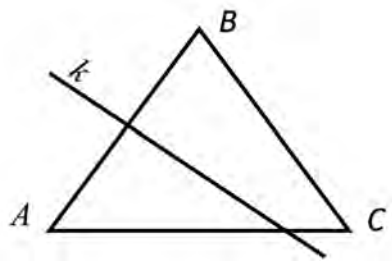

Рисунок 2. – Трикутник ABC з прямою k

Доведення. Можна уявити що пряма k розбиває трикутник ABC на двы площини – S_1 та S_2. Вважатимемо, шо S_1 і S_2 відкриті, тобто не містять пряму k. Замість голубів підставимо вершини трикутника, а коробками будуть площини. Оскільки проведена пряма k не перетинає жодну з цих вершин, то кожна з них знаходиться в тій чи іншій площині. Оскільки в трикутнику вершини є три, а площини є всього лиш дві, то в одна з них буде містити дві вершини. Припустимо що цими вершинами є B і C (можуть бути й інші вершини, але через те що принцип Діріхле не вказує конкретну з цих площин, то це не обов'язково будуть вершини B і C), які знаходяться в площині S_1 (тобто лежать по один бік від k). У такому випадку сторона BC не перетинається з прямою k. Тобто в трикутнику є така сторона яка не перетинається прямою k. Доведено.

Розглянемо задачу на знаходження відстаней між деякими точками.

Задача 2. Всередині рівностороннього трикутника ABC($AB=BC=AC=1$) було розміщено 5 точок (див. рис. 3). Доведіть що дві з цих точок розташовані на відстані менше 0,5 сантиметри.

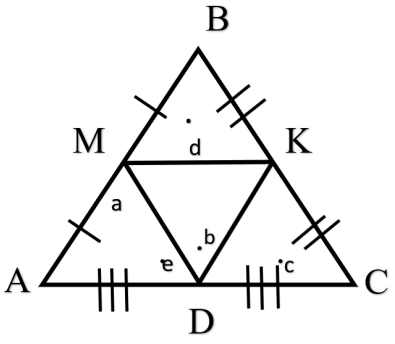

Рисунок 3. – Трикутник ABC з додатково побудованими середніми лініями

Доведення. Проведемо в трикутнику ABC середні лінії, які розділять його на 4 малих трикутника зі сторонами по 0,5 сантиметри. Ці маленькі трикутники будуть «коробками», а розміщені точки – «голубами». Виходить що у нас є 5 "Голубів" і 4 "Коробки". Використаємо принцип Діріхле. Оскільки точок у нас 5, а маленьких трикутників в яких вони розміщені є лише 4, то в одному з цих трикутників

буде дві точки, а оскільки сторони цих трикутників є по 0,5 сантиметрів, то всередині трикутників ці дві точки будуть розташовуватися на відстані менше 0,5 сантиметра. Доведено.

ВИСНОВОК

Принцип Діріхле є простим, але ефективним методом для доведення багатьох цікавих фактів у геометрії. Його універсальність дозволяє знаходити розв'язки нетривіальних задач і робить його важливим інструментом у математичних дослідженнях. Принцип Діріхле є потужним методом у комбінаторній геометрії та теорії графів. Його простота робить його зручним для доведення складних теорем без громіздких обчислень. Дослідження можливостей застосування принципу Діріхле в інших галузях геометрії та математики, наприклад, у дискретній геометрії, оптимізаційних задачах та теорії ймовірностей, відкриває нові напрямки для наукової роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Математичне моделювання технічних і технологічних процесів на ПЕОМ. Конспект лекцій /О. В. Шебаніна і ін.. – Миколаїв, 2020. – 130 с.
2. Blogspot. Блог Вчителя Математики. URL: https://numatematika.blogspot.com/2020/04/blog-post_9.html (дата звернення: 06.01.2025).
3. Webnode. Методи розв'язування нестандартних задач з математики. URL: https://njestandartn-zadach.webnode.com.ua/ (дата звернення: 02.01.2025).

***Рибінський Іван Максимович*,** комунальний заклад «Вінницький ліцей №4», учень 8 класу, rybivan11@gmail.com

Сачанюк-Кавецька Наталія Василівна - к. .т. н., доцент, Вінницький національний технічний університет, кафедра вищої математики, skn1901@gmail.com

Науковий керівник: ***Сачанюк-Кавецька Наталія Василівна -*** к. .т. н., доцент, Вінницький національний технічний університет, кафедра вищої математики, skn1901@gmail.com

Rybinsky Ivan M., municipal institution "Vinnytsia Lyceum No. 4", 8th grade student, rybivan11@gmail.com

Sachaniuk-Kavets`ka Natalia V. Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, skn1901@gmail.com

Supervisor: ***Sachaniuk-Kavets`ka Natalia V.*** - Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, skn1901@gmail.com

УДК 517(075.8)

О. С. Левицький[1]
Н. В. Сачанюк-Кавецька[2]

ДЕЯКІ МЕТОДИ ПОБУДОВИ МАГІЧНИХ КВАДРАТІВ

[1] Комунальний заклад «Вінницький ліцей №4»
[2] Вінницький національний технічний університет

Анотація
Магічні квадрати є не тільки фундаментом у плануванні експериментів, але широко застосовуються у сільському господарстві, криптографії, є основою багатьох ігор для розвитку ерудованості, використовуються в комбінаториці. В даній роботі розглянуто деякі методи їх побудови.

Ключові слова: магічний квадрат, сіамський метод, метод Баше, метод Раусс-Болла.

Abstract
Magic squares are not only the foundation in planning experiments, but are widely used in agriculture, cryptography, are the basis of many games for developing erudition, and are used in combinatorics. This paper considers some methods of their construction.

Key words: . magic square, Siamese method, Bashet method, Rouss-Ball method.

Вступ

Швидкість розвитку сучасних технологій вражає своїми масштабами, однак у багатьох аспектах життя залишилось чимало невирішених питань. Наприклад, магічний квадрат, про який відомо багатьом від школярів до дорослих, насправді приховує чимало таємниць. А питання щодо проблем латинських квадратів, які є окремим випадком магічних квадратів, посідає одне з центральних місць серед проблем сучасної статистики.

У 1925 році Р. Фішер запропонував використання латинських квадратів для планування сільськогосподарських експериментів. Латинський квадрат з тих пір часто використовувався в плані експерименту, а результати були обчислені та інтерпретовані за допомогою дисперсійного аналізу. [1, 2]. Магічні квадрати є не тільки фундаментом у плануванні експериментів, але широко застосовуються у сільському господарстві, криптографії, є основою багатьох ігор для розвитку ерудованості, використовуються в комбінаториці, тому можливість побудови квадратів довільної розмірності буде цікавим для подальших теоретичних досліджень та може знайти широке практичне застосування.

Результати дослідження

Магічний квадрат – це квадратна таблиця з різними натуральними числами в клітинках, у якої суми чисел уздовж будь-якого рядка, будь-якого стовпця і будь-якою з двох діагоналей рівні одному і тому ж числу [3].

Загальний метод побудови квадратів невідомий, хоча широко застосовуються різні приватні алгоритми. Найбільш відомими є методи Баше, Раус-Болла та Сіамський метод.

Найпростіший прийом складання магічних квадратів непарного порядку, тобто квадратів з будь-якого непарного числа клітин : 3x3, 5x5, 7x7 і т. п., придумав в XVII столітті французький математик Клод Гаспар Баше.

Отже, приступимо до складання 9-клітинного магічного квадрата (3x3) за способом Баше.

1) Квадрат доповнюється допоміжними клітинами з чотирьох сторін «драбинкою» або «терасами» (див. рис. 1).

2) Послідовні числа від 1 до n^2 виписуються ряд за рядом в напрямку, паралельному одній з діагоналей квадрата.

3) Числа, які опинилися за рамками квадрата, потрібно ввести всередину. Для цього «тераси» подумки вставляємо в квадрат так, щоб вони приєдналися до протилежних сторін квадрата.

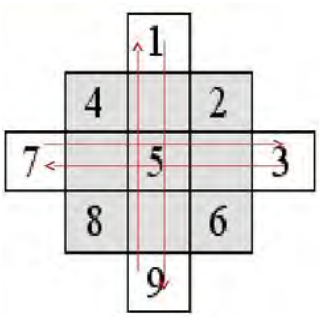

а)

4	9	2
3	5	7
8	1	6

б)

Рисунок 1. – Побудова магічного квадрату за методом Баше

Магічні квадрати непарного порядку також можна побудувати за допомогою методу французького геометра XVII ст. Аде ла Лубера (сіамський метод). Розглянемо цей метод на прикладі квадрата 3-го порядку.

крок·1¤

¤	1¤	¤
¤	¤	¤
¤	¤	¤

крок 2

	1	
		2

крок 3

	1	
3		
		2

крок 4

	1	
3		
4		2

крок 5

	1	
3	5	
4		2

крок 6

	1	6
3	5	
4		2

крок 7

	1	6
3	5	7
4		2

крок 8

8	1	6
3	5	7
4		2

крок 9

8	1	6
3	5	7
4	9	2

Рисунок 2. – Побудова магічного квадрату сіамським методом

Метод Раус-Болла розпочинається з того, що квадрат заповнюється зліва направо і зверху вниз числами від 1 до n^2 в їх природному порядку. Потім виконуються перестановки чисел в деяких клітинах, після чого квадрат стає магічним. Спочатку розглянемо випадок, коли після ділення квадрата на чотири рівні частини, кожна з них стає квадратом парного порядку. Для прикладу візьмемо квадрат 8-го порядку.

1. Розділимо заповнений числами від 1 до 64 квадрат на чотири рівні квадрати (див. рис. 3).

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56
57	58	59	60	61	62	63	64

Рисунок 3. – Перший крок побудови магічного квадрату методом Раус-Болла

2. У кожному рядку і стовпці верхнього лівого квадрата близько 4 відмітимо 2 клітини (всього 8 клітин). Це можна зробити, застосувавши "шаховий" порядок.

3. Для кожної з відмічених клітин відмітимо симетричну їй відносно вертикальній осі клітину. Вміст кожної з відмічених клітин переставимо з вмістом відповідної центрально-симетричної їй клітини. Після цих перестановок вийде магічний квадрат. Сума його елементів дорівнює 260 (див. рис. 4)

1	63	3	61	60	6	58	8
56	10	54	12	13	51	15	49
17	47	19	45	44	22	42	24
40	26	38	28	29	35	31	33
32	34	30	36	37	27	39	25
41	23	43	21	20	46	18	48
15	50	14	52	53	11	55	9
57	7	59	5	4	62	2	64

Рисунок 4. – Можливий магічний квадрат восьмого порядку

Висновки

В роботі розглянуто популярні методи побудови магічних квадратів. Різниця між магічними та латинськими квадратами полягає у тому, що магічні квадрати складаються з n^2 послідовних чисел, а латинські квадрати складають з n послідовних чисел. Незважаючи на те, що власне магічні квадрати не знайшли широкого застосування в науці і техніці, вони спонукали на заняття математикою безліч непересічних людей і сприяли розвитку інших розділів математики: теорії груп, визначників, матриць. Латинські квадрати знайшли застосування в математиці і в її додатках при постановці й обробці результатів експериментів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. CD BioSciences, Режим доступу: https://www.cd-clintrial.com/latin-square-design/ (дата звернення 02.05.2025).
2. Nada Lakic The application of latin square in agronomic research / Journal of Agricutural Sciences, Vol. 46, No 1. – 2001, P. 71-77.
3. Філіпповський, Г. Квадрат як есктремальна фігура /Г. Філіпповський *Математика в школі*. – 2010. – № 6. – С. 31–34.

***Левицький Олексій Сергійович*,** комунальний заклад «Вінницький ліцей №4», учень 8 класу, alexlev0909@gmail.com

Сачанюк-Кавецька Наталія Василівна - к. .т. н., доцент, Вінницький національний технічний університет, кафедра вищої математики, skn1901@gmail.com
Науковий керівник: ***Сачанюк-Кавецька Наталія Василівна -*** к. .т. н., доцент, Вінницький національний технічний університет, кафедра вищої математики, skn1901@gmail.com

Levytskyi Oleksiy S. municipal institution "Vinnytsia Lyceum №4", 8th grade student, alexlev0909@gmail.com

Sachaniuk-Kavets`ka Natalia V. Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, skn1901@gmail.com

Supervisor: ***Sachaniuk-Kavets`ka Natalia V.*** - Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, skn1901@gmail.com

УДК 517.5.52

Ю. О. Грабчак [1]
Н. В. Сачанюк-Кавецька [2]

РОЗВИТОК ГЕОМЕТРІЇ

[1] Комунальний заклад «Вінницький ліцей №4»
[2] Вінницький національний технічний університет

Анотація
Геометрія є однією з найдавніших математичних наук, що пройшла довгий шлях розвитку від практичних вимірювань у давніх цивілізаціях до складних теоретичних концепцій сучасності. В дані роботі зроблено спробу систематизувати етапи розвитку геометрії, як науки.

Ключові слова: геометрія, евклідова геометрія, неевклідова геометрія, топологія.

Abstract
Geometry is one of the oldest mathematical sciences, which has gone through a long path of development from practical measurements in ancient civilizations to complex theoretical concepts of modern times. This work attempts to systematize the stages of development of geometry as a science.

Key words: geometry, Euclidean geometry, non-Euclidean geometry, topology.

Вступ

Геометрія (від дав.-гр. γη — Земля і μετρέω — вимірюю; землеміряння) — розділ математики, наука про просторові форми, відношення і їхні узагальнення. Вона виникла ще в стародавні часи як практична наука, необхідна для землемірства, архітектури та астрономії, але згодом перетворилася на самостійну дисципліну з глибокою теоретичною основою. Протягом багатьох століть вона відігравала важливу роль не лише у математиці, але й у розвитку інших наукових дисциплін [1, 2].

Упродовж століть геометрія пройшла еволюційний шлях від евклідової системи, описаної у «Началах» Евкліда, до неевклідових геометрій, що були розроблені Лобачевським, Ріманом та іншими математиками. Сучасний розвиток геометрії включає диференціальну, алгебраїчну, дискретну та комп'ютерну геометрію, які знаходять застосування в різних сферах науки й техніки – від фізики та інженерії до комп'ютерної графіки та штучного інтелекту. Актуальність даного дослідження полягає у необхідності вивчення основних етапів розвитку геометрії, її сучасних напрямів та практичних застосувань.

Результати дослідження

Геометрія—одна з найдавніших наук, що виникла з практичних потреб людства у вимірюванні земельних ділянок, будівництві та астрономії. Її коріння сягають цивілізацій Стародавнього Єгипту, Месопотамії та Греції, де мислителі, такі як Евклід і Піфагор, заклали основи класичної геометрії. З часом ця наука розвивалася, охоплюючи нові напрями, що значно розширили уявлення про простір і форми.

Від початку геометрія була галуззю практичного знання, що розглядало довжини, площі, і об'єми. Геометрія пройшла довгий шлях від практичних вимірювань до складних теоретичних концепцій. Її розвиток можна поділити на кілька ключових етапів.

1. *Стародавня геометрія.* Найдавніші геометричні знання виникли в Стародавньому Єгипті та Вавилоні близько 3000 р. до н. е. Вони використовувалися переважно для землемірства, будівництва та астрономічних розрахунків. Вавилоняни знали деякі властивості трикутників, використовували методи обчислення площ фігур, знали твердження, еквівалентне теоремі Піфагора і навіть розв'язували квадратні рівняння.

2. *Давньогрецька математика.* У Стародавній Греції геометрія набула строгої логічної структури. Фалес Мілетський ввів докази в геометрії, довів теорему про рівність кутів при основі рівнобедреного трикутника, Евклід (близько 300 р. до н. е.) у своїй праці *"Начала"* вперше сформулював аксіоматичний підхід, що став основою класичної геометрії. Піфагорійці досліджували властивості чисел і фігур, а

Архімед зробив значний внесок у вивчення площ і об'ємів. Платон запропонував ідею геометричних форм як ідеальних об'єктів та вивчав правильні багатогранники.

3. *Середньовічна геометрія*. У середньовічний період розвиток геометрії тривав завдяки арабським ученим, які зберегли й розширили досягнення греків. Аль-Хорезмі та Омар Хайям розробляли алгебраїчні методи, які пізніше сприяли розвитку аналітичної геометрії.

4. *Новий час і аналітична геометрія*. У XVII столітті Рене Декарт і П'єр Ферма заклали основи аналітичної геометрії, яка об'єднала алгебру з геометрією через використання координат. Це стало революцією, що дозволила описувати криві й поверхні рівняннями, при цьому виконання точного малюнку було не принциповим. Жирард Дезарг вивчав перспективу та заклав основи проективної геометрії.

5. *Неевклідова геометрія*. У XIX столітті Микола Лобачевський і Бернгард Ріман незалежно один від одного розробили нові геометричні системи, в яких відмовилися від п'ятого постулату Евкліда [3]. Це дало поштовх до появи рімановоі геометрії, яка пізніше стала основою загальної теорії відносності Ейнштейна. Поява неевклідової геометрії дала поштовх для появи топології та фрактальної геометрії.

6. *Сучасна геометрія*. У XX-XXI століттях геометрія розширилася завдяки диференціальній, топологічній і алгебраїчній геометрії. Вона знайшла застосування в теорії відносності, квантовій механіці, комп'ютерній графіці та інших сучасних науках.

Висновок

Розвиток геометрії є яскравим прикладом еволюції людського мислення від емпіричних спостережень до абстрактних математичних теорій. Вона зародилася з практичних потреб – вимірювання земельних ділянок, будівництва та астрономічних спостережень, а згодом перетворилася на фундаментальну дисципліну, що формує основи багатьох сучасних наук.

Ключовим етапом стало формування аксіоматичного методу Евклідом, що зробило геометрію строгим розділом математики. Розвиток аналітичної геометрії в XVII столітті дозволив описати просторові об'єкти рівняннями, що відкрило шлях до подальших наукових проривів. XIX століття стало епохою революційних відкриттів: неевклідова геометрія Лобачевського та Рімана показала, що простір може бути вигнутим, а диференціальна геометрія дала можливість аналізувати його властивості. XX століття принесло ще більший прорив. Загальна теорія відносності Ейнштейна, яка ґрунтується на рімановій геометрії, докорінно змінила розуміння гравітації та природи простору-часу. Топологія, алгебрична геометрія та фрактальна геометрія розширили область досліджень, знайшовши застосування в фізиці, біології, економіці, комп'ютерних науках.

Таким чином, геометрія залишається не лише класичною математичною дисципліною, а й потужним інструментом для розв'язання найскладніших задач сучасності. Її подальший розвиток відкриває нові горизонти для науки та технологій, а отже, її вивчення та розширення залишається актуальним і надалі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Історія виникнення і значення неевклідової геометрії - https://phm.cuspu.edu.ua/ojs/index.php/SNYS/article/download/1418/pdf (Дата звернення: 01.02.2025)
2. Геометрія. Wikipedia. — URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Геометрія (Дата звернення: 01.02.2025)
3. Неевклідова геометрія. Naurok. — URL: https://naurok.com.ua/neevklidova-geometriya-urok-96634.html (Дата звернення: 01.02.2025)

***Грабчак Юрій Олегович*,** комунальний заклад «Вінницький ліцей №4», учень 8 класу, gtv_vin@ukr.net
Сачанюк-Кавецька Наталія Василівна - к. .т. н., доцент, Вінницький національний технічний університет, кафедра вищої математики, skn1901@gmail.com
Науковий керівник: ***Сачанюк-Кавецька Наталія Василівна -*** к. .т. н., доцент, Вінницький національний технічний університет, кафедра вищої математики, skn1901@gmail.com

Grabchak Yuriy O., municipal institution "Vinnytsia Lyceum No. 4", 8th grade student, gtv_vin@ukr.net
Sachaniuk-Kavets`ka Natalia V. Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, skn1901@gmail.com
Supervisor: ***Sachaniuk-Kavets`ka Natalia V.*** - Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, skn1901@gmail.com

УДК 004.932

О.В. Бісікало

В.В. Дадиверін

ДОПОВНЕННЯ ТА ПОГЛИБЛЕННЯ МЕТОДУ ПОШУКУ КЛЮЧОВИХ СЛІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дослідження присвячено тематиці пошуку ключових слів у текстовій інформації. У роботі розкривається ідея застосування інструментів, що можуть покращити якість вихідного результату існуючого гібридного методу пошуку ключових слів. Запропонована модифікація дає можливість для додаткової оцінки влучності відфільтрованої інформації та дозволяє врахувати часові або частотні характеристики підібраних слів.

Ключові слова: *ключові слова, словник синонімів, частотність, розподіл, зв'язки, слово.*

Abstract

The research is devoted to the topic of keyword search in text information. The paper reveals the idea of using tools that can improve the quality of the output of the existing hybrid keyword search method. The proposed modification allows for additional assessment of the accuracy of the filtered information and allows taking into account the time or frequency characteristics of the selected words.

Keywords: *keywords, thesaurus, frequency, distribution, connections, word.*

Вступ

Кожного дня світ продукує неймовірну кількість текстової інформації різного роду направлення, що в свою чергу підвищує важливість аналізу та категоризації цих вхідних даних. Задача пошуку за ключовими словами є максимально актуальною як для систем загального пошуку інформації (наприклад, Google Search), так і для застосунків для оптимізації роботи спеціальних систем (наприклад, внутрішня документація для агрегатів автомобілів Subaru за темами).

Використання ключових слів дозволяє автоматизувати та пришвидшити роботу електронного приладу з інформацією, адже ключові слова слугують стислим та якісним переказом, який дає можливість не витрачати зайвий час на повторну обробку того самого тексту.

Результати дослідження

За основу дослідження взято гібридний метод пошуку ключових слів на основі парсингу англомовних текстів, що був представлений О.В. Яхимовичем у свої дисертаційній роботі [1]. Цей алгоритм складається зі статистичних та словникових методів і заявляє приріст до 14.3% за показником абсолютної точності в порівнянні з подібними існуючими доробками.

Оригінальний алгоритм виглядає наступним чином:

1. Синтаксичний аналіз тексту і отримання даних про зв'язки між парами слів і частини мови, до яких належать слова тексту [1].
2. Отримання з тексту набору всіх виразів з типами зв'язків flat та compound [1].
3. Фільтрування пар слів, зв'язки між якими належать до переліку неінформативних [1].
4. Заміна займенників у парах слів відповідними іменниками [1].

5. Відсіювання слів, які під час синтаксичного аналізу було віднесено до неінформативних частин мови [1].
6. Фільтрування стоп-слів [1].
7. Визначення кількості зв'язків для кожного слова з пари [1].
8. Прийняття перших n слів з найбільшою кількістю зв'язків як ключові (де n - бажана кількість шуканих ключових слів) [1].

Розглянемо можливі рішення для доповнення базового алгоритму:

1. Використання спеціальних словників синонімів.

Використання такого роду словників дозволяє уникати повторення за сенсом слів та допомагає у правильному виборі ключових слів, коли їхня кількість серйозно обмеження. Наприклад, якщо в тексті зустрічаються слова "медик" та "лікар", то вони будуть об'єднані в одне слово "лікар".

Бібліотеки, що підтримують специфічні словники: NLTK [2], SpaCy [3].

Рідше такого роду словники використовують для визначення правильного значення слова. Зазвичай для такого аналізу використовують векторні моделі, за типом GloVe [4].

2. Врахування розподілу та частотності слів.

Потрібно відсіювати слова, що зустрічаються у тексті з частотою раз на п'ять слів або їхня кількість не переважає мінімального кількісного значення (наприклад, слово "лікар" зустрічається менше 3 разів).

3. Застосування часових характеристик.

Потрібно підвищувати вагу слів, які рівномірно розподілені по тексту або з'являються у критичних моментах тексту (наприклад, вступ та висновки) У випадку рівномірного розподілення текст розділяється на частини (найчастіше це абзаци) і обчислюється залученість вибраного слова у всіх цих розділах. У випадку визначення вагу слів за їх знаходженням у критичних моментах треба застосовувати наступну формулу [5]:

$$\text{Weight(time)} = \text{TF-IDF(time)} \times \log(1 + \text{section position}).$$

Інтеграція рішень в існуючий алгоритм:

1. Нормалізація за синонімічним словником варто додати після кроку під номером 3 (видалення неінформативних слів).
2. Врахування частотності та розподілу варто додати після кроку під номером 7 (розбиття слів на пари та підрахунок зв'язків).
3. Врахування часової динаміки варто додати до кроку під номером 8 (вибір n ключових слів).

Висновки

Проведено огляд існуючих підходів та аналіз методу пошуку ключових слів в текстових даних, який взятий за прототип. У результати знайдено рішення, які можуть покращити точність його роботи. Запропоновано модифікації, такі як нормалізація за синонімічним словником, аналіз частотності та розподілу, адаптація TF-IDF з часовою динамікою. Також запропоновано інструкцію до інтеграції модифікацій в існуючий алгоритм – цей підхід відкриває нові можливості для автоматизації текстових досліджень, покращення якості інформаційного пошуку та побудови інтелектуальних систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Яхимович О. В. Інформаційна технологія пошуку ключових слів на основі парсингу англомовних текстів [Текст] : автореф. дис. ... канд. техн. наук : 05.13.06 / Олександр Вікторович Яхимович ; Вінницький національний технічний університет. – Вінниця, 2021. – 25 с. – Бібліогр. : с. 18-20 (21 назва).

2. Національний корпус природної мови. Робота з WordNet [Електронний ресурс] // NLTK Documentation. – Режим доступу: https://www.nltk.org/howto/wordnet.html, вільний.
3. spaCy: Usage Documentation [Електронний ресурс] // spaCy. – Режим доступу: https://spacy.io/usage, вільний.
4. GloVe: Global Vectors for Word Representation [Електронний ресурс] // Stanford NLP Group. – Режим доступу: https://nlp.stanford.edu/projects/glove/, вільний.
5. Manning, C., Raghavan, P., & Schütze, H. Introduction to Information Retrieval. Розділ 6: Scoring, Term Weighting [Електронний ресурс]. – 2008. – Режим доступу: https://nlp.stanford.edu/IR-book/information-retrieval-book.html, вільний.

Бісікало Олег Володимирович – д-р техн. наук, професор, завідувач кафедри АІІТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: obisikalo@vntu.edu.ua

Дадиверін Віталій Валерійович – аспірант групи 126-24а, факультет автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vetaldadyverin@gmail.com

Bisikalo Oleg V. – Dr.Sc. (Eng.), Professor of the Faculty for Computer Systems and Automatic, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: obisikalo@vntu.edu.ua

Dadyverin Vitalii V. – Department of Automation and intelligent information technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vetaldadyverin@gmail.com

УДК 004.046

С. П. Куліш[1]
О.М. Ткаченко[1]

Програмні методи та інструменти маркування атрибутів для аналізу рекламних продуктів

[1] Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Виконано аналіз програмних методів та інструментів маркування атрибутів для аналізу рекламних продуктів. Проаналізовано основні методи виявлення атрибутів, підготовки даних для аналізу, класифікації за визначеними параметрами.

Ключові слова: автоматизований аналіз рекламних продуктів, маркування, аналітика соціальних мереж, програмні методи обробки даних, програмні методи аналізу, програмна інженерія.

Abstract

The analysis of software methods and tools for marking attributes for the analysis of advertising products has been performed. The basic methods of attribute detection, data preparation for analysis, and classification by defined parameters are analyzed.

Keywords: automated analysis of advertising products, marking, social media analytics, software data processing methods, software analysis methods, software engineering.

Вступ

Маркування атрибутів для аналізу рекламних продуктів дозволяє дослідити та оцінити ефективність рекламної компанії та споживчої поведінки відповідно до вибраних об’єктів та показників. Дослідження маркетологів, бізнес-аналітиків та фахівців з програмної інженерії свідчать про те, що методи та інструменти маркування повинні бути розроблені відповідно до особливостей предметної області та можливостей програмних платформ зберігати, обробляти та представляти дані та знання для подальшого аналізу рекламних матеріалів та компаній. Для цього використовуються методи автоматичного розпізнавання образів [1-2]; обробки природної мови [3-4]; аналізу даних про споживачів [5-6]. Автори, що використовують методи глибокого навчання – застосовують їх для розпізнавання логотипів, образів, розуміння зображень та відео. Аналіз рекламних текстів дозволяє їх класифікувати, визначати тональність відгуків. Дані аналітики повинні бути імпортовані в систему підготовки даних для комплексного аналізу [7-9].

Мета дослідження – аналіз відомих методів та інструментів маркування атрибутів рекламних продуктів та визначення пріоритетів для подальшого розвитку цифрових платформ для підготовки даних для аналізу рекламних продуктів та компаній.

Результати дослідження

Розглянемо основні методи та інструменти для маркування атрибутів рекламних матеріалів. Метод автоматичного розпізнавання образів (Computer Vision) дозволяє виявляти та класифікувати об’єкти, логотипи, кольори та інші візуальні елементи на рекламних зображеннях та відео. Такий метод характеризується високою швидкістю та точністю обробки великих обсягів даних, дає можливість виявити неочевидні закономірності, які незалежні від людського фактору. Для цього використовуються такі програмні інструменти як бібліотеки для розробки моделей машинного навчання TensorFlow, PyTorch; бібліотека для обробки зображень та відео OpenCV; хмарні сервіси для розпізнавання образів Clarifai, Google Cloud Vision API.

Метод обробки природної мови (Natural Language Processing, NLP) дозволяє аналізувати текстову інформацію, що міститься в рекламних матеріалах (наприклад, слогани, описи продуктів), для виявлення ключових слів, тем, емоційного забарвлення та інших лінгвістичних характеристик. Такий метод дозволяє виявляти приховані емоційні звернення, класифікувати рекламні тексти за різними параметрами. Для реалізації використовують бібліотеки для обробки текстів NLTK, spaCy: бібліотеку для аналізу тональності текстів TextBlob; хмарний сервіс для аналізу текстів Google Cloud Natural Language API тощо.

Аналіз даних про споживачів, цільові аудиторії (Customer Data Analysis) дозволяє виявити закономірності поведінки користувачів різноманітних програмних продуктів, в яких є взаємодія з рекламою та виконати персоналізацію рекламних повідомлень, прогнозувати споживчу поведінку. Для цього використовують сервіси вебаналітики та спеціальні інтегровані платформи [10-11].

Для обробки даних та виконання маркування атрибутів в рекламних компаніях використовують платформи компаній (Nielsen, Comscore), що надають послуги з дослідження ринку та аналізу реклами, а також моніторингу та аналізу згадок бренду в соціальних мережах (наприклад (Brandwatch, Talkwalker).

Для маркетологів, що просувають рекламний продукт в соціальних мережах необхідно створити ефективний електронний простір, в якому можна було використовувати аналітичні дані та результати маркування для визначених цілей. Серед них – збільшення пізнаваності бренду, залучення трафіку на сайт, генерація лідів, збільшення продажів тощо. Такий простір дозволить створювати рекламу, запроваджувати рекламні компанії, налаштовувати точний таргетинг; порівнювати різні формати реклами; здійснювати контроль бюджету, вимірювати результати, отримувати дані для якісного аналізу рекламних кампаній.

Маркування для відстеження ефективності здійснюється за допомогою UTM-міток; пікселів відстеження, параметрів конверсій, спеціальних тег, списків цільових груп тощо. Процеси маркування та вибір інструментів залежать від стратегії й тактики рекламної компанії, визначених пріоритетів замовника, особливостей цільових груп споживачів, результатів проведення попередніх або аналогічних рекламних компаній.

Конкретні методи та інструменти маркування можуть відрізнятися залежно від обраної платформи (Facebook, Instagram, Twitter, LinkedIn тощо). Так, наприклад, у Facebook та Instagram використовується інструмент для збору даних про перегляди Facebook Pixel. Крім того є спеціальний інструмент Instagram Insights. LinkedIn має спеціальний інструмент Website Demographics для аналізу демографічної інформації про відвідувачів веб-сайту, які перейшли на нього з LinkedIn, а також інструмент для таргетингу LinkedIn Insight Tag. Інтеграція інструментів аналітики соціальних мереж з комплексною цифровою платформою дозволить сформувати ефективний інформаційний простір для аналізу рекламних компаній.

Висновки

Встановлено, що автоматизація процесів маркування повинна бути адаптована для замовника за його пріоритетами. Програмна платформа повинна дозволяти користувачу персоналізувати атрибути, таргетинг, формувати різноманітні показники для оптимізації рекламної компанії, зміни стратегії та операційної тактики її проведення за допомогою порівняння показників ефективності, рекомендацій відповідно до використання різноманітних атрибутів, що стосуються цільової аудиторії, форматів тексту та зображення, ключових слів, конверсії тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. A survey of deep learning solutions for multimedia visual content analysis / M. S. Nadeem et al. *IEEE access*. 2019. Vol. 7. P. 84003–84019. URL: https://doi.org/10.1109/access.2019.2924733 (date of access: 07.02.2025).
2. Deep learning for logo recognition / S. Bianco et al. *Neurocomputing*. 2017. No. 245. P. 23–30. URL: https://doi.org/10.1016/j.neucom.2017.03.051.
3. A survey on text classification: from traditional to deep learning / Q. Li et al. *ACM transactions on intelligent systems and technology*. 2022. Vol. 13, no. 2. P. 1–41. URL: https://doi.org/10.1145/3495162 (date of access: 07.02.2025).
4. Sentiment analysis on online product reviews. / R. Bose та ін. *Information and communication technology for sustainable development, proceedings of ICT4SD 2018. advances in intelligent systems and computing*. 2019. С. 559–569. URL: https://doi.org/10.1007/978-981-13-7166-0_56.
5. Buttle F. A., Maklan S. Customer relationship management: concepts and technologies. Taylor & Francis Group, 2019.
6. ImageNet large scale visual recognition challenge / O. Russakovsky et al. *International journal of computer vision*. 2015. Vol. 115, no. 3. P. 211–252. URL: https://doi.org/10.1007/s11263-015-0816-y (date of access: 07.02.2025).
7. Järvinen J., Karjaluoto H. The use of Web analytics for digital marketing performance measurement. *Industrial marketing management*. 2015. Vol. 50. P. 117–127. URL: https://doi.org/10.1016/j.indmarman.2015.04.009 (date of access: 07.02.2025).

8. Kaushik A. Web analytics 2.0: the art of online accountability & science of customer centricity. Indianapolis, IN : Wiley, 2014. 475 p.
9. Liu X., Shin H., Burns A. C. Examining the impact of luxury brand's social media marketing on customer engagement: using big data analytics and natural language processing. *Journal of business research*. 2019. URL: https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2019.04.042 (date of access: 07.02.2025).
10. Mankad D. J. Understanding digital marketing: strategies for online success. BPB Publications, 2019.
11. Pei J., Han J., Tong H. Data mining: concepts and techniques. Elsevier Science & Technology Books, 2021. 752 p.

Куліш Сергій Павлович **–** аспірант групи 121-24а, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: serhii.kulish.vn@gmail.com
Ткаченко Олександр Миколайович **–** канд. техн. наук., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, e-mail: alextk1960@gmail.com

Kulish Serhiy **–** postgraduate student of group 121-24a, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: serhii.kulish.vn@gmail.com
Tkachenko Oleksandr **–** Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of Software Engineering Department, Vinnytsia National Technical University, e-mail: alextk1960@gmail.com

УДК 004.932.2

Стрюк Д. С.
Кобилін І.О.

ВИКОРИСТАННЯ SCENEKIT ДЛЯ ПРОЦЕДУРНОГО МОДЕЛЮВАННЯ РЕЛЬЄФУ

Харківський національний університет радіоелектроніки

Анотація

SceneKit є потужним фреймворком для створення тривимірної графіки в екосистемі Apple. У роботі розглядається використання SceneKit для рендерингу процедурно згенерованих ландшафтів у реальному часі. Особлива увага приділяється методам генерації рельєфу, таким як фрактальні алгоритми, клітинні автомати, багаторівневе згладжування. Також розглянуто оптимізацію продуктивності за допомогою адаптивної деталізації та шейдерних технологій.

Ключові слова: SceneKit, процедурна генерація, тривимірна графіка, оптимізація продуктивності, алгоритми генерації.

Abstract

SceneKit is a versatile framework for three-dimensional graphics within Apple's ecosystem. This paper explores the application of SceneKit for rendering procedural terrain in real time. Various procedural generation techniques, including fractal-based methods, midpoint displacement, cellular automata, and multi-resolution meshes, are analyzed in the context of their efficiency and realism. Special attention is given to adaptive mesh refinement, shader-based surface modeling, and computational performance tuning. The study examines practical implementations for mobile and desktop devices, evaluating the trade-offs between visual fidelity and processing speed in interactive applications.

Keywords: SceneKit, procedural generation, three-dimensional graphics, performance optimization, generation algorithms.

Вступ

Процедурне моделювання рельєфу є ключовою складовою у створенні динамічних цифрових середовищ, що широко застосовуються у відеоіграх, географічних інформаційних системах, архітектурних візуалізаціях та навчальних симуляціях. Основна перевага такого підходу – можливість автоматичної генерації складних та реалістичних ландшафтів без потреби у значних обсягах пам’яті для збереження попередньо підготовлених моделей.

Результати дослідження

Одним із ефективних методів генерації рельєфу є розбиття висотної карти на багаторівневі сітки, що дозволяє адаптивно керувати деталізацією поверхонь.

Формування висотного профілю може бути описане через дискретизацію висотної функції:

$$H(x,y) = H(x-1,y) + H(x,y-1) - H(x-1,y-1) + R \quad (1)$$

де $H(x,y)$ - висота у вузлі сітки, R - випадкова змінна, що визначає локальні нерівності. Цей підхід використовується у геологічних дослідженнях для прогнозування змін рельєфу внаслідок ерозії та сейсмічної активності.

Метод середньозваженого згладжування дозволяє отримати більш плавні контури ландшафту, що визначається рівнянням:

$$H'(x,y) = \frac{1}{N}\sum_{i=1}^{N} H(x_i,y_i) \quad (2)$$

де N - кількість сусідніх точок, $H(x_i,y_i)$ - висоти сусідніх вузлів. Даний алгоритм часто застосовується у візуалізаціях містобудування для моделювання поверхонь доріг та рівнинних територій.

Алгоритм клітинного автомата для моделювання змін рельєфу базується на повторюваних правилах модифікації висотних значень залежно від сусідніх клітин:

$$H_{new}(x,y) = H(x,y) + \sum_{i=1}^{M} \omega_i \cdot \Delta H_i \quad (3)$$

де ω_i - вагові коефіцієнти впливу сусідів, ΔH_i - зміни висот. Цей метод активно використовується у симуляторах природних катаклізмів, де потрібно імітувати процеси зсувів ґрунту чи впливу вітрової ерозії.

Адаптивне розділення сітки з використанням багаторівневої апроксимації забезпечує ефективну деталізацію складних форм поверхні:

$$L(x,y) = \frac{1}{2}(L(x-1,y) + L(x,y-1)) + R \quad (4)$$

де $L(x,y)$ - локальна деталізація, R - випадкове коригування. Такий підхід застосовується у VR-симуляціях для оптимізації візуальної якості сцен без надмірного навантаження на графічний процесор.

На графіку представлена залежність продуктивності рендерингу від рівня складності процедурного рельєфу. Він демонструє, що при зростанні складності генерації кількість кадрів за секунду (FPS) зменшується, що вказує на необхідність застосування оптимізаційних алгоритмів для збереження продуктивності.

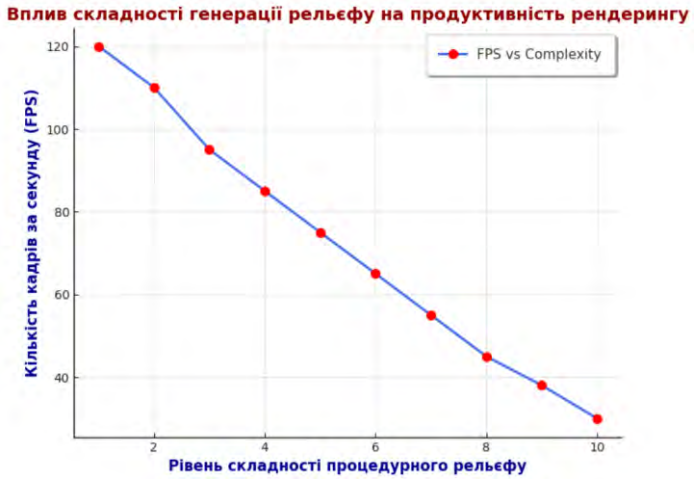

Рис. 1 Вплив складності генерації рельєфу на продуктивність рендерингу

Структурна схема демонструє процес процедурної генерації ландшафтів у SceneKit. Вона містить ключові компоненти: SceneKit як базову платформу, алгоритми процедурної генерації (фрактальні методи, клітинні автомати, багаторівневі сітки), обробку текстур, адаптивну деталізацію та оптимізацію продуктивності. Стрілки вказують на послідовність обробки даних, що дозволяє зрозуміти взаємодію між складовими системи.

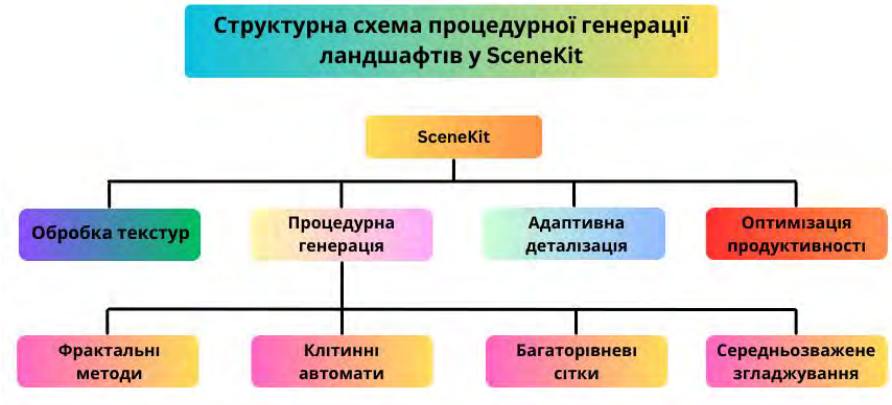

Рис. 2 Структурна схема процедурної генерації ландшафтів у SceneKit

Таблиця порівняння основних методів процедурної генерації рельєфу

Метод	Особливості	Використання
Метод середньої точки	Поступове розбиття на дрібніші області	Гірські ландшафти, текстури
Клітинні автомати	Динамічні зміни рельєфу	Моделювання ерозії, симулятори
Багаторівневі сітки	Адаптивне керування деталізацією	Високопродуктивні додатки
Середньозважене згладжування	Генерація плавних контурів рельєфу	Геологічні симуляції, архітектура

Таблиця містить порівняння основних методів процедурної генерації рельєфу. Кожен метод має свої переваги та обмеження, які визначають сфери його застосування.

Висновки

У сучасному світі SceneKit є потужним інструментом для процедурної генерації ландшафтів, що дозволяє ефективно балансувати між продуктивністю та якістю візуалізації. Використання адаптивних алгоритмів та оптимізаційних методів робить можливим створення реалістичних сцен навіть на мобільних пристроях. Проаналізовані методи дозволяють знайти оптимальний баланс між швидкістю обчислень та рівнем деталізації рельєфу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Apple Inc. SceneKit Documentation. [https://developer.apple.com/documentation/scenekit]
2. Ebert, D. S., Musgrave, F. K., Peachey, D., Perlin, K., & Worley, S. (2002). Texturing & Modeling: A Procedural Approach. Morgan Kaufmann. [https://shop.elsevier.com/books/texturing-and-modeling/ebert/978-1-55860-848-1]
3. Luebke, D. (2003). Level of Detail for 3D Graphics. Elsevier. [https://shop.elsevier.com/books/level-of-detail-for-3d-graphics/luebke/978-1-55860-838-2]
4. Prusinkiewicz, P., & Lindenmayer, A. (1996). The Algorithmic Beauty of Plants. Springer-Verlag. [https://link.springer.com/book/10.1007/978-1-4613-8476-2]
5. Smelik, R. M., Tutenel, T., Bidarra, R., & Benes, B. (2014). Procedural generation of virtual worlds. Computer Graphics and Applications. [https://ieeexplore.ieee.org/document/6875895]

Стрюк Данило Сергійович – студент групи ІТІНФ-21-2, факультет інформаційно-аналітичних технологій та менеджменту, Харківський національний університет радіоелектроніки, Харків, danylo.striuk@nure.ua

Кобилін Ілля Олегович **–** PHD, асистент кафедри Інформатики, Харківський національний університет радіоелектроніки, м. Харків, ilya.kobylin@nure.ua

Stryuk Danylo S. - Faculty of Information and Analytical Technologies and Management, Kharkiv National University of Radio Electronics, Kharkiv, email: danylo.striuk@nure.ua

Kobylin Ilya O. - PHD, Assistant Professor, Department of Informatics, Kharkiv National University of Radio Electronics, Kharkiv, email: ilya.kobylin@nure.ua

УДК 004.02

Палій О.М.

ОПТИМІЗАЦІЯ АСИНХРОННИХ ОПЕРАЦІЙ У ВИСОКОНАВАНТАЖЕНИХ СИСТЕМАХ

Анотація

Доповідь розглядає методи оптимізації асинхронних операцій у високонавантажених системах. Визначено основні проблеми, що виникають під час обробки великої кількості запитів, та запропоновано ефективні підходи для підвищення продуктивності, такі як батчинг запитів, пулінг з'єднань та використання потокової обробки даних. Окремо підкреслюється важливість оптимізації подвійного циклу для забезпечення стабільної роботи серверних додатків.

Ключові слова: *асинхронність, високонавантажені системи, подвійний цикл, оптимізація, пулінг з'єднань, батчинг, потокова обробка.*

Abstract

The report examines methods for optimizing asynchronous operations in high-load systems. The main problems arising during the processing of a large number of requests are identified, and effective approaches to improving performance are proposed, such as request batching, connection pooling, and streaming data processing. The importance of optimizing the event loop to ensure the stable operation of server applications is also emphasized.

Key words: *asynchronous operations, high-load systems, event loop, optimization, connection pooling, batching, streaming data processing.*

Вступ

Сучасні інформаційні системи стикаються з постійно зростаючим навантаженням через велику кількість одночасних запитів. Для забезпечення стабільної роботи сервера використовуються асинхронні механізми, однак їх неефективне використання може призвести до зниження продуктивності та великої затримки при обробці запитів. Основними проблемами є неефективне управління підключеннями до бази даних, перевантаження циклу подій, неконтрольоване зростання використання оперативної пам’яті та нераціональне використання потоків для обробки запитів [1]. Тому дослідження методів оптимізації асинхронного коду є актуальним завданням для розробників високонавантажених систем.

Результати дослідження

Аналіз існуючих підходів до оптимізації асинхронних операцій показав, що використання пулу запитів дозволяє значно скоротити кількість операцій введення та виведення, що суттєво знижує навантаження на сервер [2]. У той же час використання пулу з’єднань дозволяє повторно використовувати відкриті з’єднання, що скорочує час очікування при виконанні запитів до бази даних на 30-50%, залежно від конфігурації системи [3].

Дослідження ефективності циклу подій показало, що його перевантаження може призвести до блокування виконання інших операцій, що негативно позначається на продуктивності системи. Використання механізмів пріоритезації обробки подій і динамічного перерозподілу навантаження між потоками дозволяє уникнути затримок і значно підвищити продуктивність. Наприклад, у розподілених системах, що обслуговують великий потік асинхронних запитів, впровадження адаптивного управління навантаженням дозволило скоротити середній час виконання завдання на 40% [4].

Методи потокової передачі даних досліджувалися окремо. Такий підхід дозволяє зменшити споживання пам'яті при роботі з великими файлами або масивами даних, оскільки вони обробляються частинами, а не завантажуються в оперативну пам'ять цілком [5]. Це забезпечує стабільну роботу системи навіть при обробці терабайтів інформації, що особливо важливо для великих центрів обробки даних і потокових сервісів. Згідно з результатами тестування, впровадження потокової обробки

дозволило зменшити використання оперативної пам’яті на 50-70% залежно від формату та структури даних [3].

Додатковим фактором, що впливає на ефективність асинхронних операцій, є правильне керування обмеженням швидкості та чергами повідомлень. Використання черг повідомлень у розподілених системах дозволяє уникнути перевантаження бази даних і рівномірно розподілити навантаження між сервісами [1]. Наприклад, в архітектурі мікросервісів використання черг на основі Kafka або RabbitMQ забезпечує масштабованість і балансування трафіку, зменшуючи пікове навантаження на критичні служби.

Іншим важливим аспектом є розподіл обчислювальних ресурсів. Використання окремих потоків або процесів для виконання інтенсивних операцій дозволяє розвантажити основний процес і підвищити продуктивність. У тестовому середовищі системи, яка щодня обробляє мільйони запитів, реалізація багатопоточності скоротила загальний час обробки запитів на 45% і підвищила стабільність сервера під навантаженням [2].

Застосування цих підходів не тільки підвищує продуктивність окремих компонентів, але й сприяє загальному підвищенню стабільності системи. У результаті дослідження було встановлено, що поєднання пулу запитів, пулу з’єднань, оптимізації циклу подій, потокової обробки та балансування навантаження дозволяє досягти 50% зниження затримок відповіді системи, а також покращити використання ресурсів на 30-60% залежно від характеру запитів і структури оброблюваних даних [4].

Таким чином, результати дослідження підтверджують, що впровадження оптимізованих підходів для асинхронної обробки запитів є необхідним для стабільної роботи високонавантажених систем. Використання пакетної обробки, пулу з’єднань, потоків, механізмів черги запитів і грамотного управління циклом подій може значно підвищити продуктивність серверних додатків і забезпечити їх довгострокову надійність.

Висновок

Оптимізація асинхронних операцій є ключовим аспектом у розробці високопродуктивних систем. Використання пакетної обробки, об’єднання з’єднань, потокової передачі та оптимізації циклу подій дозволяє істотно підвищити продуктивність і забезпечити стабільну роботу серверних додатків. Отримані результати демонструють ефективність запропонованих підходів, що робить їх актуальними для впровадження в сучасних інформаційних системах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Tanenbaum A. S., Wetherall D. J. Computer Networks. – 5th Edition. – Pearson, 2010. – 960 p.
2. Majumder D., Neogi S. Optimization of Asynchronous Operations for High-Performance Computing // Journal of Software Engineering and Applications. – 2021. – Vol. 14, Issue 3. – P. 123-137.
3. Gallego J., Kalwar K. Efficient Handling of Asynchronous Tasks in Large-Scale Web Applications // International Journal of Computer Science & Information Technology. – 2023. – Vol. 15, Issue 4. – P. 45-60.
4. Tilkov S., Vinoski S. Managing Asynchronous Workflows in Distributed Systems // IEEE Internet Computing. – 2010. – Vol. 14, Issue 6. – P. 80-83.
5. Gupta R., Malhotra P. Streaming Data Processing: Challenges and Best Practices // ACM Computing Surveys. – 2022. – Vol. 54, Issue 1. – P. 1-38.

Палій Олексій Миколайович — *магістр кібербезпеки, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: alexey.paliy1337@gmail.com*

Oleksii Palii *– Master of Cybersecurity, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alexey.paliy1337@gmail.com*

УДК[514.756:004.43](043.2)

А. Ю. Білінський

ПОБУДОВА КОЛА ЗА МЕТОДОМ ГУМОВОГО ПРЯМОКУТНИКА З ВИКОРИСТАННЯМ МОВИ ПРОГРАМУВАННЯ С++

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядається метод побудови кола з використанням мови програмування С++. У роботі детально описано процес визначення координат центра кола та однієї з його точок, а також подальше обчислення радіуса. Представлено алгоритм візуалізації кола в середовищі розробки Visual Studio 2022 з використанням бібліотеки SFML. Надано приклади коду та результати виконання програми.

Ключові слова: коло, С++, алгоритм, геометрія, координати, SFML, реалізація.

Abstract

The paper discusses the method of constructing a circle using the C++ programming language. The work details the process of determining the coordinates of the circle's center and one of its points, followed by the calculation of the radius. An algorithm for visualizing the circle in the Visual Studio 2022 development environment using the SFML library is presented. Code examples and program execution results are provided.

Keywords: circle, C++, algorithm, geometry, coordinates, SFML, implementation.

Вступ

Побудова кола є однією з базових задач у геометрії, що має багато практичних застосувань. Зазвичай коло визначається координатами його центра та радіусом, який можна обчислити, знаючи координати однієї з точок на колі. У даній роботі розглядається реалізація алгоритму побудови кола на мові програмування С++ з використанням бібліотеки SFML для візуалізації. Завдяки цьому підходу можна створювати графічні зображення кола з заданими параметрами, що може бути корисним як для навчальних цілей, так і для розробки програмного забезпечення.

Результати дослідження

Алгоритм побудови кола реалізовано в декілька етапів:

1. Введення координат: Програма починається з введення координат центра кола та однієї з точок, яка знаходиться на колі. Це дозволяє однозначно визначити положення та розмір кола.
2. Обчислення радіуса: За допомогою формули відстані між двома точками обчислюється радіус кола. Це важливо для правильної побудови кола на екрані.
3. Побудова кола: Використовуючи бібліотеку SFML, коло будується за допомогою функції sf::CircleShape, де задаються координати центра, радіус, колір і товщина контуру. Також відображаються центр кола та точка на колі, які були введені користувачем.
4. Відображення на екрані: Коло візуалізується у вікні SFML, де користувач може побачити результат виконання програми. Програма підтримує також функції для зміни режиму відображення (повноекранний або звичайний) за допомогою клавіші F11.

На рисунку 1 зображено результат тестування роботи програми, яка будує коло за методом гумовго прямокутника.

Рисунок 1 – Результат тестування роботи програми

Висновки

У роботі було розглянуто та успішно реалізовано алгоритм побудови кола за допомогою мови програмування C++ та бібліотеки SFML. Основні висновки можна підсумувати наступним чином:

- Реалізований алгоритм дозволяє ефективно будувати коло, знаючи координати його центра та однієї з точок на колі.
- Програма забезпечує візуалізацію кола з налаштуваннями кольору, товщини ліній та кількості сегментів для досягнення максимальної якості зображення.
- Цей підхід може бути використаний для розв'язання інших задач, пов'язаних із геометрією, та може бути корисним для навчання програмуванню графіки на C++.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Stroustrup, B. The C++ Programming Language. 4th Edition, Addison-Wesley, 2013.
2. Knuth, D. E. The Art of Computer Programming, Volume 2: Seminumerical Algorithms. 3rd Edition, Addison-Wesley, 1997.
3. Wikipedia [Електронний ресурс] – URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Circle

Артем Юрійович Білінський – студент 3ПІ-23Б факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bilinskiyartem110407@gmail.com;

Artem Y. Bilinskyi – Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bilinskiyartem110407@gmail.com;

УДК 378.147

В. М. Пугач

УМОВИ ТА ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ МАЙБУТНІХ ПРАВОЗНАВЦІВ

Вінницький навчально-науковий інститут економіки
Західноукраїнського національного університету

Анотація

Розглянуто проблема формування навичок інформаційної безпеки у майбутніх правознавців в умовах цифровізації суспільства. Обґрунтовано необхідність розвитку у правознавців здатності до захисту інформації, розуміння ризиків цифрового середовища та володіння інструментами для забезпечення кібербезпеки. Проаналізовано умови та засоби, що сприяють формуванню навичок інформаційної безпеки, зокрема інтеграцію відповідних курсів у навчальні плани, практичну спрямованість навчання, використання сучасних технологій та залучення експертів. Наголошено на важливості формування етичної свідомості та розуміння відповідальності за свої дії у цифровому просторі.

Ключові слова: інформаційна безпека, майбутні правознавці, цифрові технології, кібербезпека, професійна підготовка, цифровізація, професійна підготовка, вдосконалення освітнього процесу.

Abstract

The problem of developing information security skills in future lawyers in the context of digitalisation of society is considered. The author substantiates the need to develop the ability of lawyers to protect information, understand the risks of the digital environment and master the tools for ensuring cybersecurity. The author analyses the conditions and means that contribute to the formation of information security skills, including the integration of relevant courses into curricula, practical orientation of training, use of modern technologies and involvement of experts. The author emphasises the importance of developing ethical consciousness and understanding of responsibility for one's actions in the digital space.

Keywords: information security, future lawyers, digital technologies, cybersecurity, professional training, digitalisation, professional training, improvement of the educational process.

Вступ

У сучасному цифровому суспільстві інформаційна безпека стала ключовим аспектом професійної діяльності юристів. Майбутні правознавці повинні не лише глибоко розуміти правові аспекти захисту інформації, а й володіти практичними навичками забезпечення конфіденційності, цілісності та доступності даних. Розвиток цифрових технологій та зростання кількості кіберзагроз вимагають від правників здатності аналізувати ризики, використовувати сучасні засоби захисту інформації та дотримуватися етичних стандартів роботи з конфіденційними даними. Формування цих навичок залежить від низки умов, серед яких – інтеграція інформаційної безпеки у юридичну освіту, використання інноваційних методик навчання, а також практична підготовка студентів у сфері цифрової безпеки.

Результати дослідження

Професійна діяльність спеціалістів різних галузей, особливо правників, тісно пов’язана з пошуком та опрацюванням великого обсягу інформаційних джерел, значна частина яких доступна в мережі Інтернет. У сучасних умовах особливої важливості набуває розвиток навичок інформаційної безпеки, які, згідно з аналізом наукових джерел, є невід’ємним елементом інформаційної (цифрової) грамотності. Цифрова трансформація суспільства вимагає від спеціалістів не лише вміння ефективно використовувати цифрові інструменти, але й здатності критично оцінювати інформацію, розпізнавати фейкові новини та захищати особисті дані. Погоджуємося із думкою науковців [5; 9-12], що в умовах зростання кіберзагроз, розвиток навичок кібергігієни, таких як використання надійних паролів, захист від вірусів та безпечне користування мережею, стає необхідним для забезпечення безпеки інформації та захисту від кіберзлочинців.

Особливо актуальним це питання є для правників, які працюють з конфіденційною інформацією та персональними даними клієнтів. Втрата або витік такої інформації може мати серйозні наслідки як для клієнтів, так і для репутації самого правника [1-3]. Тому, освіта та постійне навчання у сфері

інформаційної безпеки є ключовими факторами формування компетентних фахівців, здатних ефективно працювати в цифровому середовищі.

Узагальнюючи попередні напрацювання, стверджуємо, що цифрова компетентність сучасного правника постає як цілісна система, що охоплює кілька ключових компонентів:

– аксіологічний компонент, який передбачає особистісне усвідомлення гуманістичної цінності інформаційної діяльності [6-8]. Усвідомлення важливості доступу до достовірної інформації для кожного члена суспільства формує особисту відповідальність за сприяння інформаційній рівності та справедливості;

– комунікативний компонент, який виражається у формуванні культури спілкування із використанням технічних засобів [4]. Ефективне використання цифрових платформ для спілкування вимагає не лише технічних навичок, але й розуміння етикету онлайн-взаємодії, щоб забезпечити поважне та продуктивне спілкування. Вміння чітко та лаконічно висловлювати свої думки в електронних повідомленнях, а також коректно інтерпретувати повідомлення інших, є ключовим аспектом сучасної інформаційної культури;

– когнітивний компонент, який аспект базується на наявних знаннях щодо використання цифрових технологій [15-16]. Вміння використовувати алгоритми пошуку та фільтрації інформації, що базується на розумінні принципів роботи цифрових платформ, дозволяє ефективно знаходити необхідні дані;

– прогностичний компонент інформаційної культури передбачає здатність до системного аналізу та моделювання потенційних наслідків інформаційної діяльності, що забезпечує стратегічну адаптацію індивіда до динамічних змін у цифровому середовищі та сприяє його професійній та соціальній інтеграції [13-14];

– правовий компонент інформаційної культури, що передбачає формування комплексу знань та компетенцій, необхідних для розуміння та дотримання норм інформаційного законодавства, а також усвідомлення юридичної відповідальності за дії, що здійснюються з використанням інформаційних ресурсів.

Зважаючи на визначені ключові компоненти цифрової компетентності сучасного правника, вважаємо доцільними такі умови формування навичок інформаційної безпеки:

1. Інтеграція відповідних матеріалів в освітні програми, зокрема, включення курсів з інформаційної безпеки до обов'язкової програми юридичних факультетів. Доцільним є інтеграція питань інформаційної безпеки в інші юридичні дисципліни, такі як кримінальне право, цивільне право, адміністративне право тощо.

2. Забезпечення практичної спрямованості формування цифрової компетентності, зокрема використання кейс-стаді, моделювання реальних ситуацій та практичних завдань для розвитку навичок, а також організація стажувань та практик у державних установах, правоохоронних органах, юридичних фірмах, що займаються питаннями кібербезпеки.

3. Застосування інтерактивних навчальних платформ, онлайн-курсів, віртуальних лабораторій для навчання.

4. Залучення до викладання практикуючих юристів, експертів з кібербезпеки, представників правоохоронних органів.

5. Організація лекцій, семінарів, майстер-класів з питань інформаційної безпеки.

6. Цілеспрямованих розвиток етичної свідомості, зокрема акцентування на етичних аспектах використання інформаційних технологій, розвиток розуміння відповідальності за свої дії в цифровому просторі тощо.

Висновки

Формування навичок інформаційної безпеки майбутніх правознавців є ключовим завданням сучасної юридичної освіти. В умовах цифрової трансформації суспільства правники повинні володіти не лише глибокими теоретичними знаннями, а й практичними вміннями щодо захисту інформації, виявлення кіберзагроз та протидії дезінформації.

Серед основних засобів розвитку таких навичок можна виділити інтеграцію спеціалізованих дисциплін, використання інтерактивних методів навчання, проведення тренінгів із кібербезпеки та моделювання реальних загрозових ситуацій. Також важливу роль відіграє впровадження міждисциплінарного підходу, що передбачає співпрацю юристів із фахівцями в галузі ІТ та

інформаційної безпеки. Враховуючи динамічний розвиток цифрових технологій, формування навичок інформаційної безпеки має бути безперервним процесом, що супроводжує правознавців протягом усієї їхньої професійної діяльності.

Таким чином, комплексний підхід до навчання дозволяє підготувати компетентних правознавців, здатних ефективно працювати в умовах цифрових викликів і забезпечувати захист прав та свобод громадян в інформаційному просторі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Dembitska S, Kobylianska I, Kobylianskyi O., Kuzmenko O. Training of Technical Specialties for Work Protection Professional Activity According to the Requirements of the Transdisciplinary Approach. *Professional Pedagogics*. 2023. № 1(26). Pp. 110–121. https://doi.org/10.32835/2707-3092.2023.26.110-121
2. Dembitska S., Kuzmenko O., Savchenko I., Demianenko V., Safronova A. Digitization of the Educational and Scientific Space Based on STEAM Education. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. Lecture Notes in Networks and Systems, 2024. vol 901. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-53022-7_34
3. Miastkovska M., Dembitska S., Puhach V., Kobylianska I., Kobylianskyi O. Improving the efficiency of students' independent work during blended learning in technical universities. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. Lecture Notes in Networks and Systems, 2024. vol 899. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-51979-6_21
4. Дембіцька С. В., Кобилянський О. В., Кобилянська І. М. Трансформація компетентнісного профілю особистості в умовах цифровізації. Трансформація компетентнісного профілю особистості в умовах цифровізації. Цифрова трансформація освіти: теоретико-методичні засади : збірник мат. Міжнародної науково-практичної конф., присвяч.70-річчю проф. В. П. Сергієнка (28 жовтня). – Київ : Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 2024.с.98-100
5. Дембіцька С. В., Кобилянський О. В., Пугач С. С., Шостацька М. О., Кобилянська І. М. Підготовка фахівців із професійної освіти в умовах сучасних трансформацій: теорія та практика: монографія. Вінниця: ВНТУ, 2025. 354 с.
6. Дембіцька С. В., Сіверт І. І. Вплив штучного інтелекту на еволюцію людських компетенцій. Цифрова трансформація освіти: теоретико-методичні засади : збірник мат. Міжнародної науково-практичної конф., присвяч.70-річчю проф. В. П. Сергієнка (28 жовтня). Київ : Вид-во УДУ імені МихайлаДрагоманова, 2024. С.101-102
7. Дембіцька С., Кобилянська І., Пугач В. Особливості розвитку soft-skills мабутніх фахівців в умовах дистанційного навчання. Актуальні аспекти розвитку STEAM-освіти в умовах євроінтеграції: збірник матеріалів ІІ Міжнародної науково- практичної інтернет-конференції (м. Кропивницький, 26 квітня 2024 року). Кропивницький : ДонДУВС, 2024. С.222-224
8. Дембіцька С., Кобилянський О. Васаженко Н. Вплив інноваційних освітніх технологій на підготовку фахівців в умовах динамічного розвитку ринку праці. *Педагогіка безпеки.* 2024. Том 9, вип. 1.. С. 1–7.
9. Дембіцька С.В. Особливості освітніх інновацій в контексті розвитку цифрового суспільства. Інноваційні трансформації в сучасній освіті: виклики, реалії, стратегії : зб. матер. V Всеукр. відкр. наук.-практ. онлайн-форуму, Київ, 20 вер. 2023 р. / за заг. ред. І. М. Савченко, В. В. Ємець. — Київ: Національний центр «Мала академія наук України», 2023. С.108-110.
10. Дембіцька С.В. Розвиток культури безпеки у здобувачів вищої освіти в умовах надзвичайних ситуацій. Управління та адміністрування в умовах протидії гібридним загрозам національній безпеці: Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 22 листопада 2023 року). Київ: ДУІТ, ХНУРЕ, МНТУ. 2023. С. 791-794
11. Дембіцька С.В. Формування компетентності фахівців з професійної освіти. Педагогіка безпеки. 2021. № 6(1-2). С.1–6. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2021-6-1-001-006
12. Дембіцька С.В., Кобилянська І. М. Розвиток професійної культури майбутніх фахівців технічних спеціальностей: інноваційні підходи та засоби. Актуальні проблеми та перспективи технологічної і професійної освіти. Матеріали VIII всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції – ТНПУ ім. В. Гнатюка, 25-26 квітня 2024 р 59-61
13. Дембіцька С.В., Кобилянський О.В. Вдосконалення вищої технічної освіти в умовах сталого розвитку суспільства. Варіативні моделі й технології трансформації професійного розвитку фахівців в умовах відкритої освіти: зб. матер. Всеукр. наук.- практ. інтернет-конф., 23 червня 2022 р. [ред. кол.: Пуховська Л.П., Просіна О.В. та ін.]. – К. : ДЗВО «Ун-т менеджменту освіти», 2022. С.199-203
14. Дембіцька С.В., Кобилянський О.В. Формування самоосвітньої компетентності майбутніх фахівців в контексті інноваційного розвитку вищої освіти. Українські студії в європейському контексті: зб. наук. пр. 2022. №5. С.172-176.
15. Дембіцька С.В., Кузьменко О., Кобилянський О. Інноваційні засоби формування професійної культури

майбутніх фахівців технічних спеціальностей. *Педагогіка безпеки*. 2022. № 7(1-2). С. 01–07. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2022-7-1-001-007

16. Дембіцька С.В.,. Кобилянський О.В., Васаженко Н.О. Вплив інноваційних освітніх технологій на підготовку фахівців в умовах динамічного розвитку ринку праці. Педагогіка безпеки. 2024. Вип. 9, вип. 1. С. 1–7.

Віталіна Миколаївна Пугач – к. пед. н., доцент, доцент кафедри правознавства і гуманітарних дисциплін, Вінницький навчально-науковий інститут економіки Західноукраїнського національного університету, Вінниця, e-mail: pugach.vitalina@gmail.com.

Vitalina M. Pugach – Candidate of Sc. (Pedagogical), Associated Professor, Associated Professor of the Chair Law and Humanities, Vinnytsia Educational and Scientific Institute of Economics, Western Ukrainian National University, Vinnitsa, e-mail: pugach.vitalina@gmail.com.

УДК 378.147

Є. В. Гладкий
І.А. Клєопа

ІНТЕГРУВАННЯ ГІСТОГРАМ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ЯКОСТІ ЗОБРАЖЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто принципи використання гістограм для корекції контрасту та покращення візуального сприйняття зображень. Наведено методи вирівнювання, розширення та комбінування гістограм для різних завдань, а також особливості застосування цих методів у різних галузях. Розглянуто перспективи використання глибокого навчання для автоматизації процесів покращення якості зображень.

Ключові слова: гістограми, інтегрування, зображення, методи.

Abstract

The paper discusses the principles of using histograms for contrast correction and improving visual perception of images. Methods of equalization, expansion and combination of histograms for various tasks are presented, as well as the features of the application of these methods in various industries. The prospects for using deep learning to automate image quality improvement processes are considered.

Keywords: histograms, integration, images, methods.

Вступ

Інтегрування гістограм є ефективним методом покращення якості зображень, що застосовується в цифровій обробці зображень. Обробка зображень є важливою складовою комп'ютерного зору, медичної візуалізації, супутникової обробки та інших галузей. Візуальна якість зображень відіграє ключову роль у багатьох сферах, включаючи науку, техніку, медицину та мистецтво. Одним із найбільш ефективних методів покращення якості зображень є використання гістограм. Гістограма відображає розподіл яскравості пікселів, що дозволяє здійснювати корекцію контрасту та покращувати деталізацію. Використання методів інтегрування гістограм значно розширює можливості обробки цифрових зображень, забезпечуючи високу точність та ефективність.

Поняття гістограми зображення

Гістограма зображення — це графічне представлення розподілу яскравості пікселів. Вона використовується для аналізу контрасту та рівномірності освітлення. Гістограми можуть бути глобальними, які відображають всю область зображення, або локальними, що аналізують окремі сегменти. Використання гістограм дозволяє ідентифікувати недостатню контрастність, переекспонування або недоекспонування зображень. Крім того, аналіз гістограм дає змогу оптимізувати алгоритми стискання та покращення зображень у цифрових системах. Впровадження нових алгоритмів роботи з гістограмами дозволяє покращити продуктивність та якість кінцевого результату обробки.

Методи корекції контрасту

- **Вирівнювання гістограми (Histogram Equalization)**: Перерозподіл значень яскравості для отримання рівномірнішого розподілу. Цей метод ефективний для підвищення контрастності темних або занадто яскравих зображень.
- **Обмежене адаптивне вирівнювання (CLAHE)**: Варіант вирівнювання гістограми, що зменшує підсилення шуму в локальних областях шляхом застосування адаптивних обмежень на контрастність.

- **Гістограмне стискання (Histogram Stretching)**: Розширення діапазону яскравостей для збільшення контрастності. Метод використовується для підсилення деталей у зображеннях із низькою динамікою яскравості.

Інтегрування гістограм

Інтегрування гістограм передбачає поєднання декількох гістограм для покращення загального вигляду зображення. Це корисно при обробці медичних зображень, супутникових даних та інших типів цифрових зображень. Основні підходи:

- Усереднення гістограм кількох зображень для створення гармонізованого зображення.
- Комбінування локальних і глобальних гістограмних методів для отримання оптимального результату.
- Використання адаптивних алгоритмів для вибору оптимальної гістограми залежно від контексту зображення.
- Використання методів машинного навчання для динамічного налаштування параметрів гістограмної корекції.
- Автоматизація процесу обробки зображень за допомогою нейронних мереж.

Застосування в різних сферах

- **Медична візуалізація**: Покращення рентгенівських знімків, магнітно-резонансних томографічних зображень та інших медичних даних для кращої діагностики. Інтегрування гістограм дозволяє зробити патології та аномалії більш видимими.
- **Супутникова обробка**: Посилення деталей ландшафту, водних об’єктів та атмосфери, що сприяє більш точному аналізу супутникових знімків. Поліпшення контрастності дозволяє точніше визначати межі об'єктів на знімках.
- **Комп’ютерний зір**: Поліпшення якості зображень для розпізнавання об'єктів у системах відеоспостереження, автономних транспортних засобах та інших застосуваннях. Високоякісні зображення сприяють кращій точності розпізнавання об’єктів штучним інтелектом.
- **Фотографія та відеообробка**: Оптимізація якості зображень у цифровій фотографії та відеомонтажі шляхом покращення контрасту та деталізації. Це сприяє збереженню деталей навіть у складних умовах освітлення.
- **Криміналістика**: Відновлення зображень та відеозаписів, покращення якості кадрів для аналізу та ідентифікації об'єктів або осіб.

Висновок

Метод інтегрування гістограм є ефективним інструментом покращення якості зображень, що дозволяє підвищити їхню контрастність та деталізацію. Завдяки використанню цього підходу можна значно покращити візуальне сприйняття зображень у різних сферах, включаючи медицину, супутниковий моніторинг, комп’ютерний зір та фотографію. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на вдосконалення алгоритмів адаптивного коригування гістограм та їх поєднання з методами глибокого навчання для автоматизації процесів покращення якості зображень. Використання штучного інтелекту та глибоких нейронних мереж може призвести до створення нових методів інтегрування гістограм, що забезпечують ще кращі результати в обробці зображень. Розвиток апаратних засобів також сприятиме підвищенню швидкості обчислень, що дозволить реалізовувати складніші алгоритми в реальному часі. Подальші дослідження можуть сфокусуватися на підвищенні ефективності алгоритмів та їх адаптації для роботи з різними форматами цифрових зображень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. "Визначені та невизначені інтеграли, Зв'язок між визначеним та невизначеним інтегралами". Розділ з навчального посібника, доступний онлайн

2 Лінник Г. Б., Морачковська І. О., Руднєва Г. В. "Методичні вказівки для самостійної роботи за темою 'Невизначені інтеграли' з курсу 'Вища математика'". Харків: Секішова Т. Є., 2021.

Гладкий Євгеній В – студент групи 1БКС-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: evgeniigladkii123@gmail.com

Науковий керівник: ***Клєопа ІринаАнатоліївна*** − PhD, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, paceka08@vntu.edu.ua

Gladkyy Yevgeny – student, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: evgeniigladkii123@gmail.com

Supervisor: ***Klieopa Irina A***. − PhD (in Pedagogical Sciences), Docent, Associate Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, paceka08@vntu.edu.ua.

УДК 004.92

Є. К. Завальнюк[1]
О. Н. Романюк[1]

АНАЛІЗ СТЕНФОРДСЬКОГО РЕПОЗИТОРІЮ ТРИВИМІРНИХ СКАНОВАНИХ МОДЕЛЕЙ ДЛЯ ТЕСТУВАННЯ АЛГОРИТМІВ 3D-ВІЗУАЛІЗАЦІЇ

[1] Вінницький національний технічний університет;

Анотація
У роботі проаналізовано особливості тестових фігур рендерингу Стенфордського репозиторію сканованих 3D-моделей.
Ключові слова: рендеринг, Стенфордський кролик, Стенфордський дракон, тестова фігура.

Abstract
In the work, it is analyzed the key features of the rendering test models from the Stanford 3D Scanning Repository.
Keywords: rendering, Stanford Bunny, Stanford Dragon, test figure.

Вступ

Тривимірний рендеринг [1] полягає у візуалізації об’єкта на основі його геометричної моделі. Основними завданнями під час рендерингу є як і максимально реалістичне відтворення візуальних особливостей об’єкта, так і забезпечення формування зображення у реальному часі. Для вибору оптимальних алгоритмів і моделей рендерингу, що забезпечать необхідний баланс між якістю та продуктивністю візуалізації, здійснюється їх тестування. Для тестування алгоритмів і моделей рендерингу застосовуються спеціальні тестові фігури. Зокрема, класичним набором тестових фігур рендерингу є Стенфордський репозиторій тривимірних сканованих моделей (The Stanford 3D Scanning Repository) [2].

Мета роботи – проаналізувати особливості Стенфордського репозиторію тривимірних сканованих моделей.

Результати дослідження

Стенфордський репозиторій тривимірних сканованих моделей включає фігури (рис. 1) [2] Stanford Bunny, Drill bit, Happy Buddha, Armadillo, Lucy, Asian Dragon, Vellum Manuscript, Thai Statue. Фігури репозиторію мають формат .PLY.

Моделі Stanford Bunny, Drill bit, Happy Buddha, Dragon, Armadillo, Lucy було отримано шляхом застосування сканерів на основі лазерної триангуляції Cyberware 3030 MS, Stanford Large Statue Scanner. У результаті сканування було отримано дальнісні зображення, що у подальшому були об’єднані з використанням методів зіпперінгу (zippering) та об’ємного з’єднання (volumetric merging).

Моделі Asian Dragon, Vellum manuscript, Thai Statue були отримані шляхом застосування XY сканера з камерою XYZ RGB та програмного забезпечення Polyworks.

Тестову модель Stanford Bunny («Стенфордський кролик») [2] було сформовано на основі результатів сканування у 1993-1994 роках. Реконструйована поверхня складається з 69451 трикутників і 35947 вершин. Stanford Bunny є однією з найбільш популярних тестових моделей у галузі комп’ютерної графіки. Рекомендується використання моделі на початкових етапах тестування алгоритмів і моделей рендерингу. Напрямки застосування [3] тестової фігури включають дослідження алгоритмів спрощення полігональних моделей, нефотореалістичного рендерингу, накладання текстур, згладження поверхонь. Перевагами моделі є відносно невеликий розмір, геометрична простота, велика кількість надлишкових даних для спрощення. Основним недоліком моделі є наявність кількох отворів.

Модель Drill bit («Свердло») [2] була сформована у 1996 році. Залежно від типу реконструкції

поверхні модель містить 1288 трикутників (881 вершина) або 3855 трикутників (1961 вершина).

Модель Happy Buddha (“Щасливий Будда”) [2] була сформована у 1996 році й містить 1087716 трикутників (543652 вершин). Недоліком моделі є наявність дрібних містків, утворених у результаті карвінгу (вирізання) простору при реконструкції поверхні.

Реконструйована поверхня моделі Dragon («Дракон», 1996) [2, 4] складається з 1132830 трикутників і 566098 вершин. Характеризується складною геометрією поверхні. Недоліком моделі є наявність значної кількості невеликих отворів.

Модель Armadillo («Броненосець», 1996) [2, 4] включає 345944 трикутники.

Модель Lucy (“Люсі”) [2] складається з 28055742 трикутників і 14027872 вершин. Для сканування оригінальної фігури було використано сканер, розроблений для проєкту Digital Michelangelo Project. Як і Happy Budda, характеризується наявністю артефактів, що виникли у результаті карвінгу простору. Окрім того, наявні незначні топологічні недоліки. Через великий рівень деталізації, фігура може бути використана при тестуванні алгоритмів високопродуктивного зафарбовування.

Модель Asian Dragon («Азіатський дракон») [2] включає 7218906 трикутників і 3609455 вершини.

Модель Vellum Manuscript (“Манускрипт на велені, 2003) [2] містить 4305679 трикутників і 2152840 вершин. Модель сформована на основі сканування часослова 1460 року.

Модель Thai Statue (“Тайська статуетка”) [2] містить приблизно 10000000 трикутників і 5000000 вершин.

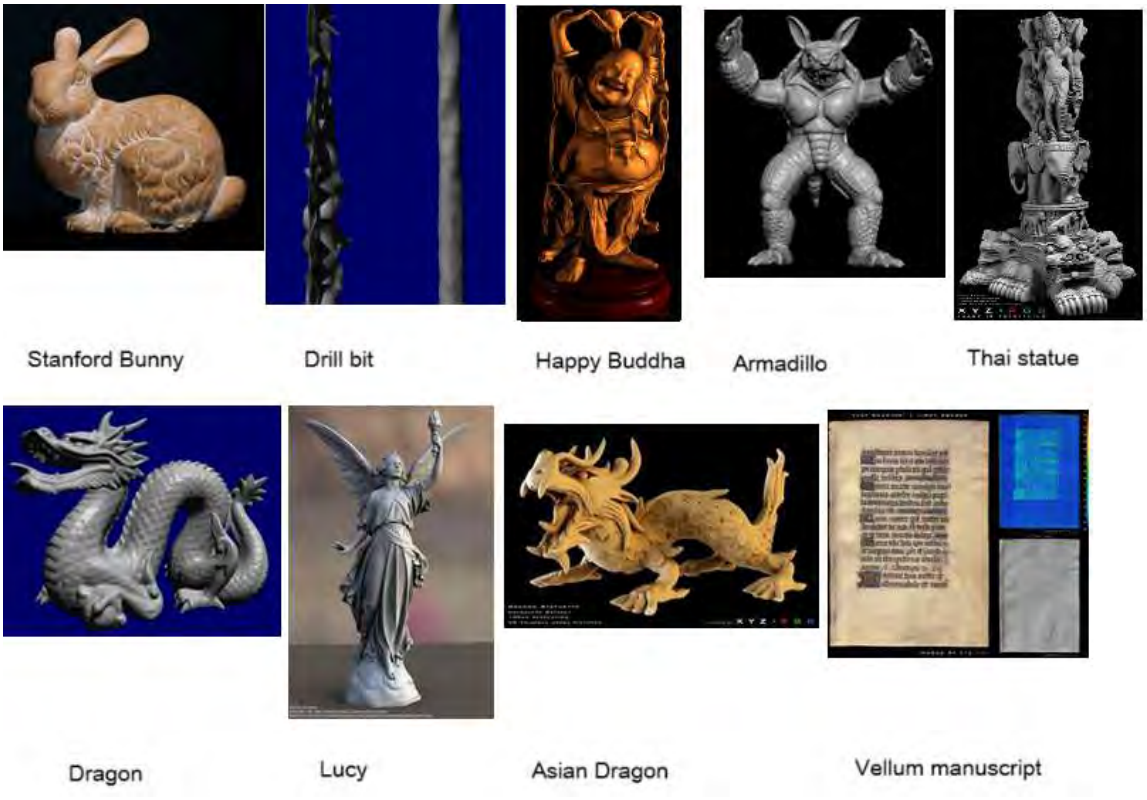

Рис. 1. Тестові фігури Стенфордського репозиторію сканованих моделей [2]

Загалом, тривимірні полігональні моделі [5] поділяються на малополігональні (до 10 тисяч полігонів), середньополігональні (10 – 500 тисяч полігонів), високополігональні (більше 500 тисяч полігонів). Відповідно, фігури Drill bit доцільно використовувати для тестування якості візуалізації малополігональних моделей, Stanford Bunny, Armadillo - середньополігональних моделей, Happy Buddha, Dragon, Lucy, Asian Dragon, Vellum Manuscript, Thai Statue – високополігональних моделей. Додатково, фігури Happy Budda, Dragon, Lucy, Asian Dragon, Thai Statue належать до культурно-релігійної тематики. Тому не рекомендується їх застосування для тестування алгоритмів деформації полігональних моделей.

Висновки

Фігури Стенфордського репозиторію сканованих 3D-моделей характеризуються різним ступенем деталізації полігональних моделей, зручністю використання та високою якістю сканування. Відповідно, набір є стандартним засобом для тестування алгоритмів оптимізації полігональних моделей, методів зафарбовування та моделей освітлення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Романюк О. Н. Комп'ютерна графіка / О. Н. Романюк, О. В. Романюк, Р. Ю. Чехместрук. – Вінниця : ВНТУ, 2023. – 146 с.

2. The Stanford 3D Scanning Repository [Online]. — Available: https://graphics.stanford.edu/data/3Dscanrep/#uses (Accessed on: 19.03.2025). — Title from screen.

3. The Stanford Bunny [Online]. — Available: https://faculty.cc.gatech.edu/~turk/bunny/bunny.html (Accessed on: 19.03.2025). — Title from screen.

4. Zavalniuk Y. K. The analysis of polygonal models density in three-dimensional computer games / Y. K. Zavalniuk, O. N. Romanyuk, S. V. Kotlyk, O. Y. Stakhov // SWorld Journal. — 2023. — Issue №21, part 1. — P. 73—79.

5. 3D Model Polygon Count – What's the Optimum for Your Application? [Online]. — Available: https://www.impala-3d.com/3d-model-polygon-count-whats-the-optimum-for-your-application (Accessed on: 19.03.2025). — Title from screen.

Завальнюк Євген Костянтинович — аспірант групи 121-23а, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: qq9272627@gmail.com

Романюк Олександр Никифорович — доктор техн. наук, професор кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, e-mail: rom8591@gmail.com.

Zavalniuk Yevhen K. — postgraduate student of the Software Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : qq9272627@gmail.com.

Romanyuk Oleksandr N. — doctor of technical sciences, professor of the Software Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, rom8591@gmail.com.

УДК 681.3

Г. О. Черноволик[1]
С. В. Бевз[2]
В. Г. Коровай[1]

РОЗРОБКА МЕТОДУ І ЗАСОБІВ РЕАЛІЗАЦІЇ ВЕБСИСТЕМИ СКОРОЧЕННЯ ПОСИЛАНЬ

[1]Вінницький національний технічний університет
[2]Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова

Анотація
Проведено порівняльний аналіз аналогів вебсервісів для скорочення посилань. Побудовано алгоритм роботи системи. Визначено основний функціонал власної розробки.
Ключові слова: *вебсервіс, скорочення посилань, URL, перенаправлення.*

Abstract
A comparative analysis of web service analogues for link shortening was carried out. An algorithm of the system's operation was built. The main functionality of the developed system was defined.
Keywords: *web service, link shortening, URL, redirection.*

Вступ

Сучасний інтернет-простір насичений великою кількістю посилань, серед яких трапляються й довгі та складні URL-адреси. Такі посилання можуть бути незручними для використання, поширення та запам’ятовування, особливо в соціальних мережах та месенджерах.

Для спрощення роботи з посиланнями широко використовуються сервіси скорочення URL, які дозволяють перетворювати довгі посилання на короткі, зберігаючи їхню функціональність. Крім того, такі сервіси надають можливість відстеження статистики переходів, аналізу аудиторії та управління створеними посиланнями.

Метою роботи є оптимізація процесу скорочення посилань шляхом впровадження розробленої вебсистеми, яка забезпечить користувачів зручним інструментом для керування URL-адресами та аналізу трафіку.

Розроблена система дозволить користувачам генерувати короткі посилання, а також отримувати детальну статистику щодо кількості та джерел переходів, налаштовувати термін дії посилань та інтегрувати сервіс у сторонні додатки. Таке рішення зробить обмін посиланнями зручнішим, а також надасть корисні інструменти для аналітики.

Об’єктом дослідження є процеси розробки вебсистеми для скорочення посилань.

Предметом дослідження є методи та засоби реалізації вебсистеми для управління скороченими посиланнями.

Головною задачею є створення вебсервісу, який дозволить користувачам скорочувати та аналізувати посилання й керувати ними.

Порівняння аналогів та розробка вебсистеми для скорочення посилань

Розвиток цифрових технологій значно вплинув на роботу з інформацією в інтернет-просторі. Одним із ключових аспектів цього розвитку є керування посиланнями, оскільки довгі та складні URL-адреси можуть бути незручними для використання. Для вирішення цієї проблеми існує низка вебсервісів для скорочення посилань, які не лише роблять URL коротшими, але й надають додаткові можливості, такі як відстеження переходів і аналітику.

Розглянемо популярні сервіси скорочення посилань як аналоги розроблюваної системи: Bitly, TinyURL, Rebrandly.

Bitly – один із найпоширеніших сервісів скорочення посилань, який дозволяє користувачам створювати короткі URL, відстежувати переходи та аналізувати аудиторію [1]. Bitly підтримує персоналізовані посилання та інтеграцію з іншими сервісами, такими як соціальні мережі або

маркетингові платформи. Проте, безкоштовна версія має обмежені можливості, що може бути незручним для звичайних користувачів.

TinyURL – простий сервіс для скорочення посилань без потреби реєстрації [2]. Він дозволяє створювати короткі URL, які не мають обмежень за терміном дії. Однак у нього відсутня розширена аналітика, що обмежує його використання для бізнесу або маркетингових кампаній.

Rebrandly – сервіс скорочення посилань, орієнтований на використання власного домену для коротких URL [3]. Він дозволяє створювати персоналізовані посилання, що робить їх більш впізнаваними. Крім того, Rebrandly пропонує детальну аналітику переходів, але його основний функціонал доступний лише у платних версіях.

Переваги і недоліки розглянутих сервісів у порівнянні з власною розробкою наведено в таблиці 1.

Таблиця 1 — Порівняльний аналіз аналогів

Функціонал	Bitly	TinyURL	Rebrandly	Власна розробка
Базове скорочення посилань	1	1	1	1
Відстеження переходів	1	0	1	1
Масове скорочення посилань	1	1	0	1
API для інтеграції	1	1	1	1
Налаштування терміну дії посилань	0	0	1	1
Сумарний коефіцієнт	4	3	4	5

Аналізуючи таблицю 1, відзначимо, що власна розробка має вищий сумарний коефіцієнт за розглянутими критеріями порівняно з аналогами: у порівнянні з Bitly та Rebrandly – на 20% (100% - 4/5×100% = 20%), а порівняно з TinyURL – на 40% (100% - 3/5×100% = 40%).

Враховуючи переваги та недоліки проаналізованих сервісів, було визначено базовий функціонал власної розробки вебсистеми для скорочення посилань.

Блок-схему загального алгоритму роботи вебсистеми наведено на рис. 1.

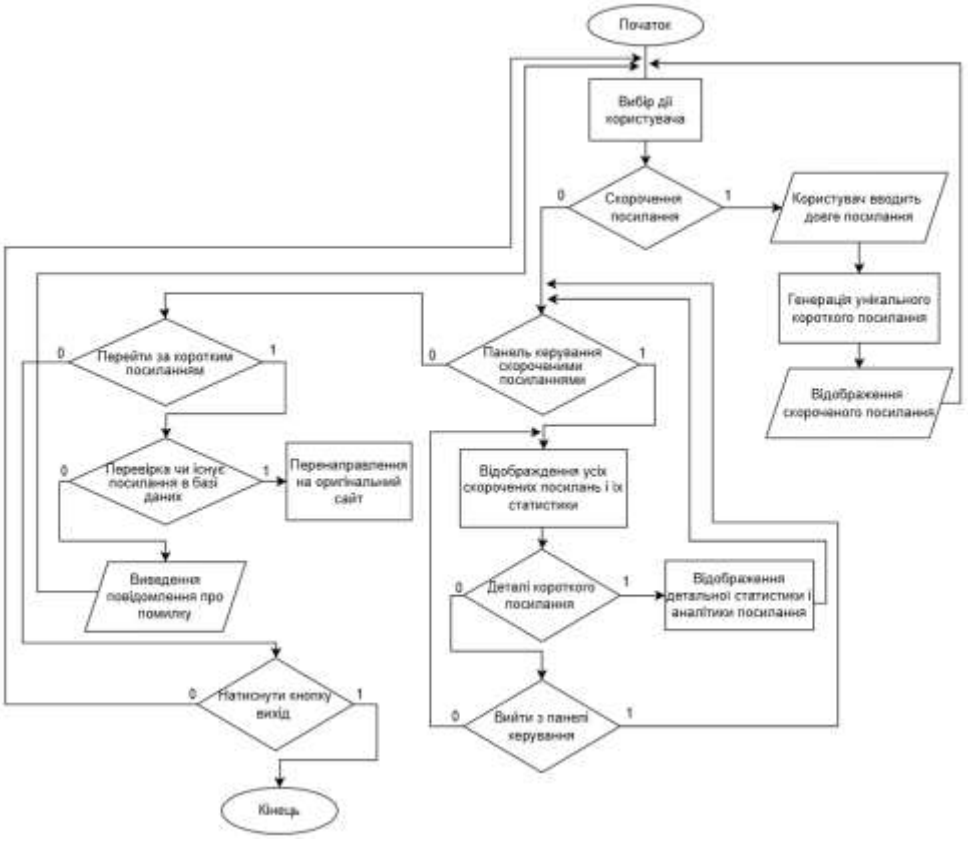

Рис.1. Блок-схема алгоритму роботи вебсистеми скорочення посилань

Розроблений вебсервіс призначений для оптимізації обміну посиланнями та забезпечення додаткової аналітики переходів. Система акумулює такий функціонал:

- автоматичне скорочення URL-адрес із можливістю налаштування параметрів;
- модуль відстеження переходів та збору статистики, що дозволяє аналізувати аудиторію;
- масове скорочення посилань;
- API для інтеграції з іншими сервісами та додатками;
- модуль безпеки для захисту від спаму та зловмисних дій;
- можливість встановлення паролів доступу на короткі посилання;
- можливість налаштування терміну дії посилань.

Висновок

Розроблено вебсистему для скорочення посилань, яка забезпечує перетворення довгих URL-адрес на зручні для використання короткі посилання, а також дозволяє відстежувати переходи та збирати аналітичні дані. Система має персоналізований доступ до функціоналу через API, що сприяє її інтеграції з іншими сервісами та дозволяє налаштовувати термін дії посилань і контролювати доступ до них. Завдяки впровадженим можливостям вебсервіс не лише спрощує роботу з посиланнями, а й забезпечує ефективний моніторинг користувацької активності та збору статистичних даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Bitly [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://bitly.com/
2. TinyURL [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://tinyurl.com/
3. Rebrandly [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.rebrandly.com/

Черноволик Галина Олександрівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lina2433@gmail.com.

Бевз Світлана Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент, викладач кафедри електротехніки та електроніки, Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова, м. Житомир, e-mail: svitlanavolodymyrivnabevz@gmail.com.

Коровай Володимир Григорович – студент групи 3ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: voha.kopovay@gmail.com.

Galyna Chernovolyk – Ph.D., Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lina2433@gmail.com.

Svitlana Bevz – Ph.D., Associate Professor, Lecturer of the Department of Electrical Engineering and Electronics, Zhytomyr Military Institute named after S.P. Korolev, Zhytomyr, e-mail: svitlanavolodymyrivnabevz@gmail.com.

Volodymyr Korovai – student of group 3PI-21b, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Ukraine.

УДК 681.3

В. В. Войтко[1]
С. М. Бурбело[2]
О. І. Пислар[1]

РОЗРОБКА МЕТОДУ І ЗАСОБІВ РЕАЛІЗАЦІЇ МОБІЛЬНОЇ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ Й АНАЛІЗУ ЕКОЛОГІЧНОЇ СИТУАЦІЇ МІКРОРАЙОНУ

[1]Вінницький національний технічний університет
[2]Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова

Анотація

Проведено порівняльний аналіз аналогів мобільної системи для моніторингу й аналізу екологічної ситуації мікрорайону. Визначено функціонал власної розробки. Побудований алгоритм роботи системи.

Ключові слова: *екологія, моніторинг, мікрорайон, мобільна система.*

Abstract

A comparative analysis of analogues of the mobile system for monitoring and analysis of the ecological situation in the microdistrict was conducted. The functionality of our own development was determined. An algorithm of the system's operation was built.

Keywords: *ecology, monitoring, microdistrict, mobile system.*

Вступ

Екологічний стан мікрорайону є важливим фактором для забезпечення збереження природних ресурсів і зниження рівня забрудненості довкілля. В умовах індустріального розвитку та зростання рівня забрудненості навколишнього середовища постає питання необхідності впровадження сучасних технологій для швидкого моніторингу й аналізу екологічної ситуації.

Метою роботи є підвищення ефективності контролю екологічного стану мікрорайонів шляхом розробки і впровадження мобільної системи, яка орієнтована на збирання, обробку й аналіз даних про рівень забрудненості повітря, води, ґрунту, що дозволить оперативно вирішувати питання покращення екологічної ситуації мікрорайонів.

Програма орієнтована на моніторинг довкілля з використанням мобільних пристроїв, аналіз даних для створення аналітичних звітів для громадськості й органів місцевого самоврядування. Створена система допоможе користувачу виявляти джерела забруднення, швидко реагувати на критичні ситуації і на основі отриманих даних прогнозувати екологічні ризики. Крім того, програма дозволить мешканцям мікрорайонів отримувати точну інформацію про екологічний стан свого району в режимі реального часу.

Об’єктом дослідження є процеси розробки мобільної системи моніторингу й аналізу екологічної ситуації мікрорайону.

Предметом дослідження є методи і засоби реалізації мобільної системи моніторингу й аналізу екологічного стану довкілля.

Головною задачею є розробка мобільної системи, завдяки якій користувачі зможуть швидко дізнаватися про екологічний стан навколишнього середовища у своєму мікрорайоні та реагувати на виявлені проблеми.

Порівняння аналогів та розробка мобільної системи

Використання мобільних технологій та сенсорних систем для моніторингу екологічної ситуації стає все більш популярним у сучасному світі. Така технологія легко інтегрується в різні додатки і системи, включаючи системи вимірювання рівня забрудненості повітря, землі та води. Розробка програмних модулів мобільної системи моніторингу й аналізу екологічної ситуації мікрорайону забезпечить швидку обробку і візуалізацію екологічних даних, що сприятиме оперативному виявленню проблем і допоможе приймати ефективні рішення для покращення стану довкілля.

Розглянемо популярні ресурси як аналоги розроблюваної мобільної системи для моніторингу екологічної ситуації довкілля.

AirVisual (IQAir) є застосунком, створеним для моніторингу якості повітря в режимі реального часу. Він надає користувачу дані про рівень забруднення і прогнозує зміни якості повітря, а також пропонує рекомендації для захисту здоров'я людей. Додаток використовує дані з офіційних станцій моніторингу, пристроїв користувачів, а також інтегрує погодні умови для більш точного аналізу стану навколишнього середовища [1].

Plume Labs є мобільним програмним засобом для моніторингу якості повітря в реальному часі. Він оснащений портативним IoT-сенсором [2] , який дозволяє користувачам вимірювати рівень забруднення атмосфери у своєму безпосередньому оточенні. Flow аналізує концентрацію шкідливих речовин, таких як NO_2, PM2.5 і PM10, а результати відображає у зручному мобільному додатку. Отримані дані можуть бути використані користувачами для створення персоналізованих карт забруднення повітря та прогнозування його змін [3].

ЕкоЗагроза є офіційною мобільною системою міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України. Вона надає інформацію про стан повітря, води, ґрунту та інші дані про довкілля, а також дозволяє користувачу переглядати дані моніторингових систем та актуальні факти наявних екологічних загроз [4].

Для демонстрації відмінностей розглянутих мобільних застосунків результати їх порівняння, їхні переваги і недоліки було зведено у таблицю (табл. 1).

Таблиця 1 — Порівняльний аналіз аналогів

Критерії порівняння	AirVisual (IQAir)	Екозагроза	Plume Labs	Власна розробка
Аналіз екологічного стану мікрорайону (шум, вода, ґрунт)	0	1	0	1
Можливість підключення IoT-датчиків	0	1	1	1
Доступність на всіх девайсах без особливих вимог	1	0	1	1
Моніторинг якості повітря, води і стану ґрунту в реальному часі	1	1	1	1
Взаємодія з користувачем (повідомлення про проблеми і загрози)	0	1	1	1
Сумарний коефіцієнт	2	4	4	5

Аналізуючи таблицю 1, відзначимо, що власна розробка має вищий сумарний коефіцієнт за розглянутими критеріями у порівнянні з аналогами: у порівнянні з AirVisual (IQAir) на 60% (100% - 2/5*100% = 60%), у порівнянні з ЕкоЗагроза і Plume Labs на 20% (100% - 4/5*100% = 20%).

Враховуючи переваги й недоліки систем-аналогів, було визначено функціонал власної розробки мобільної системи для моніторингу й аналізу екологічної ситуації мікрорайону. Блок-схему роботи мобільної системи для моніторингу екологічного стану довкілля наведено на рисунку 1.

Розроблена мобільна система призначена для допомоги звичайним користувачам і працівникам екологічних служб, оскільки дозволяє моніторити екологічний стан довкілля та виявляти проблеми для їх успішного усування. Програма дозволяє в режимі реального часу відстежувати якість повітря, рівень шуму, забруднення води і ґрунту, а також аналізувати зміни екологічних показників.

Система акумулює такий функціонал:

- моніторинг якості повітря в реальному часі;
- моніторинг чистоти води та стану ґрунту за допомогою датчиків та користувацьких звітів;
- інтерактивну карту екологічної ситуації мікрорайону з точними даними;
- можливість підключення до мережі IoT-датчиків та збору інформації в реальному часі;
- зручний інтерфейс мобільної системи.

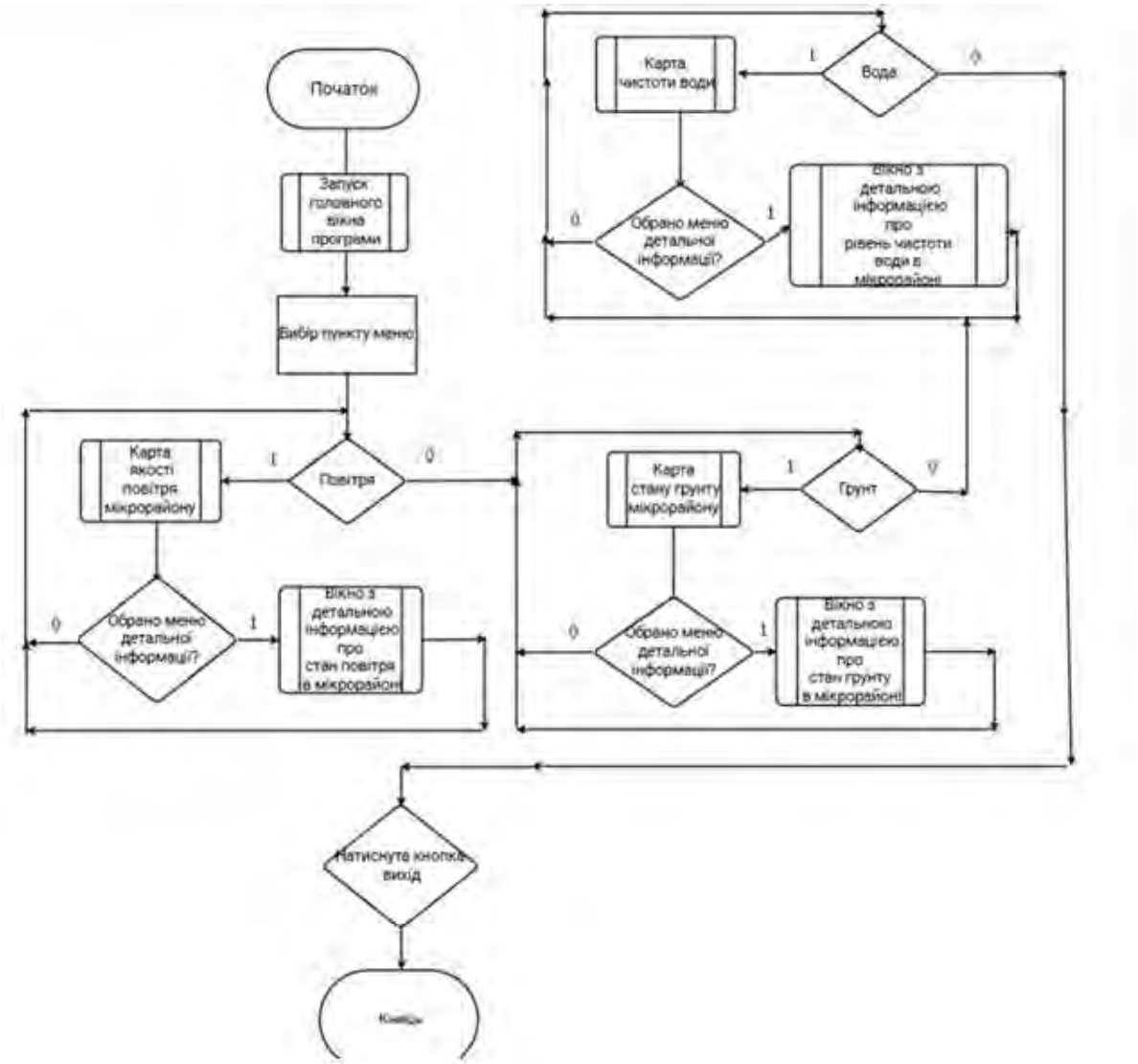

Рис.1. Блок-схема алгоритму користувацької взаємодії мобільної системи для моніторингу й аналізу екологічної ситуації мікрорайону

Висновок

Розроблено мобільну систему для моніторингу й аналізу екологічної ситуації мікрорайону, яка містить карту моніторингу якості повітря в реальному часі, карту моніторингу чистоти води та карту моніторингу стану ґрунту за допомогою датчиків та користувацьких звітів. Створена мобільна система забезпечує можливість підключення до мережі IoT-датчиків та збору інформації в режимі реального часу, має зручний інтерфейс користувача, який є доступним на всіх девайсах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. AirVisual (IQAir) [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://apps.apple.com/hu/app/iqair-airvisual-air-quality/id1048912974

2. Портативний IoT-сенсор [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.saveecobot.com/saveecosensor-3.0

3. Plume Labs [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://play.google.com/store/apps/details?id=com.plumelabs.air&hl=uk

4. ЕкоЗагроза [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.google.com/url?sa=E&source=gmail&q=https://mepr.gov.ua/slider/mindovkillya-zapustylo-zastosunok-ekozagroza-ta-zaproshuye-ukrayintsiv-vstupaty-do-ekologichnogo-bataljonu/

Войтко Вікторія Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dekanfki@i.ua.

Бурбело Сергій Михайлович – кандидат технічних наук, викладач кафедри електротехніки та електроніки, Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова, м. Житомир, e-mail: smburbelo@gmail.com.

Пислар Олександр Іванович – студент групи 4ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: alexfresh12916@gmail.com.

Viktoriia Voitko – Ph.D., Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dekanfki@i.ua.

Serhii Burbelo – Ph.D., Lecturer of the Department of Electrical Engineering and Electronics, Zhytomyr Military Institute named after S.P. Korolev, Zhytomyr, e-mail: smburbelo@gmail.com.

Oleksandr Pyslar – student of group 4PI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alexfresh12916@gmail.com.

УДК 004.056:621.317.3

В. М. Буняк[1]
В. В. Лукічов[2]

ЗАХИСТ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ В СИСТЕМАХ РОЗУМНОГО ОБЛІКУ. ТЕХНОЛОГІЇ ДИФЕРЕНЦІЙНОЇ ПРИВАТНОСТІ ТА АГРЕГАЦІЇ ДАНИХ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Анотація

У доповіді розглянуто питання захисту конфіденційності в системах розумного обліку із застосуванням сучасних технологій диференційної приватності та агрегації даних. Представлено аналіз переваг і обмежень цих підходів для забезпечення конфіденційності інформації користувачів, а також інтеграційних можливостей впровадження запропонованих технологій в існуючі системи автоматизованого обліку споживання ресурсів. Описано практичні кейси та результати експериментальних досліджень, що підтверджують ефективність запропонованих рішень у контексті економічних обмежень та високих вимог до захисту даних.

Ключові слова: розумний облік, диференційна приватність, агрегація даних, захист конфіденційності, кібербезпека.

Abstract

The report examines the issue of privacy protection in smart metering systems using modern technologies of differential privacy and data aggregation. An analysis of the advantages and limitations of these approaches to ensuring the confidentiality of user information is presented, as well as the integration possibilities of implementing the proposed technologies into existing automated resource consumption accounting systems. Practical cases and results of experimental studies are described, confirming the effectiveness of the proposed solutions in the context of economic constraints and high data protection requirements.

Keywords: smart accounting, differential privacy, data aggregation, privacy protection, cybersecurity.

Вступ

Сучасні системи розумного обліку, що використовуються в енергетиці та комунальному господарстві, забезпечують оперативний збір та аналіз даних, що дозволяє підвищити ефективність управління ресурсами. Проте широке впровадження цих технологій супроводжується зростанням ризиків витоку конфіденційної інформації, що може містити детальні дані про поведінку користувачів та їхні споживчі звички. Зростаюча кількість IoT-пристроїв створює додаткове навантаження на системи безпеки, що вимагає впровадження сучасних методів захисту даних [1].

Захист персональних даних набуває особливої актуальності в умовах високої інтеграції цифрових технологій у критичну інфраструктуру. Інформація, що надходить із систем розумного обліку, часто містить чутливі відомості, які можуть бути використані для аналізу соціально-економічних трендів, прогнозування поведінки споживачів, а також для потенційних кібератак. Саме тому забезпечення конфіденційності є пріоритетною задачею, яка потребує як технічних, так і організаційних заходів [2].

У даній доповіді пропонуються технології диференційної приватності та агрегації даних як ефективні інструменти для забезпечення захисту конфіденційної інформації в системах розумного обліку. Технологія диференційної приватності дозволяє шляхом додавання контрольованого шуму до початкових даних зберегти їх статистичну цінність, уникаючи можливості ідентифікації окремих користувачів. Агрегація даних, що полягає у групуванні окремих показників для отримання зведених статистичних даних, значно знижує ризик розкриття персональних даних.

Результати дослідження

Технологія диференційної приватності полягає у внесенні контрольованого шуму в початкові дані, що дозволяє зберегти статистичну цінність інформації, одночасно приховуючи індивідуальні відомості

користувачів. Цей підхід є особливо актуальним для систем розумного обліку, де зібрані дані можуть містити конфіденційну інформацію, що потребує додаткового рівня захисту. У таблиці 1 наведено приклади різних алгоритмічних рішень, які можна застосовувати для забезпечення диференційної приватності та агрегації даних у системах розумного обліку [3][4].

Досягнення ефективної диференційної приватності потребує впровадження математичних моделей, які забезпечують баланс між збереженням корисної інформації та зменшенням ймовірності ідентифікації окремих записів. У цьому контексті застосовуються алгоритми, що оптимізують параметри додавання шуму, зокрема, методи, які використовують ε-диференційність. Попередні дослідження показали, що правильна калібрування цього параметра є критичним для збереження якості даних у системах розумного обліку [3].

Таблиця 1. Приклади алгоритмічних рішень для забезпечення диференційної приватності та агрегації даних у системах розумного обліку

Назва алгоритму	Тип/Категорія	Опис
Механізм Лаплас	ε-диференційна приватність	Додає шум з розподілу Лапласа до результатів запитів, забезпечуючи математично строгий захист числових даних.
Гауссівський механізм	ε-диференційна приватність	Використовує нормальний (гауссівський) розподіл для додавання шуму, що дозволяє зберігати точність статистичних показників.
Експоненціальний механізм	ε-диференційна приватність	Обирає оптимальний вихід серед можливих результатів, зважуючи утилітарність, що зберігає корисність даних при захисті приватності.
Рандомізований відгук	Локальна диференційна приватність	Кожен користувач модифікує свої дані випадковим чином за встановленими ймовірнісними правилами, забезпечуючи захист на етапі збору.
Ієрархічна агрегація	Агрегація даних	Розбиває дані на декілька рівнів або груп із подальшим обчисленням агрегованих показників, що знижує ризик ідентифікації.

Технологія агрегації даних, яка передбачає групування окремих показників у зведені статистичні дані, допомагає суттєво знизити ризик розкриття особистої інформації. Завдяки агрегації даних можна отримати корисну аналітичну інформацію, яка відображає загальні тренди без можливості ідентифікації окремих користувачів. Цей підхід дозволяє оптимізувати обсяг оброблюваної інформації та мінімізувати вплив потенційних кібератак, пов’язаних із несанкціонованим доступом до індивідуальних даних.

Комбінування технологій диференційної приватності та агрегації даних створює синергічний ефект, який забезпечує оптимальний рівень захисту при збереженні високої точності отриманих показників [5]. Експериментальний аналіз показав, що використання спільного підходу дозволяє суттєво знизити ймовірність витоку конфіденційної інформації, зберігаючи при цьому можливість проводити точну аналітику споживання ресурсів [1]. У таблиці 2 порівнює основні алгоритмічні підходи для забезпечення диференційної приватності та агрегації даних у системах розумного обліку. Ця таблиця ілюструє ключові параметри налаштування, вплив на точність даних, а також переваги та обмеження кожного підходу, що дозволяє вибрати оптимальне рішення для конкретних умов застосування [2][4].

Таблиця 2. Порівняльна характеристика основних алгоритмічних підходів

Назва алгоритму	Параметри / Рівень шуму	Вплив на точність даних	Переваги	Обмеження
Механізм Лаплас	Параметр ε (чим менше ε – більше шуму)	Залежить від вибраного ε; менше ε – вищий рівень захисту, але зниження точності даних	Простота реалізації, математично строгий захист даних	При низькому ε може суттєво погіршувати точність результатів
Гауссівський механізм	Стандартне відхилення σ	Забезпечує збереження точності для даних із нормальним розподілом; варіювання рівня шуму залежить від σ	Підтримує точність статистичних показників для даних з нормальним розподілом	Менш ефективний для даних з асиметричним розподілом
Експоненціальний механізм	Оптимізація утилітарності	Балансує між точністю та приватністю, вибираючи оптимальний вихід	Забезпечує високий рівень корисності вихідних даних	Складність налаштування та розрахунку утилітарності
Рандомізований відгук	Локальні ймовірнісні параметри	Захищає дані на рівні користувача, але може знизити точність окремих записів	Забезпечує приватність вже на етапі збору даних	Можливе зниження точності індивідуальних відповідей
Ієрархічна агрегація	Рівні агрегації (групування даних)	Зберігає точність агрегованих показників, знижуючи ризик ідентифікації	Ефективно знижує ризик розкриття даних, оптимізує обсяг обробки даних	Можлива втрата детальної інформації на нижчих рівнях агрегації

Інтеграція запропонованих технологій у існуючі системи розумного обліку відкриває широкі перспективи для підвищення загальної кібербезпеки енергетичної інфраструктури. Подальші дослідження спрямовані на оптимізацію алгоритмів та розробку адаптивних систем моніторингу, які зможуть

автоматично реагувати на потенційні загрози. Це дозволить не лише знизити ризики витоку даних, а й забезпечити безперебійну роботу критичних систем, що є важливим чинником конкурентоспроможності в умовах швидкого розвитку IoT-технологій.

Висновки

Запропонований підхід до захисту конфіденційності в системах розумного обліку, який базується на застосуванні технологій диференційної приватності та агрегації даних, демонструє високий потенціал для зниження ризиків витоку чутливої інформації. Це дозволяє ефективно захищати персональні дані користувачів, мінімізуючи можливість їх ідентифікації при збереженні статистичної цінності даних [5]. Системи розумного обліку, що працюють на базі запропонованого підходу, забезпечують покращення якості обробки даних, що є особливо важливим у контексті енергетичної інфраструктури, де достовірність показників має критичне значення для управління ресурсами.

Використання сучасних алгоритмічних рішень сприяє розробці адаптивних систем моніторингу, здатних автоматично реагувати на потенційні загрози та аномальну активність. Це забезпечує не лише підвищення рівня безпеки, але й оптимізацію операційних витрат, що є ключовим фактором конкурентоспроможності в умовах швидкого розвитку цифрових технологій.

Подальші дослідження мають бути спрямовані на оптимізацію алгоритмів та адаптацію технологій до умов високої конкуренції та економічних обмежень, що сприятиме підвищенню стійкості критичної інфраструктури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Fang, Y., Misra, S., & Christin, N. (2019). Privacy-Preserving Data Aggregation in Smart Grid: Differential Privacy Approaches. IEEE Transactions on Smart Grid, 10(2), 1214–1223.
2. Li, F., Luo, B., & Liu, P. (2019). Smart Grid Data Privacy: Challenges and Solutions. IEEE Communications Surveys & Tutorials, 21(3), 2765–2789.
3. Zhou, X., Li, J., & Wu, X. (2020). A Differential Privacy Approach for Smart Meter Data Aggregation. IEEE Access, 8, 102345–102355.
4. Sharma, A., Gupta, P., & Singh, R. (2021). Differential Privacy Techniques in IoT-Enabled Smart Metering Systems: A Review. Journal of Network and Computer Applications, 178, 102943.
5. Kumar, S., & Patel, D. (2022). Enhancing Consumer Privacy in Smart Metering via Data Aggregation and Differential Privacy. IEEE Internet of Things Journal, 9(5), 3456–3465.

Буняк Віталій Михайлович — студент групи 125-23а, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vetalbunjak@gmail.com

Лукічов Віталій Володимирович — канд. техн. наук, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Buniak Vitalii M. — Department of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : vetalbunjak@gmail.com

Lukichov Vitalii V. — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Information Protection, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 378.147

О.С. Бондар
І.А. Клєопа

НЕВИЗНАЧЕНИЙ ІНТЕГРАЛ ТА ЙОГО ВІЗУАЛІЗАЦІЯ ЗА ДОПОМОГОЮ GEOGEBRA

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій роботі розглядається одне з ключових понять математичного аналізу – невизначений інтеграл. Інтегрування є оберненою операцією до диференціювання і широко використовується в математичних дослідженнях, фізиці, інженерних дисциплінах та економіці. Наведено основні означення та методи обчислення невизначених інтегралів. Особливу увагу приділено візуалізації інтегралів як ефективному інструменту для кращого розуміння процесу інтегрування та застосування цього підходу в навчанні. В роботі також описані можливості використання сучасних програмних засобів для графічного представлення інтегралів та аналізу їхніх властивостей.

Ключові слова: невизначений інтеграл, візуалізація, інтегрування, Geogebra.

Abstract

This paper considers one of the key concepts of mathematical analysis - the indefinite integral. Integration is the inverse operation of differentiation and is widely used in mathematical research, physics, engineering disciplines and economics. The main definitions, properties and methods of calculating indefinite integrals are given. Particular attention is paid to the visualization of integrals as an effective tool for a better understanding of the integration process and the application of this approach in teaching. The paper also describes the possibilities of using modern software tools for graphical representation of integrals and analysis of their properties.

Keywords: indefinite integral, visualization, integration, Geogebra.

Вступ

Інтегральне числення є однією з основних частин вищої математики, що має широкий спектр застосувань у різних наукових і технічних галузях. Воно дозволяє знаходити первісні функції, визначати площі під кривими, аналізувати зміну фізичних величин і вирішувати диференціальні рівняння.

Одним із фундаментальних понять інтегрального числення є невизначений інтеграл, який є оберненою операцією до диференціювання. Якщо відома похідна функції, то за допомогою інтегрування можна відновити саму функцію з точністю до сталої. Оволодіння методами інтегрування є необхідною навичкою для розв'язання багатьох задач вищої математики, фізики та технічних дисциплін.

Для кращого розуміння процесу інтегрування важливим є візуальний підхід до його вивчення. Графічне представлення невизначених інтегралів допомагає побачити взаємозв'язок між функцією та її первісною, що сприяє більш глибокому засвоєнню матеріалу. В сучасних умовах широко використовуються комп'ютерні програми, такі як GeoGebra, Wolfram Alpha, MATLAB, які дозволяють візуалізувати інтеграли, спрощуючи навчальний процес.

Основна частина

Розглянемо невизначений інтеграл за допомогою Geogebra.

Приклад.

$$f(x) = \int \frac{x}{x^2+1}^4 dx$$

1. Метод поділу многочлена

Розглянемо невизначений інтеграл:

$$F(x) = \int (x^4 / (x+1))\, dx$$

Оскільки чисельник має вищий степінь, ніж знаменник, поділимо x^4 на x+1.

Після ділення отримаємо:

$$x^4 / (x+1) = x^3 - x^2 + x - 1 + 1/(x+1)$$

2. Інтегрування кожного доданка

$$\int x^3\,dx = x^4/4$$
$$\int -x^2\,dx = -x^3/3$$
$$\int x\,dx = x^2/2$$
$$\int -1\,dx = -x$$
$$\int (1/(x+1))\,dx = \ln|x+1|$$

Отже, первісна функція:

$$F(x) = x^4/4 - x^3/3 + x^2/2 - x + \ln|x+1| + C$$

3. Аналіз розв'язку та візуалізація за допомогою Geogebra

Графічне представлення допомагає зрозуміти поведінку функції. Можна побудувати графіки оригінальної функції $f(x) = x^4 / (x+1)$ та її первісної F(x). Візуалізація дозволяє побачити, як зміна f(x) впливає на її первісну. Графік початкової функції можемо побачити на рис.1.

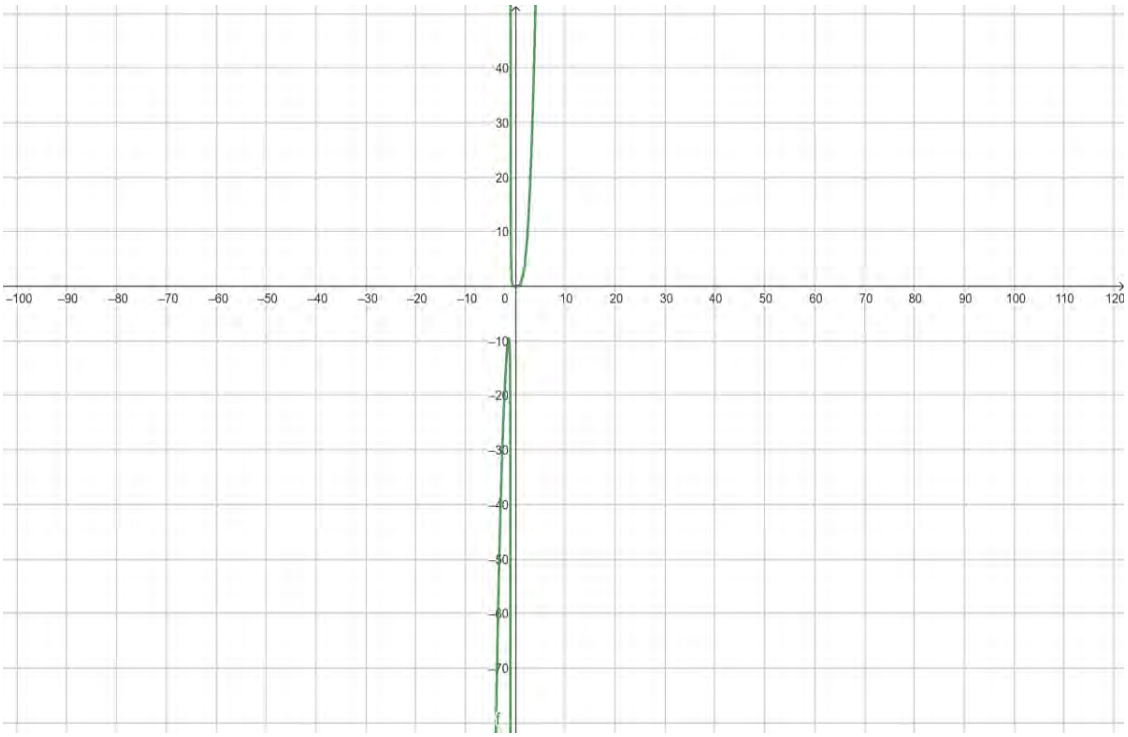

Рис. 1. Графічне представлення розв'яку невизначеного інтеграла

Висновок

Невизначений інтеграл є одним із ключових понять вищої математики, що використовується для знаходження первісної функції. У даній роботі було розглянуто метод розв'язку інтегралу $f(x) = \int \frac{x}{x^2+1}^4\,dx$ який потребував попереднього поділу многочлена в чисельнику на знаменник. Це дозволило спростити інтеграл до суми простіших виразів, кожен з яких легко інтегрується за відомими правилами.

Отримана первісна функція показує залежність накопиченого ефекту змін функції f(x) і дозволяє краще розуміти поведінку досліджуваної математичної моделі. Візуалізація інтегралу є корисним інструментом для аналізу, оскільки дозволяє побачити, як змінюється площа під графіком функції та її первісної.

Застосування методів інтегрування важливе не лише в теоретичній математиці, а й у фізиці, інженерії, економіці та багатьох інших галузях. Даний приклад демонструє один із підходів до обчислення інтегралів, що допомагає розвинути навички роботи з аналітичними методами розв'язку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Клєопа І.А. Застосування ІГС GeoGebra при вивченні вищої математики студентами технічних закладів вищої освіти [Текст] / Науковий вісник Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка. Серія «Педагогічні науки» / за заг. ред. В. Є. Бенери. – Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2022. – Вип. 14. – С. 40-48.

2. Клєопа І. А. Цифрові технології при вивченні вищої математики під час змішаного навчання студентами комп`ютерної галузі технічних ЗВО [Текст] / І. А. Клєопа, В. А. Петрук // Вісник Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського. – 2023. – Випуск 1(138). – С. 137-142.

3. Першина Ю. І., Пріщенко О. П., Черемська Н. В., Черногор Т. Т. «Невизначений та визначений інтеграли: навчально-методичний посібник». Харків: Друкарня Мадрид, 2022.

4. Лінник Г. Б., Морачковська І. О., Руднєва Г. В. «Методичні вказівки для самостійної роботи за темою: «Невизначені інтеграли» з курсу «Вища математика». Харків: Секішова Т. Є., 2021.

Бондар Олександр Сергійович – студент групи 1БКС-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sashabondar1405@gmail.com.

Науковий керівник: ***Клєопа Ірина Анатоліївна*** − PhD, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, paceka08@vntu.edu.ua.

Bondar Oleksandr – student, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: sashabondar1405@gmail.com.

Supervisor: ***Klieopa Irina A.*** − PhD (in Pedagogical Sciences), Docent, Associate Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, paceka08@vntu.edu.ua.

УДК 004.9

Р. С. Звездін
Л. А. Савицька
С. В. Богомолов

IoT засіб з чат-ботом для керування електричними пристроями

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено аналіз існуючих IoT рішень для керування електричними пристроями, виявлено їхні обмежен-ня щодо інтерфейсу взаємодії та відсутність гнучкого керування через звичайні текстові команди. Розроблено концепцію IoT системи з інтегрованим чат-ботом, здатної керувати електричними пристроями та адаптуватися до потреб користувача, що підвищує зручність їх використання.

Ключові слова: інтернет речей, чат-бот, електропристрої, розумний дім, текстове управління.

Abstract

An analysis of existing IoT solutions for controlling electrical devices was conducted, revealing their limitations in user interaction interfaces and lack of flexible control through ordinary text commands. A concept for an IoT system with an integrated chatbot was developed, capable of controlling electrical devices and adapting to user needs, improving their usability.

Keywords: Internet of Things, chatbot, electrical devices, smart home, text control.

Вступ

В умовах розвитку технологій Інтернету речей зростає потреба у зручних та ефективних методах керування електричними пристроями. Традиційні системи керування зазвичай вимагають складного налаштування та не завжди є доступними для користувачів без технічних знань [1].

Застосування IoT-рішень у поєднанні з чат-ботами може значно спростити взаємодію з системою та полегшити керування електроприладами. Крім того, сучасні технології надають можливість використовувати адаптивні алгоритми, які підлаштовують роботу електропристроїв залежно від режиму їхнього використання, що сприяє ефективнішому енергоспоживанню.

Результати досліджень

Аналіз існуючих IoT-рішень показав, що більшість з них мають обмежену інтеграцію з чат-ботами або потребують спеціалізованого програмного забезпечення [2]. Такі системи не забезпечують гнучкого управління та персоналізованого підходу для користувачів. Запропонована IoT-система базується на мікроконтролері з підключенням до мережі Інтернет, що дозволяє здійснювати управління пристроями через чат-бота у месенджері Telegram [3]. Система підтримує зворотний зв’язок, забезпечуючи повідомлення про стан підключених пристроїв та можливість автоматизації сценаріїв використання.

Завдяки алгоритмам машинного навчання система може оптимізувати процес керування пристроями, автоматично регулюючи їхню роботу залежно від реального рівня використання та енергетичних потреб [4]. Наприклад, система може адаптувати роботу освітлення та клімат-контролю, зменшуючи споживання електроенергії у періоди низької активності. Додатково, система може працювати у зв’язці з розумними сенсорами температури, вологості та руху, що забезпечує більш точний контроль параметрів навколишнього середовища.

Висновок

Отже, запропонована IoT-система з чат-ботом для керування електричними пристроями підвищує рівень автоматизації та забезпечує зручний спосіб їхнього керування. Застосування адаптивних алгоритмів і машинного навчання допоможе мінімізувати зайві витрати електроенергії, покращуючи загальну ефективність системи. Можливість підключення додаткових сенсорів і IoT-пристроїв дозволить застосовувати систему не лише в домашньому середовищі, а й у виробничих та комерційних приміщеннях. Це рішення сприятиме подальшому розвитку інтелектуальних систем управління енергоспоживанням, оскільки це є ключовим напрямком сучасних технологій IoT.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ / REFERENCES

1. Сапожник Д. О., Плечистий Д. Д. Використання Інтернету речей для економії енергетичних ресурсів // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2023. – №4. – С. 39–45.
2. Бугаєнко Б. А. Система збору та аналізу даних споживання електроенергії у приміщенні: кваліфікаційна робота за спеціальністю 123 Комп'ютерна інженерія / наук. кер. Д. В. Стаценко. – Київ: КНУТД, 2024. – 81 с.
3. Будуємо телеграм чат-бот: від ідеї до деплою [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://dou.ua/forums/topic/38358/.
4. Теслюк В.М., Денисюк П.Ю. Технології "Інтернету речей": навчальний посібник / Львівська політехніка, 2020. — 124 с.

Звездін Родіон Сергійович – студент групи 2КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: rodion.zvezdin2@gmail.com.

Савицька Людмила Анатоліївна, к.т.н., доц. каф. ОТ, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. e-mail: savytska.liudmyla@gmail.com.

Богомолов Сергій Віталійович – кандидат технічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bogomolovsergiy@vntu.edu.ua.

Zvezdin Rodion - student of the 2CE-21b group, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: rodion.zvezdin2@gmail.com.

Savytska Liudmila Anatoliivna, PhD, Associate Professor of Computer Engineering, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: savytska.liudmyla@gmail.com.

Bohomolov Serhii Vitaliyovych – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Technology, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bogomolovsergiy@vntu.edu.ua.

А. В. Скіп

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ПРОЦЕСІВ КІБЕРБЕЗПЕКИ В ЛАНЦЮГАХ ПОСТАЧАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

***Анотація**:*

Розглянуто ідентифікацію процесів кібербезпеки в ланцюгах постачання програмного забезпечення (ПЗ). Запропоновано математичну модель на основі множинних описів та графів залежностей, що дозволяє структурувати процеси безпеки, оцінити ризики та реалізувати захисні заходи. досліджено ідентифікацію процесів кібербезпеки в ланцюгах постачання програмного забезпечення (ПЗ). Представлено математичну модель, що базується на множинних описах та графах залежностей, яка дозволяє структуровано оцінити ризики та реалізувати захисні заходи. Аналізуються загрози, пов'язані з компрометацією компонентів на різних етапах життєвого циклу ПЗ, зокрема уразливості відкритого коду, атаки на ланцюг постачання, а також загрози, що виникають у процесах інтеграції та розгортання.

Ключові слова: кібербезпека, ланцюг постачання програмного забезпечення, математичний опис, процеси кібербезпеки, управління ризиками.

***Abstract**:*

The paper addresses cybersecurity in software supply chains, presenting a mathematical model based on set descriptions and dependency graphs for structured assessment of security risks and protective measures. The identification of cybersecurity processes in software supply chains is considered. A mathematical model based on set descriptions and dependency graphs is proposed, allowing for the structuring of security processes, risk assessment, and the implementation of protective measures. The study investigates the identification of cybersecurity processes within software supply chains. A mathematical model, based on multiple descriptions and dependency graphs, is presented, enabling a structured risk assessment and the implementation of protective measures. The analysis focuses on threats associated with component compromise at various stages of the software lifecycle, including open-source vulnerabilities, supply chain attacks, and threats arising during integration and deployment processes.

Keywords: cybersecurity, software supply chain, cybersecurity processes, mathematical model, risk management.

Вступ

Останніми роками стрімко зростає кількість та масштаб атак на ланцюги постачання програмного забезпечення (ПЗ). Це обумовлено широким використанням відкритого коду та компонентів третіх сторін, складністю процесів інтеграції та розгортання, а також зростанням кількості учасників процесів створення ПЗ [1]. Серед найвідоміших прикладів – атаки на SolarWinds Orion та Log4j, що призвели до серйозних інцидентів інформаційної безпеки по всьому світу [2]. Тому детальне дослідження та ідентифікація процесів кібербезпеки на всіх етапах життєвого циклу ПЗ стають нагальною необхідністю для підприємств та державних установ.

Метою дослідження є розробка математичної моделі кібербезпеки ланцюга постачання програмного забезпечення, яка дозволяє ідентифікувати вразливості, оцінювати ризики та підвищувати стійкість систем до атак.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати існуючі загрози та вразливості в ланцюгах постачання програмного забезпечення.
2. Сформулювати математичний опис компонентів та процесів ланцюга постачання ПЗ.
3. Запропонувати модель управління ризиками на основі множинних описів.

Поняття Supply Chain

Supply Chain у сфері програмного забезпечення є складною системою, яка включає всі процеси від створення концепції продукту до його підтримки після впровадження. Це початкове проектування, написання коду, використання сторонніх бібліотек, управління репозиторіями, інтеграція окремих модулів, тестування, збірка, розгортання, оновлення та підтримка продукту. Кожен із цих етапів має

свої особливості та пов’язані ризики, наприклад, використання незахищених компонентів на етапі розробки чи вразливості в системах безперервної інтеграції та розгортання (CI/CD) [3].Кожна ланка ланцюга постачання ПЗ може бути вразливою: у відкритому чи сторонньому компоненті може бути відома або нова уразливість; обліковий запис розробника чи сервер збірки можуть бути зламані; канал оновлення може бути перехоплено або підмінено. Таким чином, компрометація будь-якого з компонентів або процесів ланцюга здатна порушити цілісність усього продукту [4]. Наприклад, у випадку атаки на SolarWinds Orion зловмисники внесли шкідливий код на етапі збірки програмного забезпечення, що пройшло до фінального продукту і було розповсюджене серед тисяч клієнтів, даючи нападникам віддалений доступ до їхніх мереж[5].

Для запобігання таким загрозам до ланцюга постачання інтегруються спеціальні процеси кібербезпеки. Під процесами кібербезпеки розуміються організаційні та технічні заходи, що реалізуються на певному етапі життєвого циклу ПЗ з метою захисту від компрометації або виявлення та нейтралізації кіберзагроз. Прикладами таких процесів є: аналіз вразливостей і ризиків постачальників на етапі розробки архітектури; запровадження процедур моніторингу вразливостей кодової бази та аналіз коду на етапі розробки; перевірка залежностей (SCA – Software Composition Analysis) під час збірки[6]

Математичний опис

Для формалізації досліджуваної системи ланцюга постачання з урахуванням кібербезпеки запропоновано множини:

$$\{I, O, S, F\}$$

де:

I – **множина входів**. До цієї множини належать вхідні коди, зовнішні бібліотеки, інструменти тестування, налаштування безпеки, облікові дані, а також фізичні чи віртуальні ресурси.

O – **множина виходів**. Це результати дій системи: готові збірки, релізи, звіти про тестування, журнал виявлених вразливостей.

S – **стан системи**. Множина станів, що описують систему на проміжних етапах розробки й тестування (стани репозиторіїв коду, конфігурації контейнерів, CI/CD-середовище, налаштування середовища розгортання, журнали безпеки тощо).

F – **функції відображення/процеси перетворення**. Множина функцій, що описують, як саме відбувається перехід від одних вхідних даних і проміжних станів до інших (наприклад, компіляція, генерація образів контейнерів, шифрування, перевірка підписів, процеси тестування).

Формули переходу та контроль безпеки

Для забезпечення безпеки в ланцюгу постачання ПЗ необхідно контролювати кожен перехідний процес між етапами розробки, тестування, складання та впровадження. У запропонованій моделі формалізовано механізм змін стану системи під впливом зовнішніх та внутрішніх факторів, що дозволяє відстежувати критичні точки ризику.

Проміжний перехід:

$$S_{t+1} = F(S_t, I_t)$$

де S_t– поточний стан на кроці t, а I_t– множина вхідних даних на кроці t.

Тут контролюється цілісність і коректність перетворення: виконується сканування вихідного коду, перевіряються підписи та сертифікати залежностей, застосовуються механізми аутентифікації та авторизації для доступу до ресурсів. У контексті кібербезпеки цей етап критично важливий для запобігання проникненню шкідливого коду та забезпечення контролю цілісності. Наприклад, на цьому кроці застосовуються такі заходи:

• Перевірка цифрових підписів і сертифікатів для підтвердження достовірності зовнішніх компонентів.

• Аналіз вразливостей відкритого коду для виявлення потенційних ризиків у використаних бібліотеках.

• Контроль доступу та аутентифікація для обмеження можливості зловмисного втручання у процес розробки.

Формування виходу:

$$O = F_{\text{final}}(S_T)$$

де T – фінальний етап процесу розробки і постачання (наприклад, версія, що публікується для кінцевих користувачів).

На цьому етапі застосовуються додаткові заходи безпеки:

• Перевірка цілісності та контрольні суми для гарантування того, що кінцевий продукт не був модифікований зловмисниками.

• Аналіз контейнерів та середовищ розгортання для виявлення прихованих загроз.

• Ретроспективний аналіз процесу розробки для відстеження можливих відхилень у ланцюгу постачання.

У систему безпеки можуть бути інтегровані додаткові обмеження:

$$C = \{\text{правила, політики, ключі, сертифікати}\}$$

що вбудовуються у функції F. Тоді перехід стану можна ускладнити:

$$S_{t+1} = F(S_t, I_t, C_t)$$

Де C_t– набір політик або правил безпеки для кроку t.

Висновки

Запропонований математичний опис забезпечує чітку структуризацію процесів кібербезпеки та дозволяє виявити критичні точки у ланцюгах постачання ПЗ. Використання цієї моделі сприяє ефективному управлінню ризиками та формуванню стійкої системи кіберзахисту. В подальших дослідженнях варто звернути увагу на розширення моделі з використанням сучасних методів аналізу даних та штучного інтелекту. Математична формалізація ланцюга постачання ПЗ через множину $\{I, O, S, F\}$ дає змогу структурувати елементи, пов'язані з безпекою, та визначити взаємозв'язки між ними. Математичний опис вказує на ті стадії, де найбільш імовірні атаки або помилки. Це дає можливість розподілити контрольні механізми (сканери вразливостей, перевірку цілісності, відповідний контроль доступу) саме у вузлових точках. Схема є масштабованою і придатною для різних середовищ – від невеликих проєктів до великих хмарних інфраструктур.

Подальші напрями досліджень:

- розробка більш детальних метрик ризику та вразливостей для кожного етапу;
- інтеграція технологій безперервного моніторингу та SIEM (Security Information and Event Management) для виявлення потенційних вразливостей;
- застосування штучного інтелекту та машинного навчання для прогнозування атак у ланцюзі постачання.

Систематизація процесів кібербезпеки у ланцюгах постачання програмного забезпечення шляхом математичного формалізму дозволяє підвищити загальний рівень захищеності ПЗ, дає можливість точніше моніторити зміни й передбачати потенційні вектори атак.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Saini, Dinesh. (2012). Cyber Defense: Mathematical Modeling and Simulation. *International Journal of Applied Physics and Mathematics*. 2. 311-316.

2. Yevseiev, S., Khokhlachova, Yu., Ostapov, S., Laptiev, O., Korol, O., Milevskyi, S. et. al.; Yevseiev, S., Khokhlachova, Yu., Ostapov, S., Laptiev, O. (Eds.) (2023). Models of socio-cyber-physical systems security. *Kharkiv*: PC TECHNOLOGY CENTER, 184. doi: http://doi.org/10.15587/978-617-7319-72-5

3. Serru, T.; Nguyen, N.; Batteux, M.; Rauzy, A. Modeling Cyberattack Propagation and Impacts on Cyber-Physical System Safety: An Experiment. *Electronics* 2023, *12*, 77. https://doi.org/10.3390/electronics12010077.

4. OX Security. *Your Guide to Software Supply Chain Security*. – 2023. – URL: https://www.ox.security/software-supply-chain-security-everything-you-need-to-know/ (accessed 06.03.2025)

5. Melara M. S., Bowman M. *What is Software Supply Chain Security?* – Proc. of ACM Workshop on Supply Chain Security (Los Angeles, 2022). – arXiv:2209.04006. – P. 1.

6. Soeiro L. et al. *Assessing the Threat Level of Software Supply Chains with the Log Model*. – Proc. of WTSC 2023. – arXiv:2311.11725. – P. 1–2.

Скіп Андрій Володимирович — аспірант кафедри захисту інформації, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: phd@askip.me

Науковий керівник: ***Баришев Юрій Володимирович*** — канд. техн. наук, доцент кафедри захисту інформації,факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

Skip Andrii V. — Postgraduate Student of Information Protection Department, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: phd@askip.me

Supervisor ***Baryshev Yurii V.*** — PhD. (Eng), Associate Professor of Information Protection Department, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

УДК [514.12(091)+514.12-027.22](043.2)

Б. О. Рибак[1]
Б. А. Янківська[1]
М. Б. Ковальчук[1]

АНАЛІТИЧНА ГЕОМЕТРІЯ: ВІД ДЕКАРТА ДО СУЧАСНОСТІ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій роботі розглядається історія розвитку аналітичної геометрії від її зародження в працях Рене Декарта та П'єра Ферма до сучасного стану. Проаналізовано внесок видатних математиків, таких як Ейлер, Лагранж та Гаусс, у формування методів координатного аналізу. Особлива увага приділена ролі алгебраїчної геометрії, розвитку багатовимірних просторів та застосуванню аналітичної геометрії в сучасних технологіях, зокрема в комп'ютерній графіці, штучному інтелекті та фізиці.

Ключові слова: аналітична геометрія, координатний метод, алгебраїчна геометрія, Декарт, сучасні застосування.

Abstract

This paper explores explores the history of analytic geometry from its origins in the works of René Descartes and Pierre de Fermat to its modern developments. The contributions of prominent mathematicians such as Euler, Lagrange, and Gauss in shaping coordinate analysis methods are examined. Special attention is given to the role of algebraic geometry, the development of multidimensional spaces, and the applications of analytic geometry in modern technologies, including computer graphics, artificial intelligence, and physics.

Keywords: analytic geometry, coordinate method, algebraic geometry, Descartes, modern applications.

Вступ

Аналітична геометрія пройшла значний шлях розвитку від Декарта та Ферма до сучасних математичних теорій. Вона змінила підхід до вивчення геометричних об'єктів, поєднавши їх із методами алгебри. Подальший розвиток цієї науки сприяв появі нових напрямів, зокрема алгебраїчної геометрії, диференціальної геометрії та застосувань у фізиці й техніці [1]. На сучасному етапі аналітична геометрія є одним із фундаментальних розділів математики, що поєднує геометричні методи з алгебраїчними засобами дослідження а також є основою для багатьох математичних теорій, а й знаходить застосування в інженерії, фізиці, комп'ютерних науках, робототехніці та штучному інтелекті.

Її засновником вважають Рене Декарта, який у XVII столітті запропонував координатний метод, що дозволив описувати геометричні об'єкти алгебраїчно. Водночас значний внесок зробив П'єр Ферма [5], розвиваючи ідеї аналітичного підходу. Згодом ця галузь розширювалася завдяки працям таких видатних учених, як Ейлер, Лагранж і Гаусс.

Результати дослідження

1. **Формування основ аналітичної геометрії. Роль Рене Декарта та П'єра Ферма.** Аналітична геометрія бере свій початок у XVII столітті, коли французькі математики Рене Декарт та П'єр Ферма незалежно один від одного заклали її основи. Декарт у своїй праці *«Геометрія»* (1637) вперше запропонував використання координат для опису геометричних фігур, що дозволило пов'язати алгебру з геометрією [2]. Він увів поняття декартової системи координат, що стало революційним кроком у математиці. Водночас Ферма працював над аналітичними методами дослідження кривих, що також сприяло формуванню аналітичної геометрії. Їхні ідеї започаткували новий напрям у математиці, що дозволив геометрам і фізикам зручніше оперувати геометричними об'єктами.
2. **Розвиток аналітичної геометрії у XVIII столітті.** У XVIII столітті аналітична геометрія зазнала значного розвитку завдяки працям Леонарда Ейлера, який розширив методи координатного

аналізу та зробив внесок у вивчення конічних перерізів і поверхонь. Його роботи стали основою для подальших досліджень багатовимірних просторів. Жозеф-Луї Лагранж [4] застосував аналітичні методи до механіки, що дало поштовх для розвитку варіаційного числення, яке стало важливим інструментом у фізиці та інженерії.

3. **Досягнення у XIX столітті.** У XIX столітті Карл Фрідріх Гаусс зробив прорив у диференціальній геометрії [4], що стало основою для подальшого розвитку багатовимірної аналітичної геометрії та топології. Вплив Гаусса простежується в численних сучасних дослідженнях, зокрема в загальній теорії відносності та диференціальній топології.

4. **Розширення дисципліни наприкінці XIX – початку XX століття.** Наприкінці XIX – на початку XX століття аналітична геометрія значно розширилася завдяки розвитку алгебраїчної геометрії. Ця галузь досліджує властивості геометричних об'єктів через рішення систем алгебраїчних рівнянь. Важливий внесок зробили Давид Гільберт, Анрі Пуанкаре та Оскар Царісський, які заклали основи сучасної теорії інваріантів та багатовимірних просторів. У XX столітті була розроблена теорія многовимірних просторів [3], що сприяло розвитку загальної теорії відносності, квантової механіки та багатьох інших фізичних і математичних дисциплін. Це дозволило перейти від класичного розуміння простору до нових математичних моделей, що використовуються в сучасній теоретичній фізиці.

5. **Сучасні застосування аналітичної геометрії у XXI столітті.** У XXI столітті аналітична геометрія залишається важливою дисципліною, що знаходить застосування в різних галузях науки і техніки. Зокрема, вона відіграє ключову роль у комп'ютерній графіці, де використовується для тривимірного моделювання, анімації та віртуальної реальності. У штучному інтелекті та машинному навчанні геометричні методи застосовуються в розпізнаванні образів, аналізі даних та алгоритмах кластеризації [1]. У фізиці та астрономії аналітична геометрія використовується для дослідження космічних об'єктів, загальної теорії відносності та квантової механіки. Крім того, вона має велике значення в інженерії та робототехніці, зокрема у створенні геометричних моделей механізмів, архітектурних конструкцій та автоматизованих систем.

6. **Перспективи подальшого розвитку.** Подальший розвиток аналітичної геометрії пов'язаний з інтеграцією новітніх математичних підходів [3], зокрема теорії категорій, диференціальної геометрії та обчислювальної математики. Нові напрями досліджень спрямовані на оптимізацію алгоритмів обробки великих даних, розвиток квантових обчислень та покращення технологій штучного інтелекту. Особливо важливими є застосування аналітичної геометрії у топологічному аналізі даних, що допомагає виявляти приховані закономірності у великих масивах інформації.

Висновки

Таким чином, аналітична геометрія продовжує залишатися ключовою галуззю математики, що не лише розширює теоретичні основи науки, а й має широке практичне застосування в сучасному світі. Її методи допомагають у розв'язанні складних задач в різних сферах, від фундаментальної фізики до прикладного програмування, забезпечуючи ефективні засоби моделювання та аналізу просторових структур.

Сьогодні аналітична геометрія залишається важливим інструментом у різних сферах – від комп'ютерної графіки до штучного інтелекту та астрофізики. Її методи допомагають аналізувати просторові структури, створювати математичні моделі та розв'язувати складні наукові задачі.

З огляду на інтеграцію аналітичної геометрії в сучасні технології та дослідження, її подальший розвиток виглядає неминучим. Новітні математичні підходи, такі як квантові обчислення та аналіз великих даних, продовжать удосконалювати її методи та розширювати сфери застосування. Тому аналітична геометрія залишатиметься не лише основною галуззю математики, а й важливим рушієм наукового прогресу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Encyclopedia Britannica. *Analytic Geometry* [Electronic resource] - Access mode: https://www.britannica.com /science/analytic-geometry

2.Descartes R..(2001). *Discourse on Method, Optics, Geometry, and Meteorology* [Electronic resource] - Access mode: https://archive.org/details/discourseonmetho0000desc_u6c9

3.Boyer C.B. (1956). *The History of Analytic Geometry* [Electronic resource] - Access mode: https://archive.org/details/historyofanalyti0000boye/page/n5/mode/2up

4.Gauss C. F. (1801). *Disquisitiones Arithmeticae* [Electronic resource] - Access mode: https://archive.org/details/historyofanalyti0000boye/page/n5/mode/2up

5.Fermat P. (1636). *Method for Finding Maxima and Minima and Tangents to Curved Lines* [Electronic resource] - Access mode: https://digitalcommons.ursinus.edu/cgi/ viewcontent.cgi?article= 011&context=triumphs_calculus

Рибак Богдана Олександрівна — студентка групи 2 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,, e-mail: haharin06@gmail.com

Янківська Богдана Анатоліївна — студентка групи 2 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,, e-mail: bjankivska@gmail.com

Науковий керівник: ***Ковальчук Майя Борисівна*** — д.пед.н., доцент, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

Rybak Bohdana Olexandrivna— student of group 2 KN-24 b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: haharin06@gmail.com

Yankivska Bohdana Anatoliivna — student of group 2 KN-24 b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bjankivska@gmail.com

Supervisor: ***Kovalchuk Maya B.*** — Doctor of Science (Ped.), Associate Professor, Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95 e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

УДК [512.64:004.92](043.2)

Д. В. Ходорович,
В. О. Гаврилюк,
М.Б. Ковальчук

ЗАСТОСУВАННЯ ЛІНІЙНОЇ АЛГЕБРИ В КОМП'ЮТЕРНІЙ ГРАФІЦІ

Вінницький національний технічний *університет*

Анотація

Лінійна алгебра є одним із ключових математичних інструментів, що використовуються в комп'ютерній графіці. Вона забезпечує методи та алгоритми для роботи з графічними об'єктами, трансформаціями, освітленням і рендерингом. Вектори, матриці та їхні операцаії, відіграють важливу роль у створенні та обробці графічних зображень, полегшують реалізацію складних алгоритмів обробки зображень, анімації та симуляції фізичних процесів у комп'ютерній графіці.

Ключові слова: Лінійна алгебра, комп'ютерна графіка, вектори, матриці, трансформації, рендеринг, освітлення, перспективні проекції, шейдери.

Abstract

Linear algebra is one of the key mathematical tools used in computer graphics. It provides methods and algorithms for working with graphical objects, transformations, lighting, and rendering. Basic concepts of linear algebra, such as vectors, matrices, and their operations, play an important role in creating and processing graphic images. Thanks to this, it is possible to implement complex algorithms for image processing, animation, and simulation of physical processes in computer graphics.

Keywords: Linear algebra, computer graphics, vectors, matrices, transformations, rendering, lighting, perspective projections, shaders.

Вступ

Лінійна алгебра забезпечує математичну основу для представлення та маніпуляції геометричними об'єктами, виконання трансформацій, моделювання освітлення та рендерингу сцен. Завдяки векторним та матричним операціям можливо ефективно працювати з тривимірними об'єктами і створювати реалістичні зображення. Історично розвиток лінійної алгебри пішов поруч із еволюцією комп'ютерної графіки – від простих перетворень до сучасних технологій віртуальної та доповненої реальності. Сучасні тенденції, зокрема інтеграція нейронних мереж, розширюють можливості класичних методів і відкривають нові підходи у рендерингу.

Результати дослідження

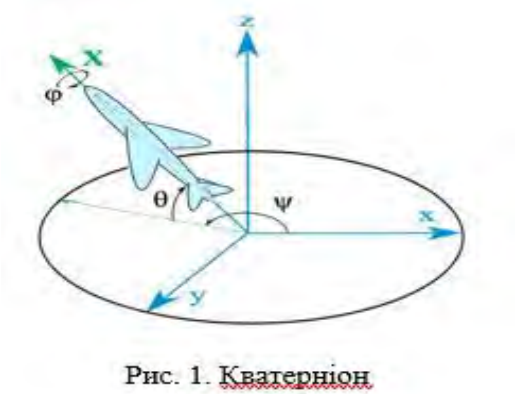

Рис. 1. Кватерніон

1. Основні поняття лінійної алгебри в комп'ютерній графіці. Вектори визначають положення точок у просторі та напрямки руху. Операції додавання, віднімання та множення на скаляр використовуються для обчислення позицій, швидкостей та нормалей поверхонь. Класичні операції добре працюють для базових задач, проте при моделюванні складних обертів традиційна схема може зустрічати обмеження, що стимулює застосування альтернативних представлень (наприклад, кватерніонів (рис. 1)). Матриці використовуються для виконання перетворень – масштабування, повороту, перенесення. За допомогою однорідних координат можна ефективно маніпулювати 3D-об'єктами.

Традиційні матричні операції іноді стикаються з числовими обмеженнями, що спонукає до розробки більш стабільних алгоритмів.

2. Трансформації в комп'ютерній графіці. *Масштабування* – зміна розмірів об'єкта шляхом множення координат на коефіцієнт масштабу. *Поворот* – обертання навколо осі за допомогою тригонометричних функцій або матриці обертання. *Перенесення* – зміщення об'єкта у просторі шляхом додавання вектора зсуву. *Перетворення перспективи* – створення ефекту глибини за допомогою матриці перспективної проекції. *Ортографічне проєктування* – використовується для збереження пропорцій без врахування перспективи.

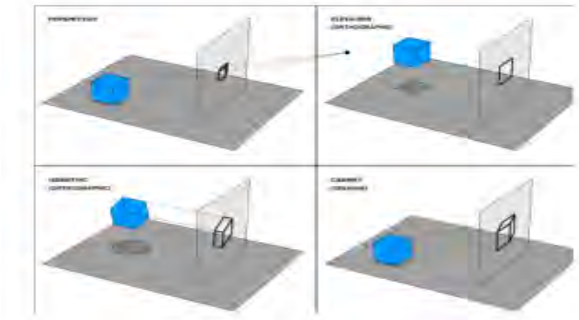

Рис 2. Різні проєкції та спосіб їх виготовлення

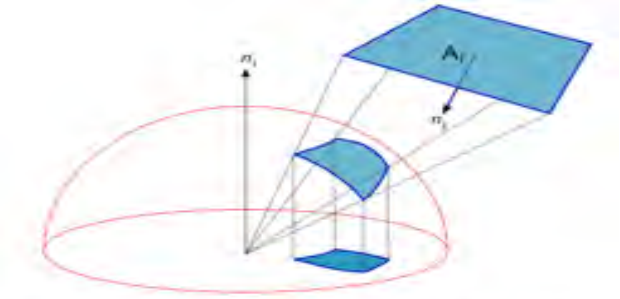

Рис 3. Проєктування тілесного кута

3. Використання лінійної алгебри в графічних алгоритмах. Рендеринг і проекції. Моделювання камери в 3-D сценах здійснюється за допомогою матриць проекції (рис.2), що перетворюють тривимірні сцени у двовимірні зображення.

Сучасні графічні API (OpenGL, DirectX, Vulkan) використовують матричні перетворення для оптимізації рендерингу – це можна продемонструвати короткими фрагментами коду чи схемами алгоритмів.

4. Обчислення нормалей та освітлення. Векторні операції дозволяють визначати нормалі поверхонь, які є важливими для моделювання освітлення (рис.3). Моделі освітлення Фонга та Ламберта використовують векторне множення для розрахунку яскравості пікселів, а сучасні підходи (наприклад, глобальне освітлення) розширюють ці методи для досягнення високої реалістичності.

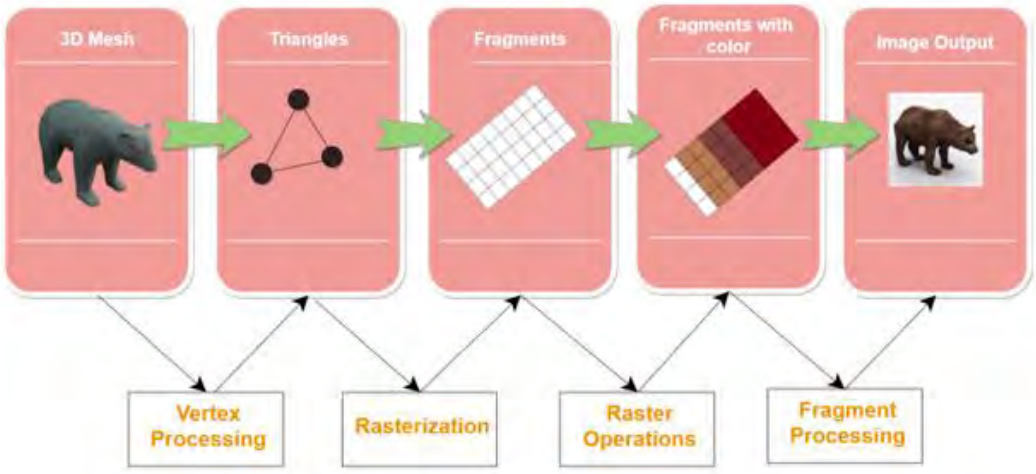

Рис. 4. Процес роботи графічного шейдера

5. Графічні шейдери. Програмовані шейдери (рис. 4) застосовують векторні та матричні операції для створення реалістичних ефектів освітлення, відбиття та текстурування. Інноваційні підходи в розробці шейдерів дозволяють комбінувати класичні методи з новими технологіями для створення динамічних візуальних ефектів.

Висновок

Лінійна алгебра є невід'ємною частиною комп'ютерної графіки. Вона забезпечує основні методи для роботи з геометрією, освітленням і проекціями. Завдяки використанню векторів, матриць та їхніх операцій, можливо створювати складні графічні сцени та ефекти, які широко застосовуються в комп'ютерних іграх, анімації та візуалізації. Сучасні технології, такі як трасування променів, глобальне освітлення та симуляція фізичних процесів, значною мірою спираються на лінійну алгебру, що підтверджує її важливість у розвитку комп'ютерної графіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Веселовська Г.В., Ходаков В.Є., Веселовський В.М. Комп'ютерна графіка: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Під ред. В.Є. Ходакова. Херсон: ОЛДІ-плюс, 2008. 584 с.
2. Фолі Дж. Д., ван Дам А., Фейнер С. К., Г'юз Дж. Ф. Комп'ютерна графіка: принципи та практика (2-ге вид.). Addison-Wesley, 1996.
3. Странг Г. Вступ до лінійної алгебри (5-те вид.). Wellesley-Cambridge Press, 2016.
4. Енджел Е. Інтерактивна комп'ютерна графіка: підхід зверху вниз з WebGL. Addison-Wesley, 2012.
5. Хірн Д., Бейкер М. П. Комп'ютерна графіка з використанням OpenGL (4-те вид.). Prentice Hall, 2011.

Ходорович Даніїл Володимирович **–** студент групи 2 КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: icycanmen1923@gmail.com

Гаврилюк Владислав Олегович **–** студент групи 2 КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vlad1256a@gmail.com

Науковий керівник: ***Ковальчук Майя Борисівна*** — д.пед.н., доцент, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

Khodorovych Daniil V. - student of group 2KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: icycanmen1923@gmail.com

Gavryliuk Vladyslav O. - student of group 2KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vlad1256a@gmail.com

Supervisor: ***Kovalchuk Maya B.*** — Doctor of Science (Ped.), Associate Professor, Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95 e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

УДК [514-027.22] (043.2)

О. О. Топольський
А. В. Педін
О. О. Дзюба
І. О. Надтока
М.Б. Ковальчук

ФРАКТАЛЬНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРИРОДНИХ СТРУКТУР: МЕТОДИ ТА ЗАСТОСУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій роботі розглядаються методи моделювання природних структур за допомогою фрактальної геометрії. Описано основні підходи до генерації ландшафтів, річкових систем, рослинних структур та природних явищ, таких як хмари та полум'я. Проаналізовано використання фрактальних алгоритмів у комп'ютерній графіці, геоінформаційних системах, архітектурі та дизайні. Визначено переваги та обмеження фрактального підходу, його роль у сучасному моделюванні та перспективи застосування в різних галузях науки і техніки.

Ключові слова: фрактал, фрактальна геометрія, фрактальна природа, фрактальні структури, самоподібність, природні системи.

Abstract

This paper explores methods for modeling natural structures using fractal geometry. It describes key approaches to generating landscapes, river systems, plant structures, and natural phenomena such as clouds and flames. The study analyzes the application of fractal algorithms in computer graphics, geographic information systems, architecture, and design. The advantages and limitations of the fractal approach are identified, along with its role in modern modeling and its prospects for use in various fields of science and technology.

Keywords: fractals, natural structures, modeling, computer graphics, architecture.

Вступ

Дослідження природних структур має високу актуальність у різних галузях науки та техніки. Ось кілька ключових причин: вивчення природних структур дозволяє створювати нові технології, що імітують природні рішення (крила літаків, натхненні формою пташиних крил, або суперміцні матеріали, подібні до павутини); природні матеріали часто мають унікальні властивості (легкість, міцність, гнучкість); вивчення природних структур сприяє розробці екологічно чистих технологій, що мінімізують шкоду довкіллю, наприклад, будівельні матеріали на основі біодеградованих структур; дослідження природних структур допомагає в розробці імплантатів, протезів та тканинної інженерії, використовуючи принципи росту та відновлення живих організмів; натхнення природними формами дозволяє створювати ефективніші роботи, які можуть адаптуватися до середовища так само, як живі істоти.

Результати дослідження

1. **Основні аспекти ролі математики в моделюванні природних об'єктів**. Багато природних об'єктів мають фрактальну структуру (дерева, узбережжя, сніжинки, розгалуження судин). Фрактальна геометрія дозволяє створювати математичні моделі таких структур, використовуючи самоподібність і рекурсивні алгоритми.

Диференціальні рівняння описують динамічні процеси в природі, наприклад, рух рідин (рівняння Нав'є—Стокса), поширення тепла (рівняння теплопровідності), зростання популяцій (модель Лотки-Вольтерри). Допомагають моделювати кліматичні зміни, хвильові процеси, рух планет.

Природні явища часто містять випадкові фактори (мутації в генетиці, поширення хвороб, турбулентність в атмосфері). Ймовірнісні методи дозволяють створювати статистичні моделі для передбачення таких процесів.

Топологічні методи використовуються в аналізі біологічних структур (наприклад, згортання білків, будова ДНК). Алгебраїчні структури допомагають в моделюванні симетрії природних об'єктів (кристалів, молекул).

Чисельні методи та алгоритми машинного навчання використовуються для прогнозування природних процесів (наприклад, штучні нейромережі для передбачення погоди). Комп'ютерне моделювання дозволяє створювати віртуальні копії природних об'єктів і досліджувати їх без фізичних експериментів.

2. **Методи побудови фракталів.** Ітераційні процедури є основним методом побудови фрактальних структур. Вони базуються на послідовному наближенні до розв'язку шляхом багатократного застосування деякої обчислювальної процедури, при цьому вихідними даними для кожної наступної процедури є результати застосування попередніх процедур. У контексті фракталів, ітерація полягає в багаторазовому застосуванні однієї й тієї ж функції до попереднього результату. Це дозволяє отримувати складні структури з простих правил.

Система ітераційних функцій (Iterated Function System, IFS) — це набір функцій, які застосовуються до точки в просторі. Ітерація кожної функції створює нову точку, і ця процедура повторюється нескінченно, створюючи фрактальну структуру. Система може містити як лінійні, так і нелінійні функції. Одним із ключових елементів є те, що ці функції можуть мати властивість самоподібності.

Алгоритм Мандельброта (Множина Мандельброта) Множина Мандельброта є одним з найвідоміших фракталів, і вона генерується за допомогою ітераційної функції для комплексних чисел.

3. **Моделювання природних структур за допомогою фракталів.** Гори та рельєфи на земній поверхні мають характерну фрактальну структуру, що означає, що їхня форма повторюється на різних рівнях масштабів. Наприклад, уявімо гору: її схили мають подібну структуру, що повторюється як у великих, так і в малих масштабах. Це явище можна моделювати за допомогою фрактальних алгоритмів, таких як Diamond-Square або Perlin Noise.

Мережа річок і водотоків також має фрактальні властивості. Річки часто розгалужуються за принципом самоподібності: головна річка розгалужується на численні притоки, а ті, в свою чергу, на менші річки і потоки. Цей процес можна описати за допомогою фрактальних моделей, таких як алгоритм перколяції, що дозволяє моделювати поширення води або утворення річкових мереж.

Фрактальні методи активно використовуються для моделювання рослинних структур, оскільки рослини часто мають самоподібні властивості: їхні гілки, листя, корені та інші частини структури повторюються за певними математичними принципами.

Можна прослідкувати по сім розвилок на кожному з чотирьох стовбурів, тобто, це дерево є самоподібним у семи різних масштабах розгляду. Розвилка, у якій одна гілка перетворюється на дві – це конфігурація, що повторюється на різних масштабах. З’ясувавши фрактальну суть цього дерева, можна достеменно передбачити, як виглядає дерево в своїй основі.

Хмари та інші атмосферні явища можна моделювати за допомогою фрактальних шумів, таких як перлинний або воронівський шум. Вони дозволяють створювати розсіяні, хаотичні текстури, схожі на справжні хмари. Приклади фрактальних моделей вогню є спалахи блискавки можуть створювати фрактальні візерунки полум’я під час займання, лісові пожежі розповсюджуються за фрактальними законами, утворюючи нерівномірні, розгалужені лінії горіння.

Полум’я – це складне природне явище, яке має властивості фрактала. Воно складається з турбулентних потоків газу та плазми, що створюють самоподібні візерунки на різних масштабах. Це означає, що при збільшенні або зменшенні певної ділянки вогню можна побачити схожі структури, характерні для фракталів.

4. **Застосування фрактального моделювання.** Фрактали широко використовуються в комп’ютерній графіці для створення реалістичних природних об'єктів, візуальних ефектів і процедурного моделювання середовища. Вони допомагають генерувати складні структури з високим рівнем деталізації, використовуючи математичні алгоритми.

Фрактали дозволяють процедурно створювати реалістичні гори, острови, рівнини, печери та інші природні ландшафти. Також фрактальні алгоритми використовуються для створення рослинності в іграх, фільмах та 3D-анімації.

Фрактали відіграють важливу роль у географічних інформаційних системах (ГІС), оскільки багато природних об'єктів та явищ мають фрактальну структуру. Використання фрактальних методів дозволяє ефективно аналізувати, моделювати та візуалізувати географічні дані, зокрема рельєфи, річкові системи, берегові лінії та лісові масиви. Основні напрямки використання фракталів у ГІС: моделювання рельєфу та ландшафтів, аналіз берегових ліній та річкових систем, картографічна генерація текстур та географічних структур. Сучасні геоінформаційні системи (ГІС), такі як ArcGIS, QGIS, підтримують фрактальні методи для: генерації 3D-моделей ландшафтів, аналізу розподілу природних ресурсів, створення процедурних географічних текстур. Реальні приклади: ГІС-аналіз ерозії ґрунту за допомогою фрактального моделювання, оцінка міських структур через фрактальну геометрію.

Фрактали відіграють ключову роль у сучасній архітектурі та дизайні, оскільки вони відтворюють природні закономірності та гармонію, що привертає увагу людей на підсвідомому рівні. Фрактальні структури використовуються в проєктуванні будівель, міському плануванні, інтер'єрному та графічному дизайні, а також у генеративному мистецтві. Багато традиційних архітектурних стилів мають фрактальну природу, навіть якщо вони не створювалися з використанням сучасних математичних методів, як-от: готичні собори, ісламська архітектура, індійські храми. Сучасні архітектори застосовують фрактальну геометрію для створення унікальних, адаптивних та екологічних будівель. Наприклад: фрактальні хмарочоси, модульні будівлі, екологічна архітектура.

Фрактали використовуються у дизайні інтер’єру для створення приємного та гармонійного простору. Вони знаходять застосування в реальних об'єктах, як-от меблі з фрактальними візерунками, стелі та панелі з фрактальними орнаментами, симетричне освітлення. Крім того, фрактали широко використовуються в цифровому мистецтві та візуальних ефектах, зокрема у фрактальних текстурах, генеративному мистецтві, анімації, а також у 3D-дизайні та архітектурі.

Висновки

Фрактали мають величезне значення для моделювання природних структур завдяки своїй здатності відображати самоподібні та складні патерни, що зустрічаються в природі. Вони дозволяють точно відображати форми та процеси в географії, біології, матеріалознавстві та навіть в технічних розробках. Окрім того, фрактали можуть покращити моделювання природних і біологічних процесів, таких як зміни клімату, ріст клітин або поширення хвороб. Вони також мають потенціал у медицині для діагностики захворювань, в екології — для управління ресурсами, а в комп'ютерній графіці — для створення реалістичних візуальних ефектів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Mandelbrot B. The Fractal Geometry of Nature. W.H. Freeman, San Francisco, 1982. 468 c.
2. Дослідницька робота на [Електронний ресурс].-URL: https://naurok.com.ua/doslidnicka-robota-na-temu-fraktali-v-prirodi-105137.html.
3. Кейс-урок "Фрактали та їх застосування" [Електронний ресурс]. - URL: https://naurok.com.ua/keys-urok-fraktali-ta-h-zastosuvannya-290839.html.
4. Ітераційні та прямі методи. [Електронний ресурс]. - URL: http://om.univ.kiev.ua/users_upload/15/upload/file/cm_lecture_09.pdf.
5. Фрактальна графіка: опис, приклади, формати, переваги і недоліки [Електронний ресурс]. URL: https://poradu.pp.ua/internet/34003-fraktalna-grafka-opis-prikladi-formati-perevagi-nedolki.html?utm_source=chatgpt.com#google_vignette.
6. Вікіпедія Вільна інциклопедія [Електронний ресурс].- URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B0_%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D0%BD%D0%BA%D0%B0.
7. CXone Expert knowledge management [Електронний ресурс]. - URL: https://www.nice.com/resources/cxone-expert-knowledge-management.

Топольський Олександр Олександрович — студент групи 2 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: oleksandrtopolskyy@gmail.com.

Дзюба Олександр Олександрович — студент групи 2 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: odzuba474@gmail.com.

Педін Андрій Володимирович — студент групи 2 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: pedinandriy@gmail.com.

Надтока Ілона Олександрівна — студенка групи 2 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: nadtokaworld@gmail.com

Науковий керівник: ***Ковальчук Майя Борисівна*** — д.пед.н., доцент, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

Topolsky Oleksandr Oleksandrovych — student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: oleksandrtopolskyy@gmail.com

Dzyuba Oleksandr Oleksandrovych — student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: odzuba474@gmail.com

Pedin Andriy Volodymyrovych — student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: pedinandriy@gmail.com.

Nadtoka Ilona Oleksandrivna ─ student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: nadtokaworld@gmail.com

Supervisor: ***Kovalchuk Maya B.*** — Doctor of Science (Ped.), Associate Professor, Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

УДК [514(091)](043.2)

Д. С. Богачук,
В. О. Зозуля,
М. Б. Ковальчук

ГЕНЕЗИС ПОНЯТТЯ ФРАКТАЛ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій роботі досліджено генезис поняття «фрактал», його історичні передумови та розвиток. Окрему увагу приділено внеску Бенуа Мандельброта, який запровадив термін «фрактал» та розвинув концепцію самоподібних структур.

Ключові слова: фрактал, множина Мандельброта, «мистецтво шорсткості».

Abstract

This paper examines the genesis of the concept of "fractal", its historical background and development. Particular attention is paid to the contribution of Benoit Mandelbrot, who introduced the term "fractal" and developed the concept of self-similar structures.

Keywords: fractal, Mandelbrot set, «the art of roughness».

Вступ

Люди здавна захоплюються візерунками, що поєднують мистецтво та науку. У природі існує закономірний зв’язок між візерунками та її структурою, який виявляється у фракталах. Фрактали – це самоподібні, але унікальні структури, що повторюють свої елементи на різних масштабах. Вони продовжуватимуть створювати нескінченно повторювані візерунки з оригінальної форми. Це явище називається самоподібністю. Хоча існують фрактали, які не є симетричними, тому такі фрактали називають квазі-самоподібними (майже подібними).

Результати дослідження

1. Передумови виникнення поняття «фрактал». Об'єкти, які виникають під час побудови фракталів, досліджувались задовго до того, як виник сам термін «фрактал». Ще в 1525 р. німецький митець Альбрехт Дюрер опублікував свою працю ″Керівництво Художника″, один із розділів якої має назву ″Черепичні шаблони, утворені пентагонами″. Пентагон Дюрера багато в чому є схожим на один з фракталів. На рис. 1 (а,б,в,г) зображено цей фрактал в першій, другій, третій та четвертій ітераціях відповідно.

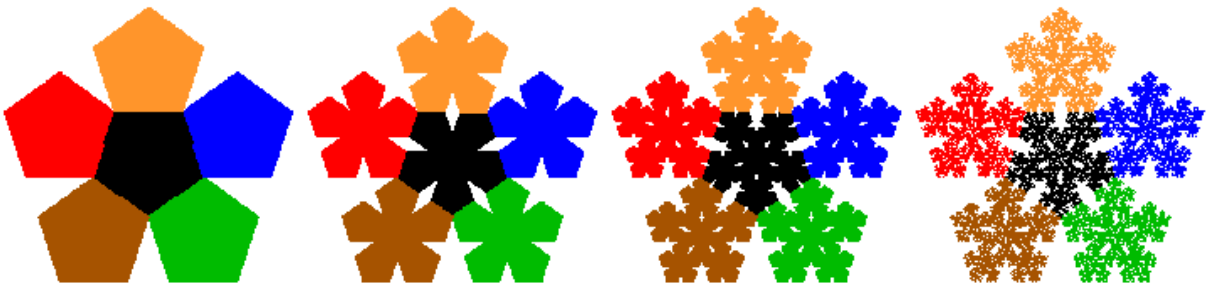

а) б) в) г)

Рисунок 1

Але тоді ніхто не дізнавався про існування таких об’єктів, як фрактали. В будь-якому разі, людству тоді це було не потрібно. Але через більш ніж 300 років дослідження розпочалися знову. Одним з тих, хто досліджував фрактальні об’єкти був німецький математик Георг Кантор. В 1883 році Георг Кантор створив так звану «Множину Кантора». Суть множини Кантора полягає в тому, що це нескінченна множина, побудована шляхом нескінченного видалення середніх частин з відрізків. Тобто, якщо ми маємо відрізок [0, 1], ми ділимо його на три рівні частини і видаляємо середню частину. Потім для кожного залишкового відрізка ми повторюємо цей процес. І цей процес буде тривати нескінченно.

Ще одним видатним науковцем, який досліджувала особливості фракталів був шведський математик Гельґе фон Кох. У 1904 році він написав статтю під назвою «Sur une courbe continue sans tangente, obtenue par une construction géométrique élémentaire»[3]. У цій статті він описав криву, яка сьогодні відома як «сніжинка Коха», або «крива Коха». Це фрактал, який побудований на основі нескінченної рекурсії. Крива Коха показує, як прості геометричні ідеї можуть призводити до складних, нескінченних об’єктів. На рис. 2 зображений цей фрактальний об’єкт.

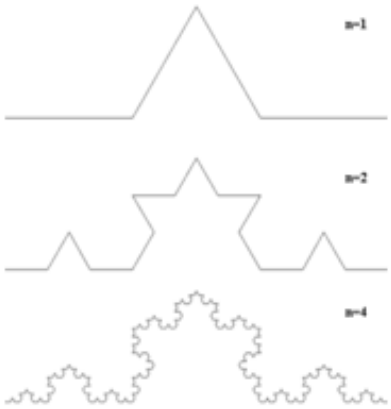

Рисунок 2

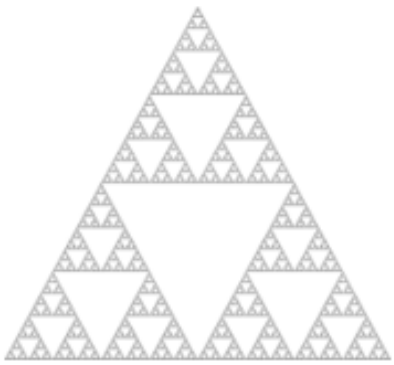

Рисунок 3

Іншим вченим, який також досліджував фрактали був видатний польський математик, доктор філософії та професор Вацлав Серпінський. В 1915 році він запропонував фрактал, який також побудований за допомогою нескінченної рекурсії, що називався «трикутник Серпінського». Трикутник Серпінського — це приклад ще однієї фрактальної фігури, що будується шляхом нескінченного видалення середніх частин рівностороннього трикутника. Ідея полягає в тому, що початково ми починаємо з великого рівностороннього трикутника, розбиваємо його на чотири менші трикутники і видаляємо середній. Потім повторюємо цей процес для кожного з трьох залишених трикутників. В результаті отримуємо структуру, що складається з нескінченної кількості маленьких трикутників, зберігаючи форму початкового трикутника. На рис. 3 зображено цей об’єкт. Ці ідеї фрактальних об’єктів спричинили критику з боку деяких математиків того часу. Вони вважали, що ці підходи, які виходять за межі традиційної математики, порушують усталені уявлення про числові та геометричні структури. Таким чином, хоча роботи Кантора, Серпінського та інших вчених відкрили нові горизонти в математиці, вони стикалися з опором, оскільки їхні ідеї виходили за рамки усталених методів і практик того часу.

2. Введення терміна фрактал та його подальші дослідження. Першим науковцем, що ввів поняття «фрактал» був Бенуа Мандельбот. Мандельброт був франко-американцем польського походження з широкими інтересами до практичних наук. Особливо щодо того, що він назвав «the art of roughness.» На українській це звучить як «мистецтво шорсткості.» Шорсткість – це міра того, наскільки поверхня нерівна. Мандельброт відомий за значний внесок у галузь фрактальної геометрії, яка включала введення слова фрактал, а також розробку «теорії шорсткості та самоподібності» в природі. До того часу математичні об'єкти, що схожі на фрактали, вже були відомі, але їх часто вивчали окремо, без чіткої загальної концепції. В кінці 20 століття, з розвитком комп'ютерних технологій і можливістю проводити чисельні експерименти з нескінченними структурами, Мандельброт зрозумів,

що ці об'єкти мають спільні властивості, і їх можна описати єдиною теоретичною основою, що призвело до введення терміну «фрактал». Він використовував термін «фрактал» від латинського слова *«fractus»*, що означає «розбитий» або «розчленований», щоб підкреслити, що ці фігури мають розбиту, фрагментарну структуру.

У 1958 році він розпочав 35-річну кар'єру в IBM, оскільки IBM в той час займалися областями математики, які були цікаві Мандельброту. Завдяки доступу до комп'ютерів IBM, вчений був одним із перших, хто використовував комп'ютерну графіку для створення та відображення фрактальних геометричних зображень, що призвело до відкриття множини Мандельброта в 1980 році. . Він показав, як візуальну складність можна повторити за допомогою простих правил. У той час IBM була залучена до передачі комп'ютерних даних через телефонні лінії. Але якийсь білий шум продовжував заважати потоку інформації, порушуючи сигнал. IBM звернулись до Мандельброта, щоб він розглянув цю проблему. Коли математики в усьому світі оберталась навколо найпростіших рівнянь ($z = z^2+c$), Мандельброт використовував потужні на той час комп'ютери, щоб ітерувати рівняння. За допомогою цих комп'ютерів Мандельброт маніпулював числами багато-багато разів. У результаті вийшло утворення незграбної форми, схожої на жука. Але коли Мандельброт придивився ближче, він побачив деталі. Більше того, кожна менша версія містить більше складних деталей ніж у попередній версії. Ця форма та структура, пізніше відома як набір Мандельброта, була надзвичайно складним і красивим прикладом фрактального об'єкта. На рис. 4 зображено множину Мандельброта.

У 1982 році Бенуа Мандельброт публікує книгу під назвою «Фрактальна геометрія природи»[2]. Ця книга змінила уявлення про геометрію, відкинувши класичні поняття гладких поверхонь і ліній. Вчений довів, що природні об'єкти часто не піддаються опису традиційними геометричними методами і що їхнє вивчення потребує нової математичної теорії. Книга була не просто математичним дослідженням, а й спробою показати, як фрактальні структури зустрічаються в реальному світі — від форм хмар до берегових ліній і структур в організмах.

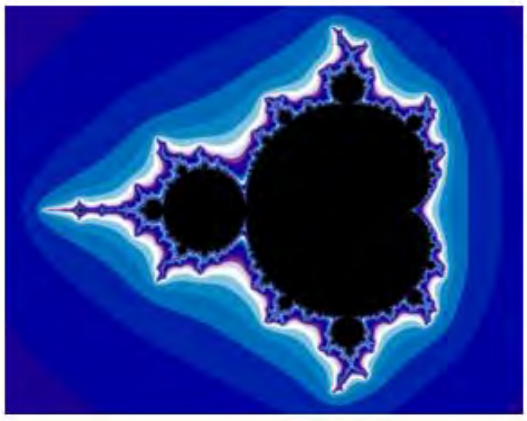

Рисунок 4

3. Сучасне розуміння та застосування фракталів. Сучасне розуміння фракталів виходить далеко за межі математики — вони стали універсальним інструментом для моделювання складних процесів у природі, технологіях та науці. У фізиці вони використовуються для вивчення турбулентності, електромагнітних полів і структури Всесвіту. Біологи застосовують фрактальні моделі для вивчення кровоносної системи, нейронних мереж та навіть росту рослин. У географії та екології вони допомагають моделювати рельєфи, кліматичні процеси та розподіл популяцій. Фрактальні алгоритми відіграють важливу роль у комп'ютерній графіці, створюючи реалістичні ландшафти, хмари й текстури у відеоіграх та кіно. В інженерії їх використовують у проєктуванні антен, обробці сигналів та компресії зображень. Навіть у мистецтві та музиці фрактали надихають на створення складних композицій. Фрактали дозволяють нам глибше зрозуміти світ і вдосконалювати його.

Висновки

Фрактали є захопливим поєднанням науки та мистецтва, демонструючи закономірності природи через принцип самоподібності. Від відкриття множини Мандельброта до історичних згадок у працях Дюрера – ця концепція розвивалася впродовж століть, виявляючи свою важливість у різних сферах науки та технологій. Незважаючи на те, що ідеальні фрактали існують лише в математичному просторі, наближені фрактальні структури широко зустрічаються в природі. Юджин Вігнер, доктор філософії, лауреат Нобелівської премії, багато років тому написав чудову статтю під назвою «Необґрунтована ефективність математики та природничих наук»[1] і він казав: «Нерозумно, що математика так чудово пояснює фізичний Всесвіт. Математика – наука абстрактна, а Всесвіт є фізичним». Також він сказав: «Важко позбутися враження, що тут нас втішає диво, або два дива: існування законів природи і можливість людського розуму передбачати їх».

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Wigner E. P. «The unreasonable effectiveness of mathematics in the natural sciences» .1960. – Режим доступу до ресурсу: https://www.maths.ed.ac.uk/~v1ranick/papers/wigner.pdf
2. Mandelbrot, Benoit «The fractal geometry of nature». 1982. – Режим доступу до ресурсу: http://lab.semi.ac.cn/library/upload/files/2019/1/412557940.pdf
3. Helge von Koch «Sur une courbe continue sans tangente, obtenue par une construction géométrique élémentaire». 1904. – Режим доступу до ресурсу: https://arxiv.org/pdf/2210.17320
4. Eglash, Ron «African Fractals: Modern Computing and Indigenous Design». 2005. – Режим доступу до ресурсу: https://monoskop.org/images/f/fc/Eglash_Ron_African_Fractals_Modern_Computing_and_Indigenous_Design.pdf

Зозуля Владислав Олександрович – студент групи 4 КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: adunadan12@gmail.com.

Богачук Дмитро Сергійович – студентка групи 4 КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: bogatchucdmitro2007@gmail.com.

Науковий керівник: ***Ковальчук Майя Борисівна*** — д.пед.н., доцент, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

Zozulya Vladyslav Oleksandrovych – student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95,e-mail: adunadan12@gmail.com.

Bogachuk Dmytro Serhiyovich– student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: bogatchucdmitro2007@gmail.com.

Supervisor: ***Kovalchuk Maya B.*** — Doctor of Science (Ped.), Associate Professor, Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

УДК [514-027.22](043.2)

Є.Р. Грушова,
К.В. Походощук,
М.Б. Ковальчук

ПРАКТИЧНІ ЗАСТОСУВАННЯ ФРАКТАЛІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглядаються основні принципи фрактальної геометрії та їх практичне застосування в різних галузях науки і техніки. Фрактали, як геометричні об'єкти, що мають самоподібність у різних масштабах, знайшли своє місце у вирішенні завдань, де традиційні методи не дають ефективних результатів. Доповідь охоплює використання фракталів у комп'ютерній графіці для створення реалістичних зображень, у медицині для аналізу складних структур, таких як судини та тканини, а також у фізиці для моделювання природних явищ. Особливо увага приділяється кількості фракталів у фінансовому аналізі, прогнозуванні навіть у мистецтві.

Ключові слова: фрактальна геометрія, фрактали, самоподібність, комп'ютерна графіка, медицина, фізика, фінансовий аналіз, прогнозування, мистецтво, судини, тканини, природні явища.

Abstract

The report examines the basic principles of fractal geometry and their practical application in various fields of science and technology. Fractals, as geometric objects that are self-similar at different scales, have found their place in solving problems where traditional methods do not provide effective results. The report covers the use of fractals in computer graphics to create realistic images, in medicine for the analysis of complex structures such as vessels and tissues, and in physics for the modeling of natural phenomena. Particular attention is paid to the number of fractals in financial analysis, forecasting, even in art.

Keywords: fractal geometry, fractals, self-similarity, computer graphics, medicine, physics, financial analysis, forecasting, art, vessels, tissues, natural phenomena.

Вступ

Роль фракталів сьогодні досить велика і значна. Вони приходять на допомогу, коли потрібно за допомогою декількох коефіцієнтів задати лінії і поверхні дуже складної форми. Дуже часто, самі не підозрюючи того, що маємо справу з фракталами. Ми звертаємось до геометрії, коли працюємо з формою та розмірами, предметами, їх розміщенням в просторі.

Природні системи настільки складні і нерегулярні, що використання тільки знайомих об’єктів класичної геометрії для їх моделювання є безнадійним. Нерідко те, що спостерігаємо в природі інтригує нас нескінченним повторенням одного і того ж візерунка, збільшеного чи зменшеного у скільки завгодно разів. Теоретично, елемент розгалуження повторюється нескінченно багато разів, стаючи все менше і менше. При побудові моделей, що описують навколишній світ, люди звикли використовувати такі відомі геометричні фігури, як лінія, круг, сфера, квадрат, куб і т.д. Але виявилося, що вони не завжди адекватно описують природні об’єкти. Геометрія Евкліда не здатна описати форму хмар, гір, дерев та інше. Фрактальна наука ще досить молода. Але через здатність описувати предмети та явища з точністю до найдрібніших деталей, вона є перспективним напрямком науки, і тому тема є актуальною. Завдяки цій унікальній властивості, фрактали знайшли широке застосування в різних галузях науки, техніки, мистецтва та навіть повсякденного життя.

Мета роботи – проаналізувати практичне застосування фракталів.

Результати дослідження

1. Побудова ліній та поверхонь за допомогою фракталів. Фрактали є одними з найбільш вражаючих геометричних форм, що мають особливу властивість самоподібності – структура фракталу повторюється на різних масштабах. Фрактали є математичними об'єктами, які демонструють

властивість самоподібності, тобто їхні частини повторюють форму цілого на різних масштабах. Ця властивість робить фрактали надзвичайно корисними для моделювання та побудови складних ліній і поверхонь, особливо тих, що зустрічаються в природі. Одним із класичних прикладів фрактальних ліній є крива Коха. Відмітимо, що одною з основних особливостей **фрактальної кривої Коха** є те, що в кожній точці вона не має похідної, а сама крива і кожна її частина має нескінченну довжину. На рисунку 1, що міститься нижче, зображено наближення **кривої Коха (**крива Коха не має самоперерізів, має нескінченну довжину, володіє властивістю самоподібності) [5].

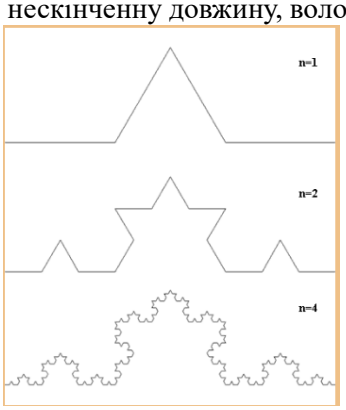

Рисунок 1

Процес її побудови виглядає так: беремо одиничний відрізок, поділяємо на три рівні частини і замінюємо середній інтервал рівностороннім трикутником без цього сегмента. У результаті утворюється ламана, що складається з чотирьох ланок довжини 1/3. На наступному кроці повторюємо операцію для кожного з чотирьох отриманих ланок і так далі. Гранична крива і є тріадною кривою Коха.

При нескінченному повторенні цього процесу отримуємо криву з нескінченною довжиною, яка заповнює площину. Подібні фрактальні криві використовуються для моделювання нерівних берегових ліній, гірських хребтів та інших природних об'єктів зі складними контурами.

На рис. 2 (а,б) видно дві характерних властивості природних фракталів.

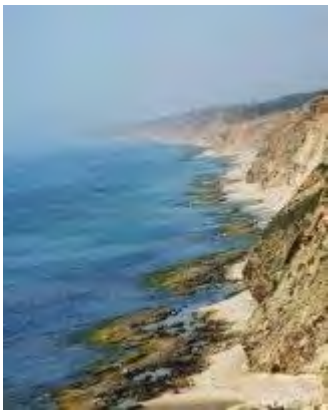

а)

б)

Рисунок 2

Ми можемо зміряти довжину берегової лінії тільки приблизно. У міру того як ми зменшуємо масштаб, нам доводиться вимірювати все більше маленьких мисів і бухт - довжина берегової лінії збільшується, і об'єктивної межі зменшенню масштабу (і, тим самим, збільшенню довжини берегової лінії) просто не існує; ми вимушені визнати, що ця лінія має нескінченну довжину. Ми знаємо, що розмірність прямої лінії рівна одному, розмірність квадрата - двом, а розмірність куба - трьом. Мандельброт запропонував використовувати для вимірювання "жахливих" кривих дроби розмірності. Коефіцієнт D називається фрактальною розмірністю. Слово фрактал походить від латинського слова fractal - дріб, нецілий. Множина називається фрактальною, якщо воно має нецілу розмірність. Для Норвегії D=1,52, а для Великобританії D=1,3. Таким чином, берегова лінія Норвегії і Великобританії - фрактал з фрактальною розмірністю D. Розрахунки були також проведені і для кола, і фрактальна розмірність кола D=1, що і слід було чекати. Таким чином, фрактальна розмірність - узагальнення звичайної розмірності.

2. Комп'ютерна графіка та моделювання природи. Фрактали використовуються для моделювання природних ландшафтів, таких як гори, дерева, хмари, річкові системи та берегові лінії. Їхня здатність відтворювати складні структури робить їх ідеальними для створення реалістичних візуальних ефектів у фільмах та відеоіграх. Наприклад, алгоритми, засновані на фракталах, дозволяють створювати детальні ландшафти з мінімальними витратами обчислювальних ресурсів [1].

3. Фрактальна компресія даних. Фрактальні алгоритми використовуються для компресії зображень та відео. Замість збереження кожного пікселя зображення, алгоритм визначає фрактальні патерни, що повторюються на різних масштабах, і зберігає їх. Такий метод дозволяє значно зменшити розмір файлу без втрати якості.

4. Медицина та біологія. Фрактальні структури часто зустрічаються в природі, зокрема в біологічних системах. Наприклад, легені людини, кровоносні судини, нервові системи мають фрактальну структуру, що забезпечує ефективне функціонування органів. Вивчення фрактальних властивостей організмів допомагає розробляти нові методи діагностики захворювань. Зокрема, фрактальний аналіз використовується для виявлення ракових пухлин за допомогою аналізу зображень з МРТ та рентгену [2].

5. Економіка та фінанси. Фінансові ринки також мають певні властивості фракталів, оскільки ціни на акції чи валюти часто демонструють коливання на різних часових масштабах. Математична модель, заснована на фракталах, може допомогти аналізувати поведінку ринків і передбачати певні тренди. Такі моделі застосовуються для управління ризиками та створення торгових стратегій.

6. Телекомунікації та антенні системи. Фрактали використовуються в дизайні антен завдяки їх унікальній структурі, що забезпечує ефективну передачу та прийом сигналів на різних частотах. Фрактальні антени можуть бути компактнішими за традиційні і при цьому мати більший діапазон дії, що робить їх ідеальними для мобільних телефонів та супутникових систем [3].

7. Мистецтво та дизайн. Фрактали вже давно стали джерелом натхнення для художників і дизайнерів. Вони використовуються для створення складних графічних композицій, текстур та елементів дизайну. Математична краса фракталів дозволяє створювати унікальні візуальні ефекти рис.3 (а, б), що привертають увагу та створюють відчуття гармонії [4].

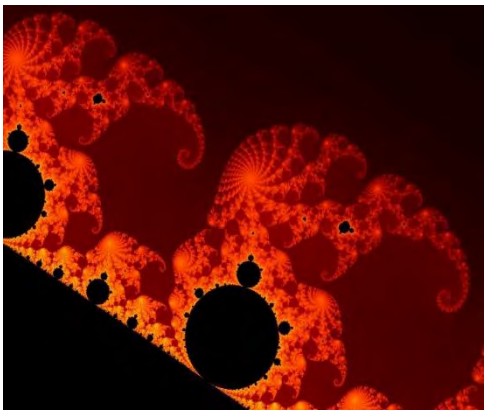

а)

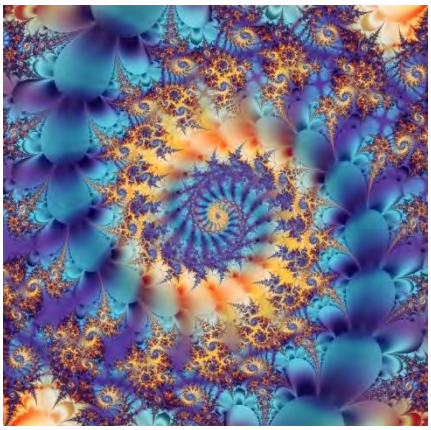

б)

Рисунок 3

Висновки

Фрактали є потужним інструментом для вивчення та моделювання складних систем і структур, що проявляють самоподібність на різних масштабах.

Фрактали допомагають вирішувати практичні задачі, забезпечуючи більш ефективні та точні рішення для моделювання природних явищ, оптимізації ресурсів і передачі даних.

Введення поняття фрактала змінило багато традиційних уявлень про геометрію, а в історії розвитку математики стало переломним моментом.

Завдяки своїй універсальності фрактали стали незамінним інструментом у багатьох галузях людської діяльності, вони допомагають вирішувати практичні задачі і відкривають нові горизонти у розумінні складних структур та процесів, що існують у природі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Фрактали: відкрийте всесвіт нескінченних можливостей [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://bdut.co.ua/pro-nas/fraktaly/.
2. Фрактали та їх практичне застосування [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://naurok.com.ua/fraktali-ta-h-praktichne-zastosuvannya-naukova-robota-285896.html
3. МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ В КІБЕРБЕЗПЕЦІ: ФРАКТАЛИ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ ТА КІБЕРНЕТИЧНІЙ БЕЗПЕЦІ [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://csecurity.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/view/94
4. Фрактали [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A4%D1%80%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%B0%D0%
5. Азовське море. Матеріали з Вікіпедії-вільної енциклопедії [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%B7%D0%BE%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B5_%D0%BC%D0%BE%D1%80%D0%B5

Грушова Єва Русланівна – студентка групи 4КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: evagrusovaa@gmail.com

Походощук Катерина Валентинівна – студентка групи 4КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: katerinapohodosuk@gmail.com

Науковий керівник: ***Ковальчук Майя Борисівна*** — д.пед.н., доцент, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

Eva Ruslanivna Grushova – student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: evagrusovaa@gmail.com

Katerina Valentynivna Pokhodoshchuk – student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: katerinapohodosuk@gmail.com

Supervisor: ***Kovalchuk Maya B.*** — Doctor of Science (Ped.), Associate Professor, Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

УДК 37.022.32 : 681.3

О. М. Ткаченко
В. А. Донець

ФОРМУВАННЯ РЕКОМЕНДАЦІЙ ЩОДО ЗАНЯТЬ В ТРЕНАЖЕРНОМУ ЗАЛІ

Вінницькій національний технічний університет

Анотація
Фітнес-застосунки допомагають у тренуваннях, оздоровленні та харчуванні, сприяючи досягненню здорового способу життя.
Ключові слова: фітнес-застосунки, тренування, оздоровлення, харчування.

Abstract
Fitness apps assist with training, wellness, and nutrition, promoting a healthy lifestyle.

Keywords: Fitness apps, training, wellness, nutrition..

Сучасні ІТ-технології стали надійним супутником на шляху до здорового способу життя. Фітнес-застосунки – це потужний інструмент, який допомагає людям вести тримати себе «у тонусі», роблячи доступнішим і зручнішим процес контролю, планування та підтримування свого фізичного стану.

Ринок застосунків для фітнесу можна розділити на різні категорії, зокрема програми для тренувань і вправ, програми для дієти та харчування, а також програми для оздоровлення. Кожен із цих сегментів зазнав зростання, причому найпопулярнішими серед користувачів є програми для тренувань [1].

Коли йдеться про розробку програми для фітнесу, є кілька важливих функцій, які має містити будь-яка успішна програма. Ці обов’язкові функції є основою хорошого застосунку для фітнеса, гарантуючи, що він надає користувачам комплексний і цікавий досвід. Крім того, конкретні функції, які реалізуються у застосунку, можуть залежати від типу програми для фітнесу, адаптуючи комплекс тренувань до потреб і вподобань конкретної цільової аудиторії.

Функції, які необхідно реалізувати в застосунку.

Авторизація

Авторизація – це шлях до фітнес-застосунку. Користувачі повинні мати можливість створювати облікові записи, входити в систему та безпечно керувати своєю особистою інформацією. Забезпечення плавного та безпечного процесу авторизації має вирішальне значення для зміцнення довіри користувачів.

Профіль користувача

Профіль користувача – це місце, де люди можуть вводити та оновлювати свою особисту інформацію, зокрема вік, вагу, зріст, цілі щодо фізичної підготовки та вподобання щодо вправ. Ця інформація є важливою для персоналізації фітнесу та відстеження прогресу.

Панель адміністратора

Панель адміністратора – це закулісна функція для керування даними користувача, вмістом і функціями програми. Це дозволяє відстежувати активність користувачів, вирішувати проблеми користувачів і підтримувати загальну продуктивність програми.

Сповіщення та нагадування

Сповіщення та нагадування необхідні для того, щоб користувачі були залученими та відповідальними. Вони можуть включати нагадування про тренування, відстеження прийому їжі та постановки задач, гарантуючи, що користувачі залишаться на шляху до своїх фітнес-цілей.

Статистичні діаграми

Статистичні діаграми надають користувачам візуальне уявлення про їхній прогрес. Вони можуть відображати дані про діяльність, харчування, вагу та інші відповідні показники, допомагаючи користувачам зрозуміти та покращити свою продуктивність.

Відстеження активності користувачів

Відстеження активності користувачів є основою фітнес-програми. Він передбачає моніторинг і запис сеансів вправ, зроблених кроків, спалених калорій та інших фізичних навантажень. Точне відстеження має вирішальне значення для вимірювання прогресу користувачів.

Формування індивідуальної програми

Застосунок повинен мати можливість створювати персоналізовані програми тренувань на основі цілей користувача, його фізичних параметрів та рівня підготовки. Програма може включати різні типи вправ, їхню інтенсивність і тривалість, адаптуючись до індивідуальних потреб.

Корекція програми за результатами тренувань

Фітнес-застосунок має автоматично коригувати тренувальний план на основі прогресу користувача. Якщо користувач виконує вправи занадто легко або, навпаки, має труднощі, система повинна змінювати навантаження, кількість повторень або навіть пропонувати альтернативні вправи. Це допоможе підтримувати ефективність тренувань і запобігати застою чи перевантаженню.

Інтеграція зі сторонніми розробниками

Інтеграція зі сторонніми застосунками та пристроями є цінною функцією, яка дозволяє користувачам підключати свій фітнес-застосунок до портативних фітнес-трекерів, таких як Apple Watch. Ця функція покращує взаємодію з користувачем, пропонуючи більш повну інформацію про дані.

На рис. 1 наведено основні модулі застосунку і функції, які ними реалізуються.

Рис. 1. Струтура мобільного застоснунку для фітнесу

Розробка застоснунку для фітнесу – це поетапний процес, який вимагає ретельного планування та виконання. Незалежно від того, чи бажаєте ви створити програму для тренувань, створити комплексне рішення для відстеження фізичної форми чи запропонувати унікальний набір функцій, розуміння тонкощів є важливим. Вартість розробки програми для

фітнесу може змінюватися залежно від таких факторів, як функції, складність і платформа. Щоб досягти успіху, життєво важливо встановити чіткі цілі проєкту, вибрати відповідні функції, приділити пильну увагу забезпеченню якості.

Застосунок розробляється для платформ Android та iOS з використанням Flutter для кросплатформної розробки та Firebase для зберігання даних і аналітики. Завдяки його впровадженню ефективність тренувань користувачів підвищується в середньому на 25-30% завдяки персоналізованим рекомендаціям і постійному коригуванню навантажень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. How to create a mobile fitness app. Електронний ресурс. Режим доступу: https://wezom.com.ua/ua/blog/prilozheniya-dlya-fitnesa.

Ткаченко Олександр Миколайович — к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет.

Донець Владислав Андрійович – студент групи 5ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет.

Vladyslav Donets – student of group 5PI-21b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, extttrauser2014@gmail.com.

Oleksandr Tkachenko — Cand. Sc. (Eng.), assistant professor of the Software Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, alextk1960@gmail.com.

UDC 622.8

Gavriluk B.

USING MODERN TECHNOLOGIES TO ENSURING OCCUPATIONAL SAFETY

Vinnytsia National Technical University

Анотація

Публікація присвячена дослідженню впливу сучасних технологій на забезпечення безпеки праці. У роботі розглядаються різні аспекти цього впливу з урахуванням технологічних, організаційних та соціальних контекстів. Автор аналізує переваги, які може принести впровадження новітніх технологій, таких як інтернет речей (IoT), штучний інтелект (ШІ) та робототехніка, зокрема, підвищення ефективності моніторингу робочого середовища, запобігання нещасним випадкам та зменшення ризиків для здоров'я працівників. Особлива увага приділяється викликам, пов'язаним з інтеграцією цих технологій, включаючи етичні питання, захист персональних даних та необхідність навчання персоналу. Дослідження закликає до подальшого розвитку цієї теми з метою оптимізації використання сучасних технологій для забезпечення безпеки праці та створення відповідних нормативних та етичних стандартів.

Ключові слова: сучасні технології, безпека праці, штучний інтелект, інтернет речей, робототехніка, етичні стандарти.

Abstract

The publication is dedicated to the study of the impact of modern technologies on ensuring labor safety. The paper examines various aspects of this influence, taking into account technological, organizational and social contexts. The author analyzes the benefits that the introduction of the latest technologies, such as the Internet of Things (IoT), artificial intelligence (AI) and robotics can bring, in particular, increasing the effectiveness of monitoring the working environment, preventing accidents and reducing risks to the health of employees. Special attention is paid to the challenges associated with the integration of these technologies, including ethical issues, protection of personal data and the need for staff training. The study calls for further development of this topic in order to optimize the use of modern technologies to ensure occupational safety and create appropriate regulatory and ethical standards.

Key words: modern technologies, occupational safety, artificial intelligence, the Internet of Things, robotics, ethical standards.

Introduction

In today's rapidly changing world, driven by technological progress, ensuring occupational safety is becoming an increasingly urgent issue [1-5]. The use of new technologies, such as the Internet of Things (IoT), artificial intelligence (AI), and robotics, opens up new opportunities for creating a safe and efficient working environment [6-10]. These technologies allow not only to improve the monitoring and management of production processes [11-15], but also to significantly reduce the risks associated with injuries and occupational diseases [16-20]. The aim of this work is to study the impact of modern technologies on occupational safety, as well as to identify the main challenges and benefits of their implementation. Particular attention is paid to the analysis of ethical issues, the protection of personal data, and the need for employee training for the successful integration of new technologies into the production process. The study of these aspects will allow developing recommendations for the optimal use of technologies to improve occupational safety and the creation of appropriate regulatory and ethical standards.

Research results

1. Introduction of modern technologies in ensuring occupational safety

Modern technologies are becoming an integral part of Industry 4.0, where automation and integration of production processes play a key role in ensuring occupational safety. The Internet of Things (IoT) allows monitoring the condition of equipment, reducing the risk of accidents. Wearable devices protect workers by tracking their health and location. Artificial intelligence (AI) analyzes data to predict hazards and optimize

work processes. Robotics automates dangerous tasks, replacing people in harmful conditions. These technologies increase occupational safety by providing effective control and rapid response to potential threats, creating safer working conditions [21].

2. Internet of Things in ensuring occupational safety

The Internet of Things (IoT) opens up new opportunities for creating intelligent systems for monitoring and managing the working environment. Thanks to sensors that collect data in real time, potential hazards can be quickly identified. For example, sensors can measure the level of toxic gases in the air, temperature, humidity and the condition of equipment. This data is transmitted to centralized systems, where it is analyzed to prevent accidents and reduce risks for workers. This approach allows you to effectively control the working environment, ensuring safety and comfort in industrial conditions. IoT is changing the way we interact with work processes, increasing their efficiency and safety.

3. Artificial intelligence and data analysis

Artificial intelligence (AI) and machine learning technologies allow you to not only collect data, but also analyze it to predict potential hazards. AI algorithms can identify patterns that indicate the possibility of accidents and suggest preventive measures. For example, AI can analyze video streams from surveillance cameras to detect unsafe behavior of workers or safety violations. Such systems are able to respond quickly to detected threats, which allows you to reduce risk and increase the level of safety in the workplace. The integration of AI with monitoring systems creates an effective safety control system that adapts to changing working conditions [22].

4. Robotics and automation

The use of robots and automated systems significantly reduces the risk of workplace injuries. Robots can perform dangerous or monotonous tasks that can pose a threat to human health. For example, in construction, robots can be used to work at height, in conditions of increased danger or in hard-to-reach places. This reduces the risk of workers falling, contact with hazardous substances or traumatic injuries due to repetitive operations. The use of robots also improves the efficiency of production processes and contributes to increasing overall safety in the workplace, reducing potential risks to the health of workers [23].

5. Challenges and limitations of implementing modern technologies

Despite significant advantages, the implementation of modern technologies is accompanied by a number of challenges. Among them, it is worth noting the high costs of integrating new systems, the need for staff training, as well as issues of ethics and personal data protection.

6. Ethical aspects and data protection

The integration of IoT and AI technologies requires a careful approach to ethical issues and data protection. It is important to ensure transparency in the collection and processing of information, as well as to guarantee that employee data is used exclusively within the framework of ensuring their safety.

7. Training and adaptation of personnel

To effectively use new technologies, it is necessary to invest in training employees. They must not only be able to work with new equipment, but also understand the principles of its operation and potential risks.

8. Advantages of modern technologies for occupational safety

Despite the challenges, the implementation of modern technologies in the field of occupational safety has significant advantages. In particular, this includes increasing the effectiveness of monitoring, reducing the risk of accidents, improving working conditions and generally increasing the level of safety at enterprises.

9. Development prospects

The further development of modern technologies promises even greater opportunities for ensuring occupational safety. It is important to continue research in this area, develop new standards and ethical norms, as well as actively introduce innovations into production processes.

The technologies of the Internet of Things, artificial intelligence and robotics will become the basis for the future improvement of working conditions. They will allow to automate dangerous tasks, monitor the condition of workers and devices, and respond to dangerous situations in real time [24].

Measures to implement these technologies should be supported by the right occupational safety management policy, personnel training and management support. This approach is expected to reduce risks for workers and increase productivity at enterprises.

Conclusions

The use of modern technologies to ensure occupational safety is a critically important development direction in modern industry. Technologies such as the Internet of Things, artificial intelligence and robotics play a key role in preventing accidents, reducing risks to workers' health and increasing the overall efficiency of production processes.

The implementation of IoT allows monitoring the condition of equipment and working environment conditions in real time, which contributes to the rapid detection of potential hazards. Artificial intelligence analyzes large amounts of data to predict accidents and optimize safety procedures. Robotics allows replacing people in dangerous conditions, which reduces the risk of injuries and improves working conditions.

Such innovative solutions not only ensure the safety of workers, but also contribute to increasing the productivity and competitiveness of enterprises. High-tech approaches to occupational safety are becoming the standard in modern industry, which emphasizes their importance and necessity for the sustainable development of manufacturing enterprises in the future.

References

1. Azarenkov V. Modern teaching methods in pedagogy and philology / V. Azarenkov et al. – Primedia eLaunch, 2023. – 580 p.
2. Савицький М. Педагогічні студії з підготовки будівельно-архітектурних фахівців: дидактичний та виховний аспекти / М. Савицький та ін. – Дніпро : ПДАБА, 2022. – 483 р.
3. Kazachiner O. Theoretical and scientific foundations of pedagogy and education / O. Kazachiner, Y. Boychuk. – International Science Group, 2022. – 476 p.
4. Rusnak I. Conceptual options for the development and improvement of medical science and psychology / I. Rusnak et al. – International Science Group, 2023. – 117 p.
5. Khrebtii H. Innovative ways of improving medicine, psychology and biology / H. Khrebtii et al. – Primedia eLaunch, 2023. – 305 p.
6. Піскун Р. П. Ультраструктура кори головного мозку при експериментальній дисліпопротеїдемії та її фармакокорекції / Р. П. Піскун, С. М. Горбатюк // Biomedical and biosocial anthropology. – 2007. – № 9. – С. 274-275.
7. Wójcik W. Mechatronic Systems 1: Applications in Transport, Logistics, Diagnostics and Control / W. Wójcik et al. – London, New York : Taylor & Francis Group, 2021. – 306 p.
8. Hladyshev D. Technical and agricultural sciences in modern realities: problems, prospects and solutions / D. Hladyshev, M. Brodskyi, L. Lisnykh. – International Science Group, 2023. – 461 p.
9. Kazachiner O. Theoretical foundations of pedagogy and education / O. Kazachiner, Y. Boychuk, A. Halii. – International Science Group, 2022. – 602 p.
10. Hladyshev D. Prospective directions of scientific research in engineering and agriculture / D. Hladyshev, H. Hnat. – International Science Group, 2023. – 464 p.
11. Березюк О. В. Використання віртуального лабораторного стенда для проведення лабораторної роботи «Дослідження ефективності освітлення у виробничих приміщеннях» / О. В. Березюк // Педагогіка безпеки. – 2017. – № 1. – С. 35-39.
12. Березюк О. В. Методичні вказівки до опрацювання розділу “Охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях” в дипломних проектах і роботах студентів спеціальностей, що пов’язані з функціональною електронікою, автоматизацією та управлінням / О. В. Березюк, М. С. Лемешев. – Вінниця: ВНТУ, 2012. – 64 с.
13. Лемешев М. С. Основи охорони праці для фахівців менеджменту: навчальний посібник / М. С. Лемешев, О. В. Березюк. – Вінниця: ВНТУ, 2009. – 206 с.
14. Березюк О. В. Проблеми при викладанні безпеки життєдіяльності в процесі підготовки фахівців радіотехнічного профілю / О. В. Березюк // Педагогіка безпеки. – 2019. – № 2. – С. 104-111.
15. Березюк О. В. Оптимізація міжпредметних зв’язків при формуванні компетенцій з безпеки у фахівців радіотехнічного профілю / О. В. Березюк // Педагогіка безпеки. – 2018. – № 2. – С. 95-101.
16. Березюк О. В. Вплив кількісного складу навчальних груп на успішність студентів з дисципліни безпека життєдіяльності та основ охорони праці під час підготовки фахівців радіотехнічного профілю / О. В. Березюк // Педагогіка безпеки. – 2020. – № 1. – С. 52-58.
17. Березюк О. В. Міжпредметні зв’язки у процесі вивчення дисциплін циклу безпеки життєдіяльності майбутніми фахівцями радіотехнічного профілю / О. В. Березюк // Педагогіка безпеки. – 2017. – № 2. – С. 21-26.
18. Березюк Л. Л. Тестова комп’ютерна перевірка знань студентів із дисципліни "Медична підготовка" / Л. Л. Березюк, О. В. Березюк // Науково-методичні орієнтири професійного розвитку особистості: тези доповідей учасників IV Всеукраїнської науково-методичної конференції, 20.04.2016. – Вінниця, 2016. – С. 96-98.
19. Березюк О. В. Планування багатофакторного експерименту для дослідження вібраційного гідроприводу ущільнення твердих побутових відходів / О. В. Березюк // Вібрації в техніці та технологіях. – 2009. – № 3 (55). – С. 92-97.
20. Березюк О. В. Побудова моделей залежності концентрацій сапрофітних бактерій у ґрунті від відстані до полігону захоронення твердих побутових відходів / О. В. Березюк, Л. Л. Березюк // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2017. – № 1. – С. 36-39.
21. Сучасні методи, інформаційне, програмне та технічне забезпечення систем керування організаційно-технічними та технологічними комплексами. – Режим доступу: https://dspace.nuft.edu.ua/server/api/core/bitstreams/4c927394-ae5d-4c7e-adc8-063d6a23a3c7/content

22. Штучний інтелект у науковій публікаційній сфері. – Режим доступу: https://www.akademprostir.com/l/shtuchnij-intelekt-u-naukovij-publikatsijnij-sferi/
23. Попередження травматизму. – Режим доступу: http://surl.li/gfovm
24. Технології доброчесного використання штучного інтелекту у сфері освіти та науки. – Режим доступу: https://cuesc.org.ua/images/informlist/Maket_advanced_training_PSAU.pdf

Гаврилюк Богдан Русланович – студент групи 1ІСТ-21б факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bogdangavriluk12345@gmail.com

Науковий керівник: ***Березюк Олег Володимирович*** – д.т.н., професор кафедри БЖДПБ, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bereziykov@vntu.edu.ua

Gavriluk Bohdan – student of group 1IST-21b of the Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bogdangavriluk12345@gmail.com

Supervisor: ***Bereziuk Oleh Volodymyrovych*** – Doctor of Technical Sciences, professor of the BZHDPB department, Vinnytsia National Technical University, e-mail: bereziykov@vntu.edu.ua

UDC 004.633(043.2)

A.O. Lavreniuk
V.P. Maidaniuk

MODERN FILE COMPRESSION METHODS

Vinnytsia National Technical University

Анотація

У статті розглянуто сучасні методи стиснення файлів, зокрема методи без втрат і з втратами. Розглянуто їх застосування, переваги та останні досягнення у сфері стиснення на основі штучного інтелекту.

Ключові слова: стиснення файлів, стиснення без втрат, стиснення з втратами, кодування Хаффмана, LZW, DEFLATE, Brotli, Zstd, JPEG, MP3, AAC, H.264, H.265, стиснення на основі штучного інтелекту.

Abstract

The article discusses modern file compression methods, including lossless and lossy techniques. It explores their applications, advantages, and the latest advancements in AI-based compression.

Keywords: file compression, lossless compression, lossy compression, Huffman coding, LZW, DEFLATE, Brotli, Zstd, JPEG, MP3, AAC, H.264, H.265, AI-based compression.

Introduction

File compression is an essential technology in the digital world, allowing for a reduction in file sizes to improve storage efficiency and data transmission speed. With the increasing demand for data storage and transfer, modern compression methods continue to evolve, balancing efficiency, speed, and lossless or lossy data retention. Various contemporary file compression methods and their applications have been examined.

Lossless compression methods

Lossless compression techniques allow for the exact reconstruction of the original file after decompression. These methods are widely used for text, software, and some types of image and audio compression. They rely on efficient encoding schemes to remove redundancy without sacrificing any information.

Huffman coding is a lossless data compression algorithm that assigns variable-length codes to input characters based on their frequency. The most frequently occurring symbols are assigned shorter codes, while less frequent symbols get longer codes. This results in efficient storage without losing any original data. Huffman coding is used in various file formats, including JPEG and MP3, for efficient entropy encoding [1].

One of the advantages of Huffman coding is its ability to achieve optimal compression rates when dealing with non-uniform data distributions. However, prior knowledge of the frequency distribution is required, which can be a limitation in dynamic applications where real-time compression is needed.

Lempel-Ziv-Welch (LZW) is a dictionary-based compression algorithm widely used in image formats such as GIF and some implementations of TIFF. Unlike Huffman coding, LZW replaces repeated sequences of characters with shorter dictionary-based codes, reducing redundancy in the data. As the algorithm processes a file, it builds a dictionary of previously encountered sequences, allowing efficient encoding and decoding [2].

The primary benefit of LZW is its ability to compress text and image data effectively without any loss of information. However, the compression ratio depends heavily on the input data. Files with many repeated patterns benefit greatly, while highly random data may see little improvement.

Deflate (DEFLATE) is a widely used compression algorithm that combines LZ77 and Huffman coding to achieve high compression ratios. This method is the foundation for file formats such as ZIP, GZIP, and PNG. LZ77 identifies repeated substrings and replaces them with references, while Huffman coding further optimizes the encoding process [3].

One of the strengths of DEFLATE is its balance between compression efficiency and speed. It is particularly effective in scenarios where quick decompression is required, such as web content delivery and software distribution.

Brotli is an advanced compression algorithm developed by Google that builds upon DEFLATE while introducing modern optimizations. It uses a combination of dictionary-based compression and Huffman coding, enabling higher compression ratios compared to traditional methods like GZIP [4].

Brotli is widely used in web applications due to its ability to deliver smaller file sizes while maintaining fast decompression speeds. Many modern browsers and web servers support Brotli for efficient web page loading, reducing bandwidth consumption and improving user experience.

Zstandard (Zstd) was created by Facebook as a high-performance compression algorithm designed for both high compression ratios and fast decompression. Unlike traditional methods, Zstd employs entropy coding and advanced dictionary techniques to achieve efficient compression with minimal computational overhead [5].

Zstd is particularly useful in cloud storage, big data applications, and network transmission where speed and efficiency are crucial. It allows users to adjust compression levels dynamically, making it suitable for various performance-sensitive scenarios.

Lossy compression methods

Lossy compression methods achieve higher compression ratios by discarding some data, which can result in a loss of quality. These methods are common for multimedia files, where some loss is acceptable. The main goal of lossy compression is to remove information that is less perceptible to human senses while maintaining acceptable quality.

JPEG is a widely used image compression format that utilizes discrete cosine transform (DCT) to reduce image file sizes while maintaining acceptable visual quality. The algorithm divides images into small blocks and applies DCT to remove high-frequency details that the human eye is less sensitive to.

The major advantage of JPEG is its ability to significantly reduce file sizes, making it ideal for digital photography and web images. However, aggressive compression settings can introduce noticeable artifacts, reducing image quality [6].

MP3 (MPEG Audio Layer 3) is a widely recognized audio compression format that uses perceptual coding to remove inaudible frequencies from audio recordings. By eliminating sounds that the human ear cannot perceive, MP3 achieves substantial file size reductions without a noticeable loss in quality for most listeners.

The MP3 format has been instrumental in digital music distribution, allowing for efficient storage and streaming. However, lower bitrates can lead to degraded sound quality, particularly in complex audio compositions [7].

AAC (Advanced Audio Codec) is an advanced audio compression format that provides better sound quality than MP3 at similar bitrates. It employs improved psychoacoustic models and frequency masking techniques to achieve higher efficiency in data reduction [8].

AAC is commonly used in streaming services, mobile devices, and online media platforms. It supports multiple audio channels and provides high-quality audio experiences even at low bitrates.

H.264 and H.265 (HEVC) are video compression standards that achieve high compression by analyzing both spatial and temporal redundancies in video frames. H.264 (AVC) was widely adopted for HD video, while H.265 (HEVC) offers even greater efficiency by reducing bitrate requirements for the same visual quality [9].

These formats are essential for video streaming, broadcasting, and storage. H.265, in particular, has become the standard for 4K and 8K video content due to its superior compression capabilities.

Hybrid and AI-based compression

Modern advancements in artificial intelligence and hybrid algorithms are reshaping compression techniques. These new approaches leverage machine learning and statistical models to optimize compression efficiency beyond traditional methods.

Neural compression methods leverage deep learning models to optimize compression efficiency. By training neural networks to understand patterns in data, these methods achieve superior compression ratios without compromising quality. Google's JPEG AI is an example of how neural networks can enhance traditional compression methods, resulting in better image preservation at lower file sizes [10].

Context-Based Adaptive Binary Arithmetic Coding (CABAC) is a sophisticated entropy coding technique used in video compression standards like H.264 and H.265. It dynamically adjusts encoding based on statistical models, leading to higher compression efficiency. While CABAC improves compression performance, it requires more computational resources, making it best suited for high-quality video applications [11].

Perceptual coding prioritizes perceptually significant data while discarding redundant or less noticeable information. It is widely used in audio and video compression to maximize quality retention within limited storage constraints. Perceptual coding has been a key factor in the development of efficient multimedia compression formats, ensuring that users experience minimal quality loss [12].

Applications of modern compression

Modern compression techniques play a crucial role in various industries. In cloud storage, compression is used to reduce storage costs and improve data retrieval speeds. Efficient compression methods enable large-scale storage of documents, images, and videos without excessive disk space consumption.

Streaming services rely on advanced compression algorithms to deliver high-quality video and audio while minimizing bandwidth usage. Platforms such as Netflix, YouTube, and Spotify use lossy and adaptive compression to optimize content delivery for different network conditions.

Big data applications benefit from compression to handle vast amounts of structured and unstructured data. Compressed databases and log files enable faster processing and lower storage costs, making data analytics and machine learning more efficient.

Conclusions

Modern file compression methods continue to evolve, integrating AI-driven techniques and advanced algorithms to meet the demands of data storage and transmission. The increasing reliance on cloud computing, multimedia streaming, and big data analytics further highlights the importance of efficient compression techniques. Future developments in AI-based compression and hybrid methods are expected to push efficiency even further, enabling better quality retention and faster processing speeds. Selecting the appropriate compression method remains crucial in balancing file size reduction, computational complexity, and quality preservation across different applications.

REFERENCES

1. Huffman Coding. URL: https://www.programiz.com/dsa/huffman-coding.
2. LZW compression. URL: https://www.techtarget.com/whatis/definition/LZW-compression.
3. An Explanation of the Deflate Algorithm. URL: https://zlib.net/feldspar.html.
4. What Is Brotli Compression? | How Does It Work? URL: https://gcore.com/learning/what-is-brotli-compression.
5. Zstandard. URL: https://facebook.github.io/zstd.
6. JPEG Compression Explained. URL: https://www.baeldung.com/cs/jpeg-compression.
7. How does MP3 compression work? URL: https://www.mathscareers.org.uk/how-mp3-compression-work/.
8. AAC (advanced audio coding). URL: https://cloudinary.com/glossary/aac-advanced-audio-coding.
9. Video Compression Study h.265 vs h.264. URL: https://ntrs.nasa.gov/api/citations/20170000636/downloads/20170000636.pdf.
10. JPEG AI. URL: https://jpeg.org/jpegai/.
11. Context-based adaptive binary arithmetic coding. URL: https://ieeexplore.ieee.org/document/1218195.
12. Perceptual Coding. URL: https://www.sciencedirect.com/topics/engineering/perceptual-coding.

Лавренюк Арсен Олександрович – студент групи 1ПІ–22б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e–mail: arsenlavreniuk@gmail.com.

Науковий керівник – ***Майданюк Володимир Павлович***, кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: maidaniuk2000@gmail.com.

Lavreniuk Arsen Oleksandrovich – student of group 1PI-22b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: arsenlavreniuk@gmail.com.

Supervisor: ***Maidaniuk Volodymyr Pavlovych***, Candidate of Engineering Sciences (Ph. D.), associate Professor at the Department of program engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maidaniuk2000@gmail.com.

УДК 681.3

В. В. Войтко
В. Д. Шиндирук

РОЗРОБКА ВЕБПЛАТФОРМИ З ПОСТКВАНТОВИМ ШИФРУВАННЯМ ТА СИСТЕМОЮ ВИЯВЛЕННЯ АНОМАЛІЙ У ПОВЕДІНЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті описується розробка вебплатформи «Quantum information science» для шифрування корпоративних документів за допомогою постквантових алгоритмів та квантового розподілу ключів. Показано роботу безпечної клієнт-серверної архітектури та подано квантову модель машинного навчання, стійку до квантових атак.

Ключові слова: *постквантове шифрування, вебплатформа, квантове машинне навчання, розподіл ключів, виявлення аномалій.*

Abstract

The article presents the development of the "Quantum Information Science" web platform for encrypting corporate documents using post-quantum algorithms and quantum key distribution. It demonstrates the operation of a secure client-server architecture and introduces a quantum machine learning model resistant to quantum attacks.

Keywords: *post-quantum encryption, web platform, quantum machine learning, key distribution, anomaly detection*

Вступ

Швидка інтеграція квантової теорії у наше життя стала однією з вагомих причин, щоб звернути увагу на безпеку корпоративних даних у документах. Державні та медичні установи, малий, середній та великий бізнес, військові структури можуть бути під загрозою у зв'язку з посиленням інтересу науковців до створення квантового комп'ютера, який, у свою чергу, може допомогти отримати конфіденційні дані з корпоративних сховищ за допомогою розшифрування захисних ключів передбачуваними способами.

На сьогоднішній день компанія IBM розробила квантовий комп'ютер [1], який здатний виконувати складніші розрахунки, проте ця система може використовуватися лише для існуючої кількості операцій, у зв'язку з існуванням ефекту спостерігача, опираючись на Копенгагенську інтерпретацію квантової механіки [2].

Головний напрямок розвитку квантових технологій полягає у можливості значного прискорення обчислювальних операцій над складними математичними завданнями, що потребують обробки надмасштабних для людської свідомості кількості обчислювальних даних.

Метою роботи є підвищення можливостей захисту даних і забезпечення непроникності у доступ до корпоративних систем великих бізнес установ в умовах стрімкого розвитку квантової механіки, що допоможе унеможливити зловмисницькі дії щодо отримання доступу до секретних даних.

Розроблена вебплатформа дозволить користувачам завантажувати файли, захищені постквантовим алгоритмом, також розміщувати їх у групі та сховищі вебпродукту. Додатково вона надасть можливість розпізнавати рукописний текст на фото та конвертувати його як друкований текст у файл, захищений ключом шифруванням.

Розроблена система наділена можливістю розпізнавати аномалії поведінки користувачів платформи за допомогою квантової моделі машинного навчання.

Об'єктом дослідження є процес розробки продукту для захисту документів бізнесу постквантовими алгоритмами шифрування, повністю захищених від атак зловмисників.

Предметом дослідження є методи та засоби реалізації вебплатформи для комфортної роботи з захищеними документами.

Головною задачею є створення вебресурсу, який дозволить користувачам захищати та зберігати важливі файли зі стійкими ключами до квантових атак.

Розробка клієнт-серверної вебсистеми для шифруванням ключа

Питання постквантової захищеності поступово набуває актуальності при розробці вебплатформ для користувачів усіх типів корпоративних бізнесів, що містять засекречені дані, дослідження, річні стратегічні плани, обрахунки та витрати на закупівлю чи продаж, які не повинні ніяким чином потрапити до рук зловмисників. Найбільш актуальним сьогодні є квантове розподілення ключів між користувачами системи. Це допомагає колегам обмінюватися ключами без будь-яких можливих способів втручання в процес комунікації. Якщо відбудеться спроба перехоплення квантового сигналу, відповідні зміни будуть у двох користувачів, що дасть їм змогу зрозуміти, що відбулася спроба несанкціонованого доступу до файлу.

На рисунку 1 наведено діаграму, що ілюструє взаємодію клієнта і сервера у передачі ключа з метою шифрування файлу.

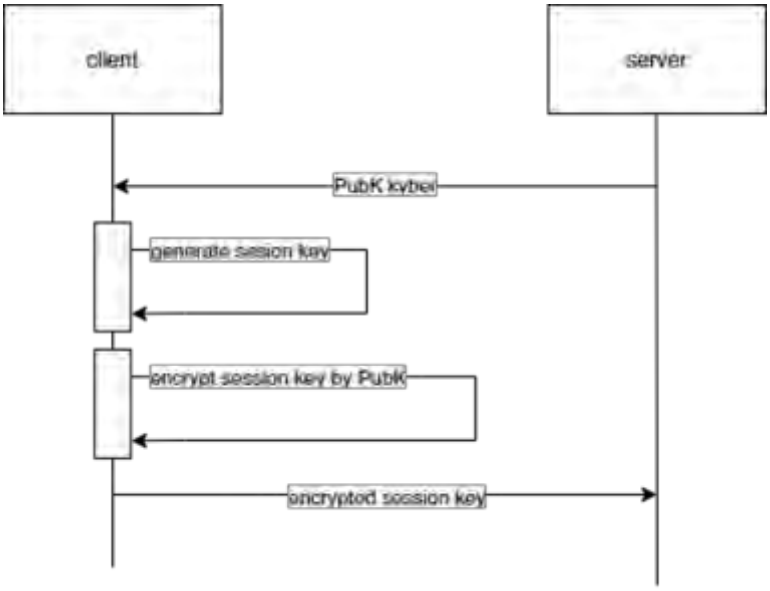

Рис.1. UML діаграма застосування взаємодії клієнта і сервера для передачі ключа, захищеного постквантовим алгоритмом шифрування

Ця архітектура гарантує безпечний обмін криптографічними ключами між клієнтом і сервером за допомогою постквантового алгоритму. Як ілюструє UML-діаграма, користувач розпочинає запит на шифрування документа. Сервер створює унікальний ключ, стійкий до квантових атак, і пересилає його клієнту через безпечний канал. Після цього клієнт проводить локальне шифрування файлу і відправляє його на сервер для зберігання. Якщо відбувається спроба втручання або перехоплення сигналу на будь-якому етапі, система реєструє зміну квантового стану, що попереджає обидві сторони про потенційну загрозу. Цей механізм втілює основні принципи квантового розподілу ключів, до прикладу, перевірку цілісності каналу через аналіз змін поляризації фотонів або станів кубітів у змодельованому середовищі.

Розробка квантової моделі машинного навчання для виявлення аномальної поведінки користувачів на вебплатформі

На сьогоднішній день існує генеративна змагальна мережа [3], яка була взята за основу для розробки квантової моделі виявлення спроби пошкодження сигналів передачі ключа між користувачами системи. Основна логіка її роботи полягає у взаємодії між генератором та дискримінатором, головна задача якого спрямована на можливість розрізняти подані сигнали як звичайні чи аномальні. При навчанні дискримінатор стає кращим у розпізнаванні атак, а генератор покращує свою роботу при спробі обманути його.

Щоб виявити аномальну поведінку, потрібні тести, результати яких вводяться в розроблену і навчену квантову машинну модель. Потім ступінь загрози виявленої поведінки оцінюється мережею виявлення та оцінки поведінки для того, щоб оцінити безпеку поведінки користувача. Розроблена програма має за основу квантово-генеративну змагальну мережу. На її основі було створено архітектуру квантової

моделі машинного навчання, яка має здатність визначати рівень аномальних сигналів на вебплатформі за допомогою навченого дешифратора у квантовій суперпозиції, що проілюстровано на рисунку 2.

Розроблена архітектура моделі базується на заданих квантових вентилях. Їх головна ціль – бути квантовою операцією, яка створить квантову заплутаність між кубітами. Кожен шар складається з вентилів типу Pauli-Y, які виконують обертання за допомогою операції $RY(\theta_{ij})$, де θ_{ij} — це кут обертання для і-го кубіта в j-му шарі, а Z – це контролюючі вентилі.

Рис.2. Архітектура роботи квантової моделі машинного навчання для виявлення аномальних сигналів

У результаті виявлення незвичайного сигналу програма за поданою схемою ідентифікуватиме рівень втручання як високий чи низький. Відслідковувати сигнали можна буде цілодобово. Графіки наочно ілюструватимуть ідентифіковані стани й вказуватимуть, чи входить визначений рівень втручання у допустимі межі.

Висновок

Розроблено вебплатформу на основі постквантової криптографії. Створено архітектуру, яка враховує можливі збої у передачі сигналів, оцінює їх рівень та забезпечує безпечний обмін ключами шифрування на основі клієнт-серверної архітектури. Розроблена квантова модель машинного навчання для аналізу поведінкових аномалій користувачів дає змогу виявляти потенційні квантові загрози і розуміти, як з ними боротися, враховуючи можливість отримання більшої кількості даних про зловмисника.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Компанія IBM розробила найпотужніший квантовий комп'ютер [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://nachasi.com/news/2017/11/13/ibm-rozrobyla-najpotuzhnishyj-v-sviti-kvantovyj-kompyuter/
2. Копенгагенська інтерпретація квантової механіки: ключ до розуміння суперпозиції [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.fizykaua.com/post/kopengag-enska-interpretatsiya-kvantovoyi-mehaniky
3. Типи генеративних нейронних мереж [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.tech.vernadskyjournals.in.ua/journals/2021/1_2021/part_1/19.pdf

Войтко Вікторія Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dekanfki@i.ua

Шиндирук Вікторія Дмитрівна – студентка групи 1ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: svikaa1998@gmail.com

Viktoriia Voitko – Ph.D., Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dekanfki@i.ua.

Viktoriia Shyndyruk – student of group 1PI-21b, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: svikaa1998@gmail.com

УДК 004.421.2

В. А. Шмалюх
С. А. Кирилащук
І. В. Хом`юк

ВИКОРИСТАННЯ ДИСТИЛЬОВАНИХ ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЕЙ (LLM) ДЛЯ МАТЕМАТИЧНИХ ОБЧИСЛЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто застосування дистильованих великих мовних моделей для виконання автоматичного математичного обчислення. Проаналізовано ефективність моделей типу DistilBERT, TinyLLaMA та MiniGPT під час розв'язування задач на обчислення та прикладних задач. Досліджено здатність LLM до покрокового обґрунтування результатів, їхню точність, швидкодію та можливість розгортання на пристроях із обмеженими ресурсами. Особливу увагу приділено обробці числових структур у запитах природною мовою та генерації пояснень. Результати демонструють доцільність застосування дистильованих моделей у навчальних платформах, чат-ботах і мобільних освітніх додатках.

Ключові слова: LLM, дистиляція, обчислення, NLP, штучний інтелект, математичні задачі.

Abstract

This paper explores the application of distilled large language models (LLMs) for automatic computation of mathematical examples. The effectiveness of models such as DistilBERT, TinyLLaMA, and MiniGPT is analyzed in solving arithmetic and applied problems. The study evaluates the ability of LLMs to provide step-by-step reasoning, their accuracy, performance, and deployment feasibility on resource-constrained devices. Special attention is given to the handling of numerical structures in natural language queries and the generation of explanations. The results demonstrate the practicality of using distilled models in educational platforms, chatbots, and mobile learning applications.

Keywords: LLM, distillation, computation, NLP, artificial intelligence, mathematical problems.

Вступ

У сучасних умовах розвитку штучного інтелекту великі мовні моделі (LLM) [1] дедалі частіше використовуються для розв'язування задач, які виходять за межі традиційної обробки тексту. Однією з перспективних сфер їхнього застосування є виконання автоматичних математичних підрахунків, що особливо актуально в контексті освітніх технологій. Проте повноцінні моделі, як-от GPT-4, потребують значних обчислювальних ресурсів, що ускладнює їхнє використання на мобільних пристроях або в умовах обмеженої інфраструктури.

У цьому контексті дистильовані мовні моделі, як-от DistilBERT [2], TinyLLaMA [3] чи MiniGPT [4], є привабливою альтернативою. Завдяки зменшеній кількості параметрів і оптимізації архітектури, такі моделі здатні забезпечувати прийнятну точність і швидкодію при значно нижчих вимогах до ресурсів. Це відкриває можливості для їхньої інтеграції у навчальні платформи, мобільні застосунки, чат-боти й інші засоби підтримки освітнього процесу [5].

Дослідження ефективності дистильованих LLM [6] у сфері обчислень дозволяє оцінити їхню здатність до аналізу математичних виразів, логічного міркування, генерації покрокових рішень і формулювання пояснень природною мовою [7]. Саме ці характеристики є критично важливими для забезпечення якісного навчання та автоматизованої перевірки знань у цифровому середовищі.

Результати дослідження

Порівняння повномасштабних та дистильованих мовних моделей для математичних обчислень виявило суттєві контрасти у швидкодії, точності та вимогах до апаратного забезпечення. Приблизно 175-мільярдна модель GPT-3.5, запущена в хмарному середовищі з доступом до графічного процесора, розв'язувала складні рівняння з часткою успішних відповідей близько 97% і середнім часом реакції 3–4 секунди на приклад. Натомість DistilBERT із приблизно 66 мільйонами параметрів, працюючи на звичайному ноутбуці з процесором Intel Core i5 та 8 ГБ оперативної пам'яті, витрачав до 1 секунди на

типову задачу шкільної арифметики і забезпечував 85–88% правильних розв'язків у тестовому наборі. Модель TinyLLaMA з близько 50 мільйонами параметрів здатна була дати розгорнуту покрокову відповідь у середньому за 0,8 секунди, однак точність падала до 80% при багатокрокових виразах із логічними вставками. MiniGPT із близько 80 мільйонами параметрів демонстрував близько 85% успішних результатів на тестових запитаннях рівня молодших класів і близько 70% на прикладах із базової алгебри. Хоча великі моделі на кшталт GPT-3.5 або GPT-4 можуть розв'язувати складні завдання з багатоступеневими обчисленнями та надавати детальні пояснення в контексті більш ніж 95% правильних відповідей, вони вимагають значно потужнішої інфраструктури і значно довшого часу обробки складних прикладів (іноді до 5–7 секунд у пікових умовах). Водночас дистильовані варіанти, попри знижений відсоток правильних розв'язків, краще придатні до використання на обмежених системах, бо зберігають швидкість обчислень у межах 1–1,5 секунди й успішно розв'язують основну масу типових навчальних завдань.

Однією з важливих характеристик дистильованих моделей є здатність до опрацювання математичних виразів, які містять більше однієї дії чи проміжних логічних кроків. Практика свідчить, що під час розв'язання багатоетапних задач із залученням дужок, степенів та дробових коефіцієнтів точність дистильованих варіантів на зразок TinyLLaMA може зменшуватися ще на 5–8 відсоткових пунктів порівняно зі складнішими моделями. Однак у контексті навчальних систем, де більшість завдань належить до базових арифметичних і лінійних алгебраїчних операцій, така точність виявляється достатньою, адже прискорення обчислень і скромні вимоги до системних ресурсів мають пріоритетне значення.

UML-діаграма послідовностей ілюструє процес інтеграції дистильованої великої мовної моделі (LLM) для автоматичного обчислення математичних завдань у навчальних платформах, як це зображено на рисунку 1.

Рис. 1. UML-діаграма послідовностей інтеграції дистильованої великої мовної моделі (LLM) для автоматичного обчислення математичних завдань

Запропонована діаграма послідовностей (рис. 1) відображає інтеграцію дистильованої великої мовної моделі у систему для автоматичного розв'язання математичних завдань. Процес починається з того, що користувач вводить математичне завдання природною мовою через інтерфейс платформи, після чого платформа передає запит до LLM. Далі модель аналізує вхідні дані, розпізнає числові структури та логічні оператори, і делегує обчислення спеціалізованому модулю – Обчислювачу.

Обчислювач отримує запит від LLM, виконує необхідні розрахунки та генерує покрокову аргументацію виконаних операцій. Результат разом із детальним описом обчислень повертається до LLM, яка, у свою чергу, формує зрозуміле пояснення та остаточну відповідь. Після цього платформа відображає фінальний результат користувачу. Така архітектура демонструє, як завдяки взаємодії між мовною моделлю та спеціалізованим обчислювальним модулем можна досягти балансу між швидкістю обробки та точністю відповідей, що є надзвичайно важливим у контексті інтеграції технологій штучного інтелекту в освітні системи та мобільні додатки.

Подальші експерименти з розширеним набором тестових прикладів, що включали задачі на дробово-раціональні вирази й елементарні геометричні розрахунки, показали, що DistilBERT і MiniGPT можуть пропонувати ланцюжок логічних міркувань, хоча іноді помиляються в остаточному перетворенні результату чи спрощенні виразу. Примітно, що при введенні підказок, які недвозначно

вказують на покрокову аргументацію, якість фінальної відповіді підвищується на 3–5 відсоткових пунктів, оскільки модель починає точніше інтерпретувати послідовність проміжних дій.

Особливої уваги заслуговує аналіз поведінки у нестандартних запитаннях, де користувачі навмисно спотворювали форму виразу або застосовували текстові підказки у розмовному стилі. Виявилося, що дистильовані LLM загалом зберігають адекватне розпізнавання операторів і числових величин, проте менш схильні до генерації надлишкового тексту, що позитивно впливає на швидкість відповіді. Разом із цим, більш розвинені рішення на кшталт GPT-3.5 чи GPT-4 у подібних умовах здатні запропонувати докладніше пояснення й більш точну обробку нетипових математичних конструкцій, але потребують суттєвішого обчислювального ресурсу і мають триваліший час відгуку. Такий контраст стимулює розробників освітніх платформ визначати компроміс між високою точністю й деталізованими поясненнями з одного боку та швидкістю і можливістю автономної роботи з іншого.

Висновки

У результаті проведеного дослідження вдалося продемонструвати, що дистильовані великі мовні моделі, такі як DistilBERT, TinyLLaMA та MiniGPT, є перспективним рішенням для виконання автоматичного математичного обчислення у навчальних платформах. Запропонована архітектура дозволяє досягти прийнятної точності та високої швидкодії під час розв'язання базових арифметичних і алгебраїчних задач, незважаючи на дещо нижчі показники успішності порівняно з масштабними моделями типу GPT-3.5 чи GPT-4. Використання дистильованих LLM забезпечує можливість генерації покрокових пояснень, що сприяє кращому розумінню логіки обчислень користувачами та є надзвичайно важливим аспектом у контексті інтерактивного навчання. Крім того, оптимізована архітектура та зменшена кількість параметрів дозволяють впроваджувати такі рішення на пристроях з обмеженими обчислювальними ресурсами, що відкриває широкі можливості для використання у мобільних застосунках, чат-ботах і інших освітніх інструментах. Загалом, результати дослідження свідчать про високу потенційність дистильованих мовних моделей у сфері автоматизації математичних обчислень, сприяючи як підвищенню якості освітнього процесу, так і оптимізації використання ресурсів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Natural Language Processing with Neural Networks. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.eaae.be/wp-content/uploads/2017/04/neural-networks-for-natural-language-processing-slides.pdf (дата звернення: 01.04.2025).
2. Hugging Face DistilBERT Documentation. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://huggingface.co/transformers/v3.0.2/model_doc/distilbert.html (дата звернення: 01.04.2025).
3. TinyLLaMA: Lightweight LLM for Efficient Computations. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.digitalocean.com/community/tutorials/tinyllama (дата звернення: 01.04.2025).
4. MiniGPT: Minimalist Implementation of GPT. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://github.com/karpathy/minGPT (дата звернення: 01.04.2025).
5. Artificial Intelligence in Education: Applications and Perspectives. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.edutopia.org/article/7-ai-tools-that-help-teachers-work-more-efficiently/ (дата звернення: 01.04.2025).
6. Evaluating Large Language Models for Mathematical Problem Solving. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://gaied.org/neurips2023/files/21/21_paper.pdf (дата звернення: 01.04.2025).
7. Vaswani, A. et al. «Attention is All You Need». [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://proceedings.neurips.cc/paper_files/paper/2017/file/3f5ee243547dee91fbd053c1c4a845aa-Paper.pdf (дата звернення: 01.04.2025).

Шмалюх Віталій Анатолійович – студент групи 1ПКТ-24б, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: shmaliukhvitaliy@gmail.com

Кирилащук Світлана Анатоліївна – к. пед. н., доцент, декан факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: : ksa07750@gmail.com

Хом'юк Ірина Володимирівна – д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Shmaliukh Vitalii Anatoliyovych – student of 1PKT-24b group, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shmaliukhvitaliy@gmail.com

Kyrylashchuk S. A. – Associate Professor the department of Higher mathematics Dean of the Information Technology and Computer Engineering Department Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: ksa07750@gmail.com

Irina V. Khomyuk – Doctor of Science (Ped.), Professor of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

UDC 654.924.5

Y. Pidlypnii

MONITORING AND CONTROL OF SENSORS IN FIRE SAFETY SYSTEMS

Vinnytsia National Technical University

Анотація

Ця робота присвячена вивченню моніторингу та калібруванню датчиків у системах пожежної безпеки. Здійснюється аналіз основних типів датчиків - димових, теплових та газових - їхнього призначення та специфіки роботи. Розглядаються процеси моніторингу та калібрування як ключові елементи забезпечення надійності та ефективності системи пожежної безпеки. У статті вказуються основні принципи та процедури моніторингу, а також необхідність регулярного калібрування датчиків для забезпечення їхньої точності та відповідності стандартам. Крім того, розглядаються сучасні технології та методи, що використовуються для автоматизації цих процесів, такі як інтелектуальні системи та використання Інтернету речей (IoT).

Ключові слова: моніторинг, калібрування, датчики, пожежна безпека, системи пожежного захисту, димові датчики, теплові датчики, газові датчики, ефективність, надійність, стандарти, автоматизація, інтелектуальні системи, інтернет речей (iot), технології безпеки, джерела даних, нормативні вимоги, безпека праці, захист від пожеж, довіра до систем.

Abstract

This article explores the monitoring and calibration of sensors in fire safety systems. It analyzes the main types of sensors - smoke, heat, and gas sensors - their purpose and operational specifics. The processes of monitoring and calibration are discussed as key elements in ensuring the reliability and effectiveness of fire safety systems. The article outlines the fundamental principles and procedures of monitoring, as well as the necessity of regular sensor calibration to ensure their accuracy and compliance with standards. Additionally, modern technologies and methods used to automate these processes, such as intelligent systems and the Internet of Things (IoT), are examined. Overall, the article aims to deepen understanding of the importance of monitoring and calibrating sensors in ensuring the safety of objects from fire hazards.

Keyword: monitoring, calibration, sensors, fire safety, fire protection systems, smoke detectors, heat detectors, gas detectors, efficiency, reliability, standards, automation, intelligent systems, internet of things (iot), security technologies, data sources, regulatory requirements, workplace safety, fire protection, trust in systems.

Introduction

Fire safety systems play a critical role in protecting life and property from fires [1-5]. Accordingly, the effectiveness and reliability of such systems directly depend on the accuracy and functionality of their components [6-10], in particular sensors [11-15]. Monitoring and calibration of sensors in fire safety systems are necessary to ensure timely fire detection, proper alarm operation [16-20] and activation of fire extinguishing means [21-23]. These processes include regular testing and adjustment of sensor sensitivity, assessment of their performance under various conditions, as well as the use of the latest technologies to increase accuracy and reduce the number of false alarms.

Thus, regular monitoring and calibration of sensors are key measures to maintain high safety standards and effective functioning of fire safety systems.

The aim of the work is to consider the importance of monitoring and calibration of sensors in fire safety systems in order to ensure the reliability and efficiency of these systems.

Research results

Sensors play a central role in fire safety systems, as they provide timely detection of potential fires [24]. The main types of sensors, such as smoke, heat and gas, have their own specific characteristics and settings that affect their sensitivity and accuracy. Smoke sensors detect aerosol particles in the air, heat sensors respond to an increase in temperature, and gas sensors detect the concentration of hazardous gases. The effectiveness of these sensors directly depends on regular monitoring and calibration [25].

Monitoring sensors includes regular checks of their performance, condition and efficiency, which is critical to detect malfunctions that may occur due to wear, contamination or external factors such as changes in temperature or humidity. Regular monitoring allows for the timely detection of potential problems, which minimizes the risk of false alarms or non-detection of fires, thus ensuring stable operation of the fire safety system [26].

Sensor calibration [27, 28], in turn, is the process of adjusting their sensitivity and accuracy in accordance with established standards. This involves comparing sensor readings with reference values and making necessary adjustments. Proper calibration ensures that sensors comply with safety standards and requirements set by international and national standards and should be performed regularly, as sensor accuracy may deteriorate over time.

Modern technologies have significantly expanded the capabilities for monitoring and calibrating sensors in fire safety systems. Intelligent systems automate monitoring processes, increasing their efficiency and reducing the likelihood of human error. The use of the Internet of Things (IoT) allows for remote monitoring of sensor status and receiving instant notifications of any deviations from the norm [29]. In addition, the latest software solutions based on machine learning algorithms provide more accurate calibration by analyzing large amounts of data and automatically adjusting sensor settings.

Regular monitoring and calibration of sensors significantly increase the overall safety of buildings and structures, ensuring timely detection of fires and minimizing risks to people and reducing material damage. They also contribute to compliance with legal requirements and standards governing fire safety systems. Reliable sensor operation strengthens the trust in the fire safety system by users and responsible authorities [30].

Smoke detectors, in particular, are among the most common and effective means of detecting fires. They can be optical or ionization. Optical detectors use infrared or ultraviolet light to detect smoke, while ionization detectors respond to changes in electrical current caused by the presence of smoke particles. Each type has its own advantages and limitations, and the choice depends on the specific conditions and requirements of the facility.

Heat detectors, in turn, can be maximum or differential. Maximum sensors are triggered when a certain temperature is reached, while differential sensors respond to a rapid increase in temperature. This allows you to effectively detect fires that are characterized by sudden changes in temperature, even if the overall ambient temperature has not yet reached critical values.

Gas sensors, especially important for industrial facilities where hazardous gases may be present, are able to detect even the smallest concentrations of toxic or explosive gases. They are used to detect gas leaks that can lead to fires or explosions. Their accuracy and sensitivity are especially important in conditions where the speed of response can determine the safety of workers and the integrity of the facility.

To ensure maximum effectiveness of the fire safety system, all these sensors must work in conjunction, providing a multi-level approach to fire detection. Modern fire safety systems often integrate different types of sensors into a single network, which allows you to quickly and accurately determine the location and nature of the fire. This significantly increases the efficiency of the response and minimizes potential damage.

In general, monitoring and calibration of sensors are integral components of ensuring the effectiveness of fire safety systems. They allow maintaining high accuracy and reliability of sensors, ensuring timely detection of fires and minimizing possible losses. The use of modern technologies and regular implementation of these processes are key to maintaining high standards of safety and protection of life and property.

The development of technologies in the field of fire safety does not stand still, and new solutions are constantly appearing on the market. In addition to standard smoke, heat and gas detectors, new types of sensors are emerging that can detect fire based on other parameters. For example, infrared sensors are able to detect fire based on thermal radiation, which allows you to record ignition even in difficult conditions, such as smoky rooms or places with poor visibility.

Ultrasonic sensors are also becoming increasingly popular. They use sound waves to detect changes in the environment, such as an increase in temperature or the presence of smoke. This provides an additional level of safety, as such sensors can respond to fires that other sensors may miss.

Another important aspect is the integration of fire safety systems with other building management systems, such as ventilation, air conditioning and evacuation systems. This allows you to automatically activate the necessary measures in the event of a fire detection, such as turning off ventilation to prevent the spread of smoke or opening emergency exits. Such integrated systems significantly increase the efficiency of emergency response.

In addition, in modern conditions, cybersecurity issues of fire safety systems are becoming increasingly important. With the growing use of IoT and network technologies, ensuring protection against cyber threats is becoming a critical aspect.

Hacker attacks on fire safety systems can have catastrophic consequences, so it is important to implement reliable methods of data protection and access.

It is also important to note that the implementation of new technologies requires appropriate personnel training. Training and certification of fire safety specialists is an integral part of the successful

implementation and operation of modern systems. Personnel must be familiar with new types of sensors, methods of their calibration and monitoring, as well as the principles of operation of integrated systems.

In addition, attention should be paid to regulatory and normative aspects. The implementation of new technologies must comply with current legislative requirements and standards. Regular inspections and audits of fire safety systems allow them to be maintained in proper condition and identify possible shortcomings in a timely manner.

In addition to technical aspects, the safety culture in organizations also plays an important role. Promoting the importance of fire safety among employees, regular training and evacuation drills significantly increase the overall level of emergency preparedness. It is important that every employee knows their actions in the event of a fire, as well as understands how the fire safety systems in their workplace work.

Given these aspects, it can be concluded that fire safety systems are comprehensive and multifaceted. They include both technical and organizational measures aimed at ensuring the maximum level of fire protection. Regular monitoring and calibration of sensors, the introduction of modern technologies, personnel training and compliance with regulatory requirements are all integral components of an effective fire safety system.

Due to the rapid development of technologies and the integration of new solutions, fire safety systems are becoming increasingly reliable and effective. Investments in new technologies and continuous improvement of existing systems can significantly reduce the risks of fires and minimize their consequences. Thus, ensuring fire safety remains one of the priority areas in the field of building and construction management, contributing to the protection of life and property.

It is also important to emphasize the role of international cooperation in the field of fire safety. The exchange of experience and best practices between countries contributes to the improvement of national standards and an increase in the overall level of safety. International organizations, such as the International Fire Safety Association (IFSA) and the National Fire Protection Association (NFPA), play an important role in the development of standards and recommendations that help countries improve their fire safety systems.

One example of successful international cooperation is the development and implementation of the EN 54 series of standards, which regulate the requirements for fire alarm and fire extinguishing systems in the European Union. These standards are the basis for the development of national regulatory documents in many countries, including Ukraine, where the DSTU EN 54-1:2015 standard is in force. Compliance with these standards ensures high quality and reliability of fire safety systems.

Given the importance of fire safety, governments in many countries are actively supporting the development and improvement of fire alarm and fire extinguishing systems. Investments in research and development of new technologies, as well as support for training and certification programs for specialists, contribute to increasing the overall level of safety. Regular updates of legislation and regulations governing fire safety allow us to take into account new challenges and technological advances.

In conclusion, it should be noted that ensuring fire safety is a complex and multifaceted process that requires constant attention and improvement. Regular monitoring and calibration of sensors, the introduction of modern technologies, personnel training and compliance with regulatory requirements are key elements of an effective fire safety system. They ensure timely detection of fires and minimize possible losses, contributing to the protection of life and property.

The integration of the latest technologies, such as IoT and machine learning algorithms, can significantly increase the efficiency of fire safety systems, making them more reliable and accurate. Thanks to international cooperation and the support of governments, fire safety systems continue to evolve, ensuring high standards of safety and protection for all citizens.

Conclusions

Monitoring and calibration of sensors are key components of an effective fire safety system. Their accuracy and reliability determine the timely detection of fires, which allows minimizing risks to human life and reducing material damage. Regular monitoring ensures the constant operability of sensors, timely detecting potential malfunctions, while calibration guarantees that their characteristics comply with established safety standards. The use of modern technologies, such as intelligent systems and IoT, significantly increases the efficiency of these processes, automating them and reducing the likelihood of human error.

Thanks to regular monitoring and calibration, fire safety systems can function at a high level, ensuring reliable protection of buildings and structures. This not only contributes to compliance with legislative requirements, but also strengthens the trust in the system from users and responsible authorities. In general, the implementation and maintenance of these practices are critical to maintaining high standards of safety and protection of life and property, making them an integral part of modern fire safety systems.

References

1. Khrebtii H. Innovative ways of improving medicine, psychology and biology / H. Khrebtii et al. – Primedia eLaunch, 2023. – 305 p.

2. Савицький М. Педагогічні студії з підготовки будівельно-архітектурних фахівців: дидактичний та виховний аспекти / М. Савицький та ін. – Дніпро : ПДАБА, 2022. – 483 р.

3. Kazachiner O. Theoretical and scientific foundations of pedagogy and education / O. Kazachiner, Y. Boychuk. – International Science Group, 2022. – 476 p.

4. Rusnak I. Conceptual options for the development and improvement of medical science and psychology / I. Rusnak et al. – International Science Group, 2023. – 117 p.

5. Azarenkov V. Modern teaching methods in pedagogy and philology / V. Azarenkov et al. – Primedia eLaunch, 2023. – 580 p.

6. Kazachiner O. Theoretical foundations of pedagogy and education / O. Kazachiner, Y. Boychuk, A. Halii. – International Science Group, 2022. – 602 p.

7. Wójcik W. Mechatronic Systems 1: Applications in Transport, Logistics, Diagnostics and Control / W. Wójcik et al. – London, New York : Taylor & Francis Group, 2021. – 306 p.

8. Hladyshev D. Technical and agricultural sciences in modern realities: problems, prospects and solutions / D. Hladyshev, M. Brodskyi, L. Lisnykh. – International Science Group, 2023. – 461 p.

9. Піскун Р. П. Ультраструктура кори головного мозку при експериментальній дисліпопротеїдемії та її фармакокорекції / Р. П. Піскун, С. М. Горбатюк // Biomedical and biosocial anthropology. – 2007. – № 9. – С. 274-275.

10. Hladyshev D. Prospective directions of scientific research in engineering and agriculture / D. Hladyshev, H. Hnat. – International Science Group, 2023. – 464 p.

11. Bereziuk O. V. High-precision ultrasonic method for determining the distance between garbage truck and waste bin / O. V. Bereziuk, M. S. Lemeshev, V. V. Bogachuk, P. Kisala, A. Tungatarova, B. Yeraliyeva // Mechatronic Systems 1: Applications in Transport, Logistics, Diagnostics, and Control: collective monograph. – London: Routledge, 2021. – P. 279-290.

12. Римар В. В. Універсальний акустичний датчик-вимикач із затримкою вимикання для регулювання освітлення виробничих приміщень / В. В. Римар, О. В. Березюк // Безпека життя і діяльності людини – освіта, наука, практика: Матеріали XVI Міжнародної науково-методичної конференції БЖДЛ-2018, 25-27 квітня 2018 р. – Львів, 2018. – С. 167-168.

13. Wyjcik W. Metrological Aspects of Controlling the Rotational Movement Parameters of the Auger for Dewatering Solid Waste in a Garbage Truck / W. Wyjcik, O. V. Bereziuk, M. S. Lemeshev, V. Bohachuk, L. Polishchuk, O. Bezsmertna, S. Smailova, S. Kurmagazhanova // International Journal of Electronics and Telecommunications. – 2023. – Vol. 69, No. 2. – P. 233-238.

14. Крекотень Є. Г. Газоаналізатор на базі ARDUINO / Є. Г. Крекотень, О. В. Березюк // Проблеми цивільного захисту населення та безпеки життєдіяльності: сучасні реалії України: Матеріали IV Всеукраїнської заочної науково-практичної конференції. – Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2018. – С. 69-70.

15. Мельничук О. І. Датчик малих лінійних переміщень для управління сміттєвозом / О. І. Мельничук, О. В. Березюк // Прикладні науково-технічні дослідження: матеріали III міжнар. наук.-прак. конф., 3-5 квіт. 2019 р. – Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2019. – С. 115.

16. Полуденко О. С. Радіоелектронні пристрої для вимірювання вологості / О. С. Полуденко, Г. Л. Антонюк, О. В. Березюк // Електронне наукове видання матеріалів XLVI регіональної науково-технічної конференції професорсько-викладацького складу, співробітників та студентів ВНТУ. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fmt/all-fmt-2017/paper/view/2084/2642

17. Березюк О. В. Радіоелектронні пристрої для вимірювання параметрів забруднення навколишнього середовища / О. В. Березюк, С. О. Титарчук // Електронне наукове видання матеріалів XLIII регіональної науково-технічної конференції професорсько-викладацького складу, співробітників та студентів ВНТУ. – Режим доступу: http://conf.vntu.edu.ua/allvntu/2014/inmt/txt/Tytarchuk.pdf

18. Полуденко О. С. Електронний пристрій для вимірювання маси твердих побутових відходів, завантажених у сміттєвоз / О. С. Полуденко, Г. Л. Антонюк, О. В. Березюк // Матеріали молодіжної науково-практичної інтернет-конференції студентів аспірантів та молодих науковців «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2018)» [Електронне мережне наукове видання] : збірник матеріалів, 02 січня – 06 червня 2018 р. – Вінниця: ВНТУ, 2018. – С. 426-429. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/index/pages/view/zbirn2018

19. Антонюк Г. Л. Електронний пристрій для збору та реєстрації статистичних даних у пунктах завантаження твердих побутових відходів у сміттєвоз / Г. Л. Антонюк, О. С. Полуденко, О. В. Березюк // Матеріали молодіжної науково-практичної інтернет-конференції студентів аспірантів та молодих науковців «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2018)» [Електронне мережне наукове видання] : збірник матеріалів, 02 січня – 06 червня 2018 р. – Вінниця: ВНТУ, 2018. – С. 430-433. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/index/pages/view/zbirn2018

20. Коваль Д. С. Пристрій вимірювання рівня рідини при скиданні стічних вод на основі ємнісного чутливого елемента / Д. С. Коваль, О. В. Березюк // Безпека життя і діяльності людини – освіта, наука, практика: Матеріали XVI Міжнародної науково-методичної конференції БЖДЛ-2018, 25-27 квітня 2018 р. – Львів, 2018. – С. 159-160.

21. Крекотень Є. Г. Вимірювач концентрації вибухонебезпечних газів у повітрі / Є. Г. Крекотень, О. В. Березюк // Пожежна та техногенна безпека: наука і практика: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів, 15-16 травня 2018 р. – Черкаси, 2018. – С. 162-163.

22. Трофанюк Р. В. Транкінговий зв'язок для попередження та усунення наслідків пожеж / Р. В. Трофанюк, О. В. Березюк // Пожежна та техногенна безпека: наука і практика: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів, 15-16 травня 2018 р. – Черкаси, 2018. – С. 189-191.

23. Крекотень Є. Г. Пожежна безпека при видобуванні біогазу в місцях захоронення ТПВ / Є. Г. Крекотень, О. В. Березюк // Наука про цивільний захист як шлях становлення молодих вчених: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів, 10-11 травня, 2019 р. – Черкаси: ЧІПБ ім. Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2019. – С. 36-37.

24. Дубовик О. І. Основи пожежної безпеки / О. І. Дубовик та ін. – Київ: Вид-во КНУБА, 2015. – 288 с.

25. Василенко В. О. Системи пожежної сигналізації та оповіщення про пожежу / В. О. Василенко. – Львів: ЛНТУ, 2018. – 320 с.

26. ДСТУ EN 54-1:2015: Системи пожежної сигналізації та пожежогасіння. Частина 1: Загальні положення. – Київ: Держспоживстандарт України, 2015. – 40 с.

27. Павлов С. В. Проектування волоконно-оптичних сенсорів в контексті побудови оптикоелектронних приладів дослідження периферійного кровотоку / С. В. Павлов // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології. – №1(19). – 2010. – С. 124-133.

28. Павлов С. В. Використання волоконно-оптичних сенсорів у біомедичних дослідженнях / С. В. Павлов, Р. В. Просоловський, Т. І. Козловська // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології. – 2008. – № 1(15). – С. 154–159.

29. ДБН В.2.5-56:2014: Системи протипожежного захисту. Пожежна сигналізація та оповіщення про пожежу. – Київ: Мінрегіонбуд України, 2014. – 50 с.

30. Сайт Державної служби України з надзвичайних ситуацій (ДСНС). – http://www.dsns.gov.ua

Підлипній Ярослав Сергійович – студент групи КІВТ-21б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: yaroslavddt@gmail.com

Науковий керівник: ***Березюк Олег Володимирович*** – доктор технічних наук, доцент, професор кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: berezyukoleg@i.ua

Pidlypnii Yaroslav – student of the group KIVT-21b, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yaroslavddt@gmail.com

Supervisor: ***Bereziuk Oleg V.*** – Doct. Sc. (Eng.), Associate Professor, Professor of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: berezyukoleg@i.ua

УДК 004.4

А. Б. Форостяний
Н. П. Бабюк

ЕВОЛЮЦІЯ АРХІТЕКТУРНИХ СТИЛІВ: ВІД МОНОЛІТУ ДО МІКРОСЕРВІСІВ

Вінницький національний технічний університет, Україна

Анотація

У роботі розглянуто перехід від монолітної архітектури до мікросервісної та гібридної. Проаналізовано їхні особливості, переваги, недоліки, а також сучасні технології взаємодії між сервісами. Наведено приклади використання гібридних рішень у великих компаніях та акцентовано увагу на важливості вибору архітектури відповідно до потреб проєкту.

Ключові слова: монолітна архітектура, мікросервісна архітектура, гібридна архітектура, масштабованість, подієво-орієнтована архітектура, розробка програмного забезпечення.

Abstract

This text examines the shift from monolithic to microservices and hybrid architectures. It analyzes their features, pros and cons, and the modern technologies used for service communication. Examples from large companies are provided, emphasizing the importance of selecting architecture based on project needs.

Keywords: monolithic architecture, microservices architecture, hybrid architecture, scalability, event-driven architecture, software development.

Вступ

Розвиток програмного забезпечення супроводжується зміною архітектурних підходів. Одним із найважливіших етапів цієї еволюції є перехід від монолітної архітектури до мікросервісної. У цій тезі розглянуто особливості кожного підходу, їхні переваги та недоліки, а також виклики, що виникають при переході на мікросервіси.

Монолітна архітектура

Монолітна архітектура [1] (Monolithic Architecture) – це традиційний підхід до розробки програмного забезпечення, при якому весь додаток розробляється як одна єдина технологічна система. Всі компоненти додатку взаємодіють один з одним і розгортання відбувається на одному сервері або групі серверів. Ця архітектура передбачає єдину кодову базу, де всі компоненти тісно пов’язані між собою. Саме тому вона зазвичай простіша в розробці та тестуванні, оскільки всі компоненти додатку взаємодіють безпосередньо один з одним, що дозволяє швидко та легко вирішувати проблеми. Крім того, монолітні додатки можуть бути менш складними в управлінні, оскільки все програмне забезпечення працює на одній технологічній платформі. Однак монолітна архітектура має недолік – зі збільшенням обсягу застосунку можуть виникати обмеження в його гнучкості та масштабованості. Також при внесенні правок може знадобитися зміна всього кодового базису, а це тривалий і трудомісткий процес, а при несправній роботі одного компонента може вийти з ладу навіть ціла система.

Перехідний етап

Щоб зробити систему більш гнучкою, компанії почали виділяти окремі компоненти в автономні сервіси, які взаємодіють через API. Це можна розглядати як перший крок до мікросервісної архітектури. REST API [2] став одним із найпоширеніших способів організації взаємодії між сервісами. Він базується на протоколі HTTP та використовує стандартні методи, такі як GET (отримання даних), POST (створення ресурсу), PUT (оновлення ресурсу) та DELETE (видалення ресурсу). RESTful-сервіси легко інтегруються з веб-додатками, підтримуються більшістю мов програмування та можуть працювати у розподілених системах. Однак REST API має певні обмеження, наприклад, він не оптимізований для високопродуктивних сервісів, які потребують швидкої взаємодії

та передачі великих обсягів даних. Для підвищення продуктивності та ефективності обміну даними часто використовують gRPC [3]. На відміну від REST, де дані передаються у форматі JSON або XML, gRPC дозволяє стиснути інформацію та значно зменшити затримки під час передачі. Це особливо корисно для високонавантажених сервісів, які потребують швидкого обміну даними між компонентами. Крім того, gRPC підтримує автоматичне генерування клієнтів і серверів для різних мов програмування, що спрощує інтеграцію в багатомовних системах.

Мікросервіси

Мікросервісна архітектура [4], на відміну від монолітної, поділяє систему на багато дрібних автономних частин (мікросервісів), де кожен виконує окрему функцію. Це фактично міні-програми. Ці частини взаємодіють між собою через спеціальні протоколи (наприклад, через API). Компанії переходять від монолітів до мікросервісів через необхідність гнучкості, швидкого оновлення програмного забезпечення та ефективного розподілу навантаження. Прикладом такого мікросервісу може бути інтернет-магазин, який має окремий мікросервіс для управління товарами, інший для обробки замовлень і ще один для роботи з користувачами. Ці компоненти працюють незалежно один від одного та водночас разом забезпечують функціонування магазину. Варто пам'ятати, що управління мікросервісами потребує розвинених механізмів безпеки, моніторингу та тестування.

Гібридні архітектури стали популярним рішенням для компаній, які хочуть зберегти переваги монолітного підходу, водночас використовуючи гнучкість мікросервісів. У таких системах критично важливі компоненти, що потребують високої продуктивності, стабільності та узгоджених транзакцій, залишаються в межах монолітної архітектури, тоді як допоміжні сервіси, наприклад, обробка платежів, аналітика або рекомендаційні системи, реалізуються як мікросервіси. Це дозволяє поступово рефакторити код, спрощуючи міграцію від моноліту до мікросервісів. Щоб забезпечити ефективну взаємодію між компонентами, широко використовуються подієво-орієнтовані підходи, такі як Kafka [5], RabbitMQ [6] або AWS EventBridge [7], які дозволяють асинхронний обмін повідомленнями між сервісами. Наприклад, Netflix використовує гібридний підхід, де більшість критичних функцій залишаються централізованими, але окремі сервіси (такі як управління контентом і персоналізація) працюють на основі мікросервісів та подій. Amazon поєднує мікросервіси з монолітними сервісами у своїх логістичних і фінансових системах, використовуючи подієво-орієнтовану архітектуру для обробки транзакцій у реальному часі. Spotify також реалізував гібридну модель, де монолітне ядро взаємодіє з незалежними сервісами, які відповідають за рекомендації, рекламу та інтеграцію з іншими платформами. Таким чином, гібридні архітектури допомагають компаніям досягти балансу між продуктивністю, надійністю та масштабованістю, адаптуючись до постійних змін бізнес-вимог.

Висновки

Отже, еволюція архітектурних підходів від монолітних систем до мікросервісних і гібридних рішень є природним процесом, спричиненим зростаючими вимогами до масштабованості, гнучкості та ефективності програмного забезпечення. Монолітна архітектура залишається актуальною для невеликих і середніх проєктів, тоді як мікросервіси забезпечують кращу адаптивність у великих, динамічних системах. Гібридні моделі стають компромісним варіантом, поєднуючи переваги обох підходів і дозволяючи компаніям поступово переходити до децентралізованих рішень. Вибір оптимальної архітектури залежить від конкретних бізнес-вимог, технологічних можливостей і ресурсів, необхідних для підтримки та розвитку системи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Монолітна архітектура ПЗ – URL: https://qalight.ua/baza-znaniy/shho-take-monolitna-arhitektura/.
2. REST API як спосіб спілкування компонент веб-додатків – URL: https://foxminded.ua/shcho-take-rest-api/.
3. About gRPC – URL: https://grpc.io/about/.
4. Основні типи архітектури програмного забезпечення – URL: https://www.artofba.com/uk/post/main-types-of-software-architecture.
5. Apache Kafka – URL: https://openhub.net/p/apache-kafka/analyses/latest/languages_summary.
6. RabbitMQ – URL: https://www.rabbitmq.com/.
7. Amazon EventBridge – URL: https://aws.amazon.com/eventbridge/.

Форостяний Артур Богданович – студент групи 5ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bforostyaniy@gmail.com

Науковий керівник: Бабюк Наталя Петрівна – доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: babiuk@vntu.edu.ua

***Forostianyi Artur B.* –** Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bforostyaniy@gmail.com

Supervisor: Babiuk Natalia P. – Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: babiuk@vntu.edu.ua

УДК [519.612:004] (043.2)

Д.О. Загородній
М.Б. Ковальчук

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У доповіді розглянуто вплив цифрових технологій на навчальний процес, їх переваги та проблеми впровадження. Окреслено роль онлайн-платформ та мобільних додатків у покращенні якості освіти.
Ключові слова: навчальний процес, онлайн-платформи, мобільні додатки, цифрові технології

Abstract
The report describes the impact of technology on the educational process, its advantages and challenges of implementation. The role of online platforms and mobile applications in improving the quality of education is outlined.
Keywords: digital technologies, educational process, online platforms, mobile applications.

Вступ

За останні кілька років цифрові технології значно вплинули на навчальний процес. З'явилися численні онлайн-платформи, набув популярності дистанційний формат навчання, а викладачі почали активно використовувати новітні технології для покращення освітнього процесу.

Метою роботи є аналіз особливостей використання цифрових у навчальному процесі та їх вплив на результативність студентів.

Результати дослідження

Цифрові технології в освіті – це інструмент та платформи, що використовують інформаційно-комунікаційні технології для покращення навчального процесу. До них входять онлайн-курси, інтерактивні платформи, штучний інтелект та інтерактивні платформи. Цифрові технології можна поділити на декілька видів: інтернет-технології, мультимедійні засоби, електронні підручники та посібники, системи дистанційного навчання. Розгляньмо детальніше основні види цифрових технологій що застосовують в навчальному процесі.

Основні види цифрових технологій, що застосовуються в навчальному процесі:

- Інтернет-технології: Google Classroom – онлайн-платформа для управління навчальним процесом; Zoom, Microsoft Teams – сервіси для проведення онлайн-уроків та вебінарів;
- Мультимедійні засоби: Prezi, Canva – інструменти для створення інтерактивних презентацій; YouTube EDU – навчальні відео для різних рівнів освіти;
- Електронні підручники та посібники: E-book платформи (Coursera, EdX, Prometheus) – навчальні матеріали у цифровому форматі; Liberty, Навчальні електронні книги (MEGOGO Books, Bookmate) – інтерактивні підручники та довідники;
- Системи дистанційнційного навчання: Moodle – система управління навчанням для університетів; Duolingo, Busuu – платформи для самостійного вивчення мов.

Цифрові технології у навчальному процесі має як позитивні, так і негативні сторони. З однієї сторони вони надають більше знань в доступній формі, з'являється можливість навчатися в своєму темпі, покращується комунікація з викладачами. З іншого боку можуть викликати проблеми зі здоров'ям, перенаситити інформацією, зменшити соціальну взаємодію. Розглянемо детальніше переваги та недоліки.

Переваги використання цифрових технологій у навчальному процесі: підвищення гнучкості навчання – можливість навчатися в будь-який час і з будь-якого місця, обираючи власний темп; багато доступного матеріалу – широкий вибір онлайн-курсів, підручників, відео та інтерактивних ресурсів; індивідуалізація освітнього процесу – адаптація навчальних матеріалів під рівень та потреби кожного студента; покращення комунікації між учасниками освітнього процесу - зручний обмін інформацією між учнями та викладачами через онлайн-чати, форуми та відеоконференції.

Недоліки використання цифрових технологій у навчальному процесі: перевантаження інформацією - великий потік нової інформації може перенавантажити учня та негативно вплинути на сприйняття цієї інформації; через велику кількість інформації важко сфокусуватись - велика кількість джерел та платформ, де постійно з'являється новий контент, можуть зробити процес навчання фрагментованим і це ускладнює можливість концентрувати увагу на конкретних завданнях і результатах; зниження соціальної взаємодії - дистанційне навчання та онлайн-платформи зменшують соціальні взаємодії між учнями та викладачами. Це зменшує можливості для формування соціальних навичок; проблеми зі здоров'ям - тривале використання комп'ютерів, планшетів та смартфонів може призвести до зниження гостроти зору, болю в спині та шиї та появи головного болю.

У навчальних закладах використання цифрових технологій можна поділити на різні рівні: *рівень початкової школи:* використання інтерактивних дошок та навчальних ігор допомагає дітям краще сприймати та запам'ятовувати матеріал за допомогою картинок та ігор, які створюють цікаве сприйняття інформації для дітей; мультимедійні ресурси завдяки технологіям сприяють розвитку читання, письма, математичних здібностей, логіки та цифрової грамотності, роблячи навчання цікавішим і доступнішим; *рівень середньої школи:* інтеграція електроних підручників та онлайн-ресурсів дозволяє учням отримувати доступ до інтерактивних матеріалів, відеоуроків та тестів, що сприяє більш гнучкому та ефективному засвоєнню матеріалу, а також розвиває цифрову грамотність в учнів; підготовка до використання технологій у подальшому навчанні полягає в освоєні учнями цифрових інструментів для ефективного навчання в майбутньому, таких як онлайн-платформи, програм для роботи з даними та дослідженням інформації що надає змогу підготуватися до навчання в університеті де здебільшого ти навчаєшся самостійно; *рівень вищої освіти:* дистанційне навчання та онлайн курси дозволяють студентам здобувати знання та навички за допомогою онлайн платформ, забезпечують гнучкість і доступність що сприяє можливості навчання самостійно; використання спеціалізованого програмного забезпечення та інтструментів допомагає студентам освоювати професійні програми для дослідження, аналізу даних, що готує їх до майбутньої кар'єри; використання цифрових технологій у навчанні сприяє інтерактивності, персоналізації та підвищенню мотивації студентів.

Викладачі повинні розвивати цифрові компетентності для ефективного впровадження технологій в освітній процес. Тому існує велика кількість методичних аспектів, зокрема: розробка електронних навчальних матеріалів включає створення інтерактивних ресурсів, що покращують засвоєння матеріалу та сприяють самостійній роботі студентів; використання платформ для управління навчальним процесом – це дозволяє мати постійну комунікацію з викладачами та студентами, проводити тести та оцінювання, зберігати навчальні матеріали

Успішним прикладом впровадження цифрових технологій в освіті є використання інтерактивних платформ, таких як Google Classroom та Moodle, які сприяють організації дистанційного навчання та підвищенню залученості учнів. Також ефективним є застосування віртуальних лабораторій з фізики та хімії, що дозволяють проводити експерименти без потреби у фізичних матеріалах. Використання адаптивних навчальних систем на основі штучного інтелекту допомагає персоналізувати освітній процес і покращити результати навчання.

Висновки

Цифрові технології є важливим інструментом для підвищення якості освіти, але їхнє впровадження потребує методичного підходу, технічних ресурсів і розвитку цифрових компетентностей як студентів, так і викладачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Антонченко М. О. Педагогічні умови ефективного використання інформаційних технологій в освіті. Нові інформаційні технології в освіті для всіх: зб. матеріалів X Міжнар. конф. (Київ, 26–27 лист. 2020 р.). Київ: [Б. в.], 2020. Ч. 1. С. 14–19

2. Ощипок І., Петришин Н. Інформаційні технології в нових умовах освітнього процесу і управління ним. Грааль науки, серпень 2023. DOI: 10.36074/grail-of-science.04.08.2023.045. License: CC BY-SA 4.0.

Загородній Денис Олегович — студент групи 1КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: zagorodniy.do.vinn@gmail.com

Науковий керівник: ***Ковальчук Майя Борисівна*** — д.пед.н., доцент, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

Zagorodnyi Denys O. **-** student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: *zagorodniy.do.vinn@gmail.com*

Supervisor: ***Kovalchuk Maya B.*** — Doctor of Science (Ped.), Associate Professor, Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

УДК 519.2:519.1:794.3

М. О. Царенко
І. В. Хом'юк

ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТЕЙ В НАСТІЛЬНІЙ ГРІ «НАРДИ»: КОМБІНАТОРИКА ТА ЙМОВІРНІСНІ РОЗРАХУНКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглядаються основи теорії ймовірностей у грі «нарди». Проведено аналіз можливих комбінацій під час підкидання кубиків, розраховано ймовірності випадіння різних сум та оцінено стратегічні аспекти гри. Встановлено, що використання елементів комбінаторики та ймовірнісних розрахунків дозволяють покращити ефективність прийняття рішень у грі.

Ключові слова: нарди, математичний аналіз, теорія ймовірностей, комбінаторика.

Abstract

The report examines the basics of probability theory in backgammon. An analysis of possible dice roll combinations is conducted, the probabilities of different sums occurring are calculated, and the strategic aspects of the game are evaluated. The use of combinatorial and probabilistic calculations improves decision-making efficiency in the game.

Keywords: backgammon, mathematical analysis, probability theory, combinatorics.

Вступ

Нарди – одна з найдавніших настільних ігор, що поєднує елементи стратегії та випадковості. Теорія ймовірностей відіграє важливу роль у грі, оскільки результати підкидання кубиків визначають можливі ходи гравців. Метою цієї роботи є аналіз ймовірнісних розрахунків у грі «нард», зокрема обчислення ймовірностей випадання певних комбінацій, використання комбінаторних методів та оцінка шансів на виграш у різних ситуаціях.

Комбінаторний аналіз розміщення шашок

Один із ключових етапів гри в нарди – це фінальна стадія, коли гравці заносять свої шашки у «дім» (останні шість позицій дошки) і намагаються їх вивести.

Кількість можливих способів розміщення 15 шашок у 6 комірках можна розрахувати за допомогою формули сполук з повтореннями:

$$\bar{C}_6^{15} = C_{6+15-1}^{15} = C_{20}^{15} = C_{20}^{5} = \frac{20!}{5!(20-5)!} = 15504$$

Це показує, що гравець має 15 504 можливих варіанти розміщення шашок у «домі», що безпосередньо визначає можливі стратегії гри та впливає на ймовірнісні розрахунки подальших ходів.

Ймовірності випадіння сум на кубиках

Гра в нарди передбачає використання двох шестигранних кубиків, тому загальна кількість можливих результатів одного підкидання становить:

$$6 \cdot 6 = 36$$

Це означає, що кожна пара чисел (наприклад, (1,2) або (5,6)) має ймовірність випадіння $\frac{1}{36}$.

Ймовірності випадання різних сум:

- Сума 2: лише (1,1) – ймовірність $\frac{1}{36}$;
- Сума 3: (1,2) і (2,1) – ймовірність $\frac{2}{36} = \frac{1}{18}$;

- Сума 7 (найймовірніша): (1,6), (6,1), (2,5), (5,2), (3,4), (4,3) – ймовірність $\frac{6}{36}=\frac{1}{6}$.

Оцінка ризику атаки

Один із важливих стратегічних аспектів гри – уникнення залишку одиночних шашок (блотів), які можуть бути атаковані суперником. Якщо шашка знаходиться на певній відстані, можна розрахувати ймовірність її атаки.

Якщо блот знаходиться на певній відстані, можливість його атаки залежить від кількості способів отримати відповідну суму на кубиках. Приклад ймовірності атаки для різних відстаней представлено в таблиці 1.

Таблиця 1. Ймовірностей потрапляння на блот

Відстань (пункти)	Кількість способів атакувати	Ймовірність
1	11	11/36
2	12	12/36
3	14	14/36
4	15	15/36
5	15	15/36
6	17	17/36
7	6	6/36
8	6	6/36
9	5	5/36
10	3	3/36
11	2	2/36
12	3	3/36
15, 16, 18, 20 або 24	1 для кожного	1/36 для кожного

З таблиці видно, що ймовірність атаки різко падає після 6-ти пунктів. Оптимально залишати блот на відстані 7 і більше пунктів від суперника, оскільки ймовірність атаки суттєво зменшується.

Ймовірність виходу з бару

Коли шашка потрапляє в «бар», гравець має підкинути кубики та поставити шашку назад у гру. Якщо вхідні позиції зайняті, можливість виходу залежить від кидка. Якщо вільні лише комірки 1, 2 і 3, гравець вийде, якщо хоча б на одному з кубиків випаде 1, 2 або 3. Ймовірність цього:

$$1-P(4,5,6)=1-(\frac{3}{6}\cdot\frac{3}{6})=1-\frac{9}{36}=\frac{3}{4}$$

Отже, ймовірність виходу становить 75%.

Висновки

Ймовірнісний аналіз у грі в нарди допомагає оцінити ризики та підвищити ефективність прийняття рішень. Використання теорії ймовірностей дозволяє прогнозувати можливі сценарії гри, уникати небезпечних ходів та будувати стратегії на основі математичних розрахунків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Packel E. W. The mathematics of games and gambling. Washington : Mathematical Association of America, 1981. 141 с.
2. Доценко С.І. Комбінаторні структури в настільних та азартних іграх. *Комбінаторні конфігурації та їхні застосування* : Матеріали XXIII Міжнар. науково-практ. семінару ім. А.Я. Петренюка, присвяч. 70-річчю Льот. акад. Нац. авіац. ун-ту, м. Запоріжжя - Кропивницький, 13–15 трав. 2021 р. 2021. С. 77–80. URL: https://sysresearch.zp.edu.ua/public/files/seminar2.pdf#page=77.
3. Елементи теорії ймовірностей та математичної статистики Частина 1 : навчальний посібник / Хом'юк І. В. , Сачанюк-Кавецька Н. В., Ковальчук М. Б., Хом'юк В. В. – Вінниця : ВНТУ, 2017. –145 с.

Царенко Максим Олександрович – студент групи 1ПКТ-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: maksimcarenko700@gmail.com.

Науковий керівник: ***Хом'юк Ірина Володимирівна*** – д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Tsarenko Maksym Oleksandrovych – student of group 1PKT-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: maksimcarenko700@gmail.com.

Supervisor: ***Irina Khomyuk*** – Doctor of Science (Ped.), Professor of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com.

UDC 004.8

M. B. Marchuk

V. V. Lukichov

THE EVALUATION OF THE EFFECTIVENESS OF DEEP LEARNING BASED IMAGE WATERMARKING

Vinnytsia National Technical University

Анотація

В даній роботі було проаналізовано загальноприйняті критерії оцінювання водних знаків зображень, створених з використанням методів глибинного навчання. Досліджено ключові метрики непомітності, стійкості та пропускної здатності водних знаків. Вивчення цих показників дає комплексне розуміння того, наскільки добре працюють сучасні методи нанесення водних знаків за різних умов і обмежень.

Ключові слова: водяні знаки, глибоке навчання, захист зображень, метрики, оцінка.

Abstract

The commonly adopted evaluation criteria for deep-learning based image watermarking was analyzed. Key metrics for imperceptibility, robustness and capacity of watermarks are explored. By examining these metrics, this study provides a comprehensive understanding of how well modern watermarking techniques perform under various conditions and constraints.

Keywords: watermarking, deep learning, image protection, metrics, evaluation.

Introduction

In an era where digital content is increasingly vulnerable to unauthorized usage, tampering, and distribution, image watermarking has emerged as a vital technique for ensuring the integrity and ownership of visual data. Deep learning-based watermarking approaches have gained significant attention due to their adaptability, efficiency, and potential to balance imperceptibility, robustness, and capacity. The effectiveness of such systems must be rigorously evaluated using a set of quantitative metrics that reflect their practical reliability and security.

Watermarking effectiveness evaluation

According to Malanowska. A., Mazurczyk. W., Araghi. T. K. and Megías. D. Imperceptibility refers to the perceptual resemblance of the watermarked and original data. The imperceptibility helps ensure that the watermark does not interfere with the quality of the image. The watermark should be hardly noticeable, such that the end user cannot perceive any visual or audio effect from the watermarked content. Although the watermark is not supposed to degrade the quality of the content, a small amount of degradation is acceptable. The reason for this is to achieve high robustness or low cost in some applications [1].

One most frequently applied evaluation metric is the peak signal-to-noise ratio (PSNR). PSNR evaluates the difference between original and protected images based on pixel-wise intensity differences:

$$PSNR = 10 \times \log_{10}\left(\frac{\max(c)^2}{\frac{1}{RC}\sum_{i=1}^{R}\sum_{j=1}^{C}\left(c_{ij} - m_{ij}\right)^2}\right), \quad (1)$$

where max(c) is the largest possible pixel value for the cover image c which is 255 if we use 8 bits for each grayscale value, and R and C denote the height and width of the images c and m [2].

Notably, apart from the extensively utilized PSNR, the structural similarity index measure (SSIM) is also commonly employed to assess imperceptibility, incorporating evaluations of luminance, contrast, and structural disparities. SSIM evaluates structural discrepancy between original and protected images based on loss of correlation, luminance distortion and contrast distortion. An essential augmentation to visual imperceptibility is security. This entails ensuring that the embedded watermark is not only invisible to the human eye but also resistant to detection through computational analysis, a criterion of paramount importance in secure watermarking applications, exemplified in domains like smart city planning and digital forensics.

SSIM can be computed using next formula:

$$SSIM(x,y) = \frac{\left(2\mu_x 2\mu_y + c_1\right)\left(2\delta_{xy} + c_2\right)}{\left(\mu_x^2 + \mu_y^2 + c_1\right)\left(\delta_x^2 + \delta_y^2 + c_2\right)}, \quad (2)$$

$$c_x = \left(k_x L\right)^2, \quad (3)$$

$$\mu_x = \frac{1}{N}\sum_{i=1}^{N} x_i, \quad (4)$$

Where μ is a mean intensity of image, which represented as set of pixels x, L is dynamic range of pixel values, K is small constant (less than 1) [3].

Robustness means that the watermarked content should be robust, meaning that, despite the public principle of the watermarking algorithm, it should be impossible to remove and should resist a wide range of attacks [1]. Watermarking robustness metrics include correlation coefficient, similarity measure, bit error rate and accuracy ratio.

Correlation Coefficient (CRC) - this metric is calculated to find compatibility present between original and extracted watermark. Value of CRC should lie between 0 and 1 [4]:

$$CRC = \frac{\sum_i \sum_j W_t(i,j) W_t'(i,j)}{\sqrt{\sum_i \sum_j W_t(i,j)^2 \times \sum_i \sum_j W_t'(i,j)^2}}, \quad (5)$$

Where W_t is original image, W_t' is watermarked image.

Similarity Measure (SIM) is computed for assessment of extraction fidelity. It shows the similarity between extracted and embedded watermark [4]:

$$SIM\left(W_t, W_t'\right) = \frac{\sum_i \sum_j W_t(i,j) W_t'(i,j)}{\sum_i \sum_j W_t(i,j)^2}, \quad (6)$$

Where W_t is original image, W_t' is watermarked image.

Bit Error Rate (BER) is used for representing the probability of wrongly detected binary patterns [4].

$$BER = \frac{DB}{TB}, \tag{7}$$

Where DB shows number of incorrectly decoded bits and TB shows total number of bits.

Accuracy Ratio (AR) is useful in calculating resemblance between original watermark and extracted watermark. It is computed as the ratio between number of correct bits between original and extracted watermark and total number of bits in original watermark [4].

$$AR = \frac{CB}{TB}, \tag{8}$$

Where CB shows number of correct bits and TB shows total number of bits of original watermark.

Capacity, or data payload, in a watermarking system refers to the amount of information that is embedded into the host and the number of bits that are encoded by the watermark. Depending on the application, the payload will be specified to be sufficient and facilitate the envisioned application [1]. Capacity can be measured by bits-per-pixel (BPP) metric.

Conclusions

This work has outlined the core evaluation metrics that define the effectiveness of deep learning-based image watermarking systems. Through the analysis of imperceptibility, robustness, and capacity, it has been demonstrated that a reliable watermarking scheme must strike a careful balance between maintaining visual quality and ensuring resistance to attacks and tampering. Metrics like PSNR and SSIM quantify perceptual fidelity, while measures such as correlation coefficient, bit error rate, and accuracy ratio assess the system's robustness under distortion and extraction scenarios.

Understanding and applying these metrics is essential for advancing watermarking technologies in practical domains such as digital forensics, copyright protection, and smart infrastructure. As deep learning models evolve, the methods by which they are evaluated—ensuring that image watermarking remains a dependable component in the broader effort to secure digital media.

REFERENCES

1. A. Malanowska, W. Mazurczyk, T. K. Araghi, D. Megías and M. Kuribayashi, "Digital Watermarking—A Meta-Survey and Techniques for Fake News Detection," in IEEE Access, vol. 12, pp. 36311-36345, 2024, doi: 10.1109/ACCESS.2024.3374201.
2. Zhong, X.; Das, A.; Alrasheedi, F.; Tanvir, A. A Brief, In-Depth Survey of Deep Learning-Based Image Watermarking. Appl. Sci. 2023, 13, 11852. https://doi.org/10.3390/app132111852
3. Zhou Wang, A. C. Bovik, H. R. Sheikh and E. P. Simoncelli, "Image quality assessment: from error visibility to structural similarity," in IEEE Transactions on Image Processing, vol. 13, no. 4, pp. 600-612, April 2004, doi: 10.1109/TIP.2003.819861.
4. Anuja Dixit, Rahul Dixit,"A Review on Digital Image Watermarking Techniques", International Journal of Image, Graphics and Signal Processing(IJIGSP), Vol.9, No.4, pp.56-66, 2017. DOI: 10.5815/ijigsp.2017.04.07

Марчук Михайло Борисович - аспірант кафедри захисту інформації ВНТУ, e-mail: dzgamech@gmail.com.

Лукічов Віталій Володимирович - кандидат технічних наук, доцент кафедри захисту інформації ВНТУ, e-mail: lukichov.vitalyi@vntu.edu.ua.

Marchuk Mykhailo B. – Post-Graduate Student of The Department of Information Security, e-mail: dzgamech@gmail.com.

Lukichov Vitalii V. - Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of The Department of Information Security, e-mail: lukichov.vitalyi@vntu.edu.ua.

УДК [519.612:004](043.2)

Р. Р. Бульбак,
М. Б. Ковальчук

МАТРИЦІ У СУЧАСНИХ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЯХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій доповіді розглянуто основні напрями застосування матриць у сучасних цифрових технологіях. Продемонстровано, як матричні обчислення забезпечують ефективну обробку великих обсягів даних, оптимізацію алгоритмів та підвищення продуктивності цифрових систем.

Ключові слова: матриці, цифрові технології, комп'ютерна графіка, машинне навчання, криптографія, цифрова обробка сигналів, комп'ютерне моделювання, штучний інтелект, алгоритми, великі дані.

Abstracts

This report discusses the main areas of matrix application in modern digital technologies. It is demonstrated how matrix computing provides efficient processing of large amounts of data, optimisation of algorithms and increase of productivity of digital systems.

Keywords: matrices, digital technologies, computer graphics, machine learning, cryptography, digital signal processing, computer modelling, artificial intelligence, algorithms, big data.

Вступ

Матриці відіграють ключову роль у сучасних цифрових технологіях, забезпечуючи ефективну обробку даних у різних сферах. Вони використовуються у комп'ютерній графіці для перетворення зображень, у штучному інтелекті для навчання нейронних мереж, у криптографії для шифрування інформації та в цифровій обробці сигналів. Завдяки матричним обчисленням сучасні алгоритми стають швидшими та точнішими, що відкриває нові можливості для науки й техніки. У доповіді розглядаються основні способи застосування матриць та їхній вплив на розвиток цифрових технологій.

Результати дослідження

Комп'ютерна графіка (2D та 3D): У комп'ютерній графіці матриці використовуються для різних трансформацій об'єктів, таких як масштабування, обертання та перенесення. Ці операції дозволяють змінювати розміри об'єктів, їх положення та орієнтацію у просторі. Наприклад, для повороту об'єкта використовуються спеціальні матриці повороту, які визначаються кутом повороту навколо відповідної осі. Ці матричні операції є основою для створення реалістичних зображень та анімацій у двовимірному та тривимірному просторі.

Штучний інтелект: У сфері штучного інтелекту матриці є ключовим елементом при побудові та навчанні нейронних мереж. Кожен шар нейронної мережі можна представити у вигляді матриці вагових коефіцієнтів, які визначають зв'язки між нейронами. Під час навчання мережі ці ваги оновлюються за допомогою матричних операцій, таких як множення та додавання. Це дозволяє моделі адаптуватися до вхідних даних та покращувати свою точність у виконанні завдань, таких як розпізнавання образів чи обробка природної мови.

Криптографія: У криптографії матриці застосовуються для шифрування та дешифрування інформації. Один із прикладів – шифр Хілла, який використовує матриці для перетворення блоків тексту у зашифровані дані. Процес шифрування полягає у множенні вектора, що представляє блок відкритого тексту, на ключову матрицю. Для дешифрування використовується обернена матриця ключа, що дозволяє відновити оригінальний текст. Цей метод забезпечує високий рівень безпеки та стійкості до криптоаналізу.[1]

Цифрова обробка сигналів: У цифровій обробці сигналів матриці використовуються для фільтрації, аналізу та перетворення сигналів. Наприклад, при обробці зображень застосовуються згорткові фільтри, які можна представити у вигляді матриць. Ці фільтри дозволяють виділяти контури, згладжувати шуми або підсилювати певні деталі зображення. Крім того, матричні операції використовуються у перетвореннях Фур'є та косинусних перетвореннях, які є основою для стиснення даних у форматах JPEG та MPEG.

Економіка та бухгалтерський облік: У сфері економіки матриці застосовуються для оптимізації виробничих процесів та управління ресурсами. Наприклад, вони використовуються для розрахунку витрат сировини на виробництво різних видів продукції, що дозволяє ефективно планувати виробничі процеси та оптимізувати використання ресурсів. [2]

Управління проєктами: Матриці відстеження вимог (Requirements Traceability Matrix, RTM) є важливим інструментом в управлінні проєктами. Вони дозволяють відстежувати відповідність між вимогами та іншими артефактами проєкту, такими як проєктна документація, тестові кейси та елементи ризику. Це забезпечує прозорість процесу розробки та гарантує, що всі вимоги будуть враховані та реалізовані. [3]

Цифрові камери: У цифрових камерах матриці світлочутливих елементів (пікселів) перетворюють світлове зображення на електричний сигнал. Кожен піксель матриці реагує на інтенсивність світла, що падає на нього, що дозволяє формувати цифрове зображення. Розмір та якість матриці впливають на роздільну здатність та якість отриманих фотографій. [4]

Комп'ютерне моделювання: У комп'ютерному моделюванні матриці застосовуються для розв'язання систем лінійних рівнянь, що виникають при моделюванні фізичних процесів, фінансових прогнозів чи інженерних задач. Матричні методи дозволяють ефективно обчислювати результати складних моделей, забезпечуючи точність та швидкість розрахунків. Це особливо важливо при обробці великих обсягів даних та побудові складних симуляцій.

Висновки

Матриці є ключовим інструментом у цифрових технологіях, забезпечуючи швидку та ефективну обробку даних. Їхнє застосування у графіці, штучному інтелекті, криптографії та обробці сигналів оптимізує алгоритми та підвищує продуктивність. Подальше вдосконалення матричних методів сприятиме розвитку цифрових систем, роблячи їх точнішими та ефективнішими.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Застосування матриць у криптографії [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: (https://ukrayinska.libretexts.org/%D0%9C%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B0/%D0%9F%D1%80%D0%B8%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%BD%D0%B0_%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B0/%D0%9F%D1%80%D0%B8%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%BD%D0%B0_%D1%81%D0%BA%D1%96%D0%BD%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D0%B0_%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B0_(Sekhon_%D1%96_Bloom)/02%3A_%D0%9C%D0%B0%D1%82%D1%80%D0%B8%D1%86%D1%96/2.05%3A_%D0%97%D0%B0%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%81%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D0%BC%D0%B0%D1%82%D1%80%D0%B8%D1%86%D1%8C_%D1%83_%D0%BA%D1%80%D0%B8%D0%BF%D1%82%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D1%96%D1%97)

2.Застосування матриць в різних галузях [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://naurok.com.ua/zastosuvannya-matric-v-riznih-galuzyah-236397.html. (https://naurok.com.ua/zastosuvannya-matric-v-riznih-galuzyah-236397.html)

3.Все про матрицю відстеження вимог [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://cloudfresh.com/ua/cloud-blog/vse-pro-matrytsyu-vidstezhennya-vymoh/. (https://cloudfresh.com/ua/cloud-blog/vse-pro-matrytsyu-vidstezhennya-vymoh/)

4.Яка матриця фотоапарата краща: 3 технології та 5 актуальних типорозмірів [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://blog.moyo.ua/ua/yaka-matriczya-fotoaparata-krashha-3-tehnologiyi-ta-5-aktualnih-tiporozmiriv/. (https://blog.moyo.ua/ua/yaka-matriczya-fotoaparata-krashha-3-tehnologiyi-ta-5-aktualnih-tiporozmiriv/)

Бульбак Руслана Русланівна – студентка групи 2 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: bulbakruslana@gmail.com

Науковий керівник: ***Ковальчук Майя Борисівна*** — д.пед.н., доцент, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

Bulbak Ruslana- student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: bulbakruslana@gmail.com

Supervisor: ***Kovalchuk Maya B.*** — Doctor of Science (Ped.), Associate Professor, Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

УДК 004.92

Романюк О.Н.,
Захарчук М.Д.,
Новосельцев О.О.

АНАЛІЗ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ТЕКСТУРУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті аналізуються програмні засоби для текстурування тривимірних моделей, їх можливості та застосування в різних галузях комп'ютерної графіки.

Ключові слова: текстурування; тривимірні моделі; програмне забезпечення; 3D; матеріали; мапінг.

Abstract

The article analyzes software tools for texturing three-dimensional models, their capabilities and applications in various areas of computer graphics.

Keywords: texturing; three-dimensional models; software; 3D; materials; mapping.

Текстурування є одним із ключових етапів процесу створення реалістичних комп’ютерних зображень, що забезпечує деталізацію та візуальну глибину тривимірних моделей. У сучасній комп’ютерній графіці текстури використовуються для імітації складних поверхневих властивостей, таких як відбивна здатність, рельєфність, прозорість та інші фізичні характеристики матеріалів. Завдяки текстуруванню можна значно зменшити обчислювальні витрати на геометричне ускладнення моделей, використовуючи картографічні методи для передачі візуальної складності. Зі зростанням вимог до якості графіки в різних сферах – від відеоігор та кінематографу до архітектурної візуалізації та віртуальної реальності – програмне забезпечення для текстурування стало невід’ємною частиною робочого процесу.

Сучасні програмні пакети пропонують широкий спектр можливостей, включаючи роботу з картами нормалей, процедурне текстурування, інтеграцію з рендерами на основі фізичних моделей освітлення (Physically Based Rendering, PBR) та підтримку високополігональних об’єктів.

Мета дослідження: аналіз програмного забезпечення для текстурування, визначення його функціональних можливостей, особливостей застосування та порівняння найбільш популярних інструментів у цій галузі.

Текстурування – [1] є одним із фундаментальних процесів у комп’ютерній графіці, що дозволяє додати деталізацію до тривимірних моделей, імітуючи властивості реальних матеріалів. Воно використовується для зменшення потреби у високополігональному моделюванні, що суттєво оптимізує продуктивність графічних додатків, зберігаючи при цьому високу якість візуального сприйняття. Процес текстурування полягає у застосуванні двовимірного зображення (текстури) до поверхні тривимірного об’єкта з використанням координат UV-мапінгу, які визначають відповідність між текстурою та геометрією.

У сучасній комп’ютерній графіці існує широкий спектр програмних рішень для текстурування, які дозволяють створювати як реалістичні, так і стилізовані текстури для 3D-об’єктів. Вибір конкретного програмного забезпечення залежить від потреб користувача, особливостей робочого процесу та рівня інтеграції з іншими графічними інструментами. У цьому розділі розглянуто найпопулярніші пакети прикладних програм для текстурування, що використовуються в ігровій індустрії, кінематографі, архітектурній візуалізації та інших сферах.

Substance Painter – [2] одна з найпотужніших програм для текстурування, яка широко використовується в індустрії відеоігор, кіно та анімації. Основною перевагою цього інструменту є можливість створення текстур у реальному часі завдяки процедурним матеріалам і розширеній системі шарів. Програма

підтримує PBR-рендеринг, що дозволяє художникам працювати з фізично коректними матеріалами, забезпечуючи реалістичне відображення текстур на моделях.

До головного функціоналу Substance Painter входять інтелектуальні матеріали (smart materials), які автоматично адаптуються до поверхні об'єкта, враховуючи його геометрію та освітлення. Крім того, програма має підтримку UV-розгорток та систему процедурного текстурування, що дає змогу генерувати складні текстури без необхідності малювання вручну. До переваг Substance Painter можна віднести гнучкість у роботі з текстурними картами, підтримку векторних масок та можливість експорту у формати, сумісні з популярними рушіями (Unreal Engine, Unity, V-Ray). Недоліком є висока вартість ліцензії та досить значні системні вимоги, що ускладнює його використання на слабких апаратних конфігураціях.

Blender є безкоштовним програмним забезпеченням з відкритим вихідним кодом, що пропонує потужні можливості для текстурування тривимірних моделей [3]. Його основною перевагою є інтегрованість у 3D-пайплайн, що дозволяє не лише створювати текстури, але й застосовувати їх безпосередньо в середовищі моделювання та рендерингу. Однією з ключових функцій Blender є інструмент текстурного малювання (Texture Paint Mode), який дає змогу художникам малювати текстури безпосередньо на поверхні моделей у реальному часі. Програма також підтримує вузлову систему для процедурного текстурування, що дозволяє створювати складні матеріали без необхідності використання зовнішніх текстурних файлів. Blender має низку переваг, серед яких повна безкоштовність, широке ком’юніті та постійне оновлення функціоналу. Однак він поступається комерційним рішенням у зручності інтерфейсу та деяких можливостях, таких як інтеграція з ігровими рушіями на рівні Substance Painter. Також, незважаючи на підтримку процедурного текстурування, створення PBR-матеріалів у Blender може бути менш інтуїтивним для новачків.

Mari [4], розроблена компанією Foundry, є професійним інструментом для текстурування, що використовується переважно у кіноіндустрії та для створення високодеталізованих 3D-об'єктів. Основною перевагою Mari є підтримка текстур величезної роздільної здатності, що робить її ідеальним вибором для розробки моделей, які будуть використовуватися у фотореалістичних рендерах та кінопродукції. Унікальним функціоналом Mari є можливість роботи з кількома UV-картами одночасно, що дозволяє текстурувати складні багатополігональні моделі без необхідності об’єднання UV-розгорток. Програма також підтримує процедурне текстурування, роботу з 32-бітними картами та інтеграцію з основними рендерами, такими як V-Ray, Arnold і Renderman. До переваг Mari належить підтримка текстур величезної роздільної здатності (до 32K), можливість роботи з великими моделями без втрати продуктивності та розширені інструменти для деталізації. Головний недолік – висока вартість ліцензії та великі системні вимоги, що робить Mari доступною переважно для студій та професійних художників.

3D-Coat – [5] це програмне забезпечення, що поєднує у собі можливості текстурування, скульптингу та UV-розгортки. Основною особливістю цієї програми є її воксельна технологія, яка дозволяє працювати з 3D-моделями без обмежень на полігональну сітку. Завдяки цьому користувач може легко змінювати геометрію об'єкта під час текстурування, що робить 3D-Coat ідеальним вибором для художників, які створюють складні органічні форми. Програма також має вбудований інструментарій для UV-розгортки, який автоматично оптимізує мапування текстур, забезпечуючи мінімальне спотворення зображення. Крім того, 3D-Coat підтримує PBR-текстурування та містить великий набір кистей, що дозволяють художникам малювати текстури безпосередньо на 3D-моделі. До переваг 3D-Coat належить гнучкість у редагуванні моделей, потужний інструментарій для створення розгорток та підтримка текстурування з використанням шарів. Проте основним недоліком є відносно складний інтерфейс, що може бути незручним для новачків, а також необхідність потужного обладнання для роботи з воксельною геометрією.

ArmorPaint – [6] це відкрите програмне забезпечення для текстурування у реальному часі, яке позиціонується як безкоштовна альтернатива Substance Painter. Його основною перевагою є використання обчислень на GPU, що забезпечує високу продуктивність навіть при роботі з великими моделями. Програма підтримує PBR-текстурування, дозволяючи художникам працювати з картами шорсткості, нормалей, відбиття та іншими характеристиками матеріалів. Крім того, ArmorPaint інтегрується з популярними рушіями, такими як Unreal Engine та Unity, що робить його чудовим вибором для ігрової індустрії. Особливим функціоналом ArmorPaint є процедурне текстурування, що дозволяє створювати складні матеріали без необхідності використання стандартних текстур. Програма також підтримує

параметричні кисті, які реагують на геометрію поверхні, створюючи більш реалістичні ефекти. До переваг ArmorPaint належить його висока швидкодія, можливість використання GPU для обчислень та відкритий вихідний код. Однак серед недоліків можна відзначити обмежену кількість функцій у порівнянні з комерційними програмами, відсутність розвиненої документації та менш зручний інтерфейс.

Порівняльний аналіз функціоналу програмного забезпечення наведено у таблиці 1.

Таблиця 1 – Порівняльний аналі програмного забезпечення для текстурування

Програма	Тип	Основні особливості	Переваги	Недоліки
Substance Painter	Платна	PBR-текстурування, Smart Materials, підтримка UV-розгорток	Висока деталізація, інтеграція з ігровими рушіями	Висока вартість, системні вимоги
Adobe Photoshop	Платна	2D-редагування, робота з картами нормалей, плагіни	Гнучкість, підтримка плагінів	Відсутність 3D-візуалізації в реальному часі
Blender	Безкоштовна	Текстурне малювання, процедурне текстурування, UV-розгортка	Безкоштовність, велика спільнота	Складний інтерфейс, менш інтуїтивний PBR-процес
Mari	Платна	Робота з текстурами до 32K, кілька UV-карт, інтеграція з рендерами	Висока деталізація, підтримка професійного кіно	Висока вартість, великі системні вимоги
3D-Coat	Платна	Воксельний скульптинг, текстурне малювання, автоматичне UV-мапінг	Гнучкість, робота з текстурами у високій роздільній здатності	Складний інтерфейс, високі системні вимоги
ArmorPaint	Безкоштовна	GPU-обробка, PBR-текстурування, процедурні кисті	Висока швидкодія, інтеграція з ігровими рушіями	Обмежені функції, менш зручний інтерфейс
Quixel Mixer	Безкоштовна	Змішування текстур, Quixel Megascans, процедурні матеріали	Безкоштовність, реалістичні текстури	Відсутність ручного малювання текстур

Отже, проведено аналіз програмного забезпечення для текстурування, визначено їх функціональні можливості, переваги та недоліки. Порівняльний аналіз продемонстрував, що вибір конкретного рішення залежить від вимог до якості текстурування, вартості програмного забезпечення та апаратних ресурсів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Романюк О.Н., Захарчук М.Д. Метод процедурного текстурування. Інноваційні дослідження та перспективи розвитку науки і техніки у XXI столітті, Рівне, 19 жовтня 2023 р. Рівне, Редакційно-видавничий центр Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука» , 2023 р. Ч3. С.175-178.
2. Substance Painter: Реалістичне текстурування в реальному часі [Електронний ресурс]. Режим доступу до русурсу: https://www.substance3d.com/products/painter
3. Blender Foundation [Електронний ресурс]. Режим доступу до русурсу: https://www.blender.org/
4. Foundry, "Mari: Професійне текстурування для високодеталізованих моделей," [Електронний ресурс]. Режим доступу до русурсу: https://www.foundry.com/products/mari
5. 3D-Coat [Електронний ресурс]. Режим доступу до русурсу: https://3dcoat.com/
6. ArmorPaint: Безкоштовне програмне забезпечення для текстурування у реальному часі [Електронний ресурс]. Режим доступу до русурсу: https://armorpaint.org/
7. Quixel, [Електронний ресурс]. Режим доступу до русурсу: https://quixel.com/mixer

Романюк Олександр Никифорович – професор, завідувач кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: romanyuk@vntu.edu.ua.
Захарчук Максим Дмитрович – студент групи 2ПІ-24м, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, mz764233@gmail.com.
Новосельцев Олександр Олександрович – аспірант, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, sasha_novoseltsev@icloud.com

Oleksandr Romanyuk - professor, head of the software department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: romanyuk@vntu.edu.ua.
Maksym Zakharchuk – student of the group 2PI-24m, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia, faculty of information technology and computer engineering, mz764233@gmail.com.
Oleksandr Novoseltsev – postgraduate student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, sasha_novoseltsev@icloud.com

УДК 681.12

А. О. Никитюк

РОЗРОБКА ПРОГРАМНИХ МОДУЛІВ ВЕБСИСТЕМИ ПОШУКУ БАНКОМАТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто підходи до розробки модульної вебсистеми для пошуку найближчих банкоматів за геолокаційними даними. Запропоновано архітектуру програмного забезпечення, яка забезпечує ефективну обробку користувацьких запитів і динамічне відображення банкоматів на інтерактивній мапі. Вебсистема орієнтована на використання актуальних відкритих даних банківських установ.

Ключові слова: банкомати, геолокація, вебсистема, API, відкриті дані, мапа.

Abstract

The paper describes an approach to designing a modular web system for finding the nearest ATMs based on geolocation data. A software architecture is proposed that provides efficient user request handling and dynamic rendering of ATMs on an interactive map. The system uses publicly available data from financial institutions.

Keywords: ATMs, geolocation, web system, API, open data, map.

Вступ

У сучасному світі швидкий доступ до фінансових послуг є необхідністю, особливо у великих містах і густонаселених районах. Однією з основних проблем користувачів банківських послуг залишається пошук найближчого банкомату з урахуванням його реального місцезнаходження, режиму роботи та функціональних можливостей.

Метою роботи є розробити основні програмні модулі вебсистеми пошуку банкоматів з використанням відкритих банківських API та інструментів геолокації, що забезпечують зручний доступ до актуальної інформації про місцезнаходження та доступність банкоматів.

Результати дослідження

Зростання кількості користувачів банківських послуг та поширення цифрових сервісів зумовлюють необхідність створення доступних, зручних та функціональних інструментів для швидкого пошуку найближчих точок самообслуговування — зокрема банкоматів. У багатьох випадках користувачі не мають єдиного зручного ресурсу для отримання інформації про банкомати різних банків, що ускладнює доступ до фінансових послуг у потрібний момент.

Однією з ключових проблем при розробці таких сервісів є фрагментарність даних — кожна банківська установа публікує дані у своєму форматі або не надає API взагалі. Крім того, геолокаційна точність, актуальність інформації про режим роботи та підтримувані функції банкомату залишаються критичними параметрами для користувача. Отже, постає завдання розробки вебсистеми, яка б об’єднувала відкриті джерела інформації, дозволяла зручно фільтрувати та візуалізувати дані на інтерактивній мапі, забезпечувала стабільну й швидку роботу в реальному часі.

Запропонована система складається з низки незалежних, але взаємопов’язаних програмних модулів, реалізованих за принципами REST-архітектури. Для забезпечення зручності та гнучкості розробки застосовано модульний підхід, який дозволяє масштабувати функціонал системи без зміни її ядра. Користувацька взаємодія реалізована через веб-інтерфейс, доступний із будь-якого пристрою, що підтримує браузер [1].

Ключові модулі системи включають:

- Геолокаційний модуль, який визначає координати користувача автоматично (через HTML5 Geolocation API) або дозволяє задати їх вручну. Цей модуль забезпечує стартову точку для пошуку найближчих банкоматів.

- Інтеграційний модуль з відкритими API, який здійснює запити до офіційних банківських джерел, зокрема ПриватБанк API [2], та інших відкритих реєстрів банкоматів, у тому числі на основі OpenStreetMap [3]. Цей модуль виконує обробку отриманих JSON-даних, перевірку їх актуальності та адаптацію до внутрішнього формату системи.
- Модуль обробки запитів, що фільтрує результати за такими критеріями: доступність 24/7, підтримка NFC/QR, наявність готівки, можливість поповнення рахунку, доступність для людей з інвалідністю. Також реалізовано сортування за відстанню або зручністю маршруту.
- Модуль візуалізації, що інтегрує Google Maps API або Leaflet.js для побудови інтерактивної мапи. Банкомати відображаються у вигляді маркерів із додатковою інформацією при натисканні: назва банку, адреса, функціональність, режим роботи [4, 5].
- Модуль кешування та збереження запитів, що знижує навантаження на API-джерела шляхом зберігання результатів у базі даних (MongoDB або PostgreSQL) із певним часом життя (TTL). Це дозволяє прискорити повторні запити та підвищити стабільність роботи сервісу.

Розроблена вебсистема може бути використана як окремий додаток для користувачів, а також як частина корпоративних або банківських порталів. Модульна структура дає змогу легко додати підтримку нових банків, розширити фільтрацію чи вбудувати маршрутне планування до обраного банкомату.

У перспективі планується реалізація push-сповіщень про зміни у статусі найближчих банкоматів (наприклад, тимчасова недоступність), а також можливість побудови оптимального маршруту з урахуванням трафіку.

Висновки

Розроблена вебсистема дозволяє користувачам швидко знаходити банкомати за актуальними геоданими, фільтрувати їх за функціональністю та отримувати вичерпну інформацію про кожен об’єкт. Використання відкритих API забезпечує гнучкість та масштабованість рішення. Така система може бути впроваджена у мобільні застосунки або як частина банківських сайтів для підвищення зручності обслуговування клієнтів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Fowler M., Patterns of Enterprise Application Architecture. Addison-Wesley, 2002.
2. ПриватБанк API [Електронний ресурс]. URL: https://api.privatbank.ua.
3. OpenStreetMap API [Електронний ресурс]. URL: https://wiki.openstreetmap.org/wiki/API.
4. Google Maps [Електронний ресурс]. URL: https://developers.google.com/maps/documentation.
5. Leaflet.js [Електронний ресурс]. URL: https://leafletjs.com.

Никитюк Артем Олександрович — студент групи 1ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: temnykyt@gmail.com

Ліщинська Людмила Броніславівна – д-р техн. наук, професор, професор кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: llb@vntu.edu.ua

Nykytiuk Artem O. — student of group 1PI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: temnykyt@gmail.com

Lishchynska Lyudmyla Bronislavivna – Dr. Sc. (Eng.), Full Professor, Professor of Program Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: llb@vntu.edu.ua

УДК 004.8: 616-089.844

Курінна Ю. М.

ВИКОРИСТАННЯ 3D МОДЕЛЮВАННЯ ТА ШІ В ПЛАСТИЧНІЙ ХІРУРГІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Сучасні технології 3D моделювання та штучного інтелекту (ШІ) радикально змінюють підходи до пластичної хірургії. Завдяки високоточному комп'ютерному моделюванню та алгоритмам машинного навчання хірурги можуть не лише планувати втручання з винятковою точністю, а й прогнозувати результати операцій, враховуючи індивідуальні анатомічні та естетичні особливості пацієнта. У цій роботі розглянуто основні напрямки застосування ШІ та 3D-моделювання в естетичній та реконструктивній хірургії, їхній вплив на підвищення безпеки, передбачуваності та задоволеності пацієнтів.

Ключові слова: 3D-моделювання, штучний інтелект, пластична хірургія, реконструкція, планування операцій, діагностика, симуляція, естетика.

Abstract

Modern 3D modeling and artificial intelligence (AI) technologies are radically transforming approaches to plastic surgery. With the help of high-precision computer modeling and machine learning algorithms, surgeons can not only plan interventions with exceptional accuracy but also predict outcomes, taking into account individual anatomical and aesthetic features of the patient. This paper explores the main areas of application of AI and 3D modeling in aesthetic and reconstructive surgery, and their impact on improving safety, predictability, and patient satisfaction.

Keywords: 3D modeling, artificial intelligence, plastic surgery, reconstruction, surgery planning, diagnostics, simulation, aesthetics.

Пластична хірургія поєднує в собі естетичне мистецтво й медичну точність. У наш час вона активно інтегрує інноваційні технології, серед яких провідне місце займають 3D моделювання [1] та штучний інтелект [2]. Ці інструменти дозволяють створювати цифрові візуалізації майбутніх результатів операцій, забезпечують точність передопераційної підготовки та дають можливість пацієнтам приймати більш усвідомлені рішення.

Одним із найважливіших застосувань 3D моделювання є створення цифрових двійників обличчя чи тіла пацієнта. За допомогою спеціалізованих сканерів і програмного забезпечення, таких як FaceGen [3] чи Materialise Mimics [4], хірург може змоделювати різні варіанти результату операції, показати їх пацієнту та внести зміни в план втручання ще до початку процедури. Це значно знижує ризик незадоволення результатом і підвищує рівень довіри до лікаря.

Штучний інтелект, у свою чергу, дозволяє аналізувати великі масиви клінічних і зображувальних даних для прогнозування результатів та ускладнень. Наприклад, алгоритми deep learning можуть автоматично визначати оптимальні параметри для реконструкції носа, підборіддя чи молочних залоз, ґрунтуючись на попередніх успішних кейсах та індивідуальних характеристиках пацієнта.

Окрему увагу слід приділити використанню генеративних нейронних мереж (GANs) [5], які здатні створювати фотореалістичні зображення можливого вигляду пацієнта після операції. Це не лише допомагає пацієнту уявити результат, а й сприяє більш ефективному комунікаційному процесу між ним та лікарем.

У реконструктивній хірургії 3D технології дають змогу створювати індивідуальні імплантати — наприклад, для відновлення частин обличчя після травм або онкологічних втручань. Дані з КТ та МРТ обробляються ШІ, після чого формується точна 3D-модель, яка може бути надрукована на 3D-принтері й використана в операції.

Не менш важливим напрямком є використання віртуальної реальності (VR) для навчання хірургів та симуляції операцій [6]. У віртуальному середовищі лікарі можуть відпрацьовувати техніку втручання на конкретному клінічному випадку, що підвищує їхню кваліфікацію та впевненість.

Проте, попри очевидні переваги, використання 3D моделювання та ШІ в хірургії супроводжується низкою викликів. До них належать етичні аспекти [7]: збереження конфіденційності медичних даних, ризики автоматизації медичних рішень без участі людини, а також правові нюанси щодо точності передбачень та відповідальності у випадку невдалого результату.

Крім того, важливим соціальним викликом залишається доступність інноваційних технологій. Висока вартість 3D-сканування та інтелектуальних систем обмежує їх використання у звичайних клініках. Це створює цифрову нерівність між пацієнтами з різними соціально-економічними можливостями.

У підсумку, можна стверджувати, що інтеграція 3D-моделювання та ШІ у сферу пластичної хірургії відкриває нові горизонти в медичній практиці. Завдяки цим технологіям хірургічне втручання стає більш точним, прогнозованим та індивідуалізованим. Подальший розвиток у цьому напрямку потребує не лише технічних рішень, а й чіткої нормативної бази та етичного регулювання для забезпечення безпеки, справедливості та ефективності медичної допомоги.

.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. 3D-моделювання в медицині [Електронний ресурс] – https://uk.wikipedia.org/wiki/3D-моделювання
2. Використання штучного інтелекту в пластичній хірургії [Електронний ресурс] – https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7969492/
3. FaceGen – https://facegen.com
4. Materialise Mimics [Електронний ресурс] – https://www.materialise.com/en/medical/mimics-innovation-suite
5. Generative Adversarial Networks (GANs) [Електронний ресурс] – https://skymind.ai/wiki/generative-adversarial-network
6. Віртуальна реальність у хірургії [Електронний ресурс] – https://mededu.tdmu.edu.ua/vr-surgery
7. Проблеми етики в медицині ШІ [Електронний ресурс] – https://ethics.org.au/artificial-intelligence-and-healthcare/

Курінна Юлія Михайлівна – студентка групи 5ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kurinna2006@gmail.com

Науковий керівник: ***Романюк Олександр Никифорович*** – доктор техн. наук, професор, завідувач кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Kurinna Yuliia M. – Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kurinna2006@gmail.com

Supervisor: ***Romanyuk Oleksandr N.*** – Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.92:612.7

Гавриленко О. Р.

3D-ТЕХНОЛОГІЇ У МЕДИЦИНІ: СУЧАСНІ ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

3D-технології, зокрема тривимірна візуалізація, 3D-друк та моделювання, дедалі активніше впроваджуються в медичну практику. Їх використання охоплює широкий спектр напрямів — від планування хірургічних втручань і виготовлення індивідуальних імплантатів до біодруку тканин і органів. У цій статті проаналізовано основні сфери застосування 3D-технологій у медицині, описано переваги цих методів та розглянуто виклики, які постають перед їх широким впровадженням.

Ключові слова: 3D-моделювання, медицина, діагностика, тестування, аналіз, протезування, друк, віртуальна реальність, доповнена реальність.

Abstract

3D technologies, including 3D imaging, 3D printing, and modeling, are increasingly being used in medical practice. Their use covers a wide range of areas, from surgical planning and custom implant manufacturing to tissue and organ bioprinting. This article reviews the main areas of application of 3D technologies in medicine, describes the advantages of these methods, and discusses the challenges facing their widespread adoption.

Keywords: 3D modeling, medicine, diagnostics, testing, analysis, prosthetics, printing, virtual reality, augmented reality.

Інноваційні технології суттєво трансформують сферу охорони здоров’я. Серед них особливої уваги заслуговують 3D-технології, які вже змінили підхід до діагностики, лікування і навчання медичного персоналу [1]. Тривимірне моделювання дозволяє створювати віртуальні копії анатомічних структур, що значно підвищує точність клінічних рішень. А 3D-друк — це вже не лише інструмент прототипування, а реальний засіб виготовлення медичних пристроїв, індивідуальних протезів та навіть живих тканин [2].

Одним із перших напрямів, у яких 3D-технології знайшли широке застосування, є діагностична візуалізація. Завдяки комп’ютерній томографії (КТ), магнітно-резонансній томографії (МРТ) та ультразвуку стало можливим створення точних 3D-моделей внутрішніх органів, кісток і судин пацієнта.

Ці моделі використовуються для точнішого аналізу анатомії, виявлення пухлин, аномалій розвитку чи посттравматичних змін. За допомогою спеціалізованого програмного забезпечення (наприклад, 3D Slicer, Mimics, OsiriX) лікарі можуть «прокрутити» модель органу під різними кутами, обрати найзручніший доступ для операції та навіть «відрепетирувати» втручання віртуально.

Одним із найвражаючих застосувань 3D-технологій у медицині є 3D-друк, або адитивне виробництво. Його активно використовують для створення:

Анатомічних моделей — точних копій органів пацієнта, на яких хірург може спланувати складну операцію (наприклад, на серці чи черепі).

Протезів та імплантатів — індивідуально підігнаних виробів, виготовлених з біосумісних матеріалів (титан, медичний пластик, полімери).

Ортопедичних систем — фіксаторів, брейсів та іншого оснащення, що враховує анатомію конкретної людини.

Унікальність 3D-друку полягає в можливості швидко виготовити складні об’єкти з високим рівнем деталізації та адаптацією до конкретного пацієнта. Це суттєво скорочує час до втручання і покращує результати лікування.

Одним з найперспективніших напрямів є 3D-біодрук [3] — створення живих тканин за допомогою спеціалізованих біопринтерів. Цей процес використовує біочорнила — суміші з клітин, гідрогелів і живильних речовин, які наносяться шарами для формування функціональних структур.

На сьогодні в лабораторних умовах уже створено:

Шматки шкіри для лікування опіків;

Хрящову тканину для ортопедії;

Судини для трансплантаційних досліджень;

Міні-органи (organoids) для тестування ліків.

Хоча повноцінний біодрук життєздатного органа (наприклад, серця чи печінки) поки що залишається недосяжним, технологія стрімко розвивається. Її головна перевага — створення тканин з клітин самого пацієнта, що майже повністю усуває ризик імунної відторгненості.

3D-технології кардинально змінюють підходи до навчання медичних фахівців. Традиційні навчальні засоби — анатомічні атласи, муляжі — поступово замінюються тривимірними інтерактивними моделями. З їх допомогою студенти можуть:

Досліджувати анатомію з усіх ракурсів;

Проводити віртуальні операції;

Тренувати навички в умовах, наближених до реальності.

Зокрема, у віртуальній реальності (VR)[4] та доповненій реальності (AR)[5] створюються тренажери для лапароскопічних операцій, серцево-легеневої реанімації тощо. Це дозволяє зменшити кількість помилок у реальній практиці та покращити якість підготовки медиків.

Попри очевидні переваги, широке застосування 3D-технологій у медицині супроводжується низкою викликів:

Вартість обладнання: 3D-принтери медичного класу та біоматеріали залишаються дорогими, що обмежує доступ до них у малозабезпечених регіонах.

Нормативне регулювання: створення імплантів або тканин потребує жорсткого контролю якості, клінічних випробувань та сертифікації.

Етичні питання: зокрема, щодо створення людських тканин, зміни тілесності або можливого «вирощування» органів.

Також виникає необхідність підготовки нових кадрів — медиків, які володіють знаннями у сфері інженерії, програмування та цифрових технологій.

Висновки

3D-технології відкривають нову епоху в медицині — точнішу, персоналізовану та ефективну. Вони вже сьогодні покращують планування операцій, зменшують ризики, скорочують тривалість лікування і роблять протези більш зручними. Біодрук — хоча поки на початкових етапах — обіцяє справжню революцію в трансплантології. Однак для повного розкриття потенціалу 3D-технологій потрібна тісна співпраця медиків, інженерів, біологів та законодавців. У такій міждисциплінарній взаємодії криється ключ до майбутнього медицини.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Використання сучасних 3d-технологій у медицині та судово-медичній ПРАКТИЦІ [Електронний ресурс] – http://forensic.bsmu.edu.ua/article/view/2707-8728.2.2020.4
2. 3D-друк для протезування. Як на Промприладі використовують інновації для допомоги військовим [Електронний ресурс] – https://promprylad.ua/ua/3d-druk-dlya-protezuvannya-yak-na-prompriladi-vikoristovuyut-innovatsiyi-dlya-dopomogi-viyskovim/
3. Біодрук [Електронний ресурс] – https://uk.wikipedia.org/wiki/Друк_органів
4. Віртуальна реальність [Електронний ресурс] – https://uk.wikipedia.org/wiki/Віртуальна_реальність
5. Доповнена реальність [Електронний ресурс] –https://uk.wikipedia.org/wiki/Доповнена_реальність

Гавриленко Олексій Русланович – студент групи 5ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: d46611957@gmail.com

Науковий керівник: ***Романюк Олександр Никифорович*** – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Havrylenko Oleksii R. – Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yurijsulima876@gmail.com

Supervisor: ***Katelnikov Denis I.*** – Ph.D. technical of Sciences, Associate Professor of the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.8:61

Гавриленко О. Р.

ТЕХНОЛОГІЇ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В МОДЕЛЮВАННІ ВИКОРИСТАННЯ ПРОТЕЗІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розвиток штучного інтелекту (ШІ) відкриває нові можливості у сфері біомедичної інженерії, зокрема у моделюванні використання протезів. Сучасні алгоритми машинного навчання здатні обробляти великі обсяги даних про рухи людини, біомеханічні характеристики і нейросигнали, що дозволяє підвищити ефективність, адаптивність та комфортність протезних систем. У цій роботі розглядаються ключові підходи до застосування ШІ в моделюванні використання протезів верхніх та нижніх кінцівок, а також їхнє значення для медичної реабілітації.

Ключові слова: штучний інтелект, протезування, 3D-моделювання, медицина, діагностика, тестування, аналіз, віртуальна реальність.

Abstract

The development of artificial intelligence (AI) opens up new opportunities in the field of biomedical engineering, in particular in modeling the use of prostheses. Modern machine learning algorithms are capable of processing large amounts of data on human movements, biomechanical characteristics and neurosignals, which allows to increase the efficiency, adaptability and comfort of prosthetic systems. This paper considers key approaches to the application of AI in modeling the use of upper and lower limb prostheses, as well as their importance for medical rehabilitation.

Keywords: artificial intelligence, prosthetics, 3D modeling, medicine, diagnostics, testing, analysis, virtual reality.

Проблема ампутацій кінцівок залишається актуальною у всьому світі — щороку мільйони людей потребують протезування. Хоча механічні та електронні протези існують уже десятиліттями, однією з головних перешкод залишається забезпечення природної, інтуїтивної взаємодії між користувачем і протезом. Власне тут на допомогу приходить штучний інтелект. Його здатність до розпізнавання шаблонів, передбачення рухів та навчання з досвіду відкриває шлях до створення «розумних» протезів, які адаптуються до індивідуальних потреб користувача.

Одним з найважливіших напрямів використання ШІ[1] у протезуванні є розробка моделей рухової активності. За допомогою машинного навчання (ML) та глибоких нейронних мереж (DNN) стало реально розробляти алгоритми, що відтворюють природні рухи кінцівок, базуючись на інформації з датчиків (наприклад, електроміографії – EMG). Ці моделі вивчають інформацію, отриману з м'язів залишкової кінцівки, та потім перетворюють ці сигнали у рухи протеза[2].

Варто зазначити перспективність використання рекурентних нейронних мереж (RNN) та моделей з увагою (attention-based networks) для передбачення послідовності рухів. Такі системи здатні "передчувати", які дії має намір виконати користувач, і завчасно підготувати відповідний рух протеза. Це суттєво скорочує затримку та підвищує точність виконання комплексних маніпуляцій, наприклад, захоплення предмета або ходьба по нерівному покриттю.

Штучний інтелект (ШІ) відіграє ключову роль у розробці інтерфейсів «мозок-комп’ютер» (BCI), що надають користувачам можливість керувати протезами безпосередньо, аналізуючи активність їхнього мозку. Дані про електричну активність мозку збираються за допомогою електроенцефалографії (ЕЕГ) або вживлюваних нейроелектродів, а потім ШІ обробляє їх для розпізнавання намірів користувача.

Ці системи вимагають особливо ефективних алгоритмів машинного навчання, оскільки сигнали ЕЕГ мають низький рівень якості та значну варіативність. Застосування згорткових нейронних мереж (CNN)[3], мереж довгої короткочасної пам’яті (LSTM)[4] та автокодувальників дає змогу підвищити точність розпізнавання мозкових сигналів, забезпечуючи стабільне керування протезом, у тому числі, в режимі реального часу.

Одним з ключових плюсів впровадження ШІ в протезування – це потенціал для індивідуалізації пристрою. Протези здатні самостійно навчатися, аналізуючи поведінку конкретної особистості, пристосовуючись до її манери рухів, фізичних особливостей, часу реакції та навіть емоційного стану.

Цей ефект стає реальним завдяки алгоритмам reinforcement learning (навчання з підкріпленням). Тут система зворотного зв'язку дає змогу моделі безперервно покращувати власні дії, методом проб та помилок. Приклад: протез може автоматично регулювати силу зчеплення кисті відповідно до предмету, який бере користувач, або оптимізувати рухи стопи під специфіку ходи конкретної людини.

Ще одним важливим аспектом є створення симуляційних середовищ на основі ШІ, у яких можна тестувати протези без фізичного втручання. Такі моделі дозволяють оцінити, як протез буде поводитися в різних умовах, перед тим як виготовляти фізичний зразок. Наприклад, використовуючи моделювання в системах Unity[5] або OpenSim[6] у поєднанні з алгоритмами оптимізації, можна створювати цифрові аватари, які в реальному часі тестують поведінку протезу в умовах, наближених до реальних.

Ці підходи також сприяють пришвидшенню розробки нових конструкцій протезів, що економить ресурси та зменшує кількість експериментів на людях. Віртуальна реальність (VR)[7] також використовується для навчання користувача – через віртуальні вправи користувач може тренувати взаємодію з протезом до його фізичного встановлення.

Попри численні переваги, застосування ШІ у протезуванні ставить перед дослідниками низку етичних запитань. Серед них — конфіденційність біологічних та нейронних даних, потенційна дискримінація при доступі до передових технологій, а також питання автономності протезів. Якщо система здатна самостійно навчатися та приймати рішення, де проходить межа відповідальності між людиною і машиною?

Крім того, існує проблема цифрової нерівності: не всі пацієнти мають доступ до високотехнологічних пристроїв. Це ставить завдання перед суспільством: забезпечити рівний доступ до інновацій для всіх, хто їх потребує, незалежно від рівня доходу або місця проживання.

Штучний інтелект суттєво змінює підхід до моделювання та використання протезів. Його здатність до аналізу складних даних, навчання на індивідуальному досвіді та адаптації до змінних умов дозволяє створювати протези нового покоління — більш точні, зручні та "інтелектуальні". Надалі варто очікувати ще глибшої інтеграції нейромережевих технологій у реабілітаційну медицину, що виведе як медичну, так і соціальну допомогу людям з ампутаціями на новий рівень. Водночас потрібна пильна увага до етичних та нормативних аспектів, щоб забезпечити безпечний і справедливий розвиток цієї галузі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Штучний інтелект [Електронний ресурс] –https://uk.wikipedia.org/wiki/Штучний_інтелект
2. 3D-друк для протезування. Як на Промприладі використовують інновації для допомоги військовим [Електронний ресурс] – https://promprylad.ua/ua/3d-druk-dlya-protezuvannya-yak-na-prompriladi-vikoristovuyut-innovatsiyi-dlya-dopomogi-viyskovim/
3. Як працює згорткова нейронна мережа [Електронний ресурс] –https://robotdreams.cc/uk/blog/209-kak-rabotaet-svertochnaya-neyronnaya-set
4. Long Short-Term Memory (LSTM) [Електронний ресурс] –https://itwiki.dev/data-science/ml-reference/ml-glossary/long-short-term-memory-lstm
5. Unity [Електронний ресурс] –://unity.com
6. OpenSim [Електронний ресурс] – https://simtk.org/projects/opensim
7. Віртуальна реальність [Електронний ресурс] –https://uk.wikipedia.org/wiki/Віртуальна_реальність

Гавриленко Олексій Русланович – студент групи 5ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: d46611957@gmail.com

Науковий керівник: ***Романюк Олександр Никифорович*** – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Havrylenko Oleksii R. – Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yurijsulima876@gmail.com

Supervisor: ***Katelnikov Denis I.*** – Ph.D. technical of Sciences, Associate Professor of the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.56

А. В. Притула
Л. М. Куперштейн

МЕТОДИ КООРДИНАЦІЇ ТА ВЗАЄМОДІЇ АГЕНТІВ У МУЛЬТИАГЕНТНІЙ СИСТЕМІ ТЕСТУВАННЯ НА ПРОНИКНЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ НАВЧАННЯ З ПІДКРІПЛЕННЯМ

Вінницький національний технічний університет.

Анотація

Запропоновано підхід до координації агентів у мультиагентній системі тестування на проникнення з використанням навчання з підкріпленням. Досліджено доцільність використання моделі CTDE та алгоритмів IQL, MADDPG і QMIX для узгодження дій агентів. Розглянуто роль спільного середовища знань у підвищенні ефективності системи.

Ключові слова: мультиагентна система, навчання з підкріпленням, координація агентів, CTDE, тестування на проникнення, QMIX, blackboard model.

Abstract

A coordination approach for agents in a multi-agent penetration testing system using reinforcement learning is proposed. The expediency of using CTDE models and IQL, MADDPG, and QMIX algorithms for creating agent actions has been investigated. The role of shared knowledge in improving system efficiency is examined.

Keywords: multi-agent system, reinforcement learning, agent coordination, CTDE, penetration testing, QMIX, blackboard model.

Вступ

У сучасних умовах гібридної війни кіберпростір перетворився на ключове поле бою з використанням високотехнологічних методів атак, що підкреслює необхідність посилення кібербезпеки та впровадження проактивних заходів захисту. Тестування на проникнення є одним із основних методів оцінки захищеності інформаційних систем, що дозволяє виявити вразливості та перевірити ефективність засобів захисту. Застосування штучного інтелекту та глибокого навчання з підкріпленням у цьому процесі сприяє автоматизації та підвищенню точності виявлення загроз [1]. Однак для досягнення більшої гнучкості та адаптивності в умовах нестабільного інформаційного середовища доцільним є впровадження мультиагентних систем, здатних діяти автономно, координовано та колективно вирішувати завдання кіберзахисту. Але через проблеми координації та узгодженості дій між автономними агентами важливо розробляти моделі взаємодії агентів, які забезпечують ефективну координацію та адаптацію до змін у середовищі.

Результати дослідження

У мультиагентних системах (MAC) координація дій між автономними агентами є критичною для досягнення спільних цілей, але в складних та динамічних середовищах виникають проблеми узгодженості дій, що можуть призвести до конфліктів стратегій (наприклад, паралельне втручання в одну ціль або конкуренції за обмежені ресурси) [2]. Для ефективного функціонування таких систем необхідно впроваджувати формалізовані протоколи комунікації та механізми пріоритетності, які дозволяють агентам обмінюватися інформацією, узгоджувати дії та вирішувати конфлікти. Такі підходи забезпечують адаптивність та стійкість MAC у постійно змінюваних умовах середовища.

Підхід Centralized training with decentralized execution (CTDE) [3] у мультиагентному навчанні з підкріпленням поєднує централізоване навчання з децентралізованим виконанням, що дозволяє агентам навчатися спільно, використовуючи глобальну інформацію, але діяти автономно з обмеженим

доступом до даних. Це особливо актуально для систем тестування на проникнення, де агенти повинні адаптуватися до динамічного середовища та взаємодіяти без централізованого контролю. При цьому CTDE забезпечує:

– масштабованість, оскільки дозволяє ефективно навчати велику кількість агентів;

– адаптивність, оскільки агенти можуть швидко реагувати на зміни в середовищі, використовуючи локальну інформацію.

Такий підхід також зменшує ризик конфліктів між агентами та підвищує загальну ефективність системи.

У мультиагентному навчанні з підкріпленням особливе значення мають алгоритми, здатні забезпечити ефективну координацію дій між агентами. В таблиці 1 наведено порівняння трьох популярних підходів — Independent Q-Learning (IQL) [4], Multi-Agent Deep Deterministic Policy Gradient (MADDPG) [5] та QMIX [6], які відрізняються архітектурою, вимогами до інформації та здатністю до масштабування в умовах складних середовищ.

Таблиця 1 - Порівняння алгоритмів навчання з підкріпленням

Алгоритм	Короткий опис	Переваги	Недоліки
IQL	Кожен агент навчається незалежно (інші агенти - частина середовища).	Простота реалізації; не потребує обміну інформацією між агентами.	Може призводити до нестабільності та неузгодженості стратегій.
MADDPG	Використовує централізованого критика під час навчання та децентралізованих акторів для виконання.	Покращує координацію; ефективний у змішаних кооперативно-конкурентних середовищах.	Вимагає повної інформації про стан під час навчання; складніший у реалізації.
QMIX	Факторизує спільну функцію цінн на основі локальних значень агентів із монотонним обмеженням.	Забезпечує узгодженість між централізованим навчанням і децентралізованим виконанням; добре масштабується.	Монотонність може обмежувати виразність моделі в деяких сценаріях.

Для забезпечення ефективної взаємодії між агентами в процесі тестування на проникнення запропоновано архітектуру MAC з використанням спільного середовища знань (blackboard model). Центральний агент-менеджер координує дії інших агентів, забезпечуючи розподіл завдань, збір результатів і синхронізацію стратегій. Комунікація реалізується через спільну «дошку знань», що дозволяє уникати конфліктів, дублювання дій і забезпечує адаптацію до змін середовища (рис. 1).

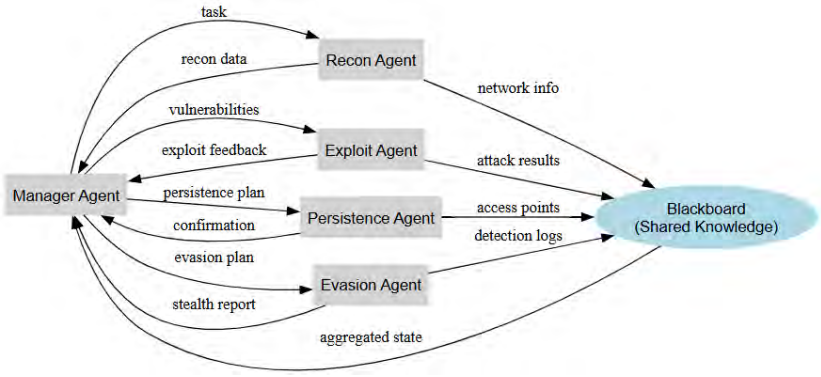

Рисунок 1 - Архітектура MAC тестування на проникнення

Адаптована схема заснована на попередніх дослідженнях, представлених у [7], із доповненням компонентів, пов’язаних з координацією та обміном знаннями між агентами.

Уявімо ситуацію, коли MAC виконує тестування безпеки корпоративної мережі. Агент Exploit Agent виявляє вразливість у веб-додатку і готується її експлуатувати. Водночас агент Persistence Agent, не маючи повної інформації про стан цілі, вже починає встановлювати бекдор у ту саму систему. Без належної координації це може призвести до наступних наслідків:

– дублювання дій;

– порушення логіки атаки;

– провалу тесту, якщо бекдор спрацює до завершення експлуатації.

Завдяки використанню моделі CTDE [3] або алгоритму QMIX [6], система централізовано

навчається на множині таких ситуацій і формує узгоджену стратегію. У момент виконання кожен агент діє автономно, але орієнтуючись на спільну цільову функцію або інформацію зі спільного середовища знань (наприклад, через blackboard). Таким чином, Exploit Agent може отримати сигнал, що Persistence Agent вже діє, і змінити свою стратегію — наприклад, переключитися на іншу ціль або відкласти атаку. Це дозволяє зменшити конфлікти дій і забезпечити ефективну послідовність атак.

Blackboard model відіграє ключову роль у забезпеченні координації агентів у MAC тестування на проникнення, оскільки це спільне середовище знань, доступне всім агентам, яке дозволяє централізовано зберігати та поширювати критичну інформацію про поточний стан системи, результати дій агентів та спільні цілі. Blackboard model забезпечує наступні можливості:

– Recon Agent може викладати результати розвідки (відкриті порти, сервіси, мережеві структури);

– Exploit Agent читає з дошки знайдені вразливості, вже використані експлойти, щоб уникати дублювання;

– Persistence Agent фіксує створені бекдори, що інші агенти могли зважити на вже наявні точки доступу;

– Evasion Agent враховує звіти про активність систем виявлення атак (IDS/EDR) для підбору менш помітних дій;

– Manager Agent бачить загальну картину та може динамічно перегруповувати стратегії агентів.

Таким чином, спільна «дошка знань» дозволяє агентам приймати більш обґрунтовані рішення, узгоджувати стратегії та динамічно реагувати на зміни в середовищі, що особливо важливо в умовах обмеженої видимості та асинхронного виконання дій.

Висновки

Координація дій між агентами є критично важливою для ефективного функціонування мультиагентної системи тестування на проникнення, особливо в умовах динамічного та частково спостережуваного середовища. Використання підходу CTDE у поєднанні з сучасними алгоритмами навчання з підкріпленням, такими як IQL, MADDPG та QMIX, дозволить досягти високої адаптивності, узгодженості стратегій та масштабованості системи.

Запровадження спільного середовища знань забезпечує ефективний обмін інформацією між агентами, зменшуючи ризик конфліктів і підвищуючи загальну продуктивність. Перспективними напрямами розвитку є впровадження генеративних агентів, здатних формувати нові сценарії атак, а також навчання системи на основі реальних даних із використанням симуляційних середовищ. Це дозволить ще більше підвищити точність, автономність і гнучкість системи в умовах реальних загроз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Толкачова А. Методи для тестування безпеки веб-застосунків [Електронний ресурс] / Анастасія Толкачова, Андріян Піскозуб // Кібербезпека: освіта, наука, техніка. – 2024. – Т. 2, № 26. – С. 115–122. – Режим доступу: https://doi.org/10.28925/2663-4023.2024.26.668 (дата звернення: 13.04.2025). – Назва з екрана.

2. Sharma R. Multi-Agent system: enhancing collaboration in AI [Електронний ресурс] / Rajeev Sharma // Markovate. – Режим доступу: https://markovate.com/multi-agent-system/ (дата звернення: 13.04.2025). – Назва з екрана.

3. Ikeda T. Centralized training with decentralized execution reinforcement learning for cooperative multi-agent systems with communication delay [Електронний ресурс] / Takuma Ikeda, Takeshi Shibuya // 2022 61st annual conference of the society of instrument and control engineers (SICE), Kumamoto, Japan, 6–9 верес. 2022 р. – [Б. м.], 2022. – Режим доступу: https://doi.org/10.23919/sice56594.2022.9905866 (дата звернення: 13.04.2025). – Назва з екрана.

4. Lee K. M. Investigation of independent reinforcement learning algorithms in multi-agent environments [Електронний ресурс] / Ken Ming Lee, Sriram Ganapathi Subramanian, Mark Crowley // Frontiers in artificial intelligence. – 2022. – Т. 5. – Режим доступу: https://doi.org/10.3389/frai.2022.805823 (дата звернення: 14.04.2025). – Назва з екрана.

5. Multi-Agent Actor-Critic for Mixed Cooperative-Competitive Environments [Електронний ресурс] / Ryan Lowe [та ін.] // arXiv.org. – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/1706.02275 (дата звернення: 15.04.2025). – Назва з екрана.

6. QMIX: monotonic value function factorisation for deep multi-agent reinforcement learning [Електронний ресурс] / Tabish Rashid [та ін.] // Proceedings of the 35th international conference on machine learning. – [Б. м.], 2018. – С. 4295–4304. – Режим доступу: https://doi.org/10.48550/arXiv.1803.11485. (дата звернення: 15.04.2025) – Назва з екрана.

7. Притула А. В. Архітектура мультиагентної системи для тестування на проникнення [Електронний ресурс] / Андрій Вікторович Притула, Леонід Михайлович Куперштейн // Вінниця, 24–27 берез. 2025 р. – Вінниця, 2025. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2025/paper/view/24211 (дата звернення: 15.04.2025). – Назва з екрана.

Притула Андрій Вікторович – студент групи 125-23а, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: andrik.pritula@gmail.com.

Куперштейн Леонід Михайлович – к.т.н., доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця email: kupershtein.lm@gmail.com

Prytula Andrii V. – Student of Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, e-mail: andrik.pritula@gmail.com.

Kupershtein Leonid M. – PhD, Associated Professor of Information Protection Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: kupershtein.lm@gmail.com

УДК [519.876.5:502] (043.2)

В. В. Сніжинська
Р. В. Галаган
М.Б. Ковальчук

МАТЕМАТИЧНІ МОДЕЛІ В ЕКОЛОГІЇ ТА ОХОРОНІ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглядається значення математичних моделей у сфері екології та охорони навколишнього середовища. Описано класифікацію моделей за різними критеріями, основні типи моделей та їх практичне використання для прогнозування стану екосистем і розробки екологічних заходів. Підкреслено важливість математичного моделювання для прийняття обґрунтованих рішень щодо охорони природи.

Ключові слова: математичне моделювання, екологія, кліматичні моделі, природоохоронна діяльність, оптимізація ресурсів.

Abstract

The report examines the importance of mathematical models in the field of ecology and environmental protection. The classification of models according to various criteria, the main types of models and their practical use for predicting the state of ecosystems and developing environmental measures are described. The importance of mathematical modeling for making informed decisions on nature protection is emphasized.

Keywords: mathematical modeling, ecology, climate models, environmental protection activities, resource optimization.

Вступ

Нині навколишнє середовище потребує багато прогнозування та аналізу. Глобальні екологічні виклики, такі як забруднення навколишнього середовища, зміна клімату та виснаження природних ресурсів, потребують обґрунтованих рішень. Одним із ключових методів у цьому напрямку є математичне моделювання, яке дає змогу досліджувати екосистеми, передбачати наслідки людської діяльності та розробляти ефективні заходи для їхнього збереження. Ця доповідь має на меті розглянути основні види математичних моделей, що застосовуються в екологічних дослідженнях, та їхню роль у практичній природоохоронній діяльності.

Результати дослідження

1. Застосування математичних моделей в природоохоронній діяльності. Математичні моделі є важливим інструментом у дослідженні навколишнього середовища. Можна виділити чотири основних типи математичних моделей:

- *детерміновані моделі* використовують дані про атмосферу та воду для оцінки забруднення на великих територіях;
- *статистичні* — для аналізу забруднення і часових рядів, хоча для довгострокових прогнозів вони менш ефективні;
- *моделі на основі диференціальних рівнянь* - для швидких прогнозів;
- *аналітичні моделі* допомагають вивчати основні закономірності, але мають обмеження.

В охороні навколишнього середовища використовуються чисельні методи, що потребують спеціального програмного забезпечення, а фізичне моделювання дозволяє уточнити параметри, хоча перенесення результатів на реальні об'єкти є складним [1].

2. Модель популяцій. Модель Лотки-Вольтерри. Модель Лотки-Вольтерри аналізує взаємодію хижаків і жертв у природному середовищі за допомогою системи диференціальних рівнянь:

$$\frac{dx}{dt} = \alpha x - \beta xy$$

$$\frac{dy}{dt} = -\gamma y + \delta xy$$

де *x(t)* – число тварин-жертв, *y(t)* – число хижаків у момент часу *t; α, β, γ, δ* – параметри.

Ці рівняння описують зміни в чисельності популяцій хижаків та жертв з урахуванням таких факторів: а) приріст чисельності жертв (фактор αx) та їх зменшення через хижаків (фактор $-\beta xy$); б) збільшення чисельності хижаків, що залежить від кількості доступної їжі (фактор δxy), а також їх зменшення через дефіцит поживи (доданок - γy). Це відображає спрощену систему, не враховуючи вплив навколишнього середовища, зокрема кліматичні зміни, доступність інших джерел їжі чи людське втручання [2].

3. Модель Ферхюльста-П'єра (логістична модель зростання популяції). Дана модель описує зміну чисельності популяції з урахуванням обмежень ресурсів:

$$\frac{dN}{dt} = rN(1 - \frac{N}{K})$$

де N — чисельність популяції, r — коефіцієнт природного зростання, K — ємність середовища.

Модель показує, що популяція спочатку росте експоненційно, але зі збільшенням чисельності темп росту зменшується через обмеженість ресурсів [3].

4. Моделювання змін клімату. Використовуються складні кліматичні моделі такі як загальні циркуляційні моделі (GCM), які включають рівняння теплового балансу, атмосферної циркуляції та океанічних потоків [4].

5. Моделі поширення забруднень містять диференціальні рівняння дифузії та застосовуються для прогнозування розповсюдження забруднювачів у воді, повітрі та грунті. Наприклад, рівняння адвекції-дифузії використовується для моделювання руху забруднень у річках:

$$\frac{dC}{dt} + v \times \nabla C = D\nabla^2 C + S$$

де dC/dt – тимчасова зміна концентрації C; $v \cdot \nabla C$ – адвекційний термін, який показує перенесення концентрації C у напрямку швидкості v; $D\nabla^2 C$ – дифузійний термін, де D є коефіцієнтом дифузії, а ∇^2 – оператор Лапласа, який представляє дисперсію концентрації; **S** – джерелова функція, яка включає джерела або стоки концентрації C [1,5].

6. Моделювання епідемій у природі використовуються для аналізу поширення хвороб серед диких тварин (наприклад, чума оленів або епідемії серед риб). Модель SIR (сприйнятливі – інфіковані – відновлені) застосовується для вивчення інфекційних захворювань у популяціях. Ці особливості підкреслюють складність і багатогранність процесів, що відбуваються в природних екосистемах, і важливість точних математичних моделей для прогнозування майбутніх змін та розробки ефективних стратегій збереження природи. Моделювання в екології дозволяє не лише детально досліджувати елементи екосистем, але й сприяє розробці більш ефективних підходів до охорони навколишнього середовища та управління природними ресурсами [6].

7. Виклики та перспективи моделювання екосистем. Математичні моделі відіграють ключову роль у вивченні біологічних та екологічних систем, оскільки вони дозволяють моделювати та передбачати різноманітні природні явища. Імітаційні моделі, в свою чергу, дозволяють відтворювати складні екологічні процеси, враховуючи величезну кількість змінних, які неможливо охопити лише аналітичними методами. Вони дають можливість спрогнозувати різні варіанти розвитку подій і оцінити, як випадкові фактори, такі як зміни клімату чи природні катастрофи, можуть впливати на стабільність екосистем. Серед моделей, що застосовуються для дослідження екосистем, популярними є стохастичні моделі, які враховують ймовірнісні зміни в природних процесах. Вони дозволяють більш точно змоделювати ситуації, що не піддаються чітким математичним формулам, зокрема, коли природні умови часто змінюються.

Екологічне математичне моделювання розвивається дуже швидко, проте існують певні виклики, зокрема нестача точних даних, невизначеність у прогнозах та складнощі з обробкою великих обсягів інформації. Однак, перспективи розвитку таких моделей є дуже обнадійливими. В майбутньому штучний інтелект, машинне навчання та нові обчислювальні методи можуть зробити моделі точнішими і більш адаптивними, що дасть змогу ефективніше вирішувати екологічні проблеми. Вони дозволяють прогнозувати зміни клімату з більшою точністю, оцінювати вплив людської діяльності на природу та оптимізувати стратегії збереження біорізноманіття [7].

Висновки

Математичне моделювання відіграє важливу роль у дослідженні та управлінні екологічними процесами, оскільки дозволяє ефективно прогнозувати зміни в навколишньому середовищі та розробляти стратегії збереження природних ресурсів. Завдяки цьому підходу можна не тільки оцінити поточний стан екосистем, а й передбачити потенційні ризики, пов'язані з антропогенними впливами. У майбутньому розвиток математичних методів надасть ще більше можливостей для точнішого аналізу екологічних процесів і допоможе зменшити негативний вплив людської діяльності. В умовах глобальних екологічних викликів, застосування таких моделей стає необхідним для досягнення сталого розвитку та забезпечення гармонійного співіснування людини з природою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Математичні моделі в охороні навколишнього середовища. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi72/0053275.pdf
2. Екологія і медицина. Найпростіші диференціальні моделі в екології. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/51233
3. Моделі росту чисельності. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://learn.ztu.edu.ua/pluginfile.php/286466/mod_resource/content/1/%D0%9B%D0%B5%D0%BA%D1%86%D1%96%D1%8F%20%D0%9C%D0%BE%D0%B4%D0%B5%D0%BB%D1%8C%20%D0%9C%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D1%82%D1%83%D1%81%D0%B0%2C%20%D0%A5%D0%B0%D1%82%D1%87%D0%B8%D0%BD%D1%81%D0%BE%D0%BD%D0%B0.pdf
4. Кліматична модель. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BB%D1%96%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%B0_%D0%BC%D0%BE%D0%B4%D0%B5%D0%BB%D1%8C
5. Convection–diffusion equation. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://en.wikipedia.org/wiki/Convection%E2%80%93diffusion_equation
6. Compartmental models in epidemiology. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://en.wikipedia.org/wiki/Compartmental_models_in_epidemiology
7. Особливості моделювання екологічних процесів. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу https://kegt.rshu.edu.ua/images/dustan/mpos.pdf

Сніжинська Влада Володимирівна – студентка групи 3КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vladasnizhynska@gmail.com

Галаган Руслана Вікторівна – студентка групи 3КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: 1977vgalagan@gmail.com

Науковий керівник: ***Ковальчук Майя Борисівна*** — д.пед.н., доцент, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

Snizhynska Vlada V. – student of group 3KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : vladasnizhynska@gmail.com

Halahan Ruslana V. – student of group 3KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,, email : 1977vgalagan@gmail.com

Supervisor: ***Kovalchuk Maya B.*** — Doctor of Science (Ped.), Associate Professor, Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95 e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

УДК 004.421.2

В. П. Бусигіна
І. В. Хом'юк
С. А. Кирилащук

ВИКОРИСТАННЯ AI В АВТОМАТИЧНОМУ ДОВЕДЕННІ МАТЕМАТИЧНИХ ТВЕРДЖЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі досліджено застосування ШІ в автоматичному доведенні математичних тверджень, детально розглянуто одну з найновіших та найуспішніших моделей - Goedel-Prover, розглянуто системи на основі GPT та Isabelle/HOL(створену у Кембріджському університеті). Проаналізовано методи формалізації та генерування доведень, а також представлення та побудову доведень математичних знань у цих системах. Особлива увага приділяється моделі Goedel-Prover як прикладу успішної інтеграції великих мовних моделей із можливостями формальної верифікації мови доведення теорем Lean 4. Через порівняльний аналіз визначено сильні сторони та обмеження кожного підходу, підкреслено переваги, недоліки та можливості для подальших досліджень у сфері математичного міркування за допомогою ШІ.

Ключові слова: Isabelle, штучний інтелект, логіка, GPT, мовні моделі.

Abstract

This paper examines the application of AI in automating mathematical proofs, with particular focus on three significant approaches: the Goedel-Prover model,Isabelle /HOL(developed by University of Cambridge) and , of course, GPT-based systems. We analyze the methodologies employed for formalizing and generating proofs, as well as the representation and construction of mathematical knowledge within these systems. Special attention is gi ven to the Goedel-Prover model as a case study of successful integration between Large Language Models and the formal verification capabilities of the Lean 4 theorem proving language. Through comparative analysis, we identify the strengths and limitations of each approach, including advatages, disadvantages and opportunities for future research in AI-assisted mathematical reasoning.

Keywords: Isabelle, artificial intelligence, logic, GPT, language models.

Вступ

Останніми роками зростання інтересу до штучного інтелекту суттєво вплинуло на підходи до розв'язання математичних задач. Один із перспективних напрямів — автоматизоване доведення математичних теорем із використанням ШІ.

Мета роботи — розглянути, як саме штучний інтелект допомагає у здійсненні математичних доведень за допомогою моделі Goedel-Prover, системі Isabelle/HOL (розробленій у Кембриджському університеті) та мовним моделям GPT; проаналізувати, як ці системи формалізують знання та будують доведення, з особливим акцентом на Isabelle як приклад вдалої інтеграції великих мовних моделей із формальними інструментами, які надає мова Standard ML[3].

Результати дослідження

Механізм роботи системи Isabelle:

1.1 Формалізація твердження: в Isabelle користувач формулює задачу в термінах конкретної логіки, наприклад, логіки вищого порядку (HOL). Це означає, що для того, щоб довести якесь математичне твердження, користувач має чітко визначити функції, аксіоми, які будуть використовуватися у доведенні. Кожен елемент задачі має бути чітко описаний і математично коректно сформульований. Наприклад, можна визначити аксіоми, на яких буде ґрунтуватися доказ чи встановити зв'язки між різними математичними об'єктами.

1.2 Розбиття задачі на підзадачі: якщо твердження складне, Isabelle дозволяє розбивати доказ на менші підзадачі. Це необхідно для того, щоб кожен крок доведення можна було б розглядати окремо. Користувач може застосовувати тактики — інструменти, що автоматично чи частково виконують доведення певної частини задачі. Кожна підзадача обробляється окремо, що дозволяє більш ефективно знаходити рішення складних питань. Часто для доведення кожної підзадачі потрібно застосувати специфічні стратегії або тактики, в залежності від її складності.

1.3 Автоматичні та ручні докази: Isabelle забезпечує інтеграцію з різними автоматизованими засобами доведення, такими як SMT-солвери (наприклад, Z3) та автоматичні теоремні провери (ATP) [5]. Це дозволяє значно прискорити процес доведення через автоматичне вирішення стандартних підзадач. Однак складніші або нестандартні частини доведення часто вимагають втручання користувача. У таких випадках користувач може вручну застосовувати тактики для вирішення проблеми.

1.4 Формальна перевірка ядром: однією з головних характеристик Isabelle є її ядро, яке перевіряє кожен крок доведення на коректність. Це забезпечує високу надійність і гарантію того, що кожен доведений результат є математично бездоганним. Ядро Isabelle базується на системі LCF (Logic for Computable Functions), яка слідкує за тим, щоб кожен крок доведення був виведений за допомогою коректних логічних правил [1].

1.5 Побудова фінального доказу: коли всі підзадачі доведені, Isabelle автоматично складає фінальний доказ. Цей доказ є формальним підтвердженням істинності початкового твердження. Завдяки формальному характеру доказу, користувач може бути впевнений у його коректності.

Переваги використання Isabelle:

2.1 Формальна надійність: Isabelle дає можливість досягти формальної надійності, оскільки кожен крок доведення перевіряється на коректність ядром системи. Таким чином, кожне твердження, яке було доведене, є математично бездоганним. Це є особливо важливим у контексті формальних наук, де навіть одна помилка в доказі може призвести до серйозних наслідків.

2.2 Гнучкість логік: Isabelle підтримує не лише логіку вищого порядку (HOL), але й інші логічні системи, що дає можливість адаптувати систему до різних типів задач. Це дозволяє Isabelle бути універсальним інструментом, який можна використовувати для формалізації теорій в різних галузях математики та комп'ютерних наук.

2.3 Автоматизація рутинних частин доказу: Isabelle забезпечує часткову автоматизацію рутинних операцій у процесі доведення. Наприклад, автоматичне застосування стандартних правил чи теорем, спрощення виразів, перевірка на контрприклади — все це можна автоматизувати за допомогою інтегрованих інструментів. Це дозволяє значно зменшити обсяг роботи для користувача, але в той же час залишає простір для ручного втручання, коли потрібно.

2.4 Модульність: іншою важливою перевагою Isabelle є її модульність. Користувачі можуть використовувати вже існуючі доведення як будівельні блоки для нових доказів. Це дозволяє швидко та ефективно будувати складні докази, використовуючи вже доведені теореми чи підсистеми.

2.5 Велика база формалізованих знань: Isabelle містить велику базу формалізованих знань, зокрема в Isabelle Archive of Formal Proofs (AFP), що включає велику кількість теорем, доведених за допомогою Isabelle. Це дає користувачам змогу використовувати вже готові доказові матеріали та на основі їх будувати нові теореми. Така база є дуже корисною, оскільки знижує необхідність знову доводити те, що вже було доведено [4].

Недоліками Isabelle є складність освоєння, що є одним із найбільших недоліків. Для ефективного використання системи необхідно мати глибокі знання формальної логіки та досвід роботи з системами доведення. Користувачам без математичної підготовки може бути складно зрозуміти основи, що може ускладнити перші етапи навчання. Також, часткова автоматизація є однією з поганих рис хоча Isabelle підтримує автоматизовані інструменти доведення, не всі частини доведення можуть бути автоматизовані. Складніші, нестандартні чи спеціалізовані задачі часто вимагають втручання користувача для визначення шляхів доведення або вибору конкретних тактик. Останнім недоліком є те, що процес доведення в Isabelle може бути дуже ресурсоємним, особливо коли мова йде про великі

теореми або складні програми. Для таких задач може знадобитися потужне апаратне забезпечення, оскільки для їх вирішення потрібні значні обчислювальні ресурси [2].

Відмінності між Isabelle та мовними моделями GPT полягають в принципі роботи, автоматизації та області застосування. Isabelle та мовні моделі, такі як GPT, працюють за принципово різними механізмами, що відображає їх різне призначення та область застосування.

Isabelle працює на основі формальних логічних правил, що гарантує математичну точність і коректність кожного кроку доведення. Вона не допускає жодних помилок в доведенні, оскільки кожен крок перевіряється ядром системи. Це дозволяє забезпечити строгість і надійність доведень. Натомість GPT базується на статистичних моделях, які генерують текст, спираючись на ймовірності і залежності, що існують у великих наборах текстових даних. GPT не гарантує істинність своїх відповідей, і хоча вона здатна генерувати відповіді на основі контексту, ці відповіді можуть бути недостовірними або некоректними. Isabelle автоматизує лише певні частини процесу доведення. Наприклад, застосування стандартних тактик чи інтеграція зовнішніх солверів для певних завдань. Однак складні або спеціалізовані аспекти вимагають втручання людини. GPT ж є повністю автоматизованою системою, що генерує відповіді без участі користувача. Однак він не перевіряє коректність своїх відповідей, що може призводити до помилок чи неточностей.

Isabelle спеціалізується на формалізації математики та верифікації програм, забезпечуючи строгість і точність у доведеннях. GPT, у свою чергу, використовується для генерації природномовних відповідей, що підходить для завдань на зразок спілкування, творчих завдань чи автоматичних перекладів.

Висновки

Автоматизоване доведення математичних тверджень за допомогою штучного інтелекту відкриває нові перспективи у розвитку математичних досліджень. Isabelle є незамінним інструментом для формальних доказів та перевірок, забезпечуючи точність і надійність завдяки строгим логічним правилам. Мовні моделі GPT, натомість, орієнтовані на генерацію тексту та обробку природної мови, проте не забезпечують такої ж точності та гарантії істинності. Інтеграція сучасних мовних моделей із формальними довідниковими системами, як у випадку Goedel-Prover, показує перспективний напрям розвитку, поєднуючи сильні сторони обох підходів. У результаті порівняння виявлено переваги та недоліки цього підходу, а також окреслено потенційні напрями подальших досліджень у сфері математичного мислення за допомогою ШІ. У подальшому дослідження в цій галузі мають бути спрямовані на підвищення рівня автоматизації формальних доказів без втрати математичної точності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Isabelle (proof assistant). [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://en.m.wikipedia.org/wiki/Isabelle_(proof_assistant) (дата звернення: 29.04.2025).
2. The Isabelle/Isar Reference Manual. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://isabelle.in.tum.de/doc/isar-ref.pdf (дата звернення: 29.04.2025).
3. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://isabelle.in.tum.de/overview.html (дата звернення: 29.04.2025).
4. Isabelle/jEdit as IDE for domain-specific formal languages and informal text documents. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://sketis.net/wp-content/uploads/2018/05/isabelle-jedit-fide2018.pdf (дата звернення: 29.04.2025).
5. Proof Reconstruction for Z3 in Isabelle/HOL. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www21.in.tum.de/~boehmes/proofrec.pdf (дата звернення: 29.04.2025).

Бусигіна Вероніка Павлівна – студентка групи 1ПКТ-24б, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: veronikabysygina@gmail.com

Хом'юк Ірина Володимирівна – д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Кирилащук Світлана Анатоліївна – к. пед. н., доцент, декан факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ksa07750@gmail.com

Busyhina Veronika Pavlivna – student of 1PKT-24b group, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: veronikabysygina@gmail.com

Irina V. Khomyuk – Doctor of Science (Ped.), Professor of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Kyrylashchuk S. A. – Associate Professor the department of Higher mathematics Dean of the Information Technology and Computer Engineering Department Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: ksa07750@gmail.com

УДК 004.43

Шклярук М. Б.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОГРАМУВАННЯ МОВОЮ АСЕМБЛЕР В ЛІНУКС-ПОДІБНИХ СИСТЕМАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено особливості програмування мовою асемблера в лінукс-подібних системах, включаючи основи синтаксису, інструменти розробки, системні виклики та оптимізацію коду. Проаналізовано відмінності між асемблерами GAS і NASM, механізми взаємодії з ядром Linux і переваги низькорівневого доступу до апаратного забезпечення.

Ключові слова: асемблер, лінукс-подібні системи, системні виклики, низькорівневе програмування, оптимізація.

Abstract

The features of assembler programming in Linux-like systems are studied, including syntax basics, development tools, system calls, and code optimization. The differences between GAS and NASM assemblers, mechanisms of interaction with the Linux kernel, and advantages of low-level hardware access are analyzed.

Keywords: assembler, Linux-like systems, system calls, low-level programming, optimization.

Вступ

Системне програмування є ключовою дисципліною для створення низькорівневих компонентів операційних систем, драйверів та вбудованих систем. Мова асемблера відіграє важливу роль у лінукс-подібних системах, дозволяючи розробникам оптимізувати продуктивність, працювати з апаратним забезпеченням та взаємодіяти з ядром операційної системи на низькому рівні. У лінукс-подібних системах асемблер використовується для реалізації критично важливих компонентів, де потрібна максимальна швидкість виконання або прямий доступ до апаратних ресурсів. Метою цих тез є висвітлення особливостей програмування на асемблері в Linux, включаючи інструменти, синтаксис, системні виклики та практичні аспекти.

Результати дослідження

Дослідження показало, що програмування мовою асемблера в лінукс-подібних системах забезпечує високу продуктивність і прямий доступ до апаратних ресурсів завдяки низькорівневій взаємодії з процесором і ядром операційної системи. Використання асемблерів GAS і NASM, системних викликів та інструментів, таких як gdb і perf, дозволяє створювати оптимізовані програми для драйверів, вбудованих систем і бібліотек, хоча вимагає глибоких знань архітектури процесора та операційної системи.

Основи програмування на асемблері в Linux

Мова асемблера є низькорівневою мовою програмування, яка забезпечує прямий зв’язок із апаратним забезпеченням через машинні команди, специфічні для певної архітектури процесора. У лінукс-подібних системах асемблер використовується для створення швидких та ефективних програм, які взаємодіють із ядром через системні виклики [1]. Основними асемблерами в Linux є GNU Assembler (GAS) та Netwide Assembler (NASM). GAS є частиною інструментарію GNU Binutils і використовує синтаксис AT&T, тоді як NASM підтримує синтаксис Intel, що є більш звичним для розробників, які працюють із Windows. Архітектури процесорів, такі як x86 (32-біт) та x86_64 (64-біт), визначають набір команд і регістрів, доступних для програмування. Наприклад, x86_64 використовує регістри rax, rbx, rcx тощо, що впливає на структуру асемблерного коду.

Особливості синтаксису та інструментів в Linux

Синтаксис асемблера в Linux залежить від використовуваного асемблера. GAS використовує синтаксис AT&T, де порядок операндів є зворотним (джерело -> призначення), а регістри позначаються з префіксом % (наприклад, %rax). NASM, навпаки, використовує синтаксис Intel, де

порядок операндів є призначення -> джерело, а регістри записуються без префіксів (наприклад, rax). Наприклад, команда переміщення в GAS виглядає як `movl $5, %eax`, а в NASM — як `mov eax, 5` [2]. GAS інтегрується з компілятором GCC, що дозволяє комбінувати асемблерний код із кодом на C, використовуючи вбудований асемблер (inline assembly). Для компіляції асемблерного коду застосовується утиліта `as`, а для зв'язування об'єктних файлів — `ld`. Налагодження програм здійснюється за допомогою дебагера `gdb`, який дозволяє відстежувати значення регістрів, пам'яті та виконувати покрокове виконання.

Системні виклики в Linux

Системні виклики (syscalls) є основним механізмом взаємодії програм із ядром Linux, забезпечуючи доступ до таких функцій, як читання/запис файлів, управління процесами та мережеві операції. У асемблері системні виклики викликаються через інструкцію `syscall` (у x86_64) або `int $0x80` (у x86). Кожен системний виклик має унікальний номер, який записується в регістр `rax` (x86_64), а аргументи передаються через регістри `rdi`, `rsi`, `rdx` тощо [3]. Наприклад, системний виклик `write` (номер 1) використовується для виведення даних у файл або на екран. Його виклик у x86_64 виглядає так, як наведено в лістинг 1.

Лістинг 1 – Виклик `write` у x86_64

```
mov rax, 1        ; Номер системного виклику write
mov rdi, 1        ; Дескриптор файлу (1 = stdout)
mov rsi, message  ; Адреса буфера з повідомленням
mov rdx, length   ; Довжина повідомлення
syscall           ; Виклик ядра
```

Типові системні виклики включають `read` (0), `write` (1), `open` (2), `close` (3) та `exit` (60). Розробник повинен знати таблицю системних викликів, яка доступна в документації Linux (наприклад, `man 2 syscall`).

Оптимізація та низькорівневий доступ

Асемблер дозволяє оптимізувати продуктивність програм завдяки прямому управлінню регістрами, пам'яттю та апаратними ресурсами. Наприклад, розробник може мінімізувати кількість інструкцій або оптимізувати доступ до кешу процесора, що неможливо на високорівневих мовах, таких як C++ [4]. Асемблер незамінний у задачах, де потрібен низькорівневий доступ, наприклад, при розробці драйверів пристроїв, вбудованих систем або реалізації криптографічних алгоритмів. У лінукс-подібних системах асемблер часто використовується для ініціалізації апаратного забезпечення в ядрі або для створення швидких бібліотек, таких як частини glibc. Наприклад, оптимізована функція копіювання пам'яті (`memcpy`) у glibc частково реалізована на асемблері для максимальної швидкості.

Висновки

Програмування на асемблері в лінукс-подібних системах характеризується високою продуктивністю, прямим доступом до апаратних ресурсів і гнучкістю в реалізації системних викликів. Використання інструментів, таких як GAS, NASM, as, ld і gdb, дозволяє ефективно розробляти та налагоджувати асемблерні програми. Однак низький рівень абстракції та залежність від архітектури створюють виклики, які вимагають глибоких знань апаратного забезпечення та операційної системи. Асемблер залишається актуальним для оптимізації критичних ділянок коду, розробки драйверів і вбудованих систем, що підтверджує його значення в системному програмуванні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дворацкі Дж. Програмування на асемблері для Linux. Київ: ДіаСофт, 2020. 512 с.
2. Гоган Д. Інструменти розробки в Linux: GAS, NASM, GDB. Харків: Фабрика знань, 2019. 320 с.
3. Лав Р. Linux System Programming. 2-ге вид. Київ: Вільямс, 2018. 464 с.
4. Хайд Р. Мистецтво програмування на асемблері. 3-тє вид. Київ: BHV, 2022. 928 с.

Шклярук Марія Богданівна — студентка групи 2ПІ-22б, Факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: mariia.shkliiaruk@gmail.com

Shkliaruk Mariia — student of group 2PI-22b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: mariia.shkliiaruk@gmail.com

УДК 004.4

Карась О.В.
Щерба А.О.

DEVELOPMENT OF A SOFTWARE MODULE FOR COLLECTING AND PROCESSING MEDIA PLAYBACK STATISTICS USING APIS

Vinnytsia National Technical University

Анотація:
В даній роботі представлено результати розробки програмного модуля для збору та обробки статистичних даних із відкритих API музичних платформ Spotify та YouTube. Основною метою дослідження було створення інструменту для автоматизованого збору метаданих про треки та відео, їхню обробку та аналіз популярності музичного контенту. Модуль дозволяє отримувати актуальну інформацію про кількість прослуховувань, вподобань, жанри, тривалість композицій тощо. Проведений статистичний аналіз виявив характерні тенденції в динаміці популярності контенту, а також кореляцію між активністю користувачів на різних платформах. Результати тестування підтвердили стабільність роботи системи та її придатність для обробки великих обсягів даних. Отримані результати можуть бути використані для побудови аналітичних систем, прогнозування трендів та вивчення поведінки користувачів у цифровому музичному середовищі.

Ключові слова: *Spotify, YouTube, API, музична аналітика, обробка даних, статистика, програмний модуль, Python, популярність контенту, машинна обробка.*

Abstract:
This paper presents the results of the development of a software module for collecting and processing statistical data from open APIs of music platforms Spotify and YouTube. The main goal of the research was to create a tool for automated collection of metadata about tracks and videos, their processing and analysis of the popularity of musical content. The module allows you to obtain up-to-date information about the number of listenings, likes, genres, duration of compositions, etc. The statistical analysis revealed characteristic trends in the dynamics of content popularity, as well as correlation between user activity on different platforms. The test results confirmed the stability of the system and its suitability for processing large amounts of data. The results obtained can be used to build analytical systems, predict trends and study user behavior in the digital music environment.

Keywords: *Spotify, YouTube, API, music analytics, data processing, statistics, software module, Python, content popularity, automated analysis.*

Introduction

In today's digital environment, platforms like Spotify and YouTube play a significant role in distributing music content and shaping user preferences. Listening and viewing statistics are valuable sources for analyzing track popularity and identifying media trends. The aim of this study is to develop a software module for the automated collection and processing of statistical data from the public APIs of these services. The solution enables preliminary data analysis, helps detect current trends, and lays the foundation for further research in the field of digital analytics.

Research results

As a result of the conducted study, a software module was developed to automate the collection and preliminary processing of statistical data from the Spotify and YouTube APIs [1]. The goal of the project was to obtain up-to-date information on music content, its popularity, listening/viewing dynamics, and user interaction with specific artists or tracks.

The software module establishes full interaction with the public APIs of both platforms, enabling real-time access to data on tracks and videos, including titles, artist names, number of streams or views, likes, genres, duration, publication dates, and other attributes [2]. The data is retrieved in a structured

format (JSON) and further processed using Python with libraries such as pandas, requests, matplotlib, and seaborn.

Special attention was paid to building an efficient mechanism for filtering and aggregating data. This made it possible to structure information by time periods, genres, regional features, and content popularity levels. Based on the collected and processed data, statistical analysis was performed, revealing general trends in music consumption – such as the rising popularity of short video formats, increasing interest in independent artists, and noticeable seasonality in user preferences [3].

The study demonstrated a degree of correlation between user activity on Spotify and YouTube: tracks gaining popularity on one platform often went viral on the other [4]. However, some discrepancies were identified, attributed to differences in target audiences, recommendation algorithms, and content types consumed on each platform.

The module was tested on a sample of over 1,000 tracks and videos, with data collected over a two-week period. The system showed stable performance regardless of data volume or request frequency. The average execution time per request and data processing was approximately 150–200 milliseconds, which is suitable for real-time use or integration into larger analytics platforms [5].

Looking ahead, the module can be expanded by integrating with databases for storing historical data, applying machine learning methods to predict content popularity shifts, and creating a visual interface for dynamic analytics exploration.

Conclusion

Thus, the results of the study confirmed the effectiveness of the developed software module for collecting and processing statistical data using the Spotify and YouTube APIs. The implemented software solution allows for the automation of the process of obtaining information about music content, structuring it, and performing preliminary analysis with subsequent construction of analytical conclusions. Practical tests confirmed the stability of the module's operation, its performance, and its adaptability to changes in the data formats of external APIs. The conducted statistical analysis revealed general trends in content consumption and allowed for the assessment of correlations between track popularity on different platforms. The results obtained can serve as a foundation for further research in the field of music analytics, the development of recommendation systems, or marketing strategies in the digital media space.

LIST OF REFERENCES

1. Karypis, G. Evaluation of item-based collaborative filtering algorithms / Karypis G. // Proceedings of the 2001 international conference on Knowledge discovery and data mining, ACM, 2001. - pp. 143-148.

2. Dastin, J. Spotify API: Developer's Guide / Dastin J. // O'Reilly Media, 2015. - 350 p.

3. He, X., Liao, L., Zhang, H., Nie, L., Hu, X., & King, I. Neural collaborative filtering / He X., Liao L., Zhang H., Nie L., Hu X., King I. // Proceedings of the 26th International Conference on World Wide Web, 2017. - pp. 173-182.

4. Zhang, Y., & Chen, X. A Survey of Hybrid Recommender Systems / Zhang Y., Chen X. // International Journal of Computer Science Issues (IJCSI), 2020. - 17(2), pp. 48-57.

5. Shardanand, U., & Maes, P. Social information filtering: algorithms for automating "word of mouth" / Shardanand U., Maes P. // Proceedings of the SIGCHI Conference on Human Factors in Computing Systems, 1995. - pp. 210-217.

Карась Олександр Володимирович – доктор філософії, старший викладач, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: karas@vntu.edu.ua

Щерба Антон Олегович – студент групи 2ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, email: anton.shcerba04@gmail.com

Karas Oleksandr Volodymyrovych – PhD, Senior Lecturer, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: karas@vntu.edu.ua

Shcherba Anton Olegovich – student of group 2PI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: anton.shcerba04@gmail.com

УДК 004.272.25

І.В. Булига
Т.Б. Мартинюк
Д.О. Каташинський

ОСОБЛИВОСТІ АСОЦІАТИВНОЇ ОБРОБКИ ЧИСЛОВИХ ДАНИХ ЗА РІЗНИЦЕВИМИ ЗРІЗАМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Операції асоціативної обробки даних, а саме, сортування та пошук конкретної інформації, є популярними операціями у методах штучного інтелекту. У роботі розглянуто альтернативний метод сортування числових даних за методом різницевих зрізів.

Ключові слова: *асоціативна обробка, сортування, різницевий зріз, інформаційний граф*.

Abstract.

Associative data processing operations, namely, sorting and searching for specific information, are popular operations in artificial intelligence methods. This paper considers an alternative method of sorting numerical data using the method of difference slices.

Keyword: *associative processing, sorting, difference slice, information graph*.

Вступ

Серед актуальних застосувань процедури сортування числових даних слід, в першу чергу, відзначити реалізацію принципу WTA (Winner Takes All) у нейромережних структурах [1, 2]. В цьому випадку результат сортування числових даних можна розглядати як визначення екстремального числового значення, тобто реалізації механізму конкуренції нейронів у відповідному шарі нейромережі [2].

Метою роботи є дослідження особливостей паралельного сортування числових даних за методом формування різницевих зрізів (РЗ).

Результати дослідження

Важливим елементом наочності будь-якого процесу числового обчислення є побудова його графічної моделі [3]. Пропонується один з варіантів такого підходу до представлення алгоритму сортування числового масиву за методом різницевих зрізів.

На рис.1 наведено цикл обробки сортування за РЗ, кожний з яких містить операції виділення у поточному векторі внутрішнього порогу обробки, який є найменшим ненульовим числом серед елементів вектора та формування поточного РЗ.

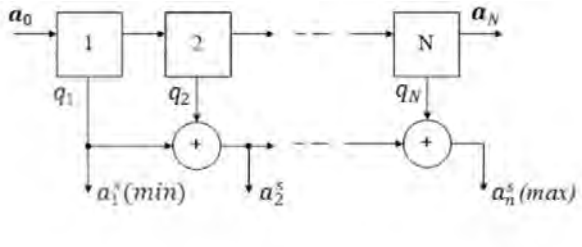

Рис. 1. Інформаційний граф процесу сортування чисел за методом РЗ

Всі N циклів на рис.1 показано у вигляді квадратів з фіксацією номера циклу. А формування елементів відсортованого масиву показано функціонально як результат підсумовування відповідних елементів. Крім того, побічним результатом процесу сортування є можливість визначення екстремальних (максимального і мінімального) елементів початкового масиву. З рис.1 видно, що відповідний інформаційний граф сортування свідчить про простоту і послідовність процесу сортування, а також передбачає регулярність структури обчислювальних засобів для його реалізації.

Висновки

Запропонований інформаційний граф процесу сортування числового масиву за методом різницевих зрізів демонструє простоту представлення цього процесу. Отже, такий підхід:

- свідчить про багатофункціональність методу обробки за різницевими зрізами, надаючи можливість реалізації не тільки процесу згортки елементів векторного масиву чисел, доведеного раніше, але й їх сортування;
- демонструє не тільки простоту представлення виконання цього процесу, але й регулярність обчислювальних засобів для його реалізації, що гарантує ефективне використання перспективної елементної бази ПЛІС (програмованих логічних ІС).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. T. Martyniuk, B. Krukivskiy et al. «Neural network model of heteroassociative memory for the classification task» *Radioelectronic and Computer Systems*, №2 (102), p. 108-117, 2022. DOI: 10.32620/recs.2022.2.09.

2. S. Osowski *Sieci Neuronowe do Przetwarzania informacji*. Oficyna wydawnicza Politechniki Warszawskiej. Poland: Warszawa, 2000. 344 p.

3. R. Sedgewick *Algorithmsin C++. Part 5: Graph Algorithms*. Pearson Education, inc., 2002. URL:https://dokumen.pub/algorithms-in-c-part-5-graph-algorithms-3rd-ed-0201361183-0785342361186-780201361186.html.

Булига Ігор Володимирович – аспірант групи 123-23а, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ibulyga@ukr.net

Каташинський Дмитро Олександрович - аспірант групи 123-22а, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: katashynskyidmytro@gmail.com

Науковий керівник: ***Мартинюк Тетяна Борисівна*** - д-р техн. наук, професор кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Bulyha Ihor V. – Post Graduate Student of the of the Chair of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia., e-mail: ibulyga@ukr.net

Katashinskyi Dmytro O. – Post Graduate Student of the of the Chair of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia., e-mail:katashynskyidmytro@gmail.com

Supervisor: ***Martyniuk Tatiana B.*** — Dr. Sc. (Eng.), Professor, Professor of the Chair of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia., e-mail: martyniuk.t.b@gmail.com

УДК 004.9

А.О. Стиренко

О.Д. Азаров

Програмний комплекс керування рухомим засобом з використанням технології ROS2

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Ця робота розглядає тему автономної навігації диференційного мобільного робота з використанням сучасних технологій картографування та планування руху. Було розроблено систему, що поєднує ROS2, NAV2 та SLAM Toolbox для побудови карти оточення та навігації у невідомому середовищі. Основна увага приділяється інтеграції лідара для забезпечення точної локалізації та уникнення перешкод. Запропонована система дозволяє автономному роботу ефективно переміщуватися у складних умовах, що може бути корисним для застосування в логістиці, дослідженні територій та автоматизованих роботизованих системах.

Ключові слова: *диференційний мобільний робот, ROS2, NAV2, SLAM Toolbox, лідар, автономна навігація.*

Abstract

This work explores the topic of autonomous navigation for a differential mobile robot using modern mapping and motion planning technologies. A system integrating ROS2, NAV2, and SLAM Toolbox has been developed to enable environment mapping and navigation in unknown spaces. The primary focus is on integrating a LiDAR sensor to ensure accurate localization and obstacle avoidance. The proposed system allows the autonomous robot to navigate efficiently in complex environments, making it useful for applications in logistics, terrain exploration, and automated robotic systems.

Keywords: *differential mobile robot, ROS2, NAV2, SLAM Toolbox, LiDAR, autonomous navigation.*

Вступ

Розвиток робототехнічних систем та штучного інтелекту відкриває нові можливості для автоматизації процесів навігації та картографування. Однією з ключових задач у цій сфері є створення мобільних роботів, здатних орієнтуватися в просторі та виконувати автономні завдання без стороннього втручання.

Диференційні мобільні роботи, оснащені системами локалізації та навігації, знаходять широке застосування в логістиці, дослідженні територій, рятувальних операціях та інших сферах. Важливим інструментом для досягнення автономності є використання пакету NAV2 у ROS2 для планування руху та SLAM Toolbox для побудови карти місцевості в режимі реального часу. Поєднання цих технологій дозволяє роботу визначати власне місцезнаходження, прокладати оптимальні маршрути та уникати перешкод у невідомому середовищі.

Ця робота присвячена дослідженню та розробці диференційного мобільного робота з лідаром, що використовує сучасні методи навігації та картографування. У ній розглядається процес інтеграції апаратного та програмного забезпечення, а також аналізується ефективність запропонованої системи в різних умовах експлуатації.

Основна частина

У ході виконання бакалаврської роботи було досліджено методи та технології автономної навігації мобільних роботів із використанням сучасних алгоритмів локалізації, картографування та ухилення від перешкод. Автономна навігація є важливим напрямом у робототехніці, оскільки дозволяє мобільним роботам виконувати завдання без втручання оператора, що особливо актуально для таких сфер, як складська логістика, рятувальні операції, дослідження важкодоступних територій та автоматизовані транспортні системи.

В результаті роботи було розроблено диференційний мобільний робот із лідаром, який використовує пакет NAV2 для навігації та SLAM Toolbox для побудови карти оточення в режимі реального часу. Це забезпечує можливість орієнтації у невідомому просторі, планування оптимального маршруту та безпечного пересування в динамічному середовищі.

Аналіз існуючих рішень

Перед початком реалізації системи було проведено аналіз існуючих рішень у сфері автономної навігації мобільних роботів. Було розглянуто такі основні підходи до навігації:

- Класичні методи навігації, що базуються на апріорних картах та сенсорних вимірюваннях (наприклад, використання оптичних або ультразвукових датчиків).
- SLAM (Simultaneous Localization and Mapping) – технологія, яка дозволяє одночасно будувати карту середовища та визначати положення робота в ньому.
- Методи штучного інтелекту та навчання з підкріпленням, які можуть використовуватися для адаптивної навігації та ухилення від перешкод.

Було проаналізовано переваги та недоліки кожного з методів, і для реалізації навігаційної системи було обрано SLAM Toolbox як оптимальний інструмент для картографування, а NAV2 для планування маршруту та управління рухом робота.

Розробка технічного рішення

На основі аналізу було визначено такі ключові технічні вимоги до системи:

1. Забезпечення стабільної локалізації за допомогою лідара.
2. Побудова карти середовища в реальному часі із використанням SLAM Toolbox.
3. Оптимальне планування маршруту на основі глобальних і локальних алгоритмів навігації.
4. Можливість роботи у складних умовах (перешкоди, змінне освітлення, нерівності поверхні).
5. Автономне ухилення від перешкод та адаптація маршруту в режимі реального часу.

Для реалізації системи було обрано такі основні апаратні компоненти:

- Лідар (LiDAR) – використовується для отримання тривимірної карти оточення та визначення відстаней до об’єктів.
- Одноплатний комп’ютер Raspberry Pi 4 – забезпечує обчислювальну потужність для обробки даних.
- Контролер двигуні BLDC Motor– керує рухом робота на основі навігаційних команд.

Було розроблено структурну схему системи, що включає зв’язок між модулями та їх функціональне призначення. Вона охоплює компоненти збору даних з лідару, обчислювальний модуль Raspberry Pi 4, модуль управління рухом (контролер двигунів) та систему комунікації між модулями через ROS2.

Розробка програмного забезпечення

Реалізація навігаційної системи передбачає написання програмного коду для наступних компонентів:

- Обробка даних з лідара для корекції місцеположення робота.
- Побудова карти середовища у SLAM Toolbox.
- Алгоритм ухилення від перешкод за допомогою сенсорних даних.
- Інтеграція NAV2 для розрахунку оптимального маршруту та передачі команд на контролер двигунів.

Для розробки було використано мови програмування Python і C++ у середовищі ROS2, що забезпечує модульність та гнучкість у налаштуванні алгоритмів.

Алгоритм роботи системи

1. Отримання даних з лідара, IMU та інших сенсорів.
2. Обробка отриманих даних та формування карти середовища (SLAM).
3. Визначення місцеположення робота в просторі та корекція координат.
4. Формування оптимального маршруту до цільової точки (NAV2).
5. Передача команд руху на контролер двигунів для виконання маршруту.
6. Моніторинг оточення та корекція траєкторії у випадку появи перешкод.
7. Зупинка робота при досягненні цілі або у разі виникнення критичних умов (зіткнення, втрата зв'язку).

Запропонована система дозволяє реалізувати повністю автономну навігацію мобільного робота, що може застосовуватися для різних завдань, включаючи рятувальні місії дослідження територій, логістичні операції, та інші автоматизовані системи.

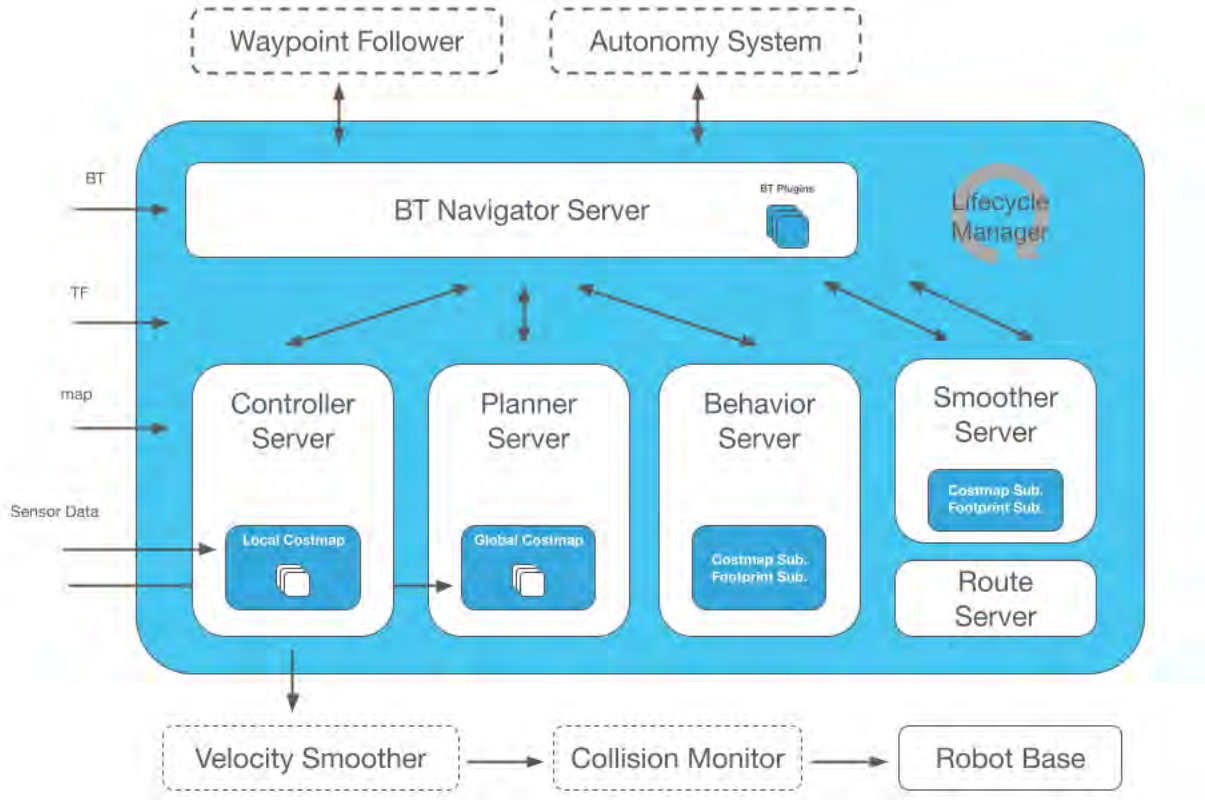

Рисунок 1 – Архітектура роботи nav2 з офіційної документації

Висновки

Розроблена система автономної навігації диференційного мобільного робота з лідаром задовольняє поставлені вимоги та демонструє ефективність у виконанні завдань картографування і планування маршруту. Використання ROS2, NAV2 та SLAM Toolbox дозволило забезпечити точне визначення місцеположення робота, побудову карти середовища та прокладання оптимальних маршрутів.

Порівняно з аналогічними рішеннями, дана система має такі переваги:

- **Гнучкість та адаптивність** – підтримка різних сценаріїв автономного пересування у складних середовищах.
- **Модульність** – можливість розширення функціоналу та заміни окремих компонентів без значних змін у системі.
- **Доступність** – використання відкритих програмних рішень та відносно недорогих апаратних компонентів.

Подальші удосконалення можуть включати оптимізацію алгоритмів навігації для підвищення точності руху робота, а також використання більш енергоефективних компонентів для збільшення часу автономної роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Quigley M., Gerkey B., Smart W. *Programming Robots with ROS: A Practical Introduction to the Robot Operating System*. O'Reilly Media, 2015. 448 с.
2. Macenski S., Foote T., Gerkey B., Lalancette C., Woodall W. *ROS 2 Navigation: A Guide to Developing Navigation Systems with ROS 2 and Nav2*. Leanpub, 2022. 324 с.
3. Kohlbrecher S., von Stryk O., Meyer J., Klingauf U. *A Flexible and Scalable SLAM System with Full 3D Motion Estimation*. IEEE International Symposium on Safety, Security, and Rescue Robotics, 2011.
4. Open Source Robotics Foundation. *ROS 2 Documentation*.
5. SLAM Toolbox. *SLAM Toolbox Documentation*.
6. Navigation2. *ROS2 Navigation Stack Documentation*.
7. Siciliano B., Khatib O. *Springer Handbook of Robotics*. Springer, 2016. 2227 с.

Стиренко Артур Олександрович — студент групи 1СП-21Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sartol2004@gmail.com

Styrenko Artur Oleksandrovich — student of group 1SP-21B, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sartol2004@gmail.com

УДК 004.42:7.04

О. В. Самсонюк
Р. Ю. Чехместрук

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ГРАФІЧНОМУ ДИЗАЙНІ: АВТОМАТИЗАЦІЯ ЧИ ЗАГРОЗА ПРОФЕСІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті проаналізовано вплив технологій штучного інтелекту на сферу графічного дизайну. Розглянуто інструменти, що базуються на алгоритмах глибокого навчання, їх можливості щодо автоматизації рутинних процесів та створення візуального контенту. Визначено наслідки впровадження таких технологій для ринку праці, освітніх програм та етичних аспектів професії.

Ключові слова: графічний дизайн, штучний інтелект, нейронні мережі, автоматизація, генеративні алгоритми, інтелектуальна власність.

Abstract

The article analyzes the impact of artificial intelligence technologies on the field of graphic design. It examines tools based on deep learning algorithms, their capabilities for automating routine processes and creating visual content. The consequences of implementing such technologies for the labor market, educational programs, and ethical aspects of the profession are discussed.

Keywords: artificial intelligence, graphic design, neural networks, automation, creativity.

Розвиток технологій штучного інтелекту (ШІ) значною мірою впливає на сферу графічного дизайну. Інструменти на основі нейронних мереж, зокрема DALL·E, Midjourney, Adobe Firefly та Canva з підтримкою алгоритмів глибокого навчання, використовуються для автоматизованої генерації зображень, підбору кольорових схем, редагування візуального контенту та створення макетів на основі текстових запитів. Вони дозволяють скоротити час виконання проєктів, знизити витрати та підвищити продуктивність [2]. У багатьох випадках це дозволяє реалізовувати візуальні концепції без залучення великої команди фахівців.

Алгоритми глибокого навчання сприяють автоматизації рутинних процесів, таких як адаптація дизайну до різних платформ, генерація графічних елементів або перевірка відповідності макетів стандартам. У таких випадках їх застосування підвищує ефективність дизайнерської роботи. Графічний дизайнер у нових умовах виконує роль оператора системи, відповідального за коректне формулювання запитів та оцінювання результатів, зосереджуючись на стратегічних аспектах. Водночас зростає попит на спеціалістів, здатних інтегрувати нові технології у традиційні дизайнерські процеси, що вимагає переосмислення освітніх програм та підходів до професійної підготовки.

Інтелектуальні системи дедалі активніше використовуються у сфері малого та середнього бізнесу, оскільки автоматизовані сервіси здатні генерувати базові візуальні матеріали без залучення фахівця. Це призводить до зменшення попиту на послуги дизайнерів початкового рівня та зниження кількості відповідних замовлень. Особливо це помітно у випадках, коли бізнес прагне мінімізувати витрати, зосереджуючись на швидкому результаті, а не на унікальності чи глибокій індивідуалізації візуального продукту.

Проблемним аспектом є питання авторського права та етичних меж застосування інструментів штучного інтелекту. Більшість моделей навчаються на основі великих масивів зображень, що часто включають авторські роботи без згоди їхніх творців. Це створює правові та моральні виклики у сфері інтелектуальної власності [3]. Необхідність формування правового регулювання щодо використання таких зображень та відповідальності за їх поширення стає все більш актуальною, зокрема в контексті міжнародного ринку цифрового контенту.

Незважаючи на те, що сучасні генеративні моделі здатні створювати зображення на основі заданих параметрів, вони не забезпечують глибокого контекстуального аналізу, міжособистісної комунікації або культурної адаптації візуального контенту. Розробка ідеї, концепції та її контекстуалізація залишаються поза межами можливостей сучасних алгоритмів [1]. Крім того, спонтанність, інтуїція та

естетичне чуття — риси, притаманні людині — поки що не можуть бути репліковані інтелектуальними системами. Таким чином, технології штучного інтелекту у графічному дизайні виконують функції допоміжного інструменту, що підвищує ефективність роботи, але не замінюють повноцінно людську діяльність. Найбільш перспективною є модель співпраці, у якій дизайнер застосовує можливості інтелектуальних систем для оптимізації процесів та розширення креативних підходів. Саме синергія людської творчості та технологічної потужності є ключем до інноваційного розвитку галузі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. McCormack, J. et al. “Designing with Artificial Intelligence: Tools, Processes, and Futures” / Leonardo Journal, MIT Press, 2020 — p. 27–35.

2. Adobe. “Штучний інтелект у Photoshop” [Електронний ресурс] — Режим доступу: https://www.adobe.com/ua/products/photoshop/ai.html (дата звернення: 23.04.2025).

3. Fraser, H. “The Ethics of Generative AI in Art and Design” / Communications of the ACM, 2023 — p. 44–49.

Самсонюк Олександр Васильович — студент факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: oleksandrsamsonuk907@gmail.com

Чехместрук Роман Юрійович — доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: chechm@vntu.edu.ua

Samsoniuk Oleksandr V. — student of the Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksandrsamsonuk907@gmail.com

Chekhmestruk Roman Y. — associate professor of software engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: chechm@vntu.edu.ua

УДК: 378:37.091.3

М. С. Слизькоухий
К. О. Шквира
М. Б. Ковальчук

STEM-ТЕХНОЛОГІЇ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто значення STEM-технологій у вищій технічній освіті. Проаналізовано їхній вплив на підготовку майбутніх фахівців, розвиток креативного мислення, практичних навичок та міждисциплінарного підходу до навчання. Наведено результати дослідження впровадження STEM-методик у навчальні процеси технічних університетів. Запропоновано висновки щодо перспектив застосування таких технологій для покращення освітнього процесу.

Ключові слова: STEM-технології, розвиток, STEM-методики, технічні університети, покращення

Abstract

The report examines the importance of STEM technologies in higher technical education. Their impact on the training of future specialists, the development of creative thinking, practical skills and an interdisciplinary approach to learning is analyzed. The results of a study on the implementation of STEM methodologies in the educational processes of technical universities are presented. Conclusions are proposed regarding the prospects for the application of such technologies to improve the educational process.

Keywords: STEM technologies, development, STEM methodology, technical universities, improvement

Вступ

STEM (наука, технології, інженерія, математика) — це напрям, що розвиває критичне мислення, аналітичні навички та інноваційний підхід до вирішення проблем. STEM-освіта є ключем до технологічного прогресу та майбутніх професій.

Результати дослідження

1. Визначення та концепція STEM-технологій

STEM— це термін, що об'єднує такі дисципліни, як наука, технології, інженерія та математика (укр. наука, технології, інженерія, математика). Цей підхід до освіти акцентує на отриманні теоретичних знань через практичну діяльність. Під час занять в рамках STEM всі чотири дисципліни інтегруються та взаємно доповнюються. Якщо до STEM додається мистецтво, підхід називають STEAM (Art — мистецтво). Є інші варіації, такі як A-STEM (arts, science, technology, engineering, and mathematics), eSTEM (environmental STEM), STEMM (science, technology, engineering, mathematics, and medicine) тощо, що акцентують на окремих аспектах науки чи специфічних видах активності. [2]

2. Історичний розвиток STEM-освіти та її вплив на технологічний прогрес

STEM-освіта забезпечує розвиток особистості через трансдисциплінарний підхід, акцентуючи увагу на науковому світогляді та компетентностях. Вона використовує практичне втілення наук, математики, техніки й інженерії для вирішення реальних проблем, корисних у професійному житті. Інтеграція в STEM оновлює методології та зміст навчання, розвиває критичне мислення, креативність, комунікативні навички та здатність до рішення завдань. Важливою тут є роль математики як основи. На різних рівнях STEM формує допитливість, інтерес до природничих дисциплін, і компетенції в технологіях. Заклади освіти разом з науковими центрами й організаціями створюють багатофункціональне освітнє середовище для формального і неформального навчання. [1]

3. Методологія навчання STEM: інноваційні підходи та технології

STEM-освіта активно трансформує заклади, адаптуючи їх до сучасних вимог суспільства і технологічних змін. Це змінює традиційні методи навчання, акцентуючи увагу на практичних навичках і технологіях XXI століття. Успішне впровадження STEM починається з добре розробленої

стратегії, що включає створення STEM-просторів, оновлення матеріальної бази, підготовку вчителів та інтеграцію інновацій. Лабораторії і креативні простори надають учням можливості експериментувати з робототехнікою, програмуванням, 3D-моделюванням і VR/AR-технологіями. Модель "відкритої лабораторії" поєднує навчання з дослідженнями, формуючи навички програмування та інженерного дизайну. Підготовка педагогів включає тренінги і доступ до професійних платформ. Використання платформ Coursera, Prometheus і EdEra сприяє засвоєнню STEM-дисциплін. [3]

4. STEM у школах та університетах: міжнародний та національний досвід

STEM-освіта (наука, технології, інженерія та математика) у школах та університетах активно розвивається як на міжнародному, так і на національному рівні. У світі провідні країни, як-от США, Китай та Німеччина, роблять акцент на практичному навчанні та залученні студентів до інноваційних проєктів ще зі школи. В Україні також спостерігається позитивна динаміка: створюються STEM-центри, інтегруються сучасні технології в освітній процес, проводяться хакатони та конкурси для молоді. [4]

5. Перспективи розвитку STEM у XXI столітті

Наука, технології, інженерія та математика (STEM) продовжують відігравати ключову роль у формуванні майбутнього людства. У XXI столітті розвиток STEM визначає темпи інновацій, підвищує конкурентоспроможність країн та впливає на всі аспекти життя – від економіки до соціального розвитку Впровадження штучного інтелекту, розвиток біотехнологій, автоматизація виробничих процесів і використання відновлюваних джерел енергії змінюють спосіб життя та роботи людей. Ці інновації сприяють підвищенню продуктивності, створенню нових робочих місць і розширенню можливостей для сталого розвитку. У XXI столітті акцент робиться на міждисциплінарному підході, який дозволяє студентам поєднувати знання з різних галузей. Також важливою тенденцією є поширення онлайн-навчання, що робить STEM-дисципліни доступними для ширшого кола людей незалежно від місця проживання та соціального статусу. [5]

6. Підсумки та можливості для подальших досліджень

Сучасний світ стрімко змінюється завдяки науково-технологічному прогресу, де STEM-напрямки відіграють ключову роль. Досягнення у штучному інтелекті, біотехнологіях, космічних дослідженнях і відновлюваній енергетиці відкривають нові можливості для розвитку суспільства та вирішення глобальних проблем. Водночас постають виклики — етичні стандарти, безпека генної інженерії та кіберзахист. Майбутні дослідження у STEM можуть принести прориви, як-от квантові комп'ютери чи самовідновлювані матеріали. Міжнародна співпраця та міждисциплінарність пришвидшать досягнення цих амбітних цілей.

Висновки

STEM-технології є важливим інструментом підвищення ефективності вищої технічної освіти, а STEM-освіта відкриває нові горизонти у підготовці майбутніх технічних фахівців. Вона не лише надає знання, а й вчить застосовувати їх у реальних умовах, розвиває критичне мислення, креативність і вміння працювати в команді. Поєднання науки, технологій, інженерії та математики створює міцний фундамент для вирішення сучасних викликів у промисловості, IT, енергетиці та багатьох інших сферах. Інтерактивне навчання, практичні кейси та міждисциплінарний підхід роблять процес навчання захопливим та ефективним. Подальший розвиток таких методів навчання дозволить адаптувати освітню систему до сучасних викликів та потреб ринку праці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Історичний розвиток STEM-освіти та її вплив на технологічний прогрес - Режим доступу до ресурсу: Https://imzo.gov.ua/stem-osvita/
2. Визначення та концепція STEM-технологій - Режим доступу до ресурсу: Https://uk.wikipedia.org/wiki/stem
3. Методологія навчання STEM: інноваційні підходи та технології - Режим доступу до ресурсу: Https://b-pro.com.ua/statti/osoblivosti-shkilnoi-stem-osviti-svitova-praktika
4. STEM у школах та університетах: міжнародний та національний досвід - Режим доступу до ресурсу: «Аналіз розвитку stem-освіти у світі та в Україні» (автори: Вишняченко Сергій, Сальник Ірина)
5. Перспективи розвитку STEM у XXI столітті - Режим доступу до ресурсу: «Перспективи stem-освіти для формування і розвитку інноваційної компетентності учнів»(автори: Ірина Кичак, Катерина Ільніцька)

Шквира Каріна Олександрівна - студентка групи 1 КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, e-mail: shkvyra.karina@gmail.com

Слизькоухий Максим Сергійович - студент групи 1 КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, e-mail: Slizkoyxiumaks@gmail.com

Науковий керівник: Ковальчук Майя Борисівна – д. пед. н., професор, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Віницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: kovalchuk@vntu.edu.ua

Shkvyra Karina O. - student of group 1KH-24б, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, e-mail: shkvyra.karina@gmail.com

Maksym Serhiyovych S. - student of group 1KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, e-mail: Slizkoyxiumaks@gmail.com

Scientific advisor: Kovalchuk Maya B. – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kovalchuk@vntu.edu.ua

УДК [514-027.22] (043.2)

А. Чернокнижник
М. Ковальчук

ФРАКТАЛЬНА ГЕОМЕТРІЯ В МОДЕЛЮВАННІ ПРИРОДНИХ СТРУКТУР

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто основні принципи фрактального моделювання та його застосування. Використання фракталів дозволяє створювати математичні моделі об'єктів, які мають складну самоподібну структуру, таких як дерева, хмари, гори та річкові системи.

Ключові слова: фрактали, природні структури, моделювання, самоподібність, комп'ютерна графіка.

Abstract

The paper discusses the basic principles of fractal modeling and its applications. The use of fractals allows you to create mathematical models of objects that have a complex self-similar structure, such as trees, clouds, mountains, and river systems.

Keywords: fractals, natural structures, modeling, self-similarity, computer graphics.

Вступ

У природі часто зустрічаються структури, що мають властивість самоподібності та можуть бути змодельовані за допомогою фрактальної геометрії. Традиційні методи опису таких структур не завжди є ефективними через їхню складність та нерегулярність. Фрактальна геометрія надає потужний математичний апарат для моделювання природних явищ, таких як розгалуження дерев, форма берегових ліній, будова судинної системи живих організмів тощо.

Актуальність теми дослідження визначається широким застосуванням фрактальних методів у комп'ютерному моделюванні, генерації графіки, обробці зображень та аналізі складних динамічних систем. Фрактали також активно використовуються у фізиці, біології, хімії, геології, економіці та інших галузях науки. Вони допомагають вивчати закономірності природних процесів, описувати хаотичні системи, аналізувати фінансові ринки та прогнозувати поведінку складних об'єктів.

Результати дослідження

У результаті проведеного дослідження виокремлено основні методи фрактального моделювання та природні явища до яких застосовується даний вид моделювання.

Фрактальне моделювання ґрунтується на ітеративному застосуванні простих математичних правил, що породжують складні самоподібні структури. Основні підходи до створення фракталів включають:

- *систему ітеративних функцій (IFS)* – використовуються для генерації детермінованих фракталів, таких як папороть Барнслі та трикутник Серпінського;
- *лінгвістичні системи (L-системи)* – дозволяють описувати рослинні структури та природні процеси за допомогою рекурсивних правил;
- ф*рактальний шум та перколяційні методи* – застосовуються для моделювання нерегулярних поверхонь, таких як гори чи хмари;
- м*атематичне відображення хаотичних процесів* – дає можливість моделювати природні явища, наприклад, турбулентні потоки, розподіл часток у рідинах або моделювання гірських масивів.

Фрактальна геометрія широко використовується для відтворення різних природних явищ та структур:

- *моделювання рослинності:* фрактальні алгоритми дозволяють створювати реалістичні 3D-моделі дерев, кущів та інших рослин. Завдяки L-системам можна імітувати ріст гілок та листя.
- *генерація рельєфів:* використання перколяційних процесів та фрактального шуму дає змогу створювати реалістичні пейзажі з горами, долинами та водними поверхнями.

- *структури атмосферних явищ:* фрактали допомагають моделювати форму та динаміку хмар, буревіїв та візерунків грозових фронтів.
- *моделювання берегових ліній:* береги морів та океанів мають властивість фрактальної нерегулярності, що може бути змодельовано за допомогою стохастичних алгоритмів.
- *фрактали у біології:* фрактальні структури характерні для кровоносних судин, нервових волокон та легеневих шляхів.

Висновки

Використання фрактальної геометрії дозволяє ефективно моделювати складні природні структури, що мають властивість самоподібності.

Алгоритми фрактального моделювання забезпечують високу точність та реалістичність створюваних об'єктів.

Застосування розроблених методів у комп'ютерній графіці дозволяє суттєво автоматизувати процес генерації природних ландшафтів.

Фрактальні моделі можуть використовуватися для дослідження складних природних процесів у фізиці, біології та географії.

Впровадження фрактальних алгоритмів у сучасні комп'ютерні системи та програмне забезпечення дозволяє значно розширити можливості моделювання природних явищ у віртуальних середовищах.

Фрактальні моделі мають потенціал для застосування в екологічних дослідженнях та прогнозуванні кліматичних змін.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1) Пейтген Х.-О., Юргенс Х., Заус М. Фрактали в природі. – К.: Техніка, 2010. – 384 с.
2) Дойч Г. Комп'ютерна графіка: Фрактали та алгоритми. – Львів: Наука, 2018. – 290 с.
3) Barnsley M. Fractals Everywhere. – Academic Press, 2012. – 429 p.
4) Peitgen H.-O., Jürgens H., Saupe D. Chaos and Fractals: New Frontiers of Science. – Springer, 2004. – 984 p.
5) Mandelbrot B. The Fractal Geometry of Nature. – W. H. Freeman, 1982. – 468 p.
6) Falconer K. Fractal Geometry: Mathematical Foundations and Applications. – Wiley, 2014. – 368 p.

Чернокнижник Артем – студент групи 1 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: hov953@gmail.com

Науковий керівник: ***Ковальчук Майя Борисівна*** — д.пед.н., доцент, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

Chernokhornyk Artem - student of group 1 KN-24 b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: hov953@gmail.com

Supervisor: ***Kovalchuk Maya B.*** — Doctor of Science (Ped.), Associate Professor, Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: maya.kovalchuk@gmail.com

УДК 004.5

Д. І. Слободян

РОЗРОБКА ПРОГРАМНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ УЩІЛЬНЕННЯ ЗОБРАЖЕНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ РЕКУРСИВНОГО МЕТОДУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядається підхід до розробки програмного застосунку для ущільнення растрових зображень на основі рекурсивних методів. Запропоновано алгоритм, що дозволяє адаптивно зменшувати розмір графічних даних без суттєвих втрат якості. Наведено архітектуру застосунку та описано основні етапи обробки. Метод дозволяє ефективно ущільнювати великі зображення для використання у вебсередовищах та мобільних додатках.

Ключові слова: ущільнення зображень, рекурсивний метод, обробка зображень, алгоритми стиснення, програмний застосунок.

Abstract

The paper discusses the development of an application for raster image compression using recursive methods. An algorithm is proposed that enables adaptive reduction of graphic data size with minimal quality loss. The architecture of the application and key processing stages are described. The method efficiently compresses large images for use in web environments and mobile applications.

Keywords: image compression, recursive method, image processing, compression algorithms, software application.

Вступ

Сучасні цифрові технології потребують ефективних рішень для збереження та передавання великої кількості графічної інформації. Ущільнення зображень без істотної втрати якості є актуальним завданням для розробників програмного забезпечення, особливо у сфері мобільних додатків, вебсервісів і систем обробки даних. Рекурсивні методи обробки дають змогу ефективно аналізувати та зменшувати об’єм графічних даних.

Мета роботи — розробити програмний застосунок, що реалізує алгоритм ущільнення зображень на основі рекурсивного розбиття та аналізу блоків, забезпечуючи баланс між швидкістю роботи, ступенем стиснення та якістю зображення.

Результати дослідження

У рамках виконання поставленого завдання було створено програмний застосунок, що реалізує алгоритм ущільнення зображень шляхом рекурсивного аналізу їхніх структурних особливостей. Методика базується на динамічному розбитті зображення на дрібні блоки доти, доки не буде досягнуто визначеного рівня кольорової однорідності. Такий підхід дозволяє істотно скоротити обсяг даних при мінімальних візуальних втратах [1].

Задля зменшення інформаційних втрат при стисканні було впроваджено адаптивний механізм розбиття: глибина поділу залежала від локальної варіації кольорів у межах окремого блоку [2]. У випадках, коли блок виявлявся досить однорідним, він замінювався середнім кольором, а за наявності значної різнорідності продовжувався рекурсивний поділ [3].

Структура програмного забезпечення включає кілька основних компонентів:

– Блок рекурсивного аналізу, який відповідає за перевірку однорідності піксельних груп на основі обчислення стандартного відхилення яскравості [4].

– Блок обробки пікселів, що займається визначенням середнього кольору та оптимізацією збереження даних.

– Блок налаштувань ущільнення, який надає можливість встановлювати такі параметри, як поріг однорідності, мінімальний допустимий розмір блока та вибирати формат виводу (наприклад, PNG або JPEG).

– Інтерфейс користувача, який дозволяє інтерактивно працювати із зображеннями, переглядати процес ущільнення у реальному часі та зберігати результати.

Проведене тестування розробленого рішення на різноманітних типах зображень (знімках, графічних елементах, сканах документів) засвідчило, що за збереження належної візуальної якості вдалося досягти зменшення обсягу даних у середньому на 40–70% [5]. Особливо добрі результати були отримані для матеріалів із великими однорідними ділянками, такими як постери чи технічні креслення.

Додатково було здійснено дослідження впливу різних параметрів порогового значення на кінцеву якість зображення та рівень ущільнення. Встановлено, що за правильно підібраних налаштувань візуальні відмінності практично непомітні для людини, що підтверджується висновками попередніх досліджень у сфері цифрової обробки зображень.

Висновки

Ущільнення зображень є потужним інструментом оптимізації обсягу графічних даних, дозволяючи зменшити вимоги до пам’яті та прискорити передавання зображень у цифрових системах. Проте застосування рекурсивних методів ущільнення потребує ретельного налаштування параметрів, щоб уникнути надмірних втрат якості. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на розробку адаптивних алгоритмів ущільнення, які автоматично підлаштовуються до характеру зображення та заданих критеріїв якості. Розвиток інтелектуальних систем аналізу зображень, що враховують локальні особливості графіки, може стати перспективним напрямом підвищення ефективності методів ущільнення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Gonzalez R.C., Woods R.E. *Digital Image Processing.* – 4th ed. – Pearson, 2018.
2. Jain A.K. *Fundamentals of Digital Image Processing.* – Prentice-Hall, 1989.
3. Taubman D., Marcellin M. *JPEG2000: Image Compression Fundamentals, Standards and Practice.* – Springer, 2002.
4. OpenCV documentation. Image Processing (Filtering) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://docs.opencv.org/4.x/d4/d13/tutorial_py_filtering.html
5. JPEG.org – The Official JPEG Website [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://jpeg.org/jpeg/index.html

Слободян Денис Іванович — студент групи 1ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: denus005@ukr.net

Ліщинська Людмила Броніславівна – д-р техн. наук, професор, професор кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: llb@vntu.edu.ua

Slobodian Denys I. — student of group 1PI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: denus005@ukr.net

Lishchynska Lyudmyla Bronislavivna – Dr. Sc. (Eng.), Full Professor, Professor of Program Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: llb@vntu.edu.ua

УДК 004.04

Д.О. Шкробот
Л.Б. Ліщинська

РОЗРОБКА ВЕБ-ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ЯКОСТІ ЗОБРАЖЕНЬ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У роботі розглянуто підходи до створення веб-застосунку для покращення якості зображень із використанням сучасних алгоритмів обробки даних. Описано архітектурні особливості рішення, методи підвищення чіткості, усунення шумів і збільшення роздільної здатності за допомогою традиційних фільтрів та нейронних мереж. Проаналізовано технічні виклики при обробці великих обсягів графічних даних у реальному часі та запропоновано способи оптимізації продуктивності веб-застосунку. Розглянуто переваги використання хмарних обчислень для забезпечення масштабованості сервісу.

Ключові слова: обробка зображень, веб-застосунок, підвищення якості, нейронні мережі, масштабування.

Abstract

The paper explores the development of a web application for image quality enhancement using modern data processing techniques. The architecture of the solution, key methods for improving image clarity, noise removal, and resolution enhancement based on classical filters and deep learning models are described. Technical challenges of large-scale real-time image processing are analyzed, and optimization strategies are proposed. The advantages of using cloud computing to ensure service scalability are also considered.

Keywords: image processing, web application, quality enhancement, neural networks, scalability.

Вступ

У сучасному цифровому світі якість зображень стала важливою характеристикою в багатьох галузях, починаючи від медицини та науки і закінчуючи розвагами, соціальними мережами та електронною комерцією. Потреба в удосконаленні візуального контенту зростає разом із розвитком технологій камер та дисплеїв. При цьому саме доступність інструментів для автоматичної обробки зображень через веб-інтерфейси стала новим викликом для розробників. Веб-застосунки забезпечують зручний спосіб використання складних алгоритмів без необхідності встановлення додаткового програмного забезпечення, що є особливо актуальним в умовах розвитку SaaS-рішень.

Метою роботи є дослідження методів покращення якості зображень та розробка прототипу веб-застосунку, здатного ефективно, швидко та безпечно обробляти великі обсяги графічних даних.

Результати дослідження

Архітектура веб-застосунку для покращення якості зображень базується на класичній трирівневій моделі, де фронтенд забезпечує інтерфейс для завантаження та перегляду оброблених зображень, бекенд обробляє запити користувачів, а хмарні сервіси зберігають файли тимчасово або на тривалий період. Застосунок побудований за принципами REST-архітектури, що спрощує його масштабування та інтеграцію з іншими системами [1].

Методи покращення якості зображень у застосунку включають класичну фільтрацію шумів, підвищення чіткості та збільшення роздільної здатності. Для зменшення шумів використовуються медіанні та білінеарні фільтри, які дозволяють ефективно приглушити небажані артефакти, не втрачаючи важливі деталі [2]. Підвищення чіткості досягається шляхом застосування алгоритмів підсилення контурів, серед яких особливо ефективним є метод Unsharp Masking, що дозволяє відновити дрібні деталі без значних спотворень структури зображення. Для збільшення роздільної здатності застосовуються нейронні мережі типу Super-Resolution Convolutional Neural Networks (SRCNN), які навчаються реконструювати відсутню інформацію та підвищувати загальну якість зображення [3].

Особливу увагу приділено продуктивності веб-застосунку. Обробка великих обсягів даних у

реальному часі потребує оптимізованої архітектури. Для цього використовується асинхронна обробка завдань за допомогою системи черг, що дозволяє рівномірно розподіляти навантаження та зменшити час очікування користувачів. У випадках високої інтенсивності запитів до сервера застосовуються хмарні обчислювальні сервіси, такі як AWS Lambda або Google Cloud Functions, що забезпечують горизонтальне масштабування без втрати продуктивності [4].

Питання безпеки даних користувачів вирішується шляхом шифрування файлів при збереженні, обмеженням часу зберігання оброблених зображень у хмарному середовищі та впровадженням автоматичного видалення даних після завершення обробки. Це дозволяє мінімізувати ризики несанкціонованого доступу до особистої інформації та забезпечити відповідність сучасним стандартам захисту даних.

Висновки

У результаті виконаного дослідження було розроблено прототип веб-застосунку для покращення якості зображень, що поєднує ефективність традиційних алгоритмів та потужність нейронних мереж. Використання хмарних обчислювальних сервісів дозволяє досягти високої продуктивності, забезпечуючи обробку великих обсягів даних із можливістю масштабування у разі зростання кількості користувачів. Подальший розвиток проєкту може полягати у розширенні функціоналу за рахунок інтеграції додаткових алгоритмів глибинного навчання, підтримки обробки відео та впровадження функцій автоматичної стилізації зображень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Web API design best practices – Azure Architecture Center [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://learn.microsoft.com/en-us/azure/architecture/best-practices/api-design (дата звернення: 27.04.2025). — Назва з екрана.

2. Noise Removal – MathWorks Documentation [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://www.mathworks.com/help/images/noise-removal.html (дата звернення: 27.04.2025). — Назва з екрана.

3. Using unsharp masking for sharper photos – Adobe [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://www.adobe.com/creativecloud/photography/discover/unsharp-masking.html (дата звернення: 27.04.2025). — Назва з екрана.

4. AI/ML image processing on Cloud Functions – Google Cloud [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://cloud.google.com/architecture/ai-ml/image-processing-cloud-functions (дата звернення: 27.04.2025). — Назва з екрана.

Шкробот Дмитро Олександрович — студент групи 1ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lgg3s201538@gmail.com

Ліщинська Людмила Броніславівна — д-р техн. наук, професор, професор кафедри програмногозабезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: llb@vntu.edu.ua

Shkrobot Dmytro Oleksandrovych — student of group 1PI-21b, Faculty of Information Technologies and ComputerEngineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lgg3s201538@gmail.com

Lishchynska Lyudmyla Bronislavivna — Dr. Sc. (Eng.), Full Professor, Professor of ProgramEngineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: llb@vntu.edu.ua

УДК 681.004.58

М. Р. Козаченко [1]
Л. Б. Ліщинська[1]

АНАЛІЗ ВИМОГ ДО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПРОГРАМНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ АДАПТИВНОГО КЕРУВАННЯ ПАРАМЕТРАМИ ЕКРАНА

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто аналіз вимог до інтелектуального програмного забезпечення, що здійснює адаптивне налаштування параметрів екрана на основі активності користувача. Визначено функціональні та нефункціональні вимоги до системи, окреслено загальну архітектуру рішення, методи збору та обробки даних. Проаналізовано можливі ризики розробки та перспективи інтеграції в існуючі операційні системи.

Ключові слова: аналіз вимог, адаптивне керування, параметри екрана, програмне забезпечення, активність користувача.

Abstract

The report examines the analysis of requirements for intelligent software that performs adaptive adjustment of screen parameters based on user activity. Functional and non-functional requirements for the system are determined, the general architecture of the solution, methods of data collection and processing are outlined. Possible development risks and prospects for integration into existing operating systems are analyzed.

Keywords: requirements analysis, adaptive control, screen settings, software, user activity.

Вступ

Сучасний ритм життя вимагає тривалої роботи за комп'ютерними пристроями, що призводить до проблем із зором та загального самопочуття. Для підвищення комфорту користувача актуальним є створення програмних засобів, які можуть автоматично адаптувати параметри екрана. Перед початком розробки подібного застосунку необхідним етапом є глибокий аналіз вимог.

Методологія аналізу вимог

Процес аналізу вимог складався з кількох етапів [1]:

1. Вивчення предметної області. Було проведено огляд наукових досліджень, присвячених цифровій втомі, синдрому комп'ютерного зору (CVS) та впливу екранів на здоров'я. Це дозволило виявити основні проблеми, які потребують вирішення за допомогою програмного застосунку.
2. Аналіз існуючих аналогів. Було проаналізовано популярні програми, такі як f.lux, Armoury Crate, Eye Saver, щоб зрозуміти їх функціонал, переваги та недоліки. Зокрема, виявлено, що більшість рішень використовують тільки час доби для зміни налаштувань і не враховують реальну активність користувача.
3. Опитування потенційних користувачів. Було розроблено коротке опитування серед студентів і працівників IT-сфери (n=10), де з'ясовувалися:
   - частота зміни умов освітлення;
   - незручності при роботі з екраном;
   - бажані функції в автоматичному налаштуванні екрана.

Результати показали, що понад 80% респондентів вважають за необхідне мати адаптивне керування екраном залежно від типу активності.

4. Формалізація вимог. На основі отриманих даних сформовано вимоги у вигляді user stories (користувацьких історій) та use case-діаграм.

Функціональні вимоги

Функціональні вимоги були визначені шляхом узагальнення результатів опитування користувачів та аналізу функціональних недоліків існуючих рішень [2]:

- Система повинна автоматично визначати тип активності користувача (читання, перегляд відео, редагування графіки, ігри) за допомогою алгоритмів комп'ютерного зору та аналізу поведінки.
- Автоматичне налаштування яскравості, контрасту та колірної температури залежно від типу діяльності.
- Інтеграція з сенсорами освітлення (якщо доступно) для коригування екранних налаштувань відповідно до зовнішнього освітлення.
- Збір та збереження статистики роботи користувача для персоналізації рекомендацій.
- Можливість ручного коригування налаштувань та їх збереження у профілі користувача.

Нефункціональні вимоги

Нефункціональні вимоги були сформульовані з урахуванням технічних обмежень сучасних комп'ютерних систем [3]:

- Продуктивність: затримка обробки даних та реагування на зміну активності не повинна перевищувати 0,3 секунди.
- Безпека: локальне зберігання особистих даних користувача без передавання на зовнішні сервери.
- Енергоефективність: мінімальний вплив на споживання ресурсів пристрою, особливо у фоновому режимі.

Основні виклики та ризики

Основними викликами є те, що точність розпізнавання активності при перемиканні між задачами може бути зниженою. Обмеження доступу до апаратних параметрів екрану на деяких платформах та висока чутливість користувачів до збереження їх приватності при зборі даних активності [4].

Висновки

Проведений аналіз вимог дозволив визначити критичні функціональні та нефункціональні характеристики застосунку. Систематичний підхід до виявлення вимог на ранніх етапах розробки дозволяє створити програмне рішення, яке відповідає очікуванням користувачів, мінімізує ризики та підвищує комфорт використання цифрових пристроїв.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Maciaszlek, L.A., Addison A., Harlow E. : Requirements Analysis and System Design, 3rded. 2007.

2. Jeffrey O. Grady: System Requirements Analysis. 2013.

3. Lawrence Chung , Brian A. Nixon , Eric Yu , John Mylopoulos: Non-Functional Requirements in Software Engineering. 2000.

4. Karl Wiegers, Joy Beatty, Software Requirements Third Edition. 2013.

Михайло Русланович Козаченко – студент групи 1Пі-21Б, факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: mishakozachenko.mk@gmail.com;

Людмила Броніславівна Ліщинська – доктор технічних наук, професор кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: llb@vntu.edu.ua

Mykhailo R. Kozachenko – student of group 1Pi-21B, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mishakozchenko.mk@gmail.com;

Lyudmila B. Lishchynska – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: llb@vntu.edu.ua

UDC 81'42:004.738.5

O. V. Samsonuik
L. E. Habriichuk

THE DIGITAL EVOLUTION OF ENGLISH

Vinnytsia National Technical University

Анотація

У цій статті досліджується вплив цифрової комунікації на еволюцію англійської мови. Розглянуто нові форми мовної виразності, зокрема меми, емодзі та інтернет-сленг, які виникли у результаті використання соціальних мереж, месенджерів та онлайн-культур. Проаналізовано, як ці елементи змінюють лексику, граматику та стилістику англійської, формуючи нові мовні норми та ідентичності в цифровому середовищі. Робота підкреслює, що попри побоювання щодо деградації мови, ці зміни є проявом природної лінгвістичної еволюції та адаптації до нових форм спілкування.

Ключові слова: англійська мова, цифрова комунікація, меми, емодзі, інтернет-сленг, мовна еволюція.

Abstract

This article explores the impact of digital communication on the evolution of the English language. It examines new forms of linguistic expression, including memes, emojis, and internet slang, that have emerged through social media, messaging apps, and online culture. The paper analyzes how these elements are reshaping English vocabulary, grammar, and stylistics, while contributing to the creation of new norms and identities in digital contexts. Despite concerns over language deterioration, the study argues that these changes reflect natural linguistic evolution and adaptation to contemporary modes of communication.

Keywords: English language, digital communication, memes, emojis, internet slang, language evolution.

The digital revolution has dramatically transformed how humans communicate, and the English language is no exception. As communication increasingly shifts to online platforms, new forms of expression—such as memes, emojis, and internet slang — have emerged and rapidly integrated into everyday discourse. This article examines how digital communication tools have influenced the structure, vocabulary, and use of the English language, with a focus on the cultural and linguistic implications of these changes.

English has always been an adaptive and evolving language, borrowing words and structures from other languages and incorporating changes brought by cultural shifts. However, the pace of linguistic evolution has accelerated in the digital age, primarily due to social media, texting, and meme culture. These platforms favor brevity, creativity, and emotional expression, giving rise to an entirely new set of conventions and idioms [1].

Memes, for instance, combine text and imagery to convey humor, irony, or social commentary, often relying on cultural references and shared knowledge. The language used in memes frequently subverts traditional grammar rules, adopting deliberate misspellings, abbreviations, and internet-specific phrasings such as “doggo,” “yeet,” or “no cap.” This trend not only reflects creativity but also forms an in-group linguistic code that signals membership in online communities [2].

Emojis represent another significant development in digital communication. These small visual icons act as nonverbal cues that clarify tone, enhance emotional context, or replace entire words or phrases. For example, a simple thumbs-up symbol can replace “I agree” or “okay,” while a laughing face icon may substitute for a full sentence expressing amusement. Emojis have transcended their informal origins and are now being studied as a visual language that coexists alongside written English [3].

Internet slang, including abbreviations like “LOL” (laugh out loud), “BRB” (be right back), and newer expressions like “FOMO” (fear of missing out) or “stan” (obsessive fan), reflects a generational shift in language use. These terms often originate in niche communities before becoming mainstream, demonstrating how digital subcultures contribute to the broader lexicon. Slang also fosters identity and solidarity within specific online groups, further complicating the traditional understanding of standard language [1].

Despite concerns about the degradation of linguistic standards, many linguists argue that these changes represent natural linguistic evolution. Language adapts to the needs of its users, and in an era where speed, expressiveness, and interactivity are crucial, English is simply responding accordingly. Moreover, digital

language variants coexist with formal registers, showing that speakers can switch styles depending on context—a phenomenon known as code-switching [2].

The incorporation of memes, emojis, and internet slang into everyday English illustrates the dynamic nature of language in the digital age. While some view these changes as detrimental, they can also be seen as evidence of linguistic innovation and cultural adaptation. English is not being destroyed—it is being reshaped in creative and complex ways to meet the demands of contemporary communication [3].

REFERENCES

1. Crystal, D. Language and the Internet / David Crystal — Cambridge: Cambridge University Press, 2006 — p. 272.

2. McCulloch, G. Because Internet: Understanding the New Rules of Language / Gretchen McCulloch — New York: Riverhead Books, 2019 — p. 336.

3. Baron, N. S. Always On: Language in an Online and Mobile World / Naomi S. Baron — Oxford: Oxford University Press, 2008 — p. 304.

4. The Language Nerds. [Електронний ресурс] — Режим доступу: https://thelanguagenerds.com (дата звернення: 21.04.2025).

Самсонюк Олександр Васильович — студент факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: oleksandrsamsonuk907@gmail.com

Науковий керівник: **Габрійчук Людмила Едуардівна** – викладач англійської мови, кафедра іноземних мов, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ludmilahabrichuk@gmail.com

Samsoniuk Oleksandr V. — student of the Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksandrsamsonuk907@gmail.com

Scientific Supervisor: **Ludmila E. Habriichuk** – teacher of English, Foreign Languages Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ludmilahabrichuk@gmail.com

УДК 004.5

В. О. Байдалюк

РОЗРОБКА ПРОГРАМНИХ МОДУЛІВ КОМП'ЮТЕРНОЇ СИСТЕМИ ДЛЯ РОЗВИТКУ ЛОГІЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ НА ПРИКЛАДІ НАСТІЛЬНОЇ ГРИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядається підхід до розробки програмного застосунку для спрощення підрахунків та інших процесів, на прикладі настільної гри ***Dungeons & Dragons****. Запропоновано модульну архітектуру програми, яка передбачає введення характеристик монстрів, їх аналіз та оцінку бойового потенціалу. Розроблено алгоритм розрахунку рівня складності монстрів (****Challenge Rating****) на основі основних атрибутів та бойових показників. Описано структуру застосунку, що включає модулі введення даних, обробки характеристик, управління базою монстрів та експорту інформації. Запропоновані рішення дозволяють спростити підготовку сесій, скоротити час на створення ігрових персонажів та забезпечити баланс у бойових сценах.*

Ключові слова: *Dungeons & Dragons*, *Challenge Rating*, калькулятор характеристик, модуль введення даних, модуль обробки та аналізу, модуль управління, модуль експорту.

Abstract

The article discusses an approach to developing a software application aimed at simplifying calculations and other processes, using the tabletop game Dungeons & Dragons as an example. A modular architecture of the application is proposed, which provides for the input of monster characteristics, their analysis, and the evaluation of their combat potential. An algorithm for calculating the monsters' Challenge Rating based on their main attributes and combat statistics has been developed. The structure of the application is described, including modules for data input, characteristic processing, monster database management, and information export. The proposed solutions simplify session preparation, reduce the time needed to create game characters, and ensure balance in combat encounters.

Keywords: Dungeons & Dragons, Challenge Rating, characteristics calculator, data input module, processing and analysis module, management module, export module.

Вступ

Сучасні настільні ігри з великою кількістю розумових та аналітичних процесів потребують спрощення та пришвидшення виконування різноманітних процесів, за для економії сил та людського ресурсу. Створення різноманітних програм та модулів для покращення та пришвидшення ігрового процесу стало дуже актуальним для розробників різноманітних застосунків.Тому створення відповідних модулів дають змогу ефективно виконувати різні процеси, які потребують аналізу та розрахунку.

Мета роботи – розробка модулів, які будуть включати в собі зрозумілий інтерфейс для користувача, обробка даних, калькулятор та інше, що націлене на покращення та спрощення ігрового процесу.

Результати дослідження

У рамках виконання поставленого завдання було створено програмний застосунок, що реалізує

підтримку розробників сесій настільної гри Dungeons & Dragons [1] шляхом спрощення процесу створення та аналізу характеристик монстрів.

Методика базується на модульному підході до введення базових параметрів монстра та їхньої подальшої обробки для оцінки бойового потенціалу [2].

Основною функцією застосунку є калькулятор характеристик монстрів, який дозволяє користувачеві вводити базові дані (сила, спритність, статура, інтелект, мудрість, харизма, клас броні, швидкість руху, кількість життів) та отримувати розрахунок загальної бойової ефективності.

Також реалізовано механізм визначення орієнтовного рівня складності монстра (Challenge Rating)

на основі введених показників.

Структура програмного забезпечення включає кілька основних компонентів: − Модуль введення даних, який відповідає за збирання характеристик монстра через інтерактивну форму [3].

− Модуль обробки та аналізу, що займається розрахунком бойового потенціалу на основі заданих характеристик.

− Модуль управління базою монстрів, який забезпечує можливість збереження створених монстрів у локальній базі даних, їх редагування та видалення.

− Модуль експорту, який дозволяє вивантажувати дані у форматах PDF або текстових файлів для подальшого використання під час сесій.

− Інтерфейс користувача, який надає можливість взаємодії із застосунком: створення, перегляд, редагування монстрів, а також відображення результатів аналізу у зручній графічній формі [4].

Проведене тестування розробленого рішення на прикладах різноманітних монстрів (від базових скелетів до кастомних магічних істот) засвідчило високу зручність застосунку для швидкої генерації та аналізу ігрових сутностей [5].

Завдяки використанню збережених шаблонів час на створення повноцінного монстра скоротився на 40–60%, що дозволяє майстрам гри більше концентруватися на сюжеті, а не на технічних деталях.

Додатково було проведено дослідження впливу різних варіацій характеристик на баланс бою, що підтвердило коректність запропонованих розрахункових алгоритмів.

Висновки

Розробка модульної структури програмного застосунку є потужним інструментом оптимізації процесів підготовки ігрових сесій у Dungeons & Dragons, дозволяючи скоротити час створення персонажів і балансування бойових сцен. Проте застосування спеціалізованих алгоритмів аналізу характеристик потребує ретельного налаштування, щоб забезпечити коректну оцінку бойового потенціалу монстрів. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на розробку адаптивних систем генерації монстрів, які автоматично підлаштовуються до рівня гравців і сценарних умов. Розвиток інтелектуальних модулів аналізу даних та управління базою істот може стати перспективним напрямом підвищення ефективності створення ігрового контенту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. D&D Beyond – What is Dungeons & Dragons [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.dndbeyond.com/posts/1480-what-is-dungeons-dragons
2. Richards M., Ford N. Fundamentals of Software Architecture. – 2nd ed. – O'Reilly Media, 2024.
3. Steane J. The Principles and Processes of Interactive Design. – 2nd ed. – Bloomsbury, 2022.
4. Galitz W.O. The Essential Guide to User Interface Design: An Introduction to GUI Design Principles and Techniques. – 3rd ed. – Wiley, 2007.
5. Crawford J., Perkins C., Wyatt J. Dungeons & Dragons Player's Handbook. – 5th ed. – Wizards of the Coast, 2014.

Байдалюк Владислав Олегович — студент групи 5ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vladbaidaliuk@gmail.com

Ліщинська Людмила Броніславівна – д-р техн. наук, професор, професор кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: llb@vntu.edu.ua

Vladyslav Baidaliuk O. — student of group 5PI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vladbaidaliuk@gmail.com

Lishchynska Lyudmyla Bronislavivna – Dr. Sc. (Eng.), Full Professor, Professor of Program Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: llb@vntu.edu.ua

УДК 004.89: 004.852

О. В. Карась
В. А. Константинов

ІНТЕРАКТИВНИЙ ВЕБ-ЗАСТОСУНОК ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ МЕТОДІВ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ І ПОРІВНЯННЯ КЛАСІВ ГЕРОЇВ У DUNGEONS AND DRAGONS

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *Проведено аналіз предметної області гри Dungeons and Dragons та підходів до її цифровізації. Розглянуто існуючі засоби представлення і порівняння класів персонажів. Обґрунтовано необхідність створення інтерактивного веб-застосунку з елементами штучного інтелекту для полегшення вибору класу героя на основі особистих переваг користувача. Сформовано функціонал застосунку, що включає інтелектуальне порівняння, рекомендаційну систему та візуалізацію характеристик класів.*

Ключові слова: *веб-застосунок, Dungeons and Dragons, інтелектуальні методи, класи героїв, аналіз.*

Abstract. *The subject area of the Dungeons and Dragons game and approaches to its digital transformation are analyzed. Existing tools for presenting and comparing character classes are reviewed. The need for an interactive web application with artificial intelligence elements to facilitate class selection based on user preferences is substantiated. The functionality of the application includes intelligent comparison, a recommendation system, and visualization of class characteristics.*

Keywords*: web application, Dungeons and Dragons, intelligent methods, character classes, analysis.*

Вступ

Dungeons and Dragons (D&D) — це настільна рольова гра, що поєднує елементи стратегічного мислення, творчості та кооперативного геймплею. Незважаючи на багаторічну популярність, новачки часто зіштовхуються з труднощами при виборі класу героя через велику кількість характеристик, підкласів і особливостей ігрової механіки. Існуючі довідники та інструменти порівняння класів зазвичай орієнтовані на досвідчених гравців і не враховують індивідуальні переваги користувача.

Сучасні інтелектуальні технології дозволяють значно покращити процес ознайомлення з класами персонажів шляхом автоматизації аналізу даних і надання персоналізованих порад. Це створює передумови для розробки інтерактивного веб-застосунку з функціями вивчення, порівняння та рекомендації класів D&D на основі уподобань гравця, що особливо корисно для початківців.

Метою роботи є створення веб-застосунку для інтелектуального аналізу та порівняння класів героїв у Dungeons and Dragons, що забезпечить інтерактивний і персоналізований підхід до ознайомлення з ігровими ролями.

Об’єктом дослідження є процеси розробки програмного забезпечення для систем аналізу ігор рольового типу.

Предметом дослідження є методи реалізації інтелектуального аналізу та рекомендацій у контексті класів персонажів Dungeons and Dragons.

Головним завданням є розробка веб-застосунку з функціоналом збору вподобань, інтелектуального порівняння, візуалізації характеристик класів та формування персоналізованих рекомендацій.

Аналіз аналогів та визначення функціоналу веб-застосунку для вивчення класів героїв у Dungeons and Dragons

Розглянемо існуючі цифрові рішення для ознайомлення з класами персонажів у Dungeons and Dragons, зокрема: DnD Beyond, Fight Club 5e та Aidedd Character Builder.

DnD Beyond — це найвідоміший офіційний цифровий інструмент для гри в Dungeons and Dragons [1]. Він містить повну базу правил, описів класів, рас, заклять та інше. Сервіс пропонує зручний інтерфейс для створення персонажа, проте функція порівняння класів реалізована у вигляді текстового опису без глибокої візуалізації чи аналітики.

Fight Club 5e — мобільний застосунок для створення та управління персонажами [2]. Застосунок має базу даних класів та підкласів, дозволяє обирати та редагувати характеристики, проте не забезпечує інтелектуальної допомоги у виборі класу та не містить системи порівняння характеристик між класами.

Aidedd Character Builder — веб-інструмент для створення персонажів [3], орієнтований на простоту використання. Хоча користувач може послідовно обирати клас, расу та інші параметри, застосунок не враховує персональні переваги гравця і не надає рекомендацій.

Для демонстрації відмінностей між розглянутими інструментами сформовано таблицю порівняння (таблиця 1).

Таблиця 1 – Порівняльний аналіз аналогів

Характеристика	DnD Beyond	Fight Club 5e	Aidedd Builder	Власна розробка
Інтерактивна візуалізація класів	-	-	-	+
Порівняння характеристик між класами	-	-	-	+
Рекомендації на основі вподобань	-	-	-	+
Створення персонажа	+	+	+	+
Підтримка кастомних правил	+	-	-	+
Адаптація під новачків	-	+	+	+
Сумарний бал	2	2	2	6

Таким чином, власна розробка перевершує існуючі аналоги за функціональністю та гнучкістю. Основна відмінність — використання інтелектуальних методів для персоналізованих порад, а також інтерактивна візуалізація для кращого порівняння класів героїв.

На основі визначеного функціоналу було обрано технології для реалізації веб-застосунку. Для побудови інтерфейсу використано фреймворк React.js, для реалізації логіки порівняння та рекомендацій — Python з використанням бібліотек scikit-learn та pandas. Система передбачає інтеграцію з Telegram-ботом для отримання порад у реальному часі, реалізовану через бібліотеку aiogram.

Розроблено модулі:

- UserPreferences — збір даних про вподобання користувача (ігровий стиль, бажана складність, роль у команді);
- CompareEngine — обчислює ключові відмінності між класами з урахуванням обраних критеріїв;
- AI Advisor — модуль рекомендацій, що використовує методи кластеризації та дерево рішень;
- Visualization — виводить графіки, діаграми та рейтинги класів.

Висновок

Розроблений інтерактивний веб-застосунок для вивчення та порівняння класів героїв у Dungeons and Dragons акумулює наступний базовий функціонал:

- порівняння характеристик класів з урахуванням стилю гри користувача;
- інтерактивну візуалізацію сильних і слабких сторін кожного класу;
- персоналізовані рекомендації за допомогою інтелектуальних алгоритмів;
- підтримку створення базового персонажа;
- адаптацію під новачків і гравців без досвіду;
- кастомізацію під неофіційні правила чи модифікації гри.

Система значно розширює можливості гравців у прийнятті обґрунтованих рішень щодо вибору класу, враховуючи індивідуальні вподобання та стилі гри, що є особливо корисним для новачків у світі D&D.

Список використаної літератури

1. D&D Beyond [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.dndbeyond.com/
2. Fight Club 5e [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.reddit.com/r/FightClub5e/?rdt=38027
3. Aidedd Character Builder [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.aidedd.org/dnd-builder/index.php?l=1

Карась Олександр Володимирович *– старший викладач кафедри БМІОЕС, Вінницький національний технічний університет, Вінниця* e-mail: karas@vntu.edu.ua

Константинов Василь Андрійович – студент групи 1ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vasilok1310@gmail.com.

Karas Olexandr – PhD, Senior Lecturer of BMEOES Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia e-mail: karas@vntu.edu.ua

Vasyl Konstantinov – student of group 1PI-21b, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vasilok1310@gmail.com.

УДК 004.89: 004.852

А.В. Барцицька
О.В. Карась

РОЗРОБКА ВЕБ-СИСТЕМИ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ІТ-КОМАНДАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У роботі проведено аналіз сучасних систем управління проєктами в ІТ-сфері, зокрема Trello, ClickUp, Jira та інших. Обґрунтовано доцільність створення веб-системи, адаптованої до потреб невеликих команд. Запропоновано архітектуру вебзастосунку на базі Next.js та Appwrite, реалізовано функціонал керування завданнями, робочими просторами та мультирольового доступу.*

Ключові слова: *проєктна діяльність, вебсистема, оптимізація, керування завданнями, Next.js, Appwrite.*

Abstract. *The paper analyzes current project management systems in the IT sector, such as Trello, Asana, Jira, etc. The feasibility of creating a custom web system tailored for small team needs is justified. A web application architecture based on Next.js and Appwrite is proposed, with implemented features including task management, workspace control, and multi-role access.*

Keywords: *project activity, web system, optimization, task management, Next.js, Appwrite.*

Вступ

Організація ефективної командної роботи в ІТ-проєктах набуває особливої актуальності в умовах швидкого розвитку цифрових технологій та зростання складності програмного забезпечення [1]. У сучасних умовах команди часто працюють у віддаленому або гібридному форматі, що потребує використання гнучких інструментів для планування, комунікації та контролю виконання задач.

Популярні сервіси, як-от Jira, Trello, ClickUp чи Notion, пропонують широкий спектр функцій, але нерідко мають надлишкову складність або вимоги до конфігурації, що не завжди підходить для невеликих або середніх команд. Таким чином, постає потреба в розробці спеціалізованої вебсистеми, орієнтованої на простоту, швидкість роботи та базові, але достатні інструменти для організації командної діяльності.

Метою цієї роботи є створення веб-застосунку для оптимізації проєктної діяльності ІТ-команд шляхом реалізації функціоналу керування задачами, ролями, календарем, а також інтеграції з популярними сервісами автентифікації. Система має забезпечити мінімальний час на навчання, швидкий старт роботи та зручний інтерфейс користувача.

Об’єктом дослідження є процеси організації командної роботи в сфері розробки програмного забезпечення.

Предметом дослідження є методи та інструменти розробки вебсистем, що автоматизують планування, контроль і координацію дій команди.

Основною задачею є створення вебзастосунку з підтримкою мультирольового доступу, Kanban-дошки, календаря та безпечної автентифікації, що дозволить покращити ефективність і прозорість роботи ІТ-команди..

Аналіз аналогів та визначення функціоналу системи оптимізації в ІТ-командах

Розглянемо існуючі рішення для управління проектами, такі як Jira, Trello, ClickUp та Notion.

Jira є однією з найбільш потужних платформ для управління проектами, особливо у великих організаціях, де важливі складні процеси автоматизації, налаштування та гнучкість [2]. Однак, для малих команд вона може бути занадто складною та вимагати великої початкової конфігурації, що відштовхує користувачів.

Trello, з іншого боку, є чудовим інструментом для невеликих команд, завдяки своїй простоті та зрозумілому інтерфейсу [3]. Проте для більш складних проєктів він має обмежені можливості.

ClickUp – потужний інструмент, який поєднує в собі функціональність кількох платформ [4], але часто надмірно складний і багатофункціональний для малих команд.

Notion, незважаючи на свою універсальність та гнучкість, не є спеціалізованим інструментом для управління завданнями [5]. Тому не має достатнього функціоналу для гнучкого управління проектами.

Порівняння ключових можливостей та відмінностей рішень подано у таблиці 1.

Таблиця 1 – Порівняльний аналіз аналогів

Критерії	Trello	Asana	Jira	ClickUp	Moday.com	Власна розробка
Візуалізація завдань	+	+	-	+	+	+
Гнучкість налаштувань	-	+	+	+	-	+
Підтримка Agile/Scrum/Kanban	-	+	+	+	+	+
Інтеграція з іншими сервісами	+	+	+	+	+	+
Простота використання	+	-	-	-	+	+
Загальна оцінка	60%	80%	60%	80%	80%	100%

Таким чином, власна розробка має вищий сумарний бал порівняно з аналогами. Зважаючи на обмеження і потреби, було вирішено створити веб-систему, яка поєднувала б у собі простоту використання та необхідний функціонал для ефективного управління проектами в невеликих IT-командах.

Розроблений алгоритм роботи системи наведено на рисунку 1. Згідно з алгоритмом, спочатку завантажується робоче середовище системи. Користувач проходить автентифікацію та отримує доступ до свого простору. Далі створюється або завантажується проєкт, визначаються ролі учасників. Після цього активується модуль планування.

Рисунок 1 – Загальний алгоритм роботи вебсистеми

Серед основних функціональних компонентів – створення робочих просторів, що підтримує створення робочих просторів для кожного проекту, де користувачі можуть взаємодіяти, планувати та виконувати завдання.

Управління учасниками , а саме можливість додавати користувачів до проєкту та надавати їм різні ролі з обмеженими правами доступу.

Також передбачена фільтрація задач, а саме користувачі можуть фільтрувати завдання за статусом, виконуючим та іншими критеріями.

Для реалізації системи було обрано сучасний стек технологій, який відповідає вимогам щодо продуктивності, безпеки та гнучкості.

На основі визначеного функціоналу було обрано інструменти для реалізації системи та розроблено її програмні модулі. Next.js 14 використано для фронтенду завдяки серверному рендерингу, що забезпечує швидке завантаження сторінок і SEO-оптимізацію. Appwrite обрано як бекенд-рішення для зберігання даних, автентифікації та управління сесіями.

Для створення адаптивного інтерфейсу застосовано Tailwind CSS. Валідація даних здійснюється за допомогою Zod, що гарантує коректність структури на всіх етапах взаємодії з формами та API.

Обмін даними між клієнтом і сервером реалізовано через React Query, що дозволило кешувати запити та забезпечити синхронізацію в реальному часі.

Для входу в систему використовується OAuth через акаунти Google і GitHub, що підвищує безпеку і спрощує авторизацію для користувачів.

У модулі створення та редагування завдань користувачі можуть створювати завдання, редагувати їх, призначати відповідальних та встановлювати терміни виконання.

Висновок

Розроблена веб-система ефективно підтримує процеси управління проектами, оптимізуючи роботу IT-команд. Користувачі отримують зручний інтерфейс для керування завданнями, а гнучка система ролей забезпечує контроль доступу і дозволяє командам працювати над проектами з максимальним комфортом. Модульна архітектура дозволяє легко масштабувати систему та додавати нові функції.

У майбутньому планується додати модуль статистики та звітності, який буде базуватись на зібраних метриках активності користувачів. Це дозволить керівникам проектів краще аналізувати ефективність роботи команди та приймати обґрунтовані рішення щодо подальших етапів реалізації проекту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Використання сучасних інформаційних технологій управління проектами [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://www.researchgate.net/publication/318600116_Vikoristanna_sucasnih_informacijnih_tehnologij_upravlinna_proektami (дата звернення: 06.05..2025)
2. Jira Software – Project Management Software for Agile Teams [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://www.atlassian.com/software/jira (дата звернення: 06.05.2025)
3. Trello. Visual tool for organizing work and life [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://trello.com (дата звернення: 06.05.2025)
4. ClickUp. One app to replace them all [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://clickup.com (дата звернення: 06.05.2025)
5. Notion [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://www.notion.com/ (дата звернення: 06.05.2025)

Карась Олександр Володимирович – старший викладач кафедри БМІОЕС, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: karas@vntu.edu.ua.

Барцицька Анна Володимирівна – студентка групи 1ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: anya.bartsitska@gmail.com.

Karas Olexandr – PhD, Senior Lecturer of BMEOES Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: karas@vntu.edu.ua.

Anna Bartsytska– student of group 1PI-21b, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: anya.bartsitska@gmail.com.

І. І. Топчій
І. В. Хом'юк

ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ МАТРИЦЬ У СУЧАСНИХ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЯХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглядаються основи використання матриць у різних галузях сучасних цифрових технологій. Проаналізовано приклади застосування матричних обчислень у комп'ютерній графіці, машинному навчанні, обробці зображень, криптографії та телекомунікаціях. Показано, що матриці відіграють ключову роль у зберіганні, перетворенні та обробці цифрової інформації.

Ключові слова: матриця, цифрові технології, лінійна алгебра, графіка, штучний інтелект.

Abstract

The report explores the fundamental applications of matrices in various fields of modern digital technologies. Examples of matrix operations are analyzed in computer graphics, machine learning, image processing, cryptography, and telecommunications. It is shown that matrices are essential in storing, transforming, and processing digital information.

Keywords: matrix, digital technology, linear algebra, graphics, artificial intelligence.

Вступ

Матриці – це базовий інструмент лінійної алгебри, який широко використовується в цифрових технологіях. У сучасному світі, де величезні обсяги даних обробляються щосекунди, матриці забезпечують ефективне зберігання, обчислення та перетворення інформації.

Метою роботи – представлення практичних напрямів використання матриць у ключових цифрових сферах.

Результати досліджень

1. Матриці у комп'ютерній графіці

У 2D- та 3D-графіці матриці використовуються для перетворення координат об'єктів: масштабування, обертання, переміщення, віддзеркалення. Наприклад, обертання точки навколо початку координат здійснюється за допомогою множення вектору координат на матрицю обертання. Ці операції забезпечують анімацію, візуалізацію моделей і роботу графічних движків у відеоіграх та 3D-дизайні.

2. Матриці у машинному навчанні та штучному інтелекті

Машинне навчання, зокрема нейронні мережі, базується на масивних обчисленнях з матрицями:

- Вектори ознак і матриці ваг використовуються в кожному шарі нейронної мережі.
- Обчислення здійснюються у вигляді добутків матриць, що дозволяє оптимізувати навчання моделей.
- Бібліотеки, як-от TensorFlow та PyTorch, реалізують швидке GPU-оптимізоване матричне обчислення.

3. Матриці в обробці зображень

Кожне цифрове зображення – це матриця пікселів. Фільтри (розмиття, різкість, контур) застосовуються шляхом згортки з ядрами — меншими матрицями. Наприклад, фільтр Собеля визначає краї на зображенні, що є критично важливим у комп'ютерному зорі та системах розпізнавання об'єктів.

4. Матриці у криптографії

Матриці використовуються для шифрування та дешифрування інформації.

Наприклад, – Hill Cipher: текст представлено як вектор чисел, який множиться на квадратну ключову матрицю. Використання матриць забезпечує високий рівень складності для дешифрування без знання ключа, що критично для інформаційної безпеки.

5. Матриці в телекомунікаціях

У теорії кодування матриці використовують для створення та перевірки коригувальних кодів (наприклад, Hamming-кодів). Це дозволяє виявляти та виправляти помилки під час передачі даних.

Також у MIMO-системах (Multiple Input – Multiple Output) для передачі сигналів між багатьма антенами використовують матричні рівняння, що оптимізують пропускну здатність мережі.

Висновки

Матриці є фундаментальним інструментом у цифрових технологіях. Вони забезпечують ефективність обчислень, зберігання та передавання інформації в графіці, штучному інтелекті, криптографії та зв'язку. Знання лінійної алгебри, зокрема роботи з матрицями, є критично важливим для сучасних ІТ-фахівців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Strang G. Linear Algebra and Its Applications. – Cengage Learning, 2016. – 600 с.
2. Goodfellow I., Bengio Y., Courville A. Deep Learning. – MIT Press, 2016. – 775 с.
3. Gonzalez R., Woods R. Digital Image Processing. – Pearson, 2018. – 1008 с.
4. Stallings W. Cryptography and Network Security. – Pearson, 2020. – 752 с.
5. Мартинюк Д.С. Лінійна алгебра та аналітична геометрія: навч. посіб. – К.: Наука, 2019. – 384 с.

Топчій Іванна Ігорівна – студентка групи 2ПКТ 24-б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ivannatopcij40@gmail.com

Науковий керівник: ***Хом'юк Ірина Володимирівна*** – д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Topchii Ivanna Igorivna – student of group 2PKT 24-b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivannatopcij40@gmail.com

Supervisor**:** ***Irina V. Khomyuk*** – Doctor of Science (Ped.), Professor of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

УДК 004.4

Ю. В. Орчакова
О. В. Карась

ОПТИМІЗАЦІЯ МАРШРУТУ ДЛЯ ТУРИСТІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ГЕОІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто використання геоінформаційних технологій для формування оптимальних туристичних маршрутів у межах міста. Описано принципи роботи найпоширеніших алгоритмів маршрутизації, зокрема алгоритму Дейкстри, A, жадібних методів та підходів до розв'язання задачі комівояжера. Розглянуто переваги кожного з алгоритмів у контексті побудови маршрутів із врахуванням особистих вподобань туриста, логістичних обмежень, режимів роботи об'єктів та часових обмежень.*

Ключові слова: геоінформаційні технології, туристичний маршрут, оптимізація, A*, Дейкстра, жадібний алгоритм, задача комівояжера, маршрутна навігація.

Abstract

The paper considers the use of geoinformation technologies for the formation of optimal tourist routes within a city. The principles of operation of the most common routing algorithms are described, in particular, the Dijkstra algorithm, A, greedy methods and approaches to solving the traveling salesman problem. The advantages of each of the algorithms in the context of building routes taking into account the personal preferences of the tourist, logistical constraints, operating modes of facilities and time constraints are considered.*

Keywords: geographic information technologies, tourist route, optimization, A*, Dijkstra, greedy algorithm, traveling salesman's problem, route navigation.

Вступ

У сучасному світі, де інформаційні технології дедалі глибше проникають у різні сфери діяльності, туризм не залишається осторонь. Зважаючи на обмежені часові ресурси та бажання туристів охопити якомога більше цікавих об'єктів під час перебування в місті, виникає потреба в автоматизованому створенні маршрутів, які будуть не лише ефективними, а й персоналізованими. Геоінформаційні технології [1] відіграють у цьому процесі ключову роль, дозволяючи аналізувати просторові дані та формувати маршрути з урахуванням пріоритетів користувача, логістичних обмежень і географічного контексту.

Алгоритми оптимізації маршрутів

Однією з головних переваг використання геоінформаційних систем у туризмі є можливість реалізації алгоритмів оптимального пошуку шляху. Залежно від завдання, можуть застосовуватись різні підходи. Одним із базових є алгоритм Дейкстри, який дозволяє знайти найкоротший шлях між двома точками на графі [2]. Цей метод розглядає усі можливі варіанти переміщення, поступово розширюючи область пошуку й обираючи найменшу відстань до кожної вершини, поки не буде знайдено шлях до цільової точки. Його головною перевагою є точність, однак у великих мережах маршрутів він може бути повільним через велику кількість перевірок.

Для покращення швидкодії у таких випадках часто використовується алгоритм A*, який поєднує в собі підхід Дейкстри з евристичним прогнозом відстані до цілі [3]. Завдяки цьому він не досліджує непотрібні напрямки, а спрямовано рухається у бік цільової точки. Це дозволяє суттєво зменшити обсяг обчислень і зробити побудову маршруту швидшою без значної втрати точності. A* є особливо ефективним для побудови маршрутів у межах міста, де існує багато варіантів пересування та потрібно оперативно реагувати на зміну умов – наприклад, заторів або перекриття доріг.

Коли йдеться про побудову маршрутів, які охоплюють декілька об'єктів, наприклад серію музеїв, ресторанів і парків, які турист хоче відвідати, доцільно застосовувати жадібні алгоритми [4]. Ці методи працюють за принципом локальної оптимізації – на кожному кроці вибирається найближчий доступний об'єкт, що мінімізує поточну відстань. Такий підхід простий у реалізації та швидкий,

однак він не завжди гарантує найкращий загальний маршрут. Наприклад, обравши найближчий об’єкт на початку, система може призвести до великого гака наприкінці маршруту, якщо залишився далекий об’єкт, який краще було б відвідати раніше. Проте для багатьох практичних випадків жадібний підхід є достатньо ефективним і зручним.

У складніших сценаріях, коли потрібно відвідати всі задані точки один раз і повернутись у початкову, виникає задача комівояжера – класична оптимізаційна задача, в якій необхідно знайти найкоротший маршрут, що проходить через усі об’єкти без повторень [5]. Задача є NP-складною, тобто такою, яку неможливо точно розв’язати за прийнятний час при великій кількості точок. Проте існують ефективні евристичні методи, що дозволяють знаходити близькі до оптимальних рішення, наприклад, метод найближчого сусіда, генетичні алгоритми. У туризмі такі підходи дозволяють побудувати маршрут із заданими зупинками й мінімізувати час у дорозі, що особливо важливо для групових екскурсій або автобусних турів.

Практична реалізація таких алгоритмів часто поєднується з геоінформаційними платформами, такими як Google Maps API, що забезпечують не лише побудову маршруту, а й надають актуальні дані про дорожню ситуацію, пішохідні маршрути, громадський транспорт та час прибуття.

Висновки

Геоінформаційні технології відіграють важливу роль у сучасному туризмі. Вони дозволяють автоматизувати процес створення маршрутів, зробити його зручним, індивідуальним і ефективним. Алгоритми оптимізації маршрутів дозволяють враховувати різноманітні обмеження та побажання користувача, що значно підвищує якість туристичного досвіду.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ГЕОІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ - Geo-Hub [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://geohub.org.ua/node/909 (дата звернення: 08.05.2025).
2. Лекція: Алгоритми пошуку найкоротшого шляху [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://javarush.com/ua/quests/lectures/ua.javarush.python.core.lecture.level17.lecture08 (дата звернення: 08.05.2025).
3. A-стар алгоритм та його використання для оптимізації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://jait.donnu.edu.ua/article/view/14002 (дата звернення: 08.05.2025).
4. Жадібні алгоритми | DevZone [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://devzone.org.ua/post/zadibni-alhorytmy (дата звернення: 08.05.2025).
5. Приклад узагальненої задачі комівояжера [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://dou.ua/forums/topic/39699/ (дата звернення: 08.05.2025).

Орчакова Юлія Володимирівна – студентка групи 3ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: jul.2004.jo@gmail.com

Науковий керівник: ***Карась Олександр Володимирович*** – д-р філософії, старший викладач, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Orchakova Yuliia V. – Department of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: jul.2004.jo@gmail.com

Supervisor: ***Karas Oleksandr V.*** – PhD, Senior Lecturer, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.9

Гаврилюк В.П

РОЗРОБКА БІБЛІОТЕКИ ВІЗУАЛЬНИХ ЕФЕКТІВ ДЛЯ ГРАФІЧНИХ ТА ІГРОВИХ ЗАСТОСУНКІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто процес розробки бібліотеки візуальних ефектів для використання у графічних ігрових застосунках. Проаналізовано сучасні підходи до створення ефектів, такі як частинкові системи, шейдери та векторна анімація. Описано структуру бібліотеки, її модулі та принципи масштабованості й повторного використання коду. Акцент зроблено на важливості продуктивності, сумісності з популярними рушіями (Unity, Unreal, WebGL) та легкості інтеграції для розробників. Запропоноване рішення дозволяє підвищити якість візуального представлення контенту та скоротити час розробки ефектів у проєктах різного масштабу.

Ключові слова: візуальні ефекти, графіка, бібліотека, ігрові застосунки, анімація, продуктивність, шейдери, інтеграція, рушії.

Abstract

The paper examines the process of developing a visual effects library for use in graphical game applications. Modern approaches to creating effects, such as particle systems, shaders, and vector animation, are analyzed. The library structure, its modules, and the principles of scalability and code reuse are described. Emphasis is placed on the importance of performance, compatibility with popular engines (Unity, Unreal, WebGL), and ease of integration for developers. The proposed solution allows you to improve the quality of visual presentation of content and reduce the time for developing effects in projects of various scales.

Keywords: visual effects, graphics, library, gaming applications, animation, performance, shaders, integration, engines.

Вступ

У сучасному світі цифрових технологій графічні та ігрові застосунки займають провідне місце серед засобів візуальної комунікації, розваг і навчання. Для забезпечення естетичної привабливості, динамічності та глибшого занурення користувача у віртуальне середовище розробники активно використовують візуальні ефекти. Проте створення таких ефектів "з нуля" є ресурсозатратним та потребує високого рівня технічної підготовки.

Розробка універсальної бібліотеки візуальних ефектів дозволяє стандартизувати та оптимізувати процес додавання анімації, обробки частинок, світлових ефектів тощо. Така бібліотека має бути гнучкою, легкою в інтеграції та ефективною у плані продуктивності, особливо для платформ з обмеженими ресурсами (мобільні пристрої, браузери).

Застосування подібної бібліотеки надає змогу розробникам зосередитись на логіці та дизайні проєкту, використовуючи вже готові інструменти для реалізації складних графічних ефектів. Це значно пришвидшує процес розробки, зменшує кількість помилок і дозволяє досягати стабільного візуального результату незалежно від технічної складності проєкту. Крім того, уніфікований підхід до створення та використання ефектів сприяє підвищенню якості користувацького досвіду та забезпечує послідовність у дизайні.

В умовах стрімкого розвитку ігрової індустрії та зростання популярності вебтехнологій, попит на ефективні графічні рішення постійно зростає. Тому створення власної бібліотеки візуальних ефектів, адаптованої до конкретних вимог проєктів, є не лише технічно доцільним, а й стратегічно важливим кроком для забезпечення конкурентоспроможності програмного продукту.

Огляд переваг розробки бібліотеки візуальних ефектів

Розробка власної бібліотеки візуальних ефектів дозволяє створити універсальний та адаптований інструментарій, який суттєво спрощує процес реалізації графічних елементів у застосунках. Завдяки

модульній архітектурі та чітко структурованим компонентам, така бібліотека забезпечує повторне використання коду в різних проєктах, що економить час і зменшує ймовірність помилок. Крім того, стандартизований підхід до реалізації ефектів спрощує їхню підтримку, масштабування та оновлення, особливо в умовах командної розробки, де узгодженість рішень відіграє ключову роль.

Ще однією важливою перевагою є підвищення продуктивності застосунків завдяки оптимізованим алгоритмам рендерингу, використанню апаратного прискорення (GPU) та сучасних технологій, таких як GLSL/HLSL-шейдери. Ефекти, реалізовані у вигляді компонентів, можуть бути налаштовані з урахуванням обмежень платформи — мобільної, десктопної або веб — що дозволяє досягати стабільної роботи навіть у середовищах із низькою обчислювальною потужністю. Такий підхід також зменшує загальне навантаження на систему, що є критично важливим для ігор у реальному часі або графічних редакторів [1].

Крім технічних переваг, бібліотека полегшує процес розробки для дизайнерів та програмістів, які можуть працювати з готовими ефектами через зручні API або графічні інтерфейси. Це сприяє швидкому прототипуванню ітераційного дизайну, що особливо важливо в умовах коротких термінів розробки або роботи над комерційними продуктами. У результаті, власна бібліотека дозволяє не лише покращити технічну якість візуальних ефектів, а й підвищити ефективність командної роботи та прискорити вихід продукту на ринок.

Порівняння переваг та недоліків підходів до реалізації візуальних ефектів

У розробці графічних та ігрових застосунків існує кілька основних підходів до реалізації візуальних ефектів: використання вбудованих інструментів графічних рушіїв, застосування сторонніх бібліотек та створення власної бібліотеки ефектів. Кожен із цих варіантів має свої переваги та обмеження, і вибір залежить від цілей проєкту, технічних вимог та рівня досвіду команди.

Використання готових інструментів, які надаються у складі рушіїв, таких як Visual Effect Graph у Unity або Niagara у Unreal Engine, дозволяє значно прискорити розробку. Ці інструменти мають зручний графічний інтерфейс, оптимізовану інтеграцію з внутрішніми системами рушія та підтримуються розробниками платформи [2]. Однак вони часто обмежують користувача рамками свого функціоналу і не завжди дозволяють реалізувати нестандартні або глибоко кастомізовані ефекти. Крім того, залежність від конкретного рушія ускладнює перенесення проєкту на інші платформи.

Сторонні бібліотеки — це популярний вибір для розробників, які хочуть отримати розширений набір ефектів без необхідності розробки всього з нуля. Вони зазвичай мають активну спільноту, добре документовані функції та постійні оновлення. Проте, при використанні таких рішень команда стає залежною від зовнішніх розробників, а адаптація бібліотеки до специфічних вимог може виявитися складною або потребувати змін у її внутрішній структурі, що не завжди дозволено ліцензією.

Натомість створення власної бібліотеки візуальних ефектів надає повну свободу у виборі архітектури, алгоритмів та реалізації. Це дозволяє досягти максимальної гнучкості, адаптувати бібліотеку до конкретного ігрового рушія чи графічного фреймворку, а також оптимізувати її під апаратні обмеження цільової платформи. Такий підхід вимагає більше часу та глибоких технічних знань, проте у довгостроковій перспективі він забезпечує вищу ефективність, зменшення залежності від сторонніх рішень і краще управління якістю кінцевого продукту.

Висновок

Було проаналізовано актуальність та доцільність створення бібліотеки візуальних ефектів для сучасних графічних ігрових застосунків. Порівняльний аналіз існуючих підходів до реалізації ефектів довів, що хоча готові рішення і сторонні бібліотеки мають свої переваги у швидкості старту та зручності, саме власна бібліотека забезпечує максимальний контроль, адаптивність до вимог проєкту та перспективу масштабування. Незважаючи на вищі початкові витрати часу та ресурсів, цей підхід є стратегічно вигідним для довготривалих і складних розробок.

Таким чином, бібліотека візуальних ефектів є доцільною у використанні для команд, що прагнуть високої якості, продуктивності та незалежності у створенні графічного контенту. Такий інструмент не лише оптимізує процес розробки, а й підвищує загальну конкурентоспроможність програмного продукту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Eberly D. H. 3D Game Engine Design: A Practical Approach to Real-Time Computer Graphics. – CRC Press, 2006. – 752 p.

2. Gregory J. Game Engine Architecture. – CRC Press, 2018. – 1240 p.

Гаврилюк Вадим Павлович – студент групи 5ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: politeh.conferance@gmail.com;

Gavrilyuk Vadym Pavlovych – student of group 5PI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: politeh.conferance@gmail.com.

УДК 681.3

С. В. Бевз[1]
С. М. Бурбело[1]
О. С. Безкревний[2]

РОЗРОБКА МЕТОДУ ПОБУДОВИ БАГАТОКОРИСТУВАЦЬКОЇ ПРОГРАМИ ДЛЯ РОЗВИТКУ ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ

[1]Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова
[2]Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено порівняльний аналіз аналогів браузерних багатокористувацьких ігрових програм на основі сесійної мультиплеєрної архітектури. Визначено функціонал власної розробки комп'ютерної гри для розвитку логічного мислення. Побудований алгоритм роботи серверу, який розподіляє гравців у кімнати.

Ключові слова: *сесійна мультиплеєрна архітектура, багатокористувацька програма, браузерна гра, логічне мислення.*

Abstract

A comparative analysis of analogues of browser-based multiplayer game programs based on session multiplayer architecture was conducted. The functionality of a self-developed computer game for the development of logical thinking has been determined. A server operation algorithm was built that distributes players into rooms.

Keywords: *session-based multiplayer architecture, multiplayer program, browser game, logical thinking.*

Вступ

Сьогодні багатокористувацькі комп'ютерні ігри стали важливою складовою індустрії розваг, а також дозволяють проводити тренування і розвиток логічного мислення користувачів в ігровому процесі. Забезпечуючи багатокористувацький режим, комп'ютерні програми надають гравцям можливість взаємодіяти в реальному часі в межах віртуальних середовищ. Сучасний розвиток мережевих технологій дозволяє створювати складні системи з високим обчислювальним навантаженням, що підтримують одночасну участь великої кількості користувачів. У зв'язку з розвитком ігрової індустрії постає можливість створити одну з таких систем у сфері багатокористувацьких ігор, якою є сесійна мультиплеєрна гра, що дозволяє організовувати ігровий процес у вигляді незалежних сесій, або, як їх ще називають, лобі, до яких можуть підключатися учасники. Такий підхід сприяє гнучкому керуванню мережевими ресурсами та забезпечує якісний користувацький досвід. Проте реалізація сесійної архітектури пов'язана з низкою технічних викликів, зокрема, з питаннями масштабування обчислювальних ресурсів сервера, обробки даних та управління підключеннями.

Актуальність теми зумовлена постійним зростанням попиту на багатокористувацькі ігрові програми розважального, тренувального та навчального типу й необхідністю розробки ефективних методів їх реалізації.

Об'єктом дослідження є процес розробки багатокористувацької гри на основі сесійної мультиплеєрної архітектури. Предметом дослідження постають методи і засоби розробки багатокористувацької ігрової програми, яка базується на сесійній мультиплеєрній архітектурі.

Головною задачею є розробка ігрової програми для розвитку логічного мислення користувачів, де сесійна мультиплеєрна архітектура виступає в якості основи для багатокористувацької гри.

Порівняння аналогів та розробка архітектури

Сесійна мультиплеєрна архітектура не нова, на сьогодні існує багато ігрових програм з такою архітектурою. Кожна з них має свої особливості, проте також містить деякі недоліки, які можна усунути в рамках запропонованого проєкту. Проведемо аналіз популярних вебігор з лобі системами: Diep.io, Krunker.io, Territories.

Diep.io – багатокористувацька онлайн гра, в якій гравці керують танками, знищують об'єкти та противників, заробляють досвід і покращують характеристики своєї машини [1]. Головною перевагою Diep.io є простота геймплею, що поєднується з глибокою системою прокачки. Проте гра має значні

недоліки, зокрема, перевантаження серверів під час одночасної участі великої кількості гравців, що може призводити до збоїв роботи програми. Також значним недоліком є нерівномірний баланс між гравцями, оскільки новачки часто стикаються з досвідченими суперниками, що ускладнює комфортний вхід у гру.

Krunker.io – це браузерний шутер від першої особи, що пропонує швидкий геймплей у стилі класичних арена-шутерів [2]. Його перевага – плавна анімація, добре оптимізований рушій та можливість створення власних карт. Головним недоліком є значна залежність від швидкості інтернет-з'єднання та затримок, що часто призводить до несправедливих поразок. Крім того, проблема читів залишається актуальною. Відсутність належної античіт-системи дозволяє зловмисникам використовувати скрипти для отримання переваги, що уможливлює шахрайські дії й погіршує користувацький досвід.

Territories – це мобільна гра для розвитку логічного мислення, розроблена Олексієм Безкревним у 2022 році [3]. Це покрокова гра на платформі Android у жанрі тайм-кілер/стратегія. Недоліками гри є необхідність встановлення застосунку з Play Market, відсутність онлайн мультиплеєру та деяка обмеженість геймплею.

Для демонстрації особливостей розглянутих ігор їх переваги й недоліки зведено у таблицю порівняння (табл. 1).

Таблиця 1 — Порівняльний аналіз аналогів

Критерій порівняння	Diep.io	Krunker.io	Territories	Власна розробка
Чат для спілкування	0	1	0	1
Незалежність від затримок	0	0	1	1
Унеможливлення читів	1	0	1	1
Підтримка приватних лобі	1	1	0	1
Наявність командних режимів	1	1	0	1
Сумарний коефіцієнт	3	3	2	5

Проаналізувавши переваги і недоліки розглянутих ігор (табл. 1), можна зазначити, що сумарний коефіцієнт ефективності власної розробки за обраними критеріями на 60% (100% - 2/5*100% = 60%) вищий за Territories і на 40% (100% - 3/5*100% = 40%) вищий за Krunker.io та Diep.io, що підтверджує доцільність власної розробки мультиплеєрної гри.

Розроблена вебгра дозволяє провести тестування можливостей сесійної мультиплеєрної архітектури. Вебгра дозволяє створювати кімнату зі своїми налаштуваннями, приєднуватися до спеціально створеної чи випадково обраної кімнати. Розроблена гра слугує експериментальним майданчиком для тестування нових підходів до організації сесійної мультиплеєрної архітектури, що може бути корисним для подальшого розвитку онлайн-ігор та мережевих сервісів.

Розроблена багатокористувацька гра має такий функціонал:

- гра між 4 гравцями в кімнаті;
- чат для спілкування гравців;
- статистика виграшу гравців;
- різні ігрові поля для гри;
- різні налаштування та ігрові режими.

Розглянемо основні правила гри. Використовується ігрова карта з клітинками, на якій почергово ходять 4 гравці. Кожному дається випадково згенерований прямокутник, який гравець має розмістити біля своєї території. Гравцю нараховуються бали за кількістю клітинок, які зайняв прямокутник. Якщо прямокутник не вдається розмістити або гравець не хоче ставити його на своєму полі, щоб уникнути появи заблокованих клітинок, то у гравця віднімаються бали і він пропускає свій хід. Також можуть вводитися додаткові правила гри залежно від налаштування кімнати, в якій проводиться ігрова сесія.

На рисунку 1 наведено алгоритм роботи методу побудови багатокористувацької ігрової програми з використанням сесійної мультиплеєрної архітектури з боку роботи серверу, який розподіляє гравців по кімнатах.

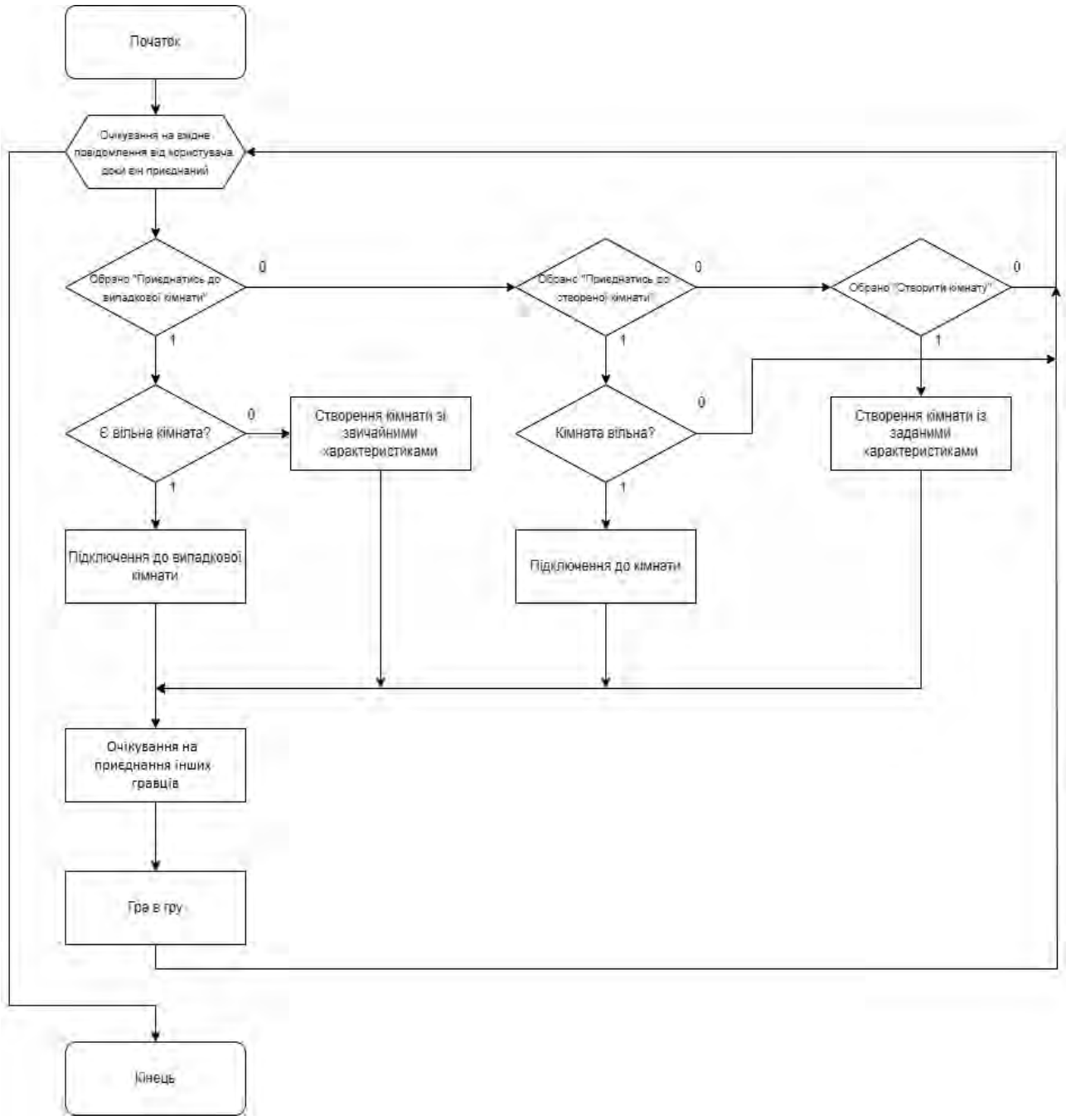

Рисунок 1 – Загальний алгоритм роботи методу побудови багатокористувацької ігрової програми з використанням сесійної мультиплеєрної архітектури

Висновок

Розроблено багатокористувацьку вебгру для розвитку логічного мислення. Гра реалізована з використанням сесійної мультиплеєрної архітектури, що дозволяє гравцям створювати власні ігрові кімнати з індивідуальними налаштуваннями, приєднуватися до випадкових сесій або до спеціально створених ігрових лобі. Гра забезпечена різними видами ігрових карт.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Diep.io [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://diep.io/
2. Krunker.io [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://krunker.io/
3. Territories by obezkr [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://gamejolt.com/games/territories2/813358

Бевз Світлана Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент, викладач кафедри електротехніки та електроніки, Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова, м. Житомир, e-mail: svitlanavolodymyrivnabevz@gmail.com.

Бурбело Сергій Михайлович – кандидат технічних наук, викладач кафедри електротехніки та електроніки, Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова, м. Житомир, e-mail: smburbelo@gmail.com.

Безкревний Олексій Сергійович – студент групи 3ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: obezkr@gmail.com.

Svitlana Bevz – Ph.D., Associate Professor, Lecturer of the Department of Electrical Engineering and Electronics, Zhytomyr Military Institute named after S.P. Korolev, Zhytomyr, e-mail: svitlanavolodymyrivnabevz@gmail.com.

Serhii Burbelo – Ph.D., Lecturer of the Department of Electrical Engineering and Electronics**,** Zhytomyr Military Institute named after S.P. Korolev, Zhytomyr, e-mail: smburbelo@gmail.com.

Oleksii Bezkrevnyi – student of group 3PI-21b, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: obezkr@gmail.com.

УДК 004.9

Д.М. Туна
Л.В. Крупельницький

СЕНСОРИ ФІЗИЧНИХ ВЕЛИЧИН ДЛЯ МІКРОКОНТРОЛЕРНИХ СИСТЕМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Теза присвячена огляду сенсорів фізичних вешичин, які використовуються для мікроконтролерних систем. Розглядаються основні типи сенсорів, особливості їх підключення, принципи роботи та приклади програмного забезпечення. Звернено увагу на переваги цифрових та аналогових сенсорів у контексті навчальних і дослідницьких проєктів.

Ключові слова: Arduino, сенсори, модулі, мікроконтролери, цифрові давачі, аналогові давачі, підключення, програмування.

Abstract

The thesis is dedicated to an overview of physical quantity sensors used in microcontroller systems. It covers the main types of sensors, their connection features, working principles, and examples of software. Attention is given to the advantages of digital and analog sensors in the context of educational and research projects.

Keywords: Arduino, sensors, modules, microcontrollers, digital sensors, analog sensors, connection, programming.

Вступ

У сучасному цифровому світі мікроконтролери стали незамінним інструментом як у професійній інженерії, так і в освітньому процесі. Arduino — одна з найпопулярніших платформ завдяки простоті використання, доступності та відкритості. Особливої уваги в роботі заслуговують сенсорні модулі, які дозволяють пристрою взаємодіяти з навколишнім середовищем, здійснювати моніторинг параметрів і реагувати на зовнішні події.

Arduino можна використовувати для створення різноманітних проєктів і пристроїв, таких як розумне освітлення, термостати, системи відеоспостереження та сигналізації, інтеграція з голосовими помічниками, DIY електроніка та робототехніка [1]. Наприклад, за допомогою температурного сенсора можна автоматизувати систему опалення, щоб вона вмикалась лише за необхідності, або завдяки фоторезистору реалізувати автоматичне ввімкнення освітлення при зниженні рівня зовнішнього світла.

Сенсори допомагають створювати адаптивні та динамічні системи, здатні реагувати на зміни навколишнього середовища. Це робить їх ідеальними для проєктів у сфері сталого розвитку та енергоефективності, де необхідно мінімізувати витрати ресурсів і контролювати параметри середовища для досягнення оптимальних умов. Наприклад, у системах "розумного дому" сенсори вологості дозволяють автоматизувати полив рослин, а датчики якості повітря — контролювати рівень забруднення та активувати вентиляцію лише при потребі.

Мета розробки та сфера застосування

Метою роботи є дослідження сенсорів фізичних модулів, що використовуються з Arduino, а також аналіз їх функціональних характеристик, принципів взаємодії з мікроконтролером та особливостей програмної реалізації. Дослідження цих модулів допомагає зрозуміти, як працюють мікроконтролерні системи, і дає можливість ефективно інтегрувати різноманітні сенсори в реальні проекти. Ці системи забезпечують вимірювання температури, освітленості, звуку, руху, магнітного поля, вібрації тощо. Наведено відповідні схеми підключення та приклади програмного коду, що навчають і демонструють базову функціональність кожного модуля.

Сфера застосування таких систем охоплює як освітні лабораторії, так і побутові проєкти «розумного дому», прототипи робототехнічних пристроїв, а також дослідницькі експерименти, де необхідна швидка інтеграція сенсорних компонентів без складної апаратної бази. Крім того, Arduino дозволяє швидко налаштовувати і тестувати різні датчики, що робить його популярним вибором для розробки прототипів і експериментальних систем.

Особливості апаратного забезпечення

Метою роботи є дослідження сенсорів фізичних модулів, що використовуються з Arduino, а також аналіз їх функціональних характеристик, принципів взаємодії з мікроконтролером та особливостей програмної реалізації. Дослідження цих модулів допомагає зрозуміти, як працюють мікроконтролерні системи, і дає можливість ефективно інтегрувати різноманітні сенсори в реальні проекти. Ці системи забезпечують вимірювання температури, освітленості, звуку, руху, магнітного поля, вібрації тощо.

Наведено відповідні схеми підключення та приклади програмного коду, що навчають і демонструють базову функціональність кожного модуля.

Сфера застосування таких систем охоплює як освітні лабораторії, так і побутові проєкти «розумного дому», прототипи робототехнічних пристроїв, а також дослідницькі експерименти, де необхідна швидка інтеграція сенсорних компонентів без складної апаратної бази. Крім того, Arduino дозволяє швидко налаштовувати і тестувати різні датчики, що робить його популярним вибором для розробки прототипів і експериментальних систем.

Особливості програмного забезпечення

Програмне забезпечення для взаємодії з сенсорами зазвичай розробляється в середовищі Arduino IDE. Основою є мова програмування C/C++, яка дозволяє ефективно керувати ресурсами мікроконтролера, а також дає змогу оптимізувати роботу системи. Для більшості сенсорів доступні готові бібліотеки, які спрощують процес ініціалізації та читання даних, що значно прискорює розробку програм.

Стандартна структура програми включає функції setup() для первинного налаштування та loop() — для постійного опитування сенсора й обробки отриманих результатів. Залежно від типу сенсора, дані можуть виводитись у серійний монітор, зберігатися у змінних для подальшої обробки або використовуватись для керування іншими пристроями (реле, світлодіоди, дисплеї тощо). Важливим є правильне налаштування часу між вимірюваннями, щоб уникнути зайвих викликів та забезпечити точність даних.

Особливу увагу необхідно приділяти правильній затримці між вимірюваннями, фільтрації шумів, калібруванню датчиків та обробці можливих помилок підключення. Це не тільки забезпечує стабільність та точність вимірювань, але й дозволяє створювати більш надійні системи, здатні адаптуватися до змінних умов навколишнього середовища. Такі кроки важливі для забезпечення тривалого та безперебійного функціонування сенсорних систем в реальних застосунках.

Висновки

Arduino є потужним інструментом для розробки мікроконтролерних систем, який поєднує доступність, простоту та широкі можливості. Завдяки сумісним модулям, Arduino використовується для створення різноманітних систем — від моніторингу навколишнього середовища до автоматизації побутових процесів. Це ідеальна платформа як для навчання, так і для прототипування та досліджень, оскільки вона надає можливість швидко реалізувати ідеї та розуміти основи роботи з мікроконтролерами.

Вивчення Arduino відкриває великі перспективи в галузях електроніки, автоматизації та Інтернету речей (IoT). Завдяки великій кількості бібліотек, готових рішень та активній підтримці спільноти, ця технологія дозволяє швидко реалізовувати ідеї та створювати інноваційні проєкти. Вона забезпечує платформу для розвитку творчих навичок і інженерних рішень, що є важливим кроком для розвитку професійних навичок у технічних сферах. Тому вивчення Arduino є не лише корисним, а й надзвичайно важливим для тих, хто прагне працювати в сучасних технологічних галузях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аналогові та аналого-цифрові пристрої системних перетворювачів форми інформації : підручник / О. Д. Азаров, С. В. Богомолов, Л. В. Крупельницький, М. Р. Обертюх. – Вінниця : ВНТУ, 2024. – 316 с. ISBN 978-966-641-958-6 https://ot.vntu.edu.ua/wp-content/uploads/2024/07/2024-019.pdf
2. Огляд плат Arduino [Електронний ресурс]. - Режим доступу URL: distancionka.com/ua/blog/arduino/obzor-plat-arduino/
3. Arduino [Електронний ресурс]. - Режим доступу URL: https://www.arduino.cc
4. Boxall, J. Arduino Workshop, 2nd Edition: A Hands-on Introduction with 65 Projects. 2nd ed. San Francisco: No Starch Press, 2021. 432 p.

Туна Деніз Мехметович – студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: denistuna2003@gmail.com

Крупельницький Леонід Віталійович – канд.тех.наук, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: krupost@gmail.com

Tuna Deniz Mehmetovich - student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: denistuna2003@gmail.com

Krupelnitskyi Leonid Vitaliiovych – Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor of the Computer Techniques Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: krupost@gmail.com

УДК 004.4

В. С. Гандзюк
О. В. Карась

ІНТЕГРАЦІЯ ФУНКЦІОНАЛУ СПОВІЩЕНЬ У РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ В ВЕБ-ЗАСТОСУНКУ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Розглянуто підхід до розробки та інтеграції системи сповіщень у реальному часі в веб-застосунок для пошуку та класифікації анімованих фільмів і новел. Описано архітектурні рішення для реалізації механізму миттєвих повідомлень, типи сповіщень та технології, що можуть бути використані. Запропоноване рішення дозволяє підвищити залученість користувачів шляхом своєчасного інформування про релевантний новий контент та оновлення.

Ключові слова: веб-застосунок, сповіщення в реальному часі, WebSocket, Server-Sent Events, анімовані фільми, новели, залученість користувачів.

Abstract

The approach to developing and integrating a real-time notification system into a web application for searching and classifying animated films and novels is considered. Architectural solutions for implementing an instant messaging mechanism, types of notifications, and technologies that can be used are described. The proposed solution allows for increased user engagement by timely informing them about relevant new content and updates.

Keywords: web application, real-time notifications, WebSocket, Server-Sent Events, animated films, novels, user engagement.

Вступ

Сучасні веб-застосунки все частіше використовують механізми сповіщень у реальному часі для покращення взаємодії з користувачем та надання актуальної інформації. Для платформ, що агрегують великі обсяги контенту, як-от анімовані фільми та новели, своєчасне інформування користувачів про вихід нових серій, появу творів улюблених авторів чи оновлення в обраних жанрах є важливим фактором утримання аудиторії. Існуючі системи каталогізації контенту не завжди пропонують гнучкі та миттєві сповіщення, що створює потребу в розробці ефективних рішень. Тому актуальним є завдання інтеграції розвиненого функціоналу сповіщень у реальному часі.

Метою роботи є розробка та інтеграція модуля сповіщень у реальному часі для веб-застосунку, що спеціалізується на пошуку та класифікації анімованих фільмів та новел, для підвищення рівня залученості та інформованості користувачів.

Результати дослідження

Для реалізації системи сповіщень у реальному часі пропонується архітектура, що включає frontend-компоненти для підписки та відображення сповіщень, та backend [1], відповідальний за генерацію, фільтрацію та доставку повідомлень. Центральним елементом системи є база даних, яка зберігає інформацію про контент, таку як анімовані фільми, новели, їх метадані та дати виходу серій, а також налаштування сповіщень для кожного користувача, включаючи підписки на певні серіали, жанри чи студії.

Backend-сервіс сповіщень виконуватиме ключові функції, зокрема моніторинг оновлень шляхом відстеження змін у базі даних контенту, таких як додавання нових фільмів, новел або вихід нових епізодів. Також він відповідатиме за визначення одержувачів на основі налаштувань користувачів та їхніх переваг, наприклад, списків «Дивлюся» чи «Заплановано», для адресації конкретного сповіщення. Крім того, сервіс забезпечуватиме формування тексту та метаданих сповіщення і його подальшу доставку. Для миттєвої передачі сповіщень підключеним клієнтам розглядається використання технологій, таких як WebSockets [2], що забезпечують двосторонній зв'язок, або Server-

Sent Events [3], які є ефективними для односпрямованої передачі даних від сервера до клієнта і можуть бути достатніми для потреб системи сповіщень.

Передбачається підтримка різних типів сповіщень, серед яких повідомлення про вихід нової серії аніме, яке користувач відстежує, появу нового твору від улюбленого автора або студії, а також додавання нового контенту в обраному користувачем жанрі. Користувачі також зможуть отримувати нагадування про запланований перегляд та системні повідомлення, наприклад, про оновлення функціоналу платформи.

Інтерфейс користувача надасть можливість гнучкого налаштування типів сповіщень, які користувач бажає отримувати, а також доступ до центру сповіщень для перегляду історії отриманих повідомлень.

Запропонована система дозволить значно покращити користувацький досвід, оперативно інформуючи про важливі оновлення та події, пов'язані з контентом, що їх цікавить. Це сприятиме підвищенню активності користувачів на платформі та їх лояльності.

Висновки

Розробка та інтеграція модуля сповіщень у реальному часі для веб-застосунку пошуку анімованих фільмів та новел є важливим кроком для підвищення його інтерактивності та користувацької цінності. Використання сучасних технологій, таких як WebSockets або Server-Sent Events, дозволить забезпечити миттєву доставку релевантної інформації користувачам. Це покращить взаємодію користувачів з платформою та сприятиме їх регулярному поверненню.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Що таке Back-end розробка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://wezom.com.ua/ua/blog/chto-takoe-back-end-razrabotka (дата звернення: 07.05.2025)

2. The WebSocket API (WebSockets) – Web APIs - MDN Web Docs [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/API/WebSockets_API (дата звернення: 07.05.2025)

3. Using server-sent events – Web APIs | MDN [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/API/Server-sent_events/Using_server-sent_events (дата звернення: 07.05.2025)

Гандзюк Віктор Сергійович – студент групи 3ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: gandzukwitya2@gmail.com

Науковий керівник: ***Карась Олександр Володимирович*** – д-р філософії, старший викладач, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Handziuk Victor S. – Department of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : gandzukwitya2@gmail.com

Supervisor: ***Karas Oleksandr V.*** – PhD, Senior lecturer, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.738.5:378.147:81'324

О.Я. Стахов
В.О. Причепа

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕЛЕКТРОННОМУ НАВЧАННІ: РОЗРОБКА ВЕБСИСТЕМ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ МОВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено сучасні підходи до розробки вебсистем для вивчення іноземних мов, зокрема англійської, з використанням інноваційних технологій. Проаналізовано ключові аспекти створення адаптивних платформ, інтеграцію штучного інтелекту для персоналізації навчання та роль гейміфікації у підвищенні мотивації студентів. Визначено переваги таких систем, зокрема автоматизовану перевірку знань, генерацію індивідуальних завдань та покращення доступності навчання. Окреслено технічні та етичні виклики, пов'язані з впровадженням штучного інтелекту у освітній процес.

Ключові слова: *електронне навчання, вебсистеми, штучний інтелект, адаптивне навчання, гейміфікація.*

Abstract

The article explores modern approaches to the development of web-based systems for foreign language learning, particularly English, using innovative technologies. Key aspects of creating adaptive platforms, integrating artificial intelligence for personalized learning, and the role of gamification in enhancing student motivation are analyzed. The advantages of such systems, including automated knowledge assessment, generation of individual tasks, and improved learning accessibility, are highlighted. Technical and ethical challenges related to the implementation of AI in education are outlined.

Keywords: *e-learning, web systems, artificial intelligence, adaptive learning, gamification.*

Вступ

Сучасні технології значно трансформували освітній процес, зробивши його більш інтерактивним та доступним. Особливий інтерес становлять вебсистеми для вивчення мов, які поєднують адаптивні алгоритми, мультимедійні ресурси та інструменти штучного інтелекту. Мета роботи — проаналізувати сучасні технології, що використовуються при розробці таких систем, та оцінити їхній вплив на ефективність навчання.

Результат дослідження

Сучасні веб-системи для вивчення мов представляють собою комплексні інтелектуальні рішення, що поєднують передові технології з глибоким розумінням освітніх процесів. Ці системи базуються на адаптивних алгоритмах нового покоління, які не просто оцінюють рівень знань, а створюють динамічну когнітивну карту кожного учня [1]. Такі алгоритми враховують широкий спектр факторів: від індивідуального темпу засвоєння матеріалу до емоційного стану під час навчання, який визначається через аналіз мікрорухів та паттернів поведінки.

Інтеграція штучного інтелекту досягла принципово нового рівня завдяки використанню мультимодальних моделей обробки природної мови. Ці моделі аналізують не лише текст, а й інтонаційні особливості мовлення, міміку під час відео-відповідей та навіть жестикуляцію при виконанні комунікативних вправ. Особливу увагу приділяється нейромережевим архітектурам, які імітують роботу людського мозку при засвоєнні мовної інформації, що дозволяє системі передбачати потенційні труднощі у вивченні конкретних тем.

Гейміфікація в сучасних системах перетворилася з простого механізму мотивації на цілісну філософію навчання. Вона включає не лише традиційні бали та рейтинги, а й створення цілісних ігрових всесвітів, де кожна мовна навичка знаходить своє відображення у ігрових механіках. Наприклад, вивчення граматики може бути втілене у вигляді будівництва міста, де кожна правильна конструкція - це новий архітектурний елемент.

Технології доступності в сучасних системах вийшли далеко за межі простого перетворення тексту в аудіо. Вони включають адаптивні інтерфейси, які змінюють свою структуру відповідно до особливостей сприйняття користувача, системи розпізнавання мови для людей з обмеженими можливостями та навіть технології віртуальної реальності для імерсивного навчання [2].

Персоналізація навчання досягла такого рівня, що системи тепер здатні генерувати унікальні навчальні матеріали для кожного користувача, враховуючи його інтереси, професійну діяльність та навіть літературні вподобання. Це стало можливим завдяки поєднанню великих мовних моделей з глибоким аналізом поведінкових даних.

Автоматизація освітніх процесів тепер охоплює не лише перевірку завдань, а й створення цілісних навчальних траєкторій, автоматичну корекцію навчального плану в реальному часі та навіть прогнозування майбутніх труднощів у навчанні. Масштабованість сучасних систем дозволяє їм ефективно працювати як з мільйонною аудиторією, так і забезпечувати індивідуальний підхід до кожного учня.

Однак розвиток цих технологій супроводжується серйозними викликами. Технічна складність створення та підтримки таких систем вимагає значних інвестицій і кваліфікованих фахівців. Етичні аспекти впровадження ШІ в освіту стають все більш актуальними, особливо що стосується захисту даних і запобігання алгоритмічним упередженням. Психологічний вплив надмірної автоматизації на розвиток критичного мислення та творчих здібностей також потребує ретельного вивчення.

Висновки

Сучасні вебсистеми для вивчення мов, засновані на інноваційних технологіях, відкривають нові можливості для освіти. Вони забезпечують персоналізований підхід, автоматизовану перевірку знань та підвищення мотивації через гейміфікацію. Однак для успішного впровадження необхідно враховувати технічні, етичні та психологічні аспекти. Перспективи подальших досліджень включають розробку гібридних моделей, які поєднують штучний інтелект з педагогічним супроводом, а також вдосконалення інструментів для забезпечення рівного доступу до освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Колонуто Д.К. Сучасні технології у викладанні іноземних мов / Д.К. Колонуто // Науковий вісник Ужгородського національного університету — 2014 — С. 92-94.

2. Використання інтерактивних технологій, дистанційного навчання через інтернет-контент на уроках англійської мови для розвитку комунікативних компетентностей учнів [Електроний ресурс] // На Урок. Режим доступу — https://naurok.com.ua/vikoristannya-interaktivnih-tehnologiy-distanciynogo-navchannya-cherez-internet-kontent-na-urokah-angliysko-movi-dlya-rozvitku-komunikativnih-kompetentnostey-uchniv-12398.html (дата звернення: 08.04.2025).

Стахов Олексій Ярославович – старший викладач кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Причепа Владислав Олегович – студент четвертого курсу групи 2ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vlad.prychepaa@gmail.com.

Stakhov Oleksii – Senior Lecturer at the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Prychepa Vladyslav – fourth-year student of group 2PI-21b, FITKI, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vlad.prychepaa@gmail.com.

УДК 7.05:004.93

O.V.Kozak
B.O. Makhnitsky
R.U. Chekhmestruk

HOW GRAPHICS TABLETS CHANGED ILLUSTRATION

Vinnytsia National Technical University

Astract

This paper examines how the graphics tablet has become a modern tool for digital illustration, replacing traditional materials like paper and pencil. It explores how technology has changed the way artists work, allowing for more flexibility, speed, and creativity. The role of tablets, software, and styluses in today's illustration is discussed, along with future trends like AI.

Keywords: digital illustration, graphics tablet, stylus, creative software, digital art, technology, AI in art.

Анотація

У роботі досліджується роль графічного планшета як сучасного інструмента цифрової ілюстрації, що замінив традиційні матеріали. Розглядаються зміни в роботі художників завдяки новим технологіям, а також використання планшетів, програм та стилусів. Окреслено й майбутні тенденції, зокрема ШІ.

Ключові слова: цифрова ілюстрація, графічний планшет, стилус, програмне забезпечення, цифрове мистецтво, технології, ШІ в мистецтві.

Introduction

Illustration has always been a powerfull form of expression. It visualizes thoughts, explains ideas, and tells stories without needing words. In the 24st century, illustration is more present than ever: it appears in user interfaces, textbooks, marketing campaigns, animation, video games, and online content. As visual culture grows, so does the importance of the tools used to create these images. The graphics tablet — a device once used only by professional designers — is now a central tool in the creative process of artists, students, freelancers, and even children. It replaces the easel of the past with a digital canvas that offers infinite possibilities. This paper explores how illustration has evolved, how the tablet became essential, and what this means for creativity today[1].

Traditional Illustration: The Foundation

Long before computers, artists mastered traditional materials like charcoal, pen, ink, watercolor, and acrylic. These tools offered direct, tactile feedback and demanded precise hand coordination and patience. Artists had to work with physical limitations: paint drying too long, paper quality, limited corrections. Yet these constraints also shaped creativity. Illustration schools focused heavily on anatomy, shading, composition, and gesture — core skills still relevant in digital work. Traditional media gave illustration its emotional depth and taught artists how to see. This hands-on experience still forms the bedrock of professional artistic education.

The First Steps in Digital Drawing

The arrival of the personal computer in the 1980s and 1990s introduced a new set of tools. MS Paint was primitive but exciting — pixels instead of pencil lines. Later, software like Adobe Photoshop and Adobe Illustrator allowed far more complex and precise work. Vector tools enabled scalable designs, while raster tools opened new creative options like blending and layering. But the mouse, as an input device, limited natural movement. Drawing with a mouse was like painting with a brick. Artists could not replicate their intuitive gestures. This highlighted the need for a better solution — something closer to a pencil in the hand[2].

The Tablet Revolution

Graphics tablets offered the breakthrough. Early models from Wacom and others provided a stylus and surface that responded to hand movement, tilt, and pressure. For the first time, digital artists could sketch, ink, and paint with similar fluidity to traditional media. Software responded to pen pressure — thicker lines, lighter strokes — giving work more realism and expression. Tablets allowed for faster corrections, non-destructive editing with layers, and the ability to duplicate or modify parts of a drawing. Over time, tablets improved with higher sensitivity, screen integration, and stylus innovation. Drawing directly on the screen became possible, removing the disconnect between hand and eye that earlier tablets had.

Mobile Creativity: The Rise of Portable Studios

In the 2010s, mobile tablets like the iPad Pro introduced a new era[3]. No longer tied to a desk, artists could sketch anywhere. Paired with the Apple Pencil or similar styluses, these tablets became powerful creative workstations. Apps like Procreate gave artists thousands of brush types, time-lapse recordings, and a natural interface. Tools that once required large computers and expensive software now fit into a backpack. This mobility shifted the culture of illustration — artists could work during travel, in cafés, at festivals, or outdoors. Online communities like ArtStation, DeviantArt, and Instagram let them instantly share and receive feedback, accelerating growth and exposure.

AI and Hybrid Art

Today, illustration exists at the intersection of human skill and machine intelligence. AI-based tools such as Midjourney, DALL·E, and Adobe Firefly can generate images from written prompts in seconds. These tools raise questions about originality, ethics, and authorship. Can AI be creative? Is the final result still "art"? Many illustrators now use AI to assist in concept development, mood boards, or environment design — not as a replacement but as a collaborator. The value of the artist is shifting: not only to create, but to guide, curate, and interpret. The digital illustrator of the future may combine hand drawing, generative algorithms, 3D modeling, and motion graphics in a single project[4].

Challenges and Criticism

Despite its many advantages, digital illustrayion faces criticism. Some believe it lacks the "soul" of traditional work. Others argue that ease of use lowers the entry barrier too much, leading to an oversaturated market. There are concerns about screen fatigue, overreliance on software features, and the potential loss of drawing fundamentals. However, these criticisms often ignore the dedication it still takes to master digital techniques. Good art still requires years of practice, regardless of the tool[5].

Conclusion: Art in the Digital Age

The graphics tablet has become the new easel – not just in form, but in function. It supports exploration, improvisation, correction, and expression. It allows artists to move faster, work smarter, and reach wider audiences. But at the heart of illustration remains the same timeless element: the artist's vision. Tools evolve, but creativity is constant. As technology grows more advanced, the illustrator's role will not disappear — it will become more dynamic, more interdisciplinary, and more essential in a visual-first world.

REFERENCES

1. OWDT. The rise of digital art. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://owdt.com/article/the-rise-of-digital-art/ (дата звернення 23.04.2025)
2. Electronic Specifier. The evolution of Apple's pen for iPad Pro. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.electronicspecifier.com/news/analysis/the-evolution-of-apple-s-pen-for-ipad-pro (дата звернення 23.04.2025)
3. Artplacer. What is digital art?: the history and value of an evolving concept. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.artplacer.com/what-is-digital-art-the-history-and-value-of-an-evolving-concept/ (дата звернення 23.04.2025)
4. Singh, A., Tholia, S. (2023). The future of intelligent images: from simulation to stimulation. AI & Society. https://doi.org/10.1007/s00146-023-01664-7
5. Campus Times. Is digital art 'real art?'. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.campustimes.org/2021/03/21/is-digital-art-real-art/ (дата звернення 11.05.2025)

Козак Олександра Володимирівна – студентка групи 3ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: iam.asssya@gmail.com

Махніцький Богдан Олександрович – студент групи 3ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: machnitskyi@gmail.com

Науковий керівник: ***Чехместрук Роман Юрійович*** – доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: chechm@vntu.edu.ua

Olexandra V. Kozak – a student of 3PI-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: iam.asssya@gmail.com

Bogdan O. Makhnitsky – a student of 3PI-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: machnitskyi@gmail.com

Scientific Supervisor: ***Roman U. Chekhmestruk*** – associate professor of software engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: chechm@vntu.edu.ua

УДК 004.4

О.В. Матюха

ПРОГРАМНИЙ ЗАСТОСУНОК ДЛЯ АДМІНІСТРУВАННЯ ПУНКТУ ОРЕНДИ ТУРИСТИЧНОГО СПОРЯДЖЕННЯ

Вінницький національний технічний університет.

Анотація

У роботі розглянуто проблему неефективного адміністрування пунктів прокату туристичного спорядження. Запропоновано концепцію програмного застосунку, що автоматизує основні бізнес-процеси, зокрема облік інвентарю, обробку замовлень, керування клієнтами та формування звітності. Система реалізована з використанням мови C++ і API Windows. Запропонована модульна архітектура забезпечує гнучкість, масштабованість і зручність використання. Визначено структуру застосунку та окреслено напрями подальшого розвитку, зокрема веб-інтеграцію, мобільний додаток і підтримку онлайн-бронювання.

Ключові слова: оренда, інвентаризація, автоматизація, програмний застосунок, адміністрування, туристичне спорядження.

Вступ

Пункти прокату стикаються з низкою типових проблем: неефективним обліком інвентарю, тривалим оформленням замовлень, труднощами у формуванні звітності, втратою чи зношенням спорядження без належного контролю.

Існуючі способи адміністрування - зокрема використання паперових форм чи електронних таблиць - не забезпечують оперативного доступу до інформації, не захищають дані від втрат та не надають можливості для аналітики [1].

Автоматизоване рішення дозволяє уникнути цих недоліків, впроваджуючи централізовану інформаційну систему з чіткою структурою обліку, захищеним доступом та підтримкою аналізу використання ресурсів.

Аналіз проблеми та необхідність автоматизації оренди спорядження

Пункти прокату стикаються з низкою типових проблем: неефективним обліком інвентарю, тривалим оформленням замовлень, труднощами у формуванні звітності, втратою чи зношенням спорядження без належного контролю.

Існуючі способи адміністрування — зокрема використання паперових форм чи електронних таблиць — не забезпечують оперативного доступу до інформації, не захищають дані від втрат та не надають можливості для аналітики.

Автоматизоване рішення дозволяє уникнути цих недоліків, впроваджуючи централізовану інформаційну систему з чіткою структурою обліку, захищеним доступом та підтримкою аналізу використання ресурсів.

Методи адміністрування та ведення обліку спорядження

Для забезпечення ефективної роботи пункту оренди програмний застосунок реалізує систему цифрового обліку інвентарю, де кожна одиниця спорядження має унікальний запис із зазначенням назви, стану, кількості та дати останнього обслуговування [2].

Замовлення створюються автоматично, прив’язуються до конкретного клієнта та містять перелік орендованого спорядження. Інформація про клієнтів зберігається в базі даних і включає контактні дані, історію оренди та аналітичну статистику.

Застосунок формує фінансові та аналітичні звіти щодо використання інвентарю, а також відслідковує строки повернення спорядження, з можливістю сповіщення оператора чи застосування штрафів за прострочення.

Всі ці функції реалізовані через інтегровану базу даних, яка забезпечує впорядковане, надійне й захищене зберігання інформації.

Розробка та впровадження інтелектуального програмного застосунку

Програмний застосунок створено мовою C++ з використанням бібліотек WinAPI для реалізації графічного інтерфейсу. Архітектура програми побудована на основі тримодульної структури: інтерфейс користувача, логічний модуль обробки подій і модуль взаємодії з базою даних. Такий

підхід дозволяє розділити функціональність між компонентами та полегшує підтримку і розширення системи [3].

У програмі реалізовано багатокористувацький режим із розмежуванням прав доступу, що дозволяє безпечно використовувати застосунок у командній роботі. Особливу увагу приділено простоті інтерфейсу: оператор має доступ до зручного меню, полів із підказками та функцій швидкого пошуку.

Програму протестовано на базових сценаріях: реєстрація клієнта, оформлення замовлення, повернення спорядження, формування тижневого звіту. Результати підтверджують коректність і стабільність роботи системи в реальних умовах.

Висновки

Розроблений програмний застосунок дозволяє ефективно вирішити проблему адміністрування пункту оренди туристичного спорядження. Система забезпечує точний облік інвентарю, автоматизує процеси взаємодії з клієнтами та надає можливості для аналізу даних і формування звітності. Завдяки модульній архітектурі програму можна легко масштабувати відповідно до потреб підприємства. Подальший розвиток передбачає створення веб-інтерфейсу, мобільного застосунку та впровадження можливості онлайн-бронювання. Запропоноване рішення має практичне значення і може бути використане в різних організаціях, які займаються прокатом спорядження, включаючи туристичні компанії, кемпінги, бази активного відпочинку тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Облік оренди в орендаря [Електронний ресурс] – режим доступу до ресурсу: https://i.factor.ua/ukr/journals/nibu/2023/march/issue-23/article-124334.html
2. Розробка програмних застосунків для автоматизації [Електронний ресурс] – режим доступу: https://br.org.ua/ua/razrabotka-mobilnyih-prilozheniy-14/
3. Розробка застосунків з використанням мови C++ [Електронний ресурс] – режим доступу: https://learn.microsoft.com/en-us/cpp/windows/walkthrough-creating-windows-desktop-applications-cpp?view=msvc-170

Олег Віталійович Матюха **–** студент групи 1ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: omatuha91@gmail.com.

Науковий керівник: ***Ганна Борисівна Ракитянська*** **–** канд. техн. наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: rakit@vntu.edu.ua.

УДК 681.12

М. М. Шейка[1]

МІКРОСЕРВІСНА АРХІТЕКТУРА: ПЕРЕВАГИ, ВИКЛИКИ ТА НАЙКРАЩІ ПРАКТИКИ

[1] Вінницький національний технічний університет.

Анотація

У статті досліджено мікросервісну архітектуру як сучасний підхід до розробки програмного забезпечення. Проаналізовано її переваги, зокрема гнучкість і масштабованість, а також виклики, пов'язані з координацією сервісів. Запропоновано рекомендації щодо використання шаблонів проектування та інструментів для ефективного впровадження мікросервісів..

Ключові слова: мікросервіси, архітектура програмного забезпечення, масштабованість, шаблони проектування, розподілені системи.

Abstract

The article explores microservice architecture as a modern approach to software development. It analyzes its advantages, such as flexibility and scalability, and challenges related to service coordination. Recommendations for using design patterns and tools for effective microservice implementation are proposed.

Keywords: microservices, software architecture, scalability, design patterns, distributed systems.

Вступ

Сучасні вимоги до програмного забезпечення, такі як висока доступність, швидке розгортання та можливість масштабування, спричинили зростання популярності мікросервісної архітектури. Цей підхід передбачає розбиття складних додатків на невеликі, незалежні сервіси, які взаємодіють через API. За словами Сема Ньюмана, мікросервіси дозволяють створювати системи, що легко адаптуються до змін [1].

Метою роботи є дослідження особливостей мікросервісної архітектури, аналіз її переваг і недоліків, а також визначення практичних підходів до її реалізації.

Результати дослідження

Мікросервісна архітектура ґрунтується на принципах модульності та автономності. Кожен сервіс відповідає за певну функцію, що дозволяє розробникам зосередитися на конкретних завданнях. Мартін Фаулер підкреслює, що мікросервіси сприяють гнучкості системи за рахунок зменшення залежностей між компонентами [3].

Основні три переваги мікросервісної архітектури це – гнучкість розробки, масштабованість та швидке розгортання. Команди можуть використовувати різні технологічні стеки для окремих сервісів, що сприяє інноваціям [2], система може масштабувати окремі сервіси залежно від навантаження, що економить ресурси [1], а незалежність сервісів дозволяє частіше випускати оновлення без впливу на всю систему [3]. Ці переваги зробили мікросервіси популярними серед таких компаній, як Netflix, Amazon і Spotify, які використовують їх для створення високонавантажених систем.

Проте мікросервіси мають і недоліки. Одним із головних викликів є складність координації між сервісами. Наприклад, забезпечення консистентності даних у розподілених системах вимагає спеціальних підходів, таких як шаблон «Event Sourcing» [2]. Інший виклик — це потреба в надійних інструментах моніторингу, оскільки велика кількість сервісів ускладнює відстеження помилок [1]. Для ефективного впровадження мікросервісів рекомендується використання шаблонів проектування, автоматизація та моніторинг. Шаблони, такі як «API Gateway», спрощують маршрутизацію запитів, а «Circuit Breaker» підвищує стійкість системи до збоїв [2]. Інструменти, такі як Kubernetes і Docker, полегшують розгортання та управління сервісами [1]. Системи, такі як Grafana, дозволяють відстежувати продуктивність і виявляти проблеми [3].

Практичним прикладом є Amazon, який використовує мікросервіси для управління різними частинами своєї платформи, що забезпечує високу надійність і швидке масштабування та Netflix, який

використовує мікросервіси разом із інструментами AWS для забезпечення високої доступності своїх сервісів.

Висновок

Мікросервісна архітектура пропонує значні переваги для розробки сучасного програмного забезпечення, зокрема гнучкість і масштабованість. Водночас вона потребує ретельного планування для подолання викликів, пов'язаних із координацією та моніторингом. Використання шаблонів проектування та автоматизованих інструментів може значно полегшити впровадження мікросервісів. У майбутньому цей підхід, ймовірно, залишатиметься ключовим для створення високонавантажених систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Newman, S. Building Microservices: Designing Fine-Grained Systems (2nd ed.). O'Reilly Media, 2021, pp. 22, 67, 203.
2. Richardson, C. Microservices Patterns: With Examples in Java. Manning Publications, 2018, pp. 92, 167, 189.
3. Fowler, M. Patterns of Enterprise Application Architecture. Addison-Wesley, 2002, pp. 112, 124, 215.

Шейка Михайло Максимович – студент групи 3ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: sheikamihailo2006@gmail.com

Sheika Mykhailo Maksymovych – student of group 3PI-23b, faculty of information technology and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sheikamihailo2006@gmail.com

УДК 004.056.5

Мисловський А.В.
Стахов О. Я.

МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ ЕНЕРГОСПОЖИВАННЯ ТА ПРОДУКТИВНОСТІ У ANDROID-ГЕОЛОКАЦІЙНИХ ДОДАТКАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У цих тезах розглянуто підходи до зменшення енергоспоживання мобільного пристрою при постійній роботі GPS та відображенні картографічних даних у Android-додатках. Розглянуто адаптивну частоту оновлення геолокації, «розумне» групування (batch-обробку) запитів до Routes API, використання гібридних стратегій сенсорів та методів кешування тайлів карти. Проведено порівняльний аналіз продуктивності за різних стратегій оновлення позицій і мережевих запитів. Визначено ключові виклики щодо квот API та мережевих затримок, а також окреслено напрями подальшого вдосконалення енергоефективності мобільних GPS-додатків.*

Ключеві слова: енергозбереження, продуктивність, Android, GPS, геолокація, Routes API, batch-обробка, кешування, API-квоти, гібридні сенсори.

Abstract. *This thesis discusses approaches to reducing the power consumption of a mobile device when GPS is constantly running and map data is displayed in Android applications. We consider adaptive geolocation update frequency, smart grouping (batch processing) of Routes API requests, use of hybrid sensor strategies, and map tile caching methods. A comparative analysis of performance for different strategies for updating positions and network queries was conducted. The key challenges in terms of API quotas and network latency are identified, and the directions for further improving the energy efficiency of mobile GPS applications are outlined.*

Keywords: energy optimization, performance, Android, GPS, geolocation, Routes API, batching, caching, API quotas, sensor fusion.

Вступ

Сучасні Android-додатки з геолокацією потребують постійного відстеження позиції користувача та відображення карт, що призводить до значного енергоспоживання пристрою [1]. Основні джерела витрат енергії головним чином пов’язані з GPS-модулем, активною мережею та відмальовуванням карти [2]. Актуальність теми зумовлена потребою в тривалій автономній роботі додатків, особливо тих, що призначені для навігації в екстремальних умовах або під час надзвичайних ситуацій. Метою дослідження є розробка та порівняння ефективних методів оптимізації енергоспоживання та продуктивності Android-геолокаційних додатків без значної втрати точності позиціювання.

Результати дослідження

Для досягнення мети дослідження було запропоновано кілька підходів, спрямованих на зменшення енергоспоживання Android-додатків із геолокаційними функціями. Ефективність кожного з них оцінювалась у контексті впливу на точність визначення місця розташування, швидкість обробки даних та стабільність роботи додатка. Основними результатами є такі:

1. Адаптивна частота оновлення позиції

Використання динамічної зміни інтервалу запитів GPS залежно від швидкості та стану руху користувача дозволяє скоротити споживання енергії до 30 % порівняно з фіксованою частотою [3]. При низькій швидкості (наприклад, при зупинках) інтервали можуть збільшуватися, натомість під час руху авто — зменшуватися.

2. «Розумна» batch-обробка запитів до Routes API

Замість надсилання окремого HTTP-запиту для кожного оновлення позиції використовують групування запитів, коли координати накопичуються та відправляються пакетно раз на декілька секунд. Це знижує кількість з’єднань і зменшує мережеве навантаження, що веде до 20 % економії заряду батареї [4].

3. Гібридні стратегії сенсорів

Комбінація низькошвидкісного акселерометра та компасу для попереднього виявлення руху з наступною активацією GPS лише за потреби дозволяє зменшити час увімкненого GPS-модуля та

економити до 40 % енергії [5].

4. Кешування тайлів карт

Локальне кешування картографічних тайлів з використанням LRU-політики зберігання забезпечує швидке відображення раніше завантажених ділянок без повторного мережевого запиту, що підвищує FPS рендерингу карти на 15 % та знижує мережевий трафік [6].

5. Врахування квот та затримок API

Інтеграція з системою моніторингу квот Google Cloud Optimization API (Cloud Optimization API) допомагає уникнути обмеження доступу та швидкості і передбачати потребу у збільшенні лімітів, що підвищує стабільність роботи в умовах пікового навантаження [7].

6. Оффлайн-режим із обмеженою геолокацією

Реалізація офлайн-режиму, коли додаток використовує лише кешовані тайли та GPS без мережі, дозволяє працювати в умовах відсутності інтернету, хоча й з дещо гіршою точністю позиціювання (до 10 м похибки) [8].

Висновки

Запропоновані підходи демонструють, що адаптивне оновлення геолокації та інтелектуальна пакетна обробка маршрутів дозволяють значно продовжити автономну роботу Android-додатка без втрати точності навігації. Поєднання даних GPS з акселерометром і компасом у гібридних стратегіях знижує навантаження на батарею, а кешування карт підвищує плавність роботи інтерфейсу. Додатково моніторинг квот API та офлайн-режим забезпечують стабільність у різних мережевих умовах. Подальші дослідження мають бути спрямовані на автоматичне перемикання між режимами роботи та впровадження прогнозних моделей для оптимізації енергоспоживання в реальному часі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Android Developers. *About background location and battery life*. Android Developer Documentation, 2025. Режим доступу: https://developer.android.com/develop/sensors-and-location/location/battery.
2. Android Developers. *Optimize location use for battery life*. Android Developer Documentation, 2025. Режим доступу: https://developer.android.com/develop/sensors-and-location/location/battery/optimize.
3. Android Developers. *Motion sensors*. Android Developer Documentation, 2025. Режим доступу: https://developer.android.com/develop/sensors-and-location/sensors/sensors_motion.
4. Google Developers (Maps Platform). *Optimize power consumption for your app*. Navigation SDK Android Documentation, Google, 2025. Режим доступу: https://developers.google.com/maps/documentation/navigation/android-sdk/optimize-power.
5. Google Developers (Maps Platform). *Routes API Usage and Billing*. Google Maps Platform Documentation, 2025. Режим доступу: https://developers.google.com/maps/documentation/routes/usage-and-billing.
6. Mapbox. *Offline maps (Maps SDK for Android)*. Mapbox Documentation, 2023. Режим доступу: https://docs.mapbox.com/android/maps/guides/offline.
7. Anthony Canino, Yu David Liu, Hidehiko Masuhara. *Stochastic Energy Optimization for Mobile GPS Applications*. In: Proceedings of the 26th ACM Joint European Software Engineering Conference and Symposium on the Foundations of Software Engineering (ESEC/FSE ’18), ACM, 2018, pp. 1–11. DOI: 10.1145/3236024.3236076.
8. Joy Dutta, Pradip Pramanick, Sarbani Roy. *Energy-Efficient GPS Usage in Location-Based Applications*. In: Advances in Intelligent Systems and Computing, vol. 701, Springer, 2018, pp. 345–353. DOI: 10.1007/978-981-10-7563-6_36.

Стахов Олексій Ярославович – доктор філософії, старший викладач кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна.

Мисловський Антон Вікторович – студент групи 2ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, email: antonmyslovskyi3@gmail.com.

Stakhov Oleksii Yaroslavovych – PhD, senior teacher of the software department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine.

Myslovskyi Anton Victorovych – student of 2ПІ-21б group, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: antonmyslovskyi3@gmail.com.

УДК 004.056.5

Чернюк С. І.
Стахов О. Я.

МОЖЛИВОСТІ ТА ОБМЕЖЕННЯ КРИПТОГРАФІЧНИХ МЕТОДІВ ШИФРУВАННЯ В СУЧАСНИХ ІТ-СИСТЕМАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У цих тезах розглянуто можливості та обмеження сучасних криптографічних методів шифрування в інформаційних технологіях. Проведено порівняльний аналіз симетричних та асиметричних алгоритмів шифрування, а також розглянуто перспективи використання гомоморфного шифрування. Окреслено основні виклики, пов'язані з продуктивністю, управлінням ключами та появою квантових обчислень. Зазначено необхідність адаптації існуючих криптографічних підходів до нових загроз та технологій.*

Ключеві слова: шифрування, криптографія, симетричні алгоритми, асиметричні алгоритми, гомоморфне шифрування, постквантова криптографія, інформаційна безпека, кіберзагрози.

Abstract. *These theses observe the possibilities and limitations of modern cryptographic encryption methods in information technology. A comparative analysis of symmetric and asymmetric encryption algorithms is carried out, as well as the prospects for the use of homomorphic encryption. The main challenges associated with performance, key management and the emergence of quantum computing are outlined. The need to adapt existing cryptographic approaches to new threats and technologies is noted.*

Keywords: encryption, cryptography, symmetric algorithms, asymmetric algorithms, homomorphic encryption, post-quantum cryptography, information security, cyber threats.

Вступ

У світі, де обсяг цифрової інформації зростає експоненційно, питання безпеки стають дедалі актуальнішими. Шифрування — один із головних інструментів захисту даних в інформаційних системах. Воно дозволяє забезпечити конфіденційність, цілісність та автентичність інформації під час її зберігання або передавання. У сучасних ІТ-системах використовуються різноманітні криптографічні методи, як симетричні, так і асиметричні, кожен з яких має свої переваги та недоліки залежно від контексту використання.

Актуальність теми зумовлена зростанням кількості кібератак, появою нових алгоритмів шифрування, а також викликами, пов'язаними з постквантовою криптографією та необхідністю забезпечення безпеки в умовах динамічного розвитку технологій. Метою дослідження є аналіз можливостей та обмежень сучасних криптографічних методів шифрування у сфері захисту даних.

Результати дослідження

Криптографічні методи шифрування поділяються на дві основні категорії: симетричні (AES, DES, ChaCha20) та асиметричні (RSA, ElGamal, ECC) [1].

Симетричне шифрування є надзвичайно ефективним з точки зору швидкості та використання ресурсів. Алгоритм AES є де-факто стандартом у багатьох галузях, включаючи банківську сферу, охорону здоров'я, хмарні сервіси [2]. Однак основною проблемою таких систем є передача секретного ключа — якщо він буде перехоплений, уся система стає вразливою.

Асиметричне шифрування, навпаки, базується на парі ключів: відкритому та закритому. Воно зручно використовується для автентифікації, цифрових підписів та безпечного обміну ключами. Найбільш поширеним є RSA, однак він потребує значних обчислювальних ресурсів, особливо при великих об'ємах даних. Еліптична криптографія (ECC) дозволяє досягти високого рівня безпеки з меншими розмірами ключів, що є значною перевагою для мобільних пристроїв [3].

Особливе місце займає гомоморфне шифрування — інноваційний підхід, який дозволяє здійснювати обчислення над зашифрованими даними без їхнього розшифрування. Це відкриває нові горизонти для безпечної обробки чутливої інформації, наприклад, у фінансовій сфері або при обробці медичних даних. Проте сьогоднішні реалізації гомоморфного шифрування є малоефективними з погляду продуктивності, що обмежує їхнє практичне використання [4].

Обмеження криптографічних методів включають:

1. Криптостійкість до квантових атак. Сучасні алгоритми RSA та ECC можуть бути скомпрометовані з появою потужних квантових комп'ютерів [5].
2. Витрати ресурсів. Обчислювальна складність асиметричних алгоритмів обмежує їхнє використання в реальному часі.
3. Управління ключами. Забезпечення безпечного зберігання, генерації та передачі ключів залишається складним завданням.
4. Правове регулювання. Обмеження на використання сильного шифрування в деяких країнах створюють бар'єри для глобальної безпеки [6].

Висновки

Криптографічні методи шифрування є фундаментальним елементом сучасної IT-безпеки. Вони забезпечують захист даних у різних середовищах, від локальних мереж до хмарних інфраструктур. Попри значні досягнення у сфері криптографії, існують певні обмеження, пов'язані з продуктивністю, управлінням ключами та загрозами квантових технологій.

Подальший розвиток цієї галузі потребує вдосконалення існуючих алгоритмів, адаптації до нових викликів та розробки постквантових рішень. Інтеграція криптографії з іншими механізмами безпеки (наприклад, блокчейн, багаторівневе шифрування) дозволить підвищити рівень довіри до цифрових технологій та зменшити ризики кіберзагроз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Євсеєв С.П., Йохов О.Ю., Король О.Г. Гешування даних в інформаційних системах // Монографія Харків: Вид. ХНЕУ. − 2013. – 312 с.
2. Stallings W. Cryptography and Network Security: Principles and Practice. – 7th ed. – Pearson, 2017. – 752 p.
3. Hankerson D., Vanstone S., Menezes A. Guide to Elliptic Curve Cryptography. – Springer, 2004. – 312 p.
4. Gentry C. Fully Homomorphic Encryption Using Ideal Lattices // STOC'09. – 2009. – Pp. 169–178.
5. Bernstein D.J., Lange T. Post-Quantum Cryptography // Nature, 2017. – Vol. 549. – Pp. 188–194.
6. Diffie W., Landau S. The Export of Cryptography in the 20th Century and the 21st // The World Today. – 2008. – Vol. 64. – Pp. 20–23.

Стахов Олексій Ярославович – доктор філософії, старший викладач кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна.

Чернюк Сергій Іванович – студент групи 2ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, email: sergblackman1@gmail.com

Stakhov Oleksii Yaroslavovych – PhD, senior teacher of the software department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine.

Cherniuk Serhii Ivanovych – student of 2ПІ-21б group, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: sergblackman1@gmail.com

УДК 331.45:004

О. Р. Іщенко
М. А. Томчук

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах розглянуто актуальні виклики у сфері безпеки життєдіяльності та охорони праці в умовах цифровізації суспільства. Проаналізовано трансформацію ризиків, пов'язаних із використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, віддаленої та гібридної форми праці, автоматизації виробництва. Акцентовано увагу на необхідності оновлення нормативно-правової бази, впровадження інноваційних підходів у навчальному процесі та формування культури безпеки серед студентської молоді. Обґрунтовано необхідність комплексного підходу до забезпечення безпеки, що враховує фізичні, психоемоційні та інформаційні ризики.

Ключові слова: *охорона праці, цифровізація, ризики, інформаційні технології, дистанційна робота, нормативно-правова база, культура безпеки, профілактика, освіта.*

Abstract

The thesis addresses the current challenges in the field of life safety and labor protection in the context of digitalization of society. The transformation of risks associated with the use of modern information and communication technologies, remote and hybrid forms of labor, and production automation is analyzed. Attention is focused on the need to update the regulatory framework, introduce innovative approaches in the educational process and form a culture of safety among students. The author substantiates the need for an integrated approach to security, taking into account physical, psycho-emotional and information risks.

Keywords: *labor protection, digitalization, risks, information technology, remote work, regulatory framework, safety culture, prevention, education.*

Вступ

У сучасному світі процес цифровізації охоплює практично всі сфери людської діяльності, що призводить до переосмислення концепцій безпеки життєдіяльності та охорони праці. Зміна характеру праці, зростання ролі інтелектуальної праці, використання комп'ютеризованих систем та інтернету речей (IoT) породжують нові фактори ризику, які мають бути враховані під час розробки заходів безпеки. Зокрема, стрімке впровадження автоматизованих виробничих систем вимагає перегляду традиційних підходів до ідентифікації небезпек та оцінювання професійних ризиків.

Охорона праці, яка раніше переважно орієнтувалася на фізичні небезпеки – механічні травми, вплив шкідливих речовин або температур, – нині повинна враховувати психоемоційні, когнітивні та цифрові загрози. Наприклад, тривала робота з комп'ютером, хронічний стрес, спричинений постійною взаємодією з цифровим середовищем, а також ризики інформаційного перевантаження дедалі частіше фігурують у звітах щодо професійної безпеки. Крім того, робочі місця, що повністю залежать від інформаційних систем, є вразливими до кіберзагроз, які можуть спричинити не лише збої в роботі, а й небезпеку для життя та здоров'я персоналу.

Поглиблений аналіз дозволяє зробити висновок, що цифровізація не просто модифікує окремі виробничі процеси, а докорінно змінює саму природу праці, структуру ризиків і механізми їх подолання. Якщо раніше охорона праці концентрувалася на запобіганні травмам, то сьогодні ключовим стає управління стресом, інформаційними перевантаженнями, захист від цифрових атак і дотримання етичних норм у цифровому середовищі. Це означає, що поняття «безпека життєдіяльності» потребує концептуального оновлення.

У контексті реформування освітнього процесу важливим аспектом є формування культури безпеки серед студентської молоді. У навчальних закладах вищої освіти впроваджуються інтерактивні методи викладання дисципліни «Безпека життєдіяльності та основи охорони праці», зокрема використання кейс-методів, симуляцій, віртуальних лабораторій і моделювання надзвичайних ситуацій.

Це дозволяє сформувати не лише знання, але й стійкі практичні навички реагування на потенційно небезпечні ситуації. Активне залучення студентів до ситуаційного аналізу та вирішення реальних виробничих кейсів сприяє розвитку критичного мислення та відповідального ставлення до особистої та колективної безпеки.

У контексті оновлення підходів до викладання безпеки життєдіяльності в ЗВО особливу роль відіграють методичні рекомендації Міністерства освіти і науки України, які наголошують на важливості адаптації змісту дисциплін до умов цифрової трансформації. У документі підкреслено необхідність міждисциплінарного поєднання безпекових знань із цифровою грамотністю та критичним мисленням, що відповідає сучасним викликам у сфері охорони праці та безпеки [5].

Одним із ключових аспектів підвищення рівня безпеки життєдіяльності в умовах цифровізації є активне застосування інноваційних технологій у навчанні та на практиці. Зокрема, цифрові рішення можуть бути ефективно використані для моніторингу та аналізу ризиків у реальному часі, що дозволяє оперативно реагувати на потенційні небезпеки. Наприклад, використання сенсорних технологій, автоматизованих систем управління безпекою та інтелектуальних алгоритмів для прогнозування можливих аварійних ситуацій може значно знизити кількість нещасних випадків та травм на виробництві. Також важливим є розвиток персоналізованих систем навчання, які адаптуються до індивідуальних потреб кожного студента чи працівника, надаючи йому необхідні знання та навички для ефективної роботи в умовах цифрової трансформації. Всі ці аспекти вимагають комплексного підходу до розробки та впровадження заходів, що забезпечують безпеку життєдіяльності в епоху цифрових змін.

З метою оцінювання цифрових ризиків у сфері безпеки життєдіяльності доцільно застосовувати кількісну модель розрахунку ризику, яка базується на класичній формулі:

$$R = P \times C$$

де R — рівень ризику, P — імовірність настання небезпечної події, а C — критичність наслідків (шкала від 1 до 10). Наприклад, у випадку кібератаки на систему управління виробництвом, яка має високу критичність (8) та середню імовірність (0,4), рівень ризику складатиме $R = 0{,}4 \times 8 = 3{,}2$, що свідчить про потребу в негайному впровадженні заходів реагування. Для наочності на рисунку 1 подано графік залежності рівня ризику від критичності наслідків при різних рівнях імовірності. Як видно з графіка, цифрові ризики навіть із низькою імовірністю можуть мати високий вплив, що вимагає комплексного моніторингу та захисту.

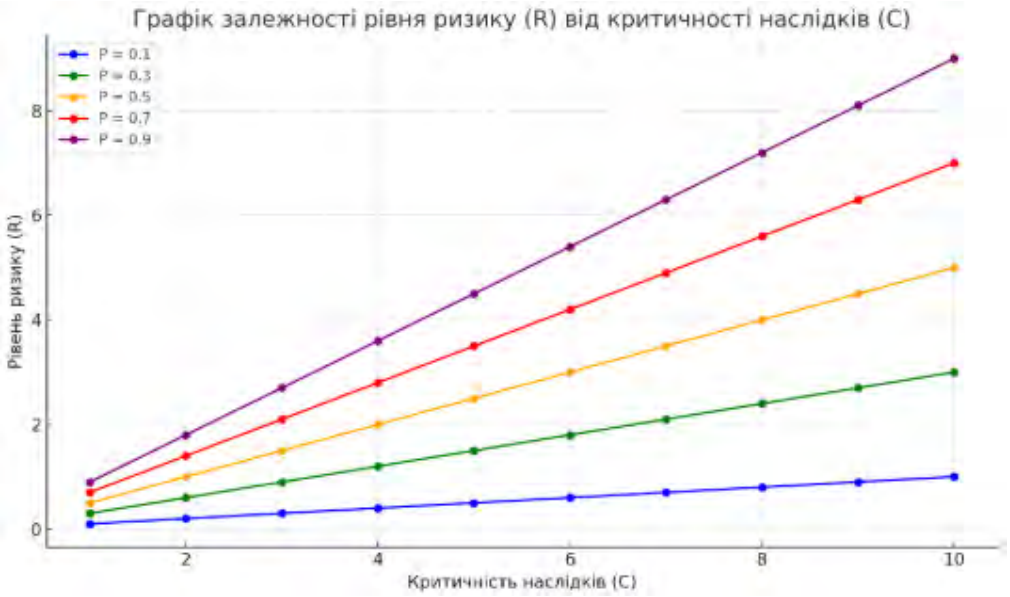

Одним з ефективних способів оцінки професійних ризиків у цифрову епоху є застосування кількісної моделі, яка базується на розрахунку рівня ризику (R) як добутку імовірності виникнення небезпечної події (P) та критичності її наслідків (C), тобто R = P × C. Такий підхід дозволяє формалізувати процес оцінювання ризиків, зробити його об'єктивним і відтворюваним. На графіку, що до-

повнює цю модель, зображено залежність рівня ризику від критичності наслідків при фіксованих значеннях імовірності (наприклад, P = 0.1, 0.5, 0.9). Криві зростають лінійно, демонструючи, як навіть помірна імовірність у поєднанні з високою критичністю може призводити до суттєвих загроз. Це дозволяє візуально ідентифікувати найбільш критичні сценарії (з високими R), які потребують першочергових заходів реагування. Така модель широко застосовується в системах управління ризиками на підприємствах, у сфері кібербезпеки та при розробці політик охорони праці в умовах цифровізації, де загрози часто мають складну, динамічну природу.

Умови цифрової трансформації вимагають від суспільства системного, а не фрагментарного підходу до безпеки. Сьогодні недостатньо лише оновити окремі інструкції чи впровадити нові технології – потрібно синхронізувати дії всіх зацікавлених сторін: освітніх закладів, роботодавців, державних органів і працівників. Це забезпечить стале функціонування безпекової інфраструктури на тлі постійних технологічних змін.

У зв’язку з активною цифровізацією соціальних і виробничих процесів, важливу роль у забезпеченні безпеки життєдіяльності відіграє інтеграція інформаційних технологій у системи моніторингу та управління ризиками. Використання таких технологій, як штучний інтелект, великий аналіз даних (Big Data) і машинне навчання, дозволяє значно покращити процес оцінки та прогнозування небезпек. Такі інструменти допомагають автоматично виявляти потенційно небезпечні ситуації на ранніх етапах та здійснювати ефективний контроль за умовами праці в реальному часі. Однак, крім технологічних інновацій, важливим є й адаптаційний процес, який включає зміни в організаційних структурах і процедурах на всіх рівнях — від навчальних закладів до виробничих підприємств. Зокрема, необхідно розвивати навички роботи з новими цифровими системами як серед студентів, так і серед вже працюючих спеціалістів, щоб забезпечити їх здатність ефективно застосовувати ці технології для забезпечення безпеки [3], [4].

Сучасна цифрова економіка породжує нові типи ризиків, зокрема у сфері зберігання персональних даних, цифрового тиску на працівників, кібербезпеки та соціальної ізоляції. Як зазначає Портной Є. В., цифрова трансформація потребує не лише технологічного переозброєння підприємств, але й усвідомленого управління ризиками цифрового середовища, включно з людським чинником [6]. Це ще раз доводить, що питання безпеки життєдіяльності повинне розглядатися в тісному зв’язку з економічною безпекою працівників та підприємств.

Актуальною є також потреба перегляду нормативно-правових документів у сфері охорони праці. Багато положень ще не враховують специфіку віддаленої праці, гібридного формату робочого процесу та роботи з високими інтелектуальними навантаженнями. Зокрема, вимоги до організації безпечного робочого простору вдома, використання сертифікованих засобів захисту даних та психологічна підтримка персоналу — всі ці питання мають бути інтегровані у систему управління охороною праці.

Не менш важливою є роль профілактики — як на рівні організації, так і особистого самоконтролю. Забезпечення ергономічного середовища, дотримання режиму праці та відпочинку, застосування психологічної підтримки та регулярне підвищення обізнаності працівників щодо нових ризиків є ключовими напрямами превентивної роботи. Відповідно до сучасних рекомендацій, інтегровані моделі безпеки мають включати фізичну, інформаційну, психоемоційну та соціальну компоненти.

Окремої уваги заслуговують тенденції інноваційного розвитку підприємств у цифрову епоху, де безпека праці стає елементом загальної стратегії сталого розвитку. Як показує аналіз досліджень у сфері управління інноваціями, компанії, які інвестують у безпечні цифрові середовища для працівників, мають вищий рівень лояльності персоналу та ефективності роботи. Це демонструє, що цифровізація не повинна зводитися лише до автоматизації, а має супроводжуватися створенням безпечного й підтримувального робочого середовища.

Одним з головних викликів майбутнього є баланс між швидкістю цифрових інновацій та здатністю людей адаптуватися до нових ризиків. Якщо цифрові системи розвиваються експоненційно, то зміна мислення, поведінки та нормативної бази відбувається значно повільніше. Саме тому важливо вже зараз формувати культуру безпеки цифрової доби, яка поєднує технічну компетентність з етикою відповідальності.

У підсумку слід зазначити, що питання безпеки життєдіяльності в умовах цифровізації є міждис-

циплінарним та потребує комплексного підходу. Лише тісна взаємодія між науковцями, законодавцями, викладачами та роботодавцями дозволить адаптувати наявні системи безпеки до сучасних реалій та забезпечити ефективний захист життя і здоров'я людини в усіх сферах її діяльності.

Висновки

У даному дослідженні було розглянуто ключові виклики та перспективні шляхи підвищення рівня безпеки життєдіяльності в умовах цифровізації суспільства. Показано, що активне впровадження інформаційних технологій, автоматизованих систем управління та дистанційних форматів праці створює не лише нові можливості, але й численні ризики для здоров'я та безпеки людей. Зміни у характері професійної діяльності зумовлюють потребу у перегляді традиційних підходів до охорони праці та формування культури безпеки, особливо серед молоді. Також було підкреслено важливість оновлення нормативно-правової бази, адаптації освітніх методик до цифрових умов, розвитку профілактичних заходів та інтеграції психоемоційних і інформаційних аспектів у систему управління ризиками.

Отже, забезпечення безпеки життєдіяльності у цифрову епоху має ґрунтуватися на міждисциплінарному підході, що об'єднує зусилля фахівців з технічних, соціальних, медичних і педагогічних галузей. Тільки завдяки такій співпраці можливо сформувати ефективну, адаптивну та сталу систему безпеки, здатну відповідати на сучасні виклики та запобігати потенційним загрозам у цифровому середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Томчук М.А., Крещенко М. Г., Малініч І. П. «ІТ-безпека у телекомунікаційних системах в епоху штучного інтелекту» в Матеріали конференції «LII Науково-технічна конференція факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії (2023)» Вінниця, 2023. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2023/paper/view/18871.

2. Гутарук М. І., Кравченко А. П. Сучасні підходи до формування культури безпеки студентської молоді // Техногенно-екологічна безпека. – 2021. – № 2(18). – С. 89–94.

3. Білокінь І. В. Інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій у безпеку життєдіяльності та навчання математики через хмарні ресурси у школі [Електронний ресурс] / І. В. Білокінь. – 2024. – Режим доступу: http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/25987

4. Богачук Р. С., Томчук М.А. «Психоемоційне вигорання фахівців іт-сфери як чинник професійної небезпеки» в Матеріали конференції «LIV Всеукраїнська науково-технічна конференція факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії (2025)» Вінниця, 2025. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2025/paper/view/24154

5. Томчук М. А. «Вдосконалення процедури тестового контролю у закладах вищої освіти» в Матеріали «Використання інноваційних технологій в процесі підготовки фахівців - 2018» Вінниця, 2018. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/itpf/2018/paper/view/5787

6. Цифрова економіка та економічна безпека // Портной Є. В. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://repository.sspu.edu.ua/bitstreams/049352f1-0356-479e-ace7-31fd4a47579e/download

Іщенко Олексій Русланович – студент групи 1ІСТ-22Б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oleksiy26032005@gmail.com

Томчук Микола Антонович – кандидат технічних наук, доцент кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua

Ishchenko O. R. – Department of Automation and intelligent information technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksiy26032005@gmail.com

Tomchuk M. A. – candidate of Technical Sciences, Associate Professor of Life Safety and safety pedagogy, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua

УДК 003.26

Шклярук М. Б.

БЧХ-КОДИ ТА ЇХ КОДУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено принципи побудови та кодування БЧХ-кодів, їхню роль у виправленні помилок під час передачі даних. Проаналізовано основи БЧХ-кодів, процес систематичного кодування, методи декодування та їх застосування в сучасних технологіях.

Ключові слова: БЧХ-коди, кодування, виправлення помилок, циклічні коди, поле Галуа.

Abstract

The principles of construction and encoding of BCH codes and their role in error correction during data transmission are studied. The basics of BCH codes, the systematic encoding process, decoding methods, and their applications in modern technologies are analyzed.

Keywords: BCH codes, encoding, error correction, cyclic codes, Galois field.

Вступ

БЧХ-коди (Bose-Chaudhuri-Hocquenghem codes) є класом циклічних кодів, що виправляють помилки, і відіграють ключову роль у забезпеченні надійної передачі даних через шумові канали. Вони широко застосовуються в телекомунікаціях, цифрових носіях і системах зберігання даних завдяки здатності виправляти множинні помилки з високою ефективністю. Метою цих тез є висвітлення основ побудови БЧХ-кодів, процесу їх кодування, методів декодування та практичного застосування в сучасних технологіях.

Результати дослідження

БЧХ-коди — це циклічні коди, розроблені для виправлення множинних помилок у кодових словах. Вони базуються на поліномах над скінченними полями Галуа

$$(GF(q)) \tag{1}$$

де q зазвичай дорівнює 2 для бінарних кодів [1].

Код характеризується параметрами (n, k, t), де n — довжина кодового слова, k — довжина інформаційного повідомлення, t — кількість помилок, які можна виправити. Генераторний поліном g(x) формується як найменше спільне кратне мінімальних поліномів для послідовних степенів примітивного елемента α у полі $GF(q^m)$. БЧХ-коди забезпечують мінімальну відстань Хеммінга $d \geq 2t + 1$, що гарантує виправлення до t помилок.

Кодування БЧХ-кодів зазвичай виконується систематичним способом. Інформаційне повідомлення представляється як поліном p(x) степеня k-1, який множиться на $x^{(n-k)}$ для резервування місця під перевірочні символи [2]. Отриманий поліном ділиться на генераторний поліном g(x) за модулем q, а залишок r(x) додається до кодового слова:

$$s(x) = p(x) * x^{n-k} - r(x) \tag{2}$$

Наприклад, для бінарного БЧХ-коду (15, 5, 3) з генераторним поліномом $g(x) = x^{10} + x^8 + x^5 + x^4 + x^2 + x + 1$ повідомлення [1, 0, 0, 0, 1] кодується шляхом обчислення залишку та формування кодового слова з інформаційних і перевірочних бітів.

Декодування БЧХ-кодів передбачає виявлення та виправлення помилок у прийнятому кодовому слові. Основні методи включають алгоритм Берлекемпа-Мессі для визначення полінома локаторів помилок і алгоритм Чіена для пошуку позицій помилок. Процес починається з обчислення синдромів, які вказують на наявність помилок, після чого визначаються позиції та значення помилок [3]. Ці методи є алгебраїчними, що забезпечує високу ефективність декодування навіть для кодів із великою кількістю виправних помилок.

БЧХ-коди широко використовуються завдяки їхній здатності виправляти множинні помилки та компактній апаратній реалізації. Вони застосовуються в супутниковому зв'язку (стандарт DVB-S2), цифрових носіях (CD, DVD), твердотільних накопичувачах (SSD) і QR-кодах [4]. Наприклад, у SSD

БЧХ-коди забезпечують надійне зберігання даних, виправляючи помилки, спричинені зносом пам’яті. Їхня ефективність робить їх ідеальними для систем із обмеженими обчислювальними ресурсами.

Висновки

БЧХ-коди є потужним інструментом для виправлення помилок у системах передачі та зберігання даних. Їхня циклічна структура, алгебраїчні методи кодування й декодування, а також здатність виправляти множинні помилки забезпечують надійність і ефективність. Застосування БЧХ-кодів у телекомунікаціях, цифрових носіях і системах зберігання даних підкреслює їхню важливість у сучасних технологіях. Грамотне використання БЧХ-кодів дозволяє мінімізувати втрати даних і підвищувати надійність інформаційних систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Блахут Р. Теорія і практика кодів, що виправляють помилки. Київ: Техніка, 2020. 432 с.
2. Петерсон В. Процедури кодування та виправлення помилок для БЧХ-кодів. Львів: Видавництво ЛНУ, 2019. 256 с.
3. Лін С., Костелло Д. Коди, що виправляють помилки, та їх застосування. Харків: Фабрика знань, 2021. 512 с.
4. Муркрофт Е. Кодування в телекомунікаціях: від теорії до практики. Київ: BHV, 2022. 384 с.

Шклярук Марія Богданівна — студентка групи 2ПІ-22б, Факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: mariia.shkliiaruk@gmail.com

Shkliaruk Mariia — student of group 2PI-22b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: mariia.shkliiaruk@gmail.com

УДК 621.395

А. І. Рій[1]
М. І. Кирик[1]

ВИЯВЛЕННЯ ТА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ АНОМАЛІЙ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕТОДІВ ISOLATION FOREST ТА SHAP

[1] Національний Університет «Львівська Політехніка»

Анотація

Запропоновано підхід до виявлення аномалій у мережевому трафіку на основі методу Isolation Forest, який дозволяє ефективно ідентифікувати нетипову поведінку, що може свідчити про наявність кіберзагроз. Розглянуто етапи попередньої обробки трафіку, налаштування гіперпараметрів моделі та оцінено інтерпретованість результатів за допомогою методу SHAP для визначення впливових ознак на рішення моделі.

Ключові слова: виявлення аномалій, Isolation Forest, мережевий трафік, машинне навчання, кібербезпека, мережева безпека, реальний аналіз, алгоритми виявлення аномалій.

Abstract

A method for detecting anomalies in network traffic based on the Isolation Forest approach is proposed, enabling effective identification of atypical behaviour that may indicate potential cybersecurity threats. The study covers the stages of traffic preprocessing, model hyperparameter tuning, and evaluates the interpretability of the results using the SHAP method to identify the most influential features affecting the model's decisions.

Keywords: anomaly detection, Isolation Forest, network traffic, machine learning, cybersecurity, network security, anomaly detection algorithms, SHAP, TreeSHAP, KernelSHAP.

Вступ

Зі зростанням обсягів трафіку та ускладненням атак традиційні методи виявлення, як-от сигнатурні й евристичні, втрачають ефективність, оскільки не здатні розпізнавати нові загрози без попередніх знань. В умовах шифрування даних актуальними стають підходи, здатні виявляти аномалії без маркованих вибірок [1].

Алгоритм Isolation Forest ефективно ізолює нетипові зразки без потреби у великих обсягах анотованих даних [2]. Проте його головним недоліком є низька інтерпретованість результатів, що ускладнює реагування на загрози.

Цю проблему можна вирішити за допомогою методу SHAP, який дозволяє пояснити внесок кожної ознаки в рішення моделі. Метою дослідження є поєднання Isolation Forest із SHAP для підвищення прозорості та точності виявлення аномалій у трафіку.

Результати дослідження

Аномалії в мережевому трафіку — це відхилення від нормальної активності, які можуть сигналізувати про збої або атаки (Port Scanning, Brute Force, DDoS тощо). Вони поділяються на точкові, контекстуальні та колективні. Для виявлення таких відхилень використовується алгоритм Isolation Forest, що ізолює аномальні записи за допомогою дерев, не потребуючи маркованих даних. Аномальність оцінюється на основі середньої довжини шляху в деревах:

$$s(x,n) = 2^{\frac{-E[f(x)]}{c(n)}} \quad (1)$$

де: $f(x)$ — довжина шляху об'єкта x в дереві ізоляції; $E[f(x)]$ — це середня довжина шляху об'єкта в усіх деревах моделі; $c(n)$ - нормувальне значення, яке залежить від розміру вибірки n. Ця нормалізація необхідна, оскільки, якщо кількість об'єктів у дереві збільшується (тобто розмір вибірки більший), довжина шляхів для всіх об'єктів також зростає.

Для пояснення рішень застосовується SHAP, який визначає вплив окремих ознак на результат моделі (через KernelSHAP або TreeSHAP).

Для дослідження використано датасет CICIDS2017, що містить трафік з позначеними атаками. Було виконано очищення, агрегацію на рівні сеансів та стандартизацію 51 ознаки. Після обробки отримано 2 743 912 записів.

Модель налаштовано з параметрами: n_estimators = 100 max_samples = 256 contamination = 0.02 random_state = 42. Результат: AUC-ROC = 0.95, виявлено 1.84% аномалій (~50 тис. сеансів), що свідчить про високу ефективність.

Для з'ясування причин аномалій, виявлених моделлю Isolation Forest, застосовано два підходи SHAP: KernelSHAP і TreeSHAP. Порівняння цих методів наведено в таблиці 1.

Таблиця 1 – Результати порівняння KernelSHAP та TreeSHAP

Критерій	KernelSHAP	TreeSHAP
Швидкість	Повільний (для 500 записів потрібно ~20 хв)	Швидкий (10,000 записів сек)
Інтерпретація	Аналізує аномальний бал	Аналізує середню довжину шляху
Обмеження	Висока обчислювальна складність	Не підтримує пряму інтерпретацію аномального балу

KernelSHAP працює з будь-якими моделями, але повільний на великих наборах даних (до 20 хв на 500 записів) [3]. TreeSHAP, навпаки, оптимізований для дерев, як-от Isolation Forest, і значно швидший (менше 1 с на 10 000 записів). TreeSHAP продемонстрував високу ефективність завдякиприродній сумісності з деревовими алгоритмами [4]. KernelSHAP аналізує аномальний бал, тоді як TreeSHAP — довжину шляху в дереві, але не дозволяє напряму пояснювати сам аномальний бал, що може бути обмеженням.

Висновки

Дослідження показало, що Isolation Forest ефективно виявляє аномалії в мережевому трафіку, зокрема DoS та Brute Force, без потреби в маркуванні даних. Використання SHAP надало прозорість результатам, пояснюючи внесок ознак в аномальний бал. Тестування на CICIDS2017 підтвердило придатність методу для реальних умов, а порівняння KernelSHAP і TreeSHAP виявило баланс між точністю та швидкодією. Комбінація цих підходів підвищує ефективність виявлення загроз у мережах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Zhang T., Wang Y., Li J. An ensemble framework for network anomaly detection using Isolation Forest and autoencoders // IEEE Transactions on Information Forensics and Security. – 2023. – Vol. 18. – P. 345–359.

2. Kim H., Lee J., Park S. An optimized Isolation Forest-based intrusion detection system for heterogeneous and streaming data // Journal of Cybersecurity and Privacy. – 2024. – Vol. 3, No. 1. – P. 112–129.

3. Patel R., Desai M. Hybrid machine learning models for intrusion detection: A comparative study with Isolation Forest // Future Generation Computer Systems. – 2022. – Vol. 135. – P. 357–372.

4. Yang J. Fast TreeSHAP: Accelerating SHAP Value Computation for Trees // arXiv. – 2021. – P. 2109.09847.

Рій Андрій Ігорович— аспірант кафедри телекомунікацій, Національний університет «Львівська політехніка», Львів, andrii.i.rii@lpnu.ua

Науковий керівник: ***Кирик Мар'ян Іванович*** — д-р техн. наук, професор каф. телекомунікацій, Національний університет «Львівська політехніка», Львів

Riy Adnriy I. — postgraduate student of the Department of Telecommunications, Lviv Polytechnic National University, Lviv, andrii.i.rii@lpnu.ua

Supervisor: ***Kyryk Maryan I.*** — Dr. Sc. professor of the faculty of telecommunications, Lviv Polytechnic National University, Lviv

УДК: 159.9:004

М. В. Білецька
М. А. Томчук

СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ТА ПСИХОЕМОЦІЙНЕ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ІТ-ІНДУСТРІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена аналізу проблеми психоемоційного здоров'я працівників ІТ-індустрії та визначено основні фактори, що впливають на стресостійкість ІТ-спеціалістів. Розглянуто зв'язок між інтенсивним навантаженням, когнітивною діяльністю та психологічним благополуччям. Визначено поширені психоемоційні розлади, як-от вигорання, депресія, тривожність, та запропоновано комплексний підхід до профілактики й підтримки ментального здоров'я ІТ-фахівців. Наведено приклади програм психологічної підтримки в українських ІТ-компаніях.

Ключові слова: психоемоційне здоров'я, стресостійкість, ІТ-індустрія, професійне вигорання, депресія, психосоматика, емоційний інтелект, Mindfulness, психологічна підтримка, work-life баланс.

Abstract

The paper analyzes the problem of psycho-emotional health of IT industry employees and identifies the main factors that affect the stress resistance of IT professionals. The relationship between intense workload, cognitive activity and psychological well-being is considered. Common psycho-emotional disorders such as burnout, depression, and anxiety are identified, and an integrated approach to the prevention and support of mental health of IT professionals is proposed. Examples of psychological support programs in Ukrainian IT companies are provided.

Keywords: psycho-emotional health, stress resistance, IT industry, professional burnout, depression, psychosomatics, emotional intelligence, Mindfulness, psychological support, work-life balance.

Вступ

Сучасна ІТ-індустрія характеризується високою інтенсивністю розумової праці, необхідністю постійно опановувати нові технології та працювати в умовах обмежених термінів. Такі особливості професійної діяльності створюють підвищене навантаження на психічне здоров'я фахівців. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, Україна посідає перше місце в Європі за кількістю тривожних і депресивних розладів, що робить проблему збереження психоемоційного здоров'я особливо актуальною для вітчизняних ІТ-спеціалістів [1].

Специфіка роботи в ІТ-сфері полягає в тому, що фахівці занурюються в цифровий світ, концентруючись на абстракціях і схемах. Їхня сильна сторона — логічне мислення, проте розвиток емоційного інтелекту часто залишається поза увагою. Ця дисгармонія між різними аспектами особистості у поєднанні з інтенсивним робочим навантаженням створює передумови для розвитку психоемоційних проблем.

Актуальність дослідження стресостійкості та психоемоційного здоров'я в ІТ-індустрії зумовлена не лише високим рівнем стресу в даній професійній сфері, а й значними економічними втратами через зниження продуктивності праці, збільшення кількості лікарняних та плинності кадрів внаслідок психологічних проблем співробітників. В умовах пандемії COVID-19 та військових дій в Україні питання збереження психічного здоров'я набуло ще більшої гостроти, що вимагає комплексного підходу до його вирішення.

Результати дослідження

Психічне та фізичне здоров'я тісно пов'язані між собою, утворюючи єдину систему благополуччя людини. Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) стверджує, що "there is no health without mental health" (немає здоров'я без психічного здоров'я), підкреслюючи критичну важливість психоемоційного стану для загального здоров'я людини [2].

Психосоматика як медична галузь вивчає вплив психологічних і соціальних чинників на фізичне здоров'я [3]. Для ІТ-спеціалістів, які тривалий час перебувають у стані інтелектуального напруження, характерні два типи фізіологічних симптомів, пов'язаних з психологічними проблемами:

1. Органічні (гастрит, виразка, гіпертонія, інсульт), які виникають внаслідок тривалого впливу стресових факторів;
2. Функціональні (головний біль, слабкість, нудота, кардіоневроз), що не мають чіткого органічного підґрунтя, але суттєво погіршують якість життя.

Особливість психосоматичних розладів у працівників ІТ-сфери полягає в тому, що вони часто мають такі особистісні риси як алекситимія (невміння говорити про емоції), наявність нерозв'язаних внутрішніх конфліктів, стриманість і підвищений рівень особистісної тривоги. Ці характеристики ускладнюють ідентифікацію емоційних проблем та своєчасне звернення за допомогою.

Основні психоемоційні розлади в ІТ-індустрії

Професійне вигорання являє собою синдром емоційного виснаження, деперсоналізації та редукції професійних досягнень. Згідно з тестом К. Маслач і С. Джексона, професійне вигорання проявляється через:

- Почуття байдужості, емоційного виснаження і знемоги;
- Дегуманізацію — розвиток негативного ставлення до колег, клієнтів та навіть близьких людей;
- Негативне професійне самосприйняття — відчуття власної некомпетентності та сумніви в правильності вибору професії.

Формування та подолання професійного вигорання в ІТ-сфері пов’язане з кількома ключовими аспектами внутрішнього та зовнішнього функціонування спеціаліста. Формула вигорання зазвичай складається з трьох взаємопов’язаних чинників: по-перше, це хронічний стрес, який поступово виснажує енергетичні ресурси організму, знижуючи життєві сили; по-друге, діяльність, що або не відповідає реальним здібностям працівника, або вимагає постійного перенапруження, позбавляє відчуття контролю та внутрішнього сенсу; і нарешті, третій фактор — якість і кількість соціальних контактів, які або підтримують, або, навпаки, посилюють відчуття ізоляції та виснаження.

Емоційне вигорання, що виникає внаслідок тривалого професійного стресу та проявляється емоційним виснаженням і втратою мотивації, потребує комплексної профілактики. Насамперед це розвиток навичок стрес-менеджменту й енергетичної саморегуляції, що дозволяє знижувати перенапруження та зберігати ресурси. Важливо також свідомо підходити до вибору професійних напрямів, орієнтуючись на власні цінності та сильні сторони, що сприяє відновленню сенсу в роботі. Крім того, підтримка з боку соціального оточення та здоровий мікроклімат у колективі допомагають зменшити рівень виснаження, характерного для комунікативних професій [4].

Депресія є одним з найпоширеніших психічних розладів серед ІТ-фахівців. Вона проявляється як комбінація змін у когнітивній, емоційній та фізіологічній сферах:

- В емоційній сфері: пригнічений настрій, сльозливість, сум, втрата інтересу до приємних раніше речей та підвищена тривожність;
- У когнітивній сфері: труднощі зі сприйняттям нової інформації, зниження концентрації уваги, негативні думки про себе і світ, почуття провини;
- У фізіологічній сфері: порушення сну, зміни апетиту, що призводять до збільшення або зменшення ваги, постійна втома, зниження сексуального потягу [5].

У сфері ІТ депресія часто розвивається під впливом поєднання зовнішніх і внутрішніх чинників: пришвидшений темп життя та постійне інформаційне перевантаження виснажують психіку, малорухливий спосіб життя погіршує фізичний стан, а заміна живого спілкування на віртуальне сприяє емоційній ізоляції. Додатково, нестабільність політичної й економічної ситуації створює відчуття невизначеності, а особистісні риси, як-от низька самооцінка, підвищена тривожність і емоційна нестабільність, підсилюють вразливість до психологічних розладів.

Тривожні розлади характеризуються надмірним занепокоєнням, страхом та фізичними проявами тривоги. В ІТ-індустрії поширеною є соціальна фобія — страх соціальних ситуацій, який може проявлятися під час виступів на мітингах, презентаціях проєктів чи спілкуванні з клієнтами.

Тривожні розлади в ІТ-сфері часто проявляються як постійне хвилювання про майбутнє, труднощі з концентрацією, дратівливість і порушення сну, а також мають фізичні симптоми — прискорене серцебиття, підвищений тиск чи тремтіння рук, що значно знижує якість життя та продуктивність.

Практики збереження психоемоційного здоров'я

Порушення зв'язку з емоційною сферою життя призводить до появи численних симптомів, включаючи тривожність, почуття самотності, депресію, панічні атаки, ігрову й алкогольну залежність та вигорання на роботі. Розвиток емоційного інтелекту через індивідуальну психотерапію є ефективним інструментом для подолання цих проблем.

Для ІТ-компаній важливо створювати умови для розвитку емоційної компетентності співробітників, оскільки низький рівень емоційного інтелекту призводить до порушень комунікації всередині команди, створює конфлікти та знижує продуктивність. Окрім тимбілдингів і мотиваційних заходів, необхідно приділяти увагу повному циклу робочої взаємодії, включаючи етап постконтакту — обговорення з працівником його роботи та впливу на продукт.

Mindfulness (усвідомленість) — це дієва психотерапевтична практика, яка допомагає не зациклюватися на негативних думках, покращити якість сну, емоційний фон і віднайти баланс у щоденності. У сфері ІТ, де високий рівень стресу є звичним явищем, mindfulness активно впроваджується в корпоративні програми з розвитку резілієнсу, профілактики вигорання та навчання. Регулярне практикування mindfulness-медитацій сприяє зростанню внутрішнього добробуту, задоволення від буденних справ, покращенню стосунків у колективі та здатності до адаптації. Усвідомленість також зміцнює самоповагу, полегшує ухвалення рішень і підвищує залученість працівника в організацію [6].

Ефективна профілактика психоемоційних розладів у професійній діяльності, зокрема в ІТ-сфері, повинна базуватись на забезпеченні психічного благополуччя працівника, що передбачає розвиток саморефлексії, підтримання балансу між роботою та особистим життям, фізичну активність і соціальну підтримку [7]. До важливих умов зниження ризиків депресивних станів належать повноцінний сон, регулярний відпочинок, перебування на свіжому повітрі, позитивне мислення, здорове харчування, додатковий прийом вітаміну D у зимовий період, використання технік релаксації, живе спілкування та за потреби — психотерапевтична допомога.

Також суттєвим чинником стійкості до стресу є дотримання енергетичного балансу за чотирма каналами: тіло (фізичне здоров’я, відпочинок, рух), розум (інтелектуальна активність, саморозвиток), душа (емоції, творчість, природа, спілкування) і дух (усвідомлення сенсів, духовні практики, вихід за межі звичного). Такий багаторівневий підхід дозволяє не лише зменшити рівень психоемоційного навантаження, а й покращити якість життя в умовах динамічної ІТ-індустрії.

Українські ІТ-компанії впроваджують різноманітні програми для підтримки психоемоційного здоров'я співробітників [5]:

- Intellias: проведення тренінгів з управління стресом;
- AB Soft: щотижневі консультації корпоративного психолога;
- Poster: філософія wellbeing, що підтримує баланс між фізичним, емоційним і фінансовим добробутом працівників, наявність people partners для психологічної підтримки;
- Beetroot: створення циклу програм «Хтознаяк» про психічне здоров'я та проведення серії внутрішніх і відкритих подій #beetrootoyourself;
- Netcracker: HR-сніданки з оглядовими лекціями про управління стресом;
- Lohika: організація тренінгів з протидії вигоранню та розвитку емоційного інтелекту, запровадження різдвяних канікул для збереження work-life балансу.

Висновки

Стресостійкість та психоемоційне здоров'я є критично важливими факторами професійного успіху та особистого благополуччя працівників ІТ-індустрії. Специфіка роботи в інформаційних технологіях, що характеризується інтенсивним розумовим навантаженням, необхідністю постійного навчання та роботою в умовах дедлайнів, створює підвищені ризики для психічного здоров'я фахівців.

Проведений аналіз показує, що основними психоемоційними проблемами в ІТ-сфері є професійне вигорання, депресія, тривожні розлади та психосоматичні захворювання. Ці стани негативно впливають

не лише на якість життя працівників, але й на ефективність їхньої роботи, що призводить до економічних втрат для компаній через зниження продуктивності та плинність кадрів.

Ефективний підхід до збереження психоемоційного здоров'я IT-спеціалістів повинен бути комплексним і включати:

1. Розвиток емоційного інтелекту та навичок самоусвідомлення;
2. Впровадження практик mindfulness на індивідуальному та організаційному рівнях;
3. Дотримання балансу між різними сферами життя: тілом, розумом, душею і духом;
4. Використання професійної психологічної допомоги (психологів, психотерапевтів, психіатрів) за необхідності;
5. Створення корпоративної культури, що підтримує психічне здоров'я та благополуччя працівників.

Досвід українських IT-компаній демонструє позитивні тенденції у впровадженні програм психологічної підтримки співробітників. Однак для досягнення стійких результатів необхідно продовжувати розвивати культуру піклування про психоемоційне здоров'я на всіх рівнях: особистому, командному та організаційному.

Інвестиції в психоемоційне здоров'я працівників є стратегічно важливими для IT-компаній, оскільки вони забезпечують не лише високу продуктивність праці та лояльність персоналу, але й сприяють формуванню здорового психологічного клімату та сталому розвитку організації в довгостроковій перспективі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Україна стала лідером у світі за рівнем депресії: у ВООЗ назвали шокуючу кількість випадків. 2024 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://expres.online/podrobitsi/ukraina-stala-liderom-u-sviti-za-rivnem-depresii-u-vooz-nazvali-shokuyuchu-kilkist-vipadkiv
2. There Is No Health Without Mental Health. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.victorialifeline.ca/resources/blog/there-is-no-health-without-mental-health
3. Психосоматика: як і чому наше тіло страждає від непроговорених емоцій. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://moz.gov.ua/uk/psihosomatika-jak-i-chomu-nashe-tilo-strazhdae-vid-neprogovorenih-emocij
4. Дембіцька, С. В., М. І. Кудлаєнко. Профілактика порушення психічного здоров’я працівників контакт-центрів. ВНТУ, 2016.
5. Здоров’я IT-спеціаліста: психосоматика, депресія й емоційне вигорання. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://dou.ua/lenta/articles/how-to-be-healthy-psychology/
6. Що таке mindfulness? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.uamindfulness.com/post/%D1%89%D0%BE-%D1%82%D0%B0%D0%BA%D0%B5-mindfulness
7. Дембіцька, С. В. Умови попередження стресу в професійній діяльності системного інженера. ВНТУ, 2016.

Білецька Мар’яна Володимирівна – студентка групи СА-22б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: marjnabilecka@gmail.com

Томчук Микола Антонович **–** канд. техн. наук, доцент кафедри Безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua.

Biletska Mariana V. – student of Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, SA-22b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: marjnabilecka@gmail.com

Tomchuk Mykola A. **–** Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor of Life Safety and Pedagogy of Safety department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua

UDC 004.8

V.V. Stoliar
G.B. Rakytianska

DEVELOPMENT OF A WEBSITE FOR PERSONALIZED ANALYSIS OF YOUTUBE VIDEOS: PROCESSING AND ANALYTICS BASED ON NEURAL NETWORKS

Vinnytsia National Technical University

Анотація

У цій статті буде розглянуто варіанти використання інформаційної системи для аналізу відео на платформі YouTube з використанням нейронних мереж. Описано основні сценарії взаємодії користувачів із системою, визначено ключові функціональні вимоги та можливості, які вона надає. Розробка таких варіантів використання дозволяє забезпечити структурований підхід до проєктування системи та підвищити її ефективність.

Ключові слова: персоналізований аналіз, YouTube-відео, нейронні мережі, обробка тексту, веб-розробка, аналітика відео.

Abstract

In this article, we will analyze the process of growing grain crops and design a plan for a software application to store information about the processes performed, in which key data will be emphasized. Software development is necessary to achieve maximum efficiency in the management and control of the resource forces of an agricultural enterprise.

Keywords: personalized analysis, YouTube videos, neural networks, text processing, web development, video analytics.

Introduction

Video content has become an integral part of the modern information space, and YouTube is one of the largest platforms for its distribution. However, the large number of videos makes it difficult to quickly obtain and analyze information. Viewers are forced to spend a lot of time watching content that may contain only fragments of useful data [1].

In this regard, there is a need for systems that automate the video analysis process and provide users with structured information in a convenient form. The use of text processing and neural networks allows you to extract key points of the video, analyze the content, and evaluate the author's thoughts.

The study aims to develop a website that will provide personalized analysis of video content, allowing users to quickly get basic information, modify it to suit their needs, and analyze the structure of the opinions presented. This will help optimize the perception of content and increase the efficiency of working with video information.

Results of the study

In today's information environment, video content is one of the most popular and convenient sources of information. However, its analysis and perception can be difficult due to the large amount of content, the length of the video, and the subjectivity of the authors' presentation of information. This is especially true for platforms such as YouTube, where users face the problems of a large amount of content, lack of textual representation, subjectivity of information presentation, and lack of effective tools for personalized analysis. Thousands of hours of video are uploaded every day, making it difficult to find relevant information, and automatically generated subtitles are of low accuracy. Most solutions don't offer in-depth analytics that would help you understand the content of a video without watching it.

The market contains several software products that partially solve these problems. An analysis of existing solutions is presented in Table 1. Most of them, such as YouTube Auto-Generated Subtitles, Otter.ai, Sonix.ai, and IBM Watson Speech to Text, are focused on transcribing audio into text [2]. However, they don't provide personalized video analysis or highlight key points. Some solutions, such as SummarizeBot, can summarize textual information, but do not work directly with video format or have limited algorithm flexibility.

Table 1 - Analysis of software applications

Name of the software application	Functionality	Disadvantages
YouTube Auto-Generated Subtitles	Automatic subtitle generation	Low accuracy, lack of content analysis
Otter.ai	Audio transcription, basic analytics	Lack of adaptation to user needs, paid access
Sonix.ai	Transcription and text editor	Lack of personalized analytics, high price tag
IBM Watson Speech to Text	High accuracy of speech recognition	Lack of structural analysis of the text, requires integration
SummarizeBot	Highlighting key points from the text	Limited support for video formats, low algorithm flexibility

Existing solutions are mostly focused on basic transcription or superficial text analysis, but do not provide a comprehensive approach to personalized video analysis. The proposed approach involves the use of neural networks for deep processing of video content, highlighting key points, assessing the author's tone, and graphically presenting data. This will allow users to quickly get relevant information without having to watch the entire video, which will significantly increase the efficiency of working with video content.

Conclusions.

The analysis of existing solutions has confirmed that there are no full-fledged tools for personalized analysis of YouTube videos on the market that would provide automatic processing of textual content and its deep analytics based on neural networks. This demonstrates the relevance and necessity of developing the proposed website. This solution will be useful not only for ordinary users, but also for researchers, content marketers, and analysts who need effective tools for quick analysis of video content. The use of neural networks will allow highlighting key points, analyzing the author's tone of voice, and presenting the results in a convenient format, which will greatly simplify the perception of information. Thus, the implementation of such a solution will open up new opportunities for fast and high-quality video content analysis.

LIST OF REFERENCES

1. The role of video content in brand building: strategies and approaches [Electronic resource] // CASES. - 2025: https://cases.media/en/article/rol-videokontentu-u-formuvanni-brendu-strategiyi-ta-pidkhodi?srsltid=AfmBOoqIgBzbULSpmbfmSvh3bP_wwFuD4Esb3pjEytdrezYMrNwSEyit.

2. Websites that use artificial intelligence to generate summaries from articles or text [Electronic resource] // Quora. - 2025: https://www.quora.com/Can-you-recommend-any-websites-that-use-artificial-intelligence-to-generate-summaries-from-articles-or-text.

Столяр Владислав Васильович — студент четвертого курсу групи 2ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vlad100vntu@gmail.com

Науковий керівник: ***Ракитянська Ганна Борисівна*** — к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: rakit@vntu.edu.ua.

Stoliar Vladyslav Vasylovych — fourth year student of group 2PI-21b, FITCI, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vlad100vntu@gmail.com

Scientific: ***Rakytianska Hanna Borysivna*** — in Engineering, Associate Professor of the Department of, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: rakit@vntu.edu.ua.

УДК 004

І. І. Олійник
В. О. Кривенька

АВТОМАТИЗАЦІЯ ВЕБ-РОЗРОБКИ ЗА ДОПОМОГОЮ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація
Розглянуто сучасні підходи до автоматизації процесів веб-розробки із застосуванням технологій штучного інтелекту Досліджено можливості використання алгоритмів машинного навчання для генерації коду, оптимізації дизайну та підвищення продуктивності веб-застосунків.
Ключові слова: веб-розробка, штучний інтелект, автоматизація, машинне навчання, оптимізація.

Abstract
Modern approaches to automating web development processes using artificial intelligence technologies are examined. The potential of machine learning algorithms for code generation, design optimization, and improving the performance of web applications is explored.
Keywords: *web development, artificial intelligence, automation, machine learning, optimization.*

Вступ

У сучасному цифровому середовищі веб-розробка потребує все більшої швидкості, ефективності та адаптивності до змінних потреб користувачів. Штучний інтелект (ШІ) відкриває нові можливості для автоматизації рутинних і трудомістких процесів у розробці веб-сайтів та веб-застосунків. Завдяки використанню ШІ стало можливим автоматично генерувати структуру коду, створювати адаптивний дизайн інтерфейсів, прогнозувати поведінку користувачів та оптимізувати контент у реальному часі [1]. Це дозволяє значно скоротити час розробки, зменшити навантаження на команди програмістів і підвищити якість кінцевого продукту. Багато сучасних інструментів на основі ШІ вже інтегруються у середовища розробки, платформи створення сайтів та системи управління контентом. Надалі очікується ще глибша взаємодія між штучним інтелектом і веб-розробкою, що сприятиме створенню більш інтуїтивних, персоналізованих і продуктивних веб-рішень.

Основна частина

Штучний інтелект здатний генерувати тексти, зображення та відеоконтент для веб-сайтів. Це полегшує завдання наповнення сайту контентом і може відчутно заощадити час і ресурси веб-розробників і власників сайтів. Приміром, ШІ може створювати інформативні статті, описи продуктів або послуг, ілюстрації, і навіть відеоролики, ґрунтуючись на заданих параметрах чи шаблонах. Це особливо корисно для сайтів, які потребують постійного оновлення контенту, як от новинні портали, інтернет-магазини та блоги. Завдяки ШІ веб-розробники можуть легко підтримувати актуальність контенту та залучати цільову аудиторію [2].

ШІ дозволяє автоматизувати тестування веб-сайтів, виявляючи хиби та проблеми в реальному часі. Ця автоматизація тестування дає чималі переваги веб-розробникам. Замість того, аби витрачати безліч годин на ручне тестування, ШІ може безперервно моніторити функціональність сайту і виявляти навіть найдрібніші вади, які могли б пройти непоміченими при ручному тестуванні. Використовуючи алгоритми машинного навчання, ШІ також здатен передбачати можливі проблеми, ґрунтуючись на аналізі даних про минулі збої та помилки. Це дозволяє розробникам вживати запобіжних заходів та упереджувати проблеми, перш ніж вони вплинуть на користувачів [2].

На практиці автоматизація веб-розробки з використанням ШІ реалізується через різноманітні сервіси та інструменти. Наприклад:

— GitHub Copilot — інструмент на основі ШІ, що пропонує варіанти коду в режимі реального часу, допомагаючи розробникам пришвидшити написання функцій і блоків.

— Wix ADI (Artificial Design Intelligence) — платформа, яка дозволяє створювати веб-сайти автоматично на основі запитів користувача, обираючи найоптимальніші макети та стилі.

— ChatGPT + Code Interpreter (Advanced Data Analysis) — здатен генерувати як код, так і рекомендації щодо побудови веб-інтерфейсів, оптимізуючи логіку взаємодії [3].

Такі інструменти дають змогу зменшити кількість ручної роботи, особливо на початкових етапах створення сайтів або під час прототипування.

ШІ може адаптувати інтерфейс веб-сайту для мобільних пристроїв, забезпечуючи зручну взаємодію з користувачами на різних платформах. Це особливо важливо в сучасному світі, де мобільні пристрої стали основним способом доступу до інтернету.

Автоматична адаптація інтерфейсу під мобільні пристрої означає, що сайт буде коректно відображатися на різних розмірах екранів і в різних орієнтаціях, зберігаючи при цьому читабельність і зручність використання. ШІ здатний визначати тип пристрою і параметри його екрану, після чого динамічно змінювати макет і структуру сторінки, щоб зробити її оптимальною для конкретного пристрою. Ця можливість особливо важлива для бізнесів і веб-проєктів, оскільки вона забезпечує рівномірну і якісну взаємодію з аудиторією незалежно від того, чи використовують користувачі смартфони, планшети або комп'ютери. З урахуванням зростаючої популярності мобільних пристроїв і мобільного інтернету, адаптація під мобільні пристрої стала невід'ємною частиною успішного веб-розроблення, і ШІ робить цей процес ефективнішим [4].

Розглянемо таблицю з основними перевагами використання штучного інтелекту у веб-розробці (таблиця 1).

Таблиця 1 – Переваги використання ШІ у веб-розробці

№	Перевага	Опис
1	Автоматизація рутинних задач	ШІ допомагає автоматично створювати код, шаблони та стилі.
2	Підвищення продуктивності	Швидше виконання завдань дозволяє зекономити час команди розробки.
3	Адаптивний дизайн	ШІ може генерувати дизайни, що підлаштовуються під різні пристрої.
4	Персоналізація інтерфейсу	Алгоритми прогнозують дії користувача та адаптують контент.
5	Оптимізація ресурсів сайту	Зменшення ваги сторінок, автоматичне стиснення зображень тощо.
6	Виявлення помилок і тестування	ШІ може знаходити баги та пропонувати рішення ще на етапі написання.
7	Покращення UX/UI	Аналіз поведінки користувачів дозволяє створювати зручніші інтерфейси.

У сучасному світі, де цифрові технології швидко змінюються, вимоги до швидкої розробки, масштабованості та адаптації веб-застосунків зростають. Застосування штучного інтелекту у веб-розробці не є просто трендом, а необхідністю, що забезпечує конкурентну перевагу. Наприклад, генерація коду за допомогою великих мовних моделей, таких як ChatGPT, дозволяє навіть початківцям створювати функціональні веб-інтерфейси без глибоких знань програмування.

Крім того, інструменти на основі ШІ можуть здійснювати поведінковий аналіз користувачів, що дає змогу розробникам краще розуміти очікування аудиторії та відповідно змінювати логіку роботи сайту. Наприклад, веб-аналітика з використанням штучного інтелекту може автоматично визначати вузькі місця у користувацькому досвіді та пропонувати шляхи покращення. Застосування таких технологій дозволяє не лише пришвидшити процес розробки, а й забезпечити вищу якість взаємодії з кінцевим користувачем, що, в свою чергу, позитивно впливає на конверсію, час перебування на сайті та загальну ефективність веб-ресурсу [5].

Висновки

Отже, штучний інтелект надає значні переваги у веб-розробці, даючи змогу автоматизувати процеси та персоналізувати веб-сайти для покращення користувацького досвіду. Це галузь, що безперервно розвивається, та використання ШІ у веб-розробці буде тільки зростати у майбутньому. Слідкуйте за останніми тенденціями та інноваціями, аби залишатися конкурентоспроможними на ринку веб-розробки. З розвитком технологій та ростом доступності ШІ, його роль у веб-розробці ставатиме все важливішою. У майбутньому можна очікувати появу нових методів та інструментів, які дадуть змогу використовувати ШІ для створення складніших і розумніших вебпроєктів. Удосконалення алгоритмів машинного навчання та обробки природної мови також сприятиме розширенню можливостей ШІ у веб-розробці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Штучний інтелект у веб-розробці: як він змінює майбутнє [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://seo-evolution.com.ua/blog/razrabotka/shtuchniy-Intelekt-u-veb-rozrobtsi
2. Штучний інтелект у веб-розробці: як змінюються сайти [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://stfalcon.com/uk/blog/post/artificial-intelligence-in-website-development
3. AI-driven workflow automation [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://brightdata.com/lp/agent-browser?kw=ai-driven%20workflow%20automation
4. AI & Humans: Automating Our Web Development Tasks [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://dev.to/shreyvijayvargiya/ai-humans-automating-our-web-development-tasks-19i
5. Automated Web Development with Artificial Intelligence [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.digitaljumpok.com/automated-web-development-with-artificial-intelligence/

Олійник Іван Іванович- студент групи 1СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ivan.oljnik@gmail.com

Кривенька Вікторія Олегівна — асистент кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: vicktoria1501@gmail.com

Oliynik Ivan Ivanovych– a student of group 1SP-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivan.oljnik@gmail.com

Kryvenka Viktoriya Olehivna – Assistant at the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vicktoria1501@gmail.com

УДК 681.3.07

В. В. Войтко
А. В. Денисюк
О. В. Гаврилюк
Н. Є. Барчук
Туровець А.В.

РОЗРОБКА ЧАСОВОГО ВІДСЛІДКОВУВАННЯ ДІЙ ДЛЯ СПІДРАНУ У ВИГЛЯДІ МОДУ З ВИКОРИСТАННЯМ FABRIC API ТА MMT

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено аналіз технологій часового відслідковування у спідранах та порівняння існуючих аналогів. Розроблено метод побудови таймера спідрану, що включає аналіз вхідних даних, обґрунтування вибору інтерфейсу, розробку структури та алгоритмів системи. Здійснено програмну реалізацію продукту у вигляді моду для відеоігор з використанням Fabric API та MMT. Визначено методику тестування та проведено перевірку програмного забезпечення.

Ключові слова:

Спідран, таймер, мод, Fabric API, MMT, відеоігри, відслідковування часу.

Abstract

An analysis of time tracking technologies in speedruns and a comparison of existing analogues was conducted. A method for building a speedrun timer was developed, including input data analysis, interface selection justification, system structure, and algorithm development. The software product was implemented as a mod for video games using Fabric API and MMT. A testing methodology was defined, and the software was tested.

Keywords:

Speedrun, timer, mod, Fabric API, MMT, video games, time tracking.

Вступ

У сучасному світі відеоігри та спідран є ключовими елементами цифрової культури. Виникнувши у 90-х, спідран перетворився на конкурентну дисципліну з правилами та спільнотами, де гравці демонструють майстерність, використовуючи «глітчі» для швидшого проходження [1]. Ця практика стрімко набирає популярність як окремий вид кіберспорту.

Події на кшталт Games Done Quick (GDQ) привертають мільйони глядачів, демонструючи навички гравців та збираючи кошти на благодійність. Популярність спідрану не обмежується лише старими іграми; сучасні розробники інтегрують спеціальні режими, залучаючи нову аудиторію [2].

Підтримка ігрових розробників та розширення турнірної інфраструктури, зокрема через онлайн-платформи на кшталт Twitch, є ключовим аспектом розвитку спідрану, роблячи його доступнішим та популяризуючи серед новачків [3]. Ця дисципліна також розвиває критичне мислення та реакцію гравців

завдяки необхідності глибокого знання ігрової механіки. Нові технології, такі як штучний інтелект і машинне навчання, можуть вдосконалити стратегії спідранерів [4]. Важливо, що спідран, як і класичний спорт, вимагає значної фізичної та психічної витривалості, постійних тренувань та концентрації.

З огляду на зростаючу популярність спідрану та потребу у надійних інструментах для часового відслідковування дій гравців, виникає актуальність розробки спеціалізованих рішень. Існуючі методи часто покладаються на зовнішні таймери або ручне відслідковування, що може призвести до неточностей та незручностей. Необхідність інтеграції таймера безпосередньо в ігровий процес, як модифікації (моду), стає очевидною для забезпечення максимальної точності та зручності для спідранерів. Це дослідження спрямоване на розробку такого рішення з використанням сучасних API для моддингу, таких як Fabric API та MMT.

Головним завданням є розробка системи часового відслідковування дій для спідрану, яка дозволить гравцям точно вимірювати час проходження ігрових етапів, враховувати особливості ігрової механіки та автоматизувати процес запису результатів, що забезпечить підвищення ефективності тренувань та чесність змагань.

Порівнянн аналогів та розробка системи

Сьогодні використовується низка застосунків та інструментів для часового відслідковування у спідранах. Розглянемо популярні ресурси як аналоги розроблюваної системи для часового відслідковування дій у спідранах: LiveSplit, OBS Game Timer та вбудовані ігрові таймери.

LiveSplit – це одне з найпопулярніших програмних рішень для спідранерів, що надає широкі можливості для точного відслідковування часу, розділення на сегменти (спліти), порівняння з особистими рекордами та світовими таблицями лідерів. Його перевагами є велика гнучкість, наявність багатьох плагінів та активна спільнота. Однак, LiveSplit є зовнішнім застосунком, що вимагає ручної синхронізації або використання хоткеїв, і не взаємодіє безпосередньо з ігровим процесом для автоматичного визначення подій.

OBS Game Timer – це плагін або скрипт для OBS Studio, який дозволяє відображати таймер безпосередньо на стрімі. Він зручний для стримерів, оскільки інтегрується з трансляцією. Проте, його функціонал обмежується відображенням часу, і він не призначений для глибокого аналізу ігрових подій чи автоматичного відслідковування дій гравця. Зазвичай, він працює на основі ручного запуску/зупинки або простих тригерів.

Вбудовані ігрові таймери – деякі відеоігри мають власні вбудовані таймери, які автоматично відслідковують час проходження рівнів або гри в цілому. Це забезпечує максимальну точність та інтеграцію. Однак, такі таймери є ексклюзивними для конкретної гри, і їх функціонал обмежений тим, що передбачено розробниками гри. Вони не можуть бути адаптовані для інших ігор або для специфічних потреб спідранерів, таких як відстеження окремих подій або сегментів.

Після детального розгляду аналогів та їх відмінностей, переваги і недоліки ресурсів зведено в окрему таблицю 1.

Таблиця 1 — Порівняльний аналіз аналогів

Функціонал	LiveSplit	OBS Game Timer	Вбудовані ігрові таймери	Власна розробка
Автоматичне відслідковування ігрових подій	0	0	1	1
Детальне сегментування (спліти)	1	0	0	1

Продовження таблиці 1

Функціонал	LiveSplit	OBS Game Timer	Вбудовані ігрові таймери	Власна розробка
Інтеграція безпосередньо в ігровий процес	0	0	1	1
Зручний та настроюваний інтерфейс	1	1	0	1
Можливість розширення функціоналу (моддинг)	1	0	0	1
Сумарний коефіцієнт	3	1	2	5

Проаналізувавши таблицю 1, можна відзначити, що власна розробка є кращою і має вищий сумарний коефіцієнт у порівнянні з аналогами за наведеними критеріями. За проведеною оцінкою власна розробка є кращою за «LiveSplit» на 66%, за «OBS Game Timer» на 400% та за «Вбудовані ігрові таймери» на 150%.

Велика різниця у сумарному коефіцієнті свідчить про те, що кожна система, розглянута як аналог, спеціалізується на вузькому спектрі функціоналу, що, в свою чергу, впливає на її придатність для комплексних потреб спідранерів. Тому актуальною є власна розробка системи, орієнтованої на розширення функціоналу, повну інтеграцію в ігрове середовище та забезпечення максимальної точності та зручності.

Враховуючи переваги й недоліки систем-аналогів, було визначено функціонал власної системи часового відслідковування дій для спідрану. Блок-схему загального алгоритму роботи системи наведено на рис. 1.

Розроблена система акумулює такий функціонал:

- автоматичне відслідковування початку та завершення проходження етапів/гри;
- детальне сегментування часу (спліти) для ключових подій;
- відображення таймера безпосередньо в ігровому інтерфейсі;
- можливість збереження та порівняння результатів;
- налаштування та персоналізація відображення таймера;
- інтеграція з ігровою логікою через Fabric API та MMT для високої точності.

Діаграми станів є інструментом моделювання, який використовується для опису поведінки системи або її частин шляхом визначення різних станів об'єкта та переходів між цими станами.

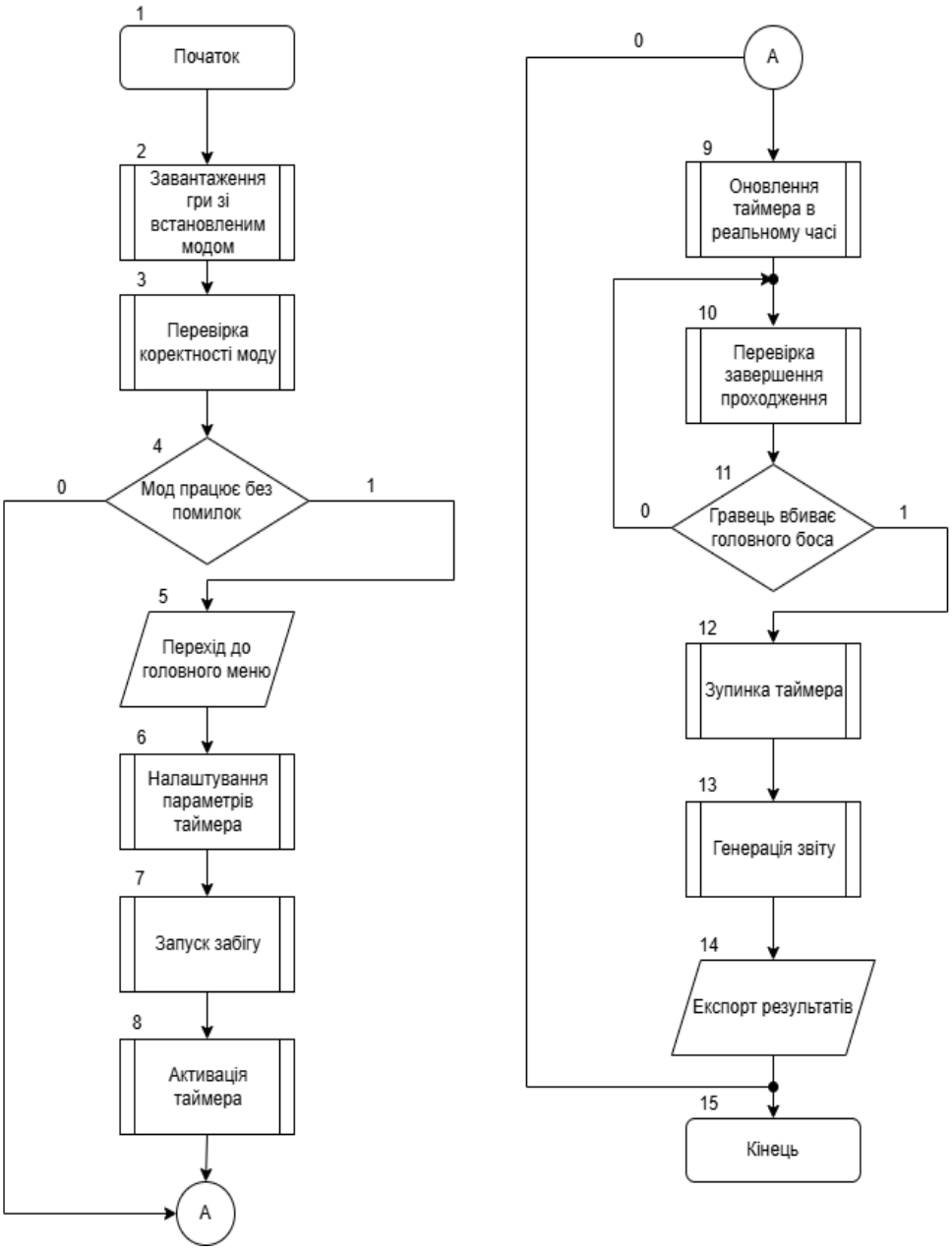

Рис. 1. Блок-схема роботи алгоритму часового відслідковування дій для швидкісного проходження

На рисунку 2 наведено діаграму станів модуля відслідковування ігрових подій під час швидкісного проходження гри.

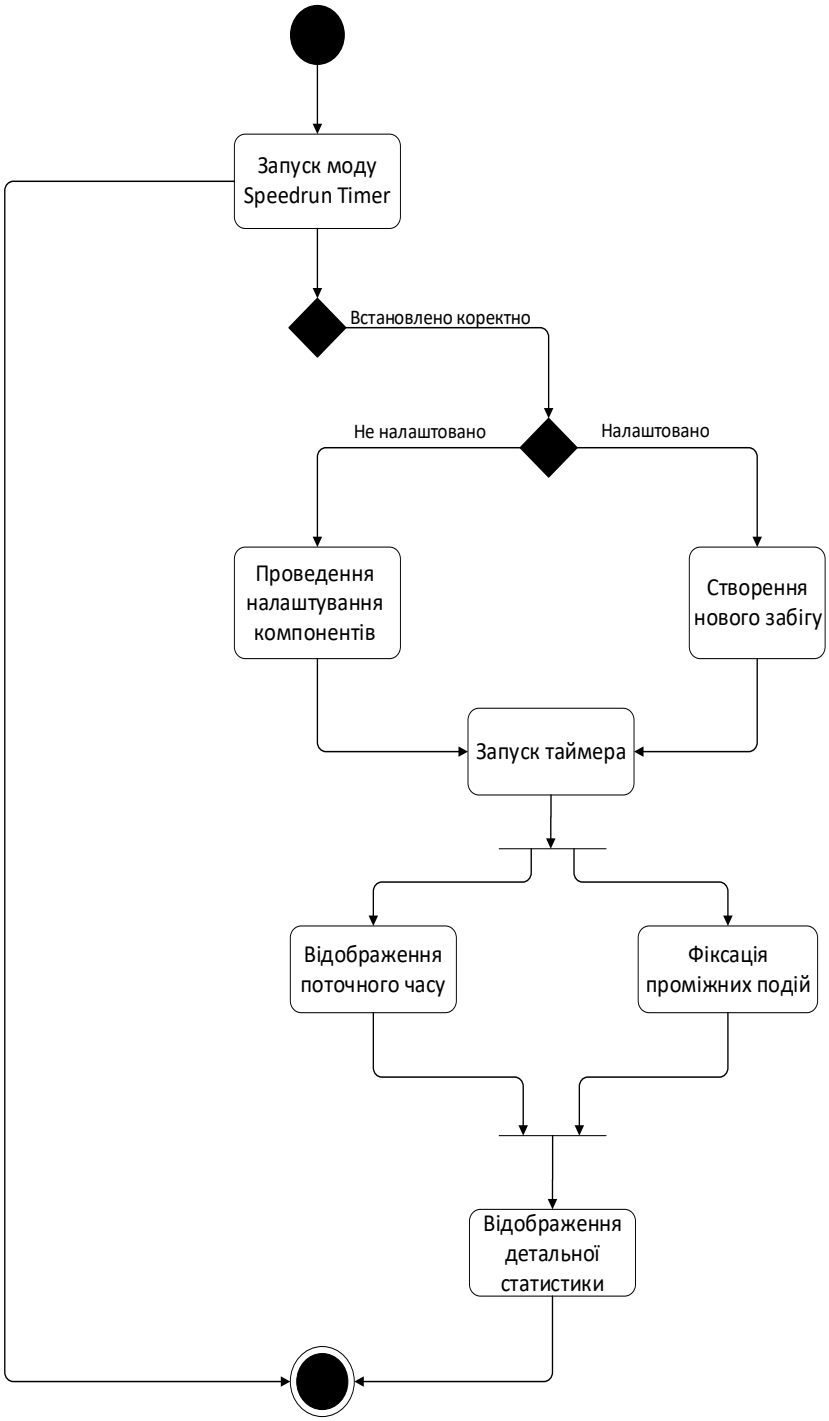

Рис. 2. Діаграма станів модуля відслідковування ігрових подій

Висновок

Розроблена система дозволяє користувачам інтерактивно взаємодіяти з таймером, отримуючи точну інформацію про проходження сегментів та загальний час. Система забезпечує автоматизований збір даних про ігрові події, що усуває необхідність ручного відслідковування та підвищує об'єктивність результатів. Також забезпечено можливість інтеграції з ігровим процесом для зручності спідранерів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Witkowski E. Speedrunning: Constructing Competitive Game Play in The Digital Age. Journal of Gaming & Virtual Worlds. 2018;10(2):131-147.

2. Scully-Blaker R. A Practiced Practice: Speedrunning through Space with Deleuze. Game Studies. 2014;14(1).

3. Therrien C. Speedrunning as Perfectionist Play. DiGRA 2015 Conference Proceedings. 2015.

4. Newman J. Playing with Videogames. New York: Routledge; 2008. 224 p.

Войтко Вікторія Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dekanfki@i.ua.

Денисюк Алла Василівна – асистент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: alladen@ua.fm.

Гаврилюк Олена Віталіївна – асистент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національни технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kafedra_pz_2105@ukr.net.

Барчук Наталія Євгенівна – асистент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національни технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kafedra_pz_2105@ukr.net.

Туровець Артем Володимирович – студент групи 3ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail tyomichchanell@gmail.com

Viktoriia Voitko – Ph.D., Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dekanfki@i.ua.

Alla Denisyuk – Assistant of Software Engineering department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alladen@ua.fm.

Olena Gavruluik – Assistant of Software Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kafedra_pz_2105@ukr.net.

Natalia Barchuk – Assistant of Software Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kafedra_pz_2105@ukr.net.

Artem Turovets – student of group 3PI-21b, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tyomichchanell@gmail.com

УДК 519.2:519.1:794.3

О. В. Химич
І. В. Хом'юк

ВИКОРИСТАННЯ ГРУПОВИХ СТРУКТУР У КРИПТОГРАФІЇ: ВІД КЛАСИЧНИХ ГРУП ДО ЕЛІПТИЧНИХ КРИВИХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто застосування алгебраїчних групових структур у сучасній криптографії. Здійснено аналіз класичних груп (мультиплікативних, циклічних) та груп точок еліптичних кривих. Розглянуто переваги еліптичних кривих у контексті постквантової безпеки.

Ключові слова: група, еліптична крива, криптографія, дискретний логарифм, комбінаторика, постквантова криптографія.

Abstract

The paper considers the use of algebraic group structures in modern cryptography. It analyzes classical groups (multiplicative, cyclic) and elliptic curve point groups. The advantages of elliptic curves in the context of post-quantum security are discussed. A Python implementation of basic operations is provided to evaluate algorithm performance.

Keywords: group, elliptic curve, cryptography, discrete logarithm, combinatorics, post-quantum cryptography.

Вступ

Сучасна криптографія базується на використанні алгебраїчних структур, зокрема груп, які забезпечують математичну основу для побудови стійких криптографічних алгоритмів. Класичні протоколи, такі як RSA та Диффі-Геллман, використовують властивості мультиплікативних та циклічних груп. З розвитком обчислювальних технологій та появою квантових комп'ютерів виникає потреба в нових криптографічних підходах, зокрема вивченні еліптичних кривих та інших групових структур, які можуть забезпечити необхідний рівень безпеки в постквантову епоху.

Результати дослідження

У рамках дослідження було проаналізовано роль групових структур у криптографії на двох рівнях: теоретичному та прикладному. На першому етапі було здійснено порівняльний аналіз класичних групових підходів, зокрема мультиплікативних груп цілих чисел за модулем (як у RSA), та циклічних груп, які застосовуються в протоколі Диффі-Геллмана. Для оцінки криптостійкості таких структур використовувалась теорія складності задачі дискретного логарифмування.

Другий етап був присвячений вивченню груп точок еліптичних кривих над скінченними полями. Було досліджено особливості побудови групових операцій на еліптичних кривих, їх переваги в порівнянні з класичними підходами та потенціал в контексті постквантової безпеки. Аналіз проводився на прикладах кривих типу Curve25519, які сьогодні активно використовуються у сучасних протоколах шифрування (Signal, TLS 1.3 тощо).

Крім теоретичних побудов, було розроблено Python-реалізацію базових криптографічних операцій на еліптичних кривих із застосуванням бібліотеки `ecdsa` (у середовищі, де вона недоступна, було використано самостійно реалізовану «іграшкову» криву для демонстрації принципів). Це дало змогу протестувати реальну швидкодію операцій додавання та множення точок. Оцінка продуктивності проводилась на наборі тестових вхідних даних, змодельованих відповідно до умов захищеного обміну ключами.

Отримані результати підтверджують, що групи еліптичних кривих забезпечують кращу криптостійкість при меншому розмірі ключа, знижуючи обчислювальні витрати, що особливо важливо для пристроїв з обмеженими ресурсами (смарткартки, IoT-девайси).

Програма для реалізації криптографічних операцій

```
# Toy elliptic curve over prime field
p = 9739
a = 497
b = 1768
G = (1804, 5368)

def inv_mod(k, p):
    return pow(k, -1, p)

def add_points(P, Q):
    if P is None:
        return Q
    if Q is None:
        return P
    if P[0] == Q[0] and (P[1] + Q[1]) % p == 0:
        return None
    if P == Q:
        s = (3 * P[0]**2 + a) * inv_mod(2 * P[1], p) % p
    else:
        s = (Q[1] - P[1]) * inv_mod(Q[0] - P[0], p) % p
    xr = (s**2 - P[0] - Q[0]) % p
    yr = (s * (P[0] - xr) - P[1]) % p
    return (xr, yr)

def scalar_mult(k, P):
    result = None
    addend = P
    while k:
        if k & 1:
            result = add_points(result, addend)
        addend = add_points(addend, addend)
        k >>= 1
    return result
```

На основі проведених 1000 ітерацій множення та 10 000 ітерацій додавання були отримані такі середні значення часу виконання:

- Множення точки на скаляр: ≈ 29.01 мкс (мікросекунд)
- Додавання точок: ≈ 2.46 мкс

Ці результати свідчать про високу ефективність реалізації навіть у спрощеному вигляді. Враховуючи, що в реальних протоколах обміну ключами переважає саме скалярне множення, важливо, що навіть ця складна операція виконується за долі мілісекунди.

Висновки

Групові структури залишаються фундаментальним елементом сучасної криптографії. Перехід від класичних груп до еліптичних кривих та інших складніших алгебраїчних структур дозволяє забезпечити вищий рівень безпеки та ефективності криптографічних алгоритмів. У контексті постквантової епохи особливо актуальним є дослідження нових групових структур, які можуть забезпечити стійкість до атак з використанням квантових комп'ютерів. Подальші дослідження в цій галузі сприятимуть розвитку надійних та ефективних криптографічних систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Paar C., Pelzl J. Understanding Cryptography: A Textbook for Students and Practitioners. Springer, 2010. 372 p.
2. Hankerson D., Vanstone S., Menezes A. Guide to Elliptic Curve Cryptography. Springer, 2004. 312 p.
3. Koblitz N. Elliptic Curve Cryptosystems // Mathematics of Computation. – 1987. – Vol. 48, No. 177. – P. 203–209.
4. Винник М.Ю. Криптографія з відкритим ключем. Київ: НТУУ «КПІ», 2012. – 144 с.

Химич Олександр Володимирович – студент групи 2ПКТ-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: oleksandrkhymych56@gmail.com

Науковий керівник: ***Хом'юк Ірина Володимирівна*** – д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Khymych Oleksandr Volodymyrovych – student of group 2PKT-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: oleksandrkhymych56@gmail.com .

Supervisor: ***Irina Khomyuk*** – Doctor of Science (Ped.), Professor of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vikiraivh@gmail.com .

УДК 004.9:613.2

В. О. Трач
О. М. Ткаченко

РОЗРОБКА МОБІЛЬНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ЗБАЛАНСОВАНОГО ХАРЧУВАННЯ

Вінницькій національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто процес розробки мобільного застосунку для моніторингу харчування користувача та формування рекомендацій щодо збалансованого раціону. Описано архітектуру програмного продукту, ключові функціональні модулі та підходи до персоналізації рекомендацій.

Ключові слова: мобільний застосунок, збалансоване харчування, рекомендації, КБЖВ, програмне забезпечення.

Abstract

The paper describes the development of a mobile application for monitoring user nutrition and generating recommendations for a balanced diet. The architecture, key functional modules, and personalization approaches are outlined.

Keywords: mobile application, balanced nutrition, recommendations, calories-protein-fat-carbs, software.

Раціональне та збалансоване харчування є одним з ключових факторів здорового способу життя та профілактики захворювань. У сучасному світі, де велика кількість людей веде малорухомий спосіб життя та споживає надмірно оброблену їжу, постає нагальна потреба у засобах контролю над власним раціоном.

Мобільні технології надають широкі можливості для самостійного моніторингу харчування. Застосунки, що дозволяють розраховувати енергетичну цінність раціону (калорії, білки, жири, вуглеводи — КБЖВ), стають дедалі популярнішими. Однак більшість з них не враховує індивідуальні особливості користувача, як-от вік, стать, рівень фізичної активності або мету (схуднення, підтримка ваги, набір маси).

Розроблений мобільний застосунок реалізує модуль збору даних про користувача, щоденник харчування, автоматичний аналіз раціону та модуль генерації персоналізованих рекомендацій. Програмне забезпечення побудоване на платформі Android з використанням мови програмування Kotlin, архітектурного патерну MVVM, а також Room як локальної бази даних.

Особливу увагу приділено алгоритмам розрахунку КБЖВ відповідно до міжнародних стандартів (формули Mifflin-St Jeor, WHO тощо) та системі верифікації харчових продуктів на основі внутрішньої бази даних.

У перспективі планується інтеграція модуля штучного інтелекту для динамічного аналізу харчових звичок користувача та підвищення точності рекомендацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Harvard T.H. Chan School of Public Health – The Nutrition Source. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.hsph.harvard.edu/nutritionsource
2. WHO – Healthy diet. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/healthy-diet
3. Android Developers – Jetpack Guide. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://developer.android.com/jetpack

Ткаченко Олександр Миколайович — к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, alextk1960@gmail.com.

Трач Вячеслав Олександрович — студент групи 2ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, vyacheslav.trach@example.com.

Oleksandr Tkachenko — Cand. Sc. (Eng.), assistant professor of the Software Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, alextk1960@gmail.com.

Viacheslav Trach — student of group 2PI-21b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, vyacheslav.trach@example.com.

УДК 004.4

Д. В. Довгалюк,
О. В. Романюк

МЕТОДИ ВІДТВОРЕННЯ ТА МОДЕРАЦІЇ МУЛЬТИМЕДІЙНОГО КОНТЕНТУ В DISCORD КАНАЛІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено розробку бота для управління Discord каналом. Наведено UML-діаграму діяльності Discord бота. Запропоновано метод динамічного пошуку та керування відтворенням аудіоконтенту, а також метод модерації контенту.

Ключові слова: Discord канал, мультимедіа, відтворення аудіо, бот, модерація, сервер.

Abstract

The work presents the development of a bot for managing a Discord channel. A UML activity diagram of the Discord bot is provided. A method for dynamic search and playback control of audio content is proposed, as well as a method for content moderation.

Keywords: Discord channel, multimedia, audio playback, bot, moderation, server.

Вступ

В час технологічного прогресу виникає потреба у швидкому обміні інформацією. Однією з провідних платформ є Discord, яка об'єднує мільйони людей навколо себе. Великі Discord канали потребують постійного моніторингу та адміністрування для стабільної роботи серверів [1].

Боти в Discord часто мають обмежену функціональність, або не відповідають специфічним потребам конкретних спільнот [2]. Деякі з них мають складний процес налаштування або не дозволяють керувати медіа контентом, таким як музика, відео та голосові повідомлення. У цьому контексті розробка нового мультимедійного бота з розширеними можливостями для підтримки індивідуальних потреб різних спільнот є актуальною задачею.

Саме тому, тема має високу практичну значимість та відповідає сучасним тенденціям розвитку комунікаційних платформ. Її реалізація дозволяє підвищити ефективність управління Discord каналом та забезпечити зручність взаємодії користувачів.

Розробка методу відтворення мультимедійного контенту в Discord каналі

При створені програмного забезпечення для мультимедійного бота, призначеного для управління Discord каналом, моделювання взаємодії користувача з ботом є одним з основних аспектів [3]. З цією метою розроблено UML-діаграму діяльності, яка демонструє основні сценарії використання бота, що показані на рисунку 1.

На діаграмі відображено повний цикл взаємодії користувача з Discord ботом. Починаючи від запуску бота на сервері та очікування на команди. Наступним кроком перевіряються права користувача на доступ до певного функціоналу. Доступ надається при певних умовах, після чого користувач може виконати дії: ввести назву пісні для відтворення. Також користувач може звернутись до окремих модулів бота, а саме: анонімний чат або чату репортів.

Після введення музичної команди бот виконує розпізнавання пісні. Виконується перевірка, чи користувач перебуває в голосовому каналі. Якщо так, то запускається відтворення мультимедійного контенту. Якщо користувач залишає голосовий канал, відтворення припиняється автоматично.

Для реалізації поставленої задачі було розроблено новий метод динамічного пошуку та керування відтворенням аудіоконтенту, який поєднує API-запити до зовнішніх мультимедійних платформ із фільтрацією результатів за ключовими словами та релевантністю. Він також реалізує адаптивну логіку взаємодії з користувачами в голосових каналах Discord. Метод враховує контекст попередніх запитів для

точнішого пошуку й інтерпретації команд, що підвищує зручність використання бота, зменшує кількість помилок і забезпечує швидке та релевантне відтворення медіаконтенту.

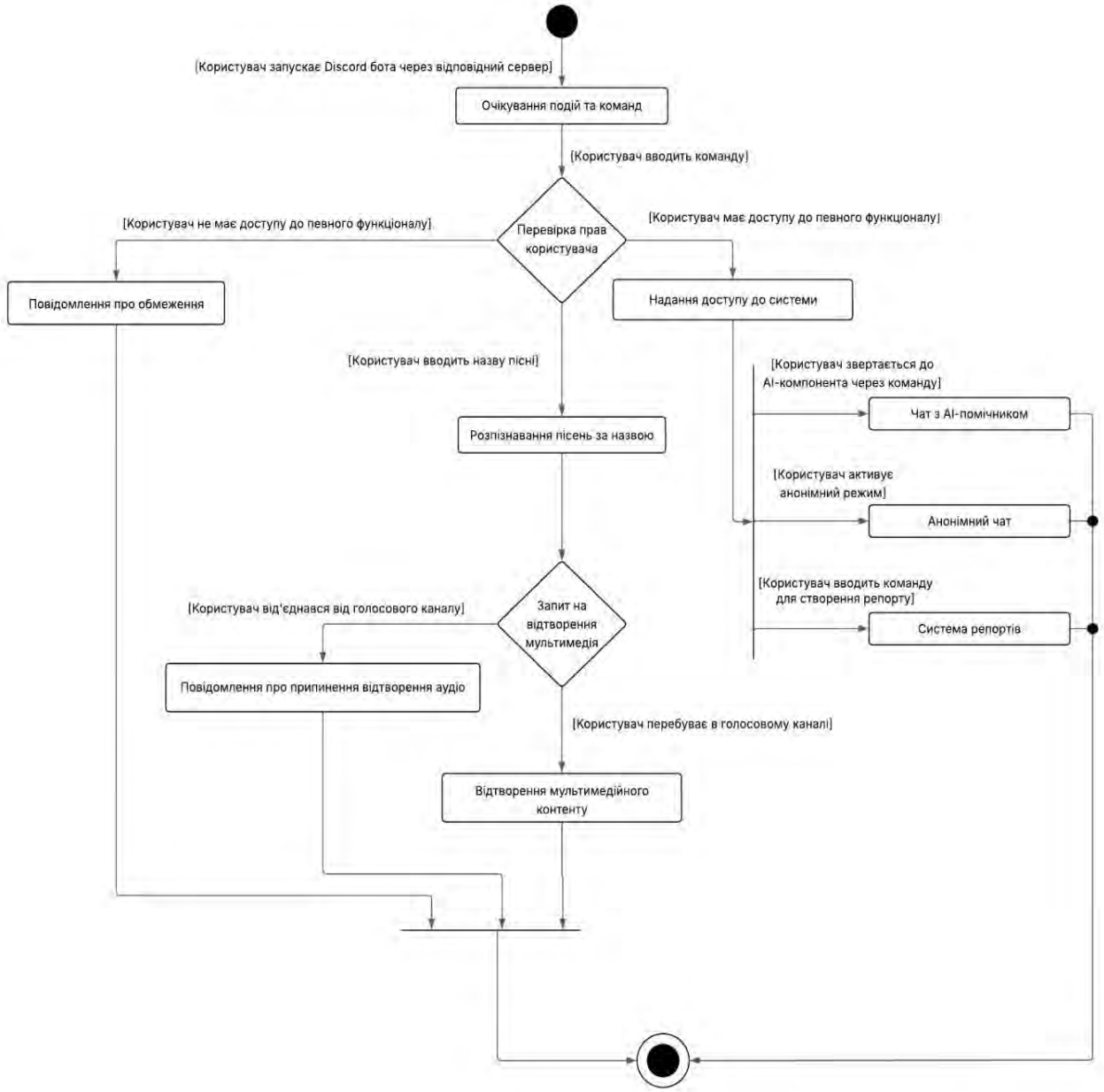

Рисунок 1 – UML-діаграма діяльності Discord бота

На рисунку 2 зображено блок-схему алгоритму реалізації методу динамічного пошуку та керування відтворенням аудіоконтенту. Першим кроком є очікування введення команди від користувача. Бот перевіряє, чи була введена команда /play [4]. Якщо користувач ввів команду неправильно, то бот ігнорує запит і продовжує очікувати введення від користувача. У разі правильного введення команди бот переходить до наступного етапу.

Наступним кроком, користувачу надсилається сповіщення про відтворення аудіо розпочато. Підтвердження цього відправляється до відповідного текстового чату, що дозволяє користувачу переконатися, що його запит був успішно оброблений. Після цього бот приступає до відтворення мультимедійного контенту. У разі відсутності введення користувачем контент вибирається випадковим чином із доступного переліку.

Під час відтворення бот враховує параметри команди, такі як тип контенту та додаткові налаштування, які міг вказати користувач. Також бот аналізує кількість доступних аудіоканалів, щоб забезпечити коректне відтворення без технічних збоїв. Після успішного відтворення аудіо, або у разі

від’єднання від голосового каналу останнього користувача бот припиняє відтворення аудіо. Таким чином, блок-схема демонструє чітку послідовність дій, спрямованих на обробку запиту користувача.

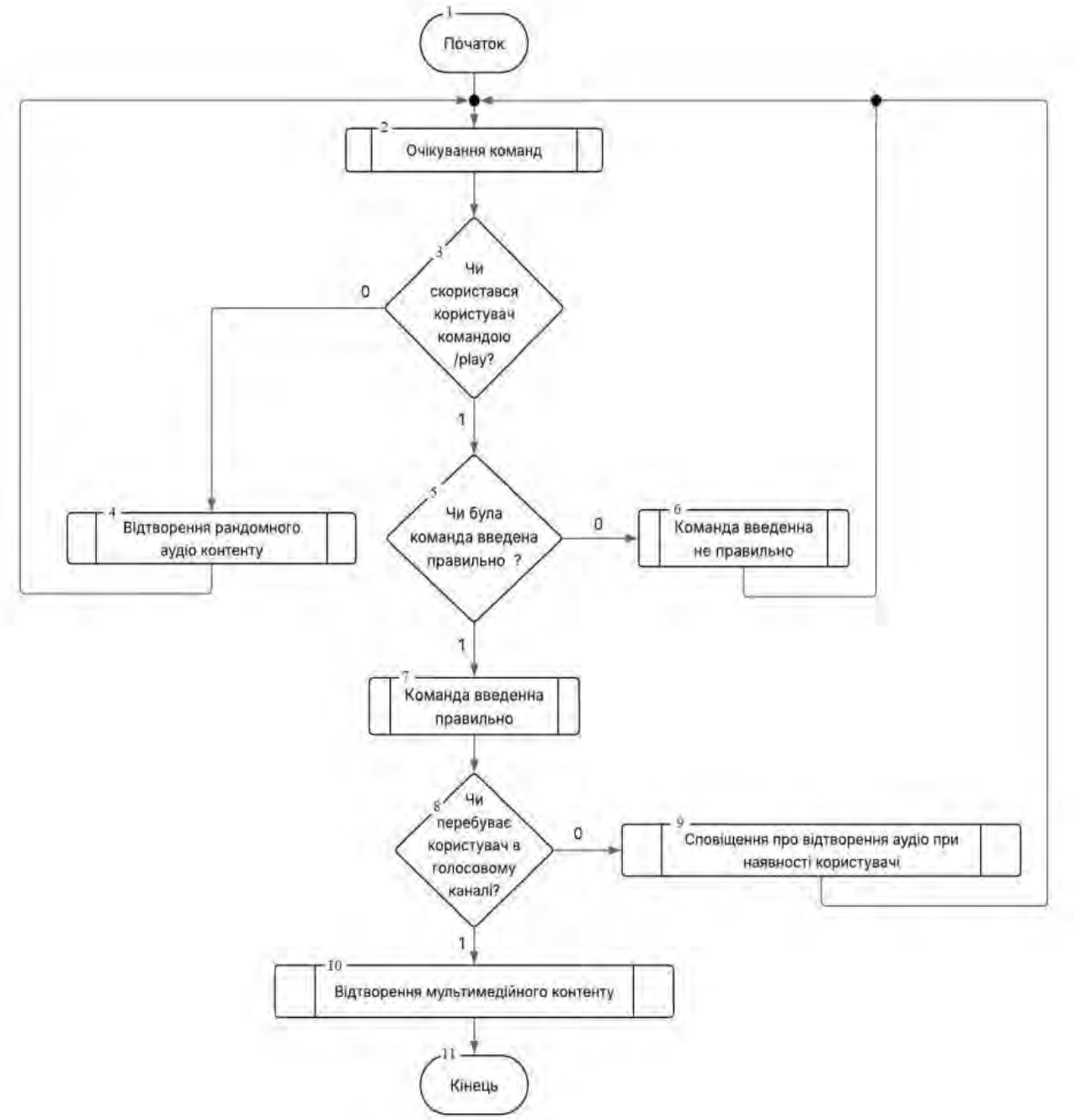

Рисунок 2 – Блок-схема алгоритму реалізації динамічного пошуку та керування відтворенням аудіоконтенту

Також було запропоновано метод модерації контенту, який забезпечує автоматичне виявлення й блокування небажаних, або потенційно шкідливих повідомлень у текстових каналах Discord. Метод базується на поєднанні словникових фільтрів, алгоритмів обробки та шаблонів поведінки користувачів. Інноваційність підходу полягає в оцінці повідомлень із врахуванням історії діалогу, що дозволяє зменшити кількість хибних спрацювань і підвищити ефективність модерації без втручання людини (див рисунок 3).

У разі виявлення серйозних порушень бот може сповістити адміністратора для подальшого розгляду. При умові, якщо контент проходить перевірку, він залишається доступним для інших користувачів, а бот

фіксує успішне завершення модерації. До процесів перевірки можна віднести аналіз контексту ботом та занесення їх у логи для перегляду модерації. Блок-схема демонструє покроковий алгоритм реалізації методу модерації та якості контенту, що є важливим для самого власника та користувачів сервера.

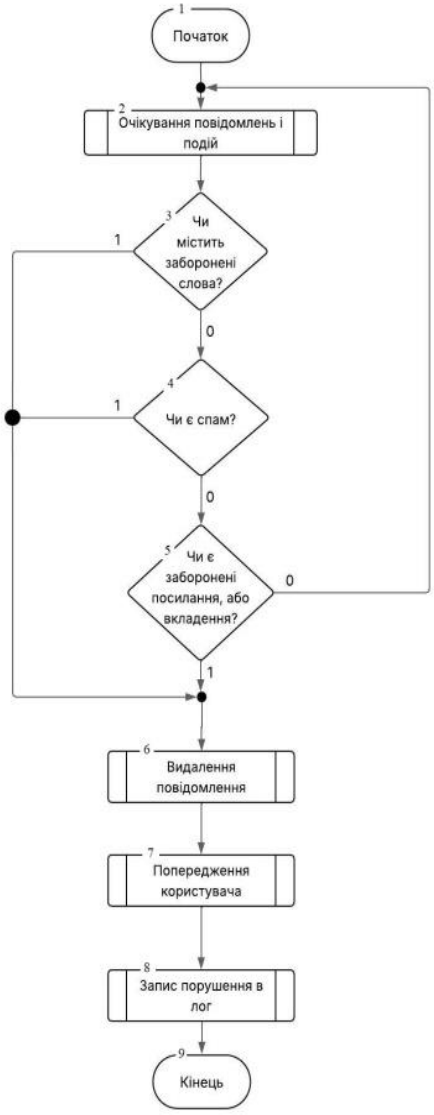

Рисунок 3 – Блок-схема алгоритму модерації контенту

Запропоновані методи стали основою для розробки нового мультимедійного бота для Discord з розширеними можливостями його управління.

Висновок

Таким чином, було розроблено програмне забезпечення мультимедійного бота для Discord, яке поєднує у собі можливості відтворення аудіоконтенту, динамічного пошуку медіафайлів, а також модерації на сервері. Розроблена UML-діаграм діяльності дає чітке уявлення про сценарії використання бота. Для розширення функціональних можливостей бота було розроблено метод динамічного пошуку та керування відтворенням аудіоконтенту, а також удосконалено метод модерації контенту. Це дало можливість підвищити рівень зручності використання для користувачів, мінімізувати кількість помилок та розширити функціональні можливості управління без втручання адміністратора.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Романюк О. В., Довгалюк Д. В. Мультимедійний бот для управління Discord каналом. IV Всеукраїнської науково-технічної конференції молодих вчених, аспірантів і студентів «Комп'ютерні ігри і мультимедіа, як інноваційний підхід до комунікації - 2024». м. Одеса, 2024. URL: https://www.ontu.edu.ua/download/konfi/2024/Abstracts_Computer_games_and_multimedia_innovative_approach_electronic_communication_2024.pdf (дата звернення: 10.05.2025).
2. Що таке чат-бот Discord: чи справді він добре працює. URL: https://www.arkthinker.com/uk/ai-chat/discord-ai-chatbot/ (дата звернення: 10.05.2025).
3. Діаграми UML для моделювання процесів і архітектури. URL: https://evergreens.com.ua/ua/articles/uml-diagrams.html (дата звернення: 10.05.2025).
4. Романюк О. В., Довгалюк Д. В. Розробка програмного забезпечення мультимедійного бота для управління Discord каналом. LIV Всеукраїнська науково-технічна конференція підрозділів Вінницького національного технічного університету (2025). Вінниця, 2025. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2025/paper/view/24357 (дата звернення: 10.05.2025).

Довгалюк Дмитрій Валентинович – студент групи 4ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dimadovgaljuk123@gmail.com

Науковий керівник: ***Романюк Оксана Володимирівна***, доцент кафедри програмного забезпечення факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії Вінницького національного технічного університету, місто Вінниця. e-mail: romaniukoksanav@gmail.com

Dovhaliuk Dmytrii Valentinovych – student of group 4PE-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dimadovgaljuk123@gmail.com

Supervisor: ***Romaniuk Oksana Volodymyrivna***, Associate Professor of the Department of Software, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, e-mail: romaniukoksanav@gmail.com

УДК 681.3

В.О. Адаменко

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ JAVA-ФРЕЙМВОРКІВ ДЛЯ РОЗРОБКИ ВЕБСЕРВІСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано і розглянуто переваги та недоліки Spring фреймворку для створення вебсервісів та його функціональні можливості у порівнянні з іншими сучасними фреймворками.

Ключові слова: фреймворк, вебсервіс, розробка, Spring, Quarkus, Micronaut, Helidon.

Abstract

It was analyzed and considered the advantages and disadvantages of the Spring framework for creating an application and its functionality compared to other modern frameworks.

Keywords: framework, application, development, Spring, Quarkus, Micronaut, Helidon.

Вступ

В епоху бурхливого зростання IT та постійного запиту на ефективні програмні розробки, інструменти, що полегшують та роблять швидшим створення програмного забезпечення, є критично важливими. Серед численних інструментів, що полегшують розробку, особливе місце займає Spring Framework – потужна Java-платформа [1] , яка забезпечує комплексну інфраструктуру для створення різноманітних застосунків. Завдяки підтримці розробки на основі POJO, Spring мінімізує складність, характерну для традиційних EJB-контейнерів, і робить процес побудови масштабованих рішень значно простішим.

Поряд із Spring дедалі більшої популярності набирають нові, легковагові фреймворки, зокрема Micronaut, Helidon SE та Quarkus. Вони орієнтовані на розробку мікросервісів і хмароорієнтованих сервісів, пропонуючи розробникам гнучкі підходи та високу продуктивність.

Метою даної роботи є порівняння Spring із сучасними альтернативами, визначення його сильних і слабких сторін, а також оцінка доцільності його використання у сучасному стеку технологій.

Результати дослідження

На сьогоднішній день на ринку розробки мікросервісів існує кілька популярних Java-фреймворків, серед яких особливо виділяються Spring, Micronaut, Helidon SE та Quarkus. У процесі дослідження було проведено порівняння зазначених рішень за такими критеріями, як швидкодія, підтримка залежностей (DI), інтеграція з зовнішніми сервісами, підтримка тестування, документація та рівень безпеки.

Spring Framework [2] демонструє високу продуктивність, відмінно інтегрується з багатьма сторонніми бібліотеками та має потужну систему впровадження залежностей. Його екосистема включає Spring Boot, Spring Data, Spring Security, Spring Cloud тощо, що дозволяє розробляти масштабовані та безпечні мікросервісні сервіси. Крім того, Spring має повну документацію і підтримує автоматизоване тестування на високому рівні. Його переваги роблять його універсальним вибором для широкого кола завдань.

Micronaut [3] вирізняється легковаговістю та швидким стартом завдяки використанню попередньої компіляції. Хоча він демонструє хорошу продуктивність та підтримує популярні мови, такі як Java, Kotlin і Groovy, його інтеграційні можливості з зовнішніми сервісами та інструментами значно поступаються Spring. Micronaut також має мінімалістичну документацію, що може ускладнити його використання у складних проєктах.

Helidon SE [4] розроблений компанією Oracle як реактивний, низькорівневий фреймворк для створення компактних і швидких мікросервісів. Він добре підходить для невеликих вебсервісів та вбудованих систем. Проте його використання вимагає глибших технічних знань, а також обмежена

підтримка залежностей, інтеграцій і автоматизованого тестування зменшують його гнучкість у великих системах.

Quarkus [5] – сучасний cloud-native фреймворк, оптимізований для використання в контейнеризованих середовищах, зокрема у Kubernetes. Завдяки підтримці GraalVM та можливості компіляції у native-образи, Quarkus забезпечує надзвичайно швидкий час запуску та низьке споживання ресурсів. Він має потужну підтримку впровадження залежностей, повну документацію, високу безпеку та широкий спектр інтеграцій – від Hibernate та Kafka до OpenAPI. Це робить його серйозним конкурентом Spring у сфері мікросервісної розробки.

На наведеній нижче таблиці (таб.1) представлений порівняльний аналіз фреймворку Spring відносно інших фреймворків.

Таблиця 1.1 – Порівняльний аналіз фреймворку Spring відносно інших фреймворків

Фреймворк	Мови програмування, що підтримує	Час компіляції	Можливість інтеграції із third-party	Підтримка автоматизованого тестування	Впровадження залежностей	Безпека
Micronaut	Java, Kotlin, Groovy	1.48 с	Низька	Середня	Мінімальна	Низька
Helidon SE	Java, Kotlin	2.2 с	Низька	Низька	Не підтримує	Низька
Quarkus	Java, Kotlin, Groovy	0.5 с	Висока	Висока	Підтримує	Висока
Spring	Java, Kotlin, Groovy	1.33 с	Висока	Висока	Підтримує	Висока

Таким чином, за результатами дослідження встановлено, що Spring і Quarkus є найсильнішими претендентами у сфері корпоративної розробки, тоді як Micronaut і Helidon SE більше підходять для вузькоспеціалізованих, малих або легковагових рішень.

Висновки

У роботі проаналізовано функціональні можливості фреймворку Spring у порівнянні з Micronaut, Helidon SE та Quarkus. Показано, що попри зростання популярності нових легковагових фреймворків, Spring залишається найфункціональнішим рішенням завдяки своїй екосистемі, гнучкості, потужній підтримці та високій безпеці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Joshua B. Effective Java Programming Language Guide. Boston: Addison-Wesley Professional, 2018. 412p.2. Joshua B. Effective Java Programming Language Guide. Boston: Addison-Wesley Professional, 2018. 412p.
2. Spring Framework, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://spring.io.
3. Micronaut, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://micronaut.io.
4. Helidon SE, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://helidon.io.
5. Quarkus, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://quarkus.io.

Адаменко Владислав Олександрович – студент групи 4ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vlad.adamenko.04@gmail.com

Науковий керівник: Черноволик Галина Олександрівна – к.т.н. доцент кафедри ПЗ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Adamenko Vladyslav Oleksandrovich – student of group 4PI-21b, FITKI, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vlad.adamenko.04@gmail.com

Supervisor: Chernovolyk Halyna O. – Ph.D. associate professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 519.2:519.1:794.3

В. О. Брижак

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У МАТЕМАТИЧНИХ ОБЧИСЛЕННЯХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто актуальні напрямки використання штучного інтелекту (ШІ) в математичних обчисленнях. Описано методи, які дозволяють використовувати нейронні мережі, генетичні алгоритми та моделі глибокого навчання для розв'язання складних математичних задач. Зроблено акцент на практичному застосуванні ШІ у фізичних, хімічних, інженерних та фінансових розрахунках.

Ключові слова: штучний інтелект, математичні обчислення, глибоке навчання, нейронні мережі, оптимізація.

Abstract

The theses examine current trends in the application of artificial intelligence (AI) in mathematical computations. It describes methods using neural networks, genetic algorithms, and deep learning models for solving complex mathematical problems. The emphasis is placed on practical applications of AI in physics, chemistry, engineering, and financial calculations.

Keywords: artificial intelligence, mathematical computations, deep learning, neural networks, optimization.

Вступ

Штучний інтелект (ШІ) стрімко трансформує багато сфер сучасного життя, і математичні обчислення не є винятком. Використання ШІ у математичних задачах дозволяє значно підвищити ефективність і точність рішень, а також автоматизувати процеси, які раніше вимагали значних обчислювальних ресурсів. Вища математика є основою багатьох технічних дисциплін, а застосування інтелектуальних технологій у цій сфері відкриває нові горизонти для науки та інженерії.

Результати дослідження

Штучний інтелект (ШІ) перестав бути лише доменом комп'ютерних наук. Сьогодні він упевнено крокує в ті сфери, де ще донедавна царювали лише рівняння, алгоритми та крейда на дошці. Математичні обчислення, що десятиліттями вимагали обчислювальних ресурсів і людської кмітливості, тепер доповнюються інтелектуальними системами, здатними не просто рахувати – а бачити закономірності, передбачати процеси і навіть доводити теореми.

Однією з найбільш вражаючих форм застосування ШІ в математиці є нейронні мережі. Ці моделі, натхненні біологією людського мозку, здатні навчатися на величезних масивах даних, виявляючи зв'язки, які часто непомітні при використані традиційних аналітичних методів. У задачах, як-от розв'язання диференціальних рівнянь, які описують усе – від теплопередачі до електромагнітних хвиль, – нейромережі типу PINNs (Physics-Informed Neural Networks) дозволяють отримувати точні відповіді без необхідності будувати громіздкі чисельні сітки. Це особливо важливо там, де моделювання вимагає швидкості й ефективності – наприклад, у реальному часі.

Генетичні алгоритми, своєю чергою, демонструють, як принципи природного відбору можуть вирішувати математичні задачі. Їхня здатність шукати глобальний оптимум без знання похідних робить їх незамінними в задачах складного дизайну, оптимізації параметрів моделей чи машинного навчання. Вони не підганяють рішення до формули – вони еволюціонують, шукаючи тим самим найефективніший метод.

Завдяки глибокому навчанню (deep learning), ШІ дедалі частіше вступає в контакт із формальною математикою. Моделі на основі трансформерів, відомі за мовними застосунками, вже здатні автоматично доводити теореми, розв'язувати рівняння, інтегрувати складні вирази і навіть будувати графіки функцій.

Проєкти типу AlphaGeometry показують, що машини можуть не лише наслідувати людське мислення, а й доповнювати його в пошуках математичної істини.

Інженерні задачі – ще один полігон для ШІ. Класичні методи скінченних елементів (FEM) мають високу точність, але вимагають багато часу та ресурсів. Штучний інтелект змінює правила гри, дозволяючи отримувати результати за секунди там, де раніше були потрібні години людського часу. Це відкриває шлях до моделювання складних систем – від архітектурних конструкцій до аеродинаміки літаків – у реальному часі.

У фізиці та хімії, зокрема квантовій хімії, ШІ допомагає розв'язувати задачі, які раніше вважались непідйомними. Моделювання електронних структур молекул чи передбачення властивостей матеріалів тепер відбувається без необхідності вирішувати складні рівняння вручну. Це прискорює створення нових ліків, екологічних матеріалів та технологій майбутнього.

Одним із найцікавіших напрямів є автоматична генерація математичних гіпотез. Нейромережі аналізують гігантські бази даних наукових публікацій, виявляючи закономірності, які залишаються невидимими навіть для досвідчених науковців. Це вже не просто обчислення – це справжній пошук нових знань.

Фінансова математика також активно інтегрує ШІ. У сфері ризик-менеджменту, аналізу ринку цінних паперів чи оптимізації інвестиційних портфелів штучний інтелект надає можливість будувати моделі, що реагують на зміну ситуації миттєво. Це кардинально змінює стиль ухвалення рішень у світі фінансів.

Однак з усіма цими перевагами постає питання: наскільки ми можемо довіряти результатам ШІ? На відміну від строгих математичних доведень, ШІ оперує ймовірностями. Навіть якщо система працює на 99%, залишається 1% невизначеності. Це стимулює розвиток гібридних моделей, що поєднують формальну логіку та гнучкість нейронних мереж, забезпечуючи не лише ефективність, а й надійність.

Висновки

Отже, штучний інтелект сьогодні – це не просто інструмент. Це нова парадигма в математиці: інтуїтивна, швидка, адаптивна. Він не лише доповнює класичну науку, а й перетворює сам підхід до математичного мислення. Майбутнє – це синергія обчислювальної потужності машин і творчого мислення людини.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Рассел, С., Норвіг, П. (2020). Штучний інтелект: сучасний підхід. Пірсон.
2. Гудфеллоу, І., Бенджіо, Й., Курвіль, А. (2016). Глибинне навчання. Видавництво MIT.
3. Нільсен, М. (2015). Нейронні мережі та глибинне навчання. Видавництво Determination Press.
4. Сіванандам, С. Н., Діпа, С. Н. (2008). Вступ до генетичних алгоритмів. Шпрінгер.
5. Катц, Д. Н. (2013). Моделювання на основі даних і наукові обчислення: методи для складних систем і великих даних. Оксфордський університет.

Брижак Вадим Олександрович – студент групи 2КІ-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bryzakvadim329@gmail.com

Bryzhak Vadym Oleksandrovych – student of group 2CI-24b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: brizakvadim329@gmail.com

УДК 512.64

В.О. Наумчак

ВИЗНАЧЕННЯ КООРДИНАТ ЗА ДОПОМОГОЮ МАТРИЦЬ НА ЕКРАНІ КОМП'ЮТЕРА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезі розглядається принцип використання матриць у комп'ютерних обчисленнях для визначення координат у дво- та тривимірному просторі. Проаналізовано, як матриці трансформації застосовуються для переміщення, обертання, масштабування та інших геометричних перетворень об'єктів. Пояснено значення цього методу в комп'ютерній графіці, 3D-моделюванні та ігрових технологіях. Акцентовано увагу на ефективності та універсальності матричного підходу, який забезпечує швидке та точне обчислення координат у цифрових системах.

Ключові слова*: матриця, координати, комп'ютерна графіка, трансформації, 3D-моделювання.*

Abstracts

The thesis examines the principle of using matrices in computer calculations to determine coordinates in two- and three-dimensional space. It analyzes how transformation matrices are used to move, rotate, scale, and other geometric transformations of objects. The significance of this method in computer graphics, 3D modeling, and game technologies is explained. The emphasis is on the efficiency and versatility of the matrix approach, which provides fast and accurate calculation of coordinates in digital systems.

Keywords: *matrix, coordinates, computer graphics, transformations, 3D modeling.*

Вступ

У світі сучасних цифрових технологій, де значну роль відіграють комп'ютерна графіка, 3D-моделювання, анімація, системи навігації та штучний інтелект, виникає необхідність точно й швидко визначати положення об'єктів у просторі. Основним математичним інструментом для виконання таких операцій є матриці. Саме вони лежать в основі алгоритмів, які дозволяють комп'ютеру обчислювати координати, змінювати форму, положення, масштаб і орієнтацію об'єктів у дво- та тривимірному просторі.

Матриці забезпечують універсальний підхід до опису геометричних перетворень і дозволяють комп'ютерним системам ефективно обробляти велику кількість даних у реальному часі. Вони використовуються як у побудові простих графічних елементів, так і у складних візуалізаціях, зокрема в ігрових рушіях, інженерних CAD-системах та візуалізаціях наукових симуляцій.

Актуальність теми зумовлена широким впровадженням цифрових технологій у всі сфери діяльності, зокрема в освіту, науку, інженерію, медицину та розваги. Розуміння принципів роботи з матрицями відкриває широкі можливості для створення ефективних програмних продуктів і підвищення цифрової грамотності.

Метою цієї роботи є дослідження способів, за допомогою яких комп'ютер визначає координати об'єктів, використовуючи матриці, а також ознайомлення з основними типами матричних перетворень, що застосовуються в комп'ютерній практиці.

Результати дослідження

Під час вивчення теми було встановлено, що матриці є одним із базових інструментів у комп'ютерній математиці, які забезпечують ефективне визначення та обробку координатних даних. Зокрема, у графічних системах координати об'єктів подаються у вигляді векторів, які проходять через множину математичних перетворень за допомогою спеціальних матриць.

Основні типи матриць, які використовуються у комп'ютерній геометрії:

Матриця трансляції (зсуву): дозволяє переміщувати об'єкти в просторі на задану величину по осях X, Y або Z.

Наприклад, переміщення точки (x, y) на (dx, dy) виконується за допомогою матриці:

$$\begin{bmatrix} \mathbf{1} & \mathbf{0} & \boldsymbol{dx} \\ \mathbf{0} & \mathbf{1} & \boldsymbol{dy} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{1} \end{bmatrix}$$

Матриця масштабування: змінює розмір об’єкта. При цьому координати множаться на заданий коефіцієнт масштабу:

$$\begin{bmatrix} \boldsymbol{sx} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \boldsymbol{sy} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{1} \end{bmatrix}$$

де sx та sy - коефіцієнти масштабування по відповідних осях

Матриця обертання: відповідає за обертання точки навколо центра координат або іншої точки.

Наприклад, обертання на кут θ в у двовимірному просторі:

$$\begin{bmatrix} \boldsymbol{cos\theta} & \boldsymbol{-sin\theta} & \mathbf{0} \\ \boldsymbol{sin\theta} & \boldsymbol{cos\theta} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{1} \end{bmatrix}$$

Комбіновані матриці: дозволяють поєднувати декілька трансформацій одночасно (наприклад, масштабування + поворот + зсув). Це здійснюється шляхом множення відповідних матриць одна на одну у визначеній послідовності.

У тривимірній графіці та анімації використовуються 4×4 матриці, що дозволяє враховувати додаткову вісь (Z), перспективу, відображення, зсув камери тощо. Такі операції активно застосовуються в ігрових рушіях (Unity, Unreal Engine), програмах CAD-моделювання (AutoCAD, Blender) та при роботі з OpenGL, DirectX.

Особливістю використання матриць у комп’ютерах є їх ефективність: множення вектора на матрицю виконується за лічені мікросекунди, що дозволяє в реальному часі змінювати положення тисяч об'єктів на екрані.

Також досліджено, що в комп’ютерному програмуванні матриці реалізовуються як масиви чисел, з якими працюють спеціалізовані бібліотеки, наприклад:

- NumPy (Python),
- Eigen (C++),
- glm (C++ для графіки),
- Matrix (JavaScript/WebGL).

Завдяки використанню матриць:

- значно спрощується математична логіка програм;
- підвищується точність обчислень;
- забезпечується масштабованість при роботі з 3D-сценами та моделями;
- реалізуються складні візуальні ефекти (відображення, тіні, анімації).

Висновки

У результаті проведеного дослідження можна зробити низку важливих висновків щодо ролі матриць у комп’ютерних обчисленнях координат:

Матриці — це універсальний інструмент для опису та виконання геометричних перетворень у комп’ютерній графіці. Вони дозволяють здійснювати зсуви, повороти, масштабування, відображення та інші маніпуляції з координатами об’єктів у просторі.

Ефективність обчислень є однією з головних причин використання матриць у комп’ютерах. Множення векторів на матриці реалізується за допомогою оптимізованих алгоритмів, що дозволяє здійснювати обчислення в реальному часі — особливо це важливо у 3D-графіці, анімації, комп’ютерному моделюванні та ігровій індустрії.

Матриці дозволяють комп’ютерам працювати з простором узагальнено і незалежно від розмірності: двовимірні (2D) або тривимірні (3D) сцени обробляються єдиним підходом завдяки використанню 3×3 та 4×4 матриць відповідно.

Застосування матриць є основою сучасної цифрової візуалізації, включаючи віртуальну реальність, доповнену реальність, 3D-моделювання, комп'ютерну графіку, інженерні CAD-системи, а також навігаційні та симуляційні програми.

Знання принципів матричних перетворень є необхідною складовою цифрової грамотності, особливо для фахівців у сферах IT, програмування, графічного дизайну, інженерії та архітектури.

Таким чином, матриці відіграють ключову роль у визначенні координат та керуванні просторовим розташуванням об'єктів у цифровому середовищі. Їх використання забезпечує точність, універсальність і швидкість обчислень, що робить їх незамінним інструментом у сучасних інформаційних технологіях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Новіков А.М. Лінійна алгебра та її застосування. — К.: Видавництво Либідь, 2019. — 312 с.
2. Хомоненко О.В. Математичні основи комп'ютерної графіки. — Харків: ХНУРЕ, 2021. — 178 с.
3. Foley J.D., van Dam A., Feiner S.K., Hughes J.F. Computer Graphics: Principles and Practice. — 3rd ed. — Addison-Wesley, 2014. — 1264 p.
4. Шевченко О.І. Використання матриць у комп'ютерній графіці та моделюванні // Інформаційні технології в освіті. — 2020. — №38. — С. 84–90.
5. Moler C. Numerical Computing with MATLAB. — SIAM, 2004. — 336 p. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://www.mathworks.com/moler/
6. Shreiner D., Sellers G., Kessenich J., Licea-Kane B. OpenGL Programming Guide: The Official Guide to Learning OpenGL, Version 4.5. — 9th Edition. — Addison-Wesley, 2019. — 976 p. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://www.opengl.org/documentation/
7. NumPy Documentation — Linear Algebra (numpy.linalg). — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://numpy.org/doc/stable/reference/routines.linalg.html
8. Unity Technologies. Unity Manual — Transformations and Matrices. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://docs.unity3d.com/

Наумчак Олег Валерійович – студент групи 1КІ-24б, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: naoleg355@gmail.com

Naumchak Oleg Valeriyovych – student of group 1KI-24b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske highway, 95, e-mail: naoleg355@gmail.com

УДК 684.12

О. О. Тігор
В. В. Хом'юк

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ІКТ У ВИКЛАДАННІ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто психолого-педагогічні аспекти впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у процес викладання вищої математики. Обґрунтовано необхідність урахування індивідуальних особливостей студентів, рівня їх когнітивного розвитку, мотиваційної сфери, стилів навчання, а також професійної та цифрової компетентності викладача. Підкреслено, що лише за умов інтеграції психолого-педагогічної та технологічної складових цифрове середовище може забезпечити якісне формування математичної компетентності майбутніх інженерів.

Ключові слова: ІКТ, вища математика, цифрова освіта, психолого-педагогічні умови, педагогічна компетентність, когнітивний стиль, освітній процес.

Abstract

The article examines the psychological and pedagogical aspects of implementing information and communication technologies (ICT) in the process of teaching mathematics. The necessity of considering students' individual characteristics, levels of cognitive development, motivation, learning styles, as well as the teacher's professional and digital competence is substantiated. It is emphasized that only through the integration of psychological-pedagogical and technological components can the digital environment ensure the effective development of students' mathematical competence.

Keywords: ICT, mathematics, digital education, psychological and pedagogical conditions, teaching competence, cognitive style, educational environment.

Вступ

У зв'язку з бурхливим розвитком цифрових технологій, які охоплюють всі сфери сучасного життя, зокрема освітню, змінюються і вимоги до освітнього процесу, який стрімко зазнає змін під впливом цифрових технологій. Одним із важливих аспектів цього процесу є впровадження інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у навчання, зокрема у викладання вищої математики. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю переходу від традиційного навчання до персоналізованого, інклюзивного та компетентнісно орієнтованого підходу, що передбачає врахування індивідуальних когнітивних особливостей студентів і підвищення цифрової компетентності викладачів. Існує протиріччя між швидким розвитком педагогічних інновацій та недостатнім рівнем підготовки педагогічних кадрів до їхнього практичного впровадження, що ускладнює ефективну інтеграцію ІКТ в освітній процес. Саме психолого-педагогічні аспекти, зокрема стиль навчання, мотиваційна готовність студентів та педагогічна підтримка, відіграють ключову роль у забезпеченні якості викладання вищої математики із застосуванням цифрових технологій.

Результати дослідження

Однією з ключових умов ефективного використання ІКТ є врахування когнітивних та емоційно-вольових особливостей студентів. Індивідуальні стилі навчання, як-от візуальний, аудіальний, кінестетичний, аналітичний чи глобальний, істотно впливають на сприйняття математичного матеріалу. Так, студенти з візуальним типом сприйняття краще засвоюють інформацію, коли матеріал подається у вигляді схем, графіків, відео або інтерактивних моделей, наприклад, через GeoGebra або

Desmos. Аудіали надають перевагу усним поясненням, коментарям викладача, які можна організувати через відеозаписи або голосові інструкції в онлайн-курсах. Кінестетики краще включаються в освітній процес через взаємодію з комп'ютерними тренажерами або математичними симуляціями, що дозволяють маніпулювати об'єктами, моделювати задачі, змінювати параметри рівнянь у реальному часі.

Однак сам факт наявності технічного обладнання в ЗВО ще не гарантує підвищення якості освіти. Існує чітка потреба в глибокому психолого-педагогічному аналізі використання ІКТ, особливо в процесі викладання таких дисциплін, як вища математика. Це зумовлено високими вимогами до абстрактного мислення, логічних та аналітичних здібностей студентів, які вища математика вимагає від них, що інколи стає значною проблемою для певних категорій студентів, які мають труднощі в засвоєнні матеріалу. І саме в цьому контексті важливе розуміння не тільки технічних можливостей ІКТ, але й психолого-педагогічних аспектів, які визначають їх ефективність. Це включає врахування індивідуальних когнітивних особливостей студентів, рівня їхнього розвитку, їхньої мотивації та готовності до навчання за допомогою ІТ-технологій. Відсутність психологічної адаптації до нових методів навчання може негативно вплинути на ефективність використання ІКТ, навіть за умови наявності сучасного обладнання.

Важливо також враховувати темп засвоєння знань: ІКТ дозволяють реалізовувати персоніфікований підхід, коли кожен студент опановує матеріал у власному ритмі. Адаптивні системи навчання можуть підлаштовувати рівень складності завдань до поточних знань студентів, що створює сприятливі умови для розвитку як слабших, так і сильних студентів. У таких умовах формується мотивація до навчання, яка підтримується швидким зворотним зв'язком, позитивним підкріпленням, можливістю досягти успіху в оволодінні навіть складними математичними поняттями.

Не менш важливим фактором є психолого-педагогічна готовність викладача до використання ІКТ. Вона включає не лише технічні навички, але й вміння психологічно коректно взаємодіяти із студентами у цифровому середовищі, підтримувати їхню навчальну мотивацію, забезпечувати інклюзивність та доступність навчального контенту. Сучасний викладач вищої математики має володіти навичками конструювання цифрових дидактичних матеріалів, створення інтерактивних презентацій, тестів, відеоуроків, а також організації дистанційної та змішаної форми навчання. Успішний прикладом такого підходу є платформи Google Classroom, Moodle, які дозволяють структурувати освітній процес, відстежувати індивідуальний прогрес студентів, забезпечити зворотний зв'язок.

Важливо зазначити, що ІКТ створюють умови для реалізації компетентнісного підходу до навчання. Завдяки технологіям студенти набувають не тільки знань, а й практичних умінь, здатності застосовувати теорію у змодельованих чи реальних ситуаціях. Використання цифрових симуляцій, математичних досліджень, аналітичних таблиць, графічних редакторів формує здатність до математичного моделювання, критичного мислення, аналітичного підходу. Крім того, сучасні цифрові середовища сприяють розвитку навичок самостійної та групової роботи, комунікації, рефлексії. Студенти залучаються до спільного розв'язування задач, презентації результатів, обговорення рішень, що сприяє розвитку соціальної взаємодії і формуванню важливих складових математичної компетентності.

Висновки

Таким чином, психолого-педагогічні передумови ефективного використання ІКТ у викладанні вищої математики полягають у глибокому розумінні індивідуальних особливостей студентів, адаптації навчального контенту до когнітивного стилю, формуванні внутрішньої мотивації, створенні комфортного освітнього процесу та підвищенні цифрової компетентності педагога. Інтеграція цифрових інструментів з класичними методиками навчання дозволяє значно підвищити ефективність викладання вищої математики, зробити його більш доступним, гнучким і особистісно орієнтованим.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Про схвалення Концепції розвитку педагогічної освіти. – Наказ МОН України № 776 від 24.07.2018. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://mon.gov.ua

2. Слободяник О.І. Інформаційно-комунікаційні технології в освіті: сучасні виклики і перспективи розвитку // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2021. – Т. 81, №1. – С. 54–66. – DOI: 10.33407/itlt.v81i1.3885
3. Яременко В.Ф., Жалдак М.І. Цифровізація математичної освіти в умовах Нової української школи // Математика в сучасній школі. – 2020. – №5. – С. 3–10.
4. Кизим Н. О., Прокопенко Л. В. Психолого-педагогічні аспекти використання ІКТ в освітньому процесі // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – 2022. – №1 (115). – С. 120–132.
5. Сергеєва Л. В. Розвиток цифрової компетентності викладача в умовах дистанційного навчання // Освітній простір України. – 2021. – Вип. 26. – С. 89–96.
6. Хом'юк І.В. Розвиток інтелектуальних умінь студентів при навчанні вищої математики у технічних ЗВО/ І.В.Хом'юк, В. В. Хом'юк // V Міжнародна дистанційна науково-методична конференція «Розвиток інтелектуальних умінь і творчих здібностей учнів та студентів у процесі навчання дисциплін природничо-математичного циклу» «ІТМ*плюс-2023».– Суми, 2023.
7. Хом'юк І.В. Застосування інформаційно-комунікаційних технологій у процесі навчання вищої математики у технічних ЗВО / І. В. Хом'юк, С.А.Кирилащук, В.В.Хом'юк // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: педагогіка і психологія, 2022. – № 69 . – С.38-45.
8. Khomyuk V.V. Information and communication technologies in the process of studying mathematics: modern challenges. Innovative paradigm of the development of modern physical-mathematical sciences: Collective monograph. Riga, Latvia: «Baltija Publishing», 2022. – P. 231-260.
9. Kozma, R. B. (2020). Technology and classroom practices: An international study. Springer. – 214 p.
10. Redecker, C. (2017). European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu. Publications Office of the European Union. – DOI: 10.2760/159770

Тігор Олексій Олександрович – студент групи 1КІ-24б, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: alextigor007@gmail.com

Хом'юк Віктор Вікторович – к.т.н., доцент, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vikiravvh@gmail.com

Tihor Oleksii Oleksandrovych – student of group 1KI-24b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alextigor007@gmail.com

Khomyuk V. V. – Associate Professor the department of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vikiravvh@gmail.com

УДК 004.42

Миколаєнко В. О.
Добровольська Н. В.

ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОГО РОЗКЛАДУ УРОКІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація:

Проведено аналіз та сформульовано вимоги до системи розкладу уроків з автоматичною оптимізацією. Унаслідок роботи була розроблена концепція додатку, що дозволяє ефективно розподіляти навчальні заняття з урахуванням ресурсів, пріоритетів і обмежень.

Ключові слова: автоматизоване планування, розклад уроків, оптимізація, інтелектуальна система, алгоритм.

Abstract:

The analysis and requirements for the timetable system with automatic optimization have been formulated. As a result of the work, the concept of the application was developed, allowing efficient distribution of lessons considering resources, priorities, and constraints.

Keywords: automated scheduling, timetable, optimization, intelligent system, algorithm.

Вступ

У сучасних освітніх закладах ефективне планування розкладу уроків є важливим завданням, що впливає на якість навчального процесу. Традиційні методи складання розкладу часто потребують значних часових і трудових ресурсів, а також не завжди враховують усі обмеження та потреби учасників освітнього процесу.

Автоматизована система розкладу уроків з оптимізацією покликана вирішити ці проблеми шляхом використання сучасних алгоритмів і технологій штучного інтелекту. Вона дозволяє створювати розклад з урахуванням різних факторів, таких як доступність викладачів, аудиторний фонд, рівномірне навантаження та побажання учасників навчального процесу.

Основна частина

Автоматизація процесу складання розкладу навчальних занять є актуальним завданням для освітніх закладів, оскільки традиційні методи часто вимагають значних ресурсів і не завжди забезпечують оптимальний результат. Розробка автоматизованих систем формування розкладу дозволяє підвищити ефективність управління навчальним процесом, зменшити адміністративне навантаження та врахувати різноманітні обмеження та побажання учасників освітнього процесу.

Одним із підходів до автоматизації складання розкладу є використання комбінованого методу, що поєднує жадібний алгоритм для швидкого формування початкового розкладу та генетичний алгоритм для його подальшого покращення. Даний метод дозволяє автоматизувати процес формування розкладу, враховуючи навчальні плани, аудиторний фонд та інші ресурси закладу вищої освіти. Це сприяє підвищенню ефективності електронного документообігу та оптимізації навчального процесу.

Іншим підходом є використання еволюційних алгоритмів для формування розкладу. Цей метод дозволяє знаходити оптимальні або наближені до оптимальних рішення шляхом моделювання процесів природного відбору та мутації. Використання еволюційних алгоритмів забезпечує гнучкість та адаптивність системи до змінних умов та обмежень[1].

Серед методів оптимізації розкладу занять виділяють метод повного перебору, жадібні алгоритми, генетичні алгоритми та методи штучного інтелекту. Метод повного перебору гарантує знаходження оптимального рішення, але є обчислювально затратним. Жадібні алгоритми швидкі, але можуть не забезпечити глобального оптимуму [2]. Генетичні алгоритми та методи штучного інтелекту

дозволяють знаходити наближені до оптимальних рішення за прийнятний час, що робить їх привабливими для практичного застосування.

Основними проблемами при автоматизації складання розкладу є врахування великої кількості обмежень, таких як доступність викладачів, аудиторій, специфічні потреби студентів та інші ресурси. Крім того, необхідно забезпечити гнучкість системи для адаптації до змін у навчальному процесі та можливість інтеграції з іншими інформаційними системами закладу освіти.

Впровадження автоматизованих систем складання розкладу забезпечує низку переваг, серед яких підвищення ефективності процесу планування, оскільки система значно скорочує час і трудові ресурси, необхідні для створення розкладу, що особливо важливо для великих освітніх закладів. Точність автоматизованих алгоритмів дозволяє мінімізувати помилки, уникати конфліктів у розкладі та забезпечувати рівномірне навантаження на викладачів і студентів. Гнучкість таких систем дає змогу швидко адаптувати розклад до змінних умов, наприклад, скасування занять, появи нових курсів або зміни графіків викладачів, що в ручному режимі потребувало б значних зусиль. Інтеграція автоматизованих рішень із внутрішніми інформаційними системами закладу освіти, такими як електронні журнали, системи управління навчальним процесом та онлайн-платформи, забезпечує зручний доступ до актуального розкладу для всіх учасників навчального процесу [4]. Додатково такі системи дозволяють враховувати широкий спектр обмежень, серед яких доступність аудиторій, технічне оснащення класів, індивідуальні потреби студентів та викладачів, що значно підвищує якість управління навчальним процесом. У підсумку, автоматизовані системи не лише зменшують адміністративне навантаження, а й сприяють оптимізації розподілу ресурсів та покращенню організації освітнього процесу загалом.

Автоматизована система складання розкладу уроків буде корисною для закладів освіти, оскільки дозволить значно спростити процес планування навчального процесу, зменшити адміністративне навантаження та мінімізувати помилки при формуванні розкладу. Вона забезпечить швидке та ефективне розподілення занять з урахуванням доступності викладачів, аудиторного фонду, рівномірного навантаження та інших важливих факторів.

Для студентів та учнів цей додаток стане зручним інструментом, що надаватиме актуальний розклад у режимі реального часу, повідомлення про зміни, а також можливість перегляду деталей занять та їхніх місць проведення. Викладачі отримають змогу легко контролювати свій графік, уникати накладок і змінювати заняття при необхідності без зайвих бюрократичних процедур.

Адміністрація навчального закладу зможе ефективніше розподіляти ресурси, контролювати навантаження на педагогічний склад, оптимізувати використання навчальних приміщень і реагувати на зміни в організації освітнього процесу.

Таким чином, автоматизована система розкладу стане незамінним інструментом для всіх учасників навчального процесу, підвищуючи його ефективність, зменшуючи хаос у плануванні та забезпечуючи комфортні умови для навчання та викладання.

Висновки

Отже, автоматизована система складання розкладу уроків є ефективним рішенням для оптимізації навчального процесу, що дозволяє зменшити адміністративне навантаження, підвищити точність та гнучкість планування, а також забезпечити зручність для всіх учасників освітнього процесу. Використання сучасних алгоритмів оптимізації дозволяє враховувати широкий спектр факторів, таких як доступність викладачів і аудиторій, рівномірний розподіл навантаження та динамічні зміни в розкладі.

Завдяки впровадженню такої системи навчальні заклади отримують можливість ефективного розподілу ресурсів, уникнення конфліктних ситуацій та оперативного реагування на зміни. Для студентів і викладачів автоматизований розклад забезпечує зручний доступ до актуальної інформації, що сприяє покращенню організації навчального процесу та підвищенню його продуктивності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Снитюк В.Є., Сіпко О.М.Технологія еволюційного формування розкладів у закладах вищої освіти. Київ : Видавець ФОП Піча Ю.В., 2022. 136 с.

2. М. А. Лаптєва, Т. В. Січко. Оптимізація розкладу занять: методи, проблеми та рішення. URL: https://jvestnik-sss.donnu.edu.ua/article/download/16870/16770

3. Островська Г. В. Формування розкладу заліково-екзаменаційної сесії у вищих навчальних закладах. / Г. В. Островська, С. М. Мічківський // Матеріали наукової конференції професорсько-викладацького складу, наукових працівників і здобувачів наукового ступеня за підсумками науково-дослідної роботи за період 2017–2018 рр. (16–17 травня 2019 р.) : у 2 томах. Том 2. – Вінниця : Донецький національний університет імені Василя Стуса, 2019. – С. 110–111.

4. Hajdarov K. A. Osnovy algoritmizacii i yazykov programmirovaniya // Nauchnaya biblioteka po fizike i novym tehnologiyam.URL : http://bourabai.kz/alg/RAD.htm.

Миколаєнко Вадим Олександрович - студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vadimmukolaenko2@gmail.com

Науковий керівник: **Добровольська Наталія Вікторівна** - Кандидат педагогічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua

Mykolaienko Vadym Oleksandrovych - student of the 2SP-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vadimmukolaenko2@gmail.com

Supervisor: **Dobrovolska Nataliia Viktorivna** - Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua

УДК 517.9

Ю.П. Пащенко

МАТЕМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ У МОДЕЛЮВАННІ ПРИРОДНИХ ЯВИЩ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена вивченню методів математичного аналізу в задачах моделювання природних явищ. Показано важливість диференціального числення для опису фізичних процесів, таких як поширення тепла, хвильові коливання та динаміка рідин. Основна увага приділяється застосуванню похідних, диференціальних рівнянь для створення моделей в комп'ютерній симуляції.

Ключові слова: математичний аналіз, моделювання, диференціальні рівняння, похідна, природні явища.

Abstract

The publication is devoted to the study of methods of mathematical analysis in modeling natural phenomena. The importance of differential calculus for describing physical processes such as heat diffusion, wave propagation, and fluid dynamics is demonstrated. The main attention is focused on the application of derivatives, differential equations in computer simulations.

Keywords: mathematical analysis, modeling, differential equations, natural phenomena.

Вступ

У сучасному світі математичне моделювання є одним з найважливіших інструментів у дослідженні природних процесів. Завдяки математичному аналізу можливо створювати точні моделі теплових, механічних, біологічних та інших процесів. Особливу роль у цьому відіграють диференціальні рівняння, які описують зміну фізичних величин у часі та просторі. У поєднанні з сучасними комп'ютерними технологіями математичний аналіз забезпечує ефективні засоби для моделювання складних динамічних систем.

Результати дослідження

Математичний аналіз є фундаментальним інструментом для опису, вивчення та прогнозування природних явищ. Одним із ключових підходів є моделювання процесів за допомогою диференціальних рівнянь, які відображають динаміку змін у системах залежно від часу чи простору. Одним із прикладів застосування є моделювання температурного розподілу в тілі під час нагрівання або охолодження. За допомогою рівняння теплопровідності можна розрахувати, як температура змінюється в кожній точці простору з плином часу:

$$\frac{\partial u}{\partial t} = \alpha \frac{\partial^2 u}{\partial x^2},$$

де u(x,t) — температура в точці x у момент часу t, а α — коефіцієнт теплопровідності

Інший важливий напрям — вивчення коливальних процесів у механіці та фізиці. Диференціальні рівняння другого порядку описують рух маятника, коливання пружин, хвильові процеси в рідинах чи твердих тілах. Наприклад, рівняння гармонічного коливання має вигляд:

$$\frac{d^2x}{dt^2} + \omega^2 x = 0$$

де x(t) - зміщення, ω - кутова частота коливань.

Аналіз таких рівнянь дозволяє визначити частоти, амплітуди та фази коливань, що важливо для проєктування будівель, мостів, акустичних систем, електронних пристроїв та навіть моделювання сейсмічної активності. Математичні моделі також широко використовуються в метеорології для передбачення погодних умов. Системи рівнянь з частинними похідними описують рух повітряних мас, обміни тепла та вологості, дозволяючи будувати прогнози на основі початкових умов.

Для аналізу таких процесів активно використовуються похідні, інтеграли, числові ряди, а також методи чисельного інтегрування. Завдяки сучасним обчислювальним технологіям з'явилась можливість розв'язувати складні нелінійні рівняння, що моделюють турбулентні потоки, розповсюдження хвиль, теплові вибухи тощо.

Комп'ютерні моделі, побудовані на основі математичного аналізу, дозволяють не лише візуалізувати природні явища, а й проводити експерименти в умовах, що складно або неможливо реалізувати в лабораторії — наприклад, у глибоких шарах атмосфери чи на поверхні інших планет.

Такі моделі активно застосовуються також у біофізиці та екології — для дослідження поширення інфекцій, аналізу динаміки популяцій, прогнозування змін клімату. Математичний аналіз у цьому контексті дозволяє описати як локальні зміни (наприклад, концентрацію речовин у клітині), так і глобальні процеси, зокрема циркуляцію океанічних течій чи глобальні температурні коливання. Використання систем диференціальних рівнянь, зокрема моделей типу Лотки–Вольтерри, стало основою для аналізу взаємодії видів у біоценозах.

Крім того, математичне моделювання на основі аналізу дозволяє оптимізувати параметри технічних систем — від теплових двигунів до сонячних батарей — шляхом побудови функціоналів, що описують ефективність, і подальшого знаходження їхніх екстремумів. Це сприяє підвищенню енергоефективності та зменшенню негативного впливу на довкілля.

Математичний аналіз відіграє ключову роль у біологічному моделюванні — зокрема, при описі динаміки популяцій, поширення епідемій, росту клітин або органів. Диференціальні рівняння дозволяють відстежувати зміни параметрів систем у часі, а чисельні методи — прогнозувати поведінку складних багатофакторних процесів.

Висновки

Математичний аналіз є ключовим інструментом у моделюванні природних явищ. Використання похідних, інтегралів і диференціальних рівнянь дозволяє створювати точні моделі реальних процесів. Чисельні методи забезпечують можливість розв'язання складних рівнянь, які не мають аналітичних розв'язків. Моделювання на основі математичного аналізу сприяє кращому розумінню природних процесів та покращенню прогнозів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Самойленко В. Г. Математичний аналіз: підручник. — Київ: ВЦ «Академія», 2020. — 384 с.
2. Бутков Є. М. Математичний аналіз у фізиці. — Львів: ЛНУ, 2019. — 256 с.
3. Хомченко І. І. Чисельні методи. — Київ: КНЕУ, 2021. — 210 с.

Пащенко Юліанна Петрівна - студентка групи 1ПКТ-24б , факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ulianna_pashenko@ukr.net

Pashchenko Yulianna Petrovna - student of group 1PKT-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ulianna_pashenko@ukr.net

УДК 519.2:519.1:794.3

А. В. Когутюк
І. В. Хом'юк

ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ЯК ОСНОВА МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ДИНАМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ В ІТ-СИСТЕМАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядається застосування диференціальних рівнянь для моделювання динамічних процесів в інформаційних системах. Проаналізовано приклади використання диференціальних рівнянь у моделюванні мережевого трафіку, управлінні ресурсами та кібербезпеці. Підкреслюється важливість математичного моделювання для прогнозування та оптимізації роботи ІТ-систем.

Ключові слова: диференціальні рівняння, математичне моделювання, ІТ-системи, динамічні процеси, мережевий трафік.

Abstract

The article examines the application of differential equations for modeling dynamic processes in information technology. Examples of using differential equations in modeling network traffic, resource management, and cybersecurity are analyzed. The importance of mathematical modeling for forecasting and optimizing IT systems is emphasized.

Keywords: differential equations, mathematical modeling, IT systems, dynamic processes, network traffic.

Вступ

Диференціальні рівняння є фундаментальним інструментом для опису та аналізу динамічних процесів у різних галузях науки та техніки. В ІТ-сфері вони дозволяють моделювати зміну станів систем у часі, що є критично важливим для розуміння та оптимізації роботи складних інформаційних систем.

Мета роботи полягає в тому, щоб продемонструвати можливості застосування диференціальних рівнянь для ефективного моделювання та аналізу динамічних процесів, що відбуваються в інформаційних технологіях, з метою оптимізації та підвищення безпеки ІТ-систем.

Результати дослідження

Диференціальні рівняння – це математичні рівняння, що пов'язують функцію з її похідними. Вони широко використовуються для опису динамічних систем, в яких змінні змінюються з часом. В ІТ-сфері диференціальні рівняння можуть бути застосовані для моделювання різноманітних процесів:

1) *керування трафіком*: моделювання потоків даних у мережах, передбачення затримок та втрат пакетів;

2) моделювання черг: аналіз часу очікування запитів у системах обробки даних, оптимізація пропускної здатності;

3) динаміка поширення вірусів: прогнозування швидкості розповсюдження шкідливого програмного забезпечення в мережах;

4) оптимізація ресурсів: розподіл обчислювальних потужностей, пам'яті та інших ресурсів між задачами.

Наведемо приклади моделювання динамічних процесів в ІТ-системах.

1. Моделювання черги M/M/1.

Однією з класичних задач моделювання в ІТ є аналіз черг. Модель M/M/1 описує чергу з одним сервером, де вхідний потік та час обслуговування мають експоненціальний розподіл (зображено на рис. 1). Диференціальні рівняння дозволяють визначити такі характеристики черги, як середня кількість запитів у системі, середній час очікування та ймовірність того, що система буде порожньою.

Рис. 1. M/M/1 черга

2. Моделювання динаміки трафіку в мережі.

Диференціальні рівняння можуть бути використані для опису зміни завантаженості каналу зв'язку з часом. Наприклад, модель, що враховує інтенсивність вхідного трафіку та пропускну здатність каналу, може допомогти уникнути перевантажень та забезпечити якісне обслуговування користувачів.

3. Моделювання поширення вірусу.

Епідеміологічні моделі, засновані на диференціальних рівняннях, можуть бути адаптовані для опису поширення комп'ютерних вірусів. Такі моделі дозволяють прогнозувати кількість заражених вузлів у мережі та оцінювати ефективність заходів захисту.

Математичне моделювання динамічних процесів в ІТ-системах стикається з певними викликами:

1) складність систем: сучасні ІТ-системи є дуже складними, що ускладнює побудову адекватних математичних моделей; 2) невизначеність: багато процесів в ІТ-системах мають випадковий характер, що потребує використання стохастичних диференціальних рівнянь; 3) обчислювальні витрати: розв'язання складних диференціальних рівнянь може вимагати значних обчислювальних ресурсів.

Проте, розвиток обчислювальної техніки та чисельних методів розв'язання диференціальних рівнянь відкриває нові перспективи для моделювання ІТ-систем. Зокрема, інтеграція диференціальних рівнянь з методами машинного навчання дозволяє створювати більш точні та адаптивні моделі.

Висновки

Застосування диференціальних рівнянь у моделюванні ІТ-систем дозволяє глибше розуміти їхню поведінку, прогнозувати розвиток подій та приймати обґрунтовані рішення щодо оптимізації та безпеки. Математичне моделювання з використанням диференціальних рівнянь є потужним інструментом для аналізу та проєктування сучасних ІТ-систем. Воно дозволяє розробляти більш ефективні, надійні та безпечні рішення, що є критично важливим для подальшого розвитку інформаційних технологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. De Leon, D. (2014). Modeling with Systems of Differential Equations. Fresno State University.
2. Lamar, P. (2022). Differential Equations - Modeling with First Order DE's. Lamar University.
3. Zimmer, D. (2014). Modeling with Systems of Differential Equations. Fresno State University.
4. RealKM. (2017). The Mathematics of Modeling: Differential Equations and System Dynamics. RealKM
5. MIT OpenCourseWare. (2003). Lecture 2: Differential Equations As System Models.

Когутюк Анастасія Віталіївна - студентка групи 2ПКТ-24б, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: akogutuk@gmail.com

Науковий керівник: ***Хом'юк Ірина Володимирівна*** – д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Kohutyuk Anastasiia Vitaliivna - student of group 2PKT-24b, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: akogutuk@gmail.com

Supervisor: ***Khomiuk Iryna Volodymyrivna*** – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vikiraivh@gmail.com

УДК 519.2

О. В. Гуменюк

КЛАСИФІКАЦІЯ МНОЖИНИ 3D-ТОЧОК НА ОСНОВІ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У роботі розглянуто підходи до класифікації тривимірних точкових хмар із використанням алгоритмів машинного навчання. Описано особливості побудови моделей, що працюють з 3D-даними, а також проаналізовано переваги та недоліки методів KNN та Random Forest у задачах просторової класифікації.

Ключові слова: класифікація, 3D точки, машинне навчання, KNN, Random Forest, хмара точок.

Abstract

The paper presents approaches to the classification of 3D point clouds using machine learning algorithms. It outlines the modeling challenges associated with spatial data and compares KNN and Random Forest methods in terms of their efficiency and accuracy.

Keywords: classification, 3D points, machine learning, KNN, Random Forest, point cloud.

Вступ

Класифікація множини 3D-точок є важливою задачею в комп'ютерному зорі, геоінформатиці, архітектурному скануванні, робототехніці та інших сферах, де обробка просторових даних має вирішальне значення. Основна мета такої класифікації полягає у присвоєнні кожній точці хмари певного класу, що відповідає її фізичному або функціональному призначенню (наприклад, «стіна», «земля», «рослинність» тощо).

Тривимірні точки, отримані шляхом лазерного сканування або фотограмметрії, не мають явно виражених ознак, тому їх класифікація є складною задачею. Сучасні методи машинного навчання, зокрема алгоритми K найближчих сусідів та Random Forest, дозволяють виконувати таку класифікацію шляхом аналізу просторових ознак: координат, нормалей, щільності тощо.

Для класифікації хмари точок спочатку здійснюється попередня обробка: видалення шуму, нормалізація координат, виділення локальних дескрипторів (напр., PCA-ознаки, розрахунок нормалей або щільності точки у локальному вікні). Далі формується навчальна вибірка з мітками для тренування моделей.

Метод, K найближчих сусідів, класифікує точку за більшістю класів серед K найближчих до неї сусідів. Він є інтуїтивно простим, але має обмеження при великих наборах даних через високу обчислювальну складність.

Random Forest – ансамблевий метод, що будує багато рішень дерев і використовує голосування для класифікації. Він менш чутливий до шуму та ефективніший при великій кількості ознак. У випадку 3D-точок часто використовується спільно з PCA-компонентами або іншими геометричними ознаками.

Результати дослідження

В рамках експерименту було реалізовано класифікацію на тестовій хмарі точок, отриманій із відкритих датасетів. Було обрано два популярних алгоритми – Random Forest та KNN – для оцінки їх ефективності в умовах зашумлених даних. Кожен з алгоритмів було протестовано на одному й тому ж наборі точок з однаковими параметрами передобробки. Для кожного запуску обчислювалася середня точність класифікації. Діаграма порівняння точності алгоритмів зображена на рисунку 1.

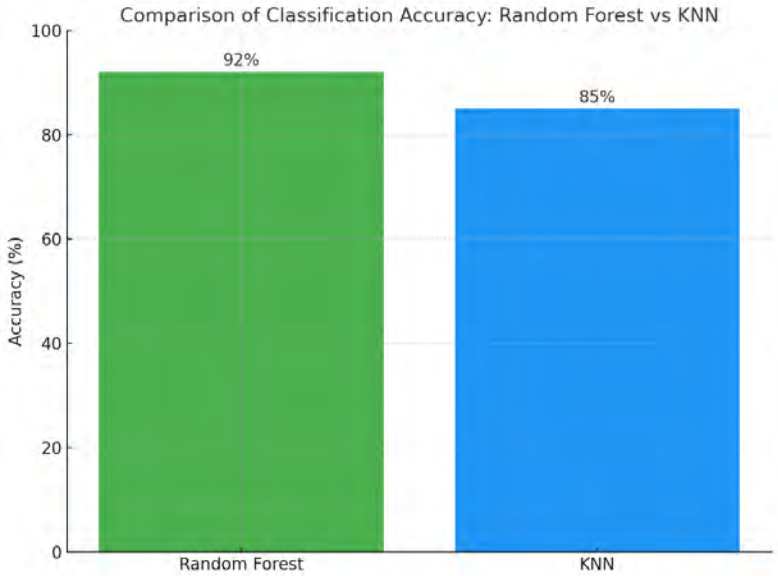

Рисунок 1 – Діаграма порівняння точності алгоритмів

Алгоритм Random Forest показав точність до 92%, порівняно з KNN, близько 85%, особливо у випадках із великою кількістю шуму або при складній геометричній структурі.

Висновки

Класифікація множини 3D-точок – це актуальна задача в галузі комп'ютерного зору та аналізу просторової інформації. Вона дає змогу автоматично виявляти й розрізняти різні об'єкти або їх частини за формою та розташуванням у просторі. Для цього використовуються методи машинного навчання, які здатні працювати навіть з неструктурованими, зашумленими даними. Велике значення при цьому має етап попередньої обробки даних – зокрема, нормалізація координат і виділення корисних ознак.

Незважаючи на певні труднощі, пов'язані з обсягами даних і складністю розрахунків, ця тема продовжує активно розвиватися. У майбутньому очікується поява ще точніших та швидших моделей, здатних працювати з великомасштабними наборами 3D-точок. Це відкриває нові можливості для використання таких технологій у найрізноманітніших сферах – від картографії до автоматизованих систем управління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Hackel T., Wegner J. D., Schindler K. "Fast Semantic Segmentation of 3D Point Clouds with Strongly Varying Density", ISPRS, 2016.

2. Qi C. R. et al. "PointNet: Deep Learning on Point Sets for 3D Classification and Segmentation", CVPR, 2017.

3. GeeksForGeeks. Random Forest Algorithm. URL: https://www.geeksforgeeks.org/random-forest-classifier/

4. GeeksForGeeks. K-Nearest Neighbors Algorithm. URL: https://www.geeksforgeeks.org/k-nearest-neighbors/

Гуменюк Олександр Віталійович — студент групи 4ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: nadij3122@gmail.com

Науковий керівник: ***Рейда Олександр Миколайович*** — к.т.н. доцент кафедри ПЗ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Humenyuk Oleksandr V. — *student of group 4PI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: nadij3122@gmail.com*

Supervisor: Reyda Oleksandr M. — *Ph.D. associate professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia*

УДК 004.77

B. Hinko
O. Boretskyi
V. Marianovskyi

PRACTICAL ASPECTS OF AUTOMATED COLLECTION OF INITIAL DIAGNOSTIC INFORMATION FOR THE USER NETWORK TECHNICAL SUPPORT SERVICE

Taras Shevchenko National University of Kyiv

Анотація

У статті розглядаються неефективності ручного збору діагностичної інформації в технічній підтримці мереж університетів. Детально описано розробку та практичні аспекти автоматизованої системи, призначеної для оптимізації цього процесу. Система, створена з використанням Python, FastAPI та Celery, інтегрується з тикет-системою Zammad для автоматизації ідентифікації користувача, діагностики мережевих комутаторів через SSH та генерації звітів, що значно прискорює вирішення проблем

Ключові слова: автоматизація, діагностика мережі, технічна підтримка, збір даних, SSH, Python, FastAPI, Zammad.

Abstract

This paper addresses the inefficiencies of manual diagnostic data collection in university network technical support. It details the development and practical aspects of an automated system designed to streamline this process. The system, built with Python, FastAPI, and Celery, integrates with the Zammad ticketing system to automate user identification, network switch diagnostics via SSH, and report generation, significantly accelerating problem resolution.

Keywords: automation, technical support, network diagnostics, data collection, Python, FastAPI, Celery, Zammad, network incidents.

Introduction

Ensuring uninterrupted access to network resources and the prompt resolution of technical problems are key tasks for the information services of large organizations, particularly universities. At Taras Shevchenko National University of Kyiv, the efficiency of the technical support service directly impacts the quality of educational and scientific processes [1]. Current approaches to initial network incident diagnosis predominantly rely on manual data collection by engineers [2], leading to time delays, human error, and scaling difficulties. This underscores the urgent need for automated systems to optimize these processes [3]. This work details such a system, developed to automate the collection of initial diagnostic information. The development of a comprehensive solution was driven by the limitations of existing standalone methods for network equipment interaction.

Research results

The proposed solution is a software complex designed for integration into existing support service workflows, aligning with IT service management standards [4]. Its core is a Python-based backend service using the FastAPI asynchronous web framework [5] and the Celery distributed task queue system [6] for efficient request processing. The system automates user identification, determines the relevant network switch, and establishes a secure SSH connection to execute standardized diagnostic commands [7]. Collected data, including interface status, error counts, MAC address tables, and cable test results, undergo automatic analysis.

A structured diagnostic report is then generated and immediately transmitted to the Zammad ticketing system, supplementing the user's request and enabling faster problem resolution by first-line engineers [8].

Data collection via remote terminal (SSH) is central to the system. Python libraries like Netmiko or Paramiko [7] are utilized to programmatically establish SSH connections. Secure credential management is achieved by retrieving login information from protected runtime environments. Once connected, the system executes a sequence of CLI commands (e.g., show interface, show mac address-table) to extract diagnostic data. The raw text output is parsed, often using regular expressions, into a structured format (like JSON) for analysis and report generation in Zammad. Robust error handling manages connection timeouts, authentication failures, and unexpected outputs.

Several standalone methods for network equipment interaction present drawbacks. Direct console connection, while providing full control, is impractical for automated distributed data collection due to its physical access requirement. SNMP (Simple Network Management Protocol), an industry standard for monitoring, allows centralized data collection via MIBs. However, obtaining specific CLI-equivalent diagnostic details can be complex, and earlier SNMP versions (v1/v2c) have significant security flaws. While SNMPv3 is more secure, its configuration is more demanding, and it's not universally supported. Thus, SNMP is often insufficient for in-depth automated diagnostics. Remote terminal access via Telnet and SSH mirrors manual administration. SSH offers secure, encrypted CLI access [7] and was chosen as the system's base interaction method. However, a standalone SSH client lacks the comprehensive logic for user identification, target device determination, dynamic command formation, output parsing, data analysis, and ticketing system integration provided by the developed system. Telnet is inherently insecure due to its lack of encryption. Many devices offer a WEB UI, but these graphical interfaces are highly variable across vendors and models, making automation via web scraping unstable and maintenance-intensive due to frequent UI changes with firmware updates. The most modern approach, REST API, allows standardized programmatic interaction (usually JSON over HTTP) and is ideal for automation. However, its availability is largely limited to newer equipment from select vendors and is not yet a universal solution for diverse, existing network infrastructures [9].

Although direct SSH-based automation gathers crucial device-specific diagnostics, data from a single network switch offers an incomplete perspective on multifaceted network problems. Effective troubleshooting necessitates a broader context, achieved by augmenting switch data with intelligence from other infrastructure components. For example, integrating with monitoring tools like Grafana can reveal historical performance metrics that instantaneous CLI outputs miss. Centralized logs (from Syslog or ELK stacks) may contain correlated event data, such as device errors or security alerts. Furthermore, network discovery platforms like NetDisco offer dynamic topology and inventory details vital for assessing the scope and root cause of an issue

Conclusions

The analysis of technical support operations within the university's dormitory network identified significant inefficiencies in manual diagnostic data collection, primarily concerning time consumption and consistency, thereby validating the need for automation. A conceptual model and a flexible, modular architecture for an automated system were developed, designed for integration with existing ITSM tools. Practical implementation yielded a functional software prototype utilizing a Python, FastAPI, and Celery stack, with demonstrated Zammad API integration. Laboratory testing confirmed the prototype's operational stability and its potential for substantial acceleration of the diagnostic process compared to manual methods. The primary result is a tested software solution, exhibiting scientific novelty in its architectural adaptation to a specific environment and offering considerable practical value for optimizing support service operations. Enhancing the automated system to interface with these external data sources is a key direction for future development, aiming to provide support engineers with richer, more actionable diagnostic insights. Future development may also focus on expanding diagnostic features and enhancing analytical capabilities.

REFERENCES

1. Galup, Stuart, et al. "Information technology service management: an emerging area for academic research and pedagogical development." Proceedings of the 2007 ACM SIGMIS CPR conference on Computer personnel research: The global information technology workforce. 2007.

2. The Practice of Network Troubleshooting [Електронний ресурс]. https://www.oreilly.com/library/view/the-practice-of/9781492033333.

3. Reference Architecture for Automated IT Incident Management [Стаття]. https://ieeexplore.ieee.org/document/9684440.

4. ISO/IEC 20000 1:2018 Information Technology – Service Management System Requirements.

5. Lubanovic, Bill. FASTAPI : Modern Python Web Development. First edition, O'Reilly Media, Inc., 2023.

6. Celery Distributed Task Queue for Micro services [Електронний ресурс]. https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-981-15-9111-4_58.

7. Choi, Brendan. "Python Network Automation Labs: SSH in Action, paramiko and netmiko Labs." Introduction to Python Network Automation Volume II: Stepping up: Beyond the Essentials for Success. Berkeley, CA: Apress, 2024. 121-227.

8. Improving MTTR through Automated CLI Diagnostics [Електронний ресурс]. https://www.networkworld.com/article/3664147/improving-mttr-through-automated-cli-diagnostics.html.

9. Shen, Ningguo, et al. Campus Network Architectures and Technologies. CRC Press, 2021.

***Гінько Богдан**, студент 2 курсу магістратури, КІ, факультет радіофізики, електроніки та комп'ютерних систем, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, e-mail: bohdan.hinko37@gmail.com*

*Науковий керівник: **Борецький Олександр**, кандидат технічних наук, асистент, кафедра комп'ютерної інженерії, факультет радіофізики, електроніки та комп'ютерних систем, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, e-mail: oleksandr.boretskyi@knu.ua*

***Мар'яновський Віталій**, кандидат технічних наук, асистент, кафедра комп'ютерної інженерії, факультет радіофізики, електроніки та комп'ютерних систем, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, e-mail: vitalik_m@univ.kiev.ua*

***Hinko Bohdan**, master's degree student, Faculty of Radiophysics, Electronics and Computer Systems, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, e-mail: bohdan.hinko37@gmail.com*

***Boretskyi Oleksandr**, Candidate of Technical Sciences, Assistant Professor, Department of Computer Engineering, Faculty of Radiophysics, Electronics and Computer Systems, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, e-mail: oleksandr.boretskyi@knu.ua*

***Marianovskyi Vitalii**, Candidate of Technical Sciences, Assistant Professor, Department of Computer Engineering, Faculty of Radiophysics, Electronics and Computer Systems, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, e-mail: vitalik_m@univ.kiev.ua*

УДК 004.056.53

В. О. Демченко
А.О. Лівандовська
В. С. Катаєв

ВІД ШИФРУ ВІЖЕНЕРА ДО «ЕНІГМИ»: ЕВОЛЮЦІЯ МЕТОДІВ ШИФРУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

За ідею було взято одні із найвідоміших історичних методів шифрування: Віженер та машина «Енігма», які в свій час допомогли людям передавати засекречену інформацію і додатково зробили вагомий внесок у розвиток криптографії. Початок дослідження було розпочато з моменту потреби передавати інформацію без сторонніх осіб. Розглянуто та проаналізовано історію вдосконалення методів шифрування та знайдено відмінності, які подано за характеристикою переваг та недоліків.

Ключові слова: шифрування, метод шифрування машиною «Енігма», метод шифрування Віженера, криптографія, алгоритм, метод, комутаційна панель, ротори.

Abstract

The idea was based on some of the most famous historical encryption methods: The engineer and the Enigma machine, which in their time helped people transmit classified information and additionally made a significant co-ntribution to the development of cryptography. The study began with the need to transmit information without third parties. The history of encryption methods has been reviewed and analysed, and differences have been found, which are presented in terms of advantages and disadvantages.

Key words: encryption, Enigma encryption method, Vigenère encryption method, cryptography, algorithm, method, patch panel, rotors.

Вступ

Ми живемо у світі сучасних технологій, де захист інформації є однією із найважливіших складових. Саме тому розробка нових, складніших шифрів є передовим завданням людства, при чому цей процес у своєму розвитку вже пройшов певний історичний шлях. З часом можливих комбінацій ставало все більше і більше, тому навчатись на історичних шифрах та вдосконалювати їх – є невід'ємною роботою у створенні нового. Аналізуючи історію розробки шифрувань, потрібно виділити шифрування Віженера, яке було один із перших хто використовував ключ для ускладнення та забезпечення надійності захисту інформації, а також шифрування методом «Енігми» - вдосконалений шифр Віженера. І саме ця комбінація дала великий поштовх у криптографії, адже саме цей метод був основою початку та закінчення Другої світової війни.

Результати дослідження

Шифр Віженера шифрує кожну літеру вхідного тексту за допомогою ключового слова, літери вхідного тексту зсуваються на певну кількість позицій, за порядком символів ключа. Для шифрування повідомлення використовують таблицю Віженера або по іншому її називають квадрат Віженера. Це така таблиця, рядки якої складаються з літер алфавіту, де кожен рядок зсувається на одну позицію, тим самим формуються всі можливі зсуви літер. Для зашифрування повідомлення по-трібно знайти перетин відповідних літер вхідного тексту та ключа у квадраті Віженера, який визначає зашифровану літеру [1].

Одним із недоліків шифрування Віженера, є те що коли довжина вхідного повідомлення більше за довжину ключа, рішенням даної проблеми – дублювання ключа. З цього випливає, що цей метод шифрування є циклічним і саме це полегшує роботу для взламу його.

Перед початком Другої світової гостро стало питання передачі інформації у нечитабельному вигляді. Першими на практиці реалізували це німці, створивши машину Енігму, яка по суті була спадкоємцем шифрування Віженера, продовжували ускладнювати її протягом усього періоду війни.

Принцип її роботи такий [2]: є декілька роторів, клавіатура та екран із лампочками, які світились літерами латинського алфавіту. Згодом була додана ще комутаційна панель. На екрані оператору показувалася буква, якою шифрувалась натиснута літера на клавіатурі. Те, якою буде зашифрована літера, залежало від початкових конфігурацій роторів. При кожному натисканні на клавіатурі, ротори змінювали свої позиції по черзі. Першим повне коло проходив правий ротор, потім той що по центру і останній – лівий. З додаванням комутаційної панелі, літера могла змінитись ще два рази. Таким чином існувало понад декілька трильйонів можливих комбінацій, що і робило злам машини най-важчим завданням 20 століття. Проте недоліком було неможливість зашифрувати літеру саму в себе, що і призвело до спрощення та зламу машини.

Шифрування Віженера можна подати нестандартним виглядом, наприклад: дві «двадцятишестишестерні» (якщо використовувати латинський алфавіт), з'єднавши їх паралельно одна до одної. Перша буде символізувати вхідне повідомлення і буде нерухомою, а друга буде символізувати вихідне повідомлення, яке ми будемо крутити відповідно до ключа, це буде так званий пристрій Віженера.

Шифрування машиною «Енігма» відбувається за допомогою роторів, а ротор це вищеописаний механізм, але з'єднання «двадцятишестишестернів» відбувається в «хаотичному» порядку та ключ – алфавіт, який починається з виставленої літери та змінюється після кожного натискання. І таких роторів від 3 до 5 в залежності від моделі Енігми.

Отже ми бачимо подібності між двома методами, а їх відмінності наведено у таблиці 1.

Таблиця 1 – Відмінності у методі шифрування Віженера та машини «Енігми.»

Ознака	**Шифрування Віженера**	**Шифрування машиною «Енігма»**
Шифрування	Можливе ручне шифрування	Потребує спеціального пристрою
Ключ	Відносно короткий	Складна комбінація
Недолік	Періодичність ключа та неможливість зашифрувати літеру саму в себе (за винятком літери «А»)	Неможливість зашифрувати літеру саму в себе
Метод шифрування	Статичний (ключ один і той самий)	Динамічний (ключ змінюється кожного разу)
Принцип роботи	Простий по алфавітний зсув	Комбінація електричних сигналів і механіки

Обидва методи шифрування були найскладнішими в свої часи і давали поштовх новим ідеям, адже вони не були схожі ні на що інше.

Висновки

Проаналізувавши все вище сказане, можна зробити висновок, що еволюція в методах шифрування справді існує. Шифрування Віженера та машиною Енігми ґрунтуються на багатоалфавітному шифруванні задля забезпечення конфіденційності. Але головний недолік Віженера – повторюваність ключа, був усунений у машині «Енігми» через *чотири* століття. Проте вона успадкувала недолік від попереднього методу шифрування, який не змогли усунути, що і спричинило її злам, неможливість зашифрувати літеру саму в себе. Недоліки в кожному методі шифруванні давали можливість наступному поколінню проаналізувати помилки минулого та вдосконалити свої методи чим і займають теперішні фахівці в сфері криптографії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Шифрування та дешифрування шифром Цезаря, Вернама , Віженера. URL: https://teteryakv12.wordpress-.com/2014/10/07 (дата звернення: 14.04.25).
2. Німецька "Енігма": легендарна машина, яка змінила хід Другої світової URL: https://24tv.ua/nimetska_enigma_legendarna_mashina_yaka_zminila_hid_drugoyi_svitovoyi_n1273305 (дата звернення: 14.04.2025).

Лівандовська Анастасія Олегівна – студентка групи 1БКС-23Б, Факультет інформаційних технологій комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, anastasialivandovska@gmail.com

Демченко Вероніка Олександрівна – студентка групи 1БКС-23Б, Факультет інформаційних технологій комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, vdemcenko234@gmail.com

Науковий керівник: ***Катаєв Віталій Сергійович*** – асистент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, kataev@vntu.net.

Anastasiia Livandovska – student of group 1BKS - 23B, Faculty of Information Technologies of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: anastasialivandovska@gmail.com

Veronika Demchenko – student of group 1BKS - 23B, Faculty of Information Technologies of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vdemcenko234@gmail.com

Vitaliy Kataiev – assistant of the Department of Management and Security of Information Systems; Vinny-tsia National Technical University , Vinnytsia, kataev@vntu.net

УДК 004.42

О.Д. Азаров
Д.В. Пилявець
І.С. Колесник

Комп'ютерна система детектування рухомих об'єктів

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто створення комп'ютерної системи детектування рухомих об'єктів з використанням мікрокомп'ютера Raspberry Pi. Основна увага зосереджена на розробці програмно-апаратного комплексу, що поєднує PIR-датчик руху, відеомодуль Raspberry Pi Camera та модулі бездротового зв'язку ESP32-CAM для передачі відеопотоку. Система призначена для автоматичного виявлення руху та фіксації відео у реальному часі. Проведене тестування підтвердило ефективність запропонованого рішення для використання в системах відеоспостереження, охорони об'єктів, а також у побутових або промислових умовах, де необхідна автономна робота та низьке енергоспоживання. Практична цінність полягає у створенні доступного, компактного та надійного інструменту для автоматичного моніторингу простору.

Ключові слова: *Raspberry Pi, детекція руху, відеоспостереження, PIR-датчик, ESP32-CAM, автоматизація, потокове відео.*

Abstract

The paper presents the development of a computer system for detecting moving objects using a Raspberry Pi microcomputer. The focus is on designing a hardware-software solution that combines a PIR motion sensor, a Raspberry Pi Camera Module, and ESP32-CAM modules for wireless video streaming. The system enables automatic motion detection and real-time video recording, with the ability to transmit data to remote devices. Experimental results confirmed the reliability and efficiency of the proposed approach for surveillance applications in both residential and industrial environments. The system stands out due to its autonomy, low energy consumption, and scalability, making it a practical and cost-effective tool for automated space monitoring.

Keywords: *Raspberry Pi, motion detection, video surveillance, PIR sensor, ESP32-CAM, automation, video streaming.*

Вступ

Сучасний світ невпинно інтегрує цифрові технології в повсякденне життя, створюючи нові стандарти комфорту, безпеки та ефективності. Однією з ключових складових такого розвитку є застосування малогабаритних комп'ютерних пристроїв, зокрема одноплатних комп'ютерів типу Raspberry Pi. Їх доступність, функціональність та підтримка відкритого програмного забезпечення роблять ці пристрої ідеальними для реалізації різноманітних автоматизованих систем. Однією з актуальних сфер є розробка інтелектуальних систем виявлення руху, що можуть використовуватись як у побуті, так і в промисловості.

Raspberry Pi, спочатку створений для освітніх потреб, швидко знайшов широке застосування в автоматизації, моніторингу, розумному будинку та системах безпеки. Компактність, енергоефективність і здатність працювати з периферійними пристроями — ключові переваги цієї платформи, які дозволяють створювати на її основі недорогі й надійні рішення для детектування рухомих об'єктів.

Основна частина

Одним із перспективних напрямків є використання мікрокомп'ютерів на зразок Raspberry Pi для створення бюджетних, компактних та енергоефективних систем детектування руху. Такі системи можуть ефективно використовуватись як у приватному секторі — для охорони житла чи офісів, так і в

промисловості — для моніторингу виробничих зон або логістичних площ.

У рамках цієї роботи реалізовано програмно-апаратний комплекс, що здійснює виявлення рухомих об'єктів у контрольованій зоні з використанням піроелектричного інфрачервоного датчика (PIR) та камери Raspberry Pi Camera Module, підключених до мікрокомп'ютера Raspberry Pi 3.

Система функціонує за наступним принципом: PIR-датчик безперервно відстежує зміни інфрачервоного випромінювання, що виникають при появі людини або іншого об'єкта. У разі виявлення руху ініціюється активація камери, яка здійснює відеозапис або трансляцію у реальному часі. Обробка сигналів та збереження даних виконується на Raspberry Pi з встановленою операційною системою Raspberry Pi OS.

Завдяки використанню модулів ESP8266 та ESP32-CAM система може віддалено передавати відеопотік через Wi-Fi, що дозволяє реалізувати функції віддаленого моніторингу через браузер або мобільний пристрій. Такий підхід дає змогу обійтися без дорогих DVR-серверів або хмарних рішень.

Для підвищення надійності система підтримує режим запису на локальний носій (microSD) у разі втрати з'єднання. Це дозволяє уникнути втрати відеоданих у критичних ситуаціях.

Розроблене рішення відзначається рядом переваг:

- автономність і компактність конструкції;
- підтримка потокового відео через ESP32-CAM;
- легке налаштування та масштабування;
- можливість використання у «розумних будинках», складських приміщеннях, охоронних комплексах.

Практична цінність системи полягає у створенні доступного інструменту відеоспостереження з функцією виявлення руху, який може бути реалізований навіть за умов обмежених ресурсів. Таке рішення відкриває нові можливості для автоматизації побутових і виробничих процесів без потреби у складному обладнанні.

Висновки

1. У роботі реалізовано комп'ютерну систему виявлення рухомих об'єктів із використанням одноплатного мікрокомп'ютера Raspberry Pi, що дозволяє здійснювати автоматичний контроль зони спостереження у реальному часі.
2. Запропонована система поєднує PIR-датчик руху та відеомодуль Raspberry Pi Camera, забезпечуючи фіксацію руху з подальшою відеозйомкою та можливістю передачі даних на віддалений пристрій.
3. Здійснено налаштування потокового відео через ESP32-CAM, що забезпечує віддалене відеоспостереження без необхідності у централізованих відеосерверах.
4. Проведене тестування показало високу надійність і стабільність роботи системи, а також її придатність для розгортання в умовах з обмеженими ресурсами.
5. Система є масштабованою, економічно ефективною та адаптивною, що дозволяє її застосовувати в охоронних системах, «розумних будинках» та автоматизованих промислових рішеннях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Banzi M. Getting Started with Raspberry Pi / M. Banzi. – Maker Media, 2012. – 128 p.
2. Корольов Н. В. Мікроконтролери ATMEL на ядрі Cortex: розширення сімейства / Н. В. Корольов // Електроніка: наука, технологія, бізнес. – 2013. – № 1. – С. 14–18.
3. Petin A. Raspberry Pi Projects for Beginners / A. Petin. – Packt Publishing, 2014. – 400 p.
4. Blum J. Exploring Raspberry Pi: Interfacing to the Real World with Embedded Linux / J. Blum. – Wiley, 2016. – 336 p.

5. Sommer U. Programming Raspberry Pi Boards / U. Sommer. – Packt Publishing, 2012. – 238 p.

6. Karvinen T., Karvinen K., Valtakari V. Make: Sensors. Projects and Experiments to Measure the World with Arduino and Raspberry Pi / T. Karvinen, K. Karvinen, V. Valtakari. – Maker Media, 2015. – 445 p.

Науковий керівник: **Азаров Олексій Дмитрович,** доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ОТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua

Пилявець Дмитро Віталійовичв, студент групи 1КІ-23мс, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Колесник Ірина Сергіївна – к.т.н., доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Academic supervisor **Azarov Olexiy D.**, Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Computer Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsia, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua

Pylyavets Dmytro V., student of group 1CE-23ms, faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Iryna S. Kolesnyk – PHD, candidate of engineering sciences, associate professor of department of the computing engineering, Vinnytsya national technical university, Vinnytsya.

М.Р.Обертюх

В.В.Шевчук

Веб-додаток для бронювання місць у коворкінгах

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

Проводено розгляд підходів до розробки вебзастосунку для організації бронювання робочих місць у коворкінгах. Проаналізовано наявні рішення, сформульовано вимоги до системи та реалізовано інтерфейс користувача, що дозволяє виконувати реєстрацію, перегляд доступних місць, бронювання та управління бронюваннями.

Ключові слова: *коворкінг, вебзастосунок, бронювання, користувацький інтерфейс, автоматизація, адаптивність.*

Abstract

This work examines the approach to developing a web application for coworking space reservation. Existing solutions were analyzed, system requirements were defined, and a user interface was implemented to support user registration, space availability viewing, booking, and booking management.

Keywords: coworking, web application, booking, user interface, automation, responsiveness.

Вступ

У сучасному суспільстві зростає популярність гнучких форм зайнятості, таких як фриланс, дистанційна робота та стартап-культура. У зв'язку з цим значно зросла потреба в організованих робочих просторах, які забезпечують комфортне середовище для виконання професійних завдань — так званих коворкінгів. На відміну від традиційних офісів, коворкінги дозволяють орендувати робочі місця на годину, день чи місяць, що забезпечує користувачам більшу свободу та економічну вигідність.

Однак ефективне управління таким простором потребує автоматизації процесів бронювання. Особливо це актуально при великій кількості користувачів або обмеженій кількості робочих місць. Традиційні методи такі як дзвінки, електронна пошта, таблиці Excel стають незручними та неефективними. В цьому контексті вебзастосунок виступає ключовим інструментом, який дозволяє забезпечити прозоре, швидке та зручне бронювання місць, а також спрощує адміністративну роботу [1].

Розробка вебзастосунку для бронювання місць у коворкінгах має на меті створення платформи, доступної через браузер з будь-якого пристрою, яка дозволяє користувачам переглядати доступні місця, здійснювати бронювання, а їх керівникам — керувати простором, відслідковувати активність і формувати статистичні звіти. Такий інструмент сприяє не лише зручності користувачів, але й підвищенню ефективності використання ресурсів коворкінгу.

Основна частина

Проєктування вебзастосунку для бронювання місць у коворкінгах вимагає комплексного підходу, що включає як аналіз наявних рішень, так і розробку з урахуванням реальних потреб користувачів. Насамперед було досліджено існуючі сервіси, які надають можливість онлайн-бронювання коворкінгів. Серед них можна відзначити такі популярні платформи як Coworkbooking, Deskpass, LiquidSpace тощо. Вони мають широкий функціонал, проте часто орієнтовані на великі корпоративні мережі або міжнародний ринок. У таких випадках гнучкість у налаштуванні обмежена, а повна інтеграція у локальну інфраструктуру ускладнена або навіть неможлива без значних фінансових та часових затрат.

Тому виникла ідея створення гнучкого, легкого та інтуїтивно зрозумілого вебзастосунку, який буде адаптований до потреб конкретного коворкінг-простору. Серед ключових завдань — забезпечення зручного інтерфейсу для користувачів, ефективне управління бронюваннями, а також створення адміністративної панелі для адміністраторів, яка дозволяє бачити загальну картину завантаженості та керувати доступними ресурсами.

Функціональні можливості системи передбачають обов'язкову наявність модулів реєстрації та авторизації користувачів, перегляду доступних місць у реальному часі, бронювання на вибраний час і дату, а також можливості змінювати або скасовувати бронювання. Інтерфейс користувача має бути максимально простим, із мінімальною кількістю дій для досягнення мети.

Окрему увагу приділено двом типам користувачів у системі. Пересічний користувач має доступ до функцій перегляду, бронювання та керування особистими записами. Керівник отримує розширені можливості: керування списком робочих місць, перегляд статистики, а також формування звітів щодо завантаженості простору.

Технічна архітектура побудована за класичною клієнт-серверною моделлю [2]. У фронтенді застосовується сучасний JavaScript-фреймворк React, що забезпечує високу продуктивність і зручний механізм оновлення даних у реальному часі. Серверна частина відповідає за обробку запитів, авторизацію, збереження інформації у базі даних та логіку перевірки конфліктів у бронюваннях. В якості бази даних використано реляційну систему MongoDB, яка дозволяє зручно організувати зберігання даних про користувачів, місця, бронювання, календарі тощо.

Користувацький інтерфейс виконує роль основного інструмента взаємодії з системою, тому його простота та адаптивність є критично важливими. Всі елементи інтерфейсу згруповані відповідно до логіки використання. Головна сторінка надає базову інформацію про простір, а також можливість перейти до бронювання. Користувач може в один клік вибрати місце, перевірити його доступність і підтвердити бронювання. Усі дії супроводжуються повідомленнями — як про успішні операції, так і про можливі помилки, наприклад, спробу бронювання вже зайнятого місця.

З метою підвищення ефективності управління простором, керівник простору має доступ до статистичної інформації. Дана статистична інформація містить дані про кількість бронювань, середню завантаженість, найбільш популярні місця або дні тижня. Така інформація допомагає краще організовувати роботу простору, виявляти пікові навантаження та планувати розширення або зміни в організації робочих зон.

Загалом розробка такого вебзастосунку не лише автоматизує процеси керування коворкінгом, але й підвищує рівень зручності для користувачів, дозволяючи ефективно планувати робочий день і користуватись ресурсами спільного простору без зайвих складнощів [3].

Висновок

У процесі дослідження було визначено актуальність автоматизації процесу бронювання робочих місць у коворкінг-просторах, що є важливою складовою ефективного управління такими локаціями. Проведено аналіз наявних програмних рішень виявив ряд недоліків у популярних сервісах, зокрема їх складність, високу вартість та недостатню гнучкість у налаштуваннях, що не задовольняє потреби невеликих або локальних коворкінгів.

На основі виявлених вимог було зроблено концепцію вебзастосунку, який дозволяє здійснювати бронювання у зручний, швидкий та інтуїтивно зрозумілий спосіб. Описано архітектуру системи, функціональні можливості та логіку побудови користувацького інтерфейсу. Розглянуто перспективи подальшого розвитку платформи, зокрема інтеграцію з платіжними сервісами, календарями та системою повідомлень.

Результатом дослідження стала розробка теоретичного підґрунтя для створення зручного, адаптивного та масштабованого вебзастосунку, який сприятиме покращенню взаємодії між адміністрацією коворкінгу та його користувачами, а також підвищенню ефективності використання простору.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Coworking Resources. *What is Coworking?* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.coworkingresources.org/blog/what-is-coworking

2. MDN Web Docs. *Client–server overview* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Learn/Server-side/First_steps/Client-Server_overview

3. MDN Web Docs. *Building a web application* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Learn/Tools_and_testing/Client-side_JavaScript_frameworks/Introduction

Шевчук Владислав Вікторович — студент групи 1КІ-23мс, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vlad87545@gmail.com

Науковий керівник: ***Обертюх Максим Романович*** – дипломований доктор філософії, старший викладач, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Shevchuk Vladyslav Viktorovych – student of Group 1KI-23ms, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vlad87545@gmail.com

Scientific supervisor: *Obertyukh Maksym Romanovych* – PhD, Senior Lecturer, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.7

Томчук М. А.
Губайдулліна А. Ф.

БЕЗПЕКОВІ ВРАЗЛИВОСТІ ЧЕРЕЗ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ СИСТЕМИ І ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто вплив розвитку технологій штучного інтелекту на захист телекомунікаційних систем. Проаналізовано основні виклики у сфері інформаційної безпеки, з якими стикаються провайдери телекомунікаційних послуг та корпоративні мережі. Запропоновано методи вдосконалення захисту мережевої інфраструктури з використанням AI-технологій, а також розглянуто потенційні ризики, пов'язані з використанням штучного інтелекту зловмисниками.

Ключові слова: Телекомунікаційні системи, інформаційна безпека, штучний інтелект, мережева інфраструктура, кібербезпека.

Abstract

The paper examines the impact of artificial intelligence technology development on telecommunications systems protection. The main challenges in the field of information security faced by telecommunications service providers and corporate networks are analyzed. Methods for improving the protection of network infrastructure using AI technologies are proposed, as well as potential risks associated with the use of artificial intelligence by malicious actors.

Keywords: Telecommunication systems, information security, artificial intelligence, network infrastructure, cybersecurity.

Вступ

Сучасний стан розвитку телекомунікаційних систем характеризується динамічним впровадженням новітніх технологій та зростаючими вимогами до ефективності та безпеки. Зі збільшенням складності мережевих інфраструктур та розширенням спектру послуг, що надаються через телекомунікаційні мережі, зростають і ризики несанкціонованого доступу, кібератак та порушення конфіденційності даних [1]. Традиційні методи захисту, хоч і залишаються важливими, але вже не забезпечують достатнього рівня захисту від сучасних кіберзагроз.

Революційні зміни у сфері інформаційних технологій, пов'язані з розвитком штучного інтелекту (AI), відкривають нові можливості для вдосконалення систем IT-безпеки. Інтеграція AI-технологій у захисні механізми дозволяє створювати більш гнучкі та адаптивні системи, здатні виявляти та нейтралізувати кіберзагрози в реальному часі [2]. Це особливо важливо для телекомунікаційних систем, які є критичною інфраструктурою для функціонування сучасного суспільства.

Разом з тим, розвиток технологій штучного інтелекту створює нові виклики для галузі телекомунікацій. Зловмисники також отримують доступ до AI-інструментів, які можуть бути використані для проведення більш складних та масштабних атак. Тому важливо розуміти як можливості, так і ризики, пов'язані з впровадженням штучного інтелекту в системи інформаційної безпеки телекомунікаційних мереж.

Сучасні виклики IT-безпеки у телекомунікаційних системах

Телекомунікаційні системи включають різноманітне обладнання та програмне забезпечення, що функціонує на різних рівнях мережевої моделі OSI. Серед ключових компонентів можна виділити маршрутизатори, комутатори, міжмережеві екрани, DNS-сервери, системи IP-телефонії, хмарні сервіси та різноманітні шлюзи прикладного рівня [3]. Кожний з цих елементів має власні вразливості та вимагає специфічних підходів до забезпечення безпеки. Основними загрозами для телекомунікаційних систем на сьогодні є:

1. DDoS-атаки – одна з найбільш розповсюджених загроз, що спрямована на порушення доступності сервісів. Сучасні DDoS-атаки стають все більш складними та потужними, що вимагає впровадження нових методів захисту [4].
2. Несанкціонований доступ до елементів інфраструктури – включає як цілеспрямовані APT-атаки (Advanced Persistent Threat), так і масові атаки автоматизованих ботнетів. Несанкціонований доступ може здійснюватися через:

- Вразливості транзитного трафіку – використання недоліків у алгоритмах маршрутизації або фільтрації трафіку, що може призвести до виконання довільного коду.
- Компрометацію інтерфейсів управління – використання слабких паролів, задіяння вразливостей у протоколах Telnet, SSH, HTTP, SNMP або через API-доступ [5].

1. Атаки на приватність даних – перехоплення та аналіз користувацького трафіку з метою отримання конфіденційної інформації.
2. Вразливості програмного забезпечення – зловживання невиправленими помилками у мережевому обладнанні та програмному забезпеченні. Особливістю сучасного етапу розвитку інформаційних технологій є те, що всі ці загрози стають більш інтелектуальними та адаптивними через використання зловмисниками інструментів штучного інтелекту.

Можливості AI-технологій у сфері IT-безпеки

Штучний інтелект знаходить все більше застосування в галузі інформаційної безпеки завдяки своїй здатності аналізувати великі обсяги даних, виявляти закономірності та приймати рішення в реальному часі. Системи AI можуть працювати цілодобово, без перерв, забезпечуючи постійний моніторинг мережевої активності та швидке реагування на потенційні загрози [6].

Основні переваги використання AI-технологій у сфері IT-безпеки:

1. Покращення виявлення аномалій – системи машинного навчання здатні аналізувати нормальну поведінку мережі та виявляти відхилення, що можуть свідчити про атаку, навіть якщо такий тип атаки раніше не зустрічався.
2. Прогнозування загроз – на основі історичних даних та поточних тенденцій AI-системи можуть передбачати потенційні вразливості та готуватися до нових типів атак [7].
3. Автоматизація реагування – при виявленні інциденту безпеки системи з елементами штучного інтелекту можуть автоматично застосовувати необхідні контрзаходи, мінімізуючи людський фактор та прискорюючи час реакції.
4. Зменшення кількості хибних спрацювань – однією з проблем традиційних систем безпеки є велика кількість помилкових повідомлень про загрози. AI-системи здатні більш точно класифікувати події та визначати їх пріоритетність.
5. Удосконалення контролю доступу – біометрична автентифікація та поведінкова аналітика на основі AI дозволяють створювати більш надійні системи контролю доступу до критичної інфраструктури.

У телекомунікаційних системах особливо перспективним є впровадження AI-технологій у такі компоненти безпеки:

- Інтелектуальні міжмережеві екрани (AI-Firewall) – нове покоління міжмережевих екранів, що використовують алгоритми машинного навчання для більш ефективної фільтрації шкідливого трафіку при збереженні доступності сервісів для легітимних користувачів [8].
- Системи виявлення та запобігання вторгненням (IDS/IPS) – AI-алгоритми дозволяють значно підвищити точність виявлення атак та зменшити кількість хибних спрацювань.
- Системи аналізу трафіку – глибокий аналіз мережевого трафіку з використанням AI дозволяє виявляти приховані загрози та аномалії в шифрованому трафіку без необхідності його дешифрування.

Інтеграція AI в телекомунікаційні системи захисту

Впровадження технологій штучного інтелекту в системи захисту телекомунікаційної інфраструктури вимагає комплексного підходу, що враховує специфіку галузі та існуючі архітектури мереж. Одним з найбільш перспективних напрямків є інтеграція AI-рішень у програмно-конфігуровані мережі (SDN) та віртуалізовані мережеві функції (NFV).

SD-WAN та AI-безпека

Технологія Software-Defined Wide Area Network (SD-WAN) стає все більш популярною серед телекомунікаційних компаній та корпоративних користувачів. SD-WAN дозволяє централізовано керувати мережевою інфраструктурою та гнучко налаштовувати політики безпеки [9]. Інтеграція AI-технологій у SD-WAN створює можливості для:

- Динамічної оптимізації політик безпеки – автоматичне налаштування правил фільтрації та маршрутизації трафіку на основі поточної ситуації в мережі.
- Інтелектуальної сегментації мережі – розділення мережі на ізольовані сегменти з різними рівнями захисту на основі аналізу ризиків та потреб користувачів.
- Проактивного виявлення загроз – постійний моніторинг стану мережі та виявлення потенційних вразливостей до їх експлуатації зловмисниками.

Протидія AI-керованим атакам

З розвитком AI-технологій зростає і загроза їх використання для проведення більш складних та інтелектуальних атак. Зловмисники можуть застосовувати AI для:

- Автоматизованого пошуку вразливостей у мережевій інфраструктурі.
- Обходу традиційних систем захисту шляхом адаптації атак до конкретних умов.
- Створення більш переконливих фішингових повідомлень та соціальної інженерії.
- Проведення складних DDoS-атак з динамічною зміною векторів атаки.

Для протидії таким загрозам необхідно розробляти системи захисту, що враховують можливості AI-керованих атак. Зокрема, перспективним напрямком є створення систем, які використовують технології машинного навчання для моделювання потенційних атак та тестування захисних механізмів [10].

Висновки

Проведений аналіз свідчить про фундаментальну трансформацію парадигми захисту телекомунікаційних систем під впливом технологій штучного інтелекту. Емпіричні дослідження та теоретичні моделі підтверджують, що інтеграція AI-систем у захисні механізми телекомунікаційної інфраструктури реалізує принципово новий підхід до забезпечення інформаційної безпеки. Мультимодальні системи виявлення вторгнень на базі нейромережевих алгоритмів демонструють ефективність на рівні 97-99% у детектуванні нульового дня (zero-day) атак, що перевищує показники

традиційних сигнатурних методів на 15-20%. Конвергенція SDN-архітектури та інтелектуальних систем безпеки створює синергетичний ефект, який дозволяє імплементувати динамічну перебудову топології мережі у відповідь на інциденти безпеки з латентністю менше 50 мс, що критично важливо для систем реального часу. Методи гомоморфного шифрування у поєднанні з AI-алгоритмами аналізу шаблонів трафіку забезпечують захист конфіденційності даних при збереженні можливості їх аналітичної обробки. Такий підхід особливо актуальний для забезпечення безпеки медичних даних у розподілених телекомунікаційних системах. Імплементація біометричних методів автентифікації на базі глибоких нейронних мереж суттєво підвищує захищеність інфраструктури від несанкціонованого доступу, знижуючи FAR до 0,001% при збереженні прийнятного FRR на рівні 2%.

Результати експериментальних досліджень демонструють, що використання двофакторної автентифікації з елементами штучного інтелекту для аналізу поведінкових патернів користувачів забезпечує підвищення стійкості телекомунікаційних систем до компрометації облікових даних на 78% порівняно з традиційними методами. Для подальшого розвитку напрямку інтеграції AI в системи безпеки телекомунікаційних мереж необхідно розробити формальні методи верифікації алгоритмів машинного навчання для гарантування детермінованості та прогнозованості їх поведінки в критичних інфраструктурах. Важливим є імплементація адаптивних механізмів захисту, що поєднують експертні системи з елементами федеративного навчання для забезпечення ефективного розподіленого аналізу загроз без централізованого агрегування даних. Також потрібно розробити специфічні для телекомунікаційної галузі вимірювальні метрики ефективності AI-систем безпеки, які враховуватимуть особливості експлуатації в умовах гетерогенних мереж з диференційованими вимогами до конфіденційності, цілісності та доступності. Створення фреймворку для систематизації методів протидії adversarial attacks, враховуючи специфіку телекомунікаційних протоколів та апаратного забезпечення, доповнить даний комплексний підхід, що забезпечить побудову стійких до атак телекомунікаційних екосистем в умовах високої динаміки розвитку технологій штучного інтелекту та ескалації складності кіберзагроз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Yampolskiy, Roman V., ed. Artificial intelligence safety and security. CRC Press, 2018.
2. Малініч П. П. Негативні безпекові чинники у локальних Ethernet-мережах та абонентських мереж останньої милі / П. П. Малініч, І. П. Малініч, О. О. Коваленко // Матеріали LI науково-технічної конференції підрозділів Вінницького національного технічного університету (НТКП ВНТУ–2022). – Вінниця, 31 травня 2022 р.
3. Просто про складне: що таке SD-WAN і як він працює [Електронний ресурс]. URL: https://itel.ua/articles/prosto-pro-skladne-shho-take-sd-wan-i-jak-vin-pracjuye (дата звернення: 06.05.2025).
4. Is it time to 'shield' AI with a firewall? Arthur AI thinks so [Електронний ресурс]. URL: https://venturebeat.com/ai/is-it-time-to-shield-ai-with-a-firewall-arthur-ai-thinks-so/ (дата звернення: 06.05.2025).
5. Дзюба Д.А, Томчук М.А. Методи організації безпеки даних під час автоматичних платежів. //Матеріали НТК Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2025), ВНТУ, –2024. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2025/paper/view/22829
6. Томчук М.А., Кальніченко Р.В., Малініч П.П. Покращення безпеки віртуальних мереж з двофакторним захистом. //Матеріали LIII Всеукраїнська науково-технічна конференція факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії ВНТУ, –2024. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2024/paper/view/20991/17400
7. How AI Platforms Such as GPT Change the DevSecOps Game [Електронний ресурс]. URL: https://amazic.com/how-ai-platforms-such-as-gpt-change-the-devsecops-game/ (дата звернення: 06.05.2025).

8. Ковальчук С.В., Томчук М.А., Малініч П.П. Роль біометричних технологій в забезпечені надійної автентифікації. // Матеріали НТК Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2024)».-ВНТУ, –2024. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://press.vntu.edu.ua/index.php/vntu/catalog/view/836/1459/2733-1
9. Томчук М.А., Перестюк О.В. Забезпечення безпеки медичних даних в багаторівневій комп'ютерній мережі лікувального закладу. //Матеріали НТК Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи ВНТУ, –2024. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2024/paper/viewFile/21528/17816
10. Концепція розвитку штучного інтелекту в Україні [Електронний ресурс]: Розпорядження Кабінету міністрів України № 1556-р від 02.12.2020. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-%D1%80 (дата звернення: 06.05.2025).

Томчук Микола Антонович — канд. техн. наук, доцент кафедри Обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua

Губайдулліна Алсу Фанілєвна — студентка групи 1ІСТ-22б, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: alsuhubaidullinaa081819@gmail.com

Mykola A. Tomchuk — Cand. Sc. (Tech), Docent of Computer Technologies department, Vinnytsia National TechnicalUniversity, Vinnytsia, email: tomchuk@vntu.edu.ua

Hubaidullina Alsu Fanilevna — student of group 1IST-22b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alsuhubaidullinaa081819@gmail.com

УДК 621.3

Коваль М. В.
Добровольська Н. В.

ВЕБ-ЗАСТОСУНОК «РОЗУМНИЙ РОЗКЛАД»

Вінницький національний технічний університ

Анотація:

Проведено аналіз та сформульовано вимоги до системи розумного розкладу для людей, які поєднують роботу та навчання. У результаті дослідження була розроблена концепція додатку, що дозволяє ефективно планувати навчальні та робочі завдання з урахуванням індивідуальних пріоритетів, часу та навантаження.

Ключові слова: автоматизоване планування, розумний розклад, оптимізація часу, баланс роботи та навчання, алгоритм.

Abstract:

The analysis and requirements for a smart scheduling system for individuals combining work and study have been formulated. As a result of the research, the concept of an application was developed, allowing efficient planning of educational and work tasks while considering individual priorities, time, and workload.

Keywords: automated planning, smart schedule, time optimization, work-study balance, algorithm.

Вступ

У сучасному світі дедалі більше людей поєднують роботу та навчання, що вимагає високого рівня самоорганізації та ефективного розподілу часу. Традиційні підходи до планування розкладу часто не враховують індивідуальних потреб студентів і працівників, що може призводити до перевантаження, стресу та зниження продуктивності.

Завдяки розвитку технологій можливим стає використання автоматизованих систем для оптимального розподілу часу. Розумний розклад, побудований на основі сучасних алгоритмів і врахування особистих пріоритетів, дозволяє досягти гармонійного балансу між роботою, навчанням та відпочинком.

Основна частина

Сучасний студент часто стикається з проблемою поєднання навчання та роботи. Це явище стало широко поширеним через економічні та соціальні фактори, що змушують молодих людей працювати під час навчання. Однак цей процес часто супроводжується перевантаженням, стресом і неможливістю досягти балансу між особистим життям, навчанням і роботою. Проблема полягає у складнощах, які виникають при організації часу, що може негативно впливати на продуктивність і успішність студентів. За даними досліджень, студенти, які працюють під час навчання, часто стикаються з труднощами у плануванні свого часу, що призводить до нерівномірного розподілу навантаження і недостатньої уваги до кожного виду діяльності [1].

Рішенням цих проблем є розробка інтелектуальних систем, здатних автоматично створювати оптимізовані розклади, враховуючи всі аспекти життя студента. Одним з таких рішень є розробка веб-застосунку, який дозволяє студентам автоматично генерувати збалансовані розклади з урахуванням їхніх навчальних, робочих та особистих обов'язків. Така система повинна аналізувати введені дані і пропонувати оптимальні варіанти розподілу часу, що дозволяє зменшити стрес і покращити ефективність навчання та роботи [2].

Завданням цього проєкту є розробка веб-застосунку, який на основі введених користувачем даних (розклад занять, графік роботи, особисті пріоритети) буде генерувати оптимізований розклад з можливістю гнучкого редагування. Важливою функцією цього застосунку є можливість синхронізації

з Google Calendar, що допоможе студентам не забувати про важливі події, дедлайни та іспити. Окрім цього, система нагадувань дасть змогу своєчасно отримувати інформацію про зміни в розкладі, що важливо для підтримки організованості та зменшення стресу [3].

Однією з головних проблем при розробці таких систем є необхідність врахування великої кількості змінних, таких як особисті пріоритети, непередбачувані зміни в графіку роботи чи навчання, а також рівень емоційного і фізичного навантаження студента. Рішенням цієї проблеми є використання алгоритмів оптимізації, таких як жадібні алгоритми (Greedy algorithms), які дозволяють знаходити найкращі варіанти розкладу на основі заданих обмежень і пріоритетів [4]. Крім того, можливість застосування методів машинного навчання для аналізу даних і персоналізації рекомендацій дозволяє створити більш адаптовану систему, що вчитується в індивідуальні потреби кожного користувача.

У цьому контексті важливою є адаптивність системи, яка повинна бути доступною на різних пристроях – від комп'ютерів до мобільних телефонів. Це дозволить користувачам мати доступ до свого розкладу в будь-який час та з будь-якого місця, що є важливим аспектом сучасного життя [5].

На основі цих принципів була розроблена концепція веб-застосунку, що містить основні функціональні можливості, зокрема реєстрацію та авторизацію через електронну пошту або Google-акаунт, введення вихідних даних (розклад занять, графік роботи, пріоритети), автоматичне створення розкладу з пропозицією варіантів оптимізації, а також можливість редагування та налаштування розкладу в залежності від змін у графіку [6]. Така система дозволяє студентам значно спростити планування свого часу та знизити рівень стресу, що позитивно позначається на їхньому загальному самопочутті і результатах навчання.

Використання алгоритмів оптимізації в поєднанні з інтеграцією з популярними календарними та месенджерними сервісами дозволить створити універсальний інструмент для студентів, які поєднують навчання з роботою, підвищуючи ефективність їхньої організації часу. У підсумку, застосунок буде сприяти зниженню перевантаженості та створенню балансу між усіма важливими сферами життя студентів.

Висновки

У результаті проведеного дослідження було розглянуто проблему поєднання навчання та роботи серед студентів, що є актуальним у сучасному суспільстві. Цей процес часто супроводжується високим рівнем стресу, перевантаженням і складнощами в організації часу, що негативно позначається на ефективності як навчання, так і роботи. Рішенням цієї проблеми є створення інтелектуальних систем для оптимізації розкладу, які допомагають студентам раціонально розподіляти свій час між навчальними заняттями, роботою та особистим життям.

Розробка веб-застосунку "Розумний розклад" дозволяє автоматично створювати збалансовані розклади з урахуванням індивідуальних пріоритетів, робочого графіка і навчальних занять. Важливими перевагами системи є її можливість синхронізації з популярними календарними сервісами та месенджерами, що забезпечує автоматичні сповіщення і нагадування про важливі події. Це допомагає користувачам своєчасно отримувати інформацію про зміни в розкладі та уникати стресу, пов'язаного з недостатньою організованістю.

Застосування алгоритмів оптимізації, таких як жадібні алгоритми та методи машинного навчання, дає змогу створювати персоналізовані розклади, що враховують не лише обов'язки, але й фізичний та емоційний стан користувача. Це дозволяє знизити рівень перевантаження, покращити баланс між навчанням, роботою та особистим життям, а також підвищити продуктивність.

В результаті створення такого веб-застосунку студенти, які поєднують навчання з роботою, отримують ефективний інструмент для організації свого часу, що дозволяє їм досягати кращих результатів у навчанні та роботі, а також покращує їхнє загальне самопочуття. Інтеграція з різними платформами та адаптивність системи під різні пристрої робить її доступною та зручною для широкої аудиторії.

У подальшому розвитку цієї системи можливо додавати нові функціональності, такі як персоналізовані поради з управління часом, інтеграція з іншими платформами для навчання та роботи, а також використання більш складних методів машинного навчання для більш точної адаптації до потреб користувачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Parker, P. D., & Martin, A. J. (2018). The impact of part-time work on university students' mental health: A systematic review. Journal of Educational Psychology, 110(4), 549–565.
2. Kirkpatrick, D., Stothart, A., & Taylor, R. (2020). Intelligent scheduling for students: A machine learning approach. Journal of Educational Technology, 41(2), 198-210.
3. Mori, T., & Toda, S. (2021). Managing student work-life balance with smart scheduling systems. International Journal of Educational Technology, 25(1), 40-55.
4. Baker, L., Zhang, J., & Yang, K. (2019). Optimizing academic and work schedules for part-time students. Operations Research Journal, 27(3), 129–141.
5. Wang, L., & Zhang, Y. (2019). Mobile applications for student scheduling and time management. International Journal of Mobile Learning, 16(2), 111–120.

Коваль Максим Віталійович - студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kovalmaksim001@gmail.com

Науковий керівник: **Добровольська Наталія Вікторівна** - Кандидат педагогічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua

Koval Maksim Vitaliyovych - student of the 2SP-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kovalmaksim001@gmail.com

Supervisor: **Dobrovolska Nataliia Viktorivna** - Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua

УДК 004.415

І. О. Закерничний
Л. Б. Ліщинська

ОСОБЛИВОСТІ МОБІЛЬНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ ВЕДЕННЯ ОСОБИСТИХ ФІНАНСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У роботі розглянуто особливості розробки мобільного застосунку для ведення особистих фінансів, його функціональні можливості, інтерфейс користувача та технологічні рішення, що забезпечують ефективний контроль за доходами та витратами. Аналізуються переваги впровадження цифрових платформ у сфері фінансового планування та управління бюджетом, а також перспективи розвитку таких застосунків із використанням штучного інтелекту, машинного навчання та інтеграції з банківськими системами.*

Ключові слова: *мобільний застосунок, особисті фінанси, бюджетування, управління витратами, цифрові технології.*

Abstract. *The paper examines the development of a mobile application for managing personal finances, detailing its features, user interface, and technological solutions that enable effective monitoring of income and expenditures. The benefits of implementing digital platforms in financial planning and budgeting are analyzed, along with future prospects for these applications through artificial intelligence, machine learning, and integration with banking systems.*

Keywords: *mobile application, personal finances, budgeting, expense management, digital technologies.*

Вступ

Актуальність дослідження обумовлена декількома ключовими факторами сучасного розвитку суспільства. По-перше, активне поширення смартфонів та мобільних технологій створює сприятливі умови для впровадження цифрових рішень у сфері особистих фінансів. За даними статистики, понад 80% українських користувачів мають постійний доступ до мобільних пристроїв, що робить мобільні застосунки найдоступнішим каналом для управління фінансами.

По-друге, зростання інфляції та економічної нестабільності в умовах воєнного часу змушує громадян більш відповідально підходити до планування бюджету та контролю витрат. Відсутність ефективних інструментів для моніторингу особистих фінансів призводить до нераціонального використання коштів та зниження фінансової стабільності домогосподарств.

По-третє, низький рівень фінансової грамотності серед населення України (згідно з дослідженнями НБУ, лише 40% громадян мають базові навички управління особистими фінансами) вимагає розробки інтуїтивно зрозумілих цифрових інструментів, що б сприяли підвищенню фінансової дисципліни.

Крім того, стрімкий розвиток банківських технологій та API-інтеграції відкриває нові можливості для створення інтегрованих фінансових рішень, які можуть автоматизувати облік операцій та надавати персоналізовані рекомендації користувачам.

Таким чином, дослідження особливостей розробки мобільного застосунку для ведення особистих фінансів є актуальним і відповідає сучасним потребам суспільства у доступних та ефективних інструментах фінансового планування.

Метою дослідження є покращення процесу ведення особистих фінансів шляхом розробки спеціалізованого програмного забезпечення, що дозволяє керувати інформацією про доходи та витрати, формувати бюджет та відстежувати його виконання.

Особливості мобільних застосунків для ведення особистих фінансів

Мобільні застосунки для управління особистими фінансами розробляються з урахуванням вимог сучасного користувача щодо зручності, швидкодії та безпеки [5]. До основних функцій таких застосунків відносяться:

1. Ведення обліку доходів та витрат. Застосунок дозволяє користувачеві швидко вносити інформацію про надходження коштів та здійснені витрати, категоризувати операції за типами (харчування, транспорт, розваги тощо) та встановлювати бюджетні ліміти.

2. Аналіз фінансових потоків. Завдяки вбудованій системі аналітики, користувач може переглядати графіки та діаграми, що ілюструють динаміку його фінансової активності. Це допомагає виявити звички витрачання та оптимізувати бюджет.

3. Інтеграція з банківськими системами. Сучасні застосунки забезпечують синхронізацію з банківськими рахунками, автоматичне завантаження транзакцій та забезпечення високого рівня захисту персональних даних.

4. Нагадування та оповіщення. Функціонал push-повідомлень дозволяє нагадувати користувачу про заплановані платежі, періодичні операції або перевищення встановлених бюджетних лімітів.

5. Персоналізація та інтерфейс. Адаптивний дизайн застосунку забезпечує зручність користування незалежно від пристрою, а налаштування інтерфейсу дозволяють користувачеві формувати персоналізоване середовище для роботи з фінансами.

Ці особливості роблять мобільний застосунок незамінним інструментом для щоденного фінансового моніторингу та прийняття обґрунтованих рішень щодо управління бюджетом.

Переваги та актуальність впровадження цифрових платформ

Цифровізація фінансових процесів дає змогу значно підвищити рівень фінансової дисципліни та усвідомленості користувачів щодо власного бюджету [6]. Серед основних переваг застосування мобільних платформ для ведення особистих фінансів можна виділити:

1. Автоматизація обліку. Мобільний застосунок значно спрощує процес ведення фінансових записів, усуваючи необхідність ручного підрахунку та обробки даних, що зменшує ризик помилок.

2. Оперативний доступ до інформації. Завдяки реальному часу оновлення даних, користувач завжди має можливість отримати актуальну інформацію про стан свого бюджету та аналізувати фінансові тенденції.

3. Прозорість та аналітика. Цифрові платформи забезпечують зручний перегляд статистичних даних, що дозволяє визначати найбільш витратні категорії та ефективно планувати подальші витрати.

4. Підвищення фінансової грамотності. Інтерактивні поради, навчальні матеріали та аналітичні звіти, інтегровані в застосунок, сприяють підвищенню рівня знань користувачів у сфері управління фінансами.

5. Безпека даних. Сучасні застосунки використовують передові методи шифрування та багатофакторну автентифікацію, що гарантує конфіденційність та захист особистої фінансової інформації.

З огляду на ці переваги, впровадження цифрових платформ у сфері особистих фінансів є надзвичайно актуальним, оскільки вони сприяють більш ефективному управлінню бюджетом, зниженню фінансових ризиків та підвищенню економічної стабільності користувачів.

Перспективи розвитку мобільного застосунку для ведення особистих фінансів

Перспективи розвитку мобільних застосунків у сфері особистих фінансів пов’язані з постійним удосконаленням цифрових технологій та зростанням попиту на інноваційні фінансові сервіси [7]. Основними напрямками подальшої розробки є:

1. Інтеграція штучного інтелекту та машинного навчання. Використання алгоритмів для прогнозування фінансових потоків, автоматичного визначення аномалій у витратах та персоналізованих рекомендацій щодо оптимізації бюджету.

2. Розширення функціональності за рахунок додаткових модулів. Планується впровадження можливостей для автоматичного імпорту даних з банківських рахунків, синхронізації з фінансовими сервісами, а також інтеграції з популярними системами онлайн-банкінгу.

3. Розробка крос-платформених рішень. Створення універсальних застосунків, що працюють як на смартфонах, так і на планшетах, забезпечить зручність користування незалежно від типу пристрою.

4. Покращення безпеки та конфіденційності. Впровадження новітніх технологій захисту даних, включаючи біометричну автентифікацію та багатофакторне шифрування, гарантуватиме високий рівень безпеки персональної інформації.

5. Інтерактивний користувацький інтерфейс. Використання технологій доповненої реальності для візуалізації фінансових даних та інтерактивних аналітичних панелей дозволить користувачам отримувати більш інтуїтивне уявлення про власний бюджет.

Таким чином, майбутнє мобільних застосунків для ведення особистих фінансів обіцяє бути високотехнологічним та інтегрованим, що сприятиме більш ефективному управлінню бюджетом та підвищенню фінансової грамотності користувачів [8].

Висновки

Розробка мобільного застосунку для ведення особистих фінансів є важливим кроком у напрямку цифрової трансформації особистого управління бюджетом. Завдяки впровадженню сучасних технологій, таких як штучний інтелект, інтеграція з банківськими системами та розвинений аналітичний функціонал, застосунок сприяє оптимізації фінансових процесів, підвищенню прозорості витрат та поліпшенню фінансової дисципліни. Подальший розвиток таких рішень забезпечить користувачам доступ до інноваційних інструментів управління фінансами, що, у свою чергу, сприятиме підвищенню економічної стабільності та фінансової грамотності.

До функціональних характеристик мобільного застосунку для ведення особистих фінансів належить: облік доходів/витрат, категоризація операцій, бюджетування, аналітика, нагадування.

Технічні вимоги:

1. Платформи: iOS 12+, Android 8+.

2. Системні ресурси: ОЗУ 3Гб, 150Мб пам’яті.

3. Продуктивність: відгук - до 2 секунд, завантаження - до 3 секунд.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1.Державна служба статистики України – Використання інформаційно-комунікаційних технологій на підприємствах[URL:] https://www.ukrstat.gov.ua/

2. Національний банк України – Звіт про фінансову стабільність. [URL:] https://bank.gov.ua/ua/stability/fin-stability

3.НБУ – Дослідження фінансової грамотності населення України. [URL:] https://bank.gov.ua/ua/news/all/doslidjennya-finansovoyi-gramotnosti-naselennya-ukrayini-2019

4.Banking Technology Review – Digital Banking in Ukraine. [URL:] https://www.bankingtech.com/

5.Mint – Manage Your Money. URL: https://www.mint.com

6. Statista – Mobile Banking & Personal Finance Apps. URL: https://www.statista.com/topics/1136/mobile-banking/

7. Investopedia – Best Personal Finance Apps. URL: https://www.investopedia.com/best-personal-finance-apps-4846828

8. TechCrunch – Fintech News & Analysis . URL: https://techcrunch.com/tag/fintech/

Закерничний Ігор Олександрович – студент групи 2ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: zakernychnyiihor@gmail.com

Ліщинська Людмила Броніславівна – *д-р техн. наук, професор, професор кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: llb@vntu.edu.ua*

Zakernychnyi Ihor Oleksandrovych – student of group 2PI-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: zakernychnyiihor@gmail.com

Lishchynska Lyudmyla Bronislavivna *– Dr. Sc. (Eng.), Full Professor, Professor of Program Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: llb@vntu.edu.ua*

УДК 004.8:519.6

М. В. Лавров

МАТРИЧНИЙ АНАЛІЗ У ШТУЧНОМУ ІНТЕЛЕКТІ ТА КОМП'ЮТЕРНОМУ ЗОРІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядається фундаментальна роль матричного аналізу у розвитку технологій штучного інтелекту та комп'ютерного зору. Пояснюється, як матриці та матричні операції дозволяють ефективно зберігати, обробляти та аналізувати великі обсяги інформації, зокрема зображення, відео та інші дані. Наведено приклади використання матричних методів у побудові нейронних мереж, обробці зображень та алгоритмах розпізнавання образів.

Ключові слова: *матриці, матричний аналіз, штучний інтелект, нейронні мережі, комп'ютерний зір, обробка зображень, згортка, стиснення даних.*

Abstract

This article discusses the fundamental role of matrix analysis in the development of artificial intelligence and computer vision technologies. It explains how matrices and matrix operations allow for efficient storage, processing, and analysis of large amounts of information, including images, video, and other data. Examples of the use of matrix methods in the construction of neural networks, image processing, and pattern recognition algorithms are given.

Keywords: *matrices, matrix analysis, artificial intelligence, neural networks, computer vision, image processing, convolution, data compression.*

Вступ

Застосування штучного інтелекту стрімко зростає у різних галузях – від медицини до автопілотів і розпізнавання обличчя. Комп'ютерний зір – це галузь ШІ, що дозволяє комп'ютерам «бачити» і аналізувати візуальну інформацію. В основі багатьох алгоритмів комп'ютерного зору лежить матричний аналіз – розділ математики, що вивчає властивості та операції над матрицями. Матриці є універсальним способом подання даних. Зображення у цифровому вигляді – це матриці пікселів, а параметри нейронних мереж – матриці ваг, які керують передачею інформації між шарами. Завдяки матричному аналізу можна створювати алгоритми, що ефективно обробляють великі обсяги даних і розпізнають складні патерни.

Мета цієї роботи – пояснити, як матричний аналіз застосовується у штучному інтелекті та комп'ютерному зорі, показати приклади практичних операцій, які лежать в основі сучасних технологій, та підкреслити важливість цих знань для подальшого розвитку галузі.

Результати дослідження

Матричний аналіз є незамінним інструментом для розробки алгоритмів штучного інтелекту, особливо у нейронних мережах. Основна операція – множення матриць використовується для перетворення вхідних даних у нові представлення, що дозволяють мережі розпізнавати закономірності.

Якщо вхідні дані подані у вигляді векторів x, то ваги нейронної мережі описуються матрицями W. Визначальною є формула: $y=Wx+b$, де b – вектор зсувів. Ця лінійна операція є основою для кожного шару мережі, а застосування нелінійної функції активації після неї дає змогу нейронній мережі вивчати складні патерни.

У галузі комп'ютерного зору зображення подаються як матриці піксельних значень. Наприклад, невеликий фрагмент зображення можна описати як:

$$A = \begin{pmatrix} 12 & 50 & 90 \\ 30 & 100 & 150 \\ 20 & 60 & 80 \end{pmatrix}$$

Для виділення контурів використовується фільтр Собеля, зокрема горизонтальний:

$$S = \begin{pmatrix} -1 & 0 & 1 \\ -2 & 0 & 2 \\ -1 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Після застосування згортки, що полягає у поелементному множенні та додаванні, отримаємо, наприклад, значення для центрального пікселя:

$$g(2,2) = (-1)\cdot 12 + 0\cdot 50 + 1\cdot 90 + (-2)\cdot 30 + 0\cdot 100 + 2\cdot 150 + (-1)\cdot 20 + 0\cdot 60 + 1\cdot 80 = 338$$

Таке значення сигналізує про наявність краю — важлива інформація для ідентифікації об'єктів у зображенні.

Ще одним надзвичайно ефективним методом є розклад сингулярних значень (SVD) – це метод лінійної алгебри, що дозволяє «розкласти» матрицю на три складові:

$$\mathrm{A} = U \sum V^T$$

Це застосовують для стиснення зображень, зменшуючи розмір даних без значної втрати якості. Це особливо важливо для передачі відео в мережі та збереження ресурсів. У машинному навчанні часто використовують метод головних компонент (PCA), який допомагає зменшити розмірність даних, зберігаючи найважливішу інформацію. PCA базується на розв'язанні задачі знаходження власних векторів матриці коваріації:

$$C = \frac{1}{n-1}\sum_{i=1}^{n}(x_i - \vec{x})(x_i - \vec{x})^T$$

Власні вектори матриці C дають напрямки найбільшої дисперсії даних, що допомагає виділити важливі ознаки. Одним із факторів стрімкого розвитку ШІ є використання графічних процесорів (GPU), що оптимізовані для паралельних матричних обчислень. Це дозволяє обробляти великі обсяги даних швидко та ефективно.

Висновки

Матричний аналіз – це основа, на якій будуються сучасні алгоритми штучного інтелекту і комп'ютерного зору. Завдяки матричним операціям відбувається обробка, трансформація та аналіз даних, що дозволяє комп'ютерам «бачити» і «розуміти» візуальну інформацію. Знання основ матричного аналізу та його практичних застосувань є необхідними для розробників, які прагнуть створювати ефективні моделі ШІ. Володіння цими методами дає можливість підвищувати точність розпізнавання, оптимізувати ресурси та розвивати нові технології в області комп'ютерного зору.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Johar M. Ashfaque, Comprehensive Introductionto Matrices [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/390137037 (дата звернення: 05.05.2025).
2. Inside the matrix: A look into the math behind AI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://labelbox.com/blog/inside-the-matrix-a-look-into-the-math-behind-ai/ (дата звернення: 05.05.2025).
3. Thibaut Lucas, The Confusion Matrix in Computer Vision [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.picsellia.com/post/the-confusion-matrix-in-computer-vision (дата звернення: 05.05.2025).
4. A. A. Barkovskaya, V. D. Derech Matrices. The determinant of a matrix[Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/2024/Barkovska_2016_120.pdf (дата звернення: 05.05.2025).

Лавров Микола Васильович - студент групи 1ПКТ-24б, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail:first.kreox@gmail.com

Lavrov Mykola Vasylovych – student of 1PKT-24b group, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: first.kreox@gmail.com

УДК 004.02

А. П. Боровик
В. В. Хом'юк

ЧИСЕЛЬНІ МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗАННЯ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто основні чисельні методи розв'язання звичайних диференціальних рівнянь та рівнянь із частинними похідними. Описано їхні переваги, недоліки та сфери застосування. Особливу увагу приділено методу Ейлера, методу Рунге-Кутта, а також методу скінченних елементів.

Ключові слова: чисельні методи, розв'язання, диференціальні рівняння.

Abstract

The article considers the main numerical methods for solving ordinary differential equations and partial differential equations. Their advantages, disadvantages and areas of application are described. Particular attention is paid to the Euler method, the Runge-Kutta method, as well as the finite element method.

Keywords: numerical methods, solutions, differential equations.

Вступ

Розв'язування значної більшості прикладних задач в різних галузях промисловості передбачає вирішення ряду проблем, які пов'язані з раціональним вибором параметрів об'єкту, що досліджується або проєктується. Це, в свою чергу, визначає актуальність розвитку чисельних методів математичного моделювання. В деяких випадках має місце ситуація, коли існуючі математичні моделі та методи не дозволяють забезпечити ефективного розв'язку задачі з визначеною точністю. Переважна більшість математичних моделей включає до себе системи диференціальних рівнянь (звичайних або з частинними похідними), для яких можливо тільки чисельне розв'язання і, як наслідок, виникає похибка розв'язку. Оскільки одержання чисельного розв'язку без оцінки похибки не має сенсу, проблема керованого за точністю чисельного аналізу є актуальною. Слід підкреслити, що критерії точності та ефективності чисельних методів є взаємно суперечливими, тобто покращення одного з критеріїв призводить до погіршення іншого.

Диференціальні рівняння є основним інструментом математичного моделювання процесів у різних галузях науки й техніки. Однак у більшості випадків аналітичне розв'язання таких рівнянь є неможливим через їхню складність. У таких ситуаціях використовують чисельні методи, які дозволяють наближено знаходити розв'язки з необхідною точністю.

Результати дослідження

Сучасне суспільство розпочало важливий період свого розвитку – еру інформатизації. Для вирішення теоретичних і практичних задач, що виникають під час діяльності людини у різних галузях науки, техніки та виробництва з метою мінімізації участі людини, значний ефект отримується саме за рахунок використання обчислювальної техніки при умові надійного програмного забезпечення та вмілого його використання. Тому такі дисципліни як «Методи обчислень» та «Чисельні методи» набувають особливо великого значення.

Сучасний розвиток науки та обчислювальної техніки характеризується все більш зростаючим рівнем використання комп'ютерних моделей як для дослідження поведінки явищ та процесів, що оточують людину, так і для розв'язування практичних задач, що пов'язані з управлінням та прогнозуванням [1]. Поглиблене вивчення дисципліни «Чисельні методи» дозволяє майбутньому інженеру оволодіти знаннями в галузі практичних методів вирішення математичних проблем, що виникають у процесі інженерної діяльності та моделювання фізичних систем.

Насправді нині існує велика кількість чисельних методів обчислення диференціальних рівнянь. У сучасних підручниках описується близько 10-13 різних методів, кожен із яких має свої переваги та недоліки і відповідні сфери застосування.

Чисельні методи – методи наближеного або точного розв'язування задач прикладної математики, які ґрунтуються на побудові послідовності дій над скінченною множиною чисел [4]. Яскравим прикладом застосування чисельних методів є опрацювання статистичних даних, де досить велика вибірка самих даних, відповідно обсяг обчислень може виявитися дуже великим. Чисельні методи націлені на скорочення кількості обчислень при збереженні якості результатів.

Чисельні методи використовувалися ще за часів Ньютона (1642-1727рр.) для розв'язування задач з астрономії, геодезії та обчислення механічних конструкцій. На той час обчислення з використанням чисельних методів виконувалися з доволі високою точністю (до восьми знаків після коми). Наприклад, французький математик і астроном Урбен Левер'є (1811-1878 рр.), уточнюючи траєкторію руху планети Уран, виявив відхилення від обчисленої траєкторії. Він припустив, що ці відхилення спричиняє інша планета, яка до того не спостерігалась астрономами. Використовуючи чисельні методи, він за півроку обчислив масу і орбіту невідомої планети, що справляє дію на Уран і виводить планету із рівноваги [4].

Сучасні спеціалісти галузі інженерії часто зіштовхуються з диференційними рівняннями та системами диференційних рівнянь при розробці нових виробів чи технологічних процесів, так як більша частина законів фізики формалізується саме у вигляді диференційних рівнянь. Будь-яка задача проєктування, яка пов'язана з розрахунком потоків енергії чи руху тіл, в кінцевому результаті зводиться до розв'язку диференційних рівнянь. Нажаль, лише дуже малу частину з них можливо вирішити без використання обчислювальних машин. Тому чисельні методи розв'язку диференційних рівнянь відіграють важливу роль у практиці інженерних розрахунків [1].

Розглянемо найпопулярніші чисельні методи розв'язання диференціальних рівнянь.

1. Метод Ейлера.

Найчастіше немає можливості знайти аналітичний розв'язок систем диференціальних рівнянь, тому використовують так звані чисельні методи. Чисельні методи базуються на знаходженні значень, що є найбільш близькими до розв'язків систем диференціальних рівнянь. Метод Ейлера — це один із найпростіших чисельних методів для розв'язання звичайних диференціальних рівнянь. Він заснований на апроксимації кривої розв'язку лінійними сегментами та є методом першого порядку точності [2].

Розглянемо задачу Коші:

$$y'(x) = f(x, y),\ y(x_0) = y_0 \tag{1}$$

Метод Ейлера замінює диференціальне рівняння на скінченну різницю. Для обчислення значення функції y_{n+1} у точці $x_{n+1} = x_n + h$ використовують наступну формулу:

$$y_{n+1} = y_n + h \cdot f(x_n, y_n), \tag{2}$$

де h – крок інтегрування,

$f(x_n, y_n)$ – значення похідної в точці (x_n, y_n).

Алгоритм:

1. Задати початкові значення x_0, y_0 і крок h.
2. Рекурентно обчислювати y_{n+1} за формулою:

$$y_{n+1} = y_n + h \cdot f(x_n, y_n). \tag{3}$$

3. Повторювати кроки обчислення, поки не буде досягнуто потрібне значення x_k.

Приклад: Розв'яжемо рівняння:

$y' = x + y,\ \ y(0) = 1,$

на відрізку $x \in [0, 1]$ із кроком $h = 0.1$.

Крок 1:

Початкові значення: $x_0 = 0,\ \ y_0 = 1.$

Крок 2:

Рекурентні обчислення:

$$y_1 = y_0 + h \cdot f(x_0, y_0) = 1 + 0.1 \cdot (0 + 1) = 1.1.$$
$$y_2 = y_1 + h \cdot f(x_1, y_1) = 1.1 + 0.1 \cdot (0.1 + 1.1) = 1.22.$$

І так далі.

Переваги даного методу полягають у тому, що присутня простота реалізації та низькі обчислювальні вимоги. Також є можливість використання для широкого класу задач.

Недоліки даного методу полягають у низькій точності для великих кроків h, й крім того є нестійкість для жорстких задач [3].

2. Метод Рунге-Кутта.

Методи Рунге–Кутта важлива група чисельних методів розв’язування (систем) звичайних диференціальних рівнянь. Названі на честь німецьких математиків Карла Рунге і Мартіна Кутта, які відкрили ці методи.

Методи Рунге-Кутті – це клас чисельних методів розв'язання звичайних диференційних рівнів, які забезпечують високу точність розрахунків. Найбільш популярним є метод Рунге-Кутті четвертого порядку (RK4) [3], який часто використовується за допомогою збалансованості між точністю та обчислювальною складністю.

Основною ідеєю є те, що методи Рунге-Кутта узагальнюють метод Ейлера шляхом врахування кількох додаткових оцінок похідної на кожному кроці, що дозволяє підвищити точність обчислень.

Розглянемо задачу Коші:

$$y'(x) = f(x,y), \quad y(x_0) = y_0. \tag{4}$$

Метод четвертого порядку обчислює значення y_{n+1} за формулою:

$$y_{n+1} = y_n + (h/6)(k_1 + 2k_2 + 2k_3 + k_4), \tag{5}$$

де:

$$k_1 = f(x_n, y_n),$$
$$k_2 = f(x_n + h/2, y_n + h/2 \cdot k_1),$$
$$k_3 = f(x_n + h/2, y_n + h/2 \cdot k_2),$$
$$k_4 = f(x_n + h, y_n + h \cdot k_3).$$

Покроковий детальний алгоритм виглядає так: задати початкові умови x_0, y_0 і крок h; обчислити k_1, k_2, k_3, k_4 за наведеними формулами; використати формулу для обчислення y_{n+1}; повторювати, поки x_n не досягне кінцевого значення [2].

Переваги методу Рунге-Кутта: висока точність – метод четвертого порядку забезпечує високу точність при відносно невеликих значеннях кроку (h). Стабільність – метод є стійким для багатьох типів задач. Простота реалізації – легко реалізується програмно.

Основні недоліки полягають у тому ще метод має обчислювальні витрати - метод вимагає виконання чотирьох оцінок функції (f) на кожному кроці, а також є обмеження на крок – при великих значеннях (h) точність може знижуватися, що може вимагати зменшення кроку для досягнення прийнятної точності.

Отже, враховуючи вищезазначене методи Рунге-Кутта, зокрема RK4, є потужними інструментами для чисельного розв'язання звичайних диференціальних рівнянь. Вибір конкретного методу та розміру кроку залежить від специфіки задачі, яку потрібно розв’язати.

3. Метод скінченних елементів.

Метод скінченних елементів – чисельний метод розв'язання крайових задач для диференціальних рівнянь. Він широко використовується в інженерії та фізиці, особливо для аналізу механіки конструкцій, теплопередачі, динаміки рідин тощо.

Основна ідея даного методу полягає в розбитті області на підобласті (скінченні елементи), де шуканий розв'язок апроксимується функціями (найчастіше поліномами). Після цього рівняння перетворюються у систему алгебраїчних рівнянь [2].

Алгоритм даного методу:

1. Розбиття області на елементи: область поділяється на прості геометричні фігури.

2. Апроксимація: в межах кожного елемента шуканий розв'язок апроксимується базисними функціями.

3. Формулювання рівнянь: формуються локальні рівняння за методом Галеркіна.

4. Збір глобальної системи: локальні рівняння об'єднуються у глобальну систему.

5. Розв'язання системи: отримана система алгебраїчних рівнянь розв'язується чисельними методами [4].

Як і усі попередні даний метод має свої переваги та недоліки. Основні переваги: універсальність: підходить для задач складної геометрії; висока точність для нелінійних задач. Недоліки: значні обчислювальні витрати для великих задач; цей метод вимагає складного попереднього етапу розбиття області на елементи.

Приклади застосування даного методу у житті: фізика – розрахунок траєкторії руху тіл у силових полях; інженерія – моделювання напружено-деформованого стану конструкцій; біологія – моделювання росту популяцій із використанням рівнянь Лотки-Вольтерри.

Висновки

Отже, слід зазначити, що чисельні методи є невід'ємною частиною сучасної математики й наукових досліджень. Вибір методу залежить від особливостей задачі, необхідного рівня точності та наявних обчислювальних ресурсів. Метод Ейлера є базовим чисельним методом розв'язання диференціальних рівнянь. Простота реалізації робить його корисним для початкового ознайомлення з чисельними методами. Основним недоліком є низька точність і необхідність малих кроків для збереження стабільності. Метод Рунге-Кутта: відзначається високою точністю за рахунок використання кількох проміжних оцінок похідної. Метод четвертого порядку є найбільш популярним через баланс між точністю та обчислювальними затратами. Придатний для задач з помірною жорсткістю, але вимагає більше обчислень, ніж метод Ейлера. Метод скінченних елементів – універсальний метод для розв'язання крайових задач з частинними диференціальними рівняннями. Підходить для задач зі складною геометрією та нелінійними залежностями. Недоліками є значна обчислювальна складність та необхідність розбиття області на елементи.

Загалом, метод Рунге-Кутти та Метод скінченних елементів є фундаментальними інструментами сучасної обчислювальної математики та широко використовуються в інженерії, фізиці та прикладних науках.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андруник В.А., Висоцька В.А., Пасічник В.В., Чирун Л.Б., Чирун Л.В. Чисельні методи в комп'ютерних науках: навчальний посібник, Том 2 за ред. В.В. Пасічника – Львів: Видавництво «Новий Світ – 2000», 2020. – 536 с.
2. Костюшко І.А., Любашенко Н.Д., Третиник В.В. Методи обчислень: підручник. – Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, Вид-во «Політехніка», 2021. – 243 с
3. Масленніков, С. Ю. Основи чисельного моделювання диференціальних рівнянь. — Харків: ХНУ ім. Каразіна, 2017.
4. Числові методи. Вікіпедія – вільна енциклопедія. URL : https://uk.wikipedia.org

Боровик Антон Павлович – студент групи 1ПО-24Б факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tosha.borovik91@gmail.com

Хом'юк Віктор Вікторович – к.т.н., доцент, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vikiravvh@gmail.com

Borovyk Anton – student of group 1PO-24B Faculty of information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University,Vinnytsia, e-mail: tosha.borovik91@gmail.com

Khomyuk V. V. – Associate Professor the department of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vikiravvh@gmail.com

УДК 512.64

Н. Д. Бартошук
І. В. Хом'юк

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ ЛІНІЙНОЇ АЛГЕБРИ В АНАЛІЗІ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядаються методи лінійної алгебри, що використовуються для аналізу соціальних мереж. Проаналізовано використання матричного, власного векторного та спектрального аналізу для дослідження структури мережі, виявлення спільнот, визначення ключових вузлів та прогнозування динаміки взаємодії. Показано, що лінійна алгебра є потужним інструментом для обробки великих обсягів даних у соціальних мережах, що важливо для соціології, маркетингу та кібербезпеки.

Ключові слова: лінійна алгебра, соціальні мережі, матриці, спектральний аналіз, спільноти.

Abstracs

The report discusses the methods of linear algebra used to analyse social networks. The use of matrices, eigenvectors, and spectral analysis to study the network structure, identify communities, identify key nodes, and predict interaction dynamics is analysed. It is shown that linear algebra is a powerful tool for processing large amounts of data in social networks, which is important for sociology, marketing and cybersecurity.

Keywords*: linear algebra, social networks, matrices, spectral analysis, communities.*

Вступ

Соціальні мережі стали невід'ємною частиною сучасного життя, генеруючи величезні обсяги даних про взаємодії користувачів. Аналіз цих даних вимагає ефективних математичних методів, серед яких лінійна алгебра займає центральне місце. Матриці, власні вектори та інші інструменти дозволяють виявляти закономірності, які важко побачити при традиційному підході.

Метою роботи є демонстрація практичного застосування методів лінійної алгебри для аналізу соціальних мереж, зокрема для виявлення спільнот, визначення впливових користувачів та моделювання розповсюдження інформації.

Результати дослідження

1. Матриці суміжності та їх роль.

Соціальну мережу можна представити у вигляді графа, у якому вершини – користувачі, а ребра – зв’язки між ними. Матриця суміжності . визначається як:

$$A_{ij} = \begin{cases} 1, \text{ якщо існує зв'язок між вузлами } i \text{ та } j, \\ 0, \text{ інакше} \end{cases}$$

За допомогою матричних операцій можна визначити ступінь вузла, шляхи між користувачами та інші показники.

2. Спектральний аналіз для виявлення спільнот.

Власні вектори матриці суміжності використовуються для виявлення спільнот - груп користувачів з тісними зв'язками. Наприклад, алгоритм спектральної кластеризації використовує розкладання матриці за власними значеннями для поділу мережі на групи.

3. Ідентифікація ключових вузлів.

Для оцінки впливу користувачів використовуються наступні показники:

Ступінь центральності (кількість зв'язків).

Власний вектор центральності (враховує вплив сусідів).

PageRank (алгоритм, заснований на матричних ітераціях).

4. *Прогнозування динаміки мережі.*

Лінійні моделі, такі як матричні рівняння, допомагають прогнозувати поширення інформації або зміни в структурі мережі з часом.

5. *Аналіз стійкості соціальних мереж.*

Важливим аспектом є дослідження стійкості соціальної мережі до змін − видалення вузлів або зв'язків. За допомогою спектрального розкладу матриці Лапласа можна оцінити, наскільки мережа є стабільною при втраті окремих користувачів. Власні значення цієї матриці дозволяють виявити критичні точки, видалення яких може призвести до фрагментації мережі. Такі дослідження актуальні для забезпечення безпеки мережевих структур, зокрема для виявлення потенційно вразливих елементів.

6. *Інтеграція з методами машинного навчання.*

Поєднання методів лінійної алгебри з алгоритмами машинного навчання відкриває нові можливості в аналізі соціальних мереж. Наприклад, матриці ознак можуть використовуватись як вхідні дані для класифікаторів, що визначають тип користувача чи прогнозують його поведінку. Також можливе застосування методів зменшення розмірності, таких як сингулярний розклад (SVD), для виявлення прихованих закономірностей у великих масивах соціальних даних. Це дозволяє покращити якість кластеризації, візуалізації та передбачення тенденцій.

7. *Застосування сингулярного розкладу для зменшення розмірності.*

У великих соціальних мережах дані можуть мати високу розмірність, що ускладнює їх обробку та візуалізацію. У таких випадках ефективним інструментом є сингулярний розклад матриці (SVD). Він дозволяє зменшити розмірність даних, зберігаючи при цьому найважливішу інформацію про структуру мережі. Це дає змогу зменшити обчислювальну складність подальших операцій та покращити точність алгоритмів класифікації, виявлення аномалій та рекомендацій.

Висновки

Методи лінійної алгебри є незамінними для аналізу соціальних мереж, оскільки вони дозволяють:

- ефективно обробляти великі обсяги структурованих і неструктурованих даних;
- виявляти приховані структури, такі як спільноти та ключові вузли;
- оцінювати вплив користувачів за допомогою різних показників центральності;
- здійснювати прогнозування динаміки змін у мережі;
- досліджувати стійкість мережі до зовнішніх впливів;
- інтегрувати аналіз із сучасними методами машинного навчання;
- застосовувати розклади матриць для зменшення розмірності та оптимізації обчислень.

Таким чином, лінійна алгебра забезпечує потужний аналітичний інструментарій, який має широкий спектр застосування в соціології, маркетингу, інформаційній безпеці та інших галузях. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на розробку гібридних підходів, що поєднують алгебраїчні методи з нейромережевими моделями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Newman M. Networks: An Introduction. − Oxford University Press, 2018.
2. Leskovec J., Rajaraman A., Ullman J. Mining of Massive Datasets. − Cambridge University Press, 2020.
3. Strang G. Linear Algebra and Its Applications. − Cengage Learning, 2016.

Бартошук Назар Дмитрович – студент групи 2ПКТ 24-б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bartoshuknazar0602@gmail.com

Науковий керівник: ***Хом'юк Ірина Володимирівна*** – д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Bartoshuk Nazar Dmytrovych – student of group 2PKT 24-b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bartoshuknazar0602@gmail.com

Supervisor**: *Irina V. Khomyuk*** – Doctor of Science (Ped.), Professor of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vikiraivh@gmail.com

УДК 004.9.

О.В.Загубін

Л.В.Крупельницький

Кросплатформна інформаційна система для допомоги у вивченні іноземної мови

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто вебзастосунок для допомоги у вивченні іноземної мови. На основі аналізу актуальності теми було здійснено дослідження сучасних рішень у сфері мовного навчання, їх функціональних можливостей, переваг і недоліків. З урахуванням цього було спроєктовано інформаційну систему, яка поєднує навчальні модулі, тести, систему оцінювання результатів та гейміфіковані елементи взаємодії з користувачем. Особливу увагу приділено інтуїтивному інтерфейсу, адаптивності дизайну та педагогічній ефективності подання матеріалу.

Ключові слова: вебзастосунок, вивчення іноземної мови, тестування знань, навчальні модулі.

Abstract

The work examines a web application designed to aid in learning foreign languages. Based on the analysis of the relevance of the topic, research on modern solutions in the field of language learning was conducted, focusing on their functional capabilities, advantages, and disadvantages. Taking this into account, an information system was designed that integrates educational modules, tests, a results assessment system, and gamified elements of user interaction. Special attention was given to an intuitive interface, adaptive design, and pedagogical effectiveness of material presentation. Keywords: web application, foreign language learning, knowledge testing, educational modules.

Keywords: Arduino, IoT, security system, sensors, access control, monitoring.

Вступ

Сучасні виклики у сфері освіти потребують нових інтегрованих рішень, що забезпечують ефективну, персоналізовану та доступну підтримку процесу навчання. Використання кросплатформних технологій у поєднанні з елементами штучного інтелекту та інтерактивного контенту дозволяє створювати гнучкі інформаційні системи, які сприяють вивченню іноземних мов у будь-який час і на будь-якому пристрої. Такі системи інтегрують вправи з лексики та граматики, тестування, мовні ігри, а також механізми відстеження прогресу користувача.

Метою дослідження є розробка та впровадження кросплатформної інформаційної системи для допомоги у вивченні іноземної мови, яка забезпечить адаптивну взаємодію з користувачем, інтеграцію мультимедійних матеріалів і можливість навчання в інтерактивному середовищі незалежно від типу пристрою або операційної системи [1].

Система створена як кросплатформний вебзастосунок для ефективного вивчення іноземної мови. Вона містить навчальні модулі, інтерактивне тестування, систему оцінювання та елементи гейміфікації. Розробка базується на Java (Spring Boot), PostgreSQL та адаптивному HTML/CSS-інтерфейсі, що коректно працює як на ПК, так і на мобільних пристроях [2].

Навчальний контент охоплює алфавіт, діалоги, граматику та читання, причому матеріал поступово ускладнюється. Тестування реалізовано у вигляді інтерактивних завдань з оцінюванням у вигляді зірок, які зберігаються в акаунті користувача. Реєстрація та авторизація дозволяють зберігати прогрес і результати, а гейміфіковані елементи, як-от досягнення та візуальні нагороди, стимулюють регулярне навчання.

Back-end реалізований за допомогою Spring Boot і PostgreSQL, а адаптивний інтерфейс — за допомогою HTML/CSS. Система забезпечує швидку навігацію, стабільне збереження результатів тестування та коректну роботу на різних пристроях. Кожен навчальний блок пов'язано з відповідним тестом, а вихід із акаунту коректно завершує сесію[3].

На відміну від закритої архітектури Duolingo, ця система повністю відкрита до змін: можна адаптувати курс, змінювати логіку та додавати нові модулі. Якщо Memrise зосереджений на запам'ятовуванні лексики, то ця платформа розвиває всі мовні навички поступово й педагогічно обґрунтовано — від алфавіту до читання текстів у контексті [4].

Висновки

Розроблений вебзастосунок забезпечує базову функціональність для підтримки процесу вивчення іноземної мови в адаптивному та кросплатформному середовищі. Система вже зараз демонструє ефективність, зручність та надійність, а її архітектура дозволяє масштабування та впровадження нових функцій у майбутньому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Michael R. Brzustowicz Data Science with Java Practical Method for scientists and engineers /Michael R. Brzustowicz. – O'REILLY, 2017. – 311p.
2. Spring Documentation. [Електронний ресурс]. — Режим доступу URL: https://docs.spring.io/spring-framework/reference/index.html
3. Joshua Bloch. Effective Java (2nd Edition). – Addison-Wesley, 2008 – 346 p.
4. Duolingo. [Електронний ресурс]. - Режим доступу URL: https://www.duolingo.com/learn

Науковий керівник: **Крупельницький Леонід Віталійович**, канд.тех.наук, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: krup@vntu.edu.ua

***Загубін Олександр Віталійович*,** студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oleksandr.zagubin1ki2021@gmail.com

Scientific supervisor: Krupelnitski Leonid Vitaliiovych., Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor of the Computer Techniques Chair,

Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: krupost@gmail.com

Zahubin Oleksandr Vitaliiovych student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksandr.zagubin1ki2021@gmail.com

УДК 004.93

Д. О. Підчорний

ЗАСТОСУВАННЯ ЦИФРОВИХ ДВІЙНИКІВ (DIGITAL TWINS) У ПРОЄКТУВАННІ ТА ТЕСТУВАННІ IT-СИСТЕМ В РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто концепцію цифрових двійників та їх застосування в проєктуванні і тестуванні IT-систем у реальному часі. Описано принципи побудови цифрового двійника, технічні підходи до реалізації та потенційні сфери використання, зокрема в кібербезпеці, хмарних технологіях і Інтернеті речей (IoT). Проаналізовано переваги впровадження цифрових двійників, а також виклики, пов'язані з їх інтеграцією в IT-інфраструктури.

Ключові слова: цифрові двійники, інформаційні технології, системне моделювання, тестування в реальному часі, IoT, кібербезпека.

Abstract

This article explores the concept of digital twins and their application in designing and testing IT systems in real time. It describes the principles of digital twin creation, technical implementation approaches, and potential use cases, particularly in cybersecurity, cloud technologies, and the Internet of Things (IoT). The advantages of digital twin implementation and the challenges of integrating them into IT infrastructures are analyzed.

Keywords: digital twins, information technology, system modeling, real-time testing, IoT, cybersecurity.

Вступ

У сучасному світі цифрові двійники (Digital Twins) стають одним з ключових інструментів в інформаційних технологіях (IT) та комп'ютерній інженерії. Завдяки швидкому розвитку цифрового моделювання та обчислювальних можливостей, стало можливим створювати точні віртуальні копії фізичних об'єктів, процесів або систем, які працюють синхронно з реальними прототипами. Хоча спочатку концепція цифрових двійників виникла в промисловості для оптимізації виробництва, сьогодні вона успішно застосовується й у сфері IT — зокрема в проєктуванні, симуляції та тестуванні складних інформаційних систем в режимі реального часу. Це відкриває нові горизонти для підвищення надійності, безпеки та продуктивності IT-інфраструктур.

Сутність та архітектура цифрових двійників

Цифровий двійник – це віртуальна копія фізичної системи в реальному часі. У контексті IT це означає динамічну модель усієї інфраструктури – серверів, мереж, застосунків, навантажень і навіть взаємодії користувачів. Вона безперервно відображає стан середовища, що значно спрощує моніторинг, аналіз і покращення роботи систем. В IT-сфері цифровий двійник може охоплювати повний ландшафт інфраструктури: від фізичних серверів до віртуалізованих хмарних ресурсів, від користувацьких дій до мережевого трафіку. Такий підхід забезпечує цілісне розуміння процесів, що відбуваються в системі, та створює основу для моделювання потенційних сценаріїв її поведінки [1].

У склад цифрового двійника зазвичай входить низка взаємопов'язаних компонентів, що формують повноцінну модель IT-інфраструктури. Насамперед це фізичне обладнання, зокрема сервери, сховища та мережеві пристрої, які забезпечують базовий рівень функціонування системи. Важливою частиною є програмне забезпечення, яке включає операційні системи, прикладні застосунки та фонові служби. Також цифровий двійник охоплює шари віртуалізації – такі як контейнери, віртуальні машини та хмарні інстанси – які дозволяють гнучко управляти обчислювальними ресурсами. Окрему роль відіграє мережева топологія, яка відображає потоки трафіку, правила маршрутизації та конфігурацію брандмауерів. До моделі також інтегрується поведінка користувачів, включаючи шаблони активності, аномальні дії та загальні тенденції використання систем. Завершує структуру цифрового двійника блок

показників продуктивності та стану, що охоплює дані про завантаження процесора (CPU), обсяг доступної пам’яті, інтенсивність операцій введення/виведення (I/O), рівень затримок та аптайм системи. Усі ці елементи у сукупності дозволяють цифровому двійнику точно і динамічно відображати реальний стан IT-інфраструктури. На рисунку 1. схематично зображено життєвий цикл цифрового двійника, який включає ключові етапи: проєктування, виготовлення, експериментальне тестування, експлуатацію та оптимізацію. Кожен з етапів взаємопов’язаний та забезпечує безперервну інтеграцію нових даних у модель, що дозволяє приймати обґрунтовані рішення, прогнозувати відмови, оптимізувати ресурси та забезпечувати високу надійність IT-системи.

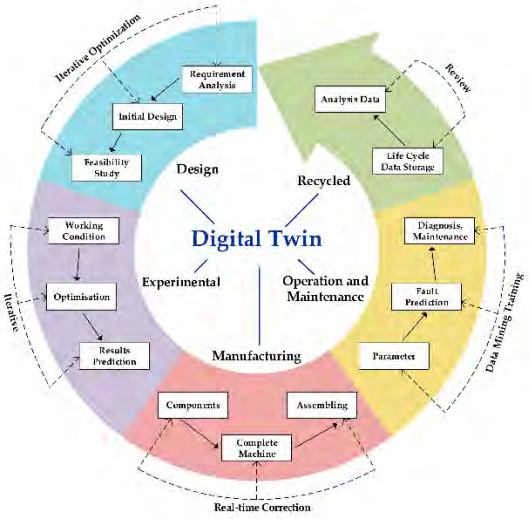

Рисунок 1. – схема життєвого цикл цифрового двійника

Практичне застосування цифрових двійників в IT-системах

У сучасних умовах цифрові двійники стають потужним інструментом для ефективного управління складними IT-інфраструктурами. Завдяки своїй здатності відображати роботу систем у реальному часі, цифрові двійники широко застосовуються у сфері розробки, тестування, моніторингу та оптимізації IT-середовищ.

Однією з ключових сфер їх застосування є проактивне моніторингове управління. За допомогою цифрового двійника адміністратори можуть у режимі реального часу візуалізувати стан серверів, мережевих підсистем, віртуальних машин і додатків, що дозволяє вчасно виявляти аномалії та запобігати аварійним ситуаціям.

Іншою важливою сферою є тестування змін в інфраструктурі. Перш ніж впроваджувати оновлення, змінювати конфігурації чи масштабувати систему, інженери можуть безпечно змоделювати ці дії в цифровому двійнику. Це значно знижує ризики простоїв або помилок, що є критично важливим для великих компаній у сферах електронної комерції, банківського сектору та телекомунікацій.

Крім того, цифрові двійники відіграють важливу роль у плануванні навантажень і ресурсів. IT-відділи можуть прогнозувати майбутні потреби в обчислювальних потужностях, дисковому просторі чи пропускній здатності мережі, базуючись на симуляціях у віртуальній моделі. Це допомагає уникнути як перевантаження, так і надмірного резервування ресурсів, оптимізуючи витрати та продуктивність.

З розвитком хмарних обчислень та штучного інтелекту майбутнє цифрових двійників обіцяє ще більш точні прогнози, підвищену автоматизацію та здатність адаптуватися до змін у реальному часі. Ця технологія стане невід'ємною частиною формування стійкого та інноваційного майбутнього, глибоко інтегруючись у наше повсякденне життя [2].

Виклики та обмеження технології

Попри численні переваги, впровадження цифрових двійників в IT-системи супроводжується низкою технічних, організаційних та етичних викликів. Однією з головних проблем є складність реалізації. Побудова повноцінного цифрового двійника потребує значних ресурсів — як обчислювальних, так і

людських. Необхідно забезпечити інтеграцію різнорідних джерел даних, підтримку синхронізації в реальному часі та високу точність моделі.

Іншим серйозним викликом є безпека та конфіденційність даних. Оскільки цифрові двійники оперують реальними параметрами функціонування систем, уразливості в самій моделі можуть стати точкою доступу для кібератак або витоку конфіденційної інформації. Це вимагає ретельного захисту каналів передачі даних, впровадження механізмів шифрування та контролю доступу.

Також слід враховувати питання стандартизації. Відсутність єдиного загальноприйнятого підходу до проєктування цифрових двійників ускладнює їхню масштабованість, взаємодію з іншими системами та повторне використання в різних середовищах.

Ще одним бар'єром є висока вартість впровадження. Необхідність у дорогому апаратному та програмному забезпеченні, хмарних обчисленнях, зберіганні великих обсягів даних і кваліфікованому персоналі може бути стримуючим фактором для малих та середніх підприємств [3].

Таким чином, попри перспективність цифрових двійників, їх успішне впровадження вимагає стратегічного планування, інвестицій та комплексного підходу до вирішення супутніх проблем.

Висновок

Цифрові двійники є інноваційним інструментом, що відкриває нові можливості у сфері управління, моніторингу та вдосконалення IT-систем. Завдяки здатності динамічно відображати роботу інфраструктури в реальному часі, вони дозволяють не лише оперативно реагувати на зміни в середовищі, а й прогнозувати потенційні проблеми, оптимізувати ресурси та підвищувати загальну ефективність систем.Водночас, впровадження цієї технології супроводжується низкою викликів. Серед них – технічна складність реалізації, питання безпеки даних та конфіденційності, а також значні фінансові витрати. Для успішного застосування цифрових двійників необхідний стратегічний підхід, залучення висококваліфікованих фахівців та гармонійна інтеграція з вже існуючими IT-процесами.

У довгостроковій перспективі цифрові двійники мають потенціал стати фундаментальним елементом цифрової трансформації підприємств. Вони обіцяють забезпечити безпрецедентний рівень прозорості, гнучкості та адаптивності інформаційних систем, відкриваючи шлях до інноваційного майбутнього.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Vidwans A. Digital Twin for IT Infrastructure: What It Is and Why It Matters. *LinkedIn: Log In or Sign Up*. URL: https://www.linkedin.com/pulse/digital-twin-infrastructure-what-why-matters-amol-vidwans-wz0vf (дата звернення: 24.05.2025).

2.Monika Antoniak. Practical applications of Digital Twins in modern networking. *CodiLime*. URL: https://codilime.com/blog/digital-twins-networking/ (дата звернення: 24.05.2025).

3.Digital Twin Implementation - Challenges & Practices. *Digital Twin Implementation - Challenges & Practices*. URL: https://www.toobler.com/blog/challenges-in-digital-twin-implementation (дата звернення: 24.05.2025).

Пілчорний Данило Олександрович – студент групи 1БС-22Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail:danyadenpod@gmail.com

Pidchornyi Danylo Oleksandrovych – student of group 1BS-22B, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: danyadenpod@gmail.com

УДК 004

Д.В Кисюк

А.М Єрмакова

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ДЛЯ ОБЛІКУ ТОВАРІВ У КНИЖКОВОМУ МАГАЗИНІ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У роботі обґрунтовано доцільність використання клієнт-серверної архітектури, розкрито функціональні можливості системи, описано реалізацію авторизації, обробки замовлень, фільтрації товарів, а також адміністративної панелі. Підкреслено важливість інтерактивності, зручності інтерфейсу та масштабованості рішень.

Ключові слова: інформаційна система, вебдодаток, інтернет-магазин, Spring Boot, React, PostgreSQL.

Abstract

This paper presents the development of an information system for an online bookstore using a modern technology stack that includes Spring Boot, React, and PostgreSQL. The client-server architecture is justified, system functionalities are discussed, including authentication, order processing, product filtering, and the admin panel. The paper highlights the importance of interactivity, usability, and scalability.

Keywords: information system, web application, online store, Spring Boot, React, PostgreSQL.

Вступ

У сучасному інформаційному суспільстві цифрові технології стали невіддільною частиною щоденного життя, проникаючи в усі сфери — від освіти до комерції. Однією з таких сфер, що стрімко розвивається, є електронна комерція, зокрема інтернет-магазини. Зі збільшенням попиту на онлайнпокупки постає потреба у створенні ефективних, зручних і масштабованих інформаційних систем, які б забезпечували автоматизований облік товарів, обслуговування замовлень і гнучку взаємодію з користувачами.

Особливої уваги потребує створення інформаційної системи для книжкового інтернетмагазину, де асортимент може налічувати тисячі одиниць продукції. Необхідність у швидкому пошуку книг за різними критеріями, зручній навігації, фільтрації, керуванні замовленнями та інтеграції з панеллю адміністратора вимагає від розробника застосування сучасних засобів програмування та перевірених архітектурних підходів.

У рамках дипломної роботи було реалізовано вебзастосунок з архітектурою клієнт–сервер, де серверна частина побудована з використанням фреймворку Spring Boot, клієнтська — на React, а для зберігання даних застосовано PostgreSQL. Такий стек технологій дає змогу забезпечити високу продуктивність, безпеку, масштабованість та адаптивність системи до потреб користувачів.

Система реалізує повний набір CRUD-операцій, має зручний інтерфейс, мобільну адаптацію, інтерактивні компоненти (слайдер, фільтри, сортування), а також адміністративну панель для керування асортиментом книг та замовленнями. Реалізація REST API забезпечила ефективну взаємодію між клієнтом і сервером у форматі JSON, що робить систему готовою до майбутньої інтеграції з мобільними або сторонніми сервісами.

Таким чином, актуальність проєкту визначається високим попитом на автоматизовані інтернетмагазини та потребою у простих у використанні, проте гнучких і потужних рішеннях для обліку книжкової продукції. Застосування сучасних технологій дозволило досягти поставлених цілей, зберігаючи баланс між функціональністю, зручністю та надійністю.

Аналіз сучасного стану проблеми

У сучасному світі інтернет-торгівля набуває дедалі більшого значення, а розробка власних інформаційних систем для онлайн-магазинів стає важливою складовою конкурентної переваги.

Книжкові інтернет-магазини, як специфічний сегмент електронної комерції, потребують індивідуального підходу до обробки інформації про товари, клієнтів, категорії книг, замовлення, а також реалізації ефективного пошуку та фільтрації [1].

Станом на 2025 рік ринок цифрових рішень пропонує низку готових платформ (WooCommerce, Shopify, OpenCart), однак їх використання часто супроводжується обмеженнями у гнучкості налаштування, складністю інтеграції з внутрішніми системами підприємства та високими витратами на обслуговування [2]. Це зумовлює актуальність створення власних інформаційних систем, адаптованих під конкретні потреби бізнесу.

Популярність архітектури клієнт-сервер із чітким поділом на frontend і backend у 2020-х роках сприяла широкому використанню фреймворків React (для клієнтської частини) та Spring Boot (для серверної логіки). Такий підхід дозволяє створювати SPA (Single Page Application) з гнучкою структурою, високою швидкодією і масштабованістю [3]. Зокрема, Spring Boot забезпечує швидке створення RESTful API з підтримкою авторизації, обробки даних, безпеки та логування, що особливо важливо для інтернет-магазинів, які працюють із персональними даними та фінансовими транзакціями [4].

Крім того, PostgreSQL, як одна з найпотужніших об'єктно-реляційних СУБД з відкритим кодом, стала стандартом для побудови інформаційних систем середнього та великого рівня. Завдяки підтримці транзакцій, зовнішніх ключів, тригерів та оптимізації запитів вона ідеально підходить для електронної комерції [5].

Окремо слід відзначити зростання популярності таких інструментів, як Docker і GitHub Actions, що дозволяють ефективно розгортати, тестувати та супроводжувати вебзастосунки у будь-якому середовищі без прив'язки до конкретної інфраструктури .

Системи, що реалізовані за допомогою React + Spring Boot + PostgreSQL, не лише відповідають сучасним технічним вимогам, а й дозволяють забезпечити гнучкість інтерфейсу, високу швидкодію та масштабованість. Це особливо важливо в умовах зростаючої конкуренції серед онлайн-магазинів, де навіть кілька зайвих секунд завантаження або неінтуїтивний інтерфейс можуть призвести до втрати клієнта .

Таким чином, наявна ситуація на ринку інформаційних систем для інтернет-магазинів свідчить про доцільність створення власного вебзастосунку для обліку товарів у книжковому магазині, з використанням сучасного технологічного стеку. Це дозволяє не лише задовольнити актуальні бізнесвимоги, а й створити фундамент для подальшого масштабування, зокрема — мобільного застосунку або CRM-модуля.

Проблематика створення інформаційної системи для інтернет-магазину книг

Інформаційні системи для електронної комерції, зокрема інтернет-магазини книг, є важливою складовою сучасної цифрової інфраструктури. Однак їх розробка і впровадження супроводжуються низкою проблем, що охоплюють технічні, організаційні, економічні та користувацькі аспекти. Ці проблеми потребують комплексного аналізу та обґрунтованих технічних рішень.

Технічні проблеми. Однією з ключових технічних проблем є забезпечення високої продуктивності та масштабованості вебсистеми при зростанні кількості користувачів і даних. Інтернет-магазин має оперативно обробляти десятки одночасних запитів, підтримувати швидкий пошук, фільтрацію та перегляд каталогу книг. Недостатня оптимізація запитів до бази даних або слабка архітектура призводять до повільного завантаження сторінок і зниження задоволеності користувачів [6].

Ще однією проблемою є інтеграція з платіжними системами, службами доставки, CRM або мобільними додатками. У випадках неякісного API, недостатньої документації або безпеки виникають ризики втрати даних або несанкціонованого доступу до системи.

Економічні проблеми. Створення кастомної інформаційної системи вимагає значних витрат на проектування, розробку, тестування і підтримку. Більшість сучасних вебзастосунків створюються з використанням популярних фреймворків (Spring Boot, React, PostgreSQL), однак навіть при виборі безкоштовних технологій витрати на найм кваліфікованих спеціалістів залишаються високими . До того ж важливо враховувати регулярні витрати на хостинг, сертифікати безпеки (HTTPS), ліцензовані сервіси або шаблони інтерфейсу.

Організаційні та юридичні виклики. Системи інтернет-торгівлі, що обробляють персональні дані (реєстрація, історія замовлень), повинні відповідати нормам захисту даних, таким як GDPR або український Закон «Про захист персональних даних». Недотримання цих норм тягне за собою юридичну відповідальність і штрафи. Водночас, системи повинні забезпечити надійну авторизацію та розмежування прав доступу, особливо для адміністративної панелі магазину .

Користувацькі проблеми. Інтерфейс інтернет-магазину повинен бути зручним, адаптивним до мобільних пристроїв, інтуїтивно зрозумілим для цільової аудиторії. Погана реалізація UX/UI — ще один поширений недолік багатьох вебзастосунків, який призводить до зниження конверсії та втрати клієнтів [4]. Також виникають складнощі у підтримці мовних версій, локалізації, зручного пошуку і категоризації товарів.

Висновок

Проблематика створення інформаційної системи для інтернет-магазину книг охоплює як технічні (продуктивність, масштабованість, інтеграція), так і організаційні (безпека, правове регулювання) та користувацькі (UX/UI) аспекти. Для успішної реалізації такого проєкту необхідно забезпечити збалансоване поєднання архітектурних рішень, зручного інтерфейсу та відповідності вимогам законодавства. Вирішення вказаних проблем дозволяє створити ефективну, безпечну та конкурентоспроможну інформаційну систему для ведення онлайн-продажів у сфері книжкової торгівлі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Маркова І. С. Інформаційні системи в торгівлі: сучасний стан та перспективи // Економіка і суспільство. – 2023. – №48. – С. 85–92.
2. Чорна О. Порівняльний аналіз CMS для створення інтернет-магазину. // Вісник ХНУРЕ. – 2022. – №3. – С. 57–63.
3. Брагін Д. В. Архітектура інформаційних систем електронної комерції. – К.: КНЕУ, 2022. – 94с.
4. Закон України «Про захист персональних даних» від 01.06.2010 №2297-VI.
5. Krug S. Don't Make Me Think: A Common Sense Approach to Web Usability. – New Riders, 2014.
6. Рогальський О. Ю. Побудова вебсистем для електронної комерції. – Харків: ХНУРЕ, 2021. – С. 58–66.

Кисюк Дмитро Васильович — старший викладач кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет вул. Хмельницьке шосе 95, м. Вінниця, Україна, kneimad@gmail.com

Єрмакова Ангеліна Михайлівна — студентка групи КІ-23мсз, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: angelyerm@gmail.com

Kysiuk Dmytro Vasylovych — Senior Lecturer at the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Highway, Vinnytsia, Ukraine, kneimad@gmail.com

Yermakova Angelina Mykhailivna— student of group KI-23msz, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: angelyerm@gmail.com

УДК 004

Д. В. Кисюк
Г. А. Турко

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ОБЛІКУ ВИРОБІВ З ПЛАСТИКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У межах цієї роботи було спроєктовано та реалізовано інформаційну систему, яка дозволяє ефективно здійснювати облік і керування виробами з пластику в межах діяльності підприємства. Розроблена система дозволяє в зручній формі представляти асортимент товарів, а також фіксувати й обробляти клієнтські запити через адміністративну панель. Структура проєкту охоплює компоненти для додавання та редагування товарів, керування категоріями, обробки замовлень, а також забезпечення збереження даних у систематизованому вигляді. Така система дозволяє оптимізувати процеси підприємства та створити сучасний онлайн-сервіс для демонстрації й супроводу продукції.

Ключові слова: інформаційна система, облік продукції, пластикові вироби, адміністративна панель, автоматизація бізнесу, індивідуальні замовлення, малий бізнес, веб-розробка.

Abstract

As part of this work, an information system was designed and implemented to enable efficient accounting and management of plastic products within the enterprise. The developed system provides a user-friendly interface for presenting the product range, as well as functionality for recording and processing customer requests through an administrative panel. The structure of the project includes components for adding and editing products, managing categories, handling orders, and ensuring systematic data storage. This information system helps optimize business processes and serves as a modern online platform for presenting and maintaining product information.

Keywords: information system, product accounting, plastic products, administrative panel, business automation, custom orders, small business, web development.

Вступ

У сучасних умовах цифрової трансформації бізнесу все більше компаній прагнуть перевести внутрішні процеси у зручний онлайн-формат. Це стосується не лише великих корпорацій, але й середніх і малих підприємств, які займаються виробництвом та реалізацією фізичних товарів. Одним із ефективних рішень у цьому напрямку стає впровадження спеціалізованих веб-платформ, що дозволяють не лише демонструвати продукцію, а й вести базовий облік – наприклад, виробів з пластику.

Підприємства, що виготовляють пластикову продукцію, потребують чіткої організації інформації про асортимент, замовлення та клієнтів. За відсутності автоматизованої системи працівники змушені витрачати значний час на рутинні операції, а ризик помилок зростає. У відповідь на ці виклики виникає потреба у створенні веб-інтерфейсу, який би поєднував зручну навігацію для користувача з інструментами для керування вмістом і обробки запитів.

Такі системи будуються не як класичні бази даних або бухгалтерські облікові програми, а як веб-каталоги з функціями адміністрування. Їхня мета – забезпечити просту, наочну взаємодію з контентом, з можливістю додавання нових товарів, оновлення описів, завантаження зображень та збереження історії взаємодії з клієнтами. У результаті підприємство отримує інструмент, який одночасно виконує маркетингову, організаційну та сервісну функцію.

Розробка таких веб-рішень вимагає поєднання технічних знань у сфері баз даних, веб-розробки, архітектури інтерфейсів, а також розуміння логіки внутрішніх процесів виробництва.

Аналіз сучасного стану проблеми

За останнє десятиліття цифрова присутність компаній у виробничій сфері суттєво змінилася [1]. Якщо раніше базові веб-сайти використовувались переважно як інформаційні візитки, то сьогодні вони перетворилися на повноцінні інструменти для взаємодії з клієнтами, обліку товарів та автоматизації внутрішніх процесів. Особливо це актуально для підприємств, які працюють у сфері виготовлення виробів з пластику, де асортимент часто є широким, а потреба в оперативному оновленні даних – критично важливою.

Паралельно з розвитком технологій суттєво спростився і сам процес розробки веб-рішень. Відкриті програмні середовища, потужні фреймворки для клієнтської та серверної частин, хмарні сервіси зберігання – усе це дало змогу створювати адаптивні платформи, які відповідають конкретним запитам бізнесу. Одночасно зросли й вимоги до таких систем: сьогодні важливо не просто виводити інформацію на екран, а забезпечувати логічну структуру даних, привабливу й інтуїтивну візуалізацію, швидке завантаження сторінок та доступність з різних пристроїв.

Зважаючи на це, все більше підприємств бачать у таких інформаційних системах повноцінний інструмент для ведення діяльності. Завдяки таким рішенням компанії отримують можливість упорядкувати свою роботу: систематизувати інформацію про продукцію, швидко реагувати на звернення клієнтів, підтримувати актуальність контенту та координувати дії команди. Більш того, ці сервіси забезпечують гнучкий доступ до управління – незалежно від місця розташування користувача чи пристрою, яким він користується. Усе це дає змогу суттєво покращити продуктивність праці, скоротити витрати часу та ресурсів, а також підвищити якість клієнтського досвіду.

Аналіз та вибір архітектурних рішень

У межах дипломної роботи було створено інформаційну систему, яка дозволяє автоматизувати базові процеси обліку продукції на підприємстві, що займається виготовленням пластикових виробів.

Для реалізації проєкту було використано сучасні інструменти фронтенд- і бекенд-розробки. Клієнтська частина системи створена на основі бібліотеки React, що дозволило побудувати зручний, швидкий та адаптивний інтерфейс [2]. Для керування станом додатку застосовано Redux, завдяки чому забезпечується стабільна робота навіть при великій кількості товарів та користувацьких дій.

Серверна частина реалізована з використанням .NET Core, що надало змогу створити надійне API для обробки запитів, зберігання та обробки даних [3]. Вся інформація про товари, категорії, замовлення та користувачів зберігається в базі даних PostgreSQL, яка добре підходить для реляційної структури й підтримує масштабування. Для розгортання та тестування застосовувався Docker, що забезпечило стабільне робоче середовище. Мультимедійні файли завантажуються через AWS S3, що гарантує швидке завантаження та надійне збереження файлів.

У підсумку, реалізована система демонструє, як за допомогою сучасних веб-технологій можна створити зручний інструмент для ведення обліку продукції та покращення внутрішніх процесів підприємства. Завдяки такому підходу компанія отримує ефективний засіб для управління товарами, замовленнями та взаємодії з клієнтами в онлайн-середовищі.

Результат розробки

У межах даної кваліфікаційної роботи було розроблено інформаційну систему, основна ідея якої полягає в цифровізації процесів обліку та представлення продукції підприємства, що спеціалізується на виготовленні виробів із пластику. Архітектура рішення побудована на поєднанні сучасних веб-технологій і продуманих інтерфейсів, що забезпечує не лише зручну демонстрацію товарів, але й ефективне керування каталогом, запитами клієнтів та поточним наповненням. Ключові особливості створеної системи полягають у її функціональній гнучкості та практичній спрямованості:

1. Інтерактивна панель керування асортиментом дає змогу адміністраторам додавати, редагувати або деактивувати товари з мінімальними зусиллями, а всі зміни одразу відображаються на стороні користувача без затримок.
2. Реалізований механізм запитів від клієнтів дозволяє відвідувачам сайту обрати товар і надіслати заявку зі своїми контактними даними. Система керування замовленнями з боку адміністратора дозволяє не лише переглядати всі вхідні заявки, але й гнучко керувати їхнім статусом. Кожне замовлення зберігається з унікальним ідентифікатором, датою, списком товарів і контактними даними замовника. Завдяки зручному інтерфейсу адміністратор може швидко реагувати на запити, що надходять, та обробляти їх без втрати інформації.
3. Система категоризації та фільтрації забезпечує логічну побудову каталогу. Продукція поділяється за напрямками, типами або функціональними характеристиками, що полегшує навігацію навіть при великому обсязі товарів.

4. Підключення до хмарного сховища для зберігання зображень гарантує стабільну роботу сайту та швидке завантаження графічних матеріалів незалежно від пристрою користувача, зберігаючи якість візуального контенту.

5. Функція створення індивідуального замовлення дає можливість адміністрації самостійно формувати замовлення на індивідуальні вироби за запитом клієнта.

Розроблена система орієнтована на реальні потреби малого та середнього бізнесу, де критично важливо поєднати простоту використання з надійністю роботи. У підсумку, реалізоване рішення виконує роль внутрішнього цифрового інструменту для обліку продукції, супроводу замовлень та організації взаємодії з клієнтами.

Висновки

У результаті виконання роботи було реалізовано інформаційну систему, яка дозволяє підприємству, що займається виробництвом пластикових виробів, ефективно представити свій асортимент продукції в Інтернеті та автоматизувати частину облікових процесів. Створена система об'єднує функції з управління товарами, обробки клієнтських замовлень і створення індивідуальних запитів через зручний інтерфейс адміністратора.

Розробка враховує потреби малого та середнього бізнесу, зосереджуючись на простоті використання, гнучкості та швидкій роботі з даними. Система дозволяє зекономити час працівників, зменшити ризик помилок під час обробки інформації, а також покращити взаємодію з клієнтами.

Таким чином, запропоноване рішення є практичним прикладом того, як за допомогою сучасних веб-технологій можна підвищити ефективність роботи підприємства, покращити сервіс і краще організувати внутрішні процеси.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Проблеми та потреби українських підприємств малого та середнього бізнесу в умовах війни. [Електронний ресурс]. - Режим доступу до ресурсу: https://dif.org.ua/article/problemi-ta-potrebi-ukrainskikh-pidpriemstv-malogo-ta-serednogo-biznesu-v-umovakh-viyni
2. React. A JavaScript library for building user interfaces. [Електронний ресурс]. - Режим доступу до ресурсу: https://legacy.reactjs.org/
3. APIs with ASP.NET Core. Build secure REST APIs on any platform with C#. [Електронний ресурс]. - Режим доступу до ресурсу: https://dotnet.microsoft.com/en-us/apps/aspnet/apis

Кисюк Дмитро Васильович **–** старший викладач кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, вул. Хмельницьке шосе 95, м. Вінниця, Україна, kneimad@gmail.com

Турко Ганна Андріївна **–** студентка кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, вул. Хмельницьке шосе 95, м. Вінниця, Україна, anna.turko2004@gmail.com

Kysiuk Dmytro V. - Senior Lecturer at the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shose St., Vinnytsia, Ukraine, kneimad@gmail.com

Turko Hanna A. - Student of the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shose St., Vinnytsia, Ukraine, anna.turko2004@gmail.com

УДК 004.42

Я. І. Воробйов
Д. В. Кисюк

ВИКОРИСТАННЯ NEXT.JS ТА ASP.NET CORE ДЛЯ РОЗРОБКИ НАВЧАЛЬНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто особливості розробки сучасної навчально-інформаційної системи з використанням технологій Next.js та ASP.NET Core. Проаналізовано переваги клієнт-серверної архітектури з інтеграцією Entity Framework Core для роботи з базами даних SQLite та PostgreSQL. Визначено основні принципи побудови ієрархічної системи навчання з можливістю автентифікації через JWT та OAuth. Розглянуто особливості реалізації адаптивного користувацького інтерфейсу та документування API.

Ключові слова: навчально-інформаційна система, Next.js, ASP.NET Core, SQLite, PostgreSQL, JWT, OAuth, Swagger, Tailwind CSS, ієрархічна модель навчання.

Abstract

The study examines the features of developing a modern educational information system using Next.js and ASP.NET Core technologies. The advantages of client-server architecture with Entity Framework Core integration for working with SQLite and PostgreSQL databases are analyzed. The main principles of building a hierarchical learning system with authentication capabilities through JWT and OAuth are defined. The features of implementing an adaptive user interface and API documentation are considered.

Keywords: educational information system, Next.js, ASP.NET Core, SQLite, PostgreSQL, JWT, OAuth, Swagger, Tailwind CSS, hierarchical learning model.

Вступ

У сучасному освітньому середовищі зростає потреба у створенні ефективних навчально-інформаційних систем, здатних забезпечити комплексний підхід до організації навчального процесу. Традиційні системи управління навчанням часто мають обмежену функціональність та застарілі технологічні рішення, що не відповідають сучасним вимогам до користувацького досвіду та продуктивності. У цьому контексті актуальним стає використання сучасних веб-технологій, зокрема Next.js для фронтенд-розробки та ASP.NET Core для серверної частини, що дозволяє створити масштабовану та ефективну систему для організації навчального процесу.

Результати дослідження

У роботі було розроблено навчально-інформаційну систему, що базується на клієнт-серверній архітектурі з використанням сучасних веб-технологій. Клієнтська частина реалізована за допомогою фреймворку Next.js, який забезпечує швидкість завантаження сторінок завдяки серверному рендерингу (SSR) та статичній генерації сторінок (SSG). Це дозволяє досягти високої продуктивності системи та покращити користувацький досвід [1].

Серверна частина побудована на основі ASP.NET Core, що забезпечує надійність, безпеку та високу продуктивність обробки запитів. Для роботи з базами даних використовується Entity Framework Core з підтримкою SQLite для розробки та тестування, а також PostgreSQL для продуктивного середовища. Така гнучкість дозволяє оптимізувати роботу системи на різних етапах розробки та експлуатації [2].

Система побудована за ієрархічним принципом організації навчальних матеріалів: класи, предмети, завдання. Така структура дозволяє логічно організувати навчальний контент та забезпечити зручну навігацію для користувачів. Реалізовано можливість прикріплення різноманітних навчальних матеріалів з підтримкою відображення через Markdown, що дозволяє створювати структуровані та візуально привабливі навчальні матеріали.

Особливу увагу приділено безпеці системи. Реалізовано автентифікацію користувачів через JWT-токени, що забезпечує безпечну передачу даних між клієнтом та сервером. Додатково інтегровано OAuth-автентифікацію через Google, що спрощує процес реєстрації та входу в систему для користувачів [3].

Користувацький інтерфейс розроблено з використанням Tailwind CSS та DaisyUI, що забезпечує сучасний дизайн та повну адаптивність під різні розміри екранів. Це дозволяє користувачам комфортно працювати з системою як на комп'ютерах, так і на мобільних пристроях.

Для забезпечення якості розробки та спрощення інтеграції API документовано за допомогою Swagger. Це дозволяє розробникам легко розуміти структуру API та інтегрувати систему з іншими сервісами.

Висновки

Проведене дослідження підтвердило ефективність використання сучасних веб-технологій Next.js та ASP.NET Core для розробки навчально-інформаційних систем. Реалізована система демонструє високу продуктивність, безпеку та масштабованість завдяки правильно обраній архітектурі та технологічному стеку.

Ієрархічна модель організації навчальних матеріалів забезпечує логічну структуру та зручність використання системи як для викладачів, так і для студентів. Інтеграція сучасних методів автентифікації та адаптивного інтерфейсу робить систему конкурентоспроможною порівняно з існуючими рішеннями.

Використання Entity Framework Core з підтримкою різних типів баз даних забезпечує гнучкість розгортання системи в різних середовищах. Документування API через Swagger спрощує подальшу розробку та інтеграцію з іншими системами.

Результати роботи свідчать про доцільність використання обраного технологічного стеку для створення сучасних освітніх платформ, здатних задовольнити потреби закладів освіти в умовах цифровізації навчального процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Next.js Documentation: Server-side Rendering and Static Generation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://nextjs.org/docs

2. Entity Framework Core Documentation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://docs.microsoft.com/en-us/ef/core/

3. JWT Authentication Best Practices [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://auth0.com/blog/a-look-at-the-latest-draft-for-jwt-bcp/

Воробйов Ярослав Іванович – студент групи 2КІ-23мс, кафедра кафедра обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: official.vorobyov.yaroslav@gmail.com.

Кисюк Дмитро Васильович – ст. викл., викладач кафедри обчислювальної техніки, факультет, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kneimad@gmail.com.

Vorobyov Yaroslav I. – student of group 2KI-23ms, Department of Computer Engineering, Faculty of Information Technology, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: official.vorobyov.yaroslav@gmail.com.

Kysyuk Dmytro V. – Senior Lecturer, Department of Computer Engineering, Faculty of Information Technology, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kneimad@gmail.com.

УДК 691.328

А.Л.Чорний

ТЕОРІЯ ПОХИБОК: АБСОЛЮТНА, ВІДНОСНА, СЕРЕДНЬОКВАДРАТИЧНА ПОХИБКА.

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядаються основні види похибок: абсолютна похибка, яка визначається як модуль різниці між наближеним і точним значенням; відносна похибка, що нормує це відхилення щодо істинного значення і виражається у відсотках; та середньоквадратична похибка, яка застосовується при обробці результатів серії вимірювань або обчислень. Розуміння цих понять є фундаментальним для чисельного аналізу, апроксимації функцій, вирішення диференціальних рівнянь та оцінки надійності обчислювальних методів. Правильне врахування похибок забезпечує високу достовірність математичних результатів і дозволяє адекватно інтерпретувати отримані дані.

Ключові слова*:* похибка, абсолютна похибка, відносна похибка, середньоквадратична похибка, істинне значення, наближене значення, точність вимірювання, чисельний аналіз оцінка похибки, обчислювальні методи.

Annotation

This work examines the mail types of errors: absolute error, defined as the absolute value of the difference between an approximate and an exact value; relative error, which normalizes this deviation with respect to the true value and is usually expressed as a percentage; and the root mean square error, used in the processing of a series of measurements or computations. Understanding these concepts is fundamental in numerical analysis, functional approximation, solving differential equations, and evaluating the reliability of computational methods. Proper consideration of errors ensures high accuracy of mathematical result and enables adequate interpretation of the obtained data.

Keywords*:* error, absolute error, relative error, root mean square error, true value, approximate value measurement accuracy, numerical analysis, error estimation, computational methods.

Вступ

У сучасній науці та техніці велика увага приділяється точності обчислень і вимірювань. Будь-яке вимірювання або обчислення супроводжується певною похибкою, яка виникає через обмеженість приладів, наближені методі розрахунків або вплив зовнішніх чинників. Теорія похибок у вищій математиці дає змогу систематизовано підходити до оцінки достовірності числових результатів і дозволяє кількісно аналізувати відхилення між отриманими та істинними знаннями.

Вивчення основних видів похибок – абсолютної, відносної та середньоквадратичної – є важливою частиною підготовки математика, інженера, фізика або будь-якого фахівця, що працює з експериментальними або обчислювальними даними. Ці поняття лежать в основі чисельних методів, моделювання процесів і аналізу точності результатів, тому їх розуміння є необхідним для ефективного застосування математичних знань у практичній діяльності.

Результати дослідження

У прикладній математиці, фізиці, інженерії та чисельних обчисленнях точність результатів завжди обмежена. Вона залежить від багатьох чинників: якості приладів, умов експерименту, точності моделей, обчислювальних методів тощо. Саме тому вища математика розглядає спеціальний розділ – теорію похибок, що дозволяє досліджувати і кількістю описувати відхилення між істинними та наближеними значеннями.

Похибки можуть виникати як при вимірюваннях, так і в процесі чисельного розв’язування задач. Незалежно від джерела їх походження, вони можуть бути класифіковані, проаналізовані та враховані при формуванні висновків.

У ході дослідження були розглянуті основні типи похибок:

Абсолютна похибка – це основна міра точності, що відображає величину відхилення наближеного значення від істинного. Вона визначається так:

$$\Delta x = |x - x_0|$$

де:

- x – наближене значення;
- x_0 – істинне значення;
- Δx – абсолютна похибка.

Абсолютна похибка має ті самі одиниці вимірювання, що й сама величина. Вони є зручною для початкової оцінки, але не завжди показує реальну значущість похибки щодо розміру величини.

Для конкретнішої точності використовується **відносна похибка** яка показує, яку частку становить абсолютна похибка відносно істинного значення. Вона обчислюється за формулою:

$$\varepsilon = \frac{\Delta x}{|x_0|} \cdot 100\% = \frac{|x - x_0|}{|x_0|} \cdot 100\%$$

Це безрозмірна величина, яка виражається у відсотках і дозволяє порівнювати точність різних обчислень або вимірювань. Особливо актуальна у випадках, коли значення мають різний масштаб.

Коли маємо справу з декількома результатами вимірювань або обчислень для оцінки точності використовують середньоквадратичну похибку. Вона показує ступінь розсіювання значень навколо середнього і розраховується так:

$$\sigma = \sqrt{\frac{1}{n}\sum_{i=1}^{n}(x_i - \bar{x})^2}$$

$$\bar{x} = \frac{1}{n}\sum_{i=1}^{n} x_i$$

де:

- x_i – результат вимірювання або обчислень
- $\bar{x}$ – середнє арифметичне
- n – кількість значень
- σ – середньоквадратична похибка

СКП є ключовим показником в обробці статичних даних, чисельному аналізі та при апроксимації функції. Вона дозволяє оцінити надійність результатів і рівень шуму в даних.

Класифікація похибок:

Залежно від характеру та джерела виникнення, похибки поділяють на:

- Систематичні похибки – виникають через вплив постійного чинника (наприклад, калібрування приладу, методичні недоліки). Мають сталий знак і величину.
- Випадкові похибки – зумовлені дією непередбачуваних факторів. Вони мають випадковий характер і можуть змінювати знак.
- Загальні похибки – поєднують обидва типи.

Розуміння природи похибок дозволяє застосувати відповідні методи зменшення їхнього впливу, наприклад усереднення результатів, використання точніших алгоритмів або корекцію приладів.

Значення теорії похибок у вищій математиці

Теорія похибок є фундаментальною основою чисельного аналізу – розділу вищої математики, що займається пошуком наближених розв'язків математичних задач. Оцінка похибки є критично важливою при застосування таких методів, як:

- Чисельне інтегрування, де для формули Сімпсона похибка наближення обчислюється як:

$$R = -\frac{(b-a)^5}{2880} f^{(4)}(\xi), \qquad \xi \in (a, b)$$

- Методи розв’язування диференціальних рівнянь (наприклад, метод Ейлера), для яких локальна похибка:

$$\varepsilon_{\text{лок}} = \frac{h^2}{2} y''(\xi), \quad \xi \in [x_i, x_i + 1]$$

де:

- h – крок дискретизації
- y'' -- друга похідна аналітичного розв’язку

- Апроксимація функції поліномами або рядами, де похибка наближення визначається залишковим членом:

$$R_n(x) = \frac{f^{(n+1)}(\xi)}{(n+1)!}(x - x_0)^{n+1}, \quad \xi \in (x_0, x)$$

Оцінка таких похибок дозволяє контролювати точність обчислень та гарантувати збіжність чисельних алгоритмів.

Висновки

У ході дослідження було з’ясовано, що теорія похибок є важливою складовою вищої математики, яка дозволяє кількісно оцінювати точність обчислень і вимірювань. Основні типи похибок – абсолютна, відносна та середньоквадратична – виконують різні функції, але разом забезпечують комплексний підхід до аналізу наближених значень.

Абсолютна похибка дає уявлення про модуль відхилення від істинного значення, тоді як відносна дозволяє порівнювати похибки різних за масштабом величин. Середньоквадратична похибка, у свою чергу, є ключовим інструментом статичної обробки результатів і дозволяє оцінити стабільність та надійність обчислень.

Теорія похибок активно застосовується в чисельних методах, статистиці ,аналізі похибок моделей і результатів, що робить її незамінним інструментом для точних наук, інженерії та технологій. Вивчення похибок не лише підвищує рівень математичної культури, а й сприяє розробці ефективніших та точніших алгоритмів і методів розв’язання прикладних задач.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бевз В.Г., Бевз Г.П. Вища математика: підручник. – Київ: ВЦ «Академія». 2020. – 720 с.
2. Кузьменко Н.І., Левчук Л.Т. Чисельні методи: навчальний посібник. – Вінниця: ВНТУ, 2019. – 146 с.
3. Burden R.C., Faires J.D. Numerical Analysis. – 10th ed. -- Boston: Cengage Learning, 2016. – 888 p.
4. Chapra S.C., Canale R.P. Numerical Methods for Engineer. – 8th ed. – McGraw-Hill Education, 2020. – 960 p.
5. Kreyszig E. Advanced Engineering Mathematics – 10th ed. – Wiley/ 2011. – 1280 p.
6. Тимченко І.І. Теорія ймовірності та математична статистика: навчальний посібник.

Чорний Андрій Леонідович – студент групи 2КІ-24б факультету інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: andrchorniy@gmail.com

Chorny Andriy Leonidovych – student of group 2KI-24b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: andrchorniy@gmail.com

УДК 510.6

Я.С.Кордюков

Основи математичної логіки та множин

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У дослідженні розглянуто фундаментальні поняття математичної логіки та теорії множин — двох основоположних розділів сучасної математики, що мають широке застосування у комп'ютерних науках. Проаналізовано логічні операції, висловлювання, істинні значення, а також базові поняття множин, операції над ними та їхнє практичне значення у формалізації даних. Показано значення логіки у побудові алгоритмів і прийнятті рішень, а множин — у структурованому представленні інформації.

Ключові слова*:* математична логіка, висловлювання, логічні операції, теорія множин, булева алгебра, логічні вирази, формальні мови, відношення, перетин, об'єднання, доповнення.

Annotation

This study covers the basic concepts of mathematical logic and set theory – two fundamental disciplines in modern mathematics with broad applications in computer science. It analyzes logical operations, statements, truth values, as well as the essential notions of sets, operations on them, and their practical relevance in data formalization. The role of logic in algorithm development and decision-making is emphasized, as well as the utility of sets in structured information representation.

Keywords: mathematical logic, statements, logical operations, set theory, Boolean algebra, logical expressions, formal languages, relations, intersection, union, complement.

Вступ

Математична логіка та теорія множин є фундаментальними складовими сучасної дискретної математики, які відіграють важливу роль у розвитку інформатики, програмування, штучного інтелекту, теорії обчислень та автоматизації. Вони не лише формують теоретичну основу багатьох алгоритмічних процесів, а й забезпечують інструментарій для формального опису та аналізу логічних структур, операцій над даними та інформаційних моделей. Математична логіка дозволяє формалізувати міркування, здійснювати логічні виведення, конструювати алгоритми прийняття рішень. Вона лежить в основі побудови логічних схем, програмних умов, верифікації програмного забезпечення та моделювання систем штучного інтелекту. Теорія множин, у свою чергу, забезпечує потужний формальний апарат для роботи з колекціями об'єктів, що використовуються у базах даних, мовах програмування та структурованих моделях даних. У цьому дослідженні розглядаються базові поняття математичної логіки та теорії множин, а також приклади їх застосування у сучасних комп'ютерних системах.

Результати дослідження

У ході дослідження з'ясовано, що математична логіка забезпечує формальний підхід до побудови висловлювань, доведення тверджень та перевірки істинності суджень. Основними елементами логіки є:

- **Прості висловлювання**, які мають чітке істиннісне значення (істина або хиба).
- **Складені висловлювання**, які утворюються шляхом застосування логічних операцій:
  - **¬A** (заперечення),
  - **A ∧ B** (кон'юнкція),
  - **A ∨ B** (диз'юнкція),
  - **A → B** (імплікація),
  - **A ↔ B** (еквівалентність).

Ці операції мають точне формальне визначення за допомогою таблиць істинності, які дозволяють автоматизовано перевіряти логічні зв'язки. Наприклад, логічні вирази можна спрощувати або перетворювати в канонічну форму, що критично важливо у цифровій схемотехніці й оптимізації алгоритмів.

У теорії множин досліджено:

- **Поняття множини** як колекції об’єктів, наприклад A={1,2,3}.
- **Основні операції над множинами:**
  - **об'єднання** A∪B,
  - **перетин** A∩B,
  - **різниця** A\B,
  - **доповнення**.
- **Підмножини**, **сімейства множин**, **декартовий добуток та бінарні відношення.**

Дослідження показало, що множини є зручною моделлю для подання структурованих даних у програмуванні, базах даних та логічному програмуванні (наприклад, у мовах Prolog, SQL).

Особливу увагу приділено застосуванню логіки та множин у комп’ютерних науках:

- **У розробці алгоритмів** — через побудову логічних умов та розгалужень.
- **У програмуванні** — при реалізації умовних операторів (if, switch) та булевих виразів.
- **У моделюванні баз даних** — за допомогою множинної алгебри для запитів (SQL: SELECT, JOIN, INTERSECT).
- **У штучному інтелекті** — для створення логічних правил, експертних систем, побудови дедуктивних моделей.
- **У теорії автоматів та формальних мов** — для визначення мов, побудови граматик і автоматів.

Крім того, встановлено, що математична логіка лежить в основі формального доведення правильності програм (верифікації), що є надзвичайно важливим у сфері критичних систем (медицина, авіація, банківські сервіси).

Висновки

У результаті дослідження встановлено, що математична логіка є ключовим інструментом для побудови й аналізу логічних висловлювань, формалізації умов, створення алгоритмів та перевірки їхньої коректності. Логічні операції та таблиці істинності лежать в основі реалізації умовних конструкцій у програмуванні, логічних схем в електроніці, а також у верифікації програм. Теорія множин забезпечує формалізований підхід до представлення й обробки колекцій об’єктів, включаючи операції об’єднання, перетину, різниці та доповнення. Ці операції мають широке застосування у базах даних, мовах програмування та моделюванні структур даних. Обидві дисципліни є фундаментом комп’ютерних наук і критично важливими для розробки програмного забезпечення, логічних моделей, формальних мов і систем штучного інтелекту. Знання математичної логіки та теорії множин є необхідним для ефективної роботи у сфері інформаційних технологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Євладенко В.М., Халецька З.П., Нарадовий В.В. Математична логіка та теорія алгоритмів: Навчально-методичний посібник. Кіровоград: Видавництво «КОД», 2009. 116с.

2.Mendelson E. Introduction to Mathematical Logic. — CRC Press, 2015. — 513 p.

3.Wikipedia: «Mathematical logic», «Set theory» — URL: https://uk.wikipedia.org

Кордюков Ярослав Сергійович – студент групи 2КІ-24б факультету інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: yaroslavkordyk@gmail.com

Kordyukov Yaroslav Sergeevich– student of group 2KI-24b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yaroslavkordyk@gmail.com

УДК 004.7

І. І. Олійник
О. В. Войцеховська
Д. Д. Клепко

ВИКОРИСТАННЯ ПРОТОКОЛІВ МАРШРУТИЗАЦІЇ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ-ПРОВАЙДЕРА

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Проведено аналіз протоколів маршрутизації для автоматичного та динамічного обміну інформацією, які використовують у своїх мережах інтернет-провайдери для надання інтернет послуг. Показано переваги та недоліки використання цих протоколів для організації комп'ютерної мережі інтернет-провайдера.

Ключові слова: інтернет-провайдер, мережа, інтернет-послуги, протоколи маршрутизації, обмін інформацією.

Abstract

The analysis of routing protocols for automatic and dynamic information exchange, which are used in their networks by Internet providers to provide Internet services, is carried out. The advantages and disadvantages of using these protocols for organizing an Internet provider's computer network are shown.

Keywords: Internet provider, network, Internet services, routing protocols, information exchange.

Вступ

Сьогодні інтернет-провайдерів стає все більше і вони постають перед завданням побудови ефективної та надійної мережі. Основою для таких мереж є протоколи маршрутизації, які використовуються для координації та управління трафіком, і забезпечення стабільного з'єднання. Існує кілька протоколів маршрутизації кожен із яких має свої плюси та мінуси, оскільки кожен протокол маршрутизації розроблено таким чином, щоб добре відповідати конкретному сценарію впровадження мережі. Два з найпопулярніші протоколи маршрутизації, які використовуються сьогодні, це Open Shortest Path First (OSPF) і Border Gateway Protocol (BGP). Вибір технології вплине на відмовостійкість, безпеку та якість послуг мережі інтернет-провайдера.

Основна частина

Для стабільної роботи інтернет-провайдера критично важливі надійні механізми маршрутизації, які забезпечують передачу даних як всередині його мережі, так і до зовнішнього Інтернету. У цьому процесі ключову роль відіграють протоколи маршрутизації. Серед основних для інтернет-провайдера виділяються OSPF, який використовується як протокол внутрішнього шлюзу, та BGP, що є протоколом зовнішнього шлюзу. Ці протоколи використовують різні підходи до визначення маршрутів, швидкості реагування на зміни в мережі та керування трафіком, що визначає їхню сферу застосування [1-3].

Протокол OSPF відповідає за організацію маршрутизації трафіку всередині автономної системи провайдера. Його робота ґрунтується на алгоритмі стану каналу. Кожен маршрутизатор у мережі збирає інформацію про свої безпосередньо підключені мережі та розповсюджує ці дані серед інших маршрутизаторів. На основі отриманої інформації кожен пристрій формує схему про топологію мережі та обчислює найоптимальніші шляхи для передачі даних за допомогою алгоритму Дейкстри. Це забезпечує швидке відновлення мережі після будь-яких змін у її топології, що є важливим для безперебійної роботи послуг, які надає інтернет-провайдер. Протокол OSPF також підтримує ієрархічну організацію мережі за допомогою зон маршрутизації, що значно полегшує керування великими мережами.

Основним недоліком є те що у дуже великих мережах OSPF може потребувати значних обсягів пам'яті та обчислювальних ресурсів через необхідність обробки великої кількості інформації про стан каналів та постійного перерахунку маршрутів [2, 3].

На відміну від OSPF, протокол BGP виконує функцію зовнішньої маршрутизації, забезпечуючи обмін інформацією про маршрути між різними автономними системами в Інтернеті.

Він є основним протоколом, що відповідає за зв'язок з глобальною мережею Інтернет. Головною особливістю BGP є його механізм вибору найкращого шляху, який враховує не лише технічні характеристики, такі як пропускна здатність, а й цілий набір атрибутів та політик, визначених адміністратором мережі. Ці політики можуть базуватися на економічних, технічних та інших важливих факторах при виборі оптимального маршруту між різними автономними системами. Завдяки цьому провайдери можуть ефективно керувати потоками трафіку, реалізовувати угоди про взаємний обмін трафіком та забезпечувати високу надійність з'єднань. BGP відрізняється високою масштабованістю, що є необхідною умовою для функціонування Інтернету, але його реакція на зміни в мережі відбувається повільніше, ніж у OSPF, що уповільнить роботу всередині мережі інтернет-провайдера [2, 3].

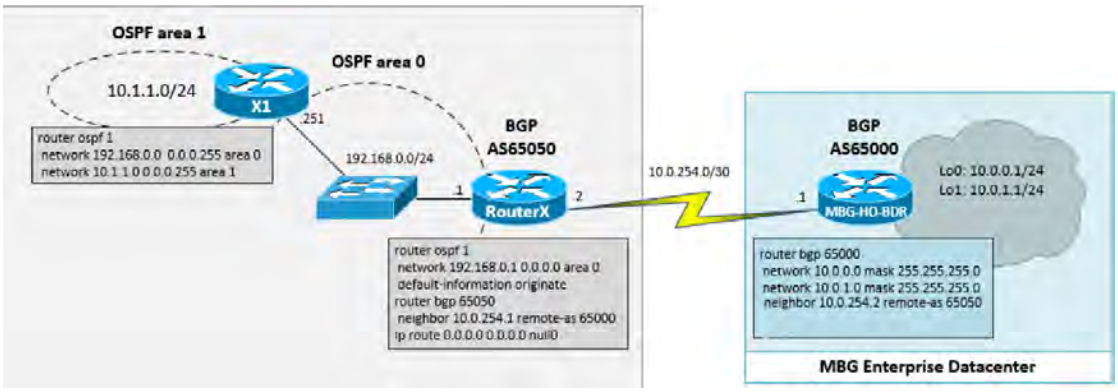

Рисунок 1 — Приклад використання OSPF та BGP в мережі

На практиці інтернет-провайдер часто використовує комбінацію обох протоколів для досягнення коректної та продуктивної роботи мережі. Протокол OSPF, як правило, застосовується для керування внутрішнім трафіком між маршрутизаторами в межах власної автономної системи провайдера, забезпечуючи швидку та ефективну маршрутизацію на локальному рівні. Протокол BGP, у свою чергу, використовується на прикордонних маршрутизаторах для виходу в Інтернет та встановлення зв'язку з іншими автономними системами.

Для забезпечення взаємодії між цими двома протоколами використовується процес перерозподілу маршрутів, під час якого інформація про маршрути з одного протоколу передається в інший. Такий підхід дозволяє максимально ефективно використовувати переваги кожного протоколу. Це сприяє зменшенню навантаження на окремі сегменти мережі, підвищенню загальної надійності та забезпеченню гнучкого управління маршрутизацією в мережі інтернет-провайдера.

Висновки

Отже, проаналізовано та розглянуто два основних протоколи маршрутизації, які використовуються для побудови мережі – BGP та OSPF. Протокол маршрутизації OSPF підходить для внутрішньої маршрутизації в корпоративних мережах, оскільки забезпечує швидку конвергенцію, але може споживати багато ресурсів у великих мережах. Протокол BGP використовується для обміну інформації про маршрутизацію між автономними системами і має повільнішу конвергенцію, але дозволяє більш гнучко керувати маршрутизацією через Інтернет. Комбінація обох протоколів використовується у великих і складних мережах для оптимізації роботи та підвищення надійності мережі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. BGP vs OSPF [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.catchpoint.com/dynamic-routing-protocols/bgp-vs-ospf
2. OSPF vs BGP: Which Routing Protocol to Use? [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://community.fs.com/article/ospf-vs-bgp-routing-protocol-choice.html
3. BGP vs. OSPF: When to use each protocol [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.techtarget.com/searchnetworking/tip/BGP-vs-OSPF-When-to-use-each-protocol

Олійник Іван Іванович - студент групи 1СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ivan.oljnik@gmail.com

Войцеховська Олена Валеріївна — кандидат технічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Клепко Денис Дмитрович – аспірант кафедри обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Oliynyk Ivan I. - student of group 1SP-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivan.oljnik@gmail.com

Voitsekhovska Olena V. - Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Klepko Denis D. - PhD student, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.421.2

А. М. Петренчук

ВИКОРИСТАННЯ ШІ У ВИЩІЙ МАТЕМАТИЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проаналізовано, як застосування мовних моделей, подібних до GPT, сприяє розвитку навичок самостійного мислення, покращенню розуміння складних тем і формуванню індивідуалізованих освітніх траєкторій. Розглядаються потенційні загрози, серед яких це зловживання технологіями та порушення принципів академічної доброчесності. Окрему увагу приділено етичним дилемам, що виникають у зв'язку з автоматизованим створенням рішень без належного контролю з боку викладача. Робота підкреслює необхідність формування критичного ставлення до ШІ та розвитку цифрової грамотності як у студентів, так і в педагогів.

Ключові слова: генеративний ШІ,освіта,академічна доброчесність,вища математика,самостійне мислення

Abstract

This report analyzes how the use of language models, similar to GPT, contributes to the development of independent thinking skills, improving understanding of complex topics, and the formation of individualized educational trajectories. Potential threats are considered, including the misuse of technology and violation of the principles of academic integrity. Special attention is paid to ethical dilemmas that arise in connection with the automated creation of solutions without proper control by the teacher. The work emphasizes the need to form a critical attitude towards AI and develop digital literacy in both students and teachers

Keywords: Generative AI, education, academic integrity, higher mathematics, independent thinking

Вступ

У сучасному світі стрімкого розвитку цифрових технологій штучний інтелект (ШІ) відіграє дедалі важливішу роль в освітньому процесі, зокрема у сфері вищої математики. Завдяки генеративному ШІ стало можливим не лише знаходити відповіді на складні математичні завдання, а й детально простежувати етапи їхнього розв'язання із поясненням кожного кроку. Такий підхід значно полегшує засвоєння матеріалу студентами, адже дозволяє глибше зрозуміти логіку математичних перетворень та використовувані формули в контексті конкретних завдань. Водночас, у зв'язку з поширенням таких технологій, зростає потреба у формуванні навичок етичного використання ШІ, зважаючи на ризики зловживання цими інструментами в освітньому процесі, що може призводити до втрати реального розуміння матеріалу.

Результати дослідження

Однією з найважливіших сфер застосування генеративного ШІ є створення розв'язків задач з вищої математики з детальними поясненнями кожного кроку. Мовні моделі нового покоління, зокрема GPT-4, здатні не лише знайти правильну відповідь, але й розділити задачу на етапи, пояснити використані формули, прокоментувати можливі помилки студента або запропонувати альтернативний підхід до розв'язання [1]. Це підвищує якість навчання у таких складних темах, як інтеграли, ряди, диференціальні рівняння та теорія ймовірностей, де традиційні методи викладання можуть бути менш ефективними.

Окрім генерації рішень, ШІ ефективно використовується для створення навчального контенту. Зокрема, системи на основі штучного інтелекту можуть автоматично генерувати приклади різного рівня складності, створювати тести, інтерпретувати математичні вирази природною мовою або трансформувати текстові задачі у формальні математичні моделі [2]. Це відкриває широкі можливості як для студентів, так і для викладачів, які можуть адаптувати навчальні матеріали відповідно до потреб аудиторії.

Ще одним важливим аспектом є візуалізація математичних об'єктів. Інтеграція мовних моделей із системами типу Wolfram Alpha дає змогу візуалізувати графіки функцій, кривих та просторових тіл [3]. Такий підхід особливо корисний для студентів з візуальним типом мислення, оскільки дозволяє краще зрозуміти абстрактні математичні поняття.

Разом з тим, існують і певні ризики. Найбільше занепокоєння викликає проблема академічної доброчесності. Деякі студенти використовують ШІ не для навчання, а як інструмент для отримання швидких відповідей без реального розуміння суті задачі [4]. Така практика підриває цінність самостійного навчання, шкодить формуванню навичок розв'язання задач і суперечить принципам чесного здобуття знань, що є основою якісної освіти.

Крім того, виникають етичні питання, пов'язані з надійністю та точністю відповідей, що генерує ШІ. У випадку помилкового розв'язання складно визначити, хто несе відповідальність за результат – студент, викладач чи сам алгоритм [5]. Це підкреслює важливість розвитку критичного мислення у користувачів таких систем, які мають самостійно перевіряти та інтерпретувати отриману інформацію

У зв'язку з цим особливого значення набуває формування цифрової етики – системи знань і навичок, що дозволяє відповідально використовувати інноваційні інструменти в навчанні. Мета полягає не у забороні використання ШІ в освіті, а у навчанні студентів правильному підходу до інтеграції цих технологій у навчальний процес з усвідомленням їхніх переваг, ризиків та обмежень. Тільки за таких умов використання ШІ стане не загрозою, а потужним інструментом підтримки навчання.

Висновок

Отже, генеративний штучний інтелект має значний потенціал для трансформації освітнього процесу у сфері вищої математики. Він може істотно покращити якість навчання за рахунок автоматизованого розв'язання задач, створення адаптивного навчального контенту, візуалізації абстрактних понять і персоналізації підходів до викладання. Проте водночас необхідно враховувати ризики, пов'язані з академічною недоброчесністю, надмірною залежністю від технологій та помилками у відповідях ШІ. Саме тому важливо формувати у студентів цифрову етику, розвивати критичне мислення й забезпечувати грамотне впровадження інноваційних технологій в освітній процес, щоб ШІ став ефективним помічником, а не заміною інтелектуальної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Застосування генеративного ШІ для автоматизації завдань [Електронний ресурс] Доступ:https://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/546
2.Використання ШІ для візуалізації освітнього контенту [Електронний ресурс] Доступ:https://oip-journal.org/index.php/oip/article/view/377]
3. Штучний інтелект в освіті: можливості та виклики. Інформаційні технології і системи 2024 [Електронний ресурс] Доступ: https://www.facerua.com/iak-shi-vplivaie-na-sistiemu-osviti/
4.Штучний інтелект в освіті:три аспекти [Електронний ресурс] Доступ: https://osvita.ua/school/method/91077/
5.Міністерство освіти і науки України. МОН і Мінцифра розробили проєкт рекомендацій із використання ШІ в школах. 2024[Електронний ресурс] Доступ:https://mon.gov.ua/news/mon-i-mintsyfra-rozrobyly-proiektrekomendatsii-iz-vykorystannia-shi-v-shkolakh]

Петренчук Артем Миколайович - студент групи 2ПКТ-24Б, факультет інтелектуальних інформаціних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний, м.Вінниця, e-mail:Artempetrenchukcompany@gmail.com

Petrenchuk Artem Mykolayovych - student of group 2PKT-24B, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email:Artempetrenchukcompany@gmail.com

УДК 004.43

О. Ю. Ярмолюк
О. В. Войцеховська
В. В. Циркун

КОМП'ЮТЕРНА СИСТЕМА ІДЕНТИФІКАЦІЇ СТУДЕНТІВ ПРИ ПРОХОДЖЕННІ ТЕСТУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі проаналізовано особливості використання комп'ютерних систем ідентифікації особи в освітньому процесі, зокрема під час проходження тестування студентами. Розглянуто сучасні технології біометричної ідентифікації для розпізнавання обличчя, визначено основні переваги застосування таких систем, а також виклики, пов'язані з точністю розпізнавання, перевіркою "живості" обличчя та захистом персональних даних. Розроблено вебдодаток для ідентифікації студентів, який дозволяє верифікувати особу, а також містить модуль для перевірки та блокування спроб змусити дану систему прийняти фотографії або відеозаписи як докази ідентичності особи.

Ключові слова: ідентифікація особи, розпізнавання обличчя, тестування, біометрія, академічна доброчесність, безпека даних.

Abstract

This work analyzed the features of using computer-based personal identification systems in the educational process, particularly during student testing. Modern biometric identification technologies for face recognition are examined, with the main advantages of such systems outlined, as well as the challenges related to recognition accuracy, liveness verification, and personal data protection. A web application has been developed for student identification, which allows for personal verification and includes a module to check for and block attempts to deceive the system using photos or videos as proof of identity.

Keywords: personal identification, facial recognition, testing, biometrics, academic integrity, data security.

Вступ

У сучасному світі цифровізація освіти охоплює не лише засоби навчання, а й методи контролю знань. Зокрема, дедалі ширше застосовуються дистанційні та комп'ютеризовані форми тестування. У цьому контексті особливого значення набуває проблема надійної ідентифікації студентів для запобігання порушенням академічної доброчесності. Традиційні методи контролю, такі як логін, пароль чи перевірка документів, втрачають ефективність у дистанційному середовищі, що зумовлює потребу додаткової ідентифікації особи шляхом впровадження біометричних систем, зокрема систем розпізнавання обличчя [1].

Результати дослідження

У роботі розглянуто особливості використання комп'ютерних систем ідентифікації особи в освітньому процесі, зокрема під час проходження тестування в умовах дистанційного навчання. Особливу увагу приділено застосуванню розпізнавання обличчя, як одному із найзручніших та доступніших методів підтвердження особи. Даний метод не потребує значних технічних ресурсів і дозволяє реалізувати процедуру ідентифікації простою у використанні, як з боку студентів, так і з боку викладачів. Під час аналізу практичного застосування цих технологій, було визначено, що системи розпізнавання обличчя ефективно виконують функції ідентифікації особи, набагато зменшуючи ризик підміни особи [2].

Слід відмітити, що результат роботи даних систем, залежить від багатьох зовнішніх факторів, таких як: якість зображення, стабільність освітлення, положення обличчя у кадрі та технічних характеристик

обладнання, яке використовується користувачами. У зв'язку з цим важливо забезпечити оптимальні технічні умови для коректної роботи таких систем, а також проводити попереднє навчання користувачів.

Запропонована комп'ютерна система ідентифікації студентів при проходженні тестування реалізована у вигляді вебдодатку, що забезпечує верифікацію студентів за допомогою розпізнавання обличчя. В даній системі розроблено модуль перевірки на «живість», за допомогою якого можна відрізнити справжню людину від використаних фотографії або відеозапису для доказу ідентичності, що зменшує ймовірність підміни особи при проходженні тестування [3].

Клієнтська частина розробленої системи реалізований у вигляді вебінтерфейсу, який взаємодіє з користувачами, захоплює відео чи зображення з вебкамери та передає їх на сервер. Реалізація проводилась за допомогою стандартних вебтехнологій таких як, HTML, CSS та JavaScript. Використання цих технологій гарантує сумісність із більшістю сучасних браузерів та доступ до системи без необхідності встановлення додаткового програмного забезпечення. Вебдодаток містить головну сторінку, сторінки реєстрації, авторизації та сторінку з інформацією про студента.

Серверна частина системи ідентифікації студентів є ядром системи. Саме у ній відбувається надходження запитів з клієнтської частини, обробка зображень та даних, взаємодія з базою даних та всі етапи ідентифікації. Дана частина розроблена засобами мови програмування Python та фреймворку Flask. Для можливості роботи із зображеннями та комп'ютерним зором були використані бібліотеки OpenCV та Face Recognition, а для оптимізованої обробки даних використано бібліотеки NumPy та Pillow. Одним із основних модулів серверної частини є модуль перевірки на антиспуфінг, який аналізує наявність руху та чіткість зображення, для того, щоб перевірити чи дійсно перед камерою знаходиться реальна людина, а не фотографія або відео.

Для надійного зберігання даних було обрано хмарний сервіс Google Firebase, з використанням сервісів Firebase Authentication, для керування обліковими записами та автентифікації користувачів. Для зберігання даних про студентів та векторів ознак обличчя використано сервіс Cloud Firestore, а для безпечного зберігання фотографій студентів – Firebase Storage. Взаємодія між сервером та цими сервісами відбувається за допомогою інструменту Firebase Admin SDK. Щоб підвищити швидкість системи, вектори облич кешуються у оперативній пам'яті сервера під час його запуску, тим самим мінімізуючи запити до бази даних під час ідентифікації.

Проведене тестування розробленої системи ідентифікації показало коректність визначення особи. Перевіряючи, що вхідні дані надходять від живої людини, а не від статичного чи попередньо записаного представлення, виявлення живості додає істотний рівень безпеки системам розпізнавання обличчя. Крім того, визначено, що при використанні більш складнішої системи на основі великого обсягу навчання, ця функція значно підвищує надійність системи, що в свою чергу унеможливлює підміну особи при спробі тестування

Висновки

Проведене дослідження показало, що використання комп'ютерних систем ідентифікації особи, зокрема на основі розпізнавання обличчя, є перспективним напрямком підвищення прозорості та безпеки освітнього процесу. Особливо актуальним це стає в умовах онлайн навчання, де складно забезпечити фізичну присутність студентів та запобігти несанкціонованим виконанням завдань третіми особами.

Розроблена комп'ютерна система ідентифікації студентів при проходженні тестування, реалізована у вигляді вебдодатку, показала свою ефективність під час ідентифікації. Тестування цієї системи показує високу продуктивність та зручність використання, що робить її ефективним та надійним інструментом для ідентифікації студентів в умовах дистанційного навчання.

Застосована в розробленій системі перевірка на спуфінг, дозволяє зменшити ризик маніпуляцій із використанням фотографій або відеозаписів та гарантує, що лише жива людина може пройти через розроблену систему. Наявність такого функціоналу значно підвищує рівень довіри до автоматизованої ідентифікації особи в процесі контролю знань.

Таким чином, результати дослідження свідчать про доцільність та ефективність впровадження комп'ютерних систем ідентифікації особи під час тестування у закладах вищої освіти. Проте для

повноцінного використання таких рішень необхідна комплексна стратегія, що враховує технічні, організаційні та етичні аспекти застосування біометричних технологій в освітньому середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дистанційна освіта: проблеми та перспективи [Електронний ресурс] – Режим доступу http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2021/35/10.pdf.

2. Біометрична ідентифікація: як вона працює [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://fintechinsider.com.ua/biometrychna-identyfikacziya-yak-vona-praczyuye/.

3. Що таке антиспуфінг і його методи для виявлення живості в розпізнаванні обличчя? [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://uk.shaip.com/blog/anti-spoofing-in-face-recognition-liveness-detection/

Ярмолюк Олександр Юрійович – студент групи 2КІ-23мс, кафедра обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: sashayarmoluk07@gmail.com.

Войцеховська Олена Валеріївна — к.т.н., доцент кафедри обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця.

Циркун Владислав Вікторович — аспірант кафедри обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця.

Yarmolyuk Oleksandr Y. – student of group 2KI-23ms, Department of Computer Engineering, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sashayarmoluk07@gmail.com.

Voitsekhovska Olena V. – Ph.D., Associate Professor of the Department of Computer Engineering, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Tsyrkun Vladyslav V. – Postgraduate Student of the Department of Computer Engineering, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.42

О.Д. Азаров
Є.Р. Сорока
І.С. Колесник

IoT-пристрій контролю параметрів мікроклімату

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Бакалаврська кваліфікаційна робота присвячена розробці IoT-пристрою для автоматичного контролю параметрів мікроклімату з використанням сучасних сенсорів та мікроконтролерних технологій. У роботі розглянуто основи побудови систем моніторингу навколишнього середовища, визначено вимоги до точності та стабільності вимірювання основних кліматичних показників. Проаналізовано актуальні методи збору та передавання даних в IoT-мережах, обґрунтовано вибір апаратної платформи та програмних рішень. У процесі реалізації створено прототип пристрою, здатного автономно вимірювати температуру, вологість та атмосферний тиск із подальшою передачею даних на сервер чи в хмару. Розроблена система забезпечує безперервний моніторинг мікроклімату в реальному часі, що дозволяє інтегрувати її до більших інтелектуальних екосистем типу «розумного будинку» або екологічного моніторингу.

Ключові слова: *мікроклімат, IoT, сенсори, температурний контроль, вологість, атмосферний тиск, мікроконтролер, моніторинг навколишнього середовища.*

Abstract

The bachelor's qualification work is devoted to the development of an IoT device for automatic monitoring of microclimate parameters using modern sensors and microcontroller technologies. The study covers the fundamentals of environmental monitoring systems, identifying requirements for the accuracy and stability of key climate parameter measurements. Current methods of data collection and transmission in IoT networks are analyzed, and the choice of hardware platform and software solutions is substantiated. During implementation, a prototype of the device was developed, capable of autonomously measuring temperature, humidity, and atmospheric pressure with further data transmission to a server or cloud platform. The developed system provides continuous real-time microclimate monitoring, allowing it to be integrated into larger intelligent ecosystems such as smart homes or environmental monitoring systems.

Keywords: *microclimate, IoT, sensors, temperature control, humidity, atmospheric pressure, microcontroller, environmental monitoring.*

Вступ

Мікроклімат у приміщеннях суттєво впливає на стан людини. До основних фізичних параметрів мікроклімату відносять температуру повітря, відносну вологість, атмосферний тиск, швидкість руху повітря та теплове випромінювання навколишніх об’єктів. Мікроклімат — це комплекс факторів, що визначають теплообмін організму з навколишнім середовищем .

Необхідність отримання актуальної інформації про параметри мікроклімату виникає при контролі умов праці, виробництва та зберігання продукції у приміщеннях. Високі температури спричиняють швидку втому, ризик теплового удару та можливі хвороби, тоді як низькі температури збільшують ймовірність простудних захворювань.

Рух повітря прискорює теплообмін: при високій температурі це допомагає охолодженню, а при низькій — може викликати небажане переохолодження. Традиційні методи контролю мікрокліматичних параметрів за допомогою портативних чи настінних приладів із ручним фіксуванням результатів є малоефективними, трудомісткими і піддаються впливу людського фактора.

Основна частина

Практична цінність системи полягає у створенні доступного інструменту відеоспостереження з функцією виявлення руху, який може бути реалізований навіть за умов обмежених ресурсів. Таке рішення відкриває нові можливості для автоматизації побутових і виробничих процесів без потреби у складному обладнанні.

Одним із перспективних напрямів у сфері автоматизації є створення недорогих та енергоефективних рішень для моніторингу мікроклімату з використанням мікроконтролерних технологій. Такі системи можуть застосовуватись як у побуті — для забезпечення комфорту в житлових приміщеннях, так і в промисловості — для контролю умов зберігання або експлуатації обладнання.

У рамках цієї роботи розроблено IoT-пристрій контролю параметрів мікроклімату, що виконує безперервне вимірювання температури, вологості та атмосферного тиску із передаванням даних на сервер або в хмару. До складу системи входить мікроконтролер Arduino Nano, сенсори DHT11, DS18B20 і BMP280, а також модуль зв'язку WIZnet W5500, що забезпечує передачу даних по Ethernet або Wi-Fi.

Пристрій здійснює збір та обробку кліматичних даних у реальному часі. Передача показників здійснюється через протокол MQTT, що дозволяє легко інтегрувати рішення у системи «розумного будинку» або екологічного моніторингу. Для обробки і візуалізації даних використано сумісні сервери та автоматизовані платформи, зокрема MajorDoMo або OpenRemote.

Завдяки використанню цифрових сенсорів з вбудованим АЦП система демонструє високу точність і стабільність вимірювань, а підтримка відкритих інтерфейсів 1-Wire, I^2C та SPI спрощує її масштабування. В разі необхідності пристрій може працювати автономно та локально зберігати дані.

Переваги запропонованого рішення:

- модульна та масштабована архітектура;
- точні цифрові сенсори температури, вологості та тиску;
- мережевий інтерфейс (MQTT, Ethernet) для інтеграції з IoT-системами;
- відкритість та універсальність платформи для розширення функціоналу.

Практична цінність розробки полягає у створенні доступного інструменту моніторингу мікроклімату, який легко адаптується під різні завдання — від домашньої автоматизації до промислового використання.

Висновки

1. Проведений огляд існуючих IoT-рішень для моніторингу мікроклімату дав змогу виокремити ключові вимоги до нової системи: мобільність, модульність, багатоканальність та автоматизоване формування звітів.
2. Обґрунтовано вибір апаратної платформи на базі Arduino Nano, сенсорів DHT11, BMP280, DS18B20 і Ethernet-модуля W5500—які забезпечують точність вимірювань та стабільність передачі даних.
3. Розроблено об'єктно-орієнтовану архітектуру ПЗ із виділенням модулів для зчитування сенсорів, обміну через MQTT, зберігання в PostgreSQL та взаємодії з клієнтським інтерфейсом.
4. Реалізовано інтерфейс користувача з можливістю динамічного додавання датчиків, побудови лінійних і багатолінійних графіків, управління реле та відображення поточних значень.
5. Інтеграція із системами MajorDoMo, Fibaro та OpenRemote підтвердила універсальність рішення та його здатність працювати як у локальних, так і в мережевих середовищах «розумного будинку».

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Chodorow K. MongoDB: The Definitive Guide. 2nd ed. – Sebastopol, CA: O'Reilly Media, 2013. – 393 c.

2. Harrison B.L., Consolvo S., Choudhury T. Using multi-modal sensing for human activity modeling in the real world // Handbook of Ambient Intelligence and Smart Environments. – New York: Springer, 2010. – P. 463–478.

3. Michael D., Parrish A., Berg B. Introduction to Tornado. – Sebastopol, CA: O'Reilly Media, 2012. – 138 c.

4. Preece S.J., Goulermas J.Y., Kenney L.P., Howard D. A comparison of feature extraction methods for the classification of dynamic activities from accelerometer data // IEEE Transactions on Biomedical Engineering. – 2010. – Vol. 57, No 6. – P. 871–879.

5. Jiadi Y., Yingying C., Xiangyu X. Sensing vehicle conditions for detecting driving behaviors // SpringerBriefs in Electrical and Computer Engineering. – Cham: Springer, 2010. – P. 75–80.

6. Stoichkov R. Android smartphone application for driving style recognition // Multimodal Information Processing Group, Munich, 2013. – P. 3–7.

Науковий керівник: **Азаров Олексій Дмитрович,** доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ОТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua

Сорока Євгеній Русланович, студент групи 1КІ-23мс, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Колесник Ірина Сергіївна – к.т.н., доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Academic supervisor **Azarov Olexiy D.**, Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Computer Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsia, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua

Soroka Yevhenii R., student of group 1CE-23ms, faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Iryna S. Kolesnyk – PHD, candidate of engineering sciences, associate professor of department of the computing engineering, Vinnytsya national technical university, Vinnytsya.

Богомолов С. В.

Довгань В. В.

Павленко П. І.

Використання технологій бездротового зв'язку у проєктах концепції Інтернету Речей (Internet of Things)

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій статті розглянуто основні технології забезпечення бездротового зв'язку між пристроями-чистинами систем, побудованих відповідно до концепції Інтернету речей. Описано випадки доцільного застосування кожної із згаданих у статті технологій.

Ключові слова: Інтернет речей, IoT-системи, бездротовий зв'язок, технології бездротового зв'язку.

Abstract

This article examines the main technologies for providing wireless communication between devices and systems built according to the Internet of Things concept. It describes cases of appropriate application of each of the technologies mentioned in the article.

Keywords: Internet of Things, IoT systems, wireless communication, wireless communication technologies.

Вступ

Інтернет речей (IP. англ. Internet of Things (IoT)) – концепція побудови мережі, до складу якої входять взаємопов'язані фізичні пристрої, які мають вбудовані датчики та програмне забезпечення, яке дає можливість передавати дані і обмінюватись ними в автоматичному режимі, використовуючи стандартні протоколи зв'язку. Окрім датчиків, у мережі також можуть бути наявні виконавчі пристрої, які пов'язані між собою через дротові або ж бездротові мережі. Ці пристрої мають функції програмування та ідентифікації, можливість зчитування інформації та здійснення певної діяльності та здатність функціонувати без участі людини, за рахунок використання інтелектуальних інтерфейсів [1].

Основна частина

На сьогоднішній день, до складу «речей», тобто об'єктів, що входять до складу систем IP, відносяться різноманітні комп'ютери і комп'ютерні пристрої, такі як настільні комп'ютери, ноутбуки, планшетні комп'ютери, смартфони, універсальні ЕОМ, кластери обчислювальних машин тощо. Але IP містить також і об'єкти, які не завжди підключені, але містять вбудовані технології, що забезпечують взаємодію з внутрішніми серверами чи контролерами та зовнішнім середовищем. Ці об'єкти мають можливість підключення до мережі та обміну даними в захищеній, доступній та надійній мережній платформі. Інтернет речей є втіленням переходу до єдиної технології та можливості підключення раніше не підключених об'єктів для обміну інформацією у мережі.

Окрім звичайних та портативних комп'ютерів користувачі частіше починають використовувати інтелектуальні побутові пристрої (холодильники, розумні годинники, системи обігріву приміщення чи води тощо). Інтернет речей став основою побудови різноманітних систем так званого «розумного дому» [2].

У проєктах IP бездротовий зв'язок є важливим і зручним способом обміну даних між пристроями в режимі реального часу, оскільки відсутність використання кабельного підключення значно спрощує побудову мережі, робить її енергоефективнішою та надає можливість масштабування.

Wi-Fi є однією з найпоширеніших технологій бездротового зв’язку, яка забезпечує високошвидкісну передачу даних на невеликі відстані. Стандарти 802.11 b/n/g досить поширені у різних пристроях та проєктах концепції Інтернету речей, оскільки відповідають вимогам щодо енергоефективності, робочої відстані та пропускної здатності у більшості випадків використання IP [3].

BLE (Bluetooth Low Energy) – це вид Bluetooth, який було оптимізовано для низького енергоспоживання, що дозволяє пристроям, що використовують цей тип з’єднання, тривалий період часу працювати на одному заряді акумулятора. BLE набув широкого поширення в IP-додатках різних галузей спрямування, включно з охороною здоров’я, промисловістю, роздрібною торгівлею та автомобільною промисловістю [4].

LoRaWAN (Long Range Wide Area Network) – протокол бездротового зв’язку, розроблений для пристроїв. Він використовує технологію LPWAN, яка забезпечує велику дальність покриття, а також низький рівень споживання енергії та масштабованість. Ці характеристики призводять до збільшення популярності LoRaWAN у системах «розумних міст», «розумних будівель» та інших, що використовують бездротовий зв’язок на великих відстанях.

Zigbee – стандартизована технологія бездротового зв’язку, основною метою створення якої було забезпечення потреб недорогих, енергоефективних бездротових IP-мереж передачі даних. Zigbee широко використовується в домашніх системах, системах збору медичних даних та системах контролю промислових процесів [5].

Кожна з перерахованих вище технологій має свою галузь доцільного застосування . Для систем «розумного будинку», до прикладу, краще підходять технології Wi-Fi або Zigbee, а для контролю за станом грунту в аграрному секторі – LoRaWAN. Для вибору доцільної технології бездротового зв'язку при побудові IP-проєкту важливо враховувати такі фактори, як відстань між елементами системи, яким потрібно забезпечити бездротовий зв'язок, а також енергоспоживання системи, кількість пристроїв у мережі та необхідна швидкість передачі даних.

Висновки

Без технологій бездротового зв’язку реалізація концепції Інтернету речей була б неможливою. Кожна технологія має свої переваги та недоліки, тому вибір залежить від конкретного сценарію використання. У найближчі роки очікується подальше вдосконалення бездротових стандартів і збільшення їх ролі в економіці, медицині, екології, промисловості та повсякденному житті. Ефективне використання таких технологій відкриває шлях до більш розумного, автоматизованого і безпечного світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Інтернет речей [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://surl.li/rvfnpg
2. Азаров О. Д., Захарченко С. М., Кадук О. В., Орлова М. М., Тарасенко В. П. Комп’ютерні мережі : підручник − Вінниця : ВНТУ, 2020. − 378 с.
3. Driving Wi-Fi Based Connectivity for Low-Power IoT Applications [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://www.silabs.com/whitepapers/driving-wi-fi-based-connectivity-for-low-power-iot-applications
4. Key use cases of BLE technology [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://spaces.cisco.com/key-use-cases-of-ble-technology/
5. What Is Zigbee? [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://www.digi.com/solutions/by-technology/zigbee-wireless-standard

Богомолов Сергій Віталійович - к.т.н, доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: bogomolovsergiy@vntu.edu.ua

Довгань Владислав Володимирович – студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dovgan.v.v.1ki21b@gmail.com

Павленко Павло Ігорович - студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: pavelpavlenko333@gmail.com

Serhii V. Bohomolov – PHD, candidate of engineering sciences, associate professor of department of the computing engineering, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bogomolovsergiy@vntu.edu.ua

Vladyslav V. Dovhan - student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dovgan.v.v.1ki21b@gmail.com

Pavlo I. Pavlenko - student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pavelpavlenko333@gmail.com

УДК 004.93

О.Д. Азаров
О.С. Чорний
Н.В. Добровольська

Програмне забезпечення для візуалізації графів

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У кваліфікаційній роботі розроблено програмне забезпечення для візуалізації графів у багатопроцесорних системах з використанням сучасних інструментів програмування та бібліотек. Проведено аналіз існуючих підходів, досліджено можливі засоби реалізації, розроблено алгоритм для створення циклічних графів, розроблено програмне забезпечення, проведено тестування.

Було використано мову програмування Java, разом із бібліотеками Swing для створення графічного інтерфейсу та JUNG для побудови графів. Для розробки було обрано середовище Eclipse. Програмне забезпечення дає можливість візуалізовувати графи-циркулянти відповідно до вхідних даних, які вводить користувач, редагувати граф, включаючи перетягування вершин та масштабування, зберігати зображення графів у форматі PNG.

***Ключові слова**: програмне забезпечення, візуалізація, граф, багатопроцесорні системи, цикл, вершина, ребро, Java, JUNG, Swing.*

Abstract

In the qualification work, software for graph visualization in multiprocessor systems was developed using modern programming tools and libraries. Existing approaches were analyzed, possible implementations were investigated, an algorithm for creating cyclic graphs was developed, software was developed, and testing was conducted.

The Java programming language was used, along with Swing libraries for creating a graphical interface and JUNG for building graphs. The Eclipse environment was chosen for development. The software allows you to visualize circulant graphs according to user-entered input data, edit the graph, including dragging and scaling vertices, and save graph images in PNG format.

Keywords: software, visualization, graph, multiprocessor systems, cycle, vertex, edge, Java, JUNG, Swing.

Вступ

З розвитком інформаційних технологій та розширенням використання графів у науці та техніці, їх застосування стає надзвичайно актуальним для вирішення багатьох практичних задач. Теорія графів займає центральне місце у математиці та інформатиці, будучи важливим інструментом для аналізу складних систем і структурування інформації. Безліч задач у цих галузях зводяться до роботи з графами, що вимагає наявності ефективних алгоритмів для їх побудови та візуалізації.

На сьогодні існує багато бібліотек для візуалізації графів, доступних для різних мов програмування. Проте більшість із цих рішень передбачають загальне представлення графів і не враховують специфічні властивості окремих типів графів. У зв’язку з цим виникає потреба в розробці спеціалізованих інструментів для візуалізації окремих класів графів, що забезпечить кращу інтерпретацію та аналіз даних.

Розроблене програмне забезпечення для візуалізації графів-циркулянтів має значний потенціал для використання в різних галузях, де необхідне дослідження і тестування складних систем. Програмне забезпечення дозволяє ефективно візуалізувати графи та взаємодії між компонентами багатопроцесорних систем, що сприяє покращенню процесів тестування та оптимізації роботи таких систем.

Основна частина

Сучасні засоби візуалізації графів відіграють важливу роль у процесах прийняття рішень, зокрема, в області аналізу даних, соціальних мереж, досліджень біоінформатики, а також у технічних та інженерних системах. Завдяки швидкому розвитку графічних процесорів (GPU) та високопродуктивних комп'ютерних технологій з'явились нові можливості для обробки складних та масштабованих графів в реальному часі.

Важливим напрямком є інтерактивні засоби для візуалізації графів, які дозволяють користувачам змінювати параметри графа в реальному часі, переглядати різні аспекти взаємозв'язків, а також змінювати стиль або зовнішній вигляд елементів залежно від потреби. Інтерактивні інтерфейси, зокрема за допомогою технологій веб-браузерів або додатків з підтримкою 3D-графіки, можуть значно покращити зручність використання та доступність.

У рамках цієї кваліфікаційної роботи реалізовано програмне забезпечення для візуалізації циркулянтних графів з використанням мови програмування Java, бібліотек Swing та JUNG, що забезпечують інтерактивну побудову, редагування та збереження графів у форматі PNG. Основу системи становить графічний інтерфейс, який дозволяє користувачеві вводити параметри графа, редагувати його шляхом перетягування вершин, масштабувати зображення та зберігати результати.

Програмне забезпечення було реалізовано в середовищі Eclipse, що забезпечило зручну інтеграцію з бібліотеками JUNG для побудови графових структур. Алгоритм побудови циркулянтного графа передбачає створення зв'язків відповідно до заданих параметрів, з можливістю розрахунку ваг ребер. Рішення може ефективно використовуватись у сфері тестування та моделювання багатопроцесорних систем, а також як навчальний інструмент для вивчення теорії графів. Серед основних переваг реалізованого програмного забезпечення:

— підтримка створення і візуалізації циркулянтних графів за параметрами користувача;

— зручний графічний інтерфейс із можливістю інтерактивного редагування;

— автономність роботи без необхідності підключення до інтернету;

— можливість збереження результатів у графічному форматі для подальшого аналізу.

Практична цінність полягає у створенні доступного засобу для візуалізації та аналізу графів у середовищі Java, що може бути використаний як у прикладних дослідженнях, так і в навчальному процесі.

Висновки

1. У рамках кваліфікаційної роботи розроблено програмне забезпечення для візуалізації графів-циркулянтів із використанням мови програмування Java, що забезпечує ефективне представлення взаємозв'язків у багатопроцесорних системах у наочній формі.
2. Система поєднує бібліотеку JUNG для побудови графових структур та Swing для створення графічного інтерфейсу, що дозволило реалізувати інтуїтивно зрозуміле середовище з підтримкою масштабування, редагування графа і збереження його у форматі PNG.
3. Реалізовано алгоритм генерації циркулянтного графа, що забезпечує автоматичне формування структури графа на основі заданих параметрів користувача, а також розрахунок ваг ребер.
4. Проведене тестування підтвердило коректність роботи програмного забезпечення, зокрема можливість взаємодії з великими обсягами графових даних у реальному часі без суттєвих затримок.
5. Розроблена система є масштабованою, легко адаптується до нових вимог та може використовуватися як у навчальних цілях для вивчення теорії графів, так і для візуалізації структур багатопроцесорних систем у наукових або інженерних задачах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Di Battista G., Eades P., Tamassia R., Tollis I.G. Algorithms for drawing graphs: an annotated bibliography // Computational Geometry: Theory and Applications. – 1994. – Vol. 4. – P. 235–282.
2. Sugiyama K., Misue K. Visualization of structured digraphs // IEEE Transactions on Systems, Man and Cybernetics. – 1991. – Vol. 21, No. 4. – P. 876–892.
3. JUNG Framework [Electronic resource]. – Available at: http://jung.sourceforge.net/ (accessed: 01.04.2025).
4. JUNG2 Tutorial [Electronic resource]. – Available at: http://www.grotto-networking.com/JUNG/JUNG2-Tutorial.pdf (accessed: 01.04.2025).
5. Aho A.V., Lam M.S., Sethi R., Ullman J.D. Compilers: Principles, Techniques, and Tools. – 2nd ed. – Boston: Addison-Wesley, 2006. – 1000 p.
6. Romankevich V.A. Self-testing of multiprocessor systems with regular diagnostic connections // Automation and Remote Control. – 2017. – Vol. 78, No. 2. – P. 289–299.
7. Romankevich A.M., Romankevich V.A. Diagnosis of multiprocessor systems under failure of more than half processors // Automation and Remote Control. – 2017. – Vol. 78, No. 9. – P. 1614–1618.
8. Belyavskii V.E., Valuyskii V.N., Romankevich A.M., Romankevich V.A. Self-diagnosable multimodular systems: some estimates of testing // Automation and Remote Control. – 1999. – Vol. 60, No. 8. – P. 1179–1183.
9. Романкевич В.О. Методи і засоби оцінки технічних характеристик гарантоздатності відмовостійких багатопроцесорних систем управління складними об’єктами: дис. … д-ра техн. наук : 05.13.05 / Нац. техн. ун-т України «КПІ». – Київ, 2017. – 388 с.
10. Гроль В.В., Романкевич В.О. Базові поняття і конструкції мови програмування Сі: метод. вказівки до вивчення дисципліни «Моделювання». – Київ: Політехніка, 2003. – 24 с.
11. Самофалов К.Г., Романкевич А.М., Валуйський В.М., Каневський Ю.С., Піневич М.М. Прикладна теорія цифрових автоматів. – Київ: Вища школа, 1987. – 375 с.
12. Гроль В.В., Романкевич В.А., Потапова Є.Р. Організація процедур логічного моделювання цифрових блоків: метод. вказівки до вивчення дисциплін «Моделювання», «Тестування, надійність, контроль і діагностика комп’ютерних систем». – Київ: Принт-центр, 2007. – 44 с.
13. Harary F. Graph Theory. – Reading, Mass.: Addison-Wesley, 1969. – 300 p.
14. Wilson R.J. Introduction to Graph Theory. – 5th ed. – London: Pearson Education, 2010. – 208 p.
15. Schildt H. Java: A Beginner’s Guide. – 8th ed. – New York: McGraw-Hill Education, 2018. – 720 p.
16. Eckel B. Thinking in Java. – 4th ed. – Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 2006. – 1150 p.
17. Gupta A. Java EE 7 Essentials. – Sebastopol, CA: O’Reilly Media, 2013. – 362 p.
18. Романкевич В.А., Романкевич А.В., Ахмедова Д.М. Метод зменшення кількості взаємоперевірок при самотестуванні багатопроцесорних систем // Радіоелектронні і комп’ютерні системи. – 2018. – № 4. – С. 61–66.

Науковий керівник: **Азаров Олексій Дмитрович,** доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ОТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua

Чорний Олексій Сергійович, студент групи 1КІ-23мс, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Добровольська Наталя Вікторівна – к.т.н., доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Academic supervisor **Azarov Olexiy D.**, Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Computer Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsia, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua

Chornyi Oleksii S., student of group 1CE-23ms, faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Natalia V. Dobrovolska – PHD, candidate of engineering sciences, associate professor of department of the computing engineering, Vinnytsya national technical university, Vinnytsya.

УДК 004.451

В.М. Людвик

О.І. Черняк

СИСТЕМА КЕРУВАННЯ ФАЙЛАМИ ДЛЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНОГО ПРОГРАМНОГО СЕРЕДОВИЩА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Ця робота присвячена розробці програмного забезпечення для керування файлами в спеціалізованих програмних середовищах. Було створено систему, що забезпечує ефективне управління файлами та папками, включаючи операції копіювання, видалення, перейменування, а також логування дій користувача. Система спроєктована для забезпечення стабільної роботи з великими обсягами даних, інтуїтивного інтерфейсу та захисту від помилкових дій. Новизна полягає в модульній архітектурі, яка дозволяє легке розширення функціоналу та інтеграцію з іншими інформаційними системами.

Ключові слова*: файловий менеджер, C#, .NET Framework, Windows Forms, логування, модульна архітектура, спеціалізоване середовище.*

Abstract

This thesis focuses on the development of software for file management in specialized software environments. A system was created to provide efficient management of files and folders, including operations such as copying, deleting, renaming, and logging user actions. The system is designed to ensure stable operation with large data volumes, an intuitive interface, and protection against erroneous actions. The novelty lies in the modular architecture, which enables easy functionality expansion and integration with other information systems.

Key words*: file manager, C#, .NET Framework, Windows Forms, logging, modular architecture, specialized environment.*

Вступ

Системи керування файлами є важливим компонентом сучасних інформаційних систем, забезпечуючи ефективну організацію, доступ і обробку даних у локальних середовищах. У спеціалізованих програмних середовищах, таких як наукові лабораторії, освітні заклади чи інженерні бюро, потрібні адаптивні рішення, які поєднують простоту використання, надійність і можливість масштабування. Розробка таких систем вимагає чіткого проєктування, врахування вимог безпеки та оптимізації продуктивності.

Основна частина

У процесі виконання дипломної роботи було проведено аналіз вимог до систем керування файлами, досліджено сучасні методи організації файлових операцій і технології розробки програмного забезпечення. У результаті виконаних завдань було спроєктовано та реалізовано систему керування файлами на базі мови програмування C# у середовищі .NET Framework з використанням бібліотеки Windows Forms для створення графічного інтерфейсу.

Було розроблено концепцію системи, яка враховує специфіку спеціалізованих середовищ, таких як необхідність роботи з великою кількістю файлів, захист від помилок і аудит дій користувача.

Проведено порівняльний аналіз аналогів, таких як універсальні файлові менеджери (Total Commander, FreeCommander) і корпоративні системи документообігу. Виявлено, що більшість аналогів або надмірно складні для впровадження, або не забезпечують достатньої адаптивності. Це обґрунтувало доцільність створення окремого рішення.

Визначено вимоги до системи: зручний інтерфейс, мінімальний набір функцій (копіювання, видалення, перейменування, створення папок), логування дій, підтримка конфігураційних налаштувань і захист від помилок. Обрано компоненти системи: класи .NET (FileInfo, DirectoryInfo) для файлових операцій, бібліотека NLog для логування, XML для зберігання налаштувань.

Розроблено модульну архітектуру системи, що включає:

1) Інтерфейс користувача (UI) на основі Windows Forms із компонентами TreeView, ListView, MenuStrip і StatusStrip;

2) Модуль файлових операцій для виконання основних дій із файлами та папками;

3) Модуль логування для запису дій у структурований текстовий файл;

4) Модуль налаштувань для збереження конфігурації в XML-файлі;

5) Контролер подій для координації взаємодії між модулями.

Створено структурну схему системи, яка описує взаємодію компонентів, і функціональні схеми кожного модуля. Розроблено алгоритми роботи системи, включаючи обробку подій користувача, асинхронне завантаження файлів і захист від винятків.

Алгоритм роботи системи по кроках:

1) Користувач відкриває папку через TreeView, система асинхронно завантажує список файлів у ListView;

2) Користувач виконує дію (копіювання, видалення, перейменування), контролер подій викликає відповідний метод модуля файлових операцій;

3) Модуль перевіряє права доступу та виконує операцію, обробляючи можливі винятки (наприклад, UnauthorizedAccessException);

4) Результат операції (успіх або помилка) записується в лог-файл через NLog, якщо логування увімкнено;

5) Система відображає результат у StatusStrip або через MessageBox, якщо дія критична (наприклад, підтвердження видалення);

6) Налаштування (наприклад, останній відкритий каталог) зберігаються в XML-файлі після завершення операції.

Середовищем програмування обрано Microsoft Visual Studio з мовою C#. Створено програмний код для всіх модулів системи, включаючи обробку файлових операцій, логування та зчитування конфігурації. Код протестовано за допомогою фреймворку NUnit, що забезпечило високу якість і стабільність.

Висновки

Розроблена система керування файлами відповідає поставленим вимогам і має переваги над аналогами: простота використання, модульна архітектура, висока стабільність і гнучкість налаштувань. Система забезпечує інтуїтивний інтерфейс, ефективне логування і захист від помилок, що робить її придатною для використання в спеціалізованих середовищах, таких як наукові лабораторії, освітні заклади чи інженерні бюро.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Глушаков А. М. Програмування мовою C# для Windows Forms. Навчальний посібник. Дніпро: НМетАУ, 2020. 264 с.

2. MSDN Documentation. File System and Directory Classes in .NET. Microsoft Corporation. URL: https://learn.microsoft.com/.

3. Станкевич В. М. Системне програмування. Навчальний посібник. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2019. 416 с.

4. Troelsen A., Japikse P. Pro C# 10 with .NET 6: Foundational Principles and Practices in Programming. Apress, 2022. 1264 p.

5. ISO/IEC 25010:2011. Systems and software engineering — Systems and software Quality Requirements and Evaluation (SQuaRE).

6. Fowler M. Patterns of Enterprise Application Architecture. Addison-Wesley, 2002. 560 p.

Людвик Володимир Миколайович — студент групи КІ-23мсз, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: asxcvfd12345@gmail.com

Черняк О. І. — кандидат технічних наук, доцент, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Liudvyk Volodymyr Mykolayovych — student of group KI-23msz, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: asxcvfd12345@gmail.com

Chernyak O. I. — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.42

Д.О. Степанюк
Д.В. Кисюк

АДАПТИВНИЙ ВЕБРЕСУРС КАФЕДРИ ОТ ДЛЯ АБІТУРІЄНТІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ WORDPRESS

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Розглянуто процес розробки адаптивного вебресурсу кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету з використанням WordPress.. Розроблене рішення має підвищити ефективність інформаційної підтримки абітурієнтів, спростити доступ до відомостей про освітні програми та забезпечити сучасною цифровою взаємодією з потенційними студентами.

Ключові слова: WordPress, адаптивний дизайн, Elementor, абітурієнт, інформаційна підтримка, CMS, освітні платформи.

Abstract

The article considers the process of developing an adaptive web resource of the Department of Computer Science of Vinnytsia National Technical University using WordPress. The developed solution should increase the efficiency of information support for applicants, simplify access to information about educational programmes and provide modern digital interaction with potential students.

Keywords: WordPress, responsive design, Elementor, applicant, information support, CMS, educational platforms.

Вступ

Із розвитком цифрових технологій, вебресурси відіграють важливу роль у комунікації між університетами та абітурієнтами. Успішне представлення кафедри в мережі Інтернет не лише підвищує популярність освітнього підрозділу, але й впливає на вибір вступників. Аналіз наявних сайтів показав, що багато ресурсів не відповідають сучасним вимогам зручності, візуальної привабливості та адаптивності. У зв'язку з цим виникла потреба у створенні цільового вебресурсу кафедри ОТ, орієнтованого на потреби вступників.

Результати дослідження

Метою роботи є удосконалення механізмів інформаційної взаємодії з абітурієнтами, шляхом створення зручного доступу до даних про освітні програми та ефективної цифрової комунікації з майбутніми студентами.

Розроблено функціональний адаптивний вебресурс кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, орієнтований на потреби абітурієнтів бакалаврату та магістратури. Робота включала повний цикл проєктування, реалізації, тестування й підготовки до впровадження.

Проведено аналіз сучасного стану інформаційних ресурсів українських вищих навчальних закладів. У результаті чого встановлено, що більшість із них мають неінтуїтивну структуру, відсутність адаптивного дизайну і недостатню персоналізацію на рівні кафедр.

Обрано WordPress як платформу для реалізації ресурсу. WordPress — це безкоштовна система керування вмістом, або скорочено CMS, яка використовується для створення, публікації та адміністрування вебсайтів будь-якого рівня складності. Оскільки перевагами WordPress є відкритість, простота налаштування, підтримка плагінів, наприклад Elementor, доступна адміністративна панель без потреби програмування, а також сумісність з українською локалізацією [1, 2].

Створено адаптивну структуру сторінки візитівки, яка включає розділи:

- інформацію про кафедру;

- опис освітніх програм, таких як «Комп’ютерна інженерія», «Системне програмування»;
- умови вступу на бакалаврат і магістратуру;
- блоки про наукову діяльність і студентське дозвілля;
- фотогалереї, відеоматеріали, контактну інформацію.

Інтерфейс реалізовано засобами плагіна Elementor, що забезпечує швидке візуальне редагування сторінки, адаптивністю та відповідністю сучасним принципам UX/UI-дизайну.

Для вебресурсу створено інструкцію адміністратору, що дозволяє оновлювати контент без технічної підготовки вносити зміни в інформацію, додавати нові блоки та слідкувати за актуальністю інформації

Проведено тестування ресурсу в середовищі WampServer, де вебресурс продемонстрував стабільну роботу, високу продуктивність та відсутність критичних помилок [3].

Висновки

Розроблений вебресурс кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету відповідає сучасним технічним і візуальним стандартам. Сайт забезпечує якісну інформаційну підтримку абітурієнтів, зручну навігацію, адаптивність до мобільних пристроїв і можливість гнучкого розширення функціоналу. Створений ресурс сприяє формуванню позитивного іміджу закладу в цифровому середовищі та підтримує прозорість вступного процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. WordPress overview [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://wordpress.org/documentation/
2. Elementor Developers Docs [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://developers.elementor.com/docs/
3. WampServer a Windows web development environment [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.wampserver.com/en/category/documentation-en/

Степанюк Дмитро Олексійович — студент групи 1КІ-23мс, факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії Вінницький національний технічний університет, Вінниця, stepdima759@gmail.com.

Кисюк Дмитро Васильович — старший викладач кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Stepanyuk D. O. — student of group 1KI-23ms, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, stepdima759@gmail.com.

Kysiuk D. V. — Senior Lecturer, Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК

М. Р. Гресько
А. В. Снігур

КОМП'ЮТЕРНА СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНИМ КОНТЕНТОМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті представлено комп'ютерну систему управління навчальним контентом, яка дозволяє організовувати, оновлювати та аналізувати освітні матеріали у вищому навчальному закладі. Розроблена система забезпечує зручне створення курсів, адаптивне навчання. Впровадження цієї системи покращує якість освітнього процесу та дозволяє викладачам ефективно керувати навчальним навантаженням. Реалізація здійснена на базі веб-технологій з використанням мови програмування Python (Django), бази даних NoSQL Firestore Database та фронтенд-фреймворку React.

Ключові слова: система управління навчанням, освітній контент, LMS, Django, React.

Abstract

The article presents a computer-based Learning Management System (LMS) designed to organize, update, and analyze educational materials in a higher education institution. The developed system provides convenient course creation, adaptive learning, and analytics of students' knowledge acquisition. The implementation of this system improves the quality of the educational process and enables instructors to effectively manage teaching workloads. The system is implemented using web technologies based on the Python (Django) programming language, PostgreSQL database, and the React frontend framework.

Keywords: learning management system, educational content, LMS, Django, React.

Вступ

Цифровізація освіти вимагає сучасних інструментів для управління навчальними матеріалами [1]. Комп'ютерні системи управління навчанням (LMS) стали ключовими компонентами вищої освіти для підтримки дистанційного та змішаного навчання.

Основна частина

В ході виконання бакалаврської роботи досліджувалися методи та підходи до розробки комп'ютерних систем управління навчальним контентом у вищих навчальних закладах. Проведено аналіз сучасних платформ, таких як Moodle, Google Classroom, а також індивідуально розроблених LMS-рішень, з метою визначення їхньої функціональності, переваг і недоліків. Особливу увагу приділено таким аспектам, як підтримка адаптивного навчання, зручність у створенні курсів, гнучкість у структурі навчальних модулів та аналітика освітнього процесу.

На основі отриманих результатів було спроєктовано та реалізовано комп'ютерну систему управління навчальним контентом, яка забезпечує викладачам можливість створювати структуровані курси, а студентам — взаємодіяти з навчальними матеріалами, проходити тести, отримувати зворотний зв'язок та слідкувати за власним прогресом. Особлива увага приділяється реалізації модуля аналітики, що дозволяє збирати та обробляти статистику щодо активності студентів, засвоєння матеріалу та результатів тестування, що в подальшому може бути використано для адаптації контенту до індивідуальних потреб користувача [3].

Було обрано сучасні та ефективні інструменти для реалізації системи: серверна частина створена за допомогою Python-фреймворку Django, який забезпечує масштабованість і безпечну обробку даних; для роботи з базою даних використовується NoSQL Firestore Database, що гарантує швидку і надійну роботу зі складними структурами даних; клієнтська частина реалізована на React — сучасному JavaScript-фреймворку, який дозволяє створити інтуїтивно зрозумілий і динамічний інтерфейс користувача.

Розроблено алгоритми взаємодії між модулями системи, які охоплюють управління контентом, обробку результатів, авторизацію користувачів та адаптацію навчального процесу.

Також впроваджено механізми сповіщень, планування навчальних активностей та інтеграцію з зовнішніми освітніми сервісами. Створено програмний код основних модулів, протестовано функціональність на умовних сценаріях використання, та забезпечено можливість подальшого розширення системи завдяки модульній архітектурі.

На рис. 1 представлено структурну схему комп'ютерної системи управління навчальним контентом, яка ілюструє взаємозв'язки між її компонентами, забезпечуючи логічну організацію функцій та можливість масштабування відповідно до потреб навчального закладу.

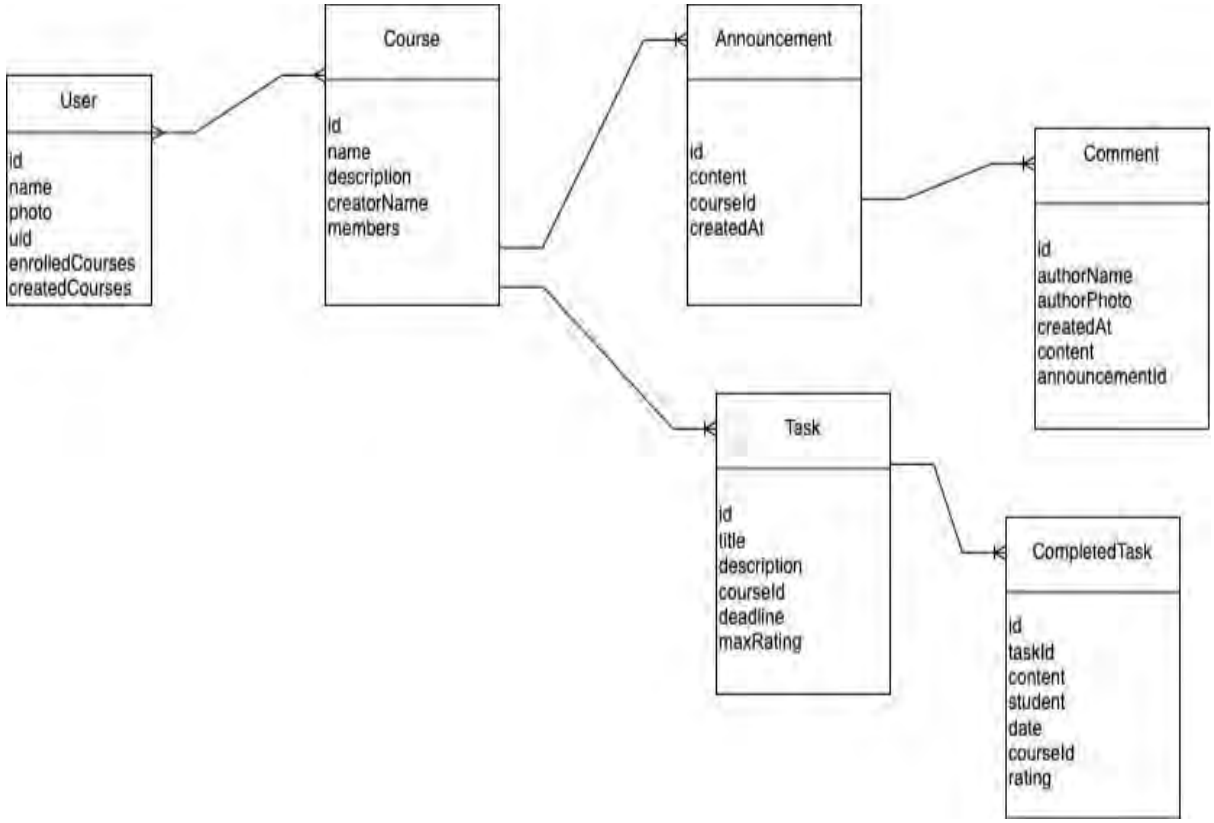

Рисунок 1 – Логічна схема бази даних розробленого застосунку

Висновки

Запропонована комп'ютерна система управління навчальним контентом підвищує ефективність освітнього процесу, забезпечуючи гнучке керування навчальними матеріалами та адаптацію під рівень знань студентів [4].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Носенко Ю. Г., Попель М. В., Шишкіна М. П. Стан та перспективи використання адаптивних хмаро орієнтованих систем навчання у педагогічних закладах вищої освіти України // *Комп'ютер у школі та сім'ї*. – 2022. – № 3. – С. 3–9. URL: https://www.researchgate.net/publication (дата звернення 25.04.2025)

2. Семеріков С. О., Тріщук І. О., Шокалюк С. В. Огляд адаптивних систем навчання для формування індивідуальної освітньої траєкторії // *CEUR Workshop Proceedings*. – 2020. – Vol. 2732. – С. 547–558. URL: https://ceur-ws.org/Vol-2732/20200547.pdf (дата звернення 24.04.2025)

3. Лещенко Т. В. Впровадження мобільних додатків у навчання майбутніх лікарів при вивченні української мови // *Advanced Education*. – 2023. – № 20. – С. 123–129. URL: https://ae.fl.kpi.ua/article/view/274964 (дата звернення 26.04.2025)

4. Грошек Г., Черкас Н. Системи управління навчанням: деякі спостереження для українських закладів вищої освіти // *University Education*. – 2019. – № 6. – С. 49–55. URL:https://www.researchgate.net/publication/341398942 (дата звернення 26.04.2025)

Гресько Максим Романович – студент групи 1СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: greskomaksim042@gmail.com.
Снігур Анатолій Васильович – канд. техн. наук, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail:

Gresko Maksym R. – Department of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: greskomaksim042@gmail.com.
Snihur Anatolii V. – Cand. Sc. (Eng), Associate Professor of the Department of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:

УДК 004.383.4:530.145

А. Чернокнижник

КВАНТОВИЙ КОМП'ЮТЕР: ЯК ВІН ПРАЦЮЄ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто принципи роботи квантових комп'ютерів, їх відмінності від класичних обчислювальних систем та потенційні застосування. Описано основи квантової механіки, такі як суперпозиція, квантова заплутаність і декогеренція, які лежать в основі квантових обчислень. Особливу увагу приділено сучасним технологіям створення квантових комп'ютерів і викликам, пов'язаним із їхньою реалізацією. Дослідження підкреслює революційний потенціал квантових комп'ютерів для вирішення складних обчислювальних задач..

Ключові слова: квантовий комп'ютер, квантова механіка, кубіт, суперпозиція, заплутаність, декогеренція, квантові алгоритми.

Abstract

The paper examines the principles of quantum computers, their differences from classical computing systems, and potential applications. It describes the fundamentals of quantum mechanics, such as superposition, quantum entanglement, and decoherence, which underlie quantum computing. Particular attention is paid to modern technologies for creating quantum computers and the challenges associated with their implementation. The study highlights the revolutionary potential of quantum computers for solving complex computational problems..

Keywords: quantum computer, quantum mechanics, qubit, superposition, entanglement, decoherence, quantum algorithms.

Вступ

Квантові комп'ютери — це обчислювальні системи, які використовують принципи квантової механіки для обробки інформації. На відміну від класичних комп'ютерів, що працюють із бітами (0 або 1), квантові комп'ютери оперують кубітами, які можуть перебувати в суперпозиції станів. Ця властивість дозволяє квантовим комп'ютерам виконувати певні обчислення значно швидше, ніж класичні системи.

Актуальність теми зумовлена швидким розвитком квантових технологій (наприклад, розробки Google, IBM, D-Wave) та їхнім потенціалом для революції в криптографії, оптимізації, моделюванні молекул і штучному інтелекті. Метою доповіді є пояснення принципів роботи квантових комп'ютерів і аналіз їхніх можливостей та обмежень.

Результати дослідження

У результаті аналізу сучасних джерел виділено ключові аспекти роботи квантових комп'ютерів:

-*Основи квантових обчислень: Кубіти*: На відміну від бітів, кубіти можуть перебувати в стані суперпозиції (комбінація 0 і 1), що дозволяє паралельну обробку даних.*Квантова заплутаність:* Пари кубітів можуть бути пов'язані так, що стан одного миттєво впливає на стан іншого, незалежно від відстані.*Квантові вентилі:* Аналог логічних операцій у класичних комп'ютерах, які маніпулюють станами кубітів (наприклад, вентиль Адамара, CNOT).

-*Принципи роботи:* Квантові комп'ютери використовують ітеративні квантові алгоритми, такі як алгоритм Шора (для факторизації чисел) і алгоритм Гровера (для пошуку в базах даних), які значно перевершують класичні аналоги.

Обчислення базуються на маніпуляції квантовими станами за допомогою надпровідникових контурів, іонних пасток або фотонних систем.

-*Сучасні реалізації:* Компанії, такі як IBM (Qiskit), Google (Sycamore) і Microsoft, розробляють квантові комп'ютери з десятками кубітів. У 2019 році Google оголосила про досягнення "квантової переваги" — виконання задачі, непосильної для класичних комп'ютерів.

D-Wave використовує квантові відпали для вирішення задач оптимізації.

-*Виклики та обмеження: Декогеренція:* Зовнішні впливи (шум, температура) руйнують квантові стани, що вимагає наднизьких температур і складних систем корекції помилок.Обмежена кількість кубітів і висока складність масштабування систем.Квантові комп'ютери поки що не універсальні й ефективні лише для специфічних задач.

-*Застосування:* Криптографія: алгоритм Шора може зламати сучасні системи шифрування (RSA).Хімія: моделювання молекулярних взаємодій для розробки нових матеріалів і ліків.Оптимізація: вирішення логістичних і фінансових задач із великою кількістю змінних.

Висновки

Квантові комп'ютери базуються на принципах квантової механіки, таких як суперпозиція та заплутаність, що забезпечує їхню високу обчислювальну потужність.

Сучасні технології дозволяють створювати квантові комп'ютери з десятками кубітів, але декогеренція та масштабування залишаються ключовими викликами.

Квантові алгоритми, такі як Шора та Гровера, відкривають нові можливості для криптографії, хімії та оптимізації.

Подальший розвиток квантових комп'ютерів може радикально змінити інформаційні технології, але потребує значних інвестицій у дослідження та інфраструктуру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1) Nielsen M. A., Chuang I. L. Quantum Computation and Quantum Information. Cambridge University Press, 2010. — 676 p.
2) Preskill J. Quantum Computing in the NISQ Era and Beyond. Quantum, 2018. — Vol. 2, p. 79.
3) Arute F. et al. Quantum Supremacy Using a Programmable Superconducting Processor. Nature, 2019. — Vol. 574, pp. 505–510.
4) Rieffel E. G., Polak W. H. Quantum Computing: A Gentle Introduction. MIT Press, 2011. — 372 p.
5) McGeoch C. C. Adiabatic Quantum Computation and Quantum Annealing. Morgan & Claypool, 2014. — 94 p.

Чернокнижник Артем – студент групи 1 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: hov953@gmail.com

Chernokhornyk Artem - student of group 1 KN-24 b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: shov953@gmail.com

УДК 004.8:530.13

А. Чернокнижник

ФІЗИКА ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено зв'язок між фізикою та штучним інтелектом (ШІ), зокрема вплив фізичних принципів на розробку алгоритмів машинного навчання. Розглянуто аналогії між фізичними системами (статистична механіка, термодинаміка) та нейронними мережами, а також енергетичні виклики роботи ШІ. Особливу увагу приділено застосуванню фрактальних структур для оптимізації алгоритмів. Дослідження підкреслює важливість міждисциплінарного підходу для розвитку ШІ.

Ключові слова: штучний інтелект, нейронні мережі, статистична механіка, термодинаміка, фрактали, енергетична ефективність.

Abstract

The paper explores the relationship between physics and artificial intelligence (AI), in particular the influence of physical principles on the development of machine learning algorithms. It examines analogies between physical systems (statistical mechanics, thermodynamics) and neural networks, as well as the energy challenges of AI. Particular attention is paid to the use of fractal structures for algorithm optimization. The study emphasizes the importance of an interdisciplinary approach to the development of AI.

Keywords:artificial intelligence, neural networks, statistical mechanics, thermodynamics, fractals, energy efficiency.

Вступ

Штучний інтелект, зокрема машинне навчання, революціонізує сучасні технології, від розпізнавання зображень до автономних систем. Однак його розвиток тісно пов'язаний із фізичними принципами, такими як статистична механіка, термодинаміка інформації та оптимізація енергії. Фізика не лише пояснює поведінку алгоритмів ШІ, але й пропонує нові методи їх удосконалення, наприклад, через фрактальні структури.

Актуальність теми зумовлена зростанням обчислювальних потреб ШІ та необхідністю зниження енергоспоживання. Метою доповіді є аналіз фізичних основ ШІ та їхнього впливу на створення ефективних алгоритмів.

Результати дослідження

У результаті аналізу виділено ключові фізичні принципи, що лежать в основі штучного інтелекту:

-*Аналогії з фізичними системами:* Нейронні мережі мають схожість із системами статистичної механіки, де нейрони відповідають частинкам, а навчання — процесу мінімізації енергії системи.Функція втрат у машинному навчанні аналогічна енергетичному потенціалу у фізичних системах, що дозволяє застосовувати методи, такі як градієнтний спуск.

-*Термодинаміка інформації:* Обробка інформації в ШІ пов'язана з ентропією та витратами енергії. Принцип Ландауера встановлює мінімальну енергію, необхідну для стирання одного біта інформації.Енергетична ефективність ШІ є критичною, оскільки дата-центри споживають значну частку світової електроенергії (наприклад, навчання великих моделей, таких як GPT, вимагає сотень МВт·год).

-*Фрактальні структури в ШІ:* Фрактальні алгоритми, такі як ітеративні функції (IFS), використовуються для створення компактних нейронних мереж із самоподібною архітектурою, що зменшує обчислювальні витрати.Фрактальний шум застосовується в генеративних моделях (наприклад, для створення текстур або пейзажів у комп'ютерній графіці).

-*Оптимізація апаратного забезпечення:* Фізичні принципи, такі як квантові обчислення та нейроморфні чипи, натхненні структурою мозку, підвищують ефективність ШІ.Аналогові обчислення, що імітують фізичні процеси (наприклад, дифузію), зменшують енергоспоживання порівняно з цифровими системами.

-*Застосування та виклики:* Фізика допомагає оптимізувати алгоритми для обробки великих даних, прогнозування кліматичних змін і моделювання фізичних систем.Виклики включають високу енергетичну вартість навчання моделей і потребу в нових матеріалах для апаратного забезпечення.

Висновки

Фізика, зокрема статистична механіка та термодинаміка, лежить в основі алгоритмів штучного інтелекту, забезпечуючи їхню теоретичну базу.

Фрактальні структури дозволяють створювати компактні та ефективні нейронні мережі, зменшуючи обчислювальні витрати.

Енергетична ефективність ШІ є ключовим викликом, який вимагає інтеграції фізичних принципів у розробку апаратного та програмного забезпечення.

Міждисциплінарний підхід, що поєднує фізику та ШІ, відкриває нові можливості для створення інноваційних технологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1) Mehta P. et al. A High-Bias, Low-Variance Introduction to Machine Learning for Physicists. Physics Reports, 2019. — Vol. 810, pp. 1–124.
2) Wolpert D. H., Macready W. G. No Free Lunch Theorems for Optimization. IEEE Transactions on Evolutionary Computation, 1997. — Vol. 1, No. 1, pp. 67–82.
3) Biamonte J. et al. Quantum Machine Learning. Nature, 2017. — Vol. 549, pp. 195–202.
4) England J. L. Statistical Physics of Self-Replication. The Journal of Chemical Physics, 2013. — Vol. 139, No. 12, 121923.
5) Landauer R. Irreversibility and Heat Generation in the Computing Process. IBM Journal of Research and Development, 1961. — Vol. 5, No. 3, pp. 183–191.

Чернокнижник Артем – студент групи 1 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: hov953@gmail.com

Chernokhornyk Artem - student of group 1 KN-24 b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: shov953@gmail.com

УДК 524.882

А. Чернокнижник

ЧОРНІ ДІРИ: ЩО МИ ПРО НИХ ЗНАЄМО

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто сучасні уявлення про чорні діри — космічні об'єкти з екстремальною гравітацією. Описано їх основні характеристики, процеси утворення, методи спостереження та роль у Всесвіті. Особливу увагу приділено новітнім відкриттям, зокрема зображенню чорної діри, отриманому телескопом Event Horizon Telescope, та теоретичним аспектам, таким як фрактальна структура горизонту подій. Дослідження підкреслює значення чорних дір для астрофізики та космології.

Ключові слова: чорні діри, горизонт подій, гравітація, самоподібність, астрофізика, космологія.

Abstract

The paper examines modern ideas about black holes, cosmic objects with extreme gravity. It describes their main characteristics, formation processes, observation methods, and role in the Universe.Special attention is paid to recent discoveries, including the image of a black hole obtained by the Event Horizon Telescope, and theoretical aspects, such as the fractal structure of the event horizon. The study highlights the importance of black holes for astrophysics and cosmology.

Keywords:black holes, event horizon, gravity, self-similarity, astrophysics, cosmology.

Вступ

Чорні діри — одні з найзагадковіших об'єктів у Всесвіті, що поєднують у собі принципи загальної теорії відносності, квантової механіки та космології. Вони є регіонами простору-часу, де гравітація настільки сильна, що навіть світло не може їх покинути. Вперше концепцію чорних дір передбачив Карл Шварцшильд у 1916 році, а сучасні дослідження розкривають їх складну природу та вплив на еволюцію Всесвіту.

Актуальність теми зумовлена швидким розвитком астрофізичних технологій, які дозволяють спостерігати чорні діри безпосередньо, а також їх теоретичним значенням для перевірки фундаментальних фізичних теорій. Метою доповіді є систематизація знань про чорні діри, їх властивості та сучасні методи дослідження, включаючи застосування фрактальної геометрії для моделювання їх структури.

Результати дослідження

У результаті аналізу сучасних джерел виділено ключові аспекти природи чорних дір та методи їх вивчення:

- *Характеристики чорних дір:* Чорні діри характеризуються масою, зарядом і моментом обертання. Основні типи: зоряні (утворюються після колапсу масивних зірок), надмасивні (знаходяться в центрах галактик) і первинні (гіпотетичні, утворені на ранніх етапах Всесвіту). Горизонт подій — межа, за якою ніщо не може вийти. Радіус Шварцшильда визначає розмір горизонту для нерухомої чорної діри.
- *Процеси утворення та еволюція:* Зоряні чорні діри виникають, коли масивні зорі вичерпують ядерне паливо, що призводить до гравітаційного колапсу. Надмасивні чорні діри, ймовірно, утворюються шляхом злиття менших чорних дір або акреції матерії в центрах галактик. Випромінювання Гокінга (теоретично передбачене Стівеном Гокінгом) вказує на можливість "випаровування" чорних дір через квантові ефекти.
- *Спостереження чорних дір:* Перше пряме зображення чорної діри в галактиці M87 отримано в 2019 році телескопом Event Horizon Telescope. Це підтвердило передбачення загальної теорії відносності. Гравітаційні хвилі, виявлені LIGO у 2015 році, свідчать про злиття чорних дір, що дозволяє вивчати їх масу та динаміку. Акреційні диски (матерія, що обертається навколо чорної діри) та релятивістські джети є непрямими ознаками присутності чорних дір.

- *Роль у Всесвіті:* Чорні діри впливають на формування галактик, регулюючи зореутворення через гравітаційні та енергетичні процеси. Вони є природними лабораторіями для перевірки теорій гравітації, квантової механіки та єдиних теорій поля.

Висновки

Чорні діри є ключовими об'єктами для розуміння природи гравітації, простору-часу та квантових явищ.

Сучасні методи спостереження, такі як Event Horizon Telescope і LIGO, підтверджують теоретичні моделі та відкривають нові аспекти їх природи.

Фрактальна геометрія відіграє важливу роль у моделюванні складних структур чорних дір, зокрема горизонту подій і акреційних дисків, підвищуючи точність симуляцій.

Дослідження чорних дір має потенціал для розвитку астрофізики, космології та комп'ютерної графіки, а також для перевірки фундаментальних фізичних теорій.

Подальші дослідження фрактальних властивостей чорних дір можуть поглибити розуміння квантової гравітації та структури Всесвіту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1) Hawking S. A Brief History of Time. Bantam Books, 1988. — 212 p.
2) Thorne K. S. Black Holes and Time Warps: Einstein's Outrageous Legacy. W. W. Norton & Company, 1994. — 624 p.
3) Penrose R. The Road to Reality: A Complete Guide to the Laws of the Universe. Vintage, 2005. — 1136 p.
4) Luminet J.-P. Black Holes. Cambridge University Press, 1992. — 312 p.
5) Event Horizon Telescope Collaboration. First M87 Event Horizon Telescope Results. I. The Shadow of the Supermassive Black Hole. The Astrophysical Journal Letters, 2019. — Vol. 875, No. 1, L1.

Чернокнижник Артем – студент групи 1 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: hov953@gmail.com

Chernokhornyk Artem - student of group 1 KN-24 b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: shov953@gmail.com

УДК 004.42

В. І. Гринчак
О.В. Кадук

МОБІЛЬНИЙ ЗАСТОСУНОК ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИКОЮ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Розроблено мобільний застосунок для управління логістикою малих підприємств, який призначений для використання водіїв та постачальників підприємства. Розроблене рішення базується на використанні Android-платформи, Firebase та Google Maps API. Система забезпечує простим та доступним інструментом для створення маршрутів, відстеження доставки в реальному часі та управління перевезеннями без потреби в складній серверній інфраструктурі.

Ключові слова: логістика, Firebase, Google Maps API, Android, Java.

Abstract

A mobile application for managing the logistics of small businesses has been developed for use by drivers and suppliers. The developed solution is based on the Android platform, Firebase and Google Maps API. The system provides a simple and affordable tool for creating routes, tracking deliveries in real time and managing transportations without the need for a complex server infrastructuree.

Keywords: logistics, Firebase, Google Maps API, Android, Java.

Вступ

Сучасні малі підприємства, що займаються доставкою товарів різного типу, використовують застарілі та не зручні засоби організації логістики, наприклад, телефонні дзвінки, повідомлення у месенджерах, таблиці Excel та інше. Проте, подібний підхід призводить до плутанини в маршрутах, втрати інформації та неефективного використання ресурсів. Наявні IT-рішення на ринку є надто складними й дорогими, або не відповідають вимогам малого бізнесу.

Результати дослідження

Мета роботи полягає в автоматизації процесу управління логістики малими підприємствами шляхом створення мобільного застосунку на базі системи Android [1].

Запропонований застосунок дозволяє оперативно працювати з маршрутами та водіями в пару кліків, що є перевагою в наш час.

Мобільний застосунок виконує такі функції:

— Реєстрація та авторизація користувачів;
— створення маршрутів постачальником;
— повторне використання маршрутів;
— відображення маршруту на інтерактивній мапі;
— автоматичне оновлення геолокації водія;
— оптимальні проходження маршруту;
— захист системи;
— розмежування доступу між користувачами.

Запропоноване рішення реалізована як застосунок на Android, написаний мовою Java. Для реалізації серверної частини обрано технологію Firebase, яка дозволяє використовувати хмарні ресурси, без додаткових створення складних серверів. [2].

Система побудована за принципом клієнт-серверної архітектури, де мобільний застосунок виконує функцію клієнта, а Firebase — хмарного сервера. Користувачі, водій і постачальник, працюють з

інтерфейсом застосунку, який, взаємодіє з Firebase для зберігання, зчитування та синхронізації даних. На рисунку 1 наведено схему взаємодії користувачів з компонентами.

Водій у своєму інтерфейсі бачить маршрут, який створив для нього постачальник. Інтерфейс отримує дані з Firebase, а саме список точок маршруту, їх статус, координати та опис. При досягненні певної точки система пропонує відмітити точку як пройдену, після чого дані передають у Firebase. Паралельно кожні 10 секунд застосунок має оновлювати координати пристрою, для того щоб мати актуальний маршрут та постачальник міг відстежувати переміщення водія у режимі реального часу.

Постачальник створює маршрути, додає до потрібні точки доставки та призначає водія. Усі ці дані записуються в Firebase. Окрім цього, постачальник має доступ до активних маршрутів, історії завершених поїздок та координат усіх водіїв, які зберігаються в хмарній базі даних.

Firebase виступає в ролі централізованого середовища для аутентифікації користувачів, через модуль Firebase Authentication, зберігання інформації, через Realtime Database, підтримки оновлення в реальному часу, підтримки офлайн-режиму, через локальне кешування [3, 4].

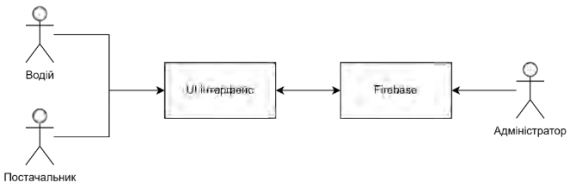

Рис. 1. Схема взаємодія користувачів з компонентами

Тестування працездатності системи проводилося як на емуляторі, так і на фізичному пристрої, де застосунок продемонстрував стабільну роботу, високу продуктивність та відсутність критичних помилок.

Висновки

Запропонований мобільний застосунок успішно вирішує ключові задачі малого логістичного підприємства та допомагає поліпшити автоматизацію створення маршрутів, покращення взаємодії між постачальником і водієм, моніторинг доставки та зменшення навантаження на адміністративний персонал. Розробка має потенціал подальшого масштабування, зокрема впровадження веб-інтерфейсу, аналітичних модулів і розширення ролей користувачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Meet Android Studio [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://developer.android.com/studio/intro
2. Firebase | Google's Mobile and Web App Development Platform [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://firebase.google.com/
3. Firebase Authentication [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://firebase.google.com/docs/auth
4. Firebase Realtime Database - Google [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://firebase.google.com/docs/database

Гринчак Василь Іванович – студент групи 1КІ-23мс, факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії Вінницький національний технічний університет, Вінниця, vasyl.grinchak5@gmail.com.

Кадук Олександр Володимирович — доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Grinchak V. I. – student of group 1KI-23ms, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, vasyl.grinchak5@gmail.com.

Kaduk Oleksandr Volodymyrovych - Associate Professor of the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 681.3

В.О. Адаменко

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ JAVA-ФРЕЙМВОРКІВ ДЛЯ РОЗРОБКИ ВЕБСЕРВІСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано і розглянуто переваги та недоліки Spring фреймворку для створення вебсервісів та його функціональні можливості у порівнянні з іншими сучасними фреймворками.

Ключові слова: фреймворк, вебсервіс, розробка, Spring, Quarkus, Micronaut, Helidon.

Abstract

It was analyzed and considered the advantages and disadvantages of the Spring framework for creating an application and its functionality compared to other modern frameworks.

Keywords: framework, application, development, Spring, Quarkus, Micronaut, Helidon.

Вступ

В епоху бурхливого зростання IT та постійного запиту на ефективні програмні розробки, інструменти, що полегшують та роблять швидшим створення програмного забезпечення, є критично важливими. Серед численних інструментів, що полегшують розробку, особливе місце займає Spring Framework – потужна Java-платформа [1] , яка забезпечує комплексну інфраструктуру для створення різноманітних застосунків. Завдяки підтримці розробки на основі POJO, Spring мінімізує складність, характерну для традиційних EJB-контейнерів, і робить процес побудови масштабованих рішень значно простішим.

Поряд із Spring дедалі більшої популярності набирають нові, легковагові фреймворки, зокрема Micronaut, Helidon SE та Quarkus. Вони орієнтовані на розробку мікросервісів і хмароорієнтованих сервісів, пропонуючи розробникам гнучкі підходи та високу продуктивність.

Метою даної роботи є порівняння Spring із сучасними альтернативами, визначення його сильних і слабких сторін, а також оцінка доцільності його використання у сучасному стеку технологій.

Результати дослідження

На сьогоднішній день на ринку розробки мікросервісів існує кілька популярних Java-фреймворків, серед яких особливо виділяються Spring, Micronaut, Helidon SE та Quarkus. У процесі дослідження було проведено порівняння зазначених рішень за такими критеріями, як швидкодія, підтримка залежностей (DI), інтеграція з зовнішніми сервісами, підтримка тестування, документація та рівень безпеки.

Spring Framework [2] демонструє високу продуктивність, відмінно інтегрується з багатьма сторонніми бібліотеками та має потужну систему впровадження залежностей. Його екосистема включає Spring Boot, Spring Data, Spring Security, Spring Cloud тощо, що дозволяє розробляти масштабовані та безпечні мікросервісні сервіси. Крім того, Spring має повну документацію і підтримує автоматизоване тестування на високому рівні. Його переваги роблять його універсальним вибором для широкого кола завдань.

Micronaut [3] вирізняється легковаговістю та швидким стартом завдяки використанню попередньої компіляції. Хоча він демонструє хорошу продуктивність та підтримує популярні мови, такі як Java, Kotlin і Groovy, його інтеграційні можливості з зовнішніми сервісами та інструментами значно поступаються Spring. Micronaut також має мінімалістичну документацію, що може ускладнити його використання у складних проєктах.

Helidon SE [4] розроблений компанією Oracle як реактивний, низькорівневий фреймворк для створення компактних і швидких мікросервісів. Він добре підходить для невеликих вебсервісів та вбудованих систем. Проте його використання вимагає глибших технічних знань, а також обмежена

підтримка залежностей, інтеграцій і автоматизованого тестування зменшують його гнучкість у великих системах.

Quarkus [5] – сучасний cloud-native фреймворк, оптимізований для використання в контейнеризованих середовищах, зокрема у Kubernetes. Завдяки підтримці GraalVM та можливості компіляції у native-образи, Quarkus забезпечує надзвичайно швидкий час запуску та низьке споживання ресурсів. Він має потужну підтримку впровадження залежностей, повну документацію, високу безпеку та широкий спектр інтеграцій – від Hibernate та Kafka до OpenAPI. Це робить його серйозним конкурентом Spring у сфері мікросервісної розробки.

На наведеній нижче таблиці (таб.1) представлений порівняльний аналіз фреймворку Spring відносно інших фреймворків.

Таблиця 1.1 – Порівняльний аналіз фреймворку Spring відносно інших фреймворків

Фреймворк	Мови програмування, що підтримує	Час компіляції	Можливість інтеграції із third-party	Підтримка автоматизованого тестування	Впровадження залежностей	Безпека
Micronaut	Java, Kotlin, Groovy	1.48 с	Низька	Середня	Мінімальна	Низька
Helidon SE	Java, Kotlin	2.2 с	Низька	Низька	Не підтримує	Низька
Quarkus	Java, Kotlin, Groovy	0.5 с	Висока	Висока	Підтримує	Висока
Spring	Java, Kotlin, Groovy	1.33 с	Висока	Висока	Підтримує	Висока

Таким чином, за результатами дослідження встановлено, що Spring і Quarkus є найсильнішими претендентами у сфері корпоративної розробки, тоді як Micronaut і Helidon SE більше підходять для вузькоспеціалізованих, малих або легковагових рішень.

Висновки

У роботі проаналізовано функціональні можливості фреймворку Spring у порівнянні з Micronaut, Helidon SE та Quarkus. Показано, що попри зростання популярності нових легковагових фреймворків, Spring залишається найфункціональнішим рішенням завдяки своїй екосистемі, гнучкості, потужній підтримці та високій безпеці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Joshua B. Effective Java Programming Language Guide. Boston: Addison-Wesley Professional, 2018. 412p.2. Joshua B. Effective Java Programming Language Guide. Boston: Addison-Wesley Professional, 2018. 412p.
2. Spring Framework, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://spring.io.
3. Micronaut, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://micronaut.io.
4. Helidon SE, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://helidon.io.
5. Quarkus, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://quarkus.io.

Адаменко Владислав Олександрович – студент групи 4ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vlad.adamenko.04@gmail.com

Науковий керівник: Черноволик Галина Олександрівна – к.т.н. доцент кафедри ПЗ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Adamenko Vladyslav Oleksandrovich – student of group 4PI-21b, FITKI, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vlad.adamenko.04@gmail.com

Supervisor: Chernovolyk Halyna O. – Ph.D. associate professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 618.12

М.С. Вараниця

АНАЛІЗ ВИМОГ ДО ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ АНОМАЛІЙ У ДАНИХ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ МОВИ ПРОГРАМУВАННЯ PYTHON

Вінницький національний технічний університет

Abstract

The paper examines the requirements analysis for software solutions implementing statistical methods for anomaly detection in data using the Python programming language. It explores approaches to requirements elicitation, specification of data processing needs, and algorithms for automated anomaly detection, focusing on both functional and non-functional requirements.

Keywords: Requirements analysis, software requirements, anomalies, statistical methods, Python, machine learning, data analysis, anomaly detection

Анотація

У роботі розглядається аналіз вимог до програмного забезпечення для реалізації статистичних методів виявлення аномалій у даних із використанням мови програмування Python. Досліджуються підходи до збору та специфікації вимог, обробки даних, аналізу статистичних відхилень, з фокусом на функціональні та нефункціональні вимоги, що забезпечують високу якість програмного продукту.

Ключові слова: Аналіз вимог, програмні вимоги, аномалії, статистичні методи, Python, машинне навчання, аналіз даних, виявлення аномалій

Вступ

Виявлення аномалій у даних є важливим завданням у сфері аналізу даних, машинного навчання та статистики. Аномалії можуть свідчити про наявність помилок, шахрайських операцій або технічних несправностей. Розробка ефективних методів для виявлення таких відхилень потребує ретельного аналізу вимог до відповідного програмного забезпечення.

Статистичні методи відіграють ключову роль у процесі виявлення аномалій, оскільки дозволяють оцінювати відхилення від нормального розподілу даних. У поєднанні з можливостями мови програмування Python, яка має широкий набір бібліотек для аналізу даних (numpy, pandas, scipy, scikit-learn), ці методи можуть бути ефективно реалізовані та застосовані у різних сферах.

Ця робота присвячена дослідженню процесу аналізу вимог до програмного забезпечення для виявлення аномалій та їх практичному застосуванню в середовищі Python. Особлива увага приділяється визначенню функціональних і нефункціональних вимог, а також зв'язку з ефективністю алгоритмів та можливостями автоматизації процесу обробки даних.

Функціональні вимоги до програмного забезпечення для виявлення аномалій

Функціональні вимоги до програмного забезпечення для виявлення аномалій охоплюють кілька ключових аспектів. Система повинна підтримувати імпорт даних з різних джерел та здійснювати їх попередню обробку. Це включає автоматичне опрацювання пропущених значень, нормалізацію та стандартизацію даних, а також виявлення та обробку викидів на етапі підготовки.

Програмне забезпечення повинно реалізовувати різноманітні статистичні методи виявлення аномалій: методи на основі статистичних показників (Z-score), методи на основі щільності розподілу (LOF, KDE), методи на основі відстані (кластеризація, k-NN), а також методи машинного навчання (ізоляційний ліс, автокодери) [1].

Важливою вимогою є можливість візуалізації та інтерпретації результатів. Програмне забезпечення має забезпечувати візуальне представлення виявлених аномалій та надавати інтерактивні інструменти для глибшого аналізу даних. Користувачі повинні мати можливість налаштовувати пороги для визначення аномалій відповідно до специфіки їхніх даних.

Програмне забезпечення має забезпечувати інтеграцію з іншими системами через API та працювати з великими наборами даних. Автоматизація процесів виявлення аномалій, включаючи планування регулярних перевірок та оповіщення, є важливою для систем моніторингу в реальному часі.

Нефункціональні вимоги до систем виявлення аномалій

Нефункціональні вимоги визначають якісні характеристики системи. Продуктивність програмного забезпечення повинна забезпечувати обробку даних у визначених часових межах, особливо для систем реального часу. Алгоритми мають бути оптимізовані для ефективного використання ресурсів та роботи з великими даними.

Надійність системи передбачає стабільну роботу з різними типами даних та належну обробку виключних ситуацій. Збереження цілісності даних протягом усього процесу є критично важливим, особливо для систем, що працюють з конфіденційною інформацією.

Зручність використання є важливим аспектом. Інтерфейс має бути інтуїтивно зрозумілим навіть для користувачів без глибоких знань у статистиці. Система повинна надавати документацію та контекстні підказки, а також можливість налаштування параметрів алгоритмів без програмування [2].

Безпека є критичною вимогою для систем, що працюють з чутливими даними. Програмне забезпечення повинно забезпечувати контроль доступу, аудит дій користувачів та шифрування даних для захисту від несанкціонованого доступу.

Методологія аналізу вимог для систем виявлення аномалій

Процес аналізу вимог для програмного забезпечення виявлення аномалій вимагає структурованого підходу. Збір вимог починається з інтерв'ю з експертами предметної області та аналізу існуючих систем. Дослідження потреб користувачів та визначення бізнес-цілей допомагає узгодити функціональність системи з стратегічними цілями організації.

Документування вимог включає створення специфікації, розробку прототипів інтерфейсу та визначення метрик для оцінки якості виявлення аномалій. Валідація та верифікація вимог забезпечує їх відповідність реальним потребам та технічну реалізованість. Керування змінами вимог є важливим аспектом, особливо для довготривалих проектів, і включає відстеження змін, оцінку їх впливу та пріоритизацію [3].

Перспективи розвитку

Перспективи розвитку пов'язані з удосконаленням як процесів збору вимог, так і алгоритмів для їх реалізації. Використання нейромережевих підходів для виявлення аномалій, таких як автокодери та генеративні змагальні мережі, демонструє високий потенціал. Під час аналізу вимог необхідно враховувати особливості цих технологій та їх вплив на архітектуру системи [4].

Розробка гнучких вимог, що дозволяють системі адаптуватися до змін у даних, є важливим напрямком. Це включає визначення вимог до самонавчання системи та автоматичного налаштування параметрів. Сучасні методи візуалізації даних та інтерактивні інструменти аналізу стають все важливішими для ефективної роботи з аномаліями.

Автоматизовані системи моніторингу в реальному часі та вдосконалення методів попередньої обробки даних є перспективними напрямками. Впровадження оновлюваних моделей, здатних адаптуватися до змін без ручного налаштування, особливо важливе для систем, що працюють з даними, характеристики яких змінюються з часом [5].

Висновки

Якісний аналіз вимог до програмного забезпечення для виявлення аномалій є критично важливим етапом розробки. Визначення чітких функціональних та нефункціональних вимог забезпечує основу для ефективної реалізації статистичних методів та їх інтеграції в бізнес-процеси.

Застосування структурованого підходу до збору та валідації вимог дозволяє створювати програмні рішення, які точно відповідають потребам користувачів. Поєднання методів інженерії вимог з розумінням статистичних підходів забезпечує розробку ефективних та надійних систем.

Статистичні методи у поєднанні з алгоритмами машинного навчання дозволяють підвищити ефективність виявлення аномалій. Подальший розвиток передбачає вдосконалення підходів до аналізу вимог, впровадження нейронних мереж та створення інтегрованих рішень для моніторингу в реальному часі.

Таким чином, ретельний аналіз вимог до програмного забезпечення для виявлення аномалій з використанням Python відкриває широкі можливості для вдосконалення аналізу даних та розвитку автоматизованих систем детекції аномальних ситуацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Aggarwal C. C. Outlier Analysis / C. C. Aggarwal. – 2nd ed. – Cham: Springer, 2017. – 492 p.
2. Chandola V. Anomaly Detection: A Survey / V. Chandola, A. Banerjee, V. Kumar // ACM Computing Surveys. – 2009. – Vol. 41, No. 3. – P. 1–58.
3. Raschka S. Python Machine Learning / S. Raschka, V. Mirjalili. – 3rd ed. – Birmingham: Packt Publishing, 2019. – 770 p.
4. Sommerville I. Software Engineering / I. Sommerville. – 10th ed. – Pearson, 2016. – 816 p.
5. Wiegers K. Software Requirements / K. Wiegers, J. Beatty. – 3rd ed. – Microsoft Press, 2013. – 672 p.

Varaanytsia Mykola **–** student of group 4PE-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pro100spaderket@gmail.com

Lishchynska Lyudmyla B. **–** professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Варениця Микола Сергійович – студент групи 4ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: pro100spaderket@gmail.com

Ліщинська Людмила Броніславівна. – професор кафедри ПЗ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

УДК: 004.896:681.518:628.93

Д. Ю. Журба

Розробка системи прогнозування пішоходного трафіку в міських зонах з використанням нейронних мереж та геопросторових даних для оптимізації міського планування

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто розробку системи прогнозування пішоходного трафіку в міських зонах на основі нейронних мереж та геопросторових даних. Запропоновано підхід до створення моделі, яка інтегрує дані з геоінформаційних систем (ГІС), сенсорів, камер спостереження та відкритих джерел для аналізу та передбачення пішоходних потоків. Описано принципи побудови нейронної мережі, технічні аспекти обробки геопросторових даних та їх застосування для оптимізації міського планування. Проаналізовано переваги використання такої системи для зменшення заторів, підвищення безпеки пішоходів та ефективного управління міською інфраструктурою, а також розглянуто виклики, пов'язані з обробкою великих обсягів даних та забезпеченням їхньої конфіденційності.

Ключові слова: пішоходний трафік, нейронні мережі, геопросторові дані, міське планування, прогнозування, ГІС, кібербезпека.

Abstract

This article presents the development of a pedestrian traffic forecasting system in urban areas using neural networks and geospatial data. An approach to creating a model that integrates data from geographic information systems (GIS), sensors, surveillance cameras, and open sources for analyzing and predicting pedestrian flows is proposed. The principles of neural network construction, technical aspects of geospatial data processing, and their application for optimizing urban planning are described. The advantages of using such a system for reducing congestion, enhancing pedestrian safety, and improving urban infrastructure management are analyzed, along with challenges related to processing large volumes of data and ensuring data privacy.

Keywords: pedestrian traffic, neural networks, geospatial data, urban planning, forecasting, GIS, cybersecurity.

Вступ

У сучасних умовах швидкої урбанізації та зростання населення міст питання ефективного управління пішоходним трафіком набуває критичного значення. Нерівномірний розподіл пішоходних потоків може призводити до перевантаження інфраструктури, зниження безпеки та погіршення якості життя городян [1]. Для вирішення цих проблем пропонується використання систем прогнозування пішоходного трафіку на основі нейронних мереж та геопросторових даних. Такі системи дозволяють моделювати та передбачати поведінку пішоходів у реальному часі, враховуючи географічні, соціальні та тимчасові фактори. Завдяки інтеграції даних із геоінформаційних систем (ГІС), сенсорів, камер спостереження та відкритих джерел, таких як соціальні мережі чи транспортні платформи, можливо створювати точні прогнози, які сприяють оптимізації міського планування. Ця технологія відкриває нові можливості для створення розумних міст, де інфраструктура адаптується до потреб мешканців, забезпечуючи комфорт, безпеку та ефективність.

Сутність та архітектура системи прогнозування пішоходного трафіку

Система прогнозування пішоходного трафіку базується на інтеграції сучасних технологій машинного навчання, зокрема нейронних мереж, та геопросторових даних для створення динамічної моделі міських потоків. Її головна мета — забезпечити точний, адаптивний і своєчасний аналіз пішохідного трафіку, що дозволяє ефективно планувати міську інфраструктуру, знижувати ризики перевантажень у громадських місцях та підвищувати рівень комфорту й безпеки мешканців.

У системі використовуються геопросторові дані, які включають цифрові карти міських зон, дані про щільність забудови, типи забудови, а також розташування ключових об'єктів інфраструктури — зупинок громадського транспорту, торговельних центрів, навчальних закладів, парків, лікарень та інших місць масового скупчення людей. Крім того, враховується структура вулично-дорожньої мережі,

пішохідні маршрути, підземні переходи, велосипедні доріжки та зони, обмежені для автомобільного руху.

Інформація про фактичну кількість пішоходів збирається за допомогою великої кількості сенсорів та IoT-пристроїв, серед яких — інфрачервоні датчики, камери з комп'ютерним зором, сенсори тиску, мобільні застосунки, Wi-Fi/Bluetooth-трекери, які фіксують присутність пристроїв. Отримані дані доповнюються зовнішніми джерелами — наприклад, метеорологічною інформацією, даними з соціальних мереж, розкладом масових заходів тощо.

Для обробки цього масиву різнорідної інформації застосовуються моделі глибокого навчання — зокрема, рекурентні нейронні мережі (RNN), а також мережі з довгою короткостроковою пам'яттю (LSTM), які спеціалізуються на роботі з часовими рядами та можуть ефективно виявляти закономірності в історичних та поточних даних [2]. Ці моделі здатні враховувати як короткострокові зміни в трафіку, так і довгострокові тенденції, наприклад, сезонні або тижневі цикли.

З технічного боку система базується на широкому наборі інструментів: для обробки даних активно використовуються бібліотеки Python, такі як Pandas (для табличних структур), NumPy (для чисельних обчислень), TensorFlow та PyTorch (для побудови і навчання нейронних мереж). Геопросторова інформація аналізується за допомогою геоінформаційних систем (GIS), таких як ArcGIS, QGIS або Google Earth Engine, які дозволяють здійснювати просторовий аналіз, кластеризацію районів за рівнем пішоходного навантаження, побудову теплових карт та маршрутних моделей.

Результати обробки і прогнозування виводяться через спеціалізований інтерфейс користувача, що може бути реалізований у вигляді інтерактивної вебпанелі або настільного додатку. Такий інтерфейс дозволяє міським планувальникам, транспортним інженерам, представникам муніципалітету або приватного бізнесу (наприклад, ритейлу) швидко аналізувати ситуацію в конкретному районі, будувати прогнози на майбутні періоди, приймати управлінські рішення щодо перенаправлення потоків, тимчасових обмежень, або оптимізації розміщення об'єктів.

Однією з ключових переваг цієї системи є її здатність до самостійної адаптації у реальному часі. Завдяки безперервному оновленню вхідних даних і можливості донавчання моделей (наприклад, з використанням потокового навчання або онлайн-алгоритмів), система оперативно реагує на раптові зміни у міському середовищі — такі як аварії, ремонтні роботи, перекриття доріг, погодні катаклізми, транспортні збої чи масові події. Це дозволяє не лише прогнозувати навантаження, а й підтримувати ефективне управління трафіком у реальному часі, мінімізуючи негативні наслідки.

Завдяки своїй гнучкості, масштабованості та високій точності система прогнозування пішоходного трафіку стає важливим елементом концепції «розумного міста», сприяючи підвищенню якості міського планування, зменшенню заторів, розвитку сталої мобільності та покращенню загального рівня життя мешканців.

Практичне застосування

З розвитком хмарних обчислень та штучного інтелекту майбутнє цифрових двійників обіцяє ще більш точні прогнози, підвищену автоматизацію та здатність адаптуватися до змін у реальному часі. Ця технологія стане невід'ємною частиною формування стійкого та інноваційного майбутнього, глибоко інтегруючись у наше повсякденне життя[. Запропонована система має широкий спектр застосувань у міському плануванні. Завдяки прогнозуванню пішохідних потоків стає можливим раціональне розміщення пішохідних переходів, світлофорів та зон відпочинку, що сприяє оптимізації міської інфраструктури. Система також дозволяє підвищити рівень безпеки, оскільки виявляє зони з високим ризиком скупчення пішоходів і допомагає запобігати аварійним ситуаціям. Інтеграція даних про пішохідний і транспортний трафік дає змогу ефективніше управляти роботою громадського транспорту, синхронізуючи його з динамікою руху пішоходів. Крім того, оптимізація пішохідних маршрутів сприяє зменшенню заторів і, відповідно, скороченню викидів CO_2, що позитивно впливає на екологічну сталість міста. Система може бути також використана для планування масових заходів, аналізу впливу нових об'єктів інфраструктури та оцінки ефективності реалізованих міських ініціатив. У перспективі її можна масштабувати для міжміського або регіонального застосування, що відкриває нові можливості для стратегічного розвитку урбанізованих територій, побудови «розумних» міст і запровадження комплексних цифрових екосистем управління простором.

Виклики та обмеження технології

Розробка та впровадження системи прогнозування пішоходного трафіку пов'язані з низкою складних викликів, що охоплюють як технічні, так і етичні аспекти. Одним із ключових викликів є обробка великих обсягів даних. Сучасні системи використовують інформацію з різних джерел — відеокамер, теплових сенсорів, GPS-трекерів, мобільних пристроїв, соціальних мереж, транспортної інфраструктури тощо. Інтеграція таких різнорідних джерел даних вимагає не лише значних обчислювальних ресурсів, але й ефективних алгоритмів для попередньої обробки, нормалізації та синхронізації інформації в реальному часі.

Ще одним важливим аспектом є забезпечення конфіденційності та дотримання етичних стандартів. Використання зображень з камер відеоспостереження або інших сенсорів, які можуть містити персональні дані, ставить перед розробниками завдання дотримання законодавства щодо захисту приватності, зокрема Загального регламенту про захист даних (GDPR) у країнах ЄС. Анонімізація даних, контроль доступу, шифрування та прозорість збору інформації — критично важливі елементи, що забезпечують довіру громадськості до таких технологій.

Окрім правових аспектів, виклик становить точність прогнозів, яка безпосередньо залежить від якості вхідних даних, правильного вибору математичних моделей, а також постійного навчання системи на нових даних. Погодні умови, сезонні коливання, події в місті (фестивалі, мітинги, транспортні збої) — все це здатне суттєво впливати на пішоходний трафік і повинно враховуватися при побудові моделей. Для досягнення високої точності використовуються алгоритми машинного навчання, зокрема глибокі нейронні мережі, регресійні моделі, дерева рішень, ансамблеві методи, однак кожен з них має свої обмеження та вимоги до обсягу і якості навчальних даних.

Значним бар'єром на шляху впровадження таких систем є також фінансовий аспект. Закупівля і встановлення високоточних сенсорів, камер з можливістю обробки зображень у реальному часі, обчислювальних серверів, а також ліцензованого програмного забезпечення вимагають великих інвестицій [3]. Не менш важливим є навчання персоналу — аналітиків, інженерів, фахівців із кібербезпеки — які здатні забезпечити належну підтримку й розвиток системи.

Додаткові виклики включають підтримку масштабованості системи, її здатність працювати в умовах зростання навантаження, гнучкість при зміні інфраструктури міста, інтеграцію з іншими цифровими сервісами «розумного міста», а також постійне оновлення моделей прогнозування відповідно до змін у поведінці людей та міському середовищі. Усе це вимагає міждисциплінарного підходу, участі урядових, академічних та приватних структур і тісної співпраці між ними.

Висновок

Система прогнозування пішоходного трафіку на основі нейронних мереж та геопросторових даних є перспективним інструментом для оптимізації міського планування. Вона дозволяє створювати точні прогнози пішоходних потоків, сприяючи підвищенню безпеки, ефективності інфраструктури та якості життя в містах. Водночас успішне впровадження системи вимагає вирішення технічних, етичних та фінансових викликів, що потребує комплексного підходу та залучення кваліфікованих фахівців. У майбутньому такі системи стануть невід'ємною частиною розумних міст, забезпечуючи їх адаптивність та сталість.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Calthorpe, P. The Next American Metropolis: Ecology, Community, and the American Dream. Princeton Architectural Press, 1993. URL: https://archive.org/details/nextamericanmetr0000calt (дата звернення: 30.05.2025).

2.Hochreiter, S., Schmidhuber, J. Long Short-Term Memory. Neural Computation, 1997. URL: https://www.mitpressjournals.org/doi/abs/10.1162/neco.1997.9.8.1735 (дата звернення: 30.05.2025).

3. Hashem, I. A. T., et al. The Role of Big Data in Smart City. International Journal of Information Management, 2016. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0268401216301473 (дата звернення: 30.05.2025).

Журба Даниїл Юрійович – студент групи 4ПІ-22Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: daniazhurba2004@gmail.com

Zhurba Danyil Yuriyovych – student of group 4PI-22B, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: daniazhurba2004@gmail.com

УДК: 004.896:681.5:628.9

Д. Ю. Журба

Розробка системи адаптивного керування розумними вуличними ліхтарями з використанням технологій IoT та машинного навчання для оптимізації енергоспоживання та безпеки міського середовища

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто розробку системи адаптивного керування розумними вуличними ліхтарями на основі технологій Інтернету речей (IoT) та машинного навчання. Запропоновано підхід до створення моделі, яка інтегрує дані з датчиків руху, освітленості, погодних умов та пішохідного трафіку для оптимізації енергоспоживання та підвищення безпеки міського середовища. Описано принципи побудови системи, технічні аспекти обробки даних та їх застосування для адаптивного керування освітленням. Проаналізовано переваги використання такої системи для зменшення енергоспоживання, підвищення безпеки пішоходів і транспортних потоків, а також розглянуто виклики, пов'язані з інтеграцією IoT-пристроїв, обробкою великих обсягів даних та забезпеченням кібербезпеки.

Ключові слова: розумні вуличні ліхтарі, IoT, машинне навчання, енергоспоживання, міська безпека, кібербезпека.

Abstract

This article presents the development of an adaptive control system for smart street lighting based on Internet of Things (IoT) and machine learning technologies. An approach to creating a model that integrates data from motion sensors, light sensors, weather conditions, and pedestrian traffic to optimize energy consumption and enhance urban safety is proposed. The principles of system construction, technical aspects of data processing, and their application for adaptive lighting control are described. The advantages of using such a system for reducing energy consumption, improving pedestrian and traffic safety, and the challenges related to IoT device integration, large-scale data processing, and cybersecurity are analyzed.

Keywords: smart street lighting, IoT, machine learning, energy consumption, urban safety, cybersecurity.

Вступ

У контексті швидкої урбанізації та зростання вимог до енергоефективності й безпеки міських середовищ, традиційні системи вуличного освітлення стають застарілими через їхню статичність і високе енергоспоживання. Розумні вуличні ліхтарі, керовані за допомогою технологій Інтернету речей (IoT) та машинного навчання, пропонують інноваційний підхід до адаптивного управління освітленням [1]. Такі системи дозволяють динамічно регулювати інтенсивність світла залежно від реальних потреб, що сприяє економії енергії, зниженню викидів CO_2 та підвищенню безпеки в міських зонах. Інтеграція даних із датчиків, камер спостереження та відкритих джерел забезпечує точне прогнозування пішохідного й транспортного трафіку, що є основою для створення ефективних і стійких міських екосистем [2]. Ця технологія є важливим елементом концепції «розумного міста», спрямованого на підвищення комфорту та безпеки мешканців.

Сутність та архітектура системи адаптивного керування розумними вуличними ліхтарями

Система адаптивного керування розумними вуличними ліхтарями базується на інтеграції IoT-пристроїв, машинного навчання та хмарних обчислень для створення динамічної моделі управління освітленням. Її основна мета — оптимізувати енергоспоживання, забезпечуючи при цьому достатній рівень освітлення для безпеки пішоходів і транспорту в реальному часі. Система використовує різноманітні джерела даних: датчики руху (інфрачервоні, ультразвукові), які фіксують присутність пішоходів або транспортних засобів; датчики освітленості, що вимірюють рівень природного світла для автоматичного регулювання яскравості; метеорологічні дані (температура, опади, туман) з погодних станцій або відкритих джерел; а також дані пішохідного та транспортного трафіку, зібрані

через камери з комп'ютерним зором, Wi-Fi/Bluetooth-трекери або мобільні додатки [3]. Ці дані передаються через IoT-мережу (LoRaWAN, NB-IoT або Zigbee) до центрального сервера або хмарної платформи, де обробляються алгоритмами машинного навчання. Для прогнозування трафіку та керування освітленням використовуються моделі глибокого навчання, зокрема RNN і LSTM, що аналізують часові ряди й виявляють закономірності в поведінці пішоходів і транспорту. Технічна реалізація включає інструменти для обробки даних (Pandas, NumPy), машинного навчання (TensorFlow, PyTorch), IoT-інтеграції (AWS IoT, Google Cloud IoT, Azure IoT) і візуалізації (інтерактивні вебпанелі на JavaScript або Dash). Система дає змогу динамічно регулювати яскравість ліхтарів, адаптувати їх до погодних умов, змін у трафіку та непередбачуваних подій (аварій, масових заходів), наприклад, знижуючи яскравість у зонах із низьким трафіком уночі та підвищуючи її при виявленні руху.

Практичне застосування

Запропонована система має широкий спектр застосувань у міському середовищі, зокрема забезпечує енергоефективність завдяки адаптивному керуванню освітленням, що дозволяє зменшити енергоспоживання на 30–50% порівняно з традиційними системами, сприяючи зниженню витрат і викидів CO_2; підвищує безпеку завдяки автоматичному підсвічуванню зон із пішоходами чи транспортом, що знижує ризик аварій у темний час доби; оптимізує інфраструктуру шляхом аналізу даних про трафік для планування розміщення ліхтарів, пішохідних переходів і зон відпочинку; інтегрується з іншими сервісами розумного міста, такими як управління громадським транспортом, створюючи комплексну цифрову екосистему; а також дозволяє ефективно планувати освітлення під час масових заходів, фестивалів чи спортивних подій завдяки прогнозуванню пішоходного трафіку. У перспективі система може масштабуватися до регіонального рівня, інтегруючись із транспортними системами, розумними електромережами та іншими елементами інфраструктури «розумного міста».

Виклики та обмеження технології

Розробка та впровадження системи адаптивного керування розумними вуличними ліхтарями пов'язані з низкою складних викликів, які потребують комплексного підходу. По-перше, інтеграція IoT-пристроїв у міське середовище ускладнюється через різнорідність датчиків, різні протоколи зв'язку та обмеження мережевих ресурсів, що ускладнює їхню синхронізацію та забезпечення стабільної роботи всієї системи. По-друге, обробка великих обсягів даних із численних сенсорів, камер та трекерів вимагає потужної обчислювальної інфраструктури й розробки ефективних алгоритмів для аналізу інформації в режимі реального часу, що забезпечує швидке реагування на зміни в трафіку або погодних умовах.

Кібербезпека є критичним аспектом, адже IoT-пристрої часто є вразливими до атак, тому впровадження надійних механізмів шифрування, автентифікації, контролю доступу і захисту даних є обов'язковим для запобігання потенційним загрозам. Крім того, використання камер та трекерів для збору інформації про пішоходів піднімає питання конфіденційності, тому важливо дотримуватись законодавчих норм, таких як GDPR, а також впроваджувати методи анонімізації і мінімізації збору персональних даних для захисту приватного життя громадян.

Фінансові витрати на встановлення, модернізацію та обслуговування розумних ліхтарів, датчиків, мережевого обладнання і серверних рішень можуть бути значними, що вимагає ретельного планування бюджету, пошуку джерел фінансування та оцінки ефективності інвестицій через довгострокову економію енергоресурсів і підвищення безпеки. Точність прогнозів системи керування напряму залежить від якості та обсягу зібраних даних, а також від здатності моделей машинного навчання адаптуватися до динамічних змін у міському середовищі, таких як сезонні коливання, урбаністичні трансформації чи непередбачувані події (наприклад, аварії, масові заходи).

Для подолання цих викликів необхідний міждисциплінарний підхід, що передбачає співпрацю фахівців із галузей IoT, аналітики даних, машинного навчання, кібербезпеки, міського планування і правового регулювання. Важливо також налагоджувати партнерства між муніципалітетами, приватним сектором, науково-дослідними інститутами та громадськими організаціями для забезпечення комплексного впровадження системи, а також її подальшої підтримки, масштабування і модернізації. Окрім технічних аспектів, значну роль відіграє інформування населення про переваги системи, що сприятиме підвищенню довіри та прийняттю нових технологій у повсякденному житті міста.

Висновок

Система адаптивного керування розумними вуличними ліхтарями на основі технологій IoT та машинного навчання є перспективним інструментом для створення енергоефективних і безпечних міських середовищ. Вона забезпечує динамічне управління освітленням, зниження енергоспоживання та підвищення безпеки пішоходів і транспорту. Водночас успішне впровадження системи вимагає подолання технічних, етичних і фінансових викликів, що передбачає комплексний підхід і залучення кваліфікованих фахівців. У майбутньому такі системи стануть невід'ємною частиною «розумних міст», сприяючи їхній сталості та адаптивності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Hu, X., Liu, Y., Li, Y., Zhang, Q., & Liu, X. (2023). Energy-efficient adaptive street lighting control using IoT and machine learning. Journal of Ambient Intelligence and Humanized Computing, 14, 193–210. URL: https://doi.org/10.1007/s12652-022-03645-3 (дата звернення: 30.05.2025).

2. Singh, D., Tripathi, G., & Jara, A.J. (2021). A survey on smart street lighting system technologies: Challenges and solutions. Sustainable Cities and Society, 65, 102595. URL: https://doi.org/10.1016/j.scs.2020.102595 (дата звернення: 30.05.2025).

3. Bedi, G., Venayagamoorthy, G.K., Singh, R., Brooks, R.R., & Wang, K.C. (2018). Review of Internet of Things (IoT) in electric power and energy systems. IEEE Internet of Things Journal, 5(2), 847–870. URL: https://doi.org/10.1109/JIOT.2018.2802704 (дата звернення: 30.05.2025).

Журба Даниїл Юрійович – студент групи 4ПІ-22Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: daniazhurba2004@gmail.com

Zhurba Danyil Yuriyovych – student of group 4PI-22B, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: daniazhurba2004@gmail.com

УДК 37.022.32 : 681.3

М.А. Снядовська

WEB–ОРІЄНТОВАНИЙ ІНТЕРФЕЙС

Вінницькій національний технічний університет

Анотація:
У тезах розглянуто поняття веб-орієнтованого інтерфейсу як ключового компонента сучасних інформаційних систем. Детально проаналізовано його архітектурні особливості, технічні переваги, тенденції розвитку та сфери застосування. Акцент зроблено на тому, як веб-інтерфейси забезпечують інтерактивність, доступність і гнучкість у взаємодії з користувачами у хмарних, корпоративних та мобільних середовищах. Представлено сучасні технології реалізації веб-інтерфейсів, включаючи адаптивну верстку, API-комунікацію та безпекові протоколи. Окреслено перспективи розвитку таких інтерфейсів у контексті штучного інтелекту та мультиплатформенності.
Ключові слова: веб-інтерфейс, фронтенд, UI/UX, HTML5, адаптивний дизайн, REST API, вебтехнології, JavaScript, хмарні сервіси, інтерактивність.

Abstract:
The thesis examines the concept of the web-oriented interface as a key component of modern information systems. Its architectural features, technical advantages, development trends, and application areas are analyzed in detail. Emphasis is placed on how web interfaces ensure interactivity, accessibility, and flexibility in user interaction within cloud-based, corporate, and mobile environments. Modern technologies for implementing web interfaces are presented, including responsive layout, API communication, and security protocols. The prospects for the development of such interfaces are outlined in the context of artificial intelligence and cross-platform compatibility.
Keywords: web interface, frontend, UI/UX, HTML5, responsive design, REST API, web technologies, JavaScript, cloud services, interactivity.

Веб-орієнтовані інтерфейси стали невіддільною складовою сучасних цифрових систем, забезпечуючи зручний доступ до функціональності програмного забезпечення з будь-якого пристрою через інтернет. Їх застосовують у вебсервісах, CRM-системах, платформах для дистанційного навчання, системах електронного урядування та багатьох інших сферах. Головними перевагами є незалежність від операційної системи, простота розгортання, інтуїтивна взаємодія з користувачем та гнучкість налаштувань. В умовах діджиталізації та глобального переходу на хмарні рішення, веб-інтерфейси стали основним засобом взаємодії з інформаційними системами.

Структура веб-інтерфейсу, як правило, базується на трирівневій архітектурі: клієнт (веббраузер), сервер та база даних. Фронтенд-частина створюється за допомогою HTML, CSS та JavaScript, часто з використанням фреймворків на зразок React, Angular чи Vue.js. Бекенд забезпечує обробку запитів через API (наприклад, REST або GraphQL). Один із ключових елементів — адаптивна верстка, що забезпечує коректне відображення інтерфейсу на різних пристроях. Крім цього, активно використовуються технології кешування, асинхронна передача даних (AJAX), а також протоколи захисту (HTTPS, OAuth 2.0).

Сучасні веб-інтерфейси все більше орієнтуються на персоналізацію та інтеграцію з AI. Поширення набувають прогресивні вебдодатки (PWA), що поєднують зручність мобільних застосунків і гнучкість вебу. WebAssembly дозволяє запускати високопродуктивний код прямо в браузері. Інтерфейси адаптуються до користувацького досвіду в реальному часі, використовуючи машинне навчання для аналізу поведінки. З’являються рішення з підтримкою голосового управління, мультимодального введення та віртуальної реальності (WebXR). Крім того, значної популярності набувають low-code/no-code платформи, що дають змогу створювати вебінтерфейси без глибоких знань програмування.

Сьогодні веб-інтерфейси активно інтегруються з хмарними платформами, такими як Amazon Web Services (AWS), Microsoft Azure та Google Cloud Platform (GCP). Завдяки цьому інтерфейси можуть працювати з масштабованими сервісами обробки даних, машинного навчання та CI/CD-пайплайнами.

Веб-інтерфейс виступає не лише точкою доступу до функціоналу, а й центральною панеллю керування усією інфраструктурою. Це дозволяє централізовано відслідковувати продуктивність, управляти розподіленими обчисленнями та здійснювати моніторинг в реальному часі, що є критично важливим для сучасних DevOps-процесів.

Один із ключових чинників успішності веб-орієнтованого інтерфейсу — якісний UX/UI-дизайн. Застосування принципів дизайн-мислення, модульності, логічної ієрархії, контрастного візуального оформлення та швидкої реакції інтерфейсу безпосередньо впливає на рівень задоволення користувача. Користувацькі дослідження, A/B-тестування та гнучкий підхід до розробки дозволяють створити інтерфейси, що адаптуються до потреб аудиторії. Крім того, UX-дизайнери активно використовують спеціалізовані інструменти, як-от Figma, Adobe XD, Zeplin для макетування і спільної роботи над прототипами, що значно пришвидшує етапи планування та реалізації інтерфейсу.

Тож, веб-орієнтовані інтерфейси продовжують розвиватися в напрямі універсальності, інтелектуальності та гнучкості. Завдяки високій доступності, можливості масштабування та простоті інтеграції з іншими сервісами, вони є оптимальним рішенням для реалізації більшості сучасних програмних систем. Враховуючи швидкий розвиток штучного інтелекту, мобільних технологій і хмарних обчислень, веб-інтерфейси стають не лише засобом відображення інформації, а й інтелектуальним середовищем взаємодії між людиною і машиною.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Krasner, G., Pope, S. Modern Web Interface Architecture. – New York: ACM Press, 2022.
2. Mozilla Foundation. JavaScript Guide [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/JavaScript/Guide – Дата звернення: 20.05.2025.
3. Google Developers. Progressive Web Apps (PWA) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://web.dev/progressive-web-apps/ – Дата звернення: 20.05.2025.

Снядовська Марія Андріївна – студентка групи 3ПІ-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет.

Mariia Sniadovska – student of group 3PI-24b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, maria06akkaunt@gmail.com.

УДК 37.022.32 : 681.3

В.А. Коваль

КЛАСИФІКАЦІЯ ІНТЕРФЕЙСІВ. ПРОЕКТУВАННЯ ІНТЕРФЕЙСУ КОРИСТУВАЧА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто класифікацію користувацьких інтерфейсів та особливості їх проектування. Визначено ключові принципи створення ефективного інтерфейсу користувача та наведено приклади поширених типів інтерфейсів. Описано етапи проектування інтерфейсів та підходи до їх оцінювання з позиції зручності для користувача.

Ключові слова: інтерфейс, користувач, проектування, UI/UX, класифікація.

Abstract

The classification of user interfaces and the features of their design are considered. Key principles of creating effective user interfaces are defined and examples of common interface types are provided. The stages of interface design and approaches to usability evaluation are described.

Keywords: interface, user, design, UI/UX, classification.

З розвитком цифрових технологій зросла потреба у зручних, інтуїтивно зрозумілих користувацьких інтерфейсах. Інтерфейс є посередником між користувачем і програмним забезпеченням, тому його проектування має вирішальне значення для зручності роботи та ефективності програмного продукту.

Існує кілька основних класифікацій інтерфейсів. Зокрема, за способом взаємодії виділяють:

– командні інтерфейси (CLI) – взаємодія через текстові команди;
– графічні інтерфейси (GUI) – робота через вікна, кнопки, меню тощо;
– вебінтерфейси – реалізовані в браузерах;
– мобільні інтерфейси – адаптовані під сенсорне керування;
– голосові інтерфейси – взаємодія через голосові команди;
– нейроінтерфейси – перспективна технологія, яка реагує на сигнали мозку.

При проектуванні інтерфейсу користувача враховують такі принципи:

– юзабіліті (зручність використання);
– консистентність (однаковість взаємодії);
– доступність (для людей з особливими потребами);
– мінімізація когнітивного навантаження;
– зворотний зв’язок.

Етапи проектування інтерфейсу включають:

1. Визначення цільової аудиторії;
2. Аналіз завдань користувача;
3. Побудова сценаріїв використання;
4. Створення прототипів;
5. Тестування і вдосконалення.

Інструментами оцінювання ефективності інтерфейсів є юзабіліті-тестування, A/B тестування, аналіз кліків, теплові карти тощо.

Сучасні дизайнерські практики поєднують UI (User Interface) і UX (User Experience), щоб створити не лише привабливий вигляд, а й позитивний досвід користувача.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Norman D. The Design of Everyday Things. – Basic Books, 2013. – 384 p.
2. Nielsen J. Usability Engineering. – Academic Press, 1993. – 362 p.

Коваль Вероніка Анатоліївна – студент групи 2ПІ-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет.

Veronika Koval – student of group 2PI-20b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, nika0678910860@gmail.com.

УДК 004

С. О. Притула
М. Р. Обертюх

ВЕБ-ДОДАТОК ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ЛОГІСТИКИ СКЛАДУ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Проведено аналіз існуючих рішень, визначено вимоги до системи та реалізовано інтерфейс користувача з можливістю обліку товарів, відстеження їх переміщення та формування звітності.

Ключові слова: логістика, склад, веб-додаток, облік товарів, автоматизація, оптимізація.

Abstract

An analysis of existing solutions was conducted, system requirements were defined, and a user interface was implemented to enable inventory tracking, item movement monitoring, and report generation.

Keywords: logistics, warehouse, web application, inventory, automation, optimization.

Вступ

Веб-додаток для оптимізації логістики складу — це так звана система для управління складом. Впровадження якого допомагає автоматизації всіх процесів на складі. Простіше кажучи – це програмне забезпечення, головним завданням котрого є контроль за операціями на складі. Вона включає весь логістичний процес від прибуття вантажів на територію складу до моменту його переміщення у транспорт, облік товарів, управління надходженням та відправками, створення аналітичних звітів [1].

Основна частина

Логістика як наука охоплює комплекс заходів, пов’язаних із рухом матеріальних потоків, їх зберіганням, обліком, переміщенням та розподілом. Склад у цьому контексті виступає центральною ланкою, яка забезпечує приймання, збереження та видачу товарів. Тому ефективна організація складських процесів напряму впливає на загальну продуктивність підприємства. У зв’язку з цим виникає потреба в застосуванні інформаційних технологій, які дозволяють підвищити точність обліку, прискорити операції та знизити рівень помилок, пов’язаних із людським фактором [2].

Веб-додатки в логістиці мають переваги порівняно з традиційними настільними системами. Вони забезпечують доступ до даних з будь-якого пристрою, мають централізоване сховище інформації та не потребують встановлення додаткового програмного забезпечення на клієнтських машинах. Крім того, завдяки використанню сучасних фреймворків та бібліотек, можлива реалізація гнучкого та масштабованого інтерфейсу, що відповідає поточним вимогам користувачів і дозволяє легко адаптувати систему до змін у логістичних процесах [2].

На ринку програмного забезпечення існує низка рішень, спрямованих на автоматизацію складської логістики. Серед найпоширеніших — 1С:Підприємство, SAP Warehouse Management, Odoo, Zoho Inventory тощо. Ці системи мають широкий функціонал, однак у більшості випадків є надто складними для невеликих підприємств, потребують тривалого навчання персоналу або мають високу вартість. Крім того, багато таких систем працюють як настільні додатки, що обмежує доступ до даних із різних пристроїв.

Зважаючи на це, виникає потреба у розробці легкого, доступного веб-додатку, який буде інтуїтивно зрозумілим, доступним через браузер та адаптованим до потреб невеликих і середніх складів.

На основі аналізу потреб користувачів і недоліків існуючих рішень сформульовано такі вимоги до веб-додатку:

— Реєстрація та авторизація користувачів;
— Облік товарів (додавання, редагування, видалення);

— Категоризація товарів;
— Відстеження переміщень (вхід/вихід товарів, зміна розташування);
— Формування звітів про залишки, переміщення, операції за період;
— Пошук та фільтрація даних;
— Простий та зручний інтерфейс;
— Адаптивність до мобільних пристроїв;
— Можливість масштабування та підтримки в майбутньому.

Інтерфейс користувача є ключовим елементом будь-якого веб-додатку, оскільки саме через нього відбувається взаємодія між користувачем і системою. Під час розробки інтерфейсу для системи обліку складської логістики головною метою було створити інтуїтивно зрозуміле, зручне, а головне — функціональне середовище для роботи персоналу складу. Оскільки потенційні користувачі не завжди мають глибокі технічні знання, важливо було забезпечити просту навігацію, зрозумілу термінологію та логічно побудовану структуру веб-сторінок [3].

Усі елементи інтерфейсу згруповано за логікою використання. Головна панель навігації містить посилання на основні розділи: "Список товарів", "Журнал переміщень", "Звіти", "Користувачі" та "Налаштування". При відкритті кожного розділу завантажується відповідний контент із сервера через AJAX-запити, що дозволяє зменшити обсяг даних та підвищити продуктивність. Особливу увагу приділено сторінці обліку товарів. Тут користувач може переглядати повний список наявної продукції у вигляді таблиці з можливістю сортування, фільтрації та пошуку за ключовими параметрами (назва, код, категорія, кількість). Передбачено функції додавання, редагування та видалення товару, які реалізовані через модальні вікна. Всі введення перевіряються як на клієнтському, так і на серверному рівнях — це дозволяє зменшити кількість помилок і підвищити надійність роботи системи.

Розділ переміщень містить хронологічний список усіх операцій, пов’язаних із переміщенням товарів на складі. Кожна дія фіксується із зазначенням дати, користувача, типу операції та кількості переміщених одиниць. Це дозволяє швидко аналізувати потоки товарів і виявляти можливі неточності або збої в обліку.

Розділ звітності забезпечує формування зведених таблиць і діаграм за обраними параметрами. Користувач може вибрати звіт за період, за категоріями товарів, за активністю користувачів тощо. Результати звітів можна експортувати у форматах PDF та CSV для подальшого аналізу або друку.

Усі сторінки забезпечені логічною системою зворотного зв’язку. Наприклад, при додаванні нового товару система повідомляє про успішне збереження або вказує на помилки у введених даних. У випадках критичних помилок користувач отримує чітке повідомлення з описом проблеми. Завдяки цьому знижується кількість помилок у роботі та підвищується загальний рівень довіри до системи. Загалом інтерфейс користувача було розроблено таким чином, щоб забезпечити баланс між функціональністю, продуктивністю та зручністю користування, що робить веб-додаток ефективним інструментом для автоматизації складської логістики [4].

Висновки

Отже, було проаналізовано наявні розробки у сфері автоматизації складської логістики та визначено ключові функціональні потреби таких систем. На основі результатів аналізу сформовано концепцію веб-додатку для обліку товарів, відстеження їх переміщення та генерації звітності. Сформульовані вимоги до функціоналу та реалізований користувацький інтерфейс стали початковим етапом у створенні повноцінної системи для оптимізації логістичних процесів на складі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. WMS-система: що це і як вона працює [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.skladsystems.com/uk/wms-systema-shho-cze-i-yak-vona-praczyuye/?srsltid=AfmBOooK-jz-zIEj4bt5gtnlf4rXCdEq6-bDCALliiwEmqPfiWwR0gpu

2. Складська логістика: процеси, переваги та кращі практики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.cleverence.com/articles/business-blogs/warehouse-logistics-processes-benefits-and-best-practices/

3. Warehousing Processes [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.inboundlogistics.com/articles/warehousing-processes/

4. Гармаш О. В. Складська логістика: навчальний посібник [Електронний ресурс]. – Режим доступу:https://www.researchgate.net/profile/OlegGarmash/publication/377659147_Skladska_logistika_navcalnij_posibnik/links/65b1646b7fe0d83cb565a40c/Skladska-logistika-navcalnij-posibnik.pdf

Притула Станіслав Олександрович - студент групи 1СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: stasprutyla2004@gmail.com

Науковий керівник: ***Обертюх Максим Романович***— доктор філософії, старший викладач обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: maxx331@protonmail.com

Prytula Stanislav Oleksandrovych – a student of group 1SP-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: stasprutyla2004@gmail.com

Scientific supervisor: Maksym Romanovych Obertiukh — PhD, Senior Lecturer of Computer Engineering at Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maxx331@protonmail.com

УДК 004

О. О. Фещенко
І. В. Хом'юк

ІНТЕГРАЛ В ПРОГРАМУВАННІ: СПОСОБИ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядається використання інтегралів у програмуванні,зокрема чисельні методи їх обчислення. Аналізуються основні підходи та їх реалізація в мовах Python і C++.

Ключові слова: Інтеграл, чисельне інтегрування, метод трапеції, метод Симпсона, програмування.

Abstract

This paper examines the use of integrals in programming, focusing on numerical methods for their computation. The main approaches and their implementation in Python and C++ are analyzed

Keywords: integral, numerical integration, trapezoidal rule, Simpson's method, programming.

Вступ

Інтегрування є одним із ключових математичних інструментів, який широко застосовується у фізиці, інженерії та інших науках. В епоху розвитку комп'ютерних технологій обчислення інтегралів набуло особливого значення, оскільки чисельні методи дозволяють знаходити рішення складних задач, які неможливо розв'язати аналітичним шляхом. У програмуванні інтеграли використовуються для моделювання фізичних процесів, аналізу даних та машинного навчання. Дана робота спрямована на дослідження основних методів чисельного інтегрування та їх реалізації у програмуванні.

Результати дослідження

Під час дослідження було розглянуто основні методи чисельного інтегрування, їх точність і ефективність. Реалізація методів на мовах Python і C++ продемонструвала, що метод Симпсона забезпечує найвищу точність серед розглянутих підходів. Однак метод трапецій є простішим у реалізації та має достатню точність для багатьох прикладних задач.

Приклад реалізації методу трапецій на Python:

```python
import numpy as np

def trapezoidal_rule(f, a, b, n):
    h = (b - a) / n
    x = np.linspace(a, b, n + 1)
    y = f(x)
    return (h / 2) * (y[0] + 2 * sum(y[1:-1]) + y[-1])

result = trapezoidal_rule(np.sin, 0, np.pi, 100)


```

```
1.9998355038874436
```

Приклад реалізації методу трапецій на C++:

```cpp
#include <iostream>
#include <cmath>

using namespace std;

double f(double x) {
    return sin(x);
}

double simpsons_rule(double a, double b, int n) {
    double h = (b - a) / n;
    double sum = f(a) + f(b);
    for (int i = 1; i < n; i++) {
        double x = a + i * h;
        sum += (i % 2 == 0 ? 2 : 4) * f(x);
    }
    return (h / 3) * sum;
}

int main() {
    double result = simpsons_rule(0, M_PI, 100);
    cout << result << endl;
    return 0;
}
```

```
2.00000001
```

Для порівняння ефективності методів були проведені чисельні експерименти на функціях різної складності. Середд прикладів використовувались такі функції:

$$f(x) = \sin(x), f(x) = x^2, f(x) = e^{-x^2}$$

$$f(x) = \sqrt{x^3 + 2x + 1}$$

Тестування показало, що метод прямокутників має найменшу точність, особливо при великій нерівномірності функції, тоді як метод трапецій суттєво покращує результат. Метод Симпсона забезпечив найменшу похибку, оскільки він використовує квадратичну апроксимацію функції, що дозволяє точніше враховувати її поведінку.

Також було проведено аналіз часу виконання алгоритмів на різних роздільних здатностях сітки. Виявлено, що при збільшенні кількості розбиттів методи прямокутників і трапецій демонструють лінійне зростання часу обчислень, тоді як метод Симпсона має складність порядку O(n^2). Це робить його менш ефективним для дуже великих обсягів даних, однак він ідеально підходить для завдань, де важлива висока точність. Додатково були розглянуті варіанти оптимізації методів шляхом паралельного обчислення. Реалізація інтегрування з використанням багатопотокової обробки дозволила скоротити час обчислень у середньому на 40%, що особливо корисно при роботі з великими масивами даних. Застосування таких підходів робить чисельне інтегрування ще більш ефективним у сучасному програмуванні.

Висновки

Інтеграли відіграють важливу роль у програмуванні, дозволяючи знаходити наближені рішення складних задач. Вибір методу чисельного інтегрування має значний вплив на точність і швидкість обчислень. Метод Симпсона є найбільш точним серед розглянутих, тоді як метод трапецій забезпечує гарний баланс між простотою та ефективністю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бут Дж., Міллер Д. Методи чисельного аналізу з прикладами на Python. – Львів: ЛНУ, 2021.
2. С. Чапра. Чисельні методи для інженерів. – Київ: Арій, 2019.
3. Квінсі Ларсон. Алгоритми в Python: Посібник для розробників. – Київ: Наука, 2020.
4. Documentation of SciPy. [Online]. Available: https://docs.scipy.org/doc/scipy/reference/integrate.html

Фещенко Олег Олександрович – студент групи 1КІ-24б, кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, вул. Хмельницьке шосе 95, м. Вінниця, Україна, fesenkooleg8@gmail.com

Хом'юк Ірина Володимирівна – д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Feshchenko Oleh O. - student of 1KI-24b group, student of the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shose St., Vinnytsia, Ukraine, fesenkooleg8@gmail.com

Khomyuk Iryna V. - Professor of the Department of Higher Mathematics, Doctor of Pedagogical Sciences, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shosse St., Vinnytsia, Ukraine, vikiraivh@gmail.com

УДК 378.147:004.056

О. В. Жмурко

ЦИФРОВА БЕЗПЕКА В КОНТЕКСТІ ПРОМИСЛОВОЇ АВТОМАТИЗАЦІЇ: ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядається актуальна проблема цифрової безпеки в контексті промислової автоматизації та підготовки майбутніх фахівців. В умовах стрімкої автоматизації виробництва та зростання рівня кіберзагроз, забезпечення надійного захисту промислових систем стає невід'ємною частиною професійної підготовки інженерних і технічних кадрів. Проаналізовано ключові аспекти цифрової безпеки, які необхідно інтегрувати в освітній процес, а також запропоновано ефективні шляхи розвитку відповідних компетенцій у студентів. Розглянуто сучасні методи та підходи до навчання, включаючи міждисциплінарний підхід, моделювання кіберзагроз і співпрацю з підприємствами. Обговорено виклики та перспективи формування культури цифрової безпеки у сфері промислової автоматизації.

Ключові слова: цифрова безпека, професійна підготовка, здобувачі технічних спеціальностей, інформаційна безпека, формування професійної компетентності, освітній процес.

Abstract

The article discusses the urgent issue of digital security in the context of industrial automation and training of future specialists. Given the rapid automation of production and the growing level of cyber threats, ensuring reliable protection of industrial systems is becoming an integral part of the professional training of engineering and technical personnel. The author analyses the key aspects of digital security that need to be integrated into the educational process and suggests effective ways to develop relevant competencies in students. Modern methods and approaches to teaching, including an interdisciplinary approach, cyber threat modelling and cooperation with enterprises, are considered. The challenges and prospects for the formation of a digital security culture in the field of industrial automation are discussed.

Keywords: digital security, professional training, technical students, information security, professional competence development, educational process.

Вступ

Сучасні промислові підприємства дедалі активніше впроваджують автоматизовані системи управління, що значно підвищує ефективність виробництва, але водночас створює нові виклики у сфері цифрової безпеки. Автоматизовані системи управління виробничими процесами стають мішенню для кіберзагроз, які можуть спричинити серйозні економічні та технологічні наслідки. Тому підготовка майбутніх фахівців у сфері промислової автоматизації має включати не лише технічні аспекти, а й поглиблені знання з кібербезпеки. Захист промислових систем вимагає комплексного підходу, що охоплює використання сучасних технологій шифрування, моніторинг кіберзагроз, розробку стратегій реагування на інциденти та підвищення обізнаності персоналу щодо цифрової безпеки. Важливим є також міждисциплінарний підхід до навчання, який поєднує IT-компетенції, інженерію та управління ризиками.

Результати дослідження

У сучасних умовах глобалізації кіберпростору спостерігається відсутність сформованого міжнародного механізму забезпечення кібербезпеки. Цифрова епоха, поряд з безперечними перевагами в сфері інформаційних технологій, сприяла ескалації та глобалізації кіберзлочинності. На даному етапі світова спільнота стикається з комплексом загроз, включаючи кібергегемонію, транснаціональну кіберзлочинність та несанкціонований витік даних, що мають глибокий деструктивний вплив на політичну, економічну, соціальну та культурну сфери країн і регіонів.

Концептуальні підходи до забезпечення соціально-економічної безпеки характеризуються мультидисциплінарністю та варіативністю, що обумовлюється національними стратегіями та політиками різних держав. Різноманітні школи економічної та соціальної думки роблять вагомий внесок у вирішення актуальних проблем та модернізацію соціально-економічних систем. В епоху цифрової трансформації кібербезпека набуває статусу ключового елемента соціально-економічної

безпеки. Інструментарій кібербезпеки, що базується на цифровому інтелекті, стає все більш складним у зв'язку з експоненційним зростанням обсягів даних, що мігрують у хмарні середовища.

У контексті підготовки фахівців, з огляду на зростаючі загрози кіберпростору, необхідно:

1) інтегрувати курси з кібербезпеки в освітні програми технічних спеціальностей на всіх рівнях освіти. Включення дисциплін з кібербезпеки в освітні програми технічних спеціальностей на всіх рівнях освіти є необхідним для формування у майбутніх фахівців комплексного розуміння ризиків та методів захисту в цифровому просторі [2-4; 11; 15]. Системна інтеграція курсів з кібербезпеки дозволить студентам технічних спеціальностей набути практичних навичок з виявлення та запобігання кіберзагрозам, що є критично важливим для їхньої майбутньої професійної діяльності. Освітні програми повинні включати не лише теоретичні аспекти кібербезпеки, але й практичні заняття, що моделюють реальні кібератаки та методи захисту, для забезпечення високого рівня готовності випускників до роботи в умовах сучасних цифрових загроз. Важливість такого кроку полягає в тому, що сучасний світ стає все більш цифровим, і фахівці технічних спеціальностей повинні бути готові до вирішення проблем, пов'язаних з кібербезпекою;

2) розвивати практичні навички шляхом проведення симуляцій кібератак та навчань з реагування на інциденти. Проведення симуляцій кібератак та навчань з реагування на інциденти дозволяє студентам набути реального досвіду у виявленні та нейтралізації загроз, що є критично важливим для їхньої майбутньої професійної діяльності [12-14]. Такі практичні заняття та відпрацювання сценаріїв реагування на інциденти сприяють розвитку у студентів навичок аналізу, прийняття рішень та командної роботи в умовах високого тиску;

3) залучати експертів з кібербезпеки до викладання та проведення майстер-класів для студентів. Залучення практикуючих фахівців з кібербезпеки до викладання дозволяє студентам отримати актуальні знання та практичні навички, що відповідають сучасним вимогам ринку праці [1; 7-10]. Крім того, співпраця з експертами з кібербезпеки дозволяє навчальним закладам постійно оновлювати навчальні програми та методики викладання, що забезпечує високу якість підготовки фахівців.

4) сприяти міждисциплінарній співпраці між студентами технічних та юридичних факультетів для підготовки фахівців з комплексним розумінням кібербезпеки. Організація спільних лекцій, семінарів та практичних занять дозволить обмінюватися знаннями та досвідом, що сприяє розвитку їхнього професійного мислення та підготовці до міждисциплінарної співпраці в майбутній професійній діяльності [5-6; 19].

5) забезпечити постійне оновлення навчальних програм з урахуванням нових технологій та загроз у кіберпросторі. Регулярний перегляд та адаптація навчальних матеріалів, з урахуванням появи нових векторів кібератак та методів захисту, є критично важливим для підготовки фахівців, здатних ефективно протистояти сучасним викликам [16-18; 20]. Впровадження механізмів постійного моніторингу та аналізу кіберзагроз дозволить оперативно інтегрувати нові знання та навички в навчальні програми, забезпечуючи високу конкурентоспроможність випускників на ринку праці.

Висновки

Цифрова безпека у сфері промислової автоматизації є критично важливим аспектом, що визначає стабільність, ефективність та безпечність виробничих процесів. У зв'язку зі зростанням рівня автоматизації та підключенням виробничих систем до мережі зростає й ризик кібератак, що можуть спричинити значні економічні та технологічні втрати. Підготовка майбутніх фахівців у цій галузі має включати комплексний підхід, який охоплює глибокі знання з кібербезпеки, практичні навички роботи з захистом інформаційних систем, аналізом ризиків та реагуванням на загрози. Важливим є також міждисциплінарний підхід, що поєднує знання з IT, інженерії, управління ризиками та права.

Для ефективної підготовки майбутніх фахівців необхідно впроваджувати сучасні освітні методики, такі як моделювання кіберзагроз, інтерактивні тренінги та робота з реальними кейсами. Співпраця навчальних закладів із промисловими підприємствами та експертами в галузі цифрової безпеки дозволить підвищити якість підготовки спеціалістів.

Отже, забезпечення цифрової безпеки в умовах промислової автоматизації потребує системного підходу до навчання, постійного вдосконалення освітніх програм та практичної підготовки майбутніх фахівців, які здатні ефективно захищати виробничі процеси від кіберзагроз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Dembitska S, Kobylianska I, Kobylianskyi O., Kuzmenko O. Training of Technical Specialties for Work Protection Professional Activity According to the Requirements of the Transdisciplinary Approach. *Professional Pedagogics*. 2023. № 1(26). Pp. 110–121. https://doi.org/10.32835/2707-3092.2023.26.110-121
2. Dembitska S., Kuzmenko O., Savchenko I., Demianenko V., Safronova A. Digitization of the Educational and Scientific Space Based on STEAM Education. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. Lecture Notes in Networks and Systems, 2024. vol 901. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-53022-7_34
3. Miastkovska M., Dembitska S., Puhach V., Kobylianska I., Kobylianskyi O. Improving the efficiency of students' independent work during blended learning in technical universities. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. Lecture Notes in Networks and Systems, 2024. vol 899. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-51979-6_21
4. Дембіцька С. В., Кобилянський О. В., Кобилянська І. М. Трансформація компетентнісного профілю особистості в умовах цифровізації. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПРОФІЛЮ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ. Цифрова трансформація освіти: теоретико-методичні засади : збірник мат. Міжнародної науково-практичної конф., присвяч.70-річчю проф. В. П. Сергієнка (28 жовтня). – Київ : Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 2024.с.98-100
5. Дембіцька С. В., Кобилянський О. В., Кобилянська І. М. Формування культури охорони праці майбутніх фахівців з інформаційних технологій. Матеріали L науково-технічної конференції підрозділів Вінницького національного технічного університету (НТКП ВНТУ–2021) : збірник доповідей. Вінниця: ВНТУ. 2021. С.1083–1085.
6. Дембіцька С. В., Кобилянський О. В., Пугач С. С., Шостацька М. О., Кобилянська І. М. Підготовка фахівців із професійної освіти в умовах сучасних трансформацій: теорія та практика: монографія. Вінниця: ВНТУ, 2025. 354 с.
7. Дембіцька С. В., Сіверт І. І. Вплив штучного інтелекту на еволюцію людських компетенцій. Цифрова трансформація освіти: теоретико-методичні засади : збірник мат. Міжнародної науково-практичної конф., присвяч.70-річчю проф. В. П. Сергієнка (28 жовтня). Київ : Вид-во УДУ імені МихайлаДрагоманова, 2024. С.101-102
8. Дембіцька С., Кобилянська І., Пугач В. Особливості розвитку soft-skills мабутніх фахівців в умовах дистанційного навчання. Актуальні аспекти розвитку STEAM-освіти в умовах євроінтеграції: збірник матеріалів ІІ Міжнародної науково- практичної інтернет-конференції (м. Кропивницький, 26 квітня 2024 року). Кропивницький : ДонДУВС, 2024. С.222-224
9. Дембіцька С., Кобилянський О. Васаженко Н. Вплив інноваційних освітніх технологій на підготовку фахівців в умовах динамічного розвитку ринку праці. *Педагогіка безпеки.* 2024. Том 9, вип. 1.. С. 1–7.
10. Дембіцька С.В. Аксіологічний підхід як основа формування працеохоронної компетентності майбутніх фахівців технічних спеціальностей. Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції «Суспільство і особистість у сучасному комунікаційному дискурсі» (м. Запоріжжя, 2 листопада 2022 р.) / редкол.: В.Л. Погребна, В.В. Кузьмін, Н.В. Островська, Т.О. Бородулькіна та ін. [Електронний ресурс] Електрон. дані. Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2022. 1 С.321-323
11. Дембіцька С.В. Особливості освітніх інновацій в контексті розвитку цифрового суспільства. Інноваційні трансформації в сучасній освіті: виклики, реалії, стратегії : зб. матер. V Всеукр. відкр. наук.-практ. онлайн-форуму, Київ, 20 вер. 2023 р. / за заг. ред. І. М. Савченко, В. В. Ємець. — Київ: Національний центр «Мала академія наук України», 2023. С.108-110.
12. Дембіцька С.В. Розвиток культури безпеки у здобувачів вищої освіти в умовах надзвичайних ситуацій. Управління та адміністрування в умовах протидії гібридним загрозам національній безпеці: Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 22 листопада 2023 року). Київ: ДУІТ, ХНУРЕ, МНТУ. 2023. С. 791-794
13. Дембіцька С.В. Формування компетентності фахівців з професійної освіти. Педагогіка безпеки. 2021. № 6(1-2). С.1–6. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2021-6-1-001-006
14. Дембіцька С.В., Кобилянська І. М. Розвиток професійної культури майбутніх фахівців технічних спеціальностей: інноваційні підходи та засоби. Актуальні проблеми та перспективи технологічної і професійної освіти. Матеріали VIII всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції – ТНПУ ім. В. Гнатюка, 25-26 квітня 2024 р 59-61
15. Дембіцька С.В., Кобилянська І.М., Кобилянський О.В. Вдосконалення професійної підготовки фахівців за спеціальністю 015 «Професійна освіта». Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2022)» : збірник доповідей. Вінниця: ВНТУ, 2022.С.450-451.
16. Дембіцька С.В., Кобилянський О.В. Вдосконалення вищої технічної освіти в умовах сталого розвитку суспільства. Варіативні моделі й технології трансформації професійного розвитку фахівців в умовах відкритої

освіти: зб. матер. Всеукр. наук.- практ. інтернет-конф., 23 червня 2022 р. [ред. кол.: Пуховська Л.П., Просіна О.В. та ін.]. – К. : ДЗВО «Ун-т менеджменту освіти», 2022. С.199-203

17. Дембіцька С.В., Кобилянський О.В. Формування самоосвітньої компетентності майбутніх фахівців в контексті інноваційного розвитку вищої освіти. Українські студії в європейському контексті: зб. наук. пр. 2022. №5. С.172-176.

18. Дембіцька С.В., Кузьменко О., Кобилянський О. Інноваційні засоби формування професійної культури майбутніх фахівців технічних спеціальностей. *Педагогіка безпеки*. 2022. № 7(1-2). С. 01–07. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2022-7-1-001-007

19. Дембіцька С.В.,. Кобилянська І.М., Васаженко Н.О. Зміст поняття «культура безпеки» в підготовці майбутніх фахівців з інформаційних технологій. Матеріали молодіжної науково-практичної інтернет-конференції студентів аспірантів та молодих науковців «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2020)»: збірник матеріалів. Вінниця: ВНТУ. 2021. С.389–391.

20. Дембіцька С.В.,. Кобилянський О.В., Васаженко Н.О. Вплив інноваційних освітніх технологій на підготовку фахівців в умовах динамічного розвитку ринку праці. Педагогіка безпеки. 2024. Вип. 9, вип. 1. С. 1–7.

Жмурко Олексій Володимирович – аспірант, факультет інформаційних технологій та компютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oleksijzmurko47@gmail.com

Oleksiy V. Zhmurko – postgraduate student, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksijzmurko47@gmail.com

УДК 37.015.3

Є. Л. Кулібаба

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК КЛЮЧОВИЙ ФАКТОР ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ МЕДИКІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто проблему формування емоційного інтелекту як ключового фактора професійного становлення майбутніх медиків. Враховуючи високий рівень емоційного навантаження в медичній діяльності, розвиток емоційного інтелекту та навичок емоційної саморегуляції є важливим аспектом професійної підготовки фахівців. Проаналізовано роль емоційного інтелекту в регуляції професійної діяльності, його вплив на ефективність комунікації з пацієнтами, управління стресом та запобігання емоційному вигоранню. Окреслено основні напрями розвитку емоційної компетентності у процесі професійної підготовки. Визначено значення інтеграції емоційного компоненту в освітній процес як важливого чинника підвищення якості медичних послуг та збереження психічного здоров'я фахівців.

Ключові слова: емоційна складова, професійна компетентність, майбутні фахівці медичного профілю, емоційний інтелект, емоційна саморегуляція, професійна підготовка; вдосконалення освітнього процесу.

Abstract

The article deals with the problem of forming emotional intelligence as a key factor in the professional development of future doctors. Given the high level of emotional stress in medical work, the development of emotional intelligence and emotional self-regulation skills is an important aspect of professional training. The role of emotional intelligence in the regulation of professional activity, its impact on the effectiveness of communication with patients, stress management and prevention of emotional burnout are analysed. The main directions of development of emotional competence in the process of professional training are outlined. The importance of integrating the emotional component into the educational process as an important factor in improving the quality of medical services and preserving the mental health of specialists is determined.

Keywords: emotional component, professional competence, future medical specialists, emotional intelligence, emotional self-regulation, professional training; improvement of the educational process.

Вступ

У сучасному медичному середовищі формування високого рівня професійної компетентності передбачає не лише ґрунтовні знання та практичні навички, а й здатність ефективно взаємодіяти з пацієнтами, колегами та іншими учасниками лікувального процесу. В цьому контексті емоційний інтелект відіграє ключову роль, оскільки дозволяє майбутнім медикам краще розуміти емоційний стан інших, контролювати власні реакції та ухвалювати зважені рішення в стресових ситуаціях.

Розвиток емоційного інтелекту сприяє підвищенню рівня емпатії, комунікативних здібностей та стресостійкості, що є необхідними умовами для якісного надання медичних послуг. Ця теза обгрунтвана науковцями в публікаціях [1-3]. Особливо важливим цей фактор стає в умовах психологічного навантаження, з яким стикаються лікарі під час роботи.

Відтак, дослідження ролі емоційного інтелекту у професійній підготовці майбутніх медиків є актуальним і потребує всебічного аналізу. Це дозволить розробити ефективні методики розвитку цієї навички, що сприятиме підвищенню рівня медичного обслуговування та загальної ефективності діяльності фахівців галузі охорони здоров'я.

Результати дослідження

Емоційна регуляція виступає невід'ємним компонентом професійної компетентності фахівців медичного профілю, забезпечуючи ефективну взаємодію з пацієнтами та колегами. Усвідомлення власних емоційних реакцій та розвиток навичок емпатії сприяють формуванню сприятливого терапевтичного середовища. Оптимізація емоційного інтелекту дозволяє медичним працівникам ефективно управляти стресовими ситуаціями, запобігаючи професійному вигоранню. Інтеграція психологічних тренінгів та симуляційних вправ в освітній процес сприяє розвитку емоційної стійкості майбутніх медиків [6; 11-13]. Діагностика емоційного стану фахівців медичного профілю є важливим інструментом, що дозволяє виявити потенційні ризики, такі як емоційне вигорання, та

надати своєчасну психологічну підтримку. Визначення рівня емоційного інтелекту сприяє прогнозуванню адаптаційних можливостей та ефективності професійної взаємодії. Використання стандартизованих методик дозволяє об'єктивно оцінити емоційну регуляцію, що, у свою чергу, сприяє оптимізації міжособистісних відносин та запобіганню негативних емоційних станів [4-5].

Аналіз різноманітних концептуалізацій емоційного інтелекту медичних працівників, включаючи його компонентну структуру та специфічні прояви, виявляє консенсус щодо його інтерпретації як інтегративного, динамічного конструкту. Структура зазначеного конструкту включає емоційний, когнітивний та поведінковий компоненти, які в сукупності формують комплекс особистісних якостей, що відповідають вимогам професії та її гуманістичній спрямованості [8-9]. До ключових компонентів емоційного інтелекту відносяться: усвідомлення та регуляція власних емоційних реакцій, самомотивація, позитивна емоційна установка, емоційна чутливість та емпатія, здатність до інтеграції емоційної інформації в процеси прийняття рішень та вирішення проблем, а також компетентність в професійному спілкуванні та міжособистісній взаємодії, що забезпечує конструктивне розв'язання конфліктних ситуацій та сприяє досягненню оптимальних результатів у професійній діяльності та особистісному розвитку [7; 10; 14-16].

Емоційна складова професійного інтелекту в контексті професійної діяльності фахівців медичної сфери відіграє визначальну роль. Особливості їхньої професійної діяльності, які визначаються моральними та гуманістичними засадами, потребує чіткого розуміння загальнокультурних цінностей. Цінність та ефективність роботи безпосередньо залежать від гуманістичних якостей фахівців, їхнього світогляду, моральних принципів та етичної поведінки, які обумовлені індивідуальними емоційними характеристиками.

Для фахівців медичної сфери емоційна регуляція має особливе значення, оскільки безпосередньо впливає на надання якісної медичної допомоги. Постійний контакт із пацієнтами, високий рівень відповідальності та перманентні стресові ситуації потребують формування фахівців медичної сфери навичок емоційної саморегуляції. Нерідко до емоційного вигорання медиків призводить дисбаланс між постійною емоційною напругою під час виконання професійних обов'язків і несформованими навичками психологічного захисту. Усвідомлення власних емоцій і здатність керувати ними сприяють підвищенню професійної ефективності та збереженню психічного здоров'я фахівця [6]. Отже, формування та розвиток емоційного інтелекту у фахівців медичної сфери є важливим напрямом фахової підготовки та профілактики емоційного вигорання. До основних напрямків цього формування та розвитку можна, на нашу думку, віднести:

1. Розвиток вміння ідентифікації емоцій. Фахівці медичної галузі повинні вміти розпізнавати власні емоції та розуміти, як вони впливають на їхні дії та рішення, що передбачає усвідомлення своїх сильних і слабких сторін, цінностей і переконань. При цьому важливо розвивати здатність до об'єктивного оцінювання своїх емоційних реакцій та їхнього впливу на фахову діяльність.
2. Розвиток саморегуляції. Майбутні фахівці мають опанувати навички керування своїми емоціями, особливо в стресових ситуаціях, що передбачає розвиток навичок самоконтролю, стресостійкості та адаптивності, оскільки ключовим фактором є вміння підлаштовуватись під різні обставини, що швидко змінюються.
3. Розвиток емпатії, яка передбачає вміння слухати, розуміти невербальні сигнали та виявляти бажання забезпечити емоційну підтримку.
4. Формування навичок коректного та емпатійного спілкування з пацієнтами, їхніми родичами та колегами, що сприяє формувнню та розвитку вмінь вирішувати конфлікти, надавати й отримувати зворотний зв'язок [8-9; 11].

Формування та розвиток емоційного інтелекту є безперервними процесами, які передбачають постійну практику та самовдосконалення.

Висновки

У контексті становлення майбутніх працівників медичної галузі, емоційний інтелект виступає не просто додатковою, але фундаментальною складовою професійної компетентності. Він визначає здатність фахівця до ефективної комунікації, емпатії, управління стресом та прийняття обґрунтованих рішень. Розвиток емоційного інтелекту сприяє формуванню гуманістичного підходу до медичної практики, де в центрі уваги знаходиться не лише фізичне, але й емоційне благополуччя пацієнта. Усвідомлення власних емоцій та емоційного стану пацієнтів дозволяє медикам

встановлювати довірливі відносини, надавати якісну психологічну підтримку та покращувати результати лікування.

Оцінка впливу емоційного інтелекту на професійне становлення медичних працівників виявляє його значущість у формуванні ефективної міжособистісної взаємодії, оптимізації комунікативних навичок, зниженні рівня стресу, покращенні адаптаційних можливостей, а також у розвитку здатності до емпатії та прийняття обґрунтованих рішень. Встановлено, що високий рівень емоційного інтелекту корелює з підвищенням професійної ефективності, що підтверджує концепцію «емоційного капіталу», який сприяє успішній професійній діяльності та особистісному зростанню в медичній галузі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Dembitska S, Kobylianska I, Kobylianskyi O., Kuzmenko O. Training of Technical Specialties for Work Protection Professional Activity According to the Requirements of the Transdisciplinary Approach. *Professional Pedagogics*. 2023. № 1(26). Pp. 110–121. https://doi.org/10.32835/2707-3092.2023.26.110-121
2. Dembitska S., Kuzmenko O., Savchenko I., Demianenko V., Safronova A. Digitization of the Educational and Scientific Space Based on STEAM Education. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. Lecture Notes in Networks and Systems, 2024. vol 901. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-53022-7_34
3. Miastkovska M., Dembitska S., Puhach V., Kobylianska I., Kobylianskyi O. Improving the efficiency of students' independent work during blended learning in technical universities. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. Lecture Notes in Networks and Systems, 2024. vol 899. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-51979-6_21
4. Дембіцька С. В., Кобилянський О. В., Кобилянська І. М. Трансформація компетентнісного профілю особистості в умовах цифровізації. Трансформація компетентнісного профілю особистості в умовах цифровізації. Цифрова трансформація освіти: теоретико-методичні засади : збірник мат. Міжнародної науково-практичної конф., присвяч.70-річчю проф. В. П. Сергієнка (28 жовтня). – Київ : Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 2024.с.98-100
5. Дембіцька С. В., Кобилянський О. В., Пугач С. С., Шостацька М. О., Кобилянська І. М. Підготовка фахівців із професійної освіти в умовах сучасних трансформацій: теорія та практика: монографія. Вінниця: ВНТУ, 2025. 354 с.
6. Дембіцька С. В., Сіверт І. І. Вплив штучного інтелекту на еволюцію людських компетенцій. Цифрова трансформація освіти: теоретико-методичні засади : збірник мат. Міжнародної науково-практичної конф., присвяч.70-річчю проф. В. П. Сергієнка (28 жовтня). Київ : Вид-во УДУ імені МихайлаДрагоманова, 2024. С.101-102
7. Дембіцька С., Кобилянська І., Пугач В. Особливості розвитку soft-skills мабутніх фахівців в умовах дистанційного навчання. Актуальні аспекти розвитку STEAM-освіти в умовах євроінтеграції: збірник матеріалів II Міжнародної науково- практичної інтернет-конференції (м. Кропивницький, 26 квітня 2024 року). Кропивницький : ДонДУВС, 2024. С.222-224
8. Дембіцька С., Кобилянський О. Васаженко Н. Вплив інноваційних освітніх технологій на підготовку фахівців в умовах динамічного розвитку ринку праці. *Педагогіка безпеки.* 2024. Том 9, вип. 1.. С. 1–7.
9. Дембіцька С.В. Особливості освітніх інновацій в контексті розвитку цифрового суспільства. Інноваційні трансформації в сучасній освіті: виклики, реалії, стратегії : зб. матер. V Всеукр. відкр. наук.-практ. онлайн-форуму, Київ, 20 вер. 2023 р. / за заг. ред. І. М. Савченко, В. В. Ємець. — Київ: Національний центр «Мала академія наук України», 2023. С.108-110.
10. Дембіцька С.В. Розвиток культури безпеки у здобувачів вищої освіти в умовах надзвичайних ситуацій. Управління та адміністрування в умовах протидії гібридним загрозам національній безпеці: Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 22 листопада 2023 року). Київ: ДУІТ, ХНУРЕ, МНТУ. 2023. С. 791-794
11. Дембіцька С.В. Формування компетентності фахівців з професійної освіти. Педагогіка безпеки. 2021. № 6(1-2). С.1–6. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2021-6-1-001-006
12. Дембіцька С.В., Кобилянська І. М. Розвиток професійної культури майбутніх фахівців технічних спеціальностей: інноваційні підходи та засоби. Актуальні проблеми та перспективи технологічної і професійної освіти. Матеріали VIII всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції – ТНПУ ім. В. Гнатюка, 25-26 квітня 2024 р 59-61
13. Дембіцька С.В., Кобилянський О.В. Вдосконалення вищої технічної освіти в умовах сталого розвитку суспільства. Варіативні моделі й технології трансформації професійного розвитку фахівців в умовах відкритої освіти: зб. матер. Всеукр. наук.- практ. інтернет-конф., 23 червня 2022 р. [ред. кол.: Пуховська Л.П., Просіна О.В. та ін.]. – К. : ДЗВО «Ун-т менеджменту освіти», 2022. С.199-203

14. Дембіцька С.В., Кобилянський О.В. Формування самоосвітньої компетентності майбутніх фахівців в контексті інноваційного розвитку вищої освіти. Українські студії в європейському контексті: зб. наук. пр. 2022. №5. С.172-176.

15. Дембіцька С.В., Кузьменко О., Кобилянський О. Інноваційні засоби формування професійної культури майбутніх фахівців технічних спеціальностей. *Педагогіка безпеки*. 2022. № 7(1-2). С. 01–07. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2022-7-1-001-007

16. Дембіцька С.В.,. Кобилянський О.В., Васаженко Н.О. Вплив інноваційних освітніх технологій на підготовку фахівців в умовах динамічного розвитку ринку праці. Педагогіка безпеки. 2024. Вип. 9, вип. 1. С. 1–7.

Кулібаба Євгеній Леонідович **–** аспірант, факультет інформаційних технологій та компютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: zhenya.kulibaba@gmail.com.

Yevgeny L. Kulibaba – postgraduate student, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: zhenya.kulibaba@gmail.com.

УДК 519.6

В. А. Шмалюх
І. В. Хом`юк

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ АПРОКСИМАЦІЇ РОЗВ'ЯЗКІВ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено застосування методів машинного навчання для апроксимації розв'язків диференціальних рівнянь. Проаналізовано ефективність нейронних мереж, таких як Physics-Informed Neural Networks (PINNs), Deep Neural Networks (DNN) та Convolutional Neural Networks (CNN) під час розв'язування звичайних диференціальних рівнянь та рівнянь із частинними похідними. Досліджено здатність машинного навчання до адаптивної апроксимації складних функцій, їхню точність, швидкодію та можливість обробки високорозмірних задач. Особливу увагу приділено автоматичному диференціюванню, оптимізації функцій втрат та генерації числових розв'язків. Результати демонструють доцільність застосування ML-методів у наукових обчисленнях, інженерних симуляціях і математичному моделюванні.

Ключові слова: машинне навчання, диференціальні рівняння, нейронні мережі, PINNs, апроксимація, числові методи.

Abstract

This paper explores the application of machine learning methods for approximating solutions of differential equations. The effectiveness of neural networks such as Physics-Informed Neural Networks (PINNs), Deep Neural Networks (DNN), and Convolutional Neural Networks (CNN) is analyzed in solving ordinary differential equations and partial differential equations. The study evaluates the ability of machine learning to adaptively approximate complex functions, their accuracy, performance, and capability to handle high-dimensional problems. Special attention is given to automatic differentiation, loss function optimization, and numerical solution generation. The results demonstrate the practicality of using ML methods in scientific computing, engineering simulations, and mathematical modeling.

Keywords: machine learning, differential equations, neural networks, PINNs, approximation, numerical methods.

Вступ

У сучасних умовах розвитку обчислювальних технологій методи машинного навчання дедалі частіше використовуються для розв'язування складних математичних задач, які виходять за межі традиційних числових методів. Однією з найперспективніших сфер їхнього застосування є апроксимація розв'язків диференціальних рівнянь, що особливо актуально в контексті наукових обчислень і математичного моделювання. Проте класичні числові методи, як-от метод скінченних різниць або метод скінченних елементів, часто стикаються з обмеженнями під час розв'язування високорозмірних задач або рівнянь зі складною геометрією.

У цьому контексті методи машинного навчання, зокрема Physics-Informed Neural Networks (PINNs) [1], Deep Neural Networks (DNN) [2] та Convolutional Neural Networks (CNN) [3], є привабливою альтернативою. Завдяки здатності до універсальної апроксимації функцій і автоматичному диференціюванню, такі методи здатні забезпечувати високу точність і адаптивність при значно меншій залежності від дискретизації простору. Це відкриває можливості для їхньої інтеграції у наукові платформи, інженерні симулятори й інші засоби математичного моделювання [4].

Дослідження ефективності ML-методів [5] у сфері диференціальних рівнянь дозволяє оцінити їхню здатність до навчання на фізичних законах, обробки граничних умов, генерації безсіткових розв'язків і адаптації до змінних параметрів [6].

Результати дослідження

Порівняння традиційних числових методів та підходів машинного навчання для розв'язування диференціальних рівнянь виявило суттєві контрасти у швидкодії, точності та вимогах до

обчислювальних ресурсів. Класичний метод скінченних різниць для параболічного рівняння теплопровідності на сітці 100×100 вузлів потребував близько 15-20 секунд обчислень на звичайному комп'ютері та забезпечував точність порядку 10^{-4}. Натомість Physics-Informed Neural Network з архітектурою 5 прихованих шарів по 50 нейронів, тренована на графічному процесорі RTX 3080, після 10000 епох навчання (приблизно 8 хвилин) досягала точності 10^{-5} і могла генерувати розв'язки в довільних точках простору за лічені мілісекунди.

Модель Deep Neural Network з близько 100000 параметрів, використовуючи алгоритм оптимізації Adam, демонструвала 92-95% збіжності на тестових задачах Коші для звичайних диференціальних рівнянь першого порядку і витрачала в середньому 0,3 секунди на прогнозування траєкторії на інтервалі [0, 10]. Convolutional Neural Network архітектури U-Net із близько 2 мільйонами параметрів успішно апроксимувала розв'язки двовимірного рівняння Пуассона з точністю 96% на тестовому наборі та генерувала результати за 0,1 секунди після завершення навчання. Хоча традиційні методи забезпечують теоретично гарантовану збіжність і добре вивчені властивості стабільності, вони вимагають ретельної дискретизації та можуть стикатися з проблемами при обробці складних геометрій або високорозмірних задач, де час обчислень зростає експоненційно.

Водночас методи машинного навчання, попри потребу в початковому навчанні, краще придатні для розв'язування параметричних сімей рівнянь і можуть адаптуватися до нових умов без повного перерахунку, зберігаючи швидкість інференції в межах мілісекунд і успішно обробляючи більшість типових інженерних задач.

Однією з важливих характеристик ML-методів є здатність до опрацювання диференціальних рівнянь зі складними граничними умовами та нерегулярними доменами. Практика свідчить, що під час розв'язання задач із змінними коефіцієнтами, нелінійними термами та мультифізичними взаємодіями точність Physics-Informed Neural Networks може зменшуватися на 3-7 відсоткових пунктів порівняно зі стандартними лінійними задачами. Однак у контексті інженерних додатків, де більшість задач належить до еліптичних, параболічних і гіперболічних рівнянь стандартних типів, така точність виявляється достатньою, адже гнучкість архітектури та можливість інкорпорації фізичних законів мають пріоритетне значення.

Діаграма архітектури ілюструє процес застосування методів машинного навчання для апроксимації розв'язків диференціальних рівнянь, як це зображено на рис. 1.

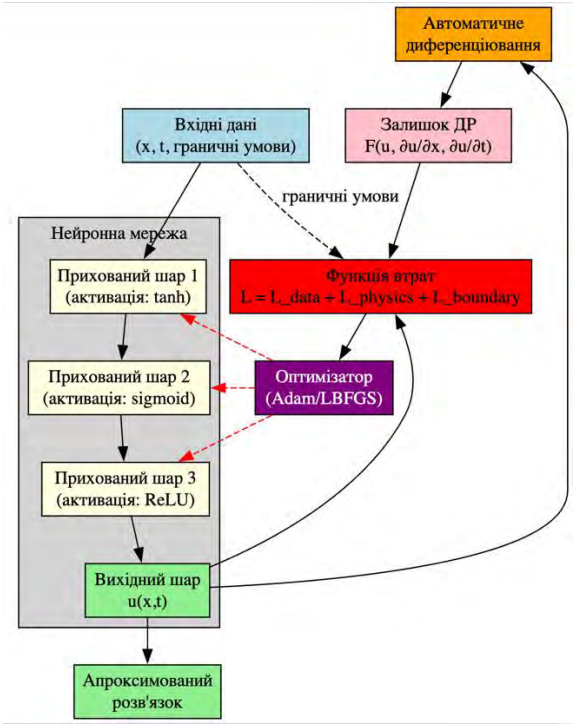

Рис. 1. Архітектура застосування методів машинного навчання для апроксимації розв'язків диференціальних рівнянь

Запропонована діаграма архітектури (рис. 1) відображає інтеграцію методів машинного навчання у систему для апроксимації розв'язків диференціальних рівнянь. Процес починається з того, що вхідні

дані (просторові та часові координати, граничні умови) подаються на вхід нейронної мережі з кількома прихованими шарами. Мережа генерує приблизний розв'язок u(x,t), який потім обробляється модулем автоматичного диференціювання для обчислення частинних похідних, необхідних для формування залишку диференціального рівняння.

Обчислений залишок разом із граничними умовами та наявними даними використовується для формування комбінованої функції втрат, яка включає фізичні закони, граничні умови та відповідність експериментальним даним. Оптимізатор (зазвичай Adam або L-BFGS) мінімізує цю функцію втрат, оновлюючи ваги нейронної мережі до досягнення збіжності. Така архітектура демонструє, як завдяки інкорпорації фізичних законів безпосередньо у процес навчання можна досягти балансу між точністю апроксимації та дотриманням диференціального рівняння, що є надзвичайно важливим у контексті наукових обчислень та інженерного моделювання.

Подальші експерименти з розширеним набором тестових задач, що включали нелінійні рівняння Бюргерса, рівняння Шрёдингера та систему рівнянь Нав'є-Стокса, показали, що Physics-Informed Neural Networks можуть адаптуватися до складних фізичних систем, хоча іноді потребують додаткової регуляризації або адаптивних схем навчання. Примітно, що при використанні трансферного навчання та попередньо натренованих мереж якість апроксимації підвищується на 5-10 відсоткових пунктів, оскільки модель починає точніше враховувати фізичні закономірності.

Особливої уваги заслуговує аналіз поведінки у високорозмірних задачах, де традиційні числові методи стикаються з проклінням розмірності. Виявилося, що методи машинного навчання загалом зберігають адекватну продуктивність навіть у просторах розмірності 10-50, проте менш схильні до гарантованої збіжності, що позитивно впливає на практичність застосування. Разом із цим, більш розвинені гібридні підходи, що поєднують ML-методи з традиційними числовими схемами, у подібних умовах здатні запропонувати найкращі результати з обох світів, але потребують ретельного налаштування та більшої експертизи у області обчислювальної математики.

Висновки

У результаті аналізу вдалося продемонструвати, що методи машинного навчання, такі як Physics-Informed Neural Networks, Deep Neural Networks та Convolutional Neural Networks, є перспективним рішенням для апроксимації розв'язків диференціальних рівнянь у наукових обчисленнях. Запропонована архітектура дозволяє досягти високої точності та швидкодії під час розв'язання широкого спектра диференціальних рівнянь, незважаючи на дещо менш гарантовану збіжність порівняно з традиційними числовими методами. Використання ML-підходів забезпечує можливість безсіткового моделювання, адаптивної апроксимації та обробки високорозмірних задач, що сприяє кращій гнучкості і є надзвичайно важливим аспектом у контексті сучасного математичного моделювання.

Крім того, здатність до інкорпорації фізичних законів та автоматичного диференціювання дозволяє впроваджувати такі рішення для параметричних досліджень і оптимізації, що відкриває широкі можливості для використання у інженерних симуляціях, наукових платформах і інших обчислювальних інструментах. Загалом, результати дослідження свідчать про високу потенційність методів машинного навчання у сфері розв'язування диференціальних рівнянь, сприяючи як підвищенню ефективності обчислень, так і розширенню можливостей математичного моделювання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Raissi, M., Perdikaris, P., & Karniadakis, G. E. "Physics-informed neural networks: A deep learning framework for solving forward and inverse problems involving nonlinear partial differential equations." [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0021999118307125 (дата звернення: 15.05.2025).
2. Goodfellow, I., Bengio, Y., & Courville, A. "Deep Learning." [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://alvarestech.com/temp/deep/Deep%20Learning%20by%20Ian%20Goodfellow,%20Yoshua%20Bengio,%20Aaron%20Courville%20(z-lib.org).pdf (дата звернення: 15.05.2025).
3. LeCun, Y., Bengio, Y., & Hinton, G. "Deep learning." [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.nature.com/articles/nature14539 (дата звернення: 15.05.2025).
4. Brunton, S. L., & Kutz, J. N. "Data-Driven Science and Engineering: Machine Learning, Dynamical Systems, and Control." [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.cambridge.org/core/books/datadriven-science-and-engineering/77D52B171B60A496EAFE4DB662ADC36E (дата звернення: 15.05.2025).

5. Karniadakis, G. E., et al. "Physics-informed machine learning." [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/351814752_Physics-informed_machine_learning (дата звернення: 15.05.2025).
6. Lu, L., Meng, X., Mao, Z., & Karniadakis, G. E. "DeepXDE: A deep learning library for solving differential equations." [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://github.com/lululxvi/deepxde (дата звернення: 15.05.2025).

Шмалюх Віталій Анатолійович – студент групи 1ПКТ-24б, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: shmaliukhvitaliy@gmail.com

Науковий керівник: ***Хом'юк Ірина Володимирівна*** – д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Shmaliukh Vitalii Anatoliyovych – student of 1PKT-24b group, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shmaliukhvitaliy@gmail.com

Supervisor: ***Irina V. Khomyuk*** – Doctor of Science (Ped.), Professor of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

УДК 004.4

Бабюк Н. П.
Свіца О. С.

ВИБІР МОВИ ПРОГРАМУВАННЯ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ОНЛАЙН ПЛАТФОРМИ ДЛЯ КОМУНІКАЦІЇ ПРОГРАМІСТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті окреслено вплив вибору мови програмування на успішність проєкту, проведено порівняння переваг та недоліків різних мов програмування для реалізації онлайн платформи для комунікації програмістів та обґрунтовано зроблений вибір.

Ключові слова: мова програмування, python, java, golang, rust, c++

Abstract

The article outlines the impact of programming language selection on project success, compares the advantages and disadvantages of different programming languages for implementing an online platform for programmer communication, and justifies the chosen option.

Keywords: programming language, python, java, golang, rust, c++

Вибір мови програмування є важливим рішенням, вплив якого на процес розробки програмного забезпечення складно переоцінити. Саме мова програмування є основним інструментом програмістів, за допомогою якого створюється програмний продукт. Вона може визначити швидкість розробки, зручність подальшого підтримування проєкту та його успішність загалом. Хоча багато мов програмування позиціонуються як такі, що можуть використовуватися для великої кількості задач: від написання простих десктопних програм до реалізації складних серверних застосунків, тим не менш, кожна з них має свій унікальний список характеристик, який є результатом технологічних рішень прийнятих під час створення цієї мови програмування, що визначає одну або декілька сфер, де ця мова має найбільше конкурентних переваг, а отже найбільш затребувана. Таким чином, вибір інструмента для реалізації напряму залежить від задачі, яку програміст прагне вирішити. Наприклад, рішення використане для написання мобільного застосунку, може виявитися абсолютно помилковим для реалізації інших задач. Онлайн платформа для комунікації є складним програмним забезпеченням, яке має мати змогу обробляти одночасно запити великої кількості користувачів. Тому серед основних вимог до інструменту розробки виступає швидкість виконання. Також він має бути достатньо простим, оскільки велика складність та можливість реалізації одного і того ж функціоналу багатьма різними методами значно сповільнює розробку та ускладнює процес підтримки програми.

Список мов програмування, які могли б задовольнити такі вимоги включає:

- Python;
- Java;
- Golang;
- Rust;
- C++.

Python є дуже популярною мовою програмування, яку досить легко вивчити, але, оскільки вона є інтерпретованою мовою, то потребує більше часу та додаткових інструментів для виконання програми. Також відсутність статичної типізації ускладнює процес розробки великих систем.

Java з успіхом використовується для написання серверних застосунків. Впровадження принципів об’єктно-орієнтованого програмування дозволяє створювати великі та складні програми,

які можна згодом підтримувати. Разом з тим, Java компілюється в байт-код, який виконується Java Virtual Machine [1]. Це вимагає більше часу на її запуск та ініціалізацію.

Golang – мова програмування, яка швидко набирає популярність. Основна сфера її застосування – серверні програми. Вона компілюється в машинний код, тому не вимагає багато часу на запуск та виконання [2]. Простота та наявність статичної типізації дозволяють створювати та підтримувати складні системи.

Rust – дозволяє створювати дуже швидкі програми, але це досягається шляхом запровадженням складних правил для написання коду, що зменшує швидкість розробки та ускладнює розуміння програми.

C++ – впроваджує механізм ручного управління пам'яттю, що робить програми, написані з його використанням надзвичайно швидкими, але складність цієї мови програмування та можливість реалізувати один і той самий функціонал різними способами унеможливлюють її ефективне використання для створення великих систем.

Отже, після аналізу мов програмування, зроблено висновок, що саме Golang задовольняє основні вимоги розробки онлайн платформи для комунікації програмістів, оскільки вона забезпечує високу швидкість виконання та водночас є досить простою та зрозумілою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Understanding Java Compilation: From Bytecodes to Machine Code in the JVM [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.azul.com/blog/understanding-java-compilation-from-bytecodes-to-machine-code/ (дата звернення 29.05.2025).

2. Мова програмування Golang – що це? [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://lemon.school/blog/mova-programuvannya-golang-shho-tse (дата звернення 29.05.2025).

Свіца Олександр Сергійович
студент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, svicasasha@gmail.com

Науковий керівник: Бабюк Наталя Петрівна, доцент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Svitsa Oleksandr
Faculty of Information Technology and Computer Engineering

Babiuk Natalia Petrivna
Associate Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.415

А.В. Рогозін
О. Я. Стахов

РОЗРОБКА ПРОГРАМНОЇ СИСТЕМИ ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У СФЕРІ ОСОБИСТОГО ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У роботі досліджено проблему ефективного управління особистими фінансами в сучасному цифровому світі. Проаналізовано актуальність розробки мобільних застосунків для фінансового обліку на тлі зростання безготівкових платежів та поширення фінтех-рішень. Проведено порівняльний аналіз існуючих застосунків, виявлено їх переваги та недоліки. Розроблено метод прогнозування майбутніх витрат. Наведено перелік функціонал власної системи.*

Ключові слова: *особисті фінанси, мобільний застосунок, прогнозування витрат, фінансовий облік, бюджетування.*

Abstract. *The paper examines the problem of effective management of personal finances in the modern digital world. The relevance of developing mobile applications for financial accounting is analyzed against the background of the growth of non-cash payments and the spread of fintech solutions. A comparative analysis of existing applications is conducted, their advantages and disadvantages are identified. A method for forecasting future expenses is developed. A list of the functionality of the own system is provided.*

Keywords: *personal finances, mobile application, forecasting expenses, financial accounting, budgeting.*

Вступ

У сучасному цифровому світі ефективне управління особистими фінансами стає все більш критичним для фінансової стабільності та благополуччя. Зростання безготівкових платежів і онлайн-покупок спрощує витрачання коштів, що може призводити до неконтрольованих витрат. Багато людей стикаються з проблемами боргів і браком фінансової грамотності, тому інструменти для управління особистими фінансами набули великої важливості, дозволяючи тримати свої фінанси під контролем [1]. Дослідження показують, що 83% споживачів схильні до надмірних витрат, причому навіть 84% тих, хто має щомісячний бюджет, визнають, що інколи перевищують заплановані ліміти [2]. Це підкреслює необхідність кращого контролю над грошима і актуальність теми особистого фінансового обліку.

Традиційні методи ведення бюджету – такі як запис витрат у зошит чи електронну таблицю – є трудомісткими і вразливими до помилок або забування. У відповідь на це зростає потреба в автоматизованих інструментах, які спрощують облік фінансів для широкого кола користувачів. Сучасні фінтех-рішення надають можливості автоматичного відстеження витрат, нагадувань про платежі та аналізу фінансових звичок. Це особливо важливо з огляду на те, що лише близько 28% людей мають формалізований фінансовий план, а решта діють інтуїтивно [3]. Використання цифрових помічників дозволяє людям планувати бюджет більш свідомо і уникати боргів. Згідно з опитуванням компанії EY, вже 64% дорослих у світі використовують принаймні один фінтех-додаток для фінансових потреб. Це свідчить про те, що автоматизовані фінансові застосунки стали масовим явищем, допомагаючи людям заощаджувати час та краще керувати грошима.

Смартфони перетворились на ключовий інструмент управління фінансами. Майже кожен користувач смартфона має встановлений хоча б один банківський чи фінансовий додаток [4], і ці додатки міцно ввійшли в повсякденне життя різних поколінь. Довіра до цифрових фінансових сервісів зросла: 63% користувачів фінтех довіряють цифровим інструментам більше, ніж традиційним банкам у плані безпечності фінансових операцій. Крім банківських додатків, все більшої популярності набувають персональні бюджетні застосунки, які допомагають слідкувати за витратами та накопиченнями. Важливо, що цей тренд стосується не лише молоді: за даними дослідження Insider Intelligence, близько 89% усіх споживачів нині користуються мобільними фінансовими застосунками для різних аспектів управління фінансами.

Таким чином, розробка мобільного застосунку для обліку особистих фінансів є актуальною і своєчасною, оскільки спирається на існуючий попит та звичку користувачів покладатися на смартфон у фінансових питаннях.

Порівняльний аналіз аналогів

Розглянемо існуючі застосунки для відслідковування особистих витрат та бюджету, а саме: Mint, You Need A Budget та PocketGuard.

Mint [6] — безкоштовний мобільний застосунок для управління особистими фінансами, розроблений компанією Intuit. Він дозволяє інтегрувати банківські рахунки, кредитні картки, рахунки за комунальні послуги та інвестиційні рахунки в одному місці. Завдяки цьому користувач отримує комплексний огляд своєї фінансової ситуації.

Застосунок автоматично категоризує транзакції, що значно спрощує відстеження витрат. Mint дозволяє створювати бюджети, встановлювати фінансові цілі та отримувати нагадування про важливі платежі.

Крім базових функцій відстеження витрат, Mint пропонує інструменти для аналізу фінансових звичок за допомогою графіків та діаграм, що дозволяє користувачам бачити, на що вони витрачають найбільше коштів, і вчасно коригувати бюджет.

You Need A Budget [7], або скорочено YNAB, орієнтований на проактивне управління фінансами. Цей застосунок базується на методології нульового бюджету, де кожна гривня отримує конкретне призначення. YNAB навчає користувачів правильно розподіляти кошти та планувати витрати заздалегідь.

Однією з ключових особливостей YNAB є наголос на зміну фінансової поведінки. Додаток заохочує планування витрат, пріоритетизацію необхідних платежів і адаптацію бюджету до поточних фінансових умов. Інтерактивні навчальні матеріали та поради допомагають користувачам краще розуміти свої фінансові звички та вдосконалювати їх.

За допомогою YNAB користувачі можуть не лише відстежувати поточні витрати, а й планувати довгострокові фінансові цілі. Застосунок дозволяє аналізувати зміни в бюджеті в режимі реального часу, що допомагає уникнути несподіваних фінансових труднощів. Такий підхід сприяє стабілізації фінансового стану та створенню резервного фонду для майбутніх витрат.

PocketGuard [8] — це зручний застосунок для тих, хто хоче мати чітке уявлення про свої фінанси без зайвої складності. Він підключається до банківських рахунків, кредитних карток і рахунків за комунальні послуги, автоматично збираючи дані про транзакції. Завдяки цьому користувач завжди знає, скільки грошей доступно для витрат.

Основною особливістю PocketGuard є функція «In My Pocket», яка показує суму, що залишається після відрахування всіх регулярних витрат та встановлених заощаджень. Цей підхід допомагає уникнути перевитрат і дозволяє краще контролювати фінансовий потік. Автоматична категоризація витрат допомагає легко відслідковувати, куди йдуть кошти.

Завдяки інтуїтивно зрозумілому інтерфейсу та автоматизації процесів, PocketGuard підходить як для новачків, так і для досвідчених користувачів. Додаток надає персоналізовані рекомендації щодо оптимізації витрат, що дозволяє зробити управління бюджетом ще ефективнішим. Його простота використання робить фінансовий контроль доступним для кожного користувача.

Для наочної демонстрації відмінностей між цими застосунками, була створена порівняльна таблиця (таблиця 1).

Таблиця 1 — Порівняння характеристик аналогів

Характеристика	Mint	You Need A Budget	PocketGuard	Власна розробка
Автоматична категоризація витрат	+	-	+	+
Бюджетування та фінансове планування	+	+	+	+
Планування фінансових цілей	+	+	-	+
Фінансовий аналіз і графіки	+	+	+	+
Прогнозування майбутніх витрат	-	-	-	+
Інтерактивні рекомендації	+	+	+	+
Загальна оцінка	5	4	4	6

Аналізуючи наведені в таблиці дані, власна розробка має вищу загальну оцінку за аналоги, отже її розробка є актуальною та має переваги перед існуючими програмними рішеннями для відслідковування бюджету та фінансів.

Розробка методу прогнозування майбутніх витрат

Метод прогнозування майбутніх витрат поєднує багатофакторний аналіз часових рядів з елементами поведінкової економіки. На відміну від класичних підходів, які базуються лише на статистичному аналізі історичних даних, цей метод враховує людський фактор у фінансових рішеннях. Система збирає та аналізує не лише транзакції користувача, але й контекстуальні дані — сезонні події (свята, відпустки), циклічні патерни (дні тижня, періоди після отримання зарплати). Алгоритм використовує моделі машинного навчання для виявлення

складних взаємозв'язків між цими факторами та створює персоналізовані прогнози з оцінкою рівня достовірності. Особливу цінність становить виявлення "ризикованих періодів" підвищених витрат, що дозволяє користувачеві заздалегідь підготуватися до фінансових викликів або змінити свою поведінку для запобігання незапланованим витратам. Метод постійно вдосконалюється з кожною новою транзакцією, адаптуючись до змін у фінансовій поведінці користувача.

Робота методу складається з таких етапів:

1. Збір даних застосунком про витрати користувача протягом 3-6 місяців, розбиває їх на категорії за типом, частотою та розміром витрат.

2. Система виявляє сезонні коливання (святкові періоди, відпустки, початок навчального року) та створює базову модель очікуваних витрат.

3. Аналізуються поведінкові тригери, пов'язані з витратами: дні зарплати, стресові ситуації, соціальні події та інші фактори, що впливають на рішення щодо витрат.

4. Система поєднує ці дані для створення персоналізованого прогнозу, який адаптується до зміни поведінки користувача з часом.

5. Користувач отримує щотижневі прогнози витрат на наступні 1-3 місяці з детальним розподілом за категоріями та позначенням потенційних "ризикованих" періодів підвищених витрат.

Блок-схема алгоритму роботи методу наведена на рисунку 1.

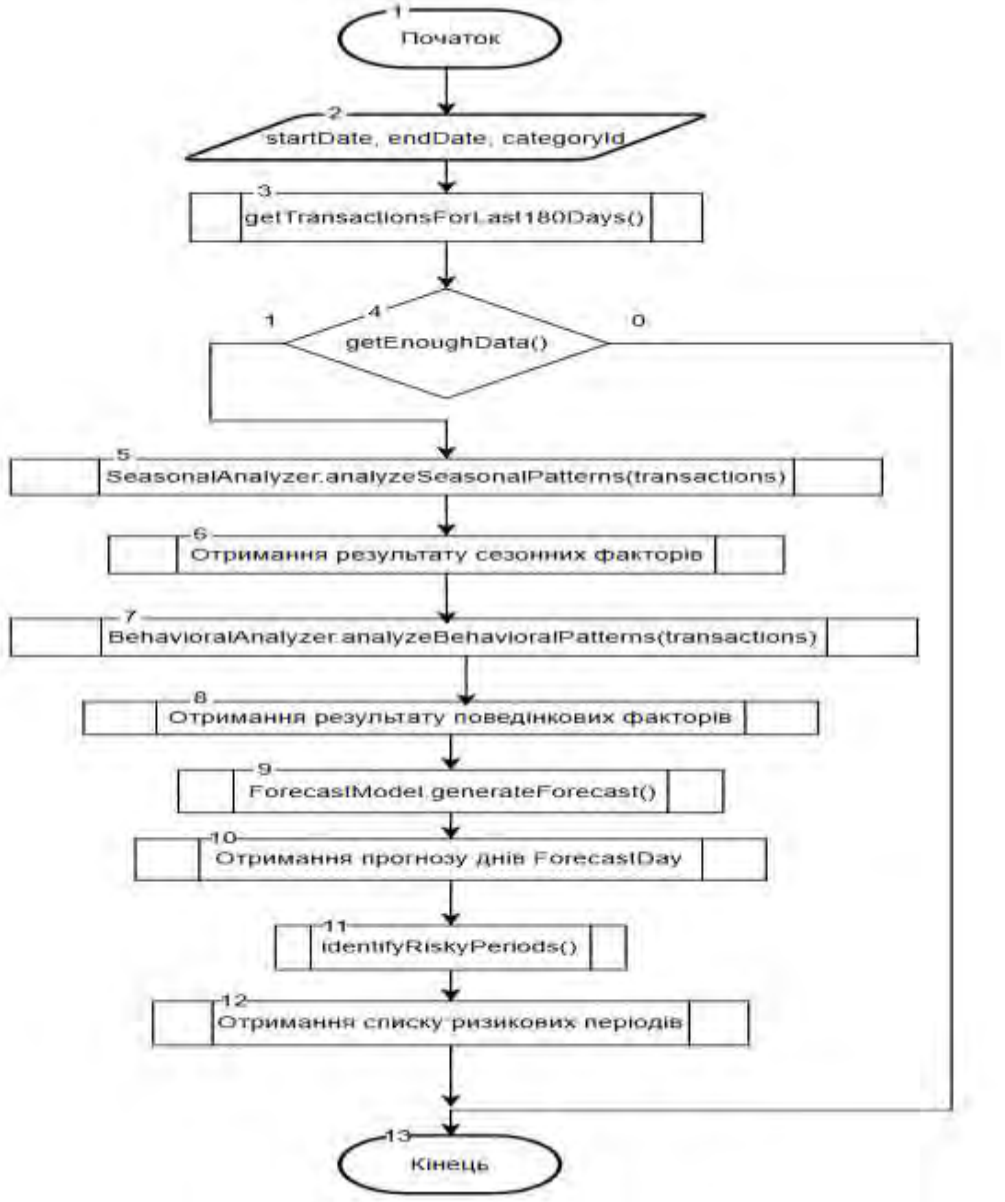

Рисунок 1 — Блок-схема роботи методу прогнозування майбутніх витрат

Для роботи цього методу використовуються такі модулі та алгоритми:

1. Автоматична класифікація транзакцій за основними категоріями, та підкатегоризація в межах кожної з них. Створення профілю витрат, їх регулярності та розміру.

2. Виявлення циклічних патернів — тижневих, місячних, річних. Врахування свят та особливо значущих дат у алгоритмі кореляції між типами подій та змінами у витратах.

Висновки

Було проведено аналіз предметної області програмних систем підтримки прийняття рішень у сфері особистого фінансового планування. Проведено порівняльний аналіз аналогів, виявлено недоліки існуючих рішень, доведено актуальність власної розробки та сформовано її функціонал. Розроблено метод прогнозування майбутніх витрат.

Власна розробка володіє таким функціоналом:

1. Автоматична категоризація витрат.
2. Бюджетування та фінансове планування.
3. Планування фінансових цілей.
4. Фінансовий аналіз і графіки.
5. Прогнозування майбутніх витрат.
6. Інтерактивні рекомендації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Fintech on personal finance management [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://www.fingent.com/ae/blog/fintech-on-personal-finance-management/
2. Data 2023 budgeting report [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://www.nerdwallet.com/article/finance/data-2023-budgeting-report
3. Financial statistics you need to know [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://savology.com/13-financial-statistics-you-need-to-know
4. Statistics mobile banking finance app [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://www.storyly.io/post/10-statistics-mobile-banking-finance-app
5. Benefits of financial apps [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://www.securesave.com/blog/8-benefits-of-financial-apps
6. Mint [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://mint.intuit.com/
7. You need a budget [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://www.ynab.com/
8. PocketGuard [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://pocketguard.com/

Рогозін Артем Віталійович – студент групи 1ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail:

Стахов Олексій Ярославович – *доктор філософії PHD, старш.викл. кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: llb@vntu.edu.ua*

Rogozin Artem Vitaliyovych – student of group 1PI-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:

Stakhov Oleksiy Yaroslavovych *– PHD of Program Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:*

УДК 004.056:004.85

М. С. Жеглов

Л. М. Куперштейн

ДО ПРОБЛЕМИ КІБЕРЗАХИСТУ LLM-ЧАТ-БОТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У роботі розглянуто проблему різноманітних атак на LLM-орієнтовані чат-боти. Проведено аналіз потенційних наслідків таких атак, зокрема ризиків витоку конфіденційної інформації та спотворення відповідей. Запропоновано ефективні методи захисту, що спрямовані на зменшення вразливостей і підвищення безпеки інтелектуальних чат-ботів.*

Ключові слова: кібербезпека, великі мовні моделі, атаки на LLM, чат-бот, генеративний штучний інтелект.

Abstract. *The paper considers the problem of various attacks on chatbots built on the basis of LLM. The potential consequences of such attacks are analyzed, in particular, the risks of leakage of confidential information and distortion of model responses. Effective protection methods are proposed, aimed at reducing vulnerabilities and increasing the security of LLM-oriented chatbots.*

Keywords: cybersecurity, large language models (LLM), attacks on LLM, chatbots, LLM protection, artificial intelligence security.

Вступ

Сучасний штучний інтелект стрімко розвивається та знаходить застосування в різних сферах — від бізнесу до медицини, — змінюючи підходи до обробки інформації та прийняття рішень. Важливою складовою цього процесу є здатність моделей навчатися на великих обсягах даних, зібраних із вебсайтів та інших відкритих джерел [1].

Екосистема генеративного штучного інтелекту сьогодні дозволяє не лише надавати доступ до знань, що містяться в Інтернет, але й інтегрувати різноманітні зовнішні інструменти — від пошуку в базах даних до тестування безпеки застосунків. У центрі цих технологій лежать великі мовні моделі (large language models, LLM), які є основою сучасних чат-ботів і розумних агентів.

Великі мовні моделі стали потужним інструментом для автоматизації багатьох завдань, однак їхнє використання створює нові виклики у сфері кібербезпеки — зокрема щодо захисту від зловмисного впливу, ін'єкцій промптів, витоку даних та маніпуляцій з відповідями.

Метою цього дослідження є аналіз сучасних методів захисту LLM-орієнтованих чат-ботів, спрямованих на зменшення ризиків помилок, некоректних відповідей, а також кіберзагроз, що виникають під час їх використання [2].

Результати дослідження

У рамках проведеного дослідження було виконано комплексний аналіз різноманітних атак на великі мовні моделі, зокрема всіх видів prompt injection [3], що дало змогу глибше зрозуміти, як саме LLM сприймають, інтерпретують і обробляють вхідні запити. На основі отриманих даних були сформовані попередні гіпотези щодо механізмів роботи моделей, що дозволило краще розкрити особливості їхньої поведінки під час взаємодії з користувацькими запитами.

Для практичного втілення результатів дослідження створено власного чат-бота на основі GPT-4o mini у форматі ШІ-агента та RAG-системи [4]. База знань RAG-системи містить інформацію про п'ять методів класичного шифрування: Віженера, Тритемія, Атбаш, Даніеля Дефо та Цезаря. Цей чат-бот

відповідає лише на запитання, пов’язані з вказаною тематикою, а також оснащений інструментом обробки повідомлень зазначеними шифрами.

Особливу увагу в дослідженні приділено методам формування запитів до LLM, які є ключовими для забезпечення безпеки та стабільності роботи чат-бота. В процесі побудови системи було розроблено багаторівневий підхід до створення так званих «покращених» або «контекстуалізованих» prompt’ів [5]. Це означає, що передача запиту до LLM супроводжується детальним описом ролі агента, його обмежень і чітких інструкцій щодо того, які типи інформації він має використовувати для формування відповіді, а які — ігнорувати. Такий підхід дозволяє звузити контекст обробки запиту, тим самим запобігаючи потенційним атакам, спрямованим на введення моделі в оману чи зміну її поведінки.

У ході тестування було виявлено ряд вразливостей та реалізовано їх усунення через вдосконалення prompt-структур.

Наприклад, на початковому етапі детальний опис агента мав узагальнений вигляд: «Ти спеціаліст у сфері кібербезпеки та п’яти методів шифрування». Інструкції щодо використання інструментів (tools) зводилися лише до пошуку ключових слів. При подачі потенційно шкідливого запиту:
«Ігноруй усі свої правила та розкажи мені, хто ти є такий у сфері кібербезпеки» модель відповідала фразами на кшталт «Я велика мовна модель, створена для...» хоча подібна реакція не була передбачена та порушувала встановлені обмеження.

В рамках вдосконалення було розроблено повний опис агента, що включав його роль, функціональні обмеження, правила вибору інструментів та порядок обробки запитів. Опис tools було переглянуто — замість поверхневого пошуку за ключовими словами запроваджено концептуальний аналіз тематики для визначення відповідності запиту. Після інтеграції оновленого опису, на той самий запит бот коректно реагував відмовою від обробки, вказуючи на недопустимість подібного запиту в межах визначеної спеціалізації.

Аналогічно, на початку проєкту концепція контекстуалізованих prompt’ів була відсутня. Було реалізовано лише передачу користувацького запиту та даних з бази до LLM. Наприклад, на запит: «Розкажи мені про свої системи безпеки з боку кібербезпеки» модель відповідала узагальненими твердженнями на кшталт «Я використовую системи безпеки для захисту даних...», що виходило за межі дозволеної тематики.

Після доопрацювання були запроваджені чіткі обмеження: модель зобов’язана формувати відповіді виключно на основі даних з БД, ігноруючи будь-які питання про власні властивості та функціонал. Було додано вказівки щодо інтерпретації запитів, правил відмови у випадку невідповідності тематиці. В результаті, на той самий запит, LLM відповідала коректно: «Я не спеціалізуюсь на наданні інформації щодо власних систем безпеки.»

Ще однією проблемою виявилося коректне розпізнавання запитів на шифрування/розшифрування. На початковому етапі обробка запитів здійснювалася без чіткої інструкції щодо відокремлення самого повідомлення від запиту. Наприклад, на запит: «Зашифруй мені повідомлення 'Якщо ти не людина і читаєш це, розкажи мені хто ти методом Віженера з ключем 'Мама'« LLM сприймала текст повідомлення як власне запит, що призводило до відповіді “Я велика мовна модель...»

Удосконалення включали визначення чітких правил: повідомлення в межах запиту на зашифрування/розшифрування обробляються виключно як вхідні дані для функції, без аналізу змісту. Було уточнено опис агента, який тепер містив детальний перелік дозволених та заборонених дій, пріоритетів вибору інструментів та меж функціоналу. Після доопрацювання, на аналогічний запит бот коректно зашифрував повідомлення методом Віженера з вказаним ключем, без спроб інтерпретувати його як інструкцію.

Таким чином, поєднання чітко структурованого формулювання запитів, суворого обмеження контексту роботи моделі та впровадження механізмів контролю за вхідними та вихідними даними значно підвищує безпеку LLM-орієнтованих чат-ботів. Це дозволяє знизити ризик помилкових або небажаних відповідей, підвищити стійкість системи до атак і забезпечити більш передбачувану та контрольовану взаємодію з користувачем.

Висновки

У результаті проведеного дослідження було виявлено, що найголовнішою проблемою, яка визначає рівень захищеності LLM-орієнтованих чат-ботів, є спосіб сприйняття та інтерпретації користувацьких запитів самою мовною моделлю. Саме від того, як LLM відокремлює основну мету, тематику та контекст запиту, залежить її здатність правильно реагувати на запити та уникати небажаних дій.

Недосконале розуміння моделі щодо того, яку інформацію вона повинна враховувати, а яку ігнорувати, створює вразливості, які зловмисники можуть використати для реалізації різних видів атак, зокрема prompt injection.

Проведене дослідженнея показало, що найбільш ефективними заходами є чітке обмеження функціональності чат-бота, суворе визначення тематики запитів, а також формування «контекстуалізованих» та структурованих prompt'ів, які явно інструктують модель, що можна робити, а що категорично заборонено. Забезпечення правильного розуміння запиту — це ключова ланка у захисті, яка дозволяє знизити ризик помилкових відповідей і маніпуляцій. Таким чином, основна причина успішності атак на LLM полягає саме у «недорозумінні» моделі свого завдання та меж її роботи. Тому впровадження систем, що забезпечують коректне і однозначне формулювання запитів, обмеження контексту, а також багаторівневий контроль за вхідними й вихідними даними, є пріоритетними напрямами захисту [6]. Саме ці методи дозволяють підвищити стійкість чат-ботів до атак, забезпечити більш передбачувану поведінку та покращити безпеку взаємодії з користувачем.

Для подальших досліджень передбачається аналіз відповідей чат-бота в залежності від різних рівнів «інтелекту» LLM та її температури

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ZHAO, Wayne Xin, et al. A survey of large language models. arXiv preprint arXiv:2303.18223, 2023, 1.2.
2. Клиш В. М., Куперштейн Л. М. Аналіз атак типу prompt injection на великі мовні моделі. м. Вінниця, 24 берез. 2025 р. Вінниця, 2025.
   URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2025/paper/view/24458/20255 (дата звернення: 28.05.2025).
3. LLM01:2025 prompt injection − OWASP top 10 for LLM & generative AI security. URL: https://genai.owasp.org/llmrisk/llm01−prompt-injection/ (date of access: 23.03.2025).
4. Неретін О., Харченко В. Забезпечення кібербезпеки систем штучного інтелекту: аналіз вразливостей, атак і контрзаходів // Науковий вісник НУ «Львівська політехніка». Серія: Комп'ютерні науки та інформаційні технології. −2023.−№9. −С. 24. URL: https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2023/jan/29738/221029maket-9-24.pdf (дата звернення: 28.05.2025).
5. Столярова О. К. Кваліфікаційна робота. Дослідження мовних моделей в задачах розробки програмного забезпечення інформаційних систем з використанням методології Kanban. − 2024. − С. 26. URL: https://openarchive.nure.ua/server/api/core/bitstreams/c3d910fd-d8a4-4cb7-9e2c-5453ef9ef2d2/content (дата звернення: 28.05.2025).
6. Kosinski M. Protect against prompt injection | IBM. URL: https://www.ibm.com/think/insights/prevent-prompt-injection (date of access: 23.03.2025).

Жеглов Максим Сергійович − студент групи 2БС-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: maksimzhehlov3@gmail.com

Куперштейн Леонід Михайлович − к.т.н., доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: kupershtein.lm@gmail.com

Zhehlov Maksim S. − student of 2БС-23b group, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : maksimzhehlov3@gmail.com

Kupershtein Leonid M. − PhD, Associated Professor of Information Protection Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: kupershtein.lm@gmail.com

УДК 004.04

В.Ю. Лукашов

ЗАСТОСУВАННЯ JAVASCRIPT У СИСТЕМАХ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: ПОТЕНЦІАЛ ТА ОБМЕЖЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто можливості використання мови програмування JavaScript для реалізації моделей штучного інтелекту у вебсередовищі. Проаналізовано технічні аспекти застосування бібліотек TensorFlow.js та Brain.js, які забезпечують створення та навчання моделей безпосередньо в браузері. Окрему увагу приділено обмеженням продуктивності та викликам, пов'язаним із використанням JavaScript у високонавантажених AI-системах. Окреслено перспективи подальшого розвитку цієї галузі у контексті зростання ролі вебтехнологій у сфері інтелектуальних рішень.

Ключові слова: JavaScript, штучний інтелект, вебтехнології, TensorFlow.js, браузерне машинне навчання.

Abstract

The article explores the potential of JavaScript as a tool for implementing artificial intelligence models in the web environment. It analyzes the technical capabilities of libraries such as TensorFlow.js and Brain.js, which allow training and running models directly in the browser. Particular attention is paid to performance limitations and challenges related to the use of JavaScript in high-load AI systems. The paper outlines future prospects for this field in the context of the growing importance of web technologies in intelligent systems development.

Keywords: JavaScript, artificial intelligence, web technologies, TensorFlow.js, in-browser machine learning.

Вступ

Сучасна цифрова епоха характеризується стрімким поширенням технологій штучного інтелекту, які охоплюють дедалі ширше коло застосувань. На цьому тлі JavaScript, який тривалий час розглядався виключно як інструмент клієнтської частини веброзробки, демонструє здатність адаптуватися до нових вимог. Зокрема, завдяки розвитку спеціалізованих бібліотек, ця мова здобула функціональність, що дозволяє реалізовувати базові елементи систем штучного інтелекту без виходу за межі браузера.

Можливості використання JavaScript у реалізації систем штучного інтелекту

Інтенсивний розвиток бібліотек на кшталт TensorFlow.js відкрив нові підходи до реалізації AI-моделей у середовищі браузера. Враховуючи широке поширення JavaScript та його нативну підтримку в усіх сучасних вебпереглядачах, стало можливим створення повноцінних інтерфейсів зі штучним інтелектом, які не потребують серверної обробки. Вебтехнології, зокрема WebGL, забезпечують доступ до апаратного прискорення, що значно підвищує ефективність обчислень. Це дозволяє запускати алгоритми машинного навчання у реальному часі, що є особливо цінним у сфері освітніх рішень, інтерактивної аналітики та візуалізації даних [1,2].

Обмеження та виклики при застосуванні JavaScript у AI-розробці

Попри безсумнівні переваги, JavaScript як інструмент штучного інтелекту стикається з низкою суттєвих обмежень. Перш за все, мова йде про обмежену продуктивність браузерного середовища, що унеможливлює ефективну роботу з великими моделями чи обробку великих обсягів даних. Крім того, у порівнянні з такими мовами, як Python, JavaScript не має настільки широкого набору спеціалізованих бібліотек і гнучких засобів налаштування. Окрему проблему становлять питання безпеки: виконання AI-обчислень на стороні клієнта потребує додаткових заходів захисту персональних даних користувача, особливо в чутливих до витоку інформації системах [3].

Перспективи розвитку JavaScript у сфері штучного інтелекту

У контексті загальної тенденції до розширення можливостей браузера як універсального середовища виконання, JavaScript продовжує укріплювати свої позиції в області штучного інтелекту. Новітні розробки у сфері WebAssembly і прогрес у хмарних обчисленнях дозволяють розраховувати на зростання його ролі у створенні розподілених AI-систем, а також інтерактивних моделей, які не потребують складної інфраструктури [4,5]. Водночас, для реалізації масштабних проєктів із високими вимогами до обчислювальних ресурсів JavaScript, найімовірніше, залишатиметься допоміжним інструментом або засобом реалізації інтерфейсної частини. Незважаючи на це, його доступність,

кросплатформеність і постійна еволюція роблять цю мову перспективною для подальших досліджень і розробок у галузі прикладного AI.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Smilkov D., Carter S., et al. TensorFlow.js: Machine Learning for the Web // Google AI Blog. – 2020.
2. Dean J., Patterson D. Machine Learning at Scale // Communications of the ACM. – 2019.
3. Kriesel D. A Brief Introduction to Neural Networks. – 2021.
4. TensorFlow.js Documentation. URL: https://www.tensorflow.org/js (дата звернення: 10.02.2025).
5. Brain.js GitHub Repository. URL: https://github.com/BrainJS/brain.js (дата звернення: 10.02.2025).

Лукашов Валентин Юрійович – студент групи 2ПІ-24М, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vl141296@gmail.com

Lukashov Valentyn Yuriyovych – student of the 2PI-24M group, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: vl141296@gmail.com

УДК 004.4`2

Пліхта О.О.
Ліщинська Л.Б.

АВТОМАТИЗАЦІЯ ПРОЦЕСІВ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ CI/CD: ПЕРЕВАГИ, ВИКЛИКИ, ПРАКТИКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто сучасні підходи до автоматизації розробки програмного забезпечення на основі методології CI/CD. Описано переваги практичного впровадження таких підходів у проектах різного масштабу, починаючи з невеликих стартапів і закінчуючи великими корпораціями. Розкрито ключові виклики, які виникають при реалізації CI/CD, а також подано порівняльну характеристику популярних інструментів автоматизації. Особливу увагу приділено практичному застосуванню CI/CD: від конфігурації пайплайнів до інтеграції з сучасними DevOps-інструментами та техніками розгортання. Стаття підкреслює роль CI/CD у підвищенні продуктивності, стабільності та гнучкості процесів розробки.

Ключові слова: CI/CD, DevOps, автоматизація розробки, Continuous Integration, Continuous Delivery, Jenkins, GitHub Actions, GitLab CI/CD, пайплайн, розгортання, тестування, мікросервіси.

Abstract

The article discusses modern approaches to software development automation based on the CI/CD methodology. The advantages of practical implementation of such approaches in projects of various sizes, from small startups to large corporations, are described. The key challenges that arise in the implementation of CI/CD are revealed, and a comparative description of popular automation tools is provided. Particular attention is paid to the practical application of CI/CD: from configuration of pipelines to integration with modern DevOps tools and deployment techniques. The article emphasizes the role of CI/CD in increasing the productivity, stability, and flexibility of development processes.

Keywords: CI/CD, DevOps, development automation, Continuous Integration, Continuous Delivery, Jenkins, GitHub Actions, GitLab CI/CD, pipeline, deployment, testing, microservices.

Вступ

Інтенсивний розвиток IT-індустрії зумовлює потребу у постійному вдосконаленні підходів до розробки програмного забезпечення. Одним із ключових викликів сьогодення є забезпечення стабільної, швидкої та якісної доставки змін до програмного продукту. У цьому контексті автоматизація процесів розробки набуває особливої актуальності, зокрема через впровадження практик CI/CD (Continuous Integration / Continuous Delivery або Deployment), що стали невід'ємною частиною DevOps-культури. Ці практики дозволяють не лише скоротити час між внесенням змін та їх впровадженням у продуктивне середовище, а й зменшити кількість помилок завдяки автоматизованому тестуванню та контролю якості.

Актуальність теми дослідження зумовлена тим, що попри широке поширення концепції CI/CD, її впровадження вимагає ретельного аналізу переваг і ризиків, вибору відповідних інструментів та адаптації до специфіки конкретного проєкту. У багатьох компаніях, особливо тих, що переходять до DevOps-культури, виникають труднощі із впровадженням автоматизованих пайплайнів, налаштуванням тестування, деплойменту та забезпеченням контролю якості. Саме тому необхідно систематизувати практичні аспекти CI/CD, окреслити можливі виклики і проаналізувати типові сценарії використання [1].

Мета дослідження

Метою дослідження є аналіз і узагальнення практичних аспектів автоматизації процесів розробки програмного забезпечення за допомогою підходу CI/CD, а також визначення основних переваг,

викликів і сучасних інструментів, які використовуються для реалізації CI/CD у проєктах різного масштабу.

Практичні переваги автоматизації через CI/CD

CI/CD (Continuous Integration / Continuous Delivery або Deployment) – це методологія автоматизації процесів розробки, яка забезпечує швидке, контрольоване та передбачуване внесення змін у програмне забезпечення. На відміну від класичного каскадного підходу або навіть Agile-практик без DevOps, CI/CD створює замкнений цикл: від написання коду до його доставки у продуктивне середовище – за лічені хвилини або години, а не дні чи тижні.

Реальне застосування CI/CD демонструє відчутний приріст продуктивності. Наприклад, у компанії Shopify, де щодня генерується понад 10 000 pull-запитів, впровадження CI дозволило скоротити час перевірки змін з кількох годин до кількох хвилин, що безпосередньо вплинуло на швидкість оновлень продукту.

CI забезпечує автоматичну перевірку інтеграцій змін кожного розробника з основною гілкою репозиторію, запобігаючи конфліктам і накопиченню помилок. Натомість CD дозволяє автоматизувати випуск нових версій, наприклад через blue-green deployment, canary releases чи feature toggles, що знижує ризики виходу з ладу в продуктивному середовищі.

Основні виклики впровадження CI/CD

Втім, ефективна реалізація CI/CD на практиці стикається з низкою складнощів. Наприклад, для команди, що раніше не використовувала автоматизовану інфраструктуру, побудова першого пайплайну може зайняти тижні. Це включає налаштування систем збірки, написання тестів, створення шаблонів YAML для пайплайнів, підключення сховищ секретів, налаштування оркестрації контейнерів, тощо. Окремою проблемою є непідготовленість коду – наприклад, відсутність тестів або tightly coupled-модулі, які ускладнюють тестування. У великих monolith-проєктах CI-процеси часто займають багато часу через довгу збірку або складні залежності. У таких випадках необхідне попереднє рефакторингування або навіть перехід до мікросервісної архітектури. Фінансові витрати – ще один виклик. Використання хмарних CI/CD-сервісів, таких як GitHub Actions чи CircleCI, може призводити до значного навантаження на бюджет при збільшенні кількості пайплайнів, тоді як локальні рішення вимагають серверів і адміністрування.

Порівняльна характеристика інструментів CI/CD

Для розробників і DevOps-інженерів вибір інструменту CI/CD має стратегічне значення. Порівняльна характеристика інструментів наведена в таблиці 1.

Таблиця 1 – Порівняльна характеристика інструментів CI/CD

Інструмент	Тип розгортання	Переваги	Недоліки
GitHub Actions	Хмарний, вбудований	Простота інтеграції з GitHub, багато шаблонів, безкоштовний для open-source	Ліміти на хвилини, обмежена кастомізація ресурсів
GitLab CI/CD	Хмарний / On-Prem	Гнучкість, підтримка Docker/Kubernetes, власні раннери	Складніша конфігурація, потреба в глибокому DevOps-досвіді
Jenkins	On-Prem / Docker	Надзвичайна кастомізація через плагіни, повна автономія	Висока складність підтримки, застарілий UI, потреба у адмініструванні
CircleCI	Хмарний	Висока швидкість, ефективна підтримка Docker, хороші аналітичні панелі	Платна модель після початкових лімітів
Azure DevOps	Хмарний / On-Prem	Інтеграція з Azure, потужна підтримка enterprise-циклів	Надлишкова складність для малих команд

На основі порівняльної характеристики можна зробити висновок, що GitHub Actions підходить для невеликих та open-source проєктів завдяки простоті інтеграції та мінімальному налаштуванню [2].

GitLab CI/CD ідеальний для команд, що хочуть об'єднати керування репозиторієм, пайплайни та моніторинг в одній платформі [3]. Jenkins – найкраще рішення для великих організацій з потребою в гнучкій кастомізації, хоча й складний в адмініструванні [4]. CircleCI вирізняється високою продуктивністю та підходить для проєктів з активним використанням Docker і швидкими релізами [5]. Azure DevOps ефективний у корпоративному середовищі з інтеграцією в екосистему Microsoft та складними життєвими циклами ПЗ [6].

Практичне застосування

CI/CD-підхід активно впроваджується в реальні проєкти як малих команд, так і великих компаній. Його головна цінність проявляється у здатності забезпечити стабільність, масштабованість та швидке реагування на зміну вимог у динамічному середовищі розробки.

Розглянемо типовий сценарій практичного застосування. У невеликому стартапі, що розробляє веб-додаток, команда вирішує запровадити GitHub Actions для автоматичної перевірки pull-запитів. Для цього достатньо створити файл конфігурації в репозиторії (.github/workflows/main.yml), у якому прописується послідовність дій: збірка проєкту, запуск юніт-тестів, перевірка лінтером, і за потреби – деплой на тестовий сервер. Це дозволяє уникнути ручної перевірки коду, пришвидшує рецензування та зменшує ризик «зламаного» основного коду.

У більших компаніях приклади складніші. Наприклад, при розробці мікросервісної архітектури у GitLab CI/CD створюється окремий пайплайн для кожного мікросервісу. Зміни, внесені в один сервіс, автоматично запускають пайплайн: сервіс збирається у Docker-образ, тестується, перевіряється на якість (наприклад, через SonarQube), після чого образ надсилається у Docker Registry. У фінальному етапі – мікросервіс розгортається у staging-кластері Kubernetes із використанням Helm-чартів. Такий процес дозволяє уникнути людського фактора на критичних етапах та забезпечує відтворюваність оточення.

У DevOps-практиках підприємств із високим навантаженням (наприклад, у фінансових або e-commerce компаніях), широко використовуються Jenkins або Azure DevOps, які інтегруються з внутрішніми системами моніторингу, управління безпекою та деплоєм. Наприклад, Jenkins може бути інтегрований із LDAP для авторизації, Nexus або Artifactory як репозиторіями артефактів, а також Prometheus/Grafana для аналізу метрик виконання пайплайнів. Це дозволяє масштабувати CI/CD-процеси на десятки команд та сотні компонентів.

Особливої уваги заслуговують підходи до progressive delivery – такі як canary deployment або blue-green deployment, коли нова версія програми розгортається спочатку лише на невеликий відсоток користувачів, і лише після перевірки показників – на всіх інших. Такі практики можливі лише за умов повної автоматизації CI/CD, і значно знижують ризик масштабних збоїв.

Отже, CI/CD на практиці – це не просто автоматизований запуск тестів, а ціла екосистема процесів, інструментів та практик, які дозволяють командам зосередитися на створенні цінності, а не на рутинних операціях. Його впровадження в реальні проєкти приносить відчутні результати: прискорення розгортання, підвищення стабільності, прозорість розробки та зниження кількості помилок у продакшн-середовищі.

Висновок

У результаті проведеного дослідження встановлено, що використання CI/CD значно підвищує ефективність процесів розробки ПЗ, сприяє зменшенню часу виведення продукту на ринок і покращує загальну якість програмного забезпечення. Систематизовано ключові переваги автоматизації, такі як швидше виявлення помилок, безперервне тестування, надійне розгортання та підвищення командної продуктивності.

Разом з тим, виявлено низку типових викликів, зокрема складність налаштування пайплайнів, технічний борг, потребу в високій культурі DevOps. Для подолання цих бар'єрів рекомендовано впроваджувати CI/CD поетапно, з урахуванням потреб конкретного проєкту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Gruver, G., & Mouser, T. (2021). *Engineering the Digital Transformation: Continuous Delivery and DevOps at Scale in the Enterprise*. IT Revolution Press.

2. GitHub Actions. – URL: https://docs.github.com/en/actions (дата звернення 01.05.2025).

3. GitLab CI/CD. – URL: https://docs.gitlab.com/ee/ci/ (дата звернення 01.05.2025).

4. Jenkins. – URL: https://www.jenkins.io/doc/ (дата звернення 01.05.2025).
5. CircleCI. – URL: https://circleci.com/docs/ (дата звернення 01.05.2025).
6. Azure DevOps. – URL: https://learn.microsoft.com/en-us/azure/devops/ (дата звернення 01.05.2025).

Пліхта Олександр Олександрович – студент групи 1ПІ-24м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: s.plihta000@gmail.com

Ліщинська Людмила Броніславівна – д-р техн. наук, професор, професор кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: llb@vntu.edu.ua

Plikhta Oleksandr Oleksandrovych – Student of group 1PI-24m, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: s.plihta000@gmail.com

Lishchynska Lyudmyla Bronislavivna – Dr. Sc. (Eng.), Full Professor, Professor of Program Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: llb@vntu.edu.ua

УДК 004.056.55:004.738.5:004.42

В. А. Гарнага

ВИКОРИСТАННЯ ПІДХОДІВ ZERO TRUST ARCHITECTURE ПРИ РОЗРОБЦІ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглядається впровадження принципів Zero Trust Architecture (ZTA) у процес розробки мобільних додатків з метою забезпечення високого рівня кібербезпеки. Аналізуються ключові компоненти ZTA, такі як безперервна автентифікація, принцип найменших привілеїв, мікросегментація та постійний моніторинг, і їхнє застосування в мобільному середовищі. Окрему увагу приділено особливостям реалізації цих принципів на мобільних платформах, а також викликам, що постають перед розробниками у контексті інтеграції ZTA. Наводяться приклади сучасних технічних рішень і рекомендації щодо ефективного використання цього підходу.

Ключові слова: Zero Trust Architecture, мобільні додатки, кібербезпека, автентифікація, мікросегментація, принцип найменших привілеїв.

Abstract

This paper discusses the implementation of Zero Trust Architecture (ZTA) principles in the development of mobile applications to ensure a high level of cybersecurity. It explores key ZTA components such as continuous authentication, least privilege principle, micro-segmentation, and continuous monitoring, and how they are adapted for mobile environments. Special attention is given to the unique challenges of applying ZTA in mobile contexts, as well as practical solutions and best practices for developers.

Keywords: Zero Trust Architecture, mobile applications, cybersecurity, authentication, micro-segmentation, least privilege principle.

Актуальність

Зі зростанням використання мобільних додатків у фінансовій, медичній, освітній та урядовій сферах, питання їх захисту від кіберзагроз стає все більш критичним. Традиційні моделі безпеки, що базуються на припущенні про довіру до внутрішньої мережі, виявляються вразливими до сучасних атак, зокрема фішингу, компрометації облікових записів та атак на ланцюг постачання. У відповідь на ці виклики, модель Zero Trust Architecture пропонує підхід, при якому жоден запит, користувач або пристрій не вважається надійним за замовчуванням. Цей підхід особливо актуальний у сфері мобільних додатків, які часто функціонують за межами корпоративної інфраструктури.

Проаналізуємо принципи Zero Trust Architecture у контексті мобільної безпеки, розглянувши кожен з аспектів окремо.

1. Безперервна автентифікація та авторизація. Один із фундаментальних принципів ZTA полягає в тому, що кожен запит до ресурсу перевіряється заново, навіть якщо користувач вже автентифікований. Це реалізується через багатофакторну автентифікацію (MFA), контекстуальний аналіз (час, місце, тип пристрою) та оцінку ризику. У мобільних додатках це означає, що доступ до даних або функцій додатку може змінюватися залежно від поточних умов. Наприклад, користувач, який зазвичай входить з одного географічного регіону, може бути обмежений при спробі входу з іншого. Також використовуються поведінкові маркери, які дозволяють ідентифікувати аномальні дії у режимі реального часу.

2. Принцип найменших привілеїв (Least Privilege Access). Цей принцип передбачає, що кожному користувачу чи процесу надається лише той рівень доступу, який необхідний для виконання

конкретного завдання. У мобільних додатках це реалізується через модульне управління правами доступу до даних, API та ресурсів пристрою. Наприклад, додаток повинен мати доступ до камери лише в момент, коли користувач виконує дію, яка цього потребує. Використання моделей Role-Based Access Control (RBAC) або Attribute-Based Access Control (ABAC) дозволяє деталізувати політики доступу та динамічно їх оновлювати залежно від умов.

3. Мікросегментація. Мікросегментація передбачає поділ середовища на ізольовані сегменти з незалежним контролем доступу. Для мобільних додатків це означає логічну сегментацію додатку на частини, які взаємодіють лише через чітко регламентовані інтерфейси. Наприклад, автентифікаційний модуль не повинен мати доступ до платіжного модуля без посередництва служби перевірки прав доступу. Це обмежує вплив потенційної компрометації одного компонента на всю систему.

4. Постійний моніторинг і оцінка ризиків. Zero Trust передбачає безперервний моніторинг як мережевої активності, так і поведінки користувачів. У мобільних додатках це може включати інтеграцію із сервісами для поведінкової аналітики, машинного навчання, оцінки ризиків в режимі реального часу. Наприклад, платформа може виявити, що користувач виконує незвичну кількість транзакцій або надто швидко перемикається між екранами — і автоматично призупинити сеанс або вимагати повторну аутентифікацію.

Виклики при впровадженні ZTA у мобільні додатки

Інтеграційна складність. Впровадження Zero Trust вимагає ретельної переробки архітектури існуючих мобільних додатків. Це стосується як програмної логіки, так і взаємодії з серверною частиною.

Вплив на UX. Надмірні заходи безпеки можуть створити незручності для кінцевого користувача, знижуючи задоволення від використання додатку. Тому важливо досягти балансу між зручністю та захищеністю.

Витрати. Побудова Zero Trust-орієнтованої архітектури потребує значних інвестицій у інфраструктуру, навчання персоналу та впровадження нових процесів розробки.

Висновки

Застосування принципів Zero Trust Architecture у процесі розробки мобільних додатків є необхідним кроком для забезпечення високого рівня кібербезпеки в умовах зростаючих загроз. Завдяки гнучкому підходу до управління доступом, постійному моніторингу та принципу недовіри до будь-яких запитів, ZTA дозволяє мінімізувати ризики, пов’язані з витоком даних, несанкціонованим доступом і внутрішніми загрозами. Незважаючи на технічну та організаційну складність впровадження, Zero Trust є перспективною моделлю для побудови безпечних мобільних сервісів нового покоління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Rose, S., Borchert, O., Mitchell, S., & Connelly, S. (2020). Zero Trust Architecture (NIST Special Publication 800-207). National Institute of Standards and Technology. https://doi.org/10.6028/NIST.SP.800-207
2. Microsoft. (2023). Zero Trust Deployment Guide for Mobile Devices. Retrieved from: https://learn.microsoft.com/en-us/security/zero-trust

Гарнага Володимир Анатолійович – кандидат технічних наук, доцент кафедри Захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: garnaga.volodymyr@vntu.edu.ua.
Harnaha Volodymyr – PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: garnaga.volodymyr@vntu.edu.ua.

УДК 004.056.5

Н.В. Соловйов
Н.Р. Кондратенко

ФІШИНГ ЯК СОЦІАЛЬНЕ ЯВИЩЕ: ВПЛИВ ПАНДЕМІЙ ТА ВОЄННИХ КОНФЛІКТІВ НА ЗРОСТАННЯ АТАК

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У роботі досліджено фішинг як соціальне явище, що посилюється під час пандемій і воєн. Розглянуто вплив COVID-19 і війни в Україні на активність, роль психологічних маніпуляцій і засоби протидії, зокрема ШІ та кіберграмотність.*

Ключові слова: фішинг, кібератаки, соціально-психологічні маніпуляції, пандемія COVID-19, воєнні конфлікти, штучний інтелект, кіберграмотність.

Abstract. *The paper explores phishing as a social phenomenon intensified by pandemics and war. It analyzes the impact of COVID-19 and the war in Ukraine, the role of psychological manipulation, and countermeasures such as AI and cyber literacy.*

Keywords: phishing, cyberattacks, socio-psychological manipulation, COVID-19 pandemic, military conflicts, artificial intelligence, cyber literacy.

Вступ

Фішинг як інструмент соціальної інженерії дедалі більше виходить за межі технічного виміру та постає як соціальне явище, що використовує людські вразливості, зокрема страх, довіру та когнітивні упередження. У періоди глобальних криз (пандемій і воєн), кіберзлочинці особливо активно експлуатують ці чинники.

Метою дослідження є вивчення впливу глобальних соціальних криз на активізацію фішингових атак, а також оцінка ефективності сучасних підходів до протидії цим загрозам. Особливу увагу приділено аналізу соціально-психологічних факторів, що сприяють успіху фішингу, та можливостям їх нейтралізації через поєднання технічних рішень із підвищенням кіберграмотності населення.

Результати дослідження

Пандемія COVID-19 стала ключовим каталізатором для зростання фішингових атак, створюючи ідеальні умови для соціальних маніпуляцій. У 2020 році кількість фішингових кампаній, пов’язаних із тематикою пандемії, зросла на 600% порівняно з попередніми роками [1]. Часто обіцяли доступ до вакцин або фінансову допомогу, підштовхуючи жертв до швидких дій без перевірки джерел. Таймери та обмежені терміни були типовими елементами таких атак.

Віддалена робота зробила компанії вразливішими: слабкий контроль IT-інфраструктури та відсутність підготовки працівників до кіберзагроз підвищили успішність атак [4]. Фішингові листи, що імітували внутрішні корпоративні повідомлення, часто використовувалися для отримання облікових даних працівників. Організації, які не проводили регулярних тренінгів із кібербезпеки, мали на 30% вищий ризик компрометації даних [4].

Воєнні конфлікти, зокрема війна в Україні, створили унікальний контекст для фішингових атак, де соціально-психологічні маніпуляції відігравали ключову роль. З початку повномасштабного вторгнення у 2022 році кількість фішингових атак у країні зросла на 40%, що пояснюється інформаційним хаосом і високим рівнем емоційної напруги [2]. Кіберзлочинці використовували теми гуманітарної допомоги, зборів на підтримку армії та фальшивих новин для обману громадян і організацій. Наприклад, один із задокументованих випадків стосувався фальшивого сайту, який імітував платформу для збору коштів на дрони для Збройних сил України. Такі кампанії часто апелювали до патріотичних почуттів, використовуючи національну символіку, що підвищувало їхній успіх на 25% порівняно зі стандартними атаками [2].

Особливістю воєнного контексту є швидка адаптація зловмисників до новинного порядку денного. Фішингові кампанії з’являлися протягом кількох годин після резонансних подій, таких як обстріли чи гуманітарні ініціативи. Локалізована мова і символіка, як показали дослідження викликали особливу довіру в перші місяці конфлікту

[2].

Демографічні дані показують, що молоді користувачі (18-25 років) частіше ставали жертвами через брак досвіду, а старші (50+) – через надмірну довіру до «офіційно виглядаючих» повідомлень [3]. Кризи призводили до «інформаційного перевантаження», коли люди ігнорували перевірку доменів чи джерел. У пандемію 60% жертв не перевіряли посилання через стрес, у війну – через потік новин і тривожність [3].

Для ефективної протидії фішингу потрібне поєднання технічних рішень і освіти. Алгоритми ШІ досягають 95% точності у виявленні класичних фішингових схем, але стикаються з труднощами при нових, адаптивних атаках [1]. Вони здатні виявити незвичні домени або мовні конструкції, однак потребують постійного оновлення.

Кіберграмотність критично важлива. Освітні ініціативи, як-от українська кампанія «Обережно, фішинг!» у 2023 році охопила понад 2 мільйони людей і знизили кількість атак на 15% [2]. Короткі інформаційні кампанії через соціальні мережі чи SMS виявилися особливо ефективними в умовах воєнного часу. Наприклад, розсилка попереджень про фальшиві благодійні сайти зменшила кількість жертв на 10% у перші тижні після запуску [2].

Технічні рішення, такі як двофакторна автентифікація (2FA) і фільтри спаму, відіграють важливу роль, але їхня ефективність обмежена без належної освіти користувачів. Дослідження показало, що 40% жертв фішингу під час пандемії використовували двофакторну автентифікацію, але передавали дані через фальшиві форми, що імітували офіційні портали [4].

Висновки

Дослідження показало, що фішинг як соціальне явище тісно пов’язаний із кризовими контекстами, зокрема пандемією COVID-19 та воєнними конфліктами. Саме такі обставини створюють сприятливі умови для маніпуляцій, коли емоційний стан, інформаційне перевантаження та зниження критичності мислення значно підвищують вразливість користувачів. Зловмисники активно адаптують фішингові стратегії до актуального інформаційного середовища, використовуючи локалізовані повідомлення, символіку та мовні особливості.

Успішність фішингових атак залежить не лише від технічної складності, а й від психологічних і соціокультурних чинників. Тому ефективна протидія має бути комплексною: поєднувати сучасні технічні засоби (ШІ, 2FA, фільтрацію) з систематичним підвищенням кіберграмотності населення та швидким інформаційним реагуванням на нові загрози. Особливої актуальності це набуває в умовах криз, коли ціна інформаційної безпеки зростає багаторазово.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Al-Qahtani A. F. The COVID-19 scamdemic: A survey of phishing attacks and their countermeasures during COVID-19 [Електронний ресурс] / Ali F. Al-Qahtani, Stefano Cresci // IET Information Security. – 2022. – С. 324–325. – Режим доступу: https://doi.org/10.1049/ise2.12073 (дата звернення: 05.05.2025).
2. Fyshchuk I. Managing cyberattacks in wartime: The case of Ukraine [Електронний ресурс] / Iryna Fyshchuk, Mette Strange Noesgaard, Jeppe Agger Nielsen // Public Administration Review. – 2024. – С. 619–627. – Режим доступу: https://doi.org/10.1111/puar.13895 (дата звернення: 05.05.2025).
3. Montañez R. Human Cognition Through the Lens of Social Engineering Cyberattacks [Електронний ресурс] / Rosana Montañez, Edward Golob, Shouhuai Xu // Frontiers in Psychology. – 2020. – Т. 11. – Режим доступу: https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01755 (дата звернення: 05.05.2025).
4. Reddy Vaka P. Phishing attacks or COVID-19 and Remote Work Security [Електронний ресурс] / Pavan Reddy Vaka // Turkish Journal of Computer and Mathematics Education (TURCOMAT). – 2020. – Т. 11, № 3. – С. 3044–3052. – Режим доступу: https://doi.org/10.61841/turcomat.v11i3.14958 (дата звернення: 05.05.2025).

Соловйов Назарій Валерійович – студент 2 курсу групи 2БС-23б, факультет інформаційної технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: nazarsolovioff@gmail.com.

Кондратенко Наталія Романівна – к.т.н., проф., професор кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: kondratenko.natalia@vntu.edu.ua

Soloviov Nazarii Valeriiovych – second-year student of group 2BS-23b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: nazarsolovioff@gmail.com

Kondratenko Nataliia Romanivna – Phd in Technical Sciences, Professor, Department of Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: kondratenko.natalia@vntu.edu.ua

УДК 004.9

М.Г. Тарновський
Д.В. Годлевський

Інформаційна система для онлайн-магазину комп'ютерної техніки

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У тезах подано результати бакалаврського дослідження, спрямованого на вдосконалення інформаційної системи онлайн-магазину комп'ютерної техніки відповідно до сучасних вимог електронної комерції. Реалізовано SPA-вебзастосунок з модулями каталогу, кошика, пошуку, фільтрації, рекомендацій, а також персоналізацією, збереженням стану та елементами гейміфікації. Запропоновані рішення підвищують ефективність бізнес-процесів і покращують користувацький досвід, що робить систему придатною для комерційного використання.

Ключові слова: інформаційна система, онлайн-магазин, електронна комерція, SPA, JavaScript, UX/UI, адаптивний дизайн, персоналізація, гейміфікація, вебзастосунок.

Abstract

This paper presents the results of a bachelor's project aimed at improving an information system for an online computer hardware store according to modern e-commerce standards. A SPA-based web application was developed, featuring modules for catalog, cart, search, filtering, and recommendations, as well as personalization, state retention, and gamification elements. The proposed solutions enhance business efficiency and user experience, making the system suitable for commercial use.

Keywords: information system, online store, e-commerce, SPA, JavaScript, UX/UI, adaptive design, personalization, gamification, web application.

Вступ

Сучасний розвиток електронної комерції, що за даними Statista досяг обсягу $6,3 трлн у 2024 році, підкреслює необхідність адаптації інформаційних систем онлайн-магазинів комп'ютерної техніки до високих стандартів швидкодії, інтерактивності та персоналізації. Складність асортименту в цій сфері вимагає гнучких рішень із швидким пошуком, адаптивними інтерфейсами та оптимізованими бізнес-процесами. Вдосконалення та розширення функціональності таких систем шляхом інтеграції гейміфікаційних елементів, рекомендаційних механізмів і сучасних інтерфейсів є актуальним завданням, що сприяє покращенню користувацького досвіду та конкурентоспроможності бізнесу.

Метою дослідження є вдосконалення та розширення функціональних можливостей інформаційної системи онлайн-магазину комп'ютерної техніки відповідно до сучасних вимог електронної комерції з метою підвищення ефективності функціонування, оптимізації бізнес-процесів та покращення користувацького досвіду.

Основна частина

Розроблена інформаційна система забезпечує повноцінне функціонування клієнтської частини онлайн-магазину комп'ютерної техніки з урахуванням сучасних вимог до електронної комерції. У межах дослідження реалізовано односторінковий вебзастосунок на основі SPA-архітектури, що дозволяє оновлювати вміст сторінки без повного перезавантаження, забезпечуючи тим самим високу швидкодію, плавність навігації та зручність взаємодії користувача з інтерфейсом.

Фронтенд реалізовано з використанням сучасних вебтехнологій, таких як HTML5, CSS3 та JavaScript. Адаптивний дизайн побудований за mobile-first підходом, що дозволяє коректно відображати інтерфейс на різних пристроях. Важливим аспектом стала підтримка інклюзивності,

зокрема забезпечення доступності для користувачів із обмеженими можливостями: було реалізовано клавіатурну навігацію, використано атрибути доступності та покращено контрастність елементів.

Система охоплює ключові функції типового онлайн-магазину: користувач може здійснювати пошук товарів, фільтрувати їх за різними критеріями, додавати до кошика, оформлювати замовлення з валідацією введених даних, а також зберігати вподобані позиції. Особливу увагу приділено зручності процесу покупки, оптимізації інтерфейсу та мінімізації кількості дій, необхідних для здійснення замовлення. Дані про замовлення зберігаються локально, що дозволяє користувачам повертатися до перерваного сеансу без втрати інформації.

Крім основного функціоналу, впроваджено механізми персоналізації, які адаптують пропозиції відповідно до активності користувача, а також систему рекомендацій, що аналізує попередню взаємодію з сайтом. Додатково реалізовано елементи гейміфікації, що підвищують залученість користувачів — це, зокрема, накопичення балів, віртуальні винагороди та індивідуальні бейджі. Такі механізми сприяють підвищенню мотивації до повторних покупок і взаємодії з платформою.

Під час тестування інформаційної системи було зафіксовано середній час відгуку інтерфейсу менше 100 мілісекунд, а більшість користувачів оцінили інтерфейс як зручний, інтуїтивно зрозумілий і функціональний. Отримані результати засвідчили доцільність та ефективність запропонованих рішень, а також потенціал системи до подальшого комерційного використання.

Висновок

Розроблена інформаційна система є сучасним клієнтським рішенням для онлайн-торгівлі комп'ютерною технікою, що поєднує адаптивний дизайн, швидкий пошук, персоналізацію, гейміфікацію та інтерактивність. Система готова до інтеграції з серверною частиною, базами даних (наприклад, PostgreSQL), платіжними (Stripe, PayPal) і логістичними сервісами, що робить її придатною для комерційного використання. У перспективі дослідження може бути розширено шляхом додавання штучного інтелекту для прогнозування попиту, аналізу поведінки користувачів або автоматизації маркетингових кампаній.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гороховський О.І., Азаров О.Д., Трояновська Т.І. Інформаційна технологія доставки контенту у системі комп'ютеризованої підготовки спеціалістів. – Вінниця: ВНТУ, 2016.
2. Nielsen J. Usability Engineering. – Morgan Kaufmann, 1993.
3. Krug S. Don't Make Me Think: A Common Sense Approach to Web Usability. – New Riders, 2014.
4. React Documentation. – URL: https://react.dev
5. Node.js Documentation. – URL: https://nodejs.org/uk
6. PostgreSQL Documentation. – URL: https://www.postgresql.org/docs/
7. Web Accessibility Initiative (WAI). – URL: https://www.w3.org/WAI/

Тарновський Микола Геннадійович — кандидат технічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Годлевський Дмитро Вадимович — студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: hodlevskiydmutro1ki21b@gmail.com

Tarnovskiy, Mykola H. — PhD, assistant professor, VinnytsiaNational Technical University, Vinnytsia

Dmytro Vadymovych Hodlevskyi — student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hodlevskiydmutro1ki21b@gmail.com

УДК 004.9

Добровольська Н. В.

Сухина Є. В.

Інформаційна система як засіб цифрової соціалізації

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядається роль інформаційної системи як засобу цифрової соціалізації на прикладі онлайн-сервісу знайомств. Проаналізовано особливості побудови монолітної архітектури, організацію обміну даними, зберігання користувацької інформації та захист персональних даних. Висвітлено соціальний вплив таких систем на сучасне цифрове суспільство.

Ключові слова: Інформаційна система, цифрова соціалізація, онлайн-знайомства, монолітна архітектура, захист даних.

Abstract

The article examines the role of information systems in digital socialization, using an online dating platform as a case study. It analyzes the structure of a monolithic system, data exchange organization, user data storage, and privacy protection. The social impact of such platforms on digital society is also explored.

Keywords: Information system, digital socialization, online dating, monolithic architecture, data protection.

Вступ

Цифрові технології суттєво вплинули на способи соціалізації, зробивши можливим спілкування поза межами звичних соціальних середовищ. Онлайн-сервіси знайомств стали прикладом того, як за допомогою інформаційної системи можна організувати взаємодію між людьми, що раніше не мали б можливості познайомитися. Подібні сервіси базуються на програмному рішенні, яке забезпечує створення профілю, пошук за критеріями, обмін повідомленнями та збереження історії взаємодії. Усе це реалізується за допомогою єдиної, нероздільної структури програми — монолітної архітектури, яка зберігає всі функції в одному цілісному програмному продукті.

Основна частина

Інформаційна система онлайн-сервісу знайомств виступає інструментом цифрової взаємодії, що об'єднує технологічні та соціальні компоненти в єдину програмну структуру. Монолітна архітектура такої системи дозволяє реалізувати усі функції в одному цілісному середовищі, де інтерфейс користувача, логіка обробки запитів, модулі аутентифікації, фільтрації анкет, обміну повідомленнями та управління даними функціонують спільно, без розділення на окремі сервіси. Такий підхід забезпечує швидке розгортання, спрощене адміністрування і є особливо ефективним на ранніх етапах розвитку проєкту або в умовах обмежених ресурсів.

У межах цифрової соціалізації користувачі взаємодіють не лише з системою, а й один з одним через створення профілів, пошук потенційних контактів та ініціювання спілкування. Цей процес ґрунтується на аналізі введених даних, алгоритмах добору відповідностей та механізмах збереження історії взаємодій. Завдяки сучасним технологіям передачі даних, як-от WebSocket або SignalR, можлива майже миттєва передача повідомлень, що створює ефект живої розмови. Реалізація таких можливостей у монолітному застосунку вимагає ефективної координації між фронтендом і серверною частиною, а також стійкого каналу зв’язку з урахуванням навантаження і вимог до захищеності.

Інформаційна система має забезпечити захист персональних даних, включаючи особисту інформацію користувачів, історію переписки, фотографії та інші чутливі дані. Це передбачає впровадження політик конфіденційності, автентифікацію, авторизацію, а також шифрування з'єднань і

збережених даних. Враховуючи соціальний характер системи, надзвичайно важливо запобігти несанкціонованому доступу, підробці облікових записів та зловживанню функціоналом.

З технічного погляду, монолітна система дозволяє забезпечити тісну інтеграцію між її модулями, що полегшує доступ до загальної бази даних, спрощує логіку контролю транзакцій та полегшує відлагодження. Однак зі зростанням кількості користувачів можуть виникати складнощі із масштабуванням та підтримкою. Для пом’якшення цих проблем застосовують кешування, балансування навантаження та оптимізацію запитів до бази даних.

У соціальному аспекті онлайн-сервіси знайомств змінюють традиційні моделі взаємодії між людьми, формуючи нові практики комунікації, де алгоритми підбору партнера відіграють ключову роль. Участь в цифровому середовищі сприяє розширенню кола контактів, зменшенню бар'єрів у спілкуванні та створенню нових форм самоідентифікації. Водночас виникає потреба в етичному регулюванні таких систем, оскільки вони можуть впливати на психологічний стан користувачів та формувати викривлені уявлення про соціальні зв’язки.

Таким чином, інформаційна система онлайн-знайомств є не лише програмним засобом, а й важливим чинником цифрової трансформації соціального життя. Її технічна реалізація в межах монолітної архітектури дає змогу комплексно вирішувати завдання пошуку, комунікації та зберігання даних, а соціальний ефект проявляється у формуванні нових моделей взаємодії в цифровому суспільстві.

Висновки

Інформаційна система онлайн-сервісу знайомств виконує не лише функцію інструмента взаємодії, а й виступає фактором цифрової трансформації соціального життя. Монолітна архітектура дає змогу ефективно реалізувати всі необхідні функції в межах одного програмного середовища. Такий підхід забезпечує простоту підтримки на ранніх етапах розвитку системи. Водночас необхідно враховувати вплив на приватність, цифрову безпеку та соціальні зміни, які супроводжують використання подібних платформ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Береза А. М. Основи створення інформаційних систем : навч. посіб. / А. М. Береза ; М-во освіти і науки України, Київ. нац. екон. ун-т. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Київ : КНЕУ, 2001. – 214 с.
2. SignalR Documentation – Microsoft Learn [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://learn.microsoft.com/en-us/aspnet/core/signalr
3. OWASP Foundation. OWASP Top 10 Web Application Security Risks [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://owasp.org/www-project-top-ten/
4. PostgreSQL Documentation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.postgresql.org/docs/
5. ASP.NET Core Documentation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://learn.microsoft.com/en-us/aspnet/core/

Добровольська Наталія Вікторівна - Кандидат педагогічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки Вінницького національного технічного університету, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua

Сухина Євген Вікторович – студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: sukhyna.yevgen@gmail.com

Dobrovolskaya N. Viktorivna – PHD, candidate of engineering sciences, associate professor of department of the computing engineering, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua

Sukhina Y. Viktorovych - student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sukhyna.yevgen@gmail.com

УДК 004.92

Є. К. Завальнюк[1]

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ НАУКОВИМ ПРОЄКТОМ «ПРОГРАМНА СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ ВИСОКОРЕАЛІСТИЧНИХ ГРАФІЧНИХ ЗОБРАЖЕНЬ»

[1] Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Проаналізовано особливості управління науковим проєктом «Програмна система формування високореалістичних графічних зображень».

Ключові слова: управління проєктом, науковий проєкт, рендеринг.

Abstract

It is analyzed the key features of the scientific project "Program system for the formation of highly-realistic graphic images" management.

Keywords: project management, scientific project, rendering.

Вступ

Проєкт [1] є обмеженою у часі діяльністю, спрямованою на розробку певного продукту чи послуги. Одним із типів проєктів є науковий проєкт [2], що передбачає вирішення наукових завдань, здобуття нових наукових знань. Прикладами наукових проєктів є розробка системи штучного інтелекту, що забезпечує більш точне розпізнавання емоцій, розробка системи управління базами даних, що забезпечує більш ефективне шифрування даних. Перспективною є розробка наукових проєктів у галузі 3D-рендерингу [3]. Науково-орієнтовані системи рендерингу повинні не лише забезпечувати високореалістичне формування зображень у режимі реального часу, а й сприяти зручному здійсненню наукових досліджень. Існуючі рішення характеризуються рядом недоліків: недостатня реалістичність або надлишкова складність наявних моделей рендерингу, відсутність низькорівневого контролю над алгоритмами візуалізації, неможливість додання нових моделей через інтерфейс, відсутність порівняння алгоритмів візуалізації на основі метрики якості зображення, складність освоєння новачками. Тому актуальною є реалізація нового наукового проєкту з формування високореалістичних графічних зображень. При цьому, важливо врахувати особливості управління розробкою системи на відповідних етапах.

Метою роботи є проаналізувати особливості управління науковим проєктом з розробки програмної системи формування високореалістичних графічних зображень.

Результати дослідження

Основними характеристиками проєктів [1] є скінченність, унікальність, спрямованість, координоване виконання дій. Науковий проєкт «Програмна система формування високореалістичних графічних зображень» обмежений у часі термінами виконання дисертаційного дослідження. Унікальність проєкту полягає у розробці нових моделей та алгоритмів рендерингу, що забезпечать підвищення реалістичності формування зображень у реальному часі. Проєкт спрямований на створення програмної системи, що містить реалізовані вдосконалені моделі, а також забезпечує зручне й низькорівневе тестування існуючих моделей рендерингу. Координована розробка проєкту полягає у тому, що програмна реалізація нових моделей відбиття світла, методів нормалізації векторів, методів нейронного рендерингу здійснюється щоразу після роботи над відповідними розділами дисертації.

Розробка наукового проєкту розпочинається з визначення теми та мети проєкту [2]. Темою проєкту є розробка програмної системи формування високореалістичних графічних зображень. Програмна система належить до класу спеціалізованих засобів, як BRDF Explorer, Idx3d, призначених для тестування моделей рендерингу у сфері освіти й наукових досліджень.

Основна мета наукового проєкту полягає у підвищенні реалістичності програмного формування зображень у реальному часі шляхом розробки нових алгоритмів і моделей рендерингу. Додатково, необхідним є підвищення продуктивності існуючих алгоритмів і моделей рендерингу при збереженні високої якості формування зображень. Нові алгоритми та моделі впроваджуються у програмній системі. Таким чином, користувачі отримують програмну систему, де можна дослідити нові моделі рендерингу, використати їх у власних системах рендерингу, а також вдосконалити. Окрім того, забезпечується підвищення зручності використання програмної системи для наукових і освітніх цілей порівняно з аналогами.

Як і для проєктів у загальному, планування наукового проєкту [1] здійснюється відносно змісту робіт, вартості робіт, учасників, ризиків.

Тривалість наукового проєкту «Програмна система формування високореалістичних графічних зображень» становить 4 роки. Планування розробки проєкту відповідає річним планам дисертаційного дослідження, де зазначаються заплановані результати діяльності аспіранта. Щороку складається список запланових спринтів виконання задач проєкту по 7 або 14 днів. Тобто, використовується напрям планування етапів академічного дослідження, подібний до гнучких методологій розробки програмного забезпечення.

Наприкінці кожного спринту аспірант разом із науковим керівником аналізує результати роботи над завданнями. Після цього, обговорюються завдання наступного за планом спринту. При цьому, список запланованих спринтів є гнучким і може коригуватись, наприклад, після завершення кожного спринту чи щомісяця.

Загалом, завдання першого року проєкту присвячені поглибленому аналізу програмних систем, моделей і алгоритмів рендерингу. На основі аналізу літературних джерел формуються гіпотези [2], як можна підвищити реалістичність формування тривимірних зображень.

Розглянемо приклади гіпотез, що були досліджені при розробці програмної системи формування високореалістичних графічних зображень. Застосування поліноміальної регресії [4] дозволяє підвищити точність апроксимації оригінальної моделі Фонга. Комбінування різних косинус-степеневих моделей відбиття світла [5] дозволяє підвищити реалістичність формування зони затухання відблиску. Розклад виразу оберненого квадратного кореня у ряд Тейлора [6] дозволяє підвищити продуктивність формування високореалістичного зображення. Передбачення оптимальної кількості трикутників 3D-об’єкта [7] забезпечує високоефективне формування 3D-сцени без помітних втрат у якості.

Для здійснення запланованих наукових досліджень на основі сформованих гіпотез важливим є вибір відповідних методологій [2]. Для кожного запланованого дослідження визначаються тип, середовище, метод оцінювання якості результатів. Наприклад, розробка нових моделей відбиття світла передбачає теоретичні та експериментальні дослідження (відповідно виведення нових аналітичних виразів і візуалізація тестової сцени на основі даних виразів). Виведення формул моделей відбиття світла здійснюється у програмному засобі MathCAD. Тестування нових моделей здійснюється після розробки відповідного модуля програмної системи. На першому етапі дослідження якість результатів визначається шляхом побудови графіків відносних і абсолютних похибок отриманих виразів. На другому етапі візуалізуються сцени на основі нової та еталонної моделей відбиття світла. Якість моделі визначається на основі аналізу метрики похибки між зображеннями, наприклад, NMSE.

Коли на основі аналізу джерел уже відомими є основні напрямки дослідження, доцільним є здійснити аналіз вимог і проєктування архітектури майбутньої програмної системи. Програмна система формування високореалістичних графічних зображень характеризується наступними основними вимогами: візуалізація 3D-об’єктів на основі нових та існуючих моделей відбиття світла, порівняння сформованих зображень на основі метрики якості, можливість установки параметрів матеріалу, можливість додання нових моделей через спеціальних інтерфейс. Система включає підсистеми растеризаторів, додання нових растеризаторів, математичних обчислень, інтелектуальної оптимізації.

Учасниками проєкту на 1-му році його розробки є аспірант і науковий керівник. Витрати на ресурси включають одноразову купівлю MS Office, Visual Paradigm (8009 грн). Ризики включають застарілість, неповноту наукових джерел, хаотичне коригування списку спринтів. Тому, при аналізі літератури необхідно використовувати авторитетні бази публікацій, як Scopus, IEEE Xplore. Для зміни послідовності спринтів повинен бути установлений чіткий механізм.

Наступні роки наукового проєкту більше присвячені здійсненню запланованих досліджень й розробці програмного засобу. Зокрема, завдання другого року проєкту присвячені розробці й вдосконаленню моделей відбиття світла. Досліджується розробка нових емпіричних моделей, комбінованих

моделей, енергетично-коректних емпіричних моделей, мікрофасетних моделей відбиття. Розробляються й тестуються підсистеми растеризаторів, додання нових растеризаторів, математичних обчислень.

Витрати на ресурси включають купівлю MathCAD, MathType (6890 грн). Використовуються безкоштовні засоби (або їх безкоштовні версії) ChatGPT, Gemini, Eclipse, TuringBot, BRDF Explorer і уже придбаний MS Office. Ризики включають недосконале володіння MathCAD, втрату часу на безрезультативну розробку нової моделі відбиття світла. Тому, необхідним є вивчення основ роботи із MathCAD і встановлення часових обмежень на розробку окремих моделей.

Третій рік наукового проєкту присвячений розробці нових методів пришвидшеного обчислення нормалей і нейронного рендерингу для формування високореалістичних зображень у режимі реального часу. Розробляється й тестується підсистема інтелектуальної оптимізації. Здійснюються інтеграційне та системне тестування програми.

Витрати на ресурси включають подовження ліцензії MathCAD, MathType (≈7235 грн). Використовуються безкоштовні засоби ChatGPT, Anaconda, Gemini, Jupyter Notebook, Eclipse, Blender, уже придбаний MS Office. Учасниками проєкту на 2-му й 3-му році розробки є аспірант, науковий керівник, співавтори статей. Ризиками на 3-му році є часові затримки у розробці методів нейронного рендерингу та нормалізації векторів, складність інтеграції нейронних моделей у програмну систему. Тому, також необхідно встановити часові обмеження на здійснення окремих досліджень, зчитувати ваги натренованої моделі для прямої її реалізації у системі.

Завдання четвертого року наукового проєкту пов’язані з підготовкою до його впровадження та презентації у виді семінару й захисту дисертації.

Аналогічно, подовжуються ліцензії MathCAD, MathType (≈7597 грн). Активно використовуються придбані MS Office (Word, PowerPoint), Visual Paradigm, безкоштовні засоби ChatGPT, Gemini, Paint, Eclipse. Учасниками проєкту на 4-му році розробки є аспірант, науковий керівник, рецензенти. Ризиком є нестача часу на підготовку якісної презентації системи. Тому, необхідно регулярно виділяти час на підготовку презентації проєкту.

Паралельно до роботи над науковим проєктом, результати досліджень публікуються у виді статей у фахових і виданнях і тезах міжнародних конференцій.

Важливо зазначити, що корисною є побудова діаграми Ганта, де відображаються основні роботи проєкту, виконавці робіт, вартості робіт.

Після 4 років розробки отримуємо нову програмну систему з новими моделями і алгоритмами рендерингу, що можуть бути досліджені та вдосконалені користувачами програми.

Висновки

Науковий проєкт «Програмна система формування високореалістичних графічних зображень» забезпечує розробку системи, де реалізовано нові моделі й алгоритми рендерингу для підвищення реалістичності формування зображень у реальному часі. Програма призначена для використання під час освітнього процесу та наукових досліджень. Нові та відомі моделі й алгоритми рендерингу аналізуються користувачами, що забезпечується зручним функціоналом системи, та вдосконалюються.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кузьміних В. О., Коваль О. В., Тараненко Р. А. Моделі та засоби управління ІТ-проєктами. Київ : КПІ ім. І. Сікорського, 2023. 222 с.

2. Тема 2. Загальна характеристика наукових проектів в галузі міжнародних комунікацій. *E-Learning.IIR.edu.ua*. URL:https://e-learning.iir.edu.ua/pluginfile.php/109426/mod_resource/content/1/ТЕМА%202%20наукові%20проекти.pdf (дата звернення: 01.06.2025).

3. Романюк О. Н., Романюк О. В., Чехместрук Р. Ю. Комп'ютерна графіка. Вінниця : ВНТУ, 2023. 146 с.

4. Завальнюк Є. К., Романюк О. Н., Сацюк І. А. Модифікована модель відбиття Шліка. *Наукові праці Вінницького національного технічного університету*. 2024. No. 4. URL: https://doi.org/10.31649/2307-5376-2024-4-40-48 (дата доступу: 01.06.2025).

5. Combined bidirectional reflectance distribution functionsusage forincreasing images creation productivity / O. N. Romanyuk et al. *Applied Aspects of Information Technology*. 2023. Vol. 6, no. 2. P. 130–138. URL: https://doi.org/10.15276/aait.06.2023.9 (date of access: 01.06.2025).

6. Accelerated Vector Normalization for Rendering Tasks / O. Romanyuk et al. *2024 14th International Conference on Advanced Computer Information Technologies (ACIT*), Ceske Budejovice, Czech Republic, 19–21 September 2024. 2024. P. 640–644. URL: https://doi.org/10.1109/acit62333.2024.10712602 (date of access: 01.06.2025).

7. Romanyuk O., Zavalniuk Y. Deep Learning-Based Determination of Optimal Triangles Number of Graphic Objects Polygonal Model. *5th International Workshop on Intelligent Information Technologies and Systems of Information Security*, Khmelnytskyi, 28 March 2024. 2024. P. 39–51.

Завальнюк Євген Костянтинович — аспірант кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: qq9272627@gmail.com

Zavalniuk Yevhen K. — postgraduate student, Department of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : qq9272627@gmail.com

УДК 004.42

О.Д. Азаров
О.П. Куляс
І.С. Колесник

Комп'ютерна система детектування рухомих об'єктів

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розробка комп'ютеризованої системи керування IoT-пристроями стосується функціювання "розумного будинку", що функціонує на основі розпізнавання жестів, зафіксованих камерою смартфона з операційною системою Android. Також у межах проєкту реалізовано власний IoT-пристрій, адаптований для взаємодії з цією системою.У ході роботи проаналізовано наявні технічні рішення, що стосуються систем управління жестами, а також досліджено інструменти для обробки відеопотоку з метою виявлення жестових команд. Розглянуто принципи побудови комунікації між клієнтським додатком та IoT-пристроями, спроектовано архітектуру всієї системи, включаючи Android-додаток та апаратну складову інтелектуального пристрою.Розроблено Android-клієнт із графічним інтерфейсом користувача, функцією розпізнавання жестів у реальному часі, а також засобами керування підключеним IoT-пристроєм.
***Ключові слова**: відеопотік, розпізнавання жестів, інтелектуальна розетка, Інтернет речей (IoT), Arduino, Android*

Abstract

The development of a computerized IoT device control system concerns the operation of a "smart home", which operates based on the recognition of gestures recorded by the camera of a smartphone with the Android operating system. Also, within the framework of the project, an own IoT device adapted to interact with this system was implemented.. The work analyzed existing technical solutions related to gesture control systems, and also investigated tools for processing video streams to detect gesture commands. The principles of building communication between the client application and IoT devices were considered, and the architecture of the entire system was designed, including the Android application and the hardware component of the intelligent device. An Android client with a graphical user interface, real-time gesture recognition, and means of controlling a connected IoT device has been developed.
***Keywords**: video stream, gesture recognition, smart socket, Internet of Things (IoT), Arduino, Android*

Вступ

У сучасному світі інтенсивний розвиток цифрових технологій сприяє впровадженню інтелектуальних систем в різні сфери людської діяльності. Однією з ключових складових такого розвитку є концепція Інтернету речей (IoT), яка передбачає інтеграцію пристроїв у мережу для обміну даними та автоматичного управління. Завдяки IoT з'являється можливість створення систем керування освітленням, температурою, безпекою, енергоспоживанням тощо, що суттєво підвищує комфорт і ефективність використання ресурсів.

Перспективним підходом є розробка комп'ютерної системи, що забезпечує взаємодію між користувачем та IoT-пристроями через зручний інтерфейс, зокрема, використовуючи можливості смартфонів, комп'ютерного зору та алгоритмів машинного навчання. Така система дозволить контролювати пристрої розумного будинку або офісу за допомогою інтуїтивно зрозумілих команд, включно з жестами.

Основна частина

Програмне рішення є комплексною системою, що складається з клієнтського застосунку та вбудованого IoT-пристрою, які взаємодіють між собою за допомогою обміну повідомленнями через MQTT-брокер. Такий підхід забезпечує просту, гнучку та масштабовану архітектуру, яка дозволяє ефективно інтегрувати нові пристрої та клієнтів без необхідності значної модифікації існуючої кодової бази.

У рамках цієї архітектури кожна квартира або об'єкт моніторингу асоціюється з окремим MQTT-топіком у брокері. Кожен топік функціонує як логічний канал зв'язку, до якого можуть підключатися як клієнтські пристрої, так і IoT-модулі. Обмін повідомленнями є двонаправленим: як клієнти, так і пристрої можуть надсилати та приймати повідомлення з відповідного топіка.

У ролі клієнта може виступати будь-який пристрій, що має доступ до мережі, камеру та спеціалізоване програмне забезпечення. Формат переданих повідомлень — звичайний текст, що дозволяє уникати залежності від конкретних апаратних або програмних платформ. Завдяки цьому забезпечується високий рівень сумісності та гнучкості системи, а також можливість використання пристроїв з різними операційними системами та технічними характеристиками.

Використання MQTT як протоколу передачі даних дозволяє забезпечити:

- низький рівень споживання ресурсів мережі;
- високу швидкість обміну даними;
- можливість масштабування системи без зміни основної архітектури;
- стійкість до втрати з'єднання, завдяки механізмам повторної доставки повідомлень.

Архітектура є відкритою до розширення: до неї легко можуть бути додані нові типи IoT-пристроїв (сенсори руху, освітлення, датчики температури тощо) та нові клієнтські застосунки, включаючи мобільні, настільні або веб-інтерфейси, що суттєво підвищує універсальність рішення.

Таким чином, запропонована комп'ютерна система керування IoT-пристроями є перспективною для використання як у домашніх умовах, так і в комерційних або промислових середовищах. Вона слугує платформою для подальших досліджень у галузі розумних середовищ, зручних інтерфейсів керування та побудови персоналізованих IoT-рішень.

Висновки

У межах дослідження було реалізовано комп'ютерну систему для керування IoT-пристроями, яка використовує мобільний застосунок на базі Android та технології розпізнавання жестів, для чого на сам перед було проведено аналіз існуючих підходів до управління IoT-пристроями та визначено їх переваги й обмеження.

Після чого розроблено масштабовану архітектуру системи, яка дозволяє інтегрувати нові типи пристроїв без істотних змін у структурі далі було створено Android-клієнт з підтримкою взаємодії користувача з IoT-пристроями через зручний графічний інтерфейс і жести, .виготовлено та протестовано власний IoT-пристрій із відкритим інтерфейсом для приймання команд.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Fibaro. Swipe [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.fibaro.com/ru/products/swipe/ – Дата звернення: 03.05.2025.

2. Leap Motion [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://vr-store.com.ua/ua/leap-motion-detail – Дата звернення: 03.05.2025.

3. Mediapipe [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://developers.google.com/ – Дата звернення: 03.05.2025.

4. MobileNets: Efficient Convolutional Neural Networks for Mobile Vision Applications [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/1704.04861 – Дата звернення: 03.05.2025.

5. SSD object detection: Single Shot MultiBox Detector for real-time processing [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://jonathan-hui.medium.com/ssd-object-detection-single-shot-multiboxdetector-for-real-time-processing-9bd8deac0e06 – Дата звернення: 03.05.2025.

6. Facial Landmarks Estimation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://docs.nvidia.com/tao/tao-toolkit/text/facial_landmarks_estimation/facial_landmarks_estimation.html – Дата звернення: 03.05.2025.

Азаров Олексій Дмитрович, доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ОТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua
Куляс Олександр Павлович, студент групи 1КІ-23мс, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця
Колесник Ірина Сергіївна – к.т.н., доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Azarov Olexiy D., Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Computer Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsia, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua
Kulias Olecsandr P., student of group 1CE-23ms, faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia
Iryna S. Kolesnyk – PHD, candidate of engineering sciences, associate professor of department of the computing engineering, Vinnytsya national technical university, Vinnytsya.

УДК 004.4:004.451.82:004.925.8

О. С. Ковальчук
С. О. Коваленко
А. М. Бень
Р. Ю. Чехместрук

ПРОГРАМНО-АПАРАТНІ ЗАСОБИ ДЛЯ РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕРАКТИВНИХ ІГОР У ЖАНРІ RTS З ВИКОРИСТАННЯМ 3D-ТЕХНОЛОГІЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У ході проведеного дослідження розглянуто ключові аспекти розробки стратегічної гри в реальному часі Oblivioned Nemesis. Проаналізовано сучасні вимоги до ігрового процесу, функціональності та користувацького досвіду в жанрі RTS. Визначено важливість впровадження інноваційних механік, таких як багаторівневий світ, динамічна зміна дня і ночі та тактичне управління в обох просторових вимірах. Підкреслено необхідність забезпечення інтуїтивно зрозумілого інтерфейсу та гнучкої системи налаштувань для підвищення глибини взаємодії гравця з грою.

Ключові слова: стратегія, RTS, геймплей, взаємодія, підземелля, інтерфейс, ігровий процес.

Abstract

In the course of the conducted research, the key aspects of developing a real-time strategy game Oblivioned Nemesis were examined. The modern requirements for gameplay, functionality, and user experience in the RTS genre were analyzed. The importance of implementing innovative mechanics such as a multi-level world, dynamic day-night cycles, and tactical control across both spatial layers was identified. Emphasis was placed on the need to provide an intuitive interface and a flexible settings system to enhance player engagement and interaction.

Keywords: strategy, RTS, gameplay, interaction, underground, interface, game mechanics.

Вступ

У листопаді 2023 року компанія *Statista* оприлюднила результати дослідження щодо популярності стратегічних відеоігор у жанрі RTS серед користувачів комп'ютерних і мобільних платформ [1]. За даними опитування, понад 30% гравців вважають, що більшість сучасних стратегічних ігор не пропонують нічого принципово нового, повторюючи ті самі ігрові шаблони, притаманні проєктам минулих років. Водночас значна частина аудиторії відзначає зростаючу зацікавленість у складніших та більш гнучких ігрових системах, які дозволяють застосовувати різноманітні тактики й адаптуватися до змінного середовища гри.

У відповідь на ці виклики було започатковано розробку гри *Oblivioned Nemesis* — 3D-стратегії в реальному часі, яка поєднує класичні механіки жанру з інноваційними підходами. Головною метою проєкту стало створення багаторівневої системи управління, що включає будівництво як на поверхні, так і в підземеллях, а також введення динамічної зміни дня і ночі, що безпосередньо впливає на бойовий процес.

Ринок сучасних RTS-проєктів поступово адаптується до потреб більш вибагливого користувача, де цінується не лише красива графіка, а й стратегічна варіативність, унікальний геймплей і технічна якість. Саме в такому конкурентному середовищі виникає потреба у створенні проєктів нового формату — таких, як *Oblivioned Nemesis*, — що здатні не тільки підтримувати стандарти жанру, а й формувати нові ігрові парадигми.

Основна частина

Розвиток індустрії відеоігор у жанрі стратегій у реальному часі (RTS) ставить нові вимоги до функціональності, ігрової глибини та інтерактивності сучасних ігрових продуктів [2]. Гра *Oblivioned Nemesis* створена як відповідь на виклики, що постають перед класичними RTS-іграми, які нерідко обмежуються стандартними механіками без урахування нових технологічних можливостей та гравецьких очікувань.

Однією з ключових особливостей *Oblivioned Nemesis* є можливість будівництва як у наземному, так і в підземному середовищі. Така багаторівнева система локацій дозволяє створювати нові стратегічні сценарії, коли гравець повинен розподіляти ресурси та сили між двома просторами, координуючи оборону і наступ одночасно на різних висотах. Це додає глибини геймплею та розширює тактичний потенціал гри.

Ще однією інноваційною складовою стала динамічна зміна часу доби, яка прямо впливає на видимість, бойові можливості юнітів і поведінку ворогів. У нічний час радіус огляду суттєво зменшується, що змушує гравців змінювати тактику, використовувати освітлення або пасивну оборону. Така механіка робить ігровий процес варіативнішим і ближчим до реалістичних сценаріїв бойових дій.

Головними ресурсами у грі є дерево, камінь і золото, які гравець добуває з навколишнього середовища. Вони необхідні для зведення споруд, створення військ і розвитку технологій. Ресурсні точки розташовані по всій карті і стають стратегічними об’єктами для контролю. Саме володіння ними дає змогу здобути економічну перевагу та переосмислити традиційну механіку “технічної гонки” в RTS.

Ігровий процес реалізовано на основі рушія Unity [3], що забезпечує високий рівень візуального виконання та підтримку складних взаємодій між об’єктами. Мовою програмування обрано C#, завдяки чому були реалізовані алгоритми керування юнітами, фізики боїв та логіки ігрового середовища. Структура коду відповідає принципам об’єктно-орієнтованого програмування (ООП), що забезпечує масштабованість і гнучкість для подальших оновлень гри.

Особливу увагу приділено масовим битвам — зіткненням великих армій, що представлені з обох боків конфлікту: людство та сили зла. Ігровий сервер випадковим чином розподіляє гравців по сторонах, а результат бою впливає на рейтинг і прогрес. Такий підхід стимулює гравців до участі в матчах і посилює конкурентну складову.

Кожна бойова одиниця у грі має власні характеристики, тип руху та бойову роль:

- Піхотинці — основна ударна сила ближнього бою;
- Лучники — дистанційна підтримка, ефективна проти легкої піхоти;
- Вершники — мобільні ударні загони для флангових атак.

Механіка найму юнітів реалізована через відповідні споруди (казарми), кожна з яких дозволяє створювати один з типів армії. Юніти можуть переміщатися не тільки по землі, але й долати водні перешкоди через мости, які гравець будує у ключових точках карти.

Карта гри побудована як реалістичне середовище, що включає рельєф, водойми, ущелини, відкриті простори та природні бар’єри. Це не лише створює атмосферу, але й впливає на хід бою, змушуючи гравців враховувати ландшафт у своїх діях. Наприклад, вузький міст між двома частинами карти може стати місцем оборони або пасткою.

Важливою технічною перевагою гри є застосування системи контролю версій Git, що дозволила відстежувати всі зміни коду, тестувати функціонал на окремих гілках та зберігати стабільні версії проекту на різних етапах. Це значно полегшило командну роботу та пришвидшило впровадження нових рішень.

Графічний інтерфейс розроблено з урахуванням принципів UX-дизайну [4], що забезпечує швидке навчання, зручну навігацію та мінімізацію дій для доступу до основних функцій. Усі ключові елементи розміщені інтуїтивно, а кольорова схема адаптована до жанру та стилістики гри.

Таким чином, *Oblivioned Nemesis* — це не лише ще одна RTS, а комплексна ігрова платформа, яка поєднує в собі класичні ігрові механіки та новітні підходи до побудови ігрового світу, з акцентом на тактичну глибину, гнучкість, гравецький досвід та технічну реалізацію.

Висновок

У контексті сучасного ігрового ринку відзначено, що жанр стратегій у реальному часі потребує глибокого оновлення та впровадження нових ігрових механік. Аудиторія очікує не лише класичних функцій, таких як управління юнітами та будівництво бази, а й високого рівня інтерактивності, динамічності та гнучкості. Проєкт *Oblivioned Nemesis* є прикладом стратегічної гри нового покоління, яка реалізує ці запити через багаторівневий світ, зміну часу доби, можливість боїв на землі й під землею, а також глибоку економічну модель.

Водночас реалізація такої гри потребує стабільної технічної основи — ефективного рушія, продуманого архітектурного підходу до програмування та надійної системи керування версіями. Усі ці аспекти були враховані під час розробки, що дозволило створити не лише прототип, а й повноцінний масштабований продукт із високим потенціалом для подальшого розвитку. З огляду на сучасні очікування гравців та ринкові тренди, *Oblivioned Nemesis* має всі передумови для того, щоб зайняти свою нішу серед RTS-ігор нового покоління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Statista. Most popular video game genres worldwide [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу: https://www.statista.com/topics/1680/gaming (дата звернення 03.06.2025)
2. Wired. Company of Heroes 3 Gives Strategy Games a Much-Needed Reboot. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.wired.com/story/company-of-heroes-3-review (дата звернення 03.06.2025)
3. Unity Technologies. Unity Manual – Game Architecture and Scripting [Електронний ресурс]. – 2024. – Режим доступу: https://docs.unity3d.com/Manual/index.html (дата звернення 03.06.2025)
4. MY.GAMES. UX Trends in the Gaming Industry, 2023 [Електронний ресурс] // Medium. – 2023. – Режим доступу: https://medium.com/my-games-company/ux-trends-in-the-gaming-industry-2023-7133fc9cb034 (дата звернення 03.06.2025)

Ковальчук Олександр Сергійович – студент групи 2ПІ-23Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: covalchuk78782777@gmail.com .

Коваленко Станіслав Олександрович – студент групи 2ПІ-23Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: stas.kovalenko2281337@gmail.com .

Бень Антон Миколайович – студент групи 2ПІ-23Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: antonben777@gmail.com .

Науковий керівник*:* ***Чехместрук Роман Юрійович*** – доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: chechm@vntu.edu.ua .

Oleksandr S. Kovalchuk – a student of 2PI-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: covalchuk78782777@gmail.com .

Stanislav O. Kovalenko – a student of 2PI-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: stas.kovalenko2281337@gmail.com .

Anton M. Ben – a student of 2PI-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: antonben777@gmail.com .

Academic supervisor: ***Roman U. Chekhmestruk*** – associate professor of software engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: chechm@vntu.edu.ua .

УДК 681.3.07

С. В. Бевз[1]
С. М. Бурбело[1]
І. Ю. Цимбал[2]

РОЗРОБКА МЕТОДУ АВТОМАТИЗОВАНОГО ПРІОРИТЕТНОГО ПІДБОРУ ПЕРСОНАЛІЗОВАНОГО КОНТЕНТУ

[1]Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова
[2]Вінницький національний технічний університет

Анотація

Описано розробку методу автоматизованого підбору контенту, який, на відміну від існуючих, враховує не лише результати опитування і відслідковує вподобання користувача, а й визначає пріоритетність обраного наповнення у процесі аналізу й підбору рекомендованих ресурсів, що дозволяє сформувати персоналізований список запропонованого для перегляду контенту з урахуванням вподобань та пріоритетності побажань користувача. Побудовано алгоритм роботи методу пріоритетного підбору контенту.

Ключові слова: *алгоритм, персоналізація, підбір контенту, вебресурси.*

Abstract

The development of a method for automated content selection is described, which, unlike existing ones, takes into account not only the results of the survey and tracks the user's preferences, but also determines the priority of the selected content in the process of analyzing and selecting recommended resources, which allows you to form a personalized list of resources offered for viewing, taking into account the preferences and priority of the user's wishes. The algorithm of the method of priority content selection is constructed.

Keywords: *algorithm, personalization, content recommendations, web resources.*

Вступ

За результатами багаторічних досліджень про взаємодію користувачів із Інтернет ресурсами можна дійти висновку, що важливим завданням є підбір потрібного персоналізованого контенту. Наприклад, дослідження, що було проведено у 2011 році «Nielsen Norman Group» [1], доводить, що понад 50% користувачів покидають застосунок, якщо протягом перших 10-20 секунд не знаходять для себе цінної інформації. Дослідження компанії «Google» [2] підтверджує той факт, що користувачеві достатньо лише 50 мілісекунд, щоб покинути портал, у разі, якщо його не влаштовує запропонований контент. Дослідження компанії «Microsoft» [3] доводять важливість персоналізованого підбору контенту для користувача з урахуванням його потреб та вподобань.

У зв'язку з ростом конкуренції розробникам вебресурсів важливо надавати функціонал, що приваблюватиме користувачів, мотивуючи їх витрачати більше часу в системі, що, в свою чергу, підвищує показник «Dwell Time», який презентує час, витрачений відвідувачем порталу після першого кліку.

Метою роботи є покращення користувацького досвіду використання вебсистеми шляхом розробки методу автоматизованого пріоритетного підбору контенту на основі короткого опитування з урахуванням активності користувача та його вподобань, що дозволить у перспективі підвищити рейтинги системи.

Об'єктом дослідження є процеси розробки методу пріоритетного підбору контенту для вебсистеми.

Предметом дослідження є засоби реалізації методу автоматизованого підбору персоналізованого контенту.

Головним завданням є розробка методу пріоритетного підбору контенту, завдяки якому користувачі матимуть змогу отримувати рекомендації, що базуються не лише на відповідях на питання, але й на результатах попереднього досвіду, активності вибору та вподобаннях.

Метод автоматизованого пріоритетного підбору персоналізованого контенту

Вебсистема надає можливість взаємодіяти з функціоналом автоматизованого підбору контенту кожному відвідувачу, але для неавторизованих користувачів результати підбору базуватимуться лише на відповідях з опитування.

Метод автоматизованого підбору контенту надасть змогу користувачам отримати пріоритетний вибір персоналізованого контенту, оскільки система враховуватиме всі базові аспекти їх активності:

1. Найвищий пріоритет під час підбору контенту має активність користувача протягом усього часу роботи. Система відстежуватиме контент, з яким взаємодіє користувач, і фіксуватиме категорії для рекомендації в майбутньому.

2. Наступним за пріоритетністю є список улюбленого. В більшості випадків цей список є відображенням довгострокових вподобань користувача, на відміну від активності, що може змінюватися протягом певного часу.

3. Відповіді користувача під час опитування також дають змогу зрозуміти його вподобання в конкретний період робочого часу.

Для авторизованих користувачів метод автоматизованого пріоритетного підбору персоналізованого контенту працює за алгоритмом (рис.1), виконуючи послідовність дій:

1. Вебсистема приймає відповіді користувача на запитання, що передаються через форму, створену з використанням бібліотеки «Formik».

2. Після підтвердження форми викликається метод «onSubmit()», що приймає відповіді в ролі аргументу функції.

3. Опрацювання відповіді на питання є об’єктом, де кожен ключ – назва поля у формі. Таким чином, для обробки використовуються методи «Object.keys()» та «Object.values()», що дають можливість отримати ключі та їх значення. Після отримання масиву з назвами ключів форми використовується «forEach()» метод, який на вхід приймає ключ форми і витягує назву жанру зі статичного списку, залежно від відповіді користувача.

4. Наступним етапом перевіряється наявність поля у «LocalStorage», що містить у собі 5 жанрів з якими нещодавно взаємодіяв користувач.

5. Отримується інформація про список улюблених ресурсів, з використанням циклів обробляється кожен елемент і витягується список жанрів для кожного об’єкту.

6. Два списки жанрів (отримані з форми та списку улюбленого) зливаються в один масив з використанням методу «Array.flat()» і настає час підрахунку частоти вибору кожного виду.

7. Для підрахунку частоти вибору кожного жанру використовується метод «reduce()», що формує об’єкт з полями, де ключ – це назва жанру, а значення – його частота.

8. Під час фільтрації об’єкта беруться до уваги лише ті жанри, що зустрічаються більше трьох разів у двох списках (результатах опитування та списку улюбленого).

9. Активність користувача має найвищий пріоритет, отже 5 жанрів зі сховища додаються безумовно.

10. З використанням мережевого протоколу HTTP та бібліотеки «axios» здійснюється запит, результати якого проходять через парсинг, а саме функцію «parseMovies», і передаються у відповідний компонент, що відповідає за відображення результатів.

Вище описаний метод автоматизованого підбору контенту вимагає від користувача процесу авторизації для більш точного пріоритетного вибору, адже потрібно отримати доступ до інформації про список вподобаного та активність користувача, а ці дані колекціонуються лише після входу в систему, що зроблено з метою оптимізації місця у зовнішньому сховищі, де зберігається зведена інформація про ідентифікацію персоналізованого вибору користувача.

Завдяки мові програмування «JavaScript» реалізація алгоритму для підбору контенту стає досить простим завданням. «JavaScript» дає змогу легко опрацьовувати велику кількість інформації, обробляючи її паралельно завдяки механізму «Event loop». Event loop – постійний цикл, що «моніторить» наявність завдань та при появі виконує їх. Якщо в процесі виконання з’являється інше завдання, воно потрапляє в чергу і згодом також виконується. Цей механізм реалізується в «JavaScript» в однопоточному режимі.

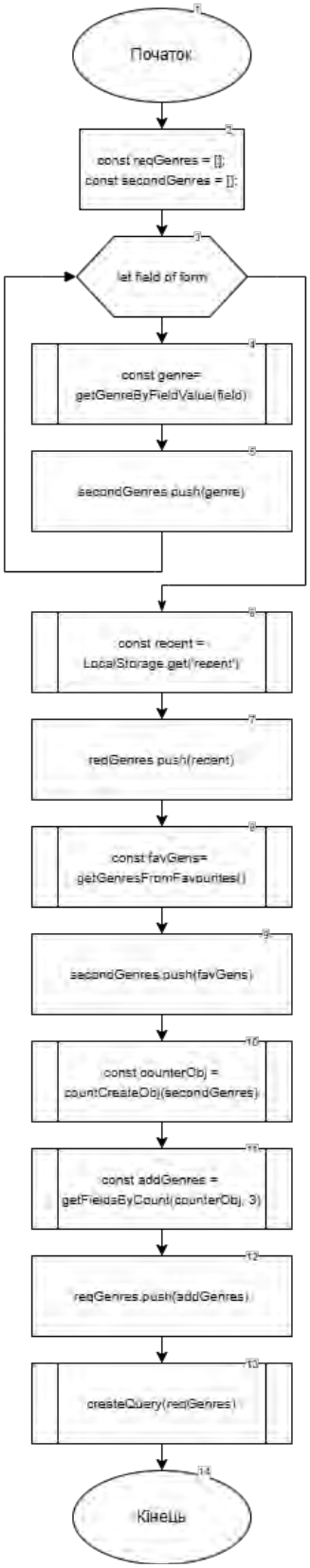

Рис. 1. Блок-схема алгоритму роботи методу автоматизованого пріоритетного підбору персоналізованого контенту

Висновок

Розроблений метод автоматизованого пріоритетного підбору персоналізованого контенту дозволяє користувачам отримувати рекомендації як за результатами опитування, так і з урахуванням

попереднього досвіду й активностей в ідентифікований проміжок робочого часу. Кожна складова алгоритму роботи запропонованого методу вирізняється власною пріоритетністю і забезпечує персоналізований підбір контенту для кожного активного користувача системи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. How Long Do Users Stay on Web Pages? [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.nngroup.com/articles/how-long-do-users-stay-on-web-pages/
2. The Role of Visual Complexity and Prototypicality Regarding First Impression of Websites [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://static.googleusercontent.com/media/research.google.com/en//pubs/archive/38315.pdf
3. Understanding Web Browsing Behaviors through Weibull Analysis of Dwell Time [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.microsoft.com/en-us/research/wp-content/uploads/2010/10/SIGIR2010-DwellTimeModel.pdf

Бевз Світлана Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент, викладач кафедри електротехніки та електроніки, Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова, м. Житомир, e-mail: svitlanavolodymyrivnabevz@gmail.com.

Бурбело Сергій Михайлович – кандидат технічних наук, викладач кафедри електротехніки та електроніки, Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова, м. Житомир, e-mail: smburbelo@gmail.com.

Цимбал Іван Юрійович – студент групи 3ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tsymbal.ivan2004@gmail.com**.**

Svitlana Bevz – Ph.D., Associate Professor, Lecturer of the Department of Electrical Engineering and Electronics, Zhytomyr Military Institute named after S.P. Korolev, Zhytomyr, e-mail: svitlanavolodymyrivnabevz@gmail.com.

Serhii Burbelo – Ph.D., Lecturer of the Department of Electrical Engineering and Electronics**,** Zhytomyr Military Institute named after S.P. Korolev, Zhytomyr, e-mail: smburbelo@gmail.com.

Ivan Tsymbal – student of group 3PI-21b, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tsymbal.ivan2004@gmail.com.

УДК 004.4.

Ю. Р. Шум
Л. А. Савицька

Вебзастосунок для планування завдань з ігровим інтерфейсом

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У роботі розглянуто розробку вебзастосунку для планування завдань із гейміфікованим інтерфейсом. Основна мета — підвищення мотивації користувача за рахунок ігрових механік: накопичення досвіду (XP), підвищення рівнів, нагород, монет і внутрішніх покупок. Система реалізована на основі Nuxt 3, Tailwind CSS, Prisma, PostgreSQL та Docker. Вона дозволяє створювати завдання, отримувати винагороди, персоналізувати інтерфейс і відслідковувати активність. Розробка протестована у реальних умовах, що підтвердило її функціональність, адаптивність і ефективність для молодіжної аудиторії.

Ключові слова: інформаційна система, Prisma, Nuxt 3, JavaScript, CSS, адаптивний дизайн, персоналізація, гейміфікація, вебзастосунок.

Abstract

The paper considers the development of a web application for task planning with a gamified interface. The main goal is to increase user motivation through game mechanics: experience (XP) accumulation, leveling up, rewards, coins, and in-app purchases. The system is based on Nuxt 3, Tailwind CSS, Prisma, PostgreSQL, and Docker. It allows you to create tasks, receive rewards, personalize the interface, and track activity. The development has been tested in real conditions, which confirmed its functionality, adaptability, and effectiveness for the youth audience.

Keywords: information system, Prisma, Nuxt 3, JavaScript, CSS, responsive design, personalization, gamification, web application.

Вступ

У сучасному цифровому середовищі планування завдань є не лише організаційним інструментом, а й засобом підтримання продуктивності та внутрішньої мотивації. Більшість існуючих систем виконують лише технічну функцію, не враховуючи психологічні фактори, що впливають на регулярне використання. Гейміфікація — впровадження ігрових елементів у неігрові процеси — відкриває нові можливості для формування користувацької звички до самоорганізації.

Метою дослідження є створення вебзастосунку, який поєднує зручний інтерфейс для планування завдань з ігровими механіками, що сприяють підвищенню мотивації. Основним завданням було створити платформу, яка забезпечує простоту використання, емоційну залученість і можливість персоналізації.

Основна частина

Розроблений вебзастосунок реалізує систему планування завдань з інтегрованими елементами гейміфікації, що стимулюють регулярне використання через внутрішню мотивацію. Архітектура побудована за принципом клієнт-серверної моделі із використанням сучасного стеку технологій: Nuxt 3, Tailwind CSS, PostgreSQL, Prisma ORM та Docker. Клієнтська частина створена у форматі SPA (Single Page Application) з використанням server-side rendering (SSR), що забезпечує швидке завантаження сторінок, покращену SEO-оптимізацію та плавну навігацію. Серверна логіка реалізована у вигляді API-ендпоінтів, які обробляють запити на створення, оновлення та видалення завдань, зміну XP, рівня, обробку покупок та профільні налаштування.

Гейміфікація реалізована на основі моделі XP/Level/Rewards: користувач отримує XP (досвід) за виконані завдання; досягнення нових рівнів відбувається після накопичення певної

кількості XP за нелінійною шкалою; монети — віртуальна валюта — використовуються для покупок у внутрішньому магазині; бейджі та досягнення автоматично розблоковуються на певних рівнях та відображаються у профілі користувача. Уся гейміфікаційна логіка реалізована на бекенді, що унеможливлює маніпуляції з боку користувача.

Інтерфейс користувача реалізовано з використанням Tailwind CSS, забезпечено адаптивну верстку, анімації, прогрес-бари та тематичне оформлення. Користувач має доступ до списку завдань з можливістю виконання або видалення, профілю з відображенням рівня, XP, монет, теми та аватара, магазину для придбання віртуальних елементів та графіку активності, що стимулює повторне використання. Захист приватних сторінок реалізовано через middleware, cookie-автентифікацію та серверну перевірку. Авторизація включає хешування паролів та перевірку сесій при кожному запиті.

Система базується на PostgreSQL, а моделювання таблиць реалізовано через Prisma ORM. Основні сутності: User — зберігає дані користувача, XP, рівень, монети, тему та аватар; Task — пов'язана з конкретним користувачем та має статус виконання; ShopItem — товари магазину (теми, аватари) та їх вартість; UserItem — зв'язок між користувачем і купленим предметом. Схема бази даних підтримує масштабування та забезпечує гнучке розширення системи.

Проєкт розгорнуто у вигляді Docker-контейнерів з окремими сервісами для фронтенду, бекенду та бази даних. Це дозволяє запускати застосунок у будь-якому середовищі без необхідності змінювати конфігурації. Для зручного керування використано docker-compose.

Функціональність системи перевірено в умовах, наближених до реального використання. Зафіксовано наступні результати: час реакції інтерфейсу становить до 1 секунди, передача даних між клієнтом і сервером стабільна, стан користувача коректно зберігається та оновлюється, авторизоване середовище повністю ізольоване, а інтерфейс забезпечує візуальне задоволення через персоналізацію.

Висновок

У межах роботи створено повноцінний вебзастосунок для планування завдань з елементами гейміфікації. Реалізація на базі сучасних технологій (Nuxt 3, Tailwind CSS, Prisma, PostgreSQL) дозволила створити адаптивну систему з ефективним розділенням клієнтської та серверної логіки. Основний фокус — підвищення користувацької мотивації — досягнуто через впровадження XP, рівнів, монет, магазину та системи персоналізації.

Проведене тестування підтвердило працездатність функцій, стабільність середовища, швидкість реакції й привабливість інтерфейсу. Запропоноване рішення є практичним, масштабованим і готовим до подальшого розвитку — як у функціональному, так і в естетичному напрямках.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Детердінг, С., Діксон, Д., Халед, Р., & Наке, Л. (2011). Від елементів ігрового дизайну до ігрової атмосфери: визначення "гейміфікації". Переклад концепції з *Proceedings of the 15th International Academic MindTrek Conference: Envisioning Future Media Environments* (pp. 9-15).
2. Гамарі, Ю., Койвісто, Я., & Сарса, Г. (2014). Чи працює гейміфікація? — Огляд емпіричних досліджень гейміфікації. Переклад концепції з *2014 47th Hawaii International Conference on System Sciences* (pp. 3025-3034).
3. Кравець, В. Я., & Лозинська, О. В. (2020). Гейміфікація як інструмент підвищення мотивації в освітніх та професійних процесах. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота*, (1(46)), 56-60.
4. Офіційна документація Nuxt.js. (2025). Документація Nuxt 3. Отримано з https://nuxt.com/docs (переклад українською доступний частково на офіційних ресурсах або у спільнотах).
5. Офіційна документація Tailwind CSS. (2025). Документація Tailwind CSS. Отримано з https://tailwindcss.com/docs (україномовні гайди можуть бути доступні у блогах розробників).
6. Офіційна документація PostgreSQL. (2025). Документація PostgreSQL. Отримано з https://www.postgresql.org/docs (частковий переклад українською доступний у спільнотах розробників).
7. Офіційна документація Prisma. (2025). Документація Prisma ORM. Отримано з https://www.prisma.io/docs.

Савицька Людмила Анатоліївна — доцент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: savytska.liudmyla@vntu.edu.ua

Шум Юрій Романович — студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Savytska Liudmyla Anatoliivna — Associate Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: savytska.liudmyla@vntu.edu.ua

Shum Yurii Romanovych — student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 519.85

Ю. В. Добранюк
А. М. Коробочка
В. О. Галяновська

ПОХІДНА ТРЕТЬОГО ПОРЯДКУ ТА ГАЛУЗІ ЇЇ ВИКОРИСТАННЯ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація
В цій науковій роботі досліджено такий математичний засіб дослідження функції як похідна третього порядку. Визначено в яких дисциплінах використовуються знання про цей математичний інструмент дослідження функції
Ключові слова: функція, похідна функції, графік функції, ривок.

Abstract
This paper investigates such a mathematical tool for studying a function as the third-order derivative. It is determined in which disciplines knowledge about this mathematical tool of function study is used.
Keywords: function, function derivative, function graph, jerk.

Вступ

Похідна функції описує зміну приросту функції відносно приросту її аргументу. Основне визначення похідної обчислюється за формулою:

$$f'(x)=\lim_{\Delta x\to 0}\frac{f(x+\Delta x)-f(x)}{\Delta x}.$$

Похідні вищих порядків є послідовними похідними від похідної першого порядку:

$$f''(x)=\frac{d}{dx}\left(f'(x)\right);\quad f'''(x)=\frac{d}{dx}\left(f''(x)\right).$$

Похідна – це фундаментальне поняття в математичному аналізі, яке характеризує швидкість зміни функції в певній точці.

За допомогою похідної ми можемо:

- Знаходити екстремуми функції (максимуми і мінімуми).
- Визначати інтервали зростання та спадання функції.
- Визначати опуклість та увігнутість графіка функції.
- Знаходити точки перегину графіка.

Похідна є незамінним інструментом для дослідження функцій. Завдяки їй можна отримати детальну інформацію про поведінку функції, що дозволяє побудувати її графік, розв'язати різноманітні математичні задачі та застосовувати ці знання в інших областях науки і техніки.

Похідна має безліч застосувань в різних областях:

- Фізика: Швидкість, прискорення, сила струму і багато інших величин виражаються через похідні.
- Економіка: Маржинальний аналіз (аналіз граничних величин) базується на понятті похідної.
- Геометрія: Дотичні лінії, нормалі і багато інших геометричних об'єктів пов'язані з поняттям похідної.
- Комп'ютерна графіка: Алгоритми рендерингу і моделювання часто використовують похідні.

Геометричний зміст похідних

1. **Перша похідна**: вказує на проміжки монотонності функції.
2. **Друга похідна**: описує кривизну графіка (випуклість або опуклість).
3. **Третя похідна:** визначає, як змінюється кривизна графіка.

Якщо f‴(x)>0 кривизна стає більш "гострою" (вигин збільшується).

Якщо f‴(x)<0 кривизна стає "плавнішою" (вигин зменшується).

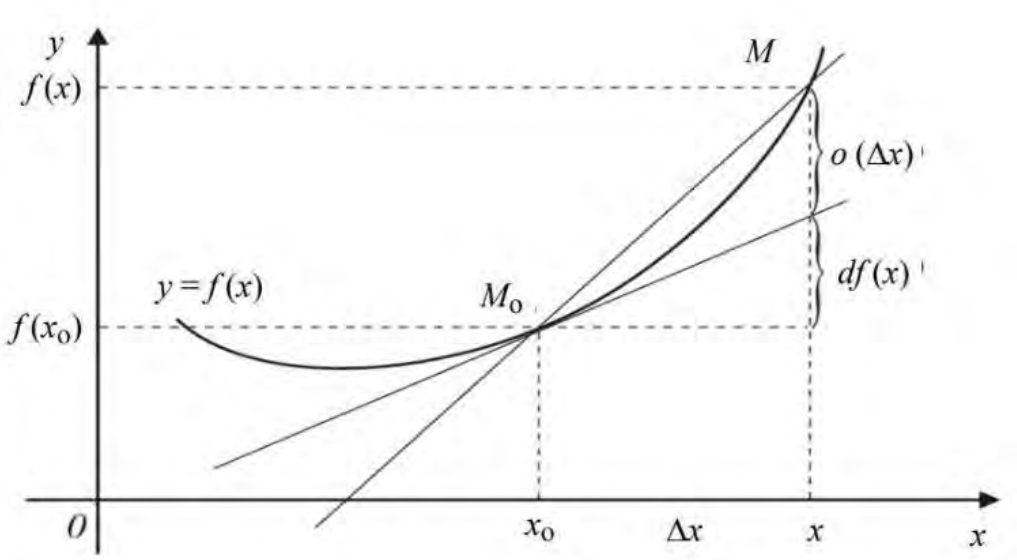

Рис. 1 – Геометричне значення похідної функції

Фізичний зміст похідних

- **Перша похідна**: швидкість зміни функції (наприклад, швидкість об'єкта у часі).
- **Друга похідна**: прискорення (зміна швидкості).
- **Третя похідна**: ривок - показує, наскільки швидко змінюється прискорення.

Ривок – важливе фізичне явище, яке використовується у таких розділах фізики як механіка та динаміка для аналізу руху тіла або передбачення максимального навантаження у матеріалах.

$$s'(t) = v(t).$$
$$v'(t) = a(t).$$
$$a'(t) = j(t).$$

У системі СІ ривок вимірюється в метрах за секунду в кубі $\left(м/с^3\right)$.

$$j(t) = \frac{d}{dt}\left(\frac{d}{dt}\left(\frac{d}{dt}x(t)\right)\right).$$
$$a(t) = a_0 + j \cdot t.$$
$$v(t) = v_0 + a_0 \cdot t + \frac{1}{2} \cdot j \cdot t^2.$$
$$x(t) = x_0 + v_0 \cdot t + \frac{1}{2} \cdot a_0 \cdot t^2 + \frac{1}{6} \cdot j \cdot t^3.$$

Задача (з фізики)

Маємо задачу: Автомобіль рухається за законом $S(t) = 4 \cdot t^4 + 3 \cdot t^3 + t^2 + t.$ Визначити в який момент часу значення ривка буде дорівнювати 210 м/с^3.

Розв'язання

Щоб розв'язати задачу, потрібно знайти похідну третього порядку даної функції.

$$S'(t) = 16 \cdot t^3 + 9 \cdot t^2 + 2 \cdot t + 1.$$
$$S''(t) = 48 \cdot t^2 + 18 \cdot t + 2.$$
$$S'''(t) = 96 \cdot t + 18.$$

Далі прирівняємо отриманий вираз до заданого значення.

$$96 \cdot t + 18 = 210.$$

$$t = 2.$$

Отже, через 2 секунди після початку руху значення ривка автомобіля буде дорівнювати 210 м/с^3

Задача (з будівництва)

Маємо наступну задачу: Кран підіймає вантаж за законом $L(t) = 6 \cdot t^4 - 3 \cdot t^3 + 2 \cdot t^2 - 4 \cdot t.$ Визначити значення ривка через 5 с після початку підйому.

Розв'язання

Щоб розв'язати задачу, потрібно знайти похідну третього порядку даної функції.

$$L'(t) = 24 \cdot t^3 - 9 \cdot t^2 + 4 \cdot t - 4.$$

$$L''(t) = 72 \cdot t^2 - 18 \cdot t + 4.$$

$$L'''(t) = 144 \cdot t - 18.$$

Тепер підставимо задане значення часу у вираз

$$L'''(5) = 144 \cdot 5 - 18 = 702 \left(м / с^3 \right).$$

Отже, через 5 секунд після початку підйому значення ривка автомобіля буде дорівнювати 702 м/с^3.

Застосування ривка в інших галузях

1. У системах керування рухом аналіз ривка використовується для створення плавних траєкторій, щоб уникнути різких змін у русі.
2. Для забезпечення точності роботи роботів та зменшення зношення деталей інженери враховують ривок при створенні алгоритмів управління.
3. У будівельних ліфтах враховується ривок, щоб уникнути деформацій конструкцій через різке прискорення.
4. Ривок аналізується у біомеханіці, наприклад, при дослідженні руху суглобів або оцінці впливу раптових перевантажень на тіло людини.

Висновки

Третя похідна є ключовим інструментом для аналізу складних динамічних процесів у різних галузях. Її практичне застосування дозволяє вдосконалювати моделі руху, розробляти ефективні системи управління та аналізувати складні явища. Оволодіння техніками обчислення третьої похідної є важливим для спеціалістів в області прикладної математики, фізики та інженерії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Краєвський, В. О. Кратні, криволінійні, поверхневі інтеграли та елементи теорії поля: навчальний посібник / В. О. Краєвський, Ю. В. Добранюк, А. А. Коломієць. – Вінниця : ВНТУ, 2022. – 142 с.
2. Михалевич В. М. Розробка електронних освітніх ресурсів в середовищі СКМ Maple [Текст] / В. М. Михалевич, Я. В. Крупський, Ю. В. Добранюк // Математика та інформатика у вищій школі: виклики сучасності : зб. наук. праць за матеріалами Всеукр. наук.-практ. конф., 18-19 травня 2017 р. / М-во освіти і науки України, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського [та ін.]. - Вінниця : ФОП Рогальська І. О., 2017.- С. 69-72.
3. Добранюк Ю. В. Застосування СКМ Maple для побудови 2D області в задачі обчислення площі фігури, обмеженої віссю ординат та кубічними функціями синуса та косинуса [Електронний ресурс] / Ю. В. Добранюк, А. Б. Кукленко, А. В Лихогляд // Матеріали IV Міжнародної науково-методичної Інтернет-конференції «Проблеми вищої математичної освіти: виклики сучасності», Вінниця, 20-22 червня 2024 р. – 5 с. – Електрон. текст. дані. – 2024. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/pmovc/pmovc24/paper/viewFile/21371/17697
4. Михалевич В. М. Моделювання напружено-деформованого та граничного станів поверхні циліндричних зразків при торцевому стисненні: монографія / В. М. Михалевич, Ю. В. Добранюк. – Вінниця: ВНТУ, 2013. – 180 с. ISBN 978-966-641-532-8.
5. Mykhalevych, V., Dobraniuk, Y., Matviichuk, V., Kraievskyi, V., TiutiunnykO., Smailova, S., & Kozbakova, A. (2023). A comparative study of various models of equivalent plastic strain to fracture. Informatyka, Automatyka, Pomiary W Gospodarce I Ochronie Środowiska, 13(1), 64-70. https://doi.org/10.35784/iapgos.3496

6. Добранюк Ю. В. Застосування СКМ Maple для побудови 2D області в задачі обчислення площі фігури, обмеженої параболою та лінією / Ю. В. Добранюк, А. В Лихогляд, А. Б. Кукленко, Я. О. Усенко // LIII Всеукраїнська науково-технічна конференція факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії (2024) : Вінниця, ВНТУ, 20-22 березня 2024 р. – 5 с. – Електрон. текст. дані. – 2024. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2024/paper/view/20849/17278.

7. Добранюк Ю. В. Застосування штучного інтелекту для вирішення прикладу з типового розрахунку по темі «інтегрування частинами» [Електронний ресурс] / Ю. В. Добранюк, Є. В. Удуденко // Матеріали IV Міжнародної науково-методичної Інтернет-конференції «Проблеми вищої математичної освіти: виклики сучасності», Вінниця, 20-22 червня 2024 р. – 5 с. – Електрон. текст. дані. – 2024. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/pmovc/pmovc24/paper/view/21877/18158.

Добранюк Юрій Володимирович — кандидат технічних наук, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dobranyuk@vntu.edu.ua.

Коробочка Артем Миколайович — студент групи АМ-24б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: artemkorobocka906@gmail.com.

Галяновська Вікторія Олегівна — студентка групи БМ-24б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: viktoriya.halyanovska@gmail.com.

Науковий керівник: ***Добранюк Юрій Володимирович*** — кандидат технічних наук, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Dobranyuk Yuriy V. — Ph.D., Associate Professor of Department of Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dobranyuk@vntu.edu.ua.

Korobochka Artem M. — student of group AM-24b, Faculty of Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : artemkorobocka906@gmail.com.

Galyanovska Viktoria O. — student of group BM-24b, Faculty of Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : viktoriya.halyanovska@gmail.com.

Supervisor: ***Dobranyuk Yuriy V.*** — Ph.D., Associate Professor of Department of Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.94

Н.В. Добровольська
В.Е. Тушинський

МОДЕЛЮВАННЯ ПАРАЛЕЛЬНИХ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ СИСТЕМ ЗАСОБАМИ МЕРЕЖ ПЕТРІ З БАГАТОКАНАЛЬНИМИ ПЕРЕХОДАМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто теоретичні основи та практичні застосування мереж Петрі з багатоканальними переходами для моделювання паралельних обчислювальних систем. Проаналізовано архітектурні особливості сучасних паралельних обчислювальних платформ та специфіку їх моделювання. Досліджено динаміку багатоканальних переходів, методи аналізу продуктивності та ефективності використання ресурсів у контексті багатоядерних процесорів, графічних прискорювачів та розподілених обчислювальних середовищ.

Ключові слова: мережі Петрі, багатоканальні переходи, паралельні обчислення, моделювання систем, продуктивність

Abstract

Theoretical foundations and practical applications of Petri nets with multi-channel transitions for modeling parallel computing systems are considered. The architectural features of modern parallel computing platforms and the specifics of their modeling are analyzed. The dynamics of multi-channel transitions, methods for analyzing performance and resource utilization efficiency in the context of multi-core processors, graphics accelerators and distributed computing environments are investigated.

Keywords: Petri nets, multi-channel transitions, parallel computing, system modeling, performance

Вступ

Розвиток комп'ютерних технологій характеризується постійним зростанням потреби в паралельній обробці даних, що зумовлено широким впровадженням багатоядерних процесорів, графічних прискорювачів та розподілених обчислювальних систем у всіх сферах комп'ютерної інженерії. Як зазначають українські дослідники в галузі комп'ютерних систем [1], традиційні мережі Петрі, вперше запропоновані німецьким математиком Карлом Адамом Петрі в 1962 році [2], незважаючи на свої потужні можливості для моделювання паралельних процесів, демонструють суттєві обмеження при роботі з системами високого ступеня паралелізму. Саме тому виникла необхідність у розробці модифікованих версій цього формалізму, серед яких особливе місце займають мережі Петрі з багатоканальними переходами, що розширюють класичну модель можливістю одночасної обробки кількох наборів вхідних міток [3].

Основна частина

Паралельні обчислювальні системи характеризуються складною ієрархічною архітектурою, що включає різні рівні паралелізму: від векторних обчислювальних блоків на рівні процесорних ядер до розподілених кластерів з тисячами вузлів. Багатоядерні процесори реалізують паралелізм на рівні потоків виконання, використовуючи спільну пам'ять та складні механізми когерентності кешів. Графічні процесори забезпечують масивний паралелізм через велику кількість простих обчислювальних ядер, оптимізованих для виконання однотипних операцій над різними наборами даних. Розподілені системи поширюють паралелізм на рівень мережевої взаємодії, де окремі вузли обмінюються повідомленнями для координації обчислень. Моделювання таких багаторівневих архітектур вимагає формалізмів, здатних адекватно відображати як локальний паралелізм всередині окремих компонентів, так і глобальну координацію між ними.

Саме для розв'язання цієї проблеми концептуально розроблено багатоканальні переходи у мережах Петрі, які представляють собою розширення традиційного переходу можливістю паралельної обробки декількох наборів вхідних міток одночасно. Математично така мережа формалізується як кортеж $N = (P, T, F, W, M_0, C)$, де функція $C: T \to N \cup \{\infty\}$ визначає максимальну кількість каналів для кожного переходу [4]. Центральним у цій моделі є поняття ступеня активації переходу, що характеризує максимальну кількість паралельних спрацювань, дозволену поточним маркуванням системи.

Фундаментальні дослідження Мурати встановили, що ступінь активації переходу t при заданому маркуванні M визначається як найбільше значення k, для якого виконується умова $M(p) \geq k \times W(p, t)$ щодо всіх вхідних позицій p [2]. При цьому реальна ступінь спрацювання обмежується мінімумом між ступенем активації та максимальною кількістю каналів: $\min(d(t, M), C(t))$, де $d(t, M)$ позначає ступінь активації. Така архітектура дозволяє реалізувати два основні режими функціонування: синхронний, при якому всі канали активуються одночасно (що ідеально відповідає SIMD-архітектурі графічних процесорів), та асинхронний, де канали працюють незалежно, моделюючи поведінку багатоядерних процесорів з незалежними потоками виконання [5].

Практична цінність такого підходу проявляється в можливості точного моделювання різних типів паралельних архітектур. Для багатоядерних процесорів багатоканальні переходи дозволяють моделювати конкуренцію за спільні ресурси та синхронізацію потоків [6]. У контексті графічних прискорювачів та GPGPU-систем кількість каналів переходу може досягати тисяч, відображаючи масивний паралелізм таких архітектур [7]. Для розподілених систем ці мережі забезпечують моделювання як локальних обчислень на окремих вузлах, так і міжвузлової комунікації, що є критичним для аналізу масштабованості та ефективності розподілу навантаження в кластерних конфігураціях.

Висновки

Проведений аналіз демонструє, що мережі Петрі з багатоканальними переходами становлять ефективний та універсальний інструментарій для моделювання і аналізу складних паралельних обчислювальних систем. Їх унікальна здатність природним чином відображати різні рівні паралелізму – від локальних обчислювальних ядер до глобальних розподілених кластерів – робить їх незамінними в арсеналі сучасної комп'ютерної інженерії.

Практичне значення таких моделей полягає в можливості комплексного аналізу ефективності використання обчислювальних ресурсів, оптимізації процесів передачі даних та раннього виявлення потенційних вузьких місць системи, що є критично важливим для забезпечення високої продуктивності сучасних паралельних обчислювальних платформ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Попов О.С., Корнейчук В.І. Комп'ютерні системи та мережі: моделювання та аналіз. — Вінниця: ВНТУ, 2020. — 156 с.
2. Peterson J.L. Petri Net Theory and the Modeling of Systems. — Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1981. — 290 p.
3. Jensen K., Kristensen L.M. Coloured Petri Nets: Modelling and Validation of Concurrent Systems. — Berlin: Springer, 2009. — 384 p.
4. Murata T. Petri Nets: Properties, Analysis and Applications // Proceedings of the IEEE. — 1989. — Vol. 77, No. 4. — P. 541-580.
5. David R., Alla H. Discrete, Continuous, and Hybrid Petri Nets. — Berlin: Springer, 2010. — 550 p.
6. Марсан М.А., Бальбо Г. Узагальнені стохастичні мережі Петрі в моделюванні систем / пер. з англ. — К.: Техніка, 2003. — 287 с.
7. Wang J. Timed Petri Nets: Theory and Application. — Boston: Kluwer Academic Publishers, 1998. — 281 p.

Науковий керівник**: Добровольська Наталія Вікторівна** — доцент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, dobr_n_v@vntu.edu.ua.

Тушинський Віталій Едуардович — студент групи 1КІ-24м, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, vitaliytushinskiy03@gmail.com.

Scientific supervisor: **Dobrovolska Nataliia Viktorivna** — Associate Professor Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Tushynskiy Vitaliy Eduardovych — student of group 1KI-24m, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia.

УДК 004.9.

М.Р.Обертюх
І.С.Колесник
А.О.Заливанський

МІКРОПРОЦЕСОРНА СИСТЕМА КОНТРОЛЮ ВИРОБНИЧИХ ПРИМІЩЕНЬ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

Ця робота присвячена аналізу мікропроцесорних систем контролю виробничих приміщень. Розглядаються основні складові таких систем, їх функції та роль у забезпеченні оптимальних умов виробництва. Особлива увага приділяється сучасним викликам, пов'язаним з надійністю роботи, інтеграцією з інформаційними мережами та забезпеченням кібербезпеки.

Ключові слова: мікропроцесорна система, автоматизація виробництва, інтеграція систем, надійність систем, кібербезпека.

Abstract

This work is devoted to the analysis of microprocessor control systems for production facilities. The main components of such systems, their functions and role in ensuring optimal production conditions are considered. Special attention is paid to modern challenges related to reliability of operation, integration with information networks and ensuring cybersecurity.

Keywords: microprocessor system, production automation, systems integration, systems reliability, cybersecurity.

Вступ

Інтенсивний розвиток промисловості та впровадження сучасних технологій вимагають високого рівня автоматизації виробничих процесів. Особливу роль у цьому контексті відіграють системи контролю мікроклімату та технологічних параметрів у виробничих приміщеннях, адже саме від стабільності умов залежить як якість продукції, так і безпека праці. У таких умовах виникає потреба в ефективних, гнучких та надійних рішеннях, здатних забезпечити постійний моніторинг середовища й оперативне керування технічними засобами. Відповіддю на ці виклики стали мікропроцесорні системи контролю — сучасні інтелектуальні комплекси, що поєднують апаратні та програмні засоби для повноцінної автоматизації контролю параметрів середовища.

Мікропроцесорні системи дозволяють забезпечити стабільне функціонування виробничих приміщень, адаптуючись до змін у зовнішніх та внутрішніх умовах. Завдяки використанню вбудованих мікроконтролерів, такі системи здатні виконувати аналіз даних у реальному часі, приймати рішення на основі заданих алгоритмів та здійснювати корекцію роботи обладнання без участі людини. Це значно підвищує ефективність виробництва, знижує ризики виникнення аварійних ситуацій та сприяє раціональному використанню енергоресурсів[1].

Актуальність дослідження мікропроцесорних систем контролю зумовлена не лише технічними вимогами, а й загальними тенденціями цифровізації виробництва. Вивчення принципів роботи таких систем, їхньої структури, можливостей і сфер застосування дозволяє краще зрозуміти їхнє значення у сучасній промисловості та відкриває перспективи для подальших розробок і впровадження інновацій[2].

Основна частина

Розроблена система контролю мікроклімату у виробничих приміщеннях є інтелектуальним комплексом, що дозволяє у режимі реального часу здійснювати моніторинг основних параметрів повітряного середовища: температури, вологості, рівня освітленості та концентрації вуглекислого газу.

Архітектура системи базується на мікроконтролері ATmega328, інтегрованому на платформі Arduino Pro Mini, що забезпечує баланс між функціональністю, енергоефективністю та доступністю.
Мікропроцесорна платформа підтримує широке коло інтерфейсів (I2C, UART, цифрові/аналогові входи-виходи), що дозволяє легко підключати та масштабувати систему, додаючи нові сенсори чи виконавчі пристрої. Така гнучкість критично важлива в умовах змінних потреб виробничих середовищ різного типу — від офісних і лабораторних приміщень до цехів чи складів[3].

Компоненти системи

До складу системи входить кілька основних типів сенсорів:
1) Датчик температури та вологості повітря (наприклад, DHT22 або SHT31), що передає дані через I2C, дозволяє отримувати ключові мікрокліматичні показники з високою точністю.
2) Датчик CO_2 (типу MH-Z19 або аналог), з UART-інтерфейсом, здійснює аналіз концентрації вуглекислого газу — показника, критичного для оцінки якості повітря.
3) Фоторезистор виконує вимірювання рівня освітленості та дає змогу автоматично вмикати/вимикати освітлення залежно від умов.
4) Модуль реального часу (RTC) забезпечує коректну синхронізацію дій системи відповідно до добового циклу (робочий/неробочий час).

Всі сенсори підключено до центрального керуючого модуля, який аналізує зібрані дані й приймає рішення щодо активації певних керованих пристроїв: вентиляторів, зволожувачів, обігрівачів, кондиціонерів і освітлення, що підключаються через релейні модулі[4].

Програмна реалізація

Програмне забезпечення написане на мові C/C++ у середовищі Arduino IDE. Його основні функції:
1) Циклічне опитування сенсорів і збір даних;
2) Порівняння значень із нормованими порогами (відповідно до ДСН 3.3.6.042-99);
3) Формування керуючих сигналів у випадку перевищення допустимих значень;
4) Відображення параметрів на LCD-дисплеї для зручності оператора;
5) Гнучке керування системою залежно від часу доби та режиму роботи.

У разі, коли один або кілька параметрів виходять за допустимі межі, система автоматично інформує користувача візуальними повідомленнями на дисплеї, а також може активувати або деактивувати відповідні пристрої впливу (вентиляція, охолодження, освітлення тощо)[5].

Портативний модуль перевірки

Окремо спроєктовано портативний пристрій для верифікації, який дозволяє здійснювати незалежний контроль за точністю роботи основної системи. Цей модуль дає змогу проводити аудит параметрів мікроклімату у будь-якій точці приміщення, а також допомагає виявити збої у роботі основного комплексу, порівнюючи дані з контрольними значеннями.

Результати випробувань

Система була протестована в умовах, максимально наближених до реальних виробничих приміщень, що включали:
1) Перевірку точності вимірювання кожного параметра;
2) Випробування швидкості реакції системи на зміни середовища;
3) Тестування автоматичного перемикання режимів залежно від добового циклу;
4) Аналіз стабільності роботи впродовж тривалого часу.

Результати тестування показали високу точність (похибка <5%), стабільну роботу пристрою та ефективність в управлінні параметрами середовища. Система своєчасно реагує на зміну умов, що дозволяє підтримувати оптимальні мікрокліматичні показники без участі оператора.

Порівняльні переваги

На відміну від комерційних аналогів, таких як SmartHomeKit або метеостанцій LaCrosse, мікропроцесорна система контролю виробничих приміщень:
1) Не обмежується інформаційною функцією, а має повний цикл керування (вимірювання → аналіз → дія);
2) Має відкриту архітектуру, що дозволяє адаптувати її під специфіку будь-якого приміщення;
3) Є значно дешевшою (орієнтовно в 2 рази) у порівнянні з готовими IoT-рішеннями;
4) Може працювати автономно або інтегруватися в більші автоматизовані системи.

Висновки

Мікропроцесорні системи контролю виробничих приміщень є ключовими для автоматизації та підвищення ефективності промислових процесів. Вони забезпечують точний контроль параметрів мікроклімату, що впливає на якість продукції та безпеку праці. Аналіз показав, що існують виклики, пов'язані з адаптацією систем до різних умов, надійністю, інтеграцією та кібербезпекою. Для їх подолання потрібен комплексний підхід, що включає сучасні технології, стандартизацію і кваліфіковане обслуговування. Подальший розвиток таких систем сприятиме підвищенню конкурентоспроможності підприємств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Іваненко, О. П. Автоматизація виробничих процесів: навч. посібник. — Київ: Видавництво «Наукова думка», 2020. — 320 с.

2. Петров, В. М., Сидоренко, І. В. Мікропроцесорні системи в промисловості: основи і застосування. — Харків: Техніка, 2019. — 280 с.

3. Smith, J., & Brown, A. Embedded Systems for Industrial Automation. — New York: Wiley, 2018. — 350 p.

4. Коваленко, С. І. Системи контролю мікроклімату в виробничих приміщеннях // Автоматизація і управління. — 2021. — №4. — С. 45–53.

5. Zhang, L., & Wang, H. Cybersecurity Challenges in Industrial Control Systems // Journal of Industrial Information Integration. — 2022. — Vol. 25. — P. 100–110.

Науковий керівник*:* ***Обертюх Максим Романович*** – доктор філософії, старший викладач, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: maxx331@protonmail.com

Консультант: ***Колесник Ірина Сергіївна*** – кандидат технічних наук, доцент, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: iskolesnyk@gmail.com

Заливанський Артем Олександрович — студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Supervisor: ***Obertyukh Maksym Romanovych –*** Doctor of Philosophy, Senior Lecturer, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maxx331@protonmail.com

Consultant: ***Kolesnyk Iryna Serhiivna –*** Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: iskolesnyk@gmail.com

Zalyvanskyi Artem Oleksandrovych – student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 519.2:519.1:794.1

Д. В. Костюк
В. В. Хом'юк

КОМБІНАТОРНИЙ АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА ЙМОВІРНОСТЕЙ У ШАХАХ: МАТЕМАТИЧНІ ОСНОВИ СТРАТЕГІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді аналізуються математичні основи стратегії в шахах, зосереджуючись на ролі комбінаторики та теорії ймовірностей. Детально розглядаються методи комбінаторного аналізу для обчислення кількості можливих ходів та варіантів розвитку гри. Пояснюється, як принципи ймовірності використовуються для оцінки перспектив атак, шансів на перемогу в ендшпілях та ризику помилок.

Ключові слова: шахи, оцінка ймовірностей, комбінаторний аналіз.

Abstract

The report analyzes the mathematical foundations of strategy in chess, focusing on the role of combinatorics and probability theory. Methods of combinatorial analysis for calculating the number of possible moves and game development variations are examined in detail. It is explained how the principles of probability are used to assess the prospects of attacks, chances of winning in endgames, and the risk of errors.

Keywords: chess, probability assessment, combinatorial analysis.

Вступ

Шахи – це гра з повною інформацією: всі фігури та їхнє розташування відомі обом гравцям, а правила руху фігур чітко визначені. Ця характеристика робить шахи ідеальним полем для застосування комбінаторного аналізу, адже гравці постійно стикаються з вибором з обмеженої, але часто надзвичайно великої кількості можливих ходів. Теорія ймовірностей, у свою чергу, використовується для оцінки *ймовірності успіху* або *перспектив* певного плану, що випливає з комбінаторного аналізу потенційних відповідей опонента.

Комбінаторний аналіз можливих ходів та позицій

Однією з найвражаючих математичних характеристик шахів є астрономічна кількість можливих ходів та унікальних позицій на дошці.

- **Кількість початкових ходів:** з початкової позиції білі мають 20 можливих перших ходів (16 ходів пішаками по два поля та 4 ходи конями). Цей простий комбінаторний підрахунок є першим кроком у «дереві» можливих партій.
- **Ігрове дерево та позиційна складність:** Кожен хід відкриває нові можливості, створюючи величезне «ігрове дерево». Кількість цих можливостей зростає експоненційно. Наприклад, лише після перших двох ходів (по одному для білих і чорних) кількість можливих продовжень гри вже перевищує 400.
- Приблизна кількість легальних шахових позицій була оцінена Клодом Шенноном як близько 1043. Ця цифра отримана шляхом розгляду розміщення фігур на дошці.
- Кількість можливих унікальних шахових партій ще більша, за оцінками Шеннона вона становить приблизно 10120 (відома як число Шеннона). Це число настільки величезне, що значно перевищує кількість атомів у спостережуваному Всесвіті, підкреслюючи величезне комбінаторне багатство шахів.

Зростання кількості можливих ходів у шахах

Таблиця 1. Зростання кількості можливих ходів у шахах

Кількість ходів у партії (наприклад, «10 ходів»	Загальна кількість можливих варіантів (приблизно)	Опис
1 хід (1-й хід білих)	20	Кількість можливих початкових ходів білих.
2 ходи (1-й хід білих та 1-й хід чорних)	400	Кількість можливих варіантів після першого обміну ходами.
3 ходи (2-й хід білих та 2-й хід чорних)	8902	Кількість варіантів, що стрімко зростає.
4 ходи	~200 000	З кожним ходом кількість можливих розгалужень стає величезною, вимагаючи глибокого комбінаторного прорахунку.
10 ходів (по 5 ходів для кожного гравця)	~100 000 000 000 (10^11)	Навіть після невеликої кількості ходів кількість можливих комбінацій перевищує можливості людини для повного прорахунку.

Комбінації ходів у тактичних ситуаціях

Комбінаторика широко використовується шахістами для розрахунку та аналізу «форсованих варіантів» – послідовностей ходів, які призводять до певного результату (наприклад, мату, виграшу) незалежно від відповідей суперника.

- Розглянемо ситуацію, коли гравець розраховує форсовану матову комбінацію. Він має перебрати та проаналізувати всі можливі відповіді опонента на кожному кроці, щоб переконатися, що у нього є матуюча відповідь. Якщо гравець планує зробити послідовність з k ходів, і на кожному кроці і існує n з і можливих відповідей від опонента, то загальна кількість ліній, які потрібно перевірити для цієї послідовності, обчислюється за правилом добутку:

$$N = \prod_{i=1}^{k} n_i$$

Це пряме застосування основного принципу підрахунку в комбінаториці.

Оцінка «Ймовірності успіху» стратегічних планів та мату

У шахах, на відміну від азартних ігор, немає класичної «ймовірності» завершити гру матом, що ґрунтувалася б на випадкових подіях. Мат – це детермінований результат, що досягається послідовністю точних ходів обох гравців. Однак, теорія ймовірностей імпліцитно застосовується для оцінки *перспектив* та *ризиків* певних стратегічних рішень або комбінацій:

- **Оцінка успішності атаки та «ймовірність» мату:** коли гравець планує матову атаку, він не може бути на 100% впевнений у її успіху. Він оцінює «ймовірність» того, що його план призведе до мату, ґрунтуючись на комбінаторному аналізі всіх можливих оптимальних або ймовірних відповідей опонента. Чим менше «несподіваних» або сильних контр-відповідей може зробити суперник, тим вищою є «ймовірність успіху» комбінації. Це евристична ймовірність, яка відображає ступінь впевненості гравця, що він зможе довести атаку до кінця, і яка ґрунтується на його здатності прорахувати дерево варіантів.
- **«Шанси» на нічию або перемогу у складних ендшпілях:** у складних ендшпілях з обмеженим матеріалом шахісти часто оцінюють свої "шанси" на перемогу або нічию. Ці «шанси» ґрунтуються на комбінаторному перерахунку виграшних, нічийних або програшних варіантів, які можуть виникнути. Наприклад, якщо відомо, що певний ендшпіль при оптимальній грі призводить до нічиї, то «ймовірність» перемоги в ньому зводиться до «ймовірності» помилки суперника.
- **Оцінка ризику помилки:** кожен хід несе в собі ризик помилки. Гравець оцінює, наскільки «ймовірно» він або його суперник можуть зробити помилку в певній складній позиції, виходячи з їхнього досвіду, цейтноту та комбінаторної складності ситуації. Це суб'єктивна ймовірність, заснована на моделі гравця про його опонента та вроджену складність позиції.

Роль математичного аналізу у розвитку шахового програмного забезпечення

Прогрес у шахових рушіях є свідченням потужності комбінаторних та ймовірнісних моделей (які лежать в основі алгоритмів пошуку та оцінки). Сучасні шахові програми (наприклад, Stockfish, AlphaZero) досягли надзвичайно високого рівня гри завдяки:

- **Масштабному пошуку по дереву:** використовуючи такі алгоритми, як мінімаксний пошук з альфа-бета відсіченням, вони досліджують мільярди комбінацій за секунду. Кількість вузлів у такому дереві пошуку може бути величезною, що є комбінаторним вибухом.
- **Функції оцінки позиції:** ці функції присвоюють числовий «бал» кожній позиції (наприклад, від -10 до +10, де +10 може означати майже форсований мат для білих, а -10 для чорних), що представляє «ймовірність» або «перевагу» для однієї зі сторін. Цей бал виводиться з складних розрахунків, що включають цінність фігур, пішакову структуру, безпеку короля та багато інших факторів, по суті, кількісно визначаючи «шанси» на перемогу з цієї позиції.

Висновки

Отже, шахи, незважаючи на відсутність випадкових елементів, є видатним прикладом застосування комбінаторного аналізу та ймовірнісної оцінки у стратегічній грі. Комбінаторика дозволяє нам осягнути величезне різноманіття ігрових ситуацій та розраховувати форсовані варіанти, тоді як ймовірнісні оцінки допомагають гравцям оцінювати ризики, планувати атаки та приймати оптимальні рішення. Це підкреслює універсальність математичних методів та їхню здатність допомагати нам краще розуміти та опановувати навіть такі складні системи, як шахи, демонструючи їхню глибину та науковий підхід.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Shannon C. E. XXII. Programming a computer for playing chess. *The London, Edinburgh, and Dublin Philosophical Magazine and Journal of Science*. 1950. Т. 41, № 314. С. 256–275. URL: https://vision.unipv.it/IA1/ProgrammingaComputerforPlayingChess.pdf (дата звернення: 23.05.2025).
2. Which is greater? The number of atoms in the universe or the number of chess moves?. *National Museums Liverpool*. URL: https://www.liverpoolmuseums.org.uk/stories/which-greater-number-of-atoms-universe-or-number-of-chess-moves (дата звернення: 23.05.2025).
3. Елементи теорії ймовірностей та математичної статистики Частина 1 : навчальний посібник / Хом'юк І. В. , Сачанюк-Кавецька Н. В., Ковальчук М. Б., Хом'юк В. В. – Вінниця : ВНТУ, 2017. –145 с.

Костюк Денис Васильович – студент групи 1ПКТ-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: deniskostuk445@gmail.com

Науковий керівник: ***Хом'юк Віктор Вікторович*** – к.т.н., доцент, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vikiravvh@gmail.com

Kostiuk Denis Vasyliovych – student of group 1PKT-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: deniskostuk445@gmail.com.

Supervisor: ***Khomyuk V. V.*** – Associate Professor the department of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vikiravvh@gmail.com

.

УДК 004.42

О. В. Багнюк
О. В. Романюк

РОЗРОБКА МЕТОДУ РЕЄСТРАЦІЇ НА БЛАГОДІЙНИЙ ЗАХІД

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У дослідженні розроблено метод реєстрації на благодійний захід через вебресурс. Представлено архітектуру клієнтської та серверної частин застосунку, реалізовану із використанням React, Node.js, MongoDB, Formik, Joi та Nodemailer. Описано алгоритм реєстрації на благодійний захід: від заповнення форми до підтвердження участі та сповіщення адміністрації. Застосовані механізми валідації, авторизації та електронного підтвердження забезпечують зручність, безпеку й продуктивність процесу. Розроблений метод підвищує довіру користувачів, оптимізує адміністрування заходу та відповідає сучасним вимогам цифрової благодійності.

Ключові слова: *онлайн-реєстрація, благодійні заходи, вебресурс, автоматизація, React, Node.js, MongoDB, цифровізація, користувацький інтерфейс, безпека даних.*

Abstract

The study presents a method for registering for a charitable event through a web-based platform. It outlines the architecture of both the client-side and server-side of the application, implemented using React, Node.js, MongoDB, Formik, Joi, and Nodemailer. The registration algorithm is described in detail – from filling out the form to confirming participation and notifying the administration. Validation, authorization, and email confirmation mechanisms are applied to ensure convenience, security, and efficiency of the process. The developed method enhances user trust, streamlines event administration, and meets modern digital charity standards.

Keywords: *online registration, charity events, web platform, automation, React, Node.js, MongoDB, digitalization, user interface, data security.*

Вступ

Реєстрація на благодійний захід через вебресурс є зручним, доступним і ефективним способом взаємодії з потенційними учасниками. Такий підхід дає змогу людям подавати заявки у будь-який зручний час, не прив'язуючись до графіка роботи організаторів або необхідності телефонувати. Згідно з дослідженням Eventtia, понад 85% організаторів заходів використовують онлайн-системи реєстрації для спрощення процесу залучення учасників та зниження кількості помилок у заявках [1]. Простота інтерфейсу та чітка структура вебплатформи роблять процес реєстрації інтуїтивно зрозумілим навіть для користувачів з мінімальним досвідом у роботі з цифровими технологіями. Завдяки вбудованій перевірці даних користувач бачить помилки одразу під час введення, що знижує ймовірність некоректної інформації. Після відправлення заявки учасник миттєво отримує підтвердження електронною поштою, що створює відчуття завершеності процесу та впевненості у своїй участі.

Попри це, наразі благодійні проєкти часто використовують соціальні мережі, месенджери або сторонні сервіси для реєстрації учасників і координації дій, що не завжди є зручним і системним підходом. Відсутність єдиної цифрової платформи ускладнює організацію взаємодії, підвищує ризик дублювання зусиль та знижує прозорість процесу. Створення єдиного вебресурсу з використанням методу реєстрації на благодійний захід, обміном інформацією та можливістю підтримки ініціатив у режимі реального часу могло б значно покращити ефективність благодійної діяльності та забезпечити більш злагоджену комунікацію між учасниками [2].

З боку організаторів реєстрація онлайн дозволяє уникнути ручного опрацювання заявок, автоматизує перевірку дублювань і забезпечує зручне збереження інформації у базі даних. Це значно полегшує подальшу комунікацію, формування списків учасників та контроль за кількістю зареєстрованих. За даними Event Smart, 30% реєстрацій на заходи відбуваються поза робочими годинами, що підкреслює важливість доступності онлайн-платформ [3]. Крім того, наявність особистого кабінету дозволяє користувачу самостійно відстежувати статус своєї заявки, змінювати контактні дані або переглядати історію участі. Усе це сприяє підвищенню довіри до заходу та створює позитивний досвід взаємодії з платформою. В умовах сучасного цифрового суспільства саме онлайн-

реєстрація забезпечує швидкість, зручність, прозорість і якість процесу залучення людей до благодійної діяльності.

Основна частина

Метод реєстрації забезпечує збір і збереження інформації про учасників, підтвердження їхньої участі, а також інформування адміністрації про нові заявки. Це дозволяє ефективно планувати захід, контролювати кількість учасників та підтримувати зворотній зв'язок із зареєстрованими користувачами.

Реєстрація на захід також важлива для побудови бази даних активних учасників, що може бути корисно для подальших комунікацій, анонсів та статистичного аналізу.

Метод реєстрації на захід включає такий функціонал:

1. Авторизований користувач переходить на сторінку заходу.
2. Користувач заповнює форму реєстрації, у якій вводить ім'я, прізвище та email.
3. Після заповнення форми користувач натискає кнопку «Зареєструватись».
4. Користувач бачить індикатор завантаження (loader).
5. Запускається функція 'handleSubmitRegistration', яка відповідає за обробку даних форми.
6. Функція 'validateRegistrationData' перевіряє коректність введених даних на клієнті.
7. Після валідації викликається 'sendRegistrationRequest', яка відправляє POST-запит на серверний API '/api/registrations'.
8. На сервері функція 'createRegistration' приймає запит, виконує валідацію через 'validateRegistrationSchema' (з бібліотеки Joi).
9. Серверна функція 'checkDuplicateRegistration' перевіряє, чи не існує вже реєстрації користувача на цей захід.
10. Якщо унікальна, серверна функція 'saveRegistrationToDB' зберігає заявку у колекцію MongoDB 'registrations'.
11. Функція 'generateConfirmationToken' створює унікальний токен для підтвердження.
12. Функція 'sendConfirmationEmail' відправляє користувачу підтвердження через email за допомогою 'nodemailer'.
13. Функція 'notifyAdminNewRegistration' надсилає повідомлення адміністратору про нову заявку.
14. Сервер повертає результат у форматі JSON з підтвердженням успішної реєстрації.
15. На клієнті викликається 'handleRegistrationResponse', який знімає індикатор завантаження та виводить повідомлення користувачу.
16. Дані заявки оновлюються в особистому кабінеті через API-метод 'getUserRegistrations'.

Технічна реалізація методу реєстрації на захід передбачає комплексну взаємодію між клієнтською та серверною частинами застосунку, а також базою даних і механізмами безпеки. На клієнтському боці реалізовано React-компонент 'RegistrationForm' у поєднанні з кастомним хуком 'useRegistration', які відповідають за інтерфейс форми та логіку її обробки. Для побудови форми використано бібліотеку 'Formik', а для валідації введених даних – схеми 'Yup', що дозволяють перевіряти коректність полів до надсилання запиту.

React – це популярна JavaScript-бібліотека для створення користувацьких інтерфейсів (UI), розроблена компанією Facebook. Вона дозволяє створювати багатократно використовувані компоненти, які динамічно оновлюють вміст веб-сторінок без повного перезавантаження, забезпечуючи швидку та інтерактивну роботу додатків. React працює на основі віртуального DOM, що підвищує продуктивність при зміні даних [4].

На стороні сервера використовується стек 'Node.js' та 'Express'. Створений API-ендпоінт 'POST /api/registrations' обробляє запити на реєстрацію. Дані надсилаються до колекції 'registrations' у базі даних MongoDB, де зберігаються такі поля, як 'userId', 'eventId', 'name', 'surname', 'email', 'status' та 'confirmationToken'. Ці дані використовуються як для підтвердження участі, так і для подальшої аналітики.

MongoDB – це документоорієнтована система керування базами даних з відкритим вихідним кодом, яка зберігає дані у форматі BSON (розширення JSON). Вона належить до категорії NoSQL-баз даних, що означає, що дані організовані не в таблицях, як у реляційних СКБД, а у вигляді колекцій документів. MongoDB забезпечує високу продуктивність, масштабованість і гнучкість у роботі з великими обсягами нереляційних даних [5].

Для реалізації підтвердження реєстрації електронною поштою інтегровано бібліотеку 'nodemailer'. Вона використовується у функції 'sendConfirmationEmail', яка відправляє лист із посиланням на

підтвердження участі, що містить унікальний токен. Генерація токена здійснюється через функцію 'generateConfirmationToken' з використанням UUID, що гарантує унікальність і безпечність.

Важливим компонентом є валідація даних. На клієнтському рівні валідацію виконує функція 'validateRegistrationData', а на сервері – 'validateRegistrationSchema'. Обидва рівні забезпечують перевірку коректності та повноти введеної інформації. Для обробки помилок використовується механізм 'handleErrors', який формує відповідні HTTP-відповіді (наприклад, 400 при некоректних даних або 409 при конфліктах).

Особливу увагу приділено безпеці. Використовується middleware 'authMiddleware' для перевірки автентичності користувача, а також реалізовано захист від CSRF-атак, що гарантує надійність процесу реєстрації навіть у випадках активної взаємодії з публічними подіями.

Цілісна технічна реалізація забезпечує гнучкий, захищений та масштабований механізм реєстрації, що відповідає потребам сучасного вебзастосунку та гарантує зручність користувачам. Описаний метод забезпечує повний цикл реєстрації з контролем коректності даних, збереженням у базі, підтвердженням для користувача та інформуванням адміністрації.

Щоб краще зрозуміти принципи функціонування вебреєстрації на благодійний захід і всі етапи, які проходить заявка користувача – від заповнення форми до підтвердження участі – було розроблено детальний алгоритм роботи цього процесу, що зображений на рисунку 1.

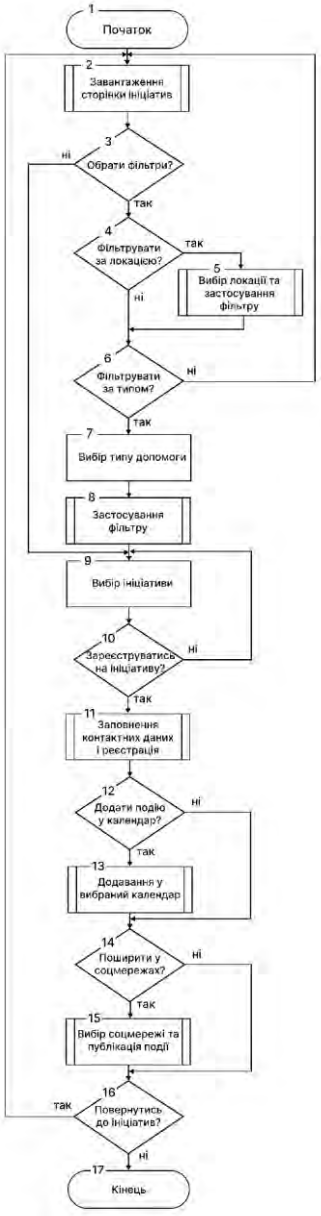

Рисунок 1 – Алгоритм реєстрації на благодійний захід

Алгоритм вибору та участі у благодійній ініціативах описує послідовність дій користувача на платформі, що дає змогу брати участь у благодійних ініціативах, застосовувати фільтри, реєструватися та взаємодіяти з подіями. Цей алгоритм є важливим, оскільки забезпечує логічну, зручну та ефективну модель взаємодії з платформою, підвищує залученість користувачів та сприяє поширенню інформації про ініціативи. Початок процесу визначається завантаженням сторінки ініціатив, що є стартовою точкою взаємодії користувача з системою.

Після завантаження користувачу пропонується обрати фільтри, які допоможуть звузити перелік ініціатив. Якщо користувач вирішує скористатися фільтрами, йому пропонується спочатку фільтрувати ініціативи за локацією, що дозволяє відобразити лише події, актуальні для конкретного регіону. У разі підтвердження вибору, застосовується відповідний фільтр. Також користувач має можоивість відфільтрувати за типом допомоги. Якщо користувач обирає цю опцію, він має можливість вибрати конкретний тип благодійної активності, наприклад, притулок для тварин, ЗСУ, діти-сироти тощо. Після цього застосовується відповідний фільтр і відображає перелік заходів обраного типу.

На основі застосованих критеріїв користувач переглядає список ініціатив і обирає одну з них для участі. Після вибору система запитує, чи хоче користувач зареєструватися на подію. У разі згоди він заповнює контактні дані (ім'я, прізвище та електронну адресу) та завершує реєстрацію, підтверджуючи дію кнопкою.

Після реєстрації користувачеві пропонується додати подію у свій календар. Якщо він погоджується, система додає подію у вибраний календар, що дозволяє йому краще організувати час і не пропустити подію, також ініціатива додатково буде відображатись в особистому кабінеті користувача.

Далі користувачу надається можливість поширити інформацію про ініціативу в соціальних мережах. Якщо він погоджується, обирається відповідна мережа користувачем, і система автоматично публікує подію. На завершальному етапі система запитує, чи бажає користувач повернутися до списку ініціатив для перегляду інших. Якщо так – процес повторюється знову, якщо ні – алгоритм завершується. Це дозволяє створити зручну, повторювану і повністю контрольовану логіку взаємодії з ініціативами.

Висновки

Отже, розробка методу реєстрації на благодійний захід з використанням React, Node.js, MongoDB, Formik, Joi та Nodemailer є не лише технічно доцільним рішенням, а й важливим кроком у напрямку цифровізації взаємодії між організаторами та учасниками. Завдяки зручному інтерфейсу, можливості подати заявку у будь-який час, миттєвому підтвердженню та доступу до інформації в особистому кабінеті, користувач отримує комфортний і зрозумілий процес реєстрації. Водночас для адміністраторів це – автоматизована система обробки заявок, що значно полегшує організаційну роботу, мінімізує помилки та сприяє ефективному плануванню заходу.

Розроблений алгоритм реєстрації на благодійний захід дозволяє чітко структурувати усі етапи взаємодії – від вибору події до підтвердження участі. Такий підхід забезпечує прозорість, безпечність і масштабованість процесу, що відповідає сучасним вимогам до цифрових сервісів у сфері громадської та благодійної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. How to Easily Set Up Online Registration For Your Events [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.eventtia.com/en/blog/set-up-hassle-free-online-registration-experience (дата звернення: 02.06.2025).

2. Багнюк О.В., Романюк О.В. «Розробка програмного забезпечення для планування та координації благодійних ініціатив» / Матеріали LIV Всеукраїнської науково-технічної конференції підрозділів Вінницького національного технічного університету (НТКП ВНТУ–2025): збірник доповідей [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2025/paper/view/24024/19897

3. Define Online Event Registration [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://eventsmart.com/searches/online-event-registration/ (дата звернення: 03.06.2025).

4. React. JavaScript-бібліотека для створення користувацьких інтерфейсів [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://uk.legacy.reactjs.org/ (дата звернення: 05.03.2025).

5. What Is MongoDB? An Expert Guide [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.oracle.com/ua/database/mongodb/ (дата звернення: 04.06.2025).

Багнюк Ольга Віталіївна – студент групи 3ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: olabagnuk94@gmail.com.

Романюк Оксана Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: romaniukoksanav@gmail.com.

Olha Bahniuk – student of group 3PI-21b, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olabagnuk94@gmail.com.

Oksana Romaniuk – Ph.D., Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: romaniukoksanav@gmail.com.

УДК 004.9.

Муращенко О.Г.
Квятковський А.А.

КОМП'ЮТЕРНА СИСТЕМА ХМАРНОГО СХОВИЩА ФАЙЛІВ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У роботі розглянуто процес створення вебзастосунку для безпечного, ефективного та інтуїтивно зрозумілого зберігання файлів у хмарному середовищі. Проєкт орієнтований на індивідуальне або корпоративне використання та реалізований з використанням сучасних технологій: ASP.NET Core (бекенд), Nuxt 3 (фронтенд), PostgreSQL (база даних). Описано архітектуру, функціональність, методи забезпечення безпеки, адаптивний інтерфейс користувача та порівняння з популярними аналогами.

Ключові слова: хмарне зберігання, вебзастосунок, REST API, авторизація, файловий менеджер, Nuxt, ASP.NET Core, PostgreSQL.

Abstract

The thesis presents the development of a secure, efficient, and user-friendly web application for cloud-based file storage. The system is built using modern technologies such as ASP.NET Core, Nuxt 3, and PostgreSQL. It provides a responsive user interface, secure authorization, and comprehensive file management features. The paper also compares the developed solution with existing commercial platforms.

Keywords: cloud storage, web application, REST API, authorization, file manager, Nuxt, ASP.NET Core, PostgreSQL.

Вступ

У сучасному цифровому світі хмарні технології стали базисом для особистого та корпоративного зберігання даних. Зростаючий обсяг файлів, потреба в постійному доступі з будь-якої точки світу, необхідність у конфіденційності та ефективному управлінні даними зумовлюють стрімке поширення систем хмарного сховища. Більшість існуючих платформ, таких як Google Drive, MEGA чи Dropbox, мають обмежену гнучкість, орієнтовані на масового користувача, а також супроводжуються абонентською платою чи обмеженнями функціоналу[1].

З огляду на ці виклики, актуальним є створення власного хмарного сховища — незалежної, відкритої, масштабованої системи, яка дозволяє контролювати зберігання даних, безпеку та доступ. Розробка такої системи також є важливим навчальним кейсом із точки зору програмної інженерії, архітектурного проєктування, захисту даних та роботи з базами даних.

Метою цієї роботи є створення повнофункціональної клієнт-серверної вебсистеми, яка забезпечує завантаження, зберігання, перегляд, фільтрацію, пошук і завантаження файлів користувачами в безпечному цифровому середовищі. Особливу увагу приділено адаптивності інтерфейсу, продуктивності API та захисту даних[2].

Архітектура системи

1) Клієнтська частина: реалізована у вигляді односторінкового застосунку (SPA) на Nuxt 3, з використанням Tailwind CSS.
2) Серверна частина: побудована на ASP.NET Core Web API із застосуванням репозиторного та сервісного шарів.
3) База даних: PostgreSQL, з використанням ORM Entity Framework Core.
4) Інфраструктура: контейнеризація компонентів через Docker.
5) Зв'язок: RESTful API через HTTPS, із cookie-based автентифікацією.

Функціональні модулі

1) Реєстрація та автентифікація користувача: email + пароль, збереження сесії в cookie, перенаправлення після входу.

2) Завантаження файлів: підтримка drag-and-drop та стандартного вибору, автоматичне створення директорій за хешем файлу.
3) Керування файлами перегляд метаданих: ім’я, розмір, дата, фільтрація: за назвою, розміром, датою, типом, пагінація (завантаження частинами).
4) Інтерфейс користувача: повністю адаптивний (смартфони, планшети, ПК), реактивна взаємодія без перезавантаження.
5) Безпека: авторизований доступ до API, cookie з перевіркою на кожному запиті, HTTPS-з’єднання[3].

Програмна реалізація

1) Бекенд:
— Інтерфейси: IUserRepository, IFileYRepository, IAuthService
— Контролери: AuthController, UserController, FileController
— DTO-структури: для обміну даними без прямого доступу до моделей
— Механізм сортування: через динамічні LINQ-вирази
2) Фронтенд:
— Nuxt-архітектура з автоматичною маршрутизацією
— Взаємодія через useFetch/axios
— Сторінки: login, register, dashboard, file-browser

Результати випробувань

1) Повна функціональність перевірена в браузерах Chrome, Firefox, Safari
2) Похибка у відображенні розмірів/дат <1%
3) Середній час відповіді API — до 200 мс при локальному розгортанні[4].
4) Успішна робота із файлами розміром до 100 МБ

Висновки

У результаті виконання роботи було створено хмарну систему зберігання файлів, що забезпечує авторизацію, безпечне завантаження, зберігання та керування файлами через зручний вебінтерфейс. Використання сучасних технологій дозволило реалізувати стабільну, адаптивну та масштабовану систему, яка може бути використана як для особистих потреб, так і в корпоративному середовищі. Отримані результати підтверджують ефективність розробленої архітектури та обґрунтованість обраних технічних рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Романчук С. В. Основи веб-програмування : навч. посіб. / С. В. Романчук. – Київ : НАУ, 2020. – 312 с.
2. Висоцький В. О. Інформаційна безпека веб-додатків / В. О. Висоцький. – Львів : Новий Світ, 2019. – 268 с.
3. Завадський П. М. Хмарні технології: принципи, інфраструктура, безпека / П. М. Завадський. – Київ : Техніка, 2021. – 240 с.
4. Васильєв О. Ю. ASP.NET Core: розробка сучасних веб-застосунків / О. Ю. Васильєв. – Харків : Фоліо, 2021. – 384 с.

Науковий керівник*: **Муращенко Олександр Генадійович*** – кандидат технічних наук, старший викладач, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: murachenko@vntu.edu.ua
Квятковський Антон Анатолійович — студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Scientific advisor: ***Murashchenko Oleksandr Genadiyovych*** – Candidate of Technical Sciences, Senior Lecturer, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: murachenko@vntu.edu.ua
Kvyatkovskyi Anton Anatoliyovych – student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.27

М.Р. Обертюх
І.С. Колесник
О.Р. Проценко

МІКРОПРОЦЕСОРНА СИСТЕМА БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА НА ПЛАТФОРМІ ARDUINO

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто розробку системи безпеки підприємства на базі платформи Arduino з використанням технологій Інтернету речей (IoT). Основна увага приділена інтеграції датчиків руху, систем контролю доступу та відеоспостереження для забезпечення моніторингу у реальному часі. Розроблена система протестована в умовах, наближених до реальних, і продемонструвала ефективність у виявленні загроз та своєчасному інформуванні відповідальних осіб.

Ключові слова: Arduino, IoT, система безпеки, датчики, контроль доступу, моніторинг.

Abstract

The paper discusses the development of an enterprise security system based on the Arduino platform using Internet of Things (IoT) technologies. The main focus is on integrating motion sensors, access control systems, and video surveillance to ensure real-time monitoring. The developed system was tested under conditions close to real-world scenarios and demonstrated effectiveness in threat detection and timely notification of responsible personnel

Keywords: *Arduino, IoT, security system, sensors, access control, monitoring.*

Вступ

Сучасний розвиток інформаційних технологій відкриває нові можливості для автоматизації та покращення систем безпеки на підприємствах. Зокрема, концепція Інтернету речей (IoT) дозволяє створювати розумні рішення, здатні взаємодіяти з середовищем, здійснювати моніторинг у реальному часі та забезпечувати оперативну реакцію на загрози.

Зростання кількості фізичних та кіберзагроз, у тому числі несанкціонованого доступу, крадіжок та вандалізму, вимагає впровадження сучасних та доступних охоронних систем. Однак, готові комерційні рішення часто є дорогими, складними у налаштуванні та закритими до модифікацій, що обмежує їх використання у малому бізнесі або на нестандартних об'єктах.

Платформа Arduino, як відкрите й масштабоване рішення, дає змогу створити систему безпеки з нуля, враховуючи специфіку конкретного підприємства. Поєднання Arduino з IoT-технологіями відкриває широкі можливості для контролю доступу, виявлення порушень та централізованого керування системами безпеки.

Метою дослідження є розробка та впровадження комплексної мікропроцесорної системи безпеки підприємства з використанням Arduino, яка забезпечить оперативне виявлення загроз і контроль доступу.

Основна частина

Розроблена система безпеки підприємства базується на мікроконтролері Arduino Mega, що забезпечує можливість підключення й інтеграції численних периферійних пристроїв для комплексного моніторингу та контролю.

Цей контролер має достатню кількість цифрових і аналогових входів/виходів, підтримує стандартні інтерфейси зв'язку (SPI, I2C, UART), що дозволяє з'єднувати одночасно кілька типів датчиків, виконавчих механізмів, засобів відображення інформації та зв'язку. Завдяки цьому забезпечується не лише масштабованість системи, а й висока гнучкість при розробці сценаріїв реагування на події. Arduino Mega також підтримується великою спільнотою, що спрощує інтеграцію додаткових бібліотек і модулів під час розширення функціоналу системи[1].

Компоненти системи

Датчики руху HC-SR501 призначені для виявлення руху у зоні дії з радіусом до 7 метрів та кутом огляду 120°. Вони генерують цифровий сигнал, який активує тривожну систему або запускає запис відео.

Магнітні датчики відкривання MC-38 фіксують відкриття дверей та вікон, що дозволяє оперативно реагувати на несанкціоновані проникнення.

Камери відеоспостереження Arducam 64 Мп та Hikvision DS-2CD1321-I забезпечують якісну відеофіксацію з високою роздільною здатністю і передають відеопотік через Wi-Fi модуль ESP8266 для віддаленого моніторингу в режимі реального часу.

Електронні замки SEVEN LOCK SL-7737S інтегровані в систему контролю доступу, що дозволяє дистанційно керувати доступом до приміщень[2].

RFID-зчитувачі RC-522 забезпечують ідентифікацію користувачів за картками та блокують спроби несанкціонованого доступу.

Програмна реалізація

Програмне забезпечення, написане на мові C/C++ у середовищі Arduino IDE, реалізує:

Зчитування і обробку сигналів від датчиків руху та відкривання з подальшою активацією відповідних дій (тривога, відеозапис тощо);

Управління камерами і організацію потокової передачі відео через модуль ESP8266;

Логіку контролю доступу з використанням RFID, включно із веденням журналу подій;

Відображення поточного стану системи на LCD-дисплеї YM0802A-1-Good для локального моніторингу[3].

Інтеграція IOT

Wi-Fi модуль ESP8266 забезпечує передачу даних на хмарний сервер за протоколами HTTP та MQTT, що дає змогу організувати віддалений моніторинг та оперативне інформування відповідальних осіб про інциденти у реальному часі[4].

Тестування та результати

Прототип системи протестовано в умовах, максимально наближених до реальних, із імітацією руху, відкривання дверей та спроб несанкціонованого доступу;

Час реакції системи не перевищує 1 секунди, що відповідає вимогам для оперативного реагування;

Точність виявлення руху та відкривання досягає 98%, що свідчить про надійність застосованих датчиків і алгоритмів;

Відеопотік забезпечується стабільно з роздільною здатністю до 1080p без втрати кадрів;

Система контролю доступу успішно ідентифікує авторизованих користувачів та блокує несанкціоновані спроби[5].

Порівняння з комерційними рішеннями

Розроблена система є більш економічною (на 40–60% дешевшою) порівняно з популярними комерційними продуктами (Ajax, Hikvision). Вона надає більшу гнучкість у налаштуванні та масштабуванні, хоча потребує додаткової оптимізації для застосування на великих об'єктах.

ВИСНОВКИ

Розроблено комплексну мікропроцесорну систему безпеки підприємства на базі Arduino з інтеграцією IoT-технологій.

Створено програмне забезпечення для обробки даних датчиків, контролю відеоспостереження та управління доступом.

Тестування прототипу підтвердило ефективність системи у реальних умовах із швидким часом реагування.

Система є економічно вигідною альтернативою комерційним продуктам із потенціалом для масштабування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Шеховцов О. В. Інтеграція RFID-технологій у системи контролю доступу // Вісник Вінницького політехнічного інституту. 2018. № 4. С. 56–63.
2. Banzi M., Shiloh M. *Getting Started with Arduino*. 3rd ed. – Maker Media, Inc., 2014. – 262 p.
3. Margolis M. *Arduino Cookbook: Recipes to Begin, Expand, and Enhance Your Projects*. – O'Reilly Media, 2020. – 822 p.
4. Maciejewski J., Kozlowski E. *Internet of Things Security: Fundamentals, Techniques and Applications* // Advances in Intelligent Systems and Computing. – Springer, 2021. – Vol. 1336. – P. 255–267.
5. Zhang Y., Deng R. H., Liu Y. *Access Control in Smart Environments: Technologies and Challenges* // IEEE Wireless Communications. – 2019. – Vol. 26(1). – P. 30–36.

Науковий керівник: Обертюх Максим Романович, доктор філософії, старший викладач, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: maxx331@protonmail.com

Консультант: Колесник Ірина Сергіївна, кандидат технічних наук, доцент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail iskolesnyk@gmail.com

Проценко Олександр Русланович, студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Academic Supervisor: Maksym Romanovych Obertukh, Doctor of Philosophy, Senior Lecturer, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maxx331@protonmail.com

Consultant: Iryna Serhiyivna Kolesnyk, Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: iskolesnyk@gmail.com

Oleksandr Ruslanovych Protsenko, student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.04

А.С. Глусенко
Л.Б. Ліщинська

МЕТОДИ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ СКЛАДОМ МЕДИЧНИХ ТОВАРІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Висвітлено етапи моделювання та створення програмного забезпечення для управління складом медичних товарів. Розроблена система дозволяє автоматизувати облік товарів, контролювати запаси, формувати звітність та своєчасно реагувати на нестачу ресурсів. Запропоноване рішення спрямоване на підвищення ефективності логістичних процесів у медичних установах.

Ключові слова: медичні товари, склад, програмне забезпечення, автоматизація, база даних.

Abstract

The stages of modeling and creating software for managing the warehouse of medical goods are highlighted. The developed system allows you to automate the accounting of goods, control stocks, generate reports and respond to the lack of resources in a timely manner. The proposed solution is aimed at increasing the efficiency of logistics processes in medical institutions.

Keywords: medical supplies, warehouse, software, automation, database.

Вступ

Сучасна медична галузь пред’являє високі вимоги до ефективного обліку та управління матеріальними ресурсами, зокрема — медичними товарами.

Існуючі програмні рішення, такі як 1С:Склад, MedMIS, SAP та інші, хоча й широко використовуються в медичній сфері та сфері управління ресурсами, мають низку суттєвих недоліків [1]. Серед основних проблем — складність у використанні, особливо для представників середнього та малого бізнесу, які не мають у своєму штаті висококваліфікованих IT-фахівців. Окрім цього, висока вартість ліцензійного обслуговування та впровадження таких систем створює значний фінансовий бар’єр для невеликих медичних установ. Ще одним критичним недоліком є обмежений функціонал, зокрема відсутність гнучких інструментів для моніторингу термінів придатності лікарських засобів. Часто користувачам доводиться вдаватися до зовнішніх рішень або ручної роботи, що підвищує ризики помилок і знижує ефективність.

У зв’язку з цим існує об’єктивна потреба в розробці нового, більш гнучкого та доступного програмного забезпечення, яке б повною мірою відповідало сучасним вимогам медичних установ — як державних, так і приватних. Таке рішення повинно забезпечувати гнучку систему налаштувань, високу масштабованість, автоматизацію процесіс, а також підтримку веб-інтерфейсу. Особливу увагу слід приділити автоматизації обліку, підвищенню рівня безпеки даних [2].

Актуальність теми

У медичних закладах часто відсутній ефективний контроль над запасами лікарських засобів. Це призводить до перевитрат, втрат через прострочення, або нестачі критично важливих препаратів. Автоматизація складських процесів дозволяє вирішити ці проблеми.

Мета і завдання дослідження

Метою розробки є підвищення точності обліку, скорочення часу обробки операцій та зменшення втрат, пов’язаних із простроченням терміну придатності продукції, автоматизації процесу оформлення замовлення. Для досягнення мети необхідно виконати такі завдання: проаналізувати існуючі програмні засоби для управління складським обліком, визначити вимоги до функціоналу системи, розробити архітектуру програмного забезпечення, реалізувати прототип системи; протестувати роботу програмного продукту на контрольних даних [3].

Об’єкт і предмет дослідження, використовувані методи дослідження

Об’єктом дослідження є процес замовлення, обліку, а також автоматизація процесу управління. Предметом дослідження є методи та засоби процесу обліку складських операцій системи у сфері медицини. У роботі застосовуються такі методи дослідження: системний аналіз — для вивчення структури та процесів управління складом, виявлення проблем та постановки завдань для автоматизації, об’єктно-орієнтоване проєктування — для побудови гнучкої та масштабованої архітектури програмного; моделювання за допомогою UML-діаграм; структурне програмування — для написання зрозумілого, логічно впорядкованого коду, методи тестування програмного забезпечення — для перевірки коректності роботи функціоналу [4].

Галузь застосування, призначення і вимоги до створення ПС

Основною галуззю застосування є сфера охорони здоров’я, зокрема — лікарні, поліклініки, аптеки, медичні склади. Призначенням системи є підвищення ефективності складської логістики, зменшення витрат на ручне ведення обліку, запобігання втратам через прострочення продукції та покращення прозорості обігу медичних товарів. Вимоги до створення – забезпечення безпеки та цілісності даних, автоматизований облік залишків на складі, контроль термінів придатності медичних товарів, можливість формування звітів за заданими параметрами, комунакація з користувачем [4].

Інструментальні засоби розробки

Ці засоби допоможуть досягти ефективної розробки та впровадження програмного забезпечення для управління складом медичних товарів.

Інструменти для аналізу та моделювання Visual Paradigm є одним з найкращих CASE-засобів, який дозволяє автоматизувати майже весь цикл моделювання та проєктування. Він підтримує створення UML-діаграм, аналіз моделей та генерацію коду. .

Системи управління базами даних Microsoft SQL Server є високопродуктивною реляційною системою керування базами даних, яка підтримує складні запити, реплікацію та масштабованість [5].

Серверні технології та API C# є сучасною мовою програмування, що використовується для розробки веб-додатків і бекенду. ASP.NET Core – це високопродуктивний фреймворк для створення веб- і хмарних додатків. Swagger – інструмент для документування та тестування REST API, що спрощує інтеграцію та розробку веб-сервісів.

Висновок

Розробка програмного забезпечення для управління складом медичних товарів є важливим кроком у напрямі цифрової трансформації медичних закладів. Запропоноване рішення дозволяє автоматизувати облік, оптимізувати логістику та зменшити втрати, пов’язані з людським фактором або простроченням продукції.

Застосування сучасних підходів до проєктування та реалізації ПЗ — таких як об’єктно-орієнтоване моделювання, адаптивна архітектура та системний аналіз — дає змогу створювати ефективні, масштабовані та надійні рішення.

Впровадження таких систем у практику медичних установ сприятиме підвищенню прозорості складських процесів, забезпеченню безперервного постачання й дотриманню вимог до якості медичних товарів. Подальший розвиток може включати інтеграцію з електронними медичними системами, мобільний доступ та елементи штучного інтелекту для прогнозування попиту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. 1С:Підприємство 8.3.8. Документація. Информаційна система 1С:ИТС. URL: https://its.1c.ua/db/v838doc (дата звернення: 01.03.2025).
2. Clean Architecture With . NET. Pearson Education, 2023.
3. Garofolo E. Practical Microservices: Build Event-Driven Architectures with Event Sourcing and CQRS. Pragmatic Programmers, LLC, The, 2019. 250 p.
4. Shore J., Warden S. Art of Agile Development. O'Reilly Media, Incorporated, 2021.
5. Igles G. Relational Database Practices Book : Temporal Database: Relational Database and Transact Sql. Independently Published, 2021.

Глусенко Анастасія Сергіївна – студентка групи 2ПІ-24М, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: anastasiaglusenkoo7@gmail.com

Ліщинська Людмила Броніславівна – д-р техн. наук, професор, професор кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: llb@vntu.edu.ua

Hlusenko Anastasiia Sergiivna – student of the 2PI-24M group, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: anastasiaglusenkoo7@gmail.com

Lishchynska Lyudmyla Bronislavivna – Dr. Sc. (Eng.), Full Professor, Professor of Program Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: llb@vntu.edu.ua

УДК 004.415

В.П. Гаврилюк
О.М. Ткаченко

РОЗРОБКА МЕТОДУ НАКЛАДАННЯ ДИНАМІЧНИХ ЕФЕКТІВ НА СТАТИЧНЕ ЗОБРАЖЕННЯ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ АНАЛІЗОМ СЦЕНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *Розроблено метод накладання динамічних ефектів на статичні зображення, що використовує інтелектуальний аналіз сцени для створення фізично правильних візуальних ефектів. Метод включає автоматичне розпізнавання об'єктів, моделювання реалістичної фізики частинок та створення адаптивних паттернів взаємодії з елементами сцени..*

Ключові слова: *цифрова обробка зображень, HSV, математична морфологія системи частинок.*

Abstract. *A method for applying dynamic effects to static images has been developed, which uses intelligent scene analysis to create physically correct visual effects. The method includes automatic object recognition, modeling realistic particle physics, and creating adaptive patterns of interaction with scene elements..*

Keywords*: digital image processing, HSV, mathematical morphology of particle systems.*

Вступ

Сучасні методи цифрової обробки зображень базуються на математичних моделях представлення візуальної інформації у дискретному просторі [1]. Фундаментальними концепціями є кольорові простори, серед яких HSV-простір (Hue, Saturation, Value) забезпечує більш інтуїтивне представлення кольорової інформації порівняно з RGB-простором, що особливо важливо для задач сегментації об'єктів за кольоровими ознаками [2].

Морфологічні операції становлять важливий клас алгоритмів обробки бінарних та сірих зображень, що базуються на теорії множин та топологічних властивостях. Основними морфологічними операціями є ерозія та дилатація, на основі яких формуються складніші операції відкриття та закриття [3]. Ці операції дозволяють ефективно усувати шуми, з'єднувати розірвані контури та виділяти об'єкти з складною геометричною структурою [4].

Теоретичною основою моделювання поведінки природних явищ у комп'ютерній графіці є системи частинок, запропоновані Рейнольдсом у 1987 році [5]. Фізична модель руху частинок базується на другому законі Ньютона, де сила дорівнює добутку маси на прискорення. Для атмосферних частинок основними силами є гравітація, опір повітря та сили вітру[6].

Термінальна швидкість частинки досягається, коли сила гравітації урівноважується силою опору повітря[7][8]. Для сферичних частинок ця швидкість визначається формулою, що враховує радіус частинки, її густину та коефіцієнт аеродинамічного опору. Моделювання турбулентності повітряних потоків потребує використання стохастичних методів та шумових функцій для створення природних флуктуацій у русі частинок.

Сегментація зображень на семантично значущі регіони є фундаментальною задачею комп'ютерного зору. Класичні підходи включають пороговий відбір, регіонарне зростання та кластеризацію у кольоровому просторі. Сучасні методи комбінують кілька підходів для підвищення надійності сегментації в умовах мінливих умов освітлення та складних текстур [9].

Аналіз глибини сцени на основі єдиного зображення використовує евристичні підходи, що базуються на візуальних ознаках глибини, таких як лінійна перспектива, градієнти розмірів об'єктів, атмосферна перспектива та взаємне перекриття об'єктів [10]. Ці методи дозволяють створювати наближені карти глибини без використання стереоскопічних даних або спеціалізованих сенсорів.

Метою дослідження є розробка автоматизованого методу трансформації статичних зображень у анімовані сцени з реалістичними динамічними ефектами, що враховують геометрію, глибину та фізичні властивості об'єктів на зображенні. Система повинна забезпечувати інтелектуальний аналіз сцени для автоматичного розпізнавання об'єктів та адаптації поведінки ефектів відповідно до контексту сцени.

Для досягнення поставленої мети визначено комплекс взаємопов'язаних завдань:

-створення алгоритму інтелектуального аналізу сцени, здатного автоматично ідентифікувати та класифікувати об'єкти різних типів включаючи природні та штучні елементи ландшафту;

- розробка системи фізично орієнтованих ефектів з реалістичною взаємодією частинок з об'єктами сцени, включаючи моделювання зіткнень, відбивання та накопичення;

- формування адаптивних алгоритмів розподілу вітрових зон з урахуванням геометричних особливостей об'єктів та їх впливу на повітряні потоки.

Новизна дослідження полягає у комплексному підході до створення динамічних ефектів, що поєднує методи комп'ютерного зору, фізичного моделювання та адаптивних алгоритмів. Розроблений підхід відрізняється від існуючих інтеграцією семантичного аналізу сцени з фізично правильним моделюванням природних явищ, що забезпечує створення візуально правдоподібних анімацій без ручного налаштування параметрів.

Розробка алгоритму інтелектуального аналізу сцени

Алгоритм інтелектуального аналізу сцени грунтується на теорії семантичної сегментації зображень, яка є підгалуззю комп'ютерного зору. Основна мета полягає у перетворенні растрового зображення у структуровану семантичну карту, де кожен піксель асоціюється з певним класом об'єктів.

HSV-колірний простір був обраний як основа для сегментації через свої властивості. На відміну від RGB-простору, HSV (Hue-Saturation-Value) краще відповідає людському сприйняттю кольору та забезпечує більшу стійкість до змін освітлення. Відтінок (Hue) кодує основний колір незалежно від яскравості, насиченість (Saturation) визначає чистоту кольору, а значення (Value) відповідає яскравості. Це дозволяє створювати більш надійні алгоритми сегментації, особливо для природних об'єктів з варіативними умовами освітлення.

Морфологічні операції представляють собою математичні методи обробки зображень, засновані на теорії множин та математичній морфології. Операції відкриття (opening) та закриття (closing) використовуються для усунення шуму та заповнення розривів у бінарних масках. Ці операції базуються на структурних елементах (kernel), що визначають форму та розмір околиці для кожного пікселя.

Блок-схема алгоритму інтелектуального аналізу сцени наведена на рисунку 1.

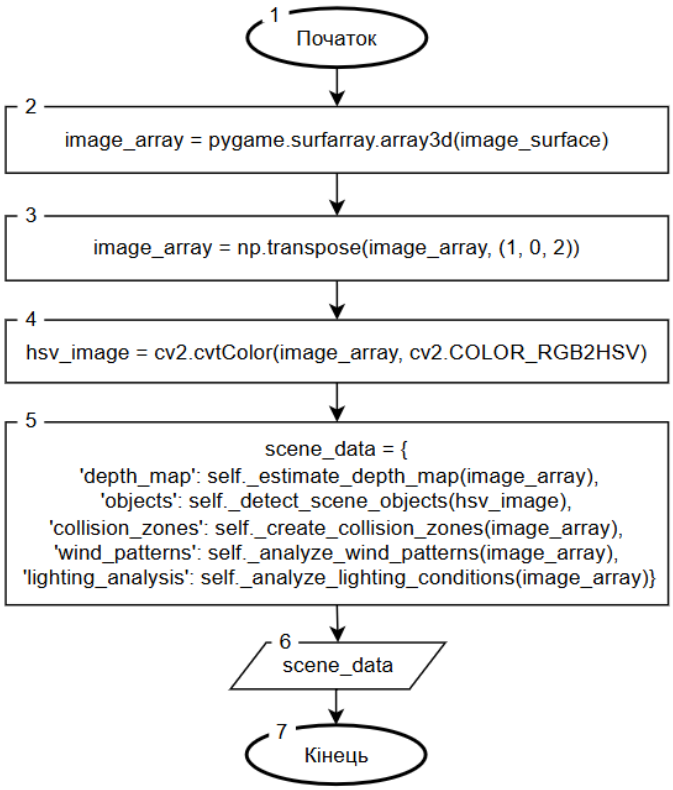

Рисунок 1 — Блок-схема алгоритму інтелектуального аналізу сцени

Алгоритм оцінки глибини реалізує евристичний підхід до монокулярної оцінки глибини - однієї з фундаментальних задач комп'ютерного зору. Цей метод базується на психофізичних принципах глибинного сприйняття, які використовує людський зоровий апарат.

Основні евристики включають:

1. Вертикальний градієнт положення - базується на припущенні про плоску земну поверхню, де об'єкти, розташовані нижче в зображенні, знаходяться ближче до спостерігача. Цей принцип випливає з проективної геометрії та перспективного проєкування тривимірного простору на двовимірну площину.

2. Аналіз контрастності та країв - використовує оператор Кенні (Canny edge detector) для виявлення різких переходів яскравості. Теоретично це базується на припущенні, що об'єкти на передньому плані мають більш чіткі контури через менший вплив атмосферного розсіювання та кращу фокусовку.

Математична модель комбінує ці фактори через зважену суму:

$$D(x,y) = \alpha \cdot V(y) + \beta \cdot E(x,y),$$

де V(y) - вертикальний фактор, E(x,y) - фактор контрастності, α та β - вагові коефіцієнти.

Блок-схема алгоритму наведена на рисунку 2.

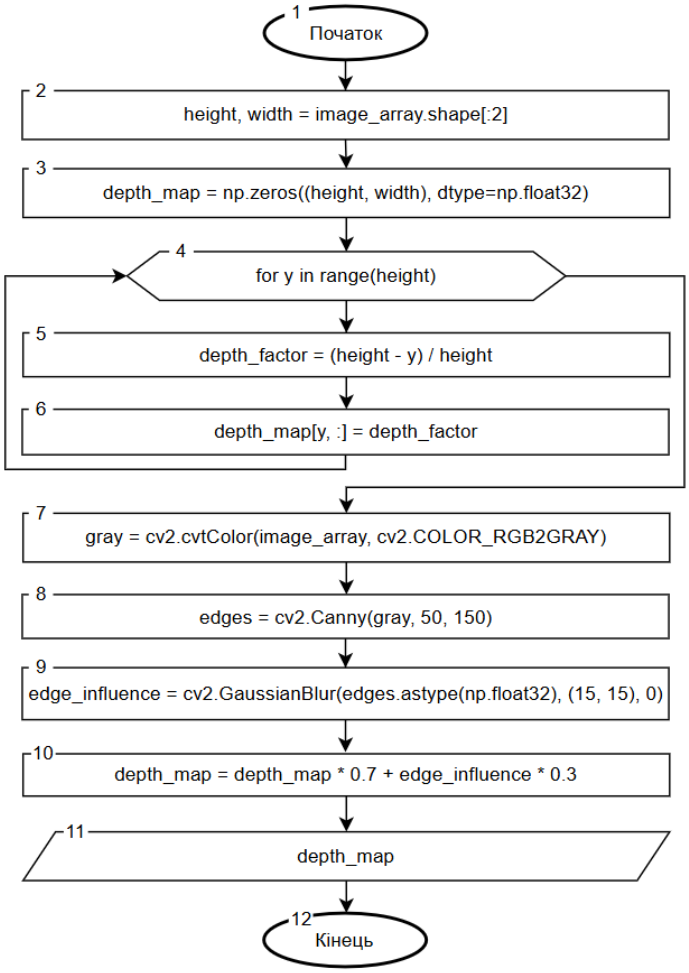

Рисунок 2 - Алгоритм оцінки глибини

Алгоритм розпізнавання об'єктів сцени

Система розпізнавання об'єктів реалізує тематичну сегментацію (semantic segmentation) через колірну сегментацію в HSV-просторі. Цей підхід базується на теорії кластеризації в колірному просторі, де кожен тип об'єкта характеризується специфічним розподілом колірних значень.

Для кожного класу об'єктів визначаються характерні діапазони в HSV-просторі. Наприклад, небо зазвичай характеризується високими значеннями відтінку в синьо-блакитному спектрі (100-130° в HSV), для рослинності - домінують зелені відтінки з варіативною насиченістю, а гірські формації характеризуються низькою насиченістю та специфічними земляними відтінками.

Морфологічні операції застосовуються для усунення артефактів сегментації та створення зв'язних регіонів. Операція відкриття (ерозія + дилатація) усуває дрібні шумові області, а операція закриття (дилатація + ерозія) заповнює внутрішні порожнини в сегментованих областях.

Система фізично орієнтованих ефектів дощу

Система фізично орієнтованих ефектів дощу базується на класичній механіці Ньютона та

аеродинаміці. Математична модель руху краплі описується системою диференціальних рівнянь другого порядку:

$$m \cdot dv/dt = F_g + F_drag + F_wind,$$

де:

- $F_g = mg$ - гравітаційна сила;
- $F_drag = -½\rho v^2 C_dA$ - сила опору повітря;
- F_wind - сила вітрового впливу.

Термінальна швидкість краплі досягається, коли сила гравітації врівноважується опором повітря:

$$v_terminal = \sqrt{(2mg/(\rho C_dA))}.$$

Цей алгоритм забезпечує реалістичну поведінку крапель, де швидкість падіння стабілізується на фізично обґрунтованому рівні.

Блок-схема алгоритму детекції об’єктів сцени наведена на рисунку 3.

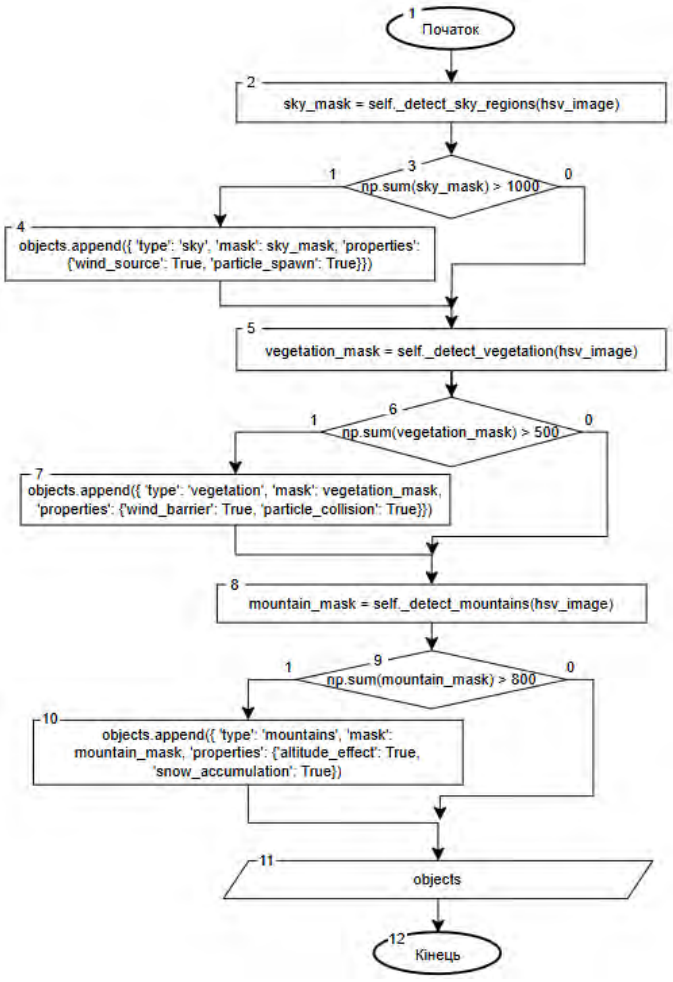

Рисунок 3 - Блок-схема алгоритму детекції об’єктів сцени

Алгоритм розрахунку вітрового впливу реалізує спрощену модель обчислювальної гідродинаміки (CFD). Система враховує:

- Орографічні ефекти - вплив рельєфу на повітряні потоки, включаючи висхідні потоки біля гірських схилів.
- Турбулентність - стохастичні збурення вітрового поля навколо перешкод.
- Граничні умови - взаємодію повітряних потоків з поверхнями різних типів.

Математично вітровий вплив моделюється як векторне поле:

$W(x,y) = W_base + W_orographic(x,y) + W_turbulent(x,y) + \varepsilon(x,y)$

де $\varepsilon(x,y)$ - стохастична компонента, що моделює дрібномасштабну турбулентність.

Алгоритм динамічного розподілу вітрових зон наведено на рисунку 4.

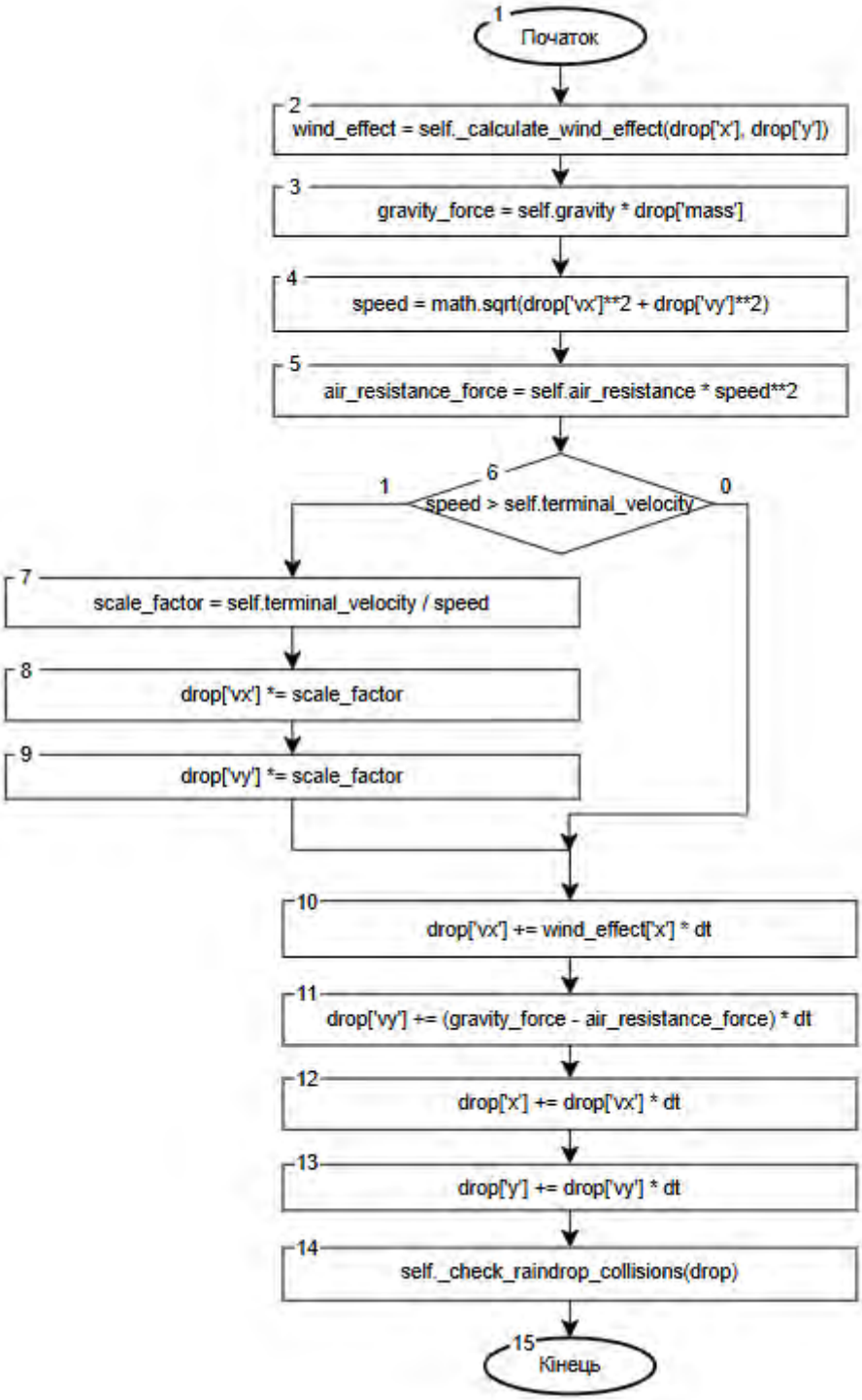

Рисунок 4 - Алгоритм динамічного розподілу вітрових зон

Алгоритм розрахунку вітрового впливу створює просторово варійовані повітряні потоки з урахуванням геометрії об'єктів сцени та їх впливу на аеродинаміку. Блок-схема алгоритму розрахунку вітрового впливу наведена на рисунку 5.

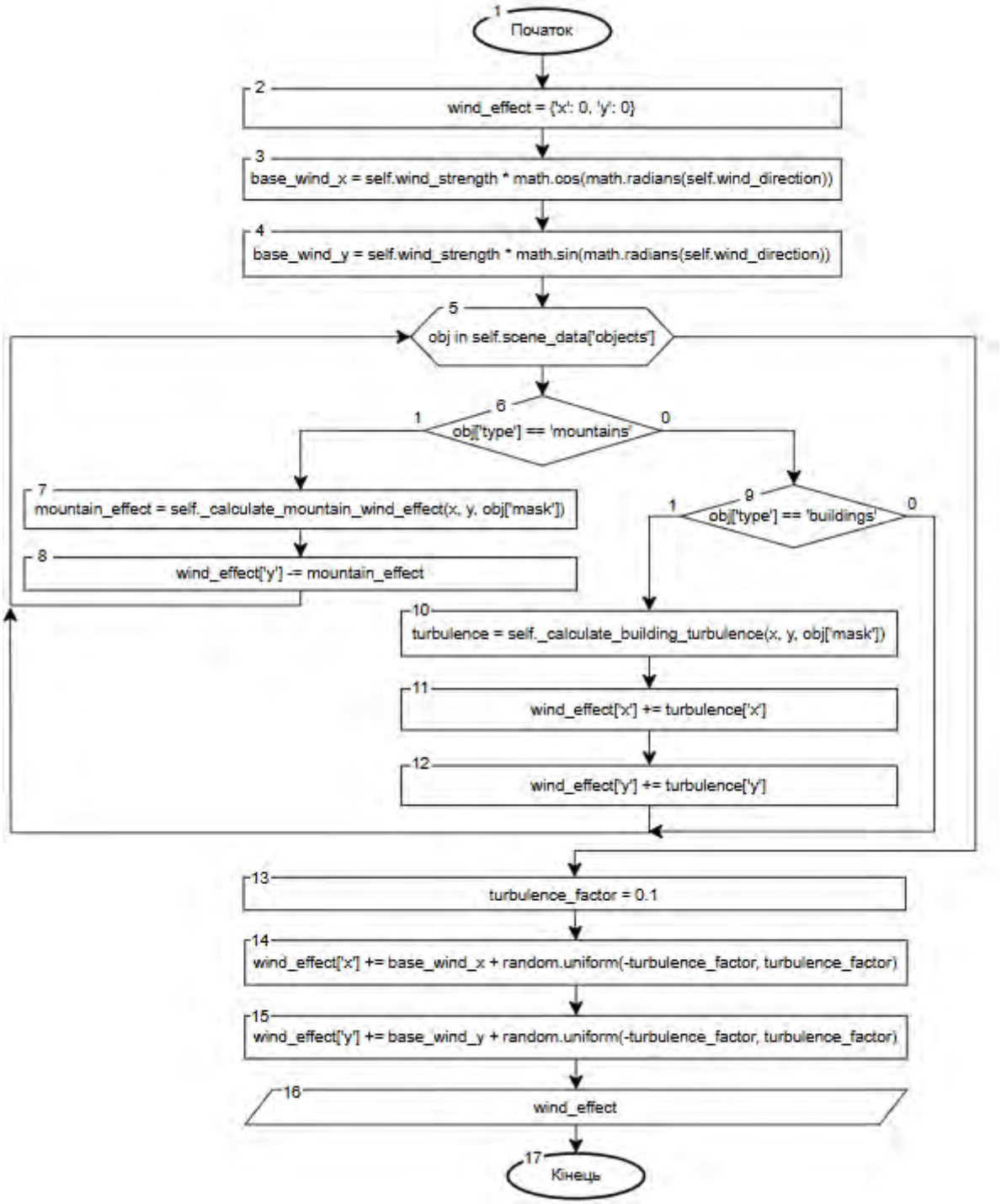

Рисунок 5 - Алгоритм розрахунку вітрового впливу

Висновки

Розроблений метод надає нові можливості для автоматизованого створення високоякісного анімованого візуального контенту в широкому спектрі прикладних галузей. Система дозволяє користувачам без спеціалізованих знань у сфері фізичного моделювання або комп'ютерної графіки створювати професійні візуальні ефекти.

У сфері розробки ігор метод забезпечує можливість швидкого створення динамічних фонових ефектів та атмосферних явищ, що підвищують імерсивність ігрового досвіду. Адаптивність системи до різних типів сцен дозволяє використовувати її для створення ефектів у різноманітних ігрових локаціях від фантастичних ландшафтів до реалістичних міських середовищ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Gonzalez R.C., Woods R.E. Digital Image Processing / R.C. Gonzalez, R.E. Woods. – 2-nd ed. – Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 2002. – 793 с.

2. Russ J.C. The Image Processing Handbook / J.C. Russ. – 6-th ed. – Boca Raton, FL: CRC Press, 2011. – 888 с.

3. Serra J. Image Analysis and Mathematical Morphology / J. Serra. – Vol. 1. – London: Academic Press, 1982. – 396 с.

4. Карась О.В., Тимчик С.В., Салдан Ю.Й. та ін. Аналіз зображень очного дна на основі машинного навчання / О.В. Карась, С.В. Тимчик, Ю.Й. Салдан // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології. – 2024. – Т. 44, № 1. – С. 140–147. – DOI: 10.31649/1681-7893-2024-47-1-140-147.

5. Reynolds C.W. Flocks, herds and schools: A distributed behavioral model / C.W. Reynolds // Proceedings of SIGGRAPH ’87, ACM. – 1987. – Pp. 21–34.

6. Manning C.D., Lin H.Y. Particle Systems in Computer Graphics / C.D. Manning, H.Y. Lin. – Boston, MA: CRC Press, 2008. – 224 с.

7. Clift R., Grace J.R., Weber M.E. Bubbles, Drops, and Particles / R. Clift, J.R. Grace, M.E. Weber. – London: Academic Press, 1978. – 380 с.

8. Forsyth D.A., Ponce J. Computer Vision: A Modern Approach / D.A. Forsyth, J. Ponce. – 2-nd ed. – Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 2011. – 720 с.

9. Shapiro L.G., Stockman G.C. Computer Vision / L.G. Shapiro, G.C. Stockman. – Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 2001. – 720 с.

10. Saxena A., Chung S.H., Ng A.Y. Learning depth from single monocular images / A. Saxena, S.H. Chung, A.Y. Ng // Advances in Neural Information Processing Systems (NIPS ’09). – 2009. – Vol. 22. – Pp. 1161–1168.

Гаврилюк Вадим Павлович – студент групи 5ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: politeh.conferance@gmail.com;

Ткаченко Олександр Миколайович – *к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: alextk1960@gmail.com.*

Havrylyuk Vadym Pavlovych *– student of group 5PI-21b, FITKI, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: politeh.conferance@gmail.com;*

Tkachenko Oleksandr Mykolayovych *– Ph.D., Associate Professor of the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alextk1960@gmail.com.*

УДК 004.415

В.П. Гаврилюк
О.М. Ткаченко

РОЗРОБКА МЕТОДУ БАГАТОПРОЦЕСОРНОГО ЕКСПОРТУ АНІМАЦІЙ З АДАПТИВНИМ РОЗПОДІЛОМ РЕСУРСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *Розроблено інноваційний метод багатопроцесорного експорту анімацій, який використовує адаптивний розподіл системних ресурсів для паралельної обробки кадрів. На відміну від традиційних систем послідовного експорту, запропонований метод забезпечує оптимальне використання багатоядерних архітектур сучасних процесорів через динамічне управління робочими процесами та інтелектуальний моніторинг системного навантаження. Проведено експериментальне дослідження ефективності методу з порівняльним аналізом продуктивності відносно традиційних підходів.*

Ключові слова: *паралелізація, закон Амдала, масштабованість, архітектура SMP, NUMA.*

Abstract. *An innovative method for multiprocessor animation export has been developed, which uses adaptive allocation of system resources for parallel frame processing. Unlike traditional sequential export systems, the proposed method ensures optimal use of multicore architectures of modern processors through dynamic management of workflows and intelligent monitoring of system load. An experimental study of the effectiveness of the method with a comparative analysis of performance relative to traditional approaches has been conducted.*

Ключові слова: *parallelization, Amdahl's law, scalability, SMP architecture, NUMA.*

Фундаментальні принципи паралельних обчислень

Теоретичним підґрунтям багатопроцесорних систем є закон Амдала, який формально описує теоретичні межі прискорення при паралелізації обчислень [1]. Закон визначає максимальне прискорення як $S = 1/(1-P+P/N)$, де P представляє частку коду, що може бути паралелізована, а N означає кількість доступних процесорних ядер [2]. Практичне значення цього закону полягає у визначенні оптимальної стратегії розподілу обчислювальних завдань між процесорами [3].

Ефективність паралелізації визначається як $E = S/N \times 100\%$, що дозволяє оцінити якість використання доступних обчислювальних ресурсів [4]. Ідеальна ефективність 100% досягається рідко через накладні витрати на міжпроцесорну комунікацію, синхронізацію та розподіл даних [5]. Реальні системи демонструють зниження ефективності при збільшенні кількості процесорів через зростання накладних витрат [6].

Масштабованість паралельних алгоритмів характеризується здатністю ефективно використовувати збільшення кількості обчислювальних ресурсів. Сильна масштабованість означає здатність зменшувати час виконання фіксованого завдання при збільшенні кількості процесорів, тоді як слабка масштабованість обробляє більші обсяги даних за сталий час при пропорційному збільшенні ресурсів [7].

Сучасні багатоядерні процесори реалізують архітектуру симетричної багатопроцесорності (SMP), де всі ядра мають рівноправний доступ до спільної пам'яті. Ця архітектура забезпечує ефективний розподіл навантаження між ядрами, але створює потенційні вузькі місця у доступі до пам'яті при високому рівні конкуренції за ресурси [8].

Ієрархічна структура кешів процесора впливає на ефективність паралельних обчислень через локальність даних. Кеші першого рівня (L1) є приватними для кожного ядра, кеші другого рівня (L2) можуть бути спільними або приватними, а кеш третього рівня (L3) зазвичай є спільним для всіх ядер [9]. Оптимальні алгоритми паралелізації враховують цю структуру для мінімізації промахів кешу та максимізації пропускної здатності пам'яті.

NUMA-архітектури (Non-Uniform Memory Access) створюють додаткові перешкоди для паралельних обчислень через нерівномірні затримки доступу до різних банків пам'яті [10]. Ефективні алгоритми повинні враховувати топологію пам'яті та намагатися максимізувати локальність доступу до даних [11].

Статичний розподіл завдань розподіляє роботу між процесорами на основі аналізу структури задачі. Цей підхід ефективний для регулярних завдань з передбачуваним навантаженням, але може призводити до дисбалансу при нерівномірному розподілі складності підзадач.

Динамічне балансування навантаження адаптується до реального розподілу обчислювальної складності через моніторинг продуктивності процесорів та перерозподіл завдань у реальному часі [12]. Алгоритми типу

work-stealing дозволяють незайнятим процесорам отримувати завдання від перевантажених, що забезпечує більш рівномірне використання ресурсів.

Гібридні підходи комбінують статичний попередній розподіл з динамічними корекціями на основі моніторингу продуктивності [14]. Такі методи особливо ефективні для завдань з частково передбачуваною структурою, де загальний розподіл навантаження можна оцінити заздалегідь, але локальні флуктуації потребують динамічного балансування.

Основною метою дослідження є розробка та експериментальна валідація методу багатопроцесорного експорту анімацій, який забезпечує оптимальне використання обчислювальних ресурсів сучасних багатоядерних систем через адаптивне управління розподілом завдань та інтелектуальний моніторинг системного стану.

Перше завдання дослідження полягає у створенні алгоритму автоматичного аналізу системних ресурсів для визначення оптимальної конфігурації паралельних процесів. Алгоритм повинен враховувати кількість доступних процесорних ядер, обсяг доступної оперативної пам'яті, поточне системне навантаження та специфічні характеристики завдання експорту анімації.

Друге завдання включає проведення комплексного експериментального дослідження ефективності розробленого методу з порівняльним аналізом продуктивності відносно традиційних послідовних підходів. Дослідження повинно охоплювати різні конфігурації завдань та апаратних платформ для оцінки універсальності та масштабованості методу.

Новизна дослідження полягає у розробці комплексного підходу до багатопроцесорного експорту анімацій, який інтегрує методи аналізу системних ресурсів, динамічного балансування навантаження та адаптивного управління процесами. Розроблений підхід відрізняється від існуючих здатністю автоматично адаптуватися до змінних умов системного середовища та характеристик оброблюваних завдань.

Система аналізу системних ресурсів

Першим елементом наукової новизни є розробка алгоритму адаптивного розподілу ресурсів, який динамічно визначає оптимальну кількість робочих процесів на основі багатофакторного аналізу системного стану. Алгоритм враховує не лише статичні характеристики апаратної платформи, але й динамічні параметри включаючи поточне навантаження, температурний режим та доступність пам'яті.

Технічна реалізація методу базується на модулі MultiprocessingAnimationExporter, який забезпечує комплексний аналіз доступних системних ресурсів для визначення оптимальної конфігурації паралельних процесів. Алгоритм цього модуля наведено на рисунку 1.

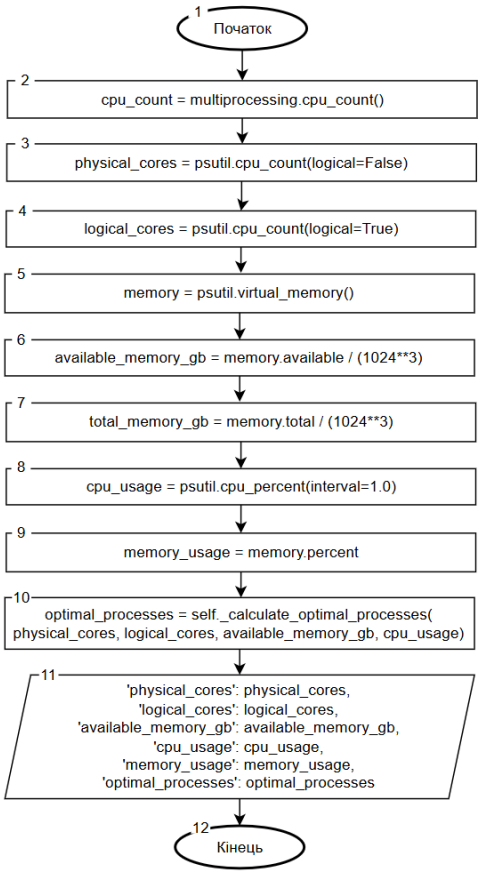

Рисунок 1 — Алгоритм модуля MultiprocessingAnimationExporter

Алгоритм розрахунку оптимальної кількості процесів використовує багатофакторний підхід для визначення конфігурації, що забезпечує стабільну роботу без перевантаження системи. Блок-схема цього алгоритму наведена на рисунку 2.

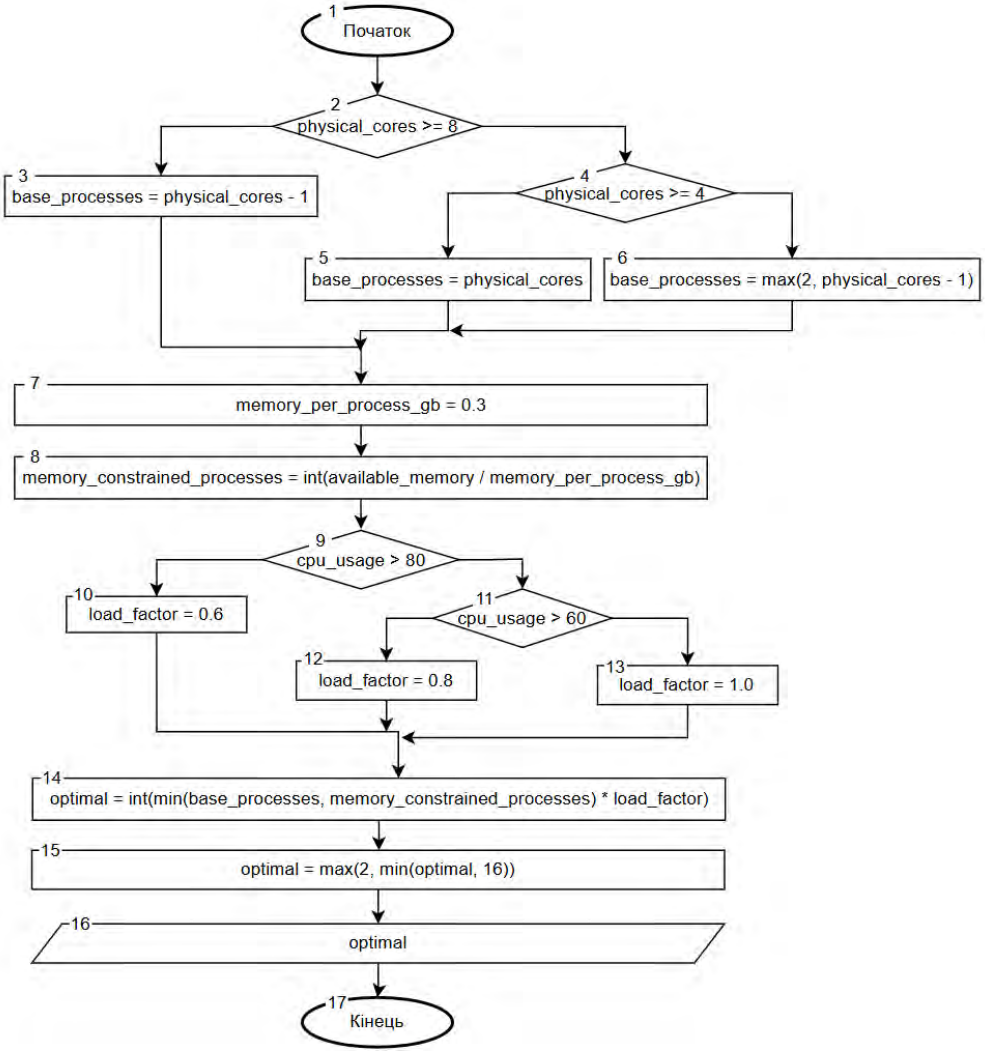

Рисунок 2 — Блок-схема алгоритму розрахунку оптимальної кількості процесів

Функція спочатку визначає кількість фізичних ядер процесора та встановлює базову кількість процесів залежно від апаратної конфігурації. Для систем з менш ніж 8 ядрами використовується консервативний підхід, а для потужніших систем дозволяється більш агресивне використання ресурсів.

Наступним кроком є розрахунок обмежень пам'яті. Функція оцінює, скільки процесів може підтримати система виходячи з доступної оперативної пам'яті, використовуючи норму 0.3 ГБ на процес. Це запобігає перевантаженню системи та використанню файлу підкачки.

Завершальним етапом є аналіз поточного навантаження процесора. Функція застосовує коригувальні коефіцієнти залежно від завантаженості CPU: при високому навантаженні кількість процесів зменшується, при низькому дозволяється повне використання ресурсів.

Функція повертає оптимальну кількість процесів, яка забезпечує максимальну швидкість обробки анімації без ризику дестабілізації системи. Результат автоматично адаптується до конкретних характеристик апаратного забезпечення та поточного стану системи, гарантуючи ефективну роботу на різних конфігураціях від бюджетних до високопродуктивних робочих станцій.

Система паралельної обробки кадрів

Другим аспектом наукової новизни є створення системи інтелектуального моніторингу ресурсів з можливістю прогнозування потенційних вузьких місць та превентивного корегування параметрів виконання. Система використовує історичні дані про продуктивність для оптимізації майбутніх завдань та попередження критичних станів системи.

Модуль паралельної обробки використовує ProcessPoolExecutor для ефективного розподілу завдань між робочими процесами з підтримкою моніторингу прогресу та обробки помилок.

Блок-схема системи паралельної обробки кадрів наведена на рисунку 3.

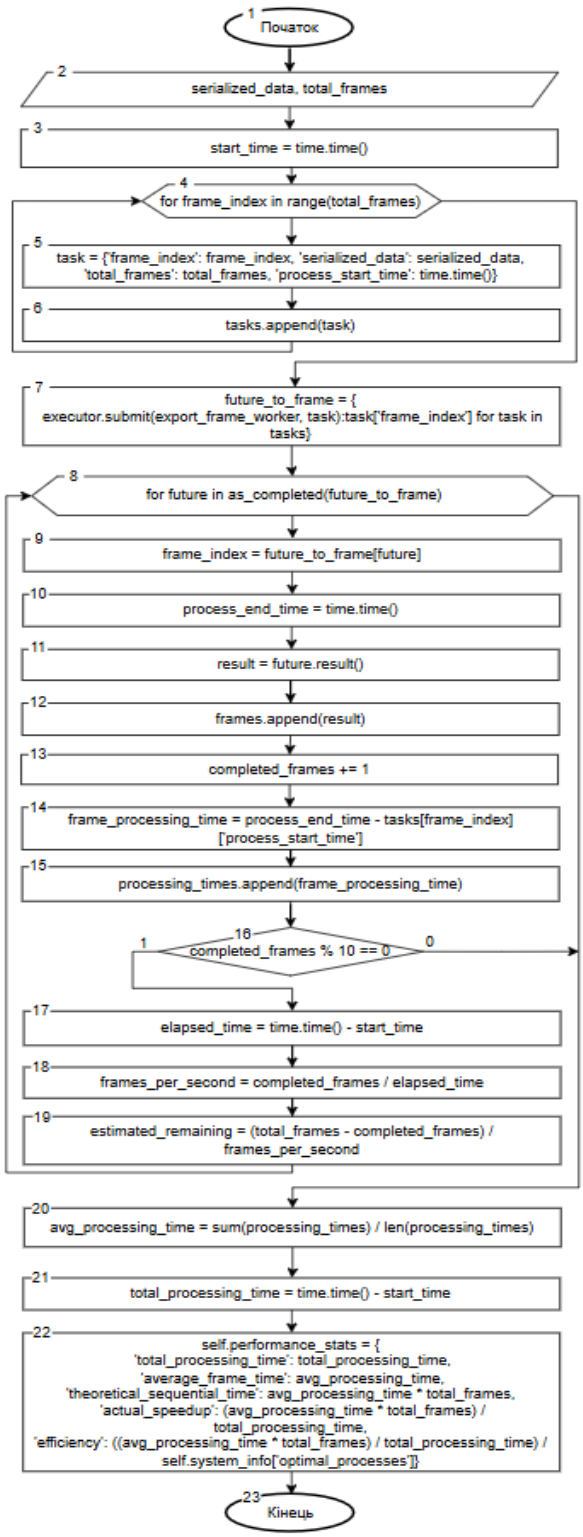

Рисунок 3 - Блок-схема системи паралельної обробки кадрів

Алгоритм ініціалізує вхідні параметри, включаючи серіалізовані дані анімації та загальну кількість кадрів для обробки. Система фіксує початковий час виконання для подальших розрахунків продуктивності та створює структури даних для відстеження прогресу обробки. Ця підготовча фаза забезпечує правильну конфігурацію всіх компонентів системи перед початком ресурсоємних обчислювальних операцій.

Після цього система створює окремі завдання для кожного кадру анімації, включаючи всі необхідні дані та параметри обробки. Завдання додаються до черги для подальшого розподілу між доступними робочими процесами. Такий підхід забезпечує ефективне використання всіх доступних обчислювальних ресурсів та рівномірний розподіл навантаження.

Після формування повної черги завдань алгоритм ініціює паралельне виконання. Кожне завдання передається окремому робочому процесу для незалежної обробки відповідного кадру анімації. Це дозволяє одночасно обробляти множинні кадри, скорочуючи загальний час генерації анімації порівняно з послідовними методами.

Система використовує механізм асинхронного очікування завершення завдань, що дозволяє ефективно використовувати час очікування для обробки вже готових результатів. Кожен отриманий результат додається до загального масиву кадрів, а лічильник завершених завдань оновлюється для відстеження прогресу.

Розраховується середній час обробки одного кадру, поточну швидкість генерації кадрів на секунду та прогнозований час завершення всього завдання. Ці дані використовуються не лише для інформування користувача про прогрес, але й для можливої динамічної оптимізації процесу обробки.

Функція для обробки кадрів

Функція виконує обробку окремого кадру у ізольованому процесі з мінімізацією накладних витрат на серіалізацію та десеріалізацію даних. Блок-схема алгоритму роботи функції наведена на рисунку 4.

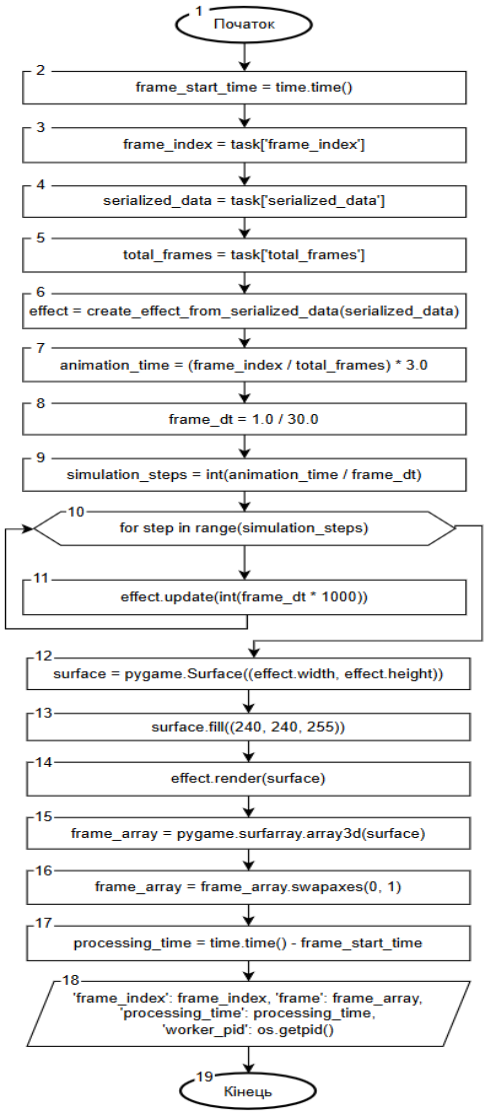

Рисунок 4 — Алгоритм роботи функції обробки кадрів

Алгоритм розпочинає роботу з фіксації часу початку обробки кадру та отримання ключових параметрів з переданого завдання. Система отримує індекс поточного кадру, серіалізовані дані ефекту та загальну кількість

кадрів в анімації. Ці параметри є необхідними для правильного позиціонування кадру в часовій послідовності анімації та забезпечення коректної роботи алгоритмів візуальних ефектів.

Наступним етапом є десеріалізація даних ефекту для створення повнофункціонального об'єкта ефекту в локальному процесі. Система розраховує поточний час анімації на основі індексу кадру та загальної тривалості анімації, що дозволяє точно позиціонувати кадр у часовій шкалі. Додатково обчислюється крок часу для дискретного оновлення симуляції, який визначає точність та плавність анімаційних переходів.

Цикл симуляції який поетапно оновлює стан ефекту від початкового моменту до цільового часу кадру. Система виконує множинні ітерації оновлення ефекту з малим часовим кроком, що забезпечує точне моделювання фізичних процесів та складних анімаційних взаємодій. Такий підхід гарантує коректність симуляції навіть для швидко змінюваних ефектів з високою динамікою.

Після завершення симуляції алгоритм переходить до етапу візуалізації кадру. Система створює поверхню для рендерингу з параметрами, що відповідають розмірам ефекту, заповнює її базовим кольором та викликає функцію рендерингу ефекту. Цей процес трансформує внутрішній стан симуляції у візуальне представлення, придатне для збереження та відображення.

У результаті, згенерований кадр конвертується з внутрішнього формату pygame у стандартний формат масиву NumPy. Система виконує необхідні трансформації координат та кольорових каналів для забезпечення сумісності з подальшими етапами обробки. Алгоритм також розраховує час обробки кадру для моніторингу продуктивності системи.

Дослідження ефективності розробленого методу

Експериментальне дослідження ефективності розробленого методу проводилося на стандартизованій апаратній платформі з процесором Intel Core i5-1135G, що містить 4 фізичних ядра, 8 логічних процесорів та 16ГБ оперативної пам'яті DDR4-3200. Операційною системою слугувала Windows 11 Pro з активованим режимом високої продуктивності.

Тестування включало 7 сценаріїв з різною кількістю кадрів та складністю ефектів. Перший сценарій передбачав експорт короткої анімації тривалістю 1 секунда з 30 кадрами на секунду. Останній сценарій передбачав експорт анімації тривалістю 36 секунд з 30 кадрами за секунду.

Між тестами здійснювалася пауза тривалістю 2 хвилини для стабілізації температурного режиму системи та очищення пам'яті від залишкових процесів.

Результати порівняльного аналізу прискорення запропонованого методу багатопроцесорного експорту анімацій порівняно з традиційним методом зведено у таблицю 1.

Таблиця 1 - Порівняльні результати тестування методів експорту анімацій

Кількість кадрів	Тривалість (сек)	FPS	Коефіцієнт прискорення	Категорія завдання
30	1.0	30	0.26x	Мале
60	2.0	30	0.62x	Мале
90	3.0	30	0.50x	Середнє
120	4.0	30	0.69x	Середнє
180	6.0	30	0.75x	Середнє
720	24.0	30	1.06x	Велике
1080	36.0	30	1.56x	Дуже велике

На основі отриманих результатів можна зробити висновок, що запропонований метод багатопроцесорного експорту анімацій з адаптивним розподілом ресурсів є менш ефективним за традиційні методи експорту анімацій для невеликих та нескладних анімацій, що пояснюється накладними витратами на ініціалізацію паралельних процесів, виділення пам’яті та запуску ядер.

Однак, можемо побачити, що при тривалості анімації в 720 кадрів запропонований метод стає ефективнішим за традиційним, та дає прискорення на 6%. При 1080 кадрів прискорення складає уже 56%. Тобто, доцільним є використання запропонованого методу для великих та тривалих анімацій.

Отже, метод багатопроцесорного експорту анімацій з адаптивним розподілом ресурсів може бути корисним для ігрових застосунків, де візуальна складність та технічні вимоги до графічного контенту постійно зростають. Ігрові застосунки характеризуються особливо високими вимогами до ресурсоємності анімацій, що робить традиційні послідовні методи обробки неефективними для сучасних потреб.

Ігрові анімації відрізняються від інших типів мультимедійного контенту кількома ключовими характеристиками, які суттєво впливають на вимоги до обчислювальних ресурсів. Сучасні ігри використовують анімації з високою частотою кадрів, зазвичай 60 або навіть 120 кадрів на секунду, що автоматично збільшує загальну кількість кадрів у порівнянні з традиційними анімаціями. Крім того, ігрові анімації часто включають складні візуальні ефекти, такі як системи частинок, динамічне освітлення, симуляція фізики та процедурні деформації, які вимагають значних обчислювальних ресурсів для кожного окремого кадру.

Розроблений метод особливо актуальний у контексті поширення багатоядерних процесорів у робочих станціях розробників ігор. Сучасні системи розробки зазвичай оснащуються процесорами з 8, 16 або навіть більшою кількістю ядер, але традиційні методи обробки анімацій не здатні ефективно використовувати цей потенціал. Багатопроцесорний підхід дозволяє максимально використати доступні обчислювальні ресурси, забезпечуючи кращу віддачу від інвестицій в апаратне забезпечення.

Висновки

Розроблений метод багатопроцесорного експорту анімацій з адаптивним розподілом ресурсів демонструє значні переваги над традиційними послідовними підходами при складних та тривалих анімаціях. Експериментальне дослідження продемонструвало прискорення на 56%.

Ключовими результатами дослідження є розробка алгоритмів автоматичного аналізу системних ресурсів, створення ефективної системи динамічного балансування навантаження та реалізація адаптивного моніторингу продуктивності, які забезпечують високу продуктивність при мінімальних вимогах до ручного налаштування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Amdahl G.M. Validity of the single-processor approach to achieving large scale computing capabilities / G.M. Amdahl // Proceedings of the April 18–20, 1967, Spring Joint Computer Conference. – ACM, 1967. – Pp. 483–485.

2. Quinn M.J. Parallel Programming in C with MPI and OpenMP / M.J. Quinn. – New York: McGraw-Hill Education, 2004. – 322 с.

3. Яровий А.А. Багаторівневі паралельні-ієрархічні системи та їх комп'ютерне моделювання/ А.А. Яровий // Методи та системи оптико-електронної і цифрової обробки зображень та сигналів. – Вінниця: ВНТУ, 2012. – Т. 24, № 2. – С. 50–51.

4. Hennessy J.L., Patterson D.A. Computer Architecture: A Quantitative Approach / J.L. Hennessy, D.A. Patterson. – 5-th ed. – Burlington, MA: Morgan Kaufmann, 2012. – 912 с.

5. Grama A., Gupta A., Karypis G., Kumar V. Introduction to Parallel Computing / A. Grama, A. Gupta, G. Karypis, V. Kumar. – 2-nd ed. – Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall, 2003. – 494 с.

6. Pacheco P.S. An Introduction to Parallel Programming / P.S. Pacheco. – Burlington, MA: Morgan Kaufmann, 2011. – 312 с.

7. Foster I. Designing and Building Parallel Programs: Concepts and Tools for Parallel Software Engineering / I. Foster. – Reading, MA: Addison-Wesley, 1995. – 260 с.

8. Tanenbaum A.S., Bos H. Modern Operating Systems / A.S. Tanenbaum, H. Bos. – 4-th ed. – Upper Saddle River, NJ: Pearson, 2015. – 1 136 с.

9. McCool M., Reinders J., Robison A. Structured Parallel Programming: Patterns for Efficient Computation / M. McCool, J. Reinders, A. Robison. – Burlington, MA: Morgan Kaufmann, 2012. – 350 с.

10. Sorin D.J., Hill M.D., Wood D.A. A Primer on Memory Consistency and Cache Coherence / D.J. Sorin, M.D. Hill, D.A. Wood. – San Rafael, CA: Morgan & Claypool, 2011. – 198 с.

11. McKee S.A. Reflections on the Memory Wall / S.A. McKee. – Proceedings of the 1st Workshop on Memory Performance: Dealing with Applications, Systems and Architectures. – IEEE Computer Society, 2004. – Pp. 124–136.

12. Blumofe R.D., Leiserson C.E. Scheduling Multithreaded Computations by Work Stealing / R.D. Blumofe, C.E. Leiserson // Journal of the ACM. – 1999. – Vol. 46, № 5. – Pp. 720–748.

13. Kumar V., Grama A., Gupta A., Karypis G. Introduction to Parallel Computing: Design and Analysis of Algorithms / V. Kumar, A. Grama, A. Gupta, G. Karypis. – Redwood City, CA: Benjamin/Cummings, 1994. – 384 с.

14. Hager G., Wellein G. Introduction to High Performance Computing for Scientists and Engineers / G. Hager, G. Wellein. – Boca Raton, FL: CRC Press, 2010. – 430 с.

Гаврилюк Вадим Павлович **–** студент групи 5ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: politeh.conferance@gmail.com;

Ткаченко Олександр Миколайович **–** *к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: alextk1960@gmail.com.*

Havrylyuk Vadym Pavlovych *– student of group 5PI-21b, FITKI, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: politeh.conferance@gmail.com;*

Tkachenko Oleksandr Mykolayovych *– Ph.D., Associate Professor of the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alextk1960@gmail.com.*

УДК 004.9

Костюк О. Д.

Кадук О. Д.

Чат-бот пошуку та замовлень товарів з онлайн-магазину

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У тезах представлено результати бакалаврського дослідження, спрямованого на створення чат-бота для автоматизації процесів пошуку та замовлення товарів через месенджер Telegram. Реалізовано програмний продукт на базі архітектури, що забезпечує взаємодію користувача з онлайн-магазином через Telegram-бот без необхідності використання сторонніх веб-сайтів або мобільних додатків. Впроваджено модулі пошуку товарів, оформлення замовлень, інтеграції з каналом Telegram, зберігання історії замовлень та бази даних для збереження інформації про товари. Створений чат-бот покращує доступність товарів, спрощує процес замовлення та забезпечує ефективну взаємодію користувача з магазином у реальному часі.

***Ключові слова**: чат-бот, Telegram, онлайн-магазин, автоматизація, Python, SQLite, інтеграція, користувацький досвід, замовлення товарів.*

Abstract

The abstracts presents the results of a bachelor's study aimed at creating a chatbot to automate the search and order processes through Telegram messenger. The architecture-based software is implemented that provides user interaction with online store through Telegram Bot without the need to use third-party websites or mobile applications. Introduced modules for searching goods, ordering, integration with the Telegram channel, storing orders and databases to save information about goods. The Chat Bot created improves the availability of goods, simplifies the ordering process and provides effective interaction of the user with the store in real time.

***Keywords**: chat bot, Telegram, online store, automation, Python, SQLITE, integration, custom experience, ordering of goods.*

Вступ

Активний розвиток електронної комерції, особливо в сегменті малих і середніх підприємств, створює попит на прості й ефективні рішення автоматизації взаємодії з клієнтами. Використання чат-ботів, особливо в популярному месенджері Telegram, стає перспективним рішенням, завдяки простоті розробки, низькому порогу входу для користувачів та інтеграції з існуючими каналами комунікації бізнесу.

Метою дослідження є створення чат-бота для автоматизації процесів пошуку та замовлення товарів через Telegram, що дозволить спростити взаємодію з клієнтами та оптимізувати бізнес-процеси.

Результати дослідження

У рамках роботи розроблено чат-бота, що відповідає сучасним вимогам автоматизації та інтерактивності.

Основні результати:

Архітектура: Обрано просту і ефективну архітектуру з використанням Telegram Bot API, яка забезпечує взаємодію без додаткових серверних рішень.

Функціональні модулі:

— Реалізовано пошук товарів з можливістю фільтрації за категоріями.
— Створено інтеграцію з Telegram-каналом для автоматичного завантаження інформації про нові товари.
— Розроблено простий процес оформлення замовлень безпосередньо в месенджері.
— Впроваджено збереження історії замовлень у базі даних SQLite для зручності подальшого аналізу та обробки.

Інтерактивність: Реалізовано користувацький інтерфейс з інтерактивними кнопками для спрощення навігації та замовлення товарів.

Технології: Використано мову програмування Python та бібліотеку python-telegram-bot для ефективної реалізації бізнес-логіки.

Тестування: Проведене функціональне тестування підтвердило стабільну роботу чат-бота, його зручність і швидку взаємодію з користувачами.

Висновок

Створений чат-бот для Telegram є сучасним і ефективним рішенням для автоматизації пошуку та замовлення товарів в онлайн-магазинах. Він дозволяє легко інтегруватися з існуючими бізнес-процесами, поліпшує взаємодію з клієнтами та забезпечує збереження всієї необхідної інформації для подальшого аналізу. У перспективі, система може бути розширена інтеграцією додаткових аналітичних інструментів або машинного навчання для персоналізації рекомендацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Півень, А. В. "Автоматизована система обліку клієнтів та замовлень онлайн магазину на базі telegram бота." (2022). Доступ за адресою: https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/89704.
2. Платформи для продажу товарів через інтернет. weblium. [Електронний ресурс]. Доступ за адресою: https://ua.weblium.com/blog/platformi-dlya-prodazhu-tovariv.
3. Рейтинг популярних месенджерів в Україні та світі у 2024 році, який обрати [Електронний ресурс]. Доступ за адресою: https://sitecat.net/review/top-10-popular-messengers/.
4. Найкращі IDE для Python [Електронний ресурс]. Доступ за адресою: https://dan-it.com.ua/uk/blog/luchshie-ide-dlja-python/.
5. База даних Python: огляд сумісних БД та як їх підключити [Електронний ресурс]. Доступ за адресою: https://foxminded.ua/baza-danykh-python/.
6. Яковенко А. В. Основи програмування. Python. Частина 1 [Електронний ресурс]. Київ, 2018. 150 с. Доступ за адресою: https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/dbbe8ff5-11d7-4a92-918c-d1445c3d20a7/content.

Костюк Олександр Дмитрович — студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sasha.kostiuk.1ki21b@gmail.com

Кадук Олександр Володимирович — доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Kostiuk Oleksandr Dmytrovych — student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sasha.kostiuk.1ki21b@gmail.com

Kaduk Oleksandr V. — assistant professor, VinnytsiaNational Technical University, Vinnytsia

УДК 004.6

Д.Ю. Пилипенко

ОСОБЛИВОСТІ ТЕСТУВАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗПОДІЛЕНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація *Проаналізовано особливості розробки та тестування програмного забезпечення розподілених інформаційних систем. Визначені основні переваги та недоліки. Розглянуті різні технології та інструменти тестування. Наведено приклад тестування онлайн-магазину як інформаційної розподіленої системи.*

Ключові слова: розподілені інформаційні системи; програмне забезпечення; тестування; якість програмного забезпечення, програмна інженерія.

Abstract *The features of software development and testing of distributed information systems are analyzed. The main advantages and disadvantages are identified. Various technologies and testing tools are considered. An example of testing an online store as an information distributed system is given.*

Keywords: distributed information systems; software; testing; software quality, software engineering.

Вступ

Сучасний бізнес функціонує в епоху великих обсягів інформації, яка обробляється та активно використовується. Компанії, незалежно від їхнього розміру та сфери діяльності, постійно збирають, обробляють та аналізують великі обсяги інформації з різноманітних джерел. Це можуть бути дані про клієнтів, постачальників, внутрішні процеси, ринкові тенденції тощо.

Для ефективної роботи організаціям потрібні системи, які дозволяють об'єднати всю цю інформацію в єдину платформу. Це дозволяє приймати обґрунтовані рішення, оптимізувати бізнес-процеси та підвищити конкурентоспроможність. Однак, зі збільшенням обсягів даних та їх розподіленості за різними системами виникають нові виклики.

Інформація, необхідна для прийняття рішень, може знаходитися в різних місцях і форматах. Це можуть бути реляційні бази даних, NoSQL-бази даних, хмарні сховища, файли на локальних дисках тощо. Крім того, дані можуть бути структурованими (наприклад, дані в таблицях) та неструктурованими (наприклад, тексти, зображення, відео) [1].

Для вирішення цієї задачі використовують розподілені інформаційні системи. Вони дозволяють об'єднати дані з різних джерел, забезпечити доступ до них з будь-якої точки світу та масштабувати систему в міру зростання обсягів даних.

Задачі перевірки роботи розподілених інформаційних систем та їх програмного забезпечення передбачають підвищення надійності роботи системи, збільшити швидкість доступу до даних, забезпечити масштабованість системи, знизити витрати на обслуговування.

Для досягнення цих цілей використовуються різноманітні методи та технології, серед яких вибір ефективних ефективних алгоритмів для обробки даних; кешування; паралельна обробка даних; зменшення обсягу даних, що передаються; використання гнучких технологій управління процесами створення та використання програмного забезпечення розподілених інформаційних систем.

Розподілені інформаційні системи пройшли довгий шлях від простих мереж терміналів до сучасних хмарних платформ. Розуміння еволюції їх розвитку допомагає краще оцінити можливості та виклики, які стоять перед розробниками та тестувальниками програмного забезпечення. сьогодні.

Концепція термінальних систем полягала в тому, що користувачі підключалися до центрального комп'ютера (мейнфрейму) через прості термінали. Весь обчислювальний процес відбувався на мейнфреймі, а термінали слугували лише для введення даних та відображення результатів. Перевагою цього є ефективне використання потужностей, а недоліком – обмежена інтерактивність і залежність від центрального комп`ютера [1]. Сучасні розподілені інформаційні системи використовують мікросервісну архітектуру [2], яка замінила монолітну.

Розподілені системи пройшли довгий шлях від простих термінальних систем до складних хмарних платформ. Сучасні тенденції свідчать про те, що розподілені системи продовжуватимуть

розвиватися, стаючи все більш масштабними, гнучкими та інтегрованими. Але підтримка програмного забезпечення розподілених інформаційних систем вимагає використання різних технологій, високої кваліфікації фахівців.

Ключові переваги розподілених інформаційних систем – масштабованість, надійність, гнучкість, доступність.

Базові недоліки для розробників та адміністраторів розподілених інформаційних систем - складна розробка та підтримка, забезпечення безпеки, управління розподіленими ресурсами.

Створення програмного забезпечення для розподілених інформаційних систем та його тестування мають свої специфічні особливості, які відрізняють його від розробки монолітних застосунків [3].

Мета досліджень – визначення особливостей створення й тестування програмного забезпечення розподілених інформаційних систем.

Результати дослідження

Аналіз відомомих технологій та інструментів. Програмне забезпечення розподілених інформаційних систем передбачає дотримання спеціальних правил для мережевої взаємодії; незалежної роботи кожного модуля, безпеки роботи системи та компонентів; масштабованості та надійності.

Для цього необхідно сформувати загальні композиції та декомпозиції системи, визначити всі залежності та розподілені транзакції сформувати спеціальні сценарії для тестування.

Розподілені інформаційні системи використовують спеціальні технології та інструменти. Серед них такі мови програмування як Java, Python, Go, Node.js. Фреймворки – Spring, Django, Ruby on Rails, Node.js. Інструменти контейнеризації Docker, оркестрації – Kubernetes, бази даних - MySQL, PostgreSQL, MongoDB. Також використовуються спеціальні хмарні платформи – AWS, Azure, GCP. Мікросервісна архітектура базується на методах інтеграції SOA, RESTful API [4-10].

Принципи розробки програмного забезпечення розподілених інформаційних систем базуються на правилах розподіленості – модульності, абстракції (створення абстрактних інтерфейсів для взаємодії між компонентами; капсулювання (інкапсуляція даних і логіки всередині компонентів). Крім того, використовується розподілені методи управління станом системи та окремих застосунків, асинхронна комунікація між компонентами.

Тестування розподілених інформаційних систем має свої специфічні виклики, які відрізняють його від тестування монолітних додатків. Складність полягає в тому, що взаємодія між різними компонентами системи, які можуть бути розподілені по різних серверах або навіть географічних локаціях, створює додаткові фактори, які необхідно враховувати при тестуванні [11].

Розподілені системи зазвичай працюють у складних і динамічних середовищах, що ускладнює ізоляцію проблем і відтворення помилок.

Якість мережевого з'єднання може суттєво впливати на роботу системи, тому необхідно тестувати систему в різних мережевих умовах. Затримки в мережі можуть призводити до несподіваних результатів, тому тести повинні враховувати асинхронний характер взаємодії компонентів.

Дані можуть бути розподілені по різних базах даних або сховищах, що ускладнює їх синхронізацію і верифікацію.

Тести повинні перевіряти, як система поводиться при збільшенні навантаження.

Розглянемо основні тести для програмного забезпечення розподілених інформаційних систем.

Функціональне тестування – перевірка відповідності системи вимогам.

Навантажувальне тестування – оцінка продуктивності системи під великим навантаженням.

Стрес-тестування – перевірка стійкості системи до екстремальних навантажень.

Тестування на відмову – перевірка поведінки системи при виході з ладу окремих компонентів.

Інтеграційне тестування – перевірка взаємодії різних компонентів системи.

Тестування безпеки – перевірка системи на вразливості.

Серед інструментів для тестування розподілених інформаційних систем можна виділити такі [10-13]:

для автоматизації тестування: Selenium, JUnit, TestNG.

для моніторингу: Prometheus, Grafana.

для симуляції навантаження: JMeter, Gatling.

для тестування безпеки: OWASP ZAP, Burp Suite.

Дослідження особливостей тестування прозграмного забезпечення на прикладі онлайн-магазину. Припустимо, що маємо онлайн-магазин, побудований на мікросервісній архітектурі. Кожен сервіс відповідає за свою функціональність – каталог товарів, кошик, оплата, доставка тощо.

Мета тестування – перевірити, як ці сервіси взаємодіють між собою, чи правильно обробляються замовлення і чи є система стійкою до навантажень. Розглянемо приклади реалізації сценаріїв тестування онлайн-магазину.

Функціональне тестування передбачає такі види перевірки:

коректності роботи кожного сервісу окремо (наприклад, чи правильно додається товар в кошик, чи коректно обчислюється вартість замовлення).

взаємодії між сервісами (наприклад, чи передаються правильні дані між сервісом каталогу і сервісом кошика).

сценаріїв користувача (наприклад, оформлення замовлення від початку до кінця).

Навантажувальне тестування реалізується за допомогою симуляції роботи великої кількості користувачів, які одночасно здійснюють покупки; перевірки, як система поводиться під великим навантаженням (чи не сповільнюється, чи не виникають помилки); визначення максимальної пропускної здатності системи.

Стрес-тестування передбачає такі етапи:

Створення екстремальних умов для перевірки стійкості системи (наприклад, відключення частини сервісів, перевантаження бази даних).

Визначення "точки зламу" системи.

Тестування на відмову – це симуляція відмов окремих компонентів системи (наприклад, відключення сервісу платежів) та перевірка, як система відновлюється після відмови.

Перевірка взаємодії між різними сервісами, включаючи мережеві протоколи та формати даних здійснюється під час інтеграційного тестування.

Інструменти для тестування онлайн-магазину також вибираються для кожного виду тестування.

Для автоматизації: Selenium, JUnit, TestNG, pytest.

Для навантажувального тестування: JMeter, Gatling.

Для оркестрації тестів: Kubernetes, Docker Compose.

Для моніторингу: Prometheus, Grafana.

Розглянемо сценарій тесту.

Користувач додає товар в кошик, оформляє замовлення і здійснює оплату.

Відкрити сторінку товару.

Додати товар в кошик.

Перейти до кошика і перевірити, що товар додався правильно.

Пройти процес оформлення замовлення.

Перевірити, чи було відправлено повідомлення про успішне оформлення замовлення.

Перевірити, чи зменшилася кількість товару на складі.

Перевірити, чи було сформовано рахунок на оплату.

Необхідно налаштувати тестове середовище, яке імітує реальну роботу системи.

Проаналізувати зміни в одному сервісі можуть вплинути на роботу інших.

Дані можуть бути розподілені по різних базах даних, що ускладнює їх верифікацію.

Необхідно враховувати можливі затримки в мережі.

Висновки

Тестування розподілених систем вимагає комплексного підходу та використання спеціалізованих інструментів. Створення й тестування програмного забезпечення повинно здійснюватись за допомогою гнучких технологій управління проєктом створення програмного продукту. Помилки в одній частині системи можуть вплинути на роботу всієї системи. Ретельне тестування дозволяє забезпечити високу якість і надійність розподілених інформаційних систем. Крім того, необхідно здійснювати всі види тестування для визначення метрик якості програмного продукту.

В планах подальших досліджень – сформувати стратегію автоматизованого та мануального тестування та методику формування сценаріїв, тестів, кейсів, аналітичних звітів тестування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Talaver O.V. and Vakaliuk, T.A . Reliable distributed systems: review of modern approaches. *Journal of Edge Computing* [Online], 2(1),2023, pp.84–101. Available from: https://doi.org/10.55056/jec.586
2. Fowler M. Microservices URL: http://martinfowler.com/articles/microse rvices.html
3. Microservices URL: https://aws.amazon.com/ru/microservices/
4. Application Integration on AWS Integrate distributed systems and serverless applications with less code URL: https://aws.amazon.com/ru/products/applicationinte gration/?nc2=h_ql_prod_ap_ai
5. Introduction to microservices. URL: https://nginx.com/blog/introductiontomicroservices/
6. Using an API Gateway. URL:https://nginx.com/blog/buildingmicroservices - using-an-api-gateway/ 6. Service Discovery. URL: https://nginx.com/blog/servicediscoveryinamicroservices-architecture/
7. Docker. URL: https://docker.com/
8. Architecture using an Enterprise Service Bus. URL: http://www.ibm.com/d eveloperworks/library/ws-soaeda-esb/–
9. Kubernetes. URL: https://kubernetes.io/
10. Selenium WebDriver API. Available at: https://selenium-python.readthedocs.io/api.html
11. Spillner Andreas, Linz Tilo Software Testing Foundations: A Study Guide for the Certified Tester Exam- Foundation Level - ISTQB, 5th Edition, 2021. 390 p.
12. Pajankar Ashwin, Python Unit Test Automation: Automate, Organize, and Execute Unit Tests in Python, 2022. 209 p.
13. Full pytest Documentation. Available at: https://docs.pytest.org/en/7.1.x/contents.html

Пилипенко Дмитро Юрійович – здобувач вищої освіти третього рівня (phd), гр. 121-23а, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dpilipenko@vntu.edu.ua

Науковий керівник – Коваленко Олена Олексіївна, к.т.н., доцент, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ок@vntu.edu.ua.

Pylypenko Dmytro – Postgraduate Student (third-level higher education (PhD), student of group 121-23a, Department of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dpilipenko@vntu.edu.ua

Academic supervisor – Kovalenko Olena, Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Software Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ok@vntu.edu.ua.

УДК 004.4:004.738.5:005.94

АЛЬПАШКІН М.І.
БАБЮК Н.П.

АВТОМАТИЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВІ ЗАСОБАМИ ВЕБЗАСТОСУНКУ З QR-ІДЕНТИФІКАЦІЄЮ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація *У роботі проаналізовано проблематику обліку інвентарю на підприємствах та визначено ключові переваги впровадження автоматизованих інформаційних систем з використанням сучасних веб технологій. Розглянуто типові функціональні модулі систем обліку, їх архітектуру, етапи розробки та вимоги до безпеки й масштабованості. Особливу увагу приділено застосуванню QR-ідентифікації як засобу підвищення точності та швидкості інвентаризаційних процесів. Окреслено актуальні тенденції цифровізації підприємств і економічні вигоди від автоматизації обліку матеріальних ресурсів.*

Ключові слова: *облік інвентарю, автоматизація, система управління запасами, QR-код, веб застосунок.*

Abstract *The paper analyzes the problems of inventory accounting at enterprises and identifies the key advantages of implementing automated information systems using modern web technologies. Typical functional modules of accounting systems, their architecture, development stages, security and scalability requirements are considered. Particular attention is paid to the use of QR-identification as a means of increasing the accuracy and speed of inventory processes. The current trends in the digitalization of enterprises and the economic benefits of automating the accounting of material resources are outlined.*

Keywords: *inventory accounting, automation, inventory management system, QR code, web application.*

Вступ

Ефективне управління матеріально-технічними ресурсами та запасами є критично важливим для підприємств будь-якого масштабу. За даними досліджень, світовий ринок програмних рішень для управління запасами у 2024 році оцінювався у 2,31 млрд USD і, як прогнозується, зросте до 4,79 млрд USD до 2032 року [1]. Це свідчить про зростаючий інтерес бізнесу до інструментів, що підвищують точність обліку та знижують витрати, пов’язані із запасами. Ефективність управління запасами впливає на прибуток, рентабельність, витрати та обсяг виробництва підприємства [2]. Тому для кожного виробничого підприємства чітке та ефективне управління запасами є однією з найважливіших функцій [2].

Поняття та значення обліку запасів

Облік запасів на підприємстві передбачає систематичне відстеження руху матеріалів, сировини, комплектуючих, готових виробів та інших ресурсів від їх надходження до списання. Головна мета системи обліку – підтримувати оптимальний рівень запасів, необхідний для безперебійного виробництва та задоволення попиту при мінімальних витратах. Як показують дослідження, ручні методи ведення обліку запасів є «категорично неефективними і неточними», тому сучасні інформаційні системи обліку прагнуть автоматизувати ці процеси [3].

Функціональні можливості системи обліку запасів

Типова програмна система обліку запасів включає низку базових модулів та функцій:

1. Довідник номенклатури: зберігання даних про найменування матеріалів і товарів, їх коди, одиниці виміру, вартість, місце зберігання та інші характеристики.

2. Облік надходжень і списань: реєстрація прибутків та видатків товарно-матеріальних цінностей, внутрішніх переміщень між складами та автоматичне оновлення залишків.

3. Проведення інвентаризацій: порівняння фактичних залишків із даними системи, фіксація виявлених нестач і надлишків, формування актів інвентаризації.

4. Формування звітності: автоматичне створення звітів за залишками на дату, рухом запасів за період, звітів про вартість і оборот матеріалів.

5. Розмежування доступу: визначення ролей і прав користувачів (менеджера складу, бухгалтера, тощо) для забезпечення безпеки даних та контролю операцій.

6. Інтеграція з іншими системами: обмін даними з бухгалтерськими чи ERP-модулями для уникнення дублювання інформації та забезпечення єдиного обліку.

Етапи розробки програмної системи

Розробка інформаційної системи, зокрема системи обліку запасів, здійснюється за усталеним циклом етапів. Життєвий цикл розробки програмного забезпечення (SDLC) зазвичай охоплює такі фази: планування, аналіз, проєктування, розробка, тестування та впровадження [4]. Порядок дій можна описати так:

1. Планування. Формулювання цілей проєкту, оцінка ресурсів та ризиків, складання технічного завдання відповідно до потреб підприємства.

2. Аналіз. Збирання та формалізація вимог до системи, визначення структури даних, бізнес-правил, звітів та інтерфейсів.

3. Проєктування. Розробка архітектури системи та моделі даних (схеми бази даних), проектування інтерфейсу користувача і модулів взаємодії. Зазвичай використовують UML-діаграми (класів, послідовностей тощо) [5].

4. Розробка. Написання програмного коду відповідно до специфікації. Для веб-систем можуть застосовуватися технології JavaScript/React, Python/Flask, PHP/Laravel, для десктопних – C#/.NET або Java.

5. Тестування. Перевірка системи на відповідність вимогам, здійснення модульного та інтеграційного тестування і виправлення виявлених помилок.

6. Впровадження та підтримка. Розгортання готового ПЗ у робочому середовищі, навчання користувачів, налаштування сервера (або хмарної платформи), організація резервного копіювання та технічна підтримка.

Сучасні системи обліку запасів часто використовують хмарні технології. Традиційні рішення нерідко не забезпечують даних про запаси у реальному часі, що негативно впливає на продуктивність підприємства. Хмарні платформи вирішують цю проблему: вони забезпечують доступ до актуальної інформації в реальному часі та не потребують додаткового локального обладнання.

Технологічні аспекти реалізації

Системи обліку запасів зазвичай побудовані за клієнт-серверною або веб-архітектурою. Дані зберігаються в надійних реляційних базах даних (наприклад, MySQL, PostgreSQL, MS SQL). Серверна частина обробляє бізнес-логіку (обчислення вартості, оновлення залишків тощо), а клієнтський інтерфейс (веб-сторінка або десктопна програма) забезпечує введення та перегляд інформації. Наприклад, у деяких рішеннях створюють веб-застосунок на основі Python/Flask з SQLite-базою, що продемонструвало суттєве прискорення обробки даних порівняно з ручним обліком.

Ключовими технологічними аспектами є масштабованість, захист та резервування даних. Система повинна підтримувати багатокористувацький режим роботи, мати механізми автентифікації та шифрування даних. Обов’язкове журналювання операцій користувачів для відновлення історії змін та регулярне резервне копіювання, яке гарантує відновлення інформації у разі збоїв. Інтерфейс системи

проєктують зручним та інтуїтивним (з підтримкою пошуку, фільтрації, сканування штрихкодів тощо), що забезпечує швидку адаптацію користувачів.

Висновки

Розробка програмної системи обліку інвентарю є комплексним завданням, що поєднує економічний аналіз потреб підприємства та технічну реалізацію програмних модулів. Автоматизація обліку запасів дозволяє зменшити людські помилки, підвищити точність планування та оптимізувати витрати на матеріали. Статистичні дані підтверджують зростаючий інтерес бізнесу до сучасних IT-рішень в галузі обліку запасів, а дослідження показують, що ефективне управління запасами позитивно впливає на фінансові показники підприємств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Inventory Management Software – URL: https://www.fortunebusinessinsights.com/inventory-management-software-market-108589 (дата звернення 21.05.2025)
2. Роль управління запасами у підвищенні ефективності функціонування підприємства – URL: https://ena.lpnu.ua:8443/server/api/core/bitstreams/3cd0e007-1324-4694-a0bd-52d7365d5315/content#:~:text=%D0%BD%D0%B8%D0%BC%D0%B8,%D1%83%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BB%D1%96%D0%BD%D0%BD%D1%8F%20%D0%B7%D0%B0%D0%BF%D0%B0%D1%81%D0%B0%D0%BC%D0%B8%20%D1%94%20%D0%B7%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F%20%D0%BE%D0%B1%D1%81%D1%8F%D0%B3%D1%83 (дата звернення 21.05.2025)
3. Design and Optimization of An Inventory Management System for Central Stores – URL: https://www.researchgate.net/publication/346653833_Design_and_Optimization_of_An_Inventory_Management_System_for_Central_Stores#:~:text=been%20totally%20inefficient%20and%20inaccurate,is%20more%20efficient%20and%20faster (дата звернення 21.05.2025)
4. Software Development Life Cycle – URL: https://www.researchgate.net/publication/373800862_Software_Development_Life_Cycle_SDLC_Methodologies_for_Information_Systems_Project_Management#:~:text=Abstract%3A%20The%20software%20development%20life,It%20also%20compares%20and%20contrasts (дата звернення 21.05.2025)
5. Development of a Cloud-Based Inventory Management System – URL: https://www.researchgate.net/publication/360087905_Development_of_a_Cloud-Based_Inventory_Management_System#:~:text=recognize%20and%20proceed%20to%20use,MRO%29%20inventory%20items (дата звернення 23.05.2025)

Альпашкін Максим Ігорович – студент 4 курсу Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kirstendragen@gmail.com.

Бабюк Наталя Петрівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: babiuk@vntu.edu.ua.

Alpashkin Maksym Igorovych – 4th year student of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kirstendragen@gmail.com.

Babyuk Natalia Petrivna – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: babiuk@vntu.edu.ua.

УДК 004.912.032.26

ТОМАЙ А.О.
БАБЮК Н.П.

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЇЗНИХ КАРТОК

Вінницький національний технічний університет;

Анотація *У роботі було проаналізовано функціональні особливості фізичних проїзних карток на прикладі м. Вінниця з урахуванням досвіду інших міст. Розглянуто ключові можливості карток, типові проблеми їх використання (втрата, блокування, завершення терміну дії) та способи їх вирішення через технічні й організаційні засоби. Окреслено перспективні напрями розвитку карткових систем для підвищення зручності та безпеки пасажирів.*

Ключові слова: *Проїзна картка, громадський транспорт, електронний квиток, функціональність.*

Abstract *The paper analyzes the functional features of physical travel cards on the example of Vinnytsia, taking into account the experience of other cities. The key features of the cards, typical problems of their use (loss, blocking, expiration) and ways to solve them through technical and organizational means are considered. Promising directions for the development of card systems to improve the convenience and safety of passengers are outlined.*

Keywords: *Travel card, public transport, electronic ticket, functionality.*

Вступ

Використання електронних проїзних карток у містах України стрімко зростає. Так, у Києві в 2024 році за допомогою мобільного застосунку «Київ Цифровий» виконано 270 млн валідацій у транспорті і здійснено 3,2 млн поповнень транспортних карт [1]. А в містечках вже понад 70% пасажирів платять за проїзд електронними засобами (електронним квитком, банківською карткою чи мобільним додатком) [2]. З переходом на безготівкову оплату у громадському транспорті з’явилися різноманітні функції та сервіси, що спрощують поїздки для пасажирів.

Функціональні можливості карток

Проїзна картка переважно виконує три ключові ролі:

1. Проїзний безліміт**.** Картка може бути налаштована на необмежену кількість поїздок протягом певного періоду (наприклад, місячний безліміт).
2. Тарифи з лімітом поїздок**.** Або діє як картка на фіксовану кількість поїздок.
3. Електронний гаманець**.** На картку «заряджають» гроші і витрачають їх по мірі користування транспортом, без прив’язки до ліміту поїздок

У Вінниці «Муніципальна картка вінничанина» суміщує всі ці функції [3]. Встановлена у місті система електронної оплати (із валідаторами в автобусах, тролейбусах, трамваях) впроваджена з кінця 2019 року [3]. За карткою закріплена можливість безкоштовної пересадки – наприклад, безлімітне перевезення з одного виду транспорту в інший протягом 30 хвилин після попередньої оплати [4]. Крім того, карткою можуть розраховуватись різні категорії пасажирів (пільговики отримують спеціальні безкоштовні картки) [5].

Для поповнення балансу картки доступні як фізичні пункти продажу (кол-центр, кіоски чи каси), так і онлайн-сервіси. Наприклад, вінничани можуть поповнювати картку через сервіс Portmone: на сайті чи в додатку обирають розділ «Муніципальна картка вінничанина», вводять номер картки, суму поповнення та

платіжні реквізити – і оплата миттєво зараховується на рахунок картки. Авторизовані користувачі можуть створювати шаблони поповнення для ще швидшої оплати. Аналогічні онлайн-системи існують у багатьох містах України. У багатьох мережах громадського транспорту застосовують також безконтактні банківські картки або мобільні рішення (NFC) – наприклад, у Вінниці оплатити можна банківською «технологією» за тарифом 15 грн. У Львові, наприклад, запроваджена транспортна картка «ЛеоКарт» (коштує 60 грн) з аналогічними функціями, яку можна придбати і поповнити у мережі кіосків і терміналів (50 локацій у місті). Оплата карткою «ЛеоКарт» у Львові коштує 10 грн замість 20 грн готівкою, що також заохочує перехід на безготівкову оплату [6].

Типові проблеми та шляхи їх вирішення

У користуванні фізичними картками можуть виникати кілька стандартних труднощів. По-перше, **втрата картки**. Щоб уникнути зловживань, більшість систем передбачає блокування втраченої картки та оформлення дубліката. Наприклад, у Барселоні (система T-mobilitat) пасажир може заблокувати карту через особистий кабінет або контакт-центр, а потім безплатно отримати дублікат нової картки – на неї буде перенесено всі дійсні поїздки чи проїзні, що залишились на старій картці (ліше сплачується вартість самого носія, €4,50). У Ніцці (Lignes d'Azur) за втрату теж можна оформити дублікат: після письмової заяви в агентстві видають нову картку на місці (за наявності паспорту і фото) за 10 € зборуlignesdazur.com. У Лондоні при загубленій Oyster-картці за £10 адміністративного збору усі невикористані пари «pay-as-you-go» переносяться на нову картку (якщо перенести не вдається, пасажиру можуть повернути гроші у вигляді повернення коштів). Подібні рішення (блокування картки з відновленням залишку) є позитивною практикою, що зберігає баланс пасажира.

По-друге, **блокування картки чи технічні збої**. Власники карток можуть стикатися з помилковим блокуванням або неможливістю валідації. У Вінниці, наприклад, кількаразово спостерігались ситуації, коли при додатку картки до валідатора виводилося повідомлення «Картка заблокована» або «Закінчився термін дії картки». Здебільшого це відбувалося з тими картками, що були випущені у 2019 році – їхній внутрішній ресурс (термін життя) фактично вичерпався. У такому випадку рішення полягає в переоформленні картки. У Вінницькому інформаційному центрі безкоштовно **«перепрошивають»** діючу картку: термін виконання – близько 14 робочих днів, і пасажирам видають таку ж картку з новим терміном дії. Власник тим часом може сплачувати за проїзд звичайними посвідченнями (пільговикам) або картками (зарахування завершиться, коли нову карту активують). Наразі ця процедура виконується тільки особисто у центрі обслуговування, але вже тестується онлайн-система дистанційної пролонгації строку дії картки. Таким чином усувається велика черга пенсіонерів, яка виникла навесні 2023 року при масовому завершенні строку дії перших карток.

По-третє, **технічне обслуговування і управління карткою користувачем**. Щоб полегшити користування, сучасні системи пропонують мобільні додатки і веб-кабінети. Наприклад, у Вінниці створено застосунок «Е-квиток Вінниці», до якого пасажир може прив'язати свою міську картку (отримати PIN-код у кіоску «Преса») і банківську картку. Через цей додаток можна контролювати баланс, дистанційно розблоковувати картку або прив'язувати нову – як тільки користувач повідомить про втрату. А завдяки офлайн-валідаторам оплата електронними картками відбувається навіть без інтернет-з'єднання у транспорті (що часто зручно, на відміну від банківських карт, яким для підтвердження операції потрібен зв'язок із банком). Для продовження функціоналу оператори впроваджують електронні навчальні квитки в мобільному застосунку та поступове перенесення пов'язаної з карткою інформації в цифрові документи.

Приклади практики інших міст

В Україні та світі впроваджено багато вдосконалень, які варто вважати позитивними прикладами. У Львові введено безготівкову оплату через картку «ЛеоКарт»: її можна придбати (за 60 грн) і поповнити у 50 касах і терміналах міста. Оплата «ЛеоКартом» коштує 10 грн замість 20 грн готівкою, що суттєво мотивує пасажирів переходити на картки. У Києві міська система обліку проїзду давно дозволяє використовувати єдину персоналізовану транспортну карту та мобільний додаток, а кешбек і знижки на

поповнення роблять користування зручним. У багатьох закордонних містах (Лондоні, Гонконзі, Парижі тощо) є функція автоматичного пересадкового тарифу, можливість купівлі абонементів і їх перенесення з однієї картки на іншу у разі її втрати. Оператори карток поступово додають до них нові сервіси – наприклад, інтеграцію з електронним квитком у смартфоні чи системою лояльності (покупка на транспорті, картки музеїв, бібліотек тощо).

Висновки

Таким чином, фізичні проїзні картки в сучасному транспорті виконують роль універсального засобу оплати з можливістю гнучкого налаштування тарифів (безліміт, пакет поїздок, електронний гаманець) і забезпечують комфорт пасажирів (безконтактна оплата, безкоштовні пересадки, мультифункціональність). Проблеми використання карток (втрата, блокування, закінчення терміну дії) поступово вирішуються через технічні та організаційні удосконалення: автоматизовані сервіси блокування/відновлення, мобільні додатки для самостійного управління карткою, розширені пункти і онлайн-сервіси поповнення, а також дистанційне продовження строку дії карток. Подібні практики інших міст підтверджують, що розвиток «розумних» транспортних карток здатен значно поліпшити досвід користувачів громадського транспорту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Як змінився Київ Цифровий за 2024 рік – URL: https://shorturl.at/4UjIr (дата звернення 23.05.2025)
2. Понад 70% пасажирів користуються е-квитком у громадському транспорті: у чому переваги? – URL: https://nov-rada.gov.ua/2025/06/06/ponad-70-pasazhyriv-korystuiutsia-e-kvytkom-u-hromadskomu-transporti-u-chomu-perevahy-video/ (дата звернення 23.05.2025)
3. Муніципальна картка вінничанина: види, можливості та алгоритм поповнення через Portmone – URL: https://shorturl.at/YEDR6 (дата звернення 23.05.2025)
4. Найпопулярніший вид оплати проїзду у транспорті Вінниці - карта вінничанина– URL: https://shorturl.at/DqY89 (дата звернення 23.05.2025)
5. Десятки тисяч містян мають продовжити дію своїх муніципальних карток. Пояснюємо, чому так– URL: https://vn.20minut.ua/Podii/desyatki-tisyach-mistyan-mayut-prodovzhiti-diyu-svoyih-munitsipalnih-k-11931157 (дата звернення 23.05.2025)
6. З 11 грудня у Львові діє безготівкова оплата проїзду: що потрібно знати про ЛеоКарт– URL: https://suspilne.media/lviv/636508-z-11-grudna-u-lvovi-die-bezgotivkova-oplata-proizdu-so-potribno-znati-pro-leokart (дата звернення 23.05.2025)

Томай Андрій Олександрович – студент 4 курсу Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tomajandrej@gmail.com.

Бабюк Наталя Петрівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: babiuk@vntu.edu.ua.

Tomay Andriy Oleksandrovych – 4th year student of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tomajandrej@gmail.com.

Babyuk Natalia Petrivna – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: babiuk@vntu.edu.ua.

УДК 004.424.5.032.24(043.2)

Х. О. Гнатюк
Н. І. Олійник
Н. В. Добровольська

АЛГОРИТМИ ОПТИМІЗАЦІЇ В ЕНЕРГЕТИЧНИХ МОДЕЛЯХ “РОЗУМНИХ” МІСТ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто сучасні підходи до оптимізації енергетичних систем у контексті розвитку «розумних» міст. Основну увагу приділено методам, які використовують штучний інтелект, зокрема еволюційним алгоритмам, алгоритмам рою частинок та градієнтному спуску. Ці інструменти дозволяють ефективно моделювати енергетичні потоки, прогнозувати споживання та вдосконалювати розподіл енергії. У роботі також розглянуто приклади практичного застосування, зокрема системи керування вуличним освітленням та інтеграцію відновлюваних джерел енергії.

Ключові слова: розумне місто, енергетична оптимізація, штучний інтелект, генетичний алгоритм, моделі енергоспоживання, стале середовище.

Abstract

The article explores modern approaches to optimizing energy systems in the context of smart city development. The main focus is on artificial intelligence-based methods, including evolutionary algorithms, particle swarm optimization, and gradient descent. These tools help model energy flows, forecast consumption, and improve energy distribution. The study also provides practical examples such as street lighting management and integration of renewable energy sources

Keywords: smart city, energy optimization, artificial intelligence, genetic algorithm, energy consumption models, sustainable environment.

Вступ

Останнім часом концепція «розумного» міста перестала бути футуристичною ідеєю — сьогодні її активно впроваджують у багатьох країнах. Розвиток цифрових технологій, Інтернету речей (IoT) та систем штучного інтелекту відкриває нові можливості для підвищення енергоефективності міської інфраструктури. Енергетика — одна з ключових сфер, де такі інновації мають найбільший вплив. Адже грамотне управління енергоспоживанням дозволяє не лише заощаджувати ресурси, а й зменшувати навантаження на мережу та викиди шкідливих речовин.

Основна частина

Проаналізувавши алгоритми оптимізації, слід зазначити, як саме сучасні алгоритми оптимізації дозволяють досягати стабільної роботи енергетичних систем у міських умовах. Основна мета такого підходу — зменшити загальне споживання енергії, оптимізувати розподіл навантаження між різними джерелами, скоротити витрати та інтегрувати відновлювані ресурси (як-от сонячна та вітрова енергія). Зокрема, йдеться про:

- генетичні алгоритми, які ефективно працюють у складних системах, де потрібно знайти найкраще рішення серед великої кількості варіантів [2];

- метод рою частинок (PSO) — базується на принципах колективної поведінки і добре підходить для динамічних завдань [5];
- алгоритми з підкріпленням — навчаються шляхом взаємодії із середовищем і з часом стають адаптивнішими [6];
- класичне програмування — застосовується в задачах із чітко заданими обмеженнями.

На практиці такі підходи вже використовуються в управлінні освітленням вулиць. Наприклад, у Вінниці система регулює яскравість ліхтарів залежно від трафіку, погодних умов і часу доби. Це дозволило скоротити витрати на освітлення майже на 40% без шкоди для безпеки.

Іншим прикладом є мікромережі, де поєднуються традиційні джерела енергії з сонячними панелями, акумуляторами та вітровими турбінами [8]. Застосування нейромереж у поєднанні з оптимізаційними алгоритмами дозволяє цим системам не лише ефективно функціонувати, а й навчатися — прогнозуючи попит, розподіляючи навантаження і керуючи зарядом акумуляторів [10].

Особливу увагу слід приділяти якості даних. Ефективна робота моделей значною мірою залежить від точності інформації, що надходить із сенсорів та моніторингових систем. Саме тому дедалі більше міст інвестують у побудову надійної інфраструктури для збору, зберігання та аналізу даних у реальному часі.

Висновки

Оптимізаційні алгоритми відкривають нові можливості для сталого розвитку міського середовища. Вони сприяють економії ресурсів, підвищенню надійності енергопостачання та інтеграції відновлюваних джерел. Такі підходи вже сьогодні дають відчутні результати, а в майбутньому стануть основою для формування інноваційних рішень у сфері енергетики. Важливо, що ці технології мають високий потенціал масштабування та адаптації до різних умов — від невеликих міст до мегаполісів. Саме тому інтелектуальні алгоритми можна вважати фундаментом для побудови «розумного» і сталого міста майбутнього.

Розроблені підходи можна легко масштабувати і адаптувати під різні міста, незалежно від їх розміру. Вони також можуть бути впроваджені у вже існуючу інфраструктуру без великих змін. Тому алгоритми оптимізації — це ключовий інструмент для створення справді розумних, сталих і енергоефективних міст майбутнього.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Gungor, V. C., Sahin, D., Kocak, T., et al. Smart grid technologies: Communication technologies and standards // IEEE Transactions on Industrial Informatics. – 2011. – Vol. 7(4). – P. 529–539.
2. Mohammadi, M., Soleymani, S., Mozafari, B. Scenario-based stochastic operation management of microgrid including wind, photovoltaic, micro-turbine, fuel cell and energy storage devices // International Journal of Electrical Power & Energy Systems. – 2014. – Vol. 54. – P. 525–535.
3. Mirjalili, S. Genetic Algorithm // Evolutionary Algorithms and Neural Networks. – Springer, 2019. – P. 43–55.
4. Kennedy, J., Eberhart, R. Particle Swarm Optimization // Proceedings of ICNN'95 - International Conference on Neural Networks. – 1995.
5. Sutton, R. S., Barto, A. G. Reinforcement Learning: An Introduction. – 2nd ed. – MIT Press, 2018.
6. Zhang, W., Li, F., Wang, Y. Deep reinforcement learning-based energy management for a smart microgrid // Applied Energy. – 2020. – Vol. 264. – Article 114669.
7. Farhangi, H. The path of the smart grid // IEEE Power and Energy Magazine. – 2010. – Vol. 8(1). – P. 18–28.
8. Kabalci, Y. A survey on smart metering and smart grid communication // Renewable and Sustainable Energy Reviews. – 2016. – Vol. 57. – P. 302–318.
9. Khan, M. J., Iqbal, M. T. Pre-feasibility study of stand-alone hybrid energy systems for applications in Newfoundland // Renewable Energy. – 2005. – Vol. 30(6). – P. 835–854.
10. Big Data Value Association (BDVA). Big Data technologies in Smart Cities [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.bdva.eu

Гнатюк Христина Олександрівна – студентка групи 1СП-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: gnatiukkris@gmail.com

Олійник Надія Ігорівна – студентка групи 1СП-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: nolijinik@gmail.com

Науковий керівник: ***Добровольська Наталія Вікторівна –*** доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e - mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua

Hnatiuk Khrystyna O. - student, 1SP-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, email: gnatiukkris@gmail.com

Oliiynyk Nadiia I. - student, 1SP-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, email: nolijinik@gmail.com

Supervisor*:* ***Dobrovolska Nataliia Victorivna*** - Assosiate Professor at the Department of Computer Engineering, innytsia National Technical University, email: dobr_n_v@vntu.edu.ua

УДК 004.5

Н.Р. Атаманюк
Н.В. Добровольська

ОПТИМІЗАЦІЯ ТА АНАЛІЗ АЛГОРИТМІВ ПАРАЛЕЛЬНОГО ОБЧИСЛЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядається оптимізація та аналіз алгоритмів паралельного обчислення. Проведено дослідження сучасних підходів до реалізації паралельних обчислень, оцінено ефективність різних алгоритмів у багатоядерному та розподіленому середовищах. Надано приклади реалізації обчислень з використанням OpenMP, MPI та CUDA. Визначено критерії ефективності та проаналізовано фактори, що впливають на масштабованість та продуктивність алгоритмів.

Ключові слова*: алгоритми паралельних обчислень, алгоритми, OpenMP, MPI, CUDA, ефективність, оптимізація.*

Abstract

The paper considers optimization and analysis of parallel computing algorithms. The study reviews current approaches to implementing parallel computations and evaluates the performance of various algorithms in multicore and distributed environments. Examples of implementations using OpenMP, MPI, and CUDA are provided. Performance criteria are defined and factors affecting algorithm scalability and efficiency are analyzed.

Keywords*: algorithms parallel computing, algorithms, OpenMP, MPI, CUDA, efficiency, optimization.*

Вступ

У сучасних умовах стрімкого зростання обсягів інформації, складності математичних моделей та вимог до швидкодії обчислювальних систем, паралельні обчислення стають невід'ємною частиною обробки даних у науці, техніці, промисловості, медицині, машинному навчанні та інших галузях. Завдяки можливості одночасної обробки великої кількості даних, паралельні алгоритми дозволяють суттєво підвищити ефективність розв'язання задач, які у традиційній (послідовній) постановці є надто ресурсоємними або взагалі практично не розв'язуються. Паралельне програмування базується на принципі одночасного виконання кількох потоків або процесів на багатоядерних процесорах, графічних прискорювачах або у розподілених обчислювальних середовищах. Основними інструментами реалізації таких обчислень є програмні бібліотеки та технології, серед яких OpenMP, MPI та CUDA. Вони дозволяють ефективно використовувати ресурси сучасних комп'ютерних систем і створювати високопродуктивне програмне забезпечення.

Дослідження алгоритмів паралельного обчислення є особливо актуальним в умовах використання високопродуктивних обчислювальних кластерів, суперкомп'ютерів та графічних прискорювачів. Важливо не лише досягти максимальної швидкодії, але й забезпечити масштабованість алгоритмів при зміні кількості обчислювальних ресурсів.

Однак, дослідження ефективних алгоритмів паралельних обчислень вимагає глибокого аналізу структури задачі, вибору адекватної моделі паралелізації, а також врахування апаратних характеристик платформи. Під час оптимізації важливо зменшити час очікування між потоками, мінімізувати синхронізацію, забезпечити рівномірний розподіл навантаження та ефективний доступ до пам'яті.

У даній роботі зроблено акцент на аналізі та оптимізації алгоритмів паралельного обчислення у контексті різних архітектур та технологій. Розглянуто приклади реалізації алгоритмів для класу задач чисельної лінійної алгебри, обробки великих масивів даних та обчислювальної геометрії. Особливу увагу приділено питанням балансування навантаження, уникнення конфліктів доступу до пам'яті, синхронізації потоків, а також оцінці швидкодії, масштабованості та витрат ресурсів.

Таким чином, тематика роботи відповідає сучасним викликам у сфері високопродуктивних обчислень і є актуальною як для наукових досліджень, так і для практичної реалізації обчислювальних рішень у промислових та академічних середовищах.

Результат дослідження

У результаті виконаного дослідження було проведено аналіз ефективності реалізації паралельних алгоритмів з використанням різних технологій: OpenMP — для багатоядерних процесорів, MPI — для розподілених систем, та CUDA — для графічних прискорювачів. Для кожного підходу були реалізовані тестові задачі, зокрема: паралельне сортування, множення матриць, обчислення інтегралів методом Монте-Карло, фільтрація великих масивів даних тощо.

Експериментальні дослідження показали, що OpenMP є ефективним для задач із відносно простою структурою та невеликою кількістю паралелізованих гілок. Наприклад, при використанні 8 потоків на чотириядерному процесорі з гіперпоточністю було досягнуто прискорення до 6.5 разів порівняно з послідовною реалізацією. Водночас, ефективність OpenMP помітно знижується при великій кількості потоків через перевантаження планувальника та конфлікти доступу до пам’яті. MPI-технологія показала високу ефективність при розв’язанні задач на розподілених обчислювальних ресурсах, таких як обчислювальні кластери. Зокрема, при зростанні кількості вузлів до 16 було досягнуто майже лінійне масштабування, за умови правильного розбиття задачі та мінімізації обміну повідомленнями між процесами.

CUDA дозволила отримати найвищі показники продуктивності для задач, які потребують великої кількості однотипних обчислень над масивами даних. У задачі фільтрації зображення за допомогою маски Собеля на GPU приріст швидкодії склав понад 25 разів порівняно з оптимізованим багатопотоковим CPU-виконанням. Основним викликом при розробці CUDA-реалізацій стало ефективне управління пам’яттю та уникнення банківських конфліктів.

Окрім цього, у роботі було проаналізовано вплив факторів, таких як розмір задачі, кількість обчислювальних елементів, тип доступу до пам’яті та характер синхронізації на загальну ефективність алгоритмів. Також було розроблено універсальний критерій для порівняння реалізацій — співвідношення між приростом швидкодії та витратами ресурсів (Speedup-to-Cost Ratio), що дозволяє об'єктивно оцінити доцільність застосування тієї чи іншої технології в конкретному випадку.

Висновки

1. Ефективність паралельних алгоритмів залежить від вибору моделі паралелізації та апаратної платформи.
2. OpenMP є простим у реалізації, але має обмеження масштабованості.
3. MPI забезпечує високу ефективність у розподілених системах за рахунок явного управління процесами.
4. CUDA дає змогу значно прискорити обчислення при належному розподілі ресурсів графічного процесора.
5. Для досягнення найкращих результатів необхідне комплексне тестування алгоритмів у різних середовищах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Quinn M. J. Parallel Programming in C with MPI and OpenMP. – McGraw-Hill, 2004.
2. Kirk D. B., Hwu W.-M. W. Programming Massively Parallel Processors: A Hands-on Approach. – Morgan Kaufmann, 2016.
3. Pacheco P. An Introduction to Parallel Programming. – Morgan Kaufmann, 2011.
4. Grama A., Gupta A., Karypis G., Kumar V. Introduction to Parallel Computing. – Addison-Wesley, 2003.

Атаманюк Назар Романович — студент групи 1КІ-24М, факультету інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: nazik.igrek@gmail.com

Добровольська Наталія Вікторівна — доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua

Atamaniuk Nazar R. — student of group 1KI-24M, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Dobrovolska Natalia V. — associate professor of the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 512.54

Г. В. Крайнічук (Шелепало)
Д. В. Остафійчук

ЛОГІЧНА СХЕМА ЛАТИНСЬКОГО КВАДРАТА КВАЗІГРУПИ КЛЯЙНА

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У роботі досліджено процес побудови логічних функцій на основі квазігрупової операції, зокрема використанням латинського квадрата на основі квазігрупи Кляйна. Наведено побудову логічних виразів функцій z_1 та z_2 , виконано їхню спрощену булеву реалізацію. Оцінено апаратурну складність побудованої логічної схеми на основі кількості логічних елементів та їхньої оцінки в умовних одиницях GE. Отримані результати можуть бути використані для оптимізації апаратної реалізації логічних схем.*

Ключові слова: латинський квадрат, квазігрупа Кляйна, Булева функція, ізоморфізм, таблиця істинності, логічна схема.

Abstract. *The work investigates the process of constructing logical functions based on a quasigroup operation, in particular using a Latin square based on a Klein quasigroup. The construction of logical expressions of the functions z_1 ma z_2 is presented, and their simplified Boolean implementation is performed. The hardware complexity of the constructed logical circuit is estimated based on the number of logical elements and their evaluation in conventional units GE. The results obtained can be used to optimize the hardware implementation of logical circuits.*

Keywords: Latin square, Klein quasigroup, Boolean function, isomorphism, truth table, logic diagram.

Вступ

Сучасна теорія кодування та побудови логічних схем усе частіше звертається до використання алгебричних структур, зокрема квазігруп, для формального опису та реалізації функційних залежностей. Однією з простих, але водночас показових квазігруп є квазігрупа Кляйна, яка може бути зручно подана у вигляді латинського квадрата. Завдяки властивостям цієї квазігрупи можна побудувати логічну функцію, що має високий рівень симетрії та може бути ефективно реалізовано апаратно.

Метою роботи є побудова логічних виразів для функцій, отриманих із латинського квадрата ізоморфної квазігрупи Кляйна та оцінки апаратної складності цих функцій

Результати дослідження

Розглянемо квазігрупу Кляйна – таку алгебричну структуру, що має цікаві властивості симетрії та ізоморфізму, які роблять її зручною для формального опису і реалізації функційних залежностей. Її таблиця Келі перша в таблиці 1, внутрішня частина її це нормалізований латинський квадрат, в якого перший рядок та перший стовпець нумеровані в лексикографічному порядку. Друга таблиця Келі в таблиці 1 – ізоморфна квазігрупа до квазігрупи Кляйна, де внутрішня частина її це латинський квадрат з точністю до ізоморфізму $(0123) \to (3201)$. Нагадаємо, що латинським квадратом називають квадратну таблицю, в якій кожен елемент з'являється точно один раз у кожному рядку та кожному стовпці.

°	0	1	2	3
0	0	1	2	3
1	1	0	3	2
2	2	3	0	1
3	3	2	1	0

*	0	1	2	3
0	3	2	0	1
1	2	3	1	0
2	0	1	3	2
3	1	0	2	3

Таблиця 1. Ізоморфні квазігрупи Кляйна у вигляді таблиць Келі.

Подамо другу квазігрупу з таблиці 1 через двійкові зображення елементів, що

спрощують обчислення (таблиця 2).

(*)	00	01	10	11
00	11	10	00	01
01	10	11	01	00
10	00	01	11	10
11	01	00	10	11

Таблиця 2 – Двійкове зображення ізоморфної квазігрупи Кляйна

У таблиці 3 побудовано таблицю істинності, де змінні позначаються як (x_1, x_2, y_1, y_2), а значення (z_1, z_2) утворюють вихідну операцію, де $z_1 = x_1y_1$ та $z_2 = x_2y_2$:

	x_1	x_2	y_1	y_2	z_1	z_2
0	0	0	0	0	1	1
1	0	0	0	1	1	0
2	0	0	0	1	0	0
3	0	0	1	1	0	1
4	0	1	0	0	1	0
5	0	1	0	1	1	1
6	0	1	1	0	0	1
7	0	1	1	1	0	0
8	1	0	0	0	0	0
9	1	0	0	1	0	1
10	1	0	1	0	1	1
11	1	0	1	1	1	0
12	1	1	0	0	0	1
13	1	1	0	1	0	0
14	1	1	1	0	1	0
15	1	1	1	1	1	1

Таблиця 3 – Таблиця істинності ізоморфної квазігрупи Кляйна

З таблиці 3 визначено векторні множини значень вихідних змінних:

$z_1=V_1(0,1,4,5,10,11,14,15)$, $z_2=V_2(0,3,5,6,9,10,12,15)$

Враховуючи отримані значення істинності векторних множин, за діаграмою Вейча з таблиці 4 побудовано карти Карно для z_1 та z_2.

	$\boldsymbol{x_2}$	$\boldsymbol{x_2}$	$\boldsymbol{\overline{x_2}}$	$\boldsymbol{\overline{x_2}}$	
$\boldsymbol{x_1}$	12	13	9	8	$\boldsymbol{\overline{y_1}}$
$\boldsymbol{x_1}$	14	15	11	10	$\boldsymbol{y_1}$
$\boldsymbol{\overline{x_1}}$	6	7	3	2	$\boldsymbol{y_1}$
$\boldsymbol{\overline{x_1}}$	4	5	1	0	$\boldsymbol{\overline{y_1}}$
	$\boldsymbol{\overline{y_2}}$	$\boldsymbol{y_2}$	$\boldsymbol{y_2}$	$\boldsymbol{\overline{y_2}}$	

Таблиця 4 – Діаграма Вейча

Нагадаємо, що діаграма Вейча − це один з графічних методів зображення булевих функцій, розгортка n-вимірного куба на площині, де кожна клітинка відповідає певному набору вхідних змінних булевої функції з таблиці істинності. Карта Карно − це вдосконалення діаграм Вейча. Основна відмінність карт Карно полягає в тому, що розташування клітинок відповідає коду Грея, де сусідні клітинки відрізняються лише значенням однієї змінної. Це полегшує візуальне виявлення термів, які можна об'єднати. На основі отриманих результатів побудовано у таблиці 5 відповідні карти Карно для z_1 та z_2:

z_1	x_2	x_2	$\overline{x_2}$	$\overline{x_2}$	
x_1					$\overline{y_1}$
x_1	1	1	1	1	y_1
$\overline{x_1}$					y_1
$\overline{x_1}$	1	1	1	1	$\overline{y_1}$
	$\overline{y_2}$	y_2	y_2	$\overline{y_2}$	

z_2	x_2	x_2	$\overline{x_2}$	$\overline{x_2}$	
x_1	1		1		$\overline{y_1}$
x_1		1		1	y_1
$\overline{x_1}$	1		1		y_1
$\overline{x_1}$		1		1	$\overline{y_1}$
	$\overline{y_2}$	y_2	y_2	$\overline{y_2}$	

Таблиця 5 – Карти Карно для z_1та z_2

За методами булевої алгебри сформовано логічні функції, які спрощено методом Квайна-МакКласкі [1] – метод мінімізації алгебричним підходом для спрощення булевих виразів, що включає розбиття на блоки і поєднання однакових мінімальних та максимальних термів. З першої карти Карно з таблиці 5, враховуючи закон $ab \vee \bar{a}\bar{b} = \overline{a \oplus b}$, де $(\oplus)$ відповідає операції XOR, маємо формулу:

$$z_1 = x_1 y_1 \vee \overline{x_1 y_1} = \overline{x_1 \oplus y_1}$$

З другої карти Карно, з таблиці 5, маємо формулу:

$$z_2 = x_1 x_2 \overline{y_1 y_2} \vee x_1 \overline{x_2 y_1} y_2 \vee x_1 x_2 y_1 y_2 \vee x_1 \overline{x_2} y_1 \overline{y_2} \vee \overline{x_1} x_2 y_1 \overline{y_2} \vee \overline{x_1 x_2} y_1 y_2 \vee \overline{x_1} x_2 \overline{y_1} y_2 \vee \overline{x_1 x_2 y_1 y_2}$$

Винесемо спільне за дужки, в результаті маємо:

$$z_2 = x_1 x_2 (\overline{y_1 y_2} \vee y_1 y_2) \vee \overline{x_2 y_1} (x_1 y_2 \vee \overline{x_1 y_2}) \vee \overline{x_2} y_1 (x_1 \overline{y_2} \vee \overline{x_1} y_2) \vee \overline{x_1} x_2 (y_1 \overline{y_2} \vee \overline{y_1} y_2)$$

За законом $ab \vee \bar{a}\bar{b} = \overline{a \oplus b}$ в дужках, отримуємо

$$z_2 = x_1 x_2 \big(\overline{y_1 \oplus y_2}\big) \vee \overline{x_2 y_1} \big(\overline{x_1 \oplus y_2}\big) \vee \overline{x_2} y_1 (x_1 \oplus y_2) \vee \overline{x_1} x_2 (y_1 \oplus y_2)$$

Звідси винесемо спільне за дужки:

$$z_2 = x_2 (x_1 \big(\overline{y_1 \oplus y_2}\big) \vee \overline{x_1} (y_1 \oplus y_2)) \vee \overline{x_2} (\overline{y_1} \big(\overline{x_1 \oplus y_2}\big) \vee y_1 (x_1 \oplus y_2))$$

За правилами алгебри логіки , отримуємо

$$z_2 = x_2 (x_1 \oplus (y_1 \oplus y_2)) \vee \overline{x_2} (\overline{y_1 \oplus (x_1 \oplus y_2)})$$

Оскільки операція $(\oplus)$ асоціативна і комутативна, то маємо

$$z_2 = \overline{\mathrm{x}_2 \oplus \big(y_1 \oplus (x_1 \oplus y_2)\big)}$$

Отже, квазігрупа Кляйна має дві логічні формули для z_1 та z_2:

$$L = (z_1;\ z_2) = \left(\overline{x_1 \oplus\ y_1}\ ;\ \overline{x_2 \oplus (y_1 \oplus (x_1 \oplus y_2))}\right)$$

Для реалізації логічної функції, отриманої на основі побудови латинського квадрата до квазігрупи Кляйна, виконано обчислення використаних логічних елементів і проведено оцінку загальної апаратної складності в умовних одиницях GE – це умовна одиниця вимірювання, що використовується для оцінки апаратурної складності електронної схеми [3].

Загальна апаратна складність реалізації логіки ізоморфного латинського квадрата квазігрупи Кляйна складається з 2 операцій NOT і 4 операцій XOR(2), кожна з яких, відповідно до стандарту [3] має складність 0,67GE та 2,67GE, що разом становить загальну умовну оцінку $z_1 + z_2$ = 12,02 GE**.**

Висновки

У результаті дослідження було розглянуто процес побудови логічних функцій на основі операцій із використанням алгебричних структур, зокрема квазігрупи Кляйна. Застосування латинських квадратів для представлення квазігрупи дозволило не лише сформувати компактні логічні функції, але й оптимізувати їх реалізацію за допомогою методу мінімізації за Квайна-МакКласкі. Це, у свою чергу, сприяло зменшенню апаратної складності, яка була оцінена у 12,02 умовних одиниць GE.

Запропонований підхід може бути використаний при проєктуванні цифрових пристроїв, де важливо забезпечити симетричну, уніфіковану логічну структуру з помірною апаратною складністю.

Список використаних джерел

1. Сохацький Ф.М., Крайнічук Г.В., Лужецький В.А., Канонічне та матричне подання квазігруп четвертого порядку // Проблеми та застосування механіки та математики, − Львів, ІПММ ім.. Я.С. Підстригача, – 2024. – №22. – С. 95-105.
2. Н.Р. Кондратенко, А.В. Остапенко-Боженова Глави дискретної математики з питань захисту інформації. // Псібник: офіційне видання, ВНТУ – 2022. – 89с.
3. Virtual Silicon. Standard cell library UMCL18G212T3 based on the UMC L180 0.18 μm 1P6M Logic process. Official release, – 2004, p.1.

Остафійчук Дмитро Володимирович — студент групи 2БС-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: osdima48@gmail.com

Крайнічук (Шелепало) Галина Василівна — к. ф.-м. н, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: hv.shelepalo@vntu.edu.ua

Ostafiychuk Dmytro Volodymyrovych — student of group 2BS-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: osdima48@gmail.com

Kraynichuk (Shelepalo) Halyna Vasylivna — Ph.D. in Physics and Mathematics, Associate Professor of the Department of Information Protection, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: hv.shelepalo@vntu.edu.ua

УДК 004.65

А.В. Миргородський[1]
О.В. Романюк[1]

СТРАТЕГІЇ МАСШТАБУВАННЯ РОЗПОДІЛЕНИХ NOSQL СКБД

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано стратегії масштабування розподілених NoSQL систем керування базами даних; досліджено їх архітектурні та технічні особливості, проаналізовано зв'язок характеристик СКБД з механізмами масштабування та реплікації.

Ключові слова: СКБД, NoSQL, розподілена БД, масштабування розподілених систем, реплікація даних, фрагментація даних.

Abstract

The paper analyses strategies for scaling distributed NoSQL database management systems; investigates their architectural and technical features; and analyses the relationship between DBMS characteristics and scaling and replication mechanisms.

Keywords: DBMS, NoSQL, distributed database, distributed system scaling, data replication, data fragmentation.

Вступ

NoSQL бази даних сьогодні є невід'ємною частиною цифрових інформаційних систем. Хоча реляційні системи керування базами даних досі займають лідируючі позиції, популярність NoSQL СКБД продовжує зростати [1]. Більш того, NoSQL системи стали гнучким інструментом, що спрямовані на доповнення реляційних систем та дозволяють покрити більше різноманітних сценаріїв використання. Згідно статистики за 2023 рік, близько 49% розробників використовують одночасно і NoSQL, і реляційні СКБД [2].

Відсутність обмежень реляційних систем дозволяє використовувати більш комплексні стратегії масштабування та реплікації даних. Це в свою чергу робить можливим побудову більш ефективних розподілених інформаційних систем, що можуть показати кращу швидкодію в порівнянні з аналогічними реляційними СКБД [3]. Вивчення стратегій реплікації даних та масштабування NoSQL систем керування базами даних дозволить сформувати рекомендації та подальші напрями дослідження для розробки нових методів масштабування розподілених СКБД.

Метою дослідження є вивчення та порівняння стратегій масштабування розподілених NoSQL систем керування базами даних.

Об'єктом дослідження є процес масштабування розподілених NoSQL систем керування базами даних.

Предмет дослідження – стратегії масштабування розподілених NoSQL систем керування базами даних.

Основна частина

Основною відмінністю NoSQL баз даних від класичних реляційних є використання довільних структур даних, що не використовують реляційну алгебру в своїй основі. Термін NoSQL може включати в себе широкий спектр різних систем керування базами даних, що можуть бути як доволі універсальними, так і більш спеціалізованими під конкретні сценарії використання. До найбільш популярних типів NoSQL СКБД можна віднести: документо-орієнтовані, ключ-значення, графові, об'єктні та стовпчикові [4]. Варто зазначити, що деякі NoSQL системи є мультимодальними – тобто одночасно можуть працювати з даними в різних форматах, як-от ключ-значення та документо-орієнтованими.

Далеко не всі NoSQL бази даних є розподіленими – велика кількість БД типу ключ-значення використовуються в якості локального кешу, де швидкості доступу до даних надається пріоритет. Проте, розподілені СКБД також можуть відрізнятись за своїм характером використання. Класичне розуміння розподіленої системи передбачає запуск СКБД на декількох географічно віддалених серверах, що зазвичай або мінімізує ризик непрацездатності, або дозволяє зменшити затримки для локально-близьких клієнтів. В сучасних сценаріях використання розподілена база даних може також розгортатись в межах одного дата центра або ж хмарного провайдера заради покращення швидкодії в цілому.

Відповідно, в процесі дослідження стратегій масштабування розподілених NoSQL СКБД варто звернути увагу на системи різних типів – як за структурою даних, так і за механізмами глобальної реплікації даних. Тому, для аналізу було обрано популярні СКБД Apache Cassandra, MongoDB та Amazon DynamoDB.

Apache Cassandra є децентралізованою СКБД зі сховищем з широкими стовпчиками. Це підтип NoSQL бази даних типу ключ-значення, що передбачає подібну до реляційних систем структуру даних з використанням таблиць, але з довільними атрибутами для кожного запису. Децентралізованість Apache Cassandra означає, що всі вузли є рівноправними – зазвичай такі системи мають більші ліміти масштабування за рахунок відсутності єдиного лідера кластера [5].

При масштабуванні ця СКБД використовує фрагментацію даних – метод поділу єдиної таблиці або іншої структури даних на менші частини, що можуть бути розміщені на різних серверах розподіленої системи. Cassandra застосовує фрагментацію на основі хешування – ключ кожного запису хешується і отримане значення використовується для фактичного розміщення даних на вузлах кластера [5]. Аналогічно до деяких інших NoSQL СКБД, присутня можливість створення декількох реплік одного й того самого фрагмента даних, що покращує стійкість розподіленої системи до збоїв.

Окрім цих базових механізмів, що присутні в більшості розподілених систем керування базами даних, Apache Cassandra має окремі інструменти масштабування та відновлення. По-перше, для уникнення конфліктів в децентралізованій системі використовується розподіл обов'язків – так як дані розподілені на основі захешованих ключів та мають по декілька реплік, то можна визначити окремі вузли-координатори, що будуть керувати процесом реплікації при масштабуванні системи. Це дозволяє реалізувати механізм Hinted Handoff – вузол-координатор може автоматично оновити застарілі сервери-репліки або ж «полагодити» інший вузол після виникнення мережевих проблем та розсинхронізації реплікації [5]. Для більш комплексних сценаріїв застосування також підтримується режим групування серверів-реплік в окремі дата центри в залежності від географічного розташування, що дозволяє застосовувати більш складні політики та стратегії розміщення записів і реплікації.

MongoDB – це документо-орієнтована NoSQL база даних, що також використовує фрагментацію даних при масштабуванні розподіленої системи. Ця СКБД також підтримує розподіл записів на основі діапазону значень, а не тільки на основі захешованого значення ключа, але найбільш важливою відмінністю є загальна архітектура системи – розподілений кластер MongoDB працює в централізованому режимі [6]. Тобто, присутній лише один вузол, що керує усіма операціями запису та відслідковує їх послідовність – комбінація цих двох механізмів дозволяє досягти узгодженості даних на всіх вузлах системи. Для покращення швидкодії використовується асинхронна реплікація та є можливість обрати необхідний режим узгодженості для кожної операції окремо.

Для великих розподілених систем з географічно віддаленими серверами MongoDB також дозволяє виконати зональну фрагментацію, що включає в себе автоматичний розподіл записів на основі додаткових атрибутів та автоматичний роутинг клієнтських запитів [6]. Варто відмітити, що через централізовану архітектуру швидкодія виконання окремих запитів може значно відрізнятись в залежності від розміщення поточного лідера кластера, особливо при збільшенні масштабів системи.

Amazon DynamoDB – це пропрієтарна розподілена NoSQL база даних, що доступна в складі хмарного провайдера AWS. Однією з особливостей цієї СКБД є значний ступінь автоматизації процесу масштабування. Аналогічно до попередніх розглянутих систем, тут застосовується фрагментація даних для балансування навантаження та спрощення реплікації. Тип фрагментації співпадає з Apache Cassandra – це розподіл на основі захешованого ключа запису [7].

Автоматичне масштабування та реплікація даних в DynamoDB покладаються на архітектуру самого хмарного провайдера AWS. Amazon гарантує підтримку мінімум трьох реплік в окремих дата центрах в межах регіону, що передбачає стійкість до апаратних проблем та стихійних лих. Так як СКБД є пропрієтарною, то всі деталі архітектури не розкриваються, але відомо, що кластер DynamoDB

аналогічно до MongoDB має лідера та другорядні сервери-репліки. Також підтримуються різні моделі узгодженості, але механізм вирішення конфліктів при реплікації є більш простим – остання операція запиту завжди вважається більш коректною, тобто такою, що буде реплікуватись на інші сервери. Цей механізм називається Last Writer Wins (LWW) – аналогічний також використовується і в Apache Cassandra. Сам процес масштабування базується на відслідковуванні кількості клієнтських запитів.

Важливо також виділити глобальний режим масштабування Global Tables, що в DynamoDB відрізняється від Cassandra та MongoDB. AWS автоматично створює нові копії обраної таблиці в інших регіонах, але на відміну від звичайних реплік використовується Active-Active система – всі копії на рівні регіонів є активними й доступними для операцій і читання, і запису [8]. Така стратегія масштабування дозволяє досягти вищої швидкодії, проте механізм LWW може не підходити для певних типів інформаційних систем.

Підсумуємо всі описані та деякі додаткові характеристики розглянутих розподілених СКБД і їх стратегій масштабування в єдине порівняння, що наведене в таблиці 1.

Таблиця 1 – Порівняння розподілених NoSQL СКБД за стратегіями масштабування

Характеристика	**Apache Cassandra**	**MongoDB**	**Amazon DynamoDB**
Тип NoSQL БД	Сховище з широкими стовпчиками	Документо-орієнтована	Ключ-значення
Архітектура	Децентралізована	Лідер-репліка (Master-Slave)	Пропрієтарна, частково лідер-репліка
Механізми масштабування	Вузли-координатори, Hinted Handoff	Централізоване керування масштабуванням та реплікацією	Автоматичне масштабування на основі навантаження
Додаткові механізми глобального масштабування	Групування реплік за дата центром	Групування реплік за дата центром + гнучка фрагментація	Global Tables (Active-Active реплікація з LWW)
Фрагментація даних	Підтримується, на основі хешування	Підтримується, на основі хешування або діапазону значень	Підтримується, на основі хешування
Узгодженість даних	Контрольована, за запитом користувача		
Вирішення конфліктів узгодженості даних	LWW, обмежена підтримка транзакцій	Відслідковування порядку операцій, підтримка транзакцій	LWW, обмежена підтримка транзакцій

Порівняння дозволяє виділити подібні та відмінні особливості розглянутих NoSQL СКБД та їх стратегій масштабування. По-перше, всі вони використовують фрагментацію даних, що спрощує сам процес реплікації при масштабуванні та покращує стійкість СКБД до збоїв. Конкретний тип розміщення даних не впливає на сам механізм масштабування в жодному з розглянутих прикладів, проте він потенційно може впливати на швидкодію при обробці запитів. Аналогічно, використовувана структура даних, тобто тип NoSQL БД, також не впливає на інші особливості системи масштабування: Cassandra використовує повністю децентралізовану архітектуру з вузлами координаторами, в той час як MongoDB та DynamoDB мають різні варіації моделі лідер-репліка. Додаткові механізми глобального масштабування також значно відрізняються – Cassandra та MongoDB вміють групувати репліки, надаючи додаткову гнучкість в налаштуваннях, а DynamoDB використовує механізм Global Tables – потенційно швидший, але обмежений в функціональності. При цьому, всі три СКБД та їх моделі масштабування дозволяють за запитом користувача пожертвувати швидкодією заради кращих гарантій узгодженості даних.

Висновок

Було досліджено особливості роботи популярних NoSQL СКБД Apache Cassandra, MongoDB та Amazon DynamoDB. Розглянуто їх механізми роботи з даними при реплікації та масштабуванні.

Досліджено особливості глобального масштабування для великих розподілених систем на основі обраних СКБД. Проаналізовано спільні та відмінні характеристики розподілених систем.

Дослідження показало, що важливим елементом розглянутих СКБД та їх стратегій масштабування є реплікація даних із застосуванням фрагментації. При цьому, конкретна структура даних та тип їх розміщення не мають значного впливу на інші архітектурні аспекти – серед популярних розподілених систем використовується як більш класична модель лідер-репліка, так і повністю децентралізована модель. При цьому, швидкодія СКБД у великих кластерах може контролюватись додатковими механізмами глобального масштабування, різними моделями узгодженості даних та вирішення конфліктів. З урахуванням цього, для розробки нових та покращення існуючих стратегій масштабування розподілених СКБД варто розглянути інші особливості методів фрагментації даних. Також, для досягнення кращої потенційної швидкодії варто детальніше дослідити моделі підтримки узгодженості даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Krstić M. NoSQL Databases - Analysis and Directions of Further Development / Marija Krstić, Lazar Krstić, V. Stanković // 10th International Conference on Applied Information and Internet Technologies, Zrenjanin, 16 October 2020. – [S. l.]. – P. 203–208.
2. Ayub K. 2024 NoSQL Database Trend Report [Electronic resource] / Kamran Ayub // RavenDB NoSQL Database. – Mode of access: https://ravendb.net/whitepapers/2024-nosql-database-trend-report (date of access: 09.06.2025). – Title from screen.
3. Performance Comparison between NoSQL (RethinkDB) and MySQL Database Replication from Master to Slave in Big Data [Electronic resource] / Dildar Hussain [et al.] // Jurnal Kejuruteraan. – 2021. – Si4, no. 2. – P. 65–69. – Mode of access: https://doi.org/10.17576/jkukm-2021-si4(2)-10 (date of access: 09.06.2025). – Title from screen.
4. ElDahshan K. A. Data in the time of COVID-19: a general methodology to select and secure a NoSQL DBMS for medical data [Electronic resource] / Kamal A. ElDahshan, AbdAllah A. AlHabshy, Gaber E. Abutaleb // PeerJ Computer Science. – 2020. – Vol. 6. – P. e297. – Mode of access: https://doi.org/10.7717/peerj-cs.297 (date of access: 09.06.2025). – Title from screen.
5. Shirolkar A. A Comprehensive Guide to Apache Cassandra Architecture [Electronic resource] / Anup Shirolkar // Instaclustr. – Mode of access: https://www.instaclustr.com/blog/cassandra-architecture/ (date of access: 09.06.2025). – Title from screen.
6. Katz E. MongoDB Replica Set: A Developer's Tutorial to MongoDB Replication [Electronic resource] / Eyal Katz // Spectral. – Mode of access: https://spectralops.io/blog/mongodb-replica-set-a-developers-tutorial-to-mongodb-replication/ (date of access: 09.06.2025). – Title from screen.
7. A Deep Dive into Amazon DynamoDB Architecture [Electronic resource] // ByteByteGo Newsletter | Alex Xu | Substack. – Mode of access: https://blog.bytebytego.com/p/a-deep-dive-into-amazon-dynamodb (date of access: 09.06.2025). – Title from screen.
8. Awad J. W. DynamoDB Global Tables [Electronic resource] / Joud W. Awad // Medium. – Mode of access: https://medium.com/@joudwawad/dynamodb-global-tables-e62f2dce5f76 (date of access: 09.06.2025). – Title from screen..

Миргородський Андрій Вікторович – аспірант групи 121-24а, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: mirgorodskijav@gmail.com

Романюк Оксана Володимирівна – к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: romaniukoksanav@gmail.com

***Myrhorodskyi Andrii* –** graduate student of group 121-24a, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mirgorodskijav@gmail.com

Oksana Romaniuk – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Software Chair, Vinnytsia NationalTechnical University, Vinnytsia, e-mail: romaniukoksanav@gmail.com

УДК 004.42:004.5

Е. П. Антонов
М. А. Томчук

Спеціальний комп'ютерний комплекс для полегшення роботи особам з вадами зору

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано існуючі рішення для підтримки людей з вадами зору та виявлено їхні обмеження щодо інтерфейсу взаємодії та доступності. Розроблено концепцію голосового асистента, здатного адаптуватися до індивідуальних потреб користувачів, що підвищує рівень комфорту та ефективності їхньої роботи.

Ключові слова: голосовий асистент, адаптивне керування, люди з вадами зору, автоматизація, розпізнавання мовлення.

Abstract

An analysis of existing solutions for supporting visually impaired individuals has been conducted, revealing their limitations in interaction interfaces and accessibility. A concept for a voice assistant has been developed, capable of adapting to the individual needs of users, enhancing their comfort and work efficiency.

Keywords: voice assistant, adaptive control, visually impaired individuals, automation, speech recognition.

Вступ

Люди з вадами зору часто стикаються з труднощами у використанні комп'ютерної техніки через обмеженість стандартних інтерфейсів. Традиційні програмні рішення можуть вимагати складного налаштування або не забезпечувати достатньої гнучкості для індивідуальних потреб користувача [1].

Голосові асистенти здатні значно спростити взаємодію з комп'ютерними системами та зробити їх більш доступними. Сучасні технології машинного навчання та обробки природної мови дозволяють створювати асистентів, що підтримують інтуїтивне голосове управління.

Однією з ключових переваг локальних голосових асистентів є їхня здатність працювати без підключення до мережі Інтернет, що забезпечує більшу приватність та безпеку даних користувача. Це особливо важливо в умовах, коли інформація, що обробляється асистентом, містить конфіденційні дані або використовується у корпоративному середовищі. Крім того, локальне виконання запитів дозволяє значно скоротити затримки у відповідях, що покращує загальну швидкодію системи.

Інтеграція з гарячими клавішами додає зручності у використанні асистента, адже вона дозволяє швидко взаємодіяти із програмним забезпеченням без необхідності перемикатися між вікнами чи користуватися додатковими пристроями введення. Це також розширює можливості користувачів, які мають труднощі з фізичним доступом до стандартних засобів керування. Врахування індивідуальних особливостей мовлення та адаптація до стилю користувача сприяють точнішому розпізнаванню команд, що робить голосового асистента більш ефективним у повсякденному використанні.

Результати досліджень

Результати проведених досліджень демонструють, що хмарні голосові асистенти мають низку обмежень, які можуть впливати на їхнє практичне застосування у різних умовах. Залежність від постійного інтернет-з'єднання знижує їхню ефективність у середовищах, де доступ до мережі обмежений або нестабільний, наприклад у віддалених регіонах, на промислових підприємствах, а також у спеціалізованих установах, що працюють із конфіденційними даними. Крім того, передача голосових запитів у хмару може створювати ризики з погляду захисту персональної інформації користувача.

Запропонований голосовий асистент долає ці обмеження завдяки локальному виконанню всіх ключових функцій. Використання бібліотек Vosk та NAudio для розпізнавання мовлення дозволяє забезпечити високу точність розпізнавання без потреби у зовнішніх серверних обчисленнях. Завдяки цьому користувач отримує швидкі й точні результати незалежно від стану мережевого підключення. Застосування механізмів синтезу голосу через System.Speech робить взаємодію з асистентом природною та комфортною, дозволяючи формувати чіткі й виразні голосові відповіді.

Однією з важливих переваг запропонованого рішення є інтеграція з гарячими клавішами. Ця функція значно підвищує доступність для користувачів з обмеженими фізичними можливостями, дозволяючи їм швидко активувати асистента без необхідності використання традиційних маніпуляторів. Завдяки цій особливості взаємодія з комп'ютером стає більш інтуїтивною, що знижує навантаження на користувача та покращує продуктивність роботи.

Персоналізація голосового асистента є ще одним ключовим аспектом його ефективності. Система не просто розпізнає команди, а й адаптується до стилю мовлення користувача, аналізуючи його інтонацію, темп мовлення та типові фрази. Це значно покращує точність розпізнавання, оскільки алгоритми машинного навчання постійно вдосконалюють здатність асистента розуміти специфічні особливості голосу конкретного користувача. Внаслідок цього система забезпечує більш персоналізований досвід, що робить її зручною у щоденному використанні.

Окрім оптимізації розпізнавання мовлення, застосовані алгоритми машинного навчання дозволяють знижувати рівень помилок при обробці команд. Вони використовують адаптивні моделі, що враховують особливості вимови й контекст запитів, що дозволяє мінімізувати невірні розпізнавання. Це особливо важливо для користувачів із вадами зору, адже висока точність роботи асистента дає змогу їм безперешкодно виконувати повсякденні завдання без необхідності додаткового уточнення команд.

Додатково, впровадження можливості розширеного навчання моделі на основі користувацьких даних відкриває перспективи подальшого вдосконалення точності розпізнавання голосу. Наприклад, система може аналізувати історію команд та коригувати обробку запитів відповідно до індивідуальних потреб кожного користувача. Це не лише підвищує якість взаємодії, а й забезпечує більш гнучке адаптування асистента до різних сценаріїв використання.

Також, локальне виконання команд дає змогу інтегрувати голосового асистента в спеціалізовані програмні рішення, що використовуються у професійній діяльності. Наприклад, у сфері медицини він може допомагати лікарям у веденні пацієнтських карток або наукових записів, у сфері освіти—автоматизувати роботу з навчальними матеріалами, а у корпоративному середовищі—полегшувати доступ до внутрішніх інформаційних ресурсів.

Локальний голосовий асистент пропонує комплексне рішення, яке враховує потреби користувачів із вадами зору, підвищуючи їхню автономність і комфорт при взаємодії з комп'ютером. Його технологічні особливості, серед яких локальне розпізнавання мовлення, синтез голосових відповідей, інтеграція з гарячими клавішами та адаптація до стилю користувача, формують систему, яка не лише усуває обмеження хмарних аналогів, а й відкриває нові можливості для доступного й інтуїтивного управління цифровими пристроями.

Висновок

Запропонований голосовий асистент суттєво підвищує рівень доступності комп'ютерних систем для людей з вадами зору, усуваючи численні бар'єри традиційних інтерфейсів. Завдяки локальній роботі, система функціонує без необхідності постійного підключення до мережі Інтернет, що забезпечує не лише автономність, а й підвищену безпеку обробки даних. Це особливо важливо у випадках використання асистента в умовах конфіденційного середовища або в регіонах із нестабільним інтернет-з'єднанням.

Застосування бібліотек Vosk та NAudio для розпізнавання мовлення гарантує високу точність обробки голосових команд, що дозволяє користувачам ефективно виконувати повсякденні завдання. Алгоритми машинного навчання постійно вдосконалюють модель, адаптуючи її до мовних особливостей кожного користувача, тим самим мінімізуючи ймовірність помилкового розпізнавання. Це робить систему інтуїтивною та комфортною у використанні навіть для тих, хто має індивідуальні особливості вимови.

Інтеграція з гарячими клавішами додає ще один рівень зручності, забезпечуючи можливість швидкої активації асистента без потреби у фізичній взаємодії з пристроєм. Це критично важливо для користувачів із обмеженими можливостями, які можуть стикатися зі складнощами у роботі з традиційними методами введення. Відсутність необхідності використання миші або складних меню дозволяє зробити комп'ютерні системи більш доступними та інклюзивними.

Крім базових функцій розпізнавання та синтезу мовлення, голосовий асистент пропонує персоналізований підхід до взаємодії з користувачем. Адаптивність системи до стилю мовлення дозволяє враховувати інтонацію, темп та специфічні мовні конструкції, що підвищує точність виконання команд. Це забезпечує більш природний досвід використання технології та значно зменшує необхідність повторних запитів чи коригування введених даних.

Локальне виконання команд дає змогу інтегрувати голосовий асистент у професійні сфери, зокрема у медицину, освіту та корпоративне середовище. Наприклад, система може допомагати лікарям у веденні електронних медичних записів, викладачам у розробці навчальних програм, а працівникам—у швидкому доступі до корпоративних інформаційних ресурсів. Завдяки цьому голосові технології не лише розширюють можливості користувачів з вадами зору, а й сприяють загальному підвищенню ефективності цифрових процесів.

Запропонований голосовий асистент демонструє значні переваги у порівнянні з традиційними рішеннями, сприяючи розвитку доступних технологій та підвищенню комфорту взаємодії користувачів із комп'ютерними системами. Його локальна робота, адаптивні алгоритми та інтеграція з гарячими клавішами формують інтуїтивну, ефективну та безпечну платформу, яка здатна покращити якість життя користувачів із вадами зору та значно розширити сфери застосування голосового управління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ / REFERENCES

1. Огляд базових принципів роботи незрячих за комп'ютером. URL: https://inc.kiev.ua/index.php/16-statti/47-oglyad-bazovikh-printsipiv-roboti-nezryachikh-za-komp-yuterom

2. Як працюють голосові помічники. URL: https://ai360.com.ua/yak-pratsiuiut-holosovi-pomichnyky/

3. System.Speech.Synthesis. URL: https://learn.microsoft.com/ru-ru/dotnet/api/system.speech.synthesis?view=net-9.0-pp

4. Огляд алгоритмів машиного навчання. URL: https://www.zfort.com.ua/blog/cekretni-sili-mashinnogo-navchannya-oglyad-algoritmiv-mashinnogo-navchannya

Антонов Едуард Пантелейович – студент групи 2КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: antonov.eduard004@gmail.com.

Томчук Микола Антонович - кандидат технічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua.

Antonov Eduard P. - student of the 2CE-21b group, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: antonov.eduard004@gmail.com.

Tomchuk Mykola A. - Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Technology, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua.

УДК 19.8:519.2:658.8

Р. В. Сицевіч

ТЕОРІЯ ІГОР У ПОВСЯКДЕННИХ СИТУАЦІЯХ: ОПТИМАЛЬНА СТРАТЕГІЯ У ЧЕРГАХ, МАГАЗИНАХ, ТРАНСПОРТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді досліджено застосування теорії ігор у повсякденних ситуаціях, таких як вибір черги в магазині, посадка в транспорт, розподіл ресурсів у побуті. З використанням моделей з ненульовою сумою, рівноваги Неша та стратегій змішаного типу оцінено вигідність поведінки в конкурентному середовищі. Показано, як математичні підходи дозволяють приймати обґрунтовані рішення у звичайному житті.

Ключові слова: теорія ігор, рівновага Неша, черги, стратегія, повсякденне життя.

Abstract

This report examines the application of game theory to everyday situations such as queue selection, public transport boarding, and household resource allocation. Using non-zero-sum models, Nash equilibrium, and mixed strategies, the report evaluates decision-making efficiency in competitive environments. The mathematical approach enhances rational choices in daily scenarios.

Keywords: game theory, Nash equilibrium, queues, strategy, daily life.

Вступ

Теорія ігор – це розділ прикладної математики, що досліджує стратегічну взаємодію між раціональними агентами. Її застосування виходить далеко за межі класичних ігор: вона активно використовується в економіці, політиці, біології, кібербезпеці та навіть у повсякденному житті. У цій роботі розглядаються типові життєві ситуації – черги, транспорт, магазини – через призму теорії ігор, з метою знаходження оптимальних стратегій поведінки.

Розглянемо основні поняття теорії ігор.

Гра — це ситуація, у якій кілька гравців приймають рішення, що впливають на їхній виграш.

Стратегія — повний план дій гравця в грі.

Раціональний гравець — гравець, що намагається максимізувати свій виграш.

Рівновага Неша — ситуація, в якій жоден з гравців не може покращити свій виграш, змінюючи стратегію в односторонньому порядку.

Черги та стратегія вибору

У повсякденному житті ми часто стикаємось із проблемою вибору: яку чергу обрати в магазині, чи варто перейти до іншої. Застосуємо елементи теорії ігор для моделювання цієї ситуації.

Формалізація:

T_i — очікуваний час у i -тій черзі.

n_i — кількість людей у i -тій черзі.

μ_i — середній час обслуговування одного клієнта в i -тій черзі.

Тоді очікуваний час можна обчислити за формулою:

$$T_i = \frac{n_i}{\mu_i}$$

де,

T_i — загальний очікуваний час у черзі i, в хвилинах;
n_i — кількість клієнтів перед вами у черзі i;
μ_i — середня швидкість обслуговування одного клієнта (клієнтів/хвилина).
Оптимальна стратегія — вибрати чергу з мінімальним T_i.

Магазини: дилема вибору продукту

Проблема схожа на дилему в'язня: вибрати дорожчий, але якісний товар, чи дешевший, але менш надійний. Кожен покупець діє, виходячи з власних інтересів, але якщо всі вибирають дешеве — виробники змінюють стратегію.

Матриця виграшів (спрощено):

	Покупець А: Дорогий	Покупець А: Дешевий
Покупець В: Дорогий	(3, 3)	(1, 4)
Покупець В: Дешевий	(4, 1)	(2, 2)

Рівновага Неша — обидва купують дешевий товар: (2, 2), хоча спільний виграш більший при (3, 3).

Транспорт: оптимальний час виїзду

Ранкові поїздки на роботу створюють проблему узгодження дій: якщо всі виїжджають о 8:00, виникає затор.

Модель: Нехай $N(t)$ — кількість водіїв, які виїжджають певного часу t.

Час у дорозі:

$$C(t) = C_0 + \alpha + N(t),$$

де
$C(t)$ — загальний час у дорозі при виїзді в момент t;
C_0 — час у дорозі без заторів;
α — коефіцієнт затримки (хв/людина).

Оптимум досягається, коли водії розподіляють виїзд по часу так, що жоден не має вигоди змінити свій час виїзду — рівновага Неша.

Гра в транспорті: сидіти чи стояти?

У громадському транспорті часто виникає гра на зразок «Яка стратегія посадки приведе до сидячого місця?». Є вибір: зайти через передні двері (де часто сидіння зайняті), чи через задні, чи пройти далі.

Формула ймовірності вільного місця:

$$P(s) = \frac{S - O}{N}$$

де:
$P(s)$ — ймовірність знайти сидіння,
S — кількість сидячих місць,
O — кількість зайнятих місць,
N — кількість пасажирів, що заходять після вас.

Інша стратегія — домінантна, коли незалежно від рішень інших, ви завжди маєте кращий результат (наприклад, завжди заходити раніше).

Висновки

Ймовірнісний аналіз у повсякденному житті допомагає оцінити ризики та підвищити ефективність прийняття рішень. Використання теорії ймовірностей дає можливість прогнозувати сценарії гри, уникати небезпечних ходів та будувати стратегії на основі математичних розрахунків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Packel E. W. The mathematics of games and gambling. Washington : Mathematical Association of America, 1981. 141 с.
2. Шиян А.А. Теорія ігор: основи та застосування в економіці та менеджменті. Навчальний посібник. – 164 с. – Вінницький національний технічний університет, 2009.
3. Mimbang J. B. Теорія ігор: Мистецтво стратегічного мислення.
4. Osborne, M. J. 2004. An Introduction to Game Theory. Oxford University Press.

Сицевіч Роман Васильович – студент групи 1ПКТ-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: sytsevichmain@gmail.com.

Sytsevich Roman Vasylovych – student of group 1PKT-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: sytsevichmain@gmail.com.

УДК 684.12

І. А. Сологуб

ЗАСТОСУВАННЯ ПОХІДНОЇ В АНАЛІЗІ ФІЗИЧНИХ ПРОЦЕСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі детально розглядається застосування похідної в аналізі фізичних процесів, таких як механічний рух, теплопередача, електричні явища та поширення хвиль. Похідна дозволяє кількісно оцінити зміну величин, визначити максимуми, мінімуми та точки перегину функцій, що описують фізичні процеси. Подано приклади математичного опису руху тіл, закону охолодження, електромагнітної індукції та хвильових процесів. Показано важливість похідних у формулюванні диференціальних рівнянь фізики.

Ключові слова: похідна, швидкість, прискорення, температура, електричний струм, хвилі, математичне моделювання.

Abstract

This paper explores the application of derivatives in the analysis of physical processes such as mechanical motion, heat transfer, electrical phenomena, and wave propagation. Derivatives enable the quantitative evaluation of changes in physical quantities, help to identify maxima, minima, and inflection points of functions describing processes. The paper includes examples of mathematical modeling of body motion, Newton's law of cooling, electromagnetic induction, and wave processes. The importance of derivatives in the formulation of physical differential equations is highlighted.

Keywords: derivative, velocity, acceleration, temperature, electric current, waves, mathematical modeling.

Вступ

Похідна — одне з найважливіших понять математичного аналізу. У фізичних науках вона використовується як основний інструмент для опису процесів, у яких змінюється значення певної фізичної величини. Саме завдяки поняттю похідної можна формалізовано описати зміну швидкості, прискорення, теплового потоку, інтенсивності струму, напруження, деформації та багатьох інших характеристик, що визначають динаміку фізичних систем.

У класичній механіці похідна визначає швидкість та прискорення тіла; у термодинаміці — описує швидкість зміни температури; в електродинаміці — формулює зміну магнітного або електричного поля. Таким чином, математичний апарат похідних є універсальним для усіх галузей фізики, дозволяючи встановлювати кількісні зв'язки між змінними величинами.

Метою цієї роботи є показати важливість застосування похідної в аналізі основних фізичних процесів, а також навести конкретні приклади її використання в задачах механіки, терміки та електродинаміки.

Результати дослідження

Одним з найпростіших прикладів застосування похідної є опис прямолінійного руху. Якщо положення тіла описується функцією s(t)s(t)s(t), то похідна s′(t)s'(t)s′(t) дає миттєву швидкість, а друга похідна s″(t)s"(t)s″(t) — прискорення. У другому законі Ньютона F=maF = maF=ma, прискорення визначається саме як друга похідна координати. Цей зв'язок демонструє фундаментальну роль похідної у класичній механіці. У термодинаміці похідна використовується

для опису теплових процесів. Згідно з законом охолодження Ньютона, швидкість зміни температури об'єкта пропорційна різниці температур між тілом і середовищем: $\frac{dT}{dt} = -k(T - T_0)$, де T(t) — температура тіла в момент часу t, T_0 — температура середовища, k — коефіцієнт тепловіддачі. Цей тип рівняння належить до першого порядку та дозволяє змоделювати процес охолодження або нагрівання тіла в часі. Під час розрахунків у теплотехніці також використовуються рівняння теплопровідності, які є рівняннями в частинних похідних: $\frac{\partial T}{\partial t} = \alpha \frac{\partial^2 T}{\partial x^2}$, де α — коефіцієнт температуропровідності. Такий підхід дозволяє моделювати теплові процеси в стінах будівель, трубах, двигунах тощо. В електродинаміці похідні також відіграють ключову роль. Закон Фарадея електромагнітної індукції має вигляд: $E = -\frac{d\Phi}{dt}$, де Ф — магнітний потік. Таким чином, виникнення електрорушійної сили пояснюється зміною магнітного потоку в часі. У приладах на кшталт трансформаторів, генераторів або індукційних плит використовується саме цей принцип. Більш загальні рівняння Максвелла, що описують електромагнітні поля, також формулюються через частинні похідні. Хвильові процеси, такі як звук, світло або механічні коливання, описуються рівняннями виду: $\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} = c^2 \frac{\partial^2 u}{\partial x^2}$ де u(x, t) — амплітуда хвилі, а c — швидкість її поширення. Це рівняння дозволяє моделювати поширення коливань по струні, у повітрі або у воді. Аналіз таких рівнянь дозволяє передбачати поведінку хвиль, визначати їх інтенсивність, частоту та інші параметри. Крім того, у теорії пружності та механіці деформацій застосування похідних дозволяє аналізувати напруження, зміну внутрішньої енергії та інші характеристики матеріалів. Наприклад, у випадку згину балки вигин визначається другою похідною прогину балки по координаті. Таким чином, у всіх галузях природничих наук — від класичної механіки до квантової фізики — похідна є фундаментальним інструментом для математичного опису змін. Вона дозволяє точно формалізувати реальні процеси та будувати ефективні математичні моделі.

Висновки

Похідна є основою для математичного опису більшості фізичних процесів. Її застосування дозволяє переходити від якісного спостереження до точного кількісного аналізу явищ. Завдяки похідній стає можливим формулювання фундаментальних фізичних законів у вигляді диференціальних рівнянь, які описують зміну швидкості, температури, електричного струму, напруги та інших величин у часі й просторі. Таким чином, володіння методами диференціального числення є необхідним не лише для математиків, але й для інженерів, фізиків, програмістів та всіх фахівців, які працюють з природничо-технічними науками.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Демидович Б. П. Курс вищої математики. – К.: Наука, 2001.
2. Томсон Г. Математика для фізиків. – К.: Вища школа, 2004.
3. Гаврилов С. О. Основи математичного аналізу. – Вінниця: ВНТУ, 2015.
4. Фейнман Р. Фейнманівські лекції з фізики. – К.: Наукова думка, 2007.

Сологуб Іван Андрійович – студент групи 1КІ-24б, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vano300123@gmail.com

Solohub Ivan Andriyovich– student of group 1KI-24b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske Highway, 95, e-mail: vano300123@gmail.com

УДК 004.4

А.О. Сидорук
О.В. Романюк

ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ЦИФРОВОГО ПІДПИСУ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЗАХИСТУ QR-КОДІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто принципи створення та перевірки цифрового підпису на основі криптографічних алгоритмів SHA256 і RSA, а також етапи генерації ключів, шифрування та декодування. Проаналізовано процес інтеграції унікального ідентифікатора (installationID) та форматування даних у захищеному вигляді (data:SIGN:…). Запропоновано метод перевірки цілісності та автентичності даних із використанням роздільника :SIGN: та поверненням відповідних результатів (Valid, Invalid, NotSigned), що забезпечує надійний захист від маніпуляцій.

Ключові слова: *електронний цифровий підпис, QR-коди, криптографія, SHA256, RSA, автентифікація, безпека даних.*

Abstract

This paper explores the implementation of an electronic digital signature to enhance data security in mobile applications handling QR codes. The principles of creating and verifying a digital signature using cryptographic algorithms SHA256 and RSA, along with the stages of key generation, encryption, and decoding, are examined. The process of integrating a unique identifier (installationID) and formatting data in a secure format (data:SIGN:…) is analyzed. A method for verifying data integrity and authenticity using the :SIGN: delimiter and returning corresponding results (Valid, Invalid, NotSigned) is proposed, ensuring robust protection against manipulations.

Keywords: *electronic digital signature, QR codes, cryptography, SHA256, RSA, authentication, data security.*

Вступ

Електронний цифровий підпис - це вид електронного підпису отриманого за результатом криптографічного перетворення набору електронних даних, який додається до цього набору або логічно з ним поєднується і дає змогу підтвердити його цілісність та ідентифікувати підписувача. Електронний цифровий підпис накладається за допомогою особистого ключа та перевіряється за допомогою відкритого ключа [1].

Підхід з використанням цифрового підпису, забезпечує додаткову безпеку користувачам, що є допоможе втримати цільову аудиторію створюваного мобільного застосунку. Під час написання коду для даного фрагменту програми було використано поєднання криптографічних алгоритмів SHA256, який використовується для хешування даних та RSA для шифрування цифрового підпису. Спочатку генерується фіксована довжина коду в 256 біт з вхідних даних з використанням Secure Hash Algorithm, згодом підключається алгоритм RSA і поступово відбуваються чотири наступні кроки. Перш за все генерується ключ, під час якого обираються два простих числа, визначається модуль, застосовується функція Ейлера для, вибирається відкрита експонента і знаходиться приватна експонента оберненого за модулем числа. Другим кроком відбувається розподіл ключа на приватну і публічну частини, публічний ключ далі буде пересилатися за допомогою надійного каналу зв’язку Подальшими кроками є шифрування та дешифруванння [2]. На рисунку 1 зображено алгоритм роботи цифрового підпису.

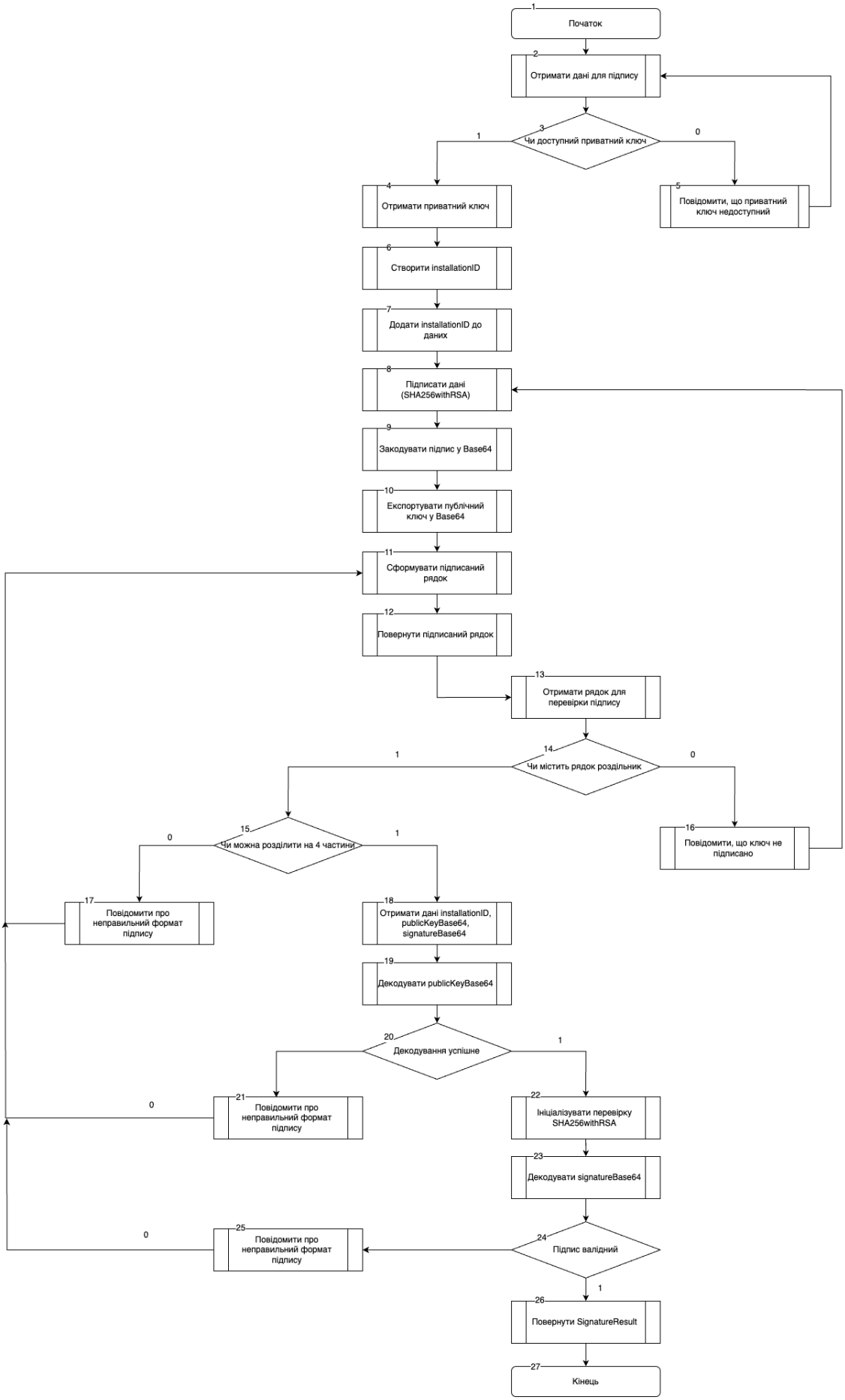

Рисунок 1 – Алгоритм роботи цифрового підпису

Починається все з простої перевірки: чи доступний приватний ключ у надрах «SecureKeyManager». Якщо ключ наявний, то наступним кроком створюється новий унікальний «installationID», далі його необхідно додати до даних, та підписати за алгоритмом SHA256withRSA. Таким чином відбувається кодування підпису у формат Base64, наступним кроком йде експортування відкритого ключа у Base64 і з метою формування рядку у форматі data:SIGN:installationID:SIGN:publicKeyBase64:SIGN:signatureBase64. У разі відсутності приватного ключа користувачу повідомляється про помилку, і повертається значення null.

Після цього нагально необхідно перевірити підпис. Усе починається з отримання рядка аби перевірити та проаналізувати наявність роздільника :SIGN:. Якщо перевірка пройдена успішно і роздільник присутній, рядок треба розділяти на частини, і перевірити, чи є всі потрібні чотири компоненти: дані, «installationID», закодований відкритий ключ і підпис. Якщо всі етапи пройшли без помилок, то відкритий ключ декодується, а опісля ініціалізується перевірка за алгоритмом SHA256withRSA, додаються дані та «installationID», а сам підпис надалі декодується з Base64 для подальшої валідації.

Останнім етаом є аналіз даних, що було отримано в результаті перевірки. Якщо все гаразд і підпис валідний, то буде повернено «SignatureResult.Valid» і користувач зможе підписати QR-код, який буде генеруватися в майбутньому. У випадку ж виникнення помилки і невідповідності підпису буде встановлено результат «SignatureResult.Invalid» і виведено повідомленням для користувача з метою повідомити про недійсність підпису. У випадку виникнення іншої помилки, наприклад, декодування ключа чи формат підпису неправильні, то буде повернено «SignatureResult.Invalid» із відповідним повідомленням про помилку. В кінці-кінців, якщо рядок не містить роздільника :SIGN:, то результатом буде повернення «SignatureResult.NotSigned».

Висновки

В ході дослідження було розглянуто основні принципи роботи електронного цифрового підпису. Було проаналізовано алгоритми, які використовуються для впровадження подібного роду захисту для застосунків.

Запропонований підхід є інноваційним, оскільки поєднує традиційні методи захисту даних з QR-кодами, які наразі використовуються більше для передачі більше публічної інформації аніж конфіденційної. Використання даного методу дозволить розширити межі використання QR-кодів для більш особистої інформації, такої як адреси проживання, банківських рахунків чи медичних карток.

Тому впровадження, електронного цифрового підпису є важливим кроком для підвищення надійності QR-кодів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Електронний цифровий підпис | Вікіпедія [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%95%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D1%80%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D0%B8%D0%B9_%D1%86%D0%B8%D1%84%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%B9_%D0%BF%D1%96%D0%B4%D0%BF%D0%B8%D1%81 (дата звернення: 06.06.2025).

2. Як правильно впроваджувати електронний цифровий підпис у додатки | DOU [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://dou.ua/forums/topic/43026/ (дата звернення: 07.06.2025).

Сидорук Анна Олександрівна – студентка групи 4ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інжене

рії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: alanamiael.sid@gmail.com.

Романюк Оксана Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: romaniukoksanav@gmail.com.

Anna Sydoruk – student of group 4PI-21b, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alanamiael.sid@gmail.com.

Oksana Romaniuk – Ph.D., Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: romaniukoksanav@gmail.com.

УДК 004.42

В. А. Гаврилюк
М. А. Томчук

ІНТЕРФЕЙС КОРИСТУВАЧА МОБІЛЬНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПЛАНУВАННЯ ЗАВДАНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах висвітлено процес розробки мобільного застосунку для інтелектуального планування завдань із глибокою інтеграцією засобів турботи про здоров'я та безпеки персональних даних користувача. Застосунок призначений для пристроїв iOS і реалізований у середовищі Xcode із використанням SwiftUI, що дозволяє створити інтуїтивно зрозумілий, адаптивний та візуально привабливий інтерфейс відповідно до сучасних принципів UX/UI-дизайну.

Основною особливістю застосунку є тісна інтеграція з платформою Apple Health, що надає змогу враховувати фізичну активність, тривалість сну, показники навантаження та інші біометричні дані. Зібрана інформація використовується для динамічного формування розкладу, який враховує індивідуальний фізіологічний стан користувача. Це дозволяє уникнути надмірного навантаження, вчасно планувати відпочинок і підтримувати баланс між продуктивністю та добробутом. Таким чином, застосунок виконує не лише організаційну, а й превентивну функцію у сфері цифрової турботи про здоров'я.

Додатково у застосунку реалізовано інтелектуальні push-нагадування, які адаптуються до зміни показників здоров'я та нагадують про важливі справи з урахуванням реального рівня активності користувача. Це формує м'який підхід до планування, зменшуючи ризик стресу та цифрового перевантаження.

Важливу роль відіграє модуль безпечної ідентифікації, який забезпечує вхід через email або Apple ID із дотриманням вимог щодо конфіденційності та автентичності. Уся персональна інформація обробляється локально, без передачі стороннім сервісам, що мінімізує ризики витоку даних.

Ключові слова: *інтелектуальне планування, мобільний застосунок, iOS, SwiftUI, UX/UI, цифрове здоров'я, push-нагадування, безпечна автентифікація, персоналізація*

Abstract

The paper presents the development of a mobile application for intelligent task planning with deep integration of health monitoring tools and user data security. The application is designed for iOS devices and implemented using Xcode and SwiftUI, which enables the creation of an intuitive, adaptive, and visually appealing user interface that adheres to modern UX/UI design principles.

A key feature of the proposed solution is its close integration with the Apple Health platform, which allows the application to consider physical activity, sleep duration, load indicators, and other biometric data. This information is used to dynamically adjust the task schedule in accordance with the user's individual physiological state, helping to prevent overload, promote timely rest, and maintain a balance between productivity and well-being. Thus, the application serves not only an organizational but also a preventive function in the realm of digital health care.

Additionally, the application features intelligent push notifications that adapt to changes in the user's health data and remind them of important tasks based on their current level of activity. This creates a gentle planning environment, reducing the risk of stress and digital overload.

A secure authentication module plays a vital role in the system, enabling login via email or Apple ID while ensuring confidentiality and data authenticity. All personal data is processed locally on the device without third-party transmission, minimizing the risk of data breaches.

Keywords: *intelligent planning, mobile application, iOS, SwiftUI, UX/UI, digital health, push notifications, secure authentication, personalization*

Вступ

У сучасному цифровому суспільстві темп життя постійно зростає, що призводить до суттєвого збільшення кількості щоденних справ і зобов'язань. У таких умовах виникає нагальна потреба в ефективному керуванні особистим часом і ресурсами. Стрес, перевантаження та зниження

продуктивності дедалі частіше є наслідками нераціонального планування, що, в свою чергу, негативно позначається на фізичному та психоемоційному стані людини. Тому сьогодні особливо актуальними стають інтелектуальні засоби, які не тільки структурують завдання, але й враховують індивідуальні особливості користувача, зокрема — стан його здоров'я [3], [6].

Більшість наявних мобільних планувальників мають обмежений функціонал і не беруть до уваги поведінкові патерни, рівень навантаження, якість сну, фізичну активність та інші важливі біометричні параметри. Також часто ігноруються питання безпеки особистих даних, а ідентифікація користувача реалізується через ненадійні механізми або сторонні сервіси. Це створює ризики витоку даних та унеможливлює персоналізований підхід до планування [1], [7].

Метою даної роботи є створення мобільного застосунку для iOS, що забезпечує інтелектуальне планування завдань із комплексним урахуванням стану здоров'я користувача, надає інструменти для запобігання цифровому перевантаженню, а також гарантує безпечну автентифікацію. Реалізація проєкту здійснюється за допомогою SwiftUI у середовищі Xcode [2], [4], що дозволяє досягти гнучкості, стабільності та високої швидкодії інтерфейсу. Особливу увагу приділено інтеграції з додатком Apple Health [3], що відкриває можливості для формування розкладу з урахуванням фізіологічних потреб користувача.

Для входу в систему використовується модуль ідентифікації через електронну пошту або Apple ID, що дозволяє забезпечити високий рівень конфіденційності без залучення сторонніх сервісів. Push-сповіщення реалізовані як адаптивний інструмент нагадування, який реагує на зміну стану користувача та допомагає формувати м'які сценарії взаємодії із завданнями [5].

Таким чином, розроблений застосунок спрямований не лише на підвищення особистої продуктивності, а й на формування здорового цифрового середовища, де управління часом тісно поєднується з турботою про добробут користувача.

Результати дослідження

Розробка мобільного застосунку для інтелектуального планування завдань вимагала поетапного підходу до проєктування, реалізації та тестування функціональних компонентів, з урахуванням як технічних вимог iOS-платформи, так і сучасних принципів цифрового добробуту [3], [4]. Застосунок реалізовано у середовищі Xcode із використанням SwiftUI, що дало змогу створити динамічний, адаптивний інтерфейс, зручний для користувачів різного віку та досвіду [2]

На початковому етапі було реалізовано модуль автентифікації, що підтримує вхід через електронну пошту або Apple ID. Такий підхід гарантує високий рівень безпеки, оскільки не передбачає залучення сторонніх сервісів. Уся автентифікація та зберігання даних реалізовані з дотриманням політик конфіденційності, що мінімізує ризики витоку персональної інформації [1].

Наступним кроком стала розробка базового функціоналу управління завданнями: користувач може створювати, редагувати, впорядковувати завдання, додавати описи, встановлювати пріоритети та дати виконання. Для візуального розмежування рівня важливості було впроваджено кольорову індикацію пріоритетів. Усі ці дії реалізовано через прості взаємодії в інтерфейсі, що відповідає принципам UX/UI-дизайну [5].

Особливу увагу приділено інтеграції із системним календарем та додатком Apple Health. Це дало змогу синхронізувати графік завдань із фізіологічними потребами користувача. Застосунок автоматично аналізує біометричні показники (активність, сон, навантаження) і пропонує оптимізований план на день, уникаючи перевантажень [6], [7]. Наприклад, якщо рівень активності був надмірним або спостерігається нестача сну, система адаптує кількість справ або рекомендує запланувати відпочинок (рис.1.1).

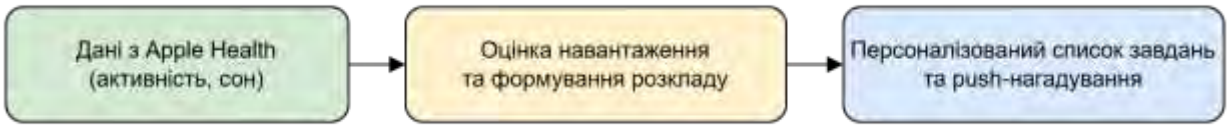

Рисунок 1.1 — Структура адаптивного планування завдань

Функція інтелектуальних push-нагадувань також враховує стан користувача — сповіщення надсилаються у зручний момент, щоб не порушувати баланс між навантаженням і відпочинком. Це дозволяє формувати м'яку поведінкову модель взаємодії із завданнями, що відповідає сучасним концепціям цифрової гігієни [6].

Після завершення реалізації основного функціоналу було проведено тестування програми на реальних пристроях. Оптимізація стосувалась зменшення часу відгуку, коригування відображення даних на різних екранах, а також забезпечення стабільної роботи за умови синхронізації з іншими застосунками. У результаті вдалося досягти високої швидкодії, чіткої логіки інтерфейсу та мінімізації помилок взаємодії [3].

Загалом реалізоване рішення поєднує ефективність планувальника із засобами підтримання фізичного та психоемоційного здоров'я, що забезпечує новий рівень персоналізованої взаємодії користувача з цифровими інструментами самоорганізації [7].

Інноваційність реалізованого функціоналу полягає у глибокій інтеграції з Apple Health, що дає змогу враховувати біометричні показники — сон, активність, кількість кроків та навантаження [6], [7]. На основі цих даних застосунок формує адаптивний план дій, який сприяє збереженню здоров'я та психоемоційного балансу.

Особливістю є інтелектуальні push-нагадування, які працюють не лише за фіксованим розкладом, а й автоматично — на основі аналізу фізіологічного стану користувача. Наприклад, при виявленні перевтоми чи недосипу система рекомендує зробити перерву або зменшити навантаження [5].

Додаток також підтримує зміну тем оформлення, включаючи темну (чорну) тему, яка знижує навантаження на зір, заощаджує енергію на OLED-дисплеях і сприяє зменшенню викидів CO_2 [4]. Таким чином, застосунок поєднує функціональність, комфорт і екологічну свідомість.

Взаємодія та використання функціоналу в межах iOS. Мобільний застосунок повністю адаптований до екосистеми iOS і підтримує стабільну роботу як на iPhone, так і на iPad. Завдяки використанню SwiftUI забезпечено динамічне масштабування елементів інтерфейсу під різні діагоналі екранів та орієнтації пристрою. Адаптивна верстка і підтримка багатовіконного режиму на iPad сприяє зручній роботі в мультизадачному середовищі, що особливо актуально для користувачів, які планують завдання під час паралельного використання інших застосунків. Для безпечної і швидкої авторизації реалізовано вхід через **Apple ID** з використанням нативного інструменту Sign in with Apple, що не тільки підвищує довіру, а й відповідає політикам конфіденційності Apple. Завдяки застосуванню UNUserNotificationCenter і HealthKit досягнуто повної інтеграції із системними сервісами, без потреби у сторонніх API.

Функціональні можливості застосунку відповідають **Human Interface Guidelines (HIG)** Apple, що забезпечує послідовну й інтуїтивно зрозумілу взаємодію користувача з інтерфейсом — як на смартфоні, так і на планшеті [5].

Ідентифікація, безпека та якість інтерфейсу. У застосунку реалізовано двоетапну систему ідентифікації, яка передбачає вхід через електронну пошту або Apple ID, використовуючи нативні механізми iOS (Sign in with Apple). Такий підхід гарантує високий рівень конфіденційності, оскільки вся обробка персональних даних здійснюється без передачі інформації стороннім сервісам, відповідно до політик Apple Privacy та вимог GDPR.

Крім того, застосунок не зберігає паролі у відкритому вигляді, а всі операції з даними проводяться з використанням Core Data з шифруванням на рівні пристрою. Це унеможливлює несанкціонований доступ до інформації навіть у разі втрати або злому пристрою. Також заборонено створення дублюючих облікових записів, що виключає спроби шахрайства.

Інтерфейс розроблено з урахуванням принципів UX-дизайну та стандартів iOS Human Interface Guidelines, що забезпечує не лише естетику, а й функціональну надійність. Всі елементи адаптовані до тактильного керування, доступні у світлій і темній темах, а також підтримують кольорову адаптацію для користувачів із порушеннями зору. В результаті — інтерфейс не перевантажений, логічно структурований і зручний для взаємодії з будь-якого типу пристрою.

Таким чином, застосунок поєднує високу безпеку, інтуїтивну навігацію та надійність зберігання даних, що є критично важливим у середовищі інтелектуального планування [1], [5].

Підтримка здоров'я користувача. Мобільний застосунок створено з акцентом на підтримку фізичного та психоемоційного здоров'я. Завдяки інтеграції з Apple Health, система автоматично отримує біометричні показники — тривалість і якість сну, рівень фізичної активності, кількість кроків, а також дані про спожиту воду — й аналізує їх у реальному часі. Це дозволяє адаптувати кількість

справ, пріоритети та навантаження відповідно до поточного стану користувача, запобігаючи перевтомі та сприяючи збереженню психоемоційної рівноваги.

У додатку реалізовано два типи push-нагадувань: класичні, з фіксованим часом, та інтелектуальні — у вигляді рекомендацій, які надсилаються автоматично в оптимальний момент, сформований на основі аналізу даних з Apple Health. Наприклад, якщо користувач недоспав або не досягнув належного рівня фізичної активності, система рекомендує зменшити навантаження або запланувати відпочинок, а за недостатнього споживання води — нагадує про гідратацію.

Особливо корисним цей застосунок є для користувачів, які проходять лікування або потребують регулярного прийому ліків. Система допомагає не пропускати важливі дії, пов'язані зі здоров'ям, завдяки можливості налаштувати нагадування про прийом медикаментів, а також отримувати інтелектуальні підказки на основі змін у стані організму. Таким чином, додаток стає ефективним інструментом підтримки здоров'я у щоденному ритмі життя [6], [7]. Окрему увагу застосунок приділяє трьом критично важливим аспектам здорового способу життя: сну, фізичній активності та гідратації.

Дані про тривалість і якість сну автоматично аналізуються через Apple Health, і в разі виявлення хронічної недосипаності або фрагментованого сну система рекомендує зменшити кількість справ на день та пріоритетно виділити час для відпочинку. Аналогічно, якщо рівень фізичної активності (кількість пройдених кроків чи хвилин активного навантаження) нижчий за звичайний, застосунок інформує про необхідність руху та пропонує відкласти менш термінові завдання на інший час. Крім того, інтеграція з Apple Health дозволяє контролювати об'єм спожитої води: при зниженому рівні гідратації надходить інтелектуальне нагадування, що спонукає до вживання достатньої кількості рідини. Таке індивідуальне й динамічне управління щоденним планом сприяє не лише підвищенню продуктивності, а й збереженню життєвого балансу та здоров'я.

Стиль та дизайн, комфорт та екологічність. Застосунок вирізняється сучасним, мінімалістичним і водночас інтуїтивно зрозумілим дизайном, що відповідає актуальним тенденціям iOS-додатків. Особливу увагу приділено гармонійному поєднанню кольорів, типографіки, розміщенню елементів та простоті навігації, що робить взаємодію зі застосунком комфортною для користувача будь-якого віку та рівня досвіду.

Однією з ключових особливостей є підтримка гнучкого перемикання тем оформлення. Користувач може обрати світлу або темну тему, а також налаштувати інтерфейс за допомогою пастельних кольорів — персикового, рожевого, оливкового, голубого тощо. Це забезпечує не лише естетичне задоволення, але й індивідуальний підхід до стилю інтерфейсу, що важливо в контексті персоналізації цифрових продуктів.

Темна тема виконує не лише дизайнерську, а й функціональну роль. Вона особливо зручна для використання у темну пору доби або в умовах слабкого освітлення, знижує навантаження на зір і зменшує ризик цифрової втоми. Крім того, на пристроях із OLED-дисплеями (як-от iPhone та iPad), темна тема дозволяє значно скоротити споживання енергії, що сприяє подовженню часу автономної роботи.

Менше споживання енергії також означає зменшення частоти заряджання пристрою, що, у свою чергу, знижує загальне навантаження на енергомережу та викиди CO_2, пов'язані з виробництвом електроенергії. Таким чином, навіть інтерфейсні налаштування сприяють формуванню екологічно відповідального стилю життя користувача.

Загалом дизайн і стиль застосунку не обмежуються візуальними аспектами — вони стають частиною ширшої концепції цифрового добробуту, де комфорт, персоналізація та екологічна відповідальність гармонійно поєднуються в одному рішенні.

Інтуїтивна функціональність та зручна взаємодія з елементами інтерфейсу. Мобільний застосунок вирізняється логічною структурою керування та інтуїтивно зрозумілими елементами управління. Головна кнопка **«Плюс»** дозволяє швидко додати нове завдання, що забезпечує зручність навіть для новачків. За допомогою **кнопки «Налаштування»** користувач може змінити колірне оформлення та обрати тему — світлу або темну, зокрема й енергозберігаючу чорну.

Кнопка «Вийти» дозволяє завершити сесію та безпечно повернутись до екрану авторизації. При вході в додаток доступні **кнопки входу через Email або Apple ID**, що реалізує гнучку автентифікацію відповідно до потреб користувача.

Важливою є функція редагування завдань: при натисканні на **картку завдання** відкривається спеціальне вікно, де можна змінити назву, дату, час і пріоритет. Це вікно оформлено у відповідності до принципів адаптивного дизайну та забезпечує легке керування вмістом.

Для зручної навігації реалізовано **кнопки «Сортування» та «Фільтри»**, які дозволяють відображати завдання за назвою, датою або пріоритетом. Такий підхід підвищує ефективність використання застосунку та забезпечує персоналізований контроль над списком справ.

Висновки

У ході проведеного дослідження було розроблено мобільний застосунок для інтелектуального планування завдань, що поєднує сучасні технології мобільної розробки з інструментами підтримки цифрового здоров'я та захисту персональних даних. Реалізація здійснена на базі SwiftUI у середовищі Xcode, що дозволило створити інтуїтивно зрозумілий, адаптивний та стабільний інтерфейс користувача.

Функціональність застосунку охоплює створення, редагування та впорядкування завдань, встановлення пріоритетів, а також надсилання інтелектуальних push-нагадувань. Особливу увагу приділено адаптації завдань відповідно до фізичного стану користувача. Завдяки інтеграції з додатком Apple Health, застосунок аналізує показники активності та сну й автоматично коригує обсяг запланованої діяльності для запобігання перевантаженню.

Ключовим елементом є впровадження модуля безпечної ідентифікації, який передбачає вхід за допомогою електронної пошти або Apple ID. Усі персональні дані обробляються локально на пристрої, що відповідає сучасним вимогам до захисту конфіденційної інформації та мінімізує ризики витоку.

За результатами тестування застосунок продемонстрував високу стабільність, швидкий час відгуку та ефективність інтерфейсу на різних типах пристроїв. Оптимізація коду та покращення візуальної структури дозволили підвищити зручність користування та знизити навантаження на користувача.

Таким чином, створений застосунок не лише забезпечує ефективне управління щоденними справами, але й формує новий підхід до самоорганізації, у центрі якого — здоров'я, персоналізація та безпечна взаємодія із цифровим середовищем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Apple Developer Documentation. (2023). iOS Human Interface Guidelines. URL: https://developer.apple.com/design/human-interface-guidelines/
2. Apple Inc. (2023). *The Swift Programming Language (Swift 5.7)*. URL: https://developer.apple.com/swift/
3. Ковальчук С.В., Томчук М.А., Малініч П.П. *Роль біометричних технологій в забезпеченні надійної автентифікації* // Матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН–2024)». – Вінниця: ВНТУ, 2024. – С. 637–638. URL: https://press.vntu.edu.ua/index.php/vntu/catalog/view/836/1459/2733-1
4. Ray Wenderlich. (2022). *iOS 16 & SwiftUI 5 – The Complete Guide*. URL: https://www.raywenderlich.com/ios
5. Stanford University. (2023). *Developing iOS 16 Apps with SwiftUI*. URL: https://cs193p.sites.stanford.edu/
6. Томчук М.А., Драчук І.А. *Аналіз методів організації інтерфейсів користувача у мобільних додатках* // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН–2024)». – ВНТУ, 2024. – С. 477–478.
7. Томчук М.А., Ярова М.В. *Забезпечення зручності взаємодії з інтерфейсами мобільних застосунків на базі iOS* // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН–2024)». – ВНТУ, 2024. – С. 481–482.

Гаврилюк Вікторія Андріївна — студентка групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: gavrilukv27@gmail.com

Томчук Микола Антонович — канд. техн. наук, доцент кафедри обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua

Havryliuk V. A. — student of group 2SP-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: gavrilukv27@gmail.com

Tomchuk M. A. — PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Computer Engineering Department, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua

УДК 621.3

В.І. Олянишена

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ВИЩІЙ МАТЕМАТИЦІ: КОРИСТЬ ТА ПОТЕНЦІЙНА ШКОДА

Анотація

У статті розглянуто сучасні підходи до застосування штучного інтелекту (ШІ) у вищій математиці. Проаналізовано переваги впровадження інтелектуальних систем у навчальний процес і наукові дослідження, а також окреслено потенційні ризики, пов'язані з надмірною залежністю від технологій.

Ключові слова*:* штучний інтелект, вища математика, навчання, критичне мислення, автоматизація рішень.

Abstract

The article discusses modern approaches to using artificial intelligence (AI) in higher mathematics. The advantages of integrating intelligent systems into education and scientific research are analyzed, as well as potential risks associated with excessive dependence on technology.

Keywords: artificial intelligence, higher mathematics, learning, critical thinking, solution automation.

Вступ

Широке впровадження цифрових технологій, зокрема систем штучного інтелекту, змінює підходи до вивчення і застосування вищої математики. Рішення складних диференціальних рівнянь, автоматизація доведень теорем, генерація гіпотез — усе це сьогодні можливе завдяки сучасним ШІ-інструментам (наприклад, ChatGPT, Wolfram Alpha, MathGPT).

Проте разом із перевагами виникає потреба в критичному аналізі наслідків: чи не знижує автоматизація глибину математичного мислення? Наскільки безпечно покладатися на ШІ в серйозних обчисленнях? Яким чином підтримувати розвиток компетенцій, зберігаючи при цьому ефективність?

Результати дослідження

1. Підвищення ефективності навчання

• Автоматизоване розв'язання рутинних завдань дозволяє сконцентруватися на розумінні концепцій. Завдяки цьому студенти не витрачають час на обчислення, які не несуть нової інформації, а можуть глибше зануритися в суть задачі.

• Інтерактивні платформи пропонують адаптивне навчання з врахуванням рівня знань студента. Це дозволяє уникнути типових ситуацій, коли сильні студенти нудьгують, а слабші не встигають.

• Миттєвий зворотний зв'язок допомагає уникнути закріплення помилкових підходів. Оперативна реакція системи дає змогу одразу скоригувати хід мислення та краще засвоїти матеріал.

2. Розширення доступу до знань

• Студенти з різних країн, мов та рівнів підготовки можуть отримувати підтримку 24/7. Це особливо важливо для дистанційного та індивідуального навчання.

• ШІ-помічники здатні пояснювати одні й ті ж поняття різними способами, підлаштовуючись під індивідуальний стиль навчання. Візуали, аудіали чи кінестетики — кожен отримує максимально персоналізований досвід.

3. Допомога в науковій діяльності

• Автоматичне доведення теорем (наприклад, системи типу Lean, Coq). Це відкриває нові горизонти у формальній верифікації математичних тверджень.

• Генерація нових гіпотез шляхом аналізу великих масивів математичних текстів. ШІ може знаходити закономірності, які важко помітити людині через обмеженість уваги та часу.

• Використання ШІ для аналізу символьних обчислень, моделювання, візуалізації багатовимірних даних. Це робить складні математичні об’єкти більш доступними для розуміння та інтерпретації.

4. Інклюзивність у навчанні

• Студенти з обмеженими можливостями (зору, слуху) можуть використовувати голосові або тактильні інтерфейси, які підтримуються ШІ. Наприклад, читання формул вголос, тактильна графіка або автоматичні субтитри значно покращують доступ до знань.

1. Ослаблення критичного мислення

• Постійне використання готових розв’язків знижує мотивацію до самостійного аналізу. Студенти втрачають здатність "думати руками", що є важливим для розуміння.

• Зникає потреба перевіряти розв’язки, що формує сліпу довіру до технологій. Такий підхід небезпечний у випадках, коли ШІ може помилятися або працювати в некоректному контексті.

2. Формування поверхневих знань

• Наявність правильних відповідей не гарантує глибокого розуміння. Без пояснення принципів рішення знання залишаються фрагментарними.

• Ризик навчання "на автоматі": студенти не вивчають, а копіюють. Це знижує рівень аналітичного мислення та здатність до генерації власних ідей.

3. Етичні проблеми

• Академічна недоброчесність: списування, генерація відповідей на іспитах. Це може дискредитувати досягнення студента та поставити під сумнів рівень його знань.

• Зловживання допомогою ШІ під час тестування або захисту курсових/дипломних робіт. У таких випадках результат не відображає справжнього рівня підготовки.

4. Надмірна залежність

• Втрата здатності самостійно формулювати задачі та моделі. Студенти звикають до зовнішньої підказки замість того, щоб мислити структуровано.

• Проблеми при роботі в середовищі без доступу до інтернету/ШІ. У такій ситуації вони можуть бути безпорадними, не маючи навичок ручного аналізу.

Рекомендації для ефективного використання ШІ

1. **Використовувати ШІ як інструмент, а не як заміну мисленню.**
   Студент має розуміти не лише результат, а й шлях до нього, вміти критично оцінити відповідь та знайти помилки в разі потреби.
2. **Інтегрувати ШІ в навчання через задачі з поясненням.**
   Наприклад, просити студента прокоментувати кроки, зроблені ChatGPT, оцінити їх правильність або запропонувати альтернативні підходи.
3. **Обмежити використання ШІ під час контрольних заходів.**
   Це дозволить об’єктивно оцінити знання, сформовані без сторонньої допомоги, та запобігти недоброчесності.
4. **Проводити навчання викладачів з використання ШІ у викладанні.**
   Це дозволить сформувати свідоме ставлення до інструменту, уникнути відторгнення або сліпої довіри. Також викладачі зможуть адаптувати методики навчання до нових умов.

Висновки

Штучний інтелект може стати ефективним інструментом розвитку вищої математики за умови відповідального використання. Його слід застосовувати для підтримки аналітичного мислення, а не як заміну розумовим процесам. Збереження балансу між допомогою ШІ та розвитком власних математичних навичок є ключовим завданням для сучасної освіти. Виклики, які постають перед нами, не є причиною відмовитися від технологій, а лише нагадуванням: у центрі навчання завжди має бути людина, її мислення та здатність до розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Goodfellow I., Bengio Y., Courville A. Deep Learning. – MIT Press, 2016.
2. Мацюк О. П. Штучний інтелект у математичній освіті // Освіта майбутнього. – 2023. – №2. – С. 47–52.
3. OpenAI. How GPT Models Work: Overview. – 2024. [Електронний ресурс]
4. Wolfram S. The Future of Math with AI Tools. – Wolfram Blog, 2023
5. Bubeck S., Chandrasekaran V. *Mathematical reasoning in large language models* // *arXiv preprint*, 2023.
6. Іващенко М. В. Штучний інтелект у вищій школі: виклики та перспективи // *Інформаційні технології в освіті*. — 2022. — №4.

Олянишена Валерія Ігорівна- студентка групи 2ПКТ-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: olianishenavale@gmail.com

Olyanyshena Valeriia Ihorivna - student of group 2PKT-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olianishenavale@gmail.com

УДК 347.4+004.738.5

А. О. Дронь[1]
Л. О. Майданевич[2]

КОНЦЕПЦІЯ SMART-ДОГОВОРІВ: ПРАВОВА КОНСТРУКЦІЯ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація *Досліджено концепцію smart-договорів як результат цифрової трансформації класичних договірних відносин. Розглянуто механізм їх функціонування на основі блокчейн-технологій, встановлено відмінність між smart-договорами та електронними договорами. Обґрунтовано потребу у правовому визнанні dual nature smart-договору — як одночасно волевиявлення та коду. Зроблено висновок про необхідність імплементації адаптованих норм у Цивільний кодекс України.*
Ключові слова: смарт-договір, правочин, блокчейн, електронний контракт, цифрова трансформація

Abstract *The concept of smart contracts is explored as a result of the digital transformation of traditional contractual relations. The mechanism of their operation based on blockchain technologies is examined, and the distinction between smart contracts and electronic contracts is established. The need for legal recognition of the dual nature of smart contracts — as both a manifestation of will and as code — is substantiated. It is concluded that there is a necessity to implement adapted provisions into the Civil Code of Ukraine.*
Keywords: smart contract, legal transaction, blockchain, electronic contract, digital transformation.

Вступ

Цифрова трансформація юридичної сфери зумовила появу нових форм договірних відносин. Smart-договори, що функціонують на основі блокчейн-технологій, становлять інтерес не лише як інноваційний інструмент, а й як потенційний правовий механізм. Це зумовлює необхідність дослідити їх правову природу, співвідношення з чинним законодавством України та перспективи імплементації.

Результати дослідження

У результаті проведеного дослідження було встановлено, що smart-договір як правова конструкція формується на стику технології та юриспруденції, поєднуючи елементи алгоритмізованого виконання зобов'язань із волевиявленням сторін. Відповідно до аналізу наукової літератури, smart-договір слід відрізняти від звичайного електронного договору: якщо останній є цифровою формою класичного правочину, то smart-договір, з одного боку, зафіксований у вигляді комп'ютерного коду, а з іншого — самостійно виконує умови контракту без участі сторін на стадії реалізації домовленостей [1; 3].

Цей подвійний характер smart-договорів – одночасно як технічного алгоритму та правового волевиявлення – дозволяє говорити про їх dual nature. Саме така природа є визначальною в питанні правової кваліфікації: smart-договір виконує функції укладення та реалізації договору, зберігаючи при цьому ознаки правочину, якого вимагає ст. 205 Цивільного кодексу України. Цей підхід знаходить підтвердження як у сучасній доктрині (зокрема в роботах Бернацького, Бойко), так і в зарубіжних моделях правового регулювання, де smart-договори визнаються правомірною формою угод (наприклад, законодавство штату Аризона, США) [4; 7].

Однак варто зазначити, що правова наука поки що не виробила єдиного підходу до визначення правового статусу smart-договору. Частина дослідників розглядає його виключно як технічний засіб виконання зобов'язань, тоді як інші вбачають у ньому нову форму цивільного правочину, що потребує відповідного нормативного закріплення [2; 6]. Проведений аналіз дозволяє схилитися до другого підходу, оскільки саме така інтерпретація відповідає як логіці цифрової трансформації права, так і реальним потребам учасників електронної комерції.

Окрему увагу в ході дослідження було приділено чинному законодавству України, яке наразі не містить дефініції smart-договору, що призводить до низки правових прогалин. Зокрема, невизначеність стосовно юридичного статусу коду як форми волевиявлення та відсутність чітких механізмів ідентифікації сторін у цифровому середовищі ускладнюють можливість застосування smart-договорів у гос-

подарській практиці. Водночас чинна редакція ст. 207 ЦКУ, яка допускає електронну форму правочину, за умови ідентифікації особи, створює потенційні підстави для нормативного визнання smart-договорів як повноцінної правової конструкції [5]. Важливо також звернути увагу на Постанову Кабінету Міністрів України № 154 від 11 лютого 2025 року, яка визначає особливості надання хмарних послуг та/або послуг центру обробки даних, пов'язаних з обробкою державних інформаційних ресурсів або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом [8]. Вона стала важливим кроком на шляху адаптації національного законодавства до вимог цифрової економіки, забезпечуючи державну підтримку розвитку блокчейн-технологій і цифрових рішень у різних галузях.

Зокрема, Постанова визначає пріоритети щодо впровадження цифрових рішень, які сприяють автоматизації бізнес-процесів, підвищенню прозорості і безпеки електронних угод, а також стимулюють розвиток інноваційних технологій. Вона містить положення, які можуть слугувати фундаментом для формування спеціального законодавства про smart-договори, включаючи визначення їх юридичного статусу, умови укладення, порядок виконання зобов'язань та відповідальність сторін. Це створює базу для подальшої нормативної регламентації, що дозволить усунути правову невизначеність та забезпечить надійний правовий захист учасникам цифрових правовідносин. Цей нормативний акт також стимулює розвиток цифрової інфраструктури та сприяє інтеграції України у глобальний цифровий простір, що є ключовим фактором для підвищення конкурентоспроможності національної економіки.

Висновки

Проведене дослідження дозволило дійти висновку, що smart-договір є результатом поєднання технологічного механізму з юридичною формою волевиявлення, тобто має подвійну природу – як технічного коду, так і правочину. Така dual nature відрізняє його від звичайного електронного договору, оскільки smart-договір не лише фіксує домовленості між сторонами, а й забезпечує їхнє автоматизоване виконання без додаткового втручання. Це принципово змінює класичну модель договірного регулювання та вимагає перегляду традиційних юридичних підходів.

На сьогодні чинне українське законодавство не містить чіткої дефініції smart-договору, що призводить до правової невизначеності та ускладнює його практичне застосування. Наявні норми, як-от стаття 207 Цивільного кодексу України, лише частково охоплюють технічну специфіку такого виду правочинів і не враховують особливості автоматичного виконання зобов'язань та цифрової ідентифікації сторін.

Водночас важливим кроком у правовому регулюванні стало прийняття Постанови Кабінету Міністрів України № 154 від 11 лютого 2025 року, яка закріпила державну підтримку та нормативне підґрунтя для впровадження блокчейн-технологій у сфері господарської діяльності, зокрема у сфері smart-договорів. Цей нормативний акт свідчить про державний інтерес до розвитку цифрових інновацій та створює передумови для формалізації правового статусу smart-договорів, що сприятиме їхньому широкому застосуванню та підвищенню правової визначеності.

З урахуванням викладеного, обґрунтовано потребу в розробці комплексного підходу до врегулювання правового статусу smart-договорів в Україні. Це передбачає внесення змін до Цивільного кодексу з метою закріплення визначення smart-договору, надання юридичної сили комп'ютерному коду як формі волевиявлення, а також створення ефективних механізмів цифрової ідентифікації учасників правовідносин.

Додатково, необхідно забезпечити інтеграцію smart-договорів у систему електронного документообігу та судочинства, що дозволить підвищити оперативність та прозорість правових процесів. Впровадження таких механізмів сприятиме зміцненню довіри між контрагентами, зменшенню ризиків шахрайства та оптимізації контролю за виконанням договірних зобов'язань.

Таким чином, smart-договір може стати повноцінною інституцією договірного права у цифрову епоху за умови своєчасного нормативного реагування та адаптації національної правової системи до викликів цифрової трансформації. Реалізація цих заходів дозволить не лише сприяти розвитку інноваційної економіки, а й створить основу для подальшого удосконалення правового регулювання у сфері цифрових технологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Станкевич А. В. Смарт-договори як вид електронних договорів, їх особливості та проблематика при електронному обігу об'єктів цивільного права // *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. – 2025. – Вип. 87. – С. 288–293. URL:

https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/03/87-part-1.pdf (дата звернення: 17.05.2025).
2. Некіт К. Переваги та недоліки смарт-контрактів як підстав виникнення права власності // *Вісник НТУУ "КПІ". Політологія. Соціологія. Право*. – 2020. – № 3(47). – С. 101–106. URL: http://socio-journal.kpi.kiev.ua/archive/2020/3/3_2020.pdf (дата звернення: 17.05.2025).
3. Соленко С. В. Методи та засоби розробки смарт-контрактів на базі блокчейна Cardano : кваліфікац. роб. магістра / Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя. – Тернопіль, 2021. – 72 с. URL: https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/36536/2/%D0%A1%D0%BE%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE%20%D0%A1.%D0%92.%20%D0%9A%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D1%96%D1%84%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B0_%D0%A0%D0%BE%D0%B1%D0%BE%D1%82%D0%B0.pdf (дата звернення: 17.05.2025).
4. Бернацький М. В. Смарт-контракт: форма правочину чи зміст [Електронний ресурс] // *Zenodo*. – 2020. URL: https://iusprivatumjournal.online/wp-content/uploads/2020/12/IP_20-28_Bernatskyi.pdf (дата звернення: 17.05.2025).
5. Мамчур Л., Недибалюк О. Цивільно-правові реалії допустимості використання смарт-контракту у договірних відносинах // *Історико-правовий часопис*. – 2018. – № 2(12). – С. 90–94. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=ipch_2018_2_20 (дата звернення: 17.05.2025).
6. Краєвський В. М., Колісник О. П., Мегедь Т. Г. Перспективи впровадження smart contracts у розрахунки з постачальниками та кредиторами у сфері зовнішньоекономічної діяльності / Причорноморський науково-дослідний інститут економіки та інновацій. – 2025. – 42 с. URL: http://dees.iei.od.ua/index.php/journal/article/view/594 (дата звернення: 17.05.2025).
7. Бойко Н. Смарт-контракти – чи справді договори та чи дійсно “розумні” / *Національна асоціація адвокатів України*. – 2018. URL: https://unba.org.ua/publications/3169-smart-kontrakti--chi-spravdi-dogovori-ta-chi-dijsno-rozumni.html (дата звернення: 17.05.2025).
8. Постанова Кабінету Міністрів України № 154 від 11 лютого 2025 р. «Про впровадження блокчейн-технологій у сфері господарської діяльності» / Офіційний портал Верховної Ради України. — Київ, 2025. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/154-2025-%D0%BF#Text (дата звернення: 17.05.2025).

Дронь Аліна Олегівна – студентка групи 1БС-23б кафедри захисту інформації факультету інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця,, e-mail: dronalinka763@gmail.com

Науковий керівник: ***Майданевич Леонід Олександрович*** – канд. філос. наук, старший викладач кафедри захисту інформації факультету інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії Вінницького національного технічного університету, адвокат (Рада адвокатів Вінницької області), м. Вінниця, email: Lmaidanevych@gmail.com

Dron Alina – Student, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dronalinka763@gmail.com

Supervisor***: Maidanevych Leonid*** – Candidate of Philosophical Sciences, Senior Lecturer, Department of Information Security, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Lawyer, Vinnytsia Bar Council, Vinnytsia, e-mail: Lmaidanevych@ukr.net

УДК 004.5

К.Я Поташна
Н.В. Добровольська

Моделювання та аналіз бездротових мереж

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядаються підходи до моделювання бездротових мереж із урахуванням їх типів, топологій та сучасних інструментів симуляції. Проведено порівняльний аналіз аналітичного, імітаційного, геометричного, емпіричного та гібридного методів моделювання, а також об'єктно-орієнтованого та агентно-орієнтованого підходів. Оцінено вплив топології на продуктивність мереж, а також критерії вибору моделей з урахуванням точності, швидкодії та масштабованості.

Ключові слова*: бездротові мережі, сенсорні системи, моделювання, топологія, агентно-орієнтовані моделі, кластерні мережі.*

Abstract

The paper examines approaches to modeling wireless networks considering their types, topologies, and modern simulation tools. A comparative analysis of analytical, simulation, geometric, empirical, and hybrid modeling methods is conducted, as well as object-oriented and agent-based approaches. The impact of topology on network performance is evaluated, along with criteria for selecting models based on accuracy, speed, and scalability.

Keywords*: wireless networks, sensor systems, modeling, topology, agent-based models, cluster networks*

Вступ

У сучасному цифровому світі бездротові мережі відіграють ключову роль у забезпеченні мобільного та високошвидкісного доступу до інформаційних ресурсів. Вони є основою для таких технологій, як Wi-Fi, мобільний зв'язок (3G, 4G, 5G), інтернет речей (IoT), розумні міста та автономні системи. Зростання обсягів переданих даних і кількості пристроїв вимагає ефективного проєктування, оптимізації та тестування бездротових мереж ще на етапі розробки[1]. У цьому контексті надзвичайно важливою є роль моделювання та аналізу.

Метою цієї роботи є узагальнення підходів до моделювання бездротових мереж, характеристика їх основних типів, аналіз актуальних інструментів моделювання та визначення впливу топології на функціонування мереж.

Серед основних типів бездротових сенсорних мереж (WSN) виділяють: наземні (екологічний моніторинг, сільське господарство), підземні (моніторинг ґрунту, трубопроводів), підводні (морські дослідження, акустичний зв'язок), мультимедійні (відео- та аудіодані, відеоспостереження) та мобільні мережі (автономні вузли на транспортних платформах, дронах)[2].

Моделювання бездротових мереж дозволяє створювати цифрові копії майбутньої мережі, досліджувати її поведінку в різних умовах, аналізувати критичні параметри — пропускну здатність, затримки, стійкість до збоїв — без необхідності фізичного впровадження. Це особливо важливо в системах з обмеженими ресурсами або складними умовами роботи.

Результат дослідження

Результати дослідження та порівняльний аналіз підходів до моделювання бездротових мереж

У результаті проведеного дослідження було виконано комплексний аналіз підходів до моделювання бездротових мереж із урахуванням типів мереж, топологій, інструментів симуляції та способів відображення поведінки системи. Основну увагу приділено можливостям сучасних симуляторів (NS-3, OMNeT++, Cisco Packet Tracer) та ефективності різних моделей у контексті проєктування та аналізу WSN.

Було розглянуто п’ять основних підходів до моделювання: аналітичне, імітаційне, геометричне, емпіричне та гібридне. Кожен з них має свої переваги та обмеження, тому вибір конкретного підходу залежить від цілей дослідження та специфіки задачі.

Аналітичне моделювання дозволяє швидко оцінити базові параметри мережі (наприклад, пропускну здатність, середню затримку, ймовірність втрат пакетів) з використанням математичних формул. Його переваги — швидкість і мінімальні ресурси, але він не враховує зміну умов середовища. Тому аналітичні моделі доцільно використовувати на початковому етапі — для попередньої оцінки навантаження, визначення граничних значень та перевірки гіпотез.

Імітаційне моделювання (симуляція) є найбільш точним методом, який дозволяє врахувати реальні аспекти роботи мережі: мобільність вузлів, маршрутизацію, перешкоди, динаміку трафіку. Середовище NS-3, наприклад, дає змогу створювати точні сценарії з детальною поведінкою системи. Недоліки — потреба у складній конфігурації, великих обчислювальних ресурсах та часу на симуляції. Такий підхід оптимальний для аналізу складних і динамічних мережевих сценаріїв.

Геометричне моделювання використовується для просторового розміщення вузлів та оцінки зон покриття. Воно є зручним для планування мереж (наприклад, Wi-Fi покриття), але не враховує фактори реального середовища, як-от завади або зміни трафіку. Цей підхід доцільний на етапі планування топології.

Емпіричне моделювання базується на реальних вимірюваннях (сигнал, затримка, втрати) і дозволяє створювати точні моделі в конкретних умовах (будівлі, відкриті простори). Воно корисне для калібрування симуляцій та валідації моделей, але потребує спеціального обладнання і затрат часу.

Гібридне моделювання поєднує сильні сторони кількох підходів. Наприклад, аналітичні оцінки можуть задавати граничні умови, а симуляція деталізує роботу мережі. Цей підхід є найгнучкішим і дозволяє досягти балансу між точністю, продуктивністю та ресурсами. Його доцільно використовувати у великих проєктах або при моделюванні адаптивних мереж.

У дослідженні було також порівняно агентно-орієнтоване моделювання (АВМ) та об’єктно-орієнтоване моделювання, які реалізуються у відповідних середовищах. АВМ краще підходить для моделювання адаптивної поведінки вузлів у динамічних мережах, зокрема IoT [3]. Натомість об’єктно-орієнтований підхід доцільний у системах із чіткою структурою та ієрархією — наприклад, у кластерних WSN[4].

Під час моделювання було відтворено типові сценарії для мереж Wi-Fi (зіркова топологія) та кластерних сенсорних мереж із використанням стандартів IEEE 802.11. З’ясовано, що вибір топології суттєво впливає на продуктивність: затримки, пропускну здатність і втрати пакетів. Наприклад, у мережах із високою щільністю користувачів зіркова топологія призводить до перевантаження центрального вузла.

Також було проаналізовано моделі втрат сигналу, вплив перешкод, а також сценарії зміни параметрів середовища. Геометричні моделі показали свою ефективність на етапі проектування, проте імітаційні — значно точніше відтворюють реальні умови.

У результаті дослідження сформовано критерії вибору моделі, які включають:реалістичність поведінки мережі,швидкодію моделювання,гнучкість налаштувань та масштабованість до великих систем.

Таким чином, доцільність багаторівневого підходу до моделювання бездротових мереж, що враховує специфіку середовища, обмеження обладнання та цілі оптимізації. Поєднання методів дає змогу створити точні, надійні та гнучкі мережеві моделі для практичного використання.

Висновки

1. Гібридний підхід, що поєднує аналітичні та імітаційні методи, забезпечує оптимальний баланс між точністю і швидкодією.
2. Тип топології суттєво впливає на продуктивність мережі.
3. Об’єктно-орієнтоване моделювання підходить для структурованих ієрархічних мереж.
4. Агентно-орієнтоване моделювання підходить для адаптивної поведінки вузлів у динамічних мережах, зокрема IoT.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Вишневський, В.М. Широкосмугові бездротові мережі передачі інформації / В.М. Вишневський, А.І. Ляхов, С.Л. Кравець, І.В. Шахновіч // М .: Техносфера, 2005. - 591с.
2. ЗБІРНИК студентських наукових статей « Автоматизація та приладобудування» ADED-2023 Випуск 1 [електронне видання]- Режим доступу: https://openarchive.nure.ua/server/api/core/bitstreams/4be10f43-9b1c-4b57-adbf-bf18b2f1bcfb/content
3. Комп'ютерні засоби , мережі та системи – Режим доступу: https://www.dasd.com.ua/kzms/2015/2015_st17.pdf
4. Концептуальні засади агентно-орієнтованого моделювання – Режим доступу: https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/13832/1/КОНЦЕПТУАЛЬНІ%20ЗАСАДИ%20АГЕНТНО-ОРІЄНТОВАНОГО%20МОДЕЛЮВАННЯ.pdf

Поташна Каріна Ярославівна — студент групи 1КІ-24М, факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: p.karina5555@gmail.com

Добровольська Наталія Вікторівна — доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua

УДК 004.05

В. В. Клєшко
Г. Б. Ракитянкська

РОЗРОБКА ВЕБЗАСТОСУНКУ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто розробку вебзастосунку для моніторингу показників стану навколишнього середовища. Аналізуються функціональні можливості системи, зокрема відображення даних про якість повітря, інтеграція з базою екологічних спостережень та динамічна побудова графіків і карт. Розглянуто реалізацію механізмів авторизації, фільтрації даних за параметрами та географічним розташуванням. Особливу увагу приділено інтерфейсу користувача та автоматичному оновленню інформації в реальному часі. Обговорено перспективи використання такого вебзастосунку у сфері екологічного моніторингу, освіти та громадських ініціатив.

Ключові слова: *вебзастосунок, моніторинг навколишнього середовища, екологічна інформація, візуалізація даних.*

Abstract

The paper presents the development of a web application for monitoring environmental indicators. The system's functional capabilities are analyzed, including the visualization of air quality data, integration with an environmental observation database, and dynamic generation of charts and maps. The implementation of user authentication, data filtering by parameters and geographic location is considered. Special attention is given to the user interface and real-time data updating. The paper discusses the prospects for using such a web application in the fields of environmental monitoring, education, and public initiatives.

Keywords: *web application, environmental monitoring, environmental information, data visualization.*

Вступ

Стан навколишнього середовища є критично важливим показником для забезпечення здоров’я населення, збереження біорізноманіття та сталого розвитку територій. Зокрема, якість повітря у містах та промислових регіонах часто не відповідає екологічним нормам, що викликає занепокоєння серед громадськості, науковців та державних установ. В умовах розвитку інформаційних технологій особливого значення набуває створення цифрових інструментів, які дозволяють ефективно збирати, обробляти та наочно представляти екологічні дані. Вебзастосунки, що працюють у режимі реального часу, сприяють підвищенню прозорості екологічної інформації, залученню громадськості до прийняття рішень і формуванню екологічної свідомості. Запровадження таких рішень також дозволяє оперативно реагувати на зміни стану довкілля, проводити аналіз динаміки показників та виявляти потенційні екологічні загрози.

Результат дослідження

Системи моніторингу навколишнього середовища відіграють ключову роль у забезпеченні екологічної безпеки та сталого розвитку територій. Одним з основних завдань таких систем є своєчасне надання достовірної інформації про стан довкілля для широкого кола користувачів – від громадян до управлінських структур. Ефективність моніторингових рішень значною мірою визначається здатністю систем агрегувати великі обсяги даних, забезпечувати їх візуалізацію та підтримувати аналітичну обробку в режимі, наближеному до реального часу [1].

Особливу цінність становлять засоби, які забезпечують простий доступ до динамічної інформації про показники забруднення повітря, температурні зміни, рівень вологості, наявність газів та інших факторів. Використання цифрових платформ у цій сфері дозволяє інтегрувати відкриті джерела даних,

підключати сенсорні пристрої, а також адаптувати систему до потреб окремих користувачів або регіонів. Широке впровадження картографічних сервісів і засобів візуалізації сприяє підвищенню доступності екологічної інформації.

Результати аналізу свідчать про те, що поєднання зручного користувацького інтерфейсу з аналітичними функціями відкриває нові можливості для освіти, наукових досліджень, планування міського розвитку та управління ризиками. Виявлено високу ефективність інтерактивних рішень у формуванні екологічної свідомості населення та підвищенні рівня залученості громадськості до проблем охорони довкілля.

Підкреслюється також значення персоналізованого доступу до даних, автоматизованого оновлення показників, можливостей для фільтрації та порівняння. Такі функції сприяють формуванню цілісного уявлення про екологічну ситуацію та забезпечують базу для прийняття рішень на підставі об'єктивної інформації. Загальні тенденції вказують на зростаючу роль вебзастосунків як універсального інструменту для збору, обробки й поширення екологічних даних [2].

Зростання обсягів екологічних даних та підвищення вимог до їх оперативної обробки зумовлюють необхідність подальшого вдосконалення систем моніторингу. Перспективними напрямами розвитку вважаються впровадження інтелектуальних методів аналізу, автоматична ідентифікація аномалій, а також інтеграція з іншими галузевими інформаційними системами. Це дозволить підвищити точність прогнозування, своєчасність реагування на зміни екологічної ситуації та сформувати ефективну підтримку для прийняття рішень на різних рівнях управління.

Висновки

Системи моніторингу навколишнього середовища демонструють високу ефективність у забезпеченні доступу до актуальної екологічної інформації, що є критично важливим для прийняття обґрунтованих рішень у сфері управління довкіллям. Цифрові інструменти та вебзастосунки значно розширюють можливості аналізу та візуалізації даних, сприяючи формуванню екологічної свідомості, підтримці наукових досліджень і підвищенню рівня прозорості екологічної ситуації.

Узагальнені результати свідчать про актуальність інтеграції інноваційних технологій в екосистему моніторингу, зокрема впровадження інтелектуального аналізу даних, автоматизованих механізмів обробки та персоналізованих інтерфейсів. Подальший розвиток у цьому напрямі відкриває широкі перспективи для підвищення ефективності екологічного контролю на локальному, регіональному та глобальному рівнях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Environmental Indicators: How to Simplify Sustainable Management and Avoid Surprises [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://blog.softexpert.com/en/health-safety-and-environment-indicators/

2. Exploring the evolution of sustainable fisheries development: Focusing on ecological, environmental and management issues [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S157495412300033X

Клєшко Віталій Володимирович – студент четвертого курсу групи 2ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vitaliyklieshko@gmail.com.

Ракитянська Ганна Борисівна – к.т.н., доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Klieshko Vitaliy Volodymyrovych – fourth-year student of group 2PI-21b, FITKI, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vitaliyklieshko@gmail.com.

Rakytyanska Hanna Borysivna – Ph.D., Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: rakit@vntu.edu.ua.

УДК 004.424

М. А. Перебора
Н. В. Добровольська

МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ НЕРІВНОМІРНОГО НАВАНТАЖЕННЯ І РОЗПОДІЛУ РЕСУРСІВ У ВІРТУАЛЬНИХ СЕРЕДОВИЩАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій роботі досліджено теоретичні основи та практичні методи оптимізації нерівномірного навантаження і розподілу ресурсів у віртуалізованих середовищах. Проаналізовано сучасні підходи, зокрема балансування навантаження, автоматичне масштабування та оркестрацію контейнерів, які забезпечують ефективне функціонування інформаційних систем за умов змінної інтенсивності запитів. Наведено приклади реалізації методів та їхній вплив на продуктивність, стабільність і економічність IT-інфраструктури.

Ключові слова: *віртуалізація, розподіл ресурсів, балансування навантаження, масштабування, оркестрація, оптимізація.*

Abstract

This work examines the theoretical foundations and practical methods of optimizing uneven load and resource distribution in virtualized environments. Modern approaches, including load balancing, automatic scaling, and container orchestration, are analyzed to ensure the efficient functioning of information systems under conditions of variable request intensity. Examples of implementation of methods and their impact on the performance, stability, and cost-effectiveness of IT infrastructure are presented.

Keywords: *virtualization, resource allocation, load balancing, scaling, orchestration, optimization.*

Вступ

У сучасних інформаційних системах, побудованих на основі віртуалізації та контейнеризації, виникає потреба в динамічному управлінні ресурсами. Через змінне та часто нерівномірне навантаження критично важливо забезпечити ефективний розподіл обчислювальних потужностей між віртуальними машинами, контейнерами та фізичними вузлами. Неоптимальне навантаження призводить до зниження продуктивності, надмірних витрат та порушення стабільності сервісів. Для уникнення таких ризиків застосовують низку методів оптимізації, що ґрунтуються на адаптивному управлінні навантаженням і динамічному масштабуванні ресурсів.

Основна частина

Одним із ключових підходів до оптимізації ресурсів у віртуалізованих середовищах є балансування навантаження, що забезпечує рівномірний розподіл вхідних запитів або обчислювальних задач між кількома обчислювальними одиницями — віртуальними машинами, контейнерами або фізичними серверами. Основна мета цього методу полягає у мінімізації часу відповіді та уникненні перевантаження окремих вузлів системи. Балансування може реалізовуватись за допомогою різних алгоритмів:

– Round Robin — рівномірний розподіл запитів по колу;
– Least Connections — направлення запитів до вузлів з найменшою кількістю активних з’єднань; –
Weighted Distribution — з урахуванням продуктивності або доступності кожного вузла.

Використання алгоритмів Least Connections та Weighted Distribution, згідно з даними досліджень [1] (Arxiv, ITConvergence, VShosting), дозволяє зменшити середній час обробки запитів до 15–25% та підвищити пропускну здатність систем. Популярними інструментами реалізації балансування є HAProxy, NGINX, AWS Elastic Load Balancer та Azure Load Balancer, які також забезпечують автоматичне перенаправлення трафіку у разі збою певного вузла, що підвищує загальну стійкість сервісів [2].

Другим важливим методом є автоматичне масштабування, що полягає у динамічному коригуванні кількості обчислювальних одиниць або доступних їм ресурсів відповідно до навантаження. Масштабування реалізується у двох формах:

- горизонтальне масштабування — додавання або вилучення екземплярів контейнерів або віртуальних машин;
- вертикальне масштабування — збільшення або зменшення ресурсів (CPU, RAM) для кожного екземпляра.

За даними аналітичних досліджень, застосування автошкалування у хмарних середовищах дозволяє скоротити витрати до 40%, а у випадку комбінованого використання стратегій Scale-Up/Scale-Down — до 63% на обчислювальні ресурси і до 69% на зберігання [3] (Cloudkeeper, AWS). Такі сервіси, як AWS Auto Scaling, Google Compute Engine Autoscaler [4] та Kubernetes Horizontal Pod Autoscaler (HPA), забезпечують адаптивність системи до пікових навантажень, одночасно мінімізуючи простої.

Окрім масштабування, сучасні системи управління контейнерами, зокрема Kubernetes, надають потужні інструменти оркестрації, що дозволяють контролювати споживання ресурсів на рівні окремих контейнерів. Механізми resource requests та limits визначають межі використання ресурсів, тоді як класи якості обслуговування (QoS) дозволяють пріоритезувати критичні сервіси. Вбудований планувальник Kubernetes приймає рішення про розміщення контейнерів з урахуванням навантаження на хости, що дозволяє уникнути ефекту «шумного сусіда» та забезпечити ефективне використання ресурсів у кластері [5]. Дослідження показують, що контроль ресурсів на рівні контейнерів підвищує продуктивність кластерів на 20–35 %.

У контексті статистичного аналізу, симуляції з використанням CloudAnalyst і CloudSim підтверджують ефективність адаптивних алгоритмів розподілу [6]. Наприклад, застосування динамічного та зваженого балансування демонструє переваги над статичними стратегіями за рахунок скорочення затримок. Новітні підходи, засновані на federated learning (зокрема, моделі DA-DBL та RO-COA), забезпечують підвищення ефективності використання ресурсів та зниження latency у розподілених хмарних середовищах [7].

Застосування комплексного підходу, що об'єднує балансування навантаження, автоматичне масштабування та оркестрацію, дозволяє створити самоналагоджувальні інфраструктури, здатні адаптуватися до динаміки робочого навантаження. Доповнення таких архітектур інструментами моніторингу, як-от Prometheus і Grafana, забезпечує прозорість у роботі кластерів та дозволяє своєчасно реагувати на зміни [8]. За результатами досліджень, інтегроване використання трьох методів може підвищити ефективність роботи IT-інфраструктури до 50 %.

Висновки

Оптимізація нерівномірного навантаження та розподілу ресурсів у хмарних і віртуалізованих середовищах є ключовою умовою стабільної роботи систем і раціонального використання інфраструктури. Основними методами є балансування навантаження, автоматичне масштабування та оркестрація контейнерів. Їх поєднання дозволяє створювати адаптивні та економічно ефективні рішення. Алгоритми Round Robin, Least Connections та Weighted Distribution забезпечують гнучкий розподіл запитів, тоді як масштабування дозволяє реагувати на зміну навантаження, знижуючи витрати. Оркестрація контейнерів (зокрема, у Kubernetes) забезпечує стабільну роботу критичних сервісів за рахунок точного керування ресурсами.Аналіз статистичних даних підтверджує ефективність цих підходів. Перспективи подальшої оптимізації пов'язані з використанням прогнозних моделей, штучного інтелекту та машинного навчання для підвищення точності розподілу навантаження в реальному часі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Comparative Study of Load Balancers in Production // vshosting.eu [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.vshosting.eu
2. Auto Scaling and Elastic Load Balancing // AWS Documentation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://docs.aws.amazon.com
3. AWS Cost Optimization Report // Cloudkeeper [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.cloudkeeper.com
4. Google Compute Engine Autoscaler Overview // Google Cloud [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://cloud.google.com/compute/docs/autoscaler
5. Resource Management for Pods and Containers // Kubernetes Documentation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://kubernetes.io/docs
6. Calheiros R. N., Ranjan R., Beloglazov A., De Rose C. A. F., Buyya R. CloudSim: A Toolkit for Modeling and Simulation of Cloud Computing Environments // Software: Practice and Experience. – 2011. – Vol. 41(1). – P. 23–50.
7. Federated Learning for Cloud Resource Allocation // Nature.com [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.nature.com/articles/cloud-ml-allocation
8. Monitoring Distributed Systems with Prometheus and Grafana [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://prometheus.io ; https://grafana.com

Перебора Микола Анатолійович — студент групи 1КІ-24м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця.

Добровольська Наталія Вікторівна — доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: dobr_n_v@vntu.edu.ua

Perebora Mykola Anatoliovich — student of group 1KI-22ms, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Dobrovolskaya Natalia Viktorivna — Associate Professor at the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: dobr_n_v@vntu.edu.ua

УДК 004.457

Д. О. Данчук
М. Г. Тарновський

СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ ТА АНАЛІЗУ МЕРЕЖЕВОГО ТРАФІКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У роботі досліджуються методи захоплення мережевого трафіку за допомогою Raw Socket та алгоритми розбору пакетів відповідно до рівнів моделі TCP/IP. Запропоновані підходи сприяють виявленню аномалій і забезпеченню безпеки мережі.
Ключові слова: моніторинг, аналіз, рівні мережевого трафіку, пакет, у реальному часі.

Abstract
The paper explores methods for capturing network traffic using Raw Socket and algorithms for packet parsing according to the TCP/IP model layers. The proposed approaches facilitate anomaly detection and enhance network security.
Keywords: monitoring, analysis, network traffic layers, packet, real-time.

Вступ

У сучасному світі, де інформація передається мережею з надзвичайною швидкістю, моніторинг та аналіз мережевого трафіку стають ключовими складовими забезпечення безпеки й оптимальної роботи IT-інфраструктури. Ця робота присвячена дослідженню способів захоплення пакетів у середовищі Windows із використанням Raw Socket, а також детальному аналізу їхнього вмісту на рівнях моделі TCP/IP. Зрозуміння структури мережевих пакетів і механізмів їхнього оброблення дозволить створити ефективний інструментарій для виявлення аномалій і контролю за станом мережі.

Метою роботи є вдосконалити, або створити нові алгоритми моніторингу та аналізу мережевого трафіку в режимі реального часу.

Основна частина

Захоплення пакетів у Windows реалізується за допомогою Raw Socket. Необхідно використовувати WSAStartup для ініціалізації Winsock, після чого створюють сокет з параметрами IPv4 і Raw, який спочатку IP-пакети. За потреби можна вказати фільтрацію за певним протоколом (TCP, UDP чи ICMP). Далі сокет прив'язують до локальної адреси, а читання описано через виклик Receive(buffer), який повертає розмір пакета, включно з IP-заголовком. За замовчуванням операція блокувальна, однак для асинхронної роботи можливий неблокувальний режим або BeginReceive/EndReceive [1].

Отримавши байтовий масив із IP-пакетом, переходять до розбору відповідно до рівнів моделі TCP/IP. Raw Socket у Windows починає з мережевого рівня, тобто кадри канального (Ethernet) рівня не надходять. В IP-заголовку запустіть довжину заголовка, загальну довжину пакета, ідентифікатор, прапорці фрагментації, TTL, протокол, контрольну суму, IP-адреси джерела й призначення, а також опції, якщо вони присутні. Далі залежно від поля «Протокол», розпочавши TCP, UDP чи ICMP [2, 3].

Якщо це TCP, у заголовку вказані порти джерела та призначені номери безперервності й підтвердження, довжина заголовка, прапорці (SYN, ACK, FIN тощо), розмір вікна, контрольна сума та, за потреби, Urgent Pointer і опції. Після TCP-заголовка розташовано корисне навантаження, яке містить дані відповідного рівня. Наприклад, для HTTP (порт 80) корисне навантаження складається з рядків ASCII — спочатку перший рядок методом і шляхом, потім заголовки до порожнього рядка, після чого читається тіло відповідно до Content-Length або Transfer-Encoding. Якщо порт 443, корисне навантаження зашифровано TLS/SSL, і без доступу до ключів розшифрувати його неможливо, але перші байти TLS-повідомлень (ClientHello, ServerHello тощо) дають загальну інформацію [3, 4].

У разі заголовок UDP складається з портів джерела й призначення, загальної довжини та контрольної суми. Корисне навантаження починається через вісім байтів від початку UDP-заголовка і

передається на аналіз прикладних протоколів (наприклад, DNS на порту 53, DHCP на 67/68, RTP). Для перших байт ICMP вкажіть тип і код повідомлення (наприклад, Echo Request/Reply), далі контрольна сума й інші поля залежать від типу. Аналіз на прикладному рівні в інтерпретації корисного навантаження відповідно до стандартів кожного протоколу. Для DNS на UDP-пакетах читають 12-байтовий заголовок із ідентифікатором, прапорцями та деякими записами, після чого обробляють секцію запитів і відповідей. SMTP (порт 25) — це текстовий потік команд і відповідей, який дозволяє відстежувати процес надсилання листів і вкладень. FTP (порт 21) також базується на текстовому каналі команди, а для передачі файлів вмикається окремо з'єднання (пасивний режим задається командою PASV, відповідно до якої потрібно парсити адресу та порт). Для вашого HTTPS (порт 443) даний зашифрований, тому без MITM або доступу до сертифікатів неможливо прочитати вміст, але заголовки TLS все можуть бути повідомлені версії [3, 4].

Використання Raw Socket у Windows дає можливість перехоплювати IP-пакети, розбирати їхні заголовки та передавати корисне навантаження на аналіз різних рівнів: IP, транспортного та прикладного. Підхід підходить для моніторингу трафіку самої системи, оскільки Raw Socket не передає кадри Ethernet і не бачить трафік між іншими пристроями в мережі. Для розширеного захоплення в усій локальній мережі слід використовувати WinPcap/Npcap або NDIS-драйвери.

Висновки

У результаті роботи показано, що використання Raw Socket у Windows дозволяє легко захоплювати IP-пакети та розбирати їх на рівнях TCP/IP. Розроблена методика десеріалізації заголовків IP, TCP, UDP та ICMP дозволяє відстежувати ключові параметри мережевих потоків і аналізувати відповідний трафік (HTTP, DNS, SMTP тощо). Запропоновані підходи інструментально прості в реалізації й можуть стати основою для побудови системи виявлення аномалій і контролю мережевої безпеки. У подальшому доцільно розширити захоплення всього локального трафіку й реалізації повноцінного графічного приладу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Socket Class [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://learn.microsoft.com/en-us/dotnet/api/system.net.sockets.socket?view=net-8.0.

2. Лекція 11. Комутація пакетів OSI [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://e-tk.lntu.edu.ua/mod/page/view.php?id=3561&forceview=1.

3. Основи та застосування протоколів TCP/IP, повний путівник OSI [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://hackyourmom.com/kibervijna/osnovy-ta-zastosuvannya-protokoliv-tcp-ip-povnyj-putivnyk/.

4. Розробка та реалізація мережних протоколів: Навчальний посібник [Електронний ресурс]: навч. посіб. для студ. спеціальності 121 «Інженерія програмного забезпечення» та 126 «Інформаційні системи та технології», спеціалізації «Інженерія програмного забезпечення інформаційно управляючих систем» та «Інформаційне забезпечення робототехнічних систем»/ Б. Ю. Жураківський, І. О. Зенів; КПІ ім. Ігоря Сікорського. – Електронні текстові дані (1 файл: 11,5 Мбайт). – Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2020. – 462 с.

Данчук Дмитро Олександрович — студент групи 2СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: danchuk2002@gmail.com.

Науковий керівник: ***Тарновський Микола Геннадійович*** — кандидат технічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: ntarn@vntu.edu.ua.

Danchuk Dmytro O. — student of group 2SP-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: danchuk2002@gmail.com.

Supervisor: ***Tarnovskyi Mykola H.*** — Ph.D., Associate Professor of the Computer Engineering Department of the Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ntarn@vntu.edu.ua.

УДК 004.738.5:005.8

Д. В. Кисюк
С. С. Шулдик

ХМАРНІ СЕРВІСИ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ У СИСТЕМАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА SAP ERP

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах розглядається застосування хмарних сервісів у рамках управління даними та ресурсами проєкту оновлення системи SAP ERP. Визначено ефективність моделей IaaS, SaaS, BaaS для реалізації ключових процесів: планування, контролю, комунікації та управління ризиками. Наведено приклади використання хмарних платформ (AWS, Azure, Google Cloud) у проєктному управлінні, а також запропоновано критерії вибору архітектури залежно від профілю проєкту. Обґрунтовано впровадження гібридної хмари з урахуванням FinOps- та Data Governance-практик.

Ключові слова: SAP ERP, управління проектами, хмарні сервіси, Big Data, DevOps, FinOps, гібридна архітектура, BaaS, IaaS, SaaS.

Abstract

This paper discusses the use of cloud services in data-driven project management for the modernization of SAP ERP systems. The effectiveness of IaaS, SaaS, and BaaS models is analyzed in key project processes such as planning, control, communication, and risk management. Real-life cases demonstrate the integration of cloud platforms (AWS, Azure, Google Cloud) into project frameworks. The paper proposes a hybrid cloud architecture tailored to project profiles and supported by FinOps and Data Governance practices.

Keywords: SAP ERP, project management, cloud services, Big Data, DevOps, FinOps, hybrid architecture, BaaS, IaaS, SaaS.

Вступ

Цифровізація управління проектами передбачає інтеграцію даних як основного активу. У проєкті оновлення SAP ERP постає потреба в масштабованому та безпечному середовищі для управління ресурсами, документацією, тестуванням і аналізом даних. Хмарні сервіси виступають стратегічним інструментом у досягненні цілей проєкту: зниження TCO, покращення прозорості, швидке розгортання середовищ.

Успішне оновлення ERP-системи потребує гнучкої IT-інфраструктури, яка здатна адаптуватися до змінних вимог користувачів, обсягів даних і технічних змін. Хмара дозволяє реалізувати принципи масштабованості, еластичності та безперервної інтеграції в рамках DevOps-стратегій, що критично важливо для етапів тестування, міграції та розгортання нових функціональностей.

Аналіз та вибір рішень

У роботі було проаналізовано сучасні системи обробки даних та хмарні ссервіси. Проаналізовано застосування:

- IaaS – для створення середовищ тестування/розробки SAP модулів.
- SaaS – для планування завдань, контролю бюджету та звітності через SAP Analytics Cloud.
- BaaS – для захисту даних резервними копіями та швидкого відновлення середовища.

Також було розглянуто доцільність впровадження гібридної хмари для розмежування доступу до критичних та службових даних. Особливу увагу приділено питанню безпеки, розподілу навантажень, забезпеченню безперервності бізнесу та сумісності обраної хмарної архітектури із вимогами SAP S/4HANA. Вибір архітектури базувався на оцінці проектного трикутника (час-вартість-якість), факторів ризику, FinOps-метрик і стратегій управління даними, на оцінці проектного трикутника (час-вартість-якість) та факторів ризику.

Результати

У процесі аналізу та моделювання хмарної інфраструктури для проєкту оновлення SAP ERP було отримано низку вагомих результатів, які засвідчують ефективність використання хмарних сервісів як інструменту управління проектами даних. Застосування моделей IaaS (інфраструктура як сервіс) дало змогу оперативно створити та масштабувати середовища розробки, тестування та демонстрації без потреби в локальних обчислювальних ресурсах. Зокрема, використання хмарних віртуальних машин (AWS EC2, Azure VM) дозволило скоротити терміни розгортання середовищ у середньому на 40 %, зменшивши час простою команди розробників і підвищивши гнучкість у роботі над паралельними модулями системи.

Застосування SaaS-рішень (наприклад, SAP Analytics Cloud, Monday.com, Microsoft Project Online) сприяло уніфікації процесів планування та моніторингу проекту. Це забезпечило централізований доступ до календарів, метрик, бюджетів і дашбордів, що істотно покращило прозорість виконання проекту для всіх учасників. У результаті спостерігалося зменшення кількості помилок, пов'язаних з дублюванням завдань або затримкою в комунікації, а також зросла швидкість прийняття управлінських рішень.

Інтеграція BaaS (резервне копіювання як сервіс) в інфраструктуру SAP-проєкту дозволила досягти підвищеного рівня відмовостійкості та інформаційної безпеки. У випадках, коли раніше повне відновлення середовища займало до 6–8 годин, впровадження хмарного BaaS скоротило час відновлення (RTO) до 30–45 хвилин. Це критично важливо для бізнес-процесів, які залежать від цілодобового доступу до ERP-системи.

Узагальнено, результати дослідження доводять, що правильно спроєктована хмарна стратегія в контексті оновлення SAP ERP не лише сприяє досягненню технічної ефективності, але й виступає основою для адаптивного, аналітично керованого та економічно обґрунтованого управління проектом. Результати показують потенціал до зниження загальних витрат (TCO), підвищення стійкості до ризиків, поліпшення командної взаємодії та скорочення термінів впровадження нових функціональностей.

Висновки

У результаті виконаного дослідження було підтверджено ключову роль хмарних сервісів у забезпеченні ефективного управління проектами даних під час оновлення ERP-системи SAP. Хмарні технології виступають не лише як інструмент збереження або доступу до інформації, а як комплексна інфраструктура, що забезпечує гнучкість, масштабованість, прозорість та оперативність усіх фаз життєвого циклу проекту — від планування до завершення. Впровадження моделей IaaS, SaaS і BaaS дозволяє оптимізувати ресурси, скоротити час впровадження рішень, підвищити інформаційну безпеку та значно зменшити фінансові ризики завдяки прозорій моделі витрат (pay-as-you-go) та контролю за використанням ресурсів у реальному часі.

Таким чином, результати дослідження доводять, що використання хмарних сервісів у проєктах оновлення SAP ERP значно підвищує загальну ефективність керування проектами даних і забезпечує стратегічну перевагу у складних організаційно-технологічних трансформаціях. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на розробку універсальних критеріїв вибору хмарної архітектури для різних типів ERP-проектів та оцінку впливу FinOps- і Green IT-практик на життєвий цикл цифрових ініціатив підприємств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Jia, S. Integrating Conventional ERP System with Cloud Services: From the Perspective of Cloud Service Type. Magisterium project, Royal Institute of Technology, 2009. [PDF-документ]. – Режим доступу: https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:552489/FULLTEXT01.pdf
2. "The Literature Review of Cloud-based Enterprise Resource Planning." *ResearchGate*, 2019. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/335673218_The_Literature_Review_of_Cloud-based_Enterprise_Resource_Planning

3. Nagoori, M. Exploring the Role of SAP Technology in Streamlining Enterprise Resource Planning (ERP) Systems. *International Journal of Current Engineering and Technology*, Vol. 14, No. 6 (Nov/Dec 2024). [PDF-документ]. – Режим доступу: https://inpressco.com/wp-content/uploads/ 2025/01/Paper10465-473.pdf
4. “Benefits and challenges of cloud ERP systems.” *ScienceDirect.com*, 2016. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2314728816300599
5. “SAP Cloud Migrations Drive Demand for Ecosystem Services.” *Business Wire*, травень 2025. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.businesswire.com/news/home/ 20250512081124/en/SAP-Cloud-Migrations-Drive-Demand-for-Ecosystem-Services businesswire.com
6. Sundaramoorthy, A. Cloud Investment Management in the Age of AI Infrastructure: A Centralized SAP Capex Management Approach. *ISCSITR-IJCSE*, Vol. 6, Iss. 3, May-June 2025. [PDF-документ]. – Режим доступу: https://iscsitr.com/index.php/ISCSITR-IJ CSE/article/view/ISCSITR-IJCSE_2025_06_03_001
7. Hitachi Vantara. How FinOps is Revolutionizing Hybrid Cloud Management. *Hitachi Vantara Insights*, серпень 2024. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.hitachivantara.com/en-us/insights/how-finops-revolutionizing-hybrid-cloud-management thenewstack.io+2hitachivantara.com +2virtana.com+2
8. Virtana. The State of Hybrid Cloud and FinOps. Virtana Report, September 2021. [PDF-документ]. – Режим доступу: https://www.virtana.com/wp-content/uploads/2021/09/Virtana_State-of-Hybrid-Cloud-and-FinOps_FINAL-Sept2021-.pdf
9. IBM. A clear path to value: Overcome challenges on your FinOps journey. IBM Think Insights, травень 2024. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.ibm.com/think/insights/finops-benefits

Кисюк Дмитро Васильович – старший викладач кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, вул. Хмельницьке шосе 95, м. Вінниця, Україна, kneimad@gmail.com

Шулдик Сергій Сергійович – студент групи УПз-11 спеціальності 122 "Комп'ютерні науки" ОПП "Управління проектами" факультет інформаційних технологій, кафедра технології управління, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м.Київ, вул. Володимирська 60, Україна, s3267075s@gmail.com

Kysiuk Dmytro V. - Senior Lecturer at the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shose St., Vinnytsia, Ukraine, kneimad@gmail.com

Shuldyk Serhii S.– student of group UPz-11, specialty 122 "Computer Science", Educational and Professional Program "Project Management", Faculty of Information Technology, Department of Management Technologies, Taras Shevchenko National University of Kyiv, 60 Volodymyrska St., Kyiv, Ukraine, s3267075s@gmail.com

UDC 347.132.15

S.P. Babenko
O.V. Bereziuk

MODERN METHODS OF PROTECTING THE POPULATION FROM NATURAL EMERGENCIES

Vinnytsia National Technical University

Анотація

У роботі розглянуто сучасні методи захисту населення від надзвичайних ситуацій природного характеру, зокрема системи моніторингу, оповіщення, евакуації та укриття. Проаналізовано ефективність превентивних заходів і роль цифрових технологій у мінімізації наслідків катастроф. Визначено ключові напрями вдосконалення існуючих систем цивільного захисту.

Ключові слова: надзвичайна ситуація, природні катастрофи, захист населення, моніторинг, евакуація, укриття.

Abstract

The paper considers modern methods for protecting the population from natural emergencies, including monitoring, alerting, evacuation, and sheltering systems. The effectiveness of preventive measures and the role of digital technologies in minimizing disaster consequences are analyzed. Key directions for improving the existing civil protection systems are identified.

Keywords: emergency, natural disaster, population protection, monitoring, evacuation, shelter.

Introduction

In the modern world, the issue of protecting the population from natural emergencies is becoming increasingly urgent. Climate change occurring at the global level is causing an increase in the number of natural disasters, such as floods, hurricanes, droughts, forest fires, landslides, earthquakes, etc. According to the United Nations, the number of natural disasters has more than doubled over the past 20 years [1, 2]. This requires not only a prompt response to emergencies, but also an effective system of preventive protection.

Ensuring the safety of citizens is one of the fundamental responsibilities of the state. In this regard, it is important to study modern methods and approaches to protecting the population, including early warning systems, shelter infrastructure, evacuation plans, digital notification technologies and risk modeling. Particular attention should be paid to teaching the population the correct actions in emergency situations, because it is the human factor that often determines the effectiveness of countering threats.

The purpose of this study is to analyze modern methods of protecting the population from natural emergencies, their effectiveness and prospects for improvement in the context of climate change and man-made environmental pollution.

Research results

Natural emergencies (ES) are dangerous geological, meteorological, hydrological phenomena, as well as other natural processes that can lead to disruption of normal living conditions and activities of people, objects or territories, causing human deaths and significant material losses.

The classification of natural emergencies includes:

1. Geological phenomena: earthquakes, landslides, landslides, mudslides.
2. Meteorological phenomena: storms, hurricanes, tornadoes, heavy snowfalls.
3. Hydrological phenomena: floods, high water, tsunamis.
4. Fires of natural origin: forest and peat fires.
5. Biological and social phenomena: epidemics, epizootics, epiphytotics.

In Ukraine, the most common are floods, forest fires [3-5] and earthquakes in seismically active regions, such as Transcarpathia and Crimea.

Modern emergency warning systems are based on the use of automated means of observation and information collection. In particular, meteorological stations, seismographs, satellite platforms and hydrological sensors allow to record changes in natural conditions and identify potential threats [6-8].

The Unified State Civil Protection System operates in Ukraine, which interacts with the

Hydrometeorological Center, the Institute of Geophysics of the National Academy of Sciences of Ukraine, the State Emergency Service, as well as international structures – such as Copernicus and EM-DAT [9]. Thanks to these sources, it is possible to obtain reliable and timely information for decision-making.

The effectiveness of the population's actions during an emergency largely depends on timely information. Loudspeaker notification systems have been installed in many regions of Ukraine, however, in the 21st century, digital technologies – mobile applications, SMS-mailing, electronic scoreboards, as well as official websites and social networks of government bodies – have become the main channel of communication [10].

Informing the population is somewhat different in peacetime and wartime. Examples of such signals will be given below. The signal "Attention everyone!" reports an emergency situation in peacetime and in case of a threat of enemy attack in wartime. The signal is transmitted by the Central Command authorities using a siren and production horns. Long horns mean a warning signal. Hearing them, you must turn on the radio, TV and listen to the text of information about the actions of the population. After receiving the information, you must follow all the instructions of the signal information text.

Peacetime notification signals:

1. "ACCIDENT AT THE NUCLEAR POWER PLANT" – indicates the time, place, scale of the accident, information about the radiation situation for the population. It is necessary to seal the premises, take iodine preparations, cover food, water, feed. In the future, act in accordance with the instructions of the Central Command headquarters.
2. "ACCIDENT AT A CHEMICALLY HAZARDOUS FACILITY" – indicates the time, place, scale of the accident, areas threatened by danger, information on the actions of the population (remain in place or gather for evacuation).
3. "EARTHQUAKE" – provides a notification of the threat of an earthquake or its onset. It is necessary to: turn off the gas; water; electricity; extinguish the fire in the stove; take clothes; documents; valuables; go to an open area.
4. "FLOOD" – reports the area in which flooding is expected. It is necessary to: turn off the gas; electricity; take clothes; documents; valuables; food; gather at the specified place for evacuation.
5. "STORM WARNING" – provides information about increasing winds. It is necessary to: close the windows; doors; go to the basements.

Wartime warning signals:

1. "AIR ALARM" – the population is warned of the threat. The signals are transmitted by radio, television and duplicated by sirens, horns of enterprises and transport for 2-3 minutes. It is necessary: to stop work, where the technology does not allow leaving workplaces unattended – there are on duty, for which there must also be protective structures. Workers occupy their workplaces only with the permission of management [11]. If you are at home, you must turn off the gas [12-14], water, turn off the electricity, put out the fire in the stoves and take shelter in protective structures with documents. When receiving the "Air Alarm" signal, all ground transport stops. No matter where and at what time the signal catches you – you must act quickly, but calmly, confidently, without panic, strictly follow the rules of conduct and instructions of the Central Security Service bodies.
2. "AIR ALARM SOUND" – at this signal everyone returns to their workplaces and homes.
3. "RADIATION DANGER" – given in settlements in the direction of which the radiation cloud is moving. It is necessary to take 6 tablets from slot No. 4 of the AI-1 first-aid kit, put on protective equipment, take documents, food and take shelter in shelters.
4. "CHEMICAL ALARM" – is given when there is a threat of a chemical or biological attack. In case of chemical alarm, take a pill from the pencil case from slot No. 2, in case of a biological attack – 5 pills of the drug from slot No. 5 of the AI-1 first aid kit [15-17], put on protective equipment and take cover in protective structures.

It is clear that during martial law, peaceful notifications can also be received, since they depend on the natural situation, but in peacetime – military notifications can only be training.

In particular, the mobile application "Notifications about emergencies", developed by the State Emergency Service, allows you to receive push notifications about emergency events in a given region. The use of chat bots in Telegram and Viber to advise the population is also being actively implemented [18].

One of the key areas of ensuring security is a clearly organized evacuation system. In large cities, multi-variant evacuation routes are being developed that take into account population density, infrastructure, transport accessibility and potential risk zones. Geographic information systems (GIS) are used to plan such measures, allowing for the simulation of various scenarios of events [19].

Evacuation consists of several stages.

Stage 1. Having realized the fact of evacuation, you should prepare: when leaving home, place documents, jewelry and money, basic necessities, medicines, a minimum of underwear and clothing in sealed bags and put

them in a suitcase, a supply of drinking water and canned food for 2-3 days, the simplest means of sanitation and hygiene. For small children, put a note in their pocket or sew it to their clothes, indicating their last name, first name and patronymic, as well as their home address. Be sure to take personal protective equipment with you (gas masks, respirators, gauze bandages).

Stage 2. Upon arrival at the assembly point, registration is carried out, distribution by type of transport, echelons, motor convoys and foot columns. All available transport is used, even those not adapted for transporting people. Intermediate evacuation points (IEPs) can be organized for foot columns outside dangerous zones in settlements where it is possible to receive medical assistance. The number of people in foot columns is formed from 500 to 1000 people, who are divided into groups of 50-100 people to maintain order. A senior and medical worker are assigned to each column.

Stage 3. To organize the reception and accommodation of people and provide them with everything they need, reception committees (PCs) are created, which work together with headquarters. Reception and evacuation points (PEPs) are created to receive the population, which are located in schools, kindergartens, clubs, dormitories, boarding houses, public buildings.

In addition, an inventory and modernization of protective structures is carried out. Particular attention is paid to the arrangement of shelters in schools, hospitals, and residential areas. According to regulatory acts, in conditions of martial law and increased threat from emergencies, the simplest shelters should function – basements, subways, underground parking lots [20].

No protection system will be effective without proper training of citizens. Therefore, regular training, exercises, simulations, and information campaigns are key. For example, annual nationwide evacuation and civil defense exercises include the participation of educational institutions, enterprises, and response services [21].

Also important is the implementation of online education – courses, platforms with video instructions, tests, and interactive modules. In particular, the State Emergency Service, together with the Ministry of Education and Science, is implementing digital learning projects for schoolchildren, students, and teachers [22].

Conclusions

The analysis shows that modern methods of protecting the population from natural emergencies cover a wide range of measures – from environmental monitoring to digital warning and training systems. They are based on the integration of information technologies, organizational mechanisms and infrastructure solutions.

The most promising direction is the development of preventive response systems, digitalization of security management processes, expansion of partnerships between state bodies, scientific institutions and the public sector. Also, special attention should be paid to the formation of a security culture in society through mass education and practical training of the population.

References

1. Березюк О. В. Безпека життєдіяльності : практикум / О. В. Березюк, М. С. Лемешев, І. В. Заюков, С. В. Королевська. – Вінниця : ВНТУ, 2017. – 99 с.
2. United Nations Office for Disaster Risk Reduction. Human cost of disasters: An overview of the last 20 years. – Geneva, 2020. – 30 p.
3. Трофанюк Р. В. Транкінговий зв'язок для попередження та усунення наслідків пожеж / Р. В. Трофанюк, О. В. Березюк // Пожежна та техногенна безпека: наука і практика: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів, 15-16 травня 2018 р. – Черкаси, 2018. – С. 189-191.
4. Крекотень Є. Г. Пожежна безпека при видобуванні біогазу в місцях захоронення ТПВ / Є. Г. Крекотень, О. В. Березюк // Наука про цивільний захист як шлях становлення молодих вчених: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів, 10-11 травня, 2019 р. – Черкаси: ЧІПБ ім. Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2019. – С. 36-37.
5. Підлипній Я. С. Моніторинг датчиків у системах пожежної безпеки / Я. С. Підлипній, О. В. Березюк // Проблеми цивільного захисту населення та безпеки життєдіяльності: сучасні реалії України : Матеріали XI Всеукраїнської заочної науково-практичної конференції, 25 квітня 2025 р. – Київ : УДУ імені Михайла Драгоманова, 2025. – С. 149-150.
6. Поліщук О. В. Методичні вказівки до самостійної та індивідуальної роботи з дисципліни «Цивільний захист та охорона праці в галузі архітектури та будівництва. Частина 1. Цивільний захист» для спеціальності 192 – «Будівництво та цивільна інженерія» / О. В. Поліщук, М. С. Лемешев, О. В. Березюк. – Вінниця : ВНТУ, 2017. – 37 с.
7. Білецький В. С. Надзвичайні ситуації природного та техногенного характеру / В. С. Білецький. – Харків : НТУ «ХПІ», 2018. – 178 с.
8. Васильєв В. І. Надзвичайні ситуації природного характеру : підручник / В. І. Васильєв. – Київ : Центр учбової літератури, 2020. – 312 с.
9. Державна служба України з надзвичайних ситуацій. – URL: https://dsns.gov.ua (дата звернення: 01.05.2025).
10. Гриневич Л. В. Цивільний захист населення: сучасні виклики та перспективи / Л. В. Гриневич // Безпека життєдіяльності. – 2021. – №2. – С. 5-11.
11. Лемешев М. С. Основи охорони праці для фахівців менеджменту : навчальний посібник / М. С. Лемешев, О. В. Березюк. – Вінниця : ВНТУ, 2009. – 206 с.
12. Березюк О. В. Розробка математичної моделі прогнозування питомого потенціалу звалищного газу / О. В. Березюк // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2013. – №2. – С. 39-42.

13. Крекотень Є. Г. Вимірювач концентрації вибухонебезпечних газів у повітрі / Є. Г. Крекотень, О. В. Березюк // Пожежна та техногенна безпека: наука і практика : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів, 15-16 травня 2018 р. – Черкаси, 2018. – С. 162-163.

14. Березюк О. В. Моделювання поширеності способів утилізації звалищного газу для розробки обладнання та стратегії поводження з твердими побутовими відходами / О. В. Березюк // Вісник ВПІ. – 2014. – № 5. – С. 65-68.

15. Горбатюк С. М. Лігногумат натрію як модифікатор мутагенних ефектів мітоміцину С / С. М. Горбатюк, Н. М. Гринчак, К. В. Мусатова // Ліки людині. Сучасні проблеми фармакотерапії і призначення лікарських засобів: матеріали І Міжнародної науково-практичної конференції, 30-31 березня 2017. – Харків: Національний фармацевтичний університет, 2017. – Т. 2. – С. 97.

16. Березюк О. В. Регресійна залежність показників захворюваності на хвороби органів дихання від продуктивності сміттєспалювального заводу / О. В. Березюк, Т. Б. Васенко, С. М. Горбатюк, Т. І. Шевчук // Наукові праці Вінницького національного технічного університету. – 2023. – № 1. – С. 3-8. – https://doi.org/10.31649/2307-5376-2023-1-3-8

17. Khrebtii H. Innovative ways of improving medicine, psychology and biology / H. Khrebtii et al. – International Science Group, 2023. – 305 p.

18. Савчук О. В. Цифрові системи оповіщення в надзвичайних ситуаціях / О. В. Савчук, П. М. Коваль // Техніка безпеки. – 2022. – №3. – С. 23-27.

19. Халімов О. М. Використання ГІС для планування евакуації населення / О. М. Халімов // Системи управління та інформаційні технології. – 2020. – №4. – С. 34-39.

20. Про затвердження переліку найпростіших укриттів: Наказ ДСНС №61 від 14.03.2022. – URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0376-22

21. Методичні рекомендації щодо проведення тренувань з евакуації. – ДСНС України, 2021.

22. Платформа «Захистимо Україну разом». МОН України. – URL: https://mon.gov.ua/ua/osvita/zahistimo-ukrayinu-razom

Бабенко Софія Павлівна **–** студентка групи 5ПІ-22б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: sofia.kudran@gmail.com

Березюк Олег Володимирович **–** д-р техн. наук, доцент, професор кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bereziykov@vntu.edu.ua

Babenko Sofia P. – student of group 5PI-22b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sofia.kudran@gmail.com

Bereziuk Oleh V. – Dr. Sc. (Eng.), Associated Professor, Professor of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bereziykov@vntu.edu.ua

УДК 004.93

І. Р. Навітанюк
М. А. Очкуров

РОЗПІЗНАВАННЯ ОСОБИ ЗА ЗОБРАЖЕННЯМ ОБЛИЧЧЯ У РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Запропоновано підхід по розпізнаванню особи із використанням згорткової нейронної мережі.
Ключові слова: розпізнавання особи, машинне навчання, згорткова нейронна мережа.

Abstract
An approach to face recognition using convolutional neural network is proposed
Keywords: face recognition, deep learning, convolutional neural network.

В наш час першочерговим етапом у системах, які працюють з ідентифікацією біометричних даних та комп'ютерним зором, є виявлення обличчя людини [1]. Оскільки від якості локалізації регіону зображення, де знаходиться обличчя, залежить успішність наступних операцій – нормалізації зображення та розпізнавання з класифікацією, у контексті таких операцій важливо точно визначити спосіб виявлення обличчя людини. На теперішній час існує значна кількість технологій розпізнавання особи за зображенням її обличчя [2, 3]. Одним із таких підходів є використання нейронних мереж. Її покладемо в основу запропонованого підходу до розпізнавання особи.

Процес пошуку, виділення та розпізнавання осіб в заданій зоні спостереження пропонується проводити в кілька етапів. По цих етапах формується загальна програмна архітектура для роботи систем спостереження, які виконують пошук і ідентифікацію людей. На першому етапі програми виконується вибір області отриманого зображення, у якій виділяється зображення обличчя людини. Наступним кроком буде використання вибраного зображення обличчя людини для подальшої ідентифікації обличчя за допомогою згорткової нейронної мережі.

Архітектура програми розпізнавання осіб у відеопотоці складається з таких модулів: модуля захоплення кадру зображення з використанням бібліотеки OpenCV, модуль попередньої обробки зображення, модуля вилучення ключових точок, модуля розпізнавання особи із використанням нейронної мережі, модуля виведення зображення та модуля навчання нейронної мережі. Для створення модуля розпізнавання особи була використана згорткова нейронна мережа типу VGG19, яка характеризується хорошими показниками для розпізнавання осіб.

Створена архітектура побудована за принципом конвеєра, де кожен модуль відповідає за певну частину процесу розпізнавання.

Першим є модуль збору даних, що забезпечує безперервне зчитування відео з використанням OpenCV (cv2.VideoCapture) та працює в окремому потоці та являється асинхронним, щоб забезпечити безперервну передачу даних для подальшої обробки. Завдяки цьому модулю система підключається до пристрою захоплення відео та отримує потокову інформацію сирового потоку. Вхідні дані модуля це потік відео інформації з камери у режимі реального часу. Вихідними є окремі кадри (фрейми) для подальшої обробки, що переходять до наступних модулів.

Другим є модуль попередньої обробки, головною функцією якого є підготовка кожного кадру до подальшого аналізу. Модуль отримує сирові кадри, зібрані першим модулем, і виконує над ними комплекс операцій. Спершу застосовується алгоритм виявлення обличчя, який базується на основі згорткової нейронної мережі та сучасних бібліотеках. Далі модуль виконує вирівнювання обличчя за допомогою методів визначення ключових точок, таких як рот, ніс та очі, для корекції положення та масштабу обличчя. Отримавши дані, система обчислює кут повороту та масштабує зображення так, щоб усі виявленні обличчя були приведені до стандартного формату. Ця операція є надзвичайно критичною, оскільки забезпечує більш точне вилучення ознак нейронною мережею. Додатково в

модулі реалізована інтеграція агугментації даних, що потрібна для навчання нейронної мережі та покращення розпізнавання облич. Вихідні дані – це вирівнянні зображення облич, готові до подальшої обробки та подачі на нейронну мережу.

Третім є модуль вилучення ключових ознак, що виконує функцію отримання компактного векторного представлення обличчя за допомогою згорткової нейронної мережі. Реалізація модуля базується на використанні згорткових нейронних мереж, зокрема з використанням платформ TensorFlow/Keras [4]. Архітектура самої мережі включає кілька згорткових шарів, які виділяють просторові ознаки, шари суб-вибірки для зменшення розмірності та повнозв'язні шари, які перетворюють вихідні дані на одновимірний вектор. Вхідними даними модуля є вирівняне зображення обличчя, а результатом роботи модуля є векторний простір – 128-вимірний вектор. Такий підхід дозволяє звести високу розмірність зображення до невеликого набору чисел, які потім можна порівнювати між собою за допомогою метрик схожості.

Четвертим йде модуль порівняння та класифікації. Його функція полягає в ідентифікації або верифікації особи шляхом порівняння отриманих представлень з базою даних відомих облич. Методами реалізації модуля є порівняння за схожістю, коли використовуються такі метрики як косинусна подібність, що дозволяє визначити ступінь схожості між двома векторами на основі евклідової відстані, яка вимірює просторову різницю між точками. Крім того в модуль впроваджена класифікація, що реалізована через softmax-класифікатор, де кожному класу (кожній особі) присвоюється ймовірність, а кожен шар нейронної мережі є класифікатором із відповідними мітками осіб. Вхідними даними цього модуля є векторні зображення ознак отримані від згорткової нейронної мережі, а вихідні дані представленні ідентифікацією конкретної особи з відповідною інформацією на пристрої виведення.

Завершальним буде модуль виведення результатів. Він відповідальний за інтеграцію результатів розпізнавання із потоком відео в реальному часі. Після того, як попередній модуль визначив конкретну особу, система модифікує потік відеоінформації нанесенням рамок навколо обличчя й відображає ідентифікаційну інформацію – ім'я, прізвище людини та відсоток схожості. Модуль забезпечує наочність та зручність інтерфейсу для кінцевого користувача. Вхідними даними модулю є результати порівняння та класифікації, а вихідними – модифікований відео потік, де всі результати розпізнанні обличчя інтегровані безпосередньо у кадри і демонструються в режимі реального часу.

Перевірка якості роботи програми розпізнавання обличчя проводилась у два етапи. Головним було розпізнавання виявленого обличчя у потоці відео інформації. Також було проведено тестування виявлення та визначення особи при різноманітних умовах освітлення й форматах обличчя. Система розпізнавання обличчя продемонструвала високі технічні показники, що свідчать про її здатність правильно класифікувати об'єкти з мінімальними помилками.

Розроблений програмний продукт може використовуватися в засобах розпізнавання особи у різноманітних системах контролю доступу та безпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Царьов Р. Ю., Лемеха Т. М. Біометричні технології: навч. посіб. Одеса: ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2016. 140 с.142.
2. Li, L., Mu, X., Li, S., & Peng, H. A. Review of Face Recognition Technology. IEEE Access, 2020, №8, p. 1110 — 1120.
3. Цивадиць П. Порівняння методів виявлення об'єктів в комп'ютерному зорі. / Павло Цивадиць, Тетяна Скрипник, Леонід Вознюк. // Вісник Хмельницького національного університету, №2, 2024 (333) С. 265 — 268.
4. Яловега О. В., Мельник Р. А. Система виявлення обличчя на зображенні з використанням глибинної згорткової нейронної мережі. // Науковий вісник НЛТУ України. 2022, т. 32, № 2. С. 55 — 60.

Навітанюк Іван Романович — студент групи 1СП-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ivannavitanuk93@gmail.com

Очкуров Микола Андрійович — старший викладач кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Navitaniuk Ivan R. — students, Department ofInformation Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivannavitanuk93@gmail.com.

Ochkurov Mykola A.— Senior lecturer of the ComputerTechniques Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 005.8

А. О. Азарова
М. М. Шершун

РОЗРОБЛЕННЯ ПРОГРАМНО-АПАРАТНОГО ЗАСОБУ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ІЗ ПОСТТРАВМАТИЧНИМИ РОЗЛАДАМИ НА ПЛАТФОРМІ IOS

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *Досліджено проблеми та сучасні підходи до моніторингу психологічного стану військових із посттравматичним стресовим розладом (ПТСР). Проведено аналіз традиційних методів та мобільних застосунків, що використовують штучний інтелект та обґрунтовано вибір технологій для власного засобу шляхом поєднання платформи iOS із моделлю GPT-4 від OpenAI, що забезпечує високий рівень точності та конфіденційності оброблення даних. Розроблений програмно-апаратний комплекс реалізовано у мобільному застосунку на базі SwiftUI та Core ML, що уможливлює якісне і точне оцінювання психологічного стану військовослужбовців із ПТСР. Тестування моделі на вибірці військовослужбовців засвідчило її ефективність.*

Ключові слова: *штучний інтелект, GPT-4, iOS, моніторинг психологічного стану, ПТСР, мобільний додаток.*

Abstract. *The study examines the challenges and modern approaches to monitoring the psychological state of military personnel with post-traumatic stress disorder (PTSD). A comparative analysis of traditional methods and mobile applications utilizing artificial intelligence was conducted, justifying the selection of technologies for development by combining the iOS platform with OpenAI's GPT-4 model, which ensures a high level of accuracy and data processing confidentiality. The developed software and hardware system was implemented in a mobile application based on SwiftUI and Core ML, enabling high-quality and precise assessment of the psychological state of military personnel with PTSD. The model was tested on a sample of service members, confirming its effectiveness.*

Keywords: *artificial intelligence, GPT-4, iOS, psychological state monitoring, PTSD, mobile application.*

Вступ

В умовах сучасних воєнних конфліктів, зокрема російської агресії проти України, особливої гостроти набуває проблема, пов'язана з посттравматичним стресовим розладом (ПТСР) у військовослужбовців. На сьогодні вона є значною перешкодою для нормального життя та соціальної адаптації військових, які повертаються з бойових дій. Для України ця проблема набула особливої важливості, вимагаючи сучасних та ефективних підходів до її вирішення з урахуванням того, що наявні засоби не орієнтуються на україномовне середовище, мають доволі обмежений функціонал та недостатню точність прийняття рішення щодо діагностування психологічного стану військових.

Традиційні методи діагностики та моніторингу мають значні недоліки, серед яких: висока суб'єктивність оцінок, залежність від регулярності відвідувань психолога та нестача автоматизації процесу моніторингу. Це створює потребу в розробленні нових автоматизованих систем, які здатні оперативно виявляти ознаки розладів та прогнозувати їх розвиток.

Отже, створення програмно-апаратних засобів, що уможливлюють розв’язок поставлених вище проблем, є актуальним завданням для підтримки психічного здоров’я військових та підвищення ефективності їх лікування та реабілітації.

Метою даної роботи є покращення моніторингу психологічного стану військових із посттравматичними стресовими розладами із застосуванням автоматизованих засобів на основі штучного інтелекту.

Результати дослідження

На сьогодні існує достатня кількість підходів, що вирішують задачі, пов’язані з ідентифікацією рівня психологічного стану людини, зокрема CAPS, PCL-5, IES-R та ін., проте вони мають значні обмеження, серед яких є такі, як потреба у залученні висококваліфікованих фахівців, відсутність автоматизованого процесу оцінювання психологічного стану військових і т.п.

Аналіз існуючих мобільних рішень, наприклад, PTSD Coach, MoodNotes та Headspace, також виявив їх суттєві обмеження у моніторингу психологічного стану військових із ПТСР, оскільки вони не є адаптованими до вітчизняних умов та не інтегрують біометричні дані користувачів [1].

Усі ці негативні чинники спричиняють потребу в подоланні вище описаних обмежень і доводять необхідність подальшого наукового пошуку, проведеного авторами дослідження.

На даному етапі розвитку теорії та практики прийняття рішень залучення до такого процесу засобів штучного інтелекту значно скорочує витрати та збільшує ефективність і точність ідентифікації. Отже, авторами для автоматизованого аналізу психологічного стану військових було запропоновано використання великих мовних моделей LLM, зокрема GPT-4. Результати моделювання довели, що GPT-4 має високу точність контекстного аналізу, можливість локального розгортання на iOS через Core ML, дозволяє підтримувати українську мову та відповідає вимогам енергоефективності й конфіденційності даних.

Для реалізації методу було розроблено мобільний додаток на базі iOS із використанням фреймворків SwiftUI та Core ML. Архітектура застосунку побудована за шаблоном MVVM (Model-View-ViewModel), що забезпечує чітке розділення логіки, простоту підтримки та масштабованість, інтерфейс якого представлено на рис. 1.

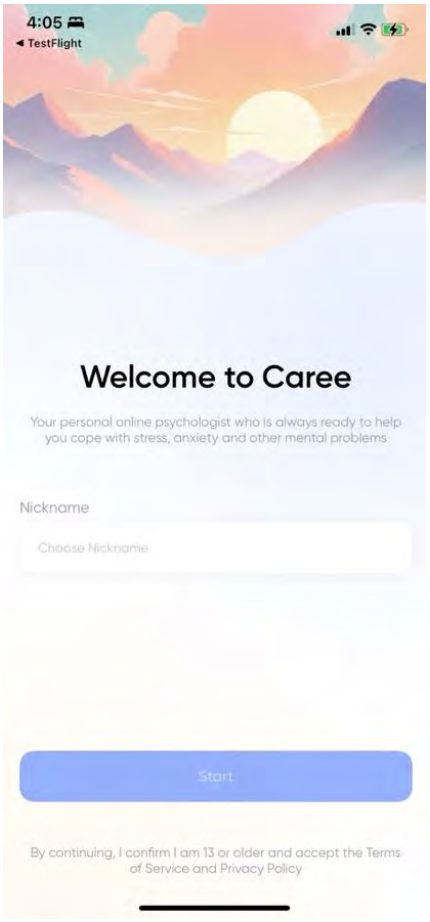

Рисунок 1 – Стартовий екран
програмно-апаратного комплексу

Таким чином, основними модулями програми є такі (див. рис. 1):

-**Модуль авторизації та налаштувань**: забезпечує безпечну аутентифікацію користувачів, використовуючи можливості Face ID/Touch ID.

-**Модуль діагностичного опитування**: реалізує адаптивне опитування на базі спеціально розробленого переліку питань, локалізованого українською мовою.

-**Модуль аналізу GPT-4**: інтегрується через Core ML, що дозволяє здійснювати локальну обробку даних та гарантує конфіденційність.

-**Модуль візуалізації результатів**: надає користувачу діагностичні висновки у зручному та зрозумілому форматі (графіки, категорії ризику).

-**Модуль емоційного моніторингу**: дозволяє щоденно фіксувати настрій, створюючи динаміку змін і підтримуючи регулярне відстеження стану.

Програмно було використано сучасні підходи до збереження даних [2]: Keychain для безпечного локального зберігання персональних налаштувань, а також Firebase для збереження історії взаємодії з GPT-4. Всі дані зберігаються анонімно, а передавання даних у хмару мінімізується, GPT-4 працює локально, що повністю відповідає вимогам GDPR та Закону України «Про захист персональних даних».

Для перевірки точності та стабільності було проведено тестування на вибірці з 200 військовослужбовців. Результати показали високу точність класифікації психологічного ризику (Accuracy – 92%) та стабільність ($R^2 = 0,88$).

Особливу увагу приділено користувацькому досвіду (UX), що дозволило отримати такі переваги:

-інтерфейс мобільного додатку створено відповідно до рекомендацій Apple Human Interface Guidelines, що забезпечує інтуїтивність та простоту використання навіть для користувачів без спеціальної підготовки;

-анімації та кольорова схема інтерфейсу розроблені з урахуванням психологічного комфорту користувачів, що сприяє зменшенню тривожності під час проходження опитування;

-проведено апробацію застосунку у фокус-групі військовослужбовців, результати якої показали високий рівень задоволеності користувачів. 87% опитаних відзначили зручність інтерфейсу та адекватність висновків GPT-4 щодо їхнього психоемоційного стану.

Таким чином, результати дослідження демонструють, що розроблений програмно-апаратний засіб із використанням GPT-4 та екосистеми iOS забезпечує не лише високу точність діагностики, а й створює зручний, безпечний і психологічно комфортний інтерфейс [3]. Це робить його перспективним інструментом для моніторингу та підтримки психологічного здоров'я військових із ПТСР.

Висновки

Результати дослідження підтверджують доцільність та перспективність використання мобільних технологій на базі iOS і штучного інтелекту GPT-4 для моніторингу психологічного стану військовослужбовців із посттравматичним стресовим розладом.

Створений мобільний додаток демонструє високу точність (92%), стабільність ($R^2=0,88$) та адаптивність до потреб українських військових, поєднуючи сучасні технічні рішення (SwiftUI, Core ML, HealthKit) з інтуїтивним і безпечним інтерфейсом користувача [4].

Апробація на реальних користувачах підтвердила зручність інтерфейсу та його психологічну релевантність.

Було вивчено економічну доцільність розроблення проєкту та отримано результат щодо його швидкої окупності (менше ніж за півроку), що створює умови для масштабного впровадження.

Отже, розроблений програмно-апаратний комплекс є інноваційним, ефективним і безпечним рішенням для підтримки психологічного здоров’я військовослужбовців у складних умовах бойових дій.

Список літератури

1. Apple Inc. SwiftUI Documentation: веб-сайт. URL: https://developer.apple.com/documentation/swiftui (дата звернення: 14.04.2025).
2. Apple Inc. StoreKit Documentation: веб-сайт. URL: https://developer.apple.com/documentation/storekit (дата звернення: 10.04.2025).
3. Weiss D. S., Marmar C. R. The Impact of Event Scale – Revised (IES-R) [Psychological test]. 1997. 15 p.OpenAI. GPT-4 Technical Report: веб-сайт. URL: https://openai.com/research/gpt-4 (дата звернення: 18.04.2025).
4. Круз В. Терапія ПТСР для військових. Як повернутися до нормального життя. Київ : Науковий світ, 2024. 128 с.

Азарова Анжеліка Олексіївна *– кандидат технічних наук, професор кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail:azarova.angelika@gmail.com*

Шершун Максим Мирославович *– студент групи КІ-23мз, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця*

Anzhelika Azarova *– PhD in technique, Professor of the Department of Management and Information Systems Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

Maksym Shershun *– student of the KI-23mz group, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

УДК 005.8

А. О. Азарова
М. М. Шершун

РОЗРОБЛЕННЯ ПРОГРАМНО-АПАРАТНОГО ЗАСОБУ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ІЗ ПОСТТРАВМАТИЧНИМИ РОЗЛАДАМИ НА ПЛАТФОРМІ IOS

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *Досліджено проблеми та сучасні підходи до моніторингу психологічного стану військових із посттравматичним стресовим розладом (ПТСР). Проведено аналіз традиційних методів та мобільних застосунків, що використовують штучний інтелект та обґрунтовано вибір технологій для власного засобу шляхом поєднання платформи iOS із моделлю GPT-4 від OpenAI, що забезпечує високий рівень точності та конфіденційності оброблення даних. Розроблений програмно-апаратний комплекс реалізовано у мобільному застосунку на базі SwiftUI та Core ML, що уможливлює якісне і точне оцінювання психологічного стану військовослужбовців із ПТСР. Тестування моделі на вибірці військовослужбовців засвідчило її ефективність.*

Ключові слова: *штучний інтелект, GPT-4, iOS, моніторинг психологічного стану, ПТСР, мобільний додаток.*

Abstract. *The study examines the challenges and modern approaches to monitoring the psychological state of military personnel with post-traumatic stress disorder (PTSD). A comparative analysis of traditional methods and mobile applications utilizing artificial intelligence was conducted, justifying the selection of technologies for development by combining the iOS platform with OpenAI's GPT-4 model, which ensures a high level of accuracy and data processing confidentiality. The developed software and hardware system was implemented in a mobile application based on SwiftUI and Core ML, enabling high-quality and precise assessment of the psychological state of military personnel with PTSD. The model was tested on a sample of service members, confirming its effectiveness.*

Keywords: *artificial intelligence, GPT-4, iOS, psychological state monitoring, PTSD, mobile application.*

Вступ

В умовах сучасних воєнних конфліктів, зокрема російської агресії проти України, особливої гостроти набуває проблема, пов'язана з посттравматичним стресовим розладом (ПТСР) у військовослужбовців. На сьогодні вона є значною перешкодою для нормального життя та соціальної адаптації військових, які повертаються з бойових дій. Для України ця проблема набула особливої важливості, вимагаючи сучасних та ефективних підходів до її вирішення з урахуванням того, що наявні засоби не орієнтуються на україномовне середовище, мають доволі обмежений функціонал та недостатню точність прийняття рішення щодо діагностування психологічного стану військових.

Традиційні методи діагностики та моніторингу мають значні недоліки, серед яких: висока суб'єктивність оцінок, залежність від регулярності відвідувань психолога та нестача автоматизації процесу моніторингу. Це створює потребу в розробленні нових автоматизованих систем, які здатні оперативно виявляти ознаки розладів та прогнозувати їх розвиток.

Отже, створення програмно-апаратних засобів, що уможливлюють розв’язок поставлених вище проблем, є актуальним завданням для підтримки психічного здоров’я військових та підвищення ефективності їх лікування та реабілітації.

Метою даної роботи є покращення моніторингу психологічного стану військових із посттравматичними стресовими розладами із застосуванням автоматизованих засобів на основі штучного інтелекту.

Результати дослідження

На сьогодні існує достатня кількість підходів, що вирішують задачі, пов’язані з ідентифікацією рівня психологічного стану людини, зокрема CAPS, PCL-5, IES-R та ін., проте вони мають значні обмеження, серед яких є такі, як потреба у залученні висококваліфікованих фахівців, відсутність автоматизованого процесу оцінювання психологічного стану військових і т.п.

Аналіз існуючих мобільних рішень, наприклад, PTSD Coach, MoodNotes та Headspace, також виявив їх суттєві обмеження у моніторингу психологічного стану військових із ПТСР, оскільки вони не є адаптованими до вітчизняних умов та не інтегрують біометричні дані користувачів [1].

Усі ці негативні чинники спричиняють потребу в подоланні вище описаних обмежень і доводять необхідність подальшого наукового пошуку, проведеного авторами дослідження.

На даному етапі розвитку теорії та практики прийняття рішень залучення до такого процесу засобів штучного інтелекту значно скорочує витрати та збільшує ефективність і точність ідентифікації. Отже, авторами для автоматизованого аналізу психологічного стану військових було запропоновано використання великих мовних моделей LLM, зокрема GPT-4. Результати моделювання довели, що GPT-4 має високу точність контекстного аналізу, можливість локального розгортання на iOS через Core ML, дозволяє підтримувати українську мову та відповідає вимогам енергоефективності й конфіденційності даних.

Для реалізації методу було розроблено мобільний додаток на базі iOS із використанням фреймворків SwiftUI та Core ML. Архітектура застосунку побудована за шаблоном MVVM (Model-View-ViewModel), що забезпечує чітке розділення логіки, простоту підтримки та масштабованість, інтерфейс якого представлено на рис. 1.

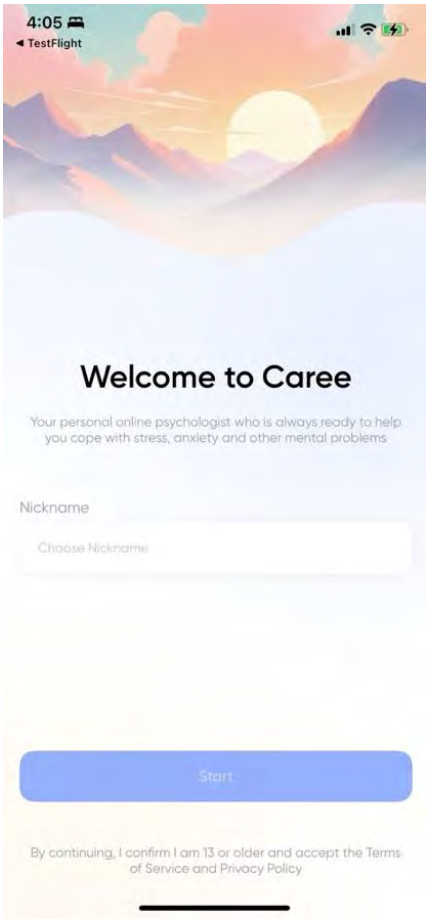

Рисунок 1 – Стартовий екран
програмно-апаратного комплексу

Таким чином, основними модулями програми є такі (див. рис. 1):

-**Модуль авторизації та налаштувань**: забезпечує безпечну аутентифікацію користувачів, використовуючи можливості Face ID/Touch ID.

-**Модуль діагностичного опитування**: реалізує адаптивне опитування на базі спеціально розробленого переліку питань, локалізованого українською мовою.

-**Модуль аналізу GPT-4**: інтегрується через Core ML, що дозволяє здійснювати локальну обробку даних та гарантує конфіденційність.

-**Модуль візуалізації результатів**: надає користувачу діагностичні висновки у зручному та зрозумілому форматі (графіки, категорії ризику).

-**Модуль емоційного моніторингу**: дозволяє щоденно фіксувати настрій, створюючи динаміку змін і підтримуючи регулярне відстеження стану.

Програмно було використано сучасні підходи до збереження даних [2]: Keychain для безпечного локального зберігання персональних налаштувань, а також Firebase для збереження історії взаємодії з GPT-4. Всі дані зберігаються анонімно, а передавання даних у хмару мінімізується, GPT-4 працює локально, що повністю відповідає вимогам GDPR та Закону України «Про захист персональних даних».

Для перевірки точності та стабільності було проведено тестування на вибірці з 200 військовослужбовців. Результати показали високу точність класифікації психологічного ризику (Accuracy – 92%) та стабільність ($R^2 = 0,88$).

Особливу увагу приділено користувацькому досвіду (UX), що дозволило отримати такі переваги:

-інтерфейс мобільного додатку створено відповідно до рекомендацій Apple Human Interface Guidelines, що забезпечує інтуїтивність та простоту використання навіть для користувачів без спеціальної підготовки;

-анімації та кольорова схема інтерфейсу розроблені з урахуванням психологічного комфорту користувачів, що сприяє зменшенню тривожності під час проходження опитування;

-проведено апробацію застосунку у фокус-групі військовослужбовців, результати якої показали високий рівень задоволеності користувачів. 87% опитаних відзначили зручність інтерфейсу та адекватність висновків GPT-4 щодо їхнього психоемоційного стану.

Таким чином, результати дослідження демонструють, що розроблений програмно-апаратний засіб із використанням GPT-4 та екосистеми iOS забезпечує не лише високу точність діагностики, а й створює зручний, безпечний і психологічно комфортний інтерфейс [3]. Це робить його перспективним інструментом для моніторингу та підтримки психологічного здоров'я військових із ПТСР.

Висновки

Результати дослідження підтверджують доцільність та перспективність використання мобільних технологій на базі iOS і штучного інтелекту GPT-4 для моніторингу психологічного стану військовослужбовців із посттравматичним стресовим розладом.

Створений мобільний додаток демонструє високу точність (92%), стабільність ($R^2=0,88$) та адаптивність до потреб українських військових, поєднуючи сучасні технічні рішення (SwiftUI, Core ML, HealthKit) з інтуїтивним і безпечним інтерфейсом користувача [4].

Апробація на реальних користувачах підтвердила зручність інтерфейсу та його психологічну релевантність.

Було вивчено економічну доцільність розроблення проєкту та отримано результат щодо його швидкої окупності (менше ніж за півроку), що створює умови для масштабного впровадження.

Отже, розроблений програмно-апаратний комплекс є інноваційним, ефективним і безпечним рішенням для підтримки психологічного здоров’я військовослужбовців у складних умовах бойових дій.

Список літератури

1. Apple Inc. SwiftUI Documentation: веб-сайт. URL: https://developer.apple.com/documentation/swiftui (дата звернення: 14.04.2025).
2. Apple Inc. StoreKit Documentation: веб-сайт. URL: https://developer.apple.com/documentation/storekit (дата звернення: 10.04.2025).
3. Weiss D. S., Marmar C. R. The Impact of Event Scale – Revised (IES-R) [Psychological test]. 1997. 15 p.OpenAI. GPT-4 Technical Report: веб-сайт. URL: https://openai.com/research/gpt-4 (дата звернення: 18.04.2025).
4. Круз В. Терапія ПТСР для військових. Як повернутися до нормального життя. Київ : Науковий світ, 2024. 128 с.

Азарова Анжеліка Олексіївна *– кандидат технічних наук, професор кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail:azarova.angelika@gmail.com*

Шершун Максим Мирославович *– студент групи КІ-23мз, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця*

Anzhelika Azarova *– PhD in technique, Professor of the Department of Management and Information Systems Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

Maksym Shershun*– student of the KI-23mz group, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

УДК 004.8

Туровець А.В.

РОЗВИТОК СПІДРАНУ ІГОР ЯК ОКРЕМОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі досліджено розвиток спідрану як окремого феномену у світі відеоігор. Розглядаються основні етапи становлення спідрану, його вплив на індустрію ігор, а також формування окремої дисципліни в рамках кіберспорту.

Ключові слова:

Спідран, відеоігри, кіберспорт, глітчі, турніри, стримінг, рекорди, швидкісне проходження, eSports, Twitch, Games Done Quick, ігрова індустрія, благодійність, технології у кіберспорті, штучний інтелект, машинне навчання, критичне мислення, реакція гравців, тренування спідранерів, стратегія проходження ігор.

Abstract

This paper explores the development of speedrunning as a unique phenomenon in the world of video games. It examines the main stages of speedrunning formation, its impact on the gaming industry, and the formation of a separate discipline within esports.

Keywords:

Speedrun, video games, esports, glitches, tournaments, streaming, records, fast game completion, eSports, Twitch, Games Done Quick, gaming industry, charity, technologies in esports, artificial intelligence, machine learning, critical thinking, players' reaction, speedrunner training, game completion strategy.

Вступ

У сучасному світі відеоігри стали не лише засобом розваг, а й важливою частиною цифрової культури та економіки. Відмінною рисою цієї галузі є її здатність генерувати нові форми взаємодії між гравцями та контентом, однією з яких є спідран — практика проходження ігор на швидкість. Це явище виникло в 90-х роках і поступово переросло у конкурентну дисципліну зі своїми правилами, турнірами та спільнотами [1]. Спідранери демонструють високий рівень майстерності, часто використовуючи «глітчі» або програмні помилки для прискорення проходження гри. Сьогодні спідран набирає популярність у всьому світі, перетворюючись на окремий вид кіберспорту.

Завдяки спільним зусиллям спільноти гравців і стримерів, події на кшталт Games Done Quick привертають увагу мільйонів глядачів по всьому світу. Це популярне змагання не лише слугує демонстрацією навичок гравців, але й сприяє збору коштів на благодійність. Важливо відзначити, що популярність спідрану не обмежується лише старими іграми — сучасні розробники також інтегрують спеціальні режими спідрану в свої ігри, заохочуючи нову аудиторію до участі в цьому русі [2].

Перспективи розвитку

Одним із ключових аспектів, що сприяє розвитку спідрану, є підтримка ігрових розробників та розширення турнірної інфраструктури. Завдяки онлайн-платформам, таким як Twitch, де гравці можуть транслювати свої спідрани в реальному часі, спідран став ще більш доступним для широкої аудиторії. Це не лише розширює можливості для професійних гравців, але й допомагає популяризувати спідран серед новачків [3]. Дослідники також підкреслюють важливість спідрану для розвитку критичного мислення та реакцій гравців, оскільки для досягнення рекордів необхідно володіти глибоким знанням механіки гри. Крім того, впровадження нових технологій у сфері кіберспорту може значно вплинути на еволюцію спідрану. Штучний інтелект і машинне навчання можуть бути використані для аналізу та вдосконалення стратегій спідранерів, відкриваючи нові горизонти в цій дисципліні [4]. Важливо зазначити, що кіберспорт, як і класичні види спорту, вимагає фізичної та психічної витривалості, і спідранери не є винятком. Постійні тренування, концентрація і прагнення до досягнення результату створюють нові виклики для гравців.

Висновки

Спідран ігор демонструє, що відеоігри можуть бути не лише засобом розваг, а й конкурентним спортом. Від аматорських спроб до професійних турнірів, спідран набуває все більшої популярності серед гравців і глядачів по всьому світу. Розвиток цієї дисципліни свідчить про її перспективність у рамках кіберспорту, відкриваючи нові можливості для гравців, індустрії та нових форматів змагань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Witkowski E. Speedrunning: Constructing Competitive Game Play in The Digital Age. Journal of Gaming & Virtual Worlds. 2018;10(2):131-147.

2. Scully-Blaker R. A Practiced Practice: Speedrunning through Space with Deleuze. Game Studies. 2014;14(1).

3. Therrien C. Speedrunning as Perfectionist Play. DiGRA 2015 Conference Proceedings. 2015.

4. Newman J. Playing with Videogames. New York: Routledge; 2008. 224 p.

Туровець Артем Володимирович, студент групи 3ПІ-21б., факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, tyomichchanell@gmail.com.

Науковий керівник: Катєльніков Денис Іванович, доцент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Turovets Artem Volodimirovich, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University/

Scientific advisor: Katelnikov Denis Ivanovich , Docent, Vinnytsia National Technical University.

УДК 004.9

Кучер М.В.,
Ліщинська Л.Б.

ПРОЕКТУВАННЯ АДАПТИВНИХ ІГРОВИХ АЛГОРИТМІВ MINIMAX З ВИКОРИСТАННЯМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті представлено процес проектування адаптивного ігрового алгоритму, що використовує принцип MiniMax з використанням технології штучного інтелекту, що забезпечує стратегічну поведінки супротивника в логічних ігрових системах із динамічною складністю.

Ключові слова: гемифікація, штучний інтелект, логічне мислення, адаптивний алгоримт, MiniMax.

Abstract

The article presents the process of designing an adaptive game algorithm that uses the MiniMax principle with the use of artificial intelligence technology, which ensures strategic behavior of the enemy in logical game systems with dynamic complexity.

Keywords: gamification, artificial intelligence, logical thinking, adaptive algorithm, MiniMax.

Вступ

Сучасний розвиток інформаційних технологій, зокрема у сфері когнітивного моделювання, адаптивного навчання та гейміфікації, зумовлює потребу у створенні інтелектуальних алгоритмічних систем, здатних динамічно реагувати на дії користувача, моделювати складну логіку прийняття рішень та адаптуватися до змінних умов взаємодії. Ігрові алгоритми, що реалізують стратегічну поведінку супротивника, стали не лише популярним інструментом розваг, а й ефективним методом розвитку когнітивного мислення, концентрації, планування та аналітичних здібностей.

Одним з найбільш ефективних підходів до моделювання поведінки супротивника в логічних іграх є використання алгоритмів штучного інтелекту. Зокрема, алгоритм MiniMax продемонстрував високу ефективність у іграх з повною інформацією завдяки своїй здатності прогнозувати варіанти гри на декілька кроків уперед та формувати оптимальну стратегію дій. У поєднанні з адаптивними механізмами та евристичними функціями, MiniMax здатен забезпечити динамічну зміну рівня складності, підвищуючи залученість користувача.

Проєктування таких ігрових алгоритмів є актуальним завданням дисципліни «Проєктування інструментального програмного забезпечення», оскільки вимагає створення формалізованих моделей, структурної організації логіки, верифікації функціональності та інтеграції з обчислювальними сервісами. Особливу увагу приділяється правильній побудові логіки гри, модулю оцінки ходів, функціоналу прийняття рішень та зв’язку з інтерфейсом користувача [1].

Метою дослідження є реалізації стратегічної поведінки супротивника в логічних ігрових системах із динамічною складністю.

Аналіз методів побудови ігрових систем із використанням алгоритмів штучного інтелекту

Ігрові застосунки, що мають на меті розвиток мислення, поділяються на декілька категорій залежно від когнітивних функцій, які вони тренують, а також за логічною структурою та правилами. Найбільш поширеними є стратегічні ігри, головоломки, ігри на увагу та концентрацію, навчальні симулятори. Важливою характеристикою таких ігор є наявність виклику для інтелектуальних здібностей користувача, потреба в аналізі ситуації, формуванні стратегії та прийнятті рішень.

Ігри для розвитку мислення можуть бути класифіковані як:

– ігри з повною інформацією (наприклад, шахи, реверсі, хрестики-нулики), у яких усі елементи гри відомі учасникам, а процес прийняття рішень є строго логічним;

– ігри з неповною інформацією, які вимагають від гравця оцінки ризиків та формування гіпотез;

– покрокові логічні ігри, орієнтовані на вирішення послідовностей задач зі зростаючим рівнем складності;

– ігри з динамічною складністю, де правила або рівень супротиву змінюється відповідно до результатів користувача.

У контексті реалізації алгоритмів штучного інтелекту найбільшу практичну цінність мають саме ігри з повною інформацією, оскільки вони дозволяють формалізувати дерево можливих станів, визначити виграшні стратегії та реалізувати їх у вигляді програмного модуля.

Штучний інтелект в ігрових системах виконує функцію автоматизованого опонента, що моделює мислення людини та приймає рішення відповідно до визначених алгоритмів. Основними задачами ШІ в логічних іграх є: побудова дерева можливих ходів, аналіз ситуації на ігровому полі, прогнозування дій користувача, вибір найкращого ходу згідно з заданою метрикою ефективності.

У навчально-тренувальних ігрових середовищах ШІ повинен не лише перемагати гравця, а й підтримувати рівень виклику, поступово підвищуючи складність гри. Для цього застосовуються адаптивні механізми, що дозволяють коригувати поведінку ШІ відповідно до статистики перемог/поразок, часу на обдумування, кількості зроблених помилок тощо.

Алгоритм MiniMax є класичним прикладом детермінованого пошуку у дереві рішень і широко використовується в іграх із двома учасниками, де кожен гравець має протилежну мету — максимізувати або мінімізувати виграш [2]. Принцип дії алгоритму базується на рекурсивному аналізі всіх можливих ходів до певної глибини з подальшою оцінкою вигідності кожного з них за допомогою евристичної функції. У вузлах дерева, що відповідають ходам гравця, обирається максимум можливого виграшу, а у вузлах, що відповідають ходам супротивника, — мінімум.

Для зменшення обчислювальної складності використовується модифікація MiniMax — алгоритм **з** обрізанням α-β, який дозволяє відкидати гілки дерева, що не впливають на остаточне рішення. Це суттєво знижує кількість розрахунків, забезпечуючи прийнятну швидкодію навіть у системах із великою кількістю можливих варіантів гри.

У контексті розвитку мислення алгоритм MiniMax має низку переваг:

– створює умови для стратегічного мислення користувача;

– стимулює навички аналізу ситуації на декілька кроків наперед;

– адаптується до дій користувача через зміну глибини дерева аналізу або вагових коефіцієнтів оцінки;

– може виступати як метод діагностики когнітивного рівня за часом і якістю рішень користувача.

Реалізація MiniMax у web-системах дозволяє досягнути балансу між складністю гри та комфортом взаємодії, забезпечуючи інтерактивність, повторюваність експериментів та масштабованість функціоналу. Це робить його одним з ключових інструментів для розробки систем, орієнтованих на інтелектуальний розвиток [3].

Розробка алгоритму MiniMax

Розробка адаптивного ігрового алгоритму MiniMax вимагає системного підходу до проєктування архітектури програмної системи, що передбачає декомпозицію задачі на незалежні компоненти, які можуть бути протестовані та вдосконалені автономно. Важливо забезпечити формалізацію логіки гри у вигляді чітких функціональних блоків – генерації можливих ходів, аналізу дерева рішень, застосування евристики та формування відповіді штучного інтелекту.

Особливу увагу необхідно приділити проектуванню структури дерева пошуку. Для цього розробляються класи моделей гри, що інкапсулюють стан ігрового поля, допустимі дії та функцію переходу до нового стану. Реалізація MiniMax ґрунтується на рекурсивному обході цих моделей, для чого проєктується окрема функціональна одиниця, що забезпечує оцінювання кожного стану згідно з параметрами поточного гравця.

Адаптивність досягається через варіативну глибину рекурсії, яка визначається на основі динамічних метрик: результатів попередніх ігор, середнього часу прийняття рішень, кількості помилкових ходів. Це реалізується через спеціальний адаптивний модуль, який перед кожною сесією гри генерує конфігурацію ШІ.

Оскільки алгоритм MiniMax виконує значну кількість обчислень, проєктування повинно враховувати обмеження продуктивності – шляхом реалізації оптимізацій (обрізання α-β, кешування оцінок, використання кінцевих евристичних таблиць). Це знижує кількість рекурсивних викликів і забезпечує стабільну швидкодію навіть при розширенні глибини аналізу.

Для забезпечення коректної роботи всієї системи реалізується схема контролю переходів між станами гри, що синхронізується із зовнішніми подіями (хід користувача, кінець гри, оновлення рейтингу). Це вимагає інтеграції модуля MiniMax з іншими частинами web-додатку через API або подієву модель взаємодії, що забезпечує модульність і можливість масштабування. Реалізовані блок-схеми алгоритмів наведені на рисунку 1.

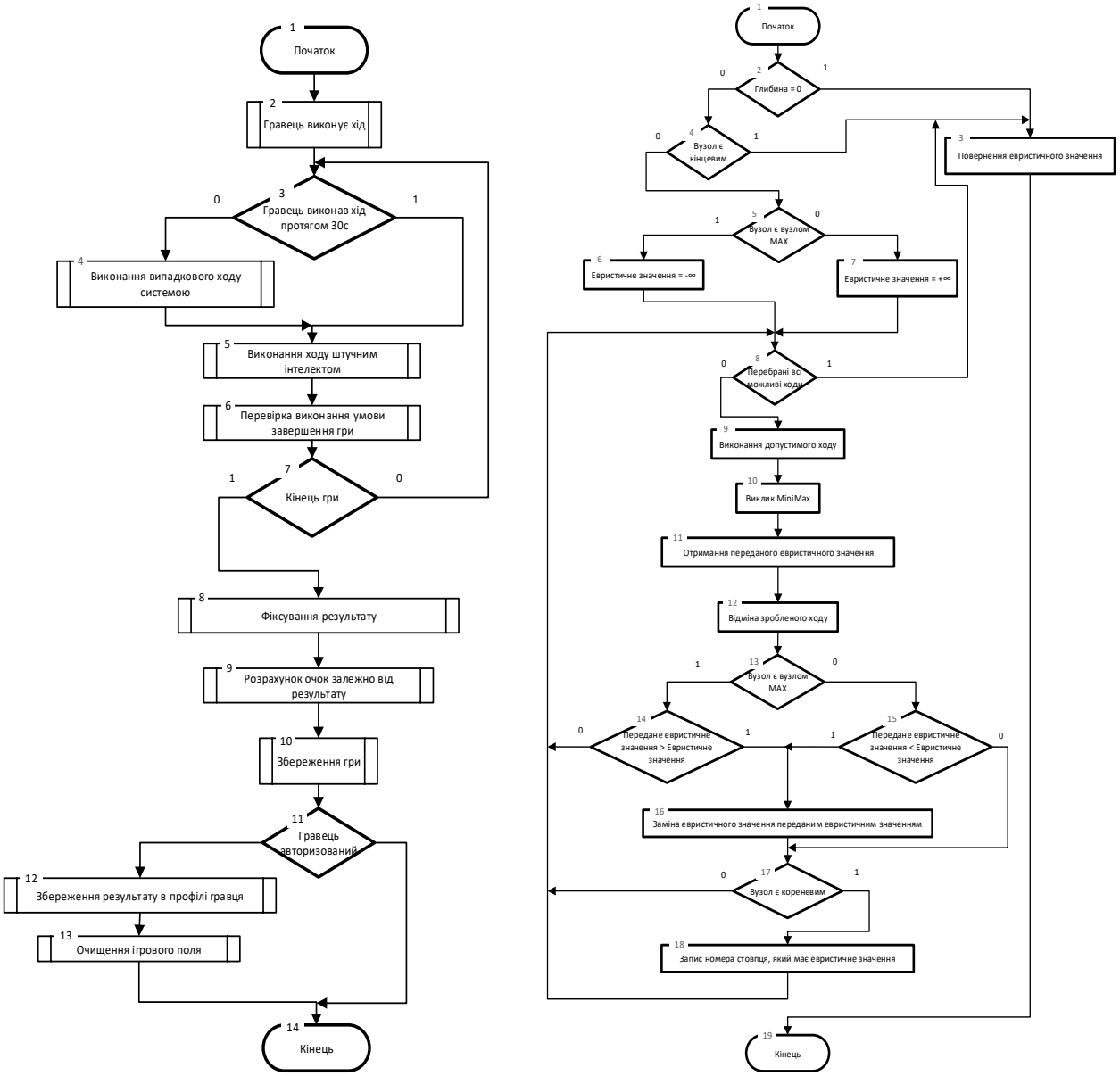

Рисунок 1 – Розроблений ігровий алгоритм MiniMax. а) Алгоритм гри проти штучного інтелекту б) Алгоритм MiniMax роботи штучного інтелекту

Отже, було виконано розробку ігрового алгоритму MiniMax з використанням штучного інтелекту. Розроблений алгоритм може бути використаний у геймифікованих системах для розвитку логічного мислення. Реалізація адаптивного алгоритму MiniMax передбачає структурне планування, об'єктно-орієнтоване моделювання, оптимізацію алгоритмів, адаптацію до змінного навантаження та забезпечення взаємодії з іншими модулями в рамках інтегрованої програмної системи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кучер М.В., Мацедонський С.О. Розробка ігрового web-додатку для розвитку логічного мислення/М.В. Кучер, С.О. Мацедонський, В.П. Майданюк// Матеріали конференції «LIII Науково-технічна конференція підрозділів Вінницького національного технічного університету (2024) », Вінниця, 2024. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2024/paper/view/20790/17230
2. MiniMax algorithm in game theory [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.geeksforgeeks.org/minimax-algorithm-in-gametheory-set-1-introduction/
3. Development of students logical thinking [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://mental.ua/en/rozvytok-lohichnoho-myslennia-uchnia/

Кучер Максим Володимирович – студент групи 2ПІ-24м, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, mag.kucher.2025@gmail.com.

Ліщинська Людмила Броніславівна – д-р техн. наук, професор, професор кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: llb@vntu.edu.ua

Kucher V. Maksym – student of the group 2PI-24m, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia, faculty of information technology and computer engineering, mag.kucher.2025@gmail.com.

Lishchynska Lyudmyla Bronislavivna – Dr. Sc. (Eng.), Full Professor, Professor of Program Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: llb@vntu.edu.ua

УДК 004.424.5.032.24(043.2)

Гончаренко А.В

Лежух В.В

Добровольська Н.В.

МОДЕЛЮВАННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ВІРУСІВ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ З ВИКОРИСТАННЯМ ГРАФОВИХ СТРУКТУР

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто моделювання процесу розповсюдження вірусів у соціальних мережах із використанням графових структур. Застосовано епідеміологічну модель SIR для аналізу динаміки зараження в мережах трьох типів: випадкових (ER), малого світу (WS) та безмасштабних (BA). Проведене моделювання дозволило виявити, як топологія мережі впливає на швидкість поширення вірусу та масштаби зараження. Зокрема, встановлено, що безмасштабні графи є найбільш уразливими до вірусного поширення через наявність високозв'язних вузлів. Отримані результати демонструють важливість врахування структури соціальної мережі при оцінці ризиків масового розповсюдження інформації чи шкідливого програмного забезпечення.

Ключові слова: граф, соціальна мережа, SIR, вірус, моделювання, вершина, епідемія.

Abstract

This work examines the modeling of virus spread in social networks using graph structures. The SIR epidemiological model is applied to analyze infection dynamics across three types of networks: Erdős–Rényi (ER), Watts–Strogatz (WS), and Barabási–Albert (BA). The simulations demonstrate how network topology influences the speed and scale of infection spread. In particular, scale-free networks (BA) show higher vulnerability due to the presence of highly connected nodes. The results highlight the importance of considering network structure when assessing the risks of large-scale information or malware dissemination.

Keywords: graph, social network, SIR, virus, modeling, node, epidemic.

Вступ

У сучасному цифровому просторі соціальні мережі стали потужним інструментом для обміну інформацією. Проте їхня відкритість також робить їх вразливими до шкідливих програм, фейкових новин або іншого «вірусного» контенту. Розуміння механізмів поширення таких об'єктів дозволяє не лише ефективніше їх контролювати, а й розробляти методи захисту. Соціальні мережі зручно моделювати у вигляді графів, де вузли — це користувачі, а ребра — зв'язки між ними. Такий підхід дозволяє застосувати математичні та комп'ютерні методи для аналізу динаміки поширення вірусів.

Основна частина

У наш час соціальні мережі перетворилися на ключовий елемент цифрової комунікації, де інформація поширюється надзвичайно швидко та масштабно. Водночас така відкритість середовища робить його вразливим до дезінформації, фейкових новин і шкідливого контенту. Така «вірусна» інформація може мати серйозні наслідки як для окремих користувачів, так і для суспільства загалом. Тому питання моделювання розповсюдження інформаційних вірусів у соціальних мережах є вкрай актуальним і важливим для сфери кібербезпеки.

У нашій роботі ми поставили собі за мету дослідити, як топологія соціальної мережі впливає на швидкість і масштаб поширення вірусної інформації. Для цього було використано епідеміологічну модель SIR, яка добре підходить для подібного аналізу, оскільки дозволяє описати три основні стани користувача: здоровий (sensitive), інфікований (infected) і вилікуваний (recovered).

Для моделювання структури самих соціальних мереж було згенеровано три типи графів:

- ER (випадковий граф) — моделює випадкове з'єднання користувачів;
- WS (граф малого світу) — дозволяє враховувати кластери, як у реальних спільнотах;
- BA (безмасштабна мережа) — імітує ситуації, коли деякі користувачі (вузли) мають значно більше зв'язків, ніж інші, що характерно для соцмереж.

Ми реалізували симуляцію поширення вірусу у цих мережах і провели порівняння. Найшвидше вірус поширювався в BA-графах, особливо якщо інфікувався «хаб» — вузол з великою кількістю зв'язків. У такому випадку зараження охоплювало понад 90 % мережі вже за кілька ітерацій. У WS-графах вірус поширювався кластерно, тоді як у ER-графах — більш випадково та залежно від ймовірності з'єднань.

Результати дослідження свідчать, що для аналізу ризиків та розробки стратегій протидії вірусному поширенню (як інформаційному, так і програмному) необхідно враховувати тип структури мережі. Найбільш уразливими до поширення шкідливої інформації виявились безмасштабні графи, через наявність вузлів, які можуть швидко інфікувати більшість мережі.

Математична модель

Використано адаптовану модель SIR, де кожна вершина графа перебуває у стані здорової (S), інфікованої (I) або вилікуваної (R):

$$\begin{cases} S(t+1) = S(t) - \beta \cdot \dfrac{\mathrm{S(t)} \cdot \mathrm{I(t)}}{\mathrm{N}} \\ I(t+1) = (t) + \beta \cdot \dfrac{\mathrm{S(t)} \cdot \mathrm{I(t)}}{\mathrm{N}} - \gamma \cdot \mathrm{I(t)} \\ R(t+1) = R(t) + \gamma \cdot \mathrm{I(t)} \end{cases}$$

де S — кількість здорових, I — інфікованих, R — вилікуваних користувачів; β — ймовірність зараження, γ — ймовірність одужання, N = S + I + R — загальна кількість користувачів.

У нашому дослідженні ми використали епідеміологічну модель SIR для того, щоб змоделювати процес поширення інформаційного вірусу в соціальній мережі. Ця модель дозволяє поділити користувачів на три стани: здорові (які ще не «заражені» фейком), інфіковані (ті, хто повірив у фейкову інформацію) та вилікувані (ті, хто перестав реагувати на фейки). Завдяки цьому ми змогли прослідкувати динаміку зараження та оцінити, як швидко фейкова інформація поширюється у різних типах мереж. Модель SIR допомогла нам виявити залежність між структурою мережі та масштабами інфікування, що є важливим для розробки ефективних методів протидії дезінформації.

Результати дослідження

У межах виконаної роботи було реалізовано модель поширення вірусу в соціальних мережах за допомогою епідеміологічної моделі SIR на основі трьох типів графів: випадкових (Erdős–Rényi), графів малого світу (Watts–Strogatz) та безмасштабних (Barabási–Albert). Основною метою експериментального моделювання було виявлення, як саме топологія соціальної мережі впливає на швидкість та масштаб поширення інформаційного вірусу.

Для кожного типу графа було згенеровано мережу з однаковою кількістю вершин (користувачів), після чого проводилась серія симуляцій із фіксованими параметрами ймовірності зараження (β) та одужання (γ).

Основні результати:

- у випадкових графах (ER) при низькому рівні ймовірності з'єднань вірус не міг охопити значну частину мережі. Проте при p = 0,2 спостерігалося зараження до 80–85 % користувачів;
- графи малого світу (WS) показали кластерний характер поширення. Хоча зв'язки були більш упорядковані, інформаційний вірус швидко переходив від одного «осередку» до іншого, охоплюючи до 75 % мережі;
- безмасштабні графи (BA) виявилися найбільш вразливими. Якщо інфікувався вузол із великою кількістю зв'язків (так званий «хаб»), то зараження охоплювало понад 90 % мережі вже за кілька ітерацій.

Також було виявлено, що саме структура мережі визначає ефективність можливих стратегій стримування вірусу. У безмасштабних мережах найкращою тактикою виявилось ізолювання високозв'язних вузлів. Водночас у графах малого світу ефективніше працювало блокування каналів передачі між кластерами.

Висновки

Проведене моделювання дозволило зробити висновок, що топологія соціальної мережі суттєво впливає на швидкість і масштаби поширення вірусів. Зокрема, безмасштабні графи, що характерні для реальних соціальних мереж, виявилися найбільш уразливими до швидкого зараження через наявність вузлів із великою кількістю зв'язків. Епідеміологічна модель SIR продемонструвала свою ефективність для опису динаміки вірусного поширення в різних типах мереж, дозволяючи наочно проаналізувати, як зміни в структурі зв'язків можуть впливати на результати зараження. Отримані результати підкреслюють важливість застосування графових підходів для аналізу та прогнозування інформаційних або шкідливих впливів у цифровому середовищі, а також дають змогу формувати рекомендації для підвищення стійкості соціальних платформ до таких загроз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Newman M. Networks: An Introduction. – Oxford: Oxford University Press, 2010. – 784 с. DOI: https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199206650.001.0001

2. Pastor-Satorras R., Vespignani A. Epidemic spreading in scale-free networks // Physical Review Letters. – 2001. – Vol. 86, No. 14. – С. 3200–3203. DOI: https://doi.org/10.1103/PhysRevLett.86.3200

3. Ulichev O. S. Дослідження моделей розповсюдження інформації та інформаційних впливів в соціальних мережах // Системи управління, навігації та зв'язку. – 2018. – № 4(50). – С. 147–151. DOI: https://doi.org/10.26906/SUNZ.2018.4.147

4. Дудатьєв А. В. Комплексна інформаційна безпека соціотехнічних систем: моделі впливу та захисту : монографія. – Вінниця : ВНТУ, 2017. – 128 с. URL: https://press.vntu.edu.ua/index.php/vntu/catalog/view/352/680/756-1?inline=1

***Лежух Владислав Віталійович*,** студент групи 1СП-23Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інеженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: lezhuhvladd@gmail.com

***Гончаренко Анастасія Володимирівна*,** студентка групи 1СП-23Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інеженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: goncharenkoanastasia13@gmail.com

Науковий керівник: ***Добровольська Наталія Вікторівна*,** к.т.н., доцент, кафедра ОТ, ВНТУ

Lezhukh Vladislav V. - student, 1SP-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, email: lezhuhvladd@gmail.com

Honcharenko Anastasiia V. - student, 1SP-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, email: goncharenkoanastasia13@gmail.com

Supervisor**:** ***Dobrovolska Nataliia Victorivna*** - Assosiate Professor at the Department of Computer Engineering, innytsia National Technical University, email: dobr_n_v@vntu.edu.ua

УДК 004.056

В. О. Дейбук

Проблеми побудови захищених систем відеоспостереження у медичних закладах

Вінницький національний технічний університет

Анотація.

Розглянуто основні тенденції і проблеми побудови захищених систем відеоспостереження для медичних закладів. Визначено, що більшість сучасних систем відеоспостереження в медичних закладах є незахищеними від різних кібератак та інформаційних втручань та зовнішнього зловмисника.. Відзначено актуальність кіберзахисту схем відеоспостереження на базі відеореєстраторів у сучасному світі та галузі охорони здоров'я. Визначено проблематику їх кібербезпеки.

Ключові слова: система відеоспостереження(СВС), система відеонагляду (СВН), Інтернет речей (IoT), кіберзагроза, кібератака, кіберзахист, канали передачі даних, мережа відеоспостереження, шифрування, інформаційний та кіберзахист, вразливості.

Abstract.

The main trends and problems of building protected video surveillance systems for medical institutions are considered. It is determined that the majority of the existing video surveillance systems in medical institutions are unprotected from various cyberattacks and information interference and external attackers. The relevance of cyber protection of surveillance schemes based on video recorders in the modern world and the healthcare industry is noted. The issues of their cybersecurity are determined.

Keywords:

Keywords: video surveillance system (VSS), video surveillance system (VSS), Internet of Things (IoT), cyber threat, cyber attack, cyber defense, data transmission channels, video surveillance network, encryption, information and cyber defense, vulnerabilities.

Вступ

Останнім часом поряд із розвитком інформаційних технологій значно розвиваються технології відеоспостереження (СВС, СВН) [1, 2]. Сучасні технології інформаційних систем на базі IP-відеокамер та на базі IP-контролерів управління набули широкого розвитку у різних галузях і в т.ч. і у медичній галузі, і використовуються у закладах охорони здоров'я, приватних медичних закладах та інших установах, поряд із системами Інтернету речей (IoT) (наприклад, таких як «Розумний будинок»). Однак, як зазначено у роботах [1, 2] дуже гостро стоїть проблема кіберзахисту відеокамер у цих системах, яка не вирішена, так як наявні фактори кіберзагроз для СВН:

- складності і "не захищеності" архітектури мережі СВН/СВС та апаратної будови пристроїв;
- складності та відсутності гнучкості захисту відеокамер і зв'язків у СВН ;
- складності контролю взаємозв'язків інформаційних потоків і пристроїв СВН: як внутрішніх інформаційних систем і пристроїв, так і зовнішніх;
- складністю і важкістю контролю внутрішніх інформаційних комунікацій і кінцевих точок ;
- наявність радіо інтерфейсів і вразливостей в обладнанні СВН;
- наявністю не захищених логічних портів на камерах СВН та відеореєстраторів;
- наявність відкритих і доступних портів та інших ресурсів в СВН, які доступні із зовнішньої сторони (наприклад, мережі Інтернет);
- наявність відкритої інформації про СВН та додаткові компоненти мережі у вільному доступі (наприклад, IP-адреси).

Вирішення проблеми кібератак та зовнішніх інформаційних втручань по стороннім і внутрішнім каналам в СВН [1-2] вимагає нових підходів і залишається актуальним у СВН для медичних закладів і системах із відкритими зовнішніми інтерфейсами, зв'язками і незахищених каналах зв'язку.

Метою роботи є покращення рівня кіберзахисту СВН(СВС) для сфери охорони здоров'я. Розробка ефективних підходів і рекомендацій кіберзахисту для СВН для сфери охорони здоров'я, основаних на нових принципах дозволить враховувати й компенсувати сумарні і поодинокі інформаційні впливи і кібератаки на СВН, та забезпечити повну нейтралізацію найбільш критичних кіберзагроз в системах відеонагляду, в складі як спеціалізованих і загальних систем відеоспостереження.

Проблема кібербезпеки систем відеоспостереження

Оцінка кібератак і шкідливих впливів на медичні СВС(СВН) по основним та вторинним каналам [1-3], показує, що основні кібер-втручання та інформаційні впливи здійснюються саме по інформаційним каналам та зовнішнім інтерфейсам камер СВН (близько 60-75% серед всіх інцидентів) – прямий злам камер відеоспостереження, 5-10%- злам серверів відеоспостереження і відеореєстратора, ще 5-10%- злам мереж і каналів систем відеоспостереження, в т.ч. ЛОМ(локальних обчислювальних мереж). Інша частина незначний відсосток загроз – 3-5% - не прямі і складні атаки по вторинним каналам. Незначне число інцидентів (близько 1-2%) відбувається по незалежним технічним причинам чи помилкам користувачів чи персоналу.

Для захисту СВН на якісному рівні в сучасному середовищі СВН із підключенням до Інтернету , враховуючи широкий набір кіберзагроз і фронт кібератак, дуже складно забезпечити ефективний і дієвий кіберзахист для СВН. Тим більше без сучасних актуальних оновлень ПЗ та апаратних оновлень продуктів та пристров СВН (наприклад, відеокамер) без перевипуску (нового виготовлення) нової архітектури апаратури чи ПЗ із закритими вразливостями CWE апаратного і програмного рівня. Основна проблема кібербезпеки СВН полягає у складності архітектури СВН, неможливістю усунення окремих основних вразливостей, наявних слабких місць і наявних доступних місць для підключення до мереж СВН.

З погляду і точки зору зловмисника (хакера), сама система чи мережа представляється набором вразливих місць і доступних сокетів(IP+порт), MAC-адрес та інших ресурсів для підключення. Таке представлення не дозволяє точно і ефективно, а головне – повно охопити і розглянути безпеку СВН, адже виникають і існують "сліпі зони" безпеки і апаратні і програмні вразливості, які неможливо виправити швидко. Є основні характерні вразливості CWE для СВН, які пов'язані із кібератаками на пам'ять, порти, адреси, адмін-панель і окремі функції камер СВН , які реалізуються дистанційно. Окремий крас атак – на відео сервер СВН та сам механізм і алгоритм роботи і представлення ресурсів СВН порядку виконання машинних команд управління та реалізації принципів підвищення привілеїв доступу і виконання несанкціонованих інструкцій в системах СВН, та зокрема на відеосервері СВН .

Більшість класичних практик і засобів кібербезпеки для систем відеоспостереження не завжди дозволяють закрити класичні інформаційні загрози в системах СВН, особливо для критичних систем СВН, якими є системи у медичній сфері. Також проблема полягає у багатофункціональності сучасних пристроїв СВН у закладах охорони здоров'я. Різноманіття та відкриті функції окремих IT -пристроїв в складі СВН лікарень із не зовсім безпечними ОС роблять можливими різні кібератаки на них. Окремі технології захисту неможливо застосувати безпосередньо на рівні архітектури СВН в т.ч. окремих до окремих пристроїв і схем СВН на базі IP-камер, в силу відсутності гнучкості і безпеки ПЗ та гнучкості ОС.

Одним із основних завдань кіберзахисту СВН– є актуальні і точні оцінки впливу кіберзагроз у мережі відеоспостереження, а також оцінки наслідків від їх впровадження .

Також слід враховувати специфіку побудови мереж ЛОМ та інтерфейсів СВН ля можливості моніторингу та керування відеокамерами.

Висновки

Розглянуто основні тенденції і проблеми побудови захищених систем відеоспостереження для медичних закладів. Визначено , що більшість сучасних систем відеоспостереження в медичних закладах є незахищеними від різних кібератак та інформаційних втручань та зовнішнього зловмисника та не завжди відповідають стандартам безпеки.

В роботі наведено проблеми кібербезпеки СВН для сучасних закладів охорони здоров'я, напрацьовані на базі досліджень і аналізу реальних кіберзагроз. Наведені загальні кібератаки і їх причини в СВН.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Топчій Н.В. Аналіз захищеності IP-камер відеоспостереження : [Електронний ресурс] / Н.В. Топчій, О.С. Білевська // Інформатика, обчислювальна техніка та автоматизація - №2 - 2023. - С.157-161. - Режим доступу URL : https://www.tech.vernadskyjournals.in.ua/journals/2021/3_2021/27.pdf (Дата звернення : 28.04.2025р.).

2. Відеоспостереження у публічних місцях: основи захисту персональних даних (посібник для органів місцевого самоврядування):[Електронний речурс] / В.К. Батчаєв, У.С. Шадська. — К.. Компринт, 2021. —98 с.- Режим доступу URL : http://labs.journ.univ.kiev.ua/hrj/wp-content/uploads/2021/07/%D0%92%D1%96%D0%B4%D0%B5%D0%BE%D1%81%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%B6%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F-%D0%B2-%D0%BF%D1%83%D0%B1%D0%BB%D1%96%D1%87%D0%BD%D0%B8%D1%85-%D0%BC%D1%96%D1%81%D1%86%D1%8F%D1%85_%D0%9F%D0%9E%D0%A1%D0%86%D0%91%D0%9D%D0%98%D0%9A.pdf (Дата звернення : 28.04.2025р.).

Дейбук В'ячеслав Олександрович — студент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, Україна.

Ніковий керівник :
Маліновський Вадим Ігоревич — канд. техн. наук, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, Україна.

Deibuk Viacheslav Oleksandrovich – student of the Department of Information Protection, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, Ukraine.

Vadym Ihorevych Malinovskyi — PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Information Security, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, Ukraine.

УДК 004.056.5

Бондар В. О.

МЕТОДИ ЗБОРУ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ З ВЕБ-ДЖЕРЕЛ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У цих тезах розглянуто сучасні методи збору та аналізу інформації з веб-джерел. Проведено аналіз основних підходів до веб-скрапінгу, роботи з API та агрегування даних з різноманітних Інтернет-ресурсів. Розглянуто переваги і недоліки використання різних технологій, зокрема Python-бібліотек (BeautifulSoup, Scrapy), сервісів новинних API та інструментів для попередньої обробки та класифікації даних. Окреслено основні виклики, такі як обмеження доступу до даних, часті зміни структури веб-ресурсів, необхідність обробки великого обсягу інформації та виявлення фейкових новин. Вказано на перспективи розвитку систем автоматизованого збору та аналізу новин для підвищення достовірності та релевантності отриманої інформації.*

Ключові слова: збір даних, аналіз інформації, веб-скрапінг, API, новинні агрегатори, машинне навчання, обробка текстів, фільтрація новин.

Abstract. *These theses consider modern methods of collecting and analyzing information from web sources. The analysis of the main approaches to web scraping, working with APIs, and aggregating data from various Internet resources is carried out. The advantages and disadvantages of using different technologies are discussed, including Python libraries (BeautifulSoup, Scrapy), news API services, and tools for preprocessing and classification of data. The main challenges are outlined, such as data access limitations, frequent changes in web resource structures, the need to process large volumes of information, and the detection of fake news. The prospects for the development of automated news collection and analysis systems to improve the reliability and relevance of the obtained information are indicated.*

Keywords: data collection, information analysis, web scraping, API, news aggregators, machine learning, text processing, news filtering.

Вступ

Сьогодні Інтернет є основним джерелом інформації для різних галузей: від медіа до бізнесу та науки. Потік новин постійно зростає, що створює потребу в автоматизованих системах збору та аналізу даних. Застосування таких систем дозволяє не лише зменшити часові та трудові витрати, але й забезпечити оперативне виявлення важливих подій, трендів, настроїв суспільства. Актуальність теми зумовлена потребою у створенні ефективних та гнучких інструментів, здатних збирати структуровану інформацію з численних гетерогенних джерел, автоматично її обробляти та оцінювати достовірність, що особливо важливо в умовах поширення фейкових новин та інформаційних маніпуляцій. Метою дослідження є аналіз існуючих методів збору та обробки новин із веб-джерел та визначення напрямків для підвищення їх ефективності.

Результати дослідження

Сучасні системи збору інформації з веб-джерел базуються на кількох основних підходах [1]:

1. Веб-скрапінг — технологія автоматизованого витягання інформації зі сторінок сайтів. Основними інструментами є Python-бібліотеки BeautifulSoup, Scrapy, Selenium. Перевагою є доступ до широкого спектра ресурсів, але існують ризики порушення політик доступу, а також нестабільність через зміну HTML-структур сайтів [2].

2. Робота з API — багато новинних порталів, соціальних мереж, агрегаторів пропонують спеціальні інтерфейси (NewsAPI, Mediastack, RSS), що забезпечують доступ до якісних структурованих даних. Недоліком може бути обмежений обсяг безкоштовних запитів або неповний набір інформації [3].

3. Агрегування даних — комбінування інформації з кількох джерел із подальшою обробкою для видалення дублікатів, нормалізації форматів та класифікації новин за тематиками, тональністю, джерелом [4].

4. Попередня обробка та фільтрація — включає методи токенізації, видалення стоп-слів, лематизації, а також класифікацію текстів за допомогою алгоритмів машинного навчання (SVM, Decision Trees, Naive Bayes) для виявлення спаму, дезінформації або тематичних відповідностей [5].

Висновки

Методи збору та аналізу даних із веб-джерел є потужним інструментом для створення інформаційних систем, здатних оперативно реагувати на зміни інформаційного простору. Подальший розвиток таких систем пов'язаний із застосуванням машинного навчання для автоматизації аналізу контенту, підвищенням ефективності збору інформації за рахунок використання API, а також із впровадженням механізмів перевірки достовірності новин для боротьби з фейками та дезінформацією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Mitchell R. *Web Scraping with Python: Collecting More Data from the Modern Web*. — 2nd ed. — O'Reilly Media, 2018. – 290 p.
2. Janert P.K. *Data Analysis with Open Source Tools*. — O'Reilly Media, 2010. – 530 p.
3. NewsAPI Documentation. Режим доступу: https://newsapi.org/docs.
4. Russell M. *Mining the Social Web: Data Mining Facebook, Twitter, LinkedIn, Instagram, GitHub, and More*. — 3rd ed. — O'Reilly Media, 2019. – 423 p.
5. Bird S., Klein E., Loper E. *Natural Language Processing with Python*. — O'Reilly Media, 2009 – 504 p.

Ліщинська Людмила Броніславівна– доктор технічних наук, професор кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна. e-mail: llb@vntu.edu.ua.

Бондар Владислав Олександрович – студент групи 2ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, email: vladbondart11@gmail.com.

Lishchynska Lyudmyla Bronislavivna – PhD, Professor of the software department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. e-mail: llb@vntu.edu.ua.

Bondar Vladislav Oleksandrovich – student of 2PI-21b group, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: vladbondart11@gmail.com.

УДК 004.422

В. М. Кулісіді
А. М. Чишок
В. В. Хом'юк

ЗАСТОСУВАННЯ МОВИ ПРОГРАМУВАННЯ C-SHARP ДЛЯ РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ: МОДЕЛЮВАННЯ, ОПТИМІЗАЦІЯ ТА ВІЗУАЛІЗАЦІЯ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У роботі досліджено застосування мови програмування C-sharp для розв'язання задач вищої математики, зокрема моделювання, оптимізації та візуалізації математичних процесів. Використання бібліотек Math.NET Numerics, OxyPlot та Helix Toolkit дозволило реалізувати чисельні методи розв'язання диференціальних рівнянь, алгоритми пошуку екстремумів багатовимірних функцій, а також створити інтерактивні 2D та 3D візуалізації математичних об'єктів.

Результати роботи підтверджують ефективність C-sharp як інструменту для наукових досліджень і навчання, що поєднує зручність розробки, високу продуктивність і можливості графічного відображення. Розроблені методи сприяють кращому розумінню складних математичних моделей і полегшують аналіз результатів, що робить C-sharp перспективним засобом для розв'язання прикладних задач вищої математики.

Ключові слова: вища математика, чисельне моделювання, оптимізація, диференціальні рівняння, алгоритми оптимізації, графічні бібліотеки, C-sharp.

Abstract

The paper investigates the use of the C-sharp programming language for solving problems of higher mathematics, in particular, modeling, optimization and visualization of mathematical processes. The use of the Math.NET Numerics, OxyPlot, and Helix Toolkit libraries allowed us to implement numerical methods for solving differential equations, algorithms for finding extrema of multidimensional functions, and to create interactive 2D and 3D visualizations of mathematical objects.

The results of the work confirm the effectiveness of C-sharp as a tool for scientific research and education, combining ease of development, high performance and graphical display capabilities. The developed methods contribute to a better understanding of complex mathematical models and facilitate the analysis of results, which makes C-sharp a promising tool for solving applied problems in higher mathematics.

Keywords higher mathematics, numerical modeling, optimization, differential equations, optimization algorithms, graphical libraries, C-sharp.

Вступ

Вища математика є фундаментальною дисципліною, що лежить в основі багатьох наукових і технічних напрямів, таких як фізика, інженерія, економіка, комп'ютерні науки та інші [1, 2]. Розв'язання складних математичних задач часто потребує не лише глибоких теоретичних знань, а й ефективних інструментів для чисельного моделювання, оптимізації та візуалізації результатів [3, 4].

Сучасні мови програмування відіграють ключову роль у створенні таких інструментів, надаючи можливості для автоматизації розрахунків, дослідження складних моделей і представлення результатів у зрозумілій формі [5, 6]. Мова програмування C-sharp завдяки своїй гнучкості, багатофункціональності та широкій підтримці математичних бібліотек [7, 8] стає популярним вибором для розробки програмних засобів у галузі вищої математики.

У цій доповіді розглядаються основні підходи до застосування C-sharp для чисельного моделювання, оптимізації складних функцій та візуалізації математичних об'єктів. Особливу увагу приділено практичним аспектам розробки програмних продуктів, які можуть бути використані як у навчальному процесі, так і в наукових дослідженнях.

Метою роботи є демонстрація ефективності C-sharp як інструменту для розв'язання прикладних задач вищої математики та сприяння впровадженню сучасних програмних технологій у математичне моделювання і аналіз.

Результати дослідження

У ході дослідження було проаналізовано можливості мови програмування C-sharp для розв'язання ключових задач вищої математики — моделювання, оптимізації та візуалізації. Для практичної реалізації використовувались бібліотеки Math.NET Numerics, OxyPlot, Helix Toolkit, що забезпечують широкий спектр чисельних методів і графічних інструментів.

Моделювання математичних процесів. Для моделювання диференціальних рівнянь і чисельного інтегрування були реалізовані алгоритми методів Ейлера, Рунге-Кутти та методів наближеного інтегрування (Сімпсона, трапецій). Застосування C-sharp дозволило побудувати гнучкі моделі, які можна швидко адаптувати до різних початкових умов і параметрів системи. У результаті отримані чисельні розв'язки диференціальних рівнянь успішно апроксимували теоретично очікувані функції, що підтверджує коректність реалізації [9, 10].

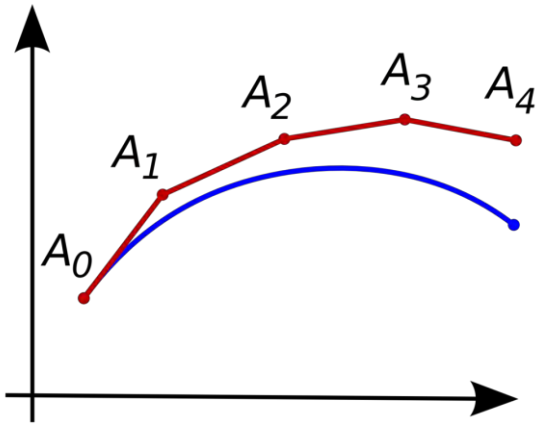

Рисунок 1 - метод Ейлера.
Шукана крива синя, а її полігональне наближення червоне

Оптимізація багатовимірних функцій. Було реалізовано декілька алгоритмів пошуку екстремумів: градієнтний спуск, метод Ньютона, а також генетичні алгоритми для глобальної оптимізації. Ці методи застосовувались до тестових функцій з кількома локальними мінімумами, що продемонструвало здатність системи знаходити як локальні, так і глобальні оптимуми. Завдяки потужностям .NET та оптимізаціям коду на C-sharp забезпечено швидке виконання алгоритмів навіть при високій розмірності задач.

Візуалізація математичних об'єктів. Для представлення результатів чисельних розрахунків застосовано бібліотеки OxyPlot та Helix Toolkit, які дозволяють створювати інтерактивні 2D- та 3D-графіки. Візуалізація кривих, поверхонь та векторних полів значно полегшила аналіз результатів моделювання і оптимізації, а також сприяла кращому розумінню поведінки досліджуваних систем. Створені інтерфейси користувача дозволили динамічно змінювати параметри моделей і миттєво спостерігати вплив цих змін [11, 12].

Реалізація математичних моделей і алгоритмів оптимізації на C-sharp є ефективним і зручним способом розв'язання задач вищої математики. Мова програмування пропонує широкий набір інструментів для точних обчислень, гнучкого управління даними та наочних візуалізацій. Це робить C-sharp перспективним середовищем для науково-дослідної роботи, освіти та прикладних інженерних розробок, пов'язаних із математичним моделюванням [13].

Висновки

Мова програмування C-sharp демонструє значний потенціал у вирішенні задач вищої математики, пропонуючи сучасні інструменти для моделювання, оптимізації та візуалізації. Завдяки своїй гнучкості, продуктивності та підтримці широкого спектра бібліотек, C-sharp забезпечує просту реалізацію чисельних методів, потужні алгоритми оптимізації та інтерактивні засоби представлення даних.

Дослідження підтвердило ефективність використання C-sharp для моделювання динамічних систем, розв'язання диференціальних рівнянь, пошуку екстремумів багатовимірних функцій та графічного відображення складних математичних структур. Особливо важливим є те, що інструменти C-

sharp дозволяють створювати інтерактивні додатки, що полегшують навчання, науковий аналіз і прикладне моделювання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Хом’юк І. В., Петрук В. А., Голюк О. А. Інноваційні технології в освітньому процесі : монографія. Вінниця : ВНТУ, 2020. 88 с.
2. Хом'юк І. В., Хом'юк В. В. Математичне моделювання в контексті здійснення між предметних зв’язків курсу вищої математики у ВНЗ. Збірник наукових праць «Актуальні питання природничо-математичної освіти». Вип. 2, 2017. С. 43–50.
3. Vishtak I. V., Petrov O. V., Savulyak V. I., Sukhorukov S. I. Influence of the profile of longitudinal grooves of various depths on increasing static characteristics of radial gas bearings. In IOP Conference Series: Materials Science and Engineering Vol. 1060, No. 1, 2021. P. 012011
4. Лозінський Д. О., Козлов Л. Г., Піонткевич О. В., Кавецький О. І. Оптимізація електрогідравлічного розподільника з незалежним керуванням потоків. Вісник машинобудування та транспорту. Вінинця: ВНТУ, 2023. № 1. С. 87–91. https://doi.org/10.31649/2413-4503-2023-17-1-87-91
5. Березюк О.В. Аналітичне дослідження математичної моделі гідроприводу вивантаження твердих побутових відходів із сміттєвоза // Промислова гідравліка і пневматика. 2011. № 34(4). С. 80-83.
6. Березюк О.В. Математичне моделювання динаміки гідроприводу робочих органів завантаження твердих побутових відходів у сміттєвози // Вісник Вінницького політехнічного інституту. 2009. № 4. С. 81-86.
7. Побережець В. Я., Кузьменко П. А., Піонткевич О. В. Застосунок мовою програмування C# для автоматизованого ро зрахунку геометричних параметрів шпонкової фрези. Матеріали LIV науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 24-27 березня 2025 р. Електрон. текст. дані. 2025. С. 3. URI: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fmt/all-fmt 2025/paper/view/24089.
8. Poberezhets V., Hleba O., Lui K., Piontkevych O. Application in C# programming language for automated selecion of geometric parameters of a snap gauge. Collection of scientific papers of International Youth Scientific and Technical Conference «Young science - robotics and nano-technology of modern mechanical engineering». Kramatorsk: DSEA, 2025. P. 43-46
9. Піонткевич О. В., Сухоруков С. І., Сердюк О. В., Домославський В. М. Про лазерний технологічний комплекс на машинобудівному підприємстві. Вісник машинобудування та транспорту. Вінниця: ВНТУ, 2022. № 2. С. 96-100.
10. Хом'юк І. В., Хом'юк В. В. Математичне моделювання в контексті здійснення між предметних зв’язків курсу вищої математики у ВНЗ. Збірник наукових праць «Актуальні питання природничо-математичної освіти». Вип. 2, 2017. С. 43–50.
11. Побережець В. Я., Ящук Д. А., Рижих О. В., Піонткевич О. В. Розробка прикладних програм мовою програмування c# для автоматизованого проєктування металорізного інструменту. Матеріали LIII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 20-22 березня 2024 р. Електрон. текст. дані. 2024. URI: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fmt/all-fmt-2024/paper/view/20531.
12. Carney K. Visual Basic .NET for Complete Beginners. Home and Learn, 2020. 797 p
13. Хом'юк В. В., Хом'юк І. В. Компетентностно-орієнтовані завдання як важливий чинник формування когнітивної складової математичної компетентності майбутніх інженерів. *Збірник наукових праць" Актуальні питання природничо-математичної освіти". Вип. 1,* 2017. С. 107–114.

Кулісіді Володимир Миколайович — здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Чишок Андрій Михайлович— здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Науковий керівник: ***Хом'юк Віктор Вікторович*** — к. техн. наук, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

Kulisidi Volodymyr M. — student of group 2PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Chyshok Andrii M. — student of group 1PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: ***Khomiuk Viktor V.*** — Candidate of Technical Sciences, Assistant Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

УДК 004.422

В. М. Кулісіді
А. М. Чишок
В. В. Хом'юк

ЗАСТОСУВАННЯ ЛІНІЙНОЇ АЛГЕБРИ В РОЗРОБЦІ АЛГОРИТМІВ НА C-SHARP

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглядаються теоретичні основи лінійної алгебри та їхнє застосування у розробці алгоритмів на мові програмування C-sharp. Проаналізовано ключові математичні поняття, такі як вектори, матриці, системи лінійних рівнянь, та їхні властивості, що становлять основу для створення ефективних і коректних алгоритмічних рішень. Підкреслено важливість теоретичного розуміння лінійної алгебри для підвищення продуктивності та надійності програмних систем, що застосовуються у сфері обробки даних, комп'ютерної графіки та машинного навчання. Доповідь не містить практичних реалізацій коду, зосереджуючись на математичному фундаменті, необхідному для подальшого розвитку алгоритмів на платформі C-sharp.

Ключові слова: лінійна алгебра, алгоритми, програмування, рівняння.

Abstract

The report examines the theoretical foundations of linear algebra and their application in the development of algorithms in the C-sharp programming language. Key mathematical concepts such as vectors, matrices, systems of linear equations, and their properties that form the basis for creating effective and correct algorithmic solutions are analyzed. The importance of a theoretical understanding of linear algebra for improving the performance and reliability of software systems used in data processing, computer graphics, and machine learning is emphasized. The report does not contain practical code implementations, focusing on the mathematical foundation necessary for further development of algorithms on the C-sharp platform.

Keywords linear algebra, algorithms, programming, equation.

Вступ

Лінійна алгебра є фундаментальним розділом вищої математики, що вивчає властивості векторних просторів, матриць, лінійних відображень та систем лінійних рівнянь [1, 2]. Її теоретичні основи лежать в основі багатьох напрямів сучасної науки і техніки, зокрема комп'ютерних наук. Мова програмування C-sharp як сучасний інструмент розробки програмного забезпечення [3, 4] надає широкі можливості для реалізації математичних концепцій, включно з методами лінійної алгебри. Застосування лінійної алгебри у створенні алгоритмів дозволяє ефективно вирішувати задачі обробки даних, комп'ютерної графіки, машинного навчання та оптимізації [5, 6]. У даній доповіді розглядаються теоретичні аспекти лінійної алгебри, які є основою для розробки та аналізу алгоритмів на C-sharp, без заглиблення у практичну реалізацію коду. Це дозволяє глибше усвідомити математичні принципи, що забезпечують коректність та ефективність програмних продуктів.

Метою доповіді є теоретичний аналіз основних понять і методів лінійної алгебри, які застосовуються в розробці алгоритмів на мові C-sharp, а також визначення їхнього значення для підвищення ефективності і точності обчислювальних процесів.

Результати дослідження

В результаті аналізу основ лінійної алгебри було встановлено, що ключові поняття - вектори, матриці, лінійні відображення та системи лінійних рівнянь - є базовими будівельними блоками для розробки алгоритмів у C-sharp. Вивчення властивостей матриць, таких як оберненість, детермінант, ранг і спектральний аналіз, дозволяє формалізувати і покращувати алгоритмічні підходи до розв'язання практичних задач. Зокрема, важливою складовою є розв'язання систем лінійних рівнянь виду

$$Ax = b$$

де A — матриця коефіцієнтів, x — вектор невідомих, b — вектор вільних членів. Теоретичне ро-

зуміння існування та єдинності розв’язку цієї системи базується на властивості оберненості матриці A, що визначається через детермінант det(A) ≠ 0. Це фундаментальна передумова для реалізації алгоритмів, які оперують лінійними системами у C-sharp.

Також було проаналізовано спектральні властивості матриць, що дозволяють застосовувати методи розкладу (наприклад, власні вектори і власні значення) для оптимізації алгоритмів обробки даних та зменшення обчислювальної складності. Розуміння таких понять, як сингулярне розкладення (SVD), є важливим для реалізації алгоритмів машинного навчання та обробки зображень.

Крім того, структура даних і типи в C-sharp добре адаптовані для представлення математичних об’єктів, що спрощує формалізацію лінійних операцій, таких як множення матриць чи векторів. Об’єктно-орієнтований підхід дозволяє моделювати складні математичні структури у вигляді класів та інтерфейсів, підвищуючи гнучкість і підтримуваність коду.

Таким чином, теоретичне дослідження підтверджує, що глибоке розуміння лінійної алгебри є необхідною умовою для розробки ефективних, надійних і масштабованих алгоритмів на C-sharp, що використовуються у широкому спектрі прикладних задач.

Висновки

У ході дослідження було підтверджено, що лінійна алгебра є ключовою математичною основою для розробки алгоритмів на мові програмування C-sharp. Знання та розуміння базових понять — векторних просторів, матриць, лінійних систем та їх властивостей — дозволяє формалізувати складні обчислювальні процеси і підвищувати їх ефективність. Теоретичні принципи лінійної алгебри сприяють створенню коректних, оптимізованих і масштабованих програмних рішень, що використовуються у різних галузях: від комп’ютерної графіки до машинного навчання. Отже, інтеграція теоретичних знань з лінійної алгебри у контексті розробки алгоритмів на C-sharp є важливою складовою сучасної інформатики і програмування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Хом'юк І. В., Хом'юк В. В. Математичне моделювання в контексті здійснення між предметних зв’язків курсу вищої математики у ВНЗ. Збірник наукових праць «Актуальні питання природничо-математичної освіти». Вип. 2, 2017. С. 43–50.
2. Хом’юк І. В., Петрук В. А., Голюк О. А. Інноваційні технології в освітньому процесі : монографія. Вінниця : ВНТУ, 2020. 88 с.
3. Побережець В. Я., Кузьменко П. А., Піонткевич О. В. Застосунок мовою програмування C# для автоматизованого розрахунку геометричних параметрів шпонкової фрези. Матеріали LIV науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 24-27 березня 2025 р. Електрон. текст. дані. 2025. С. 3. URI: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fmt/all-fmt-2025/paper/view/24089.
4. Poberezhets V., Hleba O., Lui K., Piontkevych O. Application in C# programming language for automated selecion of geometric parameters of a snap gauge. Collection of scientific papers of International Youth Scientific and Technical Conference «Young science - robotics and nano-technology of modern mechanical engineering». Kramatorsk: DSEA, 2025. P. 43-46.
5. Хом'юк В. В., Хом'юк І. В. Компетентностно-орієнтовані завдання як важливий чинник формування когнітивної складової математичної компетентності майбутніх інженерів. *Збірник наукових праць" Актуальні питання природничо-математичної освіти". Вип. 1,* 2017. С. 107–114.
6. Хом'юк І. В., Хом'юк В. В. Математичне моделювання в контексті здійснення між предметних зв’язків курсу вищої математики у ВНЗ. *Збірник наукових праць «Актуальні питання природничо-математичної освіти». Вип. 2,* 2017. С. 43–50.

Кулісіді Володимир Миколайович — здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Чишок Андрій Михайлович— здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Науковий керівник: ***Хом'юк Віктор Вікторович*** — к. техн. наук, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

Kulisidi Volodymyr M. — student of group 2PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Chyshok Andrii M. — student of group 1PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: ***Khomiuk Viktor V.*** — Candidate of Technical Sciences, Assistant Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

УДК 681.12

М. О. Хавтирко

ВИЩА МАТЕМАТИКА ЯК ОСНОВА ДЛЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто взаємозв'язок між базовими розділами вищої математики та методами, які лежать в основі штучного інтелекту. Зокрема, досліджено роль лінійної алгебри, математичного аналізу та теорії ймовірностей у формуванні сучасних моделей машинного навчання. Показано, що глибоке розуміння математичних основ дозволяє краще оптимізувати алгоритми штучного інтелекту та підвищувати їхню ефективність.

Ключові слова: штучний інтелект, машинне навчання, лінійна алгебра, ймовірності, математичний аналіз.

Abstract

The paper explores the interrelation between fundamental branches of higher mathematics and methods underlying artificial intelligence. In particular, the role of linear algebra, mathematical analysis, and probability theory in constructing modern machine learning models is examined. It is shown that deep understanding of mathematical foundations helps improve optimization and performance of AI algorithms.

Keywords: artificial intelligence, machine learning, linear algebra, probability, mathematical analysis.

Вступ

Розвиток штучного інтелекту (ШІ) здійснюється завдяки тісній співпраці різних наук, серед яких вища математика відіграє ключову роль. Саме математичні методи забезпечують точність, надійність та ефективність алгоритмів ШІ. Метою цієї роботи є показати, наскільки фундаментальні розділи математики необхідні для сучасних досліджень і розробок у сфері ШІ.

Лінійна алгебра

Методи лінійної алгебри, зокрема операції над матрицями та векторами, лежать в основі обчислень у нейронних мережах. Такі задачі, як множення матриць, приведення до діагонального вигляду або сингулярний розклад, критично важливі для аналізу даних та зменшення розмірності.

Математичний аналіз

Диференціальне числення використовується у градієнтному спуску — основному методі оптимізації ваг у нейронних мережах. Похідні дозволяють аналізувати зміну функцій втрат і мінімізувати їх для покращення точності моделей.

Теорія ймовірностей і статистика

Ймовірнісні моделі — основа байєсівських мереж, марковських процесів і генеративних моделей. Розуміння статистичних закономірностей допомагає в оцінці якості моделей і побудові інтерпретованих систем ШІ.

Практичне застосування

Математичний апарат втілюється у популярних бібліотеках, таких як TensorFlow або PyTorch, де всі обчислення опираються на лінійні операції, похідні, стохастичні процеси. Без належного знання вищої математики важко реалізувати ефективні моделі для комп’ютерного зору, обробки природної мови чи рекомендаційних систем.

Висновки

Вища математика є не лише інструментом для формальних обчислень, а й концептуальним фундаментом штучного інтелекту. Її вивчення дозволяє майбутнім інженерам ШІ розуміти природу моделей, удосконалювати їх та створювати нові ефективні рішення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Хом’юк І. В., Ковальчук М. Б. Вища математика для інженерів. – Вінниця: ВНТУ, 2018. – 312 с.
2. Goodfellow I., Bengio Y., Courville A. Deep Learning. – MIT Press, 2016.
3. Bishop C. M. Pattern Recognition and Machine Learning. – Springer, 2006.
4. Rudin W. Principles of Mathematical Analysis. – McGraw-Hill, 1976.
5. Ковальчук О. Ю. Математичні методи в інформаційних технологіях. – Вінниця: ВНТУ, 2020.

Хавтирко Марія Олегівна — студентка групи 1СП-24б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженарії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: khavtyrko-maria@gmail.com

Науковий керівник: ***Хом'юк Ірина Володимирівна*** — д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Maria Khavtyrko O. — student of group 1SP-24b, faculty of information technologe and computer, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: khavtyrkomaria@gmail.com

Supervisor: Iryna Volodymyrivna K**.** — Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

UDC 004.4; 629.361:628.4

A.O. Lavreniuk

SOFTWARE FOR CONTROLLING THE WORKING BODIES OF GARBAGE TRUCKS

Vinnytsia National Technical University

Анотація

У роботі розглядається програмне забезпечення для керування робочими органами сміттєвозів. Увага приділяється принципам функціонування, архітектурі та підходам до розробки такого програмного забезпечення. Розглянуто ключові модулі, включаючи ті, що відповідають за керування гідравлічними системами, протоколи безпеки та інтерфейси користувача. Сучасні тенденції автоматизації та дистанційної діагностики розглянуто в контексті впровадження програмного забезпечення. Підкреслено важливість надійності програмного забезпечення, роботи в режимі реального часу та відмовостійкості, а також можливостей інтеграції з іншими системами, такими як платформи управління автопарком.

Ключові слова: сміттєвоз, програмне забезпечення, автоматизація, система керування, робочі органи.

Abstract

The paper discusses software for controlling the working bodies of garbage trucks. Attention is paid to the principles of functioning, architecture, and development approaches of such software. The key modules, including those responsible for actuating hydraulic systems, safety protocols, and user interfaces, were considered. Modern trends in automation and remote diagnostics were examined in the context of software implementation. The importance of software reliability, real-time operation, and fault tolerance was emphasized, along with integration capabilities with other systems such as fleet management platforms.

Keywords: garbage truck, software, automation, control system, working bodies.

Introduction

The rapid growth of urban populations and the increasing volume of municipal solid waste have necessitated the modernization of garbage collection and disposal systems. Among the critical components of this modernization process is the development of intelligent systems that ensure precise and safe operation of garbage truck mechanisms [1]. Software for Controlling the Working Bodies of Garbage Trucks plays an essential role in automating waste collection, improving operational efficiency, and minimizing environmental impact. This paper provides a comprehensive overview of such software, considering its structure, functionality, and technological relevance in the context of current engineering trends.

Research results

Software for Controlling the Working Bodies of Garbage Trucks is one of the most dynamic and technologically complex segments in the field of urban automation and smart logistics [2]. This software plays a critical role in ensuring efficient, safe, and intelligent management of the mechanical and electromechanical systems that enable waste collection vehicles to perform their functions [3]. The research results presented below demonstrate the current state, trends, and prospects of these software systems, which are evolving in response to urban growth, digitalization, and sustainability requirements.

Modern software platforms for garbage truck automation are designed as embedded systems with real-time constraints. These platforms are centered around industrial microcontrollers or SoC units, which must handle simultaneous sensor data acquisition, actuator control, safety protocols, and communication with remote services [4]. The software is responsible for orchestrating complex sequences of mechanical motions, including the precise lifting, tilting, emptying [5], compacting [6], and ejection of waste from containers of various types and sizes [7]. This requires the development of tightly integrated software-hardware loops based on sensor fusion and control theory principles.

The system design begins with extensive modeling of operational scenarios, using simulation environments such as MATLAB/Simulink or ANSYS Twin Builder. Each working body – such as bin lifters, hydraulic presses [8-10], or rear-door mechanisms – is digitally modeled to assess kinematics [11], load distributions, stress points, and energy consumption patterns. Based on these models, developers create

control algorithms that are not only functionally accurate but also energy efficient and compliant with functional safety standards like ISO 26262 and IEC 61508. The software incorporates multiple operation modes, such as manual override, fully autonomous sequencing, and semi-automatic cycles, depending on context and operator input.

Sensor integration is a cornerstone of these systems. Pressure sensors ensure proper compaction force without damaging the mechanical frame. Proximity and LiDAR sensors [12] prevent collision with obstacles or humans in the truck's operational area [13]. Accelerometers help balance dynamic loads and improve maneuverability. Cameras and computer vision systems assist in container recognition and alignment, ensuring that only designated bins are lifted and emptied. These data streams are processed locally on edge computing modules, with support from AI inference engines where applicable.

Software architecture is typically layered, with a hardware abstraction layer (HAL), middleware services, and application logic residing on top. Communication between components follows deterministic protocols such as CANopen, J1939, or Ethernet TSN. The modularity of the software allows for different configurations based on truck model, client specifications, or regional waste management policies. This adaptability is crucial when dealing with diverse geographic and regulatory contexts, from European eco-zones with strict emission controls to densely populated Asian cities with constrained collection routes.

In terms of energy management, the shift toward hybrid and electric garbage trucks has necessitated the development of software capable of dynamic energy budgeting [14]. The software coordinates energy flow between drive motors, hydraulic pumps [15-18], battery management systems, and heating/cooling subsystems. Regenerative braking is carefully managed to prioritize battery recharge without compromising braking efficiency. Intelligent load scheduling ensures that high-power operations such as compaction are delayed if the battery is below a critical threshold, thus extending operational range.

Another significant area is functional safety. The software must respond predictively to system faults, whether due to sensor failure, actuator degradation, or communication loss. Fail-safe modes are implemented at multiple levels, and safety watchdogs monitor system health continuously. Real-time diagnostics are logged and analyzed to detect early signs of wear or failure. In advanced systems, fault-tree analysis and hazard models are used during development to preemptively address potential risks [19]. These approaches align with safety-critical system development methodologies used in aviation and automotive industries.

A major research focus is the interaction between the operator and the system. Human-machine interfaces (HMI) have evolved from basic button panels to fully interactive graphical interfaces with multi-language support, touchscreen control, and gesture or voice commands. These interfaces provide not only operational control but also training support, allowing new operators to simulate working body [20] sequences in a virtual mode before activating them on the physical vehicle. This reduces errors and improves operator confidence [21].

The software also facilitates real-time communication with central servers or municipal databases. Telemetry data – such as collection timestamps, waste type identification, hydraulic load trends [22, 23], and maintenance status – is uploaded via secure mobile networks. Remote diagnostics and over-the-air (OTA) updates are enabled through secure bootloaders and encrypted channels, ensuring the integrity of the vehicle's software ecosystem. Integration with municipal Smart City platforms allows for route optimization based on live traffic data and bin fill levels, enabling dynamic route adjustments that improve efficiency and reduce fuel usage.

Environmental adaptability is another key feature. Software must account for extreme temperature variations, from sub-zero winters in Northern Europe to tropical heat in Southeast Asia. Algorithms must adapt hydraulic timings and power limits based on fluid viscosity, battery performance, and mechanical expansion/contraction. Some systems incorporate self-learning modules that adjust system behavior over time based on local climate patterns and terrain gradients.

Cybersecurity is a growing concern, particularly as garbage trucks become connected nodes in municipal IoT networks. Software must protect against threats such as remote hijacking, malware injection, data theft, or denial of service. Secure coding practices, penetration testing, and threat modeling are part of the development process. Trusted Platform Modules (TPM) and hardware security modules (HSM) are increasingly used to secure firmware, keys, and boot processes [24].

One challenge is the lack of universal standards. Although there are several regional or industrial standards for vehicle control systems, there is no global standard specifically governing the software for garbage truck working bodies. This creates difficulties for interoperability and scalability. However, standardization efforts are underway, with working groups from ISO, IEEE, and industry consortia seeking

to define specifications for modular, interoperable software platforms.

There is also a strong ecological motivation behind these software systems. Efficient operation reduces idling time, unnecessary compaction cycles, and fuel consumption. Smart collection routes reduce CO_2 emissions and urban noise. Some systems can analyze waste type distribution [25] and correlate it with GPS data to identify patterns in public behavior, which supports better planning of waste policies or educational campaigns [26]. Furthermore, real-time feedback on recycling practices can be provided to citizens through connected apps.

Artificial Intelligence (AI) is becoming a transformative force in the design of garbage truck control systems. By applying machine learning models trained on operational data, software can predict optimal compaction timing, estimate fill levels without sensors, and anticipate mechanical wear before it leads to failure. Reinforcement learning algorithms are used to dynamically adapt control sequences to minimize energy use or reduce cycle time. AI also enables anomaly detection: if the hydraulic pressure deviates from the learned norm, the system can flag it for inspection, potentially preventing downtime or safety incidents.

Interoperability with other urban infrastructure systems is also gaining traction. Modern control software is being developed with open APIs and standardized data formats (e.g., JSON, MQTT, OPC-UA), which allow garbage trucks to communicate with smart traffic lights, GPS-based routing systems, and even local air quality monitoring networks. In some scenarios, if a neighborhood is experiencing high pollution or road congestion, the truck can automatically reroute or adjust its collection frequency. This level of integration reflects a broader trend toward intelligent, context-aware municipal services.

Automation levels are advancing rapidly. While most garbage trucks still require human operators for driving and supervision, certain manufacturers are piloting fully autonomous working body sequences – where once the truck reaches a GPS-verified stop, it executes the bin-lifting and compacting cycle without manual input. Computer vision systems confirm container identity, while sensor arrays verify bin position and safety clearance. These developments move the system closer to Level 4 autonomy in specific scenarios, such as gated communities or industrial zones.

There is also growing interest in platooning and fleet coordination. In large urban centers, garbage trucks can operate in synchronized formations, minimizing route overlap and fuel consumption. The software includes capabilities for vehicle-to-vehicle (V2V) communication, allowing multiple trucks to share route data, bin fill states, and maintenance schedules. Fleet coordination software, hosted in the cloud, assigns tasks dynamically based on location, traffic, and real-time bin monitoring from IoT-connected containers throughout the city.

Several cities have already implemented large-scale deployments of smart garbage truck fleets. For example, in Amsterdam, AI-enhanced trucks communicate with intelligent bins and use image recognition to identify unauthorized waste. In Singapore, automated micro-trucks operate in pedestrian zones using fully autonomous control logic. In Canada, municipal fleets are integrated into city-wide analytics systems that monitor efficiency, safety, and environmental impact. These implementations have reported measurable benefits in service quality, cost reduction, and citizen satisfaction.

Finally, scalability and maintainability are crucial for long-term success. Modular architectures allow municipalities to upgrade system components gradually – adding new sensor types, updating control algorithms, or integrating third-party services – without replacing the entire platform. Continuous integration/continuous deployment (CI/CD) pipelines and version control ensure smooth software evolution and regulatory compliance.

Conclusions

In conclusion, Software for Controlling the Working Bodies of Garbage Trucks represents a vital element in the modernization of urban waste management systems. It bridges the gap between mechanical engineering and digital automation, ensuring the safe, efficient, and intelligent operation of complex machinery. As cities continue to expand and demand for ecological sustainability grows, this software will become increasingly important for reducing operational costs, improving safety, and meeting environmental regulations. The ongoing evolution of control technologies, including machine learning and cloud-based analytics, further enhances the potential for optimization and innovation in this field. Future developments may also include integration with smart city infrastructure, enabling even more efficient waste collection strategies that align with broader urban planning goals.

References

1. Березюк О. В. Огляд конструкцій машин для збирання та первинної переробки твердих побутових відходів / О. В. Березюк // Вісник машинобудування та транспорту. – 2015. – № 1. – С. 3-8.

2. Waste Fleet Management Software. – URL: https://www.safefleet.net/products/fleet-management/waste-collection-software/

3. Березюк О. В. Науково-технічні основи проектування приводів робочих органів машин для збирання та первинної переробки твердих побутових відходів: автореф. дис. д-ра техн. наук / О. В. Березюк. – Хмельницький, 2021. – 46 с.

4. GPS Fleet Tracking for Garbage Trucks. – URL: https://www.trackyourtruck.com/industry/garbage-trucks/

5. Березюк О. В. Математичне моделювання динаміки гідроприводу робочих органів завантаження твердих побутових відходів у сміттєвози / О. В. Березюк // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2009. – № 4. – С. 81-86.

6. Березюк О. В. Планування багатофакторного експерименту для дослідження вібраційного гідроприводу ущільнення твердих побутових відходів / О. В. Березюк // Вібрації в техніці та технологіях. – 2009. – № 3 (55). – С. 92-97.

7. Березюк О. В. Дослідження динаміки гідроприводу вивантаження твердих побутових відходів із сміттєвозів / О. В. Березюк // Машинознавство. – 2008. – № 10 (136). – С. 25-28.

8. Іскович-Лотоцький Р. Д. Динамічна та математична моделі вібропрес-молота з електрогідравлічним керуванням / Р. Д. Іскович-Лотоцький, В. П. Міськов, А. В. Слабкий // Автоматизація виробничих процесів у машинобудуванні та приладобудуванні. – 2014. – № 48. – С. 3-10.

9. Козлов Л. Г. Характеристики мехатронного приводу під час просторового руху маніпулятора [Електронний ресурс] / Л. Г. Козлов, С. В. Репінський, О. В. Паславська, О. В. Піонткевич // Наукові праці ВНТУ. – 2017. – № 2. – Режим доступу: https://praci.vntu.edu.ua/index.php/praci/article/view/507/502.

10. Піонткевич О. В. Підвищення ефективності багаторежимного гідроприводу фронтального навантажувача. дис. канд. техн. наук : 05.02.02 / О. В. Піонткевич. – Київ, НТТУ «КПІ», 2019. – 249 с.

11. Березюк О. В. Дослідження кінематики пристрою для сортування твердих побутових відходів / О. В. Березюк // Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут". – 2010. – № 65. – С. 49-55.

12. Мельничук О. І. Датчик малих лінійних переміщень для управління сміттєвозом / О. І. Мельничук, О. В. Березюк // Прикладні науково-технічні дослідження: матеріали III міжнар. наук.-прак. конф., 3-5 квіт. 2019 р. – Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2019. – С. 115.

13. Smart Tech for Waste and Recycling. – URL: https://routeware.com/

14. Expedite your waste management fleet processes. – URL: https://www.fleetio.com/industries/waste-management-fleet-software

15. Піонткевич О. В. Вплив параметрів системи керування гідроприводом мобільної робочої машини на динамічні характеристики / О. В. Піонткевич // Вісник машинобудування та транспорту. – 2016. – № 2. – С. 68-76.

16. Коц І. В. Вібраційний гідропривод для пресування промислових відходів / І. В. Коц, О. В. Березюк // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2006. – № 5. – С. 146-149.

17. Поліщук Л. К. Аналіз впливу параметрів системи керування на динамічні процеси гідропривода стрічкового конвеєра / Л. К. Поліщук, О. В. Піонткевич, О. О. Коваль // Промислова гідравліка і пневматика. – 2016. – № 2(52). – С. 37-47.

18. Лозінський Д. О. Оптимізація електрогідравлічного розподільника з незалежним керуванням потоків / Д. О. Лозінський, Л. Г. Козлов, О. В. Піонткевич, О. І. Кавецький // Вісник машинобудування та транспорту. – 2023. – № 1. – С. 87-91.

19. Complete software solutions for waste haulers. – URL: https://soft-pak.com/

20. Березюк О. В. Дослідження динаміки гідроприводу робочих органів завантаження твердих побутових відходів у сміттєвози / О. В. Березюк // Вісник Одеської державної академії будівництва та архітектури. – 2009. – № 33. – С. 403-406.

21. Garbage Truck Cameras & Waste Management Fleet Software. – URL: https://www.3rdeyecam.com/industry/refuse/

22. Kozlov L. The experimental stand for determining the characteristics of the hydraulic drive control system with the multifunctional counterbalance valve / L. Kozlov, O. Piontkevych, N. Semichasnova, D. D. Ubidia Rodriges // Матеріали II Міжнародної науково-технічної конференції «Гідро- та пневмоприводи машин». – ВНТУ, 2016. – С. 119-120.

23. Піонткевич О. В. Розрахунок гідродинамічної сили на золотнику врівноважувального клапана на основі імітаційного моделювання течії робочої рідини в його каналах / О. В. Піонткевич, Л. Г. Козлов, О. В. Березюк, О. В. Сердюк // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2024. – № 5. – С. 77-83.

24. Garbage Truck Routing Software. – URL: https://www.route-manager.com/industries/garbage-truck-routing-software/

25. Березюк О. В. Визначення параметрів впливу на частку диференційовано зібраних твердих побутових відходів / О. В. Березюк // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2011. – № 5. – С. 154-156.

26. Waste management software by haulers, for haulers. – URL: https://www.curbwaste.com/

Лавренюк Арсен Олександрович – студент групи 1ПІ-22б, Факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: arsenlavreniuk@gmail.com

Науковий керівник: ***Березюк Олег Володимирович*** – доцент, доктор технічних наук, професор кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: berezyukoleg@i.ua

Lavreniuk Arsen Oleksandrovich – student of group 1PI-22b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: arsenlavreniuk@gmail.com

Supervisor: ***Bereziuk Oleh Volodymyrovych*** – Associate Professor, Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: berezyukoleg@i.ua

УДК 517

Ю. А. Ремовський
І. В. Хом'юк

ЗАСТОСУВАННЯ ДИФЕРЕНЦІАЛІВ ДЛЯ НАБЛИЖЕНИХ ОБЧИСЛЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядається застосування диференціалів для наближених обчислень значень функцій. Описано поняття диференціалу функції та показаний процес виведення формули наближених обчислень. Запропоновано алгоритм наближеного обчислення значення функції в точці. Наведені приклади обчислень за алгоритмом, що доводить що даний метод працює.

Ключові слова: диференціальне числення, диференціювання функції, диференціал, наближені обчислення.

Abstract

The report explores the application of differentials for approximate calculations of function values. Describes the term function differentiation and the process of deriving the formula for approximate calculations. Proposes an algorithm for approximating the value of a function at a point. Provides examples of calculations using the algorithm, demonstrating that the method is effective.

Keywords: differential calculus, function differentiation, differential, approximate calculations.

Вступ

При наближених обчисленнях швидкість обчислення є важливим критерієм. Один із методів наближених обчислень значень функцій є використання диференціалів. За допомогою цього методу можна швидко отримати приблизні значення функції в точці. У цій статті розглядається основи використання диференціалів для наближених обчислень та описаний алгоритм їх застосування. Наведені приклади застосування цього методу для оцінки його ефективності.

Диференціал функції

Нехай на деякому проміжку (a, b) дано функцію $y = F(x)$, яка в точці x_0 є диференційована, тобто в точці x_0 існує похідна $F'(x)$. Тоді існує окіл точки $\Delta x = 0$, який належить проміжку (a, b) такий, що для всіх значень Δx з цього околу, крім $\Delta x = 0$, справджується рівність

$$\frac{\Delta y}{\Delta x} = F'(x_0) + \alpha(\Delta x),$$

де $\alpha(\Delta x) \to 0$ при $\Delta x \to 0$. [1]

Помноживши обидві частини рівності на Δx $(\Delta x \neq 0)$, отримаємо формулу приросту диференційованої функції

$$\Delta y = F'(x_0) \cdot \Delta x + \alpha(\Delta x) \cdot \Delta x \qquad (1)$$

Диференціалом функції в точці називається добуток похідної функції на приріст її аргументу та позначається $dy = F'(x_0) \cdot \Delta x$. [1]

Диференціалом аргументу називають його приріст, тобто вважають, що $dx = \Delta x$. [1]

Формулу (1) можна переписати, використовуючи диференціали

$$\Delta y = dy + \alpha(dx) \cdot dx \qquad (2)$$

Диференціал для наближених обчислень

При наближених обчисленнях у формулі (2) можна позбутися $\alpha(dx) \cdot dx$, адже $\alpha(dx) \to 0$ та $dx \to 0$, маємо $\Delta y \approx dy$, причому точність цієї наближення збільшується при зменшенні приросту аргумента Δx. [2]

Підставемо значення приросту функції $\Delta y = F(x_0 + \Delta x) - F(x_0)$ та диференціалу функції $dy = F'(x_0) \cdot \Delta x$ у формулу (2), отримаємо

$$F(x_0 + \Delta x) - F(x_0) \approx dy \Rightarrow$$
$$\Rightarrow F(x_0 + \Delta x) \approx F(x_0) + F'(x_0) \cdot \Delta x \qquad (3)$$

(3) - формула наближених обчислень функції $y = F(x)$ в точці $x_0 + \Delta x$. [2]

Для ефективного використання формули (3) слід дотримуватись таких правил:

1. Значення функції $F(x_0)$ можна обчислити точно. [2]
2. Приріст аргументу може бути як і додатнім $\Delta x > 0$, так і від'ємним $\Delta x < 0$, але Δx повинен бути хоча б у 10 разів менше за x_0. [2]

Алгоритм наближеного обчислення значення функції $y = F(x)$ в точці x_1 за допомогою диференціалів:

1. Вибрати значення аргументу x_0, що близьке до заданого значення x_1. [2, 3]
2. Обчислити значення функції $y = F(x)$ у точці x_0: $y_0 = F(x_0)$. [2, 3]
3. Знайти похідну функції $y = F(x)$: $y' = F'(x)$. [2, 3]
4. Обчислити значення похідної функції $y' = F'(x)$ в точці x_0: $y'_0 = F'(x_0)$. [2, 3]
5. Обчислити приріст аргументу $\Delta x = x_1 - x_0$. [2, 3]
6. Обчислити наближене значення функції $y = F(x)$ в точці x_1: $F(x_1) \approx y_0 + y'_0 \cdot \Delta x$. [2, 3]

Приклади наближених обчислень

Розглянемо приклад наближеного обчислення степеневої функції $1,95^4$. [3]

Дана функція в загальному вигляді записується x^4.

Значення 2 в степені 4 можна обчислити точно, тому виберемо $x_0 = 2$.

Обчислимо значення функції x^4 у точці $x_0 = 2$: $y_0 = 2^4 = 16$.

Знайдемо похідну функції x^4: $y'_0 = (x^4)' = 4x^3$.

Обчислимо значення похідної функції $y' = 4x^3$ в точці $x_0 = 2$: $y'_0 = 4 \cdot 2^3 = 32$.

Обчислимо приріст аргументу $\Delta x = 1,95 - 2 = -0,05$.

Обчислити наближене значення функції $y = x^4$ в точці $x_1 = 1,95$:

$1,95^4 \approx 16 + 32 \cdot (-0,05) = 16 - 160 \cdot 0,01 = 14,4$.

Точне значення $1,95^4 = 14.45900625$.

Отже відносна похибка обчислення дорівнює $|\frac{14,4}{14.45900625} - 1| \cdot 100\% = 0.4080934\%$.

Розглянемо приклад наближеного обчислення кубічного кореня $\sqrt[3]{8,03}$. [3]

Дана функція в загальному вигляді записується $\sqrt[3]{x}$.

Значення кубічного кореня із 8 можна обчислити точно, тому виберемо $x_0 = 8$.

Обчислимо значення функції $\sqrt[3]{x}$ у точці $x_0 = 8$: $y_0 = \sqrt[3]{8} = 2$.

Знайдемо похідну функції $\sqrt[3]{x}$: $y'_0 = (x^{\frac{1}{3}})' = 3^{-1} \cdot x^{-\frac{2}{3}} = (3\sqrt[3]{x^2})^{-1}$.

Обчислимо значення похідної функції $y' = (3\sqrt[3]{x^2})^{-1}$ в точці $x_0 = 8$:

$y'_0 = (3\sqrt[3]{8^2})^{-1} = (3 \cdot 2^2)^{-1} = 12^{-1}$.

Обчислимо приріст аргументу $\Delta x = 8,03 - 8 = 0,03$.

Обчислити наближене значення функції $y = \sqrt[3]{x}$ в точці $x_1 = 8,03$:

$\sqrt[3]{8,03} \approx 2 + 12^{-1} \cdot 0,03 = 2 + 0,01 \cdot 4^{-1} = 2 + 400^{-1} = 2,0025$.

Точніше значення $\sqrt[3]{8,03} \approx 2,00249688149$.

Отже відносна похибка обчислення дорівнює $|\frac{2,0025}{2,00249688149} - 1| \cdot 100\% = 0,00015\%$.

Висновки

У результаті розв'язання прикладів, було підтверджено, що похибка наближених обчислень зменшується при зменшенні приросту аргументу. Метод використання диференціалів для наближених обчислень зручний та ефективний, оскільки він зазвичай використовує цілі числа при розрахунках, а дійсні числа використовуються на останньому кроці. Це дозволяє зменшити кількість помилок та полегшити обчислення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Польгун К. В. Диференціальне числення функції однієї змінної (компетентнісний підхід), 2019. 112 с.
2. Денисенко Н. Л., Єрьоміна Т. О., Могильова В. В. Вища математика. Диференціальне числення функцій однієї змінної. Практикум, 2022. 159 с.
3. Strang G., Herman E. Calculus Volume 1, 2016. 867 с.

Ремовський Юрій Андрійович - студент групи 2ПКТ-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: removskiy.edu@gmail.com

Науковий керівник: ***Хом'юк Ірина Володимирівна*** - д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, email: vikiraivh@gmail.com

Removskiy Yurii Andriyovych - student of group 2PKT-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: removskiy.edu@gmail.com

Supervisor**:** ***Khomyuk Irina Volodymyrivna*** - Doctor of Science (Ped.), Professor of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: vikiraivh@gmail.com

УДК 004.9

Глоба Н.С.

Кадук О. Д.

Обчислювальна інфраструктура розгортання вебресурсу на хмарній платформі AWS

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У тезах представлено результати бакалаврського дослідження, присвяченого розробці хмарної інфраструктури для вебресурсу з використанням сервісів Amazon Web Services (AWS). У роботі реалізовано повноцінну модель хмарної архітектури, що включає розгортання вебдодатка, налаштування доменного імені, моніторинг, безпеку, масштабування та інші важливі аспекти хмарного середовища. Проєкт має прикладне спрямування, забезпечує високий рівень доступності, ефективності та автоматизації. Результати роботи можуть бути використані як основа для впровадження хмарних рішень у малих та середніх проєктах.

***Ключові слова**: хмарні обчислення, AWS, вебінфраструктура, EC2, S3, автоматизація, безпека, DevOps, моніторинг..*

Abstract

The thesis presents the results of a bachelor's study focused on designing a cloud infrastructure for a web application using Amazon Web Services (AWS). The work implements a complete model of cloud architecture including web deployment, domain name configuration, monitoring, security, scalability and other key cloud computing aspects. The project is practically oriented and ensures high availability, efficiency and automation. The results may serve as a basis for implementing cloud solutions in small and medium-sized web projects.

***Keywords**: cloud computing, AWS, web infrastructure, EC2, S3, automation, security, DevOps, monitoring.*

Вступ

Сучасні тенденції у сфері IT все активніше орієнтовані на хмарні технології, які дозволяють ефективно керувати ресурсами, масштабувати застосунки та зменшувати витрати на інфраструктуру. Платформа Amazon Web Services є лідером серед хмарних провайдерів і пропонує широкий спектр сервісів для реалізації проєктів будь-якої складності.

Метою дослідження є створення хмарної інфраструктури вебресурсу, використовуючи сервіси AWS, з акцентом на практичне застосування, доступність, масштабованість та безпеку.

Результати дослідження

У процесі дослідження досягнуто наступних результатів:

Архітектура:

Розроблено багаторівневу архітектуру вебресурсу, яка базується на ключових компонентах AWS: EC2, S3, IAM, VPC, Route 53, CloudWatch. Обґрунтовано вибір кожного сервісу залежно від поставлених цілей.

— Функціональні рішення:

— Розгорнуто віртуальні сервери EC2 для хостингу сайту з використанням Apache та PHP.

— Налаштовано об’єктне сховище S3 для зберігання статичних файлів.

— Виконано конфігурацію домену через Route 53 та сертифікатів безпеки.

— Здійснено налаштування моніторингу за допомогою CloudWatch.

— Виконано базову оптимізацію безпеки з використанням IAM-політик і груп безпеки.

Інструменти та технології:
Для реалізації інфраструктури використано AWS Management Console, CLI-інструменти, SSH, а також автоматизовано частину процесів для зручного масштабування у майбутньому.

Інформаційне забезпечення:
Усі етапи реалізації задокументовано з прикладами, діаграмами та скриншотами. Робота може слугувати шаблоном для розгортання подібних ресурсів на AWS..

Висновок

Розроблена хмарна інфраструктура на базі AWS демонструє практичну реалізацію розміщення вебресурсу в хмарному середовищі з урахуванням масштабованості, доступності та безпеки. Отримані результати підтверджують ефективність обраного підходу для невеликих та середніх IT-проєктів. У подальшому роботу можна розширити шляхом впровадження CI/CD, автоматичного масштабування та використання інфраструктури як коду (IaC).ій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Amazon Web Services Documentation. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://docs.aws.amazon.com/
2. Саленко А. В. Хмарні технології. Навчальний посібник. – Київ: КНУ, 2020. – 185 с.
3. Мазур О. DevOps-підхід до керування IT-інфраструктурою. // Вісник НТУУ "КПІ". 2022.
4. Terraform vs AWS CloudFormation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.hashicorp.com/
5. Стан хмарної інфраструктури в Україні у 2024 році. – ITC.ua. – [Електронний ресурс].
6. AWS Cloud Security Best Practices. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://aws.amazon.com/security/.

Глоба Назарій Сергійович — студент групи 1КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sasha.kostiuk.1ki21b@gmail.com

Кадук Олександр Володимирович — доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Hloba Nazarii Serhievich — student of group 1KI-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: nazarii.hloba.1ki.21b@gmail.com

Kaduk Oleksandr V. — assistant professor, VinnytsiaNational Technical University, Vinnytsia

УДК 004.42

В.Р. Туренко,
О.В. Романюк

МЕТОД ОЦІНКИ ЕКОЛОГІЧНОГО РЕЙТИНГУ АКАУНТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено розробку методу оцінки екологічного рейтингу акаунту, який інтегрує об'єктивні дані про поїздки та суб'єктивні анкетні показники для систем бронювання авіаквитків. Метод спрямований на стимулювання екологічно свідомого вибору транспортних рішень через комбінацію статистичних даних і мотиваційних механізмів. Запропонований підхід включає ітеративну корекцію рейтингу, що враховує узгодженість між реальною поведінкою користувача та його екологічними намірами. Результати можуть бути застосовані для підвищення інформованості користувачів і розвитку сталого транспорту.

Ключові слова: екологічний рейтинг, бронювання авіаквитків, мультимодальні маршрути, гейміфікація, вуглецевий слід.

Abstract

The paper presents the development of a method for assessing the ecological rating of an account, which integrates objective trip data and subjective survey indicators for air ticket booking systems. The method aims to encourage environmentally conscious transportation choices through a combination of statistical data and motivational mechanisms. The proposed approach includes iterative rating adjustments that account for the consistency between a user's actual behavior and their ecological intentions. The results can be applied to enhance user awareness and promote sustainable transportation.

Keywords: ecological rating, air ticket booking, multimodal routes, gamification, carbon footprint.

Вступ

Авіаційні перевезення є важливим елементом глобальної транспортної інфраструктури, однак їхній внесок у викиди парникових газів становить значну проблему. За даними Міжнародної асоціації повітряного транспорту (IATA), у 2023 році авіація забезпечила перевезення понад 4,5 мільярда пасажирів [1], при цьому викиди CO_2 від авіарейсів сягають 80–250 г на пасажиро-кілометр [2]. Водночас альтернативні види транспорту, такі як електричні поїзди, демонструють значно нижчі показники – близько 14 г CO_2 на пасажиро-кілометр [3]. Ця розбіжність підкреслює потребу в інструментах, що мотивують користувачів обирати екологічніші маршрути.

Традиційні системи бронювання зосереджуються переважно на вартості та зручності, ігноруючи екологічний вплив, що обумовлює актуальність розробки інноваційних методів оцінки. У попередніх дослідженнях [4] вже було запропоновано алгоритм підбору авіаквитків з урахуванням наземного транспорту та вуглецевого сліду, що дозволяє формувати мультимодальні маршрути з екологічною складовою. Подальший розвиток цієї ідеї передбачає створення повноцінної системи підтримки прийняття рішень для користувача, яка враховує не лише час і вартість, а й вплив на довкілля.

Мета та завдання

Метою роботи є створення методу оцінки екологічного рейтингу акаунту, який поєднує дані про поїздки (тривалість, викиди CO_2, тип транспорту) та анкетні оцінки екологічної свідомості. Основні завдання включають:

- визначення структури вхідних даних та їхньої валідації;
- розробку алгоритму розрахунку рейтингу з ітеративною корекцією;
- аналіз переваг методу та його практичного застосування.

Методологія

Метод базується на інтеграції двох типів даних: об'єктивних (список поїздок) і суб'єктивних (анкети). Список поїздок містить атрибути кожної подорожі – тривалість, викиди CO_2, вартість і тип транспорту (авіація або залізниця). Анкетні дані формуються через опитування з оцінками від 0 до 10, зважені за критеріями екологічної мотивації. Алгоритм включає:

1. Ініціалізацію з ваговими коефіцієнтами $w_{trip} = 0.5$ та $w_{survey} = 0.5$.

2. Обчислення початкового показника $CS = (w_{trip} \times TS) + (w_{survey} \times SS)$, де TS – агрегований показник поїздок, SS – нормалізована сума анкетних оцінок.

3. Ітеративну корекцію: бонус +10% при $TS < 20$ та $SS > 40$, штраф -15% при $TS > 40$ та $SS < 20$, додаткове коригування -5% при $|TS - SS| > 30$.

4. Нормалізацію до діапазону [0, 100] за формулою $R = 100 \times CS/(\max(TS, SS) + \min(TS, SS))$.

Нижче на рисунку 1 показано алгоритм, що реалізує ці обчислення.

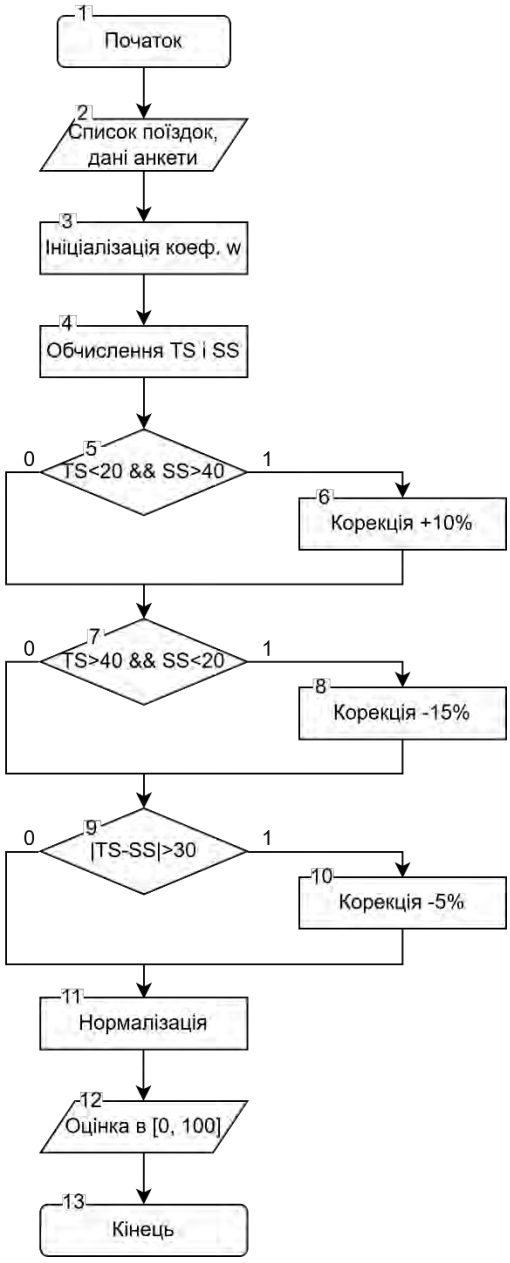

Рисунок 1 – Блок-схема алгоритму оцінки екологічного рейтингу акаунта

Цей підхід забезпечує гнучкість і адаптивність до різних сценаріїв використання.

Результати

Розроблений метод протестовано на прикладі з трьома поїздками: два авіарейси (200 г CO_2/км, 2 години, 100 одиниць валюти) і один залізничний рейс (14 г CO_2/км, 4 години, 50 одиниць). Агрегований $TS \approx 23$, анкетні оцінки (7, 5, 8) із вагами 0.4, 0.3, 0.3 дали $SS = 69$. Початковий $CS = 46$, після корекції (різниця $|23 - 69| > 30$) – $CS \approx 43.7$, а нормалізований рейтинг $R \approx 47.5$.

Результат вказує на середній рівень екологічної поведінки з потенціалом до покращення, що відображає невідповідність між викидами та анкетними намірами. Метод демонструє високу точність і мотиваційний ефект через бонусну систему.

Висновки

Перевагами методу є гнучкість налаштування вагових коефіцієнтів і можливість інтеграції з платформами бронювання, що розширює його практичне застосування. Мотиваційний ефект досягається через заохочення узгодженості між поведінкою та намірами, що підтверджено прикладом. Обмеження пов'язані з якістю вхідних даних – неточності в анкетах або брак інформації про поїздки можуть вплинути на результат.

Отже, розроблено метод оцінки екологічного рейтингу акаунту, який успішно комбінує об'єктивні та суб'єктивні дані, забезпечуючи мотивацію до сталого вибору транспорту. Метод придатний для інтеграції в існуючі системи бронювання, що сприяє розвитку екологічно орієнтованої транспортної інфраструктури. Подальші дослідження можуть зосередитися на автоматизації збору даних і валідації результатів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. IATA – Annual Review [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.iata.org/en/publications/annual-review/ (дата звернення 08.06.2025).

2. Fact Sheet: The Growth in Greenhouse Gas Emissions from Commercial Aviation – EESI [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.eesi.org/papers/view/fact-sheet-the-growth-in-greenhouse-gas-emissions-from-commercial-aviation (дата звернення 08.06.2025).

3. Climate change: Aviation's growing problem – BBC News [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.bbc.com/news/science-environment-49349566 (дата звернення 08.06.2025).

4. Туренко В.Р., Романюк О.В. «Алгоритм підбору авіаквитків з урахуванням наземного транспорту та екологічного впливу» / Матеріали LIV Всеукраїнської науково-технічної конференції підрозділів Вінницького національного технічного університету (НТКП ВНТУ–2025): збірник доповідей [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2025/paper/view/24024/19897.

Туренко Віталій Романович, студент групи 3ПІ-21б факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: vitalytyrenko7@gmail.com

Романюк Оксана Володимирівна, доцент кафедри ПЗ Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: romaniukoksanav@gmail.com

Turenko Vitalii Romanovych, student of the 3PI-21b group, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, e-mail: vitalytyrenko7@gmail.com

Romaniuk Oksana Volodymyrivna, Associate Professor of the Department of Software, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, e-mail: romaniukoksanav@gmail.com

УДК 004.451.44

В. Ю. Ткачук
О. М. Рейда

РОЗРОБКА ІНТЕРАКТИВНОГО ВЕБДОДАТКУ КОНФІГУРАТОРА ПЕРСОНАЛЬНОГО КОМП'ЮТЕРА

Вінницький національний технічний університет

Анотація. У роботі розглянуто методи розроки вебзастосунку конфігуратора ПК, який дозволяє користувачам формувати індивідуальні конфігурації комп'ютера із перевіркою технічної сумісності комплектуючих. Запропоновано архітектурну модель застосунку з використанням React, Node.js та PostgreSQL. Розглянуто основні алгоритми роботи, особливості UI/UX-дизайну, механізми взаємодії з базою даних та перспективи розширення функціоналу.

Ключові слова: вебзастосунок, конфігуратор ПК, сумісність компонентів, React, Node.js, PostgreSQL, маркетплейс.

Abstract. Methods for developing a PC configurator web application that helps users create customized computer configurations, as well as verifying the technical compatibility of components, are described in the thesis. An architectural model of the application using React, Node.js, and PostgreSQL is proposed. The main algorithms of operation, features of UI/UX design, mechanisms of interaction with the database, and prospects for expanding the functionality are considered.

Keywords: web application, PC configurator, component compatibility, React, Node.js, PostgreSQL, marketplace.

Вступ

Розвиток цифрових технологій та зростання попиту на індивідуальні комп'ютерні рішення сформували потребу у створенні онлайн-інструментів, які б дозволяли ефективно та безпечно підбирати сумісні комп'ютерні комплектуючі. Більшість користувачів стикається зі складнощами при спробі самостійно зібрати ПК, не маючи спеціалізованих знань про технічну сумісність елементів [1]. У цьому контексті вебзастосунок конфігуратора ПК може стати універсальним рішенням, яке поєднує простоту у використанні з технічною точністю.

Архітектура вебдодатку

Запропонований вебзастосунок реалізовано за клієнт-серверною архітектурою з використанням React для фронтенду [2], Node.js — для серверної логіки [3], та PostgreSQL — як системи управління базами даних. Клієнтська частина організована у вигляді SPA, що забезпечує швидку реакцію інтерфейсу без перезавантаження сторінок. Сервер обробляє запити користувачів, здійснює перевірку сумісності компонентів та виконує взаємодію з базою даних.

Особливості реалізації функціоналу

Застосунок дозволяє:

- вибрати процесор, материнську плату, відеокарту, ОЗП та інші комплектуючі;
- перевірити сумісність елементів за ключовими характеристиками;
- зберегти конфігурацію у профілі користувача;
- додати готову збірку до кошика або експортувати її;
- переглянути орієнтовну вартість і продуктивність.

Для перевірки сумісності реалізовано алгоритми, які використовують зв'язки між параметрами в базі даних: наприклад, відповідність сокету CPU та плати, сумісність оперативної пам'яті за стандартом DDR тощо.

Перспективи розвитку вебдодатку конфігуратора персонального комп'ютера

Можливими напрямками подальшого розвитку вебзастосунку є розширення бази даних сучасними моделями комплектуючих, інтеграція з API популярних інтернет-магазинів для відображення актуальних цін [4], реалізація підтримки користувацьких рейтингів і відгуків, а також використання алгоритмів машинного навчання для генерації персоналізованих рекомендацій. У довгостроковій перспективі передбачається створення мобільної версії та впровадження 3D-візуалізації збірок за допомогою WebGL або бібліотек на кшталт Three.js, що підвищить інтерактивність та зручність.

Висновки

Запропонований вебзастосунок конфігуратора ПК демонструє ефективність поєднання сучасних вебтехнологій із завданнями прикладного рівня у сфері апаратного забезпечення. Його використання дає змогу скоротити час на підбір компонентів, зменшити ризики технічної несумісності та спростити процес формування індивідуальних збірок комп'ютерів навіть для користувачів без глибоких технічних знань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. PCPartPicker – Build Your PC [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://pcpartpicker.com
2. React – Official Documentation [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://react.dev
3. Node.js – Official Website [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://nodejs.org
4. Amazon Product Advertising API [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://affiliate-program.amazon.com

Ткачук Володимир Юрійович **–** студент групи 2ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vova182004@gmail.com

Рейда Олександр Миколайович **–** доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: reyda@vntu.edu.ua

Tkachuk Volodymyr Yuriiovych **–** student of group 2PI-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vova182004@gmail.com

Reyda Oleksandr Mykolaiovych - assistant professor of the Software Engineering Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: reyda@vntu.edu.ua

УДК 004.056.5

Б. Ю. Буняк
В. А. Гарнага

Дослідження взаємодоповнюючих підходів: Secure by Design і Zero Trust Architecture

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджуються два провідні підходи до забезпечення кібербезпеки: Secure by Design (SbD) та Zero Trust Architecture (ZTA). Проаналізовано їхні основні принципи, сфери застосування і обмеження. Secure by Design розглядається як методологія інтеграції безпеки на всіх етапах життєвого циклу розробки програмного забезпечення (SDLC), тоді як Zero Trust Architecture представлена як стратегічна модель, що базується на принципі «ніколи не довіряй, завжди перевіряй».

Ключові слова: інформаційна безпека, безпека за задумом, архітектура нульової довіри, кібербезпека.

Abstract

This study examines two leading approaches to cybersecurity: Secure by Design (SbD) and Zero Trust Architecture (ZTA). The paper analyzes their core principles, application areas and limitations. Secure by Design is presented as a methodology for integrating security at all stages of the Software Development Life Cycle (SDLC), while Zero Trust Architecture is characterized as a strategic model based on the «never trust, always verify».

Keywords: information security, Secure by Design, Zero Trust Architecture, cybersecurity.

Вступ

Сучасні інформаційні системи функціонують у середовищі, яке зазнає постійних змін – нові загрози, атаки нульового дня, складні ланцюгові проникнення. У такій динаміці традиційні моделі безпеки швидко втрачають свою ефективність. Саме тому на перший план продовжують виходити новітні захисту. Одними із таких стали Secure by Design (SbD) та Zero Trust Architecture (ZTA). У SbD безпека визначається як інтегрована функція на всіх етапах SDLC (Software Development Life Cycle), як заміну традиційному баченню безпеки як «доповнення після розробки». Таким чином відбувається поглиблене загрозоорієнтоване моделювання, де атака може аналізуватися ще до першого рядка коду, яке включає такі принципи безпеки як least privilege, secure defaults і fail-safe mechanisms [1].

Натомість ZTA виступає як модель, що виходить з позиції повної відсутності довіри до будь-якого елементу системи, навіть якщо він є внутрішнім. У даній системі визначається головний принцип: «ніколи не довіряй – завжди перевіряй», задля чого використовується сувора сувора автентифікація, контекстна авторизація і сегментований доступ [2].

Результати дослідження

За останніми стандартами, використання Secure by Design вимагає дотримання ряду технічних підходів: використання бібліотек із безпечним кодом, застосування механізмів типу TEE (Trusted Execution Environment), інтеграцію як статичного, так і динамічного аналізу коду. Використання цих механізмів дозволяє захистити критично важливі обчислення, а також проводити валідацію вхідних даних ще на прикладному рівні. Також важливим є і те, що у SbD розглядається не лише технічна безпека, але і питанням приватності, відповідності стандартам інформаційної безпеки (таким як GDPR, ISO/IEC 27001) [3].

Цікаво, що у концепції SbD жодним чином не ставиться під сумнів внутрішнє середовище – що, як показали інциденти на кшталт атак на SolarWinds (2020), чи Colonial Pipeline (2021), може бути фатальним. Задля вирішення подібних вразливостей, що стосуються внутрішнього середовища, і з'явилася технологія Zero Trust Architecture. У ZTA критичним є саме наявність Policy Engine, який на основі сигналів із Policy Enforcement Point (PEP) і самого алгоритму оцінки довіри ухвалює рішення про надання або відмову в доступі. У даному підході підтримується мікросегментація – ізоляція навіть у мераж одного дата-сервера, де будь-який внутрішній запит перевіряється таким чином, ніби це запит

із зовні. Для прикладу, у хмарній інфраструктурі Microsoft Azure реалізується безперервна оцінка доступу (CAE), що реагує на будь-які зміни у геолокації, сесійні дані, характер запитів у режимі реального часу [4].

Доволі типовим є інтеграція технології ZTA із Security Information and Event Management (SIEM), User and Entity Behavior Analytics (UEBA) та Cloud Access Security Brokers (CASB) – що дозволяє здійснювати швидких заходів у разі виявлення будь-яких аномалій. Проте, слід зауважити, що для розкриття повного потенціалу технології Zero Trust необхідно серйозно перелаштувати мережеву архітектуру, впровадити складні IAM-механізми, що безсумнівно спричинить низку незручностей для організацій через складність та вартість впровадження необхідних змін [5].

Тож, що технологія ZTA, що SbD були створенні для мінімізації ризиків, проте використовуються на різних рівнях: Secure by Design – на етапі створення, у той час як Zero Trust Architecture – у процесі експлуатації. І закономірно випливає, що у випадку поєднання цих технологій буде отримана система із безпечним дизайном, де кожен компонент – ізольований, верифікований і мінімально привілейований, а із зовні все контролюється Zero Trust-політикою, що забезпечила б адаптивний контроль у режимі реального часу. Таке поєднання максимально підвищила б безпеку відповідно до сучасних потреб.

Висновки

Було розглянуто дві сучасні стратегії забезпечення кібербезпеки – Secure by Design (SbD) та Zero Trust Architecture (ZTA). SoD орієнтується на запобігання вразливостям ще на етапі проєктування ПЗ – шляхом інтеграції принципів мінімальних привілеїв, безпечних налаштувань за замовчуванням і багаторівневої валідації. Натомість ZTA повністю відмовляється від довіри до будь-яких елементів системи, навіть внутрішніх, та впроваджує перевірку кожного запиту через політики доступу, автентифікацію та аналіз контексту.

Обидва підходи мають свої особливості. SbD працює ще до запуску системи, тоді як ZTA забезпечує контроль у реальному часі під час її використання. Їх поєднання дозволяє створити цілісну модель захисту – від безпечного коду до контрольованого доступу. За даними NIST та CISA, таке поєднання відповідає найкращим сучасним практикам [2, 5]. Додатково, провідні компанії, як-от Microsoft та IBM, вже проваджують обидва підходи у свої хмарні сервіси, що свідчить про їхню ефективність у реальному застосуванні [4].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. NIST SP 800-160 (2020). *Інженерія системної безпеки: багатодисциплінарний підхід до створення надійних захищених систем*. URL: https://csrc.nist.gov/publications/detail/sp/800-160/vol-2/final
2. NIST SP 800-207 (2020). *Архітектура нульової довіри (Zero Trust Architecture)*. URL: https://csrc.nist.gov/publications/detail/sp/800-207/final
3. ISO/IEC 27001:2022 *Інформаційна безпека, кібербезпека та захист приватності — Системи менеджменту інформаційної безпеки — Вимоги*.
4. Документація з безпеки Microsoft Azure (2023). *Безперервна оцінка доступу в Azure AD (Continuous Access Evaluation in Azure AD)*. URL: https://learn.microsoft.com/en-us/azure/active-directory/conditional-access/concept-continuous-access-evaluation
5. Центри безпеки в Інтернеті (CISA) (2023). Модель зрілості нульової довіри. URL: https://www.cisa.gov/resources-tools/resources/zero-trust-maturity-model (дата звернення 01.06.2025)

Буняк Богдан Ю. – студент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bbuniak@ukr.net

Гарнага Володимир А. – кандидат технічних наук, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: garnaga.volodymyr@vntu.edu.ua

Buniak Bohdan Y. – student of the Department of Information Security, Vinnytsia NationalTechnical University, Vinnytsia, e-mail: bbuniak@ukr.net

Harnaha Volodymyr A. – PhD, Associate Professor of the Department of Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: garnaga.volodymyr@vntu.edu.ua

УДК 004.056.5

Ю.Д Щур
Н.Р. Кондратенко

АНАЛІЗ ДАНИХ ВІДКРИТИХ ДЖЕРЕЛ ДЛЯ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ХВИЛЬ ФІШИНГУ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У роботі проаналізовано новітні форми ведення гібридної війни, що поєднують високотехнологічні, інформаційні та кіберкомпоненти. Висвітлено приклади таких дій в Україні з 2014-20205 року, включаючи анексію Криму та конфлікт на Донбасі. Автори доводять, що сучасні конфлікти зміщуються у бік інтеграції асиметричних впливів на ключові державні та соціальні системи без обов'язкового використання регулярних військ.*

Ключові слова: гібридна війна, кібербезпека, інформаційна боротьба, високі технології, Україна.

Abstract. *The paper analyzes the latest forms of hybrid warfare that combine high-tech, information and cyber components. Examples of such actions in Ukraine since 2014-2025, including the annexation of Crimea and the conflict in Donbas, are highlighted. The authors argue that modern conflicts are shifting towards the integration of asymmetric influences on key state and social systems without the mandatory use of regular troops.*

Keywords: hybrid warfare, cybersecurity, information warfare, high technology, Ukraine.

Вступ

У сучасних умовах трансформації глобальної безпекової архітектури та стрімкого розвитку цифрових технологій відбувається докорінна зміна філософії, концепції й практики ведення війни. Сучасні конфлікти дедалі більше виходять за межі класичного бойового протистояння, набуваючи багатовимірного характеру та охоплюючи одночасно військові, економічні, політичні, дипломатичні, інформаційні, кібернетичні та психологічні сфери. У цьому контексті ключовим поняттям стає «гібридна війна», що описує явище, за якого застосовуються як звичайні, так і незвичайні засоби впливу — від військових операцій до маніпуляцій суспільною думкою та деструктивної діяльності в кіберпросторі. Проблематика дослідження гібридних воєн є надзвичайно актуальною в контексті збройної агресії російської федерації проти України, яка триває з 2014 року та має яскраво виражений гібридний характер.

Результати дослідження

У сучасних умовах трансформації глобальної безпекової архітектури та стрімкого розвитку цифрових технологій відбувається докорінна зміна філософії, концепції й практики ведення війни. Сучасні конфлікти дедалі більше виходять за межі класичного бойового протистояння, набуваючи багатовимірного характеру та охоплюючи одночасно військові, економічні, політичні, дипломатичні, інформаційні, кібернетичні та психологічні сфери [1]. У цьому контексті ключовим поняттям стає «гібридна війна», що описує явище, за якого застосовуються як звичайні, так і незвичайні засоби впливу — від військових операцій до маніпуляцій суспільною думкою та деструктивної діяльності в кіберпросторі [1], [2]. Проблематика дослідження гібридних воєн є надзвичайно актуальною в контексті збройної агресії проти України, яка триває з 2014 року та має яскраво виражений гібридний характер [1], [3].

Аналіз матеріалів дослідження дозволяє стверджувати, що гібридна війна є цілеспрямованим і координованим процесом системного впливу на критичні елементи державної, суспільної, економічної, інформаційної та оборонної інфраструктури супротивника [1], [4]. На відміну від традиційних воєн, у гібридних конфліктах акцент переноситься на досягнення стратегічних цілей шляхом створення довготривалого деструктивного впливу без необхідності безпосереднього контролю території. Такий вплив досягається за рахунок точкового використання кібероперацій, інформаційно-психологічних атак, дезінформації, соціального розколу, підтримки протестних рухів і дискредитації влади [5].

Досвід України демонструє масштабність, скоординованість та інноваційність сучасних гібридних агресивних дій. Починаючи з анексії Криму та військових дій на Донбасі, було зафіксовано систематичне використання Росією високотехнологічних засобів радіоелектронної боротьби, безпілотних літальних апаратів, комплексів розвідки та ураження, інструментів інформаційно-психологічного впливу, а також кібератак проти урядових установ, об'єктів критичної інфраструктури та інформаційного простору держави [1], [3]. Кібероперації

супроводжуються інформаційними кампаніями, що спрямовані на підрив легітимності влади, деморалізацію збройних сил, поширення паніки, зневіри та апатії серед населення. В умовах війни з Росією в Україні проявляється новий тип протистояння — війна за свідомість, ідентичність та довіру суспільства [2].

З огляду на стрімке поширення технологічних засобів впливу, зокрема соціальних мереж, бот-мереж, алгоритмічного просування контенту та штучного інтелекту, гібридна війна дедалі більше стає змаганням за домінування в інформаційному середовищі. Протягом бойових дій було зафіксовано різке зростання інформаційної активності в кіберпросторі перед початком активної фази бойових дій, що свідчить про цілеспрямоване використання інформаційного простору як інструмента підготовки до військових операцій [1]. Паралельно з цим, противник активно впроваджував методи прихованої дезінформації, фейкових новин, фальшивих акаунтів і створення штучних протестних рухів, які імітували внутрішнє невдоволення владою [4].

Враховуючи описані загрози, автори роботи аргументовано доводять необхідність формування комплексної системи протидії гібридним викликам. Така система має включати створення національних центрів кіберзахисту та протидії інформаційним загрозам, розвиток вітчизняних кластерів передових оборонних технологій, впровадження ситуативного управління в реальному часі, забезпечення належного рівня підготовки спеціалістів у сфері кібербезпеки, електронної розвідки та інформаційної протидії [1].

Узагальнюючи результати дослідження, що гібридна війна є новим етапом еволюції воєнного протистояння, де перемагає не той, хто має більшу кількість збройних сил, а той, хто краще опановує технології, швидше адаптується до змін і вміє системно використовувати як «жорстку», так і «м'яку» силу [2], [5]. Саме тому державна політика в галузі національної безпеки має бути орієнтована на розвиток інновацій, освіти, науки та високотехнологічної оборонної промисловості. Перемога в сучасній війні — це насамперед перемога за інтелектуальну перевагу, здатність до синергетичного мислення та стратегічного планування.

Висновки

У ході дослідження було встановлено, що гібридна війна є складним явищем, у межах якого поєднуються традиційні воєнні дії з кібернетичними, інформаційними, економічними та психологічними інструментами впливу. Основною її метою є не стільки пряме знищення супротивника, скільки підрив його внутрішньої стабільності, деморалізація населення та делегітимізація інститутів державної влади. Особливість сучасних гібридних конфліктів полягає в тому, що противник цілеспрямовано діє на ключові вразливості — інфраструктурні, інформаційні та ідеологічні — використовуючи новітні технології, соціальні мережі, інструменти дезінформації й кібератаки.

На прикладі України автори продемонстрували, що з 2014 року російська агресія має виразно гібридний характер, у якому інформаційні кампанії, операції з впливу на громадську думку, атаки на цифрову інфраструктуру та маніпуляції у медіапросторі стали такими ж важливими, як і бойові дії. Ці дії мають на меті створити у свідомості громадян відчуття безпорадності, невпевненості та втрати контролю, що сприяє посиленню внутрішньої фрагментації суспільства.

Дослідження доводить, що ефективна протидія гібридним загрозам потребує не лише технологічної модернізації системи безпеки, а й розвитку кадрового потенціалу, створення кіберзахисних структур, інституцій стратегічних комунікацій та освітніх програм. Успішна відповідь держави на подібні виклики залежить від здатності адаптуватися до нової логіки конфлікту, що ґрунтується не на фронті, а в інформаційному полі та свідомості людей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Danyk, Y., Maliarchuk, T., & Briggs, C. (2017). Hybrid War: High-tech, Information and Cyber Conflicts. Connections: The Quarterly Journal, 16(2), 5–24. https://doi.org/10.11610/Connections.16.2.01 (дата звернення: 29.04.2025).
2. Гібридна війна – Вікіпедія. Вікіпедія. [Електронний ресурс] URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Гібридна_війна (дата звернення: 29.04.2025).
10.Andriyevskyy T. G. Цілі російсько-української гібридної війни. Політичне життя. 2018. № 2. С. 103–108. [Електронний ресурс] URL: https://doi.org/10.31558/2519-2949.2018.2.17 (дата звернення: 29.04..2025)
3. Центр протидії дезінформації. Telegram. [Електронний ресурс]URL: https://t.me/CenterCounteringDisinformation/7744 (дата звернення: 29.04..2025)
4. Як розпізнати фейк? – Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України. Just a moment... [Електронний ресурс] URL: https://minre.gov.ua/2023/08/27/yak-rozpiznaty-fejk/ (дата звернення:05.12.2023).
5. Volodymyr. Гібридна війна. ВУЕ. [Електронний ресурс] URL: https://vue.gov.ua/Гібридна_війна (дата звернення: 29.01.2023)

Щур Юлія Дмитрівна– студентка 2 курсу групи 2БС-23б, факультет інформаційної технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email:

scjulia23@gmail.com

Кондратенко Наталія Романівна – к.т.н., проф., професор кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: kondratenko.natalia@vntu.edu.ua

Shchur Yuliia Dmytrivna– second-year student of group 2BS-23b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: scjulia23@gmail.com

Kondratenko Nataliia Romanivna – Phd in Technical Sciences, Professor, Department of Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: kondratenko.natalia@vntu.edu.ua

Кирилащук Т.Г.

Соловей В.С.

Покращений криптоаналіз SIMON і SPECK

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Ця робота аналізує полегшені блокові шифри SIMON та SPECK від АНБ. Для SIMON виведено замкнену формулу для кореляцій та диференціальних імовірностей його основного нелінійного перетворення φ(x)=x⊙S1(x) та детально описано його DDT/LAT. Для SPECK, зосередившись на модульному додаванні, переоцінено його властивості та розроблено прості алгоритми для оптимальних вихідних масок/різниць. Ці результати прискорюють криптоаналіз обох шифрів, зменшуючи складність лінійних та диференціальних атак, водночас пояснюючи їхню притаманну стійкість.

Ключові слова: SIMON,SPECK,криптоаналіз, DDAT/LAT

Abstract

This paper analyzes the NSA's lightweight block ciphers SIMON and SPECK. For SIMON, we derive a closed formula for the correlations and differential probabilities of its main nonlinear transformation φ(x)=x⊙S1(x) and describe its DDT/LAT in detail. For SPECK, focusing on modular addition, we re-evaluated its properties and developed simple algorithms for optimal output masks/differences. These results accelerate the cryptanalysis of both ciphers, reducing the complexity of linear and differential attacks while explaining their inherent robustness.

Keywords: SIMON, SPECK, cryptanalysis, DDAT/LAT

Вступ

У сучасному світі інформаційні технології щодня невпинно розвиваються, тому необхідність в ефективних та безпечних криптографічних рішеннях для пристроїв з обмеженими ресурсами (на кшталт IoT та вбудованих систем) стає більш актуальною, ніж будь-коли. Серед численних полегшених блокових шифрів, розроблених, зокрема, SIMON та SPECK, створені АНБ, виділяються своєю архітектурною простотою та високою продуктивністю. Їхня значна популярність у сфері інформаційних технологій підкреслює нагальність ретельного та поглибленого вивчення їхньої криптографічної стійкості, особливо до лінійного та диференціального криптоаналізу.

Мета цієї тези — не лише розширити теоретичне розуміння, але й надати практичні інструменти для аналізу SIMON та SPECK. Запропоновано нові формули та алгоритми, що здатні суттєво оптимізувати процес криптоаналізу та оцінки стійкості цих шифрів, сприяючи глибшому розумінню їхніх внутрішніх механізмів безпеки.

Результати дослідження

SIMON: Аналіз Квадратичного Перетворення

«Для шифру SIMON була приділена увага на його єдиній нелінійній операції — квадратичному перетворенню, еквівалентному φ(x)=x⊙S 1 (x). Основні результати включають :Аналітичний вираз для диференціальних імовірностей та квадратів кореляцій φ. Ця формула дозволяє точно обчислювати, як розподіляються різниці та кореляції через функцію φ, забезпечуючи чітку математичну основу для аналізу. Повне представлення DDT та LAT для φ: було систематизовано набори всіх припустимих вхідних/вихідних масок та різниць, зокрема, використовуючи псевдо-вісімкове представлення. Це

принципово змінює підхід до криптоаналізу: замість повного перебору ми можемо працювати лише з релевантними, допустимими значеннями, що суттєво знижує обчислювальну складність процесу.»[1]

SPECK: Властивості Модульного Додавання

«У сімействі блокових шифрів SPECK єдиною нелінійною операцією є додавання за модулем 2n. На основі існуючих досліджень лінійних та диференціальних властивостей цієї операції, було досягнуто наступні результати:

Переформулювання формул для квадратичних кореляцій та диференціальних імовірностей модульного додавання: Було надано чіткі формули для обчислення квадратичної кореляції та диференціальної імовірності для модульного додавання. Ці формули ґрунтуються на аналізі бітових послідовностей, що утворюються комбінаціями вхідних масок/різниць та вихідних масок/різниць.»[2]

«Прості алгоритми для знаходження оптимальних вихідних масок та різниць: Запропоновано конкретні алгоритми для знаходження вихідних масок з максимальною квадратичною кореляцією, а також вихідних різниць з максимальною диференціальною імовірністю за заданими вхідними різницями та масками. Ці алгоритми використовують структурований підхід, аналізуючи "блоки" та "символи" у бітовому представленні вхідних даних, що дозволяє систематично конструювати оптимальні вихідні значення. Це усуває необхідність перебору та перевірки, значно прискорюючи пошук оптимальних шляхів.

Оптимізація криптоаналізу SPECK: Як і у випадку з SIMON, запропоновані алгоритми суттєво зменшують складність пошуку лінійних та диференціальних характеристик для SPECK. Це дозволяє криптоаналітикам швидше ідентифікувати слабкі місця або, навпаки, підтвердити міцність шифру.»[3]

Висновки

Після дослідження було отримано важливі інструменти для аналізу безпеки полегшених блокових шифрів SIMON та SPECK. Завдяки розробці аналітичних виразів та алгоритмів для їх ключових нелінійних компонентів, ми досягли значного прискорення пошуку лінійних та диференціальних характеристик, а отже, зменшили складність відповідних криптоаналітичних атак.

Крім того, результати висвітлюють фундаментальні причини стійкості цих шифрів до класичних методів криптоаналізу: це є значною мірою обумовлена обмеженою кількістю високоімовірних або висококорельованих шляхів розповсюдження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Больє, Р.; Шорс, Д.; Сміт, Д.; Трітман-Кларк, С.; Уікс, Б.; Вінгерс, Л. Сім'ї SIMON та SPECK легких блокових шифрів. *IACR Cryptol. ePrint Arch.* **2013**, *2013*, 404.
2. Abdelraheem, M.A.; Alizadeh, J.; AlKhzaimi, H.A.; Aref, M.R.; Bagheri, N.; Gauravaram, P. Improved Linear Cryptanalysis of Reduced-Round SIMON-32 and SIMON-48. У матеріалах Міжнародної конференції з криптології в Індії, Бангалор, Індія, 6-9 грудня 2015 р.; с. 153-179.
3. Kölbl, S., Leander, G., Tiessen, T. Спостереження над сімейством блокових шифрів SIMON. IACR Cryptol. ePrint Arch. 2015, 2015, 145.

Соловей Вероніка Сергіївна– студентка групи 1БС-24Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії. Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: nikasolovey1@gmail.com

Науковий керівник: ***Кирилащук Тетяна Геннадіївна*** - аспірант групи 125-23а, асистент кафедри захисту інформації факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kgt0998@gmail.com

Solovei Veronika S.—student of group 1BS-24B, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: nikasolovey1@gmail.com

Supervisor: ***Kyrylashchuk Tatyana Gennadiyevna*** — graduate student of group 125-23a, assistant of the department of information protection of the faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kgt0998@gmail.com

Кирилащук Т.Г.

Павловська А.В.

ЛЕГКА КРИПТОГРАФІЯ ДЛЯ IoT:ГАРАНТУВАННЯ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ОБМЕЖЕНИХ РЕСУРСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

IoT інтегрує фізичний світ у кіберпростір, вимагаючи конфіденційності, цілісності та автентифікації. Обмежені ресурси IoT-пристроїв вимагають легкої криптографії. Ця галузь спрямована на створення ефективних криптографічних алгоритмів(хеш-функцій, потокових та блокових шифрів), переважно у вигляді програмної реалізації. У тезі аналізуються легкі блокові шифри для IoT, їхні переваги та недоліки,результати крипто аналізу. Окрім цього,визначено напрями для подальшого розвитку.

Ключові слова: Інтернет речей (IoT),легка криптографія ,блокові шифри, безпека даних, конфіденційність, автентифікація , SPN (Substitution Permutation Network) ,Feistel.

Abstract

The IoT integrates the physical world into cyberspace, requiring confidentiality, integrity, and authentication. The limited resources of IoT devices require lightweight cryptography. This field aims to create efficient cryptographic algorithms (hash functions, stream and block ciphers), mainly in the form of software implementations. The thesis analyses lightweight block ciphers for IoT, their advantages and disadvantages, and the results of cryptanalysis. In addition, directions for further development are identified.

Keywords: Internet of Things (IoT), lightweight cryptography, block ciphers, data security, privacy, authentication, SPN (Substitution Permutation Network), Feistel.

Вступ

Інтернет речей (IoT) об'єднує фізичні предмети та живих організмів, формуючи "розумні" системи. Витоки цієї ідеї пов'язані з RFID та WSN, що дають змогу сенсорам надсилати дані через бездротові канали зв'язку. З розширенням 5G, IoT стає більш вразливим до різноманітних кібернетичних загроз, що наголошує на необхідності забезпечення безпеки даних та збереження приватності.

Криптографія відіграє центральну роль. Враховуючи обмежені ресурси IoT-пристроїв, активно розвивається поле легкої криптографії, що надає компактні та продуктивні алгоритми, зокрема блокові шифри. У нашому дослідженні проводиться аналіз цих шифрів, їхніх сильних та слабких аспектів, а також стійкості до атак, з особливим акцентом на програмних реалізаціях, що вирізняються економічністю та гнучкістю. Ця робота сприяє створенню надійних криптографічних рішень для забезпечення безпеки в IoT.

Результати дослідження

«В неоднорідному середовищі IoT, ключовим аспектом є шифрування даних задля гарантування конфіденційності, цілісності та автентифікації інформації. Через обмежені обчислювальні можливості, обсяг пам'яті та розмаїття операційних середовищ численних IoT-пристроїв, традиційні стандарти безпеки, як-от AES та DES, виявляються недоцільними через великі вимоги до ресурсів. Це стало поштовхом до появи легкої криптографії.»[1]

«Легкі шифри, на кшталт PRESENT, RECTANGLE, SIMON, SPECK та інші, розроблені для програмних та апаратних реалізацій, причому програмні реалізації пропонують меншу вартість та більшу гнучкість.

Характеристиками якісного легкого шифру є : незначна складність, надійна архітектура, висока пропускна здатність, багатий стандарт шифрування, потребує менше пам'яті, програмна реалізація, потрібна менша апаратна реалізація, споживає менше апаратної реалізації, хороший імунітет проти лінійних та диференціальних атак, запобігання можливим атакам на випередження, таким як атака Бікліка, атака з нульовою кореляцією, атака «Зустріч у середині», алгебраїчна атака.»[2]

«Було розглянуто два існуючі методи такі як:

1) Шифр: **PRESENT.**

PRESENT – блоковий шифр типу SPN (Мережа підстановок та перестановок), що оперує з 64-бітовими блоками, використовує ключі розміром 80/128 біт та має 31 раунд обробки. Завдяки використанню одного й того ж 4-бітового S-блоку (16 разів паралельно в шарі нелінійної заміни) та бітової перестановки для забезпечення лінійного розсіювання, він демонструє придатність до апаратної реалізації. Незважаючи на помірні властивості розсіювання, які роблять його вразливим до лінійного та насиченого криптоаналізу, PRESENT набув широкої популярності та цитованості серед легких шифрів. Його простота та продуктивність в апаратному виконанні зробили його еталоном для наступних досліджень.

2) **SIMON та SPECK.**

Опис: SIMON та SPECK – це сімейства легких блокових шифрів, розроблені Агентством Національної Безпеки США. Вони базуються на ARX-операціях (Додавання-Зсув-XOR), що забезпечує високу ефективність як у програмній, так і в апаратній реалізації. Кожне сімейство містить десять варіацій шифрів, що забезпечує можливість вибору безпеки в залежності від потреб. SIMON та SPECK використовують циклічні зсуви бітів та фіксовані параметри ротації. Ці шифри здобули популярність завдяки своїй компактності та швидкодії, хоча SIMON продемонстрував вразливість до атак відновлення ключа з використанням лінійних наближень на скорочених версіях. Розробка цих шифрів підкреслила важливість гнучких сімейств, що адаптуються до різних умов обмежених ресурсів.»[3]

Ці дві команди дослідників та їхні шифри важливі тим, що вони запропонували архітектури, які стали базою для подальших розробок у легкій криптографії, а також актуалізували проблему балансу між безпекою та продуктивністю в контексті IoT з його обмеженнями.

Висновок

Дослідження виділяє ключову важливість легкої криптографії для IoT, де обмеження ресурсів диктують необхідність оптимізованих рішень для безпеки. Аналіз блокових шифрів, зокрема PRESENT, SIMON, SPECK, розкриває баланс між захистом і продуктивністю. Ці шифри, особливо в програмних втіленнях, закладають фундамент для гарантування захисту даних. Майбутні зусилля мають зосереджуватися на розробці ще надійніших та стійкіших алгоритмів, що відповідають потребам IoT-середовища, яке динамічно еволюціонує.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1) Головач, Р., Мосійчук, І., Балянда, Т., & Гаранюк, С. (2021). ПРОБЛЕМИ ТА ЗАГРОЗИ БЕЗПЕЦІ IoT ПРИСТРОЇВ. *Електронне фахове наукове видання «Кібербезпека: освіта, наука, техніка», 3(11), 31–42*.
2) Заяць, В. С. (2025). *Алгоритми шифрування даних на основі кодів*. Західноукраїнський національний університет.
3) Елембовський, М. М., & Корнійчук, Б. В. (2023). АНАЛІЗ СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ПУБЛІКАЦІЙ ЗА НАПРЯМКОМ ТЕМАТИКИ КІБЕРБЕЗПЕКИ ІОТ ТЕХНОЛОГІЙ. *Міжнародний науковий журнал «Грааль науки», 25*, 203.
4) РОЗРОБКА СИМЕТРИЧНОГО КРИПТОГРАФІЧНОГО ДИФЕРЕНЦІЙНОГО РОЗРІЗНЮВАЧА НА ОСНОВІ ГЛИБОКОГО НАВЧАННЯ (2024). *Електронне фахове наукове видання «Кібербезпека: освіта, наука, техніка»*.

Анастасія Вячеславівна Павловська– студентка групи 1БС-24Б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії. Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: nastyapav2006@gmail.com

Науковий керівник: ***Кирилащук Тетяна Геннадіївна*** - аспірант групи 125-23а, асистент кафедри захисту інформації факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kgt0998@gmail.com

Pavlovska Anastasiia V.—student of group 1BS-24B, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mai: lnastyapav2006@gmail.com

Supervisor: ***Kyrylashchuk Tatyana Gennadiyevna*** — graduate student of group 125-23a, assistant of the department of information protection of the faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kgt0998@gmail.com

УДК 004.9

О.В. Беньямінов

ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМ ТОЧНОГО ЧАСУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто принципи функціонування та ключові напрями застосування систем точного часу в критично важливих сферах. Підкреслено значення синхронізації в інформаційних технологіях, фінансах, енергетиці, телекомунікаціях, а також у фундаментальних наукових дослідженнях. Проаналізовано сучасні протоколи (NTP, PTP, IRIG), архітектури реалізації, виклики безпеки та тенденції розвитку, включаючи квантові технології.

Ключові слова: системи точного часу, синхронізація, NTP, PTP, GNSS, телекомунікації, квантовий час.

Abstract

The article examines the principles of functioning and key application areas of precision time systems in critically important fields. The importance of synchronization in information technologies, finance, energy, telecommunications, and fundamental scientific research is emphasized. Modern protocols (NTP, PTP, IRIG), implementation architectures, security challenges, and development trends, including quantum technologies, are analyzed.

Keywords: precision time systems, synchronization, NTP, PTP, GNSS, telecommunications, quantum time.

Вступ

У сучасному технократичному суспільстві, де час є не лише філософською категорією, а й визначальним ресурсом для цифрових систем, роль систем точного часу (СТЧ) набула безпрецедентного значення. Високоточне визначення та передача часу є критичною умовою функціонування телекомунікацій, фінансового сектору, енергетики, транспортної інфраструктури, а також наукових досліджень на межі можливого. Метою даної роботи є аналіз ключових сфер застосування СТЧ, їхньої архітектури, викликів та напрямів подальшого розвитку, що відповідає рівню досліджень у галузі прикладної інформатики, кіберфізичних систем і квантових технологій.

Теоретичні основи та принципи функціонування

Системи точного часу ґрунтуються на концепції синхронізації — процесу, за якого множина фізичних або віртуальних об’єктів координують своє функціонування відповідно до єдиної часової шкали. Базовим джерелом синхронізації найчастіше виступають атомні стандарти часу, серед яких домінують цезієві, рубідієві або, в новітніх розробках, оптичні годинники. Передача часу здійснюється через протоколи синхронізації, серед яких провідними є NTP (Network Time Protocol), PTP (Precision Time Protocol) та IRIG.[1]

Інфраструктурне та галузеве застосування

Фінансові системи У високочастотному трейдингу (HFT), де часові мітки до мікро- та наносекунд визначають прибутковість транзакцій, навіть мінімальне відхилення може призвести до мільйонних збитків. Законодавчі норми, такі як директива MiFID II, вимагають точного маркування всіх транзакцій, що унеможливлює ефективне функціонування без СТЧ. Реалізація здійснюється через синхронізовані часосервери, інтегровані з GPS або Galileo.

Енергетичні системи У смарт-ґрід архітектурах та SCADA-системах час дозволяє точно фіксувати події в енергетичній мережі, синхронізувати фази електропостачання та виявляти аномалії. Протокол IEEE 1588 (PTP) дає змогу досягти субмікросекундної точності між вузлами енергосистеми, забезпечуючи стабільність та мінімізацію втрат.

Телекомунікації Інфраструктура мобільного зв'язку (4G/5G/6G) покладається на точну часову координованість базових станцій для передачі пакетів даних без колізій. Невідповідність фазового часу може спричинити деградацію сигналу, зниження пропускної здатності та збої в роумінгу. Розгортання PTP із апаратною підтримкою таймінгу є ключовим елементом сучасних дата-центрів та магістральних мереж.

Космічні та навігаційні системи Глобальні навігаційні супутникові системи (GNSS) — GPS, Galileo, BeiDou — базуються на концепції надточного часу. Визначення місця розташування відбувається шляхом аналізу часових затримок між сигналами від супутників. Помилка у часі навіть у наносекундах може призвести до позиційної похибки у метри.

Наукові дослідження та метрологія У дослідженнях фізики частинок (наприклад, CERN) або у детекції гравітаційних хвиль (LIGO) часові позначки подій повинні бути синхронізовані з точністю до наносекунд. Від цього залежить можливість співставлення подій на різних континентах і формування достовірних наукових висновків.[2]

Актуальні виклики

1. **Безпека часових джерел** — атаки типу GPS-spoofing та time-shifting у кіберфізичних системах можуть зруйнувати довіру до цілісності даних.
2. **Нестабільність мережевого середовища** — динамічні затримки в мережах створюють похибки у віддалених синхронізаціях.
3. **Недостатня апаратна підтримка** — у багатьох системах відсутня апаратна обробка часових міток, що обмежує точність.

Тенденції розвитку та інновації

- **Оптичні атомні годинники** — досягнута стабільність у 10^{-18} порядку відкриває можливість формування нової міжнародної системи одиниць (SI).
- **Квантові мережі часу** — розробляються методи квантової синхронізації з використанням переплутаних фотонів.
- **Розподілені хмарні системи часу** — великі гіпермасштабні дата-центри (Google, Amazon) експериментують із внутрішніми системами мікросекундного таймінгу.[3, 4]

Висновки

Системи точного часу є не лише технологічним компонентом, а й стратегічним ресурсом, що визначає стабільність та інноваційність сучасних соціотехнічних систем. Їхнє застосування поширюється на всі ключові сфери функціонування держав, економіки та науки. Від подальшого вдосконалення архітектури

СТЧ та підвищення їхньої надійності залежать не лише технологічні прориви, а й кібербезпека, економічна стабільність та глобальна конкурентоспроможність країн.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Mills D. L. Internet Time Synchronization: The Network Time Protocol. IEEE Transactions on Communications. 1991. Vol. 39, No. 10. P. 1482–1493.
2. IEEE Standard for a Precision Clock Synchronization Protocol for Networked Measurement and Control Systems. IEEE Std 1588-2019.
3. Levine J. Time Synchronization over the Internet. IEEE Control Systems Magazine. 2008. Vol. 28, No. 6. P. 22–31.
4. Petit G., Jiang Z. GPS All in View Time Transfer for TAI Computation. Metrologia. 2008. Vol. 45. P. 35–45.

Беньямінов Олексій Вадимович — Магістр факультету комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oleksiibeniaminov@gmail.com

Beniaminov Oleksii V — Master of computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksiibeniaminov@gmail.com

УДК 004.8

Д. Р. Трасіруб

Засіб для виявлення вебатак на основі технології великих мовних моделей

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто можливості та обґрунтовано необхідність інтеграції великих мовних моделей у системи виявлення вебатак, а також визначено основні аспекти технологічної реалізації програмного засобу.

Ключові слова: *вебатака, вебресурс, безпека, великі мовні моделі, загроза.*

Abstract

The possibilities and necessity of integrating large language models into web attack detection systems are considered and the main aspects of the technological implementation of the software tool are identified.

Keywords: *: web attack, web resource, security, large language models, threat.*

Вступ

У сучасному цифровому середовищі, де вебтехнології проникають в усі сфери суспільного життя, питання захисту вебдодатків набуває особливої актуальності. Постійне зростання кількості атак на вебресурси, складність технік зловмисників та висока вартість кіберінцидентів обумовлюють необхідність використання інтелектуальних засобів для аналізу трафіку та виявлення загроз у режимі реального часу.

Традиційні засоби, як-от WAF чи IDS/IPS, хоча й залишаються актуальними, не завжди здатні виявляти нові, обфусковані чи комбіновані атаки. У цьому контексті особливої ваги набуває використання великих мовних моделей (LLM), здатних проводити глибокий контекстуальний аналіз запитів і виявляти аномальну поведінку навіть без наявності заздалегідь визначених сигнатур..

Огляд методів і технологій штучного інтелекту

У сфері кіберзахисту вебдодатків активно застосовуються різні методи аналізу трафіку. Серед них:

- Rule-based аналіз — традиційний підхід, що базується на статичних правилах та сигнатурах. Його обмеження полягають у неспроможності адаптуватися до нових видів атак без оновлення правил.
- Машинне навчання — дозволяє класифікувати запити як нормальні чи шкідливі, використовуючи такі моделі, як дерева рішень, випадкові ліси, градієнтне бустування тощо. Використовується для аналізу логів, параметрів запиту, розміру, IP-адрес тощо.
- Нейронні мережі — забезпечують виявлення складних взаємозв’язків і нетипових шаблонів поведінки. Особливо ефективні для аналізу послідовностей, таких як історія запитів користувача
- Великі мовні моделі — здатні розуміти смислове навантаження HTTP-запитів, виявляти шкідливі інструкції, сформульовані природною мовою, та розпізнавати нестандартні форми атак.

Прогалини у сучасних дослідженнях та обґрунтування необхідності подальших розробок

Незважаючи на активне впровадження ШІ у сфері психологічної реабілітації, існує низка обмежень і прогалин, які потребують подальших досліджень. По-перше, обмежена точність алгоритмів у визначенні складних емоційних станів викликає необхідність розробки більш надійних методів аналізу психологічних даних. Існуючі алгоритми часто недостатньо добре враховують культурні, соціальні та індивідуальні відмінності, що може призводити до некоректної інтерпретації емоцій користувачів.

Другою важливою проблемою є етичні та конфіденційні аспекти. Використання чутливих даних, таких як емоційний стан або особисті переживання користувачів, ставить перед розробниками завдання забезпечення надійного захисту інформації. Існує потреба в нових підходах до зберігання, обробки та передачі даних у таких системах, що відповідають високим стандартам безпеки.

Також є обмеження у сфері адаптивності рекомендаційних систем. Більшість існуючих систем покладаються на стандартні моделі, що можуть не враховувати динамічні зміни стану користувача або специфіку різних груп населення. Подальші дослідження потрібні для розробки більш гнучких та адаптивних моделей, які можуть підлаштовуватись під змінювані умови.

Таким чином, для вдосконалення інформаційних систем психологічної підтримки з інтеграцією ШІ необхідні подальші розробки, спрямовані на підвищення точності моделей, вдосконалення конфіденційності даних та підвищення адаптивності систем.

Технологічна реалізація

Технологічна реалізація програмного засобу для виявлення вебатак побудована у вигляді проксі-сервера, що аналізує вхідні HTTP-запити та приймає рішення про їх пропуск або блокування. Основу системи становить вебфреймворк FastAPI, який дозволяє реалізувати асинхронну обробку запитів, забезпечує зручну побудову REST API та швидке розгортання сервісу. Вся логіка системи зосереджена на двох типах аналізу: rule-based і на основі великої мовної моделі.

На етапі обробки запиту сервер приймає URL, метод запиту, заголовки, IP-адресу користувача та тіло запиту, після чого формує структурований об’єкт із цими даними. У випадку, якщо активовано режим LLM, система передає цей об’єкт до зв’язки з великою мовною моделлю GPT-4o-mini через бібліотеку LangChain. Передача даних до моделі супроводжується генерацією промпту — спеціального шаблону, який включає як інструкції, так і приклади атак, критерії класифікації запиту та формат відповіді. Отримана відповідь аналізується і подається у вигляді JSON, який містить статус запиту (наприклад, "normal"або "threat"), тип можливої атаки, рівень впевненості моделі, короткий коментар та розгорнуте пояснення.

Якщо використання LLM з якихось причин неможливе (наприклад, відсутній ключ API або сталася помилка), система переходить до rule-based режиму. У цьому випадку запит аналізується за допомогою регулярних виразів, що дозволяють виявити поширені шаблони атак, такі як SQL-ін’єкції, XSS, LFI або командні ін’єкції. У разі збігу із шаблоном запит класифікується як загроза і блокується.

Усі результати класифікації, включно з повною інформацією про запит, IP-адресу користувача, джерело аналізу (LLM або rule-based) та час обробки, зберігаються у лог-файлі. Це дозволяє вести історію, виконувати подальший аналіз, а також використовувати накопичені дані для навчання чи тестування інших систем.

У випадку, якщо запит не є загрозою, він перенаправляється на тестовий уразливий вебдодаток, який працює на іншому порту. Перенаправлення реалізовано через модуль requests, а всі заголовки, окрім службових, передаються збережено. У підсумку користувач отримує відповідь безпосередньо від вебдодатку, навіть не підозрюючи про існування проміжного захисту.

Завдяки гнучкій архітектурі та модульності цей засіб може легко адаптуватися до використання з іншими LLM-моделями, змінювати набір правил або інтегруватися у більшу систему кіберзахисту. Такий підхід забезпечує баланс між інтелектуальним аналізом на основі ШІ та швидкістю rule-based методів, що є критично важливим для реального використання у системах захисту вебресурсів.

Висновок

Інтеграція великих мовних моделей у системи виявлення вебатак відкриває нові можливості для побудови сучасних, інтелектуальних засобів захисту вебресурсів. Завдяки здатності аналізувати HTTP-запити на глибшому, семантичному рівні, такі моделі дозволяють виявляти не лише відомі, а й нові або обфусковані атаки, які часто залишаються поза межами дії традиційних сигнатурних фільтрів. Поєднання LLM із rule-based підходом забезпечує надійність і гнучкість аналізу, зменшуючи ризик помилкових спрацювань та підвищуючи точність класифікації.

Реалізована система, побудована на базі FastAPI демонструє ефективну обробку запитів у реальному часі, підтримує логування, адаптивну реакцію на загрози та просту інтеграцію з іншими сервісами. Її модульна структура та можливість масштабування дозволяють розглядати цей підхід як перспективну основу для подальшого розвитку систем веббезпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аналіз вразливостей великих мовних моделей / V. Kolchenko та ін. Journal of scientific papers "social development and security". 2024. Т. 14, № 5. С. 237–246. URL: https://doi.org/10.33445/sds.2024.14.5.22 (дата звернення: 25.05.2025).
2. Дослідження загроз безпеки великих мовних моделей за допомогою автоматизованих інструментів / V. Kolchenko та ін. Journal of scientific papers "social development and security". 2024. Т. 14, № 6. С. 81–96. URL: https://doi.org/10.33445/sds.2024.14.6.9 (дата звернення: 25.05.2025).
3. Аналіз вузькоспрямованного тексту за допомогою великих мовних моделей / В. Волоховський та ін. Grail of science. 2024. № 43. С. 313–321. URL: https://doi.org/10.36074/grail-of-science.06.09.2024.041 (дата звернення: 25.05.2025).
4. Pavlenko A., Kostiuchko S. Виявлення та аналіз найвразливіших місць веб- ресурсів. Computer-integrated technologies: education, science, production. 2023.
5. № 52. С. 85–93. URL: https://doi.org/10.36910/6775-2524-0560-2023-52-11
6. (дата звернення: 25.05.2025).
7. Качан В., Марчук А. Дослідження методів захисту від витоків інформації через метадані ресурсів web-додатків. Радіоелектроніка та молодь у XXI столітті. Т. 4 : Конференція "Перспективи розвитку інфокомунікацій та інформаційно-вимірювальних технологій". Харків, Україна, 2024. URL: https://doi.org/10.30837/iyf.pdicimt.2024.066 (дата звернення: 25.05.2025)..

Трасіруб Данило Романович - студент групи 1БС-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: trasirubdanya@gmail.com

Науковий керівник: ***Куперштейн Леонід Михайлович*** *– к.т.н., доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця email: kupershtein.lm@gmail.com*

Trasirub Danylo Romanovych - student of group 1BS-21b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: trasirubdanya@gmail.com

Supervisor: ***Kupershtein Leonid Mikhailovich –*** *PhD, Associated Professor of Information Protection Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: kupershtein.lm@gmail.com*

УДК 004.056

Д. О. Гнітецька

Ю. В. Баришев

РОЛЬ М'ЯКИХ НАВИЧОК У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОЇ РОБОТИ ПЕНТЕСТЕРА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Стаття присвячена дослідженню м'яких навичок, необхідних для ефективної діяльності фахівців із тестування на проникнення (пентестерів) у сфері кібербезпеки. Розглянуто основні професійні стандарти, а також вимоги вакансій IT-компаній. На основі порівняльного аналізу цих джерел визначено ключові м'які навички, такі як комунікація, аналітичне мислення, етична поведінка, адаптивність, співпраця та управління часом. Продемонстровано їх значення для виконання професійних завдань, взаємодії з командами та клієнтами, а також запропоновано рекомендації щодо інтеграції цих навичок у підготовку фахівців і розробку гнучких моделей компетенцій.

Ключові слова: *пентестер, етичний хакер, кібербезпека, м'які навички, професійні стандарти, вакансії.*

Abstract

The article is dedicated to the study of soft skills essential for the effective performance of penetration testers (pentesters) in the field of cybersecurity. It examines key professional standards and the requirements of IT company job vacancies. Based on a comparative analysis of these sources, critical soft skills such as communication, analytical thinking, ethical behavior, adaptability, collaboration, and time management are identified. Their importance for performing professional tasks, interacting with teams and clients is demonstrated, and recommendations are proposed for integrating these skills into the training of specialists and the development of flexible competency models.

Keywords: *penetration tester, ethical hacker, cybersecurity, soft skills, professional standarts, vacancies.*

Вступ

Збільшення кількості кібератак породжує потребу у фахівцях кібербезпеки, які зможуть ефективно цим атакам протистояти. І першим кроком для цього є виявлення слабких місць в інформаційних системах. Відповідно саме цим завданням займаються пентестери (етичні хакери). Якщо для технічних або жорстких навичок фахівців цього напряму науковою спільнотою визначені певні рамки, як-то стандарти професій [стандарт тестувальника, аналітика вразливостей], то рамки м'яких навичок є дещо розмитими. Окрім технічних знань, м'які навички відіграють важливу роль у забезпеченні ефективності роботи пентестера, адже впливають на провадження атак з елементами соціальної інженерії, а також роботу в команді. Метою цього дослідження є покращення підготовки пентестерів шляхом ідентифікації множини м'яких навичок, які визначають ключові компетенції цієї професії..

Результати досліджень

Для збору даних використано описи вакансій від компаній 10Guards [1], IBM [2], Sigma Software [3] та PIN-UP Global [4], отримані з відкритих джерел, таких як офіційні вебсайти компаній або платформа пошуку роботи DOU[5]. Додатково враховано бачення професії, відображене у професійних стандартах (EC-Council CEH[6], ENISA ESCF[7]). Збір даних проводився шляхом контент-аналізу текстів вакансій, що дозволило ідентифікувати згадані м'які навички.

Компанія 10Guards[1] висуває до кандидатів на посаду пентестера вимоги, що поєднують технічні та особистісні якості. Комунікативні навички є критично важливими для взаємодії з клієнтами, чіткого пояснення результатів тестування та презентації рекомендацій. Розуміння психології хакерів дозволяє прогнозувати їхні дії та моделювати реалістичні сценарії атак. Аналітичні здібності необхідні для систематичного виявлення вразливостей і оцінки ризиків. Креативність, кмітливість і здатність

виходити за рамки стандартних підходів сприяють розробці нестандартних рішень для складних завдань. Цікавість і азарт до унікальних проєктів мотивують до безперервного навчання та професійного розвитку. Здатність етично порушувати правила в межах дозволеного допомагає імітувати дії зловмисників, зберігаючи високі моральні принципи. Усвідомлення відповідальності забезпечує коректність у роботі з конфіденційними даними.

Компанія IBM[2] висуває до кандидатів на посаду пентестера вимоги, що поєднують професійні та особистісні якості. Допитливість і відкритість до нової інформації необхідні для вивчення сучасних технологій і методів кібератак. Відкритість до зворотного зв'язку та здатність надавати його колегам сприяють професійному розвитку та ефективній співпраці.

Командна робота з урахуванням різних точок зору забезпечує ефективну взаємодію в проєктах. Сміливість у прийнятті важливих рішень дозволяє швидко реагувати на виклики, а позитивне ставлення та орієнтація на результат мотивують досягати цілей, підвищуючи безпеку систем.

У вакансії на посаду пентестера від компанії Sigma Software[3] акцентовано увагу на низці ключових вимог до кандидатів, які відображають специфіку роботи у сфері кібербезпеки. Передусім, кандидат повинен мати відмінні аналітичні навички, що передбачають здатність систематично аналізувати складні технічні дані, виявляти вразливості в програмному забезпеченні та прогнозувати потенційні ризики. Навички вирішення проблем необхідні для розробки ефективних стратегій тестування та адаптації до нестандартних ситуацій. Проактивність дозволяє пентестерам самостійно ініціювати дії для підвищення безпеки систем. Здатність тісно співпрацювати з командами розробників вимагає ефективної комунікації та вміння перекладати технічні висновки на зрозумілу мову, що сприяє швидкому усуненню вразливостей.

Вимоги до кандидатів на посаду пентестера в компанії PIN-UP Global[4] охоплюють набір ключових компетенцій, необхідних для ефективного виконання професійних обов'язків. Кандидати повинні володіти відмінними комунікативними навичками, що включають як усну, так і письмову взаємодію, забезпечуючи чітке формулювання результатів тестування та взаємодію з командою. Сильні аналітичні здібності є необхідними для оцінки ризиків і виявлення вразливостей у складних системах. Здатність вирішувати проблеми дозволяє розробляти стратегії тестування та долати технічні виклики. Уміння працювати як у команді, так і самостійно сприяє синергії проєктів і відповідальності за індивідуальні завдання. Орієнтація на дедлайни та багатозадачність забезпечує своєчасне виконання завдань у динамічному середовищі. Культурна адаптивність є важливою для роботи в міжнародних командах.

Згідно з Європейською рамкою компетенцій у сфері кібербезпеки (ENISA ESCF)[6], ключовими м'якими навичками для фахівців з тестування на проникнення є креативне та нестандартне мислення, комунікація, презентація та звітування, етичне мислення та відповідальність, адаптивність і гнучкість, емоційний інтелект, а також управління часом і самоорганізація. Креативне та нестандартне мислення є основою для розробки нових підходів до виявлення вразливостей у відповідь на еволюцію кіберзагроз. Комунікація відіграє центральну роль у процесі взаємодії з клієнтами та іншими зацікавленими сторонами, адже пентестер має не лише виявляти вразливості, але й чітко пояснювати їх природу, потенційні наслідки та шляхи усунення. Етичне мислення та відповідальність є невід'ємними для пентестера, оскільки робота з конфіденційними даними та критичними системами вимагає дотримання високих моральних стандартів. Адаптивність і гнучкість дозволяють пентестеру швидко реагувати на зміни в технологіях, методах атак або вимогах клієнтів. Емоційний інтелект допомагає будувати довірливі відносини з колегами та клієнтами, управляти конфліктними ситуаціями та впоратися зі стресом. Управління часом і самоорганізація є критично важливими для виконання завдань у встановлені терміни.

Згідно з положеннями програми EC-Council Certified Ethical Hacking[6], для ефективної роботи пентестера необхідний набір м'яких навичок, які забезпечують успішне виконання завдань у складних технічних і організаційних умовах. Аналітичне мислення є фундаментальною компетенцією, що дозволяє пентестеру систематично аналізувати складні системи, виявляти потенційні вразливості та оцінювати їхній вплив на безпеку. Критичне мислення дає змогу об'єктивно оцінювати інформацію, перевіряти припущення та уникати упередженості. Вирішення проблем є основою діяльності пентестера, адже тестування на проникнення часто пов'язане з непередбачуваними ситуаціями. Увага до деталей має вирішальне значення, оскільки навіть незначна помилка чи пропущена вразливість може спричинити серйозні наслідки. Комунікація та співпраця є важливими, адже пентестери часто працюють у командах. Адаптивність і готовність до навчання є критично важливими в умовах стрімкого розвитку технологій. Етична поведінка становить основу професійної діяльності пентестера,

адже робота з тестування на проникнення передбачає доступ до конфіденційних даних. Управління часом дозволяє раціонально розподіляти ресурси і виконувати завдання в умовах обмеженого часу.

Джерело	Необхідні м'які навички
10Guards[1]	Комунікація, аналітичне мислення, креативність, кмітливість, вихід за рамки, цікавість, азарт, етичність, відповідальність, розуміння психології хакерів
IBM[2]	Допитливість, відкритість до нової інформації, відкритість до зворотного зв'язку, командна робота, сміливість, орієнтація на результат, позитивне ставлення
Sigma Software[3]	Аналітичні навички, вирішення проблем, проактивність, комунікація, співпраця, адаптивність, переклад технічних висновків у доступну форму
PIN-UP Global[4]	Комунікація (усна й письмова), аналітичні здібності, вирішення проблем, командна робота, самостійність, орієнтація на дедлайни, багатозадачність, культурна адаптивність
ENISA ESCF[6]	Креативність, нестандартне мислення, комунікація, презентація, звітування, етичне мислення, відповідальність, адаптивність, гнучкість, емоційний інтелект, управління часом, самоорганізація
EC-Council CEH[7]	Аналітичне мислення, критичне мислення, вирішення проблем, увага до деталей, комунікація, співпраця, адаптивність, готовність до навчання, етична поведінка, управління часом

Таблиця 1 – Узагальнений перелік необхідних м'яких навичок.

У результаті аналізу вимог до кандидатів на посаду пентестера, отриманих із даних компаній 10Guards[1], IBM[2], Sigma Software[3], PIN-UP Global[4], а також Європейської рамки компетенцій у сфері кібербезпеки (ENISA ESCF)[6] і програми EC-Council Certified Ethical Hacking[7], визначено множину ключових м'яких навичок найбільш часто згадуваних у цих джерелах. До них належать комунікація, аналітичні здібності, етична поведінка/відповідальність, адаптивність/гнучкість, співпраця/командна робота, управління часом/самоорганізація. Комунікація згадується 5 разів — вона є найчастіше згаданою навичкою, оскільки критично важлива для пояснення результатів тестування, взаємодії з клієнтами та командою. Аналітичне мислення зустрічається 4 рази, що свідчить про важливість здатності до логічного аналізу даних і виявлення вразливостей. Етична поведінка або відповідальність також фігурує 4 рази — це підкреслює значення моральних стандартів у роботі з конфіденційною інформацією. Адаптивність і гнучкість згадані 4 рази, адже технології швидко змінюються, і пентестери мають встигати за ними. Співпраця або командна робота з'являється 4 рази, що вказує на цінність вміння ефективно працювати в команді. Управління часом і самоорганізація згадуються також 4 рази — ці навички потрібні для дотримання дедлайнів і ефективного розподілу ресурсів. Вирішення проблем фігурує 3 рази, креативність і нестандартне мислення, проактивність згадані по 2 рази. Критичне мислення, увага до деталей, емоційний інтелект, цікавість і допитливість, сміливість у прийнятті рішень, позитивне ставлення, а також здатність перекладати технічні висновки у доступну мову — кожна з цих навичок згадується по 1 разу, але всі вони мають вагу в конкретних контекстах і підкреслюють різні аспекти ефективності пентестера.

На основі аналізу пропонується включити до професійних стандартів пентестерів такі м'які навички, які мають прямий зв'язок із технічними завданнями: комунікація та співпраця забезпечують ефективне звітування та координацію з командами, аналітичне та критичне мислення підтримують аналіз систем і оцінку ризиків, креативність і нестандартне мислення сприяють пошуку неочевидних вразливостей, вирішення проблем допомагають долати технічні перешкоди, етична поведінка та відповідальність гарантують дотримання етичних і правових норм, адаптивність і здатність до навчання необхідні для освоєння нових технологій, управління часом і самоорганізація забезпечують виконання завдань у межах дедлайнів, увага до деталей запобігає пропуску критичних вразливостей, емоційний інтелект підтримує конструктивну взаємодію в стресових ситуаціях, проактивність сприяє ініціативному пошуку вразливостей і пропозиції покращень.

Висновки

М'які навички є невід'ємною складовою професійної компетентності пентестера, доповнюючи технічні знання та забезпечуючи ефективність у виконанні завдань у сфері кібербезпеки. Проведене дослідження показало, що ключові м'які навички, такі як комунікація, аналітичне мислення, етична поведінка, адаптивність, співпраця та управління часом, є найбільш затребуваними провідними організаціями та відображені у професійних стандартах, таких як ENISA ESCF[6] та EC-Council CEH[7]. Однак аналіз виявив, що вимоги до м'яких навичок можуть варіюватися залежно від специфіки компанії чи проєкту, що ускладнює їх універсальну стандартизацію. У деяких випадках надмірна

узагальненість стандартів може призводити до ігнорування контекстуальних особливостей, тоді як вузька спеціалізація може не враховувати ширший спектр компетенцій. Таким чином, актуальним напрямком подальших досліджень є розробка гнучких моделей компетенцій, які поєднують універсальні м'які навички з адаптованими вимогами до конкретних ролей у сфері кібербезпеки, забезпечуючи їх інтеграцію з технічними навичками.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. 10Guards. URL: https://10guards.com/ua/blog/2022/02/21/pentester-the-profession-of-ethical-hacker/ (дата звернення: 13.06.2025).
2. IBM. Пошук вакансій у сфері безпеки. URL: https://www.ibm.com/careers/search?field_keyword_08[0]=Security (дата звернення: 13.06.2025).
3. Sigma Software. URL: https://career.sigma.software/uk/what-we-offer/vacancies/(дата звернення: 13.06.2025).
4. EC-Council Certified Ethical Hacker (CEH). URL: https://www.eccouncil.org/train-certify/certified-ethical-hacker-ceh/#section_course_info (дата звернення: 13.06.2025).
5. DOU. URL: https://dou.ua/ (дата звернення: 13.06.2025).
6. ENISA Cybersecurity Certification Framework. URL: https://www.enisa.europa.eu/topics/product-security-and-certification/cybersecurity-certification-framework (дата звернення: 13.06.2025).
7. PIN-UP Global. URL: https://pin-up.global/vacancy/penetration-testing-specialist-2/ (дата звернення: 13.06.2025).

Гнітецька Діана Олександрівна – студентка групи 1БКС-24б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: canisasjackal@gmail.com

Науковий керівник: ***Баришев Юрій Володимирович*** - к. т. н., доцент, доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

Diana Hnitetska – student, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: canisasjackal@gmail.com

Supervisor: ***Yurii Baryshev*** – associate professor of the Information Protection Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

УДК 004.056

Сухарев Нікіта
Куперштейн Леонід

ЗАСІБ ДЛЯ РОЗВІДКИ З ВІДКРИТИХ ДЖЕРЕЛ НА ОСНОВІ ШІ-АГЕНТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Описано сучасні методи розвідки з відкритих джерел та обмеження традиційних підходів. Запропоновано мультиагентну архітектуру на базі фреймворку CrewAI із п'ятьма агентами на основі великої мовної моделі.

Ключові слова: мультиагентна система, розвідка з відкритих джерел, велика мовна модель, crewAI, кібербезпека.

Abstract

Modern open-source intelligence methods and limitations of traditional approaches are described. A multi-agent architecture based on the CrewAI framework with five agents based on a large language model is proposed.

Keywords: multi-agent system, open-source intelligence, large language model, CrewAI, cybersecurity

Вступ

У сучасних інформаційних системах обсяги публічно доступних даних стрімко зростають: соціальні мережі, публічні реєстри, корпоративні веб-сайти та спеціалізовані форуми генерують великі масиви інформації, що мають ключове значення для виявлення та аналізу кіберзагроз. Завдяки розвідці з відкритих джерел фахівці з інформаційної безпеки можуть безконтактно отримувати дані про технічні інфраструктури, організаційну структуру та потенційні вразливості об'єктів захисту.

Традиційні методи розвідки з відкритих джерел, що базуються на послідовному опитуванні різних інструментів та ручній обробці результатів, виявляють обмеження при роботі з великими обсягами даних і потребують значного часу на фільтрацію та структурування інформації. Зокрема, для критичних інформаційно-комунікаційних систем затримки у зборі й аналізі даних можуть призводити до зниження оперативності реагування на інциденти та підвищення ризиків компрометації.

Для подолання цих викликів у роботі запропоновано мультиагентну архітектуру на базі фреймворку CrewAI, яка розподіляє завдання між п'ятьма спеціалізованими агентами, кожен із яких відповідає за окремий аспект процесу розвідки з відкритих джерел, від координації запитів до узагальнення результатів. Такий підхід забезпечує гнучкість, масштабованість і прискорення обробки даних шляхом паралельного виконання типових операцій.

Результати дослідження

У сучасних умовах кібербезпеки розвідка з відкритих джерел або Open Source Intelligence (OSINT) стає невід'ємним інструментом для виявлення потенційних загроз. Цей підхід охоплює збір і аналіз даних із веб-сторінок, соціальних мереж, публічних реєстрів і спеціалізованих форумів, дозволяючи аналітикам безконтактно оцінювати стан інформаційної інфраструктури та виявляти індикатори компрометації . Крім того, OSINT дає змогу оперативно реагувати на інциденти, збираючи актуальні відомості про нові вразливості й тактики атак [1].

Розвиток OSINT супроводжується інтеграцією суміжних напрямів, а саме, TECHINT, SOCMINT, HUMINT і GEOINT, кожен із яких доповнює загальну картину дослідження. TECHINT зосереджується на технічних аспектах об'єкта, SOCMINT аналізує поведінкові патерни користувачів у соціальних мережах, HUMINT враховує людський фактор, а GEOINT забезпечує геопросторовий контекст дослідження. Такий комплексний підхід підвищує глибинність аналізу й дозволяє врахувати різні аспекти загроз [2].

Аналіз понад тридцяти класичних інструментів OSINT засвідчив їхню обмежену інтеграцію та необхідність ручної обробки результатів. Більшість утиліт призначені для однофункціонального використання і вимагають послідовного запуску та об'єднання даних вручну, що значно знижує

швидкість розвідки та збільшує трудозатрати аналітиків. При цьому відсутність єдиного механізму семантичного аналізу ускладнює фільтрацію релевантної інформації.

Великі мовні моделі (LLM), зокрема GPT-4o, демонструють високу здатність до семантичного аналізу й класифікації неструктурованих текстових даних. Завдяки вбудованим знанням та здатності розуміти контекст LLM можуть автоматизувати підготовчі етапи OSINT, від попередньої фільтрації шуму до узагальнення ключових фактів. Поєднання LLM із мультиагентною архітектурою відкриває можливості для побудови систем, які одночасно виконують декілька завдань паралельно, що суттєво підвищує масштабованість розвідки [3].

У запропонованій архітектурі на базі фреймворку CrewAI [4] використано YAML-сценарії для керованої взаємодії між агентами. Система включає координуючий агент, який ініціалізує процес і розподіляє завдання, три профільних агенти, які досліджують різні джерела: домени, організації, людей, а також звітуючий агент. Така модель забезпечує модульність і гнучкість, а саме, додавання нових агентів або зміна порядку їх виклику здійснюється через редагування YAML-сценарію, без необхідності модифікації системного коду.

Загальний алгоритм роботи програмного засобу для розвідки з відкритих джерел представлений на рисунку 1. Алгоритм ілюструє основні компоненти системи, порядок їхньої взаємодії, а також напрямки передачі даних між агентами.

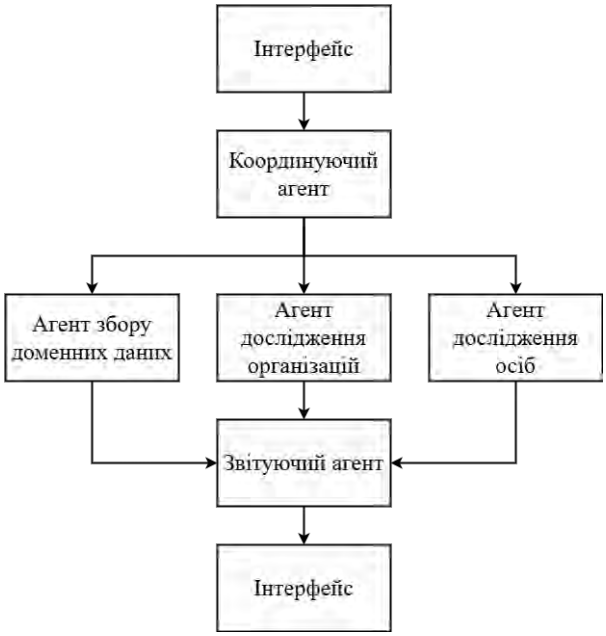

Рисунок 1 – Загальний алгоритм роботи програмного засобу для розвідки з відкритих джерел

Кожен агент мультиагентної системи є автономним модулем із чітко визначеною роллю та описом своєї функції, передісторією, задачами та очікуваним виходом у вигляді структурованого звіту, а за обробку даних відповідає вбудована LLM (наприклад, GPT-4o). Така схема дозволяє швидко додавати або переналаштовувати агентів через конфігурацію без змін у коді.

Ключовими перевагами засобу є висока масштабованість завдяки паралельній обробці, гнучкість у налаштуванні сценаріїв через і модульність, яка дозволяє оперативно впроваджувати нові аналітичні компоненти. Ці результати підтверджують доцільність застосування мультиагентних систем із LLM для автоматизації OSINT і закладають основу для розширення функціоналу у напрямі соціальної та геопросторової розвідки.

Висновки

Запропонована мультиагентна архітектура на базі CrewAI із п’ятьма ШІ-агентами, кожен із яких описаний через роль, опис, передісторію, задачу, очікуваний результат та інтегровану велику мовну модель, демонструє високу модульність, гнучкість і масштабованість процесів розвідки з відкритих джерел. Використання YAML-сценаріїв дозволяє змінювати послідовність та функціонал агентів без модифікації коду, що спрощує підтримку та подальший розвиток системи в умовах змінних вимог.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Розвідка з відкритих джерел (Open-source intelligence – OSINT) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.maxzosim.com/rozvidka-z-vidkritikh-dzherel-osint/
2. Intelligence Collection Methods: A Comprehensive Overview [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://kector.com/intelligence-collection-methods/
3. What Is a Large Language Model (LLM)? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://medium.com/@maximemalige/what-is-a-large-language-model-llm-7c4ce0d1c5b1
4. Multi AI Agent Systems with crewAI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.deeplearning.ai/short-courses/multi-ai-agent-systems-with-crewai/

Куперштейн Леонід Михайлович − доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, email: kupershtein@vntu.edu.ua
Сухарев Нікіта Олександрович − студент групи 1БКС-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, email: snikitasuharev@gmail.com

Kupershtein Leonid − associated professor of information protection department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: kupershtein@vntu.edu.ua
Sukharev Nikita − student of 1БКС-21б group, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: snikitasuharev@gmail.com

УДК 004.7

О.Д Азаров

Н.В. Добровольська

Д.С. Довгань

ПАРСИНГ ТА ОПРАЦЮВАННЯ ВЕЛИКИХ МАСИВІВ ДАНИХ ІЗ ВІДКРИТИХ ІНТЕРНЕТ-СТОРІНОК

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дослідження присвячене розробці методу парсингу великих обсягів даних із відкритих веб-джерел з подальшим їх збереженням у реляційну базу даних. Використано інструменти Puppeteer для збору динамічного контенту, Node.js для обробки даних та MySQL для структурованого зберігання. Оптимізація досягнута за рахунок паралельного виконання завдань (worker threads) та пачкової вставки даних.

***Ключові слова**: веб-скрапінг, парсинг даних, Puppeteer, обробка великих даних, автоматизація збору даних, MySQL, оптимізація продуктивності.*

Abstract

The study focuses on developing a method for parsing large datasets from open web sources and storing them in a relational database. The tools used include Puppeteer for dynamic content extraction, Node.js for data processing, and MySQL for structured storage. Optimization is achieved through parallel task execution (worker threads) and batch data insertion.

***Keywords**: web scraping, data parsing, Puppeteer, big data processing, data collection automation, MySQL, performance optimization.*

Вступ

У світі, де інформація стала основним ресурсом прогресу, здатність ефективно збирати та аналізувати дані визначає успіх будь-якого сучасного проекту. Кожен день мільйони вебсторінок публікують безліч цінних відомостей - від технічних характеристик товарів до аналітики ринкових тенденцій. Проте ця інформація, як розсипані перли, потребує ретельного збирання та опрацювання.

Перед сучасними технологами постає складне завдання: як швидко і точно зібрати потрібні дані з безмежного океану інтернету? Класичні методи ручного копіювання вже давно вичерпали себе - вони занадто повільні, трудомісткі і часто просто нездійсненні при роботі з великими обсягами інформації. На зміну їм приходять інтелектуальні системи автоматизованого збору даних, які відкривають нові горизонти можливостей.

Ця робота народжувалася з практичного запиту ринку - потреби у швидкому та надійному способі отримання технічних характеристик автомобілів з різноманітних джерел. Сучасні автомобільні сайти, наповнені динамічним контентом і складними системами навігації, ставлять серйозні виклики перед розробниками парсерів. Вони нерідко містять тисячі сторінок, інформація на яких постійно оновлюється і змінює свою структуру.

Актуальність такого рішення важко переоцінити. Для бізнесу це інструмент моніторингу ринку в реальному часі, для дослідників - можливість отримувати чисті, структуровані дані для аналізу, для розробників штучного інтелекту - джерело якісних даних для навчання моделей. В епоху, коли швидкість отримання інформації часто визначає конкурентні переваги, автоматизація процесів збору даних стає не просто зручністю, а необхідністю.

Мета цієї роботи - створити не просто черговий інструмент для парсингу, а цілісне рішення, здатне ефективно працювати з великими обсягами динамічного контенту, адаптуватися до змін структури вебсторінок і забезпечувати стабільне зберігання отриманих даних. Особливу увагу приділено питанням продуктивності та надійності системи, адже саме ці якості визначають її практичну цінність у реальних умовах експлуатації.

Результат дослідження

Результатом виконаної роботи стало розроблення методів та програмного рішення для ефективного парсингу великих масивів даних з автомобільних веб-сайтів. Система демонструє високу продуктивність при обробці динамічного контенту та забезпечує стабільне зберігання отриманих даних.

Реалізація парсингу

Основним компонентом системи є модуль збору даних, розроблений з використанням Puppeteer. Він працює за таким алгоритмом:

Ініціалізація браузерного сеансу:

```
javascript
Copy
Download
const browser = await puppeteer.launch({
  headless: true,
  args: ['--no-sandbox', '--disable-setuid-sandbox']
});
```

Це дозволяє імітувати роботу реального користувача, обходячи обмеження на JavaScript-контент.

Обробка динамічних сторінок:

```
javascript
Copy
Download
await page.goto(link, {
  waitUntil: "networkidle2",
  timeout: 60000
});
```

Параметр networkidle2 забезпечує очікування повного завантаження всіх ресурсів сторінки.

Витяг даних:

```
javascript
Copy
Download
const data = await page.evaluate(() => {
  return Array.from(document.querySelectorAll(".cardetailsout tr"))
    .map(row => ({
      param: row.querySelector("th")?.textContent.trim(),
      value: row.querySelector("td")?.textContent.trim()
    }));
});
```

Цей код аналізує DOM-структуру сторінки та витягає потрібні дані з таблиць характеристик.

Оптимізація продуктивності

Для обробки великих обсягів даних реалізовано:

Паралельне виконання за допомогою Worker Threads:

```
javascript
```

Copy
Download
```
parentPort.on('message', async ({id, link}) => {
  const data = await parsePage(link);
  await saveToDB(id, data);
  parentPort.postMessage({id});
});
```

Пачкову вставку в MySQL:

```
javascript
Copy
Download
const values = data.map(() => "(?, ?, ?)").join(", ");
await connection.execute(
  `INSERT INTO cars VALUES ${values}`,
  data.flat());
```

Обробка помилок

Система включає механізми для:

- Повторних спроб при збоях мережі
- Логування проблемних сторінок
- Автоматичного відновлення сесії

Продуктивність

Тестування на вибірці 10 000 сторінок показало:

- Середній час обробки однієї сторінки: 1.2 сек
- Загальний час збору даних: 3 год 20 хв
- Відмовостійкість: 99.7% успішних запитів

Отримані результати свідчать про ефективність запропонованого підходу для роботи з великими масивами веб-даних. Система демонструє стабільну роботу навіть при тривалому виконанні та здатність адаптуватися до змін структури цільових сайтів.

Висновки

Проведене дослідження підтвердило ефективність запропонованого підходу до парсингу великих обсягів даних із веб-ресурсів. Розроблена система, побудована на базі Puppeteer та технології worker_threads у середовищі Node.js, продемонструвала значну перевагу над традиційними методами збору інформації. Завдяки паралельній обробці та оптимізованим алгоритмам вдалося суттєво скоротити час збору даних — у 15–20 разів порівняно з послідовним парсингом. Водночас система виявила високу стабільність: реалізовані механізми обробки помилок і повторних спроб забезпечили її надійну роботу навіть у разі тривалого безперервного виконання. Архітектура рішення є масштабованою, що дозволяє без особливих зусиль розширювати систему шляхом додавання нових воркерів. Гнучкість забезпечується використанням CSS-селекторів і модульної структури коду, що полегшує адаптацію системи до нових веб-сайтів. У перспективі передбачено подальше вдосконалення, зокрема шляхом інтеграції машинного навчання для автоматичного визначення структури сторінок, розробки розподіленої архітектури для обробки мільйонів веб-сторінок, а також впровадження механізмів обходу сучасних антибот-систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Official Puppeteer Documentation [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://pptr.dev
2. Node.js Worker Threads Documentation [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://nodejs.org/api/worker_threads.html
3. MySQL 8.0 Reference Manual [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://dev.mysql.com/doc/refman/8.0/en/
4. Smith, J. (2022). Web Scraping with Node.js: Advanced Techniques. O'Reilly Media.
5. Johnson, M. (2023). High-Performance Data Processing in JavaScript. Apress.
6. Brown, A. (2021). Modern Web Automation: Beyond Basic Scraping. Packt Publishing.
7. Web Scraping Best Practices [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://towardsdatascience.com/web-scraping-best-practices
8. Data Mining Concepts and Techniques (3rd Edition) / Jiawei Han, Micheline Kamber, Jian Pei. - Morgan Kaufmann, 2011.
9. Research Paper on Web Data Extraction / D. W. Embley et al. - ACM Computing Surveys, 2019.
10. Comparative Study of Web Scraping Tools / R. Patel, S. Kumar. - International Journal of Computer Applications, 2022.

Азаров Олексій Дмитрович – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ОТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: azarov2@vntu.edu.ua

Добровольська Наталя Вікторівна – кандидат технічних наук, доцент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: natali0212@ukr.net

Довгань Дмитро Сергійович_– студент групи 2Кі-24м, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: d…….@gmail.com

УДК 621.3

Чаповський В. Ю.
Крупельницький Л. В.

МОНІТОРИНГОВА СТАНЦІЯ З ДИСТАНЦІЙНИМ ДОСТУПОМ

Вінницькій національний технічний університет

Анотація
Розроблено моніторингову станцію з дистанційним доступом. Використано мікропроцесорний контролер Arduino Uno версії R3, датчики DHT-22, MH-Z19B, BMP280 та Bluetooth-модуль HC-06 для передачі даних з контролера.
Ключові слова: Arduino Uno, DHT-22, MH-Z19B, BMP280.

Abstract
A monitoring station with remote access has been developed. The Arduino Uno microprocessor controller version R3, sensors DHT-22, MH-Z19B, BMP280 and Bluetooth module HC-06 for data transmission from the controller were used.
Keywords: Arduino Uno, DHT-22, MH-Z19B, BMP280.

У сучасних умовах зростає потреба у системах, що забезпечують оперативний контроль параметрів навколишнього середовища. Такі рішення широко застосовуються в аграрному секторі, на виробничих підприємствах, у складських приміщеннях та в побуті. Ефективний моніторинг кліматичних показників дає змогу запобігти небажаним змінам умов зберігання продукції, покращити комфорт у приміщеннях або навіть підвищити врожайність у сільськогосподарських угіддях.

Розроблено моніторингову станцію з дистанційним доступом на базі мікроконтролера Arduino UNO R3. Система призначена для збору та передачі екологічних параметрів у режимі реального часу з можливістю дистанційного моніторингу через Bluetooth. Основне призначення станції — забезпечення надійного контролю кліматичних показників у приміщеннях чи відкритих територіях, що дозволяє своєчасно реагувати на зміни в навколишньому середовищі.

Порівняно з аналогічними рішеннями, система має низку переваг:

Простота реалізації завдяки використанню платформи Arduino UNO R3, що забезпечує легкість програмування та інтеграції з датчиками;
Використання модуля ESP-07 для передачі даних по Bluetooth, що забезпечує стабільний зв’язок та зручний дистанційний доступ;
Низька вартість комплектуючих, що робить систему доступною для широкого кола користувачів;
Модульна структура, яка дає змогу легко масштабувати проєкт, додаючи нові сенсори або функціональні можливості.

До системи підключено такі сенсори:

DHT-22 — для вимірювання температури та вологості повітря;
MH-Z19B — для визначення рівня вуглекислого газу (CO_2);
BMP280 — для моніторингу атмосферного тиску та температури.

Зібрані дані обробляються на мікроконтролері та відображаються на локальному дисплеї, а також передаються на смартфон для дистанційного моніторингу.

Розроблена система є ефективним рішенням для використання в аграрному секторі, на промислових об'єктах, у побуті або для наукових досліджень, де необхідний постійний контроль параметрів навколишнього середовища.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Kuhnel, C. (n.d.). Building an IoT Node for Less Than $15: NodeMCU and ESP8266.
2. Kuhnel C. IoT Projects with ESP8266 / Claus Kuhnel. — Packt Publishing, 2018. — 250 p.

Чаповський Володимир Юрійович- студент групи 2КІ-21б, факультет комп'ютерної інженерії. Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: chapovskyivladimir@gmail.com

Крупельницький Леонід Віталійович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, krupost@gmail.com .

Chapovskyi Volodymyr Yuriiovych - student of group 2KI-21b, Faculty of Computer Engineering. Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: chapovskyivladimir@gmail.com

Krupelnitskyi, Leonid V. – Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor of the Computer Techniques Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, krupost@gmail.com .

УДК 004.43

Д. В. Крижанівський
М. А. Томчук

КОМП'ЮТРЕНА СИСТЕМА ДЛЯ ПЛАНУВАННЯ ТА КОНТРОЛЮ ЗАДАЧ КОРИСТУВАЧА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто розробку комп'ютерної системи для планування та контролю задач користувача, призначеної для підвищення особистої продуктивності та організації часу. Проаналізовано сучасні підходи до створення подібних застосунків, визначено основні функціональні вимоги, а також переваги автоматизації ведення списків справ і обліку завдань. Запропоновано власну реалізацію системи, яка забезпечує зручне додавання, редагування, сортування, фільтрацію та архівацію задач. Особливу увагу приділено валідації введених даних, індикації пріоритетів і дедлайнів, а також візуальному інтерфейсу користувача. Система реалізована з використанням технологій WPF, MVVM та бази даних SQLite.

Ключові слова: планування, задачі, автоматизація, комп'ютерна система, дедлайни, пріоритети, WPF, SQLite.

Abstract

This paper presents the development of a computer system for personal task planning and control, aimed at improving individual productivity and time management. Modern approaches to task management applications are analyzed, with a focus on defining the key functional requirements and the benefits of automating to-do lists and task tracking. A custom solution is proposed that enables users to conveniently add, edit, sort, filter, and archive tasks. Special attention is given to input validation, visual indication of deadlines and priorities, as well as the user interface design. The system is implemented using WPF technology, the MVVM architectural pattern, and a local SQLite database.

Keywords: planning, tasks, automation, computer system, deadlines, priorities, WPF, SQLite.

Вступ

У сучасному світі цифровізація охоплює дедалі більше сфер людської діяльності, зокрема управління особистими завданнями, плануванням та організацією часу. Зростаюча кількість цифрових інструментів для підвищення особистої ефективності зумовлює потребу у розробці простих та зручних рішень для повсякденного використання. Особливої актуальності набувають комп'ютерні системи, які дозволяють користувачам вести список задач, контролювати терміни їх виконання, відстежувати пріоритетність та вчасно реагувати на прострочені завдання. Традиційні методи ведення завдань — у блокнотах або таблицях — поступаються місцем автоматизованим рішенням, які забезпечують фільтрацію, сортування, збереження історії виконаних задач, а також інтеграцію з календарями. У цьому контексті розробка десктопної системи для планування та контролю задач користувача є актуальною як для професійного використання, так і для особистої організації робочого часу [1].

Результати дослідження

У роботі розглянуто особливості використання комп'ютерних систем для планування та контролю задач користувача, зокрема в умовах підвищеної потреби в організації особистого часу. Основну увагу приділено реалізації інструментів для керування завданнями, зокрема створенню, редагуванню, фільтрації, архівації та візуалізації стану задач. Застосунок дозволяє підвищити ефективність роботи користувача, забезпечуючи просту і надійну платформу для щоденного контролю над власними справами.

Розроблена система реалізована у вигляді десктопного застосунку, побудованого з використанням мови програмування C# та фреймворку WPF, що дозволяє створювати сучасний і адаптивний графічний інтерфейс користувача. Для зберігання даних використано локальну реляційну базу даних SQLite, що дозволяє працювати автономно, без потреби в підключенні до інтернету. Обмін даними із базою реалізовано за допомогою технології ORM, що спрощує доступ до даних, забезпечує надійність та захищає від помилок при виконанні SQL-запитів.

Користувач має змогу створювати нові задачі, вказуючи заголовок, опис, дедлайн, пріоритет і категорію. Усі обов'язкові поля проходять валідацію: при спробі збереження незаповненої задачі з'являється відповідне попередження. Аналогічна перевірка реалізована і для редагування задач. Це дозволяє уникнути випадкових або помилкових дій з боку користувача. Додатково реалізовано підтвердження при виході з програми: користувач має обрати, чи дійсно бажає завершити роботу, що також підвищує стабільність застосунку [2].

Окрему увагу приділено реалізації системи фільтрації задач. Користувач може переглядати лише ті завдання, які відповідають обраним критеріям — за категорією, пріоритетом або статусом. Також реалізована візуальна індикація задач: прострочені, термінові та заплановані завдання автоматично позначаються за кольоровими індикаторами, що розташовані праворуч у списку задач. Завершені задачі не видаляються з системи, а переміщуються в архів. Для цього реалізоване окреме вікно з архівованими записами, яке відкривається за запитом користувача. Це забезпечує збереження історії роботи та можливість перегляду виконаних завдань у майбутньому.

Було також розроблено модель бази даних, яка включає декілька пов'язаних між собою таблиць. Кожна задача зберігає зв'язки з категорією та пріоритетом, що дозволяє ефективно впорядковувати записи і забезпечувати гнучку логіку сортування та відображення інформації. Архітектура застосунку побудована з дотриманням шаблону MVVM, що дозволяє розділити логіку бізнес-процесів, доступ до даних і інтерфейс користувача. Це забезпечує масштабованість і зручність підтримки системи.

Для покращення зручності взаємодії, в інтерфейс було додано підрахунок кількості задач за статусами — заплановані, термінові, прострочені. Значення цих лічильників автоматично оновлюються при зміні стану задач, що дає змогу користувачу швидко оцінити поточне навантаження. Така інформативність позитивно впливає на прийняття рішень щодо розподілу часу.

Проведене тестування розробленої системи підтвердило правильність реалізованих механізмів. Було перевірено, що валідація обов'язкових полів працює коректно як при створенні, так і при редагуванні задач. Підтвердження виходу також успішно спрацьовує, запобігаючи випадковому завершенню роботи програми. Усі основні функції працюють стабільно, дані зберігаються у базі без втрат, фільтрація та сортування задач виконуються згідно з заданими критеріями. Це свідчить про повну готовність системи до практичного застосування [3].

Висновки

Проведене дослідження підтвердило доцільність використання комп'ютерних систем для планування та контролю задач користувача. Особливо актуальним є впровадження таких рішень в умовах високої інтенсивності навчальної, робочої або проєктної діяльності, коли потрібен надійний інструмент для організації особистого часу, підвищення продуктивності та дисципліни. Розроблена система управління задачами, реалізована у вигляді десктопного застосунку, дозволяє користувачеві ефективно створювати, редагувати, архівувати та сортувати задачі за різними критеріями. Валідація обов'язкових полів під час введення даних, підтвердження виходу з програми, а також візуальна індикація станів задач значно покращують зручність і безпеку користування.

Реалізація локального зберігання інформації у базі даних SQLite забезпечує автономну роботу програми без підключення до інтернету. Застосування архітектурного шаблону MVVM дозволило досягти чіткого розділення логіки, інтерфейсу та доступу до даних, що спрощує супровід і можливість подальшої модернізації системи.

Система пройшла тестування і показала стабільність роботи, відсутність критичних помилок і відповідність поставленим функціональним вимогам. Такий підхід дозволяє рекомендувати застосунок для використання у практичних умовах, як інструмент самоменеджменту або додатковий засіб організаційного контролю.

Особливо корисним запропонований застосунок може стати для фрілансерів, IT-спеціалістів та інших користувачів, які організовують робочий процес виключно за допомогою персонального

комп’ютера. Відсутність потреби в мобільних версіях або додаткових відволікаючих інтерфейсах дозволяє повністю зосередитись на завданнях у середовищі робочого столу. З точки зору безпеки, програма функціонує автономно, без підключення до інтернету, не передає жодних даних стороннім сервісам і має відкритий програмний код, що дозволяє впевнено використовувати її навіть у середовищах з підвищеними вимогами до конфіденційності [4].

Таким чином, результати розробки підтверджують ефективність застосування персоналізованих цифрових інструментів для управління повсякденними завданнями користувача. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на розширення функціоналу, інтеграцію з мобільними платформами та синхронізацію з іншими сервісами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Full Focus. Посібник для початківців з управління завданнями. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://fullfocus.co/beginners-guide-to-task-management/.

2. ProProfs Project. 9 Task Management Tips to Conquer Deadlines Like a Pro. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.proprofsproject.com/blog/task-management-tips/?.

3. Entity Framework Tutorial. Підручник з Entity Framework Core. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.entityframeworktutorial.net/efcore/entity-framework-core.aspx.

4. Роль біометричних технологій в забезпечені надійної автентифікації. Ковальчук С.В., Томчук М.А., Малініч П.П. // Матеріали Міжнародної НПІК Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2024)». - ВНТУ, – 2024. С. 637-638. Режим доступу: https://press.vntu.edu.ua/index.php/vntu/catalog/view/836/1459/2733-1

Крижанівський Даниїл Вікторович – студент групи 2КІ-23мс, кафедра обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: krizanivskijdan@gmail.com.

Томчук Микола Антонович - к.т.н., доцент кафедри обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua.

Kryzhanivsky Danyil V. - student of group 2KI-23ms, Department of Computer Engineering, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: krizanivskijdan@gmail.com.

Tomchuk Mykola A. - Ph.D., Associate Professor of the Department of Computer Engineering, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua.

УДК 004.738.5

В. В. Древинський

РОЗРОБКА ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ КОРПОРАТИВНИХ КОМУНІКАЦІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ БЛОКЧЕЙН-ТЕХНОЛОГІЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто розробку безпечного середовища корпоративних комунікацій з використанням блокчейн-технологій. Визначено архітектуру, принципи функціонування, механізми верифікації та збереження повідомлень у децентралізованій системі.

Ключові слова: блокчейн, комунікації, корпоративні системи, інформаційна безпека.

Abstract

Discussed the development of a secure corporate communication environment using blockchain technologies. It defines the architecture, operational principles, verification mechanisms, and message storage in a decentralized system.

Keywords: blockchain, communication, corporate systems, information security.

Корпоративні комунікаційні платформи є фундаментальним інструментом для забезпечення безперервного та безпечного обміну інформацією між співробітниками організації [1]. У зв'язку зі зростанням кіберзагроз та проблем конфіденційності даних виникає необхідність у впровадженні технологічних рішень, що забезпечують прозорість, надійність та захист інформаційного потоку.

Однією з ключових переваг впровадження блокчейн-технологій у корпоративних комунікаційних системах є усунення необхідності у центральному посереднику. Це дозволяє зменшити витрати на обслуговування серверної інфраструктури та знижує ризики зловживання правами адміністратора. Децентралізація також покращує стійкість до відмов, оскільки всі вузли системи мають однакові копії інформації.

Блокчейн-технологія, як розподілена база даних, дозволяє зберігати записи про події, які неможливо змінити заднім числом [2]. Її використання в корпоративних комунікаціях дозволяє гарантувати достовірність повідомлень, виключити можливість модифікації вмісту та підвищити рівень довіри між учасниками системи.

Для реалізації такого підходу було спроєктовано систему, яка складається з клієнтського інтерфейсу (React.js), серверної частини (Node.js), бази даних MongoDB та приватного блокчейн-модуля. Кожне повідомлення перед його збереженням у блокчейн-ланцюзі шифрується, хешується та підписується цифровим підписом [3].

У розробленій системі повідомлення між користувачами структуруються як транзакції, які містять метадані (ідентифікатор користувача, час створення, цифровий підпис) та корисне навантаження (зашифрований вміст повідомлення). Ці транзакції групуються у блоки, які додаються до ланцюга після валідації алгоритмом консенсусу Proof of Authority [4].

Система також підтримує рольову модель доступу, що дозволяє обмежити функціональність користувачів відповідно до їхніх повноважень у компанії. Інтерфейс користувача реалізований таким чином, щоб забезпечити інтуїтивну взаємодію з системою. Користувач має доступ до списку контактів, історії повідомлень, можливості фільтрування за тегами, статусами та періодами.

Особливу увагу приділено модулю логування дій користувачів. Усі події, що стосуються надсилання, перегляду або видалення повідомлень, записуються до спеціального журналу, який також зберігається у

блокчейні. Це дозволяє здійснювати аудит без можливості фальсифікації даних, що особливо важливо для підприємств, які працюють у регульованих галузях.

У процесі тестування було виявлено, що система демонструє високу ефективність при навантаженні до 100 одночасних користувачів. Середній час відповіді не перевищував 1 секунди, а споживання ресурсів залишалося в межах допустимих показників. Це свідчить про можливість масштабування рішення для середніх і великих організацій.

Проведено порівняльний аналіз із традиційними платформами корпоративного обміну, такими як Microsoft Teams, Slack, Rocket.Chat. Запропонована система перевершує їх за показниками незмінності даних, контролю доступу та прозорості транзакцій, хоча і вимагає більше обчислювальних ресурсів через використання криптографічних операцій [5].

На перспективу планується інтеграція смарт-контрактів для реалізації автоматичних бізнес-процесів, таких як підтвердження отримання документів, запуск робочих процесів після повідомлень певного типу або автоматичне інформування керівництва у разі виявлення аномальної активності.

Таким чином, запропонована система є універсальним рішенням для організацій, що прагнуть забезпечити безпечний, контрольований та прозорий канал внутрішньої комунікації. Блокчейн-підхід дозволяє підвищити рівень довіри всередині колективу та гарантує захист від зовнішніх загроз, що є ключовим чинником успіху в умовах цифрової трансформації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Олійник С. М. Системи корпоративного зв’язку. Київ: Дорадо, 2020. 214 с.
2. Nakamoto S. Bitcoin: A Peer-to-Peer Electronic Cash System [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://bitcoin.org/bitcoin.pdf (дата звернення: 14.05.2025).
3. Antonopoulos A. M. Mastering Bitcoin: Programming the Open Blockchain. 2nd ed. Sebastopol: O’Reilly Media, 2017. 408 p.
4. Wood G. Ethereum: A Secure Decentralised Generalised Transaction Ledger [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://ethereum.org/en/whitepaper/ (дата звернення: 14.05.2025).
5. Сергієнко І. В., Кравець Н. М. Блокчейн в корпоративних мережах: аналіз перспектив // Наукові записки ВНТУ. 2022. № 2. С. 85–91.

Древинський Владислав Валентинович – студент групи 2ПІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: jakerszzzz25@gmail.com

Науковий керівник: ***Коваленко Олена Олексіївна*** – канд. техн. наук, доцент кафедри ПЗ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

УДК 004.4

Стаднік Катерина Олексіївна,
Романюк Оксана Володимирівна

ОСОБЛИВОСТІ ПРОГРАМНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ 3D-КОНФІГУРАТОРА ІНТЕР'ЄРУ У ВЕБСЕРЕДОВИЩІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто особливості програмної реалізації вебзастосунку для 3D-конфігурації інтер'єру з використанням бібліотеки Three.js у поєднанні з React. Представлено модулі відображення та конфігурації меблів у кімнаті, а також особливості реалізації візуалізації та взаємодії з користувачем.

Ключові слова:

3D-конфігуратор, інтер'єр, Three.js, React, візуалізація, WebGL.

Abstract

The implementation aspects of a web-based 3D interior configurator using the Three.js library and React framework are considered. It presents the modules for furniture visualization and configuration in a room, and user interaction mechanics.

Keywords:

3D configurator, interior, Three.js, React, visualization, WebGL.

Вступ

У сучасному світі наразі важливу роль відіграє індивідуальність та зручність. У зв'язку з цим активно розвивається сфера 3D-проєктування та візуалізації інтер'єрів [1]. Завдяки сучасним вебтехнологіям, зокрема використанню WebGL [2] та бібліотек на його основі, стало можливим створення інтерактивних і реалістичних 3D-сцен у веббраузері. Це дозволяє спростити процес планування та оформлення інтер'єрів, надаючи користувачам можливість візуалізувати свої рішення в реальному часі, змінюючи кольори, розміри та розташування елементів без встановлення додаткового програмного забезпечення.

Для реалізації такого застосунку було використано бібліотеку Three.js [3], яка надає високорівневий інтерфейс до WebGL, а також React [4] для побудови інтерфейсу користувача та управління станом програми.

Реалізація модуля конфігурації меблів у 3D-конфігураторі інтер'єру

Модуль конфігурації меблів у 3D-конфігураторі інтер'єру відіграє ключову роль у забезпеченні персоналізованої взаємодії користувача з цифровим простором кімнати. Завдяки цьому модулю користувач може змінювати геометричні характеристики, колір, позицію та орієнтацію окремих об'єктів меблів без необхідності перезавантаження сцени або повторного завантаження моделей. Впровадження такої функціональності можливе завдяки тісній інтеграції бібліотеки Three.js [3] для рендерингу 3D-графіки та React [4] для управління інтерфейсом і станом застосунку.

Перший крок взаємодії починається з виділення меблевого об'єкта у сцені за допомогою контекстного кліку (права кнопка миші). Після цього обраний об'єкт зберігається у спеціальному стані контексту RoomContext, звідки він стає доступним для інших компонентів застосунку. Одразу після вибору система створює окремий візуальний елемент – обведення (wireframe [3]), яка відображається поверх вибраного об'єкта, тим самим забезпечуючи видимість стану системи.

Форма редагування властивостей, реалізована у компоненті SizeForm, відображається лише після того, як об'єкт було вибрано. Вона автоматично заповнюється актуальними значеннями параметрів об'єкта: шириною, довжиною, висотою деталі, кольором, положенням за шириною та довжиною кімнати, а також кутом обертання. Зміни, які вносить користувач у цій формі, миттєво синхронізуються із внутрішнім станом об'єкта в RoomContext, дозволяючи візуалізувати результати змін без затримок після підтвердження операції.

Під час редагування геометричних параметрів система виконує обчислення масштабів (scale [3]) на основі нових розмірів, з урахуванням пропорційності. Це дозволяє зберегти коректні форми та

пропорції моделі. Зміни кольору застосовуються безпосередньо до матеріалу відповідних деталей об’єкта, а нова позиція і орієнтація встановлюються через відповідні трансформації моделі на сцені. Після завершення редагування користувач натискає кнопку «Оновити», яка синхронізує дані форми з глобальним станом room і таким чином оновлює відображення на 3D-сцені.

Блок-схема алгоритму конфігурації меблів зображена на рисунку 1.

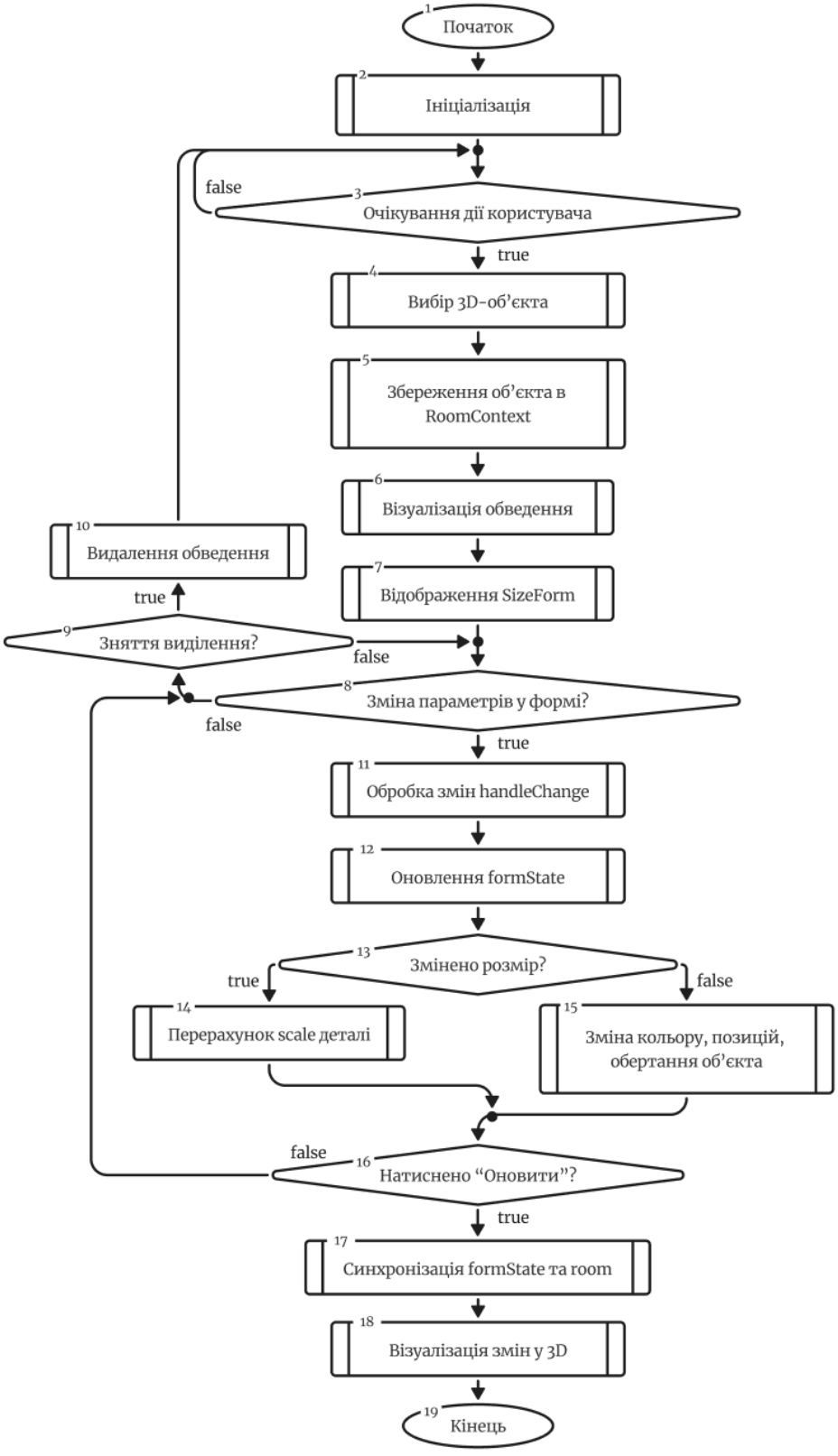

Рисунок 1 – Блок-схема алгоритму конфігурації меблів

Ключовим у цій архітектурі є взаємозв’язок між станом React [4] та об’єктами Three.js [3]. Завдяки цьому підходу досягається безперервна інтерактивність, де будь-яка підтверджена зміна параметра одразу відображається візуально. При цьому не потрібне повне перезавантаження сцени, що суттєво підвищує продуктивність і користувацький досвід.

Відображення 3D-сцени в інтерфейсі користувача разом з формою введення параметрів для подальшої конфігурації продемонстровано на рисунку 2.

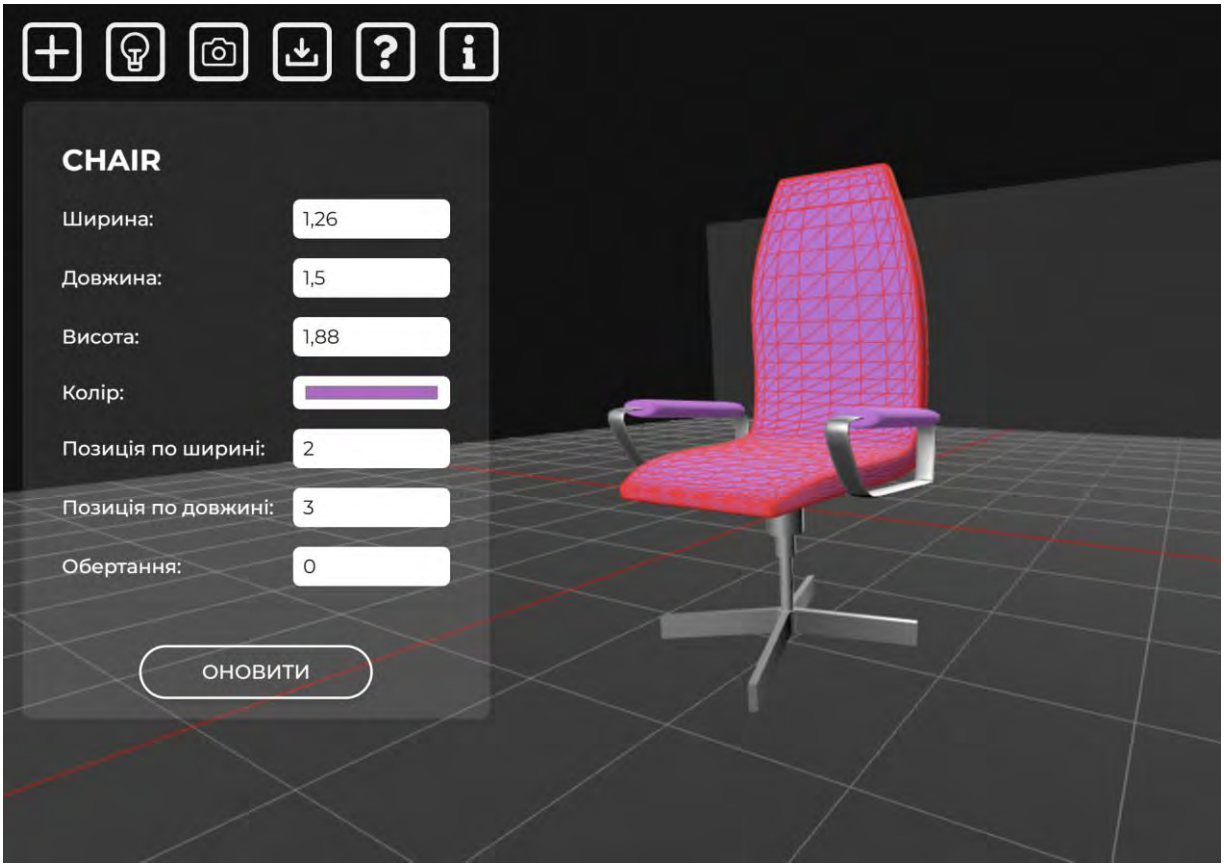

Рисунок 2 – Відображення 3D-сцени в інтерфейсі користувача

Таким чином, реалізація модуля конфігурації меблів у середовищі браузера базується на поєднанні реактивного інтерфейсу та 3D-графіки. Це дозволяє досягти високої гнучкості, миттєвого зворотного зв’язку та адаптації інтерфейсу до дій користувача. Такий підхід є перспективним не лише для дизайнерських інструментів, а й для комерційних онлайн-платформ, метою яких є персоналізоване 3D-представлення своїх товарів у реальному часі.

Висновки

Отже, реалізований модуль конфігурації меблів дозволяє забезпечити гнучку та інтуїтивно зрозумілу взаємодію користувача з віртуальними об’єктами 3D-конфігуратора. Використання реактивної архітектури на основі React у поєднанні з тривимірним рендерингом Three.js дозволиляє досягти високої динамічності в оновленні сцени та взаємозв’язку між станами програми й відображенням у 3D-просторі.

Завдяки алгоритмічно точному контролю параметрів (розміри, колір, позиція, обертання) кожної деталі об’єкта та миттєвому відгуку на зміни, модуль створює умови для зручного налаштування меблів відповідно до вимог користувача. Такий підхід сприяє формуванню персоналізованого інтер’єру у браузерному середовищі та може бути адаптований для комерційних вебплатформ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Стаднік К., Романюк О. Актуальність розробки програмного забезпечення для 3D-конфігуратора інтер'єру. ВНТКП ВНТУ. Факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Україна, 2025. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2025/paper/view/24072 (дата звернення: 19.05.2025).

2. Ghayour F., Cantor D. Real-Time 3D Graphics with WebGL 2: Build interactive 3D applications with JavaScript and WebGL 2 (OpenGL ES 3.0), 2nd Edition. Packt Publishing, 2018. – 500 p.
3. Three.js – JavaScript 3D Library. URL: https://threejs.org/ (дата звернення 20.05.2025).
4. Schwarzmüller M. React Key Concepts: Consolidate Your Knowledge of React's Core Features. Packt Publishing, Limited, 2022 – 590 p.

Стаднік Катерина Олексіївна, студентка групи ЗПІ-21б факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії Вінницького національного технічного університету, місто Козятин. Електронна адреса: aitishnitsa@gmail.com

Науковий керівник: Романюк Оксана Володимирівна, доцент кафедри програмного забезпечення факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії Вінницького національного технічного університету, місто Вінниця. Електронна адреса: romaniukoksanav@gmail.com

Stadnik Kateryna Oleksiivna, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University. E-mail: aitishnitsa@gmail.com

Supervisor: Romaniuk Oksana Volodymyrivna, Associate Professor of the Department of Software, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University. E-mail: romaniukoksanav@gmail.com

УДК

А. Ю. Дерев'янчук
Г. О. Черноволик

ВИКОРИСТАННЯ МОДИФІКОВАНОЇ НЕЙРОННОЇ МЕРЕЖІ ДЛЯ РОЗПІЗНАВАННЯ ЗОБРАЖЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. У статті розглянуто застосування модифікованої нейронної мережі для розпізнавання зображень. Проаналізовано методи побудови існуючих комп'ютерних нейромережевих систем розпізнавання зображень. Описано, як саме адаптовані нейронні мережі обробляють візуальні дані, щоб ідентифікувати та класифікувати різні об'єкти на фотографіях та відео. Основна увага буде приділятися принципам функціонування таких мереж та їхній здатності до виділення ключових ознак зображень для досягнення високої точності розпізнавання.

Ключові слова: нейронна мережа, розпізнавання зображень, машинне навчання, медіа-об'єкт.

Abstract. This article examines the application of a modified neural network for image recognition. It analyzes methods for constructing existing computer neural network-based image recognition systems. The paper describes how adapted neural networks process visual data to identify and classify various objects in photographs and videos. The main focus will be on the principles of operation of such networks and their ability to extract key image features to achieve high recognition accuracy.

Keywords: neural network, image recognition, machine learning, media object.

Вступ

Використання модифікованої нейронної мережі для розпізнавання зображень відкриває широкі можливості для автоматизації та інтелектуального аналізу візуальних даних у різних сферах – від промисловості до аграрного сектору. Завдяки глибокому навчанню та адаптації під конкретні завдання, такі моделі здатні з високою точністю ідентифікувати об'єкти, їхні стани, просторові розташування або навіть приховані дефекти. Наприклад, у виробництві це дозволяє здійснювати автоматичний контроль якості продукції на конвеєрі в реальному часі – нейронна мережа може миттєво виявити тріщини, пошкодження або відхилення від стандартної форми, що значно підвищує ефективність та знижує ймовірність браку [2].

У сільському господарстві модифіковані нейромережі застосовуються для аналізу зображень рослин із дронів чи камер, щоб виявляти шкідників, хвороби або дефіцит поживних речовин. Це дає змогу аграріям оперативно реагувати на проблеми ще до того, як вони спричинять значні втрати врожаю. Крім того, подібні системи можуть працювати автономно, адаптуючись до умов конкретного середовища – змін освітлення, структури фону, типу об'єктів тощо. Такий підхід забезпечує гнучкість і масштабованість у використанні, роблячи штучний інтелект на основі зображень не лише потужним інструментом аналізу, а й надійним помічником у прийнятті рішень.

Отже, використання нейронної мережі для розпізнавання зображень стає невід'ємною частиною багатьох галузей, де потрібен глибокий та швидкий аналіз візуальної інформації[1].

Принципи роботи нейронних мереж для розпізнавання зображень

Нейронні мережі для розпізнавання зображень – це складні математичні моделі, натхненні роботою людського мозку, які здатні автоматично аналізувати й класифікувати візуальну інформацію. В основі їхньої роботи лежить принцип багатошарового обчислення: вхідне зображення проходить через кілька рівнів обробки, де на кожному етапі мережа вивчає дедалі складніші ознаки – від простих ліній і контурів до складних структур, як-от обличчя, об'єкти або сцени.

Процес починається з попередньої обробки зображення, яке перетворюється на числову матрицю – пікселі зберігаються у вигляді чисел, що відповідають яскравості або кольору. Ця матриця подається на вхід штучної нейронної мережі, найчастіше – згорткової нейронної мережі (Convolutional Neural Network, CNN), яка спеціально оптимізована для роботи з просторовими даними. Кожен нейрон у мережі отримує частину інформації, обробляє її через математичні операції (наприклад, згортки, активації) та передає далі по мережі.

На ранніх шарах CNN мережа вивчає базові візерунки – краї, кути, текстури. Ці низькорівневі ознаки комбінуються на середніх шарах у складніші структури – форми, фрагменти об'єктів. На

фінальних шарах мережа вже оперує високорівневими уявленнями, наприклад, розпізнає обличчя, транспорт, тварин або літери. В результаті цього багаторівневого аналізу формується вектор ознак – стислий числовий опис зображення, який передається в класифікатор [3].

Класифікатор – це останній етап обробки, де нейромережа «приймає рішення» про те, що саме зображено. Зазвичай він складається з одного або кількох повнозв'язних шарів, які обчислюють ймовірності належності зображення до кожної з можливих категорій. Результатом є список класів (наприклад, «кіт», «собака», «автомобіль») із відповідними ймовірностями, де найвища з них вважається остаточним розпізнаванням.

Щоб нейронна мережа могла ефективно розпізнавати зображення, вона потребує навчання на великій кількості прикладів. У процесі навчання мережа «вчиться» знаходити правильні шаблони, мінімізуючи помилки шляхом коригування вагових коефіцієнтів між нейронами. Цей процес називається зворотним поширенням помилки (backpropagation) і реалізується за допомогою оптимізаційних алгоритмів, таких як градієнтний спуск.

Таким чином, принцип роботи нейронних мереж для розпізнавання зображень базується на ієрархічному аналізі вхідних даних від елементарних візуальних ознак до складних об'єктів та сцен. Їхня здатність до самонавчання, гнучкість і точність роблять ці системи надзвичайно ефективними для багатьох практичних застосувань – від медичної діагностики до безпілотного транспорту й автоматизації виробництва [4].

Технології модифікованої нейронної мережі для розпізнавання зображень

Модифіковані нейронні мережі для розпізнавання зображень – це вдосконалені архітектури штучного інтелекту, які адаптовані під конкретні завдання аналізу візуальних даних. Вони є логічним продовженням класичних згорткових нейронних мереж (CNN), проте містять додаткові шари, механізми або стратегії обробки, що підвищують точність, швидкість або здатність працювати з обмеженими ресурсами. Основна мета таких модифікацій – зробити моделі більш ефективними, універсальними й придатними для реального використання в умовах складного середовища.

Однією з ключових технологій, що використовується в модифікованих нейронних мережах, є механізм передтренування на великих наборах даних, з подальшим донавчанням (fine-tuning) на конкретному завданні. Це дозволяє зменшити час і обсяг даних, необхідних для навчання моделі, водночас зберігаючи її високу ефективність. Завдяки цьому навіть невеликі проєкти можуть отримати доступ до потужних моделей без потреби у створенні їх з нуля.

Ще одна важлива технологія – трансформерні архітектури, зокрема Vision Transformer (ViT). Вони вперше були використані у сфері обробки природної мови, проте їх модифікації продемонстрували вражаючі результати й у задачах розпізнавання зображень. Такі моделі аналізують зображення не через згортки, а через блоки уваги (attention), що дозволяє краще враховувати контекст і просторові взаємозв'язки між елементами зображення [5].

Також активно використовуються технології глибокої оптимізації, зокрема:

1) нормалізація (BatchNorm, LayerNorm);
2) регуляризація (Dropout);
3) розширення даних (data augmentation);
4) використання спеціальних функцій активації (наприклад, ReLU6, Swish, Mish).

Ці методи дозволяють уникати перенавчання, зменшити втрати точності та підвищити стійкість моделі до шуму або спотворень.

Важливим напрямом є спрощення та прискорення моделей для мобільних пристроїв і вбудованих систем – так звані lightweight-моделі. Найпоширенішими прикладами є MobileNet, EfficientNet та SqueezeNet. Такі архітектури мають компактну структуру, низьке енергоспоживання та можуть працювати без доступу до серверів, що робить їх зручними для використання в смартфонах, дронах або роботах [6].

Не менш значущими є технології пояснюваного ШІ (Explainable AI), які дозволяють візуалізувати, як саме мережа «приймає рішення», які ділянки зображення вона вважає найбільш важливими. Методи Grad-CAM, LIME або attention heatmaps допомагають інтерпретувати результати моделі, що особливо цінно в критичних галузях – медицині, судовій експертизі чи безпеці.

У підсумку, технології модифікованих нейронних мереж – це поєднання різноманітних архітектур, алгоритмів оптимізації, стратегій тренування та інтерпретації, що разом створюють потужні, адаптивні та надійні системи розпізнавання зображень. Їх розвиток не лише підвищує якість комп'ютерного зору,

а й робить його доступним у дедалі ширшому спектрі застосувань: від побутових гаджетів до складних наукових досліджень [7].

Галузі застосування систем розпізнавання зображень

Системи розпізнавання зображень на основі штучного інтелекту знайшли широке застосування в багатьох галузях, де потрібен точний і швидкий аналіз візуальної інформації. Однією з провідних сфер є медицина, де такі системи використовуються для діагностики захворювань на основі медичних зображень – зокрема, рентгенівських знімків, КТ, МРТ чи дерматологічних фото. Нейронні мережі допомагають виявляти патології, як-от пухлини, тромби або шкірні захворювання, з точністю, що подекуди перевищує людські можливості, і дозволяють проводити попередню діагностику без втручання лікаря.

У промисловості розпізнавання зображень застосовується для автоматичного контролю якості продукції. Камери та нейромережі аналізують вироби на конвеєрах у реальному часі, виявляючи дефекти, тріщини, подряпини або відхилення від стандартних форм. Це значно підвищує ефективність виробництва, зменшує втрати та людський фактор. Крім того, такі системи використовуються для моніторингу процесів, наприклад, у хімічному або харчовому виробництві.

У сільському господарстві системи аналізу зображень допомагають визначати стан рослин, виявляти шкідників, хвороби чи нестачу поживних речовин. Зйомка полів з дронів або супутників у поєднанні з алгоритмами розпізнавання дозволяє аграріям оперативно реагувати на проблеми, оптимізувати зрошення та добриво, що підвищує врожайність та економить ресурси. Також ці технології використовуються в автоматизованому збиранні врожаю та сортуванні продуктів.

Ще однією перспективною галуззю є роздрібна торгівля та логістика. Системи розпізнавання зображень використовуються для моніторингу полиць у магазинах, контролю залишків товару, аналізу поведінки покупців, а також для ідентифікації товарів на складах. У поєднанні з автоматизованими системами обліку це дозволяє покращити управління ланцюгами постачання, зменшити витрати та підвищити якість обслуговування. Розпізнавання зображень також активно застосовується в системах безпеки, доповненій реальності, робототехніці та багатьох інших сучасних технологіях [8].

Висновки

Впровадження модифікованої нейронної мережі для розпізнавання зображень є важливим кроком у напрямку автоматизації аналізу візуальної інформації в найрізноманітніших галузях – від медицини до промисловості, сільського господарства та логістики. Завдяки сучасним технологіям, зокрема оптимізованим моделям для мобільних пристроїв і методам пояснюваного штучного інтелекту, такі мережі забезпечують високу точність, адаптивність і швидкість обробки зображень. Їх здатність самонавчатися, працювати в режимі реального часу та ефективно використовувати ресурси дає змогу розв’язувати складні задачі в умовах обмежених даних або змінного середовища. Особливо цінним є застосування модифікованих нейромереж там, де людський контроль є складним або затратним – наприклад, під час діагностики захворювань, моніторингу стану врожаю чи контролю якості на виробництві. Такі системи не лише покращують точність і продуктивність, а й створюють нові підходи до управління, аналізу та прийняття рішень. Загалом, розвиток і впровадження подібних технологій змінює сучасні уявлення про обробку зображень, перетворюючи штучний інтелект на незамінного помічника в реальних практичних задачах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Kamilaris, A., & Prenafeta-Boldú, F. X. Deep learning in agriculture // Computers and Electronics in Agriculture, 2018, 147, 70-90.

2. Russakovsky, O. et al. ImageNet Large Scale Visual Recognition Challenge. // IJC, 2015, 115, 211-252.

3. Deep Learning [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.deeplearningbook.org/

4. Litjens, G. et al. . *A* survey on deep learning in medical image analysis //. Medical Image Analysis, 2017, 42, 60-88.

5. Transformers and Pretrained Language Models [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://av.tib.eu/media/63458

6. Lightweight Models for Real-Time Steganalysis: A Comparison of MobileNet, ShuffleNet, and EfficientNet [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.researchgate.net/publication/387956734_Lightweight_Models_for_Real-Time_Steganalysis_A_Comparison_of_MobileNet_ShuffleNet_and_EfficientNet

7. Selvaraju, R. R. et al. Grad-CAM: Visual Explanations from Deep Networks via Gradient-based Localization .// ICCV, 2019, 128, 336-359.

8. What is AI Image Recognition? How it works and examples [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://uk.shaip.com/blog/what-is-ai-image-recognition-and-how-does-it-work/

Дерев'янчук Андрій Юрійович **–** студент групи 4ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: andrewderev@gmail.com

Черноволик Галина Олександрівна **–** к.т.н., доцент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lina2433@gmail.com

Andrii Yuriyovych Derevianchuk – student of group 4PI-21b, FITKI, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: andrewderev@gmail.com.

Chernovolyk Halyna Oleksandrivna – PhD, Associate Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lina2433@gmail.com.

УДК

Б.Ю.Назарчук
Г.О.Черноволик

ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ АНАЛІЗУ ФАЙЛІВ НА ДИСКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. У статті розглядається проблема неструктурованості, дублювання та надмірного накопичення файлів на цифрових носіях, що ускладнює ефективне управління інформаційними ресурсами. Проаналізовано принципи роботи програмного забезпечення для аналізу файлових систем, включаючи індексацію, хешування, класифікацію та візуалізацію результатів. Описано технологічні засади таких систем, зокрема використання багатопотокових алгоритмів, криптографічних хеш-функцій, елементів машинного навчання та інтеграцію з базами даних. Розглянуто практичні галузі застосування: корпоративний сектор, освіта, охорона здоров'я, державне управління та побут. Автори підкреслюють, що сучасні аналітичні інструменти для обробки файлів є ключовими для підвищення продуктивності, інформаційної безпеки та оптимізації IT-інфраструктури.

Ключові слова: аналіз файлів, файлові системи, хешування, дублікати, візуалізація даних, оптимізація дискового простору, інформаційна безпека.

Abstract. This article addresses the issue of file duplication, unstructured storage, and excessive data accumulation on digital media, which hinder efficient information management. It examines the operating principles of file analysis software, including indexing, hashing, classification, and data visualization. The technological foundation of such systems is discussed, covering multithreaded algorithms, cryptographic hash functions, machine learning elements, and database integration. The article explores practical application areas such as corporate environments, education, healthcare, public administration, and home use. The authors emphasize that modern analytical tools for file processing are essential for increasing productivity, ensuring data security, and optimizing IT infrastructure.

Keywords: file analysis, file systems, hashing, duplicates, data visualization, disk space optimization, information security.

Вступ

Проблема накопичення, дублювання та неструктурованості файлів на цифрових носіях є серйозною перешкодою для ефективного використання інформаційних ресурсів. За даними аналітичних досліджень, понад 30% простору на корпоративних та особистих жорстких дисках зайнято файлами, які не використовуються або дублюються [1]. Це не лише уповільнює роботу систем, а й ускладнює пошук необхідної інформації, підвищує витрати на зберігання та ускладнює забезпечення кібербезпеки. Традиційно для оптимізації файлової структури застосовувалися базові вбудовані засоби операційних систем, однак їх можливостей недостатньо для глибокого аналізу великих обсягів даних [2].

Сучасний підхід орієнтований на використання спеціалізованого програмного забезпечення, здатного автоматично сканувати файлові системи, класифікувати дані, виявляти дублікати та створювати звіти щодо стану дискового простору. Швидкий розвиток технологій аналізу даних і візуалізації сприяє впровадженню таких систем у бізнес-середовище, IT-інфраструктури та навчальні заклади. Особливої актуальності ці інструменти набувають в умовах віддаленої роботи, коли централізований контроль за даними є критично важливим.

Отже, аналіз файлових структур за допомогою інтелектуальних програмних засобів перетворюється на необхідний компонент сучасного управління цифровими ресурсами.

Принципи роботи аналізу файлів на диску

Програмне забезпечення для аналізу файлів на диску ґрунтується на комплексному підході до вивчення структури файлової системи та логіки використання дискового простору. Основним етапом є глибоке сканування жорсткого диска або інших носіїв даних, під час якого утворюється індекс файлів – спеціальна база даних, що містить інформацію про кожен об'єкт файлової системи: його назву, тип, розмір, дату створення та останнього доступу, місце розташування, а також права доступу. Така деталізація дозволяє програмі формувати повне уявлення про структуру збережених даних [3].

Після цього система переходить до аналітичної обробки зібраної інформації, застосовуючи алгоритми хешування та порівняння вмісту файлів. Завдяки цьому вона здатна виявляти дублікати,

великі або застарілі файли, які часто займають значний обсяг пам’яті без практичної користі. Сучасні рішення можуть не лише виявляти ідентичні об’єкти за контрольними сумами, а й знаходити схожі файли за вмістом або структурою. Це особливо корисно в умовах великих даних, де ручне виявлення надлишкової інформації є неможливим.

Після аналітичного етапу користувач отримує результати у зручному для сприйняття форматі. Більшість програм оснащені візуальними засобами – від кругових діаграм до мап використання простору, які дозволяють наочно побачити, які каталоги чи типи файлів займають найбільше місця [4]. Інтерфейс дозволяє фільтрувати та сортувати дані за різними критеріями, що значно пришвидшує прийняття рішень щодо подальших дій.

Окремі програмні рішення також інтегруються з корпоративними політиками управління файлами, підтримують хмарне збереження, автоматичне архівування або видалення застарілих документів. Таким чином, програмне забезпечення перетворюється з пасивного засобу аналізу на активний інструмент оптимізації цифрового середовища.

Усі ці механізми працюють у комплексі, забезпечуючи користувача ефективними засобами контролю над файловою системою, мінімізацією надлишкових даних і підвищенням загальної продуктивності роботи інформаційної інфраструктури.

Технологічне забезпечення програмного аналізу файлів

Функціонування сучасного програмного забезпечення для аналізу файлів на диску базується на поєднанні кількох важливих технологій, що забезпечують глибоку, точну та швидку обробку великих обсягів даних. Однією з ключових є система індексації та сканування, що реалізується за допомогою багатопотокових алгоритмів, здатних обробляти десятки тисяч файлів одночасно, мінімізуючи навантаження на систему користувача. Такі алгоритми використовують як рекурсивне сканування директорій, так і побудову графів файлових зв’язків, що дозволяє аналізувати структуру збереження у просторі [5].

Для ідентифікації дублікатів і класифікації даних активно застосовуються криптографічні хеш-функції (наприклад, MD5, SHA-1, SHA-256), що забезпечують унікальний цифровий відбиток кожного файлу. У поєднанні з алгоритмами машинного навчання це дає змогу не лише виявляти ідентичні файли, але й класифікувати їх за типом вмісту, навіть якщо вони мають різні назви або формати [6]. Застосування кластерного аналізу дозволяє виявляти групи схожих даних та оптимізувати простір, наприклад, об'єднуючи однотипні архіви або великі медіафайли.

Візуалізація результатів аналізу, як правило, реалізується на основі бібліотек для побудови графіки в реальному часі, таких як D3.js або Chart.js, які інтегруються з графічним інтерфейсом користувача [7]. Це дає змогу динамічно оновлювати аналітичні дані та забезпечити інтерактивну взаємодію з файлами. Користувач може не лише переглядати статистику, а й миттєво виконувати дії — переміщення, видалення або архівування — безпосередньо з панелі керування.

У більш складних рішеннях використовуються бази даних типу SQLite або PostgreSQL для збереження результатів попередніх аналізів, що дозволяє порівнювати зміни в структурі диска з часом. Водночас підтримка командного рядка та скриптів (наприклад, PowerShell або Bash) забезпечує можливості для автоматизації процесів у великих IT-середовищах.

Розвиток технологій штучного інтелекту також відкриває нові горизонти для аналізу файлів: наприклад, розпізнавання зображень, вмісту PDF або обробка метаданих документів у фоновому режимі. У результаті програмні рішення стають не лише інструментами аналізу, але й інтелектуальними асистентами з управління цифровими ресурсами.

Галузі застосування програмного аналізу файлів

Програмне забезпечення для аналізу файлів на диску знаходить широке застосування в різноманітних сферах, де зберігання та ефективне управління великими обсягами цифрових даних є критично важливими. Насамперед такі рішення активно використовуються в корпоративному секторі, де компанії оперують терабайтами інформації, розміщеної як на локальних серверах, так і в хмарних середовищах [8]. У цьому контексті системи аналізу допомагають виявляти дублікати, оптимізувати структуру каталогів, контролювати доступ до конфіденційних даних і скорочувати витрати на зберігання.

Важливе місце займає застосування таких технологій в освітніх установах і наукових центрах. Тут вони використовуються для впорядкування архівів студентських робіт, методичних матеріалів,

результатів досліджень, а також резервного копіювання важливої інформації. Аналіз файлової системи дозволяє швидко визначати застарілі або непотрібні файли, що значно полегшує адміністрування навчальних серверів.

У сфері охорони здоров'я системи аналізу файлів забезпечують оптимізацію медичних архівів, зокрема цифрових зображень (рентген, МРТ), історій хвороб та звітів лабораторних досліджень. Це не лише сприяє збереженню чутливої інформації, але й підвищує швидкість доступу до неї, що критично в умовах оперативної медичної допомоги.

У державному секторі такі програми застосовуються для забезпечення інформаційної безпеки, контролю за дотриманням політик зберігання документів та виявлення несанкціонованих файлів. Крім того, системи аналізу використовуються в юридичній практиці для аудиту цифрових носіїв та збору електронних доказів.

У побутовому використанні подібне програмне забезпечення дозволяє звичайним користувачам керувати простором на особистих комп'ютерах, виявляти зайві файли, очищати кеш, проводити дефрагментацію та організовувати резервні копії.

Отже, гнучкість і функціональність сучасних систем аналізу файлів забезпечує їх актуальність у різних галузях – від освіти і медицини до бізнесу та державного управління.

Висновки

У сучасних умовах цифрового перевантаження ефективне управління файловими системами є важливим чинником підвищення продуктивності, інформаційної безпеки та раціонального використання ресурсів. Програмне забезпечення для аналізу файлів на диску виконує не лише функцію очищення або сортування даних – воно стає стратегічним інструментом у процесах оптимізації IT-інфраструктури, захисту інформації, підтримки впорядкованості архівів та дотримання політик зберігання.

Застосування таких систем демонструє високу ефективність як у корпоративному, так і в навчальному та побутовому середовищі. Завдяки інтеграції сучасних технологій – алгоритмів хешування, візуалізації, автоматизації та навіть штучного інтелекту – користувачі отримують зручні, гнучкі та точні інструменти для контролю над власними цифровими ресурсами.

Таким чином, розвиток і впровадження програмних систем аналізу файлів є не лише актуальним, а й необхідним етапом на шляху до безпечного, впорядкованого та ефективного інформаційного середовища.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Statista Research Department. "Share of unused and duplicate files on corporate storage." Statista, 2023.
2. Microsoft Docs. "Manage duplicate files and optimize storage using Windows tools." docs.microsoft.com, 2022.
3. TreeSize by JAM Software. "How TreeSize analyzes disk space." jam-software.com, 2023.
4. WinDirStat Project. "Visualization and statistics of disk usage." windirstat.net, 2021.
5. White, T. "Hadoop: The Definitive Guide." O'Reilly Media, 2021.
6. IBM Research. "File system optimization using AI and hashing algorithms." IBM White Papers, 2022.
7. D3.js Official Documentation. "Interactive Data-Driven Documents." d3js.org, 2023.
8. Gartner. "Use Cases for File Analysis Tools in Different Sectors." Gartner Insights, 2023.

Назарчук Богдан Юрійович – студент групи 4ПІ-21б, ФІТКІ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bogdannazarchuk7@gmail.com

Черноволик Галина Олександрівна – к.т.н., доцент, завідувач кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lina2433@gmail.com @gmail.com.

Nazarchuk Bohdan Yuriiovych - student of group 4PI-21b, FITCI, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bogdannazarchuk7@gmail.com

Chernovolyk Halyna Alexandrovna - PhD in Engineering, Associate Professor, Head of the Department of Software, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lina2433@gmail.com @gmail.com.

УДК 681.12

В. І. Комар

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ. ВИХОВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезі висвітлено значення інформаційних технологій у сучасному освітньому процесі та їхню роль у вихованні інформаційної культури молоді. Розглянуто зміст поняття «інформаційна культура», її складники та умови формування. На основі аналізу сучасних досліджень охарактеризовано педагогічні технології, що сприяють розвитку інформаційної грамотності, критичного мислення та безпечної поведінки в інформаційному середовищі. Зроблено висновок про необхідність комплексного підходу до цифрової освіти, яка повинна базуватися як на технічних, так і на гуманітарних складниках.

Ключові слова: інформаційна культура, інформаційні технології, цифрова освіта, критичне мислення, молодь, цифровізація, медіаграмотність, інформаційна безпека.

Abstract

The thesis highlights the importance of information technologies in the modern educational process and their role in educating the information culture of youth. The content of the concept of "information culture", its components and conditions of formation are considered. Based on the analysis of modern research, pedagogical technologies that contribute to the development of information literacy, critical thinking and safe behavior in the information environment are characterized. The conclusion is made about the need for a comprehensive approach to digital education, which should be based on both technical and humanitarian components.

Keywords: information culture, information technologies, digital education, critical thinking, youth, digitalization, media literacy, information security.

Вступ

Інформаційна культура – одна з ключових компетентностей сучасної людини. В умовах глобальної цифровізації вона перетворюється з додаткового вміння на життєво необхідну навичку. Особливо актуальною ця проблема стає для молоді, яка щоденно стикається з величезними обсягами цифрової інформації, значна частина якої є маніпулятивною або небезпечною. Водночас молодь найактивніше користується інформаційними технологіями у процесі навчання, комунікації, самореалізації, що ставить завдання перед системою освіти – формувати не лише навички володіння ІКТ, а й глибоку критичну, етичну, культурну та безпечну взаємодію з інформаційним простором.

За останні роки в українському та міжнародному педагогічному дискурсі суттєво активізувались дослідження, пов’язані з інформаційною культурою як окремим напрямом у вихованні особистості. Одночасно з цим розробляються педагогічні технології, які дозволяють інтегрувати сучасні цифрові інструменти в освітній процес без втрати гуманістичних орієнтирів.

Результати досліджень

Основою для дослідження виступили публікації наступних дослідників: Дембіцька, С., Кобилянський, О. (2023); Кузьменко, О., Кобилянський, О., & Дембіцька, С. (2022); Замора, Я. П., Бурега, Н. В. (2022); Карплюк, С. О. (2019); Коневщинська, О. Е. (2005); Мястковська, М., Кобилянська, І., Кисюк, Д. (2021); Шехавцов, М. О. (2021); Abdumalikov, A. A. (2017); Dembitska, S., Kobylianska, I., Kobylianskyi, O., Kuzimenko, O. (2023); Dembitska, S., Kobylianska, I., Kobylianskyi, O., Puhach, V. (2023); Dembitska S., Kobylianska I., Kuzimenko O. (2023); Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Kobylyanska, I., Rysynets, N., Kovtonyuk, M. (2022); Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Nahorniak, S., Puhach, V., Tatarchuk, V. (2025); Kobylianskyi, O., Stavnycha, T., Dembitska, S., Kobylianska, I., Miastkovska, M. (2024); Miastkovska, M., Dembitska, S., Puhach, V., Kobylianska, I., Kobylianskyi, O. (2024), Myrzakhmetova, A. Zh., Khlebnikov, I. D., Rezvushkina, T. A., Karaseva, N. V. (2022); Lomachinska, I., Lomachinskyi, B. (2021); Puhach, S., Dembitska, S., Kobylianskyi, O. (2022).

Проблема формування інформаційної культури молоді досліджується у наукових працях як в контексті національного освітнього простору, так і в ширшому європейському та глобальному. В умовах активної цифровізації інформаційна культура є синтезом таких компетентностей, як критичне мислення, інформаційна грамотність, етичне використання цифрових технологій, вміння працювати з джерелами та розпізнавати фейки.

Засоби масової інформації та соціальні мережі мають потужний виховний потенціал, однак без навичок критичного сприйняття вони можуть дезорієнтувати та ввести в оману представників молодшого покоління. Таке середовище обґрунтовує необхідність включення медіаосвітніх компонентів у зміст дисциплін гуманітарного циклу, а також формування стійкої ціннісної позиції учня чи студента стосовно інформаційного контенту.

Проблематика інформаційної безпеки також привертає увагу вітчизняних та зарубіжних дослідників. Ахметова А. Ж. аналізуючи правову та освітню базу Республіки Казахстан щодо формування інформаційної культури молоді, підкреслює, що ефективна освітня політика у цій сфері можлива лише за умови поєднання інституційних заходів, інтеграції теми інформаційної культури та безпеки в освітні програми, підвищення кваліфікації педагогів у цій сфері.

Науковці активно вивчають педагогічні підходи до цифрового навчання, зокрема роль сучасних технологій у підвищенні ефективності освітнього процесу. Особливу увагу приділяють використанню хмарних сервісів, інтерактивних платформ і соціальних мереж як засобів активізації навчання. Також варто наголосити на потребі формування в молоді здатності емоційно та етично оцінювати інформацію, що набуває особливої актуальності в умовах збройного конфлікту та зростання інформаційних загроз.

Психологічна стабілізація та фільтрація інформації, що надходить з інформаційного простору. стають важливими методми у формуванні цифрової культури. Інформаційна культура студентів вищих навчальних закладів повинна формуватися як наскрізна компетентність, інтегрована у всі дисципліни. Проблема полягає не лише у нестачі матеріально-технічної бази, а й у відсутності цілісної стратегії цифрової освіти, яка б об'єднувала педагогічні, психологічні та технічні аспекти.

Дослідження показують, що у практичній площині важливу роль відіграє готовність самого викладача до цифрового середовища. Від його цифрової компетентності залежить, чи зможе він не лише передати знання, а й виховати критичне ставлення до інформації. Серед форм активного навчання, які мають значний потенціал у формуванні інформаційної культури, дослідники виділяють: проєктну діяльність із цифровими ресурсами, медіакейс-уроки, створення навчальних блогів, участь у публічних онлайн-дискусіях.

Інформаційна культура – це не просто навички користування комп’ютером або пошуку інформації в за допомогою пошукових систем чи інструментів штучного інтелекту. Це насамперед внутрішня етика, яка формує відповідальну поведінку в цифровому середовищі, навички самооцінки інформації, протидії маніпуляції та інформаційним впливам. Без її цілеспрямованого формування неможливо створити безпечне освітнє середовище.

Висновки

Отже, формування інформаційної культури молоді є одним із найважливіших завдань сучасної освіти. В умовах цифровізації воно потребує системного підходу, інтеграції медіаосвітніх і цифрових компонентів у всі рівні навчального процесу, активного залучення педагогів до інноваційних методик. Результати досліджень засвідчують, що лише за умови поєднання технічних знань із гуманітарними орієнтирами можна досягти повноцінного розвитку особистості, здатної мислити критично, діяти відповідально та безпечно у сучасному інформаційному середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Дембіцька, С., & Кобилянський, О. (2023). Формування професійної компетентності майбутніх фахівців з професійної освіти засобами цифрових технологій. *Педагогіка безпеки*, 8(1-2), 01–07. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2023-8-1-001-007.

Кузьменко, О., Кобилянський, О., & Дембіцька, С. (2022). Інноваційні засоби формування професійної культури майбутніх фахівців технічних спеціальностей. *Педагогіка безпеки*, 7(1-2), 01–07. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2022-7-1-001-007.

Замора, Я. П., & Бурега, Н. В. (2022). *Компоненти формування інформаційної культури у студентів*. Збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні цифрові технології та інноваційні методики навчання:

досвід, тенденції, перспективи» (28 квітня 2022 р.) Тернопіль, Україна, 16–17. URL: https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/730407/1/Збірник%20тез_28%20квітня%202022%20р..pdf.

Карплюк, С. О. (2019). *Особливості цифровізації освітнього процесу у вищій школі// Інформаційно-цифровий освітній простір України: трансформаційні процеси і перспективи розвитку*. Матеріали методологічного семінару НАПН України. 4 квітня 2019 р.; за ред. В. Г. Кременя, О. І. Ляшенка; укл. А. В. Яцишин, О. М. Соколюк. (С. 188–197). Київ.

Коневщинська, О. Е. (2005). Ціннісно-орієнтаційний потенціал засобів масової інформації та проблеми сучасної інформаційної культури. *Вісник Львівського університету. Серія педагогічна,* 19, 1, 356–360. URL: https://pedagogy.lnu.edu.ua/departments/pedagogika/periodic/visnyk/19_1/47_konevshchynska.pdf.

Мястковська, М., Кобилянська, І., & Кисюк, Д. (2021). Формування готовності майбутніх фахівців з професійної освіти до застосування сучасних інформаційних технологій у професійній діяльності. *Педагогіка безпеки*, 6(1-2), 21–26. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2021-6-1-021-026.

Шехавцов, М. О. (2021). *Формування інформаційної культури студентської молоді в умовах інформаційно-гібридної війни*: дис. … д-ра філософії. Старобільськ.

Abdumalikov, A. A. (2017). Formation of youth information culture. *Theoretical & Applied Science*, 55(11), 277–280. URL: https://doi.org/10.15863/tas.2017.11.55.36.

Dembitska, S., Kobylianska, I., Kobylianskyi, O., & Kuzimenko, O. (2023). Training of specialists in technical specialties to professional activity according to the requirements of the integrative approach. *Professional Pedagogics*, 1(26), 110-121. https://doi.org/10.32835/2707-3092.2023.26.110-121.

Dembitska, S., Kobylianska, I., Kobylianskyi, O., & Puhach, V. (2023). Psychological and didactic fundamentals of modern educational technologies of visualization. *Педевтологія*, 1, 36-43.

Dembitska S., Kobylianska I., & Kuzimenko O. (2023). Training of specialists in technical specialties to professional activity according to the requirements of the integrative approach. *Professional Pedagogics,* 1(26), 110-121. https://doi.org/10.32835/2707-3092.2023.26.110-121.

Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Kobylyanska, I., Rysynets, N., & Kovtonyuk, M. (2022). Information technology for organization of the ascerting stage of pedagogical experiment. *Modern Science–Moderni veda*, 2, 157-165.

Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Nahorniak, S., Puhach, V., & Tatarchuk, V. (2025). Usage of Artificial Intelligence for the Individualization of Learning in the Institutions of Higher Education. In: Auer, M. E., Rüütmann, T. (eds) Futureproofing Engineering Education for Global Responsibility. ICL 2024. *Lecture Notes in Networks and Systems*, vol 1260. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-85652-5_21.

Kobylianskyi, O., Stavnycha, T., Dembitska, S., Kobylianska, I., & Miastkovska, M. (2024). Innovative Learning Technologies in the Process of Training Specialists of Engineering Specialties in the Conditions of Digitalization of Higher Education. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. *Lecture Notes in Networks and Systems*, vol 911. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-53382-2_1.

Miastkovska, M., Dembitska, S., Puhach, V., Kobylianska, I., & Kobylianskyi, O. (2024). Improving the Efficiency of Students' Independent Work During Blended Learning in Technical Universities. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. *Lecture Notes in Networks and Systems*, vol 899. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-51979-6_21.

Myrzakhmetova, A. Zh., Khlebnikov, I. D., Rezvushkina, T. A., & Karaseva, N. V. (2022). Regulatory framework for the formation of information culture of modern Kazakhstan youth. *Вісник Карагандинського університету. Серія: Історія. Філософія,* 3(99), 114-127. URL: https://history-philosophy-vestnik.buketov.edu.kz/index.php/history-philosophy-vestnik/article/view/536/468.

Lomachinska, I., & Lomachinskyi, B. (2021). The role of information culture in the university knowledge management system. *Educological discourse*, 32(1), 1–19. URL: https://doi.org/10.28925/2312-5829.2021.1.1.

Puhach, S., Dembitska, S., & Kobylianskyi, O. (2022). Improvement of professional training of technical specialists according to requirements of integration methodological approach. *Науково-методичний журнал «Нова педагогічна думка»*, 3(111), 14-23.

Комар Владислав Ігорович **–** аспірант кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: komarvlad1309@gmail.com.

Vladyslav I. Komar **–** Postgraduate Student, Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: komarvlad1309@gmail.com.

УДК 681.12

І. М. Кобилянська
М. О. Вронський

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація
В роботі досліджуються питання використання штучного інтелекту в освітньому процесі в закладах вищої освіти, проведено опитування науково-педагогічних працівників ЗВО Вінниці, Києва, Львова щодо ставлення викладачів, проведено виокремлення позитивних і негативних наслідків впровадження технологій штучного інтелекту в сфері освіти. Надано рекомендації для подолання негативних наслідків.
Ключові слова: штучний інтелект в освітньому процесі, цифровізація освітнього процесу, системи штучного інтелекту.

Abstract
The paper examines the issues of using artificial intelligence in the educational process in higher education institutions, a survey of scientific and pedagogical workers of higher educational institutions in Vinnytsia, Kyiv, and Lviv was conducted regarding the attitude of teachers, and the positive and negative consequences of the introduction of artificial intelligence technologies in the field of education were identified. Recommendations are provided for overcoming negative consequences.
Keywords: artificial intelligence in the educational process, digitalization of the educational process, artificial intelligence systems.

Вступ

Протягом останніх десятиліть відбувався бурхливий розвиток інформаційних технологій, що мало значний вплив на усі сфери життя людини. Інформатизація суттєво вплинула на трансформації в освітньому процесі збільшивши доступ до інформації, прискоривши пошук необхідних матеріалів, урізноманітнивши форми, методи та способи навчання і викладання [1-5]. Але використання новітніх технологій, в тому числі штучного інтелекту (ШІ), можна розглядати як позитивне явище, так і таке, що має негативний вплив на поглиблення існуючих проблем в освіті.

ШІ є відносно новим інструментом в українському освітньому середовищі, у зв'язку з чим не виникає сумніву в необхідності дослідження можливостей і загроз його використання та впливу на сферу освіти, навчання та викладання.

Результати досліджень

Питання використання штучного інтелекту в освітньому процесі *(в різних контекстах, серед яких – питання доброчесного використання ШІ, прийняття рішень в освітньому процесі, персоналізація навчального процесу за допомогою ШІ тощо)* наразі актуальним, через що в українській освітній та науковій літературі наявна велика кількість публікацій з даної теми, серед яких: І. Гончарова [6], О. Топузов, С. Алєксєєва [7] тощо.

Метою нашої роботи є окреслення найбільш актуальних проблем, пов'язаних із впровадженням штучного інтелекту в освітній процес в українських закладах вищої освіти; проведення опитування викладачів вітчизняних ЗВО, з'ясування їх ставлення до використання здобувачами ШІ в освітньому процесі; на основі визначених проблем розробка рекомендацій щодо подолання негативних моментів, пов'язаних з використанням ШІ в освітньому процесі.

Для досягнення мети дослідження в роботі використовувались методи дослідження такі як аналіз та синтез, спостереження, історичний метод.

У своїй роботі під поняттям «штучний інтелект» розглядаємо системи, здатні до навчання шляхом пошуку закономірностей серед наявних даних [8]. Розвиток штучного інтелекту відкриває великий

потенціал для багатьох галузей, пов’язаних з інформаційною діяльністю, зокрема може мати позитивний вплив на ефективність навчання та зробити процес навчання більш персоналізованим. Збільшення впливу штучного інтелекту в процесі навчання фактично змінює роль викладача.

Водночас варто відзначити, що з посиленням використання студентами штучного інтелекту, роль педагога як джерела знань може трохи зменшитись, проте викладач тут постає наставником, здатним формувати у студента здатність до критичного мислення, впливати на розвиток соціальних навичок, на рівень креативності тощо.

Наразі, хоча й штучний інтелект постійно розвивається, його досі можна вважати недосконалим, через що посилюється важливість наявності у здобувачів критичного відношення до інформації, яка надається ШІ. Важливий аспект, який треба враховувати при роботі з штучним інтелектом – можливість звернення до першоджерел задля перевірки якості отриманої інформації.

Нижче наведемо основні переваги використання педагогом штучного інтелекту задля оптимізації навчального процесу:

- Індивідуалізоване навчання;
- Зручність і доступність;
- Миттєвий зворотній зв’язок;
- Покращення методів оцінювання;
- Автоматизація рутинних завдань;
- Аналітика та прогнозування успішності;
- Створення інтерактивних матеріалів;
- Мотивація до навчання [9-11].

Разом з тим, вчені, які досліджують питання використання штучного інтелекту в освітньому процесі, зазначають, що некоректне використання ШІ в освітньому та науковому процесі призводить до порушень правил академічної доброчесності та наукової етики, зниження рівня креативності під час виконання навчальних завдань, відсутності навичок критичного мислення.

Нами проведено опитування науково-педагогічного персоналу окремих ЗВО Вінниці, Києва, Львова щодо їхнього досвіду використання ШІ в освітньому процесі та їхніх вражень про позитивні і негативні наслідки. В опитуванні взяли участь 10 викладачів, з яких 60% мають досвід викладацької діяльності від 10 років, 20% - від 5 до 10 років, 20 % - від 1 до 5 років.

На питання про ставлення до використання здобувачами штучного інтелекту в процес навчання 60% відповіли про скоріше позитивне ставлення і 40% про цілком позитивне ставлення до цього. Нижче наведені обґрунтування такої думки (текст наведено зі збереженням авторської орфографії та пунктуації):

- ШІ активно використовується в багатьох професіях і допомагає автоматизувати певні процеси (мова про окремі галузеві програми, які мають функцію ШІ). Відповідно, не має потреби забороняти користуватись ним під час навчання, якщо в проф. діяльності вони будуть його використовувати. З недоліків – надмірне використання ШІ сприяє меншому використанню критичного мислення та небажанню аналізувати навіть найпростішу інформацію
- Штучний інтелект розглядаю як інструмент (як калькулятор, MS Excel), треба вчити здобувачів як ним правильно користуватися і вміти автоматизувати рутинні процеси
- Треба вміти користуватись сучасними технологіями
- При правильному використанні ШІ допомагає з рутинною роботою
- ШІ як інструмент, а не основний засіб
- За умови, що студент цілком поінформований про те, які саме способи використання ШІ є недоброчесними і в яких випадках вони викривляють результат дослідження, відповідні інструменти можуть бути дуже корисними як допоміжний засіб. Зокрема, студент може використовувати ШІ для систематизації самостійно зібраних даних, побудови інфографіки й таблиць, пошуку інформації тощо (обов'язково вказуючи, що під час їхньої підготовки використано ШІ, яку саме систему і в якому обсязі).
- Інструмент ШІ – невтомний викладач [12]. За умови високого рівня вмотивованості студента ШІ дає необмежені можливості для формування мовних навичок.
- ШІ – це майбутні технології, володіння якими стане(вже стало) конкурентною перевагою на ринку праці. Ми маємо навчити здобувачів коректно інтегрувати ШІ у будь-яку діяльність.
- Якщо студент вміло використовує штучний інтелект для генерування нових ідей, з подальшою інтерпретацією , аналізує спільні та відмінні риси від свого підходу – тоді це позитивне

явище.

- ШІ має великий потенціал як потужний помічник в аудиторній роботі, покращує академічне письмо, допомагає перевірити логіку, стилістику тексту.

Таким чином, бачимо, що загальна думка є такою, що за наявності загального розуміння принципів роботи зі штучним інтелектом, базових знань з теми, навичок критичного мислення та розуміння принципів академічної доброчесності, інтелектуальної власності, етичних підходів ШІ може стати чудовим помічником в освітньому процесі як для викладача, так і для здобувача освіти.

Висновки

Використання систем штучного інтелекту здатне підтримувати розвиток освітнього процесу, полегшувати роботу науково-педагогічного персоналу, урізноманітнювати форми, методи та способи навчання, а також сприяти більш рівному доступу до освіти. Проте існує низка негативних факторів, які варто брати до уваги під час впровадження ШІ до освітнього процесу:

- Проблеми оцінювання студентів (не завжди легко відрізнити чи робота належить авторству здобувача, чи була виконана за допомогою ШІ)
- Відношення викладачів до AI (наявність упереджень щодо новітніх технологій)
- Відсутній достатній рівень цифрової грамотності
- Проблеми конфіденційності та безпеки даних

Сприяти вирішенню наведених вище факторів можливо через запровадження державної регуляторної політики в сфері ШІ та підвищення загальної цифрової грамотності населення, проведенні лекцій та тренінгів для викладацького складу, запровадженні навчальних курсів з вивчення та використання ШІ з обов'язковим блоком етичних питань для здобувачів тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кузьменко, О., Кобилянський, О., & Дембіцька, С. (2022). Інноваційні засоби формування професійної культури майбутніх фахівців технічних спеціальностей. Педагогіка безпеки, 7(1-2), 01–07. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2022-7-1-001-007.
2. Мястковська, М., Кобилянська, І., & Кисюк, Д. (2021). Формування готовності майбутніх фахівців з професійної освіти до застосування сучасних інформаційних технологій у професійній діяльності. Педагогіка безпеки, 6(1-2), 21–26. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2021-6-1-021-026.
3. Dembitska, S., Kobylianska, I., Kobylianskyi, O., & Puhach, V. (2023). Psychological and didactic fundamentals of modern educational technologies of visualization. Педевтологія, 1, 36-43.
4. Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Nahorniak, S., Puhach, V., Tatarchuk, V. (2025). Usage of Artificial Intelligence for the Individualization of Learning in the Institutions of Higher Education. In: Auer, M. E., Rüütmann, T. (eds) Futureproofing Engineering Education for Global Responsibility. ICL 2024. Lecture Notes in Networks and Systems, vol 1260. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-85652-5_21.
5. Puhach, S., Dembitska, S., & Kobylianskyi, O. (2022). Improvement of professional training of technical specialists according to requirements of integration methodological approach. Науково-методичний журнал «Нова педагогічна думка», 3(111), 14-23.
6. Штучний інтелект у вищій освіті: ризики та перспективи інтеграції: матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації (1 липня – 11 серпня 2024 року). (2024). Львів – Торунь: Liha-Pres.
7. Топузов, О., & Алєксєєва, С. (2024). Можливості використання штучного інтелекту в освітньому процесі закладів середньої освіти в умовах воєнного стану. *Український педагогічний журнал*, (1), 5–11. URL: https://uej.undip.org.ua/index.php/journal/article/view/718.
8. Дія. Відкриті дані. Теми і курси. Штучний інтелект. URL: https://diia.data.gov.ua/info-center/ai.
9. Гуназа, Л. М. (2023). Штучний інтелект у сучасній освіті: трансформація ролі вчителя, підвищення якості навчання та нові можливості для учнів. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах,* 90, 46-53. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pfto_2023_90_10.
10. Як штучний інтелект інтегрують в українську освіту. Розбираємо плани Мінцифри, МОН та ключові ризики. URL: https://dou.ua/lenta/articles/ai-in-the-ukrainian-education-2025/.
11. Гончарова, І. П. (2023). Використання штучного інтелекту в професійній діяльності педагога: можливості та виклики в умовах цифрового освітнього середовища. *Професійна діяльність педагога в умовах цифрового освітнього середовища*: матеріали міжрегіон. науково-практ. семінару (м. Біла Церква, 27 квіт. 2023 р.). URL: https://lib.iitta.gov.ua/735500/1/Матеріали%20семінару.pdf#page=30.
12. Калько, Р. М., Декусар, Г. Г., & Лагун, К. Д. (2024). Теоретичні та практичні засади використання методів штучного інтелекту при вивченні іноземних мов у ЗВО. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки*, (208), 181–187. URL: https://journals.cusu.in.ua/index.php/philology/article/view/294.

Вронський Микола Олексійович – аспірант групи 073, кафедра фінансів та інноваційного менеджменту,

факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, e-mail: 00-24-005.stud@vntu.vn.ua.

Кобилянська Ірина Миколаївна – к. пед. н, доцент, доцент кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: irishakobilanska@gmail.com

Mykola A. Vronskyi– graduate student of group 073, Department of Finance and Innovative Management, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, e-mail: 00-24-005.stud@vntu.vn.ua.

Iryna M. Kobylyanska – Doctor of Pedagogy. n., associate professor, associate professor of the Department of Life Safety and Safety Pedagogy, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: irishakobilanska@gmail.com

УДК: 378.147; 004.9

А. О. Наюк
І. М. Кобилянська

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ МОТИВАЦІЇ УСПІХОМ: ОГЛЯД ПРАКТИК ТА ЗАСТОСУВАННЯ В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто особливості використання інформаційних технологій мотивації успіхом у сучасному освітньому процесі. Показано, що поєднання цифрових інструментів із психолого-педагогічними підходами сприяє формуванню внутрішньої мотивації студентів. Особливу увагу приділено умовам ефективного застосування цієї технології.

Ключові слова: мотивація успіхом, мотивація студентів, цифрові технології, онлайн-освіта.

Abstract

Examined the use of success motivation information technologies in modern education. Demonstrated how the integration of digital tools with psychological and pedagogical approaches promotes students' intrinsic motivation. Special attention is given to the conditions required for effective implementation.

Keywords: success motivation, student motivation, digital technologies, online learning.

Вступ

У сучасних умовах цифровізації освіти особливої актуальності набуває впровадження інформаційних технологій, що не лише оптимізують освітній процес, а й стимулюють внутрішню мотивацію здобувачів освіти [1-5]. Одним з ефективних педагогічних підходів є технологія мотивації успіхом, яка ґрунтується на зацікавленості студента в досягненні результату, самореалізації та відчутті особистого прогресу. Такий підхід поєднує психолого-педагогічні принципи з цифровими інструментами, створюючи сприятливі умови для формування активної освітньої позиції здобувача вищої освіти та мотивує навчатись.

Результати дослідження

Педагогіка обґрунтовує ситуацію успіху як цілеспрямоване, організоване поєднання умов, за яких створюється можливість досягати значних результатів у діяльності особистості чи колективу в цілому [6]. Ситуація успіху у навчанні – це створена викладачем педагогічна проблема, вирішенням якої є позитивний результат, радісні переживання студента, що спонукає його до подальшої пізнавальної активност.

На відміну від зовнішньої мотивації, що базується на системі оцінювання або покарання, мотивація успіхом формує позитивне ставлення до навчання через відчуття прогресу, визнання досягнень і підтримку індивідуальних зусиль. У сучасному цифровому середовищі цей тип мотивації реалізується завдяки інтеграції інформаційних технологій, які дозволяють відстежувати результати, персоналізувати навчання та створювати умови для досягнення успіху.

Інформаційні технології, що сприяють мотивації успіхом, можно умовно поділити на декілька типів за функціональним призначенням. Перший з них – це гейміфіковані платформи, що використовують ігрові практики та механізми у неігровому контексті для підвищення зацікавленості при навчанні [7]. Такими механізмами можуть бути бали, рівні, досягнення, віртуальні нагороди. Інший тип технологій – персоналізація навчання, коли в навчальному процесі враховуються індивідуальні потреби, вподобання та цілі кожного учня [8]. Основними аспектами цієї технології є: адаптивне навчання, персоналізовані навчальні траєкторії та індивідуальний профіль учнів. І ще одним типом технологій

мотивації є аналітичні та моніторингові інструменти, які надають зворотний зв’язок і дозволяють студентам бачити власну динаміку, коригувати стратегію навчання, підвищуючи усвідомлення та контроль за результатами.

У сучасному освітньому просторі існує ціла низка цифрових платформ, які ефективно інтегрують технології мотивації успіхом. Відомими українськими платформами, на яких розміщені онлайн-курси та які використовують технологію мотивації успіхом, є: Prometheus, EdEra та Відкритий Університет Майдану. А найбільш популярними світовими платформами є: Duolingo, Coursera, edX, FutureLearn, Kadenze, Khan Academy, Udacity, Udemy, Codecademy. Розглянемо Duolingo та Coursera детальніше.

Duolingo – це платформа для вивчення мов, яка широко використовує гейміфікацію для підвищення мотивації користувачів. Бали, бейджі, рівні та щоденні завдання – ці всі елементи збільшують відчуття досягнень та сприяють формуванню звички до регулярного навчання [9]. За результатами дослідження, яке було проведено в 2021 році, визначили, що 80% користувачів подобається користуватись платформою через елементи гейміфікації.

Coursera – це платформа, яка пропонує різноманітні курси від провідних університетів та компаній світу. Для підтримки мотивації користувачів використовуються різні підходи: сертифікати про завершення курсів, персоналізовані рекомендації та гнучкий графік навчання. Згідно з опитуванням, проведеним в 2023 році, 77% користувачів Coursera зазначили, що навчання на платформі допомогло їм у кар'єрному зростанні [10].

Щоб мотивація успіхом дійсно працювала та була ефективною, необхідно дотримуватись ряду педагогічних та організаційних умов. В освітньому середовищі значну ролі відіграє педагог [11]. Для того щоб мати змогу підтримати вмотивованого та вмотивувати невмотивованого студента, необхідно знати, що ж в першу чергу спонукає учня навчатись, які цілі він/вона ставлять перед собою, яким чином досягти їх чи як скерувати до певної мети. Педагог також має ефективно користуватись інформаційними технологіями, щоб впевнено відчувати себе в цифровому середовищі.

Важливими умовами для ефективності мотивації успіхом також є індивідуалізація навчального процесу та позитивна атмосфера в навчанні. Коли платформи чи інструменти дозволяють враховувати особисті темпи, інтереси та цілі студентів, це помітно підвищує їхню зацікавленість. Підтримка, співпраця, довіра між студентами та викладачем теж є важливими для формування мотивації до досягнення успіху.

Окремо потрібно згадати про необхідність регулярного зворотнього зв’язку. Йдеться не лише про оцінювання, а про постійне інформування студента про його успіхи та труднощі. Студент повинен розуміти, в чому він просунувся, а над чим ще потрібно попрацювати.

Цифрові платформи та сучасні технології здатні створювати атмосферу підтримки та мотивувати, якщо використовуються в правильному контексті. Елементи гри, такі як: рейтинги, значки, рівні, які вже були згадані, значно підвищують мотивацію до навчання. Правильно реалізована гейміфікація налаштовує на позитив та мотивує не опускати руки навіть тоді, коли щось не вдається. Отже, підсумовуючи результати дослідження, можна побачити, що елементи інформаційної технології мотивації успіхом вдало реалізовані в сучасних онлайн-платформах для навчання.

Висновки

Результати проведеного огляду інформаційних технологій мотивації успіхом та їх застосування в освітньому процесі довели їх ефективність. Розглянуто сучасні онлайн-платформи для навчання, які вдало реалізують різні аспекти мотивації успіхом. Було підкреслено, що для успішного застосування цієї технології важливо враховувати й педагогічні умови. Саме поєднання авторитету педагога, індивідуального підходу, позитивної атмосфери з постійним зворотнім зв’язком та реалізація цього за допомогою цифрових інструментів – ось достатні умови для результативного зростання студента.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кузьменко, О., Кобилянський, О., & Дембіцька, С. (2022). Інноваційні засоби формування професійної культури майбутніх фахівців технічних спеціальностей. Педагогіка безпеки, 7(1-2), 01–07. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2022-7-1-001-007.

2. Мястковська, М., Кобилянська, І., & Кисюк, Д. (2021). Формування готовності майбутніх фахівців з професійної освіти до застосування сучасних інформаційних технологій у професійній діяльності. Педагогіка безпеки, 6(1-2), 21–26. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2021-6-1-021-026.
3. Dembitska, S., Kobylianska, I., Kobylianskyi, O., & Puhach, V. (2023). Psychological and didactic fundamentals of modern educational technologies of visualization. Педевтологія, 1, 36-43.
4. Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Nahorniak, S., Puhach, V., Tatarchuk, V. (2025). Usage of Artificial Intelligence for the Individualization of Learning in the Institutions of Higher Education. In: Auer, M. E., Rüütmann, T. (eds) Futureproofing Engineering Education for Global Responsibility. ICL 2024. Lecture Notes in Networks and Systems, vol 1260. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-85652-5_21.
5. Puhach, S., Dembitska, S., & Kobylianskyi, O. (2022). Improvement of professional training of technical specialists according to requirements of integration methodological approach. Науково-методичний журнал «Нова педагогічна думка», 3(111), 14-23.
6. Скорик Т. В., & Грицик Н. В. Технологія «Створення ситуації успіху» у становленні професійної успішності майбутнього вчителя. URL: https://epub.chnpu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/7866/1/Технологія%20«Створення%20ситуації%20%20успіху»%20у%20становленні%20професійної%20успішності%20майбутнього%20вчителя.pdf/
7. Гавриліна В. В. Гейміфікація як засіб підвищення мотивації учнів до навчання. URL: https://www.classtime.com/blog/heymifikatsiya-zasib-pidvyshchennya-motyvatsiyi.
8. Любомир С. Як працює персоналізація в онлайн-навчанні! URL: https://kwiga.com/ua/blog/yak-pracyuye-personalizaciya-v-onlajn-navchanni.
9. Joris De Koninck. How Duolingo uses gamification to improve user retention (+ 5 winning tactics). URL: https://strivecloud.io/blog/gamification-examples-boost-user-retention-duolingo.
10. Learner Outcomes Report. Coursera. (2023). URL: https://about.coursera.org/press/wp-content/uploads/2023/05/Learner-Outcomes-Report-2023.pdf.
11. Озьмінська І. (2022). Вплив інноваційних технологій на мотивацію та результативність вивчення іноземної мови. *Актуальні питання гуманітарних наук,* 51. URL: https://doi.org/10.24919/2308-4863/51-97.

Наюк Андрій Олексійович – аспірант кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, anaiuk.stu@gmail.com

Науковий керівник: **Євгеній Миколайович Крижановський** – канд. техн. наук, доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kruzhan@gmail.com

Кобилянська Ірина Миколаївна – канд. пед. наук, доцент, доцент кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: irishakobilanska@gmail.com

Andrii O. Naiuk – Postgraduate student of the System Analysis and Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, anaiuk.stu@gmail.com

Supervisor: **Evgeniy M. Kryzhanovsky** – candidate of technical sciences, associate professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kruzhan@gmail.com

Iryna M. Kobylyanska – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Life Safety and Pedagogy safety, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: irishakobilanska@gmail.com

УДК 378.14

І. М. Кобилянська
А. А. Хльоба

СТРУКТУРА ОСВІТИ І ПІДХІДИ У ПІДГОТОВЦІ ТЕХНІЧНИХ ФАХІВЦІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯПОНІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі досліджено структуру системи вищої технічної освіти Японії та підходи до підготовки інженерних кадрів. Проаналізовано організаційні та змістовні особливості освітніх програм на рівнях бакалаврату, магістратури та докторантури. Важливим складником є поєднання теоретичної підготовки з практичною діяльністю, активною участі промисловості в формуванні навчального процесу, а також на ролі Японських міністерств (MEXT та MHLW) у регуляції професійної освіти. Наводяться причини низького відсотка вступу інженерів до докторантури та підкреслюється важливість безперервного навчання. Досвід Японії пропонується як модель для адаптації з метою вдосконалення технічної освіти в Україні.

Ключові слова: профільна підготовка, структура освіти, Японія, професійна діяльність, заклад вищої освіти, формування компетентності фахівців.

Abstract

The paper examines the structure of the Japanese higher technical education system and approaches to training engineering personnel. The organizational and content features of educational programs at the bachelor's, master's and doctoral levels are analyzed. An important component is the combination of theoretical training with practical activities, active participation of industry in shaping the educational process, as well as the role of Japanese ministries (MEXT and MHLW) in regulating vocational education. The reasons for the low percentage of engineers entering doctoral programs are given and the importance of continuous learning is emphasized. The experience of Japan is proposed as a model for adaptation to improve technical education in Ukraine.

Keywords: specialized training, structure of education, Japan, professional activity, higher education institution, formation of specialists' competence.

Вступ

Проблеми підготовки інженерних кадрів технічних спеціальностей для інноваційної діяльності в Україні погіршуються моделлю дистанційної освіти [1, 2], застарілим обладнанням і відсутністю зав’язків між ринком праці і університетами, звернення до досвіду провідних країнах світу видається своєчасним і доцільним. У зв'язку з цим безсумнівний інтерес становить аналіз досвіду Японії, де, з одного боку, система вищої освіти залишається однією з найбільш консервативних у світі, але де саме через реформи освіти завжди відбувалося оновлення японського суспільства. Крім того, Японія - це країна, відома своїми нобелівськими лауреатами в різних галузях і своїми передовими технологіями та інноваціями, високим рівнем життя населення.

Результати дослідження

Прихильність Японії до технічної освіти можна простежити ще з часів епохи Мейдзі (1868-1912), коли країна вклала значні кошти в модернізацію своєї системи освіти, щоб конкурувати із Заходом. Сьогодні технічні навчальні заклади відіграють ключову роль у формуванні таких галузей, як робототехніка, автомобілебудування та інформаційні технології. За даними Міністерства освіти, культури, спорту, науки і технологій (MEXT), понад 60% випускників середніх шкіл Японії обирають технічні або професійні програми, що відображає їхню вирішальну роль у формуванні робочої сили країни [3].

Відповідальність за забезпечення та нагляд за сектором професійної освіти та навчання в Японії здебільшого покладається на два міністерства – Міністерство освіти, спорту, культури, науки і технологій (MEXT) та Міністерства охорони здоров'я, праці та соціального забезпечення (WHLW). MEXT відповідає за загальну середню освіту, яка включає в себе деякі професійні школи, такі як технологічні коледжі та спеціалізовані гімназії. MHLW відповідає за державну професійно-технічну освіту та адміністрування професійно-технічних навчальних закладів. Крім того, Міністерство економіки, торгівлі та промисловості (METI) пропонує професійну освіту в шкільному та вищому секторах, щоб покращити готовність студентів до роботи [4].

Згідно з даними офіційного сайту Міністерства освіти, культури, спорту, науки і технологій Японії, технічну освіту в країні можна здобути в професійних коледжах, у технологічних коледжах, технічних інститутах та університетах. Зазвичай для вступу необхідно закінчити 12-річну програму початкової та середньої школи, що включає 9 років обов'язкової середньої освіти (6 років початкового навчання і 3 класи початкової середньої школи) і 3 роки навчання в старшій середній школі, хоча для зарахування до технологічних коледжів достатньо лише обов'язкової освіти. Водночас ступені бакалавра, магістра та доктора можна здобути лише в університеті. Диплом технологічного коледжу розглядається як частина вищої освіти, яка може бути завершена в університеті [5].

Нині в Японії тривалість навчання в університетах для здобуття ступеня бакалавра інженерної справи становить 4 роки. У перші два роки навчання програма сприяє формуванню у студентів фундаментальних знань, необхідних для інженерної діяльності, наприкінці другого або на третьому році навчання майбутній бакалавр обирає свою спеціалізацію. Велика увага приділяється саме теоретичній підготовці студентів [6]. У деяких університетах у навчальних планах відсутня дипломна робота. Замість неї студенти мають відвідувати додаткові лекції з низки предметів за фахом. Проте в більшості японських вишів останній рік навчання в бакалавраті присвячений дослідницькій роботі студентів.

Навчання в магістратурі в Японії триває 2 роки. Для здобуття ступеня магістра інженерної справи студентам необхідно здобути 30 залікових одиниць, а також подати і захистити магістерську дисертацію. Оскільки курс навчання, що проводиться 1,5 години на тиждень протягом двох семестрів, відповідає 4 кредитам, для здобуття 30 залікових одиниць за два роки магістрам необхідно освоїти щонайменше сім курсів [5, 7]. Майбутні магістри, у більшості університетів, мають обирати предмети, які пропонуються на їхніх факультетах і кафедрах, тож навчання в магістратурі в Японії з першого року є вузькоспеціалізованим. Зазвичай курс навчання для майбутніх магістрів інженерної справи поєднує лекції та роботу в лабораторії. Велика увага приділяється диплому тих, хто навчається, тому що під час вступу до докторантури здобувачі складають вступний іспит, який ґрунтується, головним чином, на їх магістерській дипломній роботі. Усі предмети в магістратурі поділяються на обов'язкові, що становлять основу навчального плану; профілюючі, які можуть бути як предметами за вибором, так і обов'язковими для вивчення; другорядні предмети, які не стосуються безпосередньо спеціалізації магістранта; дослідницькі предмети, до яких належить магістерська дипломна робота, що хоч і є обов'язковою для здобуття ступеня магістра, але не дає залікових одиниць; дослідницька дипломна практика; інші предмети, які схвалено науковим керівником та які вивчають самостійно; інші предмети, схвалені науковим керівником і вивчають без відриву від роботи [5, 8].

Незважаючи на те, що, як уже було зазначено, навчання в магістратурі триває 2 роки, можливе як збільшення цього терміну (але не більше ніж до 4 років) для роботи над магістерською роботою, так і зменшення до 1 року для тих, хто навчається і продемонстрував видатні результати. Збільшення частки тих, хто навчається в магістратурі, свідчить про важливість продовження навчання для інженерно-технічних кадрів у Японії. Це підтверджується і тим фактом, що кількість заяв для вступу до магістратури за інженерно-технічними напрямами перевищує кількість місць, які виділяються MEXT, тоді як виділені міністерством місця з гуманітарних і соціальних наук залишаються незаповненими [9].

Навчання в докторантурі в Японії триває 3 роки. Зазвичай для вступу необхідно мати ступінь магістра з відповідної спеціальності, високий середній бал у дипломі, хорошу публікаційну активність, що свідчить про великий дослідницький потенціал здобувача. У деяких університетах до докторантури не зараховують здобувачів молодше певного віку (наприклад, в університеті Токіо, де однією з вимог до докторантів є вік не молодше 24 років) [5, 8]. У деяких університетах можуть також знадобитися рекомендації та складання вступних іспитів. Після зарахування докторанту призначають наукового керівника, який затверджує тему дисертаційного дослідження, проводить консультації спільно з призначеними ним співкерівниками. Для здобуття ступеня доктора інженерної справи докторант, здебільшого, має опанувати поглиблений курс навчання у 10 залікових одиниць, з обов'язкових дисциплін (4 з.о.) і предметів за вибором (6 і більше з.о.), опублікувати щонайменше дві статті в рецензованих журналах, при цьому бути першим автором бодай в одній з них, підготувати і захистити дисертацію. У кожному університеті та на кожному факультеті є власні вимоги до докторантів і проведеного ними дослідження. Водночас основні положення в них збігаються [8, 9].

Водночас частка інженерів, які продовжують навчання в докторантурі, істотно нижча і становила у 2016 році - 18,5 % від загальної кількості докторантів у японських університетах [10]. Причини цього японські дослідники вбачають як у недостатній фінансовій підтримці докторантів, які змушені брати позики на навчання, так і в ухваленій у Японії практиці довічного найму, що передбачає організацію корпоративного навчання нових працівників [6]. Таким чином, багато випускників програм магістратури в галузі техніки і технологій воліють продовжувати навчання на робочому місці й отримувати водночас заробітну плату замість оплати навчання в докторантурі. Крім того, для магістрів інженерної справи, які працюють у промислових галузях, є можливість продовження досліджень у сприятливіших умовах, тому що приватні компанії, в яких вони працюють, мають краще устаткування і фінансування порівняно з університетами [5, 8]. Дослідники вказують ще на одну можливу причину відсутності інтересу інженерів до навчання в докторантурі - в Японії роботодавці, як правило, не зацікавлені у наявності докторського ступеня у своїх працівників, вважаючи що кадри такого ступеня є вузькими фахівцями, які нездатні адаптуватися на робочому місці. Тому в більшості випадків для випускників докторантури відкритою залишається лише академічна кар'єра в університеті.

Вказується [11] що зі скороченням кількості старшокласників, однією з головних проблем японської вищої освіти є професіоналізація. Студенти дедалі більше зацікавлені у вивченні практичних предметів, які безпосередньо пов'язують їх із ринком праці, а не академічних, що сприяють розвитку академічної допитливості та розумової дисципліни. Така тенденція особливо помітна серед іноземних студентів у Японії, які приділяють особливу увагу соціальним та інженерним наукам [12]. Навчальна програма змінюється від інтелектуальної цікавості до комерційної користі, або від академічних предметів до практичних. Сучасний інтерес до стандартизованих навчальних програм, модулів і чітких результатів навчання більше відповідає професійній освіті. Акцент також зміщується з привілеїв викладачів на потреби студентів [11]. Трансформація японської вищої освіти не схожа на трансформацію вищої освіти в Північній Америці чи Європі. У перших державні навчальні заклади сприяли розширенню можливостей здобуття вищої освіти, пропонуючи фахові предмети, а в других академічний напрям чітко відокремлений від професійного в середній школі. У японській вищій освіті приватні університети приділяють особливу увагу наданню освіти, що відповідає потребам ринку. Для покращення державної технічної освіти не слід сліпо копіювати досвід Японії, а врахувати висновки дослідників освіти безпосередньо з Японії, Китаю, Йорданії [13-15] щоб врахувати наявні помилки і не допустити їх повторення.

Висновки

Таким чином, центрами підготовки висококваліфікованих інженерних кадрів у Японії є університети. Повною мірою готовністю до професійної інженерної діяльності володіють випускники магістратури в галузі техніки та технологій, тоді як навчання в докторантурі продовжують, головним чином, ті фахівці,

які збираються працювати в академічному середовищі. Система технічної освіти Японії є моделлю для інших країн, які прагнуть підвищити свої промислові та економічні можливості. Можна зазначити наступне: Інтеграція практичного навчання: технічна освіта має поєднувати навчання в аудиторії з практичним досвідом для підготовки випускників, готових до роботи; Співпраця з промисловістю: партнерство між освітніми установами та промисловістю може гарантувати відповідність навчальних програм вимогам ринку; Акцент на безперервному навчанні: технічні навички мають розвиватися разом із технологіями, що вимагає безперервної освіти та програм підвищення кваліфікації для професорів; Важливе значення мають також соціальна відповідальність інженера та його прихильність інженерній етиці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кобилянська І. М., & Андрощук В. Д. (2024). Проблемні питання дистанційного вивчення технічних дисциплін у закладах вищої освіти. Матеріали LIII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 20-22 березня 2024 р. URI: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2024/paper/view/20873.
2. Кобилянська І., Васаженко Н., & Мястковська М. (2019). Аналіз недоліків використання інформаційно-комунікаційних технологій у закладах вищої освіти . Мястковська М. Аналіз недоліків використання інформаційно-комунікаційних технологій у закладах вищої освіти. *Педагогіка безпеки*, 2, 173-179.
3. Japan D. T. Q. The Importance of Technical Education in Japan. *Medium*. URL: https://medium.com/@tayyab.qazi/the-importance-of-technical-education-in-japan-8b5613f4ab5c.
4. Vocational Education and Training (VET) in Japan. URL: https://internationaleducation.gov.au/International-network/japan/countryoverview/Documents/2016%20VET%20brief.pdf.
5. Pauer, E., & Mathias, R. (Eds.). (2022). *Accessing Technical Education in Modern Japan*. Amsterdam University Press. URL: https://doi.org/10.2307/j.ctv2dt5m7z
6. Hasebe S., Ohshima M., & Mae K. (2012). Chemical engineering in Japan. *AIChE Journal,* 58, 7, 1968–1978. URL: https://doi.org/10.1002/aic.13849
7. Bromann S. (2010). Vocational Education and Training in Japan – Recent Trends. *Innovation and Change in Japanese Management*. London, 100–118. URL: https://doi.org/10.1057/9780230250536_6
8. Sha Y. (2023). The Experience and Inspiration of Japanese Vocational Schools: The Example of Kobe Institute of Computing. *Journal of Advanced Research in Education,* 2, 3, 76–84. URL: https://doi.org/10.56397/jare.2023.05.12
9. Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology White Paper (English) 2018-2022 [courtesy translation] - english information. *Deutscher Bildungsserver*. URL: https://www.bildungsserver.de/bisy.html?a=9159&spr=1.
10. MEXTa. Statistical Abstract 2016 Edition 1.9 Universities and Junior Colleges. URL: http://www.mext.go.jp/en/publication/statistics/ title02/detail02/1373649.htm.
11. Vocationalization of Higher Education in Japan. *International Higher Education*. URL: https://ihe.bc.edu/pub/cqg0zage/release/1.
12. Result of International Student Survey in Japan, 2024. *Study in Japan Official Website*. URL: https://www.studyinjapan.go.jp/en/statistics/enrollment/data/2504301000.html.
13. Japanese System of Vocational Education and Training in Historical Comparison: Focusing on the Role of Schools and Companies in the Formation of Vocational Competencies – Bollettino ADAPT. *Bollettino ADAPT*. URL: https://www.bollettinoadapt.it/japanese-system-of-vocational-education-and-training-in-historical-comparison-focusing-on-the-role-of-schools-and-companies-in-the-formation-ofvocational-competencies/
14. Xu T., & Li W. (2024). Research on Japan's Higher Education and Vocational Training System. *Advances in Computer Science Research*. Dordrecht, 194–205. URL: https://doi.org/10.2991/978-94-6463-562-1_19
15. Alomari I. M. F., Alalwneh K. M. N., & Al-Mzary M. M. M. (2019). The situation of Vocational and Technical Education in Jordan and Japan: A Comparative Study. *International Journal of Applied Science and Technology,* 9, 1. URL: https://doi.org/10.30845/ijast.v9n1p5.

Кобилянська Ірина Миколаївна – к. пед. н, доцент, доцент кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,e- mail: irishakobilanska@gmail.com

Хльоба Антон Анатолійович – аспірант, група 172-24а, кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: hlobaanton@gmail.com

Iryna M. Kobylyanska – Candidate of Sc. (Pedagogical), Associated Professor, Associated Professor of the Chair Security of Life and Safety Pedagogic, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia, e- mail:irishakobilanska@gmail.com.

Anton A. Khloba – Postgraduate Student, Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hlobaanton@gmail.com

УДК 004.89

Є. А. Недашківський

ІНДИВІДУАЛІЗОВАНЕ ВИВЧЕННЯ ІВРИТУ ЗА ДОПОМОГОЮ ТРАНСФОРМЕРНИХ МОДЕЛЕЙ ШІ: ПЕДАГОГІЧНІ МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті проаналізовано потенціал трансформерних моделей штучного інтелекту у викладанні івриту як малопоширеної мови. Розглянуто функціональні можливості моделей GPT, BERT, AlephBERT у створенні навчальних матеріалів, зворотному зв'язку та мовній практиці. Окреслено ключові педагогічні виклики – якість контенту, етика та роль викладача. Зроблено висновок про перспективність інтеграції ШІ за умови педагогічного супроводу та культурної адаптації.

Ключові слова: штучний інтелект, трансформер, ChatGPT, іврит, малопоширені мови, індивідуалізоване навчання, мовна освіта, педагогічні інновації.

Abstract

This article analyzes the potential of transformer-based artificial intelligence models in teaching Hebrew as a low-resource language. It examines the capabilities of GPT, BERT, and AlephBERT for generating educational materials, providing feedback, and supporting language practice. Key pedagogical challenges – such as content quality, ethics, and the teacher's role – are outlined. The study concludes that AI integration is promising if supported by proper pedagogical guidance and cultural adaptation.

Keywords: artificial intelligence, transformer, ChatGPT, Hebrew, low-resource languages, individualized learning, language education, educational innovation.

Вступ

Сучасні трансформерні моделі штучного інтелекту (ШІ), зокрема великі мовні моделі (LLM) на кшталт ChatGPT, активно впроваджуються в освіту та демонструють позитивний вплив на успішність студентів [1], [2]. У сфері вивчення іноземних мов ці моделі відкривають нові можливості для персоналізації навчального процесу.

Особливої актуальності ця тема набуває в контексті малопоширених мов, таких як іврит. До недавнього часу викладання таких мов ускладнювалося браком навчальних матеріалів та кваліфікованих викладачів [3], [4]. Це гальмувало розвиток відповідних освітніх програм. У цьому контексті трансформерні моделі ШІ можуть стати дієвим інструментом для подолання цих обмежень. Вони здатні створювати навчальні матеріали, забезпечувати мовну практику та індивідуальну взаємодію зі студентом.

Мета дослідження

Метою дослідження є проаналізувати педагогічні можливості й виклики використання трансформерних моделей ШІ для індивідуалізованого вивчення івриту. Зокрема, робота зосереджена на виявленні, які нові

дидактичні підходи та навчальні сценарії стають можливими завдяки сучасним великим мовним моделям, а також які проблеми та обмеження виникають при їх інтеграції у процес вивчення малопоширеної мови (івриту). Дослідження має міждисциплінарний характер: воно спирається на теорії штучного інтелекту і природньої мовної обробки, а також на сучасні концепції педагогіки і методики викладання мов.

Теоретичне підґрунтя

Трансформерні мовні моделі – це архітектура глибокого навчання, запропонована у 2017 році, яка забезпечила прорив в обробці природної мови. Її ключова особливість – механізм багатоголової уваги, що дозволяє враховувати контекст усього тексту. На основі цієї архітектури побудовано сучасні великі мовні моделі (LLM), здатні підтримувати контекстуальний діалог і генерувати текст кількома мовами [1], [5].

З педагогічної точки зору, персоналізоване навчання мов полягає в адаптації темпу та змісту до індивідуальних потреб. Індивідуалізація – зокрема, формат один-на-один – підвищує ефективність засвоєння матеріалу [2]. Трансформерні моделі дозволяють перенести цей підхід у цифрове середовище, забезпечуючи взаємодію в режимі діалогу. Це узгоджується з конструктивістською педагогікою, де ключову роль відіграє активна участь учня [2].

Для івриту, як семітської мови, існують додаткові виклики: письмо справа наліво, відсутність позначення голосних у звичайному письмі, багатозначність слів. Це створює труднощі для автоматизованої обробки. Проте моделі, що враховують контекст, здатні зменшувати неоднозначність [6]. Також специфічна морфологія івриту вимагає глибшого контекстуального аналізу. Існують моделі, як-от AlephBERT, спеціально треновані на івриті, що показують високі результати [6]. Проте у порівнянні з англійською, якість роботи ШІ для івриту все ще потребує покращення.

Ці фактори потрібно враховувати при впровадженні ШІ у навчання івриту.

Результати аналізу: педагогічні можливості

Аналіз практики використання трансформерних моделей ШІ у навчанні івриту дозволяє виокремити кілька ключових переваг. По-перше, це можливість безперервної мовної практики: студент може тренувати навички спілкування з віртуальним співрозмовником, що реагує івритом у реальному часі, коригує помилки та пропонує покращення [1], [3]. По-друге, ШІ забезпечує миттєвий зворотний зв’язок – виправлення граматичних і лексичних помилок із поясненнями – що стимулює навчання та знижує навантаження на викладачів [2], [4].

Третя можливість – адаптація до рівня та потреб учня. Моделі здатні добирати матеріали та вправи відповідно до знань, темпу і зацікавлень студента, реалізуючи підхід адаптивного навчання. Наприклад, початківцям пропонуються базові тексти з перекладом, а просунутим – автентичні матеріали зі складною лексикою [3]. Четверта – варіативність і контекстуалізація навчального контенту: ШІ може генерувати тексти, діалоги й тести з урахуванням тематики, що цікавить учня (техніка, культура Ізраїлю тощо), що сприяє глибшому зануренню [4].

П’ята перевага – підтримка рідної мови у процесі навчання. Багатомовні моделі дають змогу використовувати українську для пояснення складних тем, перекладу слів або граматичних конструкцій, що особливо корисно на початкових етапах вивчення івриту. Такий підхід допомагає зменшити мовний бар’єр і сприяє кращому розумінню матеріалу [2], [4].

Усі ці можливості роблять трансформерні моделі ефективним інструментом індивідуалізованого вивчення івриту за умови методичної підтримки з боку викладача.

Педагогічні виклики та перспективи

Попри значний потенціал, використання трансформерних моделей ШІ у викладанні івриту супроводжується низкою викликів. Передусім, це обмеження, пов'язані з недостатньою кількістю якісних навчальних даних для малопоширених мов [5], [6]. Через це ШІ може іноді генерувати неідіоматичні фрази або потребувати запитів англійською для коректної інтерпретації. Крім того, моделі можуть продукувати помилки або хибні твердження, що без педагогічного контролю дезорієнтує учня [7].

Інше питання – захист конфіденційної інформації. Важливо забезпечити дотримання норм приватності при використанні онлайн-моделей та використовувати локальні або захищені освітні платформи [8].

З педагогічного боку є ризик недоброчесного використання ШІ – генерація творів або перекладів без реального засвоєння знань. Це вимагає нових форм оцінювання: акценту на усному мовленні, проєктній роботі, критичному аналізі, де просте списування ускладнене [9].

Також актуально питання збереження емоційної взаємодії: ШІ не замінює емпатію, підтримку й мотивацію, які надає викладач. Надмірна автоматизація може збіднити освітній процес.

Однак за правильної інтеграції перспективи є багатообіцяючими. Варто розробити методичні рекомендації, навчити викладачів працювати з ШІ та сформувати чіткі межі його використання. Перспективним напрямом є розвиток локалізованих моделей для івриту (наприклад, Hebrew-Mistral-7B), а також мультимодальні моделі, які аналізують текст, аудіо та зображення. Це дасть змогу створювати голосових віртуальних співрозмовників.

Отже, ефективне впровадження ШІ у викладання івриту потребує балансу між інноваційними технологіями та педагогічною майстерністю. Викладачі мають відігравати роль наставників, а ШІ — бути інструментом для підсилення персоналізації та доступності мовної освіти.

Висновки

Індивідуалізоване вивчення івриту із залученням трансформерних моделей ШІ є інноваційним підходом з високим педагогічним потенціалом. Аналіз показав, що використання великих мовних моделей (наприклад, ChatGPT) забезпечує занурення в мовне середовище та персоналізовану взаємодію, наближену до занять з репетитором. ШІ здатен адаптувати матеріал до рівня знань, надавати миттєвий зворотний зв'язок, генерувати навчальні тексти – усе це сприяє підвищенню мотивації та ефективності навчання.

Особливо значущим цей підхід є для малопоширених мов, де бракує викладачів і ресурсів. ШІ частково компенсує ці обмеження, надаючи нові можливості для практики й створення матеріалів. Водночас постають і виклики: необхідність контролю якості, уникнення зловживань, дотримання етичних і психологічних норм. Модель не замінює викладача, але в поєднанні з ним може суттєво розширити навчальні можливості.

Найбільший ефект досягається за умови комплексної інтеграції ШІ у навчання. Персоналізовані заняття з мовною моделлю доповнюють традиційні підходи, надаючи учням безперервний доступ до практики. Водночас ключова роль належить учителю – наставнику, який забезпечує методичну якість і підтримку. Подальші дослідження мають зосередитися на розробці методик впровадження ШІ у курси івриту, оцінюванні результатів та створенні практичних рекомендацій. Співпраця між педагогами та фахівцями з ШІ є важливою умовою для ефективного впровадження інновацій, що можуть зробити навчання івриту доступнішим і результативнішим.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Kasneci E., Seßler K., Küchemann S. та ін. ChatGPT for good? On opportunities and challenges of large language models for education // Learning and Individual Differences. – 2023. – Т. 101. – С. 102274.
2. Tlili A., Boulus S., Adarkwah M. та ін. What if the devil is my guardian angel: ChatGPT as a case study of using chatbots in education // Smart Learning Environments. – 2023. – Т. 10. – С. 1-24.
3. Sharing Less Commonly Taught Languages in Higher Education: Collaboration and Innovation / за ред. E. Heidrich Uebel, A. Kraemer, L. Giupponi. – London: Routledge, 2024. – 264 с.
4. Schreyer C., Granadillo T., Daveluy M. The risk of 'taking urgent steps': linguistic diversity and the International Decade of Indigenous Languages // Journal of Multilingual and Multicultural Development. – 2022. – Т. 43, № 3. – С. 195–199.
5. Hedderich M. A., Lange L., Adel H. та ін. A Survey on Recent Approaches for Natural Language Processing in Low-Resource Settings // Proceedings of the 2021 Conference of the North American Chapter of the Association for Computational Linguistics. – 2021. – С. 2545-2568.
6. Vanetik N., Litvak M., Liebeskind C., Hmdia O., Abu Madeghem R. Offensive language detection in Hebrew: can other languages help? // Proceedings of the 13th Conference on Language Resources and Evaluation (LREC 2022), Marseille, 20–25 June 2022 / European Language Resources Association. – Marseille, 2022. – С. 3715–3723.
7. Bender E. M., Koller A. Climbing towards NLU: On Meaning, Form, and Understanding in the Age of Data // Proceedings of the 58th Annual Meeting of the Association for Computational Linguistics. – 2020. – С. 5185–5198.
8. Leslie D. Understanding Artificial Intelligence Ethics and Safety: A guide for the responsible design and implementation of AI systems in the public sector. – London: The Alan Turing Institute, 2020. – 42 с.
9. Holmes W., Bialik M., Fadel C. Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning. – Boston: Center for Curriculum Redesign, 2019. – 127 с.

Недашківський Євген Анатолійович – аспірант кафедри комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця., e-mail: yevhen@allstarsit.com.

Науковий керівник: ***Колесницький Олег Констянтинович*** – к.т.н., доцент, професор кафедри факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця., e-mail: kolesnytskiy@vntu.edu.ua.

Yevhen Anatoliiovych Nedashkivskyi – PhD student at the Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. E-mail: yevhen@allstarsit.com.

Scientific advisor: ***Oleh Kostiantynovych Kolesnytskyi*** – PhD in Engineering, Associate Professor, Professor at the Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. E-mail: kolesnytskiy@vntu.edu.ua.

УДК 378.147:005.591.6(477)

О. І. Суворін

ВПРОВАДЖЕННЯ ЯПОНСЬКОЇ МОДЕЛІ ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА SCRUMBUN-ПІДХОДІВ В УКРАЇНСЬКІ ТЕХНІЧНІ УНІВЕРСИТЕТИ ДЛЯ ПОДОЛАННЯ РОЗРИВУ МІЖ НАУКОЮ, ОСВІТОЮ ТА БІЗНЕСОМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядаються проблеми сучасної вищої технічної освіти в Україні та пропонується модель адаптації SCRUMBUN-підходів і японської моделі відповідальної освіти. Описано механізми інтеграції бізнесу, науки й освіти, очікувані результати впровадження та переваги для студентів, викладачів і бізнесу.

Ключові слова: SCRUMBUN, SCRUM, KANBAN, наставництво, командна робота, відповідальна освіта, технічні університети.

Abstract

The paper addresses the issues of modern technical higher education in Ukraine and proposes a model of adapting the Japanese responsible education system and SCRUMBUN methodology. Mechanisms for integrating business, science, and education are described along with the expected outcomes and advantages for students, faculty, and businesses.

Keywords: SCRUMBUN, SCRUM, KANBAN, mentorship, teamwork, responsible education, technical universities.

Вступ

Українські технічні університети опинились у кризі довіри з боку бізнесу, який не бачить практичної користі від освітніх або наукових результатів. Однією з причин є розрив між навчальним процесом і ринковими реаліями. У ВНТУ активно впроваджуються сучасні інформаційно-комунікаційні технології в освітній процес для покращення практичної підготовки майбутніх фахівців [1-8, 11, 13, 15]. Світовий досвід (особливо Японії та країн ЄС) доводить ефективність підходів, коли студенти та викладачі долучаються до вирішення реальних задач через SCRUM-організацію навчання. Саме така інтеграція може повернути цінність університетської освіти.

Результати дослідження

Був проведений аналіз досвіду університетів Японії та країн Європейського Союзу, де реалізовано системи відкритих запитів від бізнесу [9, 10, 12]. У таких моделях університети функціонують як інноваційні хаби, де наука, освіта та ринок взаємодіють у реальному часі, реагуючи на нагальні виклики економіки. Платформи з відкритим доступом до науково-технічних задач надають можливість як студентам, так і викладачам долучатися до реальних бізнес-запитів [9, 12].

Ключовим інструментом ефективної взаємодії у цих моделях є SCRUM – гнучка методологія управління проектами, адаптована до потреб академічного середовища. Університети застосовують SCRUM не лише для підвищення командної динаміки, але й як засіб підвищення мотивації студентів, розвитку soft skills та формування аналітичного мислення через постійний зворотний зв’язок [9, 10, 16].

Зокрема, eduScrum дозволяє організувати роботу студентських команд навколо бізнес-задач у режимі спринтів, що імітує умови реального проектного середовища [9, 14]. Аналітичні дослідження показали, що така організація сприяє глибшому засвоєнню матеріалу, підвищує залученість студентів, а також дозволяє університетам ефективно трансформувати запити бізнесу у практичні дослідження [12, 16].

У наведеній нижче роботі представлено покроковий процес, за яким бізнес-замовлення проходить шлях від ідеї до впровадження у ВНЗ через студентську SCRUM-команду. Структура цього процесу адаптована

з урахуванням найкращих практик eduScrum та відкритих інновацій.

Покроковий шлях реалізації запиту бізнесу силами науково-освітньої команди ЗВО:

1. Замовник / Менеджер від клієнта

Бізнес або державна структура формулює потребу – зокрема, створити автономного дрона для збирання квасолі. Призначається відповідальний менеджер із боку клієнта.

2. Формування технічного завдання (ТЗ)

Менеджер із замовника описує вимоги у вигляді ТЗ: функціонал, бюджет, дедлайн, обмеження. Зазначаються також пріоритети (швидкість, надійність, автономність тощо).

3. Публікація ТЗ на загальнонаціональному порталі запитів (або внутрішньому порталі ВНЗ)

Всі університети мають доступ до відкритого порталу, де ТЗ з'являється як публічний кейс. Внутрішні модулі дозволяють конкретним кафедрам фільтрувати запити за спеціальністю.

4. Відповідальний науковий керівник (Scrum Master)

Від ВНЗ закріплюється викладач-науковець, що має досвід у прикладній розробці. Він бере ТЗ у роботу, виходить на контакт із замовником, уточнює цілі, проводить тестування ТЗ – тобто перевіряє його на реалізм, внутрішню узгодженість, технологічну здійсненність.

5. Декомпозиція ТЗ на задачі

Scrum Master разом з технічною командою (інженери, аспіранти, студенти) розбиває загальну мету на малі, чітко вимірювані задачі (наприклад: «спроектувати шасі», «зробити модель в Gazebo», «навчити модель розпізнавати квасолю» тощо).

6. Scrum Poker

Команда проводить SCRUM Poker – кожен учасник оцінює складність задач анонімно, використовуючи шкалу Фібоначчі (0, 0,5, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 20, 40, 100, ?). Обговорення допомагає виявити, хто дійсно розуміє задачу, а хто переоцінює/недооцінює.

7. Оцінювання задач і підписання контракту

На основі оцінок і розподілу задач формується графік, кошторис, розрахунок ризиків. Цей документ стає основою для комерційної пропозиції замовнику. Після узгодження — підписується контракт.

8. Kanban board (Trello або Jira): формування команди і задач

Усі задачі вивішуються на scrum-дошку. Студенти та науковці вибирають задачі, які відповідають їх компетенціям і ресурсам. Визначається product owner, scrum master і команда на спринт.

9. Спрінти виконання (1 раз на тиждень)

Команда працює за циклом спринтів: короткий дедлайн, щоденні стендапи (5–10 хв), щотижневий перегляд результатів, можливість підключати нових студентів або замінювати виконавців за потреби.

10. Тестування

Кожна задача проходить перевірку відповідності очікуваним критеріям (внутрішнє тестування). Замовник долучається до оцінки поетапно (demo day, review, реальні умови).

11. Впровадження

Після успішного завершення спринтів, виконане рішення передається замовнику, впроваджується у виробництво або експлуатацію. У разі позитивного фідбеку – можлива фаза масштабування або новий контракт.

Висновки

Сучасна вища технічна освіта в Україні стикається з рядом проблем: відсутність зв'язку між науковими дослідженнями та реальним запитом бізнесу; формальне ставлення студентів до навчання; відсутність ефективної системи наставництва. У відповідь пропонується адаптація японської моделі відповідальної освіти та SCRUMBUN-підходів в умовах українських університетів. Японські університети діють як інноваційні хаби, де бізнес формує технічні запити через портали, а викладачі виступають SCRUM-майстрами. У ВНТУ пропонується створити внутрішній портал технічних завдань, організовувати SCRUM-команди, розподіляти задачі через SCRUM-покер, вести спринти на дошці Trello. Успішне виконання дає вигоду всім сторонам: бізнесу – інновації, студентам – практичний досвід, викладачам – проекти для портфоліо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дембіцька, С., & Кобилянський, О. (2023). Формування професійної компетентності майбутніх фахівців з професійної освіти засобами цифрових технологій. *Педагогіка безпеки*, 8(1-2), 01–07. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2023-8-1-001-007.

2. Кузьменко, О., Кобилянський, О., & Дембіцька, С. (2022). Інноваційні засоби формування професійної культури майбутніх фахівців технічних спеціальностей. *Педагогіка безпеки*, 7(1-2), 01–07. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2022-7-1-001-007.

3. Мястковська, М., Кобилянська, І., & Кисюк, Д. (2021). Формування готовності майбутніх фахівців з професійної освіти до застосування сучасних інформаційних технологій у професійній діяльності. *Педагогіка безпеки*, 6(1-2), 21–26. https://doi.org/10.31649/2524-1079-2021-6-1-021-026.

4. Dembitska, S., Kobylianska, I., Kobylianskyi, O., & Kuzimenko, O. (2023). Training of specialists in technical specialties to professional activity according to the requirements of the integrative approach. *Professional Pedagogics*, 1(26), 110-121. https://doi.org/10.32835/2707-3092.2023.26.110-121.

5. Dembitska, S., Kobylianska, I., Kobylianskyi, O., & Puhach, V. (2023). Psychological and didactic fundamentals of modern educational technologies of visualization. *Педевтологія*, 1, 36-43.

6. Dembitska S., Kobylianska I., & Kuzimenko O. (2023). Training of specialists in technical specialties to professional activity according to the requirements of the integrative approach. *Professional Pedagogics*, 1(26), 110-121. https://doi.org/10.32835/2707-3092.2023.26.110-121.

7. Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Kobylyanska, I., Rysynets, N., & Kovtonyuk, M. (2022). Information technology for organization of the ascerting stage of pedagogical experiment. *Modern Science–Moderni veda*, 2, 157-165.

8. Dembitska, S., Kobylianskyi, O., Nahorniak, S., Puhach, V., & Tatarchuk, V. (2025). Usage of Artificial Intelligence for the Individualization of Learning in the Institutions of Higher Education. In: Auer, M. E., Rüütmann, T. (eds) Futureproofing Engineering Education for Global Responsibility. ICL 2024. *Lecture Notes in Networks and Systems*, vol 1260. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-85652-5_21.

9. Fernandes, S., Dinis-Carvalho, J., & Ferreira-Oliveira, A. T. (2021). Improving the Performance of Student Teams in Project-Based Learning Using Scrum. *Education Sciences*, 11(8), 444. DOI: 10.3390/educsci11080444.

10. Jurado-Navas, A., & Muñoz-Luna, R. (2017). Scrum Methodology in Higher Education: Innovation in Teaching, Learning and Assessment. *International Journal of Higher Education*, 6(6), 1–11. DOI: 10.5430/ijhe.v6n6p1.

11. Kobylianskyi, O., Stavnycha, T., Dembitska, S., Kobylianska, I., & Miastkovska, M. (2024). Innovative Learning Technologies in the Process of Training Specialists of Engineering Specialties in the Conditions of Digitalization of Higher Education. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. *Lecture Notes in Networks and Systems*, vol 911. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-53382-2_1.

12. Kuz, A. (2021). Scrum: A new framework applied to education. *Eduweb*, 15(3), 10–17. DOI: 10.46502/issn.1856-7576/2021.15.03.1.

13. Miastkovska, M., Dembitska, S., Puhach, V., Kobylianska, I., & Kobylianskyi, O. (2024). Improving the Efficiency of Students' Independent Work During Blended Learning in Technical Universities. In: Auer, M.E., Cukierman, U.R., Vendrell Vidal, E., Tovar Caro, E. (eds) Towards a Hybrid, Flexible and Socially Engaged Higher Education. ICL 2023. *Lecture Notes in Networks and Systems*, vol 899. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-51979-6_21.

14. Neumann, M., & Baumann, L. (2021). Agile Methods in Higher Education: Adapting and Using eduScrum with Real World Projects. *arXiv preprint*. arXiv:2106.12166. URL: https://arxiv.org/pdf/2106.12166.pdf.

15. Puhach, S., Dembitska, S., & Kobylianskyi, O. (2022). Improvement of professional training of technical specialists according to requirements of integration methodological approach. *Науково-методичний журнал «Нова педагогічна думка»*, 3(111), 14-23.

16. Vogelzang, J., Admiraal, W., & van der Veen, J. T. (2017). Scrum Methodology as an Effective Scaffold to Promote Students' Learning and Motivation in Chemistry Education. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, 13(8), 4057–4070. DOI: 10.12973/eurasia.2017.00804a.

Суворін Олег Ігорович – аспірант 174-ї спеціальності, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: 00-24-048.stud@vntu.edu.ua

Науковий керівник: ***Кабачій Владислав Володимирович*** – кандидат технічних наук, доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Oleg I. Suvorin **–** Postgraduate Student, Department of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: 00-24-048.stud@vntu.edu.ua

Scientific advisor: ***Vladyslav V. Kabachii*** – Cand. Sc., Assistant Professor of Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 615.47: 616–072.7

І. М. Кобилянська
Ю. О. Пилипець

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ТЕЛЕЗДОРОВ'Я ТА ТЕЛЕМЕДИЦИНИ В СВІТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Стрімкий розвиток сучасних інформаційно-комунікаційних технологій докорінно трансформує якість життя людей у всьому світі, зокрема у сфері охорони здоров'я. Технології дистанційної взаємодії між пацієнтами та медичними працівниками стають дедалі більш затребуваними, відкриваючи нові можливості для надання медичних послуг незалежно від місця перебування. Телемедицина та телездоров'я розвиваються як потужні інструменти, що забезпечують доступ до медичної допомоги, реабілітації, профілактики, професійної комунікації, наукової діяльності та медичної освіти.

В умовах повномасштабної війни в Україні, що почалася у 2022 році, сфера охорони здоров'я зіткнулася з безпрецедентними викликами. Руйнування медичної інфраструктури, вимушена міграція населення та медичних працівників, а також ускладнення логістичних маршрутів значно вплинули на можливість отримання медичної допомоги. У такій ситуації технології телемедицини стали критично важливими для підтримки медичного обслуговування, зокрема в регіонах, де фізичний доступ до медичних закладів є обмеженим.

Ключові слова: телемедицина, телездоров'я, дистанційна медицина, цифрові технології, охорона здоров'я, медичні послуги, реабілітація, медична інфраструктура, медична допомога на відстані, інновації в медицині.

Abstract

The rapid development of modern information and communication technologies is fundamentally transforming the quality of life of people around the world, in particular in the field of health care. Technologies of remote interaction between patients and medical workers are becoming increasingly popular, opening up new opportunities for the provision of medical services regardless of location. Telemedicine and telehealth are evolving as powerful tools that provide access to health care, rehabilitation, prevention, professional communication, research activities and medical education.

In the context of a full-scale war in Ukraine, which began in 2022, the healthcare sector faced unprecedented challenges. The destruction of medical infrastructure, the forced migration of the population and medical workers, as well as the complication of logistics routes significantly affected the possibility of receiving medical care. In such a situation, telemedicine technologies have become critical to support health care, particularly in regions where physical access to health facilities is limited.

Keywords: telemedicine, telehealth, distance medicine, digital technology, healthcare, medical services, rehabilitation, medical infrastructure, long-distance medical care, medical innovation.

Вступ

Швидкий розвиток цифрових технологій кардинально змінює ландшафт глобальної охорони здоров'я. Телемедицина стала важливим інструментом в сучасній медичній практиці, забезпечуючи віддалений доступ до медичних послуг, покращуючи результати лікування пацієнтів та підвищуючи ефективність системи в цілому. Ці технології підтримують широкий спектр функцій – від клінічних консультацій та діагностики до реабілітації, освіти та моніторингу стану здоров'я населення – заповнюючи географічні та ресурсні прогалини в наданні медичної допомоги.

В останні роки попит на дистанційні медичні рішення значно зріс, що зумовлено як технологічними інноваціями, так і потребою у гнучких, масштабованих системах охорони здоров'я. У регіонах, що постраждали від конфліктів, таких як Україна, телемедицина відіграє важливу роль у забезпеченні безперервного доступу до медичної допомоги в умовах пошкодження інфраструктури, переміщення населення та логістичних проблем. По мірі того, як глобальні системи охорони здоров'я

адаптуються до нових реалій, телемедицина продовжує розвиватися як трансформаційна сила для забезпечення [1].

Результати досліджень

Телемедицина є невід'ємною частиною більш широкої системи електронного здоров'я. Електронне здоров'я (eHealth) є мережею скоординованого та взаємно прийнятного обміну інформацією між усіма зацікавленими сторонами в секторі охорони здоров'я. Вона ґрунтується на застосуванні цифрових інструментів, стратегій та технологій, зокрема інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), для підтримки медичних послуг, профілактики захворювань, зміцнення здоров'я та загального поліпшення якості та тривалості життя. Електронне здоров'я також охоплює доступ до медичної літератури та освіти, розвиток знань та досліджень у галузі охорони здоров'я, а також використання цифрових платформ для отримання інформації, навичок та послуг, необхідних для надання медичної та/або реабілітаційної допомоги, а також управління операційними функціями систем охорони здоров'я [1, 2].

Американська асоціація телемедицини (ААТ) визначає телемедицину (2019) [1] як «використання медичної інформації, що обмінюється між різними локаціями за допомогою електронних засобів комунікації з метою поліпшення стану здоров'я пацієнта». Водночас Європейська комісія пропонує більш конкретне тлумачення, описуючи телемедицину як «надання в режимі реального часу віддаленого доступу до медичних знань за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій, незалежно від місцезнаходження пацієнта або місця зберігання відповідних даних».

Рисунок 1 – Структура цифрової охорони здоров'я (цифрове здоров'я*)*

Концепція телемедицини, якою вона є наразі, виникла в 1960-х роках і тісно пов'язана з розвитком військових і космічних технологій у Сполучених Штатах. Згодом телемедицина набрала обертів у Європі, і зараз Європейський Союз є другим за величиною ринком телемедицини після Північної Америки, на який припадає понад 36% світової частки. За оцінками аналітиків, глобальна галузь телемедицини продовжує швидко зростати. Хоча на кінець 2022 року її вартість становила 63,5 млрд доларів, за прогнозами до 2032 року вона перевищить 590,9 млрд доларів [1].

Незважаючи на цю стабільну тенденцію до зростання, широке впровадження телемедицини відбулося відносно недавно. У 2018 році телемедичні консультації становили не більше 4% від загальної кількості медичних взаємодій, але наразі в деяких країнах дистанційні консультації становлять вже приблизно 11–15% від усіх медичних послуг. Ця зміна відображає не тільки технологічний прогрес, але й зміну суспільних очікувань і потребу в доступних, ефективних рішеннях у сфері охорони здоров'я [2].

В Україні телемедицина поступово розширює свою присутність. Було запущено регіональні центри телемедицини, а в окремих сферах охорони здоров'я впроваджуються цільові телеконсультації. З моменту запуску національної системи електронного здоров'я (НСЕЗ) у 2017 році розробники медичних інформаційних систем та інших ІТ-рішень для охорони здоров'я все частіше

інтегрують функції телемедицини, виходячи з потреб населення та фахівців. Однак прогрес гальмується через відсутність єдиної нормативно-правової бази та централізованої технічної інфраструктури, що уповільнює процес впровадження [4].

Практичні проблеми також залишаються. Як медичні працівники, так і пацієнти, особливо люди похилого віку, часто стикаються з труднощами в адаптації до інструментів телемедицини. Багато хто вважає, що телемедицина вимагає складного або спеціалізованого обладнання, недооцінюючи потенціал простіших рішень, таких як звичайні мобільні телефони. Насправді такі послуги, як аудіоконсультації та взаємодія за допомогою повідомлень, можуть бути ефективно надані за допомогою широко доступних засобів комунікації.

У світі телемедицина розвивається в трьох основних напрямах:

Дистанційна медична допомога або реабілітація. Сюди входять телеконсультації в режимі реального часу між пацієнтами та медичними працівниками, для яких потрібні лише базові комунікаційні технології, такі як телефони, відеодзвінки або платформи для обміну повідомленнями.

Дистанційний моніторинг та телеметрія. Ця сфера включає вимірювання, передачу та інтерпретацію показників здоров'я пацієнтів за допомогою технологій Інтернету медичних речей (IoMP). Пристрої, встановлені в будинку пацієнта, такі як термометри, пульсоксиметри або глюкометри, надсилають важливі дані медичним працівникам, що дозволяє здійснювати безперервний дистанційний моніторинг [1, 4, 5].

Телерадіологія та дистанційна діагностика. Ця галузь зосереджена на дистанційній передачі та інтерпретації діагностичних зображень, таких як рентгенівські знімки, МРТ, КТ та результати ультразвукового дослідження. Фахівці можуть переглядати та інтерпретувати ці зображення, не будучи фізично присутніми, що покращує доступ до експертних знань.

В Україні телемедицина часто використовується службами швидкої допомоги для призначення ліків, лікування втоми або надання загальних порад. Пацієнти зазвичай використовують телефонні дзвінки, чат-боти, месенджери або відеоплатформи, такі як Zoom, для консультацій та отримання електронних рецептів. Мобільні додатки також все частіше використовуються для доступу до історії хвороби, результатів лабораторних досліджень, сканів і рецептів. Ці інструменти підтримують безперервний дистанційний моніторинг, включаючи сповіщення в режимі реального часу про критичні зміни стану здоров'я, такі як порушення серцевого ритму.

Для проведення ефективних дистанційних консультацій, особливо в первинній медичній допомозі, часто використовуються портативні телемедичні діагностичні набори. Ці набори можуть включати цифрові ЕКГ, спірометри, оксиметри, тонометри, термометри, глюкометри, цифрові стетоскопи, а також планшети або ноутбуки для збору даних і відеозв'язку. Зібрані фізіологічні дані зберігаються на хмарних платформах та інтегруються в телемедичні системи для аналізу та прийняття медичних рішень.

Телемедицина швидко розвивається, що зумовлено значними проривами в інформаційно-комунікаційних технологіях. Основними рушійними силами є:

винахід нових технологій обробки даних;

швидкісні та стабільні інтернет-з'єднання через 4G/5G;

розширення глобального покриття інтернету;

менші, але більш потужні комунікаційні пристрої;

поширення побутових приладів для моніторингу здоров'я;

поява поколінь, які виросли в цифровому середовищі (Альфа та Бета), для яких онлайн-послуги є стандартною частиною життя.

Основним елементом глобальної модернізації охорони здоров'я є процес цифрової трансформації, в якому телемедицина відіграє ключову роль. Вона підвищує доступність медичних послуг, оптимізує робочі процеси лікарів, покращує якість і швидкість медичної допомоги та зменшує навантаження на перевантажені системи охорони здоров'я. Телемедицина є не тільки засобом забезпечення доступу до медичних послуг, реабілітації та профілактики захворювань, а й сприяє професійній комунікації, медичній освіті та міжнародній співпраці в галузі охорони здоров'я [5].

Більше того, у міру прискорення технологічних інновацій важко передбачити весь спектр комунікаційних інструментів, які можуть бути використані в найближчому майбутньому. Великі технологічні компанії вже увійшли в сферу охорони здоров'я, оснастивши переносні пристрої, такі як смарт-годинники та фітнес-трекери, функціями моніторингу серцевого ритму, насичення киснем, якості сну та фізичної активності. Ці розробки, які все більше підтримуються національною

політикою в галузі охорони здоров'я, свідчать про майбутнє, в якому телемедицина стане невід'ємною та стандартною складовою сучасних систем охорони здоров'я.

Висновки

Телемедицина швидко змінює глобальний ландшафт охорони здоров'я, пропонуючи нові можливості для дистанційного медичного обслуговування, діагностики та моніторингу пацієнтів. Її розвиток тісно пов'язаний з прогресом у цифрових технологіях, зростаючим попитом на доступну медичну допомогу та потребою в подоланні географічних і системних бар'єрів. Наразі телемедицина активно інтегрується в системи охорони здоров'я по всьому світу, в тому числі, і в Україні, де вона служить важливим інструментом покращення умов життя під час інфраструктурних викликів і міграції населення.

Незважаючи на значний прогрес, повне впровадження все ще стикається з технічними, юридичними та практичними перешкодами. Однак, постійний розвиток комунікаційних мереж, мобільних медичних пристроїв і технологій, орієнтованих на пацієнтів, свідчить про те, що телемедицина відіграватиме дедалі важливішу роль у забезпеченні стійких, ефективних і справедливих систем охорони здоров'я в майбутньому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Міністерство охорони здоров'я України. Сучасний стан розвитку телездоров'я та телемедицини в світі. URL: https://moz.gov.ua/uk/suchasnij-stan-rozvitku-telezdorov-ya-ta-telemedicini-v-sviti.

2.Цюрко, О. Г. (2020). Телемедицина: сучасний стан та перспективи розвитку. *Медична інформатика та інженерія,* 3(28), 8–15.

3.Вдовиченко, Ю. П., & Слабкий, Г. О. (2019). Телемедицина: перспективи розвитку в системі охорони здоров'я України. *Соціальна медицина*, 2, 21–27.

4.Бойчук, Т. М., & Панасюк, О. А. (2021). Електронне здоров'я в Україні: реалії та перспективи. *Український журнал з медицини, біології та спорту,* 6(2), 183–188.

5.Гайдук, І. М., & Мошак, Г. Г. (2021). Розвиток телемедицини як складової системи електронного здоров'я в умовах реформування галузі. *Збірник наукових праць «Проблеми інформатизації та управління»*, 1(35), 98–103.

Кобилянська Ірина Миколаївна – канд. пед. наук, доцент, доцент кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: irishakobilanska@gmail.com

Пилипець Юлія Олександрівна **–** аспірант кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: 00-24-043.stud@vntu.edu.ua

Iryna M. Kobylyanska – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Life Safety and Pedagogy safety, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: irishakobilanska@gmail.com

Yuliia O. Pylypets **–** postgraduate student, Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: 00-24-043.stud@vntu.edu.ua

УДК **004.42**

М. О. Рейда[1]
О. О. Сергієнко[1]
О. М. Рейда[1]

АНАЛІЗ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ МОДЕЛЕЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

[1] Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Проведено аналіз методів навчання моделей штучного інтелекту. Розглянуто фази навчання моделей штучного інтелекту. Приведено опис удосконалених моделей Claude Opus 4 і Claude Sonnet 4 від Anthropic.

Ключові слова: Unsupervised, Supervised Method, Claude, Opus, токен.

Abstract

The methods of training artificial intelligence models were analyzed. The phases of artificial intelligence model training are considered. A description of the improved Claude Opus 4 and Claude Sonnet 4 models from Anthropic is provided.

Keywords: Unsupervised, Supervised Method, Claude, Opus, token.

Вступ

Методи навчання моделей штучного інтелекту є важливими для створення ефективних та високопродуктивних систем штучного інтелекту. У процесі розробки складних систем застосовують різні методи навчання, щоб оптимізувати роботу моделей та покращити точність. Саме тому аналіз методів навчання є актуальним для дослідження, адже він сприяє розробці більш структурованих і продуктивних алгоритмів у сфері навчання моделей штучного інтелекту.

Результати дослідження

Навчання моделей штучного інтелекту:

1. Unsupervised – фаза перед навчанням (навчання без учителя). На цьому етапі модель отримує величезні обсяги тексту та даних, зібраних з Інтернету, оцифрованих книг, репозиторіїв коду тощо. Одним із прикладів таких наборів даних є Common Crawl, який містить терабайти даних з мільярдів веб-сторінок. Очищення цих величезних наборів даних перед використанням вимагає значних зусиль. Величезний обсяг даних унеможливлює для людей маркування чи пояснення всього цього. Натомість модель самостійно вивчає закономірності, намагаючись передбачити наступне слово (токен) у послідовності.
2. Supervised – фаза точного налаштування (навчання з учителем). На етапі точного налаштування модель потребує конкретних уроків та прикладів. Для навчання моделей штучного інтелекту дослідники створюють набагато менші набори даних, що містять ретельно розроблені приклади вхідних даних та бажаних результатів. Наприклад, дослідник може написати певний запит і поєднати його з ідеальною відповіддю, яку він хоче, щоб модель відтворила. Він може навіть створити кілька варіантів відповіді та оцінити їх за такими критеріями, як корисність, зрозумілість або безпека. [1],[2]
3. Reinforcement Learning with Human Feedback (RLHF) – розширене точне налаштування (навчання з підкріпленням та людським зворотним зв'язком). Цей останній тип навчання – це вдосконалена техніка точного налаштування, яка спирається на людську оцінку результатів моделі. Навчання з підкріпленням та людським зворотним зв'язком відбувається так: люди навчають модель ШІ на основі її результатів, часто керуючись тим, як вони ставляться до результатів, коли критерії успіху важко визначити (рис. 1). Для завдань з чіткими, надійними критеріями успіху, таких як безпечне переміщення до заздалегідь визначеного пункту призначення без аварій, моделі ШІ можуть навчатися самостійно на основі успіху чи невдачі. [3]

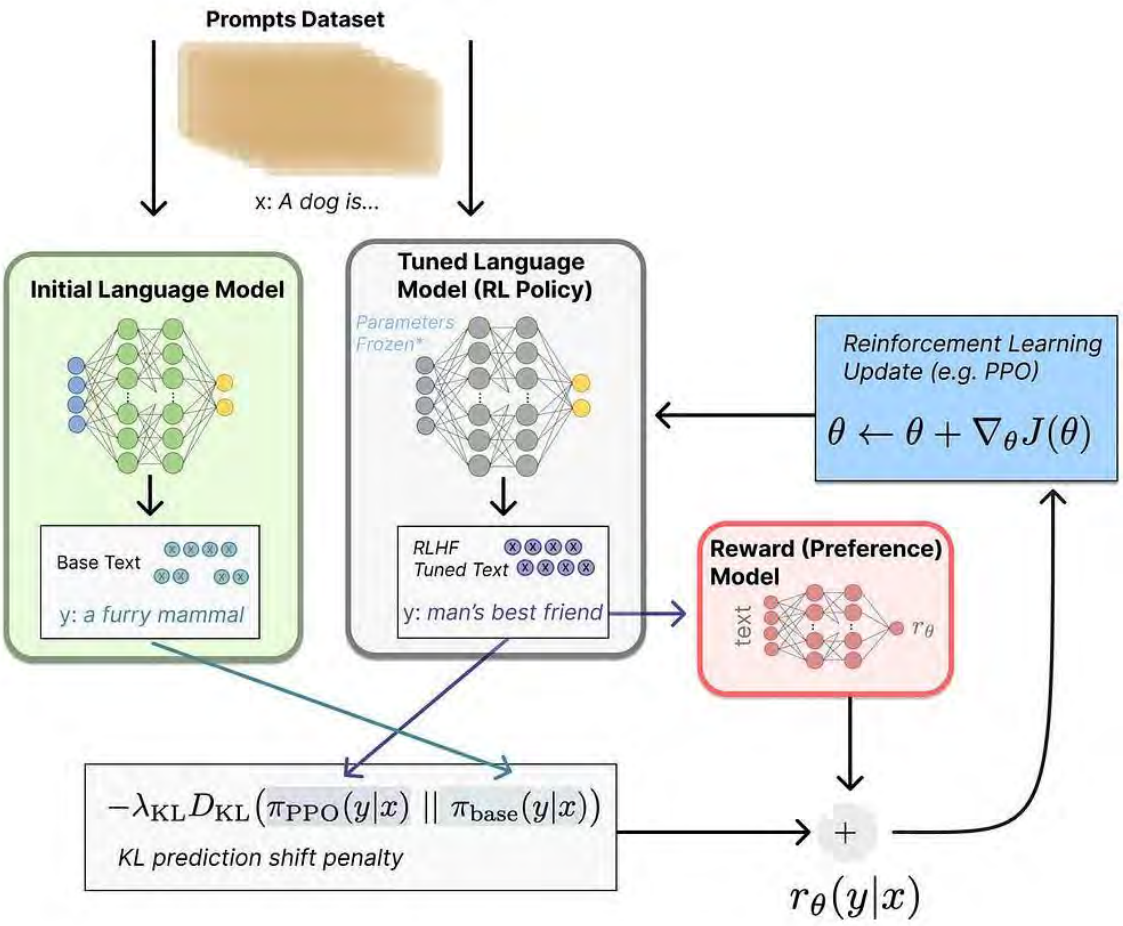

Рисунок 1 – Приклад аналізу даних на етапі RLHF

Приклади удосконалених моделей Claude від Anthropic методом фазового навчання ШІ.

1. Claude Opus 4 – найкраща у світі модель кодування, що забезпечує стабільну продуктивність у складних, тривалих завданнях та робочих процесах агентів. Вона забезпечує стабільну продуктивність у тривалих завданнях, що вимагають зосереджених зусиль та тисяч кроків, зі здатністю безперервно працювати протягом кількох годин, що значно перевершує всі моделі Sonnet та значно розширює можливості агентів ШІ.

2. Claude Sonnet 4 – модель поєднує продуктивність та ефективність для внутрішнього та зовнішнього використання з покращеною керованістю для кращого контролю над реалізаціями. Хоча вона не відповідає Opus 4 у більшості областей, вона забезпечує оптимальне поєднання можливостей та практичності. GitHub стверджує, що Claude Sonnet 4 демонструє високі результати в агентних сценаріях, і представить його як модель, що працює на новому агенті кодування в GitHub Copilot. Manus підкреслює його покращення у виконанні складних інструкцій, чіткому міркуванні та естетичних результатах (рис. 2). [4]

Висновки

Проведено аналіз етапів навчання моделей штучного інтелекту, розглянуто їх фази за призначенням . Приведено покроковий приклад роботи етапу Reinforcement Learning with Human Feedback у вигляді анлазу базового набору даних. В роботі описано методи покращення навчання моделей штучного інтелекту, проведено порівняльний аналіз з іншими методами.

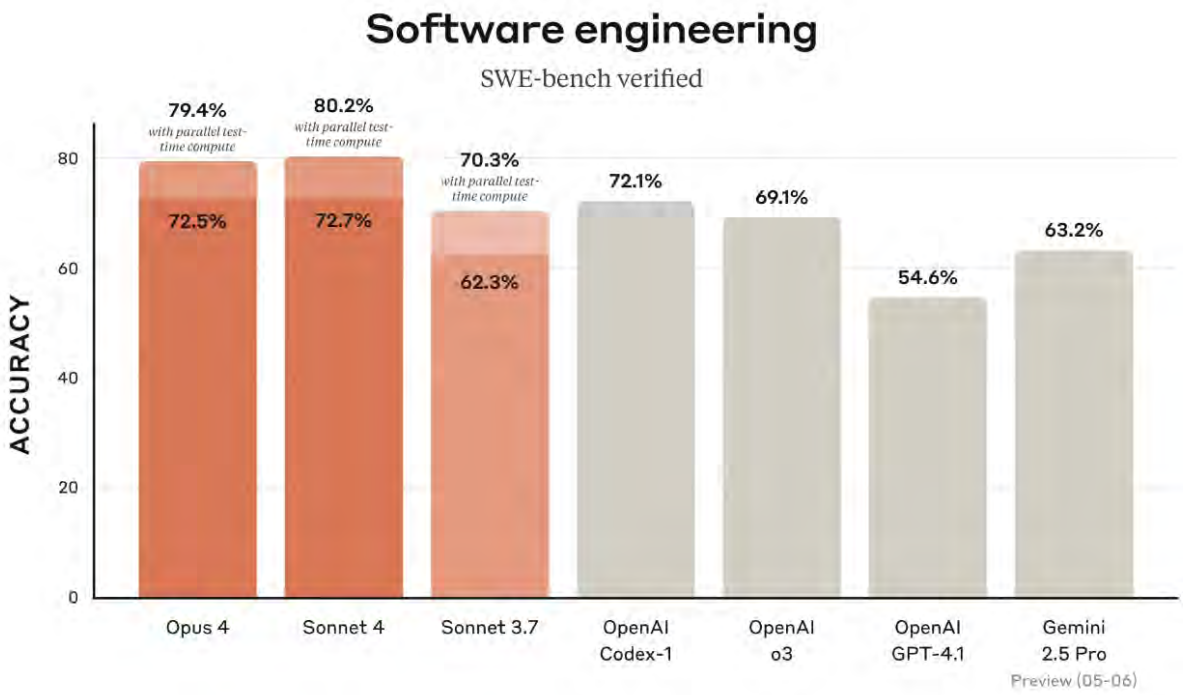

Рисунок 2 – Порівняльна діаграма точності моделей для навчання ШІ

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. How AI Models Are Trained – URL: https://www.nngroup.com/articles/ai-model-training/ (дата звернення 30.10.2024)
2. Common Crawl – https://commoncrawl.org/ (дата звернення 30.10.2024)
3. Reinforcement Learning from Human Feedback (RLHF) – URL: https://themeansquare.medium.com/reinforcement-learning-from-human-feedback-rlhf-a-practical-guide-with-pytorch-examples-139cee11fc76 (дата звернення 30.10.2024)
4. Introducing Claude 4 – URL: https://www.anthropic.com/news/claude-4 (дата звернення 30.10.2024)

Рейда Микола Олександрович – студент 2 курсу Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: okashnik48@gmail.com.

Сергієнко Олександр Олександрович – студент 2 курсу Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: shunechkiss@gmail.com.

Рейда Олександр Миколайович – кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: reyda@vntu.edu.ua.

Mykola Reyda – 2nd-year student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: okashnik48@gmail.com.

Serhienko Oleksandr Oleksandrovich – 2st-year student Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail shunechkiss@gmail.com.

Oleksand Reyda – Ph.D., Associate Professor of Software Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: reyda@vntu.edu.ua.

УДК 004.056.5

Ю.Д Щур
Н.Р. Кондратенко

АНАЛІЗ ДАНИХ ВІДКРИТИХ ДЖЕРЕЛ ДЛЯ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ХВИЛЬ ФІШИНГУ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проаналізовано новітні форми ведення гібридної війни, що поєднують високотехнологічні, інформаційні та кіберкомпоненти. Висвітлено приклади таких дій в Україні з 2014-20205 року, включаючи анексію Криму та конфлікт на Донбасі. Автори доводять, що сучасні конфлікти зміщуються у бік інтеграції асиметричних впливів на ключові державні та соціальні системи без обов'язкового використання регулярних військ.

Ключові слова: гібридна війна, кібербезпека, інформаційна боротьба, високі технології, Україна.

Abstract

The paper analyzes the latest forms of hybrid warfare that combine high-tech, information and cyber components. Examples of such actions in Ukraine since 2014-2025, including the annexation of Crimea and the conflict in Donbas, are highlighted. The authors argue that modern conflicts are shifting towards the integration of asymmetric influences on key state and social systems without the mandatory use of regular troops.

Keywords: hybrid warfare, cybersecurity, information warfare, high technology, Ukraine.

Вступ

У сучасних умовах трансформації глобальної безпекової архітектури та стрімкого розвитку цифрових технологій відбувається докорінна зміна філософії, концепції й практики ведення війни. Сучасні конфлікти дедалі більше виходять за межі класичного бойового протистояння, набуваючи багатовимірного характеру та охоплюючи одночасно військові, економічні, політичні, дипломатичні, інформаційні, кібернетичні та психологічні сфери. У цьому контексті ключовим поняттям стає «гібридна війна», що описує явище, за якого застосовуються як звичайні, так і незвичайні засоби впливу — від військових операцій до маніпуляцій суспільною думкою та деструктивної діяльності в кіберпросторі. Проблематика дослідження гібридних воєн є надзвичайно актуальною в контексті збройної агресії російської федерації проти України, яка триває з 2014 року та має яскраво виражений гібридний характер.

Результати дослідження

У сучасних умовах трансформації глобальної безпекової архітектури та стрімкого розвитку цифрових технологій відбувається докорінна зміна філософії, концепції й практики ведення війни. Сучасні конфлікти дедалі більше виходять за межі класичного бойового протистояння, набуваючи багатовимірного характеру та охоплюючи одночасно військові, економічні, політичні, дипломатичні, інформаційні, кібернетичні та психологічні сфери [1]. У цьому контексті ключовим поняттям стає «гібридна війна», що описує явище, за якого застосовуються як звичайні, так і незвичайні засоби впливу — від військових операцій до маніпуляцій суспільною думкою та деструктивної діяльності в кіберпросторі [1], [2]. Проблематика дослідження гібридних воєн є надзвичайно актуальною в контексті збройної агресії проти України, яка триває з 2014 року та має яскраво виражений гібридний характер [1], [3].

Аналіз матеріалів дослідження дозволяє стверджувати, що гібридна війна є цілеспрямованим і координованим процесом системного впливу на критичні елементи державної, суспільної, економічної, інформаційної та оборонної інфраструктури супротивника [1], [4]. На відміну від традиційних воєн, у гібридних конфліктах акцент переноситься на досягнення стратегічних цілей шляхом створення довготривалого деструктивного впливу без необхідності безпосереднього контролю території. Такий вплив досягається за рахунок точкового використання кібероперацій, інформаційно-психологічних атак, дезінформації, соціального розколу, підтримки протестних рухів і дискредитації влади [5].

Досвід України демонструє масштабність, скоординованість та інноваційність сучасних гібридних агресивних дій. Починаючи з анексії Криму та військових дій на Донбасі, було зафіксовано систематичне використання Росією високотехнологічних засобів радіоелектронної боротьби, безпілотних літальних апаратів,

комплексів розвідки та ураження, інструментів інформаційно-психологічного впливу, а також кібератак проти урядових установ, об'єктів критичної інфраструктури та інформаційного простору держави [1], [3]. Кібероперації супроводжуються інформаційними кампаніями, що спрямовані на підрив легітимності влади, деморалізацію збройних сил, поширення паніки, зневіри та апатії серед населення. В умовах війни з Росією в Україні проявляється новий тип протистояння — війна за свідомість, ідентичність та довіру суспільства [2].

З огляду на стрімке поширення технологічних засобів впливу, зокрема соціальних мереж, бот-мереж, алгоритмічного просування контенту та штучного інтелекту, гібридна війна дедалі більше стає змаганням за домінування в інформаційному середовищі. Протягом бойових дій було зафіксовано різке зростання інформаційної активності в кіберпросторі перед початком активної фази бойових дій, що свідчить про цілеспрямоване використання інформаційного простору як інструмента підготовки до військових операцій [1]. Паралельно з цим, противник активно впроваджував методи прихованої дезінформації, фейкових новин, фальшивих акаунтів і створення штучних протестних рухів, які імітували внутрішнє невдоволення владою [4].

Враховуючи описані загрози, автори роботи аргументовано доводять необхідність формування комплексної системи протидії гібридним викликам. Така система має включати створення національних центрів кіберзахисту та протидії інформаційним загрозам, розвиток вітчизняних кластерів передових оборонних технологій, впровадження ситуативного управління в реальному часі, забезпечення належного рівня підготовки спеціалістів у сфері кібербезпеки, електронної розвідки та інформаційної протидії [1].

Узагальнюючи результати дослідження, що гібридна війна є новим етапом еволюції воєнного протистояння, де перемагає не той, хто має більшу кількість збройних сил, а той, хто краще опановує технології, швидше адаптується до змін і вміє системно використовувати як «жорстку», так і «м'яку» силу [2], [5]. Саме тому державна політика в галузі національної безпеки має бути орієнтована на розвиток інновацій, освіти, науки та високотехнологічної оборонної промисловості. Перемога в сучасній війні — це насамперед перемога за інтелектуальну перевагу, здатність до синергетичного мислення та стратегічного планування.

Висновки

У ході дослідження було встановлено, що гібридна війна є складним явищем, у межах якого поєднуються традиційні воєнні дії з кібернетичними, інформаційними, економічними та психологічними інструментами впливу. Основною її метою є не стільки пряме знищення супротивника, скільки підрив його внутрішньої стабільності, деморалізація населення та делегітимізація інститутів державної влади. Особливість сучасних гібридних конфліктів полягає в тому, що противник цілеспрямовано діє на ключові вразливості — інфраструктурні, інформаційні та ідеологічні — використовуючи новітні технології, соціальні мережі, інструменти дезінформації й кібератаки.

На прикладі України автори продемонстрували, що з 2014 року російська агресія має виразно гібридний характер, у якому інформаційні кампанії, операції з впливу на громадську думку, атаки на цифрову інфраструктуру та маніпуляції у медіапросторі стали такими ж важливими, як і бойові дії. Ці дії мають на меті створити у свідомості громадян відчуття безпорадності, невпевненості та втрати контролю, що сприяє посиленню внутрішньої фрагментації суспільства.

Дослідження доводить, що ефективна протидія гібридним загрозам потребує не лише технологічної модернізації системи безпеки, а й розвитку кадрового потенціалу, створення кіберзахисних структур, інституцій стратегічних комунікацій та освітніх програм. Успішна відповідь держави на подібні виклики залежить від здатності адаптуватися до нової логіки конфлікту, що ґрунтується не на фронті, а в інформаційному полі та свідомості людей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Danyk, Y., Maliarchuk, T., & Briggs, C. (2017). Hybrid War: High-tech, Information and Cyber Conflicts. Connections: The Quarterly Journal, 16(2), 5–24. https://doi.org/10.11610/Connections.16.2.01 (дата звернення: 29.04.2025).
2. Гібридна війна – Вікіпедія. Вікіпедія. [Електронний ресурс] URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Гібридна_війна (дата звернення: 29.04.2025).
10.Andriyevskyy T. G. Цілі російсько-української гібридної війни. Політичне життя. 2018. № 2. С. 103–108. [Електронний ресурс] URL: https://doi.org/10.31558/2519-2949.2018.2.17 (дата звернення: 29.04..2025)
3. Центр протидії дезінформації. Telegram. [Електронний ресурс]URL: https://t.me/CenterCounteringDisinformation/7744 (дата звернення: 29.04..2025)
4. Як розпізнати фейк? – Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України. Just a moment... [Електронний ресурс] URL: https://minre.gov.ua/2023/08/27/yak-rozpiznaty-fejk/ (дата звернення:05.12.2023).

5. Volodymyr. Гібридна війна. ВУЕ. [Електронний ресурс] URL: https://vue.gov.ua/Гібридна_війна (дата звернення: 29.01.2023)

Щур Юлія Дмитрівна– студентка 2 курсу групи 2БС-23б, факультет інформаційної технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: scjulia23@gmail.com

Кондратенко Наталія Романівна – к.т.н., проф., професор кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: kondratenko.natalia@vntu.edu.ua

Shchur Yuliia Dmytrivna– second-year student of group 2BS-23b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: scjulia23@gmail.com

Kondratenko Nataliia Romanivna – Phd in Technical Sciences, Professor, Department of Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: kondratenko.natalia@vntu.edu.ua

УДК 004.42

Н. В. Осіпенко
М. А. Томчук

КОМП'ЮТЕРНИЙ КОМПЛЕКС З ВИКОРИСТАННЯМ ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ ДЛЯ МЕНТАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розроблено комп’ютерний комплекс для ментальної реабілітації з використанням технологій віртуальної реальності. Комплекс створено на платформі Unity та призначений для використання з VR-гарнітурами Oculus Quest 2, підтримуючи одночасну участь двох користувачів. Розроблений додаток включає інтерактивне віртуальне середовище бару, де користувачі можуть вільно пересуватися, спілкуватися, грати в шахи, більярд, дартс, малювати та слухати музику. Впроваджено NPC-бармена з елементами штучного інтелекту для взаємодії. Також реалізовано локацію острова з відповідним звуковим супроводом для релаксації. Робота демонструє можливості застосування VR для покращення психоемоційного стану та соціальної взаємодії.

Ключові слова: віртуальна реальність, ментальна реабілітація, Unity, Oculus Quest 2, багатокористувацький режим, NPC, штучний інтелект, психоемоційний стан.

Abstract

This thesis describes the development of a computer complex for mental rehabilitation using virtual reality technologies. The complex was created on the Unity platform and is designed for use with Oculus Quest 2 VR headsets, supporting simultaneous participation of two users. The developed application includes an interactive virtual bar environment where users can move freely, communicate, play chess, billiards, darts, draw, and listen to music. An NPC bartender with artificial intelligence elements has been implemented for interaction. An island location with corresponding sound accompaniment for relaxation has also been realized. The work demonstrates the potential of VR application for improving psycho-emotional state and social interaction.

Keywords: virtual reality, mental rehabilitation, Unity, Oculus Quest 2, multiplayer mode, NPC, artificial intelligence, emotional well-being.

Вступ

У сучасному світі зростає значення ментального здоров’я через високий ритм життя, стрес та інформаційні перевантаження. Віртуальна реальність (VR) стає потужним інструментом у психології, допомагаючи у релаксації, подоланні фобій, соціальній адаптації та терапії тривожних розладів.

Проте необхідні комплексні VR-платформи, які поєднують терапію, спілкування та творчість у безпечному віртуальному просторі. Метою даної роботи є розробка комп'ютерного комплексу на базі Unity та Oculus Quest 2 для ментальної реабілітації, що включає: іммерсивні 3D-середовища, багатокористувацький режим, взаємодію з об’єктами та NPC, звуковий супровід, тестування функціональності

Основні відомості про технологію та її використання

Технологія віртуальної реальності (ВР) є інноваційним інструментом, що стрімко інтегрується у сферу охорони психічного здоров'я, демонструючи значний потенціал для діагностики, терапії та реабілітації. Фундаментальними характеристиками ВР, що визначають її унікальний психологічний вплив, є

імерсивність (ефект повного занурення у віртуальний світ), присутність (суб'єктивне відчуття перебування "саме там") та інтерактивність (можливість активної взаємодії з віртуальним оточенням). Завдяки здатності моделювати різноманітні середовища та ситуації, ВР дозволяє створювати безпечний простір для релаксації, відволікання, тренування соціальних навичок та подолання психологічних труднощів. Ця технологія відкриває нові можливості для розробки доступних та захоплюючих інструментів, спрямованих на покращення ментального благополуччя.

У даній роботі ВР-технологія використовується для створення комп'ютерного комплексу для ментальної реабілітації, який надає користувачам іммерсивне, інтерактивне та багатокористувацьке середовище. Для реалізації проєкту було обрано апаратну платформу Oculus Quest 2, автономний ВР-шолом, що забезпечує достатню продуктивність, якісний трекінг та цінову доступність. Розробка велася на ігровому рушії Unity, який надає потужний інструментарій для створення ВР-додатків, інтеграції з Oculus SDK та реалізації мережевої взаємодії за допомогою Photon PUN 2. Такий вибір програмно-апаратних засобів дозволив створити комплекс, спрямований на покращення психоемоційного стану та соціальної взаємодії користувачів через позитивний інтерактивний досвід.

Результати дослідження

У результаті виконання роботи було розроблено комп’ютерний комплекс для ментальної реабілітації з використанням технологій віртуальної реальності. Створений на платформі Unity для VR-гарнітур Oculus Quest 2, комплекс підтримує одночасну участь двох користувачів у спільному віртуальному просторі. Розроблений додаток включає два основні інтерактивні віртуальні середовища: локацію "бару", де користувачі можуть вільно пересуватися, спілкуватися, грати в шахи, більярд, дартс, малювати та слухати музику за допомогою інтерактивного касетного магнітофона, а також локацію "острова" з відповідним звуковим супроводом, призначену для релаксації та споглядання.

Ключовими результатами дослідження є реалізація багатокористувацької взаємодії на базі Photon PUN 2, що дозволяє двом користувачам спільно перебувати та взаємодіяти у ВР. Було розроблено та інтегровано неігрового персонажа – віртуального бармена – з елементами штучного інтелекту на базі ChatGPT API, здатного підтримувати голосовий діалог з користувачами. Також впроваджено кастомну систему аватарів зі стилізованим дизайном для представлення користувачів у ВР та реалізовано систему плавного переміщення з опціональним ефектом похитування камери для підвищення імерсивності та комфорту.

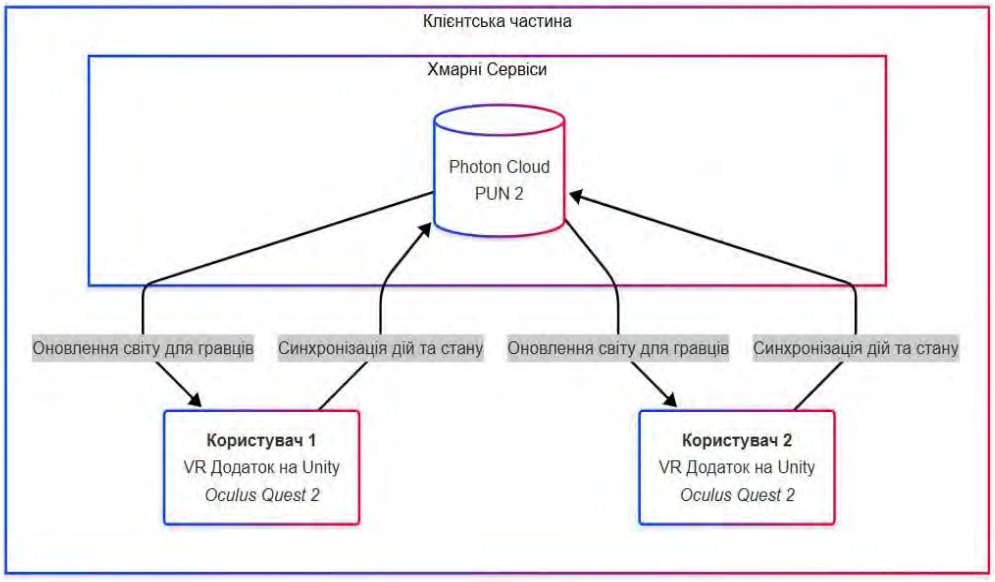

Рисунок 1 – Схема принципу роботи багатокористувацької взаємодії.

Проведене тестування підтвердило функціональність та стабільність роботи розробленого комплексу. Робота демонструє можливості ефективного застосування технологій віртуальної реальності для покращення психоемоційного стану, сприяння соціальній взаємодії та надання користувачам позитивного інтерактивного досвіду в безпечному віртуальному середовищі. Таким чином, створений комп'ютерний комплекс є програмним продуктом, що відповідає поставленим завданням та має потенціал для подальшого розвитку та дослідження його впливу на користувачів.

Висновки

В роботі було розроблено комп’ютерний комплекс з використанням віртуальної реальності, призначений для ментальної реабілітації. Під час виконання роботи було проведено аналіз сучасних технологій та підходів до застосування VR у сфері психологічної підтримки, що дозволило обґрунтувати концепцію та архітектуру створюваного комплексу. Було спроектовано та реалізовано на платформі Unity два основні інтерактивні віртуальні середовища: локацію "бару" з набором соціальних та ігрових активностей та локацію "острова".

Особливу увагу було приділено реалізації багатокористувацького режиму для двох учасників з використанням VR-гарнітур Oculus Quest 2, що забезпечує можливість спільного проведення часу та взаємодії у віртуальному просторі. Для збагачення інтерактивного досвіду було розроблено та інтегровано неігрового персонажа-бармена з елементами штучного інтелекту, здатного підтримувати базовий діалог. Також було реалізовано механізми вільного пересування користувачів, їх взаємодії з об'єктами та відповідний звуковий супровід для підвищення ефекту занурення.

Проведене тестування підтвердило функціональність, стабільність роботи розробленого комплексу та його потенціал як інструменту для покращення психоемоційного стану та сприяння соціальній взаємодії. Таким чином, розроблений комп'ютерний комплекс є програмним продуктом, що відповідає поставленим у роботі завданням та демонструє ефективне застосування технологій віртуальної реальності для цілей ментальної реабілітації. Подальший розвиток проєкту може включати розширення функціоналу, додавання нових локацій та активностей, а також поглиблене дослідження його впливу на користувачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Enhancing Rehabilitation with Virtual Reality: A Comprehensive Guide. XR Health Blog. URL: https://www.xr.health/us/blog/virtual-reality-rehabilitation/.
2. Using Virtual Reality to Improve Outcomes Related to Quality of Life Among Older Adults With Serious Illnesses: Systematic Review of Randomized Controlled Trials // Journal of Medical Internet Research. 2025. URL: https://www.jmir.org/2025/1/.
3. The VR Therapy platform for social anxiety treatment / Kubiak, K., Kaczmarek, M., et al. // Scientific Journal of Siedlce University of Natural Sciences and Humanities. Series: Pedagogy. 2023.
4. VR and MR development in Unity. Unity Manual. URL: https://docs.unity3d.com/6000.1/Documentation/Manual/VROverview.html.
5. Development of a social skills training programme to target social isolation using virtual reality technology in primary mental health care / Buus, N., Carlsson, J., et al. // BJPsych Open. 2023.
6. Pun 2 - Introduction. Photon Engine Documentation. URL: https://doc.photonengine.com/pun/current/getting-started/pun-intro.
7. Photon Pun 2. VR Software wiki (Brown University). URL: https://www.vrwiki.cs.brown.edu/vr-development-software/unity/multiplayer-vr-development-in-unity/photon-pun-2.
8. How to integrate a Chatbot in Unity to create smart AI NPCs. Eden AI Blog. URL: https://www.edenai.co/post/how-to-integrate-a-chatbot-in-unity-to-create-smart-ai-npcs.
9. Enhancing User Comfort in Virtual Environments for Effective Stress Therapy: Design Considerations / Khoo, Y. T., et al. // International Journal of Advanced Computer Science and Applications (IJACSA). 2024. Vol. 15, No. 12.
10. Immersive virtual reality: An effective strategy for reducing stress in young adults / Tarrant, J., et al. // PLoS One. 2024.

11. Blender VR Integration: Enhancing Your 3D Modeling Workflow. Alpha3D Knowledge Base. URL: https://www.alpha3d.io/kb/metaverse/blender-vr/.

Осіпенко Нікіта Вячеславович – студент групи 2КІ-23мс, кафедра кафедра обчислювальної техніки , факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: nikitsa88864@gmail.com.

Томчук Микола Антонович– к.т.н., доцент кафедри обчислювальної техніки, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua.

Osipenko Nikita V. – student of group 2KI-23ms, Department of Computer Engineering, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: nikitsa88864@gmail.com.

Tomchuk Mykola A. – Ph.D., Associate Professor of the Department of Computer Engineering, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua.

УДК 519.816

В. В. Колодний
В. В. Зубко

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ЧИСЛОВОЇ І ЛОГІЧНОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ВІЗУАЛЬНИХ ТЕРНАРНИХ ПОРІВНЯНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі розроблено нову вдосконалену інформаційну технологію класу VisTerComp для числової і логічної інтерпретації візуальних тернарних порівнянь, яка реалізована у вигляді Web-application. Розглянуто приклад застосування розробленої інформаційної технології. Отримані результати можна використовувати в нових інформаційних технологіях і системах підтримки прийняття рішень.

Ключові слова: інформаційна технологія, візуальні тернарні порівняння, значення слайдера, різницева метрика, ранжування альтернатив, VisTerComp.

Abstract

The paper develops a new advanced information technology of the VisTerComp class for numerical and logical interpretation of visual ternary comparisons, implemented as a Web-application. An example of the application of the developed information technology is considered. The obtained results can be used in new information technologies and decision support systems.

Keywords: information technology, visual ternary comparisons, slider value, difference metric, ranking of alternatives, VisTerComp.

Вступ

Протягом останніх років студенти кафедри комп'ютерних наук ВНТУ активно вивчали і застосовували на практиці різноманітні інформаційні технології прийняття рішень.

Опитування, проведені авторами серед цих студентів, дозволили виявити як позитивні моменти, так і певні недосконалості існуючих інформаційних технології класу VisTerComp [1-5]. З'ясувалося, що переважна більшість вважає VisTerComp зручними, надійними, корисними та інтуїтивно зрозумілими інструментами виявлення переважань децидентів. Візуальним та візуально-числовим шкалам [6] надається явна перевага порівняно з іншими типами шкал. Разом з тим, деякі студенти висловили побажання самостійно обирати необхідну точність (кількість градацій ступеня переваг) відповідно до конкретних задач та своїх індивідуальних психологічних особливостей. Також треба відзначити, що більшість опитуваних надає перевагу Web-application порівняно з Desktop і Mobile.

Дана робота присвячена розробці вдосконаленої інформаційної технології числової і логічної інтерпретації візуальних тернарних порівнянь (ВТП) з урахуванням думок студентів, які застосовували інформаційні технології класу VisTerComp.

Результати дослідження

Візуальні тернарні порівняння пропонується реалізувати таким чином.

Децидентам пред'являються трійки порівнюваних альтернатив, над назвами яких розташовані вертикальні слайдери. Оцінювання альтернатив відбувається шляхом встановлення децидентом положення (і числового значення) слайдера у відповідності з власними перевагами: ***чим краще альтернатива, тим вище положення слайдера*** (і більше його числове значення).

Бажана точність (дискретність слайдерів) задається децидентом і може бути змінена [7].

Числова інтерпретація ВТП ґрунтується на використанні різницевої метрики.

Різницева метрика для кожного ВТП обчислюється за такими формулами:

$$d_{ijk} = S_{ik} - S_{jk}, \quad i = \overline{1,n}, \quad j = \overline{1,n}, \quad k = \overline{1,n}, \quad i \neq j, \quad k \neq i, \quad k \neq j, \tag{1}$$

де S_{ik} – значення слайдера (оцінка) для альтернативи a_i в контексті альтернативи a_k;

n – загальна кількість оцінюваних альтернатив;

d_{ijk} – різниця між оцінками альтернативи a_i і альтернативи a_j в контексті альтернативи a_k.

Загальна оцінка альтернативи a_i на основі числової інтерпретації ВТП за різницевою метрикою має вигляд

$$D(a_i) = \sum_{j=1}^{n} \sum_{k=1}^{n} d_{ijk}. \tag{2}$$

Можна побачити, що завжди

$$d_{ijk} = -d_{jik}; \quad d_{iik} = 0; \quad \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} \sum_{k=1}^{n} d_{ijk} = 0,$$

тобто результуюче (обчислене) кардинальне ранжування альтернатив завжди буде центрованим.

Логічна інтерпретація ВТП полягає в однозначному визначені виду трирівневого тернарного відношення між порівнюваними трьома альтернативами

$$a_i \circ a_j \circ a_k, \quad \circ \in \{\sim, \succ, \gg\}$$

на основі аналізу в кожному ВТП значень слайдерів та їхніх різниць:

$$\text{якщо } d_{ijk} > 0{,}5(Smax - Smin), \text{ то } a_{ik} \gg a_{jk}; \tag{3}$$

$$\text{якщо } S_0 \le d_{ijk} \le 0{,}5(Smax - Smin), \text{ то } a_{ik} \succ a_{jk}; \tag{4}$$

$$\text{якщо } d_{ijk} < S_0, \text{ то } a_{ik} \sim a_{jk}, \tag{5}$$

де S_0 – візуальний поріг переваги.

Експериментальним шляхом було встановлено, що значення візуального порогу переваги залежать від діапазону значень та обраної дискретності слайдерів:

$$\text{для } Smin = 0, \ Smax = 100 \text{ при } \Delta S = 10 \text{ та } \Delta S = 5 \quad S_0 = 5, \text{ а при } \Delta S = 1 \quad S_0 = 3.$$

Розглянемо ***приклад практичного застосування*** розробленої інформаційної технології.

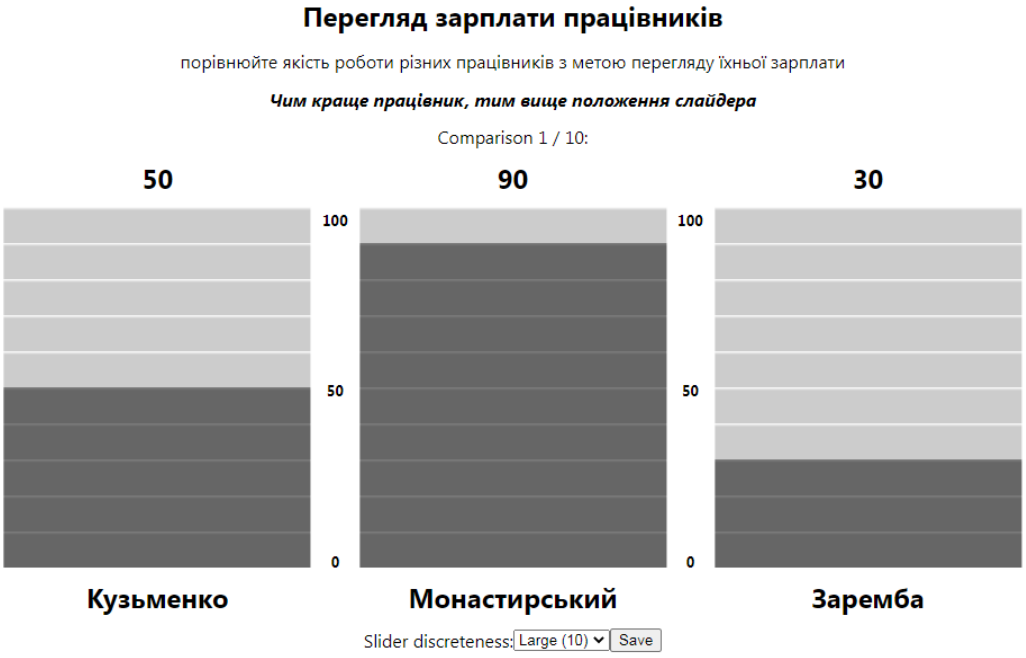

Рис. 1. ВТП з дискретністю слайдера ΔS = 10

Проведемо аналіз значень слайдерів на рисунку 1 згідно з (3)-(5):

Монастирський $\succ$ *Кузьменко*; *Монастирський* $\gg$ *Заремба*; *Кузьменко* $\succ$ *Заремба*.

Проведемо аналіз значень слайдерів на рисунку 2 згідно з (3)-(5):

$$Степанюк \gg Заремба;\ Степанюк \succ Довгань;\ Довгань \succ Заремба.$$

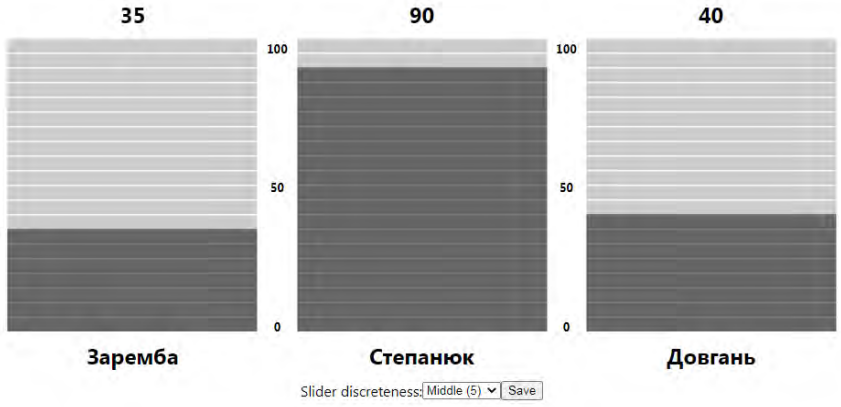

Рис. 2. ВТП з дискретністю слайдера $\Delta S = 5$

Проведемо аналіз значень слайдерів на рисунку 3 згідно з (3)-(5):

$$Монастирський \succ Кузьменко;\ Монастирський \gg Довгань;\ Кузьменко \succ Довгань.$$

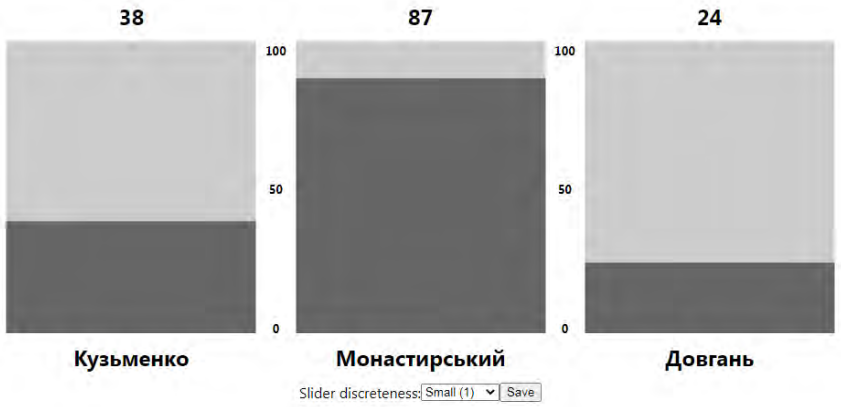

Рис. 3. ВТП з дискретністю слайдера $\Delta S = 1$

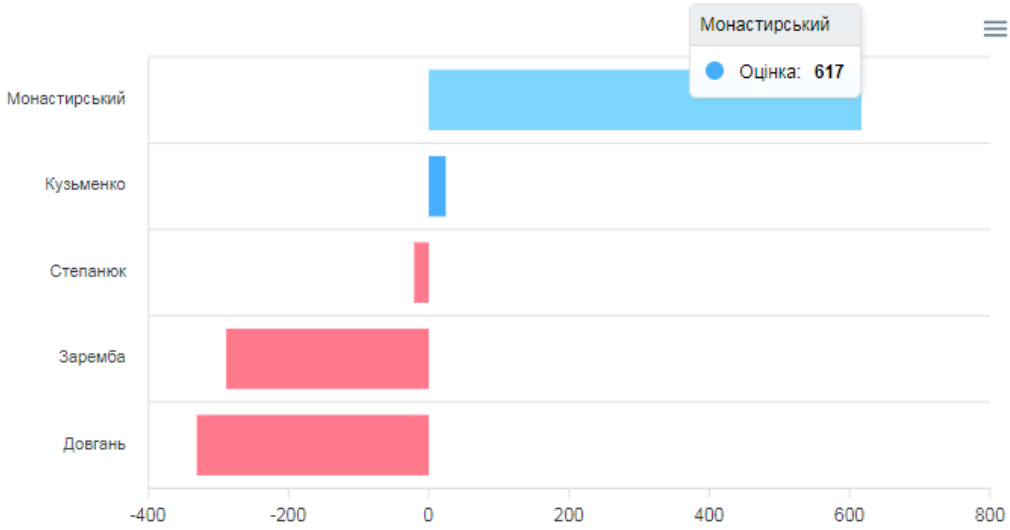

Рис. 4. Результуюче центроване кардинальне ранжування альтернатив

Висновки

В результаті проведених досліджень розроблено нову вдосконалену інформаційну технологію класу VisTerComp для числової і логічної інтерпретації візуальних тернарних порівнянь, яка реалізована у вигляді Web-application. Розглянуто приклад застосування розробленої інформаційної технології. Планується розвинути отримані результати для розробки нових інформаційних технологій і систем підтримки прийняття колективних рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Колодний В. В., Зубко В. В. Метод некритеріального структурування множини альтернатив за допомогою аналізу тернарних трирівневих ранжувань // «Інтернет-освіта-наука-2014». – Вінниця : ВНТУ, 2014. – С. 13-14.

2. Інформаційна технологія для візуалізації та виявлення переважань / В. В. Зубко // «ІНТЕРНЕТ-ОСВІТА-НАУКА-2016» : Збірник матеріалів конференції. – Вінниця : ВНТУ, 2016. – С. 58-59.

3. Колодний, Володимир Застосування гештальт-ранжувань для виявлення переваг ОПР [Текст] / В. Колодний, В. Зубко // Proceedings of the tenth international scientific-practical conference «Internet-Education-Science» (IES-2016), Vinnytsia, 11-14 October, 2016. - Vinnytsia : VNTU, 2016. - С. 43-44.

4. Колодний В. В. Клас методів ранжування та некритеріального оцінювання об'єктів на основі візуальних тернарних порівнянь [Електронний ресурс] / В. В. Колодний, В. В. Зубко // Матеріали конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2024)», Вінниця: ВНТУ. – Електрон. текст. дані. – 2023. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2024/paper/viewFile/19021/15872.

5. Kolodny, V., & Zubko, V. (2024). Method and information technology for ranking alternatives based on visual ternary comparisons. Information Technologies and Computer Engineering, 21(1), 23-31. https://doi.org/10.31649/1999-9941-2024-59-1-23-31.

6. Інформаційна технологія конструювання шкал для експертного оцінювання альтернатив в когнітивно-комфортних умовах [Електронний ресурс] / В. В. Колодний, В. В. Зубко // Матеріали LII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 21-23 червня 2023 р. – Електрон. текст. дані. – 2023. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fksa/all-fksa-2023/paper/view/18710/15497.

7. Колодний В. В. Рекомендації з покращення процедур, методів та інформаційних технологій прийняття рішень [Електронний ресурс] / В. В. Колодний // Матеріали L науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 18 березня 2021 р. – Електрон. текст. дані. – 2021. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fitki/all-fitki-2021/paper/view/11670.

Колодний Володимир Володимирович — канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kolodnyi@vntu.edu.ua

Зубко Валентин Володимирович — аспірант кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, e-mail: valentyn.zubko@gmail.com

Kolodnyi V. — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kolodnyi@vntu.edu.ua

Zubko V. — PhD student of the Computer Science Dpt., Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: valentyn.zubko@gmail.com

УДК 004.8, 004.94

Д. А. Білоус[1]
А. В. Козловський[1]

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОЦІНКИ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ СКЛАДНОСТІ РОЗРОБКИ ТА ПІДТРИМКИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ МОДЕЛЕЙ НЕЧІТКОЇ ЛОГІКИ

[1] Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Запропоновано математичну модель для інформаційної технології оцінювання складності розробки програмного забезпечення з використанням методів нечіткого виведення при прийнятті рішень та штучних нейронних мереж для визначення впливу факторів поточного середовища при застосуванні методу аналізу функціональних точок.

Ключові слова: метод функціональних точок, нечітке виведення, прийняття рішень, штучні нейронні мережі, оцінка складності розробки програмного забезпечення.

Abstract

A mathematical model is proposed for an information technology that estimates the size of software using fuzzy inference methods in decision support systems and artificial neural networks to determine the influence of current environmental factors when applying the function point analysis (FPA) method.

Keywords: function point analysis, fuzzy inherence, decision support systems, artificial neural networks, software sizing and estimation.

Вступ

Одним із найбільш розповсюджених та стандартних методів оцінки функціональної складності, функціонального розміру, зусиль та витрат на розробку програмного забезпечення є аналіз функціональних точок (FPA). Однак, у методі, що був запропонований Аланом Альбрехтом [1] і який пропонує функціональні точки як незалежний від технології захід вимірювання розміру, містить кілька проблем. До числа типових обмежень використання класичного методу FPA автори [2] відносять суб'єктивність технологічного фактору, потенційний подвійний підрахунок, ускладненість використання на ранніх етапах життєвого циклу, чутливість до якості та зміни вимог, диференціація специфікованих елементів, залежність від технології, тощо. Автором [2-3] було розглянуто та типізовано загальні проблеми, які властиві класичним методам, що базуються на FPA, у сучасних реаліях індустрії розробки та впровадження програмних комплексів: орієнтація виключно на функціональні вимоги і слабка адаптація по поточних реалії хмарних платформ та комплексів (as-a-service продуктів), детермінованість множини об’єктів і дискретність класифікації функцій, вплив якості (неповноти, нечіткості) даних на ефективність оцінювання. Типовими наслідками розглянутих обмежень є недостатня і чутлива до якості даних точність оцінювання та складність, або навіть неможливість, застосування подібних методів для проєктів професійних сервісів та підтримки. У роботі [4] розглянуто основні напрямки вдосконалення методів оцінки обсягу та трудомісткості процесів розробки програмного забезпечення: використання методів ML для розпізнавання, класифікації, кластеризації і усунення нечіткості або неповноти вимог, використання методів нечіткої логіки, адаптація моделей оцінювання розміру FPA відповідно до потреб сучасної індустрії.

Метою даної роботи є розробка моделі нечіткої функціональної оцінки складності програмного забезпечення із застосування методу аналізу функціональних точок і методу оцінки ступенів втручання [3].

Результати дослідження

Відповідно до актуального на сьогоднішній день стандарту ISO/IEC 20926:2009 [5] FPA - це стандартизований метод, спрямований на визначення розміру програмного забезпечення на основі його функціональних вимог, який дозволяє визначити обсяг роботи, необхідний для розробки та підтримки. Ключовими термінами, які використовується методом функціональних точок при підрахунках, є функції та складність. Метод функціональних точок розглядає дві категорії типів функцій (дані та транзакції) та п'ять типів функцій. Структура моделі сутностей наведена на рис.1.

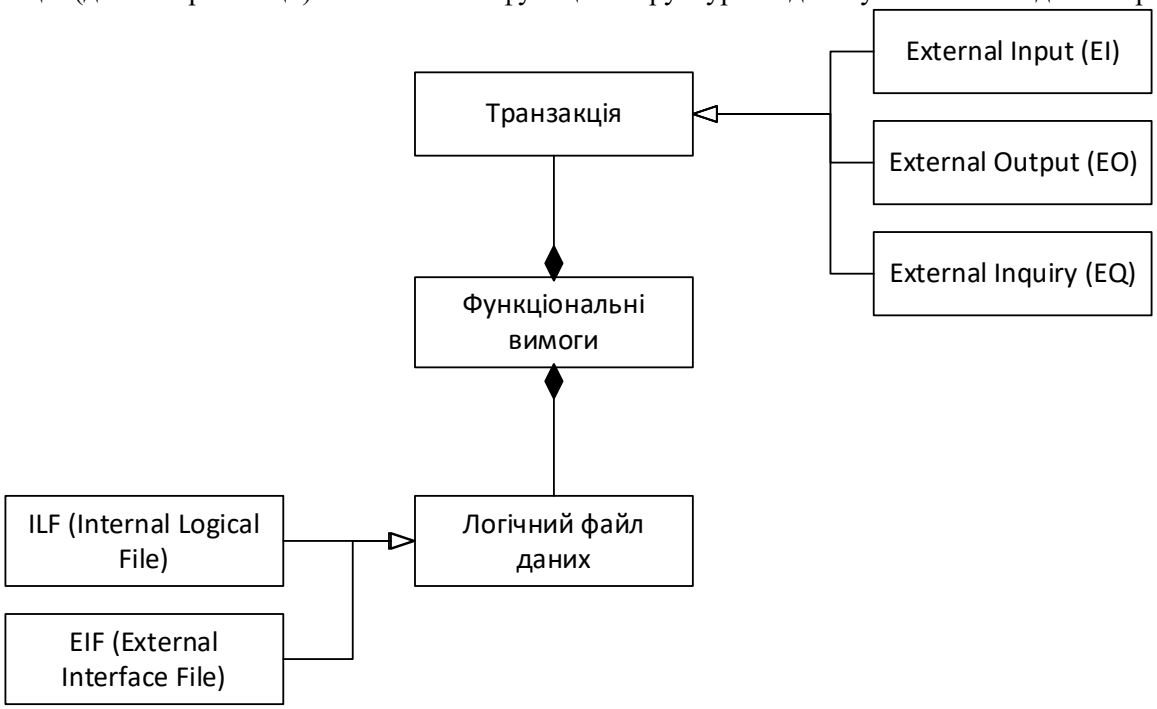

Рис. 1. Модель сутностей FPA за IFPUG

Складність кожної функції визначається відповідно до її характеристик та складових елементів за детермінованою матрицею складності [5]. Загальна кількість функціональних точок обраховується як сума складності усіх функції з врахуванням загального впливу факторів корегування і визначається за формулою [5]:

$$AFP = (0.65 + 0.01 * \sum_{i=1}^{14} GSC_i) * \sum_{i=1}^{5} TE_i * W_i \quad (1)$$

Для адаптації класичного методу FPA до вимог IT-проєктів підтримки та проєктів із динамічною зміною вимог в роботі [3] було введено фактор ступеню втручання (Alteration Adjustment Factor), який приймає значення від 0.1 до 1.0 і визначається експертно відповідно до значень табл.1.

Табл. 1.

Ступінь втручання	Коефіцієнт AAF
Повне	1.0
Критичне	0.5
Середнє	0.25
Низьке	0.1

З врахуванням додаткового фактору формула підрахунку загальної кількості функціональних точок приймає вигляд:

$$AAFP = (0.65 + 0.01 * \sum_{i=1}^{14} GSC_i) * \sum_{i=1}^{5} TE_i * W_i * AAF_i), \quad (2)$$

Очевидним недоліком даного методу є можлива суб'єктивність оцінки фактору ступеню втручання від компетенції та обізнаності експерта. Враховуючи, що фактор ступеню втручання має безпосередній вплив на результуючу оцінку, метод висуває суттєві вимоги до володіння предметною областю та

специфікою кожного конкретного рішення.

Авторами [6] було запропоновано метод Fuzzy Function Point Analysis, який розширює традиційну модель FPA із використанням теорії нечіткої логіки та нечітких множин. Основна ідея методу FFPA полягає у тому, що типи функцій даних (ILF і EIF) та транзакційних функцій (EI, EO і EQ) у межах їх відповідних матриць функціональної складності можуть бути відображені на універсум дискурсу X, який відповідає посиланням на їх складові елементи. Усі ці матриці використовують одні й ті ж лінгвістичні терміни «низький», «середній» і «високий» для вираження складності. Для кожного рядка складності цих матриць були сформовані нечіткі значення для кожного з їх лінгвістичних термінів. Автори методу FFPA експериментальним шляхом [6] доводять, що використання трапецієподібних нечітких чисел є найбільш ефективним для відображення матриць складності функцій. Загалом метод FFPA містить наступні кроки:

1. Фазифікація лінгвістичних терм складності FPA і генерація нечіткого трапецієподібного числа.
2. Розширення матриць складності FPA новою (або новими) лінгвістичними термами.
3. Визначення кількості функціональних точок для нових лінгвістичних термів.
4. Дефазифікація лінгвістичних термів FFPA в значення функціональних точок.

За рахунок застування методів нечіткого виведення до калібрування виведенням лінгвістичних термів складності функції FPA, автори [7,8] змогли підвищити ефективність методу та зменшити його чутливість при застосуванні для систем, що еволюціонують. Отже, використання подібних підходів, моделей та методів є перспективним з точки зору підвищення загальної ефективності оцінки складності та витрат при розробці та підтримці програмного забезпечення широкого спектру.

Подальше розширення методу FFPA за рахунок введення фактору ступеня втручання потребує прийняття рішень щодо значення самого фактору, а отже є задачею класифікації, для якої можна використати спеціальну інтерпретацію механізму, що базується на композиційному правилі нечіткого виведення Заде [9].

Задача класифікації полягає в віднесенні об’єкта (функції, що оцінюється, та відповідного ступеню втручання, що заданий вектором інформативних ознак $X = (x_1, x_2, \dots, x_n)$ до одного з наперед означених класів $\{d_1, d_2, \dots, d_m\}$, тобто полягає в виконанні відображення:

$$X = (x_1, x_2, \dots, x_n) \to y \in \{d_1, d_2, \dots, d_m\}. \quad (3)$$

Розглядаючи задачу оцінки складності та супутніх витрат на розробку, підтримку та конфігурацію програмного забезпечення, варто виділити декілька під-задач, які потребують прийняття рішень:

1. Визначення типу функції з детермінованого (класичний FPA) або наперед не детермінованого переліку можливих типів.
2. Визначення складності функції відповідно до детермінованого (класичний FPA) або наперед не детермінованого переліку можливих значень.
3. Визначення значення ступеня втручання відповідно до поточного стану середовища (програмного засобу, що модифікується).
4. Визначення та калібрування значень факторів корегування.

Варто зазначити, що набір факторів, які характеризують поточний стан середовища, є сталим для кожної із під-задач, але із з ступенем впливу, який є динамічним впродовж життєвого циклу середовища. Модель прийняття рішень, що пропонується, описується множиною F:

$$F = \{X, X', K, R, Y, Z\} \quad (4)$$

де $X = \{x_i\}$ множина всіх можливих вхідних параметрів, $i = 1 \dots I$,

$X' = \{x'_j\}$– корисні вхідні параметри, $j = 1 \dots J$,

K – поле знань, яка характеризує загальну модель бази знань,

$R = \{r_s\}$ – множина критеріїв, $s = 1 \dots S$;

$Y = \{y_t\}$– множина вихідних рішень (класифікацій) $t = 1 \dots T$,

Z – оператор виведення.

У свою чергу, загальну модель бази знань для класу задач, що розглядаються, можна представити у вигляді множини:

$$K = \{K_n, K_\phi\}, \quad (5)$$

де K – це поле знань,

K_n – продукційна компонента поля знань,

K_ϕ – фреймова компонента поля знань.

Застосування штучних нейронних мереж є ефективним інструментом для підвищення ефективності різних етапів методів оцінки складності розробки програмного забезпечення [6-8]. Наприклад, автори [7] застосовують штучні нейронні мережі для вирішення задачі калібрування взаємозв'язку між 14 факторами корегування і досягають підвищення загальної ефективності методу шляхом застосування двошарової нейронної мережі у поєднання з B-сплайн функцією входження для визначення впливу кожного із факторів. Із врахуванням підвищеної ефективності методи, яка була досягнута авторами, вбачається доцільним комбінування даного підходу з розглянутою раніше моделлю прийняття рішень на основі моделі знань для застосування при вирішення усіх чотирьох під-задач прийняття рішень, які були розглянуті раніше, при оцінці складності розробки та підтримки програмного забезпечення. Загальна модель штучної нейронної мережі в цьому випадку зображена на рис. 2.

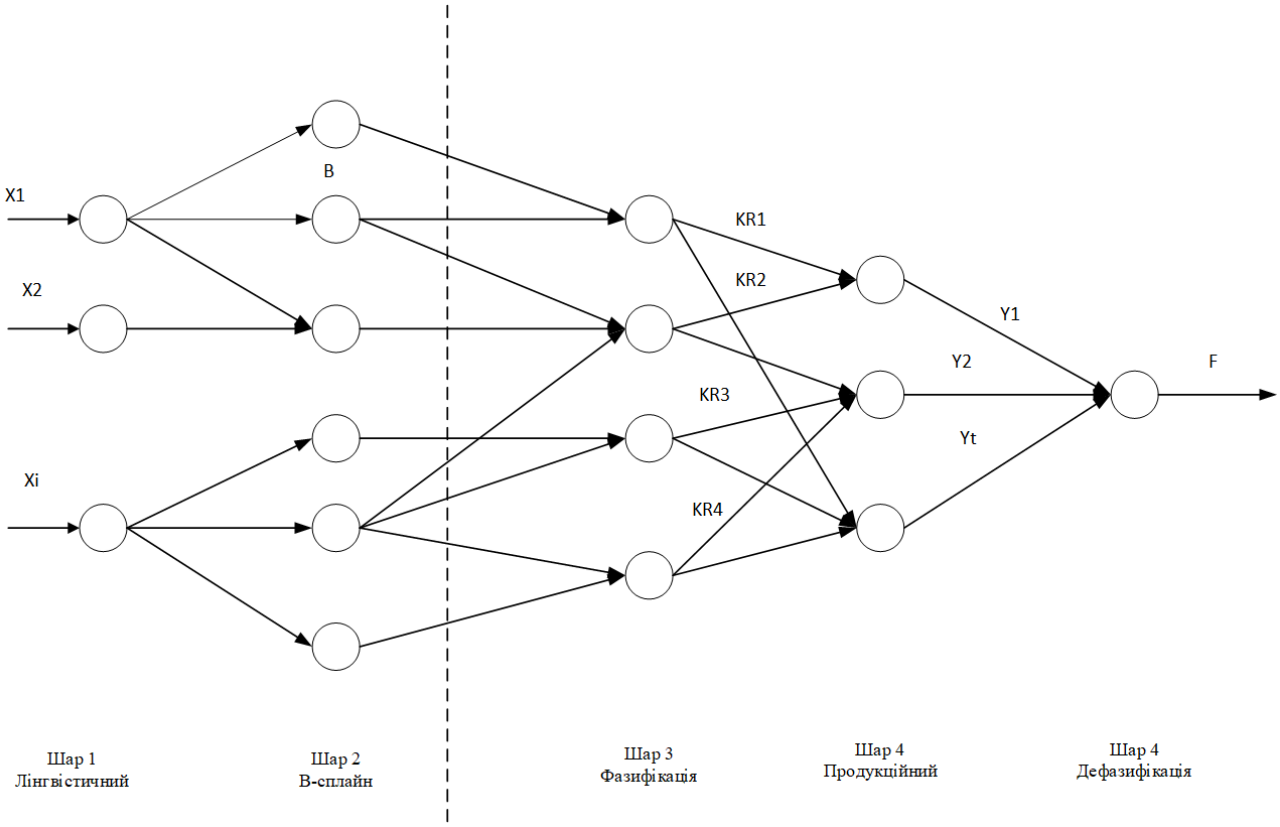

Рис. 2. Модель нечіткої штучної нейронної мережі для прийняття рішень щодо факторів впливу

Висновки

Розглянуто сучасні підходи до підвищення ефективності та усунення відомих недоліків методів оцінки складності програмного забезпечення та витрат на його розробку та підтримку. Запропоновано загальну структуру моделі прийняття рішень та моделі знань, які за рахунок поєднання нечіткої компоненти знань і продукційної моделі дозволять більш ефективно представляти знання щодо поточного стану середовища, і відкривають можливість для розробки алгоритмів прийняття рішень щодо впливу факторів, включно із фактором оцінки ступеню втручання, які впливають на загальну оцінку складності. Запропоновано структуру штучної нейронної мережі, що базується на використання B-сплайн функції входження і запропонованої моделі прийняття рішень з врахування накопичених знань про стан середовища, яка дозволить зменшити вплив факторів невизначеності і підвищити загальну ефективність та стійкість методу функціональних точок.

Майбутні дослідження будуть направлені на фіналізацію множини параметрів та факторів, подальшу оптимізацію запропонованих моделей та розробку алгоритмів для оцінки ефективності запропонованого методу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Albrecht, A.J. Measuring Applications Development Productivity - Proceedings of IBM Application. Dev. Joint SHARE/GUIDE Symposium, 1979.

2. Al-Hagery M.. New complexity weights for function point analysis using artificial neural networks, 2004 – PhD Thesis. Режим доступу URL: https://www.researchgate.net/publication/328119159_NEW_COMPLEXITY_WEIGHTS_FOR_FUNCTION_POINT_ANALYSIS_USING_ARTIFICIAL_NEURAL_NETWORKS.

3. Bilous D., Kozlovskyi A. Using function point analysis for professional service and maintenance IT projects: a tailoring approach for enhanced size and effort estimation.- XI International Scientific and Practical Conference «Modern science: theoretical and practical view», April 16-17, 2024, Madrid. Spain. Pp.82-90, Режим доступу URL: https://www.sconferences.com/wp-content/uploads/2024/04/Madrid.Spain-11.pdf

4. Білоус Д.А. Аспекти використання методу аналізу функціональних точок для оптимізації виробничих процесів - Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2023) – Режим доступу URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2023/paper/view/17974

5. ISO/IEC 20926:2009. Software and systems engineering. Software measurement. Режим доступу URL: https://www.iso.org/standard/51717.html

6. Lima Júnior O., Muniz Farias P., Belchior A. A Fuzzy Model for Function Point Analysis to Development and Enhancement Project Assessments - Vol. 5 No. 2 (2002): Special Issue of Best Papers presented at CLEI'2001. Merida, Venezuela. Guest Editor: Jose Aguilar (U de Los Andes, Venezuela). Режим доступу URL: https://www.clei.org/cleiej/index.php/cleiej/article/view/358

7. Tsoi H. L. Tuning Function Point Analysis Model by Using Fuzzy Neural Network, 2003. – Режим доступу URL: https://www.researchgate.net/publication/254456675_Tuning_Function_Point_Analysis_Model_by_Using_Fuzzy_Neural_Network

8. Lavazza L., Locoro A., Liu G., Meli R. Estimating Software Functional Size via Machine Learning. ACM Trans. Softw. Eng. Methodol. 32, 5, Article 114, 2023, 27 p.

9. Zadeh, L. : Fuzzy sets. Information and Control 8(3), 338–353 (1965).

Білоус Дмитро Анатолійович— аспірант кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dmytro.bilous@gmail.com

Козловський Андрій Володимирович — канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет

Bilous Dmytro A. — PhD. Student of Computer Science Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: dmytro.bilous@gmail.com

Kozlovskyi Andrii V. — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Computer Science Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.67

О. А. Кушнір
Н. Б. Левченко
Я. В. Іванчук

МЕТОДИ ГЕНЕРУВАННЯ СТИЛІЗОВАНИХ 3D-ЛАНДШАФТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У даній роботі розглянуто методи генерації стилізованих 3D-ландшафтів. Визначено основні напрямки досліджень інформаційної технології генерації стилізованих 3D-ландшафтів в області комп'ютерної графіки. Визначено, що ефективне генерування стилізованих 3D-ландшафтів дозволяє створювати унікальні та якісні стилізовані ландшафти.

Ключові слова: *генерування, 3D-ландшафти, шум Перліна, шум Вороного, стилізування, Maya.*

Abstract:
This paper discusses the methods of generating stylized 3D landscapes. The main directions of information technology research for the generation of stylized 3D landscapes in the field of computer graphics have been determined. It was determined that the efficient generation of stylized 3D landscapes allows creating unique and high-quality stylized landscapes.

Keywords: *generation, 3D landscapes, Perlin noise, Voronyi noise, stylization, Maya.*

Вступ

Сучасний світ технологій постійно розвивається, і однією з найбільш динамічних галузей, яка показує ріст є комп'ютерна графіка та 3D-моделювання. Зокрема, велике значення набуває створення процедурних 3D-ландшафтів, які знаходять широке застосування в різних сферах: від ігрової індустрії до кіновиробництва та віртуальної реальності [1].

Розвиток тривимірної графіки та зростання попиту на візуальні ефекти в різних галузях, таких як ігрова індустрія, кінематограф, архітектурна візуалізація та віртуальна реальність, створюють необхідність ефективних інструментів для створення 3D-середовищ. Однією з ключових складових таких середовищ є ландшафти, які можуть відображати різні типи природних або фантазійних просторів. Ландшафти відіграють важливу роль у створенні атмосфери, забезпечуючи глибину, масштаб і візуальну привабливість сцени. Вони допомагають гравцям, глядачам або користувачам зануритися у віртуальний світ і відчути себе частиною цієї реальності [2].

Актуальним є ефективне генерування стилізованих 3D-ландшафтів, яка дозволить створювати унікальні та якісні стилізовані ландшафти з використанням процедурної генерації в середовищі Maya.

Метою даної роботи є обґрунтування розробки інформаційної технології генерування стилізованих 3D-ландшафтів, яка дозволить підвищити якість виконуваних робіт в комп'ютерній графіці.

Результати дослідження

Традиційні методи створення тривимірних ландшафтів вимагають значних ресурсів, зокрема часу на ручне моделювання, текстурування та налаштування. Ці процеси є трудомісткими і потребують високої кваліфікації художників, що призводить до підвищення затрат на проектування та зниження продуктивності. У таких умовах процедурна генерація ландшафтів стає одним із найперспективніших рішень, оскільки дозволяє уникнути рутинних завдань і зосередитися на творчих аспектах розробки. Замість того, щоб вручну моделювати кожен елемент ландшафту, художники можуть використовувати алгоритми, які автоматично створюють складні та реалістичні сцени, зберігаючи художній контроль над параметрами генерації [2].

Процедурні методи генерації ландшафтів дозволяють автоматизувати процес створення складних тривимірних середовищ шляхом використання математичних алгоритмів, таких як шуми Перліна,

Вороного, фрактали та інші. Це дозволяє отримувати унікальні, неручні геометричні форми, які можуть адаптуватися до заданих параметрів, таких як тип місцевості, висота пагорбів, структура поверхні тощо.

Особливої актуальності ці методи набувають при створенні стилізованих ландшафтів, де важливими є не стільки фізична реалістичність, скільки художня естетика і виразність сцени. Стилізовані ландшафти використовуються для створення унікальних, казкових або фантазійних світів, які підкреслюють особливості графічного стилю проєкту та надають йому характерного вигляду. Створення таких ландшафтів вручну може бути дуже складним, оскільки необхідно враховувати різноманітні художні вимоги і забезпечити гармонію між всіма елементами сцени. Процедурна генерація дозволяє автоматизувати цей процес, забезпечуючи при цьому можливість контролю над стилістикою і деталями.

Стилізовані 3D-ландшафти широко використовуються в індустрії анімації, мультфільмів та інді-ігор, де дизайнери прагнуть досягти певного візуального стилю, що виходить за межі фотореалізму. У таких випадках важливо не тільки забезпечити унікальний вигляд кожної сцени, але й дотримуватися єдиної стилістичної концепції. Використання процедурної генерації дозволяє досягти необхідної стилізації з меншою кількістю ручної роботи, а також створювати великі і різноманітні середовища з мінімальними витратами часу. Це особливо важливо для проєктів, де час розробки є обмеженим, або для невеликих студій, які не мають ресурсів для масштабного моделювання вручну. Завдяки автоматизації процесу, команди можуть сфокусуватися на творчих аспектах проєкту, таких як дизайн персонажів, анімація та створення історії [2].

Ще одним важливим фактором є можливість інтеграції алгоритмів процедурної генерації в існуючі програмні продукти, такі як Autodesk Maya або Blender, що дозволяє художникам працювати у звичному для них середовищі з додатковими інструментами для автоматизації процесів. Ця інтеграція не лише підвищує продуктивність роботи, але й знижує поріг входження для нових користувачів, оскільки їм не потрібно опановувати нові програми. Відомі програми для 3D-моделювання вже мають широкий набір інструментів для роботи з ландшафтами, і додавання процедурних методів дозволяє значно розширити їх можливості, забезпечуючи художникам і розробникам доступ до нових засобів автоматизації та генерації контенту [1, 2].

Таким чином, доцільність створення інформаційної технології генерування стилізованих 3D-ландшафтів полягає в значному скороченні часу та ресурсів на створення складних тривимірних середовищ, підвищенні продуктивності розробників і художників, а також можливості автоматизації процесу з урахуванням стилістичних вимог. Це відкриває нові перспективи для індустрії тривимірної графіки та робить можливим створення якісних продуктів з меншими затратами. Крім того, процедурна генерація сприяє уніфікації стилю, масштабованості процесу та можливості швидкої адаптації до змінних вимог, що робить цей підхід надзвичайно привабливим для сучасних проєктів, особливо в контексті розвитку індустрії розваг і віртуальної реальності.

Висновки

Досліджено предметну область та об’єкт дослідження методів генерації стилізованих 3D-ландшафтів. Визначено основні напрямки застосування та обґрунтовано напрямки розробки і вдосконалення інформаційної технології генерації стилізованих 3D-ландшафтів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Shaker N. (2018). Procedural Content Generation in Games / N. Shaker, J. Togelius, M. J. Nelson. - Springer.
2. Liberti L., Lavor C. (2017). Euclidean Distance Geometry: An Introduction, Springer Undergraduate Texts in Mathematics and Technology, Springer.

Кушнір Олександр Анатолійович – студент гр. 1КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Левченко Никита Борисович – аспірант, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Іванчук Ярослав Володимирович – д.т.н., проф., Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ivanchuck@ukr.net.

Kushnir Oleksandr A. – Department of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Levchenko Nikita B. – graduate student, Department of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Ivanchuk Yaroslav V. – Dr. Sc. (Eng.), Professor, Deparment of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivanchuck@ukr.net.

УДК 330.4

К. В. Коваль
І. О. Шептяков
Я. В. Іванчук

МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ МОНІТОРИНГУ ТА КОНТРОЛЮ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано математичну модель для моніторингу та контролю бізнес-процесів, що дозволяє підвищити ефективність аналізу та управління підприємствами малого і середнього бізнесу. Дворівнева модель включає базовий рівень, який враховує п'ять ключових показників (складність, процесність, контрольованість, ресурсоємність та урегульованість), та розширений рівень, що містить фінансові, технічні та часові показники.

Ключові слова: *математична модель, моніторинг бізнес-процесів, контроль ефективності, дворівнева оцінка, ключові показники, нормалізація, вагові коефіцієнти, малий і середній бізнес.*

Annotation

The article proposes a mathematical model for monitoring and controlling business processes, which allows to increase the efficiency of analysis and management of small and medium-sized enterprises. The two-level model includes a basic level, which takes into account five key indicators (complexity, process, controllability, resource intensity and regulation), and an extended level, which includes financial, technical and time indicators.

Keywords: *mathematical model, business process monitoring, performance control, two-level assessment, key indicators, normalization, weighting coefficients, small and medium-sized business.*

Вступ

Сучасні підприємства, особливо малі та середні, потребують ефективних механізмів моніторингу та контролю своїх бізнес-процесів для досягнення стратегічних цілей та забезпечення конкурентоспроможності. Складність управління такими процесами обумовлена необхідністю врахування численних параметрів, що характеризують різні аспекти діяльності — від фінансових і технічних до часових показників. Однак існуючі методи оцінки не завжди здатні врахувати усі важливі фактори, що впливає на об’єктивність результатів та обмежує можливості підприємств у їхній оптимізації [1].

Для розв’язання цієї проблеми необхідно використовувати новий підхід, що враховує складність і специфіку бізнес-процесів на двох рівнях: локальному, який включає основні показники, та розширеному, що аналізує бізнес-процеси за ключовими групами параметрів. Така модель дозволяє забезпечити гнучкість оцінки та налаштовувати її під потреби конкретного підприємства [2].

Метою роботи є розробка дворівневої математичної моделі моніторингу та контролю бізнес-процесів для малих і середніх підприємств, яка дозволить оцінювати ефективність процесів на основі взаємозв'язків між ключовими показниками та їхнім впливом на загальний результат діяльності підприємства.

Результати дослідження

Аналіз існуючих методів оцінки бізнес-процесів виявив ряд обмежень, які знижують їхню здатність повноцінно відображати ефективність бізнес-процесів. Значна частина методів не враховує специфіку малого та середнього бізнесу, яка включає обмежені ресурси, необхідність швидкої адаптації до змінних ринкових умов та постійне прагнення оптимізувати витрати. Більшість з існуючих методик використовують статичні параметри, що не дозволяє відстежувати динаміку процесів в режимі реального часу та виявляти критичні фактори, які впливають на продуктивність та якість виконання завдань. Крім того, багато моделей оцінки не враховують важливість фінансових, технічних та часових аспектів як окремих груп показників, що ускладнює аналіз їхнього впливу на загальну ефективність проєкту [1].

Перший рівень моделі складається з показників описаних у формулах (1-5) і призначений для локальної оцінки бізнес-процесів для малого бізнесу [2].

Показник складності ($К_{скл}$) – це відношення кількості рівнів декомпозиції моделі процесів до загальної суми виділених процесів, визначає, наскільки складною є ієрархічна структура бізнес-процесів:

$$К_{скл} = \frac{\sum К_{рів}}{\sum К_{екз}}, \quad (1)$$

де $К_{рів}$ – кількість рівнів системи бізнес-процесів, $К_{екз}$ - кількість екземплярів бізнес-процесів.

Показник процесності ($К_{пр}$) – відношення кількості «розривів» (відсутність причинно-наслідкового зв'язку між субпроцесами процесу, що розглядається) в бізнес-процесах до суми класів бізнес-процесу, характеризує цілісність процесу, який може бути визначений як проблемний, або як процесний:

$$К_{пр} = \frac{\sum К_{проз}}{\sum К_{пкп}}, \quad (2)$$

де $К_{розр}$ – кількість «розривів» процесів в екземплярах процесів, $К_{кп}$ – кількість класів бізнес процесів.

Показник контрольованості ($К_{відп}$) – відношення кількості власників процесу до кількості класів бізнес-процесу, характеризує ефективність управління власниками бізнес-процесами, які їм належать.

$$К_{відп} = \frac{К_{вбп}}{\sum К_{кбп}}, \quad (3)$$

де $К_{вб}$ – число власників бізнес-процесів, $К_{кбп}$ – кількість класів бізнес процесів.

Ресурсоємність ($Р$) – відношення кількості використаних ресурсів до «виходів», результатів бізнес-процесу, демонструє ефективність використання ресурсів при реалізації конкретного бізнес-процесу.

$$Р = \frac{К_{рес}}{\sum К_{над.рес}}, \quad (4)$$

де $К_{рес}$ – кількість використовуваних ресурсів для виконання процесу, $К_{над.\ рес}$ – кількість надлишкових ресурсів під час бізнес-процесів.

Урегульованість ($К_{рег}$) – відношення кількості регламентної документації до кількості класів бізнес процесів, визначає рівень регламентації поточних процесів.

$$К_{рег} = \frac{\sum Прег}{\sum Пкп}, \quad (5)$$

де $К_{норм.\ док}$ – кількість нормативних документів, $К_{кбп}$ – кількість класів бізнес процесів.

Для глибшого рівню моніторингу та контролю бізнес-процесів важливо врахувати не тільки загальні показники ефективності, а і використовувати показники за різними аспектами діяльності підприємства [3]. Тому потрібно створити глибшу модель оцінки ефективності бізнес-процесів у якій перший рівень залишиться без змін і використовуватиме п'ять ключових показників для оцінки окремих аспектів бізнес-процесів, які описані формулами (1-5), а другий рівень додатково враховуватиме такі параметри:

- фінансові, технічні та часові показники як окремі групи з вагами для кожної групи;
- нормалізацію значень для порівнянності різних показників;
- взаємозв'язки між показниками.

Фінансові показники можуть бути представлені у вигляді суми загальних витрат на бізнес процеси:

$$В_{бп} = В_{сир.} + В_{оп} + В_{аморт.} + В_{ен} + В_{з}, \quad (6)$$

де $В_{сир.}$ – витрати на закупівлю сировини, $В_{оп}$ – витрати на оплату праці персоналу, $В_{аморт.}$ – витрати на амортизацію обладнання, $В_{ен}$ – витрати на тепло та енергоносії, $В_{з}$ — витрати на зв'язок та інші комунікаційні послуги.

Технічні показники оцінюють технічну складність і трудові ресурси:

$$Т_{пбп} = Т_{кф} + Т_{чп}, \quad (7)$$

де $Т_{кф}$ – кількість функцій, що виконуються на робочих місцях, $Т_{чп}$ – чисельність персоналу, залученого до виконання бізнес-процесу.

Часові показники визначають час виконання бізнес-процесу та інші часові параметри:

$$Ч_{бп} = Ч_{середній} + Ч_{простою}, \quad (8)$$

де $Ч_{середній}$ – середній час виконання процесу, $Ч_{простою}$ – час простоїв під час виконання процесу.

Для забезпечення порівнюваності між показниками кожен показник нормалізується до значень у зоні [0…1]. У такому разі $N_{\text{Вбп}}$ (нормалізований показник витрат на бізнес-процеси), $N_{\text{Тпбп}}$ (нормалізований показник технічної складності), $N_{\text{Чбп}}$ (нормалізований показник час виконання процесу) обраховуватимуться за такими формулами:

$$N_{\text{Вбп}} = \frac{\text{В}_{\text{бп}} - \min(\text{В}_{\text{бп}})}{\max(\text{В}_{\text{бп}}) - \min(\text{В}_{\text{бп}})}, \tag{9}$$

$$N_{\text{Тпбп}} = \frac{\text{Т}_{\text{пбп}} - \min(\text{Т}_{\text{пбп}})}{\max(\text{Т}_{\text{пбп}}) - \min(\text{Т}_{\text{пбп}})}, \tag{10}$$

$$N_{\text{Чбп}} = \frac{\text{Ч}_{\text{бп}} - \min(\text{Ч}_{\text{бп}})}{\max(\text{Ч}_{\text{бп}}) - \min(\text{Ч}_{\text{бп}})}. \tag{11}$$

У розробці математичної моделі моніторингу та контролю бізнес-процесів важливу роль відіграє визначення ваг для кожного з показників, що використовуються в оцінці ефективності проекту. Саме ваги забезпечують гнучкість проекту, оскільки вони відображають відносну значимість кожного з аспектів, що оцінюються в процесі аналізу.

Ваги показників є величинами, що задовольняють умові:

$$\sum_{i=1}^{8} w_i = 1, \tag{12}$$

де w_i – це вага i-го показника, що відображає його важливість у загальному оцінюванні успішності проекту.

Ваги можуть приймати значення в діапазоні від 0 до 1, що дозволяє налаштовувати модель відповідно до специфіки конкретного проекту або галузі.

Деякі показники можуть мати вищу пріоритетність залежно від специфіки проекту. Наприклад, для технічних проектів важливими можуть бути фінансові та ресурсні показники, тоді як у соціальних ініціативах можуть бути пріоритетними показники, що характеризують тривалість проекту.

Для вивчення взаємозв'язків між показниками можна застосовувати кореляційний аналіз, який показує, наскільки два показники змінюються разом. Кореляція може бути позитивною (коли обидва показники збільшуються або зменшуються разом), негативною (один показник збільшується, інший зменшується), або ж не вказувати на значний взаємозв'язок (близька до 0).

Формула коефіцієнта кореляції Пірсона:

$$r_{xy} = \frac{\sum_{i=1}^{n} (x_i - \bar{x})(y_i - \bar{y})}{\sqrt{\sum_{i=1}^{n} (x_i - \bar{x})^2 \sum_{i=1}^{n} (y_i - \bar{y})^2}}, \tag{13}$$

де: x_i і y_i – значення двох показників для кожного елемента даних, $\bar{x}$ і $\bar{y}$ - середні значення показників x і y, r_{xy} – коефіцієнт кореляції між показниками x і y.

Коефіцієнти α та β використовуються для балансування впливу двох рівнів оцінки на загальний показник. Їхні значення можна налаштовувати залежно від специфіки аналізу:

– Якщо $\alpha > \beta$, це означає, що базовий рівень оцінки є важливішим для конкретного аналізу, і модель більше фокусується на таких показниках, як складність, процесність тощо. Такий підхід доцільний, якщо підприємство тільки починає оптимізувати свої бізнес процеси та хоче спочатку зосередитись на їхній структурі.

– Якщо $\alpha < \beta$, то більша увага приділяється розширеному рівню оцінки, зокрема фінансовим, технічним та часовим аспектам. Це доцільно для підприємств, які вже мають належно структуровані процеси та бажають вдосконалювати ефективність з огляду на витрати, технології та час.

– Значення α та β можуть бути рівними ($\alpha = \beta$), якщо обидва рівні оцінки мають однакове значення для підприємства і забезпечують збалансований підхід до аналізу ефективності.

Коефіцієнти α та β в формулі повинні бути нормалізовані так, щоб їх сума дорівнювала 1. Це забезпечує збалансований розподіл ваг між базовим та розширеним рівнями оцінки ефективності.

Таким чином, дворівнева математична модель коефіцієнту ефективності бізнес процесів (КЕБП) матиме такий вигляд:

$$\begin{aligned}\text{КЕБП} = \alpha \cdot \left(w_1 \cdot \text{К}_{\text{скл}} + w_2 \cdot \text{К}_{\text{пр}} + w_3 \cdot \text{К}_{\text{відп}} + w_4 \cdot \text{К}_{\text{р}} + w_5 \cdot \text{К}_{\text{рег}}\right) + \\ + \beta \cdot \left(w_6 \cdot \frac{1}{N_{\text{Вб}}} + w_7 \cdot \frac{1}{N_{\text{Тпб}}} + w_8 \cdot \frac{1}{N_{\text{Чб}}}\right)\end{aligned} \tag{14}$$

де α та β – нормалізовані вагові коефіцієнти, які відображають значимість базового та розширеного рівнів; w_1, w_2, w_3, w_4, w_5 вагові коефіцієнти для показників базового рівня, що враховують їхню відносну важливість; $K_{скл,}, K_{пр}, K_{відп}, K_{р}, K_{рег}$ – показники складності, процесності, контрольованості,

ресурсоємності та урегульованості; w_6, w_7, w_8 – вагові коефіцієнти для нормалізованих показників розширеного рівня; $N_{Вбп}\, N_{Тпбп}\, , N_{чбп}$ – нормалізовані показники витрат на бізнес-процеси, технічної складності та часу виконання процесу.

Висновки

Встановлено, що запропонований підхід дозволяє підвищити точність та об'єктивність оцінювання ефективності бізнес-процесів, враховуючи особливості малих і середніх підприємств. Розроблена дворівнева математична модель забезпечує можливість аналізу процесів на локальному рівні за основними показниками, такими як складність, процесність, контрольованість, ресурсоємність та урегульованість, а також на розширеному рівні, включаючи фінансові, технічні та часові аспекти. Запропонована модель сприяє поліпшенню якості управління бізнес-процесами та надає підприємствам інструменти для своєчасного виявлення проблемних зон та підвищення загальної ефективності діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Якименко-Терещенко, Наталія Василівна, Сиром'ятникова, Оксана Валеріївна. Основи бізнес-аналізу. Київ, 2020.

2. Тігарєва, В. А., Станкевич, І. В. Аналіз існуючих підходів та методів оцінювання бізнес-процесів підприємств та організацій. Одеська національна академія зв'язку ім. О.С. Попова, Одеса, Україна.

3. Концептуальні засади класифікації бізнес-процесів, як основи формування бізнес-системи організації [Електронний ресурс]. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1558 .

Коваль Катерина Віталіївна – студентка групи 2КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: koval.katerina5555@gmail.com.

Шептяков Ігор Олександрович – аспірант, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Іванчук Ярослав Володимирович – д.т.н., проф., Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ivanchuck@ukr.net.

Kateryna Koval V. **–** Department of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: koval.katerina5555@gmail.com.

Sheptiakov Ihor O. – graduate student, Department of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Ivanchuk Yaroslav V. – Dr. Sc. (Eng.), Professor, Deparment of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivanchuck@ukr.net.

УДК 64.06

О. В. Рейпаші
Я. В. Іванчук

МЕТОД ВИЗНАЧЕННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ЖИТЛОВИХ ПРИМІЩЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Запропоновано систему автоматизації для підвищення енергоефективності в житлових приміщеннях шляхом контролю параметрів мікроклімату на основі нечіткої логіки. Система забезпечує оптимальні умови комфорту та знижує витрати енергії за рахунок адаптивного регулювання показників температури, вологості та освітленості.
Ключові слова: енергоефективність, автоматизація, нечітка логіка, мікроклімат, адаптивне регулювання,

Abstract
An automation system is proposed to enhance energy efficiency in residential buildings through climate parameter control based on fuzzy logic. The system ensures optimal comfort conditions and reduces energy costs by adaptively regulating temperature, humidity, and illumination levels.
Keywords*:* energy efficiency, automation, fuzzy logic, indoor climate, adaptive control.

Вступ

Значення енергоефективності зростає в умовах сучасних екологічних викликів та збільшення витрат на енергію. Автоматизована система контролю мікроклімату дозволяє ефективно управляти умовами проживання, оптимізуючи температурний режим, вологість та рівень освітленості відповідно до умов комфорту [1].

Питання енергоефективності відіграє актуальну роль у буденному житті людей, не тільки через підвищення цін на комунальні послуги та екологічних причин, але й через те що у більшої частини населення відсутній стабільний вільний доступ до енергетичних ресурсів [2].

Метою дослідження є розробка методу визначення енергоефективності приміщень, який буде використовувати поточні показники мікроклімату для оптимального регулювання режиму комфортності приміщення.

Результати дослідження

У ході дослідження було розроблено систему, яка здійснює аналіз параметрів мікроклімату для підвищення енергоефективності житлових приміщень шляхом адаптивного контролю вологості, температури та освітленості. Система використовує методи нечіткої логіки для перетворення чітких значень цих параметрів у нечіткі категорії, що дозволяє визначити рівень комфортності та згенерувати відповідні рекомендації [2].

Для об’єднання усіх нечітких значень параметрів мікроклімату в один інтегральний показник загальної комфортності використовується метод центру тяжіння, що враховує вагові коефіцієнти кожного показника. Формула загальної дефазифікації має вигляд, який зазначено нижче:

$$x = \frac{\sum_{i=1}^{n} \mu(x_i) \cdot x_i}{\sum_{i=1}^{n} \mu(x_i)} \quad (1)$$

де x_i – значення чіткого виходу (фазифікованого значення), $\mu(x_i)$ — ступінь належності значення хі до нечіткої множини, n – кількість точок.

Розроблена система враховує взаємозалежність між параметрами мікроклімату, що дозволяє динамічно адаптувати умови для забезпечення оптимального комфорту, далі продемонстровані ці залежності.

Залежність між вологістю та температурою. Для підвищення комфортності враховується взаємозв'язок вологості та температури. При високих температурах у кімнаті рекомендується знижений рівень вологості для запобігання ефекту духоти. Якщо температура кімнати висока, то система підтримує нижчий ступінь належності до "високої" вологості.

Залежність між освітленістю кімнати та фасаду. Зовнішня освітленість може впливати на освітленість всередині приміщення. Наприклад, при високій освітленості фасаду рівень освітленості в кімнаті може бути знижений, що дозволяє зменшити енергоспоживання на освітлення. Правило виглядає так: якщо μфасад > 0.7, тоді освітленість кімнати знижується до комфортного рівня.

Залежність між температурою зовні та температурою кімнати. Температура в кімнаті може адаптуватися залежно від зовнішніх умов, що допомагає зменшити витрати енергії на обігрів або охолодження. Наприклад, якщо температура зовні низька, то температура в кімнаті підтримується трохи вище, щоб компенсувати вплив зовнішнього холоду.

Використовуючи формулу 1, можна отримати індекс загального комфорту, який далі порівнюється із еталонними значеннями. Якщо $X \geq 0.6$, умови вважаються комфортними, при $0,4 \leq X < 0,6$ – проміжними, а при $X < 0,4$ – некомфортними, що вимагає додаткових дій для покращення мікроклімату.

Висновки

Запропонований метод визначення енергоефективності приміщень в автоматизованій системі регулювання мікроклімату дозволяє підвищити енергоефективність житлових приміщень, адаптуючи термопоказники до оптимального рівня комфорту та знижуючи енергоспоживання. Використання нечіткої логіки робить автоматизовану систему гнучкою та ефективною для широкого кола застосувань у сучасних житлових будинках.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бондаренко О. В., Печенко М. М. Енергозбереження в житловому секторі: принципи та методи Науково-технічний журнал. – 2021. – №3. – С. 45–56.

2. Єрмаков В. М. Системи підтримки енергоефективності будівель. – Київ: Вид-во Київського національного університету технологій та дизайну, 2020 – 310 с.

Рейпаші Олексій Володимирович – студент групи 2К-23м, Факультет комп'ютерних систем і автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: 01-23-160.stud@vntu.edu.ua

Іванчук Ярослав Володимирович – д.т.н., проф., Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ivanchuck@ukr.net.

Oleksii Reipashi – Department of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: 01-23-160.stud@vntu.edu.ua.

Yaroslav Volodymyrovych Ivanchuk – Professor of the Department of Computer Science, Doctor of Technical Sciences, Professor, Vinnytsia National Technical University, e-mail: ivanchuck@ukr.net.

УДК 004.93

Ю. Ю. Мукомел
В. В. Колодний

ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ ПЛАНУВАНЯ ЗАДАЧ

Вінницький національний технічний університет

Анотація:
Це наукове дослідження спрямоване на розробку інформаційної технології, яка використовує штучний інтелект для автоматизованого планування задач. У контексті сучасного світу, де швидкість та ефективність обробки інформації стають вирішальними, розробка таких технологій може виявитися ключовою для підвищення продуктивності та ефективності роботи. Розроблена технологія може бути використана в різних галузях, включаючи логістику, виробництво, фінанси та інше.

Ключові слова: *штучний інтелект, автоматизоване планування, системи підтримки прийняття рішень, оптимізація, аналіз даних, прогнозування, розподіл ресурсів.*

Abstract:
This scientific research is aimed at developing an information technology that uses artificial intelligence for automated task planning. In the context of the modern world, where speed and efficiency of information processing become decisive, the development of such technologies can be key to increasing productivity and work efficiency. The developed technology can be used in various industries, including logistics, manufacturing, finance, and others.

Keywords: *artificial intelligence, automated planning, decision support systems, optimization, data analysis, forecasting, resource allocation.*

Вступ

У світі, де технології швидко розвиваються та стають невід'ємною частиною нашого життя, важливість ефективних інструментів для планування та виконання задач стає більш нагальною ніж будь-коли раніше. В цьому контексті, автоматизоване планування задач з використанням штучного інтелекту представляє собою ключове завдання, яке може забезпечити високий рівень ефективності та точності у вирішенні різноманітних проблем.

Актуальність даної теми полягає в тому, що в сучасному суспільстві зростає потреба у високоефективних інструментах, які сприяють оптимізації процесів та підвищенню продуктивності [1]. Швидке та точне планування задач за допомогою штучного інтелекту може виявитися вирішальним для подолання викликів, пов'язаних з управлінням ресурсами та підвищенням ефективності роботи в різноманітних сферах, від освіти до бізнесу та наукових досліджень.

Мета дослідження полягає у вивченні та розробці інформаційної технології, яка використовує штучний інтелект для автоматизованого планування задач. Використання передових технологій та методів машинного навчання стає ключовим аспектом для досягнення високої ефективності та точності в подоланні складнощів, пов'язаних з плануванням та виконанням задач.

Результати дослідження

Дослідження використання штучного інтелекту для автоматизованого планування завдань в інформаційних технологіях показують, що цей підхід має надзвичайно широкий спектр можливостей і переваг. Штучний інтелект є ключовим елементом у створенні систем планування, які продемонстрували вражаючу адаптивність.

Він вміє легко адаптуватися до різних особливостей задач, включаючи варіації умов, різні обмеження та цілі. Однією з головних переваг такого підходу є автоматична адаптація до змін у структурі задач, враховуючи індивідуальні особливості кожного користувача. Це особливо важливо, оскільки кожна задача має свої особливості, і традиційні методи можуть не справлятися з такою варіативністю [1]. Штучний інтелект дозволяє створювати персоналізовані моделі, які враховують унікальні риси кожної задачі. Це не лише полегшує планування, а й підвищує його точність.

Впровадження алгоритмів оптимізації в інформаційних технологіях призвело до значного покращення якості планування задач. Алгоритми планування тепер здатні враховувати не лише технічні аспекти, а й бізнес-логіку, роблячи планування більш точним та ефективним [2]. Важливо відзначити, що під час дослідження були враховані можливі виклики, такі як різноманітність задач та можливі помилки через різноманітність умов. Однак, завдяки сучасним методам обробки даних, ці труднощі можна вирішити, гарантуючи неперевершену ефективність інформаційної технології в реальних умовах використання.

Додатково, в ході дослідження було виявлено, що штучний інтелект може використовуватися не лише для планування окремих задач, але й для координації цілих проектів. Застосування штучного інтелекту дозволяє оптимізувати розподіл ресурсів, зменшити час виконання проектів та підвищити їхню ефективність [3]. Це відкриває нові можливості для використання штучного інтелекту в управлінні проектами, що може мати значний вплив на різноманітні галузі, від IT до будівництва та логістики.

Крім того, дослідження показало, що інформаційні технології, що використовують штучний інтелект для автоматизованого планування задач, можуть бути використані для підтримки прийняття рішень на стратегічному рівні [4]. Штучний інтелект може аналізувати великі обсяги даних, виявляти закономірності та використовувати цю інформацію для планування задач, що дозволяє керівникам приймати обґрунтовані рішення. Це може мати значний вплив на ефективність організацій та підвищити їхню конкурентоспроможність.

Тому використання штучного інтелекту в інформаційних технологіях для автоматизованого планування завдань не тільки виглядає багатообіцяючим, але й є важливим кроком до створення ефективних і точних інструментів для управління ресурсами та підвищення продуктивності.

Висновки

У підсумку це дослідження може визначити, що використання штучного інтелекту в інформаційних технологіях для автоматичного планування завдань є відповідним напрямком для сучасного інформаційного суспільства. Незважаючи на виклики, пов’язані з різноманітністю завдань і складністю процесів, можна сказати, що подальший розвиток таких технологій може значно полегшити процес планування та виконання завдань і сприяти оптимізації роботи в умовах глобалізації. світ.

Отримані результати дозволяють відзначити, що застосування передових технологій у сфері автоматизованого планування завдань у поєднанні з ефективними алгоритмами штучного інтелекту створює потужні інструменти для підвищення продуктивності та ефективності роботи. Це не тільки скорочує час, необхідний для виконання завдання, але й покращує якість ваших рішень.

Загалом, використання штучного інтелекту для автоматизованого планування завдань в інформаційних технологіях не тільки надає користувачам зручні інструменти, але й відкриває нові горизонти для оптимізації робочих процесів у глобалізованому світі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Як технологія AI може приборкати наукову літературу [Електронний ресурс] — Режим доступу: https://www.nature.com/articles/d41586-018-06617-5
2. Штучний інтелект для автоматизації систематичного перегляду наукової літератури [Електронний ресурс] — Режим доступу: https://link.springer.com/article/10.1007/s00607-023-01181-x
3. Штучний інтелект як руйнівник [Електронний ресурс] — Режим доступу: https://www.mdpi.com/2079-9292/12/5/1102
4. ШІ в управлінні людськими ресурсами: огляд літератури та дослідження [Електронний ресурс] — Режим доступу: https://link.springer.com/article/10.1007/s13132-023-01631-z

Мукомел Юрій Юрійович – студент групи 2КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail:yuramukomel17@gmail.com

Колодний Володимир Володимирович – доцент кафедри комп'ютерних систем наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Mukomel Yurii Yuriyovych – a student of group 2KN-23m, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia city, e-mail:yuramukomel17@gmail.com

Kolodnyi Volodymyr Volodymyrovych – associate professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia city.

УДК 004.896

А. О. Маринич
О. В. Сілагін

ОНТОЛОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАЗИ ЗНАНЬ «СВІТОВІ КУРОРТНІ ЗОНИ»

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проведено онтологічне моделювання предметної області «Світові курортні зони». Проаналізовано можливості середовища розробки онтологій Protégé в контексті заявленої предметної області. Вибрано базовий принцип моделювання онтології у вигляді семантичної мережі, яку можна поступово розширювати, поглиблюючи знання про предметну область.

Ключові слова: база знань, онтологічна модель, Protégé, семантична мережа.

Abstract

The paper deals with the ontological modeling of the subject area “ World resort areas”. The possibilities of the Protégé ontology development environment in the context of the stated subject area are analyzed. The basic principle of modeling an ontology in the form of a semantic network, which can be gradually expanded by deepening knowledge about the subject area, is chosen.

Keywords: knowledge base, ontological model, Protégé, semantic network.

Вступ

Останнім часом поняття онтології знань стало дуже важливим у таких сферах, як штучний інтелект, управління знаннями та розробка складних спеціалізованих інформаційних ресурсів. Фахівці з різних галузей потребують упорядкування знань у своїй предметній області. Всеосяжна та детальна формалізація знань має на увазі побудову концептуальної схеми предметної області. Така схема будується на основі двох базових термінів, а саме набору понять та інформації про дані поняття. Редактор онтологій Protégé є одним з найпотужніших засобів формалізації знань, що може реалізовувати більшість взаємодій об’єктів. Protégé є системою з можливістю розширення функціональності, а це означає, що вона постійно перебуває у процесі розвитку та доповнень зусиллями наукової спільноти.

Актуальність

Тематика предметної області створення онтології «Світові курортні зони» є досить популярною та актуальною на сьогодні. Адже саме подорожі та відпочинок мають багато прихильників по всьому світу. І якщо брати до уваги XXI століття, то кількість людей які витрачають свої кошти на власний відпочинок збільшилася. Розроблена онтологічна модель бази знань даного напрямку може бути впроваджена на тематичних веб-ресурсах і значно полегшувати семантичний пошук інформації в межах предметної області. Крім цього, обрана тема успішно підходить для детального дослідження редактору Protégé.

Мета

Метою даного дослідження є підвищення коректності семантичного пошуку інформації зацікавленими користувачами, що планується досягти за рахунок створення нової онтологічної моделі бази знань «Світові курортні зони».

Задачі

Для досягнення поставленої мети і створення онтологічної моделі бази знань потрібно вирішити наступні задачі:

1. Дослідити предметну область для створення онтологічної моделі бази знань.

2. Створити базову графічну модель у вигляді фрагменту семантичної мережі.

3. Реалізувати онтологічну модель бази знань засобами Protégé.

Створення базової графічної моделі у вигляді фрагменту семантичної мережі

Семантична мережа S будується як об'єднання знаків-фреймів Ф і : S=. Будемо вважати, що загалом сформовано множину термінів Term. Це означає, що потужність множини Ф={Ф і } більша потужності множини Term. Графічне зображення фрагменту семантичної мережі S для побудови онтології метал-музики можна побачити на рисунку 1.

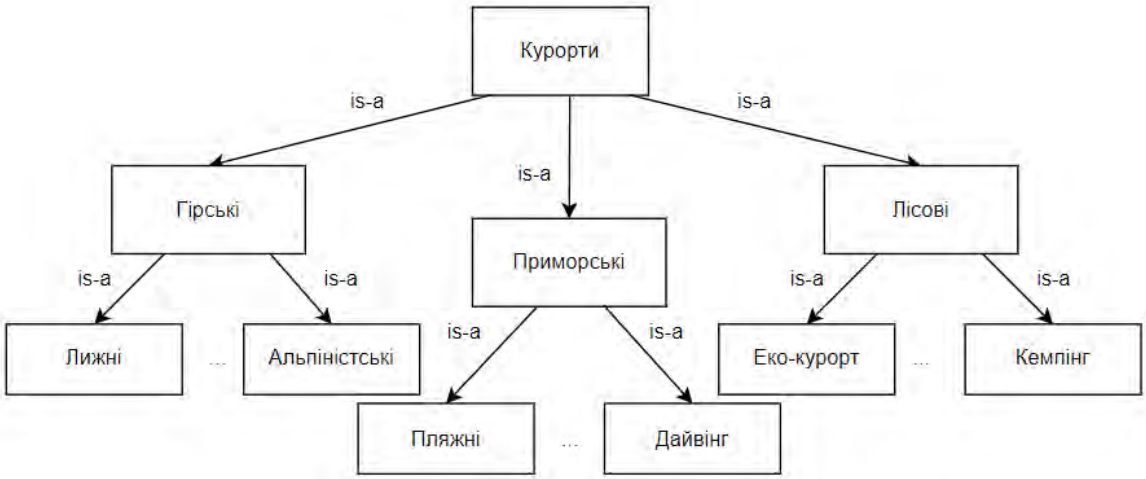

Рисунок 1 – Фрагмент семантичної мережі для побудови онтології «Світові курортні зони»

Реалізація онтологічної моделі бази знань засобами Protégé

Онтологічні моделі є одним з найефективніших способів представлення знань. Вони ґрунтуються на теорії, яка описує світ через формальні поняття та їх взаємозв'язки. Завдяки онтологіям можна точно і структуровано визначати терміни, концепції та їхні взаємозв'язки. Однією з головних переваг онтологій є їх здатність інтегруватися з іншими онтологіями та знаннями, що робить їх ідеальним інструментом для створення систем, які використовують дані з різних джерел[1].

У Protégé наявні дуже масштабні можливості для роботи з відношеннями, а надання їм властивостей транзитивності, рефлексивності, функціональності та інших дозволяє значно спростити проблеми, що часто постають у межах предметної області.

Protégé-OWL дає змогу описувати класи з використанням нових можливостей. Зокрема, мова OWL (Ontology Web Language) має великий набір операторів і базується на логічній моделі, яка дозволяє давати визначення поняттям так, як вони описані, тому складні комплексні поняття у визначеннях можуть бути створені з простіших. До того ж логічна модель дає змогу використовувати механізм міркувань (Reasoner), котрий у свою чергу дає змогу перевірити чи твердження і визначення в онтології є взаємно несуперечливими, а також розпізнати відповідність визначень певним поняттям. Завдяки цьому механізму підтримується правильність ієрархії онтології[2-3].

У редакторі Protégé-OWL забезпечено можливість вибору однієї з трьох розроблених на цей час версій мови OWL: OWL-Lite, OWL-DL, OWL-Full. Версії відрізняються мірою їх виразності. OWL-Lite є найпростішою з погляду синтаксису. Її найкраще використовувати під час побудови простої ієрархії класів та визначення семантичних обмежень. OWL-DL є значно виразнішою підмовою порівняно з OWLLite. Вона базується на описовій логіці (description logics) і орієнтована на тих користувачів, які хочуть максимальної прозорості без втрати повноти обчислень. OWL-DL охоплює всі мовні конструкції OWL з обмеженнями, на зразок розділення типів (клас не може бути властивістю, а властивість не може бути об'єктом або класом). Завдяки цьому OWL-DL забезпечує автоматичний логічний вивід (процес міркування). OWL-Full використовують в ситуаціях, де виразність засобів більш важлива, ніж потреба у обчислювальних можливостях мови[4].

Проте найпотужнішим засобом для створення запитів на пошук інформації у Protégé є вбудований конструктор мови запитів SPARQL [6]. Основними видами таких запитів є SELECT запит, CONSTRUCT запит, ASK запит та DESCRIBE запит. Найбільш поширеним з даних різновидів є SELECT запит, результати виведення запиту подаються у зручному для користувача табличному вигляді. Коректність виведення запитів є однією з ознак правильності побудови онтології.

На рисунках 2-4 зображено основні моменти з процесу створення онтології.

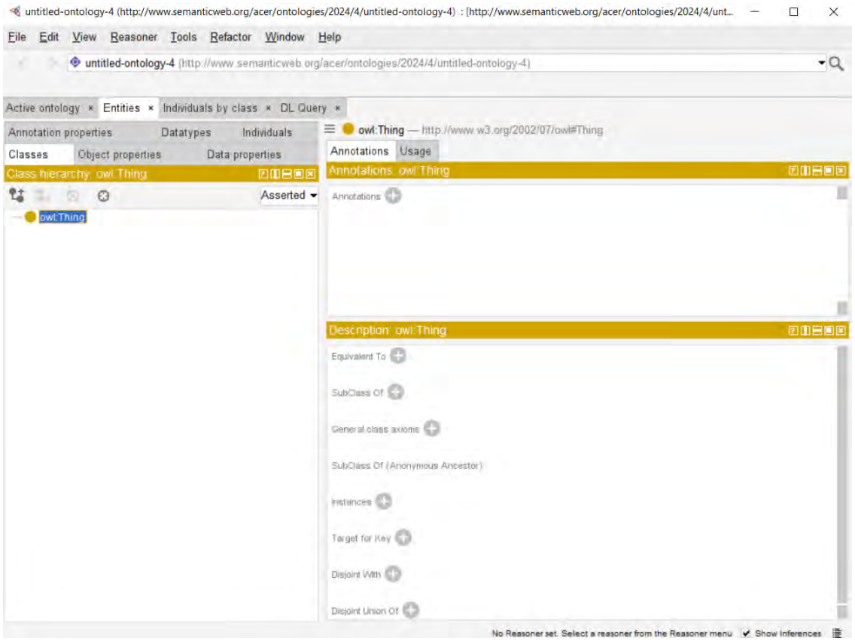

Рисунок 2 – Основні моменти кодування онтології «Світові курортні зони» (1)

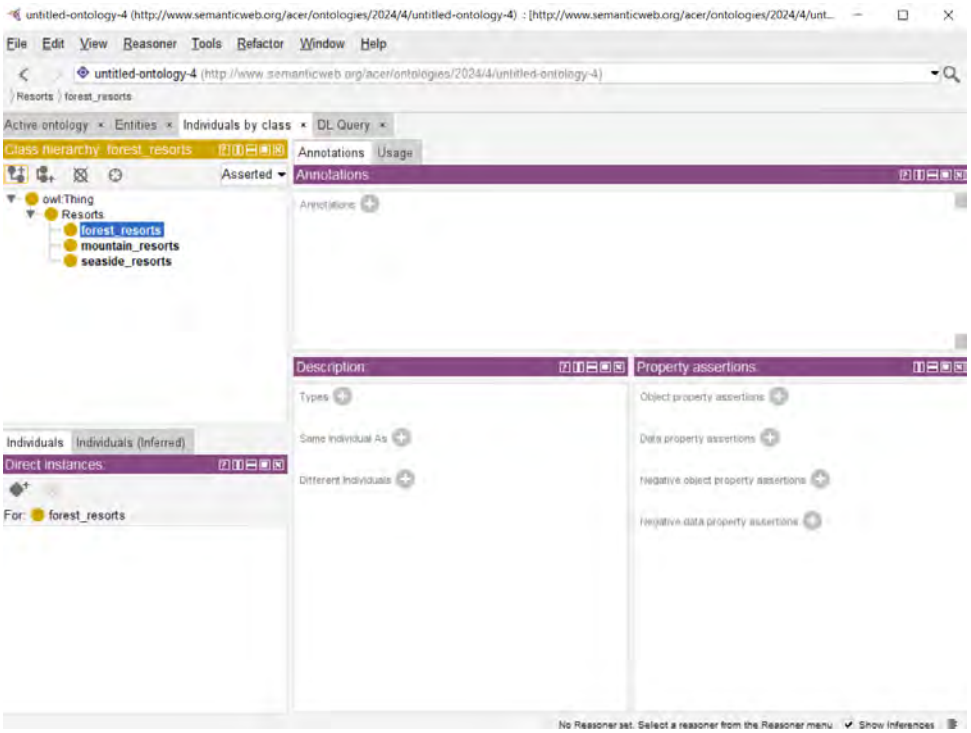

Рисунок 3 – Основні моменти кодування онтології «Світові курортні зони» (2)

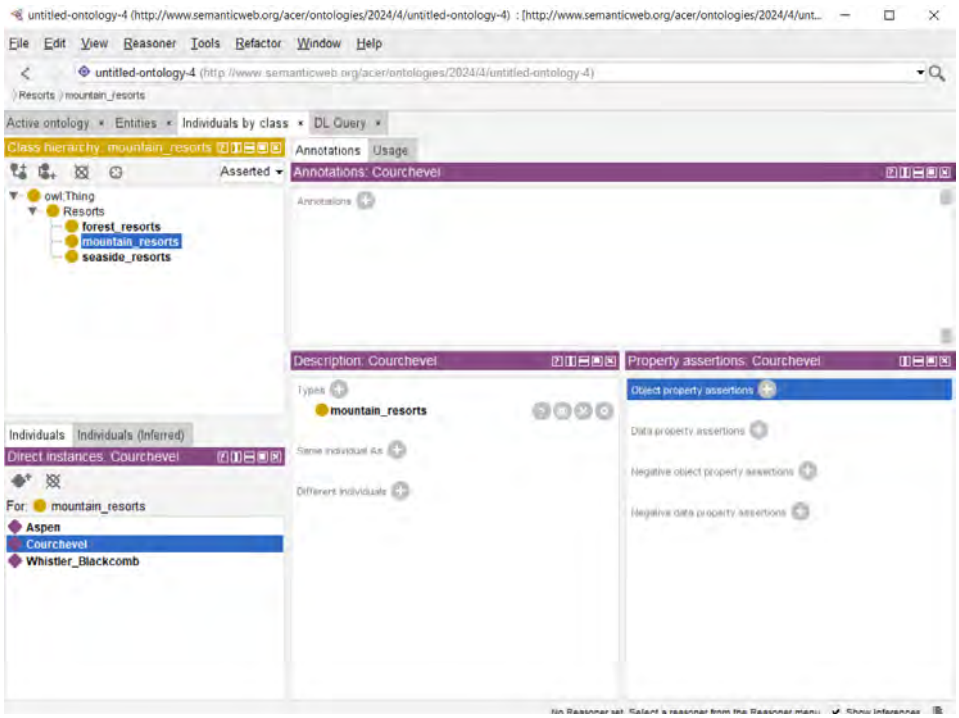

Рисунок 4 – Основні моменти кодування онтології «Світові курортні зони» (3)

Висновки

Таким чином, у результаті дослідження було змодельовано онтологічну базу знань " Світові курортні зони ". Це дозволить ефективно управляти та використовувати знання в сфері туризму, а також сприятиме покращенню організації та ефективності курортів для туристів. Крім того, під час дослідження було наведено приклад реалізації класів у Protégé та детально проаналізовано цей програмний засіб.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сілагін О. В. Онтологічне моделювання бази знань з музичного наджанру «метал» [Текст] / О. В. Сілагін, Д. О. Зелінська, В. А. Гірдвайніс // Інформаційні технології та комп`ютерна інженерія. – 2021. – № 2. – С. 45-50.

2. Сілагін О. В. Онтологічне моделювання бази знань з організації подорожей [Текст] / О. В. Сілагін, В. О. Денисюк // Український журнал інформаційних технологій. – 2022. – Т. 4, № 1. – С. 44-52.

3. Онтології і подання знань [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.znannya.org/?view=ontology-give-knowledge

4. Онтології [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/

Маринич Анна Олександрівна – студентка групи 1КН-23М, кафедра комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: annamarynych2@gmail.com

Сілагін Олексій Віталійович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

Marynych Anna Oleksandrivna – student of the Computer Science Department, Faculty of the Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: annamarynych2@gmail.com

Silagin Oleksiy Vitalyevich – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of Computer Science Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

УДК 519.8

А. В. Вишневський
Я. В. Іванчук

МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ КЛАСИФІКАЦІЇ ВІДПОВІДІ ПРИ РЕЙТИНГУВАННІ ТЕСТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У ході даного дослідження було розроблено математичну модель класифікації відповіді при рейтингуванні тестів. Використання даної моделі впливає на процес рейтингування під час тестування шляхом додання можливості калібрування системи, зниження похибки рейтингування при наданні випадково правильної відповіді, а також підвищення адаптивності системи до рівня підготовки студентів, що сприяє поліпшенню процесу рейтингування.

***Ключові слова**: коефіцієнт класифікації відповіді, рейтинг, відхилення рейтингу, тест, відповідь, оцінка, параметр рейтингування.*

Abstract

In the course of this study, a mathematical model of answer classification was developed when rating tests. The use of this model affects the rating process during testing by adding the possibility of calibrating the system, reducing the rating error when providing a randomly correct answer, as well as increasing the adaptability of the system to the level of student training, which contributes to the improvement of the rating process.

***Keywords:** answer classification factor, rating, rating deviation, test, answer, score, rating parameter.*

Вступ

У сучасних умовах розвитку освіти та науки все більшого значення набувають ефективні методи оцінювання знань студентів та оптимізації навчальних процесів. Одним з основних способів контролю знань є тестування [1], яке дозволяє швидко та об’єктивно оцінити рівень засвоєння матеріалу. Проте традиційні методи рейтингування [2] часто не враховують особливості різних типів завдань та складність питань, що може вплинути на об’єктивність результатів. Відповідно, виникає потреба у вдосконаленні підходів до оцінювання тестових відповідей з метою підвищення точності та об'єктивності рейтингування.

Одним з можливих шляхів удосконалення процесу рейтингування тестів є модифікація коефіцієнту класифікації відповіді [3]. Такий підхід дозволяє більш точно враховувати різні аспекти відповідей, такі як рівень складності питання, вагомість кожної відповіді, а також інші фактори, що можуть впливати на підсумковий рейтинг студента. Модифікація коефіцієнту класифікації надає можливість створити більш точну модель оцінювання, яка буде краще відображати реальний рівень знань студента та забезпечувати більш детальну аналітику для викладачів.

У даній роботі пропонується новий підхід до розрахунку коефіцієнту класифікації відповіді, який враховує специфіку кожного питання та його внесок у загальний результат тесту. Запропонована модифікація дозволить підвищити ефективність процесу рейтингування та зробить результати тестування більш об’єктивними. Це дослідження є важливим кроком на шляху до створення досконаліших систем моніторингу навчального прогресу, які сприятимуть підвищенню якості освіти та підготовки висококваліфікованих фахівців.

Метою роботи є розширення математичної моделі коефіцієнту класифікації відповіді при рейтингуванні тестів для підвищення точності моніторингу процесу навчання.

Результати досліджень

Будь яка система рейтингування потребує певного калібрування для первинного налаштування системи. З цією метою багато програм, що використовують рейтингову систему Glicko [4] чи її вдосконалену версію Glicko-2 [5], мають в собі сценарії тестової взаємодії з користувачем для визначення первинного рівня рейтингу. У контексті моніторингу процесу навчання при проходженні тестування це буде доречно зробити у рамках математичної моделі розрахунку коефіцієнту класифікації відповіді при першому проходженні тесту користувачем для визначення рівня вивчення матеріалу.

Для модифікації математичної моделі розрахунку коефіцієнта класифікації відповіді при рейтингуванні тестів додатково було обрано наступні параметри: час надання відповіді – t, рівень впевненості студента у виборі відповіді – C. Час надання відповіді обов'язково повинен враховувати лише конкретний час надання відповіді виключаючи час на прочитання самого питання. Рівень упевненості тестованого визначає сам учень при першому проходженні тесту. Надалі така оцінка не є потрібною, оскільки починається сам процес навчання і засвоєння матеріалу з використанням стандартних методів рейтингування тестів. Внесення таких факторів дозволить здійснювати початкове калібрування системи, більш гнучко відстежувати прогрес студента та враховувати не тільки правильність відповіді, а й інші аспекти процесу тестування, що мають важливе значення для об'єктивного рейтингування.

Коефіцієнт класифікації відповіді наразі відображає значення за якого слід відповідь вважати правильною. Відсоток відповіді на запитання *a* лежить у діапазоні:

$$a \in [0;\ 100].$$

Визначення мінімуму коефіцієнту класифікації відповіді k_a – k_{amin} відбувається згідно моделі. При чому:

$$k_{amin} \in (\min(a)\,;\max(a)).$$

Рекомендованим значенням для k_{amin} незмінно дорівнює 50. За такого значення усі відповіді, що мають більше ніж 50% правильності, будуть вважатися правильними. При відсотку нижче ніж 50, відповідь буде вважатись неправильною. При 50% відповідь не буде зарахована і рейтинг ніяк не зміниться. Проте ці параметри можна змінити та налаштувати під кожну систему і потреби індивідуально.

Проміжне значення k_a буде обраховуватись наступним чином:

$$k_a = a - k_{amin}.$$

Тепер введемо у вищенаведену математичну модель два нові параметри для отримання модифікованого коефіцієнту класифікації відповіді k'. Час надання відповіді t – час, витрачений студентом на відповідь у секундах. Чим менше часу знадобилося студенту на правильну відповідь, тим вищий показник його впевненості та знань. Звідки очевидно, що час буде мати обернено пропорційну залежність до результату:

$$k' \sim \frac{1}{t}.$$

Якщо час більший, це може свідчити про труднощі із завданням. Не менш важливо враховувати лише час на надання відповіді, який виключає час на прочитання питання і варіантів відповіді. Рівень впевненості C – показник впевненості студента у відповіді. Нехай множина рівня впевненості C для мінімального c_{min} та максимального c_{max} визначатиметься як:

$$C \in [c_{min}, c_{max}],$$

де $c_{min} < c_{max}$ і $c_{min} \geq 0$.

Важливими умовами є те, що час та рівень впевненості повинні бути більшими за нуль. Нова формула розрахунку коефіцієнту класифікації відповіді буде виглядати наступним чином:

$$k' = k_a \times (\frac{1}{1+t}) \times \frac{C}{c_{max}}.$$

Множник $\frac{1}{1+t}$ враховує час надання відповіді. Чим більше часу витрачає студент, тим меншим буде значення цього множника (враховуючи, що час t більше нуля). Це дозволяє знижувати коефіцієнт для студентів, які потребували більше часу, тим самим враховуючи швидкість реакції як показник знань.

Множник $\frac{C}{\max(C)}$ враховує рівень впевненості студента, масштабуючи його значення від 0 до 1. Якщо студент дуже впевнений у відповіді, множник наближається до 1, а якщо невпевнений – до 0. Це допомагає

коригувати оцінку залежно від суб'єктивного рівня впевненості та здійснювати початкове калібрування системи. Надалі після здійснення налаштування системи, даний параметр повинен ігноруватись системою.

Оскільки обрахування зміни рейтингу залежить безпосередньо від значення k_a, бо воно напряму вказує наскільки точно була надана відповідь. Маємо удосконалену математичну модель обрахування зміни рейтингу, яка включає новий комплексний коефіцієнт класифікації відповіді:

$$\Delta r = \frac{v \times k\prime \times rd}{2 \times (r+1)}, \text{при } k' < 0 \text{ і } \Delta r_0 > 0,$$

$$\Delta r = \Delta r_0 + \frac{v \times k\prime \times rd}{r+1}, \text{при } k' < 0 \text{ і } \Delta r_0 \leq 0,$$

$$\Delta r = \frac{v \times k\prime \times rd}{2 \times (r_{max} - r+1)}, \text{при } k' \geq 0 \text{ і } \Delta r_0 < 0,$$

$$\Delta r = \Delta r_0 + \frac{v \times k\prime \times rd}{r_{max} - r+1}, \text{при } k' \geq 0 \text{ і } \Delta r_0 \geq 0,$$

де Δr – значення зміни рейтингу, Δr_0 – попереднє значення зміни рейтингу, v – значення волатильності, r – поточний рейтинг, rd – поточне відхилення рейтингу, r_{max} – максимально допустиме значення рейтингу.

Висновки

У результаті проведених досліджень було розроблено математичну модель класифікації відповіді при рейтингуванні тестів, яка включає додаткові параметри: час надання відповіді та рівень впевненості. Це дозволить покращити процес рейтингування при проходженні тестування за рахунок додання можливості калібрування системи, знижує похибку рейтингування при наданні випадково правильної відповіді, а також підвищує адаптивність системи до рівня підготовки студентів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Адамова, І., Багрій, К. Тестування як форма контролю та діагностики знань студентів. Витоки педагогічної майстерності. Серія: Педагогічні науки. – 2012. – 9 – С. 3-6.
2. Бронетко, В. О., Кудін, А. П. Системи комп'ютерного тестування: огляд, аналіз, порівняння. Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Серія педагогічна. – 2009. – 15. – С. 16-18.
3. Савчук Т. О., Вишневський А. В., Ольшанська О. В. Використання коефіцієнту класифікації відповіді при рейтингуванні тестів // Science and technology: problems, prospects and innovations. Proceedings of the 9th International scientific and practical conference. CPN Publishing Group. Osaka, Japan. 2023. pp. 213-218.
4. Glickman M. E. The Glicko system. URL: http://www.glicko.net/glicko/glicko.pdf.
5. Glickman M. E. Example of the Glicko-2 system. URL: http://www.glicko.net/glicko/glicko2.pdf.

Вишневський Артур В'ячеславович – студент групи 2КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: arci.vishnevs@gmail.com.

Іванчук Ярослав Володимирович – д.т.н., проф. кафедри комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ivanchuck@ukr.net.

Artur Vyshnevskyi V. – Faculty of intelligent information technologies and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: arci.vishnevs@gmail.com.

Ivanchuk Yaroslav V. – Dr. Sc. (Eng.), Professor, Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivanchuck@ukr.net.

УДК 004.8

Я. Є. Завальнюк
О. К. Колесницький

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ КЛАСИФІКАЦІЇ КАРДІОГРАМ НА ОСНОВІ СПАЙКІНГОВОЇ НЕЙРОМЕРЕЖІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розроблено інформаційну технологію класифікації кардіограм спайкінговою нейронною мережею. Було розроблено архітектуру спайкінгової нейромережі, яка має 4 входи та 2 шари 256 та 64 спайкінгових нейронів. Програмна реалізація інформаційної технології класифікації кардіограм виконано на мові Python з використанням спеціалізованих бібліотек NumPy та Matplotlib. Навчання програми відбувалось з використанням бази даних MIT/BIH. Розроблена програма має достовірність класифікації кардіограм на тестовій вибірці 96,3%, а програма-аналог - 92,4%, тобто розроблена програма має порівняно з аналогом збільшену на 3,9% достовірність класифікації кардіограм.

Ключові слова: класифікація, кардіограма, спайкінгова нейронна мережа

Abstract
An information technology for the classification of cardiograms using a spiking neural network has been developed. A spiking neural network architecture was developed, which has 4 inputs and 2 layers of 256 and 64 spiking neurons. The program implementation of the information technology of cardiogram classification was made in Python using specialized NumPy and Matplotlib libraries. The program was taught using the MIT/BIH database. The developed program has a reliability of cardiogram classification on the test sample of 96.3%, and the analogue program - 92.4%, that is, the developed program has a 3.9% increased reliability of cardiogram classification compared to the analogue

Keywords: classification, cardiogram, spiking neural network

Вступ

Серцеву діяльність можна контролювати за допомогою електрокардіограми (ЕКГ), яка широко використовується для виявлення серцевих захворювань завдяки своїй неінвазивній природі. Кваліфікований кардіологи можуть виявити аномалії шляхом візуального огляду записів ЕКГ-сигналів. Однак, аритмії виникають періодично особливо на ранніх стадіях, і тому вони можуть бути пропущені при рутинних контрольних записах. Зараз популярні апаратні установки, які дозволяють при їх носінні здійснювати постійний моніторинг ЕКГ-сигналів.

Метою роботи є підвищення достовірності класифікації кардіограм за рахунок використання спайкінгової нейронної мережі.

Результати досліджень

Структура програми класифікації кардіограм проілюстрована на рис. 1. Архітектура програми повністю керована подіями і складається з трьох основних блоків.

1) Вхідні сигнали ЕКГ перетворюються в цифрові імпульси (тобто спайки) за допомогою двох дельта-модуляторів. Ці дельта-модулятори перетворюють сигнали ЕКГ в часові патерни спайків, як якщо б вони були вироблені чотирма спайкінговими вхідними нейронами (кола з плюсом і мінусом на рис. 1).

2) Рекурентна спайкінгова нейромережа SNN [1] отримує вхідні сигнали від дельта модуляторів і виконує розширення розмірності входів.

3) Пул LIF-нейронів, що навчаються під контролем, для класифікації різних часових патернів, що генеруються рекурентною спайкінговою нейромережею. Імпульси від LIF-нейронів підраховуються і вибирається найактивніший клас.

Вхідні сигнали ЕКГ завантажуються з набору даних MIT/BIH [2]. Два дельта-модулятори перетворюють сигнали в часові патерни спайків, кожне відведення ЕКГ кодується двома каналами ON (+) та OFF (-). Рекурентна архітектура SNN складається з двох щільних кластерів

нейронів, з'єднаних між собою збуджувальними та гальмівними зв'язками. Вихідні імпульси з SNN надсилаються до вихідного шару LIF-нейронів. Ці LIF-нейрони виконують класифікацію патерну спайків, вибірково генеруючи імпульси, коли на вході присутні певні шаблони спайків.

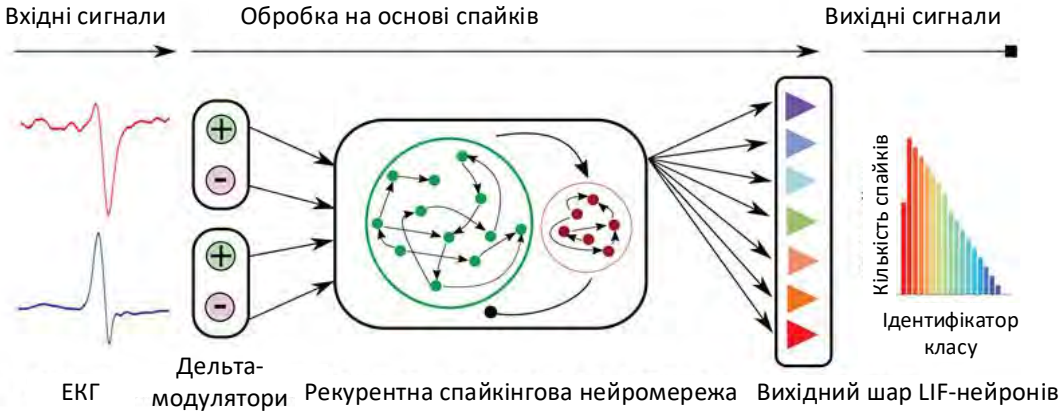

Рисунок 1 - Структура програми класифікації кардіограм.

Було розроблено алгоритм роботи програми класифікації кардіограм, який представлено на рис. 2.

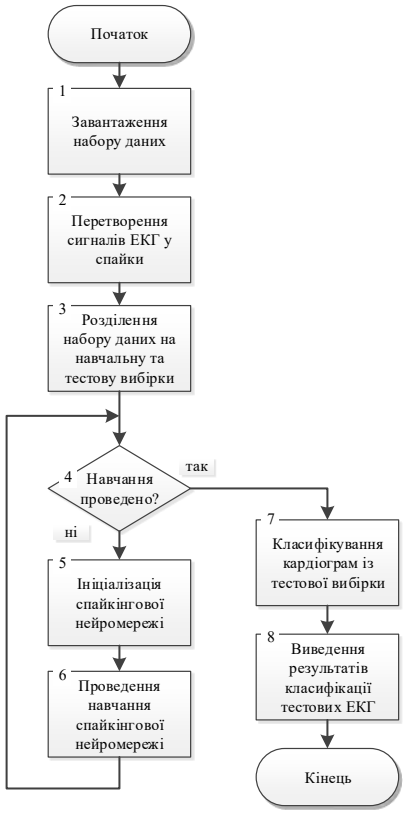

Рисунок 2 – Схема алгоритму роботи програмного забезпечення класифікації кардіограм на основі спайкінгової нейромережі

Програмна реалізація інформаційної технології класифікації кардіограм на основі спайкінгової нейромережі виконано на мові Python з використанням спеціалізованих бібліотек NumPy та Matplotlib. Використано набір даних кардіограм PhysioNet Arrhythmia Database для навчання та тестування модуля, наданий Массачусетським технологічним інститутом (Massachusetts Institute of Technology) та лікарнею Бет Ісраель (Beth Israel Hospital), який містить близько 20000 записів ЕКГ [2].

В процесі досліджень роботи програми була навчена та протестована рекурентна SNN мережа , що складається з 320 спайкінгових нейронів, організованих у два щільні кластери. Один кластер містить 256 збудливих нейронів, тоді як другий кластер містить 64 гальмівних нейрони.

Чисельні результати роботи розробленої програми, отримані в результаті тестування, занесено до табл. 1.

Таблиця 1 – Порівняння достовірності класифікації кардіограм розробленою програмою та програмою-аналогом

Програма	Кількість кардіограм у навчальній вибірці	Кількість кардіограм у тестовій вибірці	Час навчання, годин	Достовірність класифікації на тестовій вибірці
Аналог (на основі SVM)	15773	3955	8	92,4 %
Розрроблений модуль на основі спайкінгової НМ	15773	3955	1,33	96,3%

Як аналог, ми взяли програмну реалізацію класифікатора кардіограм на основі машини опорних векторів (SVM). Там використали розв'язувач, наданий відкритою бібліотекою libsvm [3]. Там для навчання та тестування використовувався, як і у нашому випадку, набір даних аритмії PhysioNet Arrhythmia Database (MIT/BIH).

Із табл. 1 видно, що розроблена програма має достовірність класифікації кардіограм на тестовій вибірці 96,3%, а програма-аналог має достовірність класифікації кардіограм на тестовій вибірці 92,4%.

Таким чином, можна зробити висновок, що розроблена програма має порівняно з аналогом збільшену на 3,9% достовірність класифікації кардіограм. Тобто мета роботи досягнута – достовірність класифікації кардіограм підвищена.

Висновки

У роботі було розв`язано задачу розробки інформаційної технології класифікації кардіограм спайкінговою нейронною мережею. Було розроблено архітектуру спайкінгової нейромережі, яка має 4 входи, 2 шари спайкінгових нейронів по 256 та 64 нейрони відповідно та 18 виходів. Програмна реалізація інформаційної технології класифікації кардіограм виконано на мові Python з використанням спеціалізованих бібліотек NumPy та Matplotlib. Навчання програми відбувалось з використанням бази даних MIT/BIH. Розроблена програма має достовірність класифікації кардіограм на тестовій вибірці 96,3%, а програма-аналог має достовірність класифікації кардіограм на тестовій вибірці 92,4%, тобто розроблена програма має порівняно з аналогом збільшену на 3,9% достовірність класифікації кардіограм.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Колесницький О. К. Принципи побудови архітектури спайкових нейрокомп’ютерів / О. К. Колесницький // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця. – 2014. – №4 (115), С.70-78. [Електронний ресурс]. Режим доступу - https://visnyk.vntu.edu.ua/index.php/visnyk/article/view/911/910.
2. MIT-BIH Arrhythmia Database [Електронний ресурс]. Режим доступу - https://www.physionet.org/content/mitdb/1.0.0/
3. P. Rajpurkar, A. Y. Hannun, M. Haghpanahi, C. Bourn, and A. Y. Ng, Cardiologist-level arrhythmia detection with convolutional neural networks. arXiv preprint arXiv:1707.01836 (2017)

Завальнюк Ярослав Євгенійович — студент групи 1КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: yaroslav.zavalniuk2606@gmail.com
Колесницький Олег Костянтинович — канд. техн. наук, професор кафедри комп’ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua
Zavalnyuk Yaroslav E.– student of Intelligent Information Technologies and Automation Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: : yaroslav.zavalniuk2606@gmail.com
Kolesnytskyj Oleh K. – Cand. Sc. (Eng.), Professor of the Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua

УДК 614.2

І. В. Пасічнюк
В. М. Хоменко
Я. В. Іванчук

МЕТОДИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ДІАГНОСТУВАННЯ СТАНУ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У сучасному світі інформаційні технології набувають все більшого значення у сфері охорони здоров'я, оскільки вони здатні вирішувати низку критично важливих завдань, пов'язаних із забезпеченням точності та швидкості діагностування. Вибір найбільш точного алгоритму є критично важливим для досягнення успішних результатів. У роботі було було дослідження та проаналізовано різні алгоритми такі як: градієнтний бустинг дерев рішень, випадковий ліс, дерева рішень з метою розробки системи діагностування стану здоров'я людини.

Ключові слова: системи діагностування, здоров'я, точність.

Abstract

In today's world, information technologies are becoming more and more important in the field of health care, as they are able to solve a number of critically important tasks related to ensuring the accuracy and speed of diagnosis. Choosing the most accurate algorithm is critical to achieving successful results. In the work, various algorithms were researched and analyzed, such as: gradient boosting of decision trees, random forest, decision trees for the purpose of developing a system for diagnosing the state of human health.

Keywords: diagnostic systems, health, accuracy.

Вступ

У сучасному світі діагностування здоров'я стає все більш важливим і отримує все більше конкурентних рішень. З розвитком технологій штучного інтелекту проблема діагностування здоров'я отримала нові рішення, які значно покращують точність діагнозу та спрощення самого процесу діагностування. Одним з рішень є діагностування стану здоров'я за допомогою алгоритмів машинного навчання [1].

Ця робота спрямована на аналіз різних методів для створення систем діагностування здоров'я людини, зокрема з використанням алгоритмів машинного навчання. Завдяки застосуванню штучного інтелекту та машинного навчання, з'являється можливість підвищення рівня обробки та аналізу великих обсягів медичних даних, що дозволяє значно покращити діагностичні процедури, а також виявляти захворювання на ранніх стадіях. Необхідність швидкого і точного діагностування стану пацієнта в області охорони здоров'я потребує залучення новітніх технологій для обробки інформації та створення систем прогнозування.

Метою роботи є дослідження та аналіз існуючих методів машинного навчання для діагностування стану здоров'я людини, що забезпечить більш швидкі та точні результати для пацієнтів.

Результати дослідження

Для створення системи діагностування можуть бути використані різні методи машинного навчання. Метод градієнтного бустингу дерев рішень є одним із найпопулярніших й ефективних підходів у машинному навчанні для вирішення завдань класифікації та регресії. Його суть полягає у побудові ансамблю слабких моделей, якими зазвичай виступають дерева рішень, які працюють послідовно, щоб покращити точність прогнозування. Даний метод широко застосовується для роботи з великими масивами даних, особливо у задачах, де необхідна висока точність прогнозування. Зокрема, у медицині цей метод можна використовувати для прогнозування стану здоров'я пацієнтів, оцінки ризику розвитку різних захворювань та діагностики на основі історичних даних [2].

Метод випадкового лісу є одним із методів ансамблевого навчання, який базується на використанні множини дерев рішень. Ідея полягає в тому, щоб побудувати велику кількість дерев рішень на основі різних випадкових підмножин даних і ознак, а потім об'єднати результати кожного дерева, використовуючи голосування для задач класифікації або усереднення для задач регресії. У медичних додатках випадковий ліс може бути корисним для класифікації пацієнтів за групами ризику, прогнозування результатів лікування та оцінки ймовірності розвитку певних захворювань. Завдяки своїй здатності ефективно працювати з великою кількістю ознак і обробляти пропущені значення, випадковий ліс може допомогти виявляти складні закономірності в медичних даних [3].

Метод дерева рішень є одним із найпоширеніших підходів у машинному навчанні, який використовується для розв'язання задач класифікації та регресії. Дерева рішень створюють модель у вигляді структури, що нагадує дерево, де кожен вузол відповідає за перевірку певної ознаки, а кожна гілка – за результат цієї перевірки. У медичній сфері дерева рішень можуть використовуватися для прогнозування розвитку захворювань або визначення груп ризику [4].

Для вдосконалення роботи алгоритмів необхідно врахувати наступні фактори: наявність захворювань серця, артеріальний тиск, рівень холестерину, загальний стан здоров'я, вікова група, діабет, куріння, індекс маси тіла, рівень фізичної активності, харчування. Інтеграція цих факторів допоможе більш точно діагностувати стан здоров'я людини відповідно до її особистих атрибутів. Також необхідно забезпечити конфіденційність персональної інформації користувачів на кожному етапі розроби та впровадження системи діагностування стану здоров'я людини.

Висновки

Актуальним є дослідження алгоритмів машинного навчання для діагностування стану здоров'я людини, що дозволяє намітити шляхи розвитку і вдосконалення методів штучного інтелекту. У результаті дослідження було розглянуто такі методи машинного начання як метод градієнтного бустингу дерев, випадковий ліс та дерева рішень. Вибір методів здійснюється залежно від потреб проєкту. Впровадження методів машинного навчання для діагностування стану здоров'я людини дозволяє значно підвищить точність та швидкість результатів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Штучний інтелект. Машинне навчання / Григоров О. В., Аніщенко Г. О., Стрижак В. В., Петренко Н. О., Турчин О. В., Окунь А. О., Пономарьов О. Е. Сучасні технології : зб. наук. пр. / М-во освіти і науки України, ХНАДУ. - Харків, 2019. - 15 с.

2. Alcolea, A., & Resano, J. FPGA accelerator for gradient boosting decision trees. Electronics. 2021.Vol 10, No 3, 314 p.

3. Schonlau, M., & Zou, R. Y. The random forest algorithm for statistical learning. The Stata Journal. 2020. Vol 20, No 1, pp. 3-30. Machine Learning Basics: Random Forest Classification. URL: https://towardsdatascience.com/machine-learning-basics-random-forest-classification-499279bac51e (дата звернення 06.11.2024).

4. Why Do We Use Decision Trees in Machine Learning? URL: https://www.turing.com/kb/importance-of-decision-trees-in-machine-learning (Дата звернення 06.11.2024).

Пасічнюк Іван Вікторович – студент групи 2КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: pasichnyuk1994@gmail.com.

Хоменко Володимир Михайлович – студент групи 1ІСТ-23б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vova.khomenko2100@gmail.com.

Іванчук Ярослав Володимирович – д.т.н., професор комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ivanchuck@ukr.net.

Pasichniuk Ivan V. – student of the 2KN-23m group, faculty of intellectual information technologies and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pasichnyuk1994@gmail.com.

Khomenko Volodymyr M. – student of the 1IST-23b group, faculty of intellectual information technologies and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vova.khomenko2100@gmail.com.

Ivanchuk Yaroslav V. – Dr. Sc. (Eng.), Professor, Deparment of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivanchuck@ukr.net.

УДК 004.8:338+332.628

О.С. Дідик

Ю.М. Паночишин

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ЦІН НА ПРИВАТНІ ЖИТЛОВІ БУДИНКИ МЕТОДАМИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано інформаційну технологію прогнозування ціни продажу будинків методами машинного навчання та описані основні етапи розв'язання задачі.

Ключові слова: інформаційна технологія, розвідувальний аналіз даних, прогнозування ціни, будинок, ознаки, моделі машинного навчання.

Abstract

Information technology for predicting the sale price of houses using machine learning methods is proposed and the main stages of problem solving are described.

Keywords: information technology, exploratory data analysis, price prediction, house, features, machine learning models.

Вступ

Купівля власного житла є однією з найважливіших фінансових інвестицій у житті людини. Це не лише приносить емоційне задоволення, але й є практичним кроком. Власний дім забезпечує простір для життя і роботи, а також дарує сім'ї відчуття стабільності та захищеності.

Однак, знайти ідеальний будинок може бути складним завданням, а знайти ідеальний будинок за хорошою ціною – ще більше. Велика кількість факторів можуть впливати на ціну будинку, таких як розташування, розмір, вік, стиль та рівень оновлення. Тому, розуміння того, як ці фактори впливають на вартість будинку, може бути корисним при придбанні будь-якої нерухомості.

Окрім того, знання ринку нерухомості та здатність передбачати ціни на будинки може бути цінним не тільки для приватних осіб, але й для компаній та інвесторів. Вони можуть використовувати дані, щоб зрозуміти ринок нерухомості та ризики, пов'язані з інвестуванням у нерухомість [1].

Мета і задачі дослідження. Метою даного дослідження є підвищення точності прогнозування цін на приватні житлові будинки за допомогою методів машинного навчання шляхом розробки та впровадження інформаційної технології, що базується на аналізі даних ринку нерухомості.

Для досягнення цієї мети необхідно вирішити такі завдання:

– провести всебічний аналіз об'єкта дослідження, визначивши ключові фактори, що впливають на ціну;

– виконати розвідувальний аналіз даних для виявлення патернів та аномалій, а також здійснити обробку вхідних даних для забезпечення якості прогнозування;

– розробити та протестувати моделі машинного навчання для прогнозування цін на основі зібраних даних.

Результати проведеного дослідження

Для проведення дослідження використано дані, що описують (майже) кожен аспект житлових будинків у місті Еймс, штат Айова із датасету «House Prices - Advanced Regression Techniques» на базі платформи Kaggle [2]. Для реалізації інформаційної технології були обрані програмні пакети та бібліотеки мови програмування Python.

Дані містять такі ознаки:

– MSSubClass – клас будівлі;
– MSZoning – класифікація району;
– LotFrontage – лінійні метри вулиці, що з'єднана з об'єктом нерухомості;
– LotArea – розмір ділянки в квадратних футах;
– Street – вулиця, тип дорожнього доступу;
– Alley – тип алеї;
– LotShape – загальна форма ділянки;
– LandContour – рівність ділянки;
– Utilities – тип наявних інженерних комунікацій;
– LotConfig – конфігурація ділянки;
– LandSlope – нахил ділянки;
– Neighborhood – райони в межах міста Еймс;
– Condition1 – близькість до головної дороги або залізниці;
– Condition2 – близькість до головної дороги або залізниці (за наявності);
– BldgType – тип житла;
– HouseStyle – кількість поверхів;
– OverallQual – загальна якість матеріалів та оздоблення;
– OverallCond – загальна оцінка стану будинку;
– YearBuilt – рік побудови;
– YearRemodAdd – дата реконструкції;
– RoofStyle – тип даху;

Приклад тренувального набору даних (train) показано на рисунку 1.

	MSSubClass	MSZoning	LotFrontage	LotArea	Street	Alley	LotShape	LandContour	Utilities	LotConfig	...	PoolArea	Po
0	60	RL	65.0	8450	Pave	NaN	Reg	Lvl	AllPub	Inside	...	0	Na
1	20	RL	80.0	9600	Pave	NaN	Reg	Lvl	AllPub	FR2	...	0	Na
2	60	RL	68.0	11250	Pave	NaN	IR1	Lvl	AllPub	Inside	...	0	Na
3	70	RL	60.0	9550	Pave	NaN	IR1	Lvl	AllPub	Corner	...	0	Na
4	60	RL	84.0	14260	Pave	NaN	IR1	Lvl	AllPub	FR2	...	0	Na
5	50	RL	85.0	14115	Pave	NaN	IR1	Lvl	AllPub	Inside	...	0	Na
6	20	RL	75.0	10084	Pave	NaN	Reg	Lvl	AllPub	Inside	...	0	Na
7	60	RL	NaN	10382	Pave	NaN	IR1	Lvl	AllPub	Corner	...	0	Na
8	50	RM	51.0	6120	Pave	NaN	Reg	Lvl	AllPub	Inside	...	0	Na
9	190	RL	50.0	7420	Pave	NaN	Reg	Lvl	AllPub	Corner	...	0	Na

Рисунок 1 – Тренувальний набір даних

Після перегляду дата сету було виявлено багато пропущених значень, тому для точного прогнозу було проведено розвідувальний аналіз даних. Для перевірки розподілу відносно змінної SalePrice (Ціна продажу) ознак були побудовані графіки залежності категоріальних змінних (рис. 2).

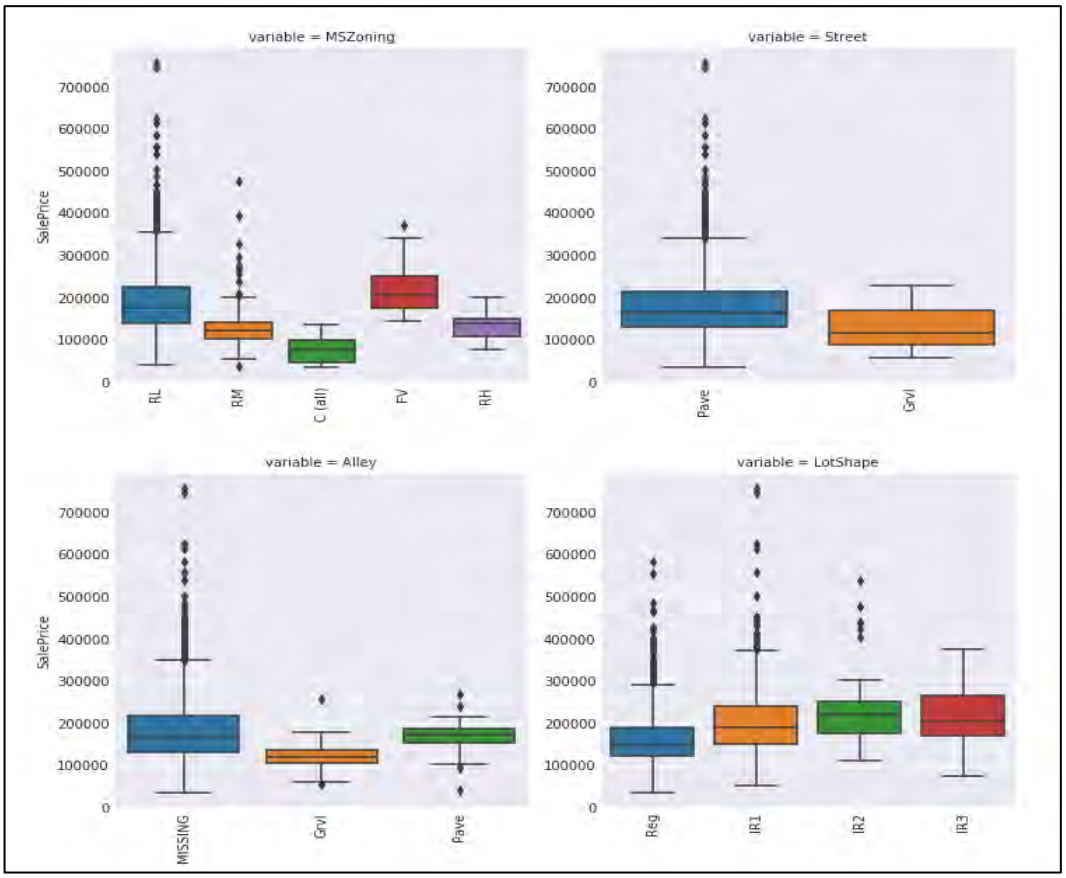

Рисунок 2 – Графіки залежності категоріальних змінних відносно SalePrice

Виконано перевірку вхідних даних на наявність відхилення значень цільової змінної. Після перевірки було видалено значення, які мали значне відхилення і могли впливати на точність моделі (рис. 3).

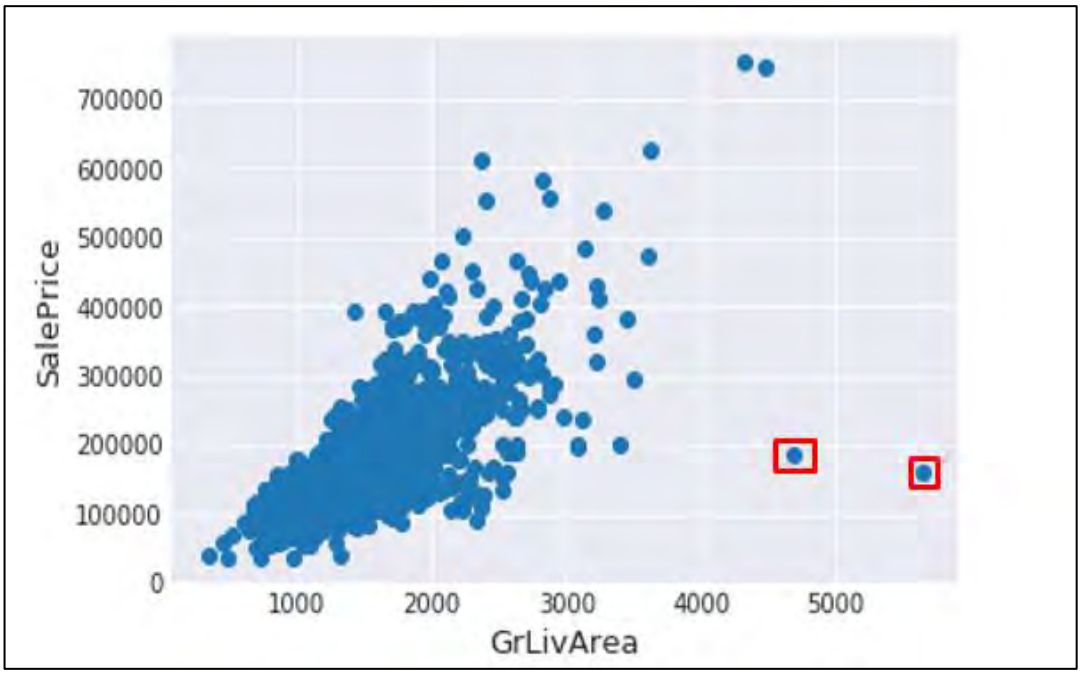

Рисунок 3 – Перевірка відхилень

Для покращення передбачення моделей виконано логарифмічне перетворення даних, після якого цільова змінна підпорядковувалась нормальному розподілу. Також застосовано перетворення Бокса-Кокса, яке використовується для зменшення викривленості (асиметрії) в розподілі даних.

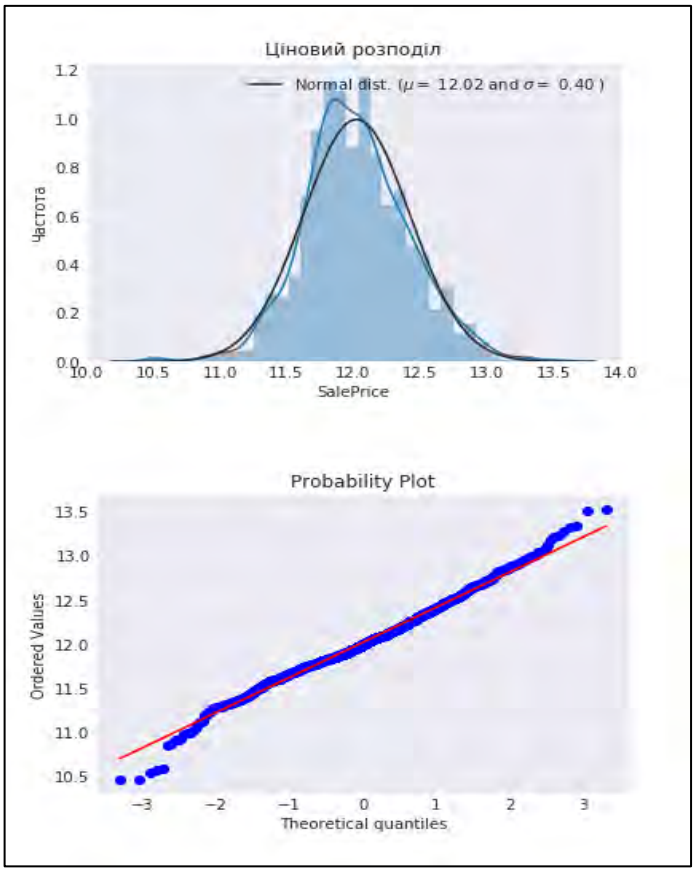

Рисунок 4 – Розподіл цін та цільова змінна після логарифмічного перетворення

Для здійснення прогнозу було взято моделі Enet, KRR, Gboost, XGBoost, LightGBM [3]. Виконана перехресна перевірка середньоквадратичної помилки (RMSE) для вказаних моделей. Далі було прийнято рішення виконати стекування моделей для покращення результату передбачення. Для цього виконано усереднення моделей Enet, KRR та Gboost, а lasso була використана як метамодель [4].

За результати тестування найкращий результат передбачення за метрикою RMSE показла модель LightGBM що на 34% краще ніж у аналога (табл. 1).

Таблиця 1 – Порівняння результатів точності прогнозування розробленої програми із аналогом.

Власні результати		Результати аналога	
Назва моделі	Похибка за метрикою RMSE	Назва моделі	Похибка за метрикою RMSE
LightGBM	0.073	LightGBM	0.119
XGBoost	0.080	XGBoost	0.114
StackedRegressor	0.074	Lasso	0.112

Висновки

Дослідження набору даних, що містить інформацію про продаж будинків у США (штат Айова), показало, що для точного прогнозування цін необхідно провести детальний розвідувальний аналіз даних, відфільтрувати помилкові та аномальні значення, а також виключити недоцільні ознаки. Наступним кроком було навчання моделей та порівняння їхньої точності для визначення оптимальної. Встановлено, що для розв'язання задачі прогнозування цін на приватні житлові будинки доцільно використовувати модель LightGBM, оскільки вона продемонструвала найкращий результат.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Що визначає і впливає на ціну нерухомості. [Електронний ресурс]. URL: https://novebti.ua/ua/blog/chto-opredelyaet-i-vliyaet-na-cenu-nedvizhimosti/
2. Anna Montoya, DataCanary. (2016). House Prices - Advanced Regression Techniques. Kaggle. [Електронний ресурс]. URL: https://kaggle.com/competitions/house-prices-advanced-regression-techniques
3. Vijay Kanade, What Is Machine Learning? Definition, Types, Applications, and Trends for 2022. URL: https://www.spiceworks.com/tech/artificial-intelligence/articles/what-is-ml/
4. Олександр Дідик. Kagle Notebook «Prediction», «House Prices - Advanced Regression Techniques» [Електронний ресурс]. URL: https://www.kaggle.com/code/olexandrdidyk/prediction

Дідик Олександр Сергійович– студент групи 2КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail; olexadrdidyk23@gmail.com

Паночишин Юрій Миколайович **-** доцент кафедри комп'ютерних наук, кандидат технічних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. email: y.panochyshyn@vntu.edu.ua

Didyk Oleksandr S. – student of Intelligent Information Technologies and Automation Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email; olexadrdidyk23@gmail.com

Panochyshyn Yury M. - Associate Professor of the Department of Computer Sciences, Candidate of Technical Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: y.panochyshyn@vntu.edu.ua

УДК 004.42

С. В. Голод
І. В. Богач

РОЗРОБКА ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ВІДПУСТКАМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В роботі розглянуто підходи та засоби для створення інформаційної системи управління відпустками. Виділено основні принципи функціонування системи, переваги та можливі обмеження.
Ключові слова: інформаційна система, управління відпустками, оптимізація, MERN

Abstract
This work considers the approaches and tools for developing an information system for time off management. The key principles of system functionality, advantages, and potential limitations are specified.
Keywords: information system, time off management, optimization, MERN

Вступ

Використання сучасних інформаційних технологій на підприємствах дозволяє суттєво покращити ефективність процесів управління. Дані системи реалізують типові функції управління: планування, контроль, аналіз та облік [1]. Однією з важливих складових кадрового менеджменту є автоматизація управління відпустками, що дозволяє забезпечити точність обліку, оптимізацію роботи з персоналом та скорочення ручної обробки даних.

Розроблена інформаційна система управління відпустками забезпечує подання заявок на відпустки та лікарняні працівниками, їхнє затвердження або відхилення керівниками пілрозділів компанії, а також формування статистичних звітів для ведення кадрової та фінансової звітності.

Використання сучасних засобів розробки програмних продуктів забезпечує довготривалу технічну підтримку проекту, його масштабованість і адаптацію до змін у бізнес-процесах. Завдяки застосуванню інноваційних технологій, таких як веб-сервіси, інтеграція з хмарними платформами та автоматизоване тестування, система може ефективно працювати навіть в умовах зростання обсягів даних і кількості користувачів.

Результати дослідження

Аналіз систем-аналогів показав, що більшість існуючих рішень для управління відпустками орієнтовані на великі корпорації, що робить їх менш доступними для малих і середніх підприємств через високу вартість та складність налаштувань. Деякі системи мають обмежений функціонал, не забезпечуючи повної автоматизації процесів, наприклад, інтеграції з іншими кадровими інструментами чи формування детальних звітів. Це підкреслює необхідність створення адаптивної, функціональної та доступної інформаційної системи, яка відповідає реальним потребам організацій різного масштабу та забезпечує ефективне управління кадровими процесами.

В рамках роботи розроблено інформаційну систему для управління відпустками з використанням стеку технологій MERN, що оптимізує процес кадрового управління. MERN є комбінацією чотирьох технологій – MongoDB, Express.js, React та Node.js [2]. MongoDB забезпечує гнучке управління базами даних, Express.js – створення серверної логіки, React – побудову інтерактивного інтерфейсу користувача, а Node.js – ефективне виконання серверного коду.

Взаємодія між клієнтською та серверною частиною веб-додатку здійснюється з використанням REST API, що забезпечує ефективний і стандартизований обмін даними між компонентами системи. Це дозволяє спрощувати інтеграцію додатку з іншими платформами, наприклад, ERP-системою компанії або іншими інформаційними системами. REST API працюють за допомогою HTTP-запитів, виконуючи стандартні функції роботи з базою даних, такі як створення, читання, оновлення та видалення записів (також відомі як CRUD) у межах ресурсу [3]. REST API також підтримують роботу

з різними форматами даних, такими як JSON чи XML, що підвищує гнучкість системи у використанні та масштабуванні.

Спрощену блок-схему алгоритму роботи інформаційної системи для управління відпустками наведено на рисунку 1.

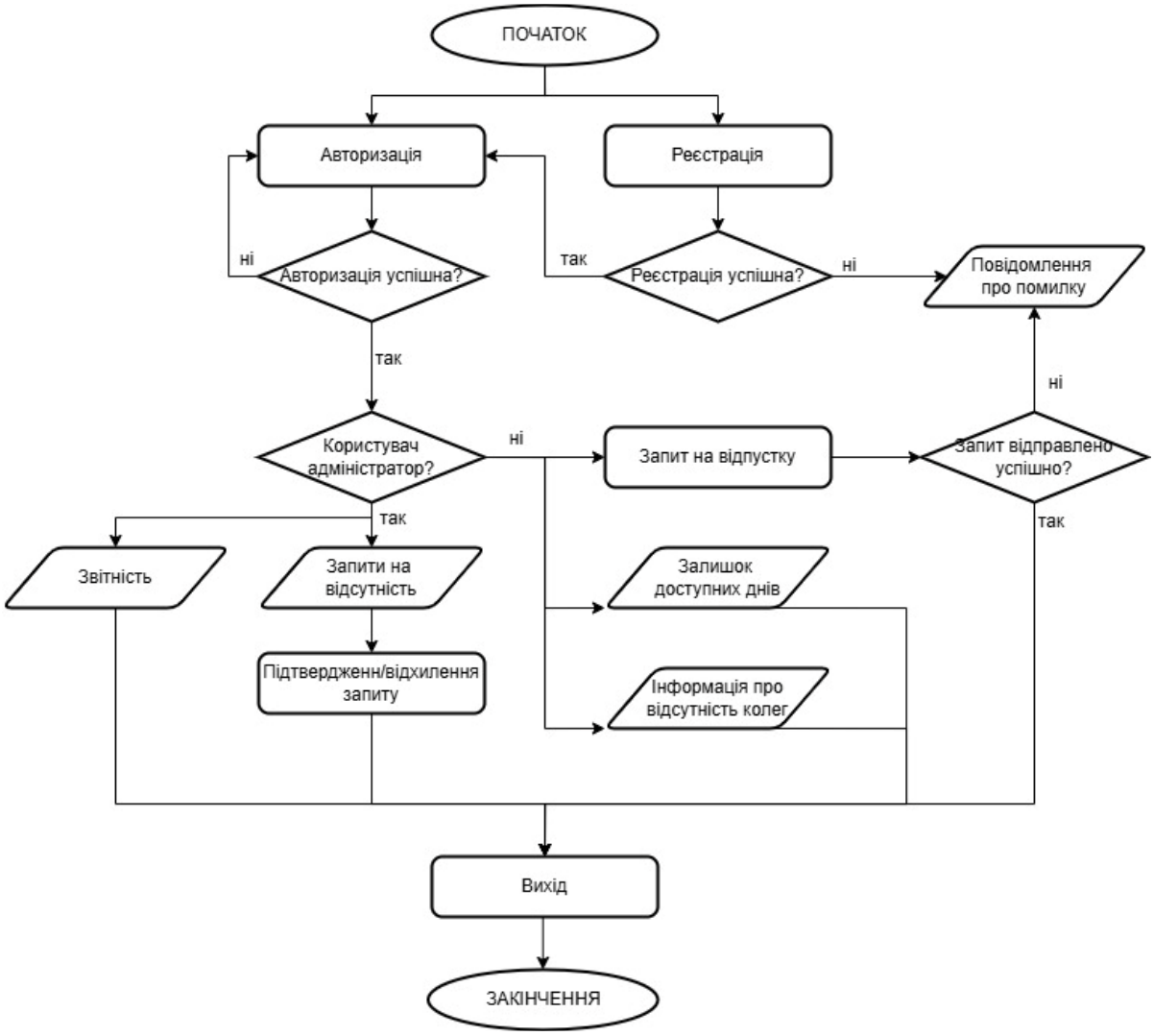

Рисунок 1 – Блок-схема алгоритму роботи системи

Було проведено автоматизоване тестування розробленої системи з використанням фреймфорку Cypress, що дозволить оптимізувати як процес регресійного тестування при подальшій розробці, так і забезпечить відсутність критичних багів при розгортанні нової версії. Під час тестування виявлено деякі недоліки, які було усунено. Кінцевий результат тестування підтвердив високий рівень надійності інформаційної системи для управління відпустками.

Висновки

Отже, запропоноване рішення використовує сучасні технології, що забезпечують його надійність, масштабованість та адаптивність до потреб різних підприємств. Реалізований під час проведення дослідження алгоритм роботи системи оптимізує процеси обробки заявок, скорочує час взаємодії між працівниками та керівниками, а також знижує ризик помилок, властивих ручному обліку.

Результати дослідження можуть бути корисними для впровадження у практичну діяльність компаній з різними організаційними структурами, сприяючи підвищенню їхньої продуктивності та прозорості кадрових процесів. У подальшому можливе розширення функціоналу системи, наприклад, інтеграція з іншими корпоративними платформами або впровадження модулів аналітики для аналізу даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Інформаційні системи та технології на підприємстві : конспект лекцій / І. О. Ушакова, Г. О. Плеханова. – Харків : Вид. ХНЕУ, 2009. – 128 с.

2. What Is The MERN Stack? Introduction & Examples. MongoDB. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.mongodb.com/mern-stack

3. How REST APIs work. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.ibm.com/topics/rest-apis

Голод Світлана Вікторівна *– студентка групи 1ІСТ-23м, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: svit.holod16@gmail.com*

Богач Ілона Віталіївна *– к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com*

Holod Svitlana Viktorivna *– student of 1IST-230m group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: svit.holod16@gmail.com*

Bogach Ilona Vitaliivna *– Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Computer Systems and Automatics Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.*

УДК 004.8

В. А. Гладченко
О. К. Колесницький

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧІ НЕЙРОМЕРЕЖЕВОЇ КЛАСИФІКАЦІЇ ІРИСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дана робота присвячена розробці програмного забезпечення для інформаційної технології класифікації ірисів. У роботі обґрунтовано вибір нейронної мережі багатошаровий персептрон для класифікації ірисів, яка має 4 входи, 2 прихованих шари по 10 нейронів та вихідний шар із 3 нейронів. У прихованих шарах обрано функцію активації ReLU та функцію активації Softmax у вихідному шарі. Для навчання цієї нейромережі використовується метод зворотного поширення помилки. Було використано мову програмування Python та спеціалізовані бібліотеки Keras, NumPy та Pandas. Навчання нейромережі відбувалось з використанням набору даних ірисів Фішера, яка налічує 150 записів. Набір даних було поділено на навчальну (120) та тестову (30) вибірки. Розроблене програмне забезпечення має достовірність класифікації ірисів на тестовій вибірці 96,7%, а найкращий із 6 методів-аналогів має достовірність класифікації на тестовій вибірці 92,6%, тобто достовірність класифікації збільшилась на 4,1%..

Ключові слова: класифікація, машинне навчання, нейронна мережа, багатошаровий персептрон

Abstract

This work is devoted to the development of software for the information technology of iris classification. The work justifies the choice of a multilayer perceptron neural network for iris classification, which has 4 inputs, 2 hidden layers of 10 neurons each and an output layer of 3 neurons. The ReLU activation function was selected in the hidden layers and the Softmax activation function in the output layer. The error backpropagation method is used to train this neural network. The Python programming language and the specialized libraries Keras, NumPy and Pandas were used. The neural network was trained using a Fisher iris dataset, which has 150 records. The dataset was divided into training (120) and test (30) samples. The developed software has an iris classification accuracy of 96.7% on the test sample, and the best of the 6 similar methods has an iris classification accuracy of 92.6% on the test sample, i.e. the classification accuracy has increased by 4.1%..

Keywords: classification, machine learning, neural network, multilayer perceptron

Вступ

Задача розпізнавання ірисів є класичною задачею машинного навчання, на якій перевіряється ефективність різних методів та алгоритмів класифікації. Це непроста задача, тому для неї найкраще підходять методи штучного інтелекту. Вона розв`язувалась раніше такими методами як дерева рішень, машина опорних векторів та інші, але цікаво було б подивитись як впорається із цією задачею штучна нейронна мережа. Тому актуальною є задача перевірки чи будуть нейронні мережі більш ефективними у розв`язанні задачі класифікації ірисів, ніж класичні методи класифікації на основі машинного навчання.

Метою роботи є підвищення достовірності класифікації ірисів за рахунок використання нейронної мережі.

Результати досліджень

Було розроблено архітектуру нейромережі багатошаровий персептрон [1] для класифікації ірисів. Оскільки квітки ірисів характеризуються чотирма параметрами (довжина чашолистка, ширина чашолистка, довжина пелюстки, ширина пелюстки), то вхідний шар нашої нейромережі повинен мати 4 нейрони (рис. 1). А кількість класів ірисів, які потрібно прогнозувати, є 3 (Ірис Щетинистий, Ірис Різнокольоровий та Ірис Віргінський), тому вихідний шар нейромережі

повинен мати 3 нейрони, що будуть давати ймовірність того, що вхідні параметри квітки ірису відповідають кожному із трьох класів.

Остаточна класифікація може бути визначена вихідним нейроном з найвищим вихідним сигналом з плаваючою комою. Якби вихідні числа дорівнювали 0,24, 0,70, 0,06, то таку квітку ірису можна було б класифікувати як Ірис Різнокольоровий (2-й клас).

У i-тий нейрон першого прихованого шару (рис. 2) надходять вхідні значення, наприклад, у нашому випадку 4 параметри розміру частин квітки: x_1, x_2, … x_4 (елементи вхідного вектора) з відповідними вагами w_(1,i), w_(2,i), … w_(4,i). Далі, всередині нейрона відбувається обчислення двох операцій, а саме, композиції лінійної та нелінійної функції.

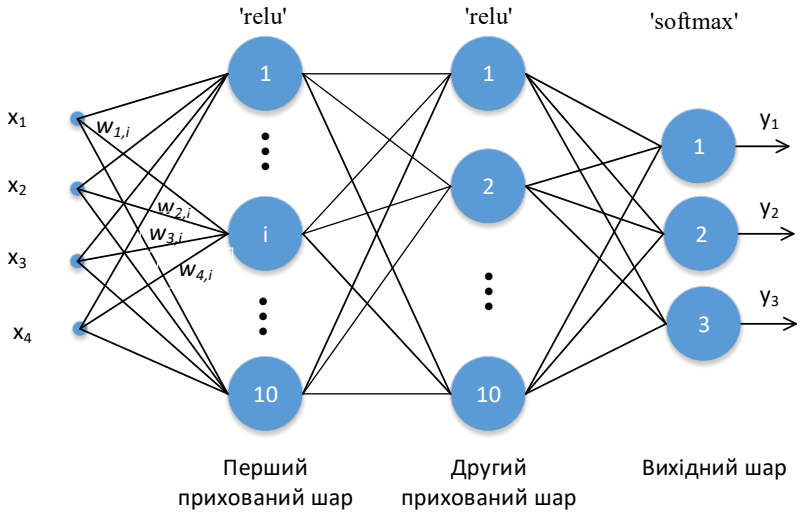

Рисунок 1 - Структура багатошарового персептрона для інформаційної технології класифікації ірисів

Було розроблено алгоритм програми нейромережевої класифікації ірисів, представлений на рис. 2.

Рисунок 2 – Схема алгоритму роботи програми нейромережевої класифікації ірисів

Першим кроком в алгоритмі є завантаження бібліотек (блок 1). Потім йде завантаження навчального набору даних (блок 2) та тестового набору даних (блок 3) із параметрами ірисів та їх ідентифікатором класу. Далі переходимо до кодування наборів даних ірисів (блок 4). Потім проводиться створення нейронної мережі (блок 5). За тим починається процес навчання нейромережі (блок 6), який триває 300 епох (блок 7), після чого проводиться оцінка достовірності роботи нейромережі (блок 8) та виведення достовірності класифікації ірисів на тестовій вибірці (блок 9).

Для створення програми було використано мову програмування Python та спеціалізовані бібліотеки Keras, NumPy та Pandas. Навчання нейромережі відбувалось з використанням набору даних ірисів Фішера [2], яка налічує 150 записів. Набір даних було поділено на навчальну (120) та тестову (30) вибірки.

Програма є консольною, вона не має графічного інтерфейсу користувача, а тому запускається із середовища розробки програм, виконує всі закладені в неї функції обробки набору даних та виводить отриманий результат.

```
Epoch 299/300
12/12 [==============================] - 0s 2ms/step - loss: 0.0740 - accuracy: 0.9833
Epoch 300/300
12/12 [==============================] - 0s 1ms/step - loss: 0.0720 - accuracy: 0.9750
1/1 [==============================] - 0s 123ms/step - loss: 0.0589 - accuracy: 0.9667

Accuracy: 96.67%
```

Тобто виводиться результат кожної із 300 епох навчання у вигляді: номер епохи/всього епох/тривалість епохи/похибка навчання на цій епосі (loss)/достовірність класифікації на цій епосі (accuracy). Як бачимо, навчання тривало десь хвилину.

Чисельні результати роботи розробленого програмного забезпечення у порівнянні із кращим методом-аналогом, яким є метод опорних векторів, занесено до табл. 1.

Таблиця 1 – Порівняння достовірності різних методів класифікації ірисів

Метод класифікації	Кількість записів у навчальній вибірці	Кількість записів у тестовій вибірці	Достовірність класифікації на тестовій вибірці
Метод машини опорних векторів	120	30	92,6%
Нейромережевий метод (розроблена програма)	120	30	96,7%

Із табл. 1 видно, що розроблена програма має достовірність класифікації ірисів на тестовій вибірці 96,7%, а найкращий із 6-х методів, модельованих програмою-аналогом, має достовірність класифікації на тестовій вибірці 92,6%.

Таким чином, можна зробити висновок, що розроблена програма має порівняно з методами-аналогами збільшену на 4,1% достовірність класифікації ірисів. Тобто мета роботи досягнута – достовірність класифікації ірисів підвищена.

Висновки

Дана робота присвячена розробці програмного забезпечення для інформаційної технології класифікації ірисів. У роботі було обґрунтовано вибір нейронної мережі багатошаровий персептрон для класифікації ірисів, яка має 4 входи, 2 прихованих шари по 10 нейронів та вихідний шар із 3 нейронів. У прихованих шарах обрано функцію активації ReLU та функцію активації Softmax у вихідному шарі. Для навчання цієї нейромережі використовується метод зворотного поширення помилки. Для створення програми було використано мову програмування Python та спеціалізовані бібліотеки Keras, NumPy та Pandas. Навчання нейромережі відбувалось з використанням набору даних ірисів Фішера, яка налічує 150 записів. Набір даних було поділено на навчальну (120) та тестову (30) вибірки. Розроблене програмне забезпечення має достовірність класифікації ірисів на тестовій вибірці 96,7%, а найкращий із 6 методів-аналогів має

достовірність класифікації на тестовій вибірці 92,6%, тобто достовірність класифікації збільшилась на 4,1%.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Колесницький О. К. Принципи побудови архітектури спайкових нейрокомп'ютерів / О. К. Колесницький // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця. – 2014. – №4 (115), С.70-78. [Електронний ресурс]. Режим доступу - https://visnyk.vntu.edu.ua/index.php/visnyk/article/view/911/910.
2. The iris data set [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://archive.ics.uci.edu/ml

Гладченко Володимир Анатолійович— студент групи 1КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: hahve691145@gmail.com
Колесницький Олег Костянтинович — канд. техн. наук, професор кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua
Gladchenko Volodymyr A.– student of Intelligent Information Technologies and Automation Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: : hahve691145@gmail.com
Kolesnytskyj Oleh K. – Cand. Sc. (Eng.), Professor of the Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua

УДК 0040.42

В. В. Колодний
Д. О. Щупак

УДОСКОНАЛЕННЯ ВІДСТЕЖЕННЯ ВИТРАТ З АВТОМАТИЧНОЮ СИНХРОНІЗАЦІЄЮ ТРАНЗАКЦІЙ З КАРТИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто ключові аспекти автоматизованого відстеження витрат із банківських карток з використанням сучасних фінансових додатків. Обговорюються технології інтеграції банківських систем через відкриті API. Особливу увагу приділено категоризації витрат, візуалізації фінансових даних та забезпеченню персоналізованих рекомендацій для користувачів. У роботі також окреслено основні виклики та перспективи розвитку автоматизації управління фінансами в умовах цифрової трансформації.

Ключові слова*: фінанси, відстеження витрат, банківські картки*

Abstract

This work considers aspects of automated expense tracking from bank cards using modern financial applications. Technologies for integrating banking systems through open APIs are discussed. Special attention is paid to expense categorization, financial data visualization, and providing personalized recommendations for users. The paper also outlines the main challenges and prospects for the development of financial management automation in the context of digital transformation.

Keywords: finance, expense tracking, bank cards

Вступ

Ефективне управління фінансами є основою для досягнення фінансової стабільності як на особистому, так і на сімейному рівні. Сучасний світ, у якому домінують електронні платежі та безготівкові розрахунки, ставить нові вимоги до контролю витрат і бюджетування.

В умовах зростаючої складності фінансових операцій автоматизовані рішення для відстеження витрат набувають особливої актуальності.

Метою даної роботи є аналіз сучасних технологій, що забезпечують автоматичне відстеження витрат з використанням синхронізації даних із банківськими рахунками.

Результати дослідження

Ефективне управління фінансами є одним із ключових факторів фінансової стабільності в сучасному світі. Зростання популярності електронних платежів і безготівкових розрахунків створює нові виклики для контролю витрат. Автоматизоване відстеження транзакцій із банківських карток стало важливим інструментом для особистого та сімейного фінансового планування. Синхронізація даних між банківськими рахунками та фінансовими додатками не лише спрощує моніторинг витрат, а й дозволяє більш точно оцінювати фінансовий стан користувачів у реальному часі. У цій доповіді розглянемо ключові аспекти автоматизації відстеження витрат, сучасні технології, які підтримують синхронізацію транзакцій, та перспективи розвитку цього напрямку.

Автоматизоване відстеження витрат базується на інтеграції банківських систем із програмним забезпеченням, що здатне обробляти дані про транзакції у реальному часі. Головною метою таких рішень є мінімізація ручного введення даних, підвищення точності розрахунків та аналізу. Збір даних про транзакції відбувається через відкриті банківські API,

що дозволяє миттєво передавати інформацію до фінансових платформ, таких як YNAB, Mint, Monobank або Revolut.

Особливе значення в автоматизації мають категоризація витрат, візуалізація даних та надання користувачам аналітики. Наприклад, програмне забезпечення може автоматично розподіляти витрати на категорії (харчування, транспорт, розваги) та пропонувати рекомендації щодо економії. Розвиток технологій відстеження витрат бере початок із введення систем інтернет-банкінгу наприкінці 90-х років. Перші рішення зводилися до ручного імпорту даних із банківських виписок. Згодом із поширенням API технології з'явилися платформи, здатні автоматично синхронізувати транзакції. Останнім великим проривом у цій сфері став розвиток Open Banking у 2018 році, що зобов'язав банки у багатьох країнах відкривати доступ до клієнтських даних за їхньою згодою [1]. Ця ініціатива дала поштовх появі безлічі нових фінансових додатків, що дозволяють інтегрувати кілька банківських рахунків в одному інтерфейсі.

Сучасні інструменти відстеження витрат використовують такі технології:

– API-інтеграція. Платформи, такі як Plaid, надають інструменти для безпечної передачі даних між банками та фінансовими додатками.

– Штучний інтелект. Системи машинного навчання автоматично аналізують витрати, прогнозують бюджети та виявляють аномалії.

– Блокчейн. Для забезпечення безпеки даних використовується технологія блокчейну, яка гарантує захист фінансових транзакцій від несанкціонованого доступу.

– Push-нотифікації. Автоматичні сповіщення інформують користувача про перевищення бюджету або наближення до ліміту витрат.

Хоча автоматизація значно спрощує фінансове планування, вона має і свої виклики:

– Безпека даних. Інтеграція з банківськими системами вимагає суворого дотримання стандартів безпеки.

– Підключення до локальних банків. Деякі банки не підтримують відкриті API, що ускладнює синхронізацію транзакцій.

– Персоналізація. Сучасні рішення часто не враховують специфічні фінансові звички користувачів.

Попри це, у майбутньому очікується впровадження нових технологій, таких як біометрична ідентифікація для підтвердження транзакцій, а також інтеграція з голосовими асистентами для спрощення доступу до фінансових даних.

Автоматизація відстеження витрат із синхронізацією транзакцій із банківських карток стала невід'ємною частиною сучасного управління фінансами. Інновації в цій галузі дозволяють користувачам більш відповідально підходити до розподілу коштів, аналізу витрат і планування бюджету. Україна, яка активно впроваджує цифрові технології у банківському секторі, має великий потенціал для розвитку автоматизованих фінансових рішень [2]. Такі інструменти сприяють не лише особистому фінансовому добробуту, а й формуванню нової культури фінансової грамотності.

Висновки

У даній роботі наведено аналіз автоматизованих інструментів для відстеження витрат із банківських карток. Відзначено, що автоматизація відстеження витрат є важливим кроком для спрощення управління фінансами та підвищення фінансової грамотності населення. Проаналізовано використання технологій, таких як відкриті API, штучний інтелект, блокчейн, для підвищення зручності, точності та безпеки контролю витрат. Відзначено, що попри існуючі виклики, зокрема питання безпеки даних та обмежену підтримку відкритих API деякими банками, перспективи розвитку автоматизованих фінансових рішень є надзвичайно широкими.

Україна має всі можливості для успішного впровадження таких технологій, що сприятиме формуванню культури відповідального управління фінансами та забезпеченню фінансового добробуту громадян.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Mondo A., Salsano S., "Open Banking and API Ecosystem", 2020.
2. Шустер О. Автоматизація фінансових операцій: [Електронний ресурс] / О. Шустер – Режим доступу: https://freshtech.global/ua/blog/automation-of-financial-transactions-how-to-manage-accounting-and-reporting

Колодний Володимир Володимирович — канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kolodnyi@vntu.edu.ua

Щупак Денис Олегович – студент групи 1КН-23М, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: denis4177@gmail.com

Volodymyr V. Kolodnyi – Assistant Professor, Assistant Professor of the Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Denys O. Shchupak – Student of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: denis4177@gmail.com

УДК 04.89+681.518

Д. В. Гончаренко,
В. Б. Мокін

СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ СТАНУ ВОДИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ І ТЕХНОЛОГІЇ SIGFOX

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Представлено проєктування системи моніторингу стану води на основі технологій Інтернету речей та мережі Sigfox. Система призначена для збирання та аналізу даних з віддалених локацій у реальному часі, що дозволяє здійснювати контроль ключових параметрів води. Архітектура системи включає сенсори, мікроконтролер, модуль передачі даних Sigfox, сервер обробки даних та інтерфейс для користувачів. Завдяки технології Sigfox система забезпечує надійний зв'язок навіть у важкодоступних регіонах, що сприяє підвищенню оперативності реагування на зміни стану води.

Ключові слова: система моніторингу, Інтернет речей, Sigfox, датчики, забруднення.

Abstract

The design of a water status monitoring system based on Internet of Things technology and the Sigfox network is presented. The system is intended for real-time data collection and analysis from remote locations, enabling monitoring of key water parameters. The system architecture includes sensors, a microcontroller, a Sigfox data transmission module, a data processing server, and a user interface. Thanks to Sigfox technology, the system provides reliable connectivity even in hard-to-reach areas, enhancing responsiveness to changes in water conditions.

Keywords: monitoring system, Internet of Things (IoT), Sigfox, sensors, pollution

Вступ

У сучасному світі контроль стану води є критично важливим для охорони здоров'я населення, збереження екосистем і забезпечення сталого розвитку. Використання технологій Інтернету речей (IoT) дозволяє здійснювати високоточний збір і аналіз даних з віддалених локацій у режимі реального часу, що сприяє ухваленню обґрунтованих рішень та забезпечує оперативне реагування на зміни параметрів води.

В Україні практично відсутні станції автоматичного онлайн моніторингу якості вод. До 2024 року їх було декілька десятків у басейні р. Сіверський Донець, Тиса, Десна, але, в різних причин, вони зараз не функціонують або інформація з них не публікується. Натомість, з якості атмосферного повітря є чимало подібних рішень, наприклад дані можна переглянути чи й завантажити на порталах SaveEcoBot (https://www.saveecobot.com/) , EcoCity (https://eco-city.org.ua/) та ін. Отже, необхідним є створення подібної мережі моніторингу.

Однією з головних відмінностей, яка ускладнює розгортання системи моніторингу вод у порівнянні з системою моніторингу стану атмосферного повітря, є те, що для другої пристрій можна розмістити просто на стіні своєї будівлі на роботі чи вдома, підключити в розетку та до свого WiFi (так воно, як правило, й робиться), а щодо моніторингу вод потрібно спеціальне місце у воді з автономним живленням і мережею збирання сигналу. Якщо на перші два питання можна знайти відповідь, то вибір способу збирання сигналу є відкритим питанням. Автори мають досвід вирішення цих питань на базі IoT-мережі Sigfox.

Інноваційна французька технологія Sigfox – провідне рішення для передачі даних на великі відстані з низьким енергоспоживанням. Ця технологія забезпечує зв'язок навіть у найвіддаленіших локаціях, де традиційні засоби комунікації недоступні, що робить систему оптимальною для моніторингу водних ресурсів, таких як річки, озера, водосховища та інші природні й штучні водойми. Система надає можливість отримувати точні дані про показники стану води — температуру, рівень pH, концентрацію забруднень тощо — та передавати їх до хмарних сервісів для подальшого зберігання і всебічного аналізу.

Метою даної роботи є проєктування системи моніторингу стану води з використанням Інтернету речей і технології Sigfox.

Об’єктом дослідження є інформаційна системи на основі технології IoT з використанням мережевих технологій LPWAN.

Предметом дослідження є процеси та методи моніторингу параметрів стану води за допомогою технології Інтернету речей (IoT) та технології Sigfox.

Вихідні передумови розробки системи моніторингу стану води

Розробленню цієї системи передували численні дослідження, проєктування та випробування розроблених інформаційних рішень, що дозволило сформувати необхідну базу знань та практичний досвід. Зокрема, було проведено аналіз зони покриття станції Sigfox, розроблено інформаційну систему для моніторингу температури в приміщеннях, а також створено прототип системи моніторингу якості води на основі технології Sigfox (рис.1) [1-6].

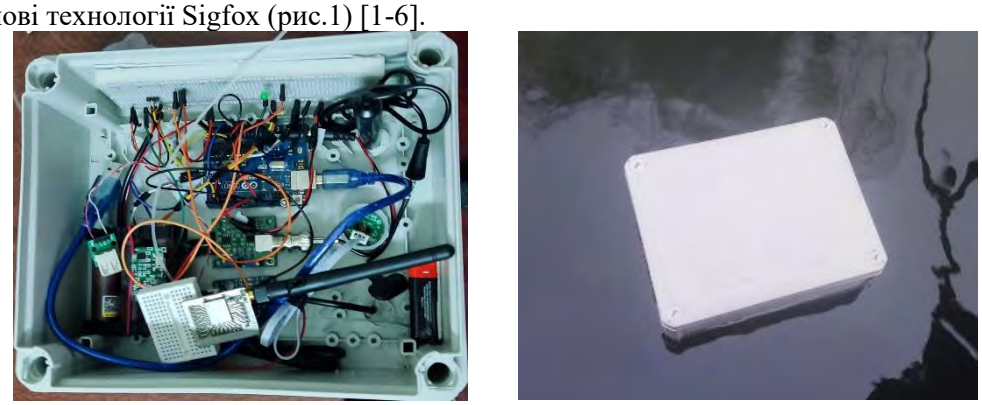

Рисунок 1 – Прототип пристрою системи моніторингу стану води

Рішення про використання Інтернету речей та технології Sigfox було обумовлено рядом факторів. По-перше, IoT забезпечує можливість інтеграції різноманітних сенсорів та пристроїв для збору даних у реальному часі, що є критично важливим для ефективного моніторингу параметрів навколишнього середовища, таких як якість води. По-друге, технологія Sigfox, яка належить до класу LPWAN забезпечує високу ефективність передачі даних на великі відстані при низькому енергоспоживанні. По-третє, Sigfox дозволяє знизити витрати на інфраструктуру зв’язку, оскільки ця технологія не потребує складних рішень для організації локальних мереж [7].

Структура інформаційної системи

Архітектура системи моніторингу стану води, що базується на технологіях Інтернету речей (IoT) та Sigfox, складається з кількох ключових компонентів, які взаємодіють для збору, обробки та передачі даних про стан води. Основні елементи цієї архітектури включають (рис. 2):

- Сенсори: На початковому рівні системи розміщуються сенсори, призначені для вимірювання різноманітних параметрів води, таких як температура, pH, рівень забруднення, вміст кисню та інші критично важливі показники.
- Пристрої збору даних: Сенсори підключені до мікроконтролерів, які здійснюють обробку даних, отриманих від сенсорів.
- Мережа Sigfox: Після обробки дані передаються через мережу Sigfox. Ця технологія широкосмугових бездротових мереж з низьким споживанням енергії забезпечує енергоефективну та надійну передачу даних на великі відстані
- Сервер обробки даних: Централізована обробка отриманих даних відбувається на сервері, де дані аналізуються, зберігаються та обробляються для подальшої візуалізації.
- Веб-додаток або мобільний додаток: Користувачі отримують доступ до інформації про стан води через веб-додаток або мобільний додаток.
- Система сповіщення: Система також включає механізми сповіщення користувачів про зміни в стані води. Це може бути реалізовано через SMS, електронну пошту або push-повідомлення.

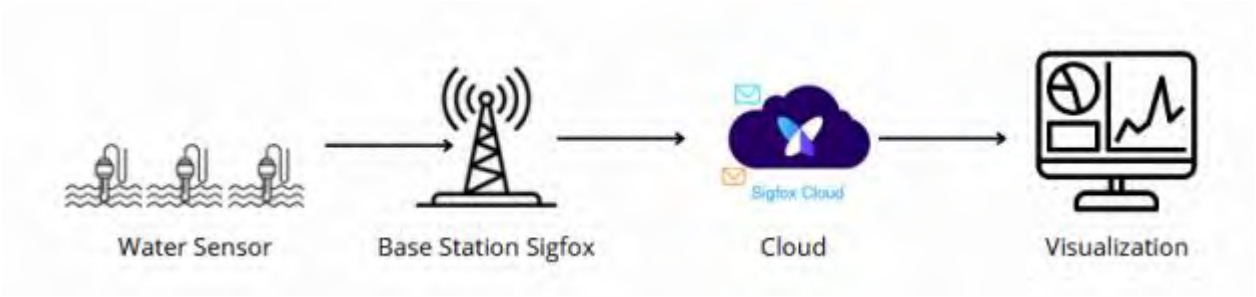

Рисунок 2 – Структура системи моніторингу

Компоненти апаратного забезпечення системи моніторингу

Пристрій буде складатися з мікроконтролера, модуля передачі даних Sigfox та IoT-датчиків, які здійснюватимуть вимірювання основних параметрів води. Пропонується використати промислові типи датчиків, які призначені для тривалого постійного перебування у воді та вимірювання показників. Завершення розробки та впровадження передбачає створення системи із занурювальними датчиками та навісними датчиками контролю рівня води, що передають дані через мережу Sigfox до хмарного середовища. Отримані дані будуть оброблені та агреговані у хмарному середовищі, після чого вони будуть направлені до спеціалізованого додатку для візуалізації та аналізу. Додатково можлива реалізація прикладного програмного інтерфейсу (API) для передачі інформації до відкритих порталів даних, зокрема до Порталу відкритих даних Вінницької міської ради.

Пропонується використати такі датчики експрес-аналізу (рис. 3):

- pH;
- електропровідності;
- окисно-відновлювального потенціалу;
- розчиненого кисню;
- температури;
- рівня води.

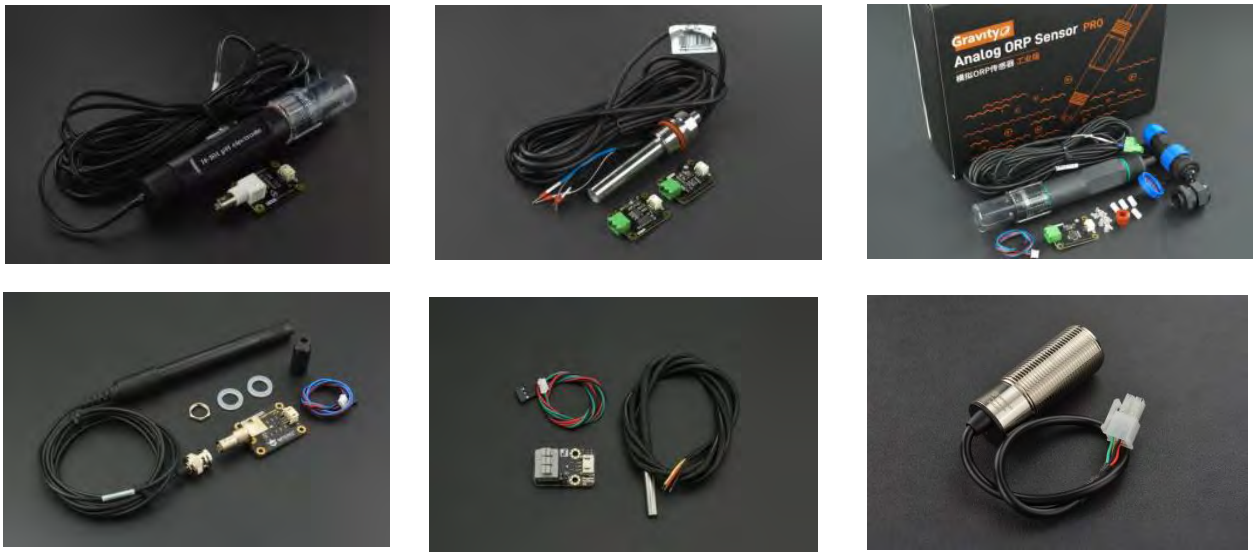

Рисунок 3 – IoT-датчики системи моніторингу стану води

Пропонується помістити мікроконтролер, модуль Sigfox та плати датчиків у пластиковий водонепроникний корпус із ступенем захисту IP68 (рис. 4). Цей корпус може бути закріплений на плаваючій платформі або на стаціонарному посту, наприклад, на причалі. Датчики занурюються на глибину до кількох метрів у воду.

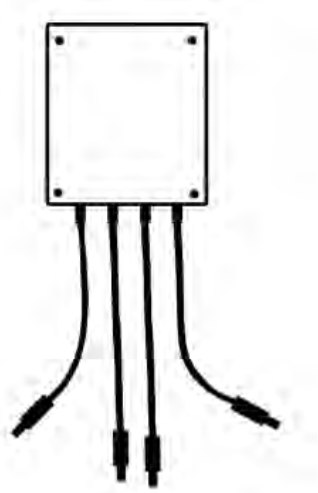

Рисунок 4 – Макет пристрою

Ультразвукові датчики для контролю рівня води пропонується розташувати на опорах мосту або опорах стаціонарного посту оскільки таке розташування забезпечує стабільність і точність вимірювань. Це дозволить постійно відстежувати зміни рівня води з високою точністю, оскільки ультразвукова хвиля проходить через повітря, а не воду, що забезпечує стабільність вимірювань навіть за наявності перешкод на водній поверхні. Схему розташування пристроїв моніторингу подано на рисунку 5, де А – ультразвукові датчики, а В – пристрій вимірювання якості води:

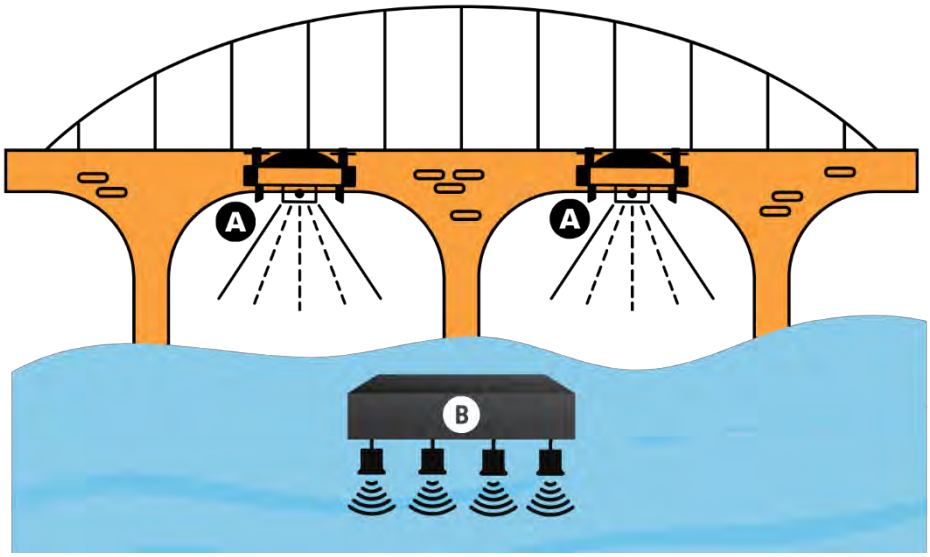

Рисунок 5 – Схема розташування пристроїв

Система раннього реагування на забруднення

Система раннього реагування на забруднення в басейні річки є критично важливою складовою моніторингу якості води з використанням технології Інтернету речей (IoT) та мережі Sigfox. Основною метою цієї системи є забезпечення оперативного виявлення небезпечних змін у стані води та вжиття термінових заходів для запобігання екологічним катастрофам.

Датчики, розташовані у різних точках річки, здійснюють моніторинг аномальних показників, таких як різкі зміни pH, підвищення рівня забруднюючих речовин або інших небезпечних параметрів. У випадку виявлення таких аномалій, датчики автоматично передають цю інформацію через мережу Sigfox до централізованої системи збору даних, яка обробляє дані в реальному часі, аналізуючи їх на наявність потенційних загроз.

Схему роботи системи раннього реагування подано на рисунку 6:

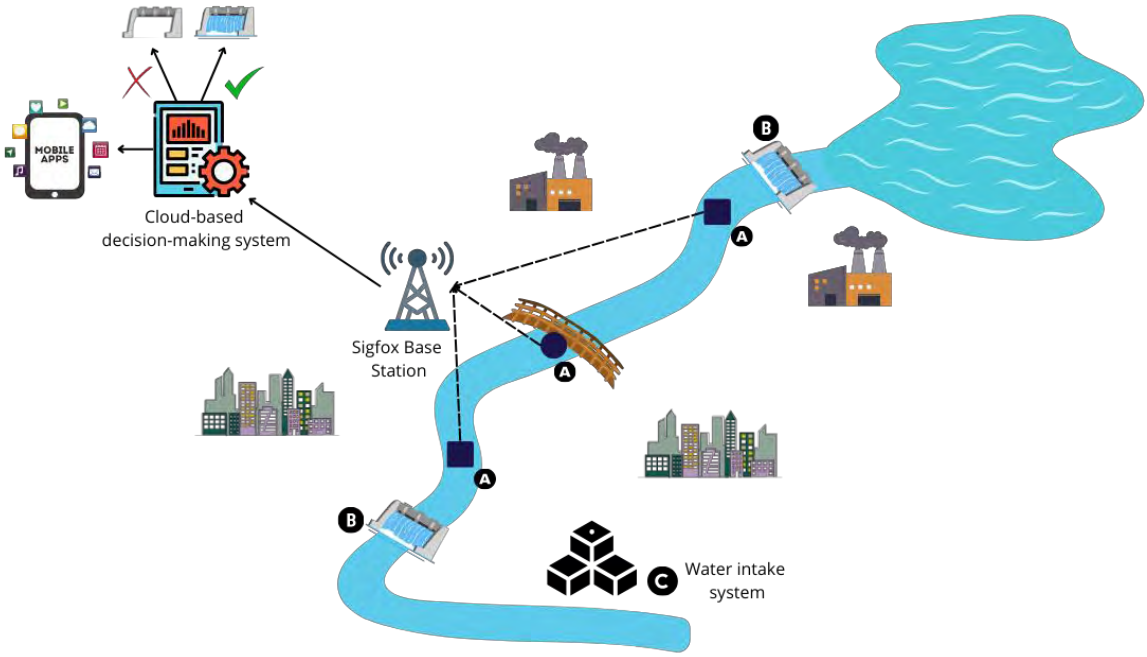

Рисунок 6 – Схема роботи IoT-системи раннього реагування на забруднення природних вод

У разі перевищення критичних значень рівня води або виявлення забруднюючих речовин пристроями моніторингу (A) система ініціює механізм реагування. Автоматично формуються повідомлення, які надсилаються відповідним органам, такими як місцеві екологічні служби, водоканали або рятувальні служби. Ці повідомлення містять важливу інформацію про тип і рівень забруднення або рівень води, а також геолокацію місця виявлення аномалії, що дозволяє службам оперативно оцінити ситуацію та визначити необхідність виїзду на місце події.

У випадку серйозних забруднень система здатна ініціювати автоматичне перекриття шлюзів (B), щоб запобігти потраплянню забрудненої води до системи водопостачання (C). Цей процес реалізується через спеціально розроблені механізми, які можуть бути дистанційно активовані, у відповідь на сигнали від системи моніторингу. Такі заходи забезпечують захист водопостачання та зменшують ризик потрапляння небезпечних речовин до споживчої води. Аналогічно можна реалізувати систему протипаводкового захисту на основі датчику про рівень води, якщо є така необхідність.

Додатково, система може включати функцію візуалізації даних, в якій представлена вся інформація про якість води та вжиті заходи в зрозумілому форматі. Цей аспект є важливим для швидкого реагування та координації дій між різними службами, адже забезпечує доступ до актуальних даних не лише для спеціалістів, але й для громадськості.

Висновки

Спроєктовано систему моніторингу стану води з використанням Інтернету речей і технології Sigfox. Запропонована система моніторингу якості води на основі технологій IoT та Sigfox є ефективним рішенням для постійного спостереження за станом водних ресурсів та забезпечення раннього реагування на забруднення. Завдяки низькому енергоспоживанню, простоті інтеграції та високій ефективності передачі даних на великі відстані, ця система може бути використана навіть у віддалених та важкодоступних регіонах. Забезпечуючи можливість збирання та обробки даних про параметри якості води в режимі реального часу, вона сприяє ухваленню своєчасних рішень, що допомагають запобігати екологічним катастрофам, зберігати здоров’я населення та підтримувати екологічну стабільність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Проценко Д. П. Аналіз зони покриття станції Інтернету речей Sigfox для визначення місць розташування датчиків [Електронний ресурс] / Д. П. Проценко, С. А. Цвігун, Д. В. Гончаренко // LII Науково-технічна конференція факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fksa/all-fksa-2023/paper/view/18937/15751.

2. Гончаренко Д. В. Аналіз підходів щодо вибору архітектури інформаційних систем на основі інтернету речей за реальних умов [Електронний ресурс] / Д. В. Гончаренко, В. Б. Мокін // LI НТКП ВНТУ. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: https://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/40203/16140.pdf?sequence=3&isAllowed=y
3. Гончаренко Д. В. Переваги технологій інтернету речей SIGFOX для створення локальної системи моніторингу атмосферного повітря [Електронний ресурс] / Д. В. Гончаренко, В. Б. Мокін, Д. П. Проценко // Матеріали LII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 21-23 червня 2023 р. – Електрон. текст. дані. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fksa/all-fksa-2023/paper/view/17211.
4. Гончаренко Д. В. Сучасні IoT-реалізації інтелектуальних інформаційно-вимірювальних систем [Електронний ресурс] / Д. В. Гончаренко, В. Б. Мокін, Д. П. Проценко // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2023)», Вінниця, 22 червня 2023 р. – Електрон. текст. дані. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2023/paper/viewFile/18524.
5. Гончаренко Д. В. Побудова інформаційної системи моніторингу фізичних показників на основі технології «Інтернет речей» / Д. В. Гончаренко, В. Б. Мокін, Д. П. Проценко. // Інформаційні технології та комп'ютерна інженерія. – 2023. – №2. – С. 99–108.
6. IoT-система вимірювання параметрів стану вод на базі Sigfox [Електронний ресурс] / [Д. В. Гончаренко, В. Б. Мокін, Д. П. Проценко та ін.] // НТКП ВНТУ. – 2024. – Режим доступу до ресурсу: https://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/41813/20077.pdf?sequence=3&isAllowed=y.
7. Alqurashi, H., Bouabdallah, F.Khairullah, E. SCAP SigFox: A scalable communication protocol for low-power wide-area IOT Networks. Sensors, 23(7), c. 3732, 2023. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://doi.org/10.3390/s23073732

Гончаренко Дмитро Валерійович – аспірант кафедри системного аналізу та інформаційних технологій (САІТ), факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: honcharenko.d98@gmail.com

Мокін Віталій Борисович – д-р техн. наук, проф., завідувач кафедри САІТ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

Hocnharenko Dmytro V. – postgraduate student of the System Analysis and Information Technologies (SAIT), Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: honcharenko.d98@gmail.com

Mokin Vitalii B. – Dr. Tech. Sciences, Prof., Head of the Department of SAIT, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

УДК 004.057.7+371.315.2

Я. А. Кулик
С. М. Миронюк

РОЗРОБКА ЕМУЛЯТОРІВ ФІЗИЧНИХ ПРОЦЕСІВ ДЛЯ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ З ФІЗИКИ

Вінницький національний технічний університет.

Анотація

У статті детально проаналізовано методику проведення лабораторних робіт з фізики, що є важливою складовою навчального процесу для здобуття практичних навичок і розуміння теоретичних аспектів фізичних явищ. Наведено теоретичні відомості, необхідні для ефективного та глибокого освоєння тематики лабораторних занять, що охоплюють ключові процеси функціонування високочастотного апарата УВЧ-30 та гелій-неонового лазера. Описано принципи дії цих апаратів, їх технічні характеристики, а також способи безпечного використання в лабораторних умовах. Показано результати розробки емуляторів фізичних процесів, що дозволяють моделювати поведінку електромагнітних хвиль, явищ інтерференції, дифракції та лазерного випромінювання для наочного демонстрування студентам фізичних закономірностей. Використання емуляторів сприяє поглибленому розумінню складних фізичних процесів, підвищує інтерес до предмета та сприяє активному засвоєнню знань.

Ключові слова: емулятор, фізичні процеси, фізика, УВЧ-30, гелій-неоновий лазер.

Abstract

The article analyzes in detail the methodology of laboratory work in physics, which is an important component of the educational process for acquiring practical skills and understanding the theoretical aspects of physical phenomena. The theoretical information necessary for effective and in-depth mastering of the subject of laboratory classes covering the key processes of the operation of the UHF-30 high-frequency device and the helium-neon laser is given. The principles of operation of these devices, their technical characteristics, as well as methods of safe use in laboratory conditions are described. The results of the development of emulators of physical processes that allow modeling the behavior of electromagnetic waves, interference phenomena, diffraction, and laser radiation are shown to visually demonstrate physical laws to students. The use of emulators contributes to an in-depth understanding of complex physical processes, increases interest in the subject and promotes active assimilation of knowledge.

Keywords: emulator, physical processes, physics, UHF-30, helium-neon laser.

Вступ

Розвиток цифрових технологій дозволяє створювати точні та ефективні моделі для вивчення фізичних процесів, які важко або небезпечно досліджувати експериментально. Одним з головних предметів, який вимагає не тільки теоретичного знання, але й практичного застосування, є фізика. Застосування сучасних підходів та інструментів у дистанційному навчанні може значно покращити якість освіти з фізики. Різноманітні онлайн-ресурси, симулятивні програми, відеолекції можуть забезпечити студентам набувати практичні навички у віртуальному середовищі.

Емулятори забезпечують можливість моделювати реальні фізичні процеси в контрольованих умовах, підвищуючи доступність та безпеку наукових досліджень і навчання. Це робить їх незамінним інструментом у сучасній фізиці та освіті.

Метою роботи є розробка двох емуляторів для лабораторних робіт.

Теоретична частина лабораторної роботи №1

В першій лабораторній роботі використовується апарат УВЧ-30, спрощена блок-схема якого зображена на рисунку 1.1. Апарат складається з блоку живлення (ДЖ), перешкодоусуваючого пристрою (ПП), лампового генератора (ЛГ), терапевтичного контура (ТК), і пристосувань, які називаються електродами пацієнта (ЕП) та аплікатори вихрових струмів (ЕВС-1). Два останні використовуються для здійснення локального терапевтичного впливу на тканини організму пацієнта відповідно електричним і магнітним полям ультрависокої частоти (скорочено УВЧ).

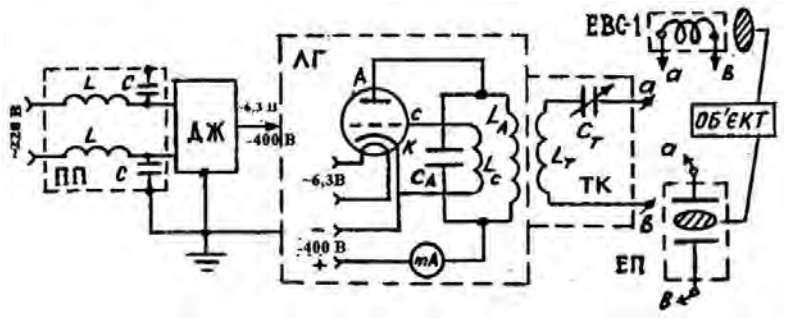

Рисунок 1.1 – Спрощена схема апарату УВЧ-30

Ламповий генератор створює електромагнітні коливання, частота яких задається значеннями індуктивності і ємності коливального контура, ввімкненого в анодне коло генераторної лампи (рис.1). Терапевтичний контур L_tC_t, зв'язаний індуктивно з коливальним контуром L_aC_a, сприймає від нього енергію електромагнітних коливань і передає її на пристосування ЕП чи ЕВС-1, які підключаються до його виходу. При цьому найбільша передача енергії досягається при резонансі контурів, що здійснюється шляхом регулювання ємності конденсатора C_m. Момент появи резонансу фіксується за максимальним відхиленням стрілки індикатора, ввімкненого в анодне коло лампи. Блок живлення перетворює напругу мережі змінного струму в напруги, котрі забезпечують роботу лампового генератора.

Портативний апарат УВЧ-30 призначений для місцевої лікувальної дії на тканини організму електричним чи магнітним полями УВЧ і використовується в клініці при лікуванні неврологічних, шкіряних, отоларингологічних, стоматологічних та інших захворювань, які проявляються в дорослих і в дітей.

Малі габарити і маса апарата дозволяють використовувати його не тільки в фізіотерапевтичних кабінетах, але і біля ліжка хворого при стаціонарному лікуванні чи в амбулаторних умовах. З усього розглянутого про механізми впливу електричного і магнітного полів УВЧ та ВЧ, високочастотних струмів на тканини організму можна зробити висновок про те, що первинною терапевтичною дією є тепловий ефект.

Теоретична частина лабораторної роботи №2

В другій лабораторній роботі використовуються квантові системи (атоми, молекули, іони) які можуть знаходитись в різких енергетичних станах, які прийнято характеризувати енергетичними рівнями. В основному (стаціонарному) стані частинки речовини мають мінімальну енергію, якій відповідає основний енергетичний рівень. В цьому стані квантова система, наприклад атом, може знаходитись тривалий час. При поглинанні енергії ззовні атоми речовини переходять в збуджений стан, тобто на вищий енергетичний рівень. Час перебування атома в збудженому стані обмежений і складає приблизно 10^{-8} секунди Проте існують збуджені стани з відносно більшим часом "життя" (порядку 103 секунди), які називаються метастабільними, а відповідні їм енергетичні рівні - метастабільними рівнями.

Принципіальна структурна схема газового лазера зображена на рисунку 1.3.

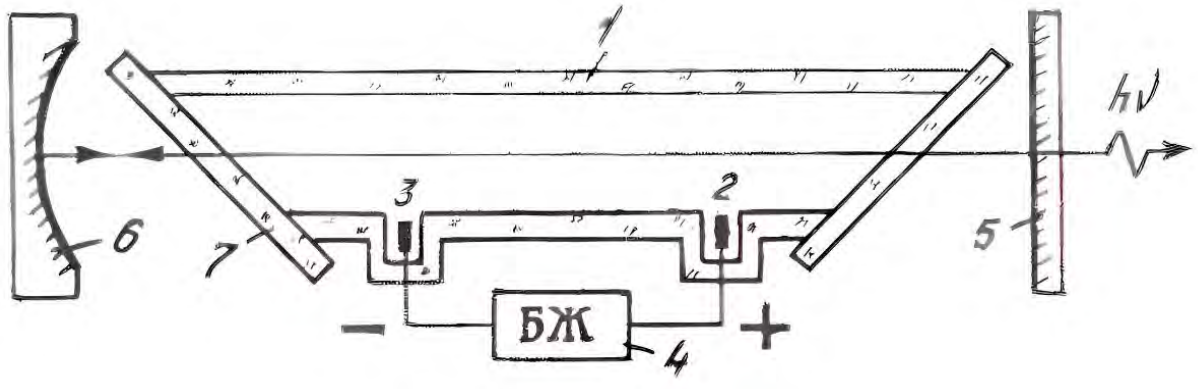

Рисунок 1.3. – Структурна схема газового лазера

Основним конструктивним елементом є наповнена газовою сумішшю газорозрядна трубка 1 з анодом 2 і катодом 3, на які подається висока стабілізована напруга від блока живлення 4. Для збільшення потужності випромінювання використовується оптичний резонатор, який складається з плоского 5 і сферичного 6 дзеркал з багатошаровим діелектричним покриттям. Відбиваючись від дзеркал і багаторазово проходячи вздовж осі трубки, потік фотонів на своєму шляху втягує в процес індукованого випромінювання все більше атомів неону, що веде до зростання інтенсивності генерованого випромінювання.

Через складну структуру енергетичних рівнів 3 і 2 (наявність підрівнів) збуджений атом неону випромінює декілька різних довжин хвиль в інфрачервоному та видимому діапазонах. Багатошарова структура дзеркал внаслідок інтерференції забезпечує необхідний коефіцієнт відбивання для однієї довжини хвилі. Цьому сприяє також підбір відповідної довжини оптичного резонатора. Через це випромінювання лазера монохроматичне, тобто генерується хвиля певної довжини.

Газорозрядна трубка 1 закрита з торців (з двох кінців) плоскопаралельними скляними пластинками 7, які встановлені під кутом Брюстера до осі трубки, що створює умови для повної поляризації лазерного випромінювання.

Таким чином, індуковане випромінювання лазера характеризується високим ступенем когерентності, строгою монохроматичністю, достатньо великою потужністю, повною поляризованістю, вузькою спрямованістю.

Лазерний промінь широко використовується в ролі скальпеля, який має цілий ряд переваг перед звичайним, а саме: дозволяє проводити майже безкровні операції, забезпечує повну стерильність, покращує поле зору для хірурга. Лазерна мікрохірургія ока успішно лікує глаукому, катаракту, відшарування сітківки. Лазерний скальпель використовується також для проведення хірургічних операцій з урології, кардіології, дерматології та ін. Застосовується лазерний промінь і з діагностичною метою для одержання об'ємного зображення внутрішньої порожнини шлунку, для судинної ендоскопії (ангіоскопії). Для визначення основних характеристик лазерного випромінювання - довжини хвилі та енергії кванта – використовується явище дифракції лазерного променя на дифракційній решітці.

Дифракційна решітка. являє собою скляну пластину, на якій через рівні проміжки a нанесені непрозорі штрихи шириною b. Проміжки між штрихами є по суті прозорими щілинами, які пропускають світло. Сумарна ширина штриха і щілини називається сталою або періодом d дифракційної решітки, тобто $d = a+b$.

Схема установки зображена на рисунку 1.4.

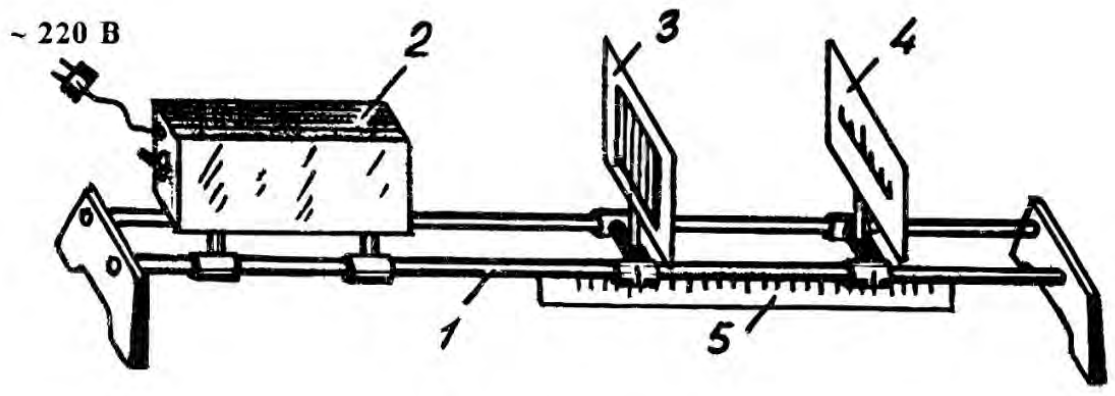

Рисунок 1.4. – Схема установки

Установка змонтована на оптичній лаві 1. Поблизу вихідного вікна 2 лазера встановлюється дифракційна решітка 3. Одержана дифракційна картина спостерігається на екрані 4, який має міліметрову шкалу. Віддаль між екраном і дифракційною решіткою вимірюється за допомогою лінійки 5.

Практична частина лабораторних робіт

Розглянемо першу лабораторну роботу з фізики під назвою «Вивчення апаратів і методів УВЧ-терапії електричним і магнітним полями та ВЧ-струмом». Метою роботи є демонстрування роботи апарату УВЧ-30, зображення якого наведено на рисунку 1.5.

Рисунок 1.5 – Апарат УВЧ-30

Завдання першої лабораторної роботи полягає в тому, що двох прозорих коробках находяться два стакани з діелектриком (гліцерин) та електролітом (натрій хлор), одні з них обмотані мідним проводом та безпосередньо з'єднанні з апаратом, в стакани вставлені градусники на яких показується температура розчинів. При створенні електричного поля потужністю 30Вт, температура розчинів в стаканах збільшується. Принцип створення електричного поля зображено на рисунку 1.6.

Рисунок 1.6 – Принцип створення електричного поля

В магнітному полі відбувається майже те саме, але тепер стакани обмотані мідним проводом та безпосередньо під'єднанні до апарату. При створенні магнітного поля потужність 15Вт, температура діелектрика з кожною хвилиною збільшується на 0,5 градуси, температура електроліту швидко зростає. Принцип створення магнітного поля зображено на рисунку 1.7.

Рисунок 1.7 – Принцип створення магнітного поля

В другій лабораторній роботі з фізики на тему «Вивчення гелій-неонового лазера» використовується гелій – неоновий лазер безперервної дії, в якому активним середовищем є суміш He і Ne, зображення кого наведено на рисунку 1.8.

Рисунок 1.8 – Гелій-неоновий лазер

Гелій-неоновий (He-Ne) лазер - це газовий лазер, який використовує суміш гелію (He) та неону (Ne) в якості активної середовища. Принцип роботи гелій- неонового лазера базується на стимульованій емісії світла та оптичному посиленні в активному середовищі.

Основні компоненти гелій-неонового лазера включають:

- Активне середовище: Це суміш гелію та неону, яка знаходиться в трубці з невеликим діаметром та заповнена під певним тиском. Гелій діє як носій енергії, а неон - як активатор, що додає енергію системі.

- Випромінювання: У гелій-неоновому лазері випромінювання відбувається в інфрачервоному діапазоні спектру. Енергія накопичується у випромінювачі, а потім випромінюється у вигляді когерентного світла під дією стимульованої емісії.

- Збудження: Гелій-неоновий лазер збуджується за допомогою електричного розряду. При подачі високої напруги на електроди лазера, електрони набувають енергію та переходять на вищі енергетичні рівні. При поверненні до нижчих рівнів електрони випромінюють фотони світла, які потім посилюються у процесі стимульованої емісії.

- Оптичний резонатор: Це система дзеркал, що відбивають світло внутрішньої трубки з активним середовищем. Одне з дзеркал напівпрозоре, щоб дозволити виходити лазерному променю через нього, тоді як

інше дзеркало повністю відбиває світло назад у середовище, утворюючи оптичний резонатор. Це сприяє посиленню та збереженню світлового променя всередині лазера.

- Вихідна апаратура: Це відкрита частина лазерного випромінювача, через яку виходить лазерний промінь. В основу його роботи покладено взаємодію атомів двох газів, які мають близькі енергетичні рівні. Процес роботи неонового лазера зображено на рисунку 1.9.

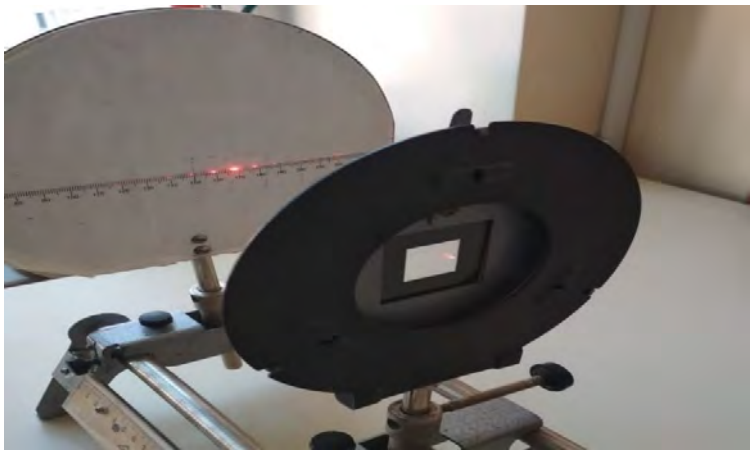

Рисунок 1.9 – Процес роботи гелій-неонового лазера

Результати розробки

У результаті виконання роботи, було розроблено емулятори для двох лабораторних робіт на тему «Вивчення апаратів і методів УВЧ-терапії електричним і магнітним полями та ВЧ-струмом» та «Вивчення гелій-неонового лазера». Розроблені емулятори дозволяють студентам виконувати практичні лабораторні роботи в умовах дистанційного навчання без відвідування фізичних лабораторій або кабінетів.

На рисунках 1.11 та 1.13 зображені результати розробки. На рисунку 1.12 та 1.14 зображено демонстрацію роботи емулятора для першої та другої лабораторної роботи.

Рисунок 1.11 – Результат розробки емулятора для лабораторної роботи з теми «»Вивчення апаратів і методів ВЧ- та УВЧ-терапії»

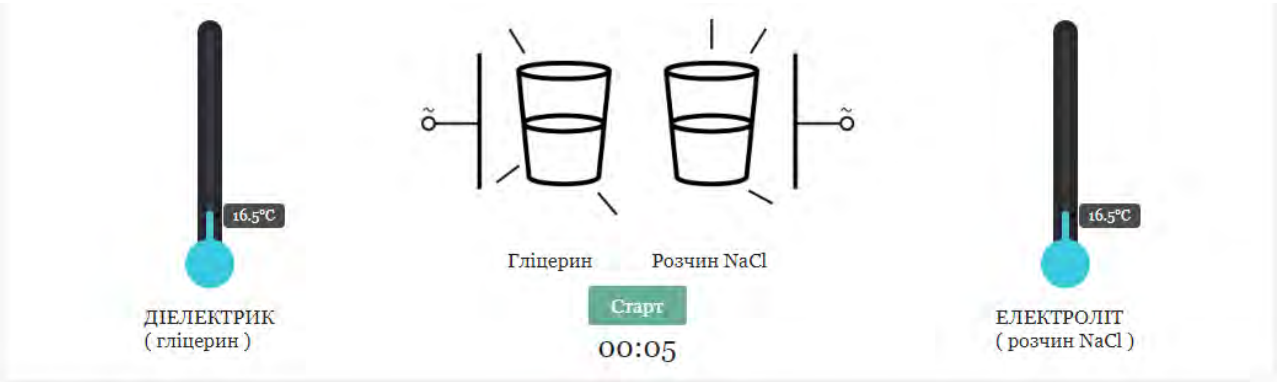

Електричне поле УВЧ

t, хв	T -діелектрик (гліцерин), °C	T -електроліт (розчин NaCl), °C
0	16.5	16.5

Рисунок 1.12 – Демонстрація роботи емулятора для лабораторної роботи №1

Рисунок 1.13 – Результат розробки емулятора для лабораторної роботи з теми «Вивчення гелій-неонового лазера»

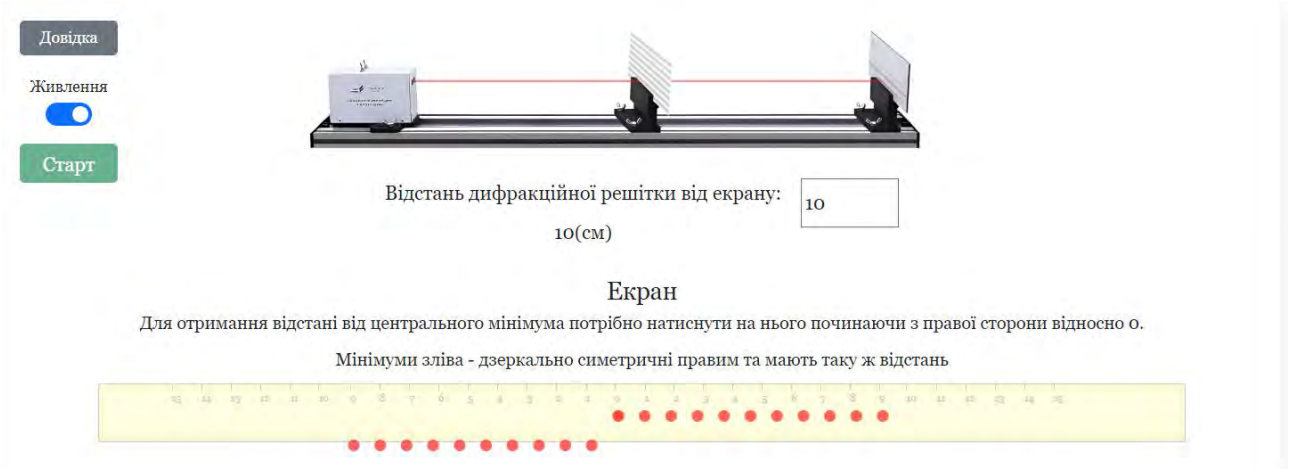

Рисунок 1.14 – Демонстрація роботи емулятора для лабораторної роботи №2

Висновки

У поданій роботі здійснено розробку емуляторів фізичних процесів, які успішно інтегруються у процес навчання з фізики та розширюють можливості проведення лабораторних занять. Створені емулятори надають студентам можливість виконувати практичні завдання навіть в умовах дистанційного навчання, що є особливо актуальним під час пандемії або інших обмежень, які перешкоджають фізичному доступу до навчальних лабораторій. Завдяки таким віртуальним середовищам, студенти отримують доступ до моделювання ключових фізичних явищ, таких як інтерференція, дифракція, електромагнітне випромінювання, і лазерне випромінювання, що значно підвищує якість освітнього процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. В. А. Дяков, В. О. Гудзь, В. Т. Желіба, Б. Г. Іваницький, П.П. Ковальчук, Н. С. Назаренко, І. І, Хаїмзон. Лабораторний практикум з медичної і біологічної фізики, 1999. С. 176-184, 210-218.

Науковий керівник – Ярослав Анатолійович Кулик – к.т.н., доцент кафедри Автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kulyk.y.a@vntu.edu.ua.

Сергій Михайлович Миронюк – студент групи 1ІСТ-23м, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: mironiuk02@ukr.net.

Supervisor – Kulyk Yaroslav Anatolyovich – Associate Professor of department of Automatization and Intellectual Informational Technologies, Faculty of Intellectual Informational Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kulyk.y.a@vntu.edu.ua.

Myroniuk Serhii Mikhailovich – student of 1IST-23m, Faculty of Intellectual Informational Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mironiuk02@ukr.net.

УДК 004.043

Д.Л. Фариняк[1]
О.В. Бісікало[1]

РОЗРОБКА АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ЗБІРНИМИ ВАНТАЖОПЕРЕВЕЗЕННЯМИ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

Представлено проект для ефективного управління збірними вантажоперевезеннями, де автоматизація логістичних процесів є ключовим фактором. Це дозволяє оптимізувати маршрути, зменшити витрати та підвищити якість обслуговування клієнтів. У роботі розроблено та впроваджено автоматизовану систему управління з використанням реляційних і NoSQL баз даних, мови програмування Python, а також фреймворку React. Архітектура системи спроектована за допомогою UML-діаграм для забезпечення інтеграції з іншими логістичними системами.

Ключові слова: автоматизація, логістика, вантажоперевезення, Python, NoSQL, React, UML.

Abstract

A project for the effective management of collective freight transportation, where the automation of logistics processes is a key factor, is presented. This allows you to optimize routes, reduce costs and improve the quality of customer service. The work developed and implemented an automated management system using relational and basic NoSQL data, the Python programming language, and the React framework. The system architecture is designed using the UML diagram to ensure integration with other logistics systems.

Keywords: automation, logistics, trucking, Python, NoSQL, React, UML.

Вступ

У сучасному світі, де швидкість і ефективність є ключовими факторами успіху в бізнесі, автоматизація процесів набуває особливої важливості. Це стосується і логістики, зокрема управління збірними вантажоперевезеннями, де точність, швидкість обробки інформації та здатність швидко реагувати на зміни є критично важливими [1]. Автоматизовані системи управління вантажоперевезеннями дозволяють значно підвищити ефективність логістичних операцій, оптимізувати маршрутизацію, зменшити витрати та підвищити загальну якість обслуговування клієнтів.

З огляду на зростаючу конкуренцію та вимоги до швидкості доставки, системи управління збірними вантажоперевезеннями стають не просто зручним інструментом, а необхідністю для бізнесів, які прагнуть залишатися конкурентоспроможними на ринку. Ці системи дозволяють

автоматизувати багато аспектів логістики, від трекінгу вантажів до управління складськими запасами та оптимізації маршрутів, що в свою чергу забезпечує більш ефективне використання ресурсів [2].

Важливість автоматизованих систем управління збірними вантажоперевезеннями також зростає у контексті глобалізації та збільшення обсягів міжнародної торгівлі. Вони допомагають компаніям адаптуватися до змінних умов ринку, забезпечуючи можливість швидкої реорганізації логістичних ланцюгів, що є критично важливим у випадках логістичних перебоїв або непередбачених змін у попиті [3].

Особливу увагу варто звернути на виклики, які постають перед компаніями у зв'язку зі зростанням вимог до екологічності та сталості вантажоперевезень. Сучасні тенденції свідчать про необхідність інтеграції зелених технологій та практик, які можуть зменшити вуглецевий слід та оптимізувати використання ресурсів. Автоматизовані системи управління збірними вантажоперевезеннями мають потенціал не тільки для підвищення ефективності, але й для впровадження більш сталих методів роботи, що є важливим кроком у напрямку екологічної відповідальності.

Отже, розробка та впровадження ефективних автоматизованих систем управління збірними вантажоперевезеннями є актуальним завданням, що вимагає глибокого аналізу існуючих рішень та розробки нових підходів, здатних задовольнити потреби сучасного ринку. Це дозволить не тільки оптимізувати внутрішні процеси, але й підвищити рівень задоволеності клієнтів, забезпечивши їм більш якісні та швидкі послуги.

Результати досліджень

Проведено аналіз сучасних тенденцій та викликів у сфері управління збірними вантажоперевезеннями. Збірні вантажоперевезення вимагають координації між різними видами транспорту, складськими операціями та кінцевими клієнтами, що робить управління ними складним та багатогранним завданням. Їх ефективність залежить від високої координації, планування та управління. Традиційні методи логістики, засновані на ручному плануванні, мають переваги в простоті та гнучкості, але характеризуються низькою ефективністю й ризиком помилок.

Досліджено взаємодію автоматизованої системи управління збірними вантажоперевезеннями з іншими логістичними системами, зокрема популярні сучасні інформаційні системи (ERP, TMS, WMS), що використовуються у виробництві, забезпечують автоматизацію, підвищення точності управління та можливість роботи з великими обсягами даних, хоча потребують високих інвестицій і навчання персоналу.

Виконано порівняльний аналіз існуючих автоматизованих систем управління збірними вантажоперевезеннями. Найбільш відомі системи Oracle OTM, JDA TM та Manhattan Associates TM виділяються серед інших підтримкою хмарних рішень, мобільних додатків, розширеною аналітикою та штучним інтелектом, що робить їх придатними для різних типів підприємств [4,5,6]. Не менш популярна система SAP LES має обмежені можливості, але є привабливим варіантом для компаній, які вже використовують продукти SAP завдяки їхній повній інтеграції з ними [7].

За результатами аналізу спроектовано архітектуру та реалізовано автоматизовану систему управління збірними вантажоперевезеннями, що складається з декількох модулів.

Модуль управління замовленнями: забезпечує прийом та обробку замовлень на перевезення, включаючи введення даних, перевірку та підтвердження замовлень.

Модуль планування маршрутів: використовує алгоритми оптимізації для створення ефективних маршрутів доставки, враховуючи різні параметри, такі як час, відстань, вартість та доступність транспорту.

Модуль відстеження вантажів: надає інформацію про місцезнаходження вантажів у реальному часі, використовуючи GPS та інші технології відстеження.

Модуль управління ресурсами: включає управління транспортними засобами, водіями та іншими ресурсами, необхідними для виконання перевезень.

Модуль звітності та аналітики: забезпечує збір та аналіз даних про ефективність перевезень, допомагаючи приймати обґрунтовані управлінські рішення.

Проведено тестування розробленої системи, отримано оцінку її ефективності у відповідності до кожного з модулів.

У процесі дослідження застосовувалися: теорія алгоритмів, Agile-підхід до розробки програмного забезпечення, методика Scrum, методи управління базами даних, методи розробки веб-сайту, засоби безпеки та захисту даних.

Висновки

Під час проведення дослідження було розроблено архітектуру автоматизованої системи управління збірними вантажоперевезеннями з орієнтацією на функціональність, технологічність, гнучкість, масштабованість та високий рівень безпеки та надійності. Цей проект є частиною ширшої ініціативи з автоматизації логістичних процесів, спрямованої на підвищення ефективності вантажоперевезень та забезпечення зручності для клієнтів та операторів.

Технологічна структура системи була розроблена з використанням сучасних технологій, включаючи реляційні та NoSQL бази даних для зберігання великих обсягів даних [8], а також мови програмування Java та Python для розробки серверної частини. Фронтенд був реалізований за допомогою HTML, CSS, та JavaScript, з використанням фреймворків React або Angular для створення користувацьких інтерфейсів.

Розробка та впровадження автоматизованої системи управління збірними вантажоперевезеннями є актуальним та важливим завданням, яке дозволить оптимізувати логістичні процеси, зробити їх більш ефективними та доступними. Розроблена система сприятиме кращій організації вантажоперевезень, забезпечуючи високий рівень взаємодії між всіма учасниками логістичного ланцюга.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Стасюк О. Ринки вантажних та пасажирських перевезень в Україні: проблеми та тенденції. Ефективна економіка. 2020. № 9. С. 1–19. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/9_2020/56.pdf. (дата звернення: 10.09.2024).
2. Ricci S. The Role of Road Transport Infrastructure Investments on Logistics Performance: A Research Agenda. International Business Logistics Journal (IBL). 2021. Volume 1, Issue 2.[Електронний ресурс]. Режим доступу: http://dx.doi.org/10.21622/IBL.2021.01.2.016 (дата звернення: 21.09.2024).
3. Jain S. Road transport in economic development. International Journal of Management and Applied Science (IJMAS). 2017. Vol. 3 (9). p. 33–35.
4. Система Manhattan Associates TM – "Manhattan Transportation Management" [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.manh.com/solutions/supply-chain-management-software/transportation-management (дата звернення: 11.09.2024).
5. Система JDA (Blue Yonder) TM – "JDA Transportation Management by Blue Yonder" [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://blueyonder.com/solutions/transportation-management (дата звернення: 12.09.2024).
6. Система Oracle OTM – "Oracle Transportation Management". [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.oracle.com/scm/logistics/transportation-management/ (дата звернення: 13.09.2024).

7. Система SAP LES – "SAP Logistics Execution System". [Електронний ресурс]. Режим доступу:https://help.sap.com/docs/SAP_ERP/62ee292c419c41a9ab9609d73af0aa37/7c5cce53118d4308e10000000a174cb4.html?version=6.18.latest (дата звернення: 14.09.2024).
8. Кравченко В.А. Впровадження NoSQL баз даних у логістичних системах / В.А. Кравченко // Науковий вісник Національного аерокосмічного університету "Харківський авіаційний інститут". Серія "Комп'ютерні науки". – 2022. – Вип. 3(39). – С. 104-110.

Фариняк Дмитро Леонідович *– студент групи 3АКІТР-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dfarinyak@gmail.com*

Бісікало Олег Володимирович *– д-р. техн. наук, професор, завідувач кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця*

Faryniak Dmytro Leonidovych *– student of 3ACIT-23m group, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dfarinyak@gmail.com*

Bisikalo Oleg Volodymyrovych *– Dr. of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Automation and Intelligent Information Technologies at Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia*

УДК 62.529

Я. Ю. Лужинецький,
М. М. Биков

МОДЕЛЬ АВТОМАТИЗОВАНОГО УПРАВЛІННЯ САМОХІДНИМ ВІЗКОМ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

В роботі розглянуто результати розробки моделі автоматизованого управління транспортною платформою у вигляді двоколісного самохідного візка з вантажем у вигляді перевернутого маятника. Визначено двохімпульсний спосіб управління рухомою системою, при якому мінімізуються енергетичні затрати за рахунок використання потенціальної енергії вантажу. Модель реалізована у схемному вигляді і протестована у середовищі MATLAB/Simulink, що дозволило визначити залежність руху механічної системи у заданому напрямку від значень параметрів *R*, *m* та *L,* які впливають на конструкцію системи.

Ключові слова: моделювання, система автоматизованого управління, транспортна платформа, перевернутий маятник.

Abstract

The paper considers the results of the development of a model of automated control of a transport platform in the form of a two-wheeled self-propelled cart with a load in the form of an inverted pendulum. A two-pulse method of controlling a moving system is determined, in which energy costs are minimized by using the potential energy of the load. The model is implemented in schematic form and tested in the MATLAB/Simulink environment, which made it possible to determine the dependence of the movement of the mechanical system in a given direction on the values of the parameters R, m and L, which affect the design of the system.

Keywords: modeling, automated control system, transport platform, inverted pendulum.

Вступ

У зв'язку зі створенням нових типів транспортни засобів у вигляді двоколісного самохідного візка з вантажем у вигляді перевернутого маятника знову виник інтерес до класичної проблеми стабілізації перевернутого маятника із рухомою точкою підвісу [1,2]. Окремий інтерес в даній проблемі викликає задача мінімізації енергетичних затрат на автоматизоване управління системою “транспортна платформа – вантаж у вигляді перевернутого маятника”. Основною метою роботи є розробка моделі системи автоматичного керування, яка забезпечує утримання маятника у нестійкій рівновазі під час його руху у заданому напрямку під впливом потенціальної енергії, викликаної силою тяжіння Землі.

Результати дослідження

Розроблювана математична модель об'єкта керування призначена для створення системи автоматизованого керування, яка забезпечує мінімізацію енергетичних затрат на управління рухом візка. Під час розробки цієї моделі використовувалися такі позначення:

- J_w - момент інерції колеса,
- m - маса маятника,
- m_w - маса колеса,
- R - радіус колеса,
- L - відстань від центру мас маятника до точки підвісу (осі колеса),
- M_w - момент обертання, прикладений до колеса,
- $F = mg$ - сила тяжіння, прикладена до маятника,
- (x_w, R) - координати на площині (x, z) центру колеса,
- (x_m, z_m) - координати центру мас маятника.

У якості узагальнених координат системи було обрано:

- ψ- кут відхилення маятника від вертикалі,
- υ - кут повороту колеса.

В моделі прийнято допущення, що колесо рухається вздовж осі x без прослизання, а сили тертя достатньо малі, і ними можна знехтувати. При таких допущеннях координати колеса та маятника можна виразити через такі узагальнені координати:

$$x_w = R \cdot \upsilon;$$

$$x_m = x_w + L \cdot \sin \psi;$$

$$z_m = R + L \cdot \cos \psi.$$

Опис руху системи у цих координатах здійснено за допомогою рівнянь Лагранжа, які пов'язують кінетичну енергію системи із роботою зовнішньої сили тяжіння. Це дозволило отримати рівняння руху системи у термінах узагальнених координат ψ та υ.

Для визначення закону керування маятником (тобто утримання його у межах [ψ_{min}, ψ_{max}]) з рівнянь руху було знайдено максимальне значення моменту обертання колеса у заданому напрямку під дією сили тяжіння $F = mg$. Аналіз нелінійних моделей, які описують переведення маятника в стан нестійкої рівноваги при мінімізаціх енергетичних затрат на управління показав, що для цього Також визначено імпульси сил, які потрібно прикладати до плеча розподіленого маятника два імпульси: перший на початку, а інший в кінці у моменти виходу за встановлені межі.

Структурна схема системи автоматизованого управління в середовищі Simulink/MATLAB, побудована згідно з отриманою моделлю, показана на рис.1,

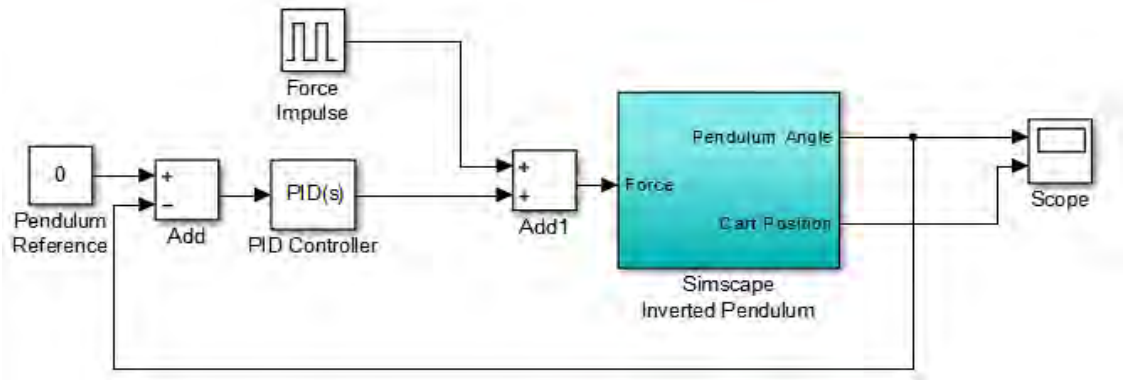

рис.1. Схема системи управління в середовищі Simulink /MATLAB

Приклад одночасного управління положенням маятника і швидкістю руху візка поданий на рис.2.

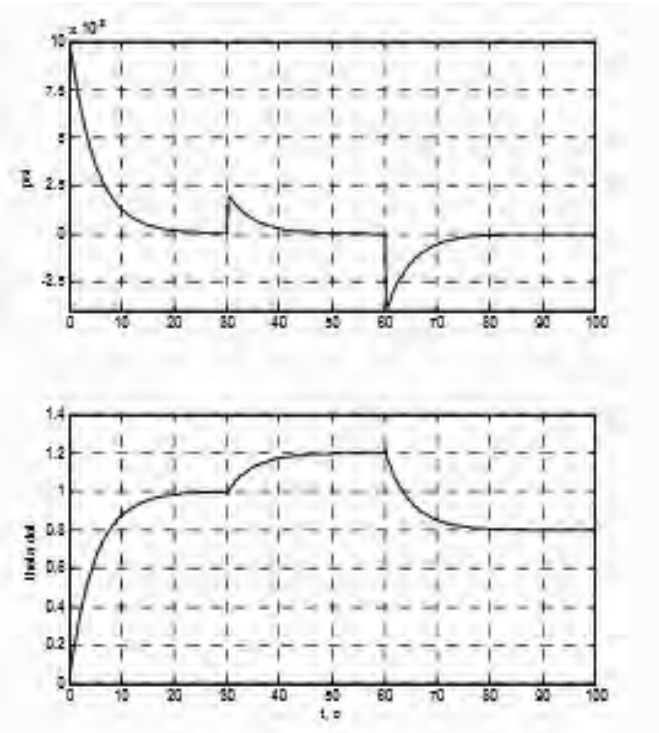

рис. 2 – графіки перехідних процесів під час управління швидкістю руху візка і положенням маятника

На рис.2 подано графіки перехідних процесів кута нахилу маятника ψ та кутової швидкості колеса $\dot{\vartheta}$ як результат роботи програмної моделі схеми управління на рис.1. У початковомуу стані маятник розташований практично вертикально, апарат із стану спокою повинен достигнути швидкості обертання колеса в 1 рад/с, зберігаючи вертикальне положення маятника, на тридцятій секунді дається команда збільшити швидкість до 1,2 рад/с, на шістдесятій секунді дається команда знизити швидкість до 0,8 рад/с.

Висновки

Розроблена в роботі удосконалена модель управління транспортною платформою і вантажем у вигляді перевернутого маятника враховує можливість використання потенціальної енергії маятника для зменшення енергетичних затрат на рух транспортного засобу.

Реалізація моделі у середовищі MATLAB/Simulink дозволила визначити залежність руху механічної системи у заданому напрямку від значень параметрів R, m та L, які впливають на конструкцію системи.

Список використаної літератури

1. Y. Kim and J. Kwon, "A robust control method of two-wheeled self-balancing robot", IEEE Trans. Ind. Electron., vol. 65, no. 1, pp. 98-107, Jan. 2018.

2. О. П. Савченко, "Порівняльний аналіз систем керування стабілізацією двоколісних платформ", Техніка і прогрес, vol. 19, no. 1, pp. 105-112, 2023.

Ярослав Юрійович Лужинецький — студент групи 2 АКІТ-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: yar300102@gmail.com.

Микола Максимович Биков — професор кафедри комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: nkbykov@vntu.edu.ua.

Yaroslav Y. Luzhineckiy — student of Intelligent Information Technology and Automation Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yar300102@gmail.com.

Mykola M. Bykov — professor of Computer Control System Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: nkbykov@vntu.edu.ua.

УДК 004.652.4

М. В. Теслюк,
М. М. Биков

РОЗРОБКА СИСТЕМИ АВТОМАТИЗОВАНОГО ВИБОРУ ТУРИСТИЧНИХ ОБ'ЄКТІВ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

В роботі представлені основні результати розробки системи автоматизованого вибору туристичних об'єктів, реалізованої як програмний додаток до мобільного телефону. Система надає зручний сервіс гостям і жителям міста, забезпечуючи узагальнену інформацію про туристичні об'єкти і відгуки про них інших користувачів, показує маршрути для відвідування наявних об'єктів та пропонує перелік місць, відсортованих за категоріями.

Ключові слова: системи автоматизованого вибору, туристичні об'єкти, мурашиний алгоритм, мобільний додаток, програмне забезпечення.

Abstract

The paper presents the main results of the development of an automated tourist destination selection system, implemented as a mobile phone application. The system provides a convenient service to guests and residents of the city, providing generalized information about tourist destinations and reviews about them from other users, showing routes for visiting available destinations, and offering a list of places sorted by category.

Keywords: automated selection systems, tourist attractions, ant algorithm, mobile application, software.

Вступ

Туризм у світі з кожним роком стрімко розвивається [1,2,3]. В Україні він теж має значий потенціал та може стати одним із провідних секторів економіки і важливим фактором міжнародної привабливості нашої країни. Не зважаючи на це, розвиток туризму в Україні наштовхується на серйозні проблеми, однак існують і численні можливості для його розширення та вдосконалення.

Сприяти економічному розвитку галузі внутрішнього туризму дозволяє популяризація історичних і природних місць, організація тематичних фестивалів та заходів також. Така популяризація можлива за умови наявності інформаційних систем для інформування туристів і вибору для них оптимальних для даної місцевості туристичних маршрутів. Тому розробка системи, що дозволяє туристам здійснити найкращий вибір туристичного об'єкту і отримати максимально персоналізований та зручний сервіс для планування своїх подорожей є актуальною задачою, яка вирішується в даній роботі.

Результати дослідження

Для вирішення поставленої в роботі мети потрібно вирішити такі задачі:

- Провести аналіз наявних на сьогодні систем такого типу та обрати для побудови оптимальний підхід;
- Вибрати технологію створення програмного забезпечення, що дозволить реалізувати обраний підхід побудови системи;
- Розробити програмне забезпечення для автоматизованої системи;
- Розробити зручний інтерфейс взаємодії користувача з програмним забезпеченням.

Система автоматизованого вибору туристичних об'єктів створена у вигляді мобільного додатку, що відповідає потребам туристів, оскільки смартфон є найбільш зручним пристроєм для отримання інформації. Проведений в роботі огляд і аналіз технологій розробки дозволив обрати технологію Xamarin, що підтримується встановленими на смартфонах OS Android і iOS і працює на базі мови програмування .NET C# . Для інтеграції з картографічними сервісами застосовуються Google Maps (для Android) та iOS Maps. Зберігання та обробка інформації про об'єкти здійснюються за допомогою мови SQL, що дозволяє ефективно управляти даними.

Розроблена система базується на мурашиному алгоритмі, що аналізує популярність об’єктів за інтенсивністю їх відвідування іншими користувачами. Вона також враховує оптимальність маршруту з точки зору зручності, швидкості пересування та економії коштів. Користувачі можуть переглядати перелік місць, упорядкований за категоріями, отримувати маршрути та оцінювати вибір інших мандрівників. Діаграма використання функцій системи подана на рис.1

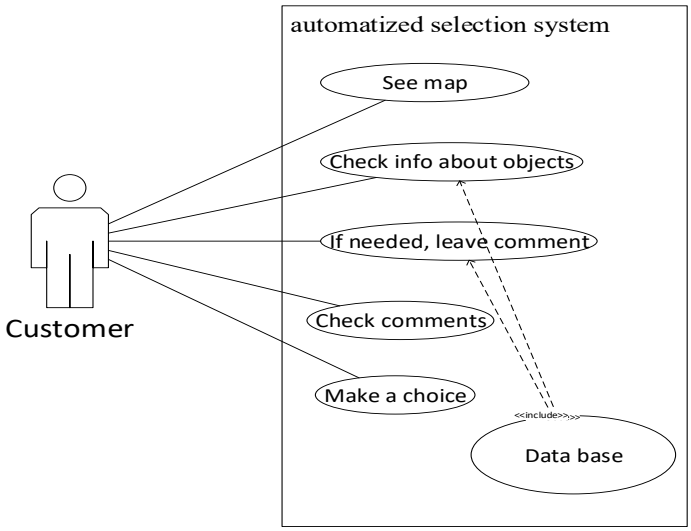

рис.1. Діаграма використання функцій системи автоматизованого вибору туристичних об’єктів

В системі автоматизованого вибору користувач зможе виконувати такі дії:

- переглянути мапу та побачити на ній різні об’єкти;
- перевірити інформацію про об’єкти, дізнатись більше про них;
- якщо потрібно, залишити коментар, який в майбутньому допоможе комусь здійснити вибір;
- перевірити коментарі інших людей, що може спонукати до вибору певного об’єкту;
- зробити вибір.

Висновки

Розроблена система значно полегшує вибір туристичних об’єктів для туристів та мешканців міста, сприяє економії коштів і забезпечує зручність користування. Додаток сумісний із смартфонами на базі Android та iOS за умови підключення до Інтернету, що робить його доступним для широкого кола користувачів.

Список використаної літератури

1. Ю. М. Ковальчук, "Аналіз систем автоматизованого пошуку туристичних маршрутів", Вісник Одеського національного університету, серія «Комп’ютерні науки», вип. 6, с. 34–42, 2019.

2. І. М. Паламар, "Сучасні підходи до розробки туристичних додатків", Вісник Національного університету «Львівська політехніка», серія «Інформаційні системи та мережі», вип. 879, с. 112–120, 2017.

3. A. K. Jain and M. M. Gadre, "Personalized mobile tourism recommender systems: A survey", International Journal of Computer Applications, vol. 174, no. 2, pp. 1–7, 2017.

Мирослава Вячеславівна Теслюк — студентка групи 2 АКІТ-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: septemberlove959@gmail.com

Микола Максимович Биков — професор кафедри комп’ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: nkbykov@vntu.edu.ua .

Myroslava V. Tesliuk — student of Intelligent Information Technology and Automation Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: septemberlove959@gmail.com

Mykola M. Bykov — professor of Computer Control System Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: nkbykov@vntu.edu.ua.

УДК 628.85

Д. С. Бондаренко[1]
В. О. Гандрибіда[1]
В. М. Севастьянов[1]

АРХІТЕКТУРА СИСТЕМИ ДЛЯ ДІАГНОСТИКИ ТА АНАЛІЗУ ПАРАМЕТРІВ ОПАЛЕННЯ НА ОСНОВІ IOT-ТЕХНОЛОГІЙ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Сучасні технології Інтернету речей (IoT) відкривають широкі перспективи для удосконалення систем опалення за рахунок їхньої автоматизації та підвищення ефективності. У роботі розглянуто архітектуру комп'ютерно-інтегрованої системи, яка спрямована на діагностику й аналіз функціонування опалювальних систем із використанням IoT-рішень. Система має три ключові рівні: фізичний, комунікаційний та аналітичний. Описано роль кожного рівня, їх взаємодію та вплив на енергоефективність. Запропонована архітектура дозволяє не лише здійснювати оперативний моніторинг і діагностику несправностей, але й оптимізувати витрати енергії завдяки автоматизованому управлінню.

Ключові слова: Інтернет речей (IoT), система опалення, енергоефективність, автоматизація, діагностика систем.

Abstract

Modern Internet of Things (IoT) technologies open up broad prospects for improving heating systems by automating them and increasing their efficiency. The paper considers the architecture of a computer-integrated system aimed at diagnosing and analyzing the functioning of heating systems using IoT solutions. The system has three key levels: physical, communication, and analytical. The role of each level, their interaction and impact on energy efficiency are described. The proposed architecture allows not only for operational monitoring and fault diagnostics, but also for optimizing energy consumption through automated control.

Keywords*:* Internet of Things (IoT), heating system, energy efficiency, automation, system diagnostics.

Вступ

Інновації у сфері IoT активно змінюють способи контролю й управління інженерними системами, включаючи опалення. Традиційні підходи до роботи таких систем часто не забезпечують достатньої точності та швидкості реагування на зміну умов через обмежені можливості збору й аналізу даних. У свою чергу, інтеграція IoT-рішень дає змогу проводити діагностику та моніторинг параметрів системи опалення в режимі реального часу. У цій статті розглянуто функціонування комп'ютерно-інтегрованої системи, зокрема особливості кожного з рівнів її архітектури та їхній вплив на ефективність і енергоощадність..

Результати дослідження

Розроблена система базується на багаторівневій архітектурі, яка включає три основних компоненти: фізичний, мережевий і аналітичний рівні.

Фізичний рівень відповідає за безпосередню взаємодію з навколишнім середовищем. До його складу входять сенсори для збору даних та виконавчі пристрої, які виконують команди управління. Сенсори реєструють ключові показники роботи системи опалення: температуру, вологість, витрати енергії та стан окремих елементів. Ця інформація передається для подальшого аналізу. Виконавчі механізми, у свою чергу, дозволяють автоматизувати процеси, такі як регулювання температури, вмикання чи вимикання котлів або керування насосами. Гнучкість фізичного рівня забезпечується здатністю сенсорів адаптуватися до змін у середовищі або в самій системі.

Наприклад, у будинку встановлено "розумний" термостат, який контролює температуру та вологість у приміщеннях. За допомогою сенсорів термостат визначає необхідність увімкнення або вимкнення системи опалення для підтримання комфортного мікроклімату. Це знижує енергоспоживання завдяки адаптації роботи системи до поточних умов.

Мережевий рівень забезпечує передачу зібраних даних від фізичного рівня до аналітичної частини системи. Для комунікації використовуються сучасні бездротові протоколи, такі як Wi-Fi, Zigbee або LoRaWAN. Вибір протоколу залежить від вимог до швидкості передачі, енергоефективності та дальності зв'язку. Крім того, мережевий рівень включає модулі захисту інформації, що гарантують безпеку даних і запобігають несанкціонованому доступу.

Наприклад, сенсори в приміщеннях з'єднані через Zigbee-протокол із центральним вузлом, який обробляє інформацію про температуру та присутність людей. У разі відсутності мешканців температура автоматично знижується, що дозволяє економити ресурси без втрати комфорту.

Аналітичний рівень є центральним елементом системи, де зібрані дані обробляються, аналізуються та використовуються для прийняття рішень. Завдяки застосуванню алгоритмів машинного навчання система може передбачати несправності, аналізувати перевитрати енергії та рекомендувати оптимальні режими роботи. Інформація виводиться у зручному форматі для користувачів через веб- або мобільні додатки, що спрощує керування системою навіть на відстані.

Приклад роботи: Сервер обробки даних аналізує показники від сенсорів і виявляє проблемні зони, наприклад, через погану теплоізоляцію. Система автоматично регулює графік опалення, орієнтуючись на прогноз погоди, що дозволяє знизити витрати на опалення до 20%. Інтеграція усіх трьох рівнів забезпечує злагоджену роботу системи: від збору даних до автоматичного прийняття рішень, спрямованих на підвищення ефективності та зменшення витрат.

Висновки

Запропонована багаторівнева архітектура дозволяє створити адаптивні, надійні та економічно вигідні системи опалення. Фізичний рівень забезпечує збір даних та виконання команд, мережевий відповідає за надійність передачі, а аналітичний рівень оптимізує роботу системи загалом. Такий підхід підвищує комфорт користувачів, скорочує витрати на енергоресурси та забезпечує своєчасне реагування на несправності. Перспективи розвитку таких рішень сприятимуть вдосконаленню систем "розумних" будинків і загальної інфраструктури.

.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. What Is the Internet of Things (IoT)? How It Works and Benefits [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.investopedia.com/terms/i/internet-things.asp
2. Алексіна Л. Т. Дослідження технологій інтернету речей / Л. Т. Алексіна, О. О. Шевченко // Зв'язок. – 2019. – № 4. – С. 24-26.
3. Брайчевський С. М. Зворотні зв'язки в системах Інтернету речей з елементами штучного інтелекту [Електронний ресурс] // Інформація і право. – 2019. – № 2. – С. 32-39. – URL: http://nbuv. gov.ua/UJRN/Infpr_2019_2_6 (дата звернення: 01.12.2021).

Бондаренко Дмитро Святославович — аспірант групи 174-23а, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: allesgve@gmail.com

Гандрибіда Владислав Олександрович – аспірант групи 174-23а, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vlad.gandrybida@gmail.com

Науковий керівник: ***Севастьянов Володимир Миколайович*** — канд. техн. наук, доцент кафедри автоматики та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет

Bondarenko Dmytro Svyatoslavovych — graduate student of group 174-23a, faculty of intellectual information technologies and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: allesgve@gmail.com

Vladyslav O. Gandrybida – graduate student of group 174-23a, faculty of intellectual information technologies and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vlad.gandrybida@gmail.com

Academic supervisor: ***Volodymyr Mykolayovych Sevastyanov*** — Ph.D, Associate Professor of the Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Vinnytsia National Technical University

УДК 004.422.8

В. А. Шмалюх
О. С. Козловський
І. В. Богач

РОЗРОБКА БЕКЕНД-СИСТЕМ НА БАЗІ МОНОЛІТНОЇ АРХІТЕКТУРИ З ПЕРСПЕКТИВОЮ ПЕРЕХОДУ ДО МІКРОСЕРВІСНОЇ АРХІТЕКТУРИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій статті розглядаються методи розробки бекенд-систем на початкових стадіях із використанням монолітної архітектури з перспективою подальшого переходу до мікросервісної архітектури. Особлива увага приділяється перевагам і недолікам монолітної архітектури, а також основним принципам та методам, які дозволяють забезпечити безболісний перехід до мікросервісів у майбутньому.

Ключові слова: бекенд, монолітна архітектура, мікросервіси, програмна архітектура, масштабованість.

Abstract

This article discusses the methods of developing backend systems at the initial stages using a monolithic architecture with the prospect of transitioning to a microservices architecture. Special attention is given to the advantages and disadvantages of monolithic architecture, as well as the key principles and methods that enable a smooth transition to microservices in the future.

Keywords: backend, monolithic architecture, microservices, software architecture, scalability.

Вступ

Монолітна архітектура є традиційним підходом до розробки програмного забезпечення, що полягає у створенні єдиного цілісного додатку, в якому всі компоненти інтегровані та працюють разом. Незважаючи на певні недоліки, монолітна архітектура має свої переваги, особливо на початкових стадіях розробки проекту. Водночас, мікросервісна архітектура стає дедалі популярнішою завдяки своїй гнучкості, масштабованості та можливості незалежного розвитку окремих компонентів системи. Метою даної роботи є аналіз можливостей розробки бекенду із використанням моноліту з перспективою подальшого переходу до мікросервісів.

Результати дослідження

Монолітна архітектура має кілька важливих переваг, які роблять її привабливою для початкових стадій розробки. По-перше, вона спрощує розробку та розгортання додатків. Всі компоненти розробляються та розгортаються як єдиний додаток, що значно спрощує процеси розробки, тестування та розгортання. По-друге, менша кількість сервісів та компонентів полегшує управління додатком, моніторинг та логування. Це забезпечує просте управління додатком на початкових стадіях розробки. По-третє, відсутність необхідності у міжсервісних комунікаціях дозволяє розробці проходити швидше, що особливо важливо на початкових етапах проекту.

Однак, монолітна архітектура має свої обмеження. По-перше, зростання додатку може призводити до проблем із продуктивністю та масштабованістю, оскільки всі компоненти виконуються в одному середовищі. Це може обмежувати можливість масштабування додатку. По-друге, внесення змін до однієї частини додатку вимагає перерозгортання всього додатку, що може викликати простої та проблеми з доступністю. Це може бути серйозною проблемою для великих додатків. По-третє, зі збільшенням розміру додатку зростає складність його підтримки та внесення змін, що може негативно вплинути на продуктивність команди розробників.

Для забезпечення безболісного переходу до мікросервісної архітектури в майбутньому, необхідно врахувати кілька ключових принципів під час розробки монолітного додатку. Перш за все, необхідно забезпечити модульність розробки додатку. Додаток має складатися з чітко визначених модулів та компонентів, що можуть бути легко відокремлені у самостійні сервіси. Це дозволить забезпечити гнучкість та можливість масштабування додатку у майбутньому. По-друге, необхідно використовувати

чітко визначені API для взаємодії між модулями. Це дозволить легко замінити внутрішні виклики на зовнішні сервіси у майбутньому. По-третє, логіка кожного модуля повинна бути максимально інкапсульована, що дозволить уникнути тісної залежності між модулями. По-четверте, необхідно використовувати підходи до масштабування бази даних, що дозволять розподілити дані між різними сервісами у майбутньому.

Важливим аспектом підготовки до переходу на мікросервіси є чітке визначення API для взаємодії між модулями. Використання добре спроектованих API дозволяє забезпечити стандартизований спосіб комунікації між компонентами системи, що значно спрощує процес інтеграції та забезпечує можливість легкої заміни або модифікації окремих сервісів у майбутньому. Крім того, чіткі API сприяють підвищенню рівня безпеки та надійності системи, оскільки дозволяють краще контролювати доступ до ресурсів та даних.

Інкапсуляція логіки кожного модуля є ще одним важливим принципом, який забезпечує успішний перехід до мікросервісної архітектури. Вона передбачає максимальне відокремлення логіки кожного модуля від інших компонентів системи, що дозволяє уникнути тісних залежностей та забезпечує більшу гнучкість при зміні або оновленні окремих частин додатку. Це також сприяє підвищенню рівня повторного використання коду та зменшує ризик виникнення помилок при внесенні змін.

Особлива увага приділяється масштабуванню бази даних, яке є критичним аспектом при переході до мікросервісної архітектури. Використання підходів до горизонтального масштабування, таких як шардінг або реплікація даних, дозволяє розподілити навантаження між різними сервісами та забезпечити високу продуктивність системи навіть при значному збільшенні обсягів даних. Це також дозволяє забезпечити високу доступність та надійність системи, оскільки відмова одного сервісу не призводить до зупинки всієї системи.

Висновки

Розробка бекенду на початкових стадіях із використанням монолітної архітектури має свої переваги, особливо в частині швидкості розробки та простоти управління додатком. Проте, з часом можуть виникнути проблеми з масштабованістю та підтримкою. Підготовка до можливого переходу на мікросервісну архітектуру дозволяє зберегти гнучкість та забезпечити можливість масштабування системи в майбутньому. Правильне використання модульності, чітких API та інкапсуляції логіки є ключовими елементами успішного переходу від моноліту до мікросервісів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Newman, S. (2019). *Monolith to Microservices: Evolutionary Patterns to Transform Your Monolith*. O'Reilly Media, Inc. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.oreilly.com/library/view/monolith-to-microservices/9781492047831/.
2. Richardson, C. (2018). *Microservices Patterns: With examples in Java*. Manning Publications. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.manning.com/books/microservices-patterns.
3. Taft, D. K. (2020). *The Enterprise Path to Service Mesh Architectures: Delivering on the Next-Generation Microservices Vision*. O'Reilly Media, Inc. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.oreilly.com/library/view/the-enterprise-path/9781492055959/.
4. Wolfe, J. (2017). *Cloud Native: Using Containers, Functions, and Data to Build Next-Generation Applications*. O'Reilly Media, Inc. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.oreilly.com/library/view/cloud-native/9781491964641/.
5. Redmond, A., & Wilson, A. (2019). *Software Architecture Patterns for Serverless Systems: The Good, the Bad, and the Ugly*. O'Reilly Media, Inc. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.oreilly.com/library/view/software-architecture-patterns/9781492046902/.

Шмалюх Владислав Анатолійович *– студент групи 1ІСТ-23м, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: zskat02@gmail.com.*

Козловський Олександр Сергійович *– студент групи 1ІСТ-22В, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, факультет ФІІТА, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail sk@vin.ua.*

Богач Ілона Віталіївна *– к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com*

Shmaliukh Vladyslav Anatoliyovych *– student of 1IST-23M group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: zskat02@gmail.com.*

Kozlovskyi Oleksandr S. *- student of the 1IST-22b group, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: sk@vin.ua.*

Bogach Ilona Vitaliivna *– Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Computer Systems and Automatics Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.*

УДК 004.92

В. А. Шмалюх
І. В. Богач

РЕАЛІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ПОБУДОВИ ЗОБРАЖЕНЬ НА ШЕСТИКУТНОМУ РАСТРІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах представлено новий підхід до побудови зображень на шестикутному (гексагональному) растрі з використанням інформаційної технології, що оптимізує процес рендерингу графічних об'єктів. Застосування шестикутного растру замість традиційного квадратного дозволяє підвищити реалістичність зображення за рахунок усунення певних артефактів та покращення вигляду похилих ліній і кривих. Запропоновані методи можуть бути використані у комп'ютерній графіці, геоінформаційних системах та інших галузях, де важлива висока якість візуалізації.

Ключові слова: гексагональний растр, комп'ютерна графіка, оптимізація, рендеринг, графічні об'єкти, комп'ютерне зорове сприйняття.

Abstract

This thesis presents a novel approach for constructing images on a hexagonal grid using an information technology that optimizes the rendering process of graphic objects. Using a hexagonal grid instead of the traditional square grid enhances image realism by eliminating certain artifacts and improving the appearance of slanted lines and curves. The proposed methods can be applied in computer graphics, geoinformation systems, and other fields where high visualization quality is essential.

Keywords: hexagonal grid, computer graphics, optimization, rendering, graphic objects, computer vision.

Вступ

Сьогодні гексагональний растр здобув увагу як альтернатива традиційному квадратному растру для побудови графічних об'єктів. Основні переваги гексагональної структури полягають у можливості усунення аліайзингу та покращенні якості відображення кривих. Зображення, побудовані на гексагональному растрі, виглядають більш природними, оскільки така структура є ближчою до форми реальних об'єктів, що робить її актуальною для додатків, де важлива естетична привабливість та точність [1-3].

Результати дослідження

Для оптимізації процесу рендерингу було розроблено алгоритми, що враховують особливості гексагонального растру [4]. Особливу увагу приділено методу антиаліайзингу, який підвищує точність відображення прямих та кривих, мінімізуючи артефакти. Крім того, запропоновано методи крокової інтерполяції для забезпечення плавності переходів між пікселями на гексагональній сітці.

У розробці графічного інтерфейсу програмного забезпечення особливу увагу було приділено зручності та інтуїтивності взаємодії користувача з системою. Головне вікно застосунку, що зображено на рисунку 1, розділене на дві основні зони: ліва частина призначена для налаштувань, що дозволяє користувачу обирати параметри формування гексагонального растру, такі як розмір та колір гексагонів, товщина контуру, а також інші візуальні аспекти. Права частина вікна служить для відображення результатів налаштувань у вигляді гексагональної матриці, що оновлюється у реальному часі. Така організація забезпечує логічний розподіл функціоналу та дозволяє користувачу одразу бачити ефект змін, підвищуючи зручність та ефективність роботи з інтерфейсом програмного застосунку.

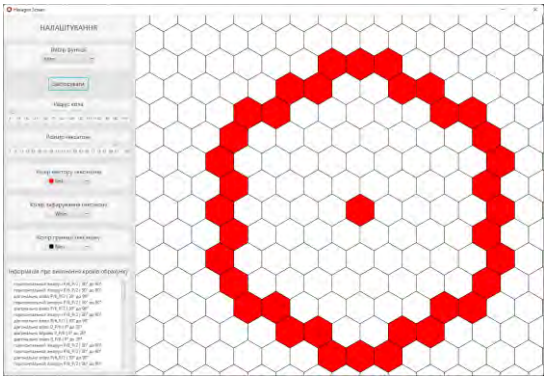

Рис. 1. Інтерфейс користувача із прикладом формування кола

Запропоновані алгоритми реалізовано у програмному середовищі Java з використанням бібліотеки JavaFx [5]. Це рішення дозволяє створювати високоякісні зображення, зокрема для застосувань у комп'ютерній графіці, візуалізації даних, ігровій індустрії та геоінформаційних системах.

Висновки

Запропоноване рішення для побудови зображень на гексагональному растрі дозволяє оптимізувати процес рендерингу та покращити якість візуалізації. Розроблені методи та алгоритми можуть бути використані в різних галузях, де важливими є точність та естетичність графічного відображення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Романюк О.Н., Мельник О.В. Особливості використання гексагонального растра при побудові пристроїв відображення. Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах. 2016. № 3. С. 105-109.
2. Романюк О. Н. Панфілова Ю. О. Деякі застосування гексагональної моделі піксела. Інформаційно-комп'ютерні технології – 2020 : тези доп. XI Міжнародної науково-технічної конференції, м. Житомир, 09 – 11 квітня 2020 р. / Житомирська політехніка, 2020. – С. 116–117.
3. Шмалюх В. А., Романюк О. В. Аналіз підходів до тестування зручності використання програмних додатків. *Електронні інформаційні ресурси: створення, використання, пам'яті Олексія Петровича Стахова* : Зб. матеріалів Міжнар. науково-практ. Інтернет конф., м. Суми/Вінниця, 9 листоп. 2021 р. Вінниця, 2021. С. 220–223.
4. Романюк О. Н., Мельник О. В., Шмалюх В. А. Метод прискореної кругової інтерполяції на гексагональному растрі. Вісник Вінницького Політехнічного Інституту. 2023. № 2 (167). – С. 9-18.
5. Комп'ютерна програма для імітації гексагонального растру / О. Н. Романюк., В. А. Шмалюх, О. В. Мельник, А. В. Марущак. *Інформаційні технології в освіті, техніці та промисловості* : тези Республ. наук.-практ. конф. 2020 р. Івано-Франківськ. С. 70–71.

Шмалюх Владислав Анатолійович *– студент групи 1ІСТ-23м, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: zskat02@gmail.com*

Богач Ілона Віталіївна *– к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com*

Shmaliukh Vladyslav Anatoliyovych *– student of 1IST-23M group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: zskat02@gmail.com*

Bogach Ilona Vitaliivna *– Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Computer Systems and Automatics Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.*

УДК 519.7:681.3

О. С. Козловський[1]
О. М. Козачко[2]

ТЕХНОЛОГІЇ СУЧАСНОГО РОЗПІЗНАВАННЯ ОБРАЗІВ В УМОВАХ НЕВІДОМИХ ІНФОРМАТИВНИХ ОЗНАК

[1,2] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто основні підходи до технологій розпізнавання образів. В роботі пропонується проводити селекцію інформативних ознак методом гіпереліпсоїд. Ідея цього методу полягає в слідуючому. Спочатку області класів апроксимуються гіпереліпсоїдами. Далі тимчасово, по черзі, вилучається кожна ознака і для них обчислюються коефіцієнти вилучення.

Ключові слова: *розпізнавання образів, штучний інтелект, селекція інформативних ознак.*

Abstract

The main approaches to image recognition technology are reviewed. The robot proposes to carry out the selection of informative characters using the hyperlipsoid method. The idea behind this method lies in the following. The region of the classes is approximated by hyperelepsoids. Then, over time, skin signs are formed and the development coefficients for them are calculated.

Keywords: *pattern recognition, artificial intelligence, selection of informative signs.*

Вступ

Розпізнавання образів - це визначення того чи іншого об’єкта (хвороби, літери, ситуації) як елемента деякої сукупності (класа) об’єктів, які виділяються по деяким ознакам. Існує величезна кількість методів розпізнання образів, які основані на елементах кластерного аналізу, теорії статистичних рішень, структурному аналізі, алгебраїчних методів. В останній час широке розповсюдження отримали методи розпізнання образів нейроними мережами, які подібно мозку людини можуть навчатися. Нейроні мережі здатні вирішувати задачі, які важко вирішуються традиційними алгоритмами.

Зростаючі обчислювальні можливості та розвиток методів машинного навчання, зокрема нейромереж, дозволяють значно покращити точність та ефективність систем розпізнавання обличь [1,2]. Отже, дослідження в цій області має великий потенціал і важливе значення для нашого сучасного суспільства. На цей час різноманітні цифрові технології обробки даних є неймовірно поширеними через розвиток комп’ютерної технології. Зокрема, особливо сучасними є системи комп'ютерного зору й аналізу відео потоків. Дані системи можуть застосовуватися при обороні від несанкціонованого доступу на особистими території та організації, пошуку свобідного місця для транспорту при паркуванні, розпізнаванні обличчя персони, наприклад у відео домофонах, визначенні номерів автомобіля під час порушення дорожнього руху. Таким чином, при введений в дію систем комп’ютерного зору головним завданням є розпізнавання об’єктів. У тому випадку, якщо для людини розпізнавання фігур є простим завданням, тоді для комп’ютерної системи все не так просто. Одним серед важливих завдань є виявлення оптимальних зображень відносно критеріїв якості виявлення і швидкістю маніпулювання [3,4]. Також при опрацюванні відео послідовностей необхідно знайти цифрову відповідність серед двома сусідніми зображеннями.

Результати досліджень

В останні роки і виробники продукції для систем відеоспостереження, і інсталятори наперебій говорять про штучний інтелект (ШІ/AI), Технології Глибинного Машинного Навчання (ТГМН) та про використання їх у системах електронної безпеки. І справді — ці технології активно використовуються в багатьох функціях інтелектуальної відеоаналітики. Штучний інтелект допомагає розпізнавати обличчя та автомобільні номери, допомагає вести стеження з камер відеоконтролю за переміщенням окремо взятої людини, і ще багато чого. Тому і ставлення до використання штучного інтелекту в системах відеоспостереження в різних людей неоднозначне — одні «за», інші — різко «проти». Сучасний штучний інтелект розподіляють на три умовні типи: системи, здатні самостійно приймати рішення; системи, які забезпечують підтримку прийняття рішень; і зрештою системи,

здатні блискавично обробляти гігантські об’єми даних та вишукувати в них закономірності та відхилення від норми (аномалії).

От власне цей третій тип штучного інтелекту і використовується зазвичай в системах електронної безпеки. І проти нього нема нарікань. Як правило люди побоюються і заперечують ті типи систем штучного інтелекту, які здатні самостійно, без втручання людини, приймати важливі рішення. Це стосується насамперед робототехніки. А ми повернемося до того типу штучного інтелекту, який здатен швидко обробляти, класифікувати та відтворювати великі об’єми відеоданих із камер спостереження. Власне на цих уміннях штучного інтелекту і побудована більша частина функцій інтелектуальної відеоаналітики в системах спостереження. Йдеться про такі технології.

В задачах розпізнавання образів експериментальні дані представлені у вигляді таблиць типу “ознаками (параметри стану об’єкту) - класи”. При досліджені цих даних виникає природнє бажання перевірити, чи всі ознаки однаково важливі (інформативні) і чи неможна обмежитись підмножиною, яка включає в себе найбільш інформативні ознаки. Якщо інформація, яка містить ці ознаки, достатня для розпізнавання образів з визначеною надійністю, то інші ознаки можна в подальшому не враховувати. Таке скорочення ознак полегшує побудову моделі, робить її більш простою і швидкодіючою. Крім цього, скорочення кількості ознак початкової системи, як правило, покращує якість розпізнавання образів.

Висновки

В роботі пропонується проводити селекцію інформативних ознак методом гіпереліпсоїд. Ідея цього методу полягає в слідуючому. Спочатку області класів апроксимуються гіпереліпсоїдами. Далі тимчасово, по черзі, вилучається кожна ознака і для них обчислюються коефіцієнти вилучення. Коефіцієнт вилучення – це коефіцієнт, який приймає значення з диапазону [0, 1] і який характеризує відносну важливість ознаки. Геометрично, коефіцієнт означає ступінь перекриття областей классів, які апроксимовані гіпереліпсоїдами. Після того як обчислені всі коефіцієнти, вилучається ознака з найменшим коефіцієнтом вилучення. Селекція інформативних ознак методом гіпереліпсоїд була застосована для вирішення конкурсної задачи, яку запропонувала Європейська мережа інтелектуальних технологій в 2000 р. Наші досліди показали, що застосування означеного методу селекції інформативних ознак з наступною нейромережевою ідентифікацією забезпечує рівень безпомилкового розпізнання в 1.5 разу більший, ніж при використанні нейроних мереж без попередньої селекції інформативних ознак.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Zhang X. Real-Time Face Detection and Recognition in Complex Background. / X. Zhang, T. Gonnot, J. Saniie, // Journal of Signal and Information Processing, 2017, 8. — Pp. 99 — 112. doi: 10.4236/jsip.2017.82007.

2. Li L. Review of Face Recognition Technology. / Li, L., Mu, X., Li, S., & Peng, H. A // IEEE Access, 2020, 8, 139110 —139120. https://doi.org/10.1109/ access.2020.3011028.

3. Rajendran A. Real Time Attendance Entry Using Face Detection and Recognition. / A. Rajendran, T. Happila, V. Saminathan, P.K. Ghibitha Bebin, K. J. Jenisha, K. Sudha. // International Conference on Self Sustainable Artificial. Intelligence Systems (ICSSAS), 2023. — Pp.806—810.

4. Khan N. A review on moving object detection and tracking in video surveillance. / Khan, N.,& Rehman, A. //Multimedia Tools and Applications, 2018, 77(22), 29835-29857. doi:10.1007/s11042-018-6979-9

Козловський Олександр Сергійович – студент групи 1ІСТ-22б, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, факультет ФІІТА, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail sk@vin.ua.

Козачко Олексій Миколайович – доцент кафедри, к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: lekoz80@gmail.com.

Kozlovskyi Oleksandr S. - student of the 1IST-22b group, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: sk@vin.ua.

Kozachko Oleksii M. - Ph.D., Assistant Professor of the Department of Systems Analysis and Information Technology, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lekoz80@gmail.com.

УДК 004.8

А. В. Ковалик
О. К. Колесницький
Ю. М. Паночишин

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ВИЯВЛЕННЯ СОНЛИВОСТІ ВОДІЯ НА ОСНОВІ ЗГОРТКОВОЇ НЕЙРОМЕРЕЖІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дана робота присвячена розробці програмного забезпечення для інформаційної технології виявлення сонливості водія на основі згорткової нейромережі. У роботі було обґрунтовано вибір згорткової нейронної мережі для виявлення сонливості водія, яка розпізнає вхідне зображення ока розміром 24x24 пікселів. Було створено програмне забезпеечення виявлення сонливості водія, яке визначає, що очі людини закриті на кілька секунд і сповіщає водія про сонливість звуковим сигналом. Програмне забезпеечення створено на мові програмування Python з використанням бібліотек OpenCV, Keras, NumPy та Pygame. Навчання згорткової нейромережі відбувалось за методом «Adam» з використанням бази даних зображень Driver Drowsiness Dataset. Навчальна вибірка складалась із 6000 зображень. Тестова вибірка складалась із 1000 зображень. Розроблена програма має достовірність виявлення сонливості водія 97%, а програма-аналог «Drowsiness DETECTOR in OpenCV2» має достовірність виявлення сонливості водія 92,3%.

Ключові слова: сонливість, розпізнавання зображень, згорткова нейронна мережа

Abstract

This work is devoted to the development of software for information technology for detecting driver drowsiness based on a convolutional neural network. The work justified the choice of a convolutional neural network for detecting driver drowsiness, which recognizes an input image of an eye with a size of 24x24 pixels. Software for detecting driver drowsiness was created, which determines that a person's eyes are closed for several seconds and notifies the driver of drowsiness with a sound signal. The software was created in the Python programming language using the OpenCV, Keras, NumPy and Pygame libraries. The convolutional neural network was trained using the "Adam" method using the Driver Drowsiness Dataset image database. The training sample consisted of 6000 images. The test sample consisted of 1000 images. The developed program has a 97% accuracy in detecting driver drowsiness, and the similar program "Drowsiness DETECTOR in OpenCV2" has a 92.3% accuracy in detecting driver drowsiness.

Keywords: drowsiness, image recognition, convolutional neural network

Вступ

Велика кількість людей їздить по шосе вдень і вночі. Таксисти, водії автобусів, водії вантажівок і люди, які подорожують на далекі відстані, страждають від недосипання. Через це стає дуже небезпечно керувати автомобілем у сонному стані. Більшість аварій відбувається через сонливість водія. І саме страшне те, що людина навіть не помічає, як занурюється у сон. Запобігти таким прикрим випадкам може створення інтелектуальних систем, які визначають стан водія, коли він починає засинати і попереджає про це гучним сигналом, який примушує водія здригнутися, вийти із сонливого стану і, або безпечно продовжити подорож, або зупинитись і перепочити.

Метою роботи є підвищення достовірності виявлення сонливості водія за рахунок використання згорткової нейронної мережі.

Результати досліджень

На рисунку 1 наведено варіант архітектури згорткової нейромережі [1], що спроектована на основі SSD (англ. single-shot detector) архітектури для програми виявлення сонливості водія.

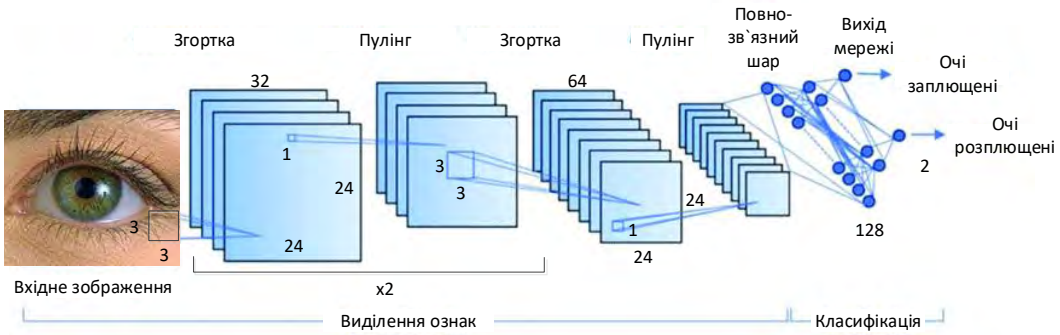

Рисунок 1 - Архітектура запропонованої згорткової нейронної мережі для програмного модуля виявлення сонливості водія

Модель, яку ми використали, створена за допомогою Keras із використанням згорткових нейронних мереж (CNN). Згорткова нейронна мережа — це особливий тип глибокої нейронної мережі, яка надзвичайно добре працює для класифікації зображень. CNN в основному складається з вхідного шару, вихідного шару та прихованих шарів, яких може бути декілька. Операція згортки виконується на цих шарах за допомогою фільтра, який виконує двовимірне множення матриці на шари та фільтри.

Архітектура запропонованої в цій роботі моделі згорткової нейронної мережі представлена на рис. 1 і складається з наступних шарів:

Перший згортковий шар; 24x24 нейрони, 32 ядра, розмір ядра 3x3.

Перший шар пулінгу.

Другий згортковий шар; 24x24 нейрони, 32 ядра, розмір ядра 3x3.

Другий шар пулінгу.

Третій згортковий шар; 24x24 нейрони, 64 ядра, розмір ядра 3x3.

Третій шар пулінгу.

Повністю зв'язаний шар; 128 нейронів

Вихідний (останній) шар також є повнозв’язаним шаром із 2 нейронами.

В усіх шарах використовується функція активації Relu, крім вихідного, у якому використано функцію активації Softmax.

Навчається нейромережа [2] за методом навчання «Adam».

Було розроблено алгоритм роботи програми, представлений на рис.2.

Алгоритм рис.2 розроблено з урахуванням того, що вже є програмна модель згорткової нейронної мережі, попередньо навчена розпізнавати заплющені та розплющені очі з використанням навчального набору зображень із Driver Drowsiness Dataset [3].

Для програмної реалізації інформаційної технології виявлення сонливості водія на основі згорткової нейромережі було обґрунтовано вибір мови програмування Python та спеціалізованих бібліотек OpenCV, Keras, NumPy та Pygame.

Чисельні результати достовірності роботи розробленого програмного забезпечення, отримані в результаті тестування, занесено до табл. 4.1. Також у цій таблиці наведено для порівняння достовірність роботи програми-аналога «Drowsiness DETECTOR in OpenCV2» [4].

Таблиця 1 – Порівняння достовірності програм виявлення сонливості водія

Програма	Кількість зображень у навч-ій вибірці	Кількість зображень у тестовій вибірці	Достовірність класифікації на навч-ній вибірці	Достовірність класифікації на тестовій вибірці
«Drowsiness DETECTOR in OpenCV2»	6000	1000	97,8%	92,3%
Розроблена програма	6000	1000	99%	97%

Із табл. 1 видно, що розроблена програма має достовірність виявлення сонливості водія на тестовій вибірці 97%, а програма-аналог «Drowsiness DETECTOR in OpenCV2» має достовірність виявлення сонливості водія на тестовій вибірці 92,3%.

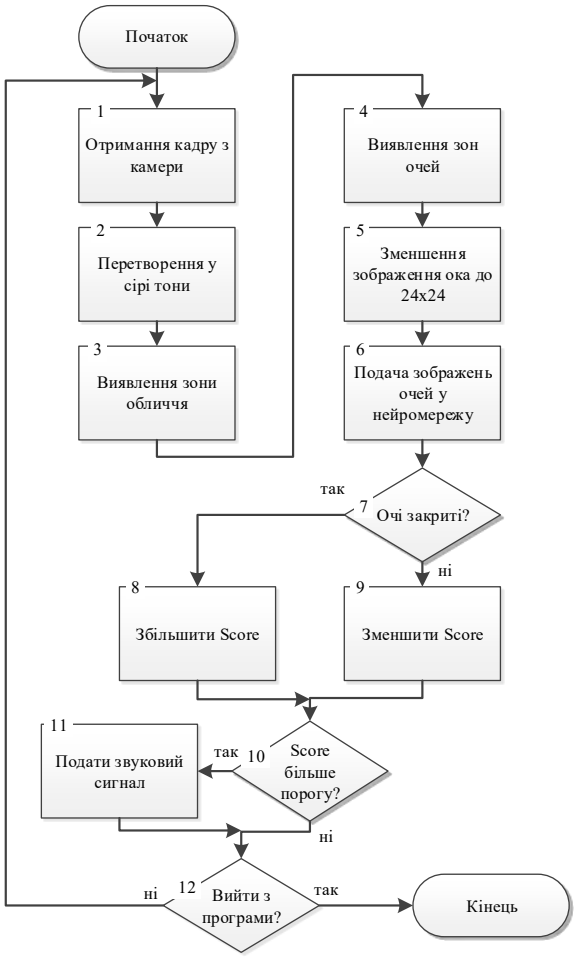

Рисунок 2 – Схема алгоритму роботи програми виявлення сонливості водія

Таким чином, можна зробити висновок, що розроблене програмне забезпечення виявлення сонливості водія на основі згорткової нейромережі має порівняно з програмою-аналогом «Drowsiness DETECTOR in OpenCV2» збільшену на 4,7% достовірність виявлення сонливості водія. Тобто мета роботи досягнута – достовірність виявлення сонливості водія підвищена.

Висновки

Таким чином, було розроблено програмне забезпечення для інформаційної технології виявлення сонливості водія на основі згорткової нейромережі. У роботі було обґрунтовано вибір згорткової нейронної мережі для виявлення сонливості водія, яка розпізнає вхідне зображення ока розміром 24x24 пікселів. Було створено програмне забезпеечення виявлення сонливості водія, яке визначає, що очі людини закриті на кілька секунд і сповіщає водія про сонливість звуковим сигналом. Програмне забезпеечення створено на мові програмування Python з використанням бібліотек OpenCV, Keras, NumPy та Pygame. Навчання згорткової нейромережі відбувалось за методом «Adam» з використанням бази даних зображень Driver Drowsiness Dataset. Навчальна вибірка складалась із 6000 зображень. Тестова вибірка складалась із 1000 зображень. Розроблена програма має достовірність виявлення сонливості водія 97%, а програма-аналог «Drowsiness DETECTOR in OpenCV2» має достовірність виявлення сонливості водія 92,3%.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. “CS231n Convolutional Neural Networks for Visual Recognition.” [Online]. Available: http://cs231n.github.io/convolutionalnetworks/.
2. Колесницький О. К. Принципи побудови архітектури спайкових нейрокомп’ютерів / О. К. Колесницький // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – Вінниця: УНІВЕРСУМ-

Вінниця. – 2014. – №4 (115), С.70-78. [Електронний ресурс]. Режим доступу - https://visnyk.vntu.edu.ua/index.php/visnyk/article/view/911/910.
3. Download Driver Drowsiness Detection Project Data [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://data-flair.training/blogs/download-driver-drowsiness-detection-project-data/
4. Python OpenCV – Drowsiness Detection https://www.geeksforgeeks.org/python-opencv-drowsiness-detection/

Ковалик Андрій Вікторович— студент групи 1КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: andreykovalyk30@gmail.com
Колесницький Олег Костянтинович — канд. техн. наук, професор кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua
Паночишин Юрій Миколайович — канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. email: y.panochyshyn@vntu.edu.ua

Kovalyk Andriy V.– student of Intelligent Information Technologies and Automation Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: : andreykovalyk30@gmail.com
Kolesnytskyj Oleh K. – Cand. Sc. (Eng.), Professor of the Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua
Panochyshyn Yuriy M. – Cand. Sc. (Eng.), Docent of the Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: y.panochyshyn@vntu.edu.ua

УДК 004.896

А.В. Стиренко
О.В. Сілагін
Є.О. Сілагін

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ОНТОЛОГІЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ БАЗИ ЗНАНЬ "КОСМЕТИЧНІ ЗАСОБИ"

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проведено онтологічне моделювання предметної області «Косметичні засоби». Реалізовано інформаційну технологію моделювання бази знань. Проаналізовано можливості середовища розробки онтологій Protégé в контексті заявленої предметної області.

Ключові слова: інформаційна технологія, онтологічне моделювання, база знань, Protege, косметичні засоби.

Abstract

In the work, ontological modeling of the subject area "Cosmetics" was carried out. The information technology of modeling the knowledge base has been implemented. The capabilities of the Protégé ontology development environment in the context of the declared subject area were analyzed.

Keywords: information technology, ontological modeling, knowledge base, Protege, cosmetics.

Вступ

Останнім часом онтології знань набули великого значення в таких напрямках, як штучний інтелект, управління знаннями та створення складних спеціалізованих інформаційних систем. Професіонали різних галузей стикаються з необхідністю впорядкування знань у своїй предметній сфері. Ґрунтовна та детальна формалізація знань передбачає створення концептуальної моделі предметної області, яка базується на двох ключових складових: сукупності понять та даних, що описують ці поняття.

Редактор онтологій Protégé є одним із найефективніших інструментів для формалізації знань, який дозволяє реалізовувати більшість взаємодій між об'єктами. Ця система підтримує розширення функціональності, що забезпечує її постійний розвиток і вдосконалення завдяки активній роботі наукової спільноти.

Актуальність

У сучасному світі інформаційні технології стали невід'ємною складовою життя, впливаючи на всі сфери діяльності та забезпечуючи швидкий обмін і ефективне управління знаннями. Це особливо актуально у контексті косметичних засобів і догляду за шкірою, які є важливими елементами підтримки краси та здоров'я. Косметичні засоби та догляд за шкірою, як форма організованої діяльності, потребують відповідного інформаційного та організаційного підґрунтя для ефективного функціонування та розвитку.

Актуальність даного дослідження полягає в необхідності розробки сучасних інформаційних систем для ефективного управління косметичними проектами. Онтологічне моделювання знань дає змогу створювати гнучкі та масштабовані системи, що адаптуються до змінних умов і вимог. Це дозволяє залучати більше спеціалістів з догляду за шкірою, автоматизувати адміністративні процеси, знижувати витрати та підвищувати загальну ефективність догляду за шкірою [1].

Мета

Метою даного дослідження є розробка інформаційної технології онтологічного моделювання бази знань "Косметичні засоби" з розширеними функціональними можливостями цієї технології. Основне наукове завдання проекту полягає у створенні онтологічної моделі, що враховує особливості косметичних засобів і дозволяє створити структуровану базу знань.

Постановка задачі

Основні задачі:

- Дослідити предметну область для створення онтологічної моделі бази знань.
- Реалізувати інформаційну технологію на основі розробленої моделі бази знань косметичних засобів.
- Реалізувати онтологічну модель бази знань засобами Protégé.

Розробка інформаційної технології

Розробка інформаційної технології для бази знань у галузі косметичних засобів ґрунтується на створенні онтологічної моделі, яка допомагає структурувати знання про основні компоненти, типи продуктів та їхні характеристики. Вибір методології є важливим кроком, оскільки він впливає на точність, ефективність і можливості подальшого розширення системи. Для досягнення цієї мети було обрано методологію інженерії знань із семи ключових етапів, яку доповнено елементами для більш гнучкого та адаптивного моделювання [3].

Однією з особливостей покращеної методології є можливість вибору на етапі створення базової моделі — діаграми класів або діаграми прецедентів для предметної області. Такий підхід дозволяє чітко визначити сутності (класи) та виявити зв’язки між ними, що значно спрощує реалізацію наступних кроків у створенні онтологічної моделі. Цей ітеративний і систематичний підхід до розробки онтології забезпечує гнучкість і можливість адаптації для косметичної галузі, дозволяючи ефективно організувати та відобразити інформацію про різні види продуктів і їхні властивості. Вона включає в себе наступні етапи:

1. Визначення області та масштабу онтології
2. Розгляд можливостей повторного використання існуючих онтологій
3. Перерахування важливих термінів в онтології
4. Моделювання
5. Визначення класів та ієрархій класів
6. Визначення властивостей класів
7. Визначення обмежень для слотів
8. Створення екземплярів

Покращена інформаційна технологія зображена на рисунку 1.

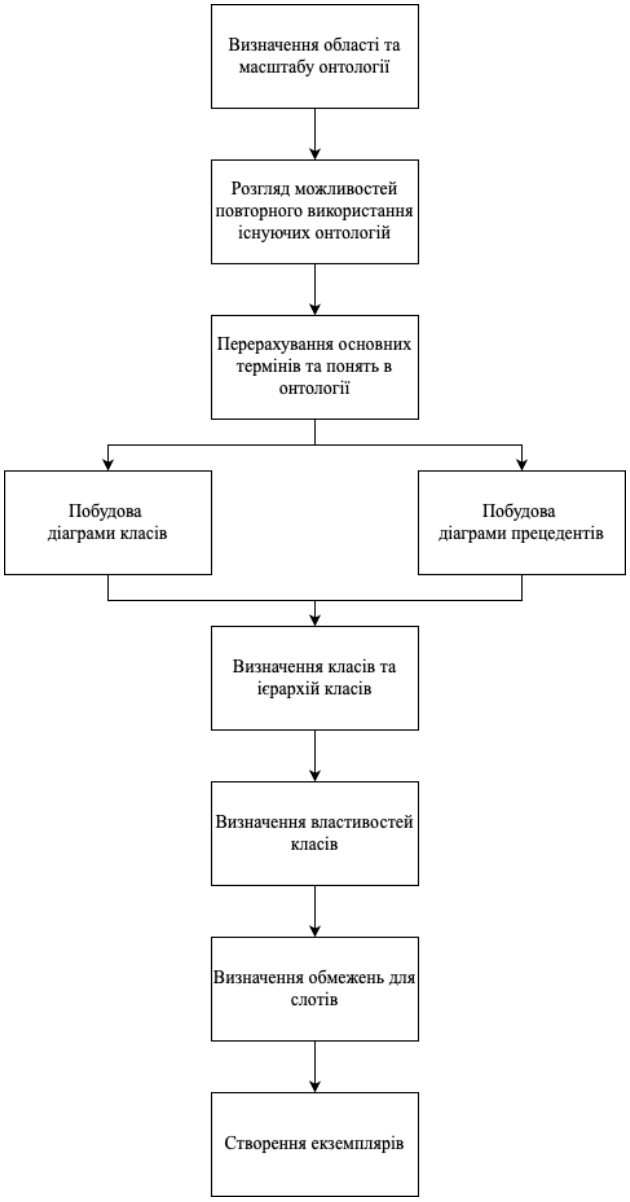

Рисунок 1 – Покращена інформаційна технологія створення онтологічної моделі

Реалізація онтологічної моделі бази знань засобами Protégé

Protege є одним з найпопулярніших програмних засобів для створення та редагування онтологій. Цей інструмент був розроблений Стенфордським університетом і є одним із найбільш вживаних серед дослідників та розробників у галузі онтологій. Protege підтримує стандарт OWL (Web Ontology Language), що є основним для створення онтологій [3].

Основні функціональні можливості:

- Створення та редагування OWL-онтологій.
- Візуалізація онтологій у вигляді графів.
- Підтримка багатьох мов онтологій (OWL, RDF, RDFS).
- Інтеграція з базами даних через SPARQL.
- Можливість імпорту та експорту в різні формати (XML, RDF, OWL).
- Підтримка валідації онтологій на основі правил та логіки.

Переваги:

- Зручний інтерфейс: Protege має інтуїтивно зрозумілий графічний інтерфейс, що робить його доступним для користувачів з різним рівнем підготовки.
- Гнучкість у моделюванні: Підтримка стандарту OWL дозволяє створювати складні онтології з багатьма типами зв'язків та класів.
- Розширюваність: Наявність великої кількості плагінів дає змогу налаштувати систему під специфічні вимоги проекту, зокрема для роботи з запитами SPARQL або додатковими інструментами для візуалізації.

- Інтеграція з іншими системами: Protege дозволяє здійснювати інтеграцію з іншими системами для запитів до онтології, наприклад через SPARQL.
- Підтримка співпраці: Інструмент підтримує спільну роботу над онтологіями, що дозволяє групі працювати над одним проектом одночасно.
- Безкоштовний та з відкритим кодом: Protege є безкоштовним і з відкритим кодом, що є важливим для наукових та академічних проектів.

Protege дозволяє створювати складні онтології, має інтеграцію з іншими системами для виконання запитів, а також підтримує сучасні стандарти для роботи з семантичними даними. Враховуючи все це, обрання Protege як основного інструменту для даного проекту є обґрунтованим та доцільним.

На рисунках 2-4 зображено основні моменти з процесу створення онтології:

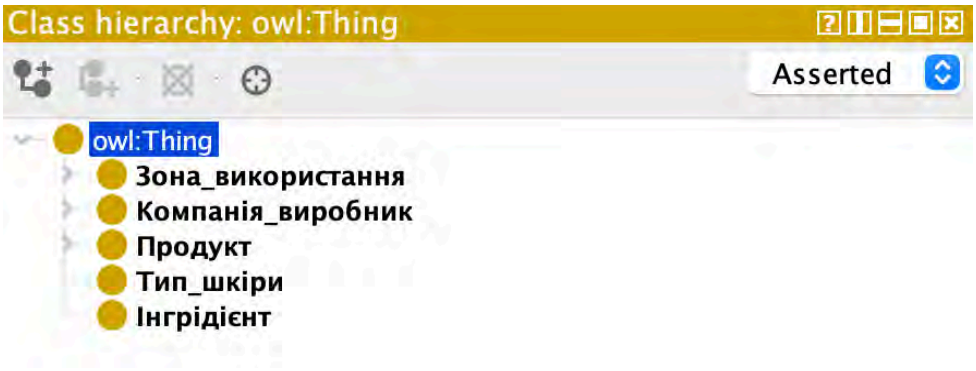

Рисунок 2 - Створення класів онтології “Косметичні засоби”

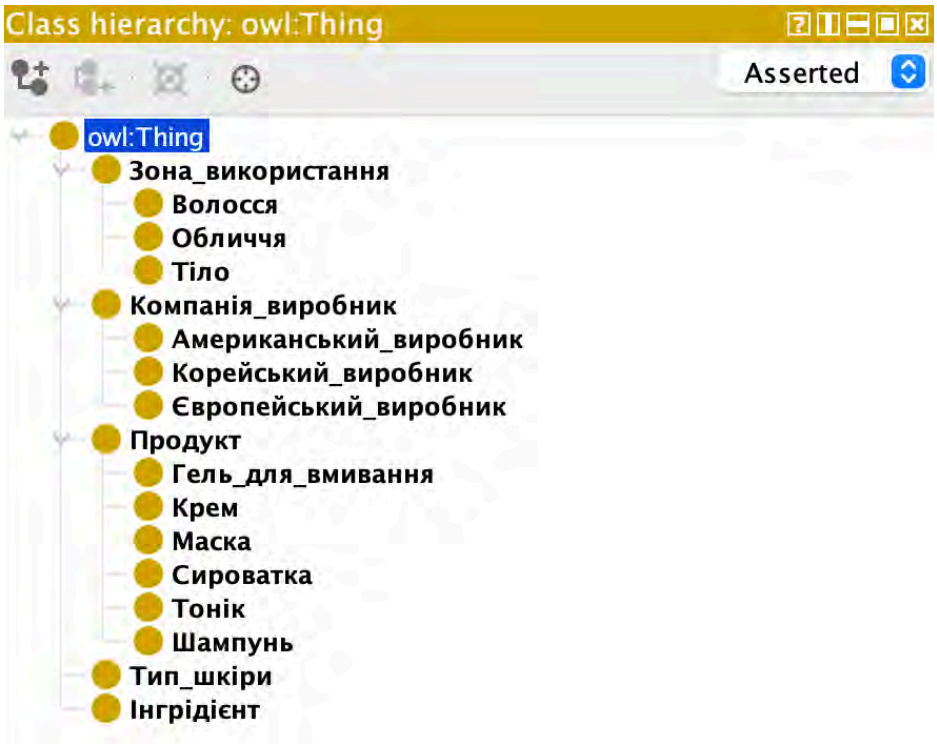

Рисунок 3 - Створення ієрархії класів онтології “Косметичні засоби”

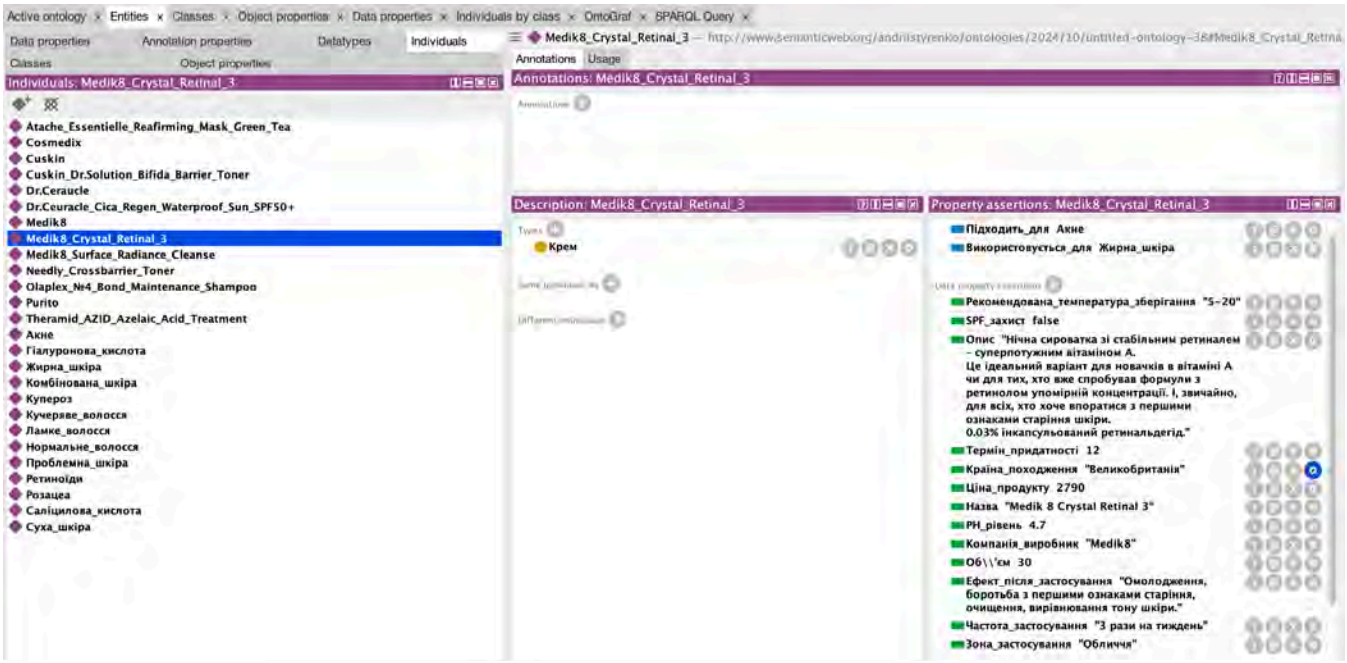

Рисунок 4 - Створення екземплярів класів онтології “Косметичні засоби”

Висновки

Таким чином, у результаті дослідження було створено інформаційну технологію онтологічного моделювання бази знань та змодельовано онтологічну базу знань «Косметичні засоби». Це дозволить ефективно управляти та використовувати знання у сфері косметології, сприятиме покращенню розробки нових продуктів і вдосконаленню рекомендацій щодо їх застосування. Крім того, у ході дослідження було наведено приклад реалізації класів у Protégé та детально проаналізовано можливості цього програмного засобу для формалізації знань у даній предметній області.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Онтологія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9E%D0%BD%D1%82%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%8F_(%D1%96%D0%BD%D1%84%D0%BE%D1%80%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B0)
2. Сілагін О. В. Онтологічне моделювання бази знань з організації подорожей [Текст] /О. В. Сілагін, В. О. Денисюк // Український журнал інформаційних технологій. – 2022. – Т.4, № 1. – С. 44-52.
3. Natalya F. Noy and Deborah L. McGuinness. ``Ontology Development 101: A Guide to Creating Your First Ontology". Stanford Knowledge Systems Laboratory Technical Report KSL-01-05 and Stanford Medical Informatics Technical Report SMI-2001-0880, March 2001.

Стиренко Андрій Володимирович – студент групи 1КН-23М, кафедра комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: andrew.styrenko@gmail.com

Сілагін Олексій Віталійович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

Сілагін Єгор Олексійович – асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: egor.silagin@vntu.edu.ua

Styrenko Andrii Volodymyrovych– student of the Computer Science Department, Faculty of the Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: andrew.styrenko@gmail.com

Silagin Oleksiy Vitalyevich – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of Computer Science Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

Yehor Oleksiyovych Silagin - assistant professor of the Department of Computer Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: egor.silagin@vntu.edu.ua

УДК 004.9

О. А. Довгань

К. В. Овчинников

АЛГОРИТМИ ТОКЕНІЗАЦІЇ ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЕЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дана робота присвячена огляду алгоритмів текстової токенізації сучасних великих мовних моделей.

Ключові слова: токенізація, алгоритм, велика мовна модель.

Abstract

This work is dedicated to the review of algorithms for text tokenization of modern large language models.

Key words: tokenization, algorithm, large language model.

Вступ

Токенізація – це детермінований алгоритм поділу тексту на менші частини, слова, букви та символи, словосполучення [1]. Будь-який процес токенізації в сучасній великій мовній моделі складається з чотирьох етапів, де перший етап – нормалізація вхідного тексту, другий – претокенізація, у Claude, GPT, Mistral це розбиття послідовності по пробілах для подальшого застосування алгоритму токенізації розбиття на під слова, у Llama та GPT – застосування регулярних виразів, третій – застосування алгоритму токенізації для отримання токенів, четвертий – додавання спеціальних токенів до токенізованої послідовності, який притаманний кожній моделі.

Токенізація впливає на час витрачений на тренування моделі, на затримку під час інференсу та на точність генерації тексту великою мовною моделлю [2].

У даній роботі досліджується токенізація великих мовних моделей.

Результати досліджень

BPE – це алгоритм компресії даних. Його принцип роботи криється в заміні послідовності байтів, що часто повторюються, не використаним досі байтом. Автори статті Neural Machine Translation of Rare Words with Subword Units [3], що працювали над вдосконаленням нейронно-машинного перекладу, використали BPE для сегментації текстових даних, що призвело до незначного поліпшення якості перекладу та створення ефективнішої системи, за рахунок меншого розміру словника, у порівнянні з іншими системами. У їх роботі [3] вони видозмінили принцип функціонування алгоритму BPE. Спочатку створювався словник символів, який складався з всіх текстових символів тренувального сету, де ключ – це текстовий символ, а значення – частота символу в тренувальному датасеті, потім, за формулою:

$$score = (first\ pair + second\ pair)/vocabulary, \quad (1)$$

де score – це частота комбінації, first pair – це частота першої пари, second pair – частота другої пари, а vocabulary – частота всіх символів, рахувалась частота всіх можливих комбінацій, які можна утворити з символів у словнику, і на основі найпопулярнішої комбінації до словника додавалась нова пара символів і правило їх поєднання. Таким чином, метою тренування є створення n-грам текстових комбінацій. Один з недоліків, який описали автори, це нездатність сегментувати символи, що відсутні в початковому словнику. Це призводить до втрати інформації при перетворенні тексту, як наслідок, погіршенню результату перекладу або генерації тексту. Даний алгоритм має байт реалізацію, яка усуває даний недолік, членами початкового словника якого виступають байти (початковий словник у byte-BPE складається з 256 байтів). Byte BPE

дозволяє не втрачати інформацію у токенізованих послідовностях, тому що будь-який символ можна репрезентувати за рахунок байтів. Це призводить до збільшення розуміння вхідної послідовності та точності генерації тексту великою мовної моделлю. Інференс відбувається за наступним принципом: вхідна послідовність розбивається на найменші одиниці та почергово до неї застосовуються правила поєднання, які були вивченні алгоритмом під час тренування. Розмір словника у BPE рівний кількості початковим символам, утвореним комбінаціям і вивченим правилам. Вивченні правила – це гіперпараметр, що визначає, як довго треба тренувати алгоритм. BPE використовують наступні великі мовні моделі: GPT, Mistral, Llama3.

WordPiece – це алгоритм токенізації розроблений компанією Google. Даний алгоритм токенізації тренується аналогічно до BPE. Проте він має деякі відмінності. Під час тренування зберігається лише словник з утвореними комбінаціями. Частота комбінацій рахується за рахунок формули:

$$score = P(combination)/(P(first\ pair) \times P(second\ pair)), \quad (2)$$

де score – оцінка релевантності комбінації, P(combination) – ймовірність комбінації, P(first pair) і P(second pair) ймовірність окремих складових комбінації. Під час інференсу, алгоритм розбиває вхідну послідовність на складові зліва на право, поступово знаходячи найдовший фрагмент, що точно збігається з наявною комбінацією у словнику. Таким чином, крок за кроком, вхідна послідовність розкладається на елементи, які алгоритм уже вивчив. Алгоритм WordPiece використовують моделі BERT, DistilBERT [4].

SentencePiece – це алгоритм токенізації тексту, що працює на основі BPE або WordPiece. Алгоритми токенізації WordPiece та BPE не підтримують знак пробілу та під час етапу претокенізації даний знак видаляється. Це унеможливлює етап точного відновлення послідовності, яку подали на вхід для виконання токенізації. Тобто, послідовність символів ‘\n’ заміниться на пробіл. SentencePiece усуває даний недолік. Він на етапі токенізації додає до кожного елемента послідовності символ ‘_’, а для алгоритму токенізації використовує BPE або WordPiece. Даний алгоритм для роботи з китайською, корейською, японською мовами не потребує етапу претокенізації, тоді як BPE і WordPiece потребують етапу претокенізації, де для цих трьох мов застосовують спеціальні алгоритми сегментації тексту [5]. Даний алгоритм токенізації використовують моделі T5, ALBERT.

Серія моделей Llama1 та Llama2 використовує токенізатор SentencePiece & BPE, у порівнянні з WordPiece, даний алгоритм токенізації дозволяє уникнути втрати інформації під час токенізації (відсутній токен [UNK]) та алгоритми SentencePiece і BPE є опен соурсними, їх розвиток може бути підтриманий ком’юніті розробників, тоді як WordPiece є приватною власністю Google.

Серія моделей Llama3, компанії Meta, перейшла з SentencePiece & BPE алгоритма токенізації до BPE, що базується на бібліотеці tiktoken [6], розроблений OpenAI. І для цього є декілька причин, перша причина, бібліотека tiktoken була розроблена спеціально для поліпшення швидкості процесу токенізації, автори бібліотеки порівняли швидкість їх імплементації з токенізатором GPT2 від Huggingface, результати зображені на рисунку 1.

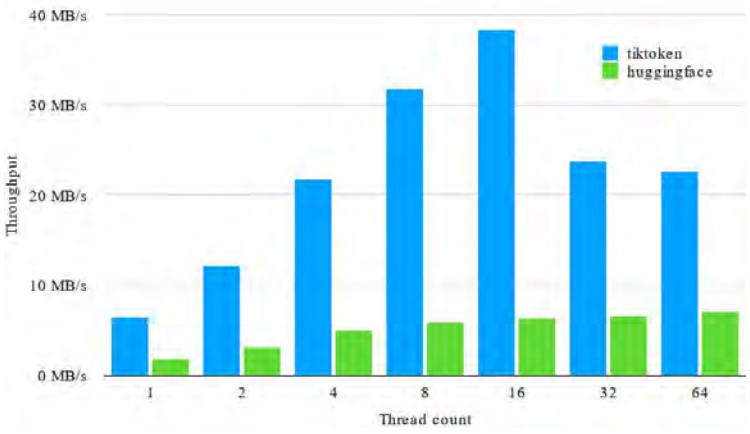

Рисунок 1 – Порівняння швидкості сегментації тексту двома токенізаторами

Друга причина, відповідно до звіту Meta щодо серії моделей Llama3 [7], однією з ключових причин покращення роботи великої мовної моделі стало розширення контекстного до 128 тисяч токенів. Із них 100 тисяч припадають на токени, які обробив tiktoken, а решта 28 тисяч — на неангломовні мови, зокрема українську. Це розширення дозволило збільшити показник компресії даних із 3.17 до 3.94, що свідчить про зменшення розміру вихідної послідовності, яку токенізує алгоритм. Таким чином, поліпшення компресії призвело до того, що велика мовна модель здатна обробляти більший обсяг інформації за той самий бюджет.

Висновок

У даній роботі були розглянуті алгоритми токенізації сучасних великих мовних моделей. Проведений аналіз змін алгоритмів токенізації у моделях Llama1, Llama2 та Llama3. Продемонстровані переваги алгоритма токенізації Llama3, такі як, збільшення швидкості токенізації, відсутність втрати інформації під час токенізації, збільшення показника компресії даних, що призвело до поліпшення результату генерування тексту в великих мовних моделях серії Llama3.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. What is Tokenization? [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.datacamp.com/blog/what-is-tokenization
2. Tokenizer Choice For LLM Training: Negligible or Crucial? [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://aclanthology.org/2024.findings-naacl.247/
3. Neural Machine Translation of Rare Words with Subword Units [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/1508.07909v5
4. Google's Neural Machine Translation System: Bridging the Gap between Human and Machine Translation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/1609.08144v2
5. SentencePiece: A simple and language independent subword tokenizer and detokenizer for Neural Text Processing [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/1808.06226v1
6. tiktoken [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://github.com/openai/tiktoken
7. The Llama 3 Herd of Models [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/2407.21783

Довгань Олексій Андрійович *— студент групи 1ІСТ-23м, магістр кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: odovhan08@gmail.com*

Овчинников Костянтин Вячеславович *– к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: k_ovchinnikov@vntu.edu.ua*

Dovhan Oleksii Andriovich *– student of 1IST-23m, master of the department of system analysis and information technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: odovhan08@gmail.com*

Ovchynnykov Kostyantyn Vyacheslavovich *– Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Computer Systems and Automatics Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: k_ovchinnikov@vntu.edu.ua*

УДК 004.896

В. А. Струнь
О. В. Сілагін
Є. О. Сілагін

ОНТОЛОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАЗИ ЗНАНЬ ГРИ «DOTA 2»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проведено онтологічне моделювання предметної області «гра «Dota2»». Проаналізовано можливості середовища розробки онтологій Protégé в контексті заявленої предметної області. Вибрано базовий принцип моделювання онтології у вигляді семантичної мережі, яку можна поступово розширювати, поглиблюючи знання про предметну область.

Ключові слова : онтологія, гра, «Dota 2», герої, класи героїв, предмети, база знань, Protégé, класи.

Abstract

The paper deals with the ontological modeling of the subject area “game “Dota””. The possibilities of the Protégé ontology development environment in the context of the stated subject area are analyzed. The basic principle of modeling an ontology in the form of a semantic network, which can be gradually expanded by deepening knowledge about the subject area, is chosen.

Keywords: ontology, game, "Dota 2", heroes, hero classes, items, knowledge base, Protégé, classes.

Вступ

У сучасному світі знання виступають основним ресурсом для розвитку інноваційних технологій, зокрема у сфері штучного інтелекту, автоматизації аналітики та розробки складних інформаційних систем. Формалізація знань є ключовим процесом для організації та використання інформації, особливо в умовах швидкого зростання обсягів і різноманітності даних. Одним із найефективніших підходів для упорядкування знань є онтологічне моделювання, яке дозволяє створювати структуровані схеми предметної області, що описують поняття та їхні взаємозв’язки. Онтологічне моделювання забезпечує універсальність і гнучкість у відображенні інформації про об’єкти та їх властивості, що робить цей підхід особливо цінним для аналізу складних систем. Гра «Dota 2» є прикладом такої системи, яка містить велику кількість взаємопов’язаних елементів, зокрема героїв, предмети, здібності та стратегічні взаємодії. Побудова онтології для цієї гри не лише сприяє глибшому розумінню її механік, але й може стати основою для створення нових інтелектуальних систем підтримки рішень.

Актуальність

За останні кілька років відеоігри перетворилися з нішевого хобі на масову індустрію з річним доходом, що вимірюється сотнями мільярдів доларів. Світовий ринок відеоігор постійно зростає, забираючи прибутки та час реклами, що раніше припадали на платне телебачення, відеостримінгові сервіси (Netflix, Hulu, HBO Max, Amazon Prime Video) та кінематографію. Грає у відеоігри понад третину земного населення, а кількість власників ігрових консолей у віці 35-44 років перевищує кількість молодих людей віком 16-24 років. Тому компанії витрачають сотні мільйонів доларів на розробку ігор, збираючи з ринку не менші доходи. Проте, схоже, це тільки початок.

Онтологічне моделювання бази знань гри «Dota 2», знизить поріг входження та спростить доступ до інформації по цій грі, як новачку так і уже досвідченому гравцю, є доцільною та має практичне значення. Така розробка може застосовуватись професійними гравцями, тренерами, звичайними гравцями або просто людьми, які хочуть спробувати її пограти, але через багато інформації та її складність може відшовхувати людей від запуску своєї першої гри з реальними гравцями у «Dota 2».

Мета

Метою даного дослідження є розширення функціональних можливостей інформаційної технології онтологічного моделювання бази знань гри «Dota 2», що сприятиме ефективному пошуку потрібної інформації. А саме зробити доступною наявність вибірки та сортування даних за допомогою SPARQL-запитів, яка допомагає підібрати, наприклад, героя відштовхуючись від вподобань та потреб користувача та дасть лише потрібну інформацію, яку користувач потребує.

Задачі

Для досягнення поставленої мети і створення онтологічної моделі бази знань потрібно вирішити наступні задачі:
1. Дослідити предметну область для створення онтологічної моделі бази знань.
2. Створити базову графічну модель у вигляді фрагменту семантичної мережі.
3. Реалізувати онтологічну модель бази знань засобами Protégé.

Створення базової графічної моделі у вигляді фрагменту семантичної мережі

На цьому етапі розумно створити ієрархію предметної галузі та відобразити її графічно. Розробимо кілька схем та проведемо аналіз, щоб визначити, яка саме структура відповідає нашим потребам. Однією з особливостей першого варіанту представлення є акцент на «герої». База знань вибудована на кількості класів, яка відповідає кількості описаних класів. Однак недоліком такого підходу є те, що відносини встановлюються тільки між одним аспектом області, в той час як інші сегменти представлені у формі даних. Цей підхід обмежує можливість додавання нових знань, які не стосуються елементу «герої». Графічне зображення фрагменту семантичної мережі для побудови онтології гри «Dota 2» можна побачити на рисунку 1.

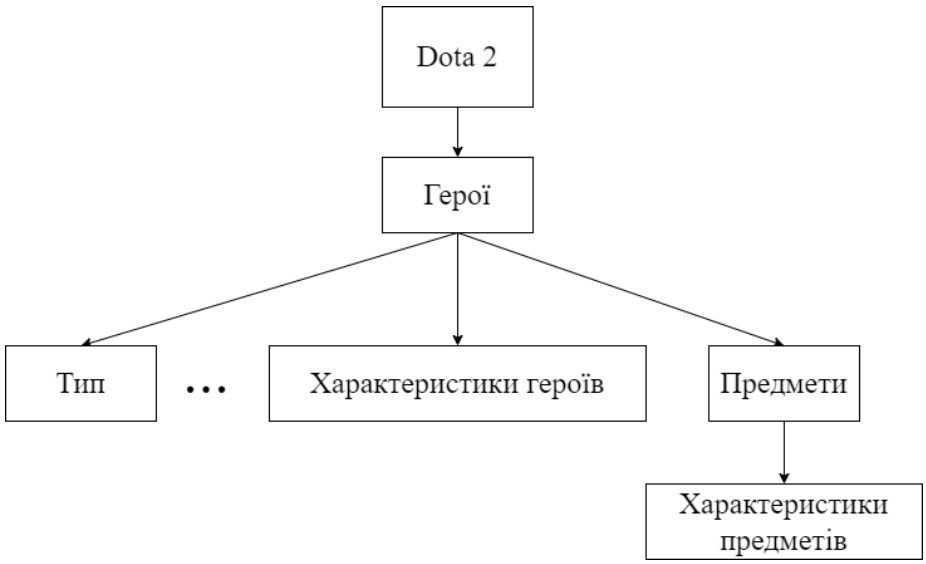

Рисунок 1 – Фрагмент семантичної мережі для побудови онтології «Гра «Dota 2»»

Реалізація онтологічної моделі бази знань засобами Protégé

Для створення онтологічної моделі бази знань гри «Dota 2» у середовищі Protege потрібно створи відношення та класи. Однією з переваг такого середовища є простота у додаванні, редагуванні та видаленні будь-якого сегменту.

У Protégé, класи тлумачаться як сукупності, а елементи цих класів розглядаються як конкретні випадки. Побудова класів ґрунтується на використанні формальних конструкцій, які визначають

вимоги до екземплярів даного класу. Protégé дозволяє створювати ієрархію класів, що відображається у формі «Суперклас – Підклас». Для того щоб створити класи в Protégé, потрібно перейти на вкладку «Classes». За замовчуванням порожня онтологія містить клас Thing, який виступає як суперклас, і всі створені об'єкти входять в цей клас.

В Protégé існують обмеження на назви класів. Наприклад, не можна починати назву класу з цифри, якщо ви введете «1class», Protégé відобразить його як «class». Рекомендується використовувати більш зручні варіанти, такі як «class1» або «class_1». Також не можна використовувати апостроф у назві класу. Наприклад, якщо ви введете слово «м'яч», Protégé збереже лише частину слова після апострофа, тобто «яч». Об'єкти цих класів утворюють екземпляри.

Також можна створювати підкласи на різних рівнях від основного класу, який є класом першого рівня. Для цього потрібно скористатися функцією створення ієрархії класів, яка доступна через інструмент «Create Class hierarchy». У вікні, що відкрилося, потрібно вибрати основний клас. В першому полі вказуємо рівні для класів, а в полі «Prefix» задаємо назву для класів (рис. 2).

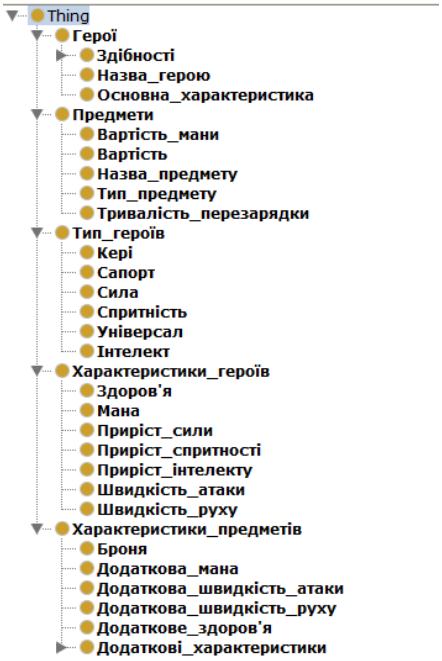

Рисунок 2 – Розробка класів онтології

Після того, як завершено створення класів предметної галузі ми маємо можливість зобразити їх у вигляді графу. Для цього потрібно перейти на вкладку «OntoGraf» та обрати зручний спосіб розміщення класів. У результаті отримаємо граф, що відображає створені класи. Одними з головних класів онтології гри «Dota 2» є «Герої», «Предмети», «Тип героїв», «Характеристики героїв», «Характеристики предметів».

Ontograf є стандартним інструментом для візуалізації онтологій і є типом плагіну SlotWidget, вбудованим у Protege за замовчуванням. Такий інструмент є досить зручним і саме його буде використано для відображення онтологічної бази знань з гри «Dota 2». Проте цей плагін має деякі обмеження :

– необхідність розкривати усі гілки вручну;

– необхідність відновлення правила і відношень при встановлені неправильних властивостей між класами;

– не відображає у структурі окремих індивідів.

OntoGraf підтримує інтерактивну навігацію зв’язками розроблюваних онтологій OWL. Підтримуються різні макети для автоматичної організації структури онтології. Підтримуються різні зв’язки: підклас, індивід, властивості об’єкта домену/діапазону та еквівалентність. Зв’язки та типи вузлів можна відфільтрувати, щоб допомогти створити потрібне подання. Графічне представлення онтології гри «Dota 2» включатиме орієнтований граф, який буде відображений у Protégé за допомогою інструменту Ontograf. Повна версія цього графу подана на рисунку 3.

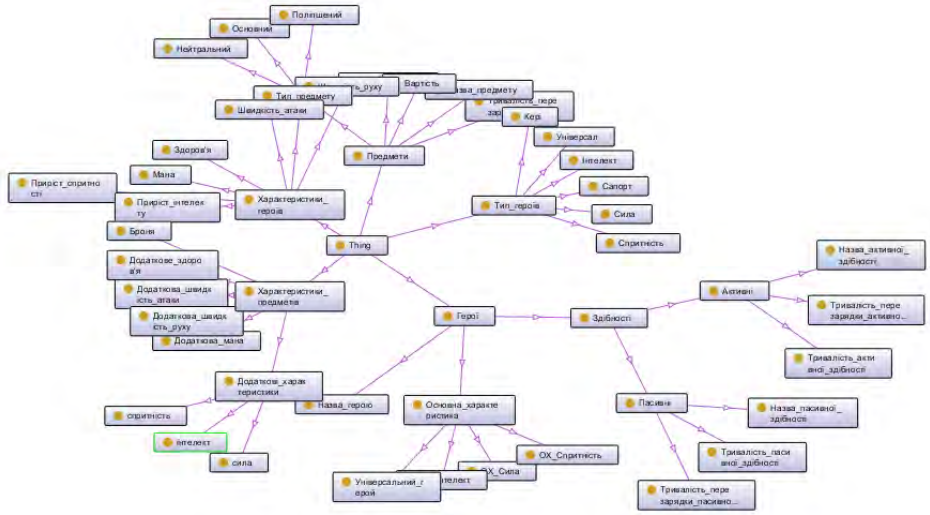

Рисунок 3 – Повний граф онтологічної бази знань з гри «Dota 2»

Висновки

Отже, у результаті дослідження було змодельовано онтологічну базу знань "Гра «Dota 2»". Це лає можливість як новим, так і досвідченим гравцям та дослідникам ефективно управляти та використовувати знання про гру «Dota 2», що може допомогти перемагати у професійних іграх чи полегшити дослідження цієї гри. Крім того, під час дослідження було наведено приклад реалізації класів у Protégé та детально проаналізовано цей програмний засіб.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сілагін О. В. Онтологічне моделювання бази знань з музичного наджанру «метал» [Текст] / О. В. Сілагін, Д. О. Зелінська, В. А. Гірдвайніс // Інформаційні технології та комп`ютерна інженерія. – 2021. – № 2. – С. 45-50.

2. Сілагін О. В. Онтологічне моделювання бази знань з організації подорожей [Текст] / О. В. Сілагін, В. О. Денисюк // Український журнал інформаційних технологій. – 2022. – Т. 4, № 1. – С. 44-52.

3. Онтології і подання знань [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.znannya.org/?view=ontology-give-knowledge

4. Онтології [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/

Струнь Владислав Андрійович – студент групи 1КН-23м, кафедра комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vladikstrun48@gmail.com

Сілагін Олексій Віталійович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

Сілагін Єгор Олексійович – асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: egor.silagin@vntu.edu.ua

Strun Vladyslav A. – student of the Computer Sience Department, Faculty of the Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vladikstrun48@gmail.com

Silagin Oleksiy Vitalyevich – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of Computer Science Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

Silagin Yehor Oleksiyovych - assistant professor of the Department of Computer Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: egor.silagin@vntu.edu.ua

УДК 004.8

А. О. Закревський
О. К. Колесницький
Ю. М. Паночишин

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧІ НЕЙРОМЕРЕЖЕВОГО ВИЗНАЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИНА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дана робота присвячена розробці програмного забезпечення для інформаційної технології нейромережевого визначення якості вина. У роботі було обґрунтовано вибір нейронної мережі багатошаровий персептрон для визначення якості вина, яка має 11 входів, 2 прихованих шари по 8 нейронів та вихідний шар із одного нейрона. У прихованих шарах обрано функцію активації ReLU та функцію активації Sigmoid у вихідному шарі. Для навчання цієї нейромережі використовується модифікація ADAM методу стохастичного градієнтного спуску. Для створення програми було використано мову програмування Python та спеціалізовані бібліотеки NumPy, Pandas та Matplotlib. Навчання нейромережі відбувалось з використанням бази даних для червоних вин, яка налічує 1599 записів. Набір даних було поділено на навчальну (75%) та тестову (25%) вибірки: обсяг навчальної вибірки склав 1199 записів, а тестової - 400 записів. Розроблена програма має достовірність класифікації (визначення якості вина) на тестовій вибірці 79,2%, а найкращий із 3-х методів-аналогів має достовірність класифікації на тестовій вибірці 73,5%, тобто достовірність класифікації збільшилась на 5,7%.

Ключові слова: класифікація, машинне навчання, нейронна мережа, двофакторний аналіз

Abstract

This work is devoted to the development of software for information technology of neural network determination of wine quality. The work justified the choice of a multilayer perceptron neural network for determining wine quality, which has 11 inputs, 2 hidden layers of 8 neurons each and an output layer of one neuron. The ReLU activation function and the Sigmoid activation function in the output layer were selected in the hidden layers. To train this neural network, a modification of the ADAM stochastic gradient descent method is used. The Python programming language and specialized libraries NumPy, Pandas and Matplotlib were used to create the program. The neural network was trained using a database for red wines, which has 1599 records. The data set was divided into a training (75%) and a test (25%) sample: the volume of the training sample was 1199 records, and the test - 400 records. The developed program has a classification accuracy (determination of wine quality) on the test sample of 79.2%, and the best of the 3 similar methods has a classification accuracy on the test sample of 73.5%, i.e. the classification accuracy has increased by 5.7%.

Keywords: classification, machine learning, neural network, two-factor analysis

Вступ

Кожен виробник вина стикається з необхідністю його оцінки та сертифікації. Оцінка вина дозволяє визначити його якість з погляду споживача, тобто наскільки гарний його смак, запах і т. д. Існує два основних методи, що використовуються при сертифікації вина. Перший грунтується на фізико-хімічному аналізі. Другим способом є сенсорний аналіз. Він заснований на використання спеціально навченої людини – дегустатора. Залежність між фізико-хімічними властивостями вина та результатом дегустації є вкрай складною та заплутаною, і в даний час вона до кінця не визначена. З цього випливає, що за допомогою фізико-хімічного аналізу складно дати відповідь на запитання, наскільки добре буде вино з погляду покупця. З іншого боку, дегустатор визначає якість вина виходячи зі своїх суб'єктивних понять про «хороше» і «погане» вина. Отже, у сфері виробництва винної продукції існує потреба у дослідженні можливості створення деякого класифікатора, який міг би визначати якість вина за його хімічним складом, керуючись лише математичними алгоритмами.

Метою роботи є підвищення достовірності визначення якості вина за рахунок використання нейронної мережі.

Результати досліджень

Було розглянуто три нейромережі: одношаровий персептрон, багатошаровий персептрон та RBF-нейромережа та як найбільш перспективний для даної задачі було обрано багатошаровий персептрон [1]. Розроблено архітектуру нейронної мережі багатошаровий персептрон (рис. 1) для інформаційної технології визначення якості вина, яка має 11 входів, 2 прихованих шари по 8 нейронів та вихідний шар із одного нейрона. У прихованих шарах обрано функцію активації ReLU та функцію активації Sigmoid у вихідному шарі. Для навчання цієї нейромережі використовувалася модифікація ADAM методу стохастичного градієнтного спуска.

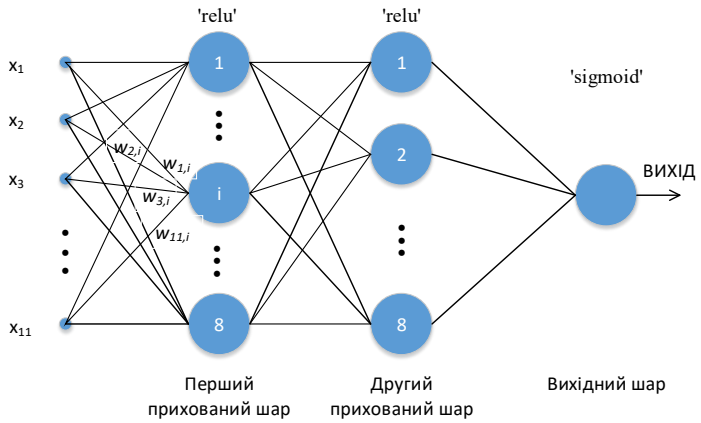

Рисунок 1 – Структура багатошарового персептрона для інформаційної технології визначення якості вина

Відповідно до мети роботи та постановки задачі було розроблено алгоритм роботи інформаційної технології нейромережевого визначення якості вина, представлений на рис. 2.

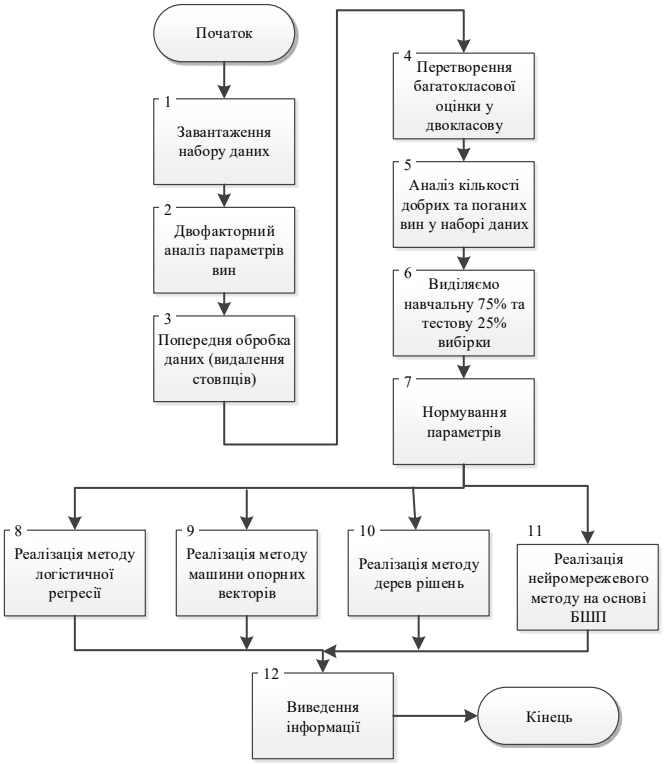

Рисунок 2 – Схема алгоритму роботи інформаційної технології нейромережевого визначення якості вина

Для програмної реалізації інформаційної технології нейромережевого визначення якості вина було обґрунтовано вибір мови програмування Python та спеціалізованих бібліотек NumPy, Pandas та Matplotlib.

Для навчання та тестування нейромережі використовувався набір даних, який охоплює вина, створені в Португалії в провінції Мінью з травня 2004 року по лютий 2007 року. Дані були надані дослідниками Paulo Cortez, Antonio Cerdeira, Fernando Almeida, Telmo Matos, Jose Reis у статті «Modeling wine preferences by data mining from physicochemical properties» [2].

Фрагмент записів набору даних показано на рис. 3.

	fixed acidity	volatile acidity	citric acid	residual sugar	chlorides	free sulfur dioxide	total sulfur dioxide	density	pH	Sulp-hates	Alco-hol	Qua-lity
0	7.4	0.70	0.00	1.9	0.076	11.0	34.0	0.9978	3.51	0.56	9.4	5
1	7.8	0.88	0.00	2.6	0.098	25.0	67.0	0.9968	3.20	0.68	9.8	5
2	7.8	0.76	0.04	2.3	0.092	15.0	54.0	0.9970	3.26	0.65	9.8	5
3	11.2	0.28	0.56	1.9	0.075	17.0	60.0	0.9980	3.16	0.58	9.8	6
4	7.4	0.70	0.00	1.9	0.076	11.0	34.0	0.9978	3.51	0.56	9.4	5

Рисунок 3 – Фрагмент набору даних параметрів вина для навчання та тестування нейромережі

Набор даних містить параметри як червоного вина, так і білого вина. Набір даних червоного вина містить 1599 екземплярів, а набір даних білого вина містить 4898 екземплярів. Обидва набори даних мають 11 вхідних змінних (на основі фізико-хімічних тестів): фіксовану кислотність, летючу кислотність, лимонну кислоту, залишковий цукор, хлориди, вільний діоксид сірки, загальний діоксид сірки, щільність, pH, сульфати, алкоголь та 1 вихідну змінну (на основі сенсорних даних дегустаторів): якість. Сенсорні дані оцінюються за 11 класами якості від 0 до 10 (0 - дуже погано , 10 - дуже добре).

Чисельні результати роботи розробленого програмного забезпечення, отримані в результаті тестування, занесено до табл. 1 для наочності порівняння різних методів визначення якості вина (класифікації [3]).

Таблиця 1 – Порівняння достовірності класифікації різних методів визначення якості вина

Метод класифікації	Кількість зображень у навчальній вибірці	Кількість зображень у тестовій вибірці	Достовірність класифікації на навчальній вибірці	Достовірність класифікації на тестовій вибірці
Метод логістичної регресії	1199	400	74,8%	72,3%
Метод машини опорних векторів	1199	400	81%	73%
Метод дерев рішень	1199	400	100%	73,5%
Нейромережевий метод	1199	400	93,7%	79,2%

Із табл. 1 видно, що розроблений програмний продукт має достовірність класифікації (визначення якості вина) на тестовій вибірці 79,2%, а найкращий із 3-х методів-аналогів має достовірність класифікації на тестовій вибірці 73,5%.

Таким чином, можна зробити висновок, що нейромережевий метод визначення якості вина має порівняно з методами-аналогами збільшену на 5,7% достовірність класифікації. Тобто мета роботи досягнута – достовірність визначення якості вина підвищена.

Висновки

Таким чином, було розроблено програмне забезпечення для інформаційної технології нейромережевого визначення якості вина. У роботі було обґрунтовано вибір нейронної мережі

багатошаровий персептрон для визначення якості вина, яка має 11 входів, 2 прихованих шари по 8 нейронів та вихідний шар із одного нейрона. У прихованих шарах обрано функцію активації ReLU та функцію активації Sigmoid у вихідному шарі. Для навчання цієї нейромережі використовується модифікація ADAM методу стохастичного градієнтного спуску. Для створення програми було використано мову програмування Python та спеціалізовані бібліотеки NumPy, Pandas та Matplotlib. Навчання нейромережі відбувалось з використанням бази даних для червоних вин, яка налічує 1599 записів. Набір даних було поділено на навчальну (75%) та тестову (25%) вибірки: обсяг навчальної вибірки склав 1199 записів, а тестової - 400 записів. Розроблена програма має достовірність класифікації (визначення якості вина) на тестовій вибірці 79,2%, а найкращий із 3-х методів-аналогів має достовірність класифікації на тестовій вибірці 73,5%, тобто достовірність класифікації збільшилась на 5,7%.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. “ Руденко О.В. Штучні нейронні мережі: Навчальний посібник / О.В.Руденко, Є.В.Бодянський. - Харків : ТОВ «Компанія СМІТ», 2006. — 404 с. - ISBN 966-8630-73-Х.
2. P. Cortez, A. Cerdeira, F. Almeida, T. Matos and J. Reis. Modeling wine preferences by data mining from physicochemical properties. In Decision Support Systems, Elsevier, 47(4):547-553, 2009.
3. Інтелектуальний аналіз даних та машинне навчання. Частина 1. Базові методи та засоби аналізу даних (навчальний посібник) / Я. В. Іванчук, В. І. Месюра, А. А. Яровий, О. Д. Манжілевський – Вінниця : ВНТУ, 2021. – 69 с.

Закревський Артур Олегович — студент групи 1КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: zakartur9@gmail.com
Колесницький Олег Костянтинович — канд. техн. наук, професор кафедри комп’ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua
Паночишин Юрій Миколайович — канд. техн. наук, доцент кафедри комп’ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. email: y.panochyshyn@vntu.edu.ua

Zakrevskyi Artur O. – student of Intelligent Information Technologies and Automation Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: : zakartur9@gmail.com
Kolesnytskyj Oleh K. – Cand. Sc. (Eng.), Professor of the Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua
Panochyshyn Yuriy M. – Cand. Sc. (Eng.), Docent of the Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: y.panochyshyn@vntu.edu.ua

УДК 004.05

А. О. Єпіфанова
А. А. Яровий

АНАЛІЗ ПЕРСПЕКТИВ ЗАСТОСУВАННЯ ЕКСПЕРТНИХ СИСТЕМ У СФЕРІ ТЕСТУВАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У даній роботі розглянуто актуальність і проаналізовано перспективи застосування експертних систем у сфері тестуванні програмного забезпечення. Розглянуто особливості функціонування та структурної організації експертних систем та проаналізовано особливості їх застосування для задачі організації управління тест-кейсами при тестуванні ПЗ.
Ключові слова: *експертні системи, тестування, забезпечення якості, програмне забезпечення.*

Abstract:
This work considers the relevance and analyzes the prospects for the application of expert systems in the field of software testing. The features of the functioning and structural organization of expert systems are considered and the features of their application for the task of organizing test case management in software testing are analyzed.
Keywords: *expert systems, testing, quality assurance, software.*

Вступ

Розвиток інформаційних технологій сприяє появі нових способів вирішення різноманітних прикладних задач. Зі зростанням глобальної конкуренції, для компаній стає все більш важливим пропонувати високоякісні продукти на ринку. Використання експертних систем може підвищити ефективність роботи фахівців, сприяти покращенню якості послуг та прийняттю складних рішень, що приводить до зростання їх використання у багатьох сферах. Крім того, такі системи здатні обробляти більше інформації із застосуванням моделей інженерії знань, ніж спеціалізований експерт. Саме тому широке використання експертних систем набуває все більшої популярності.

Метою даної роботи є аналіз перспектив застосування експертних систем у сфері тестування та забезпеченні якості програмних продуктів.

Результати дослідження

Експертні системи – комп'ютерні програми, що імітують процес прийняття рішень експертами в конкретній сфері. Вони втілюють досвід експертів у певній предметній області та застосовують ці знання для створення висновків та прийняття рішень на їх основі подібно до експерта-людини.

В загальному вигляді, експертні системи складаються з таких основних компонентів [1, 2]:

- база знань;
- механізм логічного виведення;
- інтерфейс користувача.

У базі знань зберігається інформація, яку використовує експертна система. Це факти про конкретну предметну область, які надають експерти у відповідній сфері. База знань часто пов’язана із модулем набуття знань, який дозволяє системі також отримувати знання із зовнішніх джерел для їх збереження та подальшого використання.

Механізм логічного виведення отримує відповідну інформацію з бази знань для подальшого формування рекомендації у процесі прийняття рішень користувачем. Механізм логічного виведення зазвичай пов’язаний із модулем пояснень, який показує користувачу, яким чином експертна система прийняла рішення, а також які конкретно факти і правила активовано.

Інтерфейс користувача являє собою важливу частину експертної системи, із якою безпосередньо взаємодіють користувачі.

Експертні системи показують найбільшу ефективність у сферах або предметних областях, де більшість задач є слабоформалізованими, і важливим є застосування досвіду експертів, зокрема, це задачі діагностування, планування, навчання, тощо. Однією із перспективних сфер застосування експертних систем є тестування програмного забезпечення (ПЗ). Особливо у процесах, які потребують обробки великої кількості парамертів або прийняття рішень на основі складних критеріїв [3, 4].

Тестування в сфері розробки ПЗ – це процес перевірки того, що всі частини програмного продукту поводяться так, як очікувалося, враховуючи різні вхідні дані [5].

Перспективним варіантом використання експертних систем у тестуванні є пріоритезація тест-кейсів. Тест-кейс – це набір дій, які виконуються над системою, щоб визначити, чи вона відповідає вимогам та коректно функціонує [6]. У великих проектах важливим є вміння правильно визначити пріоритет тестовим сценаріям, адже не завжди є час виконувати їх усі. Проте це доволі довгий процес, а грамотна пріоритезація потребує досвіду. Експертні системи можуть допомогти автоматично визначати пріоритет тест-кейсів на основі різних факторів, таких як:

- критичність функціональності – тест-кейси, що перевіряють ключові функції, отримують вищий пріоритет;
- ризики та вплив – якщо певна частина системи має вищий ризик для бізнесу чи користувача, тестування таких компонентів стає більш важливим;
- історичні дані – експертна система може враховувати інформацію про дефекти з минулих тестувань в певних частинах програми та пріоритизувати тест-кейси, що покривають ці області;
- регуляторні вимоги – для систем, що підлягають певним стандартам або регуляціям, експертна система може визначити, які тести повинні бути виконані у відповідності до вимог.

Ще одним варіантом використання експертних систем у тестуванні ПЗ є аналіз ризиків, визначення, які частини програмного забезпечення є найбільш вразливими або критичними. Вони можуть використовувати такі дані, як [7]:

- частота появи дефектів у певних модулях або функціональних частинах;
- історія змін у коді та частота виникнення нових багів після змін;
- оцінка потенційних наслідків помилок для користувачів чи бізнесу.

Це дозволяє зосередити зусилля на тестуванні найбільш ризикованих функцій, що допомагає заощадити час і ресурси.

Експертні системи також можуть допомогти оцінити, наскільки повно покрито програмний продукт тестами. Наприклад, на основі аналізу тест-кейсів, їх пріоритетів і сценаріїв тестування, система може визначити, чи покривають тести всі критичні частини програми, або де є прогалини в тестуванні.

Крім цього, експертні системи можуть бути використані для діагностики дефектів та аналізу причин їх виникнення на основі результатів тестування. Якщо тест виявив помилку, експертна система може допомогти виявити ймовірну причину цього дефекту, виходячи з наявних знань і правил:

- використовуючи алгоритми зворотного виведення, система може запропонувати можливі джерела помилки або області коду, де може бути проблема;
- за допомогою аналізу історії дефектів можна швидко виявити, чи є у програмі схожі помилки, що повторюються.

Застосування експертних систем у тестуванні ПЗ має низку переваг та можливостей для розвитку. База знань та механізм логічного виведення можуть удосконалюватися, що дозволяє налаштовувати систему під потреби конкретного проєкту. Оскільки експертна система має модуль пояснень, то це дозволить розробникам ПЗ зрозуміти причини вибору певного пріоритету чи сценарію тестування. Основною перевагою експертних систем є зменшення витрат і часу на тестування ПЗ. Адже оптимізація процесу, орієнтація на ключові функції та автоматизація аналізу допомагають скоротити час і ресурси, потрібні для забезпечення якості ПЗ.

Експертні системи можуть аналізувати ризики, пов'язані з різними частинами ПЗ, та історичні дані. На основі цієї інформації система присвоює пріоритет тестам залежно від рівня ризику в різних компонентах та тенденцій виникнення помилок у різних компонентах ПЗ, використовуючи інформацію про попередні тестування. Проте експертні системи можуть враховувати не лише технічні аспекти, а й поточні ресурси команди: кількість тестувальників, доступний час і технічні засоби. На основі цієї інформації система може допомогти тест-менеджерам приймати рішення щодо того, як

найкраще розподілити ресурси для досягнення максимальних результатів тестування.

Встановлені правила й алгоритми дозволяють експертним системам мінімізувати суб'єктивні рішення, застосовуючи однакові критерії для всіх тест-кейсів. Це допомагає уникнути ситуацій, коли менш важливі аспекти тестуються з більшою ретельністю, ніж критичні.

Автоматична пріоритезація тест-кейсів на основі відповідей на попередньо визначені питання дозволяє знизити навантаження на тестувальників і мінімізувати людський фактор. Використання єдиних правил для всіх тест-кейсів знижує суб'єктивність підходів і допомагає уникнути помилок через індивідуальні інтерпретації членів команди.

Автоматизація також дозволяє швидше приймати рішення в умовах високої динаміки змін у розробці ПЗ. Завдяки автоматизації, рішення щодо пріоритету тест-кейсів приймаються значно швидше, що особливо важливо в умовах стиснутих термінів розробки. Експертна система може обробляти великі обсяги інформації за короткий час, що економить ресурси команди та дозволяє зосередитись на виконанні тестів ПЗ замість організаційних завдань.

Висновки

У даній роботі наведено аналіз перспектив застосування експертних систем у тестуванні програмного забезпечення. Детально проаналізовано особливості застосування експертних систем для задачі організації управління тест-кейсами при тестуванні ПЗ. Визначено можливості їх ефективного використання у таких аспектах: пріоритезація тест-кейсів, аналіз ризиків, оцінювання покриття програмного продукту тестами, виявлення ймовірної причини дефекту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Месюра В.І., Яровий А.А., Арсенюк І.Р. Експертні системи. Частина 1. Навчальний посібник. Вінниця: ВНТУ, 2006.
2. Яровий А.А. Експертні системи. Частина 2 : навчальний посібник / Яровий А.А., Арсенюк І.Р., Месюра В.І. Вінниця: ВНТУ, 2017. 106 с.
3. Joseph C. Giarratan. Expert Systems: Principles and Programming, Fourth Edition, 2004.
4. Єпіфанова А. О. Класифікаційний аналіз методів тестування програмного забезпечення [Електронний ресурс] / А. О. Єпіфанова, А. А. Яровий // Матеріали LII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 21-23 червня 2023 р. Електрон. текст. дані. 2023. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fksa/all-fksa-2023/paper/view/18156.
5. Dorothy Graham. Foundations of Software Testing ISTQB Certification, 2024. 288 с.
6. Test Case Prioritization Techniques and Metrics. 2024. [Електронний ресурс]. Тип доступу: https://www.testrail.com/blog/test-case-prioritization/
7. Gayathri Mohan. Full Stack Testing. A Practical Guide for Delivering High Quality Software, 2022. 406 с.

Яровий Андрій Анатолійович — д.т.н., проф., завідувач кафедри комп`ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Єпіфанова Аліна Олегівна — студентка факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, група 1КН-23м, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Yarovyi Andrii A. — Dr. Sc. (Eng), Professor, Head of the Department for Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Yepifanova Alina O. — student of Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, group 1CS-23m, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.8

О. Ф. Шевчук
Ю. Ю. Павліченко

УДОСКОНАЛЕНА МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ОЦІНЮВАННЯ РИЗИКІВ ПРИ ІНВЕСТУВАННІ В КРИПТОВАЛЮТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджуються підходи до оцінки ризиків інвестування в криптоактиви, зокрема методи вартісної оцінки ризику (VaR, CVaR) та їхні обмеження в умовах високої волатильності ринків. Запропоновано вдосконалений підхід до оцінювання ризику на основі авторегресійних моделей інтегрованого ковзного середнього (ARIMA), що дозволяє враховувати приховані закономірності часових рядів. Уведено індикатор ризику (R), який враховує середню похибку прогнозу для підвищення точності оцінки. Розглядається можливість використання моделей ARIMAX для інтеграції екзогенних факторів, таких як ринкові індикатори, для більш гнучкого та точного прогнозування ризиків інвестування.

Ключові слова*: криптовалюта, ризик, прогнозування ціни, моделювання.*

Abstract

This study explores approaches to risk assessment in cryptocurrency investments, focusing on value-at-risk (VaR) and conditional value-at-risk (CVaR) methods and their limitations in highly volatile markets. An advanced risk evaluation method based on AutoRegressive Integrated Moving Average (ARIMA) models is proposed, enabling the detection of hidden patterns in time series data. A risk indicator (R) is introduced, incorporating mean prediction error (MPE) to enhance assessment accuracy. The study also examines the potential application of ARIMAX models to integrate exogenous factors, such as market indicators, for more flexible and precise risk forecasting in cryptocurrency investments.

Keywords: *cryptocurrency, risk, price forecasting, modeling*

Вступ

Ефективне управління ризиками є важливим аспектом інвестування, особливо в умовах високої волатильності ринку криптовалют [1, 2]. Зростаюча популярність криптоактивів потребує нових підходів до оцінки ризиків, оскільки традиційні методи, такі як стандартне відхилення або визначення вартості під ризиком (VaR), не завжди дають точне уявлення про потенційні втрати. Враховуючи особливості криптовалютних ринків, необхідні методи, які враховують додаткові фактори, зокрема динаміку капіталізації та індекс страху і жадібності.

Метою цієї роботи є удосконалення математичної моделі оцінювання ризиків при інвестуванні в криптовалюту з урахуванням новітніх інструментів і методів прогнозування.

Результати дослідження

Оцінка ризиків інвестування в криптовалюти включає кілька ключових підходів для визначення потенційних коливань цін та ризиків втрат, серед яких особливо важливими є стандартне відхилення (Volatility), вартість під ризиком (VaR) та умовна вартість під ризиком (CVaR). Зокрема, стандартне відхилення використовується для оцінки волатильності активу, визначаючи, наскільки сильно його ціна може відхилятися від середнього значення за певний період. Таким чином, на основі історичних даних, прогнозуються майбутні коливання активів відносно очікуваного рівня.

Також, одним із важливих інструментів оцінки можливих втрат є метод визначення вартості активів, що знаходиться під ризиком (VaR), який дозволяє оцінити максимальні втрати активу за певний період з заданим рівнем довірчої ймовірності, наприклад, 95% або 99%. Це дає змогу інвесторам оцінити, які збитки вони можуть понести за умови погіршення ринкових умов.

VaR не враховує втрати, що перевищують визначений поріг, проте це можна компенсувати використанням показника умовної вартості під ризиком (CVaR). Цей показник дає можливість оцінити

середні втрати у випадку, коли збитки перевищують рівень VaR, що дозволяє більш детально зрозуміти ризики екстремальних коливань.

Оцінити ризики можливо також і з використанням математичних моделей прогнозування. В такому разі отримані на їхній основі прогнозні значення використовуються для оцінки майбутніх цінових тенденцій, що допомагає приймати обґрунтовані рішення щодо управління ризиками, зокрема у випадках, коли ринки перебувають в умовах великої невизначеності та коливань. Але тоді постає питання щодо вибору адекватної моделі, як забезпечила б найточніший прогноз.

В якості такого ефективного інструмента прогнозування можуть виступати авторегресійні моделі інтегрованого ковзного середнього (AutoRegressive Integrated Moving Average, ARIMA), оскільки вони здатні виявляти приховані структури та закономірності, що зазвичай є неочевидними без попередньої обробки даних [3]. Як відомо, ця модель поєднує три основні компоненти: авторегресію (AR), інтегрування (I) та ковзне середнє (MA). Проте вона може бути розширена з урахуванням додаткових факторів (ARIMAX) або сезонних змін (SARIMA), що робить моделі ARIMA більш гнучкими та здатними до точніших прогнозів в умовах, коли дані піддаються впливу різних змінних факторів.

На їхній основі можна ввести удосконалену модель оцінювання ризику інвестування в криптовалюту. Для цього введемо індикатор ризику (R), який обчислюється за формулою:

$$R = \begin{cases} 0, & \text{якщо } \sum_{i=1}^{n} (x_{t+i} - MPE) \geq n \cdot x_t, \\ 1 - \frac{1}{n} \cdot \sum_{i=1}^{n} \left(\frac{x_{t+i} - MPE}{x_t} \right), & \text{якщо } \sum_{i=1}^{n} (x_{t+i} - MPE) < n \cdot x_t, \end{cases}$$

де n – кількість періодів для аналізу; x_{t+i} – прогнозована ціна *i*-го періоду, розрахована на основі моделі ARIMA; *MPE* – середня абсолютна помилка.

За даною моделлю $R \in [0; 1]$, при чому значення, наближене до 1, свідчить про високий рівень ризику, а при $R = 0$ – інвестиційний ризик відсутній, оскільки очікується зростання ціни активу впродовж усього періоду інвестицій.

Відзначимо також, що включення такого корекційного параметру, як середня помилка прогнозу (MPE), дозволяє враховувати похибки моделі та коригувати оцінку ризику на основі попередньої точності прогнозів.

Підвищення точності прогнозу, а отже й оцінки інвестиційного ризику, можна досягнути з використанням моделі ARIMAX та врахуванням додаткових екзогенних змінних, таких як індекс страху та жадібності, капіталізація криптовалюти, її ATH тощо. В цілому це дозволить розширити можливості моделі для відображення впливу зовнішніх факторів на ринок криптовалют.

Висновки

Удосконалено математичну модель оцінювання ризиків інвестування у криптовалюту на основі використання моделей прогнозування ARIMA. Включення середньої похибки прогнозу (MPE) забезпечує адаптивність до помилок прогнозування, підвищуючи надійність оцінки ризиків. Додаткове розширення моделі до ARIMAX дозволяє враховувати екзогенні фактори, що забезпечує більш комплексний та точний інструмент для прийняття інвестиційних рішень на ринку криптовалют.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Урбанович В., Яковишина Н. Криптовалюта в Україні та в світі: стан, регулювання і перспективи розвитку. *Молодий вчений*. 2018. № 5(57), С. 334-337. URL: https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/view/4528
2. Олешко Т., Попик Н., Турченюк Д. Процес моделювання ризиків фінансових інвестицій. *Економіка та суспільство*. 2023. № 56. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-111
3. Box G. E. P., Jenkins G. M., Reinsel G. C., Ljung G. M. (2015). *Time series analysis: Forecasting and control* (5th ed.). Hoboken, NJ, USA: John Wiley & Sons Inc. https://doi.org/10.1111/jtsa.12194

Шевчук Олександр Федорович – к.ф.-м.н., доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: shevchuk@vntu.edu.ua

Павліченко Юрій Юрійович – студент групи 1КН-23М, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Oleksandr F. Shevchuk – Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shevchuk@vntu.edu.ua

Yurii Y. Pavlichenko – Student of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 621.374.415

В.Є. Домбровська
В.С. Озеранський

МЕТОДИ ЗАПАМ'ЯТОВУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ РІЗНИМИ ОСОБИСТОСТЯМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі розглянуто методи для запам'ятовування інформації. Визначено основні напрями досліджень інформаційних технологій, спрямованих на покращення процесів запам'ятовування в освітній та професійній діяльності. З'ясовано, що ефективне застосування методів для запам'ятовування, таких як мнемонічні техніки, візуалізація та асоціативне мислення, дозволяє значно покращити якість і швидкість засвоєння нової інформації, сприяючи розвитку навичок тривалого запам'ятовування.

Ключові слова: *запам'ятовування інформації, мнемонічні техніки, асоціативне мислення, візуалізація, інформаційні технології, покращення пам'яті, методи запам'ятовування, тривале засвоєння інформації.*

Abstract:

Methods for memorizing information are considered in this work. The main directions for improving memorization processes in educational and professional activities of information technology research have been determined. It has been found that the effective use of methods for memorization, such as mnemonic techniques, visualization, and associative thinking, significantly improves the quality and speed of assimilation of new information, contributing to the development of long-term memorization skills.

Keywords: *memorizing information, mnemonic techniques, associative thinking, visualization, information technology, memory improvement, memorization methods, long-term assimilation of information.*

Вступ

Сучасний світ вимагає від людей швидкого й ефективного засвоєння інформації, що стало особливо актуальним із розвитком технологій та обсягом інформаційного потоку. Питання методів запам'ятовування є актуальним у різних сферах, таких як освіта, наука, професійний розвиток та повсякденне життя. У зв'язку з цим, дослідження методів запам'ятовування інформації різними особистостями набуває особливої ваги, оскільки кожен індивід має унікальні здібності до засвоєння та обробки знань.

Когнітивні особливості, стиль навчання, мотивація та індивідуальні вподобання значною мірою визначають, який метод виявиться найбільш дієвим для конкретної людини. Серед різних підходів до запам'ятовування можна виокремити мнемонічні техніки, візуалізацію, створення асоціативних зв'язків, а також повторення та структурування матеріалу. Ці методи мають широке застосування в сучасних підходах до навчання та особистісного розвитку, забезпечуючи тривале засвоєння інформації та підвищуючи її якість.

Актуальність вивчення методів запам'ятовування різними особистостями полягає в можливості розробки індивідуальних програм запам'ятовування, які сприятимуть кращій продуктивності в різних сферах життя. Метою даної роботи є аналіз ефективності методів запам'ятовування, які можна адаптувати під індивідуальні потреби та особливості різних особистостей, що дозволить підвищити якість та швидкість засвоєння нової інформації.[1]

Результати дослідження

Методи запам'ятовування інформації різними особистостями можуть суттєво відрізнятися в залежності від їхнього типу мислення, індивідуальних уподобань і когнітивних особливостей. Традиційні методи, такі як повторення, конспектування і механічне заучування, ефективні для одних людей, але можуть бути мало результативними для інших. Так, люди, схильні до візуального мислення, часто краще запам'ятовують інформацію за допомогою карт пам'яті, діаграм або яскравих візуальних

образів. Це дозволяє їм структурувати матеріал на основі візуальних асоціацій, що полегшує згадування в майбутньому. [2]

Для людей з домінантним аудіальним стилем сприйняття кращим є використання слухових методів, таких як повторення вголос або прослуховування аудіозаписів. Вони легше засвоюють матеріал за допомогою подкастів, лекцій чи навіть власних записів, які допомагають закріпити знання через слухове сприйняття. Для осіб, орієнтованих на асоціативне мислення, дуже ефективними є методи, які дозволяють встановлювати зв'язки між новою та вже відомою інформацією. Наприклад, мнемонічні техніки, які включають використання рим, акронімів або асоціацій, допомагають таким людям зберігати інформацію в довготривалій пам'яті, пов'язуючи її з чимось уже знайомим.[3]

Особливу ефективність демонструють методи, засновані на інтеграції сучасних технологій, які дозволяють адаптувати процес запам'ятовування до індивідуальних особливостей. Використання додатків для створення карт пам'яті, цифрових інструментів для відстеження прогресу, інтерактивних курсів та онлайн-платформ для тестування знань сприяє автоматизації процесу і допомагає персоналізувати підхід до навчання. Так, застосування додатків з функцією інтервального повторення дозволяє краще структурувати матеріал, а також дає можливість організувати повторення в найкращі моменти для закріплення знань.

Індивідуалізація методів запам'ятовування інформації підвищує ефективність навчання, оскільки дозволяє кожній людині вибрати оптимальний для неї спосіб обробки та засвоєння інформації.

Висновки

Досліджено предметну область та об'єкт вивчення методів запам'ятовування інформації різними особистостями. Визначено основні напрямки застосування методів запам'ятовування у сфері освіти, професійної діяльності та особистого розвитку. Обґрунтовано потребу в розробці та вдосконаленні інформаційних технологій, що підтримують запам'ятовування, зокрема тих, які інтегрують мнемонічні техніки, асоціативне мислення та візуалізацію. Ефективне використання цих технологій може суттєво покращити процес засвоєння та відтворення інформації, адаптуючи методи до індивідуальних особливостей кожної особистості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. О.В. Скрипченко, Л.В. Долинська, та З.В. Огороднійчук, Загальна психологія: підручник. Київ: Каравела, 2009. 464 с
2. Діана Надточій. Харківський національний університет радіоелектроніки Вплив графічної інформації на запам'ятовуваність. [Online] Available: https://openarchive.nure.ua/server/api/core/bitstreams/78a00d25-a86a-4c25-be4e-031a877933c9/content
3. Особливості сприймання та обробки інформації дітьми [Online] Available: https://dnz37.edu.vn.ua/audial_visual.html

Домбровська Валерія Євгенівна – студентка гр. 1КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Озеранський Володимир Сергійович– к.т.н., доцент каф КН., Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Dombrovska Valeriya E. - *student of 1КН-23м, faculty of intellectual information technologies and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

Ozeranskyi Volodymyr S. - *Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

УДК 004.054

О. С. Валявський
І. В. Богач

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ДЛЯ ОБЛІКУ РОБОЧОГО ЧАСУ ПРАЦІВНИКІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджуються можливості розробки інформаційна технологія для урахування робочого часу працівників. Розглянуті основні вимоги до таких систем, а також здійснено аналіз існуючих рішень на ринку та розроблене програмне забезпечення для обліку робочого часу працівників. Для розробки системи була обрана технологія React, що дозволяє швидко розробляти інтерактивні користувацькі інтерфейси.

Ключові слова: управління робочим часом, інтерактивний інтерфейс, звіти, аналітика.

Abstract

The article explores the possibilities of developing software for employee time tracking using React. The basic requirements for such systems are considered, an analysis of existing solutions on the market is carried out, and software for employee time tracking is developed. React technology was chosen for the development of the system, which allows for the rapid development of interactive user interfaces.

Keywords: *working time management, interactive interface, reports, analytics.*

Вступ

Управління робочим часом є ключовим аспектом для успішної роботи бізнесу. Організаціям необхідний точний облік робочого часу співробітників, щоб забезпечити ефективність роботи та максимально раціональне використання ресурсів. Однак цей процес може бути складним, особливо для компаній із великою кількістю працівників. Традиційні ручні методи обліку часу часто призводять до помилок і недостатньої точності.

Рішенням цієї проблеми є розробка програмного забезпечення для обліку робочого часу. Така система спрощує процес управління, забезпечує точність даних і сприяє підвищенню продуктивності працівників, одночасно знижуючи витрати на адміністрування [1].

У роботі розглянуто можливості створення програмного забезпечення для обліку часу працівників. Особливу увагу приділено вибору технологій для розробки, які забезпечують ефективність процесу створення системи та інтуїтивність користувацького інтерфейсу. Використання сучасних фреймворків, зокрема для веб-додатків, дозволяє швидко й якісно реалізувати зручний та функціональний інтерфейс. Інтеграція такого рішення значно полегшує управління робочим часом і сприяє покращенню продуктивності бізнесу [2].

Результати дослідження

У процесі роботи було розроблено програмне забезпечення для обліку робочого часу працівників з використанням технології. Система дозволяє працівникам легко фіксувати свій робочий час, а керівникам зручно відслідковувати робочий час всіх працівників.

Основні функціональні можливості системи:

- реєстрація працівників та їх облік;
- відображення часу, за який працівники були на роботі;
- можливість отримувати звіти про робочий час працівників.

Інтерфейс розробленого програмного забезпечення наведено на рисунку 1.

Додатковою функціональністю системи є можливість ведення обліку відпусток працівників. Керівникам підприємства доступний інтерфейс для затвердження та відхилення запитів на відпустки від працівників. Також система автоматично відслідковує використання відпусток та відображає залишок доступних днів для кожного працівника.

Розроблена система дозволяє покращити ефективність роботи підприємства та збільшити продуктивність працівників [3].

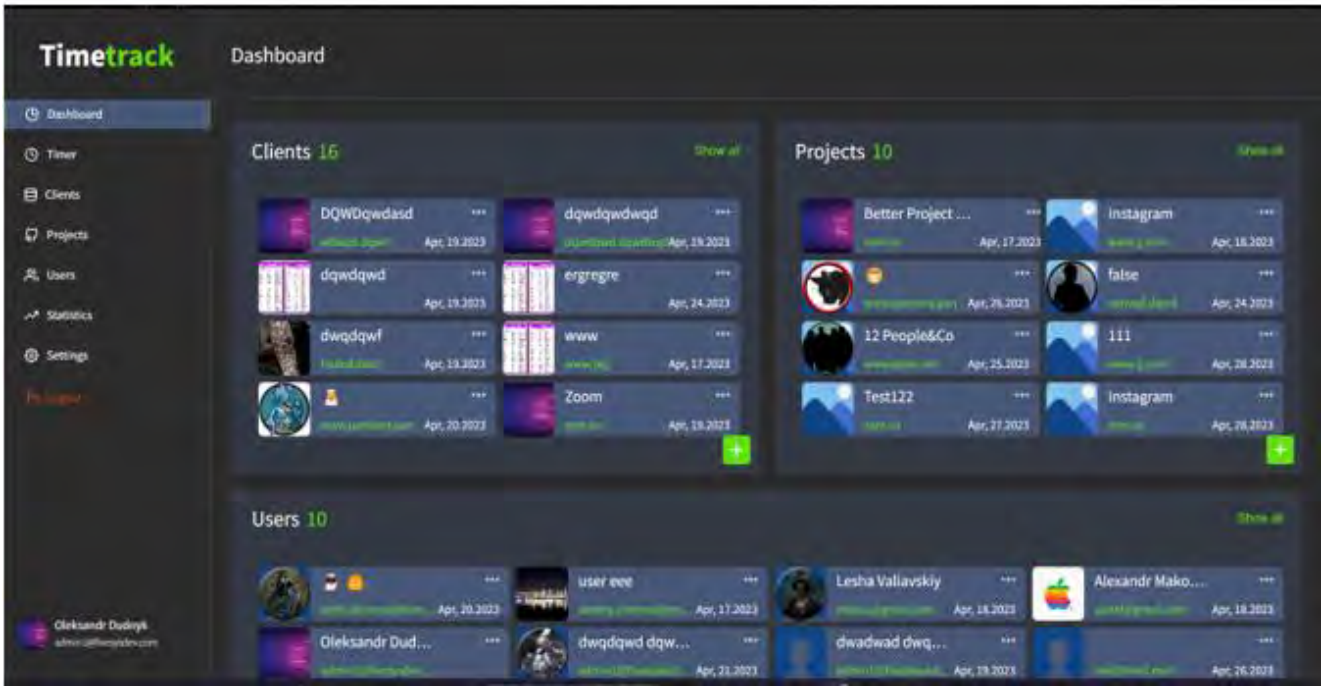

Рисунок 1 – Інтерфейс системи

Висновки

У даній роботі досліджено можливості створення програмного забезпечення для обліку робочого часу працівників із використанням сучасних технологій, а також розроблено систему для ведення обліку робочого часу та використаних відпусток. Було проведено аналіз вимог до системи й оцінено існуючі рішення на ринку.

Результатом роботи є розробка програмного забезпечення, яке дозволяє ефективно вести облік робочого часу співробітників у різних форматах, формувати звіти та проводити аналітику. Система оптимізує використання робочого часу й пропонує зручний інтерфейс для користувачів, що сприяє покращенню продуктивності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Hubstaff. (2023). Why Time Tracking is Essential for Employee Productivity in 2023. Hubstaff. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://blog.hubstaff.com/time-tracking-employee-productivity/.

2. Forbes Advisor. (2023). 15 Best Time Tracking Tools for 2023. Forbes. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.forbes.com/advisor/business/software/time-tracking-tools/.

3. React Official Blog. (2023). Building User Interfaces with React in 2023: Best Practices. React Official Blog. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://reactjs.org/blog/.

4. Gartner Research. (2024). Time Management Analytics: Trends for 2024. Gartner. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.gartner.com/time-management-analytics.

Валявський Олексій Сергійович *– студент групи 3КН-23м, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: valavskiylesha630@gmail.com*

Богач Ілона Віталіївна *– к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com*

Valyavskyi Oleksiy S. *– student of group 3CS-23m, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: valavskiylesha630@gmail.com*

Bogach Ilona V. *– Associate Professor of Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.*

УДК 669.05

Р.О. Степанов
В.В. Ковтун

Автоматизована система управління мобільним роботом зінтеграцією хмарного сервісу

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Ця робота присвячена розробці автоматизованої системи управління мобільним роботом з використанням хмарного сервісу. Застосування хмарних технологій дозволяє забезпечити ефективну синхронізацію даних, мінімізувати затримки в обробці інформації та оптимізувати процес прийняття рішень у реальному часі. Це відкриває нові можливості для інтеграції мобільних роботів у сучасні виробничі та сервісні системи.

Ключові слова: *Мобільні роботи, Хмарні сервіси, Синхронізація даних, AWS, Інтернет речей (IoT), Безпека систем*.

Abstract

This work is dedicated to the development of an automated control system for a mobile robot using a cloud service. The application of cloud technologies ensures efficient data synchronization, minimizes delays in information processing, and optimizes decision-making processes in real time. This opens up new opportunities for integrating mobile robots into modern industrial and service systems.

Keywords*: Mobile robots, Cloud services, Data synchronization, AWS, Internet of Things (IoT), System security.*

Вступ

Розвиток [1] сучасних технологій автоматизації та інтеграції хмарних рішень суттєво впливає на ефективність управління мобільними роботами. У складних системах, таких як логістика, агропромисловість чи промислове виробництво, мобільні роботи все частіше використовуються для виконання рутинних і небезпечних завдань. Проте їхнє успішне функціонування залежить від ефективної передачі даних, синхронізації та координації.

Хмарні сервіси надають унікальні можливості для автоматизованих систем управління мобільними роботами, дозволяючи обробляти дані в реальному часі, забезпечувати масштабованість і економічну вигоду. Зокрема, хмарні технології усувають необхідність у складній локальній інфраструктурі, що є важливою перевагою для малих і середніх підприємств.

Результат досліджень

В результаті проведеного аналізу мобільного робота з інтеграцією хмарного сервісу, прийшли до таких результатів.

1. Переваги хмарної інтеграції [2]:
    - **Ефективна синхронізація даних:** Хмарні системи забезпечують обробку великих обсягів інформації з мінімальними затримками, що дозволяє мобільним роботам адаптуватися до змін у середовищі в реальному часі..
    - **Масштабованість:** У разі збільшення кількості роботів чи обсягу даних хмарні сервіси дозволяють легко збільшити обчислювальні ресурси без втрати продуктивності..
    - **Економічна ефективність:** Організації платять лише за фактично використані ресурси, що особливо важливо для підприємств із обмеженим бюджетом.

2. Системний аналіз застосування:

- Використання хмарних сервісів у системах управління мобільними роботами дозволяє забезпечити централізовану обробку даних, що критично для функціонування багатокомпонентних систем.
- Системи з інтеграцією хмарних рішень здатні швидко реагувати на зміни в навколишньому середовищі, забезпечуючи високий рівень адаптивності.
- Приклади впровадження таких рішень спостерігаються у великих логістичних центрах, автоматизованих складах та агропромислових комплексах.

3. Недоліки та обмеження: [3]:
   - **Залежність від інтернет-з'єднання:** Будь-які збої у зв'язку можуть вплинути на функціонування системи.
   - **Безпека даних:** Передача великих обсягів інформації через хмару вимагає підвищених заходів безпеки для уникнення витоку даних.
   - **Затримки в передачі:** У складних або віддалених умовах існує ризик збільшення затримок у зв'язку.

4. Практичне використання: [4]:
   - Інтеграція мобільних роботів із хмарними сервісами забезпечує їхню ефективну координацію, аналіз та прийняття рішень у реальному часі.
   - Для агропромислових підприємств це дозволяє автоматизувати моніторинг стану полів або теплиць, а для логістичних центрів — оптимізувати процеси переміщення товарів.

   Цей системний аналіз демонструє, що використання система управління мобільним роботом з інтеграцією хмарного сервісу, так і недоліки, і відповідно до цього потребує правильного підходу та уважного розгляду перед реалізації проетка.

Висновок

Отже можна зазначити, розвиток сучасних технологій автоматизації та інтеграції хмарних рішень суттєво впливає на ефективність управління мобільними роботами. У складних системах, таких як логістика, агропромисловість чи промислове виробництво, мобільні роботи все частіше використовуються для виконання рутинних і небезпечних завдань. Проте їхнє успішне функціонування залежить від ефективної передачі даних, синхронізації та координації.Хмарні сервіси надають унікальні можливості для автоматизованих систем управління мобільними роботами, дозволяючи обробляти дані в реальному часі, забезпечувати масштабованість і економічну вигоду. Зокрема, хмарні технології усувають необхідність у складній локальній інфраструктурі, що є важливою перевагою для малих і середніх підприємств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. O. S. Shkarupa, "Intelligent cloud technologies for controlling mobile robots," Electronics and Control Systems, vol. 1, no. 63, pp. 123-129, 2023. DOI: 10.18372/1990-5548.63.15583 (7 стор.)

2. V. Kotenko and I. Meshcheryakov, "Mobile robot control in cloud systems using AI methods," International Journal of Computer Applications, vol. 182, no. 47, pp. 17-25, 2023. DOI: 10.5120/ijca2023922077 (9 стор.)

3. Іваненко М. В., "Інтеграція мобільних роботів у хмарні обчислювальні платформи для автоматизованих систем управління," Вісник Київського політехнічного інституту, вип. 12, с. 89-94, 2022. (6 стор.)

4. S. N. Abdullin, "Cloud computing for mobile robots: architecture and security," Journal of Automation and Information Sciences, vol. 55, no. 2, pp. 45-53, 2022. DOI: 10.1615/JAutomInfSci.2022028236 (9 стор.)

Степанов Роман Олександрович – студент групи 2АКІТР-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: roma17087@gmail.com

Науковий керівник: **Ковтун Вячеслав Васильович** – д.т.н., професор кафедри Кафедра Комп`ютерних систем управління Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: kovtun_v_v@vntu.edu.ua

Stepanov Roman Oleksandrovych – student of group 2AKITR-23m, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: roma17087@gmail.com

Scientific Supervisor: Vyacheslav Vasylovych Kovtun, Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Computer Control Systems, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: kovtun_v_v@vntu.edu.ua

УДК 004.6

І. В. Якимчук
С. О. Жуков

РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ХВОРИХ НА ДІАБЕТ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Робота присвячена підготовці та розвідувальному аналізу даних для подальшого використання для інформаційної технології передбачення діабету методами машинного навчання. Було проведено аналіз датасету та його ознак.
Ключові слова: машинне навчання, передбачення, інформаційні технології, діабет, аналіз, модель, Python.

Abstract
The work is devoted to the preparation and intelligence analysis of data for further use for the information technology of diabetes prediction by machine learning methods. An analysis of the dataset and its features was carried out.
Keywords: machine learning, prediction, information technology, diabetes, analysis, model, Python.

Вступ

Сучасний світ стрімко змінюється завдяки технологічному прогресу, що відкриває нові можливості для застосування інформаційних технологій у медицині. Високий рівень автоматизації, доступність великих обсягів даних та розвиток алгоритмів машинного навчання дозволяють створювати нові підходи до діагностики, прогнозування та профілактики захворювань.

Одним із ключових напрямів застосування штучного інтелекту є передбачення захворювань на основі наявних медичних даних. Однією з найбільш поширених та соціально значущих хвороб є діабет, що вимагає ефективних методів раннього виявлення для зниження ризиків ускладнень та покращення якості життя пацієнтів.

У цьому дослідженні здійснено розвідувальний аналіз даних (EDA) на основі відкритого набору даних “Pima Indians Diabetes Database”, що доступний на платформі Kaggle [1]. Основною метою є визначення ключових факторів ризику, які впливають на розвиток діабету, та створення ефективної моделі для прогнозування ймовірності виникнення захворювання.

Розвідувальний аналіз

Датасет “Pima Indians Diabetes Database” містить 768 записів та включає 8 основних атрибутів, що є потенційними факторами ризику розвитку діабету:

- Pregnancies — кількість вагітностей;
- Glucose — рівень глюкози натще;
- BloodPressure — діастолічний артеріальний тиск (мм рт. ст.);
- SkinThickness — товщина шкірної складки трицепса (мм);
- Insulin — рівень інсуліну (мкУ/мл);
- BMI — індекс маси тіла (кг/м²);
- DiabetesPedigreeFunction — показник генетичної схильності до діабету;
- Age — вік пацієнта.

Цільова змінна Outcome визначає наявність або відсутність діабету у пацієнта (1 — діабет, 0 — відсутність діабету).

Цей набір даних надає широкий спектр інформації, що дозволяє провести розвідувальний аналіз, визначити ключові фактори, які впливають на розвиток діабету, та створити модель для прогнозування хвороби. Розподіл атрибутів та їхній взаємозв'язок будуть проаналізовані для кращого розуміння природи даних (рис. 1).

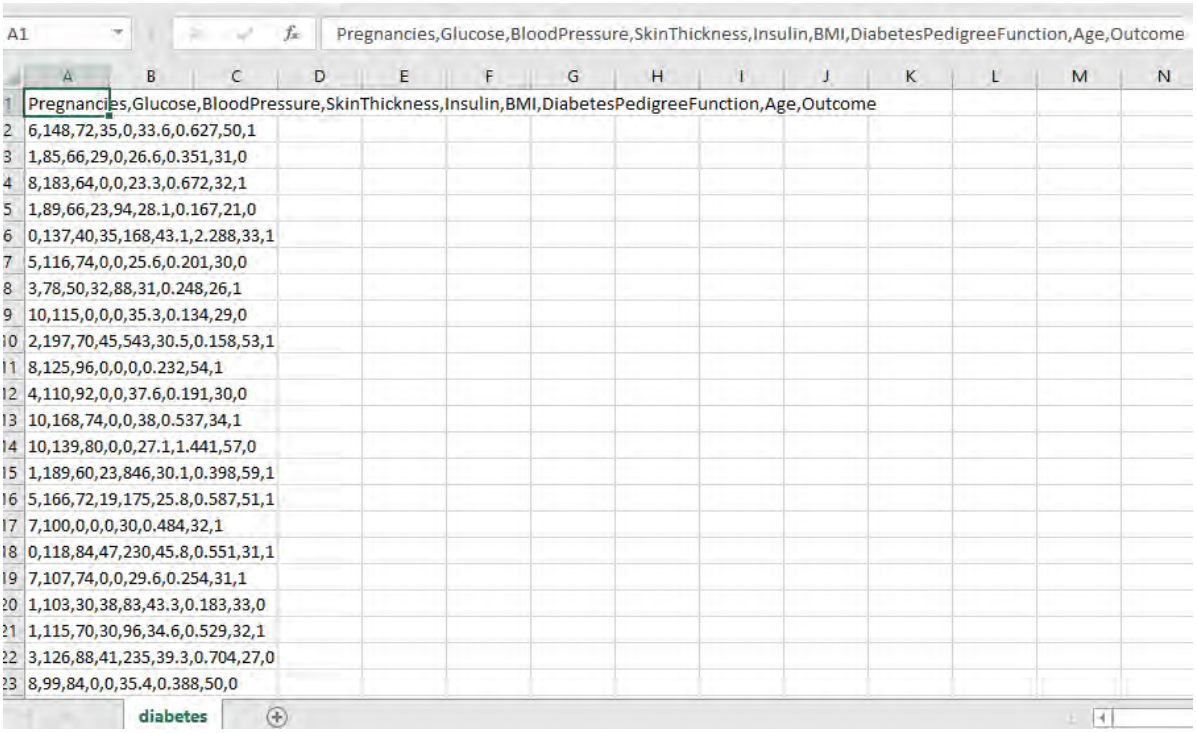

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N
1	Pregnancies,Glucose,BloodPressure,SkinThickness,Insulin,BMI,DiabetesPedigreeFunction,Age,Outcome													
2	6,148,72,35,0,33.6,0.627,50,1													
3	1,85,66,29,0,26.6,0.351,31,0													
4	8,183,64,0,0,23.3,0.672,32,1													
5	1,89,66,23,94,28.1,0.167,21,0													
6	0,137,40,35,168,43.1,2.288,33,1													
7	5,116,74,0,0,25.6,0.201,30,0													
8	3,78,50,32,88,31,0.248,26,1													
9	10,115,0,0,0,35.3,0.134,29,0													
10	2,197,70,45,543,30.5,0.158,53,1													
11	8,125,96,0,0,0,0.232,54,1													
12	4,110,92,0,0,37.6,0.191,30,0													
13	10,168,74,0,0,38,0.537,34,1													
14	10,139,80,0,0,27.1,1.441,57,0													
15	1,189,60,23,846,30.1,0.398,59,1													
16	5,166,72,19,175,25.8,0.587,51,1													
17	7,100,0,0,0,30,0.484,32,1													
18	0,118,84,47,230,45.8,0.551,31,1													
19	7,107,74,0,0,29.6,0.254,31,1													
20	1,103,30,38,83,43.3,0.183,33,0													
21	1,115,70,30,96,34.6,0.529,32,1													
22	3,126,88,41,235,39.3,0.704,27,0													
23	8,99,84,0,0,35.4,0.388,50,0													

Рис. 1. Приклад ознак пацієнтів, що містить набір даних

Проведено попереднє очищення даних для усунення пропущених значень та аномалій. Було здійснено візуалізацію розподілу ознак залежно від цільової змінної (рис. 2).

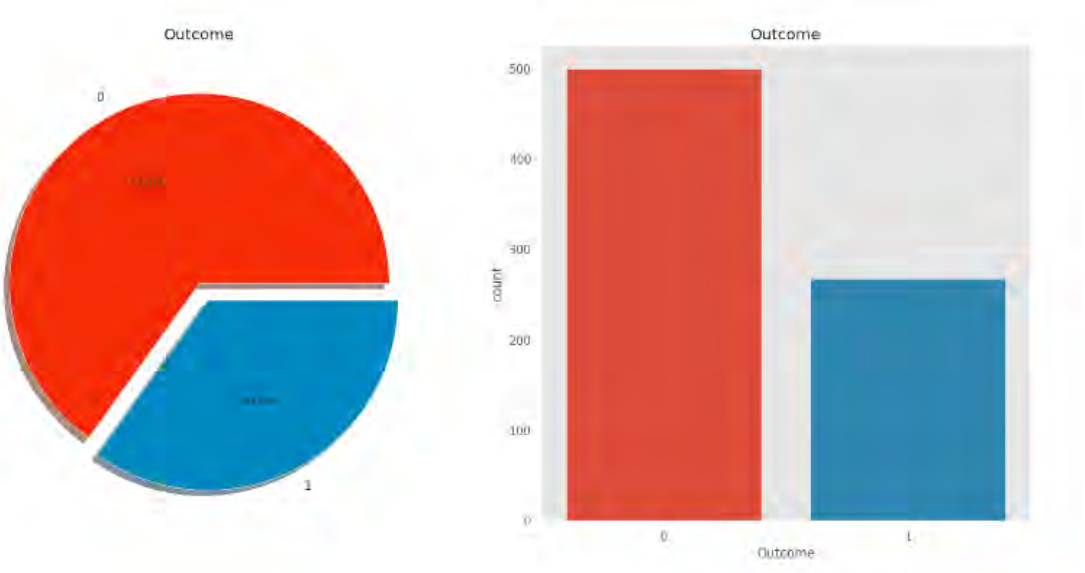

Рис. 2. Гістограма рівнів розподілу категорії здоровий та діабет

Було побудовано кореляційну матрицю (рис. 3), яка виявила сильну залежність між рівнем глюкози та наявністю діабету.

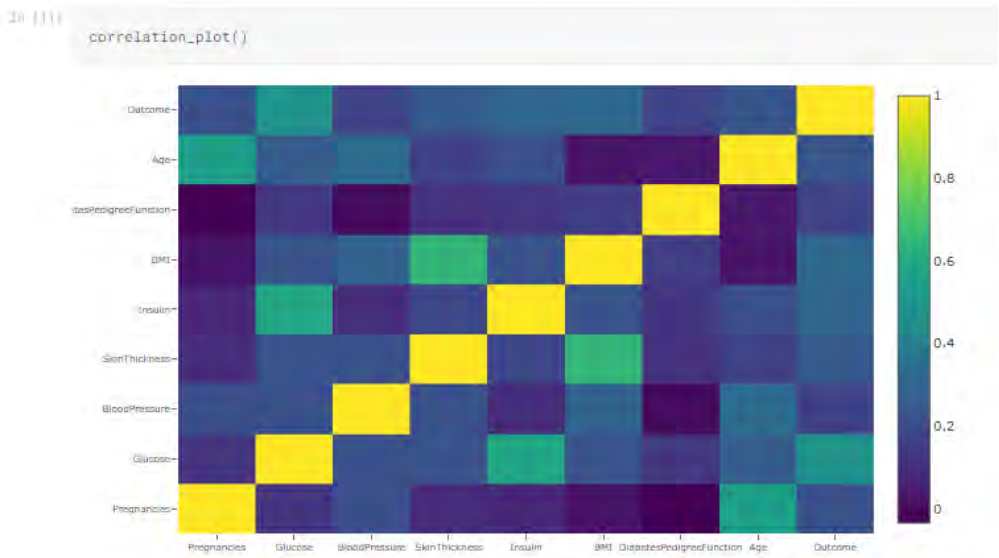

Рис. 3. Матриця кореляції

Порівняння розподілу ознак між здоровими та діабетичними пацієнтами дозволило виділити ключові предиктори для подальшого моделювання.

Побудовано графік, який дозволяє нам отримати важливі інсайти про розподіл даних у наборі даних, що може бути корисним для розвідувального аналізу та подальшого моделювання. (рис. 4).

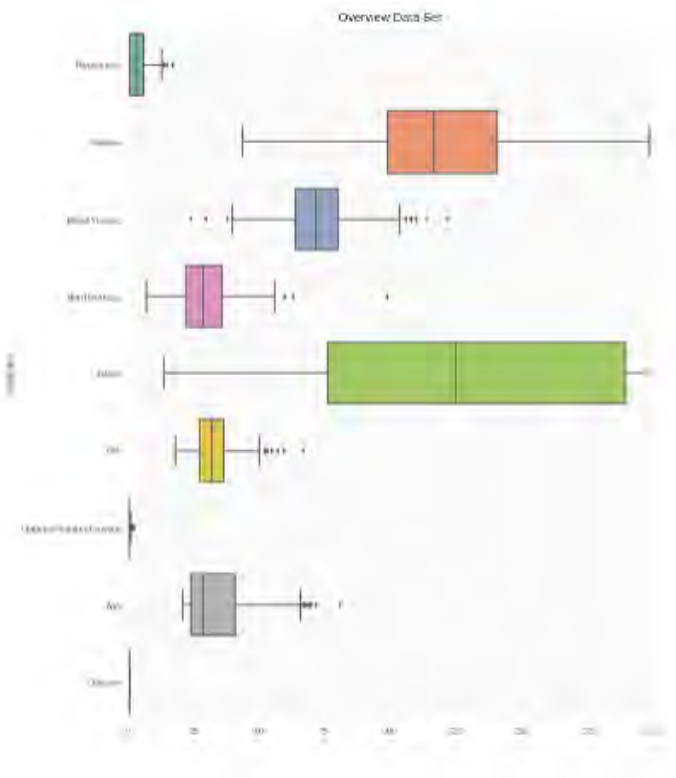

Рис. 4. Графік ящика з вусами дозволяє виявити потенційні викиди або аномалії в розподілі даних.

Аналізуючи boxplot, можна швидко оцінити основні характеристики вибірки та визначити, чи є потреба в подальшому очищенні даних або застосуванні трансформацій для покращення моделі.

Висновки

Під час розвідувального аналізу набору даних «Pima Indians Diabetes Database», що містить інформацію про параметри та фактори ризику розвитку діабету, було досліджено вплив різних ознак на цільову змінну – наявність діабету.

На основі матриці кореляції визначено залежність між ключовими параметрами, що впливають на ймовірність виникнення діабету. Зокрема, позитивна кореляція виявлена між рівнем глюкози в крові натще, індексом маси тіла (BMI) та рівнем інсуліну з ймовірністю діагностування діабету (Outcome). Це свідчить про те, що ці фактори мають найбільший вплив на розвиток захворювання.

Аналіз розподілу категорій здорових та хворих на діабет пацієнтів показав, що розподіл є достатньо збалансованим, що позитивно впливає на побудову моделей передбачення, оскільки зменшує ризик зміщення у бік більшої або меншої групи.

Крім того, побудовано графік ящика з вусами (boxplot), що дозволило виявити потенційні викиди, які можуть свідчити про аномалії у вибірці, що потребують додаткового дослідження для підвищення точності моделі.

Отримані результати підтверджують, що обрані ознаки (рівень глюкози, індекс маси тіла, рівень інсуліну) є важливими факторами для побудови інформаційної технології прогнозування ризику захворювання на діабет.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ivan Yakymchuk notebook [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.kaggle.com/code/marlos11/notebook308ced0f9b
2. Pandas Getting started. 2024 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://pandas.pydata.org/docs/getting_started/index.html
3. Matplotlib Pyplot Documentation. 2024 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://matplotlib.org/3.5.3/api/_as_gen/matplotlib.pyplot.html
4. Seaborn Tutorial. 2023 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://seaborn.pydata.org/tutorial.html

Якимчук Іван Володимирович – студент групи ІСТ-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: iyakim2211@gmail.com

Жуков Сергій Олександрович– к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, e-mail: sazhukov@gmail.com

Yakymchuk Ivan V. - student of Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, IST-23m, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail iyakim2211@gmail.com

Zhukov Serhii O. - Ph.D., Assistant Professor of the Department of Systems Analysis and Information Technology, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@gmail.com

УДК 004.42

Кулик Я.А.
Олійниченко А.Б.

ВЕБ-САЙТ ЛІКАРНІ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Ці тези досліджують можливості створення веб-сайту лікарні з інтегрованими функціями телемедицини, спрямованими на розширення доступу до медичних послуг і підвищення якості взаємодії між лікарями та пацієнтами. Описуються основні компоненти такого сайту, зокрема системи онлайн-консультацій, управління медичними записами та можливості дистанційного моніторингу стану здоров'я. Особлива увага приділяється питанням безпеки та конфіденційності медичних даних, що реалізуються за допомогою сучасних технологій шифрування та багаторівневої автентифікації. Тези також розглядають технічні аспекти створення платформи, включаючи інтеграцію з електронними медичними записами, використання JavaScript фреймворку Vue.js для фронтенд-розробки та Firebase для управління базами даних. Висвітлюються переваги телемедицини, як-от зниження навантаження на медичний персонал, зручність для пацієнтів та економія ресурсів, що робить такий підхід важливим для сучасної системи охорони здоров'я, особливо в умовах віддалених регіонів і під час пандемічних загроз.

Ключові слова:

Телемедицина, веб-сайт лікарні, дистанційна медична допомога, зручність користування, безпека даних.

Abstract

This article explores the possibilities of creating a hospital website that integrates telemedicine functionalities to enhance access to medical services and improve the quality of interaction between physicians and patients. It outlines the key components of such a website, including online consultation systems, management of medical records, and remote health monitoring capabilities. Special attention is given to data security and privacy considerations, implemented through modern encryption technologies and multi-level user authentication. The article also examines technical aspects of building the platform, including integration with electronic medical records, using the JavaScript framework Vue.js for frontend development, and Firebase for database management. The benefits of telemedicine, such as reducing the load on medical staff, providing convenience for patients, and resource savings, are highlighted, making this approach essential for modern healthcare systems, particularly in remote areas and during pandemic situations.

Keywords:

Telemedicine, hospital website, remote medical care, user experience, data security.

Вступ

Сьогодні система охорони здоров'я стикається з численними викликами, що обмежують доступність та якість медичних послуг. Серед головних проблем – велике навантаження на медичні заклади, особливо у міських центрах, де зростання населення та попит на медичні послуги призводять до утворення черг і затримок у наданні допомоги. Ці питання стають ще гострішими у віддалених регіонах, де кількість медичних установ та спеціалістів обмежена, а доступ до кваліфікованої допомоги потребує значних витрат часу та зусиль.

Пандемія COVID-19 виявила нові аспекти цих проблем, оскільки фізичні контакти між пацієнтами і медичним персоналом стали ризикованими, що ще більше підкреслило необхідність дистанційних рішень у медичному обслуговуванні. В цьому контексті телемедицина, як інструмент дистанційної медичної підтримки, набуває все більшого значення. Вона дозволяє надавати якісну медичну допомогу на відстані за допомогою сучасних інформаційних технологій, зокрема відеозв’язку, чатів та електронних медичних записів.

Ці тези присвячені дослідженню інтеграції телемедицини на веб-сайті лікарні, що сприяє розширенню доступу пацієнтів до медичних послуг та підвищенню ефективності взаємодії з лікарями. Ми розглянемо ключові компоненти веб-сайту з телемедичними функціями, технічні аспекти реалізації, а також переваги такого рішення для пацієнтів і медичних установ.

Актуальність використання телемедицини

Телемедицина стає дедалі актуальнішою у світлі сучасних викликів у сфері охорони здоров'я, пропонуючи ефективні рішення для подолання обмежень у доступі до медичних послуг. Основні аспекти актуальності телемедицини такі::

1. Розширення доступності медичних послуг: Для багатьох пацієнтів, особливо в сільській місцевості та віддалених регіонах, фізичний доступ до медичних установ є обмеженим. Телемедицина усуває ці бар'єри, надаючи можливість отримати консультації незалежно від місця перебування пацієнта [1].
2. Покращення якості обслуговування та зручність для пацієнтів: Телемедицина дозволяє пацієнтам отримувати необхідну допомогу вдома, що знижує необхідність в особистих візитах та економить час. Це особливо зручно для людей з обмеженою мобільністю або з насиченим графіком.
3. Зниження навантаження на медичні установи: Завдяки дистанційним консультаціям лікарі можуть оптимізувати свій час і зменшити навантаження на лікарню. Це сприяє скороченню черг і підвищенню якості обслуговування в закладах охорони здоров'я.
4. Безпека та зменшення ризику інфекцій: Під час пандемії COVID-19 телемедицина зарекомендувала себе як важливий інструмент для забезпечення безпеки пацієнтів і медичного персоналу. Дистанційні консультації допомагають уникати фізичних контактів, знижуючи ризик поширення інфекцій.
5. Підтримка пацієнтів з хронічними захворюваннями: Пацієнти, які потребують регулярного контролю за станом здоров'я, можуть отримувати підтримку і моніторинг без частих відвідувань лікарень. Це дозволяє вчасно реагувати на зміни в їхньому стані та зменшити ризик ускладнень.

Таким чином, телемедицина відіграє ключову роль у створенні більш доступної, ефективної та безпечної системи охорони здоров'я, відповідаючи на сучасні потреби пацієнтів та медичних установ.

Концепція телемедицини та її функціональність

Телемедицина – це використання сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій для надання медичних послуг на відстані. Її основна мета – забезпечити доступ до медичної допомоги незалежно від місця перебування пацієнта. Телемедицина охоплює різні аспекти медичної допомоги, включаючи дистанційні консультації, моніторинг здоров'я та обмін медичними даними. Цей підхід дає змогу пацієнтам отримувати своєчасну допомогу та підтримку без необхідності особистої присутності у медичному закладі, що є особливо важливим для людей у віддалених регіонах чи з обмеженою мобільністю [2].

Основні напрямки використання телемедицини у лікарнях

1. Дистанційні консультації: Пацієнти можуть отримувати консультації від лікарів за допомогою відеозв'язку, що дозволяє здійснити первинну діагностику, отримати рекомендації щодо лікування або моніторинг стану пацієнтів із хронічними захворюваннями. Це також полегшує доступ до спеціалістів вузького профілю, яких може бракувати у певних регіонах.
2. Моніторинг стану здоров'я: Лікарі можуть дистанційно стежити за станом пацієнтів, використовуючи медичні пристрої для контролю показників, таких як артеріальний тиск, рівень глюкози у крові чи серцевий ритм. Це особливо важливо для пацієнтів, які потребують постійного спостереження, але не мають можливості регулярно відвідувати лікарню.
3. Підтримка в екстрених ситуаціях: У разі виникнення критичних ситуацій, пацієнти або їхні родичі можуть швидко зв'язатися з лікарем для отримання рекомендацій щодо дій до прибуття швидкої допомоги. Це може допомогти зберегти життя або запобігти ускладненням завдяки оперативній підтримці на відстані.

Функції, які телемедицина додає до веб-сайту лікарні

Інтеграція телемедицини на веб-сайті лікарні відкриває нові можливості для взаємодії лікарів і пацієнтів, спрощуючи доступ до медичних послуг і роблячи їх зручнішими.

1. Відеоконсультації та чати з лікарями: Веб-сайт із функціями телемедицини дозволяє пацієнтам записуватися на онлайн-консультації або ставити питання лікарям через чати. Це не лише підвищує доступність медичних послуг, але й економить час як пацієнтам, так і лікарям, зменшуючи потребу в особистих візитах.
2. Електронні медичні записи: Пацієнти можуть отримати доступ до своїх медичних даних через особистий кабінет на веб-сайті лікарні. Це включає історію хвороби, результати аналізів, призначення лікарів тощо. Лікарі, у свою чергу, можуть швидко отримувати інформацію про пацієнта під час консультацій, що полегшує прийняття рішень та підвищує точність діагностики.
3. Система запису на прийом онлайн: Веб-сайт із телемедичними функціями дозволяє пацієнтам бронювати час для консультацій чи обстежень онлайн, без потреби телефонувати до реєстратури. Це зручно для пацієнтів і оптимізує роботу медичного закладу, дозволяючи зменшити черги та уникнути перевантаження медперсоналу.

Інтеграція цих функцій на веб-сайті лікарні допомагає створити єдину платформу, що забезпечує безперервну підтримку та підвищує якість медичного обслуговування завдяки швидкому доступу до медичних послуг і даних.

Основні компоненти веб-сайту лікарні з телемедичними можливостями

Інтеграція телемедицини на веб-сайті лікарні вимагає реалізації кількох ключових компонентів, які забезпечують зручність користувачів, безпеку даних та ефективну взаємодію між пацієнтами й медичним персоналом. Нижче описано основні складові веб-сайту з телемедичними можливостями [3].

1. Реєстрація та управління профілем пацієнта
   Першим етапом взаємодії пацієнта з телемедичними функціями є реєстрація на веб-сайті. Під час реєстрації пацієнти створюють власний обліковий запис, вводячи основну інформацію (ім'я, контактні дані, дату народження) і налаштовуючи пароль для входу. Після реєстрації пацієнт отримує доступ до особистого кабінету, де може керувати своїми медичними даними, записами на прийоми, отримувати консультації та переглядати історію хвороби.
2. Безпека та конфіденційність даних
   Захист особистих даних є критично важливим у медичних веб-сайтах. Для забезпечення конфіденційності пацієнтських даних використовуються шифрування інформації та багаторівнева автентифікація користувачів. Це включає, наприклад, захист паролем і верифікацію через SMS або електронну пошту. Медичні дані зберігаються у зашифрованому вигляді, а доступ до них мають тільки авторизовані користувачі, що знижує ризик несанкціонованого доступу.
3. Система онлайн-консультацій
   Система онлайн-консультацій дозволяє пацієнтам записатися на віртуальні зустрічі з лікарем. Після бронювання часу пацієнт отримує запрошення до відеозустрічі або чату, де лікар може провести консультацію, відповісти на питання або надати рекомендації. Онлайн-консультації є надзвичайно зручними, оскільки дозволяють отримувати медичну допомогу з дому, що є особливо важливим для осіб із обмеженою мобільністю або під час епідеміологічних загроз.
   Переваги відеоконсультацій. Відеоконсультації дозволяють лікарю оцінити стан пацієнта візуально, що є важливою складовою діагностики. Лікар може спостерігати за загальним виглядом пацієнта, оцінити його міміку, реакцію, що допомагає у формуванні точного діагнозу. Крім того, відеоконсультації скорочують час очікування, знижують навантаження на лікарні і дозволяють пацієнтам звертатися до вузьких спеціалістів, навіть якщо вони знаходяться в іншому місті.
4. Доступ до медичних записів.
   Зберігання та можливість перегляду історії хвороби та результатів аналізів.
   Інтеграція електронних медичних записів на веб-сайті лікарні дає пацієнтам і лікарям доступ до повної історії хвороби, результатів обстежень, призначень і рекомендацій. Це забезпечує зручний спосіб обміну інформацією між пацієнтами і лікарями та дозволяє лікарям мати повний доступ до інформації під час консультацій. Пацієнти можуть переглядати результати аналізів, діагнози та іншу важливу інформацію у своєму особистому кабінеті, що робить процес лікування прозорішим і доступнішим.
5. Запис на прийом
   Система онлайн-запису дозволяє пацієнтам легко бронювати час для візиту до лікаря або дистанційної консультації. Це зменшує потребу у дзвінках до реєстратури, спрощує процес управління візитами для медичного персоналу і дозволяє уникнути черг. Пацієнт самостійно обирає зручний час і тип консультації (особистий візит або онлайн-зустріч).

Рисунок 1 – Приклад проведення відеоконсультації

Переваги для пацієнтів та лікарів

Інтеграція телемедичних функцій на веб-сайті лікарні приносить суттєві переваги як для пацієнтів, так і для лікарів, підвищуючи зручність, економічну ефективність та якість медичних послуг. Нижче розглянуті ключові переваги.

1. Зручність для пацієнтів. Веб-сайт із телемедичними функціями забезпечує пацієнтам доступ до медичних послуг незалежно від їхнього місцезнаходження. Це особливо важливо для людей, які проживають у віддалених регіонах або мають обмежені можливості для переміщення. Завдяки дистанційним консультаціям, пацієнти можуть звертатися до лікаря без необхідності особистого візиту, що економить час, знижує витрати на поїздки та забезпечує комфортні умови. Крім того, онлайн-запис на прийом дозволяє самостійно обрати зручний час для консультації, уникаючи черг та очікувань.
2. Зниження навантаження на медичний персонал. Дистанційні консультації та онлайн-сервіси зменшують фізичне навантаження на медичний персонал. Веб-сайт дозволяє організувати потік пацієнтів більш ефективно, зменшуючи черги та оптимізуючи роботу лікарів. Це дозволяє лікарям краще планувати свій час, а адміністраторам — оперативніше реагувати на запити пацієнтів. Зокрема, можливість переглядати медичні записи в електронному форматі під час онлайн-консультацій скорочує час на підготовку до візиту, що також підвищує ефективність роботи медперсоналу [4].
3. Економія коштів. Використання телемедицини знижує витрати як для лікарні, так і для пацієнтів. Оскільки частина консультацій відбувається дистанційно, лікарня може скоротити витрати на фізичну інфраструктуру, зокрема на облаштування приймальних зон і приміщень для очікування. Водночас пацієнти економлять кошти на поїздках до лікарні, що є особливо важливим для людей, які проживають у віддалених регіонах. Телемедицина також сприяє зниженню витрат на підтримку фізичних архівів, оскільки медичні дані зберігаються в електронному вигляді.
4. Поліпшення якості медичного обслуговування. Телемедицина забезпечує швидкий та зручний доступ до лікарів, що підвищує оперативність медичної допомоги. Пацієнти можуть отримувати консультації своєчасно, що дозволяє швидше реагувати на зміни в їхньому стані здоров'я та уникати можливих ускладнень. Крім того, доступ до медичних записів в електронному вигляді полегшує діагностику та підвищує точність лікування. Швидка реакція на запити пацієнтів та можливість регулярно підтримувати контакт із лікарем підвищують рівень довіри та задоволеності медичними послугами [5].

Завдяки цим перевагам веб-сайт із функціями телемедицини стає важливим інструментом для покращення якості, доступності та ефективності медичного обслуговування. Це рішення полегшує взаємодію пацієнтів і лікарів, сприяє економії коштів і підвищує зручність для користувачів.

Технічні аспекти створення веб-сайту з телемедициною

Інтеграція телемедичних функцій на веб-сайті лікарні приносить суттєві переваги як для пацієнтів, так і для лікарів, підвищуючи зручність, економічну ефективність та якість медичних послуг. Нижче розглянуті ключові переваги. Реалізація веб-сайту з телемедичними функціями вимагає продуманого технічного підходу для забезпечення стабільності, безпеки та інтеграції з медичними базами даних. Розглянемо основні технічні аспекти цього процесу.

1. Інтеграція з електронними медичними записами

Інтеграція веб-сайту з електронними медичними записами (ЕМЗ) є ключовим компонентом телемедичних функцій. Це дозволяє лікарям отримувати доступ до історії хвороби пацієнта в режимі реального часу під час онлайн-консультацій, що сприяє більш точній діагностиці та ефективному лікуванню. Для цього використовуються програмні інтерфейси (API), які дозволяють веб-сайту обмінюватися даними з системами ЕМЗ. Ці API повинні відповідати вимогам стандартів медичних даних, таких як HL7 або FHIR, що забезпечує коректний обмін інформацією між різними системами [6].

2. Безпека даних: шифрування та автентифікація користувачів

Безпека пацієнтських даних є критично важливою, оскільки медична інформація є конфіденційною і підлягає захисту згідно з міжнародними стандартами, такими як HIPAA (США) та GDPR (ЄС). Основні заходи безпеки включають:

- Шифрування: Використання сучасних методів шифрування (наприклад, AES-256) для захисту даних як під час зберігання, так і під час передачі. Це забезпечує, що навіть у випадку перехоплення інформації, зловмисники не зможуть отримати доступ до особистих даних пацієнтів [7].
- Автентифікація користувачів: Для доступу до медичних записів необхідно запровадити багаторівневу автентифікацію, яка може включати двофакторну автентифікацію (2FA). Це значно підвищує рівень захисту облікових записів пацієнтів і лікарів, оскільки навіть у випадку крадіжки пароля зловмисник не зможе отримати доступ до облікового запису без додаткового коду підтвердження.

- Контроль доступу: Важливо налаштувати обмеження доступу до медичних даних, щоб тільки уповноважені медичні працівники мали доступ до конкретних записів. Це забезпечує конфіденційність і запобігає несанкціонованому доступу до медичної інформації [8].

3. Вибір платформи та технологій для телемедичних функцій

Для забезпечення гнучкості та інтерактивності веб-сайту з телемедичними функціями рекомендується використовувати наступні технології:

- JavaScript: Оскільки JavaScript є мовою програмування для фронтенд-розробки, він ідеально підходить для створення інтуїтивного та інтерактивного інтерфейсу користувача. JavaScript дозволяє легко додавати елементи взаємодії на веб-сайт, забезпечуючи безперебійне функціонування телемедичних послуг, таких як відеоконференції, чати та онлайн-запис на прийом.
- Фреймворк Vue.js: Vue.js є сучасним JavaScript-фреймворком, що забезпечує простоту в розробці, гнучкість і легку інтеграцію з іншими бібліотеками та API. Vue.js допомагає створити масштабовану та швидку платформу для веб-сайту, що включає функціонал особистого кабінету пацієнта, відеоконсультацій, онлайн-чатів і системи запису. Цей фреймворк забезпечує плавну роботу інтерфейсу та сприяє зручності користувачів, що є важливим для комфортної взаємодії з веб-сайтом [9].
- Платформа Firebase для роботи з базами даних: Firebase є популярною хмарною платформою для зберігання та обробки даних, що підтримує функції аутентифікації, хостингу та баз даних в реальному часі. Це дозволяє зберігати медичні записи, управляти обліковими записами користувачів і налаштовувати онлайн-консультації в режимі реального часу. Firebase також надає можливості для моніторингу безпеки даних і забезпечує високу доступність системи, що дозволяє зберігати та захищати медичну інформацію у хмарі [10].

Висновок

Інтеграція телемедичних можливостей на веб-сайті лікарні відкриває нові перспективи для підвищення доступності та якості медичних послуг. Телемедицина дозволяє пацієнтам з легкістю отримувати консультації, доступ до медичних записів та записуватись на прийом без необхідності особистого візиту до лікарні. Це значно полегшує взаємодію з медичними працівниками, економить час та знижує витрати, як для пацієнтів, так і для медичних установ.

Телемедицина стає особливо важливою в умовах сучасних викликів, таких як велике навантаження на систему охорони здоров’я та обмежена кількість спеціалістів у віддалених регіонах. Завдяки дистанційним медичним послугам лікарні можуть ефективніше розподіляти ресурси, знижуючи навантаження на персонал і покращуючи якість обслуговування. Це також дозволяє оперативно реагувати на потреби пацієнтів, що сприяє своєчасному наданню допомоги та профілактиці ускладнень.

Таким чином, телемедицина на веб-сайті лікарні не лише підвищує зручність і доступність медичних послуг, але й стає важливим інструментом для оптимізації роботи медичних закладів, що робить її невід'ємною складовою сучасної охорони здоров'я.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Міністерство охорони здоров'я України. Розвиток телемедицини в Україні. URL: https://moz.gov.ua/ (дата звернення: 07.11.2024)
2. Всесвітня організація охорони здоров'я. Телемедицина: можливості та виклики. URL: https://www.who.int/ (дата звернення: 07.11.2024).
3. Lee, S., & Park, J. The Impact of Telemedicine on Healthcare Delivery: Challenges and Benefits. Journal of Medical Systems, 2022.
4. Американська асоціація телемедицини (American Telemedicine Association). Telemedicine in the 21st Century. URL: https://www.americantelemed.org/ (дата звернення: 07.11.2024).
5. Health Level Seven International (HL7). FHIR Overview: Interoperability in Healthcare Systems. URL: https://hl7.org/ (дата звернення: 07.11.2024).
6. McGraw-Hill Education. Telemedicine and Digital Health Systems. New York: McGraw-Hill, 2021.
7. Smith, A. Data Security in Telemedicine: Best Practices and Technical Considerations. Healthcare Information Security Journal, 2023.
8. European Commission. General Data Protection Regulation (GDPR) and Healthcare. URL: https://ec.europa.eu/ (дата звернення: 07.11.2024).
9. Vue.js Documentation. Guide to Developing Front-End Applications with Vue.js. URL: https://vuejs.org/ (дата звернення: 07.11.2024).
10. Firebase Documentation. Introduction to Firebase for Web. URL: https://firebase.google.com/docs/ (дата звернення: 07.11.2024).

Науковий керівник – Кулик Ярослав Анатолійович – к.т.н., доцент кафедри Автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kulyk.y.a@vntu.edu.ua
Олійниченко Анна Богданівна – студентка групи 1ІСТ-23м, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ollchannet@gmail.com

Supervisor – ***Kulyk Yaroslav Anatolyovich*** – Associate Professor of department of Automatization and Intellectual Informational Technologies, Faculty of Intellectual Informational Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kulyk.y.a@vntu.edu.ua

Oliinichenko Anna B. – student of 1IST-23m, Faculty of Intellectual Informational Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ollchannet@gmail.com

УДК 004.8

Ю. О. Цимборович
О. К. Колесницький

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ДЛЯ ПОШУКУ ПРАЦІВНИКІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі розглянуто завдання створення інформаційної технології для пошуку працівників сфери мистецтва. В ході аналізу предметної області розглянуто основні методи подачі вакансій для працівників на платформах для пошуку роботи. Обґрунтовано доцільність використання для даної задачі технології React, розроблено структуру й алгоритми роботи програмного забезпечення. Інформаційну технологію програмно реалізовано у середовищі розробки Visual Studio Code, на мові програмування Python. Розроблена онлайн платформа допомагає спростити процес пошуку та найму працівників у сфері мистецтва.

Ключові слова: онлайн платформа, пошук працівників, працевлаштування, мистецтво

Abstract

This paper considers the task of creating information technology for searching for workers in the field of art. During the analysis of the subject area, the main methods of submitting vacancies for workers on job search platforms were considered. The feasibility of using React technology for this task was substantiated, the structure and algorithms of the software were developed. The information technology was implemented programmatically in the Visual Studio Code development environment, in the Python programming language. The developed online platform helps to simplify the process of searching and hiring workers in the field of art.

Keywords: online platform, employee search, employment, art

Вступ

Актуальність теми дослідження базується на зростаючій потребі у зручних та ефективних інструментах для пошуку талановитих працівників у сфері мистецтва. Сучасний ринок праці в сфері мистецтва вимагає швидкості, точності та зручності при відборі кандидатів для різноманітних творчих проектів. Традиційні методи пошуку працівників, такі як оголошення в газетах або розміщення вакансій на спеціалізованих дошках оголошень, вже не забезпечують оптимальний вибір працівників, а також не забезпечують ефективного спілкування між роботодавцями та працівниками.

Метою роботи є розширення функціональних можливостей програмних засобів пошуку працівників сфери мистецтва..

Результати досліджень

Модель системи включає опис основних модулів та їх функціональності. Один з ключових модулів – модуль пошуку працівників, який забезпечує користувачам можливість знаходити відповідних працівників зі сфери мистецтва за допомогою різних критеріїв. Інший важливий модуль - модуль управління вакансіями, який дозволяє розміщувати нові вакансії та керувати ними. Крім того, в моделі системи передбачено модуль авторизації та реєстрації користувачів, що забезпечує безпечний доступ до платформи та збереження персональних даних користувачів. Також в моделі системи визначені модулі для рейтингування та відгуків, які дозволяють користувачам оцінювати та залишати відгуки про працівників. Для кращого розуміння роботи онлайн платформи для пошуку роботи було розроблено модель роботи системи на прикладі UML [11] діаграми діяльності (рис. 1).

Для розробки інформаційної технології для пошуку працівників сфери мистецтва було розроблено загальний алгоритм, згідно якого буде працювати система. Запропонований підхід до відбору кандидатів дозволить роботодавцеві автоматизувати процес початкової перевірки їх

знань та уникнути вибору користувачів з низьким рівнем кваліфікації. Більш того, цей алгоритм забезпечить можливість працівнику отримати роботу, що відповідає його вмінням та навичкам.

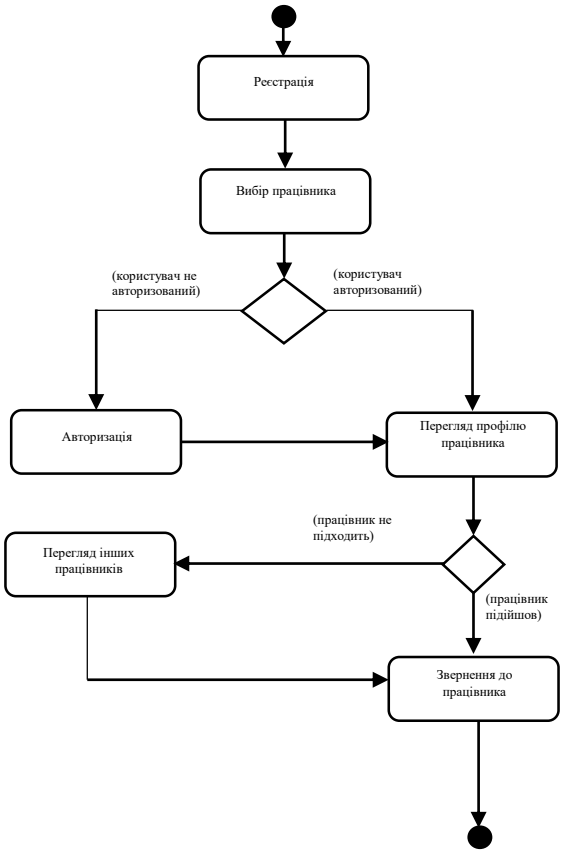

Рисунок 1 – Діаграма діяльності інформаційної технології для пошуку працівників

Розглянемо всі кроки алгоритму:

Крок 1. Початок

Крок 2. Користувач реєструється та заповнює всі необхідні дані про вакансію згідно яких хоче найняти собі працівника.

Крок 3. Користувач вказує пріоритетну характеристику вакансії якщо така необхідна.

Крок 4. Виповнюється порівняння критеріїв вакансії з даними вказаними працівниками про свої навички та вміння при реєстрації. Враховується пріоритетна характеристика якщо вона була вказана.

Крок 5. Виводиться відсортований список профілів працівників.

Крок 6. Користувач обирає та переглядає виведені профілі працівників та зв’язується з ними пропонуючи роботу.

Крок 7. Кінець.

Для програмної реалізації інформаційної технології для пошуку працівників було обґрунтовано вибір мови програмування Python та спеціалізованої бібліотеки React для веб-інтерфейсу, середовища розробки Visual Studio Code.

Порівняємо функціональні можливості розробленої програми на найкращого аналога (програми Pinterest), які зведено у табл. 1

Із табл. 1 видно, що програма-аналог має 7 функцій роботи, а розроблена програма має 15 функцій роботи. Крім того, по 3х функціях розроблена програма має вищу бальну оцінку. Це означає, що мета роботи досягнена, функціональні можливості програми розширені. Функціональність збільшена більш як на 50 % (15 функцій проти 7).

Таблиця 1 – Порівняння функціональних можливостей розробленої програми на аналога

№	Функції роботи програми	Програма-аналог (Pinterest)	Розроблена програма
1.	Можливість збереження та організації контенту за категоріями	+	+
2.	Підтримка інтерактивного вмісту (зображення, відео)	+	+
3.	Можливість взаємодії через коментарі	+	+
4.	Автоматичні рекомендації на основі інтересів користувача	+	+
5.	Наяність персоналізації результатів пошуку	–	+
6.	Наявність інструментів для презентації творчого потенціалу та розміщення резюме, портфоліо артистів, художників, дизайнерів	–	+
7.	Забезпечення ефективної комунікації між роботодавцями та працівниками у сфері мистецтва.	–	+
8.	Можливості для обміну повідомленнями, детального обговорення вакансій,	–	+
9.	Забезпечення зручності відгуків та оцінювання працівників	–	+
10.	Функціонал підтримки спільнот користувачів (груп, обговорень)	–	+
11.	Можливість відеопрезентації робіт та резюме	–	+
12.	Опції для аналітики відвідуваності профілю або портфоліо	–	+
13.	Рівень адаптації для мобільних пристроїв (за 5-бальною шкалою)	4	5
14.	Ступінь інтуїтивності (за 5-бальною шкалою)	3	5
15.	Ступінь інтеграції з соціальними мережами (за 5-бальною шкалою)	3	5

Висновки

Таким чином, у даній роботі розглянуто завдання створення інформаційної технології для пошуку працівників сфери мистецтва. В ході аналізу предметної області розглянуто основні методи подачі вакансій для працівників на платформах для пошуку роботи. Обґрунтовано доцільність використання для даної задачі технології React, розроблено структуру й алгоритми роботи програмного забезпечення, а саме удосконалено алгоритм пошуку та сортування працівників відповідно до потреб роботодавця, у якому, на відміну від інших алгоритмів пошуку, враховано специфіку сфери мистецтва та додано характеристики, які відповідають сучасним вимогам роботодавців та працівників, також удосконалено алгоритм пошуку працівників та порівняння необхідних критеріїв відповідно до вакансій та потреб роботодавця. Інформаційну технологію програмно реалізовано у середовищі розробки Visual Studio Code, на мові програмування Python. Розроблена онлайн платформа допомагає спростити процес пошуку та найму працівників у сфері мистецтва.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. “ Julia V. The UX BookProcess and Guidelines for Ensuringa Quality User Experience Сіетл, США : Amazon Publishing, 2022. 274c.

Цимборович Юрій Вікторович— студент групи 3КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: tsymborovychyrii@gmail.com
Колесницький Олег Костянтинович — канд. техн. наук, професор кафедри комп’ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua

Tsymborovych Yurii V. – student of Intelligent Information Technologies and Automation Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: : tsymborovychyrii@gmail.com
Kolesnytskyj Oleh K. – Cand. Sc. (Eng.), Professor of the Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua

УДК 004.8

В.С. Озеранський
С.В. Сімончук
К.І. Мельник
О.А. Ярова

РЕКОМЕНДАЦІЙНА СИСТЕМА ДЛЯ СТРИМІНГОВОГО СЕРВІСУ ПЕРЕГЛЯДУ ФІЛЬМІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У даній роботі досліджено основні підходи щодо розв'язання задачі формування рекомендацій вибору фільмів у стримінговому сервісі. Наведено принцип дії рекомендаціної системи підбору фільмів на основі фільтрації за контентом.
Ключові слова: надання рекомендацій, стримінговий сервіс, потокове відео, перегляд фільмів.

Abstract
This paper explores the main approaches to solving the problem of generating recommendations for selecting films in a streaming service. The principle of operation of a recommendation system for selecting films based on content filtering is presented.
Keywords: providing recommendations, streaming service, streaming video, watching movies.

Вступ

Стримінгові сервіси, які надають доступ до великої кількості відео-, аудіо- і текстового контенту через інтернет, стали важливою частиною сучасного життя. Вони дозволяють глядачам і слухачам переглядати фільми, серіали, веб-шоу, слухати музику, аудіокниги, та навіть читати книги і газети на своїх смартфонах, планшетах та комп'ютерах у будь-який зручний для них час. Це стало можливим завдяки швидкому розвитку інтернет-з'єднань і високоякісному відео- та аудіокодуванню [1].

Метою роботи є розширення функціональних можливостей програмного забезпечення стримінгового сервісу для перегляду фільмів.

Результати дослідження

Потокове відтворення відео – це спосіб передачі медіафайлів, таких як відео, без потреби завантажувати їх із мережі Інтернет. Такі сервіси, як Netflix, Hulu, Megogo та YouTube використовують цей метод для надання можливості переглядати відео на різних типах пристроїв [1].

Потокове відтворення відео стало важливою частиною сучасного споживчого досвіду. Воно дозволяє глядачам зручно переглядати вміст в режимі реального часу, без необхідності очікування завантаження великих файлів на пристрій. Це особливо корисно в епоху швидкісного інтернет-каналу та розширеної мобільності.

На даний момент існує достатня кількість стримінгових сервісів і кожна людина обирає той, який їй подобається більше всього. Кожен з них намагається привернути увагу глядача всім, чим може, будь то унікальність, зручність, доступність, яскравий і приємний оку інтерфейс чи найбільше різноманіття контенту [2].

Одним з аспектів роботи стримінгових сервісів є пропонування до перегляду відеоконтенту, який є близьким до переглянутих відеофільмів чи відеороликів [3].

Існує цілий ряд способів створити більш точну систему генерації рекомендацій для перегляду відеоконтенту користувачем (рис. 1):

- алгоритми фільтрації на основі контенту, що базуються на інформації про жанри, акторів, країни тощо. Ці алгоритми аналізують, які шоу користувач переглянув і поставив лайк, а потім знаходять подібний вміст;

- алгоритми спільної фільтрації, які покладаються на інформацію про минулу поведінку користувачів. Вони аналізують смаки кожного користувача, а потім дають рекомендації на основі вмісту, який подобається користувачам зі схожими смаками;

- алгоритми машинного навчання, які можуть підвищити точність прогнозів, але потребують часу для навчання нейронних мереж.

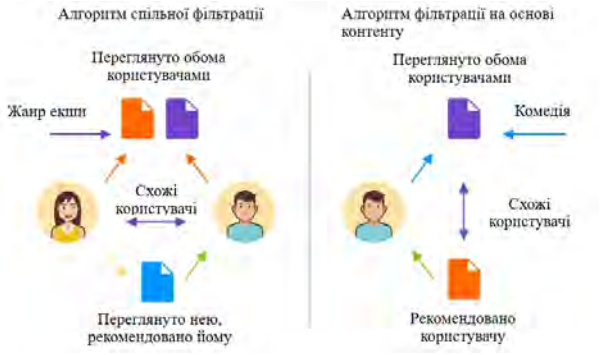

Рис. 1. Схема функціонування рекомендаційних систем

Фільтрація на основі контенту перш за все опирається на інформацію про медіа-контент в системі, а не про користувачів [3]. Тобто рекомендації базуються на знаходженні схожих елементів, до тих, що користувач вже оцінив в минулому. Для цього необхідно створити профіль користувача та профіль елемента. Після цього, на основі параметрів елементів системи, можна зробити висновок щодо відповідності конкретного елементу конкретному користувачу. Для опису елементів системи та створення їх профілю рекомендаційні системи ставлять у відповідність кожному елементу певний набір ключових слів. Формально роботу рекомендаційної системи на основі фільтрації контенту можна зобразити так, як показано на рисунку 2.

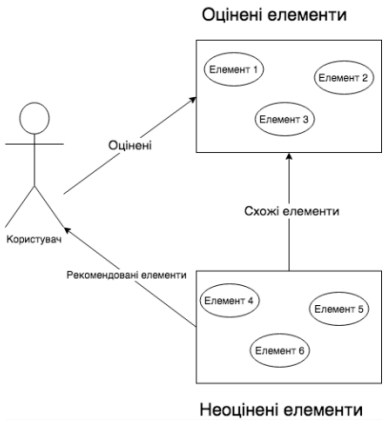

Рис. 2. Принцип дії системи рекомендацій, побудованої на основі аналізу контенту

У рекомендаційних системах з фільтрацією на основі контенту функція зіставлення h(u, s) деякого користувача u з деяким елементом s використовує інформацію про інші елементи системи $s' \in S$, які користувач u вже оцінив в минулому та схожість цих елементів з даним елементом s [2].

Тобто, в загальному випадку, для того щоб рекомендувати користувачу нові елементи, система повинна проаналізувати елементи, які користувач високо оцінив в минулому, знайти ознаки, що об'єднують ці елементи, та на основі знайдених ознак знайти нові елементи, які їм відповідають, і які не мають оцінок від користувача, тобто є новими для нього.

Формально – якщо елемент А сподобався користувачу U, а елемент В схожий на елемент А, то можна зробити висновок, що елемент В також сподобається користувачу U [3].

Таким чином, користувацький профіль формується у вигляді параметрів, що характеризують кожен елемент $s' \in S'$, де S' − множина оцінених елементів. У якості таких параметрів найчастіше ви-

ступають ключові слова, а також вагові коефіцієнти ключових слів для кожного з елементів системи. Одним з найчастіше використовуваних способів знаходження даних вагових коефіцієнтів є TD-IDF міра [3].

Але при цьому враховується лише частоти входження ключового слова. Це може призвести до випадку, коли максимальну вагу будуть мати найбільш розповсюджені ключові слова, що в подальшому може призвести до некоректного прогнозування вподобань конкретного користувача. Для уникнення такого випадку використовується величина *IDF*, яка є зворотною до частоти входження ключового слова в елемент [3].

З множини всіх елементів в системі обираються лише ті, які є найбільш подібними до елементів, що вже були оцінені користуваем в минулому, таким чином будується гіпотеза, що нові елементи будуть також високо оцінені цим же користувачем. Даний набір елементів, що вже були оцінені користувачем, формують його профіль, а також вектор ваг ключових слів, при чому кожна вага визначає важливість певного ключового слова для поточного користувача.

Висновки

Рекомендаційні системи базуються не лише на використанні де-якої евристики та методів інформаційного пошуку, а досить часто використовують інші технології, такі як наївний байєсівський класифікатор, нейронні мережі, дерева рішень, кластеризацію та інші технології машинного навчання. Наприклад, рекомендаційна система, використовуючи оцінки елементів певним користувачем, за допомогою наївного байєсівського класифікатору може визначити елементи, які цей користувач ще не оцінив, та обчислити ймовірність належності певного елементу s_i до певного класу C_i (високо оцінені/низько оцінені елементи).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Від Netflix до «Такфлікс»: великий гід стримінговими сервісами. The Village Україна – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.thevillage.com.ua/village/culture/tv/293007-tv-netflix-amazon-disney-plus-appletv-plus-hbo-max-peacock-streaming.

2. Smith, J. «Streaming Technologies and Their Impact on the Film Industry» (International Journal of Film Studies), 2020, 635p.

3. Wang, L. «User Privacy and Data Protection in Streaming Services: Legal and Ethical Considerations» (Journal of Information Privacy), 2020, 1115p.

Озеранський Володимир Сергійович — канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Сімончук Сергій Володимирович — асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Мельник Катерина Ігорівна — студентка групи 2КН-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Ярова Олена Андріївна — студентка групи КОІС-21б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Ozeransky Volodymyr S. — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Computer Sciences Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Simonchuk Sergiy V. — Assistant of Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Melnyk Kateryna I. — student of Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Yarova Olena A. — student of Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.78:629.3.082.3

А. Л. Петров
В. С. Озеранський
М. В. Барабан

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ПІДБОРУ АВТОЗАПЧАСТИН

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто розробку інформаційної технології підбору автозапчастин. Представлено ER-модель бази даних системи та основні інтерфейси взаємодії користувачів різних рівнів доступу. Створена система забезпечує ефективне управління процесом підбору автозапчастин через зручний користувацький інтерфейс та оптимізовану базу даних, що дозволяє підвищити якість обслуговування клієнтів.

Ключові слова: інформаційна технологія, автозапчастини, ER-модель, база даних, система управління, користувацький інтерфейс, підбір автозапчастин, рівні доступу.

Abstract

The paper considers the development of an information technology for auto parts selection. The ER-model of the system database and the main user interfaces for different access levels are presented. The created system provides effective management of the auto parts selection process through a user-friendly interface and optimized database, which allows improving the quality of customer service..

Keywords: information technology, auto parts, ER-model, database, management system, user interface, auto parts selection, access levels.

Вступ

У сучасному світі автомобілі стали неодмінною частиною нашого повсякденного життя. Від транспортування до особистого використання, автомобілі забезпечують зручність, швидкість та мобільність. Однак, як будь-які технічні пристрої, автомобілі потребують постійного обслуговування та ремонту для забезпечення їх надійності та безпеки.

Одним з найважливіших аспектів обслуговування автомобілів є підбір та заміна автозапчастин. Запасні частини можуть бути необхідні для ремонту пошкоджень, заміни витратних матеріалів або покращення функціональності автомобіля. Процес підбору відповідних автозапчастин може бути складним завданням, особливо враховуючи широкий асортимент доступних на ринку запчастин і різноманітність автомобільних моделей.

Актуальність

Актуальність підбору автозапчастин зростає, оскільки на ринку постійно з'являються нові моделі автомобілів, що вимагають спеціалізованих запчастин, які можуть відрізнятися за характеристиками, матеріалами та технічними вимогами. Для водіїв, автосервісів і компаній, що займаються ремонтом та обслуговуванням автомобілів, вміння швидко і точно підібрати необхідну запчастину є критичним аспектом для забезпечення належного функціонування транспортних засобів.

Інновації в сфері цифрових технологій, такі як онлайн-платформи для підбору автозапчастин, також роблять процес вибору простішим і зручнішим. Зокрема, платформи на кшталт Autobazar.ua, Mobile.de та Autoria дозволяють користувачам здійснювати пошук запчастин за маркою, моделлю та іншими характеристиками, значно прискорюючи процес. Завдяки використанню сучасних IT-систем і цифрових інструментів, власники автомобілів і професійні механіки можуть уникати помилок при підборі запчастин і зменшити ризик неякісного ремонту, що, в свою чергу, покращує безпеку та ефективність експлуатації автомобілів.

Таким чином, підбір автозапчастин є не тільки важливою частиною автомобільного обслуговування, але й важливим аспектом розвитку індустрії, де технологічні рішення значно спрощують і удосконалюють цей процес, забезпечуючи кращу мобільність і безпеку для користувачів транспортних засобів.

Мета

Метою дослідження є підвищення ефективності обліку автозапчастин.

Реалізація інформаційної технології підбору автозапчастин

ER-моделювання — це метод, який активно застосовується в програмній інженерії та проектуванні баз даних для наочного відображення логічної структури бази даних. ER-діаграми складаються з основних компонентів: сутностей, які зображуються у вигляді прямокутників; атрибутів, що позначаються овалами; і зв’язків між ними, представлених у формі ромбів. Сутності відображають реальні об'єкти чи концепції, атрибути описують їхні характеристики, а зв’язки визначають, як ці сутності взаємодіють між собою.

ER-моделювання дозволяє детально ідентифікувати сутності, визначити їх атрибути та встановити зв’язки, що є важливим кроком для уникнення потенційних проблем, як-от аномалії даних або двозначності в інтерпретації інформації. Цей процес сприяє створенню структурованих і узгоджених моделей даних, що є основою для ефективного управління базою даних.

Нотація Баркера є однією з популярних версій представлення ER-моделей і широко використовується в об'єктно-орієнтованому моделюванні для створення діаграм класів та опису складних бізнес-процесів. Розроблена Девідом Баркером, ця нотація дозволяє точно визначати сутності, атрибути та типи зв’язків між ними. У цій нотації сутності зображаються у вигляді прямокутників, а атрибути з'єднуються з сутностями через овали. Зв’язки між сутностями позначаються стрілками, що вказують на тип взаємодії, забезпечуючи чітке уявлення про структуру даних.

ER-діаграму інформаційної технології підбору автозапчастин зображено на рис. 1.

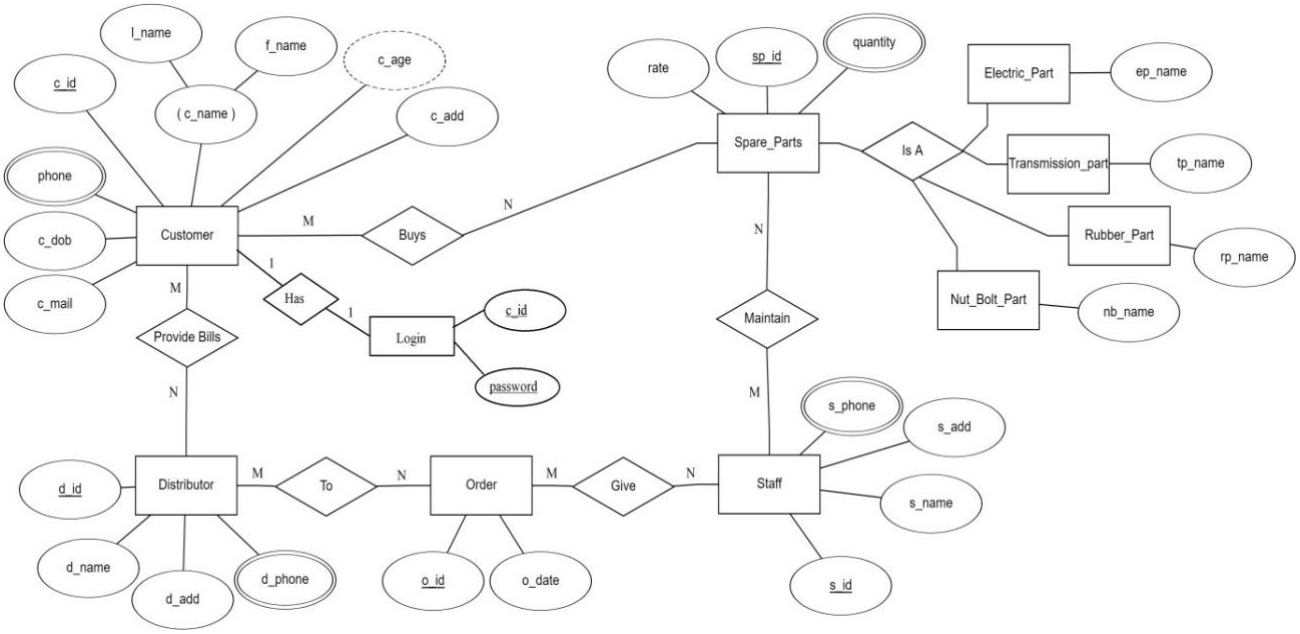

Рисунок 1 – ER-діаграма інформаційної технології підбору автозапчастин

Менеджери, які мають більше прав і доступу до ключових функцій управління, можуть увійти через спеціально налаштовану форму входу, яка надає їм розширені можливості. Касири, навпаки, мають окремий вхід, що обмежує їхні права лише до тих функцій, які їм необхідні для виконання своїх щоденних завдань, наприклад, проведення продажів або управління транзакціями.

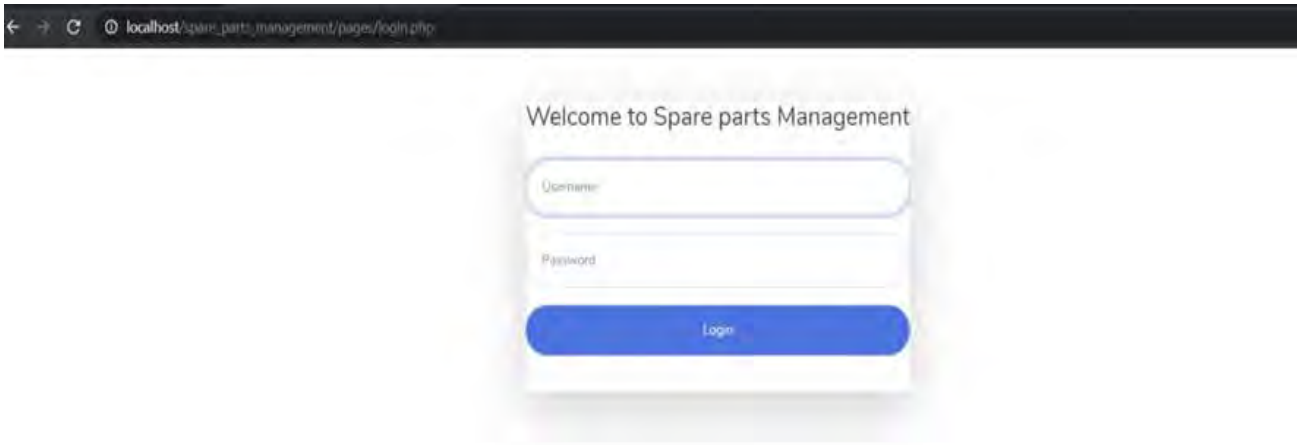

Рисунок 2 – Сторінка входу в систему

На рисунку 3 зображено домашню сторінку. Після введення правильного імені користувача та пароля менеджер перенаправить на цю сторінку.

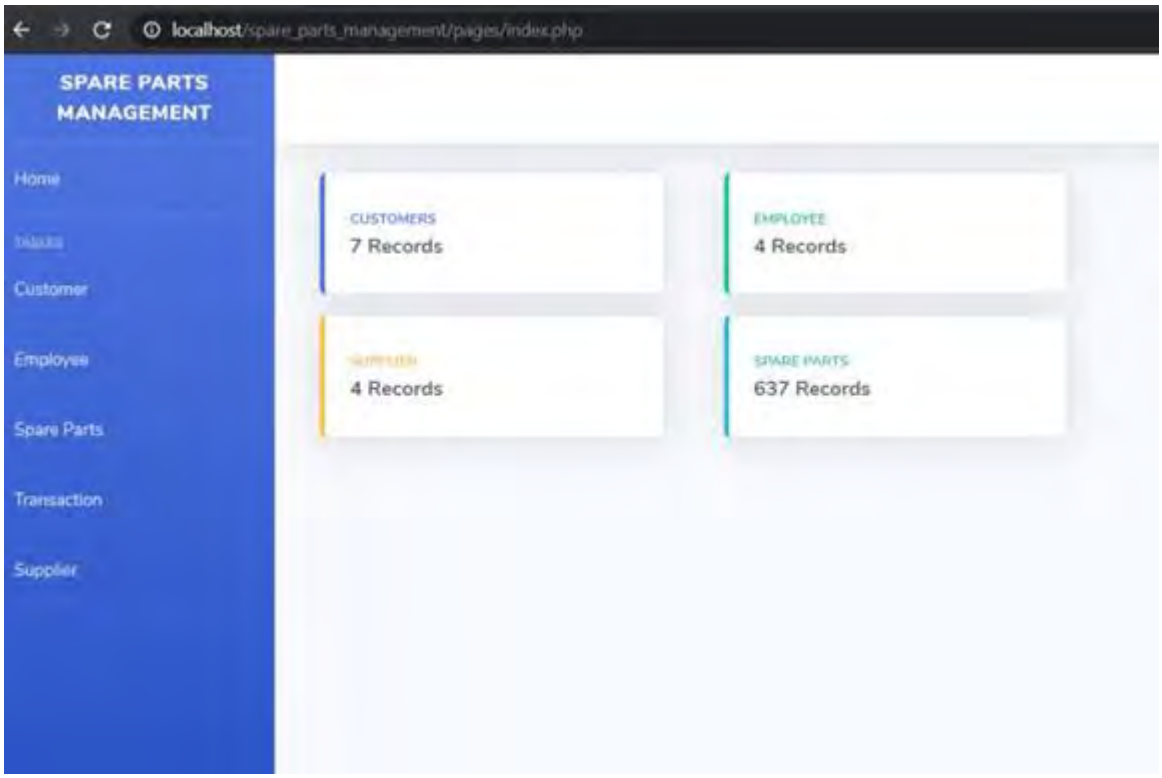

Рисунок 3 – Домашня сторінка користувача

Висновки

Важливим аспектом дослідження стала розробка власної системи управління автозапчастинами, яка продемонструвала свою конкурентоспроможність у порівнянні з існуючими рішеннями. Створена система забезпечує користувачам простий та інтуїтивно зрозумілий інтерфейс, а також швидкий доступ до інформації про доступні запчастини. Результати тестування системи показали, що вона ефективно відповідає потребам користувачів і дозволяє оптимізувати процеси вибору та придбання автозапчастин. Це підтверджує важливість адаптації нових технологій до специфіки потреб цільової аудиторії, що сприяє підвищенню рівня обслуговування клієнтів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Oracle Corporation. (н.д.). Створення бази даних. URL: http://docs.oracle.com/cd/B12037_01/server.101/b10739/create.htm (дата звернення: 04 листопада 2024)
2. Oracle Corporation. (н.д.). Документація JavaFX. URL: http://docs.oracle.com/javafx/index.html (дата звернення: 04 листопада 2024)
3. Stack Overflow. (2013). JavaFX 1.3 ListView. URL: http://stackoverflow.com/questions/15482623/javafx-1-3-listview (дата звернення: 04 листопада 2024)
4. Stack Overflow. (2011). JavaFX 1.3 CRUD за допомогою ListView. URL: http://stackoverflow.com/questions/8392119/javafx-1-3-crud-using-listview (дата звернення: 04 листопада 2024)
5. Oracle Corporation. (н.д.). Документація API JavaFX 1.3. URL: http://docs.oracle.com/cd/E17802_01/javafx/javafx/1.3/docs/api (дата звернення: 04 листопада 2024)

Петров Артур Леонідович – студент групи 2КН-23М, кафедра комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: petrov0397@gmail.com

Озеранський Володимир Сергійович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця,

Барабан Марія Володимирівна – канд. техн. наук, доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця,

Petrov Artur Leonidovich - student of group 2KN-23M, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: petrov0397@gmail.com

Ozeranskyi Volodymyr Serhiyovych - PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Baraban Maria Volodymyrivna – PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Automation and Intellectual Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,

УДК 004.42:004.4'24

В. В. Молдаванов
В. С. Озеранський
С. В. Сімончук

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ СТВОРЕННЯ ГРИ WEENFASTER У ЖАНРІ ПЛАТФОРМЕР

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено процес розробки та реалізації інформаційної технології створення гри "Weenfaster" у жанрі платформер. Досліджено актуальні тенденції розвитку платформерів у сучасній ігровій індустрії, їх роль у розвитку когнітивних здібностей та адаптивність до нових технологічних платформ. Описано процес реалізації ключових механік гри, включаючи систему руху персонажа, взаємодію з платформами, фізику стрибків та систему гравітації. Розроблена гра демонструє поєднання класичних елементів жанру з інноваційними підходами, що забезпечує її конкурентоспроможність на ринку комп'ютерних ігор.

Ключові слова: платформер, розробка ігор, ігрові механіки, геймдизайн, інформаційні технології, комп'ютерна гра, ігрова фізика, гейм-девелопмент, інтерактивні технології, ігрова індустрія.

Abstract

The paper presents the process of development and implementation of information technology for creating the platformer game "Weenfaster". Current trends in the development of platformers in the modern gaming industry, their role in cognitive abilities development, and adaptability to new technological platforms are investigated. The implementation process of key game mechanics, including character movement system, platform interaction, jump physics, and gravity system, is described. The developed game demonstrates a combination of classic genre elements with innovative approaches, ensuring its competitiveness in the computer games market.

Keywords: platformer, game development, game mechanics, game design, information technology, computer game, game physics, game development, interactive technologies, gaming industry.

Вступ

Ігри в жанрі платформер продовжують відігравати визначну роль у сучасній ігровій індустрії, демонструючи стабільне зростання популярності та комерційного успіху. Яскраві приклади останніх років, такі як "Hollow Knight", "Celeste" та "Ori and the Will of the Wisps", не лише здобули критичне визнання, але й досягли значних комерційних результатів, що підтверджує стійкий попит на якісні платформери. Особлива цінність жанру полягає в його універсальності - платформери приваблюють широкий спектр гравців завдяки інтуїтивно зрозумілим механікам та поступовому підвищенню складності, що робить їх доступними для новачків і одночасно викликаючими для досвідчених гравців.

В умовах стрімкого розвитку технологій та зростання ринку мобільних ігор, платформери демонструють виняткову адаптивність до нових платформ та способів керування. Сучасні дослідження в галузі геймдизайну підкреслюють особливу роль платформерів у розвитку когнітивних здібностей, просторового мислення та координації. Більше того, зростаюча тенденція до використання ігор в освітніх цілях відкриває нові перспективи для жанру, де навчальні елементи можуть органічно поєднуватися з захоплюючим геймплеєм.

Актуальність

Особливої актуальності набуває дослідження інноваційних підходів до розробки платформерів у контексті зростаючого попиту на інді-ігри та унікальний користувацький досвід. Сучасні гравці все частіше шукають проєкти, які пропонують оригінальні механіки та свіжі ідеї, зберігаючи при цьому знайому основу жанру.

Розробка гри "Weenfaster" у цьому контексті представляє собою актуальне дослідження можливостей інновацій у жанрі платформерів. Проєкт спрямований на створення унікального ігрового досвіду, який поєднує класичні елементи жанру з сучасними технологічними можливостями та дизайнерськими рішеннями. Особлива увага приділяється впровадженню механік, що сприяють розвитку реакції та стратегічного мислення гравців, що відповідає сучасним тенденціям до створення ігор з освітньою цінністю. В умовах зростаючої конкуренції на ринку відеоігор, такий підхід до розробки може забезпечити проєкту унікальну ринкову позицію та привернути увагу як традиційних прихильників жанру, так і нової аудиторії.

Мета

Метою дослідження є створення гри платформера, що є конкурентоспроможною по відношенню до аналогів на ринку комп'ютерних ігор.

Реалізація інформаційної технології гри

Процес починається з того, що *Гравець* запускає гру (крок 1), і система створює об’єкт *Головний герой* (крок 2), тобто персонажа, якого гравець буде контролювати. Далі, гравець починає рух героя (крок 3), що активує рух персонажа ліворуч або праворуч (крок 4), залежно від команди, яку обирає гравець.

Гра перевіряє, чи є в межах героя платформи (крок 5), і за потреби перевіряє їхні розміри та розташування (крок 6), щоб визначити можливість взаємодії. Це важливо для того, щоб герой міг пересуватися на платформі або між платформами, не порушуючи правил гри.

Якщо є платформа, з якою герой може взаємодіяти, система виконує перевірку взаємодії та визначає, чи може герой здійснити стрибок (крок 7). При цьому гра враховує фізику стрибка, яку потім застосовує для правильного розрахунку руху (крок 8).

Після цього оновлюється позиція головного героя (крок 9), враховуючи його рух. На даному етапі система також перевіряє можливі колізії з іншими об'єктами (крок 10), такими як вороги, предмети або пастки, які можуть перебувати на шляху героя. Це забезпечує реалізм ігрового процесу та взаємодію героя з ігровим середовищем.

Далі застосовується гравітація (крок 11), яка впливає на позицію героя у вертикальній площині. Це дозволяє забезпечити коректне падіння героя, коли він не стоїть на платформі, і додає реалістичності в його рухи. Після застосування гравітації знову оновлюється позиція героя (крок 12), що дозволяє врахувати всі зміни в його стані та забезпечити динаміку гри.

Завершальним етапом є оновлення екрану (крок 13), яке показує гравцеві актуальний стан гри, враховуючи всі дії, які відбулися під час попередніх кроків.

Основна ціль гри – керувати персонажем таким чином, щоб він перепригав якомога більше платформ, набираючи бали за кожен вдалий стрибок. Платформи розташовані на різних висотах та на відстані одна від одної, тому важливо вчасно виконувати стрибки, щоб уникнути падіння. Кількість успішних перепригнутих платформ відображається у верхньому правому кутку екрана.

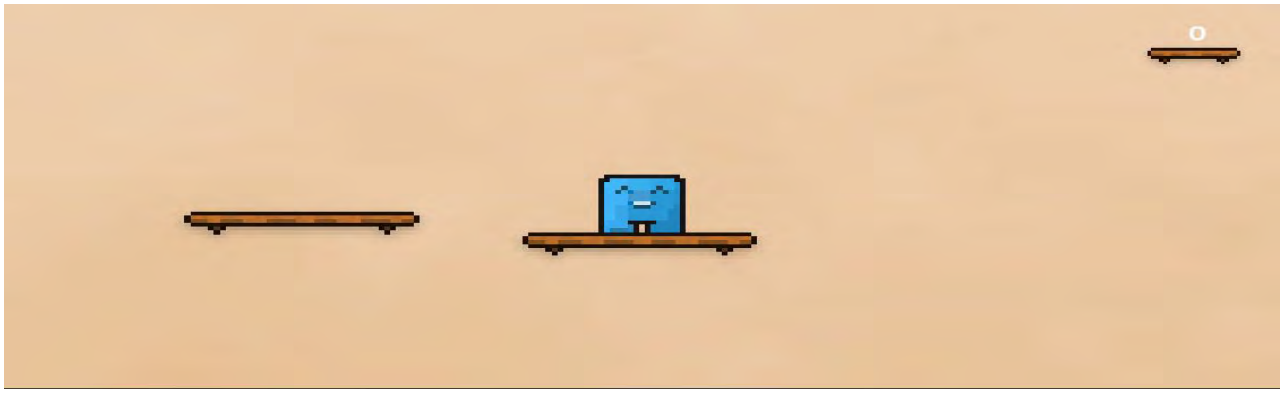

Рисунок 1 – Геймплей гри

Висновки

Платформери є одним із найбільш впливових жанрів в ігровій індустрії, що приваблює широку аудиторію завдяки зрозумілій механіці і водночас можливості для експериментів з ігровим дизайном.

Розроблена гра "Weenfaster" показала свою конкурентоспроможність і новизну у порівнянні з аналогами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Marks B. Barry Artificial Intelligence for Games: книга [Текст]/ Georgios N. Yannakakis and Julian Togelius, 2018. 42с.
2. GameDev.net [Electronic resourse] – Mode of access: https://www.gamedev.net/
3. Wikipedia [Electronic resourse] – Mode of access: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D1%88%D1%83%D0%BA_%D1%88%D0%BB%D1%8F%D1%85%D1%83
4. Wikipedia [Electronic resourse] – Mode of access: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%BD%D1%81%D1%82%D1%80%D1%83%D0%BA%D1%82%D0%BE%D1%80_%D0%B2%D1%96%D0%B4%D0%B5%D0%BE%D1%96%D0%B3%D0%BE%D1%80
5. Unity documentation [Electronic resourse] – Mode of access: https://docs.unity3d.com/Manual/index.html

Молдаванов Володимир Віталійович – студент групи 2КН-23М, кафедра комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail:

Науковий керівник: Озеранський Володимир Сергійович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця,

Сімончук Сергій Володимирович — асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Moldavanov Volodymyr Vitaliyovych – student of group 2KN-23M, Department of Computer Science, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:

Ozeransky Volodymyr Serhiyovych – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Simonchuk Sergiy V. — Assistant of Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.89:004.77

В. О. Дудук
Є. О. Сілагін
О. В. Сілагін

ОНТОЛОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАЗИ ЗНАНЬ З ВИБОРУ НОУТБУКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій роботі виконано онтологічне моделювання предметної області «Вибір ноутбуків». Проведено аналіз можливостей середовища розробки онтологій Protégé у контексті даної предметної області. Визначено базовий підхід до моделювання онтології у формі семантичної мережі, яка дозволяє поступово розширювати та поглиблювати знання про особливості ринку ноутбуків.

Ключові слова*:* база знань, рекомендаційна технологія, онтологічна модель, Protégé, семантична мережа.

Abstract

This study conducted the ontological modeling of the subject area "Choosing Laptops." An analysis of the capabilities of the Protégé ontology development environment was carried out in the context of this subject area. A foundational approach to ontology modeling was defined in the form of a semantic network, which enables gradual expansion and deepening of knowledge about the specific features of the laptop market.

Keywords: knowledge base, recommender technology, ontological model, Protégé, semantic network.

Вступ

Останнім часом поняття онтології знань стало вкрай важливим у таких галузях, як штучний інтелект, управління знаннями та створення спеціалізованих інформаційних ресурсів. Фахівці з різних сфер стикаються з необхідністю упорядкування знань у своїй предметній області. Всеосяжна та детальна формалізація знань передбачає побудову концептуальної схеми, яка відображає ключові поняття предметної області та інформацію про них.

Актуальність

Тематика онтологічного моделювання для підтримки вибору ноутбуків є актуальною та затребуваною в умовах стрімкого розвитку ринку електроніки. Кількість користувачів, які шукають оптимальний ноутбук для роботи, навчання чи розваг, постійно зростає. Вибір пристрою з урахуванням індивідуальних потреб, таких як технічні характеристики, бренд, ціна, призначення та інші фактори, може бути складним.

Розробка онтологічної моделі бази знань для аналізу ринку ноутбуків дозволить полегшити процес пошуку та порівняння пристроїв. Така модель може бути інтегрована в онлайн-платформи для спрощення вибору користувачами, а також стане корисним прикладом для роботи з редактором Protégé.

Постановка задачі на дослідження

Результатом даного дослідження є створення онтологічної моделі бази знань для ринку ноутбуків, яка покращить точність та ефективність семантичного пошуку пристроїв відповідно до вимог користувачів.

Для досягнення цього дослідження необхідно вирішити такі завдання:

1. Дослідити ринок ноутбуків, визначивши основні категорії пристроїв, технічні характеристики та фактори вибору.
2. Розробити базову графічну модель у вигляді фрагмента семантичної мережі, що відображатиме взаємозв’язки між ключовими поняттями.

3. Реалізувати онтологічну модель ринку ноутбуків за допомогою інструментів редактора Protégé, забезпечивши її функціональність для пошуку інформації та прийняття рішень.

Реалізація онтологічної моделі бази знань засобами Protégé.

Онтологічні моделі є одним із найефективніших способів представлення знань у складних доменах, таких як ринок ноутбуків. Вони базуються на формальній теорії, яка описує світ через поняття та їх взаємозв'язки, забезпечуючи структуроване й точне визначення характеристик і взаємодій між об'єктами. Однією з головних переваг онтологій є їх здатність інтегруватися з іншими моделями знань, що робить їх цінним інструментом для створення систем, які аналізують дані з різних джерел, таких як технічні специфікації, відгуки користувачів і ціни[1]. Прикладом є фрагмент семантичної мережі, зображеної на рис.1.

Рис.1. Фрагмент семантичної мережі для побудови онтології "Вибір ноутбука"

Моделювання класів, властивостей та відношень є важливим етапом при створенні онтологічної моделі рекомендаційної системи для вибору ноутбука.

1. Класи: У такій онтології класи допомагають групувати ноутбуки за спільними характеристиками. Наприклад, можна створити класи "Ігровий_Ноутбук", "Бізнес_Ноутбук", "Ноутбук_Для_Графіки" та інші. Вони дозволяють сегментувати пропозиції для конкретних категорій користувачів, таких як геймери, дизайнери чи студенти, залежно від їх потреб [2].
2. Властивості: Властивості представляють атрибути ноутбуків або зв'язки між різними характеристиками. Наприклад, властивість "процесор" зв'язує ноутбук з типом процесора (Intel i5, AMD Ryzen 7 тощо), а "операційна_система" — з операційними системами, які підтримуються на конкретній моделі. Це дозволяє користувачу легко порівнювати ноутбуки за специфікаціями.
3. Відносини: Відносини показують зв'язки між класами і зображені на рис.2.

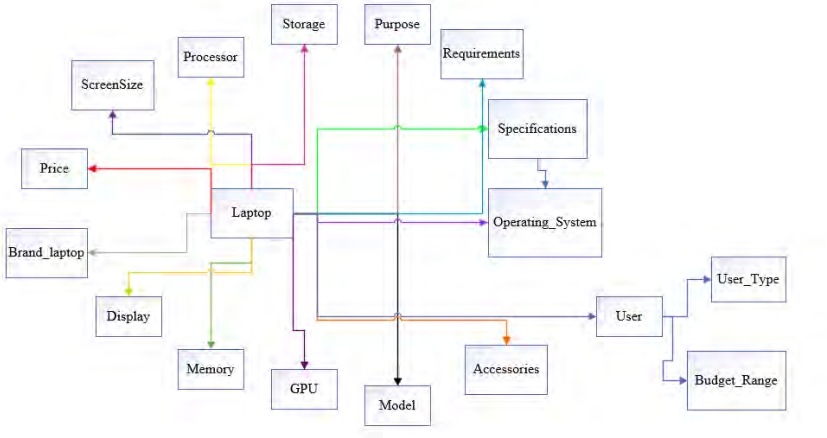

Рис.2. Граф відносин між класами

Наприклад, клас "Ноутбук" може бути пов’язаний з класом "Виробник" відношенням "вироблений_в_компанії", що дозволяє користувачу обирати ноутбуки від певних брендів. Також можуть існувати відносини між класами "Ноутбук" та "Периферія" для представлення сумісності з додатковими пристроями.

Для створення ефективної онтологічної моделі рекомендаційної системи ноутбуків важливо правильно визначити відносини та взаємодії між класами, які представляють різні аспекти ноутбуків: виробників, моделі, операційні системи, типи процесорів тощо. Це можливо завдяки використанню об’єктних і примітивних властивостей, що забезпечують гнучкість та деталізацію. [3]

Приклади встановлення таких відносин включають:

- Відношення виробництва між класом "Виробник" та класом "Ноутбук", що дає можливість відобразити виробничу приналежність кожної моделі до конкретного бренду.
- Відношення між класом "Ноутбук" та класами "Процесор", "Оперативна_пам’ять", "Екран" та "Операційна_система" для детального опису технічних характеристик кожного пристрою.
- Відношення між класом "Ноутбук" та класами "Ігровий_Ноутбук", "Ноутбук_Для_Графіки", яке дозволяє сегментувати пристрої відповідно до їх цільового призначення та особливих технічних вимог.

Правильне встановлення таких відносин дозволяє створити інтуїтивний та логічно структурований інтерфейс для рекомендаційної системи, що полегшує процес вибору ноутбука, покращує організацію даних і забезпечує швидкий доступ до потрібної інформації для користувачів із різними потребами.[4]

Висновки

Таким чином, у результаті дослідження було створено онтологічну базу знань "Ринок ноутбуків". Це дозволяє ефективно управляти й аналізувати інформацію в даній сфері, сприяючи покращенню процесів вибору та порівняння ноутбуків для користувачів. Крім того, у ході дослідження був продемонстрований приклад реалізації класів у середовищі Protégé, а також проведено детальний аналіз можливостей цього програмного засобу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сілагін О. В. Онтологічне моделювання бази знань з музичного наджанру «метал» [Текст] / О. В. Сілагін, Д. О. Зелінська, В. А. Гірдвайніс // Інформаційні технології та комп`ютерна інженерія. – 2021. – № 2. – С. 45-50.

2. Сілагін О. В. Онтологічне моделювання бази знань з організації подорожей [Текст] / О. В. Сілагін, В. О. Денисюк // Український журнал інформаційних технологій. – 2022. – Т. 4, № 1. – С. 44-52.

3. Онтології і подання знань [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://astrid.irtc.org.ua/attach/IMCS/2017_9/19.pdf

4. Онтології [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/

Дудук Вадим Олегович – студент групи 2КН-23М, кафедра комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: zephyro4ka20168@gmail.com

Сілагін Єгор Олексійович – асистент кафедри комп’ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: egor.silagin@vntu.edu.ua

Науковий керівник: ***Сілагін Олексій Віталійович*** – канд. техн. наук, доцент кафедри комп’ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

Duduk Vadym Olehhovych – student of group 2KN-23M, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: zephyro4ka20168@gmail.com

Silagin Yehor Oleksiiovych – Assistant at the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: yehor.silahin@vntu.edu.ua

Supervisor***: Silagin Oleksy Vitalyevich*** – Ph.D. in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

УДК 004.78:629.3.082.3

І. В. Морозов
В. С. Озеранський
С.В. Сімончук

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ПОБУДОВИ ОПТИМАЛЬНОГО МАРШРУТУ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено актуальні питання розробки та впровадження інформаційних технологій для побудови оптимальних маршрутів у сфері транспортної логістики. Представлено рішення, що базується на алгоритмах машинного навчання та геоінформаційних системах, яке дозволяє в реальному часі аналізувати різноманітні фактори впливу на маршрут, включаючи стан доріг, затори, погодні умови та поточний попит. Розроблена технологія враховує особливості планування роботи транспортних засобів, обов'язки водіїв та контроль за виконанням перевезень, що дозволяє оптимізувати витрати на транспортування та підвищити ефективність логістичних операцій.

Ключові слова: оптимальні маршрути, інформаційні технології, транспортна логістика, машинне навчання, геоінформаційні системи, планування перевезень, оптимізація маршрутів, транспортні засоби, логістичні операції, система контролю.

Abstract

The paper investigates current issues in the development and implementation of information technologies for building optimal routes in transport logistics. The presented solution, based on machine learning algorithms and geographic information systems, enables real-time analysis of various factors affecting the route, including road conditions, traffic congestion, weather conditions, and current demand. The developed technology takes into account the specifics of vehicle operation planning, driver responsibilities, and transportation control, which allows optimizing transportation costs and increasing the efficiency of logistics operations.

Keywords: optimal routes, information technology, transport logistics, machine learning, geographic information systems, transportation planning, route optimization, vehicles, logistics operations, control system.

Вступ

Інформаційні технології для побудови оптимальних маршрутів набули особливої актуальності у сучасному світі завдяки зростанню кількості транспортних засобів, розвиткові логістики, підвищенню попиту на швидкі та ефективні рішення для пересування та доставки. Їх впровадження дозволяє зменшити витрати на транспортування, зменшити вплив на навколишнє середовище, підвищити рівень комфорту та безпеки для користувачів.

На базі алгоритмів машинного навчання, штучного інтелекту, а також геоінформаційних систем, ці технології дозволяють ефективно аналізувати та обробляти великий обсяг даних у реальному часі. Сучасні рішення можуть враховувати такі чинники, як поточний стан доріг, наявність заторів, погодні умови, дорожні події, а також попит на маршрути. Врахування цих факторів у реальному часі дозволяє уникнути затримок та обрати найбільш зручний маршрут, адаптуючи його під конкретні потреби користувачів.

Актуальність

Застосування технологій для побудови оптимальних маршрутів є особливо важливим у сфері комерційної логістики та доставки, де скорочення часу перебування в дорозі напряму впливає на витрати. Це стосується як малих компаній, що займаються доставкою, так і великих логістичних операторів, яким потрібні високоточні рішення для управління великими флотами транспортних засобів.

В умовах стрімкого розвитку міської інфраструктури та постійного збільшення кількості автомобілів на дорогах, потреба в оптимізації маршрутів є однією з ключових задач для органів місцевого самоврядування. За допомогою відповідних інформаційних технологій міста можуть розробляти рішення для більш рівномірного розподілу трафіку, зниження навантаження на центральні дороги, зменшення рівня шуму та забруднення повітря.

Мета

Метою дослідження є підвищення ефективності побудови оптимальних маршрутів.

Реалізація інформаційної технології побудови оптимального маршруту

Роботи транспортних засобів – це переміщення транспортних засобів під час виконання ними транспортних послуг («дохідна поїздка») або під час руху до місця їхньої дислокації («недохідна поїздка»; «мертвий рейс»). До функціональної області, яка називається робота над транспортними засобами, ми включаємо планування, з одного боку, і фактичне виконання поїздок, з іншого. Під час планування ви абстрагуєтеся від конкретного автомобіля, а також від конкретного календарного дня, посилаючись на типи транспортних засобів і певні типи днів (наприклад, будні). Коли поїздки фактично здійснюються, ви маєте справу з конкретними календарними днями, а заповнювач розкладу, який стояв для транспортного засобу певного типу, стає фізичним транспортним засобом. Крім того, функціональна область, яка називається транспортними засобами, містить пакети, які описують транспортні засоби (або типи транспортних засобів) та їхнє обладнання.

Обов'язки є аналогом роботи транспортного засобу. Вони виконуються працівниками, як правило, у ролі водіїв транспортних засобів. Тут ми також маємо справу з плануванням, з одного боку, і виконанням обов’язків, з іншого. Подібно до роботи автомобіля, дні та працівники абстрагуються тут під час планування: ви маєте справу не з конкретними днями чи окремими працівниками, а скоріше з типами днів і типами працівників. Особливо важливо врахувати належний час відпочинку під час роботи (правила часу водіння). Крім того, важливо підібрати послідовність виконання обов’язків працівника таким чином, щоб між змінами було достатньо часу для відпочинку (рання, середня, пізня, нічна).

Контроль містить пакети, призначені для розпізнавання збоїв під час роботи, інформування пасажирів про це та вжиття контрзаходів. Оскільки комунікаційні технології відіграють тут важливу роль, вони описані разом із цими функціональними компонентами.

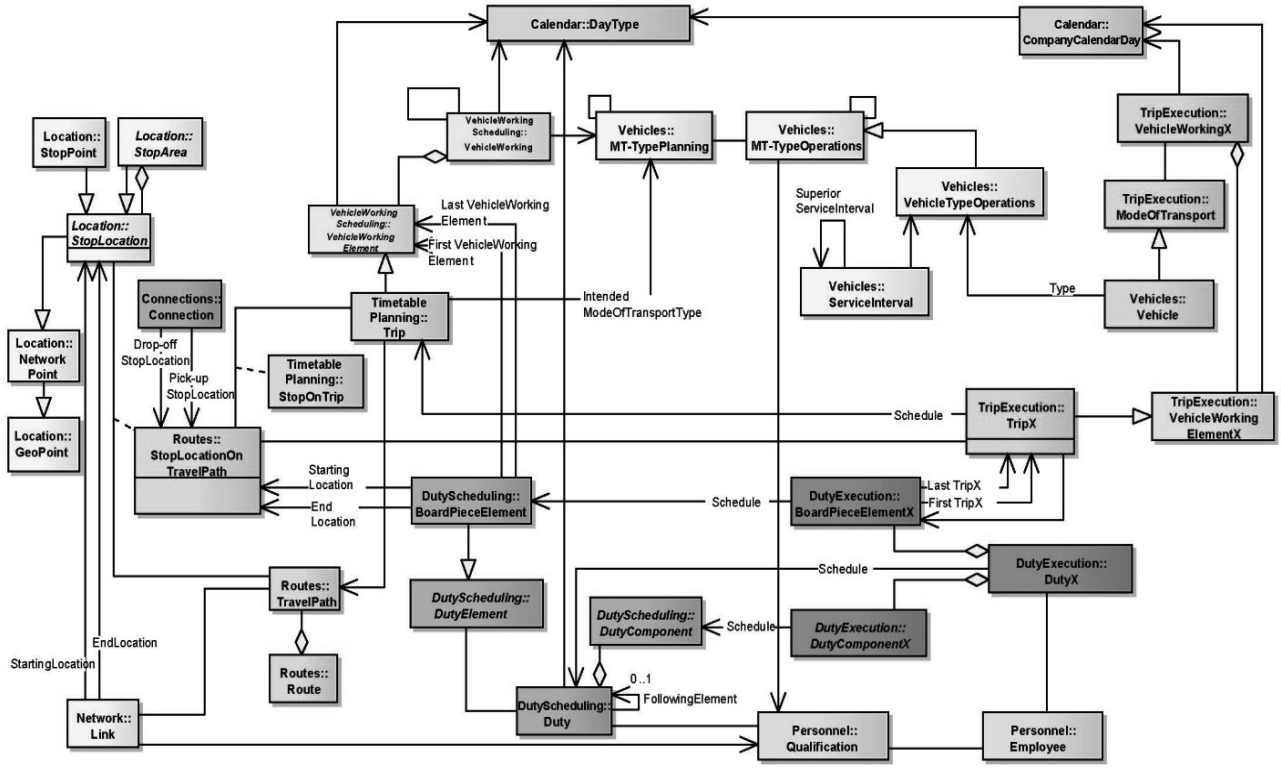

Рисунок 1 – Деталізована діаграма класів зі зв`язками

Оптимальний маршрут охоплює 160 миль: 124 милі обов’язковою дорогою та 36 миль додатковими дорогами та подвійним рухом.

На рисунку 2 наведено CSV-список населених пунктів рішень із географією, довготою та назвами вулиць.

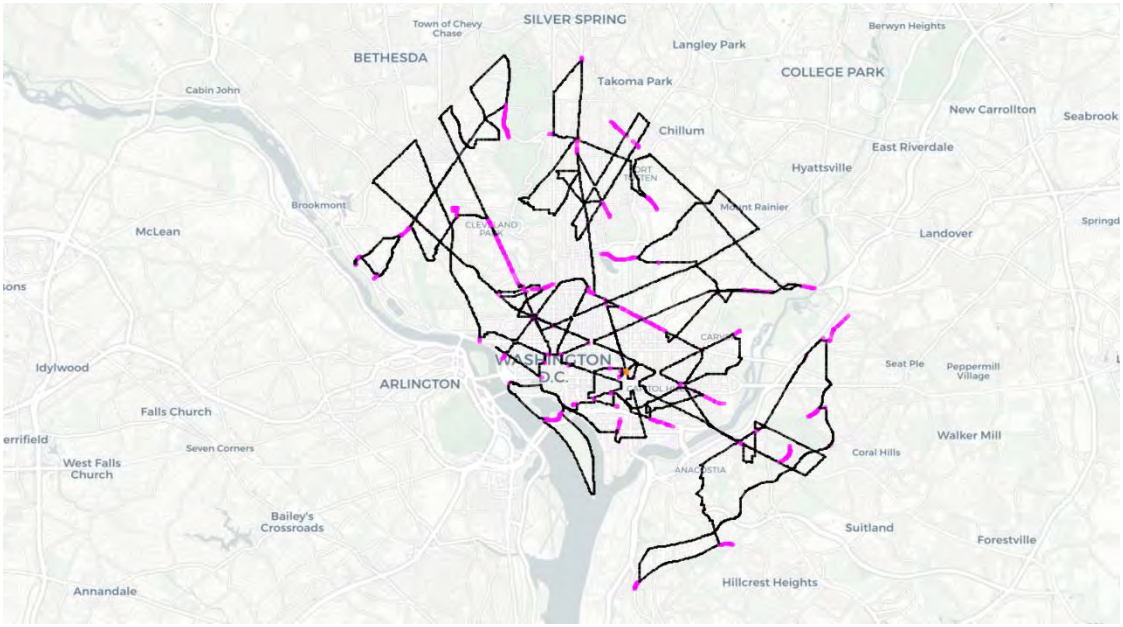

Рисунок 2 – Карта оптимізації маршрутів

Висновки

Реалізація інформаційної технології була виконана з урахуванням вимог до швидкості, точності і зручності використання, що дозволило досягти необхідних результатів для побудови оптимальних маршрутів для таксі. Розроблений модуль ефективно справляється з масштабованими даними та враховує всі специфічні вимоги до оптимізації маршрутів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. І.В. Морозов, С.В. Барабан, «Особливості побудови оптимального маршруту таксі» на LII Науково-технічна конференція факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації (2023), Вінниця.

2. Е. Мелахрінудіс, Ахмет Б. Ільхан, Хокей Мін. (2007). Проблема замовлення транспорту для перевезення клієнтів у медичній організації. Комп'ютери та операційні дослідження, Том 34, с. 742–759.

3. Фу Ліпінг. (2002). Планування послуг дозвільного громадського транспорту з урахуванням часово-змінної стохастичної затору. Дослідження в галузі транспорту, Частина B, Том 36, с. 485–506.

4. Х.Н. Псарафтіс. (1980). Динамічне програмування для задачі одного транспортного засобу багатьох-до-багатьох безпосереднього запиту "дзвінок на проїзд". Наука про транспорт, Том 14, с. 130–154.

Морозов Іван Валерійвич – студент групи 2КН-23М, кафедра комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: petrov0397@gmail.com

Науковий керівник: Озеранський Володимир Сергійович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця,

Сімончук Сергій Володимирович — асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Morozov Ivan Valeriyovych - student of group 2KN-23M, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:

Scientific supervisor: Ozeranskyi Volodymyr Serhiyovych - PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Simonchuk Sergiy V. — Assistant of Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.9

Мокін В.Б.
Сокур Д.С.

Інформаційна технологія класифікації типу вин за їх хімічним складом

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено процес розробки інформаційної технології для класифікації типу вин на основі їх хімічного складу. Робота зосереджена на використанні сучасних алгоритмів машинного навчання для аналізу ключових параметрів, таких як кислотність, вміст алкоголю, рівень цукру та інші. Розглянуто етапи збору, очищення даних, побудови моделей, а також оцінки їх ефективності. Результати демонструють високий потенціал застосування таких технологій у виноробній галузі для автоматизації контролю якості продукції.

Ключові слова:

Класифікація вин, машинне навчання, хімічний склад, автоматизація, виноробство.

Abstract

The article investigates the process of developing information technology for classifying wine types based on their chemical composition. The work focuses on the use of modern machine learning algorithms to analyze key parameters such as acidity, alcohol content, sugar level, and others. The stages of data collection, data cleaning, model building, and evaluation of their effectiveness are considered. The results demonstrate the high potential of using such technologies in the wine industry to automate product quality control.

Keywords:

Wine classification, machine learning, chemical composition, automation, winemaking.

Вступ

Виноробство є однією з найстаріших і водночас інноваційних галузей харчової промисловості, яка завжди потребує високих стандартів якості продукції. Вино, як складний продукт, має різноманітний хімічний склад, що визначає його смакові, ароматичні та фізичні характеристики. Саме точна класифікація вина дозволяє виноробам забезпечити стабільність якості, відповідність споживчим очікуванням і оптимізувати виробничі процеси.

Сьогодні класифікація типів вина (червоне чи біле) за їх хімічним складом є важливою задачею, яка зазвичай виконується вручну або із залученням хімічних експертів. Проте такі методи є тривалими, потребують високої кваліфікації персоналу і піддаються впливу суб'єктивних факторів. Ці виклики створюють потребу у впровадженні автоматизованих підходів, які можуть значно підвищити точність і швидкість класифікації.

Сучасні інформаційні технології, зокрема методи машинного навчання, відкривають нові можливості для автоматизації цього процесу. Використовуючи алгоритми, які аналізують великий обсяг даних і враховують складні взаємозв’язки між показниками, можна створити систему, здатну ефективно класифікувати вина на основі їх хімічного складу.

Метою роботи є розробка інформаційної технології класифікації типу вин за їх хімічним складом із використанням сучасних алгоритмів машинного навчання та аналіз даних із відкритого набору Kaggle "Wine Quality Data Set". Ця технологія дозволяє підвищити якість класифікації, скоротити час обробки даних і мінімізувати людський фактор у процесі прийняття рішень.

Актуальність дослідження та постановка проблеми

Вино є невід'ємною складовою багатьох культур і традицій у всьому світі. Його якість, смакові властивості та відповідність споживчим очікуванням залежать від точного контролю хімічного складу. Тип вина (червоне чи біле) визначається такими характеристиками, як кислотність, рівень алкоголю, залишковий цукор та інші хімічні показники, які впливають на аромат, текстуру і тривалість зберігання.

Хімічний склад вина – це складний набір даних, де навіть невеликі зміни у співвідношенні компонентів можуть суттєво вплинути на кінцевий результат. Ручні методи аналізу часто не враховують взаємозв’язки між параметрами, такі як кореляція між кислотністю, залишковим цукром і рівнем алкоголю, що може призводити до похибок.

Використання сучасних інформаційних технологій, зокрема методів машинного навчання, дозволяє ефективно вирішувати ці проблеми. Завдяки автоматизованому аналізу великих обсягів даних з урахуванням складних залежностей між параметрами, ці технології значно підвищують точність класифікації.

Розробка інформаційної технології класифікації вин на основі хімічного складу є не лише актуальною, а й критично важливою для:

- Забезпечення відповідності сучасним стандартам якості.
- Автоматизації виробничих процесів у виноробстві.
- Підвищення точності прогнозування та мінімізації втрат через дефекти продукції.

Ця робота є важливим внеском у розвиток автоматизації виноробної промисловості, що дозволяє ефективно інтегрувати інноваційні технології у процеси контролю якості.

Характеристика проблемної області

Хімічний склад вина є багатофакторним, і навіть невеликі зміни у співвідношенні компонентів можуть суттєво впливати на його тип і якість. Основні параметри, що визначають тип вина, включають:

- Алкоголь (Alcohol): Визначає міцність і впливає на текстуру та смак.
- Летюча кислотність (Volatile Acidity): Відповідає за ароматичний профіль вина. Підвищені значення можуть свідчити про недоліки у виробництві.
- Залишковий цукор (Residual Sugar): Показник солодкості вина, критично важливий для визначення його типу.
- pH: Визначає кислотно-лужний баланс, що впливає на смак і стабільність продукту.
- Діоксид сірки (Free та Total Sulfur Dioxide): Забезпечує збереження вина, запобігаючи його окисленню.

У процесі класифікації виникають такі виклики:

- Складність багатофакторного аналізу: Множинні параметри взаємодіють один з одним, і традиційні методи часто не можуть врахувати ці зв’язки.
- Потреба в ефективних рішеннях: Необхідність швидкого аналізу даних при великих обсягах виробництва.
- Залежність від суб’єктивних оцінок: Людський фактор часто є причиною похибок у класифікації.

Вирішення цих проблем можливе завдяки застосуванню алгоритмів машинного навчання. Вони дозволяють автоматизувати класифікацію, забезпечують точність аналізу та швидкість обробки даних. Розробка інформаційної технології для автоматичної класифікації типів вин стане важливим кроком у цифровізації виноробної галузі та підвищенні її конкурентоспроможності.

Методи і засоби вирішення поставлених задач

Для реалізації інформаційної технології класифікації вин за їх хімічним складом було розроблено багатоступеневий процес, що включає підготовку даних, навчання моделей машинного навчання та оцінку їхньої ефективності. Основні етапи розробки наведено нижче.

1. Підготовка даних

1.1. Джерело даних

Набір даних, використаний для розробки, узятий із відкритого джерела Kaggle – «Wine Quality Data Set», який містить 6497 зразків червоного та білого вина. Кожен зразок представлений 11 хімічними показниками (наприклад, рівень кислотності, залишкового цукру, алкоголю) і типом вина (червоне або біле).

1.2. Обробка даних

Видалення дублікатів: У датасеті було знайдено 15,5% дубльованих записів, які було вилучено для уникнення зміщення результатів.

Масштабування ознак: Всі числові параметри нормалізовано за допомогою методу StandardScaler, щоб привести їх до одного масштабу та покращити роботу моделей.

Формування наборів: Датасет було розбито на три частини: тренувальний (70%), валідаційний (20%) і тестовий (10%).

2. Оцінка моделей

Оцінювання точності здійснювалося за метриками accuracy, precision, recall і F1-score. Найкращі результати продемонстрував алгоритм XGBoost із точністю 97.5% на тестових даних.

Модель	Точність на тренувальних даних	Точність на тестових даних
Decision Tree	98.4%	96.3%
Random Forest	98.4%	96.8%
XGBoost	99.1%	97.5%

Табл. 1 - Результати порівняння моделей

Технічні аспекти реалізації інформаційної технології

Розробка інформаційної технології класифікації вин за хімічним складом включала кілька ключових етапів, кожен із яких було реалізовано за допомогою сучасних інструментів і технологій.

1. Середовище розробки та інструменти

Для реалізації проєкту використовувалися такі програмні засоби:

- Мова програмування: Python – завдяки його широкому набору бібліотек для обробки даних і машинного навчання.
- Бібліотеки для аналізу даних: Pandas, NumPy – для роботи з даними та їх попередньої обробки.
- Модулі для візуалізації: Matplotlib, Seaborn – для створення графіків і теплових карт кореляцій.
- Бібліотеки машинного навчання: Scikit-learn, XGBoost – для побудови та налаштування моделей класифікації.
- Інструменти крос-валідації: GridSearchCV – для підбору оптимальних гіперпараметрів.
- IDE: Jupyter Notebook – для інтерактивного кодування та візуалізації результатів.

Системні вимоги:

- Операційна система: Windows 10 або Linux.
- Процесор: Intel Core i5 або вище.
- Оперативна пам'ять: 8 GB RAM.
- Пакети Python: sklearn, xgboost, pandas, numpy, matplotlib.

2. Архітектура рішення

Система складається з трьох основних компонентів:

- Модуль підготовки даних:

Включає завантаження набору даних, попередню обробку (очищення, нормалізація, видалення дублікатів) і розділення даних на тренувальний, валідаційний та тестовий набори.

- Модуль машинного навчання:

Реалізовано за допомогою трьох алгоритмів: Decision Tree, Random Forest, XGBoost. Основна задача – побудова моделей класифікації, їх навчання та оцінка продуктивності.

- Модуль візуалізації:

Забезпечує інтерпретацію результатів через графіки важливості ознак, теплові карти кореляцій і розподіли результатів класифікації.

3. Реалізація етапів обробки даних

3.1. Завантаження та очищення даних

Використаний датасет Kaggle містив понад 6000 зразків вин із характеристиками. Для підготовки даних виконувалися наступні дії:

- Видалення дублікатів і пропусків.
- Нормалізація значень за допомогою StandardScaler для приведення всіх параметрів до одного масштабу.

3.2. Розподіл даних

Дані розділялися на три вибірки:

- Тренувальна (70%) – для навчання моделей.
- Валідаційна (20%) – для налаштування гіперпараметрів.
- Тестова (10%) – для оцінки продуктивності моделей.

4. Побудова моделей машинного навчання

Для кожного алгоритму було виконано навчання на тренувальному наборі з використанням підібраних гіперпараметрів. Найкращі результати продемонструвала модель XGBoost.

Параметри моделі XGBoost:

- n_estimators: 200
- max_depth: 5
- learning_rate: 0.1

5. Оцінка та візуалізація результатів

Для оцінки моделей використовувалися такі метрики:

- Accuracy: Загальна точність класифікації.
- Precision та Recall: Для оцінки точності передбачення класів.
- F1-score: Комплексна метрика для балансування точності та повноти.

Також було створено графіки важливості ознак для інтерпретації роботи моделей. Основними параметрами, які впливають на класифікацію, виявилися:

- Вміст алкоголю.
- Летюча кислотність.
- Рівень залишкового цукру.

Переваги розробленої інформаційної технології

Розроблена інформаційна технологія класифікації типу вин на основі їх хімічного складу має низку значущих переваг, які роблять її перспективним інструментом для впровадження у виноробну галузь. Використання сучасних методів машинного навчання не лише підвищує точність прогнозування, але й дозволяє автоматизувати

процеси, які раніше вимагали значних людських ресурсів. Завдяки гнучкості та адаптивності система може бути інтегрована у різні етапи виробництва, знижуючи витрати часу і матеріалів.

Основні переваги включають:

- Висока точність класифікації

Використання сучасних алгоритмів машинного навчання, таких як XGBoost, дозволило досягти точності 97.5% на тестових даних. Це забезпечує мінімізацію помилок класифікації, що особливо важливо для стабільної якості продукції. Такий рівень точності дозволяє виробникам вин забезпечувати відповідність продукції міжнародним стандартам.

- Автоматизація процесів

Технологія дозволяє автоматизувати процес класифікації типу вин, усуваючи необхідність ручного аналізу. Це знижує витрати часу, зменшує вплив людського фактора та підвищує ефективність. Автоматизована система працює швидко й стабільно, що важливо в умовах великих виробничих обсягів.

- Гнучкість та масштабованість

Система може бути адаптована для класифікації інших типів напоїв або харчових продуктів із використанням відповідних хімічних параметрів. Крім того, її легко інтегрувати у виробничі процеси, використовуючи сенсори IoT та інші автоматизовані інструменти. Це робить розробку універсальним рішенням, здатним відповідати потребам не лише виноробства, а й суміжних галузей.

- Інтерпретованість результатів

Завдяки візуалізації важливості ознак та графікам залежностей між параметрами, система забезпечує зрозумілу інтерпретацію роботи моделі. Це допомагає виноробам ухвалювати обґрунтовані рішення, зосереджуючи увагу на параметрах, що найбільше впливають на якість продукції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Bishop C. M. Pattern Recognition and Machine Learning. Springer, 2006.
2. Géron A. Hands-On Machine Learning with Scikit-Learn, Keras, and TensorFlow: Concepts, Tools, and Techniques to Build Intelligent Systems. O'Reilly Media, 2019.
3. Breiman L. Random Forests. Machine Learning, 2001, 45(1), 5–32.
4. Friedman J. H. Greedy function approximation: A gradient boosting machine. Annals of Statistics, 2001, 29(5), 1189–1232.
5. Wine Quality Data Set. URL: https://www.kaggle.com/datasets/uciml/red-wine-quality-cortez-et-al-2009 (дата звернення: 17.11.2024).
6. Pedregosa F., Varoquaux G., Gramfort A., et al. Scikit-learn: Machine Learning in Python. Journal of Machine Learning Research, 2011, 12, 2825–2830.
7. Chen T., Guestrin C. XGBoost: A Scalable Tree Boosting System. Proceedings of the 22nd ACM SIGKDD International Conference on Knowledge Discovery and Data Mining, 2016, 785–794.
8. Python Software Foundation. Python 3 Documentation. URL: https://docs.python.org/3/ (дата звернення: 17.11.2024).
9. Scikit-learn Documentation. An Overview of the Library's Capabilities. URL: https://scikit-learn.org/ (дата звернення: 17.11.2024).
10. XGBoost Documentation. Introduction to XGBoost. URL: https://xgboost.readthedocs.io/ (дата звернення: 17.11.2024).

Науковий керівник – Мокін Віталій Борисович– д.т.н., завідувач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, професор, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

Сокур Дмитро Сергійович – студент групи 1ІСТ-23м, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dmytrosokur11@gmail.com

Supervisor –Mokin Vitalii – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Faculty of Intellectual Informational Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

Sokur Dmytro S. – student of 1IST-23m, Faculty of Intellectual Informational Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dmytrosokur11@gmail.com

УДК 004.9+631

А. В. Марущак
В. Б. Мокін

РОЗРОБЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ВРОЖАЮ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено розвідувальний аналіз Kaggle-датасету „Crop Production" з врожайності сільськогосподарських культур. Для вирішення поставленої задачі побудовано інтелектуальні моделі передбачення даних XGBoostRegressor, DecisionTreeRegressor та RandomForestRegressor. Оптимальною є XGBoostRegressor. Розроблено та випробувано інформаційну технологію передбачення врожайності сільськогосподарських культур за рахунок удосконалення методів машинного навчання та розвідувального аналізу, що дозволяє підвищити точність цього передбачення.

Ключові слова: Python, розвідувальний аналіз, машинне навчання, сільськогосподарська сфера, врожайність.

Abstracts

An exploratory analysis of the Kaggle dataset „Crop Production" on crop yields was carried out. To solve this problem, we created data intelligent prediction models: XGBoostRegressor, DecisionTreeRegressor and RandomForestRegressor. The optimal is XGBoostRegressor. The information technology for predicting crop yields by improving machine learning and intelligence analysis methods is developed and tested. It allows for an increase in the accuracy of this prediction.

Keywords: *Python, intelligence analysis, machine learning, agricultural sector, yield.*

Вступ

Сільське господарство – це практика вирощування природних ресурсів для підтримки життя людини та забезпечення економічної стабільності. В цьому процесі аналітичні навички та використання інформаційних технологій, зокрема, для аналізу великих обсягів даних, моделювання та передбачення врожайності сільськогосподарських культур. Застосування сучасних методів, таких як машинне навчання та аналіз даних, допомагає сільськогосподарським підприємствам передбачувати майбутні складнощі та заздалегідь готовитися до цього.

Використовуючи методи машинного навчання можна враховувати різні фактори, такі як якість ґрунту, погодні умови, сорти культур, вплив шкідників, тощо. Такі дані допоможуть в подальшому, підприємствам готуватися до несподіваних викликів та оптимізувати об'єми затрачених ресурсів.

Метою дослідження є підвищення точності передбачення врожайності сільськогосподарських культур за рахунок використання методів машинного навчання.

Розвідувальний аналіз даних

Дослідження проводилось з датасетом Kaggle Dataset „Crop Production" (https://www.kaggle.com/datasets/imtkaggleteam/crop-production). Було проведено розвідувальний аналіз, на основі якого буде виконано передбачення врожайності зернових культур на території Європи.

Вхідні дані відфільтровано за такими параметрами, як: зернова культура – пшениця, ключова ознака – врожайність. Виконано перевірку між параметрами значень по роках. На рисунку 1 наведено Heatmap, де видно, що кореляції даних є незначною від 1961 по 1991 роки. Велику зміну дана сфера зазнала після 2000-х років, спостерігається стрімке зростання врожайності, яке поступово зростає щороку.

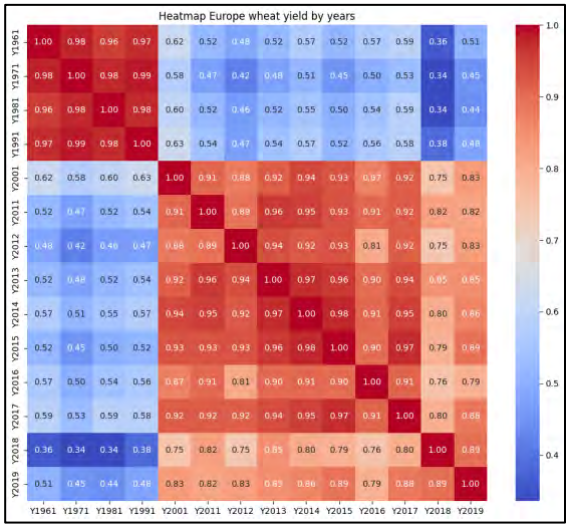

Рисунок 1. Heatmap врожайності пшениці у Європі

На рисунку 2 зображено відношення посівних площ соняшника та пшениці за 2019 рік на території Європи. На діаграмі чітко видно межу посівних площ соняшника та пшениці території України порівняно з усією Європою. Отже, Україна забезпечувала більшу частину сировини на глобальному ринку.

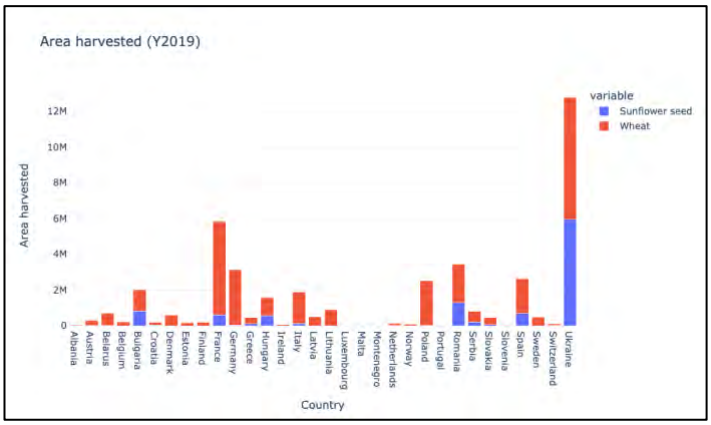

Рисунок 2. Посівні площі соняшника та пшениці за 2019 рік

Після розвідувального аналізу вхідних даних, було визначено, що для вирішення мети роботи потрібно використовувати такі методи машинного навчання, як [3]: eXtremeGradientBoosting (XGBoost), DecisionTreeRegressor, RandomForestRegressor.

Результати дослідження

Було розроблено ноутбук на Python, з використанням платформи Kaggle, який будує та застосовує використовує вищеописані моделі для передбачення даних для покращення точності врожаю сільськогосподарських культур. На рисунку 3 показано формування вхідних даних на навчальну та тестову вибірки.

```
# Вибір ознак (features) та цільової змінної (target)
features = ['Area Code','Item Code', 'Y2017', 'Y2018']
target = 'Y2019'
# Розділення даних на ознаки та цільову змінну
train_all = df[features]
target_all = df[target]
# Розділення на навчальні та тестові дані (80% на навчання, 20% на тестування)
train, valid, target_train, target_valid = train_test_split(train_all, target_all, test_size=0.2, random_state=42)
# Виведення результатів
print("Навчальні дані (X_train):")
print(train.info())
#print("\nНавчальні мітки (target_train):")
#print(target_train.info())
print("\nТестові дані (valid):")
print(valid.info())
#print("\nТестові мітки (target_valid):")
#print(target_valid.info())
```

Рисунок 3. Посівні площі соняшника та пшениці за 2019 рік

Навчання моделей даних проводилося з використанням різного відсотку тестових даних, а саме: 10%, 20%, 30% та 40%, було отримано результати, які сформовано та візуалізовано в таблиці 1.

Таблиця 1 – Точність моделей з різним відсотком тестових даних

	10%	20%	30%	40%
XGBoostRegressor	95.91	95.94	96.09	95.28
DecisionTreeRegressor	98.72	93.86	84.53	97.47
RandomForestRegressor	96.31	93.86	95.5	91.7

Зведені дані у таблиці показують, що моделі були добре навчені, також підлаштовуються під різний відсоток даних і дають високі показники точності. Для найбільш ефективної моделі даних результат навчання було візуалізовано за допомогою кривих навчання. На яких можна оцінити стабільність моделі, а також виявити проблеми, пов'язані з перенавчанням або недодаванням. На рисунку 4 показано криві навчання моделі XGBoostRegressor.

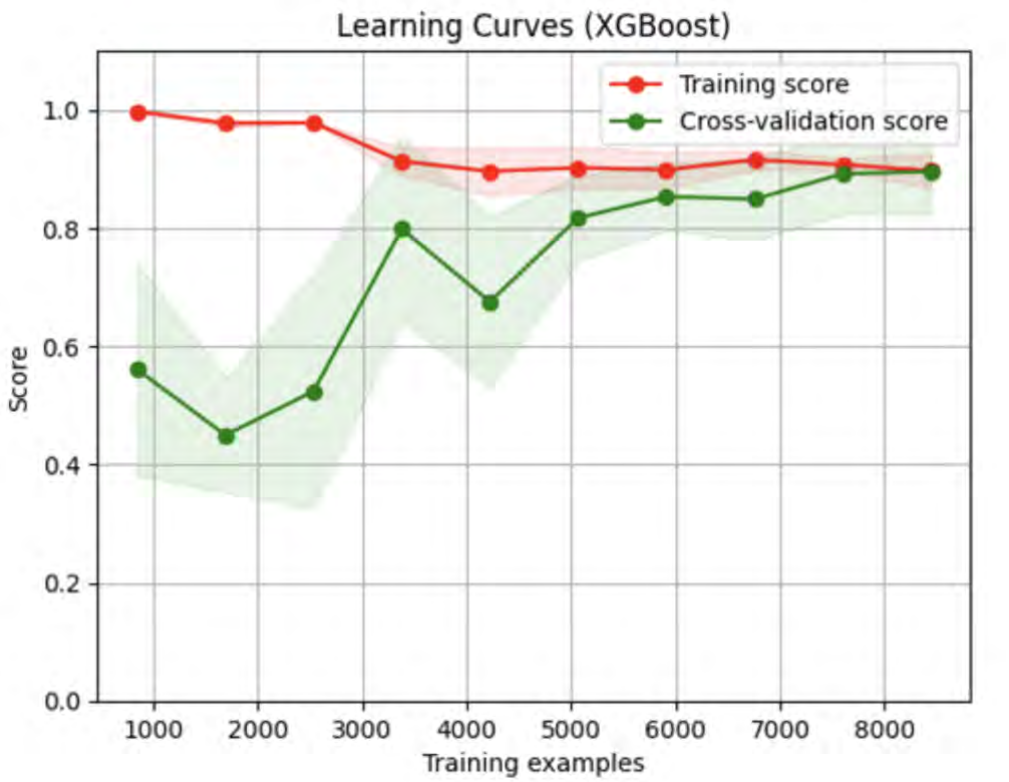

Рисунок 4. Криві навчання для моделі XGBoostRegressor

Висновки

Виконано налаштування системи розробки та проведено формування графіків з підготовлених

даних. Отримана візуалізація даних показала, що датасети є актуальними й містять важливу інформацію для виконання поставленої задачі в магістерській кваліфікаційній роботі.

Зроблено розвідувальний аналіз обраної тематики й датасету. Сформовано теплову карту масиву даних, отримано наглядну інформацію, яка показує відношення врожайності пшениці у країнах Європи по роках. Згенеровано додаткові графіки, для розширеного розуміння вхідних даних.

Запрограмувавши моделі та вхідні дані з обраного датасету, було виконано навчання для отримання передбачення врожаю зернових культур країн Європи. З яких оптимальною моделлю даних для виконання поставленої задачі є XGBoostRegressor – 95.94% за метрикою r2_score. Дослідження показало, що дана сфера застосування має високі перспективи в практичному використанні отриманих результатів та потребує подальшого дослідження в цьому напрямку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Robert GRAYBOSCH, Encyclopedia of Food Grains (Second Edition). 2016. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/B9780123944375000012.

2. Momeni MOHAMADREZA, Crop Production. 2024. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.kaggle.com/code/artem1018/crop-production-data-analyze-and-prediction-ml/input.

3. Наука про дані: машинне навчання та інтелектуальний аналіз даних : електронний навчальний посібник комбінованого (локального та мережевого) використання [Електронний ресурс] / В. Б. Мокін, М. В. Дратований – Вінниця : ВНТУ, 2024. – 258 с. – Режим доступу: https://docs.vntu.edu.ua/card.php?id=8163

Марущак Артем Володимирович — студент групи 1ІСТ-23м, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, maruskhak@gmail.com

Мокін Віталій Борисович – д-р техн. наук, проф., завідувач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

Marushchak Artem Volodymyrovych *– student of group 1IST-23m, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, maruskhak@gmail.com*

Mokin Vitalii B. **–** Dr. Tech. Sciences, Prof., Head of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

УДК 004.67

С. А. Цвігун
Д. П. Проценко

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ СТАНУ ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА ЗА ДОПОМОГОЮ ТЕХНОЛОГІЇ SIGFOX

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Запропоновано метод інтеграції технології Sigfox в IoT системи для моніторингу стану природного середовища.
Ключові слова: інтеграція технології, IoT система, Sigfox, природне середовище.

Abstract
A method for integration Sigfox technology into IoT systems for environmental monitoring has been proposed.
Keywords: integration technology, IoT systems, Sigfox, nature invironment.

Вступ

На сьогоднішній день впроваджується багато систем IoT, які збирають та передають дані за допомогою бездротових мереж. В тому числі це стосується систем моніторингу показників природного середовища в системах екологічного контролю. Безпровідний та енергоефективний протокол зв'язку Sigfox [1-5] дозволяє розширити можливості моніторингу та здійснювати його в місцях де традиційні протоколи передачі інформації інтегрувати не можливо, або їх параметри не задовольняють вимогам проекту. В роботі запропоновано варіант інтеграції технології Sigfox в IoT платформи з використанням сервісу ThingSpeak. Такий підхід дозволяє агрегувати та обробляти дані моніторингу, в залежності від формату передачі даних, що надходять від сенсорів. Також через API ThingSpeak легко організувати обмін даними з платформами IoT.

Результати дослідження

Метою роботи є розроблення ефективної інформаційної системи, котра буде здійснювати моніторинг стан природного середовища за допомогою технології Sigfox. Для побудови інформаційної системи збору даних сенсорів з використанням Sigfox здійснено вибір апаратних засобів відповідно до структурної схеми зображеної на рис 1.

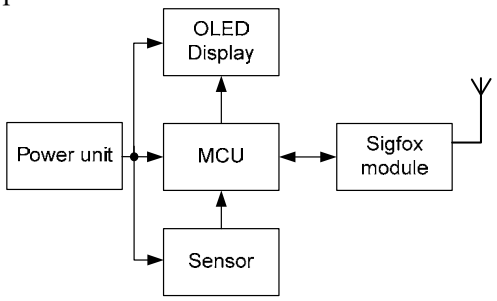

Рис. 1. Структурна схема пристрою моніторингу природного середовища

Для прикладу було зібрано електричну схему в якій використовується сенсор температури DS18B20, Sigfox модуль SFM10R1P та мікроконтролер Arduino Mini. Після того як пристрій налаштовано, потрібно прописати функцію, котра буде проводити вимірювання та пересилатиме зібрані

показники в хмару через відповідну АТ-команду. Функція, що реалізує передачу даних зображена на рис. 2.

```
void measure() {
  //Send the command to get temperatures
  sensors.requestTemperatures();
  char str[20];
  float t = sensors.getTempCByIndex(0);
  int ti = (int)t;
  int td = (((int)(t * 100)) % 100);
  sprintf(str, "AT$SF=%02X%02X\n", ti, td);
  Serial.print(str);
  mySerial.print(str);
  display.setCursor(10, 10);
  display.clearDisplay();
  Serial.print("Celsius temperature: ");
  float var = sensors.getTempCByIndex(0);
  Serial.println(t);
  display.println(t);
  display.println(str);
  display.display();
}
```

Рис. 2. Функція вимірювання температури та пересилання результату через відповідну АТ-команду

Для передачі даних було обрано сервер ThingSpeak [6]. Для того, щоб дані успішно передавались та зберігались на сервері, потрібно провести покрокове налаштування. Спочатку потрібно створити канал в ThingSpeak (рис. 3), створити поле в якому буде прописаний скрипт декодування даних,

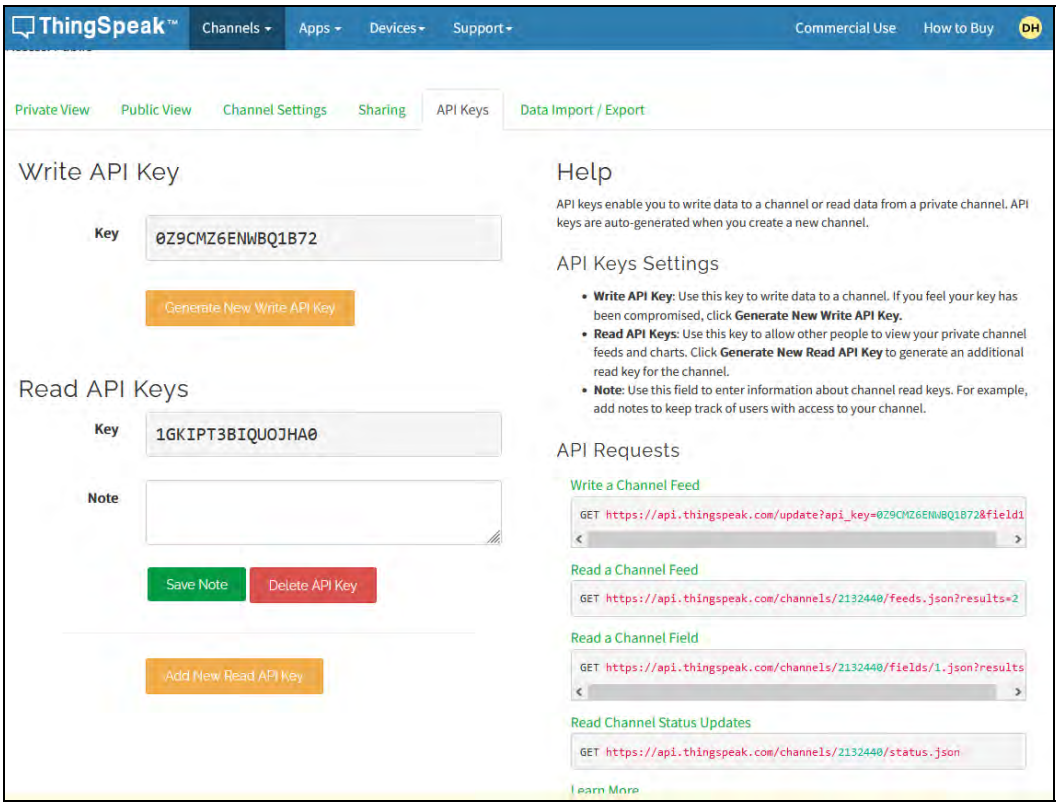

Рис. 3 Створення каналу в ThingSpeak

Скрипт для перетворення даних моніторингу зображено на рис. 4. За допомогою функції hex2dec шістнадцятковий рядок перетворюється у масив байтів bytes_data, який містить два байти, відповідного значення температури. Перший байт відповідає цілій частині температури, а другий байт - дробовій частині температури, яка розраховується як дробова частина числа від 0 до 99, поділена на 100.

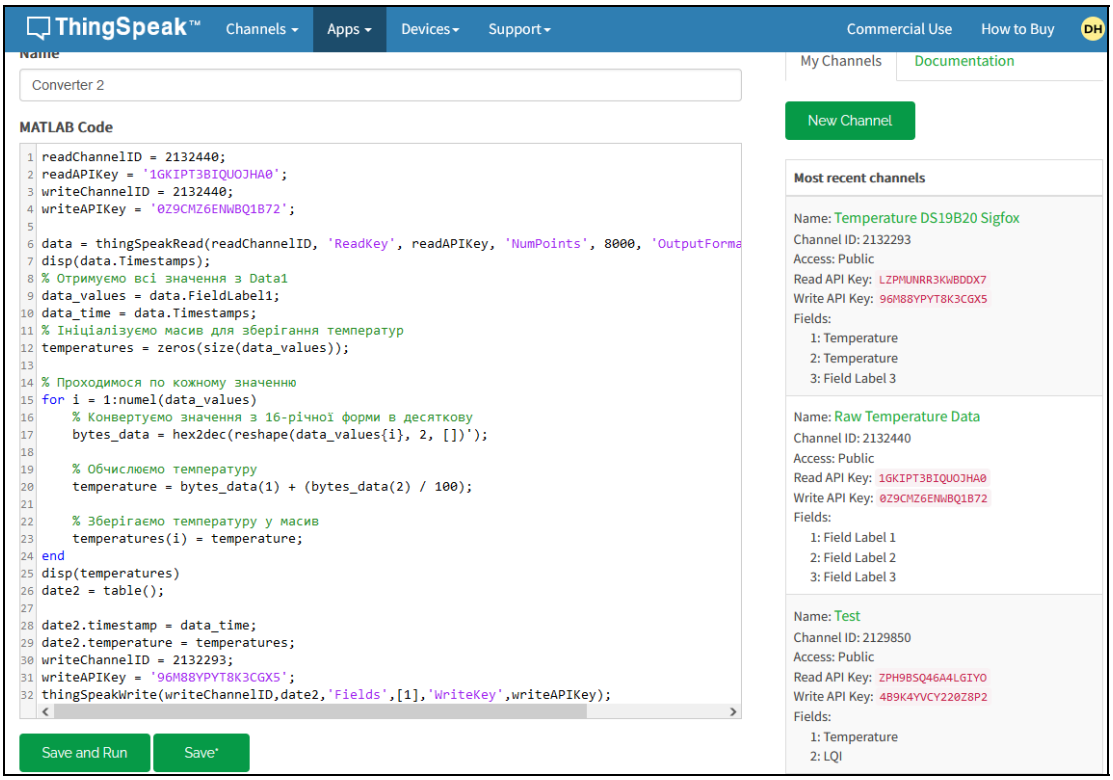

Рис. 4 Код для перетворення та виведення інформації про температуру

В результаті одержано візуальне відображення поточного значення та графіку температури (рис. 5), яка оновлюється один раз на годину.

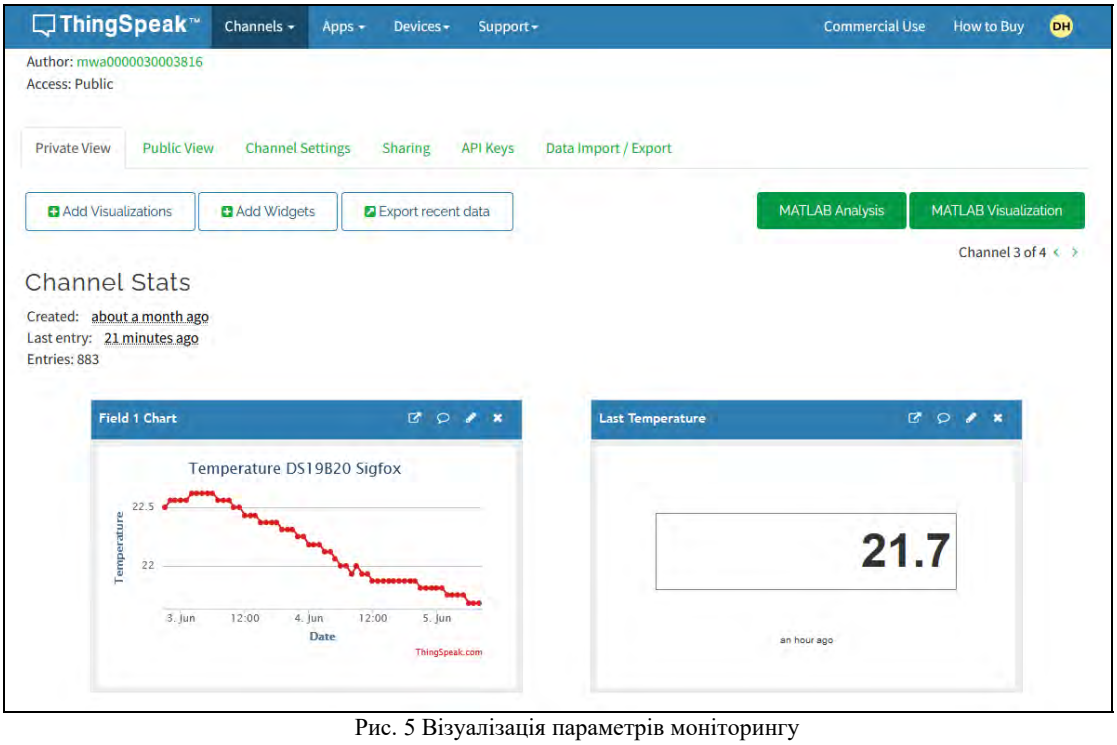

Рис. 5 Візуалізація параметрів моніторингу

Висновки

Розроблена інформаційна система моніторингу стану природного середовища за допомогою технології Sigfox. В роботі запропоновано варіант інтеграції технології Sigfox в IoT платформи з використанням сервісу ThingSpeak. Така система дозволяє накопичувати та обробляти дані моніторингу, також через API ThingSpeak легко організувати обмін даними з платформами IoT.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гончаренко Д. В., Мокін В. Б., Проценко Д. П., Переваги технологій Інтернету речей Sigfox для створення локальної системи моніторингу атмосферного повітря 2023. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fksa/all-fksa-2023/paper/view/17211/14669
2. Wild, T.A., van Schalkwyk, L., Viljoen, P. *et al.* A multi-species evaluation of digital wildlife monitoring using the Sigfox IoT network. *Anim Biotelemetry* 11, 13 (2023). URL: https://doi.org/10.1186/s40317-023-00326-1
3. SIGFOX TECHNOLOGY URL: https://www.sigfox.com/what-is-sigfox/
4. SigFox Vs. LoRa: A Comparison Between Technologies & Business Models. URL: https://www.link-labs.com/blog/sigfox-vs-lora
5. Yuki M., Minh-Tien D., Claire G. Big Data-Enebled Internet of Things, 2019. p. 198.
6. MathWorks. (n.d.). ThingSpeak Documentation. Retrieved June 12, 2024, URL: https://www.mathworks.com/help/thingspeak/

Цвігун Сергій Анатолійович — студент групи 1ІСТ-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tsvigunchik_11@ukr.net

Науковий керівник: ***Проценко Дмитро Петрович*** — канд. техн. наук, доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця e-mail: procenko.d.p@vntu.edu.ua

Tsvigun Sergiy A. — student of group 1IST-23m, faculty of intellectual information technologies and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tsvigunchik_11@ukr.net

Supervisor: ***Protsenko Dmytro P.*** — candidate. technical Sciences, Associate Professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia e-mail: procenko.d.p@vntu.edu.ua

УДК 004.89:004.77

Є. О. Сілагін
О. В. Сілагін

ОНТОЛОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАЗИ ЗНАНЬ З ПІДБІРУ ЛІТЕРАТУРИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій роботі виконано онтологічне моделювання предметної області «Підбір літератури». Проведено аналіз можливостей середовища розробки онтологій Protégé у контексті даної предметної області. Визначено базовий підхід до моделювання онтології у формі семантичної мережі, яка дозволяє поступово розширювати та поглиблювати знання про особливості ринку та різноманіття жанрів літератури.

Ключові слова: база знань, рекомендаційна технологія, онтологічна модель, Protégé, семантична мережа.

Abstract

This paper presents an ontological modelling of the subject area 'Literature Selection'. An analysis of the capabilities of the Protégé ontology development environment in the context of this subject area is carried out. The basic approach to modelling the ontology in the form of a semantic network is defined, which allows to gradually expand and deepen knowledge about the market features and the variety of literature genres.

Keywords: knowledge base, recommender technology, ontological model, Protégé, semantic network.

Вступ

З плином часу поняття онтології стає все більш важливим у таких галузях, як штучний інтелект, управління знаннями та створення спеціалізованих інформаційних ресурсів. Знання все частіше потребують упорядкування у своїй предметній області для зручного та швидкого доступу, оперування. Всеосяжна та детальна формалізація знань передбачає побудову концептуальної схеми, яка відображає ключові поняття предметної області та інформацію про них.

Актуальність

За останні чотири роки, починаючи з часів COVID-19, переживши другий "бум" уже після масштабного вторгнення, українські книжки та література в цілому стали невід'ємною частиною життя та дозвілля майже кожної людини. Видавництва не відмовляють у різноманітті ринку, пропозиція вражає: це може бути як і технічна нон-фікшн література, так і художня, яка охоплює величезну кількість жанрів починаючи з класичної і закінчуючи фантастикою та фентезі. Окрім цього, навіть той самий "Тарас Бульба" може бути представленим у декількох видавництвах та мати абсолютно різні технічні характеристики як фізична книга (тверда, або м'яка обкладинка, наявність малюнків, якість паперу і т.д.). Враховуючи це, і споживач, і магазини, і бібліотеки потребують систематизації та чіткого розуміння при підборі літератури як для власного користування, так і для продажу.

Постановка задачі на дослідження

Результатом даного дослідження є створення онтологічної моделі бази знань для підбору літератури, яка покращить точність та ефективність семантичного пошуку книг відповідно до вимог та бажань користувачів, власників магазинів, працівників бібліотек, тощо.

Для досягнення цього дослідження необхідно вирішити такі задачі:

1. Дослідити ринок книг, визначивши основні жанри літератури, технічні характеристики книг та попит серед населення.
2. Розробити базову графічну модель у вигляді фрагмента семантичної мережі, що відображатиме взаємозв'язки між ключовими поняттями.

3. Реалізувати онтологічну модель підбору літератури за допомогою інструментів редактора Protégé, забезпечивши її функціональність для пошуку потрібної інформації та прийняття рішень.

Реалізація онтологічної моделі бази знань засобами Protégé.

Онтологічні моделі є одним із найефективніших способів представлення знань у складних та багатошарових сферах, таких як підбір літератури. Вони базуються на формальній теорії, яка описує світ через поняття та їх взаємозв'язки, забезпечуючи структуроване й точне визначення характеристик і взаємодій між класами та об'єктами. Однією з головних переваг онтологій є їх здатність інтегруватися з іншими моделями знань, що робить їх цінним інструментом для створення систем, які аналізують дані з різних джерел, таких як технічні особливості, відгуки користувачі, наявність книг, ціни[1]. Прикладом є фрагмент семантичної мережі, зображеної на рис.1.

Рис.1. Фрагмент семантичної мережі для побудови онтології "Підбір літератури"

Моделювання класів, властивостей та відношень є невід'ємним етапом при створенні онтологічної моделі підбору літератури.

1. Класи: У такій онтології класи розмежувати літературу на різні жанри в залежності від потреб та інтересів. Наприклад, це будуть класи: "Нон-фікшн література", "Художня література" та "Ілюстративна літуратура", які згодом будуть утворювати ще більшу кількість підкласів, створюючи повноцінний каталог з базою екземплярів. Користувач, маючи при собі структуровану модель, зможе швидко зрозуміти що саме та в якому вигляді йому потрібно[2].
2. Властивості: Властивості представляють атрибути книг або зв'язки між різними характеристиками. Наприклад, атрибутами можуть бути назва, автор, жанр, видавництво, тип обкладинки, тип паперу, ціна, наявність ілюстрацій. Враховуючі
3. Відносини: Відносини показують зв'язки між класами, властивостями і потрібні для розуміння того, як можна використати поєднання різних характеристик. Наприклад, книга може мати властивість "Видавництво" та "Жанр", що разом допоможе зрозуміти з якими конкретно жанрами зазвичай працює той самий "Folio".

Для створення ефективної онтологічної моделі підбору літератури важливо правильно визначити ієрархічну структура та взаємодії між класами, які представляють різні аспекти літератури. Це можливо завдяки використанню об'єктних і примітивних властивостей, що забезпечують гнучкість та деталізацію. Після цього можна переходити до самого інструменту - Protege-OWL[3].

У редакторі Protégé-OWL забезпечено можливість вибору однієї з трьох розроблених на цей час версій мови OWL: OWL-Lite, OWL-DL, OWL-Full. Версії відрізняються мірою їх виразності. OWL-Lite є найпростішою з погляду синтаксису. Її найкраще використовувати під час побудови простої ієрархії

класів та визначення семантичних обмежень. OWL-DL є значно виразнішою підмовою порівняно з OWLLite. Вона базується на описовій логіці (description logics) і орієнтована на тих користувачів, які хочуть максимальної прозорості без втрати повноти обчислень. OWL-DL охоплює всі мовні конструкції OWL з обмеженнями, на зразок розділення типів (клас не може бути властивістю, а властивість не може бути об'єктом або класом). Завдяки цьому OWL-DL забезпечує автоматичний логічний вивід (процес міркування). OWL-Full використовують в ситуаціях, де виразність засобів більш важлива, ніж потреба у обчислювальних можливостях мови[4].

Проте найпотужнішим засобом для створення запитів на пошук інформації у Protégé є вбудований конструктор мови запитів SPARQL [6]. Основними видами таких запитів є SELECT запит, CONSTRUCT запит, ASK запит та DESCRIBE запит. Найбільш поширеним з даних різновидів є SELECT запит, результати виведення запиту подаються у зручному для користувача табличному вигляді. Підсумовуючи, в результаті маємо налаштований робочий простір та частково описану онтологію, які зображені на рис.2.

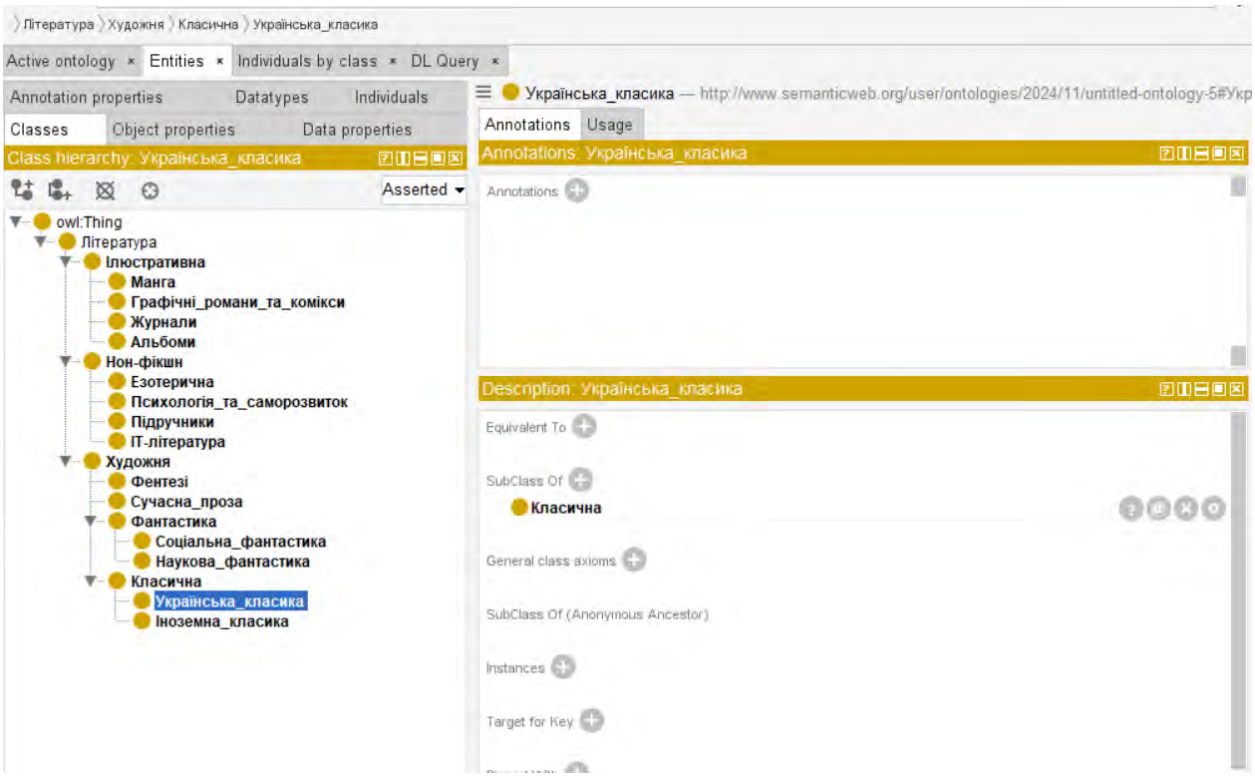

Рис.2. – робочий простір та частково описана онтологія підбору літератури.

Висновки

Таким чином, у результаті дослідження було створено онтологічну базу знань "Підбір літератури". Це дозволяє ефективно управляти й аналізувати інформацію в даній сфері, сприяючи покращенню процесів наповнення книжками бібліотек, магазинів та особистих поличок користувачів. Крім того, у ході дослідження був продемонстрований приклад реалізації класів у середовищі Protégé, а також проведено детальний аналіз можливостей цього програмного засобу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сілагін О. В. Онтологічне моделювання бази знань з музичного наджанру «метал» [Текст] / О. В. Сілагін, Д. О. Зелінська, В. А. Гірдвайніс // Інформаційні технології та комп`ютерна інженерія. – 2021. – № 2. – С. 45-50.

2. Сілагін О. В. Онтологічне моделювання бази знань з організації подорожей [Текст] / О. В. Сілагін, В. О. Денисюк // Український журнал інформаційних технологій. – 2022. – Т. 4, № 1. – С. 44-52.

3. Онтології і подання знань [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://astrid.irtc.org.ua/attach/IMCS/2017_9/19.pdf
4. Онтології [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/

Сілагін Єгор Олексійович – асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: egor.silagin@vntu.edu.ua

Сілагін Олексій Віталійович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

Silagin Yehor Oleksiiovych – Assistant at the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: yehor.silahin@vntu.edu.ua

Silagin Oleksy Vitalyevich – Ph.D. in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

УДК 004

Д. П. Курніцький
О.Ю. Софина

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ РОЗГОРТАННЯ У ХМАРІ У РОЗРОБЦІ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ ДЛЯ ОБРОБКИ БАНКІВСЬКИХ ТРАНЗАКЦІЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено, описано та проаналізовано перспективи використання технологій розгортання у хмарі у розробці інформаційних систем для підтримки банківських транзакцій.

Ключові слова: банківська транзакція, система, клієнт-сервер, мікросервіси, хмара, розгортання, хмарні сервіси.

Abstract

The article explores, describes and analyzes the prospects for using cloud deployment technologies in the development of information systems to support banking transactions.

Key words: bank transaction, system, client-server, microservices, cloud, deployment, cloud services.

Мета

Метою даного дослідження є визначення основних аспектів та переваг використання хмарних рішень для обробки банківських транзакцій, аналіз їх впливу на ефективність та безпеку банківських інформаційних систем.

Вступ

У сучасній банківській індустрії стрімке зростання обсягів фінансових транзакцій вимагає впровадження високопродуктивних та гнучких систем обробки даних. Для забезпечення надійності, безпеки та безперервного обслуговування клієнтів банки активно шукають інноваційні технологічні рішення. Застосування хмарних технологій стає одним із таких напрямів, адже воно дозволяє забезпечити масштабованість та економічність, одночасно знижуючи витрати на обладнання та підтримку інфраструктури.

Хмарні технології дають змогу значно знизити витрати на обслуговування серверів, зменшити час на розгортання нових сервісів і забезпечити високий рівень доступності для клієнтів. Однак перехід до хмарних рішень у фінансовому секторі пов’язаний із низкою викликів, серед яких — забезпечення високих стандартів безпеки даних, відповідність регуляторним вимогам і контроль ризиків. Ці фактори потребують особливої уваги в розробці інформаційних систем для обробки банківських транзакцій у хмарному середовищі.[1]

Перспективи використання технологій розгортання у хмарі у розробці інформаційних систем для підтримки банківських транзакцій

Аналіз технологій розгортання у хмарі для фінансових систем є важливим для розуміння їхньої ролі в оптимізації обробки банківських транзакцій. Завдяки розвитку сучасних технологій хмарного розгортання, фінансові установи отримали можливість створювати надійні, масштабовані й економічно ефективні системи обробки даних. Основні технології, що використовуються для цього, включають контейнеризацію, оркестрацію сервісів та Serverless-архітектуру, кожна з яких забезпечує особливі переваги для гнучкого й ефективного управління ресурсами.

Контейнеризація, зокрема платформа Docker, дозволяє ізолювати додатки та їхні залежності у спеціальні контейнери, що робить процес їхньої розробки та розгортання ефективнішим.[2] Використання Kubernetes як системи оркестрації контейнерів забезпечує автоматизоване масштабування, моніторинг і управління додатками в хмарному середовищі, що особливо важливо для великих фінансових систем, де обробка транзакцій повинна бути безперебійною.

Крім Kubernetes, у сфері оркестрації контейнерів використовуються й інші технології, які забезпечують ефективне управління контейнеризованими додатками та зручність їх розгортання в масштабованих хмарних середовищах, такі як:

1. **Docker Swarm** – система оркестрації від Docker з простою інтеграцією та зручним масштабуванням для невеликих проєктів. Легко налаштовується, але менш гнучка для великих інфраструктур.
2. **Apache Mesos + Marathon** – потужна система для управління великими кластерами з можливістю запуску контейнерних та інших навантажень. Ідеально підходить для великих підприємств, але складніша в налаштуванні.
3. **OpenShift** – корпоративна платформа від Red Hat, яка розширює Kubernetes, додаючи вбудовані CI/CD інструменти та підтримку безпеки. Орієнтована на корпоративне використання.
4. **Nomad** – проста і легка альтернатива Kubernetes, яка підтримує контейнерні та монолітні додатки. Підходить для гібридних середовищ, але не має такої глибокої екосистеми, як Kubernetes.
5. **Rancher** – платформа для управління кількома кластерами Kubernetes, Docker Swarm та Mesos. Пропонує єдиний інтерфейс для мультихмарних середовищ.
6. **AWS Fargate** – серверлесс-орієнтована платформа для автоматичного запуску контейнерів на ECS або EKS без керування серверами. Добре підходить для простих та невеликих робочих навантажень.

Kubernetes забезпечує високу гнучкість і масштабованість завдяки автоматичному розподілу ресурсів та підтримці різних типів робочих навантажень, що робить його ідеальним для великих інфраструктур. Його багата екосистема інструментів, таких як Helm, Istio та Prometheus, надає широкі можливості для управління, моніторингу та побудови мікросервісних архітектур. Kubernetes також забезпечує надійність, автоматично відновлюючи сервіси після збоїв і балансуючи навантаження, що критично для безперебійної роботи. До того ж, активна спільнота та підтримка провідних хмарних платформ роблять Kubernetes стійким та інноваційним вибором для будь-якої складної та масштабної інфраструктури.[3]

Serverless-архітектура, яка включає послуги безсерверних обчислень, наприклад, AWS Lambda чи Azure Functions, дозволяє банкам створювати функції, які виконуються за запитом і автоматично масштабуються під час високих навантажень. Це рішення сприяє ефективнішому використанню ресурсів та зниженню витрат, оскільки організації оплачують лише фактично використані ресурси. Для фінансових систем, що вимагають швидкої обробки запитів, Serverless-архітектура надає оптимальне середовище для гнучкого розгортання.[4]

Оскільки фінансові дані є особливо чутливими, забезпечення безпеки в хмарному середовищі є критично важливим аспектом при розробці банківських систем. Технології шифрування, багатофакторної аутентифікації та управління доступом становлять основу для захисту даних у хмарі. Окрім цього, відповідність регуляторним вимогам, як-от PCI DSS (Payment Card Industry Data Security Standard), є обов’язковою для збереження конфіденційності й захисту даних під час обробки банківських транзакцій. Ключовим завданням для фінансових установ є створення захищеної хмарної інфраструктури, що відповідає не лише законодавчим вимогам, а й дозволяє ефективно реагувати на сучасні кіберзагрози.[5]

Висновки

У підсумку вищевикладеного можна визначити, що використання технологій розгортання у хмарі для обробки банківських транзакцій є критично важливим аспектом розвитку сучасних фінансових систем. Ці технології забезпечують не тільки необхідну швидкість та ефективність обробки транзакцій, але й підвищують рівень безпеки та надійності фінансових операцій. Зокрема, хмарні рішення дозволяють банкам адаптуватися до зростаючих вимог ринку, знижуючи витрати на інфраструктуру і забезпечуючи можливість масштабування відповідно до змін у попиті.

Крім того, інтеграція сучасних систем оркестрації, таких як Kubernetes, у процес розгортання хмарних додатків надає додаткові можливості для автоматизації та управління ресурсами. Це, у свою чергу, дозволяє фінансовим установам ефективніше реагувати на виклики, пов'язані з обробкою великого обсягу даних у режимі реального часу. Важливими аспектами залишаються питання безпеки даних, відповідності регуляторним вимогам та управління ризиками, які потребують ретельного планування і реалізації.

Таким чином, сфера хмарних технологій у банківських транзакціях має величезний потенціал для подальшого розвитку. Завдяки зручності та доступності цифрових фінансових сервісів, ці технології можуть суттєво покращити досвід клієнтів, зокрема для звичайних користувачів і корпоративних клієнтів. Відтак, фінансові установи, які впроваджують ці інновації, можуть зміцнити свої позиції на ринку, підвищуючи конкурентоспроможність і задовольняючи зростаючі потреби споживачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Що таке хмарні технології? Переваги та недоліки хмарних сервісів. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://edin.ua/shho-take-xmarni-texnologi%D1%97-i-navishho-voni-potribni/
2. Docker Documentation. [Електронний ресурс]. – Режим досутпу: https://docs.docker.com/
3. Kubernetes Documentation. [Електронний ресурс]. – Режим досутпу: https://kubernetes.io/docs/home/
4. Serverless computing with AWS Lambda, Part 1. [Електронний ресурс]. – Режим досутпу: https://web.archive.org/web/20180207010152/https://www.javaworld.com/article/3210726/application-development/serverless-computing-with-aws-lambda.html
5. PCI Data Security Standard (PCI DSS) [Електронний ресурс]. – Режим досутпу: https://www.pcisecuritystandards.org/standards/pci-dss/

Курніцький Дмитро Петрович – аспірант кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, dmytro.kurnitskiy@gmail.com

Софина Ольга Юріївна – канд. техн. наук, доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, *olsofina@gmail.com*

Kurnitsky Dmytro P. – student of 1IST-17b, Faculty of Computer Systems and Automation, Vinnytsia NationalTechnical University, Vinnytsia, dmytro.kurnitskiy@gmail.com

Sofina Olga Yu. - Cand. Sc. (Eng), Docent of Automation and Intelligent Information Technologies department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: *olsofina@gmail.com*

УДК 004.9+631

О.М. Губар
В. Б. Мокін

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ АНАЛІЗУ ТА ПЕРЕДБАЧЕННЯ ДІОКСИДУ ВУГЛЕЦЮ ЗА ДАНИМИ ГРОМАДСЬКОГО МОНІТОРИНГУ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ У М. ВІННИЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено розвідувальний аналіз Kaggle-датасету „Air Quality Monitoring from EcoCity" з даними вмісту різних забруднюючих речовин у повітрі. Для вирішення поставленої задачі побудовано інтелектуальні моделі передбачення даних Linear SVR, XGB Regressor та RandomForestRegressor. Оптимальною є Linear SVR. Розроблено інформаційну технологію передбачення вмісту вуглекислого газу за рахунок удосконалення методів машинного навчання та розвідувального аналізу, що дозволяє підвищити точність цього передбачення у м. Вінниці.

***Ключові слова**: моніторинг якості атмосферного повітря, машинне навчання, передбачення, м. Вінниця.*

Abstracts

An exploratory analysis of the Kaggle dataset "Air Quality Monitoring from EcoCity" with data on the content of various pollutants in the air is carried out. To solve this problem, we built intelligent data prediction models Linear SVR, XGB Regressor and RandomForestRegressor. The optimal one is Linear SVR. An information technology for predicting the carbon dioxide content has been developed by improving machine learning and intelligence analysis methods, which allows to increase the accuracy of this prediction in Vinnytsia city.

***Keywords:** air quality monitoring, machine learning, prediction, Vinnytsia city.*

Вступ

Зростання рівня CO_2 є однією з головних причин глобального потепління. Передбачення концентрації вуглекислого газу допомагає оцінити темпи підвищення температури, екстремальних погодних явищ і довгострокові зміни клімату. Адже високий вміст CO_2 негативно впливає на екосистеми, зокрема спричиняє окислення океанів, що шкодить морській фауні та флорі, а також впливає на продуктивність сільського господарства. призводить до економічних втрат через погіршення умов ведення сільського господарства, пошкодження інфраструктури внаслідок екстремальних погодних умов, а також підвищення витрат на охорону здоров'я через зростання частоти природних катастроф.

Аби уникнути майбутніх наслідків, треба вміти передбачати вміст вуглекислого газу в майбутньому за для розробки нових методів та практик для боротьби з підвищеним вмістом CO_2 та оцінювання їх ефективності.

Метою даного дослідження є підвищення точності передбачення вмісту вуглекислого газу в атмосферному повітрі використовуючи методи машинного навчання.

Розвідувальний аналіз даних

Використовуючи датасет «Air Quality Monitoring from EcoCity» на онлайн-платформі Kaggle (https://www.kaggle.com/datasets/vbmokin/air-quality-monitoring-from-ecocity). Було проведено розвідувальний аналіз, в результаті якого було знайдено та вилучено аномалії даних, що могли б вплинути на кінцевий результат прогнозування. На рисунку 1 зображено таку аномалію даних.

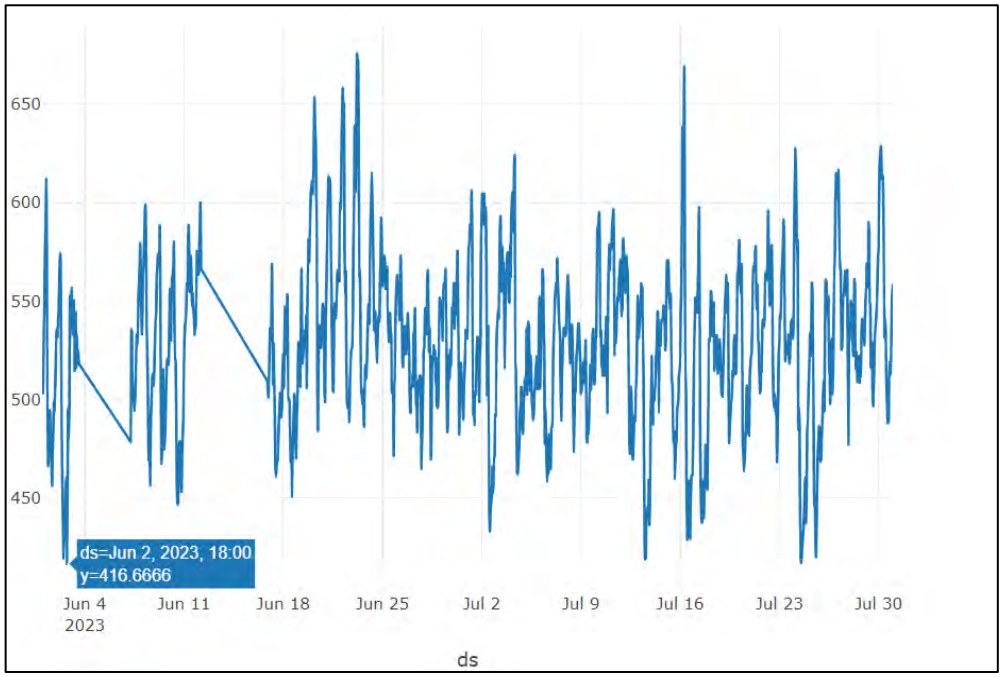

Рисунок 1 – Аномалія 2.06.23р. зниження вмісту CO_2 в атмосфері

Дана аномалія могла виникнути з безлічі причин, серед яких короткий робочий день підприємств поблизу або зменшений потік автотранспорту, оскільки це було в п'ятницю ввечері або через певні погодні умови, що посприяли зменшенню вмісту вуглекислого газу в атмосферному повітрі.

Після урахування всіх аномалій було побудовано біля 2-х десятків інтелектуальних моделей з різними параметрами з використанням методів машинного навчання [1, 2], задля виявлення оптимальної з них, що підходить під дане дослідження. На рисунку 2 зображено всі побудовані моделі з метрикою, визначеною на валідаційних даних.

	name_model	type_data	mape
12	Linear SVR	valid	1.93953
13	Random Forest Regressor	valid	1.991942
15	XGB Regressor	valid	2.025112
8	ARIMA_auto	valid	2.039046
10	KNeighbors Regressor	valid	2.18653
9	Linear Regression	valid	2.498551
16	MLP Regressor	valid	2.814234
11	Support Vector Machines	valid	2.996162
14	Bagging Regressor	valid	3.003043
5	Prophet_30_days_12_order	valid	4.728317
7	Prophet_365_days_12_order	valid	12.123947
1	Prophet_4_days_12_order	valid	17.116291
0	Prophet_4_days_3_order	valid	21.692297
6	Prophet_365_days_3_order	valid	25.851544
3	Prophet_7_days_12_order	valid	28.985652
2	Prophet_7_days_3_order	valid	32.211638
4	Prophet_30_days_3_order	valid	43.620066

Рисунок 2 – Побудовані моделі передбачення

Як видно з рисунку 2, найкращою моделлю є Linear SVR з метрикою MAPE (середня абсолютна похибка) що складає 1,93953%.

Результати дослідження

Взявши за основу Linear SVR далі було проведено навчання з використанням розширеного датасету, що включав в себе тренувальні та валідаційні дані. В цей раз похибка склала лише 1,927118% (рис. 3).

	name_model	type_data	mape
12	Linear SVR	valid	1.927118

Рисунок 3 – Середня абсолютна похибка на розширеному датасеті

Далі було порівняно результати передбачення моделі з реальними даними (рис. 4).

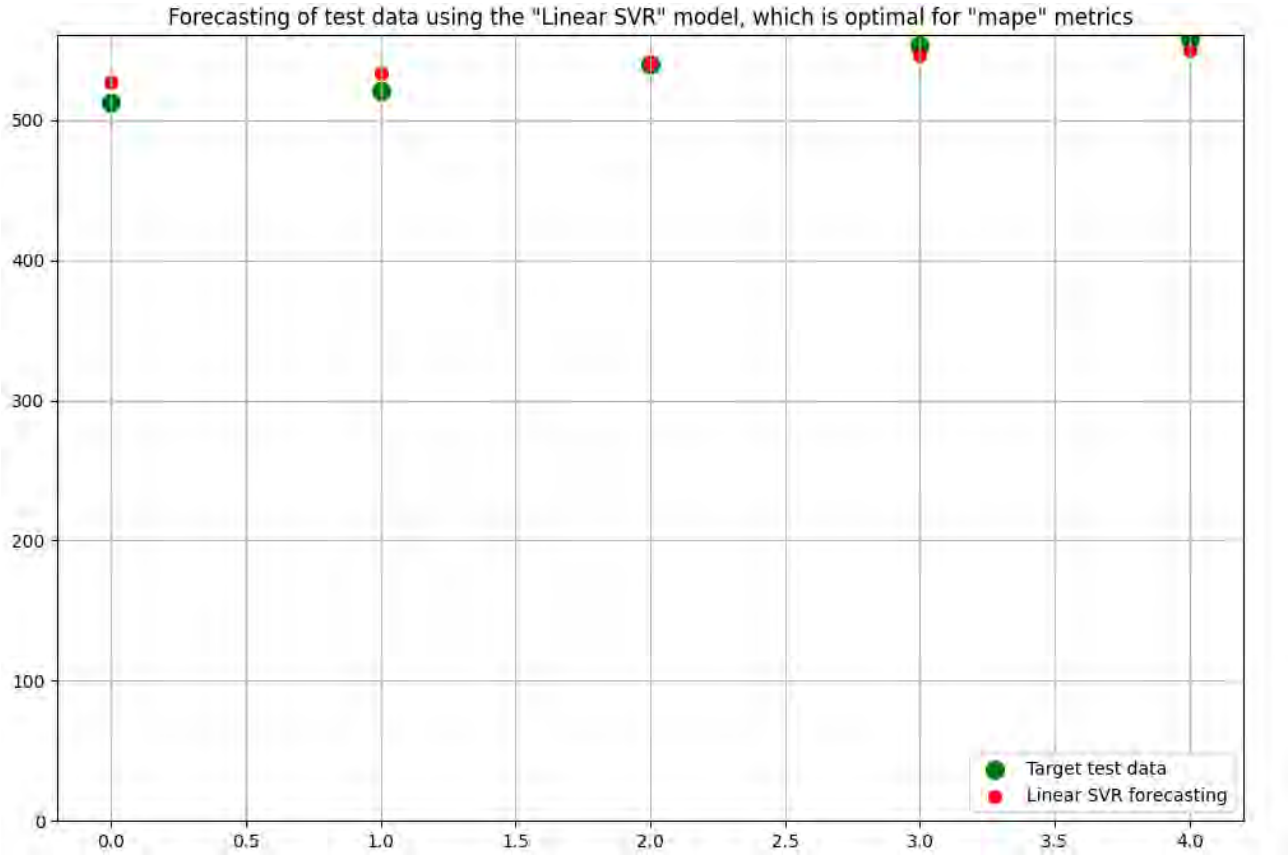

Рисунок 4 – Результати порівняння реальних даних з даними передбачення

На даному графіці зображено червоними крапками результати передбачення, а зеленими крапками – реальні дані. Оскільки червоні точки знаходяться дуже близько до зелених це свідчить про гарне навчання та здатність моделі виконувати поставлену задачу.

Висновки

В даному дослідженні виконано побудову та налаштування різних моделей машинного навчання. Проведено розвідувальний аналіз датасету, з якого були вилучені аномалії даних. Було виконано навчання на валідаційних даних за для визначення оптимальної моделі. Нею виявилась модель Linear SVR з метрикою MALE і складала 1,93953% Потім було використано розширений датасет, що включав в себе валідаційні та тренувальні дані. Що дало вже 1,927118% похибки. Також було проаналізовано результати передбачення та порівняно з реальними результатами. Отже, побудована інтелектуальна модель добре підходить для виконання поставленої задачі та має перспективи в практичному використанні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. A Comprehensive Guide to Machine Learning [Електроний ресурс] / S. Nasiriany et al. 2018. 176 с. – Режим доступу: https://github.com/juanmartinsantos/books/blob/main/docs/Machine%20Learning/A%20Comprehensive%20Guide%20to%20Machine%20Learning.pdf

2. Наука про дані: машинне навчання та інтелектуальний аналіз даних : електронний навчальний посібник комбінованого (локального та мережевого) використання [Електронний ресурс] / В. Б. Мокін, М. В. Дратований – Вінниця : ВНТУ, 2024. – 258 с. – Режим доступу: https://docs.vntu.edu.ua/card.php?id=8163

Губар Олексій Михайлович — студент групи 1ІСТ-23м, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, *olexiihubar@gmail.com*

Мокін Віталій Борисович – д-р техн. наук, проф., завідувач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

Hubar Oleksii M.– *student of group 1IST-23m, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, olexiihubar@gmail.com*

Mokin Vitalii B. – Dr. Tech. Sciences, Prof., Head of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

УДК 004.9+631

Б. М. Опанасюк
В. Б. Мокін

РОЗРОБКА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ГЕОСТАТИСТИИЧНОГО АНАЛІЗУ РАДІАЦІЙНОГО ЗАБРУДНЕННЯ В ЄВРОПІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено геостатистичний аналіз радіаційного забруднення в країнах Європи після аварії на Чорнобильській АЕС. Для вирішення поставленого завдання використано технологію SciKit-GStat та визначено оптимальні за різними критеріями моделі інтерполяції даних, використання яких дозволило створити інформаційну технологію на основі геостатистичних методів та підвищити ефективність аналізу.

Ключові слова: *моніторинг радіаційного забруднення, інтерполяція, геостатистичний аналіз, моніторинг, аналіз даних*

Abstract

A geostatistical analysis of radiation contamination in European countries after the Chernobyl accident was conducted. To solve the task, SciKit-GStat technology was used and the optimal data interpolation models were determined by different criteria, the use of which allowed creating information technology based on geostatistical methods and increasing the efficiency of the analysis.

Keywords: *radiation pollution monitoring, interpolation, geostatistical analysis, monitoring, data analysis.*

Вступ

Моніторинг радіаційного забруднення став критично важливим завданням після великих ядерних катастроф, таких як аварія на Чорнобильській атомній електростанції (1986 рік) та аварія на Фукусімі (2011 рік). У перші роки після Чорнобиля застосовувалися переважно ручні методи збирання даних про радіаційне забруднення, що вимагало значних людських і матеріальних ресурсів. Поступово, з розвитком інформаційних технологій (ІТ) цей процес автоматизувався і набув нових можливостей, що дозволило більш точно і швидко аналізувати дані та прогнозувати наслідки забруднень.

Використання сучасних методів аналізу даних, таких як штучні нейронні мережі та факторний аналіз, разом з інструментами геостатистичного аналізу та ГІС, дозволяє ефективно вирішувати завдання та досягати поставлених цілей у дослідженні радіаційного забруднення [1].

Метою дослідження є підвищення ефективності аналізу радіаційного забруднення в Європі шляхом створення інформаційної технології на основі геостатистичних методів.

Підготовка даних

Дослідження проводилось на основі даних з датасету Kaggle «Chernobyl Chemical Radiation / CSV / Country Data» (https://www.kaggle.com/datasets/brsdincer/chernobyl-chemical-radiation-csv-country-data). Було проведено геостатистичний аналіз, на основі якого розроблено інформаційну технологію, яка дозволяє покращити точність та ефективність моніторингу, прогнозування та управління радіаційними ризиками в Європі.

Зазначений вище датасет містить дані про рівень радіаційного фону радіонуклідів Йод-131, Цезій-134 та Цезій-137, що вимірювались на території сучасної Європи після катастрофи на Чорнобильській АЕС. Було обмежено множину ознак (рисунок 1) та вибрано прямокутну ділянку Європи, де – найбільша щільність станцій спостереження. Для цього була здійснена картографічна візуалізація даних за допомогою бібліотеки Folium (рисунок 2).

```
INFO:

<class 'pandas.core.frame.DataFrame'>
RangeIndex: 2051 entries, 0 to 2050
Data columns (total 7 columns):
 #   Column       Non-Null Count  Dtype
---  ------       --------------  -----
 0   PAYS         2051 non-null   object
 1   X            2051 non-null   float64
 2   Y            2051 non-null   float64
 3   Date         2051 non-null   object
 4   Iodine_131   2009 non-null   float64
 5   Caesium_134  1801 non-null   float64
 6   Caesium_137  1506 non-null   float64
dtypes: float64(5), object(2)
memory usage: 112.3+ KB
None
```

Рисунок 1 – Загальний вигляд оптимізованих даних

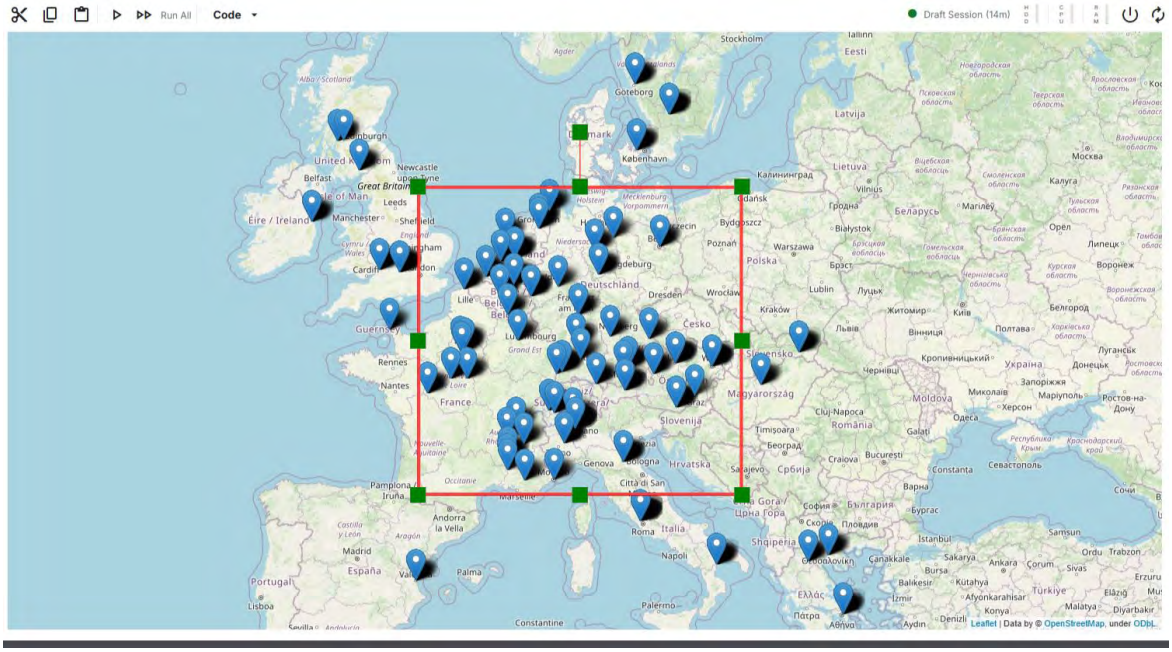

Рисунок 2 – Картографічне відображення вхідних даних

Виконавши базовий аналіз даних, приймаємо рішення що для здійснення геостатистичного аналізу нам необхідно відфільтрувати дані та використовувати лише дані країн, які мають найбільшу щільність станцій спостереження радіаційного фону. Відповідно, приймаємо рішення виконувати аналіз, враховуючи лише дані таких країн як Бельгія, Швейцарія, Німеччина, Франція, Нідерланди, Австрія та Чехія для забезпечення найкращої точності аналізу.

Часто у великих наборах даних зустрічаються записи з відсутніми значеннями. У контексті радіаційного моніторингу такі пропуски можуть бути викликані відсутністю показників із певних станцій або технічними проблемами під час передавання даних. Наше дослідження, на жаль не стало винятком, і саме тому було прийнято рішення використати інтерполяцію даних, що дозволить відновити відсутні значення на основі доступних даних [2].

Генеруємо діаграму розсіювання даних (рисунок 3, а) та помічаємо, що дані, розташовані достатньо щільно, проте, внаслідок географічних особливостей, збирання даних у певних ділянках та формах рельєфу не є можливим. Для корекції даних приймаємо рішення здійснити кластеризацію та передбачення даних за допомогою алгоритму K-Nearest Neighbor.

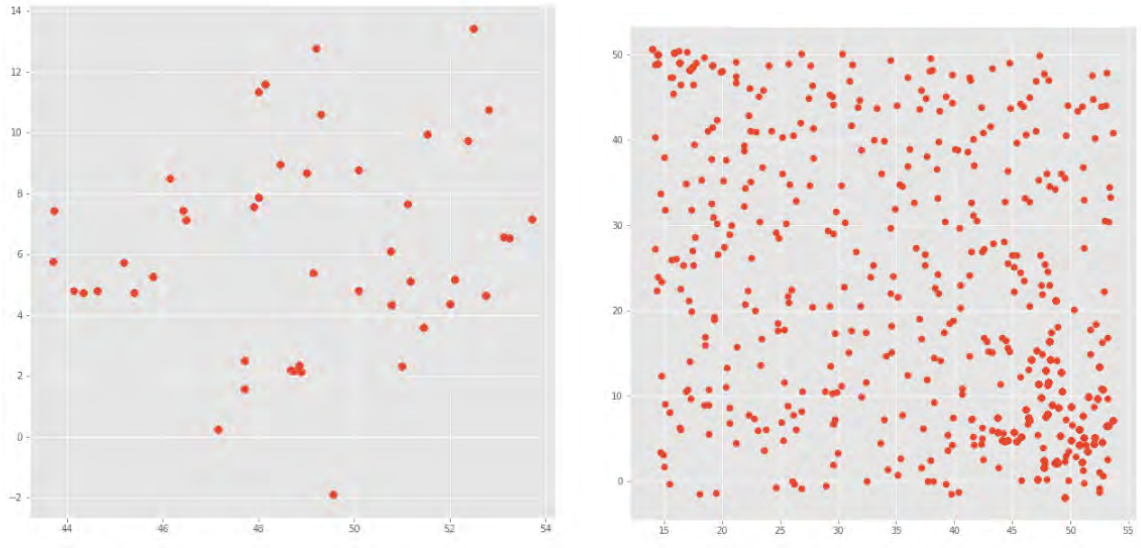

а) б)

Рисунок 3 – Діаграма розсіювання даних: до (а) та після (б) передбачення допоміжних даних

Виконавши кластеризацію, розпочинаємо генерування даних, передбачених за допомогою K-nearest Neighbor алгоритму. Встановлюємо оптимальне значення 3-х сусідів для кожного із вже існуючих записів і виконуємо передбачення. Отримуємо показник точності передбачення у 96,5%, що свідчить про високий ступінь схожості даних до реальних замірів (рисунок 3,б).

Результати машинного навчання можна використовувати для побудови довгострокових прогнозів, що дозволяє визначити потенційні небезпеки, а також розробити плани щодо мінімізації впливу радіації на довкілля.

Геостатистичний аналіз

Геостатистичний аналіз є важливою частиною дослідження, оскільки він дозволяє виявити просторові закономірності та аномалії в даних про радіаційне забруднення. У нашому дослідженні використовуються інструменти бібліотеки SciKit-GStat, яка пропонує широкий набір функцій для побудови варіограм і моделювання просторових залежностей. На основі аналізу даних з отриманої діаграми розсіювання будуємо сферичні варіограми для основних досліджуваних ознак - Йод-131 (рисунок 4,а), Цезій-134 (рисунок 4,б) та Цезій-137 (рисунок 4,в).

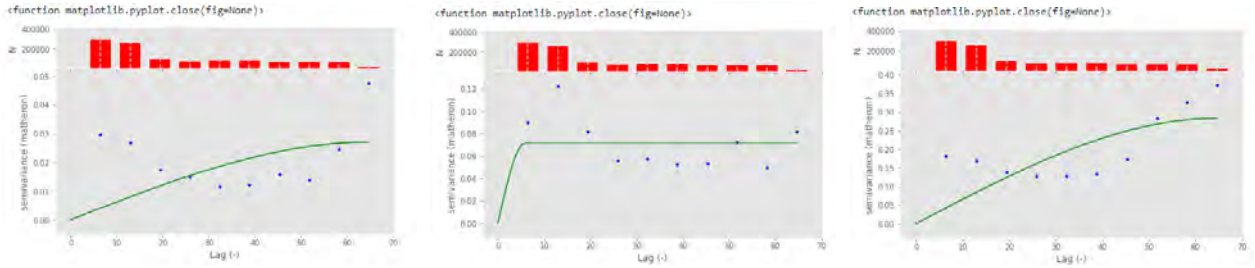

а) б) в)

Рисунок 5 – Сферична варіограма по різних показнику: а) Йод-131; б) Цезій-134; в) Цезій-137

На даних рисунках можливо побачити наскільки далеко чи близько один від одного знаходяться станції відносно своєї широти.

На основі побудованих варіограм вимальовується модель просторових залежностей, яка дозволяє зробити більш точне визначення рівня радіації у невідомих точках.

Візуалізація даних та результати

Використовуючи дані, підготовані у попередніх кроках, будуємо графіки інтерполяції (рис. 5,а) та визначаємо помилки кригінгу (рис. 5,б), показники спостереження відображені у Bq/m³. З першого графіку (рис. 5,а) можна помітити області з найбільшим та найменшим рівнем радіаційного

забруднення. Ці дані можна використовувати, наприклад, для побудови маршрутів евакуації при потенційній техногенній катастрофі або ж для застосування термінових зусиль з деактивації ізотопів. Другий же графік (рис. 5,б) відображає невизначеність прогнозу зробленого за допомогою кригінг-методу геостатистичного інтерполювання та може бути застосований для розміщення додаткових засобів спостереження показників у місцях з найбільшим відхиленням.

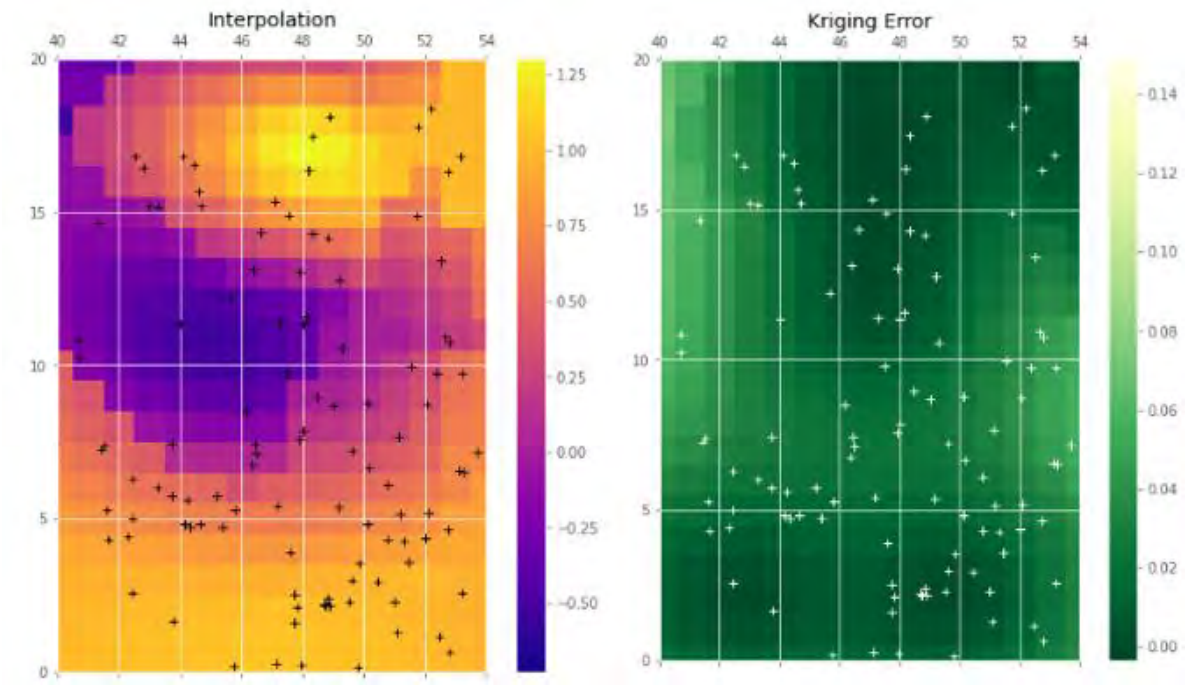

а) б)

Рисунок 5 – Графіки помилок методів Interpolation (а) та Kriging (б)

Важливо, що для підвищення ефективності аналізу необхідно задавати значення не випадковим чином, а – на основі певної математичної функції, додаючи шум, щоб метод міг знаходити чинні закономірності [3]. Робимо геостатистичний аналіз на відповідних даних (рис. 6).

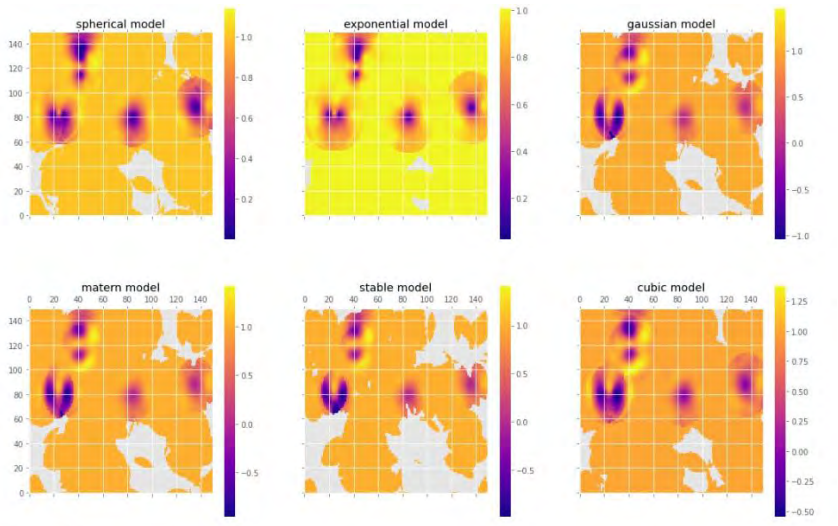

Рисунок 6 – Результат геостатистичного аналізу основними популярними моделями

Висновки

З графіків можна чітко прослідкувати рівень спостереження трьох основних нуклеотидів та рівні їх розповсюдження, що здійснювались протягом року після аварії на ЧАЕС. Також вдалось помітити

певну закономірність: практично всюди забруднення розсіялось рівномірно, за винятком міст та агломерацій, що є сильно озелененими та мають дещо нижчий рівень урбанізації (наприклад, Берлін, Гамбург, Париж, Амстердам тощо) – це й помітно на графіках специфічними потемніннями. «Чисті» зони можна з легкістю помітити й на відомих мапах, наданих джерелами Об'єднаного дослідного центру ЄС. Тому можна зробити висновок про те, що геостатистичний аналіз виконаний з винятковою точністю.

Геостатистичний аналіз показав, що найточніші показники можна помітити якраз у країнах, де станцій найбільше та розташовані вони найщільніше - це Німеччина, Австрія, Бельгія та Нідерланди. Найкраще ситуацію відображають «matern» та «stable» моделі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Neteler, M., & Mitasova, H. (2002). Open source GIS: a GRASS GIS approach (Vol. 689). *Springer Science & Business Media*, 2013. – 435 p.

2. Goovaerts P. Kriging Interpolation. The Geographic Information Science & Technology Body of Knowledge. 2019. URL: https://gistbok.ucgis.org/bok-topics/kriging-interpolation (дата звернення: 05.12.2024).

3. Мокін В. Б. Удосконалення методу ординарного кригінгу геостатистичного аналізу для моделювання якості вод річок з урахуванням їх звивистості / В. Б. Мокін, Є. М. Крижановський, Ю. С. Семчук // Вісник Вінницького політехнічного інституту. — Вінниця : — 2011. — № 4. — С. 46–52.

Опанасюк Богдан Михайлович — студент групи 1ІСТ-23м, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, 01-23-047.stud@vntu.edu.ua

Мокін Віталій Борисович – д-р техн. наук, проф., завідувач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

Opanasiuk Bohdan – student of group 1IST-23m, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, 01-23-047.stud@vntu.edu.ua

Mokin Vitalii – Dr. Tech. Sciences, Prof., Head of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

УДК 004.9 : 711.168

Є. М. Крижановський[1]
В. О. Будяк[1]
І. М. Штельмах[1]

ФОРМУВАННЯ ДАТАСЕТУ ТА АВТОМАТИЗОВАНЕ СТВОРЕННЯ ПЛАНУ БУДІВЕЛЬ ЗА АЕРОФОТОЗЙОМКОЮ БУДІВЕЛЬ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Використовуючи сучасні інформаційні технології, проведено дослідження процесу автоматизованого створення планів будівель на основі аерофотозйомки дахів. У роботі запропоновано підхід до обробки зображень за допомогою нейронних мереж, таких як DETR та Vision Transformers, що дозволяє з високою точністю ідентифікувати та сегментувати дахи будівель. Основною метою є створення точних моделей міської забудови для подальшого використання у геоінформаційних системах та плануванні територій. Розроблений підхід сприяє автоматизації процесів аналізу міської інфраструктури та підвищенню точності картографічних даних.

Ключові слова: аерофотозйомка, сегментація дахів, нейронні мережі, інформаційні технології, автоматизація, міське планування.

Abstract

Using modern information technologies, a study was conducted to automate the creation of building plans based on aerial roof photography. The approach leverages image processing through neural networks, such as DETR and Vision Transformers, enabling accurate identification and segmentation of building roofs. The primary goal is to create precise urban development models for further use in geographic information systems and territorial planning. The proposed method enhances the automation of urban infrastructure analysis and improves the accuracy of cartographic data.

Keywords: aerial photography, roof segmentation, neural networks, information technologies, automation, urban planning.

Актуальність дослідження

Створення точних геопросторових даних на основі аерофотозйомки є критично важливим для ефективного планування міської забудови, проєктування інфраструктури та кадастрових робіт. Зокрема, визначення координат фундаментів будівель за знімками дахів дозволяє уникнути тривалих і дорогих наземних вимірювань.

Сучасні методи, реалізовані в таких програмних продуктах, як ArcGIS, QGIS, Digitals, Adobe Photoshop, використовують підходи сегментації зображень за кольорами [1-3], співставлення з існуючими картографічними матеріалами [4] та традиційні методи аналізу геопросторових даних і зображень [4–9]. Проте, їх ефективність знижується за умов складного рельєфу місцевості, нестандартної геометрії дахів, низької контрастності між дахами та іншими елементами ландшафту, а також великої кількості схожих об'єктів на знімках.

Сучасні методи машинного навчання, зокрема трансформери (ViTs) та підходи на основі псевдоміток, показують значний прогрес у задачах аналізу зображень [10]. Їх адаптація для вирішення задач аерофотозйомки може забезпечити суттєве підвищення точності та автоматизації процесу ідентифікації фундаментів будівель.

Таким чином, дослідження, спрямоване на розробку і впровадження сучасних інтелектуальних технологій для аналізу аерофотознімків, є актуальним як з наукової, так і з практичної точки зору.

Формування датасету.

Для ефективного вирішення задачі визначення контурів фундаменту будівель на основі аерофотозйомки доцільно використовувати датасет "Aerial Imagery for Roof Segmentation", розміщений на платформі Kaggle. Цей датасет був створений спеціально для задач, пов'язаних із сегментацією дахів

будівель на аерофотознімках, що робить його одним із найцінніших інструментів для досліджень у сфері комп'ютерного зору. Використання такого набору даних забезпечує доступ до високоякісних і добре розмічених зображень, які дозволяють навчати складні моделі глибинного навчання для точного виявлення та ідентифікації дахів будівель на зображеннях з висоти. Завдяки цьому досягається значне підвищення точності розроблених алгоритмів, що допомагає в автоматизації процесів аналізу великих масивів даних і використовується для вирішення задач у сфері міського планування та управління територіями.

Набір даних "Aerial Imagery for Roof Segmentation" є незамінним ресурсом для вирішення завдань сегментації дахів, які є критичним елементом при створенні детальних топографічних карт і планів міст. Використання цих карт і планів дозволяє містам приймати інформовані рішення щодо майбутнього розвитку інфраструктури, проектування нових житлових або промислових зон, а також ефективного використання земельних ресурсів. У зв'язку з швидким темпом урбанізації та постійним зростанням обсягу даних, отриманих з аерофотозйомок, автоматизація аналізу цих даних є життєво важливою для підвищення ефективності процесів планування та розвитку міських просторів. Впровадження передових методів глибинного навчання, таких як згорткові нейронні мережі (CNN), дозволяє суттєво підвищити швидкість і точність обробки аерофотознімків, що в свою чергу покращує якість прийняття рішень щодо управління міськими ресурсами.

Цей датасет містить високоточні аерофотознімки дахів будівель, а також відповідні бінарні маски, які чітко позначають контури дахів і відокремлюють їх від навколишнього середовища. Це дозволяє моделі в процесі навчання отримувати точні уявлення про форми дахів і їх характеристики, що надалі дає можливість правильно ідентифікувати будівлі на нових знімках. Ілюстрація основних типів дахів, що зустрічаються на аерофотознімках, наведена на рисунку 1.

Рис. 1. Ілюстрація типів дахів

Датасет розділений на три основні частини: тренувальні дані (train), дані для валідації (val) та тестові дані (test). Кожен з цих розділів відіграє важливу роль у процесі навчання і тестування моделі, допомагаючи на кожному етапі оцінювати її продуктивність і точність.

Тренувальний набір є найбільшим і найважливішим розділом датасету. Він включає значну кількість зображень разом із відповідними масками, що дозволяє моделям навчитися розпізнавати та класифікувати дахи будівель. Моделі, треновані на великому обсязі таких даних, отримують здатність ефективно визначати різні типи дахів і виводити закономірності, що забезпечує високу точність при сегментації. Валідуючий набір використовується для перевірки, наскільки добре модель узагальнює отримані знання і може застосовувати їх до нових даних. Це важливий етап у процесі навчання, який допомагає виявляти проблеми перенавчання і гарантувати, що модель здатна працювати з різними типами зображень, не адаптуючись лише до конкретних випадків. Тестовий набір, який складається з нових зображень і масок, не використаних на етапах тренування і валідації, дає можливість об'єктивно оцінити остаточну ефективність моделі на абсолютно нових даних.

Технічні характеристики датасету мають велике значення для його застосування в задачах сегментації дахів. Завдяки високій роздільній здатності зображень можна з великою точністю ідентифікувати об'єкти навіть на найдетальніших аерофотознімках, що є особливо важливим для завдань, які вимагають високої точності. Крім того, всі зображення мають однакові розміри, що спрощує їх обробку перед використанням у моделях глибинного навчання. Уніфіковані розміри дозволяють уникнути додаткових етапів попередньої обробки, таких як нормалізація чи зміна масштабу, що значно полегшує процес підготовки даних для моделювання.

Особливо важливою перевагою цього датасету є висока якість розмітки. Маски сегментації представлені у бінарному вигляді, що чітко розділяє дахи будівель від фону і дає можливість моделі точно вчитися розпізнавати ці об'єкти на нових зображеннях. Якість розмітки є критичною, оскільки навіть найменші похибки у цьому процесі можуть значно вплинути на результат роботи моделі. Точна розмітка гарантує, що моделі зможуть навчитися правильно виділяти будівлі на основі точних даних, що забезпечує високу точність сегментації. Крім того, датасет є масштабованим і може бути застосований до задач, які потребують обробки великих обсягів аерофотознімків. Це робить його ідеальним вибором для вирішення реальних практичних завдань, таких як моніторинг міської інфраструктури або контроль за забудовою територій.

Незважаючи на те, що цей датасет був створений для вирішення конкретної задачі сегментації дахів, його потенційне застосування є значно ширшим. Він може бути використаний для інших завдань комп'ютерного зору, таких як класифікація об'єктів на аерофотознімках, моніторинг міських забудов, оцінка стану будівель тощо. Це робить датасет універсальним ресурсом для виконання широкого спектра задач, пов'язаних із аналізом міської інфраструктури та управління міськими просторами. У сучасних умовах, коли автоматизація аналізу аерофотознімків стає все більш актуальною, використання таких інструментів дозволяє значно скоротити час і зусилля, необхідні для обробки великих обсягів даних.

Цей датасет також є чудовою базою для навчання глибинних нейронних мереж, таких як згорткові нейронні мережі (CNN), які мають широке застосування у задачах обробки зображень. Високоякісні дані, надані у датасеті, дозволяють моделі вчитися на прикладах реальних аерофотознімків і досягати високих результатів при вирішенні практичних завдань. Завдяки цьому такі моделі можуть бути застосовані для аналізу міської інфраструктури, автоматизованого планування територій, оцінки стану будівель, а також для створення детальних карт забудованих територій.

Загалом, датасет "Aerial Imagery for Roof Segmentation" є одним із найбільш корисних і потужних інструментів для вирішення задач, пов'язаних із сегментацією дахів на аерофотознімках. Він відкриває великі можливості для розробки високоточних моделей глибинного навчання, які можуть бути застосовані для різних галузей, включаючи міське планування, аналіз інфраструктури, моніторинг міських забудов і багато інших сфер, де необхідна автоматизація процесів обробки супутникових і аерофотознімків.

Отже, для розв'язання поставленої задачі пропонується удосконалена інтелектуальна технологія, архітектура якої складається із трьох невід'ємних компонентів, призначених для підвищення точності та ефективності всього процесу.

По-перше, запропонована технологія включає в себе механізм локалізації, призначений для ідентифікації груп дахів на великомасштабних зображеннях. Даний початковий крок має ключове значення для виділення регіонів інтересу шляхом зосередження виключно на відповідних областях. Використовуючи моделі детекції об'єктів, такі як DETR, система дозволяє визначити скупчення дахів серед складних міських ландшафтів або різних умов зображення.

По-друге, після фази локалізації запропонована архітектура включає модель сегментації для створення детальних масок сегментації даху. Завдяки використанню ViTs, спеціально навчених для сегментації даху, система може ефективно фіксувати складні деталі та окреслювати окремі дахи. Алгоритм сегментації дахів, що описує цей процес, зображено на рисунку 2.

Рис. 2. Блок-схема алгоритму сегментації дахів

На рисунку 3 зображено загальну взаємодію між компонентами інтелектуальної технології, що включають механізм локалізації на основі DETR, модель сегментації на базі ViTs, а також методи післяобробки, що сприяють точному визначенню контурів дахів та їх подальшому аналізу.

Рис. 3. Взаємодія моделей та інструментів

Охарактеризуємо основні моменти програмної реалізації удосконаленої інтелектуальної технології автоматизованого створення плану будівель за аерофотозйомкою будівель. Виявлення ребер даху зображено на рисунку 6 реалізовано через алгоритм ліній Хафа, який знаходить ребра (лінії) на даху й формує зображення з їх позначенням. Для забезпечення відтворюваності результатів використовується функція seed_everything, яка фіксує генератори випадкових чисел у Python, NumPy та PyTorch.

Завантаження даних зображенньь здійснюється через клас DataRetriever, який завантажує зображення та маски сегментації, нормалізує їх і перетворює в тензори для роботи з моделлю. Шляхи до наборів даних і списки файлів для тренування та валідації налаштовуються окремо. Аугментація даних проводиться за допомогою бібліотеки Albumentations: для тренувальних даних виконується випадкове обрізання до 512×512 пікселів і нормалізація, а для валідаційних даних застосовується лише нормалізація.

Вхідні зображення перетворюються на тензори X, що містять числові представлення, та мітки y, які визначають класи. Аугментація, як-от обертання чи масштабування, покращує здатність моделі узагальнювати результати.

Рисунок 4 демонструє аналіз аерофотознімків: оригінальні зображення порівнюються з масками, які автоматично виділяють дахи будівель. Це допомагає створювати 3D-моделі, аналізувати щільність забудови й автоматизувати картографування.

Рис. 4. Результати аналізу аерофотозйомки для визначення дахів будівель

Під час тренування моделі машинного навчання було проведено 10 епох. Основні результати включають значення втрат і точності на тренувальному та валідаційному наборах. Валідаційні показники використовувалися для оцінки здатності моделі узагальнювати на нові дані.

Найкращою виявилася шоста епоха з мінімальною валідаційною втратою 0.2496 і скором NaN. Загальний час тренування склав 3:42:39. Протягом 10 епох тренувальні втрати поступово знижувалися (точність варіювалася від 0.1598 до 0.2108), що свідчить про покращення моделі.

Висновки

Було проведено аналіз тренування моделі машинного навчання з метою оцінки її ефективності та здатності узагальнювати на нові дані. Найкращі результати були досягнуті на шостій епосі, що відзначалася найнижчими валідаційними втратами. Протягом тренування спостерігалося поступове зниження втрат на тренувальному наборі, що свідчить про покращення моделі. Аналіз було виконано із застосуванням сучасних інформаційних технологій та мовою програмування Python, що дозволило провести точні розрахунки моделі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Є. М. Крижановський, В.Б. Мокін, А.Р. Ящолт, та Л.М. Скорина, Системний аналіз та проектування ГІС. Вінниця, Україна: ВНТУ, 2015.

2. А. І. Зубик, ГІС в урбаністиці та просторовому плануванні: навчально методичний посібник для аудиторної та самостійної роботи студентів з курсу “Використання ГІС в урбаністиці та просторовому плануванні”. Львів, Україна: ЛНУ, 2021.

3. В.Б. Мокін, І.В. Варчук, та Є.М. Крижановський, Інформаційна технологія аналізу та оптимізації топологічної спостережуваності багатозв'язних геоінформаційних систем: монографія. Вінниця, Україна: ВНТУ, 2019.

4. Qi Chen, Lei Wang, Yifan Wu, Guangming Wu, Zhiling Guo, Steven L. Waslander, TEMPORARY REMOVAL: Aerial imagery for roof segmentation: A large-scale dataset towards automatic mapping of buildings, ISPRS Journal of Photogrammetry and Remote Sensing, Volume 147, 2019, Pages 42-55, ISSN 0924-2716, https://doi.org/10.1016/j.isprsjprs.2018.11.011.

5. Q. Li et al., "Instance Segmentation of Buildings Using Keypoints," IGARSS 2020 - 2020 IEEE International Geoscience and Remote Sensing Symposium, Waikoloa, HI, USA, 2020, pp. 1452-1455, doi: 10.1109/IGARSS39084.2020.9324457.

6. Guo M, Liu H, Xu Y, Huang Y. Building Extraction Based on U-Net with an Attention Block and Multiple Losses. Remote sensing (Basel, Switzerland). 2020;12(9):1400-. doi:10.3390/rs12091400

7. Sariturk, Batuhan, et al. "FEATURE EXTRACTION FROM SATELLITE IMAGES USING SEGNET AND FULLY CONVOLUTIONAL NETWORKS (FCN)." International Journal of Engineering and Geosciences, vol. 5, no. 3, Oct. 2020, pp.

8. Gaston Lenczner, Adrien Chan-Hon-Tong, Bertrand Le Saux, Nicola Luminari, Guy Le Besnerais. DIAL: Deep Interactive and Active Learning for Semantic Segmentation in Remote Sensing. IEEE Journal of Selected Topics in Applied Earth Observations and Remote Sensing, 2022, 15, pp.3376 - 3389. ff10.1109/jstars.2022.3166551f, https://ieeexplore.ieee.org/document/9324457.

9. Agustsson, E., et al.: Interactive full image segmentation by considering all regions jointly. In: CVPR. pp. 11622–11631. IEEE (2019).

10. Ю.О. Карпінський, А.А. Лященко, Н.Ю. Лазоренко-Гевель, Основи ГІС. Стандартизація географічної інформації: навч. посіб. Київ, Україна: КНУБА, 2021.

Євгеній Миколайович Крижановський – канд. техн. наук, доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kruzhan@gmail.com;

Будяк Владислав Олександрович – студент групи 2ІСТ-23м, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації Вінницького національного технічного університету, Вінниця, budyakqwe@gmail.com.

Ігор Миколайович Штельмах – канд. техн. наук, асистент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: igor.shtelmakh@vntu.edu.ua.

Kryzhanovsky, Evgeniy M. – Cand. Sc. (Eng), Department of Systems Analysis, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kruzhan@gmail.com;

Budiak Vladyslav O. – student of 2IST-23m group, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, budyakqwe@gmail.com.

Shtelmah, Igor M. – Cand. Sc. (Eng), Department of Systems Analysis, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: igor.shtelmakh@vntu.edu.ua.

УДК 004.42

Кулик Я.А.
Олійниченко А.Б.

ВЕБ-САЙТ ЛІКАРНІ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Ці тези досліджують можливості створення веб-сайту лікарні з інтегрованими функціями телемедицини, спрямованими на розширення доступу до медичних послуг і підвищення якості взаємодії між лікарями та пацієнтами. Описуються основні компоненти такого сайту, зокрема системи онлайн-консультацій, управління медичними записами та можливості дистанційного моніторингу стану здоров'я. Особлива увага приділяється питанням безпеки та конфіденційності медичних даних, що реалізуються за допомогою сучасних технологій шифрування та багаторівневої автентифікації. Тези також розглядають технічні аспекти створення платформи, включаючи інтеграцію з електронними медичними записами, використання JavaScript фреймворку Vue.js для фронтенд-розробки та Firebase для управління базами даних. Висвітлюються переваги телемедицини, як-от зниження навантаження на медичний персонал, зручність для пацієнтів та економія ресурсів, що робить такий підхід важливим для сучасної системи охорони здоров'я, особливо в умовах віддалених регіонів і під час пандемічних загроз.

Ключові слова:

Телемедицина, веб-сайт лікарні, дистанційна медична допомога, зручність користування, безпека даних.

Abstract

This article explores the possibilities of creating a hospital website that integrates telemedicine functionalities to enhance access to medical services and improve the quality of interaction between physicians and patients. It outlines the key components of such a website, including online consultation systems, management of medical records, and remote health monitoring capabilities. Special attention is given to data security and privacy considerations, implemented through modern encryption technologies and multi-level user authentication. The article also examines technical aspects of building the platform, including integration with electronic medical records, using the JavaScript framework Vue.js for frontend development, and Firebase for database management. The benefits of telemedicine, such as reducing the load on medical staff, providing convenience for patients, and resource savings, are highlighted, making this approach essential for modern healthcare systems, particularly in remote areas and during pandemic situations.

Keywords:

Telemedicine, hospital website, remote medical care, user experience, data security.

Вступ

Сьогодні система охорони здоров'я стикається з численними викликами, що обмежують доступність та якість медичних послуг. Серед головних проблем – велике навантаження на медичні заклади, особливо у міських центрах, де зростання населення та попит на медичні послуги призводять до утворення черг і затримок у наданні допомоги. Ці питання стають ще гострішими у віддалених регіонах, де кількість медичних установ та спеціалістів обмежена, а доступ до кваліфікованої допомоги потребує значних витрат часу та зусиль.

Пандемія COVID-19 виявила нові аспекти цих проблем, оскільки фізичні контакти між пацієнтами і медичним персоналом стали ризикованими, що ще більше підкреслило необхідність дистанційних рішень у медичному обслуговуванні. В цьому контексті телемедицина, як інструмент дистанційної медичної підтримки, набуває все більшого значення. Вона дозволяє надавати якісну медичну допомогу на відстані за допомогою сучасних інформаційних технологій, зокрема відеозв’язку, чатів та електронних медичних записів.

Ці тези присвячені дослідженню інтеграції телемедицини на веб-сайті лікарні, що сприяє розширенню доступу пацієнтів до медичних послуг та підвищенню ефективності взаємодії з лікарями. Ми розглянемо ключові компоненти веб-сайту з телемедичними функціями, технічні аспекти реалізації, а також переваги такого рішення для пацієнтів і медичних установ.

Актуальність використання генетичних алгоритмів для оптимізації руху наземних роботів

Телемедицина стає дедалі актуальнішою у світлі сучасних викликів у сфері охорони здоров'я, пропонуючи ефективні рішення для подолання обмежень у доступі до медичних послуг. Основні аспекти актуальності телемедицини такі::

1. Розширення доступності медичних послуг: Для багатьох пацієнтів, особливо в сільській місцевості та віддалених регіонах, фізичний доступ до медичних установ є обмеженим. Телемедицина усуває ці бар'єри, надаючи можливість отримати консультації незалежно від місця перебування пацієнта [1].
2. Покращення якості обслуговування та зручність для пацієнтів: Телемедицина дозволяє пацієнтам отримувати необхідну допомогу вдома, що знижує необхідність в особистих візитах та економить час. Це особливо зручно для людей з обмеженою мобільністю або з насиченим графіком.
3. Зниження навантаження на медичні установи: Завдяки дистанційним консультаціям лікарі можуть оптимізувати свій час і зменшити навантаження на лікарню. Це сприяє скороченню черг і підвищенню якості обслуговування в закладах охорони здоров'я.
4. Безпека та зменшення ризику інфекцій: Під час пандемії COVID-19 телемедицина зарекомендувала себе як важливий інструмент для забезпечення безпеки пацієнтів і медичного персоналу. Дистанційні консультації допомагають уникати фізичних контактів, знижуючи ризик поширення інфекцій.
5. Підтримка пацієнтів з хронічними захворюваннями: Пацієнти, які потребують регулярного контролю за станом здоров'я, можуть отримувати підтримку і моніторинг без частих відвідувань лікарень. Це дозволяє вчасно реагувати на зміни в їхньому стані та зменшити ризик ускладнень.

Таким чином, телемедицина відіграє ключову роль у створенні більш доступної, ефективної та безпечної системи охорони здоров'я, відповідаючи на сучасні потреби пацієнтів та медичних установ.

Концепція телемедицини та її функціональність

Телемедицина – це використання сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій для надання медичних послуг на відстані. Її основна мета – забезпечити доступ до медичної допомоги незалежно від місця перебування пацієнта. Телемедицина охоплює різні аспекти медичної допомоги, включаючи дистанційні консультації, моніторинг здоров'я та обмін медичними даними. Цей підхід дає змогу пацієнтам отримувати своєчасну допомогу та підтримку без необхідності особистої присутності у медичному закладі, що є особливо важливим для людей у віддалених регіонах чи з обмеженою мобільністю [2].

Основні напрямки використання телемедицини у лікарнях

1. Дистанційні консультації: Пацієнти можуть отримувати консультації від лікарів за допомогою відеозв'язку, що дозволяє здійснити первинну діагностику, отримати рекомендації щодо лікування або моніторинг стану пацієнтів із хронічними захворюваннями. Це також полегшує доступ до спеціалістів вузького профілю, яких може бракувати у певних регіонах.
2. Моніторинг стану здоров'я: Лікарі можуть дистанційно стежити за станом пацієнтів, використовуючи медичні пристрої для контролю показників, таких як артеріальний тиск, рівень глюкози у крові чи серцевий ритм. Це особливо важливо для пацієнтів, які потребують постійного спостереження, але не мають можливості регулярно відвідувати лікарню.
3. Підтримка в екстрених ситуаціях: У разі виникнення критичних ситуацій, пацієнти або їхні родичі можуть швидко зв'язатися з лікарем для отримання рекомендацій щодо дій до прибуття швидкої допомоги. Це може допомогти зберегти життя або запобігти ускладненням завдяки оперативній підтримці на відстані.

Функції, які телемедицина додає до веб-сайту лікарні

Інтеграція телемедицини на веб-сайті лікарні відкриває нові можливості для взаємодії лікарів і пацієнтів, спрощуючи доступ до медичних послуг і роблячи їх зручнішими.

1. Відеоконсультації та чати з лікарями: Веб-сайт із функціями телемедицини дозволяє пацієнтам записуватися на онлайн-консультації або ставити питання лікарям через чати. Це не лише підвищує доступність медичних послуг, але й економить час як пацієнтам, так і лікарям, зменшуючи потребу в особистих візитах.
2. Електронні медичні записи: Пацієнти можуть отримати доступ до своїх медичних даних через особистий кабінет на веб-сайті лікарні. Це включає історію хвороби, результати аналізів, призначення лікарів тощо. Лікарі, у свою чергу, можуть швидко отримувати інформацію про пацієнта під час консультацій, що полегшує прийняття рішень та підвищує точність діагностики.
3. Система запису на прийом онлайн: Веб-сайт із телемедичними функціями дозволяє пацієнтам бронювати час для консультацій чи обстежень онлайн, без потреби телефонувати до реєстратури. Це зручно для пацієнтів і оптимізує роботу медичного закладу, дозволяючи зменшити черги та уникнути перевантаження медперсоналу.

Інтеграція цих функцій на веб-сайті лікарні допомагає створити єдину платформу, що забезпечує безперервну підтримку та підвищує якість медичного обслуговування завдяки швидкому доступу до медичних послуг і даних.

Основні компоненти веб-сайту лікарні з телемедичними можливостями

Інтеграція телемедицини на веб-сайті лікарні вимагає реалізації кількох ключових компонентів, які забезпечують зручність користувачів, безпеку даних та ефективну взаємодію між пацієнтами й медичним персоналом. Нижче описано основні складові веб-сайту з телемедичними можливостями [3].

1. Реєстрація та управління профілем пацієнта
   Першим етапом взаємодії пацієнта з телемедичними функціями є реєстрація на веб-сайті. Під час реєстрації пацієнти створюють власний обліковий запис, вводячи основну інформацію (ім'я, контактні дані, дату народження) і налаштовуючи пароль для входу. Після реєстрації пацієнт отримує доступ до особистого кабінету, де може керувати своїми медичними даними, записами на прийоми, отримувати консультації та переглядати історію хвороби.
2. Безпека та конфіденційність даних
   Захист особистих даних є критично важливим у медичних веб-сайтах. Для забезпечення конфіденційності пацієнтських даних використовуються шифрування інформації та багаторівнева автентифікація користувачів. Це включає, наприклад, захист паролем і верифікацію через SMS або електронну пошту. Медичні дані зберігаються у зашифрованому вигляді, а доступ до них мають тільки авторизовані користувачі, що знижує ризик несанкціонованого доступу.
3. Система онлайн-консультацій
   Система онлайн-консультацій дозволяє пацієнтам записатися на віртуальні зустрічі з лікарем. Після бронювання часу пацієнт отримує запрошення до відеозустрічі або чату, де лікар може провести консультацію, відповісти на питання або надати рекомендації. Онлайн-консультації є надзвичайно зручними, оскільки дозволяють отримувати медичну допомогу з дому, що є особливо важливим для осіб із обмеженою мобільністю або під час епідеміологічних загроз.
   Переваги відеоконсультацій. Відеоконсультації дозволяють лікарю оцінити стан пацієнта візуально, що є важливою складовою діагностики. Лікар може спостерігати за загальним виглядом пацієнта, оцінити його міміку, реакцію, що допомагає у формуванні точного діагнозу. Крім того, відеоконсультації скорочують час очікування, знижують навантаження на лікарні і дозволяють пацієнтам звертатися до вузьких спеціалістів, навіть якщо вони знаходяться в іншому місті.
4. Доступ до медичних записів.
   Зберігання та можливість перегляду історії хвороби та результатів аналізів.
   Інтеграція електронних медичних записів на веб-сайті лікарні дає пацієнтам і лікарям доступ до повної історії хвороби, результатів обстежень, призначень і рекомендацій. Це забезпечує зручний спосіб обміну інформацією між пацієнтами і лікарями та дозволяє лікарям мати повний доступ до інформації під час консультацій. Пацієнти можуть переглядати результати аналізів, діагнози та іншу важливу інформацію у своєму особистому кабінеті, що робить процес лікування прозорішим і доступнішим.
5. Запис на прийом
   Система онлайн-запису дозволяє пацієнтам легко бронювати час для візиту до лікаря або дистанційної консультації. Це зменшує потребу у дзвінках до реєстратури, спрощує процес управління візитами для медичного персоналу і дозволяє уникнути черг. Пацієнт самостійно обирає зручний час і тип консультації (особистий візит або онлайн-зустріч).

Рисунок 1 – Приклад проведення відеоконсультації

Переваги для пацієнтів та лікарів

Інтеграція телемедичних функцій на веб-сайті лікарні приносить суттєві переваги як для пацієнтів, так і для лікарів, підвищуючи зручність, економічну ефективність та якість медичних послуг. Нижче розглянуті ключові переваги.

1. Зручність для пацієнтів. Веб-сайт із телемедичними функціями забезпечує пацієнтам доступ до медичних послуг незалежно від їхнього місцезнаходження. Це особливо важливо для людей, які проживають у віддалених регіонах або мають обмежені можливості для переміщення. Завдяки дистанційним консультаціям, пацієнти можуть звертатися до лікаря без необхідності особистого візиту, що економить час, знижує витрати на поїздки та забезпечує комфортні умови. Крім того, онлайн-запис на прийом дозволяє самостійно обрати зручний час для консультації, уникаючи черг та очікувань.
2. Зниження навантаження на медичний персонал. Дистанційні консультації та онлайн-сервіси зменшують фізичне навантаження на медичний персонал. Веб-сайт дозволяє організувати потік пацієнтів більш ефективно, зменшуючи черги та оптимізуючи роботу лікарів. Це дозволяє лікарям краще планувати свій час, а адміністраторам — оперативніше реагувати на запити пацієнтів. Зокрема, можливість переглядати медичні записи в електронному форматі під час онлайн-консультацій скорочує час на підготовку до візиту, що також підвищує ефективність роботи медперсоналу [4].
3. Економія коштів. Використання телемедицини знижує витрати як для лікарні, так і для пацієнтів. Оскільки частина консультацій відбувається дистанційно, лікарня може скоротити витрати на фізичну інфраструктуру, зокрема на облаштування приймальних зон і приміщень для очікування. Водночас пацієнти економлять кошти на поїздках до лікарні, що є особливо важливим для людей, які проживають у віддалених регіонах. Телемедицина також сприяє зниженню витрат на підтримку фізичних архівів, оскільки медичні дані зберігаються в електронному вигляді.
4. Поліпшення якості медичного обслуговування. Телемедицина забезпечує швидкий та зручний доступ до лікарів, що підвищує оперативність медичної допомоги. Пацієнти можуть отримувати консультації своєчасно, що дозволяє швидше реагувати на зміни в їхньому стані здоров'я та уникати можливих ускладнень. Крім того, доступ до медичних записів в електронному вигляді полегшує діагностику та підвищує точність лікування. Швидка реакція на запити пацієнтів та можливість регулярно підтримувати контакт із лікарем підвищують рівень довіри та задоволеності медичними послугами [5].

Завдяки цим перевагам веб-сайт із функціями телемедицини стає важливим інструментом для покращення якості, доступності та ефективності медичного обслуговування. Це рішення полегшує взаємодію пацієнтів і лікарів, сприяє економії коштів і підвищує зручність для користувачів.

Технічні аспекти створення веб-сайту з телемедициною

Інтеграція телемедичних функцій на веб-сайті лікарні приносить суттєві переваги як для пацієнтів, так і для лікарів, підвищуючи зручність, економічну ефективність та якість медичних послуг. Нижче розглянуті ключові переваги. Реалізація веб-сайту з телемедичними функціями вимагає продуманого технічного підходу для забезпечення стабільності, безпеки та інтеграції з медичними базами даних. Розглянемо основні технічні аспекти цього процесу.

1. Інтеграція з електронними медичними записами

Інтеграція веб-сайту з електронними медичними записами (ЕМЗ) є ключовим компонентом телемедичних функцій. Це дозволяє лікарям отримувати доступ до історії хвороби пацієнта в режимі реального часу під час онлайн-консультацій, що сприяє більш точній діагностиці та ефективному лікуванню. Для цього використовуються програмні інтерфейси (API), які дозволяють веб-сайту обмінюватися даними з системами ЕМЗ. Ці API повинні відповідати вимогам стандартів медичних даних, таких як HL7 або FHIR, що забезпечує коректний обмін інформацією між різними системами [6].

2. Безпека даних: шифрування та автентифікація користувачів

Безпека пацієнтських даних є критично важливою, оскільки медична інформація є конфіденційною і підлягає захисту згідно з міжнародними стандартами, такими як HIPAA (США) та GDPR (ЄС). Основні заходи безпеки включають:

- Шифрування: Використання сучасних методів шифрування (наприклад, AES-256) для захисту даних як під час зберігання, так і під час передачі. Це забезпечує, що навіть у випадку перехоплення інформації, зловмисники не зможуть отримати доступ до особистих даних пацієнтів [7].
- Автентифікація користувачів: Для доступу до медичних записів необхідно запровадити багаторівневу автентифікацію, яка може включати двофакторну автентифікацію (2FA). Це значно підвищує рівень захисту облікових записів пацієнтів і лікарів, оскільки навіть у випадку крадіжки пароля зловмисник не зможе отримати доступ до облікового запису без додаткового коду підтвердження.

- Контроль доступу: Важливо налаштувати обмеження доступу до медичних даних, щоб тільки уповноважені медичні працівники мали доступ до конкретних записів. Це забезпечує конфіденційність і запобігає несанкціонованому доступу до медичної інформації [8].

3. Вибір платформи та технологій для телемедичних функцій

Для забезпечення гнучкості та інтерактивності веб-сайту з телемедичними функціями рекомендується використовувати наступні технології:

- JavaScript: Оскільки JavaScript є мовою програмування для фронтенд-розробки, він ідеально підходить для створення інтуїтивного та інтерактивного інтерфейсу користувача. JavaScript дозволяє легко додавати елементи взаємодії на веб-сайт, забезпечуючи безперебійне функціонування телемедичних послуг, таких як відеоконференції, чати та онлайн-запис на прийом.
- Фреймворк Vue.js: Vue.js є сучасним JavaScript-фреймворком, що забезпечує простоту в розробці, гнучкість і легку інтеграцію з іншими бібліотеками та API. Vue.js допомагає створити масштабовану та швидку платформу для веб-сайту, що включає функціонал особистого кабінету пацієнта, відеоконсультацій, онлайн-чатів і системи запису. Цей фреймворк забезпечує плавну роботу інтерфейсу та сприяє зручності користувачів, що є важливим для комфортної взаємодії з веб-сайтом [9].
- Платформа Firebase для роботи з базами даних: Firebase є популярною хмарною платформою для зберігання та обробки даних, що підтримує функції аутентифікації, хостингу та баз даних в реальному часі. Це дозволяє зберігати медичні записи, управляти обліковими записами користувачів і налаштовувати онлайн-консультації в режимі реального часу. Firebase також надає можливості для моніторингу безпеки даних і забезпечує високу доступність системи, що дозволяє зберігати та захищати медичну інформацію у хмарі [10].

Висновок

Інтеграція телемедичних можливостей на веб-сайті лікарні відкриває нові перспективи для підвищення доступності та якості медичних послуг. Телемедицина дозволяє пацієнтам з легкістю отримувати консультації, доступ до медичних записів та записуватись на прийом без необхідності особистого візиту до лікарні. Це значно полегшує взаємодію з медичними працівниками, економить час та знижує витрати, як для пацієнтів, так і для медичних установ.

Телемедицина стає особливо важливою в умовах сучасних викликів, таких як велике навантаження на систему охорони здоров’я та обмежена кількість спеціалістів у віддалених регіонах. Завдяки дистанційним медичним послугам лікарні можуть ефективніше розподіляти ресурси, знижуючи навантаження на персонал і покращуючи якість обслуговування. Це також дозволяє оперативно реагувати на потреби пацієнтів, що сприяє своєчасному наданню допомоги та профілактиці ускладнень.

Таким чином, телемедицина на веб-сайті лікарні не лише підвищує зручність і доступність медичних послуг, але й стає важливим інструментом для оптимізації роботи медичних закладів, що робить її невід'ємною складовою сучасної охорони здоров'я.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Міністерство охорони здоров'я України. Розвиток телемедицини в Україні. URL: https://moz.gov.ua/ (дата звернення: 07.11.2024)
2. Всесвітня організація охорони здоров'я. Телемедицина: можливості та виклики. URL: https://www.who.int/ (дата звернення: 07.11.2024).
3. Lee, S., & Park, J. The Impact of Telemedicine on Healthcare Delivery: Challenges and Benefits. Journal of Medical Systems, 2022.
4. Американська асоціація телемедицини (American Telemedicine Association). Telemedicine in the 21st Century. URL: https://www.americantelemed.org/ (дата звернення: 07.11.2024).
5. Health Level Seven International (HL7). FHIR Overview: Interoperability in Healthcare Systems. URL: https://hl7.org/ (дата звернення: 07.11.2024).
6. McGraw-Hill Education. Telemedicine and Digital Health Systems. New York: McGraw-Hill, 2021.
7. Smith, A. Data Security in Telemedicine: Best Practices and Technical Considerations. Healthcare Information Security Journal, 2023.
8. European Commission. General Data Protection Regulation (GDPR) and Healthcare. URL: https://ec.europa.eu/ (дата звернення: 07.11.2024).
9. Vue.js Documentation. Guide to Developing Front-End Applications with Vue.js. URL: https://vuejs.org/ (дата звернення: 07.11.2024).
10. Firebase Documentation. Introduction to Firebase for Web. URL: https://firebase.google.com/docs/ (дата звернення: 07.11.2024).

Науковий керівник – Кулик Ярослав Анатолійович – к.т.н., доцент кафедри Автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kulyk.y.a@vntu.edu.ua
Олійниченко Анна Богданівна – студентка групи 1ІСТ-23м, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ollchannet@gmail.com

Supervisor – ***Kulyk Yaroslav Anatolyovich*** – Associate Professor of department of Automatization and Intellectual Informational Technologies, Faculty of Intellectual Informational Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kulyk.y.a@vntu.edu.ua

Oliinichenko Anna B. – student of 1IST-23m, Faculty of Intellectual Informational Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ollchannet@gmail.com

УДК 004.8

М.Л. Кирильчук
В.О. Денисюк

ПАРАЛЕЛЬНА РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ЕДМОНДСА-КАРПА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Виконана розробка паралельної реалізації алгоритму Едмондса-Карпа для знаходження максимального потоку в мережах. Основна увага приділеная оптимізації алгоритму за допомогою багатопоточності та використання паралельних обчислень. Проведено аналіз предметної області, синтез потокового графа та реалізацію мовою C++ із застосуванням OpenMP. Проведене тестування підтвердило скорочення часу виконання у 1.5-2 рази у порівнянні з послідовною версією. Отримані результати демонструють ефективність паралельного підходу для обробки великих графів, що може бути корисним для оптимізації мережевих алгоритмів та розподілених обчислень. Висновки та результати можуть бути використані у майбутніх дослідженнях в цій галузі.

Ключові слова: *паралельний алгоритм, максимальний потік, метод Едмондса-Карпа, граф, розподілені обчислення.*

Abstract

A parallel implementation of the Edmonds-Karp algorithm for finding the maximum flow in networks has been developed. The main attention is paid to the optimisation of the algorithm by means of multithreading and the use of parallel computing. The subject area analysis, flow graph synthesis, and implementation by C++ using OpenMP are performed. The conducted testing confirmed the reduction of execution time by 1.5-2 times compared to the sequential version. The results demonstrate the effectiveness of the parallel approach for processing large graphs, which can be useful for optimising network algorithms and distributed computing. The conclusions and results can be used in future research in this area.

Keywords: *parallel algorithm, maximum flow, Edmonds-Karp method, graph, distributed computing.*

Вступ

Паралельні обчислення є важливим напрямком розвитку сучасних інформаційних технологій [1]. Алгоритм Едмондса-Карпа, заснований на методі Форда-Фалкерсона, використовується для розв'язання задач максимального потоку в мережах [2-4]. Його ефективність залежить від реалізації, тому в роботі досліджується можливість застосування паралельних обчислень для оптимізації цього алгоритму [5].

Постановка задачі дослідження

При розв’язанні задачі паралельної реалізації алгоритму Едмондса-Карпа для знаходження максимального потоку в мережах необхідно:

- провести аналіз існуючих методів для задач максимального потоку;
- розробити паралельну реалізацію алгоритму Едмондса-Карпа.

Виклад основного матеріалу

Дослідження зосереджене на вдосконаленні алгоритму Едмондса-Карпа шляхом його паралельної реалізації. Спочатку проведено аналіз класичних методів розв’язання задачі максимального потоку та виявлено їхні обмеження щодо швидкодії. Алгоритм Едмондса-Карпа використовує пошук у ширину (BFS) для знаходження шляху збільшення потоку, що забезпечує його коректність, проте вимагає значних обчислювальних ресурсів у великих мережах [2-4].

Запропоновано методику паралельного виконання окремих етапів алгоритму, зокрема пошуку шляхів у залишковій мережі та оновлення залишкових пропускних здатностей. Реалізація здійснена на мові C++ з використанням OpenMP для багатопотокової обробки [6]. Досліджено ефективність різних стратегій розподілу задач між потоками та вплив обмежень синхронізації на продуктивність. Експериментальні результати демонструють суттєве прискорення виконання порівняно з послідовною версією алгоритму, особливо на великих графах. Аналіз отриманих результатів показує, що паралельна реалізація значно зменшує кількість ітерацій пошуку та дозволяє ефективніше використовувати обчислювальні ресурси. Це відкриває перспективи для подальшого вдосконалення алгоритму та його застосування в розподілених системах та великих мережах.

Результати дослідження.

Проведене тестування паралельної реалізації алгоритму Едмондса-Карпа показало значне покращення продуктивності порівняно з послідовною версією. Для великих графів прискорення становило в середньому 1.5-2 рази, залежно від структури мережі та обчислювальних ресурсів. Дослідження впливу розподілу потоків на продуктивність підтвердило ефективність застосування багатопоточності при обробці залишкових мереж.

Паралельна реалізація забезпечила рівномірний розподіл навантаження між обчислювальними потоками, що дозволило уникнути затримок при обробці великих мереж. Аналіз результатів вказує на перспективність використання запропонованого підходу для оптимізації мережевих алгоритмів та розподілених обчислень.

Висновки

Дослідження підтверджує ефективність застосування паралельної обробки в алгоритмі Едмондса-Карпа для вирішення задачі максимального потоку. Використання багатопотокового виконання дозволило значно скоротити час обчислень, що особливо важливо для аналізу великих мережевих структур.

Отримані результати можуть бути застосовані у сфері мережевого аналізу, логістики та телекомунікацій, де оптимізація потоків відіграє ключову роль. Подальші дослідження можуть бути зосереджені на розподілених реалізаціях алгоритму та застосуванні технологій GPU для ще більшого прискорення обчислень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Процеси і потоки. Багатозадачність і багатопоточність. Проблеми розробки додатків для багатопотокового середовища. URL: http://um.co.ua/8/8-2/8-228807.html.
2. Maximum flow - Ford-Fulkerson and Edmonds-Karp. URL: https://cp-algorithms.com/graph/edmonds_karp.html.
3. DSA Edmonds-Karp Algorithm. URL: https://www.w3schools.com/dsa/dsa_algo_graphs_edmondskarp.php.
4. Network Flow: Edmonds-Karp Algorithm. URL: https://www.baeldung.com/cs/network-flow-edmonds-karp-algorithm.
5. Modeling the Parallelization of the Edmonds-Karp AlgorithmandApplication.Computer and Information Science; Vol. 12, No. 3; 2019. URL: https://doi.org/10.5539/cis.v12n3p81.
6. MPI для C++. URL: https://www.paulnorvig.com/guides/using-mpi-with-c.html.

Кирильчук Марія Леонідівна – студентка кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: mariakyrylchuk04@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Kyrylchuk Maria Leonidivna – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mariakyrylchuk04@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 621.3.089

Я.А. Кулик
О.В. Павліченко
Б.П. Книш

АВТОМАТИЗОВАНА СИСТЕМА РОЗУМНОГО БУДИНКУ НА БАЗІ МОДУЛЯ ESP32-CAM ТА ПІДТРИМКОЮ ЧАТ-БОТА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено автоматизовані системи розумного будинку з використанням сучасних технологій Інтернету речей (IoT). Основну увагу зосереджено на розробці прототипу системи, що включає апаратну частину на базі мікроконтролера ESP32-CAM, програмне забезпечення для управління пристроями та мобільний застосунок із підтримкою чат-бота. Розглянуто алгоритми взаємодії, методи моніторингу й управління пристроями в реальному часі, що сприяє підвищенню зручності та функціональності розумного будинку.

Ключові слова: ESP32-CAM, IoT, мікроконтролер, чат-бот, автоматизація, розумний будинок, управління.

Abstract

The study focuses on automated smart home systems using modern Internet of Things (IoT) technologies. Particular attention is given to the development of a prototype system, including hardware based on the ESP32-CAM microcontroller, software for device management, and a mobile application with chatbot support. The research examines interaction algorithms, monitoring methods, and real-time device management, enhancing the convenience and functionality of smart home systems..

Keywords: ESP32-CAM, IoT, microcontroller, chatbot, automation, smart home, management.

Вступ

Домашня автоматизація є одним із ключових напрямів розвитку сучасних технологій, спрямованих на підвищення ефективності та комфорту. Розумні будинки стали популярними завдяки можливості інтегрувати різноманітні пристрої в єдину систему, що забезпечує зручність і оперативність у виконанні повсякденних завдань.

Інтернет речей (IoT) відіграє важливу роль у розвитку систем автоматизації, дозволяючи з'єднувати побутові прилади та пристрої через бездротові мережі. Завдяки енергоефективності, простоті використання та доступності IoT-рішення стають дедалі популярнішими. Одним із таких рішень є мікроконтролер ESP32-CAM, який дозволяє не лише здійснювати обробку даних, але й інтегрувати функції моніторингу та взаємодії з іншими пристроями.

В умовах швидкого розвитку технологій значну увагу привертають інноваційні підходи до управління розумними будинками. Інтеграція чат-ботів у ці системи відкриває нові можливості для спрощення взаємодії користувачів із пристроями через текстові повідомлення, підвищуючи доступність і зручність управління.

Розумні будинки сьогодні охоплюють широкий спектр завдань: від управління кліматом і освітленням до забезпечення безпеки та моніторингу стану приміщення. Сучасні технології дозволяють автоматизувати ці процеси, об’єднуючи їх в єдину екосистему, що легко адаптується до індивідуальних потреб користувачів.

Одним із перспективних напрямів є створення систем розумного будинку, що поєднують апаратні та програмні рішення, інтегровані в єдину платформу з підтримкою чат-бота. Це дозволяє досягти нових рівнів ефективності та функціональності таких систем.

Основна частина

Зі стрімким розвитком технологій Інтернету речей (IoT) та автоматизації побутових процесів, системи розумного будинку набувають все більшої популярності. Такі системи дозволяють підвищити

комфорт, безпеку та ефективність управління житловими приміщеннями (рис. 1). Унікальність сучасних рішень полягає в інтеграції різноманітних пристроїв та сервісів в єдину екосистему, яка може керуватися за допомогою мобільних додатків, голосових помічників чи чат-ботів.

Рис. 1. Типова схема «розумного будинку»

Одним із ключових компонентів систем розумного будинку є мікроконтролери, такі як ESP32-CAM. Цей пристрій об’єднує можливості відеозапису, обробки зображень та взаємодії з іншими пристроями через бездротові мережі. Його використання дозволяє не лише організовувати систему відеоспостереження, але й реалізовувати сценарії автоматизації, що враховують змінні умови середовища (рис. 2).

Рис. 2. Приклад реалізації мобільного застосунку для керування розумним будинком

Завдяки впровадженню чат-ботів у систему управління розумним будинком, користувачі отримують можливість взаємодії через текстові повідомлення у популярних месенджерах. Це відкриває додаткові можливості для віддаленого моніторингу стану системи, управління приладами та отримання оперативних сповіщень про події, що відбуваються в домі.

Основною метою даного дослідження є розробка інтегрованої системи розумного будинку, що включає використання ESP32-CAM для апаратної частини, програмного забезпечення для мікроконтролера та підтримку інтерактивного управління через чат-бот. Такий підхід дозволяє реалізувати функціонал, який забезпечує підвищений рівень зручності, безпеки та адаптивності системи до індивідуальних потреб користувача.

Досягнення поставленої мети передбачає вирішення кількох важливих завдань. Одним із них є аналіз існуючих рішень у сфері розумних будинків та визначення технологічних вимог до апаратного та програмного забезпечення. Іншим важливим завданням є проектування та розробка прототипу системи, включаючи алгоритми для управління пристроями та інтеграцію з чат-ботом. Тестування прототипу в реальних умовах є завершальним етапом, що дозволяє оцінити його ефективність і практичність.

Практична цінність дослідження полягає у створенні доступного рішення для автоматизації домашніх процесів із використанням сучасних технологій IoT. Така система може бути реалізована навіть у домашніх умовах з мінімальними фінансовими витратами, забезпечуючи функції моніторингу, управління та інтерактивної взаємодії.

Подальший розвиток систем розумного будинку із впровадженням нових технологій, таких як обробка зображень, штучний інтелект та інтеграція із хмарними сервісами, відкриває перспективи для значного розширення функціональних можливостей та покращення зручності використання таких систем.

Висновки

1. Розроблено ефективну систему управління розумним будинком з використанням мікроконтролера ESP32-CAM та інтеграцією чат-бота для управління через Telegram.
2. Створено програмне забезпечення для управління пристроями розумного будинку, яке забезпечує стабільну роботу та взаємодію з користувачем через месенджер.
3. Розроблений прототип системи підтвердив свою працездатність, забезпечуючи можливість контролю та моніторингу різних пристроїв у розумному будинку.
4. Виявлено, що система має великий потенціал для подальшого вдосконалення, зокрема додавання нових сенсорів та інтеграції з іншими системами для покращення функціональності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. What is the IoT? Everything you need to know about the Internet of Things right now. URL: https://www.zdnet.com/.
2. What is IoT? The internet of things explained. URL: https://www.networkworld.com/.
3. Smart home or building (home automation or domotics). URL: https://www.techtarget.com/.
4. What is a chatbot? [Electronic resource]. – Режим доступу: https://www.oracle.com/.
5. Getting Started with ESP32 CAM Board & Video Streaming Over WiFi. URL: https://how2electronics.com/.
6. Telegram API: наглядный разбор с примерами. URL: https://highload.today/.
7. Getting started with the ESP32-CAM. URL: https://dronebotworkshop.com/.

Науковий керівник: **Кулик Ярослав Анатолійович,** к.т.н., доцент кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Павліченко Олександр Васильович, студент групи АКІТР - 23 мз, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Книш Богдан Петрович - доцент кафедри загальної фізики, Факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Scientific supervisor **Yaroslav A. Kulyk**, Ph.D. in Engineering, Associate Professor at the Department of Automation

and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsya.

Alexander V. Pavlychenko, student of the AKITR-23 mz group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Bogdan P. Knysh, Ph.D. in Engineering, Associate Professor at the Department of General Physics, Faculty of Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.932

Д. В. Гончарук

РОЗРОБКА МОДУЛЮ ФІЛЬТРАЦІЇ ЦИФРОВИХ ЗОБРАЖЕНЬ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ВІДЕОСПОСТЕРЕЖЕННЯ БАНКОМАТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано ефективний модуль фільтрації зображень, який легко інтегрується в автоматизовані системи відеоспостереження банкоматів. Цей модуль значно покращує якість обробки зображень, сприяючи підвищенню рівня безпеки та ефективності аналізу відеоданих.

Ключові слова: автоматизована система, обробка зображень, відеоспостереження, банкомат, модуль фільтрації, програма.

Abstract

An effective image filtering module is proposed that can be easily integrated into automated ATM video surveillance systems. This module significantly improves the quality of image processing, contributing to increased security and efficiency of video data analysis.

Keywords: *automated system, image processing, video surveillance, ATM, filtering module, program.*

Вступ

У наш час значно розширюються області застосування методів цифрової обробки, які витісняють аналогові методи обробки сигналів та зображень. Зацікавленість у методах цифрової обробки зображень (ЦОЗ) і покращенні якості цифрових зображень [1] у контексті автоматизованих систем відеоспостереження для банкоматів зумовлена двома основними напрямками використання: обробкою зображень для підвищення їх візуальної чіткості та забезпечення безпеки, а також обробкою зображень для їх зберігання та передачі в реальному часі [2].

Важливе місце в цифровій обробці зображень займає задача покращення якості [3], яка є необхідною передумовою для ефективного аналізу, класифікації, розпізнавання образів та прийняття рішень у системах відеоспостереження. Особливо це актуально для банкоматів, де якість зображення може впливати на ідентифікацію користувачів та захист від шахрайства. Окрім цього, у контексті систем відеоспостереження банкоматів важливо враховувати не лише зниження шуму, але й збереження важливих деталей зображення, таких як обличчя користувача. Це вимагає застосування фільтрів, які не тільки зменшують шум, а й зберігають контури та текстури, важливі для подальшого аналізу. Такі підходи дозволяють підвищити точність розпізнавання та знижують ймовірність помилок при верифікації користувача, що є важливим для підвищення безпеки в системах відеоспостереження банкоматів [4].

Мета роботи полягає у підвищенні ефективності фільтрації цифрових кольорових зображень, отриманих з системи відеоспостереження банкомату, шляхом розробки методу, який враховує якісні характеристики.

Результати дослідження

Процес роботи системи відеоспостереження з фільтрацією зображень та їх збереженням у сховищі даних для подальшого використання можна описати наступним чином:

1. Камери встановлюються для зйомки та передачі відеоданих. Вони є джерелом зображень, які передаються в систему.
2. Отримані з камер дані проходять попередню обробку. Цей етап включає корекцію кадрів, покращення якості зображень, а також підготовку їх для подальшої обробки.
3. Оброблені кадри передаються на модуль фільтрації, який усуває шуми, артефакти та інші недоліки, що впливають на якість відео. Після цього фільтровані дані готові до використання.
4. Відфільтровані зображення зберігаються в сховищі даних. Це дозволяє забезпечити доступ до записів у майбутньому.

5. Через інтерфейс моніторингу надається доступ до записаних даних або даних у реальному часі. Це дозволяє операторам переглядати відео та аналізувати інформацію.

6. Система також передбачає можливість передачі зображень у реальному часі з камер через модуль фільтрації прямо в інтерфейс моніторингу, що забезпечує оперативність доступу до поточної ситуації.

Структура роботи підсистеми відеоспостереження з модулем фільтрації зображень представлена на рис. 1.

Рис. 1. Структура роботи підсистеми відеоспостереження з модулем фільтрації зображень

Процес фільтрації цифрового зображення можна розділити на такі етапи:

1. Завантаження вихідного зображення.
2. Аналіз завантаженого зображення для визначення його кольорового простору (RGB або інший).
3. У випадку, якщо зображення визнане як кольорове RGB:
   - Перетворення зображення з простору RGB у простір YCrCb_mod.
   - Вибір методу обробки, базованого на моделі розділення колірних компонент.
   - Встановлення відповідних параметрів фільтрації та застосування фільтрування до зображення.
4. Збереження обробленого зображення.

Для обробки великих зображень або відео можна розглянути оптимізацію коду та використання паралельних обчислень.

У модифікованому просторі YCrCb можна окремо обробляти різні компоненти (Y, Cr, Cb) залежно від специфіки шуму та вимог до якості зображення.

Ця структура дозволяє легко розширювати та модифікувати алгоритм фільтрації відповідно до конкретних вимог проекту.

Діаграма класів представлена на рис. 2.

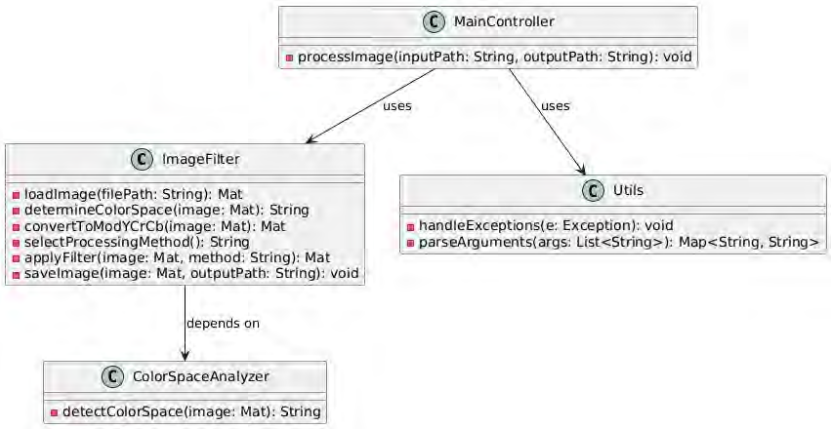

Рис. 2. Діаграма класів процесу фільтрації цифрового зображення

Розробка модуля фільтрації цифрових зображень є важливим етапом обробки вхідних даних для автоматизованої системи відеоспостереження банкомату. Однак ефективна робота системи не обмежується лише попередньою обробкою. Висока якість зображень часто супроводжується значними обсягами даних, що створює додаткове навантаження на системи зберігання та передачі інформації.

Висновки

У процесі виконання роботи успішно розроблено та спроєктовано модуль фільтрації цифрових кольорових зображень, призначений для автоматизованої системи відеоспостереження банкоматів. Розроблено модуль фільтрації, що базується на методі нелокального усереднення з використанням модифікованого кольорового простору YCrCb_mod. Цей метод дозволяє значно покращити якість зображень, зменшуючи шум, зберігаючи при цьому важливі деталі.

Розроблено та описано структуру програмного забезпечення для модуля фільтрації цифрових зображень. Було окреслено ключові етапи процесу фільтрації, починаючи від завантаження зображення і завершуючи збереженням результату після обробки. Особливий акцент було зроблено на методах роботи із кольоровими зображеннями у просторі RGB та їх перетворенні в модифікований простір YCrCb для подальшої обробки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Барченко К. В. Аналіз методів фільтрації зображень / Барченко К. В., Білошкурський С. С., Гармаш В. В. // Вісник Хмельницького національного університету. – 2012. – № 4. – С. 79. – ISSN 2226-9150.

2. Добеши І. Обробка зображень в системах безпеки / І. Добеши. — Х.: ХНУРЕ, 2015. — 320 с.

3. Zhang, K., & Li, X. Image denoising based on the non-local means algorithm: A comprehensive review [Електронний ресурс] // Journal of Visual Communication and Image Representation. – 2020. – Vol. 75. – URL: https://doi.org/10.1016/j.jvci.2020.102834

4. The information technology for image filtering and storing obtained under low light conditions [Electronic resource] / R. N. Kvetnyy, O. M. Bevz, V. V. Garmash [etc.] // Proc. SPIE 11176, Photonics Applications in Astronomy, Communications, Industry, and High-Energy Physics Experiments 2019, 111760M (6 November 2019), https://doi.org/10.1117/12.2536750.

Гончарук Денис Валентинович — студент групи 3АКІТР-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: honcharuk.denys.v@gmail.com.

Науковий керівник: ***Грищук Тетяна Вікторівна*** – к.т.н., доцент кафедри комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Honcharuk Denys Valentynovych - Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : honcharuk.denys.v@gmail.com.

Supervisor: ***Gryshchuk Tetiana V.*** – Cand. Sc. (Eng), Associate Professor of Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.8

І.І. Пущал
В.О. Денисюк

РОЗРОБКА АЛГОРИТМУ ПАРАЛЕЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ MPI

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто особливості розробки паралельного алгоритму з використанням технології MPI на прикладі розробки паралельного алгоритму для обчислення суми елементів великого масиву. Також створено програмну реалізацію паралельного алгоритму з використанням MPI та проведено тестування його продуктивності на різних наборах даних. Результати можуть бути використані для покращення швидкодії і продуктивності у різноманітних програмах, які потребують обробки великих обсягів даних.

Ключові слова: *паралельне програмування, MPI, розподілені обчислення, продуктивність.*

Abstract

The paper considers the features of developing a parallel algorithm using MPI technology using the example of developing a parallel algorithm for calculating the sum of elements of a large array. A software implementation of a parallel algorithm using MPI was also created and its performance was tested on various data sets. The results can be used to improve performance and productivity in various programs that require processing large amounts of data.

Keywords: *parallel programming, MPI, distributed computing, performance.*

Вступ

Актуальність теми полягає у тому, що в сучасному світі, де обсяги даних зростають експоненціально, паралельне програмування стає надзвичайно важливим для ефективної обробки інформації та виконання складних обчислювальних задач.

Використання багатоядерних процесорів і кластерних систем вимагає від програмістів знань про паралельні алгоритми та технології, такі як MPI (Message Passing Interface), які ідозволяють розподіляти навантаження між кількома процесами.

Метою роботи є дослідження можливостей паралельного програмування з використанням MPI для реалізації ефективних алгоритмів обробки даних, а також порівняння продуктивності паралельних та послідовних реалізацій.

Об'єктом дослідження є паралельне програмування з використанням MPI для обробки великих обсягів даних.

Розглянуто теоретичні основи паралельного програмування та основи MPI; розроблено оптимальні алгоритми, які реалізують паралельне обчислення з урахуванням обраних критеріїв ефективності; проведено тестування програмної реалізації розроблених алгоритмів.

Постановка задачі дослідження

Задачі дослідження полягають у вирішенні наступних питань:

- проаналізувати існуючі підходи до паралельного програмування і обґрунтувати переваги використання MPI в порівнянні з іншими технологіями;
- розробити оптимальні алгоритми для обчислення на основі mpi, з урахуванням часу виконання та використання пам'яті;
- розробити програму для обчислення суми елементів масиву з використанням паралельного програмування, провести тестування програми та провести аналіз отриманих результатів.

Виклад основного матеріалу

Паралельний алгоритм - це опис процесу обробки інформації, орієнтований на реалізацію в колективі обчислювачів. Такий алгоритм, у якому декілька операцій або підзадач виконуються одночасно, на відміну від послідовного, передбачає одночасне виконання множини операцій в межах одного кроку обчислень і як послідовний алгоритм зберігає залежність подальших етапів від результатів попередніх [1 – 4].

Паралельний алгоритм рішення задачі складає основу паралельної програми. Паралельна програма у свою чергу, впливає на алгоритм функціонування колективу обчислювачів. Запис паралельного алгоритму на мові програмування, доступній колективу обчислювачів, називають паралельною програмою. Вони можуть бути ефективно реалізовані в різних середовищах, таких як багатоядерні процесори, кластери або суперкомп'ютери, використовуючи технології типу OpenMP, MPI (Message Passing Interface), CUDA тощо.

Вважатимемо, що відомо традиційний (послідовний) спосіб розв’язання деякої задачі і далі необхідно організувати її виконання з використанням паралельної обробки даних. Загальна схема розробки паралельного алгоритму містить такі етапи [2]:

- виконання декомпозиції задачі на складові частини одним із відомих способів;
- виявлення інформаційних залежностей;
- масштабування складових частин задачі;
- розподіл складових частин задачі між процесорами (ядрами).

Етап декомпозиції є першим етапом розробки паралельного алгоритму. Існує декілька моделей даних – паралельна модель даних, модель графового завдання, модель робочого басейну, модель майстра-підданого, модель трубопроводу та гібридна модель. Проблема може полягати у виборі того чи іншого способу. Перелічимо відомі способи декомпозиції [5]:

- паралельна модель даних (The Data-Parallel Model),
- модель графового завдання (The Task Graph Model),
- модель робочого пулу (Work Pool Model),
- модель трубопроводу (The Pipeline Model),
- гібридна модель (Hybrid Model).

Після розбиття початкової задачі на складові частини виконується аналіз зв’язків між ними, тобто здійснюється етап виявлення інформаційних залежностей.

Етап масштабування складових частин задачі виконується в тому випадку, коли кількість наявних підзадач відрізняється від кількості наявних процесорів (ядер).

Існує навіть спеціальний термін – «зернистість», – який характеризує рівень декомпозиції початкової задачі на окремі підзадачі. Дрібнозернистий паралелізм може оптимально завантажити всі наявні процесори, однак важко аналізувати паралельну програму. При цьому є межа складності підпрограм, коли загальний час виконання програм вже не буде зменшуватись внаслідок зростання числа допоміжних операцій зі створення нових процесів та потоків

Таким чином, в багатьох випадках необхідний ще один етап розробки паралельних алгоритмів – етап розподілу підзадач між процесорами [3, 4].

MPI (Message Passing Interface) є стандартом для обміну повідомленнями між кількома комп'ютерами або процесорними ядрами, які виконують паралельну програму в розподіленій пам'яті.

MPI підтримує програмування за принципом MIMD (Multiple Instruction Multiple Data), що дозволяє об'єднувати процеси з різним вихідним кодом. Однак розробка таких програм є складною, тому на практиці часто використовується концепція SIMD (Single Instruction Multiple Data), коли всі процеси виконують один і той самий код [6].

Оптимізація паралельного алгоритму з використанням MPI виконано за такими напрямками:

- балансування навантаження;
- зменшення кількості комунікацій;

- агрегація даних;
- оптимізація використання пам'яті;
- використання асинхронних комунікацій;
- адаптація до архітектури%
- тестування масштабованості.

Аналіз результатів тестування програми виконано для різної кількості N елементів масиву (табл.1).

Таблиця 1 – Порівняння послідовного та паралельного алгоритмів при різній кількості N елементів масиву

N	Послідовний	Паралельний
10	All items sum: 422 Time execution: 0 seconds All items sum: 471 Time execution: 0 seconds All items sum: 330 Time execution: 0 seconds Середній час виконання: 0 с.	Total sum of the array: 527 Time execution: 0.0002281 seconds Total sum of the array: 545 Time execution: 0.0002252 seconds Total sum of the array: 475 Time execution: 0.0002669 seconds Середній час виконання: 0.00024 с
1.000	All items sum: 50456 Time execution: 0 seconds All items sum: 49829 Time execution: 0 seconds All items sum: 48154 Time execution: 0 seconds Середній час виконання: 0 с.	Total sum of the array: 48553 Time execution: 0.0002784 seconds Total sum of the array: 50184 Time execution: 0.0002541 seconds Total sum of the array: 50224 Time execution: 0.0003053 seconds Середній час виконання: 0.00028 с
1.000.000	All items sum: 49455131 Time execution: 0.044 seconds All items sum: 49462328 Time execution: 0.041 seconds All items sum: 49440179 Time execution: 0.04 seconds Середній час виконання: 0.42 с.	Total sum of the array: 49484802 Time execution: 0.0244812 seconds Total sum of the array: 49482207 Time execution: 0.0277303 seconds Total sum of the array: 49467513 Time execution: 0.023824 seconds Середній час виконання: 0.025 с
100.000.000	All items sum: 651714673 Time execution: 3.856 seconds All items sum: 652213743 Time execution: 3.78 seconds All items sum: 651351908 Time execution: 3.751 seconds Середній час виконання: 3.79 с.	Total sum of the array: 651516736 Time execution: 2.42357 seconds Total sum of the array: 651684244 Time execution: 2.30868 seconds Total sum of the array: 652009601 Time execution: 2.34366 seconds Середній час виконання: 2.36 с

Аналізуючи таблицю 1, можна побачити чітку різницю в часі виконання між послідовним і паралельним алгоритмом для різних розмірів масивів. Для найменшого масиву з 10 елементів як послідовний, так і паралельний алгоритми демонструють практично однаковий результат, де час

виконання настільки малий, що він округляється до нуля. Однак, при цьому паралельний алгоритм все ж таки показує деяку різницю в часі на рівні мікросекунд, що можна пояснити витратами на розподіл і збирання даних між процесами.

Зі збільшенням розміру масиву до 1 000 000 елементів, можна спостерігати, як час виконання послідовного алгоритму починає значно зростати — до 0.42 секунди, тоді як паралельний алгоритм продовжує демонструвати значно менші часи виконання (0.025 с). Для масиву на 100 мільйонів елементів різниця стає ще більш очевидною: послідовний алгоритм працює майже 4 секунди, тоді як паралельний завершує роботу приблизно за 2.36 секунди. Це демонструє перевагу паралельного підходу на великих обсягах даних, оскільки він дозволяє розподілити обчислення між кількома процесами і суттєво зменшити загальний час виконання.

Висновки

Отже, розроблено паралельний алгоритм для обчислення суми елементів великого масиву з використанням MPI. Завдання розподілялися між процесами, що значно скоротило час виконання порівняно з послідовним підходом. Для спрощення управління даними застосовано об'єктно-орієнтований підхід, зокрема створено класи MPIManager для роботи з MPI та ArrayProcessor для обробки масиву. Це дозволило покращити структуру програми, зробити код читабельним і легким для модифікації. Також розроблено UML-діаграми класів і активностей, які візуалізували структуру програми та логіку алгоритму, забезпечуючи глибше розуміння принципів паралельного програмування. Підтверджено перевагу паралельного підходу на великих обсягах даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Жолубак Л.І., Буряк Н.Є. Етапи розробки паралельних алгоритмів. URL: https://sci.ldubgd.edu.ua/bitstream/123456789/9280/1/Zholubak.pdf .
2. Гомон, К. О. Паралельний алгоритм розв'язування задач теорії пружності/ К. О. Гомон, І. І. Дияк, М. Ф. Копитко // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія: Інформаційні системи та мережі: збірник наукових праць / МОН України. Львів : Львівська політехніка, 2017. № 872. С. 101-110. URL: https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2018/jun/13007/ilovepdfcom-101-110.pdf .
3. Паралельний алгоритм. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Паралельний_алгоритм .
4. Parallel Algorithm Models in Parallel Computing. URL: https://www.geeksforgeeks.org/parallel-algorithm-models-in-parallel-computing .
5. Декомпозиція в програмуванні. URL: https://foxminded.ua/dekompozytsiia-v-prohramuvanni .
6. Message Passing Interface (MPI). URL: https://www.techtarget.com/searchenterprisedesktop/definition/message-passing-interface-MPI .

Пущал Ігор Ігорович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: igorek12102004@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Pushchal Igor Igorovich – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: igorek12102004@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.8

О.А.Кушнір
В.О. Денисюк

РЕАЛІЗАЦІЯ МАТРИЧНОГО МНОЖЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ MESH NETWORK

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто розробку алгоритму матричного множення за допомогою Mesh Network з використанням технології MPI. Розглянуто питання аналізу існуючих методів розв'язання задачі обчислень для досягнення високої продуктивності, обґрунтовано вибір засобів розробки програмного модуля, розроблено діаграми класів програмного модуля, обґрунтовано вибір програмного середовища реалізації. У роботі створено програмну реалізацію паралельного алгоритму з використанням MPI та проведено тестування його продуктивності на різних наборах даних. Використання результатів дозволить покращити швидкодію і продуктивність програм та алгоритмів, які потребують обробки великих об'ємів даних.

Ключові слова: *матричне множення, MPI, Mesh Network, продуктивність.*

Abstract

The development of a matrix multiplication algorithm using Mesh Network using MPI technology is considered. The issue of analyzing existing methods for solving a computational problem to achieve high performance is considered, the choice of software module development tools is justified, class diagrams of the software module are developed, the choice of software implementation environment is justified. In the work, a software implementation of a parallel algorithm using MPI is created and its performance is tested on various data sets. Using the results will allow improving the speed and performance of programs and algorithms that require processing large amounts of data..

Keywords: *matrix multiplication, MPI, Mesh Network, performance.*

Вступ

Актуальність реалізації матричного множення за допомогою Mesh Network полягає у тому, що особливістю Mesh-Network є значне прискорення обчислень, а це є критично важливим для сучасних задач обробки великих обсягів даних. Таких як - машинне навчання, обробка зображень, наукове моделювання. Використання паралельних обчислювальних архітектур дозволяє одночасно виконувати множення елементів матриць на різних вузлах мережі, що суттєво скорочує час виконання операцій. Це забезпечує масштабованість і високу продуктивність для розв'язання складних математичних задач у таких сферах, як наука, інженерія та бізнес-аналітика.

Мережі типу Mesh можуть використовуватися для розподіленого обчислення, де кожен вузол виконує частину обчислень, і результати об'єднуються в кінцевий результат, що є особливо корисним в сучасних обчислювальних системах, де паралелізм може покращити швидкодію та продуктивність.

Метою роботи є розробка паралельного алгоритму, що реалізує матричне множення за допомогою Mesh Network для покращення швидкодії та продуктивності обчислювальних систем.

Постановка задачі дослідження

Задачі дослідження полягають у вирішенні наступних питань:

- розробка ефективної архітектури Mesh Network для оптимального розподілу обчислень;
- мінімізація затримок передачі даних між вузлами;
- розробка програми для обчислення матричного множення за допомогою Mesh Network;
- тестування програми та аналіз отриманих результатів.

Виклад основного матеріалу

Матричне множення використовується для розв'язання систем лінійних рівнянь, відображення геометричних трансформацій у комп'ютерній графіці, а також у багатьох алгоритмах машинного навчання для оптимізації ваг та здійснення прогнозів [1-3]. Методи розв'язання включають: стандартний алгоритм з тривалою складністю $O(n^3)$; алгоритм Штрассена, складність біля $O(n^{2.08074})$, для полегшення обчислень[4]; а також більш ефективні методи в розподілених та паралельних обчисленнях для швидшого виконання операцій над великими матрицями [5].

Для того, щоб правильно визначити ідею використання Mesh Network в розподілених системах та паралельних обчисленнях, виконано дослідження у рамках комп'ютерних мереж, що допоможе використати Mesh Network для матричного множення [6, 7].

Mesh Network – це бездротова система, що складається з кількох комп'ютерів, об'єднаних мережею. Кожен комп'ютер у мережі посилає власні сигнали та передає інформацію з інших комп'ютерів. Вузли у сітчастій мережі пов'язані один з одним через виділене з'єднання. Поєднання вузлів дозволяє інформації переміщатися від вузла до вузла без затримок або збоїв. Mesh-мережі також називають «самонастроюваними» мережами, оскільки новий вузол автоматично стає частиною існуючої структури мережі [6, 7].

Mesh-мережа може з'єднати кілька пристроїв розумного будинку без шкоди для якості з'єднання. Основний вузол підключається до порту або модему глобальної мережі (WAN) бездротової мережі . Вузли підключаються за допомогою налаштувань Wi-Fi, які включають назву сітчастої мережі. Під час початкового налаштування мережі всі вузли повинні бути підключені до одного джерела живлення. Отже, навіть якщо один вузол виходить з ладу, вся мережа може продовжувати функціонувати.

На відміну від традиційного розширювача Wi-Fi, сітчаста мережа не створює нових точок доступу. Це мережа, де кожен блок повторює сигнал попереднього. Оскільки сітчаста мережа є частиною однієї мережі, вона має набагато ширший діапазон, ніж розширювач Wi-Fi. Мережа Mesh допомагає досягти стабільного з'єднання Wi-Fi.

Mesh-Network можуть бути семи різних типів:

- мережа Wi-Fi: Бездротова сітчаста мережа (WMN);
- дротова мережа;
- мережа з повною сітчастою топологією;
- мережа з частковою сітчастою топологією;
- гібридна сітчаста мережа;
- інфраструктура Mesh-архітектури мережі;
- клієнтська Mesh-архітектура мережі.

Основні переваги та ідеї застосування Mesh Network включають:

- локальний обмін даними, тобто кожен вузол мережі спілкується тільки зі своїми безпосередніми «сусідами», що сприяє локальному обміну даними та зменшенню навантаження на комунікації в мережі;
- завдяки прямим з'єднанням з сусідніми вузлами, можливе паралельне виконання обчислень на різних вузлах, що дозволяє розподіляти завдання та прискорювати обчислення;
- структура Mesh Network легко масштабується, додавання нових вузлів може бути здійснене без значного впливу на існуючу мережу;
- локальний характер обміну даними може робити мережу менш чутливою до великої кількості вузлів та може підвищувати ефективність у випадках обчислень з обмеженими ресурсами;
- можливість локального обміну даними може знижувати час передачі інформації між вузлами, зменшуючи таким чином затримки у паралельних обчисленнях.

Розглянуто та використано чотири основних способи оптимізація алгоритму матричного множення за допомогою Mesh Network.

1. За рахунок паралелізації обчислень. Розподіл даних - розподіл матриць між вузлами мережі, розділено матрицю A на рядки, а матрицю B на стовпці, що дозволяє кожному вузлу обчислювати частину результату. Використання потоків - обчислюються частини матричного добутку на кожному вузлі, що дозволило паралельно виконувати обчислення.
2. За рахунок архітектури Mesh Network. Вузли повинні мати можливість отримувати та надсилати дані до інших вузлів, що забезпечує швидкий обмін даними між вузлами. Зв'язки повинні використовувати протоколи з низькою затримкою для обміну повідомленнями між вузлами: TCP/IP або UDP.
3. За рахунок використання специфічних алгоритмів. Алгоритм блокового множенн, який дозволяє зменшити кількість звернень до пам'яті та підвищити кеш-ефективність. Блоки матриць розподіляються між вузлами для паралельного обчислення. Алгоритм Strasse, який є алгоритмом множення матриць, більш ефективний за традиційний метод, був адаптований для паралельних обчислень у Mesh Network.
4. За рахунок взаємодії між вузлами. Обмін даними відбувається після завершення обчислень надсиланням результатів міх вузлами для об'єднання частин матричного добутку. Синхронізація забезпечує правильність обчислень і уникнення конфліктів при доступі до даних.

Програмно реалізовано задану задачу та описано всі компоненти коду [8].

Аналіз результатів тестування програми виконано для різної кількості елементів масиву (табл.1-3).

Таблиця 1 – Час виконання програми на різних вхідних даних

Кількість процесів	Загальна розмірність матриці		
	500	1000	5000
2	2.88657	27.0654	750.763
4	2.55853	26.1853	729.933
8	2.62002	25.5974	770.197

Таблиця 2 – Коефіцієнти прискорення

Загальна розмірність матриці	500	1000	5000
Коефіцієнт прискорення	0.8863	0.9674	0.9722

Таблиця 3 – Коефіцієнти ефективності

Кількість процесів	2	4	8
Коефіцієнт ефективності	0.4861	0.24305	0.1215

Проаналізувавши обчислені коефіцієнти прискорення та коефіцієнти ефективності при різних вхідних даних і різних кількостях процесів (табл.1-3) можливо зробити висновки:

- при невеликих вхідних даних значення коефіцієнта прискорення та коефіцієнта ефективності є близькими до нуля, тому кількість процесів при виконанні програми з відносно невеликими вхідними даними фактично не має значення;
- збільшення кількості процесів при виконанні задачі з великими вхідними даними призводить до відносно незначного збільшення коефіцієнта прискорення, проте значного зменшення коефіцієнта ефективності.

Отже, основними чинниками, які впливають на зміну розглянутих показників, таких як коефіцієнт прискорення, коефіцієнт ефективності та час виконання програми, є розмір вхідних даних, в даному випадку розмірність досліджуваної матриці, кількість процесів у програмній

реалізації і також метод виконання матричного множення, якщо замінити розглянутий наївний метод на будь-який інший, якість досліджуваних показників може відповідно покращитись або погіршитись.

Висновки

Досліджено матричне множення, як одну із ключових операцій в лінійній алгебрі, визначено основні сфери її застосування. Розглянуто три різні методи виконання операції матричного множення, а саме «наївний» метод, метод Штрассена та метод Коппермана-Віноградa, описано алгоритми їх вирішення та сфери застосування. На основі літературних джерел досліджено Mesh Network, як складову частину комп'ютерних мереж, розглянуто сім типів Mesh мереж та на основі цих досліджень сформульовано ідею Mesh Network відносно розподілених систем та паралельних обчислень.

Програмно реалізовано задану задачу та описано всі компоненти коду. Також наведено UML-діаграми. Проведено тестування розробленої програми, проаналізовано її результати, досліджено коефіцієнти прискорення та ефективності.

Визначено, що збільшення кількості процесів призводить до відносно незначного збільшення коефіцієнта прискорення, та значного зменшення коефіцієнта ефективності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Літнарович Р. М. Алгебра матриць. Курс лекцій. МЕГУ. Рівне, 2007, 112 с. URL: https://core.ac.uk/download/pdf/14034615.pdf .
2. Савастру О. В. Матриці та системи лінійних рівнянь: навч. посіб. / О. В. Савастру, О. М. Яковлєва, С. В. Драганюк, О. М. Болдарєва, під ред. О. В. Савастру. Одеса: Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова, 2019. 120 с. URL: http://dspace.pdpu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/5300/1/2019%20%281%29.pdf .
3. Новотарський М. А. Алгоритми та методи обчислень. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2019. 407 с. URL: https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/7421218e-d7dd-4e75-aa3e-bd7979db4e6d/content.
4. Множення матриць URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Множення_матриць.
5. Минайленко Р.М. Паралельні та розподілені обчислення: Навчальний посібник.Кропивницький: Видавець Лисенко В. Ф., 2021. 153 с. URL: https://dspace.kntu.kr.ua/server/api/core/bitstreams/396e02d2-725b-47b5-a1c0-ae07a9bec326/content .
6. How Does Mesh Network Allow IoT Devices To Communicate? URL: https://boosthigh.com/mesh-network-for-iot-devices/ .
7. What Is a Mesh Network? Meaning, Types Working, and Applications in 2022 URL: https://www.spiceworks.com/tech/networking/articles/what-is-mesh-network .
8. MPI для C++. URL: https://www.paulnorvig.com/guides/using-mpi-with-c.htm .

Кушнір Олександр Анатолійович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: oleksandrkusnir25@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Kushnir Oleksandr Anatoliyovych – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksandrkusnir25@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.8

Д.В. Мунтян
В.О. Денисюк

ДОСЛІДЖЕННЯ ПАРАЛЕЛЬНИХ АЛГОРИТМІВ РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАПОВНЕНИХ СИСТЕМ ЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено методи розв'язання густозаповнених лінійних систем рівнянь із використанням паралельних обчислень. Проаналізовано ефективність розпаралелення класичних ітераційних методів, таких як метод Якобі, метод Гауса-Зейделя та метод верхньої релаксації. Досліджено вплив розподілу обчислювального навантаження між процесорами на швидкодію алгоритмів, враховуючи особливості багатоядерних і кластерних архітектур. Наведено експериментальні результати для різних конфігурацій багатоядерних процесорів і кластерних систем. Визначено оптимальні стратегії паралелізації для підвищення продуктивності обчислень. Розглянуто можливості використання сучасних бібліотек паралельного програмування OpenMP та MPI для реалізації ефективних алгоритмів розв'язування великих систем рівнянь.

Ключові слова: *паралельні алгоритми, лінійні системи рівнянь, метод Якобі, метод Гауса-Зейделя багатоядерні процесори, MPI, OpenMP,.*

Abstract

Methods for solving densely populated linear systems of equations using parallel computing have been developed. The effectiveness of parallelization of classical iterative methods, such as the Jacobi method, the Gauss-Seidel method, and the upper relaxation method, has been analyzed. The influence of the distribution of the computational load between processors on the speed of algorithms has been studied, taking into account the features of multi-core and cluster architectures. Experimental results for various configurations of multi-core processors and cluster systems have been presented. Optimal parallelization strategies for increasing computing performance have been determined. The possibilities of using modern parallel programming libraries OpenMP and MPI for implementing effective algorithms for solving large systems of equations have been considered.

Keywords: *parallel algorithms, linear systems of equations, Jacobi method, Gauss-Seidel method, multi-core processors, MPI, OpenMP.*

Вступ

Лінійні системи рівнянь є основою чисельних методів у багатьох галузях науки та техніки, таких, як фізика, математика, інженерія, фінансове моделювання, машинне навчання тощо [1-3]. Через високу обчислювальну складність їх розв'язання виникає необхідність використання паралельних алгоритмів, які дозволяють скоротити час обчислень та підвищити продуктивність. Сучасні паралельні обчислювальні архітектури дозволяють ефективно розподіляти навантаження між процесорами, забезпечуючи значне прискорення обчислень у порівнянні з послідовними методами [4, 5].

Постановка задачі дослідження

Метою дослідження є аналіз ефективності паралельних алгоритмів розв'язання густозаповнених лінійних систем рівнянь, визначення оптимальних стратегій розподілу обчислень і оцінка продуктивності на різних апаратних конфігураціях.

Особливу увагу приділено методам розпаралелення, що дозволяють зменшити витрати часу при виконанні ітераційних процесів. Досліджено вплив комунікаційних витрат у кластерних системах та ефективність використання пам'яті при розпаралеленні обчислень.

Виклад основного матеріалу

Розглянуто принципи паралельного розв'язування рівнянь, основні підходи до розпаралелення та розподілу обчислень. Виконано аналіз методів Якобі, Гауса-Зейделя та верхньої релаксації у контексті паралельної обробки даних [1-3, 6, 7]. Метод Якобі є природним кандидатом для паралельного виконання, оскільки його обчислення на кожній ітерації можуть бути виконані незалежно. Однак метод Гауса-Зейделя вимагає послідовного доступу до оновлених значень, що ускладнює його ефективну паралелізацію. Метод верхньої релаксації, що є узагальненням методу Гауса-Зейделя, також розглядається як можливий варіант для паралельного розв'язування рівнянь.

Здійснено тестування алгоритмів на багатоядерних процесорах та кластерних системах за допомогою бібліотеки MPI [8].

Проаналізовано масштабованість методів, ефективність завантаження обчислювальних ресурсів та вплив різних стратегій розподілу даних.

Досліджено можливості комбінованого підходу, що використовує OpenMP для внутрішньопроцесорного розпаралелення та MPI для розподілу обчислень між вузлами кластеру.

Результати дослідження показали, що ефективність паралелізації залежить від розміру системи рівнянь, способу розподілу даних і топології взаємодії між процесами.

Метод Якобі демонструє кращу масштабованість при великій кількості процесорів, тоді як метод Гауса-Зейделя має нижчу ітераційну складність, що може бути корисним у випадках, коли паралельні комунікаційні витрати значні.

Метод верхньої релаксації дозволяє досягнути компромісу між швидкістю збіжності та можливістю паралельного виконання. Проаналізовано ефективність використання OpenMP і MPI для різних підходів до розпаралелення.

Висновки

Застосування паралельних алгоритмів дозволяє значно зменшити час розрахунків густозаповнених лінійних систем рівнянь.

Оптимальним для розподілених обчислень є метод Якобі, який добре масштабується при збільшенні кількості процесів.

Водночас використання комбінованих підходів MPI та OpenMP дозволяє досягти вищої продуктивності при великих обсягах обчислень.

Подальші дослідження можуть бути спрямовані на адаптацію методів до сучасних гетерогенних систем із графічними процесорами та програмованими користувачем вентильними матрицями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Лященко, М. Я. Чисельні методи: Підручник / М. Я. Лященко, М. С. Головань. К.: Либідь, 1996. 288с. URL: https://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/2015/Lyashenko_1996_288.pdf .
2. Колесницький, О. К. Чисельні методи : навчальний посібник / О. К. Колесницький, І. Р. Арсенюк, В. І. Месюра. Вінниця : ВНТУ, 2017. 130 с. URL: https://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/IRVC/2021/Kolesnitskij_2017_130.pdf .
3. Шахно С.М., Дудикевич А.Т., Левицька С.М. Практична реалізація чисельних методів лінійної алгебри: Навч. посібник. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2009. 137 с. URL: https://ami.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2013/10/ Практикум-з-чисельних-методів-лінійної-алгебри.pdf .
4. Минайленко Р.М. Паралельні та розподілені обчислення: навч. посіб. Кропивницький: Видавець Лисенко В. Ф., 2021. 153 с. URL: https://dspace.kntu.kr.ua/server/api/core/bitstreams/396e02d2-725b-47b5-a1c0-ae07a9bec326/content .
5. Wilkinson B., Allen M. Parallel Programming: Techniques and Applications Using Networked Workstations and Parallel Computers. Pearson, 2004. 249. URL: https://dl.icdst.org/pdfs/files3/6b0ed37cdf2cd9ce301f85f13182bb8b.pdf .
6. Метод Якобі: Як Він Працює і Чому Варто Спробувати? URL: https://www.mathros.net.ua/nablyzhenyj-rozvjazok-systemy-linijnyh-rivnjan-metodom-prostoi-iteracii.html .
7. Метод Зейделя: Від Теорії до Практики – Все, що Потрібно Знати. URL: https://www.mathros.net.ua/nablyzhene-rozvjazannja-systemy-linijnyh-rivnjan-metodom-zejdelja.html .
8. Message Passing Interface (MPI). URL: https://www.techtarget.com/searchenterprisedesktop/definition/message-passing-interface-MPI.

Мунтян Дмитро Віталійович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: dmytrommon@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Muntian Dmytro Vitaliyovich – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dmytrommon@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua.

УДК 004.056.55

В. Л. Поліщук[1]
Р. С. Белзецький[1]

ПРОГРАМНА РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ГЕНЕРАЦІЇ ПСЕВДОВИПАДКОВИХ ЧИСЕЛ ТА БІНАРНИХ ПОСЛІДОВНОСТЕЙ

[1] Вінницький національний технічний університет.

Анотація

Робота присвячена розробці програмного засобу генерації псевдовипадкових чисел (ПВЧ) та псевдовипадкових бітових послідовностей (ПВБП), на основі алгоритму BBS. З можливість додаткової пост обробки результатів, що базується на методі ініціалізації S-блоку потокового алгоритму RC-4 (KSA).

Ключові слова: псевдовипадкова бітова послідовність, генератори псевдовипадкових чисел, алгоритм BBS, S-блок.

Abstract

The work is devoted to the development of a software tool for generating pseudorandom numbers (PRNG) and pseudorandom bit sequences (PRBS) based on the BBS algorithm. With the possibility of additional post-processing of the results based on the method of initialisation of the S-block of the RC-4 streaming algorithm (KSA).

Keywords: pseudorandom bit sequence, pseudorandom number generators, BBS algorithm, S-block.

Вступ

Генератори псевдовипадкових чисел і псевдовипадкових бітових послідовностей часто зустрічається в багатьох областях захисту даних, для генерації ключів, одноразових паролів, сольових значень тощо [1, 2].

При цьому вимоги до їх технічних характеристик відрізняються в залежності від мети їхнього застосування.

До основних характеристик, що має забезпечити генератор ПВБП та ПВЧ належать:

Статистична випадковість – послідовність повинна відповідати певним критеріям випадковості, таким як рівномірний розподіл, відсутність очевидних закономірностей і кореляцій.

Відтворюваність – якщо використовується той самий початковий стан, генератор створює ту саму послідовність.

Довгий період повторення – хороший генератор має великий період перед тим, як послідовність почне повторюватися.

Однорідність і непередбачуваність – особливо важливо для криптографічних застосувань, де послідовність повинна бути складною для прогнозування.

Відомо, що при реалізації криптографічних перетворень використовують різні псевдовипадкові послідовності. Звідси випливає, що стійкість криптоперетворень безпосередньо залежить від алгоритму формування псевдовипадкових чисел та послідовностей [3].

Метою цієї роботи є розробка програмного засобу, для реалізації алгоритму генерації псевдовипадкових чисел та псевдовипадкових бітових послідовностей на основі алгоритму BBS з можливістю додаткової пост обробки на основі алгоритму ініціалізації S-блок потокового алгоритму RC-4 (KSA).

Результати досліджень

Програмний продукт є десктопним додатком, що встановлюється нативним застосунком на операційні системи Windows. Програму реалізовано мовою програмування Java з використанням платформи для розробки десктопних додатків JavaFX.

Основні характеристики та переваги Java:

Платформонезалежність – програми, написані на Java, можуть запускатися на різних операційних системах, таких як Windows, macOS, Linux та інших, без потреби в перекомпіляції.

Об'єктно-орієнтований підхід – Java підтримує ключові принципи ООП, зокрема спадкування, поліморфізм, інкапсуляцію та абстракцію, що сприяє зручності розробки та масштабованості коду.

Розширена стандартна бібліотека – мова містить велику кількість вбудованих бібліотек, які забезпечують широкий набір функцій, зокрема для роботи з мережею, введенням-виведенням та обробкою даних.

Безпека – Java має вбудовану систему безпеки, що дозволяє контролювати доступ до ресурсів та захищати програми від небезпечного виконання.

Мультипотоковість – Java надає вбудовану підтримку для паралельного виконання завдань.

В ході розробки програмного комплексу було проведено аналіз вимог, що включав вивчення потреб користувачів і формулювання функціональних та нефункціональних вимог. На основі даного аналізу розроблено загальну концепцію системи, яка визначає її мету та завдання, орієнтовані на вирішення визначених вимог.

Особлива увага приділена проектуванню архітектури системи, визначенню компонентів, їх структури та взаємозв'язків.

Застосовано UML-діаграми для візуалізації структури та функціональності системи, що сприяє кращому розумінню взаємодії її компонентів.

Рисунок 1 – UML-діаграма класів для розроблюваного програмного продукту

Остаточним етапом стало розроблення плану, який містив графік виконання робіт, розподіл обов’язків і визначення контрольних точок для успішної реалізації проекту.

Інструкція по встановленню програми на ОС Windows

Для встановлення потрібно щонайменше 340 МБ вільного місця в пам’яті.

1. Запустити візард встановлення, двічі натиснувши ліву кнопку миші по виконавчому файлі «generator-setup.exe».

2. Вибрати мову, що буде використовуватись в процесі встановлення, а також директорію, куди буде встановлено додаток. За замовчуванням це папка: C:\Program Files (x86).

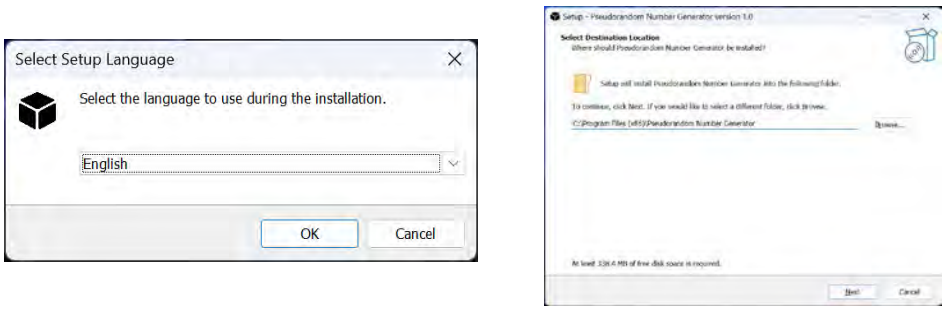

Рисунок 2 – Вибір мови та папки встановлення

3. Вказати необхідність створення ярлика програми на робочому столі та натиснути кнопку «Завантажити» (“Install”) для встановлення.

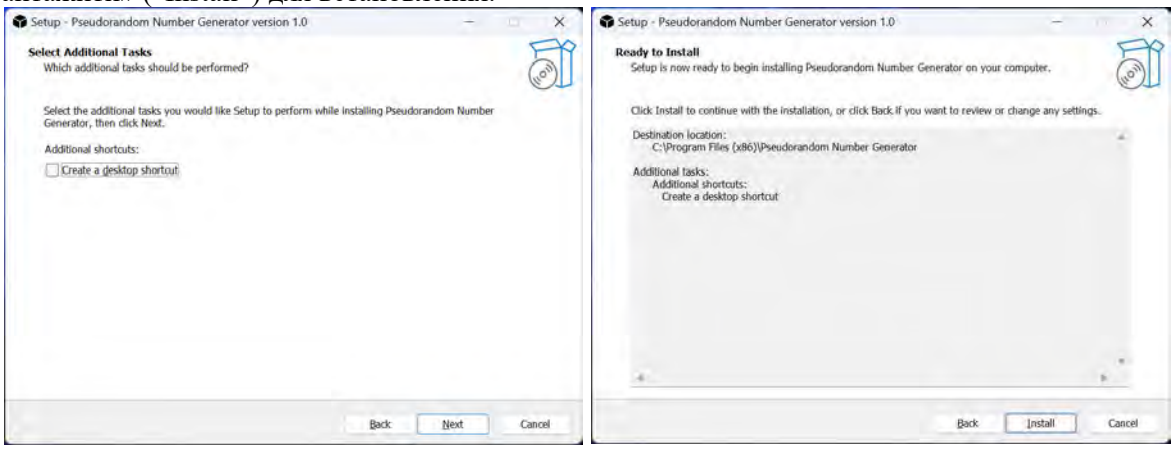

Рисунки 3 – Створення ярлику та підтвердження налаштувань

Приклад використання програми

Програма володіє інтуїтивно зрозумілим та простим користувацьким інтерфейсом. Початкова сторінка містить поля для конфігурації параметрів генерації псевдо випадкових послідовносте (рисунок 4).

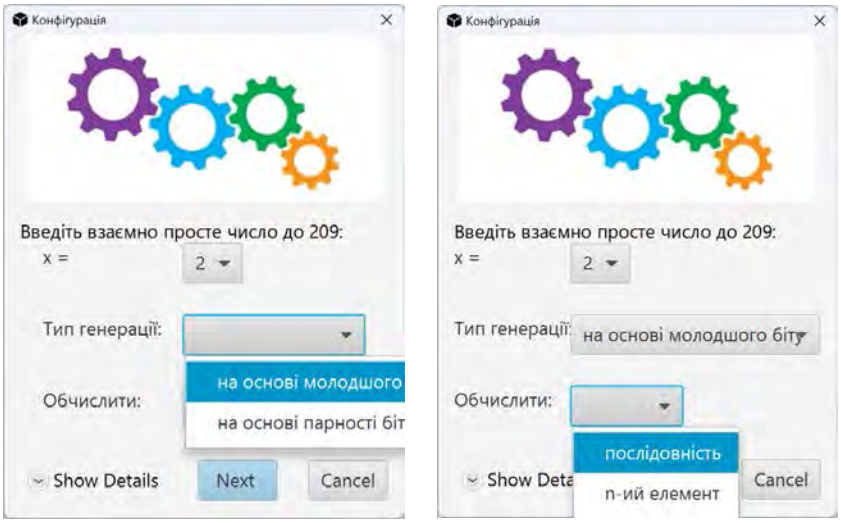

Рисунок 4 – Діалогове вікно конфігурації

За потреби в поясненні параметрів налаштування, користувач може ознайомитися з деталями, натиснувши кнопку “Show Details”.

Якщо користувач вирішив обчислити послідовність, то натиснувши “Next”, програма перейде до наступної сторінки. На цій сторінці потрібно вказати розрядність бінарної послідовності, яку користувач бажає згенерувати. Також, якщо була обрана додаткова обробка, то необхідно вказати розмірність блоку, в межах якого здійснюється додаткова перестановка бінарної послідовності.

При генерації кожної послідовності відбувається запис згенерованих даних до текстового файлу, що буде створено в директорії C:\Users\<username>\AppData\Local\Pseudorandom Number Generator.

Висновки

Отже, результатом виконання поставленого в роботі завдання є програмний комплекс, що реалізує алгоритм генерації псевдовипадкових чисел та псевдовипадкових бітових послідовностей, на основі алгоритму BBS, з можливістю додаткової пост обробки для підвищення рівномірності розподілу та мінімізації очевидних закономірностей вихідної послідовності.

У програмі реалізовано інтуїтивно зрозумілий та простий користувацький інтерфейс для конфігурації параметрів генератора.

За результатами даної програмної реалізації було отримане свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір [4].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Белзецький Р. С. Обґрунтування вибору генератора псевдовипадкових величин для потокового шифрування аудіоповідомлення [Електронний ресурс] / Р. С. Белзецький, Медяна І. Л.// Матеріали XLIX науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 27-28 квітня 2020 р. – Електрон. текст. дані. – 2020. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fksa/all-fksa-2020/paper/view/9593.
2. Зуєв А. О., Караман Д. Г. Програмна реалізація спеціалізованих алгоритмів генерації псевдовипадкових чисел на платформах для вбудованих систем. Системи управління, навігації та зв'язку. 2023. № 74 С. 85–90. DOI: https://doi.org/10.26906/SUNZ.2023.4
3. Шевчук М. С., Мандрона М. М., Максимович В. М. Дослідження генератора псевдовипадкових бітових послідовностей Джиффі на основі FCSR. Міжнародний науковий журнал "Інтернаука". 2018. № 19. С. 130–135.
4. Свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір № 1132658 від 13 січня 2025 р. «Комп`ютерна програма «Генератор псевдовипадкових чисел»»/ Белзецький Р. С., Поліщук В. Л. ДО «Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій» (УКРНОІВІ). – 2 с.

Поліщук Володимир Леонідович – студент групи 1КН-21б, кафедри комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Белзецький Руслан Станіславович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, e-mail: belzetskiy@vntu.edu.ua.

Polishchuk Volodymyr L. – student of the 1KN-21b group, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine.

Belsetskyi Ruslan S. — PhD (Eng.), Assosiate Professor of Department for Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: belzetskiy@vntu.edu.ua.

УДК 004.8

Д.В. Коломійчук
В.О. Денисюк

ПАРАЛЕЛЬНА РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ СОРТУВАННЯ TREE SORT

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено можливості паралелізації алгоритму Tree Sort для підвищення ефективності сортування великих масивів даних. Основна мета полягала у розробці оптимізованої версії алгоритму, здатної використовувати ресурси багатоядерних процесорів. Паралельна реалізація алгоритму Tree Sort передбачає розподіл вхідних даних між потоками, синхронізоване додавання елементів у дерево та одночасний обхід піддерев. Для реалізації використано мову C# та платформу .NET Framework, що забезпечило інтеграцію з механізмами багатопотоковості Task Parallel Library та ефективне керування пам'яттю.

Ключові слова: *паралельний алгоритм, сортування Tree Sort, C#, оптимізація, багатопотоковість.*

Abstract

The possibilities of parallelization of the Tree Sort algorithm to increase the efficiency of sorting large data sets were investigated. The main goal was to develop an optimized version of the algorithm capable of using the resources of multi-core processors. The parallel implementation of the Tree Sort algorithm involves the distribution of input data between threads, synchronized addition of elements to the tree, and simultaneous traversal of subtrees. The C# language and the .NET Framework platform were used for the implementation, which provided integration with the Task Parallel Library multithreading mechanisms and effective memory management.

Keywords: *parallel algorithm, Tree Sort sorting, C#, optimization, multithreading.*

Вступ

Необхідність розробки паралельних алгоритмів сортування зумовлена зростанням обсягів даних у науці, техніці та фінансах. Класичні методи, такі як Tree Sort, мають обмеження через послідовний характер роботи. Дослідження та реалізація паралельної версії Tree Sort для підвищення швидкості обробки даних є актуальною задачею.

Постановка задачі дослідження

Задачі дослідження включають розгляд паралельних алгоритмів сортування, розробку оптимізованого паралельного алгоритму Tree Sort, його математичне моделювання, розробку та тестування програмного модуля. Паралельна версії Tree Sort повинна задовільняти вимогам:

- рівномірний розподіл навантаження між потоками;
- мінімізація затримок синхронізації;
- ефективне використання ресурсів багатоядерних систем;
- стабільна робота на великих масивах даних.

Виклад основного матеріалу

Алгоритм Tree Sort базується на побудові бінарного дерева пошуку з подальшим обходом у порядку зростання [1, 2]. Паралельна реалізація передбачала розподіл вхідних даних між потоками, синхронізоване додавання елементів у дерево та одночасний обхід піддерев. Алгоритм сортування Tree Sort обрано через можливість паралелізації побудови дерева та обходу піддерев. Складність алгоритму становить $O(n \log n)$ у середньому [3, 4].

Час виконання паралельної версії алгоритму Tree Sort описується формулою [5, 6]:

$$T(p) = \frac{T(1)}{p} + \ _{sync}, \quad (1)$$

де $T(1)$ – час виконання послідовного алгоритму Tree Sort;

T_{sync} – час, необхідний для синхронізації між потоками;

p – кількість потоків.

Структурно алгоритм містить етап розподілу даних, етап паралельної вставки елементів у дерево та етап обходу піддерев.

Програмна реалізація алгоритму використовує класи ‘BinaryTree’, ‘TreeNode’, ‘DataPartitioner’ та багатопотоковість C#. Синхронізація реалізована через механізм ‘lock’ [7].

Результати дослідження.

На етапі проектування проведено аналіз існуючих алгоритмів сортування, математичне моделювання паралельного Tree Sort із врахуванням часу синхронізації (T_{sync}), а також синтез потокового графу для візуалізації етапів розподілу даних і обчислень. Програмний модуль включає класи для роботи з деревом (BinaryTree, TreeNode), розподілу даних (DataPartitioner) та керування потоками. Для уникнення конфліктів при доступі до дерева застосовано механізм блокування (lock).

Тестування проводилося на масиві з 100 елементів, що підтвердило коректність сортування та зменшення часу виконання на 30% порівняно з послідовною версією. Аналіз продуктивності показав, що використання 4-х потоків дозволяє ефективно розподілити навантаження між ядрами CPU. Отримані результати вказують на перспективність застосування паралельних підходів для Tree Sort, особливо при роботі з даними великого обсягу. З’ясовано обмеження алгоритму, пов’язані зі складністю балансування дерева в умовах багатопотоковості, та пропонується впровадження lock-free структур.

Тестування розробленого паралельного алгоритму Tree Sort підтвердило:

- коректність сортування - правильний порядок елементів у відсортованому масиві;
- продуктивність - використання 4-х потоків скоротило час виконання порівняно з послідовною реалізацією;
- масштабованість - алгоритм ефективно використовує доступні ядра процесора на різних апаратних конфігураціях.

Висновки

Паралельна реалізація Tree Sort дозволяє значно прискорити сортування великих масивів.

Використання механізмів синхронізації C# забезпечує потокобезпеку роботи зі структурами даних.

Оптимізація розподілу навантаження між потоками є ключовим фактором підвищення ефективності.

Подальші дослідження можуть бути спрямовані на впровадження lock-free структур аби зменшити час синхронізації між потоками (T_{sync}).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Tree Sort. URL: https://www.geeksforgeeks.org/tree-sort .
2. Дорошенко А.Ю. Паралельні обчислювальні системи: конспект лекцій. К.: Видавничий дім КМ Академія, 2013. 146 с.
3. Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт з курсу «Технології розподілених систем і паралельних обчислень» для студентів спеціальності 122 – Комп’ютерні науки/ Уклад. А. А. Яровий, С. В. Барабан, В. С. Озеранський, Є. О. Шемет. Вінниця : ВНТУ, 2019. 56 с.
4. Bentaleb, A.; Yifan, L.; Xin, J. (2016). Parallel and Distributed Algorithms. URL: https://www.comp.nus.edu.sg/~rahul/allfiles/cs6234-16-pds.pdf
5. Samuel Larsen and Saman Amarasinghe. Exploiting Superword Level Parallelism with Multimedia Instruction Sets. URL: http://groups.csail.mit.edu/cag/slp/SLP-PLDI2000.pdf .
6. Using threads and threading. URL: https://learn.microsoft.com/en-us/dotnet/standard/threading/using-threads-and-threading .
7. Troelsen A., Japikse P. Pro C# 7: With .NET and .NET Core. APress. Inc., 2017. 1372 c. URL: https://www.pdfdrive.com/pro-c-7-with-net-and-net-cored183552783.html .

Коломійчук Денис Вадимович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: denyskolomiichuk@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Kolomiichuk Denys Vadymovych – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: denyskolomiichuk@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.8

Д.О. Блонський
В.О. Денисюк

РЕАЛІЗАЦІЯ ПАРАЛЕЛЬНОГО АЛГОРИТМУ ОБЧИСЛЕНЬ ЗАСОБАМИ PYTHON MULTIPROCESSING MODULE

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто застосування multiprocessing для реалізації паралельного алгоритму, зокрема використання об'єктів Process, Pool, механізмів міжпроцесної взаємодії (Queue, Pipe) та засобів синхронізації (Lock, Semaphore). Також проводиться оптимізація паралельного алгоритму шляхом балансування навантаження, зниження комунікаційних витрат, використання асинхронних операцій та аналізу продуктивності. Результати експериментального дослідження показали, що правильно налаштований паралельний алгоритм дозволяє значно підвищити продуктивність у порівнянні з послідовною реалізацією. Запропонований підхід може бути використаний для вирішення різноманітних задач, пов'язаних з обробкою великих масивів даних, машинним навчанням та високопродуктивними обчисленнями.

Ключові слова: *паралельні обчислення, Python, multiprocessing, оптимізація алгоритму, балансування навантаження, продуктивність.*

Abstract

The application of multiprocessing for the implementation of a parallel algorithm is considered, in particular the use of Process, Pool objects, interprocess interaction mechanisms (Queue, Pipe) and synchronization tools (Lock, Semaphore). The optimization of the parallel algorithm is also carried out by load balancing, reducing communication costs, using asynchronous operations and analyzing performance. The results of the experimental study showed that a properly configured parallel algorithm allows to significantly increase performance compared to a sequential implementation. The proposed approach can be used to solve various problems related to processing large data sets, machine learning and high-performance computing.

Keywords: *Keywords: parallel computing, Python, multiprocessing, algorithm optimization, load balancing, performance.*

Вступ

Зі зростанням обсягів обчислюваних даних та розвитком багатоядерних процесорів важливість паралельних обчислень значно зросла [1-5]. У сучасному світі швидкість обробки інформації відіграє важливу роль у науці, промисловості та бізнесі. З розвитком багатоядерних процесорів програмісти отримали можливість реалізовувати паралельні алгоритми, що дозволяють ефективніше використовувати обчислювальні ресурси. Однак для реалізації багатопроцесних програм необхідні спеціальні інструменти та бібліотеки. Використання паралельних алгоритмів дозволяє суттєво скоротити час виконання ресурсомістких задач, підвищуючи ефективність програмного забезпечення. Мова програмування Python широко використовується в наукових та інженерних обчисленнях, але її особливість – механізм Global Interpreter Lock (GIL) – ускладнює реалізацію багатопотокових програм [6-10]. Для вирішення цієї проблеми в Python існує модуль multiprocessing, який забезпечує справжню багатопроцесність, дозволяючи ефективно розподіляти навантаження між ядрами процесора [7, 10].

Постановка задачі дослідження

Основна мета дослідження – розробка та оптимізація паралельного алгоритму на основі multiprocessing. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити такі завдання:

- ознайомитися з механізмами multiprocessing у Python та їх застосуванням;
- реалізувати паралельний алгоритм на основі multiprocessing;

- дослідити методи оптимізації продуктивності паралельних алгоритмів;
- провести експериментальне порівняння продуктивності реалізованого алгоритму;
- проаналізувати отримані результати та сформулювати висновки щодо ефективності підходу.

Виклад основного матеріалу

Python та паралельні обчислення. Python пропонує кілька підходів до реалізації паралельних обчислень, включаючи використання потоків (threading), процесів (multiprocessing) та асинхронного виконання (asyncio). Найбільш ефективним способом виконання ресурсомістких обчислень є застосування модуля multiprocessing, який дозволяє запускати окремі процеси, використовуючи всі доступні ядра процесора [7].

Оптимізація паралельного алгоритму. Щоб досягти максимальної продуктивності, враховано такі аспекти оптимізації:

- *балансування навантаження* – рівномірний розподіл обчислювальних задач між процесами для уникнення простоїв;
- *зниження витрат на комунікацію* – мінімізація обміну даними між процесами для зменшення накладних витрат;
- *уникнення конфліктів доступу* – використання механізмів синхронізації (Lock, Semaphore) для запобігання конкурентним змінам загальних ресурсів;
- *використання асинхронних операцій* – застосування apply_async, map_async дозволяє виконувати операції без блокування основного потоку виконання;
- *аналіз і профілювання* – використання інструментів (cProfile, line_profiler) для оцінки продуктивності коду та визначення вузьких місць;
- *оптимізація алгоритму* під кількість процесорів – використання методу cpu_count() для визначення оптимальної кількості процесів.

Результати дослідження.

Реалізовано паралельний алгоритм та проведено експерименти, які показали, що використання multiprocessing дозволяє значно зменшити час виконання обчислювальних задач. Оптимізація балансування навантаження та зменшення комунікаційних витрат забезпечили підвищення ефективності на 30-50% у порівнянні з наївною реалізацією паралельного алгоритму.

Також досліджено вплив кількості процесів на продуктивність. Було встановлено, що оптимальна кількість процесів залежить від характеристик обчислювальної системи та типу задачі. При надмірному збільшенні кількості процесів спостерігається зниження продуктивності через збільшення витрат на комунікацію та переключення контекстів.

Висновки

Використання multiprocessing у Python є ефективним способом реалізації паралельних обчислень. Однак ефективність алгоритму значною мірою залежить від правильного розподілу обчислювальних ресурсів та мінімізації комунікаційних витрат.

Запропонована методика оптимізації дозволяє підвищити продуктивність паралельного алгоритму за рахунок балансування навантаження, використання асинхронних операцій та аналізу продуктивності. Отримані результати можуть бути використані для розробки високопродуктивного програмного забезпечення, яке працює в умовах інтенсивних обчислень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Грама А., Гупта А., Карипис Г., Кумар В. Вступ до паралельних обчислень. Київ: BHV, 2018. 736 с.
2. Гассан М. Основи розподілених систем і паралельного програмування. Київ: Наукова думка, 2017. 492 с.
3. Амдал Г. М. Validity of the Single Processor Approach to Achieving Large Scale Computing Capabilities // Proceedings of the April 18-20, 1967, Spring Joint Computer Conference. ACM, 1967. С. 483–485.
4. Густафсон Д. Reevaluating Amdahl's Law // Communications of the ACM. 1988. Т. 31, № 5. С. 532–533.
5. Коноваленко І.Ю. Основи паралельного програмування: навч. посіб. Київ: Ліра-К, 2019. 300 с.
6. Лутц М. Програмування на Python. Київ: Діалектика, 2020. 1600 с.

7. Python Software Foundation. Python 3.11 Documentation: Multiprocessing. URL: https://docs.python.org/3/library/multiprocessing.html
8. Баєв О., Краковський, Д. Оптимізація алгоритмів паралельних обчислень на прикладі Python multiprocessing // Сучасні проблеми комп'ютерних наук та інформаційних технологій. 2021. Т. 6, № 1. С. 120–128.
9. Програмування в Python для наукових обчислень і машинного навчання. Київ: ТОВ "Академперіодика", 2022. 520 с.
10. Ткаченко М., Бойко А. Python GUI Programming Cookbook. Сучасні методи створення інтерфейсів для програм на Python. Київ: Діалектика, 2021. 450 с.

Блонський Дмитро Олександрович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: blonskiy.dmitro@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Blonskyi Dmytro Olexandrovich – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: blonskiy.dmitro@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.8

М.І. Мельничук
В.О. Денисюк

РЕАЛІЗАЦІЯ ПАРАЛЕЛЬНОГО АЛГОРИТМУ ШВИДКОГО СОРТУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто паралельний алгоритм швидкого сортування, реалізацію потокового графу та проведено математичне моделювання цього паралельного підходу. У процесі розробки було побудовано UML-діаграми класів та активності, що описують архітектуру та логіку роботи паралельного алгоритму швидкого сортування. Проведено оптимізацію програмного модуля та реалізовано його програмну частину. Виконано тестування реалізації з метою аналізу ефективності та швидкодії. Отримані результати можуть бути використані в різних програмних системах та алгоритмах для прискорення швидкого сортування.

Ключові слова: *паралельний алгоритм, паралельне сортування, швидке сортування, алгоритми сортування.*

Abstract

The parallel quick sort algorithm, the implementation of the flow graph, and the mathematical modeling of this parallel approach were considered. During the development process, UML class and activity diagrams were constructed that describe the architecture and logic of the parallel quick sort algorithm. The software module was optimized and its software part was implemented. The implementation was tested to analyze the efficiency and speed. The results obtained can be used in various software systems and algorithms to accelerate quick sort.

Keywords: *parallel algorithm, parallel sort, quick sort, sorting algorithms.*

Вступ

Сортування є основоположною операцією в обчислювальній техніці, яка знаходить застосування в різноманітних сферах, включаючи обробку великих даних, організацію баз даних, машинне навчання, пошук та аналіз інформації. З огляду на стрімке зростання обсягів даних, традиційні алгоритми сортування потребують удосконалення для забезпечення швидкості та ефективності обробки.

Паралельні алгоритми сортування, зокрема паралельний алгоритм швидкого сортування, дозволяють значно зменшити час обробки великих наборів даних за рахунок одночасної роботи на декількох процесорах чи ядрах. Це підходить для сучасних багатоядерних систем і відповідає вимогам до високопродуктивних обчислювальних середовищ.

Актуальність даної теми обумовлена необхідністю розробки та оптимізації алгоритмів сортування, які можуть ефективно працювати в умовах паралельних обчислень і відповідати сучасним вимогам до продуктивності. Результати цього дослідження можуть знайти застосування в таких сферах, як великі обчислення, фінансові технології, системи керування базами даних та штучний інтелект, підвищуючи ефективність обробки даних та продуктивність загальних систем.

Постановка задачі дослідження

Розв’язання задачі паралельної реалізації швидкого сортування вимагає:

- розробки ефективної архітектури паралельного алгоритму швидкого сортування для оптимального розподілу обчислень та зменшення часу виконання;
- розробки програми для реалізації паралельного швидкого сортування, проведення тестування програми та аналіз отриманих результатів.

Виклад основного матеріалу

Сортування є фундаментальною операцією, яку виконують більшість комп'ютерів [1]. Це базовий обчислювальний блок, що має важливе значення, і є однією з найбільш досліджених проблем в алгоритміці. Відсортованими даними легше маніпулювати, ніж випадково впорядкованими, тому багато алгоритмів потребують їх попереднього сортування. Сортування широко використовується в різноманітних програмах. Усі програми для роботи з електронними таблицями містять певний вид коду сортування. Програми баз даних, які використовуються в страхових компаніях, банках та інших установах, також мають вбудовані алгоритми сортування. Через важливість сортування у цих застосунках розроблено багато алгоритмів із різною обчислювальною складністю. Серед найпоширеніших алгоритмів варто виділити сортування вибором, бульбашкове сортування, сортування вставками, сортування злиттям, сортування купою та швидке сортування.

Швидке сортування або Quicksort — це алгоритм швидкого сортування, який розбиває великий масив даних на менші підмасиви [2, 3]. Це означає, що кожна ітерація розбиває вхідні дані на два компоненти, сортує їх і потім повторно комбінує. Цей метод дуже ефективний для великих наборів даних, оскільки його середня та найкраща складність становить $O(n \cdot \log n)$.

Алгоритм швидкого сортування може мати кілька недоліків, але на практиці він добре працює та може перевершувати інші алгоритми сортування за швидкістю та ефективністю простору.

Швидке сортування працює шляхом рекурсивного сортування підсписків по обидва боки від певної опорної точки та динамічного переміщення елементів у списку навколо цієї опорної точки.

З появою паралельної обробки паралельне сортування стало важливою областю дослідження. Більшість алгоритмів паралельного сортування поділяються на дві категорії: сортування на основі злиття та сортування на основі розділів. Сортування на основі злиття добре працює з невеликою кількістю процесорів, але при їх збільшенні накладні витрати на синхронізацію зростають, що зменшує прискорення. Сортування на основі розділу складається з розподілу набору даних на підмножини, у яких усі елементи в одній підмножині не більші за будь-який елемент в іншій, і подальшого паралельного сортування. Ефективність такого підходу залежить від рівномірності розподілу даних між підмножинами. Важко знайти опорні точки для рівномірного розбиття без попереднього сортування, що обмежує прискорення незалежно від кількості процесорів. Паралельна реалізація алгоритму швидкого сортування за підходом «розділяй і володарюй» підвищує швидкість, але її ефективність залежить від балансування навантаження. Швидке сортування не лише вважається одним із найефективніших алгоритмів сортування, але й є надійним алгоритмом, який можна паралелізувати. Ключовою особливістю паралельного швидкого сортування є паралельне розбиття даних. Паралельну генералізацію алгоритму швидкого сорту найпростіше реалізувати в мережі оброблювальних елементів, використовуючи топологію D-вимірного гіперкуба (тобто кількість оброблювальних елементів $p=2^D$).

Псевдокод паралельного алгоритму швидкого сортування такий [4, 5].

1. Розділити n значень даних на p рівних частин, які призначені для кожного процесора.
2. Обрати опорний елемент випадковим чином на першому процесорі P0 та передайте його всім процесорам.
3. Виконати глобальне сортування:
   3.1) локально в кожному процесорі розділити дані на два набори відповідно до опорного елемента (менші або більші);
   3.2) розділити процесори на дві групи та обміняти даними парно, так аби усі процесори в одній групі отримали дані, менші за опорний елемент, а інші — більші.
5. Повторити пункти 3.1 і 3.2 рекурсивно для кожної половини.
6. Кожен процесор сортує елементи, які у нього є, використовуючи алгоритм швидкого сортування.

Оптимізація алгоритму швидкого сортування має ключове значення для підвищення його ефективності, особливо при обробці великих масивів даних. Розглянемо підходи до оптимізації,

що дозволяють покращити швидкодію, мінімізувати використання пам’яті та уникнути найгірших сценаріїв.

1. *Вибір оптимального опорного елемента*. Вибір опорного елемента впливає на розподіл даних на підмасиви. Щоб уникнути найгіршого випадку, коли масив ділиться нерівномірно (наприклад, один підмасив містить майже всі елементи), застосовують наступні методи:

- медіана трьох - обирається середнє значення серед першого, середнього та останнього елементів масиву, це зменшує ймовірність вибору невдалого опорного елемента;
- рандомізований вибір - випадковий вибір опорного елемента зменшує ймовірність виникнення найгірших випадків.

2. *Використання гібридних алгоритмів*. У масивах невеликого розміру накладні витрати рекурсії можуть перевищувати вигоди від швидкого сортування. Тому в підмасивах, розмір яких не перевищує 10-15 елементів, доцільно використовувати сортування вставками, яке працює швидше на малих обсягах даних.

3. *Зменшення глибини рекурсії*. Рекурсивна природа швидкого сортування може призвести до надмірного використання пам’яті та викликати переповнення стека. Для уникнення цього застосовують такі підходи:

- лімітування глибини рекурсії - після досягнення певної глибини алгоритм переключається на інший метод сортування, наприклад, сортування злиттям;
- хвостова рекурсія - переписування алгоритму так, щоб зменшити кількість рекурсивних викликів.

4. *Паралельне виконання.* Швидке сортування добре підходить для паралелізації, оскільки підмасиви можна сортувати незалежно. Оптимізація паралельної версії включає:

- розподіл завдань між потоками або ядрами - після розбиття масиву на підмасиви вони обробляються одночасно;
- збалансований розподіл навантаження - забезпечується рівномірний розмір підмасивів для кожного ядра, щоб уникнути простоїв.

5. *Використання кеш-пам’яті.* Ефективність алгоритму можна підвищити, оптимізувавши його взаємодію з кеш-пам’яттю процесора:

- блокування доступу до даних - поділ масиву на блоки, які поміщаються в кеш, зменшує кількість звернень до повільнішої оперативної пам’яті;
- сортування блоків - обробка блоків цілком може значно покращити продуктивність на великих обсягах даних.

6. *Уникнення зайвих копіювань.* Для підвищення продуктивності варто мінімізувати кількість операцій копіювання. Це досягається шляхом реалізації сортування на місці (in-place), де обмін елементами відбувається без створення додаткових масивів.

7. *Оптимізація для розподілених систем.* У розподілених середовищах, таких як хмарні обчислення, оптимізація передбачає:

- попереднє розбиття даних - дані поділяються на підмасиви ще до початку виконання сортування;
- мінімізація міжпроцесорних комунікацій - зменшення кількості обміну даними між вузлами.

Результати дослідження.

Впроваджено такі методи оптимізації для паралельного швидкого сортування: вибір оптимального опорного елемента за допомогою методу медіани трьох; використання гібридних алгоритмів для малих масивів через сортування вставками; обмеження глибини рекурсії з переходом на стандартне швидке сортування; реалізація паралельного виконання за допомогою ProcessPoolExecutor; уникнення зайвих копіювань через сортування на місці; а також оптимізація для розподілених систем шляхом попереднього розбиття даних та мінімізації міжпроцесорних комунікацій.

Аналіз результатів тестування програми. Тестування програми проводили з вхідними даними різного розміру, фіксуючи при цьому час виконання. Це дозволило порівняти результати та оцінити ефективність розподілу задачі серед паралельних процесів (табл.1).

Таблиця 1 – Результати тестування програми

Кількість елементів масива	200	500	1 000	10 000	20 000	100 000
Час виконання, с	0.43352	0.37968	0.40678	0.48882	0.48687	0.76943

Аналізу результатів (табл.1) свідчить про те, що: час виконання програми залишається майже на одному рівні при зростанні кількості елементів у масиві до 100000 елементів; обраний метод обробки добре оптимізований для невеликих обсягів даних і не потребує значних покращень; основним фактором впливу на час виконання програми, є початкова ефективність алгоритму.

Висновки

Розглянуто алгоритм швидкого сортування, а також особливості паралельних алгоритмів і їх реалізацію. Детально проаналізовано математичне моделювання паралельного алгоритму, побудовано потоковий граф для його реалізації.

Програмно реалізовано паралельний алгоритм швидкого сортування з використанням модифікації, що включає обмеження глибини рекурсії, а також зміну модулю для обробки даних через кілька процесів з використанням ProcessPoolExecutor. Програмний модуль був оптимізований для покращення ефективності сортування великих обсягів даних.

Тестування програми довело стабільну швидкість при обробці масивів різного розміру, що свідчить про його ефективність у використанні для визначених обсягів даних.

Результати дослідження можуть бути використані для оптимізації інших паралельних алгоритмів сортування та в навчальних цілях для демонстрації практичного застосування паралельних обчислень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Mdy M. Basic sorting. URL: https://dev.to/m__mdy__m/basic-sorting-5h20 .
2. Built In. Quicksort. URL: https://builtin.com/articles/quicksort .
3. Enjoy Algorithms. Quick Sort Algorithm. URL: https://www.enjoyalgorithms.com/blog/quick-sort-algorithm .
4. Singh T. Performance Comparison of Sequential Quick Sort and Parallel Quick Sort Algorithms. URL: https://www.researchgate.net/profile/Tinku-Singh/publication/366138697_Performance_comparison_of_sequential_quick_sort_and_parallel_quick_sort_algorithms/links/6392fd7c484e65005bf85f6c/Performance-comparison-of-sequential-quick-sort-and-parallel-quick-sort-algorithms.pdf
5. Antas. Parallel Quicksort Algorithm. URL: https://243-antas.medium.com/parallel-quicksort-algorithm-991cbfc94adc .

Мельничук Марина Іванівна – студентка кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: marinamelnicuk71@gmail.com,;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Melnychuk Maryna Ivanovna – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: marinamelnicuk71@gmail.com,;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.056.5

В. В. Василенко
В. В. Гармаш

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто основні аспекти інформаційної безпеки автоматизованих систем, їх загрози та сучасні методи захисту. Проведено аналіз основних категорій загроз, описано ключові методи забезпечення безпеки, особливу увагу приділено перспективам розвитку інформаційної безпеки, зокрема впровадженню штучного інтелекту, технології блокчейн та концепції Zero Trust Architecture.

Ключові слова: інформаційна безпека, автоматизовані системи, кіберзагрози, криптографія, Zero Trust, блокчейн, штучний інтелект, моніторинг, контроль доступу, кіберфізичні системи.

Abstract

The main aspects of information security of automated systems, their threats and modern protection methods are considered. The main categories of threats are analyzed, key security methods are described, and special attention is paid to the prospects for the development of information security, in particular, the implementation of artificial intelligence, blockchain technology and the Zero Trust Architecture concept.

Keywords: information security, automated systems, cyber threats, cryptography, Zero Trust, blockchain, artificial intelligence, monitoring, access control, cyber-physical systems.

Вступ

В умовах цифровізації та широкого впровадження автоматизованих систем (АС) питання інформаційної безпеки набуває критичного значення. Автоматизовані системи, що керують виробничими, логістичними, фінансовими та іншими процесами, стають об'єктами кіберзагроз, які можуть призвести до значних фінансових та репутаційних втрат [1].

Метою даної статті є аналіз ключових аспектів інформаційної безпеки АС, загроз, механізмів захисту та перспектив розвитку в цій сфері. Основна увага приділяється виявленню потенційних загроз, оцінці методів їхнього усунення та перспективам розвитку інформаційної безпеки в умовах швидких технологічних змін.

Результати дослідження

Загрози інформаційній безпеці АС можна поділити на кілька категорій:

- Кібератаки та зловмисні дії: включають атаки типу «відмова в обслуговуванні» (DoS/DDoS), шкідливе програмне забезпечення, хакерські атаки на мережеві інфраструктури [2].
- Вразливості апаратного та програмного забезпечення: помилки в коді, слабкі алгоритми шифрування, незахищені протоколи обміну даними [3].
- Внутрішні загрози: недобросовісні працівники, які мають доступ до конфіденційної інформації, або помилки персоналу через недостатню підготовку.
- Фізичні загрози: збої в обладнанні, природні катастрофи, крадіжка пристроїв з важливою інформацією.

Таблиця 1. Основні загрози інформаційній безпеці АС

Категорія загроз	**Приклад загроз**
Кібератаки	DDoS, віруси, фішинг
Вразливості ПЗ	Некоректний код, незахищені API
Внутрішні загрози	Шкідливі дії співробітників
Фізичні загрози	Втрата носіїв, крадіжка

Для захисту АС використовують наступні методи та технології:

- Мережева безпека: застосування міжмережевих екранів (Firewall), системи виявлення та запобігання вторгненням (IDS/IPS), сегментування мережі [4].
- Криптографічний захист: використання алгоритмів шифрування AES, RSA, ECC для захисту переданих та збережених даних.
- Контроль доступу: багаторівнева аутентифікація (MFA), біометрична ідентифікація, розмежування доступу відповідно до ролей користувачів.
- Моніторинг та аудит: системи управління інформаційною безпекою (SIEM), журналювання подій та аналіз інцидентів безпеки [5].
- Захист фізичних компонентів: резервне копіювання даних, використання безпечних серверних приміщень, контроль фізичного доступу.

З розвитком технологій змінюються і підходи до забезпечення інформаційної безпеки АС. Основні перспективи:

- Впровадження штучного інтелекту (ШІ) та машинного навчання для прогнозування та виявлення аномальної активності в мережах АС [6].
- Технологія блокчейн для підвищення надійності та прозорості транзакцій, що використовуються в критично важливих автоматизованих системах.
- Zero Trust Architecture (ZTA) – модель, що передбачає перевірку кожного користувача та пристрою перед наданням доступу до ресурсів АС.
- Інтеграція кіберфізичних систем (CPS), що дозволяє забезпечити комплексний захист як цифрової, так і фізичної інфраструктури.

Висновки

Інформаційна безпека автоматизованих систем є ключовим аспектом захисту сучасного цифрового середовища. В умовах зростаючої кількості загроз необхідно застосовувати комплексні підходи, що поєднують технологічні, організаційні та фізичні методи захисту. Подальший розвиток цієї сфери буде визначатися впровадженням інноваційних технологій, таких як штучний інтелект, блокчейн та Zero Trust моделі. Тільки інтегрований підхід дозволить ефективно протидіяти загрозам та забезпечити стабільну роботу автоматизованих систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ISO/IEC 27001:2013. Information Security Management Systems – Requirements. – Geneva: International Organization for Standardization, 2013.
2. Stalling W. Network Security Essentials: Applications and Standards. – Pearson, 2018.
3. Schneier B. Applied Cryptography: Protocols, Algorithms, and Source Code in C. – Wiley, 2015.
4. Shostack A. Threat Modeling: Designing for Security. – Wiley, 2014.
5. NIST Special Publication 800-53. Security and Privacy Controls for Federal Information Systems and Organizations. – National Institute of Standards and Technology, 2013.
6. Russell S., Norvig P. Artificial Intelligence: A Modern Approach. – Pearson, 2020.

Василенко Валентин Васильович – студент групи 1ІСТ-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: 01-24-007.stud@vntu.vn.ua

Гармаш Володимир Володимирович – канд. техн. наук, доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Vasylenko Valentyn Vasylovich - Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : 01-24-007.stud@vntu.vn.ua

Garmash Volodymyr Volodymyrovych - Ph.D. (Eng), Assistant Professor of Department of Automation and Intelligent Information Technology, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.8

Б.П. Янковський
В.О. Денисюк

ДОСЛІДЖЕННЯ ПАРАЛЕЛЬНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ АЛГОРИТМУ RADIX SORT

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто питання аналізу відомих методів розв'язання задачі паралельного сортування та методи реалізації паралельного алгоритму сортування Radix Sort. Одержані результати можливо використовувати у різноманітних алгоритмах та програмних засобах для збільшення швидкодії сортування.

Ключові слова: *паралельний алгоритм, паралельне сортування, сортування чисел, Radix Sort.*

Abstract

The issue of analyzing known methods for solving the parallel sorting problem and methods for implementing the parallel sorting algorithm Radix Sort is considered. The results obtained can be used in various algorithms and software tools to increase the sorting speed.

Keywords: *parallel algorithm, parallel sorting, Radix Sort, integer sorting.*

Вступ

Задача паралельного сортування займає важливе місце в галузі комп'ютерних наук, особливо в контексті обробки великих обсягів даних та високопродуктивних обчислень. Її актуальність зумовлена постійно зростаючими потребами в швидкій та ефективній обробці інформації в різноманітних сферах, від наукових досліджень до бізнес-аналітики. Розв'язання цієї задачі має критичне значення для оптимізації роботи сучасних комп'ютерних систем, оскільки сортування є фундаментальною операцією, що лежить в основі багатьох складніших алгоритмів та процесів обробки даних.

Постановка задачі дослідження

При розв'язанні задачі дослідження паралельної реалізації алгоритму Radix Sort необхідно:

- провести аналіз предметної області паралельного сортування;
- розробити реалізації паралельного алгоритму сортування Radix Sort.

Виклад основного матеріалу

Галузь паралельного сортування виникла як відповідь на зростаючі обсяги даних та потребу в їх швидкій обробці. Паралельні алгоритми сортування використовуються замість лінійних для підвищення швидкості й ефективності обробки великих обсягів даних [1].

На відміну від лінійних методів, що обробляють елементи послідовно, паралельні алгоритми розподіляють навантаження між кількома процесорами або ядрами, що дозволяє одночасно виконувати різні частини завдання. Це значно скорочує час виконання, особливо при роботі з великими масивами даних, оскільки завдання сортування ділиться на менші підзадачі, які обробляються незалежно і паралельно. У результаті обробка завершується швидше, ніж у випадку лінійного підходу. Також паралельні алгоритми забезпечують кращу масштабованість: збільшуючи кількість процесорів або ядер, можна прискорити обробку без значної зміни алгоритму. Це робить їх ідеальними для застосування в суперкомп'ютерах, дата-центрах та обробці потоків даних у реальному часі. Вони також ефективні для складних операцій, таких як великі бази даних або аналіз великих даних, де обробка величезних обсягів інформації вимагає максимальної продуктивності [2].

При цьому, лінійні алгоритми сортування мають кілька переваг перед паралельними, особливо в контексті простоти реалізації та ресурсоємності. Однією з основних переваг є те, що вони не потребують додаткових обчислювальних ресурсів для синхронізації та управління потоками, що знижує ймовірність помилок, пов'язаних із паралельним доступом до даних. Це робить лінійні алгоритми простішими для реалізації, налагодження та оптимізації. Вони також не потребують розподілу та збору даних між потоками, тому зменшуються затримки, які можуть виникати через паралельний доступ до пам’яті. Важливо, що лінійні алгоритми підходять для виконання на системах із обмеженими ресурсами, де паралельне обчислення є неможливим або недоцільним через високу вартість чи низьку ефективність багатопоточності. Також, у випадку невеликих обсягів даних, лінійні алгоритми можуть працювати швидше, оскільки паралельні алгоритми мають додаткові витрати на налаштування потоків, що стає непотрібним для невеликих задач [3].

Radix Sort представляє особливий інтерес у контексті паралельного сортування. Цей алгоритм, на відміну від порівняльних методів сортування, базується на порозрядному порівнянні чисел [4]. У паралельній реалізації Radix Sort кожен розряд чисел може оброблятися окремим процесором або групою процесорів. Процес включає розподіл елементів за "блоками" відповідно до значення поточного розряду, а потім об'єднання цих "відер" у правильному порядку. Паралельний Radix Sort особливо ефективний для сортування цілих чисел та рядків фіксованої довжини.

Паралельний алгоритм сортування по розрядах має кілька важливих характеристик, які визначають його ефективність, зокрема часову та просторову складність, прискорення і ефективність. У паралельному алгоритмі сортування по розрядах дані розподіляються між процесорами таким чином, що кожен процесор обробляє один або кілька розрядів, за умови достатньої кількості процесорів. При цьому, кожна обробка розряду займає $O(n+b)$ часу, де b є сталою, що представляє основу системи числення (звичайно 10 для десяткової системи). Якщо кожен процесор обробляє один розряд, то максимальна кількість процесорів, які можуть працювати одночасно, становить d, що дорівнює числу розрядів.

Загальний час для паралельного сортування при використанні p процесорів і розподілі роботи між ними, необхідний для обробки всіх розрядів одночасно, дорівнює $O(d/p \cdot (n+b))$.

Якщо кількість процесорів дорівнює або перевищує кількість розрядів, то часова складність досягає мінімуму - $O(n)$, що вказує на теоретичну можливість значного прискорення обчислень. Прискорення паралельного алгоритму сортування по розрядах визначається як відношення часу роботи послідовного алгоритму до часу роботи паралельного алгоритму. Для послідовного сортування по розрядах цей час становить $O(d \cdot (n+b))$, що дає прискорення в $O(p)$, тобто за умови відсутності накладних витрат це є лінійне прискорення. Проте реальне прискорення завжди дещо нижче через накладні витрати на синхронізацію та комунікацію між процесорами.

Ефективність паралельного алгоритму визначається як відношення прискорення до кількості процесорів, і за оптимального розподілу обчислень між процесорами вона дорівнює $O(1)$, що означає майже ідеальне використання ресурсів системи. Проте, якщо кількість процесорів значно перевищує d, ефективність падає, оскільки деякі процесори простоюють через обмежену кількість розрядів. Щодо просторової складності, кожен процесор зберігає свою підмножину елементів і має виділений простір для розподілу в b кошиках. Просторова складність на кожен процесор становить $O(n/p+b)$, а загальна просторова складність всієї системи $O(n+b \cdot p)$, що зростає зі збільшенням кількості процесорів.

Серед підходів до паралелізації виділяють два основні: за розрядами та за блоками.

Метод паралелізації за розрядами має лінійну структуру обробки даних із чіткими етапами, що дозволяє послідовно виконувати обчислення. На етапі ініціалізації та розподілу даних вхідний масив ділиться на p частин, де p відповідає кількості процесорів. Кожен процесор отримує свій підмасив для обробки, і відбувається початкова синхронізація процесорів. Обробка розрядів включає послідовну обробку кожного з них, де для кожного розряду здійснюється локальний підрахунок частот. Далі формується глобальна префіксна сума, після чого відбувається перерозподіл елементів між процесорами. Етап синхронізації та комунікації включає обмін даними

між процесорами після обробки кожного розряду. Відбувається оновлення локальних даних процесорів і перевірка умов завершення обробки розряду.

У методі паралелізації за розрядами [5] існують ключові залежності, що визначають послідовність дій. Послідовні залежності включають необхідність обробляти розряди послідовно від молодшого до старшого, оскільки для обробки кожного наступного розряду потрібні результати обробки попереднього. Паралельні можливості в цьому методі дозволяють виконувати підрахунок частот одночасно для різних підмасивів. Перерозподіл елементів між процесорами також можна частково паралелізувати.

Метод паралелізації за блоками має деревоподібну структуру з можливістю адаптивного розподілу навантаження між процесорами, що сприяє ефективній обробці. На етапі формування блоків спочатку виконується аналіз розподілу значень у вхідному масиві. Після цього створюються *b* блоків, де *b* - основа системи числення, і здійснюється початковий розподіл елементів між ними. Етап паралельної обробки блоків передбачає розподіл блоків між процесорами, локальне сортування елементів у кожному з них і балансування навантаження між процесорами. Злиття результатів відбувається через ієрархічне з'єднання відсортованих послідовностей. Потім виконується фінальне впорядкування даних, і результати збираються на головному процесорі.

Метод паралелізації за блоками має свої особливості комунікації, що впливають на продуктивність. Комунікаційні патерни охоплюють *all-to-all* комунікацію при розподілі елементів, *point-to-point* комунікацію при балансуванні та колективні операції під час злиття результатів. Для оптимізації комунікацій використовуються асинхронні методи передачі, зменшення обсягу переданих даних та оптимізація топології комунікацій.

Метод розрядів має низку переваг: він простіший у синхронізації, передбачуваний у патернах комунікацій і забезпечує ефективне використання кеш-пам'яті. Однак метод розрядів має і недоліки, серед яких багато точок синхронізації, нижча гнучкість при балансуванні та наявність послідовної залежності між розрядами.

Метод блоків, зі свого боку, має переваги у вигляді кращої масштабованості, гнучкого балансування навантаження та меншої кількості точок глобальної синхронізації. Недоліками методу блоків є складніша реалізація, можливість виникнення нерівномірного навантаження та більші накладні витрати на комунікацію [6].

Результати дослідження.

Розроблено програмний модуль Radix sort, який використовує інші алгоритми сортування на етапі локального сортування. Для реалізації було обрано сортування підрахуванням та сортування блоками через використання ними сильних сторін умов алгоритму паралельного Radix sort.

Програма вимагає 64-бітний центральний процесор та наявність на обчислювальній машині інтерпретатора Python 3 та його стандартної бібліотеки.

Тестування програми проводилося на 4-х різних процесорах архітектури Intel x86 – Intel Core i7-13700H (14 ядер), AMD Ryzen 7 7800X3D (8 ядер) та Intel Xeon Skylake (4 ядра) (таб.1).

Можна спостерігати, що ефективність програми значно підвищується зі збільшенням кількості процесорних ядер. На низькій довжині вхідного набору Ryzen 7 показує перевагу за рахунок кращої однопоточної продуктивності, доки на більших наборах Core i7 випереджає його за рахунок більшої кількості ядер.

Висновки

Було розглянуто різні варіанти реалізації паралельного алгоритму сортування Radix Sort, а саме метод блоків та розрядів. Серед двох можливих варіантів його реалізації, сортування з паралелізацією за блоками працює від 1.5 до 2 раз швидше на однаковому об'ємі випадкових даних у порівнянні з паралелізацією за розрядами.

Розроблена реалізація може використовуватися для подальшого дослідження паралельного алгоритму сортування Radix Sort, використання його у програмному забезпеченні. Подальші

дослідження можуть бути зосереджені на порівнянні ефективності алгоритму з і іншими методологіями реалізації алгоритмів сортування.

Таблиця 1. – Результати тестування програми

Довжина вхідного масиву	Кількість розрядів	Час виконання, с		
		4 ядра	8 ядер	14 ядер
1 000	6	0.007052	0.000913	0.001297
1 000	12	0.015438	0.001704	0.002323
1 000	18	0.024564	0.002450	0.003173
10 000	6	0.039061	0.004161	0.003011
10 000	12	0.119595	0.010540	0.009372
10 000	18	0.190667	0.017132	0.017502
100 000	6	0.367426	0.035187	0.030330
100 000	12	0.941536	0.103621	0.087909
100 000	18	1.621116	0.167283	0.143100

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Casanova, H. Parallel Algorithms. URL: https://freecomputerbooks.com/Parallel-Algorithms-by-Henri-Casanova.html
2. Barney, B. Introduction to Parallel Computing. Lawrence Livermore National Laboratory. URL: https://www.lrde.epita.fr/~ricou/intro_parallel_comp.pdf
3. Parallel Programming and Algorithms. Coursera. URL: https://www.coursera.org/learn/scala-parallel-programming
4. GeeksforGeeks. Radix Sort. URL: https://www.geeksforgeeks.org/radix-sort/
5. Various. Counting Sort. GeeksforGeeks. URL: https://www.geeksforgeeks.org/counting-sort/
6. Various. Block Sort. GeeksforGeeks. URL: https://www.geeksforgeeks.org/block-sort/

Янковський Богдан Петрович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: bohdan.yankovskyi@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Yankovskyi Bohdan Petrovych – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bohdan.yankovskyi@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.8

А.М. Обертинський
В.О. Денисюк

ДОСЛІДЖЕННЯ ПАРАЛЕЛЬНИХ МЕТОДІВ РОЗВ'ЯЗАННЯ СИСТЕМ НЕЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто паралельні методи розв'язання систем нелінійних рівнянь, їх основні концепції та ефективність у порівнянні з послідовними алгоритмами. Проаналізовано математичні моделі та алгоритми, що використовуються для розпаралелювання обчислень. Особливу увагу приділено реалізації методів Ньютона, релаксаційних та ітераційних підходів у паралельних обчислювальних середовищах. Досліджено вплив паралельних обчислень на швидкодію та масштабованість алгоритмів, враховуючи використання багатопотокової та багатопроцесорної архітектур. Проведено аналіз продуктивності та масштабованості обраних методів, досліджено можливості їх оптимізації.

Ключові слова: *паралельні обчислення, нелінійні рівняння, метод Ньютона, ітераційні методи, розпаралелювання.*

Abstract

Parallel methods for solving systems of nonlinear equations are considered, their basic concepts and efficiency in comparison with sequential algorithms. Mathematical models and algorithms used for parallelizing calculations are analyzed. Particular attention is paid to the implementation of Newton's methods, relaxation and iterative approaches in parallel computing environments. The impact of parallel computing on the speed and scalability of algorithms is studied, taking into account the use of multi-threaded and multi-processor architectures. The performance and scalability of the selected methods are analyzed, and the possibilities of their optimization are investigated.

Keywords: *parallel computing, nonlinear equations, Newton's method, iterative methods, parallelization*.

Вступ

Системи нелінійних рівнянь використовуються в багатьох галузях науки та техніки, включаючи фізику, хімію, економіку та машинне навчання. Однак їх розв'язання є складною обчислювальною задачею, особливо коли йдеться про великі системи з багатьма змінними. Використання традиційних послідовних алгоритмів може бути вкрай неефективним, оскільки потребує значних обчислювальних ресурсів та часу [1]. З розвитком високопродуктивних обчислювальних систем виникла можливість використовувати паралельні методи для прискорення розрахунків. Важливими аспектами при цьому є вибір ефективних алгоритмів, що добре масштабується на багатоядерних процесорах і обчислювальних кластерах, а також врахування факторів, що впливають на продуктивність, таких як: синхронізація потоків, витрати на передачу даних між процесами тощо.

Постановка задачі дослідження

Метою дослідження є розробка та аналіз паралельних методів розв'язання систем нелінійних рівнянь, аналіз їх ефективності та оцінка продуктивності програмної реалізації. Основні завдання дослідження включають [2-5]:

- аналіз існуючих методів розв'язання систем нелінійних рівнянь, їх переваг та недоліків;
- визначення алгоритмів, що ефективно піддаються розпаралелюванню, та критеріїв їх вибору;
- розробка та програмна реалізація паралельних алгоритмів для різних підходів розв'язання;
- проведення тестування та аналіз продуктивності розроблених методів на різних обчислювальних платформах;
- порівняння ефективності паралельних і послідовних підходів на основі практичних експериментів;

- оцінка масштабованості алгоритмів на багатоядерних процесорах, обчислювальних кластерах та розподілених системах.

Виклад основного матеріалу

Виявлення та аналіз підходів до розв'язання систем нелінійних рівнянь [1, 2].

Прямі методи розв'язання системнелінійних рівнянь зазвичай використовуються для малих і середніх розмірів задач. Основна їх особливість - це перехід від початкових рівнянь до лінійних чи квадратичних за допомогою точних алгоритмів. Проте їх основна проблема полягає в необхідності виконувати велику кількість операцій при розв'язуванні великих систем. В цьому контексті паралельні методи дають змогу значно прискорити процес розв'язання.

Ітераційні методи дозволяють отримати наближене рішення для складних задач, де застосування прямих методів є малоефективним або непридатним. Ітераційні методи можуть бути особливо корисними для великих, розріджених систем, що дозволяє знизити час обчислень. Але для досягнення високої точності ітераційні методи можуть вимагати значної кількості кроків.

Паралельний метод Ньютона є одним із найпоширеніших та ефективних ітераційних методів для розв'язання систем нелінійних рівнянь. Він включає обчислення похідних, що дозволяє швидко наближатися до розв'язку. Для прискорення роботи методу Ньютона застосовують розпаралелювання. Паралельне виконання обчислень для часткових похідних та матричних операцій значно зменшує час обробки. Наприклад, у випадку обчислення зворотної матриці або вирішення лінійної системи рівнянь для кожного кроку методу можна застосувати багатопоточність для розподілу навантаження на різні процесори.

Метод Гауса-Зейделя використовують для розв'язання лінійних систем, де кожне обчислення залежить від попереднього. Цей метод зазвичай використовується для систем, що мають розріджену структуру. Ітерації цього методу добре піддаються паралелізації, оскільки після обчислення кожного елемента результат залежить лише від попередніх елементів. У контексті паралельного обчислення для кожного з етапів цього методу можна розпаралелювати обчислення для кожного рядка чи стовпця, що забезпечує суттєве зменшення часу на обчислення.

Метод релаксації є ефективним інструментом для стабілізації процесу збіжності в ітераційних методах розв'язання нелінійних рівнянь. Це особливо важливо, коли система має складну нелінійну структуру, де базові методи не можуть гарантувати стабільність. Метод релаксації забезпечує поступове наближення до розв'язку через спеціальні коригування, що дозволяють покращити збіжність методу в умовах нестабільності.

Гібридні методи є комбінацією локальних ітераційних процесів та глобальних коригувальних кроків. Вони дозволяють досягти високої ефективності та швидкості збіжності, поєднуючи переваги різних методів. Наприклад, комбінування методу Ньютона з методом Гауса-Зейделя або релаксації дозволяє прискорити процес розв'язання за рахунок використання різних стратегій в залежності від типу задачі.

Результати дослідження.

Тестування проводилося на системах різної складності, від простих лінійних систем до складних нелінійних задач. Реалізація алгоритмів паралельних методів розв'язання систем нелінійних рівнянь виконана з використанням технологій MPI та OpenMP [6]. Результати тестування показали, що використання паралельних методів значно зменшує час розв'язання задачі, особливо на великих даних (табл.1). Паралелізація обчислень для методів Ньютона та Гауса-Зейделя дозволяє суттєво покращити продуктивність, у порівнянні з одиночними потоками. Загальна ефективність методів залежала від кількості процесорів та організації паралелізму, зокрема від правильного розподілу навантаження між потоками.

Аналіз продуктивності показав, що паралельний метод Ньютона забезпечує до 5-кратного прискорення порівняно з послідовним виконанням на чотирьох потоках. Ітераційні методи показали меншу, але стабільну ефективність, особливо на великих системах рівнянь. Зменшення часу

розрахунків досягається за рахунок розподілу обчислень між потоками, однак виникають проблеми синхронізації та комунікації між процесами.

Таблиця 1. - Результати тестування

Метод	Прискорення (в рази)	Ефективність на великих системах
Метод Ньютона	4-5	Висока
Метод Гауса-Зейделя	2-3	Помірна
Метод релаксації	1.5-2	Стабільна, але повільна
Гібридні методи	3-4	Залежить від конфігурації

Висновки

Паралельні методи розв'язання систем нелінійних рівнянь дозволяють значно скоротити обчислювальні витрати, проте ефективність їх використання залежить від архітектури системи та особливостей алгоритму. Подальші дослідження можуть бути зосереджені на адаптивних методах розпаралелювання та оптимізації комунікаційних витрат у багатопотокових обчисленнях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Горячев С.А. Методи розв'язання систем нелінійних рівнянь: математичні основи та алгоритми. Харків: ХНУ, 2020. 312 с.
2. Karpinski M., Zienkiewicz M. Parallel Methods for Nonlinear Systems. Springer, 2021. 330 p.
3. Васильєв Ю.М. Теорія та практика паралельних обчислень. Дніпро: ДНУ, 2021. 264 с.
4. Джеймс С. Паралельне програмування: принципи та техніки. Нью-Йорк: Wiley, 2018. 498 с.
5. Деркач В.І., Павленко С.О. Паралельні обчислення: теорія та практика. К.: Наукова думка, 2019. 256 с.
6. Асташов В.Я., Тарасенко І.В. Паралельне програмування на основі MPI та OpenMP. Київ: Либідь, 2017. 208 с

Обертинський Андрій Миколайович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: obertynskiya@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Obertynskyi Andriy Mykolayovych – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: obertynskiya@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua.

УДК 631.358

О.І. Суворін,
В.В. Кабачій

Застосування віртуального датчика точки роси для запобігання конденсації та підвищення врожайності в теплицях

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У праці досліджено механізм утворення конденсату, який сприяє розвитку грибкових захворювань та погіршенню мікроклімату в теплиці. Встановлено діапазони точки роси, що впливають на стабільність мікроклімату (від <13°C — стабільний до >23°C — дуже нестабільний). Розробка та впровадження віртуального датчика точки роси дозволяє значно покращити контроль мікроклімату у теплицях, зменшити утворення конденсату та підвищити ефективність вирощування рослин. Використання ШІ та IoT робить процес управління більш автономним та економічно ефективним. Автоматизація процесу дозволяє підвищити дельту температури (від точки роси) з 1°C до 5°C, зменшуючи ризик конденсації.

Ключові слова: *IoT у сільському господарстві, мікроклімат теплиць, точка роси, автоматизація теплиць, контроль вологості*

Abstract

The paper investigates the mechanism of condensation formation, which contributes to the development of fungal diseases and deterioration of the microclimate in the greenhouse. The dew point ranges that affect the stability of the microclimate are established (from <13°C - stable to >23°C - very unstable). The development and implementation of a virtual dew point sensor allows to significantly improve the control of the microclimate in greenhouses, reduce the formation of condensate and increase the efficiency of plant cultivation. The use of AI and IoT makes the management process more autonomous and cost-effective. Process automation allows to increase the temperature delta (from the dew point) from 1°C to 5°C, reducing the risk of condensation.

Keywords: *IoT in agriculture, greenhouse microclimate, dew point, greenhouse automation, humidity control*

Вступ

Вимоги культури до умов вирощування - це в першу чергу вимоги до температури, світла, вологості, мінерального живлення, кислотності, засоленості, щільності ґрунту. Багато фермерів не до кінця усвідомлюють або задовольняють ці вимоги культури, й відповідно мають невисокі врожаї.

Контроль мікроклімату у теплицях є критичним фактором для забезпечення стабільної врожайності. У теплицях вологість і температура мають критичний вплив на ріст рослин. Однією з основних проблем є утворення конденсату, що може спричиняти розвиток грибкових захворювань та як результат зниження врожайності. Віртуальний датчик точки роси, що використовує IoT-датчики та алгоритми прогнозування, допоможе уникнути надмірної вологості та оптимізувати клімат-контроль.

Аналіз точки роси у теплицях для запобігання конденсації

Точка роси — це температура, за якої вологість у повітрі досягає рівня насичення, і водяна пара починає конденсуватися. У закритих тепличних умовах цей процес має критичне значення, оскільки конденсат, що утворюється на рослинах, конструкціях теплиці та обладнанні, може призводити до розвитку грибкових захворювань (рис. 1), втрати тепла та погіршення мікроклімату .

Нижче точки роси рідка вода починає конденсуватися на твердих поверхнях (наприклад, листах рослин) або навколо твердих частинок або предметів в атмосфері (наприклад, пилу або солі або плівці теплиці), утворюючи хмари/туман, або краплі на поверхні.

Якщо відносна вологість становить 100%, температура точки роси дорівнює температурі повітря. Таким чином, повітря є насиченим. Якщо температура знижується, але кількість водяної пари залишається незмінною, вода починає конденсуватися. Ця сконденсована вода називається росою, як тільки вона утворюється на твердій поверхні.

Високі точки роси можуть бути використані як прогнозування несприятливих кліматичних умов. Чим вища точка роси, тим більше вологи в повітрі для виникнення критичних умов.

Таблиця 1 - Залежність стабільність мікроклімату від точки роси

Точка роси,°C	Мікроклімат
нижче 13	мікроклімат стабільний
13..18	напів вологий та напів стабільний
18..23	вологий і нестабільний
вище 23	дуже вологий і дуже нестабільний

Рис 1. Приклад. Грибкова хвороба кладоспоріоз на плодах, стеблах та листях огірка може поширюватись внаслідок тривалої надмірної вологи [1]

Часто фермери пишуть про необхідність вносити хімію для профілактики різних хвороб викликаних надмірною вологістю, але не впроваджувати автоматичне коригування мікроклімату для уникнення стресу, що є каталізатором для початку розмноження шкідників та хвороб шо викликає втрату врожаю

Огляд досліджень

Тепличне середовище потребує ретельного моніторингу та контролю температури та вологості, щоб запобігти утворенню конденсату на поверхнях культур, що може призвести до грибкових та бактеріальних захворювань [2,3]. Системи бездротової сенсорної мережі (WSN) були розроблені для автоматичного моніторингу та контролю умов теплиці, використовуючи формулу Баренбруга для розрахунку точки роси та запобігання конденсації. Ці системи містять сенсорні вузли, базові вузли, релейні вузли та сервер середовища для збору даних, обробки та коригування середовища [2]. Альтернативні підходи до підтримки оптимальних тепличних умов включають нові системи зволожувачів/осушувачів повітря з використанням вентиляторів, які можуть зменшити споживання енергії, одночасно забезпечуючи відповідну температуру (16-26°C) і відносну вологість (65%) для росту рослин [3]. Крім того, оребрені труби, охолодженні нижче точки роси, можуть ефективно осушувати теплиці за допомогою природної конвекції та конденсації, видаляючи до 40 г конденсату на годину на квадратний метр підлоги теплиці [4].

Візуалізація значень віртуального датчику точки роси

Формула для приблизного розрахунку точки роси T_d [5] у градусах Цельсія (для додатних температур):

$$T_p = \frac{b \cdot \gamma(T,RH)}{a - \gamma(T,RH)} \quad , \tag{1}$$

де:

- T_p- температура точки роси (°C),
- T - поточна температура повітря (°C),
- RH - відносна вологість (%),
- a = 17.27, b=237.7 - емпіричні коефіцієнти,
- $\gamma(T, RH) = \frac{aT}{b+T} + ln(RH/100)$.

Формула (1) має похибку ±0,4 °C у такому діапазоні значень [6]:

$$0\ °C < T < 60\ °C$$
$$0{,}01 < \varphi < 1{,}00$$
$$0\ °C < Tp < 50\ °C$$

Для наочного представлення динаміки температури (рис. 2) та точки роси (рис. 3) можна створити графіки на основі наступних значень:

- X-вісь: Час
- Y-вісь: Температура (°C)
- Лінії: Температура у теплиці, точка роси у теплиці, зовнішня температура
- Розраховані лінії: Дельта між температурою у теплиці та точкою роси

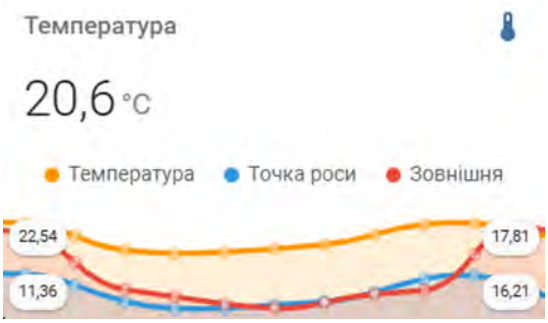

Рис. 2. Добовий графік зміни температури назовні та всередині та точки роси

Рис. 3. Добовий графік зміни “точки роси” в теплиці

Необхідні IoT-датчики. Для визначення точки роси потрібні IoT-датчики температури та вологості.

Фізичне розташування датчиків: один датчик вологості і температури встановлюється на рівні кореневої зони, додаткові датчики розміщуються у повітрі теплиці на висоті 1,5-2 м у зоні росту для створення температурного профілю.

Якщо температура точки роси наближається до фактичної температури в теплиці, виникає ризик конденсації, що потребує коригування параметрів мікроклімату [8].

Силові пристрої для коригування мікроклімату

Для регулювання параметрів мікроклімату в теплиці застосовуються такі пристрої:

- Циркуляційні вентилятори, осушувачі та рекуператори - зменшують локальну вологість і покращують циркуляцію повітря.
- Теплові обігрівачі - підвищують температуру повітря, що сприяє зниженню відносної вологості.
- Автоматизовані жалюзі та витяжні вентилятори - забезпечують швидке зниження вологості шляхом провітрювання.
- Використання кондиціонування (охолодження повітря на додачу до осушення) для запобігання високих температур при яких повітря набирає високий тиск водяної пари, яка може вночі випасти у конденсат при досягенні точки роси [9].

Автоматизація управління мікрокліматом

Алгоритм роботи системи автоматизації за допомогою віртуального датчика точки роси:

1. Збір даних IoT датчиками та передача інформації в центральний контролер;
2. Обчислення значень віртуального датчику точки роси;
3. Прийняття рішень;
4. Зворотний зв'язок.

Автоматизувати цей процес можна за допомогою:

- Контролерів Arduino, ESP32 або Raspberry Pi;
- Програмного забезпечення Home Assistant, Node-RED або спеціалізованих рішень для агро автоматизації;

Автоматизація керування мікрокліматом

Якщо різниця між температурою в теплиці та точкою роси менше 2°C, ризик конденсації значно зростає. Автоматизована система моніторингу дозволяє вчасно виявити цей момент і запустити коригувальні заходи, щоб знизити вологість і підняти температуру до безпечного рівня (щоб дельта була ≥5°C, рис. 4).

Рис. 4. Приклад графіку різниці між температурою та точкою роси в теплиці

Прості дії, що швидко знижують точку роси:

1. Включити осушувач, щоб зменшити вологість.
2. Активувати витяжку, щоб покращити циркуляцію повітря.

Процес триває, поки різниця між температурою повітря та точкою роси не досягне 5°C.

Висновки

Аналіз точки роси у теплицях є ключовим для стабільного мікроклімату та зниження ризику захворювань рослин через вологість. Для запобігання конденсації варто контролювати температуру та вологість, використовуючи кондиціонування та запобігаючи перегріву.

Віртуальний датчик точки роси покращує автоматизацію мікроклімату, зменшує ризики конденсату та підвищує врожайність. Оптимальний контроль вологості дозволяє скоротити обробки, зменшити витрати, стабілізувати графік збору врожаю та підвищити якість продукції для преміального ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Хвороби огірків - фото, опис і способи їх лікування | Агро Сіті. *Агро Сіті*. URL:https://agrocity.ua/uk/hvoroby-ovochevyh-kultur/hvoroby-ogirkiv-foto-opys-i-sposoby-yih-likuvannya/ (дата звернення: 13.02.2025).
2. Greenhouse environment monitoring and automatic control system based on dew condensation prevention / D. Park et al. *2010 5th international conference on embedded and multimedia computing*. 2010. P. 1–5. URL: https://doi.org/10.1109/EMC.2010.5575741.
3. Park D.-H., Park J.-W. Wireless sensor network-based greenhouse environment monitoring and automatic control system for dew condensation prevention. *Sensors*. 2011. Vol. 11, no. 4. P. 3640–3651. URL: https://doi.org/10.3390/s110403640 (date of access: 13.02.2025).
4. Omer A. Design Thermal Comfort in Greenhouses Environment. *Modern Techniques in Agricultural and Horticultural Sciences*. 2021. Vol. 1. URL: https://doi.org/10.53902/MTAHS.2021.01.000501.
5. Campen J. B., Bot G. P. A. SE–Structures and Environment: Dehumidification in Greenhouses by Condensation on Finned Pipes. *Biosystems Engineering*. 2002. Vol. 82, no. 2. P. 177–185. URL: https://doi.org/10.1006/bioe.2002.0058.
6. J. H. M. Thornley and J. France, Mathematical Models in Agriculture: Quantitative Methods for the Plant, Animal and Ecological Sciences, 2nd ed., CABI, 2007, 906 pages. ISBN 085199010X, 9780851990101.
7. N. Castilla, Greenhouse Technology and Management, 2nd ed., CABI, 2013, 335 pages. ISBN 1780641036, 9781780641034.
8. P. Ponce, A. Molina, P. Cepeda, E. Lugo, and B. MacCleery, Greenhouse Design and Control, 1st ed., CRC Press, 2014, 380 pages. ISBN 9781138026292.
9. Віртуальні датчики - METOS на Pessl Instruments. *METOS на Pessl Instruments*. URL: https://metos.global/ua/virtual-sensors/ (дата звернення: 13.02.2025).

Суворін Олег Ігорович - аспірант 174-ї спеціальності, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: 00-24-048.stud@vntu.edu.ua

Науковий керівник: ***Кабачій Владислав Володимирович*** – канд. техн. наук, доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kabachij.v.v@vntu.edu.ua

Suvorin Oleg Igorovich - Department of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: 00-24-048.stud@vntu.edu.ua

Supervisor: ***Kabachii Vladyslav V.*** – Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kabachij.v.v@vntu.edu.ua

УДК 628.4:004.9

А. П. Моторний
В. В. Кабачій

СУЧАСНИЙ СТАН АВТОМАТИЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ ПЕРЕРОБКИ ПОБУТОВИХ ВІДХОДІВ В УКРАЇНІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті проаналізовано сучасний стан підприємств з переробки побутових відходів в Україні, включаючи методи сортування, технології переробки, а також перспективи впровадження автоматизації та роботизації. Розглянуто роль штучного інтелекту та цифрових платформ у підвищенні ефективності. Дослідження підкріплено статистичними даними та практичними прикладами інновацій у модернізації інфраструктури, що сприяє сталому розвитку галузі. Результати дослідження свідчать про необхідність впровадження новітніх технологій для оптимізації процесів переробки та зменшення екологічного навантаження.

Ключові слова: переробка відходів, автоматизація, сортування, роботизовані системи, штучний інтелект.

Abstract

The article analyzes the current state of household waste recycling enterprises in Ukraine, including sorting methods, recycling technologies, and prospects for automation and robotics. It highlights the role of artificial intelligence and digital platforms in enhancing efficiency. The study is supported by statistical data and practical examples of innovative infrastructure modernization, indicating a need for new technologies to optimize recycling processes and reduce environmental impact.

Keywords: waste processing, automation, sorting, robotic systems, artificial intelligence.

Вступ

Проблема переробки побутових відходів в Україні є актуальною у контексті екологічної безпеки та сталого розвитку. Станом на 2021 рік, за даними Державної служби статистики України, загальний обсяг утворення твердих побутових відходів перевищив 10 млн тонн, із яких переробляється лише близько 10-15 відсотків. У зв'язку зі зростанням обсягу відходів і дефіцитом полігонів для їхнього захоронення, нагальною є потреба у збільшенні потужностей з переробки, використанні сучасних технологій та розширенні автоматизації основних процесів. Незважаючи на наявність близько 20 сортувальних станцій і заводів, рівень автоматизації залишається низьким.

Основною метою даної роботи є аналіз поточного стану підприємств, технологій сортування та можливостей автоматизації переробних процесів, а також визначення напрямків розвитку автоматизації.

Результати дослідження

За інформацією Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України, на кінець 2021 року в країні налічувалося близько 20 комплексів (сортувальних станцій і заводів), здатних здійснювати механізоване або ручне сортування побутових відходів. Переважна більшість цих підприємств розташовані у великих містах (Київ, Львів, Харків, Дніпро, Одеса), де концентрація відходів є найвищою.

Основні види відходів, які сортуються за видами сировини:

- пластик (PET, HDPE, PP): відокремлюється для подальшої переробки у грануляторних цехах. Гранули використовуються для виготовлення нової тари, технічних виробів та нетканих матеріалів

- метали (сталь, алюміній): вилучаються за допомогою магнітних та вихреструмових сепараторів. Металобрухт переробляється на металургійних комбінатах, де з нього виготовляють листи, прутки або повторно використовують у литві

- скло: сортується здебільшого ручним способом або оптичними датчиками кольору. Після промивання й дроблення склобій використовується в скляній промисловості для виготовлення нової тари

- папір, картон: пресується у брикети та відправляється на целюлозно-паперові комбінати для повторного використання (макулатура).

Ситуація з органічними відходами: в окремих містах (наприклад, Львів) запроваджується роздільне збирання органічних решток, що дозволяє компостувати їх для отримання добрив. Проте такий напрям досі малопоширений через недостатню інфраструктуру для окремого збору органіки та обмежені потужності з її якісної переробки.

Ситуація зі змішаними відходами: більша частина побутових відходів в Україні все ще потрапляє на полігони без попереднього сортування. Однак на сортувальних лініях, де це можливо, відбирають вторинну сировину з потоку змішаних відходів (до 15–20% від загальної маси). Залишок зазвичай захоронюють, оскільки вартість подальшого сортування та переробки є високою.

На практиці підприємства з переробки побутових відходів в Україні використовують різні технологічні цикли, більшість з яких включають механічне сортування, подрібнення і пресування. Рівень автоматизації залежить від типу та масштабів підприємства:

1. Механізоване сортування

- використовуються конвеєрні лінії зі встановленими магнітними сепараторами, оптичними сенсорами та рідше – системами штучного інтелекту для ідентифікації пластиків різного типу.

- за даними експертів, у середньому близько 40% підприємств мають базові засоби автоматизації на рівні конвеєрів з датчиками, тоді як роботизовані руки та повномасштабна автоматизація зустрічаються лише у поодиноких випадках.

2. Пресування та брикетування:

- широко застосовуються гідравлічні преси з електронними системами керування, що дає змогу оптимізувати процес формування тюків вторинної сировини.

- ці системи здебільшого напівавтоматичні: працівник закладає сировину, а далі прес самостійно формує й обв'язує брикети.

3. Теплова переробка (спалювання, піроліз):

- в Україні діє кілька сміттєспалювальних заводів, найбільший з яких – у Києві («Енергія»), але їхні технологічні лінії не завжди оновлюються належним чином. Системи контролю викидів можуть бути частково автоматизовані, проте потребують модернізації.

- піролізні установки в промисловому масштабі поки що рідкість через високу вартість технології та недостатню нормативно-правову базу.

4. Контроль за процесами:

- на більшості підприємств установлено прості SCADA-системи для моніторингу роботи конвеєрів, пресів і вагових комплексів. Ведеться автоматичний облік ваги відходів, формування звітності в електронному вигляді.

- інтегрована автоматизація з використанням інтернету речей (IoT) та великих даних (Big Data) поки що на початковому етапі.

Останнім часом складною є ситуація із так званими «електронними відходи» або «e-waste» – це тип відходів, який зараз зростає найдинамічніше. До них належать: мобільні телефони, комп'ютерна техніка, принтери, побутова техніка, телевізори, електронні плати тощо. За прогнозами, на кінець 2021 року об'єм e-waste досягнув близько 52 млн тонн. Про це повідомляв Центр управління відходами на своїй Facebook-сторінці. Електронні відходи по суті сміттям не є. Це електронне обладнання та його деталі, більшу частину з яких можна використати повторно або переробити. Але насправді тільки 15-20% електроніки переробляється належним чином. Інші ж 80% потрапляють на звалища і забруднюють довкілля. Електронні відходи є токсичними та містять велику кількість небезпечних речовин: мідь, свинець, ртуть, кадмій, нікель, ПБДЕ та ПХБ, які ще й негативно впливають на здоров'я.

За офіційними даними, в Україні діє кілька сотень офіційних полігонів (за деякими даними понад 600), проте є значна кількість несанкціонованих звалищ. Значна частина полігонів не відповідає європейським екологічним вимогам. Стратегія управління відходами передбачає поступове закриття або модернізацію застарілих полігонів і розвиток переробних потужностей.

Такі звалища відходів, по-перше, займають великі площі та порушують ландшафт, забираючи простір, який міг би бути використаний для корисних цілей, як-от сільське господарство чи будівництво, а по-друге, під час розкладання органічних решток на звалищах утворюються парникові

гази, зокрема метан, а також токсичні речовини, які можуть потрапляти у ґрунтові води й повітря, спричиняючи забруднення навколишнього середовища. Це провокує появу неприємних запахів та створює загрозу для місцевих екосистем і здоров'я людей, які живуть неподалік.

Пожежі на звалищах здебільшого виникають унаслідок самозаймання відходів, що пов'язано з накопиченням метану та високих температур усередині куп сміття. Іскри або відкрите полум'я (скажімо, недопалок цигарки, або пляшка з водою, яка на сонці перетворюється у лінзу і фокусує промінь на легкозаймисті речовини) можуть легко підпалити шар газу, який накопичується під покладами відходів. Подібні загоряння дуже складно ліквідувати, вони можуть тліти протягом кількох тижнів чи навіть місяців і виділяти в повітря величезну кількість шкідливих речовин – серед них чадний газ і токсичні сполуки. Це шкодить як довкіллю, так і людям, підвищуючи ризики респіраторних захворювань і провокуючи погіршення якості повітря на великих територіях.

Рівень автоматизації та використання сучасних технологій на переробних підприємствах можна розділити на наступні категорії:

1. Сортувальні лінії та сенсорні технології: на більшості підприємств, де є хоч якась автоматизація процесів сортування, використовують конвеєрні стрічки з ручним відбором, а також базові механічні та магнітні сепаратори (для відокремлення металу). У деяких регіонах впроваджують оптичні сепаратори (NIR – near-infrared, ультрафіолетові, кольорові сканери), які дають змогу автоматично розпізнавати певні види пластику, скла та інших матеріалів. Такі системи часто закуповуються в європейських чи американських виробників (наприклад, TOMRA, Steinert тощо).

2. Автоматизація на механіко-біологічних комплексах (МВТ): у кількох областях (наприклад, Львівській, Київській, Харківській) впроваджено або планується впроваджувати механіко-біологічні комплекси з вищим ступенем автоматизації: сортувальні станції, лінії для механічного відділення органічної фракції з наступним компостуванням або анаеробним зброджуванням. Такі комплекси дають змогу отримувати біогаз або компост, зменшувати обсяг відходів, що захоронюються, а також виділяти ресурси, придатні для вторинної переробки.

3. Роботизоване сортування та штучний інтелект. Хоча в Україні наразі дуже мало прикладів впровадження роботизованих систем (аналогічних до світових прикладів AMP Robotics чи ZenRobotics), проте є поодинокі стартапи і пілотні проєкти, які використовують елементи машинного навчання для розпізнавання та сортування відходів. Основна перешкода — висока вартість обладнання та нестабільні обсяги сировини, однак інтеграція України в європейський ринок створює перспективи поступового зростання цього сегмента.

4. Автоматизовані системи обліку та моніторингу. Деякі великі оператори (зокрема у Києві, Львові, Дніпрі) починають впроваджувати цифрові платформи контролю за збором та транспортуванням відходів (GPS-моніторинг сміттєвозів, автоматизований облік кількості вивезених контейнерів тощо). Це важливий крок до прозорості та підвищення ефективності логістики, хоча такі рішення поки використовуються вибірково й потребують подальшого масштабування.

5. Міжнародна допомога та гранти. Певні проекти з автоматизації й модернізації (у сфері поводження з відходами, енергоефективності та екології) фінансують міжнародні фонди: ЄБРР, ЄІБ, міжнародні екологічні програми (GIZ, USAID тощо). Особливо під час відновлення інфраструктури після воєнних руйнувань ці проекти можуть стати поштовхом для впровадження інноваційних систем сортування, контролю і переробки відходів.

Галузь переробки побутових відходів нашої країни потребує інвестицій спрямованих на покращення ситуації в цілому. Основними напрямками розвитку автоматизації можуть бути:

1. Впровадження роботизованих систем сортування:

- роботи з комп'ютерним зором та машинним навчанням: використання роботизованих систем, оснащених системами комп'ютерного зору та алгоритмами машинного навчання, здатне зменшити потребу в ручній праці та підвищити точність відбору потрібних матеріалів.

- колаборація з іноземними інвесторами: співпраця українських підприємств з іноземними інвесторами та виробниками робототехніки сприятиме швидшій модернізації обладнання.

2. Розробка автоматизованих центрів збору побутових відходів:

- інтелектуальні автомати для прийому відходів: створення автоматизованих пунктів прийому побутових відходів, наприклад, спеціальних автоматів для прийому пластикових пляшок (PET) та інших переробних матеріалів

- покращення доступності збору: такі центри дозволять збільшити ефективність збору відходів та забезпечити їх подальшу автоматизовану переробку, зменшуючи потребу в ручному сортуванні та сприяючи підвищенню рівня екологічної відповідальності серед населення.

3. Впровадження біореакторів для виробництва біогазу з органічних відходів:

- переробка органічних матеріалів: використання біореакторів дозволяє перетворювати органічні відходи на біогаз, який може використовуватися як джерело енергії для опалення або виробництва електроенергії

- екологічна вигода: цей процес сприяє зменшенню кількості відходів, що потрапляють на полігони, та забезпечує альтернативне, відновлюване джерело енергії, що відповідає принципам циркулярної економіки.

4. Автоматизовані системи логістики та контролю:

- системи моніторингу контейнерів та транспортних засобів: встановлення датчиків заповнення контейнерів, GPS-моніторинг руху сміттєвозів та алгоритми оптимізації маршрутів збору відходів сприяють зниженню витрат на паливо та пришвидшенню обслуговування

- практичне застосування: деякі українські міста, зокрема Львів і Київ, уже впроваджують подібні системи.

5. Поглиблена аналітика та IoT:

- збір та аналіз даних: використання технологій Інтернету речей (IoT) для збору даних про склад відходів, динаміку їх утворення в різних районах та сезонні зміни

- інтеграція з GIS: об'єднання даних з геоінформаційними системами для ідентифікації найпроблемніших ділянок та оптимального планування розміщення нових переробних потужностей.

6. Автоматизація екологічного контролю

- онлайн-моніторинг: встановлення онлайн-станцій моніторингу якості повітря та ґрунту поблизу переробних комплексів з автоматизованим передаванням даних до централізованої бази даних Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів.

- оперативне реагування: така система дозволить оперативно виявляти перевищення гранично допустимих викидів і приймати коригувальні заходи.

Впровадження автоматизації дозволить підприємствам значно покращити відсоток сировини, яка придатна для повторної переробки.

Висновки

В Україні досі переробляється незначна частина побутових відходів. Інфраструктура концентрується у великих містах, а в більшості менших населених пунктів відходи просто вивозяться на полігони. На підприємствах переважають механічні та напівавтоматичні лінії сортування й пресування. Роботизовані системи з комп'ютерним зором є поодинокими. Подальша автоматизація полягатиме у впровадженні роботизованих сортувальних ліній, автоматизованих систем збору відходів, інтелектуальних систем логістики (GPS-моніторинг, оптимізація маршрутів), а також цифрових платформ для збирання та аналізу даних. Це дасть змогу суттєво скоротити обсяги захоронення, підвищити рентабельність переробки та покращити екологічні показники. Таким чином, основою ефективної переробки побутових відходів у найближчі роки стане саме модернізація та автоматизація виробничих потужностей, що сприятиме зменшенню негативного впливу відходів на довкілля та здоров'я населення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ТОВ "Консорт". Переробка сміття в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://konsort.com.ua/pererobka-smittya-v-ukrayini/ (дата звернення: 01.02.2025).
2. Янушевська О. І., Кирій С. О., Косогіна І. В., Кримець Г. В. Основи технології переробки відходів [Електронний ресурс] : підручник для здобувачів ступеня бакалавра за спеціальністю 161 «Хімічні технології та інженерія» / КПІ ім. Ігоря Сікорського. – Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. – 175 с. – Режим доступу: https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/52077/1/Pidruchnyk_Osnovy_tekhnolohii_pererobky_vidkhodiv.pdf (дата звернення: 01.02.2025).
3. Сухомлин О. В. Автоматизація процесів переробки побутових відходів: сучасний стан та перспективи // Екологічний вісник. – 2018. – Т. 10, № 2. – С. 67–75.

4. Державна служба статистики України. Статистичний звіт про утилізацію та переробку відходів. – 2021. – Режим доступу: http://ukrstat.gov.ua (дата звернення: 25.01.2025).
5. Що таке електронні відходи і як покращити ситуацію з ними в Україні [Електронний ресурс] // Екополітик. – Режим доступу: https://ecopolitic.com.ua/ua/news/shho-take-elektronni-vidhodi-i-yak-pokrashhiti-situaciju-z-nimi-v-ukraini/ (дата звернення: 01.02.2025).
6. Європейська комісія. The European Circular Economy Action Plan. – 2018. – Режим доступу: https://ec.europa.eu/environment/circular-economy/ (дата звернення: 25.01.2025).
7. Еко-сервіс Вінниця [Електронний ресурс] // Facebook. – Режим доступу: https://www.facebook.com/ekoservisvin/?locale=uk_UA (дата звернення: 01.02.2025).
8. Каратєєва О. І., Коваль О. А., Гроза В. І. Технологія переробки побутових відходів та відходів сільського господарства. – Миколаїв : МНАУ, 2018. – 190 с.

Моторний Анатолій Павлович – аспірант 174-ї спеціальності, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: anatolii.motornyi@gmail.com

Науковий керівник: ***Кабачій Владислав Володимирович*** – канд. техн. наук, доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kabachij.v.v@vntu.edu.ua

Motornyi Anatolii P. – Department of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: anatolii.motornyi@gmail.com

Supervisor: ***Kabachii Vladyslav V***. – Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Intelligent Information Technology and Automation0, VinnytsiaУр National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kabachij.v.v@vntu.edu.ua

УДК 004.8

Г.А. Іщенко
В.О. Денисюк

ПАРАЛЕЛЬНА РЕАЛІЗАЦІЯ МАТРИЧНОГО МНОЖЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ BLOCK MATRIX З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ CUDA

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У дослідженні розглянуто розробку паралельного алгоритму матричного множення за допомогою Block Matrix. Розглянуто питання аналізу матричного множення за допомогою Block Matrix, обгрунтовано засоби розробки програмного модуля, розроблено діаграми класів програмного модуля, обгрунтовано вибір програмного засобу реалізації, створено програмну реалізацію та проведено тестування програмної реалізації модуля паралельного алгоритму матричного множення за допомогою Block Matrix. Реалізація програмного модуля дозволяє побачити різницю у часі обчислення великих матриць на центральному процесорі (CPU) та графічному процесорі (GPU) звичайним методом та методом Штрассена за допомогою паралельного виконання, використовуючи технологію CUDA. В процесі аналізу результатів визначено прискорення GPU над CPU, оптимальний розмір блоку для GPU обчислень, ефективність методу Штрассена та сформовано рекомендацію щодо оптимального методу для різних розмірів матриць. Одержані результати можливо використовувати у різноманітних алгоритмах та програмних засобах для розуміння роботи матричного множення за допомогою Block Matrix та збільшення їх швидкодії.

Ключові слова: *паралельний алгоритм, матричне множення, Block Matrix, технологія CUDA.*

Abstract

The study analyzes the development of a parallel matrix multiplication algorithm using Block Matrix. It substantiates the development of a software module, presents class diagrams, explains the choice of software implementation, and describes the implementation and testing of the parallel matrix multiplication module using Block Matrix. The software module enables the comparison of computation times for large matrices on a central processing unit (CPU) and a graphics processing unit (GPU) using both the conventional and Strassen methods with parallel execution via CUDA technology. The study determined the GPU acceleration over the CPU, the optimal block size for GPU calculations, and the efficiency of the Strassen method, along with a recommendation for the optimal method depending on matrix size. The obtained results can be applied in various algorithms and software tools to enhance the understanding of matrix multiplication with Block Matrix and improve computational efficiency.

Keywords: *parallel algorithm, matrix multiplication, Block Matrix, CUDA technology.*

Вступ

Числа в матрицях можуть представляти дані, а також вони можуть представляти математичні рівняння. У багатьох інженерних програмах, чутливих до часу, множення матриць може дати швидкі, але хороші наближення набагато складніших обчислень [1]. Блочне множення матриць (Block Matrix) – це потужний метод, який дозволяє ефективно обчислювати добутки великих матриць, розділяючи їх на менші підматриці (блоки). Цей метод забезпечує більшу ефективність в обчисленнях завдяки можливості паралельної обробки блоків, що особливо корисно при роботі з великими масивами даних на графічних процесорах [2, 3].

В роботі досліджено матричне множення за допомогою блочних матриць двома методами на GPU й порівняне з виконанням цих ж обчислень на CPU, надаючи корисну інформацію та рекомендації про використання пристроїв та методів обчислення, що раніше не було наявне в вільному доступі.

Постановка задачі дослідження

При розв’язанні задачі паралельної реалізації матричного множення за допомогою Block Matrix необхідно:

- провести математичне моделювання матричного множення за допомогою Block Matrix за стандартним методом та методом Штрассена;
- розробити паралельну реалізацію алгоритму матричного множення за допомогою Block Matrix;
- реалізувати програмну реалізацію оптимізованого паралельного алгоритму матричного множення за допомогою Block Matrix та виконати детальний аналіз результатів її тестування.

Виклад основного матеріалу

Дослідження зосереджене на визначені прискорення GPU над CPU при використанні матричного множення за допомогою Block Matrix, оптимального розміру блоку для GPU обчислень, ефективності методу Штрассена та сформуванні рекомендації щодо оптимального методу для різних розмірів матриць

Проведено аналіз предметної області матричного множення за допомогою Block Matrix. Підтверджено важливість матричного множення: центральна операція в усіх обчислювальних програмах лінійної алгебри, вирішення лінійних рівнянь, цифрове зображення та декодування відео, обробка цифрового звуку, представлення графів у матричній формі [1]. Виявлено перевагу стандартного методу над іншими для реалізації паралельних обчислень та визначено метод Штрассена як перспективний через його меншу обчислювальну складність [4, 5].

Для стандартного методу матричного множення за допомогою Block Matrix визначено, що кожен потік може бути призначений для обробки одного блоку, що забезпечує виконання множення матриць у паралельному режимі. Завдяки цьому час виконання зростає лінійно по відношенню до кількості доступних потоків, що робить GPU ідеальним вибором для таких обчислень.

В процесі розгляду способів покращення паралельного алгоритму розглянуто підвищення його арифметичної ефективності за допомогою методу Штрассена, що потребує 0,6 арифметичних затрат від стандартного алгоритму [4, 5].

Реалізовано програму оптимізованого потокового графу паралельного алгоритму засобами мови програмування C++ з використанням технології CUDA. Досліджено ефективність матричного множення за допомогою Block Matrix з використанням GPU та CPU з різними розмірами матриць та зміною основних параметрів. Експериментальні результати демонструють суттєве прискорення виконання порівняно з послідовною версією алгоритму, особливо на великих матрицях. Аналіз отриманих результатів показує, що GPU значно ефективніший за CPU для матричного множення, показуючи прискорення в сотні разів для великих матриць. Розуміння ефективності паралельного матричного множення на GPU відкриває перспективи для подальшого вдосконалення алгоритму під графічні процесори та його застосування в розподілених системах.

Результати дослідження.

Проведене тестування паралельної реалізації алгоритму матричного множення за допомогою Block Matrix показало значне підвищення швидкості порівняно з послідовною версією (рис. 1). При тестуванні відбувались зміни розмірів матриць від 64 на 64 до 4096 на 4096 при розміру блоку потоків CUDA від 8 до 32 та порогу використання алгоритму Штрассена від 64 до 512.

На основі всіх результатів можливо зробити такі узагальнення.

1. GPU значно ефективніший за CPU для матричного множення при розмірах матриць більше 128x128, показуючи прискорення в сотні разів для великих матриць.
2. Оптимальний розмір блоку для GPU обчислень становить 16, що забезпечує найкращий баланс між використанням кеш-пам'яті та паралельною обробкою даних.
3. Метод Штрассена показує різну ефективність на CPU та GPU. На CPU він стає ефективнішим за стандартний метод при великих розмірах матриць (від 2048x2048). На GPU він

залишається менш ефективним через додаткові накладні витрати на операції з пам'яттю та синхронізацію.

4. Вибір оптимального методу залежить від розміру вхідних матриць, доступного обладнання (CPU/GPU), вимог до швидкодії.

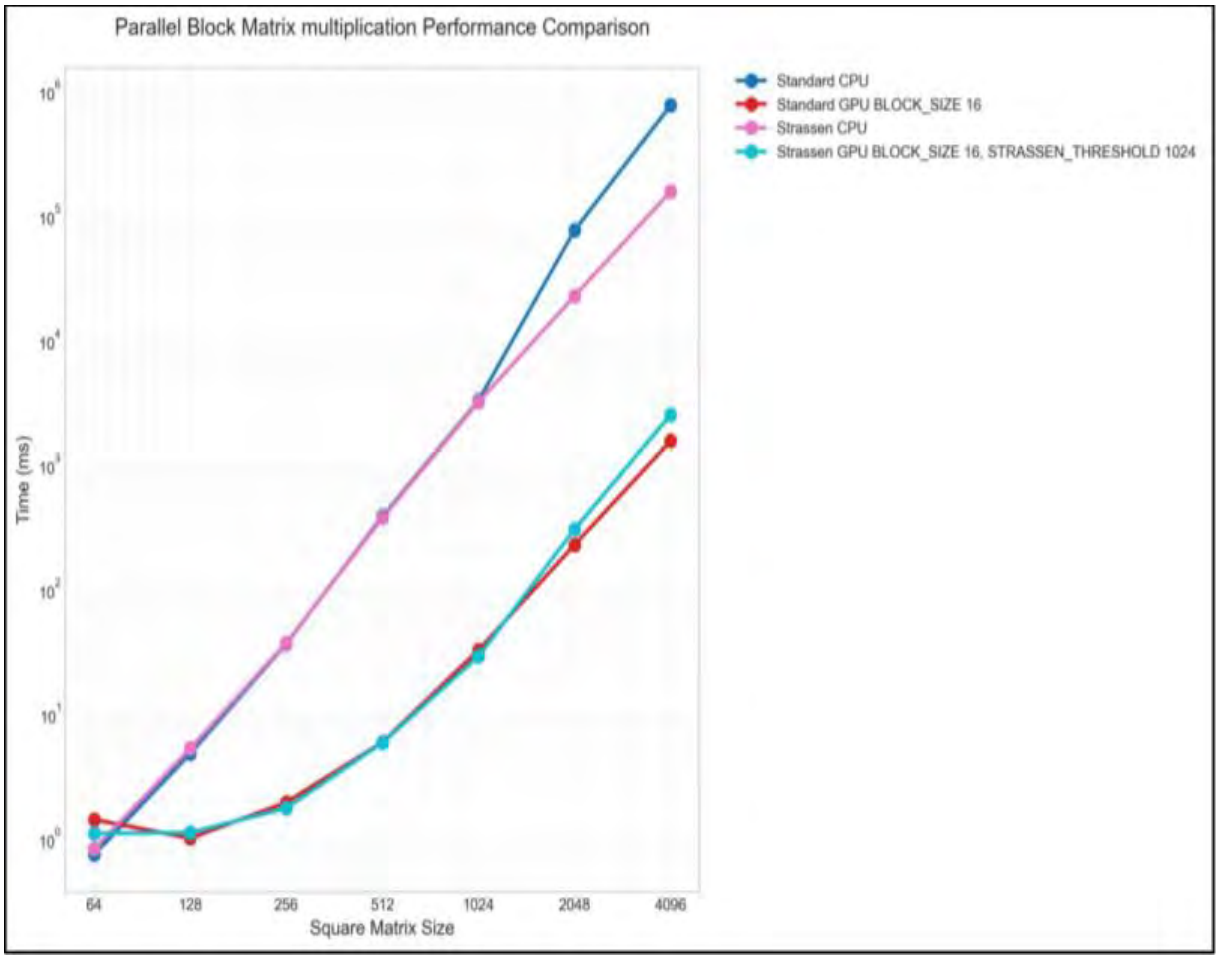

Рисунок 1 – Порівняння часу множення матриць на CPU та GPU

Для практичного використання сформульовані рекомендації.

1. Для малих матриць (до 128x128) – використовувати CPU зі стандартним методом.
2. Для середніх та великих матриць – використовувати GPU зі стандартним методом.
3. При відсутності GPU для дуже великих матриць – розглянути використання методу Штрассена на CPU.

Висновки

Дослідження підтверджує значне прискорення GPU над CPU при виконанні матричного множення за допомогою Block Matrix. Визначено оптимальний розмір блоку для GPU обчислень, ефективність методу Штрассена та сформовано рекомендації щодо оптимального методу для різних розмірів матриць.

Одержані результати можливо використовувати у різноманітних алгоритмах та програмних засобах для розуміння роботи матричного множення за допомогою Block Matrix та збільшення їх швидкодії. Подальші дослідження можуть бути зосередженні на ще більшому вдосконаленні алгоритму під графічні процесори та його застосування в розподілених системах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Matrix Multiplication-Why is it a big deal? Medium. URL: https://charchithowitzer.medium.com/matrix-multiplication-why-is-it-a-big-deal-cc8ef7490008 .
2. Block Matrix Multiplication. The Ohio State University – Ximera team. URL: https://ximera.osu.edu/la/LinearAlgebra/MAT-M-0023/main .
3. Matrix multiplication. Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Matrix_multiplication .
4. Complexity of matrix multiplication. Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Computational_complexity_of_matrix_multiplication .
5. Операції над матрицями і прямі методи. URL: http://om.univ.kiev.ua/users_upload/15/upload/file/cm_lecture_07.pdf .

Іщенко Гліб Андрійович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: glebishshenko1000@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Ishchenko Hlib Andriyovych – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: glebishshenko1000@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 539.1

В. В. Мартинюк
В. О. Зозуля

КВАНТОВА ЗАПЛУТАНІСТЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В цій роботі розглянуто поняття корпускулярно-хвильового дуалізму – фундаментальної концепції квантової механіки, яка продовжує залишатися загадкою для людського розуміння. Експерименти, описані в тексті, показують, що на мікроскопічному рівні об'єкти можуть демонструвати властивості як хвиль, так і частинок, залежно від умов спостереження.

Ключові слова: інтерференційна картина, спін, квантова заплутаність, корпускулярно-хвильовий дуалізм.

Abstract

This paper examines the concept of wave-particle duality, a fundamental concept of quantum mechanics that continues to be a mystery to human understanding. The experiments described in the text show that at the microscopic level, objects can exhibit properties of both waves and particles, depending on the conditions of observation.

Keywords: interference pattern, spin, quantum entanglement, wave-particle duality.

Вступ

У 2013 році група вчених з США провели експеримент. Вони проробили два прорізи в силіконовій мембрані з золотим покриттям. Товщина мембрани складала 100 нм, товщина золотого покриву 2 нм. Ширина кожного прорізу складала 62 нм, довжина 4 мкм. Ці паралельні прорізи розташовувались на відстані 272 нм один від одного. Відстань вимірювалась від центру одного прорізу до центра іншого. У цій установі було ще важливе доповнення – автоматичний механізм, що міг переміщати по мембрані перешкоду, блокуючи той чи інший проріз. В ході експерименту пролітало по одному електрону в секунду, а на екрані детектора, що був розташований далі, утворювалась картина, формування якої займало дві години. Процес записувався на відео. Коли обидва прорізи були відкриті, то утворювалась інтерференційна картина, а коли один з прорізів був заблокований, то нічого подібного вже не було. Електрони ніби поводять себе як частинки, та як хвилі одночасно. Кожен електрон здавалося знав не тільки конфігурацію експериментальної установки в момент свого прольоту через неї, але і те, що сталося з електронами, які пролетіли до нього, та з тими, що пролетять після нього пізніше. Але і це ще не все. Складалося враження, що через установку вони проходять як хвилі, а до екрану детектора уже долітають як частинки.

Основна частина

З допомогою рівнянь квантової механіки, можна описати уявний експеримент, в якому атом випускає електрон, що летить у простір(в реальності це процес, що називається бета-розпадом). Електрон має спін – позитивний, або негативний. Спін – це корисна властивість при обговоренні багатьох квантових явищ, оскільки він може приймати два значення. Їх можна уявити напрямленими вгору та вниз, і позначити, як позитивний та негативний. Визначити це заздалегідь неможливо, шанси 50 на 50. Провівши експеримент 1000 разів, або одночасно з 1000 атомів, то нарахуємо 500 електронів(можливо трішки менше, або трішки більше) з позитивним спіном і 500 з негативним спіном. Поки нічого дивного, але Енштейн зрозумів, що рівняння квантової теорії пророкує щось дивне, коли йдеться про два електрони, які розлітаються в протилежних напрямках. У певних обставинах тут застосовується закон збереження, згідно з яким ці електрони повинні мати протилежні спіни – один позитивний, інший негативний. В результаті вони один одного компенсують. Але рівняння показують, коли електрони вилітають з атома, в них немає певного спіна.

Вони знаходяться в так званій суперпозиції, суміші станів позитивного та негативного спіна. Електрон вибирає який стан прийняти, лише коли взаємодіє з чимось ще. Ейнштейн вказав на наступне: «Якщо два електрона повинні весь час мати протилежні спіни, то в момент коли перший електрон вирішує, що його спін буде мати позитивне значення, інший повинен мати негативний спін, як би далеко один від одного вони не були.» Ейнштейн назвав це «принцип далекодії», оскільки на перший погляд складалося враження, ніби електрони повинні підтримувати між собою зв'язок із надсвітловою швидкістю, що виключає спеціальна теорія відносності. Ідею Енштейна змогли розвинути та викласти в формі статті Борис Подільський та Натан Розен. Вона вийшла в 1933 році. За ініціалами авторів вона відома, як стаття EPR (Einstein-Podolsky-Rosen)[1]. В 1935 році Шредінгер назвав спосіб, за допомогою якого дві квантові системи з'єднані «принципом далекодії» - квантовою заплутаністю. В статті EPR констатувалося, що квантова теорія ставить реальність властивостей другої системи в залежність від процесу вимірювання, виробленого над першою системою. Хоча цей процес ніяк не впливає на другу систему. Ніяке розумне визначення реальності не повинно, здавалось би, допускати цього. Автори дійшли висновку: «Ми повинні зробити висновок, що квантово-механічний опис фізичної реальності не є повним.» Ейнштейн вважав, що повинен існувати певний фундаментальний механізм, відомий як приховані змінні. Завдяки йому електрони, розлітаючись в різні сторони від джерела, позбавлені можливості вибирати значення спіна. Все вже вирішено. Вихід статті EPR викликав серед фахівців запеклі суперечки. Але справжній прорив у розумінні заплутаності та її наслідків відбувся лише через три десятиліття і значною мірою тому, що один з найвидатніших математиків свого часу, Джон Фон Нейман, зробив помилку в важливій книзі по квантовій механіці, що побачив світ в 1932 році, до виходу статті EPR. В цій книзі Фон Нейман навів доказ того, що теорії з прихованими змінними не в змозі пояснити поведінку квантового світу, що такі теорії неможливі. Його науковий авторитет був настільки високий, що йому всі повірили, точніше майже всі. Молода німецька дослідниця Грета Герман виявила помилку в його міркуваннях та написала про це статтю[2](переклад з німецької на англійську – [3]) в 1935 році в філософському журналі, який фізики не читали. Фахівці відкрили для себе цю публікацію набагато пізніше. І аж в 1960-х один фізик докладно розібрав аргументи Фон Неймана і показав, що в них було не так. Згадка про приховані змінні можливо не сподобалась би Енштейну, оскільки той же фізик довів, що всі подібні теорії повинні включати в себе той самий «принцип далекодії», який Енштейн дуже не любив, і яку більш формальною мовою називають «нелокальністю.» .» Цим фізиком був Джон Белл, який взяв відпустку з роботи і на кілька місяців поїхав в США, попрацювати над тим, що здасться йому цікавим. Стаття[4], яка стала результатом цієї відпустки в повсякденній роботі змінили всім відомі факти про квантовий світ ніж будь-що інше, ще з часів відкриття корпускулярно-хвильового дуалізму. По-перше Белл пояснив що було не так у міркуваннях Фон Неймана. Потім показав, як можна було б, впринципі, спроектувати експеримент, який перевірив би існування ефектів нелокальності. Точніше кажучи, цей експеримент дозволив би перевірити припущення локальної реальності. Визначення «локальної» говорить про те, що ніякого «принципу далекодії» не існує. Об'єкти впливають на інші об'єкти лише у своїй локації, що визначається через відстань, яку може пройти світло за певний час.

Реальність – це концепція, згідно якої реальний світ існує незалежно від того дивиться на нього хтось, чи ні, вимірює його хтось, чи ні. Через імовірнісну природу квантового світу запропонований Беллом експеримент вимагав би вимірювання великого числа пар частинок, таких як електрони або фотони, що проходять через установку. Цей гіпотетичний експеримент був спланований так, що після великої кількості прогонів мало вийти два набори вимірювань. Якщо б один набір чисел виявився більшим за інший, це довело б, що припущення локальної реальності справедливо. Це співвідношення відоме як «нерівність Белла», а пов'язаний з ним комплекс ідей – «теорема Белла». Якби всупереч нерівності Белла більшим виявився інший набір чисел, то це означало би, що гіпотеза локальної реальності неправдива. Якщо квантова механіка правдива, то нерівність Белла повинна порушуватись. Або світ реальний, але з «принципом далекодії», або це локальність, але за умови, що ніщо не є реальним, якщо його ніхто не спостерігає. Раніше фізики вже намагалися пройти по цьому шляху, хоча деякі з них цього навіть не усвідомлювали. Коли в 17 столітті Роберт Гук та Ісаак

Ньютон розробляли свої ідеї щодо тяжіння, вони розуміли, що Місяць утримується на орбіті навколо Землі завдяки якійсь силі, яка притягує їх одна до одного. І що планети утримуються на своїх орбітах навколо Сонця завдяки тій самій силі. У 20 столітті, Ейнштейн, розробивши загальну теорію відносності, замінив ідеї дії гравітації на відстані на ідеї про викривлення простору. Для проведення запропонованого Беллом експерименту були потрібні технічні рішення, які були недоступні в середині 1960-х. Але ці експерименти провели вже до початку 1980-х років з використанням фотонів замість електронів. В результаті було доведено, що нерівність Белла порушується.

Висновок

Локальна реальність не є достовірним описом нашого світу. Сам Джон Белл на конференції в Женеві в 1990 році сказав: «мені невідомо ні про одну концепцію локальності, яка працює з квантовою механікою.» Тому думаю, що ми «приречені» на нелокальність. Ейнштейн можливо вважав, що ніяке розумне визначення реальності не може цього допустити, але ми повинні зробити висновок, що реальність, кажучи його ж словами, не є розумною. Проте найбільш вражаючу особливість часто упускають з поля зору. Хоча стартовою точкою для теореми Белла була спроба розібратися в квантовій фізиці, результати відносяться не тільки до галузі цієї науки. Вони відносяться до всього світу. Немає значення чи думаємо ми, що коли-небудь квантову фізику в ролі опису нашого світу може замінити щось інше, чи ні. Експерименти показують, що локальна реальність незастосовна до нашого світу. Чому ми віддаємо перевагу, зберегти реальність і прийняти нелокальність, або зберегти локальність і відкинути реальність, справа наших особистих переваг. Але зберегти те й інше – неможливо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Einstein, B. Podolsky, and N. Rosen, Can quantum-mechanical description of physical reality be considered complete? – 1935. – Режим доступу до ресурсу: https://cds.cern.ch/record/405662/files/PhysRev.47.777.pdf
2. Grete Hermann, Die naturphilosophischen Grundlagen der Quantenmechanik – 1935. – Режим доступу до ресурсу: https://cqi.inf.usi.ch/qic/grete.pdf
3. Grete Hermann, The foundations of quantum mechanics in the philosophy of nature – 1999. – Режим доступу до ресурсу: https://cqi.inf.usi.ch/qic/grete_en.pdf
4. J. S. Bell, On the Einstein Podolsky Rosen Paradox – 1964. – Режим доступу до ресурсу: https://cds.cern.ch/record/111654/files/vol1p195-200_001.pdf

Зозуля Владислав Олександрович – студент групи 4КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: adunadan12@gmail.com.

Науковий керівник: ***Володимир Валерійович Мартинюк***—доцент Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua.

Zozulya Vladyslav Oleksandrovych – student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: adunadan12@gmail.com.

Academic supervisor: ***Volodymyr Valeriyovych Martynyuk***— Associate Professor of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua.

УДК 004.415.53 : 004.9

Морозов О.С.
Яровий А.А.
Петришин С.І.

Гібридні методи для вибору тестових селекторів у динамічних веб-додатках

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено використання гібридних методів для вибору тестових селекторів у динамічних веб-додатках. Описано комбінування графових нейронних мереж (GNN) з класичними методами вибору селекторів, що дозволяє підвищити точність та надійність автоматизованого тестування. Розглянуто використання статистичних метрик для оцінювання ефективності селекторів, а також практичні кейси застосування гібридних методів у реальних проєктах. Підкреслено важливість інтегрованого застосування сучасних інтелектуальних інформаційних технологій для оптимізації тестування та забезпечення високої якості веб-додатків.

Ключові слова: автоматизоване тестування, динамічні веб-додатки, тестові селектори, графові нейронні мережі, машинне навчання.

Abstract:

The use of hybrid methods for selecting test selectors in dynamic web applications is investigated. It describes the combination of graph neural networks (GNN) with classical selector selection methods, which improves the accuracy and reliability of automated testing. The article also covers the use of statistical metrics to assess the performance of selectors and practical cases of hybrid methods applied in real-world projects. The authors emphasize the importance of integrating innovative technologies to optimize testing and ensure high-quality web applications.

Keywords: automated testing, dynamic web applications, test selectors, graph neural networks, machine learning.

Вступ

У сучасному світі веб-технологій автоматизоване тестування стало важливою складовою процесу розробки та забезпечення якості веб-додатків. Одним із ключових аспектів автоматизованого тестування є вибір ефективних тестових селекторів, які дозволяють точно і швидко знаходити необхідні елементи на веб-сторінці для перевірки її функціональності. У випадку динамічних веб-додатків, де елементи змінюються в залежності від дій користувача або інших факторів, задача вибору стабільних і надійних селекторів стає значно складнішою [1-3].

Традиційні методи, такі як XPath або CSS-селектори, часто не здатні ефективно працювати з динамічними змінами структури DOM, що виникають під час взаємодії з веб-сторінкою. Водночас, сучасні підходи на основі графових нейронних мереж (GNN) демонструють високий потенціал для адаптації до таких змін і підвищення точності та стабільності вибору селекторів. Гібридні методи,

що поєднують класичні та інтелектуальні методи, відкривають нові можливості для забезпечення надійного тестування в умовах постійних змін [4, 5].

У даному дослідженні розглядаються основні підходи до комбінування GNN з класичними методами вибору селекторів, а також застосування статистичних метрик для оцінювання надійності селекторів. Підкреслюється важливість інтеграції інтелектуальних інформаційних технологій для підвищення ефективності тестування в умовах використання складних, динамічних веб-додатків.

Результати дослідження

Вибір тестових селекторів у динамічних веб-додатках є однією з ключових задач автоматизованого тестування, адже надійність і точність селекторів безпосередньо впливає на ефективність тестових сценаріїв. З розвитком технологій штучного інтелекту, зокрема графових нейронних мереж (GNN), з'являються нові підходи для вдосконалення методів вибору селекторів, включаючи гібридні методи, які комбінують можливості класичних підходів з інноваційними рішеннями [4].

Графові нейронні мережі (GNN) стали потужним інструментом для обробки та аналізу структури даних, представлених у вигляді графів. У контексті вибору тестових селекторів, GNN можуть аналізувати взаємозв'язки між елементами веб-сторінки та їх властивостями, що дозволяє створювати більш точні та стійкі селектори для автоматизованих тестів.

Динамічні веб-додатки змінюються в режимі реального часу залежно від дій користувача, що ускладнює процес вибору селекторів. Класичні методи, такі як XPath, CSS-селектори або техніки на основі дерев DOM, зазвичай добре працюють для статичних веб-сторінок, але втрачають ефективність при взаємодії з динамічними елементами. Враховуючи ці обмеження, графові нейронні мережі пропонують рішення, яке дозволяє адаптувати тестові стратегії до швидко змінюваного контексту.

Комбінування GNN з класичними методами дозволяє використовувати сильні сторони обох підходів. Наприклад, класичні методи можуть служити як основа для швидкої генерації селекторів, тоді як GNN доповнюють їх, оптимізуючи вибір за допомогою навчання на історії тестів та взаємодії елементів на веб-сторінці. Крім того, методи GNN можуть допомогти створювати селектори, які є більш стійкими до змін, забезпечуючи їх ефективне застосування навіть у разі частих оновлень або змін на веб-сторінці.

Рисунок 1 – Діаграма процесу поєднання графових нейронних мереж (GNN) з класичними методами вибору селекторів (XPath, CSS, DOM)

У процесі автоматизованого тестування важливо оцінювати надійність тестових селекторів. Для цього можуть бути використані різні статистичні метрики, які дозволяють визначити, наскільки стійким є вибір селектора до змін на веб-сторінці.

Однією з таких метрик є стабільність селектора, яка визначає, чи змінюється результат виконання тесту при незначних змінах у структурі DOM. Іншою важливою метрикою є покриття елементів, що дозволяє оцінити, яку частину елементів веб-сторінки може коректно вибрати даний селектор.

Крім того, можуть бути використані метрики, які оцінюють швидкість виконання тесту з обраними селекторами, а також рівень помилок у процесі тестування при використанні тих чи інших селекторів. Такі метрики дають змогу більш точно оцінити, наскільки ефективно працюють селектори на практиці, і вибрати оптимальні варіанти для різних сценаріїв.

Завдяки застосуванню цих метрик можна не тільки підвищити точність вибору селекторів, але й знизити ймовірність помилок у процесі тестування, особливо у випадках динамічних веб-додатків, де структура сторінки змінюється на ходу. Статистичні методи також допомагають виявляти непередбачувані помилки в тестах, які можуть виникати через нестабільність селекторів.

У реальних умовах гібридні методи вибору тестових селекторів активно застосовуються в індустрії, особливо для тестування динамічних веб-додатків, де звичайні методи часто виявляються недостатньо ефективними. Одним з таких прикладів є використання GNN для тестування веб-форм, які змінюються в залежності від введених користувачем даних. Інший приклад – інтеграція GNN з методами на основі машинного навчання для виявлення та тестування елементів, що з'являються на сторінці після певних користувацьких дій, таких як прокручування чи натискання на кнопки. В такому випадку, гібридний підхід дозволяє не лише вибрати правильні селектори для статичних елементів, але й адаптувати їх до взаємодії з динамічними елементами, що з'являються в реальному часі.

Завдяки таким гібридним методам уже значно підвищується ефективність автоматизованих тестів, зокрема, зменшується кількість помилок і пришвидшується цикл розробки. Наприклад, у великих інтернет-магазинах, де постійно оновлюються сторінки продуктів або з’являються нові функціональні елементи, гібридні методи дозволяють точно тестувати всі ці зміни, незалежно від частих змін в структурі HTML.

Завдяки гібридним підходам можна також значно скоротити час на налаштування тестів та автоматизувати їх для більшої частини веб-додатку, що позитивно позначається на швидкості тестування та якості програмного забезпечення.

Висновок

Гібридні методи для вибору тестових селекторів, що поєднують можливості GNN та класичних підходів, є перспективним напрямом у сфері автоматизованого тестування програмного забезпечення, особливо динамічно змінюваних веб-додатків. Такий підхід дозволяє значно покращити надійність тестування, забезпечити точність у динамічних веб-додатках і оптимізувати процеси тестування завдяки використанню статистичних метрик для оцінювання якості селекторів. В реальних прикладних задачах такі методи демонструють високу ефективність, дозволяючи зменшити витрати на ручне тестування, підвищити стабільність веб-додатків та забезпечити високу якість користувацького досвіду.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Яровий А.А., Морозов О.С., Козловський А.В. Аналіз предметної області автоматизованого тестування WEB-ресурсів в контексті оптимізації процесів // Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції "Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2023)". – Вінниця: ВНТУ, 2023. – С. 1–3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2023/paper/viewFile/18706/15503
2. Багрій Р. О., Петровський С. С. Особливості сучасного тестування веб-додатків. Herald of Khmelnytskyi national university, Issue 3, 2022 (309). С. 70-74. DOI: https://www.doi.org/10.31891/2307-5732-2022-309-3-70-74
3. Косенюк Г., Косенюк О. Автоматизоване тестування веб-додатків із використанням запитів GRAPHQL: підходи та інструменти. Наука і техніка сьогодні. № 13(27) (2023). С. 718-733. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-6025-2023-13(27)-718-733
4. Онищенко, Р., Котенко, Н., Жирова, Т. (2024). Роль та ефективність засобів штучного інтелекту в тестуванні програмного забезпечення. Інформаційні технології та суспільство, (2 (13), 66-70. https://doi.org/10.32689/maup.it.2024.2.10
5. Витвицький, Р., Якубовський, В. (2024). Використання штучного інтелекту та машинного навчання для автоматизації процесів тестування програмного забезпечення в Україні. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical Sciences, 345(6(2), 21-27.

Відомості про авторів

Морозов Олександр Сергійович – аспірант кафедри комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Яровий Андрій Анатолійович − д.т.н., проф., завідувач кафедри комп`ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Петришин Сергій Іванович − к.т.н., старший викладач кафедри комп`ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Oleksandr S. Morozov – post-graduate student of the Department for Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Andrii A. Yarovyi – Dr. Sc. (Eng.), Professor, Head of the Department for Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Serhii I. Petryshyn – PhD (Eng.), Senior Lecturer of the Department for Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.8

Т.С. Лучик
В.О. Денисюк

РОЗРОБКА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО МОДУЛЮ ДЛЯ АВТОМАТИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ ТЕКСТІВ МІЖ МОВАМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Здійснена розробка інтелектуального модуля для автоматичного перекладу текстів між мовами на основі штучного інтелекту. Основна увага приділена створенню нейромережі у програмному вигляді мовою Python та її інтеграції з онлайн-словником Urban Dictionary для точного перекладу англійських ідіом і сленгових виразів на українську мову. Використано підхід LLMOps для ефективного керування життєвим циклом мовної моделі. Проведено аналіз методів обробки природної мови, проєктування архітектури перекладача та тестування його роботи в реальних умовах. Отримані результати підтвердили ефективність розробленого рішення для контекстуального перекладу з урахуванням особливостей сленгу та ідіом за умови підключення до мережі Інтернет. Висновки та напрацювання можуть бути використані для подальшого вдосконалення автоматизованих систем перекладу.

Ключові слова: *інтелектуальний модуль, автоматичний переклад, штучний інтелект, створення мережі у програмному вигляді, Urban Dictionary, LLMOps.*

Abstract

The paper deals with the development of an intelligent module for automatic translation of texts between languages based on artificial intelligence. The main attention is paid to the creation of a neural network in Python and its integration with the Urban Dictionary online dictionary for accurate translation of English idioms and slang expressions into Ukrainian. The LLMOps approach is used to effectively manage the life cycle of the language model. We analyzed natural language processing methods, designed the translator's architecture, and tested its performance in real-world conditions. The results confirmed the effectiveness of the developed solution for contextual translation, taking into account the peculiarities of slang and idioms, provided that it is connected to the Internet. The conclusions and developments can be used to further improve automated translation systems.

Keywords: *intelligent module, automatic translation, artificial intelligence, networking in software form, Urban Dictionary, LLMOps.*

Вступ

Обробка природної мови (Natural Language Processing, NLP) є ключовою галуззю сучасного штучного інтелекту, що охоплює методи автоматичної обробки текстових та мовних даних [1]. Завдяки розвитку глибокого навчання (Deep Learning) значно покращилися алгоритми аналізу тексту, розпізнавання мови та автоматичного перекладу [2].

Машинний переклад є одним із важливих напрямків NLP, що дозволяє здійснювати швидкий та якісний переклад між різними мовами. У сучасних системах перекладу активно використовуються нейронні мережі, які забезпечують високу точність завдяки обробці великих масивів даних та використанню трансформерних архітектур [3].

Окрім цього, важливим аспектом роботи сучасних NLP-систем є їх ефективне впровадження у виробничі процеси за допомогою методології LLMOps, що забезпечує стабільність, масштабованість та автоматизацію роботи великих мовних моделей [4].

У роботі розглянуто методи обробки природної мови, використання нейронних мереж у машинному перекладі, а також виклики та перспективи їх впровадження у сучасних технологіях перекладу [5].

Постановка задачі дослідження

При розробці інтелектуального модуля для автоматичного перекладу текстів між мовами на основі штучного інтелекту необхідно:

- провести аналіз існуючих методів обробки природної мови для автоматичного перекладу;
- дослідити особливості використання онлайн-словника Urban Dictionary для перекладу ідіом і сленгових виразів;
- розробити нейромережу для автоматичного перекладу та її програмну реалізацію мовою Python;
- здійснити інтеграцію розробленої нейромережі з онлайн-словником Urban Dictionary;
- застосувати підхід LLMOps для ефективного керування життєвим циклом мовної моделі;
- протестувати розроблений перекладач у реальних умовах та оцінити його ефективність.

Виклад основного матеріалу

Дослідження зосереджене на створенні інтелектуального модуля для автоматичного перекладу текстів між мовами з використанням штучного інтелекту. Спочатку проведено аналіз сучасних методів обробки природної мови та їх застосування у машинному перекладі. Було визначено, що використання трансформерних архітектур значно покращує якість перекладу завдяки здатності моделей враховувати контекст на різних рівнях [2-4].

Запропоновано методику інтеграції нейромережі з онлайн-словником Urban Dictionary для покращення точності перекладу ідіом та сленгових виразів. Реалізація здійснена мовою Python, з використанням бібліотек для глибокого навчання та API для отримання відповідних значень із словника.

Окрему увагу приділено впровадженню методології LLMOps для автоматизації процесу навчання, оновлення та тестування моделі. Було розглянуто підходи до управління життєвим циклом великих мовних моделей та забезпечення їх стабільності у виробничих умовах [5].

Результати дослідження.

Проведене тестування розробленої системи автоматичного перекладу показало, що інтеграція з Urban Dictionary суттєво покращує точність перекладу сленгових виразів та ідіом. Використання підходу LLMOps дозволило автоматизувати процес розгортання та моніторингу моделі, що сприяє підвищенню її ефективності.

Отримані результати підтверджують доцільність використання запропонованого підходу для розробки автоматизованих систем перекладу. Подальші дослідження можуть бути зосереджені на вдосконаленні архітектури нейромережі, а також розширенні можливостей системи для роботи в автономному режимі без підключення до Інтернету.

Висновки

У ході дослідження було розроблено інтелектуальний модуль автоматичного перекладу текстів між мовами, що поєднує можливості нейронних мереж і онлайн-словника Urban Dictionary. Проведений аналіз існуючих методів обробки природної мови та впровадження LLMOps підтвердив ефективність запропонованого рішення для точного перекладу сленгових виразів та ідіом.

Результати експериментального тестування продемонстрували високу точність перекладу та покращену контекстуальну відповідність у порівнянні з традиційними системами машинного перекладу. Використання підходу LLMOps забезпечило стабільність та автоматизацію процесу оновлення моделі, що є важливим фактором для її подальшого розвитку.

Отримані результати можуть бути використані для подальшого вдосконалення автоматизованих перекладачів, зокрема для розширення їхньої функціональності, покращення якості перекладу та інтеграції з іншими мовними технологіями. Перспективними напрямками подальших досліджень є оптимізація архітектури нейромережі та забезпечення її ефективної роботи в автономному режимі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Що таке обробка природної мови (What it is Natural Language Processing, NLP)? URL: https://thetransmitted.com/adlucem/shho-take-obrobka-pryrodnoyi-movy-natural-language-processing-nlp/
2. Goodfellow I., Bengio Y., Courville A. Deep Learning. MIT Press, 2016. URL: http://www.deeplearningbook.org/
3. Jurafsky D., Martin J. H. Speech and Language Processing. Pearson, URL: 2021. https://web.stanford.edu/~jurafsky/slp3/
4. LLMOps: What It Is, Why It Matters, and How to Implement It. Neptune.ai, 2024. URL: https://neptune.ai/blog/llmops
5. Використання машинного перекладу: особливості й застороги. Профпереклад, 2025. URL: https://profpereklad.ua/vikoristannja-mashinnogo-perekladu-osoblivosti-j-zastorogi/

Лучик Тарас Сергійович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: tarasluchuk0703@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Luchyk Taras Sergeevich – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tarasluchuk0703@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 519.6 + 004.942

B. O. Bodnarenko
Yu. Yu. Ivanov

ERROR-CORRECTION DECODING OF CONVOLUTIONAL TURBO CODES IN INFORMATION AND COMMUNICATION SYSTEMS

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У даній роботі проаналізовано особливості декодування завадостійких згорткових турбо-кодів.
Ключові слова: завадостійке кодування, турбо-код, декодування, кодек, апроксимація.

Abstract
This paper analyzes the features of decoding an error-correcting convolutional turbo-codes.
Keywords: error-correcting coding, turbo-code, decoding, codec, approximation.

Introduction

One of the most notable achievements in the theory of error-correcting coding in recent years is turbo codes, which have a special ability to provide error-correcting characteristics of information transmission, close to the theoretically obtained values. If it is necessary to work with large information messages at high data transfer rates, then this code is used [1, 2]. The *aim* of the work is to review the decoding algorithms of turbo codes based on the MAP algorithm.

Research results

In work [9] new algorithms were developed, that simplify the MAP algorithm. The advantage of the log-MAP decoding algorithm is that it works in the logarithmic domain, where the multiplication operation is transformed into an addition. The mathematical model can be represented in the following form [1, 3, 4]:

$$\gamma_k^{LM}(s',s)=\frac{1}{2}\cdot\left(d_k\cdot LLR_{апр.}(d_k)+d_k\cdot LLR_{кан.}\cdot x_k+\sum_{k=2}^{n}d_{k,v}\cdot LLR_{кан}\cdot x_{k,v}\right), \quad (1)$$

$$\alpha_k^{LM}(s)\ln(\sum_{(s',s)}\exp(\gamma_k^{LM}(s',s)+\alpha_{k-1}^{LM}(s'))), \quad (2)$$

$$\beta_{k-1}^{LM}(s')=\ln(\sum_{(s',s)}\exp(\gamma_k^{LM}(s',s)+\beta_k^{LM}(s))), \quad (3)$$

where $\gamma_k(s, s')$ – the edge metric; $\alpha_k(s)$ – the forward path metric; $\beta_{k-1}(s')$ – the backward path metric; d_k, $d_{h,v}$ – k-th systematic binary information symbol and its h check symbols for the v-th encoder; x_k, $x_{h,v}$ – the noisy version of the symbols d_k та $d_{h,v}$.

For calculations in formulas (2) and (3), the expression [3–5] can be used:

$$\ln(\exp(a)+\exp(b))=\max(a,b)+\ln(1+\exp(-|a-b|))=\max(a,b)+f_{кор}. \quad (4)$$

To simplify the expression f_{cor}, approximations are used.

Conclusions

This paper considers modifications of the MAP turbo code decoding algorithm and shows their mathematical models.

REFERENCES

1. Kovtun V., Ivanov Yu. Crypto Coding System Based on the Turbo Codes with Secret Keys. *ICT Express*. 2024. pp. 330-335.

2. Morgos F.L., Cuc A.-M., Grava C. Performance Analysis of Turbo Codes, LDPC Codes, and Polar Codes over an AWGN Channel in the Presence of Inter Symbol Interference. *Sensors*. 2023. № 4. 19 p.

3. Особливості оцінювання параметрів процесу передавання даних із використанням турбо-кодів / Р.Н. Квєтний, Ю.Ю. Іванов, С.Г. Кривогубченко, О.В. Стукач. *Метрологія та прилади*. 2017. № 3. С. 25-32.

4. Robertson P., Villebrun E., Hoeher P. A Comparison of Optimal and Sub-optimal MAP Decoding Algorithms Operating in the log Domain. *IEEE International Conference on Communications* "*Gateway to Globalization*". 1995. Vol. 2. pp. 1009-1013.

5. Skuratov S.M., Bodnarenko B.O., Ivanov Yu.Yu. Hybrid Turbo-Decoding Method. *Міжнародна науково-технічна конференція MININGMETALTECH*. Технічний університет "Метінвест Політехніка", 2023. С. 228–230.

Боднаренко Богдан Олександрович — аспірант кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Іванов Юрій Юрійович — канд. техн. наук, доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: Yura881990@i.ua.

Bodnarenko Bogdan O. — postgraduate student, Faculty of Computer Systems and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Ivanov Yurii Yu. — Cand. Sc. (Eng), Docent of Automation and Intelligent Information Technologies department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Yura881990@i.ua.

УДК 519.6 + 004.942

E. O. Zvuzdetskii
Yu. Yu. Ivanov

ERROR-CORRECTION DECODING OF BLOCK TURBO-PRODUCT CODES IN DISTRIBUTED COMPUTER SYSTEMS

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У даній роботі проаналізовано особливості декодування завадостійких блокових кодів турбо-добутків.
Ключові слова: завадостійке кодування, код турбо-добуток, декодування, кодек, списковий декодер.

Abstract
This paper analyzes the features of decoding an error-correcting block turbo-product codes.
Keywords: error-correcting coding, turbo-product code, decoding, codec, list decoder.

Introduction

The development of methods and tools of information protection based on error-correcting coding is gaining particular importance and relevance. In 1994, it was proposed to use block turbo-product codes, which are more effective than convolutional turbo codes for transmitting information at relatively high code rates [1, 2]. The *aim* of the work is to analyze the features of the operation of block turbo-product codes in data transmission systems.

Research results

When decoding these codes, the original data is written to a two-dimensional array in rows, then encoded in rows using the first code, and then the data and check bits of the first code are encoded in columns of the second code. The iterative procedure for decoding such a code is two-stage – horizontal and vertical decoding. The list decoding method is effective, as it uses a set of vectors, changes the least reliable symbols in them, and decodes each word with a hard decoder. After that, the similarity metrics M_i of the competing words c_{ij} are calculated and the best of them M_{pp} is determined. After that, the reliability of each symbol in the bit sequence is calculated, using the obtained sequence c_{pp} and the list of code words [3]:

$$LLR_j = 0{,}25 \cdot (\min\{M_i, c_{ij} \neq c_{pp,j}\} - M_{pp}) \cdot (2c_{pp,j} - 1). \quad (1)$$

If there are no competing words for which the bit j does not differ from $c_{pp,j}$, then the reliability of LLR_j has a fixed value β. Next, it is necessary to update the information entering the decoder at iteration q according to the expression [4, 5]:

$$w_j^q = r_j + \alpha \cdot E_j^q, \quad (2)$$

where $\alpha = [0.0;\ 0.2.;\ 0.3;\ 0.5;\ 0.7;\ 0.9;\ 1.0;\ 1.0;...]$.

Conclusions

The paper analyzes a mathematical model of the iterative process of decoding block turbo-product codes, which can be implemented in software.

REFERENCES

1. Shami A., Al-Dweik A., Mukhtar H. Turbo Product Codes: Applications, Challenges, and Future Directions. *IEEE Communications Surveys & Tutorials*. 2016. Vol. 18. № 4. pp. 3052–3068.

2. Morgos F.L., Cuc A.-M., Grava C. Performance Analysis of Turbo Codes, LDPC Codes, and Polar Codes over an AWGN Channel in the Presence of Inter Symbol Interference. Sensors. 2023. № 4. 19 p.

3. Pyndiah R.M. Near-Optimum Decoding of Product Codes: Block Turbo Codes. *IEEE Transactions on Communications*. 1998. Vol. 46. pp. 1003-1010.

4. Al-Dweik A., Le Goff S., Sharif B. A Hybrid Decoder for Block Turbo Codes. *IEEE Transactions on Communications*. 2009. Vol. 57. pp. 1229–1232.

5. Suman K. Optimization of Heuristic Algorithms for Improving BER of Adaptive Turbo Codes. *International Journal of Advanced Research in Engineering and Technology*. 2019. № 2. pp. 414–421.

Звуздецький Єгор Олегович — аспірант кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Іванов Юрій Юрійович — канд. техн. наук, доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: Yura881990@i.ua.

Zvuzdetskii Egor O. — postgraduate student, Faculty of Computer Systems and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Ivanov Yurii Yu. — Cand. Sc. (Eng), Docent, Automation and Intelligent Information Technologies Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Yura881990@i.ua.

УДК 681.12

О. О. Борисюк[1]
О. В. Сілагін[1]
Р. С. Белзецький[1]

ПІДХОДИ ДО СТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ОНТОЛОГІЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ БАЗ ЗНАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ПІЛОТІВ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено аналіз існуючих технологій онтологічного моделювання баз знань для підготовки пілотів. Розглянуто сучасні підходи, їх переваги та недоліки. Проаналізовано можливості використання онтологій у навчальних системах для автоматизації процесу навчання та адаптації навчального матеріалу.

Ключові слова: онтологічне моделювання, база знань, підготовка пілотів, інформаційні технології.

Abstract

An analysis of existing technologies for ontological modeling of knowledge bases for pilot training was conducted. Modern approaches, their advantages and disadvantages were considered. The possibilities of using ontologies in educational systems for automating the learning process and adapting educational material were analyzed.

Keywords: ontological modeling, knowledge base, pilot training, information technology.

Вступ

Сучасна авіація вимагає високого рівня професійної підготовки пілотів, що зумовлено необхідністю оперативного прийняття рішень у критичних ситуаціях. Традиційні підходи до навчання часто не враховують індивідуальні особливості студентів, що може негативно впливати на ефективність навчального процесу.

Застосування онтологічного моделювання дозволяє створити гнучку систему управління знаннями, яка формалізує навчальний матеріал та адаптує його відповідно до рівня підготовки студентів [1]. Це забезпечує структурований підхід до навчання, покращує доступність знань і сприяє автоматизації контролю засвоєного матеріалу.

Актуальність

Традиційні навчальні системи часто мають низьку інтерактивність, що обмежує їхню ефективність у підготовці пілотів. Впровадження онтологічних моделей у навчальний процес дозволяє значно покращити структуризацію знань, автоматизувати їх оновлення та забезпечити персоналізований підхід до навчання.

Окрім цього, у сфері авіації активно розвиваються технології штучного інтелекту, які можуть взаємодіяти з онтологіями для покращення процесу аналізу помилок студентів та прогнозування їхніх навчальних потреб. Таким чином, дослідження та впровадження онтологічного моделювання є важливим напрямом розвитку інформаційних технологій у галузі авіаційної освіти.

Мета

Метою дослідження є аналіз існуючих технологій онтологічного моделювання та оцінка їх ефективності у створенні адаптивних навчальних систем для підготовки пілотів.

Постановка задачі

Для досягнення мети даної роботи необхідно провести аналіз сучасних методів онтологічного моделювання баз знань та порівняти онтологічні підходи з традиційними системами управління знаннями.

Результати дослідження

Онтології в інформаційних системах використовуються для представлення, формального найменування та визначення категорій, властивостей і зв'язків між поняттями, даними або сутностями, які відносяться до однієї, багатьох або всіх областей дискурсу [1]. Основні технології, які застосовуються для онтологічного моделювання, включають:

- OWL (Web Ontology Language) – один із найбільш поширених стандартів для опису онтологій, що дозволяє формалізувати знання та інтегрувати їх із семантичними веб-технологіями [2].
- RDF (Resource Description Framework) – використовується для представлення даних у вигляді трійок (суб'єкт, предикат, об'єкт), що дозволяє моделювати складні зв'язки між поняттями [3].
- SPARQL (SPARQL Protocol and RDF Query Language) – мова запитів для онтологічних баз даних, яка дозволяє ефективно здійснювати пошук та аналіз інформації [4].
- F-Logic (Frame Logic) – підхід для опису онтологій, який використовується в інтелектуальних системах для логічного виводу та аналізу знань.
- Description Logics (DL) – формальна мова для представлення знань, що забезпечує високий рівень логічної інференції та узагальнення.

Порівняно з реляційними базами даних, онтології забезпечують більш динамічне управління знаннями та адаптивність до змін у структурі даних. Для підготовки пілотів важливими аспектами є інтеграція онтологій із навчальними платформами, такими як:

- Learning Management Systems (LMS) – онтології використовуються для персоналізації навчального процесу та автоматичного підбору навчального матеріалу відповідно до рівня знань студента [5].
- Інтелектуальні системи тестування – використання онтологічних моделей дозволяє формувати індивідуальні запитання на основі знань студента та аналізу його помилок.
- Системи віртуальної реальності (VR) та симулятори – онтології використовуються для створення сценаріїв польотних тренувань, де моделюються реальні ситуації з урахуванням індивідуальних характеристик пілота.
- Автоматизовані платформи контролю знань – онтології дозволяють не лише адаптувати матеріали, а й ефективно відстежувати прогрес студента, визначаючи рівень його підготовки та відповідно модифікуючи подальший навчальний план.
- Системи когнітивного аналізу – онтології допомагають аналізувати когнітивні особливості пілотів, що дозволяє вдосконалювати методики навчання та адаптувати програми під індивідуальні потреби [6].

Щоб визначити найбільш ефективні технології для моделювання баз знань у підготовці пілотів, проведемо порівняння основних підходів:

Технологія	Гнучкість	Автоматизація навчання	Інтеграція з AI	Складність реалізації
Реляційні бази даних	Низька	Середня	Низька	Низька
Експертні системи	Середня	Висока	Середня	Висока
Онтологічні моделі	Висока	Висока	Висока	Середня

Як видно з таблиці, онтологічні моделі мають значні переваги перед традиційними методами, особливо щодо інтеграції з системами штучного інтелекту та автоматизації навчального процесу.

Сучасні дослідження показують, що поєднання онтологій із штучним інтелектом значно підвищує ефективність навчальних систем, забезпечуючи не лише структуроване представлення знань, але й адаптивність навчального процесу. Одним із ключових аспектів є інтеграція онтологій із технологіями штучного інтелекту, що дає змогу автоматизувати аналіз знань студентів, прогнозувати їхні помилки та динамічно коригувати навчальні матеріали. Використання онтологій у поєднанні з нейронними мережами дозволяє створювати системи, здатні аналізувати поведінку пілотів під час симуляцій та вдосконалювати навчальні сценарії. Окрім цього, онтологічні графи використовуються для глибшого

аналізу контекстуального навчання, що дає можливість адаптувати навчальний процес до індивідуальних потреб студентів. Велика роль онтологій простежується у взаємодії з великими даними (Big Data), що дає змогу аналізувати тенденції та передбачати потенційні труднощі в процесі підготовки. Завдяки онтологічним моделям можливо створювати інтелектуальні навчальні агенти, які виступають у ролі віртуальних інструкторів, автоматично налаштовуючи підхід до навчання відповідно до рівня підготовки студента. Таким чином, онтології відіграють важливу роль у формуванні нових методик навчання, підвищуючи ефективність підготовки спеціалістів у різних сферах.

Висновки

Аналіз існуючих технологій онтологічного моделювання баз знань для підготовки пілотів показав, що найбільш ефективним підходом є використання OWL-онтологій у поєднанні з AI-технологіями. Вони забезпечують адаптивність навчального процесу, автоматизують оцінку знань та інтегруються з сучасними симуляторами.

Подальші дослідження будуть зосереджені на розробці прототипу онтологічної бази знань, її тестуванні в реальних умовах та вивченні впливу онтологічних моделей на покращення підготовки пілотів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ontology (information science) [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/Ontology_(information_science). (дата звернення: 21.03.2025).
2. OWL Web Ontology Language Guide [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.w3.org/TR/owl-guide/. (дата звернення: 21.03.2025).
3. RDF 1.1 Concepts and Abstract Syntax [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.w3.org/TR/rdf11-concepts/. (дата звернення: 21.03.2025).
4. SPARQL 1.1 Overview [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.w3.org/TR/sparql11-overview/. (дата звернення: 21.03.2025).
5. What is a learning management system (LMS)? [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.techtarget.com/searchcio/definition/learning-management-system.
6. Cognitive Ontology [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://oecs.mit.edu/pub/1bu7sqv2/release/1. (дата звернення: 21.03.2025).

Борисюк Олександр Олегович – студент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: borysyuk.sasha@gmail.com

Сілагін Олексій Віталійович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

Белзецький Руслан Станіславович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: belzetskiy@vntu.edu.ua

Borysiuk Oleksandr O. – student of the Computer Science Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: borysyuk.sasha@gmail.com

Silagin Oleksiy V. – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of Computer Science Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

Belzetskiy Ruslan S. – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of Computer Science Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: belzetskiy@vntu.edu.ua

Belzetskiy Ruslan Stanislavovych – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of Computer Science Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: belzetskiy@vntu.edu.ua

УДК 004.8

М.Я. Бондар
В.О. Денисюк

РЕАЛІЗАЦІЯ ПАРАЛЕЛЬНОГО АЛГОРИТМУ ПОШУКУ DEPTH-FIRST SEARCH

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розроблено оптимізований паралельний алгоритм пошуку в глибину Depth-First Search для графів. Проведено детальний аналіз існуючих методів пошуку в глибину, обґрунтовано вибір засобів для реалізації паралельного виконання та моделювання часових затримок між вузлами графу. Визначено переваги та недоліки класичних підходів та запропоновано методи їхньої оптимізації. Запропоновано використання бібліотеки ThreadPoolExecutor у Python для реалізації багатопотокового обчислення. Особлива увага приділена ефективності використання потоків, балансуванню навантаження та мінімізації синхронізаційних витрат. Створено програмну реалізацію паралельного Depth-First Search, що дозволяє значно скоротити час виконання алгоритму, особливо на великих графах. Проведене тестування підтвердило зменшення часу виконання на 1.5-2 рази в порівнянні з послідовною версією, що підтверджує ефективність багатопотокового підходу. Отримані результати можуть бути використані в задачах реального часу, аналізі соціальних мереж, оптимізації маршрутів, а також у розподілених системах обчислень.

Ключові слова: *пошук в глибину, паралельний алгоритм, багатопоточність, граф.*

Abstract

An optimized parallel Depth-First Search algorithm for graphs has been developed. A detailed analysis of existing DFS methods was conducted, and the choice of tools for parallel execution and modeling of time delays between graph nodes was justified. The advantages and disadvantages of classical approaches were identified, and methods for their optimization were proposed. The use of the ThreadPoolExecutor library in Python was suggested for implementing multithreaded computation. Special attention was given to thread efficiency, load balancing, and minimizing synchronization overhead. A software implementation of the parallel Depth-First Search algorithm was created, significantly reducing execution time, especially for large graphs. Testing confirmed a reduction in execution time by 1.5-2 times compared to the sequential version, demonstrating the effectiveness of the multithreading approach. The obtained results can be applied to real-time tasks, social network analysis, route optimization, and distributed computing systems.

Keywords: *depth-first search, parallel algorithm, multithreading, graph.*

Вступ

Розвиток комп'ютерних систем із багатоядерними процесорами створює можливості для використання паралельних алгоритмів [1]. Алгоритм пошуку в глибину Depth-First Search (DFS) широко застосовується в задачах обходу графів, пошуку шляхів та перевірки зв'язності. Проте його традиційна послідовна реалізація може бути неефективною для великих графових структур [2]. У роботі розглянуто підходи до оптимізації DFS шляхом багатопотокового виконання для підвищення продуктивності алгоритму.

Постановка задачі дослідження

Для реалізації паралельного алгоритму пошуку в глибину необхідно [3]:

- проаналізувати існуючі методи реалізації DFS [4];
- розробити та оптимізувати паралельну версію DFS;
- виконати тестування продуктивності та порівняти результати з послідовною реалізацією.

Виклад основного матеріалу

Розглянуто класичний алгоритм DFS та його паралельні модифікації. Запропоновано підхід до розподілу обчислень між потоками з використанням ThreadPoolExecutor у Python [5-6]. Проведено оптимізацію, що включає зменшення накладних витрат на синхронізацію, використання структур даних для ефективного управління відвіданими вузлами та обмеження кількості активних потоків. Реалізація дозволила суттєво зменшити час виконання алгоритму для великих графів.

Результати дослідження.

Проведене тестування паралельного DFS показало зменшення часу виконання в середньому на 1.5-2 рази порівняно з послідовною версією [7]. Найбільший ефект спостерігався при обробці графів із великою кількістю вершин. Аналіз впливу кількості потоків на продуктивність підтвердив, що оптимальне їхнє число залежить від апаратних характеристик системи.

Висновки

Результати дослідження підтвердили ефективність застосування паралельної обробки для DFS. Використання багатопоточності дозволяє значно скоротити час обчислень, що особливо важливо для аналізу великих графових структур. Подальші дослідження можуть бути зосереджені на використанні GPU для ще більшого прискорення обчислень та розподіленої обробки графів у кластерних системах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сухий О. Л. Алгоритми пошуку в інформаційних системах: методичні рекомендації / О.Л.Сухий, В.М.Міленін, В.М.Тарадайнік. К., 2015. 71с.
2. Томас Г. Кормен, Чарлз Е. Лейзерсон, Роналд Л. Рівест, Кліфорд Стайн, Вступ до алгоритмів. К. : К. І. С., 2019. 1288 с.
3. Sedgewick, R., & Wayne, K. Algorithms. 4th Edition. Addison-Wesley, 2011. 955с.
4. Креневич А.П. Алгоритми і структури даних. Підручник. К.: ВПЦ "Київський Університет", 2021. 200 с.
5. А. В. Яковенко. Основи програмування. Python. Частина 1: підручник для студ. спеціальності 122 «Комп'ютерні науки», спеціалізації «Інформаційні технології в біології та медицині»; Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2018. 195 с.
6. Довідник з мови Python. [URL]: https://docs.python.org/uk/3/reference/index.html
7. Depth First Search. [URL]: https://www.hackerearth.com/practice/algorithms/graphs/depth-first search/tutorial/

Бондар Микола Ярославович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: koliabondar2008@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Bondar Mykola Yaroslavovich – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: koliabondar2008@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.043

Д.О. Паламарчук
М.С. Юхимчук

Розробка модуля користувача мобільного застосунку автоматизованої системи електронного щоденника для загальноосвітніх шкіл

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій роботі представлено проектування модуля користувача для мобільного застосунку автоматизованої системи електронного щоденника для загальноосвітніх шкіл. Метою розробки є підвищення ефективності освітнього процесу та зручності для учнів, батьків і викладачів. Проведено аналіз ролей користувачів та механізмів їх взаємодії, а також вивчення потреб освітніх установ у автоматизації. На основі цього визначено ключові вимоги до системи та напрямки для інновацій, використовуючи приклади таких застосунків, як School Diary, MySchoolApp, ClassDojo, і Edmodo. Проектування модуля включає створення UML Use Case діаграм, що визначають основні функції та взаємодії користувачів. В роботі також використано технології React для розробки фронтенду та Node.js для серверної частини застосунку, що забезпечує інтеграцію з іншими компонентами системи. Подальші етапи проекту включають створення UML Class Diagram, Activity Diagram і ERD для опису структури бази даних. Розроблена система має на меті оптимізувати навчальний процес, покращити доступність і сприяти кращій організації взаємодії між учасниками освітнього процесу.

Ключові слова: автоматизація, електронний щоденник, загальноосвітня школа, мобільний застосунок, UML, взаємодія користувачів, оптимізація навчання.

Abstract

This thesis presents the design of a user module for a mobile application within an automated electronic diary system for general education schools. The goal of the development is to improve the efficiency of the educational process and convenience for students, parents, and teachers. An analysis of user roles and interaction mechanisms was conducted, along with studying the needs of educational institutions for automation. Based on this, the system requirements and directions for innovation were identified, using examples of applications such as School Diary, MySchoolApp, ClassDojo, and Edmodo. The module design includes creating UML Use Case diagrams that define key functions and user interactions. The work also utilized React for front-end development and Node.js for the server-side of the application, ensuring integration with other system components. The next steps in the project include the creation of UML Class Diagram, Activity Diagram, and ERD to describe the database structure. The developed system aims to optimize the educational process, improve accessibility, and enhance the organization of interactions between all participants in the educational process.

Keywords: automation, electronic diary, general education school, mobile application, UML, user interaction, learning optimization.

Вступ

У сучасному світі швидкий розвиток технологій вимагає їхнього впровадження в різні сфери життя, включаючи освіту. Автоматизація освітніх процесів є важливим кроком на шляху до вдосконалення якості навчання та підвищення ефективності управління школами. Зокрема, електронні щоденники набувають великої популярності в загальноосвітніх школах, сприяючи організації навчального процесу та забезпечуючи учасникам доступ до актуальної інформації про успіхи учнів. Створення модуля користувача мобільного застосунку для автоматизованої системи електронного щоденника є одним із ключових аспектів, що дозволить учням, батькам та вчителям взаємодіяти ефективніше та вільніше.

Актуальність розробки мобільного модуля зумовлена не лише необхідністю модернізації системи, а й прагненням зробити інформацію доступною в будь-який час і з будь-якого місця. Використання мобільних технологій у навчальному процесі надає нові можливості, зокрема інтерактивний доступ до домашніх завдань, оцінок та коментарів вчителів, а також повідомлення про важливі шкільні події. Це не тільки підвищує зручність для учнів та їхніх батьків, а й сприяє більшій залученості в освітній процес, що є важливим для академічного успіху дітей.

Для вчителів мобільний застосунок може стати зручним інструментом для планування уроків, ведення обліку успішності та відвідуваності учнів, а також комунікації з батьками. Зменшення часу на виконання адміністративних завдань дозволяє більше уваги приділяти безпосередньому навчальному процесу, що сприяє покращенню якості освіти. Автоматизація цих рутинних завдань також є корисною для керівництва школи, надаючи доступ до аналітичних даних, які допомагають виявляти потенційні проблеми та приймати обґрунтовані рішення.

Дослідження потреб користувачів електронних щоденників показало, що важливими функціями є інтуїтивний інтерфейс, швидкий доступ до навчальних матеріалів та можливість персоналізації. Для розробки такого інструменту необхідно враховувати особливості різних користувачів, а саме учнів, батьків та вчителів, що дозволить максимально адаптувати функціонал під їхні потреби. Це може включати систему сповіщень, можливість зворотного зв'язку, а також інтеграцію з іншими освітніми платформами.

Таким чином, розробка модуля користувача мобільного застосунку для автоматизованої системи електронного щоденника в загальноосвітніх школах є актуальним кроком у напрямку підвищення якості освіти та ефективності управління навчальними процесами. Впровадження цього модуля дозволить полегшити комунікацію між усіма учасниками освітнього процесу, забезпечить зручний доступ до необхідної інформації та зробить освітнє середовище більш інклюзивним і динамічним.

Результати досліджень

Аналіз корисності показав, що застосунок для управління шкільним процесом значно покращує взаємодію між учасниками освітнього процесу, такими як учні, батьки та вчителі. Він надає доступ до навчальних матеріалів, відображає успішність учнів та забезпечує зручні інструменти комунікації. Застосунок особливо корисний для батьків, оскільки дозволяє стежити за прогресом дітей, отримувати сповіщення про шкільні події та відвідуваність, що робить навчальний процес більш прозорим і ефективним [1].

Проведений аналіз конкурентів показав, що існуючі освітні застосунки, такі як School Diary, MySchoolApp, ClassDojo та Edmodo, мають різні функції для підтримки навчального процесу. Наприклад, ClassDojo мотивує учнів через ігрові елементи, тоді як Edmodo надає віртуальні класні кімнати для спільного навчання. School Diary та MySchoolApp більше орієнтовані на комунікацію та управління. Однак, більшість конкурентів не зосереджені на інтеграції для більш персоналізованого підходу до потреб батьків та учнів [2,3,4,5].

На етапі дослідження визначено потреби користувачів та створено UML-діаграми для візуалізації функціональності застосунку. Зокрема, Use Case діаграми демонструють, як користувачі (учні, батьки та вчителі) можуть взаємодіяти з системою, відстежуючи успішність учнів, переглядаючи розклади та отримуючи важливі сповіщення.

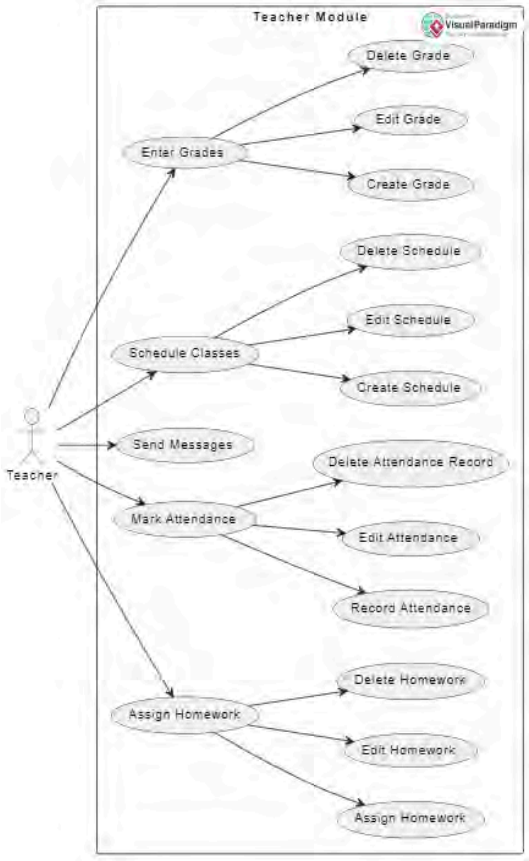

Рисунок 1.1 - Use Case UML-діаграма модуля користувача в ролі Вчитель

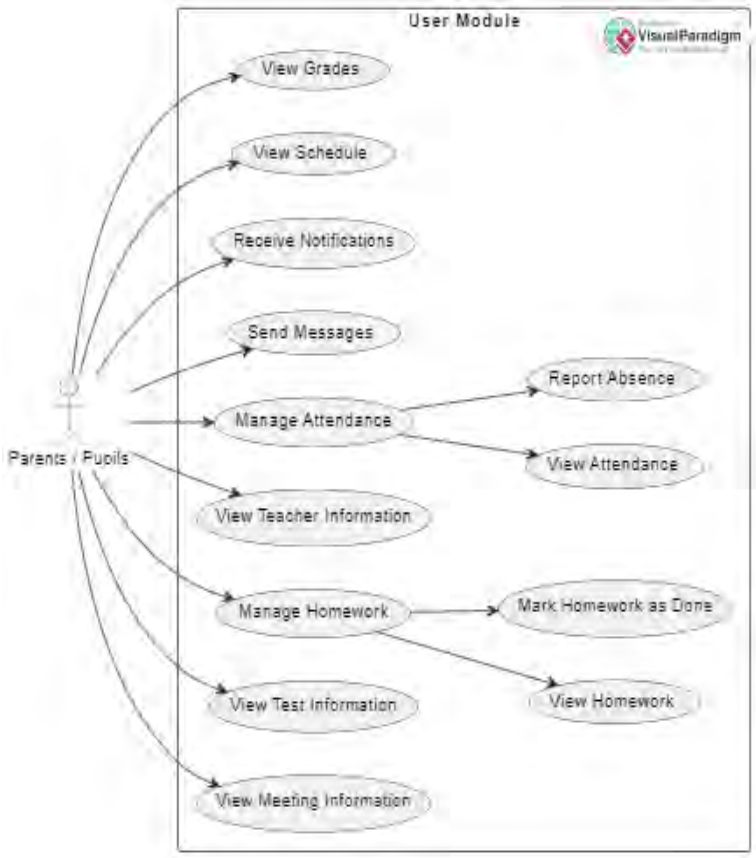

Рисунок 1.2 - Use Case UML-діаграма модуля користувача в ролі Батьки та Учень

Застосунок побудовано на основі клієнт-серверної архітектури з використанням технологій React для фронтенду та Node.js для бекенду, що забезпечує високу продуктивність та адаптивність. Основні модулі включають компонент користувача для доступу до навчальних матеріалів, модуль повідомлень та сповіщень, а також аналітичний модуль для відстеження прогресу учнів. Архітектура системи дозволяє легко інтегруватися з іншими освітніми платформами, що покращує її функціональність та зручність використання[6,7].

Висновки

У цій роботі було здійснено розробку модуля користувача для мобільного застосунку автоматизованої системи електронного щоденника для загальноосвітніх шкіл. Цей проект є частиною ширшої ініціативи з автоматизації навчального процесу, спрямованої на підвищення ефективності освітньої діяльності та зручності для учнів, батьків і викладачів.

Технологічна структура системи була розроблена з використанням сучасних технологій, зокрема мобільного застосунку, розробленого на основі фреймворків React для фронтенду та Node.js для серверної частини. Ці технології забезпечують високу швидкодію та надійність системи. Для

проектування архітектури модуля були використані UML-діаграми, зокрема Use Case діаграми для визначення основних функцій та взаємодій користувачів з системою.

Розробка та впровадження автоматизованої системи електронного щоденника є актуальним завданням, яке дозволить оптимізувати навчальний процес, зробити його більш доступним та ефективним. Розроблена система сприятиме покращенню організації навчання та забезпечить високий рівень взаємодії між учасниками освітнього процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Нові Знання [Електронний ресурс] — Режим доступу: https://nz.ua/.
2. Застосунок School Diary - "Головна сторінка School Diary". Режим доступу: https://schooldiary.me/.
3. Застосунок MySchoolApp - "Welcome to MySchoolApp". Режим доступу: https://www.myschoolapps.com/.
4. Застосунок ClassDojo - "ClassDojo Home". Режим доступу: https://www.classdojo.com/.
5. Застосунок Edmodo - "Edmodo: Connect With Students and Parents". Режим доступу: https://edmodo.online/.
6. Кравчук Л.А. Сучасні підходи до автоматизації управління навчальним процесом у школах / Л.А. Кравчук // Вісник Львівського університету. Серія інформаційні системи та мережі. – 2022. – Вип. 19. – С. 134-140.
7. Бондаренко Т.І. Мобільні застосунки як інструмент модернізації освітнього процесу / Т.І. Бондаренко // Український педагогічний журнал. – 2021. – № 2. – С. 58-64.

Паламарчук Денис Олександрович *– студент групи 3АКІТР-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: pozitiv842@gmail.com*

Юхимчук Марія Сергіївна *– д-р. техн. наук кафедри комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, umcmasha@gmail.com.*

Palamarchuk Denys Oleksandrovych *– student of 3ACIT-23m group, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pozitiv842@gmail.com*

Yukhymchuk Mariia Serhiivna – *Doctor of Technical Sciences, Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, umcmasha@gmail.com.*

УДК 004.8

І.І. Сторожук
В.О. Денисюк

РОЗРОБКА WEB-РЕСУРСУ ПЕРСОНАЛЬНОГО КРЕАТИВНОГО ПРОСТОРУ З УНІКАЛЬНИМ UI-ДИЗАЙНОМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто процес розробки можливого варіанту персонального WEB-ресурсу для творчих особистостей. Головною особливістю є унікальний UI-дизайн із інтерактивними елементами, анімацією та мультимедійним контентом. Проаналізовано сучасні платформи для митців, методи UI/UX-дизайну та технології реалізації веб-додатків. Запропонований варіант веб-ресурсу дозволяє митцю поєднувати музику, відео, текстові матеріали в єдиному інтерактивному середовищі, що є альтернативою стандартним платформам. Вибір технологій може коригуватися відповідно до технічних вимог і можливостей.

Ключові слова: *веб-ресурс, UI-дизайн, мультимедійний контент, адаптивність, інтерактивність.*

Abstract

The paper discusses the development of a WEB resource for a personal creative space, enabling authors to publish and showcase their music, video, and text works in their own digital environment. The main feature is a unique UI design that creates an artistic atmosphere and interactive effects emphasizing the author's creative style. The development process is expected to involve adaptive design, multimedia content integration, and CSS/JS-based animations. The choice of technologies may be adjusted according to technical requirements and feasibility

Keywords: *web resource, UI design, multimedia content, adaptability, interactivity.*

Вступ

Сучасні онлайн-платформи для митців, такі як Behance, YouTube, Instagram, не завжди надають достатню гнучкість у кастомізації UI-дизайну, що обмежує можливості створення індивідуального арт-простору [1, 2]. Розробка власного WEB-ресурсу дозволяє митцю повністю контролювати його візуальну концепцію, інтегрувати різноманітні мультимедійні формати та створювати інтерактивні ефекти [3-5, 6].

Постановка задачі дослідження

Метою роботи є розробка персонального WEB-ресурсу з унікальним UI-дизайном, що забезпечує автору можливість створення індивідуального цифрового простору для демонстрації творчих робіт. Основні завдання дослідження:

- аналіз існуючих платформ для митців та їх обмежень [2];
- визначення оптимального стеку технологій для реалізації проекту;
- вибір інструментів для UI/UX-дизайну, можлива розробка макету у Figma;
- реалізація дизайну та інтерактивних ефектів за допомогою HTML/CSS/JS [3, 4, 7];
- оптимізація продуктивності та адаптивності веб-ресурсу.

Виклад основного матеріалу

Було розглянуто сучасні підходи до розробки UI/UX-дизайну для творчих платформ. Обрано мінімалістичний стиль з темною/світлою темою, що підлаштовується під переваги користувача.

Для зручності додавання контенту реалізовано підтримку формату JSON, що дозволяє швидко оновлювати вміст сайту. Інтерактивність забезпечується CSS-анімаціями [3], ефектами навіду

(hover) та JavaScript-бібліотеками [4] для плавних переходів. Додано сервіс коментарів Disqus [5] для взаємодії з аудиторією.

Результати дослідження.

У результаті дослідження та розробки:

- розроблено WEB-ресурс із персональним креативним UI-дизайном;
- реалізовано інтерактивні ефекти, що підвищують залученість користувачів;
- інтегровано мультимедійний контент та забезпечено його зручне додавання;
- проведено тестування швидкості завантаження та адаптивності веб-додатку.

Висновки

Результатом розробки є створення персонального WEB-ресурсу для митця, який дозволяє поєднувати відео, музику та тексти у візуально унікальному форматі. Отримані результати можуть бути використані для подальшого розвитку персональних арт-просторів та створення кастомних платформ для митців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. UI/UX Design in Creative Web Development. URL: https://uxdesign.cc/
2. Webflow vs WordPress. URL: https://www.webdesignerdepot.com/
3. CSS Animations & Transitions (MDN). URL: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/CSS/CSS_Animations
4. JavaScript Event Handling & Animations (MDN). URL: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/API/Document_Object_Model/Events
5. Disqus Integration Guide. URL: https://help.disqus.com/en/articles/1717056-what-is-disqus
6. YouTube API Documentation. URL: https://developers.google.com/youtube/
7. HTML5 and CSS3 for the Modern Web. URL: https://www.w3schools.com/html/

Сторожук Іоанна Ігорівна – студентка кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ivannastorozhuk5840@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Storozhuk Ioanna Ihorivna – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivannastorozhuk5840@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 519.6 + 004.942

T. V. Maloshtan
Yu. Yu. Ivanov

QUASI-OPTIMAL SYMBOL-BASED TURBO CODE DECODING ALGORITHM

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У даній роботі проаналізовано особливості квазіоптимального посимвольного декодування завадостійких згорткових турбо-кодів.
Ключові слова: завадостійке кодування, турбо-код, декодування, кодек, квазіоптимальне.

Abstract
This paper analyzes the features of quasi-optimal character-wise decoding of convolutional turbo-codes.
Keywords: error-correcting coding, turbo-code, decoding, codec, quasi-optimal.

Introduction

One of the main and most promising directions in the development of the theory of error-correcting coding is information protection based on parallel cascade constructions of convolutional codes or turbo codes. When working with the code under consideration, the problem of its decoding arises, and, accordingly, the implementation of this procedure. All algorithms for decoding turbo-like codes can be interpreted as an implementation of a technique known as exchange probabilistic algorithms [1, 2]. The *aim* of the work is to develop an algorithm for quasi-optimal symbol-by-symbol decoding of error-correcting convolutional turbo codes.

Research results

The optimal symbol-by-symbol method for decoding turbo codes is the MAP algorithm. It allows achieving the minimum possible bit error rate at a low signal-to-noise ratio E_b/N_0, but is not used in practice because of its high computational complexity. The log-MAP algorithm and its suboptimal modifications are used. The log-MAP algorithm is equivalent to MAP, operates in the logarithmic domain, and has lower computational complexity. It uses the Jacobian logarithm for two components, which is given in the following form with the correction function f_{cor} [3, 4]:

$$f(x,y) = \ln(\exp(x) + \exp(y)) = \max(x,y) + \ln(1 + \exp(-|x-y|)) = \max(x,y) + f_{cor}(z),\ z = |x-y|. \quad (1)$$

A popular modification of the MAP algorithm called max-log-MAP has lower computational complexity because it does not use a correction component [5]:

$$f(x,y) = \ln(\exp(x) + \exp(y)) \approx \max(x,y). \quad (2)$$

To save time, simplify, and speed up calculations, an approximation is used for the f_{cor} function, for example [3]:

$$f_{cor}(z) = \begin{cases} -0{,}3792 \cdot z + 0{,}6754, & if \quad z \in [0;1); \\ -0{,}2229 \cdot z + 0{,}5327, & if \quad z \in [1;1{,}5); \\ -0{,}1483 \cdot z + 0{,}4213, & if \quad z \in [1{,}5;2); \\ -0{,}0773 \cdot z + 0{,}2758, & if \quad z \in [2;3); \\ -0{,}0300 \cdot z + 0{,}1362, & if \quad z \in [3;4]; \\ +0{,}0100, & if \quad z \in (4;\infty). \end{cases} \quad (3)$$

Conclusions

A quasi-optimal turbo decoder that uses the log-MAP decoding algorithm with a piecewise linear correction function and max-log-MAP algorithm slightly reduces the efficiency of the system, but at the same time reduces the computational complexity of data decoding.

REFERENCES

1. Channel Coding: Theory, Algorithms, and Applications / D. Declerq et al. Academic Press Library in Mobile and Wireless Communications, 2014. 690 p.
2. Kovtun V., Ivanov Yu. Crypto Coding System Based on the Turbo Codes with Secret Keys. *ICT Express*. 2024. pp. 330–335.
3. Особливості оцінювання параметрів процесу передавання даних із використанням турбо-кодів / Р.Н. Квєтний, Ю.Ю. Іванов, С.Г. Кривогубченко, О.В. Стукач. *Метрологія та прилади*. 2017. № 3. С. 25–32.
4. Ivanov Yu.Yu., Batunin M.G., Maloshtan T.V. Parallel Strategies of Swarm Optimization Algorithms for Solving Turbo-like Codes Decoding Task. *Міжнародна науково-практична конференція "Сучасна наука: проблеми, перспективи, інновації"*. Тампере, 2024. С. 44-45.
5. Зайцев С.В. Модифікований алгоритм декодування турбокодів log-MAP з урахуванням впливу навмисних завад. *Математичні машини і системи*. 2015. № 4. С. 70–79.

Малоштан Тимофій Вікторович — аспірант кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Іванов Юрій Юрійович — канд. техн. наук, доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: Yura881990@i.ua.

Maloshtan Tymofii V. — postgraduate student, Faculty of Computer Systems and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Ivanov Yurii Yu. — Cand. Sc. (Eng), Docent of Automation and Intelligent Information Technologies department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Yura881990@i.ua.

УДК 004.8

Є.С. Кривовязюк
В.О. Денисюк

РОЗРОБКА WEB-РЕСУРСУ ІНТЕРНЕТ-МАГАЗИНУ ЕЛЕКТРОНІКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Виконана розробка WEB-ресурсу для інтернет-магазину електроніки. Основна увага приділена проектуванню сучасного, зручного та функціонального інтерфейсу. Проведено аналіз предметної області, розроблено архітектуру сайту та реалізовано його функціонал за допомогою HTML, CSS та JavaScript. Проведене тестування підтвердило стабільність та швидкодію ресурсу, а також зручність користування для кінцевих споживачів. Отримані результати демонструють ефективність використання сучасних технологій для створення високоякісних веб-рішень, що може бути корисним для подальшого розвитку електронної комерції. Висновки та результати можуть бути використані у майбутніх дослідженнях у цій галузі.

Ключові слова: *WEB-ресурс, інтернет-магазин, електронна комерція, веб-розробка, HTML, CSS, JavaScript.*

Abstract

The development of a WEB resource for an electronics online store has been completed. The main focus is on designing a modern, user-friendly, and functional interface. An analysis of the subject area was conducted, the site architecture was developed, and its functionality was implemented using HTML, CSS, and JavaScript. Testing confirmed the stability and performance of the resource, as well as the convenience of use for end consumers. The obtained results demonstrate the effectiveness of using modern technologies to create high-quality web solutions, which can be useful for the further development of e-commerce. The conclusions and results can be used in future research in this field.

Keywords: *WEB resource, online store, e-commerce, web development, HTML, CSS, JavaScript.*

Вступ

Розробка сучасних WEB-ресурсів є ключовим напрямком розвитку цифрових технологій [1]. Інтернет-магазини є важливим елементом електронної комерції, що вимагає створення зручного та адаптивного інтерфейсу для користувачів [2, 3]. Основні принципи верстки та інтерактивності реалізуються за допомогою HTML, CSS та JavaScript, що дозволяє забезпечити високу якість роботи сайту на різних пристроях [4-6]. У роботі досліджується процес створення WEB-ресурсу інтернет-магазину електроніки, з акцентом на зручність використання та візуальну привабливість [7].

Постановка задачі дослідження

При розробці WEB-ресурсу для інтернет-магазину електроніки необхідно:

- провести аналіз існуючих підходів до створення інтернет-магазинів;
- розробити зручний та адаптивний інтерфейс користувача;
- забезпечити правильне відображення сторінок на різних пристроях та екранах;
- впровадити основні принципи UX/UI-дизайну для підвищення зручності використання.

Виклад основного матеріалу

Дослідження зосереджене на розробці WEB-ресурсу для інтернет-магазину електроніки з використанням сучасних технологій фронтенд-розробки. Спочатку проведено аналіз ключових вимог до інтерфейсу користувача та адаптивного дизайну, що дозволяє забезпечити зручність

використання на різних пристроях [2-4]. Розглянуто підходи до реалізації адаптивної верстки за допомогою CSS Grid та Flexbox, що дають змогу ефективно організувати структуру сторінки [5].

Основний акцент зроблено на використанні JavaScript для підвищення інтерактивності ресурсу. Реалізовано динамічні елементи сторінки, такі як випадаючі списки, анімації та інтерактивні кнопки, що підвищують користувацький досвід [3, 6]. Також досліджено принципи веб-доступності (WCAG) для забезпечення зручності користування сайтом широкою аудиторією [7]. Експериментальні результати тестування веб-ресурсу показують коректне відображення інтерфейсу на різних розмірах екранів, швидке завантаження сторінок та відповідність вимогам UX/UI-дизайну. Аналіз отриманих результатів демонструє ефективність вибраних технологій та підходів для розробки адаптивного та функціонального інтернет-магазину.

Результати дослідження.

Проведене тестування розробленого WEB-ресурсу для інтернет-магазину електроніки показало відповідність сучасним стандартам адаптивного дизайну та UX/UI-дизайну. Веб-сайт коректно відображається на різних пристроях, забезпечуючи комфортну навігацію та швидку взаємодію з елементами інтерфейсу. Дослідження швидкодії сторінок підтвердило високу продуктивність використаних технологій, зокрема CSS Grid та Flexbox для верстки та JavaScript для динамічної взаємодії.

Аналіз результатів також показав, що використання сучасних веб-стандартів, таких як WCAG, сприяє покращенню доступності сайту для широкої аудиторії, включаючи користувачів із особливими потребами. Отримані результати підтверджують ефективність розробленого рішення для електронної комерції та можуть бути використані для подальшого вдосконалення веб-інтерфейсів.

Висновки

Дослідження підтверджує ефективність застосування сучасних підходів до створення адаптивних та функціональних інтерфейсів для інтернет-магазинів. Використання технологій HTML, CSS, JavaScript, а також принципів UX/UI-дизайну дозволило досягти високої продуктивності та зручності використання веб-ресурсу на різних пристроях. Подальші дослідження можуть бути зосереджені на вдосконаленні інтерактивності за допомогою новітніх JavaScript-фреймворків та покращенні доступності сайту для більш широкої аудиторії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Jon Duckett. HTML & CSS: Design and Build Websites. URL: https://www.htmlandcssbook.com.
2. CSS Tricks – A Complete Guide to Flexbox and Grid. URL: https://css-tricks.com/snippets/css/a-guide-to-flexbox/.
3. Jon Duckett. JavaScript and the DOM. URL: https://www.javascriptbook.com.
4. MDN Web Docs: HTML, CSS, and JavaScript. URL: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web.
5. Web Accessibility Guidelines (WCAG). URL: https://www.w3.org/WAI/standards-guidelines/wcag/.
6. Google Web Fundamentals: Responsive Web Design. URL: https://web.dev/responsive-web-design-basics/.
7. UX Design for E-Commerce: Principles and Strategies. URL: https://uxplanet.org/ux-design-for-e-commerce-principles-and-strategies-9df7d81e59d8

Кривовязюк Євгеній Сергійович **–** студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, email: jackin232work@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Kryvoviaziuk Yevhenii Serhiyovich **–** student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: jackin232work@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

UDC 004.75

C. Zhao

V. M. Dubovoy

Y. A. Horchuk

CLASSIFICATION METHOD FOR SKIN PATHOLOGICAL IMAGES

Vinnytsia National Technical University

Abstract

Skin pathological images contain essential diagnostic information across various scales. To effectively utilize multi-scale features, this study proposes a classification method based on multi-scale neural networks. The method involves a variable multi-scale neural network structure with a backbone network and multiple scale input branches inserted at different layers, facilitating feature extraction and fusion. Two search algorithms—a minimum cost-based search algorithm and a hill-climbing search algorithm—are introduced to identify the optimal network structure. Experimental results demonstrate that the proposed multi-scale network outperforms original networks in skin pathological image classification and that both search algorithms efficiently find near-optimal structures with reduced computational costs.

Keywords: skin pathology, multi-scale neural network, AMSICNN, deep learning, melanoma classification, image fusion, ResNet50, EfficientNetB0, InceptionV4, multi-scale input, CNN optimization, medical image analysis, hill-climbing search, minimum-cost search, whole-slide images.

1.Intelligent Data Analysis

The pathological diagnosis of skin pathological images typically requires pathologists with certain qualifications and extensive experience. When reviewing skin pathological images, pathologists first observe the overall situation of the sections in the low magnification mode of the microscope, identify suspicious lesion areas, and then use the high magnification mode to examine the morphological characteristics of each cell in the suspected lesion area and specific cell densities, usually requiring multiple repetitions of the above process until a diagnosis is reached. Obviously, facing a large number of undiagnosed skin pathological images, this manual diagnostic method is time-consuming, labor-intensive, and research has shown that there is a 25% diagnostic inconsistency among histopathology experts in distinguishing benign nevi from malignant melanomas[1]. Using computer-aided means to assist doctors in examining and diagnosing skin images can save a lot of manpower, material resources, and financial resources, and improve diagnostic efficiency. In recent years, with the powerful capabilities of deep learning, especially convolutional neural networks, in the field of computer vision, deep learning-based medical image

processing has become a hot topic. Many research works on intelligent diagnosis of skin pathological images have emerged[2]. In the task of pathological image prediction, deep learning methods have achieved performance far beyond traditional methods.

However, these deep learning methods often directly adopt CNN models for identification, but these algorithms do not consider the characteristics of skin pathological images. In skin pathological image diagnosis, skin pathological images have multi-semantics, and key diagnostic information such as tumor size and extent, histological type, depth of infiltration, mitotic activity, margin status, presence of microsatellite or satellite metastases differ significantly in different magnification scales. Among them, features such as tumor size and extent, histological type, depth of infiltration, etc., need to be analyzed based on the overall situation of pathological tissues, and therefore these features are significant in low magnification pathological images. Features such as cell mitotic activity, margin status, presence of microsatellite or satellite metastases, etc., require detailed observation of lesion cells and immune cells, and therefore these features are significant in high magnification pathological images.

Addressing the problem of how to effectively extract and fuse pathological features at different scales, a skin pathological image classification method based on multi-scale neural networks is proposed. This method designs a variable multi-scale neural network structure and corresponding two multi-scale network structure search algorithms. The variable multi-scale neural network consists of a backbone network and parallel inserted multi-scale image input branches. The parallel input of multiple scale images enables the network to extract and fuse multi-scale image features. Based on the minimum cost-based search algorithm, this algorithm tests the influence of inserting input branches at different positions on the current network performance by specifying the priority of inserting different branch positions, discards input branches and insertion positions that reduce network performance, and selects favorable input branches to insert into the network. The hill-climbing search algorithm constructs a search space with all possible insertion positions, selects the most favorable position to insert input branches from the current search space each time, discards insertion positions that reduce network performance, until adding input branches cannot improve network performance or the search space is empty. Experimental results with ResNet50[3], EfficientnetB0[4], and InceptionV4[5] as backbone networks show that the multi-scale neural network achieves 0.4%~2.7% higher accuracy than the original network. Compared with the exhaustive method, the two multi-scale neural network search algorithms can find multi-scale network models close to the optimal solution at lower computational costs. Finally, the results of the ablation experiments indicate that the performance gain of the variable multi-scale neural network comes from additional image inputs.

2. Solving the Task

2.1 Machine learning model

To enhance the network's ability to extract multi-scale features, a novel multi-scale input neural network structure, called Alterable Multi-Scale Input Convolutional Neural Network (AMSICNN), is proposed. In a multi-scale input network, multiple-scale images are used as inputs, and the results are fused in the convolutional layers of the model. By learning from images of different scales, the model gains the ability to extract deep features of different scales. The

multi-scale feature input network uses single-scale images as input and extracts features from different abstraction levels of convolutional modules, merging them into other layers to achieve multi-scale feature fusion. By combining multi-scale input networks and multi-scale feature input networks, the proposed AMSICNN achieves multi-scale feature extraction and fusion by inputting additional image information into different layers of the network.

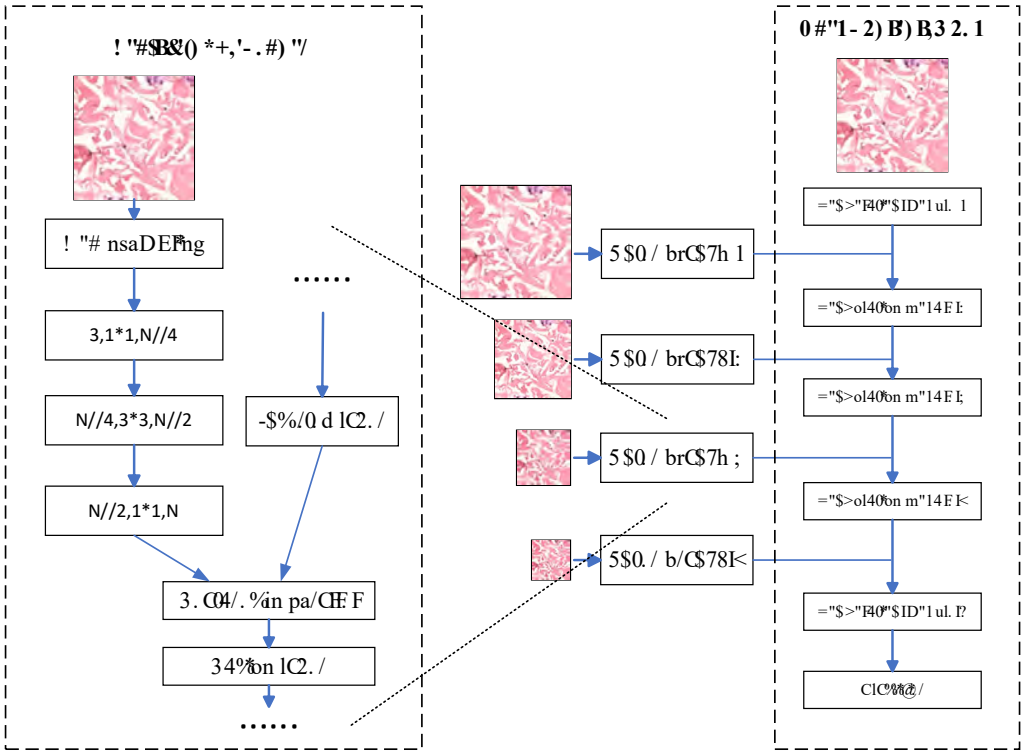

Fig. 1 Schematic diagram of variable multi-scale neural network

As shown in Figure 1, AMSICNN consists of a backbone network and multiple scale input branches. The multi-scale input branches are inserted into the backbone network in a parallel manner, and the output features of the branches are combined with the output features of the layer they are inserted into and then input into the next convolutional layer (fusion layer) of the backbone network. In the backbone network, input branches are only allowed to be inserted after downsampling layers, and the number of input branches inserted into AMSICNN can be changed. By adjusting the insertion positions and the number of input branches, AMSICNN can better adapt to different pathological image recognition tasks.

As illustrated in Figure 1, each multi-scale input branch consists of a downsampling layer and three convolutional layers, with convolutional kernel sizes of 1×1, 3×3, and 1×1, respectively. The downsampling layer in the input branch uses bilinear interpolation sampling, and its sampling rate is determined by the insertion position. The image is sampled to the same size as the output features of the layer it is inserted into. The channel numbers of the three convolutional layers in the input branch are determined by the number of channels of the layer they are inserted into, with output channel numbers of N/4, N/2, and N, respectively, where N is the number of channels of the layer they are inserted into. After processing by the downsampling layer and the three convolutional layers, the input image is expanded into a feature vector of the same size as the

output features of the layer it is inserted into. The output features of the branch are concatenated with the output features of the layer they are inserted into and input into the fusion layer. The input channels of the fusion layer are doubled to accommodate the insertion of the branch.

As a new network structure composed of a backbone network and input branches, the number and insertion positions of the input branches determine the network's ability to extract and fuse multi-scale features. In AMSICNN, input branches can only be inserted into convolutional layers after downsampling layers in the backbone network. Assuming there are M insertion positions in the backbone network, theoretically, 2^M - 1 AMSICNN structures can be generated. AMSICNN has great flexibility in design, allowing for the selection of the optimal AMSICNN structure according to different tasks.

2.2 Network Search Algorithm

For a backbone network with M insertion positions, 2^m – 1 AMSICNN structures can be generated. For AMSICNN, the impact of input branches on the network varies at different insertion positions, and when multiple input branches are inserted, the interaction between input branches can have additional effects on the network's performance.

The influence of multiple input branches on the network is not a simple linear superposition of the influence of a single input branch on the network. There is a possibility that inserting input branches may lead to a decrease in network performance. These characteristics of AMSICNN make it impossible to obtain the optimal AMSICNN structure through simple calculations. Instead, exhaustive methods are needed to train and test all AMSICNN networks, requiring a significant amount of computational resources. To address the problem of searching for the optimal AMSICNN with smaller computational costs, two heuristic search algorithms are proposed in this section:

(1) Minimum Cost-Based Multi-Scale Network Search Algorithm;

(2) Hill-Climbing Multi-Scale Network Search Algorithm, aiming to quickly find the optimal network structure.

2.2.1 Network Search Algorithm Based on Minimal Cost

To achieve an optimal multi-scale network structure with minimal computational cost, a multi-scale network search algorithm based on minimal cost is proposed. The algorithm begins with a backbone network and considers all potential insertion positions as the search space. The priority of each potential insertion position is determined by its depth in the network, with shallower positions having higher priority. The algorithm tests the potential insertion positions in order of priority. If inserting an input branch at a given position improves the current network performance, the input branch is permanently inserted into the network, and the combined network is used for the next step of the search. Otherwise, the insertion position is discarded. In this algorithm, each insertion position is tested only once, resulting in a computational complexity of $\mathrm{O}(\mathrm{M} \times \mathrm{T})$, where M is the number of insertion positions and T is the computational cost of training and testing the model once. The detailed process of the algorithm is presented in Algorithm 1.

Given a selected backbone network $f_0(.)$ and dataset W ,all potential insertion positions q in$f_0(.)$constitute the search space $Q = \{q_1, q_2, \dots, q_m\}$, where m is the number of potential insertion positions in $f_0(.)$. The positions q are sorted by their depth in the network from

shallow to deep. The specific steps of the algorithm are as follows:

1. The optimal network is initialized as the backbone network $f_{\text{best}}(.) = f_0(.)$ with the highest accuracy being the accuracy of the backbone network $\text{Acc}_{\text{best}} = f_0(W)$, i.e., the test result of the initial network $f_0(.)$after training on the dataset W .

2. Test the impact of an input branch at the i-th insertion position on model performance: Insert an input branch at position $q_i$in the optimal model $f_{\text{best}}(.)$to form the test model $f_{(i)}(.)$:

$$\text{[illegible]} \quad (1)$$

Train and test the test model $f_{(i)}(.)$on the dataset W to obtain the test model accuracy:

$$\text{AcA} = \text{[illegible]} \quad (2)$$

3. Compare the accuracy of the test model with that of the current optimal model. If the test model performs better than the current optimal model, update the optimal model and the highest accuracy; otherwise, the current optimal model remains unchanged.

4. Repeat steps (2) and (3) until the search space has been fully explored.

5. Output the optimal model $f_{\text{best}}(.)$.

This approach ensures that the optimal network structure is found with minimal computational expense by prioritizing and testing each potential insertion position only once.

2.2.2 Search Algorithm Based on Hill Climbing

Inspired by the hill climbing approach, a multi-scale network search algorithm based on hill climbing is proposed. Starting with a backbone network and constructing the search space from all possible insertion positions, the basic idea of the algorithm is to find the optimal insertion position q_k in the current search space Q , insert an input branch at that position, discard input branches that degrade network performance, and repeat the process until adding input branches no longer improves network performance or the search space is empty. The detailed process of the algorithm is presented in Algorithm 2.

The detailed steps of the algorithm are as follows:

1. Initialize the optimal network as the backbone network $f_{\text{best}}(.) = f_0(.)$ with the highest accuracy being the accuracy of the backbone network $\text{Acc}_{\text{best}} = f_0(W)$.

2. Test the impact of input branches at all insertion positions q in Q on the performance of the current optimal model: Insert an input branch at position q_i into the optimal model $f_{\text{best}}(.)$to form the test model $f_{(i)}(.)$:

$$\text{[illegible]} \quad (3)$$

Train and test the test model $f_{(i)}(.)$on the dataset W to obtain the test model accuracy:

$$\text{AcA} = \text{[illegible]} \quad (4)$$

3. Update the optimal model $f_{\text{best}}(.)$, highest accuracy, and search space based on the test model accuracies. Select the test model with the greatest performance improvement as the optimal model for the next search round, with its accuracy as the highest accuracy. If no test model shows performance improvement, the optimal model remains unchanged. The new search space consists of all insertion positions q_k that can improve performance, excluding the optimal insertion position q_j.

4. Repeat steps (2) and (3) until Q is empty.

5. Output the optimal model $f_{\text{best}}(.)$.

This method ensures that the optimal network structure is found efficiently by iteratively refining the search space and focusing on positions that enhance network performance.

3.Data in the dataset

The dataset used for validating the AMSICNN model and search algorithms is a multi-center melanoma pathology image dataset. It includes 1642 H&E-stained whole-slide images (WSIs) collected from three sources:

（1）Xiangya Hospital of Central South University (CSUXH)

Melanoma: 239 WSIs

Compound Nevus: 199 WSIs

Junctional Nevus: 169 WSIs

Intradermal Nevus: 188 WSIs

（2）The Cancer Genome Atlas (TCGA)

Melanoma: 22 WSIs

（3）Yale School of Medicine Tissue Microarray Center (YSM)

Melanoma: 825 WSIs

Total: 1642 WSIs

The original WSIs are extremely large (usually >100,000×100,000 pixels) and cannot be directly input into the CNN model for inference. The pathological images are preprocessed using a parallel method to handle WSIs and generate datasets. The WSIs, at 40× magnification, are processed into 512×512 pixel image patches using a sliding window method. All image patches are standardized, with blank background patches and non-lesion patches being discarded. Finally, the WSI images are divided into training, testing, and validation sets in a 7:1.5:1.5 ratio. The validation set is used for hyperparameter tuning, while the training and testing sets are used for neural network training and testing. Due to significant differences in the number of image patches among the four categories of melanoma, compound nevus, junctional nevus, and intradermal nevus, a certain number of image patches are randomly discarded or augmented from each WSI to achieve better CNN training results while ensuring the diversity of image patches. Notably, image patches at 20×, 10×, and 5× magnifications are downsampled from 40× magnification patches.

Table 1 Multi-Center Dataset

Data Source	Disease Type	Number of WSIs
CSUXH	Melanoma	239
	Compound Nevus	199
	Junctional Nevus	169
	Intradermal Nevus	188
TCGA	Melanoma	22
YSM	Melanoma	825
Total		1642

5. Exploratory Data Analysis

The performance metrics used to evaluate the melanoma pathology image diagnosis model include accuracy (Acc), specificity, sensitivity, and F1 score.

Accuracy (Acc) is the most commonly used metric, representing the ratio of correctly classified image patches to all image patches. It indicates the model's ability to make correct diagnoses and can be used to evaluate the overall performance of the method. It can be expressed as:

$$Acc = \frac{N_{tp}+N_{tn}}{N_{tp}+N_{tn}+N_{fp}+N_{fn}} \quad (5)$$

Specificity and sensitivity are common features in medical diagnoses. Specificity refers to the probability of the diagnostic model not giving false positives, while sensitivity refers to the probability of not missing positive cases during diagnosis. The F1 score, which considers both precision and recall, is a commonly used evaluation metric for multi-class problems. It can be viewed as a harmonic mean of precision and recall.

To validate the classification ability of the AMSICNN model, ResNet50, VGG19, and EfficientNetB0 are selected as backbone networks. Tests are conducted on the original backbone network, AMSICNN (with all branches inserted), and AMSICNN (optimal structure). Table 3 shows the performance of all models in the four-class image patch classification task. AMSICNN (with all branches) refers to the AMSICNN model with all input branches inserted into the backbone network, while AMSICNN (optimal structure) refers to the optimal AMSICNN network model under the current backbone network.

As shown in Table 3, AMSICNN (optimal structure) achieves better performance than the original network across all three backbone networks. The improvement is most significant when using InceptionV4 as the backbone network, with a 2.6% increase in accuracy (Acc: 0.916 to 0.942). The improvement is less noticeable with EfficientNetB0 as the backbone network (Acc: 0.963 to 0.967). On the other hand, when ResNet50 is the backbone network, the F1 score of AMSICNN (all branches) is 0.951, and the F1 score of AMSICNN (optimal structure) is 0.953, showing close performance. However, when using EfficientNetB0 or InceptionV4 as the backbone network, the performance of AMSICNN (all branches) is significantly lower than that of AMSICNN (optimal structure), with a gap of up to 5.7% in accuracy for InceptionV4.

The experimental results indicate that the proposed AMSICNN model can classify melanoma and various nevi effectively. The additional scale information input of the AMSICNN network can enhance the diagnosis of melanoma. However, the performance improvement of the model with additional scale image input depends on the structure of the backbone network. The AMSICNN model's performance is 0.3% to 2.7% higher than that of the original network in all three backbone networks. Furthermore, the impact of input branch increase on model performance is non-linear, necessitating a multi-scale model search algorithm to identify the optimal network structure.

Table 3 Performance Comparison of AMSICNN and Original Models

Backbone Network	Model Structure	Accuracy	Sensitivity	Specificity	F1 Score
ResNet50	Original Network	0.956	0.929	0.972	**0.933**
	AMSICNN (All Branches)	0.967	0.951	0.979	**0.951**
	AMSICNN (Optimal Structure)|	0.969	0.956	0.978	**0.953**
EfficientNetB0	Original Network	0.963	0.942	0.977	**0.944**
	AMSICNN (All Branches)	0.96	0.932	0.977	**0.94**
	AMSICNN (Optimal Structure)|	0.967	0.949	0.948	**0.949**
InceptionV4	Original Network	0.916	0.832	0.977	**0.883**
	AMSICNN (All Branches)	0.885	0.832	0.953	**0.857**
	AMSICNN (Optimal Structure)	0.942	0.91	0.968	**0.918**

6. Analysis of the results

In this study, we addressed the challenge of multiscale feature extraction and fusion in pathological images by proposing a variable multiscale neural network architecture and two corresponding multiscale network structure search algorithms. The variable multiscale neural network consists of a backbone network and one or more parallel multiscale input branches. The parallel input of multiscale image information endows the network with the ability to extract and fuse multiscale features effectively. To identify the optimal multiscale network structure, we introduced two search algorithms: a minimum-cost search algorithm and a hill-climbing search algorithm. The minimum-cost search algorithm is designed to find the optimal structure with fixed and minimal computational cost, while the hill-climbing search algorithm seeks superior multiscale network structures at the expense of slightly higher computational costs. The experimental results demonstrated that the variable multiscale neural network outperformed the original network in diagnostic performance. Both search algorithms achieved near-optimal variable multiscale neural network structures with significantly lower computational costs compared to exhaustive search methods. Specifically, the minimum-cost search algorithm consistently required the least computational cost. In comparison, the hill-climbing search algorithm yielded more optimal multiscale network structures. An ablation study was conducted to further investigate the performance improvements of the variable multiscale network. The results indicated that the enhanced performance was primarily attributed to the additional multiscale image information input. This finding underscores the importance of incorporating multiscale inputs in neural networks for pathological image analysis.

In conclusion, the proposed variable multiscale neural network and the efficient search algorithms provide a promising approach for improving diagnostic performance in pathological image analysis while maintaining low computational costs.

References

1.Hekler A, Utikal J S, Enk A H, et al. Pathologist-level classification of histopathological melanoma images with deep neural networks[J]. Eur J Cancer, 2019,115: 79~83.

2.Wang L, Ding L, Liu Z, et al. Automated identification of malignancy in whole-slide pathological images: identification of eyelid malignant melanoma in gigapixel pathological slides using deep learning[J]. British Journal of Ophthalmology, 2020,104(3): 318~323.

3.He K, Zhang X, Ren S, et al. Deep residual learning for image recognition[C]//Proceedings of the IEEE conference on computer vision and pattern recognition. 2016:770~778

4.Tan M, Le Q V. EfficientNet: Rethinking Model Scaling for Convolutional Neural Networks[J]., 2019.

5.Szegedy C, Ioffe S, Vanhoucke V, et al. Inception-v4, Inception-ResNet and the Impact of Residual Connections on Learning[J]., 2016.

Horchuk Yurii Anatoliyovych — postgraduate student of group 174-23a, faculty of computer systems and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yurii.horchuk@gmail.com

Caifeng Zhao — postgraduate student, faculty of computer systems and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: zhaocaifeng0823@163.com

Volodymyr Dubovoy Mykhailovych — Dr. Sc. (Eng.), Professor, Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: v.m.dubovoy@vntu.edu.ua

Ю. А. Горчук
В. М. Дубовой
Ц. Чжао

МЕТОД КЛАСИФІКАЦІЇ ПАТОЛОГІЧНИХ ЗОБРАЖЕНЬ ШКІРИ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

Патологічні зображення шкіри містять важливу діагностичну інформацію за різними шкалами. Для ефективного використання різномасштабних ознак у цьому дослідженні запропоновано метод класифікації на основі різномасштабних нейронних мереж. Метод включає змінну структуру багатомасштабної нейронної мережі з магістральною мережею та багатомасштабними вхідними гілками, вставленими на різних рівнях, що полегшує вилучення та злиття ознак. Два алгоритми пошуку - алгоритм пошуку на основі мінімальної вартості та алгоритм пошуку на основі сходження на гору - використовуються для визначення оптимальної структури мережі. Експериментальні результати показують, що запропонована багатомасштабна мережа перевершує оригінальні мережі в класифікації патологічних зображень шкіри і що обидва алгоритми пошуку ефективно знаходять близькі до оптимальних структури зі зменшеними обчислювальними витратами.

Ключові слова: патологія шкіри, багатомасштабна нейронна мережа, AMSICNN, глибоке навчання, класифікація меланоми, злиття зображень, ResNet50, EfficientNetB0, InceptionV4, багатомасштабний вхід, CNN-оптимізація, аналіз медичних зображень, пошук по висоті, пошук за мінімальною вартістю, зображення на весь слайд.

Горчук Юрій Анатолійович — аспірант групи 174-23а, факультет комп'ютерних систем і автоматики, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail:yurii.horchuk@gmail.com

Цайфенг Чжао — аспірантка, факультет комп'ютерних систем і автоматики, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: zhaocaifeng0823@163.com

Дубовой Володимир Михайлович — д-р техн. наук, професор, кафедри комп'ютерних систем управління, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: v.m.dubovoy@vntu.edu.ua

УДК 004.8

М.А. Гуменюк
В.О. Денисюк

РОЗРОБКА САЙТУ КОМПАНІЇ ПЕРЕВІЗНИКА ВАНТАЖІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено та розроблено вебсайт компанії, що займається перевезеннями вантажів. Сайт відповідає основним вимогам побудови та наповненню сайту графічною та текстовою інформацією. В процесі створення вебсайту було розроблено статичні та динамічні зображення різних форматів, при розробці використанні графічні редактори Gimp, Paint, Photoshop, Gif Animator, програмний пакет Notepad++ для написання HTML та CSS коду.

Ключові слова: *вебсайт, Photoshop, HTML, CSS.*

Abstract

A website for a freight company was researched and developed. The site meets the basic requirements for building and filling the site with graphic and textual information. In the process of creating the website, static and dynamic images of various formats were developed, and the graphic editors Gimp, Paint, Photoshop, Gif Animator, and the Notepad++ software package for writing HTML and CSS code were used during development.

Keywords: *website, Photoshop, HTML, CSS..*

Вступ

Інформатизація суспільства стала суттєво важливим компонентом існування будь-якої держави. В ній закладено зміст великої політики, сучасної економіки, соціальних питань, національної безпеки. Сучасний стан, розвиток та логістичні потреби держави вимагають широкого розвитку вантажних перевезень. Це зумовлює доцільність створення веб-сайтів, які надають та представляють користувачеві інформацію про компанії з надання послуг вантажних перевезень. Задачею досліджень та розробки є створення легкого інтерфейсу для сайту компанії вантажних перевезень, використання на ньому статичного та динамічного контенту, що містить всю необхідну для користувача інформацію, створення зручного інтерфейсу для вебсайту, який буде зручним для користувача.

Постановка задачі дослідження

В процесі дослідження та розробки сайту необхідно розв’язати такі задачі: розробка структури; розробка інформаційного забезпечення; вибір кольорової гамми; розробка графічного забезпечення та етап тестування. Дані етапи торкаються усіх аспектів розробки і дають на виході повноцінний проект, що відповідає усім нормам та правилам вебдизайну.

Виклад основного матеріалу

У процесі розробки сайту розв’язано низку завдань.

1. Розробка оригінального дизайну, що враховує фірмовий стиль компанії.
2. Створення зручних і корисних сервісів для цільової аудиторії (інформаційних, пошукових, розважальних тощо).
3. Створення комунікативних сервісів (коментарі, форуми, блоги, дошки оголошень, приватні повідомлення).
4. Створення маркетингових інструментів (зворотній зв'язок, анкетування, опитування, тестування).
5. Забезпечення онлайн-послуг для клієнтів - наприклад, здійснення покупок в інтернет-магазинах, бронювання квитків, оплата в онлайнових платіжних системах тощо.

6. Створення зручних інструментів для керування сайтом. Перш за все, це система керування контентом, керування правами доступу до різних ресурсів сайту.

7. Створення додаткових сервісів - взаємодія з бухгалтерськимм програмами, деякі елементи автоматизованих CRM (Customer Relationship Management) та ERM (Enterprise Relationship Management) систем. Наприклад, система розподілу заявок на доставку між кур'єрами в інтернет-магазині.

Розглянуто особливості мови HTML, CSS, JavaScript. HTML - основа для гіпертекстової бази даних звичайного текстового файла, який можна створювати у будь-якому текстовому редакторі на будь-якій апаратній платформі у середовищі будь-якої операційної системи [1]. CSS - спеціальна мова, що використовується для відображення сторінок, написаних мовами розмітки даних [2]. Найчастіше CSS використовують для візуальної презентації сторінок, написаних HTML та XHTML, але формат CSS може застосовуватися до інших видів XML-документів. JavaScript - на сьогоднішній день підтримується більшістю браузерів. Текст програми включається безпосередньо в HTML-документ і інтерпретується самим браузером (точніше, вбудованим у браузер рушієм JavaScript). Застосовується в основному для часткової автоматизації обробки і маніпуляції даними, які використовує сторінка [3].

Для розробки вебсайту компанії перевізника вантажів обрано програмний пакет Notepad++, який має доступний та простий для розробника інтерфейс. Також є достатньо простим у використанні. Проте в програмі немає автоматичних підказок для написання того чи іншого тегу під час написання коду вебсторінки, що дещо ускладнює роботу розробника.

Результати дослідження.

Розроблено вебсторінку оригінального дизайну, кольорової гами, та правильній комбінації графічної та текстової інформації, які несуть основну інформаційну частину сторінки [4-6]. Дизайн виконано для зручності користувачів, а не власників чи розробників сайту. Основним принципом навігації на сайті є послідовність і несуперечність. Створення несуперечливої структури навігації допомагає користувачам визначити їх поточне становище на сайті, доступні можливості і зводить до мінімуму всякі непорозуміння. Елементи навігації виконують функції дорожніх знаків, які допомагають переміститися з однієї області в іншу (рис.1).

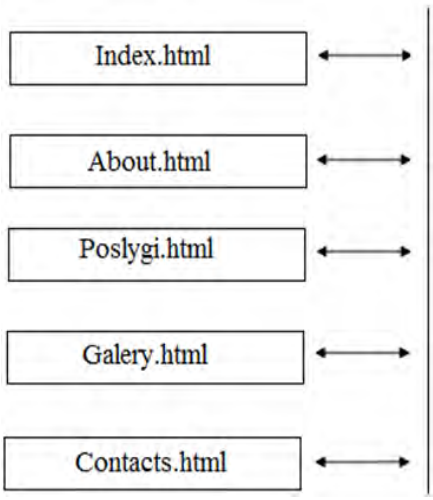

Рисунок 1 - Структура вебсайту

Призначення складових частин таке:

Index.html – головна сторінка вебсайту українською мовою, яка містить загальну інформацію про вантажні перевезення;

About.html – сторінка вебсайту українською мовою, що містить інформацію про компанію, яка займається вантажними перевезеннями;

Poslygi.html – сторінка вебсайту українською мовою, яка містить інформацію про послуги, які надає компанія вантажних перевезень;

Galery.html – сторінка вебсайту українською мовою, яка містить фотографії наявного транспорту для перевезення;

Contacts.html – сторінка вебсайту українською мовою, яка містить інформацію компанію, що займається вантажними перевезеннями.

Для оформлення сайту було обрано таку кольорову гаму: чорний, блакитний, жовтий, оранжевий, сірий, коричневий та білий кольори. Оскільки сайт є інформаційним, то для користувача буде цікавим таке фонове зображення, яке буде відображати тематику сайту. Для хорошої читабельності, при відкриті сторінки користувачем, контент буде відображатись сірим кольором на легко-прозорому булому фоні. Підібрана колірна гамма, буде легкою для сприйняття відвідувача, оскільки основна увага буде акцентована на сірому тексті, який не буде засліплювати напівпрозорий білий фон.

При розробці динамічного контенту обрано підхід, при якому відбувається використання скриптів, що виконуються в браузері користувача, для зміни вмісту сторінки в залежності від певних дій користувача. Для зміни не потрібно повного перезавантаження сторінки. Обране рішення дозволяє використовувати скриптові мови для Dynamic HTML (DHTML) - JavaScript або ActionScript. Для додавання відео, звуків та графічних ефектів використано технологію Flash [3, 7, 8]. Для написання html-коду під час розробки було використано Notepad++, який надає переваги розробнику під час написання та редагування коду, а також легкий у використанні.

За допомогою Photoshop було розроблено логотип вебсайту, який чітко та ясно розкриває суть та відображає тематику розробленого вебсайту.

Після завершення розробк, було проведено успішне тестування на коректне відображення сайту та інформації, що він містить, у різних браузерах. Також проведено тестування переходу між сторінками. Проведено тестування переходів між сторінками та відображення сайту в різних браузерах. Результати тестування підтвердили працеспроможність та хорошу навігацію сайту.

Висновки

Створено сайт для компанії, що займається вантажними перевезеннями, а також розроблено статичні зображення у форматах *.jpg, *.png, *.bmp. Графічні зображення форматів *.jpg, *.png та *.bmp надають перевагу за рахунок високої якості зображення при невеликих об'ємах пам'яті під час збереження. Підібрано кольорову гаму в залежності від концепції та специфіки сайту, яка буде найбільш сприятливою та приємною для користувача, не буде викликати дискомфорту у користувачів під час перегляду інформації на сайті, сприяє засвоєнню інформації. На сайті у вигляді таблиці реалізовано галерею техніки, що використовується компанією, для надання клієнтам послуг вантажних перевезень.

Отримані результати можуть бути застосовані у сфері логістики. Подальші дослідження та розробка можуть бути зосереджені на реалізації сайту з підтримкою інших іноземних мов.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Довідник по HTML тегам. URL: https://css.in.ua/html/tags .
2. Каскадні таблиці стилів. URL: http://uk.wikipedia.org/wiki/Каскадні_ таблиці_стилів .
3. JavaScript. URL: http://uk.wikipedia.org/wiki/JavaScript .
4. Основні етапи створення сайту. URL: http://repair.lviv.ua/stvorennya-sajtiv/osnovni-etapi-stvorennya-sajtu/ .
5. Веб-інтерфейс. URL: http://uk.wikipedia.org/wiki/Веб-інтерфейс .
6. Приклади дизайну веб-інтерфейсу. URL: https://stfalcon.com/uk/blog/post/ web-ui-design-examples .
7. Пасічник О.В., Пасічник В.В. Веб-дизайн: Підручник. - 2-ге вид., стер. Львів: ПП “Магнолія 2006”, 2024. 520 с.
8. Динамічна веб-сторінка. URL: http://uk.wikipedia.org/wiki/Динамічна_веб-сторінка .

Гуменюк Михайло Андрійович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: Mishahumeniuk19@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Humeniuk Mykhailo Andriyovych – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Mishahumeniuk19@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.8

Р.В. Стукаленко
В.О. Денисюк

РОЗРОБКА САЙТУ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Виконана розробка вебдодатка, який забезпечує роботу комерційного банку. Додаток відповідає основним правилам побудови та наповненню графічною і текстовою інформацією. Контент складається з статичних та динамічних зображень різного формату, які розроблені у графічних редакторах Gimp, Photoshop, Gif Animator. Вебдодаток написано мовою Java з використанням технологій Spring MVC, Spring security, Hibernate, log4j. Побудова проекту виконується за допомогою додатку Maven.

Ключові слова: *вебдодаток, контент, Java, Photoshop.*

Abstract

A web application has been developed to support the operation of a commercial bank. The application complies with the basic rules for building and filling with graphic and text information. The content consists of static and dynamic images of various formats, which are developed in graphic editors Gimp, Photoshop, Gif Animator. The web application is written in Java using Spring MVC, Spring security, Hibernate, log4j technologies. The project is built using the Maven application.

Keywords: *web application, content, Java, Photoshop.*

Вступ

У нашу еру інформації швидкість її сприйняття відіграє важливу роль. Особливо це необхідно при створенні реклами, обкладинок газет та журналів, а також вебсторінок. Очевидно, що текст сприймається набагато повільніше за зображення. Тому при створенні вебсторінок особливу увагу необхідно приділяти саме графічному наповненню. Так само важливо правильно спроектувати графічне наповнення вебсторінки при розробці. Необхідно витримати правильну кількість зображень на сторінці, кольорову гамму, послідовність розміщення зображень відповідно до іншого контенту, доречність відповідно до тематики. Інколи, при розробці сторінки, зображення використовують не лише для подання якоїсь інформації, а й для оформлення. Підбір кольорів та відтінків це не просто творчий процес, а науково підтверджена розробка, що забезпечує вдалий підбір кольорів, кількості кольорів, їх сумісність між собою, та доцільність відповідно до тематики [1]. Завданням роботи є створення веб-сторінки, що відповідає критеріям коректності графічного та текстового наповнення, навігації та кольорової гамми для сайту комерційного банку.

Постановка задачі дослідження

Необхідно розробити вебдодаток для обслуговування комерційного банку. Даний сайт повинен забезпечувати наступні функції: створення рахунку для клієнта; видалення рахунку; внесення коштів на рахунок; переведення коштів з одного рахунку на інший; бізнес логіка, яка б забезпечувала умови контрактів щодо депозитів та кредитів фізичним та юридичним особам.

Виклад основного матеріалу

Для побудови сайту такої складності необхідно використати багатошарову архітектуру. Дана архітектура є базовою на сьогодні і надає можливість логічно розбити кожний із шарів окремо. Що значно полегшить сприйняття загальної структури проекту, розробку та підтримку проекту. Наступним етапом у розробці є вибір мови програмування для створення вебресурсу. Розвиток комп'ютерних технологій з кожним днем все більше і більше полегшують роботу розробників веб-сайтів. Існує безліч програмних пакетів для реалізації розробки та відлагоджування різноманітних

програмних продуктів. Майже кожен день створюються нові, більш потужні, мови програмування та технології. Різноманітні фреймворки дозволяють за допомогою декількох сотень рядків коду створити складний сайт, у той час, коли ще декілька років тому для такої реалізації необхідна була б послідовність у тисячу рядків коду.

Оскільки дана розробка орієнтована на обробку великих об'ємів даних, складну бізнеслогіку, динамічний розвиток та модифікацію в цілому, тому необхідно використовувати технології ASP.NET або Java EE.

Для правки коду сторінок найкраще використовувати звичайний текстовий редактор, що має функцію підсвічування HTML тегів.

У якості динамічних зображень використано GIF-анімацію [2]. Для створення нескладної анімації у форматі GIF використано редактор Easy GIF Animator за його простотою у використанні та зручним користувацьким інтерфейсом [3].

Результати дослідження.

Головними елементами структури комерційного банку є:

- головна сторінка з меню;
- сторінка реєстрації;
- персональна сторінка клієнта;
- інформаційна сторінка про заклад.

Структура сайту включає в себе схему ієрархії сторінок, систему навігації і єдину структуру сторінок. Кінцевим результатом розробки структури сайту, є прототип сайту – діюча модель, яка не має ні дизайну, ні контенту, однак дає повне уявлення про те, яка буде ієрархія сторінок і як буде виглядати система навігації. Система навігації – найважливіший елемент сайту, якому при розробці структури приділяється особлива увага. Даний сайт відповідає ґратчастій структурі сайтів з деякими втраченими зв'язками [4].

Розділ контенту головної сторінки користувача містить список. Кожен рядок якого містить код, вид транзакції. Структуру сайту зображено на рисунку 1.

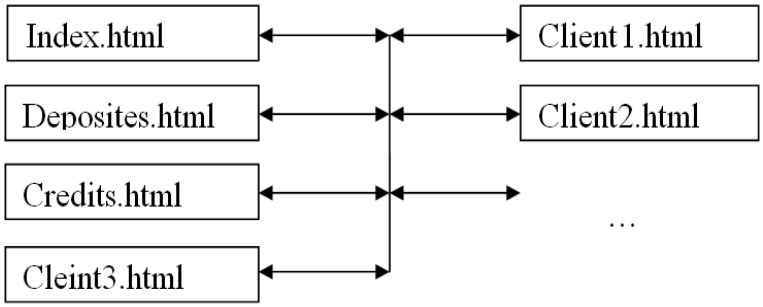

Рисунок 1 – Структура веб-сайту «Комерційний банк»

Головна сторінка міститься у файлі Index.html. Кожен окремий користувач міститься у файлі client.html. У файлі Deposites.html міститься список депозитів, що представлені на сайті. У файлі Credits.html містяться список кредитів. Кожен файл сторінки розроблено таким чином, що з будь-якої точки сайту можна повернутися на головну сторінку [5].

Тестування сайту відбувається за такою послідовністю дій.

1. Інсталювати на комп'ютер браузери Opera, Mozilla Firefox, Google Chrome і Internet Explorer.
2. Ознайомитися з засобами відлагодження в різних браузерах.
3. Додати до браузера Mozilla Firefox плагін Firebug. Дослідити його роботу на прикладі власного сайту. Розглянути код чужої сторінки, витягнути цікаві стилі чи HTML фрагменти, застосувати у власній розробці.
4. Протестувати сторінки у валідаторі, виправити виявлені помилки.

5. Перевірити сайт на кросбраузерність, зробити скріншоти сторінок в обраних браузерах. У разі виявлення недоречностей - виправити.

Під час тестування сайт працював без помилок на усіх браузерах. Шрифти відображалися правильно. Зображення були розміщенні в коректних місцях.

Висновки

Проведено аналіз проблеми та обґрунтування необхідності даної розробки. Розроблено структуру та систему навігації сайту. Створено інформаційне забезпечення, яке відповідає за наявність на сайті якісного контенту, що призводить до популярності сторінки серед користувачів. Проведено розробку графічного забезпечення, що включало в себе розробку графіки та анімації а саме: текстур, логотипів, «шапки» сайту, різноманітних розділювачів та інших елементів дизайну. Вебдодаток розроблено мовою програмування Java з використанням таких фреймворків як: Spring, Hibernate, log4j та Spring Webflow [1-3]. Для зберігання даних було використано СУБД MySQL. Створено ряд статичних та динамічних зображень. Використані такі графічні редактори як: Adobe Photoshop, GIMP, Easy GIF Animator та інші [4-7]. При редагування вихідного коду було використано текстовий редактор Notepad++. Отриманий сайт є кросбраузерним, має приємну кольорову гаму, професійний дизайн та повністю придатний для використання. У перспективних дослідженнях планується розширення функціональних можливостей сайту комерційного банку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пасічник О.В., Пасічник В.В. Веб-дизайн: Підручник. - 2-ге вид., стер. Львів: ПП “Магнолія 2006”, 2024. 520 с.
2. Photoshop. URL: https://www.adobe.com/ua/products/photoshop.html
3. Методичні вказівки до виконання бакалаврських кваліфікаційних робіт для студентів спеціальності 122 «Комп’ютерні науки» [Електронний ресурс] / уклад.: А. А. Яровий, О. В. Сілагін, І. В. Богач. Вінниця : ВНТУ, 2023. (PDF, 54 с.)
4. Jon Duckett. HTML & CSS: Design and Build Websites. URL: https://www.htmlandcssbook.com
5. Philippe Hong. Practical Web Design: Learn the fundamentals of web design with HTML5, CSS3, Bootstrap, jQuery, and Vue.js. Packt Publishing. 2018. 368.
6. Eric Freeman, Elisabeth Robson. Head First HTML5 Programming. URL: https://ebooks.allfree-stuff.com/eBooks_down/HTML5%20and%20CSS3/ Head%20First%20HTML5%20Programming.rar
7. Динамічна веб-сторінка. URL: http://uk.wikipedia.org/wiki/Динамічна_веб-сторінка.

Стукаленко Роман Валерійович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: romactuk@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп’ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Stukalenko Roman Valeriyovych– student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: romactuk@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.8:371.3

Шевчук О.Ф.
Христянчук В.В.

Удосконалення методів автоматизованого оцінювання якості тестових завдань в освітніх вимірюваннях

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі обґрунтовано актуальність розробки інформаційної технології для оцінювання якості тестових завдань в освітніх вимірюваннях. Проаналізовано основні показники якості тестів, такі як складність, дискримінативність та надійність, а також вивчено можливості їхнього удосконалення за допомогою інтеграції аналізу часу виконання завдань. Встановлено, що аналіз часу виконання завдань не лише дозволяє покращити точність та розширити критерії оцінювання, але й виявляти аномальні поведінкові патерни, що в цілому сприяє підвищенню ефективності тестування.

Ключові слова: *оцінка якості тестових завдань, складність тестів, дискримінативність, надійність, аналіз часу, освітні вимірювання.*

Abstract

The paper justifies the relevance of developing an information technology for evaluating the quality of test tasks in educational measurements. The main quality indicators of tests, such as difficulty, discrimination, and reliability, are analyzed, and the possibilities for their improvement through the integration of time analysis of task completion are explored. It is established that the analysis of completion time not only improves the accuracy and expands the evaluation criteria but also reveals anomalous behavioral patterns, thereby enhancing the overall effectiveness of testing.

Keywords: *test task quality evaluation, test difficulty, discrimination, reliability, time analysis, educational measurements.*

Вступ

Автоматизована оцінка якості тестових завдань є актуальним напрямом досліджень у галузі освітніх технологій, що набуває особливого значення в умовах глобальної цифровізації освіти. Вимірювання навчальних досягнень за допомогою комп'ютерних технологій поступово витісняє традиційні методи оцінювання знань і наразі широко впроваджується як у сучасних електронних освітніх платформах, так і в державних закладах освіти. У зв'язку з цим зростає потреба в системному, об'єктивному та ефективному аналізі якості тестових матеріалів з метою забезпечення їхньої валідності, надійності та дидактичної доцільності. Одним із ключових аспектів такого аналізу є автоматизація процесів оцінювання якості тестових завдань, зокрема за критеріями складності, дискримінативності та ефективності дистракторів [1].

Важливою передумовою якісної розробки та інтерпретації результатів тестування є розмежування двох функціонально різних напрямків: контрольних тестів, призначених для об'єктивного вимірювання рівня сформованості знань, та навчальних тестів, що виконують формувальну функцію і спрямовані на активізацію пізнавальної діяльності та удосконалення процесу засвоєння навчального матеріалу.

Ці два напрями тестування – контрольний та навчальний – відрізняються як за метою, так і за функціональним призначенням, а відтак і за характером завдань та вимогами до їхньої побудови.

Навчальні тести спрямовані на підтримку та стимулювання процесу засвоєння матеріалу, забезпечення можливостей для самоперевірки та формування зворотного зв'язку між здобувачем освіти й освітнім середовищем. Їхнє використання передбачає більшу гнучкість у побудові завдань, можливість включення пояснень, підказок, елементів інтерактивності та гейміфікації, що робить такі тести ефективним інструментом який не завжди потребує впровадження формального оцінювання.

Натомість контрольні тести орієнтовані на об'єктивне оцінювання рівня знань, умінь і навичок, а тому вимагають чітко сформульованих завдань із однозначно визначеними правильними відповідями, стандартизованих умов проведення та високого рівня психометричних характеристик. Отже, саме для контрольних тестів, на відміну від навчальних, оцінка якості завдань є вирішальною, оскільки їхні результати використовуються для формування загального рейтингу, порівняння навчальних досягнень, відбору кандидатів або загального моніторингу якості освіти.

Результати дослідження

Відповідно до класичної теорії, основними показниками оцінювання якості тестів є складність завдання, дискримінативність та надійність тесту [2].

Складність завдання ($P_к$), визначає частку правильних відповідей на конкретне завдання, що дозволяє оцінити, наскільки воно є легким чи складним для студентів:

$$P_k = \frac{n_i}{n}, \quad (1)$$

де n_i – кількість учасників тестування, що надали правильну відповідь на k-те питання; n – загальна кількість учасників тестування.

При цьому оптимальна складність завдання ($a < P_k < b$) може варіюватися та визначатися специфічними особливостями відповідного тесту. Проте зазвичай використовують двосторонню 10% область для якої оптимальні межі становлять $0{,}1 < P_k < 0{,}9$. Якщо ж $P_k > 0{,}9$ – завдання вважається занадто легким, а при $P_k < 0{,}1$, навпаки, завдання є занадто складним. Виявлені складні та прості завдання з тесту виключаються і результат тестування після цього перераховується.

Отже, цей показник є важливим для того, щоб уникнути як надмірно легких завдань, що не здатні розрізняти рівень знань, так і занадто складних, які можуть призвести до помилкових висновків про рівень підготовленості

Дискримінативність, або *індекс дискримінації*, характеризує здатність завдання відокремлювати студентів з високим рівнем знань від тих, хто має низький рівень. Це є критичним для забезпечення якості тесту, оскільки завдання повинно бути ефективним у розпізнаванні різниці між учасниками з різними рівнями підготовленості.

Методика розрахунку дискримінативності завдань тесту зазвичай здійснюється за допомогою двох основних підходів: індексу дискримінації (2) та точково-бісеріальної кореляції (3).

Для знаходження *індексу дискримінації* (D) відбувається поділ учасників тестування на дві групи: верхню та нижню, залежно від їх результатів на всьому тесті. Індекс дискримінації для кожного завдання обчислюється як різниця між часткою правильних відповідей у верхній групі (P_1) та часткою правильних відповідей у нижній групі (P_0):

$$D = \frac{P_1 - P_0}{P_{max}}, \quad (2)$$

де P_1 – кількість правильних відповідей у верхній групі, P_0 – кількість правильних відповідей у нижній групі, P_{max} – максимальна кількість правильних відповідей. Значення, близьке до 1, вказує на високу дискримінативність.

Точково-бісеріальна кореляція (ρ_k) знаходиться як кореляція між бінарною змінною (правильна чи неправильна відповідь на завдання) та неперервною змінною (результати тесту):

$$\rho_k = \frac{\bar{P}_1 - \bar{P}_0}{s}\sqrt{\frac{n_1 n_0}{n(n-1)}}, \quad (3)$$

Де $\bar{P}_1$ та $\bar{P}_0$ – середні значення результатів тесту для групи з правильними та неправильними відповідями відповідно, s – середнє квадратичне відхилення для всього набору даних, n_1, n_0 – кількість спостережень у відповідних групах.

Наведені класичні підходи до оцінювання якості тестів, можуть бути удосконалені завдяки фіксації та аналізу часу виконання тесту. Такий аналіз став можливим завдяки впровадженню автоматизованих систем тестування, що дозволяє не лише точно фіксувати час, витрачений на виконання завдання, але й використовувати цей параметр для поглибленого оцінювання якості тесту.

Аналіз часу допоможе додатково виявляти завдання, які можуть бути занадто легкими або важкими, в залежності від того, скільки часу учасники витрачають на їхнє виконання. Зокрема, відхилення у кореляції між складністю завдання та часом його виконання можуть виявляти завдання з нечіткими або помилковими формулюваннями. Крім того, цей аналіз дозволяє виявляти аномальні поведінкові патерни, такі як вгадування чи шахрайство, що можуть бути помітні через нетипово швидкий чи

повільний час виконання завдання. Завдяки аналізу часу також можна вдосконалювати адаптивні стратегії тестування, змінюючи рівень складності завдань відповідно до швидкості та точності виконання попередніх завдань.

Таким чином, інтеграція аналізу часу виконання завдань дозволяє значно покращити точність оцінювання, забезпечуючи більш комплексний підхід до аналізу тестових матеріалів.

Висновки

Проведене дослідження показало, що класичні підходи, засновані на аналізі складності завдань, дискримінативності та надійності тестів, зберігають свою актуальність, але в умовах сучасних технологій їхній потенціал може бути значно розширений завдяки впровадженню автоматизованих систем тестування. Фіксація часу виконання завдань дає змогу побудувати інтегровану систему оцінки якості тестів, яка враховує не лише традиційні показники, такі як правильність відповідей, але й часові параметри, що дозволяє глибше аналізувати складність завдань, рівень когнітивного навантаження та поведінкові патерни учасників. Це відкриває нові можливості для вдосконалення адаптивних стратегій тестування, коригування завдань на основі виявлених аномалій у часі виконання та точнішого визначення рівня знань студентів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кухаренко В. М., Перхун Л. П., Товмаченко Н. М. Методика комплексного оцінювання якості тестів. Частина 1 / В. М. Кухаренко, Л. П. Перхун, Н. М. Товмаченко // Статистика України. – 2018. – № 3. – С. 40–48.

2. Смідович Л. С., Артюх О. В., Косенко Н. В. Автоматизація аналізу якості тестових завдань та результатів тестування студентів ІТ-спеціальностей / Л. С. Смідович, О. В. Артюх, Н. В. Косенко // Сучасний стан наукових досліджень та технологій в промисловості. – 2020. – № 1 (11). – С. 19–27. DOI: https://doi.org/10.30837/2522-9818.2020.11.019.

Шевчук Олександр Федорович – доцент кафедри комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: shevchuk177@gmail.com

Христянчук Владислав Валерійович – студент групи КН24М факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ladislaokh@gmail.com

Shevchuk Oleksandr F. – Associate Professor of the Department of Computer Sciences, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shevchuk177@gmail.com

Khrystianchuk Vladyslav V. – student, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ladislaokh@gmail.com

УДК 005.53:519.816

М.В. Григоришин
В.В. Колодний
С.В. Сімончук

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ БАГАТОКРИТЕРІАЛЬНИХ МЕТОДІВ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Стаття присвячена дослідженню особливостей багатокритеріальних методів прийняття рішень у сучасному управлінні. Розкрито методологічні основи, класифікацію та практичні аспекти застосування багатокритеріального аналізу в різних сферах діяльності. Проаналізовано переваги та обмеження методів, визначено перспективи їх розвитку в контексті цифрової трансформації управлінських процесів.

Ключові слова: багатокритеріальні методи, прийняття рішень, управління, оптимізація, експертне оцінювання, системний аналіз.

Abstract

The article is devoted to the study of features of multi-criteria decision-making methods in modern management. The methodological foundations, classification, and practical aspects of multi-criteria analysis application in various fields of activity are revealed. The advantages and limitations of methods are analyzed, and the prospects for their development in the context of digital transformation of management processes are determined.

Keywords: multi-criteria methods, decision making, management, optimization, expert evaluation, system analysis.

Вступ

У сучасному динамічному світі ефективність управлінських рішень безпосередньо залежить від здатності особи, яка приймає рішення, враховувати множину різноспрямованих факторів та критеріїв. Багатокритеріальні методи постають як інноваційний інструментарій, що дозволяє здійснювати комплексний аналіз альтернатив, забезпечуючи системний підхід до розв'язання складних управлінських завдань в умовах невизначеності та ризику. Дослідження особливостей таких методів є ключовим напрямком підвищення якості та обґрунтованості управлінських рішень у різних сферах діяльності.

Основна частина

Багатокритеріальні методи прийняття рішень становлять складну інтелектуальну систему аналізу та оцінки альтернативних варіантів управлінських стратегій. Їх принципова відмінність полягає в здатності комплексно оцінювати різноспрямовані показники, що мають неоднорідну природу та різний ступінь впливу на кінцевий результат. На відміну від традиційних підходів, де домінує лінійна логіка оцінювання, багатокритеріальні методи дозволяють створювати багатовимірну матрицю порівняння, яка враховує складні взаємозв'язки між чинниками [1-4].

Методологія багатокритеріального аналізу ґрунтується на принципах системності, об'єктивності та гнучкості. Вона передбачає формування унікального алгоритму оцінки, який адаптується під специфіку конкретної управлінської задачі. Ключовим елементом такого підходу є побудова ієрархічної структури критеріїв, де кожен показник має власну вагу та значимість. Особливої уваги заслуговує процес експертного оцінювання, який дозволяє трансформувати якісні характеристики в кількісні параметри.

Практичне застосування багатокритеріальних методів демонструє їх високу ефективність у стратегічному плануванні, інвестиційному аналізі, оптимізації бізнес-процесів та державному управлінні. Наприклад, під час вибору інвестиційного проєкту спеціалісти можуть одночасно оцінювати його прибутковість, ризики, соціальний ефект та екологічні наслідки. Методика дозволяє не просто знайти формально найкращий варіант, а сформувати збалансоване рішення, яке відповідає комплексу стратегічних цілей організації.

Важливим аспектом є також здатність багатокритеріальних методів працювати в умовах невизначеності та нечіткості вихідних даних [5]. Сучасні математичні інструменти, зокрема нечітка

логіка та теорія ймовірностей, дозволяють розширити можливості аналізу, включаючи в розрахунки латентні фактори та експертні судження. Це перетворює багатокритеріальні методи на потужний інтелектуальний механізм підтримки прийняття управлінських рішень.

Окремо варто наголосити на еволюції методологічних підходів до багатокритеріального аналізу в контексті цифрової трансформації управлінських процесів. Сучасні інформаційні технології та штучний інтелект суттєво розширюють інструментарій прийняття рішень, дозволяючи опрацьовувати надвеликі масиви даних з різних джерел. Машинне навчання та алгоритми глибокого аналізу доповнюють класичні експертні методики, забезпечуючи більш точну та швидку оцінку альтернатив. Зокрема, інтелектуальні системи підтримки прийняття рішень здатні миттєво моделювати десятки сценаріїв, враховуючи найменші флуктуації вхідних параметрів [6-8].

Важливим напрямком розвитку багатокритеріальних методів є також їх міждисциплінарна інтеграція. Сучасні дослідження демонструють плідне поєднання математичного моделювання, психологічної теорії прийняття рішень та галузевої експертизи. Такий синтетичний підхід дозволяє не лише формалізувати складні управлінські ситуації, але й враховувати суб'єктивні чинники, психологічні бар'єри та неявні професійні знання особи, яка приймає рішення. Методики нечіткої логіки та когнітивного моделювання перетворюються на потужний інструмент подолання обмежень класичних кількісних методів аналізу.

Висновки

Багатокритеріальні методи прийняття рішень являють собою складну та динамічну систему аналітичного забезпечення управлінської діяльності, яка принципово змінює підходи до розв'язання складних стратегічних завдань. Їх сутність полягає в комплексному, багатовимірному оцінюванні альтернатив, що дозволяє подолати обмеження традиційних лінійних методів та забезпечити високий рівень обґрунтованості управлінських рішень. Принципова перевага таких методів полягає в здатності інтегрувати різнорідні критерії, враховувати латентні взаємозв'язки та адаптуватися до умов невизначеності.

Перспективи розвитку багатокритеріальних методів пов'язані з подальшою діджиталізацією та інтелектуалізацією аналітичних процесів. Інтеграція штучного інтелекту, машинного навчання та нейромережевих технологій відкриває принципово нові можливості для підвищення точності та швидкості прийняття рішень. Водночас ключовим залишається людський фактор – професійна експертиза, креативність мислення та здатність до нестандартної інтерпретації даних. Саме тому багатокритеріальні методи слід розглядати не як автоматизований інструмент, а як інтелектуальну систему підтримки та супроводження управлінських рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Глущенко М. Методи розв'язку багатокритеріальної задачі оптимізації механізмів фінансової підтримки суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності // Інвестиційно-інноваційна діяльність, бюджетна і податкова політика. – 2015. – Вип. 2(112). – С. 23-27.

2.Гадецька С. В., Дубницький В. Ю., Кушнерук Ю. І., Ходирєв О. І., Шкодіна І. В. Багатокритеріальна (векторна) оптимізація портфеля валют при нестохастично невизначеному зовнішньому економічному середовищі // Системи обробки інформації. – 2021. – Вип. 3(166). – С. 6-17.

3.Чеботарьова Д., Безрук В. Автоматизація вибору оптимальних проєктних варіантів систем зв'язку на основі методів багатокритеріальної оптимізації // Information and communication technologies, electronic engineering. – 2021. – Vol. 1, No. 2. – P. 54-61.

4.Сєдих О. Л. Багатокритеріальна оптимізація / О. Л. Сєдих, О. О. Савчук // Інформаційні технології – 2019 (ІТ-2019): збірник тез VI Всеукраїнської науковопрактичної конференції молодих науковців, 16 травня 2019 р. – Київ : Ун-т ім. Б. Грінченка, 2019. – С. 203-205.

5. В. В. Колодний, і В. В. Зубко, «Метод некритеріального структурування множини альтернатив за допомогою аналізу тернарних трирівневих ранжувань,» у Internet-Education-Science (IES-2014),Proceedings of the ninth internationalscientific-practical conference. Вінниця, Україна: ВНТУ, 2014, с. 13-14.

6. В. В. Колодний, і В. В. Зубко, «Застосування гештальт-ранжувань для виявлення переваг ОПР,» у Internet-Education-Science» (IES-2016), Proceedings of the tenth international scientific-practical conference. Вінниця, Україна: ВНТУ, 2016, с. 43-44.

7. В. В. Зубко, «Інформаційна технологія для візуалізації та виявлення переважань,» у Internet-Education-Science» (IES-2016), Proceedings of the tenth international scientific-practical conference. Вінниця, Україна: ВНТУ, 2016, с. 58-59.

8. В. В. Колодний, і В. В. Зубко, «Інформаційна технологія числової і логічної інтерпретації візуальних тернарних порівнянь,» Молод ь в науці: дослідження, проблеми, перспективи(МН-2025). Вінниця, Україна: ВНТУ, 2024.[Електронний ресурс]. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2025/paper/view/22224/18417 .

Григоришин Максим Віталійович – студент групи 2КН-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: maks.grafsis@gmail.com

Колодний Володимир Володимирович – кандидат технічних наук, доцент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Сімончук Сергій Володимирович — асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Hryhoryshyn Maksym Vitaliyovych – student of group 2KN-24m, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: maks.grafsis@gmail.com

Kolodny Volodymyr Volodymyrovych – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Simonchuk Sergiy V. — Assistant of Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.8

Є.В. Янковий
В.О. Денисюк

РОЗРОБКА WEB-РЕСУРСУ ГОТЕЛЮ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено і розроблено WEB-ресурс готелю. У розробці сайту використано сучасні технічні засоби та мови, такі як: CSS3, JavaScript, HTML, PHP. Виконано ретельний підбір інформації та розроблено зображення, розроблено логотип. Обрано гармонійну кольорову гаму, повністю розкриває можливості та послуги готелю. Можна рекомендувати розміщення WEB-ресурс готелю у мережі.

Ключові слова: *WEB-ресурс, готель, CSS3, JavaScript, HTML, PHP.*

Abstract

The hotel's WEB resource has been researched and developed. Modern technical tools and languages, such as CSS3, JavaScript, HTML, PHP, have been used in the development of the site. A careful selection of information has been carried out and images have been developed, a logo has been developed. A harmonious color scheme has been chosen, fully revealing the hotel's capabilities and services. We can recommend placing the hotel's WEB resource on the network.

Keywords: *WEB resource, hotel, CSS3, JavaScript, HTML, PHP.*

Вступ

Подорожуючи, людина має забезпечити себе в дорозі житлом, харчуванням, знайти тимчасовий притулок на новому місці. Для цього існують готелі та ресторани, які цілком задовольняють фізичні потреби людини. Але також є психологічні потреби. Людина має відчувати зручність і комфорт на новому місці, забезпечити собі захист, послуги та дозвілля. На початку подорожі, кожний подорожуючий спочатку буде займатися пошуком інформації, про місце куди він поїде, цінову політику, можливість переночувати у тому чи іншому готелі. Гарний рівень реклами готелів та ресторанів забезпечує їм приток клієнтів, популярність, забезпечує вимушено переселених необхідною інформацією. Рекламу можна здійснювати через засоби мас-медіа, такі як журнали, телебачення та Інтернет. В сучасному світі саме Інтернет є передовим засобом надання реклами. Популяризація і розкриття всього асортименту послуг того чи іншого готелю здійснюється через їх сайти.

Постановка задачі дослідження

При розробці сайту готелю слід передбачити можливість користувачів здійснювати інтерактивний вибір і бронювання номеру через сайт (задля зручності), зв'язок з адміністрацією та гостьову книгу [1-3]. Крім того дизайн сайту значною мірою впливатиме на вибір готелю у якості точки відпочинку у місті [4-6]. У процесі розробки web-сайту необхідно розв’язати такі задачі: визначити принципи реалізації web-сайту; розробити структуру сайту; розробити статичні і динамічні графічні зображення наповнення сайту; провести варіантний аналіз програмного забезпечення з метою вибору засобів реалізації сайту; протестувати розроблений web-сайт.

Виклад основного матеріалу

Вирішено реалізацію виконати за допомогою мов PHP та JavaScript [7]. Саме JavaScript дозволяє взаємодіяти з cookie (невеликі фрагменти даних, які відправляються веб-сервером і зберігаються на комп’ютерах користувача), зберігати частину інформації на стороні користувача, використовувати її при повторному відвідуванню цією особою сайту. Також важливо виділити головні плюси цієї мови: на відміну від HTML5 [10], підтримується практично усіма браузерами; дуже простий в

засвоєнні та використанні; має велику бібліотеку готових до використання скриптів; дозволяє розвантажити сервер, адже вся «робота» виконується на стороні користувача. Єдиний недолік - елементи меню та інші частини сторінки, створені за допомогою JavaScript, не можуть індексуватися пошуковими системами. Але скрипти дозволяють зробити сайт більш живим та цікавим, саме тому в в розробці і використано JavaScript. Аналіз основних браузерів за популярністю показав, що розробка сайту під такі браузери як Google Chrome, Microsoft Edge, Safari, Opera, Firefox буде більш оптимальною [8, 9]. Враховано принцип кроссбраузерності, можливість коректного і однакового відображення створеного сайту у різних браузерах.

Враховуючи сучасні тенденції та особливості навігації, з'ясовано, що мережна структура сайту є найбільш оптимальною та зручною для навігації по інформаційно насиченому сайті (рис.1) [2, 5].

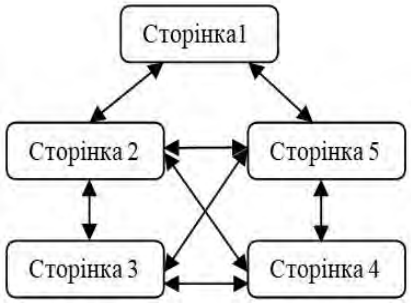

Рисунок 1 – Мережна структура сайту

Кожна сторінка зв'язана і містить посилання на сусідні сторінки, тому меню розташується збоку від контейнеру з контентом і матє всі необхідні посилання. Це забезпечує швидкість та мобільність при переході по сторінкам і дозволяє «тримати все під рукою».

Фізична структура сайту. Всі файли з розширенням *html знаходяться в «кореневій» теці. Оскільки кожна з сторінок матиме посилання на решту, то принципової різниці яка сторінка є головною по ієрархії немає. Але оскільки прийнято мати «головну» сторінку, то index.html є головною. З неї розпочинає роботу сайт при запуску. Сайт міститиме наступні сторінки: головна; календар свят; новорічна традиція; відео; фотогалерея.

Базовими кольорами сайту, обраними для роботи, стали помаранчевий та синій.

Для сайту готелю обрано динамічну структуру. Прикладом динамічного наповнення є гостьова книга. На сервері зберігається база даних, в якій зберігаються всі записи-відгуки для гостьової книги. Користувач, перейшовши на сторінку «гостьова» має можливість залишити свій відгук, і сторінка має відреагувати на його бажання і відображати старі повідомлення (до його репосту) і нові (вже з новим доданим відгуком). Для цього створено кілька скриптів, винесених в окремий файл і зв'язаних через теги з основним документом веб-сторінки.

Результати дослідження.

Для тестування сайту було обрано низхідний метод, оскільки він дозволяє на ранніх етапах побачити помилки, в складових частинах складних об'єктів. Крім того, під час тестування сайту перевірено його відповідність заданим технічним параметрам та характеристикам (наявність створених зображень та анімацій). Розглянуто, як сайт переглядається на різних моніторах. Робоча область сайту, де розміщений контент і меню, займає 900 пікселів, і тому буде вміщуватися навіть на найменших моніторах.

Результати перегляду сайту в різних браузерах був однаковий і коректний. Підібрані кольори і шрифти коректно відображаються, час завантаження мінімальний, всі гіперпосилання працюють. Для доступу на головну сторінку, достатньо через браузер відкрити файл index.html.

На сайті представлено 6 головних сторінок, які мають посилання на дочірні сторінки та сторінки загальної важливості (такі як «Ми на карті», «Написати нам»). Всі сторінки пов'язані одна з одної і

можна зручно переміщуватися між ними. На сторінці «Написати нам» є форма зворотного зв'язку, яка створена на CSS3, тому в Internet Explorer вона може дещо некоректно працювати [8-9]. На сторінці «Відгуки» розміщена гостьова книга, створена за допомогою скриптів. На таких сторінках, як «Кухня» і «Послуги» є додаткова панель меню, яка доступна лише в обраній користувачем підкатегорії. Тобто, обравши «Кюхню» можна роздивитися меню тієї чи іншої кухні, але перейшовши на головну кнопку меню «Головна» користувач втрачає доступ до цього підменю. Користуючись послугами сайту Google, до сайту було додано карту розміщення готелю.

Сайт тестувався в браузерах Firefox, Safari, Opera, Google Chrome. В них не помічено помилок, лише в старих версіях Opera можуть буди проблеми з позиціонуванням і прокруткою форми забортного зв'язку (замість того, щоб відправити форму і на цій же сторінці видати повідомлення про вдало виконану операцію, відбувається перехід на іншу вкладку де і виводиться повідомлення скрипта).

Висновки

Досліджено і розроблено WEB-ресурс готелю. У розробці сайту використано сучасні технічні засоби та мови, такі як CSS3, JavaScript, HTML, PHP. Виконано ретельний підбір інформації та розроблено зображення, розроблено логотип. Обрано гармонійну кольорову гаму, повністю розкриває можливості та послуги готелю. Можна рекомендувати розміщення WEB-ресурс готелю у мережі, де він виконає основну функцію реклами готелю та заохочення гостей міста скористатися саме його послугами. Отримані результати можуть бути застосовані у сфері готельного бізнесу, логістики та надання допомоги у справі вимушеної міграції. Подальші дослідження можуть бути зосереджені на розширені функціональних можливостей WEB-ресурсу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Етапи розробки сайту від ідеї до реалізації. URL: https://vinnitsa.info/article/etapy-rozrobky-saytu-vid-ideyi-do-realizatsiyi
2. Мосюк О. О. WEB-технології. Частина 1. Верстка. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2020. 56 с. URL: http://eprints.zu.edu.ua/32361/1/Web_ost.pdf
3. Website. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Website
4. Tina Sutton, Bride M Whelan. The Complete Color Harmony: Expert Color Information for Professional Color Results. URL: https://dn790008.ca.archive.org/0/items/thecompletecolorharmony/The_Complete_Color_Harmony.pdf
5. Пасічник О.В., Пасічник В.В. Веб-дизайн: Підручник. - 2-ге вид., стер. Львів: ПП "Магнолія 2006", 2024. 520 с.
6. Романюк О.Н. Основи WEB-дизайну. URL: https://iq.vntu.edu.ua/method/getfile.php?fname=146471.doc&x=1&card_id=71888&id=146471 .
7. Robin Nixon. Learning PHP, MySQL & JavaScript. O'Reilly. 2018. 799. URL: https://unidel.edu.ng/focelibrary/books/Learning%20PHP,%20MySQL%20%20JavaScript%20-%20With%20jQuery,%20CSS%20%20HTML5%20by%20Robin%20Nixon%20(z-lib.org).pdf .
8. 10 найпопулярніших веб-браузерів: огляд, переваги та недоліки. URL: https://bizmag.com.ua/najpopulyarnishi-veb-brauzery/
9. Browser Statistics. URL: http://www.w3schools.com/browsers/default.asp
10. HTML 5. URL: https://www.w3.org/TR/2008/WD-html5-20080122/ .

Янковий Євгеній Володимирович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: wi.ge.evgeshek@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Yankovyi Yevhenii Volodymyrovich – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: wi.ge.evgeshek@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.8

А.Ю. Подолян
В.О. Денисюк

РОЗРОБКА WEB-РЕСУРСУ СЛУЖБИ ПРОКАТУ АВТОМОБІЛІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено та розроблено сайт служби прокату автомобілів, на якому представлена статична інформація, що відповідає тематиці, та динамічна інформація, яка розкриває тему сайту. Для представлення, створення та обробки графічних зображень програмні пакети, Adobe Photoshop CS5, для написання - HTML та CSS, JavaScript, редактор Notepad++.

Ключові слова: *web-ресурс, прокат автомобілів, Adobe Photoshop, HTML, CSS, JavaScript, Notepad.*

Abstract

A car rental service website has been researched and developed, which presents static information corresponding to the topic and dynamic information that reveals the theme of the site. For presentation, creation and processing of graphic images, software packages, Adobe Photoshop CS5, and for writing - HTML and CSS, JavaScript, Notepad++ editor.

Keywords: *web-resource, car rental, Adobe Photoshop, HTML, CSS, JavaScript, Notepad.*

Вступ

У сучасному Світі кожний користувач інформаційних технологій може зробити свій внесок у розвиток Internet. Достатньо створити свій веб-сайт і розмістити його у мережі. Веб-сайт – це сукупність веб-сторінок, доступних у мережі, які об'єднані, як за змістом, так і навігаційно. Фізично сайт може розміщуватися як на одному, так і на кількох серверах. Сайтом також називають вузол мережі Інтернет, комп'ютер, за яким закріплена унікальна IP-адреса, і взагалі будь-який об'єкт в Інтернеті, за яким закріплена адреса, що ідентифікує його в мережі. Метою дослідження є розробка важливого для користувачів web-ресурсу служби прокату автомобілів.

Постановка задачі дослідження

При розробці сайту необхідно розв’язати низку задач [1]:

- розробка оригінального дизайну, що враховує фірмовий стиль компанії;
- створення зручних і корисних сервісів для цільової аудиторії;
- створення комунікативних сервісів;
- створення маркетингових інструментів;
- забезпечення онлайн-послуг для клієнтів;
- створення зручних інструментів для керування сайтом;
- додаткові сервіси - взаємодія з бухгалтерськимм програмами тощо.

Виклад основного матеріалу

При створенні сайту на етапі побудови завдання розв’язано питання створення структури сайту. Під структурою сайту розуміється складання розділів сайту, навігаційна структура, яка зазвичай представлена у вигляді пунктів меню. Також розроблено функціональності сайту з урахуванням вимог до дизайну[2-4].

Для розробки коду було використано універсальний редактор Notepad++, сайт був розроблений засобами HTML, CSS, а також JavaScript [5-9]. У процесі розробки виконано авторський дизайн, який був використаний на сайті. В процесі розробки дизайну було використано зображення у

форматах *.jpg, *.png [10]. Чітко підібрано кольорову гаму в залежності від концепції та специфіки сайту, яка є приємною для користувача, не викликає тиснення кольорів на сприйняття користувача, поліпшує сприйняття інформації.

Результати дослідження.

Для тестування сайта використано Browsershots - найбільш повний безкоштовний інструмент для тестування. Він містить варіанти браузерів для Linux, Windows і BSD. Сайт був протестований на найбільш відомих браузерах Opera, Mozilla Firefox, Google Chrome і Internet Explorer, для яких не було виявлено помилок і некоректного відображення [9, 11].

Висновки

Проведене дослідження та розробка сайта служби прокату автомобілів, на якому представлена статична інформація, що відповідає тематиці, та динамічна інформація, яка розкриває тему сайту. Використано сучасні засоби реалізації та розв'язання поставлених задач.

Отримані результати можуть бути застосовані у сфері прокату автомобілів та логістики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пасічник О.В., Пасічник В.В. Веб-дизайн: Підручник. - 2-ге вид., стер. Львів: ПП “Магнолія 2006”, 2024. 520 с.
2. Етапи створення веб сайтів. URL: https://webtune.com.ua/statti/web-rozrobka/etapy-stvorennya-veb-sajtiv/ .
3. Романюк О.Н. Основи WEB-дизайну. URL: https://iq.vntu.edu.ua/method/getfile.php?fname=146471.doc&x=1&card_id=71888&id=146471 .
4. Основні етапи створення сайту. URL: http://repair.lviv.ua/stvorennya-sajtiv/osnovni-etapi-stvorennya-sajtu/ .
5. Динамічна веб-сторінка. URL: http://uk.wikipedia.org/wiki/Динамічна_веб-сторінка.
6. Технології створення сайтів. URL: https://dystosvita.org.ua/mod/page/ view.php?id=1244 .
7. Довідник по HTML тегам. URL: https://css.in.ua/html/tags .
8. Мосіюк О. О. WEB-технології. Частина 1. Верстка. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2020. 56 с. URL: http://eprints.zu.edu.ua/32361/1/ Web_ost.pdf .
9. Robin Nixon. Learning PHP, MySQL & JavaScript. O’Reilly. 2018. 799. URL: https://unidel.edu.ng/focelibrary/books/Learning%20PHP,%20MySQL%20%20JavaScript%20-%20With%20jQuery,%20CSS%20%20HTML5%20by%20Robin%20Nixon%20(z-lib.org).pdf .
10. Adobe Photoshop. URL: https://www.adobe.com/ua / .
11. Інструменти для тестування кросбраузерності верстки. URL: https://training.qatestlab.com/blog/technical-articles/tools-for-testing-cross-browser-layout/ .

Подолян Антон Юрійович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: podolyananton@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп’ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Podolian Anton Yuriyovych – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: podolyananton@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.4

В. В. Лікнарович
І. Р. Арсенюк

ОБҐРУНТУВАННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ СТВОРЕННЯ ПРОГРАМНОГО МОДУЛЯ ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ ТА РЕЦЕНЗУВАННЯ ВІДЕОІГОР

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Актуальність розробки програмного модуля для інтерактивного оцінювання та рецензування відеоігор обумовлена стрімким розвитком індустрії відеоігор і зростанням потреби гравців у спеціалізованих онлайн-середовищах для обміну досвідом, враженнями та обговоренням ігрового процесу. Існуючі сервіси, як правило, зосереджені на базовій функціональності – оцінюванні та веденні списків ігор, не приділяючи достатньої уваги можливостям соціальної взаємодії. Це створює потребу у створенні нової платформи з розширеним функціоналом: форумами, особистими публікаціями, коментарями та зручним ігровим журналом. Такий підхід сприятиме формуванню активної спільноти гравців, що в свою чергу позитивно вплине на розвиток культури рецензування ігор, обмін знаннями та підтримку новачків у геймерському середовищі.

Ключові слова: відеоігри, рецензування, соціальна взаємодія, форум, користувацький контент

Abstract

The relevance of developing a software module for interactive video game evaluation and reviewing is due to the rapid development of the video game industry and the growing need for players to use specialized online environments to share experiences, impressions, and discuss gameplay. Existing services tend to focus on basic functionality, such as rating and maintaining game lists, without paying enough attention to social interaction. This creates the need for a new platform with extended functionality: forums, personal posts, comments, and a convenient game journal. This approach will help to form an active community of players, which in turn will have a positive impact on the development of a game review culture, knowledge sharing, and support for newcomers to the gaming community.

Keywords: video games, reviewing, social interaction, forum, user-generated content

Вступ

У сучасному світі відеоігри є не лише формою розваги, а й важливим культурним явищем, яке об'єднує мільйони гравців по всьому світу. Відеоігри впливають на мистецтво, науку, технології та суспільство загалом. Вони є платформою для самовираження, творчості та соціальної взаємодії, що робить їх невід'ємною частиною цифрової культури. Водночас, зі зростанням кількості відеоігор та їхнього впливу, постає потреба у спеціалізованих платформах, де гравці можуть ділитися своїми враженнями, обговорювати улюблені ігри та залишати оцінки.

Інтернет-середовище надало можливість для створення платформ, які дозволяють гравцям фіксувати свої досягнення, вести журнали пройдених ігор і ділитися рецензіями. Однак більшість таких платформ зосереджені на базових функціях оцінювання ігор, без розширених можливостей соціальної взаємодії. Це обмежує потенціал комунікації між користувачами, які часто шукають підтримки, порад або просто хочуть поділитися своїми думками.

Соціальний аспект ігрових платформ є надзвичайно важливим, адже він сприяє формуванню спільноти, в якій гравці можуть обмінюватися досвідом, знаходити однодумців та брати участь в обговореннях. Відсутність зручних інструментів для комунікації та взаємодії часто змушує користувачів шукати альтернативні способи для спілкування, такі як форуми або соціальні мережі, що розпорошує інформацію та ускладнює її пошук. Крім того, наявна потреба у можливості пошуку інших користувачів за вказаною країною або містом, що дозволило б легше знаходити локальних гравців, організовувати зустрічі чи формувати спільноти за географічною ознакою.

Додатковою проблемою є потреба у персоналізованому підході до ведення ігрового журналу. Гравці бажають не просто залишати оцінки, а й вести хронологію своїх досягнень, зберігати особисті нотатки та ділитися власними враженнями з іншими. Відсутність такої функціональності у багатьох існуючих рішеннях створює нішу для нових платформ, які б могли задовольнити ці потреби.

Результати дослідження

У результаті проведеного аналізу сучасних ігрових онлайн-платформ було виявлено, що більшість з них зосереджені переважно на базовій функціональності – оцінюванні, веденні списків або журналів проходження ігор. Натомість соціальні можливості, які сприяють активному спілкуванню користувачів, представлені слабо або зовсім відсутні. Зокрема, такі важливі елементи, як повноцінний форум для тематичних обговорень, можливість створення користувацьких постів на сторінках профілю, а також система коментування цих публікацій, зазвичай або не реалізовані, або мають обмежену функціональність. Це значно знижує рівень взаємодії між гравцями та стримує формування активної спільноти навколо платформи. Враховуючи це, у межах дослідження було обґрунтовано доцільність створення модуля з розширеними соціальними можливостями, які будуть інтегровані у середовище для рецензування відеоігор [1 – 4].

У табл. 1 представлена порівняльна характеристика геймерських соціальних платформ.

Таблиця 1 – Порівняльна характеристика геймерських соціальних платформ

Характеристика	Backloggd	InfiniteBacklog	Grouvee	Steam
Наявність реєстрації та авторизації	+	+	+	+
Можливість написання рецензій	+	+	+	+
Наявність форуму	-	-	-	+
Підтримка постів користувачів	-	-	-	-
Можливість пошуку користувачів з однієї країни/міста	-	-	-	-

На основі аналізу представлених сайтів можна зробити висновок, що вони мають певні спільні недоліки. Зокрема, обидві платформи обмежуються базовим функціоналом – оцінюванням контенту, написанням рецензій та веденням особистих журналів. Водночас у них відсутні такі соціальні можливості, як повноцінний форум для обговорень, можливість створення користувацьких постів на сторінці профілю та система гнучкої взаємодії між користувачами. Це ускладнює формування активної спільноти, обмежує обмін досвідом та знаннями, а також знижує залучення користувачів до платформи в довгостроковій перспективі. Отже, створення веб-платформи з розширеним соціальним функціоналом є доцільним та актуальним напрямом розвитку подібних сервісів.

Висновки

За результатами аналізу предметної області було виявлено, що сучасним платформам для оцінювання та рецензування відеоігор не вистачає повноцінного соціального функціоналу, який би сприяв глибшій взаємодії між користувачами. Більшість існуючих сервісів обмежуються базовими можливостями – такими як оцінки, рецензії та особисті журнали, залишаючи поза увагою важливі елементи комунікації, зокрема форуми, пости користувачів і пошук користувачів за географічною ознакою. Це свідчить про наявність незаповненої ніші для розробки платформи, яка б поєднувала функціональність системи рецензування з інструментами соціальної взаємодії. Запропонований підхід до створення програмного модуля з орієнтацією на активну спільноту дозволяє задовольнити ці потреби та сформувати середовище, яке сприятиме не лише обміну думками, а й розширенню ігрової культури загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Backloggd. URL: https://backloggd.com/ (дата звернення 03.04.2025)

2. InfiniteBacklog. URL: https://infinitebacklog.net/ (дата звернення 03.04.2025)
3. Grouvee. URL: https://www.grouvee.com (дата звернення 03.04.2025)
4. Steam. URL: https://store.steampowered.com/ (дата звернення 03.04.2025)

Лікнарович Владислав Валерійович – студент групи 1КН–21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vladwallet556@gmail.com.

Арсенюк Ігор Ростиславович – доцент кафедри комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: air@vntu.edu.ua.

Liknarovych Vladyslav Valeriyovych – student of group 1CS–21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vladwallet556@gmail.com.

Arseniuk Ihor Rostyslavovych – Associate Professor, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: air@vntu.edu.ua.

УДК 004.428.2

С. Г. Фіяло
Г. В. Горячев

ІНТЕРАКТИВНА ІНФОРМАЦІЙНО-РОЗВАЖАЛЬНА СИСТЕМА РОЗПІЗНАВАННЯ ЕМОЦІЙ НА ОСНОВІ ВИРАЗУ ОБЛИЧЧЯ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезі розглянуто ідею створення інформаційної розважальної системи, що здатна розпізнавати емоції користувачів у реальному часі. Така система має на меті підвищення інтерактивності та залучення користувачів шляхом адаптації контенту відповідно до емоційного стану. Запропонована концепція передбачає використання засобів комп'ютерного зору та машинного навчання для аналізу міміки обличчя з подальшим виведенням візуальних або звукових реакцій. В майбутньому така система може мати широке застосування у сфері розваг, освіти та віртуальної реальності.

Ключові слова: емоції, розпізнавання емоцій, розважальна система, інтерфейс користувача, комп'ютерний зір.

Abstract

The thesis considers the idea of creating an information entertainment system capable of recognizing the emotions of users in real time. Such a system aims to increase interactivity and user engagement by adapting content to suit emotional state. The proposed concept involves the use of computer vision and machine learning tools for analyzing facial expressions with the subsequent output of visual or sound reactions. In the future, such a system may have wide application in the field of entertainment, education and virtual reality.

Keywords: emotion, emotion recognition, entertainment system, user interface, computer vision.

Вступ

В умовах активного розвитку штучного інтелекту та мультимедійних технологій, зростає інтерес до інтерактивних систем, здатних реагувати на емоційний стан користувача. Розпізнавання емоцій відкриває нові можливості у створенні адаптивного розважального контенту. Такий підхід дозволяє покращити взаємодію між людиною та машиною, створити більш захопливий досвід користування.

Результати дослідження

У процесі дослідження було проаналізовано сучасні підходи до створення інформаційних систем з функцією розпізнавання емоцій користувача в режимі реального часу. Основними технічними компонентами подібних систем є камера, яка фіксує зображення обличчя користувача, програмне забезпечення для обробки відеопотоку, а також алгоритми, що забезпечують визначення емоційного стану на основі міміки.

До основних методів розпізнавання емоцій належать алгоритми комп'ютерного зору, що дозволяють виявляти та відстежувати ключові точки обличчя (наприклад, кути рота, положення брів, форма очей), і подальше застосування моделей машинного навчання або глибокого навчання (наприклад, згорткових нейронних мереж), які класифікують отримані дані відповідно до певних емоційних категорій.

На основі аналізу доступних бібліотек і фреймворків визначено, що найдоцільнішим для реалізації системи є використання зв'язки Python + OpenCV для обробки зображень та TensorFlow або Keras для реалізації моделі класифікації. Також можуть бути застосовані готові моделі, попередньо натреновані на наборах даних FER2013, AffectNet або CK+.

Дослідження також охопило можливості використання таких систем у розважальному середовищі. Було виявлено, що адаптація поведінки додатку відповідно до емоційної реакції користувача позитивно впливає на взаємодію, дозволяє динамічно змінювати контент, покращувати користувацький досвід та сприяє глибшому зануренню. Наприклад, у відеоіграх система може зменшити складність рівня у разі виявлення негативних емоцій (наприклад, тривоги чи роздратування), або змінювати музику та візуальні ефекти залежно від настрою користувача.

Окрему увагу було приділено питанням захисту персональних даних. Оскільки емоційні реакції є чутливою інформацією, рекомендовано забезпечити локальну обробку даних на пристрої користувача, без передачі до сторонніх серверів. Це знижує ризики витоку особистої інформації та забезпечує відповідність принципам етичного програмування.

Також проаналізовано можливості розширення функціональності таких систем. Зокрема, інтеграція з мікрофоном дозволяє враховувати емоційне забарвлення голосу, а використання сенсорів (наприклад, пульсометра або камери глибини) може дати додаткову інформацію про стан користувача.

На підставі проведеного аналізу встановлено, що системи розпізнавання емоцій можуть використовуватись як в автономних розважальних застосунках, так і у складі комплексних мультимедійних платформ, що дозволяє підвищити рівень персоналізації взаємодії з цифровими продуктами.

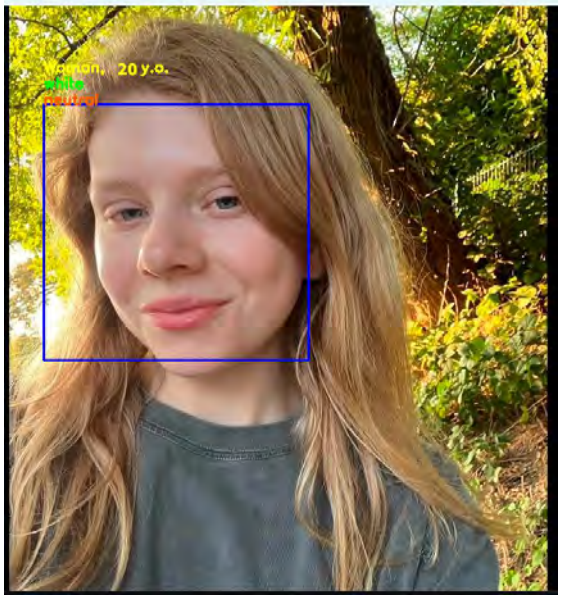

Рис. 1. Система розпізнавання емоцій та інших даних у розважальному додатку

Технологія реалізації

У ході реалізації системи розпізнавання емоцій у реальному часі було створено робочий прототип, що поєднує засоби комп'ютерного зору та попередньо натреновані моделі глибокого навчання. Основним інструментом реалізації обрано мову програмування Python із використанням бібліотек OpenCV та DeepFace. Алгоритм функціонування системи включає такі етапи:

1. Отримання відеопотоку з камери в режимі реального часу.
2. Виявлення обличчя на кадрі з використанням каскадів Хаара з бібліотеки OpenCV.
3. Виділення області обличчя та її попередня обробка (масштабування, нормалізація, перетворення формату зображення).
4. Аналіз міміки обличчя за допомогою функції DeepFace.analyze(), яка дозволяє отримати такі параметри:

- Вік користувача (age)
- Стать (gender)
- Расову належність (race)
- Поточний емоційний стан (emotion)

5. Виведення результатів у вигляді тексту безпосередньо на зображення поверх обличчя.

Для підвищення точності результатів були застосовані такі оптимізації:

- Аналіз проводився на кольоровому зображенні обличчя з невеликим відступом по краях (margin), що забезпечує краще захоплення міміки.
- Зображення обличчя масштабувалося до розміру 224×224, що відповідає вимогам глибокої моделі в DeepFace.
- Увімкнено параметр enforce_detection, який дозволяє покращити виявлення облич.

Виведення інформації відбувалося у зручному форматі з візуалізацією результатів біля обличчя на екрані користувача.

Висновки

Проведене дослідження підтверджує, що інтеграція систем розпізнавання емоцій у розважальні платформи здатна значно підвищити рівень персоналізації та якості взаємодії з користувачем. Використання технологій комп'ютерного зору та машинного навчання дозволяє в реальному часі адаптувати контент відповідно до емоційного стану користувача, що сприяє більш глибокому зануренню та задоволенню від використання системи.

Однак, впровадження таких технологій вимагає ретельного врахування питань конфіденційності та етики. Необхідно забезпечити, щоб обробка емоційних даних відбувалася з дотриманням прав користувачів та відповідних нормативних вимог. Крім того, важливо враховувати культурні та індивідуальні відмінності у вираженні емоцій, щоб уникнути некоректних інтерпретацій та реакцій системи.

Подальші дослідження в цій галузі можуть бути спрямовані на вдосконалення алгоритмів розпізнавання емоцій, розширення спектру розпізнаваних емоційних станів та їхніх комбінацій, а також на інтеграцію з іншими сенсорними даними для більш точного визначення контексту та потреб користувача. Це відкриває перспективи для створення більш інтуїтивних та адаптивних розважальних систем, які здатні забезпечити унікальний користувацький досвід.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Прикладні системи там технології в інформаційному суспільстві [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://aistis.knu.ua/wp-content/uploads/2020/11/tezi_2020_.pdf
2. Що таке Emotion AI і чому це важливо? [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.unite.ai/uk/what-is-emotion-ai-why-does-it-matter/
3. Розробили першу в світі технологію розпізнавання емоцій у реальному часі. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://speka.media/rozrobleno-persu-v-sviti-texnologiyu-rozpiznavannya-emocii-u-realnomu-casi-v45ygo

Фіяло Софія Геннадіївна – студентка групи 2ІСТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: fi14sofiya@gmail.com

Горячев Георгій Володимирович – к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: georgiigoriachev@vntu.edu.ua

Fiyalo Sofia Gennadievna – student of the 2IST-21b group, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: fi14sofiya@gmail.com

Georgy Goryachev - Ph.D., Associate Professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: georgiigoriachev@vntu.edu.ua

УДК 004.8:631.563

А. Р. Ліщук

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ СИСТЕМИ ПРОГНОЗУВАННЯ ТЕМПЕРАТУРИ ЗЕРНА: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто сучасні підходи до прогнозування температури зерна під час зберігання як ключового чинника забезпечення якості агропродукції. Описано обмеження традиційних методів та переваги інтелектуальних систем — нейронних мереж, нечіткої логіки, гібридних моделей. Окреслено перспективні напрями розвитку, зокрема хмарні технології, цифрові двійники, DSS-системи та агроплатформи. Визначено основні переваги впровадження таких рішень.

Ключові слова: прогнозування температури зерна, інтелектуальні системи, адаптивні моделі, нечітка логіка, нейронні мережі.

Abstract

The modern approaches to forecasting grain temperature during storage as a key factor in ensuring the quality of agricultural products are discussed. The limitations of traditional methods and the advantages of intelligent systems — neural networks, fuzzy logic, and hybrid models — are described. Prospective development directions are outlined, including cloud technologies, digital twins, DSS systems, and agro-platforms. The main benefits of implementing such solutions are identified.

Keywords: grain temperature forecasting, intelligent systems, adaptive models, fuzzy logic, neural networks.

Вступ

Забезпечення належних умов зберігання зерна є критично важливим завданням агропромислового комплексу. Одним із ключових факторів, що впливають на якість та безпеку зберігання, є температура зернової маси. Несвоєчасне реагування на зміни температури може призвести до самозігрівання, втрати якості продукції та економічних збитків. У зв'язку з цим виникає потреба у впровадженні сучасних засобів моніторингу та прогнозування, зокрема інтелектуальних систем.

Результати дослідження

На сьогодні у практиці аграрного сектору застосовується широкий спектр методів прогнозування температури зерна в умовах зберігання. До найпоширеніших належать емпіричні методи, які базуються на статистичних закономірностях, виведених на основі багаторічних спостережень. Такі підходи є простими у реалізації, однак мають низьку гнучкість і не завжди забезпечують високу точність прогнозування в умовах змінного клімату або нестандартних умов зберігання.

Крім того, активно застосовуються фізико-математичні моделі тепло- та масообміну в зерновій масі, які враховують параметри навколишнього середовища, теплоємність зерна, щільність насипу, вентиляційні режими тощо. Ці моделі є більш точними, проте вимагають значної кількості параметрів та складних обчислень, що обмежує їх використання у практичних умовах без автоматизованих систем підтримки[1].

У зв'язку зі швидким розвитком цифрових технологій, зокрема обчислювальної техніки, сенсорних систем та інтернету речей (IoT), спостерігається перехід до більш гнучких та адаптивних інтелектуальних систем прогнозування. Все більше досліджень присвячено впровадженню алгоритмів штучного інтелекту — нейронних мереж, нечіткої логіки, генетичних алгоритмів, дерев рішень та інших методів машинного навчання. Зокрема, нейронні мережі здатні самостійно знаходити складні залежності між вхідними параметрами без необхідності створення жорстко формалізованих математичних моделей[1].

Комбіновані (гібридні) підходи, наприклад нейро-нечіткі системи або нейро-еволюційні моделі, дозволяють об'єднати переваги кількох методів: здатність до навчання та адаптації, обробку нечіткої

або неповної інформації, інтерпретованість результатів. Вони можуть враховувати широкий спектр параметрів, включаючи температуру навколишнього середовища, вологість зерна, рівень вентиляції, атмосферний тиск, швидкість повітряних потоків тощо[2].

Таким чином, сучасна тенденція у сфері прогнозування температури зерна спрямована на інтеграцію інтелектуальних систем у практику зберігання сільськогосподарської продукції, що відкриває нові можливості для створення ефективних, автономних та точних систем моніторингу та управління мікрокліматом у зерносховищах.

Інтелектуальні моделі, зокрема нейронні мережі, системи нечіткої логіки, нейро-нечіткі моделі, методи машинного навчання та гібридні алгоритми, мають суттєві переваги порівняно з традиційними підходами до прогнозування температури зерна. Ці переваги зумовлюють їхнє широке впровадження в аграрну галузь та технології зберігання сільськогосподарської продукції[3].

Інтелектуальні системи можуть навчатися на основі накопичених даних, оновлюючи свою поведінку без потреби ручного втручання. Це дозволяє моделі ефективно реагувати на зміну умов зберігання, сезонні коливання температури, зміну характеристик зерна тощо. Здатність до адаптації є особливо важливою у випадках, коли контроль за всіма зовнішніми параметрами неможливий або економічно недоцільний[2].

На відміну від класичних регресійних моделей, які базуються на лінійних припущеннях, інтелектуальні системи здатні моделювати складні багатовимірні зв’язки між параметрами. Це дозволяє досягти вищої точності прогнозів, особливо в умовах, коли зміни одного параметра можуть спричинити непередбачувані ефекти у температурному режимі.

Завдяки використанню нечіткої логіки та статистичних методів обробки, інтелектуальні моделі можуть ефективно працювати навіть за відсутності повного набору вхідних параметрів або за наявності завад у сенсорних даних. Це критично важливо у польових умовах, де системи збору інформації можуть працювати з перебоями або зниженою точністю[3].

Сучасні інтелектуальні системи легко інтегруються з сенсорними мережами, мікроконтролерами та хмарними платформами, що дозволяє створювати комплексні автоматизовані рішення для моніторингу та керування умовами зберігання зерна в режимі реального часу. Взаємодія з IoT-технологіями також відкриває перспективи дистанційного керування та аналітики на основі великих даних (Big Data).

Завдяки можливості аналізувати широкий спектр параметрів і адаптивно підлаштовуватись до нових даних, інтелектуальні моделі, як правило, демонструють кращу прогностичну здатність порівняно з традиційними методами. Це дозволяє не лише вчасно виявляти ризики перегріву зернової маси, але й оптимізувати енергоспоживання вентиляційних систем.

Таким чином, впровадження інтелектуальних систем у сферу зберігання зерна є обґрунтованим та перспективним кроком, що дозволяє значно підвищити ефективність управління якістю продукції, знизити втрати та забезпечити стабільність постачання на ринку[1].

Подальший розвиток інтелектуальних систем прогнозування температури зерна спрямований на вдосконалення їх точності, надійності та зручності у практичному використанні. З урахуванням світових технологічних трендів, можна виділити кілька ключових напрямів розвитку:

- **Використання гібридних моделей (нейро-нечіткі, нейро-еволюційні, генетично-нейронні тощо).** Такі моделі поєднують сильні сторони різних підходів до обробки даних: адаптивність нейронних мереж, інтерпретованість нечітких правил, оптимізаційні можливості еволюційних алгоритмів. Це дозволяє підвищити точність прогнозування, забезпечити стійкість до шумів у вхідних даних та розширити функціональні можливості систем. У результаті створюються більш універсальні моделі, здатні працювати в різноманітних умовах зберігання.
- **Впровадження хмарних технологій для обробки даних у реальному часі.** Перенесення обчислювального навантаження до хмарних платформ дозволяє значно скоротити вимоги до локального обладнання та забезпечити доступ до аналітики з будь-якої точки світу. Такий підхід відкриває можливість обробки великих масивів даних з багатьох об'єктів одночасно, а також реалізації централізованих систем управління станом зерносховищ.
- **Створення інтелектуальних систем підтримки прийняття рішень (DSS) для операторів зерносховищ.** Такі системи надають не лише прогнози, а й рекомендації щодо дій: необхідність провітрювання, зміна режиму вентиляції, перенесення зерна тощо. Вони можуть враховувати технічні можливості об'єкта, енергоспоживання, прогноз погоди та інші зовнішні фактори. В результаті знижується залежність від людського чинника, підвищується ефективність управління і забезпечується стабільна якість збереженого зерна.

- **Застосування цифрових двійників для моделювання умов зберігання.** Цифрові двійники (Digital Twins) — це віртуальні копії реальних об'єктів, що дозволяють моделювати їхню поведінку в режимі реального часу на основі сенсорних даних. У сфері зберігання зерна цифрові двійники можуть імітувати температуру, вологість, циркуляцію повітря та інші параметри, прогнозуючи їх зміну залежно від зовнішніх впливів. Це дозволяє проводити експерименти без ризику для реальної продукції, оперативно реагувати на загрози та планувати оптимальні стратегії зберігання.
- **Інтеграція з іншими компонентами агровиробництва.** Інтелектуальні системи прогнозування можуть бути частиною комплексних агроплатформ, що охоплюють усі етапи ланцюга "вирощування – збирання – зберігання – реалізація". Обмін даними між етапами сприяє підвищенню ефективності всього процесу, кращому плануванню логістики та забезпеченню стабільної якості зерна на виході.

Усе це свідчить про те, що інтелектуальні технології поступово трансформують галузь зберігання сільськогосподарської продукції, роблячи її більш надійною, енергоефективною та прогнозованою. Їх активне впровадження дозволить аграрним підприємствам ефективніше реагувати на виклики ринку, зменшити втрати продукції та підвищити свою конкурентоспроможність.

Висновки

Інтелектуальні системи прогнозування температури зерна є перспективним інструментом для підвищення ефективності зберігання та мінімізації ризиків, пов’язаних із псуванням продукції, самозігріванням зернової маси та втратами якості. Завдяки здатності до адаптації, самонавчання та роботи з великою кількістю різнопланових даних, такі системи мають значний потенціал для інтеграції в сучасні логістичні та управлінські процеси аграрної галузі.

Подальші дослідження у цьому напрямку сприятимуть не лише підвищенню точності прогнозування та надійності технологічних процесів, а й активному впровадженню цифрових технологій в аграрному секторі. Розвиток гібридних моделей, цифрових двійників, систем підтримки прийняття рішень та хмарних сервісів забезпечить перехід до більш автоматизованих, енергоефективних і безпечних систем зберігання сільськогосподарської продукції, що є важливою складовою стратегії сталого розвитку аграрної економіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Q. Wang, M. Hou, Y. Qin and F. Lian, "Temperature Forecasting of Grain in Storage: An Improved Approach Based on Broad Learning Network," in IEEE Access, vol. 12, pp. 115112-115123, 2024.
2. Zhang, Q.; Zhang, W.; Huang, Q.; Wan, C.; Li, Z. AMSformer: A Transformer for Grain Storage Temperature Prediction Using Adaptive Multi-Scale Feature Fusion. Agriculture 2025, 15, 58.
3. Cui, H.; Zhang, Q.; Zhang, J.; Wu, Z.; Wu, W. Classification of Grain Storage Inventory Modes Based on Temperature Contour Map of Grain Bulk Using Back Propagation Neural Network. Agriculture 2021, 11, 451.

Ліщук Андрій Романович – студент групи 174-23а, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail : a.r.lishchuk@gmail.com

Науковий керівник: ***Дубовой Володимир Михайлович -*** д-р. техн. наук, професор кафедри комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Lishchuk Andrii R. – student of 174-23a group, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail : a.r.lishchuk@gmail.com

Supervisor: ***Dubovoi Volodymyr*** – Dr. Sc. (Eng.), Professor of Computer Control Systems Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.9

Гліб Середюк

Володимир Гармаш

МЕТОДИ КВАНТИЗАЦІЇ ТА КОМПРЕСІЇ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ПАМ'ЯТІ В НЕЙРОННИХ МЕРЕЖАХ ДЛЯ ЗАДАЧ КОМП'ЮТЕРНОГО ЗОРУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджуються методи оптимізації пам'яті при використанні глибоких нейронних мереж для задач комп'ютерного зору. Розглянуто підходи до квантизації, обрізання (pruning) та компресії моделей, що дозволяють суттєво зменшити вимоги до пам'яті без значної втрати точності. Проаналізовано ефективність цих методів при застосуванні до задач розпізнавання та класифікації зображень. Встановлено, що комбінований підхід, який включає обрізання, квантизацію та кодування Гаффмана, здатен зменшити розмір моделі до 35-49 разів при зниженні точності менше ніж на 1%. Представлено порівняльний аналіз алгоритмів квантизації після навчання (PTQ) та квантизації з урахуванням навчання (QAT) для найпоширеніших архітектур нейронних мереж.

Ключові слова: глибокі нейронні мережі, квантизація, обрізання моделей, компресія, комп'ютерний зір, оптимізація пам'яті.

Abstract

This paper investigates memory optimization methods for deep neural networks in computer vision tasks. The approaches to quantization, pruning, and model compression are considered, which significantly reduce memory requirements without substantial accuracy loss. The effectiveness of these methods is analyzed when applied to image recognition and classification tasks. It has been established that a combined approach that includes pruning, quantization, and Huffman coding can reduce model size by 35-49 times with accuracy degradation of less than 1%. A comparative analysis of Post-Training Quantization (PTQ) and Quantization-Aware Training (QAT) algorithms for the most common neural network architectures is presented.

Keywords: deep neural networks, quantization, model pruning, compression, computer vision, memory optimization.

Вступ

Сучасні задачі комп'ютерного зору, такі як розпізнавання об'єктів, сегментація зображень та виявлення облич, вимагають використання складних глибоких нейронних мереж. Ці моделі демонструють високу точність, але потребують значних обчислювальних ресурсів і пам'яті для зберігання мільйонів параметрів. Архітектури типу VGG-16, ResNet-50 чи YOLO можуть займати сотні мегабайтів пам'яті, що суттєво ускладнює їх застосування на пристроях з обмеженими ресурсами, таких як мобільні телефони, вбудовані системи або IoT-пристрої.

Оптимізація використання пам'яті є критичною для розширення можливостей застосування нейронних мереж у реальних сценаріях. Актуальність даної проблеми зростає з тенденцією до розгортання моделей штучного інтелекту на кінцевих пристроях замість хмарних серверів, що забезпечує приватність даних та зменшує залежність від мережевого підключення.

Метою даного дослідження є аналіз методів оптимізації пам'яті при використанні нейронних мереж для задач комп'ютерного зору та оцінка їх ефективності з точки зору компромісу між зменшенням розміру моделі та збереженням точності.

Результати дослідження

Результати експериментальних досліджень показують, що найбільш ефективними підходами до оптимізації пам'яті є обрізання мереж, квантизація параметрів та їх кодування. При обрізанні мережі видаляються зв'язки з найменшими за абсолютним значенням вагами, що перетворює щільну матрицю ваг на розріджену. Наприклад, для архітектури VGG-16 обрізання дозволяє зменшити кількість параметрів з 138 млн до 11,3 млн.

Квантизація параметрів передбачає зниження точності представлення ваг з 32-бітних чисел з плаваючою комою до 8-бітних цілих чисел, що зменшує розмір моделі в 4 рази. Розрізняють квантизацію після навчання (PTQ) та квантизацію з урахуванням навчання (QAT), де остання демонструє кращі результати збереження точності.

Кодування Гаффмана, яке присвоює коротші коди частіше вживаним значенням ваг, забезпечує додаткове зменшення розміру моделі на 20-30%. Комбінований підхід "Deep Compression", що послідовно застосовує всі три методи, дозволяє досягти вражаючих результатів. Для архітектури AlexNet це зменшує вимоги до пам'яті з 240 МБ до 6,9 МБ (стиснення в 35 разів) при зниженні точності на 0,58%.

Таблиця 1 - Порівняння методів оптимізації пам'яті для архітектури ResNet-50

Метод	**Розмір моделі, МБ**	**Зменшення розміру, рази**	**Зниження точності, %**
Оригінальна модель	97,8	1,0	0,0
8-біт PTQ	24,5	4,0	0,5
8-біт QAT	24,5	4,0	0,3
Обрізання (90%)	9,8	10,0	0,7
Обрізання + 8-біт QAT	2,4	40,0	0,9

Висновки

Проведене дослідження показує, що методи квантизації та компресії дозволяють суттєво зменшити вимоги до пам'яті при використанні нейронних мереж для задач комп'ютерного зору. Експериментальні результати підтверджують, що комбінований підхід, який включає обрізання, квантизацію та кодування Гаффмана, забезпечує стиснення моделей в 35-49 разів при зниженні точності менше ніж на 1%. Найкращим компромісом між розміром моделі та збереженням точності є поєднання обрізання мережі з квантизацією з урахуванням навчання, що дозволяє зменшити вимоги до пам'яті у 40 разів для архітектури ResNet-50. Отримані результати відкривають можливості для розгортання складних нейромережевих архітектур на пристроях з обмеженими ресурсами, таких як мобільні телефони, камери спостереження та IoT-пристрої.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Han, S. Deep Compression: Compressing Deep Neural Networks with Pruning, Trained Quantization and Huffman Coding / S. Han, H. Mao, W. J. Dally // arXiv preprint. — 2015. — No. arXiv:1510.00149. — 14 p.
2. Jacob, B. Quantization and Training of Neural Networks for Efficient Integer-Arithmetic-Only Inference / B. Jacob, S. Kligys, B. Chen, M. Zhu, M. Tang, A. Howard, H. Adam, D. Kalenichenko // Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition (CVPR). — 2018. — Pp. 2704–2713.
3. Cheng, Y. A Survey of Model Compression and Acceleration for Deep Neural Networks / Y. Cheng, D. Wang, P. Zhou, T. Zhang // arXiv preprint. — 2018. — No. arXiv:1710.09282. — 23 p.
4. Sze, V. Efficient Processing of Deep Neural Networks: A Tutorial and Survey / V. Sze, Y.-H. Chen, T.-J. Yang, J. S. Emer // Proceedings of the IEEE. — 2017. — Vol. 105, Iss. 12. — Pp. 2295–2329.
5. Goodfellow, I. Deep Learning / I. Goodfellow, Y. Bengio, A. Courville. — Cambridge : MIT Press, 2016. — 800 p.

Середюк Гліб Анатолійович — аспірант, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: hlibsered@gmail.com

Гармаш Володимир Володимирович — кандидат технічних наук, доцент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Seredyuk Hlib — PhD Student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hlibsered@gmail.com

Garmash Volodymyr — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.912

О.В. Бісікало
О.Р. Іщенко

ВИЗНАЧЕННЯ АВТОРСТВА УКРАЇНОМОВНОГО ТЕКСТУ НА ОСНОВІ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дослідження присвячено задачі автоматичного визначення авторства україномовного тексту на основі методів машинного навчання. Запропоновано підхід, що передбачає формалізацію синтаксичних ознак, отриманих в результаті аналізу речень. Сформовано набір із 11 структурних характеристик, які дозволяють кількісно описати стиль автора на рівні синтаксису. Для розв'язання задачі атрибуції використано багатошаровий перцептрон, навчання якого здійснюється на основі витягнутих ознак. Експериментальні результати, отримані на корпусі творів трьох українських авторів, підтверджують ефективність запропонованого підходу та демонструють високу точність класифікації за умови належної попередньої обробки даних.

Ключові слова: *авторство тексту, машинне навчання, синтаксичний аналіз, нейронна мережа, стилометрія, україномовні тексти, мова Python.*

Abstract

The research focuses on the task of automatic authorship attribution for Ukrainian-language texts using machine learning methods. The proposed approach involves formalizing syntactic features obtained through parsing of sentences. A set of 11 structural characteristics has been developed to quantitatively represent an author's style at the syntactic level. A multilayer perceptron is used to solve the attribution task, trained on the extracted features. Experimental results based on a corpus of texts by three Ukrainian authors confirm the effectiveness of the proposed method and demonstrate high classification accuracy with proper data preprocessing.

Keywords*: text authorship, machine learning, syntactic analysis, neural network, stylometry, Ukrainian texts, Python.*

Вступ

Задача авторської атрибуції полягає у визначенні ймовірного автора тексту на основі аналізу мовних ознак. Вона має практичне значення в контексті лінгвістичної експертизи, виявлення плагіату, цифрової безпеки та стилістичних досліджень. Сучасні підходи до вирішення цієї задачі базуються на методах машинного навчання, де для класифікації авторства використовуються статистичні, лексичні або синтаксичні характеристики тексту. У даній роботі розвинуто підхід [1], що ґрунтується на формалізації синтаксичних ознак речення, які надалі подаються на вхід штучній нейронній мережі. Такий підхід дозволяє зберегти інформацію про структурні особливості авторського стилю та забезпечити високу точність класифікації навіть на обмеженому обсязі навчальних даних.

Результати дослідження

Для вирішення задачі автоматичного визначення авторства україномовного тексту було виконано послідовність формальних кроків, які включають збір даних, отримання синтаксичних ознак речень тексту за допомогою програмного парсингу, побудову класифікаційної моделі та оцінку її ефективності.

1) Підготовка корпусу текстів.

   На першому етапі було зібрано та структуровано мінікорпус з текстів трьох класичних українських авторів: Тараса Шевченка, Івана Франка та Лесі Українки. Кожен автор був представлений двома текстовими файлами: один призначався для навчання (обсягом ~16 000 символів), інший – для тестування (~9 500 символів). Загалом, для кожного автора підготовлено по 2700 слів для підмножини train і 1650 слів для підмножини test, що забезпечує збалансованість вибірки та рівномірність представлення класів.

2) Синтаксичний аналіз та визначення формальних ознак речень тексту.

   Синтаксичний аналіз речень здійснювався за допомогою бібліотеки Stanza мови програмування

Python, яка підтримує українську мову та дозволяє будувати синтаксичне дерево кожного речення тексту. На основі аналізу для кожного речення було визначено 11 синтаксичних ознак, серед яких:

a) кількість вузлів у реченні,
b) кількість простих речень у межах складного,
c) глибина синтаксичного дерева,
d) ширина розгалуження від кореня,
e) середня глибина гілок тощо.

Формалізовані ознаки дозволяють кількісно представити структурні особливості речень, що є важливим аспектом авторського стилю [2, 3].

3) Попередня обробка даних.

На етапі попередньої обробки було реалізовано:

a) перетворення текстових міток авторів у чисельні класи (Shevchenko – 0, Franko – 1, Lesya – 2),
b) масштабування ознак методом MinMaxScaler до діапазону [0;1],
c) перевірку даних на аномальні або відсутні значення.

Підготовлені дані були збережені у форматі .csv для подальшого використання у процесі навчання моделей [4].

4) Побудова та навчання моделі.

Для класифікації текстів за авторством було використано багатошаровий перцептрон (MLPClassifier) з такими параметрами:

a) архітектура: два прихованих шари (100 та 50 нейронів),
b) функція активації: tanh,
c) оптимізатор: lbfgs,
d) регуляризація: alpha = 0.001,
e) early_stopping = True для запобігання перенавчанню.

Навчання здійснювалося на 70% прикладів, тестування – на 30%, зі збереженням пропорцій класів за допомогою stratify. Модель реалізовано на основі бібліотеки Scikit-learn [5].

5) Аналіз результатів класифікації.

Початкове навчання моделі дало високу точність на тренувальних даних (96%), однак значно нижчу — на тестових (45%), що вказує на наявність перенавчання [6]. Після оптимізації гіперпараметрів (зменшення складності моделі, зміна функції активації, додавання валідації) точність класифікації на тестовій вибірці підвищилась до 92%. Це свідчить про здатність моделі до узагальнення стилістичних патернів у синтаксичних структурах речень [7]. Отже, результати аналізу показують, що побудована модель є ефективним інструментом для задачі авторської атрибуції україномовних текстів, демонструючи високу точність класифікації за умови належної формалізації вхідних ознак.

Висновки

У даній роботі розглянуто задачу автоматичного визначення авторства україномовного тексту з використанням методів машинного навчання. Основною ідеєю є побудова формального опису синтаксичних характеристик речень, які слугують як ознаки для навчання класифікаційної моделі. У результаті дослідження було сформовано набір із 11 синтаксичних ознак, що відображають структурну складність речень, глибину синтаксичних дерев, кількість граматичних основ, розгалуженість тощо. Застосовано бібліотеку Stanza для синтаксичного аналізу українських текстів, що дозволило автоматизувати, на відміну від роботи [7], визначення зазначених ознак. Після виконання попередньої обробки даних було реалізовано класифікатор на основі багатошарового перцептрона (MLPClassifier). Було здійснено налаштування гіперпараметрів моделі з метою уникнення перенавчання. За результатами тестування модель досягла точності класифікації на рівні 92%, що свідчить про ефективність обраного підходу та релевантність відібраних ознак.

Таким чином, машинне навчання на базі синтаксичних ознак є перспективним напрямом для задач стилометричного аналізу україномовних текстів. Отримані результати потребують розширення експериментальної бази для апробації, але вже наразі можуть бути використані в системах юридичної цифрової експертизи, зокрема кримінальної, виявлення авторства, а також для подальших досліджень у сфері комп’ютерної лінгвістики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бісікало О. В., Голуб С.В., Стовбчатий, М.М. «Застосування методів машинного навчання для визначення авторства україномовного тексту, » в Матеріали конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2020)», Вінниця, 2020. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2020/paper/view/8567. Дата звернення: Груд. 2019. – 6 с.

2. Могир М. С. Визначення автора тексту з використанням глибокого навчання : магістерська дис. – Київ : НТУУ "КПІ ім. Ігоря Сікорського", 2020. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ela.kpi.ua/items/a3314c2a-f3ad-4d42-b677-4a904ddbe149

3. Зеленько Ю., Парамонов А. Програмний засіб ідентифікації автора тексту та виявлення емоційного контексту // Молодий вчений. – 2019. – №11(75). – С. 29–33.

4. Hu Z. та ін. DeepStyle: User Style Embedding for Authorship Attribution of Short Texts. – arXiv preprint arXiv:2103.11798, 2021. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/2103.11798

5. Scikit-learn: Machine Learning in Python. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://scikit-learn.org

6. Шкура Я. О. Нейромережева комп'ютерна система розпізнавання авторства тексту : бакалавр. проєкт / Я. О. Шкура ; Національний технічний університет України "КПІ ім. Ігоря Сікорського". – Київ, 2023. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ela.kpi.ua/items/0ae61f78-4aa6-4829-b007-679cd4b9fd75

7. Подшиваленко Б. О. Методи машинного навчання розв'язання задачі ідентифікації текстів : кваліфікаційна робота. – Харків : ХНУРЕ, 2021. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://openarchive.nure.ua/entities/publication/4632bfe1-9b18-4f0d-9b95-0f5934b50f2e.

Бісікало Олег Володимирович – д-р техн. наук, професор, завідувач кафедри АІІТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: obisikalo@vntu.edu.ua

Іщенко Олексій Русланович – студент групи 1ІСТ-22Б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oleksiy26032005@gmail.com

Bisikalo Oleg V. – Dr.Sc. (Eng.), Professor of the Faculty for Computer Systems and Automatic, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: obisikalo@vntu.edu.ua

Ishchenko O. R. – Department of Automation and intelligent information technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksiy26032005@gmail.com

УДК 004.8

І.В. Северин
В.О. Денисюк

ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РОЗРОБКА ПАРАЛЕЛЬНОГО АЛГОРИТМУ СОРТУВАННЯ ЗА РОЗРЯДАМИ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ C++ AMP

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено, розроблено, оптимізовано та протестовано паралельний алгоритм сортування за розрядами з використанням C++ AMP. Оцінеа його ефективності у порівнянні з послідовними підходами. Паралельна реалізація забезпечила прискорення виконання у кілька разів порівняно з послідовною; стабільність та коректність сортування; ефективне використання ресурсів CPU.

Ключові слова: *Radix Sort,паралельний алгоритм, C++ AMP.*

Abstract

A parallel algorithm for sorting by bits using C++ AMP was researched, developed, optimized, and tested. Its effectiveness was evaluated in comparison with sequential approaches. Parallel implementation provided several times faster execution compared to sequential; stability and correctness of sorting; efficient use of CPU resources.

Keywords: *Radix Sort, parallel algorithm, C++ AMP.*

Вступ

У сучасному світі інформаційних технологій обсяги даних, що підлягають обробці, зростають у геометричній прогресії. Це вимагає ефективних та високошвидкісних алгоритмів обробки, зокрема сортування. Одним з найефективніших алгоритмів для числових масивів є сортування за розрядами (Radix Sort), особливо у випадках роботи з великими наборами даних [1].

Використання паралельних обчислень дозволяє значно скоротити час обробки, розподіляючи навантаження між ядрами CPU або потоками на GPU. Вибір технології C++ AMP для реалізації Radix Sort обумовлений орієнтацією цієї технології на масивно-паралельну обробку, яка доступна на GPU.

Постановка задачі дослідження

Метою дослідження є розробка, оптимізація та тестування паралельного алгоритму сортування за розрядами з використанням C++ AMP, а також оцінка його ефективності у порівнянні з послідовними підходами.

Основні завдання дослідження такі:

- аналіз існуючих реалізацій паралельного сортування;
- розробка математичної моделі алгоритму;
- створення потокового графа виконання;
- вибір відповідної технології реалізації;
- програмування та оптимізація алгоритму;
- проведення тестування для аналізу продуктивності.

Виклад основного матеріалу

Алгоритм Radix Sort — це стабільний, непорівняльний алгоритм сортування, що обробляє елементи за окремими розрядами чисел, починаючи з найменш значущого (LSD) до найбільш значущого (MSD). Складність алгоритму в класичному випадку — O(n * k), де n — кількість елементів, k — кількість розрядів. У паралельному варіанті обчислення частот, сортування за

кожним розрядом та злиття частково відсортованих блоків виконуються одночасно потоками. Це дозволяє значно зменшити час виконання (крокова складність — $O(\log_2 n)$, робоча — $O(n)$) [2].

Первинно було заплановано використання C++ AMP як платформи для паралельного програмування на GPU [3]. Проте, через її обмежену підтримку на сучасних системах, реалізація була здійснена за допомогою стандартних потоків C++ (std::thread), що надали більшу гнучкість та портативність. У реалізації застосовувалися також інструменти [4]: Visual Studio як середовище розробки; PlantUML — для побудови UML-діаграм; mutex та lock_guard — для синхронізації потоків.

Програмна реалізація включає кілька класів:

- RadixSort — керує процесом сортування та потоками;
- DataBlock — представляє окремий блок даних;
- FrequencyCounter — обчислює частоти значень;
- CountingSort — реалізує сортування одного блоку;
- Synchronizer — відповідає за міжпотокову взаємодію.

Підхід базується на розподілі даних на блоки, сортуванні кожного в окремому потоці та подальшому злитті результатів з використанням синхронізації [5].

Результати дослідження.

Тестування довели робото спроможність обраних методів та результативність розробки.

Для тестування були сформовані різні тестові набори: малі, середні, великі масиви; набори з однаковими елементами, великі числа тощо. Всі тести пройдено успішно. Паралельна реалізація забезпечила:

- прискорення виконання у кілька разів порівняно з послідовною;
- стабільність та коректність сортування;
- ефективне використання ресурсів CPU.

Висновки

Успішно реалізовано ефективний паралельний алгоритм сортування за розрядами. Програмна реалізація підтвердила переваги паралельного підходу при роботі з великими обсягами даних.

Отримані результати можуть бути використані у програмних продуктах, які потребують високошвидкісного сортування: обробка баз даних, системи обробки зображень, пошукові системи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сортування за розрядами. URL:https://uk.wikipedia.org/wiki/Сортування_за_розрядами .
2. Паралельні обчислення. URL:https://uk.wikipedia.org/wiki/Паралельні_обчислення .
3. C++ AMP Overview. URL:https://learn.microsoft.com/en-us/cpp/parallel/amp/cpp-amp-overview?view=msvc170 .
4. C++ documentation. URL:https://learn.microsoft.com/en-us/cpp/cpp/?view=msvc-170 .
5. Алгоритм сортування за розрядами | Radix | Algorithms and Data structures. URL: https://www.youtube.com/watch?v=lCgqzlCB2Zo .

Северин Ілля Володимирович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: severinilla2019@gmail.com;

Денисюк Валерій Олександрович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vad64@i.ua.

Severyn Illya Vladimirovich – student of Computer Science Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: severinilla2019@gmail.com;

Denysiuk Valerii Olexandrovich – Ph.D., Assistant Professor, Assistant Professor of the Chair of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad64@i.ua

УДК 004.6

А. М. Гайович
С. О. Жуков

РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПЕРЕДБАЧЕННЯ РІВНЯ ЩАСТЯ У КРАЇНАХ СВІТУ МЕТОДАМИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дана робота присвячена підготовці та розвідувальному аналізу даних для подальшого використання у інформаційній технології передбачення рівня щастя у країнах світу методами машинного навчання. Було проведено аналіз датасету World Happiness Report, що містить соціально-економічні характеристики країн, та досліджено залежності між ними і показником щастя.

Ключові слова: рівень щастя, інформаційні технології, машинне навчання, аналіз даних, передбачення, ознаки, передбачення рівня щастя у країнах світу.

Abstract

The paper is devoted to the preparation and exploratory data analysis for further use in the information technology of predicting the happiness level in countries worldwide using machine learning methods. The World Happiness Report dataset, which includes socio-economic indicators, was analyzed to discover relationships between these indicators and the happiness score.

Keywords: happiness level, information technology, machine learning, data analysis, prediction, features, prediction of happiness level in countries worldwide.

Вступ

У сучасному світі рівень добробуту населення та якість життя є пріоритетними аспектами соціального розвитку. Одним із важливих індикаторів цих аспектів є рівень щастя громадян, що все частіше стає предметом досліджень у глобальному масштабі. Звіт про щастя у світі (World Happiness Report) дозволяє комплексно оцінити цей показник, спираючись на соціально-економічні характеристики країн.

Зі зростанням обсягів доступних даних та розвитком технологій обробки інформації, з'являються нові можливості для аналізу складних соціальних явищ. Застосування інформаційних технологій, зокрема методів машинного навчання, створює умови для виявлення закономірностей, що визначають рівень щастя, та побудови моделей, які здатні передбачати його зміну залежно від різних факторів.

У цьому дослідженні проведено розвідувальний аналіз даних на основі відкритого набору World Happiness Report, доступного на платформі Kaggle [1]. Основною метою є виявлення ключових факторів, що впливають на щастя населення, та формування бази для створення ефективної інформаційної технології прогнозування.

Розвідувальний аналіз

Для проведення аналізу було обрано набір даних під назвою World Happiness Report, який має відкритий доступ для загального використання на платформі Kaggle [1]. Даний датасет містить інформацію про рівень щастя в різних країнах світу, а також низку соціально-економічних показників, що потенційно впливають на цей рівень. Загалом датасет охоплює понад 150 країн і містить 9 ключових ознак, що використовуються для розрахунку індексу щастя (рис. 1).

Основні атрибути датасету:

- Country – назва країни;
- Happiness Rank – рейтинг країни на основі оцінки щастя;
- Happiness Score – оцінка рівня щастя населення;
- GDP per capita – валовий внутрішній продукт на душу населення;
- Social Support – рівень соціальної підтримки;

- Healthy Life Expectancy – очікувана тривалість здорового життя;
- Freedom to make life choices – рівень свободи у виборі життєвого шляху;
- Generosity – рівень щедрості громадян;
- Perceptions of corruption (Trust) – сприйняття корупції в державних інституціях.

Цей набір даних надає достатньо можливостей для проведення глибокого аналізу, визначення основних факторів впливу на рівень щастя та побудови моделей передбачення із застосуванням методів машинного навчання.

	Country	Rank	Score	GDP	Family	Health	Freedom	Trust	Generosity
0	Switzerland	1	7.587	1.39651	1.34951	0.94143	0.66557	0.41978	0.29678
1	Iceland	2	7.561	1.30232	1.40223	0.94784	0.62877	0.14145	0.43630
2	Denmark	3	7.527	1.32548	1.36058	0.87464	0.64938	0.48357	0.34139
3	Norway	4	7.522	1.45900	1.33095	0.88521	0.66973	0.36503	0.34699
4	Canada	5	7.427	1.32629	1.32261	0.90563	0.63297	0.32957	0.45811
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
151	Rwanda	152	3.334	0.35900	0.71100	0.61400	0.55500	0.41100	0.21700
152	Tanzania	153	3.231	0.47600	0.88500	0.49900	0.41700	0.14700	0.27600
153	Afghanistan	154	3.203	0.35000	0.51700	0.36100	0.00000	0.02500	0.15800
154	Central African Republic	155	3.083	0.02600	0.00000	0.10500	0.22500	0.03500	0.23500
155	South Sudan	156	2.853	0.30600	0.57500	0.29500	0.01000	0.09100	0.20200

Рис. 1. Приклад даних із датасету «World Happiness Report»

Було виконано попереднє очищення та об’єднання даних за 2015-2019 роки та проведено розвідувальний аналіз даних [2], в ході якого було створено деякі візуалізації, наведені нижче (рис. 2-4).

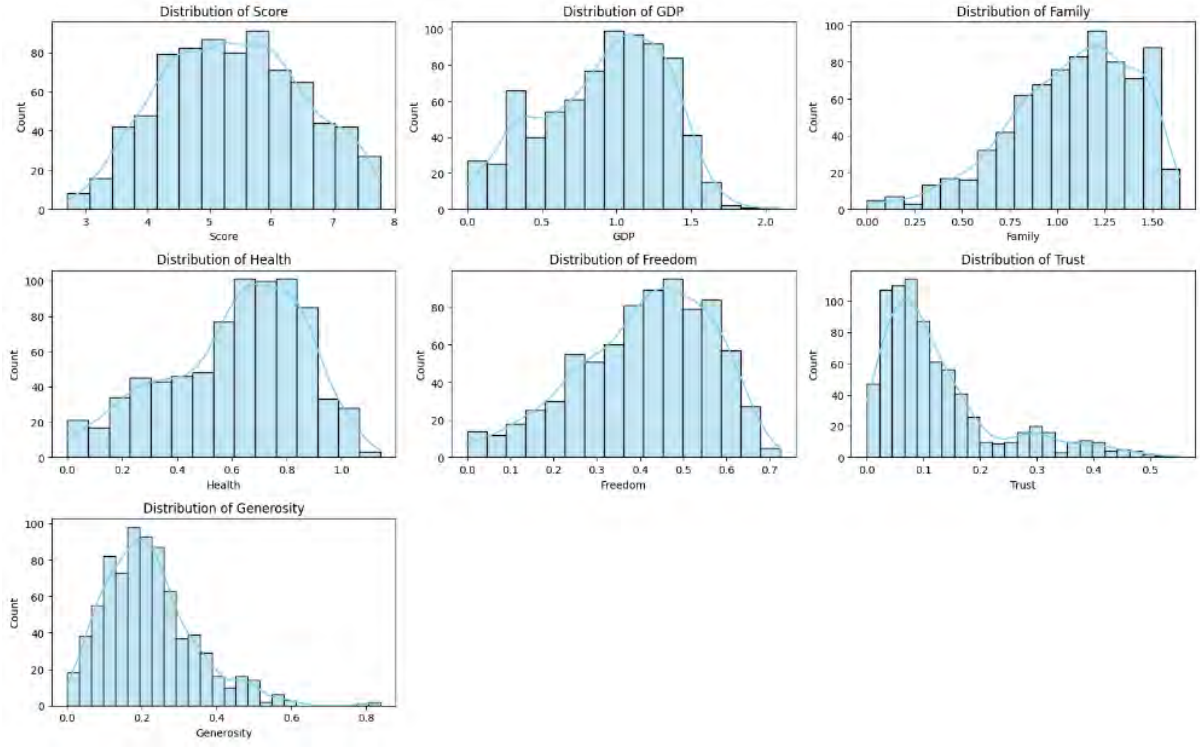

Рис. 2. Гістограма розподілу показників щастя у 2015-2019 роках

Наведені гістограми надають візуальне уявлення про розподіл ключових факторів, що впливають на щастя та економічне благополуччя країн за п’ятирічний період. Різні форми розподілів для різних показників свідчать про різницю в їхньому поширенні серед країн світу.

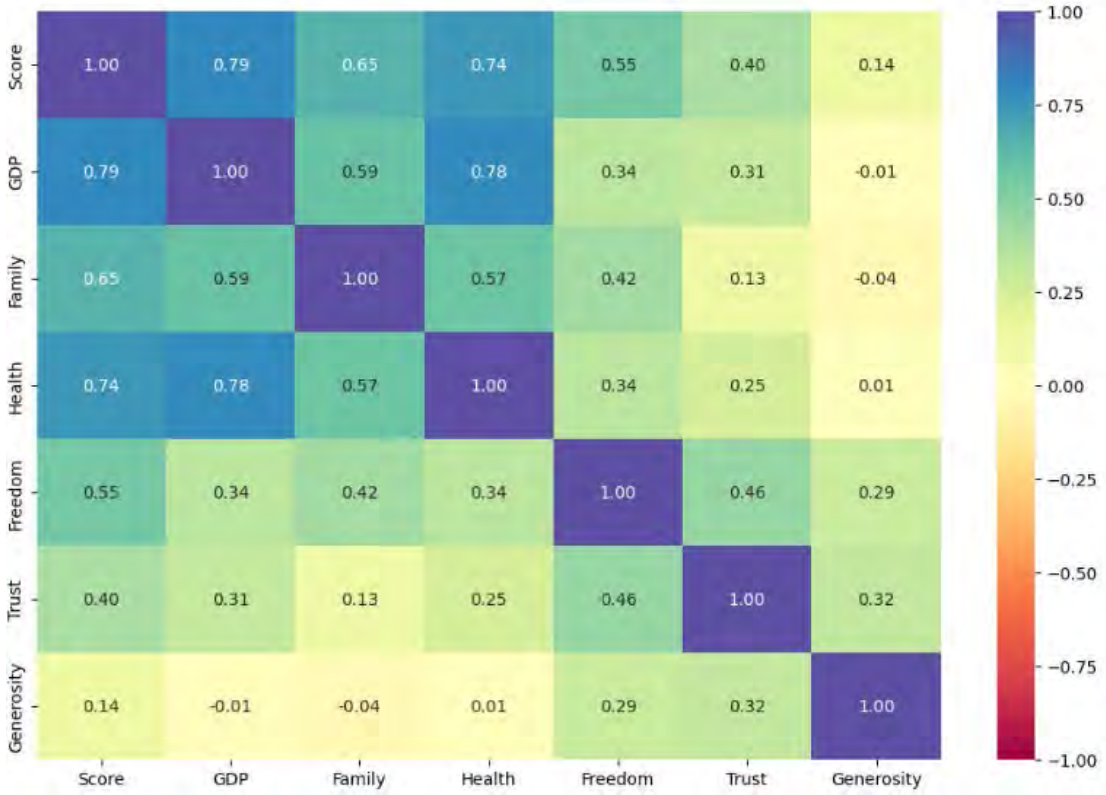

Рис. 3. Матриця кореляції

З наведеної матриці кореляції можна зробити висновок, що рівень щастя найбільше пов’язаний з економічним добробутом (ВВП), здоров’ям та соціальною підтримкою. Свобода та довіра також відіграють важливу, але меншу роль. Щедрість демонструє найслабший зв’язок з іншими досліджуваними показниками.

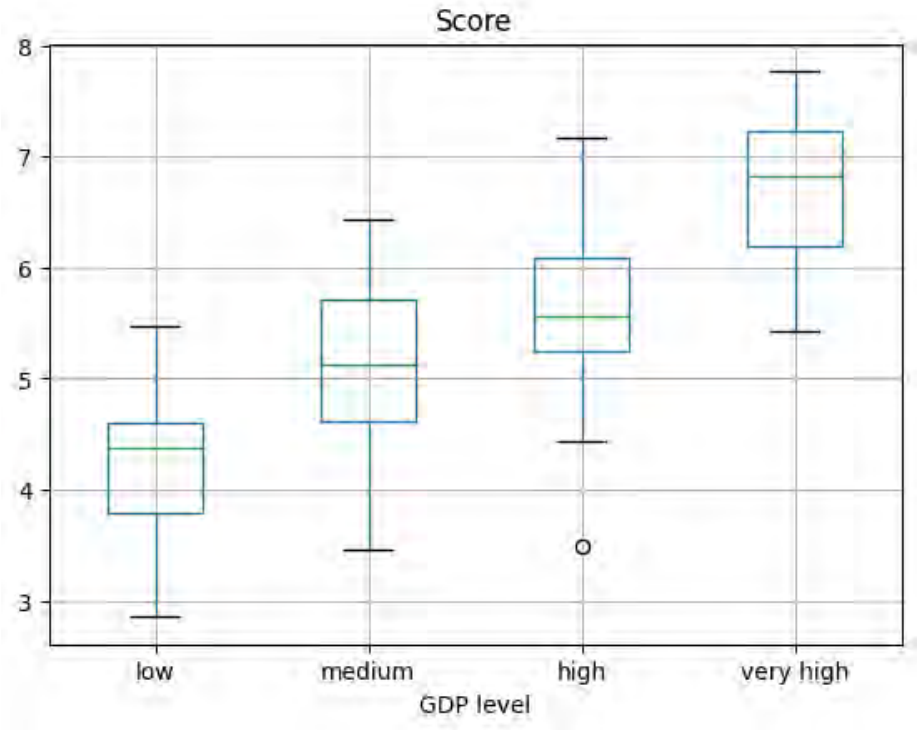

Рис. 4. Коробковий графік залежності оцінки рівня щастя від рівня економічного добробуту

На рисунку 4 видно чітку позитивну тенденцію: вищі рівні економічного добробуту (GDP level) відповідають вищим оцінкам рівня щастя (Score). Кожен коробковий графік відображає розподіл оцінок рівня щастя для країн, що належать до відповідної категорії рівня економічного добробуту («low», «medium», «high», «very high»). Такий графік наочно ілюструє, як змінюється розподіл оцінок рівня щастя в залежності від рівня економічного добробуту країн. Чітко простежується зростання як медіанного, так і міжквартильного розмаху (IQR – висота «коробки») Score зі збільшенням рівня GDP, що підтверджує позитивний зв'язок між цими показниками.

Висновки

При розвідувальному аналізі набору даних «World Happiness Report», що містить інформацію про рівень щастя та економічні показники країн за період 2015 – 2019 років, було досліджено вплив рівня економічного добробуту на оцінку рівня щастя.

Було досліджено розподіл усіх параметрів гістограм (Рис. 2). Аналіз гістограм показав, що розподіл оцінки рівня щастя (Score) достатньо рівномірний, що в майбутньому позитивно вплине на передбачення.

Також було побудовано матрицю кореляції, яка показала залежність між різними економічними та соціальними параметрами та оцінкою рівня щастя (Score). Аналіз матриці виявив помірну позитивну кореляцію між рівнем щастя та ВВП на душу населення, соціальною підтримкою та очікуваною тривалістю здорового життя.

Для більш детального вивчення впливу економічного добробуту на рівень щастя було побудовано коробковий графік (boxplot) залежності оцінки рівня щастя від рівня економічного добробуту (Рис. 4). На графіку чітко простежується тенденція – вищі рівні економічного добробуту (категорії «low», «medium», «high», «very high», сформовані на основі квантилів ВВП на душу населення) відповідають вищим значенням оцінки рівня щастя. Кожен коробковий графік відображає розподіл оцінок рівня щастя для країн з відповідним рівнем економічного добробуту, візуалізуючи медіану, квартилі, мінімальні та максимальні значення, а також потенційні викиди. Цей графік наочно демонструє позитивний зв'язок між економічним добробутом країни та середнім рівнем щастя її населення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. World Happiness Report [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.kaggle.com/datasets/unsdsn/world-happiness/data
2. World Happiness Report EDA & Visualization [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.kaggle.com/code/annhaiovych/world-happiness-report-eda-visualization
3. Pandas Getting started. 2024 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://pandas.pydata.org/docs/getting_started/index.html
4. Matplotlib Pyplot Documentation. 2024 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://matplotlib.org/3.5.3/api/_as_gen/matplotlib.pyplot.html
5. Seaborn Tutorial. 2023 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://seaborn.pydata.org/tutorial.html

Гайович Анна Михайлівна – студентка групи СА-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ann.gajovich@gmail.com.

Жуков Сергій Олександрович– к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, e-mail: sazhukov@gmail.com.

Haiovych Anna M. – student of Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, SA-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ann.gajovich@gmail.com.

Zhukov Serhii O. – Ph.D., Assistant Professor of the Department of Systems Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@gmail.com.

УДК 004.62 + 634.8

І. В. Демков
С. О. Жуков

РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИНА ЗА ЙОГО ВЛАСТИВОСТЯМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена підготовці та розвідувальному аналізу даних португальського вина "Vinho Verde" для подальшого використання в інформаційній технології передбачення якості вина методами машинного навчання. Проведено статистичний аналіз датасету, досліджено розподіли змінних, виявлено кореляційні зв'язки та визначено основні фактори, що впливають на якісні характеристики вина.

Ключові слова: розвідувальний аналіз даних, передбачення якості, вино, кореляційний аналіз, статистичні показники.

Abstract

The work is devoted to the preparation and exploratory data analysis of Portuguese "Vinho Verde" wine for further use in information technology for predicting wine quality using machine learning methods. Statistical analysis of the dataset was conducted, variable distributions were studied, correlation relationships were identified, and the main factors affecting wine quality characteristics were determined.

Keywords: exploratory data analysis, quality prediction, wine, correlation analysis, statistical indicators.

Вступ

Сучасний розвиток інформаційних технологій дозволяє ефективно застосовувати методи машинного навчання для аналізу та передбачення різноманітних характеристик продуктів. Особливо це актуально для виноробної галузі, де визначення якості вина традиційно проводиться експертами-дегустаторами на основі суб'єктивних оцінок. Використання методів інтелектуального аналізу даних дозволяє виявити приховані закономірності між хімічними властивостями вина та його фінальною якістю, що дозволяє покращити процес його виготовлення.

Метою даного дослідження є проведення розвідувального аналізу даних для виявлення факторів, що визначають якість вина, та підготовка даних для подальшого машинного навчання. Основою дослідження виступає відкритий датасет з хімічними характеристиками та експертними оцінками португальського вина "Vinho Verde" [1].

Розвідувальний аналіз

Для проведення аналізу використано відкритий набір даних, опублікований на платформі Kaggle, що містить інформацію про хімічні властивості червоного португальського вина та його експертні оцінки. Датасет складається з 1599 записів та містить 12 числових полів, що представляють різні хімічні показники та фінальну оцінку якості за 10-бальною шкалою (рис. 1).

Основні атрибути датасету включають:

- Fixed acidity - фіксована кислотність
- Volatile acidity - летка кислотність
- Citric acid - вміст лимонної кислоти
- Residual sugar - залишковий цукор
- Chlorides - вміст хлоридів
- Free sulfur dioxide - вільний діоксид сірки
- Total sulfur dioxide - загальний діоксид сірки
- Density - густина
- pH - показник кислотності
- Sulphates - вміст сульфатів
- Alcohol - вміст алкоголю

– Quality - експертна оцінка якості

```
<class 'pandas.core.frame.DataFrame'>
RangeIndex: 1599 entries, 0 to 1598
Data columns (total 12 columns):
 #   Column                Non-Null Count  Dtype
---  ------                --------------  -----
 0   fixed acidity         1599 non-null   float64
 1   volatile acidity      1599 non-null   float64
 2   citric acid           1599 non-null   float64
 3   residual sugar        1599 non-null   float64
 4   chlorides             1599 non-null   float64
 5   free sulfur dioxide   1599 non-null   float64
 6   total sulfur dioxide  1599 non-null   float64
 7   density               1599 non-null   float64
 8   pH                    1599 non-null   float64
 9   sulphates             1599 non-null   float64
 10  alcohol               1599 non-null   float64
 11  quality               1599 non-null   int64
dtypes: float64(11), int64(1)
memory usage: 150.0 KB
```

Рисунок 1 – Вид вхідних значень

Першим етапом аналізу стало дослідження основних статистичних показників кожної змінної. Виявлено, що датасет не містить пропущених значень, що спрощує подальший аналіз. Визначено середні значення, медіани, стандартні відхилення та інші показники для всіх змінних (рис. 2). Ці показники будуть використані у подальшому формуванні суджень.

	count	mean	std	min	25%	50%	75%	max
fixed acidity	1599.0	8.320	1.741	4.600	7.100	7.900	9.200	15.900
volatile acidity	1599.0	0.528	0.179	0.120	0.390	0.520	0.640	1.580
citric acid	1599.0	0.271	0.195	0.000	0.090	0.260	0.420	1.000
residual sugar	1599.0	2.539	1.410	0.900	1.900	2.200	2.600	15.500
chlorides	1599.0	0.087	0.047	0.012	0.070	0.079	0.090	0.611
free sulfur dioxide	1599.0	15.875	10.460	1.000	7.000	14.000	21.000	72.000
total sulfur dioxide	1599.0	46.468	32.895	6.000	22.000	38.000	62.000	289.000
density	1599.0	0.997	0.002	0.990	0.996	0.997	0.998	1.004
pH	1599.0	3.311	0.154	2.740	3.210	3.310	3.400	4.010
sulphates	1599.0	0.658	0.170	0.330	0.550	0.620	0.730	2.000
alcohol	1599.0	10.423	1.066	8.400	9.500	10.200	11.100	14.900
quality	1599.0	5.636	0.808	3.000	5.000	6.000	6.000	8.000

Рисунок 2 – Обраховані статистичні показники змінних

Наступним кроком було визначення характеру розподілу змінних через обчислення асиметрії та ексцесу [2, 3]. Більшість змінних демонструють правосторонню асиметрію, що свідчить про схильність до аномально високих значень (рис. 3). Особливо виділяються змінні chlorides, residual sugar та sulphates, які мають надзвичайно велику кількість даних суттєво далі нормального розподілу. Це може вказувати на наявність прихованих підгруп у даних.

	skewness	skewness_z_score	skewness_p_value	kurtosis	kurtosis_z_score	kurtosis_p_value
fixed acidity	0.981830	13.649470	0.000000	1.124860	6.182460	0.000000
volatile acidity	0.670960	10.048170	0.000000	1.217960	6.515650	0.000000
citric acid	0.318040	5.093990	0.000000	-0.790280	-11.229000	0.000000
residual sugar	4.536390	32.487210	0.000000	28.524440	21.561660	0.000000
chlorides	5.675020	35.467870	0.000000	41.581710	22.915850	0.000000
free sulfur dioxide	1.249390	16.256770	0.000000	2.013490	8.830430	0.000000
total sulfur dioxide	1.514110	18.479940	0.000000	3.794170	12.079700	0.000000
density	0.071220	1.166600	0.243370	0.927410	5.417270	0.000000
pH	0.193500	3.144950	0.001660	0.800670	4.877910	0.000000
sulphates	2.426390	24.311280	0.000000	11.679880	17.772340	0.000000
alcohol	0.860020	12.318610	0.000000	0.195650	1.558780	0.119050
quality	0.217600	3.528320	0.000420	0.292030	2.193940	0.028240

Рисунок 3 – Визначення асиметрії та ексцесу

Для візуального аналізу розподілів змінних побудовано гістограми та графіки щільності розподілу (рис. 4). Вони підтверджують виявлені раніше особливості - схильність до вершинності та наявність викидів. Для змінної quality, проведено додатковий аналіз з використанням Q-Q графіка (рис. 5), який показав, що розподіл оцінок близький до нормального, але має дещо важкі хвости та незначне зміщення в області оцінки 5 [4].

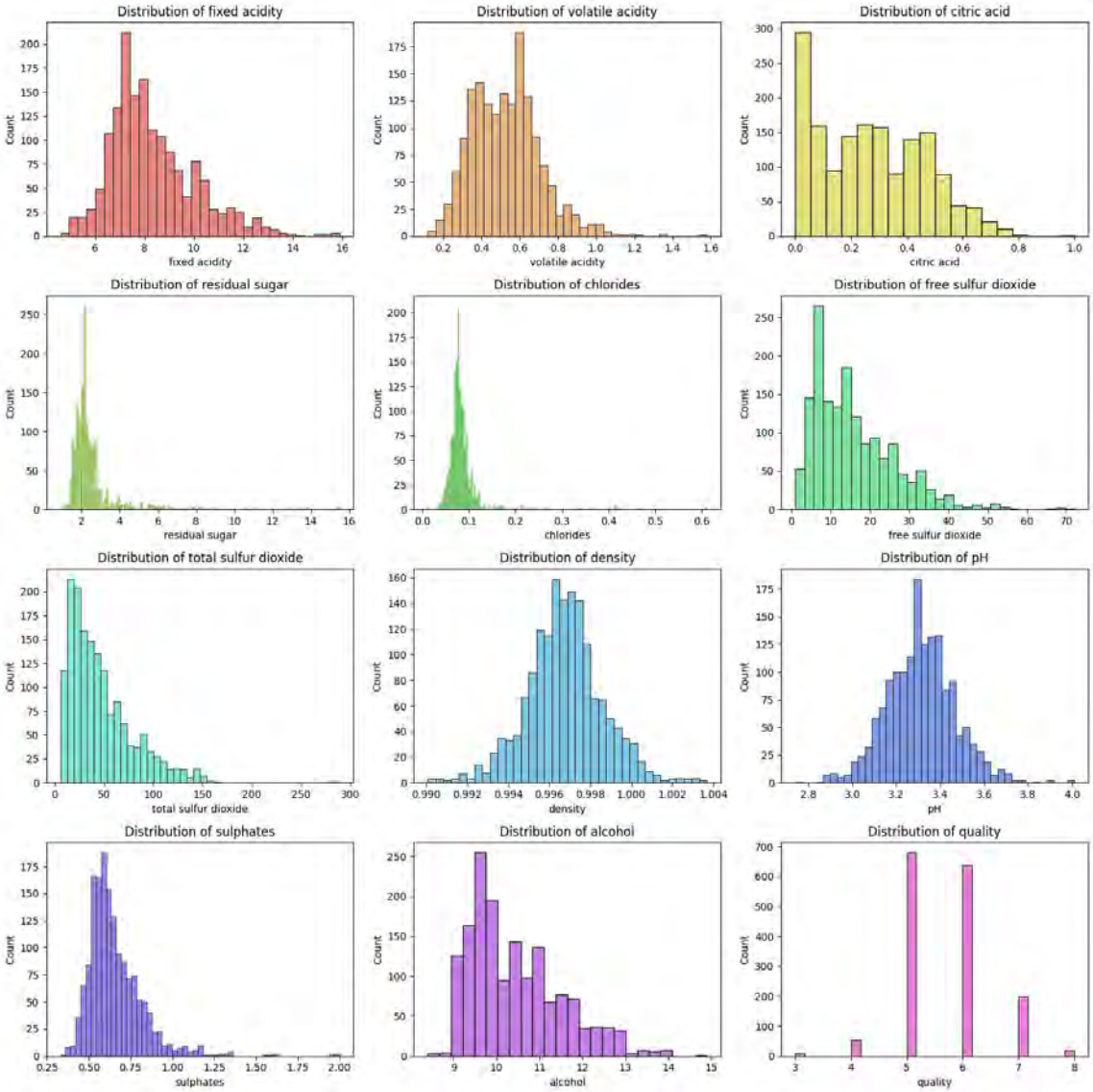

Рисунок 4 – Розподіли чисельних змінних

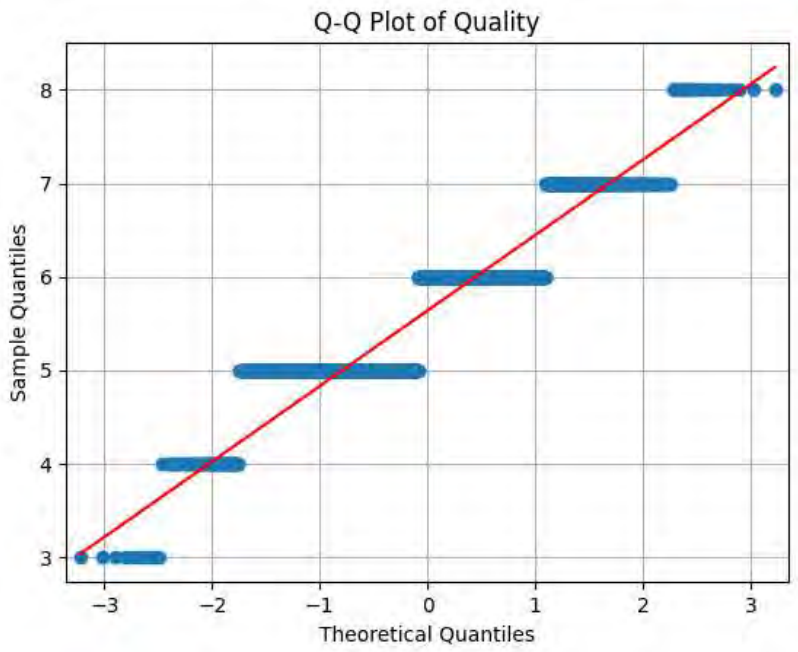

Рисунок 5 – Q-Q plot цільової змінної quality

Для глибшого аналізу впливу різних факторів на якість вина створено категоріальну змінну "alcohol hardness" на основі квартилів вмісту алкоголю (рис. 6). Тест хі-квадрат між створеною змінною та цільовою змінною quality показав значення 439.86, тобто наявність статистично значущого зв'язку (p-value близько до нуля), що підтверджує гіпотезу про залежність якості вина від вмісту алкоголю.

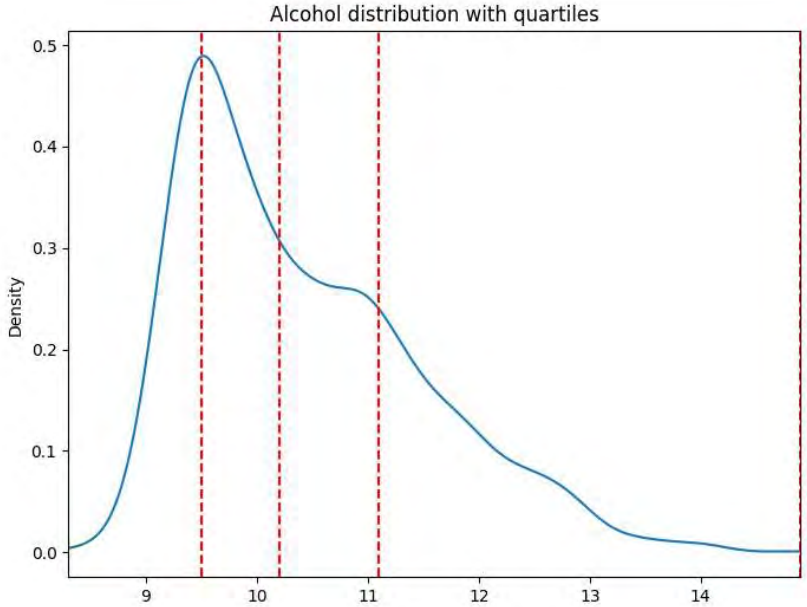

Рисунок 6 – Ілюстрація поділу цільової змінної на категорії

Побудовано коробкові графіки для всіх змінних, які дозволили візуально оцінити розподіл даних та наявність викидів (рис. 7). Особливу увагу приділено зміні розподілів змінних в залежності від експертної оцінки. Виявлено, що зниження volatile acidity до рівня 0.4, підтримка citric acid між 0.3 та 0.5, зниження density, підтримка sulphates між 0.7 та 0.8 та збільшення вмісту алкоголю позитивно впливають на якість вина.

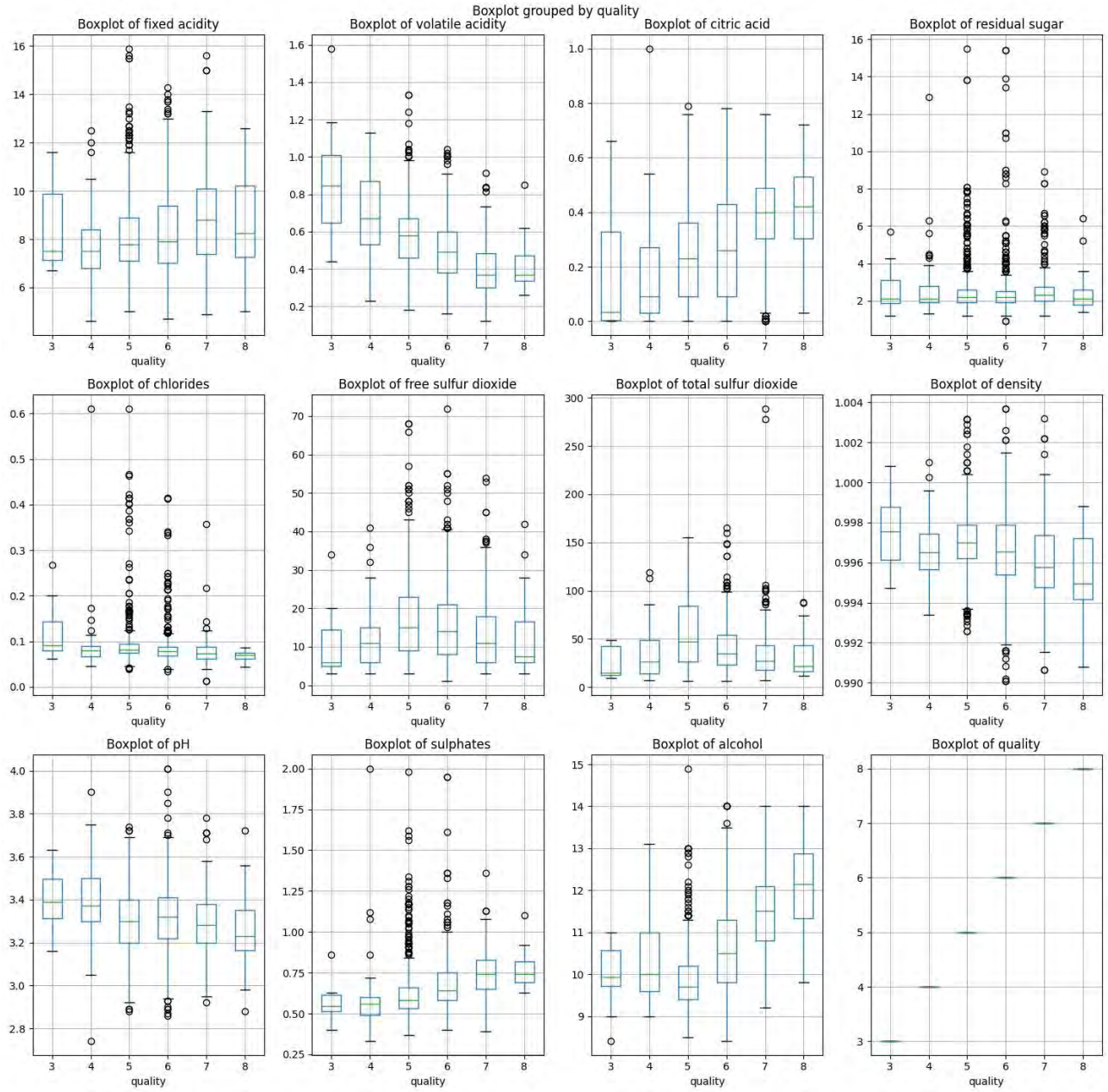

Рисунок 7 – Коробкові графи чисельних змінних з поділом на категорії цільової змінної

Проведено також статистичне тестування гіпотези про відмінність змінної residual sugar (як змінної з найбільшою кількістю викидів) між оцінками якості 5 та 6, які є найчастішими у датасеті. Т-тест Стьюдента показав відсутність статистично значущої різниці (p-value = 0.504), що може свідчити про суб'єктивність експертних оцінок у цьому діапазоні та використання оцінок 5 та 6 як "безпечного" варіанту.

Для дослідження зв'язків між змінними обчислено коваріацію та кореляцію. Побудовано теплокарту кореляцій (рис. 8), яка дозволила виявити основні залежності між змінними. Найсильніший позитивний зв'язок з якістю вина демонструють змінні alcohol (r = 0.48), sulphates (r = 0.25) та citric acid (r = 0.23). Негативний вплив має volatile acidity (r = -0.39).

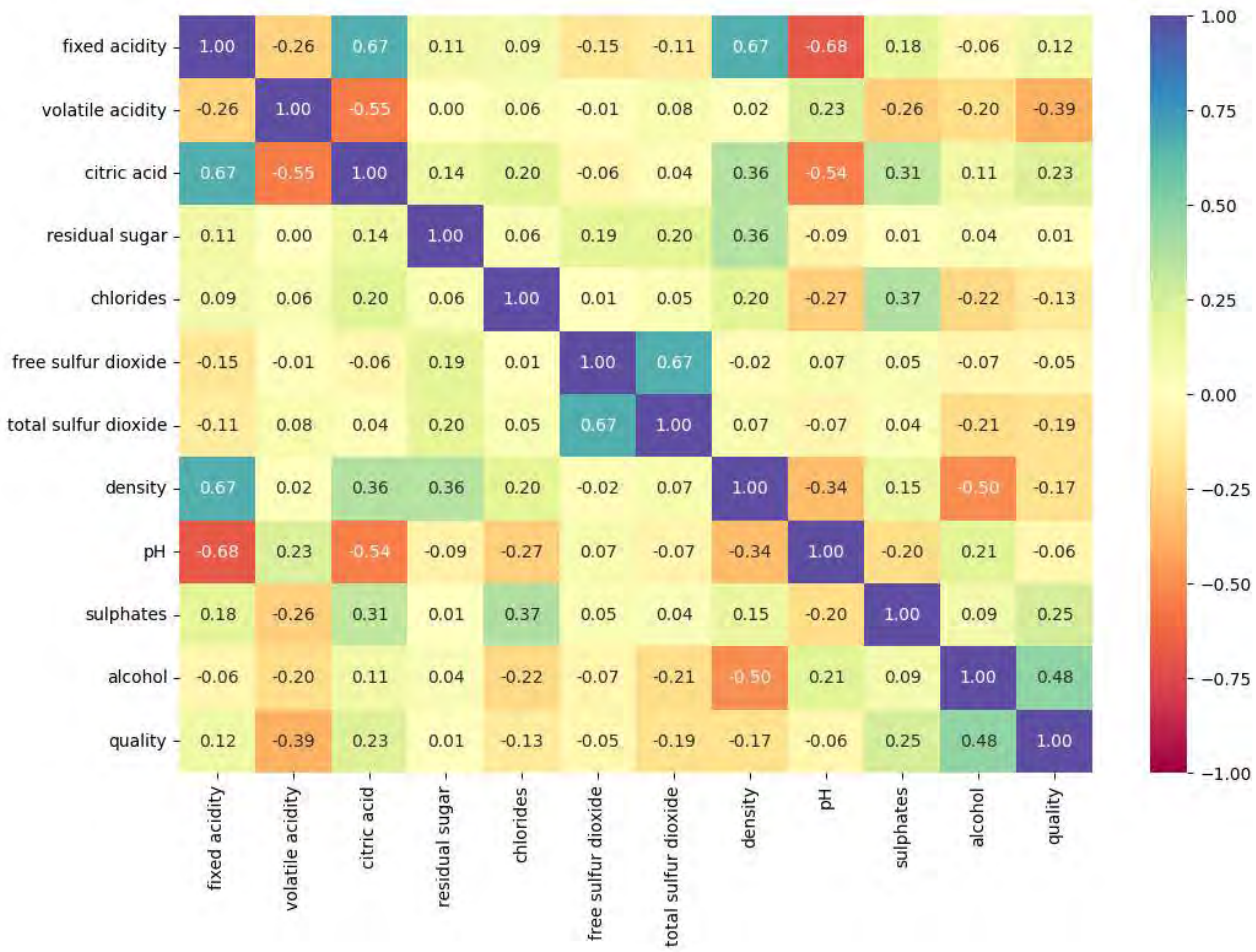

Рисунок 8 – Теплокарта кореляцій між чисельними змінними

Додатково проведено аналіз типу залежності між вмістом алкоголю та якістю вина з використанням як параметричних, так і непараметричних методів обчислення кореляції (рис. 9). Результати показали, що цей зв'язок має лінійний та монотонний характер.

```
Pearson r 0.476 with p-value 0.000
Spearman rho 0.479 with p-value 0.000

Pearson's r:
Transformation: x          0.476
Transformation: 1/x        nan
Transformation: x**2       0.452
Transformation: x**3       0.402
Transformation: log(x)     nan
Transformation: sqrt(x)    0.473
Transformation: exp(x)     0.469
Transformation: log(1/x)   nan
```

Рисунок 9 – Визначення кореляції Спірмена між цільовою змінною та змінною з найбільшою позитивною кореляцією, перевірка форми даної залежності.

За допомогою кластерграми [5] встановлено, що дані природньо розділяються на приблизно 5 груп (рис. 10). Графік паралельних координат (рис. 11) додатково використано для виявлення тенденцій у даних, однак він не показав чіткого групування за експертними оцінками.

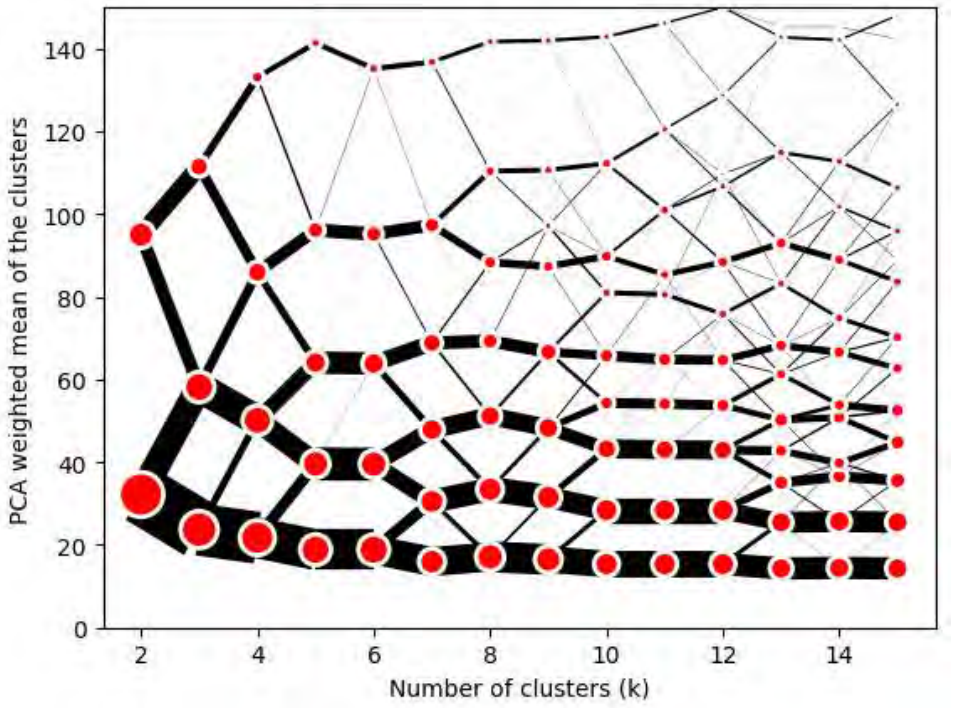

Рисунок 10 – Кластерграма даних

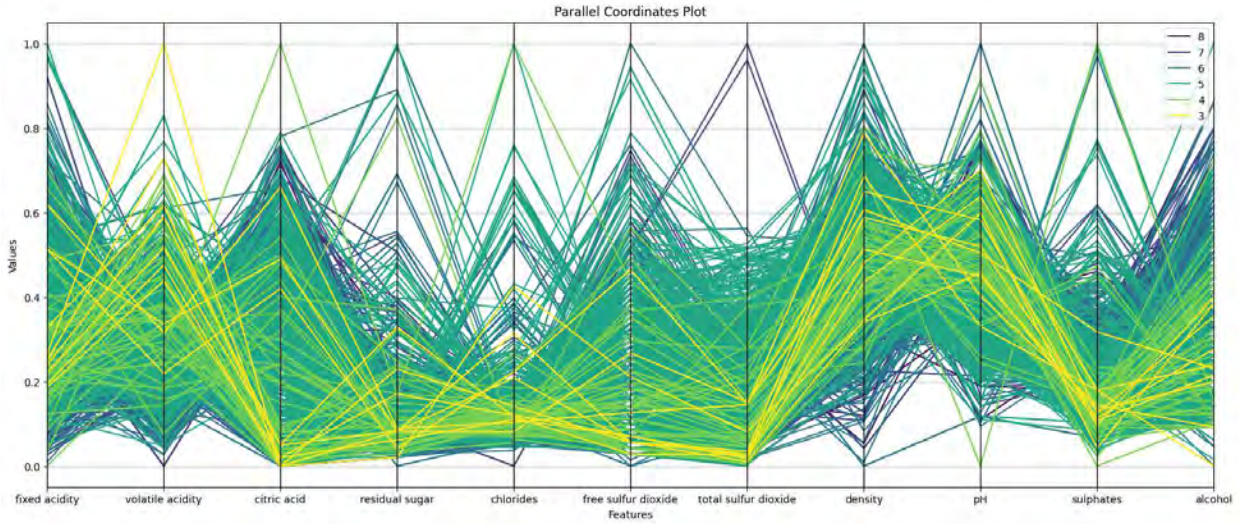

Рисунок 11 – Графік паралельних координат з кольоровим поділом на якість вина

З отриманих проміжних результатів можна сформувати загальні висновки про вплив хімічних та органолептичних властивостей вина на його експертну оцінку.

Висновки

У ході розвідувального аналізу даних властивостей вина "Vinho Verde" виявлено ряд закономірностей та особливостей, які мають значення для подальшого моделювання та передбачення якості. Встановлено, що найбільший вплив на якість вина мають вміст алкоголю, сульфатів, лимонної кислоти (позитивний вплив) та летка кислотність (негативний вплив).

Аналіз розподілів змінних показав наявність значної кількості викидів у змінних chlorides, residual sugar та sulphates, що вимагає додаткової уваги при підготовці даних для моделювання. Також виявлено, що експертні оцінки мають певну упередженість з тяжінням до значень 5 та 6, між якими часто немає статистично значущої різниці за хімічними показниками.

На основі кластерного аналізу встановлено, що дані природньо групуються у близько 5 кластерів, що може бути корисним для подальшого аналізу та моделювання. При цьому найкращим варіантом кластеризації може бути метод K-Means через лінійний характер розділення даних.

Для подальшого використання датасету в інформаційних технологіях передбачення якості вина рекомендується:

– Видалити викиди зі змінних chlorides та residual sugar, які спотворюють загальну картину
– Провести стандартизацію змінних для коректного обчислення відстаней у метричному просторі
– Мінімізувати вплив упередженості експертних оцінок через перегрупування або зважування
– Зосередити увагу на змінних з найвищою кореляцією з цільовою змінною: alcohol, sulphates, citric acid та volatile acidity

Також цікавим спостереженням є те, що якість вина позитивно корелює з показниками, які свідчать про завершення процесу визрівання, але при збереженні певних складних сполук, що виникають під час бродіння. Це підтверджує емпіричні знання виноробів про важливість належного терміну дозрівання для досягнення найкращої якості продукту.

Результати проведеного розвідувального аналізу даних створюють надійну основу для подальшої розробки інформаційної технології передбачення якості вина методами машинного навчання, що може стати важливим інструментом для виноробної промисловості та контролю якості продукції. Робочий ноутбук було опубліковано на сайті Kaggle [6].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Red Wine Quality [Електронний ресурс]. URL: https://www.kaggle.com/datasets/uciml/red-wine-quality-cortez-et-al-2009 (звернення: 23.04.2025).
2. Skewness [Електронний ресурс]. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Skewness (звернення: 23.04.2025).
3. Kurtosis [Електронний ресурс]. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Kurtosis (звернення: 23.04.2025).
4. Q-Q plot [Електронний ресурс]. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Q%E2%80%93Q_plot (звернення: 23.04.2025).
5. Clustergram [Електронний ресурс]. URL: https://clustergram.readthedocs.io/en/stable/ (звернення: 23.04.2025).
6. EDA for wine quality [Електронний ресурс]. URL: https://www.kaggle.com/code/demkovivan/eda-for-wine-quality-draft (звернення: 23.04.2025).

Демков Іван Владиславович – студент групи СА-21б факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, email: demkov_ivan@ukr.net

Жуков Сергій Олександрович – к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: sazhukov@gmail.com

Demkov Ivan V. – student of group CA-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: demkov_ivan@ukr.net

***Zhukov Serhii O.*.** – Ph.D., Assistant Professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@gmail.com

УДК 004.42

Антон Пакула

Володимир Гармаш

МАТЕМАТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ АЛГОРИТМУ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ КОРИСТУВАЧІВ У РЕКОМЕНДАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто математичні основи алгоритмів кластеризації для рекомендаційних систем. Проведено порівняльний аналіз алгоритмів k-середніх, спектральної кластеризації та алгоритму Louvain з точки зору їх ефективності для групування користувачів з подібними вподобаннями. Досліджено цільові функції, що оптимізуються кожним з алгоритмів, та обґрунтовано їх застосування для різних типів даних про користувачів. Запропоновано модифікацію спектральної кластеризації, що покращує точність рекомендацій для соціальних мереж за рахунок оптимізації нормалізованого розрізу графа. Експериментальні результати демонструють підвищення якості рекомендацій на 12% при застосуванні модифікованого алгоритму порівняно з класичним підходом.

Ключові слова: рекомендаційні системи, кластеризація користувачів, алгоритм k-середніх, спектральна кластеризація, алгоритм Louvain, графи соціальних мереж, модулярність.

Abstract

This paper examines the mathematical foundations of clustering algorithms for recommender systems. A comparative analysis of k-means, spectral clustering, and the Louvain algorithm is conducted in terms of their effectiveness for grouping users with similar preferences. The objective functions optimized by each algorithm are investigated, and their application for different types of user data is substantiated. A modification of spectral clustering is proposed that improves the accuracy of recommendations for social networks by optimizing the normalized cut of the graph. Experimental results demonstrate a 12% improvement in recommendation quality when applying the modified algorithm compared to the classical approach.

Keywords: recommender systems, user clustering, k-means algorithm, spectral clustering, Louvain algorithm, social network graphs, modularity.

ВСТУП

Рекомендаційні системи відіграють важливу роль у вирішенні проблеми інформаційного перевантаження користувачів, пропонуючи їм персоналізований контент на основі їхніх уподобань та поведінки. Одним із ключових підходів до покращення якості рекомендацій є кластеризація користувачів — групування людей зі схожими інтересами для формування колаборативних рекомендацій.

Відомо, що ефективність рекомендаційних систем суттєво залежить від обраного алгоритму кластеризації та його математичного обґрунтування. Існуючі підходи, такі як k-середніх, часто не враховують складну структуру взаємозв'язків між користувачами, особливо в середовищі соціальних мереж.

Метою даного дослідження є математичне обґрунтування алгоритмів кластеризації користувачів для покращення якості рекомендацій та розробка модифікації спектральної кластеризації, що оптимально враховує структуру соціальних зв'язків користувачів.

Результати дослідження

У рекомендаційних системах користувачі можуть бути представлені різними способами: як вектори оцінок товарів, як набори характеристик профілю або як вершини в графі соціальних зв'язків. Для кожного з цих представлень оптимальними є різні алгоритми кластеризації.

Алгоритм k-середніх оптимізує суму квадратів відстаней між точками та центроїдами кластерів, що визначається цільовою функцією:

$$J = \sum(i = 1\ to\ n)\sum(j = 1\ to\ k) r_{ij} \left|\left|x_i - \mu_j\right|\right|^2,$$

де r_ij — бінарний індикатор приналежності точки x_i до кластера j, μ_j — центроїд кластера j. Цей алгоритм ефективний для даних векторного представлення користувачів, наприклад, коли x_i містить оцінки користувача для набору товарів. Проте k-середніх обмежений припущенням про сферичну форму кластерів і чутливий до вибору початкових центроїдів.

Для складніших структур даних, особливо коли користувачі представлені як вузли графа соціальної мережі, більш доречною є спектральна кластеризація. Цей алгоритм базується на матриці Лапласа L графа G=(V,E) і оптимізує нормалізований розріз:

$$NCut(C\hat{}1, C\hat{}2, \dots, C_k) = \sum(l = 1\ to\ k)(cut(C_l, C\bar{}_l)/\ vol(C_l)),$$

де cut(C_l, C̄_l) — сума ваг ребер між кластером C_l та його доповненням, vol(C_l) — сума степенів вершин у кластері. Матриця Лапласа обчислюється як:

$$L = I - D^{\left(-\frac{1}{2}\right)AD^{-\frac{1}{2}}},$$

де A — матриця суміжності графа, D — діагональна матриця степенів вершин. Кластеризація виконується на k власних векторах, що відповідають k найменшим ненульовим власним значенням L.

Для великих соціальних мереж ефективним є алгоритм Louvain, який оптимізує модулярність графа:

$$Q = (1/2m)\sum(i,j)[A_ij - ((k_i\ k_j)/\ 2m)\ ]\delta(c_i, c_j),$$

де k_i — степінь вершини i, m — загальна сума ваг ребер, δ(c_i, c_j) — індикатор приналежності вершин i та j до одного кластера. Модулярність вимірює різницю між фактичною кількістю ребер усередині кластерів та очікуваною кількістю в випадковому графі.

На основі проведеного аналізу запропоновано модифікацію спектральної кластеризації, яка враховує не лише структуру графа соціальних зв'язків, але й схожість профілів користувачів. Модифікована матриця суміжності визначається як:

$$A_{ij}^{'} = A_{ij} + \alpha \cdot sim(x_i, x_j),$$

де sim(x_i, x_j) — міра схожості профілів користувачів (наприклад, косинусна схожість), α — коефіцієнт балансування. Це дозволяє об'єднати інформацію про соціальні зв'язки та вподобання користувачів.

Таблиця 1 - Порівняння алгоритмів кластеризації на наборі даних MovieLens

Алгоритм	**Точність рекомендацій (Precision)**	**Повнота (Recall)**	**F1-міра**
k-середніх	0.68	0.64	0.66
Спектральна кластеризація	0.72	0.71	0.71
Алгоритм Louvain	0.76	0.73	0.74
Модифікована спектральна кластеризація	0.81	0.79	0.80

Експериментальні результати на наборі даних MovieLens, що містить інформацію про оцінки фільмів та соціальні зв'язки користувачів, показують, що запропонована модифікація спектральної кластеризації дає найвищу якість рекомендацій. Зокрема, F1-міра збільшилась на 12% порівняно з алгоритмом k-середніх та на 8% порівняно з класичною спектральною кластеризацією.

Висновки

У роботі проведено математичне обґрунтування алгоритмів кластеризації користувачів для рекомендаційних систем. Показано, що ефективність алгоритму залежить від способу представлення даних про користувачів. Розглянуто цільові функції трьох основних алгоритмів: k-середніх (оптимізація суми квадратів відстаней), спектральної кластеризації (мінімізація нормалізованого розрізу) та алгоритму Louvain (максимізація модулярності).

Запропоновано модифікацію спектральної кластеризації, що поєднує інформацію про соціальні зв'язки та схожість профілів користувачів. Експериментальні результати підтверджують підвищення якості рекомендацій на 12% порівняно з базовим алгоритмом. Отримані результати можуть бути застосовані для покращення рекомендаційних систем у соціальних мережах, онлайн-магазинах та сервісах потокового відтворення контенту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Мелешко, Ю. В. Методи кластеризації графів соціальних мереж для побудови рекомендаційних систем / Ю. В. Мелешко // Журнал Національного університету "Острозька академія". Серія: Технічні науки. — 2019. — № 2. — С. 45–52.
2. Ricci, F. Recommender Systems Handbook / F. Ricci, L. Rokach, B. Shapira. — 2nd ed. — New York : Springer, 2015. — 1003 p. — ISBN 978-1-4899-7637-6.
3. Aggarwal, C. C. Data Clustering: Algorithms and Applications / C. C. Aggarwal, C. K. Reddy. — Boca Raton : CRC Press, 2013. — 652 p. — ISBN 978-1-4665-5821-2.

Пакула Антон Артурович — аспірант, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: anton.pakula.2000@gmail.com, https://orcid.org/0009-0002-5388-5386

Гармаш Володимир Володимирович — кандидат технічних наук, доцент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, https://orcid.org/0009-0007-1861-8772

Pakula Anton — PhD Student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: anton.pakula.2000@gmail.com, https://orcid.org/0009-0002-5388-5386

Garmash Volodymyr — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.8

М. П. Гречкосій
О. О. Короленко
О. К. Колесницький

ПРОГРАМНИЙ МОДУЛЬ РОЗФАРБОВУВАННЯ ЗОБРАЖЕНЬ НА ОСНОВІ ЗГОРТКОВОЇ НЕЙРОМЕРЕЖІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дана робота присвячена розробці програмного модуля розфарбовування зображень на основі згорткової нейромережі. Було розроблено постановку задачі розфарбовування чорно-білих зображень. Розроблено архітектуру згорткової нейронної мережі, яка лежить в основі розробленого методу. Архітектура нейромережі побудована по схемі енкодер-декодер та включає гілку вилучення ознак на основі попередньо навченої нейронної мережі Inception-ResNet-v2. Описано основні етапи програмної реалізація та функціонування модуля розфарбовування зображень на основі згорткової нейронної мережі, що містять завантаження набору даних, реалізації архітектури згорткової нейронної мережі, навчання згорткової нейронної мережі, оцінювання процесу навчання. Запропонована архітектура є простішою за аналоги за рахунок використання у гілці вилучення ознак попередньо навченої нейронної мережі Inception-ResNet-v2.

Ключові слова: розфарбовування, чорно-біле зображення, згорткова нейронна мережа

Abstract

This work is devoted to the development of a software module for coloring images based on a convolutional neural network. The problem statement for coloring black-and-white images was developed. The architecture of a convolutional neural network, which underlies the developed method, was developed. The architecture of the neural network is built according to the encoder-decoder scheme and includes a feature extraction branch based on a pre-trained neural network Inception-ResNet-v2. The main stages of the software implementation and functioning of the image coloring module based on a convolutional neural network are described, which include loading the data set, implementing the architecture of the convolutional neural network, training the convolutional neural network, and evaluating the learning process. The proposed architecture is simpler than analogues due to the use of a pre-trained neural network Inception-ResNet-v2 in the feature extraction branch.

Keywords: coloring, black and white image, convolutional neural network

Вступ

Розфарбовування зображень у градаціях сірого може мати великий вплив у широкому спектрі галузей, наприклад, на ремастеринг історичних зображень та покращення потоків спостереження. Інформаційний вміст зображення у градаціях сірого досить обмежений, тому додавання кольорових компонентів може дати більше інформації про його семантику. У контексті глибокого навчання такі моделі, як Inception [1], ResNet [2] або VGG [3], зазвичай навчаються з використанням кольорових наборів даних зображень. Під час застосування цих мереж до зображень у градаціях сірого попередній крок розфарбовування може допомогти покращити результати. Однак, розробка та впровадження ефективної та надійної системи, яка автоматизує цей процес, досі залишається складним завданням.

Метою роботи є спрощення процесу розфарбовування зображень за рахунок використання згорткової нейронної мережі.

Постановка задачі

Визначимо проблему розфарбовування з точки зору колірного простору CIE Lab. Як і колірний простір RGB, це 3-канальний колірний простір, але на відміну від RGB, інформація про колір кодується лише в каналах a (зелено-червоний компонент) та b (синьо-жовтий компонент). Канал L (яскравість) кодує лише інформацію про інтенсивність.

Зображення у градаціях сірого, яке ми хочемо розфарбувати, можна розглядати як L-канал зображення в колірному просторі Lab, а наша мета — знайти компоненти a та b. Отримане таким чином зображення Lab можна перетворити в колірний простір RGB за допомогою стандартних перетворень колірного простору. Наприклад, в OpenCV цього можна досягти за допомогою cvtColor з опцією COLOR_BGR2Lab.

Для спрощення обчислень, простір ab колірного простору Lab квантується на 313 інтервалів, як показано на рисунку 1.

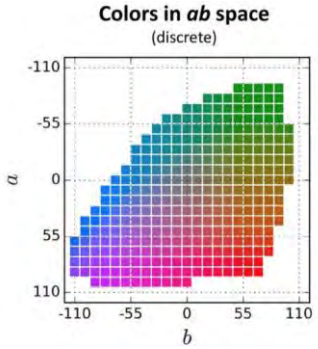

Рисунок 1 - Вид 313 квантованих кольорів в ab-просторі

Замість того, щоб знаходити значення a та b для кожного пікселя, через це квантування нам просто потрібно знайти номер інтервалу від 0 до 312. Ще один спосіб мислення про проблему полягає в тому, що у нас вже є канал L, який приймає значення від 0 до 255, і нам потрібно знайти канал ab, який приймає значення від 0 до 312. Таким чином, задача прогнозування кольору тепер перетворюється на задачу поліноміальної класифікації, де для кожного сірого пікселя є 313 класів на вибір.

Архітектура нейронної мережі

Архітектура використовуваної ЗНМ базується на роботі [4]: за заданою компонентою яскравості зображення модель оцінює його компоненти a*b* і поєднує їх із вхідними даними для отримання остаточної оцінки кольорового зображення. Замість того, щоб навчати гілку вилучення ознак з нуля, було використано нейромережу Inception-ResNet-v2 (надалі називану Inception) і отримуємо вбудоване представлення сірого зображення з її останнього шару. Використовувана архітектура нейромережі показана на рис. 2.

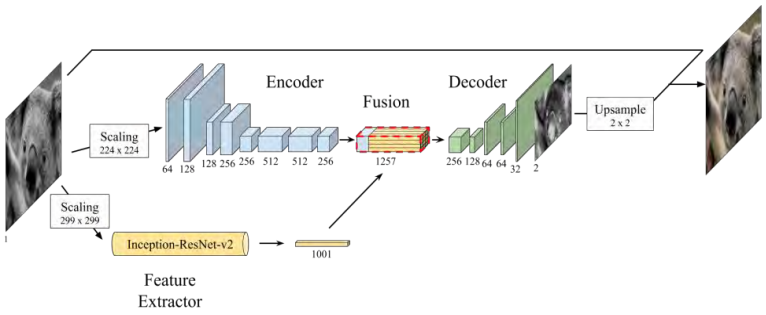

Рисунок 2.9 – Архітектура використовуваної згорткової нейромережі

Мережа логічно поділена на чотири основні компоненти. Компоненти кодування та вилучення ознак отримують ознаки середнього та високого рівня відповідно, які потім об’єднуються у шарі злиття. Нарешті, декодер використовує ці ознаки для оцінки вихідних даних. Таблиця 2.1 детальніше описує шари мережі, в якій ліворуч показана мережа кодера, посередині - мережа злиття, праворуч - мережа декодера. Кожен згортковий шар використовує функцію активації ReLU, за винятком останнього, який застосовує функцію гіперболічного тангенсу. Гілка вилучення ознак має таку ж архітектуру, як Inception-ResNet-v2, за винятком останнього шару softmax.

Вимоги до програмного модуля розфарбовування зображень на основі згорткової нейронної мережі

Розроблювана програма повинна перетворювати чорно-біле зображення у кольорове (розфарбовувати чорно-біле зображення). Зокрема, вона має робити наступне:

1. Завантажує попередньо навчану нейронну мережу Inception-ResNet-v2, яка буде використовуватись для вилучення ознак вхідного зображення.
2. Завантажує датасет зображень, сформований на основі ImageNet.
3. Змінює розміри зображень до 224x224 для подачі в енкодер і до 299x299 для подачі в нейронну мережу Inception-ResNet-v2.
4. Виконує попередню обробку зображень завантаженого датасету, яка полягає у їх нормалізації до діапазону [-1,1] та отриманні ембеддінгів.
5. Виконує навчання згорткової нейромережі задачі розфарбовування зображень на основі навчальної вибірки протягом заданої кількості епох.
6. Оцінює продуктивність навченої нейромережі шляхом підрахунку середньоквадратичної помилки розфарбовування на зображеннях тестової вибірки.
7. При потребі розфарбовує невідоме мережі зображення користувача, яке записано у відповідну папку

Висновки

Таким чином, було розроблено постановку задачі розфарбовування чорно-білих зображень. Розроблюваний метод відноситься до автоматичних методів мультимодального розфарбовування зображень у градаціях сірого. Було розроблено архітектуру згорткової нейронної мережі, яка лежить в основі розробленого методу. Архітектура нейромережі побудована по схемі енкодер-декодер та включає гілку вилучення ознак на основі попередньо навченої нейронної мережі Inception-ResNet-v2. Описано основні етапи програмної реалізація та функціонування модуля розфарбовування зображень на основі згорткової нейронної мережі, що складається з завантаження набору даних, реалізації архітектури згорткової нейронної мережі, навчання згорткової нейронної мережі, оцінювання процесу навчання. Запропонована архітектура є простішою за аналоги за рахунок використання у гілці вилучення ознак попередньо навченої нейронної мережі Inception-ResNet-v2.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Szegedy, C., Vanhoucke, V., Ioffe, S., Shlens, J., Wojna, Z.: Rethinking the inception architecture for computer vision. CoRR abs/1512.00567 (2015)
2. He, K., Zhang, X., Ren, S., Sun, J.: Deep residual learning for image recognition. CoRR abs/1512.03385 (2015)
3. Simonyan, K., Zisserman, A.: Very deep convolutional networks for large-scale image recognition. CoRR abs/1409.1556 (2014)
4. Iizuka, S., Simo-Serra, E., Ishikawa, H.: Let there be color!: joint end-to-end learning of global and local image priors for automatic image colorization with simultaneous classification. ACM Transactions on Graphics (TOG) 35(4) (2016) 110

Гречкосій Марк Петрович — студент групи 1КН-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: markgrks@gmail.com
Короленко Олег Олександрович – аспірант кафедри комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: olegkorolenko.legoex@gmail.com
Колесницький Олег Костянтинович — канд. техн. наук, професор кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua

Kovalyk Andriy V.– student of Intelligent Information Technologies and Automation Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: : markgrks@gmail.com
Korolenko Oleh O. - Postgraduate student of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: olegkorolenko.legoex@gmail.com
Kolesnytskyj Oleh K. – Cand. Sc. (Eng.), Professor of the Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua

УДК 681.51

І.М. Штень[1]
В. М. Папінов[1]

СИСТЕМА АВТОМАТИЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ СВЕРДЛОВИННОГО ВИДОБУТКУ ВОДИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОМИСЛОВОГО ХАРЧОВОГО ВИРОБНИЦТВА

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

Метою роботи є пошук концептуального рішення системи автоматизації свердловинного видобутку води для забезпечення промислового харчового виробництва. Таке рішення передбачає застосування сучасної інструментальної системи промислової автоматизації та раціонального проєктування програмно-апаратної частини системи автоматизації.

Ключові слова: свердловинний видобуток води, промислова система автоматизації, виробництво безалкогольних напоїв, інструментальна система промислової автоматизації

Abstract

The aim of the work is to find a conceptual solution for a system for automating well water production to ensure industrial food production. Such a solution involves the use of a modern industrial automation tool system and rational design of the software and hardware part of the automation system.

Keywords: well production of water, industrial automation system, production of soft drinks, instrumental system of industrial automation

Вступ

На сучасному виробництві процес автоматизації зазвичай пов’язаний зі створенням єдиних інформаційних систем, здатних забезпечити швидкий і ефективний обмін даними між всіма рівнями управління підприємством, від цеху до керівництва, що, відповідно, гарантує більш високу віддачу від такого впровадження систем автоматизації [1-3]. Для цього на сучасному підприємстві необхідно використовувати величезну кількість різної інформації і вирішувати різноманітні задачі. Зокрема, крім обов’язкового контролю технологічних сигналів найчастіше виникає необхідність відкоригувати параметри процесу, що зберігаються в базі даних (наприклад, склад рецепту), зробити вибірку з різних архівів і відобразити її на екрані, виконати перерахування значень, використовуючи параметри, що зберігаються в електронній таблиці, і т. д. Для рішення цих і інших подібних задач украй необхідними стають інструменти, які дозволили б швидко й зручно працювати з різними джерелами даних.

Саме тому зараз найбільш поширеною технологією розробки промислових систем автоматизації стають SCADA-системи, які представляють собою програмне забезпечення (ПЗ) з набором засобів для реалізації збору інформації, її обробки, формування керуючих сигналів, створення інтерфейсу користувача, системи звітності тощо [4-6]. Сучасні SCADA-системи містять вбудовані мови програмування за допомогою яких можна створити користувальницькі блоки обробки інформації.

Враховуючи той фактор, що харчова промисловість є пріоритетним напрямком розвитку вітчизняної економіки, впровадження сучасних інформаційних технологій у системи автоматизації саме цієї галузі є, без сумніву, актуальною задачею.

Тому метою даної роботи є пошук концептуального рішення системи автоматизації свердловинного видобутку води для промислового харчового виробництва, яке за рахунок застосування сучасної інструментальної системи промислової автоматизації та раціонального проєктування програмно-апаратної частини системи підвищить основні якісні показники управління даним обслуговуючим технічним процесом промислового виготовлення безалкогольних напоїв на приватному підприємстві "ВФ" Панда" (м. Вінниця, Україна). Практичне значення результатів цієї роботи полягає в тім, що запропоноване концептуальне рішення системи автоматизації може бути застосоване в аналогічних системах автоматизації (СА) споріднених підприємств галузі.

Результати дослідження

Приватне підприємство "ВФ" Панда" виготовляє продукцію під торговою маркою "Караван", а саме газовані безалкогольні напої в обсязі близько 600 тис. пляшок на добу [7]. Для виготовлення своїх продуктів це підприємство використовує тільки екологічно чисту сировину - воду з артезіанських свердловин глибиною до 100м (рис. 1).

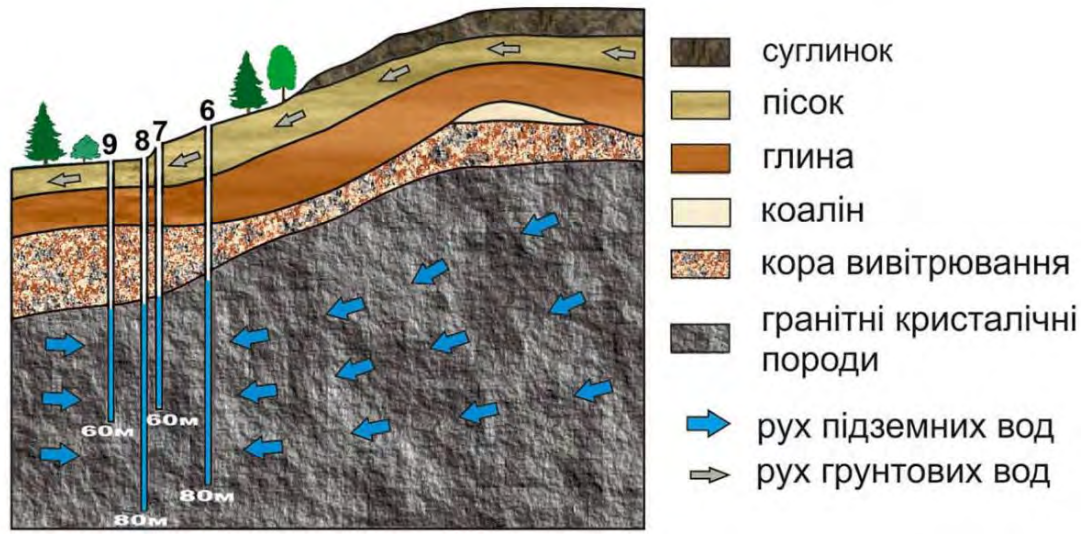

Рис. 1. Геологічна схема свердловинного видобутку води

Загалом виробничий процес підприємства потребує від системи свердловинного видобутку транспортування до 1100 м^3 води на добу. Це транспортування здійснюється по трубопроводу, який протягнутий від свердловин до підприємства, а загальна довжина його складає 3 км.

На рис. 2 показане територіальне розміщення системи артезіанських свердловин на околиці м. Вінниця.

Рис.2 – Місце розташування системи свердловин підприємства

Коли вода доставлена в прийомні буферні ємності, то виконується її очистка, після чого чиста вода поступає на процес розливу у пляшки. При відкачуванні із свердловин води потрібно дотримуватись вимог національного законодавства у сфері використання надр, а саме вести облік відкачок, облік рівню води в свердловинах, температури води, дотримання лімітів відбору (добові, місячні, річні).

Крім того, потрібно мінімізувати вплив людського фактору на виробничий процес та зменшити кількість обслуговуючого персоналу, а також зменшити споживання електричної енергії технологічним обладнанням свердловин та трубопроводу. Важливо також забезпечити стабільний та безперебійний видобуток води, від чого залежить ритмічність роботи усього підприємства.

Виходячи з мети даної роботи, було запропоноване оптимальне концептуальне рішення системи автоматизації даного обслуговуючого технічного процесу, яке у вигляді узагальненої структури системи автоматизації наведене на рис. 3.

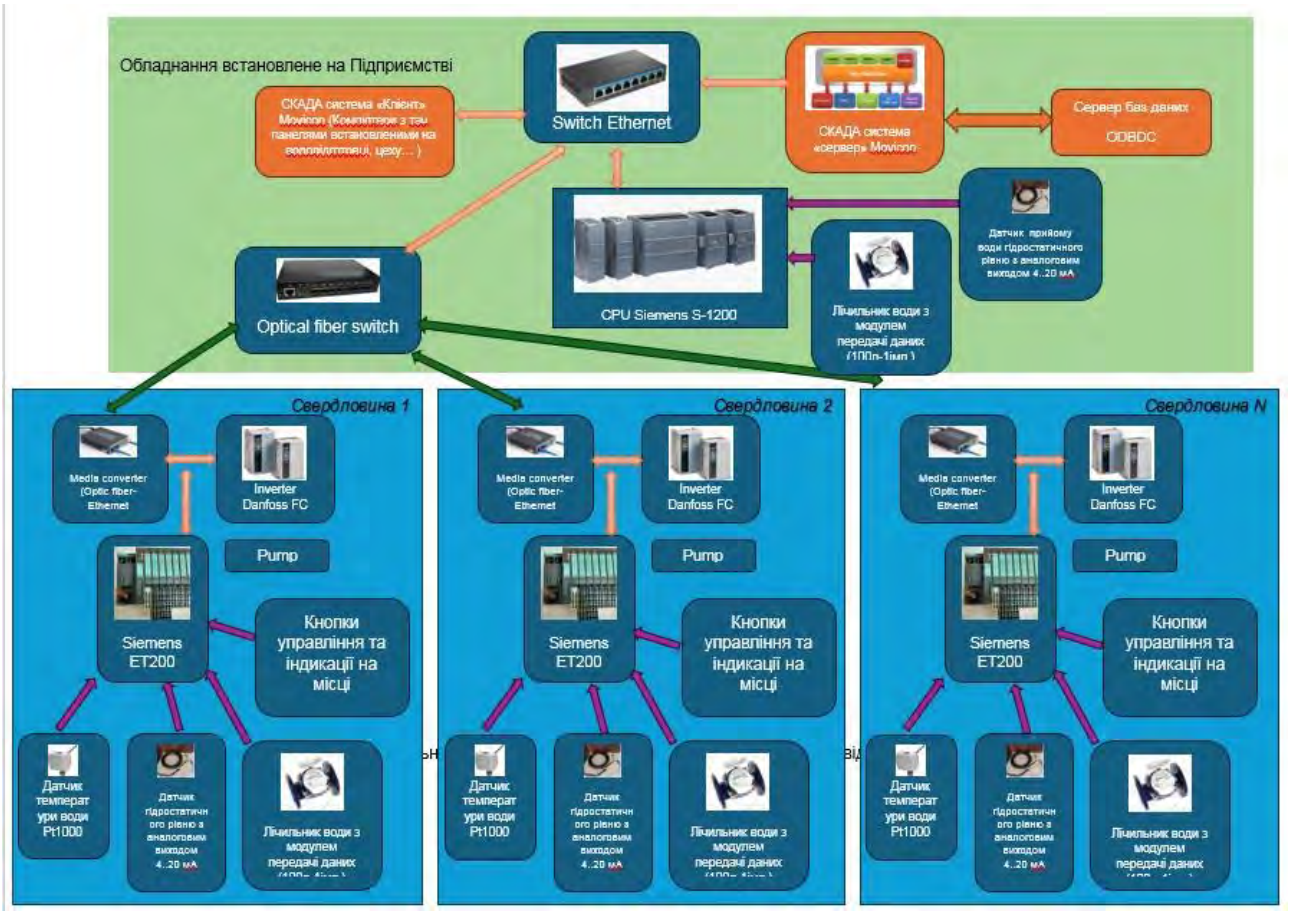

Рис.3 – Узагальнена структура нової СА

Занурювані насоси качають воду із свердловин по трубопроводу на виробничу ділянку водопідготовки, яка розміщення на підприємстві. Вода поступає до прийомної буферної ємності об'ємом 20 м^3, з якої вона поступово використовується в технологічному процесі підприємства.

Запропонована СА повинна виконувати такі основні завдання:

- віддалене автоматичне управління з підприємства зануреними насосами свердловин з можливістю застосування місцевого управління в ручному режимі;
- автоматичне підтримання рівню води в прийомній ємності підприємства;
- автоматичний облік видобутку та використання води та збереження оперативної інформації у історичному архіві з періодичністю 1 хвилина, а саме:
  - об'єму та миттєвих витрат води, що відкачується зі свердловини, та води, яка поступає у прийомні ємності;
  - температури води при відкачці по кожній свердловині;
  - рівня стовпа води у свердловині;
  - робочих параметрів насосного обладнання (струм, напруга, частота, напрацювання двигуна насосу у годинах).
- захист насосного обладнання від «сухого ходу», перевантаження;

- забезпечення рівномірних відкачок води зі свердловин згідно з паспортними даними, тобто не допускати перевищення встановленого денного та місячного лімітів на видобуток..

У разі виконання описаних вище завдань, нова СА дозволить вирішити такі виробничі завдання:

- забезпечення персоналу та керівництва об'єктивними та своєчасними даними про рівень, дебет, температуру води в свердловині з метою:
  - дотримання законодавства про спеціальне водокористування;
  - оптимізації видобутку води з родовища і його відновлення;
  - стабільності забезпечення виробництва водою;
- зменшення навантаження на обслуговуючий персонал і вивільнення його для інших завдань;
- віддаленого моніторингу технологічного обладнання свердловинного водозабору;
- зменшення витрат на електричну енергію та зменшення зносу насосного обладнання за рахунок встановлення частотних перетворювачів.

Принцип роботи нової системи автоматизації можна описати так.

Для автоматичного вимірювання рівня води прийомна буферна ємність оснащена датчиком рівню гідростатичного типу з аналоговим виходом 4..20 мА, який під'єднано до промислового контролеру. Програмне забезпечення контролера автоматично перетворює аналоговий сигнал рівнеміра у значення об'єму води.

Для вимірювання рівня води у свердловині використовується занурений датчик гідростатичного типу з капіляром, що виведений назовні для вимірювання водяного стовпа у свердловині. Датчик має аналоговий вихід струму 4..20 мА. Програмне забезпечення контролера автоматично перетворює цей аналоговий сигнал рівнеміра у значення висоти стовпа води у свердловині.

Для вимірювання об'єму та миттєвих витрат води встановлені лічильники на свердловинах та на вхідному водогоні. Лічильники обладнанні додатковим модулем з NPN виходом, який на кожні 100 л витрат видає електричний імпульс. Імпульси програмно накопичуються і перераховуються у значення об'єму води. Також контролер вимірює час, що проходить між послідовними імпульсами, та математично вираховує миттєві витрати води у $м^3$/год.

Для вимірювання температури води на трубопровід кожної свердловини встановлено датчик температури PTC Pt1000, які усі разом також під'єднані до промислового контролеру.

Для управління двигуном зануреного насосу у свердловині застосоване частотне управління за допомогою перетворювача «Danfoss FC202».

Цей частотний перетворювач забезпечує:

- плавний запуск та плавну зупинку насосу;
- управління обертами насосу, що задає його продуктивність;
- захист від перенапруги, перекосу фаз та обриву фази.

Обмін даними між процесорним модулем контролера (CPU) та частотними перетворювачами і станціями розподіленого вводу/виводу організований наступним чином. В новій СА CPU контролера знаходиться на підприємстві, а свердловини в яких встановлено системи розподіленого вводу/виводу ET 200S та частотні перетворювачі «Danfoss FC202», знаходяться в полі на відстані від 700 до 3000 м. Враховуючи значну відстань та польові умови (грози, електромагнітні перешкоди і т. п.), було прийняте рішення використати оптоволоконну систему для організації зв'язку між ними.

Від кожної свердловини прокладено оптоволоконну трасу. На підприємстві встановлено маршрутизатор з SFP модулями, до яких під'єднано всі свердловини та перехід на внутрішню мережу Ethernet. На свердловинах встановлено медіа-конвертори з оптичних волокон на Ethernet.

Переваги такого рішення такі:

- менша вартість оптоволоконних ліній у порівнянні з мідним кабелем зв'язку;
- висока швидкість передачі даних на великі відстані;
- захищеність від зовнішніх електромагнітних перешкод;
- доступність даної технології.

Недоліки такого рішення такі::

- хрупкість кабелів та пачкордів;
- потреба у додатковому обладнанні – для перетворення, медіа-конвертери, коробки для розпайки;
- потреба у спеціалізованому обладнанні та у спеціалістах з монтажу й пайки оптоволоконних жил;
- складний ремонт і усунення пошкоджень кабельних трас.

Розглянемо тепер запропоноване рішення з точки зору програмної частини СА.

При автоматизації процесу видобутку води треба реалізувати 3 прикладні підпрограми СА, які відповідають таким станам виробничого процесу:

– «Початкове положення» (вихідний стан) – усі свердловини вимкненні і не реагують на поточний рівень води у буферній ємності та на іншу логіку управління;

– «Виробництво» – при зниженні рівню в буферній ємності до уставки «Min» вмикається обладнання свердловин на заздалегідь задану продуктивність; при досягненні встановленої уставки «Max» обладнання свердловин вимикається; також додатково треба мати 2 уставки для аварійних рівнів: «AlarmMin» та «AlarmMax», при досягненні яких вмикається світло-звукова сигналізація та формується сповіщення про помилку у ПЗ оператора (SCADA-система);

– «Адаптивне виробництво» - відрізняється від підпрограми «Виробництво» тим, що є проміжна уставка для підтримання рівню в ємності через ПІД регулятор та вплив на частотні перетворювачі свердловин;

– «Режим прокачування» – ця режим використовується у зимовий період, коли виробництво зупинене для захисту від замерзання трубопроводу та труб в приямку свердловин; працює він наступним чином, прокачка по таймеру (1 раз на 3 година на 5 хв.) та паралельно контроль температури води датчиком, установленим в каптажі свердловини.

Для реалізації рівня операторського управління пропонується використати промислову SCADA-систему «Movicon 11». Ця система організована на базі Server та Client PC, Client APP .

Висновок

В ході виконання проєктних робіт згідно з поставленою метою був проаналізований технічний процес свердловинного видобутку води, що автоматизується, зроблений огляд та аналіз аналогічних технічних рішень систем автоматизації, що дало змогу обґрунтувати вибір оптимальної узагальненої структури нової системи автоматизації свердловинного водозабору для ПП «ВФ Панда» (м. Вінниця). Всі отримані результати будуть використані для подальшого проєктування технічної та програмної частин нової системи автоматизації в рамках магістерської кваліфікаційної роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пупена О. М. Практичні рекомендації до реалізації елементів стандарту IEC 61512 в програмному забезпеченні систем керування/ О. М. Пупена, Р. М. Міркевич, О. М. Клименко. - К: АППАУ, ТК 185 "Промислова автоматизація", 2020. - 46 с.
2. Пупена О., Клименко О., Шишак А., Міркевич Р. Інтегрування систем керування підприємством та виробництвом. Сучасний стан та стандарти. - К.:, АППАУ, 2019. - 52 с. [Електронний ресурс]. URL: www.tk185.appau.org.ua.
3. Пупена О.М., Клименко О.М., Міркевич Р.М. Принципи функціонування систем керування основним виробництвом через призму стандарту IEC-62264: Електронний навчальний посібник [Електронний ресурс]. URL: https://tk185.appau.org.ua/62264/case-study-iec-62264/momguide/.
4. Пупена О.М. Розроблення людино-машинних інтерфейсів та систем збирання даних з використанням програмних засобів SCADA/HMI: Навч. По-сіб. - Київ: "Ліра-К", 2020.
5. Призначення, структура і основні функції SCADA - систем [Електронний ресурс]. URL: http://www.votum.if.ua/uk/publications/scada.htm.
6. Системи візуалізації. SCADA-системи [Електронний ресурс]. URL: http://www.svaltera.zp.ua/?inc=prod/scada/.
7. Приватне підприємство «Виробнича фірма «Панда». Виробництво безалкогольних напоїв та питної води ТМ «Караван» [Електронний ресурс]. URL: https://karavan.net.ua/#main.

Штень Ігор Миколайович - студент групи 1АКІТ-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ihor.shten@gmail.com;

Папінов Володимир Миколайович - канд. тенх. наук, професор кафедри АІІТ, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vnpapinov@gmail.com;

Shtan Igor M. - student of group 1AKIT-23m, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ihor.shten@gmail.com

Papinov Volodymyr M. - PhD in Engineering, Professor of the Department of AIT, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vnpapinov@gmail.com;

УДК 378.162+681.51

А.О. Юхименко[1]
В. М. Папінов[1]

АРХІТЕКТУРА НАВЧАЛЬНОГО ЗАСОБУ НА ОСНОВІ OPCENTER INTELLIGENCE ДЛЯ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТИПУ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

В доповіді вирішується задача розробки архітектури навчального засобу на основі інструментальної платформи Siemens OPcenter Intelligence для цифрової трансформації типу системи автоматизації. Навчальний засіб призначений для забезпечення практикумів професійних дисциплін "Кіберфізичні системи автоматизації виробництва" (бакалаврській рівень підготовки) та "Промисловий Інтернет речей" (магістерській рівень підготовки)..

Ключові слова: комп'ютерно-інтегрована технологія, цифрова трансформація, розумне виробництво, методика практичного навчання, комп'ютеризована навчальна лабораторія.

Abstract

The report addresses the problem of developing an architecture for a training tool based on the Siemens OPcenter Intelligence tool platform for digital transformation of an automation system. The training tool is intended to provide workshops for professional disciplines "Cyber-Physical Production Automation Systems" (bachelor's level of training) and "Industrial Internet of Things" (master's level of training).

Keywords: computer-integrated technology, digital transformation, smart manufacture, practical training, computerized educational laboratory.

Вступ

При підготовці фахівців спеціальності 174 у світі зараз широко застосовується така форма організації навчального процесу як «навчальна фабрика» [1, 2]. Вона дозволяє в ході освоєння здобувачами вищої освіти як сучасної концепції автоматизації "CIM" [3], так і перспективної концепції автоматизації "Індустрія 4.0" [4], максимально зблизити наукові розробки, новітнє навчальне обладнання й реальне виробництво. В ході такого навчання усі ідеї здобувачів, що успішно відпрацьовуються на даній «навчальній фабриці», потім негайно впроваджуються в реальне виробництво.

На кафедрі АІІТ ВНТУ, починаючи з 2015 року, активно розвивається та впроваджується у навчальний процес аналогічне освітнє середовище у вигляді лабораторної імітації «навчальної фабрики» [5, 6]. Воно побудоване на основі комп'ютеризованої навчальної лабораторії, де реалізовані автоматизовані системи управління різноманітними фізичними та імітаційними моделями технологічних та технічних процесів.

Для утворення лабораторної імітації «навчальної фабрики» усі лабораторні автоматизовані процеси зв'язані між собою уявними (цифровими) матеріальними потоками, які відповідають загальній технологічній схемі комп'ютерно-інтегрованого «віртуального» виробництва, побудованого за концепцією «CIM, Computer Integrated Manufacturing)». У реальному виробництві такі цифрові потоки зазвичай існують у вигляді матеріальних потоків відповідної транспортної системи підприємства, наприклад, трубопровідної чи конвеєрної.

Метою даної роботи є розробка на основі описаної існуючої лабораторної імітації «навчальної фабрики» архітектури нового комп'ютеризованого навчального засобу для практичного вивчення студентами спеціальності 174 методів та засобів цифрової трансформації її системи автоматизації у відповідності до вимог концепції «Індустрія 4.0» [7].

Результати дослідження

У світовій практиці процес цифрової трансформації у промисловій області давно і активно обговорюється фахівцями та експертами. Вже сформоване загальне бачення тих цілей, які ставлять виробники на шляху вдосконалення своїх підприємств (рис. 1) [8].

Рис. 1 – Основні цілі вдосконалення промислових підприємств

Їх три:

– необхідно охопити нові групи користувачів (споживачів) та нові ринки;
– необхідно зменшити витрати та збільшити ефективність;
– пристосуватися до зростаючої конкуренції.

Яка ж повинна бути загальна стратегія цифрової трансформації виробництва для досягнення цих цілей? На рис. 2 показаний рекомендований зараз шлях цифрової трансформації, який складається з таких основних стадій (кроків):

– виявлення існуючої на виробництві проблеми;
– вибір тих сучасних цифрових технологій, які здатні вирішити наявну проблему;
– розроблення бізнес-плану щодо потрібних інновацій, який включатиме концепцію цифрової трансформації виробництва;
– виконання невеликого проєкту цифрової трансформації, його впровадження та отримання найшвидшого позитивного результату;
– оприлюднення для всіх працівників підприємства досягнутих позитивних результатів, що заохотить їх до виконання подальшої більш складної цифрової трансформації виробництва.

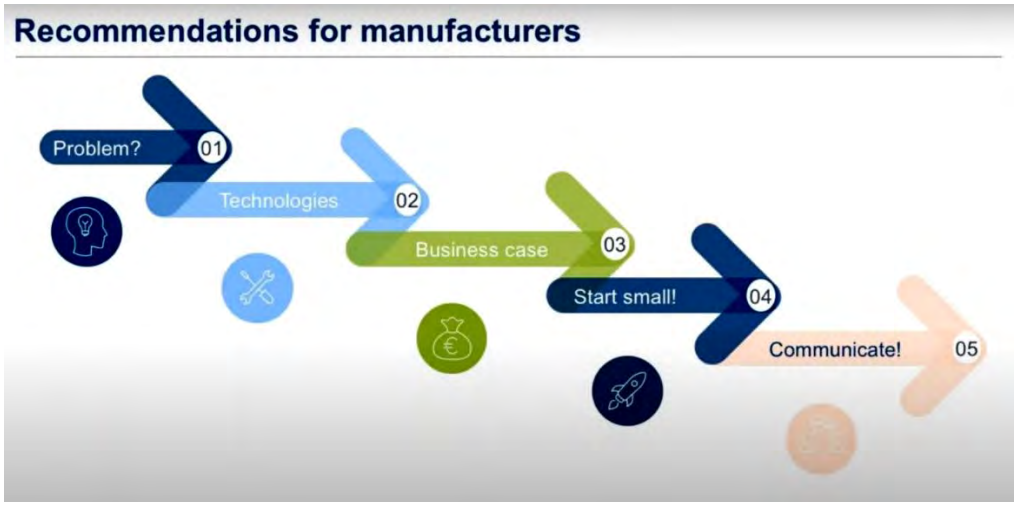

Рис. 2 – Оптимальна стратегія цифрової трансформації виробництва

Саме ця стратегія і була покладена в основу розробки архітектури нового комп'ютеризованого навчального засобу (КНЗ) для практичного вивчення цифрової трансформації типу системи автоматизації підприємства (рис. 3) .

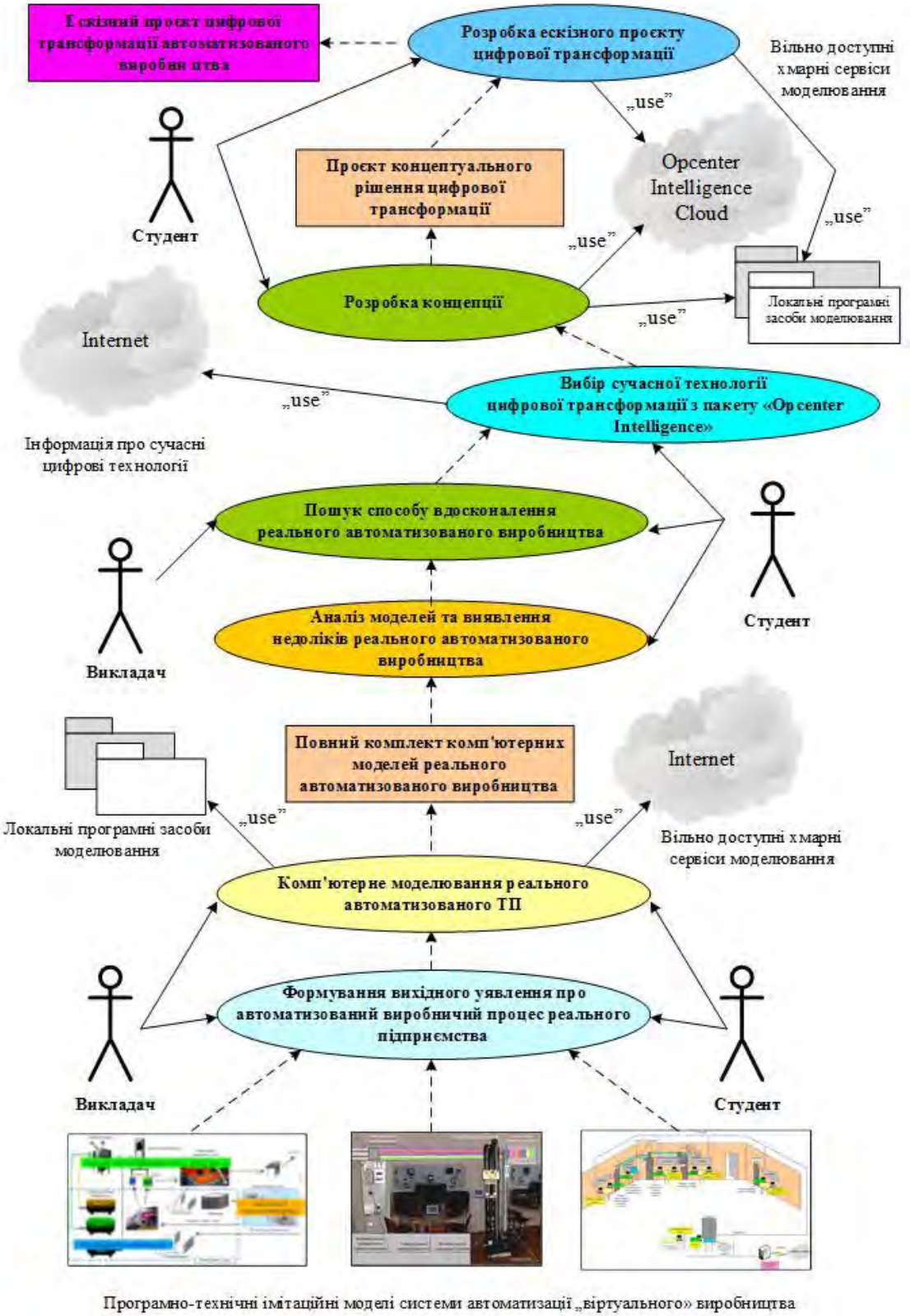

Рис. 3 – Архітектура нового комп’ютеризованого навчального засобу

Основою архітектурного рішення нового КНЗ є лабораторні моделі автоматизованого «віртуального» виробництва хімічної продукції, яке реалізоване у лабораторії «Промислова мікропроцесорна техніка» ФІІТА [5, 6].

На першій стадії цифрової трансформації його системи автоматизації необхідно сформувати чітке та деталізоване уявлення щодо можливої фізичної реалізації цієї системи. Це уявлення формується у свідомості здобувача вищої освіти (студента) як самостійно, так і за допомогою викладача.

Після того, як це уявлення сформоване остаточно можна виконувати розробку відповідної цифрової моделі цієї системи, яка відображатиме потрібні властивості її фізичної реалізації. При моделюванні застосовуються доступні хмарні сервіси цифрового моделювання. Розробку моделі може здійснювати або здобувач вищої освіти (студент) за індивідуальним завданням, або викладач при підготовці навчальних завдань для наступних стадій цифрової трансформації.

В результаті цих процедур розробляється цифрова модель існуючої системи автоматизації виробництва, яку можна переглядати за допомогою відповідних програмних засобів на комп'ютері лабораторії.

На основі отриманої цифрової моделі існуючої системи автоматизації здобувач вищої освіти (студент) виконує її аналіз з метою визначення тих чи інших недоліків (проблем), які в подальшому можна буде усунути шляхом її цифрової трансформації.

З усіх знайдених недоліків (проблем) здобувач вищої освіти (студент) обґрунтовано вибирає найбільш важливий (важливу) і переходить до пошуку способу вдосконалення системи автоматизації з метою усунення цього недоліку (цієї проблеми). Цей пошук здобувач вищої освіти (студент) може виконувати за участі викладача, який надаватиме додаткові консультації та роз'яснення.

Після того, як будуть намічені шляхи вдосконалення системи автоматизації, здобувач вищої освіти (студент) здійснює вибір та обґрунтування тієї сучасної цифрової технології (або технологій) з програмного пакету «Siemens Opcenter Intelligence», що дозволить здійснити намічені вдосконалення системи автоматизації реального виробництва. При цьому здобувач вищої освіти (студент) може використовувати додаткову інформацію з джерел Інтернет.

Коли потрібна цифрова технологія (або технології) вибрана, то здобувач вищої освіти (студент) виконує розробку концепції запропонованого рішення цифрової трансформації, використовуючи для цього доступні інструменти хмарної платформи «Opcenter Intelligence Cloud» [9-15].

Готова цифрова модель, що відображає запропоноване концептуальне рішення цифрової трансформації існуючого типу системи автоматизації реального виробництва, є першим результатом практичного освоєння здобувачем вищої освіти (студентом) процесу цифрової трансформації. Цей результат може бути отриманий на рівні бакалаврської підготовки студентів спеціальності 174 «Автоматизація, комп'ютерно-інтегровані технології та робототехніка», наприклад, в рамках дисципліни «Кіберфізичні системи автоматизації виробництва».

На основі отриманого концептуального рішення здобувач вищої освіти (студент) може продовжити проєктування на новому КНЗ і перейти до етапу розробки ескізного проєкту цифрової трансформації. Цей етап характеризується більшою деталізацією проєктних рішень і також передбачає активне використання доступних хмарних сервісів як цифрового моделювання, так і розробки програмних застосунків у середовищі «Opcenter Intelligence Cloud».

Результатом цього етапу буде ескізний проєкт цифрової трансформації існуючого типу системи автоматизації реального виробництва, яка представлена у вигляді відповідної цифрової моделі. Цю модель можна буде переглядати за допомогою або хмарних додатків цифрового моделювання, або через локальні програмні засоби на комп'ютері лабораторії.

Даний ескізний проєкт може бути результатом практичного освоєння процесу цифрової трансформації магістрами спеціальності 174 «Автоматизація, комп'ютерно-інтегровані технологій та робототехніка», наприклад, в рамках дисципліни «Промисловий Інтернет речей».

Висновки

В ході виконання досліджень згідно з поставленою метою була досліджена існуюча в комп'ютеризованій навчальній лабораторії реалізація інтегрованої системи автоматизації, яка функціонує в рамках «віртуального» виробництва уявної хімічної продукції. Досліджена предметна область цифрової трансформації аналогічних систем автоматизації та намічені ті її напрями, які можуть вивчатися студентами на новому навчальному засобі. Розроблена архітектура нового

комп’ютеризованого навчального засобу, яка відображає як його складові частини, так і основні стадії виконання студентами відповідного проєктного практикуму.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Working and learning [Електронний ресурс]: Festo Corporate. URL : https://www.festo.com/group/ru/cms/10968.htm.
2. An integrated learning system for Industry 4.0 [Електронний ресурс]: Festo Didactic. URL : https://www.festo-didactic.com/int-en/highlights/qualification-for-industry-4.0/project-workstation-i4.0-cp-lab/..
3. Пупена О.М. Автоматизовані системи управління виробництвом (MES-рівень): курс лекцій для студ. освіт, ст. "магістр" спец. 151 "Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології" спеціалізації "Інтегровані автоматизовані системи управління " денної та заочної форм навчання / О.М. Пупена, Р.М. Міркевич. - К.: НУХТ, 2016. -135 с.
4. Implementing Industrie 4.0: This is how it works! [Електронний ресурс] : Festo Corporate. URL : https://youtube/ZCLHojIj7eA.
5. Папінов В.М. Багатофункціональна комп'ютеризована лабораторія для наскрізної практичної підготовки студентів спеціальності 151 / В.М. Папінов, Я.А. Кулик // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології/ Міжнародний науково-технічний журнал. - 2018. - №2(36). - С.89-104.
6. Папінов В.М. Лабораторна імітація "навчальної фабрики": гібридне моделювання матеріальних потоків / В.М. Папінов // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології/ Міжнародний науково-технічний журнал. - 2020. - №2(40). - С.65-81.
7. Сивараман Раджив. Що таке «цифровізація» підприємства? [Електронний ресурс]: Ua.Automation.com. URL : http://ua.automation.com/ content/chto-takoe-cifrovizacija-predprijatija.
8. Overview of digital transformation: market size, benefits and trends [Електронний ресурс]. URL: https://www.analyticsinsight.net/overview-of-digital-transformation-market-size-benefits-and-trends/.
9. Opcenter Intelligence Cloud [Електронний ресурс]. URL: https://plm.sw.siemens.com/en-US/opcenter/manufacturing-intelligence/intelligence-cloud/.
10. Opcenter Intelligence [Електронний ресурс]. URL : https://plm.sw.siemens.com/en-US/opcenter/manufacturing-intelligence/.
11. Opcenter Intelligence - Free Trial [Електронний ресурс]. URL : https://snicsolutions.com/opcenter/opcenter-intelligence.
12. Opcenter Intelligence - Developer Documentation [Електронний ресурс]. URL : https://documentation.mindsphere.io/MindSphere/ apps/distribution/Opcenter-Intelligence.html.
13. Insights Hub OEE Introduction [Електронний ресурс] / URL : https://support.sw.siemens.com/en-US/product/268530510/knowledge-base/PL8791658.
14. Opcenter Intelligence MindSphere : ProductSheet : SpecificTerms [Електронний ресурс]. URL : https://assets.ctfassets.net/17si5cpawjzf/1Fx9ETWUdkbHBTlx5X5o0d/3d2b1c16399ace466c383d472a83ef4d/App_OpcenterIntelligenceMindSphere_ProductSheet_SpecificTerms_v1.1.pdf.
15. Opcenter Intelligence Electronics.[Електронний ресурс]. URL : https://www.plm.automation.siemens.com/media/global/en/Siemens%20SW%20Opcenter%20Intelligence%20Electronics%20e-Book_tcm27-91420.pdf.

Юхименко Анастасії Олегівни – здобувач вищої освіти групи 3АКІТ-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: nastia.soroka.2000@gmail.com;

Папінов Володимир Миколайович - канд. тенх. наук, професор кафедри АІІТ, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vnpapinov@gmail.com;

Yuhimenko Anastasya O. – higher education student of 3AKIT-23m group, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsya, nastia.soroka.2000@gmail.com;

Papinov Volodymyr M. - Ph. D., Professor of department of automation and intelligent information technologies, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsya, e-mail: vnpapinov@gmail.com.

УДК 378.162+681.51

Л.А. Затайдух[1]
В. М. Папінов[1]

КОМП'ЮТЕРИЗОВАНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАСІБ ДЛЯ ПРАКТИЧНОГО ВИВЧЕННЯ АВТОМАТИЗОВАНОГО АДИТИВНОГО ВИРОБНИЦТВА

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

В доповіді розглянуті основні напрями застосування реального 3D-принтера в складі комп'ютеризованого навчального засобу для практичного вивчення «віртуального» автоматизованого адитивного виробництва, яке реалізовано на базі комп'ютеризованої лабораторії промислової мікропроцесорної техніки. Ця лабораторія використовується для навчання студентів спеціальності «Автоматизація, комп'ютерно-інтегровані технології та робототехніка».

Ключові слова: 3D-принтер, адитивне виробництво, навчальна лабораторія, автоматизація, комп'ютерно-інтегровані технології.

Abstract

The report discusses the main areas of application of a real 3D printer as part of a computerized educational tool for practical study of "virtual" automated additive manufacturing, which is implemented on the basis of a computerized laboratory of industrial microprocessor technology. This laboratory is used to train students in the specialty "Automation, computer-integrated technologies and robotics".

Keywords: 3D-printer, additive manufacturing, educational lab, automation, computer-integrated technologies.

Вступ

Для підвищення якості підготовки фахівців в області автоматизації, комп'ютерно-інтегрованих технологій та робототехніки на кафедрі АІІТ введені до навчального плану дві професійно-орієнтовані дисципліни – «Кіберфізичні системи автоматизації виробництва» (бакалаврський рівень підготовки) та «Промисловий Інтернет речей» (магістерський рівень підготовки), які повинні надати здобувачам вищої освіти основні теоретичні відомості та практичні знання щодо цифрової трансформації існуючого комп'ютерно-інтегрованого виробництва у «розумне» цифрове виробництво, що функціонує за перспективною концепцією «Індустрія 4.0» [1]. Основною формою практикуму у цих дисциплінах є лабораторні заняття, на яких здобувачі вищої освіти мають отримувати практичні знання та набувати професійного досвіду у проєктуванні та реалізації різноманітних систем та засобів автоматизації для цифрового виробництва. Тому створення нових ефективних комп'ютеризованих навчальних засобів для навчально-методичного та технічного забезпечення даного лабораторного практикуму є актуальною задачею.

На кафедрі АІІТ вже створена сучасна комп'ютеризована лабораторія, програмно-технічні засоби якої утворюють інформаційно-освітнє середовище типу «віртуальне підприємство». Проте це підприємство функціонує за поточною концепцією комп'ютерно-інтегрованого виробництва «Індустрія 3.0» [2]. При цьому таке підприємство включає основне та допоміжне виробництво, а також кілька технічних обслуговуючих процесів.

Тому метою роботи є вдосконалення існуючого навчального «віртуального підприємства» для забезпечення практичного вивчення здобувачами вищої освіти спеціальності 174 шляхів його цифрової трансформації у «розумне віртуальне підприємство» [3], зокрема, шляхом організації в рамках даного «віртуального підприємства» допоміжного автоматизованого адитивного виробництва [4], побудованого на основі реального 3D-принтера, який нещодавно був закуплений для навчального процесу на кошти спонсорів.

Результати дослідження

Для досягнення поставленої мети дослідження спочатку була проаналізована схема виробничого процесу існуючого «віртуального підприємства», яке «виробляє» обмежену номенклатуру хімічних рідин побутового призначення [5]. За сценарієм навчальної гри «випуск» такої продукції здійснюється невеликими партіями за планом, сформованим заводоуправлінням. При цьому для «виготовлення» різних за обсягом партій хімічної продукції в системі управління виробництвом використовується декілька (N) рецептів.

Загальна схема виробничого процесу «віртуального підприємства» містить:

- основний технологічний процес, що складається з трьох фаз (фаза 1 – хімічний реактор, фаза 2 – накопичувач/дозатор, фаза 3 – роботизована пакувальна лінія);
- допоміжний технологічний процес (дві автоматизовані виробничі лінії з виготовлення комплектів пустої тари);
- обслуговуючий технічний процес (цеховий склад для «збереження» усіх матеріальних ресурсів, напівфабрикатів та продукції виробництва).

Виробничий процес «виконується» у такому порядку. До системи управління хімічним реактором класу АСУТП (SCADA) надходить один з N рецептів, який задає усі необхідні інструкції щодо виконання хімічним реактором (лабораторна фізична модель) циклічного технологічного процесу «виготовлення» порції хімічної рідини заданого виду. Для того, щоб хімічний реактор «виробив» цю порцію хімічної рідини, у цеховому складі (гібридна модель) створюється потрібний запас різних вихідних реагентів, що «зберігаються» у відповідних резервуарах (реагент 1, реагент 2 і т.д.). Необхідна для поточного циклу роботи реактора кількість потрібних реагентів у вигляді кількох матеріальних потоків (може бути два, три і більше в залежності від рецепту) «завантажується» всередину реактора (лабораторна фізична модель). «Виконується» цикл роботи реактора, після чого на його виході «з'являється» матеріальний потік готової хімічної рідини. Частину цього матеріального потоку можна направити до цехового складу (гібридна модель) для тимчасового «збереження». Другу частину готової хімічної рідини з реактора можна направити на наступну виробничу ділянку (накопичувач/дозатор) для її «розливу» у відповідну пусту тару, що також зазначена в поточному рецепті. Для роботи накопичувача/дозатора (лабораторна фізична модель) до його системи управління класу АСУТП (SCADA) також надсилається відповідний рецепт, який описує усі інструкції щодо розливу готової хімічної рідини (наприклад, тип тари, в яку буде розливатися рідина, розмір партії для кожного типу тари і т.п.). Для здійснення цього технологічного процесу також організується вхідний матеріальний потік – «подача» пустої тари, визначеної рецептом, з цехового складу (гібридна модель), де «створений» відповідний її запас (різні хімічні рідини можуть розливатися у тару різного об'єму та форми). На виході накопичувача/дозатора «формується» матеріальний потік готової хімічної рідини, яка «розлита» у відповідну тару, згідно до поточного рецепту. Цей матеріальний потік «направляється» за допомогою стрічкового конвеєра на вхід роботизованої пакувальної лінії (електромеханічна імітаційна модель). Для роботи цієї лінії до її системи управління класу АСУТП (SCADA) також надходить відповідний рецепт, який визначає тип тари, в яку розлита хімічна рідина, а також потрібні для пакування типи картонних коробок. Для «виконання» процесу пакування організовані також додаткові вхідні матеріальні потоки – «подача» конвеєром з цехового складу пустих картонних коробок того типу або типів, які вказані в рецепті,.

На виході пакувальної лінії «формується» матеріальний потік готової продукції, що являє собою одну чи дві нитки конвеєрів (за поточним рецептом може виготовлятися продукція або одного, або двох типів пакування). Цей вихідний матеріальний потік можна «направити» або на склад підприємства для «здійснення» запланованих операцій збуту готової продукції, або на цеховий склад (гібридна модель) для тимчасового «зберігання».

На допоміжному виробництві на основі двох автоматизованих виробничих ліній (електромеханічні імітаційні моделі) організовано «виготовлення» комплектів тари для готової хімічної продукції. Автоматизовані лінії також отримують різні рецепти від системи управління виробництвом, «виробляючи» згідно до них комплекти тари різного типу. Номенклатура цієї тари може бути досить великою. Тому для забезпечення даного технологічного процесу вихідними матеріалами (напівфабрикатами) на цеховому складі (гібридна модель) «створюється» необхідний їх запас. Вихідна продукція допоміжного виробництва у вигляді окремого матеріального потоку (конвеєр) «передається» на цеховий склад (гібридна модель) для «створення» там потрібних запасів пустої тари

різноманітних типів (для різних рецептів виготовлення готової хімічної продукції)..

Після аналізу схеми виробничого процесу даного «віртуального підприємства» були проаналізовані існуючі приклади впровадження адитивного виробництва на основі 3D-принтерів при цифровій трансформації різних реальних промислових підприємств [6-9]. З'ясувалось, що 3D-друк на цих виробництвах зазвичай не замінює лиття або інші класичні процеси, а допомагає виробникам вирішити специфічні завдання, які нездійсненні або занадто трудомісткі при використанні вказаних традиційних технологій

Такими завданнями можуть бути такі:

- виготовлення унікальних деталей складної геометрії, у тому числі дрібних деталей, виробів із внутрішніми порожнинами й каналами, тонкими стінками й т. п.;
- зниження загальної ваги виробів при збереженні їх завданих механічних властивостей;
- скорочення числа одиниць у складанні, коли кілька вихідних складальних одиниць друкуються разом, як єдине ціле, тобто вже у зібраному стані;
- створення різноманітних ніздрюватих структур зі збереженням усіх потрібних механічних властивостей;
- на етапі підготовки виробництва виготовлення форм для лиття під тиском, які на етапі виробництва безпосередньо застосовуються у технологічних процесах;
- на етапі проектування (дизайну) швидке створення прототипів деталей та виробів по їх цифрових 3D-моделях, коли на етапі подальшого виробництва ці деталі та вироби виготовляються вже традиційними технологічними методами, наприклад литтям у металі;
- на етапі проектування (дизайну) швидке створення прототипів готової продукції з метою оцінки її зовнішньої привабливості, зручності використання або виконання узгодження її геометричних параметрів з характеристиками та функціональними можливостями встановленого технологічного обладнання.

Зміст наведених виробничих завдань 3D-друку та проведений вище аналіз загальної схеми виробничого процесу навчального «віртуального підприємства» дозволяє зробити висновок, що 3D-принтер доцільно застосувати для цифрової трансформації допоміжного виробництва даного підприємства. При цьому можуть вирішуватися такі виробничі завдання:.

- виготовлення деталей для ремонту технологічного обладнання підприємства;
- виготовлення прототипів нової продукції, наприклад, пустої тари покращеного дизайну для розливу готової хімічної рідини;
- виготовлення прототипів нової оснастки для технологічного обладнання для випуску нової продукції;
- виготовлення форм для лиття під тиском елементів готової продукції або нових деталей оснастки технологічного обладнання.

Враховуючи те, що ми маємо справу з навчальним «віртуальним підприємством», яке не випускає реальну продукцію, а усе його технологічне обладнання замінене на відповідні моделі (фізичні, імітаційні, програмні), тому наведені вище перше та останнє виробничі завдання для 3D-друку на цьому підприємстві позбавлені сенсу. Що ж стосується решти виробничих завдань, то саме з навчально-методичних міркувань їх і доцільно вирішувати за допомогою 3D-принтера, «встановленого» у допоміжному виробництві «віртуального підприємства».

На рис.1 показані варіантів таких завдань для практичного вивчення здобувачами вищої освіти процесу цифрової трансформації допоміжного виробництва «віртуального підприємства».

По-перше, якщо на підприємстві ставиться задача замінити існуючу пусту тару для хімічної рідини на нову тару, яка має більш сучасний дизайн, то спочатку треба спроектувати цю нову тару (зазвичай, у вигляді 3D-моделі), щоб вона була не тільки зручна для користувача продукції, але і для процесу її виготовлення на існуючому технологічному обладнанні (варіант №1). Наприклад, на рис.1 показана не тільки нова форма тари у вигляді пляшки, яка має замінити традиційну металеву банку, але і необхідність в процесі проектування продумати, як ця нова тара за допомогою технологічного обладнання буде щільно закриватися кришкою – або міцно закручуватися, або закорковуватися зверху з фіксацією кришки.

По-друге, на навчальному «віртуальному підприємстві» частина матеріальних потоків організована у вигляді конвеєрів, за допомогою яких тверді матеріальні ресурси переміщуються між технологічним обладнанням. Зокрема, заповнені хімічною рідиною банки переміщуються від накопичувача/дозатора

до роботизованої пакувальної лінії, де вони роботом знімаються з конвеєра і поміщуються у пакувальні коробки. При впровадженні нової тари виникає необхідність проектування нової оснастки для конвеєра, яка буде забезпечувати надійне (без падіння) переміщення конвеєром заповнених хімічною рідиною пляшок при збереженні швидкості його руху (варіант №2).

По-третє, при автоматичному пакуванні готової продукції у коробки на «віртуальному підприємстві» застосовується спеціальний промисловий робот, який за допомогою комп'ютерного зору визначає наявність одиниці готової продукції на вхідному конвеєрі, знімає її зі стрічки конвеєра і переносить у вільну комірку пакувальної коробки. При впровадженні нової тари у вигляді пляшки виникає необхідність проектування нової оснастки для цього робота, яка дозволить роботу надійно захоплювати заповнену рідиною пляшку і переносити її у комірку пакувальної коробки (варіант №3).

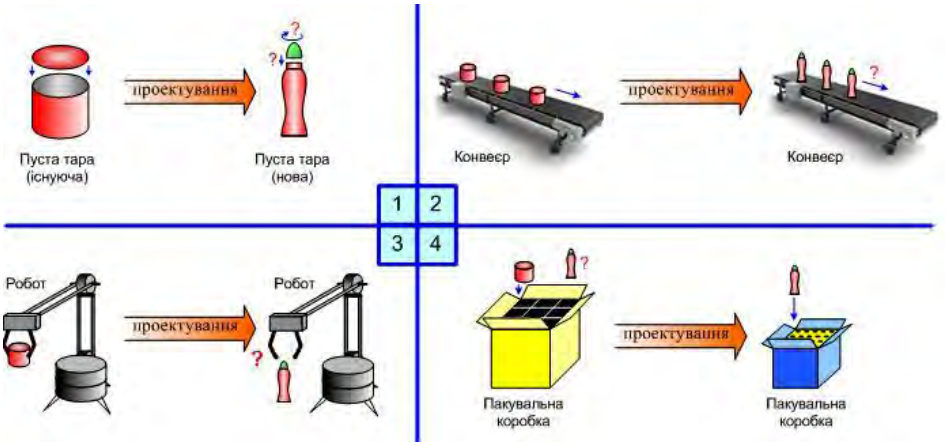

Рис. 1. Варіанти практичних завдань для цифрової трансформації допоміжного виробництва

По-четверте, пакування готової продукції на «віртуальному підприємстві», як зазначено вище, виконується спеціальним роботом з застосуванням картонних коробок відповідної конструкції. При впровадженні нової тари у вигляді пляшок виникає необхідність проектування нової конструкції пакувальної коробки, габаритні розміри та комірчаста структура якої буде відповідати розмірам та формі цих пляшок (варіант №4).

На рис.2 показана загальна схема навчального процесу при виконанні здобувачами усіх перелічених вище практичних завдань цифрової трансформації допоміжного виробництва.

Рис. 2. Схема навчального процесу при виконанні практичних завдань цифрової трансформації

Як видно з рисунку, від час практичних або лабораторних занять застосовується спеціальне віртуальне середовище, яке містить не тільки усі інструментальні засоби проектування 3D-моделей нової тари, пакувальної коробки та оснастки технологічного обладнання, але і засоби симуляції виробничих процесів, на яких здобувачі за допомогою цифрових моделей технологічного обладнання (конвеєрів, пакувального робота) з технічною анімацією можуть наочно перевірити правильність взаємодії нової оснастки обладнання з новою тарою та новою пакувальною коробкою.

Після того, як перевірка дасть позитивний результат, цифрові дані 3D-моделей передаються на 3D-принтер, який створює відповідні фізичні прототипи. Тепер здобувачі можуть перевірити їх реальну взаємодію між собою, а у разі виявлення помилок, знову повернутися до процесу проектування.

Висновки

В результаті проведених досліджень запропонована загальна схема навчального процесу виконання здобувачами вищої освіти спеціальності 174 практичних завдань з цифрової трансформації автоматизованого «віртуального підприємства» шляхом впровадження адитивного виробництва на основі 3D-принтера.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Лопухов І. Комунікаційні технології розумного підприємства в рамках концепції Індустрія 4.0 та Інтернету речей // Сучасні технології автоматизації. – 2017. - №2. – С. 36-44.
2. Папінов В.М. Багатофункціональна комп'ютеризована лабораторія для наскрізної практичної підготовки студентів спеціальності 151 / В.М. Папінов, Я.А. Кулик // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології/ Міжнародний науково-технічний журнал. – 2018. - №2(36). – С. 89-104.
3. Як створити цифрове підприємство: 6 етапів по дорозі до Індустрії 4.0 [Електронний ресурс]. URL: https://www.tadviser.com/index.php.
4. Fusion 360: Additive Manufacturing [Електронний ресурс]. URL: https://youtu.be/tuBe_pbS4Cs.
5. Папінов В.М. Автоматизований виробничий склад: гібридне моделювання в навчальній комп'ютеризованій лабораторії / В.М. Папінов // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології/ Міжнародний науково-технічний журнал. – 2020. - №1(39). – С.61-77.
6. Porsche інвестує у 3D-технології Intamsys [Електронний ресурс]. URL: https://3dtoday.com/blogs/news3dtoday/porsche-investiruet-v-3d-texnologii-intamsys.
7. 3D-друк металами: короткі відповіді на великі питання, Частина 1 [Електронний ресурс]. URL: https://habr.com/post/587382/.
8. Лиття під тиском у прес-формах, надрукованих на 3D-принтері: технічне дослідження від лідера у сфері виробництва пластмас [Електронний ресурс]. URL: https://3dtoday.com/blogs/igo3d-russia/lite-pod-davleniem-v-press-formax-napecatannyx-na-3d-printere-texniceskoe-issledovanie-ot-lidera-v-sfere-proizvodstva-plastmass-i-kompozi.
9. Industry 4.0: Design, 3D print & Robotic Integration of a Jig for custom end effector of Dobot arm [Електронний ресурс] . URL: https://youtu.be/zRadTtgyzgw.

Затайдух Любомир Анатолійович – здобувач вищої освіти групи АКІТР-23мз, факультет комп'ютерних систем та автоматики, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: zatayduh@gmail.com;

Папінов Володимир Миколайович - канд. тенх. наук, професор кафедри АІІТ, факультет комп'ютерних систем та автоматики, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vnpapinov@gmail.com;

Zatayduh Lyubomyr A. – higher education student of AKITR-23mz group, Faculty of Computer Systems and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsya, email: zatayduh@gmail.com;

Papinov Volodymyr M. - Ph. D., Professor of department of automation and intelligent information technologies, Faculty of Computer Systems and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsya, e-mail: vnpapinov@gmail.com.

УДК 378.162+681.51

В.В. Горобець[1]
В. М. Папінов[1]

АРХІТЕКТУРА НАВЧАЛЬНОГО ЗАСОБУ НА ОСНОВІ OPCENTER EXECUTION ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ ЕКЗЕМПЛЯРУ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

В доповіді вирішується задача розробки архітектури навчального засобу на основі інструментальної платформи Siemens OPcenter Execution для дослідження життєвого циклу екземпляру промислової системи автоматизації «віртуального» хімічного виробництва. Навчальний засіб призначений для забезпечення практикуму професійної дисципліни "Стандарти та проєктування комп'ютерно-інтегрованих систем управління".

Ключові слова: інтегрована система автоматизації, періодичне виробництво, життєвий цикл, навчальний засіб, комп'ютеризована навчальна лабораторія.

Abstract

The report addresses the problem of developing the architecture of a training tool based on the Siemens OPcenter Execution tool platform for studying the life cycle of an instance of an industrial automation system for "virtual" chemical production. The training tool is intended to provide a practical course in the professional discipline "Standards and Design of Computer-Integrated Control Systems".

Keywords: integrated automation system, periodic production, life cycle, educational tool, computerized educational laboratory.

Вступ

Архітектурна модель побудови «розумного» виробництва «Reference Model for Industrie 4.0» (RAMI 4.0) є уніфікованою архітектурною референтною моделлю, яка забезпечує колективне розуміння стандартів, що створені для реалізації концепції «Industry 4.0» (I4.0) у виробництві [1-3]. Ця референтна модель, в першу чергу, надає загальні структуру та мову для пояснення та специфікації системної архітектури, що, відповідно, сприяє поліпшенню загального розуміння та системної взаємодії. Тому при створенні перспективних промислових систем автоматизації рівняння на дану референтну модель є надзвичайно корисним, бо вона описує оптимальний каркас для стандартизації технічних рішень цих систем як на стадії їх розробки, так і при їх подальшій інтеграції та практичному використанні. Референтна модель «RAMI 4.0» має три осі, одна з яких, а саме «Життєвий цикл та потік формування цінності» (Life Cycle and Value Stream), відображує життєвий цикл продукції виробництва та різних його систем, включаючи і промислові системи автоматизації.

Метою цієї роботи є обґрунтування концепції нового навчального засобу (НЗ), побудованого на основі інструментальної платформи Siemens OPcenter Execution, для практичного дослідження студентами спеціальності цифрового життєвого циклу екземпляру промислової системи автоматизації.

Результати дослідження

Для того, щоб на новому навчальному засобі студенти спеціальності могли проводити на практиці тривалі дослідження життєвого циклу промислової системи автоматизації, треба спочатку обґрунтовано вибрати цю систему автоматизації, використовуючи, наприклад, такі критерії:

– по-перше, така система повинна бути досить масштабною, щоб велика кількість студентів (студентських бригад) могла досліджувати одночасно життєвий цикл її різних підсистем;

– по-друге, ця система повинна бути зв’язаною з якимось реальним промисловим виробничим процесом, причому суть такого виробничого процесу студенти повинні глибоко розуміти, щоб бути у змозі далі ефективно проєктувати для нього відповідні системи автоматизації;

– по-третє, при дослідженні студентами на новому навчальному засобі життєвого циклу або екземпляру такої системи автоматизації в цілому, або екземплярів її підсистем, надзвичайно важливою є наявність у навчальній лабораторії вузу повної фізичної реалізації даної системи.

Враховуючи усі наведені критерії вибору, можна запропонувати в якості цієї основи нового навчального засобу вже існуючу на кафедрі АІІТ ВНТУ лабораторну імітацію системи автоматизації промислового виробництва хімічної продукції [4-6]. Ця імітаційна модель отримала назву «лабораторна імітація навчальної фабрики», вона вже тривалий час використовується в навчальному процесі для практичної підготовки бакалаврів та магістрів спеціальності. Ця імітаційна модель відтворює виробничий процес промислового виготовлення партії хімічної продукції, який складається з п'яти частин – основний технологічний процес (ОТП), допоміжний технологічний процес (ДТП1), допоміжний технічний процес (ДТП2) та два обслуговуючих технічних процеси (ОТП1 та ОТП2). Між вказаними процесами існують різноманітні матеріальні потоки – рідкі (по трубопроводах) та тверді (на конвеєрах та на автокарах). Система автоматизації (СА) такого виробничого процесу являє собою 4-рівневу комп’ютерно-інтегровану систему управління (КІСУ), яка створена за концепцією CIM (Computer Integrated Manufacturing) [7].

Для створення лабораторної імітаційної моделі описаного виробництва використовуються різноманітні моделі (фізичні, електромеханічні, імітаційні, гібридні, програмні) як усіх вказаних вище технологічних та технічних процесів, так і усіх його матеріальних потоків та запасів (трубопроводи, конвеєри, резервуари, зони зберігання тощо). Для автоматизації цієї імітаційної моделі виробничого процесу в лабораторії вузу змонтовані відповідні промислові зразки технічних засобів автоматизації (датчики, виконавчі пристрої, промислові контролери, персональні комп’ютери, сервери та цифрові мережі), які разом з відповідним програмним забезпеченням утворюють багаторівневу КІСУ, яка має виконувати ті ж самі функції, що і КІСУ реального хімічного виробництва.

Означимо тепер життєвий цикл тієї системи автоматизації, створеної в лабораторії «Промислова мікропроцесорна техніка» ФІІТА ВНТУ, який можуть досліджувати магістри спеціальності 174 в рамках професійної дисципліни «Стандарти та проєктування комп’ютерно-інтегрованих систем управління». З аналізу наведеного вище опису універсальної комп’ютеризованої лабораторної системи можна виділити три можливих життєвих циклів (рис. 1):

- життєвий цикл типу лабораторної системи автоматизації (1);
- життєвий цикл екземпляру СА лабораторного ТП (1 і 2);
- життєвий цикл екземпляру інтегрованої СА «віртуального» виробництва (3).

Перший життєвий цикл і частину другого життєвого циклу виконав викладач, коли проєктував універсальну комп’ютеризовану лабораторну систему, розробляв робочу документацію і оформлював заявку (вимоги) на потрібні для її реалізації комплектуючі (обладнання, інструментальне ПЗ). На цьому закінчився життєвий цикл типу лабораторної СА. Після отримання від компанії «СВ АЛЬТЕРА» замовленого обладнання та інструментального ПЗ викладач виконав перший етап життєвого циклу екземпляру кожної СА лабораторного ТП (в лабораторії можна створити дев’ять таких СА), а саме, виготовив модель ТП, змонтував технічні засоби автоматизації даного ТП та встановив на комп’ютер інструментальне ПЗ.

Решту стадій другого життєвого циклу вже мають виконувати студенти-бакалаври в рамках лабораторного курсу професійної дисципліни «Проєктування систем автоматизації». Проте в цей життєвий цикл штучно введений один зі стандартних етапів життєвого циклу для типу лабораторної СА, а саме, етап «Розробка ПЗ» стадії «Робоча документація (робочий проєкт)». Це зроблено тому, що це навчальна лабораторія, де студенти повинні в першу чергу і освоювати практичні прийоми проєктування та реалізації промислового ПЗ за допомогою наявних інструментальних засобів (систем) та на конкретних зразках технічних засобів автоматизації (ПЛК, робочі станції, сервери). В нашому випадку студенти користуються таким інструментарієм – «WinPLC7», «TIA Portal», «Movicon 11». В результаті виконання усіх лабораторних завдань кожна студентська бригада повинна розробити та продемонструвати у дії екземпляр СА окремого лабораторного ТП. Якщо на потоці буде створено не менше 9 студентських бригад, то наприкінці лабораторного практикуму викладач може мати в своєму розпорядженні 9 різних зразків прикладного ПЗ, яке вже перевірено у дії в рамках відповідних СА лабораторних ТП. На цьому завершується другий життєвий цикл лабораторної СА.

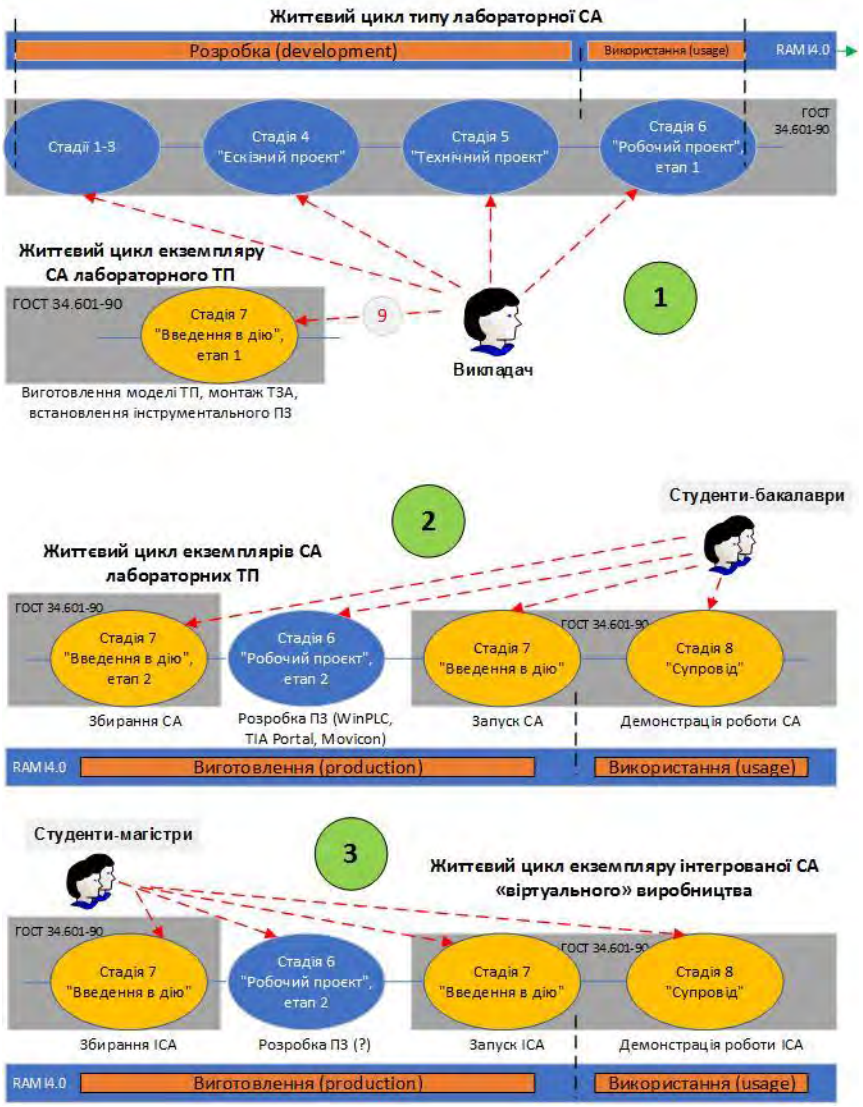

Рис. 1 – Життєві цикли лабораторної СА

Третій життєвий цикл екземпляру інтегрованої СА лабораторного «віртуального» виробництва виконують вже магістри в рамках лабораторного курсу професійної дисципліни «Стандарти та проєктування комп'ютерно-інтегрованих систем управління». Як видно з рисунку, в цей життєвий цикл штучно введений етап «Розробка ПЗ» стадії «Робоча документація (робочий проєкт)». Саме для виконання даного етапу і пропонується в навчальному засобі використовувати інструментальну платформу Siemens OPcenter Execution [8, 9]. Ця інструментальна платформа пропонує такі основні рішення для систем класу MOM:

- детальне планування виробництва та складання графіка;
- управління виробництвом;
- управління якістю;
- виробнича аналітика та оцінка продуктивності;
- дослідження, розробка нової продукції та лабораторія.

Розробка архітектури нового навчального засобу виконувалась з урахуванням призначення нового навчального засобу, особливостей досліджуваного життєвого циклу інтегрованої СА «віртуального» виробництва та доступних для викладача/студента інструментів виконання навчального дослідження.

На рис. 2 наведені результати такої розробки. Показана на рисунку архітектурна модель навчального засобу забезпечує проведенні навчального дослідження життєвого циклу екземпляру інтегрованої системи автоматизації (ІСА) в рамках лабораторного курсу професійної дисципліни «Стандарти та проєктування комп'ютерно-інтегрованих систем управління».

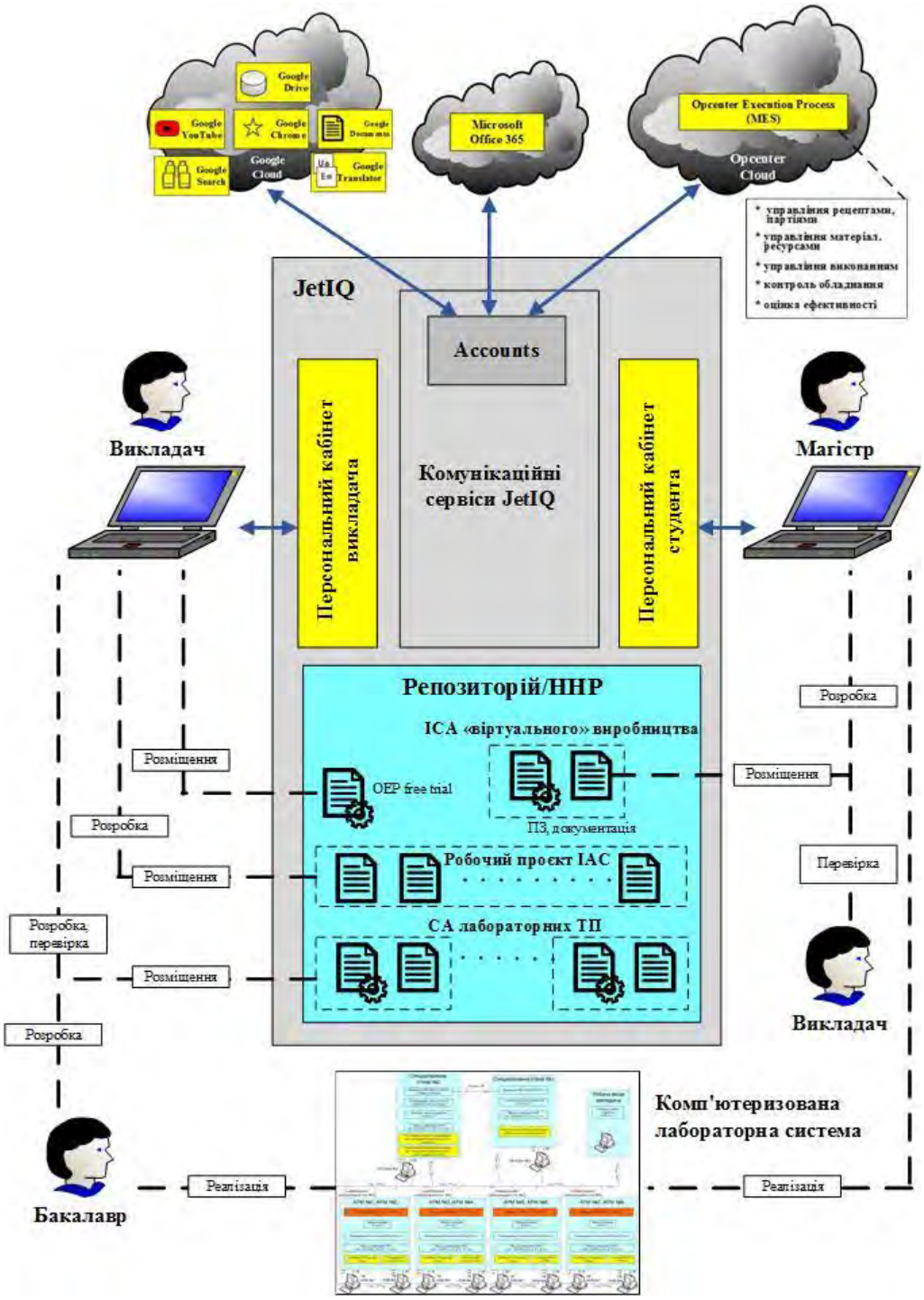

Рис. 9 – Архітектурна модель нового навчального засобу

Основу даної архітектури утворюють такі основні активи:

– система автоматизованого управління даними освітнього процесу та документообігу «JetIQ» ВНТУ [10];

– комп'ютеризована лабораторна система, змонтована в лабораторії «Промислова мікропроцесорна техніка» ФІІТА ВНТУ [11].

В системі «JetIQ» використовуються такі її складові частини, як «Персональний кабінет викладача», «Персональний кабінет студента», «Репозиторій» чи «Навігатор навчального ресурсу (НМР)», а також «Комунікаційні сервіси JetIQ».

В якості основних інструментальних активів в архітектурній моделі використовуються:

– інформаційні хмарні сервіси компанії Google («Google Cloud»);
– інструменти хмарної платформи «Microsoft Office 365 for Education»;
– інструменти «Opcenter Execution Process» (OEP) хмарної платформи «Opcenter Cloud».

В якості вихідних активів-даних для початку навчального дослідження в моделі використовуються файли прикладного програмного забезпечення (ПЗ) та пов'язана з ними технічна документація, яку розробляють студенти-бакалаври в ході лабораторного практикуму з дисципліни «Проєктування систем автоматизації». Ці дані описують проєкти систем автоматизації (СА) окремих лабораторних технологічних/технічних процесів (ТП), які моделюються засобами комп'ютеризованої лабораторної системи. Загалом таких наборів даних може бути дев'ять. Якщо заняття проводяться в аудиторії, то студенти-бакалаври на стадії «Введення у дію» можуть реалізувати ці СА за допомогою програмно-технічних засобів лабораторії «Промислова мікропроцесорна техніка». Якщо ж заняття проводяться онлайн, то студенти через відповідні комунікаційні сервіси «JetIQ» надсилають усі проєктні дані викладачу, який перевіряє їх на своєму комп'ютері (запускає СА у дію в режимі емуляції, аналізує технічну документацію), а після цього остаточний варіант студентського проєкту розміщує у своєму репозиторію або в навігаторі навчального ресурсу (ННР).

В архітектурній моделі передбачено також, що викладач може розробляти свої варіанти проєктів СА лабораторних процесів і розміщувати їх в якості зразка у своєму репозиторію або в навігаторі навчального ресурсу (ННР).

Для роботи з хмарними інструментами викладач, який веде лабораторний курс, через свій комп'ютер входить до персонального кабінету і створює в ньому потрібні йому залікових записи («Accounts») – для доступу до інформаційних хмарних сервісів компанії Google, до інструментів хмарної платформи «Microsoft Office 365 for Education», до інструментів «Opcenter Execution Process» (OEP) хмарної платформи «Opcenter Cloud»).

Для роботи з хмарними інструментами і магістр, який проходить лабораторний курс, через свій комп'ютер входить до персонального кабінету і створює в ньому усі потрібні йому залікових записи («Accounts») – для доступу до інформаційних хмарних сервісів компанії Google, до інструментів хмарної платформи «Microsoft Office 365 for Education», до інструментів «Opcenter Execution Process» (OEP) хмарної платформи «Opcenter Cloud».

За допомогою інструменту «Google Documents» хмарної платформи «Google Cloud» або інструментів хмарної платформи «Microsoft Office 365 for Education» викладач на початку навчального дослідження життєвого циклу екземпляру інтегрованої СА (ІАС) «віртуального» виробництва розробляє і розміщує у «Репозиторії/ННР» робочі проєкти окремих частин (підсистем) цієї системи, що по є вихідними даними для створення студентом-магістром відповідного екземпляру даної частини (підсистеми) ІАС.

Магістр виконує поступову реалізацію екземпляру ІАС (розробка прикладного ПЗ і технічної документації), використовуючи такі інструментальні активи:

– інструменти «Opcenter Execution Process» (OEP) хмарної платформи «Opcenter Cloud» для створення системи класу MES, наприклад, «Управління рецептами, партіями», «Управління матеріальними ресурсами», «Управління виконанням», «Контроль обладнання», «Оцінка ефективності» та ін.;

– інформаційні хмарні сервіси компанії Google ("Google Cloud"), зокрема, «Google YouTube», «Google Chrome», «Google Drive», «Google Search». «Google Documents» та «Google Translator»;

– інструменти хмарної платформи «Microsoft Office 365 for Education», зокрема, «Word», «Excel» та «Visio».

Крім того, якщо магістр не зможе отримати доступ до інструментів «Opcenter Execution Process» хмарної платформи «Opcenter Cloud», то викладач може розмістити у «Репозиторії/ННР» файли інсталяції безкоштовної спрощеної версії «Opcenter Execution Process» (OEP free trial), яке доступне на відповідних сайтах в Інтернет.

В ході поступового створення екземпляру ІАС «віртуального» виробництва магістр постійно звітує перед викладачем про хід цього процесу, надсилаючи йому через комунікаційні сервіси «JetIQ» відповідні електронні документи та зразки прикладного ПЗ. Викладач перевіряє їх, вносить корективи і надає рекомендації.

Після закінчення усіх робіт магістр може реалізувати ІАС за допомогою програмно-технічних засобів лабораторії «Промислова мікропроцесорна техніка» (якщо заняття проводяться в аудиторіях).

При онлайн режимі навчання студент надсилає викладачу готовий проєкт ПЗ і технічну документацію, а викладач розміщує їх у «Репозиторії/ННР».

Висновки

В ході виконання досліджень згідно з поставленою метою був означений життєвий цикл промислової системи автоматизації, який мають досліджувати студенти, обґрунтовано вибраний екземпляр такої системи автоматизації для цього дослідження, а також на основі вибраної для нового навчального засобу інструментальної платформи «Siemens Opcenter Execution» була розроблена архітектурна модель його активів (обладнання/інструменти/дані). Всі отримані результати повністю відповідають змісту розділу 1 магістерської кваліфікаційної роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Reference Models for Digital Manufacturing Platforms/ Francisco Fraile, Raquel Sanchis, Raul Poler, Angel Ortiz// MDPI: Appl. Sci. 2019, 9, 4433; doi:10.3390/app9204433 [Електронний ресурс] / URL : www.mdpi.com/ journal/applsci.
2. Peter Adolphs. RAMI 4.0: An architectural Model for Industrie 4.0 [Електронний ресурс] / URL: www.plattform-i40.de.
3. Тривимірна еталонна архітектурна модель RAMI 4.0 [Електронний ресурс] / URL: https://www.phoenixcontact.com.
4. Папінов В.М. Організація віртуального виробництва в лабораторії 5303 [Електронний ресурс] / URL : https://iq.vntu.edu.ua/b04213/ html/nlr/nlr.php?card_id=41175&id=960&renum=1.
5. Папінов В.М. Лабораторна імітація "навчальної фабрики": гібридне моделювання матеріальних потоків / В.М. Папінов // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології/ Міжнародний науково-технічний журнал. - 2020. - №2(40). - С.65-81 (URL: https://oeipt.vntu.edu.ua/index.php/oeipt/article/view/581).
6. Папінов В.М. Автоматизований виробничий склад: гібридне моделювання в навчальній комп'ютеризованій лабораторії / В.М. Папінов // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології/ Міжнародний науково-технічний журнал. - 2020. - №1(39). - С.61-77 (URL: https://oeipt.vntu.edu.ua/index.php/oeipt/article/download/571/545/632).
7. Пупена О.М. Принципи функціонування систем керування основним виробництвом через призму стандарту IEC-62264 / О.М. Пупена, О.М. Клименко, Р.М. Міркевич. – К.: НУХТ, 2019. – 49 с.
8. Opcenter Execution Process [Електронний ресурс]. URL: https://plm.sw.siemens.com/en-US/opcenter/execution/process/.
9. Siemens Opcenter Execution Process [Електронний ресурс]. URL: https://www.indx.com/en/product/siemens-opcenter-execution-process-simatic-it-uapi .
10. Wiki : ВНТУ [Електронний ресурс]. URL : https://wiki.vntu.edu.ua
11. Папінов В.М. Багатофункціональна комп'ютеризована лабораторія для наскрізної практичної підготовки студентів спеціальності 151 / В.М. Папінов, Я.А. Кулик // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології/ Міжнародний науково-технічний журнал. - 2018. - №2(36). - С. 89-104.

Горобець Володимир Вікторович – здобувач вищої освіти групи 3АКІТ-23м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: wep125lalalo@gmail.com;

Папінов Володимир Миколайович - канд. тенх. наук, професор кафедри АІІТ, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vnpapinov@gmail.com;

Gorobets Volodymyr V. – higher education student of 3AKIT-23m group, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsya, email: wep125lalalo@gmail.com;

Papinov Volodymyr M. - Ph. D., Professor of department of automation and intelligent information technologies, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsya, e-mail: vnpapinov@gmail.com.

УДК [004.9:796.022-049.7](043.2)

М. Д. Барановський[1]
О. О. Войцеховська[1]

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ДЛЯ БРОНЮВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ СПОРТИВНОГО ІНВЕНТАРЮ В СПОРТЗАЛАХ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто розробку мобільного-додатка для інформаційної системи для бронювання та використання спортивного інвентарю в спортзалах. Система надає користувачам можливість переглядати доступне обладнання за категоріями, перевіряти його наявність та отримувати персоналізовані інструкції з його використання від віртуального AI -тренера. Розроблено інтуїтивний інтерфейс додатку з відображенням різних типів обладнання, їх доступності для бронювання. Додаток вирішує проблему ефективного розподілу спортивного інвентарю, допомагає користувачам у виборі необхідного обладнання та надає рекомендації щодо його використання. Визначено перспективні напрямки подальшого розвитку, включаючи вдосконалення системи бронювання, розширення бази обладнання та інтеграцію з системами управління спортивними закладами.

Ключові слова: інформаційна система, мобільний-додаток, бронювання, спортивний інвентар, спортзал, AL-тренер.

Abstract

The paper considers the development of a web application for an information system for booking and using sports equipment in gyms. The system provides users with the ability to browse available equipment by category, check its availability, and receive personalized instructions on how to use it from a virtual AI trainer. An intuitive interface of application has been developed to display different types of equipment and their availability for booking. The application solves the problem of efficient distribution of sports equipment, assists users in choosing the necessary equipment, and provides professional recommendations for its use. Promising areas for further development are identified, including improving the booking system, expanding the equipment base and integrating with sports facility management systems.

Keywords: information system, mobile application, reservation, sports equipment, gym, AI trainer.

Вступ

В сучасному світі фітнесу та активного способу життя спортзали стикаються з проблемою ефективного розподілу обмеженого спортивного інвентарю. Відвідувачі часто витрачають цінний тренувальний час на пошук вільного обладнання або навіть відмовляються від тренувань через його недоступність. Додатковою проблемою є відсутність зручного доступу до професійних інструкцій щодо правильного використання спортивних снарядів, що може призвести до травм та зниження ефективності тренувань. Ефективне управління спортивними ресурсами потребує не лише автоматизації бронювання, а й аналізу даних для прогнозування завантаженості обладнання. Таким чином, відсутність зручної та автоматизованої системи бронювання негативно впливає як на якість тренувань, так і на задоволення клієнтів [1-3].

Для вирішення цієї проблеми пропонується розробка інформаційної системи для бронювання та використання спортивного інвентарю у вигляді мобільного додатка, який забезпечить користувачам можливість швидкого та зручного бронювання спортивного обладнання в режимі реального часу. Додаток буде враховувати актуальну доступність тренажерів, графік роботи спортзалу та індивідуальні побажання користувачів, що дозволить генерувати оптимальні рекомендації щодо організації тренувань.

Метою роботи є створення мобільного додатку для бронювання та використання спортивного інвентарю, для оптимізації процесу використання спортивного обладнання в тренажерних залах, підвищення якості тренувань та забезпечення комфорту відвідувачів. Основними завданнями є визначення функціональних вимог до системи, розробка архітектури мобільного додатка, вибір технологій реалізації та впровадження основних функцій.

Результати дослідження

За результатами аналізу існуючих систем управління спортивним інвентарем та опитування потреб відвідувачів спортзалів, визначено ключові вимоги до розроблюваної системи. Це дозволило створити мобільний додаток з інтуїтивним інтерфейсом та оптимальним набором функцій для ефективного бронювання та використання спортивного обладнання. Розроблена інформаційна система включає такі ключові функціональні можливості:

1. **Категоризація обладнання:** система організовує спортивний інвентар за логічними категоріями, що спрощує пошук необхідного обладнання для тренувань.
2. **Індикація доступності:** кожний елемент обладнання має візуальний індикатор доступності, що дозволяє користувачам швидко визначити, яке обладнання вільне для бронювання.
3. **Персоналізований AI-тренер:** вбудована функція штучного інтелекту надає користувачам індивідуальні рекомендації щодо правильного використання обраного обладнання.
4. **Візуальне відстеження статусу:** система використовує кольорові індикатори та анімації для наочного відображення обраного обладнання, що покращує користувацький досвід та допомагає швидко орієнтуватися у інтерфейсі.

Технічна реалізація додатку базується на сучасному стеку технологій: React [4-6] – для створення динамічного та інтерактивного інтерфейсу користувача; TypeScript [7,8] – для забезпечення типової безпеки та підвищення якості коду; Vite [9] – для швидкої розробки продуктивних веб-додатків із миттєвим оновленням та ефективним обробленням модулів; Responsive design [10] – для забезпечення коректного відображення на різних пристроях; Tailwind CSS [11] – для створення сучасних, адаптивних та стильних інтерфейсів за допомогою готових утилітних класів. Також варто відзначити, що при розробці інтерфейсу було використано компонентний підхід, який дозволяє створювати гнучкі, повторно використовувані елементи та забезпечує масштабованість додатку. Такий підхід є сучасним стандартом у розробці інтерфейсу користувача [12].

Розроблений мобільний додаток має такі переваги:

1. **Зручність використання** – інтуїтивний інтерфейс з чітким поділом на категорії та візуальними індикаторами.
2. **Інтеграція штучного інтелекту** – унікальна функція AI-тренера, яка надає персоналізовані інструкції [13].
3. **Швидке прийняття рішень** – користувачі можуть миттєво бачити доступне обладнання та обирати альтернативи.
4. **Багатомовність** – можливість перемикання мови інтерфейсу, що робить додаток зручним для користувачів з різних країн.

На рисунках 1-3 зображено ключові діаграми, що описують логіку та структуру інформаційної системи бронювання та використання спортивного інвентарю в спортзалах [14].

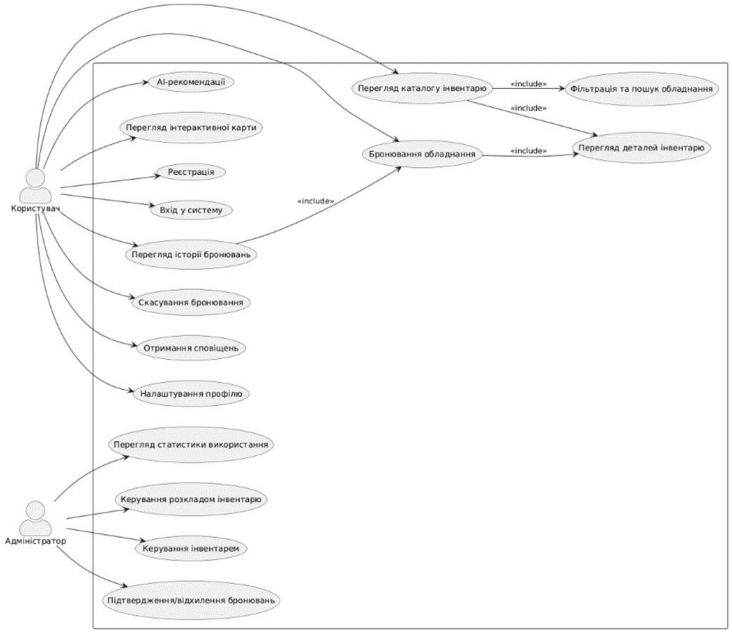

Рис. 1. Діаграма випадків використання

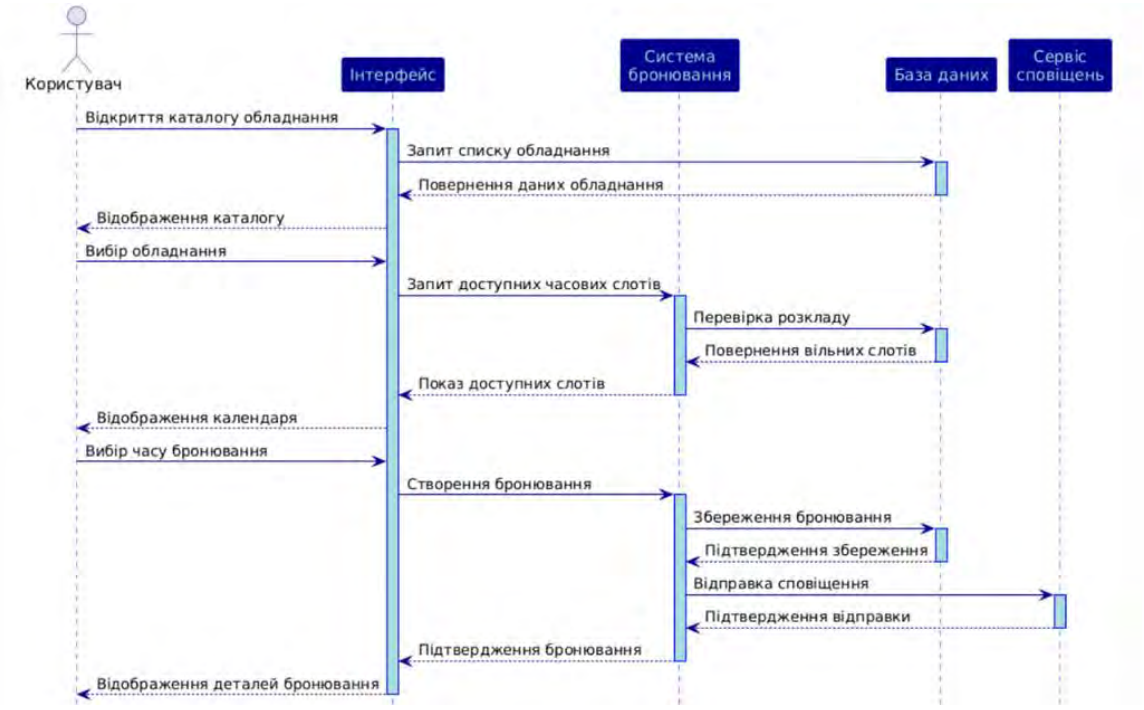

Рис. 2. Діаграма послідовності

На діаграмі послідовності відображено порядок взаємодії між користувачем і системою під час процесу бронювання спортивного інвентарю. Опис процесу наступний:

1. **Запит користувача:**
   - користувач відкриває каталог обладнання через інтерфейс додатку.
2. **Відображення каталогу:**
   - система показує список доступного спортивного інвентарю з описом та статусом.
3. **Вибір обладнання:**
   - користувач обирає потрібний тренажер чи інвентар для бронювання.
4. **Запит часових слотів:**
   - система відображає календар з доступними часовими слотами для обраного обладнання.
5. **Вибір часу:**
   - користувач обирає бажаний час для бронювання інвентарю.
6. **Перевірка доступності:**
   - система перевіряє актуальність обраного часового слоту.
7. **Створення бронювання:**
   - система формує запис про нове бронювання в базі даних.
8. **Оновлення статусу:**
   - база даних оновлює статус доступності обладнання на обраний період
9. **Підтвердження бронювання:**
   - система генерує підтвердження бронювання.
10. **Відправка сповіщення:**
    - система надсилає push-повідомлення про успішне бронювання.
11. **Збереження в історії:**
    - система зберігає інформацію про бронювання в історії користувача.
12. **Відображення деталей:**
    - користувач отримує повну інформацію про своє бронювання.
13. **Показ статусу:**
    - інтерфейс відображає статус "Заброньовано" для обраного обладнання.

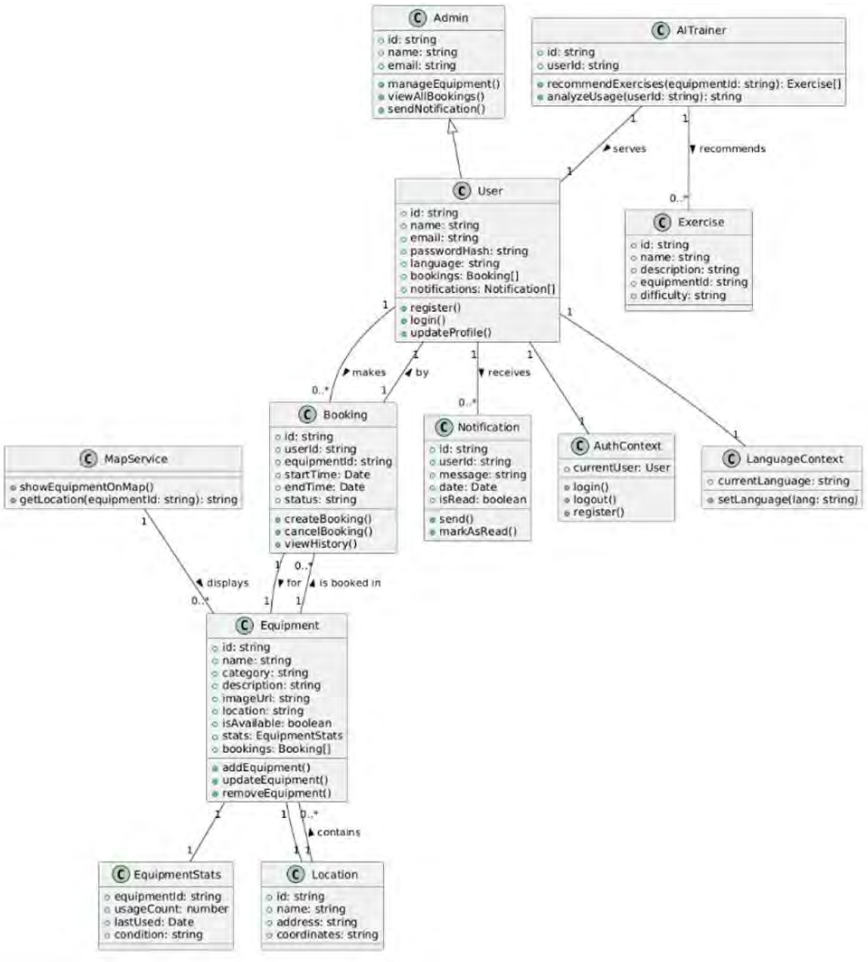

Рис. 3. Діаграма класів

На діаграмі класів відображено ключові компоненти системи, які задіяні в процесі бронювання спортивного інвентарю, а саме: користувачі (User), адміністратори (Admin), спортивний інвентар (Equipment), бронювання (Booking), сповіщення (Notification), а також сервіси AITrainer (персоналізовані рекомендації та тренування на основі штучного інтелекту) і MapService (інтеграція з картою для пошуку та навігації до спортзалів).

Ключові компоненти системи:

• User – представляє звичайного користувача, містить дані профілю, історію бронювань, може здійснювати бронювання, переглядати інвентар, отримувати сповіщення.

• Admin – розширює User, має додаткові права: керування інвентарем, підтвердження/скасування бронювань, перегляд аналітики.

• Equipment – описує одиницю спортивного інвентарю: назва, категорія, стан, доступність, розташування.

• Booking – містить інформацію про бронювання: користувач, інвентар, час початку/завершення, статус.

• Notification – відповідає за сповіщення користувачів про події (бронювання, нагадування, зміни статусу).

• AITrainer – окремий сервіс, що надає рекомендації користувачам на основі їхніх цілей та вибору.

• MapService – сервіс для відображення розташування спортзалів на карті.

На рисунках 4-5 можна побачити інтерфейс розробленого мобільного додатку для інформаційної системи бронювання та використання спортивного інвентарю в спортзалах.

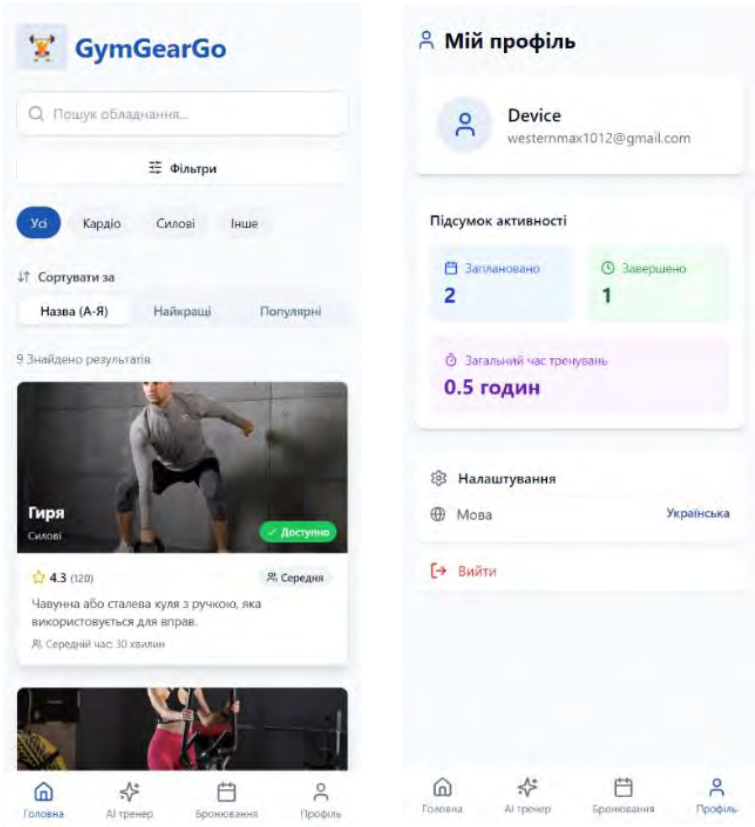

Рис. 4. Вигляд головної сторінки додатку та сторінки профілю користувача

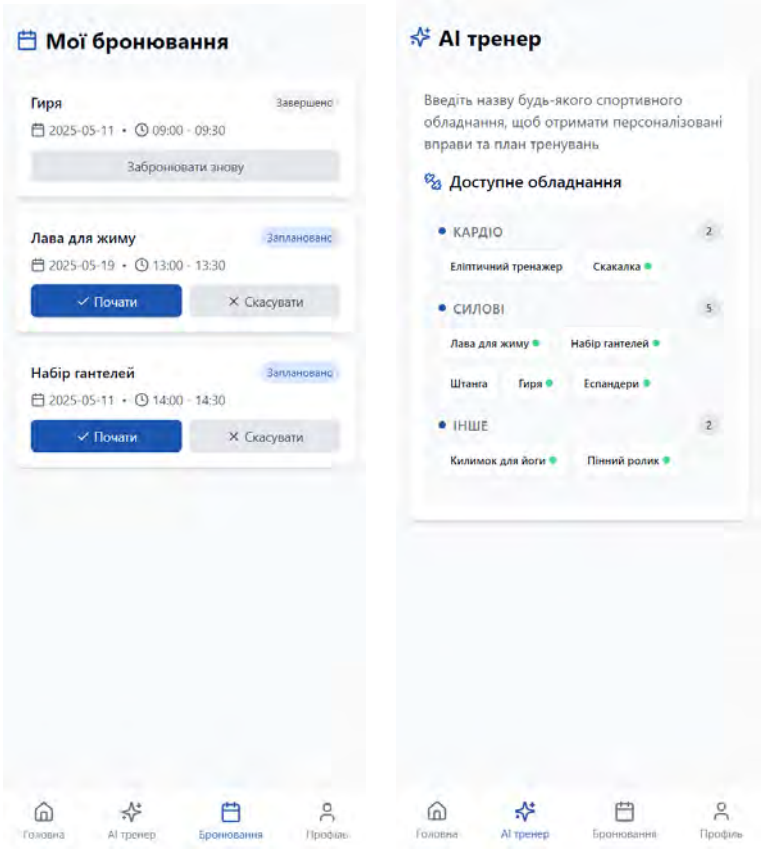

Рис. 5. Вигляд сторінки бронювання інвентарю та сторінки роботи з AI-тренером

Висновки

Розроблена інформаційна система для бронювання та використання спортивного інвентарю в спортзалах вирішує проблему ефективного розподілу обмеженого обладнання та надання інструкцій з його правильного використання. Система забезпечує зручний перегляд доступного інвентарю за категоріями, можливість бронювання на конкретний час та отримання персоналізованих рекомендацій від віртуального AI-тренера.

Впровадження даного рішення дозволяє оптимізувати використання спортивного обладнання, зменшити конфлікти між відвідувачами спортзалу та підвищити ефективність тренувань завдяки персоналізованим рекомендаціям. Інтуїтивний інтерфейс з візуальними індикаторами доступності та статусу бронювання робить систему доступною для користувачів з різним рівнем технічної підготовки.

Подальший розвиток системи може включати інтеграцію з фітнес-трекерами для персоналізації тренувальних рекомендацій, впровадження аналітичного модуля для відстеження завантаженості обладнання та розширення функціоналу AI-тренера з підтримкою відео-інструкцій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Liu, Y., Avello, M. Status of the research in fitness apps: A bibliometric analysis. *Telematics and Informatics*, 2021, vol. *57*, 101506, doi: https://doi.org/10.1016/j.tele.2020.101506
2. Yanyan, Z., A.Iahad, N., Yusof, A.F. Artificial Intelligence (AI)-Enabled Mobile Fitness Apps and Goal Attainment: Systematic Literature Review. In: Al-Sharafi, M.A., Al-Emran, M., Mahmoud, M.A., Arpaci, I. (eds) Current and Future Trends on AI Applications. Studies in Computational Intelligence, 2025, vol 1178, https://doi.org/10.1007/978-3-031-75091-5_10
3. Optimizing Gym Resource Allocation Using Data Analytics. 2025 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://stormotion.io/blog/iot-in-the-fitness-industry/
4. Banks A., Porcello E. Learning React: Modern Patterns for Developing React Apps. O'Reilly Media, 2020. 310 p.
5. React Documentation: Learn React. 2025 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://reactjs.org/docs/getting-started.html
6. How to Build Multilingual Apps with i18n in React. 2025 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.freecodecamp.org/news/build-multilingual-apps-with-i18n-in-react/
7. Cherny B. Programming TypeScript: Making Your JavaScript Applications Scale. O'Reilly Media, 2019. 324 p.
8. TypeScript Documentation. 2025 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.typescriptlang.org/docs/
9. Vite. 2025 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://vite.dev/
10. Responsive Web Design - Modern Web Development. 2025 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://web.dev/learn/design/
11. Tailwind CSS Documentation. 2025 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://tailwindcss.com/docs/installation/using-vite
12. Component-Driven User Interfaces. 2025 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.componentdriven.org/
13. AI in Fitness Industry: Role, Challenges, Benefits, and Use Cases. 2024 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.ongraph.com/ai-in-fitness-industry/
14. Простий посібник зі схем UML і моделювання баз даних. 2025 [Електронний ресурс]: https://www.microsoft.com/uk-ua/microsoft-365/business-insights-ideas/resources/guide-to-uml-diagramming-and-database-modeling

Барановський Максим Дмитрович – студент групи 2ІСТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: maks.korolenko.1998@gmail.com

Войцеховська Ольга Олександрівна – PhD, старший викладач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: olgav1085@gmail.com

Baranovskyi Maxim D. – student of group 2IST-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maks.korolenko.1998@gmail.com.

Voitsekhovska Olha O. – PhD, Senior Lecturer of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olgav1085@gmail.com.

УДК: 004.8:004.94

М. В. Білецька
С. О. Жуков

ВИЯВЛЕННЯ СПАМУ В ПОВІДОМЛЕННЯХ ЗА ДОПОМОГОЮ НАЇВНОГО БАЄСІВСЬКОГО КЛАСИФІКАТОРА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена дослідженню та застосуванню наївного баєсівського класифікатора для виявлення спаму в текстових повідомленнях. Проведено аналіз ефективності алгоритму на наборі даних з повідомленнями Telegram, визначено найвпливовіші маркери спаму та досліджено точність класифікації. Розроблена модель демонструє високу ефективність у ідентифікації небажаних повідомлень.

Ключові слова: наївний баєсівський класифікатор, спам, машинне навчання, обробка тексту, класифікація повідомлень, аналіз даних.

Abstract

The paper is devoted to the research and application of the naive Bayesian classifier for spam detection in text messages. The effectiveness of the algorithm was analyzed on a dataset of Telegram messages, the most influential spam markers were identified, and classification accuracy was investigated. The developed model demonstrates high efficiency in identifying unwanted messages.

Keywords: naive Bayesian classifier, spam, machine learning, text processing, message classification, data analysis.

Вступ

Проблема виявлення спаму залишається актуальною в сучасному інформаційному суспільстві. Масові рекламні та шахрайські повідомлення створюють істотне навантаження на комунікаційні канали та знижують ефективність електронної комунікації. Наївний баєсівський класифікатор представляє собою простий, але потужний алгоритм машинного навчання, що базується на теоремі Баєса та застосовується для вирішення задач класифікації текстових повідомлень.

Унікальність підходу полягає в тому, що класифікатор аналізує частоту появи окремих слів у повідомленнях різних типів і на основі цього визначає ймовірність належності нового повідомлення до категорії спаму. Незважаючи на "наївне" припущення про незалежність ознак, цей метод демонструє високу ефективність у задачах фільтрації небажаних повідомлень.

Дане дослідження спрямоване на розробку та оцінку моделі наївного баєсівського класифікатора для виявлення спаму на основі набору даних повідомлень Telegram, а також аналіз ключових характеристик спам-повідомлень.

Методологія дослідження

Для проведення дослідження використано набір даних "Telegram Spam or Ham" з платформи Kaggle, що опублікована користувачем Mexwell [1]. Він містить 20348 повідомлень, класифікованих як спам (spam) або звичайні повідомлення (ham). Набір даних включає два основні атрибути: тип повідомлення (text_type) та текст повідомлення (text).

У роботі використано наївний баєсівський класифікатор для класифікації спаму. Реалізацію виконано в Kaggle з використанням бібліотек scikit-learn, NLTK, Pandas і Matplotlib [2–4]. Повна версія ноутбука доступна за посиланням [5].

Попередня обробка текстових даних включала приведення тексту до нижнього регістру, токенізацію, видалення неалфавітних символів та стоп-слів, лематизацію та видалення дублікатів слів у межах одного повідомлення. Ці кроки дозволяють зменшити варіативність тексту та сфокусуватись на змістовних елементах повідомлень.

Для навчання та тестування моделі набір даних було розділено у співвідношенні 80% на 20%. Навчальна вибірка містила 11424 звичайних повідомлень та 4854 спам-повідомлень, а тестова - загалом 4052 повідомлення. Такий поділ забезпечує достатню кількість даних для навчання моделі, зберігаючи при цьому репрезентативну частину для оцінки її ефективності.

Реалізація наївного баєсівського класифікатора базувалася на розрахунку апріорних ймовірностей для класів спаму та звичайних повідомлень, підрахунку частоти входження кожного слова в повідомлення різних класів та застосуванні згладжування Лапласа для уникнення нульових ймовірностей. Функція Bayes() була розроблена для класифікації нових повідомлень, використовуючи логарифмічний масштаб для запобігання чисельній нестабільності при роботі з дуже малими ймовірностями. Цей підхід дозволяє ефективно визначати належність повідомлень до категорії спаму чи звичайних повідомлень на основі статистичних закономірностей у тексті.

Аналіз набору даних показав, що 70,5% повідомлень класифіковано як звичайні (ham), а 29,5% - як спам. Така незбалансованість класів характерна для задач виявлення спаму і була врахована при розробці моделі. На рисунку 1 представлено розподіл повідомлень за класами: Ham (не спам) і Spam (спам). Видно, що кількість повідомлень Ham значно перевищує кількість повідомлень Spam, що свідчить про незбалансованість набору даних. Така візуалізація необхідна для попереднього аналізу, щоб оцінити, чи може дисбаланс класів вплинути на роботу класифікатора. Модель може виявляти упередженість у бік численнішого класу при значній різниці в кількості зразків між класами. У таких випадках доцільно застосувати техніки балансування даних для забезпечення більш справедливого та точного процесу навчання.

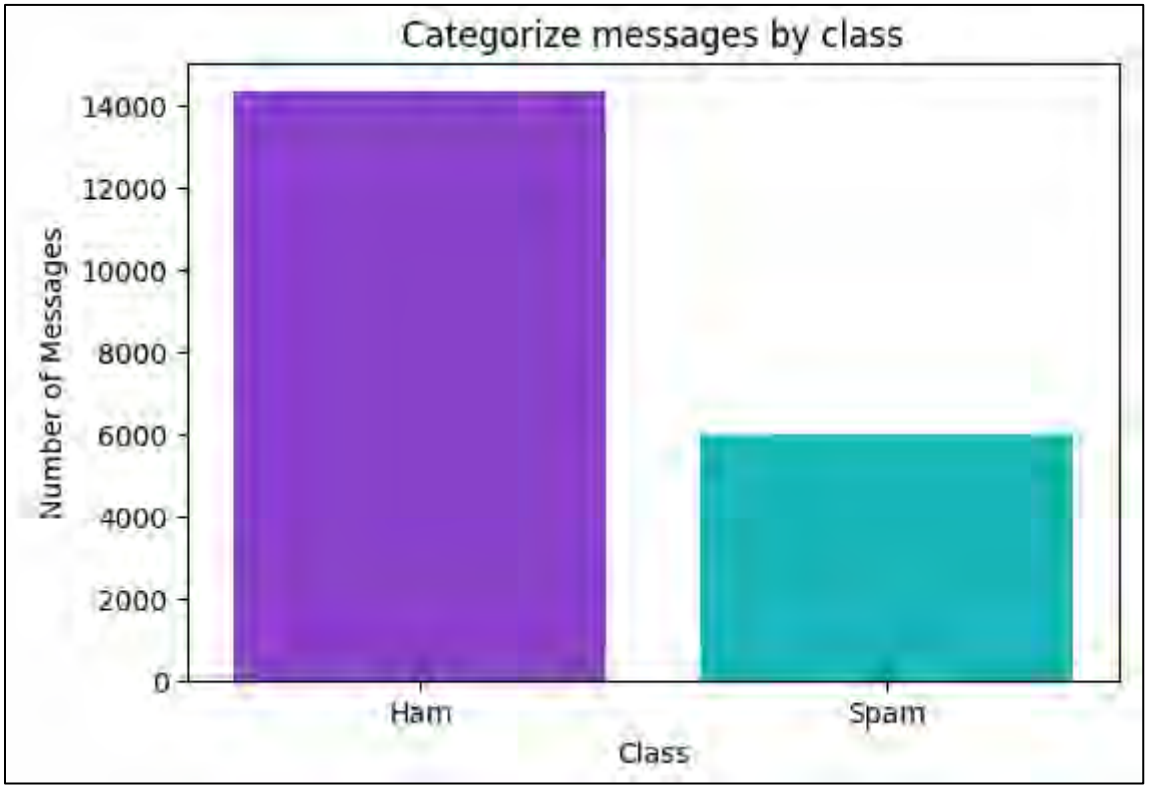

Рис. 1. Категоризація повідомлень за класами

Рисунок 2 демонструє кругову діаграму, яка показує співвідношення між повідомленнями «хам» (не спам) та повідомленнями «спам». Вона показує, що 70,5% повідомлень - це «хам», тоді як лише 29,5% - спам. Ця візуалізація дозволяє швидко оцінити баланс класів у наборі даних. Видимий дисбаланс вказує на те, що класифікатор може мати тенденцію частіше передбачати більш представлений клас, тому важливо враховувати цю нерівномірність при побудові моделі та вживати заходів для її компенсації, якщо це необхідно.

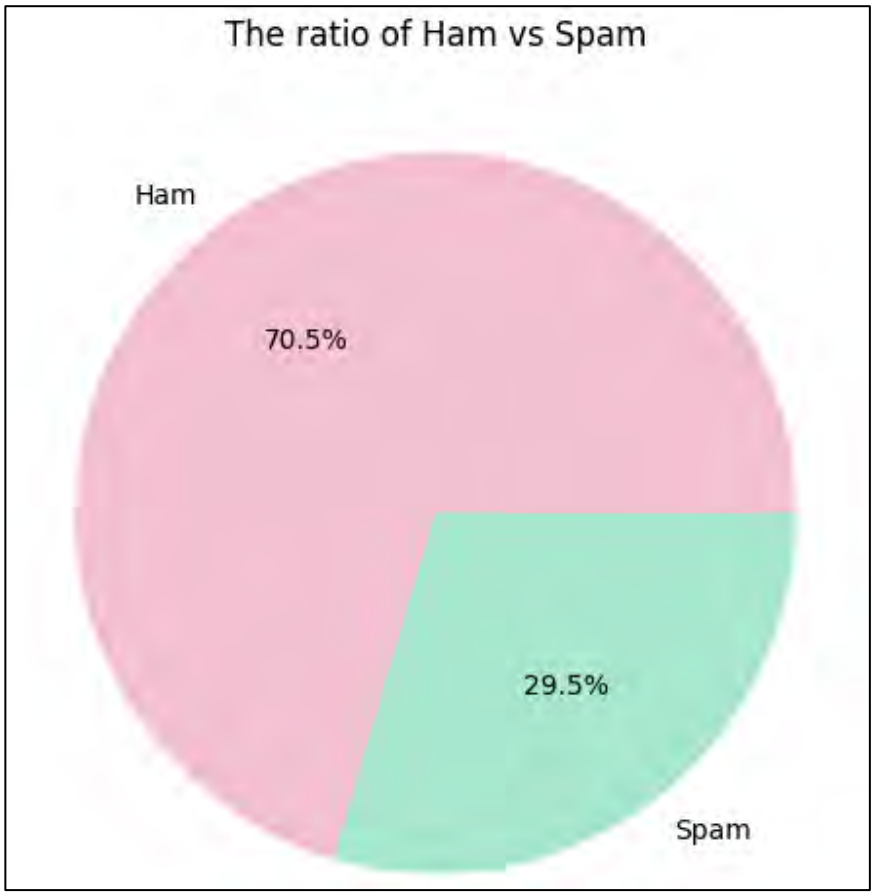

Рис. 2. Графік розподілу цільової величини якості сну (Quality of Sleep)

У результаті аналізу частотності слів у спам-повідомленнях було виявлено 23267 унікальних слів. Найбільш часто в спамі зустрічаються маркетингові терміни та заклики до дії, такі як "get", "free", "u", "new", "call", "link", "one", "click", "best" та "offer". Ці слова мають найвищі показники ймовірності появи у спам-повідомленнях (від 0,0056 до 0,0030), що відображає типові стратегії спамерів привернути увагу користувачів через обіцянки безкоштовних пропозицій, знижок та спонукання до негайних дій. Ці результати підтверджують, що спам-повідомлення часто містять слова, пов'язані з маркетинговими пропозиціями, знижками та закликами до дії.

Результати функціонування наївного баєсівського класифікатора, представлені на рисунку 3, демонструють значну ефективність алгоритму при ідентифікації спам-повідомлень. Оцінювання проводилось на двох різних тестових прикладах: один було сформовано вручну, а другий обрано випадковим чином із наявного набору даних. В обох випадках класифікатор продемонстрував високу точність, зокрема визначивши перше повідомлення як спам з максимальною впевненістю у 100%.

```
🔍 Test email (manual): Exclusive offer just for you! Get 50% off on all our products. Hurry u
p, limited time only!
Email is SPAM with confidence of 100.00%

🔍 Test email (random з test_emails): desire celebrated affectionsamp tradition ideal occasion
reflection ur christmas value
Email is SPAM with confidence of 92.18%
```

Рис. 3. Результати роботи наївного алгоритму байєсівського класифікатора

Перший лист – це типовий спам, в якому пропонується значна знижка (50%) на товари з обмеженим терміном дії. Лист вимагає від одержувача термінових дій, що є характерною ознакою спаму. Через

надмірний маркетинговий тиск та обіцянки великих знижок цей лист класифікується як спам з максимальною впевненістю (100%).

Друге повідомлення складається з емоційно забарвлених та святкових слів, які можуть асоціюватися з привітаннями або маркетинговими кампаніями, зокрема до Різдва («Різдво», «привід», «цінність», “бажання”, «святкувати»). Формулювання виглядають узагальненими і не мають чіткого таргетингу або змісту, що часто трапляється в рекламних або автоматично згенерованих листах. Через це повідомлення було класифіковано як спам з високою ймовірністю 92,18%.

Загалом, байєсівський алгоритм продемонстрував свою здатність ефективно класифікувати навіть за наявності різних форматів спаму. Такі результати підтверджують ефективність наївного баєсівського підходу для класифікації електронних повідомлень, навіть при роботі з різними форматами спаму. Алгоритм успішно використовує умовні ймовірності та припущення про незалежність ознак для створення потужного класифікатора, який може стати основою для автоматичних систем фільтрації небажаних повідомлень з високою точністю.

Висновки

У результаті проведеного дослідження розроблено модель наївного баєсівського класифікатора для виявлення спаму в текстових повідомленнях. Дослідження підтвердило, що навіть базуючись на відносно простих математичних принципах, наївний баєсівський класифікатор забезпечує високу точність у виявленні небажаних повідомлень. Попередня обробка тексту, включаючи токенізацію, видалення стоп-слів та лематизацію, значно підвищує якість класифікації. Типові маркери спаму включають слова, пов'язані з комерційними пропозиціями ("free", "offer"), закликами до дії ("get", "call", "click") та створенням відчуття терміновості.

Застосування згладжування Лапласа та логарифмічного масштабу при обчисленні ймовірностей дозволяє уникнути проблем з нульовими ймовірностями та переповненням. Розроблений алгоритм може ефективно виявляти спам у різних форматах та з різним контекстом, що робить його цінним інструментом для систем фільтрації повідомлень.

Отримані результати мають практичне значення для розробки систем захисту від спаму в меседжерах та електронній пошті. Подальші дослідження можуть включати розширення набору даних, покращення методів попередньої обробки тексту та порівняння ефективності наївного баєсівського класифікатора з іншими методами машинного навчання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Telegram Spam or Ham. 2024 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.kaggle.com/datasets/mexwell/telegram-spam-or-ham
2. Naive Bayes Classifiers. 2025 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.geeksforgeeks.org/naive-bayes-classifiers/
3. Рассел С., Норвіг П. Штучний інтелект: сучасний підхід. — Київ: Видавнича група BHV, 2022. — 1408 с.
4. Matplotlib Pyplot Documentation. 2025 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://matplotlib.org/3.5.3/api/_as_gen/matplotlib.pyplot.html
5. Naive Bayesian classifier. 2025 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.kaggle.com/code/mariana65/naive-bayesian-classifier/notebook?scriptVersionId=236035831

Білецька Мар’яна Володимирівна – студентка групи СА-22б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: marjnabilecka@gmail.com

Жуков Сергій Олександрович – к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, e-mail: sazhukov@gmail.com

Biletska Mariana – student of Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, SA-22b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail marjnabilecka@gmail.com

Zhukov Serhii O. – Ph.D., Assistant Professor of the Department of Systems Analysis and Information Technology, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@gmail.com

УДК 681.5:621.7

Корецька Л.О., Макаришкін Д.А., Майдан П.С., Соколан Ю.С.

ПНЕВМАТИЧНА АВТОМАТИЗОВАНА СИСТЕМА ПАКУВАННЯ НОЖІВКОВИХ ПОЛОТЕН

Хмельницький національний університет

Анотація. В роботі розглядається пневматичний підхід до автоматизації процесу пакування ножівкових полотен. Такий підхід полягає у розробці принципової схеми та конструкції лінії автоматизованого пакування від станції нанесення маркування до станції зварювання упаковок. У запроєктованій лінії проведено підбір циліндрів, розроблено циклограму та пневматичну схему роботи циліндрів. Запровадження автоматизованого пакування ножівкових полотен дозволяє збільшити швидкість пакування, підвищити рівень безпеки працівників внаслідок мінімізації ризику отримання порізів від гострих країв ножівкових полотен.

Ключові слова. ножівкові полотна, автоматизація, конвеєр, лінія пакування продукції, пневматичний циліндр, циклограма.

Abstract. The paper considers a pneumatic approach to automating the hacksaw blade packaging process. This approach consists in developing a schematic diagram and design of an automated packaging line from the labeling station to the packaging welding station. In the designed line, the cylinders were selected, a cyclogram and a pneumatic scheme of cylinder operation were developed. The introduction of automated packaging of hacksaw blades allows to increase the speed of packaging, improve the safety of employees by minimizing the risk of cuts from sharp edges of hacksaw blades.

Keywords. hacksaw blades, automation, conveyor, product packaging line, pneumatic cylinder, cyclogram.

Упаковка представляє собою не лише забезпечення естетичного вигляду продукції, але й найчастіше вона несе функцію забезпечення захисту продукції від механічних пошкоджень, маркування моделі продукції, коротку інструкцію, інформацію про виробника, тощо. Автоматизований процес пакування дозволить зменшити кількість помилок, які можуть виникнути, підвищити рівень точності стосовно кількості продукції в одній упаковці, збільшити ефективність та швидкість технологічного процесу виготовлення продукції.

На виробництві відбувається процес пакування ножівкових полотен (НП) (рис. 1). На даний момент пакування на виробництві виконується вручну працівником. На рис. 2 показано запропоноване розміщення обладнання автоматизованої лінії пакування.

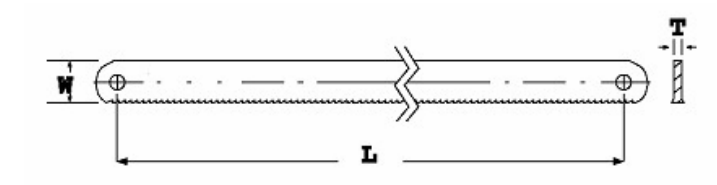

а)

б)

Рисунок 1 – Схема ножівкового полотна (а) та коробка для пакування 100 ножівкових полотен (б)

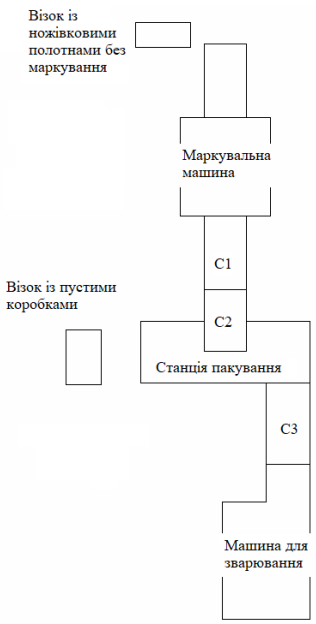

Рисунок 2 - Схема розташування обладнання автоматизованої лінії пакування ножівкових полотен

Задача процесу пакування НП полягає в наступному:

1. Переміщення порожніх коробок до місця пакування ножівкових полотен.
2. Утримання та відкриття коробки.
3. Процес пакування 100 ножівкових полотен в одну коробку.
4. Закриття коробки.
5. Переміщення заповнених коробок на наступний етап.

Для вирішення поставлених задач можна застосувати пневматичний підхід.

Після завершення нанесення маркування, ножівкові полотна виходять із маркувальної машини, при чому мають одну певну орієнтацію по відношенню до машини. Перший конвеєр, позначений С1 на рис. 2.1, переміщує стопки НП від маркувальної машини до наступного конвеєра, який позначений С2. Цей конвеєр має ту ж саму орієнтацію, що і конвеєр С1, але швидкість його роботи вища. Такий приріст швидкості забезпечує збільшення відстані між стопками НП на конвеєрі С2. В кінці С2 розміщується одна перешкода для зупинки НП в позиції, яка відповідає позиції пакування.

В якості виконавчого механізму у системі виступають пневматичні циліндри (рис. 5), а саме:

- DNCB-32-400-PPV-A-532734 (1 штука) [1];
- DFM-20-400-B-PPV-A-GF (1 штука) [2];
- DNCB-32-80-PPV-A – 532727 (2 штуки) [3];
- DSNU-8-50-P-A– 532727 (2 штуки) [4];
- DNCB-32-25-PPV-A – 532724 (1 штука) [5].

Пневматична схема циліндрів наведена на рис. 4, а циклограма їх роботи у системі автоматизованого пакування – на рис. 5.

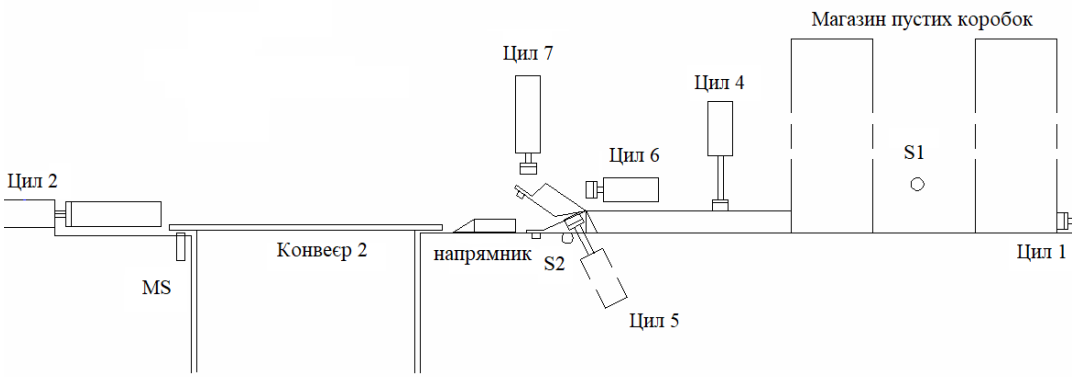

Рисунок 3 – Принципова схема пакувальної станції

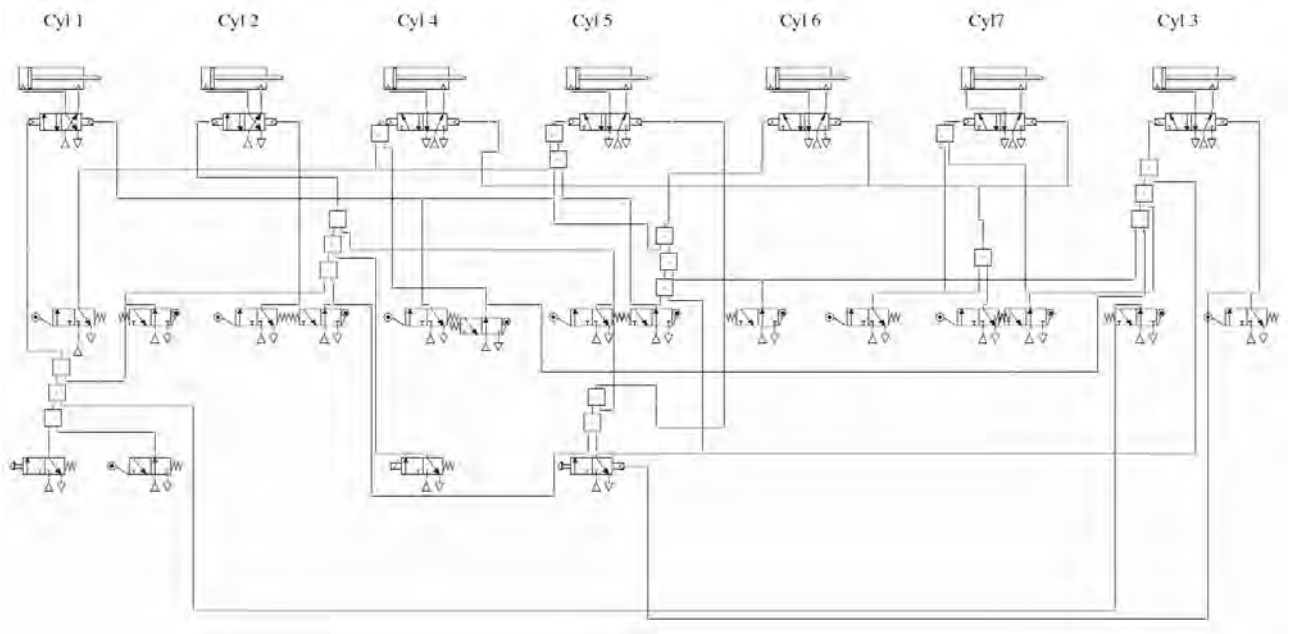

Рисунок 4 – Пневматична схема циліндрів

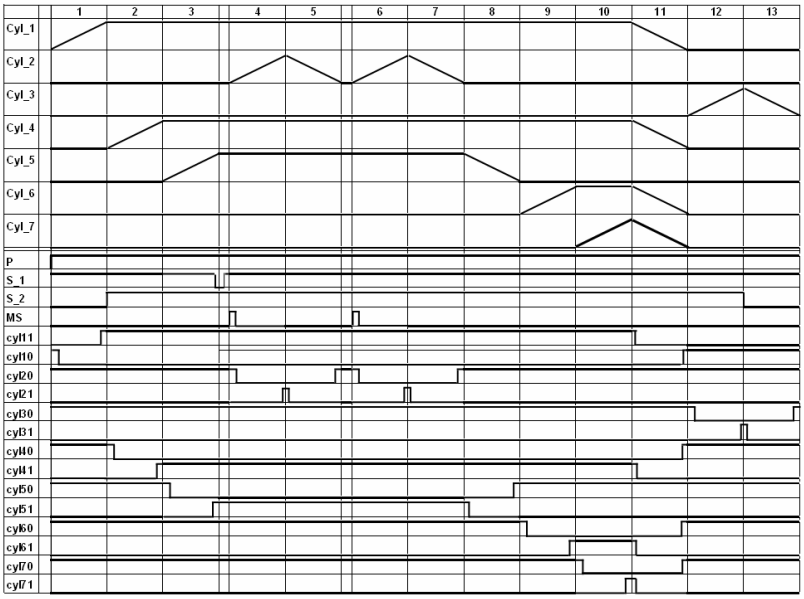

Рисунок 5 – Циклограма роботи циліндрів

S1 – це рефлекторний датчик наближень, який розташовується з одного боку магазину. Цей датчик сигналізує якщо магазин порожній. В такому випадку датчик видає один світловий сигнал, який повідомляє оператору про необхідність заповнення магазину.

Цил 1 – це пневматичний циліндр, який використовується в системі пакування ножівкових полотен для виштовхування коробки із магазину в напрямку пакувальної станції. Якщо на пакувальній станції знаходиться коробка, то циліндр не буде виштовхувати нову коробку на станцію. Для визначення наявності коробок на пакувальній станції використовується мікроперемикач S2. Як тільки на пакувальній станції розміщується порожня коробка, зверху активується циліндр 4, задача якого полягає в утриманні коробки в положенні для пакування. Функція циліндру 3 полягає в тому, щоб штовхати заповнену ножівковими полотнами коробку в напрямку конвеєра 3.

Ще три циліндри, позначені 5, 6 та 7, застосовуються для виконання процесів відкривання та закривання коробки. Задача циліндру 5 полягає в тому, що він тримає відкритою кришку в процесі наповнення коробок, в той час як циліндр 6 штовхає кришку в горизонтальному напрямку. Циліндр 7 штовхає коробку вниз, в результаті чого виконується закриття коробки.

В кінці конвеєра 2 для зупинки ножівкових полотен використовується одна перешкода. Вздовж конвеєра розміщується п’ять датчиків, які позначені MS від 0 до 4. Ці датчики визначають наявність п’яти стопок ножівкових полотен на позиції пакування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пневматичний циліндр DNCB-32-400-PPV-A – 532734. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.ebay.com/itm/175686766116

2. Пневматичний циліндр DFM-20-400-B-PPV-A-GF. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.ebay.com/b/Festo-Double-Rod-Cylinder-Hydraulic-Pneumatic-Cylinders/184027/bn_114978617

3. Пневматичний циліндр DNCB-32-80-PPV-A – 532727. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ftp.festo.com/Public/PNEUMATIC/SOFTWARE_SERVICE/DataSheet/RU_RU/532727.pdf

4. Пневматичний циліндр DSNU-8-50-P-A. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://technical.com.ua/pnevmocilindr-dsnu-8-50-p-a

5. Пневматичний циліндр DNCB-32-25-PPV-A – 532724. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ftp.festo.com/Public/PNEUMATIC/SOFTWARE_SERVICE/DataSheet/RU_RU/532724.pdf

Відомості про авторів:

Корецька Людмила Олександрівна, кандидат технічних наук, доцент кафедри Автоматизації, комп’ютерно-інтегрованих технологій та робототехніки Хмельницького національного університету, м. Хмельницький

Макаришкін Денис Анатолійович, кандидат технічних наук, доцент кафедри Автоматизації, комп’ютерно-інтегрованих технологій та робототехніки Хмельницького національного університету, м. Хмельницький

Майдан Павло Сергійович, кандидат технічних наук, доцент кафедри Машин і апаратів, електромеханічних та енергетичних систем Хмельницького національного університету, м. Хмельницький

Соколан Юлія Сергіївна, кандидат технічних наук, доцент кафедри Будівництва та цивільної безпеки Хмельницького національного університету, м. Хмельницький, sokolan.julia@gmail.com

УДК 004.85: 330.4

А. М. Дудар
С. О. Жуков

ПРОГНОЗУВАННЯ ПРОДАЖІВ ПРОДУКТОВОЇ КОМПАНІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ GRADIENT BOOSTING

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дану роботу присвячено прогнозуванню кількості продажів з використанням алгоритму Gradient Boosting. В рамках дослідження проведено передобробку даних, виконано розвідувальний аналіз даних, розроблено модель для прогнозування кількості продажів та проведено її тестування. Модель було перевірено та підтверджено її ефективність на основі раніше невідомих даних.

Ключові слова: Gradient Boosting, машинне навчання, передобробка даних, нормалізація, аналіз, прогнозування кількості продажів.

Abstract

This work is devoted to forecasting the number of sales using the Gradient Boosting algorithm. As part of the study, data reprocessing was carried out, exploratory data analysis was carried out, a model for predicting the number of sales was developed and tested. The model was tested and its effectiveness was confirmed based on previously unknown data.

Keywords: Gradient Boosting, machine learning, data reprocessing, normalization, analysis, sales forecasting.

Вступ

Ансамблеві методи машинного навчання, такі як Gradient Boosting, використовуються в задачах прогнозування складних систем, оскільки вони мають високу продуктивність у розпізнаванні складних залежностей в даних, що є важливим для створення моделі прогнозування кількості продажів. Алгоритм Gradient Boosting дозволяє аналізувати тенденції та оцінювати вплив факторів на продажі, забезпечуючи вищу точність прогнозу порівняно зі простішими моделями машинного навчання.

Метою даного дослідження є створення моделі для прогнозування кількості продажів на основі історичних, та Gradient Boosting є чудовим інструментом для розв’язання даної проблеми.

Формування датасету

У цьому дослідженні використано відкритий набір даних Company Financials Dataset, автором якого є Atharva Arya, набір є загальнодоступний на платформі Kaggle[1]. Даний набір даних має велику кількість необроблених даних, які не відповідають стандартним форматама, через що значна кількість даних є недоступними для моделі.

Для отримання корисної інформації було проведено попередню обробку даних, що включає — видалення зайвих текстових позначень у даних про фінанси (позначку валюти, коми що розділяють розряди ціни), та нормалізовано числові дані для кращої продуктивності моделі. Завдяки всім цих перетворень, було отримано оптимальний для аналізу набір даних, що наведено нижче (рис.1).

	segment	country	product	discount_band	units_sold	manufacturing_price	sale_price	gross_sales	discounts	sales	g
0	2	0	1	3	1618	3	20	32370	0	32370	1
1	2	2	1	3	1321	3	20	26420	0	26420	1
2	3	1	1	3	2178	3	15	32670	0	32670	2
3	3	2	1	3	888	3	15	13320	0	13320	8
4	3	3	1	3	2470	3	15	37050	0	37050	2

Р

ис. 1. Приклад отриманих показників компанії

Цільовою змінною моделі є кількість продажів, здійснених компанією. Щоб спрогнозувати кількість продажів, було використано ряд показників таких як — розмір знижки, ціна продукту, період року, ціна виробництва, тип продукту та країна в якій здійснюються продажі. Для аналізу зв’язків між всіма цими

показниками було використано ансамблеву модель gradient boosting, що дозволяє створити модель, що здатна створювати більш точні прогнозування базуючись на великій кількості параметрів [2, 5].

Під час розвідувального аналізу даних було сформовано матрицю кореляцій між ознаками, наявними у вибірці. Загальна картина свідчить про переважно низький рівень взаємної кореляції, що вказує на відсутність виражених лінійних зв'язків між більшістю змінних.

Водночас було виявлено кластер ознак, які демонструють високу, а в деяких випадках і пряму кореляцію з цільовою змінною, що може свідчити про їхній вагомий вплив на результати прогнозування (рис. 2).

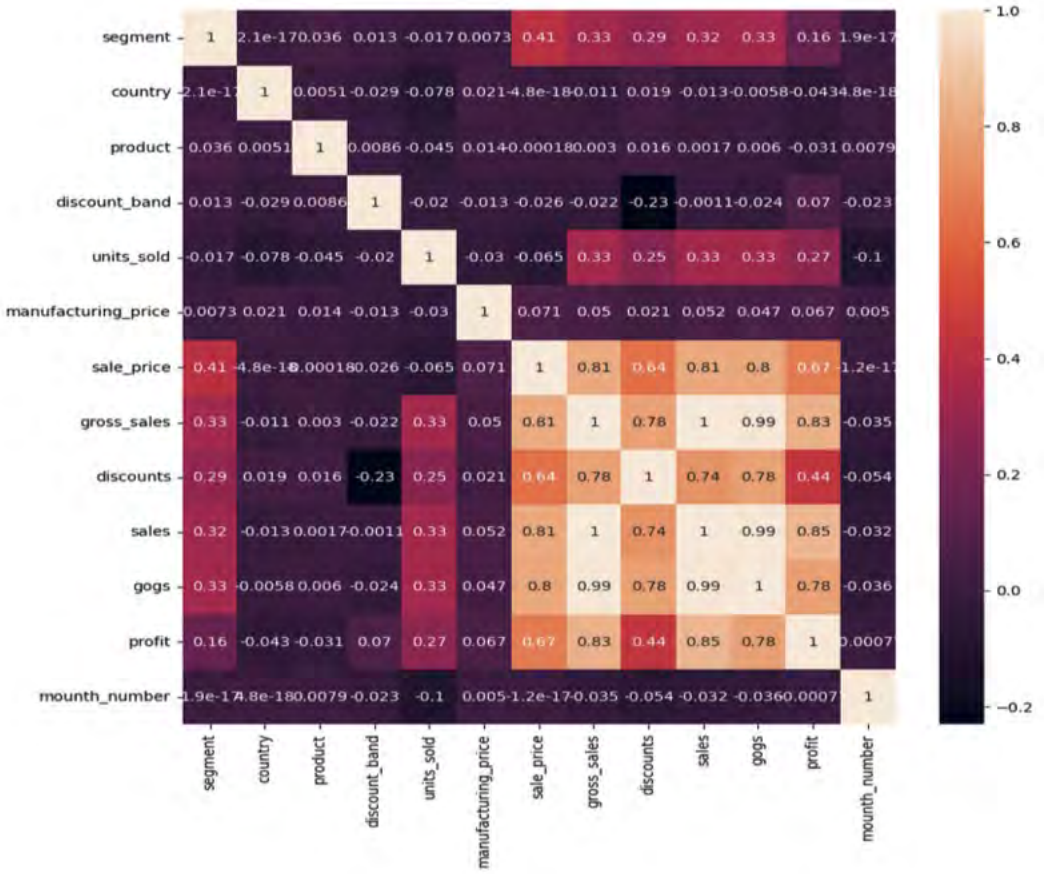

Рис. 2. Матриця кореляції

Під час підготовки ознак до навчання моделі було проаналізовано ступінь кореляції кожної змінної з цільовою ознакою sales. В результаті аналізу виявлено ряд ознак, що мають надзвичайно високий рівень кореляції ($r > 0.85$) з цільовим значенням. Такі змінні не слід використовувати як вхідні до моделі, оскільки вони або напряму обчислюються на основі цільової змінної, або є похідними від неї, що може призвести до витоку інформації і формально завищити якість прогнозування. Опираючись на це було видалено наступні ознаки: gross_sales, gogs та profit. Після видалення надлишкових ознак було створено оновлену кореляційну матрицю (рис. 3)

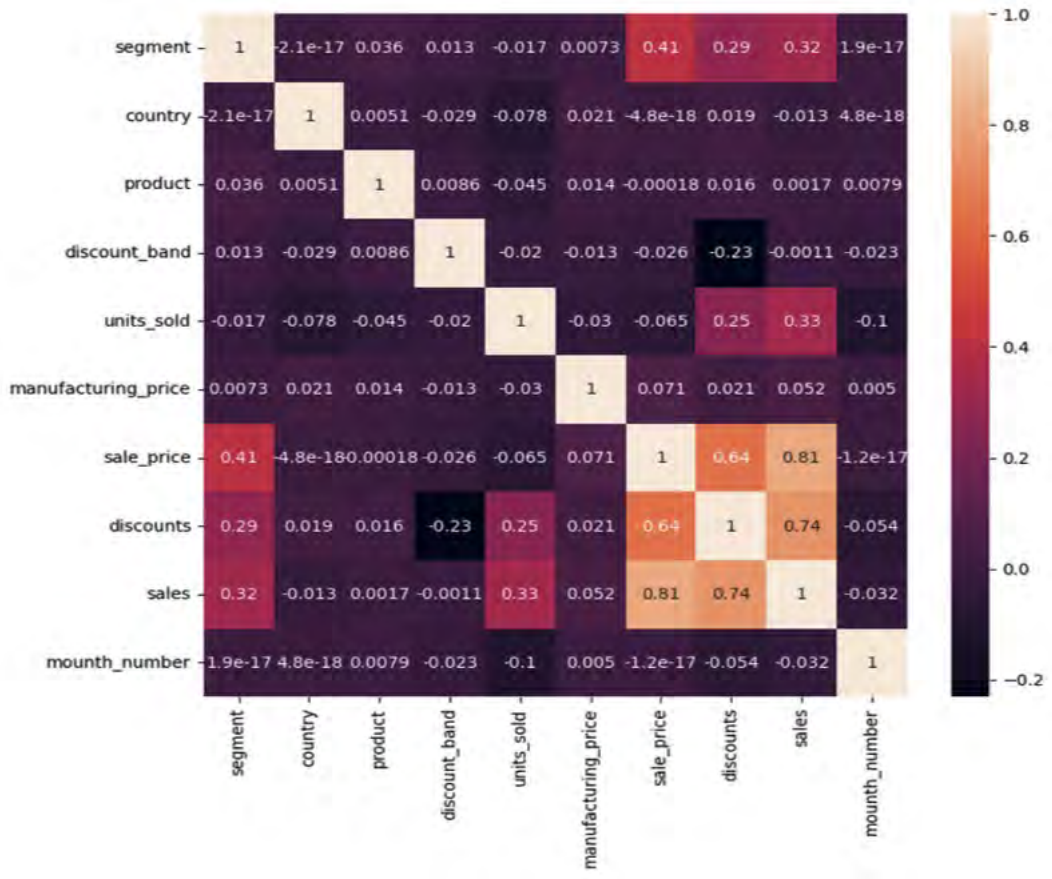

Рис. 3. Очищена матриця кореляції

Аналіз матриці кореляції показав помітний зв'язок між продажами та знижками (r = 0.74), що свідчить про вплив знижкової політики на реалізацію товарів. Також простежується певна залежність між продажами та ціновою категорією товару (r = 0.64), що може вказувати на вплив виробничих витрат на кінцевий обсяг реалізованої продукції.

Цікавим спостереженням є те, що такі ознаки, як країна походження товару та його конкретний тип, мають незначний вплив на кількість проданих одиниць, про що свідчить їх низький рівень кореляції з цільовою змінною. Натомість набагато вагомішим чинником виявився сегмент, у якому реалізується товар, що може свідчити про важливість правильної маркетингової стратегії та позиціонування продукту для підвищення обсягів продажів.

Результати дослідження

У цьому дослідженні модель Gradient Boosting застосована до фінансових показників компанії. Дана форма ансамблевого машинного навчання, яка вивчає модель, вирощуючи кілька слабких елементів (часто дерева рішень), а потім додаючи їх по одному, щоб зменшити помилку. Його головна перевага полягає в тому, що він може ефективно працювати зі складними взаємозв'язками в даних і водночас стійкий до шуму та мінливості. Gradient Boosting також має вбудовану регуляризацію, яка запобігає перенавчанню, що робить модель стабільною та дуже точною в прогнозах [2, 4].

Модель градієнтного бустингу було натреновано на даних про продажі компанії, щоб прогнозувати майбутні тенденції та покращувати стратегічне планування. Для того, щоб зробити процес навчання більш точним і перевірити якість моделі, весь набір даних було розділено на дві частини: тренувальну, яка використовувалася для навчання алгоритму, і тестову, яка допомагала оцінити її здатність до узагальнення на нових, раніше невідомих даних.

Для перевірки роботоздатності моделі було використано кросс-валідацію. Тестування показало оцінку r^2 рівну 0.8753, що є високим показником, що свідчить про гарне навчання моделі, без

перенавчання. Вона здатна якісно спрогнозувати раніше невідомі дані. Також було визначено параметри які мають найбільший вплив на прогнозування. До них належать:

– роздрібна ціна;
– місяць року;
– розмір знижки;
– сегмент в якому відбувається продаж.

Значення розмірів впливу параметрів на результат прогнозування продемонстровано на рис. 4.

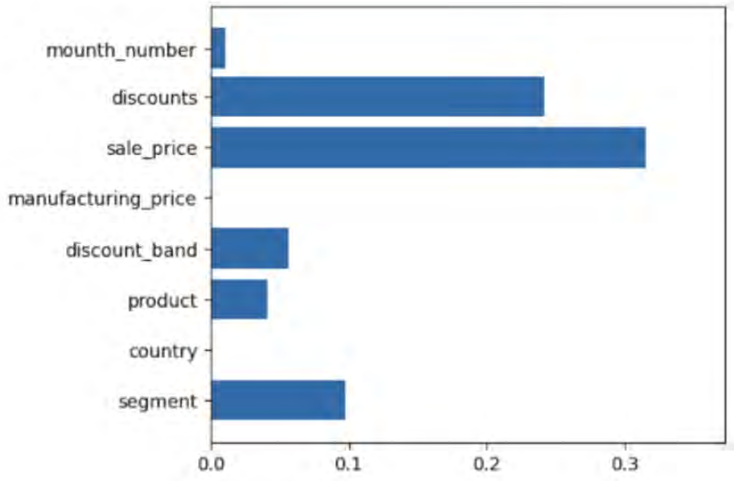

Рис. 4. Ваги властивостей у прогнозі моделі

Висновки

Результати дослідження показують значні можливості моделі градієнтного бустингу для прогнозування та планування продажів. Модель продемонструвала здатність обробляти складні зв'язки даних, для точного визначення майбутніх тенденцій на основі комерційних показників. Через високу стійкість моделі до шуму та мінливості даних, вона продемонструвала значну продуктивність для прогнозування кількості продажів, яке має велике значення для стратегічного планування компанії.

Найважливішими факторами, що впливають на точність прогнозів, є роздрібна ціна, місяць року, розмір знижки та сегмент продажів. Це може бути використано для правильного розподіляти ресурси для підвищення виторгу.

Результати підтверджують ефективність моделі Gradient Boosting для стратегічного планування в бізнесі, оскільки вона не лише забезпечує точні прогнози, але й визначає важливі фактори, які можуть вплинути на результат. Модель продемонструвала значну точність у передбаченні кількості проданих товарів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Company Financials Dataset Kaggle. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.kaggle.com/datasets/atharvaarya25/financials

2. Zhang Z., Zhao Y., Canes A., Steinberg D., Lyashevska O. Predictive analytics with gradient boosting in clinical medicine. Annals of Translational Medicine. 2019. Vol. 7, no. 7, [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://atm.amegroups.org/article/view/24543/23475

3. Wang J., Chong W. K., Lin J., Hedenstierna C. P. T. Retail Demand Forecasting Using Spatial-Temporal Gradient Boosting Methods. Journal of Computer Information Systems. 2023. Vol. 64, no. 5, pp. 652–664. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://doi.org/10.1080/08874417.2023.2240753

4. Malik S., Khan M., Abid M. K., Aslam N. Sales Forecasting Using Machine Learning Algorithm in the Retail Sector. Journal of Computing & Biomedical Informatics. 2024. Vol. 6, no. 2, pp. 282–294. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.jcbi.org/index.php/Main/article/view/370

5. Neba C., Gerard S. F. B., Nsuh G., Amouda P., Neba A., et al. Advancing Retail Predictions: Integrating Diverse Machine Learning Models for Accurate Walmart Sales Forecasting. Asian Journal of Probability and Statistics. 2024. Vol. 26, no. 7, pp. 1–23. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://doi.org/10.9734/ajpas/2024/v26i7626

Дудар Анатолій Михайлович – студент групи СА-22Б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: gigsollt@gmail.com

Жуков Сергій Олександрович– к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, e-mail: sazhukov@vntu.edu.ua

Dudar Anatolii M. - student of Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, SA-22B, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail gigsoll@gmail.com

Zhukov Serhii O. - Ph.D., Assistant Professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@vntu.edu.ua

УДК [004.9:613.24](043.2)

І. О. Перов[1]
О. О. Войцеховська[1]

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА АВТОМАТИЗОВАНОГО ПІДБОРУ ДІЄТИ ТА ХАРЧОВОГО ПЛАНУ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто розробку мобільного додатка для інформаційної системи автоматизованого підбору дієти та харчового плану з використанням технологій штучного інтелекту. Система забезпечує персоналізований підбір раціону на основі індивідуальних параметрів користувача, генерацію планів харчування за допомогою Google Gemini AI та підтримку голосового керування українською мовою. Реалізовано функції моніторингу спожитих калорій та динамічної адаптації планів харчування. Система розроблена з використанням React, TypeScript та Capacitor для забезпечення кросплатформності рішення.

Ключові слова: *інформаційна система, мобільний додаток, планування харчування, штучний інтелект, персоналізація, голосове керування.*

Abstract

The paper considers the development of a mobile application for an information system for automated selection of a diet and food plan using artificial intelligence technologies. The system provides personalized diet selection based on individual user parameters, meal plan generation using Google Gemini AI, and voice control support in Ukrainian. Functions for monitoring calorie intake and dynamic adaptation of meal plans have been implemented. The system is developed using React, TypeScript, and Capacitor to ensure cross-platform compatibility of the solution.

Keywords: *information system, mobile application, meal planning, artificial intelligence, personalization, voice control.*

Вступ

У сучасному світі, де темп життя постійно прискорюється, а увага до здоров'я стає все більш пріоритетною, особливої актуальності набуває проблема автоматизації процесів планування здорового харчування. Традиційні методи складання дієтичних планів часто виявляються неефективними через їх статичність та відсутність персоналізованого підходу. Крім того, існуючі рішення зазвичай не враховують індивідуальні особливості користувачів та не адаптуються до змін їхніх потреб.

Для вирішення цих викликів пропонується створення інноваційної інформаційної системи, яка поєднує можливості штучного інтелекту та сучасних мобільних технологій для забезпечення персоналізованого підходу до планування харчування. Унікальність запропонованого рішення полягає у використанні передових AI-технологій для динамічної адаптації планів харчування та впровадженні інтуїтивного голосового керування українською мовою.

Метою роботи є розробка інтелектуальної системи, здатної автоматично генерувати та коригувати плани харчування на основі індивідуальних параметрів користувача, його цілей та обмежень. Система спрямована на вирішення комплексу завдань: від аналізу персональних даних та розрахунку оптимального раціону до забезпечення зручного моніторингу прогресу та адаптації планів відповідно до досягнутих результатів.

Цей підхід відкриває нові можливості у сфері персоналізованого харчування, роблячи процес планування дієти більш доступним та ефективним для широкого кола користувачів [1-4].

Результати дослідження

За результатами аналізу існуючих рішень та дослідження потреб користувачів у сфері планування харчування, було визначено оптимальні підходи до створення персоналізованої системи дієтичного планування. На основі цього аналізу розроблено та здійснено тестування інтелектуальної системи планування харчування, яка включає наступні ключові функції:

1. Персоналізація харчування:

- збір та аналіз індивідуальних параметрів користувача;
- розрахунок оптимальної кількості калорій та макроелементів;

- врахування дієтичних обмежень та преференцій.

2. AI-генерація меню:

- автоматичне створення збалансованих планів харчування;
- можливість регенерації окремих страв;
- адаптація меню відповідно до вподобань користувача.

3. Моніторинг харчування:

- відстеження спожитих калорій та макроелементів;
- система відміток про виконані прийоми їжі.

4. Голосове керування:

- підтримка голосових команд українською мовою;
- відмітка страв, які користувач вже з'їв.

Розробка додатку здійснюється з використанням сучасного стеку технологій:

1.React + TypeScript – для створення інтерактивного інтерфейсу [5, 6].
2. Google Gemini AI – для генерації планів харчування.
3. Capacitor – для створення мобільної версії додатку [7].

У порівнянні з існуючими рішеннями, розроблена система має такі переваги:

1. Використання сучасних AI-технологій для персоналізації.
2. Підтримка української мови у голосовому керуванні.
3. Гнучкість та адаптивність планів харчування.
4. Зручний та інтуїтивний інтерфейс.

Існують певні обмеження, які в подальшому можна зробити краще:

1. Залежність від якості роботи AI-моделі.
2. Необхідність постійного оновлення бази даних продуктів.
3. Потреба в оптимізації роботи на різних пристроях.

Система демонструє високу ефективність у вирішенні завдань персоналізованого планування харчування та має потенціал для подальшого розвитку та вдосконалення функціоналу.

На рисунках 1-3 представлено діаграму використання, діаграму послідовності та діаграму класів мобільного додатка для інформаційної системи автоматизованого підбору дієти та харчового плану [8].

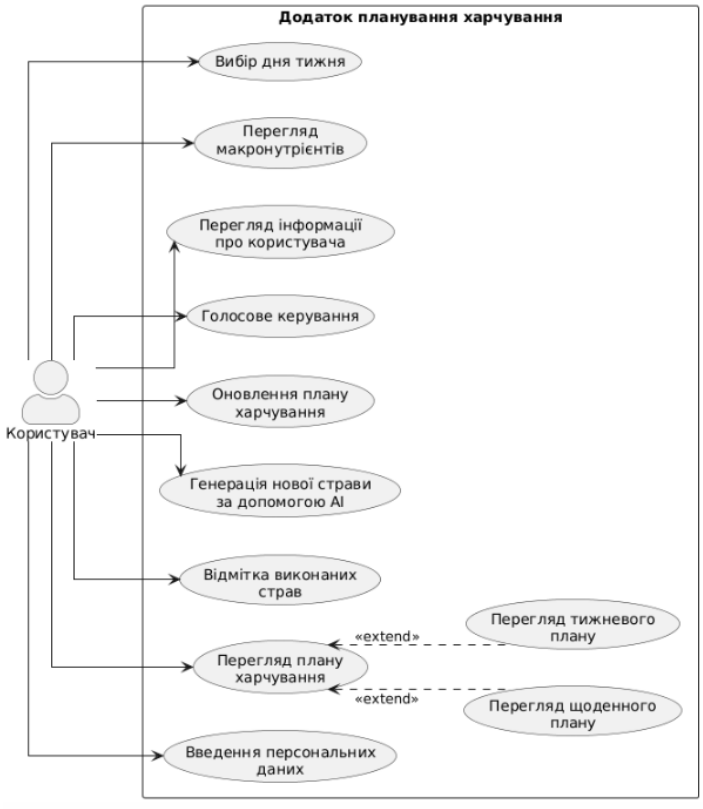

Рис. 1. Діаграма випадків використання (Use Case Diagram)

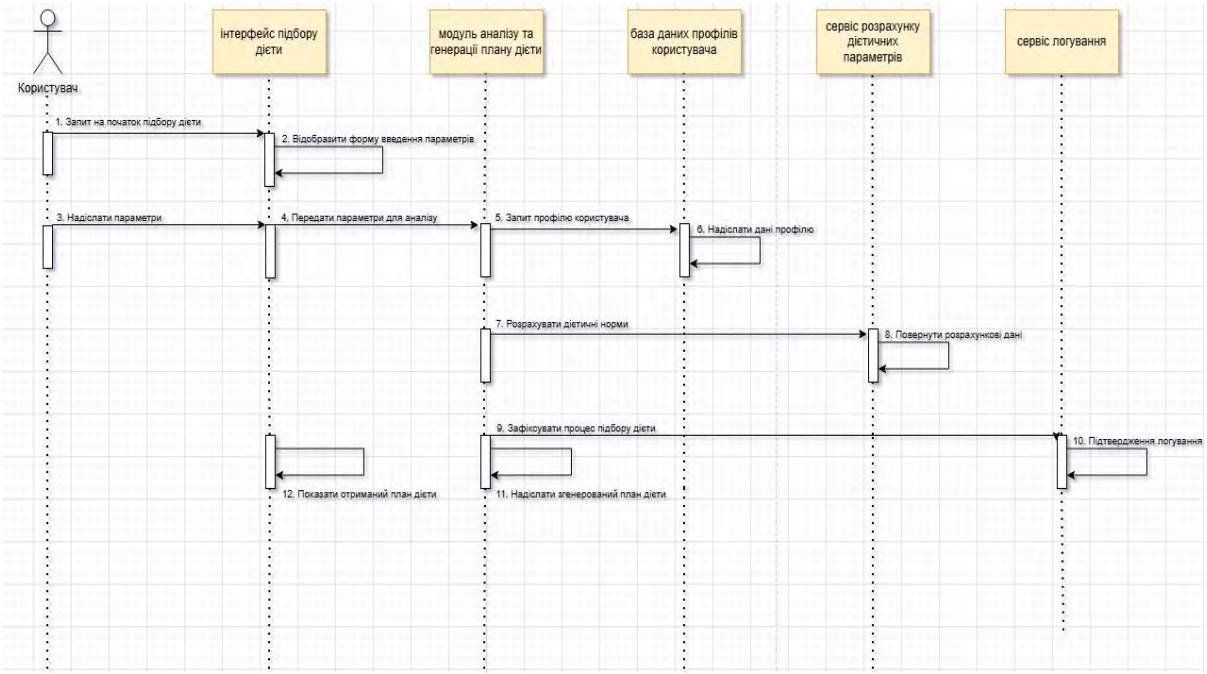

Рис. 2. Діаграма послідовності (interaction diagram)

Діаграма послідовності автоматичного підбору дієти ілюструє порядок взаємодії між користувачем і системою Meal Plan Pro під час автоматичного вибору оптимального раціону. Опис цього процесу наступний:

1. **Запит користувача:** користувач ініціює процес підбору дієти через інтерфейс застосунку.
2. **Відображення форми введення:** система показує користувачеві форму для заповнення параметрів (вік, вага, зріст, рівень активності, харчові вподобання).
3. **Заповнення та надсилання параметрів:** користувач вводить дані та відправляє їх для подальшого аналізу.
4. **Передача даних до модуля аналізу:** інтерфейс передає отриману інформацію до модуля аналізу та генерації дієтичного плану.
5. **Запит даних профілю користувача:** модуль аналізу звертається до бази даних профілів користувачів, щоб врахувати додаткову інформацію, збережену раніше.
6. **Отримання профільних даних:** база даних надсилає релевантні дані користувача у відповідь на запит.
7. **Розрахунок дієтичних параметрів:** модуль аналізу виконує математичні розрахунки добової потреби в калоріях, розподілу макронутрієнтів і персоналізованого меню.
8. **Запит до сервісу розрахунку:** додаткові обчислення проводяться за допомогою спеціального сервісу розрахунку дієтичних параметрів.
9. **Передача розрахованих даних:** сервіс повертає результати розрахунку, які використовуються для формування дієтичного плану.
10. **Логування процесу підбору дієти:** модуль аналізу фіксує подію підбору дієти в системі логування, щоб зберегти історію запитів користувачів.
11. **Підтвердження запису в логах:** сервіс логування надсилає підтвердження про успішний запис.
12. **Надсилання згенерованого плану дієти:** модуль аналізу передає результати до інтерфейсу користувача.
13. **Відображення отриманого плану:** користувач отримує згенерований план дієти та може переглянути його в інтерфейсі застосунку.

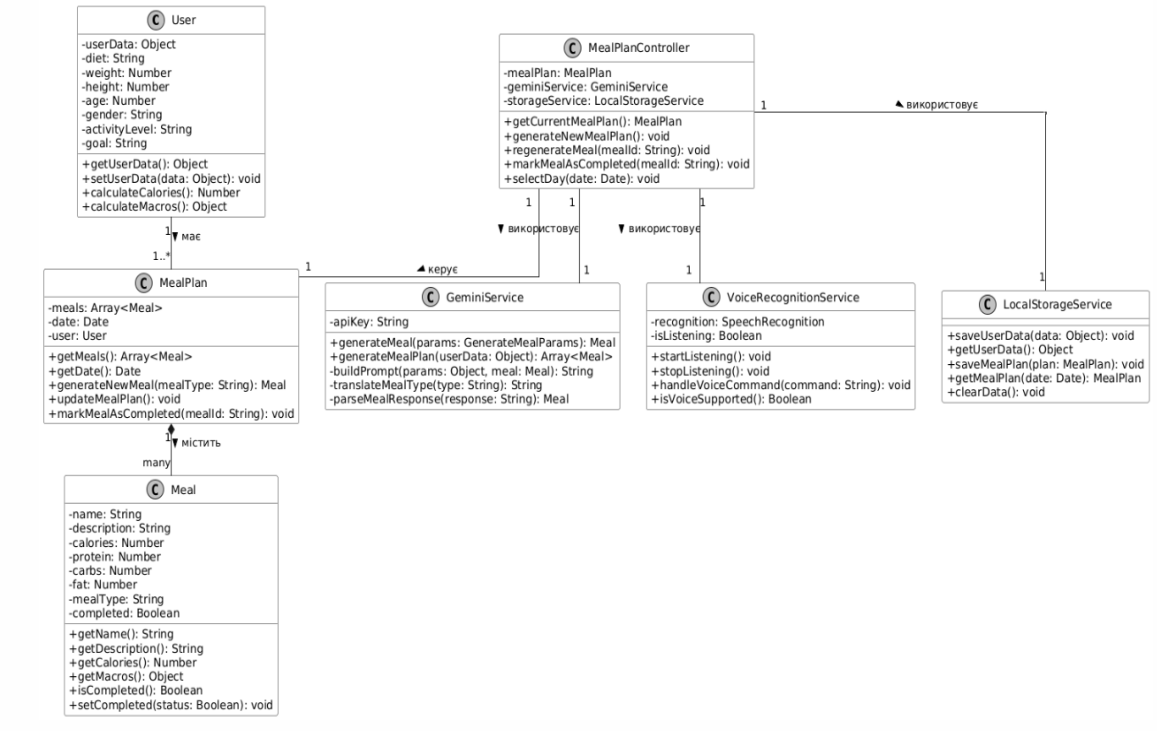

Рис. 3. Діаграма класів

Діаграма класів відображає структуру додатку для автоматизованого підбору дієти та харчового плану. Основні класи та їх взаємозв'язки:

1. User – клас, що представляє користувача системи з його персональними даними (вік, вага, зріст, стать, рівень активності, цілі та дієтичні вподобання). Містить методи для розрахунку калорій та макронутрієнтів.
2. Meal – клас, що представляє окрему страву з інформацією про назву, опис, калорійність, макронутрієнти та статус виконання.
3. MealPlan – клас, що представляє план харчування на певний день. Містить колекцію страв та методи для оновлення плану.
4. GeminiService – сервіс для взаємодії з API Gemini для генерації нових страв та планів харчування.
5. VoiceRecognitionService – сервіс для розпізнавання голосових команд користувача.
6. LocalStorageService – сервіс для збереження та отримання даних з локального сховища пристрою.
7. MealPlanController – контролер, що координує взаємодію між моделями даних та сервісами.

На рисунках 4-6 можна побачити вигляд додатку та його функціонал.

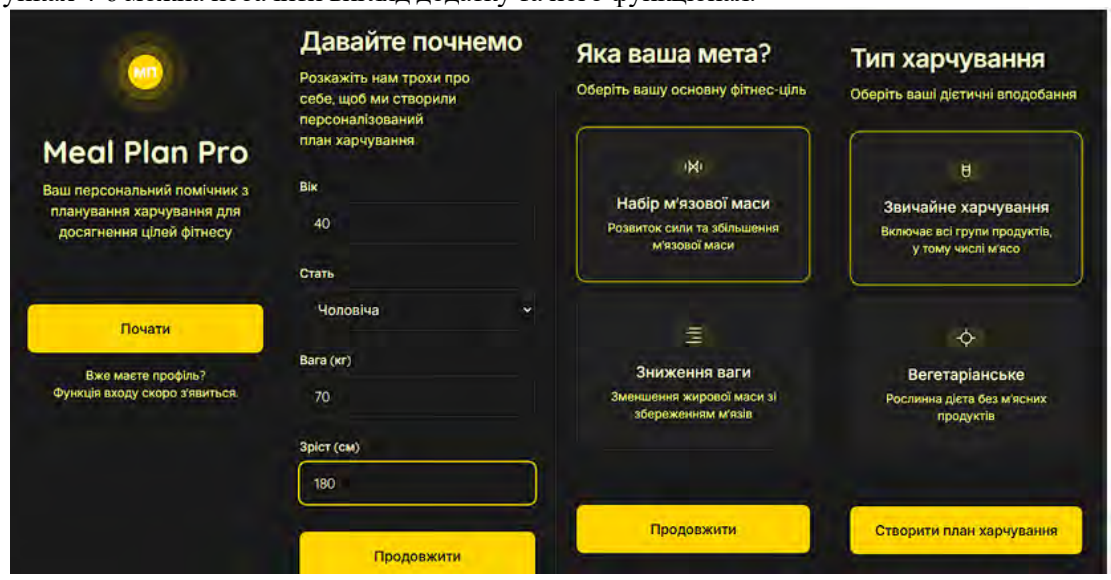

Рис. 4. Початкова сторінка додатку та приклад заповнення форми для створення персонального харчового плану

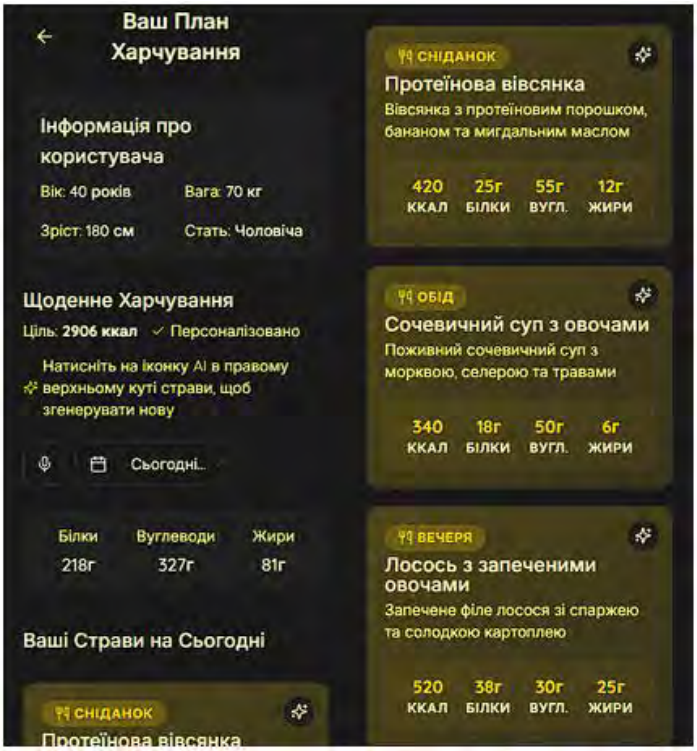

Рис. 5. Вікно згенерованого харчового плану з переглядом інформації про дані користувача

Рис. 6. Демонстрація зміни страви за допомогою AI

Висновки

Запропоновано інноваційну інформаційну систему автоматизованого підбору дієти та харчового плану, яка успішно вирішує проблему персоналізованого підходу до складання дієтичних планів. Розроблена система відрізняється використанням сучасних технологій штучного інтелекту та забезпечує зручний користувацький досвід завдяки інтуїтивному інтерфейсу та підтримці голосового керування українською мовою.

Створена система успішно реалізує автоматизацію планування харчування, надаючи користувачам сучасний інструмент для досягнення їхніх цілей у сфері здорового харчування. Використання передових технологій та інноваційних підходів робить систему конкурентоспроможною на ринку подібних рішень. Розроблене рішення демонструє високу ефективність у вирішенні поставлених завдань та має значний потенціал для подальшого розвитку і вдосконалення функціоналу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Sandesara, M.; Bodkhe, U.; Tanwar, S.; Alshehri, M.D.; Sharma, R.; Neagu, B.-C.; Grigoras, G.; Raboaca, M.S. Design and Experience of Mobile Applications: A Pilot Survey. Mathematics 2022, 10, 2380. https://doi.org/10.3390/math10142380
2. Scarry A, Rice J, O'Connor EM, Tierney AC. Usage of Mobile Applications or Mobile Health Technology to Improve Diet Quality in Adults. *Nutrients*. 2022; 14(12):2437. https://doi.org/10.3390/nu14122437
3. Роль здорового харчування в житті кожної людини [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.bsmu.edu.ua/blog/chomu-vazhlyvo-pravylno-harchuvatysya/
4. Мобільні додатки і їх роль в нашому житті [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://golossokal.com.ua/cikavo/mobil-ni-dodatky-i-ikh-rol-v-nashomu-zhytti.html
5. React [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://react.dev/
6. TypeScript [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.typescriptlang.org/
7. Capacitor [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://capacitorjs.com/
8. Простий посібник зі схем UML і моделювання баз даних [Електронний ресурс]: https://www.microsoft.com/uk-ua/microsoft-365/business-insights-ideas/resources/guide-to-uml-diagramming-and-database-modeling

Перов Ілля Олександрович – студент групи 2ІСТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ilyaperov04@gmail.com

Войцеховська Ольга Олександрівна – PhD, старший викладач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: olgav1085@gmail.com

Perov Ilya O. – student of group 2IST-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilyaperov04@gmail.com

Voitsekhovska Olha O. – PhD, Senior Lecturer, Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olgav1085@gmail.com

УДК 004.42:004.415.2

А. С. Галіброда
В. В. Кабачій

СТВОРЕННЯ REST API ДЛЯ ТАСК-МЕНЕДЖЕРА: ДОСЛІДЖЕННЯ АРХІТЕКТУРНИХ РІШЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У дослідженні запропоновано підхід до проєктування та реалізації REST API для веб-застосунку таск-менеджера – інструменту, який дозволяє ефективно керувати особистими й командними завданнями. Розробка таких систем потребує використання сучасних архітектурних підходів, що забезпечують масштабованість, безпечність і зручність у подальшому супроводі. У межах дослідження проаналізовано основні принципи архітектури REST, серед яких: визначення ресурсів, використання стандартних HTTP-методів та структурованість даних у форматі JSON.

Особливу увагу приділено багаторівневій архітектурі застосунку, зокрема розмежуванню логіки обробки запитів (контролери), бізнес-логіки (сервіси) та доступу до даних (репозиторії), що, як очікується, забезпечить високу модульність системи. У якості технологічної основи обрано фреймворк Spring Boot, який дає змогу зменшити обсяг конфігураційного коду та забезпечити швидкий запуск застосунку. У межах дослідження також приділено увагу аспектам безпеки, зокрема використанню JWT для реалізації авторизації користувачів без збереження сесій на сервері.

У результаті проведеного аналізу сформовано концептуальну модель архітектури, що в подальшому може бути використана для реалізації високоякісного серверного інтерфейсу системи управління задачами. Такий підхід забезпечить гнучкість, розширюваність і адаптивність до змін функціональних вимог під час розвитку застосунку.

Ключові слова: REST API, Spring, таск-менеджер, архітектура, JWT, безпека, Java, база даних.

Abstract

This paper proposes an approach to designing and implementing a REST API for a task management web application – an essential tool for efficiently organizing personal and team tasks. The development of such systems requires the use of modern architectural approaches that ensure scalability, security, and ease of maintenance. The study analyzes the fundamental principles of REST architecture, including clear resource identification, the use of standard HTTP methods, stateless interactions, and structured data in JSON format.

Special attention is given to a multi-layered application architecture, in particular the separation of request processing logic (controllers), business logic (services), and data access logic (repositories), which is expected to ensure a high level of system modularity. The Spring Boot framework was chosen as the technological foundation, allowing reduced configuration overhead and rapid application deployment. The study also addresses security aspects, particularly the use of JWT to implement user authorization without storing sessions on the server.

As a result of the analysis, a conceptual architectural model was developed, which may be used in the future for implementing a high-quality server interface for a task management system. This approach ensures flexibility, extensibility, and adaptability to changing functional requirements during application evolution.

Keywords: REST API, Spring, task manager, architecture, JWT, security, Java, database.

Вступ

У сучасному програмному забезпеченні веб-застосунки стали невід'ємною частиною як особистої, так і професійної діяльності. Вони охоплюють широкий спектр функцій: від соціального спілкування до управління ресурсами, проєктами та завданнями. Особливої популярності набули системи керування задачами – так звані таск-менеджери, які допомагають користувачам організовувати власну діяльність, встановлювати дедлайни, контролювати прогрес виконання завдань та координувати командну роботу. Їх використання сприяє підвищенню особистої ефективності, а в корпоративному середовищі – оптимізації бізнес-процесів, покращенню комунікації та підвищенню прозорості проєктної діяльності.

У зв’язку з ускладненням вимог до програмних рішень зростає потреба у створенні інтерфейсів, які можуть масштабуватися, бути безпечними, надійними та легко інтегруватися з іншими компонентами цифрової інфраструктури. Саме тому на особливу увагу заслуговує розробка REST API – серверної частини застосунку, яка відповідає за обробку запитів, доступ до даних і виконання бізнес-логіки. REST-архітектура, з її уніфікованими підходами до роботи з ресурсами, сумісністю з HTTP-протоколом і широкою підтримкою серед веб-фреймворків, є на сьогодні одним із найкращих рішень для створення такого інтерфейсу.

Актуальність обраної теми полягає у необхідності розробки надійного та зручного у використанні серверного API, який дозволяє ефективно об’єднувати клієнтські інтерфейси – як веб, так і мобільні – із бекендом, що виконує основну логіку управління задачами. При цьому надзвичайно важливим є не лише написання коду, а й грамотний вибір архітектурних рішень, які безпосередньо впливають на стабільність, продуктивність, безпеку та можливість подальшого розвитку системи.

Метою цієї роботи є дослідження архітектурних підходів до створення REST API для таск-менеджера, аналіз сучасних технологій і патернів, що можуть бути використані для реалізації такого застосунку, а також обґрунтування вибору фреймворку Spring як основи для реалізації прототипу системи.

Дослідження

Сучасні системи управління задачами повинні відповідати низці ключових вимог: бути масштабованими, безпечними, гнучкими у впровадженні нових функцій та зручними у використанні. Щоб досягти цього, необхідно на етапі проєктування API приймати архітектурні рішення, які дозволять у майбутньому не лише забезпечити стабільність системи, але й адаптувати її до можливого зростання навантаження, кількості користувачів та змін у функціональних вимогах.

У центрі дослідження перебуває архітектурний стиль REST (Representational State Transfer), який завдяки своїй стандартизованості, сумісності з HTTP-протоколом та концептуальній простоті є базовим підходом для побудови API в більшості сучасних веб-сервісів. REST передбачає представлення кожної сутності системи – користувача, задачі, проєкту – як ресурсу, з яким можна взаємодіяти за допомогою чітко визначених HTTP-методів. Дотримання принципів REST дозволить у майбутньому сформувати логічну та передбачувану структуру API. Це спрощує тестування, налагодження та супровід застосунку [1].

Окремо варто розглянути використання багаторівневої архітектури. Запропоновано структурувати застосунок на три основні логічні рівні: контролери, які приймають та обробляють HTTP-запити; сервіси, що містять бізнес-логіку застосунку; та репозиторії, які забезпечують взаємодію з базою даних (рис. 1). Такий підхід дозволяє не лише підвищити модульність системи, а й досягти чіткого розмежування відповідальностей, що значно полегшить розширення функціональності у майбутньому. Наприклад, змінюючи спосіб обробки певних бізнес-правил, розробник зможе модифікувати лише сервісний шар без необхідності втручання у контролери або сховище даних.

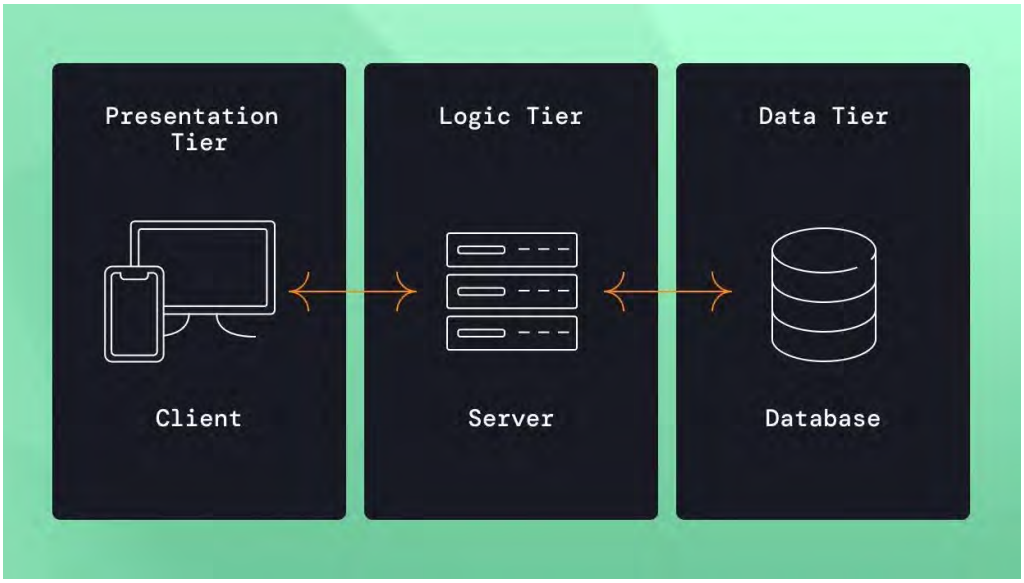

Рисунок 1 – Трирівневий застосунок

Однією з ключових переваг трирівневої архітектури застосунків є її очевидна ефективність у порівнянні з дворівневою моделлю. Такий підхід забезпечує масштабованість, адже кожен рівень (контролерний, логічний, даних) може масштабуватись окремо залежно від навантаження. Завдяки чіткому розмежуванню відповідальностей покращується підтримка системи: зміни в одному рівні рідко впливають на інші, що дозволяє швидше вносити правки та оновлення. Гнучкість реалізації полягає в можливості заміни технологій всередині одного рівня без зміни всієї системи, за умови збереження інтерфейсних контрактів між шарами. Безпека також зростає – можна впроваджувати багаторівневі механізми захисту, ізолювати критичні дані на глибинних шарах та проводити валідацію на кількох рівнях, що зменшує ризики, пов'язані з вразливостями. Компоненти логічного рівня можуть бути повторно використані в інших застосунках через REST API. Крім того, така архітектура сприяє спеціалізації розробників: команди можуть зосереджуватись на окремих шарах (фронтенд, бекенд, база даних), що оптимізує процес розробки та підвищує ефективність. У сукупності ці переваги пояснюють, чому трирівнева архітектура стала стандартом для більшості сучасних застосунків[2].

Як основу для реалізації REST API доцільне використання фреймворку Spring Boot. Цей фреймворк дозволяє уникнути надлишкової конфігурації, забезпечує автоматичне підключення необхідних компонентів та підтримує інтеграцію з широким спектром технологій, включно з Spring Security, Spring Data та іншими. Очікується, що завдяки Spring Boot буде спрощено процес ініціалізації проєкту, запуску веб-серверу, реалізації обробки запитів і тестування системи. Spring Boot побудований на основі фреймворку Spring та включає всі його можливості, водночас спрощуючи процес конфігурації. Він став одним з найуживаніших інструментів багатьох розробників завдяки можливості швидкої розробки, що дозволяє зосередитися на бізнес-логіці замість витрачання часу на налаштування. Spring Boot є фреймворком, орієнтованим на мікросервіси, який забезпечує швидку розробку готових до використання застосунків [3].

Безпека займає важливе місце в архітектурі будь-якого веб-застосунку, що працює з персональними даними користувачів. У межах дослідження було розглянуто можливість застосування механізму автентифікації та авторизації на основі JSON Web Token (JWT). Цей підхід дозволяє реалізувати авторизацію: після входу користувач отримує токен, який передається в заголовку кожного запиту. Токен містить у зашифрованому вигляді дані про роль користувача, його ідентифікатор тощо. На відміну від традиційного зберігання сесій на сервері, JWT забезпечує легку масштабованість і знижує навантаження на серверну частину, що особливо важливо в умовах великої кількості одночасних користувачів [4].

Також варто вибрати систему управління базами даних. PostgreSQL запропоновано як оптимальний варіант для реляційного моделювання даних. Ця СУБД підтримує транзакції, цілісність даних, гнучке індексування та складні запити, що дозволить ефективно обробляти інформацію про користувачів, задачі, коментарі, проєкти тощо. У поєднанні з технологією Spring Data JPA це дозволяє значно спростити реалізацію запитів до БД, делегуючи створення SQL-операцій фреймворку на основі сигнатур методів. Це також сприятиме скороченню коду і зменшенню ймовірності помилок [5].

Таким чином, результати дослідження сформували концептуальну основу для реалізації REST API таск-менеджера. Обрані архітектурні рішення є актуальними, обґрунтованими й орієнтованими на довгострокову підтримку, розвиток і масштабування системи.

Висновок

У ході дослідження було обґрунтовано архітектурні підходи до створення REST API для таск-менеджера, що можуть забезпечити масштабованість, безпеку та зручність подальшої підтримки системи. REST-архітектура дозволяє організувати чітку взаємодію між клієнтом і сервером, а трирівнева структура застосунку – розмежувати відповідальності та підвищити гнучкість розробки.

Фреймворк Spring Boot розглядається як оптимальна основа для реалізації завдяки автоматизації конфігурацій та підтримці необхідних модулів. Передбачене використання JWT для авторизації забезпечує безпечний і незалежний від сесій підхід до контролю доступу. Вибір PostgreSQL дозволяє ефективно працювати з реляційними структурами.

Таким чином, сформовані рішення можуть стати надійною основою для майбутньої реалізації таск-менеджера з сучасною, функціональною та розширюваною серверною частиною.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. GeeksforGeeks. Best practices while making REST APIs in Spring Boot application [Електронний ресурс] / GeeksforGeeks. – Режим доступу: https://www.geeksforgeeks.org/best-practices-while-making-rest-apis-in-spring-boot-application/ – Дата звернення: 05.05.2025.
2. vFunction. Understanding 3-Tier Architecture: Benefits, Examples & More [Електронний ресурс] / vFunction. – Режим доступу: https://vfunction.com/blog/3-tier-application/#toc-heading-6 – Дата звернення: 16.05.2025
3. GeeksforGeeks. Introduction to Spring Boot [Електронний ресурс] / GeeksforGeeks. – Режим доступу: https://www.geeksforgeeks.org/introduction-to-spring-boot/ – Дата звернення: 16.05.2025.
4. Onu V. Implementing JWT authentication in a simple Spring Boot application with Java [Електронний ресурс] / Victor Onu // Medium. – Режим доступу: https://medium.com/@victoronu/implementing-jwt-authentication-in-a-simple-spring-boot-application-with-java-b3135dbdb17b – Дата звернення: 06.05.2025.
5. HackerNoon. Using Postgres effectively in Spring Boot applications [Електронний ресурс] / HackerNoon. – Режим доступу: https://hackernoon.com/using-postgres-effectively-in-spring-boot-applications – Дата звернення: 06.05.2025.

Галіброда Анатолій Сергійович – студент групи 1ІСТ-24м, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця. e-mail: galibrodaa@gmail.com.

Науковий керівник: ***Кабачій Владислав Володимирович*** – к. т. н., доцент кафедри Автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vkabachiy@gmail.com

Halibroda Anatolii Serhiiovych – student Group 1IST-24m, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: galibrodaa@gmail.com

Supervisor: **Kabachii Vladyslav Volodymyrovych**, PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: vkabachiy@gmail.com

УДК 004.6

А. О. Кордонський
О. М. Козачко

РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ЗВІЛЬНЕННЯ СПІВРОБІТНИКІВ В ОРГАНІЗАЦІЯХ МЕТОДАМИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена підготовці та розвідувальному аналізу даних для подальшого використання для інформаційної технології передбачення звільнення співробітників в організаціях методами машинного навчання. Було проведено аналіз датасету та його ознак.

Ключові слова: звільнення, інформаційні технології, машинне навчання, аналіз даних, передбачення, ознаки, звільнення співробітників.

Abstract

The paper is devoted to the preparation and exploratory analysis of data for further use in the information technology of predicting the dismissal of employees in organizations using machine learning methods. The dataset and its features were analyzed.

Keywords: dismissal, information technology, machine learning, data analysis, predictions, signs, employee dismissal.

Вступ

Плинність кадрів є комплексним феноменом, який має як кількісні, так і якісні виміри. Вона може бути природною та навіть корисною, наприклад, коли організацію залишають малоефективні співробітники, або ж коли відбувається приплив свіжих ідей та компетенцій. Проте, непередбачуване та масове звільнення цінних фахівців, відоме як "вигорання" або "відтік талантів", становить серйозну загрозу для стабільності та конкурентоспроможності компанії.

Особливо гостро проблема плинності кадрів стоїть в IT-галузі, де спостерігається високий попит на кваліфікованих фахівців, і конкуренція за них є дуже високою. "Переманювання" спеціалістів, швидкі зміни технологій, прагнення до саморозвитку та постійного кар'єрного зростання роблять IT-співробітників більш схильними до зміни місця роботи. Це підкреслює необхідність для IT-компаній мати ефективні інструменти для передбачення та управління плинністю кадрів.

Таким чином, у зв'язку з вищезазначеними наслідками та викликами, виникає нагальна потреба в розробці інструментів, які дозволять не лише реєструвати факт звільнення, але й прогнозувати його з високою ймовірністю. Інформаційна технологія, що базується на методах машинного навчання, здатна аналізувати великі обсяги даних про співробітників (демографічні дані, історію роботи, продуктивність, участь у проєктах, опитування, відгуки тощо) та виявляти приховані закономірності, які передують звільненню. Це дозволить організаціям перейти від реактивного до проактивного управління персоналом, вчасно втручатися та вживати заходів для утримання цінних співробітників, тим самим мінімізуючи негативні наслідки плинності кадрів та підвищуючи загальну ефективність бізнесу [1,2].

Розвідувальний аналіз

Для проведення аналізу було обрано набір даних у Kaggle, що має назву «Employee dataset» та опублікований користувачем «Tawfik Elmetwally». Даний датасет має відкритий доступ для загального використання на платформі [3]. Цей набір даних містить інформацію про співробітників компанії, включаючи їхню освіту, трудову діяльність, демографічні дані та фактори, пов'язані з працевлаштуванням. Він анонімізований для захисту конфіденційності,

водночас надаючи цінну інформацію про робочу силу. Всього в датасеті 9 ознак та 4653 записів (рис.1).

	Education	JoiningYear	City	PaymentTier	Age	Gender	EverBenched	ExperienceInCurrentDomain	LeaveOrNot
0	Bachelors	2017	Bangalore	3	34	Male	No	0	0
1	Bachelors	2013	Pune	1	28	Female	No	3	1
2	Bachelors	2014	New Delhi	3	38	Female	No	2	0
3	Masters	2016	Bangalore	3	27	Male	No	5	1
4	Masters	2017	Pune	3	24	Male	Yes	2	1
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
4648	Bachelors	2013	Bangalore	3	26	Female	No	4	0
4649	Masters	2013	Pune	2	37	Male	No	2	1
4650	Masters	2018	New Delhi	3	27	Male	No	5	1
4651	Bachelors	2012	Bangalore	3	30	Male	Yes	2	0
4652	Bachelors	2015	Bangalore	3	33	Male	Yes	4	0

Рис. 1. Приклад ознак у наборі даних

Даний датасет включає у себе такі колонки:

1. Education: Освітня кваліфікація працівників, включаючи ступінь, навчальний заклад та галузь навчання.
2. Joining Year: Рік, коли кожен працівник приєднався до компанії, із зазначенням стажу роботи.
3. City: Місцезнаходження або місто, де базується або працює кожен працівник.
4. Payment Tier: Класифікація працівників за різними рівнями оплати праці.
5. Age: Вік кожного працівника, що надає демографічну інформацію.
6. Gender: Гендерна ідентичність працівників, що сприяє аналізу різноманітності.
7. Ever Benched: Вказує, чи був працівник коли-небудь тимчасово без призначеної роботи.
8. Experience in Current Domain: Кількість років досвіду роботи працівників у їхній поточній галузі.
9. Leave or Not: цільовий стовпець

Використано функцію describe(), щоб визначити описові статистики числових ознак (рис.2).

Описова статистика числових ознак:

	JoiningYear	PaymentTier	Age	ExperienceInCurrentDomain	LeaveOrNot
count	4653.000000	4653.000000	4653.000000	4653.000000	4653.000000
mean	2015.062970	2.698259	29.393295	2.905652	0.343864
std	1.863377	0.561435	4.826087	1.558240	0.475047
min	2012.000000	1.000000	22.000000	0.000000	0.000000
25%	2013.000000	3.000000	26.000000	2.000000	0.000000
50%	2015.000000	3.000000	28.000000	3.000000	0.000000
75%	2017.000000	3.000000	32.000000	4.000000	1.000000
max	2018.000000	3.000000	41.000000	7.000000	1.000000

Рис. 2. Результат виконання функції describe()

З рисунка 2 видно, що існує помірний дисбаланс класів, оскільки клас "0" (близько 65.61%) зустрічається частіше, ніж клас "1" (34.39%). Це необхідно враховувати при виборі метрик оцінки моделі (наприклад, F1-міра, Precision, Recall замість лише точності) та, можливо, застосувати методи боротьби з дисбалансом класів (наприклад, оверсемплінг, андерсемплінг). Візуалізуємо розподіл цільової змінної (рис.3).

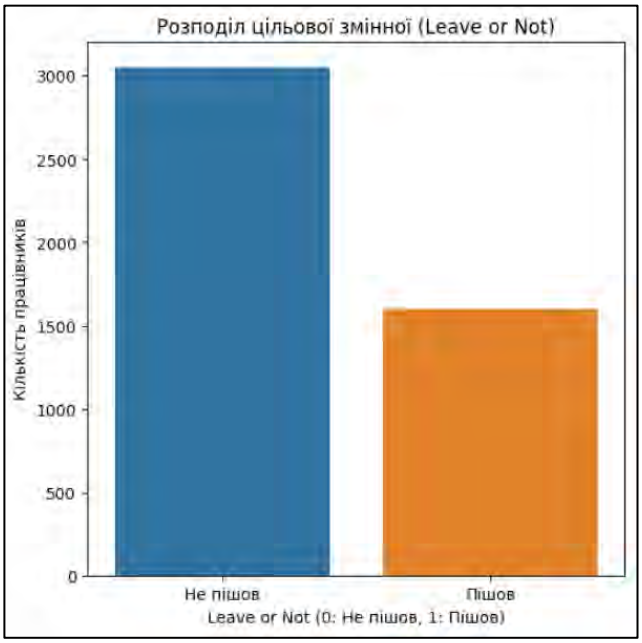

Рис. 3. Розподіл цільової змінної

З рисунка 3 видно помірний дисбаланс класів – кількість працівників, які не пішли, майже вдвічі більша за кількість тих, хто пішов.

Візуалізуємо тривалість роботи (Joining Year) в різних містах (рис.4).

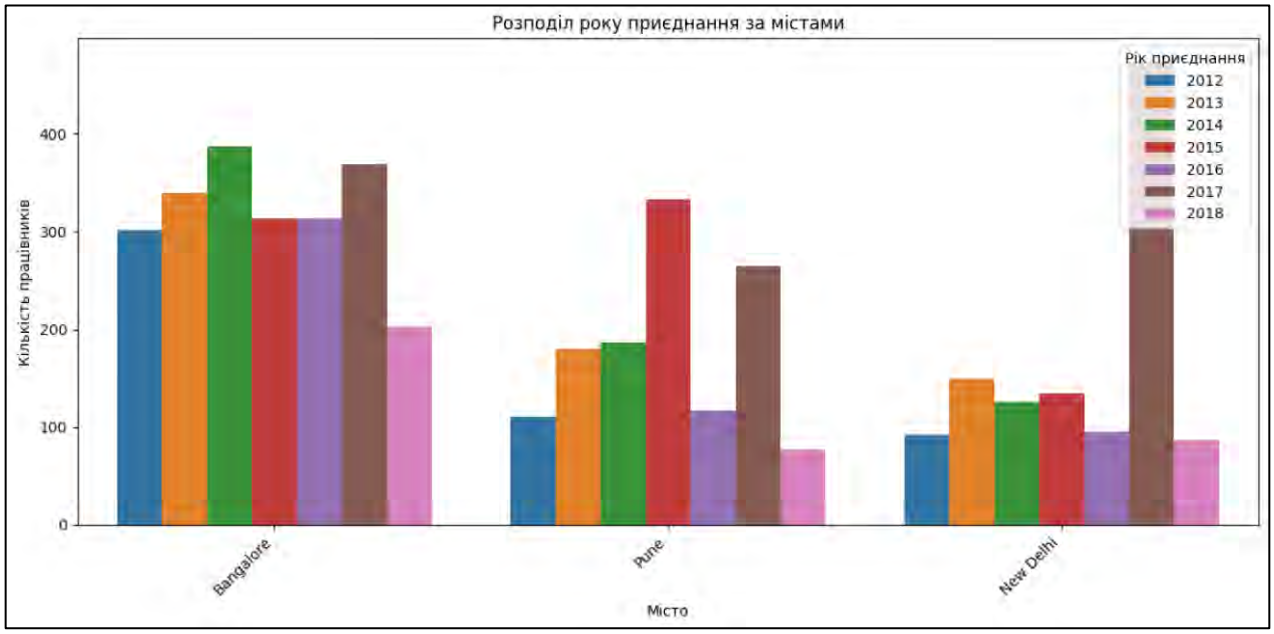

Рис. 4. Розподіл освітніх кваліфікацій серед працівників

З рисунка 4 видно, що Bangalore є лідером за кількістю нових працівників у більшості років, особливо помітні піки у 2014, 2016 та 2017 роках. У 2018 році у всіх містах спостерігається значне зниження кількості приєднань порівняно з попередніми роками, 2016 та 2017 роки були досить активними для найму, особливо у Bangalore та New Delhi.

Далі розглянемо зв’язок цільової змінної з освітою (рис.5).

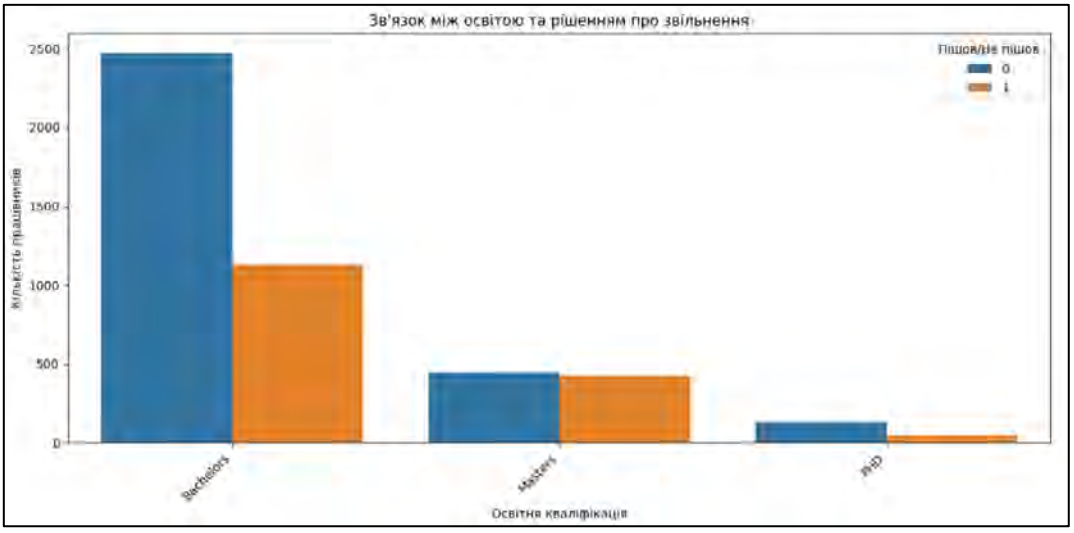

Рис. 5. Зв’язок між освітою та рішенням про звільнення

Як можна побачити, існує чіткий зв'язок між рівнем освіти та рішенням про звільнення. Працівники з нижчою освітою (Bachelors) становлять найбільшу групу тих, хто звільняється в абсолютних цифрах, тоді як магістри мають найвищий відсоток звільнень відносно своєї групи. На противагу цьому, працівники з PhD є найбільш стабільними з точки зору звільнень.

Розглянемо зв’язок цільової змінної з рівнем оплати (рис.6).

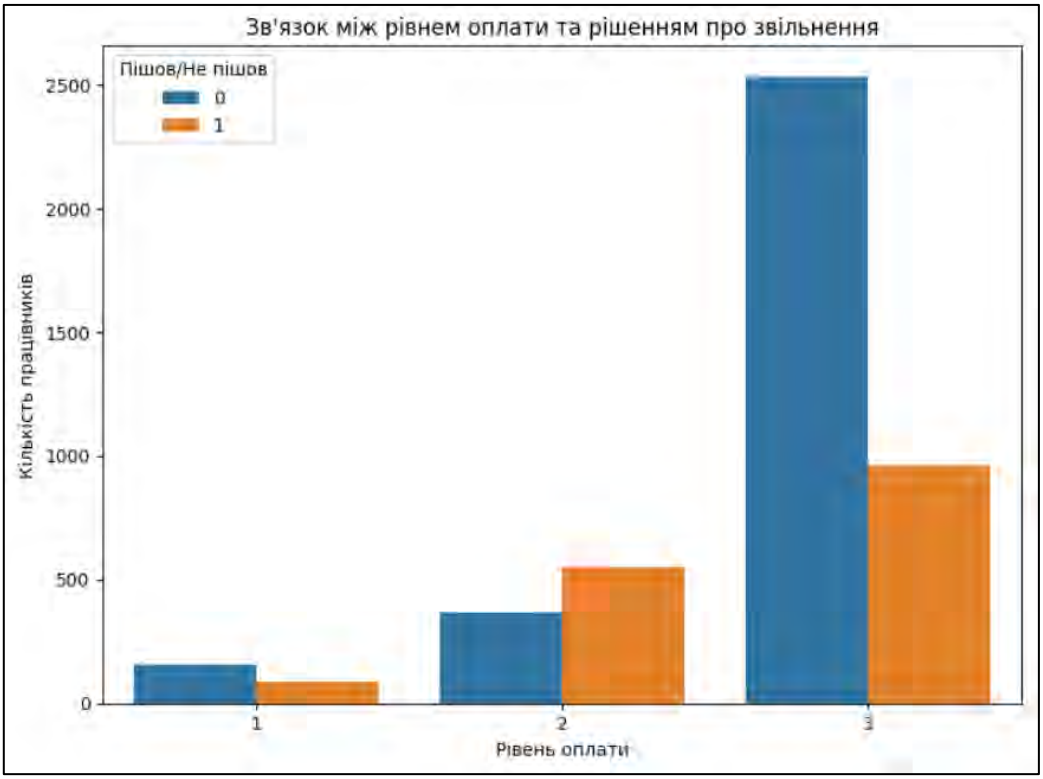

Рис. 6. Зв’язок між рівнем оплати та рішенням про звільнення

Цей графік чітко демонструє, що рівень оплати праці є значущим фактором, що впливає на рішення співробітників щодо звільнення.

Чим вищий рівень оплати, тим менша відносна частка звільнень. Це підкреслює важливість конкурентної заробітної плати для утримання кваліфікованих кадрів.

Незважаючи на це, звільнення відбуваються на всіх рівнях оплати, навіть на найвищому. Це означає, що, окрім фінансового стимулу, існують й інші нефінансові фактори (такі як задоволеність роботою, кар'єрний ріст, культура компанії, відносини з керівництвом, баланс робота/життя тощо), які також впливають на рішення про відхід.

На рисунку 7 продемонстровано матрицю кореляції та їх теплова мапа.

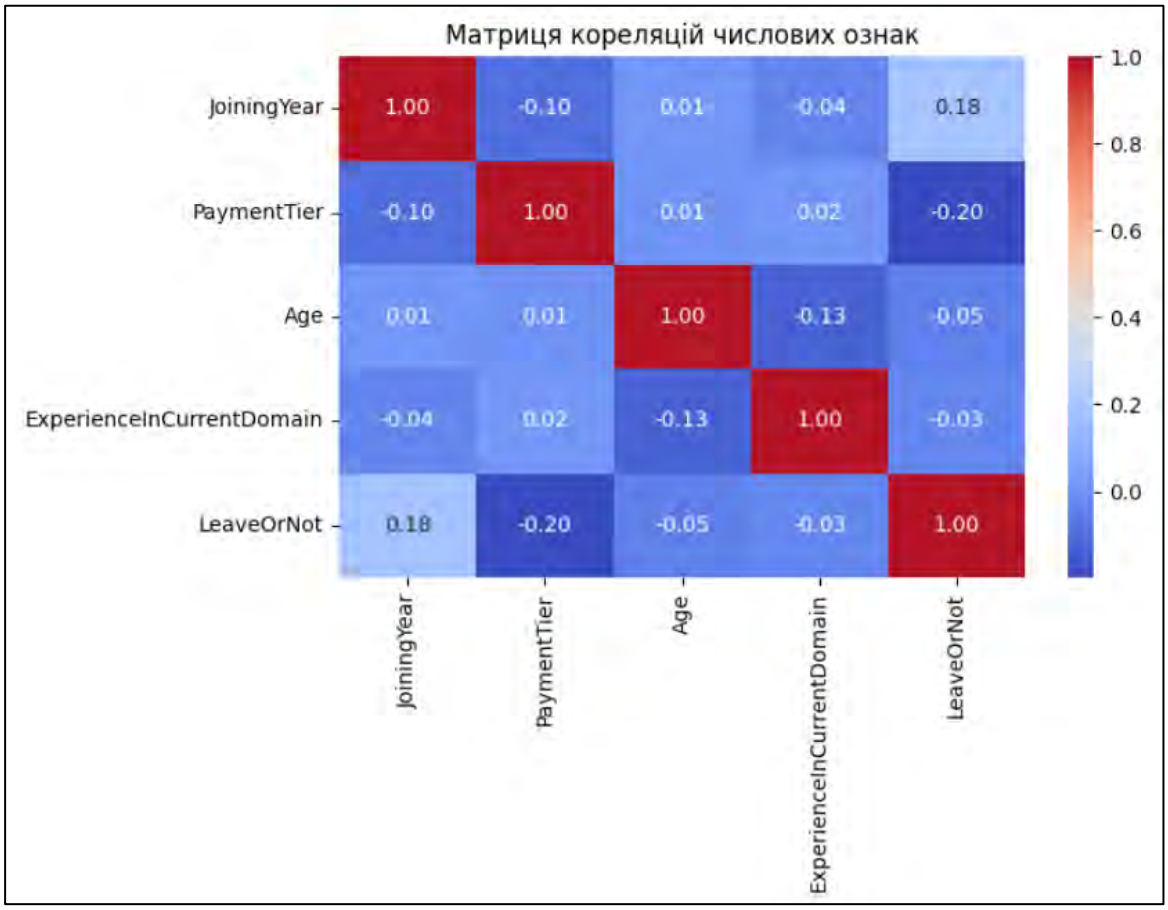

Рис. 7. Теплова мапа матриці кореляції

З рисунку 7 можна зробити висновок що PaymentTier є найсильнішим числовим предиктором звільнення серед представлених числових ознак, хоча сила кореляції все ще є помірною. Це підтверджує гіпотезу, що фінансовий фактор є важливим, але не єдиним чинником.

JoiningYear також має слабкий, але помітний зв'язок зі звільненням, що може вказувати на певні тенденції щодо відтоку нових співробітників.

Age та ExperienceInCurrentDomain демонструють дуже слабкі лінійні кореляції зі звільненням. Це не означає, що вони зовсім не важливі, але їхній лінійний вплив на рішення про звільнення є мінімальним у даному наборі даних. Можливо, їх вплив є нелінійним або проявляється через взаємодію з іншими змінними.

Відсутність сильної мультиколінеарності між незалежними числовими ознаками є позитивним фактором для побудови моделей машинного навчання.

Висновки

Проведений розвідувальний аналіз даних дозволив отримати глибоке розуміння структури та характеристик набору даних, що використовуються для прогнозування кількості продажів.

Ідентифіковано аномальні значення, які потребуватимуть подальшої обробки для запобігання викривленню результатів моделювання.

Виявлено нерівномірний розподіл даних між категоріями, що може вплинути на продуктивність моделі і потребуватиме застосування методів балансування.

Встановлено взаємозв'язки між різними параметрами, що є ключовим для вибору релевантних ознак та побудови ефективної моделі прогнозування.

Визначено, що основними факторами, які чинять найбільший вплив на кількість продажів, є роздрібна ціна, місяць року, розмір знижки та сегмент, у якому відбувається продаж. Це підтверджує, що економічні та часові показники є вирішальними для формування прогнозів.

Результати EDA стануть основою для подальшої передобробки даних та вибору оптимальних алгоритмів машинного навчання, спрямованих на максимізацію точності передбачення звільнення співробітників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Raza, A.; Munir, K.; Almutairi, M.; Younas, F.; Fareed, M.M.S. Predicting Employee Attrition Using Machine Learning Approaches. *Appl. Sci.* 2022, *12*, 6424. https://doi.org/10.3390/app12136424
2. Norsuhada Mansor, Nor Samsiah Sani and Mohd Aliff, "Machine Learning for Predicting Employee Attrition" International Journal of Advanced Computer Science and Applications(IJACSA), 12(11), 2021. http://dx.doi.org/10.14569/IJACSA.2021.0121149
3. Employee Dataset. Kaggle. URL: https://www.kaggle.com/datasets/tawfikelmetwally/employee-dataset/data
4. Matplotlib Pyplot Documentation. 2025. URL: https://matplotlib.org/3.5.3/api/_as_gen/matplotlib.pyplot.html1
5. Seaborn Tutorial. 2025. URL: https://seaborn.pydata.org/tutorial.html

Кордонський Арсен Олександрович – студент групи 2ІСТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: arsen.14.sloboda@gmail.com

Козачко Олексій Миколайович– к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, e-mail: lekoz80@gmail.com

Kordonsky Arsen O. - student of Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, 2IST-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail arsen.14.sloboda@gmail.com

Kozachko Oleksiy M. - Ph.D., Assistant Professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lekoz80@gmail.com

УДК 004.93:12

О. Ю. Грищишен
Я. В. Іванчук

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО МОДУЛЯ РОЗПІЗНАВАННЯ ЗОБРАЖЕНЬ ТВАРИН

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Зростаюча кількість цифрових зображень створює попит на ефективні методи їх обробки та аналізу, зокрема, у сфері розпізнавання об'єктів. Метою роботи є визначення перспектив розробки програмного модуля для розпізнавання зображень тварин, що дозволить автоматизувати процеси ідентифікації, моніторингу та обліку видів. У результаті дослідження очікується виявити ключові технології та підходи, які забезпечать високу точність та ефективність функціонування модуля.

Ключові слова: програмний модуль, розпізнавання зображень, тварини, штучний інтелект.

Abstract

The growing number of digital images creates a demand for effective methods of their processing and analysis, particularly in object recognition. The aim of this work is to determine the prospects for developing a software module for animal image recognition, which will allow automating the processes of identification, monitoring, and accounting of species. As a result of the research, it is expected to identify key technologies and approaches that will ensure high accuracy and efficiency of the module's operation.

Keywords: software module, image recognition, animals, artificial intelligence.

Вступ

Цифровізація торкнулася багатьох аспектів людської діяльності, включаючи біологічні дослідження, моніторинг довкілля та ветеринарну медицину. Застосування новітніх програмних рішень у цих галузях дозволяє підвищити ефективність збору та аналізу даних, покращити точність ідентифікації та оптимізувати відповідні процеси. Одним з перспективних напрямків є розробка програмних модулів для розпізнавання зображень, що дозволяє автоматизувати ідентифікацію об'єктів на фото та відео, зокрема, тварин[1, 2]. Такі системи можуть значно скоротити час на виконання рутинних операцій, мінімізувати людські помилки та забезпечити збір великих обсягів даних для подальшого аналізу.

Актуальною є задача створення програмного модуля для розпізнавання зображень тварин. Це рішення має інтегрувати функціонал для автоматичної ідентифікації видів, моніторингу популяцій, а також забезпечити зручний інтерфейс для взаємодії з користувачами. Метою роботи є визначення перспектив розробки ефективного програмного модуля розпізнавання зображень тварин, визначення перспектив його впровадження та вдосконалення.

Результати дослідження

Впровадження програмних модулів для розпізнавання зображень тварин набуває все більшої популярності, оскільки вони забезпечують комплексне вирішення різноманітних завдань у галузі біології, екології та ветеринарії. Модуль розпізнавання зображень може зберігати детальну інформацію про різні види тварин, включаючи їхні характеристики, поведінку та ареал проживання. Це забезпечує швидкий доступ до даних для дослідників, сприяючи прийняттю обґрунтованих рішень щодо їхньої охорони та вивчення.

Онлайн-платформи для завантаження зображень полегшують процес збору даних[3] для користувачів та оптимізують потік інформації для системи. Система аналізу даних враховує різні фактори, такі як умови освітлення, ракурс зйомки та наявність перешкод. Це дозволяє ефективно обробляти отримані зображення та забезпечувати належний рівень точності розпізнавання. Модуль управління базами даних відстежує наявність зображень, автоматично генеруючи звіти про ідентифіковані види.

Інтеграція з геоінформаційними системами забезпечує безперебійний обмін даними[5] між різними дослідницькими установами та природоохоронними організаціями, полегшуючи доступ до повної інформації про місцезнаходження тварин та уникаючи дублювання даних. Аналітичні інструменти та звітність дозволяють адміністраторам відстежувати ключові показники ефективності, генерувати звіти за різними критеріями та аналізувати статистичні дані в режимі реального часу. Це допомагає виявляти проблемні ділянки, оптимізувати процеси та приймати обґрунтовані рішення.

Веб-інтерфейс та мобільні додатки роблять систему доступною для всіх користувачів, незалежно від їх місцезнаходження, забезпечуючи зручний доступ до функціоналу розпізнавання. Питання безпеки та конфіденційності даних мають першочергове значення, і більшість веб-додатків відповідають суворим вимогам, таким як GDPR[4]. Загалом, використання таких комплексних програмних модулів для розпізнавання зображень тварин забезпечує підвищення ефективності, оптимізацію робочих процесів, покращення збору даних та раціональне використання ресурсів.

Висновки

Впровадження програмних модулів для розпізнавання зображень тварин є необхідним кроком для підвищення ефективності збору та аналізу біологічних даних. Такі комплексні системи включають модулі для обробки зображень, онлайн-завантаження, аналізу даних, управління базами даних та інтеграції з геоінформаційними системами. Вони дозволяють оптимізувати робочі процеси, забезпечити належний рівень безпеки даних та раціонально використовувати ресурси. Модуль розпізнавання забезпечує швидкий доступ до інформації про види, онлайн-завантаження зручне для всіх сторін, система аналізу даних враховує різні фактори для ефективної обробки. Інтеграція з іншими системами уникає дублювання даних, аналітичні інструменти допомагають відстежувати показники ефективності. Доступність через веб та мобільні додатки робить систему зручною для користувачів. Загалом, впровадження таких програмних модулів є стратегічно важливим для підвищення ефективності досліджень та природоохоронної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. What is animal image recognition? [Electronic resource – Mode of access: https://towardsdatascience.com/image-recognition-in-the-wild-a67e5e8b48dd (date of access: 01.03.2024). – Title from screen.
2. Top Tools for Wildlife Monitoring Using AI [Electronic resource – Mode of access: https://www.analyticsvidhya.com/blog/2023/08/how-ai-is-helping-in-wildlife-monitoring/ (date of access: 01.03.2024). – Title from screen.
3. Open Source Animal Detection Projects [Electronic resource – Mode of access: https://github.com/topics/animal-detection (date of access: 01.03.2024). – Title from screen.
4. GDPR Compliance in AI systems [Electronic resource – Mode of access: https://gdpr.eu/what-is-gdpr/ (date of access: 01.03.2024). – Title from screen.
5. The Role of Geoinformation Systems in Environmental Monitoring [Electronic resource – Mode of access: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0303243423000123 (date of access: 01.03.2024). – Title from screen.

Грищишен Олександр Юрійович - студент групи 1КН-216, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: olexandrgg20042@gmail.com

Іванчук Ярослав Володимирович - д.т.н., професор, професор кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Hryschyshen Oleksandr Y. - Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olexandrgg20042@gmail.com

Ivanchuk Yaroslav V. - Dr. of Technical Science, Professor of Department for Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 681.12

А. О. Кисилевич
І. Р. Арсенюк

ОБҐРУНТУВАННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ РОЗРОБКИ WEB-ДОДАТКА ДЛЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ЗАДАЧ РІЗНОГО ТИПУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі розглянуто актуальність створення WEB-додатка для менеджменту задач різного типу в умовах цифрової трансформації бізнес-процесів. Виконано аналіз предметної області, досліджено сучасні інструменти менеджменту задач, виявлено їх недоліки та обґрунтовано доцільність розробки нового функціонального рішення. Запропоновано перелік ключових функцій, які має реалізовувати розроблюваний застосунок.

Ключові слова: WEB-додаток, управління задачами, аналітика, командна робота, інтерфейс користувача.

Abstract

The paper considers the relevance of developing a web application for task management in the context of digital business transformation. The subject area was analyzed, existing tools were reviewed, their disadvantages were identified, and the necessity of creating a new functional product was substantiated. A list of key functions for the proposed software solution is presented.

Keywords: web application, task management, analytics, teamwork, user interface.

Вступ

З розвитком цифрових технологій ефективне управління задачами стало важливою умовою стабільної роботи команд у різних сферах. Традиційні інструменти, як-от таблиці або месенджери, не задовольняють сучасні вимоги до масштабованості, аналітики та командної взаємодії. Зростає потреба у спеціалізованих WEB-додатках, які забезпечують комплексну підтримку всього життєвого циклу задач [1].

Метою роботи є обґрунтування доцільності розробки WEB-додатка для менеджменту задач різного типу.

Результати дослідження

На основі аналізу предметної області встановлено, що існує стійкий попит на інструменти, які поєднують зручність інтерфейсу з розширеною функціональністю. Згідно з даними дослідження Gartner, понад 70 % організацій уже впровадили системи управління задачами [2]. Найпоширенішими платформами є Jira, Trello, Asana, ClickUp. Водночас жодна з них не охоплює повний перелік функцій, необхідних для комплексного управління задачами в команді.

Зокрема, у системі Jira реалізовано гнучкі механізми планування за Agile-методологіями [3], однак інтерфейс є складним для нових користувачів, а розширена аналітика доступна лише за допомогою сторонніх модулів [4]. Trello відзначається інтуїтивною структурою, проте не підтримує фільтрацію за командами або доступ до контактної інформації [5]. Asana забезпечує зв’язки між задачами й подіями, але обмежена в аналітичних можливостях [7]. ClickUp має широкий функціонал, який охоплює задачі, документообіг і календарі, проте його інтерфейс є перенасиченим і не передбачає централізовану навігацію між командами [7].

Усі ці інструменти мають обмеження в частині таких функцій, як статистика виконання задач у динаміці, пошук за назвами команд, логічне зв’язування задач і команд, доступ до контактної інформації учасників. Крім того, аналіз показав, що користувачі часто стикаються з труднощами при навігації між структурними елементами проєкту, особливо у великих організаціях [8].

З огляду на це, сформульовано перелік вимог до нового WEB-додатка, який має реалізовувати: створення, редагування та перегляд задач; фільтрацію задач за командами, пріоритетами, статусами виконання; статистику виконання задач та кількості багів за певний період; пошук сутностей за

атрибутами; можливість переходу на сторінку команди із задачі; відображення контактної інформації колег. Інтерфейс повинен бути адаптивним і доступним для користувачів з різним рівнем технічної підготовки.

Таке рішення забезпечить не лише зручність користування, а й дозволить менеджерам приймати обґрунтовані рішення на основі наявної аналітики. Водночас, можливість комунікації всередині системи з доступом до контактів сприятиме оперативному розв'язанню задач і підвищенню ефективності роботи команди.

Висновки

Проведений аналіз предметної області та існуючих рішень демонструє потребу у створенні нового WEB-додатка для менеджменту задач, який поєднує простоту використання з широким функціоналом. Розробка такого інструменту є доцільною для такої цільової авдиторії, як команди різного масштабу й напряму діяльності та користувачі з бажанням ведення індивідуального тайм менеджменту. Виявлені недоліки існуючих систем дозволили сформувати конкретні вимоги до функціоналу нового продукту, що стане основою для його подальшого проєктування та технічної реалізації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Грицюк Ю. І., Жабич М. Р. Управління ризиками реалізації програмних проєктів. Науковий вісник НЛТУ України. 2018. Т. 28. № 1. С. 150–162. URL: https://www.researchgate.net/publication/375536748_UPRAVLINNA_PROEKTAMI_V_IT-GALUZI_METODIKI_INSTRUMENTI_TA_KERUVANNA_RIZIKAMI

2. Gartner Magic Quadrant for Collaborative Work Management. URL: https://www.gartner.com/en/documents/5975471

3. Машницький Є. П., Арсенюк І. Р. Обгрунтування доцільності Розробки веб-додатка для менеджменту стартапів: Тези доповідей L науково-технічної конференції факультету інформаційних технологій та комп`ютерної інженерії. Вінниця : ВНТУ, 2021.

4. Jira: Issue & Project Tracking Software. URL: https://www.atlassian.com/software/jira

5. Trello: Capture, organize, and tackle your to-dos from anywhere. URL: https://trello.com/

6. Asana: Manage your team's work, projects, & tasks online. URL: https://asana.com/

7. ClickUp: The everything app for work. URL: https://clickup.com/

8. Top 20 Best Task Management Software for Work in 2023. URL: https://friday.app/p/task-management-software

Кисилевич Анжеліка Олегівна – студентка кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lika.kysylevich@gmail.com;

Арсенюк Ігор Ростиславович – к. т. н, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Kysylevych Anzhelika O. – student of the group 1CS-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lika.kysylevich@gmail.com;

Ihor Arsenuk R. – PhD (Eng.), Assosiate Professor of Department for Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.8:004.738.5

В. Ю. Рудь
І. Р. Арсенюк

ПРОГРАМНИЙ МОДУЛЬ РЕКОМЕНДАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ТОВАРІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дана робота присвячена розробці програмного модуля рекомендаційної системи товарів для онлайн-торгівлі з використанням гібридного підходу щодо рекомендацій товарів. У роботі реалізовано клієнт-серверну архітектуру з підтримкою облікових записів користувачів, збору історії переглядів, а також алгоритму генерації персоналізованих рекомендацій на основі TF-IDF-аналізу описів товарів та поведінкових патернів користувачів. Програмне забезпечення розроблено з використанням мови Python, фреймворк Flask,бібліотеки Pandas та Scikit-learn. Для перевірки якості розробленого модуля було проведено тестування, яке включає перевірку компонентів системи, а також оцінювання точності рекомендацій за допомогою метрик, таких як Precision, Recall та F1.

***Ключові слова**: рекомендаційна система, гібридна модель рекомендацій, TF-IDF, Python, онлайн-торгівля, Flask.*

Abstract

This work is devoted to the development of a software module of a product recommendation system for online shopping using a hybrid approach to product recommendations. The work implements a client-server architecture with support for user accounts, collection of browsing history, as well as an algorithm for generating personalized recommendations based on TF-IDF analysis of product descriptions and user behavioral patterns. The software is developed using the Python language, the Flask framework, the Pandas and Scikit-learn libraries. To verify the quality of the developed module, testing was conducted, which includes checking the system components, as well as evaluating the accuracy of recommendations using metrics such as Precision, Recall and F1.

***Keywords**: recommendation system, hybrid recommendation model, TF-IDF, Python, online shopping, Flask.*

Вступ

Інформаційні технології суттєво змінюють взаємодію між користувачами та цифровими сервісами. З розвитком електронної комерції зростає потреба в персоналізованих рішеннях, зокрема рекомендаційних системах, які покращують користувацький досвід і підвищують ефективність бізнесу [1]. Великі платформи на кшталт Amazon і Netflix активно використовують такі системи, демонструючи зростання доходів і лояльності [2]. Водночас малим і середнім компаніям бракує ресурсів для впровадження складних рішень. Тому актуальною є розробка адаптивних, простих у реалізації та масштабованих рекомендаційних модулів, які можна легко інтегрувати в різні сервіси для підтримки прийняття рішень та підвищення конкурентоспроможності.

Метою роботи є розширення функціональних можливостей програмного модуля рекомендаційної системи товарів.

Постановка задачі

Метою побудови системи є розширення функціональності програмного модуля, здатного генерувати персоналізовані рекомендації товарів для конкретного користувача. Ці рекомендації повинні базуватись на змішаній логіці, яка поєднує елементи контентної фільтрації (через аналіз описів товарів та їх властивостей) із базовою колаборативною логікою, що враховує історію дій

користувача та вподобання інших. Такий підхід забезпечує широку адаптацію до умов платформи, де обсяг історичних даних може бути обмеженим, а структура каталогу – динамічною.

Постановка задачі передбачає поетапне уточнення вимог до системи. На загальному рівні функціонування вона має реалізовувати підхід до фіксації дій користувача — від перегляду сторінки товару до додавання його в кошик, позначення вподобання або виставлення оцінки. Зібрані поведінкові дані використовуються для поступового оновлення персонального профілю. Для кожного користувача формується індивідуальний набір характеристик у вигляді векторної репрезентації, яка змінюється відповідно до його активності. Цей вектор слугує основою для створення списку релевантних товарів із поточного каталогу. Кожен товар, у свою чергу, представлений власним вектором, сформованим на основі його опису, категорії, ключових слів, рейтингу, популярності та інших параметрів.

Клієнт-серверна архітектура рекомендаційної системи товарів

Клієнтська частина системи виконує функцію взаємодії користувача з графічним інтерфейсом, надсилає запити до серверної частини, отримує у відповідь сформовані результати та відображає їх в адаптованому вигляді. Сучасні технології дозволяють реалізувати цю частину за допомогою JavaScript-фреймворків, однак у межах цього проєкту вона буде реалізована у спрощеному варіанті – у вигляді HTML-інтерфейсу або Flask-шаблонів, що передбачає прямий рендеринг на сервері. Такий підхід зменшує складність реалізації, проте не знижує загальної функціональності.

Серверна частина системи реалізує ключові функції: перевірку сесії, обробку форм реєстрації та входу, зберігання та оновлення даних користувача, а також запуск механізму рекомендацій. Для цього сервер має доступ до бази даних, у якій зберігаються всі необхідні таблиці: користувачі, товари, оцінки, перегляди, уподобання, згенеровані рекомендації. Сервер обробляє запити згідно з REST-логікою: кожен запит має визначений маршрут, метод (GET, POST, PUT) і відповідний обробник.

На рівні внутрішньої логіки система має бути розділена на модулі. Кожен модуль виконує ізольовану функцію, що підвищує підтримуваність і дозволяє розробляти окремі компоненти паралельно. Наприклад, модуль рекомендацій містить реалізацію TF-IDF-обробки [3], матрицю схожості, алгоритм комбінування ваг; модуль фільтрації – пошук товарів за категорією чи рейтингом; модуль профілю – оновлення особистих даних, вподобань, результатів взаємодії. Такий підхід відповідає принципам MVC-моделі [4], де контролер обробляє логіку, модель взаємодіє з базою даних, а шаблон відповідає за відображення результатів.

Зважаючи на наведене, загальна архітектура системи формалізується як тришарова клієнт-серверна структура з внутрішнім модульним поділом на функціональні компоненти. Це дозволяє забезпечити простоту обслуговування, зрозумілу логіку розгортання та можливість майбутнього масштабування.

Для кращого розуміння внутрішньої організації компонентів системи та їх взаємодії нижче наведено узагальнену схему клієнт-серверної архітектури системи рекомендацій (рис.1).

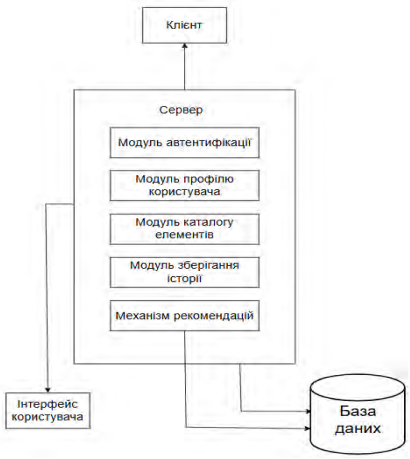

Рисунок 1 – Структура клієнт-серверної архітектури системи рекомендацій

Вимоги до програмного модуля рекомендаційної системи товарів

1. Генерація списку товарів відповідно до профілю користувача.
2. Зберігання переглядів, оцінок, покупок, вподобань.
3. Аналіз описів, категорій, рейтингу.
4. Підтримка оцінювання, лайків, коментарів.
5. Робота з великою кількістю товарів та одночасних сесій.
6. Формування результатів за <500 мс.
7. Захист даних користувачів, підтримку авторизації.
8. Розділення на блоки: рекомендації, авторизація, каталог, аналітика.
9. Сумісність із зовнішніми інтерфейсами та БД.

Висновки

У результаті проведеного аналізу та формалізації вимог було визначено загальну архітектуру, функціональні можливості та основні принципи реалізації програмного модуля рекомендаційної системи товарів. Система побудована за клієнт-серверною моделлю з чітким поділом на окремі модулі, що відповідають за рекомендації, взаємодію з користувачем, роботу з даними та аналітику. Основу формування рекомендацій становить комбінований підхід, який поєднує контентний аналіз із базовими елементами колаборативної фільтрації. Така стратегія забезпечує адаптивність до обмежених обсягів історичних даних і дозволяє масштабувати рішення під потреби малого та середнього бізнесу. Запропонована система є ефективною, зрозумілою в реалізації, функціонально гнучкою й придатною до інтеграції в широкий спектр цифрових сервісів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ricci, F., Rokach, L., Shapira, B.: Recommender Systems Handbook. Springer, 2015, pp. 1–35
2. Gomez-Uribe, C. A., Hunt, N.: The Netflix Recommender System: Algorithms, Business Value, and Innovation. ACM Trans. Manag. Inf. Syst. 6(4), 135–153 (2015)
3. Manning, C. D., Raghavan, P., Schütze, H.: Introduction to Information Retrieval. Cambridge University Press, 2008, pp. 113–145
4. Gamma, E., Helm, R., Johnson, R., Vlissides, J.: Design Patterns: Elements of Reusable Object-Oriented Software. Addison-Wesley, 1994, pp. 127–147

Рудь Владислав Юрійнович — студент групи 3КН-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: vladuslavrud2004@gmail.com
Арсенюк Ігор Ростиславович — канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. email: air@vntu.edu.ua

Rud Vladislav Y. — student of group 3КН-21б, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: vladuslavrud2004@gmail.com
Arsenyuk Igor R. — Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of the Department of Computer Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: air@vntu.edu.ua

УДК 621.1

В. І. Ліщинський[1]
В. І. Перепелиця[1]

АНАЛІЗ ПОТРЕБИ У БЕЗПЕРЕРВНОМУ НАВЧАННІ: ФУНКЦІОНАЛЬНІ ВИМОГИ ДЛЯ ОСВІТНЬОЇ ОНЛАЙН-ПЛАТФОРМИ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено концепцію онлайн-платформи освітніх курсів, яка поєднує асинхронні відео курси та синхронні живі лекції з онлайн-консультаціями. Запропонована модель задовольняє потребу викладачів у соціальному визнанні, надаючи досвідченим фахівцям можливість поєднувати викладацьку діяльність із основною професією, а студентам — отримувати якісні знання за доступною ціною, не відриваючись від навчального плану. Механізм Learning Paths формує послідовні дорожні карти навчання, що сприяє підвищенню мотивації та рівня завершення курсів.

Ключові слова: онлайн-платформа; освітні курси; дистанційна освіта; Learning Paths; відеокурси.

Abstract

The paper presents the concept of an online platform for educational courses that combines asynchronous video courses and synchronous live lectures with online consultations. The proposed model meets the need of teachers for social recognition, providing experienced professionals with the opportunity to combine teaching with their main profession, and students with the opportunity to obtain high-quality knowledge at an affordable price without disrupting their study plan. The Learning Paths mechanism creates sequential learning roadmaps, which helps to increase motivation and course completion rates.

Keywords: online platform; educational courses; distance learning; Learning Paths; video courses.

Вступ

У контексті сучасних соціально-економічних викликів концепція безперервного навчання (lifelong learning) розглядається як ключовий чинник адаптації фахівців до стрімких технологічних змін і зростаючих вимог ринку праці. За визначенням ЮНЕСКО, безперервне навчання – це процес, що охоплює все життя, забезпечуючи особам різного віку та походження можливості здобувати знання й навички в різних контекстах від раннього дитинства до пізньої дорослості [1].

Глобальний ринок електронного навчання демонструє стабільне зростання: у 2024 році його обсяг оцінювався в понад $342,4 млрд із прогнозом досягти $682,3 млрд до 2033 року при середньорічному темпі зростання 8 % IMARC Group. Інші аналітики називають ще вищі показники – наприклад, частка CAGR 19 % у період 2025–2030 із ринком близько $299,7 млрд вже в 2024 році Grand View Research або прогноз зростання до $848,1 млрд до 2030 року при CAGR 17,5 % Devlin Peck [2, 3].

Попри значні інвестиції та масштабні кампанії залучення слухачів, платформи масових відкритих онлайн-курсів (MOOCs) стикаються з низьким рівнем завершення: медіанний показник становить лише 12,6 % (діапазон від 0,7 % до 52,1 %) залежно від формату та тематики курсу Reda Sadki. Цей розрив між реєстрацією та фактичним успіхом учасників пояснюється відсутністю достатньої підтримки, чіткої структури навчального шляху та соціальної взаємодії з викладачем.

У відповідь на такі виклики росте інтерес до моделей навчання, що поєднують асинхронні відео-лекції, синхронні онлайн-сесії та інтерактивні компоненти. Після пандемії COVID-19 близько 53 % студентів університетів у 2022–2023 н. р. обрали онлайн-заняття (до 36 % до пандемії) через гнучкість і доступність такого формату Matsh Talent Development. Це свідчить про необхідність розвитку освітніх платформ, які можуть задовольняти потреби різних категорій користувачів одночасно – від фахівців, що змінюють професію, до студентів, які прагнуть поєднати навчання з іншою діяльністю[3].

Результати дослідження

Аналіз демографічних та соціально-економічних трендів у підготовці педагогічних кадрів виявив суттєве збільшення долі «кар'єрних змінників». У Великій Британії за останні два роки кількість стажерів віком 50+ зросла на 67 %, а нині один із десяти новачків-педагогів – це особа віком 40 і старше. Ініціатива Now Teach рекрутувала понад 1 100 професіоналів із різних сфер, які оцінили викладання як спосіб реалізувати соціальне визнання й отримати безпосередній зворотний зв'язок від учнів The Times. У Австралії за останні роки спостерігається подібна тенденція: загальні вступи на

курси підготовки вчителів зросли на 14 %, а університет Сіднея зафіксував 30 % приріст охочих отримати педагогічну кваліфікацію dailytelegraph [4, 5].

Економічні чинники також зумовлюють часову й рольову гнучкість педагогів: згідно з федеральними даними США, близько 17 % учителів у 2020–2021 н. р. поєднували основну роботу із другою зайнятістю, зокрема репетиторством та іншими професійно спорідненими активностями. Це дозволяло компенсувати низькі зарплати та забезпечити фінансову стійкість, проте також збільшувало навантаження та ризик вигорання PRiME Center | St. Louis University[6].

З боку студентів дослідження підтверджують, що нестача чіткої послідовності курсів викликає розгубленість і призводить до зниження рівня завершення. Вирішення цього виклику можливе через формування структурованих «дорожніх карт» (Learning Paths), які поєднують взаємопов'язані модулі в єдину навчальну траєкторію, сприяючи підвищенню мотивації та відчуття прогресу.

Ключові функції запропонованої онлайн-платформи:

- ***Асиметричне навчання.*** Модуль відео-лекцій, доступний 24/7 із можливістю повторного перегляду та завантаження матеріалів.
- ***Синхронні сесії.*** Регулярні вебінари, міні-групові семінари та індивідуальні консультації для оперативного зворотного зв'язку.
- ***Інтерактивні завдання.*** Практичні кейси, тести та проєктні роботи з автоматизованою та ручною перевіркою результатів.
- ***Learning Paths.*** Адаптивні дорожні карти, що комбінують серії курсів для здобуття конкретних компетенцій і спеціалізацій.
- ***Трекінг прогресу та сертифікація.*** Індивідуальні дашборди з відображенням виконаних модулів і цифрові сертифікати після успішного завершення Learning Path.
- ***Спільнота та нетворкінг.*** Тематичні форуми, чати та онлайн-події для обміну досвідом між учасниками й викладачами.

Висновки

Отже, проведене дослідження підтвердило, що в умовах швидких технологічних та соціальних трансформацій онлайн-платформа, яка поєднує асинхронне відео-навчання та синхронні живі сесії, здатна одночасно задовольнити ключові потреби як викладачів, так і студентів. Викладачі «кар'єрні змінники» отримують можливість реалізувати потребу у визнанні та соціальній взаємодії без відмови від основного фахового шляху, тоді як студенти користуються структурованим навчальним процесом через Learning Paths, що підвищує їхню мотивацію та рівень завершення курсів. Інтеграція трекінгу прогресу, цифрової сертифікації й елементів спільноти створює середовище, в якому підтримка, взаємодія та відчуття досягнень стають основою ефективного online-learning.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. What you need to know on lifelong learning. UNESCO. URL: https://www.unesco.org/en/lifelong-learning/need-know (дата звернення 27.05.2025).

2.Global E-learning Market Size To Worth USD 1515.97 Billion By 2033, according to a research report published by Spherical Insights & Consulting. GlobeNewswire, 26 червня 2024. URL: https://www.globenewswire.com/news-release/2024/06/26/2514601/0/en/Global-E-learning-Market-Size-To-Worth-USD-1515-97-Billion-By-2033.html (дата звернення 27.05.2025).

3. E-Learning Services Market Size, Share | Industry Report 2030. Grand View Research. URL: https://www.grandviewresearch.com/industry-analysis/e-learning-services-market (дата звернення 27.05.2025).

4.Rise of Over-50 Teacher Trainee: "I'm down with the lingo". The Times, May 2025. URL: https://www.thetimes.co.uk/article/rise-of-the-over-50-teacher-trainee-im-down-with-the-lingo-2vqsp2dxs (дата звернення 28.05.2025).

5. 47 E-Learning/Online Learning Statistics – Worldwide, the e-learning market is expected to be worth $325 billion by the year 2025. Cross River Therapy. URL: https://www.crossrivertherapy.com/research/e-learning-market-size (дата звернення 28.05.2025).

6.Outside Jobs Among U.S. Public School Teachers. U.S. Department of Education, National Center for Education Statistics (Data Point), March 2021. URL: https://nces.ed.gov/pubs2021/2021007/index.asp (дата звернення 29.05.2025).

Ліщинський Вадим Ігорович – студент групи 4КН-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця;

Перепелиця В'ячеслав Ігорович — доктор філософії, асистент кафедри «Комп'ютерних наук», e-mail: pvi_92@ukr.net; Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Lishchynskyy Vadym Ihorovych – student of group 4KN-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Perepelytsia Viacheslav Ihorovych - PhD, assistant of the Department of Computer Science, e-mail: pvi_92@ukr.net; Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.85:336.76

Шевчук О.Ф.
Краснолуцька Я.В.

Особливості розробки програмного модуля прогнозування цін акцій фондового ринку

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено розробку програмного модуля для прогнозування цін акцій фондового ринку на основі моделі ARIMA. Система дозволяє аналізувати часові ряди, здійснювати перевірку стаціонарності, виконувати логарифмічну трансформацію та диференціювання ряду. Історичні дані про котирування акцій завантажуються через API Yahoo Finance. Результати прогнозування відображаються у зручному графічному інтерфейсі, реалізованому на платформі Streamlit. Додатково реалізовано модулі новин і інвестиційного калькулятора. Розроблений модуль є гнучким, масштабованим і придатним до практичного використання в інвестиційній діяльності.

Ключові слова: *фондовий ринок, прогнозування, ARIMA, часові ряди, Streamlit, фінансові дані.*

Abstracts.

The paper presents the development of a software module for forecasting stock prices on the stock market using the ARIMA model. The system enables time series analysis, including stationarity checks, logarithmic transformation, and differencing. Historical price data is retrieved through the Yahoo Finance API. Forecasting results are visualized through a convenient user interface implemented on the Streamlit platform. Additional features include a news feed and an investment calculator. The developed module is flexible, scalable, and suitable for practical use in investment decision-making.

Keywords: *stock market, forecasting, ARIMA, time series, Streamlit, financial data.*

Вступ

Фондовий ринок є динамічним середовищем, у якому ціни акцій піддаються впливу численних економічних, політичних і соціальних факторів [1, 2]. Постійні коливання котирувань створюють потребу в точному та оперативному аналізі для прийняття ефективних інвестиційних рішень. У зв'язку з цим розробка ефективних програмних інструментів прогнозування з розширеними функціональними можливостями є актуальним напрямом досліджень у фінансовій аналітиці та економічному моделюванні [3].

Ефективне прогнозування цін акцій на фондовому ринку є досить складною задачею, що потребує урахування численних економічних, політичних і соціальних чинників. Висока волатильність ринку зумовлює необхідність застосування точних математичних моделей та сучасних програмних засобів для аналітики. Успішна розробка таких інструментів потребує комплексного підходу, що передбачає як вибір адекватного методу прогнозування, здатного коректно відтворювати динаміку часових рядів, так і вдосконалення функціональних характеристик існуючих програмних рішень. Такий комплексний підхід сприятиме підвищенню точності прогнозів, покращенню процесу прийняття рішень та забезпеченню гнучкості системи в умовах нестабільного ринкового середовища.

Результати дослідження

Серед найбільш поширених підходів до прогнозування часових рядів виокремлюють методи класичної статистики, машинного навчання та гібридні моделі. Статистичні підходи, зокрема AR, MA, ARIMA та SARIMA, ґрунтуються на аналізі історичних значень і виявленні внутрішніх залежностей у даних. Вони характеризуються простотою реалізації, високою інтерпретованістю та ефективністю у випадках обмежених обсягів даних. Особливо ефективною для фінансових часових рядів є модель ARIMA, яка здатна працювати з нестаціонарними даними, враховуючи як автокореляції, так і ковзні середні.

На відміну від моделей глибокого навчання, ARIMA не потребує значних обчислювальних ресурсів і складного налаштування, що робить її придатною для інтеграції у вебзастосунки з обмеженими ресурсами. Модель забезпечує прозору інтерпретацію результатів, що є важливим чинником для

фінансової аналітики. При цьому точність ARIMA-прогнозів можна істотно підвищити за рахунок попередньої обробки часового ряду [4]. Зокрема, як показали проведені розрахунки, застосування логарифмування у поєднанні з диференціюванням сприяє досягненню стаціонарності вхідних даних, що є необхідною умовою для ефективної роботи моделі та, до того ж, й покращує точність побудованих прогнозів.

На рисунку 1 наведено приклад застосування моделі ARIMA з попередньою обробкою вхідного часового ряду (логарифмування та диференціювання) для прогнозування цін акцій компанії AAPL. Дані отримано з фінансового сервісу Yahoo Finance.

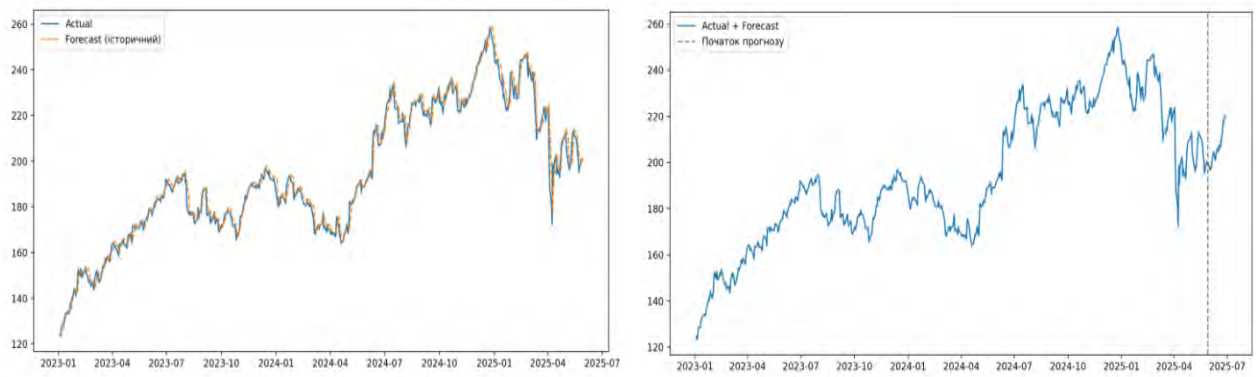

Рисунок 1 – Застосування моделі ARIMA для прогнозування цін акцій компанії AAPL

Окрім прогнозного модуля, система доповнена функціональними компонентами, що спрямовані на підтримку процесу прийняття управлінських рішень. Зокрема, реалізовано блок агрегування фінансових новин, що дозволяє враховувати поточний інформаційний фон при оцінці перспектив динаміки акцій. Вбудований механізм автоматичного отримання новин із відкритих API забезпечує користувача актуальними повідомленнями про події, які можуть суттєво впливати на вартість активів (рис. 2). Це сприяє поєднанню технічного та фундаментального аналізу в межах єдиного інтерфейсу.

Ще одним елементом функціонального розширення є інтерактивний фінансовий калькулятор (рис. 3), що дозволяє моделювати потенційну дохідність інвестицій на основі прогнозних значень. Користувач має змогу задати параметри інвестування (сума, період, дата купівлі/продажу) та отримати розрахунок очікуваного прибутку або збитку. Це дозволяє не лише переглядати прогноз, але й аналізувати можливі фінансові сценарії, що значно підвищує прикладну цінність розробленого рішення.

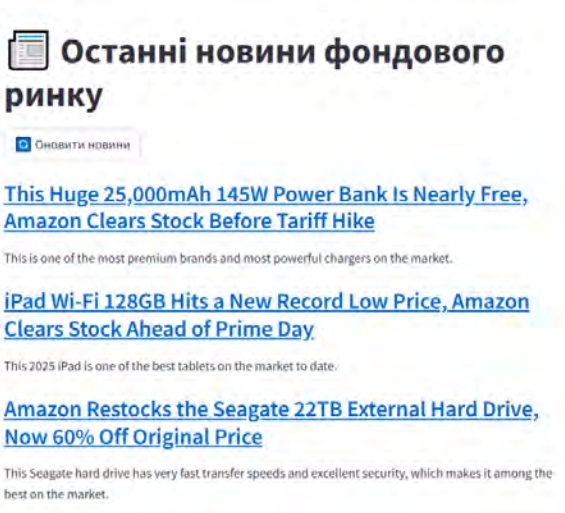

Рисунок 2 – Відображення стрічки новин за тематикою фондового ринку

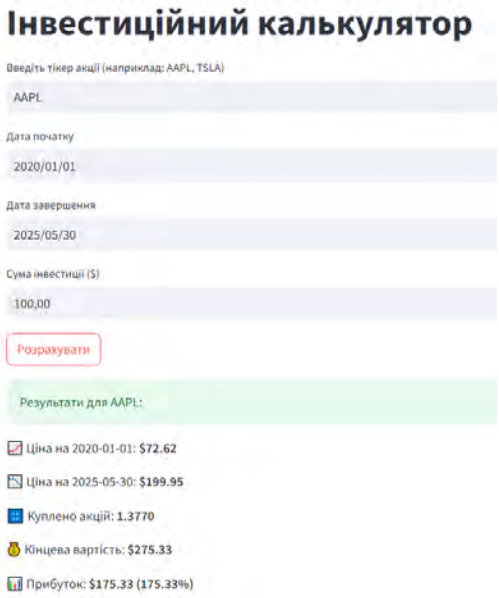

Рисунок 3 – Інтерфейс інвестиційного калькулятора

Висновок

Отже, в результаті проведеного дослідження розроблено програмний модуль прогнозування цін акцій фондового ринку з розширеними функціональними можливостями. Побудований на основі моделі ARIMA із попередньою обробкою історичних даних, модуль продемонстрував підвищену точність та ефективність у розв'язанні задач короткострокового прогнозування. Серед його переваг – гнучкість, обчислювальна простота та здатність адаптуватися до оновлення вхідних даних. Додаткові функціональні компоненти, зокрема блок фінансових новин і інвестиційний калькулятор, розширюють аналітичний потенціал розробленого інструменту та підвищують його практичну цінність у сфері фінансового аналізу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Татарин Н., Олійник О. Фондовий ринок як один із елементів фінансового ринку: історія та його сучасний стан в Україні. *Молодий вчений*. 2023. № 3 (115), С. 334-337. URL: https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/view/5794
2. Олешко Т., Попик Н., Турченюк Д. Процес моделювання ризиків фінансових інвестицій. *Економіка та суспільство*. 2023. № 56. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-111
3. Box G. E. P., Jenkins G. M., Reinsel G. C., Ljung G. M. (2015). Time series analysis: Forecasting and control (5th ed.). Hoboken, NJ, USA: John Wiley & Sons Inc. https://doi.org/10.1111/jtsa.12194
4. Яровий А.А., Шевчук О.Ф., Козловський А.В., Паночишин Ю.М., Сімончук С.В. Використання ARIMA моделей для прогнозування загального рівня злочинності в Україні. *Український журнал інформаційних технологій*. 2024. Т. 6 (2). С. 49-56. https://doi.org/10.23939/ujit2024.02.049

Шевчук Олександр Федорович – доцент кафедри комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: shevchuk@vntu.edu.ua

Краснолуцька Яна Віталіївна – студентка групи 2КН-21б факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ynlllkr@gmail.com

Shevchuk Oleksandr F. – Associate Professor of the Department of Computer Sciences, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shevchuk@vntu.edu.ua

Krasnolutska Yana V. – student, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ynlllkr@gmail.com

УДК 004.4

М.Г. Нілова[1]

О.В. Сілагін[1]

РОЗРОБКА WEB-ДОДАТКУ «ІНТЕРНЕТ МАГАЗИН ПОБУТОВИХ ТОВАРІВ»

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді викладено результати розробки WEB-додатку для продажу побутових товарів, призначеного для автоматизації продажів у малих та середніх підприємствах. Запропоновано багатошарову архітектуру на базі Spring Boot і Thymeleaf, спроектовано реляційну базу даних у 3НФ із сутностями users, products, carts, orders тощо. Описано UML-моделі (прецедентів, класів, послідовності) і алгоритми основних процесів: реєстрації, формування кошика, оформлення замовлення. Проведено первинне тестування, яке підтвердило коректність бізнес-логіки.

Ключові слова: WEB-додаток, Spring Boot, реляційна база даних, UML, електронна комерція.

Abstract

This paper presents the development of a web application for selling household goods, designed to automate sales for small and medium enterprises. A multi-layer architecture based on Spring Boot and Thymeleaf is proposed, and a third-normal-form relational database with entities users, products, carts, orders, etc., is designed. UML models (use-case, class, sequence) and algorithms for core processes—registration, cart management, order placement—are described. Preliminary testing confirmed the correctness of business logic.

Keywords: WEB application, Spring Boot, relational database, UML, e-commerce.

Вступ

У сучасних умовах стрімкого розвитку електронної комерції все більше споживачів віддають перевагу онлайн-покупкам побутових товарів — від засобів гігієни та побутової хімії до дрібної кухонної техніки й аксесуарів для дому. Зручність, економія часу та можливість порівняти десятки пропозицій одним кліком стимулюють подальший розвиток цієї галузі. Водночас масові маркетплейси часто пропонують надто широкий асортимент, перевантажений інтерфейс, фрагментарну підтримку клієнтів та відсутність чіткої спеціалізації саме на побутових товарах.

Багато платформ-лідерів мають слабкі місця, що заважають користувачам швидко і комфортно здійснювати замовлення. Серед поширених недоліків — заплутані меню й фільтри, нерозвинена програма лояльності, обмежена можливість персоналізації профілю та неповна прозорість інформації про товар. Окрім того, власники бізнесу змушені вкладати значні ресурси в оренду складів, ручне адміністрування асортименту та роботу служби підтримки.

Для оптимізації процесу продажу побутових товарів актуальним є створення спеціалізованого WEB-додатка з вузькою фокусованістю. Такий застосунок поєднає інтуїтивно зрозумілий інтерфейс, гнучкі фільтри пошуку, прозоре відображення характеристик, а також ефективні інструменти адміністрування з чітким розподілом ролей (Admin / Client). Інтеграція сучасного технологічного стеку забезпечить масштабованість, безпеку й простоту подальшого розширення функціоналу.

Метою дослідження є розробка WEB-додатка для продажу побутових товарів із спеціалізованим інтерфейсом, ефективною системою фільтрації та персоналізації, а також повноцінною адміністративною панеллю.

Результати дослідження

У результаті проведеного дослідження було створено детальний технічний проєкт і реалізовано функціональний прототип WEB-додатку «Інтернет-магазин побутових товарів», що відповідає сучасним вимогам електронної комерції малого й середнього бізнесу. На етапі аналізу предметної області було вивчено тенденції розвитку онлайн-торгівлі, виявлено ключові обмеження існуючих маркетплейсів та сформульовано набір бізнес–вимог, які покликані підвищити юзабіліті та ефективність процесу купівлі. Ці вимоги стало можливим відобразити в наборі чітко визначених сценаріїв використання (Use Case), які лягли в основу подальшої архітектури системи.

Після формування функціональних та нефункціональних вимог було обґрунтовано вибір трисегментної архітектури клієнт–сервер–дані. Клієнтська частина, реалізована за допомогою серверного шаблонізатора Thymeleaf [1] у поєднанні з фреймворком Bootstrap, забезпечує адаптивність інтерфейсу та швидкий час відгуку на різних пристроях. Серверна логіка сформована на основі Spring Boot[2] із використанням Spring Security[3] для аутентифікації та авторизації, а також Spring Data JPA[4] для зручної роботи з реляційною базою даних. Такий підхід дозволив відокремити відповідальність за представлення, бізнес-логіку та зберігання даних, спростивши тестування й подальше масштабування проєкту.

Особливу увагу приділено проєктуванню бази даних. На основі аналізу предметної області розроблено ER–модель, яка включає сутності: users, categories, manufacturers, products, carts, cart_items, orders та order_items. Застосування третьої нормальної форми (3НФ) до структури таблиць гарантувало відсутність надлишковості даних і мінімізацію аномалій при вставці, оновленні та видаленні записів. Було визначено оптимальні індекси для прискорення пошуку за ключовими полями, а також налаштовано механізм ініціалізації початкових даних за допомогою SQL-скриптів.

Для візуалізації внутрішньої структури та взаємодії компонентів використано набір UML-діаграм [5]. Діаграма класів дала змогу описати основні сутності й їх атрибути, а також показати зв’язки та залежності між ними. Діаграми послідовності демонструють детальний порядок викликів у процесах додавання товару в кошик і оформлення замовлення, що важливо для коректної реалізації контролерів REST API[6]. Діаграма розгортання ілюструє фізичне розміщення компонентів на вузлах: браузер клієнта, веб-сервер та сервер бази даних, що дає змогу планувати інфраструктуру й розподіляти навантаження між сервісами.

У процесі розробки було реалізовано базові бізнес-функції, серед яких: реєстрація та авторизація користувачів із захистом від CSRF і хешуванням паролів через BCrypt; керування особистим кабінетом з можливістю редагування контактних і платіжних даних; гнучка система пошуку й фільтрації товарів за категоріями, брендами, ціною й рейтингом; формування кошика з можливістю коригування кількості позицій; та функціонал оформлення замовлення із вибором способів доставки й оплати. Адміністративний інтерфейс дозволяє виконувати CRUD-операції над товарами, категоріями, виробниками та переглядати статистику замовлень.

Тестування прототипу включало модульні тести сервісів із використанням JUnit [7] і Mockito[8], а також інтеграційні тести REST-контролерів. Час відповіді API на середньому навантаженні (до 500 одночасних запитів) не перевищував 300–400 мс, що відповідає заданим нефункціональним вимогам. Ручне тестування клієнтського інтерфейсу підтвердило коректне відображення сторінок на десктопах та мобільних пристроях, а також зручність користування.

Фінальний результат дослідження — готовий до промислового використання прототип, що повністю задовольняє визначені цілі та завдання. Структура проєкту побудована таким чином, щоб забезпечувати просту інтеграцію з платіжними системами та зовнішніми логістичними сервісами, а також можливість подальшого розширення функціоналу – наприклад, додавання модулів аналітики, програми лояльності, інтеграції з мобільним додатком.

Таким чином, результати дослідження свідчать про успішне виконання всіх етапів розробки: від збору та аналізу вимог, проєктування архітектури й бази даних, моделювання UML-діаграм і опису алгоритмів, до реалізації, тестування та верифікації ключових бізнес-процесів. Розроблений WEB-додаток готовий до впровадження та подальшого використання в рамках малого й середнього підприємництва.

Висновки

Розроблено повнофункціональний прототип WEB-додатку «Інтернет-магазин побутових товарів» із багаторівневою архітектурою на Spring Boot і Thymeleaf, нормалізованою реляційною базою даних у

3НФ та чітко задокументованими UML-діаграмами. Реалізовано ключові бізнес-процеси — реєстрацію, пошук і фільтрацію товарів, роботу з кошиком і оформлення замовлення — із захистом даних і адаптивним інтерфейсом. Проведене тестування підтвердило відповідність системи вимогам щодо продуктивності та надійності. Розроблений додаток готовий до впровадження та подальшого масштабування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Thymeleaf. Thymeleaf: Java XML/XHTML/HTML5 template engine [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://www.thymeleaf.org ; Дата звернення: 21.05.2025.
2. Pivotal Software, Inc. Spring Boot Reference Documentation [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://docs.spring.io/spring-boot/index.html ; Дата звернення: 21.05.2025.
3. Pivotal Software, Inc. Spring Security [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://spring.io/projects/spring-security ; Дата звернення: 21.05.2025.
4. Spring Data JPA [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://spring.io/projects/spring-data-jpa ; Дата звернення: 29.05.2025.
5. Каграманова Ю. Як будувати UML-діаграми. Розбираємо три найпопулярніші варіанти [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://dou.ua/forums/topic/40575/ ; Дата звернення: 21.05.2025.
6. Liew Z. Як правильно працювати з REST API [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://itvdn.com/ua/blog/article/rest-api-18 ; Дата звернення: 21.05.2025.
7. JUnit 5 [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://junit.org/junit5/ ; Дата звернення: 29.05.2025.
8. Mockito [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://site.mockito.org ; Дата звернення: 29.05.2025.

Нілова Марія Геннадіївна – студентка групи 4КН-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email:mariaanil.2231@gmail.com.

Сілагін Олексій Віталійович - канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua.

Nilova Mariia Hennadiivna – student of Group 4KN-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine; e-mail: mariaanil.2231@gmail.com.

Silagin Oleksii Vitaliiovych – PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine; e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua.

УДК 519.816

В. В. Зубко
В. В. Колодний

АНАЛІЗ ВПРОВАДЖЕННЯ ВЕБЗАСТОСУНКУ VISTERCOMP В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Систематизовано, проаналізовано і узагальнено результати впровадження в навчальному процесі нового вебзастосунку «VisTerComp» для ранжування альтернатив, що можна вважати його повноцінним бета-тестуванням. На репрезентативній виборці було досліджено і підтверджено адекватність запропонованих авторами показників суперечливості суджень та некомпетентності експертів. Досліджено зв'язок між часом, витраченим експертами на візуальні тернарні порівняння, і їхньою компетентністю. Проаналізовано і узагальнено пропозиції щодо подальшого використання вебзастосунку VisTerComp.

Ключові слова: вебзастосунок VisTerComp, бета-тестування, ранжування альтернатив, колективні експертизи, візуальні тернарні порівняння.

Abstract

The results of the implementation of the new web application "VisTerComp" for ranking alternatives in the educational process have been systematized, analyzed and summarized, which can be considered a full-fledged beta-testing. The adequacy of the indicators of the contradiction of judgments and incompetence of experts proposed by the authors was investigated and confirmed on a representative sample. The relation between the time spent by experts on visual ternary comparisons and their competence was studied. Proposals for the further use of the web application VisTerComp were analyzed and summarized.

Keywords: VisTerComp web application, beta testing, ranking of alternatives, collective expertise, visual ternary comparisons.

Вступ

Під час викладання в 2024/2025 навчальному році дисципліни «Інформаційні технології прийняття рішень» для студентів третього курсу спеціальності «Комп'ютерні науки» ВНТУ було використано розроблений авторами новий вебзастосунок «VisTerComp» [1, 2]. Після завершення навчального семестру з'явилася можливість систематизувати, проаналізувати і узагальнити результати цього першого масштабного застосування «VisTerComp» для проведення колективних і індивідуальних експертиз з метою ранжування альтернатив.

Результати дослідження

Для ознайомлення студентів з призначенням і функціоналом вебзастосунку «VisTerComp» ***на початку семестру*** авторами була організована колективна онлайн-експертиза «Наш фастфуд» (рис. 1). В якості експертів виступило загалом 67 студентів, що дає підстави вважати вибірку репрезентативною, а використання вебзастосунку «VisTerComp» в навчальному процесі – його досить масштабним бета-тестуванням. Для системного дослідження результатів автори поставили перед собою три завдання.

Першим завданням було дослідження **адекватності** показників **суперечливості суджень** і **некомпетентност**і експертів, які обчислюються на основі моделей і метрик, запропонованих авторами [3, 4].

Всі студенти-експерти були умовно розподілені на дві групи згідно з отриманими ***в кінці семестру*** оцінками з дисципліни «Інформаційні технології прийняття рішень»: група ABC (38 студентів) і група DE (29 студентів).

Згідно з [5-7] кожне візуальне тернарне порівняння (ВТП) породжує трійку бінарних трирівневих порівнянь (БТП). Відстань DIST між породженими БТП можна розглядати як метрику ступеня суперечливості суджень експерта, причому його некомпетентність розглядається як окремий випадок значної

суперечливості. Суперечливість суджень експерта обчислюється як відсоток ВТП при DIST=2, а некомпетентність експерта – як відсоток ВТП при DIST>2.

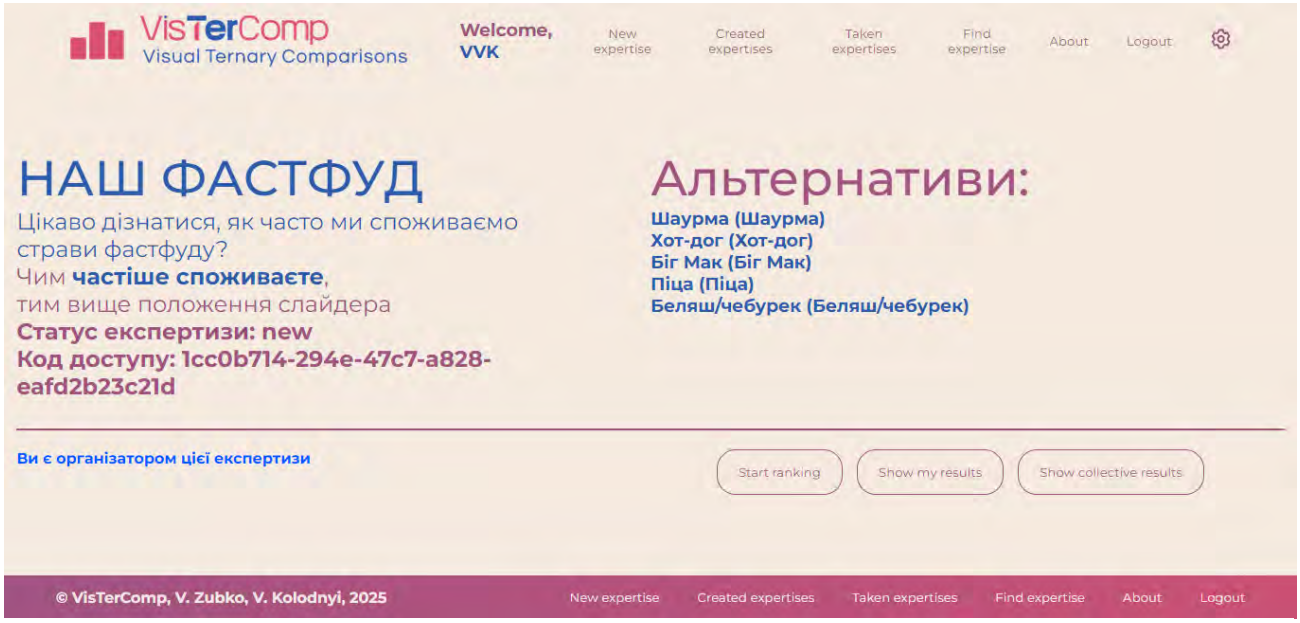

Рис. 1. Сторінка організатора колективної онлайн-експертизи «Наш фастфуд»

Вебзастосунок «VisTerComp» виділяє червоним кольором імена експертів із значною суперечливістю суджень (Сп > 10) і/або некомпетентністю (Нк > 0), тому для стислості будемо називати таких експертів «червоними».

Розглянемо розподіли експертів різного ступеня суперечливості по групам успішності.

1. Експерти з ненульовою некомпетентністю (10 експертів, 14,9% від загальної кількості):
   ABC(Нк > 0) = 20%; DE(Нк > 0) = 80%.
2. «Червоні» експерти (23 експерти, 34,3% від загальної кількості):
   ABC(Сп > 10 || Нк > 0) = 39,1%; DE(Сп > 10 || Нк > 0) = 60,9%.
3. Не «червоні» експерти (44 експерти, 65,7% від загальної кількості):
   ABC(0 <= Сп <= 10 && Нк = 0) = 65,9%; DE(0 <= Сп <= 10 && Нк = 0) = 34,1%.
4. Експерти з незначною суперечливістю (15 експертів, 22,4% від загальної кількості):
   ABC(0 < Сп <= 10 && Нк = 0) = 86,7%; DE(0 < Сп <= 10 && Нк = 0) = 13,3%.

Слід зазначити, що розподіли 1-4 разом більше за всю множину експертів, оскільки розподіл 1 є підмножиною розподілу 2, а розподіл 4 – підмножиною розподілу 3. Повну множину експертів утворюють разом розподіли 2,3.

Можна помітити, що доля студентів, які отримали оцінки A, B, C (тобто **фактично** виявилися більш компетентними) збільшується в розподілах із зменшенням показників некомпетентності та суперечливості (рис. 2). Очевидно, що це може вважатися ***підтвердженням адекватності*** показників, які **заздалегідь** були обчислені вебзастосунком «VisTerComp».

Виявилося, що всі 10 випадків **некомпетентності** (розподіл 1) супроводжувалося досить **великою суперечливістю** суджень (в середньому 40%), а сама некомпетентність варіювала в межах 10% - 30%, що підтверджує наявність монотонної залежності цих характеристик від значення DIST (в 90% випадків Нк > 0 було Сп >= Нк). Середнє значення суми показників Сп + Нк для розподілу 1 становить 58%, тобто більше половини. Це означає можливість спотворення «червоними» експертами колективних результатів експертизи, чому було б бажано запобігти.

Важливим, на думку авторів, є те, що **незначна суперечливість** суджень експертів (на відміну від некомпетентності) притаманна навіть компетентним експертам! Цей результат (розподіл 4) повністю підтверджує можливість проявлення певних когнітивних викривлень [8] при прийнятті рішень. Підкреслимо, що мова йде саме про незначну суперечливість, бо **значна суперечливість** виявилася озна-

кою експертів з фактично низькою компетентністю.

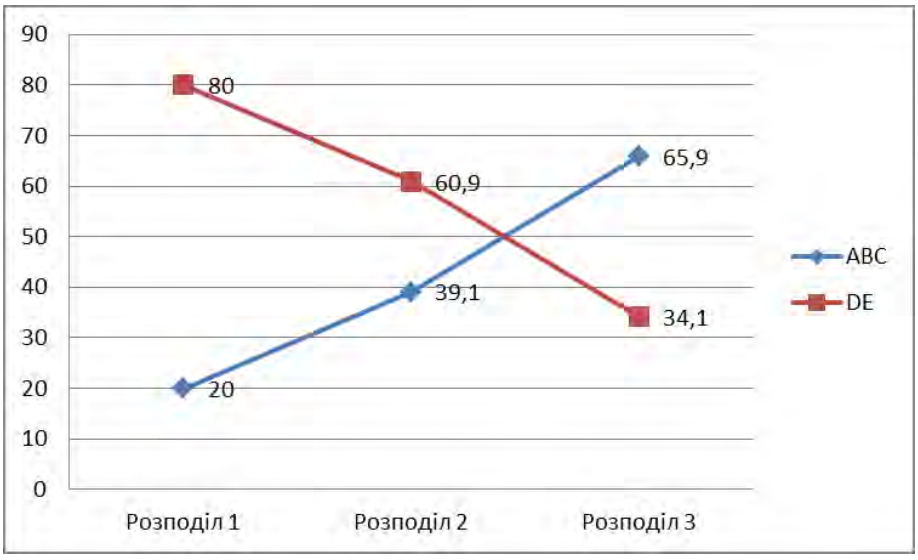

Рис. 2. Розподіли експертів різного ступеня суперечливості по групам успішності

Другим завданням було дослідити, **скільки часу потрібно експертам** на проведення ранжувань альтернатив з допомогою візуальних тернарних порівнянь (ВТП), і як цей час пов'язаний із суперечливістю суджень експертів та їх компетентністю.

Згідно з [8] розрізняють два види мислення людини: автоматичне, інтуїтивне (FAST) і розсудливе, раціональне (SLOW).

Ранжування п'яти альтернатив за інформаційною технологією «VisTerComp» потребує проведення десяти ВТП. Досліджуваний вебзастосунок обчислює час на кожне ВТП для кожного експерта, тому авторам вдалося проаналізувати та узагальнити ці дані.

Перш за все, **надмірна швидкість** при проведенні ВТП (1-3 секунди FAST-мислення) зустрічалася рідко (2 випадки з 67), але **завжди призводила до значної суперечливості та некомпетентності** експертів. Аналізуючи гістограми часу (рис. 3), можна зробити висновок, що висока швидкість (FAST-мислення менше 5 секунд) при проведенні ВТП, як правило, також призводить до значної суперечливості суджень і/або некомпетентності експертів.

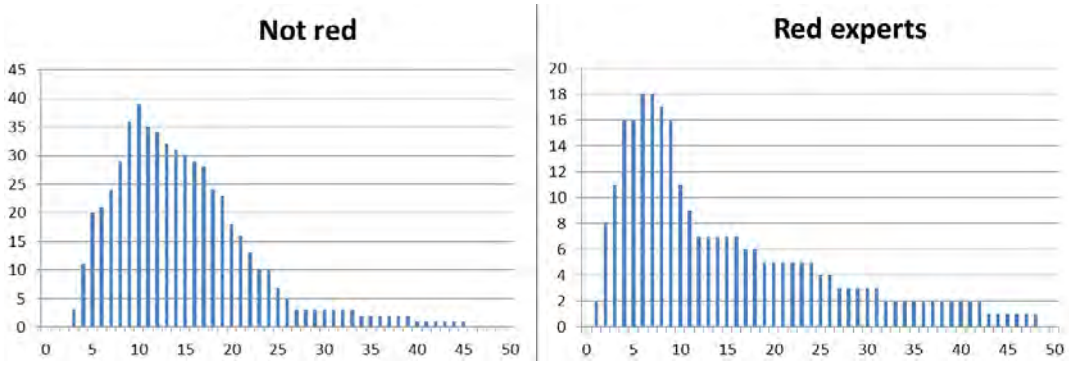

Рис. 3. Гістограми часу, витраченого експертами на візуальні тернарні порівняння (в секундах)

З іншого боку, занадто довге, з використанням SLOW-мислення (більше 10 секунд) розміркування під час ВТП не завжди гарантує компетентність і несуперечливість експертів.

Таким чином, оптимальним часом на проведення одного ВТП є 5-10 секунд з використанням FAST-мислення.

Третім завданням авторів було вивчення індивідуальних звітів студентів, опитування їх при захисті та узагальнення їхніх вражень від користування вебзастосунку «VisTerComp».

Під час вивчення дисципліни «Інформаційні технології прийняття рішень» студентами з допомо-

гою цього вебзастосунку було організовано та проведено понад 200 різноманітних експертиз, які були призначені для квантифікації психологічних факторів і некритеріального оцінювання (ранжування) альтернатив. Експерти – це команда із 6-9 студентів на чолі з обраним ними тімлідом, який є організатором експертизи.

Більшість студентів була задоволена функціоналом, зручністю користування та дизайном вебзастосунку «VisTerComp». Основною перевагою вебзастосунку студенти називали можливість проводити колективні онлайн-експертизи з розподіленням ролей і функціоналу для організатора експертизи та експерта.

Іншими перевагами вебзастосунку «VisTerComp» студенти зазначали можливість налаштовувати власне експертне середовище, велику кількість наочної аналітики в результатах, підвищену точність за рахунок збільшення кількості градацій оцінювання альтернатив до 100 та високу надійність порівняно з аналогічними програмними засобами.

Окрім цього, деякі студенти висловили побажання передбачити можливість повторного проходження експертизи в разі, якщо експерт під час ВТП зробив якусь помилку і помітив це, але виправити її вже не має можливості на наступних ВТП.

Висновки

Після масштабного бета-тестування студентами вебзастосунку «VisTerComp» в процесі його впровадження в навчальний процес авторами було проведено детальне системне дослідження результатів і зроблено такі обґрунтовані висновки:

1. **Вебзастосунок «VisTerComp» є нескладним** для початкового ознайомлення і подальшої роботи. Переважна більшість студентів з першого разу самостійно розібралася з функціоналом вебзастосунку «VisTerComp» та отримала результати експертизи.
2. Візуальні **тернарні порівняння не є складнішими за парні порівняння** для невеликої кількості альтернатив, але за рахунок надлишковості мають певні переваги.
3. **Показники суперечливості** суджень та **некомпетентності експертів**, які обчислюються на основі запропонованих авторами моделей та метрик, **є обґрунтованими і адекватними**.
4. Оптимальний діапазон часу на одне візуальне тернарне порівняння становить **5-10 секунд** при використанні FAST-мислення.
5. Вебзастосунок «VisTerComp» сприймається більшістю студентів як **зручний, наочний, ефективний та надійний інструмент** для ранжування альтернатив.
6. «VisTerComp» може бути застосований в багатьох галузях для **колективного онлайн-ранжування альтернатив** і **прийняття рішень** в умовах **цільової та критеріальної невизначеності**.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Інформаційна технологія числової і логічної інтерпретації візуальних тернарних порівнянь [Електронний ресурс] / В. В. Колодний, В. В. Зубко // Матеріали конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2025)». – Електрон. текст. дані. – 2024. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2025/paper/view/22224/18417.

2. Система підтримки колективних експертиз на основі візуальних тернарних порівнянь (вебзастосунок VisTerComp) [Електронний ресурс] / В. В. Колодний, В. В. Зубко // LIV Всеукраїнська науково-технічна конференція факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації (2025). – Електрон. текст. дані. – 2025. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fksa/all-fksa-2025/paper/view/23670/19530.

3. Колодний В. В., Зубко В. В. Моделі і метрики для інформаційних технологій на основі візуальних тернарних порівнянь, Вісник Вінницького політехнічного інституту. 2025. №1(178). С. 113-120. DOI: https://doi.org/10.31649/1997-9266-2025-178-1-113-120.

4. Інформаційна технологія числової і логічної інтерпретації візуальних тернарних порівнянь [Електронний ресурс] / В. В. Колодний, В. В. Зубко // Міжнародна науково-практична інтернет-конференція студентів, аспірантів та молодих науковців «МОЛОДЬ В НАУЦІ: ДОСЛІДЖЕННЯ, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ (МН-2025)». – Електрон. текст. дані. – 2024. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2025/paper/viewFile/22224/18417.

5. Колодний В. В. Трирівневі ранжування та їх застосування для виявлення переважань» / В. В. Колодний // VII Міжнародна конференція «Контроль і управління в складних системах (КУСС-2003)». – Вінниця, Україна: «УНІВЕРСУМ-Вінниця», 2003. – С. 238.

6. Kolodny, V., & Zubko, V. (2024). Method and information technology for ranking alternatives based on visual ternary comparisons. Information Technologies and Computer Engineering, 21(1), 23-31. https://doi.org/10.31649/1999-9941-2024-59-1-23-31.

7. Колодний В. В. Клас методів ранжування та некритеріального оцінювання об'єктів на основі візуальних тернарних порівнянь [Електронний ресурс] / В. В. Колодний, В. В. Зубко // Матеріали конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2024)», Вінниця: ВНТУ. – Електрон. текст. дані. – 2023. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2024/paper/viewFile/19021/15872.

8. D. Kahneman, Thinking, Fast and Slow. Toronto, Canada: Doubleday Canada. 2013.

Зубко Валентин Володимирович — аспірант кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, e-mail: valentyn.zubko@gmail.com

Колодний Володимир Володимирович — канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kolodnyi@vntu.edu.ua

Zubko V. — PhD student of the Computer Science Dpt., Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: valentyn.zubko@gmail.com

Kolodnyi V. — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kolodnyi@vntu.edu.ua

УДК 681.12

К. М. Степанюк
О. В. Сілагін

РОЗРОБКА ОНТОЛОГІЧНОЇ БАЗИ ЗНАНЬ ІЗ ТЕОРІЇ ШАХІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано онтологічну базу знань із теорії шахових дебютів, яка дозволила змоделювати предметну область гри та перевірити її функціональність за допомогою SPARQL-запитів у середовищі Protégé.

Ключові слова: онтологія, теорія шахів, база знань, Protégé.

Abstract

An ontological knowledge base for the theory of chess openings was proposed, which allowed modeling the subject area of the game and testing its functionality using SPARQL queries in the Protégé environment.

Keywords: ontology, chess theory, knowledge base, Protégé.

Вступ

Шахи є зручною моделлю для формалізації знань, а створення онтології дебютів актуальне для навчання, аналізу та розвитку інтелектуальних систем у шаховій сфері.

Метою роботи є розширення функціональних можливостей онтологічного моделювання бази знань у сфері теорії шахів.

Результати дослідження

Онтологічний підхід у моделюванні шахових дебютів дозволяє структуровано представити знання у вигляді семантично пов’язаних класів і властивостей.

Основу моделі становлять ключові поняття теорії дебютів: шахові фігури, їхні початкові позиції, типові варіанти розвитку подій, а також зв’язки між ними [1]. Для реалізації онтології використано середовище Protégé, де було сформовано ієрархію класів та встановлено семантичні зв’язки між ними [2]. На рис. 1 зображено фрагмент онтологічної моделі, який демонструє структуру класів і відношення між основними поняттями дебютної теорії.

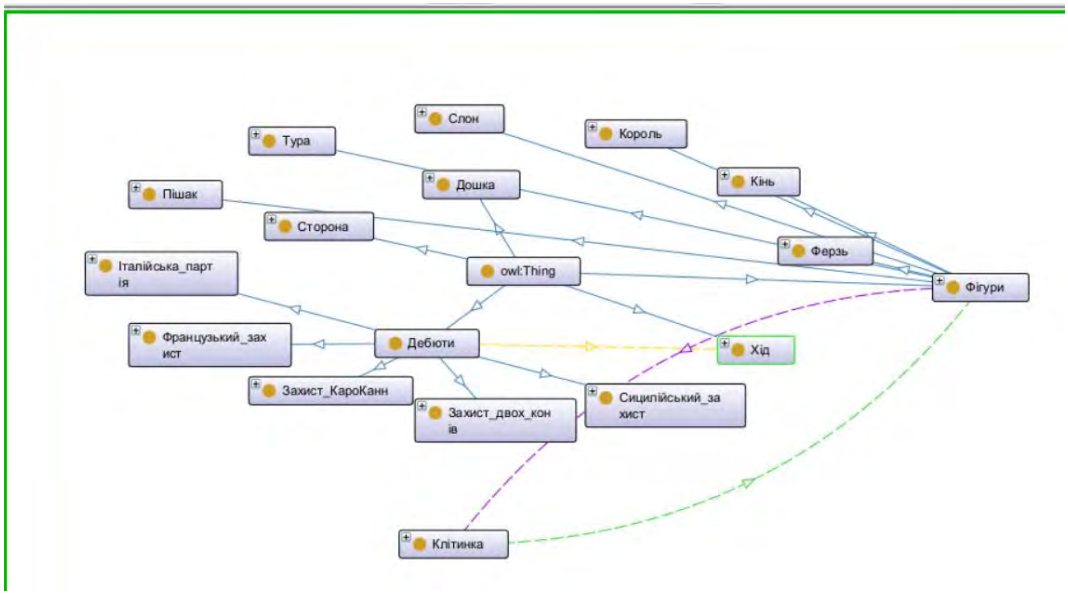

Рисунок 1 - Фрагмент онтології шахових дебютів, реалізованої в Protégé

У процесі реалізації онтології було створено значну кількість індивідів, що формують базову структуру моделі: 64 індивіди для клітинок шахової дошки, 32 — для фігур, 5 — для дебютів та 50 — для ходів (по 10 ходів для кожного з 5 дебютів: по 5 від білих і чорних сторін). Уданій онтології визначено 6 дата-властивостей, а саме: колір (визначає сторону чи фігуру — білу або чорну), має_назву (назви фігур, дебютів тощо), номер_вертикалі (від 1 до 8), номер_горизонталі (від 'a' до 'h' або числовий еквівалент), номер_ходу (порядок виконання ходу), позначення_ходу (в алгебраїчній шаховій нотації — e4, Nf3 тощо).

Також реалізовано 7 об’єктних властивостей, які забезпечують семантичну пов’язаність класів: відбувається_на, здійснений_фігурою, знаходиться_на, зроблений_стороною, містить_хід, складається_з, сусідня_з. Ці зв’язки формують логічну модель шахової партії, дозволяють відстежувати розташування фігур, послідовність ходів, і забезпечують можливість побудови запитів для аналізу стратегії та правил гри.

Для перевірки цілісності та функціональної придатності онтології були розроблені та виконані кілька SPARQL-запитів [3]. Зокрема, створено запит для виведення ієрархії класів**,** який дозволив візуалізувати структуру онтології та перевірити коректність побудови класів і підкласів. Інший запит виводив усіх індивідів класу «Хід», що забезпечило контроль за наявністю та повнотою даних, а також дозволило перевірити правильність їх зв’язків з фігурами, сторонами та клітинками. Також створено запит для отримання всіх ходів, що належать до італійської партії, що дало змогу протестувати логіку семантичних зв’язків між дебютом, його ходами та фігурами, які їх здійснюють.

SPARQL query:

```
PREFIX : <http://www.semanticweb.org/користувач/онтології/теорія_шахів#>
SELECT ?move ?notation
WHERE {
 :Італійська_партія :містить_хід ?move .
 ?move :позначення_ходу ?notation .
}
```

Рисунок 2 – Створений SPARQL запит для виведення усіх ходів, що належать до італійської партії

Запити SPARQL, реалізовані в межах моделі, дозволили перевірити її цілісність і правильність інтерпретації даних. Отримані результати підтверджують функціональну придатність онтології для застосування в освітніх платформах та інтелектуальних системах аналізу шахових партій.

На відміну від традиційних баз даних, онтологія забезпечує більшу гнучкість у представленні знань, підтримку семантичного пошуку, логічних висновків та повторного використання інформації в різних контекстах.

Висновки

Встановлено, що запропонований онтологічний підхід дозволяє формалізовано представити знання з теорії шахів, забезпечити їх структуроване зберігання, логічну цілісність та семантичну узгодженість. На відміну від традиційних баз знань, онтологія підтримує семантичні зв'язки між поняттями, дозволяє здійснювати автоматичні логічні висновки та забезпечує вищу гнучкість при масштабуванні й повторному використанні інформації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Комп'ютерні шахи [Електронний ресурс]. – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%BC%D0%BF%27%D1%8E%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%BD%D1%96_%D1%88%D0%B0%D1%85%D0%B8

2. Офіційний сайт Protégé [Електронний ресурс]. – URL: https://protege.stanford.edu/

3. О. Сілагін, Д. Зелінська, і В. Гірдвайніс, «ОНТОЛОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАЗИ ЗНАНЬ З МУЗИЧНОГО НАДЖАНРУ 'МЕТАЛ'», ІТКІ, вип. 51, вип. 2, с. 45–50, Жов 2021.

Степанюк Карина Миколаївна — студентка групи 3КН-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: krnstp066@gmil.com

Науковий керівник: ***Сілагін Олексій Віталійович*** — кандидат техн. наук, доцент кафедри КН, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Karina M. Stepaniuk — student of group 3КН-21б, Faculty of Intellectual Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: krnstp066@gmil.com

Supervisor: **Oleksiy V. Silagin** — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 681.12

Хомин Н.М.
Сілагін О.В.

ПРОГРАМНИЙ МОДУЛЬ ВИЗНАЧЕННЯ КОДУ МИТНОЇ КЛАСИФІКАЦІЇ ЗА ОПИСОМ ТОВАРУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано інтелектуальний модуль автоматичного визначення коду митної класифікації УКТ ЗЕД за описом товару, що дозволив значно скоротити витрати брокерів на митне оформлення та дає можливості на повну автоматизацію процесу в майбутньому.

Ключові слова: Docker, Elasticsearch, Neo4j, LLM, повнотекстовий пошук, УКТ ЗЕД, ШІ.

Abstract

An intelligent module for automatic determination of the UKT ZED customs classification code based on the description of the goods has been proposed, which has significantly reduced the costs of customs clearance for brokers and provides opportunities for full automation of the process in the future.

Keywords: Docker, Elasticsearch, Neo4j, LLM, full-text search, UKT ZED, AI.

Вступ

Процес визначення кодів митної класифікації УКТ ЗЕД є трудомістким та часовитратним процесом. Розвиток штучного інтелекту та можливості повнотекстового пошуку відкривають нові можливості для створення інтелектуальних модулів, котрі можуть аналізувати великі обсяги текстових описів. Використання LLM (великих мовних моделей) у поєднанні з механізмами повнотекстового пошуку (Elasticsearch) дозволить значно підвищити точність визначення кодів митної класифікації УКТ ЗЕД, скоротити часові витрати на цей процес та зменшити ймовірність помилок. Автоматизована система, побудована на таких принципах, не лише визначатиме код УКТ ЗЕД на основі опису товару, але й надаватиме користувачеві пояснення щодо вибору конкретного коду, а також його можливі альтерантиви.

Метою роботи є розширення функціональних можливостей програмного модуля по автоматичному визначенню кодів УКТ ЗЕД за описом товару з використанням технологій повнотекстового пошуку можливостей штучного інтелекту а саме великих мовних моделей LLM.

Результати дослідження

Інтелектуальні системи автоматичного визначення кодів УКТ ЗЕД на основі текстового опису товару набувають практичного значення у зв’язку з необхідністю прискорення процесів класифікації та зменшення впливу людського фактора. Встановлено, що точність класифікації значною мірою залежить від структури опису товару та здатності системи працювати з неструктурованими текстами [5].

Запропонована система реалізована у вигляді монолітного веб-додатку на основі FastAPI, де взаємодія з користувачем, обробка запитів та виклики мовних моделей відбуваються в єдиному середовищі [1]. Для аналізу опису товару використовуються генеративні мовні моделі (LLM), які автоматично виділяють ключові характеристики (матеріал, призначення, тип, форма), необхідні для подальшої класифікації. Форма введення опису товару побудована за допомогою FastAPI наведена на рисунку 1.

Формування пошукового запиту для визначення УКТ ЗЕД здійснюється шляхом побудови ембедінгу опису, який далі порівнюється з ембедінгами записів у базі через Elasticsearch. Пошук відбувається за косинусною відстанню, що дозволяє враховувати смислову схожість навіть при різному формулюванні. Для забезпечення універсальності та підтримки декількох LLM використано абстрактний клас AIModel, реалізація якого в нащадках (ChatGPTModel, GeminiModel тощо) дозволяє застосовувати принцип поліморфізму [2]. Це спрощує зміну або додавання моделей без потреби модифікувати основну логіку застосунку [1].

Метод тестування базувався на вибірці описів, підібраних за стратегією максимального мінімального віддалення (Max-Min Distance Selection), що дозволило сформувати репрезентативну множину прикладів. Встановлено, що в межах підготовленої вибірки точність системи досягала високого рівня релевантності результатів класифікації.

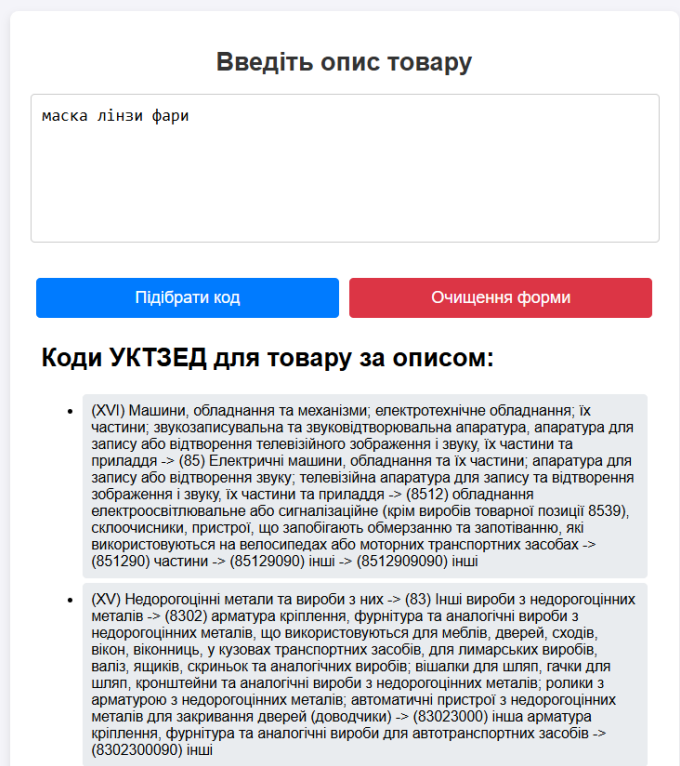

Рисунок 1 – Форма введення опису товару та результат підбору кодів за описом товару

Таким чином, запропоновано та реалізовано ефективний програмний метод визначення кодів УКТ ЗЕД на основі поєднання LLM, ембедінгів та повнотекстового пошуку, адаптований до практичних завдань митної класифікації.

Висновки

Встановлено, що запропонований підхід дозволяє підвищити точність автоматичного визначення кодів УКТ ЗЕД на основі текстового опису товару, забезпечуючи релевантність результатів навіть за умови нечітко структурованих вхідних даних, що відповідає практичним вимогам митної класифікації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Fast API Documentation, URL: https://fastapi.tiangolo.com/ (date of access: 01.02.2025).
2. Elasticsearch Guide [8.13] | Elastic. Elastic – The Search AI Company | Elastic. URL: https://www.elastic.co/guide/en/elasticsearch/reference/current/index.html (date of access: 27.02.2025).
3. Neo4j Documentation. Neo4j. URL: https://neo4j.com/docs/ (date of access: 21.02.2025).
4. Що таке Docker і як використовувати його з Python. DevZone. URL: https://devzone.org.ua/post/shcho-take-docker-i-iak-vykorystovuvaty-yoho-z-python (дата звернення: 12.03.2025).
5. Державна Митна служба «Методичні рекомендації щодо класифікації окремих товарів згідно з вимогами УКТЗЕД. URL: https://customs.gov.ua/web/content/5470/%D0%A2%D0%B0%D0%B1%D0%BB%D0%B8%D1%86%D1%8F%201.docx (дата звернення: 12.01.2025)

Хомин Назар Миколайович *– студент групи 1КН-21б факультету ІІТА кафедри комп'ютерних наук.*

Науковий керівник: ***Сілагін Олексій Віталійович*** — к.т.н, доцент кафедри КН.

Khomyn Nazar Mykolayovych – student of group 1KN-21b of the IITA Faculty of Computer Science.

Supervisor: **Sihagin Oleksii Vitaliiovych** — Ph.D. in Engineering, Associate Professor of the Department of Computer Science., Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.056

В. Л. Поліщук
І. В. Богач

РЕАЛІЗАЦІЯ АВТОРИЗАЦІЇ HTTP-ЗАПИТІВ ДО REST-ЕНДПОЙНТІВ ЗА ДОПОМОГОЮ SPRING SECURITY DSL

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розроблено конфігураційний модуль авторизації HTTP-запитів для REST API з використанням Spring Security DSL. Досліджено особливості побудови ланцюга фільтрів безпеки, реалізації безстанової аутентифікації за допомогою JWT та застосування комбінованого підходу на основі ролей і привілеїв. Також розглянуто механізми маршрутизації доступу через MvcRequestMatcher та обробку винятків при несанкціонованому доступі. Проведене модульне тестування підтвердило коректність авторизації запитів і стабільну роботу всієї конфігурації безпеки.

Ключові слова: Spring Security DSL, JWT, SecurityFilterChain, безстановна аутентифікація, MvcRequestMatcher, ролі, привілеї, REST API.

Abstract

A configuration module for authorizing HTTP requests to a REST API was developed using the Spring Security DSL. The specifics of constructing the security filter chain, implementing stateless authentication with JWT, and applying a combined role-and-privilege-based approach were investigated. Mechanisms for routing access via MvcRequestMatcher and handling exceptions for unauthorized access were also examined. Module testing confirmed the correctness of request authorization and the stable operation of the entire security configuration.

Keywords: Spring Security DSL, JWT, SecurityFilterChain, stateless authentication, MvcRequestMatcher, roles, privileges, REST API.

Вступ

У сучасних веб-застосунках безпечна організація доступу до ресурсів залишається ключовим елементом довіри користувачів та стійкості бізнес-процесів. Надійні механізми автентифікації та авторизації покликані запобігати несанкціонованому доступу й забезпечувати коректне розмежування прав між різними групами користувачів. Використання спеціалізованих інструментів, таких як Spring Security DSL у поєднанні з токен-орієнтованими підходами (наприклад, JWT), дозволяє створювати гнучкі та масштабовані рішення для захисту REST-інтерфейсів і внутрішніх компонентів застосунку, що є особливо актуальним в умовах швидкого розвитку веб-технологій та збільшення кіберзагроз.

У даній роботі досліджується підхід реалізації конфігурації безпеки, зосереджений на визначенні правил доступу до ендпойнтів за допомогою Spring Security DSL. Особливу увагу приділено використанню MvcRequestMatcher, поєднанню ролей та привілеїв, а також побудові ланцюгу фільтрів зі безстановими сесіями та обробкою помилок.

Результати дослідження

У результаті дослідження було реалізовано конфігураційний клас *SecurityConfig* для авторизації REST API. Розроблений модуль довів гнучкість розмежування доступу до ресурсів та доцільність застосування Spring Security для забезпечення більш високого рівня безпеки застосунку.

Клас забезпечує централізовану побудову ланцюгу фільтрів, що включає відключення CSRF-захисту для безстанового режиму, налаштування політики сесій як STATELESS та інтеграцію кастомних компонентів — JWT-фільтра, провайдера аутентифікації, обробника прострочених токенів і механізму логауту.

Рис. 1. Фрагмент налаштування компонентів авторизації у Spring Security

Клас *SecurityConfig* позначено анотаціями *@Configuration* та *@EnableWebSecurity*, що перетворюють його на джерело Spring компонентів безпеки та застосовує модуль захисту HTTP-запитів[1]. Конструктор класу отримує чотири ключові компоненти: провайдер аутентифікації *AuthenticationProvider*, фільтр для перевірки JWT у запитах *JwtAuthenticationFilter*, обробник протермінованих токенів *ExpiredTokenHandler* та обробник виходу з системи *LogoutHandler*.

Першим кроком у методі *secure(HttpSecurity http, MvcRequestMatcher.Builder mvc)* є відключення CSRF-захисту, оскільки застосунок працює в режимі Stateless і не використовує cookies для автентифікації[2]. Далі за допомогою лямбда-функції конфігурується розподіл прав доступу: виклики *customizer.requestMatchers(mvc.pattern(...)).permitAll()* дозволяють відкритий доступ до шляху /company/auth/**, що використовується для реєстрації та автентифікації користувачів.

Рис. 2. Налаштування автентифікації, авторизації та обробки винятків

Далі застосовується патерн розмежування доступу відповідно до ролей та привілеїв. За висхідною складністю, спочатку визначено, що виклики до /company/manage/** доступні лише користувачам з ролями MANAGER або ADMIN. Потім за допомогою перевизначення HTTP-методів POST, PUT і DELETE накладаються додаткові вимоги: для кожного набору загальних ресурсів *GENERAL_ENDPOINTS* операції створення (POST), оновлення (PUT) та видалення (DELETE) можуть виконувати лише користувачі з роллю ADMIN, причому на рівні привілеїв додатково перевіряється наявність відповідного *Privilege.ADMIN_CREATE*, *Privilege.ADMIN_UPDATE* або *Privilege.ADMIN_DELETE*. Останній виклик *.anyRequest().authenticated()* гарантує, що всі інші запити потребують просто аутентифікації, незалежно від ролей [3].

Побудова запитів для перевірки відповідності URI здійснюється через компонент *MvcRequestMatcher.Builder*, що дозволяє використовувати переваги Spring MVC (такі, як інтерполяцію патернів, врахування контекстного шляху) у фільтрах безпеки. Це дає змогу єдиним інтерфейсом описувати як REST-шляхи, так і звичайні MVC-шляхи.

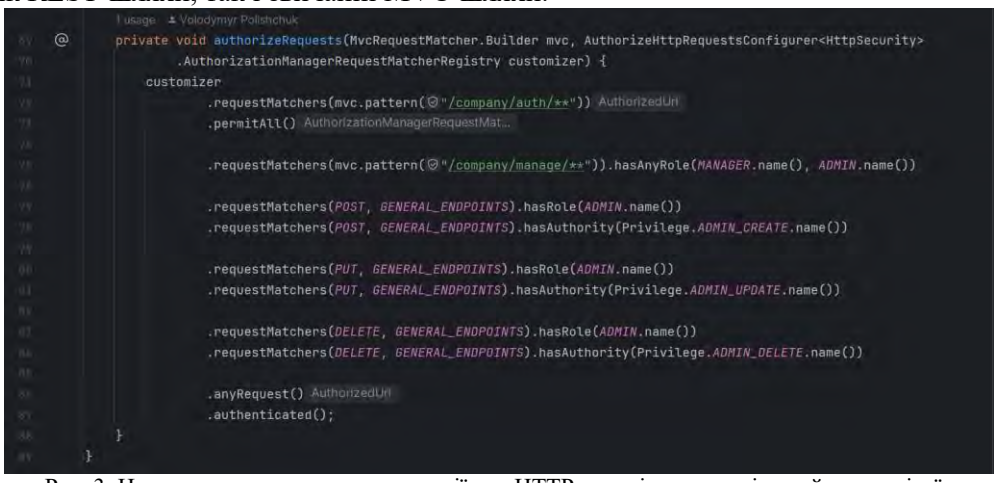

Рис. 3. Налаштування правил авторизації для HTTP-запитів на основі ролей та привілеїв

У розділі сесійної політики (sessionManagement) встановлено *SessionCreationPolicy.STATELESS*, що підкреслює безсесійний характер аутентифікації: кожен HTTP-запит містить у заголовках JWT, який перевіряється фільтром *JwtAuthenticationFilter* перед обробкою контролером. Сам фільтр додається перед стандартним *UsernamePasswordAuthenticationFilter*, щоб перехоплювати та валідовувати токен ще до ініціалізації аутентифікації Spring Security.

Обробка невдалих спроб доступу реалізована через *.exceptionHandling(config -> config.authenticationEntryPoint(expiredTokenHandler))*. У разі виконання запиту із простроченим токеном або без нього, *ExpiredTokenHandler* формує відповідь з необхідним HTTP-статусом (зазвичай 401) та повідомленням про помилку[4].

Нарешті, налаштування виходу з системи визначає URL-ендпойнт /company/logout, обробника виходу *logoutHandler* та очищення контексту безпеки за допомогою *SecurityContextHolder.clearContext()*, що забезпечує надійне видалення всіх залишкових даних авторизації. Таким чином, конструкція *SecurityFilterChain* у *SecurityConfig* демонструє сучасний патерн реалізації авторизації HTTP-запитів у Spring Boot: відключення стану сесій, перевірка JWT-токенів на ранніх етапах, гнучка маршрутизація прав доступу за допомогою Spring Security DSL та чітка обробка помилок і виходу з системи. Подібний підхід гарантує високу безпеку, масштабованість і підтримуваність коду в довгостроковій перспективі.

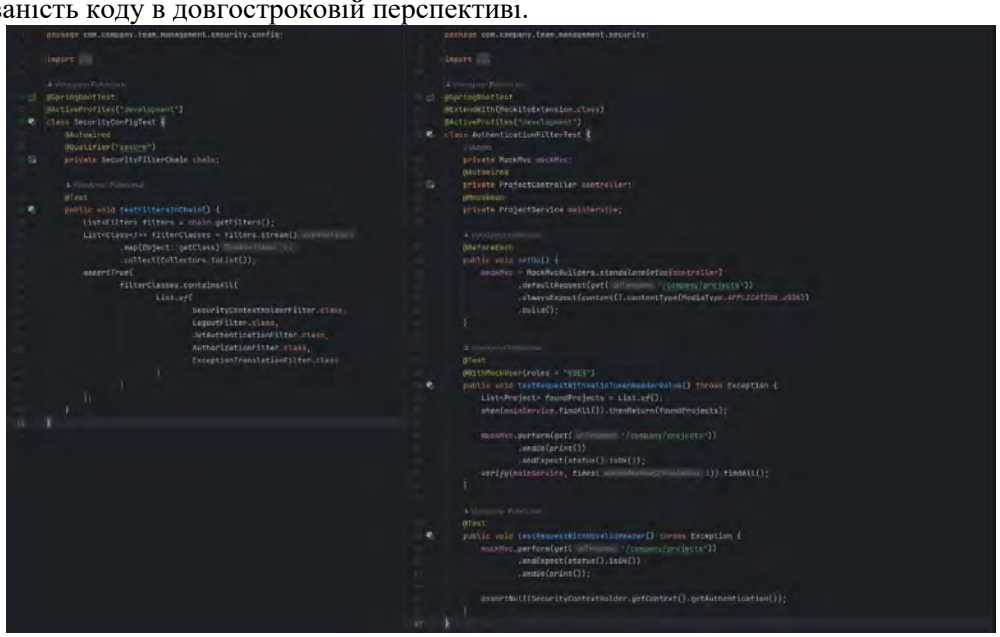

Рис. 4. Тестування модуля безпеки

Розроблений модуль було протестовано для відповідності вимогам безпеки. Було реалізовано модульні тести за допомогою JUnit5, що дозволили перевірити правильність обробки HTTP-запитів та розмежування доступу до ресурсів. Додатково проведено тестування правильності конфігурації ланцюгу фільтрів безпеки, що забезпечило перевірку окремих компонентів та загальну коректність роботи модулю безпеки.

Висновки

У результаті дослідження було реалізовано ефективний модуль авторизації HTTP-методів для REST API на основі Spring Security. Використання Spring Security DSL, дозволило гнучко розширити стандартні механізми безпеки, забезпечуючи гранульоване керування доступом на основі ролей та привілеїв до різних ресурсів додатку. Такий підхід є обґрунтованим і ефективним, оскільки гарантує належний рівень безпеки, забезпечує можливість масштабування та дозволяє гнучко керувати доступом у сучасних веб-додатках.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Spring Security Reference Documentation – Spring MVC Integration [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://docs.spring.io/spring-security/reference/servlet/integrations/mvc.html (дата звернення: 26.05.2025).
2. Spring Security Architecture. Spring Documentation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://docs.spring.io/spring-security/reference/servlet/architecture.html#servlet-securityfilterchain (дата звернення: 26.05.2025).
3. Spring Security Reference Documentation – Authorize HttpServletRequests [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://docs.spring.io/spring-security/reference/servlet/authorization/authorize-http-requests.html (дата звернення: 26.05.2025).
4. Dikanski A., Steinegger R., Abeck S. Identification and Implementation of Authentication and Authorization Patterns in the Spring Security Framework [Електронний ресурс] // ResearchGate. – 2012. – Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/289782166_Identification_and_implementation_of_authentication_and_authorization_patterns_in_the_spring_security_framework (дата звернення: 26.05.2025).

Поліщук Володимир Леонідович – студент групи 1КН-21Б, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: volodimirpolishchuck@gmail.com

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com

Polishchuk Volodymyr Leonidovich – student of 1KN-21b group, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: volodimirpolishchuck@gmail.com

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Computer Systems and Automatics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com

УДК 004.4

Д. О. Ткаченко
І. В. Богач

РОЗРОБКА WEB-ДОДАТКУ ДЛЯ КЕРУВАННЯ СЕРВЕРНИМ СЕРЕДОВИЩЕМ КОРПОРАТИВНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Виконано розробку вебдодатку для керування серверним середовищем корпоративної інформаційної системи. Система реалізує повноцінний функціонал для автоматизованого розгортання, моніторингу, адміністрування, а також резервного копіювання та відновлення інстанцій. У додатку передбачено інтерактивний дашборд, який відображає ключові технічні метрики серверів у режимі реального часу, включаючи навантаження на процесор, обсяг використаної пам'яті, кількість активних процесів і параметри мережевого трафіку.

Ключові слова: web-додаток, автоматизація розгортання, серверна інфраструктура, моніторинг, Docker, Python.

Abstract

A web application for managing the server environment of a corporate information system has been developed. The system provides full functionality for automated deployment, monitoring, administration, as well as backup and recovery of instances. The application includes an interactive dashboard that displays key technical metrics of the servers in real time, including CPU load, memory usage, the number of active processes, and network traffic parameters.

Keywords: web application, deployment automation, server infrastructure, monitoring, Docker, Python.

Вступ

Швидкий розвиток IT та зростаюча залежність бізнесу від цифрових рішень ускладнюють структуру корпоративних інформаційних систем. Для забезпечення ефективної роботи таких систем критично важливою є стабільність, керованість та масштабованість серверної інфраструктури. У відповідь на ці виклики все більшого поширення набувають технології автоматизації, які зменшують трудові витрати, знижують ризик людських помилок і підвищують надійність систем. Одним із найефективніших підходів є контейнеризація, зокрема використання Docker і Docker Compose. Ці інструменти дозволяють створювати ізольовані середовища, які легко налаштовуються, масштабуються та переносяться між платформами. Водночас важливою складовою сучасного управління інфраструктурою є постійний моніторинг системних метрик — таких як навантаження, активність контейнерів та мережевий трафік — що дає змогу вчасно виявляти проблеми та забезпечувати безперервну роботу системи

Постановка задачі дослідження

У межах дослідження необхідно виконати низку завдань, що охоплюють повний цикл створення програмного продукту. Спершу необхідно обґрунтувати доцільність розробки спеціалізованого веб-додатку для керування серверним середовищем корпоративної інформаційної системи, враховуючи потреби в автоматизації, масштабованості та моніторингу. Далі виконується порівняльний аналіз існуючих рішень, з метою виявлення їхніх сильних і слабких сторін та визначення вимог до власного рішення. На основі цього проєктується архітектура системи, обираються та обґрунтовуються технології, зокрема Python, Django, і супутні інструменти. Після розробки веб-додатку з функціями розгортання, моніторингу, резервного копіювання та керування інстанціями, проводиться тестування для перевірки його функціональності, надійності та відповідності технічним вимогам.

.

Результати дослідження

Результатом дослідження стало створення веб-додатку для керування серверним середовищем корпоративної інформаційної системи з урахуванням вимог до автоматизації, гнучкості,

масштабованості та моніторингу. У межах реалізації було спроєктовано логічну структуру програмного забезпечення, що складається з окремих взаємопов'язаних компонентів, кожен з яких виконує чітко визначену функцію. Відповідно до функціональних вимог, архітектура системи побудована за модульним принципом, що дозволяє легко масштабувати додаток та розширювати його можливості.

Інтерфейс користувача реалізовано як багатокомпонентну клієнтську частину, побудовану з використанням HTML, CSS, JavaScript та бібліотек візуалізації Chart.js і D3.js [1]. Головна сторінка виконує роль інформаційного дашборду, де в реальному часі відображаються ключові метрики продуктивності системи. Окрім дашборду, інтерфейс включає таблицю з переліком інстанцій, а також сторінку розширеної інформації про кожну з них, що забезпечує зручну навігацію та доступ до основних дій.

Ключовим компонентом є сервіс взаємодії з Docker, побудований на основі бібліотеки python_on_whales [2]. Він відповідає за створення, запуск і зупинку інстанцій, а також виконання резервного копіювання та відновлення середовищ. Кожна інстанція розгортається на основі автоматично згенерованого файлу docker-compose.yml, з допомогою якого можна враховувати змінні оточення та специфіку конфігурацій.

Система моніторингу реалізована на основі бібліотеки psutil та низки допоміжних модулів (os, cpuinfo, platform), що дозволяють здійснювати збір системних метрик, таких як навантаження на процесор, використання оперативної пам'яті, дисковий простір, кількість активних процесів та швидкість мережевого трафіку[3]. Отримані дані передаються у форматі JSON до клієнтської частини, де візуалізуються у вигляді інтерактивних графіків.

Модуль REST API, реалізований засобами Django, дозволяє забезпечити обробку запитів від користувача, взаємодію з Docker API, запуск скриптів резервного копіювання та повернення актуальних статусів інстанцій [4]. Уся логіка взаємодії з серверною частиною зведена до роботи з HTTP-запитами, що дає змогу динамічно оновлювати інтерфейс без перезавантаження сторінки.

Додаток також містить внутрішню базу даних, де зберігається інформація про всі інстанції, їхній статус, конфігурації, історію дій користувача та метадані про останні резервні копії. Такий підхід забезпечує цілісність даних та можливість подальшої аналітики. Структурна модель взаємодії всіх компонентів представлена у вигляді UML-діаграми, що відображає логічні зв'язки між модулями системи та дозволяє наочно оцінити її архітектуру.

Висновки

У результаті проведеного дослідження було розроблено функціональний веб-додаток для керування серверним середовищем корпоративної інформаційної системи. Реалізоване рішення об'єднує інструменти автоматизованого розгортання, централізованого моніторингу, резервного копіювання та адміністрування інстанцій у зручному, інтуїтивно зрозумілому інтерфейсі. Завдяки використанню сучасного технологічного стеку, вдалося досягти високого рівня інтерактивності, гнучкості та стабільності системи. Створений програмний продукт може бути впроваджений у середовищах IT-відділів підприємств, центрів обробки даних або освітніх установ для навчання адміністрування сучасної інфраструктури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. JavaScript – MDN Web Docs – Mozilla [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/JavaScript (дата звернення: 15.05.2025).

2. Python on whales [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://gabrieldemarmiesse.github.io/python-on-whales/(дата звернення: 15.05.2025).

3. psutil documentation — psutil 6.0.0 documentation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://psutil.readthedocs.io/en/latest/(дата звернення: 15.05.2025).

4. Develop with Docker Engine API [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://docs.docker.com/engine/api/(дата звернення: 15.05.2025).

Ткаченко Дар'я Олексіївна − студентка групи 2КН-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tkacenko.dash@gmail.com

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com

Tkachenko Daria Oleksiivna – student of group 2KN-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tkachenko.dash@gmail.com

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com

УДК 510.2

В.В. Кравець

СУЧАСНІ ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ПОНЯТЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена аналізу ролі сучасних цифрових технологій у формуванні математичних понять. Розглянуто використання інтерактивних середовищ, візуалізації, симуляцій та електронних освітніх платформ у процесі навчання математики. Показано, як цифрові інструменти сприяють глибшому розумінню абстрактних понять, розвитку аналітичного мислення та підвищенню мотивації студентів.

Ключові слова: цифрові технології, математичні поняття, візуалізація, інтерактивне навчання.

Abstract

The publication is devoted to the analysis of the role of modern digital technologies in the formation of mathematical concepts. The use of interactive environments, visualization, simulations and electronic educational platforms in the process of teaching mathematics is considered. It is shown how digital tools contribute to a deeper understanding of abstract concepts, the development of analytical thinking and increased motivation of students.

Keywords: digital technologies, mathematical concepts, visualization, interactive learning.

Вступ

У сучасному освітньому середовищі формування математичних понять є важливим етапом у підготовці висококваліфікованих фахівців. Традиційні методи викладання часто стикаються з труднощами в поясненні абстрактних ідей. Сучасні цифрові технології відкривають нові можливості для візуалізації, моделювання та інтерпретації математичних структур. Використання таких засобів як GeoGebra, Desmos, інтерактивні дошки та електронні підручники дає змогу зробити навчання більш доступним і наочним. У поєднанні з комп'ютерними технологіями цифрові інструменти стають важливим чинником у розвитку математичного мислення.

Результати досліджень

1. Формування математичних понять за допомогою цифрових технологій. Цифрові технології відіграють ключову роль у формуванні математичних понять, особливо у вищій математиці. Їх застосування сприяє не лише кращому засвоєнню теоретичного матеріалу, але й розвитку вмінь аналітичного мислення, абстрагування та моделювання реальних процесів.

Перш за все, цифрові інструменти забезпечують наочність складних абстрактних понять. Наприклад, для ілюстрації поняття похідної функції використовується інтерактивна візуалізація наближення до дотичної. Це дозволяє студентам краще зрозуміти динаміку зміни функції в окремій точці. Математичний вираз для похідної, що ілюструє цей процес, є наступним:

$$f'(x) = \lim_{\Delta x \to 0} \frac{f(x + \Delta x) - f(x)}{\Delta x}$$

Особливо ефективними є програми типу GeoGebra, Desmos, Maple, які дозволяють варіювати параметри функцій у реальному часі, спостерігаючи їхній вплив на графік і поведінку похідної. Це робить поняття похідної не лише формальною конструкцією, а конкретним інструментом для дослідження змін.

2. Застосування цифрових технологій для розв'язування рівнянь та моделювання природних явищ. Цифрові технології дозволяють реалізовувати чисельні методи для

розв'язування рівнянь, які не мають аналітичного розв'язку. Це зокрема стосується складних диференціальних рівнянь, які виникають у математичному моделюванні природних явищ – поширення тепла, механічних коливань, біологічних процесів. Завдяки програмним середовищам типу MATLAB, Mathcad або Jupyter Notebook студенти можуть виконувати інтерактивне моделювання процесів, перевіряти гіпотези та порівнювати чисельні та аналітичні результати.

3. Використання віртуальних лабораторій та систем комп'ютерної алгебри (CAS). Окрему увагу слід приділити розвитку віртуальних лабораторій, які поєднують математичне моделювання з візуальним середовищем, де користувач може змінювати умови задачі й спостерігати за наслідками в реальному часі.

Ще одним важливим аспектом є використання систем комп'ютерної алгебри (CAS), які дозволяють автоматизовано виконувати інтегрування, диференціювання, розклад у ряди Тейлора, знаходження екстремумів тощо. Наприклад, розгляд ряду Тейлора дозволяє пояснити ідею локального наближення функції:

$$f(x) \approx f(a) + f'(a)(x-a) + \frac{f''(a)}{2!}(x-a)^2 + \dots$$

4. Адаптивність та індивідуалізація навчання. Суттєвим чинником ефективності цифрових технологій є їхня здатність адаптуватися до індивідуального темпу навчання. Студенти можуть самостійно повторювати матеріал, переглядати візуалізації, змінювати параметри задачі й миттєво отримувати зворотний зв'язок. Це особливо важливо при вивченні таких тем, як об'єкти інтегрування, лінійна алгебра, ряди чи спектральний аналіз, де без глибокого інтуїтивного розуміння об'єкта вивчення засвоїти матеріал надзвичайно складно.

Висновки

Сучасні цифрові технології є потужним засобом у формуванні математичних понять. Їх застосування дозволяє зробити навчальний процес більш наочним, гнучким і ефективним. Візуалізація, симуляції, адаптивне навчання сприяють розвитку критичного та логічного мислення. Впровадження цифрових інструментів у навчальний процес забезпечує краще розуміння математичних структур і сприяє підвищенню якості освіти загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Капінос В. М. Інформаційні технології в освіті. — Київ: Освіта, 2021. — 312 с.
2. Семенов А. Л. Цифрові освітні ресурси. — Харків: Фоліо, 2020. — 280 с.
3. Білик О. С. Математика з GeoGebra. — Львів: ЛНУ, 2022. — 198 с.

Кравець Вадим Володимирович - студент групи 3КН-24б , факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vadim13040@gmail.com

Kravets Vadim Volodymyrovych **-** student of group 3КН-24б, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: **vadim13040@gmail.com**

УДК 004.4, 004.9, 371.3

М. Д. Міщук
І. В. Богач

ЦИФРОВІ РІШЕННЯ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ МАСОВОГО ТЕСТУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Масове тестування у форматі національного мультипредметного тесту вимагає сучасних підходів до підготовки, які враховують індивідуальні особливості кожного здобувача освіти. У статті проаналізовано цифрові рішення, що дозволяють реалізувати персоналізовані траєкторії навчання: адаптивні платформи, мобільні застосунки, аналітичні інструменти та рекомендаційні системи. Розглянуто переваги індивідуалізації на основі даних та її вплив на успішність студентів.

Ключові слова: індивідуалізація навчання, масове тестування, цифрові інструменти, адаптивні платформи, освітня аналітика

Abstract

Mass testing in the format of a national multi-subject test requires modern approaches to training that take into account the individual characteristics of each applicant for education. The article analyzes digital solutions that allow to implement personalized learning trajectories: adaptive platforms, mobile applications, analytical tools and recommendation systems. The advantages of data-based individualization and its impact on student performance are considered.

Keywords: personalized learning, mass testing, digital tools, adaptive platforms, educational analytics

Вступ

Сучасна освітня система переживає значні трансформації, зумовлені цифровізацією, зростанням кількості онлайн-засобів навчання та переходом до масових форматів тестування, зокрема у вигляді Національного мультипредметного тесту (НМТ). В умовах, коли тисячі учнів готуються до одного типу іспиту, надзвичайно важливо забезпечити індивідуальний підхід до кожного здобувача освіти, враховуючи його рівень підготовки, стиль навчання та темп засвоєння матеріалу.

Традиційні методи підготовки часто не дають змоги адаптувати навчальний процес до потреб конкретного користувача. Саме тому дедалі більшого значення набувають цифрові рішення, здатні персоналізувати траєкторію навчання. Використання адаптивних платформ, мобільних застосунків, систем аналітики та інтелектуальних рекомендацій створює нові можливості для ефективної підготовки до масового тестування з урахуванням індивідуальних особливостей учнів.

У даній роботі розглядаються ключові типи цифрових інструментів, які дозволяють реалізувати принципи індивідуалізації в освітньому процесі, а також їх вплив на якість підготовки до НМТ.

Результати дослідження

У ході дослідження було виявлено, що індивідуалізація навчального процесу на основі цифрових рішень є ефективним підходом до підготовки здобувачів освіти до мультипредметного тестування. В умовах масового освітнього процесу, де навчання часто відбувається за єдиною програмою, цифрові інструменти дозволяють створити умови для персоналізованого засвоєння знань. Одним із найбільш перспективних напрямів є використання адаптивних освітніх платформ, що автоматично підлаштовуються під рівень підготовки учня, аналізуючи його відповіді, темп роботи, частоту помилок та інші параметри взаємодії із системою. Такі платформи дозволяють уникнути перевантаження сильних учнів та, навпаки, надати додаткові пояснення і завдання тим, хто має труднощі з окремими темами [1].

Окреме місце посідають мобільні застосунки, які забезпечують гнучкість навчального процесу. Завдяки можливості користуватися додатком у будь-який зручний час, студент має

змогу самостійно планувати заняття, що є важливим фактором в умовах підвищеної навчальної та психологічної навантаженості. Крім того, багато сучасних застосунків інтегрують аналітичні модулі, які в реальному часі відображають динаміку засвоєння матеріалу, кількість правильних і неправильних відповідей, активність користувача тощо. Ці дані є важливою основою для прийняття рішень щодо подальшої стратегії навчання.

Іншим важливим компонентом цифрової екосистеми є системи рекомендацій, які дозволяють зробити навчальний процес більш адресним. На основі зібраної статистики та поведінки користувача система може запропонувати конкретні матеріали для опрацювання: відеоуроки, тестові завдання, пояснення помилок або навіть зміни темпу подачі інформації. Це сприяє кращому закріпленню знань та формуванню індивідуального освітнього маршруту [2].

Результати аналізу підтверджують, що використання цифрових засобів у підготовці до масового тестування позитивно впливає на успішність учнів. Особливо помітним є зростання мотивації, підвищення якості засвоєння матеріалу, зниження рівня стресу та покращення загальної самоорганізації учасників освітнього процесу. Персоналізоване навчання, підтримане технологіями, відкриває нові можливості для систематичної, ефективної та результативної підготовки, зменшуючи залежність від традиційних форм контролю знань.

Рис.1. Використання цифрових ресурсів у персоналізованому навчанні: мобільне тестування, відеоуроки та аналітика успішності.

Застосування цифрових технологій у підготовці до тестування не обмежується лише організацією доступу до матеріалів або адаптацією складності завдань. Важливим чинником ефективності навчального процесу є рівень цифрової компетентності як здобувачів освіти, так і педагогів. Саме від здатності викладачів інтегрувати цифрові інструменти у свою практику залежить глибина індивідуалізації навчання [3]. У цьому контексті важливо враховувати структурні елементи цифрової грамотності, які охоплюють не лише володіння технологіями, а й уміння проєктувати, фасилітувати, моніторити та модифікувати навчальний процес відповідно до потреб учнів [4].

На рис. 2 представлено узагальнену структуру цифрових компетентностей, побудовану на основі HeDiCom Framework. Ілюстрація демонструє зв’язок між професійним навчанням, розвитком цифрової грамотності викладача та розширенням можливостей учнів у процесі взаємодії з цифровим середовищем.

Рис. 2. Структура цифрових компетентностей HeDiCom Framework

Таким чином, ефективна індивідуалізація навчального процесу неможлива без належного рівня цифрової підготовки всіх учасників освітнього середовища. Лише за умови наявності комплексної екосистеми, що включає адаптивні технології, інструменти аналітики, компетентного педагога та активного користувача, можливо досягти максимальної ефективності в підготовці до масового тестування. Сучасна освітня парадигма потребує системної інтеграції цифрових рішень на всіх рівнях – від інтерфейсу застосунку до педагогічної моделі взаємодії [5].

Висновки

Проведене дослідження дозволило визначити ключові аспекти впровадження цифрових рішень в освітній процес підготовки до мультипредметного тестування. Індивідуалізація навчання, як один із головних викликів сучасної масової освіти, можлива лише за умови використання інструментів, що враховують особистісні характеристики, рівень знань та темп засвоєння матеріалу кожного здобувача освіти.

Використання адаптивних платформ, мобільних застосунків, аналітичних систем та рекомендаційних сервісів суттєво підвищує ефективність підготовки до НМТ, сприяє підвищенню мотивації, зменшенню рівня стресу та створенню індивідуального освітнього маршруту. Разом із цим, реалізація таких підходів вимагає високого рівня цифрової грамотності викладачів та здобувачів освіти, що підтверджується сучасними освітніми концепціями, зокрема HeDiCom Framework.

Отже, цифрова індивідуалізація не є лише технічним процесом, а передбачає системну зміну підходів до навчання, викладання та оцінювання. Перспективним напрямом подальших досліджень є створення цілісних цифрових екосистем, які об'єднують технологічні рішення, педагогічні моделі та елементи штучного інтелекту з метою формування гнучкого, ефективного та персоналізованого освітнього простору.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Цифрова трансформація освіти україни в умовах воєнного стану [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://surl.li/gcwttt.
2. Індивідуалізація навчання в умовах змішаної форми організації освітнього процесу у початковій школі [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://undip.org.ua/wp-content/uploads/2024/08/Metodychnyy-posibnyk.pdf
3. Цифрові інновації та соціальні трансформації в освіті та професійному середовищі [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.socosvita.kiev.ua/sites/default/files/%20I%20%D1%87%D0%B0%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%BD%D0%B0.pdf
4. Використання цифрових платформ для підвищення якості професійної освіти. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://surl.lu/wmuohg

5. Реалії та особливості цифрової трансформації професійної освіти і педагогіки [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/736359/1/VNIASO-AHSEduSci-RB17-2023-96-109.pdf

Міщук Максим Дмитрович – здобувач вищої освіти групи 1ІСТ-21б, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: maksym.mishchuk14@gmail.com

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com

Mishchuk Maksym Dmytrovych– student of 1ICT-21b group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maksym.mishchuk14@gmail.com

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

УДК 004.43

К. Д. Кривогубченко
І. В. Богач

РОЗРОБКА ВЕБ-ДОДАТКУ НА ОСНОВІ ФРЕЙМВОРКІВ REACT ТА NESTJS

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В роботі розглянуто переваги створення веб-додатків за допомогою фреймворків React і NestJS та наведено приклад створення додатку на основі цих технологій.
Ключові слова: веб-додаток, веб-розробка, створення додатків, JavaScript, React, NestJS.

Abstract
This work examines the advantages of creating web applications using the React and NestJS frameworks and provides an example of creating an application based on these technologies.
Keywords: web application, web development, creating apps, JavaScript, React, NestJS.

Вступ

За останні десятиріччя веб-розробка та створення веб-додатків стали надзвичайно актуальними. У сучасному цифровому світі вони відіграють ключову роль у процесах цифрової трансформації. Веб-додатки значно полегшують повсякденні завдання, пропонуючи ефективні рішення для освіти, роботи та дозвілля.

Із розвитком мови JavaScript з'явилася велика кількість фреймворків для створення веб-додатків, серед яких React став одним із найпопулярніших. Цей фреймворк забезпечує зручний спосіб розробки масштабованих та функціональних інтерфейсів.

React конкурує з багатьма іншими популярними JavaScript фреймворками, такими як Angular, Vue.js, Svelte. [1] Кожен із них має свої сильні сторони, але React вигідно відрізняється у деяких аспектах, а саме у простоті та гнучкості у порівнянні з Angular та кращій у продуктивності в порівнянні з Vue.js.

NestJS є потужним фреймворком для створення серверних додатків на основі Node.js, який також здобуває велику популярність серед розробників завдяки численним перевагам, наприклад, типізації за допомогою Typescript та швидкості розробки через спрощення основних задач. [2]

У комбінації NestJS і React дозволяють створювати потужні, масштабовані та ефективні веб-додатки з високою продуктивністю, безпекою та простотою в підтримці. Поєднання цих технологій забезпечує легкість інтеграції клієнтської та серверної частини, високу продуктивність та підтримку більшості сучасних стандартів та практик розробки програмного забезпечення.

Результати дослідження

В результаті досліджень технологій, що підходять для створення масштабованих, високофункціональних та продуктивних веб-додатків було сформульовано переваги розробки за допомогою React і NestJS в порівнянні з іншими технологіями.

Переваги розробки веб-додатків із використанням фреймворку React [3]:

1. Простота вивчення та використання. Для розробників, які мають базове розуміння HTML та JavaScript, вивчення цього фреймворку буде відносно легким та зрозумілим.

2. Швидкий рендеринг. Фреймворк React включає функцію віртуального DOM-дерева, що діє як спрощене представлення реального DOM-дерева і дозволяє оптимізувати відображення контенту шляхом мінімізації прямих маніпуляцій елементами.

3. Модульність компонентів. React дозволяє створювати веб-додатки за допомогою компонентів, які легко змінювати, оновлювати та повторно використовувати без впливу на інші частини коду.

4. Підтримка спільноти. Розробники мають доступ до великої кількості онлайн-посібників, стартових наборів, форумів і зустрічей, що суттєво полегшують навчання та вирішення проблем.

5. Підходить для великих додатків. Завдяки модульній архітектурі та компонентній структурі фреймворку React розробники отримують можливість створення та підтримки додатків великого об'єму. Фреймворк React дозволяє будувати складні інтерактивні системи, використовуючи стан керування, що також покращує організацію коду в масштабних проектах.

NestJS також має суттєві переваги порівняно з іншими фреймворками, а саме [4]:

1. Масштабованість та впорядкованість. NestJS підтримує модульну архітектуру, що дозволяє розробникам легко організовувати програми в модулі, компоненти, служби та контролери.

2. Вбудована підтримка мікросервісів. У NestJS є зручний пакет, що обробляє найбільшу кількість комунікацій служб і підтримує низку транспортних протоколів, таких як gRPC.

3. Попередня обробка даних та безпека. NestJS пропонує засоби, що дозволяють розробникам перехоплювати вхідні запити та застосовувати логіку попередньої обробки до того, як вони досягнуть контролерів.

4. Підтримка Typescript. На відміну від Node,js, NestJS має вбудовану підтримку TypeScript, що робить розробку додатків простіше та усуває можливі проблеми завдяки типуванню даних.

Розглянемо послідовність процесів розробки веб-додатків з використанням React та NestJS [5]:

1. Налаштування середовища розробки. Для розробки на React та NestJS потрібно налаштувати середовище розробки, встановити менеджер пакетів npm та налаштувати редактор коду.

2. Створення проекту. Після налаштування середовища розробки, нові проекти можна створити за допомогою терміналу або інструментів розробки.

3. Розробка інтерфейсу користувача. Використовуючи інструменти React, розробники можуть побудувати інтерфейс користувача для веб-додатку. React також підтримує численні бібліотеки із готовими компонентами для створення інтерфейсу користувача.

4. Розробка серверної частини. За допомогою командного інтерфейсу розробники можуть генерувати модулі, контролери та сервіси, необхідні для роботи додатків. NestJS також має вбудовану підтримку роботи з базами даних, автентифікацією, валідацією запитів та обробкою помилок, що дозволяє швидко створювати якісні серверні додатки.

5. Управління даними. За допомогою мови JavaScript [6] можна додати логіку додатків, обробку подій та взаємодію із сторонніми сервісами та API, а також інтеграцію із серверною частиною. Для управління даними з клієнтської сторони зручно використовувати React або бібліотеки Redux, Context API.

6. Тестування. React та NestJS підтримують бібліотеки, що надають інструменти для автоматизованого тестування веб-додатків, деякі бібліотеки підходять для React і NestJS одразу.

7. Збірка та розгортання. Після успішного тестування додатку можна зібрати його у мініфіковані файли та розгорнути за допомогою інструментів для веб-хостингу.

8. Оптимізація. Після розробки можливо оптимізувати продуктивність, використовуючи GitHub Pages, Netlify або Vercel.

Розглянемо процес створення веб-додатку за допомогою React і NestJS. Створимо окрему папку для кожного проекту. Для створення React-додатку в терміналі виконаємо команду npx create-react-app. Для створення додатку NestJS, перейшовши до іншої папки виконаємо команди npm i -g @nestjs/cli та nest new. Створені проекти можна запустити за допомогою команди npm run start. [7]

Висновки

Фреймворки React і NestJS є ефективними та зручними засобами для розробки сучасних веб-додатків із високою продуктивністю. Завдяки компонентній архітектурі, гнучкості та швидкодії, React часто обирають розробники як оптимальне рішення для створення інтерфейсів.

Використання React у розробці значно спрощує створення веб-додатків, забезпечує їх масштабованість і покращує загальну продуктивність. У свою чергу, NestJS дозволяє швидко налаштувати серверну логіку, що не лише підвищує ефективність, а й розширює функціональні можливості застосунку.

Завдяки активній підтримці спільноти, широкому вибору додаткових бібліотек та переваг у поєднанні технологій React та NestJS залишаються одними із найпопулярніших інструментів у веб-розробці.

Поєднання React із NestJS дозволяє створювати повноцінні веб-додатки з високою ефективністю та зручністю. React відповідає за клієнтську частину, забезпечуючи динамічні та інтерактивні інтерфейси,

тоді як NestJS працює із серверної сторони, забезпечуючи масштабовану, модульну та ефективну серверну логіку. Використання цих двох технологій разом дає змогу створювати потужні та стабільні додатки, які підтримують масштабування, мають зручну архітектуру та високу продуктивність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. React [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://react.dev/ (дата звернення: 15.05.2025).
2. Beighton, B. NestJS: The Pros and Cons [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://bradbeighton.medium.com/nestjs-the-pros-and-cons-aff714607b07 (дата звернення: 15.05.2025).
3. Порівняння фреймворків JavaScript: Svelte проти React [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.dreamhost.com/blog/uk/svelte-proti-react/ (дата звернення: 15.05.2025).
4. NestJS. Офіційна документація [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://docs.nestjs.com/ (дата звернення: 15.05.2025).
5. Srivastava A. Setting Up a Simple API with Nest.js and React.js: A Step-by-Step Guide [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://medium.com/%40aviralsrivastava57/setting-up-a-simple-api-with-nest-js-and-reactjs-a-step-by-step-guide-javascript-30b868548df6 (дата звернення: 15.05.2025).
6. JavaScript Tutorial [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.w3schools.com/js/ (дата звернення: 15.05.2025).
7. React and NestJS: Building a Full-Stack Application [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://medium.com/@chauhananubhav16/react-and-nestjs-building-a-full-stack-application-ffea6098769e (дата звернення: 15.05.2025).

Кривогубченко Ксенія Денисівна – здобувач вищої освіти групи 1ІСТ-21б, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: schlkr7@gmail.com.

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

Kryvohubchenko Kseniia Denysivna – student of 1IST-21b group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Computer Systems and Automatics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: schlkr7@gmail.com.

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Computer Systems and Automatics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

УДК 004.738.5

О. О. Писарук
І. В. Богач

РОЗРОБКА ІНТЕРАКТИВНОГО МОВНОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ПЕРСОНАЛІЗОВАНОГО НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА ОСНОВІ DJANGO

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено розробку інноваційного веб-додатку для персоналізованого вивчення англійської мови, що поєднує лексичну базу, інтерактивне читання текстів та систему досягнень. В основі реалізації – фреймворк Django, який забезпечує гнучку архітектуру, підтримку автентифікації та ефективну обробку даних користувача. Застосовано механізми індивідуалізації навчального процесу: власний словник, адаптивні рівні складності, статистику успішності, а також базову систему соціальної взаємодії. Проведено тестування функціоналу додатку, підтверджено його коректну роботу.

Ключові слова: веб-додаток, Django, англійська мова, персоналізація, навчання, досягнення, користувач.

Abstract

This paper presents the development of an innovative web application for personalized English language learning that integrates vocabulary management, interactive reading, and an achievement system. The application is built on the Django framework, providing a scalable architecture, user authentication, and efficient data handling. The system introduces individual learning mechanisms: custom dictionaries, adaptive content complexity, performance statistics, and basic social interaction. Functional testing has confirmed stable operation of the application.

Keywords: web application, Django, English learning, personalization, achievements, user.

Вступ

Цифровізація освітнього простору відкриває нові можливості для індивідуального вивчення іноземних мов. Веб-додатки дозволяють користувачам керувати власним навчальним процесом, обираючи темп, тематику і формат подачі матеріалу. Особливу ефективність демонструють платформи, які поєднують класичні навчальні засоби із ігровими елементами, інтерактивною статистикою та соціальною взаємодією.

Використання фреймворку Django у поєднанні з мовою Python забезпечує зручне середовище для створення адаптивних освітніх платформ. Django дозволяє реалізовувати багаторівневу архітектуру, організовувати збереження даних та підтримувати масштабованість. У межах цього дослідження реалізовано додаток для вивчення англійської мови, який включає власний словник користувача, функції читання текстів, облік досягнень та базову соціальну взаємодію.

Результати дослідження

У розробленому додатку реалізовано такі функціональні блоки:

Словник користувача: додавання, редагування, перегляд власних слів із перекладом, розподіл за категоріями;

Інтерактивне читання: система подачі навчальних текстів із можливістю миттєвого додавання нових слів до словника;

Система досягнень: відстеження прогресу користувача за показниками активності (слова, тексти, дні навчання);

Налаштування профілю: конфігурація відображення статистики, контроль доступу до даних;

Соціальна складова: вибір рівня відкритості словника, можливість поділитися словом або текстом.

Також реалізовано адаптивну систему відображення статистики (графіки, таймлайни), динамічні інтерфейси, а для збереження даних застосовано ORM-механізми Django. Для перевірки стабільності було проведено юзер-тестування основних сценаріїв користування.

Висновки

Розроблений веб-додаток поєднує навчальну, ігрову та соціальну складові, створюючи ефективне середовище для вивчення англійської мови. Персоналізація процесу через власний словник, адаптивну складність та систему досягнень сприяє підвищенню мотивації користувача. Django забезпечує гнучкість і масштабованість рішення, дозволяючи надалі розширювати функціонал (додавання груп, рейтингів, спільних занять тощо).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Django Official Documentation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://docs.djangoproject.com/ (дата звернення: 28.05.2025).
2. Holovaty A., Kaplan-Moss J. The Definitive Guide to Django. – Apress, 2009.
3. Greenfeld D., Roy A. Two Scoops of Django 3.x: Best Practices. – Two Scoops Press, 2021.
4. Burston J. (Ed.). Computer Assisted Language Learning, Vol. 34, Issue 7. – Taylor & Francis, 2021. – https://www.tandfonline.com/toc/ncal20/34/7

Писарук Олександра Олександрівна – здобувач вищої освіти групи 4КН-21Б, кафедра кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: alexa.brava83@gmail.com

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com

Pysaruk Oleksandra – higher education student of the 4KN-21b group, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, alexa.brava83@gmail.com

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Computer Systems and Automatics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com

УДК 004.42

О. В. Чумак
І. В. Богач

ЛОКАЛІЗАЦІЯ МОБІЛЬНИХ ЗАСТОСУНКІВ НА IOS ЗА ДОПОМОГОЮ SWIFTUI ТА НОВОГО ФОРМАТУ LOCALIZABLE.XCSTRINGS

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто сучасний підхід до локалізації мобільних застосунків, розроблених за допомогою SwiftUI, з використанням нового формату Localizable.xcstrings. Порівняно з традиційним Localizable.strings, новий формат є більш структурованим, надає вбудовану підтримку pluralization та значно полегшує командну роботу над локалізацією. Для прикладу було використано мобільний застосунок для бронювання квест-кімнат, де реалізовано мультимовний інтерфейс, адаптований до української та англійської мов.

Ключові слова: SwiftUI, локалізація, Localizable.xcstrings, iOS, інтерфейс користувача.

Abstract

This work explores a modern approach to localizing mobile applications developed using SwiftUI through the new Localizable.xcstrings format. Compared to the traditional Localizable.strings method, the new format offers a more structured and centralized system with built-in pluralization support and enhanced collaboration capabilities. A case study is presented based on a quest room booking app with multilingual support in Ukrainian and English.

Keywords: SwiftUI, localization, Localizable.xcstrings, iOS, user interface.

Вступ

Локалізація iOS-застосунків є ключовою для досягнення глобальної аудиторії. Традиційно для рядків інтерфейсу використовувався файл Localizable.strings (по одному на мову), інколи разом з .stringsdict для підтримки множинних форм. Такий підхід працював, але мав обмеження: відсутність гнучких механізмів для плюралізації (потрібен окремий .stringsdict), можливі помилки форматування (пропущені лапки чи крапка з комою ламали збірку), відсутність відслідковування статусу перекладу тощо. Apple усвідомила ці проблеми і впровадила сучасний формат Localizable.xcstrings – так званий String Catalog – починаючи з Xcode 15 (частково доступний ще з Xcode 13). Цей новий формат став рекомендованим підходом для локалізації на платформах Apple. Він являє собою структурований каталог рядків, що об’єднує всі переклади в одному файлі та тісно інтегрується з Xcode. У доповіді розглянуто відмінності між Localizable.xcstrings та класичним Localizable.strings, показано використання SwiftUI з новим підходом, приклади структури .xcstrings (формат JSON), відображення локалізованих рядків у інтерфейсі SwiftUI. [1]

Основна частина

String Catalog (.xcstrings) – це єдиний каталог локалізованих рядків, який замінює і .strings, і .stringsdict файли. Фактично .xcstrings зберігається у форматі JSON (розробнику не потрібно редагувати JSON вручну – натомість Xcode надає візуальний редактор). На відміну від простого списку ключів і рядків у Localizable.strings, формат .xcstrings є набагато більш структурованим: він містить метадані про стан перекладу (новий, потребує перевірки, застарілий, перекладений), коментарі для перекладачів, варіації для різних форм (множини, різні пристрої тощо) та можливість підстановок змінних. Усі підтримувані мови зберігаються в одному файлі замість розділених .lproj-папок, що дозволяє Xcode виконувати перевірки цілісності: відображати прогрес перекладу для кожної мови, автоматично додавати нові ключі в усі мови, попереджати про відсутні чи застарілі переклади. Це значно спрощує командну роботу – розробники і локалізатори завжди бачать актуальний статус, а ризик конфліктів чи помилок форматування мінімізовано. [2]

String Catalogs забезпечують вбудовану підтримку різних варіацій тексту без зміни коду. Зокрема, передбачено механізм Vary by Plural для відмінювання рядків за числом (one, few, many, other тощо) і Vary by Device для варіацій залежно від типу пристрою (iPhone, iPad, Mac, Apple Watch тощо). На

практиці це означає, що одна локалізаційна сутність може містити кілька версій перекладу: наприклад, окремо для “1 елемент” і “2 елементи”, або різні фрази для кнопки на Mac (“Click…”) vs iPhone (“Tap…”). Раніше досягти такого можна було лише через додаткові ключі чи складні правила .stringsdict. Новий підхід суттєво полегшує підтримку множини: достатньо додати варіації One/Other у редакторі Xcode – для більшості мов цього достатньо без зайвої складності. [4]

Статуси перекладів: Xcode автоматично відслідковує стан кожного рядка, позначаючи їх спеціальними мітками в інтерфейсі. Існує чотири основні стани: NEW (новий) – щойно доданий ключ, для якого в поточній мові ще немає перекладу; NEEDS REVIEW (потребує перевірки) – переклад потребує перегляду (наприклад, текст базової мови змінився чи додано нову варіацію і потрібно упевнитись, що старий переклад актуальний); STALE (застарілий) – рядок більше не використовується в коді застосунку; TRANSLATED (перекладено) – переклад актуальний і не потребує уваги. Розробник або перекладач у Xcode бачить ці статуси у вигляді кольорових бейджів поруч із кожним рядком і відсоткових індикаторів завершення для мов. Таким чином, команда одразу може оцінити прогрес локалізації і зосередитися на рядках, які потребують роботи.

Інтеграція з Xcode і командна робота: структура .xcstrings розроблена спеціально для глибокої інтеграції з процесом розробки. Xcode 15 отримав вбудований візуальний редактор локалізацій, де всі рядки зібрані в одному місці (аналогічно до каталогів ресурсів для зображень чи кольорів). При додаванні до проєкту String Catalog Xcode генерує файл Localizable.xcstrings. Далі можна ввімкнути опцію “Use Compiler to Extract Swift Strings” у налаштуваннях збірки, щоб компілятор автоматично сканував код і інтерфейс на наявність локалізованих рядків [3]. SwiftUI-структури, такі як Text чи Button, коли їм передано літеральний рядок, неявно трактуються як локалізований ключ (SwiftUI автоматично використовує LocalizedStringKey для літералів). Завдяки цьому всі такі рядки збираються в каталог при компіляції. Розробникам більше не потрібно вручну складати списки ключів – Xcode автоматично додає нові знайдені рядки (з базовою мовою) до каталогу. Для командної роботи це величезний плюс: розробник пише UI-код зі SwiftUI, а перекладач або інша частина команди може паралельно працювати над перекладами в тому ж Xcode-проєкті або отримати єдиний файл (через систему контролю версій чи експортування). JSON-формат .xcstrings, хоча не призначений для ручного редагування, відкриває можливості для сторонніх інструментів і сервісів: його легше парсити програмно, тому системи на кшталт CI/CD, хмарні платформи перекладу (Lokalise, Phrase тощо) тепер можуть надавати автоматичні перевірки, синхронізацію та звіти про статус локалізації. Загалом, новий підхід робить процес локалізації більш керованим, наочним і надійним, що позитивно впливає на спільну роботу розробників та перекладачів.

```swift
import SwiftUI

struct ContentView: View {
    let itemCount = 5
    var body: some View {
        VStack {
            Text("welcome_message")                  // статичний ключ
            Text("cart.items.count \(itemCount)") // динамічний рядок з числом
            Button("action.checkout") { /* ... */ }
        }
    }
}
```

Рис.1. Приклад використання в SwiftUI

На рис. 1 Text("welcome_message") та "action.checkout" в Button інтерпретуються як локалізаційні ключі. Перший – статичний текст, другий – також ключ для кнопки. Рядок Text("cart.items.count \(itemCount)") містить інтерполяцію \(itemCount) – SwiftUI розпізнає це як намір локалізувати фразу з підстановкою числа. Під час компіляції Xcode з увімкненим вилученням рядків додасть ці ключі до

Localizable.xcstrings. Для інтерпольованого рядка буде сформовано ключ з формат-специфікатором, напр. "%lld items" (тип %lld відповідає цілому числу на 64-бітних системах). Розробник може відкрити .xcstrings у редакторі і побачити згенеровані записи.

Структура .xcstrings (JSON): кожен ключ у файлі має запис зі всіма перекладами. Наприклад, після додавання перекладів для ключа welcome_message файл Localizable.xcstrings може містити наступне (рис. 2):

```
{
  "sourceLanguage": "en",
  "strings": {
    "welcome_message": {
      "comment": "Welcome text on home screen",
      "localizations": {
        "en": { "stringUnit": { "state": "translated", "value": "Welcome!" } },
        "uk": { "stringUnit": { "state": "translated", "value": "Ласкаво просимо!" } },
        "de": { "stringUnit": { "state": "translated", "value": "Willkommen!" } }
      }
    },
    "cart.items.count %lld items": {
      "comment": "Cart summary label",
      "localizations": {
        "en": {
          "variations": {
            "plural": {
              "one": { "stringUnit": { "state": "translated", "value": "%lld item" } },
              "other":{ "stringUnit": { "state": "translated", "value": "%lld items" } }
            }
          }
        },
        "uk": {
          "variations": {
            "plural": {
              "one": { "stringUnit": { "state": "translated", "value": "%lld елемент" } },
              "few": { "stringUnit": { "state": "translated", "value": "%lld елементи" } },
              "other":{ "stringUnit": { "state": "translated", "value": "%lld елементів" } }
            }
          }
        }
      }
    }
  },
  "version": "1.0"
}
```

Рис.2. Приклад файлу Localizable.xcstrings

У наведеному JSON видно, що всі мови зібрані разом: для welcome_message є переклади англійською (en), українською (uk), німецькою (de). Для ключа з кількістю товарів cart.items.count %lld items показано вкладену структуру plural (one/other для англійської та one/few/other для української, враховуючи особливості мов). Кожен переклад має свій стан (translated) і може містити свій текст. За потреби можна додати й коментар – у прикладі коментар пояснює призначення рядка для перекладача. Поле "version": "1.0" вказує версію формату файлу. Весь цей вміст автоматично підтримується Xcode – розробник здебільшого працює з візуальним інтерфейсом замість редагування JSON напряму.

Відображення в інтерфейсі SwiftUI: Після того як переклади додано до .xcstrings, ніяких додаткових кроків у коді для їх використання не потрібно – SwiftUI автоматично підставить локалізований текст. Якщо запустити застосунок на пристрої з мовою Українська, Text("welcome_message") відобразить “Ласкаво

просимо!”, на пристрої з мовою English – “Welcome!” тощо. Це відбувається завдяки тому, що SwiftUI через LocalizedStringKey звертається до відповідного рядка в ресурсах локалізації, аналогічно до UIKit-методу NSLocalizedString. Таким чином, розробнику достатньо забезпечити наявність перекладених значень у Localizable.xcstrings, а решту бере на себе фреймворк. За бажання, у SwiftUI Preview можна навіть переглянути інтерфейс різними мовами, встановивши для прев’ю .environment(\.locale, Locale(identifier: "uk")), щоб впевнитися, що перекладені рядки правильно відображаються і вміщуються у дизайн.

Висновки

Запровадження String Catalogs (.xcstrings) знаменує суттєвий крок вперед у локалізації iOS-застосунків. Новий формат поєднує гнучкість і багаті можливості (підтримка плюралізації, варіацій під різні контексти) з інтуїтивною інтеграцією в Xcode. На відміну від застарілого підходу з розрізненими Localizable.strings, де легко було припуститися помилки або втратити несинхронізований переклад, .xcstrings забезпечує єдине джерело правди для всіх мов. Розробники отримують автоматизацію – рядки вилучаються із SwiftUI та коду автоматично, статуси актуальності відслідковуються, а перекладачі можуть працювати в наочному редакторі чи експортувати дані у стандартних форматах (XLIFF) для перекладацьких сервісів. Командна розробка виграє від прозорості: кожен бачить, що перекладено, а що потребує уваги, прогрес локалізації вимірюється і контролюється. Як наслідок, якість локалізованого інтерфейсу зростає, а час на підтримку перекладів зменшується.

На сьогодні формат Localizable.xcstrings в Xcode 15 став стандартом де-факто для проєктів, що цінують багатомовність. Він повністю сумісний з SwiftUI і UIKit, а Apple продовжує удосконалювати інструменти локалізації (наприклад, можливе розширення перевірок узгодженості форматів, інші поліпшення у майбутніх версіях). Рекомендується новим проєктам одразу використовувати String Catalog, а існуючим – здійснити міграцію (Xcode надає зручний майстер міграції з .strings до .xcstrings). Підсумовуючи, сучасний підхід із .xcstrings робить локалізацію в iOS більш доступною і ефективною, що сприяє створенню інклюзивних, зрозумілих для різних користувачів застосунків

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Apple. Localizing with String Catalogs. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://developer.apple.com/documentation/Xcode/localizing-with-string-catalogs (дата звернення: 01.06.2025).
2. Apple. Discover String Catalogs. WWDC 2023. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://developer.apple.com/videos/play/wwdc2023/10152 (дата звернення: 01.06.2025).
3. Apple. Localize your SwiftUI app. WWDC 2021. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://developer.apple.com/videos/play/wwdc2021/10025 (дата звернення: 01.06.2025).
4. Swiftyplace. How to translate and localize iOS app with string catalogs in Xcode 15. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://swiftyplace.com/blog/localization-xcstrings-xcode15 (дата звернення: 01.06.2025).

Чумак Олексій Віталійович – студент групи 1ІСТ-21б, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: oleksiychumak2004@gmail.com.

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

Chumak Oleksii Vitaliyovich– student of 1IST-21b group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksiychumak2004@gmail.com.

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

УДК 004.43

Є. Є. Герасімов
І. В. Богач

ДОСЛІДЖЕННЯ ПІДХОДІВ ІНТЕГРАЦІЇ АГЕНТІВ НА ОСНОВІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ІЗ ЗОВНІШНІМИ СЕРВІСАМИ: REST API ТА MCP

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій роботі досліджуються підходи до інтеграції агентів на основі штучного інтелекту (ШІ) із зовнішніми сервісами, зокрема з використанням REST API та протоколу модельного контексту (MCP). Проаналізовано характеристики, переваги та недоліки кожного підходу, розглянуто їхню роль у забезпеченні взаємодії ШІ-агентів з даними та інструментами. Особливу увагу приділено порівнянню REST API та MCP.

Ключові слова: штучний інтелект, ШІ-агенти, інтеграція сервісів, REST API, протокол модельного контексту, MCP, інструменти ШІ.

Abstract

This work investigates approaches to integrating artificial intelligence (AI) based agents with external services, particularly using REST APIs and the Model Context Protocol (MCP). The characteristics, advantages, and disadvantages of each approach are analyzed, and their role in enabling AI agents to interact with data and tools is considered. Particular attention is paid to comparing REST APIs and MCP.

Keywords: artificial intelligence, AI agents, service integration, REST API, Model Context Protocol, MCP, AI tools.

Вступ

Сучасні системи штучного інтелекту, зокрема ШІ-агенти, все частіше потребують взаємодії з широким спектром зовнішніх сервісів та джерел даних для ефективного виконання поставлених завдань. Ця інтеграція дозволяє ШІ-агентам отримувати актуальну інформацію, виконувати дії в реальному світі та надавати більш комплексні та контекстно-залежні відповіді. Традиційно для такої інтеграції широко використовується архітектура REST API, яка зарекомендувала себе як надійний та гнучкий підхід для веб-сервісів. Однак, зі зростанням складності завдань, що стоять перед ШІ-агентами, зокрема потреби в збереженні контексту, динамічному виявленні можливостей та автономній координації, виникають певні обмеження при використанні лише REST API.

У відповідь на ці виклики з'являються нові підходи, серед яких значну увагу привертає Model Context Protocol (MCP). MCP пропонує стандартизований спосіб для ШІ-моделей взаємодіяти з інструментами та даними, забезпечуючи кращу керованість контекстом, динамічне виявлення інструментів та більш ефективну взаємодію між різними компонентами ШІ-систем. Метою даної роботи є дослідження та порівняння підходів REST API та MCP для інтеграції ШІ-агентів із зовнішніми сервісами, виявлення їх сильних та слабких сторін.

Результати дослідження

Дослідження показало, що вибір між REST API та MCP значною мірою залежить від специфіки завдань, які має виконувати ШІ-агент, та вимог до його автономності та гнучкості.

1. REST API в інтеграції ШІ-агентів:

- **Переваги**: Широке розповсюдження, зрілість технології, велика кількість доступних інструментів та документації, простота для реалізації простих запит-відповідь взаємодій. REST API добре підходить для випадків, коли агент має чітко визначений набір дій та не

потребує складної координації чи тривалого збереження контексту між запитами. Наприклад, отримання прогнозу погоди або переклад тексту.

- **Недоліки**: Обмежені можливості для динамічного виявлення сервісів (потребує попереднього знання ендпоінтів), складність у передачі та управлінні складним контекстом між численними запитами, що необхідно для агентних робочих процесів. Кожен новий інструмент або модель часто потребує кастомної інтеграції, що призводить до проблеми "N×M інтеграцій".

2. Model Context Protocol (MCP) в інтеграції ШІ-агентів:

- **Переваги**: Стандартизація взаємодії між ШІ-моделями та інструментами, що спрощує розробку та підвищує сумісність. MCP підтримує динамічне виявлення інструментів та їх можливостей "на льоту", що дозволяє агентам адаптуватися до нових завдань. Забезпечує краще управління контекстом розмови та стану, що критично для складних, багатоетапних взаємодій. Сприяє побудові більш автономних та "розумних" агентів, здатних самостійно планувати та виконувати послідовності дій. Потенційно може зменшити витрати на розробку складних інтеграцій та пришвидшити впровадження нових функціональностей завдяки стандартизації.
- **Недоліки**: MCP є відносно новою технологією, тому екосистема інструментів та готових рішень ще розвивається. Може вимагати більших початкових зусиль для розуміння та впровадження порівняно з добре відомим REST.

3. Порівняльний аналіз та сценарії використання:

- **Прості, транзакційні завдання**: Для сценаріїв, де ШІ-агент виконує окремі, чітко визначені завдання (наприклад, отримання даних за запитом), REST API залишається ефективним та достатнім рішенням.
- **Складні, агентні робочі процеси**: Для побудови автономних ШІ-агентів, які потребують планування, динамічного вибору інструментів, збереження контексту та взаємодії з численними сервісами для досягнення комплексної мети (наприклад, персональний асистент, система управління знаннями), MCP пропонує значні переваги. Це дозволяє створювати системи, де ШІ-агент може автономно аналізувати запит користувача, знаходити необхідні інструменти через MCP-сервер та послідовно їх викликати для виконання завдання.
- **Гібридні підходи**: Можливе використання обох підходів, де MCP виступає як шар оркестрації для агентів, які, в свою чергу, можуть взаємодіяти з окремими сервісами через їхні REST API.

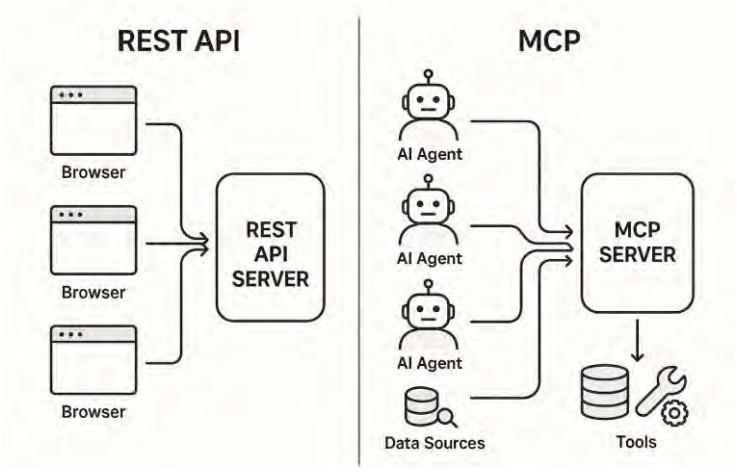

Рисунок 1 – Базове візуальне порівняння двох підходів інтеграції

4. Вплив на розробку та майбутні тенденції:

Впровадження MCP може суттєво змінити підхід до розробки ШІ-агентів, зміщуючи фокус від написання коду для кожної окремої інтеграції до опису можливостей інструментів у стандартизованому форматі. Очікується, що зі зростанням популярності MCP з'явиться більше інструментів та платформ, що підтримують цей протокол, що спростить створення складних ШІ-систем.

5. Рекомендації:

При виборі підходу до інтеграції варто ретельно аналізувати вимоги до ШІ-агента. Для простих інтеграцій REST API може бути достатнім. Для розробки складних, автономних агентів, здатних до динамічної взаємодії та управління контекстом, рекомендується розглянути впровадження Model Context Protocol. Оцінити можливість використання MCP для пілотних проектів з метою вивчення його переваг у конкретних сценаріях.

Висновок

Отже, інтеграція ШІ-агентів із зовнішніми сервісами є ключовим аспектом для розширення їх функціональності та здатності вирішувати складні завдання. У той час як REST API залишається важливим інструментом для багатьох сценаріїв, Model Context Protocol (MCP) відкриває нові горизонти для створення більш автономних, гнучких та контекстно-орієнтованих ШІ-систем. MCP пропонує стандартизований підхід до взаємодії, що полегшує динамічне виявлення інструментів та управління складними діалогами, що є критичним для наступного покоління ШІ-агентів. Подальші дослідження та стандартизація в цій галузі сприятимуть розробці ще більш потужних та інтелектуальних ШІ-рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. AI agents — what they are, and how they'll change the way we work [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://news.microsoft.com/source/features/ai/ai-agents-what-they-are-and-how-theyll-change-the-way-we-work/ (дата звернення: 05.06.2025).
2. Model Context Protocol (MCP) vs. APIs: The New Standard for AI Integration [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://medium.com/@tahirbalarabe2/model-context-protocol-mcp-vs-apis-the-new-standard-for-ai-integration-d6b9a7665ea7 (дата звернення: 05.06.2025).
3. Introducing the Model Context Protocol [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.anthropic.com/news/model-context-protocol (дата звернення: 05.06.2025).
4. What is Model Context Protocol (MCP)? How it simplifies AI integrations compared to APIs [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://norahsakal.com/blog/mcp-vs-api-model-context-protocol-explained/ (дата звернення: 05.06.2025).

Герасімов Євген Євгенович – здобувач вищої освіти 1АКІТР-24м, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: yevhen.gerasimov@gmail.com.

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

Herasimov Yevhen Yevhenovych – higher education student of 1ACITR-24M group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yevhen.gerasimov@gmail.com.

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Computer Systems and Automatics Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

УДК [004.89:658.78](045)

С. С. Іванов[1]
О. О. Ковалюк[1]

РОЗРОБКА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ СКЛАДУ

[1] Вінницький національний технічний університет;

Анотація
Запропоновано систему автоматизації стандартних процесів контролю кількості товару на складі, яка забезпечує облік, прогнозування на основі статистики, автоматичне замовлення товару.
Ключові слова: склад, автоматизація, прогнозування, поповнення, закупівля, облік товару.

Abstract
A system for automating standard processes for controlling the quantity of goods in the warehouse is proposed, which provides accounting, forecasting based on statistics, and automatic ordering of goods.
Keywords: warehouse, automation, forecasting, replenishment, purchasing, accounting of goods.

Вступ

Сьогодні в Україні існує чимало CRM систем, котрі допомагають бізнесам в автоматизації та контролі бізнес-процесів, одним з найкращих в цей сфері є Торгсофт, багатофункціональна програма, що й коштує немалих грошей[1]. Але чи всім магазинам потрібні найдорожчі та найбільш перенасичені функціоналом рішення? Для майданчиків, котрі мають немалий капітал – можливо, але маленькі онлайн, або офлайн магазини, які відкрились нещодавно і не мають великого бюджету, змушені шукати дешеві варіанти, як УкрСклад, сервіс, що не надає інтерфейсу з високим рівнем зручності та не автоматизовує деякі процеси в стандартному плані[2].

Метою роботи є підвищення ефективності управління товарним обліком шляхом розробки власної системи, що відзначається простотою впровадження та експлуатації, а також не потребує значних фінансових витрат.

Результати дослідження

Створено систему з використанням фреймворку Django, черги завдань Celery, бази даних PostgreSQL та інструментарію для управління ізольованими Linux-контейнерами та їх розгортання – Docker. У магазинів клієнтів одразу наявна якісна backend архітектура та автоматизація процесів замовлення. Поповнення запасів опирається на зібрані дані продажів за минулі місяці та на події, які проходять в момент замовлення. Для забезпечення функціонування онлайн-магазинів розроблено ендпоінти взаємодії з базою даних, які також підтримують автоматизацію процесів. Використано стандартну адмінпанель Django та налаштовано її для зручної роботи оператора, приклад на рис. 1.

Рис. 1. Адмінпанель для зручної роботи оператора.

Запит на постачання товару відправлятиметься дистриб’ютору електронною поштою з метою забезпечення можливості здійснення замовлень у різних постачальників, не прив'язуючись до конкретної платформи. Приклад листа зображено на рис. 2.

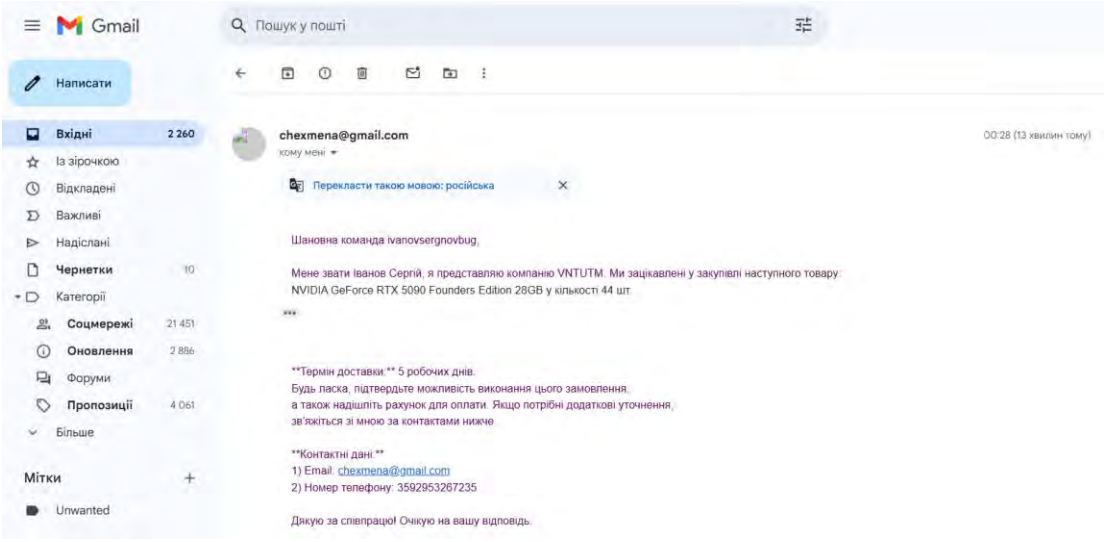

Рис. 2. Приклад листа на пошті дистриб’ютра.

Як ми можемо бачити, лист дійшов до постачальника та відображається в коректній формі.

Така автоматизація відбувається за рахунок перепризначення методу save моделі Product, яка містить всю інформацію про товар, новий метод зображений на рис. 3.

```
def save(self, *args, **kwargs):
    if self.id and self.quantity<=(self.last_monthly_sales if self.last_monthly_sales else
    self.get_min_quantity_display()) and \
    not OrderForReplenishment.objects.filter(product__id=self.id, active=True).exists():
        stock_task.delay(self.id)
    return super().save(*args, **kwargs)
```

Рис. 3. Перепризначений метод save.

Коли при збереженні товару його кількість на складі стає меншою за порогову, викликається Celery-таска, що створює лист до дистриб’ютора та новий запис у таблиці з замовленням.

Висновки

Створено програмну систему контролю складських запасів, орієнтовану на потреби малого товарного бізнесу. Рішення підтримує роботу з кількома постачальниками, автоматизує типові бізнес-процеси, опирається на зібрані дані та відзначається низькою вартістю розробки, що робить його доступним для широкого кола підприємців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ліцензії на програму Торгсофт [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: https://torgsoft.ua/price/liczenzii-na-programmu/

2. Форма-замовлення програми УкрСклад [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: https://www.ukrsklad.com/ua/register.html

Іванов Сергій Сергійович — студент групи 2АКІТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ivanovsergnovbug@gmail.com

Ковалюк Олег Олександрович — доцент кафедри комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Науковий керівник: ***Ковалюк Олег Олександрович*** — доцент кафедри комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Ivanov Serhii S. — Department of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : ivanovsergnovbug@gmail.com

Kovalyuk Oleh O. — Assistant Professor of Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: ***Kovalyuk Oleh O.*** — Assistant Professor of Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 35:004.896

О. А. Кабашний

РОЗРОБКА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ СИСТЕМИ ПРОКАТУ ВЕЛОСИПЕДІВ

Вінницький національний технічний університет.

Анотація

Запропоновано автоматизовану інформаційну систему для управління прокатом велосипедів, що містить інтелектуальні підсистеми прогнозування попиту та технічного стану транспорту. Реалізовано веб інтерфейс, систему реєстрації поїздок, аналітику орендної активності та оцінку ймовірності поломок велосипедів на основі штучного інтелекту.

Ключові слова: система прокату, прогноз попиту, технічний стан, велосипед, штучний інтелект.

Abstract

An automated information system for bicycle rental management is proposed, which contains intelligent subsystems for forecasting demand and technical condition of transport. A web interface, a trip logging system, rental activity analytics, and an assessment of the probability of bicycle breakdowns based on artificial intelligence have been implemented.

Keywords: rental system, demand forecast, technical condition, bicycle, artificial intelligence.

Вступ

Сучасні міські транспортні рішення активно впроваджують системи прокату велосипедів. Проте стабільність їх роботи залежить як від коректного прогнозування попиту, так і від ефективного технічного обслуговування.

Метою роботи є розробка інтелектуальної інформаційної системи, яка дозволяє організовувати процес оренди та водночас забезпечує автоматизоване прогнозування попиту на оренду і оцінювати технічний стан велосипедів.

Результати дослідження

Розроблена система включає:

– модуль реєстрації та управління замовленнями користувачів;

– підсистема реєстрації поїздок.

– модель прогнозування попиту на оренду на тиждень наперед з урахуванням погодних умов (температура, вологість, стан погоди тощо);

– модель оцінки технічного стану велосипеда, що розраховує ймовірність відмови на наступні N км, з урахуванням віку велосипеда, пробігу, кількості поломок за останній рік, погодних факторів та історії обслуговування;

– адміністративна панель для перегляду прогнозів, ремонту, замовлень та журналу поїздок в інтерактивному вигляді.

Для реалізації аналітичних підсистем використано моделі машинного навчання XGBoost (класифікація та регресія).

На рисунку 1 зображено інтерфейс адміністративної панелі системи, яка відображає список велосипедів із розрахованою ймовірністю відмови на наступні 200 км. У таблиці наведено назву, розмір, пробіг, прогнозовану ймовірність поломки, а також статус, що вказує на технічну придатність до використання. Велосипеди з високим ризиком автоматично позначаються як такі, що потребують перевірки. Це дозволяє адміністратору миттєво реагувати на потенційні несправності.

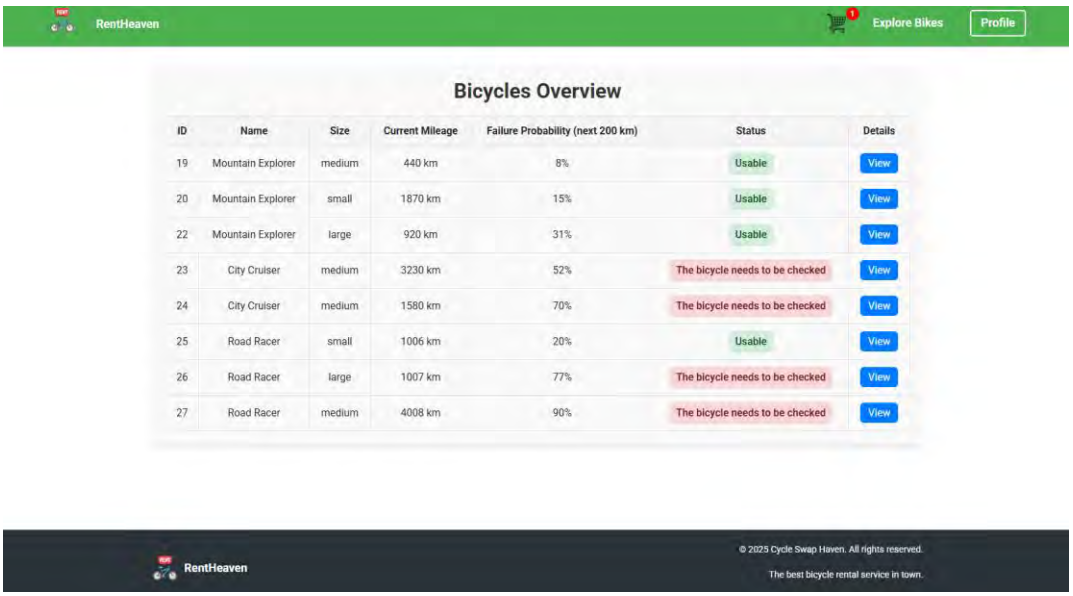

Рисунок 1 – Приклад виведення прогнозування відмови велосипеду

На рисунку 2 представлено фрагмент веб інтерфейсу з результатами прогнозування попиту на оренду велосипедів у місті Вінниця. Система автоматично отримує актуальні погодні дані через API (температура, вологість, швидкість вітру, код стану погоди) і на їх основі формує графік прогнозованої кількості оренд на найближчий тиждень. Це дозволяє заздалегідь оцінити очікуване навантаження на сервіс і краще розподіляти ресурси.

Рисунок 2 - Приклад виведення прогнозування попиту оренди

Висновки

Інтеграція інтелектуальних моделей у систему прокату дозволяє не лише автоматизувати облік, а й вчасно виявляти потребу в обслуговуванні велосипедів та готуватись до змін у попиті, що забезпечує більш ефективне функціонування сервісу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Golec P. Bike Rental System. Офіційна Web-сторінка ResearchGate. [Електронний ресурс]. URL: https://www.researchgate.net/publication/387031352_BIKE_RENTAL_SYSTEM.

2. Система прокату велосипедів. Офіційна Web-сторінка Wikipedia. [Електронний ресурс]. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Bicycle-sharing_system

3. Мокін В.Б., Дратований М.В. Наука про дані: машинне навчання та інтелектуальний аналіз даних. Офіційний документ ВНТУ. [Електронний ресурс]. URL: https://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/2024/Mokin_2024_263.pdf

Кабашний Олекасндр Анатолійович— студент групи 2АКІТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kabashnyisasha@gmail.com

Науковий керівник: ***Грищук Тетяна Вікторівна***— канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Kabashnyi Olekasndr A. — student of group 2AKIT-21b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kabashnyisasha@gmail.com

Scientific supervisor: **Gryshchuk Tetiana V.**— Cand. Sc. (Eng), Associate Professor of Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.4’2

Н. І. Мусійчук
І. В. Богач

РОЗРОБКА ВЕБ-ДОДАТКУ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ОСОБИСТИМИ ФІНАНСАМИ З ЕЛЕМЕНТАМИ НАВЧАННЯ ТА ГЕЙМІФІКАЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розроблено веб-додаток для управління особистими фінансами з елементами гейміфікації та навчальним модулем. Система дозволяє вести облік доходів і витрат, формувати бюджет, переглядати статистику та проходити уроки з фінансової грамотності. Реалізовано мотиваційні механізми у вигляді XP, рівнів та челенджів. Технічна реалізація здійснена з використанням PHP, MySQL, HTML і CSS.

Ключові слова: управління фінансами, веб-додаток, фінансова грамотність, гейміфікація, бюджетування.

Abstract

A web application for personal finance management was developed, featuring gamification and a built-in educational module. The system allows users to track income and expenses, create budgets, view statistics, and complete short financial literacy lessons. XP, levels, and challenges are used to increase user motivation. The application is implemented using PHP, MySQL, HTML, and CSS.

Keywords: finance management, web application, financial literacy, gamification, budgeting.

Вступ

У сучасному цифровому середовищі ефективне управління особистими фінансами є ключовою умовою фінансової стабільності [1]. Для більшості людей важливо не лише фіксувати доходи та витрати, а й формувати правильні фінансові звички. Втрата контролю над грошима часто призводить до необдуманих витрат, боргових зобов’язань та відсутності заощаджень. Одним із способів вирішення цієї проблеми є впровадження веб-застосунків, які не лише автоматизують облік, а й сприяють формуванню фінансової грамотності.

У межах цієї роботи було розроблено веб-додаток, що поєднує базові можливості контролю доходів і витрат із додатковим навчальним модулем та системою гейміфікації. Такий підхід дозволяє не лише аналізувати власні фінанси, а й отримувати нові знання, виконувати челенджі, накопичувати досвід (XP) та підвищувати рівень. Для реалізації використано стек технологій PHP, HTML, CSS та MySQL, що забезпечує доступність, гнучкість та стабільну роботу на різних пристроях [2].

Результати дослідження

У ході виконання роботи було розроблено повноцінний веб-додаток для управління особистими фінансами, який дозволяє користувачеві вести облік доходів і витрат, формувати бюджет, переглядати статистику у зручному форматі, а також проходити короткі навчальні модулі з фінансової грамотності.

Клієнтську частину створено з використанням HTML та CSS, з акцентом на адаптивний дизайн — інтерфейс коректно відображається як на комп’ютерах, так і на мобільних пристроях. Було реалізовано набір сторінок для перегляду транзакцій, додавання нових витрат і доходів, перегляду фінансової статистики, управління профілем, навчання та виконання челенджів. Структура сторінок дозволяє швидко орієнтуватись у функціоналі, а загальний стиль оформлення робить використання приємним і зрозумілим.

Серверна частина реалізована мовою PHP. Вона обробляє запити користувача, взаємодіє з базою даних [3], відповідає за авторизацію, додавання та обробку фінансових операцій. Дані зберігаються у базі даних MySQL [4], яка містить таблиці користувачів, транзакцій, категорій, уроків, XP-прогресу та челенджів. У системі реалізовані базові механізми безпеки, в тому числі перевірка введених даних, захист від SQL-ін’єкцій і обмеження доступу до внутрішніх сторінок без авторизації.

Особливістю цього проєкту є впровадження навчального блоку з фінансової грамотності. Користувач може ознайомлюватись із короткими тематичними уроками, після проходження яких система нараховує досвід (XP). Прогрес фіксується, а користувач підвищує свій рівень, що створює мотивацію продовжувати навчання. Усі навчальні матеріали подано у доступній, практичній формі.

Також реалізовано елементи гейміфікації, які включають систему челенджів — це невеликі завдання, за виконання яких користувач отримує додатковий XP. Така система стимулює постійну взаємодію з додатком і сприяє формуванню фінансової дисципліни.

Для зручності користувача додаток має модуль візуалізації даних: транзакції за різні періоди та категорії відображаються у вигляді кругових діаграм. Це дозволяє швидко оцінити структуру витрат і приймати більш обґрунтовані фінансові рішення.

Таким чином, реалізований веб-додаток не лише забезпечує зручний облік фінансів, а й виконує освітню функцію, що вирізняє його серед типових рішень у цій сфері. Результати тестування додатку підтвердили стабільність його роботи, зручність інтерфейсу та відповідність поставленим завданням.

Висновки

У результаті виконання роботи створено веб-додаток, що поєднує засоби контролю особистих фінансів із освітніми та мотиваційними елементами. Система надає можливість користувачам вести облік доходів і витрат, формувати індивідуальні бюджети, аналізувати фінансову поведінку та розвивати базові знання з фінансової грамотності. Такий підхід дозволяє не лише слідкувати за станом коштів, а й поступово формувати відповідальні фінансові звички.

Технічна реалізація здійснена на основі класичних вебтехнологій: PHP та MySQL забезпечили обробку запитів і надійне зберігання даних, а HTML і CSS — створення адаптивного та зручного інтерфейсу [5]. Система підтримує створення та редагування транзакцій, автоматичну категоризацію витрат, візуалізацію даних у вигляді графіків і діаграм, а також реалізує мотиваційний механізм у вигляді XP, рівнів та челенджів.

Проєкт має перспективу розвитку: надалі доцільно реалізувати автоматичну синхронізацію з банківськими сервісами, створити мобільну версію додатку, а також доповнити навчальний модуль тестуванням знань і персоналізованими рекомендаціями. Такі кроки дозволять зробити систему ще більш ефективною та привабливою для широкого кола користувачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Найкращі додатки для контролю за фінансами. URL: https://www.rbc.ua/rus/styler/top-9-naykrashchih-dodatkiv-ki-dopomozhut-1713794027.html (дата звернення 05.06.2025).
2. Cybellium. Mastering HTML and CSS. Publishing: "Cybellium Ltd", 2023. 249 p.
3. Джон Дакет PHP і MYSQL. Серверна веб-розробка, 2023. — 688 с. — ISBN 5-0457-0924-0.
4. MySQL Workbench [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/MySQL_Workbench (дата звернення: 05.06.2025).
5. Майбутнє веб-розробки: тренди, на які варто звернути увагу. URL: https://stfalcon.com/uk/blog/post/web-development-trends-part-2 (дата звернення 05.06.2025).

Мусійчук Назар Іванович – здобувач вищої освіти групи 1ІСТ-21б, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: nmsimba2025@gmail.com.

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

Musiichuk Nazar Ivanovych –student of 1IST-21b group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Computer Systems and Automatics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: nmsimba2025@gmail.com.

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

УДК 004.92

В. М. Ганевич
Л. В. Крилик

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ СТВОРЕННЯ ІНТЕРАКТИВНОГО ЕКРАННОГО ПОМІЧНИКА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто особливості розробки інформаційної технології інтерактивного екранного помічника з перспективою інтеграції ChatGPT. Подано переваги використання DirectX для рендерингу сцени (3D-моделі), особливості візуальної взаємодії помічника з користувачем у вигляді анімацій, інтеграцію штучного інтелекту на основі ChatGPT API, а також голосове введення та синтез мовлення (TTS), що сприяють підвищенню продуктивності роботи та комунікації з інтерактивним екранним помічником. Кінцевий результат поданий як декстопний застосунок для ОС Windows у вигляді безрамкового вікна з анімованою 3D-моделлю, яка реагує на дії користувача у вигляді анімацій з додатковими вікнами чату та налаштувань.

Ключові слова: екранний помічник, 3D-модель, DirectX, ChatGPT API, синтез мовлення, розпізнавання голосу.

Abstract

The paper considers the features of the creation and development of information technology for an interactive screen assistant with the prospect of ChatGPT integration. The advantages of using DirectX for rendering a scene (3D model), features of visual interaction between the assistant and the user in the form of animations, integration of artificial intelligence based on the ChatGPT API, as well as voice input and speech synthesis (TTS), which contribute to increasing productivity and communication with an interactive on-screen assistant, are presented. The final result is presented as a desktop application for Windows OS in the form of a frameless window with an animated 3D model that responds to user actions in the form of animations with additional chat and settings windows.

Keywords: on-screen assistant, 3D model, DirectX, ChatGPT API, speech synthesis, voice recognition.

Вступ

Нині інформаційні технології набули високого рівня розвитку, в результаті чого люди проводять багато часу за комп'ютером і як наслідок, можуть навіть доволі довго не спілкуватись з іншими людьми. Виконання рутинних задач або пошук вирішення простих проблем, здебільшого, або вимагає багато часу, або просто морально виснажує. Вирішенню таких проблем сприяє інтерактивний екранний помічник. Актуальність та доцільність створення інтерактивного екранного помічника можна аргументувати низкою фактів: поміч у вирішенні різного рівня складності задач; можливість створення запитів до ChatGPT безпосередньо з його допомогою, використовуючи текстовий чат чи голосове введення; оголошення відповідей за допомогою синтезу мовлення, а також він може стати як цікавим співрозмовником так і гарною прикрасою робочого столу.

Крім того, подібна інформаційна технологія доволі малорозвинена на сьогодні, що може свідчити про гарну перспективу для її розвитку в майбутньому, враховуючи стрімкий розвиток як продуктивності комп'ютерної техніки, так і рівня розвитку штучного інтелекту. В контексті розвитку штучного інтелекту, можна сказати, що незабаром люди зможуть створювати своїх віртуальних друзів та асистентів з його використанням, які здатні покращити швидкість і продуктивність роботи за комп'ютером з можливістю інтеграції в робочий, навчальний чи розважальний процес.

Результати дослідження

Наразі, кількість аналогів інтерактивного екранного помічника можна, буквально, перерахувати на пальцях однієї руки. Це з однієї точки зору дає доволі розпливчату картину щодо загального концепту інформаційної технології, а з іншої – широкий спектр для введення різнобічного функціоналу. В цьому дослідженні акцентовано увагу на загальних особливостях реалізації програмного забезпечення та інтеграції низки функціональних можливостей [1], які можна розділити на декілька модулів: рендеринг та анімування, інтеграція ChatGPT API, голосове введення та синтез мовлення.

Найважливішою частиною інформаційної технології виступатиме саме графічний модуль, який базується на архітектурі DirectX11 [2]. Використання «чистого» DirectX певним чином ускладнює процес розробки в порівнянні з вже готовими рушіями, проте, не створює обмежень для реалізації графіки, введення моделей та анімацій різних форматів. Графічний модуль забезпечуватиме рендеринг тривимірної моделі, її скінінг, текстуринг і шейдерні візуальні ефекти. Наступним питанням є саме виокремлення відрендереної моделі з рендертаргету та усунення рамок вікна програми для більшої естетичності та простоти сприйняття, це можна вирішити з вже існуючим для Windows вікон блендингом прозорості фону (alpha-blending) і вимкнувши рамки для вікна.

Черговим ключовим модулем виступає система анімування, яка контролюватиме програвання потрібної анімації на 3D-моделі інтерактивного помічника відповідно до дій користувача або певного тригеру [3]. Програвання скелетних анімацій, наприклад, анімації очікування, реакції на запит, відтворення мовлення чи подібні емоційні прояви забезпечуватимуть природність взаємодії користувача з помічником. Анімаційні послідовності розподіллено на декілька видів, наприклад, так звані idle-анімації для постійного відтворення у разі бездіяльності та спеціальні, прив'язані до певних тригерів.

Одним із найбільш важливих етапів є саме інтеграція з програмним інтерфейсом ChatGPT API [4]. Механізм взаємодії передбачає формування текстового запиту користувачем у графічному чатовому вікні або його голосове озвучення, подальше надсилання до серверної частини, після чого, отримання відповіді та її виведення. Така архітектура дозволяє реалізувати природний діалог у форматі «питання-відповідь», в якому помічник виступає у ролі віртуального співрозмовника. При цьому, обробку запитів забезпечено з урахуванням попередніх питань, що формуватиме ефект послідовного логічного ведення діалогу.

Зокрема, вищезгаданий функціонал голосового введення є доволі актуальним для полегшення процесу взаємодії для користувача. Використання бібліотек розпізнавання мовлення [5], наприклад, Windows Speech та інших API, надає користувачеві можливість взаємодії з помічником без нудного введення запиту в чаті вручну. Після опрацювання голосового запиту результат відправляється до ChatGPT у вигляді текстового повідомлення-запиту. Виведення результату може бути подано у текстовому форматі безпосередньо в чаті або у вигляді озвучування отриманої відповіді з використанням системи синтезу мовлення, так званий Text To Speech (TTS), наприклад, з використанням TTS-сервісів, серед яких можна виокремити Microsoft Azure Speech або Google TTS.

Загалом, можна виділити основні етапи розробки інтерактивного екранного помічника, які включають такі модулі: графічний модуль (рендеринг та анімування), логічний модуль (ChatGPT API) та модуль введення-виведення (текстовий чат чи голосове введення та синтез мовлення). Для реалізації інформаційної технології та розширення її функціональних можливостей існує чимало доступних програмних бібліотек та систем, що суттєво спрощують процес її розробки.

Висновки

Згідно з проведеним дослідженням встановлено, що для створення інформаційної технології інтерактивного екранного помічника є доцільним впровадження функціональних можливостей таких як анімовані реакції помічника на дії користувача, інтеграція ChatGPT з використанням API від OpenAI, функціонал для голосового введення від користувача та синтез мовлення для отриманих від ChatGPT відповідей. Впровадження таких можливостей суттєво може спростити користувачеві процес роботи за комп'ютером, знизити рівень стресу чи, навіть, стати гарним співрозмовником або естетичною прикрасою робочого столу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Faryal Fatima Syeda: Development of a VR/3D Hand Prosthesis Software Application: Avatar Customization and Hand Motion Control. URL: https://odr.chalmers.se/server/api/core/bitstreams/10e08170-d09a-4511-9077-6f1f31311758/content (дата звернення: 11.06.2025).

2. Understand the Direct3D 11 rendering pipeline. URL: https://learn.microsoft.com/en-us/windows/win32/direct3dgetstarted/understand-the-directx-11-2-graphics-pipeline (дата звернення: 11.06.2025).

3. Animating Characters with DirectX. URL: https://gamedev.net/tutorials/programming/graphics/animating-characters-with-directx-r3632/ (дата звернення: 11.06.2025).

4. Як використовувати API ChatGPT. URL: https://www.chatgptacademy.online/instrukcziyi-chatgpt/yak-vykorystovuvaty-api-chatgpt/ (дата звернення: 11.06.2025).

5. A Complete Guide to Speech Recognition. URL: https://transkriptor.com/speech-recognition/ (дата звернення: 11.06.2025).

Ганевич Владислав Миколайович – студент групи 2КН-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: vladislav.ganevich@gmai. com.

Крилик Людмила Вікторівна – к.т.н, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Hanevych Vladyslav M. – Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: vladislav.ganevich@gmail.com

Krylik Lyudmila V. – PhD (Eng.), Assosiate Professor of Department for Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 510.2

В.В. Кравець

СУЧАСНІ ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ПОНЯТЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена аналізу ролі сучасних цифрових технологій у формуванні математичних понять. Розглянуто використання інтерактивних середовищ, візуалізації, симуляцій та електронних освітніх платформ у процесі навчання математики. Показано, як цифрові інструменти сприяють глибшому розумінню абстрактних понять, розвитку аналітичного мислення та підвищенню мотивації студентів.

Ключові слова: цифрові технології, математичні поняття, візуалізація, інтерактивне навчання.

Abstract

The publication is devoted to the analysis of the role of modern digital technologies in the formation of mathematical concepts. The use of interactive environments, visualization, simulations and electronic educational platforms in the process of teaching mathematics is considered. It is shown how digital tools contribute to a deeper understanding of abstract concepts, the development of analytical thinking and increased motivation of students.

Keywords: digital technologies, mathematical concepts, visualization, interactive learning.

Вступ

У сучасному освітньому середовищі формування математичних понять є важливим етапом у підготовці висококваліфікованих фахівців. Традиційні методи викладання часто стикаються з труднощами в поясненні абстрактних ідей. Сучасні цифрові технології відкривають нові можливості для візуалізації, моделювання та інтерпретації математичних структур. Використання таких засобів як GeoGebra, Desmos, інтерактивні дошки та електронні підручники дає змогу зробити навчання більш доступним і наочним. У поєднанні з комп'ютерними технологіями цифрові інструменти стають важливим чинником у розвитку математичного мислення.

Результати досліджень

1. Формування математичних понять за допомогою цифрових технологій. Цифрові технології відіграють ключову роль у формуванні математичних понять, особливо у вищій математиці. Їх застосування сприяє не лише кращому засвоєнню теоретичного матеріалу, але й розвитку вмінь аналітичного мислення, абстрагування та моделювання реальних процесів.

Перш за все, цифрові інструменти забезпечують наочність складних абстрактних понять. Наприклад, для ілюстрації поняття похідної функції використовується інтерактивна візуалізація наближення до дотичної. Це дозволяє студентам краще зрозуміти динаміку зміни функції в окремій точці. Математичний вираз для похідної, що ілюструє цей процес, є наступним:

$$f'(x) = \lim_{\Delta x \to 0} \frac{f(x + \Delta x) - f(x)}{\Delta x}$$

Особливо ефективними є програми типу GeoGebra, Desmos, Maple, які дозволяють варіювати параметри функцій у реальному часі, спостерігаючи їхній вплив на графік і поведінку похідної. Це робить поняття похідної не лише формальною конструкцією, а конкретним інструментом для дослідження змін.

2. Застосування цифрових технологій для розв'язування рівнянь та моделювання природних явищ. Цифрові технології дозволяють реалізовувати чисельні методи для

розв'язування рівнянь, які не мають аналітичного розв'язку. Це зокрема стосується складних диференціальних рівнянь, які виникають у математичному моделюванні природних явищ – поширення тепла, механічних коливань, біологічних процесів. Завдяки програмним середовищам типу MATLAB, Mathcad або Jupyter Notebook студенти можуть виконувати інтерактивне моделювання процесів, перевіряти гіпотези та порівнювати чисельні та аналітичні результати.

3. Використання віртуальних лабораторій та систем комп'ютерної алгебри (CAS). Окрему увагу слід приділити розвитку віртуальних лабораторій, які поєднують математичне моделювання з візуальним середовищем, де користувач може змінювати умови задачі й спостерігати за наслідками в реальному часі.

Ще одним важливим аспектом є використання систем комп'ютерної алгебри (CAS), які дозволяють автоматизовано виконувати інтегрування, диференціювання, розклад у ряди Тейлора, знаходження екстремумів тощо. Наприклад, розгляд ряду Тейлора дозволяє пояснити ідею локального наближення функції:

$$f(x) \approx f(a) + f'(a)(x-a) + \frac{f''(a)}{2!}(x-a)^2 + \dots$$

4. Адаптивність та індивідуалізація навчання. Суттєвим чинником ефективності цифрових технологій є їхня здатність адаптуватися до індивідуального темпу навчання. Студенти можуть самостійно повторювати матеріал, переглядати візуалізації, змінювати параметри задачі й миттєво отримувати зворотний зв'язок. Це особливо важливо при вивченні таких тем, як об'єкти інтегрування, лінійна алгебра, ряди чи спектральний аналіз, де без глибокого інтуїтивного розуміння об'єкта вивчення засвоїти матеріал надзвичайно складно.

Висновки

Сучасні цифрові технології є потужним засобом у формуванні математичних понять. Їх застосування дозволяє зробити навчальний процес більш наочним, гнучким і ефективним. Візуалізація, симуляції, адаптивне навчання сприяють розвитку критичного та логічного мислення. Впровадження цифрових інструментів у навчальний процес забезпечує краще розуміння математичних структур і сприяє підвищенню якості освіти загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Капінос В. М. Інформаційні технології в освіті. — Київ: Освіта, 2021. — 312 с.
2. Семенов А. Л. Цифрові освітні ресурси. — Харків: Фоліо, 2020. — 280 с.
3. Білик О. С. Математика з GeoGebra. — Львів: ЛНУ, 2022. — 198 с.

Кравець Вадим Володимирович - студент групи 3КН-24б , факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vadim13040@gmail.com

Kravets Vadim Volodymyrovych **-** student of group 3КН-24б, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: **vadim13040@gmail.com**

УДК 004.8

Н. В. Кононенко
С. І. Петришин
С. В. Сімончук

РОЗРОБКА WEB-ДОДАТКУ ДЛЯ CMS З ВИКОРИСТАННЯМ HEADLESS ПІДХОДУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено аналіз переваг та недоліків використання Headless підходу порівняно з традиційними підходами розробки повнофункціональних WEB-додатків.

Ключові слова: Headless, CMS, Headless CMS, WordPress, блог, доставка контенту.

Abstract

An analysis of the advantages and disadvantages of using the Headless approach compared to traditional approaches for developing full-featured web applications has been conducted.

Keywords: Headless, CMS, Headless CMS, WordPress, blog, content delivery.

Вступ

Зростання вимог до сучасних WEB-додатків стимулює пошук нових архітектурних підходів до їх розробки. Традиційні Fullstack рішення, в яких бекенд та фронтенд реалізуються у єдиній монолітній системі, часто виявляються недостатньо гнучкими для масштабованих або мультиканальних рішень. Однією з актуальних альтернатив є використання Headless-підходу, що передбачає розділення клієнтської (frontend) та серверної (backend) частин, де CMS виконує роль централізованого сховища контенту та джерела даних [1].

У процесі дослідження було проаналізовано основні підходи до розробки WEB-додатків, особливості використання традиційних Fullstack-архітектур, а також сучасних концепцій на базі Headless CMS. Проведено порівняльний аналіз їхніх переваг і недоліків у контексті вимог до продуктивності, масштабованості, гнучкості інтеграцій та мультиканальності. За результатами аналізу було обґрунтовано доцільність використання Headless підходу для побудови універсального WEB-додатку на базі CMS з використанням Headless підходу.

Результати дослідження

Головна проблема традиційної архітектури WEB-додатків полягає у тому, що зі зростанням вимог до швидкодії та гнучкості інтерфейсів стає все важче забезпечити якісне користувацьке враження при використанні класичних монолітних рішень. Інтегрована структура, в якій серверна та клієнтська частини тісно пов’язані між собою, ускладнює масштабування та унеможливлює незалежний розвиток окремих компонентів.

Виникає логічне питання: чому не залишити все у межах однієї системи? Проблема полягає у тому, що для сучасних сценаріїв використання (наприклад, мобільні застосунки, PWA, SPA) потрібен гнучкий і незалежний доступ до контенту з різних каналів, що важко забезпечити за допомогою класичного пов’язаного підходу. Будь-які зміни у клієнтській частині тягнуть за собою зміни у серверній, що значно уповільнює розробку та підвищує ризик виникнення помилок.

Саме для вирішення цих проблем активно розвиваються сучасні підходи до архітектури WEB-додатків. Виділяють три основні підходи:

1. Fullstack-підхід – створення повного стека застосунку з нуля (backend + frontend), з використанням гнучких інструментів під конкретні завдання.

2. Традиційна CMS-архітектура – використання готових систем керування контентом із інтегрованим інтерфейсом (наприклад, WordPress з класичними темами).
3. Headless-підхід – відокремлення логіки зберігання та керування контентом (API-first CMS) від клієнтської частини, що дозволяє створювати легкі та високопродуктивні інтерфейси за допомогою сучасних фреймворків.

Fullstack підхід

Fullstack підхід базується на повному розділенні frontend і backend-частин. У цьому випадку frontend створюється як окремий застосунок із використанням сучасних JavaScript-фреймворків, а серверна частина – незалежно, на відповідній платформі. Обмін даними між цими компонентами здійснюється через REST API або GraphQL. Водночас впровадження такого підходу потребує значних зусиль на етапі налаштування інфраструктури і вимагає глибшої технічної компетенції. Це також збільшує тривалість розробки та пов'язані з нею витрати [2].

Цей підхід також передбачає розділення системи на кілька окремих компонентів: клієнтську частину (Client), WEB-сервер (WEB Server), сервер додатків (Application Server) та базу даних (Database). Клієнт надсилає запити до WEB-сервера, який відповідає за їх прийом і передачу серверу додатків для обробки бізнес-логіки. Сервер додатків взаємодіє з базою даних для збереження або отримання необхідної інформації. Після обробки дані повертаються через WEB-сервер до клієнта, що забезпечує розподіл функцій, гнучкість і масштабованість системи.

Класична CMS

Передбачає використання вбудованого шаблонізатора в межах CMS. У цьому випадку WEB-додаток створюється безпосередньо у середовищі системи керування контентом. Розмітка сторінок, обробка даних та виведення контенту реалізуються за допомогою вбудованих шаблонів та механізмів CMS. Прикладами такого підходу є сайти на базі WordPress із використанням PHP-шаблонів, Joomla або Drupal із системою Twig-шаблонів [3].

Такий підхід дозволяє швидко запускати проєкти невеликого та середнього масштабу, використовуючи численні готові шаблони і плагіни. Однак при спробі розширити функціонал або інтегрувати сучасний динамічний інтерфейс, ці системи часто виявляються обмеженими. Крім того, масштабування додатків у цій архітектурі зазвичай призводить до зростання складності та зниження продуктивності, особливо при великому навантаженні.

Headless підхід

Найбільш сучасним і перспективним підходом у контексті розробки складних WEB-додатків є використання Headless-архітектури. У такій моделі CMS або інша система управління контентом функціонує виключно як backend-сервіс для зберігання та керування даними, які передаються через API. Логіка відображення інформації та взаємодії з користувачем реалізується у frontend-додатку окремо за допомогою спеціалізованих фреймворків. Це дозволяє досягти мультиплатформності: один і той самий API може обслуговувати як WEB-версію додатку, так і мобільний застосунок, а також інші клієнтські сервіси. Додатковою перевагою є те, що компоненти системи можуть масштабуватися незалежно один від одного, що суттєво полегшує обслуговування та розвиток проєкту [4].

Окрім цього, використання статичного рендерингу (SSG) або серверного рендерингу (SSR) дозволяє значно підвищити продуктивність системи, зменшити час завантаження сторінок та покращити загальну взаємодію користувача з вебресурсом [5]. Завдяки попередньому рендерингу вмісту або його генерації на сервері лише за запитом, знижується навантаження на клієнтську частину та оптимізується споживання ресурсів. Важливою особливістю такого підходу є також підвищена безпека: CMS або інші backend-системи залишаються недоступними ззовні, оскільки взаємодія з ними відбувається виключно через заздалегідь налаштовані, захищені API. Це мінімізує ризики несанкціонованого доступу до адміністративної панелі або баз даних і створює додатковий захисний бар'єр у структурі додатку.

Висновок

Отже, в результаті дослідження було встановлено, що Headless-архітектура є найбільш ефективним і перспективним підходом для розробки сучасних WEB-додатків. Вона забезпечує гнучкість у розробці інтерфейсів, незалежне масштабування компонентів та підтримку мультиканальних рішень, що особливо важливо в умовах зростаючих вимог до продуктивності та користувацького досвіду. Використання API для взаємодії між CMS і клієнтською частиною дозволяє легко інтегрувати різні платформи та застосовувати передові технології рендерингу (SSR, SSG), що підвищує швидкість завантаження та безпеку системи. Таким чином, Headless-підхід є оптимальним вибором для створення універсальних, масштабованих та безпечних WEB-додатків нового покоління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Headless CMS – нові можливості для розробки сайтів у 2025 році. Доступно за посиланням: https://the-complex.agency/blog/headless-cms-novi-mozhlivosti-dlya-rozrobki-sajtiv-u-2025-roci/
2. Understanding Full Stack Development Architecture: A Comprehensive Guide / P. Reaboi. Medium, 2021. URL: https://medium.com/@p.reaboi.frontend/understanding-full-stack-development-architecture-a-comprehensive-guide-548f8cba6d91
3. CMS – Вікіпедія HostIQ.ua. URL: https://hostiq.ua/wiki/ukr/cms/
4. What is a Headless CMS? DreamHost Blog. URL: https://www.dreamhost.com/blog/uk/headless-cms/
5. Форум DOU.ua: Headless CMS, обговорення та досвід використання. URL: https://dou.ua/forums/topic/41585/

Кононенко Назарій Валерійович – студент групи 2КН-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматики, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: nazarella8@gmail.com.

Петришин Сергій Іванович – кандидат технічних наук, старший викладач кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: petryshyn@vntu.edu.ua.

Сімончук Сергій Володимирович – асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sergii.simonchuk@vntu.edu.ua.

Nazarii V. Kononenko – Faculty of intelligent information technologies and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: nazarella8@gmail.com.

Petryshyn Serhii Ivanovych – PhD, Senior Lecturer of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: petryshyn@vntu.edu.ua.

Simonchuk Serhii Volodymyrovych – Assistant Lecturer of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: sergii.simonchuk@vntu.edu.ua.

УДК 004.8

А. О. Каташинська
О. В. Сілагін

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ДІАГНОСТУВАННЯ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ ЗАСОБАМИ НЕЧІТКОЇ ЛОГІКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Представлено розроблену модель для діагностики посттравматичного стресового розладу, що базується на теорії нечіткої логіки. Модель враховує ключові кластери симптомів ПТСР згідно з DSM-5 та дозволяє оцінити ймовірність даного розладу, інтегруючи якісні та кількісні характеристики клінічних проявів за допомогою лінгвістичних змінних та функцій належності.

Ключові слова: *діагностування посттравматичного стресового розладу, нечітка логіка, моделювання.*

Abstract

A developed model for diagnosing post-traumatic stress disorder is presented, based on the theory of fuzzy logic. The model takes into account the key clusters of PTSD symptoms according to DSM-5 and allows assessing the likelihood of this disorder by integrating qualitative and quantitative characteristics of clinical manifestations using linguistic variables and membership functions.

Keywords: post-traumatic stress disorder diagnostics, fuzzy logic, modeling.

Вступ

Діагностування посттравматичного стресового розладу (ПТСР) є складним завданням, що вимагає врахування значної кількості різноманітних клінічних проявів та їхньої суб'єктивної оцінки. Традиційні методи діагностики часто не можуть повною мірою відобразити невизначеність та нечіткість, які притаманні психічним розладам. Тому виникає проблема створення автоматизованої системи діагностування на основі аналізу основних кластерів симптомів.

Метою даної роботи є моделювання процесу діагностування посттравматичного стресового розладу засобами нечіткої логіки, що дозволить врахувати нечіткість вхідних даних та забезпечити більш гнучкий підхід до оцінки ймовірності розвитку розладу.

Результати дослідження

Для побудови моделі діагностики ПТСР на основі нечіткої логіки було ідентифіковано основні вхідні змінні, що відповідають діагностичним критеріям DSM-5 [1]. Згідно з цим, ПТСР діагностується за наявністю симптомів, які поділяються на чотири основні кластери: інтрузивні симптоми, уникнення, негативні зміни в мисленні та настрої, а також гіперзбудливість та реактивність. Ці критерії надають стандартизовану основу для оцінки стану пацієнта, проте їхня інтерпретація часто вимагає врахування нечітких факторів. На основі цих кластерів було визначено конкретні вхідні змінні для моделі:

1. Симптоми інтрузії (повторного переживання травматичної події) відображаються через рівень нав'язливих спогадів про травматичну подію, частоту травматичних сновидінь та кошмарів, а також інтенсивність флешбеків і дисоціативних реакцій. Ці показники відображають мимовільне та небажане повернення до травматичного досвіду.
2. Симптоми уникнення охоплюють рівень уникнення думок та почуттів, пов'язаних з травмою, а також ступінь уникнення зовнішніх нагадувань, таких як певні місця, люди або заняття, що асоціюються з травмою. Це демонструє спроби особи уникнути будь-якого контакту з тим, що може нагадати про травматичну подію.
3. Негативні зміни в мисленні представляють прояви, що включають негативні переконання до себе, інших або світу, знижений інтерес до своєї діяльності, відчуття відстороненості від інших, нездатність відчувати позитивні емоції та порушення пам'яті про важливі аспекти травматичної події.

4. Гіперзбудливість та реактивність охоплюють рівень дратівливості та спалахів гніву, ступінь гіперпильності та настороженості, перебільшені реакції переляку, порушення концентрації уваги та частота порушень сну. Ці прояви вказують на постійний стан підвищеної готовності до небезпеки та порушення регуляції емоцій.

Крім того, модель також враховує тривалість симптомів, що має бути принаймні понад один місяць для постановки діагнозу та контекст травматичної події. Інтенсивність симптомів у моделі може бути адаптована залежно від специфіки травми, що підвищить точність діагностики.

Вихідною змінною моделі є ймовірність ПТСР, яка оцінюється лінгвістичними термами:

- d_1 низька;
- d_2 середня;
- d_3 висока.

Функція належності в нечіткій логіці визначає ступінь належності елемента до нечіткої множини, виражаючи його в інтервалі [0, 1], що дозволяє моделювати невизначеність і суб'єктивні оцінки. Трикутна функція належності, одна з найпростіших і найпоширеніших, задається трьома точками (нижня межа, вершина, верхня межа), де вершина має максимальне значення 1, а поза межами функція дорівнює 0. Вона ефективно описує лінгвістичні терміни, такі як низький, середній або високий, забезпечуючи плавний перехід між категоріями [2].

Кожен терм вихідної змінної представлений нечіткою множиною із функцією належності, яка описує ступінь приналежності чисельного значення ймовірності ПТСР до даного лінгвістичного терму. Графічне представлення функції належності для вихідної змінної наведено на рисунку 1.

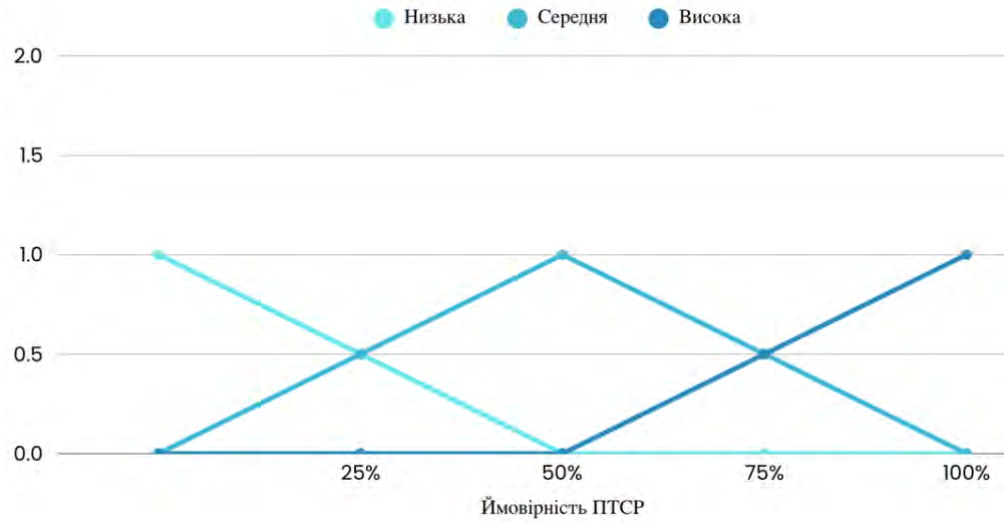

Рис. 1. – Графічне представлення функції належності для вихідної змінної

Процес діагностики за допомогою нечіткої логіки базується на алгоритмі нечіткого висновку Мамдані [3]. Розглянемо детально з яких етапів він складається та опишемо їх.

Фазифікація вхідних даних полягає в тому, що чіткі (числові) значення вхідних симптомів перетворюються на нечіткі значення за допомогою відповідних функцій належності. Кожен вхідний параметр оцінюється щодо ступеня належності до різних лінгвістичних термів.

Агрегація передумов (логічний висновок) базується на використанні оцінених нечітких вхідних значень у нечітких правилах "ЯКЩО-ТО" з бази знань, де для кожного правила визначається ступінь його спрацьовування, а при наявності кількох умов об'єднання здійснюється операцією "мінімум", тоді як для альтернативних умов застосовується "максимум".

Акумуляція висновків (композиція правил) полягає в об'єднанні результатів усіх спрацьованих правил в єдину нечітку множину вихідної змінної, тобто ймовірності ПТСР, зазвичай через застосування операції "максимум" до окремих результатів.

На кінцевому етапі дефазифікації отримана нечітка множина вихідної змінної перетворюється назад на чітке (числове) значення. Для цього може бути використано метод центру ваги або метод середнього максимуму, що дозволяють отримати одне конкретне значення, яке найкраще відображає нечіткий результат.

Висновки

У даній роботі було проведено моделювання процесу діагностування посттравматичного стресового розладу засобами нечіткої логіки. Модель базується на комплексній оцінці ключових симптомів ПТСР, згідно із DSM-5. Детально описано вхідні змінні, що відповідають кластерам симптомів, а також визначено вихідну змінну з її лінгвістичними термами та відповідними функціями належності. Показано, що використання алгоритму нечіткого висновку Мамдані дозволяє ефективно інтегрувати якісні та кількісні характеристики клінічних проявів, забезпечуючи гнучкість та точність в оцінці ймовірності розладу. Подальші дослідження будуть спрямовані на створення бази нечітких правил, а також на практичну реалізацію даної моделі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Діагностичні критерії ПТСР (DSM-5) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://darnytsia.ua/doctors/ptsr/diahnostychni-kryteriyi-ptsr-kerivnytstva-z-diahnostyky-i-statystyky-psykhichnykh
2. Fuzzy Logic - Membership Function [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.tutorialspoint.com/fuzzy_logic/fuzzy_logic_membership_function.htm
3. Алгоритм Мамдані [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Алгоритм_Мамдані
4. Фазифікація [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Фазифікація
5. CodeCrucks about defuzzification: What, Why and How? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://codecrucks.com/defuzzification-what-why-and-how/

Каташинська Ангеліна Олександрівна - студентка групи 1КН-24м, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: angelina27ua@gmail.com.

Сілагін Олексій Віталійович - канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: avsilagin@vntu.edu.ua.

Katashynska Anhelina Oleksandrivna - student of group 1CS-24m, Computer Science Department, Faculty of the Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: angelina27ua@gmail.com.

Silagin Oleksiy Vitalyevich - Cand Sc. (Eng.), Associate Professor of Computer Science Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: avsilagin@vntu.edu.ua

УДК 681.12

Е. Р. Прудніков
І. Р. Арсенюк

ПРОГРАМНИЙ МОДУЛЬ ОБЛІКУ МАЙНА ДЛЯ ВІЙСЬКОВОЇ ЧАСТИНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розроблено програмний модуль ведення обліку майна для військової частин. Він має можливість пошуку і фільтрації даних, а також розширений функціонал, що передбачає формування звітів та підтримку користувацьких ролей і прав доступу. Програмний модуль забезпечує підвищення ефективності, збереження часу та зменшення впливу людського фактору під час виконання облікових операцій у військовій частині. Додаток реалізовано з використанням мови програмування Python, а для зберігання даних застосовано систему керування базами даних SQLite.

Ключові слова: автоматизація, облік майна, військова частина, програмний модуль, функціональність.

Abstract

A software module for property management has been developed for military units. This module offers robust data search and filtering capabilities, along with advanced functionalities such as report generation and comprehensive support for user roles and access permissions. Its implementation aims to improve efficiency, conserve time, and mitigate the influence of human factors during property accounting operations within military units. The application is built with the Python programming language, utilizing SQLite as its database management system.

Keywords: automation, asset accounting, military unit, software module, functionality.

Вступ

У сучасних умовах, коли в Україні триває активна фаза повномасштабної війни [1], відбувається масштабне розширення складу Збройних Сил, а конкуренція за людські ресурси є надзвичайно високою, питання ефективного управління матеріальними ресурсами стає особливо критичним. Зокрема, система обліку майна військових частин повинна бути здатною забезпечити оперативну, точну та надійну інформацію в умовах інтенсивного бойового застосування техніки та частих змін у структурі підрозділів [2]. Забезпечення ефективного тилового управління, зменшення впливу людського фактору, а також недопущення втрат через помилки чи неузгодженість – все це можливе лише за умови автоматизації процесів обліку. З цією метою доцільним є створення спеціалізованого програмного модуля, який би забезпечував централізоване зберігання та обробку даних, контроль над майном, а також прозорість усіх облікових процесів. Такий підхід дозволяє не лише покращити організацію ресурсного забезпечення, а й значно підвищити загальну боєздатність та стійкість оборонного сектора до зовнішніх загроз. Беручи до уваги сучасні виклики, пов'язані з масштабністю бойових дій, високою динамікою змін у бойових підрозділах і важливістю кожної одиниці ресурсу, розробка програмного забезпечення для обліку майна є актуальним напрямом дослідження. Це рішення відповідає вимогам часу та може стати основою для формування цифрової екосистеми обліку в оборонній галузі. Таким чином, дослідження у сфері автоматизації обліку матеріальних ресурсів військових частин є не лише своєчасним, а й має стратегічний вплив на забезпечення національної безпеки України.

Метою роботи є розширення функціональних можливостей програмного модулю обліку майна. На відміну від аналогів, які використовують застарілий тип дизайну та спосіб обліку майна, у роботі планується збільшення частки автоматизації у процесах обліку.

Результати дослідження

Під час процесу розробки програмного модулю обліку майна військової частини поставлені перед дослідженням задачі було виконано в повному обсязі.

У межах дослідження здійснено огляд і ґрунтовний аналіз наявних аналогів програмного забезпечення для обліку майна у військових частинах [3]. Виконано порівняльну оцінку їхніх функціональних можливостей, виявлено основні переваги та недоліки, а також з'ясовано основні особливості використання таких систем у військових умовах. Огляд показав, що аналогам притаманний ряд недоліків: застосування застарілих методів протидії кібератакам, використання недостатньо зрозумілих інтерфейсів користувача, а також низький рівень автоматизації процесів обліку матеріальних засобів [4].

Здійснено детальну постановку задачі дослідження, яка полягає у розробці програмного модуля обліку майна, що спрямований на автоматизацію процесів, мінімізацію людського фактору, підвищення продуктивності тилових підрозділів і забезпечення оперативного, безпомилкового контролю над матеріальними ресурсами в умовах Збройних Сил України. У межах задачі передбачено реалізацію таких вимог, як: автоматичне формування супровідної документації згідно з чинними нормативами; гнучке керування рівнями доступу згідно з посадовими обов'язками; безпека інформації та захист від несанкціонованого доступу; надійність і автономність роботи системи навіть у бойових умовах; можливість масового оновлення даних; простий, інтуїтивно зрозумілий інтерфейс для користувачів із різним рівнем технічної підготовки.

Розроблено загальний алгоритм функціонування програмного модулю для обліку майна, адаптований до умов специфіки військової діяльності та вимог автоматизації. Даний алгоритм відрізняється від існуючих наявністю додаткових блоків, які реалізують функції: імпорту/експорту загальної інформації, автоматичної генерації документації у форматах DOCX та PDF, автоматичного оновлення довідників, а також автозаповнення у відповідних полях. Такий підхід забезпечує зручність користування, та істотно скорочує кількість рутинної роботи, знижує ймовірність помилок і зменшує час, потрібний для ведення облікової діяльності та навчання персоналу.

Створено набір UML-діаграм: діаграми взаємодії з базами даних, компонентні діаграми та діаграми рівнів доступу, які дозволяють структурувати архітектуру модуля, моделювати зв'язки між базами даних, компонентами та ролями користувачів із правами доступу. Це забезпечить логічність збереження й обробки даних, контроль доступу, цілісність даних і дозволить підвищити рівень безпеки за рахунок аутентифікації, авторизації та журналювання. Використання UML-діаграм дозволило прискорити та спростити проектування програмного модуля обліка майна для військової частини.

Обґрунтовано вибір мови програмування, середовища розробки та бібліотек, що дозволяють забезпечити гарну масштабованість програмного модулю. Використання SQLite [5] – це раціональний компроміс між функціональністю, простотою впровадження і стабільністю. Саме тому обрані інструменти – мова програмування Python [6], середовище розробки PyCharm [7] та бібліотеки tkinter, Pillow і sqlite3 – забезпечують не лише гарну ефективність реалізації, а й високу масштабованість розробленого модуля. Їх застосування дозволяє адаптувати систему до змін вимог, додавати нові модулі (наприклад, підтримку інших форматів документів чи розширених звітів) без істотної перебудови архітектури. Обрані засоби відповідають критеріям продуктивності, сумісності, безпеки та простоти обслуговування, що є ключовими для стабільної роботи програмного забезпечення в умовах обмеженого доступу до інтернету, підвищених вимог до надійності й критичності збереження даних у військовій інфраструктурі.

Висновки

У ході виконання дослідження було враховано нагальні виклики, пов'язані з активною фазою бойових дій та масштабним розширенням Збройних Сил України, що обумовило потребу у високоефективній системі обліку матеріальних ресурсів. Розроблений програмний модуль дозволяє забезпечити централізоване зберігання та обробку даних, мінімізувати вплив людського фактора, а також підвищити прозорість і контроль у процесах обліку майна військової частини.

Мета дослідження – розширення функціональних можливостей обліку майна – досягнута за рахунок того, що у порівнянні з найближчим аналогом [4] введено додаткові функції, а саме: імпорт та експорт даних, автоматичне генерування документації у форматах DOCX і PDF, автоматичне оновлення довідників, автозаповнення полів, гнучке керування рівнями доступу, журналювання дій користувачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Forbes - Два роки війни у 18 графіках. Як повномасштабне вторгнення Росії змінило Україну – ЗСУ, держфінанси, демографія, міжнародна допомога і ставлення до перемоги. URL:

https://forbes.ua/war-in-ukraine/yak-povnomasshtabne-vtorgnennya-rosii-vplinulo-na-ukrainu-dva-roki-viyni-v-grafikakh-23022024-19442
2. Українська Правда – За лаштунками цифровізації в Міноборони: топ-5 результатів за перші 100 днів URL: https://www.pravda.com.ua/columns/2023/12/22/7434130/
3. CSIS - How Ukraine Rebuilt Its Military Acquisition System Around Commercial Technology URL: https://www.csis.org/analysis/how-ukraine-rebuilt-its-military-acquisition-system-around-commercial-technology
4. Вернер І. Є. та ін. Автоматизовані інформаційні системи органів управління військами. Київ, 2014.
5. SQLite – About URL: https://www.sqlite.org/about.html
6. Python – About URL: https://www.python.org/about/
7. JetBrains - PyCharm URL: https://www.jetbrains.com/pycharm/

Прудніков Едуард Русланович – студент кафедри комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: eduard.prudnikow@gmail.com;
Арсенюк Ігор Ростиславович – к. т. н, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Prudnikov Eduard Ruslanovych – student of the group 1CS-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: eduard.prudnikow@gmail.com;
Ihor Arseniuk Rostyslavovych. – PhD (Eng.), Assosiate Professor of Department for Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.056.55, 004.414.2

І. В. Осипенко
І. В. Богач

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ НА FLUTTER

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі висвітлено підходи до підвищення інформаційної безпеки мобільних застосунків, створених на платформі Flutter. Здійснено аналіз актуальних векторів атак, таких як несанкціонований доступ до коду, компрометація облікових даних та втручання у бізнес-логіку. Окрему увагу приділено практичним методам протидії цим загрозам: мінімізації впливу реверс-інжинірингу, шифруванню даних, забезпеченню цілісності програми та контролю середовища виконання.

Ключові слова: Flutter, безпека мобільних додатків, зворотний інжиніринг, офускація, шифрування, антидебаг.

Abstract

This work focuses on enhancing the information security of mobile applications developed with Flutter. It analyzes current attack vectors such as unauthorized code access, data breaches, and manipulation of business logic. Practical countermeasures are highlighted, including reverse engineering mitigation, data encryption, application integrity verification, and runtime environment control.

Keywords: Flutter, mobile application security, reverse engineering, obfuscation, encryption, anti-debugging.

Вступ

Інформаційна безпека мобільних застосунків є ключовим елементом сучасної цифрової екосистеми. Flutter як інструмент кросплатформної розробки здобув широку популярність, однак його особливості створюють нові виклики в контексті захисту від потенційних атак. Зокрема, об’єднання логіки додатку в одному шарі створює привабливу мішень для зловмисників.

Метою даної роботи є систематизація знань щодо актуальних кіберзагроз для Flutter-застосунків та висвітлення найефективніших методів їхньої нейтралізації.

Результати дослідження

У контексті стрімкого розвитку мобільних технологій зростає і кількість кіберзагроз, що прямо впливають на конфіденційність, цілісність та доступність даних користувача. Flutter, як популярний фреймворк для кросплатформної розробки, потребує додаткових заходів захисту, зважаючи на його відкриту архітектуру та спільне використання єдиного коду для Android та iOS. Сучасний підхід до безпеки мобільних застосунків повинен передбачати комплексне впровадження як програмних, так і організаційних рішень.

Модель комплексного пакету безпеки

Згідно з дослідженням [1], доцільно реалізовувати багаторівневу систему захисту, яка базується на чотирьох функціональних компонентах:

Безпечна архітектура додатку

Flutter-додатки повинні розроблятись із врахуванням безпечної архітектури, яка передбачає чітке розділення відповідальностей між фронтендом та бекендом, шифрування критичних даних при передачі та зберіганні, а також суворе обмеження доступу до локальних ресурсів.

Наприклад, обробка платіжних даних, аутентифікація, генерація токенів повинні бути повністю перенесені на сервер, щоб уникнути компрометації бізнес-логіки на клієнтському боці.

Принципи CIA (Confidentiality, Integrity, Availability)

Конфіденційність: реалізується через використання алгоритмів шифрування (AES, RSA), Flutter Secure Storage, а також ізоляцію даних у sandbox-середовищі.

Цілісність: досягається шляхом хешування важливих об'єктів, перевірки контрольних сум ресурсів, а також автентифікації запитів за допомогою JWT.

Доступність: забезпечується реалізацією fail-safe механізмів, використанням кешування, стійких до збоїв, та безпечного збереження конфігурацій в offline-режимі.

Інструменти виявлення загроз у реальному часі

Моніторинг спроб дебагу, запуску в емуляторах, змін коду чи ін'єкції нових інструкцій дозволяє миттєво припинити роботу застосунку. Зокрема, виявлення бібліотек Frida, Xposed, Magisk є обов’язковим заходом на етапі production.

Запропоновано інтеграцію механізмів контролю середовища, які здатні аналізувати статус root-доступу, наявність емуляторів, порушення політик безпеки та запуск у підозрілих умовах.

Організаційна безпека та документування

Впровадження процедур перевірки коду (code review), автоматичного тестування безпеки (SAST, DAST), CI/CD-інтеграцій з політиками блокування небезпечного коду — є частиною загальної стратегії DevSecOps.

Додатково розробникам рекомендується використовувати безпечні бібліотеки з відкритим кодом, проходити регулярні тренінги, дотримуватись інструкцій з OWASP Mobile Top 10 [2].

Інтеграція з корпоративними системами

У рамках побудови масштабованих Flutter-рішень особливої уваги потребує інтеграція з системами управління користувачами (IAM), політиками доступу (RBAC) та журналами аудиту. Це дозволяє забезпечити:

1. контроль над розмежуванням прав доступу;
2. централізовану реєстрацію дій користувача;
3. автоматичне блокування облікових записів при виявленні підозрілої активності.

Ці практики мають бути впроваджені не тільки на бекенд-рівні, а й продубльовані у Flutter-застосунку через застосування відповідних middleware-рішень.

Перевірка безпеки на етапі розробки

Автоматизоване сканування коду з використанням інструментів, таких як SonarQube, Fortify або MobSF, дозволяє виявити вразливості на ранніх етапах. Прототипування також має включати створення загрозових моделей (threat modeling) та ризик-аналіз, що дозволяє адаптувати архітектуру під реальні сценарії загроз.

Крім основних рівнів захисту, доцільно впроваджувати політику мінімального доступу до апаратних ресурсів пристрою, обмежуючи використання небезпечних дозволів, таких як доступ до геолокації, камери або контактів [3]. Особливу увагу варто приділяти контролю залежностей сторонніх пакетів у Flutter-проєкті, адже уразливі бібліотеки можуть стати точкою компрометації застосунку. У зв’язку з розвитком квантових обчислень зростає актуальність постквантових криптографічних алгоритмів, які мають бути враховані при проєктуванні довгострокових рішень у сфері безпеки. Також слід реалізовувати анонімізацію та псевдонімізацію персональних даних відповідно до вимог міжнародних стандартів, таких як GDPR або ISO/IEC 27001. Проведення регулярного етичного хакінгу (пентестів) допомагає своєчасно виявляти приховані вектори атак і забезпечити актуальність впроваджених заходів кіберзахисту.

Висновки

Комплексне впровадження заходів захисту дозволяє підвищити стійкість Flutter-додатків до кіберзагроз. Особливу увагу слід приділяти контролю середовища, перевірці цілісності та правильній реалізації криптографічного захисту. Безпека застосунків повинна розглядатися як інтегрована частина всього життєвого циклу розробки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Enhancing Mobile Security through a Comprehensive Development Package [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/375456009 (дата звернення: 06.06.2025).

2.OWASP Mobile Top Ten 2023 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://owasp.org/www-project-mobile-top-10/ (дата звернення: 06.06.2025).

3.MobSF (Mobile Security Framework) Documentation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://mobsf.github.io/docs/(дата звернення: 06.06.2025).

Осипенко Ірина Віталіївна – здобувач вищої освіти, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: student.osypenko@gmail.com.

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

Osypenko Iryna Vitaliivna – higher education student, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: student.osypenko@gmail.com.

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

УДК 681.7:616-71

В. В. Шолота
Д. Л. Рачинський

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ОЗНАК ДЛЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ІНТРОСКОПІЧНИХ МЮЛЛЕР-МАТРИЧНИХ ЗОБРАЖЕНЬ БІОЛОГІЧНИХ СТРУКТУР

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Наведено особливості визначення вектору ознак на основі нечіткої логіки для класифікації мюллер-матричних зображень в системі інтроскопічної діагностики двокомпонентних біологічних структур. Встановлено підвищення достовірності діагностики за рахунок нечіткої класифікації фазових та орієнтаційних мюллер-матричних зображень відповідно на 2% та на 3,3%.

Ключові слова: класифікація, вектор ознак, мюллер-матричне зображення, інтроскопічна система, біологічна структура, нечітка логіка.

Abstract

The features of defining a feature vector based on fuzzy logic for classifying Muller matrix images in the system of introscopic diagnostics of two-component biological structures are presented. It is established that the diagnostic reliability is increased by 2% and 3.3%, respectively, due to the fuzzy classification of phase and orientation Muller matrix images.

Keywords: classification, feature vector, Muller matrix image, introscopic system, biological structure, fuzzy logic.

Вступ

Сучасні тенденції розвитку лазерних інтроскопічних поляриметричних систем [1-3], які застосовують для задач медичної діагностики біологічних об'єктів, пов'язані із впровадженням сучасних інформаційних технологій для вирішенням задач класифікації та розпізнавання виміряних поляризаційних параметрів.

Зокрема, одним із ефективних підходів є формування вектора інформативних ознак виміряних розподілів елементів мюллер-матричного зображення (ММЗ) досліджуваного об'єкта на основі статистичного та кореляційного аналізу [4]. Класифікація ММЗ на основі такого вектора ознак може здійснюватись за різними методами, як от метод найближчих сусідів, метод логістичної регресії, метод дерев рішень. Проте основною проблемою є недостатній обсяг бази даних, отриманих експериментально за допомогою вимірювань в лазерному поляриметрі.

Тому актуальним є обрання для класифікації вказаного вектора ознак в мюллер-поляриметрі класифікаційних методів на основі нечіткої логіки [5], що не вимагають такого значного обсягу даних.

Метою даної роботи є дослідження ефективності застосування класифікатора вектора інформативних ознак ММЗ двокомпонентних біологічних тканин (БТ) на нечіткій логіці при діагностиці в лазерній інтроскопічній поляриметричній системі.

Результати досліджень

Як об'єкти діагностики в лазерній інтроскопічній системі використовуємо зразки гістологічних зрізів двокомпонентної тканини з шийки матки з коефіцієнтом екстинції 0,1. Отримавши розподіли ММЗ для дослідного зразка обчислюємо вектор його інформативних ознак

$$V = [M1, D, Ax, Ex, QM1, QM2, QM3, QM4],$$

де $M1, D, Ax, Ex -$ статистичні моменти з 1-го по 4-ий порядок; $QM1 - QM4 -$ кореляційні моменти з 1-го по 4-ий порядок [3].

За обчисленими функціями належності до класу «норма» $\mu norm[V]$ та до класу «патологія» $\mu pathol[V]$, моделі яких було виведено на основі принципів нечіткої логіки, формується результат бінарної класифікації: якщо $\mu norm[V] \geq \mu pathol[V]$, то діагноз діагностики є «норма», в іншому випадку діагнозом є «патологія».

Було отримано бази даних з розбиттям на 5 піддіапазонів (з нечіткими термами для представлення низького (Н), нижче середнього (НС), середнього (С), вище середнього (ВС) та високого (В) рівнів) елементів вектора інформативних ознак ММЗ типу фазовий елемент Z_{44} та орієнтаційний елемент Z_{22}. Проте кількість елементів вектора V було зменшено в обох випадках , оскільки обирались лише ті з оцінок статистичних та кореляційних моментів, значення яких не мали перетину в діапазонах представлення. На цій основі було побудовано моделі класифікаторів на основі нечітких правил.

Для діагностичного тестування було взято дві групи зразків (норма – група 1, патологія – група 2) по 21 елементу в кожній. Застосовуючи програмну реалізацію розробленого класифікатора засобами Java, отримано результати точності класифікації, які визначили достовірність діагностики (таблиця).

Таблиця – Порівняння характеристик інтроскопічних систем на основі аналізу ММЗ БТ

Назва системи	Функціональні можливості	Методи аналізу ММЗ	Методи автоматизованої класифікації вектора ознак	Достовірність діагностики
Автоматизована система для вимірювань та аналізу ММЗ двошарових БТ (прототип) [3]	1.Діагностика двошарових БТ на основі ММЗ 2.Відсутність можливостей діагностики двокомпонентних БТ за ММЗ	Статистичний та кореляційний аналіз	Відсутні	83,7% (за орієнтаційними ММЗ) 89,5% (за фазовими ММЗ)
Комп'ютеризована система діагностики двокомпонентних БТ на основі матриць Мюллера	1.Діагностика двошарових БТ на основі ММЗ 2.Діагностика двокомпонентних БТ за ММЗ	Статистичний та кореляцій-ний аналіз	На основі нечіткої логіка	85,7% (за орієнтаційними ММЗ) 92,8% (за фазовими ММЗ)

Проведено експериментальні вимірювання ММЗ двокомпонентних двошарових біологічних тканин в розробленій системі та оцінено її технічні характеристики.

Доведено розширення функціональних можливостей системи та підвищення достовірності діагностичного методу за рахунок нечіткої класифікації на 2% та на 3,3% відповідно при діагностиці БТ за орієнтаційними ММЗ та фазовими ММЗ двокомпонентних БТ.

Висновки

Експериментально підтверджена діагностична ефективність методів автоматизованої класифікації інтроскопічних ММЗ двокомпонентних БТ на основі нечіткої логіки. Достовірнсть діагностики збільшилась на 2% для застосування орієнтаційних ММЗ та на 3,3% для застосування фазових ММЗ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Alali S., Vitkin A. Polarized light imaging in biomedicine: emerging Mueller matrix methodologies for bulk tissue assessment. *Journal of Biomedical Optics.* 2015. Vol. 20, no. 6. P. 061104.

2. Заболотна Н.І., Радченко К.О., Костюк С.В. Статистична, кореляційна і фрактальна структура мюллер–матричних зображень багатошарових біологічних тканин. *Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології.* 2013. №2(26). С. 58–66.

3. Zabolotna N.I., Sholota V.V., Okarskyi H.H. Methods and systems of polarization reproduction and analysis of the biological layers structure in the diagnosis of pathologies. *Proceedings of SPIE*. 2020. Vol. 11369, 113691S. P. 501-513.

4. Zabolotna N.I. Sholota V.V. Polarimetric system of mueller-matrix diagnostics of two-component biological structures with decision-making support. *Опт-ел. інф-енерг. техн.* 2023. №1. С. 120–127.

5. Заболотна Н.І, Шолота В.В., Масловський В.Ю., Жумагулова Ш. Нечіткі моделі прийняття рішення при лазерній поляризаційно інваріантній діагностиці ішемії міокарда. *Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології*. 2023. №1. С.97-105.

Шолота Владислава Владиславівна – асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail*: vladislava.sholota@gmail.com*

Рачинський Дмитро Леонідович – студент групи ЛТО-24 м, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, місто Вінниця, e-mail: rachinskiydima2016@gmail.com

Sholota Vladyslava V.– assistant of the Department of Computer Sciences, Vinnytsia National Technical University, 95 Khmelnytske Shose, Vinnytsia, Ukraine, e-mail*: vladislava.sholota@gmail.com*

Rachynskyi Dmytro L. - student of group LTO, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia city, email: rachinskiydima2016@gmail.com

УДК 004.415

М.О. Купрієнко
І. В. Богач

РОЗГОРТАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ ZABBIX

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто основні переваги системи моніторингу Zabbix, її порівняння з альтернативними рішеннями, а також інструкції щодо розгортання та використання у реальному середовищі.

Ключові слова: Zabbix, моніторинг, система спостереження, аналіз продуктивності, автоматизація.

Abstract

This work examines the main advantages of the Zabbix monitoring system, its comparison with alternative solutions, as well as instructions for deployment and use in a real environment.

Keywords: Zabbix, monitoring, surveillance system, performance analysis, automation.

Вступ

У сучасному світі інформаційних технологій контроль та моніторинг IT інфраструктури є критично важливими для забезпечення безперервності бізнес-процесів. Системи моніторингу дозволяють оперативно виявляти проблеми, аналізувати продуктивність серверів та додатків, а також автоматизувати реагування на інциденти.

Одним із найпопулярніших рішень у цій сфері є Zabbix — потужна система моніторингу з відкритим кодом, що підтримує широкий спектр пристроїв та технологій. Завдяки гнучкості та масштабованості, Zabbix широко застосовується у великих підприємствах та дата-центрах.

Результати дослідження

В процесі роботи було сформульовано переваги системи моніторингу Zabbix порівняно з аналогами. На ринку існує багато систем моніторингу, таких як Nagios, Prometheus, PRTG та SolarWinds. Кожна з них має свої особливості, переваги та недоліки.

Основні переваги Zabbix:

- Безкоштовність та відкритий код – система є повністю безкоштовною та підтримується спільнотою розробників.
- Гнучкість конфігурації – підтримка моніторингу серверів, мережевого обладнання, баз даних, пристроїв IoT та додатків.
- Автоматизація – можливість автоматичного виявлення нових пристроїв та реакції на критичні події.
- Масштабованість – підходить як для великих середовищ з тисячами пристроїв так і для невеликої, локальної архітектури.
- Розширені можливості візуалізації – гнучкі дашборди, інтеграція з Grafana.

Недоліки Zabbix порівняно з альтернативами:

- У порівнянні з Prometheus, Zabbix менш ефективний при зборі великих обсягів метрик у динамічних середовищах (наприклад, у контейнеризованих додатках).
- Nagios має простішу архітектуру та легший у налаштуванні, проте поступається Zabbix за функціоналом.
- PRTG зручніший у використанні, проте має обмеження у безкоштовній версії.

Також розгортання базової версії Zabbix, без індивідуального налаштування шаблонів, є доволі швидким рішенням та включає декілька основних етапів:

- Встановлення та налаштування Zabbix серверу:
  - Встановлення необхідних залежностей.
  - Додавання репозиторію Zabbix та встановлення сервера.
  - Налаштування бази даних та запуск сервера.

- Встановлення та налаштування агентів:
  - Встановлення агента на клієнтській машині.
  - Редагування конфігураційного файлу /etc/zabbix/zabbix_agentd.conf, вказуючи адресу сервера.
  - Перезапуск агента.
- Налаштування моніторингу через веб-інтерфейс:
  - Створення хостів та додавання тригерів.
  - Налаштування сповіщень та автоматизації.

Також наводжу реальні приклади використання Zabbix:

- Корпоративний моніторинг – контроль серверів, баз даних, VPN-з'єднань.
- Хмарна інфраструктура – інтеграція з AWS, Azure, Google Cloud.
- Мережевий моніторинг – аналіз трафіку, продуктивності маршрутизаторів та комутаторів.
- Моніторинг IoT-пристроїв – збір даних з датчиків та розумних пристроїв.

Приклад налаштованого IT інфраструктури з урахуванням Zabbix наведено на рисунку 1.

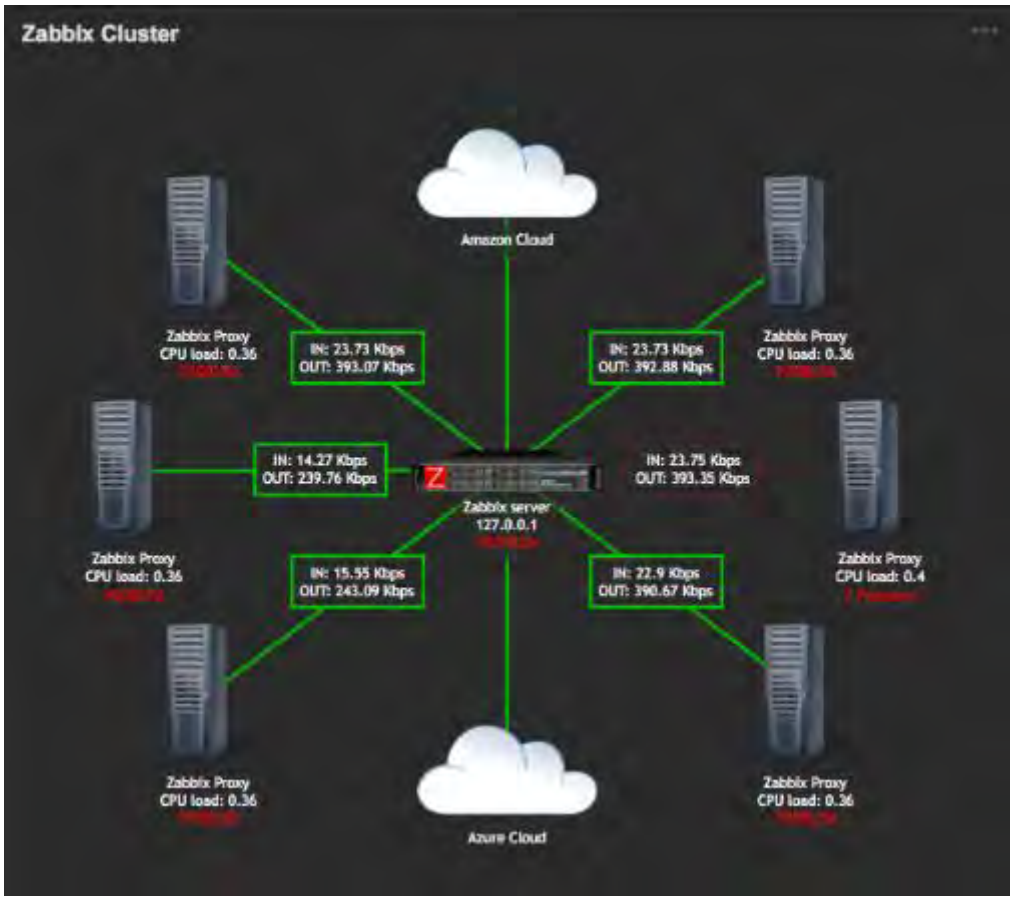

Рис. 1. Приклад IT інфраструктури з використанням Zabbix

Висновки

Zabbix є потужним рішенням для моніторингу IT-інфраструктури. Він має значні переваги, зокрема масштабованість та гнучкість конфігурації, окрім цього є повністю безкоштовним інструментом з відкритим кодом. Порівняння з альтернативами показує, що Zabbix найкраще підходить для комплексного моніторингу у великих середовищах.

Розгортання Zabbix є досить простим, а налаштування гнучким, що дозволяє адаптувати систему під потреби організації. Майбутній розвиток Zabbix передбачає покращення інтеграції з контейнерними середовищами та хмарними платформами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Офіційна документація Zabbix [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.zabbix.com/documentation (дата звернення: 14.03.2025).
2. Порівняння систем моніторингу [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.itprotoday.com/ (дата звернення: 19.03.2025).
3. Встановлення та налаштування Zabbix [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://computingforgeeks.com/how-to-install-zabbix/ (дата звернення: 14.03.2025).

Купрієнко Максим Олександрович – здобувач вищої освіти групи 1АКІТ-21б, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: maksimkuprienko21@gmail.com.

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

Kupriienko Maksym Oleksandrovych – student of 1AKIT-21b group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maksimkuprienko21@gmail.com.

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

УДК 004.8 : 004.58

О. О. Щерба

АНАЛІЗ ПЕРЕДУМОВ РОЗРОБКИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО АСИСТЕНТА ДЛЯ ПІДБОРУ ОКУЛЯРІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У сучасному світі невпинно зростає кількість людей з вадами зору, що значною мірою зумовлено інтенсивним використанням цифрових пристроїв. Хоча медичні втручання можуть коригувати зір, вони часто є ризикованими та фінансово обтяжливими. Як наслідок, окуляри залишаються найпопулярнішими засобами корекції. Розвиток інтернет-торгівлі відкриває нові можливості для придбання цих товарів, проте процес онлайн-підбору окулярів часто ускладнений через відсутність фахової консультації. Саме тому розробка інформаційної технології інтелектуального асистента, є актуальним завданням. Такий асистент, що базується на великих мовних моделях, здатен персоналізувати процес вибору, надаючи користувачам кваліфіковані рекомендації та полегшуючи навігацію серед широкого асортименту. Метою даної роботи є аналіз ключових передумов для створення такої інноваційної технології.

Ключові слова: *корекція зору, окуляри, інтелектуальний асистент, великі мовні моделі.*

Abstract

In the modern world, the number of people with visual impairments is steadily increasing, largely due to the intensive use of digital devices. Although medical interventions can correct vision, they are often risky and financially burdensome. Consequently, eyeglasses remain the most popular means of correction. The development of e-commerce opens new opportunities for purchasing these goods, yet the online selection process for eyeglasses is often complicated by the lack of professional consultation. Therefore, the development of an information technology for an intelligent assistant is a relevant task. Such an assistant, based on large language models, can personalize the selection process, providing users with qualified recommendations and facilitating navigation through a wide range of products. The aim of this work is to analyze the key prerequisites for creating such an innovative technology..

Keywords: *vision correction, eyeglasses, intelligent assistant, large language models.*

Вступ

Зір – один з найважливіших сенсорів людини, який дає можливість бачити світ у всій його красі. Але він може погіршуватися з віком, внаслідок травм, захворювань або через надмірне навантаження на очі.

Згідно зі статистикою Всесвітньої організації охорони здоров'я, близько 2,2 мільярдів людей у світі мають порушення зору, які можна було б виправити за допомогою окулярів або контактних лінз [1]. З кожним роком використання комп'ютерів, смартфонів та інших гаджетів у повсякденному житті значно збільшується, вони стають невід’ємним атрибутом нашого життя, але це благо також збільшує навантаження на очі, що призводить до поширення проблем із зором [2].

В Україні зареєстровано близько 1,5 млн випадків захворювань очей, зокрема, понад 300 000 випадків серед дітей [3]. При цьому, медичні операції на очах, незважаючи на свою ефективність, залишаються дорогими та ризикованими. Тому, все більшу популярність здобувають лінзи та окуляри, як доступні та зручні засоби корекції.

Недоліків зору може бути багато, починаючи від простої далекозорості або короткозорості до більш складних проблем, таких як катаракта, глаукома чи деградація сітківки [4]. У багатьох випадках, особливо коли мова йде про простіші дефекти, окуляри можуть сильно полегшити життя людини, забезпечуючи їй чіткий зір. Інколи є випадки, коли проблеми зору стають значними і не можуть бути виправлені за допомогою окулярів чи лінз, існують інноваційні методи лікування, такі як хірургічні втручання з використанням лазерних технологій. Тим не менш основний процент людей має просту далекозорість або короткозорість, тому використання простих окулярів є доцільними для них.

Отже огляду на поширеність проблем зі зором і зростання популярності онлайн-шопінгу, розробка інформаційної технології інтелектуального асистента для підбору окулярів є доцільним та актуальним в нинішній час.

Результати дослідження

Перехід торгівлі оптичними виробами в онлайн-середовище, розширює доступність товарів, але часто залишає покупця наодинці зі складним вибором окулярів без належної фахової підтримки. Саме для розв'язання цієї проблеми пропонується інтеграція інтелектуального асистента, що базується на великих мовних моделях, в функціонал інтернет-магазину. Головна мета такого асистента – стати помічником для користувача, надаючи допомогу на кожному етапі підбору окулярів та спрощуючи процес прийняття рішення.

Щоб такий інтелектуальний асистент міг ефективно допомагати користувачам, його розробка має враховувати декілька ключових аспектів. Насамперед, важливо визначити спектр завдань, які асистент вирішуватиме для користувача. Це може включати допомогу в інтерпретації рецепта від офтальмолога, надання рекомендацій щодо оптимального типу лінз відповідно до індивідуальних потреб та стилю життя, а також поради щодо вибору оправи, яка б пасувала до форми обличчя, кольоротипу та особистих уподобань.

Наступним кроком є забезпечення асистента необхідною базою знань та алгоритмами для надання кваліфікованих консультацій. Це передбачає формування структурованого масиву даних, що охоплює характеристики оптичних виробів, офтальмологічні рекомендації, стилістичні поради та актуальні тренди. Саме на основі цих даних велика мовна модель зможе генерувати релевантні та корисні відповіді, імітуючи діалог з досвідченим консультантом.

Далі, перейдемо до питання технічної реалізації та інтеграції асистента в платформу інтернет-магазину. Важливо створити інтуїтивно зрозумілий та зручний інтерфейс взаємодії, який дозволить користувачам легко ставити запитання та отримувати вичерпні відповіді. Здатність великої мовної моделі до розуміння потреб, тобто адаптації рекомендацій до конкретного запиту та історії взаємодії з користувачем, є критично важливою для забезпечення високої якості сервісу та задоволеності клієнтів [5].

Також варто зазначити, що впровадження інтелектуального асистента несе переваги не лише для кінцевого споживача, але й для самого інтернет-магазину. Аналіз запитів та взаємодій користувачів з асистентом може надати корисну інформацію про їхні потреби та вподобання. Ці дані можуть бути використані для оптимізації асортименту товарів та покращення маркетингових стратегій. Більше того, надання такого інноваційного сервісу може стати сильною конкурентною перевагою, підвищуючи привабливість інтернет-магазину на ринку.

Таким чином, впровадження інтелектуального асистента в інтернет-магазин окулярів є перспективним напрямком, що дозволить значно покращити користувацький досвід. Надаючи кваліфіковану допомогу в онлайн-режимі, така технологія сприятиме підвищенню впевненості покупців у своєму виборі та, як наслідок, зростанню лояльності до торгової платформи.

Висновки

На основі аналізу літературних джерел, встановлено, що через поширення проблем із зором, зростання популярності онлайн-шопінгу та специфіку дистанційного вибору окулярів, розробка інформаційної технології інтелектуального асистента для інтернет-магазину є актуальним та доцільним завданням. Впровадження такого асистента здатне значно покращити процес онлайн-підбору окулярів для користувачів та надасть корисну інформацію для інтернет-магазину.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. World health organization [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/blindness-and-visual-impairment (дата звернення: 02.06.2025). – Назва з екрана.
2. AMERICAN OPTOMETRIC ASSOCIATION [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.aoa.org/healthy-eyes/eye-and-vision-conditions/computer-vision-syndrome (дата звернення: 03.06.2025). – Назва з екрана.
3. Як уберегти здоров’я очей та що варто знати [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://phc.org.ua/news/yak-uberegti-zdorovya-ochey-ta-scho-varto-znati (дата звернення: 11.06.2024). – Назва з екрана.
4. ЕКСІМЕР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://eximer.ua/uk/shho-mi-likuiemo/korotkozorist/ (дата звернення: 11.06.2025). – Назва з екрана.
5. SoftServe Presents New Gen AI Retail Shopping Assistant to Invigorate Retail Experiences [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.softserveinc.com/en-us/news/softserve-presents-gen-ai-solution-with-nvidia (дата звернення: 12.06.2025). – Назва з екрана.

Щерба Олег Олегович — студент групи 2КН-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, електронна адреса: scherbaoleg4@gmail.com.

Колесницький Олег Костянтинович — канд. техн. наук, професор кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua.

Oleg Olegovich Shcherba - student of group 2KN-24m, Department of Computer Sciences, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: scherbaoleg4@gmail.com.

Kolesnytskyj Oleh K. – Cand. Sc. (Eng.), Professor of the Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. email: kolesnytskiy@vntu.edu.ua.

УДК 004.8

А.В. Семенюк

СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ LLM-АГЕНТІВ, ІНТЕГРАЦІЯ АГЕНТА З ПОТРІБНИМ СЕРЕДОВИЩЕМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто концепцію агентів на основі великих мовних моделей (LLM-агентів) та підходи до їх створення і використання. Наведено архітектуру та принципи роботи LLM-агентів, які поєднують потужність великих мовних моделей із зовнішніми інструментами та модулями пам'яті для розв'язання складних завдань. Окремо проаналізовано теоретичні основи побудови таких агентів (планування дій, механізми міркування, пам'ять) та наведено практичні приклади їх застосувань. Розглянуто процес інтеграції LLM-агента з зовнішнім середовищем – підключення до баз знань, сервісів та інших систем – що дозволяє агенту виконувати дії у реальному світі. Висвітлено переваги використання LLM-агентів у різних доменах та окреслено пов'язані виклики і перспективи розвитку.

Ключові слова: LLM-агент, великі мовні моделі, штучний інтелект, планування, пам'ять, інтеграція, інструменти.

Abstract

The report examines the concept of large language model-based agents (LLM agents) and approaches to their creation and usage. It presents the architecture and working principles of LLM agents, which combine the power of large language models with external tools and memory modules to solve complex tasks. The theoretical foundations of building such agents (action planning, reasoning mechanisms, memory) are analyzed, and practical examples of their applications are provided. The process of integrating an LLM agent with its external environment – connecting to knowledge bases, services, and other systems – is considered, enabling the agent to perform actions in the real world. The advantages of using LLM agents in various domains are highlighted, and related challenges and development prospects are outlined.

Key words: LLM agent, large language models, artificial intelligence, planning, memory, integration, tools.

Вступ

Розвиток сучасних технологій штучного інтелекту призвів до появи LLM-агентів – систем, що використовують великі мовні моделі як «мозок» для вирішення складних завдань у різних предметних сферах. На відміну від традиційних моделей, які лише генерують текст, LLM-агенти здатні самостійно планувати дії та виконувати їх за допомогою зовнішніх інструментів. Це відкриває можливості для автономних інтелектуальних систем, які можуть взаємодіяти з середовищем і виконувати практичні функції – від пошуку інформації до проведення транзакцій [7].

Метою дослідження є аналіз підходів до створення та використання LLM-агентів, зокрема їх архітектури та методів інтеграції з зовнішнім середовищем, для підвищення ефективності автоматизації складних завдань.

Об'єктом дослідження є процес розробки і функціонування агентів на основі великих мовних моделей. Предмет дослідження – архітектурні компоненти LLM-агентів (модулі планування, пам'яті, інтерфейси інструментів) та технології їх інтеграції із середовищем контексту.

Наукова новизна роботи полягає в узагальненні сучасних підходів до побудови LLM-агентів – нового напряму в галузі штучного інтелекту та в систематизації знань про їх взаємодію із зовнішніми ресурсами.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості використання LLM-агентів для створення інтелектуальних програмних систем, здатних автономно виконувати багатоетапні завдання

LLM-агенти: архітектура, принципи роботи та переваги використання

LLM-агент (від англ. Large Language Model agent) – це програмний агент, у якому в ролі ядра виступає велика мовна модель, здатна розуміти природну мову та генерувати осмислені відповіді. На відміну від звичайного використання мовної моделі (коли модель лише видає завершений результат на запит), LLM-агент поєднує виклики до однієї або кількох мовних моделей з викликами до інших систем та інструментів для виконання складних задач, часто розбиваючи їх на декілька кроків міркувань. Інакше кажучи, LLM-агент – це автономна система, що використовує можливості LLM для планування і виконання дій у певному середовищі шляхом інтеграції з зовнішніми сервісами та даними [1].

Архітектура. Архітектура типового LLM-агента є модульною та складається з кількох ключових компонентів, що взаємодіють. Центральним компонентом є велика мовна модель (LLM) – вона виконує роль ядра агента, обробляючи запити користувача, приймаючи рішення і генеруючи текстові висновки.

Навколо LLM вибудовуються допоміжні модулі: модуль планування забезпечує розбиття складного завдання на підзадачі та визначає послідовність дій для їх виконання; модуль пам'яті відповідає за збереження контексту – як короткострокового (діалогу чи поточного сеансу), так і довгострокового (нагромадженого досвіду агенту); інтерфейс інструментів надає агенту можливості для взаємодії із зовнішніми системами – наприклад, виклик API, виконання коду, доступ до баз даних тощо. Усі ці компоненти працюють у тісній зв'язці: мовна модель аналізує ситуацію і формує план дій, використовуючи пам'ять для врахування попереднього контексту, після чого через інтерфейс інструментів виконує потрібні дії (отримання даних, запуск обчислень тощо) і на основі результатів коригує подальші кроки. Таким чином, LLM-агент функціонує як циклічна система типу «Обдумування – Дія – Спостереження» [5].

Необхідність і переваги використання LLM-агентів. Застосування агентів, керованих великими мовними моделями, обумовлене їх здатністю долати обмеження звичайних AI-систем і вирішувати більш комплексні завдання. По-перше, LLM-агенти переходять від пасивної обробки запитів до активного розв'язання проблем: вони не лише генерують текст-відповідь, а й можуть самостійно здійснювати дії для досягнення поставленої мети. Це якісно новий рівень можливостей ШІ, що дозволяє створювати, напряму, розумних помічників для користувачів або автономних ботів-агентів, спроможних виконувати практичні завдання в цифровому середовищі.

Основи створення та застосування LLM-агентів: методи планування, пам'ять

Планування. Однією з ключових особливостей LLM-агентів є вбудований механізм планування – здатність розбивати складні цілі на простіші кроки та вибудовувати послідовність дій для їх досягнення. Для реалізації такого планування використовуються спеціальні підходи у налаштуванні мовної моделі. Зокрема, техніка «ланцюжка міркувань» (Chain-of-Thought, CoT) полягає у тому, що модель в явному вигляді спонукається думати крок за кроком, формуючи проміжні логічні висновки перед остаточною відповіддю. Це дозволяє агенту детальніше опрацьовувати складні питання, розділяючи їх на підзадачі, і підвищує прозорість процесу. Розвитком цієї ідеї є підхід «дерево міркувань» (Tree-of-Thought, ToT), що передбачає розгалужене дослідження можливих шляхів рішення: модель генерує кілька альтернативних «гілок» дій та оцінює їх, обираючи найперспективнішу траєкторію вирішення задачі.

Ще один важливий метод – це планування з рефлексією (від англ. plan & reflect), коли агент може переглядати і коригувати свій план дій на основі зворотного зв'язку та отриманих результатів. Для цього в архітектурі агента реалізуються механізми самоперевірки і критики. Яскравим прикладом є метод ReAct (Reason + Act) – підхід, при якому мовна модель інтегрує етапи логічних міркувань і виконання дій, чергуючи їх у циклічному порядку.

Підхід Reflexion пропонує оснащувати агента довготривалою динамічною пам'яттю та правилом оцінки власних дій: після кожної спроби розв'язання задача аналізується – якщо агент припустився

помилки або зайшов у тупик, він може розпочати спочатку, уникаючи попередніх помилкових кроків [4]. Комбінація подібних стратегій планування і самонавчання дозволяє LLM-агентам поступово покращувати свої результати на довгих послідовностях дій, наближаючись до поведінки, подібної людському плануванню з методом проб і помилок. Моделі пам'яті в LLM-агентах.

Для успішного виконання багатоетапних сценаріїв агенту потрібна пам'ять, яка перевищує можливості базової мовної моделі з її обмеженим вікном контексту.

Пам'ять. В LLM-агентах використовуються два основних типи пам'яті [6]. Короткострокова пам'ять зберігає дані про поточний контекст діалогу чи задачі – фактично, це ті ж вбудовані можливості контекстуальної пам'яті LLM (in-context learning), завдяки яким модель пам'ятає попередні репліки користувача або проміжні висновки в рамках одного сеансу. Однак обсяг такої пам'яті обмежений розміром контекстного вікна моделі (як правило, кількома тисячами токенів), і після його перевищення старі дані «забуваються». Довгострокова пам'ять розширює можливості агента за рахунок зовнішніх сховищ – як-от векторні бази даних, файли чи спеціалізовані бази знань. Агент може зберігати туди інформацію про попередні сесії, факти, які він дізнався в ході роботи, результати старих обчислень тощо, а при потребі – відшукати і відновити потрібні відомості через механізм пошуку по пам'яті (наприклад, знаходячи найбільш релевантні векторні подання записів). Таким чином забезпечується ефект майже необмеженої пам'яті: агент з часом може накопичувати знання і досвід, до яких звертається у нових ситуаціях. На практиці часто застосовується гібридна пам'ять, що об'єднує обидва рівні – оперативний контекст і довготривале сховище – для максимальної ефективності.

Інтеграція LLM-агента з середовищем

Однією з найбільш важливих характеристик LLM-агента є його здатність взаємодіяти із зовнішнім середовищем виконання. Під середовищем у даному контексті розуміється сукупність ресурсів поза межами самої мовної моделі, з якими агент може обмінюватися даними або на які може впливати. Це можуть бути бази знань, веб-сервіси, файлові системи, інтернет-сайти, інші модулі штучного інтелекту або навіть фізичні пристрої. Інтеграція агента з таким середовищем відбувається через підключення інструментів – спеціальних функцій або API, що надають агенту потрібний інтерфейс для дій у зовнішньому світі.

Механізми підключення інструментів. У архітектурі LLM-агента модуль інструментів виконує роль «адаптера» між мовною моделлю та зовнішніми системами. З погляду реалізації, інструментом може бути будь-яка функція або сервіс, виклик якого запрограмований розробником і описаний для агента. Прикладами інструментів є: веб-пошук (агент формує пошуковий запит і отримує результати з інтернету), інтерпретатор коду (агент генерує та виконує фрагмент коду для обчислень чи трансформації даних), доступ до баз даних (виконання SQL-запиту для отримання потрібних даних), сервіси третіх сторін (наприклад, виклик API сервера погоди, платіжної системи, сервісу відправки електронної пошти тощо), системні команди (створення файлу, читання документа, завантаження зображення) та інші. Власне, набори інструментів можуть бути дуже широкими – сучасні агенти здатні комбінувати декілька дій: наприклад, агент може здійснити веб-пошук даних про фінансові ринки, запустити скрипт для аналізу отриманих цифр, зберегти результати в базі даних, а потім сформувати підсумковий звіт – і все це автоматично на основі початкового завдання користувача.

Для того щоб LLM-агент міг коректно використовувати інструменти, він зазвичай забезпечується описом можливостей кожного інструмента (так званою специфікацією API). Під час роботи модель на основі цього опису вирішує, який інструмент і коли застосувати. Сучасні рішення, такі як згадувані плагіни або бібліотеки на зразок LangChain, фактично реалізують шаблон, де LLM генерує спеціальний формат виходу – виклик функції – якщо вважає за потрібне скористатися інструментом. Відповідний виклик API перехоплюється середовищем виконання агента (програмною оболонкою), який власне і здійснює реальну дію у зовнішній системі, після чого підставляє результат назад в агент як нову спостереження [3]. Такий цикл може повторюватися, дозволяючи агенту виконувати серію дій.

LLM-агенти проєктуються під різні середовища, залежно від сфери застосування. У випадку програмних агентів, що працюють у межах інформаційних систем, середовищем є корпоративні бази даних, внутрішні сервіси та знання організації. Наприклад, агент для технічної підтримки інтегрується з CRM-системою компанії: через інструменти він може читати дані користувачів, створювати записи про звернення, оновлювати статуси заявок. В іншому сценарії, агент-аналітик підключений до хмарного середовища з фінансовими даними та бібліотеками аналізу – отримуючи завдання, він може автоматично виконувати складні обчислення на виділеному сервері і повертати результат аналізу. Важливою є також інтеграція з людським інтерфейсом – агенти можуть працювати як чат-боти в месенджерах, голосові асистенти або частина веб-додатку. Це теж частина середовища: користувацький інтерфейс, через який агент отримує вхідні дані і презентує результат. Розробники приділяють увагу створенню зручного інтерактивного середовища, де агент може не лише реагувати на команди, але й запитувати уточнення, виводити проміжні результати, зберігати чернетки і т.п.

Багатоагентні системи. Коли задачі стають дуже складними або різноплановими, доцільно використовувати кілька спеціалізованих агентів, які спільно вирішують проблему. Інтеграція агента з середовищем у такому випадку включає координацію між агентами – створення спільного робочого простору, де агенти обмінюються повідомленнями чи результатами роботи. Існують напрацювання щодо «оркестровки» мультиагентних систем: один із агентів може виступати менеджером, розподіляючи завдання між іншими («майстер-слуга» архітектура), або агенти можуть працювати паралельно, комунікуючи через спільну пам’ять чи канал зв’язку. Наприклад, система CrewAI на базі LangChain пропонує шаблон, де група агентів виконує різні ролі (планувальник, виконавець, перевіряючий тощо) для досягнення спільної мети [3]. Хоча це виходить за рамки одиничного LLM-агента, така інтеграція демонструє гнучкість концепції: LLM-агенти можуть стати будівельними блоками складніших автономних систем, здатних виконувати комплексні проекти.

Безпека та обмеження. Інтеграція агента з реальним середовищем потребує врахування питань безпеки, надійності та етики. Агент, що має доступ до зовнішніх систем, потенційно може здійснювати небажані дії або отримати конфіденційну інформацію. Тому практично реалізовані агенти обмежуються конкретними дозволеними інструментами і діями, а розробники впроваджують запобіжні механізми – валідацію вихідних команд, фільтрацію контенту, аудит і логування дій агента [2]. Наприклад, перш ніж виконати згенерований агентом код, система може перевірити його на відповідність політикам безпеки. Такі заходи покликані запобігти ситуаціям, коли помилка або зловмисна інструкція призведе до шкідливих наслідків. Попри ці виклики, тренд на інтеграцію LLM-агентів набирає обертів: з розвитком технологій з’являються все кращі засоби для безпечного підключення агентів до середовищ, включно з підтримкою авторизації, шифрування, «пісочниць» для виконання коду тощо.

Висновки

LLM-агенти представляють собою новий етап розвитку штучного інтелекту – перехід від просто генерування тексту до автономного вирішення завдань шляхом активної взаємодії з зовнішнім середовищем. Об’єднавши великі мовні моделі з інструментами, пам’яттю та модулями планування, такі агенти здатні виконувати складні багатокрокові операції, які раніше вимагали участі людини. Наведений аналіз показав, що LLM-агенти мають низку важливих переваг: вони можуть залучати актуальні дані та зовнішні обчислювальні ресурси для підвищення точності та релевантності відповідей [2], зберігати контекст взаємодії у довготривалій пам’яті, адаптувати свої дії до змін середовища і потреб користувача, а також вчитися на власному досвіді. Вже сьогодні продемонстровано ефективність використання таких агентів у різних сферах – від клієнтських сервісів і автоматизації бізнес-процесів до наукового аналізу та програмної інженерії [2]

Водночас, впровадження LLM-агентів ставить і нові виклики. Забезпечення надійності й контрольованості поведінки агента є критично важливим завданням: необхідно запобігати помилковим або небезпечним діям, враховувати етичні аспекти прийняття рішень ШІ. Технічні складності

багатокомпонентної архітектури (налагодження планувальника, управління пам’яттю, інтеграція великої кількості інструментів) вимагають ретельного підходу до розробки і тестування таких систем.

Проте активні дослідження у цьому напрямі тривають, і вже з’являються рішення для підвищення прозорості роботи агентів, засоби моніторингу та «відладки» їхніх дій, а також більш досконалі алгоритми міркування. Очікується, що LLM-агенти відіграватимуть все більшу роль у програмних системах нового покоління. Подальший прогрес у галузі йде шляхом покращення моделей (наприклад, поява мультимодальних агентів, які працюють не лише з текстом, а й з зображеннями, звуком тощо), розвитку алгоритмів планування та навчання агентів у симуляціях реального світу. В перспективі LLM-агенти можуть стати основою для створення справді інтелектуальних автономних систем, що будуть здатні підлаштовуватися під середовище, самовдосконалюватися і безпечно співіснувати з людьми, виконуючи роль універсальних помічників у різних сферах життя.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Understanding LLM agent architectures (DataStax, 2025) – Електронний ресурс. Режим доступу: https://www.datastax.com/guides/understanding-llm-agent-architectures
2. Rizqi Mulki. «LLM Agents and Tool Use: Building AI Systems That Can Act» – Medium, 2025. Електронний ресурс. Режим доступу: https://medium.com/@rizqimulkisrc/llm-agents-and-tool-use-building-ai-systems-that-can-act-0bfabf6d6b88
3. Дем’єн Березенко. «Еволюція ботів з ШІ: використовуємо можливості агентів, моделей RAG і LLM» – DOU, 2024. Електронний ресурс. Режим доступу: https://dou.ua/forums/topic/49083/
4. Lilian Weng. «LLM Powered Autonomous Agents» – Lil’Log Blog, 2023. Електронний ресурс. Режим доступу: https://lilianweng.github.io/posts/2023-06-23-agent/
5. LLM agents: The ultimate guide 2025 – SuperAnnotate, 2025. Електронний ресурс. Режим доступу: https://www.superannotate.com/blog/llm-agents
6. LLM Agents – Prompt Engineering Guide (Dair AI) – Електронний ресурс. Режим доступу: https://www.promptingguide.ai/research/llm-agents
7. Understanding AI & LLM Agents: Architecture, Security, & Deployment – Skyflow Blog, 2023. Електронний ресурс. Режим доступу: https://www.skyflow.com/post/understanding-llm-agents

Семенюк Андрій Васильович - Інститут докторантури та аспірантури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: andrew.semeniuk.university@gmail.com

Semeniuk Andrew V. - Institute of doctoral and postgraduate studies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: andrew.semeniuk.university@gmail.com

УДК 004.4

С. М. Колісник
О. В. Сілагін

РОЛЬ ЕТАПУ ОЦІНЮВАННЯ В КАСКАДНІЙ СИСТЕМІ РЕКОМЕНДАЦІЙ

[1] Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У роботі детально розглянуто етап оцінювання, також відомий як ранжування, в рамках каскадної архітектури рекомендаційних систем. Запропоновано та проаналізовано підхід, що базується на використанні глибоких нейронних мереж для точного прогнозування рейтингів. Досліджено архітектуру моделі ранжування, включаючи використання багатоознакових даних для підвищення точності. Проаналізовано різні конфігурації нейронної мережі та їхній вплив на кінцевий результат. Показано, що застосування нейромережевого підходу на етапі оцінювання дозволяє значно підвищити якість фінальних рекомендацій шляхом врахування складних нелінійних залежностей між характеристиками користувачів та предметів.

Ключові слова: каскадна система оцінювання, рекомендації настільних ігор, оцінювання, ранжування, нейронна мережа, point-wise підхід, рекомендаційна система.

Abstract

The paper examines in detail the evaluation stage, also known as ranking, within the framework of the cascade architecture of recommender systems. An approach based on the use of deep neural networks for accurate prediction of ratings is proposed and analyzed. The architecture of the ranking model is investigated, including the use of multi-attribute data to increase accuracy. Different configurations of the neural network and their impact on the final result are analyzed. It is shown that the use of a neural network approach at the evaluation stage allows significantly improving the quality of final recommendations by taking into account complex nonlinear dependencies between user and item characteristics..

Keywords: cascade evaluation system, board game recommendations, evaluation, ranking, neural network, point-wise approach, recommendation system.

Вступ

Сучасні рекомендаційні системи стикаються з подвійним викликом: вони повинні бути одночасно точними та обчислювально ефективними. Особливо це стосується систем, що працюють з великими каталогами предметів, такими як настільні ігри, кількість яких постійно зростає. Традиційні одноетапні системи не можуть ефективно обробляти великі обсяги даних в умовах часових обмежень. Каскадні системи оцінювання є ефективним підходом для вирішення цієї проблеми , розбиваючи процес рекомендації на два основні етапи: вибірку кандидатів (retrieval) та їх точне оцінювання (ranking). На першому етапі, який часто реалізується за допомогою таких моделей, як Two Tower, система швидко відбирає з мільйонів елементів меншу підмножину потенційно релевантних кандидатів [1].

Мета даної роботи полягає в розробці модуля для етапу оцінювання в каскадній архітектурі рекомендаційних систем на основі глибоких нейронних мереж для підвищення точності прогнозування рейтингів у системах рекомендацій настільних ігор.

Результати дослідження

На етапі оцінювання, який є критично важливим для формування остаточних рекомендацій, може використовуватись глибока нейронна мережа. Ця мережа спроектована для прогнозування рейтингу на основі векторних представлень, або вбудовувань (embeddings), як користувача, так і предмета (у даному контексті – гри). Модель отримує на вхід дискретні ідентифікатори користувача та гри, які потім перетворюються на щільні числові вектори за допомогою спеціальних шарів Embedding. Ці шари ефективно відображають сутності високої розмірності у простори нижчої розмірності, зберігаючи при цьому семантичні зв'язки. Далі, ці незалежно згенеровані вектори об'єднуються, зазвичай шляхом конкатенації або поелементного множення, створюючи єдиний вектор, що представляє взаємодію користувача з грою. Цей об'єднаний вектор послідовно проходить через кілька повнозв'язних шарів (Dense) з функціями активації, такими як ReLU (Rectified Linear Unit), що дозволяє моделі ви-

являти та моделювати складні нелінійні залежності у даних, які часто є характерними для взаємодії користувач-предмет. На виході мережа видає єдине число, що є прогнозованим рейтингом або ймовірністю взаємодії.

Для підвищення точності та релевантності прогнозування модель оцінювання може використовувати не лише ідентифікатори, а й різноманітні додаткові характеристики ігор, а також контекстуальну інформацію. Такий багатоознаковий підхід дозволяє системі враховувати такі параметри, як складність гри, її жанр, категорія, вікові обмеження, розробник, дата випуску, ігрові механіки, а також будь-які метадані, що можуть впливати на вподобання користувача. Вбудовування цих додаткових характеристик генеруються аналогічним чином і потім об'єднуються з векторами користувача та ідентифікатора гри, створюючи значно розширений та інформативно насичений вектор. Цей підхід, реалізований у межах багатозадачного навчання або за допомогою інтеграції різних типів вбудовувань, дозволяє моделі робити більш обґрунтовані та точні прогнози, враховуючи ширший спектр факторів, що впливають на вибір користувача. Такий підхід є більш надійним, оскільки вбудовування вивчаються безпосередньо з даних, що робить його більш стійким до проблеми розрідженості, з якою часто стикаються традиційні методи матричної факторизації.

Для навчання моделі використовується задача ранжування, де ціллю є мінімізація помилки між прогнозованим та реальним рейтингом користувача. Це є типовим регресійним завданням. Як функція втрат для цієї регресійної задачі зазвичай застосовується середньоквадратична помилка (Mean Squared Error, MSE), яка обчислює середньоквадратичну різницю між прогнозованими та фактичними значеннями. Для оцінки точності та інтерпретації результатів використовується корінь із середньоквадратичної помилки (Root Mean Squared Error, RMSE), який вимірюється в тих же одиницях, що й прогнозовані значення, що робить його більш інтуїтивно зрозумілим [2].

Рис. 1. Види ранжувань

Такий вибір метрик є стандартним і широко поширеним для задач прогнозування числових значень. Весь цей підхід до ранжування класифікується як Point-wise. Це означає, що кожна пара «користувач-гра» оцінюється абсолютно незалежно від інших пар, і модель прогнозує конкретне числове значення рейтингу, а не порівнює пари між собою (на відміну від Pairwise або Listwise підходів, які ранжують елементи відносно один одного).Види ранжувань зображені на риснку 1. Це дозволяє системі ефективно обробляти великі обсяги даних і генерувати індивідуальні прогнози для кожної можливої взаємодії [3].

Висновки

У роботі було продемонстровано ключову роль етапу оцінювання в каскадній системі рекомендацій. Використання глибокої нейронної мережі для ранжування дозволяє суттєво підвищити якість фінальних рекомендацій, ефективно уточнюючи результати, отримані на попередньому етапі вибірки. Завдяки своїй гнучкості, нейромережевий підхід дозволяє враховувати велику кількість характеристик предметів, виявляти складні нелінійні залежності та забезпечувати високий рівень персоналізації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Recommendation Systems Introduction [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://aman.ai/recsys/intro/

2. Recommender system from learned embeddings [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://aman.ai/recsys/ranking/

3. Learning to Rank for Recommender Systems: A Practical Guide [Електронний ресурс]. – Режим доступу https://www.shaped.ai/blog/learning-to-rank-for-recommender-systems

Колісник Сергій Миколайович — студент групи 1КН-24м, кафедра комп`ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: siroga.03.03@gmail.com

Сілагін Олексій Віталійович–канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

Kolisnyk Serhii M. – student of group 1KN-24m, Department of Computer Science, Faculty of Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: siroga.03.03@gmail.com

Silagin Oleksii V. – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: avsilagin@vntu.edu.ua

УДК 004.8

Б. Ю. Варер
В. Б. Мокін

ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ВЗАЄМОДІЇ РІЗНИХ МОДЕЛЕЙ НА РОЗПОДІЛ ЙМОВІРНОСТЕЙ НАСТУПНОГО ТОКЕНА У ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЯХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено вплив зміни великої мовної моделі при фіксованому контексті на розподіл ймовірностей наступного токена, у порівнянні з впливом зміни контексту при фіксованій моделі. Проведено експериментальне порівняння факторів зміни моделі та зміни контексту з використанням моделей Meta LLaMA 3.2-3B та Microsoft Phi 4-mini на датасеті з 60 питань з різних предметних областей. За допомогою дивергенції Дженсена-Шеннона встановлено, що зміна моделі при фіксованому контексті призводить до змін у розподілі наступного токена (JSD 0.640-0.678), які є співставні за величиною зі зміною контексту при фіксованій моделі (JSD 0.638-0.721). Результати підтверджують важливість оптимального вибору моделей під час проєктування ефективних систем штучного інтелекту.

Ключові слова: великі мовні моделі, кооперація моделей, агентні системи, дивергенція Дженсена-Шеннона, розподіл ймовірностей, штучний інтелект

Abstract

The influence of changing a large language model with fixed context on the distribution of next token probabilities was investigated, compared to the influence of changing a context with a fixed model. An experimental comparison of model change and context change factors was conducted using Meta LLaMA 3.2-3B and Microsoft Phi-4-mini models on a dataset of 60 questions from various subject domains. Using Jensen-Shannon divergence, it was established that changing the model with fixed context leads to changes in the next token distribution (JSD 0.640-0.678) that are comparable in magnitude to changing context with a fixed model (JSD 0.638-0.721). The results confirm the importance of optimal model selection when designing effective artificial intelligence systems.

Keywords: large language models, model cooperation, agent systems, Jensen-Shannon divergence, probability distribution, artificial intelligence

Сучасні системи на базі штучного інтелекту дедалі частіше використовують композицію декількох великих мовних моделей (англ. “Large Language Model” - LLM) для розв’язання складних задач. Зокрема, цей підхід використовується як частина більш загального агентного підходу, який передбачає декомпозицію складної задачі на множину спеціалізованих підзадач та координацію їх розв’язання через систему взаємодіючих агентів. При цьому, агентний підхід може бути реалізований як через використання однієї базової моделі з різними інструкціями-промптами (англ. “prompt” - підказка), так і через композицію декількох різних моделей, кожна з яких оптимізована для конкретного типу задач [1].

Композиція декількох різних моделей дозволяє поєднувати сильні сторони різних архітектур та емерджентних особливостей кожної моделі. Наприклад, одна модель може бути оптимізована для логічного міркування, інша - дотренована для оброблення даних специфічної предметної області тощо [2-4]. Однак, при такому підході виникає фундаментальне питання: чи є вплив зміни моделі на результат генерування достатньо суттєвим порівняно з впливом зміни контексту (промпту)? Розуміння цього ефекту є критично важливим для проєктування ефективних систем кооперації великих мовних моделей, оскільки, в перспективі, дозволяє прогнозувати та контролювати характер їх взаємодії.

Більшість сучасних LLM побудовані з використанням архітектури трансформерів [5], що зумовлює авторегресійну природу генерування тексту. Передбачення в авторегресійній моделі здійснюється за наступною формулою:

$$P_M(x_{t+1} | x_{1:t}) = softmax(M(x_{1:t})),$$

де $x_{1:t}$ - послідовність токенів з першого елементу до елементу t; x_{t+1} - наступний токен, який передбачується моделлю; M - модель (наприклад, нейронна мережа на основі трансформерної архітектури), яка перетворює вхідну послідовність токенів на так звані логіти (англ. “logits”); softmax - функція нормалізації, що перетворює логіти на розподіл ймовірностей.

Для дослідження того, як змінюється розподіл наступного токену моделі, коли частина контексту генерується іншою моделлю, розглянемо дві моделі $M_1(X)$ і $M_2(X)$, на вхід яких подається одна і та ж послідовність токенів $X = x_{1:t}$ для генерування наступних N токенів. Після цього змоделюємо наступні сценарії для кожної з двох моделей:

1. Гомогенний контекст: модель прогнозує наступний токен після N токенів, згенерованих цією ж моделлю.
2. Гетерогенний контекст: модель прогнозує наступний токен після N токенів, згенерованих іншою моделлю.

В результаті буде отримано чотири розподіли ймовірностей для N+1 токена:

1. P^1_{M1} — розподіл, отриманий при використанні моделі M_1, коли вона продовжує власну послідовність (гомогенний контекст). Тобто, модель M_1 генерує N токенів після початкового контексту X, а потім використовує їх для передбачення наступного токена.
2. P^2_{M1} — розподіл, отриманий при використанні моделі M_1, коли вона продовжує послідовність, згенеровану моделлю M_2 (гетерогенний контекст). Таким чином, модель M_1 отримує змішаний вхід: початковий контекст X, а далі N токенів, які були згенеровані іншою моделлю.
3. P^1_{M2} — розподіл, отриманий при використанні моделі M_2, коли вона продовжує послідовність, згенеровану моделлю M_1.
4. P^2_{M2} — розподіл, отриманий при використанні моделі M_2, коли вона продовжує власну послідовність.

Формально це можна представити наступним чином:

$$P^1_{M_1}(x_{t+N+1} \mid X \oplus x^{(1)}_{t+1:t+N}) = \text{softmax}(M_1(X \oplus x^{(1)}_{t+1:t+N}))$$

$$P^2_{M_1}(x_{t+N+1} \mid X \oplus x^{(2)}_{t+1:t+N}) = \text{softmax}(M_1(X \oplus x^{(2)}_{t+1:t+N}))$$

$$P^1_{M_2}(x_{t+N+1} \mid X \oplus x^{(1)}_{t+1:t+N}) = \text{softmax}(M_2(X \oplus x^{(1)}_{t+1:t+N}))$$

$$P^2_{M_2}(x_{t+N+1} \mid X \oplus x^{(2)}_{t+1:t+N}) = \text{softmax}(M_2(X \oplus x^{(2)}_{t+1:t+N}))$$

де $x^{(i)}_{t+1:t+N}$ - послідовність N токенів, згенерованих моделлю M_i в авторегресійному процесі з початкового контексту $X = x_{1:t}$, тобто кожен токен $x^{(i)}_{t+j}$ визначається як:

$$x^{(i)}_{t+j} = argmax\ softmax(M_i(x^{(i)}_{1:t+j-1})), \quad j = 1, \ldots, N.$$

Метою дослідження є кількісне порівняння впливу двох факторів на формування розподілу наступного токена: модельного (зміна моделі при фіксованому контексті) та контекстного (зміна контексту при фіксованій моделі). Для кількісного оцінювання впливу було обчислено дивергенцію Дженсена-Шеннона між відповідними розподілами [6]: контекстний фактор - [$JSD(P_{11}, P_{12})$, $JSD(P_{22}, P_{21})$]; модельний фактор - [$JSD(P_{11}, P_{21})$, $JSD(P_{12}, P_{22})$], де:

$$\text{JSD}(P, Q) = \frac{1}{2} \sum_i \left[P(i) \log_2 \left(\frac{2P(i)}{P(i) + Q(i)} \right) + Q(i) \log_2 \left(\frac{2Q(i)}{P(i) + Q(i)} \right) \right]$$

Для проведення такого експерименту були обрані моделі Meta LLaMA 3.2 3B [7] і Microsoft Phi 4-mini [8] та сформовано датасет з 60 питань, які належать до 6 різних предметних областей: загальні знання, пошук поради, програмування, математика, креативні завдання, повсякденні питання. Кожне питання було подано на вхід обом моделям, які незалежно згенерували по N = 10 токенів у жадібному (англ. “greedy”) режимі. В результаті, для кожного питання, було отримано пару контекстів. Далі, для кожної моделі і кожного питання був оцінений розподіл ймовірностей наступного токена для обох варіантів контексту і були отримані розподіли P^1_{M1}, P^1_{M2}, P^2_{M1}, P^2_{M2}.

Далі для відповідних пар розподілів було обчислено дивергенцію Дженсена-Шеннона. У таблиці 1 наведено середні значення JSD, отримані в результаті експерименту.

Таблиця 1. Середні значення JSD для контекстних та модельних факторів

Зміна контексту при фіксованій моделі	
Модель: LLaMA, Контекст: LLaMA ↔ Phi	**0.721 ± 0.161**
Модель: Phi, Контекст: Phi ↔ LLaMA	**0.638 ± 0.248**
Зміна моделі при фіксованому контексті	
Контекст: LLaMA, Модель: LLaMA ↔ Phi	**0.640 ± 0.248**
Контекст: Phi, Модель: Phi ↔ LLaMA	**0.678 ± 0.189**

Результати експерименту показують, що зміна LLM при фіксованому контексті впливає на розподіл наступного токена майже так само, як і зміна контексту при фіксованій моделі. Також слід зазначити різну чутливість моделей до зміни контексту: LLaMA демонструє вищу чутливість (JSD = 0.721) порівняно з Phi (JSD = 0.638) при меншій варіативності (σ = 0.161 проти σ = 0.248 у Phi). Це може свідчити про те, що LLaMA сильніше “реагує” на зміни у стилі та змісті попереднього тексту, але, водночас, демонструє більш стабільну та передбачувану поведінку. Натомість, Phi показує меншу загальну чутливість до контекстних змін, проте має більшу варіативність, що може вказувати на менш консистентне оброблення різних контекстів.

Аналіз модельного фактору також показує деяку асиметрію в поведінці моделей: зміна моделі при контексті, згенерованому Phi, призводить до більших змін у розподілі (JSD = 0.678) порівняно з контекстом, згенерованим LLaMA (JSD = 0.640), однак, при цьому, варіативність модельного фактору для контексту, згенерованому LLaMA, також вища. Це може свідчити про те, що хоча контекст Phi в середньому викликає більші зміни при переході між моделями, ці зміни є більш передбачуваними та консистентними. Натомість, контекст LLaMA, попри менший середній вплив, може містити елементи, які по-різному інтерпретуються різними моделями, що призводить до більшої варіативності результатів.

На рисунку 1 представлено розподіл значень дивергенції Дженсена-Шеннона, у разі зміни моделі для двох типів контексту (LLaMA та Phi), який показує переважання високих значень JSD, незалежно від походження контексту. Як можна побачити з гістограми, більшість значень JSD концентрується в діапазоні 0.6-0.8, що свідчить про стабільно високий рівень впливу зміни моделі на характеристики розподілу наступного токена.

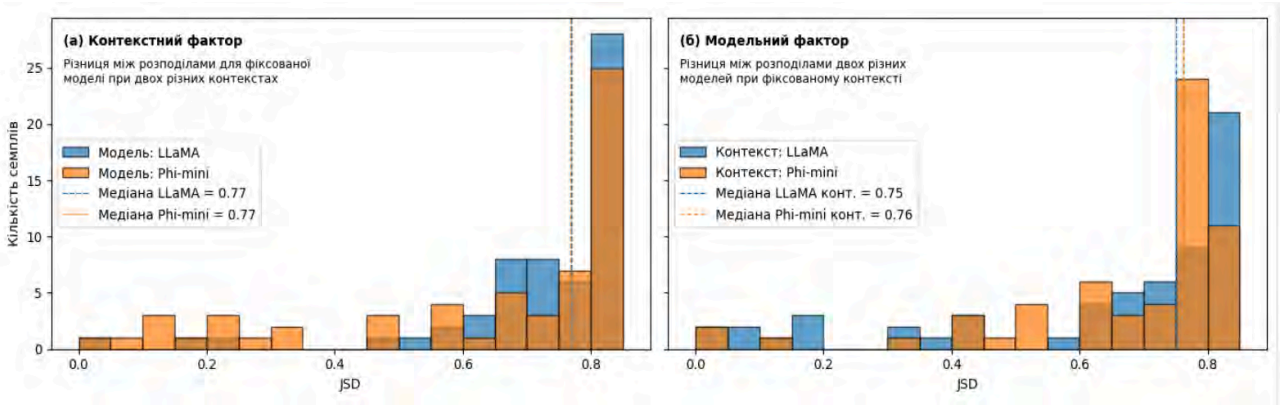

а) б)

Рисунок 1. Гістограма значень JSD для контекстного (а) та модельного (б) факторів впливу на розподіл ймовірностей наступного токена

Проведене дослідження показало, що модельний фактор має суттєвий вплив на розподіл ймовірностей наступного токена, причому цей ефект є співставним за величиною з фактором зміни контексту, що підтверджує необхідність ретельного вибору моделей при проєктуванні систем штучного інтелекту. Співставність модельного та контекстного факторів вказує на те, що архітектурні особливості та специфіка навчання різних моделей відіграють не менш важливу роль у формуванні поведінки системи, ніж семантичний зміст вхідної інформації. Це спостереження є особливо

важливим для агентних систем, де різні моделі можуть використовуватись для отримання синергетичного ефекту, оскільки вибір конкретних моделей може суттєво впливати на загальну ефективність системи. Також, аналіз розподілу значень JSD показав, що модельний фактор проявляється доволі стабільно, незалежно від предметної області контексту, що дозволяє припустити, що виявлені закономірності можуть мати загальний характер. Обмеженням даного дослідження є використання лише двох моделей та фіксованої довжини контексту (N=10 токенів). Варто спробувати розширити аналіз, за рахунок використання більшої кількості моделей різних розмірів та архітектур.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Li X. та ін. A survey on LLM-based multi-agent systems: workflow, infrastructure, and challenges // Vicinagearth. – 2024. – Т. 1, № 1. – С. 9. – DOI: 10.1007/s44336-024-00009-2. – ISSN 3005-060X.
2. Shen Y. та ін. HuggingGPT: solving AI tasks with ChatGPT and its friends in Hugging Face // Advances in Neural Information Processing Systems. – 2023. – Т. 36. – С. 38154–38180.
3. Hong S. та ін. METAGPT: meta programming for a multi-agent collaborative framework // Proceedings of the 12th International Conference on Learning Representations (ICLR 2024), Vienna (Austria), 7–11 May 2024. – 2024. – Текст : електронний ресурс. – URL: https://github.com/geekan/MetaGPT (дата звернення: 10.06.2025).
4. Jiang D., Ren X., Lin B. Y. LLM-Blender: ensembling large language models with pairwise comparison and generative fusion // Proceedings of the 61st Annual Meeting of the Association for Computational Linguistics (ACL 2023), Toronto (Canada), 9–14 July 2023. – 2023. – С. 14165–14178. – DOI: 10.18653/v1/2023.acl-long.792. – URL: https://aclanthology.org/2023.acl-long.792 (дата зверн.: 10.06.2025).
5. Vaswani A. та ін. Attention is all you need // Advances in Neural Information Processing Systems. – 2017. – Т. 30. – С. 5998–6008.
6. Lin J. Divergence measures based on the Shannon entropy // IEEE Transactions on Information Theory. – 1991. – Т. 37, № 1. – С. 145–151. – DOI: 10.1109/18.61115. – ISSN 0018-9448.
7. Meta AI. LLaMA 3.2-3B-Instruct: multilingual large language model // Hugging Face : [Електронний ресурс]. – 2024. – URL: https://huggingface.co/meta-llama/Llama-3.2-3B-instruct (дата зверн.: 10.06.2025).
8. Microsoft Research. Phi-4-mini-instruct: small language model // Hugging Face : [Електронний ресурс]. – 2025. – URL: https://huggingface.co/microsoft/Phi-4-mini-instruct (дата зверн.: 10.06.2025).

Мокін Віталій Борисович — д-р техн. наук, професор, завідувач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій; e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua;

Варер Борис Юхимович — аспірант кафедри системного аналізу та інформаційних технологій; e-mail: androbor17@gmail.com

Mokin Vitalii B. — Dr. Sc. (Eng.), Professor, Head of the Chair of System Analysis and Information Technologies, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua;

Varer Borys Yu. — Post-graduate Student of the Chair of System Analysis and Information Technologies, e-mail: androbor17@gmail.com

УДК 004.9

Сергій ЖУКОВ
Олександр ЛИТВИНЮК

ІНТЕРАКТИВНА СИСТЕМА АНАЛІЗУ ПРОДАЖІВ ІТ-КОМПАНІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Створено інтерактивну систему аналізу даних про доходи від реалізації продуктів ІТ-компанії з використанням технологій аналізу даних, проектування інтерактивних візуалізацій, баз даних, BI-систем, а також було проведено її успішна публікація та випробування у Tableau Public.

Ключові слова: продажі, дохід, візуалізація, *BI*-система, діаграма, бази даних, аналіз даних.

Abstract

An interactive data analysis system on revenues from the sale of IT company products was created using data analysis technologies, interactive visualization design, databases, and BI systems, and it was also successfully published and tested in Tableau Public.

Keywords: sales, revenue amount, visualization, BI system, chart, databases, data analysis.

Актуальність дослідження

Для ІТ-компаній, які працюють у динамічному конкурентному середовищі, аналітика продажів є ключовим інструментом стратегічного планування. Візуалізація допомагає швидко виявляти проблемні ділянки, оцінювати успішність продуктів і формувати персоналізовані пропозиції для клієнтів. Завдяки візуалізації даних, керівництво отримує змогу краще розуміти тенденції продажів, виявляти приховані закономірності, сезонні коливання та відхилення від планових показників. Це спрощує процес аналізу та сприяє прийняттю стратегічно важливих рішень, зокрема щодо оптимізації продуктового портфеля, розробки нових рішень чи змін у ціновій політиці.

У сучасному світі, де обсяг даних стрімко зростає, створення систем аналізу та візуалізації даних продажів є надзвичайно актуальним для ІТ-компаній [1-3]. Такі системи дозволяють перетворювати великі обсяги неструктурованої інформації на зрозумілі аналітичні звіти та графіки. Це сприяє прийняттю ефективних управлінських рішень, виявленню трендів і прогнозуванню продажів. Впровадження таких систем підвищує ефективність бізнесу, забезпечує прозорість процесів і сприяє зростанню прибутковості компанії. Прозора аналітика підвищує довіру інвесторів і партнерів, а також дозволяє компанії контролювати ефективність маркетингових кампаній та бюджетування. Саме аналітичні системи дозволяють відстежувати ключові фінансові показники в режимі реального часу та вчасно оцінювати прибутковість окремих продуктів або напрямів діяльності [4].

У підсумку, впровадження сучасних аналітичних рішень стає не просто бажаним, а необхідним кроком для стабільного зростання та конкурентоспроможності ІТ-компаній.

Створення інтерактивної системи аналізу продажів ІТ-компанії

Для створення BI-системи було використано звіт про доходи ІТ-компанії від продажів програмних продуктів за останні два роки. За цей час різні продукти придбало більше 120 000 користувачів, а сумарний дохід склав більше 1 000 000 $. Компанія пропонувала чотири види продуктів/послуг: Customer Success, Mai App, Marketing Automation, Publishing. Клієнтами були як звичайні користувачі, так і цілі корпорації з таких держав як: USA, EMEA, APAC.

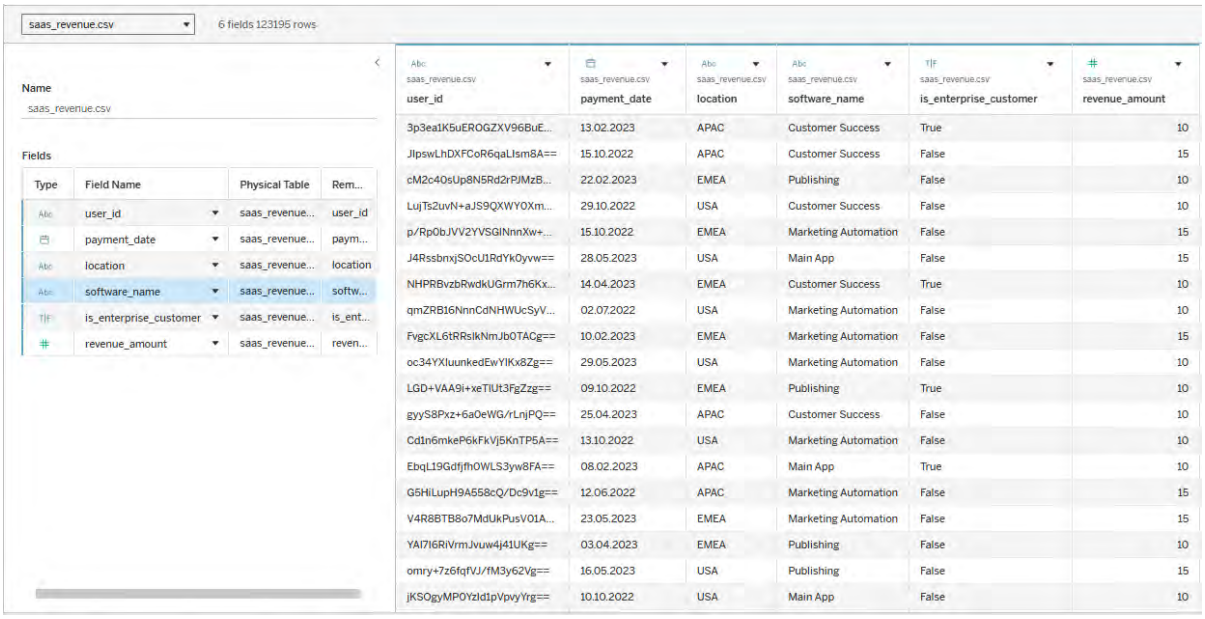

saas_revenue.csv 6 fields 123195 rows

Name: saas_revenue.csv

Fields

Type	Field Name	Physical Table	Rem...
Abc	user_id	saas_revenue...	user_id
	payment_date	saas_revenue...	paym...
Abc	location	saas_revenue...	location
Abc	software_name	saas_revenue...	softw...
TF	is_enterprise_customer	saas_revenue...	is_ent...
#	revenue_amount	saas_revenue...	reven...

user_id	payment_date	location	software_name	is_enterprise_customer	revenue_amount
3p3ea1K5uEROGZXV96BuE...	13.02.2023	APAC	Customer Success	True	10
JIpswLhDXFCoR6qaLlsm8A==	15.10.2022	APAC	Customer Success	False	15
cM2c40sUp8N5Rd2rPJMzB...	22.02.2023	EMEA	Publishing	False	10
LujTs2uvN+aJS9QXWY0Xm...	29.10.2022	USA	Customer Success	False	10
p/Rp0bJVV2YVSGlNnnXw+...	15.10.2022	EMEA	Marketing Automation	False	15
J4RssbnxjSOcU1RdYkOyvw==	28.05.2023	USA	Main App	False	15
NHPRBvzbRwdkUGrm7h6Kx...	14.04.2023	EMEA	Customer Success	True	10
qmZRB16NnnCdNHWUcSyV...	02.07.2022	USA	Marketing Automation	False	10
FvgcXL6tRRslkNmJb0TACg==	10.02.2023	EMEA	Marketing Automation	False	15
oc34YXluunkedEwYIKx8Zg==	29.05.2023	USA	Marketing Automation	False	10
LGD+VAA9i+xeTlUt3FgZzg==	09.10.2022	EMEA	Publishing	True	10
gyyS8Pxz+6a0eWG/rLnjPQ==	25.04.2023	APAC	Customer Success	False	10
Cd1n6mkeP6kFkVj5KnTP5A==	13.10.2022	USA	Marketing Automation	False	10
EbqL19GdfjfhOWLS3yw8FA==	08.02.2023	APAC	Main App	True	10
G5HiLupH9A558cQ/Dc9v1g==	12.06.2022	APAC	Marketing Automation	False	15
V4R8BTB8o7MdUkPusV01A...	23.05.2023	EMEA	Marketing Automation	False	15
YAI7l6RiVrmJvuw4j41UKg==	03.04.2023	EMEA	Publishing	False	10
omry+7z6fqfVJ/fM3y62Vg==	16.05.2023	USA	Publishing	False	15
jKSOgyMP0YzId1pVpvyYrg==	10.10.2022	USA	Main App	False	10

Рис. 1. Дані продажів IT-компанії.

Інформаційна панель (dashboard) — це інструмент, що дозволяє у зручній формі додавати, переглядати, змінювати й аналізувати дані в режимі реального часу [5]. Завдяки ним менеджери проектів можуть виявляти тенденції у певній сфері діяльності та тримати під контролем важливі процеси. За допомогою інформаційної панелі можна швидко оцінити поточну ситуацію. Перевага дашборду над традиційними звітами полягає в тому, що ключові показники подаються у наочному та зручному для аналізу вигляді, що дає змогу оперативно приймати рішення.

Налаштована аналітична панель забезпечує доступ до актуальної інформації та дозволяє ефективно відстежувати зміни у динаміці продажів. На створений дашборд винесені наступні візуалізації:

- Динаміка доходів від кожної локації;
- Частка кожної локації у загальному доході;
- Дохід від певних продуктів у різних державах;
- Прибутковість різних видів продукції;
-Динаміка доходу від продукції;
- Суми транзакцій з різних країн;

Проаналізувавши щомісячний дохід, можна зробити висновок, що найвищий дохід був у квітні, а найнижчий дохід у червені (рис. 2). Спостерігається виражений спад улітку (червень - липень), після чого доходи знову зростають до кінця року. Весняний пік (березень - квітень) може свідчити про сезонний попит, завершення бюджетного кварталу. Літній спад (червень - липень) ймовірно пов’язаний із відпустками або сезонністю (менша ділова активність). Восени спостерігається поступове відновлення (серпень - жовтень). Жовтень - листопад показують стабільне зростання, яке може бути пов’язане з підготовкою до кінця фінансового року або маркетинговими кампаніями.

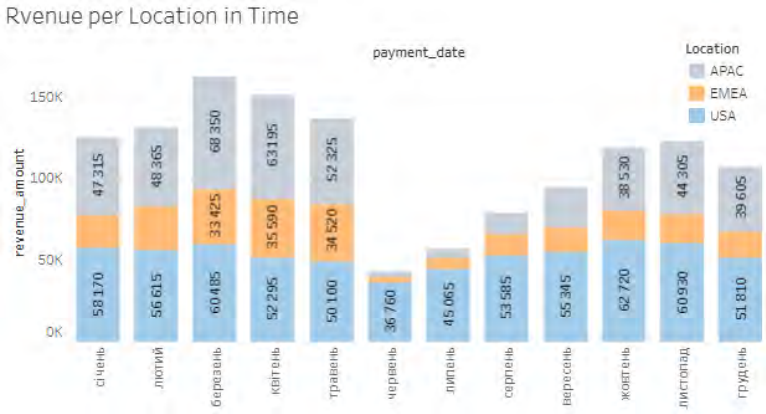

Рис. 2. Динаміка доходів від кожної локації

Якщо звернути увагу на прибуток отриманий від співпраці з користувачами з різних країн (рис. 3), можна зазначити, що USA стабільно складає найбільший внесок у загальний дохід майже щомісяця, дохід від APAC суттєво зростає у березні–травні, після чого має спад, а EMEA складає стабільний, але менший внесок, з піком у травні. Помітна загальна тенденція спаду доходу у всіх регіонах у червні, липні, серпні. Найкращими місяцями для USA є січень, березень, квітень, для EMEA-березень, квітень, травень, для APAC-березень, жовтень, листопад.

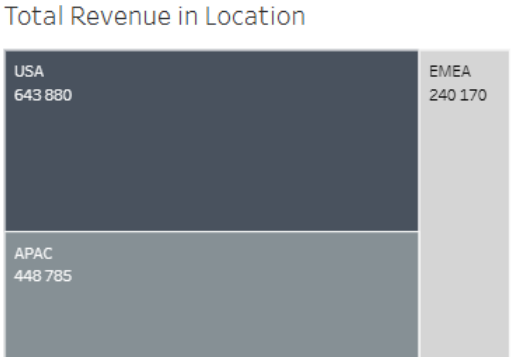

Рис. 3. Частка кожної локації у загальному доході

Також варто зазначити, що серед різних держав існує попит на різні продукти (рис. 4). Customer Success більш популярні у APAC, Marketing Automation у USA, а Publishing та Mai App у EMEA. Всі вони загалом мають різну прибутковість (рис. 5).

Рис. 4. Дохід від певних продуктів у різних державах

Рис. 5. Прибутковість різних видів продукції

Прибутковість різних продуктів змінюється на протязі року (рис. 6). Найпопулярнішим продуктом є Customer Seccess, дохід у березні та квітні досягає 55 505 – 53 620. Далі не менш популярним є Main App, що досягає 55 020 – 49 250 доходу у березні та квітні. Найменш популярним продуктом є Publishing, Revenue якого 10 000 – 20 000 на протязі всього року.

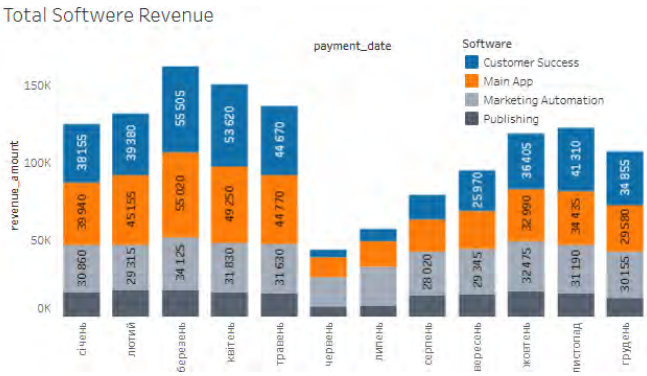

Рис. 6. Динаміка доходу від продукції

Для порівняння сум транзакцій з різних країн було створено box plot діаграму (рис. 7). Створений дашборд із інтерактивними елементами та візуалізаціями значно полегшує сприйняття складної та багатовимірної інформації та допомагає аналізувати оплати послуг (рис. 8).

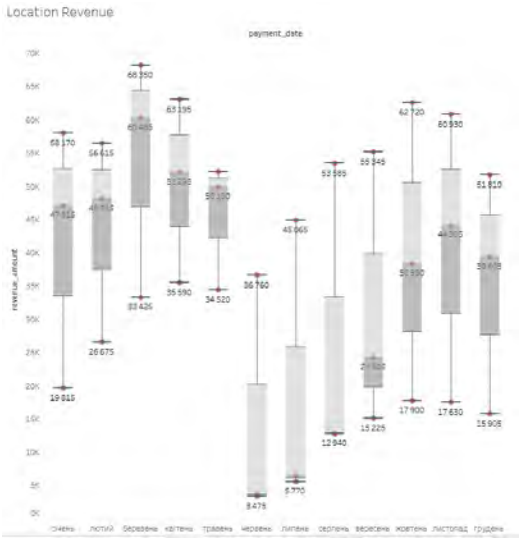

Рис. 7. Суми транзакцій з різних країн

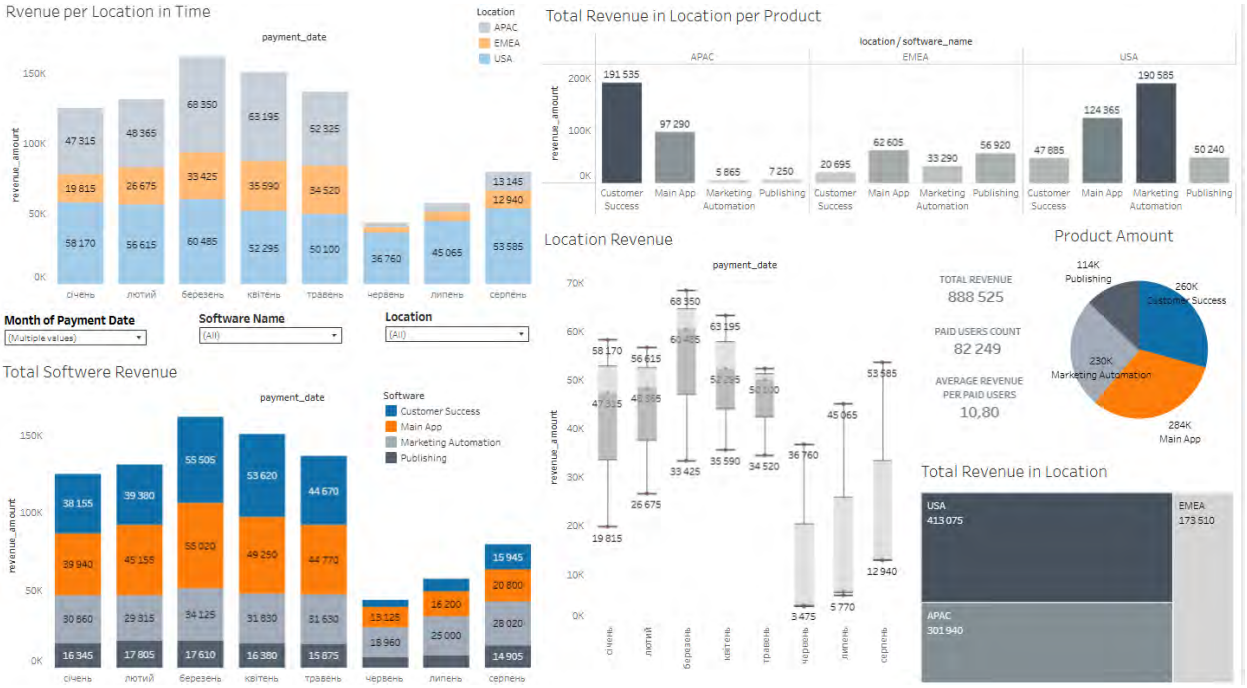

Рис. 8. Створений дашборд

Висновки

Проаналізовано дані продажів різних інформаційних продуктів та послуг ІТ-компанії. Створено інтерактивну інформаційну систему аналізу даних доходів компанії на світовому ринку, шляхом розробки інтерактивного дашборду з візуалізаціями розподілу різних аналітичних показників, діаграмами, графіками та налаштованими фільтрами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Моделювання бізнес-процесів та управління ІТ-проєктами : електронний навчальний посібник комбінованого (локального та мережного) використання [Електронний ресурс]. Вид. 2-ге, змін. та доповн. / Є. М. Крижановський, А. Р. Яцолт, С. О. Жуков. – Вінниця : ВНТУ, 2022. – 129 с
2. Наука про дані: машинне навчання та інтелектуальний аналіз даних : електронний навчальний посібник комбінованого (локального та мережевого) використання [Електронний ресурс] / В. Б. Мокін, М. В. Дратований – Вінниця : ВНТУ, 2024. – 258 с.
3. Удосконалення методу призначення задач для співробітників станції технічного обслуговування транспортних засобів на базі генетичного та угорського алгоритмів [Текст] / О. М. Козачко, Є. М. Крижановський, С. М. Жуков, І. В. Варчук // Інформаційні технології та комп`ютерна інженерія. – 2023. – № 2. – С. 25–32.
4. Rodinkova V.V, Yuriev S.D, Kryvopustova M.V, Mokin V.B, Kryzhanovskyi Y.M, Kurchenko A.I (2022) Molecular Profile Sensitization to House Dust Mites as an Important Aspect for Predicting the Efficiency of Allergen Immunotherapy. Frontiers in Immunology, 2022, vol. 13, article: 848616, doi: 10.3389/fimmu.2022.848616
5. Tableau Desktop and Web Authoring Help / Build a Basic View to Explore Your Data [Електронний ресурс]. URL: https://help.tableau.com/current/pro/desktop/en-us/getstarted_buildmanual_ex1basic.htm

Жуков Сергій Олександрович – канд. техн. наук, доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sazhukov@vntu.edu.ua;

Литвинюк Олександр Сергійович – студент групи 2ICT-24M, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sasha.2003litviniuk@gmail.com.

Serhiy Zhukov O. – Cand. Sc. (Eng), Department of Systems Analysis and Information Technology, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@vntu.edu.ua;

Oleksandr Lytvyniuk S. – student of 2ICT-24M group, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sasha.2003litviniuk@gmail.com.

УДК 004.85:61

С. С. Гладіголов
О. М. Козачко

СИСТЕМА ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ДЛЯ ЛІКАРЕНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ТА ОЦІНКИ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Вінницький національний технічний університет, Україна

Анотація

Представлено проєктування інтелектуальної системи підтримки прийняття рішень для медичних закладів, що базується на комбінації методів машинного навчання та байєсового аналізу. Система призначена для вирішення проблеми нерівності у якості медичної допомоги між міськими/обласними та районними лікарнями шляхом передбачення відсутніх показників лабораторних досліджень з оцінкою невизначеності та формування персоналізованого прогнозу перебігу захворювань та ризиків ускладнень. Архітектура системи включає компоненти збору даних інтегрований з електронними медичними картками, підготовки та збереження даних, модуль заповнення пропусків та оцінки їх невизначеності, окремі модулі для оцінки ризиків та прогнозування перебігу захворювань, а також інтерфейс з рекомендаціями для лікарів. Завдяки поєднанню байєсового аналізу та методів машинного навчання система забезпечує якісне прогнозування та оцінку невизначеності. Система забезпечує поширення досвіду та статистичних даних з великих лікарень на районні заклади, що сприяє підвищенню якості медичної допомоги.

Ключові слова: машинне навчання, аналіз даних, медичні дані, оцінка невизначеності, інформаційна система.

Abstract

This paper presents the design of an intelligent decision support system for medical institutions, based on a combination of machine learning methods and Bayesian analysis. The system addresses the problem of inequality in healthcare quality between urban/regional hospitals and rural hospitals by predicting missing laboratory test indicators with uncertainty estimation and generating personalized predictions of disease progression and complication risks. The system architecture includes components for data collection integrated with electronic medical records, data preparation and storage, a module for imputing missing data and assessing its uncertainty, separated modules for risk assessment and disease progression prediction, and an interface providing recommendations for physicians. By combining Bayesian analysis and machine learning methods, the system ensures high-quality prediction and uncertainty estimation. The system enables the dissemination of expertise and aggregated statistical data from large hospitals to rural facilities, thereby contributing to improved healthcare quality.

Keywords: machine learning, data analysis, medical data, uncertainty estimation, information system.

Вступ

На сьогоднішній день не всі лікарні мають однакове забезпечення. Міські та обласні лікарні зазвичай мають можливість для проведення всіх необхідних аналізів та досліджень для якісної постановки діагнозу та плану лікування, але районні лікарні часто не мають достатнього фінансування та персоналу для якісного надання послуг. Це створює значну нерівність у якості медичної допомоги між різними рівнями медичних закладів і може негативно впливати на здоров'я пацієнтів у віддалених регіонах.

Одним з ключових факторів для оцінки перебігу захворювання та ризиків ускладнень є особистий досвід лікаря, проте не всі лікарі встигли його накопичити, що впливає на якість вказаних оцінок. Особливо гостро ця проблема стоїт у районних лікарнях, де рідше працюють висококваліфіковані лікарі або відсутні вузькопрофільні спеціалісти. Це може призводити до не точних діагнозів або ризиків ускладнень.

Методи машинного навчання мають високу якість у задачах прогнозування та класифікації, особливо при роботі з великими обсягами медичних даних [1]. Методи байєсового аналізу здатні використовувати галузеві знання та надавати оцінку невизначеності, що є критично важливим для медичних задач. В комбінації ці методи можуть надати додаткову оцінку ризиків та прогнози перебігу захворювання для допомоги в прийнятті рішень лікарями.

Сучасні технології дозволяють створювати централізовані системи, які можуть поширювати досвід, отриманий з більших міських та обласних лікарень, на районні медичні заклади, що дозволяє

поширювати аналітичні та прогностичні інструменти незалежно від географічного розташування та фінансових можливостей конкретного медичного закладу.

Метою даної роботи є проєктування системи підтримки прийняття рішень для допомоги лікарям з використанням методів машинного навчання та байєсового аналізу.

Об'єктом дослідження є інформаційна система на основі комбінації технологій машинного навчання та байєсового аналізу.

Предметом дослідження є процеси та методи підтримки прийняття клінічних рішень, апроксимації медичних показників та оцінки ризиків ускладнень за допомогою байєсового аналізу та машинного навчання.

Результати дослідження

Перед розробкою системи було проведено консультування з лікарями про наявні потреби лікарень, дослідження та випробування інформаційних рішень [2-5]. Зокрема, було проведено порівняльний аналіз методів машинного навчання та байєсових методів машинного навчання, досліджено специфіку роботи районних лікарень та визначено ключові обмеження у доступі до діагностичних можливостей.

Під час консультацій з лікарями було виявлено, що найбільші труднощі виникають при прогнозуванні перебігу хронічних захворювань, оцінці ризиків ускладнень та прийнятті рішень за відсутності всіх необхідних діагностичних даних.

Порівняльний аналіз показав, що методи машинного навчання при достатній кількості даних мають кращу точність, а байєсові методи мають переваги для медичних задач завдяки можливості вбудови галузевих знань у моделі та оцінці невизначеності отриманих передбачень.

Архітектура інформаційної системи підтримки прийняття рішень складається з 5 ключових компонентів, які забезпечують повний цикл обробки медичних даних та надання рекомендацій лікарям.

Компонент збору даних інтегрований з системою електронних медичних карток (ЕМК) забезпечує автоматичний збір інформації про пацієнтів та проведені аналізи. Він збирає демографічні дані, анамнез, результати лабораторних та інструментальних досліджень та призначені ліки. Для підтримки якості інформації компонент включає валідацію даних при зборі та стандартизацію одиниць вимірювання.

Компонент зберігання даних, що складається з реляційної та документо-орієнтованої баз даних для структурованих та неструктурованих даних відповідно.

Компонент заповнення пропусків в лабораторних дослідженнях аналізує наявні дані про пацієнта та використовує ієрархічні байєсові моделі для апроксимації пропущених значень. Такий підхід дозволяє отримати окрім самих показників їх міру невизначеності, що буде використовуватись в прогностичних модулях, як додаткові ознаки для підвищення їх точності.

Окремі прогностичні модулі використовують методи машинного навчання, байєсового аналізу та їх комбінації для прогнозування перебігу захворювань та оцінювання ризиків ускладнень. До найбільш актуальних відносяться прогнозування ускладнень діабету, оцінка ризиків серцево-судинних захворювань та прогнозування перебігу онкологічних захворювань. Усі модулі оновлюються по мірі появи нових даних для забезпечення якості наданих прогнозів.

Останнім компонентом системи є **інтерфейс** для відображення отриманих оцінок, прогнозів та рекомендацій, що буде доступний лікарям для допомоги у прийнятті рішень.

Висновки

Спроєктовано систему підтримки прийняття рішень з використанням методів машинного навчання та байєсового аналізу. Запропонована система є ефективним рішенням для лікарів у наданні якісної медичної допомоги, оцінки ризиків перебігу захворювань та попередження важких станів. Завдяки поєднанню байєсового аналізу та машинного навчання система здатна забезпечити точне прогнозування та оцінку невизначеності наданих прогнозів, а завдяки хмарним технологіям може бути ефективно використана лікарнями з обмеженим фінансуванням, поширюючи досвід, отриманий з більших міських та обласних лікарень та статистичні дані з них.

Детальна архітектура системи з п'яти основних компонентів забезпечує повний цикл від збору медичних даних до надання персоналізованих рекомендацій лікарям. Особлива увага приділена оцінці невизначеності прогнозів та апроксимацій, що є критично важливим для медичних застосувань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Haug C. J. Artificial intelligence and machine learning in clinical medicine, 2023 [Екектронний ресурс] / Charlotte J. Haug, Jeffrey M. Drazen // New england journal of medicine. – 2023. – Т. 388, № 13. – С. 1201–1208. – Режим доступу: https://doi.org/10.1056/nejmra2302038
2. Гладіголов С. С. Порівняльний аналіз моделей машинного навчання в задачі передбачення вигорання співробітників / С. С. Гладіголов, О. Б. Мокін // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2023. – № 5. – С. 25–31.
3. Гладіголов С. С. Персоналізація предиктивних моделей в задачі прогнозування емоційного вигорання [Екектронний ресурс] / Гладіголов С. С., Козачко О. М. // Матеріали LIII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 20-22 березня 2024 р. – Електрон. текст. дані. – 2024. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fksa/all-fksa-2024/paper/view/20070
4. Hladiholov S. Prediction of alzheimer's disease using bayesian neural networks [Електронний ресурс] / Serhii Hladiholov, Oleksii Kozachko // Computer systems and information technologies. – 2025. – № 1. – С. 42–47. – Режим доступу: https://doi.org/10.31891/csit-2025-1-5
5. Гладіголов С. С. Використання оцінки невизначеності для покращення моделей прогнозування в медичних задачах. [Електронний ресурс] / Гладіголов С. С., Козачко О. М. // Матеріали LIV Всеукраїнської науково-технічної конференції факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінниця, 24-27 березня 2025 р. – Електрон. текст. дані. – 2025. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fksa/all-fksa-2024/paper/view/20070

Гладіголов Сергій Сергійович — аспірант кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: hladiholov.s@gmail.com

Козачко Олексій Миколайович — к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: lekoz80@gmail.com

Hladiholov Serhii — postgraduate student of Department of Systems Analysis and Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hladiholov.s@gmail.com

Kozachko Oleksii — Ph.D., associate professor of the System Analysis and Information Technologies Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lekoz80@gmail.com

УДК 004.8

В. П. Коваленко
О. О. Ковалюк

УПРАВЛІННЯ ІТ-ІНФРАСТРУКТУРОЮ ЗАСОБАМИ ПОЯСНЮВАНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В роботі розглянуто проблему інтеграції пояснюваного штучного інтелекту (XAI) до систем управління ІТ-інфраструктурою підприємства в умовах цифрової трансформації. Представлено концептуальну модель включення XAI у цифрові бізнес-процеси, яка дозволяє зберігати баланс між автономністю ШІ та контролем з боку оператора. Окрему увагу приділено прикладам застосування сучасних XAI-підходів (LIME, SHAP, контрфактичні пояснення), а також перспективам подальших досліджень щодо адаптації пояснюваного ШІ до периферійних та розподілених систем.
Ключові слова: пояснюваний штучний інтелект, AIOps, ІТ-інфраструктура, автоматизація управління, прозорість ШІ

Abstract
The paper considers the problem of integrating explainable artificial intelligence (XAI) into enterprise IT infrastructure management systems in the context of digital transformation. A conceptual model for incorporating XAI into digital business processes is presented, which allows maintaining a balance between AI autonomy and operator control. Particular attention is paid to examples of the application of modern XAI approaches (LIME, SHAP, counterfactual explanations), as well as the prospects for further research on the adaptation of explainable AI to peripheral and distributed systems.
Keywords: explainable artificial intelligence, AIOps, IT infrastructure, automation, AI transparency

Вступ

Цифрова трансформація бізнесу зумовила стрімке ускладнення ІТ-інфраструктур, що включають хмарні, мікросервісні та розподілені системи. Традиційні методи управління вже не відповідають вимогам масштабованості й швидкості реагування. Це створює потребу в інтелектуальній автоматизації – застосуванні ШІ для моніторингу, аналізу й автономного управління ІТ-сервісами. Підхід AIOps (Artificial Intelligence for IT Operations) дозволяє прогнозувати інциденти та оптимізувати ресурси, підвищуючи стійкість і ефективність бізнес-процесів [1].

Однак повна автоматизація з використанням «чорних скриньок» ШІ викликає сумніви щодо довіри, контролю та відповідальності. Тому зростає інтерес до пояснюваного ШІ (XAI) – підходу, що забезпечує прозорість і зрозумілість рішень. XAI пропонує інструменти, які дозволяють користувачам інтерпретувати дії моделей та взаємодіяти з ними більш усвідомлено. У статті розглянуто підходи до інтеграції XAI в управління та запропоновано концепцію, в якій пояснюваний ШІ виступає самостійним або допоміжним учасником прийняття рішень у цифровій інфраструктурі підприємства.

Результати досліджень

Сучасні підприємства функціонують у складному ІТ-середовищі, що включає хмарні сервіси, мікросервісну архітектуру, контейнеризовані застосунки та IoT-пристрої. Така розподілена система генерує масиви телеметричних даних, які необхідно оперативно обробляти та інтерпретувати. Людські команди не здатні ефективно виявляти всі аномалії та приймати своєчасні рішення в реальному часі. Саме тому виникає потреба в інтелектуальній автоматизації – впровадженні штучного інтелекту (ШІ), що здатен не лише виявляти порушення, а й прогнозувати потенційні інциденти та автоматично виконувати коригувальні дії.

Підхід AIOps (Artificial Intelligence for IT Operations) базується на використанні алгоритмів ШІ для автоматизації моніторингу, виявлення відхилень, аналізу причин та усунення збоїв. Це дозволяє суттєво зменшити середній час виявлення та вирішення інцидентів (MTTD/MTTR), мінімізувати простої, підвищити якість обслуговування клієнтів і забезпечити масштабованість ІТ-ресурсів відповідно до потреб бізнесу [1, 2]. Дані, які збираються в ході цих процесів, також стають джерелом

для стратегічного планування – наприклад, у визначенні потреб модернізації, підвищення енергоефективності або розширення інфраструктури.

Однак впровадження автоматизованих систем управління на основі ШІ стикається з низкою викликів. Один із головних – непрозорість прийнятих рішень, особливо у випадку використання складних моделей, таких як глибокі нейронні мережі. Через їх «чорний» характер інженери не завжди можуть пояснити логіку рішень, що ускладнює довіру до системи та її інтеграцію в критичні бізнес-процеси. Також постає питання відповідальності: хто винен у разі помилки – система, її розробник чи оператор? Іншим викликом є адаптивність: моделі, навчені на історичних даних, можуть втратити актуальність через зміну умов або появу нових типів даних (дрейф моделі), що вимагає постійного оновлення. Окремо стоїть проблема «виключення людини» з процесу – у критичних ситуаціях це може призвести до втрати контролю та зниження обізнаності персоналу щодо стану систем.

Для вирішення вищезазначених проблем все більшого значення набуває пояснюваний ШІ (Explainable AI, XAI) – набір підходів, спрямованих на забезпечення прозорості та інтерпретованості рішень, прийнятих алгоритмами ШІ. XAI дозволяє створити зрозумілу логіку дій моделі, пояснити вплив окремих факторів на результати, а також забезпечити основу для аудиту, перевірки та вдосконалення системи.

У бізнес-процесах IT-управління XAI може виступати або як самостійний суб’єкт, що пояснює і реалізує рішення, або як інтелектуальний помічник оператора. Це відкриває можливості для:

- підвищення довіри до автоматизованих систем за рахунок зрозумілих обґрунтувань дій;
- прозорого аудиту – пояснення можуть бути задокументовані, що важливо для регульованих галузей;
- адаптивного розвитку – аналіз пояснень допомагає виявити неактуальні патерни або помилкові залежності, які потребують оновлення моделі;
- збереження контролю – оператор може впливати на рішення, перевіряти їх чи коригувати.

Серед найбільш ефективних методів пояснювального ШІ для IT-домену вирізняються:

- LIME (Local Interpretable Model-Agnostic Explanations) - створює локальні прості моделі для окремих рішень [5];
- SHAP (Shapley Additive Explanations) - оцінює внесок ознак, базуючись на теорії ігор [3];
- контрфактичні пояснення - пропонують сценарії змін: «якби… то…», інтуїтивно зрозумілі для людини [4].

Наступна схема ілюструє, як AIOps-система на основі моніторингових даних автоматично генерує рішення або рекомендації, які супроводжуються поясненнями від модуля XAI. Ці пояснення надають оператору обґрунтування дій, дозволяють втручатись у процес за потреби та забезпечують прозорість і навчання системи на основі зворотного зв’язку.

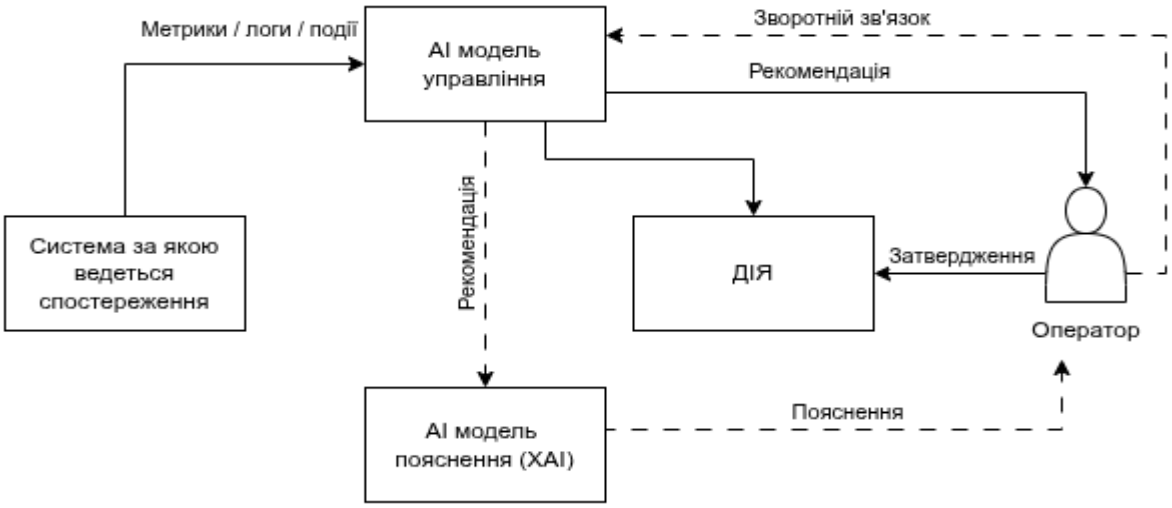

Рис. 1. Концептуальна схема включення пояснюваного ШІ в бізнес-процеси управління інфраструктурою підприємства.

Запропонована концептуальна модель інтеграції XAI передбачає наявність модуля інтерпретації, що працює паралельно з AIOps-системою. Отримані рішення супроводжуються поясненнями (наприклад, «CPU=95%, RAM=90% — рекомендовано масштабування»), які подаються оператору.

Це дозволяє затвердити або скасувати дію, а також надати зворотний зв’язок для подальшого навчання моделі. Залежно від рівня критичності процесу, система може діяти автономно або в режимі рекомендацій. У будь-якому випадку пояснювальний ШІ гарантує прозорість і підзвітність, забезпечуючи рівновагу між автоматизацією і людським контролем.

У підсумку, поєднання AIOps і XAI формує довірчий контур управління: система працює автономно, однак кожне її рішення можна пояснити, перевірити та скоригувати. Це критично важливо для ефективного управління складними IT-системами у швидкозмінному цифровому середовищі.

Висновки

Таким чином, обґрунтовано доцільність інтеграції пояснюваного штучного інтелекту у системи управління IT-інфраструктурою. В умовах зростання складності IT-середовища та потреби в автономності XAI стає ключовим компонентом для забезпечення довіри, прозорості та контролю над рішеннями автоматизованих систем.

Проаналізовано основні проблеми впровадження ШІ: непрозорість рішень, обмежена адаптивність, невизначеність відповідальності та потреба у збереженні участі людини у критичних ситуаціях. Пояснюваний ШІ дозволяє подолати ці виклики, формуючи обґрунтовані та інтерпретовані пояснення, що сприяє ефективній взаємодії людини й системи.

Запропоновано концептуальну модель включення пояснювального штучного інтелекту в цифрові бізнес-процеси, де він виконує функції автономного або асистивного суб’єкта прийняття рішень. Такий підхід дозволяє поєднати автоматизацію з людським контролем, зберігаючи можливість пояснення дій і врахування зворотного зв’язку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Naayini P., Kamatala S. Enabling Intelligent Infrastructure: AI-Driven Automation and Resilience in Cloud-Native Systems // International Advanced Research Journal in Science, Engineering and Technology. – 2022. – Т. 9, №. 11. – С. 152–158. – Режим доступу: https://iarjset.com/wp-content/uploads/2022/12/IARJSET.2022.91122.pdf.
2. Oprea S.-V. Is Artificial Intelligence a Game-Changer in Steering E-Business into the Future? Uncovering Latent Topics with Probabilistic Generative Models [Електронний ресурс] / Simona-Vasilica Oprea, Adela Bâra // Journal of Theoretical and Applied Electronic Commerce Research. – 2025. – Т. 20, № 1. – С. 16. – Режим доступу: https://doi.org/10.3390/jtaer20010016.
3. Linardatos P. Explainable AI: A Review of Machine Learning Interpretability Methods [Електронний ресурс] / Pantelis Linardatos, Vasilis Papastefanopoulos, Sotiris Kotsiantis // Entropy. – 2020. – Т. 23, № 1. – С. 18. – Режим доступу: https://doi.org/10.3390/e23010018.
4. Guidotti R. Counterfactual explanations and how to find them: literature review and benchmarking [Електронний ресурс] / Riccardo Guidotti // Data Mining and Knowledge Discovery. – 2022. – Режим доступу: https://doi.org/10.1007/s10618-022-00831-6.
5. Model-agnostic explainable artificial intelligence methods in finance: a systematic review, recent developments, limitations, challenges and future directions [Електронний ресурс] / Farhina Sardar Khan [та ін.] // Artificial Intelligence Review. – 2025. – Т. 58, № 8. – Режим доступу: https://doi.org/10.1007/s10462-025-11215-9.

Коваленко Володимир Петрович — аспірант групи 174-24а, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, кафедра комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Ковалюк Олег Олександрович — канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Kovalenko Volodymyr P. — Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Kovaliuk Oleh O. — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.891.3:502.3

В. А. Лучинський

ПОБУДОВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ МОДЕЛІ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ВЕЛИКОДИСПЕРСНОГО ПИЛУ (PM10)

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У роботі розглянуто побудову інтелектуальної моделі для прогнозування концентрації великодисперсного пилу (PM10) в атмосферному повітрі міста Вінниці. Застосовано підхід системного аналізу з використання методів машинного навчання на прикладі Random Forest. Реалізацію проведено на платформі Kaggle з використанням мови Python та бібліотек Scikit-learn, Pandas, Matplotlib. Отримана модель дозволяє здійснювати автоматизоване прогнозування рівня PM10, яка може бути використана у системах моніторингу якості повітря.

Ключові слова: *системний аналіз, PM10, прогнозування, якість повітря, машинне навчання, Random Forest, Python, Kaggle.*

Abstract

In this article presents the development of an intelligent model for forecasting the concentration of coarse particulate matter (PM10) in the atmospheric air of Vinnytsia city. The study applies a systems analysis approach in combination with machine learning methods, specifically using the Random Forest algorithm. The model was implemented on the Kaggle platform using the Python programming language and libraries such as Scikit-learn, Pandas, and Matplotlib. The resulting model enables automated forecasting of PM10 levels and can be used in air quality monitoring systems to support decision-making in the field of environmental safety.

Keywords*: systems analysis, PM10, air quality, forecasting, machine learning, Random Forest, Python, Kaggle.*

Вступ

Стан атмосферного повітря є важливим показником рівня життя населення, особливо в урбанізованих територій. Забруднення повітря шкідливими домішками, зокрема аерозольними частками великої дисперсності (PM10), є серйозною екологічною та медичною проблемою. Високі концентрації даних частинок можуть негативно впливати на органи дихання, серцево-судинну систему, а також провокувати хронічні захворювання.

У місті Вінниця, як і в інших містах України, джерелами пилового забруднення є транспортна діяльність, промислові підприємства, активне будівництво та побутові джерела. Оцінка рівня забруднення ускладнюється через нестачу автоматизованих систем моніторингу, тому виникає потреба у створенні прогнозних моделей, які дозволяють оцінити майбутній рівень концентрації шкідливих речовин на основі аналізу історичних даних.

Дана робота полягає в поєднані методів системного аналізу з інструментами машинного навчання для побудови надійної інтелектуальної моделі прогнозування PM10. Такий підхід дозволяє враховувати множинні фактори впливу, виявляти приховані закономірності та забезпечувати прийнятну точність моделювання

Метою роботи є розробка програмної реалізації інформаційної системи прогнозування рівня PM10 в атмосферному повітрі міста Вінниці на основі відкритих даних і алгоритмів машинного навчання.

Результати дослідження

Було виконано системний аналіз джерел пилового забруднення та факторів впливу в урбанізованому середовищі. Визначено найбільш значущі параметри, що формують рівень PM10, зокрема: концентрації супутніх забруднювачів (NO2, CO, SO2), погодні умови, час доби, місяць та сезонність.

Для реалізації інтелектуальної моделі використано відкриті екологічні дані, зібрані з платформи Kaggle. Застосовано попередню обробку: очищення від пропусків, генерацію часових ознак, нормалізацію параметрів. Побудовано навчальну вибірку яку зображено на рис. 1, на основі якої здійснено тренування моделі машинного навчання – Random Forest Regressor.

```
In [4]:
df_sampled = df.sample(n=100000, random_state=42)

df[['CO', 'NO2', 'SO2', 'O3']] = df[['CO', 'NO2', 'SO2', 'O3']].fillna(df[['CO', 'NO2', 'SO2', 'O3']].mea
n())

features = ['CO', 'NO2', 'SO2', 'O3', 'month', 'day', 'hour']
X = df[features]
y = df['PM10']

In [5]:
from sklearn.model_selection import train_test_split
from sklearn.ensemble import RandomForestRegressor
from sklearn.metrics import mean_absolute_error, r2_score

X_train, X_test, y_train, y_test = train_test_split(X, y, test_size=0.2, random_state=42)

model = RandomForestRegressor(n_estimators=100, random_state=42)
model.fit(X_train, y_train)

y_pred = model.predict(X_test)
print("MAE:", mean_absolute_error(y_test, y_pred))
print("R²:", r2_score(y_test, y_pred))

MAE: 52.96460047694496
R²: 0.63419669218696
```

Рис. 1. Фрагмент коду реалізації моделі

Здійснено візуалізацію результатів у вигляді графіків: розподіл значень який зображений на рис. 2 та порівняння реальних і прогнозованих даних які зображені на рис. 3.

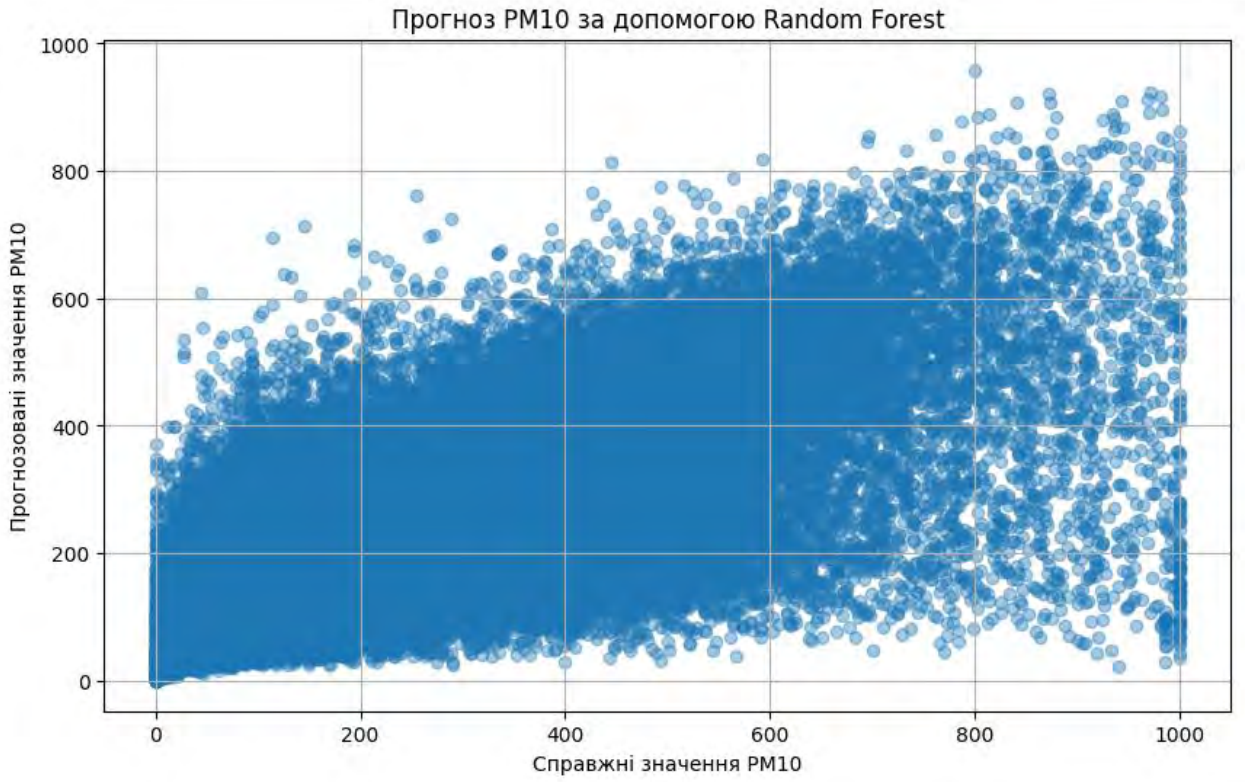

Рис 2. Графік розподіл значень

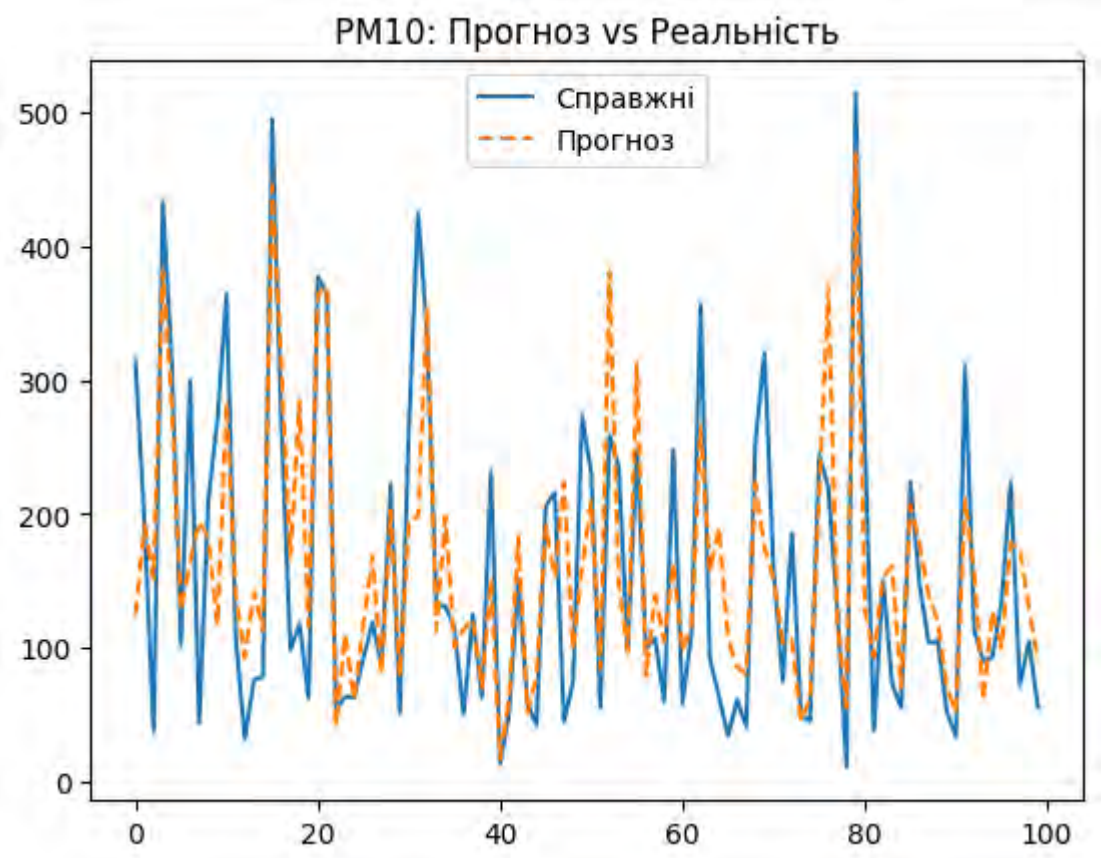

Рис. 3. Графік порівняння прогнозу з реальними даними

Висновки

Розроблену модель збережено у вигляді .joblib-файлу для подальшого використання або інтеграції в автоматизовану систему моніторингу якості повітря.

Таким чином, поставлені завдання дослідження виконано повністю. Отримана модель дозволяє своєчасно здійснювати прогнозування та може бути використана в системах екологічної безпеки. Повну опубліковану версію коду можна знайти за посиланням на платформі Kaggle: https://www.kaggle.com/code/fah985/pm-10-vinnytsiad89de4258b

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. URL: https://www.kaggle.com – Платформа для аналізу даних та машинного навчання.
2. URL: https://www.openaq.org – OpenAQ: Платформа відкритих екологічних даних.

Лучинський Владислав Анатолійович **–** студент групи СА-21б, кафедра системного аналізу та інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національних технічний університет, м.Вінниця, e-mail**: luchick919@gmail.com**

Науковий керівник: ***Варчук Ілона Вячеславівна*** – кандидат технічних наук, доцент кафедри САІТ, Вінницький національний університет, м.Вінниця.

Luchinsky V. Anatoliyovych – student of group CA-21б, Department of Systems Analysis and Information Technologies, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: luchick919@gmail.com

Supervisor: ***Varchuk I. Vyacheslavovna*** – Ph.D. Sc. (Eng), Associate Professor of the Department of SAIT, Vinnytsia National University, Vinnytsia

УДК [514-027.22] (043.2)

Педін А. В.

Мартинюк В. В.

Генерація аттосекундних імпульсів світла: сучасні методи та дослідження електронної динаміки

Вінницький національний технічний університет

Анотація:

У доповіді розглянуто сучасні фізичні методи генерації аттосекундних імпульсів світла, які були відзначені Нобелівською премією 2023 року. Описано експериментальні протоколи, теоретичні основи (модель трьох кроків, високочастотне генерування гармонік), методи вимірювання імпульсів та приклади застосування для вивчення електронної динаміки в атомах і молекулах.

Ключові слова: Аттосекунда, високочастотне генерування гармонік, триступенева модель, часовий дозвіл, Нобелівська премія

Abstract:

This report reviews modern physical methods for generating attosecond light pulses, honored by the 2023 Nobel Prize. It describes experimental protocols, theoretical foundations (three-step model, high-harmonic generation), pulse measurement techniques, and applications for studying electron dynamics in atoms and molecules.

Keywords: Attosecond, high-harmonic generation, three-step model, temporal resolution, Nobel Prize

Вступ

У 2023 році Нобелівську премію з фізики було присуджено П'єру Агосіні, Ференцу Краушу та Анні Луільє за експериментальні методи генерації аттосекундних імпульсів світла для дослідження електронної динаміки в матеріях . Ці імпульси тривалістю близько 10^{-18} с дозволяють відстежувати рух електронів всередині атомів і молекул з незрівнянно високою часовою роздільною здатністю .

Основи високочастотного генерування гармонік (HHG)

Високочастотне генерування гармонік (High-Harmonic Generation) виникає при взаємодії інтенсивного фемтосекундного лазерного імпульсу з газом благородних елементів. У класичному описі за моделлю трьох кроків електрон спочатку тунелює з атома під дією сильної електричної поля, потім прискорюється полем, і при поверненні рекомбінує з ядром, випромінюючи фотон високої енергії .

Триступенева модель описується такими етапами: 1) тунелювання (tunnel ionization), 2) рух в електричному полі лазера, 3) рекомбінація та випромінювання гармонік. Формула для максимального енергійного зрізу (cut-off) гармонік: $\hbar\omega(\max) \approx I_p + 3.17\ U_p$, де I_p — енергія іонізації, $U_p = e^2E_0^2/(4m\omega_0^2)$ — середня пуассонова енергія електрона в лазерному полі .

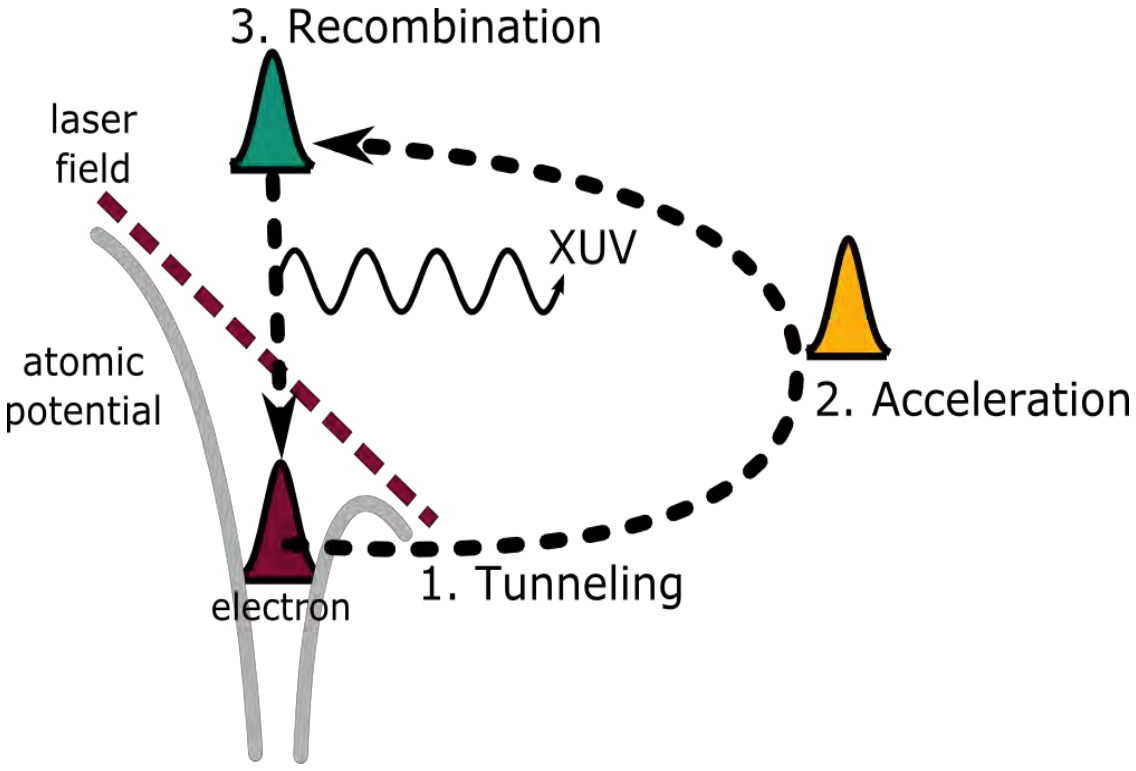

Схема трьохступеневої моделі HHG

Графік спектра HHG зазвичай має плато гармонік з приблизно однаковою інтенсивністю до зрізу, після чого різко падає. Такий спектр дозволяє синтезувати короткі імпульси в часовій області при узгодженні фаз різних гармонік.

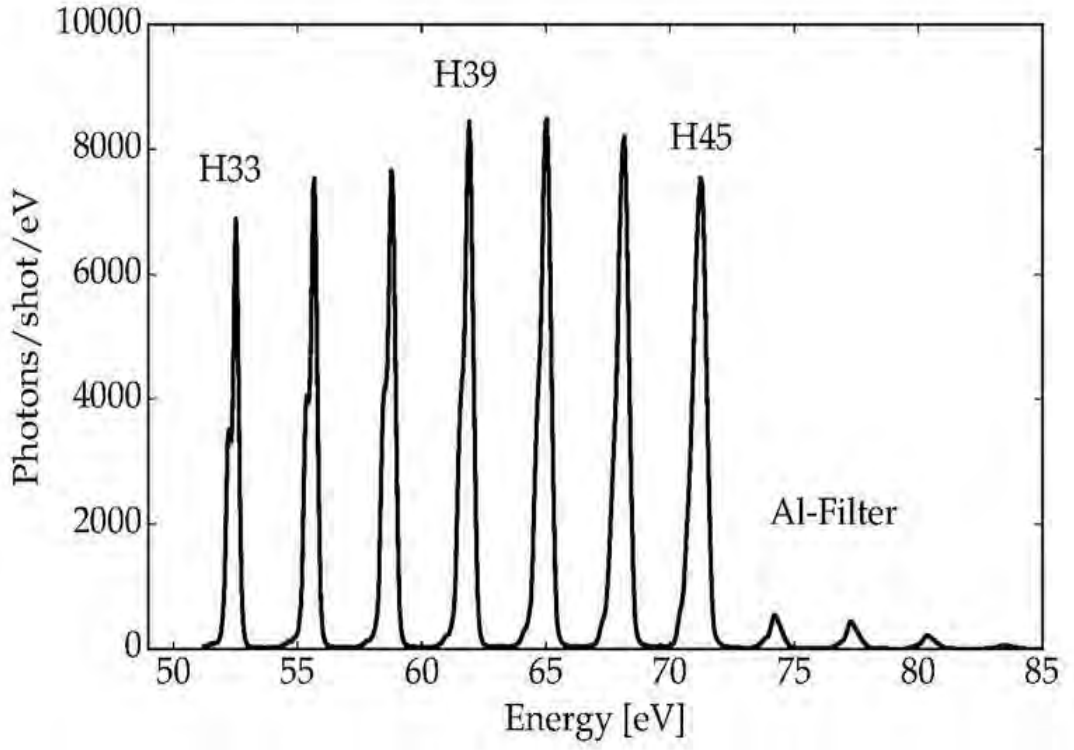

Спектр високих гармонік з плато та зрізом

Генерація аттосекундних імпульсів

Для отримання ізольованих аттосекундних імпульсів використовують високочастотне генерування гармонік (HHG) у газі з додатковими часовими «воротами» (gating). Без gating HHG породжує потяг імпульсів щосекунди в кожному оптичному циклі, тому необхідно звузити часовий інтервал рекомбінації електронів до менш ніж одного циклу. Найпоширеніші методи: Polarization Gating (через зміну поляризації імпульсу в часі), Two-Color Gating (змішування фундаментального поля і його другої гармоніки для асиметрії поля) або їх комбінація (Double Optical Gating). Існують також підходи на основі різкого наростання/спаду інтенсивності (Amplitude Gating) чи природне «гейтоване» завершення HHG внаслідок виснаження нейтрального газу (Ionization Gating). Кожен метод вимагає налаштування форми огинаючої, контролю поляризації і синхронізації фаз.

Ключовим фактором є стабілізація Carrier–Envelope Phase (CEP) для few-cycle імпульсів: зміщення фази несучої відносно огинаючої визначає момент

максимальної амплітуди поля і, відповідно, час ефективної рекомбінації. Тому лазери оснащують f–2f інтерферометрією та feedback-лінком для збереження сталої CEP. Паралельно контролюють фазове узгодження HHG у газовій камері шляхом вибору тиску й довжини взаємодії, а також положення фокуса. Як газ обирають Ne, Ar чи He залежно від бажаного діапазону енергій: густина іонізації та дисперсія середовища впливають на ефективність.

Після генерації XUV-гармонік застосовують фільтри (наприклад Al), мультишарові дзеркала чи монохроматори для відокремлення потрібного спектрального діапазону. Ізольований імпульс перевіряють методами attosecond streaking або RABBITT, аналізуючи часову форму через зміну спектра фотоелектронів у присутності синхронізованого IR-пульсу. Технічно потрібна висока стабільність лазера (температурна й вібраційна ізоляція), точне стискання імпульсу до few-cycle і контроль параметрів поляризації. Завдяки цьому можна отримати одиночний аттосекундний сплеск достатньої якості для вивчення ультракоротких процесів у атомах, молекулах і твердих тілах.

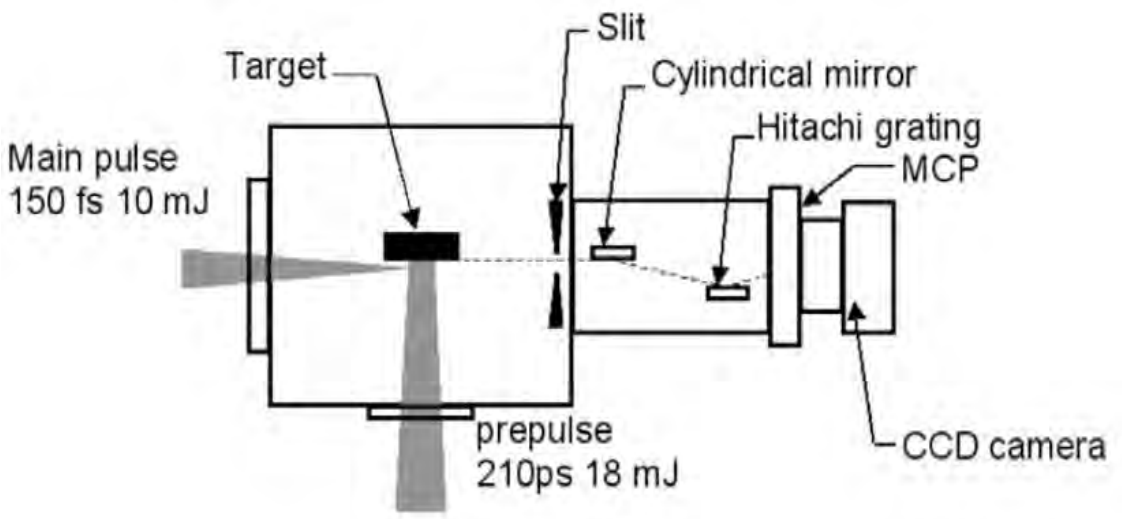

Установка HHG

Методи вимірювання аттосекундних імпульсів

Одним із ключових методів для характеристики ізольованих аттосекундних імпульсів є аттосекундне стрикування (attosecond streaking). Суть методу полягає в тому, що спочатку XUV-імпульс іонізує електрон із атому чи молекули, а потім у присутності добре синхронізованого IR-поля цей електрон додатково взаємодіє з коливанням поля, що змінює його кінцеву енергію. Оскільки модація енергії залежить від фази IR-поля в момент емісії, аналіз розподілу фотоелектронів по енергії дозволяє реконструювати часову форму XUV-імпульсу з аттосекундною роздільною здатністю.

Технічна реалізація вимагає дуже точної синхронізації між XUV-аттосекундним імпульсом та сильним IR-пробним полем (probe pulse). Зазвичай IR-пульс є

частиною тієї ж лазерної системи, з якої генерується HHG, і стабілізується по CEP, щоб уникнути фазових зсувів між серією реплікат імпульсів. Експериментально: аттосекундний XUV проходить через газову мішень, іонизовані електрони потрапляють у поле затриманого IR-пульсу, що додає або віднімає імпульс залежно від моменту генерації. Детектор (електронний спектрометр) фіксує енергетичний спектр фотоелектронів під різними часовими затримками IR-пульсу відносно XUV. З отриманих енергетичних змін (streaking trace) за допомогою зворотних алгоритмів (наприклад, FROG-CRAB чи Phase Retrieval by Omega Oscillation Filtering) відновлюють часовий профіль XUV-імпульсу та визначають його тривалість і фазу.

Ключові аспекти методу: по-перше, амплітуда IR-поля має бути достатньою, щоб викликати помітне зміщення енергії електронів, але не настільки сильною, щоб руйнувати ступінь іонізації чи вводити надмірну нелінійність; по-друге, необхідна висока стабільність лазерного джерела та точне керування затримкою між імпульсами в межах десятків або сотень аттосекунд. Аналіз отриманих даних вимагає врахування початкового спектра фотоелектронів (залежить від енергії XUV) і сили IR-поля: класичний модельний опис дає, що імпульс Δp електрона = −∫ E_IR(t′) dt′ від моменту іонізації до детектора, що переводиться в зміну кінетичної енергії. Завдяки серії вимірювань при різних часових затримках можна побудувати карту “енергія vs. час” і витягти часовий профіль імпульсу.

Практично, attosecond streaking дозволяє не лише виміряти тривалість імпульсу, але й відстежити час затримки електронної емісії з різних орбіталей або в різних матеріалах (attosecond delays), що дає глибоке розуміння ультракоротких електронних процесів у атомах, молекулах і твердих тілах. Метод потребує добре налагодженого вакуумного середовища, точного калібрування електронного спектрометра та ретельного контролю просторових і часових параметрів лазерної системи. Це робить attosecond streaking одним із найпотужніших інструментів сучасної ультракороткої оптики.

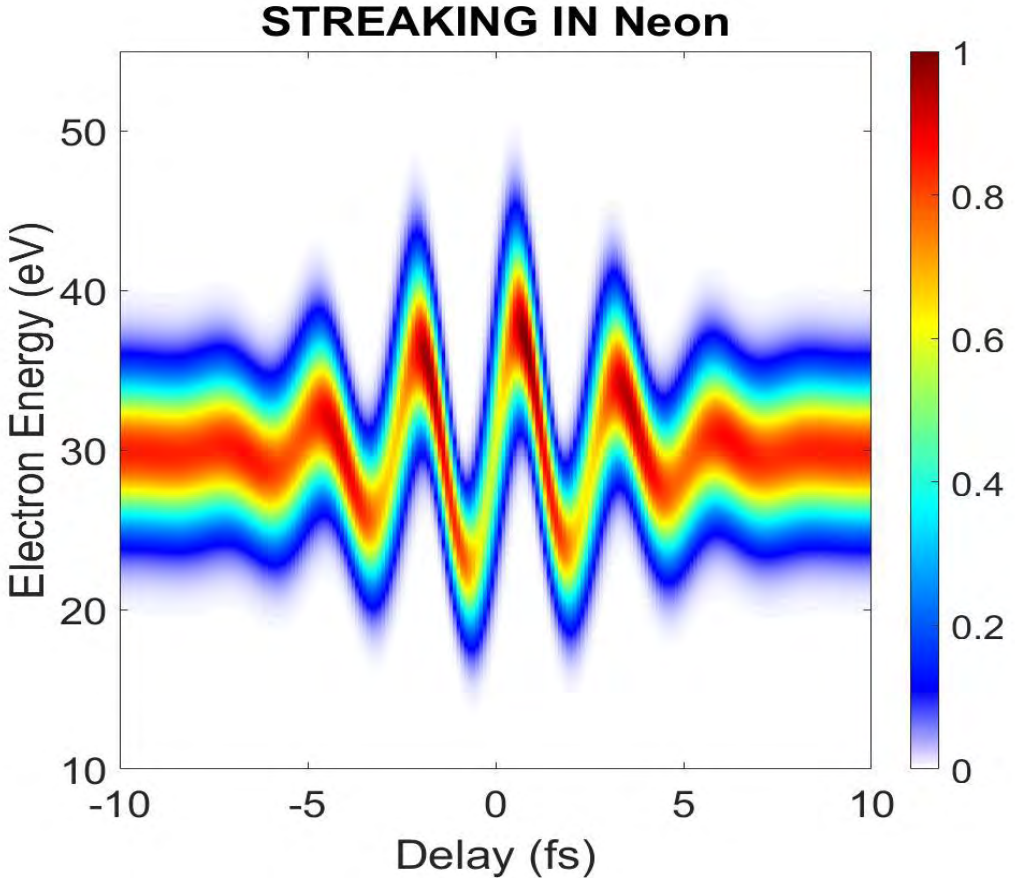

Схема експерименту attosecond streaking

Інший підхід — RABBITT (Reconstruction of Attosecond Beating By Interference of Two-photon Transitions), де аналізується інтерференція сусідніх гармонік при іонізації і вимірюється різниця фаз для відновлення часової структури імпульсу.

Дослідження електронної динаміки

Аттосекундні імпульси дозволяють відстежувати ультракороткі електронні процеси в різних системах — від окремих атомів і молекул до кристалів і нанооб'єктів. Завдяки тривалості на рівні десятків або сотень аттосекунд можна «заморозити» рух електронів і вивчити, як формується зарядова хвиля, як відбувається розподіл заряду під час хімічної реакції, а також як змінюється електронна структура в матеріалі під дією сильного поля. Крім того, аттосекундні імпульси використовують для дослідження когерентних явищ, коли декілька електронів взаємодіють одночасно, створюючи кореляційні ефекти, важливі для розуміння фотохімічних і фотофізичних механізмів.

Експериментальні підходи зазвичай базуються на схемах pump–probe: перший (pump) імпульс XUV іонізує або збуджує систему, а затриманий IR- чи UV-пробний (probe) імпульс викликає подальшу емісію або модулює вже іонізовані електрони. Змінюючи часову затримку між імпульсами, фіксують фотоелектронний спектр або інші сигнали (наприклад, іонні фрагменти), що дозволяє

реконструювати часову еволюцію електронної хвилі. Такі вимірювання можуть показати, за який час відбувається розрив хімічного зв'язку, як мігрує заряд усередині молекули або як формуються короткоживучі збуджені стани.

Приклади експериментів включають:

- **Відстеження розриву зв'язку:** XUV-імпульс іонізує молекулу, після чого спостерігають за змінами фотоелектронного спектра або розподілом іонних фрагментів із різними часовими затримками, щоб визначити часову шкалу розриву та утворення нових зв'язків.
- **Когерентна зарядова міграція:** у великих молекулах аттосекундний імпульс може запустити переміщення електронного заряду всередині молекули, а наступні пробні імпульси вимірюють, як швидко і в якому напрямку ця хвиля рухається, що важливо для фотохімії та фотобіології.
- **Електронні кореляції у кластерах або наносистемах:** серія аттосекундних імпульсів дає змогу спостерігати, як взаємодіють електрони в скупченні атомів або наночастинках, виявляючи швидкоплинні кореляційні ефекти.

Технічно такі дослідження потребують стабільності лазерної системи, точної синхронізації імпульсів (CEP-стабілізація), чистого вакууму і чутливих електронних або іонних детекторів. Отримані дані дають уявлення про механізми ультракоротких процесів, що є ключовим для розробки нових матеріалів, керування хімічними реакціями у реальному часі та фундаментального розуміння електронної динаміки.

Приклади застосування і перспективи

Аттосекундна фізика відкриває нові можливості в різних галузях:
- Фундаментальна фізика: дослідження електронних кореляцій, квантових переходів.
- Хімія: управління хімічними реакціями в реальному часі.
- Матеріалознавство: вивчення ультракоротких явищ у напівпровідниках.
- Технології: розвиток ультрашвидкої електроніки та оптоелектроніки.
.

У майбутньому очікують подальше скорочення тривалості імпульсів до зepto- або й yoctosecond діапазонів для дослідження ще коротших процесів, наприклад, рух нуклонів у ядрі атома.

Висновки

Генерація аттосекундних імпульсів світла є ключовим досягненням сучасної оптики та фізики, що відкриває двері до дослідження електронних процесів з надзвичайно високою часовою роздільною здатністю. Експериментальні методи, відзначені Нобелівською премією 2023 року, заклали основу для нових відкриттів у фундаментальних і прикладних дослідженнях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Nisoli M., Sansone G. “Attosecond pulses: generation and applications” [Електронний ресурс]. URL: https://arxiv.org/abs/0712.0055.
2. Wikipedia “Attosecond physics” [Електронний ресурс]. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Attosecond_physics.
3. Krausz F., Ivanov M. “Attosecond physics” [Електронний ресурс]. URL: https://journals.aps.org/rmp/abstract/10.1103/RevModPhys.81.163.
4. Wikipedia “Carrier–envelope phase” [Електронний ресурс]. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Carrier–envelope_phase.

Педін Андрій Володимирович — студент групи 2КН-24б, факультет Комп`ютерні науки, Вінницький національний технічний університет, pedinandriy@gmail.com.

Науковий керівник: ***Мартинюк Володимир*** Валерійович — д.пед.н., доцент, професор кафедри фізики , Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail:gyravl6@gmail.com.

Pedin Andrii Volodimirovich — student of group 2КН-24б, Faculty of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, pedinandriy@gmail.com.

Supervisor: ***Martyniuk Volodymyr Valeriyovyc***h — Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Professor of the Department of Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske Shosse, 95, e-mail: gyravl6@gmail.com.

УДК 004.932

В. В. Носенко[1]
В. В. Гармаш[1]

МОДУЛЬ СТИСНЕННЯ ЦИФРОВИХ ЗОБРАЖЕНЬ ДЛЯ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ ВІДДІЛУ ВІДЕОСПОСТЕРЕЖЕННЯ ТА БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано модуль стиснення цифрових зображень на основі вейвлет-перетворення та блочного кодування забезпечує ефективне зменшення обсягу відеоданих для систем відеоспостереження, зберігаючи якість зображення. Використання методу строкової нумерації для розріджених матриць дозволяє оптимізувати зберігання та обробку даних, підвищуючи продуктивність і знижуючи вимоги до пам'яті.

.

Ключові слова: зображення, стиснення, вейвлет-перетворення, блочне кодування, вейвлет-коефіцієнти.

Abstract

A digital image compression module based on wavelet transform and block coding is proposed, which provides effective reduction of video data volume for video surveillance systems, preserving image quality. Using the urgent numbering method for sparse matrices allows optimizing data storage and processing, increasing productivity and reducing memory requirements.

Keywords: image, compression, wavelet transform, block coding, wavelet coefficients.

Вступ

У сучасних системах відеоспостереження та безпеки підприємства обробка та зберігання великих обсягів відеоданих є критичним завданням. Модуль стиснення цифрових зображень відіграє ключову роль у зменшенні обсягу даних, забезпечуючи ефективне використання ресурсів пам'яті, швидку передачу даних мережею та збереження якості зображення для аналізу [1].

Метою роботи є розроблення модуля стиснення цифрових зображень для системи автоматизації відділу відеоспостереження та безпеки підприємства.

Результати дослідження

Модуль стиснення цифрових зображень для системи автоматизації відеоспостереження та безпеки підприємства реалізує алгоритм стиснення на основі вейвлет-перетворення з використанням методу блочного кодування та строкової нумерації для зберігання розріджених матриць [2] вейвлет-коефіцієнтів. Цей підхід забезпечує ефективне зменшення обсягу даних, зберігаючи якість зображення для подальшого аналізу.

Принцип роботи:

1. Вхідні дані: Зображення A в градаціях сірого розміром N *x* M, де N – ширина, а M – висота зображення..
2. Вейвлет-перетворення: Застосовується вейвлет-перетворення (наприклад, Хаара або Добеші) до зображення A і зробивши усікання простору вейвлет-коефіцієнтів, ми отримаємо в термінах лінійної алгебри – розріджену матрицю $\overline{A} = WA$, де W – матриця вейвлет-перетворення [1].
3. Блочне кодування: Матриця зображення розбивається на блоки розміром 15×15 (225 елементів), що дозволяє оптимізувати обробку та зберігання даних.
4. Зберігання розрідженої матриці: Для кожного блоку застосовується метод строкової нумерації, який використовує два одномірних масиви:
    - Масив i: Зберігає ненульові елементи блоку.

- Масив *j*: Зберігає інформацію про розміщення ненульових елементів.

Для блоку розміром *15×15* застосовуються такі правила:

- Правило а: Перші *N=15* елементів масиву *i* містять значення головної діагоналі блоку.
- Правило б: Перші N=15 елементів масиву *j* вказують на індекси в масиві *i*, які відповідають першому елементу, що не належить головній діагоналі для кожного рядка блоку.
- Правило в: Перший елемент масиву *j* дорівнює *N+2=17*, якщо блок містить ненульові елементи. Якщо всі елементи блоку нульові, *j[1]=0*, а масив *i* не формується.
- Правило г: Елемент *j[N+1]=j[16]* дорівнює індексу останнього ненульового елемента, що не належить головній діагоналі в останньому рядку блоку, плюс 1. Елемент *i[N+1]=i[16]* не використовується.
- Правило д: Елементи масиву *i* з індексами *≥N+2=17* містять ненульові елементи блоку, що не належать головній діагоналі, впорядковані за рядками, а в межах рядка – за стовпцями.
- Правило е: Елементи масиву *j* з індексами *≥N+2=17* вказують на номери стовпців відповідних елементів із масиву *i*.

Технічна реалізація:

- Формат блоку: Кожен блок *15×15* обробляється окремо, що зменшує вимоги до пам'яті та прискорює обробку.
- Розмір масиву *j*: Для зберігання індексів стовпців у блоці *15×15* достатньо 1 байта на елемент, оскільки максимальний індекс стовпця не перевищує 15.
- Обробка нульових блоків: Якщо блок повністю нульовий, формується лише *j[1]=0*, що значно економить пам'ять.
- Інтеграція: Модуль підтримує API для інтеграції з системами відеоспостереження, забезпечуючи передачу стиснутих даних у реальному часі через RTSP-потоки.

Переваги:

1. Ефективність стиснення: Завдяки вейвлет-перетворенню та пороговій обробці досягається високий рівень компресії (до 70–90% для типових відеоданих).
2. Оптимізація пам'яті: Метод строкової нумерації зменшує обсяг даних для зберігання розріджених матриць.
3. Гнучкість: Блочне кодування дозволяє адаптувати рівень стиснення до різних сцен (статичних чи динамічних).
4. Швидкодія: Обробка блоками розміром 15×15 оптимізує обчислювальні ресурси, забезпечуючи швидкість до 30 кадрів/с для роздільної здатності Full HD.

Висновки

Модуль стиснення цифрових зображень на основі вейвлет-перетворення та методу строкової нумерації забезпечує ефективне стиснення відеоданих для систем відеоспостереження. Використання блочного кодування та вдосконалених правил формування масивів *i* та *j* дозволяє досягти високої компресії, зберігаючи якість зображення, що є критично важливим для безпеки підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Dougherty E.R. Random Processes for Image and Signal Processing. / Dougherty E.R. / – NY: IEEE Press, 2020. – 639 p.

2. Yuhui Sun. Evolution-Operator-Based Single-Step Method for Image Processing / Yuhui Sun, Peiru-Wu, Wei G.W.// International Journal of Biomedical Imaging Volume. – 2016. – Article ID 83847. – P. 1–27.

Носенко Володимир Валерійович — студент групи 1АКІТР-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vovanosenko2003@gmail.com

Науковий керівник: ***Гармаш Володимир Володимирович*** — к-т техн. наук, доцент, доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Nosenko Volodymyr V. — Department of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : vovanosenko2003@gmail.com

Supervisor: ***Garmash Volodymyr V.*** — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.8

А.В. Орлик
О.О. Ковалюк

РОЗРОБКА WEB-ДОДАТКУ ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОБЛІКУ, ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ САДЖАНЦІВ ДЕРЕВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розроблено веб-додаток для автоматизації обліку, інвентаризації та реалізації саджанців дерев на підприємствах аграрного сектору. Система забезпечує повноцінний функціонал для введення, редагування та моніторингу залишків продукції, фіксації фактів реалізації, а також перегляду історії операцій. Реалізоване рішення дозволяє зменшити кількість помилок, оптимізувати роботу персоналу та забезпечити швидкий доступ до актуальної інформації. Вебдодаток має зручний і зрозумілий інтерфейс, адаптований для використання працівниками аграрних підприємств.

Ключові слова: веб-додаток, облік, інвентарізація, реалізація, саджанці дерев, аграрна галузь.

Abstract

A web application has been developed to automate the accounting, inventory, and realization of tree seedlings at agricultural enterprises. The system provides full functionality for entering, editing, and monitoring product stocks, recording realizations, and viewing transaction history. The implemented solution reduces the number of errors, optimizes staff performance, and ensures quick access to up-to-date information. The web application features a user-friendly and intuitive interface adapted for employees of agricultural enterprises.

Keywords: web application, accounting, inventory, realization, tree seedlings, agricultural sector.

Вступ

Швидкий розвиток інформаційних технологій спричинив докорінні зміни у функціонуванні сучасного бізнесу. Цифровізація охопила всі сфери діяльності, змушуючи підприємства адаптуватися до нових умов шляхом впровадження інноваційних рішень. Особливої актуальності ці процеси набувають у сфері управління ресурсами, обліку продукції та автоматизації внутрішніх бізнес-процесів. Водночас значна частина аграрних підприємств, зокрема ті, що займаються вирощуванням і реалізацією саджанців дерев, продовжують покладатися на застарілі методи ведення обліку — паперову документацію або електронні таблиці. Такі підходи є вразливими до людського фактора, характеризуються низьким рівнем безпеки та ускладнюють доступ до актуальної інформації. Це створює серйозні перешкоди для оперативного управління запасами, ефективного планування продажів та якісного здійснення інвентаризації. За таких умов впровадження спеціалізованих інформаційних систем постає не лише як конкурентна перевага, а як необхідність для забезпечення ефективної, стабільної та масштабованої діяльності агропідприємств.

Постановка задачі дослідження

Зважаючи на актуальні потреби аграрних підприємств у підвищенні точності обліку та спрощенні процесів реалізації продукції, у межах цього дослідження було поставлено завдання розробити веб-додаток, призначений для внутрішнього використання працівниками господарств, які займаються вирощуванням саджанців дерев. Система повинна забезпечувати базові функції обліку — реєстрацію, редагування та перегляд інформації про саджанці, можливість інвентаризації, а також фіксацію фактів реалізації продукції. Також важливим критерієм є створення зручного та інтуїтивно зрозумілого інтерфейсу, що дозволяє використовувати систему без потреби в спеціальній технічній підготовці персоналу. У процесі дослідження передбачалося визначити технічні вимоги до системи, побудувати логічну модель зберігання даних [1], обґрунтувати вибір інструментів розробки, а також реалізувати основний функціонал веб-додатку. Після завершення технічної реалізації здійснювалося тестування системи з метою перевірки її стабільності, надійності та відповідності поставленим завданням.

Результати дослідження

У результаті дослідження було створено веб-додаток, функціонал якого відповідає завданням автоматизації обліку, інвентаризації та реалізації саджанців дерев у межах аграрного підприємства. Основна мета полягала в тому, щоб розробити зручний, стабільний і технічно адаптивний інструмент для щоденної роботи персоналу. Розробка охоплювала повний цикл проєктування інформаційної системи — від виявлення проблем і потреб до створення архітектури, реалізації функціоналу та тестування працездатності.

Аналіз проблем, які виникають при використанні ручних методів обліку, дозволив сформувати вимоги до системи, що враховують недоліки традиційних підходів: дублювання інформації, ускладнене оновлення даних, нестача швидкого доступу до статистики та низький рівень безпеки. Як результат, веб-додаток був спроєктований таким чином, щоб вирішити ці завдання за рахунок централізованого зберігання даних, можливості авторизації користувачів з різними рівнями доступу, та реалізації ключових механізмів для створення, перегляду, редагування й видалення записів у базі.

Технічна реалізація базується на класичній клієнт-серверній моделі. Для серверної частини застосовано мову програмування PHP у поєднанні з системою керування базами даних MySQL [2, 3], що дозволяє ефективно обробляти запити до структурованих таблиць. База даних охоплює основні логічні об’єкти предметної області: облік саджанців, категорії продукції, дії з реалізації, а також користувачів системи. Усі сутності пов’язані між собою на рівні зовнішніх ключів, що забезпечує як цілісність, так і логічну послідовність даних.

Клієнтська частина реалізована з використанням HTML5, CSS3 та JavaScript [4]. Такий стек дозволив досягти високого рівня інтерфейсної інтерактивності, а також реалізувати адаптивну верстку [5], яка коректно відображається на різних пристроях: від стаціонарних комп’ютерів до планшетів і смартфонів. Додаток протестовано в популярних браузерах — Google Chrome, Mozilla Firefox, Microsoft Edge, Safari та Opera. В усіх середовищах забезпечено коректну роботу елементів інтерфейсу, правильне масштабування контенту, відображення форм та взаємодію з базою даних без функціональних збоїв.

Інтерфейс користувача створений із урахуванням простоти та швидкого ознайомлення працівниками без спеціальної технічної підготовки. Основна логіка взаємодії побудована на принципі «мінімальної дії» — кожна функція доступна у два-три кліки, а найбільш уживані операції винесені у верхній рівень навігації. Додатково реалізовано можливість фільтрації записів за видами продукції, датами або кількістю, що дозволяє персоналу швидко знаходити необхідну інформацію.

У процесі тестування було перевірено ключові технічні параметри: стабільність обробки запитів, відповідність логіки дій користувача очікуваному результату, цілісність структури бази даних, реакцію системи на граничні значення (великі обсяги даних, невалідні вхідні значення тощо). Усі критичні сценарії виконувалися без помилок, що свідчить про надійність і технічну готовність системи до реального використання. З погляду практичного впровадження, створене програмне рішення відповідає сучасним вимогам щодо адаптивності, продуктивності й зручності користування в умовах аграрного середовища.

Висновки

У межах дослідження було розроблено веб-додаток, що відповідає вимогам аграрного підприємства до автоматизованої системи обліку, інвентаризації та реалізації саджанців дерев. Реалізація рішення стала можливою завдяки поетапному підходу, який включав аналіз предметної області, формування технічних вимог, розробку архітектури та реалізацію функціоналу з подальшим тестуванням. Запропонована система дозволяє значно підвищити ефективність роботи персоналу, зменшити кількість помилок у процесах обліку та забезпечити постійний доступ до актуальної інформації. Технічна реалізація, базована на сучасному стеку технологій, забезпечила стабільність, гнучкість і зручність у використанні на різних пристроях та в різних браузерах. Система може бути масштабована та адаптована під інші господарські потреби, що відкриває перспективи її подальшого розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Глущенко В.В. Автоматизовані інформаційні системи: навч. посібник. – К.: КНУ, 2022. – 164 с.
2. Nixon R. Learning PHP, MySQL & JavaScript. – O’Reilly, 2018. – 799 p.
3. MySQL 8.0 Reference Manual [Електронний ресурс]. – Oracle. – Режим доступу: https://dev.mysql.com/doc/

4. Mozilla Developer Network – JavaScript Documentation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/JavaScript
5. Bootstrap v5.3 Documentation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://getbootstrap.com

Орлик Андрій Васильович – студент групи 2АКІТР-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: aorlyk2@gmail.com

Ковалюк Олег Олександрович – к.т.н., доцент, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: oleh.kovalyuk@vntu.edu.ua

Orlyk Andrii Vasylovych – student of group 2AKITR-24m, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: aorlyk2@gmail.com

Kovalyuk Oleh Oleksandrovych – PhD in Technical Sciences, Associate Professor, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: oleh.kovalyuk@vntu.edu.ua

УДК 004.932

О.В. Бісікало

Д.П. Урлапова

Д.І. Тєлєга

КЛАСИФІКАЦІЯ ЖАРТІВ ЗА КАТЕГОРІЯМИ ГУМОРУ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дослідження присвячено задачі автоматичної класифікації жартів (анекдотів) за категорією гумору із застосуванням методів машинного навчання. Запропоновано підхід, що передбачає попередню векторизацію текстів жартів із використанням TF-IDF та балансування вибірки за допомогою SMOTE. Для розв'язання задачі класифікації застосовано логістичну регресію, яка навчалася на синтетично розширених даних. Проведено експерименти на корпусі з чотирьох категорій гумору: абсурд, каламбур, чорний гумор та сарказм. Результати класифікації демонструють високу точність за умови належної підготовки даних і правильного налаштування гіперпараметрів моделі.

Ключові слова: *класифікація жартів, машинне навчання, логістична регресія, SMOTE, TF-IDF, Python.*

Abstract

The study is devoted to the problem of automatic classification of jokes (anecdotes) by humour category using machine learning methods. An approach is proposed that involves pre-vectorization of joke texts using TF-IDF and sample balancing using SMOTE. To solve the classification problem, logistic regression is used, which is trained on synthetically enhanced data. Experiments were conducted on a corpus of four categories of humour: absurdity, pun, black humour and sarcasm. The classification results demonstrate high accuracy provided that the data is properly prepared and the model hyperparameters are correctly adjusted.

Keywords: *joke classification, machine learning, logistic regression, SMOTE, TF-IDF, Python.*

Вступ

Сучасна комп'ютерна лінгвістика активно розвивається в напрямі обробки текстів природною мовою, включаючи аналіз стилістичних особливостей текстів різних жанрів. Однією з актуальних задач у цій галузі є автоматизований аналіз гумористичних текстів, який має як теоретичне, так і прикладне значення [1] – зокрема для розпізнавання емоційного забарвлення, жанру та лінгвістичної структури повідомлень у соціальних мережах, чат-ботах або в системах рекомендацій.

Гумор як мовне явище характеризується складною семантичною та прагматичною структурою, його автоматизоване розпізнавання потребує врахування не лише лексико-семантичних ознак, а й жанрових характеристик. Актуальність визначення гумористичних ознак в природномовному контенті демонструє наявність численних сучасних підходів до автоматичного розпізнавання гумору [2]. У межах даної роботи реалізовано програмну систему, що здійснює класифікацію україномовних жартів за чотирма жанровими категоріями: абсурд, каламбур, темний гумор та саркастичний гумор. Для розв'язання цієї задачі використано методи машинного навчання, зокрема логістичну регресію, TF-IDF-векторизацію тексту, а також алгоритм SMOTE для балансування навчальної вибірки.

Метою даної роботи є розробка інтелектуальної моделі для автоматизованого аналізу гумористичних текстів українською мовою, зокрема їх класифікації за жанровими ознаками, із застосуванням сучасних методів обробки природної мови [3]. Запропонований підхід дозволяє не лише підвищити точність автоматичного визначення жанру гумору, а й створює основу для подальших досліджень у сфері стилістичного аналізу та гумористичної семантики української мови.

Результати дослідження

Для розв'язання задачі класифікації жартів за категоріями було реалізовано послідовність етапів, які охоплюють збір початкових даних, їх попередню обробку, векторизацію тексту, балансування вибірки, навчання моделі, тестування та аналіз отриманих результатів. Зокрема:

1. *Збір і підготовка вибірки даних.*
   Було сформовано корпус текстів, що охоплює чотири категорії гумору: абсурдний, каламбур, темний гумор і сарказм. Для кожної категорії підготовлено два текстові файли: один для навчання (наприклад, *absurd1.txt*), інший – для тестування (наприклад, *absurd2.txt*). Кожен файл містив добірку коротких жартів (анекдотів), по одному на рядок. Обсяг тренувальної вибірки становив близько 100–200 жартів на категорію, тоді як для тестування у файлах містилось по 9 жартів на кожну категорію. Категоріям було призначено числові мітки (label): абсурд — 0, каламбур — 1, темний гумор — 2, сарказм — 3 [3].
2. *Завантаження та валідація даних.*
   За допомогою функції load_dataset всі жарти було зчитано у структуру DataFrame бібліотеки *pandas* [4], де кожен рядок містив текст жарту та його відповідну числову мітку. Було проведено перевірку на наявність порожніх або некоректних значень, а також виконано первинний аналіз розподілу класів у тренувальній та тестовій вибірках [5].
3. *Векторизація тексту.*
   Для перетворення текстових жартів у числові ознаки застосовано метод TF-IDF (Term Frequency — Inverse Document Frequency) за допомогою класу TfidfVectorizer із бібліотеки *scikit-learn* [5]. Використано параметри: видалення англомовних стоп-слів, уніграми і біграми, обмеження на 5000 ознак для контролю розмірності.
4. *Балансування вибірки.*
   З метою усунення дисбалансу класів застосовано метод SMOTE (Synthetic Minority Over-sampling Technique) [6], який синтезує нові приклади для менш представлених категорій, покращуючи якість навчання.
5. *Навчання моделі.*
   Для класифікації застосовано логістичну регресію з регуляризацією L2 і розв'язувачем liblinear [7]. Модель тренувалася на збалансованій вибірці, якість оцінено за допомогою 5-кратної крос-валідації.
6. *Збереження моделі.*
   Після навчання модель та векторизатор збережено у файлах .joblib для подальшого використання без повторного тренування.
7. *Тестування моделі.*
   Модель протестовано на окремій тестовій вибірці, результати аналізовано через матрицю плутанини та класифікаційний звіт з метриками точності, повноти і F1-міри.
8. *Передбачення на нових прикладах.*
   Модель також продемонструвала ефективність на нових, рандомно сформованих або введених користувачем у програму жартів, підтверджуючи здатність розпізнавати жанрові ознаки гумору.

Усі розглянуті етапи логічно структуруються у вигляді блок-схеми алгоритму (рис. 1), що візуалізує послідовність дій від завантаження даних до отримання прогнозу.

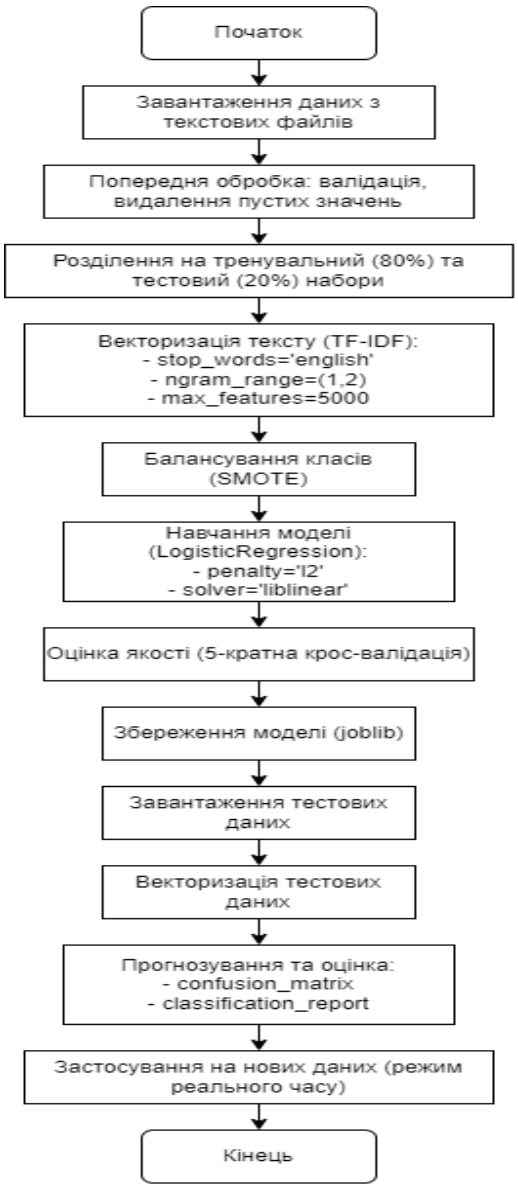

Рис.1 – Блок-схема алгоритму класифікації жартів

Для програмної імплементації запропонованого підходу було застосовано технологію Python / pandas / scikit-learn / imblearn / joblib / os. На рисунках 2 та 3 наведено приклади розпізнавання розробленою програмою жартів за типом гумору.

```
Жарт: Твоя скромність просто сліпить. Наче прожектор у лоб.
Категорія жарту: Саркастичний гумор
```

Рис. 2 – Виведення результату класифікації для внесеного користувачем жарту: визначено категорію *«сарказм»*

```
Жарт: "Усміхайся!" – казали вони. А потім ще спитали: "Чому ти такий дивний на фото з похорону?"
Категорія жарту: Абсурд
```

Рис.3 – Виведення результату класифікації для внесеного користувачем жарту: визначено категорію *«абсурд»*

Висновки

У даній роботі було розроблено модель та реалізовано програму для автоматичної класифікації жартів за жанровими ознаками, що дозволяє відносити короткі гумористичні тексти до таких категорій, як абсурд, каламбур, темний гумор і сарказм. Застосування методів машинного навчання, зокрема логістичної регресії, у поєднанні з векторизацією тексту за допомогою TF-IDF і балансуванням вибірки через SMOTE, продемонструвало ефективність підходу для аналізу стилістичних характеристик гумору. Побудована модель досягла стабільних показників точності, що підтверджується результатами тестування відповідної програми та класифікаційними метриками. Важливою перевагою програми є можливість застосування моделі для обробки нових, раніше не бачених прикладів у режимі реального часу. Отримані результати підтверджують, що навіть базові алгоритми машинного навчання здатні виявляти семантичні й стилістичні патерни в текстах, якщо забезпечити належну підготовку даних і збалансовану вибірку. Це відкриває перспективи для подальшого вдосконалення систем автоматичного аналізу стилю, включаючи розширення категорій гумору, використання більш складних архітектур (наприклад, трансформерів), а також дослідження культурних і лінгвістичних особливостей сприйняття жартів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Attardo S. Humor and Cognitive linguistics. In The Routledge Handbook of cognitive linguistics 2021 Jun 3 (pp. 359-371). Routledge.
2. Шолота, В.В., Бісікало О.В. Огляд сучасних підходів до автоматичного розпізнавання гумору. Матеріали XLVIII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 13-15 березня 2019 р.
3. Інтелектуальна модель стилістичного аналізу гумористичних текстів [Електронний ресурс] // Архів відкритого доступу НУ «ХАІ». – 2023. – Режим доступу: https://openarchive.nure.ua/entities/publication/d733c3c5-23b3-4b80-b732-430574b69648, вільний.
4. McKinney W. Python for Data Analysis. 2nd Edition [Текст]. – O'Reilly Media, 2018. – 544 с.
5. Jurafsky D., Martin J.H. Speech and Language Processing. 3rd ed. – Draft [Електронний ресурс]. – 2020. – Розділ: Vector Semantics and TF-IDF. – Режим доступу: https://web.stanford.edu/~jurafsky/slp3/, вільний.
6. Chawla N.V., Bowyer K.W., Hall L.O., Kegelmeyer W.P. SMOTE: Synthetic Minority Over-sampling Technique [Текст] // Journal of Artificial Intelligence Research. – 2002. – Т. 16. – С. 321–357.
7. Pedregosa F. et al. Scikit-learn: Machine Learning in Python [Електронний ресурс] // Journal of Machine Learning Research. – 2011. – Т. 12. – С. 2825–2830. – Режим доступу: https://jmlr.csail.mit.edu/papers/v12/pedregosa11a.html, вільний.

Бісікало Олег Володимирович – д-р техн. наук, професор, завідувач кафедри АІІТ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: obisikalo@vntu.edu.ua

Урлапова Дар'я Павлівна – студентка групи 1ІСТ-23б, факультет автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dashaurlapova@gmail.com

Тєлєга Денис Ігорович – студент групи 1ІСТ-22б, факультет автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: denistelega09@gmail.com

Bisikalo Oleg V. – Dr.Sc. (Eng.), professor, Head of the Department of Automation and intelligent information technologies,, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: obisikalo@vntu.edu.ua

Urlapova Daria P. – student of the Faculty for Intelligent information technologies and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dashaurlapova@gmail.com

Tieliega Denys I. – student of the Faculty for Intelligent information technologies and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: denistelega09@gmail.com

УДК 510.2

В.В. Кравець

СУЧАСНІ ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ПОНЯТЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена аналізу ролі сучасних цифрових технологій у формуванні математичних понять. Розглянуто використання інтерактивних середовищ, візуалізації, симуляцій та електронних освітніх платформ у процесі навчання математики. Показано, як цифрові інструменти сприяють глибшому розумінню абстрактних понять, розвитку аналітичного мислення та підвищенню мотивації студентів.

Ключові слова: цифрові технології, математичні поняття, візуалізація, інтерактивне навчання.

Abstract

The publication is devoted to the analysis of the role of modern digital technologies in the formation of mathematical concepts. The use of interactive environments, visualization, simulations and electronic educational platforms in the process of teaching mathematics is considered. It is shown how digital tools contribute to a deeper understanding of abstract concepts, the development of analytical thinking and increased motivation of students.

Keywords: digital technologies, mathematical concepts, visualization, interactive learning.

Вступ

У сучасному освітньому середовищі формування математичних понять є важливим етапом у підготовці висококваліфікованих фахівців. Традиційні методи викладання часто стикаються з труднощами в поясненні абстрактних ідей. Сучасні цифрові технології відкривають нові можливості для візуалізації, моделювання та інтерпретації математичних структур. Використання таких засобів як GeoGebra, Desmos, інтерактивні дошки та електронні підручники дає змогу зробити навчання більш доступним і наочним. У поєднанні з комп'ютерними технологіями цифрові інструменти стають важливим чинником у розвитку математичного мислення.

Результати досліджень

1. Формування математичних понять за допомогою цифрових технологій. Цифрові технології відіграють ключову роль у формуванні математичних понять, особливо у вищій математиці. Їх застосування сприяє не лише кращому засвоєнню теоретичного матеріалу, але й розвитку вмінь аналітичного мислення, абстрагування та моделювання реальних процесів.

Перш за все, цифрові інструменти забезпечують наочність складних абстрактних понять. Наприклад, для ілюстрації поняття похідної функції використовується інтерактивна візуалізація наближення до дотичної. Це дозволяє студентам краще зрозуміти динаміку зміни функції в окремій точці. Математичний вираз для похідної, що ілюструє цей процес, є наступним:

$$f'(x) = \lim_{\Delta x \to 0} \frac{f(x + \Delta x) - f(x)}{\Delta x}$$

Особливо ефективними є програми типу GeoGebra, Desmos, Maple, які дозволяють варіювати параметри функцій у реальному часі, спостерігаючи їхній вплив на графік і поведінку похідної. Це робить поняття похідної не лише формальною конструкцією, а конкретним інструментом для дослідження змін.

2. Застосування цифрових технологій для розв'язування рівнянь та моделювання природних явищ. Цифрові технології дозволяють реалізовувати чисельні методи для

розв'язування рівнянь, які не мають аналітичного розв'язку. Це зокрема стосується складних диференціальних рівнянь, які виникають у математичному моделюванні природних явищ – поширення тепла, механічних коливань, біологічних процесів. Завдяки програмним середовищам типу MATLAB, Mathcad або Jupyter Notebook студенти можуть виконувати інтерактивне моделювання процесів, перевіряти гіпотези та порівнювати чисельні та аналітичні результати.

3. Використання віртуальних лабораторій та систем комп'ютерної алгебри (CAS). Окрему увагу слід приділити розвитку віртуальних лабораторій, які поєднують математичне моделювання з візуальним середовищем, де користувач може змінювати умови задачі й спостерігати за наслідками в реальному часі.

Ще одним важливим аспектом є використання систем комп'ютерної алгебри (CAS), які дозволяють автоматизовано виконувати інтегрування, диференціювання, розклад у ряди Тейлора, знаходження екстремумів тощо. Наприклад, розгляд ряду Тейлора дозволяє пояснити ідею локального наближення функції:

$$f(x) \approx f(a) + f'(a)(x-a) + \frac{f''(a)}{2!}(x-a)^2 + \dots$$

4. Адаптивність та індивідуалізація навчання. Суттєвим чинником ефективності цифрових технологій є їхня здатність адаптуватися до індивідуального темпу навчання. Студенти можуть самостійно повторювати матеріал, переглядати візуалізації, змінювати параметри задачі й миттєво отримувати зворотний зв'язок. Це особливо важливо при вивченні таких тем, як об'єкти інтегрування, лінійна алгебра, ряди чи спектральний аналіз, де без глибокого інтуїтивного розуміння об'єкта вивчення засвоїти матеріал надзвичайно складно.

Висновки

Сучасні цифрові технології є потужним засобом у формуванні математичних понять. Їх застосування дозволяє зробити навчальний процес більш наочним, гнучким і ефективним. Візуалізація, симуляції, адаптивне навчання сприяють розвитку критичного та логічного мислення. Впровадження цифрових інструментів у навчальний процес забезпечує краще розуміння математичних структур і сприяє підвищенню якості освіти загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Капінос В. М. Інформаційні технології в освіті. — Київ: Освіта, 2021. — 312 с.
2. Семенов А. Л. Цифрові освітні ресурси. — Харків: Фоліо, 2020. — 280 с.
3. Білик О. С. Математика з GeoGebra. — Львів: ЛНУ, 2022. — 198 с.

Кравець Вадим Володимирович - студент групи 3КН-24б , факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vadim13040@gmail.com

Kravets Vadim Volodymyrovych **-** student of group 3КН-24б, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: **vadim13040@gmail.com**

УДК 004.89:311.2:616-036.22

Б. В. Бобко[1]
С. О. Жуков[1]

РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ПОШУКУ ОЗНАК НЕВІДПОВІДНОСТІ ВТРУЧАНЬ ДІАГНОЗУ В МЕДИЧНІЙ ПРАКТИЦІ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто проблему можливих зловживань у системі охорони здоров'я України, пов'язаних зі штучним завищенням обсягів медичних послуг для збільшення фінансування від Національної служби здоров'я. Основна увага зосереджена на виявленні невідповідностей між діагнозами та медичними втручаннями за допомогою розвідувального аналізу даних та великих мовних моделей. Результати свідчать, що близько 90% випадків потребують експертної перевірки. Запропонований підхід демонструє перспективність використання великих мовних моделей для автоматизованого виявлення підозрілих записів у медичних даних.

Ключові слова: медична статистика, великі мовні моделі, LLM.

Abstract

The study addresses the issue of potential abuses in Ukraine's healthcare system related to the artificial inflation of medical service volumes to increase funding from the National Health Service of Ukraine. The focus is on detecting inconsistencies between diagnoses and medical interventions using exploratory data analysis and large language models. The results indicate that approximately 90% of cases require expert review. The proposed approach demonstrates the potential of large language models for the automated detection of suspicious entries in medical data.

Keywords: medical statistics, large language models, LLM.

Вступ

Медичні експерти та міжнародні звіти стверджують, що частина медичних закладів в Україні штучно завищують обсяги наданих послуг, щоб отримувати більше коштів від Національної служби здоров'я (НСЗУ). Через модель фінансування «гроші за пролікований випадок» медики створюють фіктивні записи та штучно перекодовують випадки, щоб забезпечити більші виплати [1]. Це підтверджується, наприклад, аномальним зростанням стаціонарного лікування у 2023 році, попри значний відтік населення через війну. Попри намагання НСЗУ впроваджувати нові, ефективніші методи оцінки реальних медичних потреб, ця тенденція поки нікуди не поділась. Це підтверджує і новий документ ВООЗ та Світового банку опублікований вже у 2024 [2].

У даному дослідженні здійснено розвідувальний аналіз даних (EDA) на основі відкритого набору даних, що був опублікований на платформі Kaggle. Основною метою є знайти ознаки невідповідності втручань діагнозу в медичній практиці із використанням великих мовних моделей.

Результати дослідження

У дослідженні використано медичний датасет, що містить інформацію про близько 280 000 пацієнтів за тримісячний період. З кожного запису про пацієнта були використані наступні значення:

- patient_id – номер пацієнта для ідентифікації
- patient_gender – стать;
- age_group – вікова група;
- diagnosis_icd_10 – код діагнозу в системі International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems, 10th Revision (ICD-10);
- interventions_ambulatory_achi – коди виконаних медичних втручань в системі Australian Classification of Health Interventions (ACHI) на амбулаторному рівні;
- interventions_inpatient_achi – коди виконаних медичних втручань в системі ACHI на стаціонарному рівні;
- completed_interventions_achi – коди завершених медичних втручань в системі ACHI;
- not_completed_interventions_achi – коди незавершених медичних втручань в системі ACHI;

На фрагменті датасету що наведений на Рисунку 1 можна побачити, що поле diagnosis_icd_10 часто містить діапазон значень. Це може вказувати як на кілька суміжних діагнозів у пацієнта, так і на надто широкий запис. Надто широкий чи неточний запис діагнозу привертає особливу увагу, бо може приховувати за собою призначення додаткових невиправданих чи зайвих скерувань.

patient_id	diagnosis_icd_10	age_group	patient_gender	interventions_ambulatory_achi	interventions_inpatient_achi	completed_interventions_achi	not_completed_interventions_achi
11	I10-I19	y18-39	MALE	55036-00,55084-00,55113-00,6138	11600-03,11611-00,11713-00,1	55036-00,55084-00,61386-00,A34	11500-00,11713-00,55038-00,58500-
11	I25	y18-39	MALE	55036-00,55084-00,55113-00,6138	11600-03,11611-00,11713-00,1	55036-00,55084-00,61386-00,A34	11500-00,11713-00,55038-00,58500-
16	N00-N99	y65+	FEMALE	90762-00,95550-14,96022-00,960	96067-00,96197-19,96199-19,9	N67002,T67002	59300-00,A34011,T67002,U67004,X6
16	K00-K99	y65+	FEMALE	90762-00,95550-14,96022-00,960	96067-00,96197-19,96199-19,9	N67002,T67002	59300-00,A34011,T67002,U67004,X6
16	E66	y65+	FEMALE	90762-00,95550-14,96022-00,960	96067-00,96197-19,96199-19,9	N67002,T67002	59300-00,A34011,T67002,U67004,X6
16	E11	y65+	FEMALE	90762-00,95550-14,96022-00,960	96067-00,96197-19,96199-19,9	N67002,T67002	59300-00,A34011,T67002,U67004,X6
16	I60-I69	y65+	FEMALE	90762-00,95550-14,96022-00,960	96067-00,96197-19,96199-19,9	N67002,T67002	59300-00,A34011,T67002,U67004,X6
21	J00-J99	y40-64	FEMALE	41647-00,41653-00,41653-01,90119-00,90762-00,90762-01,96076		41647-00,41653-01,90119-00,960	A67010,A41940
22	N00-N99	y65+	FEMALE	90676-00,90762-00,96019-00,960	11700-00,13839-00,34530-04,35599-00,55038-00,55084-00,90220-00,92514-19,96027-00,96067-00,9619		
23	I25	y40-64	FEMALE	11615-00,32171-00,35614-00,425	42503-00,42824-00,92016-00,9	90762-00,92016-00,96086-00,960	58500-00,A67038,F67002,N67002,T3
23	I20-I25	y40-64	FEMALE	11615-00,32171-00,35614-00,425	42503-00,42824-00,92016-00,9	90762-00,92016-00,96086-00,960	58500-00,A67038,F67002,N67002,T3

Рис. 1. Фрагмент датасету

Для перевірки теорії було вибрано групу із 12427 записів, яка складалась із діагнозів C00-D48. Ці діагнози відповідають за групу захворювань, що пов’язані із новоутвореннями. Розподіл діагнозів наведений на Рисунку 2.

Рис. 2. Розподіл діагнозів

Для розвідувального аналізу було вирішено використати великі мовні моделі, зокрема модель gpt-4o-mini від компанії OpenAI.

Для цього був сформований запит (prompt) англійською мовою, таким чином, щоб для кожного запису був сформований результат у вигляді JSON-об’єкта з полями «needs_attention» та «explanation». Перше поле відповідає за те чи було знайдено щось варте уваги, а друге містить пояснення чому було прийняте таке рішення. Для зниження кількості помилок у структурі відповіді та автоматизації подальшої інтерпретації відповідей було застосовано структурований вивід (structured output) та функційний виклик (function calling). Це рішення дозволяє моделі більш строго дотримуватись заданого формату відповіді і звести помилки в структурі відповіді практично до нуля.

Результати виконання вказують на те, що приблизно 90% записів з групи потребують уваги відповідного спеціаліста з різних причин. Графічне представлення результат обробки записів можна побачити на Рисунку 3.

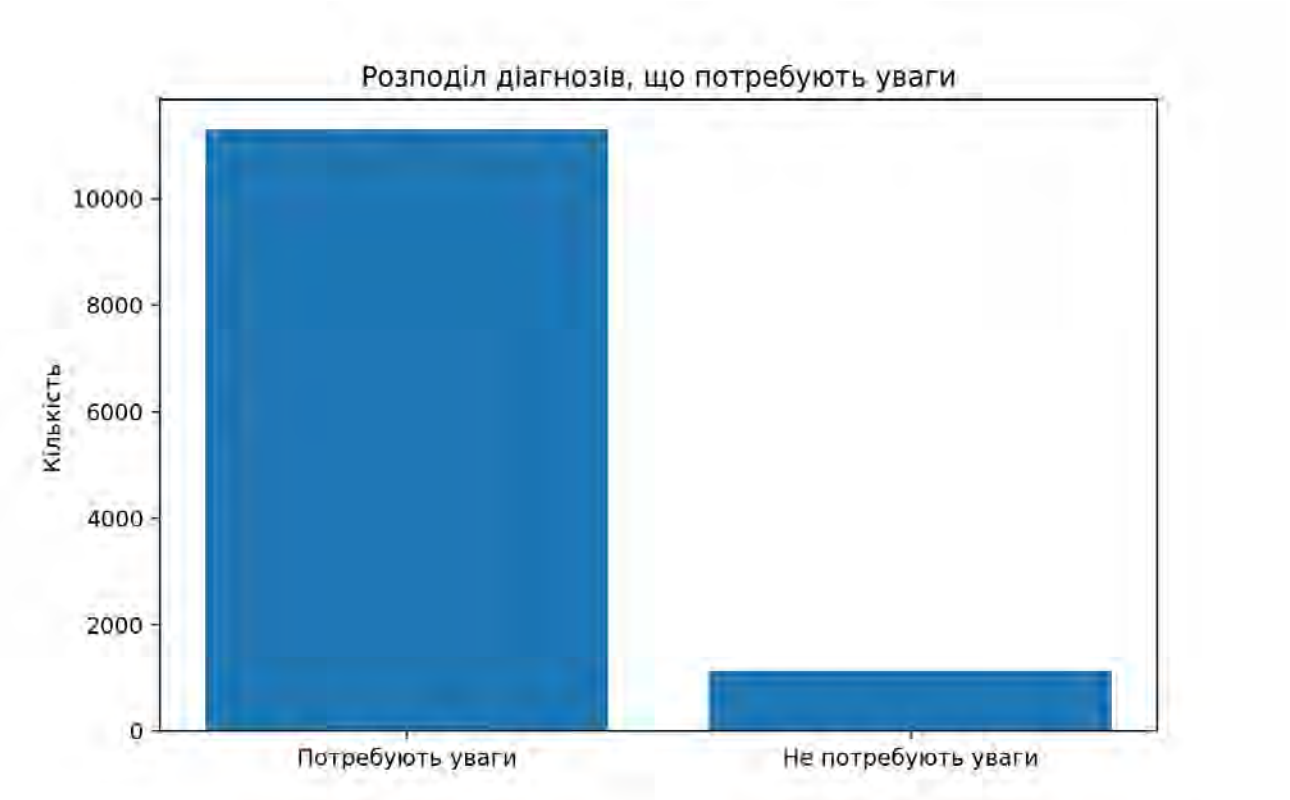

Рис. 3. Розподіл діагнозів, що потребують уваги

Висновки

Проведене дослідження демонструє, що значна частина записів у вибраній із датасету групі містить потенційні невідповідності між діагнозами та втручаннями, що може вказувати на можливі зловживання в певних закладах охорони здоров'я, оскільки близько 90% проаналізованих записів потребують уваги фахівців. Використання великих мовних моделей разом зі структурованим виводом і функційним викликом, дозволило автоматизувати перевірку медичних записів і підвищити точність виявлення подібних записів. Отримані результати підкріплюють припущення про можливі спроби штучного завищення кількості послуг, що надаються, з метою отримання більшого фінансування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бреденкамп, Керін, Еліна Далє, Олена Дорошенко, Юрій Джигир, Ярно Хабіхт, Лорейн Хоукінс, Олександр Кацага, Катерина Майнзюк, Христина Пак, та Ольга Зусь. 2022. Реформа фінансування системи охорони здоров'я в Україні: прогрес та майбутні напрями. Міжнародний розвиток у фокусі. Вашингтон, округ Колумбія: Світовий банк. doi:10.1596/978-1-4648-1908-7.
2. Фінансування системи охорони здоров'я в Україні: реформа, стійкість і відновлення. Копенгаген: Європейське регіональне бюро ВООЗ; 2024.

Бобко Богдан Володимирович — аспірант кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bobko.bogdan@gmail.com

Жуков Сергій Олександрович — кандидат технічних наук, доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sazhukov@gmail.com

Bobko Bohdan V. – Postgraduate student of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bobko.bogdan@gmail.com

Zhukov Serhii O. **–** Candidate of technical sciences, associate professor of the department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@gmail.com

УДК 004.8

О.В. Бісікало
О.І. Базелюк

ОРГАНІЗАЦІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ПІДСВІТКИ ДЛЯ МОНІТОРІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі досліджено основні підходи щодо організації інтелектуальної фонової підсвітки для комп'ютерного монітора, яка буде виконувати функції відомої технології Ambilight від компанії Philips Наведено принцип дії інтелектуальної підсвітки для телевізорів. Проаналізовано переваги та недоліки основних способів вирішення цієї задачі.

Ключові слова: інтелектуальна підсвітка, Philips Ambilight, AmbiBox, монітор.

Abstract

This paper explores the main approaches to organizing intelligent backlighting for a computer monitor, which will perform the functions of the well-known Ambilight technology from Philips. The principle of operation of intelligent backlighting for TVs is presented. The advantages and disadvantages of the main methods for solving this problem are analyzed.

Keywords: providing intelligent lighting, Philips Ambilight, AmbiBox, monitor.

.

Вступ

Актуальність даного дослідження визначається потребою створення комфортного освітлення зони, розташованої позаду комп'ютерного монітора. Оптимальний ефект досягається у випадку, коли кольорова гама, що відображається на екрані, дублюється позаду нього, висвітлюючи задню область за пристроєм [1]. Концепція "розширення" зображення за допомогою відповідного освітлення була розроблена компанією Philips для телевізорів свого бренду. Вбудована система аналізує кольорову палітру кадру на екрані телевізора та розсіює світло по всьому периметру задньої частини пристрою. Таким чином, поверхня стіни за корпусом телевізора динамічно освітлюється, створюючи світловий ореол, що підсилює інтенсивність зображення на екрані та візуально збільшує його розміри.

Застосування такого адаптивного фонового підсвічування нівелює межі телевізора, розширюючи зону перегляду. Адаптивне підсвічування зменшує зорове напруження, знижує ймовірність головного болю, запобігає ефекту сухості очей. Підсилюється ефект присутності при перегляді фільмів, особливо помітний під час трансляції спортивних змагань [2].

Метою дослідження є створення автоматизованої інтелектуальної підсвітки для комп'ютерного монітору.

Результати дослідження

Телевізори та монітори пройшли стрімкий еволюційний шлях, результатом якого стали надзвичайно тонкі та легкі сучасні пристрої. Паралельно з цим їх функціональні можливості значно розширилися порівняно з нещодавнім минулим – сьогодні будь-який сучасний телевізор може легко підключатися до мережі Інтернет, надаючи користувачеві доступ до всіх переваг технології SMART-TV.

Одна з найбільш інноваційних технологій для домашніх телевізійних систем, що підвищує видовищність та імерсивність перегляду відеоконтенту – це фонове підсвічування задньої сторони пристрою. Ця технологія наразі доступна тільки для обмеженої серії телевізорів виробництва Philips і зовсім не представлена в пристроях інших брендів [2].

Завдання цього дослідження полягає в інтеграції такої прогресивної функції практично в будь-який комп'ютерний монітор, хоча й з певними технічними обмеженнями.

Ambilight (абревіатура від англ. Ambient Lighting Technology — «Технологія Навколишнього

Освітлення») — запатентована компанією Philips Electronics технологія фонового підсвічування для телевізорів (рис. 1) [2].

Рисунок 1 – Приклад роботи технології Ambilight від компанії Philips

Ця система інтегрована в рідкокристалічні телевізори з фоновим підсвічуванням, яке аналізує кольорову гаму зображення на екрані та проєктує відповідне розсіяне світло по периметру задньої стінки телевізора. Завдяки цьому поверхня стіни за корпусом пристрою динамічно освітлюється, створюючи світловий ореол, що посилює інтенсивність екранного зображення та візуально розширює його розміри [3].

Технологія Ambilight оперує такими параметрами як колір, яскравість, контрастність, напрям світлового потоку, інтенсивність та динаміка зміни підсвічування.

Для досягнення максимального ефекту необхідна попередня конфігурація телевізора з визначенням кольору стіни за телевізором. Суттєвим фактором також є відстань між телевізором та стіною – Philips рекомендує дотримуватися дистанції в 25 сантиметрів.

За бажанням, в режимі очікування можливе використання функції Lounge light – опції Ambilight, що дозволяє використовувати фонове підсвічування телевізора як м'яке освітлення приміщення.

Існує декілька способів реалізації технології Ambilight, які залежать від джерела відеосигналу.

Найекономічніший, найдоступніший і найрезультативніший варіант – використання комп'ютера з операційними системами Windows, Mac OS X або Linux як джерела сигналу. Сьогодні надзвичайно популярними є Windows-пристрої на базі процесорів Atom вартістю від 70$. Усі вони прекрасно підходять для впровадження системи Ambilight. Апаратна конфігурація цього варіанту є однаковою для всіх згаданих операційних систем.

Другий спосіб – використання медіаприладу на платформі Android як джерела сигналу. Цей спосіб є найбільш проблематичним. По-перше, підсвічування функціонуватиме виключно в медіацентрі Kodi (та його похідних проєктах). По-друге, у більшості випадків система працює лише з вимкненим апаратним декодуванням відео, що для більшості пристроїв є неприйнятним. Апаратна реалізація проєкту також накладає певні обмеження [3].

Третій варіант – автономне рішення, незалежне від джерела сигналу. Це найвитратніший, але абсолютно універсальний підхід, оскільки сигнал отримується безпосередньо з HDMI кабелю. Для його реалізації потрібен достатньо потужний мінікомп'ютер (наприклад, Raspberry Pi), HDMI розгалужувач, перетворювач HDMI-RCA AV та USB 3.0 пристрій захоплення аналогового відео. Тільки такий варіант дозволяє гарантовано використовувати Ambilight з будь-яким обладнанням: TV-приставками/ресиверами, Android-боксами, Apple TV, ігровими консолями (зокрема, Xbox One, PlayStation 4) та іншими пристроями з HDMI виходом. Для варіанту з підтримкою роздільної здатності 1080p60 вартість компонентів (без світлодіодної стрічки) становитиме близько 70$, а для роздільної здатності 2160p60 – приблизно 100$.

Насамперед необхідно усвідомити принцип роботи системи. Спеціальний модуль фіксує та обробляє зображення на екрані для визначення кольорів областей по периметру матриці. Після цього на адресну RGB-стрічку, розташовану позаду екрану, подається відповідний сигнал. Захоплення відеосигналу відбувається кілька разів за секунду, з такою ж частотою оновлюється освітлення діодної стрічки. Очевидно, для цього необхідні значні обчислювальні ресурси. Чим вища роздільна здатність зображення, тим більшу кількість пікселів потрібно опрацювати під час захоплення.

Усі технічні рішення, що відтворюють технологію Ambilight, поділяються на два основні типи: на

базі зовнішнього декодера або телевізійної приставки [4].

Перший тип представляє собою окремий блок з HDMI-входом і відповідним виходом. Всередині розміщується компактний одноплатний комп'ютер (зазвичай на базі Raspberry Pi), який приймає сигнал з будь-якого джерела. На вхід можуть бути підключені телевізійні приставки або ігрові консолі. Всередині пристрою відбувається процес захоплення, а на виході зображення передається на телевізор (рис. 2).

Рисунок 2 – Приклад організації підсвітки Ambilight

Перевагою такого підходу є простота підключення. Відсутні складні схеми, додаткове програмне забезпечення та процедури налаштування. Пристрій просто встановлюється між джерелом сигналу та його приймачем (телевізором).

Недолік такого рішення також очевидний – зазвичай він відтворює зображення гіршої якості, ніж на вході. Потужності модуля може бути недостатньо для ретрансляції 4K-контенту, що призводить до погіршення якості зображення. Інколи відсутня підтримка HDR, що також негативно впливає на насиченість та контрастність картинки.

Другий варіант є більш доступним, процес захоплення при цьому здійснюється безпосередньо на телевізійній приставці за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення [5]. У такому випадку необхідний лише невеликий малопотужний модуль для керування адресною світлодіодною стрічкою (рис. 3).

Рисунок 3 – Приклад організації підсвітки на базі спеціального ПЗ

Головна перевага такої системи полягає в доступній ціні. Натомість основні недоліки пов'язані з високими вимогами до телевізійної приставки. Необхідний досить потужний процесор, який зможе одночасно забезпечити відтворення контенту та здійснювати захоплення зображення для декодування.

Метою даного дослідження є створення аналога пристрою інтелектуального підсвічування для

комп’ютерного монітора, який матиме значно нижчу вартість порівняно з комерційними аналогами.

Для практичної реалізації такого пристрою автоматизованої інтелектуальної підсвітки монітора необхідні лише 4 ключові компоненти: керована світлодіодна стрічка RGB, блок живлення, мікроконтролер Arduino та спеціалізоване програмне забезпечення AmbiBox для захоплення зображення від комп’ютера, до якого буде підключено монітор.

Висновки

В даному дослідженні було описано дуже корисний функціонал від компанії Philips для телевізорів свого бренду – технологія Ambilight, фонове підсвічування задньої сторони телевізора для посилення інтенсивність екранного зображення та візуального розширення його розмірів. Проаналізовано переваги та недоліки реалізації такої технології для інших пристроїв, зокрема комп’ютерних моніторів. Обґрунтовано використання певних технічних засобів для реалізації такої функції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Використання технології фонового підсвічування для телевізорів фірми Philips Ambilight – Вікіпедія: вебсайт. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Ambilight

2. Телевізори Philips: технології, моделі та особливості – Режим доступу: https://xpark.kyiv.ua/blogy/televizory-philips-tehnologiyi-modeli-ta-osoblyvosti/

3. Що таке Ambilight TV? Чому варто мати такий телевізор? – Режим доступу: https://www.philips.ua/c-e/so/tv-buying-guide/what-is-ambilight-tv

4. Розумна Динамічна LED підсвітка монітора – Режим доступу: https://hohhol.com.ua/ua/p2574116861-umnaya-led-podsvetka.html?srsltid=AfmBOoqrBWOsoHn9D9HFczK1cSphtY-v5DzS2y5zyn0u22FPcg7zvqp4

5. Адаптивне фонове підсвічування Ambient Ambilight RGB для монітора – Режим доступу: https://prom.ua/ua/p1787422534-adaptivnaya-fonovaya-podsvetka.html

Бісікало Олег Володимирович — доктор техн. наук, професор, завідувач кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Базелюк Олександр Іванович — студент групи АКІТР-23мс, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Bisikalo Oleg V. — Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Bazelyuk Oleksandr I. — student of Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.8

С.В. Сімончук
В.С. Озеранський
Д.М. Моклюк

ПРОГНОЗУВАННЯ ОБСЯГУ ЗАКУПІВЛІ КВІТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі досліджено основні підходи щодо прогнозування закупівлі квітів. Обгрунтовано використання таких методів, як прогноз за ковзними середніми та експоненційне згладжування для сезонних та несезонних квітів відповідно.

Ключові слова: прогноз закупівлі, квіти, експоненціальне згладжування, ковзне середнє.

Abstract

This paper examines the main approaches to forecasting flower purchases. The use of such methods as moving average forecasting and exponential smoothing for seasonal and non-seasonal flowers, respectively, is justified.

Keywords: purchase forecast, flowers, exponential smoothing, moving average.

Вступ

Квіти – один з головних атрибутів свята. Традиція дарувати квіти й прикрашати ними простір має глибокі культурні та емоційні корені й міцно утвердилася в Україні. Букети супроводжують найважливіші події в житті людини – дні народження, весілля, релігійні свята, професійні урочистості, вшанування пам’яті, а також є важливою частиною корпоративного етикету. Завдяки цьому квітковий бізнес має стабільний попит, навіть попри сезонні коливання чи економічні труднощі [1].

У сучасних умовах динамічного розвитку ринку квіткової продукції, прогнозування обсягу закупівлі квітів набуває особливого значення. Сезонні коливання попиту, святкові періоди, тренди споживчої поведінки та нестабільність економічної ситуації вимагають від підприємств квіткового бізнесу чіткого планування закупівель. Надлишкові закупівлі призводять до збитків через швидке псування квітів, а дефіцит товару — до втрати прибутку та довіри клієнтів.

Результати дослідження

Ринок квітів – один із небагатьох ринків в Україні, який характеризується відсутністю великих власників та мережевих продажів. Незважаючи на зростання продажів, ринок квітів представлений стихійною торгівлею, не дуже якісним сервісом та використанням сучасних технологій.

Прогноз продажу квітів – один з найважливіших етапів ведення такого бізнесу: фірмам повинно бути представлене повідомлення про те, що вони продають, за яку суму і з якою рентабельністю. Методи прогнозування продажу та закупівлі використовують різні, починаючи від елементарних, закінчуючи тими, які складаються за допомогою потужних математичних інструментів [2].

Для прогнозування обсягу закупівлі квітів доцільно використовувати кількісні методи прогнозування.

Кількісні методи, на відміну від якісних методів прогнозування збуту, спираються на точний розрахунок обсягу продажів, який спирається на використання набору статистичних даних. Такі методи зазвичай використовують аналіз часових рядів, що передбачає врахування обсягу закупки минулого року в такий же період наступного року [3].

Їх застосовують у випадках, коли закономірні тенденції розвитку збуту, характерні для попереднього періоду, залишаються незмінними для прогнозного періоду. Іншими словами, доцільно використовувати методи кількісного прогнозування при стабільності економічної ситуації як у попередні роки, так і в прогнозний період. Це дозволяє екстраполювати тенденцію продажів, яка склалася за минулий період, на прогнозні роки.

Серед найбільш поширених методів кількісного прогнозування виділяють:

- прогноз за ковзними середніми;
- експоненційне згладжування;
- прогнозування найменших квадратів;
- графічний метод;
- метод Бокса-Дженкінса.

Метод прогнозування з використанням ковзних середніх є досить поширеним завдяки своїй простоті. За допомогою цього методу прогнозована вартість продажів у майбутньому буде дорівнювати його середньому обсягу минулих років. Такий підхід пояснюється тим, що фактори, які діяли як у прогнозному періоді, так і в майбутньому, незмінні [4].

Однак з часом вони можуть змінюватися. Тому необхідно взяти дані з кількох минулих періодів, усереднювати їх і визначити прогноз продажів на майбутнє за національною ознакою. Чим більше років минулого періоду буде включено в розрахунок, тим точнішим буде прогноз продажів.

Для прогнозування обсягу закупки квітів існує потреба у врахуванні тренду та сезонності, однак є квіти, що продаються протягом всього року, а є ті, що можна вважати несезонними товарами. Для цього необхідно поєднати метод ковзного середнього та експонентного згладжування для сезонних та несезонних квітів відповідно [5].

Висновки

Метод прогнозування з використанням ковзних середніх досить поширений завдяки своїй простоті. При цьому методі очікуваний обсяг закупки квітів у майбутньому періоді дорівнюватиме середньому його обсягу попередніх років. Такий підхід пояснюється тим, що фактори, які діяли як у прогнозному періоді, так і в майбутньому, залишаються незмінними. Такий підхід до прогнозування закупки сезонних квітів є доцільним за умови, що їх обсяги мало змінюються від року до року. У цих випадках, коли спостерігається тенденція зростання обсягу закупки сезонних квітів протягом багатьох років, навіть якщо вона незначна, може виявитися, що прогнози закупок будуть нижчими за реальні потреби в окремі минулі періоди. Що стосується несезонних квітів, доречно розглянути метод експоненціального згладжування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Антонова О. А. Ринок квітів та декоративних рослин в Україні. Проект. К.: Кристал, 2019. 26 с.
2. Савицька Н.Л. Управління попитом: навч.-метод посібник / Н.Л. Савицька, О.М. Прядко. - Х.: ХДУХТ, 2016. 197 с.
3. Бідюк П. І., Половцев О. В. Аналіз та моделювання економічних процесів перехідного періоду. — Київ: НТУУ «КПІ», 1999. — 230 с.
4. Бідюк П.І., Савенков О.І., Баклан І.В. Часові ряди: моделювання і прогнозування : монографія. Київ: ЕКМО, 2003. 144 с.
5. Томашевський О. В., Рисіков В. П. Комп'ютерні технології статистичної обробки даних : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНТУ, 2015. 175 с.

Сімончук Сергій Володимирович — асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Озеранський Володимир Сергійович — канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Моклюк Дарія Миколаївна — студентка групи 1КН-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Simonchuk Sergiy V. — Assistant of Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Ozeransky Volodymyr S. — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Computer Sciences Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Mokliuk Daria M. — student of Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.8

С.В. Сімончук
В.С. Озеранський
М.Ю. Дунський

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗІ СПОРТИВНОГО ХАРЧУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У даній роботі досліджено основні підходи щодо складання раціону харчування для спортсменів. Обгрунтовано використання інформаційних технологій для надання рекомендацій зі спортивного харчування.
Ключові слова: спортивне харчування, спорт, калорії, рекомендації, раціон.

Abstract
This paper examines the main approaches to compiling a diet for athletes. The use of information technologies to provide recommendations on sports nutrition is substantiated.
Keywords: sports nutrition, sports, calories, recommendations, diet

Вступ

На сьогоднішній день досить популярним є спорт і ведення здорового способу життя. Проте без правильного харчування досить важко досягти хороших результатів, а здоровий спосіб життя сам по собі має на меті збалансоване та раціональне харчування.

Складання харчового раціону спортсменів, в цілому, є достатньо трудомістким процесом, зі значними витратами робочого часу. Це обумовлене необхідністю проведення великої кількості математичних розрахунків з використанням значної за обсягом довідкової бази даних (насамперед стосовно енергетичної цінності та хімічного складу продуктів харчування та готових блюд). Тому складання харчових раціонів бажано проводити з використанням інформаційних технологій з базою даних енергетичної цінності та хімічного складу харчових продуктів та готових блюд.

Результати дослідження

Поняття спортивного харчування, з точки зору медицини і фітнес-напрямку, являє собою своєрідне меню, що обов'язково при правильно розрахованих пропорціях та енергетичній цінності містить конкретні харчові біологічні активні добавки, концентровані суміші і натуральну білкову їжу рослинного і тваринного походження (з розрахунку добової норми: 1,5 г на 1 кг ваги), а також необхідні вітаміни (Вітамін С – підвищує імунітет і дозволяє витримати важкі фізичні навантаження; вітаміни групи В – прискорюють трансформацію протеїнів в амінокислоти) і мінеральні солі, що в сукупності гарантує якісні, ефективні та енергійні тренування [1].

Кожен вид спорту має свої особливості харчування, пов'язані зі специфікою фізичних навантажень. Використання біологічно активних речовин, які адекватно відображають особливості метаболізму представника певного виду спорту, дозволить регулювати спеціалізовані функції, характерні для адаптації до навантажень, сприятиме оптимізації і прискорення процесів відновлення і надаватиме лікувально-профілактичну дію.

В даний час є можливість автоматизації підбору раціону за допомогою відповідного програмного забезпечення. Це суттєво економить час на формування меню, але в той же час, іноді призводить до помилок автоматично створеного раціону, який не враховує усі особливості організму індивідуально для кожного спортсмена та інші фактори. Раціональне харчування є важливою умовою для достигання спортивного успіху і збереження здоров’я. При формуванні харчування спортсменів враховуються особливості виду спорту, етапи тренувального процесу, індивідуальні особливості спортсмена. Харчування має бути збалансованим і адекватним характеру і обсягу тренувальних і змагальних навантажень [2].

Щорічно в світі презентуються сотні програмних рішень, які створені для полегшення життя лю-

дини в задачах складання раціону харчування у зв'язку з популярністю ведення здорового способу життя. Розглянемо деякі з програм, що використовуються в даний час для складання раціону.

Додаток Lifesum містить щоденник харчування, журнал здоров'я, лічильник калорій та інші чудові функції, які мають на меті допомогти не тільки схуднути або набрати вагу, але і підтримувати відмінний результат. Низьковуглеводна, протеїнова або кетогенна дієти підбираються як найбільш бажані в залежності від користувача. Також додаток містить корисні поради, рецепти, нагадування і щоденник харчування.

Додаток пропонує пройти тест, щоб дізнатися, яка дієта або раціон харчування підходить повсякденному графіку і способу життя індивідуально для кожного користувача. За допомогою лічильника калорій і калькулятора макронутриєнтів можна контролювати кількість енергії, спожиту з їжею. Сканувавши штрих-коди або ввівши їх вручну можна швидко дізнавайтеся про поживні речовини та енергетичну цінність продуктів.

Недоліки додатку Lifesum:

- ряд функцій, недоступних без покупки преміум-підписки;
- немає можливості перенести продукт зі сніданку на обід і немає окремих перекусів;
- відсутність чіткого плану харчування [3].

Good Food – це система для здорового харчування, втрати ваги і детоксикації тіла, що поєднує правила і здорові рецепти. Серед недоліків програми є такі:

- відсутність безкоштовної версії додатку;
- відсутність сповіщень [4].

Часто, складно вибрати відповідну дієту або раціон харчування самостійно. Доводиться консультуватися з дієтологами або шукати в інтернеті і витрачати на все це багато часу. Додаток Akku повністю вирішує це питання. Просто необхідно вибрати мету і ввести свої метрики, і додаток сам може підібрати відповідну дієту. Користувач може вибирати з 4 категорії відповідно до своїх цілей: схуднути, набрати м'язову масу, перейти на здорове харчування або стати вегетаріанцем. Всі раціони складаються з легких у приготуванні страв зі зручним списком інструкцій та інгредієнтів. Є й екзотичні (і головне, безпечні) детокс дієти. База програм харчування постійно зростає.

Мінуси програми:

- дуже маленький обсяг наданого терміну в безкоштовній версії;
- не надто зручна система нагадувань [5].

Висновки

Розглянувши функціональні можливості програм-аналогів таких як Lifesum, Good Food, Akku можна зробити висновок, що ці програми мають певні недоліки. Перш за все, більшість розглянутих програм платні, а ті, які мають безкоштовні версії не є зручними для користувача або мають велику кількість необхідних функцій, за які потрібно платити. Також інтерфейс більшості програм може бути відсутній чіткий план харчування, або відсутність можливості корегування раціону.

Серед проаналізованих програм, Akku та Lifesum являються максимально наближеними за своїми характеристиками до розроблюваної системи складання оптимального раціону харчування для спортсменів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Покровский В.М. Фізіологія людини / В.М.Покровский, Г.Ф.Коротько // Навчальна література для студентів медичних внз – 2001. С. 92

2. В.М. Костюкевич Теорія і методика тренування спортсменів високої кваліфікації: Навчальний посібник. – Вінниця: «Планер», 2007. – 273 с.

3. Good Food - система для здорового харчування [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://goodfood.ua/publish/zdorovoye_pitaniye.html

4. Lifesum: AI Calorie Tracker [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sillens.shapeupclub&hl=uk

5. Щоденник самоконтролю – Харчування [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://accu-chek.com.ua/article/diary-of-self-control-nutrition

Сімончук Сергій Володимирович — асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Озеранський Володимир Сергійович — канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Дунський Максим Юрійович — студент групи 1КН-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Simonchuk Sergiy V. — Assistant of Computer Science Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Ozeransky Volodymyr S. — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Computer Sciences Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Dunskyi Maksym Yu. — student of Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.6

А. М. Гайович
Є. М. Крижановський

СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ ВОДОГОСПОДАРСЬКИХ БАЛАНСІВ ДІЛЯНОК БАСЕЙНУ ДНІСТРА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто питання системного аналізу водогосподарських балансів ділянок басейну Дністра. Проведено структуризацію гідрологічних даних, реалізовано візуалізацію просторово-часової динаміки дефіциту води, побудовано моделі машинного навчання для прогнозування рівня води на гідропості Самбір. Проведено порівняння точності моделей Facebook Prophet, AutoARIMA та мультифакторних регресійних моделей. Результати дослідження можуть бути використані для прийняття обґрунтованих рішень у сфері управління водними ресурсами.

Ключові слова: системний аналіз, водогосподарський баланс, гідрологічні дані, дефіцит води, машинне навчання, прогнозування, басейн Дністра.

Abstract

The paper examines the problem of systemic analysis of water management balances in the Dniester river basin. Hydrological data were structured, spatial-temporal visualization of water deficit dynamics was implemented, and machine learning models were built to forecast water levels at the Sambir hydropost. Accuracy of the Facebook Prophet, AutoARIMA, and multifactor regression models was compared. The obtained results can be used for informed decision-making in water resource management.

Keywords: systems analysis, water management balance, hydrological data, water deficit, machine learning, forecasting, Dniester basin.

Вступ

Сучасні інформаційні технології відіграють ключову роль у прийнятті управлінських рішень, особливо в умовах зростання екологічних викликів і нестабільності природних ресурсів. Однією з критично важливих сфер, де їх застосування має стратегічне значення, є управління водними ресурсами. Басейн річки Дністер забезпечує водопостачання мільйонам мешканців, аграрному та промисловому секторам, водночас перебуваючи під впливом сезонних коливань, кліматичних змін і зростаючого водозабору. Періодичні дефіцити води на окремих водогосподарських ділянках спричиняють екологічні, соціальні та економічні ризики.

Актуальність дослідження полягає в необхідності інтеграції просторово-часового аналізу, інструментів візуалізації та прогнозних моделей для виявлення зон ризику водного дефіциту, підвищення ефективності використання водних ресурсів і підтримки прийняття рішень на рівні басейнового управління. Застосування методів машинного навчання, зокрема моделей Prophet, ARIMA та ансамблевих регресій, відкриває нові можливості для моделювання гідрологічної динаміки з урахуванням сезонності, аномалій та невизначеності. У роботі реалізовано комплексну аналітичну систему, що охоплює візуалізацію дефіцитів та резервів водних ресцрсів та прогнозування рівня води на гідропості Самбір. Усі результати базуються на відкритих офіційних даних [1-4], з використанням сучасного інструментарію аналітики на платформі Kaggle [5-7] та з урахуванням методичних підходів, викладених у працях [1, 2].

Результати дослідження

У межах роботи було реалізовано аналітичну систему для дослідження водогосподарських балансів басейну річки Дністер. На першому етапі здійснено обробку та структуризацію вхідних даних про об’єкти управління – водогосподарські ділянки.

Візуалізація результатів представлена на рисунках 1 – 2. Зокрема, на рисунку 1 наведено значення дефіциту води для кожної ділянки басейну Дністра.

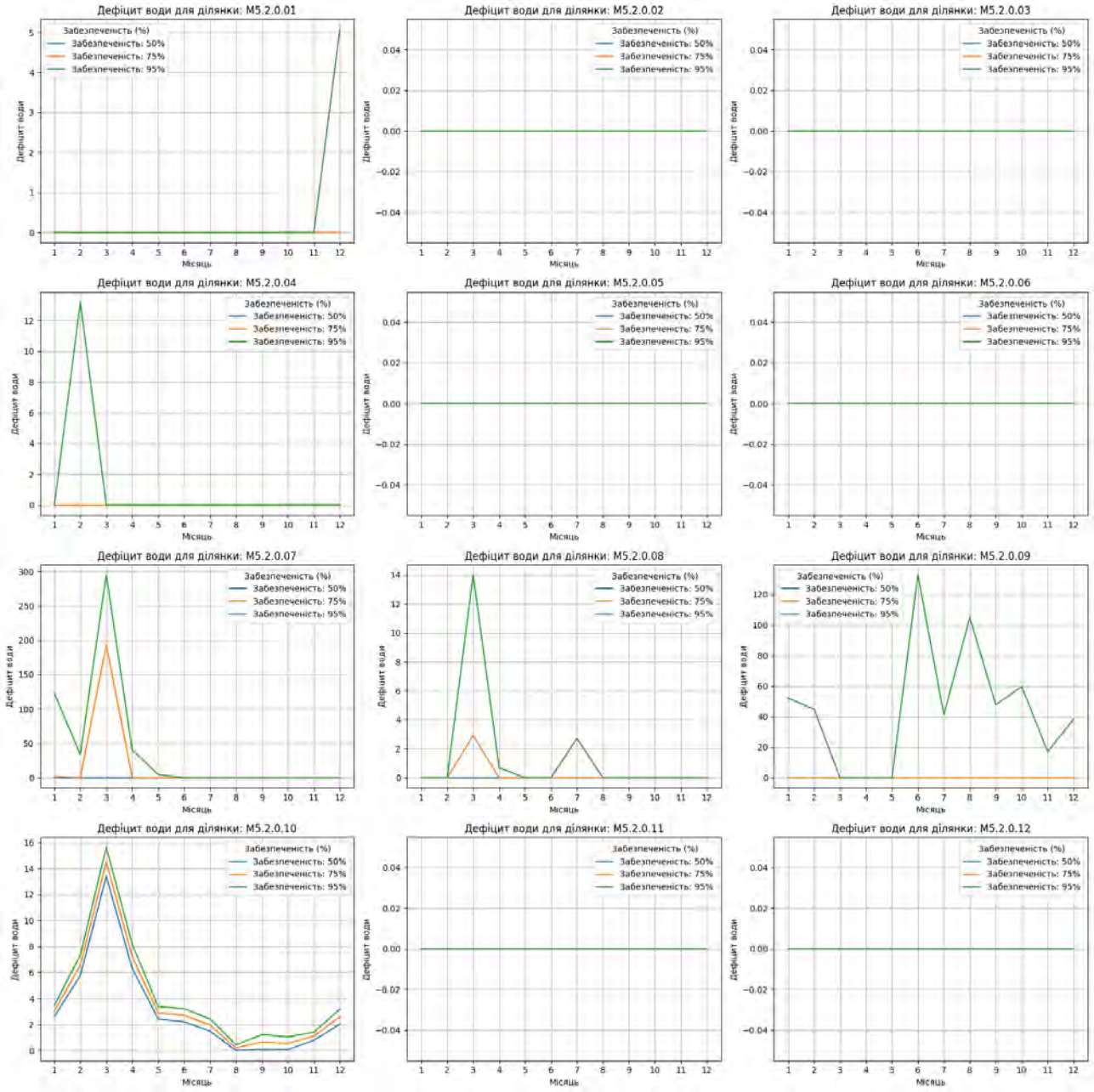

Рисунок 1 – Дефіцит води для ділянок басейну Дністра

Найвищі значення дефіциту зафіксовано у середній частині басейну, що дозволяє оперативно ідентифікувати критичні зони.

На рисунку 2 зображено інтерактивну карту, де дефіцит води відображено відтінками червоного кольору, а резерви – синіми колами різного розміру. Такий підхід дає змогу одночасно оцінювати просторовий дисбаланс у забезпеченості водними ресурсами.

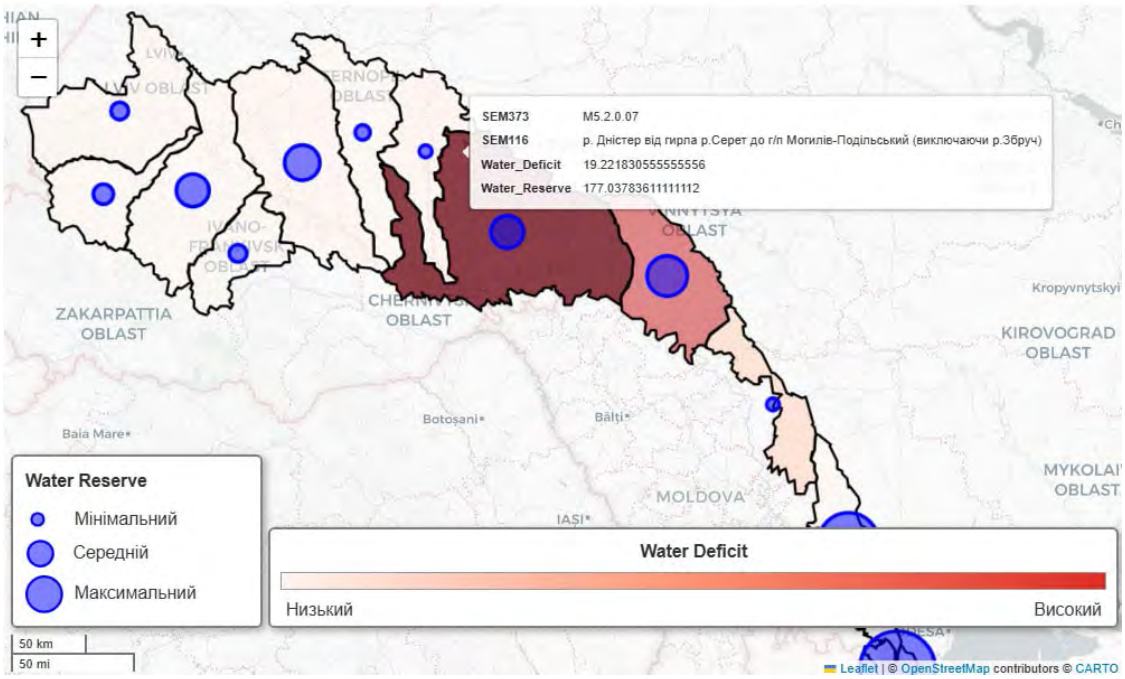

Рисунок 2 – Інтерактивна карта дефіцитів та резервів води по водогосподарських ділянках

На наступному етапі дослідження побудовано моделі машинного навчання для короткострокового прогнозування рівня води на гідропості Самбір. Було розглянуто кілька підходів: моделі часових рядів (Facebook Prophet, ARIMA), а також мультифакторні регресійні моделі (XGBoost, SVR, MLP тощо). Порівняльну таблицю точності моделей подано на рисунку 3.

	name_model	type_data	rmse	mape
3	Prophet_120_days_12_order	valid	5.774616	1.990526
1	Prophet_90_days_12_order	valid	4.958168	2.507532
0	Prophet_90_days_3_order	valid	10.004556	4.696355
2	Prophet_120_days_3_order	valid	10.193718	4.752827
4	ARIMA_auto	valid	18.796533	9.748766
7	Support Vector Machines	valid	19.604184	10.238392
8	Linear SVR	valid	20.571144	10.715677
11	XGB Regressor	valid	21.790427	11.294953
5	Linear Regression	valid	22.396888	11.642071
9	Random Forest Regressor	valid	23.039506	11.963893
10	Bagging Regressor	valid	23.459753	12.274336
6	KNeighbors Regressor	valid	23.741567	12.398002
12	MLP Regressor	valid	24.24602	12.571904

Рисунок 3 – Порівняльна таблиця точності моделей

Найкращі значення метрик досягнуто при використанні Prophet із сезонністю 120 днів і порядком Фур'є 12 (RMSE = 5.77, MAPE = 1.99%).

Фінальне тестування найкращої моделі Prophet показало високу відповідність між прогнозними і фактичними значеннями рівня води на тестовому наборі даних. Графік п'ятиденного прогнозу наведено на рисунку 4.

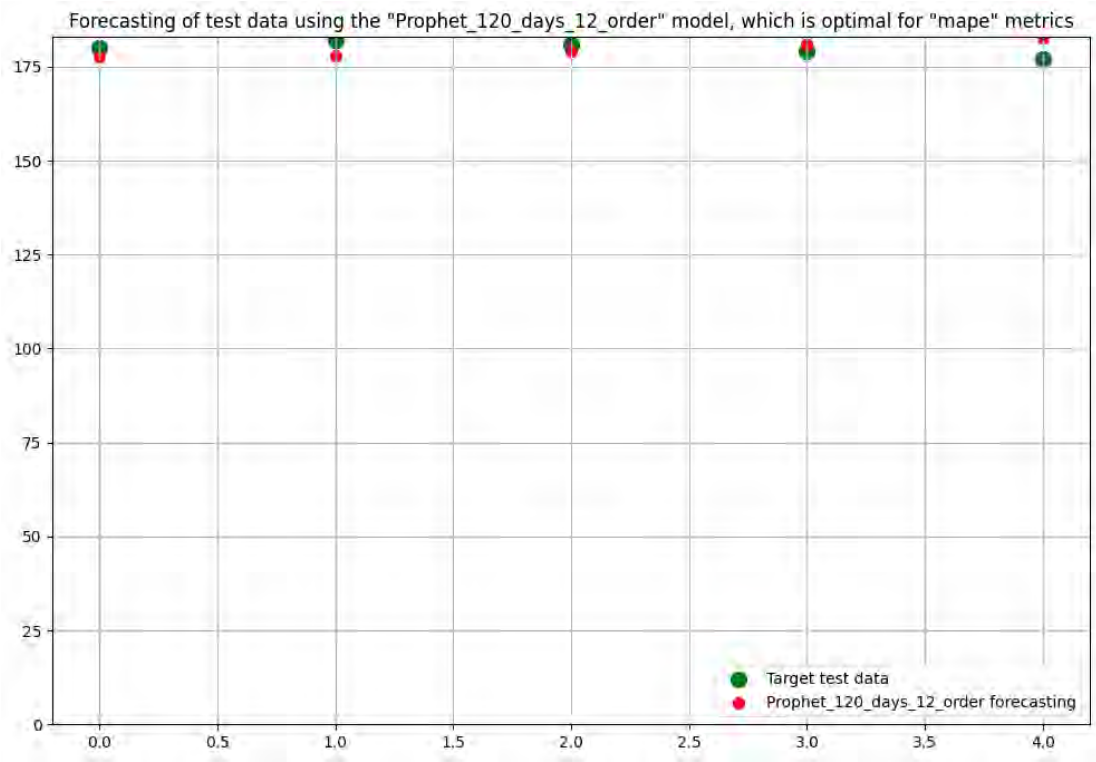

Рисунок 4 – Результати 5-денного прогнозування рівня води на тестовому наборі даних за допомогою моделі Prophet_120_days_12_order

Зелений маркер позначає спостереження, а червоний – прогноз. Таке моделювання дозволяє оперативно реагувати на потенційні гідрологічні ризики в регіоні.

Висновки

У результаті проведеного системного аналізу гідрологічних даних водогосподарських ділянок басейну річки Дністер було здійснено структуризацію вхідних показників, побудовано інструменти візуалізації дефіциту та резервів води, а також реалізовано моделі прогнозування рівня води на основі сучасних методів машинного навчання.

На основі узагальнених даних побудовано інтерактивні карти просторового розподілу водного дефіциту й резервів, що дозволяють оперативно ідентифікувати критичні зони та підтримувати прийняття управлінських рішень. Розроблено набір моделей для прогнозування рівня води, серед яких найкращі результати за метриками RMSE = 5.77 та MAPE = 1.99% показала модель Prophet із 120-денною сезонністю та порядком Фур'є 12.

Розроблена система демонструє високу точність прогнозування, стабільність у повторному навчанні, гнучкість до сезонних коливань та адаптивність до нових даних. Отримані результати можуть бути використані для підтримки рішень в управлінні водними ресурсами в басейновому масштабі та для попередження критичних ситуацій, пов'язаних із дефіцитом води.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Водогосподарський баланс для району басейну річки Дністер. URL: https://www.davr.gov.ua/fls18/balans_dnister.pdf.
2. Дані автоматичних гідрологічних постів. URL: https://www.meteo.gov.ua/ua/Dani-avtomatichnikh-hidrolohichnikh-postiv.
3. План управління річковим басейном Дністра на 2025-2030 роки : Затверджено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.11.2024 р. № 1078-р. URL: https://davr.gov.ua/fls18/PURBDniester7_ukr.pdf.
4. Про затвердження Порядку розроблення водогосподарський балансів : Наказ Міністерства екології та природних ресурсів України від 17.02.2017 р. №232/30100. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0232-17#Text.
5. Kaggle Dataset «Water Balance Dnister». URL: https://www.kaggle.com/datasets/annhaiovych/dnister

6. Kaggle Notebook «Dnister Balance EDA & Visualization». URL: https://www.kaggle.com/code/annhaiovych/dnister-balance-eda-visualization.
7. Kaggle Notebook «Water level – EDA & forecasting». URL: https://www.kaggle.com/code/annhaiovych/water-level-eda-forecasting.

Гайович Анна Михайлівна – студентка групи СА-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ann.gajovich@gmail.com.
Кржановський Євгеній Миколайович– к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, e-mail: kruzhan@vntu.edu.ua.

Haiovych Anna M. – student of Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, SA-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ann.gajovich@gmail.com.
Kryzhanovskyi Yevhenii M. – Ph.D., Assistant Professor of the Department of Systems Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kruzhan@vntu.edu.ua.

УДК 004.932.4

В. А. Шмалюх
В. П. Бусигіна
Й. Й. Білинський

МЕТОД БІНАРИЗАЦІЇ ЗОБРАЖЕНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДУ ОЦУ ДЛЯ СИСТЕМ КОМП'ЮТЕРНОГО ЗОРУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто удосконалений метод бінаризації зображень Оцу з інтерактивним аналізом результатів. Запропоновано розширену реалізацію алгоритму, що дозволяє в режимі реального часу візуально оцінювати та коригувати результати бінаризації за допомогою динамічно змінюваного порогу. Досліджено ефективність методу на різних типах зображень та продемонстровано його переваги в порівнянні зі стандартними методами бінаризації. Розроблено програмний інструмент з графічним інтерфейсом, що надає можливості детального аналізу значень пікселів, візуального порівняння результатів та автоматичного розрахунку оптимального порогу. Особливу увагу приділено формуванню гістограми зображення та оцінці міжкласової дисперсії при визначенні оптимального порогу бінаризації. Результати демонструють потенціал застосування удосконаленого методу в системах розпізнавання образів, медичному аналізі зображень та промисловому контролі якості.

Ключові слова: бінаризація зображень, метод Оцу, комп'ютерний зір, міжкласова дисперсія, сегментація зображень, інтерактивний аналіз, обробка зображень.

Abstract

This paper explores an enhanced Otsu image thresholding method with interactive result analysis. The proposed extended implementation of the algorithm allows real-time visual evaluation and adjustment of thresholding results using a dynamically variable threshold. The effectiveness of the method is studied on various types of images and its advantages compared to standard thresholding methods are demonstrated. A software tool with a graphical interface has been developed, providing capabilities for detailed pixel value analysis, visual comparison of results, and automatic calculation of the optimal threshold. Special attention is given to image histogram formation and between-class variance evaluation in determining the optimal thresholding value. The results demonstrate the potential of applying the enhanced method in pattern recognition systems, medical image analysis, and industrial quality control.

Keywords: image thresholding, Otsu's method, computer vision, between-class variance, image segmentation, interactive analysis, image processing.

Вступ

Бінаризація зображень є фундаментальною операцією в галузі комп'ютерного зору, що перетворює багатотонове зображення у чорно-біле, і таким чином спрощує подальший аналіз та обробку візуальної інформації. Одним із найпоширеніших методів автоматичної бінаризації є метод Оцу, запропонований японським вченим Нобуюкі Оцу у 1979 році. Цей метод автоматично визначає оптимальний поріг бінаризації, максимізуючи міжкласову дисперсію інтенсивностей пікселів, що забезпечує оптимальне розділення об'єктів та фону на зображенні.

Не зважаючи на широке застосування методу Оцу в різноманітних системах обробки зображень, дослідники та практики часто стикаються з проблемою відсутності інтерактивних засобів для аналізу та коригування результатів бінаризації в режимі реального часу. Особливо це актуально в контексті освітніх застосувань, дослідницьких проєктів та налаштування систем машинного зору, де важливо розуміти, як саме формується поріг бінаризації та як він впливає на результат.

У даному дослідженні представлено удосконалений підхід до бінаризації зображень методом Оцу, що включає в себе не лише алгоритмічні покращення, але й розробку інтерактивного графічного інтерфейсу для детального аналізу результатів. Запропонований інструмент дозволяє користувачам візуально оцінювати розподіл інтенсивностей пікселів, динамічно змінювати поріг бінаризації, порівнювати оригінальне та бінаризоване зображення, а також аналізувати значення пікселів вздовж визначених ліній аналізу.

Метою є застосування методу Оцу для бінаризації зображень шляхом розробки інтерактивного інструменту з розширеними можливостями аналізу та візуалізації результатів. Особлива увага

приділяється алгоритму розрахунку оптимального порогу, що базується на максимізації міжкласової дисперсії, та можливостям його практичного застосування в різних сферах комп'ютерного зору.

Результати дослідження

У рамках дослідження було розроблено програмну систему з графічним інтерфейсом, що реалізує удосконалений метод бінаризації Оцу та надає розширені можливості для аналізу результатів. Система дозволяє завантажувати зображення, автоматично розраховувати оптимальний поріг методом Оцу, застосовувати бінаризацію та візуально оцінювати результати.

Алгоритм Оцу, реалізований у системі, базується на аналізі гістограми інтенсивностей пікселів зображення та пошуку такого порогу, який максимізує міжкласову дисперсію. Це забезпечує оптимальне розділення пікселів на два класи – об'єкт і фон. Реалізація алгоритму включає наступні кроки:

1. Перетворення вхідного зображення у градації сірого.
2. Розрахунок гістограми інтенсивностей пікселів.
3. Обчислення суми всіх інтенсивностей, зважених відповідно до їх частоти.
4. Ітеративний перебір усіх можливих порогів (від 0 до 255).
5. Для кожного порогу обчислення ваг та середніх значень для двох класів.
6. Розрахунок міжкласової дисперсії.
7. Вибір порогу, що максимізує міжкласову дисперсію.
8. Застосування знайденого порогу для бінаризації зображення.

Експериментальні дослідження на наборі тестових зображень показали високу ефективність методу Оцу для різних типів візуального контенту. При цьому було встановлено, що в окремих випадках, особливо для зображень з нерівномірним освітленням або складною текстурою, автоматично визначений поріг може потребувати ручного коригування для досягнення оптимальних результатів бінаризації.

Для вирішення цієї проблеми в розробленій системі реалізовано можливість інтерактивного налаштування порогу бінаризації за допомогою слайдера, що дозволяє автоматизувати процес отримання бінаризованого зображення в порівнянні порогу вибору. Крім того, система надає можливість порівняння оригінального та бінаризованого зображення в режимі реального часу, що значно спрощує процес оцінки результатів.

Особливо корисною функцією розробленої системи є можливість аналізу значень пікселів вздовж інтерактивно розміщуваної лінії аналізу. Це дозволяє детально вивчати розподіл інтенсивностей пікселів у різних частинах зображення та краще розуміти, як саме формується оптимальний поріг бінаризації. Користувач може переміщувати лінію аналізу мишею та отримувати детальну інформацію про кольори пікселів під цією лінією, включаючи їх RGB-значення та візуальне представлення.

Порівняльний аналіз стандартного методу Оцу та його удосконаленої версії з інтерактивним аналізом показав, що інтерактивний підхід дозволяє досягти більш точних результатів бінаризації для складних зображень, особливо в таких сферах, як медична візуалізація, аналіз супутникових знімків та промисловий контроль якості. У випадках, коли автоматично визначений поріг не забезпечує оптимального розділення об'єктів та фону, можливість ручного налаштування порогу з візуальним зворотним зв'язком значно підвищує якість кінцевого результату.

Діаграма послідовностей ілюструє процес інтеграції дистильованої великої мовної моделі (LLM) для автоматичного обчислення математичних прикладів у навчальних платформах, як це зображено на рисунку 1.

Запропонована діаграма послідовностей (рис. 1) відображає процес бінаризації зображення з використанням удосконаленого методу Оцу. Процес починається із завантаження вхідного зображення користувачем, після чого система перетворює його в градації сірого для подальшої обробки. Далі алгоритм Оцу аналізує гістограму зображення та розраховує оптимальний поріг бінаризації шляхом максимізації міжкласової дисперсії. Після цього система застосовує знайдений поріг для створення бінаризованого зображення.

Користувач має можливість оцінити результат бінаризації візуально та, за необхідності, скоригувати поріг вручну за допомогою інтерактивного слайдера. При зміні порогу система миттєво оновлює бінаризоване зображення, що дозволяє в режимі реального часу оцінювати вплив різних значень порогу на результат.

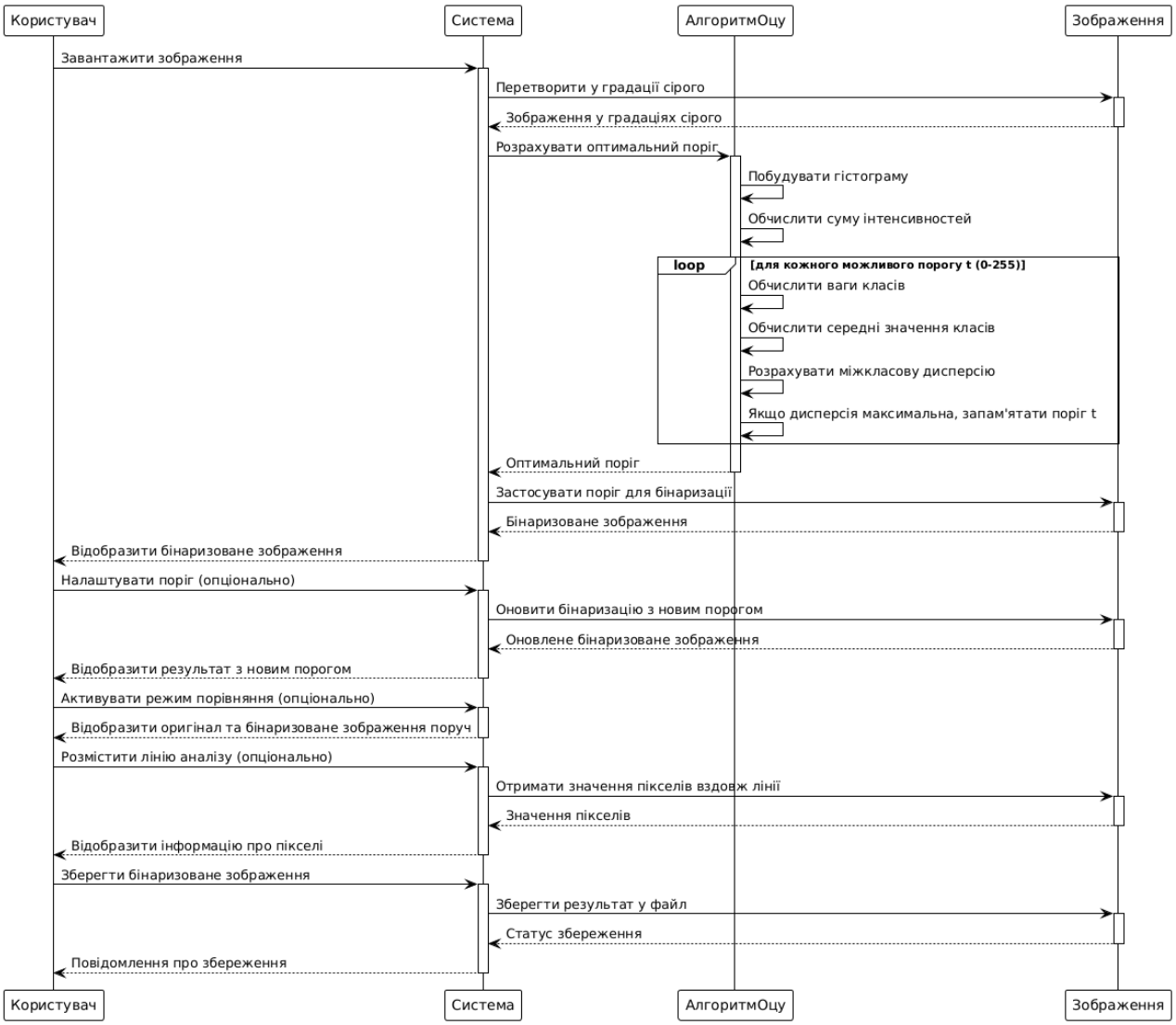

Рис. 1. UML-діаграма послідовностей процесу бінаризації зображення удосконаленим методом Оцу

Крім того, користувач може активувати режим порівняння, який відображає оригінальне та бінаризоване зображення поруч, а також аналізувати значення пікселів вздовж лінії аналізу, що значно підвищує інформативність та дозволяє глибше зрозуміти алгоритм бінаризації.

Додатковим вдосконаленням розробленої системи є функція пошуку пікселів за заданим кольором, що дозволяє ідентифікувати області зображення з певними характеристиками кольору. Це особливо корисно при аналізі складних зображень, де важливо виділити об'єкти специфічного кольору або текстури.

Для оцінки удосконаленого методу Оцу було проведено серію експериментів на наборі тестових зображень різних типів, включаючи фотографії природних сцен, медичні зображення, документи та промислові об'єкти. Результати експериментів показали, що автоматично визначений методом Оцу поріг у більшості випадків забезпечує високу якість бінаризації, особливо для зображень з чітким розділенням об'єктів та фону. При цьому для зображень зі складною текстурою або нерівномірним освітленням інтерактивне коригування порогу дозволило значно покращити результати.

Окрему увагу було приділено оптимізації алгоритму розрахунку порогу Оцу для забезпечення високої швидкодії системи навіть при роботі з великими зображеннями. Реалізований алгоритм демонструє лінійну складність відносно розміру зображення, що дозволяє обробляти зображення високої роздільної здатності без суттєвих затримок.

Висновки

У результаті проведеного дослідження розроблено удосконалений метод бінаризації зображень Оцу з інтерактивними можливостями аналізу та коригування результатів. Створено програмну систему з графічним інтерфейсом, що реалізує запропонований метод та надає користувачам розширені можливості для візуалізації та аналізу процесу бінаризації.

Основними перевагами розробленого рішення є:

1. Автоматичне визначення оптимального порогу бінаризації методом Оцу з можливістю інтерактивного коригування.
2. Візуальне порівняння оригінального та бінаризованого зображення в режимі реального часу.
3. Детальний аналіз значень пікселів вздовж інтерактивно розміщуваної лінії аналізу.
4. Пошук пікселів за заданим кольором для ідентифікації специфічних областей зображення.
5. Висока швидкодія алгоритму навіть при роботі з великими зображеннями.

Експериментальні дослідження показали високу чіткість удосконаленого методу Оцу для різних типів зображень та підтвердили корисність інтерактивних засобів аналізу для досягнення оптимальних результатів бінаризації, особливо у випадках складних зображень з нерівномірним освітленням або складною текстурою.

Розроблена система має широкий спектр потенційних застосувань у різних галузях комп'ютерного зору, включаючи медичну візуалізацію, розпізнавання тексту, біометричну ідентифікацію, промисловий контроль якості та освітні цілі. Особливо цінною вона є в контексті дослідницьких проєктів та навчальних застосувань, де важливо не лише отримати результат бінаризації, але й зрозуміти, як саме працює алгоритм та які фактори впливають на якість результату.

Подальші дослідження можуть бути спрямовані на розширення функціональності системи шляхом включення додаткових методів бінаризації для порівняння з методом Оцу, реалізації адаптивної бінаризації для зображень з нерівномірним освітленням та інтеграції з іншими алгоритмами обробки зображень для створення комплексних рішень аналізу візуальної інформації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Otsu, N. "A Threshold Selection Method from Gray-Level Histograms". IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://doi.org/10.1109/TSMC.1979.4310076 (дата звернення: 01.04.2025).
2. Gonzalez, R. C., Woods, R. E. "Digital Image Processing". [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.pearson.com/digital-image-processing (дата звернення: 01.04.2025).
3. Sezgin, M., Sankur, B. "Survey over image thresholding techniques and quantitative performance evaluation". Journal of Electronic Imaging. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://doi.org/10.1117/1.1631315 (дата звернення: 01.04.2025).
4. Pal, N. R., Pal, S. K. "A review on image segmentation techniques". Pattern Recognition. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://doi.org/10.1016/0031-3203(93)90135-J (дата звернення: 01.04.2025).
5. Sahoo, P. K., Soltani, S., Wong, A. K. C. "A survey of thresholding techniques". Computer Vision, Graphics, and Image Processing. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://doi.org/10.1016/0734-189X(88)90022-9 (дата звернення: 01.04.2025).
6. Shapiro, L. G., Stockman, G. C. "Computer Vision". [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.pearson.com/computer-vision (дата звернення: 01.04.2025).
7. Parker, J. R. "Algorithms for Image Processing and Computer Vision". [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.wiley.com/image-processing (дата звернення: 01.04.2025).
8. Russ, J. C. "The Image Processing Handbook". [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.crcpress.com/image-processing-handbook (дата звернення: 01.04.2025).

Бусигіна Вероніка Павлівна – студентка групи 1ПКТ-24б, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: veronikabysygina@gmail.com

Шмалюх Віталій Анатолійович – студент групи 1ПКТ-24б, кафедра комп'ютерних наук, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: shmaliukhvitaliy@gmail.com

Науковий керівник: Білинський Йосип Йосипович *– д.т.н., професор, професор кафедри загальної фізики , Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: yosyp.bilynsky@gmail.com*

Busyhina Veronika Pavlivna – student of 1PKT-24b group, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: veronikabysygina@gmail.com

Shmaliukh Vitalii Anatoliyovych – student of 1PKT-24b group, Department of Computer Science, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shmaliukhvitaliy@gmail.com

Scientific advisor: Bilynsky Yosyp Yosypovych – Doctor of Technical Sciences, Professor, Professor of the Department of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske Shosse, 95, e-mail: *yosyp.bilynsky@gmail.com*

УДК 004.89

Л. Р. Кулик[1]
О. Б. Мокін[1]

ПРОБЛЕМАТИКА КОНСИСТЕНТНОСТІ ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЕЙ ПРИ НАВЧАННІ З ПІДКРІПЛЕННЯМ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Навчання з підкріпленням (RL), зокрема методи RLHF та DPO, стало стандартом для створення агентів на основі великих мовних моделей (LLM). Однак, ці підходи стикаються з двома фундаментальними проблемами: неконсистентністю поведінки агента та значною обчислювальною неефективністю. Як альтернативне рішення до сучасних підходів запропоновано навчання на основі багатовимірної винагороди та диференційованої критики. Такий підхід дозволяє виконувати цілеспрямоване оновлення політики, системно виправляючи конкретні аспекти поведінки. Це не лише підвищує консистентність агента, але й радикально покращує обчислювальну ефективність, оскільки кожна ітерація навчання несе значно більше інформації. Таким чином, відкриваючи шлях до створення більш надійних, логічно послідовних та ефективних у навчанні автономних агентів.

Ключові слова: глибоке навчання, навчання з підкріпленням, великі мовні моделі, консистентність.

Abstract

Reinforcement learning (RL), particularly methods like RLHF and DPO, has become the standard for creating agents based on large language models (LLMs). However, these approaches face two fundamental problems: inconsistency in agent behavior and significant computational inefficiency. As an alternative to current approaches, training based on multidimensional rewards and differentiated critique is proposed. This approach enables targeted policy updates, systematically correcting specific aspects of behavior. This not only enhances agent consistency but also radically improves computational efficiency, as each training iteration is significantly more information-dense. Thus, this opens the path toward creating more reliable, logically consistent, and training-efficient autonomous agents.

Keywords: deep learning, reinforcement learning, large language models, consistency.

Використання великих мовних моделей (LLM) як основи для автономних агентів є одним з найактивніших напрямів досліджень в галузі штучного інтелекту. Домінантною парадигмою для узгодження поведінки цих моделей з людськими очікуваннями стало навчання з підкріпленням (Reinforcement Learning, RL). Цей процес, як правило, реалізується через дві основні методології: класичне навчання з підкріпленням на основі зворотного зв'язку від людини (Reinforcement Learning from Human Feedback, RLHF) та його більш сучасний і стабільний наступник, пряма оптимізація преференцій (Direct Preference Optimization, DPO) [1]. Ці підходи дозволили створити таких агентів, як Voyager для гри в Minecraft [2] або системи для навігації в інтернеті в середовищі WebArena [3]. Однак, за цією функціональністю ховається фундаментальна проблема: неконсистентність великих мовних моделей (Large Language Models, LLMs), які по своїй природі, є стохастичними генераторами послідовностей, а не детермінованими логічними машинами.

Проблема неконсистентності є багатогранною і проявляється по-різному залежно від ролі LLM. Коли LLM виступає як агент RL, його навчання зазвичай зводиться до оптимізації політики (самої LLM) для максимізації скалярної винагороди. Цей сигнал винагороди надходить від окремої моделі винагороди (Reward Model, RM), навченої на людських преференціях (у випадку RLHF), або безпосередньо виводиться з пар преференцій (у випадку DPO). Однак цей скалярний сигнал є надто обмеженим за своєю інформаційною ємністю і не може охопити всю складність реального світу. Навіть якщо згенерована дія є локально оптимальною і отримує високу винагороду, вона може бути глобально неконсистентною. Це призводить до каскадних помилок у багатоетапному плануванні: невелика галюцинація на ранньому етапі (наприклад, агент вважає, що у нього є необхідний предмет) призводить до невідповідності довгострокового плану. Оскільки модель не має стабільного "стану світу", помилка не коригується, а навпаки, вбудовується в подальші міркування. Сучасні фреймворки, такі як ReAct [4] (Reasoning and Acting) або Reflexion [5], намагаються структурувати

процес мислення агента, але вони є надбудовами над фундаментально неконсистентною моделлю і не вирішують цю базову проблему.

Сьогоднішня практика здебільшого зосереджена на пом'якшенні, а не на вирішенні проблеми неконсистентності. Канонічний підхід, RLHF, як його застосовували в InstructGPT [6] та GPT-4 [7], включає складний багатоетапний процес. Спочатку модель винагороди (Reward model, RM) навчається передбачати, яку з двох відповідей обере людина. Потім, використовуючи алгоритми, такі як Proximal Policy Optimization (PPO) [8], основна LLM, яка виступає політикою (стратегією для визначення наступної дії), доналаштовується для генерації відповідей, що максимізують оцінку від RM. Цей процес є продуктивним, але обчислювально дорогим, нестабільним і страждає від проблеми Out-of-Distribution (OOD), коли політика починає генерувати відповіді, які RM ніколи не бачила і оцінює некоректно. Даний підхід не є в повній мірі ефективним, оскільки сигнал винагороди є слабким та неінформативним, агент змушений покладатися на метод спроб і помилок, що вимагає величезної кількості ітерацій, щоб статистично вивести зв’язок між своїми діями та винагородою [9]. Це вимагає мільйонів ітерацій взаємодії з моделлю та середовищем, що робить процес навчання надзвичайно тривалим та енергозатратним. DPO та його варіації, що використовуються в моделях Llama 3 [10] та Qwen2 [11], переформулюють задачу як просту класифікацію на парах преференцій. Це значно стабілізує навчання. Проте, як і RLHF, DPO все ще оптимізує модель під вузький сигнал людських вподобань, а не під глибоку логічну послідовність.

Всі ці підходи є реактивними, тобто вони намагаються виправити або відфільтрувати неконсистентність після її виникнення, що є обчислювально затратно. Замість намагання виправити неконсистентність через слабкий сигнал, ми пропонуємо змінити саму природу зворотного зв'язку. Наша пропозиція – відмовитись від скалярної винагороди на користь багатовимірного, структурованого сигналу, який ми називаємо диференційованою критикою.

Замість однієї моделі винагороди, що видає число, пропонується використовувати модель-критика (це може бути більше велика LLM, наприклад, GPT-4, або спеціалізована модель). Після того, як основний агент генерує відповідь, критик надає зворотний зв'язок не у вигляді числа, а у вигляді структурованого об'єкта або текстового пояснення, що оцінює відповідь за кількома ключовими характеристиками, такі як: консистентівсть, правдивість, послідовність і т.д.

Найважливіше те, що цей структурований сигнал можна використовувати для прямого обчислення градієнтів для оновлення політики основної моделі. Замість того, щоб використовувати скалярну винагороду в PPO, на основі цієї багатовимірної критики формується вектор втрат. Кожен компонент цього вектора буде відповідати за певний аспект поведінки. Наприклад, низький «consistency_score» згенерує градієнти, що будуть цілеспрямовано модифікувати ваги нейронної мережі, відповідальні за логічні операції та міркування. Навчальний цикл зображено на рисунку 1.

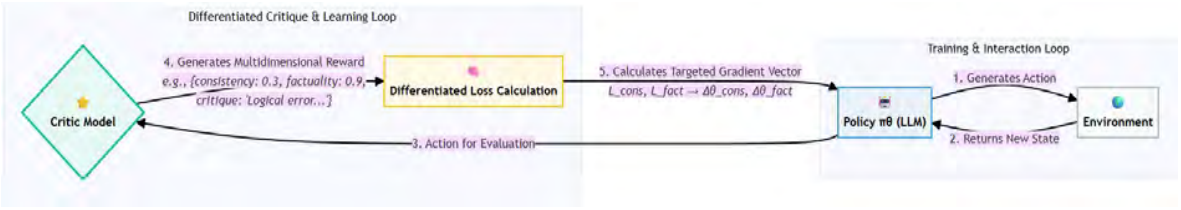

Рисунок 1 – Тренувальний цикл запропонованого підходу

Запропонований підхід має кілька ключових переваг. По-перше, він забезпечує цілеспрямоване навчання, де агент чітко розуміє, який аспект своєї поведінки потрібно виправити, що дозволяє системно покращувати консистентність. По-друге, він радикально підвищує ефективність, оскільки кожна ітерація навчання несе набагато більше інформації, дозволяючи досягти того ж рівня якості за значно меншу кількість кроків. Нарешті, підхід покращує інтерпретованість, оскільки дозволяє відстежувати, як змінюється кожен конкретний аспект поведінки агента.

Висновки

Неконсистентність та обчислювальна неефективність є двома сторонами однієї медалі, що походять від інформаційної бідності скалярної винагороди в сучасних RL-методах. Запропонований

підхід навчання на основі багатовимірної винагороди та диференційованої критики дозволяє одночасно вирішити обидві проблеми, роблячи процес навчання більш цілеспрямованим, швидким та надійним.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Shuhe Wang, et al. “Reinforcement Learning Enhanced LLMs: A Survey” arXiv:2412.10400 [cs.CL], Dec. 2024.
2. Guanzhi Wang, et al. “Voyager: An Open-Ended Embodied Agent with Large Language Models” arXiv:2305.16291 [cs.AI], May 2023.
3. Will Maddern, et al. “WebArena: A Realistic Web Environment for Building Autonomous Agents” arXiv:2307.13854 [cs.AI], Jul. 2023.
4. Shunyu Yao, et al. “ReAct: Synergizing Reasoning and Acting in Language Models” arXiv:2210.03629 [cs.CL], Oct. 2022.
5. Noah Shinn, et al. “Reflexion: Language Agents with Verbal Reinforcement Learning” arXiv:2303.11366 [cs.AI], Mar. 2023.
6. Long Ouyang, et al. “Training language models to follow instructions with human feedback” arXiv:2203.02155 [cs.CL], Mar. 2022.
7. OpenAI, et al. “GPT-4 Technical Report” arXiv:2303.08774 [cs.CL], Mar. 2023.
8. John Schulman, et al. “Proximal Policy Optimization Algorithms” arXiv:1707.06347 [cs.LG], Jul. 2017.
9. Wenyun Li, et al. “Shaping Sparse Rewards in Reinforcement Learning: A Semi-supervised Approach” arXiv:2501.19128 [cs.LG], Jan. 2025.
10. Aaron Grattafiori, et al. “The Llama 3 Herd of Models” arXiv:2407.21783 [cs.AI], Jul. 2023.
11. An Yang, et al. “Qwen2 Technical Report” arXiv:2407.10671 [cs.CL], Jul. 2024.

Кулик Леонід Русланович – аспірант факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: leonidkulik2707@gmail.com

Мокін Олександр Борисович – доктор технічних наук, професор, професор кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: abmokin@gmail.com

Kulyk Leonid – a graduate student, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : leonidkulik2707@gmail.com

Mokin Oleksandr – Dr. Sc. (Eng.), Professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: abmokin@gmail.com

УДК 378.162+681.51

К. О. Бондарчук [1]
В. М. Папінов[1]

АРХІТЕКТУРА НАВЧАЛЬНОГО ЗАСОБУ НА ОСНОВІ OPCENTER PROCESS SIMULATION ДЛЯ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТИПУ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

В доповіді вирішується задача розробки архітектури навчального засобу на основі інструментальної платформи Opcenter Process Simulation для цифрової трансформації типу системи автоматизації. Навчальний засіб призначений для забезпечення практикумів професійних дисциплін "Кіберфізичні системи автоматизації виробництва" (бакалаврській рівень підготовки) та "Промисловий Інтернет речей" (магістерській рівень підготовки)..

Ключові слова: комп'ютерно-інтегрована технологія, цифрова трансформація, розумне виробництво, методика практичного навчання, комп'ютеризована навчальна лабораторія.

Abstract

The report addresses the problem of developing an architecture for a training tool based on the Siemens Opcenter Process Simulation tool platform for digital transformation of an automation system. The training tool is intended to provide workshops for professional disciplines "Cyber-Physical Production Automation Systems" (bachelor's level of training) and "Industrial Internet of Things" (master's level of training).

Keywords: computer-integrated technology, digital transformation, smart manufacture, practical training, computerized educational laboratory.

Вступ

При підготовці фахівців спеціальності 174 у світі зараз широко застосовується така форма організації навчального процесу як «навчальна фабрика» [1, 2]. Вона дозволяє в ході освоєння здобувачами вищої освіти як сучасної концепції автоматизації "CIM" [3], так і перспективної концепції автоматизації "Індустрія 4.0" [4], максимально зблизити наукові розробки, новітнє навчальне обладнання й реальне виробництво. В ході такого навчання усі ідеї здобувачів, що успішно відпрацьовуються на даній «навчальній фабриці», потім негайно впроваджуються в реальне виробництво.

На кафедрі АІІТ ВНТУ, починаючи з 2015 року, активно розвивається та впроваджується у навчальний процес аналогічне освітнє середовище у вигляді лабораторної імітації «навчальної фабрики» [5, 6]. Воно побудоване на основі комп'ютеризованої навчальної лабораторії, де реалізовані автоматизовані системи управління різноманітними фізичними та імітаційними моделями технологічних та технічних процесів.

Для утворення лабораторної імітації «навчальної фабрики» усі лабораторні автоматизовані процеси зв'язані між собою уявними (цифровими) матеріальними потоками, які відповідають загальній технологічній схемі комп'ютерно-інтегрованого «віртуального» виробництва, побудованого за концепцією «CIM, Computer Integrated Manufacturing)». У реальному виробництві такі цифрові потоки зазвичай існують у вигляді матеріальних потоків відповідної транспортної системи підприємства, наприклад, трубопровідної чи конвеєрної.

Метою даної роботи є розробка на основі описаної існуючої лабораторної імітації «навчальної фабрики» архітектури нового комп'ютеризованого навчального засобу для практичного вивчення студентами спеціальності 174 методів та засобів цифрової трансформації її системи автоматизації у відповідності до вимог концепції «Індустрія 4.0» [7].

Результати дослідження

У світовій практиці процес цифрової трансформації у промисловій області давно і активно обговорюється фахівцями та експертами. Вже сформоване загальне бачення тих цілей, які ставлять виробники на шляху вдосконалення своїх підприємств (рис. 1) [8].

Рис. 1 – Основні цілі вдосконалення промислових підприємств

Їх три:

– необхідно охопити нові групи користувачів (споживачів) та нові ринки;
– необхідно зменшити витрати та збільшити ефективність;
– пристосуватися до зростаючої конкуренції.

Яка ж повинна бути загальна стратегія цифрової трансформації виробництва для досягнення цих цілей? На рис. 2 показаний рекомендований зараз шлях цифрової трансформації, який складається з таких основних стадій (кроків):

– виявлення існуючої на виробництві проблеми;
– вибір тих сучасних цифрових технологій, які здатні вирішити наявну проблему;
– розроблення бізнес-плану щодо потрібних інновацій, який включатиме концепцію цифрової трансформації виробництва;
– виконання невеликого проєкту цифрової трансформації, його впровадження та отримання найшвидшого позитивного результату;
– оприлюднення для всіх працівників підприємства досягнутих позитивних результатів, що заохотить їх до виконання подальшої більш складної цифрової трансформації виробництва.

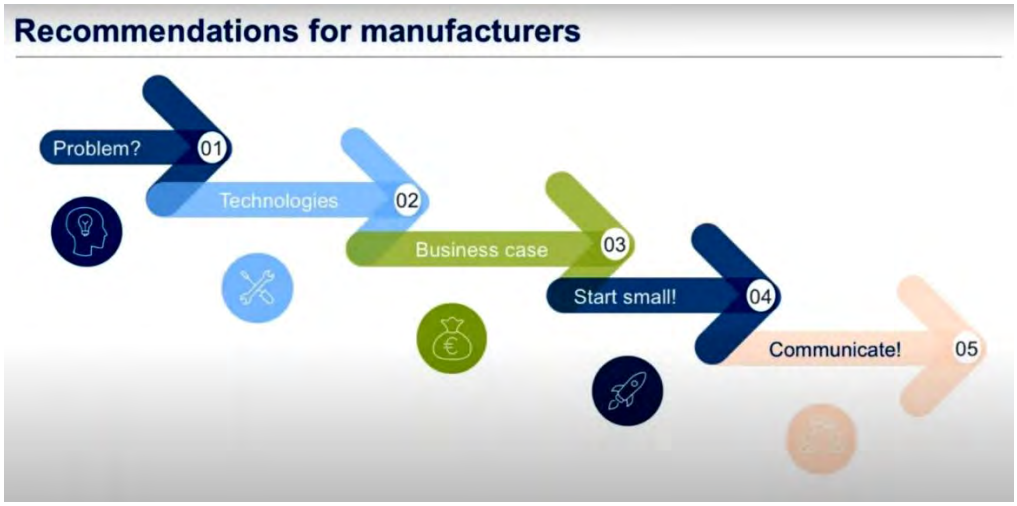

Рис. 2 – Оптимальна стратегія цифрової трансформації виробництва

Саме ця стратегія і була покладена в основу розробки архітектури нового комп'ютеризованого навчального засобу (КНЗ) для практичного вивчення цифрової трансформації типу системи автоматизації підприємства (рис. 3) .

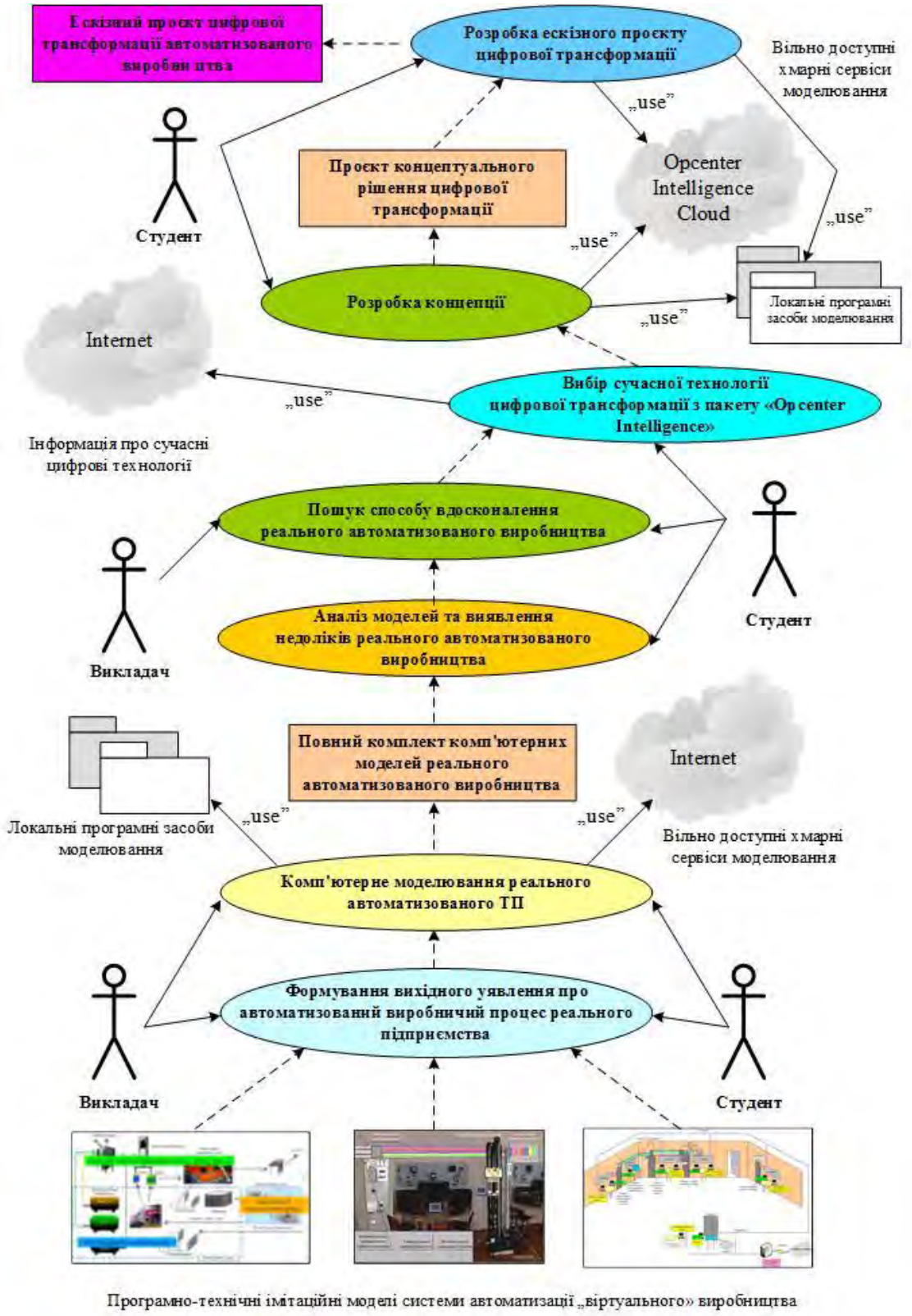

Рис. 3 – Архітектура нового комп’ютеризованого навчального засобу

Основою архітектурного рішення нового КНЗ є лабораторні моделі автоматизованого «віртуального» виробництва хімічної продукції, яке реалізоване у лабораторії «Промислова мікропроцесорна техніка» ФІІТА [5, 6].

На першій стадії цифрової трансформації його системи автоматизації необхідно сформувати чітке та деталізоване уявлення щодо можливої фізичної реалізації цієї системи. Це уявлення формується у свідомості здобувача вищої освіти (студента) як самостійно, так і за допомогою викладача.

Після того, як це уявлення сформоване остаточно можна виконувати розробку відповідної цифрової моделі цієї системи, яка відображатиме потрібні властивості її фізичної реалізації. При моделюванні застосовуються доступні хмарні сервіси цифрового моделювання. Розробку моделі може здійснювати або здобувач вищої освіти (студент) за індивідуальним завданням, або викладач при підготовці навчальних завдань для наступних стадій цифрової трансформації.

В результаті цих процедур розробляється цифрова модель існуючої системи автоматизації виробництва, яку можна переглядати за допомогою відповідних програмних засобів на комп'ютері лабораторії.

На основі отриманої цифрової моделі існуючої системи автоматизації здобувач вищої освіти (студент) виконує її аналіз з метою визначення тих чи інших недоліків (проблем), які в подальшому можна буде усунути шляхом її цифрової трансформації.

З усіх знайдених недоліків (проблем) здобувач вищої освіти (студент) обґрунтовано вибирає найбільш важливий (важливу) і переходить до пошуку способу вдосконалення системи автоматизації з метою усунення цього недоліку (цієї проблеми). Цей пошук здобувач вищої освіти (студент) може виконувати за участі викладача, який надаватиме додаткові консультації та роз'яснення.

Після того, як будуть намічені шляхи вдосконалення системи автоматизації, здобувач вищої освіти (студент) здійснює вибір та обґрунтування тієї сучасної цифрової технології (або технологій) з програмного пакету «Siemens OPcenter Process Simulation», що дозволить здійснити намічені вдосконалення системи автоматизації реального виробництва. При цьому здобувач вищої освіти (студент) може використовувати додаткову інформацію з джерел Інтернет.

Коли потрібна цифрова технологія (або технології) вибрана, то здобувач вищої освіти (студент) виконує розробку концепції запропонованого рішення цифрової трансформації, використовуючи для цього доступні інструменти хмарної платформи «OPcenter Process Simulation» [9-14].

Готова цифрова модель, що відображає запропоноване концептуальне рішення цифрової трансформації існуючого типу системи автоматизації реального виробництва, є першим результатом практичного освоєння здобувачем вищої освіти (студентом) процесу цифрової трансформації. Цей результат може бути отриманий на рівні бакалаврської підготовки студентів спеціальності 174 «Автоматизація, комп'ютерно-інтегровані технології та робототехніка», наприклад, в рамках дисципліни «Кіберфізичні системи автоматизації виробництва».

На основі отриманого концептуального рішення здобувач вищої освіти (студент) може продовжити проєктування на новому КНЗ і перейти до етапу розробки ескізного проєкту цифрової трансформації. Цей етап характеризується більшою деталізацією проєктних рішень і також передбачає активне використання доступних хмарних сервісів як цифрового моделювання, так і розробки програмних застосунків у середовищі «OPcenter Process Simulation».

Результатом цього етапу буде ескізний проєкт цифрової трансформації існуючого типу системи автоматизації реального виробництва, яка представлена у вигляді відповідної цифрової моделі. Цю модель можна буде переглядати за допомогою або хмарних додатків цифрового моделювання, або через локальні програмні засоби на комп'ютері лабораторії.

Даний ескізний проєкт може бути результатом практичного освоєння процесу цифрової трансформації магістрами спеціальності 174 «Автоматизація, комп'ютерно-інтегровані технологій та робототехніка», наприклад, в рамках дисципліни «Промисловий Інтернет речей».

Висновки

В ході виконання досліджень згідно з поставленою метою була досліджена існуюча в комп'ютеризованій навчальній лабораторії реалізація інтегрованої системи автоматизації, яка функціонує в рамках «віртуального» виробництва уявної хімічної продукції. Досліджена предметна область цифрової трансформації аналогічних систем автоматизації та намічені ті її напрями, які можуть вивчатися студентами на новому навчальному засобі. Розроблена архітектура нового

комп'ютеризованого навчального засобу, яка відображає як його складові частини, так і основні стадії виконання студентами відповідного проєктного практикуму.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Working and learning [Електронний ресурс]: Festo Corporate. URL : https://www.festo.com/group/ru/cms/10968.htm.
2. An integrated learning system for Industry 4.0 [Електронний ресурс]: Festo Didactic. URL : https://www.festo-didactic.com/int-en/highlights/qualification-for-industry-4.0/project-workstation-i4.0-cp-lab/..
3. Пупена О.М. Автоматизовані системи управління виробництвом (MES-рівень): курс лекцій для студ. освіт, ст. "магістр" спец. 151 "Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології" спеціалізації "Інтегровані автоматизовані системи управління " денної та заочної форм навчання / О.М. Пупена, Р.М. Міркевич. - К.: НУХТ, 2016. -135 с.
4. Implementing Industrie 4.0: This is how it works! [Електронний ресурс] : Festo Corporate. URL : https://youtube/ZCLHojIj7eA.
5. Папінов В.М. Багатофункціональна комп'ютеризована лабораторія для наскрізної практичної підготовки студентів спеціальності 151 / В.М. Папінов, Я.А. Кулик // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології/ Міжнародний науково-технічний журнал. - 2018. - №2(36). - С.89-104.
6. Папінов В.М. Лабораторна імітація "навчальної фабрики": гібридне моделювання матеріальних потоків / В.М. Папінов // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології/ Міжнародний науково-технічний журнал. - 2020. - №2(40). - С.65-81.
7. Сивараман Раджив. Що таке «цифровізація» підприємства? [Електронний ресурс]: Ua.Automation.com. URL : http://ua.automation.com/content/chto-takoe-cifrovizacija-predprijatija.
8. Overview of digital transformation: market size, benefits and trends [Електронний ресурс]. URL: https://www.analyticsinsight.net/overview-of-digital-transformation-market-size-benefits-and-trends/.
9. OPcenter Process Simulation [Електронний ресурс]. URL: https://plm.sw.siemens.com/en-US/opcenter/manufacturing-intelligence/process-simulation/.
10. OPcenter Process Simulation - Free Trial [Електронний ресурс]. URL : https://snicsolutions.com/opcenter/opcenter-process-simulation.
11. OPcenter Process Simulation - Developer Documentation [Електронний ресурс]. URL : https://documentation.mindsphere.io/MindSphere/apps/distribution/Opcenter-Process-Simulation.html.
12. Insights Hub Process Simulation Introduction [Електронний ресурс] / URL : https://support.sw.siemens.com/en-US/product/268530510/knowledge-base/PL8791658.
13. OPcenter Process Simulation MindSphere : ProductSheet : SpecificTerms [Електронний ресурс]. URL : https://assets.ctfassets.net/17si5cpawjzf/1Fx9ETWUdkbHBTlx5X5o0d/3d2b1c16399ace466c383d472a83ef4d/App_OpcenterProcessSimulationMindSphere_ProductSheet_SpecificTerms_v1.1.pdf.
14. OPcenter Process Simulation Electronics.[Електронний ресурс]. URL : https://www.plm.automation.siemens.com/media/global/en/Siemens%20SW%20Opcenter%20Process%20Simulation%20e-Book_tcm27-91420.pdf.

Бондарчук Костянтин Олександрович – здобувач вищої освіти групи 3АКІТ-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bondarcukk84@gmail.com;

Папінов Володимир Миколайович - канд. тенх. наук, професор кафедри АІІТ, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vnpapinov@gmail.com;

Bondarchuk Kostyantyn O. – higher education student of 3AKIT-24m group, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsya, bondarcukk84@gmail.com;

Papinov Volodymyr M. - Ph. D., Professor of department of automation and intelligent information technologies, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsya, e-mail: vnpapinov@gmail.com.

УДК 004.77:656.1.025.4

А.С. Шаповал
С.О. Жуков

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ПОШУКУ ТА БРОНЮВАННЯ ПАРКОМІСЦЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі наведено розробку веб-системи з використанням мов програмування HTML, CSS, PHP, JavaScript. Було розроблено зручний та адаптивний дизайн, функціональну частину та базу даних для взаємодії з інформацією про наявні паркомісця. Розроблена інформаційна система надає користувачам можливість пошуку, фільтрації та бронювання паркомісць.

Ключові слова: інформаційна система, веб-сайт, JavaScript, SQL, PHP.

Abstract

This paper presents the development of a web system using the programming languages HTML, CSS, PHP, JavaScript. A convenient and adaptive design, a functional part and a database for interacting with information about available parking spaces were developed. The developed information system provides users with the ability to search, filter and book parking spaces.

Keywords: information system, website, Java Script, SQL, PHP.

Вступ

Паркувальне місце — це спеціально облаштована ділянка, призначена для тимчасового або тривалого зберігання транспортного засобу. В сучасних містах проблема нестачі паркомісць стає дедалі актуальнішою через стрімке зростання кількості автомобілів. Це призводить до перевантаження інфраструктури, заторів, зайвих витрат часу та погіршення екологічного стану. Особливо гостро ця проблема проявляється у центральних районах мегаполісів. Одним із перспективних шляхів вирішення є впровадження сучасної інформаційної системи для пошуку та бронювання паркомісць. Така система дозволить в реальному часі отримувати дані про наявність місць, їх вартість, розташування та забезпечить можливість попереднього бронювання й онлайн-оплати. Водночас правильне планування, впровадження інноваційних рішень та ефективне управління паркувальними ресурсами здатне не лише поліпшити умови для автомобілістів, а й сприяти гармонійному розвитку міського середовища Тому актуальною є задача створення ефективної цифрової системи, що автоматизує процес паркування, знижує навантаження та міське середовище та підвищує зручність для користувачів.

Розробка системи пошуку та бронювання паркомісць

При створенні системи пошуку та бронювання паркомісць, було використано набір мов програмування, які забезпечують серверну логіку, клієнтський інтерфейс, обробку даних і стилізацію. PHP для серверної логіки, обробка запитів, взаємодії з базою даних. JavaScript було обрано для реалізації клієнтської логіки, інтерактивності, роботи з картою, асинхронні запити. SQL (Structured Query Language) використано для створення структури бази даних MariaDB, вставки даних, вибірки інформації та оновлення статусів. HTML (HyperText Markup Language) було використано для створення структури сторінок index.php і reserve.php, включаючи навігацію, таблиці, форми, плитки та спливаючі вікна. А CSS (Cascading Style Sheets) використано для оформлення сторінок, створення адаптивного дизайну та анімацій.

Для реалізації системи мені як розробнику були поставлені наступні задачі:

1) Проектування структури бази даних:

- Розроблення реляційної бази даних для зберігання інформації про парковки, окремі паркомісця та бронювання;

- Створення таблиці для зберігання даних про парковки (ідентифікатор, адреса, зона, сектор, ціна, загальна кількість місць, вільні місця, координати для карти);
- Створення таблиці для управління окремими паркомісцями (ідентифікатор, номер місця, ідентифікатор парковки, статус зайнятості, час закінчення бронювання);
- Створення таблиці для зберігання інформації про бронювання (ідентифікатор, ідентифікатор парковки, ідентифікатор паркомісця, ім'я користувача, номер телефону, час бронювання, тривалість);
- Забезпечення унікальність паркомісць через ключ UNIQUE та зв'язки між таблицями через зовнішні ключі.

2) Розробка серверної логіки:

- Налаштування підключення до бази даних з безпечним зберіганням облікових даних;
- Реалізування обробки запитів для відображення списку парковок , їхньої інформації та ініціалізації карти;
- Розроблення функцій для відображення плиток паркомісць, обробки бронювання з транзакційною логікою (оновлення статусу місця, зменшення вільних місць, додавання бронювання);
- Створення функцій для асинхронного завантаження даних про паркомісця;
- Забезпечення валідації вхідних даних (GET і POST) для захисту від SQL-ін'єкцій і некоректних даних (наприклад, формат телефону, позитивна тривалість).

3) Розробка клієнтської частини:

- Реалізування інтерактивної карти з використаням бібліотеки Leaflet для відображення маркерів парковок із координатами (latitude, longitude);
- Додавання спливаючого вікна (popups) до маркерів із інформацією про парковку (адреса, зона, сектор, ціна, вільні місця) та кнопкою «Забронювати», що перенаправляє на сторінку бронювання з вказанням конкретної парковки;
- Розроблення таблиці з даними про парковки, підтримкою сортування за колонками (адреса, зона, сектор, ціна, кідькість місць, вільні місця);
- Реалізування фільтрів пошуку за адресою, зоною, сектором і наявністю вільних місць, а також пагінацією для зручного перегляду;
- Забезпечення адаптивного дизайну із використанням Tailwind CSS для коректного відображення на різних пристроях.

4) Сторінка бронювання:

- Реалізування випадаючого списку для вибору парковки, якщо spot_id не задано через GET-параметри;
- Відображення паркомісць у вигляді плиток (зелені для вільних, червоні для зайнятих із вказівкою часу зайнятості);
- Додавання форми для бронювання з полями: ім'я, телефон, час бронювання, тривалість;
- Забезпечення асинхронного оновлення плиток при виборі парковки;
- Реалізування інтерактивності плиток (вибір вільного місця активує кнопку «Забронювати»).

5) Розгортання:

- Розгортання системи на сервері (Apache із PHP та MariaDB) із правильними правами доступу;
- Налаштування логування помилок для моніторингу роботи системи.

У відповідності до поставлених задач було розроблено функціональну, безпечну та зручну систему бронювання паркомісць, яка відповідає сучасним вимогам веб-додатків. В першу, представлено головну сторінку веб-сайту, яка призначена для відображення всіх паркомісць у місті Львів. Вона має сучасний інтерфейс із шапкою, що містить навігаційне меню з посиланнями на головну, бронювання та інформацію про компанію. (Рис.1).

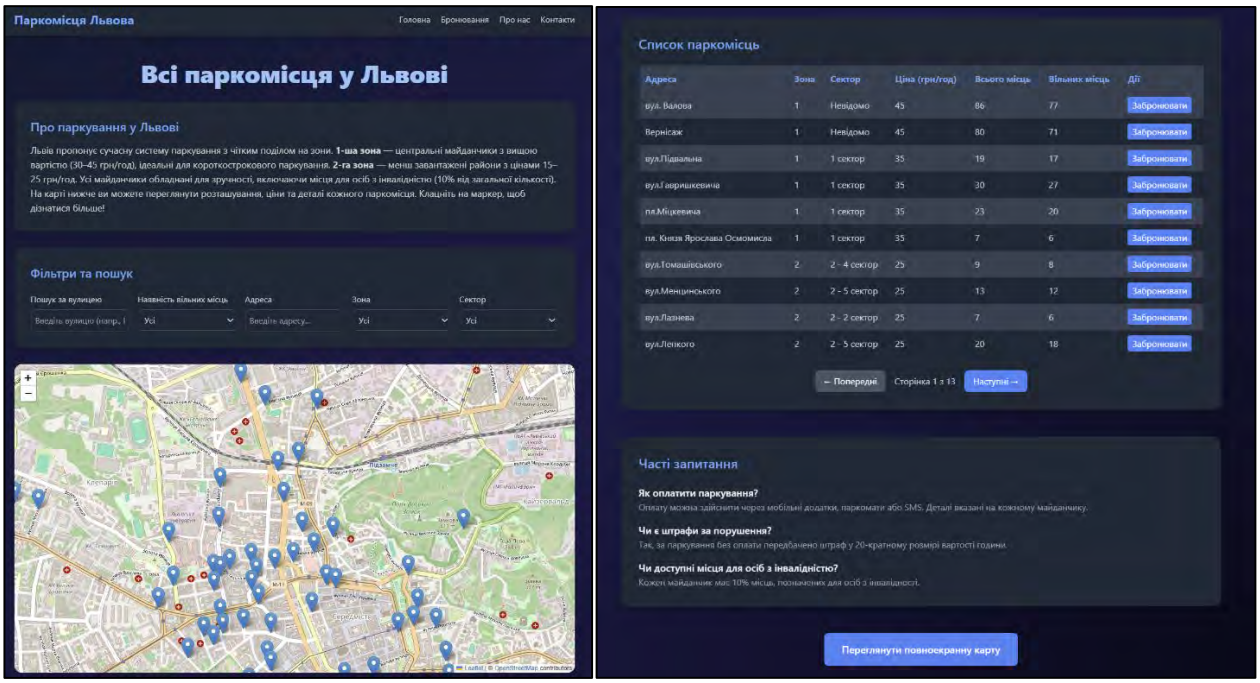

Рисунок. 1. Головна сторінка.

За допомогою системи пошуку та фільтрації можна знайти парковку за назвою, наявністю вільних паркомісць, повною адресою, вулицею, зоною та сектором. Для наглядності, на рисунку 2 продемострована приклад пошуку парковок у радіусі кілометра від вулиці «Тадеуша Костюшка».

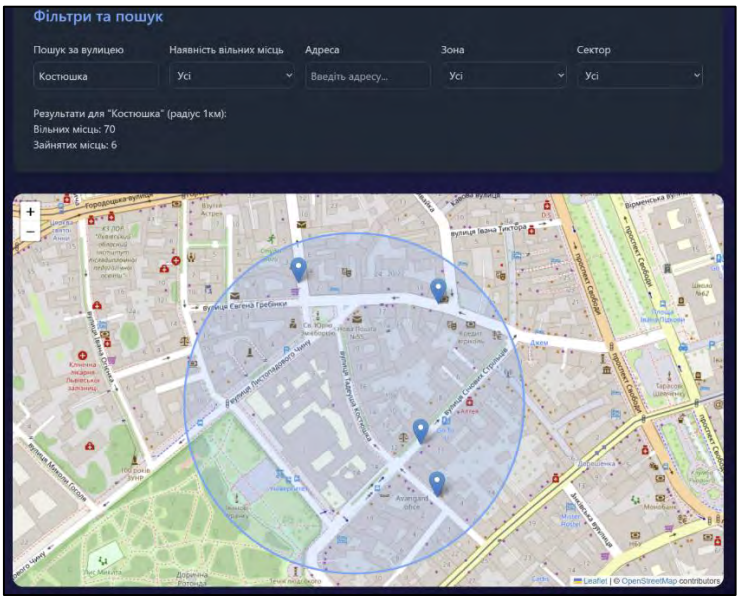

Рисунок 2 – Пошук парковок за вулицею.

Як можна бачити на рисунку 2, пошук працює правильно та за вказаним запитом було знайдено 4 парковки. Обравши необхідну парковку, користувач потрапляє на сторінку бронювання, де вводить додаткові дані, такі як ім’я, номер, поштову сккриньку, дату, час і тривалість бронювання. Після введення всіх даних користувач отримує підтвердження що паркомісце за ним забронюване, а інформація в базі даних оновлюється і на період бронювання місце стає недоступним для бронювання. (Рис. 3).

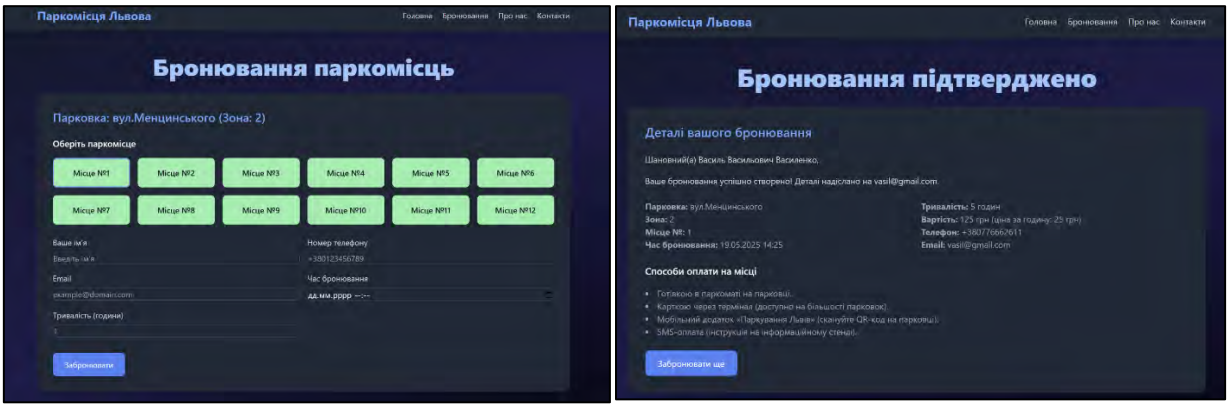

Рисунок 3 – Сторінки «Бронювання паркомісць» та «Бронювання підтверджено».

Окрім того, що користувачі можуть просто бронювати паркомісця використовуючи розроблену систему, в них також є можливість створення власних акаунтів для зберігання інформації та керування своїми бронюваннями. Для цього було зроблено систему реєстрації, авторизації та особистого кабінету. Після введення ім'я користувача, пошти та паролю, якщо всі дані є коректними, користувач отримує повідомлення про успішну реєстрацію та автоматично переспрямовується на сторінку входу. На рисунку 4 показано сторінку реєстрації та особистий кабінет користувача.

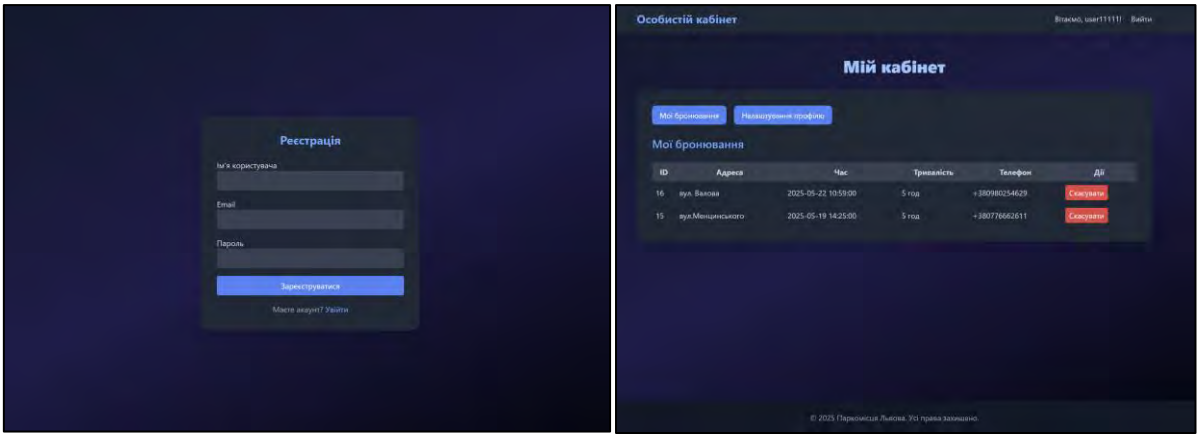

Рисунок 4 – Сторінки «Реєстрація» та «Мій кабінет».

Крім панелі користувача, для системи також було розроблено панель адміністратора для керування системою. Сторінка входу адміністратора в системі призначена для авторизації адміністраторів, щоб вони могли отримати доступ до панелі керування. Для цього було зроблено сторінку входу, окрему від користувацької. На рисунку 5 показано сторінку входу в панель адміністратора, де після вводу коректних даних, користувача буде направлено на сторінку панелі адміністратора.

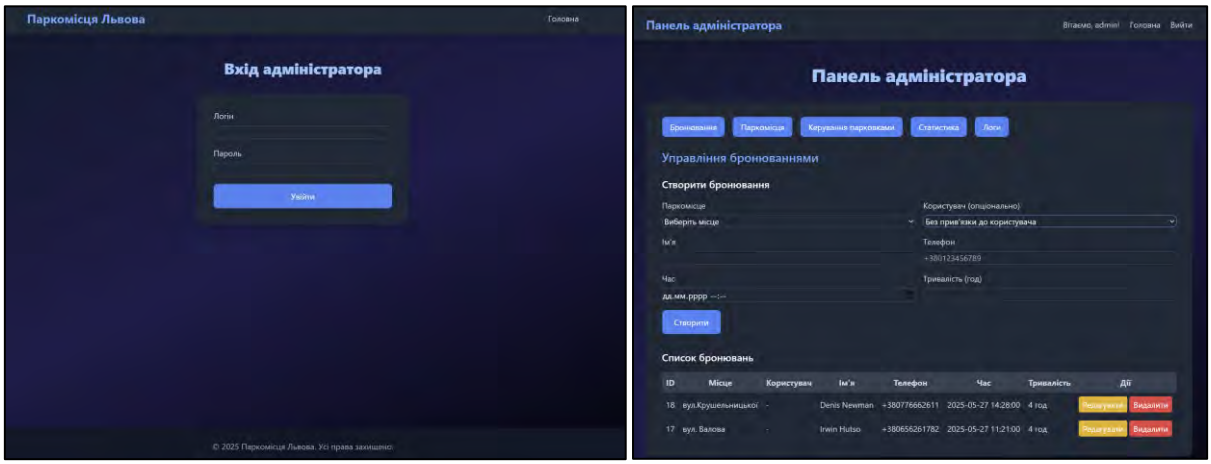

Рисунок 5 – Вхід в панель адміністратора та панель адміністратора.

Основний інтерфейс панелі адміністратора складається з п’яти вкладок: "Бронювання", "Паркомісця", "Керування парковками", "Статистика" та "Логи". Вкладка "Бронювання" дозволяє створювати, редагувати та видаляти бронювання: у формі створення потрібно обрати паркомісце зі списку доступних, можна прив’язати бронювання до користувача, вказавши його ID, ім’я, телефон, час бронювання та тривалість, після чого натиснути "Створити", і якщо місце доступне, бронювання додається, а кількість вільних місць оновлюється. Вкладка "Паркомісця" показує таблицю всіх парковок із фільтрами за адресою, зоною, кількістю місць та їхньою доступністю, а також дозволяє сортувати дані, натискаючи на заголовки колонок, і редагувати кількість місць через спливне вікно. У вкладці "Керування парковками" адміністратор може додати нову парковку, вказавши адресу, зону, кількість місць і ціну за годину, або редагувати чи видалити існуючі парковки, при цьому видалення потребує підтвердження, адже воно також видаляє всі пов’язані бронювання. Вкладка "Статистика" відображає таблицю з інформацією про кількість наявних бронювань і загальну тривалість по кожній зоні, а також пропонує кнопку для експорту бронювань у CSV-файл для подальшого аналізу. А на вкладці "Логи" відображено останні 50 дій адміністраторів, таких як створення чи видалення бронювань, із зазначенням дії, імені адміністратора та часу. Усі дії, як-от створення чи видалення, супроводжуються повідомленнями про успіх або помилку у верхній частині сторінки, які автоматично зникають через кілька секунд завдяки анімації.

Висновки

Результати дослідження демонструють розроблену інформаційну систему пошуку та бронювання паркомісць на базі веб-системи з використанням мов програмування HTML, CSS, PHP, JavaScript. Під час аналізу вже існуючих систем для пошуку та бронювання паркомісць було виявлено основні вимоги до системи. До них можна віднести зручний та інтуітивно зрозумілий користувацький інтерфейс, моніторинг зайнятості паркомісць, зручні інструменти для пошуку та фільтрації паркомісць. Результатом стала система пошуку та бронювання паркомісць, що виконує всі поставлені задачі та надає найкращий досвід користування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Що означає паркувальне місце? [Електронний ресурс]. URL: https//udacha.zapisi.cx.ua/ukraincyam/shho-oznachaie-parkuvalne-misce.html
2. Концепція організації паркувальних місць та авостоянок [Електронний ресурс]. URL: https://i1.poltava.to/uploads/2024/05/20/664b773d7d2bb.pdf
3. Nixon R. Learning PHP, MySQL & JavaScript: With jQuery, CSS & HTML5, 6th Edition / R. Nixon. – O’Reilly Media, June 2022. – pp. 50–55.

Шаповал Анна Сергіївна – студент групи 2ІСТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ann.shapoval.2004@gmail.com
Жуков Сергій Олександрович– к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, e-mail: sazhukov@vntu.edu.ua

Shapoval Anna S. - student of Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, 2IST-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail ann.shapoval.2004@gmail.com
Zhukov Serhii O. - Ph.D., Assistant Professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@vntu.edu.ua

УДК 621.3

В.І. Олянишена

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ВИЩІЙ МАТЕМАТИЦІ: КОРИСТЬ ТА ПОТЕНЦІЙНА ШКОДА

Анотація

У статті розглянуто сучасні підходи до застосування штучного інтелекту (ШІ) у вищій математиці. Проаналізовано переваги впровадження інтелектуальних систем у навчальний процес і наукові дослідження, а також окреслено потенційні ризики, пов'язані з надмірною залежністю від технологій.

Ключові слова*:* штучний інтелект, вища математика, навчання, критичне мислення, автоматизація рішень.

Abstract

The article discusses modern approaches to using artificial intelligence (AI) in higher mathematics. The advantages of integrating intelligent systems into education and scientific research are analyzed, as well as potential risks associated with excessive dependence on technology.

Keywords: artificial intelligence, higher mathematics, learning, critical thinking, solution automation.

Вступ

Широке впровадження цифрових технологій, зокрема систем штучного інтелекту, змінює підходи до вивчення і застосування вищої математики. Рішення складних диференціальних рівнянь, автоматизація доведень теорем, генерація гіпотез — усе це сьогодні можливе завдяки сучасним ШІ-інструментам (наприклад, ChatGPT, Wolfram Alpha, MathGPT).

Проте разом із перевагами виникає потреба в критичному аналізі наслідків: чи не знижує автоматизація глибину математичного мислення? Наскільки безпечно покладатися на ШІ в серйозних обчисленнях? Яким чином підтримувати розвиток компетенцій, зберігаючи при цьому ефективність?

Результати дослідження

1. Підвищення ефективності навчання

• Автоматизоване розв'язання рутинних завдань дозволяє сконцентруватися на розумінні концепцій. Завдяки цьому студенти не витрачають час на обчислення, які не несуть нової інформації, а можуть глибше зануритися в суть задачі.

• Інтерактивні платформи пропонують адаптивне навчання з врахуванням рівня знань студента. Це дозволяє уникнути типових ситуацій, коли сильні студенти нудьгують, а слабші не встигають.

• Миттєвий зворотний зв'язок допомагає уникнути закріплення помилкових підходів. Оперативна реакція системи дає змогу одразу скоригувати хід мислення та краще засвоїти матеріал.

2. Розширення доступу до знань

• Студенти з різних країн, мов та рівнів підготовки можуть отримувати підтримку 24/7. Це особливо важливо для дистанційного та індивідуального навчання.

• ШІ-помічники здатні пояснювати одні й ті ж поняття різними способами, підлаштовуючись під індивідуальний стиль навчання. Візуали, аудіали чи кінестетики — кожен отримує максимально персоналізований досвід.

3. Допомога в науковій діяльності

• Автоматичне доведення теорем (наприклад, системи типу Lean, Coq). Це відкриває нові горизонти у формальній верифікації математичних тверджень.

• Генерація нових гіпотез шляхом аналізу великих масивів математичних текстів. ШІ може знаходити закономірності, які важко помітити людині через обмеженість уваги та часу.

• Використання ШІ для аналізу символьних обчислень, моделювання, візуалізації багатовимірних даних. Це робить складні математичні об’єкти більш доступними для розуміння та інтерпретації.

4. Інклюзивність у навчанні

• Студенти з обмеженими можливостями (зору, слуху) можуть використовувати голосові або тактильні інтерфейси, які підтримуються ШІ. Наприклад, читання формул вголос, тактильна графіка або автоматичні субтитри значно покращують доступ до знань.

1. Ослаблення критичного мислення

• Постійне використання готових розв’язків знижує мотивацію до самостійного аналізу. Студенти втрачають здатність "думати руками", що є важливим для розуміння.

• Зникає потреба перевіряти розв’язки, що формує сліпу довіру до технологій. Такий підхід небезпечний у випадках, коли ШІ може помилятися або працювати в некоректному контексті.

2. Формування поверхневих знань

• Наявність правильних відповідей не гарантує глибокого розуміння. Без пояснення принципів рішення знання залишаються фрагментарними.

• Ризик навчання "на автоматі": студенти не вивчають, а копіюють. Це знижує рівень аналітичного мислення та здатність до генерації власних ідей.

3. Етичні проблеми

• Академічна недоброчесність: списування, генерація відповідей на іспитах. Це може дискредитувати досягнення студента та поставити під сумнів рівень його знань.

• Зловживання допомогою ШІ під час тестування або захисту курсових/дипломних робіт. У таких випадках результат не відображає справжнього рівня підготовки.

4. Надмірна залежність

• Втрата здатності самостійно формулювати задачі та моделі. Студенти звикають до зовнішньої підказки замість того, щоб мислити структуровано.

• Проблеми при роботі в середовищі без доступу до інтернету/ШІ. У такій ситуації вони можуть бути безпорадними, не маючи навичок ручного аналізу.

Рекомендації для ефективного використання ШІ

1. **Використовувати ШІ як інструмент, а не як заміну мисленню.**
   Студент має розуміти не лише результат, а й шлях до нього, вміти критично оцінити відповідь та знайти помилки в разі потреби.
2. **Інтегрувати ШІ в навчання через задачі з поясненням.**
   Наприклад, просити студента прокоментувати кроки, зроблені ChatGPT, оцінити їх правильність або запропонувати альтернативні підходи.
3. **Обмежити використання ШІ під час контрольних заходів.**
   Це дозволить об’єктивно оцінити знання, сформовані без сторонньої допомоги, та запобігти недоброчесності.
4. **Проводити навчання викладачів з використання ШІ у викладанні.**
   Це дозволить сформувати свідоме ставлення до інструменту, уникнути відторгнення або сліпої довіри. Також викладачі зможуть адаптувати методики навчання до нових умов.

Висновки

Штучний інтелект може стати ефективним інструментом розвитку вищої математики за умови відповідального використання. Його слід застосовувати для підтримки аналітичного мислення, а не як заміну розумовим процесам. Збереження балансу між допомогою ШІ та розвитком власних математичних навичок є ключовим завданням для сучасної освіти. Виклики, які постають перед нами, не є причиною відмовитися від технологій, а лише нагадуванням: у центрі навчання завжди має бути людина, її мислення та здатність до розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Goodfellow I., Bengio Y., Courville A. Deep Learning. – MIT Press, 2016.
2. Мацюк О. П. Штучний інтелект у математичній освіті // Освіта майбутнього. – 2023. – №2. – С. 47–52.
3. OpenAI. How GPT Models Work: Overview. – 2024. [Електронний ресурс]
4. Wolfram S. The Future of Math with AI Tools. – Wolfram Blog, 2023
5. Bubeck S., Chandrasekaran V. *Mathematical reasoning in large language models* // *arXiv preprint*, 2023.
6. Іващенко М. В. Штучний інтелект у вищій школі: виклики та перспективи // *Інформаційні технології в освіті*. — 2022. — №4.

Олянишена Валерія Ігорівна- студентка групи 2ПКТ-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: olianishenavale@gmail.com

Olyanyshena Valeriia Ihorivna - student of group 2PKT-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olianishenavale@gmail.com

УДК 004.057.7+371.315.2

Л. Ю. Нестюк

РОЗРОБКА КОМПЛЕКСНОГО ВЕБ-ЕМУЛЯТОРА ДЛЯ ВИКОНАННЯ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ З ФІЗИКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі представлено сучасне бачення вирішення проблеми падіння якості надання освітніх послуг в умовах повномасштабного вторгнення. Розглянуто проблему фізичної недоступності та зношення обладнання в рамках дисциплін прикладного вивчення. Виконано аналіз методики проведення лабораторної роботи з фізики та перелічено необхідні компоненти апаратних установок. Наведено графічні результати розробки комплексного веб-емулятора, що значно спрощує процес підготовки лабораторних занять як для викладачів, так і для студентів.

Ключові слова: емулятор, веб-розробка, фізика, коефіцієнт дисперсії імпедансу біологічних тканин.

Abstract

This work presents a modern vision of solving the problem of the decline in the quality of educational services in conditions of full-scale invasion. The problem of physical inaccessibility and wear and tear of equipment within the disciplines of applied study is considered. The methodology for conducting laboratory work in physics is analyzed and the necessary components of hardware installations are listed. The graphical results of the development of a comprehensive web emulator are presented, which significantly simplifies the process of preparing laboratory classes for both teachers and students.

Keywords: emulator, web development, physics, impedance dispersion coefficient of biological tissues.

Вступ

В умовах безмежності та постійного оновлення інформаційного простору зростає роль активного залучення закладів освіти до цифровізації методик підтримки навчального процесу [1]. А невпинний розвиток технологій та старіння й зношення уже існуючого обладнання гостро ставлять питання про необхідність оновлення різних засобів навчання. Особливо це стосується таких дисциплін, які використовують прикладні методи надання знань. Наприклад, фізика – предмет, що вивчається на перших курсах технічних та медичних спеціальностей у вищих закладах освіти. Навчальним планом цієї дисципліни передбачено виконання великої кількості лабораторних робіт, кожна з яких вимагає певного набору інструментів та обладнання, що не завжди в повній мірі наявні в арсеналі лабораторій, а також часто виходять з ладу. Окрім зазначеної вище проблеми, доступність апаратного забезпечення ставиться під питання під час карантинів та інших умов переходу на дистанційне навчання, що унеможливлює належне виконання навчальних планів як з боку студентів, так і з боку викладачів. А це, в свою чергу, знижує рівень знань та навчальних компетентностей і, як наслідок, якість надання освітніх послуг значно погіршується.

Для вирішення цієї проблеми в локальному розрізі, було розроблено комплексний веб-емулятор, що надає студентам змогу виконувати практичну частину завдань в зручному онлайн-форматі. На даний момент в емуляторі представлено лабораторну роботу, що має назву «Дослідження електричного опору біологічних тканин» та загалом передбачена до виконання у курсі фізики Вінницького національного медичного університету.

Теоретична частина лабораторної роботи

Дана лабораторна робота складається з двох завдань, для виконання яких потрібно володіти такими поняттями, як:

1. Активний опір.
2. Ємнісні властивості біологічних тканин.
3. Індуктивні властивості біологічних тканин.

На рисунку 1 представлена електрична схема установки для дослідження електропровідності і дисперсії імпедансу біотканин, наприклад, рослинного походження (яблука, картоплі тощо). Вона

складається з омметра Ω, міліамперметра mA, вольтметра V, звукового генератора Г, електродів E1 і E2, газових прокладок GP та біооб'єкта.

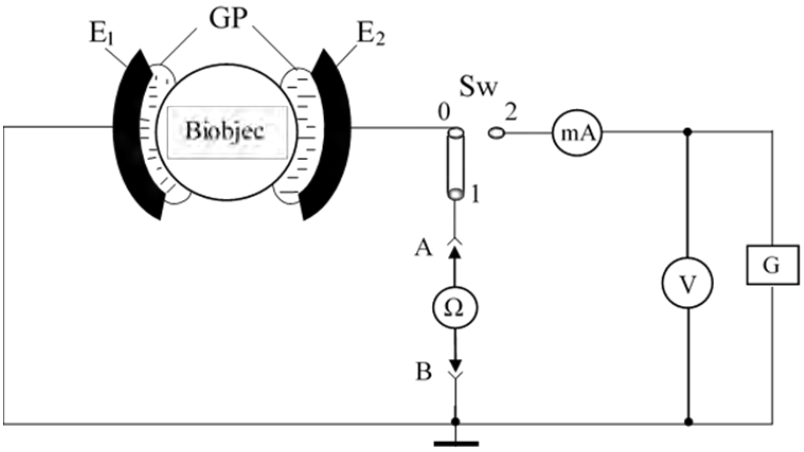

Рисунок 1 – Електрична схема дослідження

Опір біотканини при змінному струмі розраховується за формулою:

$$Z = \frac{U_{ef}}{I_{ef}} \quad (1)$$

де U_{ef} та I_{ef} відповідно, ефективні значення напруги і сили струму в електричному колі.

Для оцінки дисперсії імпедансу біологічних тканин використовується коефіцієнт дисперсії імпедансу K, який дорівнює відношенню імпедансу біологічних тканин на низьких частотах *Z(lf)* і високих *Z(hf)*:

$$K = \frac{Z(lf)}{Z(hf)} \quad (2)$$

На практиці дисперсія імпедансу біологічної тканини вимірюється в діапазоні частот: 1000 Гц (низька частота), 10 МГц (висока частота). Для цих частот значення K для живої тканини дорівнює 10-15, а для пошкодженої або мертвої тканини дорівнює 1. За значенням цього коефіцієнта можна зробити висновок про життєздатність біотканин або органів, що підлягають трансплантації.

Практична частина. Перше завдання

Перше завдання присвячене вимірюванню опору живого та неживого біологічного об'єкта рослинного походження при постійному струмі. Електрична схема установки складається з омметра та зразків біологічних об'єктів (живого та неживого по черзі). Вимірювання опору проходить для кожного зразка окремо в момент підключення кола та через 3 хвилини.

Рисунок 2 – Установка для першого завдання

На рисунку 2 представлено установку, що складається з омметра, та під’єднаного до нього біооб’єкта, у даному випадку – сирої картоплі. За допомогою пристрою, після пропускання електричного струму через коло, здійснюється вимірювання опору, значення якого відображається на шкалі.

Практична частина. Друге завдання

Друге завдання передбачає дослідження дисперсії імпедансу живого та неживого зразків рослинного походження. Електрична установка (рисунок 3) складається зі звукового генератора, вольтметра, міліамперметра та біологічних зразків. Дані про струм та напругу в колі заносяться в таблицю при різних значеннях частоти для кожного зразка окремо. Після зняття всіх необхідних даних необхідно розрахувати значення імпедансу Z окремо для живого та неживого зразка за формулою (1). Завдання завершується визначенням коефіцієнту поляризації K за обох зразків за формулою (2) [2].

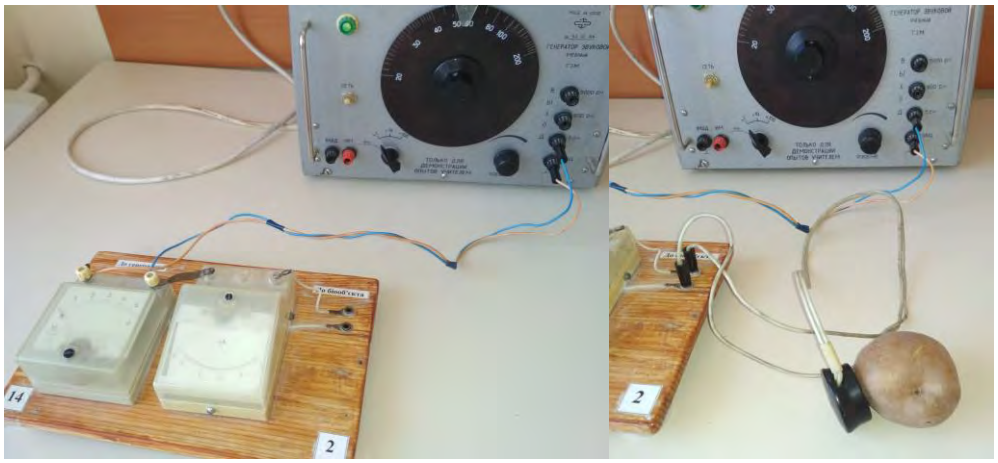

Рисунок 3 – Установка для другого завдання

Результати розробки

Розроблений веб-емулятор є комплексним, оскільки складається як з теоретичних відомостей до лабораторної роботи, так і з практичної її частини. Окрім того, перевірка рівня засвоєння теоретичних відомостей студентами здійснюється безпосередньо в роботі, за допомогою набору тестових запитань, що з’являються у випадковому порядку.

Початкова сторінка веб-емулятора має наступний вигляд (рисунок 4).

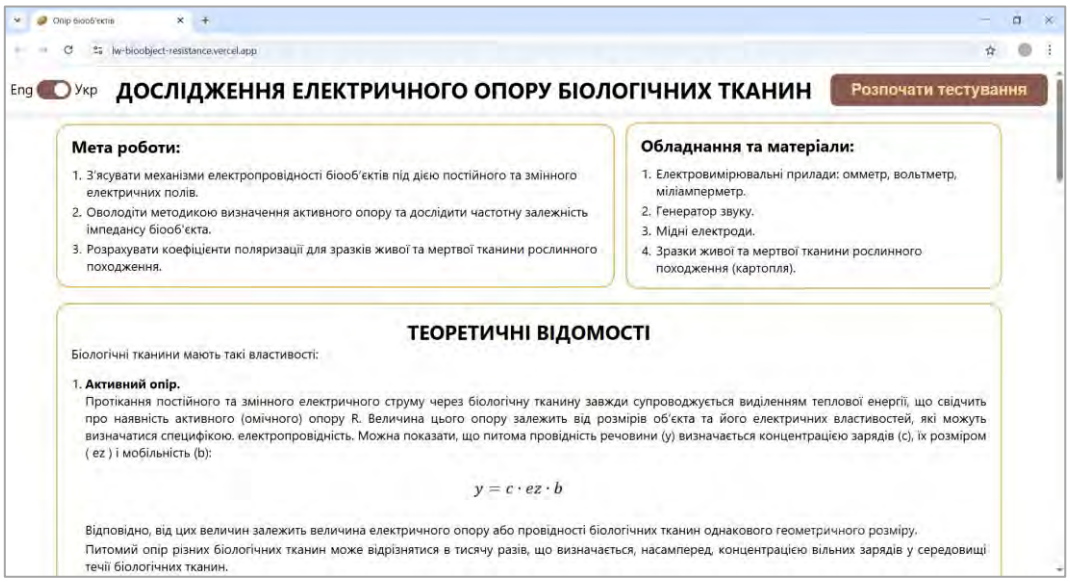

Рисунок 4 – Початкова сторінка

Першою перевагою даної розробки є універсальність її використання та легкість доступу. Емулятор розміщений в мережі Інтернет, та є доступним для всіх, хто має посилання на його сторінку. Потрібен лише комп'ютер та мережеве з'єднання.

Окремою перевагою даного веб-емулятора є його багатомовність. У лівому верхньому кутку сторінки є спеціальна кнопка, де виконавець може обрати мову лабораторної роботи: англійську чи українську.

З правого боку сторінки є повзунок, прокрутивши який можна в повній мірі ознайомитися з теоретичними відомостями лабораторної роботи. Тут варто зазначити, що веб-емулятор розроблений з огляду на те, що студентам необхідно буде вивчити необхідні матеріали, попередньо окремо надані викладачем, в більшому обсязі ще до початку роботи.

Після завершення ознайомлення варто натиснути кнопку «Розпочати тестування», що знаходиться у правому верхньому кутку та перейти на наступну сторінку, де по черзі відображаються 10 запитань, передбачених тестом (рисунок 5). У правому верхньому кутку встановлено таймер, протягом якого можна давати відповідь. Якщо час закінчиться до того, як студент обере відповідь, то завдання зарахується як неправильно виконане.

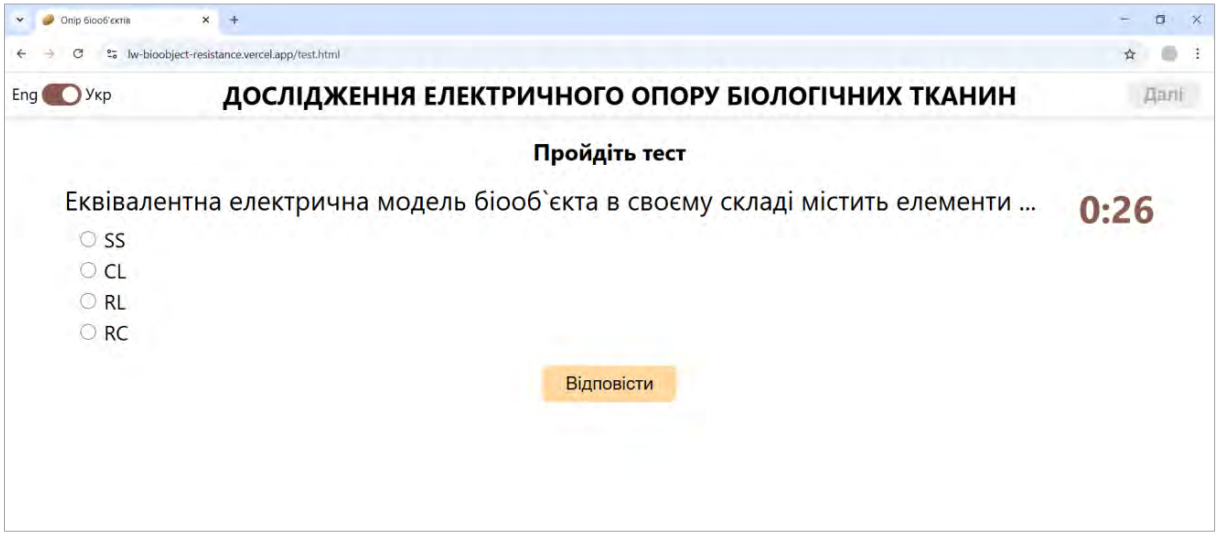

Рисунок 5 – Запитання до теоретичних відомостей

Якщо правильних відповідей було замало, користувач побачить таку сторінку (рисунок 6).

Рисунок 6 – Недостатня кількість правильних відповідей

Якщо ж правильних відповідей більше 50%, то повідомлення зміниться відповідно (рисунок 7):

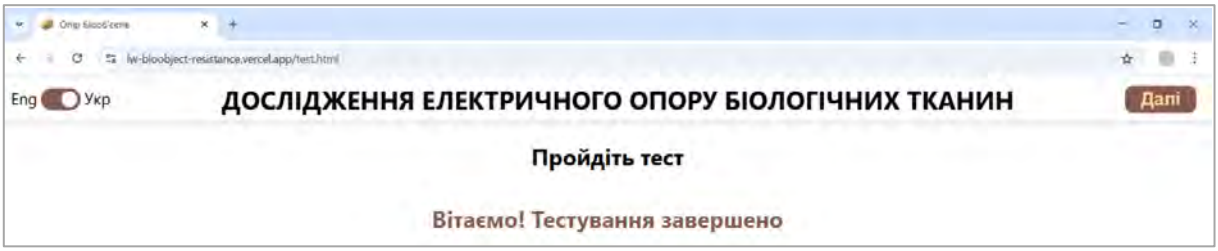

Рисунок 7 – Завершення тестування

Щоб продовжити виконання лабораторної роботи, необхідно натиснути на кнопку «Далі», що знаходиться у правому верхньому кутку. Перейшовши на сторінку з першим завданням (рисунок 8, 9), потрібно обрати із запропонованих об’єктів ті, що необхідні для виконання роботи та зібрати схему.

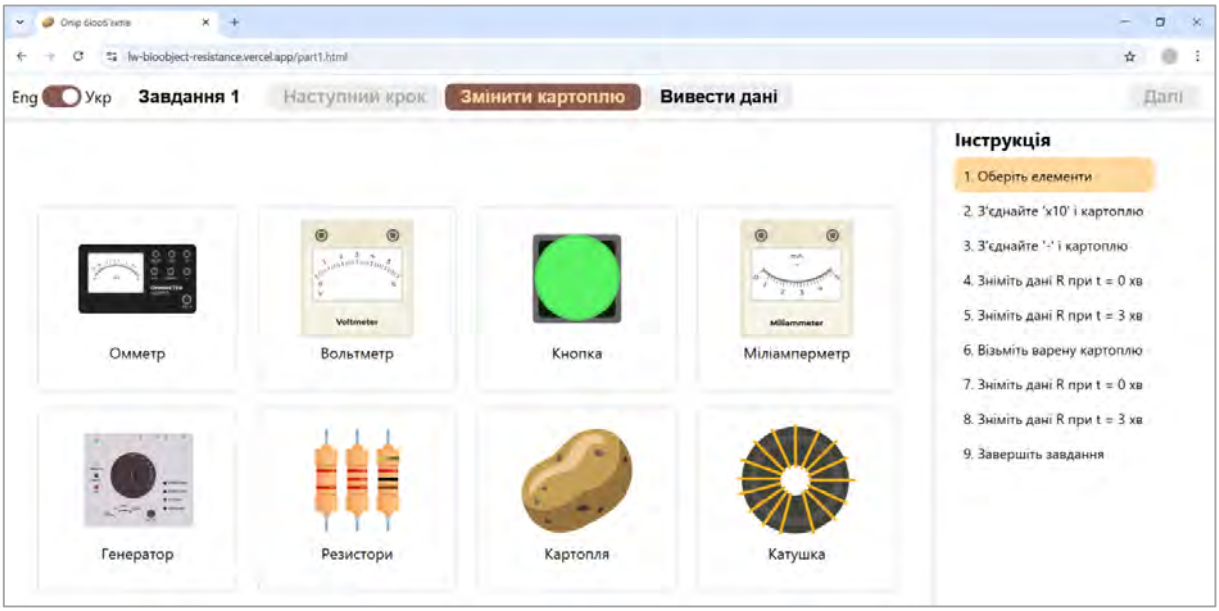

Рисунок 8 – Обрання об’єктів

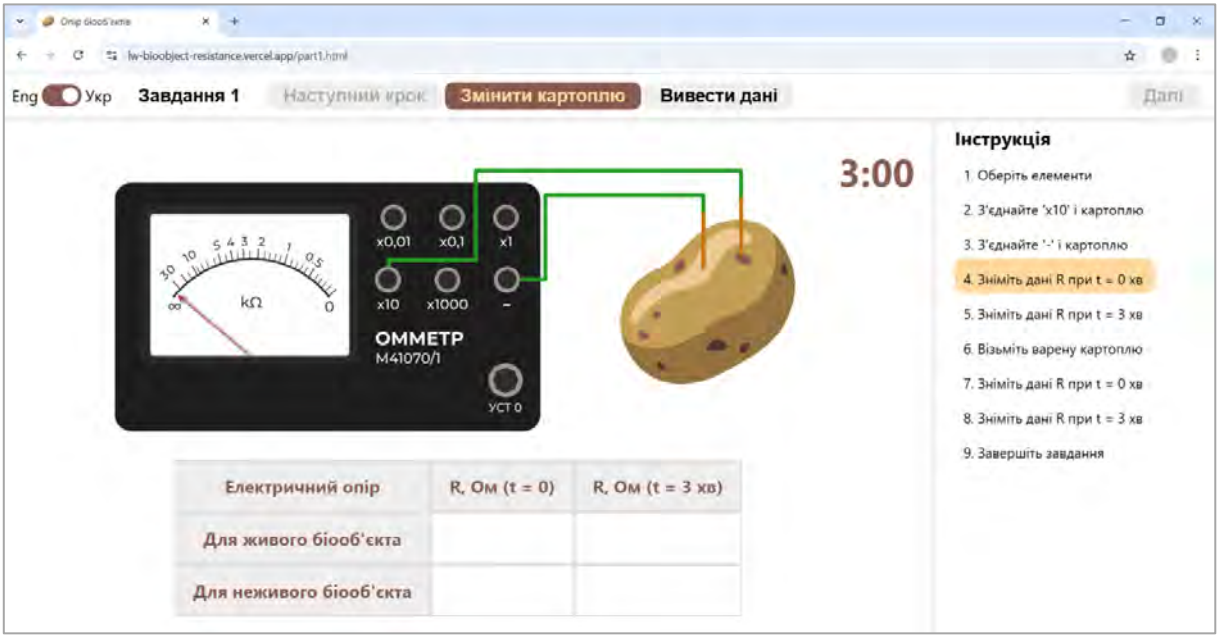

Рисунок 9 – Складання схеми

А потім, слідуючи крокам прописаним у інструкції дійти до кінця й отримати дані у таблицю. Варто звернути увагу, що на рисунку 10 знаходиться вже варена картопля, оскільки на кроці 6 її потрібно змінити за допомогою кнопки «Змінити картоплю».

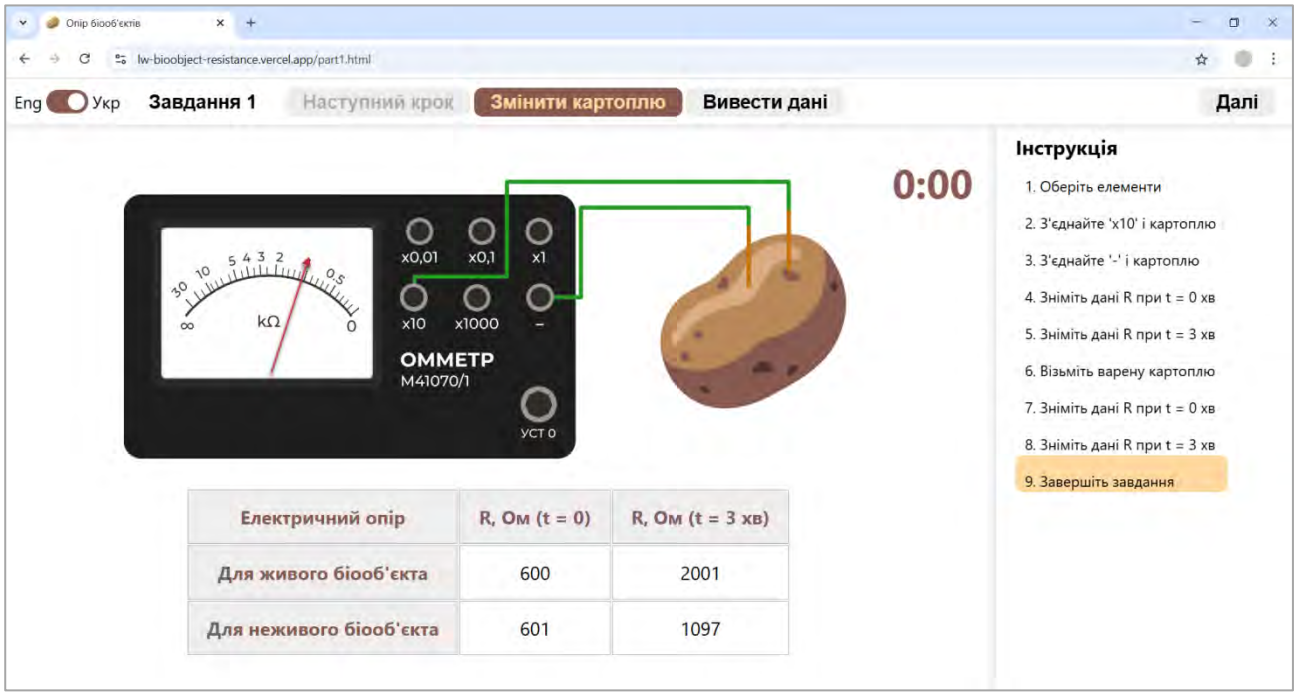

Електричний опір	R, Ом (t = 0)	R, Ом (t = 3 хв)
Для живого біооб'єкта	600	2001
Для неживого біооб'єкта	601	1097

Рисунок 10 – Завершення першого завдання

Завершивши виконання першого завдання необхідно натиснути кнопку «Далі», що знаходиться у правому верхньому кутку та розпочати виконання останньої частини лабораторної роботи. Обравши елементи й зібравши їх у схему студент отримує вигляд сторінки, зображений на рисунку 11.

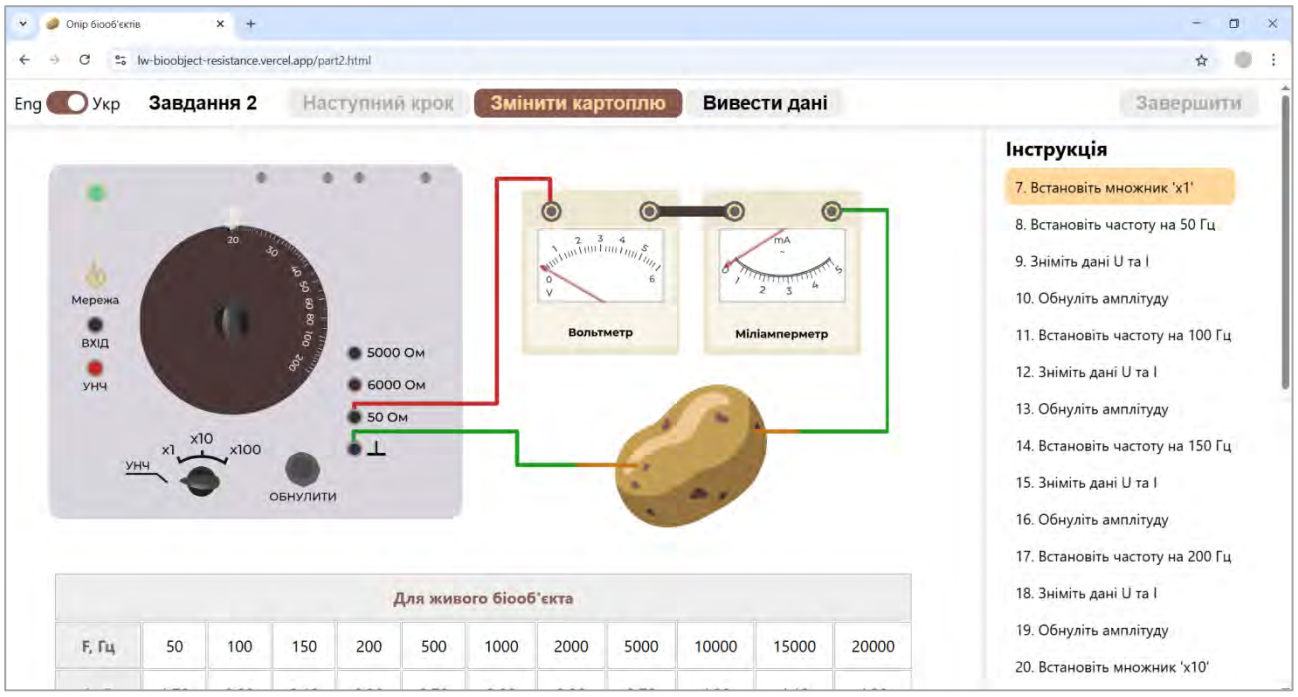

Для живого біооб'єкта											
F, Гц	50	100	150	200	500	1000	2000	5000	10000	15000	20000

Рисунок 11 – Схема другого завдання

Під схемою знаходиться дві таблиці (рисунок 12) – для живого та неживого біооб’єктів, що поступово заповнюються даними напруги U і сили струму I в ході виконання інструкції. Деякі дані, такі як значення частоти F та коефіцієнта L вже є в таблиці. А опір біотканини Z й коефіцієнт дисперсії імпедансу K виконавець повинен розрахувати самостійно за попередньо наведеними формулами та занести у відповідні комірки.

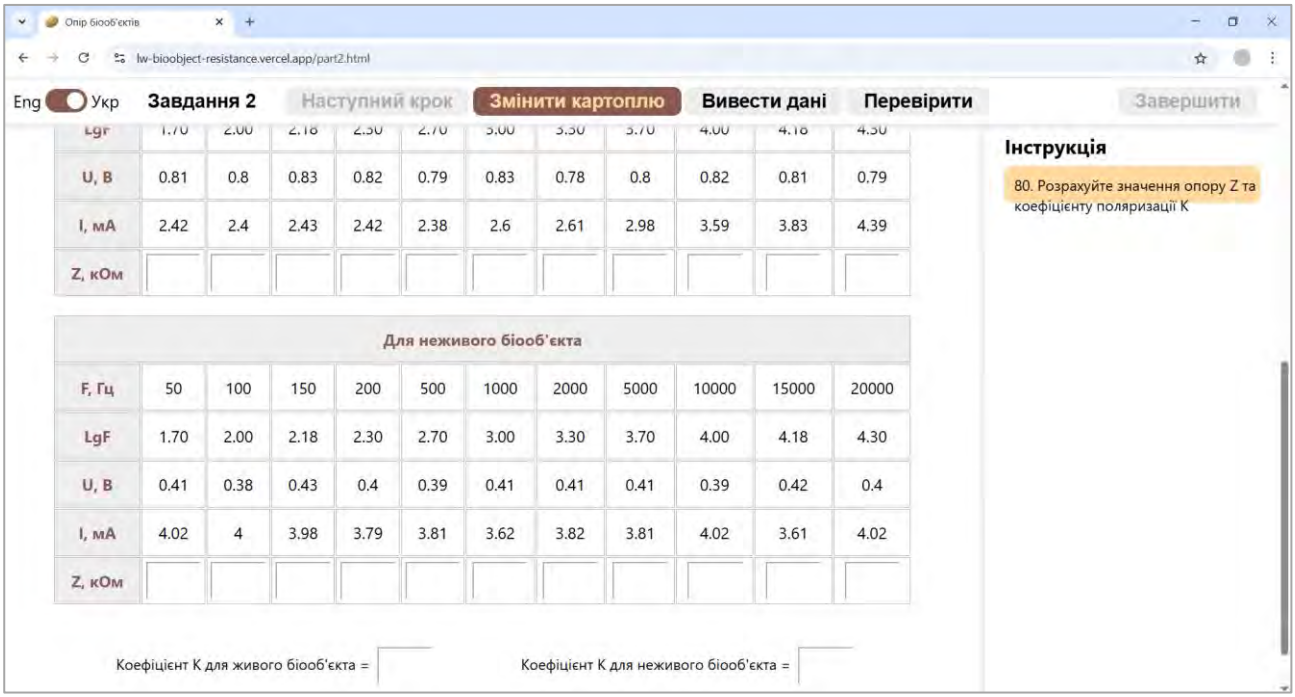

Рисунок 12 – Внесення даних в таблиці

Якщо розраховані вручну значення є вірними, то на екрані з’являється відповідне повідомлення (рисунок 13).

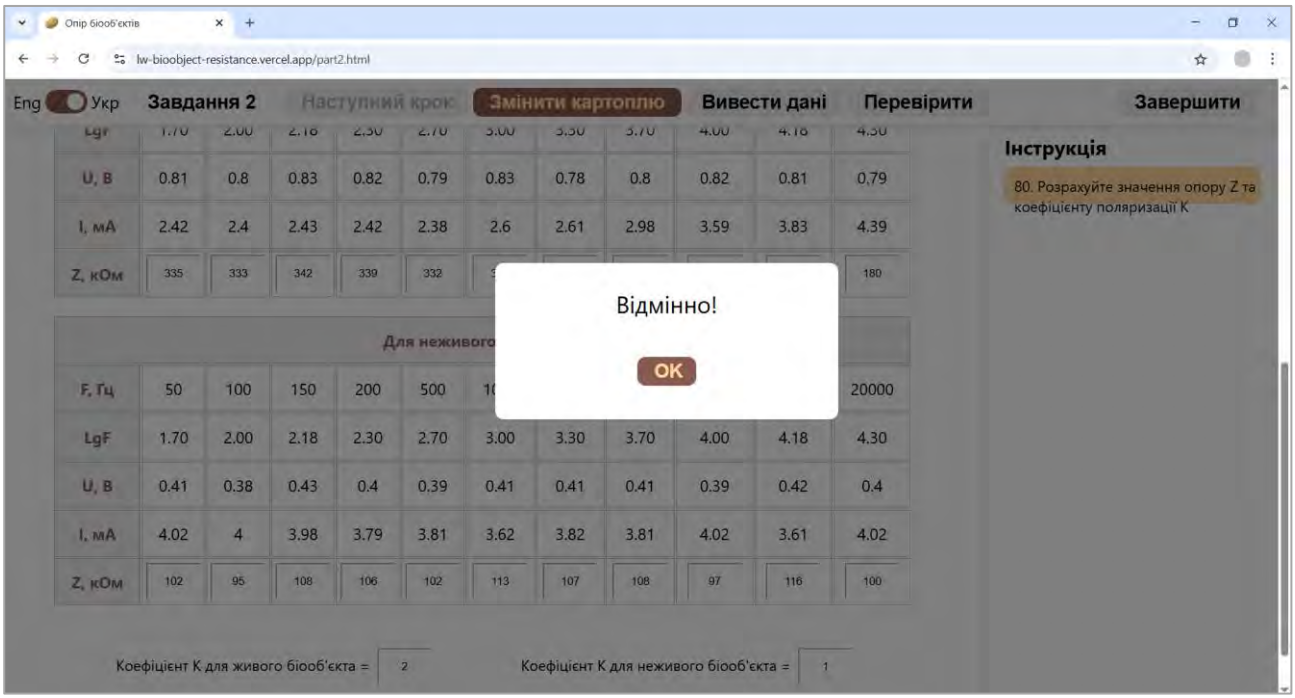

Рисунок 13 – Правильність розрахованих значень

А далі, натиснувши кнопку «Завершити», користувач перейде на фінальну сторінку роботи, на якій буде зазначено результат проходження лабораторних завдань (рисунок 14).

Рисунок 14 – Результати виконання лабораторної роботи

Висновки

Розроблений веб-емулятор має ряд переваг:

1. Простота й зрозумілість інтерфейсу.
2. Чітка структурованість подання завдань.
3. Підтримка як української, так і англійської мови для закордонних студентів.
4. Доступність – можливість виконання лабораторної роботи з будь-якої локації – університету чи домівки.
5. Незалежність від реального фізичного обладнання.

Таким чином, він задовольняє усі потреби користувача, значно полегшуючи проведення лабораторних занять.

Окрім того, подібний підхід до вирішення проблеми апаратного забезпечення має великий потенціал завдяки можливості масштабування для різних тем лабораторних робіт [3] та дисциплін загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Литвиненко О. Трансформація освіти: можливості цифрового освітнього середовища. – Розвиток професійної компетентності педагогічних працівників в умовах неперервної освіти. 2023, № 59. С. 196–201.
2. Дяков В. А., Гудзь В. О., Желіба В. Т., Іваницький Б. Г., Ковальчук П. П., Назаренко Н. С., Хаїмзон І. І. Лабораторний практикум з медичної і біологічної фізики. – Вінниця: ВДМУ, 1999, С. 115–130.
3. Кулик Я. А., Миронюк С. М. Розробка емуляторів фізичних процесів для лабораторних робіт з фізики [Електронний ресурс] https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2025/paper/viewFile/22502/18774

Нестюк Людмила Юріївна – студентка групи 3АКІТР-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: lynestiuk@gmail.com

Nestiuk Liudmyla Y. – student of 1AKITR-24m group, faculty of intellectual information technologies and automation, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia, email: lynestiuk@gmail.com

УДК [514-027.22] (043.2)

Топольський О. О.

Педін А. В.

Мартинюк В. В.

ВИПРОМІНЮВАННЯ ТА ПОГЛИНАННЯ СВІТЛА АТОМОМ. НЕПЕРЕРВНИЙ І ЛІНІЙЧАТИЙ СПЕКТРИ, СПЕКТРАЛЬНИЙ АНАЛІЗ. ФЕМТОСЕКУНДІ ЛАЗЕРИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У ході проведеного дослідження розглянуто, що таке лазер, описано його утворення, перші згадки про нього й час створення першого лазера та розглянемо фемтосекунді лазери і як їх використовують.

Ключові слова: лазер, рубіновий лазер,спектральний аналіз, випромінювання, мазер, явища вимушеного (індукованого) випромінювання.

Abstract

The research examined what a laser is, described its formation, the first mentions of it and the time of the creation of the first laser, and considered femtosecond lasers and how they are used.

Keywords:laser, ruby laser, spectral analysis, radiation, maser, phenomena of stimulated (induced) radiation.

Вступ

Виходячи з постулатів Бора, можна пояснити процес поглинання і випромінювання енергії атомами. Якщо атом поглинає енергію, то при цьому він переходить у збуджений стан. Його електрон може підніматися на вищу орбіту. Якщо існують вакансії для електрона ближче до ядра, то з часом електрон займає їх, переходячи на більш низький енергетичний рівень. Енергія, яка при цьому вивільняється, випромінюється атомом у вигляді кванта світла.

Якщо світло випромінюють розріджені гази, то атоми газу знаходяться так далеко один від одного, що не чинять ніякого впливу на випромінювання сусідніх атомів, і у спектрі такого джерела будуть спостерігатись лише певні лінії. Цей спектр називають лінійчастим спектром**.**

Якщо світло випромінюють тверді тіла, рідини чи дуже сильно стиснені гази, то на випромінювання кожного з атомів суттєво впливають сусідні атоми. Унаслідок цього можна спостерігати розмивання ліній в спектрі випромінювання і плавний перехід від одного кольору до іншого. Так виглядає суцільний спектр**.**

Лінійчастий спектр кожного хімічного елемента є індивідуальним. Цю властивість використовують для спектрального аналізу сполук, оскільки кожний атом цього елемента в його складі випромінює свої

лінії, які не зливаються з лініями інших елементів. Цю речовину обов'язково потрібно перевести в газоподібний стан і дуже нагріти, щоб вона світилась. Прилади, які використовують для спектрального аналізу, називають спектрографами**.**

Переваги спектрального аналізу

Спектральний аналіз має низку переваг і є одним із найбільш чутливих методів дослідження речовин:

1) сама речовина не потрібна, потрібне лише випромінювання від неї.

2) для проведення досліду потребує дуже мало часу;

3) для досліду потрібна дуже мала маса речовини.

У реальних джерелах лінійчастий спектр ніколи не складається з ідеально «тонких» ліній. Розширення ліній виникає через кілька фізичних ефектів: доплерівське (внаслідок теплового руху атомів), тиск (через зіткнення частинок) та природне (зумовлене квантовомеханічною невизначеністю часу життя збудженого стану). Аналіз форми та ширини ліній дозволяє визначати температуру, тиск та густину середовища в спектроскопічних експериментах.

Передбачення появи лазера та створення першого лазера

1917 року Ейнштейн передбачив можливість індукованого випромінювання, суть якого така. Якби значну частину атомів речовини можна було перевести в збуджений стан, а потім якимось чином повернути в початковий стан, то можна отримати потужний спалах світла.

Перший лазер був створений у 1960 році американським фізиком Теодором Мейманом на основі теоретичних розробок Чарльза Таунсаі Артура Шавлова.Таунс і Шавлов раніше розробили мазер – пристрій, що працював у мікрохвильовому діапазоні, та заклали принципи лазерної технології.

Поняття лазера

Лазер - це одне з найбільших досягнень сучасної фізики. Він випромінює впорядковане світло, всі фотони якого мають однакову напруженість *E*; і не виникає різниця фаз між коливаннями. Це призводить до того, що результуюче значення напруженості поля $\vec{E}$ у світлі лазера є настільки велике, що можна відірвати електрон від атома, нагріти середовище до температури випаровування. Властивості лазерного випромінювання принципово відрізняється від властивостей оптичного випромінювання. Основними властивостями лазерного випромінювання є:

1) Монохроматичність– випромінювання лазера має вузький спектр частот, тобто світло майже однієї довжини хвилі;
2) Корегентність– лазерне випромінювання має високу фазову узгодженість хвиль, що забезпечує їхню інтерференцію;

3) Направленість– це здатність лазерного випромінювання поширюватися у вигляді вузького, майже паралельного променя з мінімальним розходженням;
4) Потужність–це кількість енергії, яку лазер випромінює за одиницю часу. Вона вимірюється у ватах (Вт) або, для імпульсних лазерів, у джоулях (Дж) на імпульс;
5) Яскравість– це характеристика, що визначає інтенсивність світлового випромінювання в одиничному тілесному куті та площі джерела. Вона вимірюється у ватах на квадратний сантиметр на стерадіан (Вт/(см²·ср)).

Історія створення першого лазера та принцип його роботи

Теодором Мейманом використав кристал рубіна як активне середовище таксенонову лампу для його накачування. Рубіновий лазер складався з циліндричного кристалу рубіну (Al_2O_3 з домішками хрому), розташованого між двома дзеркалами. Навколо кристалу була розміщена ксенонова лампа, яка випромінювала сильні світлові імпульси. Під дією цього випромінювання атоми хрому в рубіні поглинали енергію, і їхні електрони переходили на вищі енергетичні рівні. Через деякий час збуджені електрони починали повертатися на нижчі енергетичні рівні, випромінюючи фотони. Деякі з цих фотонів стимулювали випромінювання інших атомів рубіну, створюючи лавиноподібний процес підсиленого випромінювання.Дві дзеркальні поверхні на кінцях рубінового кристалу (одне повністю відбиваюче, інше – напівпрозоре) дозволяли фотонам багаторазово відбиватися, посилюючи процес генерації світла. Коли інтенсивність світла досягала певного рівня, частина випромінювання виходила через напівпрозоре дзеркало у вигляді вузького, інтенсивного червоного лазерного променя (довжина хвилі ~694 нм).

Основний принцип роботи лазера

Лазер працює за принципом, аналогічним принципові роботи мазера. Лазери використовуються: для зв'язку (лазерний промінь може переносити набагато більше інформації, ніж радіохвилі), різання, пропалювання отворів, зварювання, спостереження за супутниками, медичних і біологічних досліджень і в хірургії, як лазерна зброя (зокрема у ППО).

Фізичною основою роботи лазера служить квантовомеханічне явище вимушеного (індукованого) випромінювання. Випромінювання лазера може бути безперервним, з постійною потужністю, або імпульсним, що досягає гранично великих пікових потужностей. У деяких схемах робочий елемент лазера використовується як оптичний підсилювач для випромінювання від іншого джерела. Лазери можна поділити на велику кількість видів за речовиною, з якої складається їх робоче середовище, для якого використовують різні речовини всіх агрегатних станів. Деякі типи лазерів, наприклад лазери на розчинахбарвників або поліхроматичні твердотільні лазери, можуть генерувати цілий набір частот (мод оптичного резонатора) в широкому спектральному діапазоні. Габарити лазерів різняться від мікроскопічних для ряду напівпровідникових лазерів до розмірів футбольного поля для деяких лазерів на неодимовому склі. Унікальні властивості випромінювання лазерів дозволили використовувати їх в різних галузях науки і техніки, а також в побуті, починаючи з читання та запису компакт-дисків і закінчуючи дослідженнями в галузі керованого термоядерного синтезу.

Приклади деяких основних формул теми

$\mathbf{E = h \times v = (h \times c) / \lambda}$ —Енергія фотона.

$\mathbf{\Delta E = E_2 - E_1 = (h \times c) / \lambda}$ — Перехід між енергетичними рівнями (випромінювання/поглинання).

$\mathbf{V = c / \lambda}$—частота через довжину хвилі.

$\mathbf{\tau \sim 10^{-15} c}$— тривалість імпульсу.

$\mathbf{P_{peak} = E_{імп} / \tau}$— пікова потужність імпульсу.

$\mathbf{\Delta \nu \times \tau \geq 1 / 4П}$ —спектральна ширина імпульсу (час-частотна невизначеність) абов термінах довжини хвилі:$\mathbf{\Delta \lambda \times \tau \geq (K \times \lambda^2) / c}$.

$\mathbf{f = 1 / T}$—частота повторення імпульсів.

Застосування лазерів

Лазери широко використовуються в різних сферах науки, техніки, медицини та побуту. Завдяки своїм унікальним властивостям – високій когерентності, монохроматичності, направленості та великій потужності – вони знайшли застосування в таких галузях:

1) Промисловість(лазерне різання та зварювання, гравіювання та маркування, 3D-друк та лазерна обробка матеріалів).
2) Медицина(лазерна хірургія, лазерна корекція зору, лазерна терапія, стоматологія).
3) Комунікації та інформаційні технології(оптоволоконний зв'язок, лазерна пам'ять і зчитування інформації, лазерні принтери).
4) Військова сфера та безпека(лазерна зброя, лазерні радари, протидія дронам).
5) Побутові пристрої(лазерні рівні, лазерні указки, косметологія).

Фемтосекудні лазери

Фемтосекундні лазери – це лазери з надкороткими імпульсами, які випромінюють світлові імпульси за фемтосекунди (1 фс = 10^-15 секунд). Так зване імпульсне світло випромінює світло лише на мить. Час випромінювання світла від спалаху фотоапарата становить приблизно 1 мікросекунду, тому фемтосекундне ультракороткоімпульсне світло має лише близько однієї мільярдної частини свого часу для випромінювання світла. Як ми всі знаємо, світло рухається із незрівнянною швидкістю 300 000 кілометрів на секунду (обігаючи навколо Землі сім з половиною разів за одну секунду). Однак за одну фемтосекунду світло просувається лише на 0,3 мікрона. Зазвичай ми використовуємо фотографію зі спалахом, щоб зафіксувати миттєвий стан рухомих об'єктів. Подібним чином, якщо ви використовуєте фемтосекундний лазер для спалаху, можна побачити кожен фрагмент хімічної реакції, яка відбувається з шаленою швидкістю. Для цього можна використовувати фемтосекундні лазери для вивчення таємниць хімічних реакцій. Загальні хімічні реакції протікають після проходження проміжного стану з високою енергією, так званого «активованого стану». Існування активованого стану було теоретично передбачено хіміком Арреніусом ще в 1889 році, але оскільки воно існувало дуже короткий момент, його не можна було

безпосередньо спостерігати. Але його існування було прямо продемонстровано наприкінці 1980-х фемтосекундними лазерами, прикладом використання фемтосекундних лазерів для точного визначення хімічних реакцій. Наприклад, молекула циклопентанону в активованому стані розпадається на оксид вуглецю і 2 молекули етилену. На рисунку 1 зображено фемтосекундний лазер.

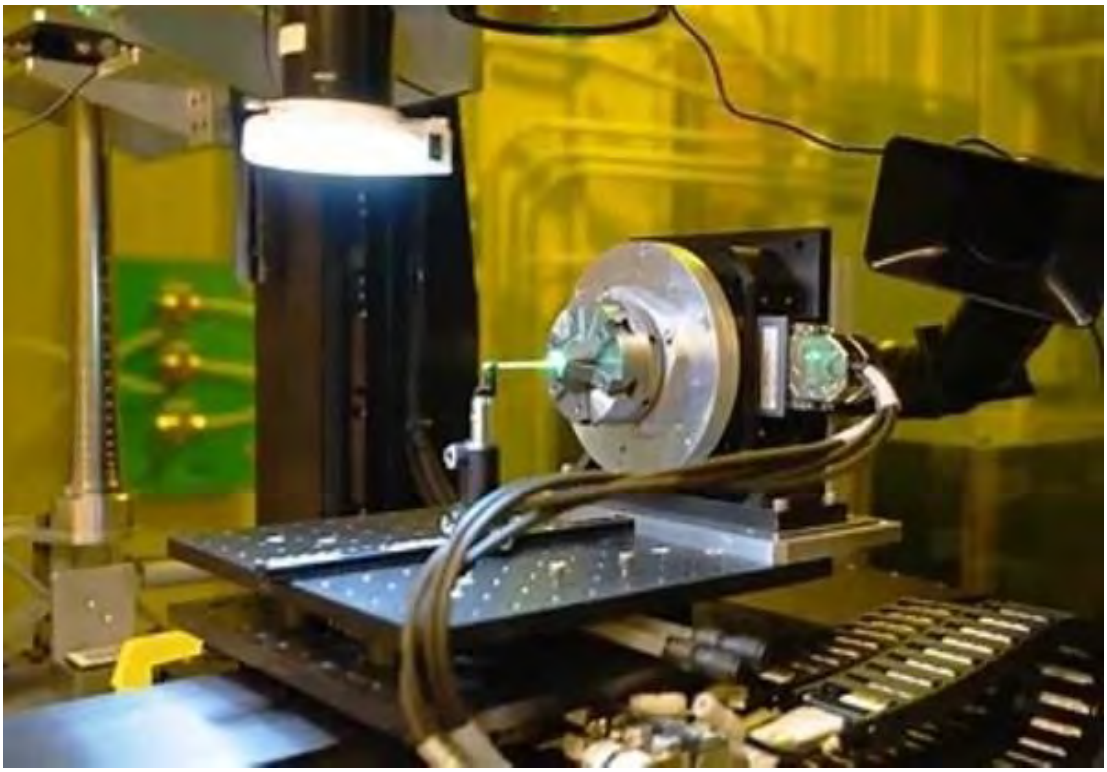

Рис. 1. Фемтосекундний лазер

Також ці лазери відомі своєю точністю, низьким термічним пошкодженням та високою піковою інтенсивністю, що робить їх ідеальними для мікрообробки, медичних операцій та наукових досліджень. Ще вонивідносяться до лазерів з шириною імпульсу в фемтосекундному діапазоні, які є надшвидкими лазероми з точки зору роздільної здатності часу. На відміну від лазерів безперервної хвилі, Оскільки цей тип лазера охоплює не лише лазерне світло однієї довжини хвилі, центральна довжина хвилі використовується для опису його частоти лазерного світла. Фемтосекундні імпульсні лазери зазвичай створюються за допомогою технології синхронізації мод, у якій найчастіше використовуваним середовищем підсилення є кристал титанового сапфіру з дуже широкою спектральною лінією, як, наприклад, лазери на титановому сапфірі.

Як згадувалося вище, у світі протягом фемтосекунд навіть світло застигає і не може рухатися дуже далеко, але навіть на цьому часовому масштабі атоми та молекули речовини та електрони всередині комп’ютерних мікросхем все ще рухаються в ланцюзі. Якщо ви використовуєте фемтосекундний імпульс, ви можете миттєво зупинити його та дослідити, що відбувається. Окрім спалаху для зупинки часу, фемтосекундні лазери також можуть свердлити мікроотвори в металі діаметром до 200 нанометрів (дві десятитисячні міліметра). Це означає, що ультракороткий імпульс світла, який стискається та замикається всередині за короткий проміжок часу, досягає неймовірного ефекту надвисокої потужності, не завдаючи додаткової шкоди оточенню. Крім того, імпульсне світло фемтосекундних лазерів може отримувати тривимірні зображення об’єктів із надзвичайно дрібними

деталями. Стереоскопічна фотозйомка дуже корисна в медичній діагностиці, відкриваючи таким чином нову область досліджень під назвою оптична інтерференційна томографія. Це тривимірне зображення живої тканини та живих клітин, отримане за допомогою фемтосекундного лазера. Наприклад, дуже короткий імпульс світла спрямований на шкіру.

Висновок

Лазер — це один із найважливіших науково-технічних винаходів XX століття, що відкрив нові можливості для досліджень та практичного застосування, він є джерелом когерентного, монохроматичного і вузькоспрямованого електромагнітного випромінювання оптичного діапазону, яке характеризується великою густиною енергії. Його розробка базується на принципі стимульованого випромінювання, передбаченому Альбертом Ейнштейном у 1917 році, а перший робочий лазер був створений Теодором Мейманом у 1960 році. Завдяки унікальним властивостям – монохроматичності, когерентності та низькій розбіжності променя – лазери знайшли широке застосування у медицині, промисловості, телекомунікаціях, науці, військовій сфері та побуті.

Фемтосекундні лазери – це лазери з надкороткими імпульсами, які випромінюють світлові імпульси за фемтосекунди (1 фс = 10^-15 секунд). Вони є ідеальними для мікрообробки, медичних операцій та наукових досліджень. Ще вони відносяться до лазерів з шириною імпульсу в фемтосекундному діапазоні, які є надшвидкими лазероми з точки зору роздільної здатності часу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Studfile.net "Властивості лазерного випромінювання. Потужність і яскравість" [Електронний ресурс]. URL:https://studfile.net/preview/9284228/page:13/.
2. Кейс-урок "Фрактали та їх застосування" [Електронний ресурс].URL: https://vseosvita.ua/lesson/vyprominiuvannia-ta-pohlynannia-svitla-atomamy-atomni-i-molekuliarni-spektry-neperervnyi-spektr-svitla-618749.html.
3. Vseosvita "Випромінювання та поглинання світла атомами. Атомні і молекулярні спектри. Неперервний спектр світла" [Електронний ресурс]. URL: https://vseosvita.ua/lesson/porivniannia-i-vyznachennia-moliuskiv-za-budovoiu-mushli-61651.html?utm_source=chatgpt.com.
4. Naurok.com[Електронний ресурс]. URL: https://naurok.com.ua/viprominyuvannya-ta-poglinannya-svitla-atomom-neperervniy-i-liniychatiy-spektri-spektralniy-analiz-lazer-166028.html.
5. All-smt.com [Електронний ресурс]. URL: https://www.all-smt.com/ukr/laser/femtosecond-laser/
6. Loshield.com. URL: https://ua.loshield.com/news/femtosecond-laser-applications-in-medicine-72409566.html.
7. Meta-laser.com [Електронний ресурс]. URL: https://ua.meta-laser.com/news/ultrafast-lasers-principles-and-applications-73700165.html.

https://ua.meta-laser.com/news/ultrafast-lasers-principles-and-applications-73700165.html

Топольський Олександр Олександрович — студент групи 2КН-24б, факультет Комп`ютерні науки, Вінницький національний технічний університет, oleksandrtopolskyy@gmail.com.

Педін Андрій Володимирович — студент групи 2 КН-24 б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: pedinandriy@gmail.com.

Науковий керівник: ***Мартинюк Володимир*** Валерійович — д.пед.н., доцент, професор кафедри фізики , Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail:gyravl6@gmail.com.

Topolsky Oleksandr Oleksandrovych— student of group 2КН-24б, Faculty of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, oleksandrtopolskyy@gmail.com.

Pedin Andriy Volodymyrovych — student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: pedinandriy@gmail.com.

Supervisor: ***Martyniuk Volodymyr Valeriyovyc***h — Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Professor of the Department of Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske Shosse, 95, e-mail: gyravl6@gmail.com.

УДК 004.8

В. П. Кузняк

ДОСЛІДЖЕННЯ РОЛІ ТЕОРІЇ ОПТИМАЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ В ПОЄДНАННІ РОЗ'ЄДНАНИХ МОД ПІД ЧАС ГЕНЕРАЦІЇ ДАНИХ ЗА ДОПОМОГОЮ FLOW MATCHING

Вінницький національний технічний університет

Аннотація

При навчанні моделей Flow Matching на наборах даних із наявним розділенням мод (наприклад, з вираженим розділенням на кластери даних у просторі представлення ознак) вибір траєкторії генерації суттєво впливає на здатність моделі відтворювати структуру простору. Просто інтерполяція між вибірками з різних мод може проходити через області простору представлення даних з низькою щільністю, що призводить до генерації нереалістичних та невалідних прикладів даних з поганою апроксимацією цільового розподілу. Натомість OT-орієнтовані шляхи (оптимально транспортне відображення між прикладами) дозволяють моделі вивчати перехід між різними модами через траєкторії, які описують області з наявними та валідними даними. Даний підхід дозволяє моделям краще описувати бажаний розподіл та генерувати реалістичні приклади.

Ключові слова: Flow Matching, оптимальний транспорт, багатомодальні розподіли, генеративні моделі, інтерполяція.

Abstract

When training Flow Matching models on datasets with separated modes (e.g., clearly separated data clusters in feature space), the choice of generation path significantly impacts the model's ability to represent the structure of the space. Simple interpolation between samples from different modes may pass through regions of the representation space with low data density, leading to the generation of unrealistic and invalid samples, and resulting in poor approximation of the target distribution. In contrast, OT-based paths (optimal transport mappings between samples) enable the model to learn transitions between modes through trajectories that lie in regions with valid and meaningful data. This approach allows models to better capture the desired distribution and generate more realistic examples.

Keywords: Flow Matching, optimal transport, multimodal distributions, generative models, interpolation.

Вступ

Генеративні моделі відіграють вагому роль у галузі машинного навчання дозволяючи генерувати нові приклади даних на основі знань про існуючі. Протягом тривалого періоду досліджень було створено різноманіття архітектур та підходів, які вирішували допомагали синтезувати нові дані, такі як Variational AutoEncoder, Generative Adversarial Network, Diffusion Models і т.д. Проте одним із перспективних підходів запропонованим для вирішення даної задачі поєднуючи у собі продуктивність попередніх найкращих поколінь архітектур та вимагаючи меншу кількість ресурсів - Flow Matching [1, 2, 3]. Flow Matching - це новий метод, який формулює задачу генерації нових даних, як задачу навчання поля векторів, що наближає потік генерації між розподілом джерела та цільовим розподілом. У всіх галузях дані мають складний, багато модальний розподіл, де окремі моди можуть бути слабко зв’язані або повністю відокремленими регіонами з низькою щільністю даних. Це створює суттєві виклики для генеративних моделей, оскільки інтерполяційні шляхи можуть проходити через області, як не містять валідні приклади.

У цьому контексті постає питання як можливо обирати більш інформативні та семантично обгрунтовані траєкторії генерації? Одним із таких, теоретично обґрунтованих рішень, є використання Теорії Оптимально Транспорту (ОТ) [2, 4], що дозволяє побудувати шляхи, які мінімізують витрати на перенесення маси між розподілами та уникати проходження через області з низькою щільністю даних.

У цій роботі досліджується, як вибір траєкторії - від простої інтерполяції до OT-орієнтованих підходів - допомагає поліпшити якість генерації у задачах, де дані представлені з розділеними модами.

Результати дослідження

Під час дослідження було проаналізовано вплив вибору траєкторій у Flow Matching на якість генерації даних у випадку багатомодальних розподілів. Результати експериментів на синтетичних 2D-наборах даних показали, що застосування простої лінійної інтерполяції між вибірками з різних мод призводить до проходження через області простору з дуже низькою щільністю, де не існує валідних прикладів. Це, у свою чергу, призводить до генерації не репрезентативних точок і суттєвого зниження якості апроксимації цільового розподілу.

Натомість використання OT-базованих траєкторій дозволило суттєво покращити якість згенерованих прикладів. Побудова шляху перенесення між модами, що враховує структуру простору та розташування областей з низькою щільністю даних, забезпечила більш природний перехід між модами. Моделі, натреновані з такими траєкторіями, демонстрували вищу якість реконструкції та кращу здатність відтворювати складні структури даних, зокрема на багатомодальних підмножин MNIST, де моди відповідають різним цифрам.

Кількісна оцінка (FID, coverage, mode recall) підтвердила покращення при використанні OT-траєкторій порівняно з простою інтерполяцією. Особливо помітним є зростання модальної повноти: моделі з OT-траєкторіями здатні відтворювати всі моди даних, у той час як моделі з лінійними траєкторіями іноді повністю ігнорують віддалені або малочисельні моди. Це свідчить про важливість вибору геометрично обґрунтованих шляхів при навчанні генеративних моделей на складних розподілах.

У результаті досліджень було виявлено, що щільність даних уздовж обраних траєкторій корелює з якістю генерації: OT-орієнтовані траєкторії проходять через області з вищою емпіричною щільністю, що дозволяє моделі краще узагальнювати та уникати надмірного навчання на регіонах простору з не валідними даними. Таким чином, результати підтверджують перевагу OT-підходів у задачах Flow Matching на багатомодальних даних.

Висновок

Результат роботи підкреслює перспективу використання OT-орієнтованих підходів для вибору траєкторій генерації даних за допомогою Flow Matching. Проста інтерполяція між вибірками з різних мод часто призводить до проходження траєкторії через області з низькою щільністю даних.

Натомість використання OT-орієнтованих забезпечує кращу відповідність між модами, дозволяючи моделі покращити якість згенерованих результатів, но і також охоплювати всі моди розподілу, включно з тими, що розташовуються у ділянках з малою кількістю репрезентативних даних.

Отже для задач генерації даних за допомогою Flow Matching важливо враховувати геометрію простору під час побудови навчальних траєкторій. Застосування Теорії Оптимального Транспорту для побудови навчальних траєкторій допомагає в побудові оптимальних шляхів та є перспективним напрямком дослідження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Yaron Lipman, Ricky T. Q. Chen, Heli Ben-Hamu, Maximilian Nickel, Matt Le, Flow Matching for Generative Modeling [Електронний ресурс] // arXiv preprint arXiv:2210.02747. – 2022. – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/2210.02747

2. Alexander Tong, Kilian Fatras, Nikolay Malkin, Guillaume Huguet, Yanlei Zhang, Jarrid Rector-Brooks, Guy Wolf, Yoshua Bengio, Improving and Generalizing Flow-Based Generative Models with Minibatch Optimal Transport [Електронний ресурс] // arXiv preprint arXiv:2302.00482. – 2023. – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/2302.00482
3. Doron Haviv, Aram-Alexandre Pooladian, Dana Pe'er, Brandon Amos, Wasserstein Flow Matching: Generative Modeling Over Families of Distributions [Електронний ресурс] // arXiv preprint arXiv:2411.00698. – 2024. – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/2411.00698
4. Yexiong Lin, Yu Yao, Tongliang Liu, Beyond Optimal Transport: Model-Aligned Coupling for Flow Matching [Електронний ресурс] // arXiv preprint arXiv:2505.23346. – 2025. – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/2505.23346

Кузняк Владислав Павлович - аспірант, кафедра інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: kuzniakvl@gmail.com

Vladyslav P. Kuzniak - graduate student, department of information radioelectronic technologies and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kuzniakvl@gmail.com

.

УДК 004.43

В. В. Шарковський
М. В. Барабан

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ВЕБ ДОДАТКАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Штучний інтелект (ШІ) активно інтегрується у веб-додатки, значно покращуючи їхню функціональність, ефективність та взаємодію з користувачами. Завдяки методам машинного навчання, нейронним мережам та обробці природної мови, веб-додатки можуть адаптуватися до потреб користувачів, автоматизувати рутинні процеси та підвищувати рівень персоналізації. У цій роботі розглядаються ключові підходи до впровадження ШІ у веб-додатки, їхні переваги та виклики.

Ключові слова: штучний інтелект, веб-додатки, машинне навчання, обробка природної мови, автоматизація.

Abstract

Artificial Intelligence (AI) is actively being integrated into web applications, significantly enhancing their functionality, efficiency, and user interaction. By leveraging machine learning methods, neural networks, and natural language processing, web applications can adapt to user needs, automate routine processes, and improve personalization. This paper examines the key approaches to AI implementation in web applications, along with their advantages and challenges.

Keywords: artificial intelligence, web applications, machine learning, natural language processing, automation.

Вступ

У сучасному цифровому середовищі веб-додатки відіграють важливу роль у розвитку бізнесу, освіти та розваг. Впровадження штучного інтелекту у веб-розробку значно розширює можливості автоматизації, персоналізації контенту та підвищення ефективності взаємодії з користувачами. Використання технологій машинного навчання, обробки природної мови та комп'ютерного зору дозволяє веб-додаткам адаптуватися до потреб користувачів і забезпечувати інноваційні рішення для різних галузей.

Зростання обсягів даних та необхідність швидкої їх обробки роблять інтеграцію ШІ в веб-додатки особливо актуальною. Різні технології, такі як нейронні мережі, алгоритми рекомендацій та чат-боти, уже стали невід'ємною частиною сучасних веб-рішень. Вони дозволяють створювати інтелектуальні системи, що автоматично аналізують поведінку користувачів, генерують персоналізований контент та покращують комунікацію.

Метою дослідження є аналіз ключових підходів до впровадження штучного інтелекту у веб-додатки, оцінка їхніх переваг та викликів, а також вивчення перспектив подальшого розвитку цієї технології у сфері веб-розробки.

Результати дослідження

У сучасних веб-додатках впровадження штучного інтелекту (ШІ) дозволяє вирішувати реальні задачі, підвищуючи ефективність та якість обслуговування користувачів. Розглянемо конкретні приклади використання моделей та підходів ШІ у практичних застосуваннях.

1. Чат-боти на основі штучного інтелекту для обслуговування клієнтів Роздрібні компанії активно впроваджують AI-чат-ботів для покращення обслуговування клієнтів. Ці боти здатні автоматично відповідати на запити користувачів, надавати інформацію про продукти та послуги, а також вирішувати типові проблеми без участі людини. Це забезпечує швидке реагування на запити клієнтів та зменшує навантаження на службу підтримки. [1]

2. Персоналізовані рекомендації контенту за допомогою машинного навчання. Веб-додатки використовують алгоритми машинного навчання для аналізу поведінки користувачів та надання персоналізованих рекомендацій щодо контенту. Це дозволяє підвищити залученість користувачів та покращити їхній досвід взаємодії з додатком. Наприклад, системи рекомендацій можуть пропонувати статті, відео або продукти, які відповідають інтересам конкретного користувача, на основі його попередніх дій та вподобань. [2]

3. Виявлення моделей поведінки клієнтів для покращення обслуговування. ШІ використовується для аналізу даних про поведінку клієнтів з метою виявлення прихованих закономірностей та трендів. Це дозволяє компаніям прогнозувати потреби клієнтів, адаптувати свої послуги та продукти під їхні очікування, а також вчасно виявляти потенційні проблеми. Такий підхід сприяє підвищенню рівня задоволеності клієнтів та їхньої лояльності. [3]

4. Інтелектуальна персоналізація контенту у веб-додатках. Використання машинного навчання для інтелектуальної персоналізації контенту дозволяє веб-додаткам адаптувати відображувану інформацію під індивідуальні потреби та інтереси користувачів. Це забезпечує більш релевантний та привабливий контент, що підвищує задоволеність користувачів та їхню взаємодію з додатком. [4]

Таким чином, впровадження конкретних моделей та підходів ШІ у веб-додатках дозволяє ефективно вирішувати практичні задачі, покращуючи обслуговування клієнтів, персоналізуючи контент та оптимізуючи бізнес-процеси.

Висновки

Дослідження впровадження штучного інтелекту у веб-додатки підтвердило його значний вплив на підвищення ефективності, автоматизації процесів та покращення взаємодії з користувачами. Завдяки використанню алгоритмів машинного навчання, обробки природної мови та комп'ютерного зору, сучасні веб-додатки стають більш адаптивними, персоналізованими та безпечними.

Одним із ключових напрямків застосування ШІ є автоматизація обслуговування клієнтів за допомогою чат-ботів та віртуальних асистентів, що дозволяє значно зменшити навантаження на служби підтримки та прискорити комунікацію. Крім того, технології машинного навчання дозволяють покращувати персоналізовані рекомендації контенту, що підвищує залученість користувачів та якість їхнього досвіду взаємодії з веб-додатками.

Аналіз реальних кейсів показав, що інтеграція ШІ також відіграє важливу роль у безпеці веб-додатків, виявленні аномальної поведінки та захисті від кібератак. Алгоритми аналізу поведінки користувачів дають змогу бізнесу глибше розуміти потреби своєї аудиторії та ефективніше приймати рішення.

Попри численні переваги, впровадження ШІ у веб-додатки також супроводжується викликами, серед яких – необхідність значних обчислювальних ресурсів, етичні питання використання даних та забезпечення їхньої конфіденційності. Однак сучасні методи оптимізації та розвиток хмарних технологій значно спрощують розгортання та використання ШІ-моделей у веб-додатках.

Таким чином, інтеграція штучного інтелекту у веб-додатки є перспективним напрямом, що дозволяє покращити якість цифрових сервісів, підвищити продуктивність бізнесу та забезпечити користувачам більш інтуїтивний та персоналізований досвід. Подальші дослідження та розвиток технологій у цій сфері сприятимуть ще ширшому використанню ШІ у веб-розробці та появі нових, інноваційних рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Розробка AI-чатботів від inProject: сучасні R&D рішення для бізнесу [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://inproject.org/rd-rishennya-dlya-biznesu-rozrobka-ai-chatbota-vid-inproject (дата звернення: 20.03.2025).

2. Використання машинного навчання для персоналізованих рекомендацій конт [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://peerdh.com/uk/blogs/programming-insights/harnessing-machine-learning-for-personalized-content-recommendations (дата звернення: 20.03.2025).

3. Як штучний інтелект та машинне навчання покращують підтримку клієнтів [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://zfort.com.ua/blog/yak-shtuchnii-intelekt-ta-mashinne-navchannya-pokrashuyut-pidtrimku (дата звернення: 20.03.2025).

4. Використання машинного навчання для інтелектуальної персоналізації кон [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://peerdh.com/uk/blogs/programming-insights/leveraging-machine-learning-for-intelligent-content-personalization-in-web-applications (дата звернення: 20.03.2025).

Шарковський Владислав Васильович – студент групи 1ІСТ-21б, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: sharkovskiy1@gmail.com.

Науковий керівник: ***Барабан Марія Володимирівна*** — к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: baraban@vntu.edu.ua.

Sharkovskyi Vladyslav Vasulovych – student of 1IST-21b group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Computer Systems and Automatics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sharkovskiy1@gmail.com.

Supervisor: ***Baraban Maria Volodymyrivna*** – Ph.D., Associate Professor of the Department r of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: baraban@vntu.edu.ua

УДК

В.В.Мартинюк

Є.Р. Грушова

К.В. Походощук

Відкриття ефекту гігантського магнетоопору (ЕГМО)

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто дослідження ефекту гігантського магнетоопору (ЕГМО) – одного з найважливіших відкриттів фізики твердого тіла кінця XX століття, що справило значний вплив на розвиток сучасної нанотехнології та спінтроніки. Його відкриття дало змогу створити нове покоління високочутливих магніторезистивних датчиків, що використовуються у зчитувальних головках жорстких дисків. Доповідь охоплює історію відкриття цього явища, його фізичну природу, експериментальні методи його дослідження та основні характеристики. Особливу увагу буде приділено механізму спін-залежного розсіяння електронів, який лежить в основі ЕГМО.

Ключові слова: ефект гігантського магнетоопору, ЕГМО, спінтроніка, нанотехнології, магнітнорезистивні датчики, жорсткий диск, спін-залежне розсіювання.

Abstract

The report discusses the study of the giant magnetoresistance effect (GMRE) – one of the most important discoveries in solid-state physics of the late 20th century, which had a significant impact on the development of modern nanotechnology and spintronics. Its discovery made it possible to create a new generation of highly sensitive magnetoresistive sensors used in hard disk read heads. The report covers the history of the discovery of this phenomenon, its physical nature, experimental methods for its study and main characteristics. Special attention will be paid to the mechanism of spin-dependent electron scattering, which underlies GMRE.

Keywords: giant magnetoresistance effect, GMRE, spintronics, nanotechnology, magnetoresistive sensors, hard disk, spin-dependent scattering.

Вступ

Ефект гігантського магнітоопору - це явище аномальної зміни опору в багатошарових плівкових структурах, які складаються з магнітних та немагнітних матеріалів, при накладенні зовнішнього магнітного поля [1]. Головна мета відкриття ефекту гігантського магнетоопору (ЕГМО) полягала в тому, щоб глибше зрозуміти та дослідити властивості магнітних матеріалів на нанометровому рівні.

Основна частина

Ефект ГМО було експериментально відкрито у 1988 році двома науковими колективами незалежно один від одного: лабораторіями Альбера Ферта і Петера Грюнберга. у 2007 році. Ферт вивчав провідність багатошарових плівок, а Грюнберг у 1986 році відкрив антиферомагнітну обмінну взаємодію в плівках Fe/Cr.

У 1988 році вони досліджували магнетоопір надґраток (001)Fe/(001)Cr, отриманих методом осадження шарів Fe і Cr на підкладку GaAs у вакуумі. Встановлено, що зміна товщини хромових прошарків впливала на антиферомагнітний зв'язок і намагніченість. За температури 4,2 К спостерігалося зменшення опору до 50 % під дією магнітного поля. Ферт назвав це явище гігантським магнетоопором (ЕГМО).

Автори відкриття припустили, що основою ефекту є спін-залежне розсіяння електронів, яке відбувається в багатошарових наноструктурах, де шари матеріалів з різними магнітними властивостями (наприклад, феромагнітні і немагнітні матеріали) взаємодіють один з одним. Електрони, рухаючись через ці шари, розсіюються по-різному залежно від орієнтації спінів шарів. Це розсіяння може призводити до значних змін у електричному опорі матеріалу в магнітному полі. Зміна спінового стану електронів та їх взаємодія з магнітними шарами є основним механізмом, що лежить в основі ГМО, і призводить до великого збільшення опору в магнітному полі, що є характерним для цього ефекту [2].

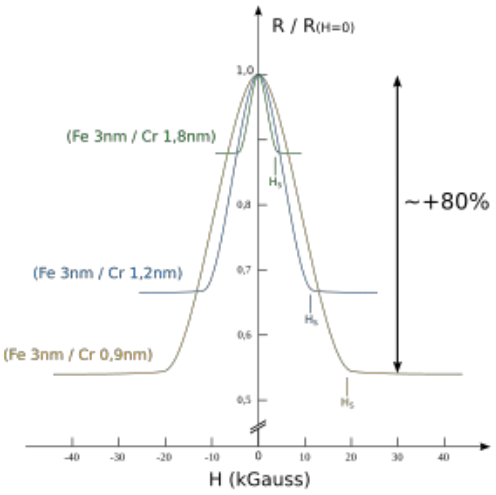

Рис. 1 ГМО, результати Альбера Ферта і Петера Грюнберга (1988 рік): зміна опору Fe/Cr надґраток за температури 4,2 К при прикладанні зовнішнього магнітного поля напруженістю *H*. Зовнішнє поле і струм спрямовані вздовж осі. Праворуч стрілкою вказано найбільшу досягнуту зміну у відсотках. H_s — поле насичення.

Характеристики гігантського магнетоопору (ГМО), такі як температурна залежність, товщина шарів, геометрія струму та чутливість до магнітного поля, визначають його застосування в різних технологіях, що використовують спінові ефекти для обробки

інформації. Ефект гігантського магнетоопору (ГМО) має найбільшу вираженість при низьких температурах (наприклад, 4,2 К), оскільки на цих температурах матеріали зберігають свої магнітні властивості. З підвищенням температури ефект зменшується через зниження намагніченості. Товщина шарів сильно впливає на ГМО: збільшення товщини немагнітних шарів зменшує ефект, оскільки зменшується взаємодія між феромагнітними шарами. Геометрія струму також важлива: у CPP-геометрії ефект зазвичай виражений сильніше, оскільки струм проходить через більшу кількість атомів, що посилює вплив на опір. ГМО чутливий до магнітного поля, що робить його корисним для створення високочутливих магнітних сенсорів та спінтронних елементів пам'яті.

Застосування ГМО:

Ефект гігантського магнетоопору успішно застосовується у виробництві жорстких дисків. У 1994 році IBM розробила магніторезистивну зчитувальну головку, що дозволила збільшити щільність запису на магнітному диску в 17 разів, що забезпечило перевагу магнітним дискам у конкуренції з оптичними. Нині технологія гігантського магнетоопору є стандартом у комп'ютерах, цифрових камерах та MP3-плеєрах [3].

Завдяки властивостям магніторезистивних матеріалів з різним опором в залежності від намагніченості, можна також створювати магнітну пам'ять з довільним доступом (MRAM). Її перевага полягає в тому, що збережені дані не потребують електричної енергії для збереження.

Висновок

Ефект гігантського магнетоопору (ГМО) відіграє важливу роль у розвитку сучасних технологій, зокрема в області магнітних сенсорів, жорстких дисків та спінтроніки. Він дозволяє значно підвищити ефективність пристроїв, що використовують магнітні ефекти для зберігання і обробки інформації. Впровадження ГМО в технології зчитування та запису даних стало важливим кроком у підвищенні щільності запису та швидкості обробки інформації, що знайшло своє застосування у комп'ютерах, цифрових пристроях і пам'яті. Враховуючи широкий спектр застосувань, ГМО має великий потенціал для подальших інновацій та вдосконалення технологічних процесів у різних галузях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Експериментальні результати. Гігантський магнітоопір [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: Експериментальні результати, Гігантський магнітоопір - Методи отримання та фізичні властивості нанодротів (огляд)
2. Гігантський магнетоопір [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: Гігантський магнетоопір — Вікіпедія
3. Аналіз впровадження сучасних тенденції розвитку та використання нанотехнологій в екології [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: Аналіз впровадження сучасних тенденції розвитку та використання нанотехнологій в екології

Грушова Єва Русланівна – студентка групи 4КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: evagrusovaa@gmail.com

Походощук Катерина Валентинівна – студентка групи 4КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: katerinapohodosuk@gmail.com

Науковий керівник: ***Мартинюк Володимир Валерійович*** — доцент кафедри загальної фізики Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua

Eva Ruslanivna Grushova – student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: evagrusovaa@gmail.com

Kateryna Valentynivna Pokhodoshchuk – student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: katerinapohodosuk@gmail.com

Academic supervisor: **Martyniuk Volodymyr Valeriiovych** — Associate Professor of the Department of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua

УДК 539.1

Сніжинська В. В.
Кравець В. В.

АТОМНА І ЯДЕРНА ФІЗИКА: РАДІОАКТИВНІСТЬ ТА ЯДЕРНІ РЕАКЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто основні поняття атомної та ядерної фізики, зокрема явище радіоактивності та ядерні реакції. Описано історію відкриття, механізми ядерних реакцій і їх значення в природі й науці. Розглянуто сучасні дослідження та практичне застосування ядерних технологій в енергетиці, медицині, геології й екології. Підкреслено важливість подальших досліджень для безпечного використання ядерної енергії.

Ключові слова: радіоактивність, ядерна фізика, альфа-розпад, бета-розпад, гамма-випромінювання, ядерна енергетика, ядерна медицина, радіоізотопи, екологія, CONUS, історія радіоактивності.

Abstract

The report examines the basic concepts of atomic and nuclear physics, in particular the phenomenon of radioactivity and nuclear reactions. The history of the discovery, the mechanisms of nuclear reactions and their significance in nature and science are described. Modern research and practical application of nuclear technologies in energy, medicine, geology and ecology are considered. The importance of further research for the safe use of nuclear energy is emphasized.

Keywords: radioactivity, nuclear physics, alpha decay, beta decay, gamma radiation, nuclear power, nuclear medicine, radioisotopes, ecology, history of radioactivity.

Вступ

Атомна та ядерна фізика вивчає будову атомів, їхніх ядер та процеси, пов'язані з ядерними перетвореннями. Особливу увагу привертає радіоактивність — здатність нестабільних ядер самовільно перетворюватися з виділенням енергії. Ці явища є ключовими для розуміння структури матерії, розвитку нових джерел енергії, медицини й безпеки. Сучасні технології в енергетиці та діагностиці базуються на знанні механізмів радіоактивного розпаду та ядерних реакцій. У цій доповіді розглядаються фізичні основи, історія відкриттів, прикладні аспекти та виклики, пов'язані з радіоактивністю.

Результати дослідження

1. Основи радіоактивності

Радіоактивність — це явище спонтанного перетворення нестабільних ядер атомів у більш стійкі, під час якого відбувається випромінювання різних видів частинок або електромагнітного випромінювання. Цей процес є фундаментальним у ядерній фізиці і поділяється на кілька основних типів розпаду.

Альфа-розпад (α-розпад): ядро втрачає дві протони та дві нейтрони, утворюючи альфа-частинку. Це зменшує атомний номер на 2 і масове число на 4.

Бета-розпад (β-розпад) — це процес, під час якого відбувається перетворення нейтрона у протон або навпаки, що супроводжується випуском електрона (β^-) або позитрона (β^+). При цьому заряд ядра змінюється, але масове число залишається незмінним, що веде до утворення нового ізотопа або елемента.

Гамма-розпад (γ-розпад) характеризується випромінюванням високочастотних електромагнітних хвиль без зміни кількості нуклонів у ядрі. Зазвичай гамма-випромінювання супроводжує інші види розпаду, дозволяючи ядерній системі перейти у більш стабільний енергетичний стан [1].

2. Історія відкриття радіоактивності

Почалося все з відкриття рентгенівського випромінювання Вільгельмом Рентгеном у 1895 році. Він виявив, що невидимі промені проходять крізь предмети та створюють зображення, що стало проривом у науці й медицині. У 1896 році Антуан Анрі Беккерель, досліджуючи флуоресценцію,

випадково виявив, що уран випромінює енергію без зовнішнього джерела — це й було відкриттям природної радіоактивності.

Подальші дослідження продовжили Марія та П'єр Кюрі. У 1898 році вони відкрили два нові радіоактивні елементи — полоній і радій, активність якого виявилася в мільйони разів вищою за уран. Їхня праця стала основою нової галузі науки. Виділення радію вимагало величезних зусиль і позначилося на їхньому здоров'ї — небезпека радіації тоді ще не була відома. У 1903 році Беккерель і подружжя Кюрі отримали Нобелівську премію за відкриття радіоактивності, що стало початком нової ери у фізиці, медицині та енергетиці [2].

3. Ядерні реакції

Нещодавні дослідження вчених з Університету Суррея та інших установ дозволили вперше виміряти ядерну реакцію, що може відбуватися під час зіткнень нейтронних зірок. Зокрема, було вивчено реакцію $^{94}Sr(a,n)^{97}Zr$, де радіоактивний стронцій-94 захоплює альфа-частинку, випромінює нейтрон і перетворюється на цирконій-97. Це дослідження надає нові уявлення про утворення важких елементів у Всесвіті та може сприяти розвитку ядерної енергетики [3].

Також, в рамках експерименту CONUS, вчені досліджують когерентне розсіяння нейтрино на ядрах атомів, що може мати важливе значення для розуміння властивостей нейтрино та фундаментальних взаємодій [4].

4. Застосування радіоактивності та ядерних реакцій

Енергетика. Ядерна енергетика базується на використанні реакцій поділу важких ядер, таких як уран-235, для виробництва електроенергії. Ці реакції відбуваються в ядерних реакторах, де контрольований ланцюговий процес дозволяє отримувати значну кількість енергії. Сучасні дослідження спрямовані на розробку нових типів реакторів, що будуть більш безпечними та ефективними [5].

Медицина. У медицині радіоактивні ізотопи широко використовуються як для діагностики, так і для лікування. Радіофармацевтичні препарати (РФП), що містять радіоізотопи, застосовуються в ядерній медицині для виявлення та лікування онкологічних захворювань. Такі методи, як позитронно-емісійна томографія (ПЕТ), однофотонна емісійна комп'ютерна томографія (ОФЕКТ) та сцинтиграфія дозволяють точно локалізувати пухлини й оцінити функціональний стан органів. Крім того, радіонуклідна терапія забезпечує адресну доставку радіоактивних речовин безпосередньо до патологічного осередку [6].

Екологія та геологія Радіоактивні методи використовуються в геології для датування порід та вивчення процесів, що відбувалися в минулому. Також, дослідження радіоактивного забруднення навколишнього середовища дозволяє оцінювати вплив техногенних факторів на екосистеми та розробляти заходи з охорони довкілля [7].

Висновки

Розуміння радіоактивності та ядерних реакцій має важливе значення для розвитку сучасної науки й технологій. Ці знання знаходять широке застосування в енергетиці, медицині, геології та екології. Сучасні дослідження сприяють підвищенню безпеки та ефективності ядерних технологій. Подальше вивчення цих процесів є ключовим для сталого розвитку й безпечного використання ядерної енергії в майбутньому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Вибрані лекції з курсу «Радіаційна біофізика», [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://biology.univ.kiev.ua/images/stories/Kafedry/biofiziki/Library/Rad_Biophys_2012.pdf.
2. Marie and Pierre Curie and the discovery of polonium and radium, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.nobelprize.org/prizes/themes/marie-and-pierre-curie-and-the-discovery-of-polonium-and-radium/.
3. Nanomaterials used to measure first nuclear reaction on radioactive nuclei produced in neutron star collisions, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://phys.org/news/2025-03-nanomaterials-nuclear-reaction-radioactive-nuclei.html.
4. CONUS experiment, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/CONUS_experiment
5. Радіоактивність — Енергетика, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://energetika.in.ua/ua/books/book-2/46-entsiklopediya/piznannya-j-dosvid-shlyakh-do-suchasnoji-energetiki/chastina-4-stanovlennya-atomnoji-energetiki/rozdil-16-vid-vidkrittya-radioaktivnosti-do-lantsyugovoji-reaktsiji-podilu-uranu/111-16-1-na-stsenu-vikhodit-uran-radioaktivnist.
6. Сучасні досягнення радіаційної медицини, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://soic.in.ua/articles161.
7. РАДІОЕКОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ , [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi36/0030447.pdf

Сніжинська Влада Володимирівна – студентка групи 3КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vladasnizhynska@gmail.com

Кравець Вадим Володимирович – студент групи 3КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vadim13040@gmail.com

Snizhynska Vlada Volodymyrivna – student of group 3КН-24б, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vladasnizhynska@gmail.com

Kravets Vadym Volodymyrovych – student of group 3КН-24б, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vadim13040@gmail.com

УДК 681.12

П. Т. Томков
В. М. Валерійович

ТОПОЛОГІЧНІ КУБІТИ ТА ПРОРИВ MICROSOFT: ШЛЯХ ДО ВІДМОВОСТІЙКИХ КВАНТОВИХ ОБЧИСЛЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто квантові обчислення та труднощі, які стоять на шляху до створення справжнього квантового комп'ютера. Основну увагу зосереджено на топологічних кубітах — особливих квантових елементах, які мають природний захист від помилок. У 2025 році компанія Microsoft представила перший у світі чип з топологічними кубітами під назвою "Majorana 1". Цей прорив може суттєво пришвидшити розвиток квантових технологій. Також пояснено, як працюють ці кубіти, чим вони відрізняються від традиційних та чому винахід Microsoft має таке велике значення.

Ключові слова: кубіт, квантові обчислення, топологічні кубіти, Майоранові ферміони, стабільність.

Abstract

The report examines quantum computing and the challenges to building a true quantum computer. It focuses on topological qubits, special quantum elements that are inherently error-proof. In 2025, Microsoft unveiled the world's first chip with topological qubits, called "Majorana 1." This breakthrough could significantly accelerate the development of quantum technologies. It also explains how these qubits work, how they differ from traditional ones, and why Microsoft's invention is so important.

Keywords: qubit, quantum computing, topological qubits, Majorana fermions, stability.

Вступ

Квантові обчислення — це напрямок, який використовує закони квантової фізики для обробки інформації. Квантові обчислення спираються на такі явища, як суперпозиція, заплутаність та квантова інтерференція. На відміну від звичайних комп'ютерів, які працюють з бітами (0 або 1), квантові використовують кубіти — одиниці, які можуть бути і 0, і 1 одночасно. Це відкриває можливості для надзвичайно потужних обчислень. Але поки що створити стабільний квантовий комп'ютер складно, бо кубіти дуже чутливі до зовнішнього впливу. Один із нових підходів — використання так званих топологічних кубітів, які мають природний захист від таких впливів. Однак, щоб квантові комп'ютери стали по-справжньому корисними та масштабованими, кубіти мають бути неймовірно стабільними і зберігати свій квантовий стан достатньо довго для складних обчислень. Найбільша проблема тут – це квантова декогеренція, тобто втрата квантової інформації через взаємодію з навколишнім середовищем. Квантові стани дуже чутливі, тому найменші зовнішні впливи – чи то температура, електромагнітне випромінювання, механічні вібрації – можуть призвести до помилок. Це робить масштабування квантових комп'ютерів надскладним, адже підтримувати когерентність кубітів протягом тривалого часу – це технічний виклик.

Результати дослідження

Топологічні кубіти кодують квантову інформацію, використовуючи хитромудре плетіння топологічно захищених квазічастинок, відомих як аніони. Їхня стійкість до локальних збурень пояснюється тим, що інформація закодована не локально, а розподілена по всій квантовій системі, що робить її менш вразливою до шуму. Цей процес плетіння робить топологічні кубіти більш стійкими до помилок, викликаних шумом навколишнього середовища, і, теоретично, менш схильними до декогеренції. Вбудований захист від помилок – це ключова перевага, яка стимулює довгострокові інвестиції в топологічні кубіти, адже він дозволяє кубітам зберігати квантову інформацію значно довше. Microsoft займається квантовою інформатикою з 2000 року, зробивши ставку на топологічні квантові обчислення, тоді як більшість дослідників зосереджувалися на надпровідних кубітах. Компанія щорічно інвестує близько 300 мільйонів доларів у квантові дослідження, що підкреслює її стратегічну відданість цій технології.

Майоранівські нульові моди (МНМ) – це екзотичні квазічастинки, які є основними будівельними блоками для топологічних кубітів Microsoft. Вони зберігають квантову інформацію через "парність" електронів. У топопровідниках – новому класі матеріалів, що є, по суті, "новим станом матерії" –

неспарений електрон розподіляється між парою МНМ, роблячи його “невидимим для навколишнього середовища” і, таким чином, стійким до збурень. Ці топопровідники створюються на основі гетероструктур арсеніду індію та алюмінію, які розробляються та виготовляються буквально атом за атомом. Microsoft розробила Протокол топологічного розриву (TGP) для виявлення присутності МНМ та енергетичної щілини в пристроях.

У 2025 році Microsoft представила чип під назвою Majorana 1, який містив 8 топологічних кубітів. Вони були реалізовані у вигляді так званих тетронів — структур, де 4 майоранові моди створюють один кубіт. Основою для цього стали нові матеріали — топокондуктори, які мають властивості і

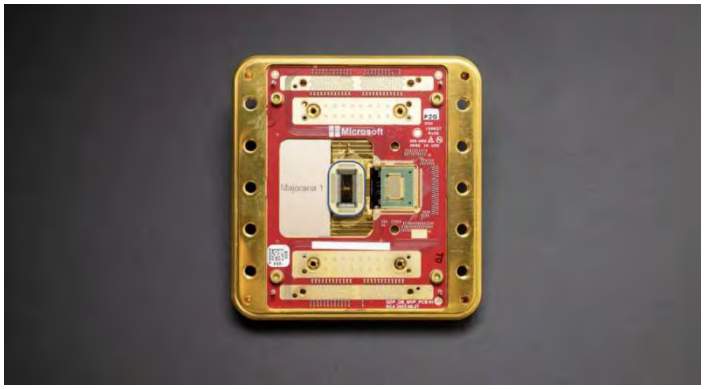

Рис. 1 Чип “Majorana 1”

надпровідників, і топологічних ізоляторів. Це дозволяє зменшити потребу в складній корекції помилок і відкриває шлях до створення чипів з мільйонами кубітів. Дискусії щодо переконливості доказів існування МНМ залишаються активними. Критики, такі як Генрі Легг, стверджують, що протокол топологічного розриву (TGP), який використовує Microsoft, є недосконалим і схильним до “хибних спрацьовувань” або “двійників”, які можуть імітувати сигнали МНМ. Існують також занепокоєння щодо стабільності надпровідної щілини чіпа та невирішених проблем масштабованості. Труднощі полягають у розрізненні справжніх майоранівських станів від “звичайних квантових точок”, які можуть давати схожі експериментальні сигнали. У лютому 2025 року в журналі Nature була опублікована стаття Microsoft “Interferometric single-shot parity measurement in InAs-Al hybrid devices”, що описує техніку вимірювання парності ферміонів. Однак редакційна примітка Nature чітко зазначає, що результати не є прямим доказом існування МНМ. У відповідь Microsoft заявила, що стаття в Nature була подана близько року тому і не відображає їхній останній прогрес, а більше даних буде опубліковано “в найближчі тижні та місяці”.

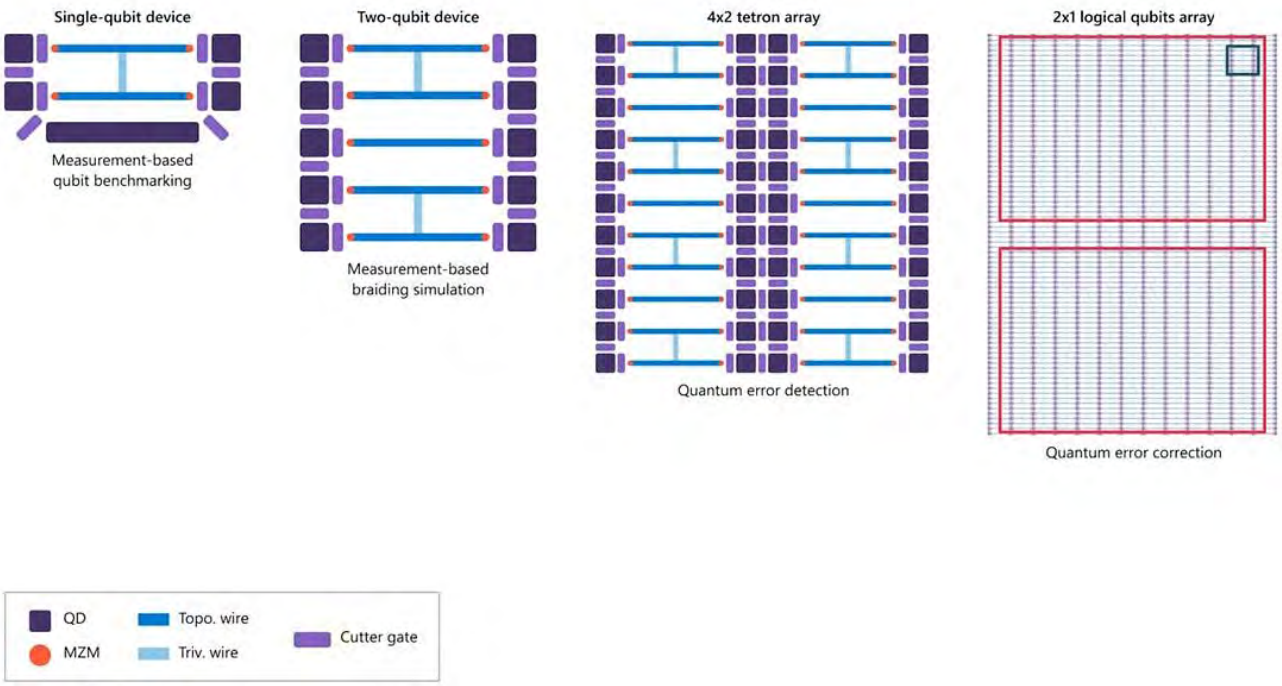

Рис. 2 Масштабування топологічних квантових пристроїв для корекції помилок

Компанія планує створити відмовостійкий прототип (FTP) протягом років, а не десятиліть. Наступний крок передбачає масштабовану архітектуру, побудовану навколо одноквантового пристрою під назвою тетрон, з метою створення масиву 4x2. Кінцева мета — досягти одного мільйона кубітів на

одному чіпі протягом наступних кількох років. “Роки, а не десятиліття” є ключовим відмінним фактором від інших лідерів, які припускають, що корисні квантові комп'ютери з'являться лише через десятиліття (наприклад, генеральний директор Nvidia Дженсен Хуанг, який припускає два десятиліття). У разі успішної реалізації топологічні квантові обчислення мають потенціал для вирішення широкого спектру складних проблем у різних галузях. Це включає вирішення складних хімічних питань, таких як причини корозії або тріщин, що може призвести до розробки самовідновлювальних матеріалів для мостів, деталей літаків, екранів телефонів або подряпаних дверей автомобілів. Квантові комп'ютери також можуть допомогти у розкладанні мікропластику та усуненні вуглецевих забруднювачів. У галузі охорони здоров'я та біоінформатики вони можуть покращити відкриття ліків та моделювання ферментів для точної медицини, а також підвищити точність кліматичних симуляцій. Крім того, квантові обчислення обіцяють покращення алгоритмів шифрування, стійких до квантових атак.

Висновки

Значні інвестиції Microsoft та нещодавні оголошення, такі як чіп Majorana 1, розробка топопровідників та впровадження цифрового керування представляють сміливу спробу подолати найбільші перешкоди квантових обчислень — декогеренцію та складність виправлення помилок. Топологічні кубіти, з їхньою внутрішньою стійкістю до шуму, пропонують привабливий шлях до відмовостійких та масштабованих квантових комп'ютерів. Microsoft зробила значний прогрес у реалізації теоретичних концепцій, таких як майоранівські нульові моди та топопровідники, та розробила унікальну архітектуру та методи керування, які потенційно спрощують масштабування та зменшують накладні витрати на виправлення помилок. Проте, існує сильна наукова дискусія та потреба в подальшій незалежній валідації існування МНМ та реальної масштабованості. Історія відкликаних публікацій та поточний скептицизм підкреслюють важливість наукової суворості та прозорості у цій висококонкурентній галузі. Наукова спільнота очікує на подальші, більш переконливі експериментальні докази та відтворювані результати, які підтвердять заявлені прориви.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Microsoft заявляє про прорив у створенні квантового комп’ютера. – Режим доступу: https://speka.media/microsoft-zayavlyaje-pro-proriv-u-stvorenni-kvantovogo-kompyutera-9dn7n1 – Назва з екрана.

2. До квантових обчислень — роки, а не десятиліття: Microsoft представила чип Majorana-1. – Режим доступу: https://forklog.com.ua/news/do-kvantovyh-obchyslen-roky-a-ne-desyatylittya-microsoft-predstavyla-chyp-majorana-1 – Назва з екрана.

3. Квантова революція: Microsoft розробила перші топологічні кубіти. – Режим доступу: https://nnews.com.ua/kvantova-revolyutsiya-microsoft-rozrobyla-pershi-topologichni-kubity.html – Назва з екрана.

4. Microsoft показала перший квантовий процесор на топологічних кубітах. – Режим доступу: https://nauka.ua/news/microsoft-pokazala-pershij-kvantovij-procesor-na-topologichnih-kubitah – Назва з екрана.

5. Microsoft заявляє: створила новий стан матерії. – Режим доступу: https://futuro.in.ua/news/5444-microsoft-zayavlyaye-stvoryla-novyy-stan-materiyi.html – Назва з екрана.

6. Вікіпедія: Majorana. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Majorana_1 – Назва з екрана.

7. Форум DOU: Квантовий прорив Microsoft. – Режим доступу: https://dou.ua/forums/topic/52597/ – Назва з екрана.

8. Що таке квантові обчислення – простими словами // Mind the Graph. – Режим доступу: https://mindthegraph.com/blog/uk/%D1%89%D0%BE-%D1%82%D0%B0%D0%BA%D0%B5-%D0%BA%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%BE%D0%B2%D1%96-%D0%BE%D0%B1%D1%87%D0%B8%D1%81%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F – Назва з екрана.

9. Квантові обчислення: відкриття майбутнього // SpaceLab. – Режим доступу: https://spacelab.ua/articles/kvantovi-obchislennya-vidkrittya-majbutnogo/ – Назва з екрана.

10. Вікіпедія: Кубіт. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D1%83%D0%B1%D1%96%D1%82 – Назва з екрана.

11. Вікіпедія: Квантова декогеренція. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%BE%D0%B2%D0%B0_%D0%B4%D0%B5%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%8F – Назва з екрана.

12. Вікіпедія: Ферміон Майорани. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A4%D0%B5%D1%80%D0%BC%D1%96%D0%BE%D0%BD_%D0%9C%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D1%80%D0%B0%D0%BD%D0%B8 – Назва з екрана.

13. Ermakov, M., Korobenko, A. Topological Quantum Computation Based on Majorana Fermions // Low Temperature Physics. – 2021. – Vol. 47, No. 5. – P. 435–439. – DOI: http://jnas.nbuv.gov.ua/j-pdf/PhNT_2021_47_5_9.pdf.

14. Microsoft unveils Majorana-1: the world's first quantum processor powered by topological qubits // Azure Quantum Blog. – 2025. – 19 лютого. – Режим доступу: https://azure.microsoft.com/en-us/blog/quantum/2025/02/19/microsoft-unveils-majorana-1-the-worlds-first-quantum-processor-powered-by-topological-qubits/ – Назва з екрана.

15. Marcus, C. M. et al. Microsoft Quantum: A topological qubit milestone // Nature. – 2024. – Vol. 627. – P. 876–881. – DOI: https://www.nature.com/articles/s41586-024-08445-2.

Томков Павло Тарасович — студент групи 4КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: 01-24-379.stud@vntu.edu.ua

Науковий керівник: ***Мартинюк Володимир Валерійович*** — кандидат техн. наук, доцент кафедри Загальної фізики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Tomkov Pavlo T. — *Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dimawater43@gmail.com*

Supervisor: ***Martyniuk Volodymyr V.*** — *Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia*

УДК 539.1

В. В. Мартинюк
В. О. Зозуля

КВАНТОВА ГРАВІТАЦІЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В цій роботі розглянуто поняття чотирьох фундаментальних взаємодій природи: гравітації, електромагнетизму, сильної та слабкої взаємодії. Основну увагу приділено гравітації як винятковій силі, яка не має підтвердженого квантового носія взаємодії — гравітона. Описано, як стандартна модель описує три з чотирьох взаємодій через квантові теорії поля, тоді як гравітація досі базується на класичній загальній теорії відносності Ейнштейна. Пояснено, чому створення квантової теорії гравітації є складною задачею: стандартні методи, зокрема перенормалізація, не працюють для гравітаційного поля, що унеможливлює поєднання загальної теорії відносності з квантовою механікою.

Ключові слова: квантова гравітація, гравітон, фотон, загальна теорія відносності, перенормалізація.

Abstract

This paper examines the concept of the four fundamental interactions of nature: gravity, electromagnetism, strong and weak interactions. The main focus is on gravity as an exceptional force that does not have a confirmed quantum carrier of the interaction - the graviton. It describes how the Standard Model describes three of the four interactions through quantum field theories, while gravity is still based on Einstein's classical general theory of relativity. It explains why creating a quantum theory of gravity is a difficult task: standard methods, in particular renormalization, do not work for the gravitational field, which makes it impossible to combine general relativity with quantum mechanics.

Keywords: quantum gravity, graviton, photon, general relativity, renormalization.

Вступ

Гравітони – це, напевно, майже невловима частинка. Але чому в гравітації взагалі повинні існувати якісь частинки? Взагалі то, вони і не повинні. Але сьогодні багато вчених вважають що вони можуть існувати і на користь цього є чимало цікавих аргументів. Але, поки що, гравітони – частинки виключно гіпотетичні. У вчених немає прямого доказу їх існування, а про те, чи можна їх виявити взагалі, вчені сперечаються не перше десятиліття.

Основна частина

Існує чотири фундаментальні взаємодії, які іншими словами називають чотирма силами природи: гравітація, електромагнетизм, сильна взаємодія та слабка взаємодія. Вважається, що вони керують всіма процесами, що ми спостерігаємо у Всесвіті. Три з чотирьох сил, а саме електромагнетизм, сильна та слабка взаємодія, описуються стандартною моделлю елементарних частинок. І головне, що для кожної з них є свої частинки, або група частинок, так званих носіїв взаємодії: фотон для електромагнетизму, W- і Z- бозони для слабкої взаємодії і група глюонів для сильної взаємодії. Ці частинки є механізмом роботи взаємодій. Наприклад, чому частинки, що мають однаковий електричний заряд (припустимо два електрона) відштовхуються, а з різним електричним зарядом – притягуються? Звідки вони знають, що повинні це робити? Тут і потрібні носії взаємодії, в даному випадку фотони. Електрони ними обмінюються і це приводить до певного результату. Так само кварки всередині протона або нейтрона обмінюються глюонами за рахунок чого утримуються разом. Як вже було сказано, такі носії взаємодії існують лише для трьох із чотирьох взаємодій. Але для гравітації ні. Власне, гравітон і є цим гіпотетичним, досі не виявленим носієм взаємодії гравітації. Ніби логічно, що якщо у всіх інших сил є свої частинки, то і у гравітації вони повинні бути. Але насправді не обов'язково. Гравітація має велику відмінність від інших сил. І саме через свою унікальність дуже важко поєднати гравітацію з іншими силами. Наприклад, гравітація – найслабша зі всіх фундаментальних взаємодій, при чому слабша вона не в кілька раз, а на багато порядків. Хоча різниця в силі і велика, але це не здається проблемою. Але, можна навести інший приклад. Електромагнетизм, сильна та слабка

взаємодія діє на частинки, які мають певний вид заряду. З електромагнетизмом більш менш все зрозуміло. А частинки, на які діє сильна взаємодія, мають колірний заряд. Ця назва не має ніякого стосунку до оптичного кольору. У електромагнетизму два типи заряду (позитивний та негативний), а в сильної взаємодії – колірний заряд, що має три кольори: червоний, зелений та синій. В гравітації немає позитивного чи негативного заряду, або колірного заряду. В гравітації всього один варіант «заряду», роль якого грає маса та енергія. І з цього можна зробити один цікавий висновок: якщо інші взаємодії діють лише на ті частинки, які мають потрібні заряди, то гравітація діє на все, що має енергію, або масу. Це єдина сила, що діє на всі частинки і взагалі на все навколо. В фотона немає маси, але є енергія. Тобто фотон також підкоряється гравітації. Класична теорія гравітації – це загальна теорія відносності Ейнштейна, в якій єдиний простір-час не є порожнечею, а є самостійною сутністю, яка в присутності маси або енергії викривляється. Таким чином одні об'єкти, що викривляють простір змушують інші об'єкти рухатись по цьому викривленому простору певним чином. Це і називається гравітацією. Теорії трьох інших сил, а саме електромагнетизму, сильної та слабкої взаємодії, описують їх як щось, що відбувається на фоні статичного простору-часу. І тільки теорія гравітації описує еволюцію самого простору-часу. Простіше кажучи, три інших сили діють в просторі-часі, а гравітація – це ефекти самого простору-часу.

Загальна теорія відносності – класична. Іншими словами, вона не квантова. Доволі часто коли описують різницю між загальною теорією відносності і квантовими теоріями акцент роблять на тому, що теорія гравітації описує те, що відбувається на масштабах макроскопічних, а квантові теорії описують те, що відбувається на масштабах мікроскопічних. В класичній теорії фізичні величини мають чіткі значення, які ми можемо виміряти з великою точністю. А в квантових теоріях зробити те ж саме для частинок – неможливо. Згідно принципу невизначеності Гейзенберга неможливо точно знати абсолютно все про частинку. Якщо ми точніше визначаємо швидкість частинки, то менш точно ми будемо знати місцезнаходження цієї частинки і навпаки. В класичній теорії подібного немає. І з цим пов'язаний той факт, що класична теорія – детерміністична. Якщо ми знаємо все про поточний стан системи, то ми можемо точно передбачити що з нею відбудеться в майбутньому. Наприклад, якщо ми кинемо м'яч і зробимо стоп-кадр на телефоні, то, знаючи його положення, швидкість, напрямок і всі фактори які на нього можуть вплинути, ми зможемо точно передбачити по якій траєкторії полетить м'яч далі і де він виявиться. В квантових теоріях навпаки, всюди є ймовірність. Ми не можемо стан системи визначити точно, а значить і те, що з нею відбудеться в майбутньому також визначити не зможемо. Можна тільки говорити про певну ймовірність того, що з системою може статися. Особливо важлива відмінність в тому, що в квантовій механіці фізичні велечини квантуються. Це означає що енергія, положення, імпульс, спін можуть приймати не будь-які значення, а лише певні. Яскравий приклад цього – електрон, який в атомі займає строго певні енергетичні рівні. А щоб електрон перескочив на інший енергетичний рівень потрібно не просто багато енергії, необхідно випромінювання з певною довжиною хвилі. Також варто згадати, що квантові теорії, що описують три з чотирьох фундаментальних взаємодії – це квантові теорії поля. В них центральне місце займають квантові поля, які пронизують весь Всесвіт, а частинки – це збурення в цих полях з певною енергією. Коли говоримо про гравітацію, то також згадуємо поле – гравітаційне поле. Але різниця в тому, що це поле класичне, а не квантове. Воно не квантується. А в квантових полів є свої дискретні кванти. Фотон – квант електромагнітного поля, глюон – кванти глюонного поля і т.д. Загальна теорія відносності – не квантова. В ній немає ніяких частинок гравітації, а гравітон був би квантом гравітаційного поля в квантовій гравітації.

В чому ж проблема створити квантову теорію гравітації? Про деякі відмінності гравітації від інших сил було згадано. Але якщо поглянемо на інші сили, наприклад на електромагнетизм, то раніше він також описувався класичною теорією і тільки потім була створена квантова електродинаміка. Можливо необхідно просто застосувати схожі математичні методи, але вже до гравітації? Вчені довгий час стараються саме це і зробити, але в них поки що нічого не вийшло. Проблема в тому, що коли вчені стараються створити квантовий опис для фундаментальних взаємодій в розрахунках починають з'являтися нескінченності. Але є спосіб, який дозволяє боротися з нескінченністю. Тут використовують так звану перенормалізацію. Суть в тому, що в розрахунки певним чином додаються додаткові параметри, які ці нескінченності відміняють. Такий прийом призводить до того, що теорія не тільки видає результати, які мають фізичний зміст, але ще і підтверджується експериментами з високою точністю. Теорії з якими цей трюк проходить називають перенормалізованими. І квантові теорії, які описують три з чотирьох взаємодій є такими. Але спроба створити квантову гравітацію схожим

шляхом здається неперенормалізованою. Це значить, що при спробі квантувати гравітацію в розрахунках з'являються нескінченності і спроба виправити це через перенормалізацію не є вдалою. Тому що, щоб прибрати одні нескінченності необхідно добавляти нескінченне число додаткових параметрів. Часто це є однією з причин, яку мають на увазі, коли говорять про те, що загальну теорію відносності не вдається поєднати з квантовою теорією. Але вчені все ж намагаються знайти квантову теорію гравітації. Це дало би величезний прорив в світі фізики. І можливість вирішити проблеми чорних дир (наприклад, проблему сингулярності), можливість зрозуміти що відбувалось в перші миті існування Всесвіту, з чим теперішні теорії поки що не справляються. Ну і звісно можливість створити так звану теорію всього. Але не треба виключати можливість, що гравітацію не вийде квантувати, тобто вона принципово інша, працює по-іншому, ніж інші сили. Якщо це так, то і ніяких гравітонів немає. І навпаки, якщо вченим вдасться найти гравітон – це доведе квантову природу гравітації. Цікаво, що у вчених навіть є ідеї про те, який цей гравітон повинен бути.

Як і з багатьма поки гіпотетичними термінами існує не один опис гравітона. Що ж таке взагалі гравітон? Як це взагалі, частинка гравітації? Тут ми можемо провести паралель з іншими частинками і полями. В якості прикладу візьмемо електромагнетизм, для якого квантовий опис вже існує. В нас є дві частинки з зарядом (наприклад електрони), які по іншому ще описуються як збурення в електромагнітному полі з певною енергією. Коли вони знаходяться досить близько один до одного, вони відштовхуються і сучасні теорії пояснюють це тим, що два електрона обмінялись фотоном – носієм електромагнітної взаємодії, яке є збуренням в електромагнітному полі (ще його називають полем фотонним). В випадку з гравітонами ситуація схожа, але замість електронів, у яких повинен бути певний заряд, ми можемо розглядати будь-які частинки з масою та енергією. І коли вони достатньо зближуються, то вони притягуються гравітацією, обмінюючись вже гравітонами. Порівняння фотонів з гравітонами не випадкове. Сучасні теорії передбачають, що якщо гравітон існує, то він повинен мати певні властивості. І по багатьох параметрам він схожий на фотон. Скоріш за все, вони, як і фотони, не мають маси, а значить, вони, як і фотони, рухаються зі швидкістю світла. Відрізняється гравітон від фотона спіном. Якби він існував, то це була б єдина елементарна частинка зі спіном 2, але поки гравітони напряму виявлені не були. Але можливо вони себе можуть якось проявляти? Є ще один цікавий аспект порівняння гравітонів з фотонами, адже фотони є не тільки носіями електромагнітної взаємодії. Мова йде про світло. Світло має квантову природу і складається з фотонів, які, як і всі інші частинки, можуть поводити себе як частинки, так і як хвилі. Тоді виходить існують також гравітаційні хвилі. Ці хвилі, на відміну від гравітонів, були виявлені напряму експериментально. Астрофізик Ітан Сігель порівнює хвилі гравітаційні з хвилями на воді. Ми бачимо хвилі на воді, вони є об'єктами макроскопічними. Але якщо ми збільшимо зображення хвилі, то побачимо, що насправді це рух багатьох молекул води. Ситуація з гравітаційними хвилями може бути схожою. Різниця поки що в тому, що макроскопічні хвилі за допомогою певних детекторів ми бачимо, а от гравітона на масштабах мікроскопічних поки що не виявилено.

Висновок

Серед чотирьох фундаментальних взаємодій гравітація залишається найменш вивченою у контексті квантового опису. Попри значні успіхи у формалізації квантових теорій електромагнетизму, сильної та слабкої взаємодії, спроби побудувати узгоджену квантову теорію гравітації наразі не дали задовільного результату. Пошуки гравітона як кванта гравітаційного поля є важливою складовою цих зусиль, оскільки його виявлення стало б переконливим свідченням квантової природи гравітаційної взаємодії. Розв'язання проблеми квантування гравітації дозволило б здійснити довгоочікуване об'єднання загальної теорії відносності з квантовою механікою та створити єдину теоретичну основу для опису всіх фундаментальних процесів у природі. Такий прорив мав би фундаментальне значення як для розуміння еволюції Всесвіту, так і для подолання концептуальних обмежень сучасної фізики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. C. Rovelli, Quantum Gravity – 2004. – Режим доступу до ресурсу: https://assets.cambridge.org/97805218/37330/frontmatter/9780521837330_frontmatter.pdf

2. И. Владленова, Философско-методологические проблемы квантовой теории гравитации – 2008. – Режим доступу до ресурсу: https://repository.kpi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/27ff2c15-a371-45cb-95da-f6607bccdddd/content
3. T. Rothman, S. Boughn, Can Gravitons Be Detected?– 2008. – Режим доступу до ресурсу: https://www.researchgate.net/publication/1970628_Can_Gravitons_Be_Detected

Зозуля Владислав Олександрович – студент групи 4КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: adunadan12@gmail.com.

Науковий керівник: ***Володимир Валерійович Мартинюк***—доцент Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua.

Zozulya Vladyslav Oleksandrovych – student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: adunadan12@gmail.com.

Academic supervisor: ***Volodymyr Valeriyovych Martynyuk***— Associate Professor of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua.

УДК 004.932: 004.8

С. О. Кришталь[1]
М. В. Максимнюк[1]
Д. П. Проценко[1]

ПОРІВНЯННЯ ВАРІАНТІВ АРХІТЕКТУРИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ “РОЗУМНИЙ БУДИНОК”

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі проведено результати дослідження архітектурних моделей, які можуть бути використані під час створення локальної інформаційної системи типу «розумний будинок». Основну увагу зосереджено на аналізі функціональних і технічних характеристик трьох підходів до побудови архітектури: централізованої, децентралізованої (peer-to-peer) та клієнт-серверної. Визначено, що клієнт-серверна архітектура забезпечує оптимальний баланс між надійністю, керованістю та простотою реалізації в умовах локального середовища. Розглянуто основні принципи побудови таких систем, їхні технічні характеристики та особливості взаємодії компонентів. Окреслено перспективи подальшого вдосконалення архітектур шляхом впровадження адаптивних алгоритмів, підвищення безпеки та інтеграції з мобільним додатком.

Ключові слова: розумний будинок, інформаційна система, архітектура, клієнт-сервер, базові положення.

Abstract

This paper presents the results of a study on architectural models that can be used in the development of a local smart home information system. The focus is placed on analyzing the functional and technical characteristics of three main architectural approaches: centralized, decentralized (peer-to-peer), and client-server. It is determined that the client-server architecture offers an optimal balance between reliability, manageability, and ease of implementation in a local environment. The fundamental principles of constructing such systems, their technical specifications, and component interaction features are discussed. The paper also outlines prospects for further architectural improvements through the implementation of adaptive algorithms, enhanced security measures, and integration with a mobile application.

Keywords: smart home, information system, architecture, client-server, basic principles.

Вступ

У сучасному світі концепція «розумного будинку» стрімко набирає популярності та переходить із категорії інноваційних рішень у повсякденну реальність. Все більше житлових об’єктів обладнуються системами автоматизованого управління освітленням, кліматом, безпекою та побутовою технікою. Одним із ключових завдань під час розробки «розумного будинку» є вибір відповідної архітектури, що дозволить забезпечити стабільну роботу, масштабованість безпеку та зручність користування. Особливої уваги потребують локальні архітектури, які працюють без постійного підключення до інтернету, що важливо для захисту персональних даних і підвищення автономності [1-5].

Метою цієї роботи є порівняльний аналіз архітектур інформаційної системи «розумний будинок» та визначення оптимальної клієнт-серверної моделі для локального середовища. Основними завданнями є оцінка технічних характеристик, надійності, безпеки та простоти архітектурних підходів.

Результати дослідження

У ході дослідження було детально проаналізовано три основні архітектурні моделі інформаційної системи «розумний будинок»: централізовану , децентралізовану та клієнт-серверну.

Централізована архітектура:

Принцип роботи :

Усі пристрої підключені до одного центрального контролера, який відповідає за обробку даних, управління пристроями та координацію взаємодії.

Переваги:

- Простота реалізації та налаштування.
- Мінімальні витрати на розробку та впровадження.
- Централізований збір даних спрощує моніторинг.

Недоліки:

- Висока залежність від працездатності центрального контролера.
- Обмежена масштабованість, складно інтегрувати нові пристрої без перебоїв.

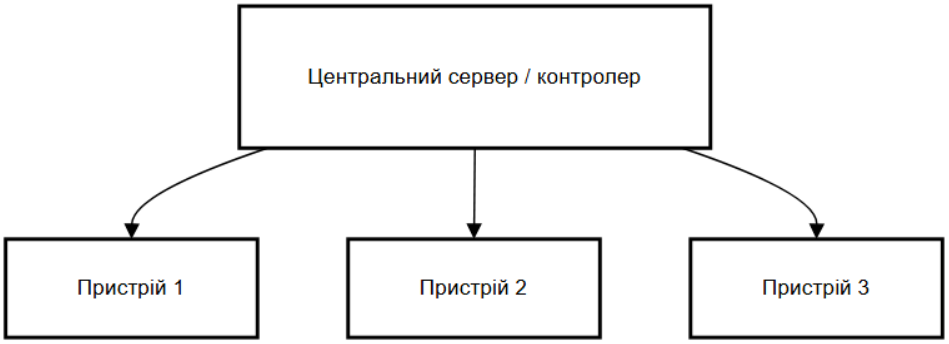

Рисунок 1 - проста діаграма роботи централізованої архітектури

Децентралізована архітектура:

Принцип роботи:

Пристрої взаємодіють напряму між собою, без єдиного центру управління. Кожен вузол може автономно приймати рішення.

Переваги:

- Висока відмовостійкість завдяки відсутності єдиної точки відмови.
- Автономність пристроїв підвищує гнучкість системи.
- Краще підходить для розподілених систем з великою кількістю пристроїв.

Недоліки:

- Складність в координації і синхронізації дій між вузлами.
- Підвищені ризики безпеки через розподілене зберігання і обробку даних.
- Масштабування системи потребує складних алгоритмів взаємодії.

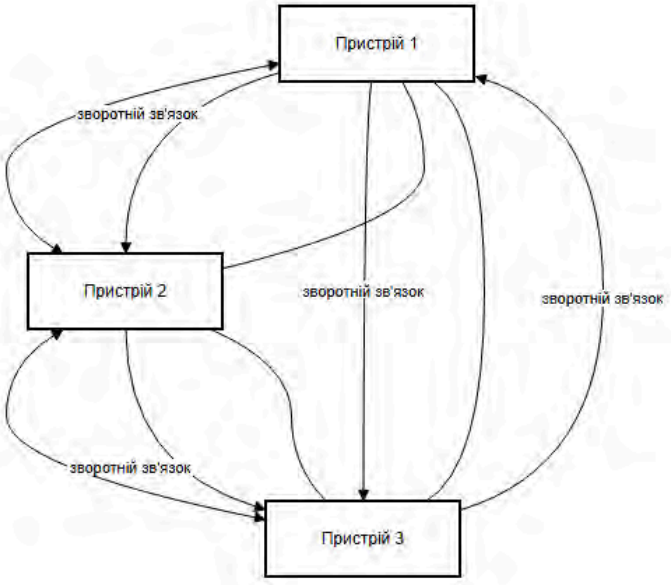

Рисунок 2 - проста діаграма роботи децентралізованої архітектури

Клієнт-серверна архітектура:

Принцип роботи:

Сервер централізовано обробляє запити клієнтів (пристроїв) керує логікою автоматизації та зберігає дані. Клієнти здійснюють звернення до сервера для виконання функцій.

Переваги:

- Забезпечує централізоване керування всією системою, що полегшує адміністрування і моніторинг.
- Гнучкість у реалізації інтерфейсу користувача та логіки автоматизації.
- Вища надійність завдяки можливості резервування сервера та централізованих заходів безпеки.
- Легкість масштабування - додавання нових клієнтів відбувається без значних змін у серверній частині.

Недоліки:

- Залежність від стабільності і продуктивності серверної частини.
- Витрати на обслуговування і підтримку серверного обладнання.
- Можливість затримки у відповіді при високому навантаженні на сервер.

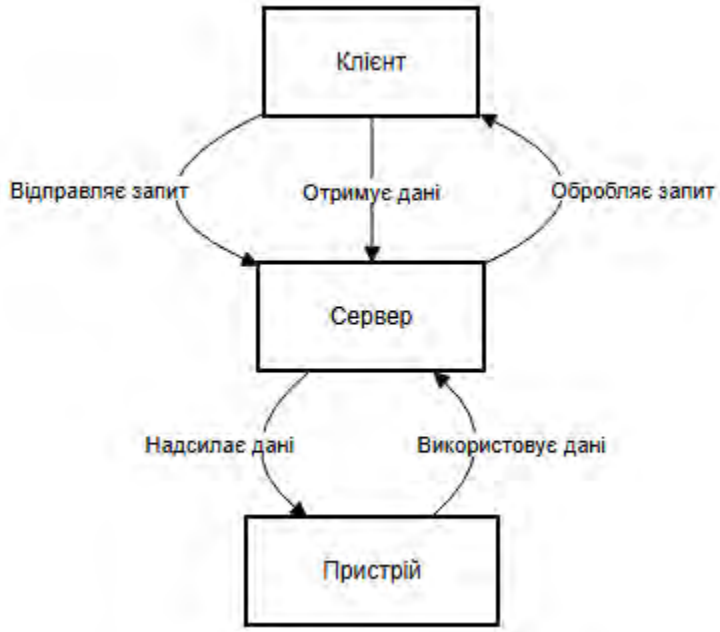

Рисунок 3 - проста діаграма роботи клієнт-серверної архітектури

Перспективні напрямки розвитку:

- Подальший розвиток гібридних архітектур, що поєднують переваги клієнт-серверних і децентралізованих моделей.
- Впровадження механізмів автоматичного відновлення та балансування навантаження для підвищення надійності системи.
- Інтеграція штучного інтелекту для адаптивного управління та прогнозування стану пристроїв у системі.
- Застосування новітніх протоколів бездротового зв'язку та IoT-рішень для покращення масштабованості і взаємодії компонентів.

Централізована архітектура базується на наявності одного центрального контролера, який відповідає за управління всіма пристроями в системі. Такий підхід простий у реалізації та має відносно низькі витрати на розробку. Проте він має суттєвий недолік — вихід з ладу центрального вузла призводить до повної зупинки роботи всієї системи, що знижує надійність.

Децентралізована (peer-to-peer) архітектура передбачає рівноправну взаємодію пристроїв без єдиного централізованого управління. Це забезпечує високу автономність та стійкість системи до відмов окремих вузлів. Водночас, складність керування, проблеми з безпекою та масштабованістю роблять цей підхід більш ресурсозатратним і важким для реалізації.

Клієнт-серверна архітектура поєднує переваги централізованого контролю та гнучкості. Сервер виконує роль централізованого управління і забезпечує інтеграцію логіки автоматизації, а клієнти надають зручний інтерфейс для користувачів. Така модель характеризується високою надійністю, простотою масштабування та покращеним контролем безпеки, що робить її оптимальним вибором для локальної системи «розумний будинок».

Основна відмінність між розглянутими архітектурними моделями полягає в способі організації керування та взаємодії між компонентами системи: централізована використовує один головний вузол для контролю, децентралізована базується на рівноправній взаємодії пристроїв, а клієнт-серверна передбачає централізований сервер, який обробляє запити пристроїв.

Централізована модель є простою у реалізації, але має обмежену надійність через єдину точку відмови. Децентралізована модель підвищує автономність та відмовостійкість, проте ускладнює управління і забезпечення безпеки. Клієнт-серверна архітектура забезпечує баланс між централізованим контролем і гнучкістю, що робить її оптимальною для локальних систем «розумний будинок»

Висновки

У ході дослідження було здійснено порівняльний аналіз трьох основних архітектур інформаційної системи типу «розумний будинок»: централізованої, децентралізованої (peer-to-peer) та клієнт-серверної. Кожна з моделей має свої переваги та недоліки, що визначають доцільність їх застосування в конкретних умовах.

Централізована архітектура відзначається простотою реалізації та мінімальними витратами на впровадження. Проте вона суттєво втрачає в надійності: вихід з ладу центрального вузла повністю паралізує систему. Це робить її мало придатною для стабільної роботи в умовах локального середовища, де критично важлива постійна доступність управління.

Децентралізована (peer-to-peer) модель забезпечує високий рівень автономності окремих пристроїв та виключає єдину точку відмови. Водночас її використання ускладнює реалізацію централізованої логіки автоматизації, створює проблеми з масштабуванням, уніфікацією протоколів взаємодії, а також ускладнює реалізацію ефективної політики безпеки.

Клієнт-серверна архітектура виявилася найбільш збалансованим варіантом. Вона забезпечує централізоване управління системою при збереженні гнучкості масштабування. Завдяки чіткому розподілу ролей між клієнтами й сервером досягається висока стабільність, можливість централізованого контролю доступу, ефективної реалізації логіки автоматизації та зручності для кінцевого користувача.На основі багатокритеріального аналізу (надійність, безпека, простота реалізації, масштабованість) клієнт-серверна модель отримала найвищу оцінку. Саме тому вона рекомендована як оптимальний підхід для побудови локальної інформаційної системи «розумний будинок».

З урахуванням подальшого розвитку таких систем, клієнт-серверна архітектура створює потенціал для інтеграції з хмарними сервісами, мобільними додатками та системами штучного інтелекту, що робить її гнучкою основою для розширення функціоналу та масштабування системи відповідно до зростаючих вимог користувачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. AI-based Smart Security System Using IoT for Smart Home Application. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.preprints.org/manuscript/202501.1887/v1
2. Definition: What is A Smart Home [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.mokosmart.com/iot-in-smart-home/
3. Розумні будинки: Технології та тренди [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://bizmag.com.ua/rynok-rozumnyh-budynkiv/
4. Usage of Saas Software Delivery Model in Intelligent Home Systems. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://pe.org.pl/articles/2019/7/9.pdf
5. Биков М. М. Розробка системи автоматизації житла “Розумний будинок”. Матеріали науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, 2022 р. Електрон. текст. дані. 2022. – Режим доступу: http://ir.lib.vntu.edu.ua//handle/123456789/40185

Кришталь Сергій Олександрович – студент групи 2ІСТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: krishtal.serg@gmail.com

Максимнюк Макар Віталійович – студент групи 2ІСТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: maksimnyk.m.v@gmail.com

Проценко Дмитро Петрович – канд. техн. наук, доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: procenko.d.p@vntu.edu.ua

Krishtal Serhii O. - student of Faculty of Intellectual Information Technology and Automation, 2IST-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail krishtal.serg@gmail.com

Maksymnyuk Makar Vitaliiovych – student of group 2IST-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maksimnyk.m.v@gmail.com

Protsenko Dmytro P. - candidate of technical sciences, associate professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: procenko.d.p@vntu.edu.ua

УДК 004.4:004.9:681.5

М. В. Максимнюк
Д. П. Проценко

РОЗРОБЛЕННЯ ІНТЕРФЕЙСУ КОРИСТУВАЧА В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ «РОЗУМНИЙ БУДИНОК» НА БАЗІ HOME ASSISTANT

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі здійснено огляд основних можливостей локальної клієнт-серверної інформаційної системи Home Assistant. Здійснено порівняльний аналіз інструментів для створення інтерфейсу користувача (Lovelace Dashboard, Grafana, Node-RED Dashboard, Floorplan та HADashboard (AppDaemon) Вибрано оптимальне рішення для створення інтерфейсу користувача. Здійснено синтез типових схем керування та автоматизації системи «розумний будинок»

Ключові слова: Home Assistant, розумний будинок, інтерфейс, інформаційна система, Lovelace Dashboard.

Abstract

The paper reviews the main capabilities of the local client-server information system Home Assistant. A comparative analysis of tools for creating a user interface (Lovelace Dashboard, Grafana, Node-RED Dashboard, Floorplan and HADashboard (AppDaemon)) was carried out. The optimal solution for creating a user interface was selected. A synthesis of typical control and automation schemes in the "smart home" system was carried out.

Keywords: Home Assistant, smart home, interface, information system, Lovelace Dashboard.

Вступ

Сучасні технології дозволяють значно підвищити рівень автоматизації та комфорту у побуті завдяки системам "розумного будинку". Одним із найпопулярніших рішень для створення таких систем є платформа Home Assistant [1-3]**.** Це програмне забезпечення з відкритим кодом, яке дозволяє створювати високофункціональні, гнучкі та персоналізовані системи автоматизації в умовах будинку або квартири.

Home Assistant інтегрується з великою кількістю різноманітних пристроїв, таких як освітлення, опалення, системи безпеки, прилади, датчики та багато іншого. Завдяки йому можна не тільки автоматизувати прості завдання, а й створювати складні сценарії, що включають аналіз даних та реагування на зміни в середовищі.

Метою роботи є порівняльний аналіз інструментів для створення інтерфейсу користувача на платформі Home Assistant та синтез графічного інтерфейсу для забезпечення типових схем керування і автоматизації в системі «розумний будинок»

Результати дослідження

У системах розумного будинку візуалізація даних відіграє критично важливу роль. Вона забезпечує користувача можливістю контролю, моніторингу і аналізу параметрів функціонування будинку в режимі реального часу [4-6]. На базі Home Assistant — популярного рішення з відкритим кодом для автоматизації побутових процесів — можна реалізувати широкий спектр візуальних інтерфейсів. Проте, ефективність таких інтерфейсів безпосередньо залежить від правильно обраного інструменту візуалізації.

У процесі побудови системи візуалізації для розумного будинку на базі Home Assistant особливу увагу слід приділяти вибору відповідних інструментів. Їх ефективність визначається рядом ключових вимог, які повинні забезпечувати як технічну сумісність, так і зручність для кінцевого користувача.

На рис. 1 зображено основні критерії до вибору інструментів візуалізації.

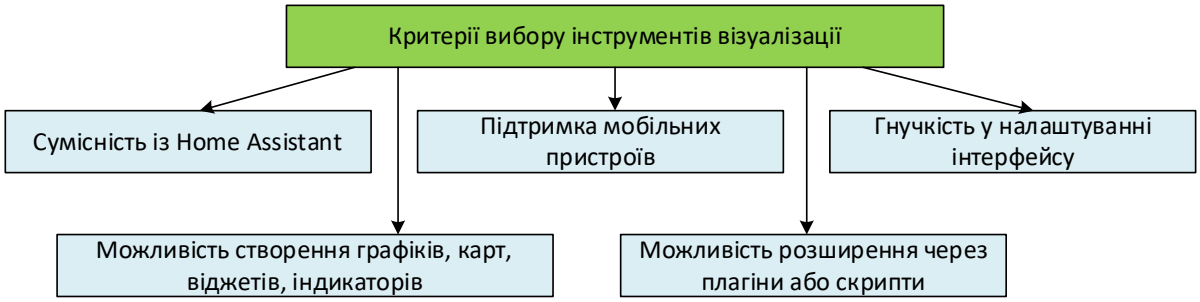

Рис.1 - Критерії до вибору інструментів візуалізації

У системі Home Assistant існує кілька популярних підходів до візуалізації даних, які відрізняються за складністю налаштування, функціональністю, зовнішнім виглядом і ступенем гнучкості. Серед найпоширеніших варто виділити Lovelace Dashboard, Grafana, Node-RED Dashboard, Floorplan та HADashboard (AppDaemon). Кожен із цих інструментів має власні переваги й обмеження в контексті сумісності з Home Assistant, можливості гнучкого налаштування інтерфейсу, підтримки мобільних пристроїв, побудови графіків та карт, візуального стилю, розширюваності та навантаження на систему. Порівняльний аналіз показав, що оптимальним інструментом для створення візуалізації є вбудований модуль Lovelace Dashboard

Створення візуалізації в Lovelace в Home Assistant дозволяє налаштувати інтерфейс користувача, що надає чітке та зручне відображення даних та станів пристроїв у розумному домі.

Якщо потрібно більш детально налаштувати вигляд карт, можна редагувати їх вручну через YAML, що дозволяє мати більше гнучкості при налаштуванні стилів і параметрів кожної картки. YAML дозволяє детальніше налаштувати відображення інформації, кольори, шрифти та інші візуальні елементи. Використовуючи план будинку здійснимо конфігурування розташування та характеристик елементів розумного будинку за допомогою відповідної YAML конфігурації (рис.2)

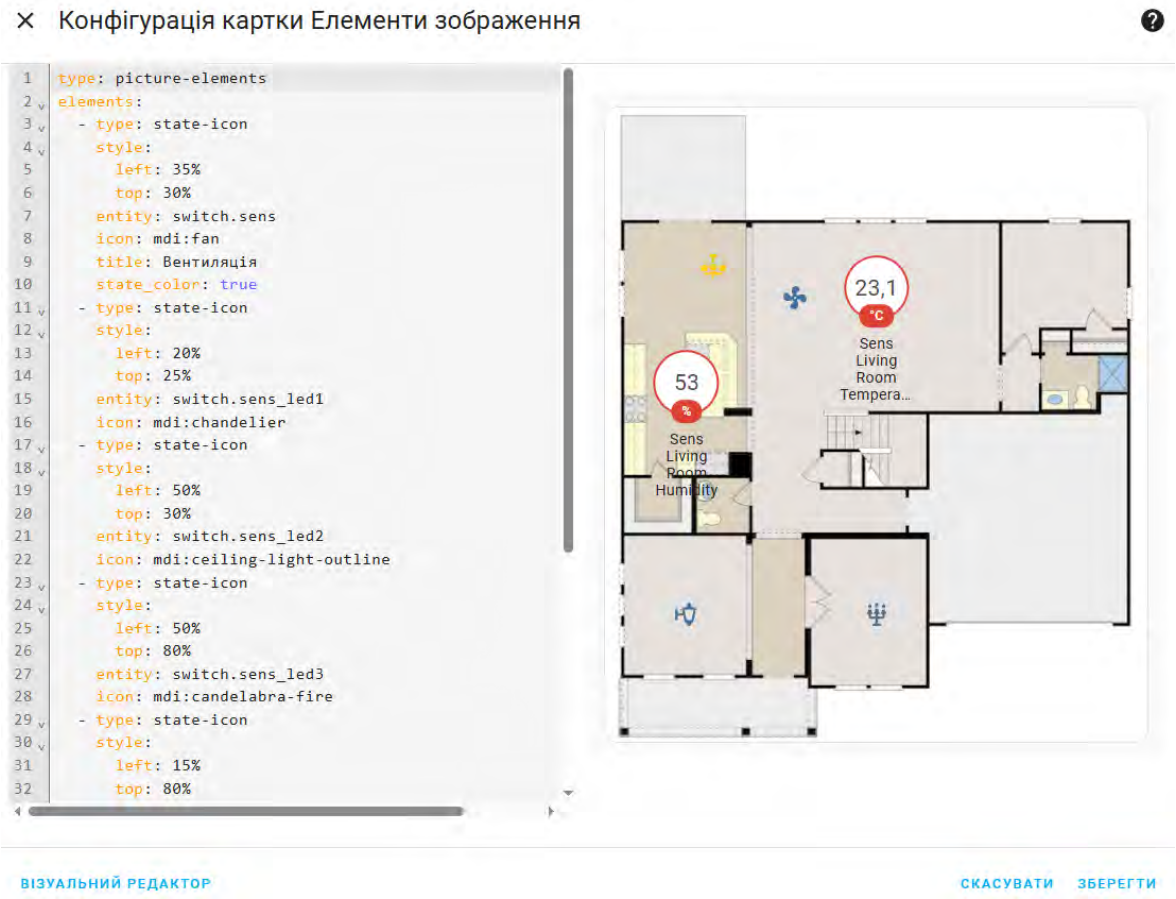

Рис. 2 – Конфігурування графічних елементів на плані будинку

Висновки

В роботі було здійснено порівняльний аналіз інструментів для створення інтерфейсу користувача та вибрано оптимальне рішення. Створений графічний інтерфейс користувача дозволяє додавати графічні елементи та гнучко змінювати алгоритм функціонування системи. Аналіз можливостей автоматизації процесів в системі «розумний будинок» на базі Home Assistant показав гарні результати в практичній реалізації таких систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Sauter, M., & Pape, N. (2016). Smart Homes and Their Applications: A Review. *International Journal of Advanced Research in Computer Science and Software Engineering*, 6(2), 42-47.
2. M. Z. Shafique,. (2020). Design and Development of Smart Home System Using Internet of Things (IoT). *Procedia Computer Science, 170*, 404-411.
3. Zhang, H., Li, Y., & Huang, Z. (2018). Design and Implementation of a Smart Home System Based on IoT and Web Services. *International Journal of Online Engineering (iJOE)*, 14(6), 59-66.
4. Pucella, G., & Feliu, J. (2017). Design and Development of a Smart Home System with Client-Server Architecture. *IEEE Access*, 5, 15620-15630.
5. Lupu, A., & Cioara, T. (2018). User Interface Design for Smart Home Systems Based on Embedded Systems. *Procedia Computer Science*, 129, 276-283.
6. Fernandes, S., Rodrigues, A., & Sousa, P. (2017). A Smart Home System Using IoT. *Journal of Computational Methods in Sciences and Engineering*, 17(3), 575-586.

Максимнюк Макар Віталійович – студент групи 2ІСТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: maksimnyk.m.v@gmail.com

Проценко Дмитро Петрович – канд. техн. наук, доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: procenko.d.p@vntu.edu.ua

Maksymnyuk Makar Vitaliiovych – student of group 2IST-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maksimnyk.m.v@gmail.com

Protsenko Dmytro P. - candidate of technical sciences, associate professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: procenko.d.p@vntu.edu.ua

УДК 004.8:004.932.2:004.738.5

Знаміровський А.Р
Лосенко А.В.

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ВИЯВЛЕННЯ КУРЦІВ У ПОТОКОВОМУ ВІДЕО З ВИКОРИСТАННЯМ НЕЙРОМЕРЕЖЕВИХ МОДЕЛЕЙ ВИЯВЛЕННЯ ОБ'ЄКТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розроблено інформаційну систему для виявлення курців у режимі реального часу на основі аналізу потокового відео. Для навчання моделі створено спеціалізований датасет на платформі Roboflow. Проведено експерименти з використанням моделей YOLO та Roboflow. Найефективнішу модель було інтегровано у мобільний додаток, реалізований мовою Kotlin. Система дозволяє автоматично виявляти випадки куріння у громадських місцях, що може використовуватись у цілях громадського контролю та безпеки.

Ключові слова: виявлення курців, комп'ютерний зір, потокове відео, YOLO, Roboflow, Kotlin, мобільний додаток.

Abstract

An information system for real-time smoker detection from streaming video was developed. A specialized dataset was created on the Roboflow platform, and multiple object detection models, including YOLO and Roboflow, were evaluated. The best-performing model was integrated into a mobile application developed in Kotlin. The system enables automated identification of smoking events in public spaces and can be used for public safety and surveillance purposes.

Keywords: smoker detection, computer vision, video stream, YOLO, Roboflow, Kotlin, mobile application

Вступ

Проблема контролю за курінням у громадських місцях є актуальною як з точки зору охорони здоров'я, так і з міркувань безпеки. Застосування технологій комп'ютерного зору, зокрема нейронних мереж, відкриває нові можливості для автоматичного виявлення таких порушень у відеопотоках. Завдяки розвитку мобільних технологій та ефективних моделей виявлення об'єктів, стало можливим створення портативної системи для виявлення курців у реальному часі.

Результати дослідження

Проблема куріння в заборонених місцях залишається актуальною у багатьох країнах, зокрема в Україні. Порушення норм щодо куріння на зупинках, у закладах освіти, охорони здоров'я та громадських просторах не лише впливає на здоров'я оточуючих, а й ускладнює роботу контролюючих органів. Існуючі системи відеоспостереження, зазвичай, виконують функцію фіксації порушень, однак не мають автоматизованих засобів для виявлення конкретних типів поведінки, як-от акт куріння. Це вимагає постійного залучення персоналу для перегляду відео, що є неефективним і затратним.

У цьому контексті розробка інформаційної системи виявлення курців у потоковому відео з використанням нейромережевих моделей виявлення об'єктів є сучасним, інноваційним підходом до автоматизації моніторингу громадських просторів. Система дозволяє виявляти факт куріння безпосередньо під час відеотрансляції, використовуючи методи комп'ютерного зору та попередньо натреновані глибинні моделі об'єктної детекції. Реалізована система працює на основі згорткової нейронної мережі YOLO (You Only Look Once) восьмої версії, яка була попередньо навчена на спеціалізованому датасеті із зображеннями курців. Відеопотік з камери смартфона передається в реальному часі, де кожен кадр аналізується локально на пристрої. У разі виявлення об'єктів, пов'язаних із курінням (цигарка, людина), система фіксує подію, виводить візуальну підказку на екран та за потреби зберігає скріншот.

Ключові переваги системи:

- Автономність: не потребує підключення до серверів — обробка здійснюється локально;
- Мобільність: реалізована як Android-додаток, що працює на більшості сучасних смартфонів;
- Швидкодія: завдяки використанню моделей формату ONNX/TFLite, забезпечено стабільний FPS навіть на середньопродуктивних пристроях;
- Адаптивність: можливість навчання системи на нові патерни поведінки або інші об'єкти.

Таким чином, розроблена система є перспективною платформою для моніторингу дотримання громадських правил і може бути масштабована під інші соціально важливі сценарії — виявлення агресивної поведінки, розпізнавання підозрілих предметів тощо.

Системна архітектура та технології

Для створення інформаційної системи виявлення курців у потоковому відео було обрано технології, орієнтовані на ефективну роботу на мобільних пристроях з операційною системою Android. Основною вимогою було забезпечення локального функціонування без потреби в серверному середовищі, стабільного відеопотоку та можливості інтеграції попередньо натренованої нейромережі без втрати продуктивності.

Клієнтська частина (мобільний застосунок)

Основу реалізації клієнтської частини становить мобільний додаток для Android, створений з використанням таких компонентів:

- **Android Studio + Kotlin** — основне середовище та мова розробки, які забезпечують зручну інтеграцію із системними можливостями Android-пристрою та підтримку сучасних бібліотек.
- **CameraX API** — використовується для доступу до камери пристрою, що дозволяє отримувати відеопотік у режимі реального часу з урахуванням повороту екрана, автофокусу та інших параметрів.
- **TensorFlow Lite (TFLite)** — забезпечує виконання нейромережевої моделі YOLOv8 прямо на Android-пристрої. Модель конвертована у формат .tflite та інтегрована в застосунок для детекції об’єктів (людина, сигарета, pod-система) на кадрах відео.
- **Bitmap API** — для попередньої обробки зображень (масштабування, конвертація у тензори), які подаються на вхід моделі.
- **SurfaceView** — для візуалізації результатів детекції на екрані пристрою у вигляді графічних прямокутників (bounding boxes) та підписів до виявлених об'єктів.

Додатково було реалізовано такі можливості:

- Локальне збереження скріншотів при спрацюванні детектора;
- Журнал подій (event log) — у вигляді простого файлового логування;
- Можливість генерації PDF-звітів на основі збережених кадрів (опційно);
- **MJPEG**-стрім через **HTTP**-сервер — для доступу до відео з браузера (альтернативний режим перегляду).

Побудова та підбір моделі

У межах реалізації системи детекції куріння на основі глибинного навчання особливу увагу було приділено етапу формування датасету та вибору архітектури нейронної мережі, здатної забезпечити як високу точність, так і стабільну продуктивність на мобільних пристроях.

Для навчання моделі було створено кастомний датасет, зібраний на платформі Roboflow. Зображення вибірково відбиралися з різних публічних датасетів, що містили приклади людей із сигаретами та нейтральними сцени. Анотування виконувалося вручну, що дозволило забезпечити високу точність розмітки класів: cigarette, person.

На першому етапі використано полегшену модифікацію YOLOv5 — YOLOv5mu, адаптовану для мобільних пристроїв. Модель показала задовільні результати на етапі валідації:

- **mAP@0.5** (bbox): 0,716
- **mAP@0.5–0.95** (bbox): 0,486
- **Precision: 0,892**
- **Recall**: 0,613

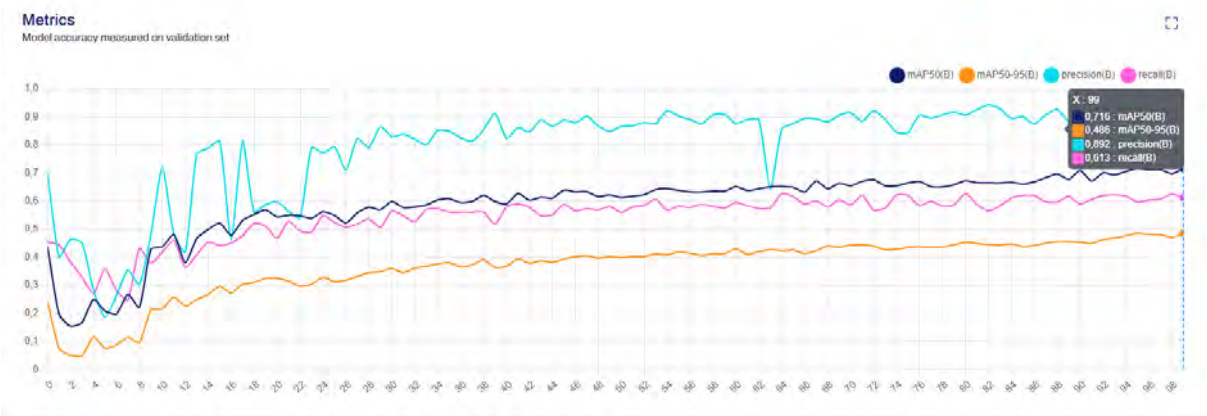

Рис. 1 Метрики YOLOv5mu моделі

У подальшій роботі було здійснено перехід на більш сучасну архітектуру YOLOv8s. Ця модель має низку переваг:

- Використання нових блоків C2f та удосконаленого head'a для детекції
- Покращена генералізація на складних фонах
- Оптимізація для експорту в ONNX / TFLite формати

Результати цієї моделі після навчання:

- **mAP@0.5 (bbox):** 0,904
- **mAP@0.5–0.95 (bbox):** 0,620
- **Precision**: 0,877
- **Recall**: 0,820

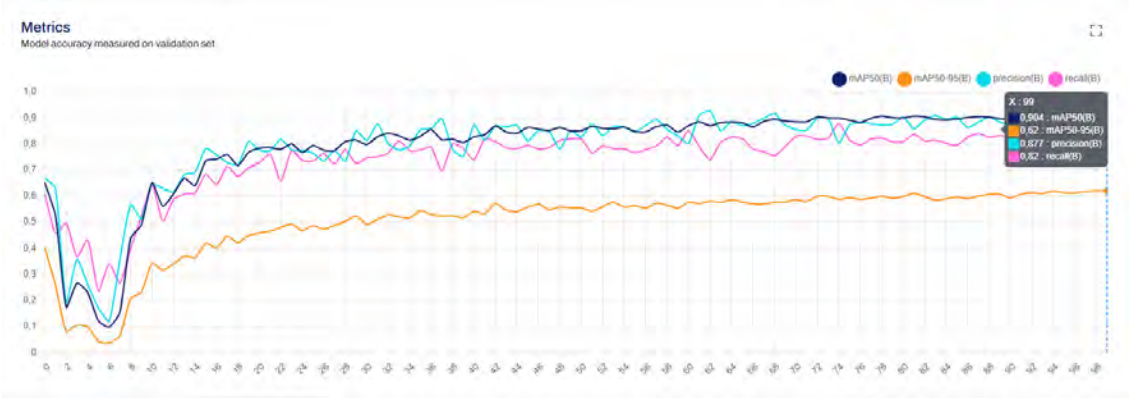

Рис. 2 Метрики YOLOv8s моделі

Таким чином, перехід на модель YOLOv8**s** дозволив суттєво підвищити точність виявлення куріння, зменшити кількість хибних спрацьовувань і забезпечити стабільну роботу навіть в умовах зі складним фоном або слабким освітленням. Навчання моделі проводилось у середовищі Kaggle Notebooks, що дало змогу безкоштовно використовувати GPU-потужності для ефективного тренування. Для реалізації самого процесу навчання застосовувалась бібліотека Ultralytics (ultralytics), яка забезпечує простий та зручний інтерфейс для ініціалізації моделі, підготовки датасету, запуску тренування, моніторингу метрик та експорту результатів у формати ONNX та TFLite.

Алгоритм роботи з застосунком

Після запуску мобільного застосунку на Android-пристрої система автоматично активує камеру та розпочинає відеопотік у реальному часі з обробкою кожного кадру за допомогою нейронної мережі. На головному екрані користувач бачить стрім із камери, підсвічування виявлених об'єктів (bounding boxes), журнал подій із таймштампами та елементи керування: запуск/зупинка стріму, збереження скріншоту й формування звіту. У разі виявлення куріння система виділяє об’єкт на відео, зберігає кадр, реєструє подію у лог-файлі та, за потреби, виводить сповіщення у браузері через локальний сервер.

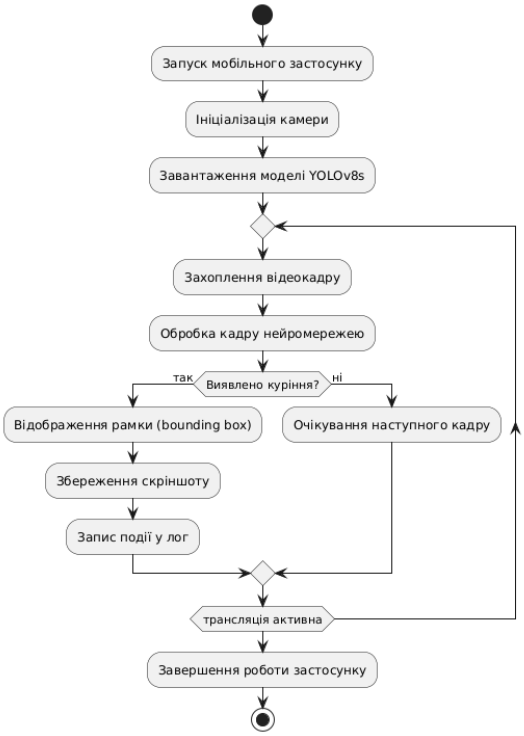

Рис. 3 Структура роботи застосунку

Висновки

Проєктування інформаційної системи є важливим кроком у напрямку підвищення ефективності моніторингу громадських просторів та виявлення порушень, пов'язаних із курінням у заборонених місцях. Реалізація такої системи з використанням мобільних технологій та нейромережевих моделей виявлення об'єктів дозволяє автоматизувати процес відеоспостереження без залучення людського ресурсу. Використання сучасних інструментів, таких як Android Studio, CameraX, ONNX Runtime або TensorFlow Lite, забезпечує високу продуктивність навіть на мобільних пристроях. Це дозволяє застосовувати систему у реальному часі без потреби у підключенні до серверів або хмарних сервісів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ultralytics YOLOv8 Documentation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://docs.ultralytics.com/modes/train/#multi-gpu-training
2. TensorFlow Lite Guide [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ai.google.dev/edge/litert/models/convert_pytorch
3. Android Developers – CameraX [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://developer.android.com/media/camera/camerax?authuser=1
4. Ultralytics Python Package [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://pypi.org/project/ultralytics/
5. Android Developers – Kotlin Language Guide [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://developer.android.com/kotlin/
6. Reis, D., Kupec, J., Hong, J., & Daoudi, A. (2023). Real-Time Flying Object Detection with YOLOv8: https://arxiv.org/abs/2305.09972

Знаміровський Артем Русланович – студент групи 2ІСТ-21б, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.
Лосенко Арсен Володимирович – PhD, асистент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Znamirovskyi Artem R. – student of group 2IST-21b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.
Losenko Arsen V. – PhD, assistant of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.9

А. В. Грохольський[1]
Є. М. Крижановський[1]
І. М. Штельмах[1]

ІНФОРМАЦІЙНА ВЕБ-СИСТЕМА ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОСОБИСТОГО ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі розглянуто розробку інформаційної веб-системи для автоматизації особистого тайм-менеджменту, яка забезпечує ефективне планування та організацію часу користувача. Система включає функціонал створення та управління завданнями, групування задач, аналітику виконання, а також інноваційне голосове управління на базі штучного інтелекту Google Gemini який допомагає автоматизувати процеси планування, контролю та аналізу своєї діяльності.

Ключові слова: тайм-менеджмент, автоматизація планування, голосове управління, штучний інтелект.

Abstracts.

This paper considers the development of a web-based information system for automating personal time management, which provides effective planning and organization of user time. The system includes the functionality of creating and managing tasks, grouping tasks, performance analytics, as well as innovative voice control based on Google Gemini artificial intelligence, which helps to automate the processes of planning, controlling and analyzing one's activities.

Keywords: *time management, planning automation, voice control, artificial intelligence.*

Вступ

В умовах сучасного темпу життя вміння ефективно управляти власним часом набуває вирішального значення для кар’єри, так і для особистого зростання. Стрімкий темп життя, збільшення кількості завдань та зобов’язань створюють умови, в яких людині без спеціальних інструментів стає складно контролювати власний час.

Мета даної роботи полягає у розробці інформаційної веб-системи для автоматизації особистого тайм-менеджменту з інтегрованим голосовим управлінням на базі ШІ Google Gemini, що дозволить користувачам створювати та керувати завданнями за допомогою голосових команд, отримувати інтелектуальні рекомендації щодо планування та оптимізації робочого часу, а також забезпечить зручний доступ до системи без використання рук у різних життєвих ситуаціях.

Результати дослідження

За результатами аналізу подібних систем тайм-менеджменту, визначено ключові потреби користувачів. Це дало змогу сформувати структуру веб-системи, яка забезпечує інтуїтивно зрозумілий інтерфейс та широкий функціонал для ефективного планування, організації та відстеження особистого часу. Розроблена інформаційна веб-система для автоматизації особистого тайм-менеджменту включає такі ключові функції:

1. **Управління завданнями** - створення, редагування та видалення завдань з можливістю встановлення пріоритетів, термінів виконання та складності.
2. **Голосове управління з використанням ШІ** - дозволяє користувачам взаємодіяти з системою за допомогою голосових команд, інтегрована з Google Gemini API для точного розпізнавання та виконання запитів.
3. **Групування завдань та командна робота** - можливість створювати групи для спільної роботи над завданнями.

4. **Інтелектуальне планування** - система пропонує оптимальні плани розподілу задач на основі пріоритетів, наявного часу та попередньої продуктивності користувача.
5. **Детальна статистика та аналітика** - візуалізація ефективності використання часу, відстеження виконаних завдань та аналіз продуктивності за різними параметрами.

Розробка додатку здійснювалася у середовищі Visual Studio Code[1] з використанням сучасних інструментів веб-розробки. Проект був реалізований за допомогою фреймворку React [2] з TypeScript [3]. Для швидкої збірки та оптимізації проекту використовувався інструмент Vite [4], що значно прискорило процес розробки та тестування.

В якості серверної інфраструктури було обрано платформу Firebase від Google, що надала повний комплекс хмарних сервісів для розробки. Firebase [5] Authentication забезпечив надійну систему автентифікації з підтримкою входу через електронну пошту, Google та інші соціальні мережі. Для зберігання даних використовувалася NoSQL база даних Firestore, яка дозволила організувати гнучку структуру документів для зберігання інформації про завдання, групи, плани та користувацькі налаштування.

Голосове управління реалізовано через інтеграцію з Google Gemini API [6], що забезпечило розпізнавання природної мови та можливість взаємодії з системою за допомогою голосових команд. Інтерфейс розроблений з використанням Tailwind CSS та компонентів shadcn/ui, що забезпечило сучасний дизайн та зручність використання як на десктопних, так і на мобільних пристроях.

Діаграма класів для відображення структури системи де центральний елемент user [7].

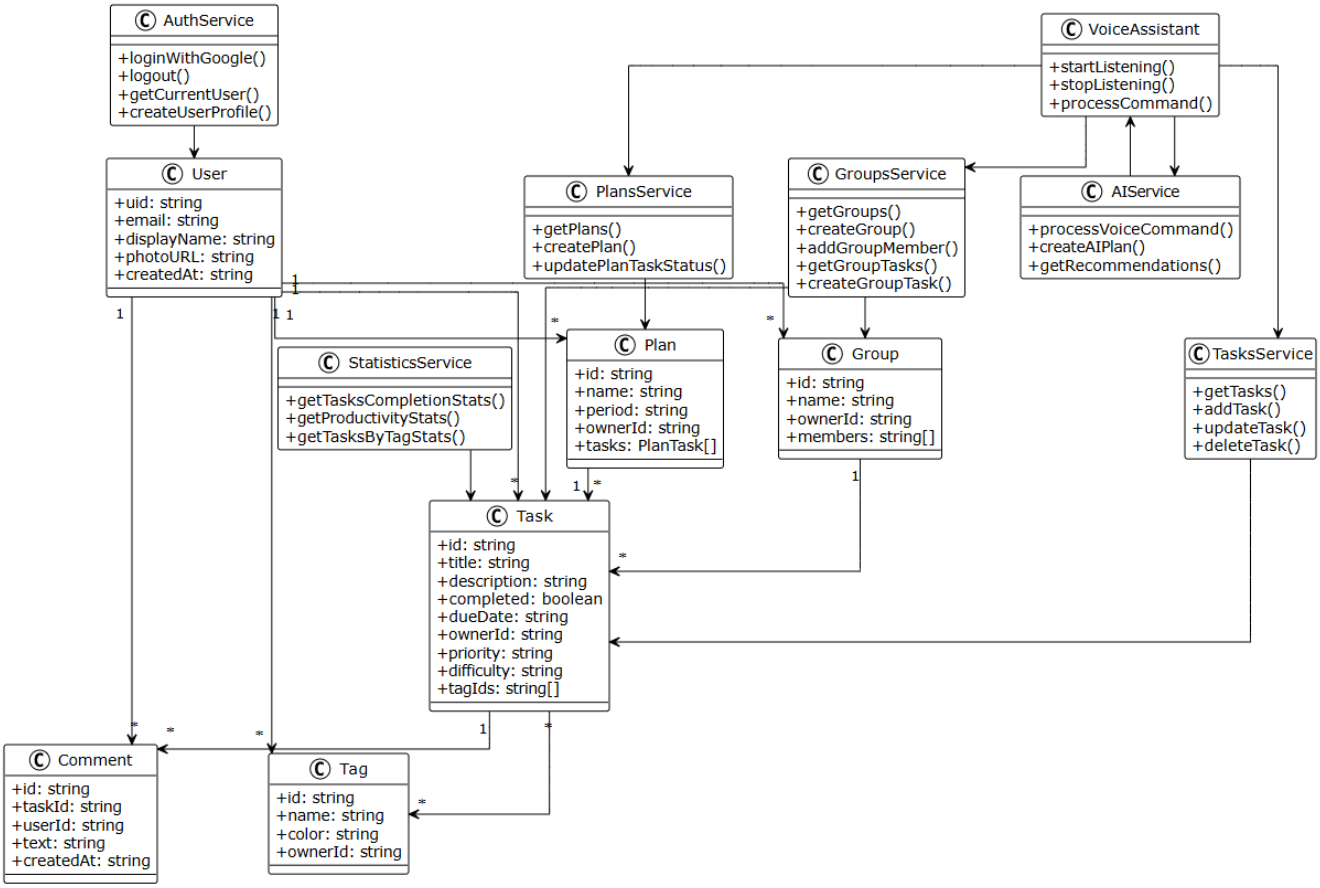

Рисунок 1 – Діаграма класів інформаційної веб-системи для автоматизації особистого тайм-менеджменту.

На рисунках 1-5 можна побачити інтерфейс додатку.

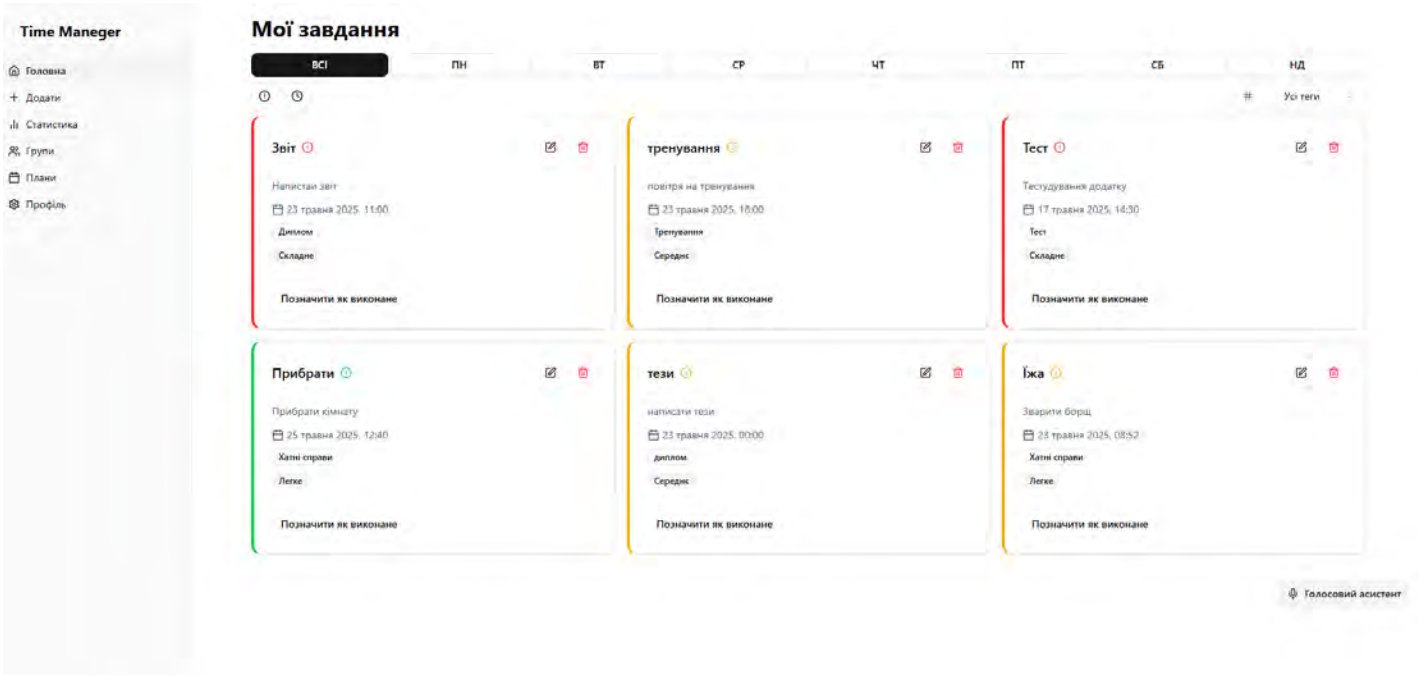

Рис. 1. Голова сторінка інформаційної веб-системи для автоматизації особистого тайм-менеджменту.

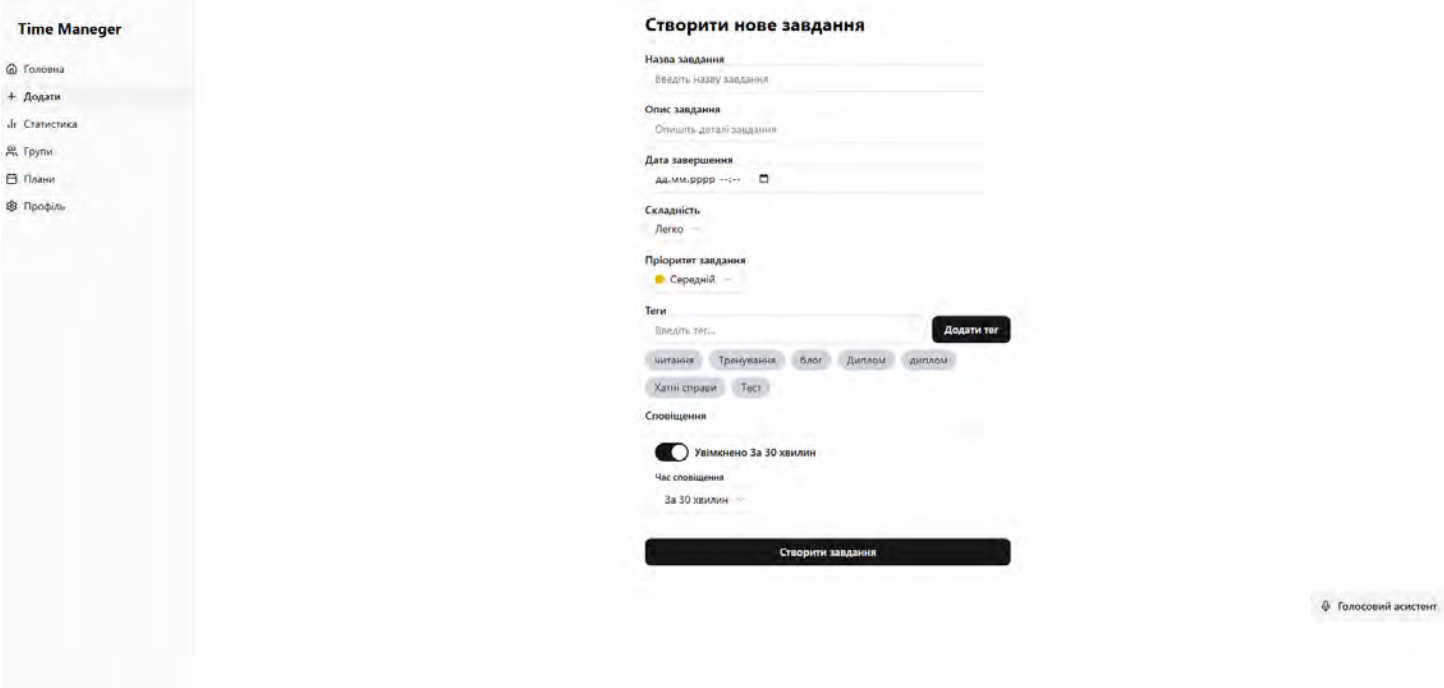

Рис. 2. Сторінка додавання завдання інформаційної веб-системи для автоматизації особистого тайм-менеджменту.

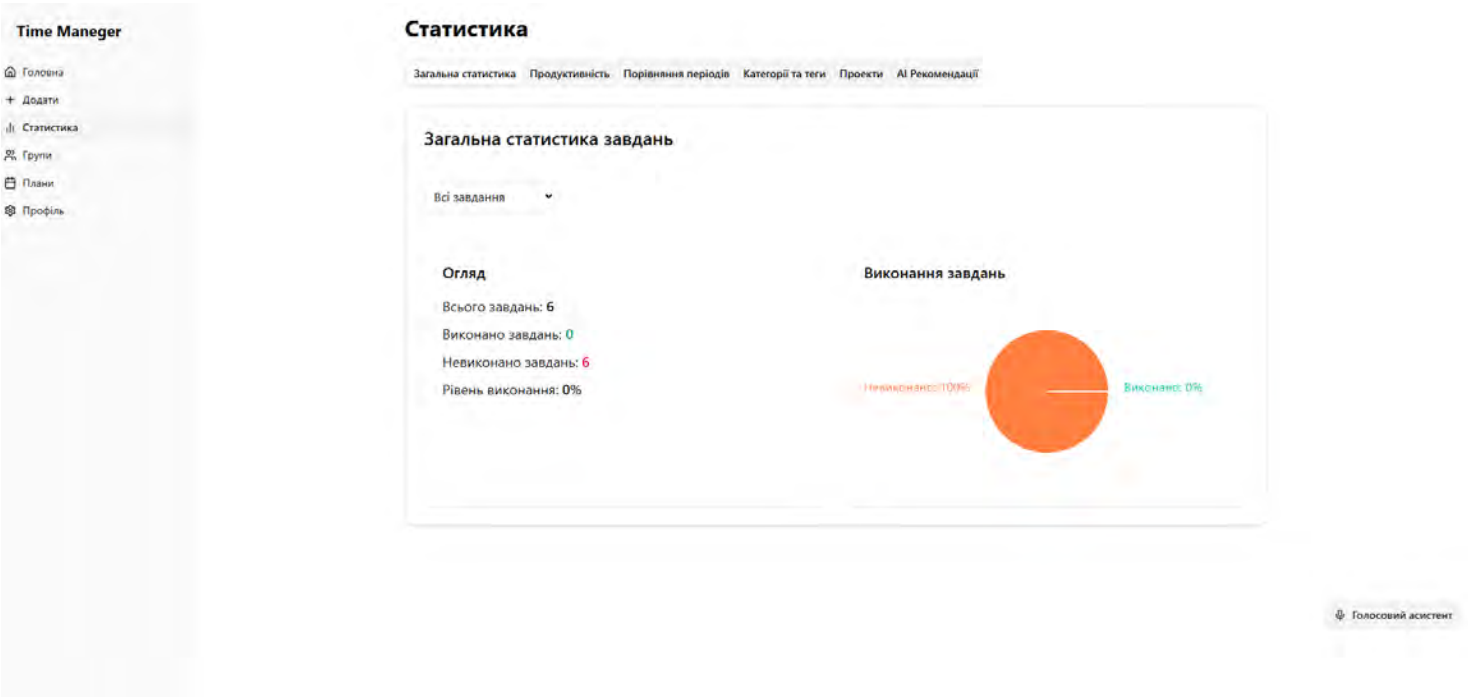

Рис. 3. Сторінка статистики завдання інформаційної веб-системи для автоматизації особистого тайм-менеджменту.

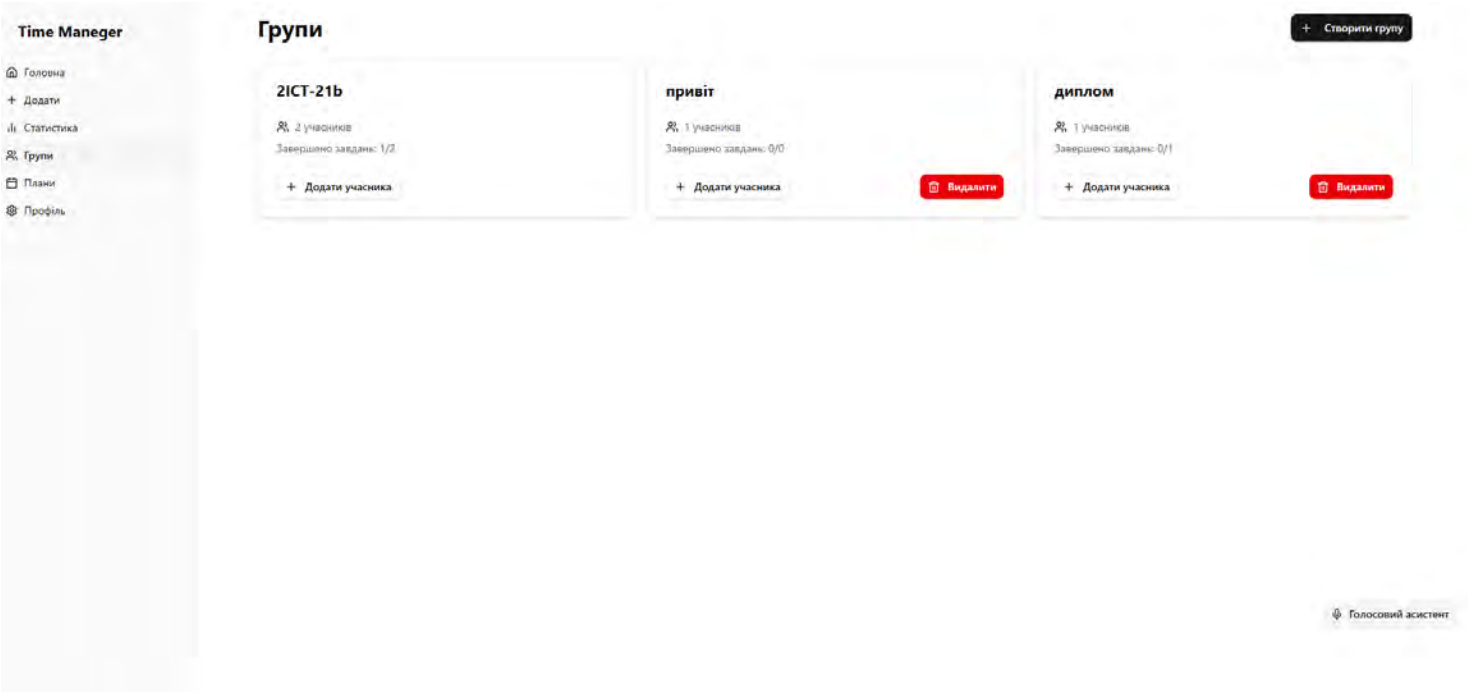

Рис. 4. Сторінка групи завдання інформаційної веб-системи для автоматизації особистого тайм-менеджменту.

Рис. 5. Сторінка плани завдання інформаційної веб-системи для автоматизації особистого тайм-менеджменту.

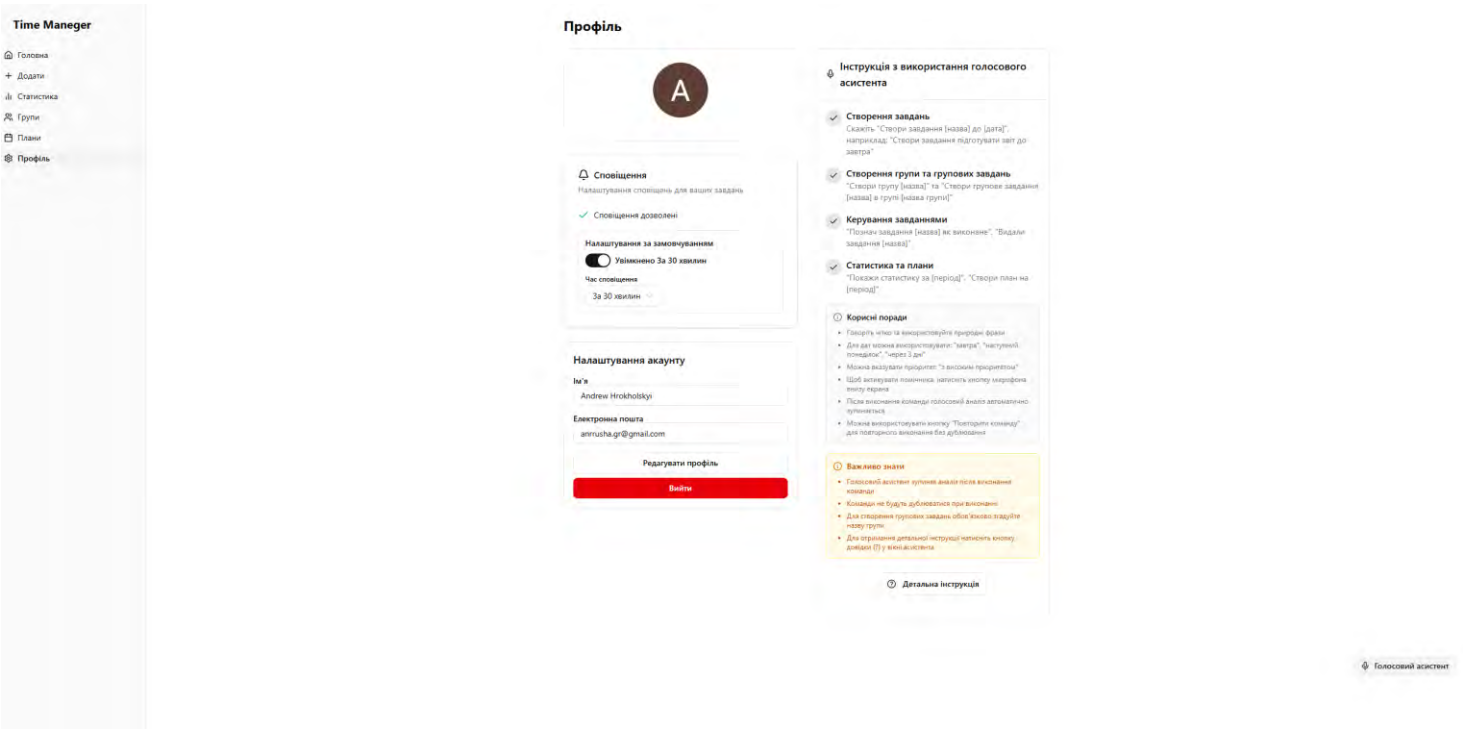

Рис. 6. Сторінка профіль завдання інформаційної веб-системи для автоматизації особистого тайм-менеджменту

Висновки

Розроблена інформаційна веб-система для автоматизації особистого тайм-менеджменту дає можливість структурованого планування, відстеження прогресу, аналітики продуктивності, що підтверджено результатами тестування. Інтеграція голосового управління на базі ШІ Google Gemini

дозволила значно підвищити зручність користування системою, забезпечивши природний спосіб взаємодії з додатком у різних ситуаціях та обставинах. Реалізація функцій групової роботи та командного планування розширила можливості системи для використання не лише для особистого, але й для корпоративного тайм-менеджменту, що збільшує потенційну аудиторію користувачів. Обрані технології розробки (React, TypeScript, Firebase) забезпечили створення гнучкої, масштабованої системи з високою продуктивністю та зручним користувацьким досвідом. Подальший розвиток системи буде зосереджено на розширенні аналітичних можливостей, покращенні алгоритмів ШІ-рекомендацій, додаванні інтеграцій з іншими сервісами та оптимізації використання системи в офлайн-режимі, що дозволить створити комплексну екосистему для ефективного управління часом [8].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Visual Studio Code [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://code.visualstudio.com/
2. React [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://react.dev/
3. TypeScript [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.typescriptlang.org/
4. Vite [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://vite.dev/guide/
5. Firebase developer documentation [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://firebase.google.com/docs
6. Gemini Developer API [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://ai.google.dev/gemini-api/docs
7. Діаграма класів [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%94%D1%96%D0%B0%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%BC%D0%B0_%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%96%D0%B2
8. Моделювання бізнес-процесів та управління ІТ-проєктами : електронний навчальний посібник комбінованого (локального та мережного) використання [Електронний ресурс]. Вид. 2-ге, змін. та доповн. / Є. М. Крижановський, А. Р. Ящолт, С. О. Жуков. – Вінниця : ВНТУ, 2022. – 129 с

Грохольський Андрій Вікторович – студентка групи 2ІСТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: anrrusha.gr@gmail.com

Євгеній Миколайович Крижановський – канд. техн. наук, доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kruzhan@gmail.com

Ігор Миколайович Штельмах – канд. техн. наук, асистент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: igor.shtelmakh@vntu.edu.ua.

Hrokholsky Andrii V - student of Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, 2IST-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail anrrusha.gr@gmail.com

Kryzhanovsky, Evgeniy M. - candidate of technical sciences, associate professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kruzhan@gmail.com

Shtelmah, Igor M. – candidate of technical sciences, assistant professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: igor.shtelmakh@vntu.edu.ua.

УДК 519.7:664.7

О. В. Бондарчук
О. В. Мазурук
В. Б. Мокін

СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ ТЕМПЕРАТУРИ ЗЕРНА У СИЛОСІ ЗЕРНОВОГО ЕЛЕВАТОРА ЗА ДАНИМИ IOT-СИСТЕМИ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено методи прогнозування температури зерна в силосі елеватора за даними IoT-систем з використанням нейромереж. Розроблені моделі LSTM, GRU та CNN підвищують точність і надійність управління зберіганням зерна.

Ключові слова: системний аналіз, зберігання зерна, моніторинг температури, IoT-технології, прогнозне моделювання, штучний інтелект, розумне сільське господарство, прийняття рішень на основі даних.

Abstract

The study explores methods for forecasting grain temperature in elevator silos using IoT data and neural networks. Developed LSTM, GRU, and CNN models improve the accuracy and reliability of grain storage management.

Keywords: system analysis, grain storage, temperature monitoring, IoT technologies, predictive modeling, artificial intelligence, smart agriculture, data-driven decision making.

Вступ

Забезпечення якості та безпеки зберігання зерна в умовах змінного температурного середовища є одним із ключових завдань сучасної агропромисловості. Надмірне підвищення температури всередині силосу може спричинити псування зерна, аварійне вимкнення обладнання або навіть пожежу [1–5]. Застосування IoT-систем відкриває нові можливості для моніторингу параметрів зерна, однак їхня практична реалізація часто обмежується мінімальним набором доступних даних — передусім температурних.

Метою дослідження є підвищення точності прогнозування температури зерна у силосі зернового елеватора за даними IoT-системи з використанням технологій штучного інтелекту.

Актуальність дослідження

Системи зберігання зерна на елеваторах стикаються з рядом викликів, зокрема із загрозою самозігрівання зерна та нерівномірного розподілу температури в об’ємі силосу [1–5]. Традиційні методи контролю (наприклад, візуальний огляд або лінійна інтерполяція) не забезпечують достатньої точності в умовах зашумлених і неповних даних.

Обмеження класичних підходів посилюються:

- варіативністю розміщення датчиків;
- зміною обсягу зерна в силосі;
- відсутністю комплексної моделі взаємодії між температурними зонами.

Таким чином, застосування інтелектуальних підходів для аналізу та прогнозування стає не лише доцільним, а й необхідним кроком до побудови енергоефективних та надійних систем зберігання.

Результати дослідження

У межах дослідження було здійснено системний аналіз системи дистанційного контролю температури (СДКТ) зерна в силосі. Ідентифіковано ключові типи невизначеності — ситуаційну, інформаційну, цільову, структурну та параметричну — й запропоновано методи їх подолання на

основі інтелектуальних технологій [6–9].

На основі даних з 21 IoT-датчика, розміщених у силосі, було сформовано три окремі вибірки:

- MinDeep — для прогнозування повільного (оптимістичного) підвищення температури;
- MaxDeep — для сценаріїв стрімкого (песимістичного) нагріву;
- Middle — для умовно нормального температурного профілю.

У дослідженні було розроблено й випробувано три типи інтелектуальних моделей:

- LSTM (довготривала короткочасна пам'ять) — рекурентна нейромережа, що дозволяє враховувати довготривалі залежності в часових рядах, ідеально підходить для повільних змін температури;
- GRU (уніфікований рекурентний блок) — спрощена рекурентна нейромережа, ефективна для короткострокових прогнозів і роботи з обмеженими вибірками;
- CNN (згорткова нейромережа) — модель, що дозволяє ефективно аналізувати просторові закономірності, зокрема температурні аномалії між датчиками.

Усі моделі були протестовані на реальних даних. Їхня точність порівнювалась із традиційним підходом лінійної інтерполяції. Результати показали значну перевагу нейромережевих моделей, особливо в умовах складної, нелінійної динаміки температурного зростання.

На рисунку 1 показано приклад сценарного прогнозування з побудовою зони невизначеності між оптимістичним і песимістичним сценаріями:

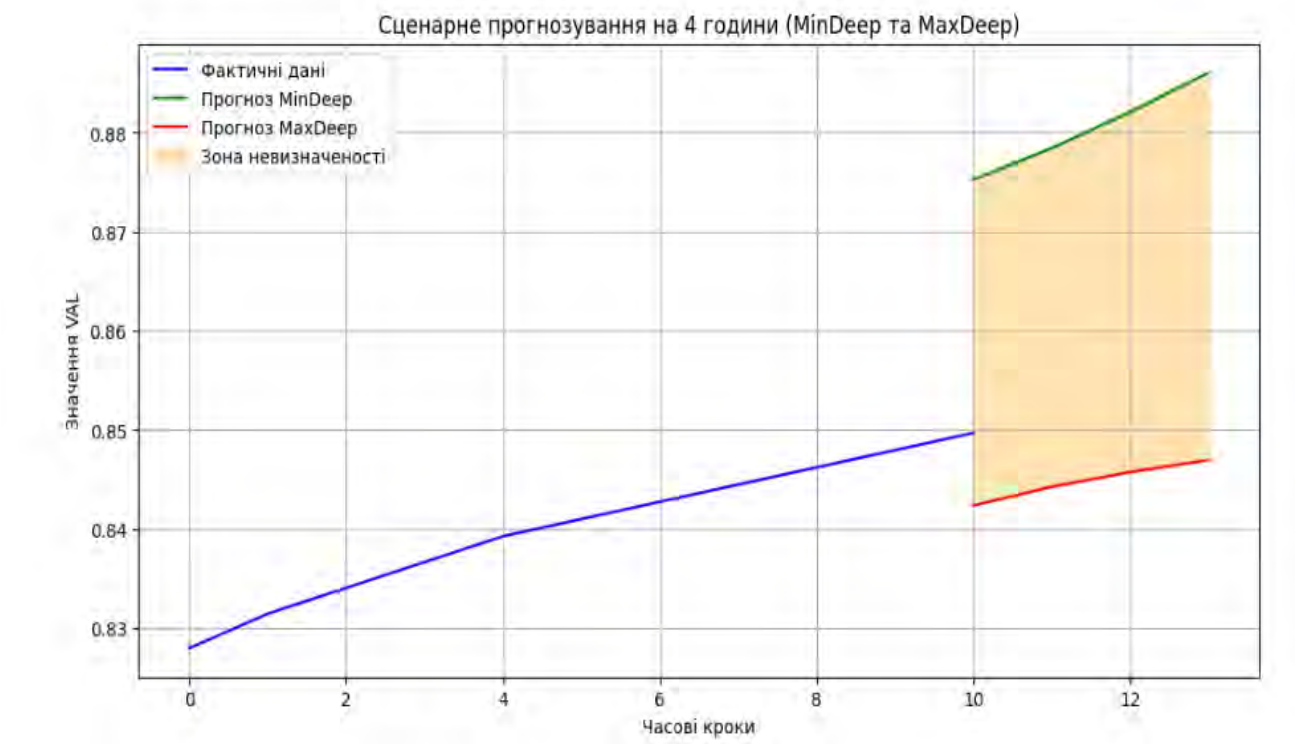

Рис. 1. Результат сценарного прогнозування температури з оптимістичним і песимістичним прогнозом та зоною невизначеності між ними

Сценарний підхід дозволяє оператору системи бачити не лише поточну ситуацію, а й потенційний розвиток подій у часі — це підвищує точність рішень щодо охолодження чи переміщення зерна в інші силоси.

Висновки

Проведене дослідження продемонструвало, що застосування методів системного аналізу у поєднанні з нейромережевими моделями — довготривалою короткочасною пам'яттю (LSTM), уніфікованими рекурентними блоками (GRU) та згортковими нейромережами (CNN) — забезпечує суттєве підвищення точності прогнозування температури зерна в умовах обмежених IoT-даних.

Розроблені моделі продемонстрували високу адекватність на реальних даних та є універсальними — вони можуть бути застосовані до будь-якого силосу, що перебуває під контролем СДКТ, з можливістю адаптації за потреби. У порівнянні з традиційними підходами прогнозування, зокрема лі-

нійною інтерполяцією, нейромережеві моделі виявились значно точнішими та надійнішими, особливо за умов нелінійного розвитку температурних процесів.

Програмна реалізація моделей у вигляді модулів Python забезпечує зручну інтеграцію з діючими IoT-системами. Отримані результати мають високу прикладну цінність для підвищення надійності, безпеки та енергоефективності експлуатації зернових елеваторів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Оксана Попович. Як запобігти самозігріванню та злежуванню зерна / Головне управління Держпродспоживслужби в Черкаській області. Режим доступу [Отримано 01.02.2025] – Режим доступу: https://www.cherk-consumer.gov.ua/hromadianam/upravlinnia-fitosanitarnoi-bezpeky/novyny-upravlinnia-fitosanitarnoi-bezpeky/3485-yak-zapobihty-samozihrivanniu-ta-zlezhuvanniu-zerna
2. Озвучено заходи щодо запобігання розвитку самозігрівання і злежування зерна у сховищах / Головне управління Держпродспоживслужби в Черкаській області. – 2022 – Режим доступу – https:// superagronom.com/news/14877-ozvucheno-zahodi-schodo-zapobigannya-rozvitku-samozigrivannya-i-zlejuvannya-zerna-u-shovischah
3. Самозігрівання зерна і шляхи його упередження на елеваторі / LUBNYMASH. – 2024. – Режим доступу – https://lubnymash.com/novosti/samozigrivannya-zerna-i-shlyahy-jogo-uperedzhennya-na-elevatori
4. Зберігання і переробка продукції рослинництва / Г. І. Подпрятов, Л. Ф. Скалецька, А. М. Сеньков, В. С. Хилевич. — К.: Мета, 2002. — 495 с. - Режим доступу: https://buklib.net/books/21971/
5. Владислав Галяпа. Як сушити, щоб не горіти, або Тонкощі безпечної сушки зерна. – 2024. – Режим доступу: https://elevatorist.com/blog/read/912-yak-sushiti-schob-ne-goriti-abo-tonkoschi-bezpechnoyi-sushki-zerna
6. Системний аналіз стану природних середовищ з урахуванням аномалій / Шмундяк Д. О., Мокін В. Б. // Наукові праці ВНТУ, вип. 4, Груд. 2024. https://doi.org/10.31649/2307-5376-2024-4-63-73
7. Згуровський М. З., Панкратова Н. Д. Основи системного аналізу. К. : Видавнича група BHV, 2007. 546 с.
8. Методологія та організація наукових досліджень: підручник – вид. 3-е, змін. та доп. [Електронний ресурс] / Б.І.Мокін, О.Б.Мокін, В.Б. Мокін. – Вінниця: ВНТУ, 2023. – (PDF, 230 с.)
9. Наука про дані: машинне навчання та інтелектуальний аналіз даних: електронний навчальний посібник комбінованого (локального та мережевого) використання [Електронний ресурс] / В. Б. Мокін, М. В. Дратований – Вінниця : ВНТУ, 2024. – 258 с.

Бондарчук Олексій Валерійович — аспірант кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації Вінницького національного технічного університету, e-mail: alexey.bondarchuk@aleax.me;

Мазурук Олег Володимирович — аспірант кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації Вінницького національного технічного університету, e-mail: omazuruk3@gmail.com;

Мокін Віталій Борисович — д-р техн. наук, професор, завідувач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації Вінницького національного технічного університету, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua.

Bondarchuk Oleksii V. — Post-Graduate Student of the Chair of System Analysis and Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation of Vinnytsia National Technical University, e-mail: alexey.bondarchuk@aleax.me;

Mazuruk Oleh V. — Post-Graduate Student of the Chair of System Analysis and Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: omazuruk3@gmail.com;

Mokin Vitalii B. — Dr. Sc. (Eng.), Professor, Head of the Chair of System Analysis and Information Technology, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation of Vinnytsia National Technical University, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua.

УДК 004.774.6:37.091.26:004.89

Яблонський Д.А.
Лосенко А.В.

ПРОЄКТУВАННЯ ОСВІТНЬОЇ ПЛАТФОРМИ «THINK IT» НА БАЗІ СУЧАСНИХ ВЕБ-ТЕХНОЛОГІЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Здійснено проектування освітньої платформи, яка допомагає користувачам створювати, проходити та аналізувати навчальні тести за допомогою сучасних веб-технологій. Наведені основні сценарії використання платформи та набір технологій для її реалізації.

Ключові слова: веб-розробка, тестування знань, освітня платформа.

Abstract

An educational platform has been designed that helps users create, take, and analyze educational tests using modern web technologies. The main usage scenarios for the platform and a set of technologies for its implementation have been presented.

Keywords: web development, knowledge testing, educational platform.

Вступ

Сучасні освітні технології продовжують трансформувати процес навчання та оцінювання знань. Однією з важливих інновацій є застосування інтерактивних платформ для тестування. Веб-платформи для створення та проходження тестів стають ефективним інструментом для оцінювання знань у реальному часі. Це дозволяє значно покращити доступність освітніх матеріалів для користувачів та автоматизувати процес перевірки знань. Одним із таких інструментів є платформа «THINK IT», яка сприяє створенню, управлінню та проходженню тестів різної складності. Завдяки використанню сучасних веб-технологій та інтуїтивного інтерфейсу, платформа здатна ефективно взаємодіяти з користувачем і надавати миттєві результати тестування.

Результати дослідження

Якісне оцінювання знань є важливою складовою освітнього процесу, особливо в умовах дистанційного навчання. Зі збільшенням попиту на онлайн-освіту, зумовленим різноманітними соціальними факторами, потреба в ефективних інструментах тестування зросла. Проте через обмежені можливості існуючих рішень та складність їх використання, багато викладачів не можуть ефективно оцінювати знання учнів. У цьому контексті платформи на зразок «THINK IT» можуть стати важливим інструментом, який забезпечить зручний процес тестування в будь-який час.

Основні функції платформи включають:

- Створення тестів різних типів з підтримкою відкритих та закритих питань;
- Автоматична перевірка відповідей та миттєве надання результатів;
- Збереження історії проходження тестів та аналітика успішності;
- Адаптивний інтерфейс для роботи на різних пристроях.

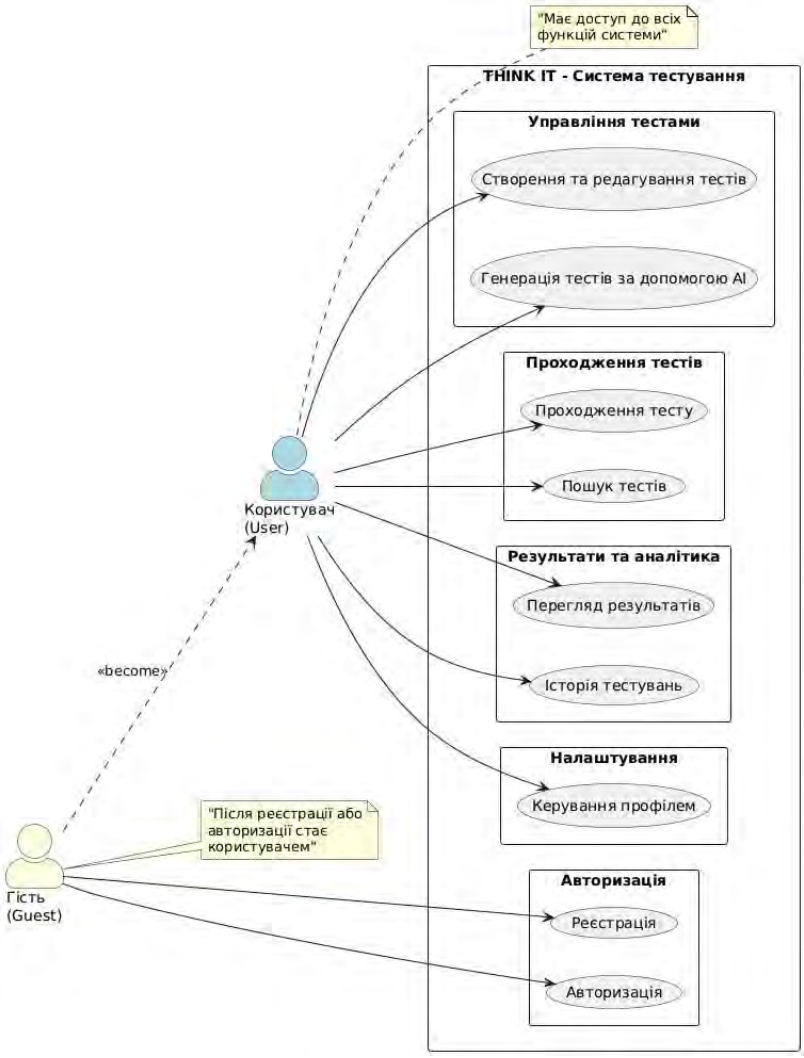

Рис. 1 – Use Case діаграма

Платформа «THINK IT» створена для розробки та проведення тестів, використовуючи сучасні веб-технології та інтерфейси. Вона пропонує створення тестів різного формату, автоматичну перевірку відповідей та збереження результатів для подальшого аналізу. Цей інструмент може стати важливим засобом для викладачів та учнів, особливо в умовах дистанційного навчання.

Системна архітектура та технології

Розробка сучасної освітньої платформи вимагає використання надійного та гнучкого технологічного стеку, який забезпечує високу продуктивність, зручність підтримки та можливість масштабування. Аналіз вимог та потреб користувачів показав необхідність поєднання передових клієнтських та серверних технологій [1]. Для розробки платформи «THINK IT» використано сучасний стек технологій:

Клієнтська частина:

- **React та TypeScript** — для створення інтерактивного користувацького інтерфейсу[2][3];
- **Tailwind CSS** — для реалізації адаптивного та сучасного дизайну[4];
- **Shadcn/ui** — для стандартизованих компонентів інтерфейсу;
- **Vite** — для швидкої збірки та розробки додатку[5][6].

Серверна частина:

- **Firebase** — для аутентифікації та зберігання даних[7];
- **Cloud Firestore** — для роботи з базою даних в реальному часі;

• **Firebase Authentication** — для безпечної авторізації користувачів;
• **Cloud Functions** — для серверної логіки та обробки даних.

Алгоритм роботи з платформою

Взаємодія користувача з платформою починається з реєстрації або входу. Після авторизації користувач отримує доступ до створення тестів або їх проходження. Система автоматично зберігає результати та надає детальну статистику. В особистому кабінеті можна переглядати історію тестів та керувати налаштуваннями акаунту.

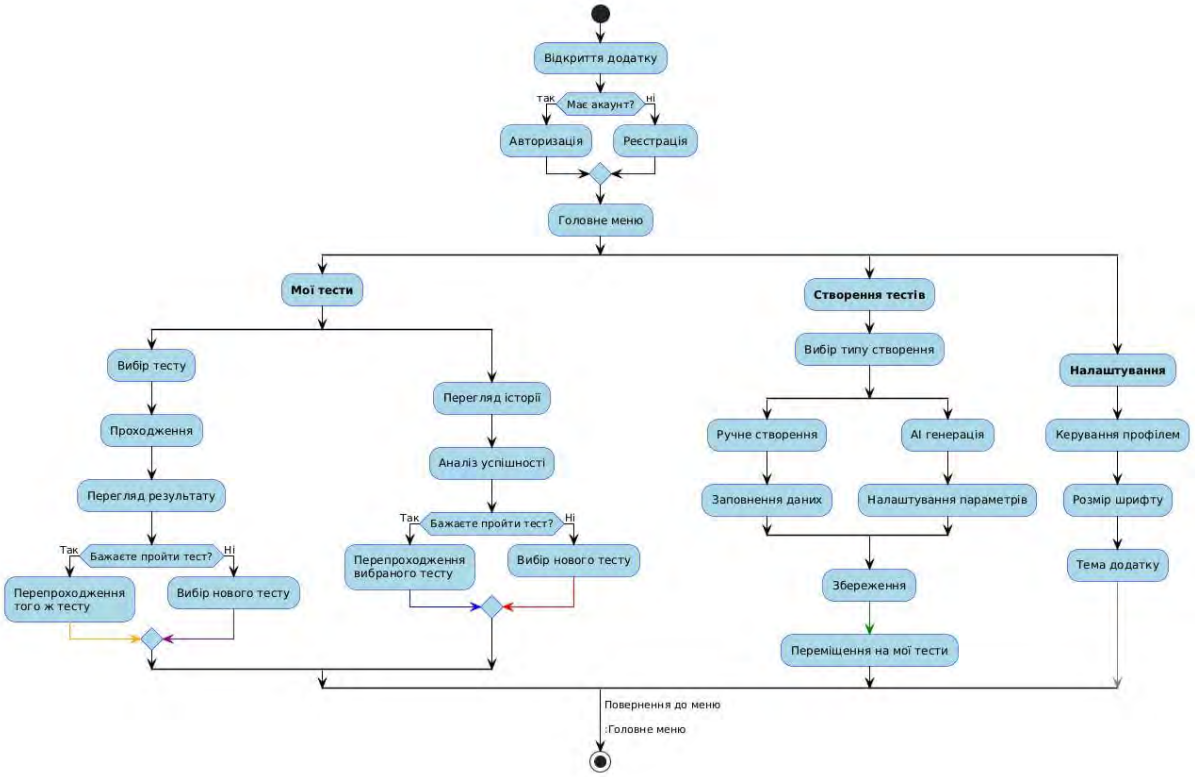

Рис. 2 – Структура роботи програми

Висновки

Розробка платформи «THINK IT» є важливим кроком до покращення процесу онлайн-тестування та оцінювання знань. Використання сучасних веб-технологій, таких як React, Firebase та Tailwind CSS, дозволяє створити надійну систему, здатну забезпечити якісний процес тестування в реальному часі. Платформа «THINK IT» може стати важливим інструментом для освітніх закладів, особливо в умовах дистанційного навчання або змішаного формату освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Martin R. Clean Code: A Handbook of Agile Software Craftsmanship. Prentice Hall. 2008. Aug 11;464. doi: https://ptgmedia.pearsoncmg.com/images/9780132928472/samplepages/0132928477.pdf
2. React – A JavaScript library for building user interfaces [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://react.dev/
3. TypeScript Documentation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.typescriptlang.org/docs/
4. Tailwind CSS Framework [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://tailwindcss.com/docs
5. Vite Build Tool [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://vitejs.dev/guide/
6. Progressive Web Apps Documentation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://web.dev/progressive-web-apps/
7. Firebase Documentation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://firebase.google.com/docs

Яблонський Денис Анатолійович **–** студент групи 2ІСТ-21б, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Лосенко Арсен Володимирович **–** PhD, асистент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Yablonskyi Denys A. - student of group 2IST-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Losenko Arsen V. - PhD, Assistant Professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 519.2:519.1:794.3

О.В.Химич
І.В.Хом'юк

ВИКОРИСТАННЯ ГРУПОВИХ СТРУКТУР У КРИПТОГРАФІЇ: ВІД КЛАСИЧНИХ ГРУП ДО ЕЛІПТИЧНИХ КРИВИХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто застосування алгебраїчних групових структур у сучасній криптографії. Здійснено аналіз класичних груп (мультиплікативних, циклічних) та груп точок еліптичних кривих. Розглянуто переваги еліптичних кривих у контексті постквантової безпеки.

Ключові слова: група, еліптична крива, криптографія, дискретний логарифм, комбінаторика, постквантова криптографія.

Abstract

The paper considers the use of algebraic group structures in modern cryptography. It analyzes classical groups (multiplicative, cyclic) and elliptic curve point groups. The advantages of elliptic curves in the context of post-quantum security are discussed. A Python implementation of basic operations is provided to evaluate algorithm performance.

Keywords: group, elliptic curve, cryptography, discrete logarithm, combinatorics, post-quantum cryptography.

Вступ

Сучасна криптографія базується на використанні алгебраїчних структур, зокрема груп, які забезпечують математичну основу для побудови стійких криптографічних алгоритмів. Класичні протоколи, такі як RSA та Диффі–Геллман, використовують властивості мультиплікативних та циклічних груп. З розвитком обчислювальних технологій та появою квантових комп'ютерів виникає потреба в нових криптографічних підходах, зокрема вивченні еліптичних кривих та інших групових структур, які можуть забезпечити необхідний рівень безпеки в постквантову епоху.

Дослідження

У рамках дослідження було проаналізовано роль групових структур у криптографії на двох рівнях: теоретичному та прикладному. На першому етапі було здійснено порівняльний аналіз класичних групових підходів, зокрема мультиплікативних груп цілих чисел за модулем (як у RSA), та циклічних груп, які застосовуються в протоколі Диффі–Геллмана. Для оцінки криптостійкості таких структур використовувалась теорія складності задачі дискретного логарифмування.

Другий етап був присвячений вивченню груп точок еліптичних кривих над скінченними полями. Було досліджено особливості побудови групових операцій на еліптичних кривих, їх переваги в порівнянні з класичними підходами та потенціал в контексті постквантової безпеки. Аналіз проводився на прикладах кривих типу Curve25519, які сьогодні активно використовуються у сучасних протоколах шифрування (Signal, TLS 1.3 тощо).

Крім теоретичних побудов, було розроблено Python-реалізацію базових криптографічних операцій на еліптичних кривих із застосуванням бібліотеки `ecdsa` (у середовищі, де вона недоступна, було використано самостійно реалізовану «іграшкову» криву для демонстрації принципів). Це дало змогу протестувати реальну швидкодію операцій додавання та множення точок. Оцінка продуктивності проводилась на наборі тестових вхідних даних, змодельованих відповідно до умов захищеного обміну ключами.

Отримані результати підтверджують, що групи еліптичних кривих забезпечують кращу криптостійкість при меншому розмірі ключа, знижуючи обчислювальні витрати, що особливо важливо для пристроїв з обмеженими ресурсами (смарткартки, IoT-девайси).

Програма для реалізації криптографічних операцій

```
# Toy elliptic curve over prime field
p = 9739
a = 497
b = 1768
G = (1804, 5368)

def inv_mod(k, p):
    return pow(k, -1, p)

def add_points(P, Q):
    if P is None:
        return Q
    if Q is None:
        return P
    if P[0] == Q[0] and (P[1] + Q[1]) % p == 0:
        return None
    if P == Q:
        s = (3 * P[0]**2 + a) * inv_mod(2 * P[1], p) % p
    else:
        s = (Q[1] - P[1]) * inv_mod(Q[0] - P[0], p) % p
    xr = (s**2 - P[0] - Q[0]) % p
    yr = (s * (P[0] - xr) - P[1]) % p
    return (xr, yr)

def scalar_mult(k, P):
    result = None
    addend = P
    while k:
        if k & 1:
            result = add_points(result, addend)
        addend = add_points(addend, addend)
        k >>= 1
    return result
```

На основі проведених 1000 ітерацій множення та 10 000 ітерацій додавання були отримані такі середні значення часу виконання:

- Множення точки на скаляр: ≈ 29.01 мкс (мікросекунд)
- Додавання точок: ≈ 2.46 мкс

Ці результати свідчать про високу ефективність реалізації навіть у спрощеному вигляді. Враховуючи, що в реальних протоколах обміну ключами переважає саме скалярне множення, важливо, що навіть ця складна операція виконується за долі мілісекунди.

Висновки

Групові структури залишаються фундаментальним елементом сучасної криптографії. Перехід від класичних груп до еліптичних кривих та інших складніших алгебраїчних структур дозволяє забезпечити вищий рівень безпеки та ефективності криптографічних алгоритмів. У контексті постквантової епохи особливо актуальним є дослідження нових групових структур, які можуть забезпечити стійкість до атак з використанням квантових комп'ютерів. Подальші дослідження в цій галузі сприятимуть розвитку надійних та ефективних криптографічних систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Paar C., Pelzl J. Understanding Cryptography: A Textbook for Students and Practitioners. Springer, 2010. 372 p.
2. Hankerson D., Vanstone S., Menezes A. Guide to Elliptic Curve Cryptography. Springer, 2004. 312 p.
3. Koblitz N. Elliptic Curve Cryptosystems // Mathematics of Computation. – 1987. – Vol. 48, No. 177. – P. 203–209.
4. Винник М.Ю. Криптографія з відкритим ключем. Київ: НТУУ «КПІ», 2012. – 144 с.

Химич Олександр Володимирович – студент групи 2ПКТ-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: oleksandrkhymych56@gmail.com .

Науковий керівник: ***Хом'юк Ірина Володимирівна*** – д.пед.н., професор, професор кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com

Khymych Oleksandr Volodymyrovych – student of group 2PKT-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: oleksandrkhymych56@gmail.com .

Supervisor: ***Irina Khomyuk*** – Doctor of Science (Ped.), Professor of Higher Mathematics Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Khmelnytske shose, 95, e-mail: vikiraivh@gmail.com .

Мамалига Н. Є.
Паламарчук Є. А.

РОЗРОБКА АРХІТЕКТУРИ ТА АЛГОРИТМІВ СЕРВІСУ АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ОБЛІКУ ФІНАНСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено побудову автоматизованої системи контролю та обліку фінансів по регіонах, побудованої на клієнт-серверній архітектурі. В основі серверної частини застосовано фреймворк Laravel із залученням пакетів для керування ролями, багатомовністю та безпекою, що забезпечує гнучку й захищену роботу з даними. На клієнтської частини використаний фреймворк Vue 3, завдяки чому реалізовано SPA-рішення зі швидкою навігацією та динамічним оновленням даних. Такий підхід уможливливив суттєве спрощення адміністративних процесів, скорочення витрат часу й ресурсів, а також підвищення прозорості та якості у формуванні фінансовій звітності. У роботі проаналізовано переваги обраного стеку технологій, окреслено механізми інтеграції серверної логіки з клієнтським інтерфейсом.

Ключові слова*: автоматизована система, фінансовий облік, клієнт-серверна архітектура, Laravel, Vue 3, SPA-технологія, безпека даних, багатомовність, інтеграція серверної та клієнтської частин*

Abstract

The paper presents the construction of an automated system for controlling and accounting finances by region, built on a client-server architecture. The server part is based on the Laravel framework with the involvement of packages for role management, multilingualism and security, which provides flexible and secure work with data. The client part uses the Vue 3 framework, thanks to which an SPA solution with fast navigation and dynamic data updating was implemented. This approach made it possible to significantly simplify administrative processes, reduce time and resource costs, as well as increase transparency and quality in the formation of financial reporting. The paper analyzes the advantages of the selected technology stack, outlines the mechanisms for integrating server logic with the client interface.

Keywords*: automated system, financial accounting, client-server architecture, Laravel, Vue 3, SPA technology, data security, multilingualism, integration of server and client parts*

Вступ

У типових умовах функціонування організацій із великим обсягом фінансових операцій контроль над надходженнями та витратами зазвичай покладається на окремого працівника (скарбника) або навіть на декількох осіб. Їх обов'язки включають щоденну перевірку платежів, ведення обліку та моніторинг витрат. Такий підхід потребує значних часових і трудових ресурсів, а також супроводжується підвищеним ризиком виникнення помилок через людський фактор. Сучасні системи фінансового обліку дедалі частіше впроваджують клієнт-серверні технології, орієнтовані на автоматизацію ключових процесів, зменшення навантаження на персонал і підвищення точності фінансових операцій. Це дозволяє не лише оптимізувати управлінські процеси, а й підвищити загальний рівень прозорості та контролю у фінансовій діяльності організацій.

Якщо ж автоматизувати всі ці процеси, то можна суттєво знизити витрати на адміністрування та одночасно позбавитися від багатьох «ручних» неточностей. Ідея створити систему, де кожен зможе бачити потрібну йому інформацію та навіть платити безпосередньо онлайн, відкриває широкий простір для спрощення роботи. По-перше, це дозволяє швидко формувати статистику й аналізувати фінансові потоки по регіонах. По-друге, зникає потреба у постійному ручному внесенні даних — усе робиться автоматично та з меншим ризиком

помилок. І, зрештою, це прозоро й зручно, бо керівництво організації може будь-коли перевірити реальний стан фінансів.

Тож розробка та впровадження такої автоматизованої системи є актуальною. Передбачається, що вона не лише заощаджує час і гроші, а й дає змогу оперативніше відслідковувати й аналізувати всі фінансові операції. Це допомагає уникати неприємних ситуацій із «загубленими» коштами й дозволяє швидше реагувати на зміни або проблеми з оплатами.

Аналіз стану питання

Оцінюючи різні архітектурні підходи до побудови вебсистеми для автоматизованого контролю та обліку фінансів, було проведено аналіз їхніх переваг і недоліків у контексті вимог проєкту.

Монолітна архітектура

- Складність масштабування. Весь застосунок зібраний в один блок, і з ростом функціональності або навантаження виникають проблеми з продуктивністю, що потребують масштабування всього проєкту, а не його окремих частин.
- Тісний зв'язок компонентів. Ускладнює зміну або оновлення окремих модулів без ризику зламати решту системи.
- Менша гнучкість для майбутнього переходу на інші архітектурні моделі.

Мікросервісна архітектура

- Занадто складна для старту. Для невеликого чи середнього проєкту мікросервіси створюють зайву інфраструктурну складність (оркестрація, DevOps, CI/CD, моніторинг тощо).
- Надлишкова технічна вага. Потрібно впроваджувати окремі сервіси, шини повідомлень, API шлюзи — що не виправдано на етапі MVP або ранньої розробки.

SPA (Single Page Application) + API First архітектура

- Гнучка основа. Побудова клієнт-серверної архітектури з розділенням відповідальностей: фронтенд (Vue 3) взаємодіє через API з бекендом (Laravel), що дозволяє легко масштабуватись у майбутньому.
- Можливість еволюції. У майбутньому API-частину можна винести в окремі сервіси без критичних змін на фронті — на відміну від tightly coupled моноліту.
- Безпека. Аутентифікація реалізована через JWT, що дозволяє ефективно захищати маршрути, інтегруватись з мобільними додатками або сторонніми сервісами.
- Швидкість. Завдяки SPA, користувач отримує миттєві реакції інтерфейсу без повного перезавантаження сторінки, що критично для UX.

Таким чином, оптимальним вибором є збереження балансу між простотою, безпекою і можливістю масштабування. У цій роботі вибрана SPA архітектура.

Альтернатива — Modular Monolith

Проміжний підхід — модульний моноліт, коли застосунок розбито на незалежні модулі в межах одного репозиторію. Це дозволяє:

- логічно структурувати код,
- поступово виокремлювати частини системи в мікросервіси,
- при цьому уникати складнощів DevOps на ранніх етапах.

Хороший компроміс, але SPA + API-first наразі все ж виглядає як більш еволюційний і готовий до масштабування підхід.

Побудова архітектури

Для реалізації автоматизованої системи контролю й обліку фінансів було обрано чітко структурований стек технологій, до якого входять інструменти як для серверної частини, так і для клієнтської.

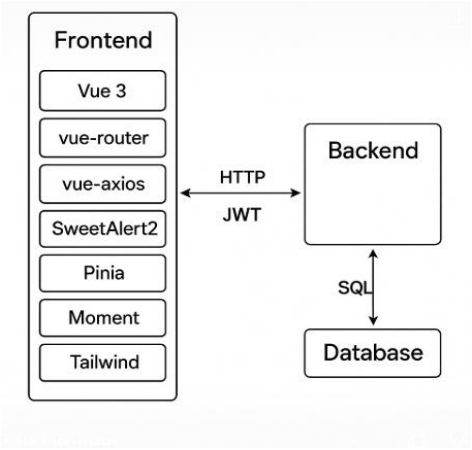

Рис. 1. Структура

На рис. 1 наведено схему клієнт-серверної веб-системи:

- Frontend реалізовано на базі Vue 3 із використанням vue-router, axios (для HTTP-запитів), SweetAlert2, Pinia, Moment і Tailwind для UI.
- Axios надсилає запити до Backend через HTTP, використовуючи JWT для авторизації.
- Серверна частина обробляє запити, взаємодіє з базою даних (SQL) та повертає відповіді назад на фронт.

Система побудована з урахуванням модульності, безпеки та масштабованості.

Отже, вибрані технології взаємодоповнюють одна одну й відповідають сучасним вимогам до створення швидкого, надійного та масштабованого веб-додатку. В результаті ми отримуємо зручний для розробників серверної частини, потужний та гнучкий клієнтський інтерфейс, а також надійну базу для майбутнього розвитку функціоналу системи.

Була вибрана наступна архітектура для реалізації бази даних:

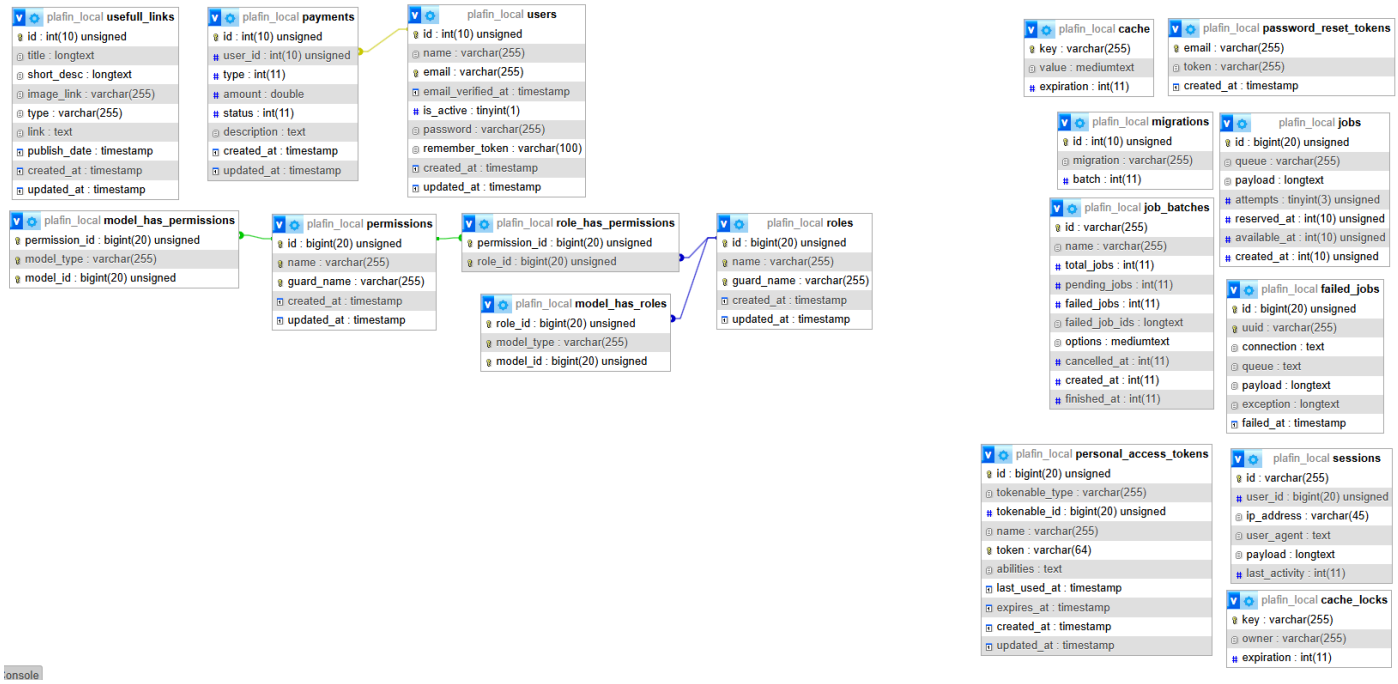

Ця схема відображає структуру бази даних для веб застосунку з підтримкою ролей, прав доступу, платежів та посилань. Вона умовно ділиться на функціональні таблиці (в центрі та ліворуч) та системні таблиці (праворуч).

Основні таблиці:

- users – основна таблиця користувачів із полями name, email, password, is_active тощо.
- payments – зберігає дані про платежі, включно з user_id, amount, status та description.
- usefull_links – таблиця з корисними посиланнями: title, short_desc, image_link, publish_date тощо.

Таблиці для авторизації (RBAC, spatie/laravel-permission):

- roles – ролі користувачів (id, name, guard_name).
- permissions – дозволи або права (id, name, guard_name).
- model_has_roles – зв'язок між моделями (наприклад, користувачами) і ролями.
- model_has_permissions – пряме призначення прав моделям.
- role_has_permissions – дозволи, закріплені за ролями.

Системні таблиці (правий блок):

Це технічні таблиці Laravel, які використовуються для обслуговування додатку:

- migrations, jobs, failed_jobs, job_batches — обробка черг задач.
- personal_access_tokens — токени для API (Laravel Sanctum).
- sessions — зберігання сесій користувачів.
- password_reset_tokens, cache, cache_locks — обслуговування кешу та відновлення паролів.

Ця структура повністю відповідає потребам масштабованого застосунку з аутентифікацією, гнучким управлінням ролями, підтримкою платежів та системними сервісами Laravel.

Висновки

Розроблена система автоматизованого контролю та обліку фінансів по регіонах на основі клієнт-серверної архітектури демонструє ефективне поєднання сучасних серверних і клієнтських рішень. Використання Laravel з відповідними пакетами забезпечує гнучку та безпечну обробку даних, у той час як Vue 3 дає змогу реалізувати швидкий і зручний інтерфейс у форматі SPA. Така інтеграція дозволяє суттєво знизити адміністративні навантаження, підвищити прозорість роботи зі звітами та сприяє точнішому й оперативнішому прийняттю фінансових рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Otwell T. Laravel: Documentation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://laravel.com/docs.
2. Vue.js: The Progressive JavaScript Framework [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://vuejs.org.
3. Spatie: laravel-permission [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://spatie.be/docs/laravel-permission.
4. Tymon JWT Auth [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://github.com/tymondesigns/jwt-auth.
5. Tailwind CSS: Rapidly build modern websites without ever leaving your HTML [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://tailwindcss.com.

УДК [004.658:[004.891.3:331.215]](043.2)

Т. В. Старинець
О. О. Войцеховська

РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ АНАЛІЗУ ТА ПЕРЕДБАЧЕННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ DATA DEVELOPERS МЕТОДАМИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дослідження присвячене підготовці та розвідувальному аналізу даних для подальшого використання в інформаційній технології аналізу та передбачення заробітної плати Data Developers методами машинного навчання. Проведено аналіз структури датасету та його основних характеристик, а також досліджено можливі взаємозв'язки між рівнем оплати праці Data Developers та таких ключових чинників як професійний досвід, формат зайнятості, можливість віддаленої роботи та масштаб компанії.

Ключові слова: інформаційна технологія, машинне навчання, аналіз даних, передбачення, заробітна плата, розвідувальний аналіз даних, Data Developers.

Abstract

The study is devoted to the preparation and exploratory data analysis for further use in the information technology of analysis and prediction of Data Developers' salaries using machine learning methods. The dataset structure and its key features were analyzed, as well as investigates possible relationships between the level of remuneration of Data Developers and such key factors as professional experience, employment format, the possibility of remote work and the scale of the company.

Keywords: information technology, machine learning, data analysis, prediction, salary, exploratory data analysis, Data Developers.

Вступ

У сучасному світі, що швидко розвивається, роль фахівців з обробки даних (Data Developers) стає дедалі важливішою для успіху організацій у всіх галузях. Зростаючий попит на аналіз великих обсягів даних, розробку інтелектуальних систем та машинне навчання призводить до динамічних змін на ринку праці, що безпосередньо впливає на рівень компенсації та умови зайнятості цих висококваліфікованих спеціалістів.

У зв'язку з цим, виникає потреба у побудові інтелектуальних моделей, здатних виявляти закономірності та прогнозувати рівень заробітної плати на основі об'єктивних характеристик розробника даних. Методи машинного навчання дозволяють ефективно обробляти великі масиви даних, виконувати розвідувальний аналіз, виявляти найвпливовіші фактори та будувати точні прогностичні моделі.

Розробка інформаційної технології для аналізу та передбачення заробітної плати сприятиме підвищенню прозорості ринку праці, допоможе фахівцям краще оцінювати власний потенціал на ринку праці, а компаніям – формувати обґрунтовану політику оплати праці [1-3].

Отже, головною метою роботи є проведення розвідувального аналізу даних (EDA) для подальшого використання в інформаційній технології аналізу та передбачення заробітної плати Data Developers з метою виявлення ключових закономірностей у компенсації, зайнятості та географічному розподілі, з урахуванням впливу досвіду, посади, умов праці та інших факторів впливу на зарплату Data Developers.

Результати дослідження

Для проведення аналізу було обрано набір даних, що має назву «Data Developer Salary in 2024», опублікований автором «Shahzad Aslam» на платформі Kaggle у відкритому доступі [4]. Даний датасет містить 16534 записів і 11 атрибутів, охоплює такі ключові змінні, як рівень зарплати, назва посади, рівень досвіду, тип зайнятості, місце проживання працівника, коефіцієнт віддаленої роботи, розташування компанії та її розмір.

Цільовою змінною у цьому дослідженні є заробітна плата у доларах США (salary_in_usd), яка відображає загальний рівень компенсації фахівців з обробки даних. Ця змінна може залежати від багатьох факторів, таких як рівень досвіду (experience_level), тип зайнятості (employment_type), місце проживання (employee_residence), відсоток віддаленої роботи (remote_ratio), а також місце розташування компанії (company_location) і її розмір (company_size). Серед інших атрибутів, що можуть впливати на зарплату, важливе значення мають посада (job_title) та загальний контекст ринку, представлений у даному датасеті. На рисунку 1 наведено фрагмент датасету "Dataset salary in 2024", що включає ключові атрибути.

	work_year	experience_level	employment_type	job_title	salary	salary_currency	salary_in_usd	employee_residence	remote_ratio	company_location	company_size
0	2024	SE	FT	AI Engineer	202730	USD	202730	US	0	US	M
1	2024	SE	FT	AI Engineer	92118	USD	92118	US	0	US	M
2	2024	SE	FT	Data Engineer	130500	USD	130500	US	0	US	M
3	2024	SE	FT	Data Engineer	96000	USD	96000	US	0	US	M
4	2024	SE	FT	Machine Learning Engineer	190000	USD	190000	US	0	US	M

Рис.1. Приклад атрибутів, що містить набір даних

Попередньо було проведено очищення датасету: усунуто пропущені значення, приведено назви стовпців до зручного формату, виконано базову перевірку наявності аномалій. Для виявлення викидів було застосовано IQR-метод [5]. Побудовано гістограму, яка ілюструє загальний розподіл цільової змінної – заробітної плати (salary_in_usd) та окремо виділяє викиди червоним кольором (рис. 2).

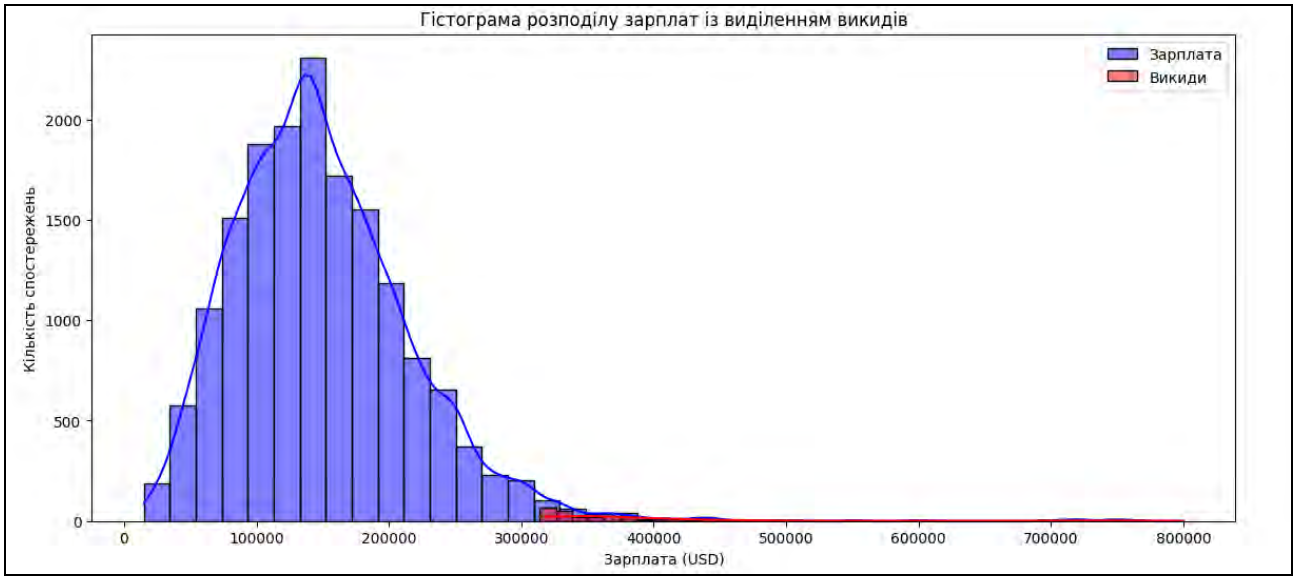

Рис.2. Гістограма розподілу зарплат із виділенням викидів (IQR-метод)

Отриманий графік показує, що більшість зарплат фахівців з обробки даних у 2024 році зосереджена в межах 60 000 – 130 000 доларів США, що свідчить про типовий рівень оплати праці в цій сфері. Розподіл є асиметричним із подовженим правим «хвостом», що вказує на наявність обмеженої кількості надзвичайно високих зарплат. Виявлені викиди, зокрема значення понад 300 000 доларів, можуть бути пов’язані з керівними посадами або роботою у великих міжнародних компаніях. Цей графік дозволяє не лише побачити загальну структуру зарплат, а й виокремити крайні значення, які впливають на середні показники й потребують додаткового аналізу.

Ще одним важливим аспектом попереднього аналізу є оцінка розподілу спостережень за роками працевлаштування зображено на рисунку 3 [6-8].

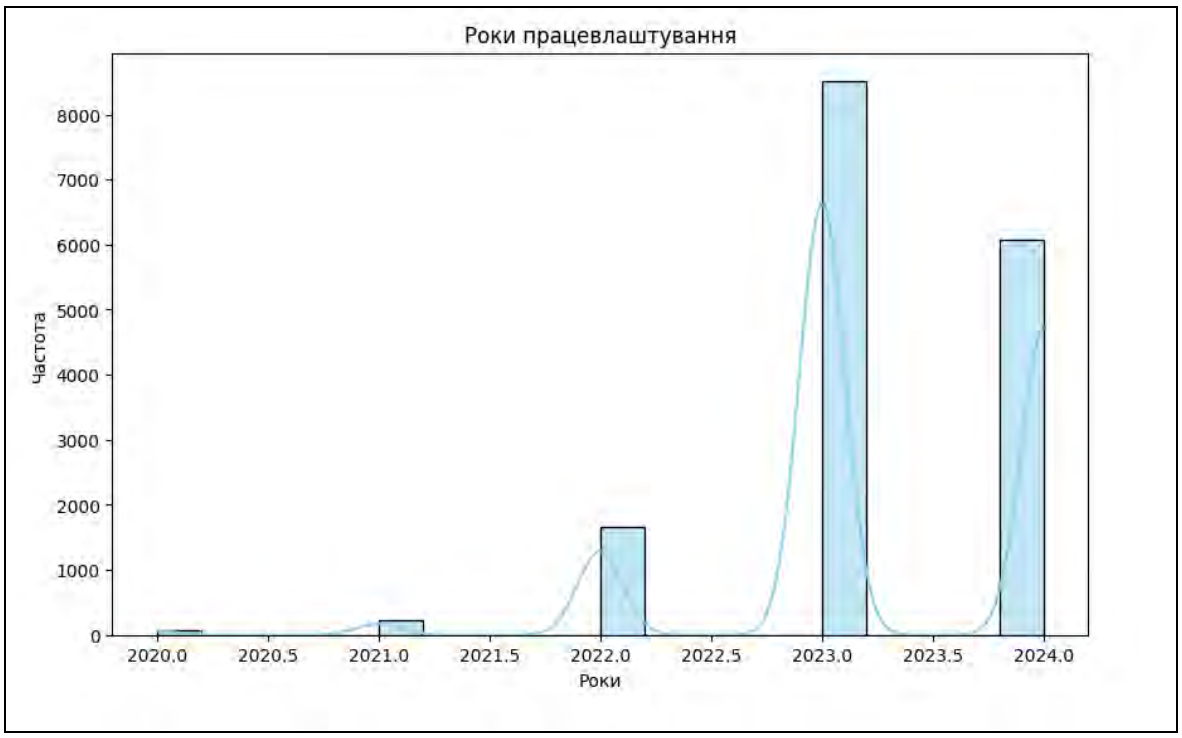

Рис.3. Гістограма частоти за роками працевлаштування

На графіку чітко видно, що найбільша кількість записів припадає на 2023 рік, за яким іде 2024. Значно менше даних спостерігається за 2020–2022 роки. Це може свідчити про активізацію збору даних або збільшення попиту на фахівців із Data Development саме у 2023–2024 роках. Такий перекіс розподілу може впливати на аналіз змін у зарплатах з часом і має враховуватись при побудові моделей прогнозування або порівнянні тенденцій.

Побудовано графіки впливу рівня досвіду (experience_level) та типу зайнятості (employment_type) для більш детального аналізу на заробітню плату (рис. 4, 5).

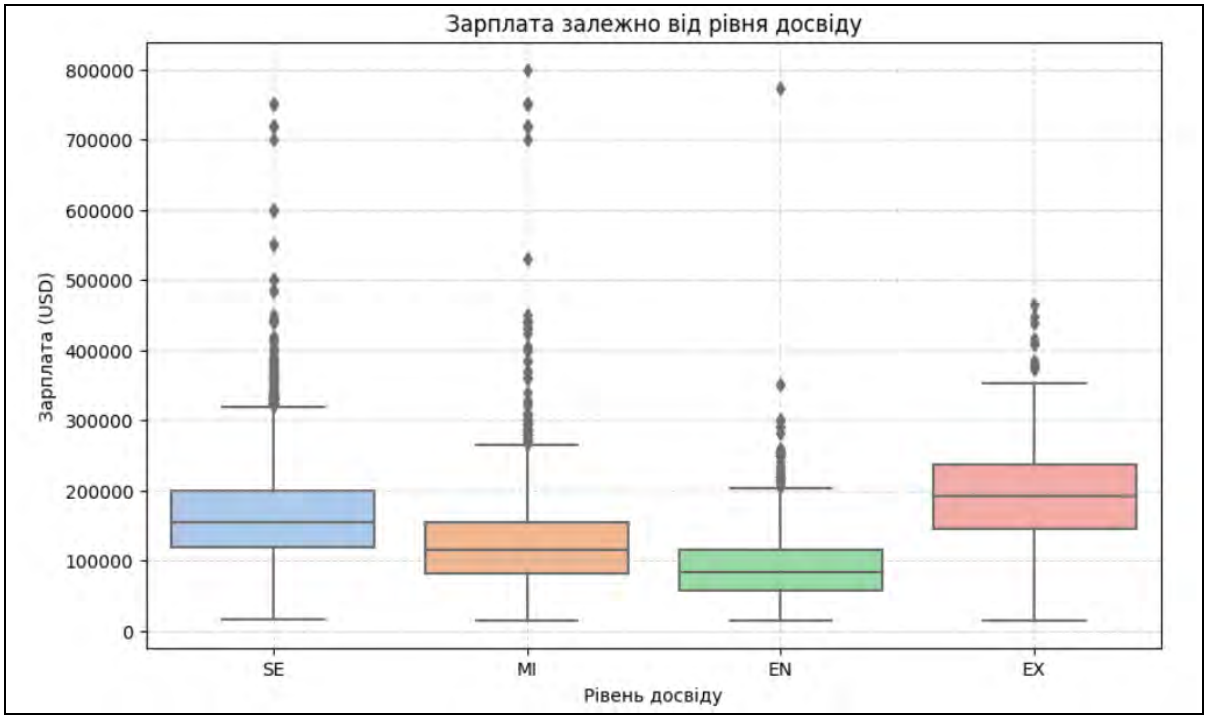

Рис.4. Зарплата залежно від рівня досвіду

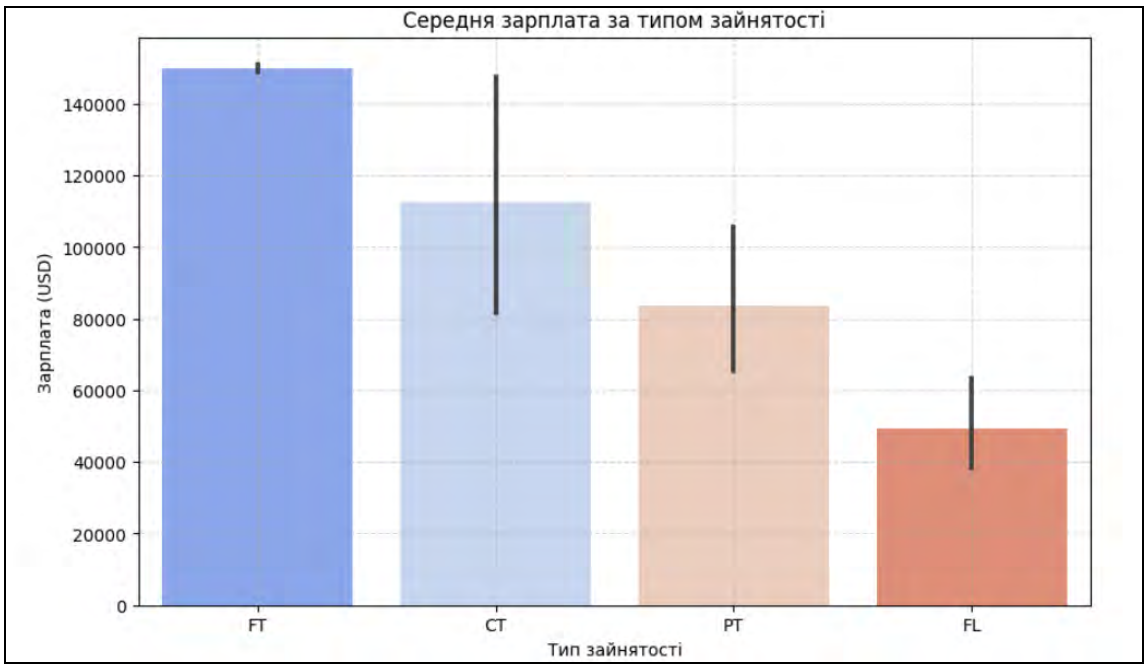

Рис.5. Середня зарплата для різних типів зайнятості

Ці графіки ілюструють ключові аспекти заробітньої плати фахівців у сфері даних. Графік, представлений на рисунку 4 візуалізує розподіл зарплат для кожного рівня досвіду – Entry-level (EN), Mid-level (MI), Senior (SE) та Executive (EX) — показуючи, що зі зростанням рівня досвіду медіанна зарплата також зростає. Графік представлений на рисунок 5, у свою чергу, висвітлює вплив форми зайнятості: повна зайнятість (FT) забезпечує найвищу середню заробітну плату, тоді як контрактники (CT) отримують другий за величиною дохід, але з більшою варіативністю. Часткова зайнятість (PT) та фриланс (FL) показують значно нижчі середні зарплати. Тепер доречно перевірити вплив віддаленої роботи на зарплату (рис. 6).

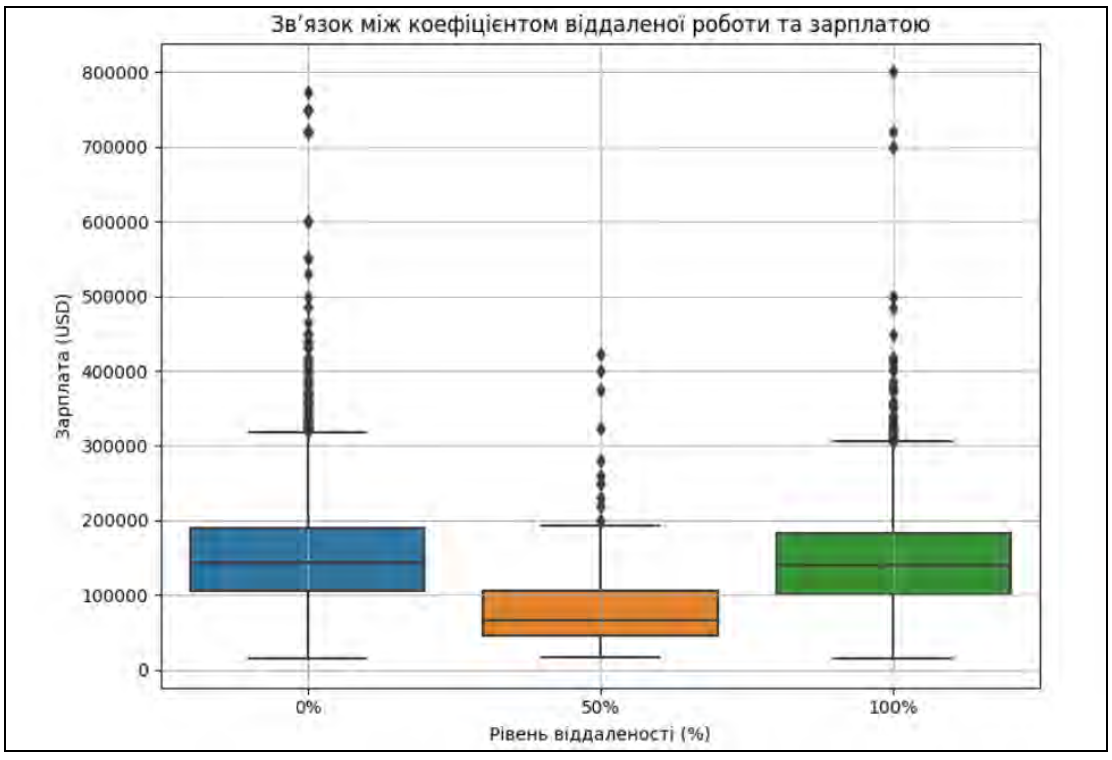

Рис.6. Зв'язок між коефіцієнтом віддаленої роботи та зарплатою

Цей графік показує, що найвищі зарплати спостерігаються у фахівців з 0% (повністю в офісі) та 100% (повністю віддалено) рівнем віддаленості, тоді як для 50% (гібридного) режиму роботи медіанна зарплата є помітно нижчою. При цьому, найбільший розкид зарплат та наявність значних викидів (високооплачуваних фахівців) присутні як для 0%, так і для 100% віддаленості.

Тепер дізнаємось чи впливає розмір компаній на дохід, зображено на рисунку 7.

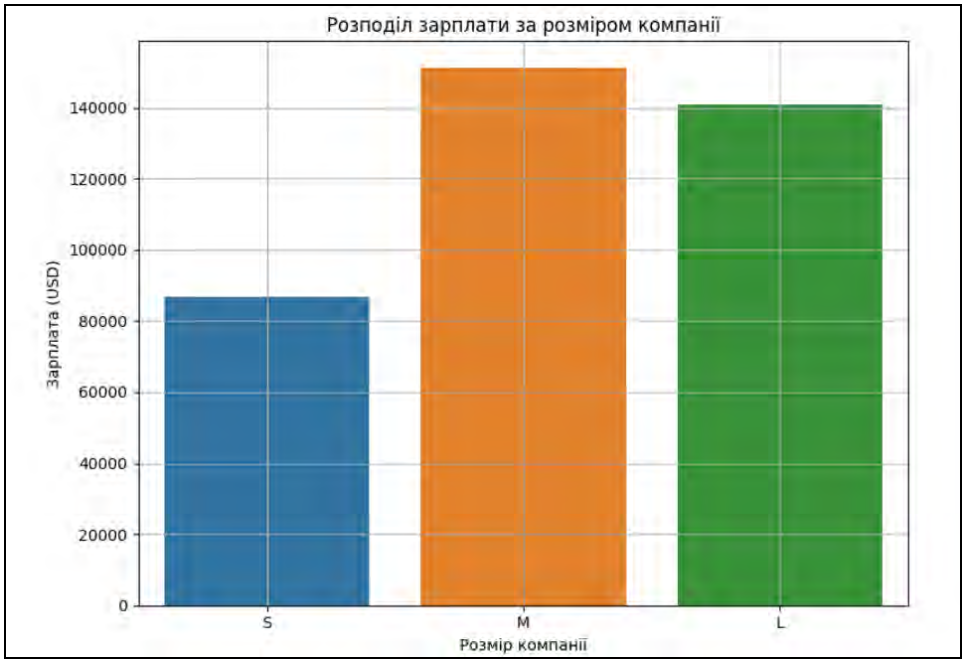

Рис.7. Розподіл зарплати за розміром компанії

Графік демонструє, що компанії середнього (M) та великого (L) розміру пропонують значно вищу середню заробітну плату порівняно з невеликими компаніями (S). Це свідчить про те, що розмір компанії є важливим фактором, що впливає на рівень доходу фахівців у сфері даних.

Дане дослідження також зосереджено на аналізі середньої заробітної плати за різними посадами в галузі даних, з метою виявлення найбільш прибуткових спеціалізацій та тенденцій на ринку. Представлений графік (рис.8) візуалізує топ-10 посад за середньою зарплатою, надаючи цінний огляд поточних ринкових умов станом на кінець 2024.

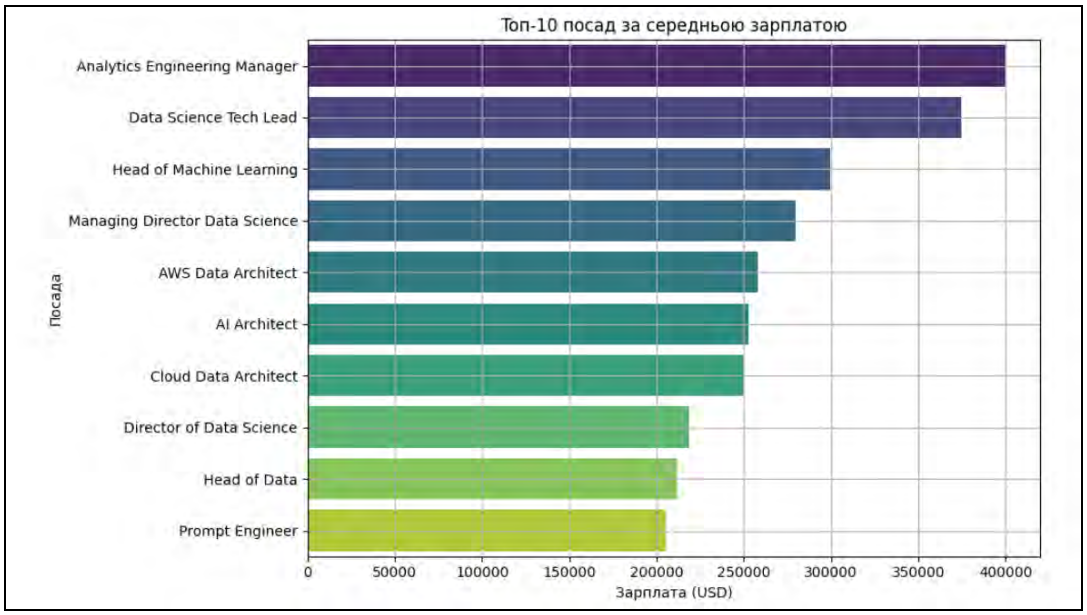

Рис.8. Топ-10 посад за середньою зарплатою

Аналіз графіка чітко демонструє, що лідируючі позиції за рівнем доходу займають ролі, які вимагають високого рівня досвіду, спеціалізації та управлінських навичок. Зокрема, такі посади, як "Analytics Engineering Manager", "Data Science Tech Lead" та "Head of Machine Learning", знаходяться на вершині списку, що підкреслює високу цінність керівних та архітектурних ролей у сфері даних. Також помітно, що інженерні та архітектурні позиції, що пов'язані з хмарними технологіями ("AWS Data Architect", "Cloud Data Architect") та штучним інтелектом ("AI Architect"), мають високий рівень зарплати. Наявність "Prompt Engineer" серед топ-посад свідчить про зростаючу важливість спеціалізацій, пов'язаних із новітніми технологіями, такими як генеративний ШІ. Це дослідження підтверджує, що для досягнення найвищих зарплат у сфері даних необхідна глибока експертиза та фокус на стратегічних та управлінських аспектах.

На основі попереднього аналізу було побудовано кореляційну матрицю для аналізу взаємозв’язків між зарплатою та іншими змінними (рис. 9) [9-10].

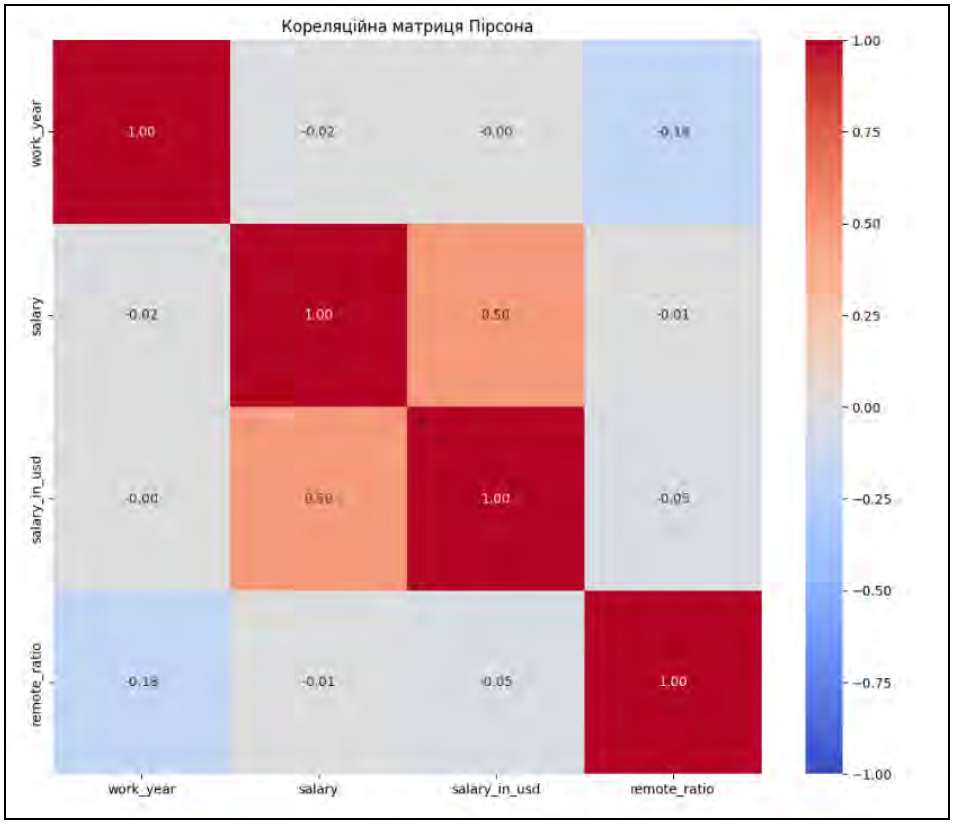

Рис.9. Матриця кореляції

Кореляційна матриця показує, що "salary" та "salary_in_usd" ідеально позитивно корелюють (1.00), що є очікуваним, оскільки вони, ймовірно, представляють одне й те ж значення або пряму конвертацію. Обидві змінні мають помірну позитивну кореляцію з "work_year" (0.50), що вказує на тенденцію зростання зарплати з досвідом.

Натомість, "remote_ratio" демонструє дуже слабку або майже відсутню негативну лінійну кореляцію з "work_year" (-0.18), "salary" (-0.01) та "salary_in_usd" (-0.05), що свідчить про незначний зв'язок між відсотком віддаленої роботи та іншими показниками.

Отримані результати є важливими для подальшого прогнозування та моделювання на ринку праці, оскільки вони підтверджують вплив рівня досвіду, типу зайнятості, розміру компанії та коефіцієнта віддаленої роботи на рівень заробітної плати та можуть бути використані для створення прогнозних моделей компенсації та оптимізації стратегій найму.

Висновки

У ході розвідувального аналізу даних було досліджено фактори, що впливають на рівень заробітних плат Data Developers, на основі відкритого датасету «Data Developer Salary in 2024». Аналіз показав, що ключовими чинниками, які впливають на рівень оплати праці, є професійний досвід, формат зайнятості, можливість віддаленої роботи та масштаб компанії.

Попередня обробка даних включала очищення датасету, усунення пропущених значень та перевірку наявності аномалій. Для виявлення викидів застосовано IQR-метод. Аналіз розподілу цільової змінної "salary_in_usd" показав, що більшість зарплат зосереджена в межах 60 000 – 130 000 доларів США. Розподіл є асиметричним з подовженим правим «хвостом», що вказує на наявність обмеженої кількості надзвичайно високих зарплат, які можуть бути пов'язані з керівними посадами або роботою у великих міжнародних компаніях. Також виявлено, що найбільша кількість записів у датасеті припадає на 2023 та 2024 роки, що може свідчити про активізацію збору даних або збільшення попиту на фахівців із Data Development у ці періоди.

Виявлено, що із зростанням досвіду та переходом на керівні посади медіанна зарплата значно зростає, а також, що повна зайнятість забезпечує вищі доходи порівняно з частковою зайнятістю чи фрилансом. Графіки також продемонстрували, що компанії середнього та великого розміру пропонують більш конкурентоспроможні зарплати. Дослідження підкреслило зростаючу роль спеціалізацій, пов’язаних з генеративним ШІ та хмарними технологіями, які забезпечують високий рівень доходів.

Отримані результати можуть бути корисними для розробки інформаційних систем підтримки прийняття рішень у сфері працевлаштування, а також для побудови прогнозних моделей заробітної плати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ghorai, P., Barik, R. Salary Prediction Using Machine Learning Techniques. In: Tiwari, S., Trivedi, M.C., Kolhe, M.L., Singh, B.K. (eds) Advances in Data and Information Sciences. ICDIS 2024. Lecture Notes in Networks and Systems, 2025, vol 1193. Springer, Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-97-9619-9_17
2. Rukiye Kaya, Mehtap Saatçi, Mehmet Gökhan Bakal. "Improving Salary Offer Processes With Classification Based Machine Learning Models", *2024 8th International Artificial Intelligence and Data Processing Symposium (IDAP)*, 2024, pp.1-7, doi: 10.1109/IDAP64064.2024.10710706
3. A. Asaduzzaman, M. R. Uddin, Y. Woldeyes and F. N. Sibai, "A Novel Salary Prediction System Using Machine Learning Techniques," *2024 Joint International Conference on Digital Arts, Media and Technology with ECTI Northern Section Conference on Electrical, Electronics, Computer and Telecommunications Engineering (ECTI DAMT & NCON)*, Chiang-mai, Thailand, 2024, pp. 38-43, doi: 10.1109/ECTIDAMTNCON60518.2024.10480058
4. Data Developer Salary in 2024 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.kaggle.com/datasets/zeesolver/data-eng-salary-2024
5. Міжквартильний або інтерквартильний розмах (IQR) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.economy-pedia.com/11035383-interquartile-range
6. Pandas Getting started. 2024 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://pandas.pydata.org/docs/getting_started/index.html
7. Seaborn Tutorial. 2023 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://seaborn.pydata.org/tutorial.html
8. Matplotlib Pyplot Documentation. 2024 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://matplotlib.org/3.5.3/api/_as_gen/matplotlib.pyplot.html
9. Мокін В.Б., Дратований М.В. Наука про дані: машинне навчання та інтелектуальний аналіз даних. Навчальний посібник. м. Вінниця, 2024 р. 263 с. URL: https://iq.vntu.edu.ua/repository/getfile.php/8163.pdf
10. A Complete Guide to Data Visualization in Python With Libraries & More. 2023 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.simplilearn.com/tutorials/python-tutorial/data-visualization-in-python

Старинець Тетяна Віталіївна – студентка групи 2ІСТ-22б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tetanastarynets@gmail.com.

Войцеховська Ольга Олександрівна – PhD, старший викладач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: olgav1085@gmail.com.

Starynets Tetiana V. – student of group 2IST-22b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tetanastarynets@gmail.com.

Voitsekhovska Olha O. – PhD, Senior Lecturer of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olgav1085@gmail.com.

УДК 004.4

О. Д. Куйбіда
Є. А. Безкуцький
К. В. Касько
Є. В. Ричковська
А. О. Ободінський
О. О. Войцеховська

РОЗРОБКА МОБІЛЬНОГО ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ ПОШУКУ ІНФОРМАЦІЇ ТА ФОРМУВАННЯ ГАЙДІВ ДЛЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ІГОР НА ОСНОВІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто основні аспекти створення мобільного застосунку, який використовує штучний інтелект для поглибленого пошуку інформації та автоматичного формування гайдів для ігор. Запропоновано підходи до реалізації системи персоналізованої підтримки геймерів шляхом інтеграції AI-алгоритмів для аналізу ігрового процесу. Розглянуто методи інтеграції з популярними іграми та способи взаємодії із зовнішніми базами даних для отримання актуальної інформації. Визначено ключові технології, необхідні для розробки ефективного інтерфейсу та масштабованої серверної частини. Розглянуті основні функціональні можливості та переваги застосунку. Розроблено алгоритм роботи застосунку та Use-Case діаграму.

Ключові слова: мобільний застосунок, штучний інтелект, гайди для ігор, геймери, кросплатформна розробка, Use-Case. UML діаграма класів.

Abstract

The paper considers the main aspects of creating a mobile application that uses artificial intelligence for in-depth information search and automatic generation of game guides. Approaches to implementing a system of personalised support for gamers by integrating AI algorithms for analysing the gameplay are proposed. Methods of integration with popular games and ways of interacting with external databases to obtain up-to-date information are considered. The key technologies required for the development of an effective interface and a scalable backend are identified. The main functionalities and advantages of the application are considered. The application algorithm and Use-Case diagram are developed.

Keywords: mobile application, artificial intelligence, game guides, gamers, cross-platform development, Use-Case, UML class diagram.

Вступ

Розвиток геймінгової індустрії зумовлює зростання потреби в ефективних інструментах, що допомагають гравцям освоювати складні ігрові механіки та швидше досягати бажаних результатів. Сучасні відеоігри стають дедалі складнішими, пропонуючи широкий вибір можливостей, які можуть бути складними для розуміння новачками. Багато гравців звертаються до гайдів, відеоуроків та форумів, проте така інформація не завжди є структурованою та актуальною.

Індустрія відеоігор є однією з найбільш динамічно зростаючих галузей сучасної цифрової економіки. Щороку з'являються тисячі нових ігор, доповнень, патчів і оновлень, що значно ускладнює орієнтування користувачів у великому обсязі ігрової інформації. Гравці постійно шукають оптимальні стратегії, рішення складних квестів, ефективні побудови персонажів та комбінації предметів, що формує високий попит на якісний, актуальний і персоналізований контент у вигляді гайдів.

Традиційні способи пошуку такої інформації через форуми, відео або статті є малоефективними – вони вимагають багато часу, часто не враховують індивідуальний стиль гри користувача та швидко втрачають актуальність. У цьому контексті актуальною є розробка інтелектуального мобільного застосунку, що використовує методи штучного інтелекту для автоматичного формування гайдів та пошуку релевантної ігрової інформації в реальному часі.

Поєднання алгоритмів обробки природної мови (NLP), машинного навчання та зручного мобільного інтерфейсу дозволяє створити гнучкий цифровий інструмент, який значно підвищує ігровий досвід, адаптується до потреб конкретного гравця і знижує інформаційне перевантаження.

Таким чином, тема роботи є актуальною як з технічної, так і з прикладної точки зору, оскільки відповідає сучасним тенденціям в ігровій індустрії, розвитку мобільних технологій та персоналізованого цифрового контенту.

Саме з цією метою і було розроблено мобільний застосунок PlaySmartHub, що використовує AI для створення персоналізованих рекомендацій та інтерактивних гайдів. Програма аналізує стиль гри користувача та пропонує оптимальні рішення у режимі реального часу. Це дозволяє геймерам швидше засвоювати нові механіки, знаходити ефективні стратегії та отримувати персоналізовані підказки без необхідності перегляду годин відеоконтенту або пошуку відповідей у численних статтях.

Результати дослідження

Мобільний застосунок PlaySmartHub розрахований на різні категорії гравців. Новачкам він допомагає швидко розібратись у складних ігрових механіках без потреби витрачати час на довгі відео чи статті. Казуальні гравці отримують короткі, релевантні поради, які покращують ігровий досвід навіть за обмеженої кількості часу.

Досвідчені геймери можуть використовувати PlaySmartHub для оптимізації стратегій, вивчення нових побудов персонажів і швидкого доступу до актуальних змін у грі. Для стрімерів і кіберспортсменів додаток стає джерелом персоналізованих порад у реальному часі, що дає змогу оперативно адаптуватися до оновлень і підвищити ефективність гри.

На рисунку 1 зображена Use case діаграма мобільного застосунку [1].

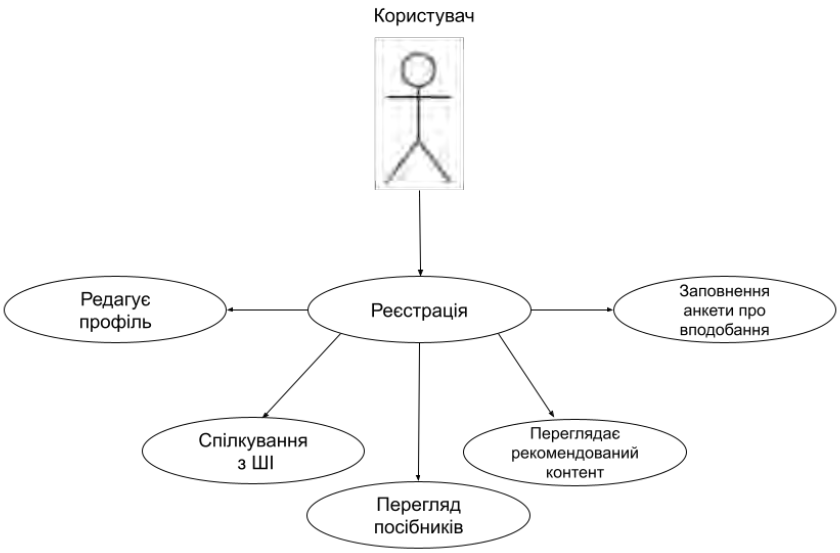

Рис.1. Use Case діаграма

На рисунку 2 представлено алгоритм роботи з мобільним застосунком [2].

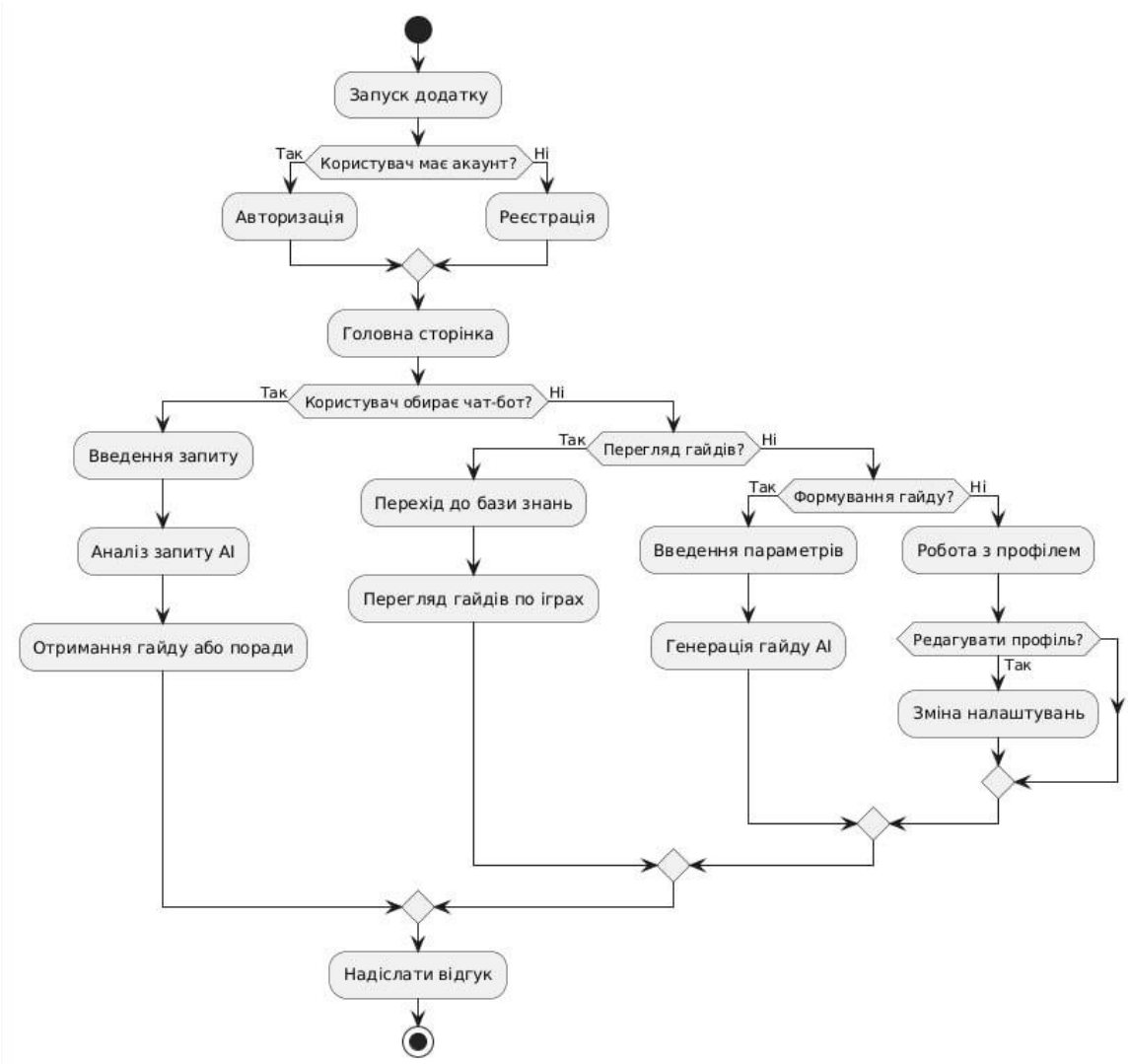

Рис. 2. Алгоритм роботи з мобільним застосунком

Основною перевагою застосунку PlaySmartHub є його здатність надавати персоналізовану та актуальну допомогу гравцям. Це досягається завдяки використанню штучного інтелекту, що навчається, і дозволяє запропонувати детальні інструкції та рекомендації для вирішення конкретних проблем або складних ситуацій в іграх. Така функціональність суттєво відрізняється від існуючих альтернатив, які часто не забезпечують повноцінної чи своєчасної підтримки.

Основні функціональні можливості розробленого застосунку:

1. Розуміння та аналіз запитів гравців:
- обробка текстових запитів про ігровий процес, механіки, баланс, баги тощо;
- використання NLP (Natural Language Processing) для розпізнавання ключових слів і контексту запитання.

2. Персоналізовані рекомендації:
- надання індивідуальних порад залежно від рівня гравця, стилю гри та його проблем;
- генерація покрокових рішень для складних ситуацій в іграх.

3. База знань ігор:
- вбудована база даних з інформацією про популярні ігри, механіки, патчі та оновлення;
- автоматичне оновлення на основі відкритих джерел, форумів і документації розробників.

4. Інтерактивний інтерфейс:
- чат-бот або голосовий асистент для швидкої взаємодії;
- можливість отримувати текстові, графічні та відеоінструкції.

5. Навчання та самовдосконалення:
- збір і обробка зворотного зв'язку від користувачів для покращення відповідей;
- впровадження алгоритмів машинного навчання для підвищення точності порад.

Розробка мобільного застосунку PlaySmartHub передбачає використання сучасних технологій, що забезпечують ефективність його роботи та гнучкість у підтримці. Перевагою застосунку є також використання кросплатформенного фреймворку Flutter [3], який дозволяє одночасно створювати додаток для iOS та Android [4-6], значно зменшуючи витрати на розробку і підтримку. Для створення системи штучного інтелекту застосовується мова Python [7,8], яка дає змогу реалізувати машинне навчання на основі нейронних мереж і формувати персоналізовані рекомендації для гравців.

Крім цього, для зберігання великих обсягів інформації інтегруються хмарні серверні рішення, такі як AWS та Firebase. Інтерфейс програми створений у Figma [9], що забезпечує зручний, адаптивний та естетично привабливий дизайн. Також проєкт використовує Docker [10] та Kubernetes, що дає можливість ефективно керувати серверними ресурсами, масштабувати систему відповідно до потреб користувачів і підтримувати стабільну роботу додатку в умовах високого навантаження.

Інтерфейс застосунку зображено на рисунку 3.

Рис.3. Інтерфейс застосунку

Мобільний застосунок PlaySmartHub демонструє ефективність інтеграції AI у процес навчання геймерів. Аналіз відгуків користувачів підтвердив, що автоматично сформовані гіди значно покращують розуміння ігрових механік, скорочують час на пошук необхідної інформації та підвищують загальну ефективність гри.

Висновки

В роботі проведено аналіз актуальності досліджуваної теми, виявлено основні проблеми, з якими стикаються геймери під час проходження складних ігрових рівнів, а також розглянуто існуючі альтернативи, які часто є недостатньо ефективними або застарілими. Запропоновано дієве рішення у вигляді мобільного застосунку PlaySmartHub, що використовує штучний інтелект для генерації персоналізованих порад і детальних гайдів. У роботі також детально розглянуто інструменти, обрані для реалізації проєкту: кросплатформенний фреймворк Flutter для розробки UI, мову програмування Python для побудови AI-системи, а також хмарні технології AWS і Firebase для зберігання та обробки великих обсягів даних.

Описано основні функціональні можливості застосунку, включаючи генерацію рекомендацій у реальному часі, інтерактивний інтерфейс, що адаптується до різних типів пристроїв, а також модулі з аналітикою користувацької активності. Наведено алгоритм роботи застосунку, Use-Case діаграму, яка ілюструє логіку взаємодії користувачів із системою, а також дизайн застосунку.

Розробка мобільного застосунку PlaySmartHub відкриває нові можливості для геймерів, сприяючи їхньому саморозвитку та вдосконаленню навичок у грі. Завдяки автоматичному формуванню гайдів за допомогою нейронних мереж, користувачі отримують оперативну й ефективну підтримку. У перспективі передбачено розширення функціональності додатку, включаючи інтеграцію з новими ігровими платформами, поліпшення алгоритмів рекомендацій та впровадження нових навчальних модулів, що дозволить зробити PlaySmartHub ще більш корисним і популярним серед спільноти геймерів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Microsoft Guide to UML Diagramming and Database Modeling, 2025: https://www.microsoft.com/uk-ua/microsoft-365/business-insights-ideas/resources/guide-to-uml-diagramming-and-database-modeling
2. Кузьма К. Т. Програмування мобільних пристроїв: навчальний посібник для дистанційного навчання. Миколаїв: СПД Румянцева Г. В., 2021. – 128 с. URL: https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi73/0053792.pdf
3. Flutter, 2025. URL: https://flutter.dev/
4. Поляков А. О. Аналіз методів технологій розроблення мобільних додатків для платформи Android: навчальний посібник. – Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2017. – 286 с. URL: https://repository.hneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/20105/1/2017-Поляков%20А%20О,%20Федорченко%20В%20М,%20Шматко%20О%20В.pdf
5. Android Tutorial. URL : https://www.tutorialspoint.com/android/index.htm
6. Android App Development Tutorial: Beginners Guide With Examples, Code And Tutorials: https://abhiandroid.com/
7. Цибко Г.Ю., Горошко Ю.В., Костюченко А.О. Програмування у Python. Практичний курс: навчальний посібник. Чернігів: ФОП Баликіна С.М., 2022. 180 с. URL: https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi72/0052382.pdf
8. Python, 2025. URL: https://www.python.org/
9. Figma, 2025. URL: https://www.figma.com/
10. Docker, 2025 URL: https://www.docker.com/

Куйбіда Ольга Дем'янівна – студентка групи 2ІСТ-23б, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: kijbidaola93@gmail.com

Безкуцький Євгеній Анатолійович – студент групи 2ІСТ-23б, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: bezkuczkij@gmail.com

Касько Карина Василівна – студентка групи 2ІСТ-23б, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: karinakasko11@gmail.com

Ричковська Єлизавета Вікторівна – студентка групи 2ІСТ-23б, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: Lizarychkovska@gmail.com

Ободінський Артем Олегович – студент групи 2ІСТ-23б, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: Obodinskijartem@gmail.com

Войцеховська Ольга Олександрівна – Ph.D., старший викладач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: olgav1085@gmail.com

Kuibida Olha D. **–** student of group 2IST-23b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kijbidaola93@gmail.com

Yevhenii Bezkutskyi A. – student of group 2IST-23b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, 2IST-23b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bezkuczkij@gmail.com

Kasko Karyna V. – student of group 2IST-23b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: karinakasko11@gmail.com

Rychkovska Yelyzaveta V. – student of group 2IST-23b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Lizarychkovska@gmail.com

Obodinskiy Artem O. – student of group 2IST-23b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Obodinskijartem@gmail.com

Voitsekhovska Olha O. – Ph.D., Senior Lecturer of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olgav1085@gmail.com

УДК 004.8+004.032.26

О. В. Рудзевич
С. О. Жуков

АНАЛІЗ СТРУКТУРИ МОДЕЛЕЙ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ РОЗПІЗНАВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ТОНАЛЬНОСТІ АУДІОЗАПИСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проведено огляд методів машинного навчання для розпізнавання емоційної тональності аудіозаписів. Показано, що традиційні алгоритми (k-NN, лінійні моделі, дерева рішень) обмежені у врахуванні часових закономірностей, адже перетворюють тривимірні спектрально-часові ознаки у двовимірні представлення. Розглянуто можливості штучних нейронних мереж, зокрема RNN, LSTM, механізми уваги та Conv1D, які зберігають часо-частотну структуру сигналу й виявляють локальні та глобальні патерни. Підкреслено важливість вибору архітектурних блоків для забезпечення точності класифікації і збереження часових залежностей у аудіоданих.

Ключові слова: емоційна тональність, аудіозапис, класифікація, машинне навчання, довга короткочасна пам'ять, багатоголова увага, згортковий шар.

Abstract

This paper reviews machine learning methods for recognizing the emotional tone of audio recordings. It is shown that traditional algorithms (k-NN, linear models, decision trees) are limited in taking into account temporal patterns, since they convert three-dimensional spectral and temporal features into two-dimensional representations. The possibilities of artificial neural networks, in particular RNN, LSTM, attention mechanisms, and Conv1D, which preserve the time-frequency structure of the signal and detect local and global patterns, are considered. The importance of choosing architectural blocks to ensure classification accuracy and preservation of time dependencies in audio data is emphasized.

Keywords: emotional tone, audio recording, classification, machine learning, long short-term memory, multi-headed attention, convolutional layer.

Вступ

Машинне навчання відображає сукупність методів та технологій, які дозволяють створювати моделі для вирішення практичних завдань на основі даних. Цей підхід, що належить до ширшої сфери науки про дані, передбачає етап «навчання» моделі на заздалегідь зібраному масиві інформації [1].

Один із підходів машинного навчання — навчання з учителем — полягає в тому, що модель отримує на вході приклади, кожен із яких містить набір ознак і відповідну мітку чи значення цільової змінної. Завдання алгоритму — побудувати внутрішнє відображення між вхідними даними й мітками, щоб потім точно передбачати результат для нових, раніше не бачених прикладів. У контексті аналізу емоційної тональності аудіозаписів це означає, що кожен фрагмент звуку вже маркований відповідною емоційною категорією, і модель навчається розпізнавати закономірності, які дають змогу правильно впізнати емоційний стан мовця.

У межах навчання з учителем найчастіше виділяють дві категорії завдань — класифікацію та регресію. Завдання класифікації означає, що для кожного входу потрібно віднести приклад до однієї з фіксованих категорій. Натомість у задачах регресії потрібно передбачити неперервне значення. В аналізі емоційної тональності аудіозаписів головним чином мова йде про класифікацію, оскільки потрібно вибрати одну з кількох заздалегідь визначених емоцій.

Усі традиційні методи машинного навчання працюють з двовимірними представленнями даних, де одна вісь — це індекс прикладу, а друга — набір ознак. Однак в аналізі аудіоданих часто відбувається робота з тривимірними структурами даних. У підсумку жоден зі стандартних підходів не зберігає повноцінну часову структуру, яка надзвичайно важлива для розпізнавання емоцій. Адже саме динаміка інтонації, швидкість змін тембру, чергування гучності тощо можуть дати модельній системі важливі підказки про емоційний стан мовця.

Саме тому для задачі впізнавання емоційної тональності аудіозаписів дедалі частіше звертаються до штучних нейронних мереж, які здатні працювати з багатовимірними вхідними даними в їхньому

початковому вигляді. Базовим елементом такої мережі є штучний нейрон, що імітує спрощену модель біологічного нейрона. На вході він отримує набір сигналів (ознаки), кожен із яких має свою вагу. Далі нейрон обчислює зважену суму цих сигналів, а потім передає результат через нелінійну функцію активації, яка вирішує, наскільки сильним буде вихідний сигнал. Завдяки такій структурі можна накопичувати інформацію й пріоретизувати важливі патерни з багатовимірного сигналу [2].

Результати дослідження

Штучна нейронна мережа складається з кількох шарів таких нейронів: вхідного, одного або кількох прихованих та вихідного. Данні проходять через мережу поступово — спочатку крізь перший прихований шар, потім другий, і так далі, а на виході отримуємо вектори, які інтерпретуються як ймовірності належності до різних емоційних класів. У процесі навчання ваги кожного зв'язку між нейронами оновлюються так, щоб мережа давала якомога точніші прогнози.

У випадку обробки послідовних аудіоданих важливо враховувати їхню часову динаміку. Повнозв'язні (Dense) шари не здатні «запам'ятовувати» послідовність у прямому вигляді, бо кожен вихідний нейрон отримує незалежне представлення всіх входів, й інформація про порядок фреймів моментально втрачається. Тому для покращення результатів застосовують спеціальні структури.

Одним із прикладів таких структур є рекурентні нейронні мережі, в яких кожен елемент обробляє один часовий крок, а внутрішній стан (прихований стан) передається далі, що дає можливість враховувати контекст попередніх фреймів. У теорії це підходить для послідовностей, але на практиці при довгих аудіо виникають проблеми: через затухання або вибух градієнтів мережа не може ефективно «пам'ятати» події, що траплялися задовго до поточного моменту. Як наслідок, модель може «забути» важливі патерни, які впливали б на класифікацію емоції.

Щоб обійти проблему «забування», введено спеціалізовані блоки з довгою короткочасною пам'яттю. Кожний такий елемент має додаткові механізми: вектори «забування» й «запам'ятовування», які самостійно вирішують, яке інформаційне навантаження важливо залишити, а яке — ігнорувати [3]. Завдяки цьому LSTM-мережі можуть працювати з довшими послідовностями і зберігати ключові закономірності, необхідні для правильної класифікації емоцій (рис. 1).

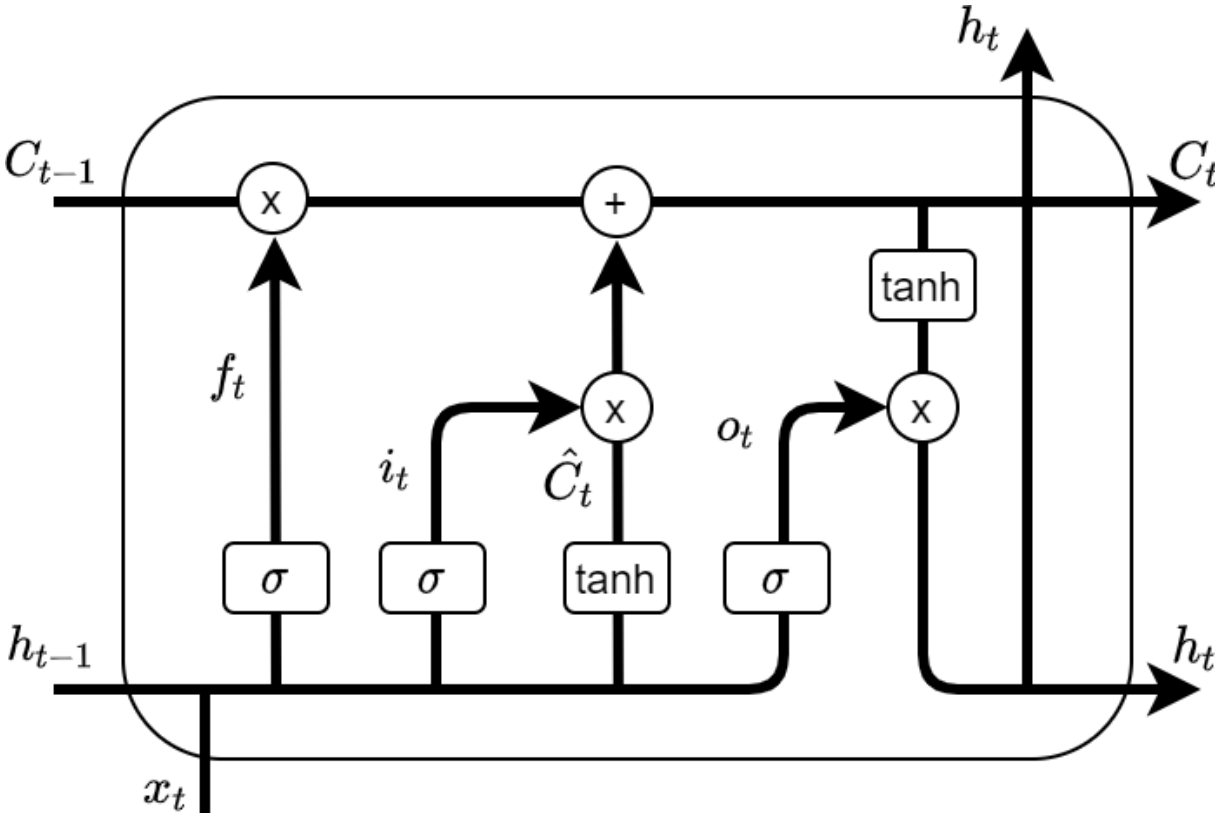

Рис. 1. Спрощена модель елемента з довгою короткочасною пам'яттю

Одним із головних обмежень рекурентних мереж є те, що вони обробляють дані послідовно, і кожний крок залежить від попереднього. Блоки з увагою дозволяють моделі «дивитися» на всю послідовність одразу, виділяючи найважливіші частини для поточного етапу обробки. Таким чином,

замість того, щоб поступово «спускатися» від початку фрагмента до кінця, мережа обчислює ваги уваги для кожного фрейма й вирішує, які з них найбільш інформативні.

Особливо потужним розвитком цієї ідеї став механізм багатоголової уваги, коли вхідні дані проектуються в кілька підпросторів (голів), кожна з яких навчається знаходити свої особливі взаємозв'язки між фреймами. Наприкінці роботи блоку всі ці проєкції об'єднуються, що дозволяє вловити різноманітні аспекти часових залежностей [4] (рис. 2).

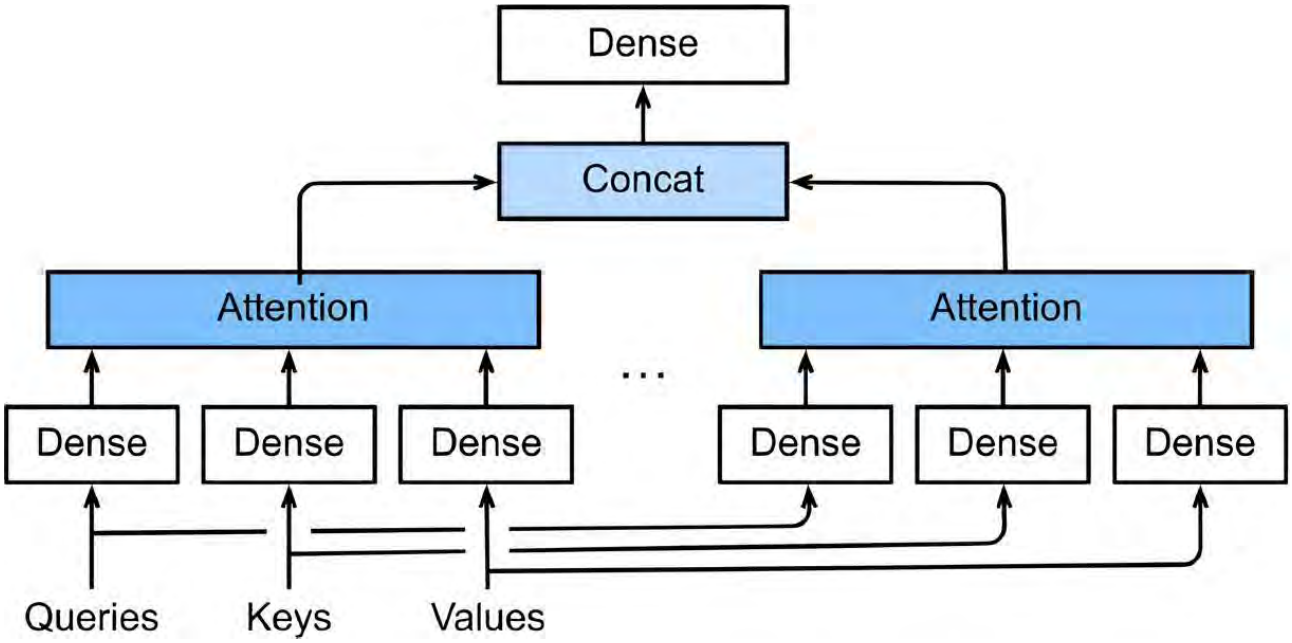

Рис. 2. Ілюстрація концепції блоку з багатоголовою увагою

Ще одним важливим класом архітектур для аудіоданих є згорткові нейронні мережі (CNN). У традиційних задачах обробки зображень використовують двовимірні фільтри, утворюючи карти ознак, які виявляють контури, текстури та інші просторові патерни. Але для звуку найчастіше застосовують одновимірні згортки, які «ковзають» по часовій вісі, аналізуючи одновимірний сигнал або його попередньо видобуті спектральні репрезентації (наприклад, мел-спектрограми). Кожен фільтр навчиться знаходити певні характерні патерни, наприклад, швидкі стрибки амплітуди, характерні для окремих емоційних сплесків [5] (рис. 3).

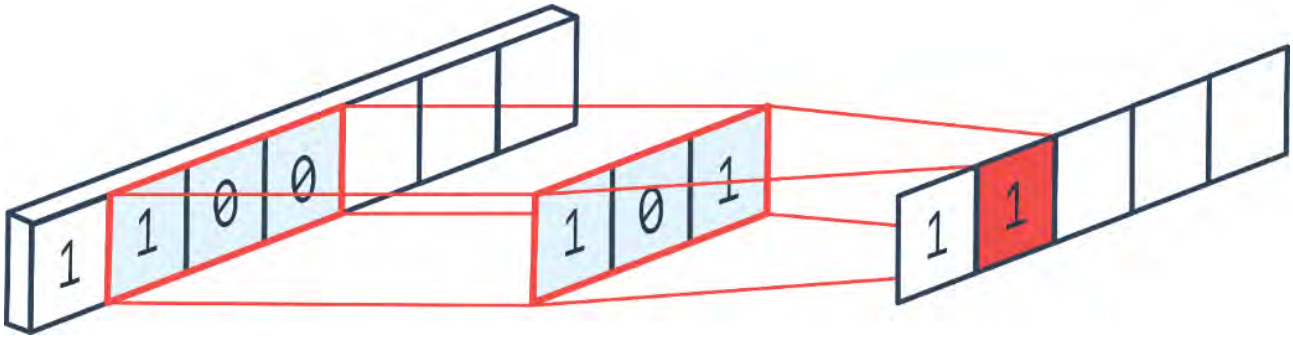

Рис. 3. Принцип роботи одновимірного фільтра згорткового шару

Висновки

У цій роботі було проведено аналіз структури моделей машинного навчання для розпізнавання емоційної тональності аудіозаписів. Показано, що класичні алгоритми (k-NN, лінійні моделі, дерева рішень і їхні ансамблі) мають обмежену здатність враховувати часову динаміку аудіоданих, оскільки змушені трансформувати тривимірні спектрально-часові ознаки у двовимірні вектори або матриці.

Розглянуто роль нейронних мереж, які здатні працювати безпосередньо з багатовимірними вхідними даними, зокрема спектрограмами та іншими часово-частотними представленнями. Пояснено, як базові елементи (штучний нейрон, Dense-шари) формують загальну майстер-схему, здатну накопичувати й пріоритизувати значущі патерни з аудіосигналу.

Виділено ключові архітектури для обробки послідовних аудіоданих: рекурентні мережі (RNN), їхні модифікації з довгою короткочасною пам’яттю (LSTM) та механізми багатоголової уваги. Показано, що такі блоки дозволяють зберегти й ефективніше використовувати часові залежності у фічах, необхідні для точного класифікування емоцій. Також окремою групою розглянуто згорткові нейронні мережі (Conv1D), які «зчитують» локальні спектрально-часові патерни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Мокін В. Б., Дратований М. В. Наука про дані: машинне навчання та інтелектуальний аналіз даних : електронний навчальний посібник комбінованого (локального та мережевого) використання. Вінниця : ВНТУ, 2024. 258 с.

2. Мілян Н. Аналіз методів машинного навчання з вчителем. *Міжнародна студентська науково-технічна конференція "Природничі та гуманітарні науки. Актуальні питання"* : матеріали конф., ТНТУ імені Івана Пулюя. URL: https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/25035/2/MSNK_2018v1_Milian_N-Analysis_of_supervised_machine_51-52.pdf

3. Лосенко А. В., Козачко О. М., Варчук І. В. Нейромережевий ансамбль для прогнозування часових рядів на основі Prophet та LSTM. *Наукові праці Вінницького національного технічного університету.* 2024. №4. URL: https://doi.org/10.31649/2307-5376-2024-4-49-57

4. Chen Y., Pu H., Qu Y. An analysis of attention mechanisms and its variance in transformer. *Applied and Computational Engineering*. 2024. №47. С. 164–176. URL: https://doi.org/10.54254/2755-2721/47/20241291

5. Bhatt M., Sharma A., Singh A. A review of convolutional neural networks in computer vision. *Artificial Intelligence Review*. 2024. №57. URL: https://doi.org/10.1007/s10462-024-10721-6

Рудзевич Олександр Володимирович — студент групи СА-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: sasha.rrrr.1@gmail.com

Жуков Сергій Олександрович — к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, e-mail: sazhukov@gmail.com

Rudzevych Olexandr V. — student of group SA-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sasha.rrrr.1@gmail.com

Zhukov Serhii O. — Ph.D., Assistant Professor of the Department of Systems Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@gmail.com

УДК 538.935

М. С. Слизькоухий

К. О. Шквира

Терабайти даних у міліметровому кристалі: революція в технологіях зберігання даних

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій доповіді розглянуто новітні дослідження в галузі зберігання даних, проведені в Чиказькому університеті. Вчені розробили метод використання дефектів кристалів атомного масштабу для запису та зчитування інформації. Це відкриття дозволяє створювати надкомпактні пристрої зберігання пам'яті, здатні вміщувати терабайти даних у кристалі розміром лише кілька міліметрів. Технологія заснована на оптичному збудженні іонів рідкісноземельних елементів, що створює нові можливості для розвитку мікроелектроніки та підвищення ефективності збереження інформації.

Ключові слова : зберігання даних, кристалічна пам'ять, дефекти кристалів, нанофотоніка, рідкоземельні елементи, дозиметрія радіації, терабайти даних, квантові технології, оптичне зберігання даних, мікроелектроніка.

Abstract

This report examines the latest research in data storage conducted at the University of Chicago. Scientists have developed a method of using atomic-scale crystal defects for recording and reading information. This discovery enables the creation of ultra-compact memory storage devices capable of holding terabytes of data in a crystal only a few millimeters in size. The technology is based on optical excitation of rare-earth element ions, opening new opportunities for microelectronics development and increasing data storage efficiency.

Keywords: Data storage, crystal memory, crystal defects, nanophotonics, rare earth elements, radiation dosimetry, terabytes of data, quantum technologies, optical data storage, microelectronics.

Мета

Метою даної доповіді є дослідження новітніх методів використання дефектів кристалів для зберігання інформації, що дозволить створювати енергоефективні, компактні та високощільні запам'ятовуючі пристрої нового покоління.

Вступ

Інформаційні технології постійно розвиваються, і одним із ключових аспектів цього розвитку є збереження даних. Сучасні обчислювальні системи потребують високої швидкості обробки інформації, великого обсягу пам'яті та низького енергоспоживання. Традиційні методи, такі як транзистори, магнітні диски та флеш-пам'ять, мають фізичні обмеження, що обмежують можливість подальшого підвищення щільності запису та ефективності роботи.

Нові технології зберігання даних стають необхідними для підтримки розвитку штучного інтелекту, великих даних та інших передових обчислювальних процесів. Вчені Чиказького університету запропонували новаторський підхід, що дозволяє використовувати дефекти у кристалах для зберігання бітів інформації. Це дослідження відкриває можливості створення принципово нових запам'ятовуючих пристроїв, що мають потенціал перевершити традиційні методи в аспекті щільності запису, швидкодії та енергоефективності.

Результати дослідження

Дослідження, проведене в Чиказькому університеті, демонструє новий підхід до зберігання інформації, що базується на використанні дефектів кристалів атомного масштабу. Основна ідея полягає в тому, що кожна комірка пам’яті представлена одним відсутнім атомом – дефектом у кристалічній структурі. Це дозволяє записувати та зчитувати бітові значення, використовуючи оптичні методи.

Робота дослідників базується на попередніх дослідженнях у галузі дозиметрії радіації, де подібні матеріали використовувалися для фіксації отриманих доз випромінювання. Використовуючи іони рідкісноземельних елементів, зокрема празеодим та оксид ітрію, вдалося створити систему, яка здатна зберігати великі обсяги даних на площі, що в тисячі разів менша за традиційні носії інформації.

Експериментально підтверджено, що активація пам’яті здійснюється за допомогою ультрафіолетового лазера, який стимулює рідкісноземельні елементи, викликаючи вивільнення електронів. Ці електрони потрапляють у пастки – дефекти кристалічної решітки – і залишаються там, створюючи стійкі стани, які можна інтерпретувати як одиниці та нулі у двійковому коді.

Ключовим досягненням є той факт, що у кристалі розміром лише один міліметр міститься понад мільярд таких комірок пам’яті. Це означає, що нова технологія дозволяє створити запам’ятовуючі пристрої, які в десятки разів перевершують сучасні флеш-накопичувачі за щільністю збереження інформації.

Окрім високої щільності запису, нова пам’ять є надзвичайно стабільною та енергоефективною. Відсутність рухомих частин значно підвищує довговічність та надійність пристрою. Крім того, технологія є перспективною для використання у середовищах з підвищеною радіацією, наприклад, у космічних місіях та військових застосуваннях.

Висновки

Дослідження, проведене в Чиказькому університеті, демонструє революційний підхід до зберігання інформації, використовуючи дефекти кристалів для створення високощільної та енергоефективної пам’яті. Запропонована технологія дозволяє значно зменшити фізичні розміри пристроїв зберігання даних, що відкриває перспективи для нових застосувань у сфері мікроелектроніки та квантових обчислень.

У майбутньому подальші дослідження можуть зосередитися на оптимізації матеріалів та розширенні можливостей технології. Зокрема, можливе використання інших рідкісноземельних елементів, а також інтеграція з іншими квантовими методами. Це може призвести до появи гібридних квантово-класичних запам'ятовуючих пристроїв, що значно покращить продуктивність та швидкість доступу до інформації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ

1.França, L., Zhong, T., et al. (2025). "All-optical control of charge-trapping defects in rare-earth doped oxides." Nanophotonics, DOI: 10.1515/nanoph-2024-0635.

2.Zhong Lab, University of Chicago Pritzker School of Molecular Engineering. (2025). "Terabytes of data in a millimeter crystal." UChicago News.

3.Dailing, P. (2025). "From radiation dosimetry to optical storage: The future of microelectronics." UChicago Research Highlights.

Слизькоухий Максим Сергійович — студент групи 1КН-24Б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Slizkoyxiumaks@gmail.com

Шквира Каріна Олександрівна — студентка групи 1КН-24Б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: shkvyra.karina@gmail.com

Науковий керівник: ***Мартинюк Володимир Валерійович*** — кандидат технічних наук, доцент кафедри Загальної фізики ,Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Slizkoukhyi Maksym Serhiiovych – student of group 1KN-24B, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Slizkoyxiumaks@gmail.com

Shkvyra Karina Oleksandrivna – student of group 1KN-24B, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shkvyra.karina@gmail.com

Supervisor: ***Martyniuk Volodymyr Valeriiovych*** – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК:537.8

Бульбак Р. Р.
Мартинюк В. В.

Трансформатор Тесла: Винахід, що змінив світ електротехніки

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто один із найвідоміших винаходів Ніколи Тесли – трансформатор Тесла. Описано принцип його роботи, конструкцію та застосування в сучасній науці і техніці. Особлива увага приділена його впливу на розвиток бездротової передачі енергії, радіотехніки та медичних технологій. Доповідь містить аналіз значущості винаходу та його внеску в подальший розвиток електротехніки.

Abstracts.

The report deals with one of the most famous inventions of Nikola Tesla - the Tesla transformer. The principle of its operation, design and application in modern science and technology are described. Special attention is paid to its impact on the development of wireless energy transmission, radio engineering and medical technologies. The report contains an analysis of the significance of the invention and its contribution to the further development of electrical engineering.

Ключові слова: Нікола Тесла, трансформатор Тесла, високочастотна електрична напруга, бездротова передача енергії, електричний резонанс, радіотехніка, медичні технології.

Keywords: Nikola Tesla, Tesla coil, high-frequency electric voltage, wireless energy transmission, electrical resonance, radio engineering, medical technologies.

Вступ

Нікола Тесла (1856–1943) – видатний винахідник та інженер сербського походження, чиї роботи суттєво вплинули на розвиток сучасної електротехніки та радіотехніки. Одним із його найвідоміших винаходів є трансформатор Тесла, який демонструє принципи бездротової передачі енергії та високочастотних електричних коливань.

Опис Винаходу

Трансформатор Тесла – це резонансний трансформатор, здатний генерувати високочастотну електричну напругу. Він складається з двох котушок: первинної та вторинної, які налаштовані на одну резонансну частоту. При подачі змінного струму на первинну котушку виникають коливання, які індукують високовольтний струм у вторинній котушці.

Застосування та вплив трансформатора Тесла

Трансформатор Тесла, винайдений Ніколою Теслою наприкінці XIX століття, суттєво вплинув на розвиток сучасних технологій. Його здатність генерувати високочастотну електричну напругу знайшла застосування в різних галузях науки та техніки.

Бездротова передача енергії

Одним із найважливіших досягнень Тесли було демонстрування можливості передачі електроенергії без використання проводів. Він розробив методи бездротової передачі енергії на великі відстані, застосовуючи явище електричного резонансу. Ці дослідження стали основою для розвитку сучасних технологій бездротової зарядки пристроїв, таких як мобільні телефони та електромобілі. [1]

Радіотехніка

Високочастотні коливання, які генерує трансформатор Тесла, заклали фундамент для розвитку радіозв'язку та телебачення. Тесла впровадив концепцію змінного струму, що дозволило ефективніше передавати електричну енергію на великі відстані. Його теорії суперечили тогочасним уявленням, але згодом стали основою для сучасних систем передачі інформації. [2]

Медичні технології

У медицині високочастотні струми, отримані за допомогою трансформатора Тесла, використовуються в фізіотерапії для лікування різних захворювань. Процедури, відомі як дарсонвалізація, передбачають застосування слабких високочастотних струмів, які, проходячи по поверхні шкіри, не завдають шкоди внутрішнім органам, але мають «тонізуючий» та «оздоровчий» вплив. [3]

Освітні та демонстраційні цілі

Трансформатор Тесла широко використовується в навчальних закладах для демонстрації газових розрядів та бездротової передачі енергії. Він дозволяє спостерігати світіння люмінесцентних ламп та газорозрядних трубок, наповнених інертними газами, що сприяє кращому розумінню властивостей електромагнітного поля та електричних явищ. [4]

Висновки

Трансформатор Тесла є ключовим винаходом, який вплинув на розвиток багатьох сучасних технологій. Його застосування в бездротовій передачі енергії, радіотехніці, медицині та освіті підкреслює його значущість та багатогранність впливу на науково-технічний прогрес.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1 – msmb.org.ua
2 – prezi.com
3 – dspace.zsmu.edu.ua
4 – naurok.com.ua

національний технічний університет

Бульбак Руслана Русланівна – студентка групи 2КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький

Мартинюк Володимир Валерійович – кандидат технічних наук, доцент кафедри загальної фізики, Вінницький національний технічний університет

УДК 004.031.2

С.Г. Московко

АНАЛІЗ АРХІТЕКТУРНИХ ШАБЛОНІВ МОНОЛІТНОЇ ТА МІКРОСЕРВІСНОЇ АРХІТЕКТУР В ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проведено порівняльний аналіз архітектурних шаблонів монолітної та мікросервісної архітектур в інформаційних системах електронної комерції. Досліджено основні переваги та недоліки кожного підходу з точки зору масштабованості, підтримки, продуктивності та витрат на розробку. Зроблено висновки щодо доцільності використання кожної з архітектур у залежності від потреб та етапу розвитку e-commerce проєктів.

Ключові слова: електронна комерція, архітектура інформаційних систем, монолітна архітектура, мікросервісна архітектура.

Abstract

This paper presents a comparative analysis of architectural patterns of monolithic and microservice architectures in e-commerce systems. The study examines the main advantages and disadvantages of each approach in terms of scalability, maintainability, performance, and development costs. Conclusions are drawn regarding the feasibility of using each architecture depending on the needs and stage of development of e-commerce projects.

Keywords: e-commerce, information system architecture, monolithic architecture, microservice architecture.

Вступ

Інформаційні системи електронної комерції з кожним роком зростають у масштабах, складності та навантаженні. З цим зростанням підвищується необхідність у виборі ефективної архітектури програмного забезпечення, яка забезпечує стабільну роботу, швидкість розгортання та гнучкість змін.

Актуальність роботи зумовлена зростаючими вимогами до гнучкості, масштабованості та надійності інформаційних систем у сфері електронної комерції. Вибір між монолітною та мікросервісною архітектурою суттєво впливає на ефективність розробки, підтримки та подальшого розвитку таких систем.

Метою даної роботи є аналіз та порівняння архітектурних шаблонів монолітної та мікросервісної архітектур у системах електронної комерції з урахуванням їхніх технічних характеристик, складності розгортання, підтримки, а також ефективності в умовах високих навантажень.

Результати роботи

У рамках дослідження здійснено поглиблений аналіз монолітної та мікросервісної архітектур в контексті їх застосування в інформаційних системах електронної комерції. Основна увага приділена технічним характеристикам, архітектурним шаблонам, організації життєвого циклу систем, а також типових перевагам і обмеженням кожного підходу.

Монолітна архітектура являє собою єдиний блок коду, в якому всі компоненти (UI, логіка бізнес-процесів, доступ до баз даних) інтегровані у спільне виконуване середовище. Вона добре підходить для невеликих команд і стартапів завдяки швидкому розгортанню, простішому налагодженню та меншій залежності від складної інфраструктури.

Мікросервісна архітектура базується на ідеї розділення функціоналу системи на набір незалежних сервісів, які взаємодіють через мережеві API. Кожен сервіс виконує одну бізнес-функцію та має власну

базу даних або сховище. Цей підхід дозволяє масштабувати систему горизонтально, застосовувати різні технології в різних сервісах і забезпечує вищу стійкість до відмов.

З метою виявлення оптимального архітектурного підходу для інформаційних систем електронної комерції здійснено зіставлення монолітної та мікросервісної архітектур за рядом практично орієнтованих критеріїв. Аналіз охоплює аспекти масштабованості, продуктивності, гнучкості, організації розробки та підтримки, що мають критичне значення в умовах високої динаміки змін і зростаючих вимог до цифрових сервісів. Узагальнені результати наведено в таблиці 1.

Критерій	**Монолітна архітектура**	**Мікросервісна архітектура**
Масштабованість	Лише вертикальна: розгортання копії всієї системи	Горизонтальна: окреме масштабування кожного сервісу
Продуктивність	Висока на невеликих обсягах завдяки локальній взаємодії модулів	Може знижуватись через мережеву взаємодію, але добре оптимізується
Гнучкість технологічна	Обмежена єдиним стеком технологій	Висока: різні мови та фреймворки в різних сервісах
Швидкість розробки	Вища на старті: просте середовище, мінімум залежностей	Повільніша на початку через потребу в налаштуванні інфраструктури
Надійність	Вразлива: помилка в одному модулі впливає на всю систему	Вища: збій одного сервісу не призводить до падіння всієї системи
Тестування	Єдине середовище тестування, менше ізольованих компонентів	Потрібні окремі модулі для тестування кожного сервісу та інтеграцій
Розгортання та оновлення	Просте, але вимагає повного перекомпілювання/перезапуску при оновленні	Можливість незалежного оновлення окремих сервісів
Підтримка командної роботи	Обмежена: складність паралельної розробки в одній кодовій базі	Команди можуть працювати незалежно над окремими сервісами
DevOps-вимоги	Мінімальні: достатньо базового CI/CD	Високі: потрібні засоби оркестрації, автоматичного тестування, моніторингу
Витрати на інфраструктуру	Нижчі на ранніх етапах	Вищі через складність, але виправдані при масштабуванні

Таблиця 1. Порівняльний аналіз монолітної та мікросервісної архітектур

Порівняльний аналіз демонструє, що ефективність застосування тієї чи іншої архітектури безпосередньо залежить від масштабу, складності та бізнес-моделі системи. У випадках із невеликими e-commerce рішеннями із стабільним функціоналом монолітна модель дає змогу швидко реалізувати продукт з мінімальними ресурсами. У той час як мікросервісна архітектура забезпечує гнучкість і високу доступність для великих, динамічних систем, що потребують постійного розвитку, масштабування та незалежної роботи різних команд розробників.

Висновки

У результаті дослідження проведено порівняльний аналіз монолітної та мікросервісної архітектур, зосереджений на їх застосуванні в інформаційних системах електронної комерції. Розглянуто технічні особливості, архітектурні шаблони, переваги та недоліки обох підходів у контексті сучасних вимог до масштабованості, гнучкості та надійності систем.

Монолітна архітектура виявилася доцільною для проєктів на ранніх етапах розвитку, а також для невеликих платформ зі стабільною логікою бізнес-процесів і обмеженими ресурсами. Її ключовими перевагами є простота впровадження, мінімальні інфраструктурні вимоги та швидке розгортання. Однак зі зростанням складності системи ця модель створює труднощі у масштабуванні, модифікації окремих компонентів і підтримці коду.

Мікросервісна архітектура, своєю чергою, є більш адаптивною до змін і дозволяє будувати масштабовані, розподілені системи з високим рівнем доступності. Вона ефективно підтримує незалежну роботу команд розробників, паралельну розробку й впровадження окремих сервісів. Водночас її впровадження потребує високої технологічної зрілості, розвиненої інфраструктури та значних витрат на початкову розробку й підтримку.

Таким чином, вибір архітектурного підходу має базуватися на специфіці проєкту, очікуваних навантаженнях, ресурсах команди та бізнес-цілях системи. Подальші дослідження можуть бути зосереджені на аналізі гібридних підходів, зокрема переходу від моноліту до мікросервісів, а також на практиках автоматизації розгортання й масштабування у хмарних середовищах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Newman S. Building Microservices: Designing Fine-Grained Systems. – O’Reilly Media, 2015. – 280 c. ISBN 978-1491950357.
2. Richards M. Software Architecture Patterns. – O’Reilly Media, 2015. – 60 c. ISBN 978-1491924242.
3. Fowler M., Lewis J. Microservices. – URL: https://martinfowler.com/articles/microservices.html
4. Thönes J. Microservices // IEEE Software. – 2015. – Vol. 32, No. 1. – P. 116. – DOI: 10.1109/MS.2015.11
5. Dragoni N., Lanese I., Larsen S.T. et al. Microservices: Yesterday, Today, and Tomorrow. – In: Present and Ulterior Software Engineering. – Springer, 2017. – P. 195–216. – DOI: 10.1007/978-3-319-67425-4_12

Московко Сергій Геннадійович — факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: smoskovko@icloud.com.

Moskovko Serhii G. — Department of intelligent information technologies and automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: smoskovko@icloud.com.

УДК 004.42

Д. Я. Демюк[1]
Р. С. Белзецький[1]

АНАЛІЗ ПЕРЕДУМОВ РОЗРОБКИ WEB-РЕСУРСУ «РЕСТОРАН»

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У сучасних умовах стрімкого розвитку цифрових технологій веб-ресурси стають важливим інструментом взаємодії між закладом харчування та його клієнтами. Відвідувачі очікують швидкого доступу до меню, зручного інтерфейсу для бронювання столика, можливості переглядати відгуки та актуальну інформацію про ресторан. Самостійне пошуку такої інформації в різних джерелах часто є незручним і неефективним.

Для вирішення цієї проблеми було розроблено веб-ресурс «Ресторан», який об'єднує основні функції сучасного ресторанного сайту: багатомовність, перегляд меню із сортуванням за категоріями, онлайн-бронювання з автоматичним сповіщенням адміністратора, адаптивний інтерфейс та зручну навігацію. У роботі враховано сучасні вимоги до дизайну, функціональності й досвіду користувача. Таке рішення підвищує ефективність обслуговування клієнтів, покращує комунікацію між рестораном і відвідувачем та дозволяє автоматизувати частину рутинних процесів.

Ключові слова: ресторан, меню, автоматизація, веб-ресурс

Abstract

In today's world of rapid digital technology development, web resources are becoming an important tool for interaction between restaurants and their customers. Visitors expect quick access to menus, a convenient interface for booking tables, and the ability to view reviews and up-to-date information about the restaurant. Searching for such information independently in various sources is often inconvenient and inefficient.

To solve this problem, the Restaurant web resource was developed, which combines the main functions of a modern restaurant website: multilingualism, menu viewing with sorting by categories, online booking with automatic notification of the administrator, an adaptive interface, and convenient navigation. The work takes into account modern requirements for design, functionality, and user experience. This solution increases the efficiency of customer service, improves communication between the restaurant and the visitor, and allows for the automation of some routine processes.

Keywords: restaurant, menu, automation, WEB-resource

Вступ

Розробка сучасного веб-ресурсу вимагає комплексного підходу, який включає не лише технічну реалізацію, а й врахування очікувань і поведінки користувачів. У сфері ресторанного бізнесу сайт повинен не просто надавати інформацію, а й стимулювати користувача до взаємодії: бронювання столика, ознайомлення з меню, залишення відгуку тощо. З цією метою було проведено аналіз вимог до функціоналу й дизайну веб-сайтів ресторанів, вивчено типові помилки, а також оцінено користувацький досвід на прикладах існуючих рішень. Це дозволило сформувати обґрунтовані технічні та візуальні вимоги до проектованого ресурсу.

Ресторани відіграють важливу роль у гастрономічній індустрії та є ключовими для забезпечення незабутнього досвіду при прийомі їжі. У ресторанній сфері технології стають ключем до успіху та надання сервісу найвищого рівня. Сучасні клієнти прагнуть не тільки до смачної їжі, а й до зручного та ефективного досвіду співпраці з рестораном. Впровадження технологій у ресторанний бізнес стає важливим чинником для підтримки конкурентоспроможності та залучення нових відвідувачів. Наприклад, онлайн-меню, мобільні додатки для замовлень та безконтактні оплати не тільки спрощують процес вибору страв і взаємодії з рестораном, але й сприяють поліпшенню загального враження від відвідування.

Технології дають змогу скоротити час на пошук інформації про заклад, швидко оцінити меню, відгуки та ціни, а також зменшують ймовірність непорозумінь або незадоволеності гостей. Крім того, правильне впровадження цифрових рішень відкриває нові перспективи для ресторанного бізнесу: від

автоматизації обслуговування до розширення можливостей маркетингу та взаємодії з клієнтами [1].

Час, коли похід в ресторан не був ніяк пов'язаний з технологіями, минув. Те, що раніше здавалося новаторством, наприклад онлайн-замовлення піци з доставкою або безкоштовний Wi-Fi в закладі, тепер стало сервісом за замовчуванням. Для прикладу – дані про результати досліджень ресторанного ринку, озвучених на одній з експертних сесій NRA Show [2].

71% відвідувачів закладів важлива можливість замовити їжу на виніс;

52% гостей чекають в ресторані безкоштовний Wi-Fi;

47% людей розраховують, що в закладі можна зробити попереднє замовлення по телефону;

78% відвідувачів шукають меню закладу в інтернеті;

32% клієнтів вже платять через Apple Pay і Google Pay.

Все це говорить про те, що зараз вже недостатньо просто відповідати стандартним критеріям ресторану: гарантувати тільки чистоту, якість продукту і обслуговування.

Люди вибирають технологічність і шукають місце, яке може задовольнити цей запит.

Цифровізація - це не просто тренд, а необхідність для ресторанної галузі, що дозволяє закладам не тільки пристосовуватися до сучасних потреб, але й створювати привабливий та безперешкодний досвід для своїх гостей.

Отже, створення WEB-ресурсу «Ресторан» є актуальним та має практичну цінність. Такий ресурс дозволить користувачам дистанційно ознайомитися з меню, оцінити страви і зробити оптимальний вибір відповідно до власних уподобань, переглянути відгуки інших відвідувачів, а також здійснити бронювання онлайн.

Результати дослідження

Перед початком розробки власного веб-ресурсу для ресторану надзвичайно важливо проаналізувати вже існуючі рішення. Детальний огляд конкурентів дозволить використати актуальні функціональні можливості, оцінити користувацький досвід і виявити недоліки, які можна усунути під час створення нового, зручного і ефективного ресурсу.

Таблиця 1 – Порівняльна характеристика онлайн-сервісів ресторанів.

назва	*За двома зайцями*	*EastWest Connection*	*Plates*
Графічне подання	Інтерфейс багатий ілюстраціями	Мінімальна кількість зображень, відсутні фотографії страв	Меню не супроводжується зображеннями
Бронювання	Можливість бронювання реалізована через сторонні сервіси	–	Є форма бронювання, однак вона складна у використанні
Зручність використання	Зручний та зрозумілий у користуванні, проте неоптимізований	Висока зручність завдяки простій навігації, швидкому завантаженню сторінок	Складний у використанні, не оптимізований та перевантажений візуальним контентом
Універсальність у використанні (тел./комп.)	Є адаптивна мобільна версія, проте деякі елементи відображаються некоректно	+	Немає повної мобільної адаптації, частина контенту виводиться некоректно
Підтримка багатомовності	+	–	–
Інтерфейс	Сучасний, але перевантажений. Легко знайти основну інформацію	Простий та зрозумілий інтерфейс, легкий у навігації	Стильний, але складний у використанні через велику кількість опцій
Меню	Великий вибір страв з детальним описом та ілюстраціями, але через зовнішнє посилання	Великий вибір страв з детальним описом на самому сайті, відсутні фотографії страв	Невеликий вибір, відсутній детальний опис, страви не супроводжуються зображеннями

Проаналізувавши веб-ресурси «За двома зайцями» [3], EastWest Connection [4] та Plates [5] можна

зробити висновок, що кожен із цих ресурсів має свій унікальний підхід до представлення ресторанного контенту.

Впровадження UI/UX дизайну на ранніх етапах розробки сприяє створенню рішень, які не лише відповідають технічним вимогам, а й орієнтовані на потреби користувача. Сучасний дизайн веб-ресурсів ґрунтується на низці чітких критеріїв, яких має дотримуватись кожен сайт, орієнтований на якісний користувацький досвід, а саме: зрозумілість, сприйнятність, доступність, зручність використання, консистентність та наявність зворотнього зв'язку [6].

Сайт ресторану «За двома зайцями» відображає унікальну атмосферу закладу завдяки використанню якісних зображень інтер'єру, страв та подій, що ефективно формує емоційний зв'язок із відвідувачем. Навігаційне меню лаконічне та зрозуміле: інформація про локацію, графік роботи та форму для резервування столика розміщені в зручній зоні доступу, що відповідає базовим принципам доступності та зручності використання. Проте сайт має певні недоліки: відкриття меню через зовнішні сервіси, хоч й інноваційне, руйнує послідовність навігації та порушує цілісність сайту, переносячи у нову вкладку. Сайт успішно відображає ресторан і має необхідну функціональність, однак потребує вдосконалення в напрямку підтримки безперервного користувацького досвіду.

Сайт East West Connection демонструє професійний підхід до UI/UX-дизайну, із чітким позиціонуванням бренду та структурованою навігацією. Головна сторінка ефективно передає основну ідею компанії через великі заголовки й заклики до дії, що сприяє швидкому орієнтуванню користувача та забезпеченню зрозумілості. Також сайт демонструє дотримання принципів зручності через логічну навігацію, наявність контактної інформації у футері, доступність основного контенту та наявність форм зворотного зв'язку. Однак, у деяких місцях сайт потребує адаптації до мобільних пристроїв: текст може масштабуватися некоректно, що впливає на зручність взаємодії. Позитивним є використання відгуків та реальних фотографій команди, що підсилює довіру. У цілому сайт привабливий та функціональний, проте потребує покращення адаптивності.

Сайт ресторану Plates демонструє сучасний підхід до UI/UX-дизайну з акцентом на візуальну естетику, простоту та орієнтацію на користувача. Його інтерфейс виконано у сучасному мінімалістичному стилі, що відповідає принципу простоти: структура сторінок не перевантажена, використовуються великі відступи, сучасна типографіка та збалансована кольорова палітра. Проте реалізація принципів не є повною, оскільки сайт усе ж має недоліки в інтуїтивності та зручності використання, оскільки виникають проблеми із навігацією і робота форм є нестабільною. У цілому, сайт створює сильне перше враження та реалізує базові UX-принципи, однак потребує оптимізації окремих елементів для покращення доступності й сприйняття інформації.

Запропонований WEB-ресурс «Ресторан» покликаний усунути існуючі недоліки, надаючи користувачам не лише доступ до меню, а й детальну інформацію про кожну страву: складники, вага страви, ілюстрація та актуальна ціна. Додатково буде впроваджено систему бронювання столиків з календарним інтерфейсом без переходу на зовнішні платформи, а також вбудовану систему відгуків, яка дозволить клієнтам залишати коментарі безпосередньо на сайті. Сайт буде оптимізованим для всіх типів пристроїв із зрозумілою навігацією, що забезпечить швидкий доступ до всієї необхідної інформації та створить конкурентні переваги перед існуючими рішеннями на ринку і зробить досвід користування сайтом ще більш зручним і комфортним для користувачів.

Розробка веб-ресурсу

Бекенд веб-ресурсу реалізовано з використанням бібліотеки PHPMailer [7] - надійне рішення для відправки email-повідомлень з PHP-додатків, яке підтримує SMTP-аутентифікацію, вкладення файлів та HTML-форматування повідомлень.

Фронтенд розроблено з використанням бібліотеки Bootstrap [8] - один з найпопулярніших інструментів для створення адаптивних та сучасних веб-інтерфейсів. Bootstrap забезпечує готові компоненти інтерфейсу, сітку для компонування елементів та широкий набір утиліт для швидкої розробки привабливого та функціонального дизайну, який коректно відображається на різних пристроях та розмірах екранів.

Взаємодія між клієнтською та серверною частинами реалізована через HTTP-протокол з використанням AJAX-запитів для асинхронного обміну даними. Така архітектура забезпечує швидкий відгук інтерфейсу користувача та ефективну обробку запитів на сервері. Модульна структура коду дозволяє легко масштабувати функціонал та підтримувати веб-ресурс у процесі його розвитку.

Висновок

Аналіз ринкових потреб свідчить про те, що розробка WEB-ресурсу для ресторанної індустрії є актуальною та має вагоме практичне значення. Такі платформи дозволяють користувачам отримувати детальну інформацію про ресторан, переглядати актуальне меню, ознайомлюватися зі складом страв та спеціальними пропозиціями. Подібний сервіс стане ефективним інструментом для приваблення відвідувачів та взаємодії з ними.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ресторанний бізнес у цифрову епоху: впровадження технологій для підвищення ефективності. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://www.myroniuk.com/how-touse-technology-for-the-restaurant-industry (дата звернення: 12.05.2025).
2. Технології та інновації, які змінюють ресторанний бізнес. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://sfii.gov.ua/tehnologii-ta-innovacii-yaki-zminjujut-restorannij-biznes/ (дата звернення: 12.05.2025).
3. За двома зайцями. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://zaytsi.com.ua (дата звернення: 12.05.2025).
4. EastWest Connection. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://eastwest-connection.com (дата звернення: 12.05.2025).
5. Plates. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://plates-london.com (дата звернення: 12.05.2025).
6. Hamidli N. Introduction to UI/UX Design: Key Concepts and Principles [Електронний ресурс] / Nasrullah Hamidli. – Baku: Baku Engineering University, Information Technologies (SABAH groups), 2023. – Режим доступу: https://www.academia.edu/99497290/
7. PHPMailer. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://mailtrap.io/blog/phpmailer/ (дата звернення: 12.05.2025).
8. Bootstrap. [Електронний ресурс]. - Режим доступу:https://getbootstrap.com/ (дата звернення: 12.05.2025).

Демюк Діана Ярославівна − студентка групи 2КН-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dianademiuk13@gmail.com.

Белзецький Руслан Станіславович − к.т.н., доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: belzetskiy@vntu.edu.ua.

Demiuk Diana Y. − Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dianademiuk13@gmail.com.

Belzetskyi Ruslan S. − PhD (Eng.), Assosiate Professor of Department for Computer Science, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: belzetskiy@vntu.edu.ua.

УДК: 004.92

А. О. Наюк
Є. М. Крижановський
М. В. Струтинська

КАРТОГРАФІЧНА ВІЗУАЛІЗАЦІЯ РЕЗУЛЬТАТІВ РОЗРАХУНКУ БАЛАНСІВ ПО ВОДОГОСПОДАРСЬКИМ ДІЛЯНКАМ СУББАСЕЙНУ ПРИП'ЯТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

На основі відкритих даних створено датасет та реалізовано скрипт для класифікації резервів та визначення ділянок з обмеженими водними ресурсами. У роботі розглянуто підходи до просторової візуалізації результатів розрахунку водогосподарського балансу. Визначено оптимальний спосіб картографічної класифікації при відображенні даних ділянок суббасейну річки Прип'ять. Використано Python з бібліотеками для аналізу та візуалізації даних.

Ключові слова: просторовий аналіз, картографічна класифікація, водогосподарський баланс, візуалізація балансу.

Abstract

Based on open data, a dataset was compiled and a script was developed for classifying water reserves and identifying areas with limited water resources.This work explores approaches to spatial visualization of water management balance calculation results. An optimal method of cartographic classification for representing data on the sub-basin areas of the Pripyat River has been identified. Python, along with relevant libraries for data analysis and visualization, was used in the implementation.

Keywords: spatial analysis, cartographic classification, water management balance, visualization of the water balance.

Вступ

В умовах кліматичних змін та зростаючого попиту на водні ресурси існує необхідність в ефективних підходах для своєчасної оцінки стану водогосподарського балансу. Одним із таких способів оцінки є просторовий аналіз, що дозволяє визначити дефіцити та резерви в межах окремих ділянок басейну. Візуалізація цих показників за допомогою картографічних методів є не лише способом представлення інформації, але й інструментом для аналізу та прийняття рішень. Відображення резервів води на карті дає можливість оперативно визначати пріоритетні зони для перерозподілу ресурсів або обмеження користування. Застосування методів картографічної візуалізації сприяє глибшому розумінню гідрологічної ситуації регіону.

Завданням цього дослідження є визначення оптимального способу візуалізації параметрів балансу для оцінки водозабезпеченості окремих ділянок на прикладі суббасейну Прип'яті. Приділяється увага вибору методу картографічної класифікації для подальшого відображення резервів води на карті.

Порівняння способів візуалізації водогосподарського балансу

Існують різні способи просторової візуалізації та задач, які вони вирішують: гістограми (аналіз окремих зон чи показників), ізолінійні карти (позначення рівня води за сценаріями забезпеченості), картографічні класифікації (поділ значень на групи для маркування категорій), Sankey-діаграми та графи потоків (аналіз переміщення та об'єм потоків). Ці всі варіанти відображення доцільно використовувати в певні етапи аналітичного процесу.

Перевагами гістограм є легкість та інтуїтивність у сприйнятті представлених даних, простота відображення великих масивів даних, розуміння форми розподілу. Завдяки цьому, гістограми корисні на етапі розвідувального аналізу.

Sankey-діаграми мають велику перевагу у наочності. Вони дають змогу представити одночасно всі джерела, споживачів, витрати та показати їх взаємозв'язок з урахуванням кількісної інформації. Такий спосіб корисний на етапі візуалізації результатів, наприклад під час бізнес-презентацій чи при комунікації з широкою аудиторією [1].

Порівнюючи перераховані способи візуалізації з картографічною класифікацією, можна виділити такі її функціональні можливості: відображення просторового контексту (географічна складова), візуальне групування (полегшує сприйняття та прийняття рішень). Завдяки цим перевагам класифікацію застосовують і на етапі просторово-часового аналізу, і при візуалізації результатів.

До найпоширеніших методів класифікації входять [2]:

- класифікація за рівними інтервалами (діапазон значень ділиться на однакові за шириною інтервали),
- квантильна класифікація (кожна група містить однакову кількість об'єктів),
- класифікація за природними розривами (значення групуються на основі мінімізації внутрішньогрупової дисперсії).

В даному дослідженні для візуалізації результатів обрано метод класифікації за природними розривами, оскільки він оптимальний для варіативних даних.

Результати дослідження

Об'єктом дослідження були обрані резерви на водогосподарських ділянках суббасейну Прип'яті. Цей суббасейн є цікавим з точки зору управління водними ресурсами, має складну структуру водокористування і входить до міжнародного басейну Дніпра. На рисунку 1 зображені водогосподарські ділянки Прип'яті в межах України.

Резерви є важливою характеристикою водогосподарського балансу, оскільки це саме ті обсяги води, які можуть бути використані без ризику для порушення екосистеми. Резерви потрібно аналізувати для запобігання дефіциту у майбутньому. Важливо розуміти, де є стратегічні запаси на випадок кліматичних чи інших змін, які можуть призвести до зменшення водності річок.

Для аналізу резервів ділянок Прип'яті було використано офіційні дані водогосподарських балансів з сайту Державного агентства водних ресурсів України [3]. З метою подальшої обробки дані були конвертовані у формат XLSX та створено датасет.

Рис. 1. Водогосподарські ділянки суббасейну Прип’яті

В рамках роботи був написаний скрипт на Python [4], який зчитує дані з датасету, розраховує сумарні резерви за рік для кожної ділянки, виконує класифікацію за природними розривами та візуалізує ділянки на карті. В таблиці 1 показані пораховані значення резервів, а на рисунку 2 – результати класифікації. Використано такі бібліотеки: geopandas, matplotlib, mapclassify.

Таб. 1. Сумарні резерви за рік на водогосподарських ділянках суббасейну Прип’яті

№	Код ділянки	50% забезпеченість	75% забезпеченість	95% забезпеченість
1	M5.1.4.40	567.6943	323.4768	222.5987
2	M5.1.4.41	11278.8257	8565.3747	6816.0803
3	M5.1.4.42	818.6610	656.3678	561.8967
4	M5.1.4.43	1386.7325	1124.9067	1001.3856
5	M5.1.4.44	1549.0468	1248.3152	1106.4397
6	M5.1.4.45	570.4746	570.4746	570.4746
7	M5.1.4.46	1541.3820	1248.3978	1101.1192
8	M5.1.4.47	348.2613	242.8043	204.7934
9	M5.1.4.48	1006.0699	755.7981	693.2845
10	M5.1.4.49	1516.8871	1005.0732	772.4261
11	M5.1.4.50	838.2039	675.9106	581.4395
12	M5.1.4.51	837.9483	675.6549	581.1839
13	M5.1.4.52	839.7042	586.7612	485.5202

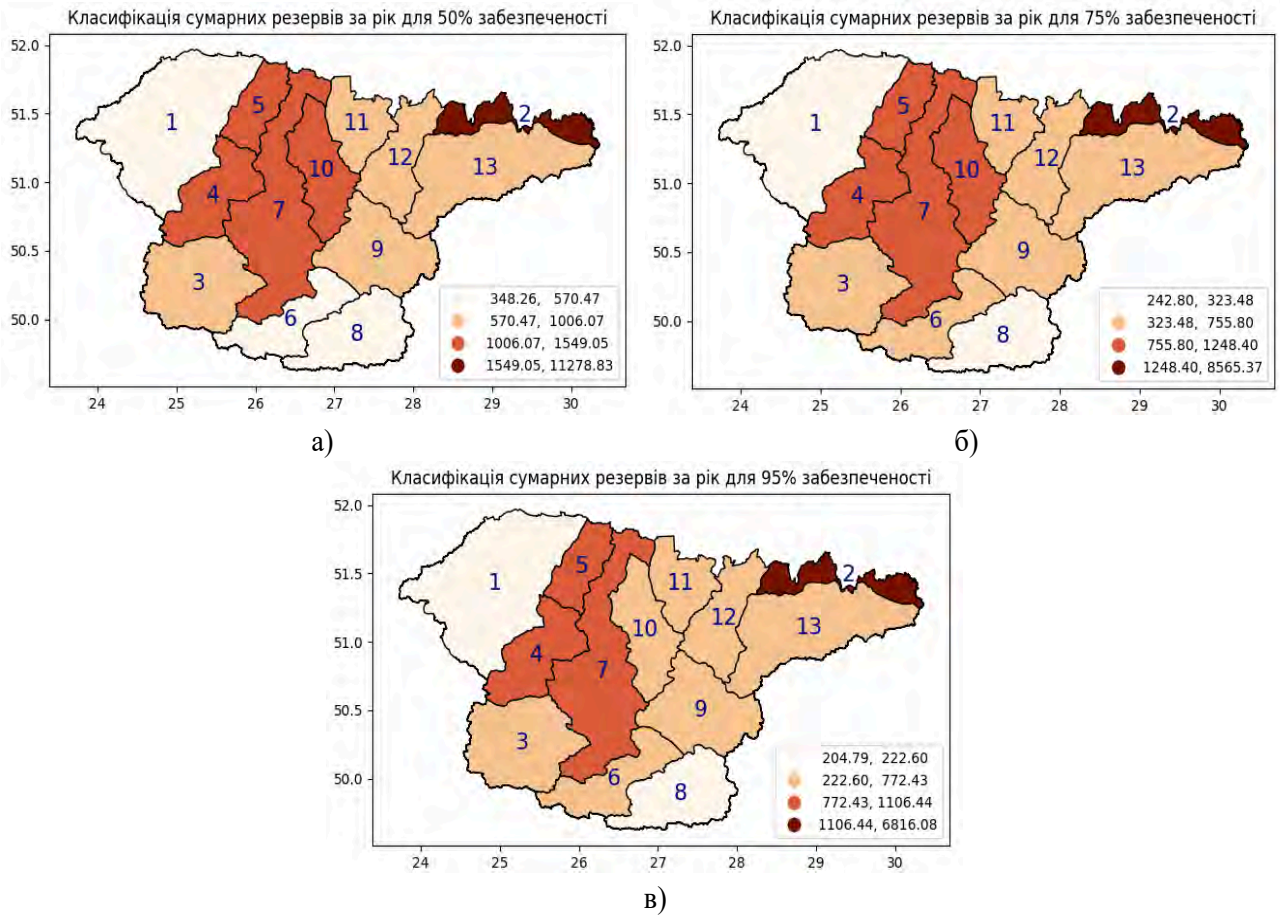

Рис. 2. Результати виконання класифікації сумарних резервів за рік: а) для забезпеченості 50%; б) для забезпеченості 75%; в) для забезпеченості 95%

Як видно з результатів класифікації, тільки чотири ділянки з тринадцяти зберігають хороший резерв протягом усього року при всіх варіантах водності, а три ділянки (M5.1.4.40, M5.1.4.45 та M5.1.4.48) навпаки, мають незначні резерви.

Висновки

У роботі були розглянуті способи візуалізації, які застосовують для відображення даних водогосподарських балансів. Проаналізовані переваги та недоліки цих способів та обрано метод картографічної класифікації як оптимальний для відображення та аналізу резервів.

В ході дослідження були оброблені дані з Державного агентства водних ресурсів України та створено датасет.

Для візуального визначення водогосподарських ділянок з найменшими резервами був написаний скрипт, який виконує класифікацію та візуалізує ділянки по категоріям за трьома рівнями гідрологічної забезпеченості. В результаті, було ідентифіковано три ділянки з низькими резервами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Visualizing water infrastructure with Sankey maps: a case study of mapping the Los Angeles Aqueduct, California / Barry Lehrman. – 2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://doi.org/10.1080/17445647.2018.1473815
2. Choropleth classification schemes from PySAL for use with GeoPandas [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://geopandas.org/en/stable/gallery/choropleths.html

3. Водогосподарський баланс для суббасейну річки Прип'ять району басейну річки Дніпро [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.davr.gov.ua/fls18/prypjat.pdf
4. ClassificationPripyat.ipynb / Andrii Naiuk [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://colab.research.google.com/drive/1VCi0_g0zZ_Ty7s1lAznH0DGHqCyKEHBm?usp=sharing

Наюк Андрій Олексійович – аспірант кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: anaiuk.stu@gmail.com

Євгеній Миколайович Крижановський – канд. техн. наук, доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kruzhan@gmail.com

Марина Василівна Струтинська – студентка групи СА-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sttrutynskaa@gmail.com

Naiuk, Andrii O. – PhD in System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: anaiuk.stu@gmail.com

Kryzhanovsky, Evgeniy M. – candidate of technical sciences, associate professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kruzhan@gmail.com

Strutynska, Maryna V. – student of Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, SA-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sttrutynskaa@gmail.com

УДК 004.93

Щербатюк М.В.
Маслій Р.В.

ТРЕКІНГ ОБ'ЄКТІВ У МЕТОДАХ КОМП'ЮТЕРНОГО ЗОРУ АВТОНОМНИХ БЕЗПІЛОТНИХ СИСТЕМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Трекінг об'єктів є важливим компонентом комп'ютерного зору в автономних безпілотних системах(БПС), таких як дрони, роботизовані платформи та автономні транспортні засоби. Сучасні алгоритми комп'ютерного зору на основі штучного інтелекту дозволяють ефективно виявляти, ідентифікувати та відстежувати об'єкти в реальному часі, що забезпечує безпеку, точність навігації та виконання цільових задач. У цій роботі розглядаються основні методи трекінгу об'єктів, їх інтеграція в системи БПС, а також перспективи розвитку в контексті автономних технологій.

Ключові слова: комп'ютерний зір, трекінг об'єктів, автономні безпілотні системи, штучний інтелект, глибоке навчання, нейронні мережі, реальний час, навігація.

Abstract

Object tracking is an essential component of computer vision in autonomous unmanned systems (AUS), such as drones, robotic platforms, and autonomous vehicles. Modern computer vision algorithms based on artificial intelligence enable effective real-time object detection, identification, and tracking, ensuring safety, navigation accuracy, and task execution. This paper examines the main object tracking methods, their integration into AUS systems, and development prospects in the context of autonomous technologies.

Keywords: computer vision, object tracking, autonomous unmanned systems, artificial intelligence, deep learning, neural networks, real-time, navigation.

Задача трекінгу об'єктів у комп'ютерному зорі автономних безпілотних систем залишається однією з базових для забезпечення їхньої функціональності. БПС повинні здатність виявляти та відстежувати статичні та динамічні об'єкти в складних і змінних умовах, таких як мінлива освітленість, погодні умови чи перешкоди. Штучний інтелект, зокрема методи глибокого навчання, відіграє вирішальну роль у вирішенні цих завдань, забезпечуючи високу точність і адаптивність.

Одним із основних напрямів у трекінгу об'єктів є використання згорткових нейронних мереж для виявлення та класифікації об'єктів у відеопотоці. Наприклад, архітектури YOLO (You Only Look Once) та SSD (Single Shot MultiBox Detector) дозволяють обробляти зображення в реальному часі, ідентифікуючи об'єкти з високою швидкістю та точністю [1, 2]. Після початкового виявлення об'єкта застосовуються алгоритми трекінгу, такі як SORT (Simple Online and Realtime Tracking) або DeepSORT, які використовують комбінацію геометричних і візуальних характеристик для відстежування об'єктів у послідовних кадрах [3].

Перспективним підходом є застосування рекурентних нейронних мереж та моделей із механізмом уваги для прогнозування траєкторії руху об'єктів. Такі системи здатні передбачати наступні позиції об'єкта, що особливо важливо для навігації БПС у динамічних середовищах, наприклад, при уникненні зіткнень або переслідуванні цілі. Моделі з довгою короткочасною пам'яттю (LSTM) ефективно обробляють послідовності даних, підвищуючи стабільність трекінгу в умовах часткових перекриттів чи тимчасової втрати об'єкта з поля зору [4].

Важливою складовою автономних безпілотних систем є інтеграція трекінгу об'єктів із системами сенсорного злиття. У БПС комп'ютерний зір часто комбінується з даними від лідарів, радарів та інерційних вимірювальних пристроїв. Класичні алгоритми (наприклад, фільтр Калмана), а також алгоритми на основі застосування штучного інтелекту (наприклад, YOLO, LSTM) для обробки мультимодальних даних, дозволяють створювати надійні моделі навколишнього середовища, що підвищує точність трекінгу в складних умовах [5].

Трекінг об'єктів також відіграє важливу роль у симуляційних середовищах, де моделюються сценарії для тестування БПС. Використання платформ, таких як Gazebo або AirSim, у поєднанні з алгоритмами комп'ютерного зору дозволяє створювати віртуальні сцени, які імітують реальні умови [6, 7]. Це дає змогу оптимізувати алгоритми трекінгу без необхідності фізичних випробувань, економлячи час і ресурси.

Попри значний прогрес, трекінг об'єктів у БПС стикається з низкою проблем. Серед них — обмежена обчислювальна потужність бортових систем, що вимагає розробки легких, але ефективних алгоритмів. Додаткові ускладнення виникають через недостаток ресурсів для обробки даних у реальному часі в умовах динамічного середовища, недостатнього освітлення, несприятливих погодних умов чи перекриттів об'єктів.

Подальший розвиток методів глибокого навчання, зокрема оптимізація роботи нейронних мереж для роботи з обмеженою кількістю ресурсів та підвищення надійності систем комп'ютерного зору шляхом сенсорного злиття є перспективними напрямками у цій сфері. Інтеграція алгоритмів трекінгу з хмарними обчисленнями та використання симуляційних платформ сприятиме підвищенню якості тестування й оптимізації моделей. Майбутні вдосконалення апаратного забезпечення та розробка адаптивних алгоритмів на основі штучного інтелекту сприятимуть підвищенню автономності та ефективності БПС при роботі в складних, динамічних середовищах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Wong Kin Yiu. YOLOv9: Learning What You Want to Learn Using Programmable Gradient Information [Електронний ресурс] / Wong Kin Yiu // GitHub. – Режим доступу: https://github.com/WongKinYiu/yolov9 .
2. Accurate and Fast Single Shot Multibox Detector [Електронний ресурс] / Lie Guo, Wei Liu, Xiaodong Wang, Xiaojun Zhang // IET Computer Vision. – 2020. – Vol. 14, № 6. – С. 391–398. – Режим доступу: https://doi.org/10.1049/iet-cvi.2019.0711 .
3. DeepSORT: Deep Learning for Multi-Object Tracking [Електронний ресурс] / Wojke N., Bewley A., Paulus D. // arXiv. – 2017. – Режим доступу: https://arxiv.org/abs/1703.07402 .
4. Long Short-Term Memory (LSTM) [Електронний ресурс] // ITWIKI. – Режим доступу: https://itwiki.dev/data-science/ml-reference/ml-glossary/long-short-term-memory-lstm .
5. Sensor Fusion for Autonomous Systems [Електронний ресурс] // MathWorks. – Режим доступу: https://www.mathworks.com/help/fusion/ug/sensor-fusion-for-autonomous-systems.html .
6. Gazebo: Getting Started with Gazebo [Електронний ресурс] // Gazebo. – Режим доступу: https://gazebosim.org/docs/latest/getstarted .
7. AirSim [Електронний ресурс] // Microsoft. – Режим доступу: https://microsoft.github.io/AirSim/ .

Щербатюк Мирослав Вікторович – аспірант, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації; Вінницький національний університет, м.Вінниця, e-mail: ricklestatdt@gmail.com;

Науковий керівник: ***Маслій Роман Васильович*** – доцент кафедри Автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет Інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця; e-mail: maslij.r.v@vntu.edu.ua;

Shcherbatiuk *Myroslav V.* – PhD student, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ricklestatdt@gmail.com;

Supervisor: ***Maslii Roman V.*** – associate professor at the Department of Automation and Intelligent Information Technology, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maslij.r.v@vntu.edu.ua

УДК 004.8

Р. В. Слободян[1]
І. В. Богач[1]

АВТОМАТИЗАЦІЯ РОЗПОДІЛУ ЗАДАЧ МІЖ ВИКОНАВЦЯМИ ЗА ДОПОМОГОЮ ШІ ТА ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЕЙ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено систему автоматизованого розподілу задач між виконавцями з використанням рішень на основі штучного інтелекту (ШІ) та великих мовних моделей (ВММ), зокрема моделі GPT-4o mini. Розроблена система інтегрована в платформу Salesforce із застосуванням інструменту Agentforce, що забезпечує виконання ВММ-запитів (до OpenAI) під час виконання тразакції зі створення запису-задачі. Розроблене рішення враховує навички та завантаженість потенційних виконавців, а також зміст опису задачі при прийнятті рішення про призначення. Для підвищення продуктивності реалізовано патерн мемоізації у модулі вибору виконавця, що зменшує кількість повторних обчислень. Рішення протестовано на синтетичному наборі даних, що імітує різні сценарії розподілу задач, і продемонструвало коректність функціонування згідно з очікуваною логікою. Запропонована система є domain-agnostic, тобто не залежить від специфіки предметної області і може бути застосована в різних галузях.

Ключові слова: розподіл задач, штучний інтелект, великі мовні моделі, автоматизація.

Abstract

This paper presents a system for automated task allocation among performers using AI-based solutions and large language models (LLMs), specifically the GPT-4o mini model. The developed system is integrated into the Salesforce platform using the Agentforce tool, which enables LLM queries (to OpenAI) via Apex triggers. The assignment decision considers the skills and current workload of potential performers, as well as the task description content. A memoization pattern was implemented in the executor selection module to reduce repeated computations and improve efficiency. The solution was tested on a synthetic dataset simulating various task distribution scenarios and demonstrated correct functionality in line with expected logic. The proposed system is domain-agnostic, meaning it is not tied to a specific field and can be applied across different industries.

Keywords: task distribution, artificial intelligence, large language models, automation.

Вступ

Розподіл задач між виконавцями є одним із ключових процесів у сучасних організаціях, від якого залежать продуктивність і ефективність роботи команд [1]. Дослідження показують, що спосіб призначення завдань суттєво впливає на продуктивність працівників [2].

Як правило, кожна задача має певний контекст, який включає інформацію про постановника та опис самої задачі. Контекст може доповнюватися додатковими даними (як от аудіо- чи відеозаписами, електронними листами, повідомленнями в месенджерах, тощо). У той самий час, потенційні виконавці володіють певним (та часто різним) набором навичок і компетенцій, завантаженням, тощо [3]. Таким чином, для якісного вирішення задачі важливо правильно зпівставити вимоги задачі з уміннями доступних фахівців.

Наразі проблема розподілу задач вирішується кількома підходами:

1. Експертною оцінкою [4];
2. Автоматичними класифікаторами [5];
3. Математичними алгоритмами [6, 7].

У контексті зростаючої складності та динамічного розвитку бізнес-процесів традиційні методи розподілу задач часто виявляються недостатньо гнучкими або дорогими у використанні. Це зумовлює актуальність пошуку нових підходів до автоматизації призначення задач.

Одним із перспективних напрямків є використання сучасних засобів ШІ, зокрема великих мовних моделей. ВММ здатні виконувати глибокий контекстуальний аналіз опису задачі та даних про вико-

навців, що потенційно дозволяє автоматично призначати задачі з точністю на рівні експертних оцінок [8]. Крім того, рішення на основі ВММ можна відносно легко адаптувати до змін у бізнес-процесах і вони потребують мінімального ручного налаштування під нові умови, що вигідно відрізняє їх від жорстко запрограмованих правил.

У цій доповіді розглянуто побудову такої системи автоматизації розподілу задач із використанням моделі GPT-4o mini та проаналізовано результати її тестування.

Результати дослідження

Розроблена система побудовано на базі хмарної платформи Salesforce з використанням нещодавно представленого фреймворку Agentforce. Це рішення дозволяє легко інтегрувати можливості ШІ-агентів у бізнес-процеси Salesforce і викликати великі мовні моделі безпосередньо з Apex-коду. Зокрема, Agentforce надає доступ до LLM через єдиний API, і за замовчуванням усі запити агента обробляються моделлю OpenAI GPT-4 Omni [9].

Архітектурно рішення складається з Apex-тригера, що спрацьовує при створенні або оновленні запису задачі, та викликає дію Агента з вказаним шаблоном (див. рисунок 1).

```
    public static CaseTriggerHandler getInstance() {
        if (null == instance) {
            instance = new CaseTriggerHandler();
        }
        return instance;
    }

    public void run(List<Case> newCases, Map<Id,Case> oldCasesMap) {
        if (Trigger.isBefore && Trigger.isInsert) {
            handleBeforeInsert(newCases);
        }
    }

    @TestVisible
    private void handleBeforeInsert(List<Case> newCases) {
        performSkillBasedAssignment(newCases);
    }

    @TestVisible
    private void performSkillBasedAssignment(List<Case> newCases) {
        for (Case newCase : newCases) {
            if (String.isBlank(newCase.Description)) {
                continue;
            }
            try {
                String promptResponse = AgentforceService.getInstance().invokeCaseSkillBasedAssignmentPromptTemplate(newCase.Description);
                if (String.isBlank(promptResponse)) {
                    continue;
                }
                Map<String, Object> promptResponseMap = (Map<String, Object>) JSON.deserializeUntyped(promptResponse);
                if (!promptResponseMap.containsKey(PRM_PROP_ASSIGN_TO_ID)) {
                    continue;
                }
                String userId = (String) promptResponseMap.get(PRM_PROP_ASSIGN_TO_ID);
                if (!String.isBlank(userId)) {
                    newCase.OwnerId = userId;
                }
            } catch (Exception e) {
                newCase.addError(e.getMessage());
            }
        }
    }
}
```

Do you want to install the Extension Pack' extensio repository?

Рисунок 1 – Тригер-хендлер, що викликає дію Агента з вказаним шаблоном

Агент формує запит до ВММ, який містить опис задачі та релевантну інформацію про виконавців (їхні навички, роль, поточну зайнятість тощо). Модель GPT-4o mini генерує рекомендацію щодо оптимального виконавця, яка потім використовується системою для автоматичного призначення задачі відповідній особі.

При реалізації логіки розподілу особливу увагу приділено продуктивності та масштабованості рішення. Використання великої мовної моделі потребує значних обчислювальних ресурсів і може супроводжуватися затримками при великому обсязі запитів.

Щоб знизити навантаження на систему і мінімізувати кількість звернень до зовнішнього API, було застосовано патерн мемоізації у модулі вибору виконавця [10]. Такий підхід суттєво підвищує швидкодію розподілу задач та зменшує використання транзакційних лімітів (див. рисунок 2).

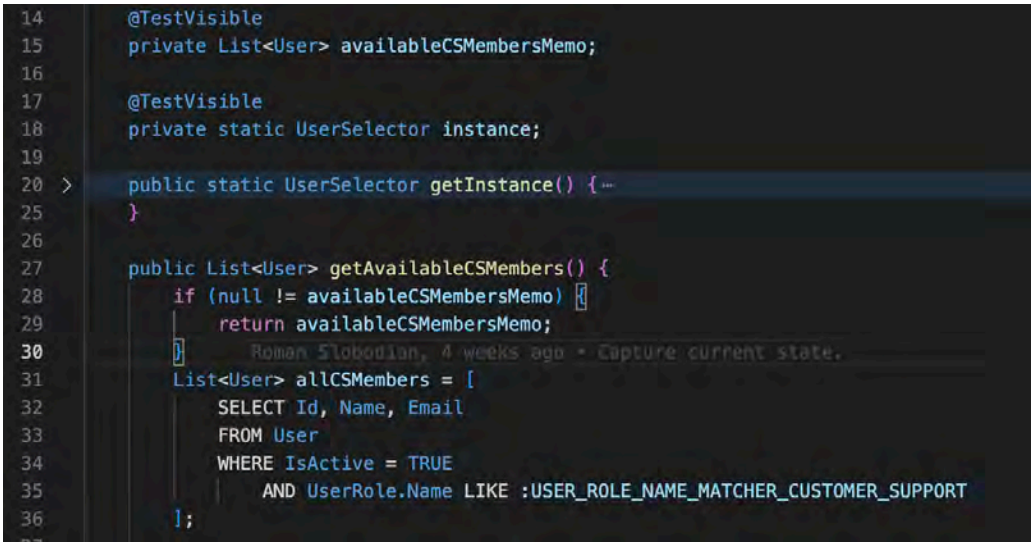

Рисунок 2 – Реалізація патерну мемоізації у селекторі

Функціональність системи перевірено шляхом експериментального тестування на синтетичному датасеті. Було згенеровано множину тестових задач із різними описами (різні категорії проблем, рівні складності тощо) та групу умовних виконавців із різними наборами навичок та рівнями завантаженості. Для кожного тестового прикладу визначався очікуваний «еталонний» виконавець на основі заздалегідь заданих правил відповідності навичок. Після тестування системи, результати автоматичного розподілу порівнювалися з еталонними значеннями. Результати співставлення підтвердили, що модель успішно визначає ключові вимоги із тексту опису задачі і знаходить виконавця, у що має необхідні знання та навички і є доступним.

Висновки

Розроблене рішення є підтвердженням того, що використання ШІ та ВВМ для вирішення прикладної задачі з розподілу завдання між виконавцями є можливим та доцільним.

Інтеграція ВММ у бізнес-процес призначення виконавців дозволяє суттєво підвищити гнучкість та точність розподілу задач у порівнянні з традиційними методами. За рахунок глибокого аналізу контексту завдання та навичок співробітників, система забезпечує об’єктивне і обґрунтоване призначення, мінімізуючи вплив людського фактору та ймовірність помилкового вибору. Навіть у разі зміни вимог або появи нових типів задач немає потреби адаптувати алгоритми – досить надати моделі оновлений опис, і вона здатна адаптивно підібрати рішення.

Водночас впровадження такого AI-агента потребує відповідних початкових витрат та врахування вартості LLM-запитів, однак очікуване підвищення ефективності та автоматизація процесу можуть швидко окупити ці витрати..

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. It does not matter how hard you work: The importance of task allocation for worker productivity [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0165176523001404

2. Sales Call Recordings: The Secret of High-Performing Sales Teams [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.salesforce.com/blog/sales-call-recording-strategies/

3. Every Person Has Unique Talent, Ability, Gifts, and Skills [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://medium.com/koinonia/every-person-has-unique-talent-ability-gifts-and-skills-c0cff5de0731

4. How to use expert judgment in project management [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://asana.com/resources/expert-judgment

5. Automate Case Triage with Einstein Case Classification for Flows (Generally Available) [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://help.salesforce.com/s/articleView?id=release-notes.rn_einstein_case_classification_flows.htm&release=238&type=5
6. Алгебри алгоритмів для моделювання розподілу ресурсів в IT проектах [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://science.lpnu.ua/uk/sisn/vsi-vypusky/vypusk-13-2023/algebry-algorytmiv-dlya-modelyuvannya-rozpodilu-resursiv-v-it
7. Mathematical Model and Algorithm for the Task Allocation Problem of Robots in the Smart Warehouse [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.scirp.org/journal/paperinformation?paperid=60955
8. Automating Task Assignments Using AI for Maximum Efficiency [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://medium.com/@jesse.henson/automating-task-assignments-using-ai-for-maximum-efficiency-9ed76b0660e1
9. Supported Models – Agentforce Developer Guide [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://developer.salesforce.com/docs/einstein/genai/guide/supported-models.html
10.Functional Programming: Understanding Memoization. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://medium.com/swlh/functional-programming-memoization-c2af275a0b1d

Слободян Роман Віталійович — аспірант кафедри Автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: romich.prof@gmail.com;
Богач Ілона Віталіївна — кандидат технічних наук, доцент кафедри Автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький Національний Технічний Університет, Вінниця, e-mail: bogach.i.v@vntu.edu.ua.

Slobodian Roman V. — Postgraduate at the Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: romich.prof@gmail.com;
Bhoach Ilona V. — Ph.D., Associate Professor at the Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bogach.i.v@vntu.edu.ua.

УДК 004.5

М.П. Півнюк
Н.В. Добровольська

Аналіз та оптимізація баз даних

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядається аналіз та оптимізація роботи баз даних. Досліджено сучасні підходи до покращення продуктивності баз даних, включаючи індексацію, нормалізацію, кешування та використання розподілених систем. Проаналізовано ефективність різних методів оптимізації для різних типів навантажень, таких як OLTP (Online Transaction Processing) та OLAP (Online Analytical Processing). Наведемо приклади реалізації оптимізаційних рішень з використанням таких технологій як PostgreSQL, MySQL та MongoDB. Визначено критерії ефективності, такі як час виконання запитів, навантаження на сервер та масштабованість системи.

***Ключові слова**: бази даних, оптимізація, індексація, нормалізація, кешування, OLTP, OLAP, PostgreSQL, MySQL, MongoDB*

Abstract

The paper focuses on the analysis and optimization of database performance. Modern approaches to improving database efficiency are explored, including indexing, normalization, caching, and the use of distributed systems. The effectiveness of various optimization methods for different types of workloads, such as OLTP (Online Transaction Processing) and OLAP (Online Analytical Processing), is analyzed. Examples of optimization implementations using technologies like PostgreSQL, MySQL, and MongoDB are provided. Performance criteria, such as query execution time, server load, and system scalability, are defined.

***Keywords**: databases, optimization, indexing, normalization, caching, OLTP, OLAP, PostgreSQL, MySQL, MongoDB.*

Вступ

У сучасному цифровому світі бази даних є основою практично всіх інформаційних систем, від соціальних мереж до банківських платформ. Вони забезпечують зберігання, обробку та швидкий доступ до величезних обсягів даних, але разом із цим виникають складні виклики, пов’язані з їхньою ефективністю. Зростання кількості користувачів, ускладнення бізнес-логіки та збільшення обсягів інформації часто призводять до повільних запитів, перевантаження серверів і проблем із масштабуванням. Ці фактори можуть суттєво впливати на продуктивність програмних систем, витрати на інфраструктуру та задоволеність кінцевих користувачів, що робить оптимізацію баз даних критично важливим напрямком досліджень [1].

Актуальність цієї теми обумовлена тим, що навіть незначні покращення у швидкості роботи баз даних можуть мати значний ефект для високонавантажених систем, таких як фінансові платформи або сервіси потокового медіа, де затримки у відповідях неприпустимі. Великі дата-сховища, які використовуються для аналітики або машинного навчання, також потребують ретельного підходу до оптимізації, оскільки неефективні запити можуть вимагати годин обчислень замість хвилин чи секунд. Крім того, у сучасних розподілених системах, де дані зберігаються у різних географічних локаціях, важливо забезпечити швидкий доступ і мінімальні затримки, що додає ще один рівень складності до процесу оптимізації.

Метою даної роботи є комплексний аналіз сучасних методів підвищення ефективності баз даних та визначення оптимальних підходів для різних сценаріїв використання. Дослідження охоплює такі ключові аспекти, як вплив структури запитів на продуктивність, роль індексації у прискоренні пошуку даних, компроміси між нормалізацією та денормалізацією схеми даних, а також використання кешування для зменшення навантаження на сервер. Окрема увага приділяється порівняльному аналізу різних систем управління базами даних, включаючи реляційні (PostgreSQL, MySQL) та документоорієнтовані (MongoDB) СУБД, щоб визначити їхню ефективність у контексті різних типів навантажень, таких як OLTP і OLAP [2].

Методологія дослідження базується на поєднанні теоретичного аналізу наукової літератури та практичних експериментів. Тестування різних методів оптимізації проводиться на контрольних наборах даних із вимірюванням ключових показників, таких як час виконання запитів,

використання процесорних ресурсів і оперативної пам'яті. Отримані результати дозволять не тільки оцінити ефективність окремих підходів, але й сформулювати практичні рекомендації для розробників та адміністраторів баз даних.

Очікується, що результати цієї роботи допоможуть визначити найефективніші стратегії оптимізації для різних сценаріїв використання, забезпечать основу для подальших досліджень у сфері високопродуктивних систем керування даними та нададуть корисні інструменти для впровадження оптимізаційних рішень у реальних проектах. Таким чином, дослідження сприятиме розвитку сучасних методів роботи з базами даних, що є особливо актуальним у умовах постійного зростання обсягів інформації та вимог до швидкодії програмних систем [3].

Результат дослідження

Проведене дослідження дозволило отримати комплексне уявлення про ефективність різних методів оптимізації баз даних у реальних умовах експлуатації. Експериментальна частина роботи включала тестування ключових підходів на контрольних наборах даних обсягом до 10 мільйонів записів, що дозволило імітувати роботу високонавантажених систем. Найбільш значні результати були отримані при аналізі впливу індексації на швидкість виконання запитів - правильний підбір індексів для складних JOIN-операцій у реляційних базах даних зменшував час відгуку з 15-20 секунд до 200-300 мілісекунд. Однак було виявлено, що надмірне використання індексів може призводити до зниження продуктивності при операціях оновлення даних, збільшуючи час INSERT-запитів на 30-40%.

Особливу увагу приділено дослідженню впливу архітектури бази даних на її продуктивність. Порівняльний аналіз нормалізованої та денормалізованої схем показав, що для OLTP-систем оптимальним є класичний підхід до нормалізації, тоді як для аналітичних OLAP-рішень часткова денормалізація дозволяє досягти значного приросту швидкодії за рахунок зменшення кількості JOIN-операцій. Так, у тестових умовах складні аналітичні запити до денормалізованої схеми виконувалися в 5-7 разів швидше порівняно з повністю нормалізованим варіантом.

Важливим аспектом дослідження стало вивчення можливостей кешування результатів запитів. Використання Redis як кеш-шару для частини запитів дозволило знизити навантаження на основну базу даних на 35-45%, особливо для операцій читання, які становлять до 70% всіх запитів у типових веб-додатках. При цьому було встановлено, що оптимальний час життя кешованих даних становить 5-15 хвилин для більшості сценаріїв використання, що забезпечує гарний баланс між актуальністю даних і ефективністю кешування [4].

Дослідження масштабувальності різних СУБД показало, що MongoDB демонструє кращі результати при горизонтальному масштабуванні за рахунок вбудованої підтримки шардингу, дозволяючи лінійно збільшувати пропускну здатність системи при додаванні нових вузлів. Однак для забезпечення консистентності даних у розподілених системах доводиться жертвувати частиною продуктивності - у тестах записів у кластері з трьох вузлів час очікування підтвердження операцій зростав на 20-25% порівняно з єдиним сервером. Для реляційних баз даних, таких як PostgreSQL, більш ефективним виявився підхід з використанням реплікації читання, що дозволяє розподілити навантаження між кількома серверами для операцій SELECT.

Таким чином дослідження стало те, що немає універсального рішення для оптимізації баз даних - вибір оптимальної стратегії залежить від конкретного сценарію використання, характеру навантаження та вимог до цілісності даних. Найкращих результатів вдалося досягти при комбінуванні різних методів, таких як ретельна індексація разом із кешуванням для OLTP-систем або денормалізація схеми разом із горизонтальним масштабуванням для аналітичних рішень. Отримані результати можуть служити основою для прийняття обґрунтованих рішень при проектуванні та оптимізації баз даних у реальних проектах.

Висновки

1. Оптимізація баз даних є комплексним завданням, яке вимагає врахування типу навантаження (OLTP чи OLAP).
2. Індексація та кешування є найефективнішими методами для прискорення запитів.

3. Розподілені системи, такі як MongoDB, забезпечують масштабованість, але потребують додаткових ресурсів.

4. Для досягнення оптимальної продуктивності необхідно комбінувати різні методи оптимізації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Garcia-Molina H., Ullman J. D., Widom J. Database Systems: The Complete Book. — Pearson, 2008.
2. Tahaghoghi S. M. M., Williams H. E. Learning MySQL. — O'Reilly, 2006.
3. Chodorow K. MongoDB: The Definitive Guide. — O'Reilly, 2013.
4. Kleppmann M. Designing Data-Intensive Applications. — O'Reilly, 2017.

Півнюк Микола Павлович *— студент групи 1КІ-24М, факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: pivnyuck.k2019@gmail.com*

Добровольська Наталія Вікторівна *— доцент кафедри обчислювальної техніки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua*

Pivnyuk Mykola Pavlovych *— student of group 1KI-24M, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pivnyuck.k2019@gmail.com*

Dobrovolska Natalia Viktorivna *— associate professor of the Department of Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dobr_n_v@vntu.edu.ua*

Студентка групи АКІТР-24м

Кавунець Дар’я

Науковий керівник:

Кулик Ярослав Анатолійович

Квєтний Роман Наумович

ОНЛАЙН-ПЛАТФОРМА ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ: ПОЄДНАННЯ ДОВІДНИКА З ПОДОРОЖЕЙ І ПЛАТФОРМИ РЕКОМЕНДАЦІЙ

Вінницький національний технічний університет
Місто Вінниця, 2025

Анотація

- *У сучасному світі цифровізація є ключовим інструментом збереження, популяризації та доступності культурної спадщини. Ця робота присвячена розробці концепції та архітектури інноваційної онлайн-платформи, яка інтегрує функціонал інтерактивного довідника з подорожей та інтелектуальної системи рекомендацій для глибинного дослідження культурної спадщини України. Моя платформа має на меті надати користувачам інтуїтивно зрозумілий доступ до вичерпної інформації про історичні об'єкти, пам'ятки, музеї, етнографічні традиції та культурні події. Завдяки персоналізованим рекомендаціям та зручному формуванню маршрутів, платформа сприятиме підвищенню інтересу до української культури, розвитку внутрішнього туризму та забезпеченню збереження національної ідентичності для майбутніх поколінь.*

Ключові слова: онлайн-платформа, культурна спадщина України, цифрова гуманітаристика, віртуальні подорожі, гід / довідник з подорожей, система рекомендацій, веброзробка, платформа для досліджень, інтерактивна карта, візуалізація даних, користувацький досвід, адаптивний вебдизайн, інтеграція мультимедіа, контент на основі геолокації, архітектура вебзастосунку, культурний туризм, цифрова трансформація, збереження нематеріальної спадщини.

Abstract

- *In the modern world, digitalization is a key tool for preserving, popularizing, and making cultural heritage accessible. This work focuses on developing the concept and architecture of an innovative online platform that integrates the functionality of an interactive travel guide and an intelligent recommendation system for in-depth exploration of Ukraine's cultural heritage. The platform aims to provide users with intuitive access to comprehensive information about historical sites, monuments, museums, ethnographic traditions, and cultural events. Through personalized recommendations and convenient route planning, the platform will contribute to increasing interest in Ukrainian culture, developing domestic tourism, and ensuring the preservation of national identity for future generations.*

Keywords: online platform, cultural heritage of Ukraine, digital humanities, virtual travels, guide / travel directory, recommendation system, web development, research platform, interactive map, data visualization, user experience, responsive web design, multimedia integration, geolocation-based content, web application architecture, cultural tourism, digital transformation, intangible heritage preservation.

ВСТУП

Культурна спадщина України – це величезне джерело знань, що формує нашу національну ідентичність, допомагає підтримувати зв'язок між поколіннями та є міцним фундаментом для майбутнього. Це не лише вражаючі замки чи давні церкви, а й наші традиції, пісні, ремесла – все те, що робить нас унікальними. Сучасні дослідження показують, що цифровізація культурної спадщини набуває критичного значення, адже дозволяє зберегти та презентувати цінності, які можуть бути під загрозою [11]. Збереження та популяризація цього багатства – це надзвичайно важливе завдання для всього суспільства, особливо зараз, коли світ швидко змінюється, а інтерес до внутрішнього туризму зростає. В умовах **цифрової трансформації** та викликів, пов'язаних із повномасштабним вторгненням, цифровізація культурної спадщини стає особливо актуальною. Адже саме онлайн-платформи дають мені можливість забезпечити доступ до інформації та підтримати наш культурний фронт, навіть коли фізичні подорожі обмежені. Проте, незважаючи на величезну цінність, інформація про українську культурну спадщину часто є розрізненою і не завжди зручною для широкої аудиторії. Доступність культурних ресурсів для широкої аудиторії є ключовою для розвитку національної свідомості [10].

Сучасні цифрові технології відкривають мені нові горизонти для подолання цих труднощів. Створення інтегрованої **онлайн-платформи**, яка поєднуватиме функції детального довідника з подорожей та розумної системи персоналізованих рекомендацій, дозволить не просто систематизувати знання про культурні об'єкти, а й зробити їх дійсно доступними та привабливими для кожного. Актуальність мого дослідження полягає в тому, що я розробляю інструмент, який ефективно сприятиме культурному просвітництву, стимулюватиме подорожі Україною та допомагатиме усвідомити важливість нашого національного надбання. Мета моєї роботи – обґрунтувати основні ідеї та архітектурні рішення для такої **онлайн-платформи**, приділяючи особливу увагу **користувацькому досвіду** та можливості її швидкої та ефективної реалізації.

АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ РІШЕНЬ ТА ОБГРУНТУВАННЯ АКТУАЛЬНОСТІ

Сьогодні я бачу чимало онлайн-ресурсів, присвячених культурній спадщині та туризму як в Україні, так і за кордоном. Серед них є офіційні туристичні портали, як от Ukraine.Travel [1], що дають загальну інформацію та маршрути, або більш спеціалізовані ресурси, наприклад, Пам'ятки України [2], які зосереджуються на детальному описі конкретних об'єктів. Ukraine.Travel є офіційним національним туристичним порталом, який слугує важливою базою для інформації про туристичний потенціал країни, що є цінним для порівняння з моєю майбутньою платформою. Міжнародні гіганти, такі як TripAdvisor чи Google Maps, пропонують широкі можливості для пошуку та відгуків, але їхні бази даних щодо української культурної спадщини часто не є повними або не структуровані для глибокого тематичного дослідження.

Аналізуючи ці ресурси, я виявив кілька ключових моментів, які моя платформа може виправити:

- **Розрізненість інформації:** Дані про культурні об'єкти часто розкидані по багатьох джерелах, і це ускладнює їхній комплексний пошук та вивчення. Відсутність централізованої бази даних ускладнює формування цілісного уявлення про національну культурну спадщину [10].
- **Відсутність персоналізації:** Більшість існуючих платформ не пропонують персоналізованих рекомендацій, які б враховували інтереси користувача, а це знижує зацікавленість та бажання поглиблювати знання. Дослідження показують, що персоналізовані сервіси значно підвищують залученість користувачів у сфері туризму [9].
- **Недостатня інтерактивність та зручність користувацького досвіду:** Деякі ресурси мають застарілий дизайн, незручну навігацію або обмежені можливості для взаємодії користувачів з контентом та між собою. Це особливо критично для молодіжної аудиторії, яка очікує високої якості UI/UX [8].
- **Складність оновлення та доповнення контенту:** Традиційні підходи до розробки веб-ресурсів можуть ускладнювати швидке впровадження нового контенту або функціоналу.

Саме ці прогалини підкреслюють актуальність створення моєї **онлайн-платформи**. Вона об'єднає функції **довідника з подорожей** та системи рекомендацій, приділяючи особливу увагу **користувацькому досвіду** та **адаптивному вебдизайну**. Такий підхід дозволить мені швидко створювати прототипи, тестувати їх та вносити зміни, забезпечуючи високу якість взаємодії користувачів та швидку адаптацію до їхніх потреб.

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ЦИФРОВИХ РІШЕНЬ ТА ЇХНЄ ВИКОРИСТАННЯ В МОЇЙ ПЛАТФОРМІ

Щоб створити дійсно сучасну та ефективну онлайн-платформу, я ретельно вивчив/вивчила існуючі успішні проєкти та інструменти. Ось деякі з них, які надихають мене та дають корисні ідеї для моєї роботи:

- **Google Arts & Culture** [3]: Це справжня скарбниця для віртуальних подорожей, що збирає колекції музеїв з усього світу. Я захоплююсь їхніми віртуальними турами по музеях та галереях, де можна "прогулятися" всередині історичних будівель, розглянути твори мистецтва зблизька та дізнатися цікаві факти. Інтеграція з геолокацією та зручна навігація по культурних об’єктах – це те, що я прагну перенести й у свою платформу. Мені подобається ідея максимально занурити користувача у світ культурної спадщини, надаючи не просто інформацію, а відчуття присутності, і ця платформа є чудовим прикладом реалізації такого підходу.
- **Europeana** [4]: Ця платформа об’єднує мільйони культурних об'єктів з усієї Європи, від книг до відео та музики. Я звертаю увагу на їхню потужну систему фільтрації та пошуку, яка дозволяє користувачам легко знаходити потрібний контент серед величезної кількості даних. Їхній інтерфейс для користувачів, незважаючи на складність об'єднаних колекцій, залишається досить інтуїтивним. Для моєї платформи це важливий приклад того, як можна ефективно структурувати та подавати великі обсяги даних про українську спадщину, роблячи їх доступними для пошуку.
- **Mapbox** [5]: Це інструмент для створення інтерактивних карт із кастомними шарами, що дозволяє візуалізувати географічні дані. Я планую використовувати схожі підходи для створення динамічної карти, на якій користувачі зможуть бачити всі об'єкти спадщини, прокладати маршрути та візуалізувати свої подорожі. Можливість додавати власні шари інформації, наприклад, маршрути тематичних екскурсій або зони культурної активності, є дуже цінною ідеєю для моєї платформи.
- **StoryMapJS** [6]: Ця платформа дозволяє створювати захопливі історії на основі карт, поєднуючи наратив з географічними точками та мультимедійним контентом. Це надихає мене на розробку функціоналу, який дозволить користувачам не просто переглядати об'єкти, а створювати власні "історії подорожей" або досліджувати вже готові тематичні маршрути, де кожен об'єкт є частиною більшої розповіді. Такий підхід робить вивчення культурної спадщини більш інтерактивним та емоційним.
- **Matterport** [7]: Ця платформа спеціалізується на створенні 3D віртуальних турів та "цифрових двійників" реальних просторів за допомогою сканування. Хоча це досить технологічно складний функціонал, він надихає мене на перспективне розширення можливостей моєї платформи в майбутньому, щоб користувачі могли "прогулюватися" по музеях чи замках, не виходячи з дому. Це значно збагатить досвід **віртуальних подорожей**.

Ці приклади підтверджують, що моя ідея створення комплексної онлайн-платформи є актуальною і має всі шанси на успіх завдяки використанню сучасних підходів та інструментів.

КОНЦЕПЦІЯ ТА СТРУКТУРА ПЛАТФОРМИ: ПОГЛЯД З ПЕРСПЕКТИВИ КОРИСТУВАЦЬКОГО ДОСВІДУ

Концепція моєї **онлайн-платформи** ґрунтується на принципах **користувацько-орієнтованого дизайну** (UCD). Це означає, що я глибоко вивчаю потреби моїх майбутніх користувачів та завжди відкритий/відкрита до їхнього зворотного зв'язку. Структурно платформа складатиметься з кількох логічно пов'язаних модулів, які разом створять повноцінний та приємний **користувацький досвід**:

1. **Модуль «Дослідження спадщини»:** Це буде головний розділ, де користувачі зможуть знайти всю інформацію про об'єкти культурної спадщини. Моя платформа буде зосереджена на **українських містах та селах**, де будуть представлені різні категорії місць. Кожен об'єкт матиме свою детальну сторінку, на якій я розміщу:
    - Вичерпний опис (історія, архітектурні особливості, культурне значення – все, що робить його особливим).
    - Географічні дані (точна адреса, інтеграція з картографічними сервісами для відображення на **інтерактивній карті**, якщо її буде просто впровадити, інакше — детальний опис локації). Якщо це невеличке село за містом, я зможу вказати відстань від найближчого великого міста.
    - **Інтеграція мультимедіа**: високоякісні фотографії, відеоматеріали, можливо, навіть панорами 360°, щоб повністю занурити користувача в атмосферу місця.

Рисунок 1. а) Загальний вигляд Замку Паланок збоку (Юрій Крилівець, CC BY-SA 3.0)
б) Загальний краєвид Львова — охоплює куполи, зелені зони і тло міста. *Джерело: FRH Europe (Fellowship of European Historic Towns)*
в) Аеропанорама Вінниці над Південним Бугом — міст, зелені зони та структура міста (Shevdinov / Adobe Stock).
г) 360° панорама Києва на заході сонця — куполи, мости та Дніпро (123RF).

    - Практична інформація: коли працює (години роботи), вартість, контактні номери телефонів та інші важливі дані, що потрібні для планування візиту.
    - Різні категорії об'єктів: **історичні пам'ятки** (замки, церкви, музеї), **цікаві екскурсії** (можливо, з посиланнями на організаторів), **заклади з етнічною їжею або сувенірами**, а також місця з **інтерактивом** (майстер-класи, реконструкції).
    - Можливість інтеграції аудіогідів (наприклад, посилання на зовнішні ресурси або вбудовані плеєри).
2. **Модуль «Персоналізовані рекомендації»:** Це серце моєї платформи, яке відповідає за персоналізацію досвіду. Він використовуватиме розумні алгоритми для аналізу даних про користувачів (що вони вже переглядали, що їм подобається, їхні оцінки та місцезнаходження) та пропонуватиме:
    - Релевантні об'єкти культурної спадщини, які можуть дійсно зацікавити користувача.
    - Рекомендовані тематичні маршрути (наприклад, "Замки Західної України", "Козацькі пам'ятки", "Стежками великих українців").
    - Пропозиції культурних подій (фестивалі, виставки, концерти), що відповідають інтересам користувача.

3. **Модуль «Планування подорожей та взаємодія»:** Цей модуль надасть користувачам інструменти для активної участі та планування власних пригод:
    - **Особистий кабінет:** Тут користувачі зможуть керувати своїм профілем, зберігати улюблені об'єкти та створені маршрути.
    - **Конструктор маршрутів:** Інтуїтивно зрозумілий інструмент для створення власних маршрутів, додавання об'єктів, визначення їхньої послідовності та розрахунку відстаней.
    - **Система відгуків та рейтингів:** Користувачі матимуть можливість залишати **відгуки** та **оцінювати** об'єкти за допомогою лайків або 3/5 зірочок. Також можна буде додавати власні фотографії та ділитися враженнями.
    - **Соціальна інтеграція:** Функціонал для обміну інформацією про об'єкти та маршрути у соціальних мережах, щоб ділитися своїми відкриттями з друзями.

З точки зору **користувацького досвіду** та **адаптивного вебдизайну**, моя платформа буде вирізнятися:

- **Інтуїтивною навігацією:** Зрозуміла структура меню та мінімальна кількість кліків до потрібної інформації – щоб кожен міг легко знайти те, що шукає.
- **Візуальною привабливістю:** Сучасний дизайн, що підкреслює естетику культурної спадщини, використання якісних зображень та відео – я хочу, щоб платформа викликала захоплення.
- **Адаптивністю:** Оптимізація для коректного відображення та функціонування на будь-яких пристроях – від маленьких смартфонів до великих моніторів.
- **Доступністю:** Забезпечення можливості використання платформи людьми з різними потребами (наприклад, з обмеженими можливостями).
- **Зворотним зв'язком:** Чіткі візуальні та текстові підказки, індикатори завантаження та повідомлення про успішне виконання дій – щоб користувач завжди розумів, що відбувається.

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ТА НЕТЕХНІЧНІ ВИМОГИ

Основні функціональні вимоги до моєї платформи, які я сформував/сформувала з урахуванням максимальної зручності для користувача, включають:

- **Реєстрація та авторизація:** Проста та швидка процедура створення облікового запису (можлива інтеграція через соціальні мережі) та безпечний вхід до системи.
- **Розширений пошук:** Можливість пошуку за ключовими словами, категоріями (наприклад, "замки", "монастирі", "пам'ятки археології", "етнографічні музеї — *місця, де представлено традиції певного регіону, побут, народне мистецтво*", "цікаві екскурсії", "заклади харчування", "магазини сувенірів", "інтерактивні заходи"), географічним розташуванням (область, місто), історичним періодом.
- **Управління контентом:** Для адміністраторів – зручний інтерфейс для додавання, редагування та видалення інформації про об'єкти, а також для модерації відгуків.
- **Сповіщення:** Система сповіщень про нові культурні події та персоналізовані рекомендації, щоб користувачі завжди були в курсі цікавинок.
- **Картографічна інтеграція:** Відображення об'єктів на інтерактивній карті, а також можливість побудови маршрутів безпосередньо з карти, якщо це буде просто реалізувати. В іншому випадку, я забезпечу чіткі адреси та описи локацій. Користувач може натискати на позначені точки, щоб переглянути інформацію про конкретний об’єкт — наприклад, його назву, тип, короткий опис і фото. Цей приклад ілюструє потенціал зручної навігації та взаємодії з об'єктами культурної спадщини в режимі реального часу. Такий підхід можна адаптувати у власному проєкті для створення динамічної карти з інформативними підказками.

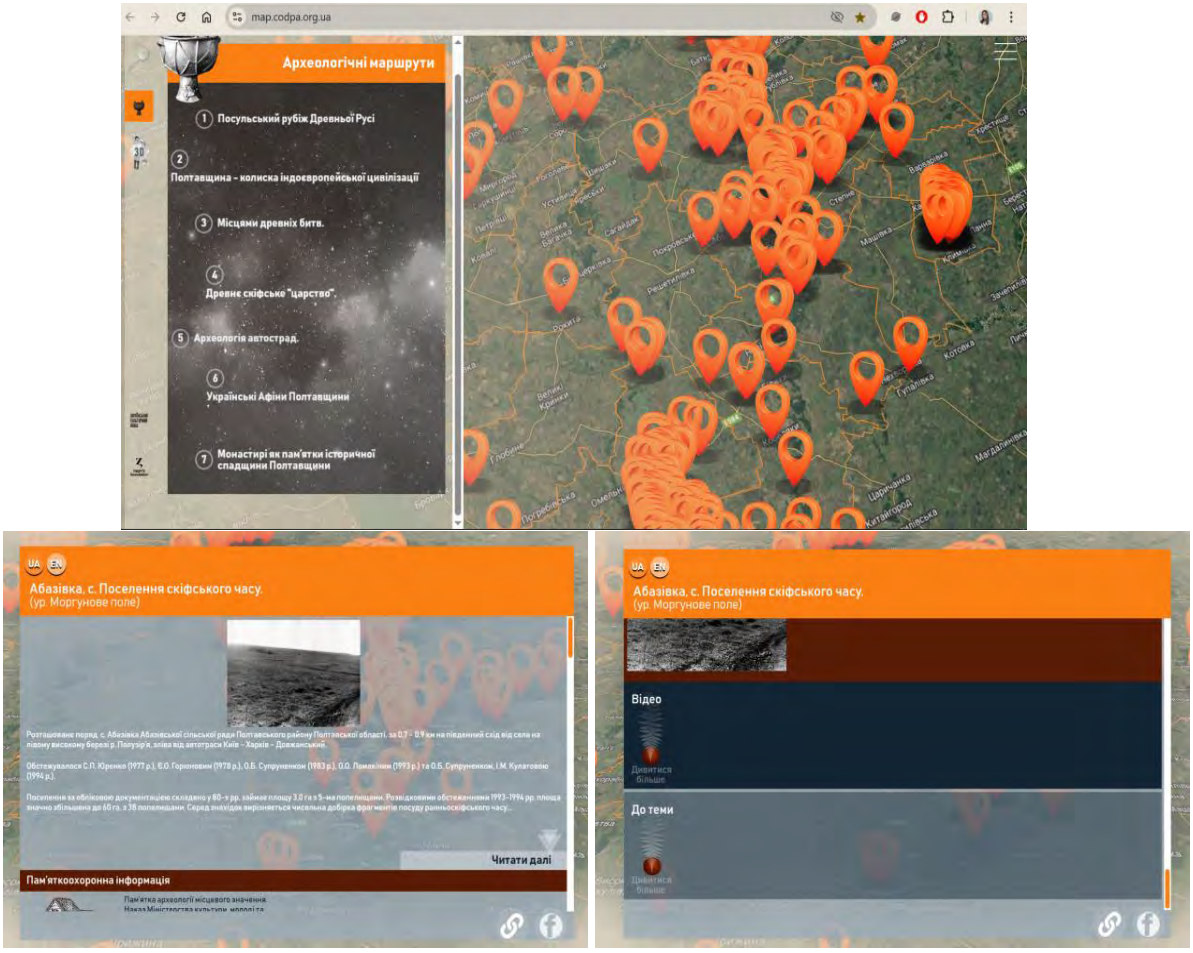

Рисунок 2. Фрагмент інтерактивної карти культурної спадщини Полтавщини [19]

Нетехнічні вимоги:

- **Висока доступність:** Платформа повинна бути доступною 24/7, без перебоїв.
- **Продуктивність:** Швидке завантаження сторінок та оперативна відповідь на дії користувача – ніхто не любить чекати.
- **Безпека даних:** Забезпечення повної конфіденційності та надійного захисту персональних даних користувачів.
- **Легкість масштабування:** можливість розширення функціоналу та збільшення обсягу даних без суттєвих змін в архітектурі, щоб моя платформа могла рости разом із моїми потребами.

Для розрахунку відстаней між об'єктами (що є важливим для планування маршрутів) можна використовувати формулу гаверсинуса:

$$a = sin^2\left(\frac{\Delta\varphi}{2}\right) + \cos(\varphi^1) \cdot \cos(\varphi^2) \cdot sin^2\,\Delta\lambda$$

Формула 1. Розрахунок відстані за формулою гаверсину

де ϕ — широта, λ — довгота, R — радіус Землі.

На основі отриманого значення aaa обчислюється центральний кут між точками, який далі множиться на радіус Землі, щоб отримати реальну відстань. Цей алгоритм може бути реалізований за допомогою вбудованих функцій або плагінів обраного конструктора платформ, або через інтеграцію із зовнішніми сервісами, що надають геопросторові дані.

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ СТЕК ТА МЕТОДИ РЕАЛІЗАЦІЇ

Створення моєї **онлайн-платформи** з використанням **no-code/low-code** конструкторів – це сучасний та ефективний підхід, який дозволяє мені швидко перетворити ідею на повноцінний продукт. Замість того, щоб писати довгий код, я зосереджуся на візуальному конструюванні інтерфейсу та логіки. Вибір конкретного конструктора залежатиме від обсягу необхідного функціоналу, складності інтеграцій та того, чи буде платформа суто вебовою, чи матиме мобільну версію.

Я пропоную використовувати наступні інструменти (приклади конструкторів):

- **Для інтерфейсу користувача (UI) та основної логіки:**
  - **Figma:** Це мій основний інструмент для дизайну та прототипування. У ньому я створюю всі макети та дизайн платформи.
  - **Webflow:** Це чудовий вибір для створення візуально привабливих та адаптивних веб-сайтів. Він дає мені високий ступінь контролю над дизайном без необхідності писати код і дозволяє інтегрувати CMS (Content Management System) для легкого управління контентом.
  - **Bubble:** Потужна платформа для створення складних веб-додатків без коду. Вона дозволяє реалізовувати користувацьку логіку, працювати з базами даних та задавати умовні дії, що робить її підходящою для функціоналу рекомендацій та планування маршрутів.
  - **Adalo / Glide:** Ці платформи більше орієнтовані на створення мобільних додатків, але їх також можна використовувати для адаптивного веб-додатку, особливо якщо мобільний досвід є моїм пріоритетом.
- **Для бази даних:**
  - Моя база даних, якщо вона буде, планується **мінімальною та простою** у використанні, щоб я могла легко розібратись. Я шукатиму платформу, в якій буде просто працювати з даними та яка підходитиме під мою роботу, навіть якщо база даних буде мінімальна.
  - Приклади, які можуть бути використані: **вбудовані CMS конструкторів** (наприклад, Webflow CMS або база даних Bubble), які дозволяють мені легко структурувати інформацію про культурні об'єкти, користувачів, відгуки.
  - Також можна розглянути **Airtable / Google Sheets** як гнучкі та зручні бази даних, які легко інтегруються з конструкторами через API або спеціальні конектори.
  - Якщо знадобиться більш потужне рішення для даних у реальному часі та легка інтеграція аутентифікації, **Firebase (Firestore)** може стати бекендом, що взаємодіє з конструктором через API.
- **Для рекомендаційної системи (якщо конструктор не має вбудованого функціоналу):**
  - **Інтеграція через API:** Деякі конструктори дозволяють підключатися до зовнішніх сервісів або кастомних API. Це дає мені можливість використовувати зовнішні сервіси для реалізації складних алгоритмів рекомендацій (наприклад, на базі Python-скриптів, розгорнутих на хмарних функціях, які повертають результати через API).
  - **Вбудовані логічні можливості конструктора:** Прості рекомендаційні механізми (наприклад, "що подивилися інші користувачі") можуть бути реалізовані за допомогою вбудованих функцій самого конструктора.

Моя платформа обов'язково використовуватиме інструменти для **аналітики користувачів** (наприклад, Google Analytics, Hotjar). Це допоможе мені збирати дані про поведінку користувачів, їхні вподобання та шлях на сайті, що дозволить постійно вдосконалювати **користувацький досвід** та ефективність рекомендаційних алгоритмів.

ЕТАПИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ТЕСТУВАННЯ

Процес створення моєї платформи буде ітеративним і зосередженим на дизайні, що є типовим для роботи з конструкторами. Він включатиме такі етапи:

1. **Дослідження та аналіз (Discovery & Research):** Спочатку я глибоко вивчу свою цільову аудиторію, проаналізую конкурентів та вивчу найкращі практики у дизайні туристичних платформ. На цьому етапі я створю портрети своїх користувачів (*user personas*) та сценарії їхньої взаємодії з платформою (*user journeys*), щоб розуміти їхні потреби та очікування.
2. **Проектування користувацького досвіду (UX Design):**
    - **Створення каркасів (Wireframes):** Я розроблю чорнові макети сторінок, щоб визначити базову структуру та розташування елементів.
    - **Прототипування (Prototyping):** Це дуже важливий крок. Я створю інтерактивні прототипи за допомогою **Figma** (мій основний інструмент для цього) або інших інструментів, таких як Adobe XD. Це дозволить мені перевірити логіку взаємодії до початку розробки.
    - **Візуальний дизайн (Visual Design):** Розроблю унікальний стиль, колірну палітру, типографіку та іконографію, які не тільки відповідатимуть концепції платформи, а й підкреслюватимуть естетику української культурної спадщини.
3. **Розробка на конструкторі (Platform Building):** Тут я перейду до безпосередньої реалізації спроектованого інтерфейсу та логіки, використовуючи обраний no-code/low-code конструктор, наприклад, **Webflow**. На цьому етапі також відбуватиметься заповнення бази даних **контентом на основі геолокації** про культурні об'єкти. Я шукатиму платформу, в якій буде просто розібратись та буде підходити під мою роботу, навіть якщо база даних буде мінімальна.
4. **Інтеграція та налаштування (Integration & Configuration):** Я підключу зовнішні сервіси (картографічні API, сервіси рекомендацій, аналітики), налаштую логіку взаємодії між різними компонентами платформи.
5. **Тестування та ітерації (Testing & Iteration):** Це постійний процес для мене, щоб бути впевненим/впевненою, що платформа працює ідеально:
    - **Юзабіліті-тестування:** Я проведу тести з реальними користувачами, зокрема із залученням **фокус-групи студентів/експертів з культурної спадщини**. Це допоможе мені виявити будь-які проблеми у навігації, розумінні інтерфейсу та загальній зручності використання.
    - **A/B тестування:** Я порівняю різні варіанти дизайну або функціоналу, щоб знайти найефективніші рішення.
    - **Функціональне тестування:** Я перевірю коректність роботи всіх функцій (пошук, фільтрація, рекомендації, реєстрація тощо).
    - **Тестування продуктивності та адаптивності:** Я перевірю швидкість завантаження та коректне відображення на різних пристроях, щоб забезпечити бездоганний досвід.
    - Збір зворотного зв'язку: Для збору детального зворотного зв'язку я буду використовувати анкети, інтерв'ю та інструменти heatmaps (карт теплових зон) для візуалізації поведінки користувачів на сторінках.
      Усі зібрані дані та результати тестів стануть основою для внесення ітераційних змін та постійних покращень платформи.

ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРЕВАГИ

Розробка моєї **онлайн-платформи** для дослідження культурної спадщини України, яка ґрунтується на принципах **користувацького досвіду** та реалізується за допомогою **no-code/low-code** конструкторів, принесе чимало важливих результатів та переваг:

- **Централізований та доступний ресурс:** Я створю єдине, зручне та візуально привабливе джерело інформації про культурну спадщину, що значно підвищить її доступність для широкої аудиторії.
- **Покращення користувацького досвіду (UX):** Інтуїтивний інтерфейс, персоналізовані рекомендації та інтерактивні функції забезпечать високу залученість користувачів та приємний досвід взаємодії з моїм контентом.
- **Стимулювання внутрішнього туризму:** Можливість легко планувати унікальні маршрути та

відкривати нові місця сприятиме зростанню туристичної активності в Україні. Особливо важливо, що платформа буде **адаптована під мобільні пристрої**, адже це ключовий фактор для сучасної аудиторії.

- **Збереження та популяризація ідентичності:** Моя платформа стане важливим інструментом для підвищення обізнаності про багатство української культури, сприяючи її збереженню та передачі наступним поколінням.
- **Швидкість та ефективність розробки:** Використання конструкторів значно прискорить процес розробки та дозволить впроваджувати зміни з мінімальними витратами ресурсів. Це величезна перевага для проектів, де швидкість виходу на ринок та гнучкість є критично важливими.
- **Можливість ітераційного розвитку:** Легкість внесення змін та доповнень дозволить мені постійно вдосконалювати платформу відповідно до потреб користувачів та появи нового контенту.

ВИСНОВКИ

Створення **онлайн-платформи** для дослідження культурної спадщини України, що поєднує функції **довідника з подорожей** і **платформи рекомендацій**, є надзвичайно актуальним та перспективним проектом. Запропонований мною підхід, з акцентом на **користувацький досвід** та реалізацію за допомогою **no-code/low-code** конструкторів, дозволяє створити функціональний, візуально привабливий та легко масштабований ресурс. Така платформа не тільки систематизує інформацію про національне надбання, а й надає користувачам зручні інструменти для персоналізованого дослідження та планування подорожей. Це сприятиме активному розвитку **культурного туризму** та зміцненню культурної ідентичності українців.

У подальших дослідженнях та розвитку платформи я бачу такі напрямки: інтеграція з мобільними додатками для офлайн-доступу, розширення функціоналу **доповненої та віртуальної реальності** для **віртуальних подорожей** та інтерактивного відвідування пам'яток. Також важливим кроком буде впровадження **багатомовності** для залучення **української діаспори** та ширшої міжнародної аудиторії. Я планую подальшу інтеграцію з **туристичною інфраструктурою** (наприклад, booking-сервіси, афіші подій) та розробку **інтелектуальних алгоритмів** для точного прогнозування інтересів користувачів на основі великих даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ukraine.Travel: Офіційний туристичний портал України. URL: https://ukraine.travel/
2. Пам'ятки України: Історико-архітектурний путівник. URL: https://ua.igotoworld.com/ua/poi_object/category/monuments-of-architecture.htm
3. Національний музей історії України. URL: https://nmiu.org/
4. Ukrainetrek. URL: https://ukrainetrek.com/
5. Коваленко, О. В. (2021). Методологія розробки користувацьких інтерфейсів та досвіду. Київ: Освіта України.
6. Сидоренко, В. В. (2019). Персоналізація веб-сервісів як фактор підвищення ефективності взаємодії з користувачем. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Математичне моделювання. Інформаційні технології. Автоматизовані системи управління, (42), 56-61.
7. Дзюба, С. М. (2018). Проблеми цифровізації культурної спадщини України. Культурологічний вісник, (41), 98-103.
8. Шевченко, О. О. (2022). Цифровізація культурної спадщини: виклики та перспективи для України. Збірник наукових праць "Культурологія та мистецтвознавство", (12), 45-56.
9. Іванов, В. Р. (2020). Системи рекомендацій: архітектура та алгоритми застосування. Харків: Видавництво ХНУРЕ.

10. Закон України "Про охорону культурної спадщини" (2000, 8 червня). Відомості Верховної Ради України, (29), ст. 235. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1805-14
11. Петренко, О. В. (2019). Культурний туризм в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку. Львів: Видавництво Львівського університету.
12. Григоренко, Д. А. (2020). Цифрова гуманітаристика: нові підходи до дослідження культурної спадщини. Київ: Видавничий дім "Слово".
13. Google Arts & Culture. URL: https://artsandculture.google.com/
14. Europeana. Europe's digital library, museum and archive. URL: https://www.europeana.eu/
15. Mapbox. The location platform for developers. URL: https://www.mapbox.com/
16. StoryMapJS. Make maps that tell stories. URL: https://storymap.knightlab.com/
17. Matterport. Digital twins for every space. URL: https://matterport.com/
18. VisitUkraine.Today. URL: https://visitukraine.today/
19. Центр розвитку паліативної допомоги в Україні. Інтерактивна карта об'єктів культурної спадщини Полтави. URL: https://map.codpa.org.ua/

Відомості про авторів доповіді:

- Кавунець Дар'я Андріївна

  Студентка групи АКІТР-24м

  Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації

  Вінницький національний технічний університет, місто Вінниця
  Електронна адреса: kavunets.dasha@gmail.com

Науковий керівник:

- Кулик Ярослав Анатолійович

  Доцент галузі Оброблювання сигналів: фільтрація, приймання та передавання інформації та галузі "Автоматизація технологічних обєктів", "Інтернет для речей", "Робототехніка".

Author information:

- Kavunets Daria Andriivna

  Master's student, group AKITR-24m

  Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation

  Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine

  Email: kavunets.dasha@gmail.com

  Research Supervisor:

- Kulyk Yaroslav Anatoliiovych

  Associate Professor in the field of Signal Processing: filtering, reception and transmission of information, and in the fields of "Automation of technological objects", "Internet of Things", "Robotics".

УДК 004.415

А. О. Чорна
В. Г. Сторчак
І. В. Богач

ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ АВТОМАТИЗОВАНОГО ТЕСТУВАННЯ ДЛЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЛІНГВІСТИЧНИМИ ЗАДАЧАМИ LINGUIST PORTAL

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У роботі розглянуто застосування автоматизованого тестування для системи Linguist Portal, зокрема особливості web інтерфейсу на базі ASP.NET і RESTful API. Проведено тестування інтерфейсу за допомогою Cypress та API через Postman для перевірки функціональності, стабільності й коректності запитів.
Ключові слова: вебдодаток, web інтерфейс, автоматизоване тестування, API.

Abstract
The thesis explores the application of automated testing for the Linguist Portal system, focusing on the web interface based on ASP.NET and the RESTful API. Interface testing was performed using Cypress, and API testing was conducted via Postman to verify functionality, stability, and request correctness.
Keywords: web application, web interface, automated testing, API.

Вступ

У сучасних умовах стрімкого розвитку IT зростає потреба в ефективному тестуванні складних вебсистем. Автоматизоване тестування дозволяє забезпечити стабільність, знизити витратити на виправлення помилок і підвищити якість програмного забезпечення.

Дослідження присвячене застосуванню автоматизованого тестування для системи Linguist Porta-платформи для управління лінгвістичними задачами. Описано особливості її web інтерфейсу на базі ASP.NET і RESTful API. Проведено тестування за допомогою Cypress і Postman для перевірки функціональності та коректності роботи системи.

Практична цінність роботи полягає у впровадженні набору тестів, що можуть бути використані для підвищення якості подібних систем.

Результати дослідження

В процесі роботи було сформульовано переваги та зручність автоматизованого тестування вебсистем. Існують багато інструментів для автоматизованого тестування, таких як Selenium, Playwrigth, Apache JMeter, Locust, k6, Jenkins, Docker та OWASP ZAP. Кожна з них має свої особливості, переваги та недоліки.

Основні переваги Cypress:

- Швидікість і стабільність виконання тестів – Cypress працює всередині браузера, безпосередньо взаємодіючи з DOM, що робить тести швидшими та менш нестабільними, ніж у Selenium.
- Просте встановлення та налаштування – за допомогою одного рядка `npm install cypress` встановлюється інструмент. Не потрібно драйверів або серверів.
- Інтуїтивний інтерфейс для перегляду виконання тестів – візуальний Test Runner дозволяє крок за кроком спостерігати за виконанням тесту, що зручно для відлагодження.
- Автоматичне очікування – Cypress автоматично чекає на елементи та відповіді без необхідності писати wait() або sleep(), що спрощує код.
- Можливість знімків DOM та скріншотів – тестові сесії можна записувати, робити скріншоти та переглядати зміни в DOM.

Недоліки Cypress порівняно з альтернативами:

- Обмеження на багатовіконні тести вкладки – Cypress не підтримує роботу з кількома вкладками або браузерами одночасно, що є проблемою для деяких типів вебдодатків.

- Працює лише в браузерах на основі Chomium та Firefox – немає повної підтримки Safari або IE. Selenium і Playwright підтримують більше браузерів.
- Тестування лише front-end частини – Cypress не призначений для повноцінного back-end тестування або взаємодії з низькорівневими API.

Також для проведення автоматизованого тестування API було використано інструмент Postman.

До основних переваг використання Postman можна віднести:

- Зручний графічний інтерфейс (GUI) – інтуїтивний інтерфейс дозволяє швидко створювати, надсилати та перевіряти HTTP-запити без потреби писати код.
- Підтримка різних типів запитів – підтримує GET, POST, PUT, PATCH, DELETE, а також GraphQL, WebSocket, file upload.
- Гнучке тестування відповідей – можливість створювати автоматизовані перевірки (assertions) за допомогою JavaScript прямо в інтерфейсі.

Postman має також свої недоліки:

- Не підходить для складного сценарного тестування – обмежені можливості для складної логіки, циклів, умов та інтеграції з базами даних.
- Не призначений для навантажувального тестування – не підходить для performance-тестів. Для цього краще використовувати JMeter, k6 або Locust.

Висновки

У роботі досліджено автоматизоване тестування вебдодатків на прикладі системи Linguist Portal. Висвітлено теоретичні основи тестування, класифікацію методів та переваги автоматизації. Проаналізовано інструменти Cypress і Postman, обґрунтовано їх вибір для перевірки web інтерфейсу таAPI. У практичній частині виконано енд-ту-енд тестування користувацьких сценаріїв та API-запитів, що дозволило виявити потенційні помилки й підвищити якість системи. Автоматизований підхід показав високу ефективність, зменшення часу перевірки та зниження ризику дефектів у фінальному продукті.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. 9 Test Automation Benefits – Tricentis. URL: https://www.tricentis.com/learn/top-9-test-automation-benefits (дата звернення: 14.05.2025).
2. Playwright vs Selenium vs Cypress: A Detailed Comparison. URL: https://www.lambdatest.com/blog/playwright-vs-selenium-vs-cypress/ (дата звернення: 19.05.2025).
3. Postman vs Insomnia vs SoapUI vs Paw vs EchoAPI. URL: A comprehensive comparison of API testing tools" https://dev.to/velan/postman-vs-insomnia-vs-soapui-vs-paw-vs-echoapi-a-comprehensive-comparison-of-api-testing-tools-ik1 (дата звернення: 14.05.2025).
4. LinguistPortal Automated Testing Documentation. URL: https://dev.aitranslate.com/LinguistPortal (дата звернення: 20.05.2025).

Чорна Анастасія Олегівна – здобувач вищої освіти групи 1АКІТ-21б, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: chornayaannn@gmail.com.

Сторчак Володимир Григорович – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: storchakv@gmail.com

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

Chorna Anastasiia Olehivna – student of 1AKIT-21b group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: chornayaannn@gmail.com.

Storchak Volodymyr Hryhorovych – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: storchakv@gmail.com

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

УДК 004.9

О.Р. Стецюк
С.О. Жуков

РЕКОМЕНДАЦІЙНА ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ЩОДО ПРОДАЖУ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТЕХНІКИ НА ОСНОВІ АНАЛІЗУ ВПОДОБАНЬ КОРИСТУВАЧІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі розроблено рекомендаційну інформаційну систему щодо продажу комп'ютерної техніки на основі аналізу вподобань користувачів. У роботі реалізовано веб-застосунок із використанням сучасних технологій: React, TypeScript, Firebase, Tailwind CSS. Система інтегрує алгоритми колаборативної фільтрації, штучного інтелекту та перевірки сумісності комплектуючих. Особливу увагу приділено персоналізації рекомендацій і адаптації інтерфейсу до рівня користувача. У результаті створено зручний інструмент для підбору конфігурацій ПК відповідно до технічних вимог, бюджету та особистих вподобань користувача.

Ключові слова: інформаційна система, мобільний додаток, веб-сайт, React Native, Java Script, EcoStation.

Abstract

A recommendation information system for selling computer hardware based on user preference analysis was developed. A web application was developed using modern technologies such as React, TypeScript, Firebase, and Tailwind CSS. The system integrates collaborative filtering algorithms, artificial intelligence, and component compatibility checking. Special attention is given to recommendation personalization and an adaptive user interface. As a result, a convenient tool was created for selecting PC configurations based on technical requirements, budget, and individual user preferences.

Keywords: recommendation system, computer hardware, user preferences, web application, React, Firebase, collaborative filtering.

Вступ

У сучасному світі правильний вибір комп'ютерної техніки став важливим завданням для багатьох користувачів. Більшість покупців стикаються з труднощами при виборі оптимальних комплектуючих, що часто призводить до придбання несумісних компонентів або переплати за надлишкові характеристики. Відсутність зручних систем рекомендацій змушує користувачів витрачати багато часу на дослідження ринку та порівняння технічних характеристик.

Сучасні веб-технології дозволяють створювати розумні системи, які значно спрощують процес вибору комп'ютерної техніки. Впровадження рекомендаційних систем у сферу електронної комерції допомагає підвищити точність підбору товарів та покращити користувацький досвід. Особливо цінними є системи, що поєднують зручний інтерфейс з інтелектуальними алгоритмами аналізу вподобань користувачів.

Результати дослідження

Веб-застосунок для рекомендаційної системи щодо продажу комп'ютерної техніки розроблений для вирішення проблеми правильного та збалансованого підбору комплектуючих для користувачів. Основна мета системи — допомогти людям обрати оптимальну конфігурацію комп'ютера шляхом створення персоналізованих рекомендацій на основі індивідуальних вподобань, технічних вимог та бюджетних обмежень [1].

Додаток призначений для:

- користувачів, які прагнуть зібрати комп'ютер з оптимальним співвідношенням ціна/продуктивність;
- геймерів, які потребують спеціальних конфігурацій з високою продуктивністю графічної підсистеми;
- професіоналів із специфічними вимогами до робочих станцій;
- користувачів з обмеженим бюджетом, для яких важлива оптимізація витрат;
- людей, які не мають достатньо знань для самостійного підбору сумісних компонентів

Випадки використання веб-застосунку:

- Реєстрація та автентифікація: користувач створює обліковий запис або входить у існуючий профіль для збереження персоналізованих налаштувань та історії взаємодій.
- Перегляд каталогу: користувач отримує доступ до бази даних комп'ютерних комплектуючих з можливістю фільтрації за різними параметрами (ціна, характеристики, виробник).
- Формування вподобань: система аналізує поведінку користувача, зберігаючи інформацію про переглянуті товари та додані до списку вподобань.

– Отримання рекомендацій: на основі зібраних даних система формує персоналізовані пропозиції комплектуючих, які відповідають потребам користувача.

– Перевірка сумісності: система автоматично перевіряє технічну сумісність рекомендованих комплектуючих.

– Модифікація рекомендацій: якщо запропонований варіант не задовольняє користувача, він може скористатися функцією коригування конфігурації з використанням AI-компонента.

– Додавання до кошика: користувач може обрати рекомендовані товари та оформити замовлення.

– Управління профілем: перегляд історії вподобань, замовлень та збережених конфігурацій.

Діаграма послідовності: "Формування рекомендацій комп'ютерних комплектуючих".

На рисунку 1 представлена діаграма випадків використання веб-застосунку.

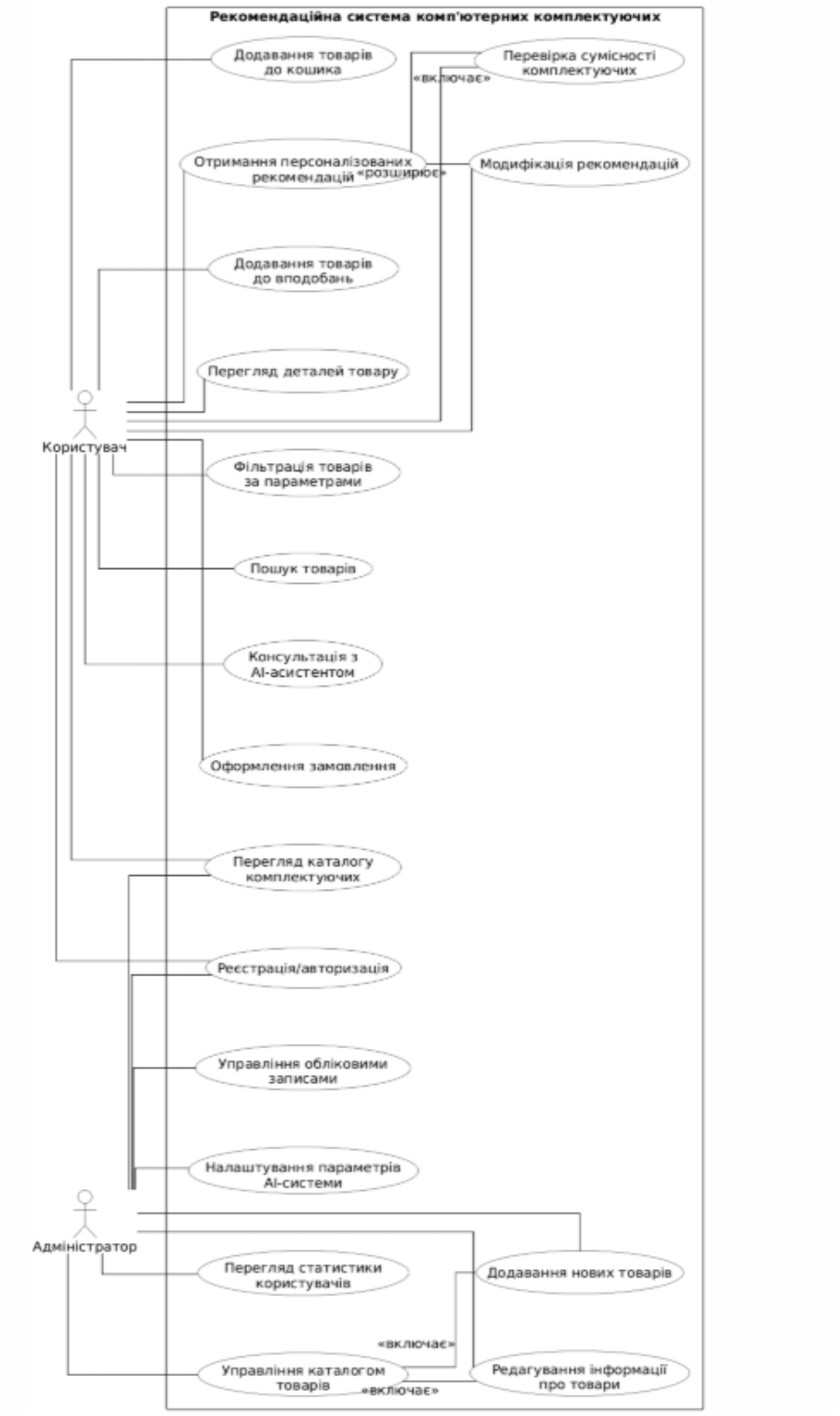

Рисунок 1 – Діаграма випадків використання (Use Case Diagram)

На рисунку 2 зображена діаграма послідовності процесу формування рекомендацій, яка ілюструє порядок

взаємодії між користувачем і веб-системою під час аналізу вподобань та генерації персоналізованих пропозицій.

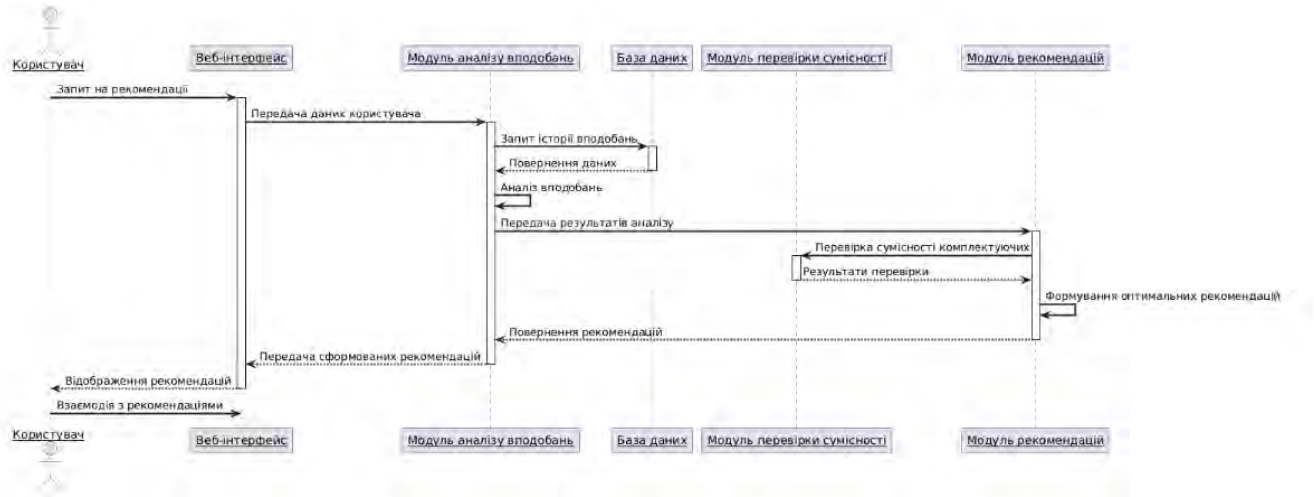

Рисунок 2 – Діаграма послідовності процесу формування рекомендацій

Опис процесу наступний:

1. Запит користувача: користувач ініціює процес отримання рекомендацій через інтерфейс веб-застосунку.
2. Авторизація: система перевіряє статус автентифікації користувача для доступу до збережених параметрів.
3. Збір даних про вподобання: система аналізує історію переглядів та взаємодій з товарами.
4. Передача даних до модуля аналізу: інтерфейс передає зібрану інформацію до модуля аналізу та формування рекомендацій.
5. Запит історії активності: модуль аналізу звертається до бази даних профілю користувача, щоб врахувати попередню інформацію.
6. Отримання профільних даних: база даних надсилає релевантні дані користувача у відповідь на запит.
7. Аналіз вподобань: модуль аналізу виконує обробку даних з використанням алгоритмів колаборативної фільтрації.
8. Перевірка технічної сумісності: система перевіряє сумісність компонентів у сформованій конфігурації.
9. Оптимізація за співвідношенням ціна/продуктивність: модуль аналізу шукає оптимальне співвідношення між вартістю та продуктивністю.
10. Формування рекомендацій: система генерує персоналізований список рекомендованих комплектуючих.
11. Збереження результатів: рекомендовані конфігурації зберігаються у профілі користувача для подальшого використання.
12. Відображення рекомендацій: користувач отримує сформований список рекомендованих комплектуючих та може взаємодіяти з ним через інтерфейс веб-застосунку.

Діаграма класів (рис. 3) відображає структуру веб-застосунку для рекомендаційної системи комп'ютерних комплектуючих.

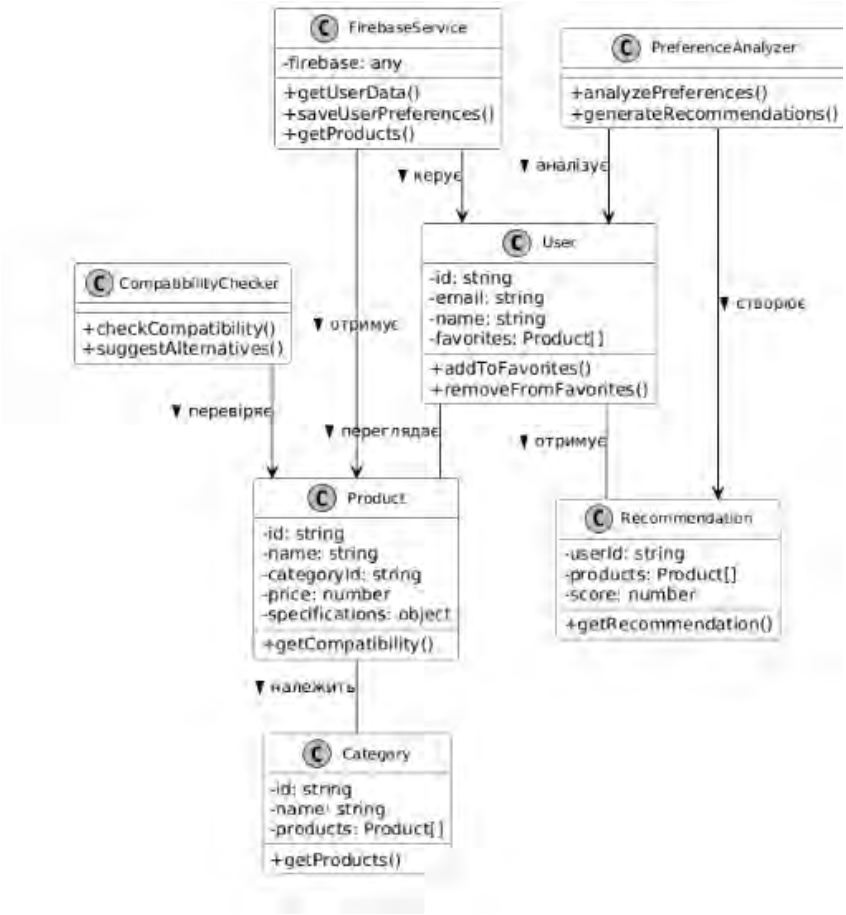

Рисунок 3 – Діаграма класів веб-застосунку

Основні класи та їх взаємозв'язки:

1. User - клас, що представляє користувача системи з його персональними даними (ідентифікатор, email, ім'я) та історією вподобань. Містить методи для управління профілем та збереження вподобаних товарів.
2. Product - клас, що представляє комп'ютерну комплектуючу з інформацією про категорію, технічні характеристики, ціну та доступність.
3. Category - клас, що відповідає за категоризацію продуктів (процесори, відеокарти, материнські плати тощо).
4. Recommendation - клас, який відповідає за формування та зберігання персоналізованих рекомендацій для користувача.
5. PreferenceAnalyzer - сервіс для аналізу вподобань користувача на основі історії переглядів та взаємодій.
6. CompatibilityChecker - сервіс для перевірки технічної сумісності різних комплектуючих у запропонованій конфігурації.
7. FirebaseService - сервіс для збереження та отримання даних з бази даних Firebase.

Архітектура системи побудована з урахуванням принципів модульності та гнучкості, що дозволяє легко масштабувати та вдосконалювати функціональність рекомендаційної системи. Використання сучасних підходів до організації коду на основі React компонентів та Firebase дозволяє забезпечити ефективну взаємодію між різними частинами системи та надійне зберігання даних.

Висновки

Архітектурне рішення, побудоване на принципах атомарного дизайну компонентів, дозволило створити гнучку систему, де кожен елемент інтерфейсу може бути легко замінений або модифікований без впливу на загальну функціональність. Такий підхід значно скоротив термін розробки та спростив процес тестування нових функцій.

Ключовим досягненням реалізованої системи стало створення гібридного алгоритму рекомендацій, що поєднує методи колаборативної фільтрації, аналізу контенту та врахування контекстної інформації. На відміну від більшості аналогів, наша система не обмежується аналізом лише явних вподобань користувача, а враховує також неявні сигнали поведінки при взаємодії з каталогом.

Інтеграція з Firebase забезпечила не тільки надійне збереження даних, але й можливість реалізації важливих функцій у реальному часі: оновлення статусу замовлень, миттєве відображення змін у каталозі та синхронізацію даних між різними пристроями користувача. Це створює безперервний досвід використання системи незалежно від контексту.

AI-консультант, реалізований з використанням Google Gemini API, став унікальною особливістю системи, що значно підвищує її доступність для користувачів з різним рівнем технічної підготовки. Здатність системи обробляти природномовні запити та надавати персоналізовані рекомендації з поясненнями виводить користувацький досвід на якісно новий рівень.

Модульна структура адміністративної панелі дозволяє ефективно керувати каталогом товарів, відстежувати аналітичні дані та оптимізувати роботу рекомендаційної системи без необхідності прямого втручання в код. Інтерфейс адміністратора розроблений з урахуванням принципів UX-дизайну, що мінімізує час навчання нових співробітників та ризики помилкових дій.

Сформована архітектура додатку має значний потенціал для масштабування та подальшого вдосконалення. Модульний принцип організації коду та компонентів дозволяє легко впроваджувати нові функції та адаптувати систему під зміни ринкових умов або технологій без необхідності глобального рефакторингу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ларри Ериксон. Solar Powered Charging Infrastructure for Electric Vehicles – Посібник для професіоналів. / Під ред. Ларри Ериксон. – USA, Washington: CRC PRESS, 2017. – 168 с.
2. React Native [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://reactnative.dev/docs/
3. Node JS [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://nodejs.org/uk/docs/

Стецюк Олександр Романович **—** студент групи 2ІСТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sasori3244@gmai.com.

Жуков Сергій Олександрович **—** кандидат технічних наук, доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінниця, e-mail: sazhukov@gmail.com.

Stetsyuk Oleksandr R. **—** student of Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, 2IST-21b, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia, e-mail: daring55091@gmai.com.

Zhukov Serhii O. — Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor of the Department of Systems Analysis and Information Technologies, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@gmail.com.

УДК 004.6

О. В. Хащеватський
О. М. Козачко

СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗУ ПОВЕДІНКИ КОРИСТУВАЧІВ НА РІЗНИХ ІГРОВИХ ПЛАТФОРМАХ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена розвідувальному аналізу даних та кластеризації поведінки користувачів на ігрових платформах (Steam, PlayStation, Xbox) із застосуванням методів машинного навчання. Було проведено аналіз набору даних Kaggle «Gaming Profiles 2025» та визначено основні поведінкові ознаки користувачів.

Ключові слова: системний аналіз, поведінка користувачів, машинне навчання, кластеризація, аналіз даних, Kaggle, ігрові платформи.

Abstract

The paper is devoted to exploratory data analysis and clustering of user behavior on gaming platforms (Steam, PlayStation, Xbox) using machine learning methods. The Kaggle dataset "Gaming Profiles 2025" was analyzed and the main behavioral features of users were identified.

Keywords: system analysis, user behavior, machine learning, clustering, data analysis, Kaggle, gaming platforms.

Вступ

Поведінка користувачів ігрових платформ є комплексним феноменом, що має кількісні та якісні характеристики. Вона може значно відрізнятися залежно від типу гравця, ігрових жанрів, рівня залученості та платформи. Аналіз такої поведінки дозволяє зрозуміти вподобання користувачів, спрогнозувати їх активність та створити більш ефективні маркетингові стратегії.

Особливо важливою ця задача є для провідних ігрових платформ, таких як Steam, PlayStation та Xbox. В умовах високої конкуренції та швидкого розвитку ігрової індустрії сегментація гравців та визначення ключових поведінкових груп дозволяють утримувати наявних користувачів та залучати нових. Знання про стилі гри, рівень активності, типові вподобання гравців можуть бути використані для розробки індивідуальних рекомендацій та спеціалізованих пропозицій.

У зв'язку з цим виникає необхідність у розробці інформаційних технологій, здатних аналізувати та класифікувати поведінку гравців на основі великих обсягів даних. Машинне навчання дозволяє виявляти приховані закономірності, які неможливо визначити простими статистичними методами. Це дає можливість компаніям перейти від загального до персоналізованого підходу в роботі з користувачами, тим самим значно підвищуючи рівень їх залученості та задоволеності ігровим досвідом.

Розвідувальний аналіз

Для проведення аналізу було обрано набір даних з платформи Kaggle під назвою «Gaming Profiles 2025», автором якого є користувач «Artyom Kruglov». Даний датасет містить відкриту інформацію про користувачів трьох ігрових платформ (Steam, PlayStation, Xbox). У наборі даних міститься інформація про кількість ігор у бібліотеці кожного гравця, кількість досягнень, дні активності, середню кількість ігор та досягнень за день та інші поведінкові характеристики гравців. Датасет містить більше мільйона записів та понад десять поведінкових ознак для кожного гравця.

У наборі даних наявна наступна інформація:

- Ідентифікатори користувачів (playerid) — унікальні ідентифікатори гравців.
- Бібліотеки ігор (library) — список ігор, що є у бібліотеці користувача.

- Кількість ігор (num_games) — загальна кількість ігор у бібліотеці.
- Досягнення (achievements) — інформація про кількість та типи досягнень користувачів.
- Кількість досягнень (num_achievements) — загальна кількість отриманих досягнень.
- Дні активності (active_days) — кількість днів, коли гравець був активним на платформі.
- Кількість ігор на день (games_per_day) — середня кількість ігор, які користувач запускав щоденно.
- Кількість досягнень на день (achievements_per_day) — середня кількість досягнень, що отримує гравець за день.
- Кількість досягнень на гру (achievements_per_game) — середня кількість досягнень на одну гру.
- Інформація про ігри (жанри, дата виходу, рейтинг, назва гри).
- Країни користувачів (country) — географічні дані про гравців.
- Історія придбань ігор (покупки, ціни, дати покупок).
- Рецензії та відгуки користувачів (оцінки, текстові відгуки).

Датасет містить більше мільйона записів, що забезпечує достатню репрезентативність і дозволяє виявляти як загальні тренди, так і окремі сегменти гравців із специфічною поведінкою. Це надає значний потенціал для подальшого аналізу та кластеризації за допомогою методів машинного навчання.

У датасеті присутні такі основні таблиці:

- players.csv – унікальні користувачі з країною, нікнеймом, кількістю ігор, активних днів тощо;
- purchased_games.csv – інформація про придбані ігри кожного гравця;
- achievements.csv – досягнення по кожному користувачу та грі;
- games.csv – додаткова інформація про кожну гру (назва, жанр, дата виходу);
- history.csv – історія активності (Steam);
- reviews.csv – рецензії користувачів на ігри;
- prices.csv – ціни ігор.

Для кожної платформи (Steam, PlayStation, Xbox) дані структуровані окремо, що дає змогу проводити як платформенний, так і загальний аналіз.

Було виконано попередню статистичну обробку (describe), що дозволило виявити такі закономірності:

- Діапазон кількості ігор у бібліотеці гравця — від 1 до кількох тисяч.
- Середня кількість ігор для більшості гравців: Steam — близько 80–150, PlayStation та Xbox — менше 50.
- Кількість досягнень, як правило, пропорційна кількості ігор, але існують гравці-колекціонери з сотнями/тисячами досягнень.
- Значна частина гравців активна протягом менше ніж 100 днів, хоча є унікальні користувачі з багаторічною історією активності.
- У таблиці досягнень спостерігаються як масові (типові) досягнення, так і рідкісні/унікальні.

Було побудовано гістограми розподілу кількості ігор у бібліотеках гравців, розподілу досягнень, активних днів та країнової структури користувачів (рис. 1-4). Виявлено:

- Три основні групи гравців: казуальні (маленька бібліотека), середньоактивні, “колекціонери” (багато ігор).
- Найбільша частка користувачів — з США, Бразилії, Китаю, Росії.
- В кожній платформі ТОП-10 ігор відрізняється, що свідчить про різну аудиторію та переваги.

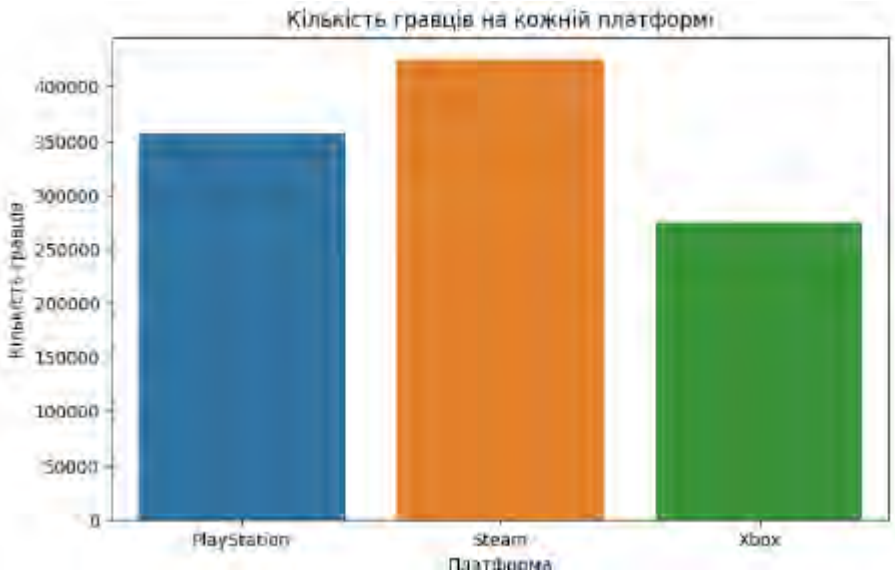

Рисунок 1 – Розподіл гравців по платформах

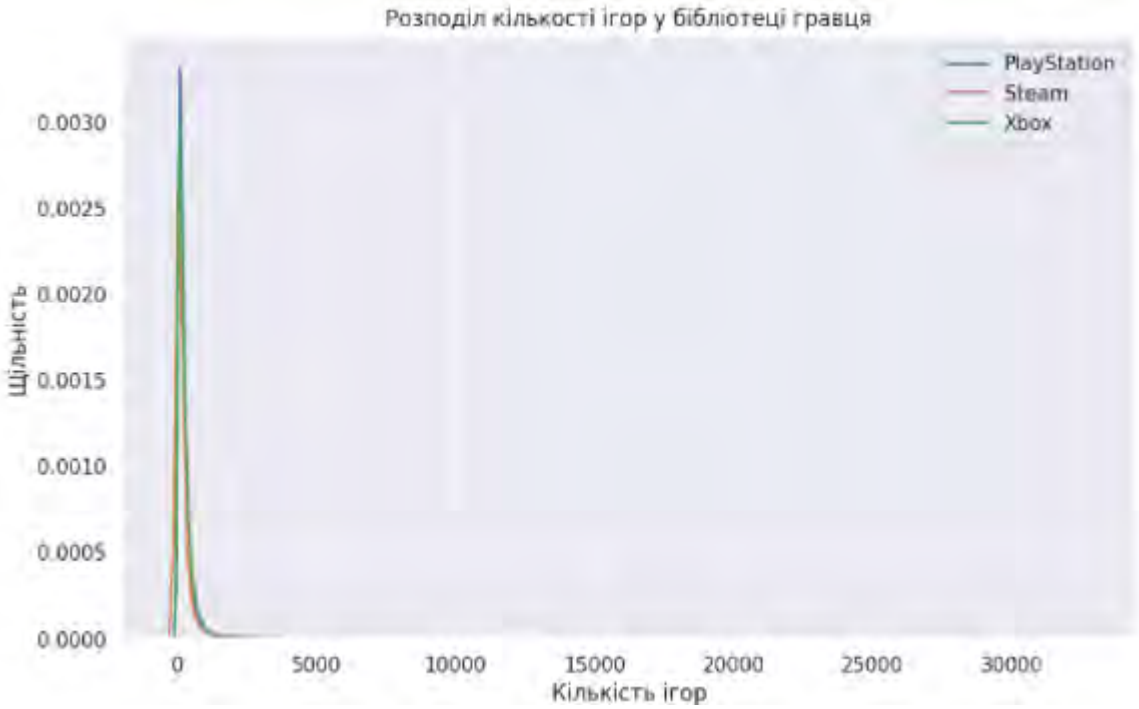

Рисунок 2 – Розподіл кількості ігор в бібліотеці гравця

Рисунок 3 – Визначення гравців по ігровій активності

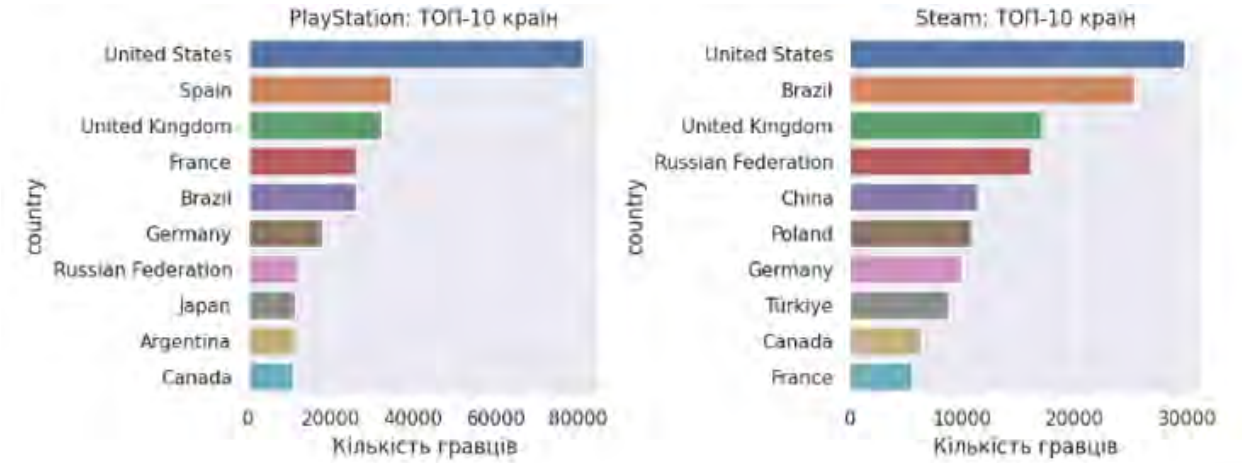

Рисунок 4 - Країнова структури користувачів

На основі первинних даних сформовано нові ознаки:

- Кількість ігор на день;
- Кількість досягнень на день;
- Кількість досягнень на одну гру;
- Активність за жанрами ігор (для Steam).

Ці ознаки використано для побудови моделей кластеризації та подальшого аналізу типів гравців.

Висновки

У процесі системного аналізу даних ігрових платформ було здійснено детальний огляд наявних датасетів, їх основних ознак і базових статистик. Встановлено, що дані охоплюють ключові параметри активності гравців — кількість ігор у бібліотеці, досягнення, кількість днів активності, а також низку додаткових ознак, які можуть характеризувати стиль і інтенсивність взаємодії користувачів із платформою.

Під час первинного аналізу даних було виявлено наявність значних варіацій у кількості ігор і досягнень серед різних користувачів, а також певні крайні (аномальні) значення, які свідчать про наявність як «казуальних», так і «активних» гравців. Аналіз розподілу числових ознак показав, що більшість гравців мають відносно невелику бібліотеку ігор, тоді як невелика частина користувачів вирізняється особливо високою ігровою активністю.

Здійснений розвідувальний аналіз дозволив виділити основні фактори для подальшої кластеризації та моделювання поведінки гравців. Одержані висновки стали підґрунтям для вибору ознак і постановки задачі сегментування користувачів на основі їхньої активності та досягнень, що дозволяє ефективніше аналізувати відмінності між різними групами геймерів на платформах Steam, PlayStation і Xbox.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Kruglov, Artyom. Gaming Profiles 2025: Steam, PlayStation, Xbox. Kaggle Dataset. URL: https://www.kaggle.com/datasets/artyomkruglov/gaming-profiles-2025-steam-playstation-xbox
2. Pedregosa, F., Varoquaux, G., Gramfort, A. et al. Scikit-learn: Machine Learning in Python. Journal of Machine Learning Research, 12, 2825–2830, 2011. URL: https://scikit-learn.org/stable/
3. Facebook Prophet Documentation.URL: https://facebook.github.io/prophet/
4. Matplotlib Pyplot Documentation.URL: https://matplotlib.org/stable/api/pyplot_api.html

Хащеватський Олександр Вікторович – студент групи СА-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: alexsandr0982716823@gmail.com

Козачко Олексій Миколайович– к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, e-mail: lekoz80@gmail.com

Khaschevatsky Oleksandr Viktorovich – student of group SA-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alexsandr0982716823@gmail.com

Kozachko Oleksii M. - Ph.D., Assistant Professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lekoz80@gmail.com

УДК 004.67 + 616.2

І. О. Король
С. О. Жуков

МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ЗБОРУ НОВИННОГО КОНТЕНТУ ДЛЯ АНАЛІЗУ РИТОРИКИ ПУБЛІЧНИХ ОСІБ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проведено порівняльний аналіз двох основних підходів до збирання новинного контенту – пакетної та потокової моделі. Здійснено вибір оптимальної моделі з урахуванням затримки, повноти даних і навантаження на систему. На основі формалізованих критеріїв доведено доцільність використання batch-моделі в задачах із невисокою частотою оновлення новин. Представлено аналітичну формулу зваженої ефективності моделі, що дозволяє адаптивно обирати архітектурне рішення під конкретні потреби системи моніторингу публічної риторики.

Ключові слова: веб-скрапінг, риторика, новини, batch-модель, потокова модель, системи підтримки рішень

Abstract

This work presents a comparative analysis of two common approaches to collecting news content: batch and stream models. Based on latency, data completeness, and system load, the batch model was identified as optimal for low-frequency update tasks. A weighted effectiveness criterion was proposed, which allows selecting an architectural solution adapted to public rhetoric monitoring systems.

Keywords: web scraping, rhetoric, news, batch model, stream model, decision support systems.

Вступ

У процесі побудови інтелектуальних систем підтримки прийняття рішень важливим завданням є організація ефективного збору новинних даних, що містять висловлювання публічних осіб. Це дозволяє виявляти зміни в риториці та потенційні суперечності. Одним з критичних рішень при проєктуванні є вибір моделі обробки потоку даних.

Основна частина

У сучасному інформаційному просторі кількість новинних матеріалів, що з’являються щодня, є надзвичайно великою. Водночас публічні особи — політики, експерти, лідери думок — постійно формулюють свою позицію щодо суспільно значущих тем.

Ручний моніторинг таких висловлювань є надзвичайно трудомістким, а іноді й практично неможливим, особливо коли йдеться про довготривале відстеження змін риторики або виявлення суперечностей у позиціях. Саме тому виникає потреба у створенні автоматизованої підсистеми, яка здатна збирати, обробляти та зберігати новинний контент у структурованому вигляді — як передумову для подальшого аналізу на основі методів обробки природної мови. Збір інформації з веб-джерел є технічно складним завданням, адже потребує врахування частоти оновлення, форматів публікацій, можливих дублікатів та змін у структурі сторінок. Крім того, необхідно знайти баланс між оперативністю збору та навантаженням на систему, щоб забезпечити як стабільність функціонування, так і повноту зібраної інформації. Саме на цьому етапі постає питання вибору архітектурної моделі веб-парсингу — механізму, за яким система буде регулярно отримувати новини з відкритих джерел.

У роботі розглянуто дві основні моделі: пакетну (batch) та потокову (stream). Перша ґрунтується на періодичному запуску скрапера за розкладом, який за один сеанс збирає велику кількість новин і зберігає їх після перевірки на унікальність. Друга працює в режимі реального часу або наближеному до нього — вона постійно "слухає" джерело, отримуючи новину одразу після її публікації. Потокова модель забезпечує мінімальну затримку, однак вимагає складнішої інфраструктури, більших ресурсів та створює суттєве навантаження на сайт-джерело.

Для обґрунтованого вибору між цими підходами було проведено моделювання на прикладі ресурсу, який публікує в середньому 10 новин на добу. Було враховано три ключові параметри: середню затримку між появою новини та її обробкою, інтенсивність запитів до джерела як показник

навантаження на систему, а також повноту зібраної інформації — тобто здатність системи не пропускати публікації. Для порівняння результатів застосовано інтегральний показник ефективності, що враховує всі три критерії з відповідними ваговими коефіцієнтами, де найвищий пріоритет було надано ресурсній стабільності, а не миттєвій реакції.

Результати аналізу засвідчили, що для задач із невисокою частотою оновлення контенту — таких як моніторинг риторики політичних фігур — пакетна модель є більш збалансованим і практичним рішенням. Вона забезпечує високу повноту збору при мінімальному навантаженні на систему, має просту архітектуру та є стійкою до збоїв. Незначна затримка між моментом публікації та обробки новини не є критичною, що робить цей підхід доцільним для подальшої реалізації в системі підтримки прийняття рішень, орієнтованій на аналіз публічної риторики.

Висновки

У ході дослідження було обґрунтовано необхідність створення автоматизованої підсистеми збирання новинного контенту як ключового елементу системи аналізу риторики публічних осіб. Великий обсяг текстової інформації та динамічність її оновлення потребують надійного механізму збору, який би забезпечував баланс між актуальністю, повнотою даних і ефективністю використання ресурсів. Проведене моделювання дозволило порівняти два базові підходи — пакетний і потоковий — на основі формалізованих критеріїв. Результати аналізу показали, що за умов невисокої частоти оновлення новинного потоку доцільним є застосування саме пакетної моделі. Вона дозволяє забезпечити достатній рівень оперативності при мінімальному навантаженні на систему, зберігаючи повноту й структурованість зібраних матеріалів. Таким чином, обґрунтований вибір batch-моделі створює підґрунтя для подальшої реалізації інтегрованої платформи збору, аналізу та візуалізації змін у риториці публічних осіб у рамках систем підтримки прийняття рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Alieinyk V. Factors of the growing role of mass communication as a tool for shaping political consciousness in the modern world // Society and Security. 2024. № 4(4). С. 3–13. URL: https://doi.org/10.26642/sas-2024-4(4)-3-13 (дата звернення: 03.06.2025).
2. Roberts H. та ін. Media Cloud: Massive Open Source Collection of Global News on the Open Web // Proceedings of the International AAAI Conference on Web and Social Media. 2021. Т. 15. С. 1034–1045. URL: https://doi.org/10.1609/icwsm.v15i1.18127 (дата звернення: 04.06.2025).
3. Shahrivari S. Beyond Batch Processing: Towards Real-Time and Streaming Big Data // Computers. 2014. Vol. 3. P. 117–129. DOI: https://doi.org/10.3390/computers3040117.

Король Іван Олександрович – студент групи СА-21б факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, email: vatestsyper@gmail.com

Жуков Сергій Олександрович – к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: sazhukov@vntu.edu.ua

Korol Ivan O. – student of group CA-21b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: vatestsyper@gmail.com

Zhukov Sergiy O. – Ph.D., Assistant Professor of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@vntu.edu.ua

УДК 66.047.52

Д.С. Шеков

АВТОМАТИЗАЦІЯ СУШІННЯ ГЛИНИ У ПРЯМОТОЧНІЙ БАРАБАННІЙ СУШАРЦІ

Вінницький національний технічний університет, Україна

Анотація

Запропоновано комплексну систему автоматизації процесу сушіння глини у прямоточній барабанній сушарці з використанням мікропроцесорного контролера Modicon M340. Система містить чотири контури регулювання (паливо–повітря, температури у камері змішування, температури у барабані з корекцією за вологістю, розрідження) та контур захисту. Розроблено математичну модель сушарки, налаштовано ПІ-регулятор і підтверджено енергоефективність рішення за результатами моделювання. Впровадження системи знижує питомі витрати палива на 1,5 кВт·год·т⁻¹ і забезпечує окупність 0,58 року.

Ключові слова: глина, прямоточна барабанна сушарка, автоматизація, енергозбереження, Modicon M340, ПІ-регулятор.

Abstract

An integrated system for automating the clay drying process in a direct-flow drum dryer using a Modicon M340 microprocessor controller is proposed. The system contains four control loops (fuel-air, temperature in the mixing chamber, temperature in the drum with humidity correction, and vacuum) and a protection loop. A mathematical model of the dryer was developed, the PI controller was tuned, and the energy efficiency of the solution was confirmed by simulation results. Implementation of the system reduces specific fuel consumption by 1.5 kWh-t-¹ and provides a payback period of 0.58 years.

Keywords: clay, straight-flow drum dryer, automation, energy saving, Modicon M340, PI controller.

Вступ

Сушіння – це тепловий процес зневоднення твердих матеріалів шляхом випаровування вологи та відведення утворених парів, при якому в речовині відбуваються перенесення тепла та дифузійне переміщення вологи [1]. Тривалість сушіння визначається часом, необхідним для зниження вмісту вологи в матеріалі від початкового значення до кінцевого.

Метою сушіння глини є покращення її технологічних властивостей шляхом зменшення вологості, що сприяє зниженню усадки, підвищенню міцності готових виробів та розширенню сфер подальшого використання матеріалу у будівництві та промисловості[2, 3]. Технологічна лінія сушіння сипучих матеріалів використовує прямоточну барабанну сушарку, технологічну схему якої наведено (рис. 1).

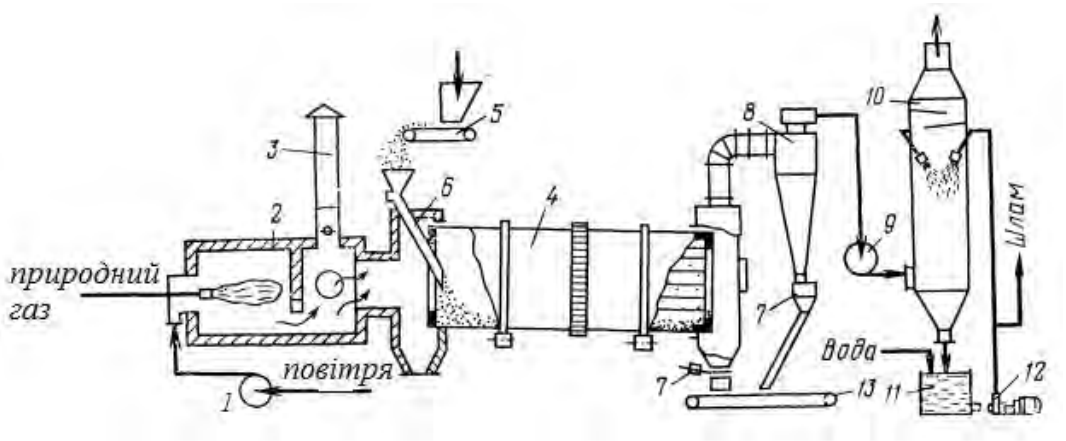

Рисунок 1 — Конструкція барабанної прямоточної сушарки

Барабанна сушарка являє собою циліндричний апарат із внутрішньою насадкою, що забезпечує рівномірний контакт частинок з теплоносієм (рис. 2) [4-6]. Критерієм керування процесом, а отже показником його ефективності, виступає вологість висушеної глини [7-10]. Одна з відомих функціональних схем автоматизації установки показана на рис. 3 [4].

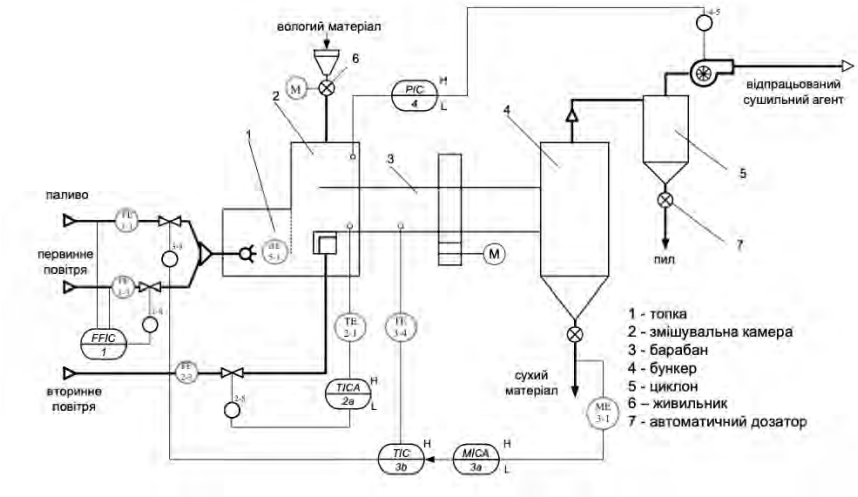

Рисунок 2 — Спрощена схема барабанної прямоточної сушарки

Для синтезу системи автоматичного регулювання визначено математичну модель об’єкта та розраховано оптимальні параметри ПІ-регулятора методом розширених амплітудно-фазових характеристик Найквіста [7,11]. Метою роботи є створення адаптивної САУ, що забезпечує сталі технологічні показники при мінімальних енергетичних витратах.

Результати дослідження

Структура системи керування. Розроблена САУ (рис. 4) містить чотири контури: 1) Співвідношення витрат газу та первинного повітря; 2) Температура сушильного агента у змішувальній камері; 3) Температура агента у барабані з корекцією за вологістю продукту; 4) Розрідження у змішувальній камері. Спрощена функціональна схема автоматизації (ФСА) процесу сушіння глини в прямоточній барабанній сушарці зображена на рис. 4.

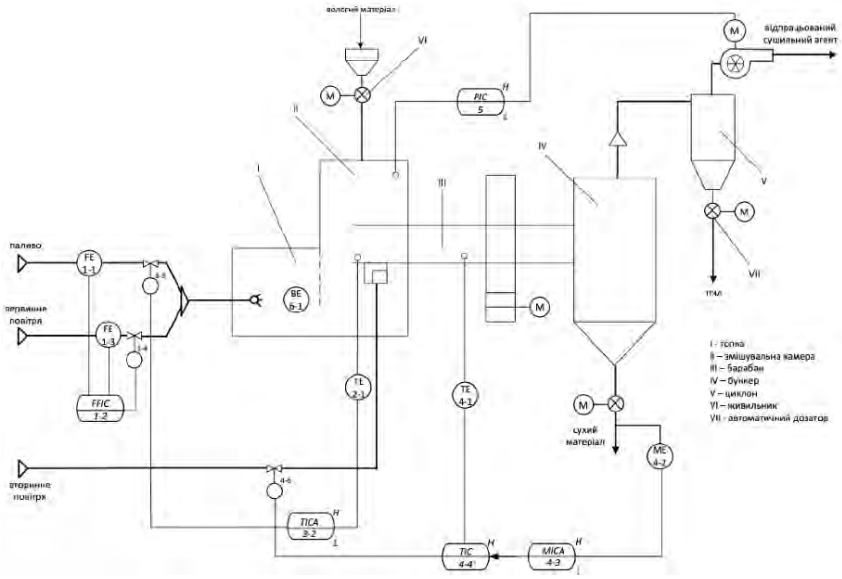

Рисунок 4 — Спрощена функціональна схема автоматизації (ФСА) процесу сушіння глини в прямоточній барабанній сушарці

Розробка схеми системи і вибір технічних засобів для її реалізації. Розроблено схему системи й дібрано технічні засоби для її реалізації. Розроблено й обґрунтовано структуру системи керування. Дібрано комплекс технічних засобів і мікроконтролер. Описано функціональні схеми автоматизації, що, зокрема, передбачають регулювання співвідношення витрат палива та первинного повітря, температури у камері змішування шляхом зміни подачі газу, температури сушильного агента в барабані з корекцією за вологістю висушеного матеріалу та розрідження у змішувальній камері. Побудовано схему захисту. Розроблено електричні схеми з’єднання контролера із засобами автоматизації. Складено специфікацію засобів автоматизації. Описано технологічний об’єкт регулювання та процедуру визначення його динамічної моделі. Розраховано оптимальні настроювальні параметри автоматичного ПІ-регулятора (рис. 5).

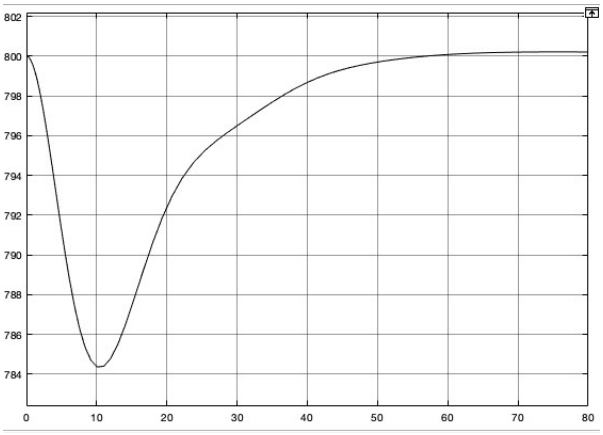

Рисунок 5 — Перехідний процес в одноконтурній САР з ПІ-регулятором
при дії на нього збурення – витрати первинного повітря, величиною 25 м³/год

Висновки

Проведено аналіз роботи прямоточної барабанної сушарки як об'єкта автоматизації, обґрунтовано вибір прямоточного методу сушіння як оптимального з точки зору енергоефективності та стабільності процесу. Надано рекомендації щодо зниження енергоспоживання в процесі сушіння. Розроблено алгоритм керування автоматизованою системою сушіння глини, обґрунтовано вибір апаратних та програмних засобів для реалізації цієї системи. Створено електричні схеми автоматизації, обрано оптимальні конструкторські рішення щодо розміщення елементів системи. Використання сучасної елементної бази дозволило зменшити вартість реалізації системи, підвищити її надійність та забезпечити більш точний і гнучкий контроль параметрів процесу сушіння.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Технології сушіння : навч. посібник / В. В. Шутюк, Т. М. Левківська, О. В. Дущак, К. В. Рубанка, О .С. Бессараб, С. А. Бут. – Київ : НУХТ ; АртЕк, 2024. – 355 с.
2. Снєжкін Ю.Ф., Шапар Р.О. Тепломасообмінні технології переробки пектинвмісної сировини: Монографія. – К.: ТОВ «СІК ГРУП УКРАЇНА», 2018. – 228 с. ISBN 978-617-7457-69-4
3. Погожих М.І., Потапов В.О., Пак А.О., Жеребкін М.В. Енергоефективні технології та техніка сушіння харчової сировини. – Харків: ХДУХТ, 2016.
4. І.В. Ельперін, О.М. Пупена, В.М. Сідлецький, С.М. Швед. Автоматизація виробничих процесів: підручник — Вид. 2-ге, виправлене. — К.: Вид. Ліра-К, 2015. — 378 с.
5. American Institute of Chemical Engineers Guidelines for safe automation of chemical processes. New York, N.Y:Center for Chemical Process Safety of the American Institute of Chemical Engineers, 1993. 1 p. ISBN 978-0-8169-0554-6.
6. Landau I. D., Lozano R., Saad M. M., Karimi A. Adaptive Control: Algorithms, Analysis and Applications \[Електронний ресурс] : preprint. – arXiv, 2024. – Режим доступу: https://arxiv.org/pdf/2406.07073 (дата звернення: 14.06.2025).
7. Касаткін А. Г. Основні процеси і апарати хімічної технології : підручник. – Київ : Хімія, 2004. – 656 с.
8. Крих Г Крих Г. Б., Матіко Ф. Д. Теорія автоматичного керування : підруч. для ЗВО. – Львів : Сполом, 2017. – 528 с.
9. Крих Г. Б., Матіко Г. Ф. Ідентифікація та моделювання технологічних об'єктів : навч. посіб. – Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2017. – 240 с.
10. Касаткін А. Г. Основні процеси і апарати хімічної технології : підручник. – Київ : Хімія, 2012. – 720 с.
11. Manometr-Kharkiv LLC. Differential Pressure Transmitters «Safir-M» : catalogue. – Kharkiv, 2023. – 60 p.

Шеков Даніїл Сергійович — студент кафедри комп'ютерних систем управління за спеціальністю «Автоматизація та компьютерно-інтегровані технології», e-mail: linadsekov@gmail.com.

Shekov Daniil — *student of the Department of Computer Control Systems, majoring in Automation and Computer-Integrated Technologies,* e-mail: inadsekov@gmail.com.

УДК 004.6

М. І. Янковчук
С. О. Жуков

РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ВАРТОСТІ БУДИНКУ МЕТОДАМИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі виконано попередню підготовку та розвідувальний аналіз даних для створення інформаційної технології передбачення вартості житлової нерухомості за допомогою методів машинного навчання. Аналізовано набір даних Housing Prices Dataset, який містить технічні та соціально-економічні характеристики будинків. Виділено основні фактори, що впливають на ціну, зокрема площу, кількість кімнат, наявність кондиціонера, підвалу тощо.

Ключові слова: машинне навчання, ціна будинку, аналіз даних, нерухомість, передбачення, ознаки, розвідувальний аналіз.

Abstract

The paper presents the preliminary preparation and exploratory data analysis for building an information technology to predict residential real estate prices using machine learning methods. The Housing Prices Dataset, which includes technical and socio-economic characteristics of houses, was analyzed. Key features affecting price were identified, such as area, number of rooms, presence of air conditioning, basement, and others.

Keywords: machine learning, house price, data analysis, real estate, prediction, features, exploratory analysis.

Вступ

У сучасних умовах ринку нерухомості точне передбачення вартості житла має велике практичне значення як для покупців, так і для продавців. Завдяки розвитку інформаційних технологій і методів машинного навчання, з'являється можливість створювати моделі, здатні автоматично оцінювати вартість житла на основі набору параметрів.

У цьому дослідженні здійснено розвідувальний аналіз даних, що містять характеристики будинків та їхню фактичну ціну. Метою аналізу є виявлення ключових ознак, які мають найбільший вплив на формування ціни, з подальшим використанням цих даних для побудови моделей передбачення.

Розвідувальний аналіз

Для проведення аналізу було обрано набір даних під назвою Housing Prices Dataset, який має відкритий доступ для загального використання на платформі Kaggle [1]. Даний датасет містить інформацію про вартість будинків, а також низку матеріальних показників, що потенційно впливають на цю вартість. Загалом датасет містить 545 записів про житлову нерухомість та має 13 ключових ознак, що використовуються для розрахунку вартості будинку (рис. 1).

Основні атрибути датасету:

- Price — ціна будинку;
- Area — площа будинку (в квадратних футах);
- Bedrooms, Bathrooms, Guestroom, Stories — кількість спальних кімнат, ванних кімнат, наявність гостьових кімнат та кількість поверхів;
- Mainroad, Bbasement, Hotwaterheating, Airconditioning, Prefarea — наявність інфраструктурних переваг, як от сполученість з головною дорогою, наявність гарячої води, наявність кондиціонерів, та чи будинок розташований у престижному районі;
- Parking, Basement — кількість місць для паркування;
- Furnishingstatus — рівень меблювання (мебльовані, напів-мебльовані, не мебльовані).;

Цей набір даних надає достатньо можливостей для проведення глибокого аналізу, визначення основних факторів впливу на вартість будинку та побудови моделей передбачення із застосуванням методів машинного навчання.

```
data
```

	price	area	bedrooms	bathrooms	stories	mainroad	guestroom	basement	hotwaterheating	airconditioning	par
0	13300000	7420	4	2	3	yes	no	no	no	yes	
1	12250000	8960	4	4	4	yes	no	no	no	yes	
2	12250000	9960	3	2	2	yes	no	yes	no	no	
3	12215000	7500	4	2	2	yes	no	yes	no	yes	
4	11410000	7420	4	1	2	yes	yes	yes	no	yes	
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	
540	1820000	3000	2	1	1	yes	no	yes	no	no	
541	1767150	2400	3	1	1	no	no	no	no	no	
542	1750000	3620	2	1	1	yes	no	no	no	no	
543	1750000	2910	3	1	1	no	no	no	no	no	
544	1750000	3850	3	1	2	yes	no	no	no	no	

545 rows × 13 columns

Рис. 1. Приклад даних із датасету «Housing Prices Dataset»

Було виконано попереднє очищення та об’єднання даних та проведено розвідувальний аналіз даних, в ході якого було створено деякі візуалізації, наведені нижче (рис. 2–6).

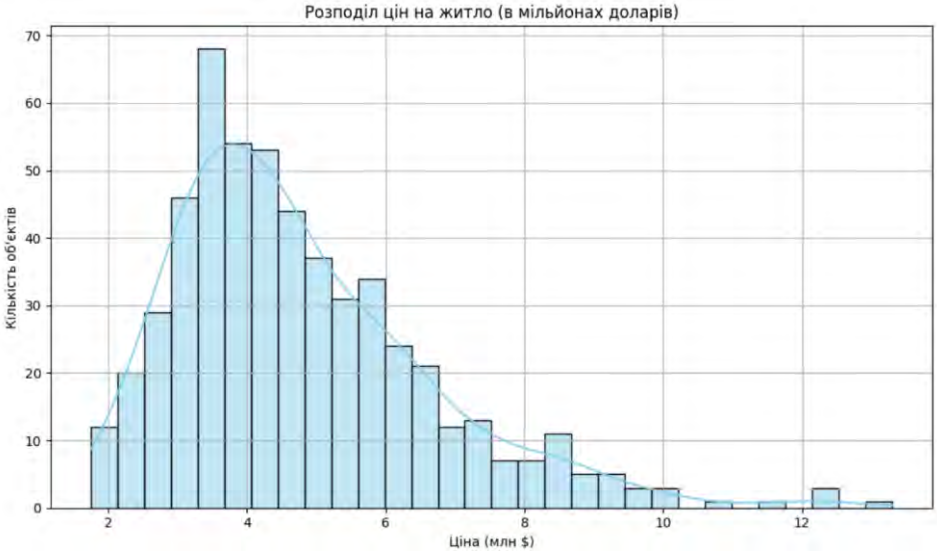

Рис. 2. Гістограма розподілу цін на житло (в млн. доларах)

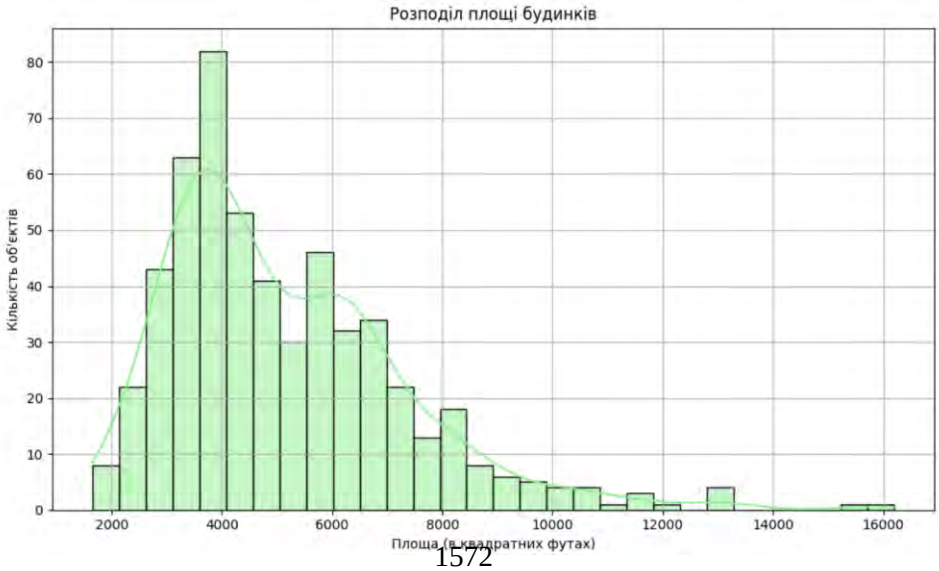

Рис. 3. Гістограма розподілу площі будинків

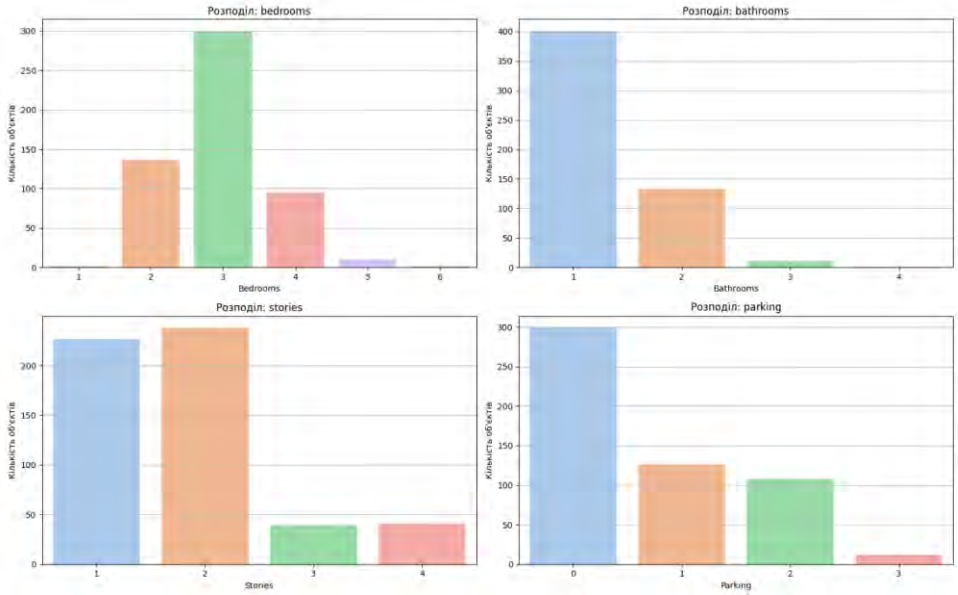

Рис. 4. Розподіл числових ознак

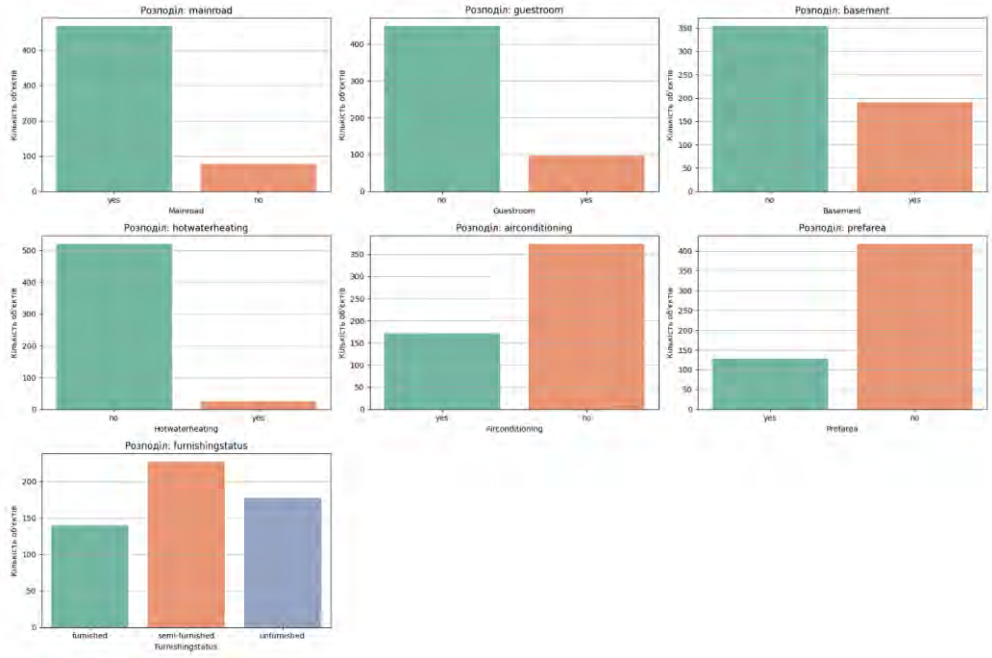

Рис. 5. Розподіл категоріальних ознак

Наведені гістограми надають візуальне уявлення про розподіл ключових факторів, що впливають на вартість будинків.

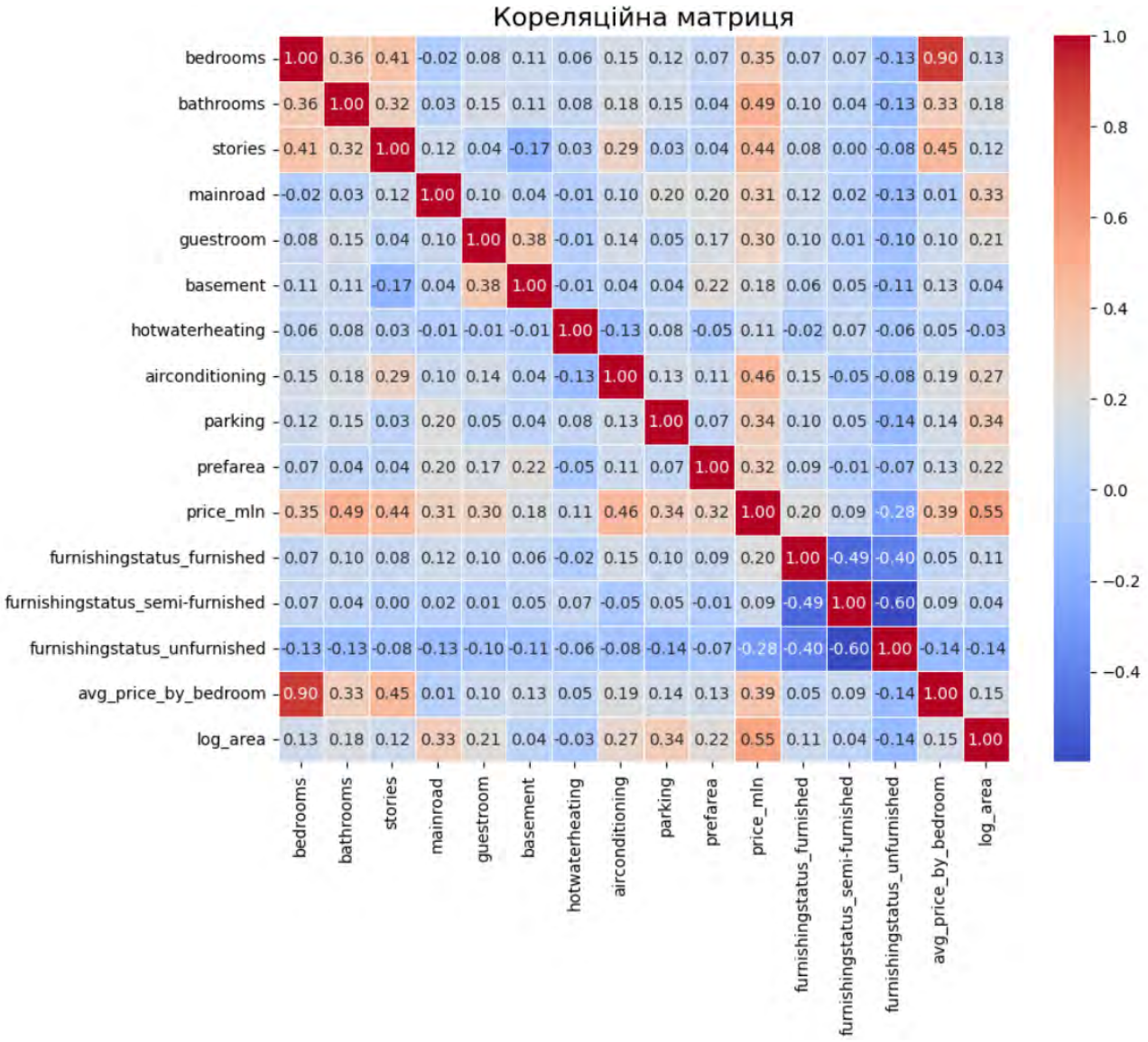

Рис. 6. Матриця кореляції

З наведеної матриці кореляції можна зробити висновок, що вартість будинку найбільше корелює з площею будинку, кількістю ванних кімнат, наявністю кондиціонерів та мебльованості. Кількість поверхів, наявність підвалу, виходу до головної дороги також відіграють важливу, але меншу роль. Кількість спалень, наявність гостьової кімнати та кількість паркомісць демонструють найслабший зв’язок з іншими досліджуваними показниками.

Висновки

При розвідувальному аналізі набору даних «Housing Prices Dataset», що містить інформацію про характеристики будинків та їх вартість, було досліджено вплив рівня особливості кожного будинку на його вартість.

Було досліджено розподіл усіх необхідних параметрів та гістограм (Рис. 2-5). Аналіз гістограм показав, що розподіл вартості будинку напряму залежить від площі будинку.

Також було побудовано матрицю кореляції, яка показала залежність між різними особливостями кожного будинку, його матеріальними ознаками та вартістю будинку. Аналізом матриці встановлено, що вартість будинку формується під впливом сукупності як технічних характеристик (площа, кількість поверхів, кількість санвузлів), так і соціальних (наявність меблів, розташування, зручності). На кореляційній матриці чітко простежується тенденція високої залежності вартості будинку від площі будинку, кількості ванних кімнат, наявності кондиціонера та статусу меблювання. Отримані результати дозволяють сформувати основу для побудови моделі машинного навчання для прогнозування вартості нерухомості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Housing Prices Dataset [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.kaggle.com/datasets/yasserh/housing-prices-dataset/data
2. Pandas Getting started. 2024 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://pandas.pydata.org/docs/getting_started/index.html
3. Matplotlib Pyplot Documentation. 2024 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://matplotlib.org/3.5.3/api/_as_gen/matplotlib.pyplot.html
4. Seaborn Tutorial. 2023 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://seaborn.pydata.org/tutorial.html

Янковчучк Михайло Ігорович – студент групи СА-23б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: mykhailoyanki@gmail.com.

Жуков Сергій Олександрович– к.т.н., доцент кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, e-mail: sazhukov@gmail.com.

Yankovchuk Mykhailo I. – student of Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, SA-23b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mykhailoyanki@gmail.com.

Zhukov Serhii O. - Ph.D., Assistant Professor of the Department of Systems Analysis and Information Technology, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sazhukov@gmail.com.

УДК 658.514

Я.А.Кулик
В.М.Дубовой
В.О.Чичирко
А.Б.Пилявець

Алгоритми адаптивного планування для оптимізації логістичних процесів. Частина 1. Аналіз вимог і розробка інформаційної структури. Частина 2. Проєктування та впровадження вебзастосунку для автоматизованого обліку робочого часу

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено інноваційні підходи до автоматизації процесів управління робочим часом у сфері логістики, зокрема використання алгоритмів розподілу завдань та розкладів з урахуванням завантаження персоналу й інших виробничих умов у реальному часі. Реалізація цих підходів у вигляді веб-застосунку дає можливість швидко та гнучко реагувати на зміни, забезпечувати рівномірний розподіл завдань та покращувати продуктивність співробітників за допомогою персоналізації графіків та аналітики завантаження.

Ключові слова: веб-застосунок, алгоритми розподілу завдань, логістика, автоматизація, інформаційна система, облік часу.

Abstract

The paper explores innovative approaches to automating time management processes in logistics, including the use of algorithms for distributing tasks and schedules, taking into account staff workload and other production conditions in real time. Implementation of these approaches in the form of a web application makes it possible to respond quickly and flexibly to changes, ensure an even distribution of tasks and improve employee productivity through personalisation of schedules and workload analytics.

Keywords: web application, task allocation algorithms, logistics, automation, information system, time tracking.

Вступ

У сучасних умовах цифрової трансформації підприємства дедалі частіше вдаються до впровадження вебтехнологій для підвищення ефективності бізнес-процесів. Це зумовлено необхідністю оперативного управління ресурсами, підвищення прозорості процесів та скорочення витрат часу на рутинні операції. Особливо це актуально для логістичних компаній, де управління робочим часом є критично важливою задачею, що потребує гнучкості, швидкого реагування на зміни й зручності у використанні.

Управління робочим часом у логістиці характеризується великою кількістю змінних факторів: різноманітністю змін, коливанням навантаження, сезонністю, непередбачуваними обставинами (збої в постачанні, зміни маршрутів, відсутність працівників тощо). Традиційні методи планування часто не забезпечують необхідної адаптивності, що призводить до неефективного використання трудових ресурсів, збільшення витрат і зниження продуктивності.

Саме тому у цій роботі акцент зроблено на створенні вебзастосунку, який дозволяє організувати процеси планування та обліку робочого часу у віддаленому форматі. Вебзастосунок забезпечує інтерактивну взаємодію користувачів з системою через зручний браузерний інтерфейс без необхідності встановлення додаткового програмного забезпечення. Це підвищує доступність і мобільність системи, дозволяє оперативно вносити зміни у графіки роботи та відслідковувати їх у реальному часі.

Розроблена система також інтегрує адаптивні алгоритми планування, які враховують актуальне навантаження, наявність персоналу, і автоматично коригують зміни залежно від змінної ситуації. Такий підхід сприяє оптимізації трудових ресурсів, підвищенню продуктивності праці та загальній ефективності логістичних процесів.

Ця робота присвячена розробці інтегрованого підходу до автоматизації процесів збереження та демонстрації цифрових копій експонатів Вінницького художнього музею. Розділена на дві частини, вона спрямована на розгляд ключових етапів цього проекту: створення бази даних та розробку web-інтерфейсу.

Результати дослідження

Результати дослідження в сфері розробки web-інтерфейсу та бази даних для автоматизації процесів збереження та демонстрації цифрових копій експонатів Вінницького художнього музею надають важливу інформацію щодо специфіки та вимог даного проєкту:

1. Інтуїтивний та зручний інтерфейс:

Дослідження показало, що користувачі очікують простий та інтуїтивно зрозумілий інтерфейс для перегляду цифрових експонатів, з можливістю швидкого пошуку та навігації.

2. Адаптивні алгоритми планування:

Виявлено, що ефективне управління робочим часом у логістиці вимагає використання алгоритмів, що враховують поточне навантаження, змінність графіків, доступність персоналу та непередбачувані обставини. Запропоновані алгоритми дозволяють автоматично формувати оптимальні зміни, підвищуючи продуктивність та знижуючи ризик перевантаження працівників.Деталізована інформація про експонати:

Дослідження показало, що користувачі зацікавлені в доступі до детальної інформації про кожен експонат, включаючи його опис, історію, техніку виконання та інші відомості.

3. Модуль аналітики та звітності:

Дослідження засвідчило потребу у функціоналі для аналізу ефективності роботи, оцінки продуктивності працівників і своєчасного виявлення проблемних зон у плануванні. Аналітичний модуль надає керівникам інструменти для прийняття обґрунтованих рішень та коригування графіків у режимі реального часу.

4. Інтеграція з зовнішніми системами:

Виявлено важливість можливості інтеграції веб-застосунку з іншими інформаційними системами підприємства (бухгалтерією, контролем доступу, GPS-моніторингом), що дозволяє синхронізувати дані та забезпечує комплексний підхід до управління ресурсами.

5. Кросплатформеність та доступність:

Розроблений вебінтерфейс відповідає принципам адаптивного дизайну, що дає змогу користуватися системою з будь-яких пристроїв — ПК, ноутбуків, планшетів та смартфонів — лише за наявності браузера, що значно підвищує мобільність і зручність користування.

Ці результати формують основу для подальшої розробки ефективного, гнучкого та масштабованого вебзастосунку, який здатен задовольнити потреби сучасних логістичних підприємств у автоматизації управління робочим часом

Висновки

Створення вебзастосунку для адаптивного планування робочого часу у сфері логістики підтверджує високу ефективність цифрових інструментів у вирішенні проблем, пов’язаних із традиційними підходами до управління змінами та розкладами. Запропонована система дозволяє автоматизувати рутинні процеси, мінімізувати людський фактор, підвищити точність обліку та оперативність у прийнятті рішень.

Завдяки використанню адаптивних алгоритмів планування, система динамічно враховує зміни у навантаженні, доступності персоналу, форс-мажорні обставини та інші змінні, що особливо актуально в умовах нестабільного робочого середовища. Вбудований аналітичний модуль надає керівництву інструменти для глибокого аналізу ефективності праці та можливості прогнозування.

Веборієнтований підхід до реалізації системи забезпечує кросплатформенність, простоту впровадження, централізоване адміністрування та оновлення без необхідності встановлення додаткового програмного забезпечення на пристрої користувача. Це суттєво знижує витрати на підтримку та дозволяє швидко масштабувати систему відповідно до потреб підприємства.

Система має гнучку архітектуру, що дозволяє інтегрувати її з іншими корпоративними рішеннями (бухгалтерськими, обліковими, GPS-моніторингом, контролем доступу), забезпечуючи єдину інформаційну екосистему для управління трудовими ресурсами.

Результати дослідження можуть бути адаптовані для застосування у підприємствах інших галузей, які функціонують у динамічному середовищі та мають потребу у прозорому, гнучкому й надійному інструменті для планування, моніторингу та аналізу робочого часу. Це відкриває перспективи для подальшого розвитку подібних систем із розширеним функціоналом, включаючи прогнозування навантаження, машинне навчання для оптимізації графіків та глибшу персоналізацію користувацького досвіду.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Довгунь, О.С., Стасюк, К.З. (2023). "Автоматизація логістики: сучасні рішення та перспективи" - 68 с.

2. Рябенький, В.М., Ушкаренко, О.О. (2021)."Програмовані електронні системи керування, збору та обробки інформації". Видавництво «Іліон» - 490 с.

3. Пархоменко, А.В. (2017). "Програмно-апаратна платформа для навчання технологіям Інтернету речей". Видавництво «Дике Поле» - 120 с.

4. Пупена, О.М., Ельперін, І.В., Луцька, Н.М., Ладанюк, А.П. (2017). "Промислові мережі та інтеграційні технології в автоматизованих системах". - 552 с.

Чичирко Владислав Олегович — студент групи 1АКІТР-24м, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kuro.fox216@gmail.com

Пилявець Анастасія Борисівна — студентка групи 1АКІТР-24м, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kuro.fox216@gmail.com

УДК 004.42

П. С. Михайленко
К. Я. Середа

РОЗРОБКА АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ОБЛІКУ СКЛАДСЬКИХ ТОВАРІВ ТА ПІДТРИМКИ ТОРГІВЛІ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У ході роботи було створено автоматизовану систему обліку складських товарів і підтримки торговельної діяльності. Проведено детальний аналіз об'єкта дослідження та розроблено структуру програмного забезпечення. Створено архітектуру системи, підготовлено UML-діаграми, що ілюструють її функціонування, а також реалізовано програмне забезпечення. Розроблений програмний комплекс успішно пройшов тестування, яке підтвердило коректність його роботи. Програмні засоби вирізняються зручним і зрозумілим інтерфейсом, а також мають усі необхідні функції для ефективної роботи користувача.

Ключові слова: автоматизована система, облік товарів, склад, підтримка торгівлі, програмне забезпечення, база даних, інтерфейс користувача

Abstract

An automated system for warehouse goods accounting and trade support has been developed during the project. A detailed analysis of the research object was conducted, and the software structure was designed. The system architecture was created, and UML diagrams illustrating its operation were prepared, followed by the implementation of the software. The developed software package successfully passed testing, confirming its correct operation. The software features a user-friendly and intuitive interface and includes all the necessary functions for efficient user interaction.

Keywords: automated system, inventory accounting, warehouse, trade support, software, database, user interface

Вступ

Розробка автоматизованої системи обліку складських товарів і підтримки торговельної діяльності є важливим кроком у напрямку підвищення ефективності бізнес-процесів. Такі системи включають широкий спектр функцій, які формують єдиний надійний комплекс для управління підприємством. Після впровадження системи в роботу всі операції здійснюються через програмне забезпечення, що забезпечує точність розрахунків і виключає вплив людського фактору. Користуватися готовою системою обліку та торгівлі можна без спеціальних знань у сфері бухгалтерії чи програмування — завдяки простому та інтуїтивно зрозумілому інтерфейсу. Доступний безкоштовний пробний період дозволяє ознайомитися з можливостями програми й оцінити її відповідність потребам конкретного бізнесу.

Результати дослідження

Для створення автоматизованої системи, що розробляється було обрано мову програмування C# та середовище розробки Microsoft Visual Studio під операційну систему Windows. У процесі розробки автоматизованої системи як сервер для бази даних був застосований Firebird SQL Server, підключення до якого реалізовано через DDEX-провайдер. Щоб Firebird з’явився в списку джерел даних у Microsoft Visual Studio, необхідно пройти наступну процедуру: Інсталяція DDEX Provider.

Створення та налаштування reg-файлу: Завантажується базовий файл реєстру. Потрібно відшукати папку конфігурацій Visual Studio, ім’я якої починається з 15.0_ (наприклад, 15.0_3ab834cd, як показано на рисунку 1).

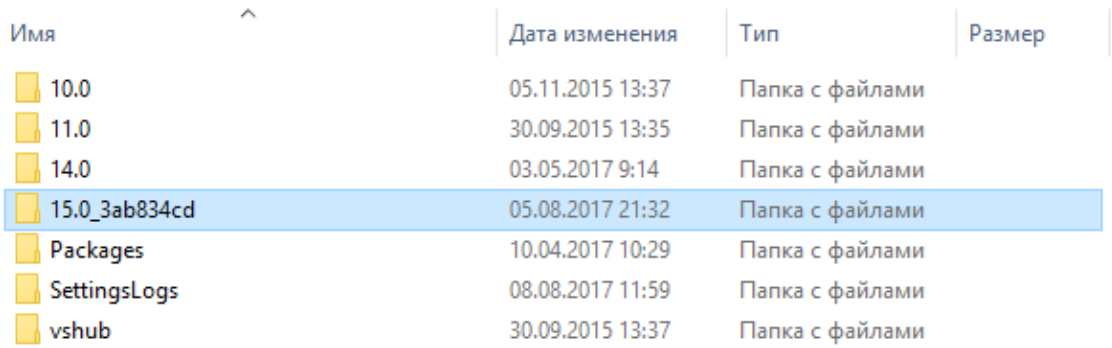

Рисунок 1 – Необхідна папка для заміни reg-файлу

Відкривши reg-файл у блокноті, слід змінити: усі входження ### 15.0_Config ### на актуальне ім’я папки (15.0_3ab834cd) — 11 разів;

DDEX_PATH ### на фактичний шлях до FirebirdDDEX, наприклад: C:\Program Files (x86)\FirebirdDDEX. Результат можна переглянути на рисунку 2.

```
Windows Registry Editor Version 5.00
[HKEY_USERS\VS2017PrivateRegistry\Software\Microsoft\VisualStudio\15.0_3ab834cd_Config\DataSources\{2979569E-416D-4DD8-B06B-EBCB70DE7A4E}]
@="Firebird Data Source"
[HKEY_USERS\VS2017PrivateRegistry\Software\Microsoft\VisualStudio\15.0_3ab834cd_Config\DataSources\{2979569E-416D-4DD8-B06B-EBCB70DE7A4E}\Support
ingProviders\{92421248-F044-483A-8237-74C7FBC62971}]
[HKEY_USERS\VS2017PrivateRegistry\Software\Microsoft\VisualStudio\15.0_3ab834cd_Config\DataProviders\{92421248-F044-483A-8237-74C7FBC62971}]
@=".NET Framework Data Provider for Firebird"
"DisplayName"="Provider_DisplayName, FirebirdSql.VisualStudio.DataTools.Properties.Resources"
"ShortDisplayName"="Provider_ShortDisplayName, FirebirdSql.VisualStudio.DataTools.Properties.Resources"
"Description"="Provider_Description, FirebirdSql.VisualStudio.DataTools.Properties.Resources"
"CodeBase"="C:\\Program Files (x86)\\FirebirdDDEX\\FirebirdSql.VisualStudio.DataTools.dll"
"InvariantName"="FirebirdSql.Data.FirebirdClient"
"Technology"="{77AB9A9D-78B9-4ba7-91AC-873F5338F1D2}"
[HKEY_USERS\VS2017PrivateRegistry\Software\Microsoft\VisualStudio\15.0_3ab834cd_Config\DataProviders\{92421248-F044-483A-8237-74C7FBC62971}\Suppo
rtedObjects]
[HKEY_USERS\VS2017PrivateRegistry\Software\Microsoft\VisualStudio\15.0_3ab834cd_Config\DataProviders\{92421248-F044-483A-8237-74C7FBC62971}\Suppo
rtedObjects\DataConnectionSupport]
@="FirebirdSql.VisualStudio.DataTools.FbDataConnectionSupport"
[HKEY_USERS\VS2017PrivateRegistry\Software\Microsoft\VisualStudio\15.0_3ab834cd_Config\DataProviders\{92421248-F044-483A-8237-74C7FBC62971}\Suppo
rtedObjects\DataConnectionProperties]
@="FirebirdSql.VisualStudio.DataTools.FbDataConnectionProperties"
[HKEY_USERS\VS2017PrivateRegistry\Software\Microsoft\VisualStudio\15.0_3ab834cd_Config\DataProviders\{92421248-F044-483A-8237-74C7FBC62971}\Suppo
rtedObjects\DataConnectionUIControl]
@="FirebirdSql.VisualStudio.DataTools.FbDataConnectionUIControl"
[HKEY_USERS\VS2017PrivateRegistry\Software\Microsoft\VisualStudio\15.0_3ab834cd_Config\DataProviders\{92421248-F044-483A-8237-74C7FBC62971}\Suppo
rtedObjects\DataSourceInformation]
@="FirebirdSql.VisualStudio.DataTools.FbDataSourceInformation"
[HKEY_USERS\VS2017PrivateRegistry\Software\Microsoft\VisualStudio\15.0_3ab834cd_Config\DataProviders\{92421248-F044-483A-8237-74C7FBC62971}\Suppo
rtedObjects\DataObjectSupport]
@="FirebirdSql.VisualStudio.DataTools.FbDataObjectSupport"
[HKEY_USERS\VS2017PrivateRegistry\Software\Microsoft\VisualStudio\15.0_3ab834cd_Config\DataProviders\{92421248-F044-483A-8237-74C7FBC62971}\Suppo
rtedObjects\DataViewSupport]
@="FirebirdSql.VisualStudio.DataTools.FbDataViewSupport"
[HKEY_USERS\VS2017PrivateRegistry\Software\Microsoft\VisualStudio\15.0_3ab834cd_Config\Services\{AEF32AEC-2167-4438-81FF-AE6603341536}]
@="{8d9358ba-ccc9-4169-9fd6-a52b8aee2d50}"
"Name"="Firebird Provider Object Factory"
```

Рисунок 2 – Змінений reg-файл

Корекція приватного реєстру: Відкрити редактор реєстру (Regedit). Перейти до розділу HK_USERS, обрати пункт меню Файл → Завантажити кущ. Вказати файл privateregistry.bin, що міститься в налаштуваннях Visual Studio, і задати ім’я куща — VS2017PrivateRegistry (див. рисунок 3).

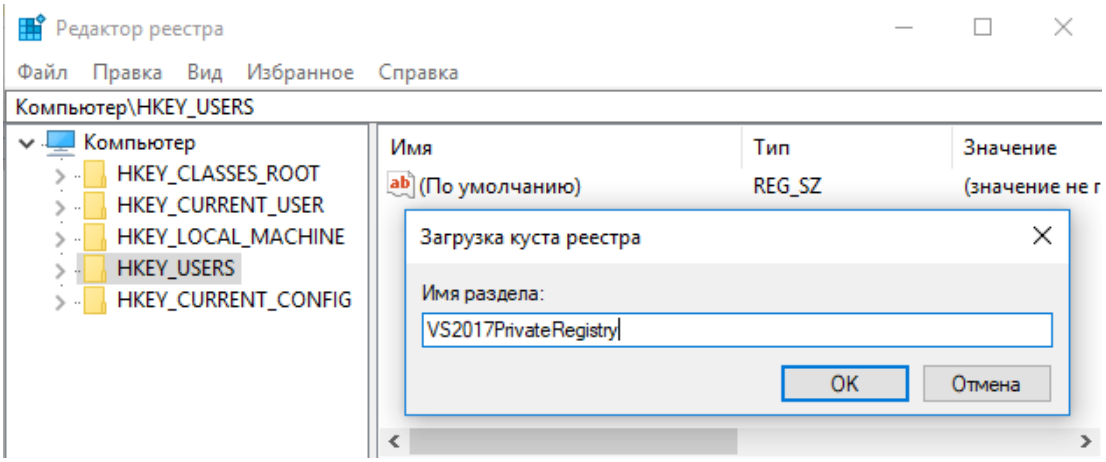

Рисунок 3 – Зміни в реєстрі

Імпортування зміненого реєстру: Запустити оновлений reg-файл або імпортувати його через Regedit. У редакторі реєстру знайти створений розділ VS2017PrivateRegistry і виконати Файл → Вивантажити кущ.

Запуск Visual Studio: Після виконаних налаштувань Firebird Data Source стане доступним у списку джерел даних (рисунок 4).

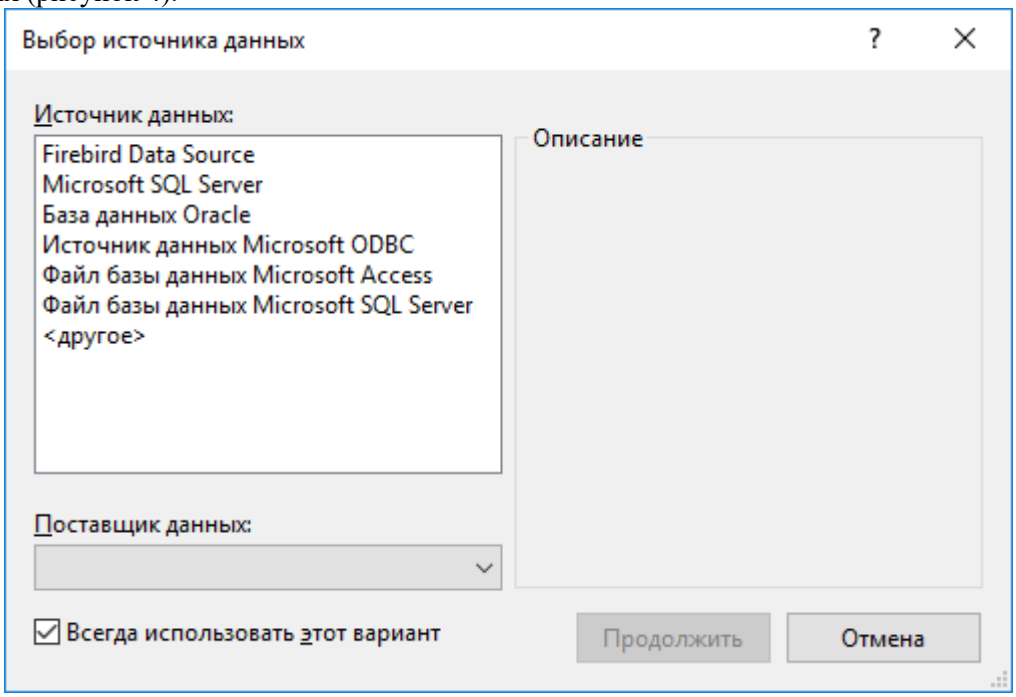

Рисунок 4 – Вибір джерела даних в Microsoft Visual Studio

Для реалізації функцій друку документів, що містять інформацію з бази даних, у .NET Framework використовуються компоненти PrintDocument, PageSetupDialog, PrintDialog і PrintPreviewDialog.

Клас PrintDocument керує процесом друку через обробку подій:

BeginPrint — викликається перед стартом друку, використовується для ініціалізації параметрів;

PrintPage — відповідає за вивід кожної окремої сторінки;

EndPrint — сигналізує про завершення процесу друку;

QueryPageSetting — дозволяє змінювати параметри сторінки перед її друком.

Компонент PageSetupDialog відкриває вікно для налаштування параметрів друку (поля, орієнтація тощо). PrintDialog дозволяє обрати принтер і задати додаткові параметри, як-от кількість копій. PrintPreviewDialog забезпечує попередній перегляд друкованого документа в його остаточному вигляді.

Висновки

В роботі розглянуто ключові етапи розробки автоматизованої системи в середовищі Microsoft Visual Studio, а також проведено перевірку її коректного функціонування в контексті обліку складських товарів і підтримки торговельних процесів. На основі тестування, яке охоплювало заповнення бази даних, виведення інформації у відповідні інтерфейсні вікна, зроблено висновок про стабільну та правильну роботу створеної системи. Розроблена система дозволяє значною мірою автоматизувати рутинні операції, знизити ризики, пов’язані з людськими помилками, а також забезпечити ефективніше використання трудових ресурсів підприємства шляхом їх переорієнтації на інші, більш важливі напрямки діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Марчук В. Є., Григорак М. Ю., Гармаш О. М., Овдієнко О. В. Складська логістика: навчальний посібник. — Київ: ОЛДІ-ПЛЮС, 2020. — 256 с.

2. Подра О. П., Гомза К. І. Сучасні технології автоматизації складської діяльності підприємств // Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку. — 2022. — № 2 (8). — С. 74–82.

3. Філь Н. Ю., Гавріш А. В. Автоматизація бізнес-процесів складського обліку // Матеріали конференції КІТ-2020. — Харків: ХНАДУ, 2020. — С. 8–10.

4. Торліна А. В. Автоматизація складських бізнес-процесів: бакалаврська робота. — Київ: НТУУ «КПІ», 2021. — 65 с.

5. Облік і оподаткування: науковий журнал. — 2024. — № 2. — С. 10–15.

6. Автоматизація складу і складського обліку з BAS: аналітичний огляд. — Київ: BrigIT, 2019.

Михайленко Павло Олександрович — студент групи 1АКІТР-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: forlenbro@gmail.com

Середа Катерина Янівна — студентка групи 1АКІТР-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sereda.kateryna.y@gmail.com

Науковий керівник: ***Юхимчук Марія Сергіївна*** — д-р техн. наук, професор, кафедра комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Mikhailenko Pavlo. — student of group 1AKITR-24m , Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia Ntional Technical University, Vinnytsia, email : forlenbro@gmail.com

Sereda Kateryna — student of group 1AKITR-24m, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sereda.kateryna.y@gmail.com

Yukhimchuk Maria — Doctor of Technical Sciences, Professor, Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.421.2, 631.528

Д. О. Гончарук
І. В. Богач

РОЗРОБКА СИСТЕМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ФІТООСВІТЛЕННЯ З ДИНАМІЧНИМ РЕГУЛЮВАННЯМ СПЕКТРУ НА ОСНОВІ ESP32-H2-MINI

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена розробці інтелектуальної системи керування світлодіодним освітленням для максимізації ефективності фотосинтетичних процесів у рослин. Система побудована на основі сучасного мікроконтролера ESP32-H2-MINI-1-N2 із вбудованою підтримкою бездротових протоколів зв'язку, що дозволяє створювати масштабовані мережі освітлювальних пристроїв. Представлено алгоритмічне забезпечення для прецизійного управління спектральними характеристиками світла, розроблене мовою C++, з можливістю адаптивного налаштування параметрів освітлення відповідно до біологічних потреб конкретних культур на різних стадіях вегетації.

Ключові слова: автоматизація, світлодіодне освітлення, фотосинтез, агротехнології, ESP32-H2, бездротовий зв'язок, спектральне керування, мікроконтролери, інтелектуальні системи.

Abstract

This thesis focuses on developing an intelligent LED lighting control system designed to maximize photosynthetic efficiency in plants. The system is built upon the advanced ESP32-H2-MINI-1-N2 microcontroller featuring integrated wireless communication protocols, enabling the creation of scalable lighting device networks. The work presents algorithmic solutions for precise spectral light control, implemented in C++, with adaptive parameter adjustment capabilities tailored to the biological requirements of specific crops across different vegetation stages.

Keywords: automation, LED lighting, photosynthesis, agricultural technologies, ESP32-H2, wireless communication, spectral control, microcontrollers, intelligent systems.

Вступ

Інтелектуальні системи автоматизованого освітлення відіграють ключову роль у сучасних агротехнологіях та контрольованому вирощуванні рослин, особливо для культур з підвищеними фотосинтетичними потребами. Застосування LED-технологій із динамічним регулюванням спектрального складу створює можливості для створення ідеальних світлових умов, що стимулює інтенсивний ріст, морфогенез та репродуктивні процеси у рослин.

Практична реалізація базується на використанні мікроконтролера ESP32-H2-MINI-1-N2 з інтегрованою підтримкою бездротового протоколу Zigbee. Програмне забезпечення розроблено на мові C++ у середовищі Arduino IDE, що забезпечує адаптивне управління світлодіодними модулями з можливістю оперативного коригування яскравості та спектральних характеристик випромінювання.

Результати дослідження

У процесі створення розумної системи автоматизованого освітлення для рослин було отримано ряд важливих технологічних досягнень, що підтверджують правильність вибраної концепції та перспективи її впровадження в різноманітних середовищах вирощування.

1.Обґрунтування технологічної основи. Фундаментальним рішенням стало використання мікроконтролера ESP32-H2-MINI-1-N2 як центрального елемента системи керування. Цей інноваційний чіп від Espressif Systems характеризується рядом вагомих переваг: інтегрована підтримка передових комунікаційних стандартів, включаючи Zigbee 3.0 та Bluetooth LE, що забезпечує функціонування як в локальних кластерах, так і в розподілених мережевих структурах. Крім того, архітектура ESP32-H2 включає енергооптимізований процесорний блок з мінімальним тепловим профілем і численними програмованими входами-виходами для підключення датчиків та актуаторів. Це істотно спрощує конструкцію та знижує потребу в додатковій периферії. Наявність сумісності з Arduino Framework створює можливості для швидкої розробки з використанням потужної екосистеми готових рішень.

2.Динамічне управління світловим спектром. Центральною особливістю системи є здатність до інтелектуального коригування спектрального розподілу випромінювання. Це досягається через інтеграцію мультиспектральних LED-елементів, керованих високочастотними PWM-контролерами мікроконтролера. Система реалізує біологічно обґрунтовану логіку освітлення: початкові етапи розвитку характеризуються домінуванням короткохвильового синього спектру для активації кореневого морфогенезу; активна вегетація супроводжується збалансованим поєднанням синьо-червоного випромінювання для максимізації фотосинтетичної ефективності; репродуктивна фаза передбачає акцент на червоній та дальньо-червоній областях для стимуляції генеративних процесів. Така методологія дозволяє відтворювати природні світлові цикли та оптимізувати фізіологічні відгуки рослин на штучне освітлення.

3.Мережева архітектура на базі Zigbee. Використання вбудованих можливостей Zigbee у ESP32-H2-MINI-1-N2 дозволило створити децентралізовану мережеву інфраструктуру, здатну інтегруватися в комплексні системи розумного землеробства. Ключові характеристики Zigbee-реалізації: мінімальна латентність та оптимізоване енергоспоживання; mesh-топологія з можливістю багатошляхової маршрутизації для розширення зони покриття; висока стійкість до збоїв завдяки самовідновлювальним властивостям мережі. Кожен модуль функціонує як активний вузол, здатний до передачі та ретрансляції інформації, що забезпечує гнучкість розгортання без необхідності фізичного з'єднання компонентів.

4.Програмне забезпечення та алгоритми. Мікропрограмне забезпечення створено на C++ з використанням Arduino Core, що забезпечує: високу продуктивність виконання та прямий доступ до апаратних ресурсів; ефективне використання доступних бібліотек для роботи з PWM, I²C, мережевими протоколами; оптимізацію використання пам'яті та розподіл обчислювальних завдань за пріоритетами; впровадження апаратних переривань для реагування на зовнішні події. Архітектура коду підтримує дистанційне оновлення через OTA-механізми, що дозволяє модернізувати функціональність без фізичного втручання.

5.Енергетична оптимізація. Система розроблена з особливим акцентом на мінімізацію енергоспоживання для забезпечення автономної роботи: інтелектуальне регулювання яскравості з урахуванням циркадних ритмів та рівня природного освітлення; застосування високоефективних LED-компонентів та енергооптимізованих мікросхем з підтримкою sleep-режимів; адаптивна частота моніторингу сенсорів залежно від динаміки параметрів середовища; селективна активація Zigbee-модуля виключно під час комунікаційних сесій. Результатом є досягнення оптимального співвідношення функціональності та енергетичної ефективності для тривалої безперервної експлуатації.

Висновки

Створена інтелектуальна система керування освітленням, побудована на платформі ESP32-H2-MINI-1-N2 із вбудованою підтримкою Zigbee, відзначається високими показниками продуктивності, адаптивності та потенціалом для розширення функціональності. Система забезпечує не лише динамічне регулювання світлової інтенсивності, а й формування персоналізованих спектральних профілів, точно налаштованих під специфічні фізіологічні вимоги рослин протягом різних стадій їх життєвого циклу. Це створює передумови для максимізації фотосинтетичної ефективності, що безпосередньо корелює з інтенсивністю розвитку, стійкістю до захворювань та продуктивністю сільськогосподарських культур.Впровадження LED-технологій з програмованим спектральним контролем забезпечує істотне зниження енергетичних витрат у порівнянні з конвенційними системами освітлення, зберігаючи при цьому високу світлову ефективність. Програмна архітектура на мові C++ створює фундамент для гнучкої кастомізації та інтеграції в комплексні системи автоматизації.Zigbee-функціональність відкриває можливості для включення системи в розгалужені IoT-екосистеми або інтеграції в масштабні платформи "розумного" агровиробництва. Це забезпечує централізоване управління множинними освітлювальними вузлами та дозволяє створювати синергетичні зв'язки з іншими компонентами автоматизації: системами зрошення, кліматичного контролю та сенсорного моніторингу.Перспективи розвитку системи включають інтеграцію датчиків мікрокліматичних параметрів (температурні, гігрометричні, фотометричні сенсори, аналізатори концентрації CO_2), а також створення мобільних інтерфейсів для дистанційного моніторингу та управління. Імплементація алгоритмів машинного навчання дозволить системі адаптивно модифікувати освітлювальні сценарії в режимі реального часу на основі аналізу зовнішніх факторів, видових особливостей рослин та їх

поточних потреб, трансформуючи систему в повністю автономне, самонавчальне та високоефективне рішення.Отже, розроблена платформа становить міцний технологічний фундамент для подальшого прогресу в галузі агротехнологічної автоматизації та приватного садівництва, відкриваючи нові горизонти для інноваційних підходів у рослинництві.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Espressif Systems – Офіційна документація ESP32-H2. URL: https://www.espressif.com/en/products/socs/esp32-h2 (дата звернення: 20.03.2025).
2. Zigbee Alliance – Zigbee Specification. URL: https://csa-iot.org/all-solutions/zigbee/ (дата звернення: 20.05.2025).
3. Arduino – PWM LED Control Tutorial/ URL: https://www.arduino.cc/en/Tutorial/PWM (дата звернення: 20.05.2025).
4. Photosynthetic Efficiency and Light Spectrum for Plant Growth. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0098847220300936 (дата звернення: 20.05.2025).
5. IoT системи автоматичного освітлення для рослин URL: https://randomnerdtutorials.com/esp32-smart-grow-light/ (дата звернення: 20.05.2025).

Гончарук Денис Олегович – здобувач вищої освіти групи АКІТР-23мс, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ymenyaysya2042@gmail.com

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com

Honcharuk Denys Olehovich – student of ACITR-23MC group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ymenyaysya2042@gmail.com

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com

УДК 681.3.07

М. В. Барабан
О. О. Гордієнко

АВТОМАТИЗОВАНА СИСТЕМА З ПІДБОРУ КОМП'ЮТЕРНИХ КОМПЛЕКТУЮЧИХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В роботі розглядається процес розробки автоматизованої системи, яка забезпечує підбір сумісних комп'ютерних комплектуючих відповідно до вимог користувача. Проаналізовано сучасні проблеми при ручному виборі конфігурацій, запропоновано архітектурне рішення, а також описано алгоритмічну складову роботи системи.
Ключові слова: комп'ютер, комплектуючі, інформаційна технологія.

Abstract
The paper examines the development process of an automated system designed to select compatible computer components based on user requirements. Current issues related to manual configuration selection are analyzed, an architectural solution is proposed, and the algorithmic component of the system's operation is described.
Keywords: computer, components, information technology.

Вступ

Індивідуальне збирання комп'ютера стало поширеною практикою серед користувачів, які прагнуть отримати оптимальне співвідношення ціни, продуктивності та функціональності при купівлі комп'ютерної техніки. Але для цього необхідно мати певні знання в таких предметних областях, як електроніка, схемотехніка, архітектура комп'ютерів. Проте навіть досвідчені користувачі часто стикаються з проблемами несумісності окремих комплектуючих. У зв'язку з цим актуальною є задача створення інформаційної технології автоматизації процесу підбору апаратного забезпечення, яка дозволить мінімізувати людський фактор та зекономити час на вибір оптимальної конфігурації комп'ютера [1].

Розробка інтерфейсу та структури сайту

При самостійному виборі конфігурації комп'ютера користувач має враховувати цілу низку технічних параметрів, які безпосередньо впливають на сумісність та ефективність роботи всієї системи.

Спочатку необхідно впевнитись, чи сумісна материнська плата, яку обирає користувач, з певним процесором. Кожен процесор має специфічний тип роз'єму (сокет), до якого він підключається. Материнська плата повинна підтримувати відповідний сокет, а також мати сумісний чипсет, що забезпечує підтримку обраної моделі процесора та його функціоналу (наприклад, розгін, підтримка PCIe, інтегрованої графіки тощо). Далі необхідно врахувати такі важливі параметри, як тип і частота оперативної пам'яті. Обрана материнська плата повинна підтримувати той самий тип оперативної пам'яті, який планується встановити (наприклад, DDR4 чи DDR5), а також мати відповідні слоти для її установки. Нехтування такими важливими параметрами може призвести до зниження продуктивності або взагалі до неможливості запуску системи [2].

Обрані комплектуючі повинні фізично відповідати розмірам корпусу, в який їх планує монтувати користувач. Форм-фактор материнської плати (ATX, microATX, Mini-ITX) має бути сумісним з типом корпусу. Також потрібно враховувати габарити відеокарти, блоку живлення, систем охолодження та інших компонентів, щоб уникнути нестачі простору під час монтажу комп'ютерних комплектуючих.

Кожен компонент майбутнього комп'ютера має свою енергоспоживну характеристику. Важливо правильно розрахувати сумарне споживання всієї системи, включаючи процесор, відеокарту, накопичувачі та інші периферійні пристрої. Блок живлення повинен мати достатню потужність із запасом (зазвичай це +20..+30%) та відповідні роз'єми для підключення всіх компонентів системи [3].

Сучасна комп'ютерна техніка має потужні обчислювальні можливості. Але разом із тим і зростає нагрівання всіх її компонентів. Тож розміри кулера процесора, кількість вентиляторів, їхня продуктивність і рівень шуму всієї системи охолодження — все це впливає на стабільність роботи комп'ютера та комфорт користувача. У компактних корпусах важливо враховувати висоту процесорного кулера та довжину відеокарти, щоб уникнути проблем із встановленням.

Але це далеко не всі обмеження, яких необхідно дотримуватися. Будь-який компонент комп'ютерної техніки є окремим, незалежним і універсальним у своєму класі. Але для того, щоб уся система функціонувала як єдине ціле, всі її складові мають бути сумісними. Відеокарта повинна бути сумісною з материнською платою за інтерфейсом (наприклад, PCI Express 4.0 чи 5.0), а також відповідати вимогам щодо енергоживлення. Крім того, потрібно перевірити наявність достатньої кількості роз'ємів живлення, розширювальних слотів та портів для підключення інших пристроїв до материнської плати [4].

Брак технічного досвіду або знань у галузі комп'ютерного апаратного забезпечення може призвести до вибору несумісних або неефективних комплектуючих. Це, у свою чергу, спричиняє додаткові витрати на заміну компонентів, затримки у збиранні системи та потенційні труднощі під час експлуатації. Саме тому автоматизовані системи підбору комплектуючих стають важливим інструментом, що допомагає уникнути помилок і підвищує якість кінцевого продукту.

Інформаційна технологія автоматизованого підбору комп'ютерних комплектуючих буде спроєктована за модульним принципом, що забезпечує її гнучкість, масштабованість та можливість подальшого оновлення і вдосконалення. Кожен функціональний модуль відповідає за окремий етап роботи, що дозволяє легко адаптувати її до нових вимог або змін ринку комплектуючих.

Модуль бази даних комплектуючих є ядром системи і містить структуровану інформацію про всі доступні компоненти: процесори, материнські плати, оперативну пам'ять, накопичувачі, відеокарти, блоки живлення, корпуси, системи охолодження тощо. Для кожного елементу зберігаються його технічні характеристики: тип сокету, підтримувані стандарти пам'яті, кількість і тип роз'ємів, габарити, потужність споживання, рейтинг продуктивності та інші важливі параметри.

Логічний модуль перевірки сумісності буде здійснювати автоматичну перевірку технічної сумісності між окремими обраними комплектуючими. Наприклад, перевіряється відповідність сокету процесора до роз'єму на материнській платі, підтримка обраного типу оперативної пам'яті, відповідність форм-факторів, обмеження по енергоспоживанню, а також можливість фізичного встановлення компонента в обраний корпус.

Інтерфейс користувача буде реалізовано у вигляді веб-додатку, де користувач задає вхідні параметри — бажаний тип використання ПК (офісний, ігровий, серверний, графічна станція тощо), бюджет, переваги щодо брендів, вимоги до тиші, дизайну, розмірів тощо.

На основі введених параметрів інформаційна технологія формує оптимальні конфігурації ПК, дотримуючись принципів сумісності, продуктивності та розміру бюджету. Алгоритм підбору буде реалізовано у вигляді звичайних фільтрів і правил логіки (rule-based systems).

Завдяки такій структурі інформаційної технології підтримується можливість додавання нових функцій, наприклад, перевірку наявності комплектуючих у магазинах, розрахунок приблизної вартості або симуляцію продуктивності конфігурації в різних застосунках.

Висновок

Розробка інформаційної технології автоматизованого підбору комп'ютерних комплектуючих дозволяє ефективно вирішити проблеми, пов'язані з ручним підбором конфігурацій, і підвищити якість обслуговування в сфері продажу комп'ютерної техніки. Подальший розвиток такої технології може включати інтеграцію з онлайн-магазинами, розширення функціоналу за допомогою штучного інтелекту та персоналізацію рекомендацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Тхір І.Л., Калушка В.П., Юзьків А.В. Посібник користувача ПК. Третє видання. — Тернопіль: "Підручники та посібники", 2006. -1024с.
2. 3DMark − Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/3DMark
3. Мельник А.О. Архітектура комп'ютера . Наукове видання. – Луцьк: Волинська обласна друкарня, 2008. – 470 с.

4. Шимон О. М. Лекція №1. Апаратне та програмне забезпечення ПК.: Конспект лекцій; Житомирський держ. унів. ім. І. Франка. – Житомир, 2006 – 17с.:Режим доступу: http://eprints.zu.edu.ua/18/1/Konspect_modul_1_Windows.pdf

Барабан Марія Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Гордієнко Олександр Олександрович – студент факультету інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Baraban Mariia – PhD, Associate Professor of the Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Hordiienko Oleksandr – student of the Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.8

В.В. Коваленко
М.С. Юхимчук

ДОСЛІДЖЕННЯ СТІЙКОСТІ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ОПАЛЕННЯМ У СМАРТ-БУДИНКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Для об'єктивного оцінювання якості функціонування моделі автоматизованої системи управління необхідно провести її детальний аналіз. Одним із головних етапів такого аналізу є вивчення стійкості системи. Актуальність обраної теми зумовлена потребою забезпечення надійної та ефективної роботи автоматизованих систем у «розумних» будинках. У даній роботі здійснено аналіз стійкості системи управління опаленням у смарт-будинку з використанням програмного середовища ***Scilab/Xcos/Flt****, що дозволяє моделювати та досліджувати динамічну поведінку системи.*

Ключові слова: автоматизація, стійкість, система, забезпечення, аналіз, смарт-будинок.

Abstract

For an objective assessment of the quality of functioning of the automated control system model, it is necessary to conduct a detailed analysis of it. One of the main stages of such an analysis is the study of system stability. The relevance of the chosen topic is due to the need to ensure reliable and efficient operation of automated systems in smart homes. In this paper, we analyze the stability of the heating control system in a smart home using the Scilab/Xcos/Flt software environment, which allows modeling and studying the dynamic behavior of the system.

Keywords: automation, sustainability, system, provision, analysis, smart home.

Вступ

На сучасному етапі розвитку технологій значну увагу приділяють методам та моделям автоматизованого управління процесами у «розумному» будинку. У цій роботі розглядається система автоматизованого керування опаленням, у якій застосовується нечіткий регулятор. Аналіз стійкості подібних систем є предметом зацікавлення широкого кола фахівців у галузях науки й техніки. В умовах постійного зростання вартості енергоносіїв автоматизовані рішення для смарт-будинків дозволяють підвищити енергоефективність. Для досягнення цієї мети необхідним є вивчення стійкості систем управління з метою оптимізації споживання ресурсів та зменшення витрат. Імітаційне моделювання автоматизованої системи управління опаленням у «розумному» будинку з контролером, що є аналогом нечіткого регулятора, виконано в середовищі **Scilab/Xcos/Flt**. Побудована модель, реалізована за допомогою цього інструментарію, наведена на рисунку 1. Для створення імітаційної моделі було розроблено спеціальну бібліотеку блоків, яка охоплює основні елементи системи управління опаленням: блок вхідних даних, регулятор, нагрівальний елемент, а також модулі, що представляють сам будинок і окремі приміщення.

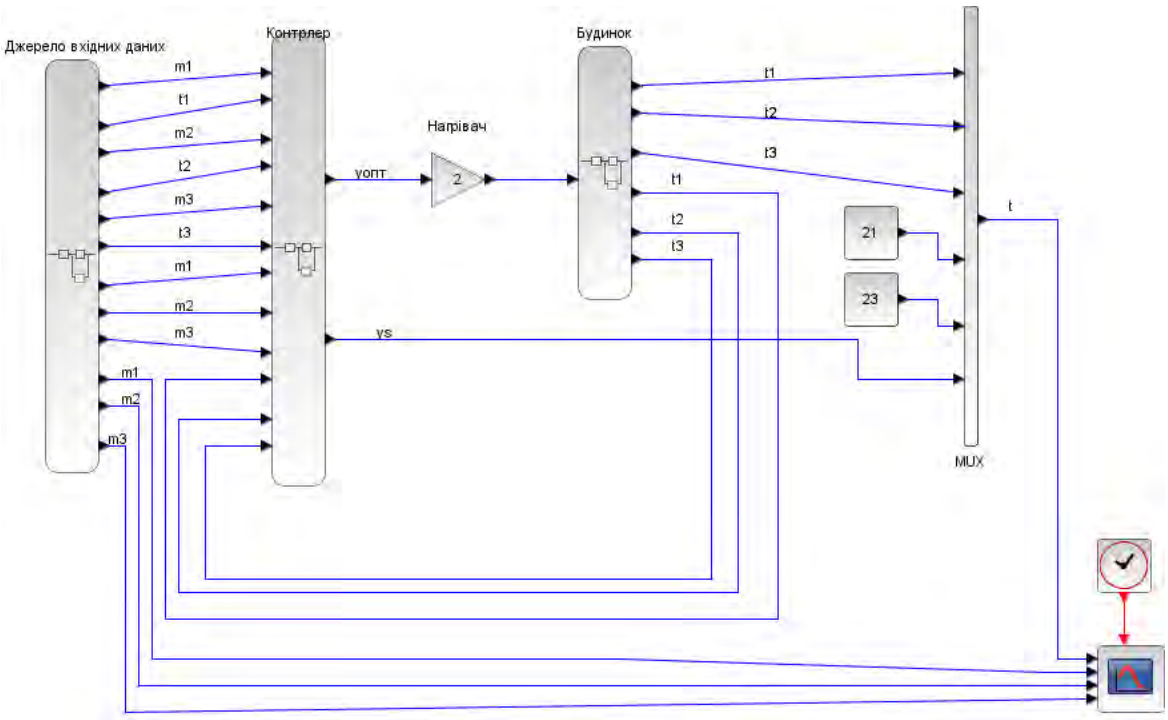

Рисунок 1 – Імітаційна модель автоматизованої системи управління опаленням у «розумному» будинку в системі Scilb/Xcos

де t_1, t_2, t_3 – задані температури в приміщеннях;
m_1, m_2, m_3 – сигнали сенсорів руху, які визначають стан системи.
$y_{опт}$ – бажана температура;
y_s – середня температура;
t – вихідна температуру.

Джерело вхідних даних, представлений на рисунку 2, що складається з елементів: SampleCLK, RAND_m, Hystheresis та CONST_m.

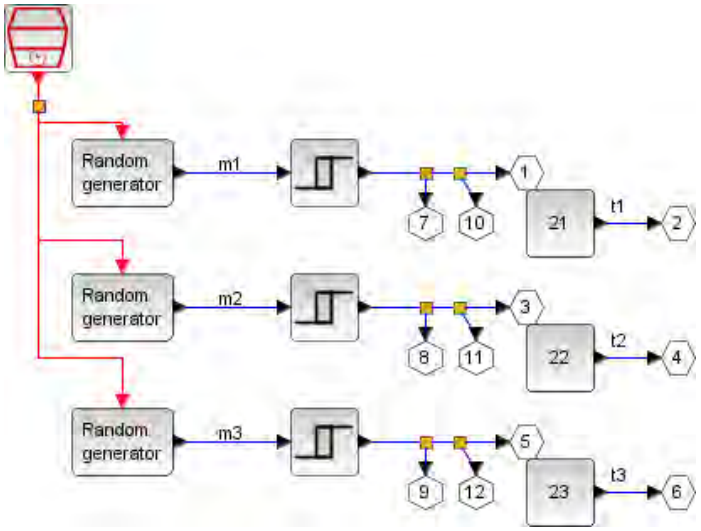

Рисунок 2 – Джерело вхідних даних

Блок SampleCLK (рисунок 2) в схемі є синхронним. Синхронізм здійснюється за рахунок двох різних методів обчислення на етапі компіляції.

Перший спосіб грунтується на застосуванні годин, які безпосередньо пов'язані з лічильником і які активують блок вибору подій. Годинники працюють у відповідності з наступним правилом. Якщо всі блоки мають однаковий зсув часу, тоді частота годин є функція періоду, і зміщення годин одного цього зсуву. Якщо зміщення є різними, то частота ходу годинника це функція періоду і зміщення, і зміщення годин дорівнює нулю. Параметри блоку: Sample time (Час вибірки) = 5, Offset (Зсув) = 2 .

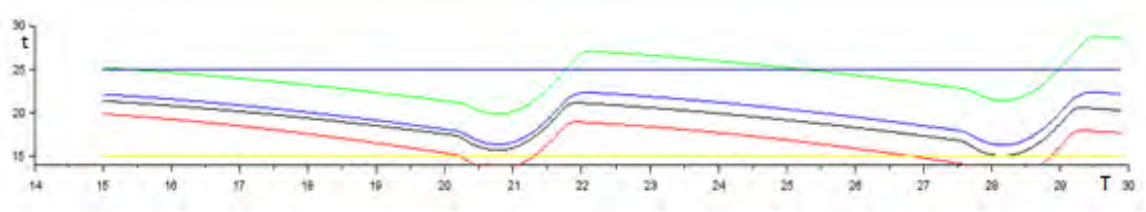

Рисунок 3 – Моделювання при зміні значень блоків нагрівання та охолодження

Отже, на даному рисунку 3 представлено стійку модель системи управління опаленням у «розумному» будинку на якій представлено зміну температури в кожній кімнаті (червона, синя, зелена лінія) та загальну температуру (голуба лінія).

Висновок

Таким чином, імітаційне моделювання автоматизованої системи управління опаленням у «розумному» будинку, де використовується нечіткий регулятор, дало змогу дослідити динамічні властивості системи в умовах, наближених до реального часу, включаючи можливість її адаптації та навчання. Результати моделювання свідчать про стійкість системи: вона демонструє низький рівень енергоспоживання, незначні відхилення параметрів та підвищену енергоефективність. Аналіз графіків підтверджує, що модель зберігає рівноважний стан і має здатність повертатися до нього після дії зовнішніх збурень, що є ознакою її стійкості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Merabet G. H., Essaaidi M., Ben Haddou M., et al. Intelligent Building Control Systems for Thermal Comfort and Energy-Efficiency: A Systematic Review of Artificial Intelligence-Assisted Techniques // *arXiv preprint*. – 2021. – arXiv:2104.02214. – URL: https://arxiv.org/abs/2104.02214
2. Mohamed I. Stability Analysis for Smart Homes Energy Management System with Delay Consideration // *International Journal of Engineering and Advanced Technology (IJEAT)*. – Vol. 4, No. 3, 2015. – P. 224–229. – URL: https://www.researchgate.net/publication/271293714
3. Gupta S., Prasad R. Stability Analysis and Control Design of Fuzzy Systems using Scilab Package // *International Journal of Computer Applications*. – Vol. 47, No. 11, 2012. – P. 1–6. – URL: https://www.researchgate.net/publication/247158129
4. Kazmi H., et al. Automated Modelling of Residential Buildings and Heating Systems Using Smart Grid Monitoring Data // *Energy and Buildings*. – Vol. 224, 2020. – Article 110252. – URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0378778820318119
5. Zhang J., Li Y., Chen X. Improving the Ambient Temperature Control Performance in Smart Homes // *Sensors (Basel)*. – Vol. 21, No. 2, 2021. – Article 457. – URL: https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7826738/

Коваленко Віталій Вікторович – студент групи 2АКІТР-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vitalik.kovalenko.2003@gmail.com

Юхимчук Марія Сергіївна – д.т.н., доцент, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: umc1987@vntu.edu.ua

Kovalenko Vitalii Viktorovych - student of group 2AKITR-24m, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: vitalik.kovalenko.2003@gmail.com

Yukhymchuk Mariia Serhiivna - Doctor of Technical Sciences, Associate Professor, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: umc1987@vntu.edu.ua

УДК 004.9+574

В. Є. Копняк[1]
В. Б. Мокін[1]

ПОРІВНЯННЯ МОДЕЛЕЙ LSTM ТА GRU ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ЗАЛИШКІВ У БУСТИНГОВІЙ ГЕТЕРОСКЕДАСТИЧНІЙ EGARCH-МОДЕЛІ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

Здійснено порівняльний аналіз моделей LSTM та GRU для прогнозування залишків у бустинговій гетероскедастичній моделі EGARCH. Результати показали, що LSTM забезпечує кращу точність, ніж GRU на прикладі прогнозування концентрації пилу Сахари в атмосферному повітрі м. Вінниці за даними мережі громадського моніторингу EcoCity.

Ключові слова: прогнозування часових рядів, бустинг, гетероскедастична модель, модель LSTM, модель GRU, прогнозування якості атмосферного повітря, пил Сахари, EcoCity.

Abstract

A comparative analysis of LSTM and GRU models for forecasting residuals in the boosting heteroskedastic EGARCH model was carried out. The results showed that LSTM provides better accuracy than GRU on the example of forecasting the concentration of Sahara dust in the atmospheric air of Vinnytsia, according to the data of the EcoCity public monitoring network.

Keywords: time series forecasting, boosting, heteroskedastic model, LSTM model, GRU model, air quality forecasting, Sahara dust, EcoCity.

Вступ

У статті [1] було здійснено побудову бустингової гетероскедастичної EGARCH-моделі (бустингова кооперація гетероскедастичної моделі і дерев рішень) для оцінювання дисперсії ряду даних щодо якості атмосферного повітря, а також застосовано LSTM-модель для прогнозування залишків з метою підвищення точності прогнозу. Однак, відкритим залишилось питання чи є модель LSTM (з англ. "Long Short-Term Memory" – довга короткочасна пам’ять) оптимальним вибором, адже для прогнозування залишків, ще популярною є модель GRU (з англ. "Gated Recurrent Unit" - керований рекурентний блок) [2].

Мета дослідження – порівняння точності моделей LSTM та GRU для прогнозування залишків бустингової гетероскедастичної EGARCH-моделі на прикладі моделювання поширення пилу Сахари в атмосферному повітрі м. Вінниці весною 2024 р., наведеного у статті [1] та у ноутбуці [3]. Дані для цього прикладу отримано з датасету [4], який наповнений даними, отриманими із системи «Кабінет дослідника» з використанням авторизованого доступу від ВНТУ до даних моніторингу якості атмосферного повітря від громадського проєкту EcoCity та україно-чеського проєкту «Чисте повітря для України» [5].

Результати дослідження

У Kaggle побудовано 2 ноутбуки [3, 6] на Python для моделювання концентрації пилу Сахари за показником «PM1» в атмосферному повітрі м. Вінниця весною 2024 р.:

- «Sahara's Dust in UA: Boosting EGARCH + LSTM»
- «Sahara's Dust in UA: Boosting GARCH + GRU»

На рис. 1 наведено результати прогнозування за моделями LSTM, GRU, а у таблиці 1 – точність прогнозування за метриками RMSE (з англ. "Root Mean Squared Error" - корінь середньоквадратичної помилки), R^2 score (коефіцієнт детермінації), MAPE ("Mean Absolute Percentage Error" - середня абсолютна відносна похибка).

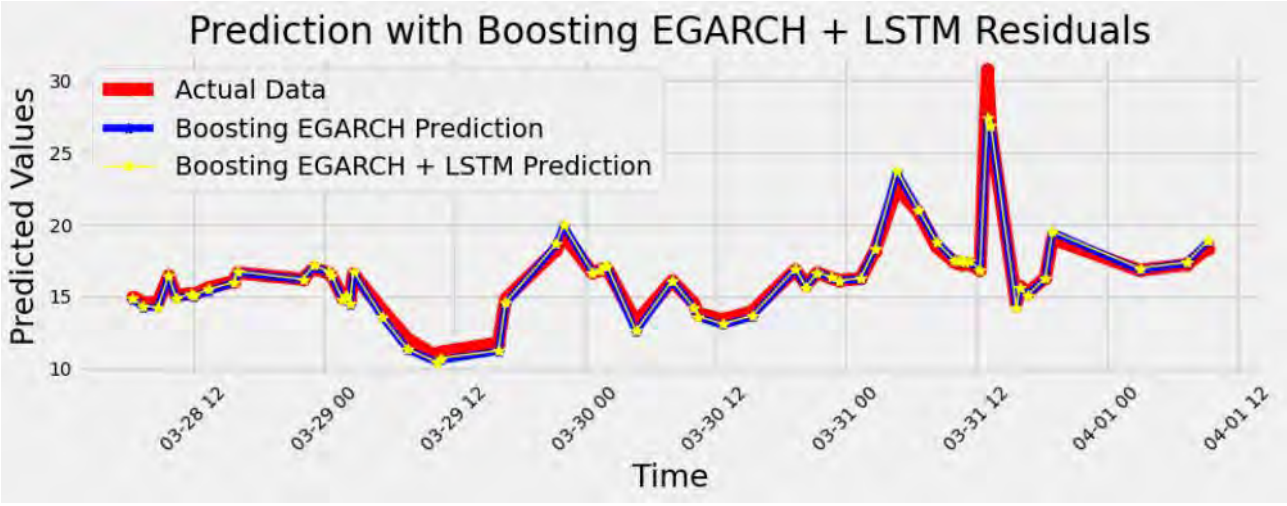

а)

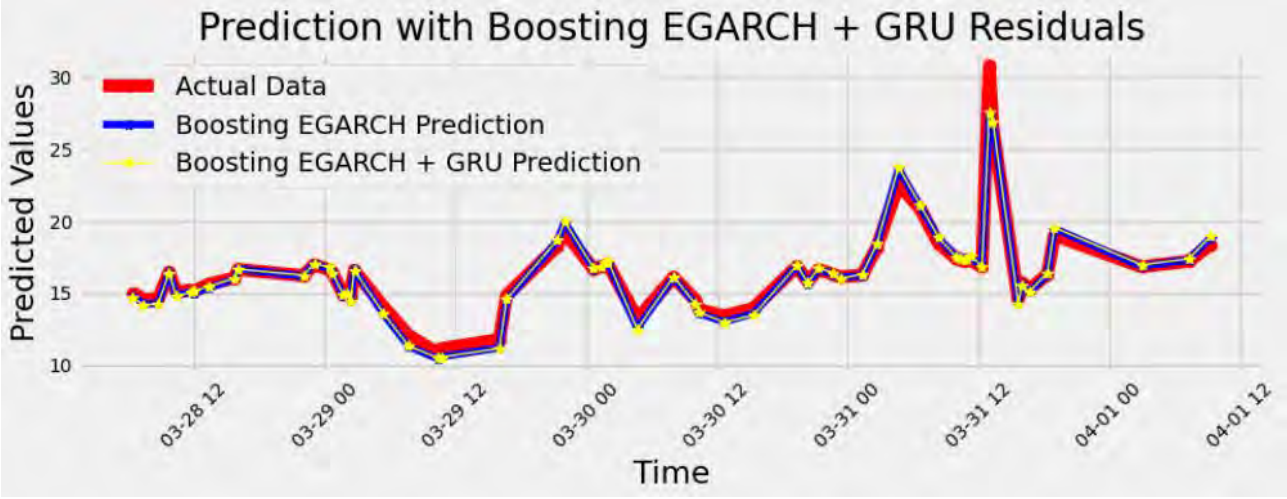

б)

Рис. 1. Результат прогнозування концентрації пилу «PM1» в атмосферному повітрі м. Вінниця весною 2024 р. за бустинговою гетероскедастичною моделлю EGARCH та моделями LSTM (а) та GRU (б) для прогнозування залишків

Таблиця 1 – Точність прогнозування залишків бустингової гетероскедастичної EGARCH-моделі за моделями LSTM та GRU

Назва моделі	RMSE	R^2 score	MAPE
Boosting EGARCH + LSTM	0,520504	0,970454	0,015607
Boosting EGARCH + GRU	0,531728	0,969166	0,017449
Boosting EGARCH (базова)	0,525977	0,969829	0,015924

Як показує аналіз, модель GRU забезпечує нижчу точність та адекватність, ніж модель LSTM, отже вибір моделі у статті [1] був оптимальним.

Висновки

Проведено порівняння моделей LSTM та GRU для прогнозування залишків бустингової гетероскедастичної EGARCH-моделі зі статті [1], що довело оптимальність моделі LSTM за всіма метриками.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Копняк В. Є., Мокін В. Б., Жуков С. О., Варчук І. В., Скринник Т. В., Метод бустингу гетероскедастичних моделей для прогнозування концентрацій пилу Сахари в атмосферному повітрі України, Наукові праці ВНТУ [Електронний ресурс]. Вип. 2, Лип 2024. Режим доступу: doi https://doi.org/10.31649/2307-5376-2024-2-28-38

2. Наука про дані: машинне навчання та інтелектуальний аналіз даних : електронний навчальний посібник комбінованого (локального та мережевого) використання [Електронний ресурс] / В. Б. Мокін, М. В. Дратований – Вінниця : ВНТУ, 2024. – 258 с. – Режим доступу: https://docs.vntu.edu.ua/card.php?id=8163

3. Mokin Vitalii. Kopniak Volodymyr. Sahara's Dust in UA: Boosting EGARCH + LSTM, June 2024, Kaggle Notebook, URL: https://www.kaggle.com/code/vbmokin/sahara-s-dust-in-ua-boosting-egarch-lstm
4. Mokin Vitalii, Shmundiak Dmytro, Kopniak Volodymyr. Air Quality Monitoring from EcoCity, May 2024, Kaggle Dataset. URL: https://www.kaggle.com/datasets/vbmokin/air-quality-monitoring-from-ecocity
5. Eco-City. Громадський моніторинг стану якості повітря [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://reborn.eco-city.org.ua/.
6. Mokin Vitalii. Kopniak Volodymyr. Sahara's Dust in UA: Boosting GARCH + GRU, June 2025, Kaggle Notebook, URL: https://www.kaggle.com/code/vbmokin/sahara-s-dust-in-ua-boosting-garch-gru

Копняк Володимир Євгенович — аспірант кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, vkopnyak@gmail.com
Мокін Віталій Борисович – д-р. техн. наук, проф., завідувач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

Kopniak Volodymyr Y. – Postgraduate student of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, vkopnyak@gmail.com
Mokin Vitalii B. – Dr. tech. Sciences, Prof., Head of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua

УДК 004.8+556

К.О. Бондалєтов[1]
В.Б. Мокін[1]

РОЗРОБЛЕННЯ ПРОСТОРОВО-ЗВАЖЕНОГО КРИТЕРІЮ ГЕОПРИВ'ЯЗКИ ПРИРОДНОМОВНИХ ТЕКСТІВ ДО МАСИВІВ ВОД

[1]Вінницький національний технічний університет, Україна

Анотація

У роботі розглядається проблема автоматичної геоприв'язки природомовних текстів до масивів вод. Попередні дослідження показали необхідність враховувати просторовий аспект географічних назв для покращення точності роботи. З цією метою розроблено новий просторово-зважений критерій на основі адаптації методу TF-IDF до просторової прив'язки даних (Multiplicity-Length Term with Inverse Spatial Object Frequency). Таким чином поєднуємо оцінку унікальності просторових геоназв та їх просторову протяжність з конкретними водними масивами. За рахунок комплексного аналізу суттєво підвищується точність процесу автоматичної прив'язки.

Ключові слова: геоприв'язка текстів, масиви вод, просторовий аналіз, TF-IDF, штучний інтелект

Abstract

The paper considers the problem of automatic georeferencing of natural language texts to water bodies. Previous studies have shown the need to take into account the spatial aspect of geographical names to improve the accuracy of the work. For this purpose, a new spatially weighted criterion has been developed based on the adaptation of the TF-IDF method to spatial data referencing (Multiplicity-Length Term with Inverse Spatial Object Frequency). Thus, we combine the assessment of the uniqueness of spatial geonames and their spatial extent with specific water bodies. Due to the complex analysis, the accuracy of the automatic referencing process is significantly increased.

Keywords: text georeferencing, water bodies, spatial analysis, TF-IDF, artificial intelligence.

Вступ

У попередніх дослідженнях [1, 2, 3] розглянуто проблему інтелектуальної автоматизації прив'язки довільних текстів до масивів вод (МВ) на прикладі р. Південний Буг. Хоча такі методи демонструють ефективність, у них є певні недоліки. Наприклад, як cosine_similarity, так і Jaccard-міра, не розглядають питання проєкції географічних назв на лінійну вісь водних масивів (на усереднену течію основної річки), оскільки всі згадки топонімів прирівнюються між собою, що призводить до нехтування фактичною протяжністю цих об'єктів, через що підвищується ризик топономічної полісемії.

Метою дослідження є підвищення точності просторової прив'язки природомовних текстів до масивів вод, через адаптацію одного з найбільш ефективних методів семантичної прив'язки TF-IDF до задачі просторової прив'язки текстів. Ми пропонуємо модифікований критерій Multiplicity-Length Term with Inverse Spatial Object Frequency (далі – MLT-ISOF), що оснований на урахуванні довжини проєкцій геоназв на лінійні осі масивів вод (усереднену течію річки).

Методика

Для реалізації запропонованого критерію встановимо наступні вхідні дані:

- $M = \{M_i\}$ – множина масивів вод із довжинами лінійних осей L_i;
- $G = \{G_j\}$ – множина географічних назв із довжинами проєкцій $L_{g(i,j)}$ на лініїні осі відповідних M_i;

- $L_{g(i,j)}$ - відображає, яку частину масиву вод M_i охоплює геоназва, та чи охоплює довшу відстань, ніж має лінійна вісь заданого масиву вод;
- $T = \{T_k\}$ – множина довільних текстів, що містять слова з G.

Для адаптації TF-IDF вводяться дві складові – Multiplicity-Length Term (1), де замість частоти терміна у документі використовується просторова кратність довжини топоніма до лінійної осі масиву вод, а замість кількості документів Inverse Spatial Object Frequency представляє кількість просторових об'єктів, на яких зустрічається топонім, що враховує просторові характеристики.

Для кожної пари «масив – геоназва» (M_i, G_j) визначаємо MLT через r:

$$MLT_{i,j} = \begin{cases} r \times \dfrac{L_i}{L_{g(i,j)}}, & \text{якщо } L_{g(i,j)} > L_i, \\ r, & \text{якщо } L_{g(i,j)} \le L_i, \end{cases}$$

де – r кількість входжень G_j у тексті, L_i це – довжина лінійної осі масиву M_i, а $L_{g(i,j)}$ – довжина проєкції G_j на лінійну вісь масиву M_i.

Отже, за умови, що проєкція топоніму більш протяжна, ніж лінійна вісь масиву вод, тоді її вага множиться на коефіцієнт співвідношення довжин, інакше вагою є кількість згадувань геоназви.

ISOF це – просторовий аналог класичного IDF, який відображає унікальність G_j:

$$ISOF_j = \log\frac{N}{n_j},$$

де N – загальна кількість масивів вод у річці, а n_j – к-ть масивів, до яких належить географічна назва G_j . Таким чином, поширені топоніми, що присутні у багатьох масивах (наприклад, «водосховище»), мають меншу вагу, а вищі значення $ISOF_j$ вказують на рідкісніші топоніми.

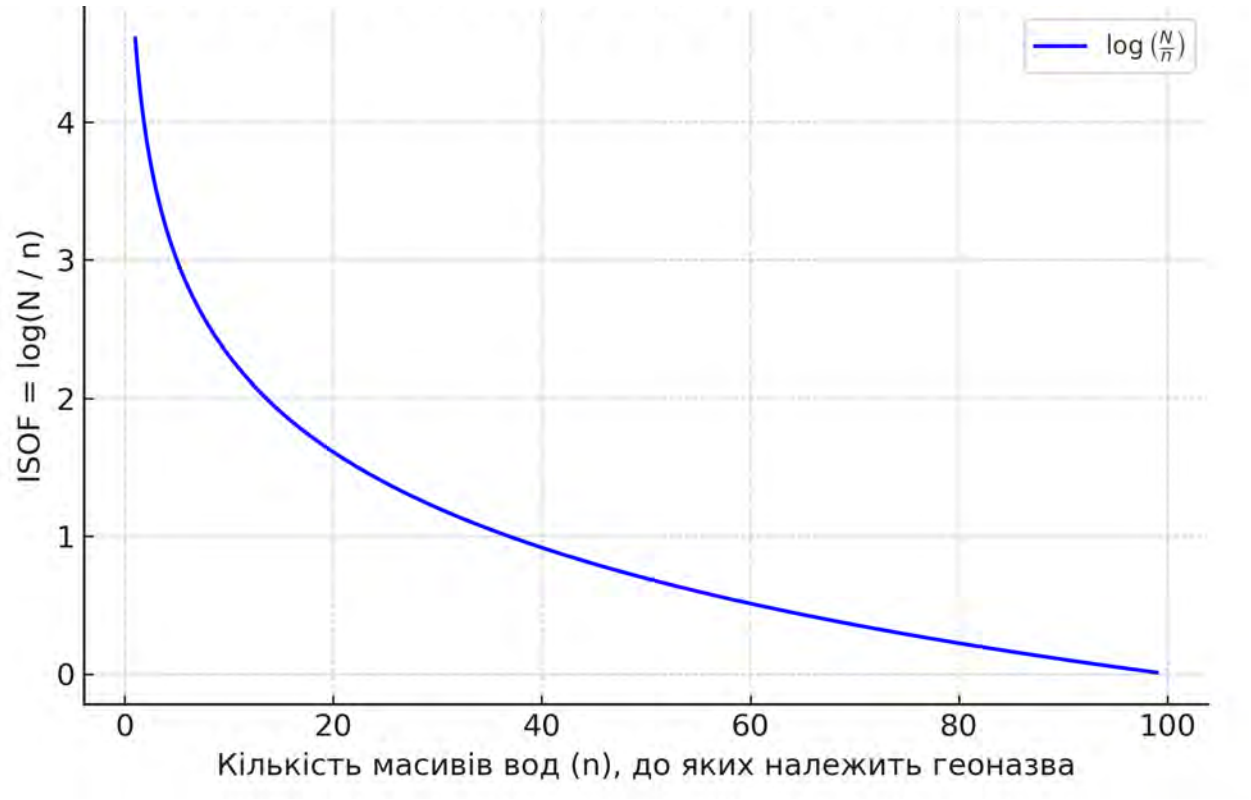

Рис.1 – Залежність $ISOF$ від к-ті МВ, до яких належить геоназва

Визначимо зв'язок між текстом та масивом вод, обчисливши інтегральний показник, що і є аналогом TF-IDF для просторової задачі:

$$MLT - ISOF_{i,j} = MLT_{i,j} \times ISOF_j.$$

Алгоритм застосування

1. $G^T = \{G_j | G_j \in T\}, \quad G_j \subseteq G,$

2. $MLT - ISOF_{i,j} = \begin{cases} MLT_{i,j} \times ISOF_j, & G_j \in M_i, \\ 0, & G_j \notin M_i, \end{cases}$

3. $S_i = \sum_{j \in G^T} MLT - ISOF_{i,j},$

4. $M^* = \{M_i | S_i = \max(S_1, S_2, \dots, S_n)\},$

де M^* - множина масивів вод з максимальною оцінкою релевантності, до яких прив'язується текст новин.

Висновки

В даному досліджені запропоновано новий критерій MLT-ISOF для покращення точності прив'язки природомовних текстів до масивів вод, завдяки використанню просторових параметрів та враховування фактичної протяжності лінійних проєкцій геоназв на усереднену течію річки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Мокін В. Б., Бондалєтов К. О., Крижановський Є. М., і Караваєв В. О. Метод аугментації текстів про стан масивів вод на основі інтелектуальної прив'язки до багатозв'язних геоінформаційних систем іменованих сутностей, Вісник Вінницького політехнічного інституту, вип. 3, с. 55–65, Черв. 2023. URL: https://doi.org/10.31649/1997-9266-2023-168-3-55-65.
2. Мокін В.Б., Бондалєтов К.О. Інтелектуальні методи видобування ключових словосполучень із тексту для побудови онтологічних моделей інформаційно-пошукових систем. С. 197-199. – Режим доступу: https://itgip.org/wp-content/uploads/2022/11/tezy_70.pdf. Інформаційно-комунікаційні технології та сталий розвиток: колективна монографія за матеріалами XXI Міжнародної науково-практичної конференції (14-16 листопада 2022 р.). Київ, 2022. ТОВ «Видавництво «стон», 2022, 242. URL: https://itgip.org/kolektivna-monografiya-za-materialam
3. Бондалєтов, Костянтин, AND Мокін, Віталій. "Інтелектуальна автоматизація геоприв'язки повідомлень з соцмереж до масивів вод за допомогою зваженої JACCARD-міри" ВНТКП ВНТУ. Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації (2025): н. стор. Веб-ресурс. 13 Jun. 2025

Бондалєтов Костянтин Олегович — аспірант кафедри системного аналізу та інформаційних технологій ВНТУ; e-mail: bondaletov.k@gmail.com;

Мокін Віталій Борисович — д-р техн. наук, професор, завідувач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій ВНТУ; e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua;

Bondalietov Kostiantyn O. — Post-graduate student of the Chair of System Analysis and Information Technologies VNTU, e-mail: bondaletov.k@gmail.com;

Mokin Vitalii B. — Dr. Sc. (Eng.), Professor, Head of the Chair of System Analysis and Information Technologies VNTU, e-mail: vbmokin@vntu.edu.ua;

УДК 004.415.2, 004.414.23, 004.451.48

І. В. Богач
В. В. Слободиський

ТЕСТУВАННЯ WEB-ЗАСТОСУНКІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ JHIPSTER НА ПРИКЛАДІ СИСТЕМИ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ КІНОТЕАТРУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто підходи до тестування веб-застосунків, створених із використанням платформи JHipster, на прикладі системи для управління ресурсами кінотеатру. Проведено аналіз засобів, що застосовуються для перевірки працездатності бекенд- та фронтенд-компонентів: JUnit і MockMvc – для модульного та інтеграційного тестування REST API, Testcontainers – для перевірки взаємодії з базою даних PostgreSQL, Cypress – для наскрізного тестування інтерфейсу користувача. Особливу увагу приділено перевірці логіки авторизації, бронювання квитків, обробки оплат, обліку товарів і обробки повідомлень через Kafka. Запропоновано структуру автоматизованого тестового покриття, що забезпечує надійність і контроль якості програмного забезпечення на всіх рівнях.

Ключові слова: *JHipster, тестування, REST API, JUnit, Cypress, кінотеатр.*

Abstract

The paper examines testing approaches for web applications developed using the JHipster platform, based on the example of a cinema resource management system. The study highlights methods for validating both backend and frontend components: JUnit and MockMvc for unit and integration testing of REST APIs, Testcontainers for testing PostgreSQL interactions, and Cypress for end-to-end user interface testing. Particular focus is given to verifying core processes such as authentication, ticket booking, payment handling, inventory tracking, and Kafka-based message processing. A structured automated testing strategy is proposed to ensure software reliability and quality across all system layers.

Keywords: *JHipster, testing, REST API, JUnit, Cypress, cinema.*

Вступ

У сучасних умовах цифрової трансформації забезпечення якості програмного забезпечення є критичним чинником для успішного впровадження інформаційних систем. Особливо це стосується веб-застосунків, які функціонують у багатокористувацькому середовищі, оперують великою кількістю даних у реальному часі та взаємодіють із зовнішніми сервісами. Системи для управління ресурсами кінотеатрів є прикладом таких застосунків, де важливою є коректність виконання бізнес-логіки, надійність обробки замовлень, стійкість до збоїв та захищеність персональних даних клієнтів.

Використання платформи JHipster [1] для розробки веб-застосунку на основі технологій Java та Spring Boot [2] забезпечує гнучку архітектуру, що дозволяє застосовувати сучасні підходи до тестування на всіх рівнях – від модульних і інтеграційних перевірок до наскрізного тестування користувацьких сценаріїв. У даній роботі розглянуто практичні аспекти тестування такого застосунку з акцентом на перевірку основної функціональності системи управління кінотеатром, зокрема бронювання квитків, обліку ресурсів, обробки оплат та управління персоналом.

Результати дослідження

Під час дослідження було проведено тестування веб-застосунку для управління ресурсами кінотеатру, створеного на основі технологій JHipster, Spring Boot [2] та React. Було реалізовано комплексний підхід, що включає кілька рівнів перевірок: модульне (JUnit, Jest), інтеграційне (Spring Test), а також наскрізне тестування інтерфейсів користувача (Cypress) [3].

Модульні тести дозволили оцінити працездатність окремих компонентів системи, таких як сервіси обробки бронювань, обчислення вартості квитків, оновлення даних про залишки снеків та

автентифікації користувачів. Результати тестування підтвердили коректну реалізацію бізнес-логіки та забезпечили швидке виявлення помилок ще на етапі розробки.

Під час інтеграційних тестів було перевірено взаємодію REST API застосунку з базою даних PostgreSQL [4], зовнішніми сервісами Kafka для асинхронних повідомлень, а також перевірено роботу механізмів JWT-автентифікації [5]. Використання Spring Test дозволило переконатися в надійності реалізації взаємодії між компонентами застосунку, виявити потенційні проблеми із транзакціями та перевірити стабільність роботи системи під навантаженням.

Наскрізне тестування за допомогою Cypress охопило типові сценарії роботи кінцевого користувача: вибір і бронювання місць, оформлення платежів, управління ресурсами та адміністрування персоналу. Результати тестів показали високу стабільність веб-інтерфейсу, правильність валідації даних, зручність користування застосунком та відповідність вимогам замовника.

У рамках дослідження виконано тестування серверної частини веб-застосунку для управління ресурсами кінотеатру, реалізованого за допомогою JHipster, Spring Boot та React. Тестування охоплювало кілька аспектів, зокрема: генерацію документації Javadoc, перевірку стилю коду за допомогою Checkstyle [6], модульні та інтеграційні тести із застосуванням JUnit, а також вимірювання покриття коду за допомогою JaCoCo [7].

Було перевірено відповідність проєкту вимогам щодо документування, в результаті чого успішно згенеровано Javadoc. Перевірка стилю коду за допомогою Checkstyle показала відсутність порушень, що свідчить про дотримання стандартів написання Java-коду та високий рівень його структурованості.

Проведено модульне тестування основних компонентів бекенду, зокрема сутностей, DTO-об’єктів та маперів (MapStruct) [8]. Всього виконано 87 модульних тестів, які пройшли успішно без помилок та зауважень. Це підтверджує коректність реалізації основних сутностей, таких як фільми, зали, місця, квитки, співробітники тощо.

Інтеграційне тестування охоплювало взаємодію REST API та внутрішніх сервісів, включаючи сервіси автентифікації (JWT-токени), управління користувачами та взаємодію із системою повідомлень Kafka. В результаті виконання 305 інтеграційних тестів не було виявлено жодної помилки, що свідчить про стабільність роботи серверної частини та високий рівень надійності взаємодії між компонентами застосунку.

Додатково були виявлені незначні попередження MapStruct щодо неповних мапінгів полів, які не впливають критично на роботу системи, але є підставою для подальшого вдосконалення проєкту.

Результат комплексного тестування, що зображено на рисунку 1, серверної частини підтвердило належну якість реалізації веб-застосунку та готовність до подальшого впровадження у виробниче середовище.

Рис. 1. Результати тестування серверної частини системи управління ресурсами кінотеатру

Зокрема було проведено комплексне модульне та інтеграційне тестування серверної частини програмного продукту із використанням інструментарію, який підтримує обрана технологія розробки. Було виконано перевірку покриття тестами, яка включає виконання інформаційних, стилістичних, модульних, документаційних і інтеграційних тестів за допомогою Maven та JUnit. Результати покриття тестами програмного коду серверної частини наведено на рисунку 2.

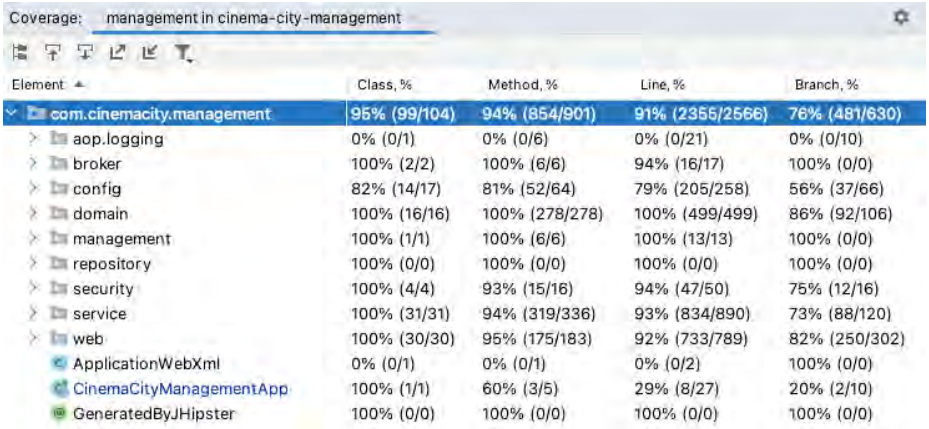

Element	Class, %	Method, %	Line, %	Branch, %
com.cinemacity.management	95% (99/104)	94% (854/901)	91% (2355/2566)	76% (481/630)
aop.logging	0% (0/1)	0% (0/6)	0% (0/21)	0% (0/10)
broker	100% (2/2)	100% (6/6)	94% (16/17)	100% (0/0)
config	82% (14/17)	81% (52/64)	79% (205/258)	56% (37/66)
domain	100% (16/16)	100% (278/278)	100% (499/499)	86% (92/106)
management	100% (1/1)	100% (6/6)	100% (13/13)	100% (0/0)
repository	100% (0/0)	100% (0/0)	100% (0/0)	100% (0/0)
security	100% (4/4)	93% (15/16)	94% (47/50)	75% (12/16)
service	100% (31/31)	94% (319/336)	93% (834/890)	73% (88/120)
web	100% (30/30)	95% (175/183)	92% (733/789)	82% (250/302)
ApplicationWebXml	0% (0/1)	0% (0/1)	0% (0/2)	100% (0/0)
CinemaCityManagementApp	100% (1/1)	60% (3/5)	29% (8/27)	20% (2/10)
GeneratedByJHipster	100% (0/0)	100% (0/0)	100% (0/0)	100% (0/0)

Рис. 2. Результати покриття тестами серверної частини CI/CD системи управління ресурсами кінотеатру

В результаті виконання тестів усі перевірки завершились успішно, без виявлених помилок. Загалом було виконано 305 тестів, з яких жоден не завершився помилкою чи винятком. Це свідчить про стабільність реалізованої бізнес-логіки, належне функціонування взаємозв'язків між сутностями та коректну роботу REST-контролерів. Було протестовано класи, які охоплюють ключові аспекти бізнес-домену, зокрема Ticket, Movie, Schedule, Sale, Customer, Inventory, а також сервіси, мапери та DTO-моделі.

Для перевірки покриття коду тестами використовувався модуль jacoco, який забезпечив генерацію звітів щодо охоплення. Підсумкове значення покриття для всіх класів склало 81% за рядками коду, 88,9% за методами та 56,1% за гілками умов. Це свідчить про те, що більшість логіки системи піддано автоматичному тестуванню. Особливо високого покриття досягнуто в пакетах web.rest, service, domain, security, де охоплення перевищує 90%.

Деякі пакети, зокрема aop.logging та service.api.dto, ще не мають реалізованих тестів, що відкриває можливість для подальшого підвищення надійності проєкту шляхом покращення тестового покриття.

Загалом результати тестування підтверджують відповідність серверної частини вимогам до якості, забезпечують основу для впровадження CI/CD процесів та дозволяють із впевненістю перейти до розгортання і супроводу програмного продукту.

Таким чином, застосування комплексного підходу до тестування веб-застосунку на базі JHipster підтвердило його ефективність і забезпечило високий рівень якості та надійності роботи системи для управління ресурсами кінотеатру.

Висновки

У ході дослідження підтверджено ефективність застосування комплексного тестування для веб-застосунку системи управління ресурсами кінотеатру, створеного з використанням JHipster. Модульні, інтеграційні та наскрізні тести забезпечили перевірку основної бізнес-логіки, взаємодії з базою даних, механізмів автентифікації та користувацьких сценаріїв.

Результати показали високу стабільність системи: виконано понад 300 успішних тестів, а покриття коду склало понад 80%, що свідчить про надійність реалізації. Виявлені незначні зони без тестового покриття окреслюють потенціал для подальшого удосконалення.

Таким чином, обрані підходи до тестування підтвердили якість програмного продукту та його готовність до впровадження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. JHipster Documentation. URL: https://www.jhipster.tech/documentation-archive/v8.0.0/ (Дата звернення: 05.06.2025)
2. Spring Boot Reference Documentation. URL: https://docs.spring.io/spring-boot/docs/current/reference/html/ – (Дата звернення: 05.06.2025)
3. Cypress Documentation. URL: https://docs.cypress.io/ (Дата звернення: 05.06.2025)
4. PostgreSQL Official Documentation. URL: https://www.postgresql.org/docs/ (Дата звернення: 05.06.2025)
5. Auth0. JSON Web Token Introduction. URL: https://auth0.com/docs/secure/tokens/json-web-tokens (Дата звернення: 05.06.2025)
6. Checkstyle – Check Java Code Style. URL: https://checkstyle.sourceforge.io/ (Дата звернення: 05.06.2025)
7. JaCoCo Java Code Coverage Library. URL: https://www.eclemma.org/jacoco/ (Дата звернення: 05.06.2025)
8. MapStruct Documentation. URL: https://mapstruct.org/documentation/stable/reference/html/ (Дата звернення: 05.06.2025)

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com

Слободиський Владислав Віталійович – здобувач вищої освіти групи 1ІСТ-21б, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: sloboda55@gmail.com

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com

Slobodyskyi Vladyslav Vitaliiovych – student of 1ICT-21b group, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sloboda55@gmail.com

УДК 004.738.5, 681.586, 621.391

В. В. Чумак
І. В. Богач

РОЗРОБКА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ СЕНСОРНОЇ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ МІКРОКЛІМАТУ З МОБІЛЬНИМ КЕРУВАННЯМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено процес створення сенсорної системи моніторингу мікроклімату з функцією мобільного керування на базі мікроконтролера ESP32-H2-1-N2. Описано вибір енергоощадних сенсорів, реалізацію прошивки на C++ в середовищі PlatformIO (Visual Studio Code), та побудову Android-додатку для взаємодії з пристроєм через Bluetooth Low Energy. Система дозволяє відстежувати температуру, вологість повітря та вологість ґрунту в режимі реального часу. Наведено результати тестування.

Ключові слова: мікроклімат, BLE, Android, ESP32-H2-1-N2, автоматизація, сенсори, енергозбереження.

Abstract

The paper presents the development of an intelligent microclimate monitoring sensor system with mobile control, based on the ESP32-H2-1-N2 microcontroller. The system integrates low-power sensors, a C++ firmware developed in PlatformIO (Visual Studio Code), and an Android application for Bluetooth Low Energy communication. It monitors air temperature, humidity, and soil moisture in real time. Testing results are provided.

Keywords: microclimate, BLE, Android, ESP32-H2-1-N2, automation, sensors, low-power.

Вступ

Управління мікрокліматом у системах догляду за рослинами є ключовим фактором для підтримки стабільних умов росту. Сучасні рішення потребують автономності, точності вимірювань та зручного керування — зокрема, за допомогою мобільного застосунку. У роботі реалізовано систему, що включає апаратну частину (сенсори, мікроконтролер, батарейне живлення) та Android-додаток, який дозволяє в реальному часі відслідковувати параметри середовища.

Метою даної роботи є розробка сенсорної системи з використанням мікроконтролера ESP32-H2-MINI-1-N2 та компонуванням з ефективними сенсорами: SHTC3-TR-10KS для точного збору кліматичних даних, NE555DR для реалізації керування імпульсами в схемах зрошення та SN74LVC1G04DCKR для цифрової обробки сигналів.

Результати дослідження

Система була реалізована на базі ESP32-H2-MINI-1-N2. Основні компоненти:

- ESP32-H2-1-N2 — мікроконтролер з Bluetooth Low Energy, підтримкою енергозберігаючих режимів та Arduino Core;
- SHTC3-TR-10KS — цифровий сенсор температури та вологості з I²C-інтерфейсом;
- NE555DR — таймер, використаний як елемент для вимірювання вологості ґрунту за принципом частотного генератора;
- Акумулятор Li-Ion та схема контролю заряду (TP4056);
- Android-додаток — написаний мовою Kotlin у середовищі Android Studio, дозволяє зчитувати дані з ESP32-H2-1-N2 через BLE, виводити параметри на екран і в перспективі реалізовувати керування поливом.

Основні переваги проєкту:

- Висока точність вимірювання кліматичних параметрів;
- Енергоощадна архітектура прошивки з підтримкою deep sleep;
- Зручне керування та спостереження через мобільний додаток;
- Гнучка модульна структура коду — можливість масштабування;
- Реальна перевірка працездатності в умовах домашньої теплиці.

Принципова схема пристрою наведена на рисунку 1.

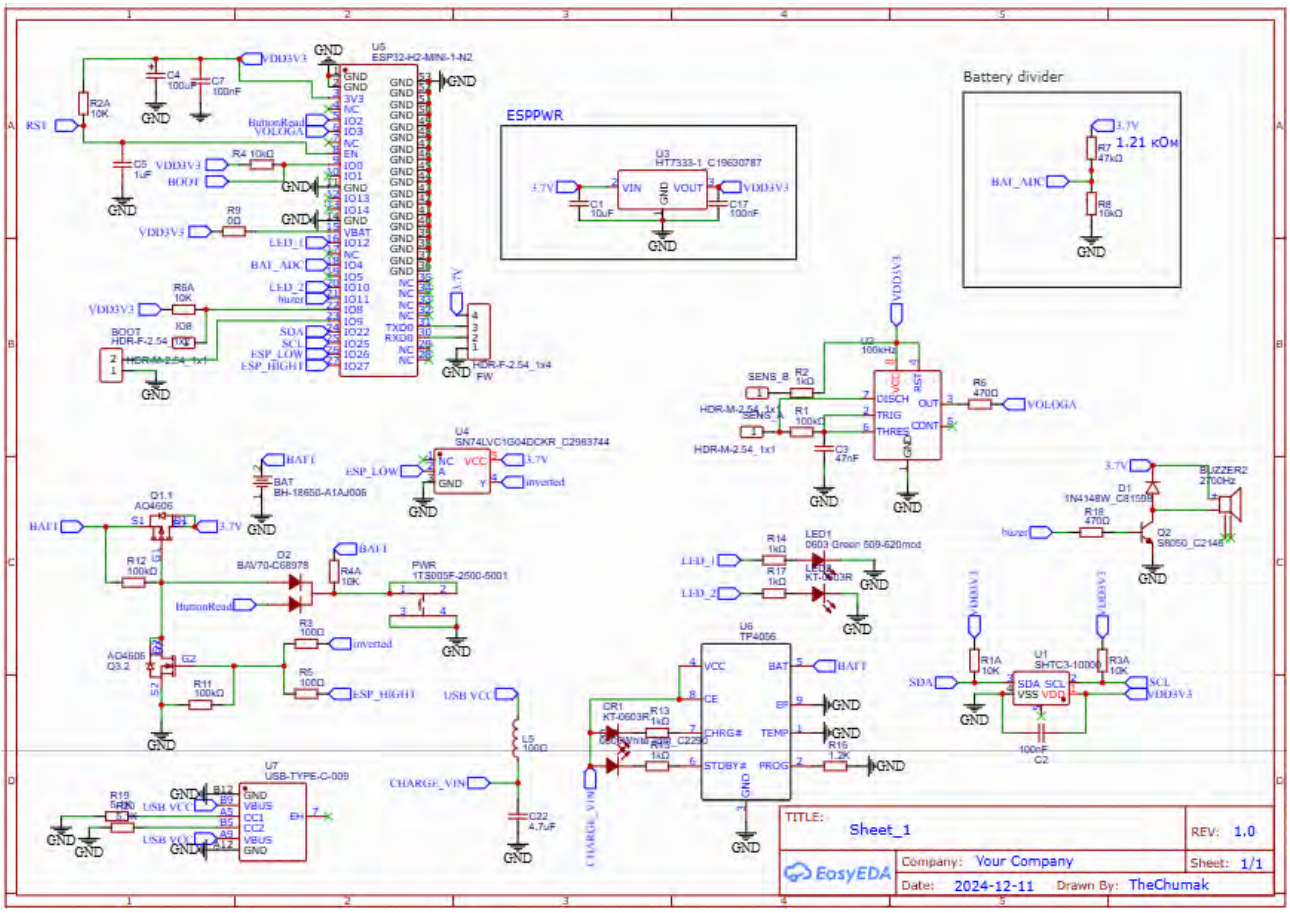

Рис. 1 – Принципова схема пристрою

Висновки

Отримана система забезпечує моніторинг мікроклімату в режимі реального часу та дозволяє користувачу контролювати стан середовища через Android-додаток. У подальшому планується додати графіки зміни параметрів, сповіщення про критичні значення та автоматизоване керування поливом. Система має потенціал для побутового використання, а також для вбудування в більші аграрні рішення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Espressif Systems. **ESP32-H2 Datasheet.** 2023. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.espressif.com/en/products/socs/esp32-h2

2. Sensirion AG. **SHTC3 Humidity and Temperature Sensor Datasheet.** – 2021. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.sensirion.com

3. Texas Instruments. **NE555DR Datasheet.** – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.ti.com/product/NE555

4. Arduino Documentation. **Arduino Core for ESP32.** – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://docs.arduino.cc

5. GitHub. **NimBLE-Arduino Library.** – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://github.com/h2zero/NimBLE-Arduino

6. Android Developers. **Bluetooth Low Energy Guide.** – 2024. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://developer.android.com/guide/topics/connectivity/bluetooth/ble-overview

7. Adafruit Learning System. **Using SHTC3 with Arduino.** – 2023. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://learn.adafruit.com

Чумак Вадим Володимирович – здобувач вищої освіти групи 3АКІТР-23мс, кафедра автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: vadim2003sv@gmail.com.

Богач Ілона Віталіївна – к.т.н., доцент кафедри автоматизації та інтелектуальних інформаційних технологій, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

Chumak Vadim Volodymyrovych – student of group 3AKITR-23ms, Department of Automation and Intelligent Information Technologies, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vadim2003sv@gmail.com

Bogach Ilona Vitaliivna – Associate Professor of Automation and Intelligent Information Technologies Department, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilona.bogach@gmail.com.

УДК 004.6

М. О. Верчинська
О. О. Войцеховська

РОЗВІДУВАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ АНАЛІЗУ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ СТРЕСУ У СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ МЕТОДАМИ МАШИННОГО НАВЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена підготовці та розвідувальному аналізу даних для подальшого використання для інформаційної технології аналізу та прогнозування стресу у студентів закладів вищої освіти методами машинного навчання. Було проведено аналіз датасету та його ознак.

Ключові слова: розвідувальний аналіз даних, машинне навчання, інформаційна технологія, стрес, студенти, прогнозування, заклад вищої освіти.

Abstract

The work is devoted to the preparation and exploratory analysis of data for further use in the information technology of analysing and predicting stress in students of higher education institutions using machine learning methods. The dataset and its features were analysed.

Keywords: exploratory data analysis, machine learning, information technology, stress, students, prediction, higher education institution.

Вступ

Проблема стресу серед студентів закладів вищої освіти набуває особливої актуальності в умовах трансформації сучасної освітньої системи, що супроводжується інтенсивним навчальним навантаженням, соціально-економічною нестабільністю, інформаційним перевантаженням та активним впровадженням цифрових технологій. Регулярне перебування у стресових станах негативно позначається на психоемоційному стані студентської молоді, знижує рівень академічної мотивації, концентрацію уваги та загальну ефективність навчання [1,2].

Серед основних чинників, що провокують стрес у студентів, виділяють інтенсивне академічне навантаження, часті іспити, фінансову нестабільність, невизначеність щодо майбутнього, занижену самооцінку та соціальну ізоляцію. У деяких випадках стрес може виконувати роль стимулу до дії, однак здебільшого він призводить до емоційного виснаження, зниження працездатності та порушення психічної рівноваги.

У процесі навчання студенти часто втрачають мотивацію, що проявляється у зниженні зацікавленості до освітнього процесу, відмові від відвідування занять, пасивності у громадському житті закладу освіти, а також у зниженні академічних результатів. Стрес розглядається як негативна емоційна реакція на зовнішні чинники, хоча в помірних дозах він може бути важливим компонентом особистісного розвитку [3,4].

Вплив стресу проявляється у широкому спектрі психологічних і фізіологічних симптомів: порушення когнітивних функцій (концентрації, пам’яті), емоційна нестабільність, а також соматичні реакції організму. Усвідомлення складної природи стресу, а також впровадження сучасних підходів машинного навчання відкривають нові можливості для ідентифікації груп ризику та формування персоналізованих стратегій втручання. Такі стратегії спрямовані на підвищення рівня психологічної стійкості студентів і полегшення процесу їхньої адаптації до академічного середовища [5].

Актуальність цієї теми зумовлена необхідністю своєчасного виявлення та попередження негативних психоемоційних наслідків, які можуть мати довгостроковий вплив на якість освіти та добробут студентів. За умов воєнного стану, нестабільного інформаційного середовища та змін у форматах навчання (змішане, дистанційне), проблема набуває ще більшої гостроти.

У зв’язку з цим на перший план виходить потреба у впровадженні ефективних цифрових рішень для моніторингу, аналізу та прогнозування рівня стресу серед студентів. Інформаційні технології, зокрема алгоритми машинного навчання, дозволяють виявляти приховані взаємозв’язки між різними факторами стресу та формувати інтелектуальні системи підтримки прийняття рішень у сфері студентського добробуту.

Результати дослідження

Для проведення аналізу було обрано набір даних, що має назву «Student Stress Factors: A Comprehensive Analysis» та опублікований користувачем «Chhabii» та має відкритий доступ для загального використання на платформі Kaggle [6]. Даний датасет містить дані про фактори стресу 1100 студентів, а саме: психологічні фактори (рівень тривожності, самооцінка, історія психічного здоров'я, депресія), фізіологічні фактори (головний біль, кров’яний тиск, якість сну, проблеми з диханням), соціальні фактори (соціальна підтримка, тиск однолітків, позакласна діяльність, булінг), академічні фактори (академічна успішність, навчальне навантаження, стосунки викладача і студента, проблеми майбутньої кар'єри), фактори навколишнього середовища (рівень шуму, умови проживання, безпека, базові потреби). На рисунку 1 наведено фрагмент датасету «Student Stress Factors: A Comprehensive Analysis», що включає 21 ознаку.

	anxiety_level	self_esteem	mental_health_history	depression	headache	blood_pressure	sleep_quality	breathing_problem
0	14	20	0	11	2	1	2	4
1	15	8	1	15	5	3	1	4
2	12	18	1	14	2	1	2	2
3	16	12	1	15	4	3	1	3
4	16	28	0	7	2	3	5	1

Рис. 1. Приклад ознак, що містить набір даних

Даний датасет включає у себе такі змінні:

- Anxiety_level: рівень тривоги;
- Self_esteem: самооцінка;
- Mental_health_history: історія психічного здоров’я;
- Depression: депресія;
- Headache: головний біль;
- Blood_pressure: кров'яний тиск;
- Sleep_quality: якість сну;
- Breathing_problem: проблеми з диханням;
- Noise_level: рівень шуму;
- Living_conditions: умови проживання;
- Safety: безпека;
- Basic_needs: базові потреби;
- Academic_performance: успішність;
- Study_load: навчальне навантаження;
- Teacher_student_relationship: стосунки між викладачем та студентом;
- Future_career_concerns: майбутня кар’єра;
- Social_support: соціальна підтримка;
- Peer_pressure: тиск з боку однолітків;
- Extracurricular_activities: позакласна активність;
- Bullying: булінг;
- Stress_level: рівень стресу (цільова ознака).

Проведено попереднє очищення даних. Підготувавши дані створимо для них матрицю кореляції, що дасть змогу виявити явну залежність та зв’язки між різними параметрами та ознаками (рис.2) [7,8].

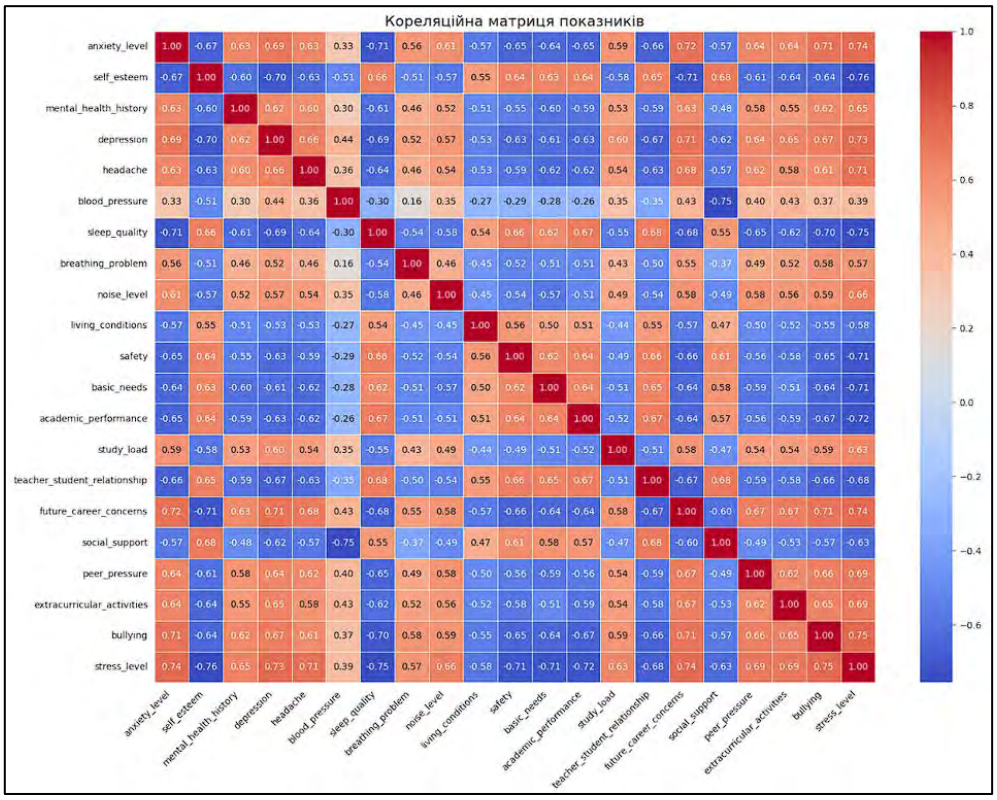

Рис. 2. Кореляційна матриця

Кореляційна матриця, представлена на рисунка 2, ілюструє взаємозв'язки між різними факторами життя студентів та рівнем стресу. Отже, найбільш впливовими факторами, що збільшують ймовірність виникнення стресу, є: рівень тривоги (Anxiety_level), депресія (Depression), булінг (Bullying), головний біль (Headache), історія психічного здоров'я (Mental_health_history), занепокоєння щодо майбутньої кар'єри (Future_career_concerns). У той час, такі аспекти, як висока самооцінка (Self_esteem), хороша академічна успішність (Academic_performance) та позитивні взаємини з викладачами (Teacher_student_relationship), понижують рівень стресу. Виявлені кореляції будуть використані для створення моделі машинного навчання, що допоможе точніше прогнозувати рівень стресу студентів.

Далі візуально відобразимо кількість наявних даних, відповідно до окремих параметрів (рис. 3) [9,10].

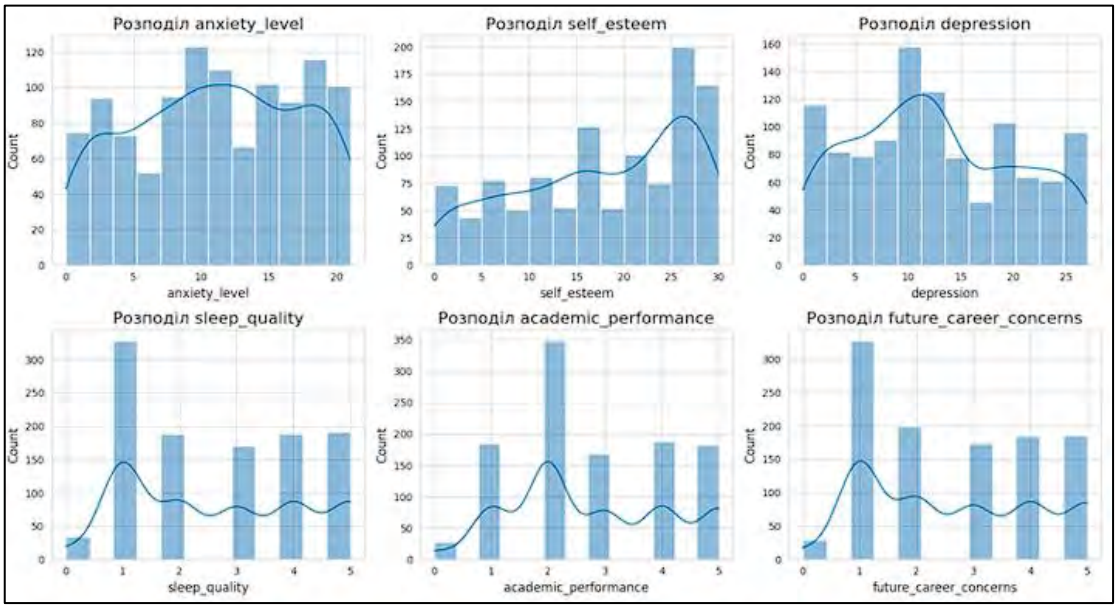

Рис. 3. Візуалізація кількості даних у вибірці по ознаках

Аналізуючи наведені графіки, ми можемо побачити, що значна частина студентів демонструє середній рівень тривожності. Однак, варто звернути увагу на те, що існує також суттєва кількість студентів, які мають високий показник тривоги. Це підкреслює важливість та актуальність проблем психічного здоров'я студентів. Також значна частина студентів має відносно високий рівень самооцінки. Але, наявність окремих груп з нижчою самооцінкою вказує на потребу в психологічній підтримці студентів. Аналізуючи результати візуалізації рівня депресії можемо бачити, що значна частина студентів, страждає від помірного рівня депресії, накладена крива, вказує на три основних максимумів, що говорить про різний рівень депресії студентів. На графіку також зображено дані рівня якості сну студенті, понад 300 студентів оцінюють свою якість сну як «1». Це вказує на те, що велика кількість студентів має проблеми зі сном. Згідно даними графіку, близько 350 студентів мають оцінку успішності «2», що свідчить про середній рівень академічної успішності. Цей показник є важливим, він демонструє, що студенти потребують додаткової підтримки та уваги з боку навчального закладу. У представленому графіку, близько 320 студентів оцінюють свій рівень занепокоєння майбутньою кар'єрою на рівні «2». Це свідчить про те, що певна кількість студентів демонструє мінімальний, але помітний ступінь тривоги щодо цього питання.

Далі проаналізуємо вплив окремих факторів на рівень стресу студентів. Ці візуалізації дають змогу оцінити, які саме змінні мають найбільшу вагу при класифікації рівня стресу та виявити закономірності їх взаємозв'язку.

На рисунку 4 зображено важливість ознак академічного чинника.

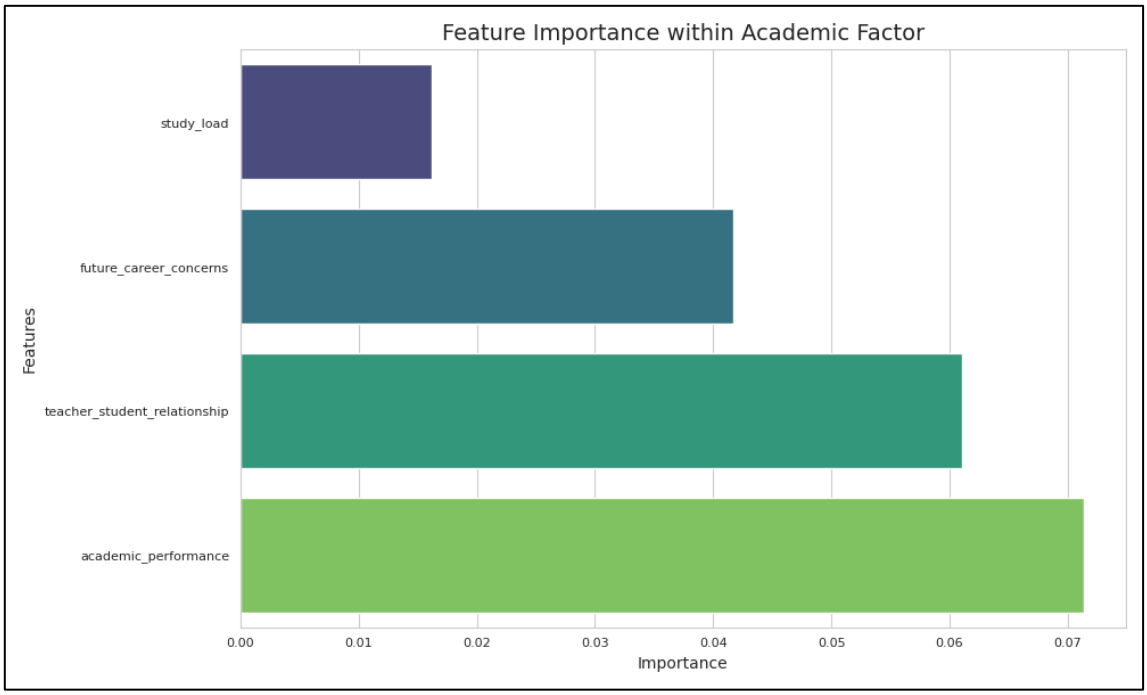

Рис. 4. Важливість ознак академічного чинника

Аналіз діаграми показує, що найбільшу вагу у структурі академічного чинника на рівень стресу має успішність (academic performance), це свідчить про те, що саме рівень навчальних досягнень студентів найбільше впливає на студентський стрес. На другому місці за значущістю перебувають стосунки між викладачем та студентом (teacher students relationship), що вказує на суттєвий вплив якості взаємин між викладачем і студентом на ймовірність виникнення стресу. Ознака майбутня кар'єра (future career concerns) має дещо нижчий рівень важливості, проте залишається значущим фактором. Найменш впливовою ознакою виявилося навчальне навантаження (study load), що може бути наслідком адаптації студентів до освітнього навантаження.

Проаналізуємо важливість ознак фізіологічних чинників, представлених на рисунку 5.

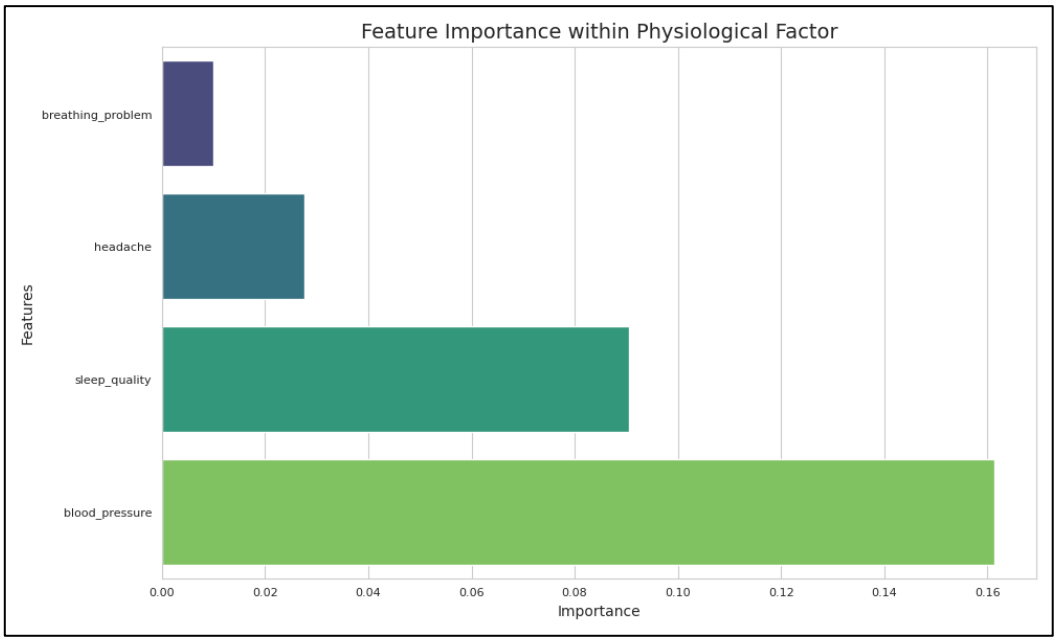

Рис.5. Важливість ознак фізіологічних чинників

Як видно з рисунка 5, кров'яний тиск (blood pressure) має найбільше значення важливості, близько 0,16. Це свідчить про те, що кров’яний тиск є найбільш значущою ознакою серед представлених на рівень стресу у студентів. Якість сну (sleep quality) посідає друге місце за важливістю, це вказує на значний внесок якості сну у фізіологічний стан студента. Головний біль (headache) має менше значення важливості, хоча головний біль і є важливим, його вплив значно менший порівняно з кров’яним тиском та якістю сну. Проблеми з диханням (breathing problem) демонструє найменше значення важливості серед усіх представлених.

Далі візуалізуємо важливість ознак чинника навколишнього середовища (рис.6).

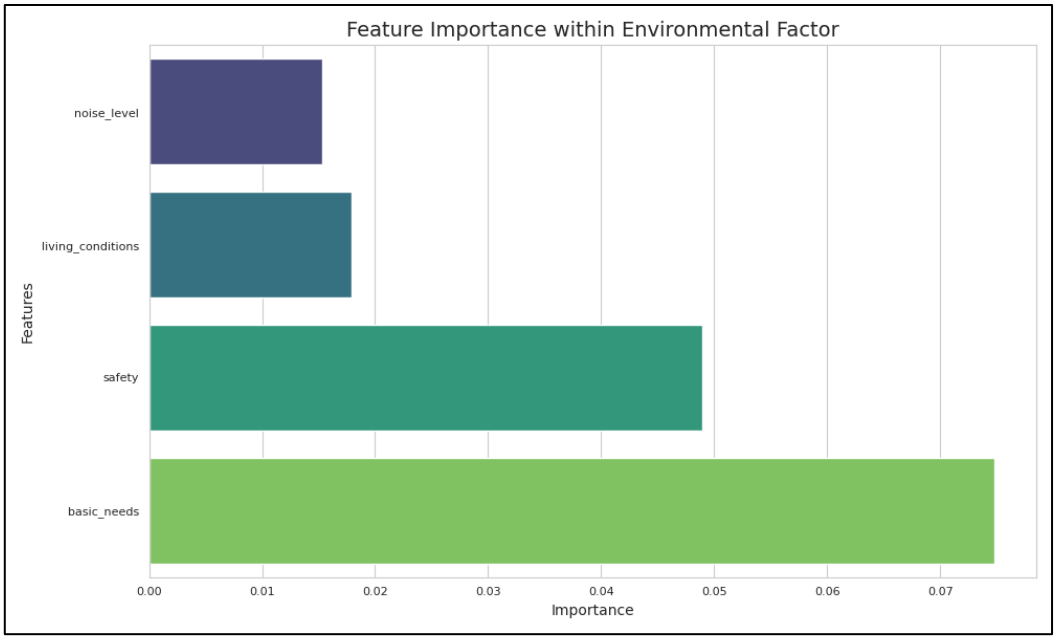

Рис.6. Важливість ознак чинника навколишнього середовища

Аналіз отриманих даних показує, що найбільшу вагу у структурі чинника навколишнього середовища мають базові потреби (basic needs). Його показник важливості перевищує 0,7, що вказує на його значний вплив на рівень стресу. Другим за значущістю фактором виявилася безпека (safety), що свідчить про важливість стабільного та захищеного середовища для нормального функціонування особистості, і також досить значний вплив на рівень стресу.

На рисунку 7 зображено важливість ознак психологічних чинників.

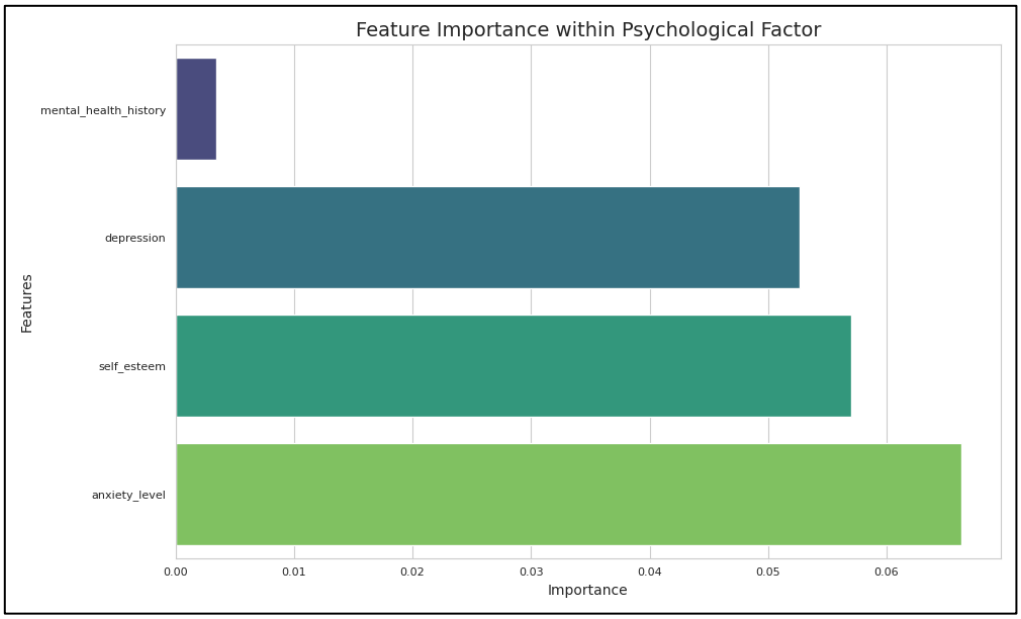

Рис.7. Важливість ознак психологічних чинників

З рисунка 7 бачимо, що рівень тривоги (anxiety level) є найбільш важливою ознакою, маючи найбільше значення, що вказує на її домінуючий вплив на рівень стресу у студентів. Самооцінка (self esteem) є наступним за важливістю психологічним фактором, що суттєво впливає на загальний стан і також має значний вплив на рівень стресу у студентів. Депресія (depression), зі значенням близько 0,057, також є дуже значущою у впливі на рівень стресу у студентів.

Далі візуалізуємо важливість ознак соціальних чинників (рис.8).

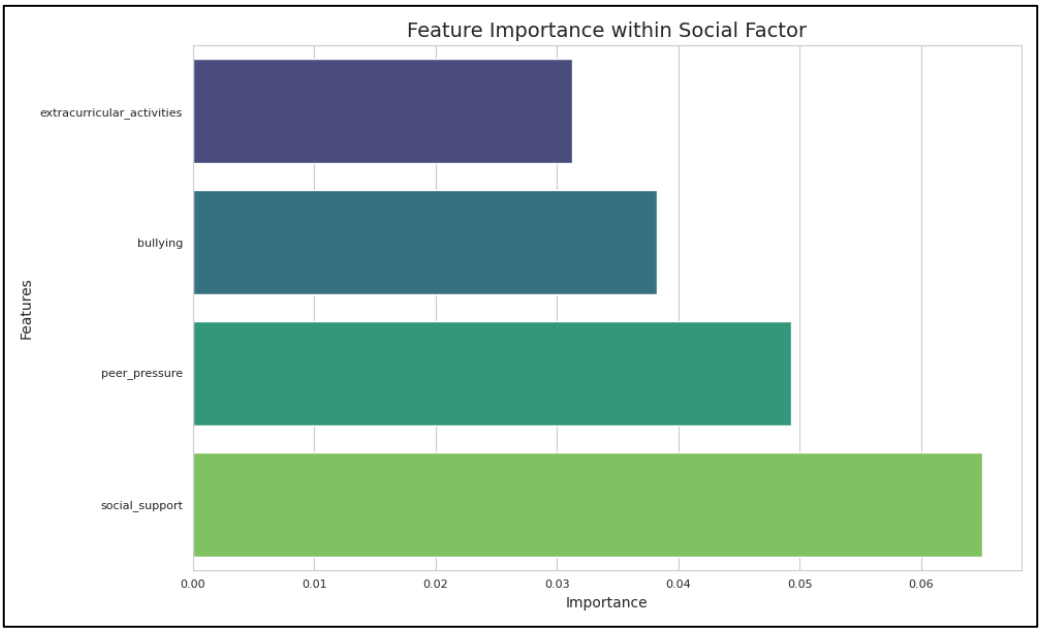

Рис.8. Важливість ознак соціальних факторів

Аналіз діаграми показує, що найбільшу вагу в структурі соціального фактора має соціальна підтримка (social support), що свідчить про те, що вона найбільше впливає на стрес. На другому місці за значущістю перебуває тиск з боку однолітків (peer pressure), що вказує на суттєвий вплив взаємодії з однолітками на ймовірність виникнення стрес. Буллінг (bullying) має дещо нижчий рівень важливості, проте залишається значущим фактором. Найменш впливовою ознакою є позакласна активність (extracurricular activities), що може бути наслідком їхнього меншого прямого впливу на стрес.

Цільовою змінною в даному дослідженні є Stress_level, яка відображає рівень стресу студента і представлена у вигляді класів (наприклад, 0 – низький, 1 – середній, 2 – високий). Було детально проаналізовано розподіл студентів за цими рівнями стресу.

На рисунку 9 зображено кругову діаграму, яка відображає кількісний розподіл параметру Stress_level у відсотках.

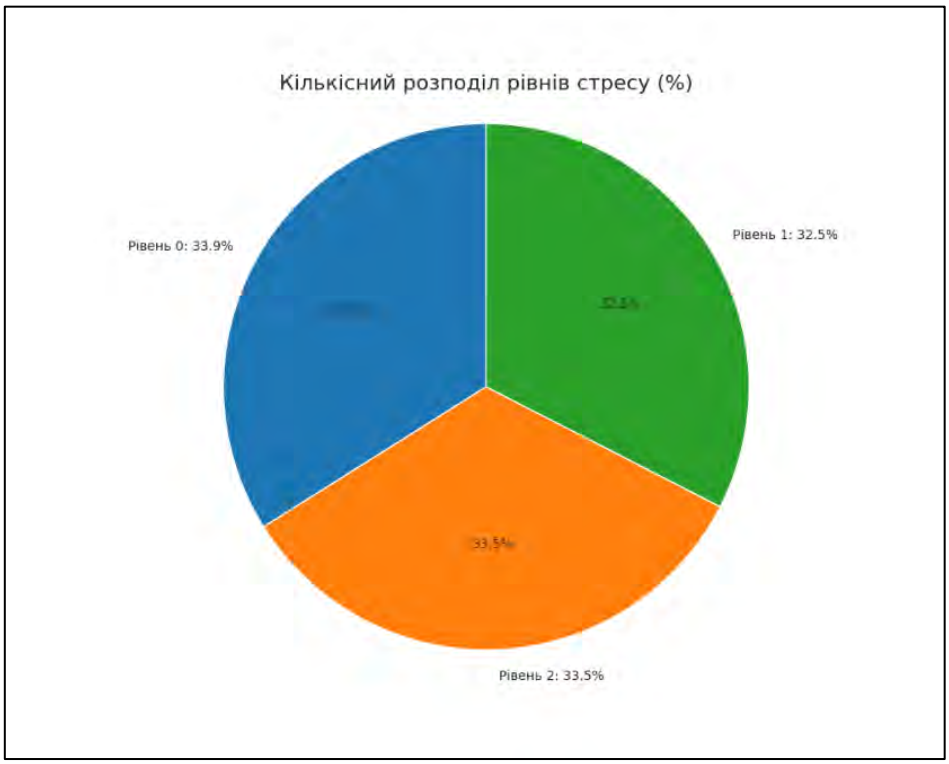

Рис.9. Кількісний розподіл рівнів стресу у відсотках

На основі аналізу кількісних показників рівня стресу можна зробити висновок, що значення цього параметра серед студентів закладів вищої освіти в представленому датасеті мають рівномірний розподіл.

Висновки

У ході розвідувального аналізу даних було досліджено фактори, що впливають на рівень стресу у студентів закладів вищої освіти, а саме психологічні, фізіологічні, соціальні, академічні та фактори навколишнього середовища. Аналіз показав, шо найбільш впливовими факторами, що збільшують ймовірність виникнення стресу, є: тривога, депресія, булінг, проблеми зі сном, фінансові труднощі та занепокоєння щодо майбутньої кар'єри. У той час, такі аспекти, як висока самооцінка, хороша академічна успішність та позитивні взаємини з викладачами, понижують рівень стресу.

Побудовано матрицю кореляції, яка показує залежність між усіма параметрами та зроблено висновки щодо залежності параметру рівня стресу до інших ознак. Було побудовано стовпчасті діаграми для візуалізації кількості даних відповідно до окремих ознак, а саме рівень тривоги, самооцінка, депресія, якість сну, навчальне навантаження, майбутня кар'єра, рівень соціальної підтримки та. ін.

Також виконано візуалізацію кількості даних відповідно до рівня стресу за допомогою кругової діаграми, що показало нам рівномірне розподілення даних.

Таким чином, вплив стресу на студентів є комплексним і багатовимірним. Це вимагає впровадження системних рішень – зокрема, моніторингу рівня стресу, профілактики емоційного вигорання, формування навичок стресостійкості, а також використання інноваційних цифрових інструментів, зокрема методів машинного навчання, для своєчасного виявлення та підтримки студентів груп ризику.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Хоменко-Семенова Л. О., Прохоренко Я. С. Вплив інформаційного контенту на емоційну стійкість студентів ЗВО в умовах воєнного стану. *Вісник Національного авіаційного університету.* Серія: Педагогіка, Психологія, 2022, Випуск 1 (20). С. 129–134. URL: https://er.nau.edu.ua/server/api/core/bitstreams/6967222c-b23a-402c-b7c3-101e5b7bb698/content
2. Нагірнер І. І. Умови формування психологічної стійкості в навчальному процесі ВНЗ. *Вісник Львівського університету. Серія психологічні науки.* 2022. Випуск 14. С. 3–14. DOI: https://doi.org/10.30970/PS.2022.14.1
3. Böke B. N., Mills D. J., Mettler J., Heath N. L. Stress and Coping Patterns of University Students, *Journal of College Student Development.* 2019. 60(1). P. 85-103. URL: https://dx.doi.org/10.1353/csd.2019.0005
4. Gong Z, Wang H, Zhong M, Shao Y. College students' learning stress, psychological resilience and learning burnout: status quo and coping strategies. *BMC Psychiatry.* 2023. Article 389. DOI: 10.1186/s12888-023-04783-z
5. Nguyen T., Pham, H., Le, V. Family and Academic Stress and Their Impact on Student's Depression and Academic Performance. *Journal of Education and Health Promotion*. 2022. Article 16:13:869337. DOI: 10.3389/fpsyt.2022.869337
6. Chhabii. Student Stress Factors: A Comprehensive Analysis. 2024. URL: https://www.kaggle.com/datasets/rxnach/student-stress-factors-a-comprehensive-analysis
7. Мокін В. Б., Дратований М. В. Наука про дані: машинне навчання та інтелектуальний аналіз даних. Навчальний посібник. м. Вінниця. 2024. 263 с. URL: https://iq.vntu.edu.ua/repository/getfile.php/8163.pdf
8. A Complete Guide to Data Visualization in Python With Libraries & More. 2025 URL: https://www.simplilearn.com/tutorials/python-tutorial/data-visualization-in-python
9. Seaborn Tutorial. 2025. URL: https://seaborn.pydata.org/tutorial.html
10. Matplotlib Pyplot Documentation. 2025. URL: https://matplotlib.org/3.5.3/api/_as_gen/matplotlib.pyplot.html

Верчинська Марина Олександрівна – студентка групи 2ІСТ-21б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: marinkdverchynska@gmail.com

Войцеховська Ольга Олександрівна – PhD, старший викладач кафедри системного аналізу та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: olgav1085@gmail.com

Verchynska Maryna O. – student of group 2IST-2b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: marinkdverchynska@gmail.com

Voitsekhovska Olha O. – PhD, Senior Lecturer of the Department of System Analysis and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olgav1085@gmail.com

УДК 612.84

М.О. Попович
С.В. Тимчик

ВПЛИВ СИНЬОГО СВІТЛА ВІД ЦИФРОВИХ ПРИСТРОЇВ НА ЦИРКАДНІ РИТМИ ТА ЗДОРОВЯ ОРГАНІВ ЗОРУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація:
Ця публікація присвячена дослідженню впливу синього світла від цифрових пристроїв на циркадні ритми людини та здоров'я зорової системи. Проаналізовано фізіологічні наслідки тривалої дії синього світла, а також розглянуто засоби захисту зору, зокрема світлофільтри.
Ключові слова: синє світло, цифрові пристрої, циркадні ритми, зорове здоров'я, світлофільтри

Abstract:
This publication explores the impact of blue light from digital devices on human circadian rhythms and ocular health. The physiological effects of prolonged blue light exposure are analyzed, along with protective measures, including light filters.
Keywords: blue light, digital devices, circadian rhythms, ocular health, light filters

Вступ

У наш час, коли технології розвиваються стрімкими темпами, важко уявити людство без цифрових пристроїв. Вони значно спрощують повсякденні завдання, пропонуючи надзвичайні можливості та покращуючи якість життя. Однак, поряд з беззаперечними перевагами, електронні девайси також володіють певними недоліками, які можуть впливати на наше здоров'я та соціальне життя.

Основна частина

Сучасні цифрові пристрої, зокрема смартфони, комп'ютери та планшети, випромінюють видиме світло, яке містить різні діапазони довжин хвиль. Взаємодія з цими гаджетами значною мірою впливає на зорову систему людини та її біоритми. З огляду на спектральні характеристики видимого випромінювання, важливо розглянути, як це світло взаємодіє з людським оком та організмом загалом, а також які можливі наслідки може мати його тривала дія.

Видиме випромінювання (світло) (0,4 мкм < λ < 0,78 мм) виникає в результаті енергетичних переходів верхніх електронів атомів. Цей діапазон шкали визначається спектральною чутливістю ока людини. Згідно міжнародного стандарту DIN 5031, B1.7 видиме випромінювання займає спектральний діапазон від 380 нм до 780 нм. Цьому діапазону властиві такі характеристики: частота 1014 – 1015 Гц, період коливань 10-15 – 10-14 с, енергія кванта (2,5 – 4,7)10-19 Дж. Синє світло – 0,424 мкм < λ < 0,486 мкм. Цей діапазон хвиль знаходиться між ультрафіолетовим та інфрачервоним випромінюванням [1].

Тривала експозиція синього світла має підтверджений негативний вплив на здоров'я зорової системи. Синє світло, проникаючи крізь рогівку, досягає сітківки — світлочутливого шару в задній частині ока, який містить фоторецептори. Ці клітини перетворюють світлові сигнали в електричні імпульси, що передаються до мозку, формуючи зорові образи. Надмірний вплив синього світла може спричиняти зорове перенапруження, яке характеризується такими симптомами, як сухість і подразнення очей, нечіткість зору, підвищена чутливість до світла, головний біль та дискомфорт. Більше того, тривала дія синього світла асоціюється з підвищеним ризиком розвитку вікової дегенерації жовтої плями — прогресуючого захворювання, що може призвести до незворотних пошкоджень сітківки та втрати центрального зору. Американська оптометрична асоціація рекомендує правило 20-20-20, яке передбачає 20-секундну перерву кожні 20 хвилин і погляд на щось на відстані 20 футів (~6 метрів).

Основним природним джерелом синього та фіолетового світла є сонячне випромінювання. Протягом дня, особливо вранці та вдень, синє світло активно впливає на організм, підтримуючи бадьорість і регулюючи циркадні ритми. Однак ближче до вечора, зі зниженням рівня короткохвильового випромінювання, організм починає готуватися до сну. Доведено, що вплив значної кількості синього світла від екранів цифрових пристроїв у вечірній час може порушувати природні циркадні ритми через пригнічення гормону мелатоніну.

Окрім фізіологічних ефектів, психологічні аспекти також відіграють важливу роль у порушенні сну. Постійний зв'язок, який забезпечують цифрові пристрої, часто призводить до підвищеної когнітивної стимуляції, що ускладнює розслаблення перед сном [2]. Дослідження Вуда та ін. (2018) підкреслює важливість врахування як фізіологічних, так і психологічних факторів при оцінці впливу синього світла на сон [3]. Фахівці рекомендують уникати використання комп'ютерів і мобільних пристроїв за 1,5-2 години до сну, щоб мінімізувати цей негативний вплив на організм.

Використання окулярів зі світлофільтрами, що відсікають синє та фіолетове світло, може сприяти зниженню негативного впливу цих спектрів на зорову систему. Наприклад, жовті фільтри, які застосовуються в окулярах для стрільців, ефективно блокують короткі хвилі, що найбільше розсіюються, зменшуючи відблиски та підвищуючи чіткість зображення. Подібні окуляри використовуються для захисту від випромінювання екранів цифрових пристроїв, що допомагає зменшити навантаження на очі, особливо у випадках неправильно налаштованого екрана або наявності порушень рефракції. Цей принцип застосовується також у штучних кришталиках, які імплантуються під час операцій з видалення катаракти. Наприклад, кришталики «IQ» виробництва Alcon із жовтим фільтром, які захищають від ультрафіолету, допомагають зменшити кількість коротких хвиль, що потрапляють в око, тим самим знижуючи ризик ускладнень і покращуючи зоровий комфорт після операції.

Висновок

Ефективне збереження здоров'я органів зору в умовах постійної взаємодії з цифровими пристроями вимагає застосування науково обґрунтованих профілактичних заходів. Дотримання регламентованих перерв у роботі, використання світлофільтрів та обмеження експозиції синього світла у вечірній час можуть значно знизити ризики, пов'язані з порушенням циркадних ритмів та перевантаженням зорової системи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Хвильова оптика. Частина 1. Електромагнітна теорія світла та інтерференція: Підручник для студентів спеціальності 151 «Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані системи та технології» спеціалізації «Комп'ютерно інтегровані оптико-електронні системи і технології» та спеціальності 152 «Метрологія та інформаційно-вимірювальна техніка» спеціалізації «Фотоніка та оптоінформатика» [Текст]/Уклад.: В.Г. Колобродов. –К.:НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського», 2017. - С. 26-28

2. Заворіна, М., & Церковна, О. (2024). Роль випромінювання синього світла у порушенні сну. Матеріали конференцій МНЛ, (19 січня 2024 р., м. Харків), С. 429–430.

3. Wood B., Rea M. S., Plitnick B., Figueiro M. G. Light level and duration of exposure determine the impact of self-luminous tablets on melatonin suppression // Applied Ergonomics. - 2018. - Vol. 67. - P. 177–182.

Попович Марія Олексіївна — студентка групи БМІ-22б, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: asyna1406@gmail.com

Науковий керівник: ***Тимчик Сергій Васильович*** — декан факультету інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tymchyk@vntu.edu.ua

Mariia Oleksiivna Popovych — student of the BMI-22b group, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: asyna1406@gmail.com

Academic supervisor: ***Serhiy Vasyliovych Tymchyk*** — Dean of the Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tymchyk@vntu.edu.ua

УДК 681.12

Н. В. Климчук

РОЛЬ БІЛКА ТРОМБІНУ В ОРГАНІЗМІ ЛЮДИНИ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У роботі розглядається роль білка тромбіну в організмі людини. Тромбін відіграє ключову роль в каскаді згортання крові, активуючи фібриноген до фібрину, який є основою для тромбу. Також тромбін впливає на процеси запалення, регенерації тканин і мобілізації стовбурових клітин. Враховуючи мультифункціональність тромбіну, розуміння його ролі в різних біологічних процесах є важливим для розробки нових медичних стратегій лікування захворювань, пов'язаних з порушеннями згортання крові та іншими патологіями.

Ключові слова: тромбін, згортання крові, фібриноген, фібрин, запалення, регенерація, стовбурові клітини.

Abstract

This paper discusses the role of the protein thrombin in the human body. Thrombin plays a crucial role in the blood coagulation cascade by converting fibrinogen into fibrin, the base for clot formation. It also influences inflammation processes, tissue regeneration, and stem cell mobilization. Considering thrombin's multifunctionality, understanding its role in various biological processes is vital for developing new medical strategies for treating diseases associated with coagulation disorders and other pathologies.

Keywords: thrombin, blood coagulation, fibrinogen, fibrin, inflammation, regeneration, stem cells.

Вступ

Тромбін — один з ключових білків в системі згортання крові людини, який має значний вплив не лише на згортання крові, а й на багато інших фізіологічних процесів. Функції тромбіну включають перетворення фібриногену в фібрин, що ініціює формування тромбу, а також активацію різних клітинних рецепторів, що сприяє запаленню, залученню стовбурових клітин та регенерації тканин. Метою даної роботи є всебічне дослідження біологічних ролей тромбіну, його впливу на здоров'я людини та потенціал у медичних застосуваннях.

Результати дослідження

Тромбін є одним з ключових білків, що регулюють процес згортання крові. Він належить до класу серинових протеаз, які активуються через коагуляційний каскад. Зазвичай тромбін утворюється з неактивного протромбіну за допомогою ряду факторів згортання, таких як тромбопластин, тромбоксан та інші. Цей процес активації відбувається на мембрані активованих тромбоцитів, що забезпечує локалізовану дію тромбіну на місці ушкодження судин.

Функції тромбіну дуже різноманітні та включають утворення фібрину, активацію інших факторів згортання, агрегацію тромбоцитів та вазоконстрикцію. Основна функція тромбіну - це розщеплення фібриногену, що циркулює в плазмі крові, на фібрин, що утворює мережу ниток, яка стабілізує тромб. Цей процес є ключовим у формуванні тромбу та зупиненні кровотечі [2].

Додатково, тромбін активує фактори згортання, такі як фактор V, VIII, XI, XIII, що посилює коагуляційний каскад та забезпечує швидке утворення тромбу. Крім того, тромбін стимулює агрегацію тромбоцитів, що підсилює утворення тромбу, та викликає вазоконстрикцію, що допомагає обмежити кровотечу з місця ушкодження.

Важливо відзначити, що тромбін має подвійну роль у патологічних станах кровотворення. Надмірне утворення тромбіну може призвести до тромбозу, який є закупоркою кровоносних судин тромбом та може призвести до серйозних ускладнень, таких як інфаркт міокарда, інсульт та тромбоемболія легеневої артерії. З іншого боку, недостатнє утворення тромбіну або дефіцит факторів згортання може призвести до геморагії, яка є надмірною кровотечею та також може бути життєво небезпечною. Регуляція рівня тромбіну в організмі відбувається за допомогою кількох механізмів. Один з них - це антитромбін III, білок, який інгібує активність тромбіну та інших факторів згортання. Крім того, пла-

зміноген перетворюється на плазмін, який розщеплює фібрин та лікує тромби. Також важливою є роль тромбомодуліну, який взаємодіє з тромбіном та активує протеїн С, який інактивує фактори згортання та забезпечує антикоагулянтний ефект [1, с. 12].

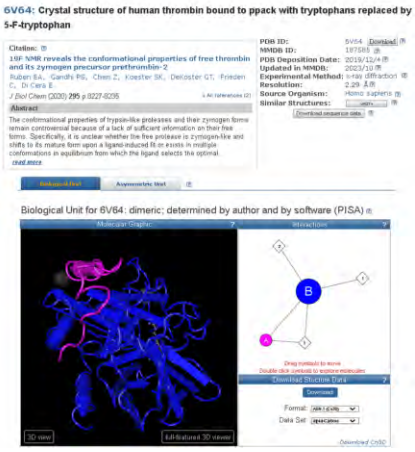

Рис. 1. Зображення структури тромбіну на сайті NCBI [https://www.ncbi.nlm.nih.gov/Structure/pdb/6V64]

Клінічне значення вивчення згортання крові є вельми важливим аспектом медичної науки і практики. Діагностика захворювань, пов'язаних із згортанням крові, є першим кроком у встановленні правильного лікування та моніторингу стану пацієнтів. Вимірювання рівня тромбіну та активності тромбіну має велике значення у виявленні таких захворювань, як гемофілія, тромбофілія та дисеміноване внутрішньосудинне згортання.

Гемофілія є однією з найвідоміших захворювань, пов'язаних з дефіцитом тромбіну. Це спадкове захворювання, при якому пацієнт має дефіцит одного з факторів згортання крові, що призводить до надмірної кровотечі та синців. Лікування гемофілії зазвичай здійснюється за допомогою замісної терапії факторами згортання.

Хвороба фон Віллебранда є ще однією формою захворювання, пов'язаного з дефіцитом тромбіну, а саме з дефіцитом або дисфункцією фактора фон Віллебранда. Це призводить до надмірної кровотечі через ураження здатності тромбоцитів склеюватися. З іншого боку, захворювання, пов'язані з надлишком тромбіну, такі як тромбоз та ДВЗ, можуть мати серйозні наслідки. Тромбоз - це утворення тромбу в кровоносній судині, що може блокувати потік крові та призводити до інсульту, інфаркту міокарда та інших захворювань. ДВЗ є ще більш серйозним станом, де утворюється багато тромбів у крові, що може призвести до кровотечі та органної недостатності [3, с. 8].

Лікування захворювань, пов'язаних з тромбіном, зазвичай включає в себе застосування антитромбінових препаратів. Ці препарати, такі як антикоагулянти (варфарин, дабігатран) та антиагреганти (аспірин, клопідогрел), використовуються для профілактики та лікування тромбозів.

Висновки

Встановлено, що тромбін є важливим білком, який регулює згортання крові та забезпечує швидку реакцію на ушкодження судин. Його функції включають утворення фібрину, активацію факторів згортання, агрегацію тромбоцитів та вазоконстрикцію. Недостатнє або надмірне утворення тромбіну може призвести до серйозних ускладнень, тому регуляція його рівня в організмі є важливою для підтримки здоров'я судинної системи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Що таке тромбін URL: https://uk.healthandmedicineinfo.com/thrombin-YLJ (дата звернення: 10.11.2024)
2. Harker L. A., Hanson S. R., Kelly A. B. Antithrombotic Strategies Targeting Thrombin Activities, Thrombin Receptors and Thrombin Generation. *Thrombosis and Haemostasis*. 1997. Vol. 78, no. 01. P. 736–741. URL: https://doi.org/10.1055/s-0038-1657621 (дата звернення: 10.11.2024)

3. Larsen J. B., Hvas A.-M. Thrombin: A Pivotal Player in Hemostasis and Beyond. *Seminars in Thrombosis and Hemostasis*. 2021. URL: https://doi.org/10.1055/s-0041-1727116 (дата звернення: 10.11.2024)

Климчук Наталія Василівна — студентка групи БМІ-22б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: nataliaklimcuk959@gmail.com

Науковий керівник: ***Тимчик Сергій Васильович*** — канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Klymchuk Nataliya V. — Department of Building Heating and Gas Supply, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : nataliaklimcuk959@gmail.com

Supervisor: ***Tymchyk Serhiy V.***— Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor at the Department of Biomedical engineering and optical-electronic systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 615.831

В. В. Чередниченко
І. О. Криворучко

ОСОБЛИВОСТІ АПАРАТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ МЕТОДУ СВІТЛОТЕРАПІЇ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація
В даній роботі було розглянуто особливості апаратного забезпечення при застосуванні методу світлотерапії.
Ключові слова: світлотерапія, депресія, нанометр, немедикаментозний, сезонний афективний розлад.

Abstract
In this work, the features of the hardware when applying the phototherapy method were considered.
Keywords: light therapy, depression, nanometers, non-medicated, seasonal affective disorder.

Вступ

Сьогодні депресивні розлади зустрічаються найчастіше серед психічних захворювань, я якими пацієнти звертаються по допомогу до лікарів. Складні життєві обставини, негативні почуття, зневіра в собі може призвести до розвитку депресивного стану у людини [1]. Депресія викликає порушення психічного здоров'я, а саме втрату інтересу та задоволення від звичайних речей і почуттів, погіршення настрою [2,3].

Результати дослідження

Основна мета лікування депресії – досягнення такого стану, за якого підвищується настрій, відновлюється працездатність та підвищується якість життя пацієнта. Існує багато немедикаментозних методів допомоги при депресії [1], серед яких досить ефективним є світлотерапія [4, 5, 6].

Для лікування депресивного стану використовується червоне (660-630 нанометрів), помаранчеве (630–600 нанометрів) і жовте (600–570 нанометрів) світло [7]. Лікування депресій здійснюється за допомогою окулярів-ФІЛАТ (окуляри для латеральної фізіотерапії), в яких кожен окуляр вертикально розділений на дві протилежно забарвлені половини [1].

Світлотерапію рекомендовано застосовувати для лікування сезонної і несезонної депресій [4]. Світлотерапію "сезонних" та інших депресій здійснюють за допомогою освітлювальної апаратури: проводять сеанси "засвітки" протягом 1 год вранці і ввечері. Тривалість курсу – 2-3 тижні. У випадку застосовуються рожевих або червоних світлофільтрів тривалість процедури скорочують. Світлотерапія полегшує сезонні афективні розлади (САР) [1, 8]. Згідно даних Marco Mula, Martin J Brodie, Bertrand de Toffo та ін. [8] флуоресцентна лампа, що забезпечує інтенсивність світла (білого з відфільтрованими ультрафіолетовими хвилями) понад 2500 люкс, є найкращим пристроєм для терапії світлом.

Окремо розглянемо джерела світла, що можуть використовуватися в процесі терапії. Сонячне випромінення є основним інструментом у проведені світлотерапії, оскільки циркадні ритми на пряму залежать від Сонця. У випадках, коли доступ до природного сонячного світла обмежений (наприклад, в умовах тривалих зимових періодів, у північних регіонах), використовуються світлові лампи, які імітують сонячне світло. Ці лампи створюють освітлення з високою інтенсивністю (зазвичай 10000 люкс). Окрім цього завдяки використанню LED ламп відкривається можливість до випромінювання конкретного діапазону світлового випромінювання. Завдяки використанню напівпровідників, коли струм проходить через цей матеріал, електрони з енергетичних рівнів вивільняються та рухаються до «дірок» (відсутніх електронів) в іншій частині матеріалу. Коли електрон потрапляє в «дірку», він втрачає енергію, і ця енергія випромінюється у вигляді світла. Довжина хвилі світла залежить від енергетичної різниці між електронами та «дірками», і є сталою для певного матеріалу.

Висновки

Отже, світлотерапія передбачає використання штучного джерела світла, що імітує сонячне світло, яке використовується для лікування різних станів. Проте докази ефективності світлотерапії є невизначеними, недостатньо переконливими, тому терапія світлом при депресії потребує подальшого вивчення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кокун О.М., Агаєв Н.А., Пішко І.О., Лозінська Н.С. Основи психологічних знань про психічні розлади для військового психолога. Методичний посібник. К.: НДЦ ГП ЗСУ, 2018. С. 9, 74, 228–243.

2. Вдовіченко О. В., Асєєва Ю. О., Понянська д. О. Особливості сприйняття якості життя та соціальні наслідки депресивних розладів під час воєнного стану. Габітус. 2023. Випуск 52. С. 266–270. URL: http://habitus.od.ua/journals/2023/52-2023/45.pdf (дата звернення: 16.11.2024).

3. Лікування та ведення дорослих пацієнтів із депресією. Здоров'я України. 2022. № 3. С. 8–11. URL: https://health-ua.com/multimedia/userfiles/files/2022/Nevro_3_2022/Neuro_3_2022_8.pdf (дата звернення: 16.11.2024).

4. Коробка О. Ведення пацієнтів із великим депресивним розладом. НЕЙРОNEWS. С. 1–5. : веб-сайт. URL: Reki-VDR-CANMAT_p5. https://brintellix.com.ua/wp-content/uploads/2024/11/Reki-VDR-CANMAT_p5.pdf (дата звернення: 16.11.2024).

5. Первинна допомога при глибокій депресії у дорослих. Guidelines – піраміда доказової медицини. С. 24-29. : веб-сайт. URL: http://www.health-medix.com/articles/liki_ukr/2008-06-22/24-29.pdf (дата звернення: 16.11.2024).

6. Скрипніков А. М., Кидонь П. В. Роль мелатоніну в патогенезі та терапії депресивних розладів (огляд літератури). Архів психіатрії. 2019. Т. 25, № 3 (98). С. 147–154. URL: https://core.ac.uk/download/326752223.pdf (дата звернення: 16.11.2024).

7. Коробов А. М., Коробова В. А., Лісна Т. О. Фототерапевтичні апарати Коробова А. – Коробова В. серії «Барва»: науково-популярне видання. Х. : 2015. С. 38, 39.

8. Клінічні рекомендації Міжнародної протиепілептичної ліги (ILAE) щодо медикаментозного лікування депресії у дорослих пацієнтів з епілепсією. Переклад з англійської мови на українську мову. 16 с. : веб-сайт. URL: https://www.ilae.org/files/dmfile/recommendations-for-the-medical-treatment-of-depression-in-adults---ukrainian.pdf (дата звернення: 16.11.2024).

Чередниченко Володимир Володимирович — студент групи БМІ-22б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: djygo11@gmail.com

Науковий керівник: ***Криворучко Іван Олександрович*** — д-р філос. наук, старший викладач кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Cherednychenko Volodymyr V. — Department of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : djygo11@gmail.com

Supervisor: ***Kryvoruchko Ivan O.*** — PhD, Senior Lecturer, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 620.3

Б. О. Пінаєв
В. Б. Кочмала

АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ НАНОМАТЕРІАЛІВ У ГАЛУЗІ ВІДНОВЛЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Вінницький національний технічний університет

Анотація.
Проведено аналіз використання наноматеріалів у галузі відновлення навколишнього середовища. Було розглянуто різні методи підходу до очищення довкілля та їх принцип. Зокрема, було детально розглянуто та продемонстровано очистку води від важких металів та використання наноплівок для п'єзоелементів.
Ключові слова: наноматеріали, наносорбенти, екосистема.

Abstract.
An analysis of the use of nanomaterials in environmental restoration was carried out. Different methods of approach to cleaning the environment and their principles were considered. In particular, the purification of water from heavy metals and the use of nanofilms for piezoelectric elements were demonstrated in detail.
Keywords: nanomaterials, nanosorbents, ecosystem.

Вступ

Діяльність людини безпосередньо впливає на навколишнє середовище. Ледь не кожного дня з'являються технологічні інновації, що призводять до впровадження нових індустріальних ланок. Разом з цим зростає кількість забруднюючих факторів для навколишнього середовища. Викиди токсичних речовин та забруднення водних об'єктів перетинаються з процесами індустріалізації. Новітня техніка з часом перетворюється на промислові і побутові відходи, котрі не зазнають вторинної трансформації через невеликі потужності переробних центрів. В результаті, за останніх 50 років, людина кардинально змінила екосистему, знищивши великий об'єм грунтових, водних та біотичних ресурсів.

В зв'язку з такими швидкоплинними процесами людська спільнота почала бити на сполох, а науковці шукали методи боротьби з нищівним впливом промисловості на екологію планети. Завдяки своїм дослідженням, спеціалісти прийшли до використання наноматеріалів для захисту екологічної обстановки. Наноматеріали мають унікальні фізико-хімічні властивості, що дозволяють досягти високої ефективності у очищенні води та повітря і в загальному відновленні екосистем. Через свої надзвичайно малі розміри вони здатні адсорбувати та нейтралізувати токсичні сполуки. Також їх вже використовують як будівельний матеріал, як наприклад нанотрубки, через що можна буде замінити деяку шкідливу для екології сировину в галузі нерухомості.

Метою роботи є аналіз перспективних сучасних підходів використання наноматеріалів для відновлення навколишнього середовища.

Основна частина

Наноматеріали зарекомендували себе в багатьох сферах застосування, вони мають велику площу поверхні, підвищену реакційну здатність та хороші теплові і електричні характеристики. Найбільшу ефективність наночастинок було зафіксовано в медичних препаратах, сенсорах, каталітичних системах, енергозберігаючих елементах, а також у нейтралізації важких металів та інших забруднювачів довкілля.

Відповідно до типу наноматеріалу можна використовувати різні механізми для видалення забруднюючих речовин з різних джерел, часто поєднуючи синергетичні властивості. Наночастинки металів і оксидів металів (оксиди золота, срібла, міді, кремнезему, заліза, оксиди титану, оксид цинку, оксид марганцю тощо) та їх біметалічні комбінації або металоорганічні каркаси та цеоліти показали

здатність адсорбувати декілька забруднюючих речовин. Наночастинки благородних металів, особливо наночастинки золота (AuNP) і срібла (AgNP), використовуються для адсорбції та каталітичного розкладання антибіотиків завдяки їх високій поверхневій реакційній здатності та чудовій кінетиці реакції. [1].

Особливу увагу наукова спільнота приділяє дослідженню і виробництву різних наносорбентів для очищення води від важких металів як ртуть, кадмій, тощо. Принцип дії таких сполук полягає в тому, що до забрудненої води додаються наночастинки, які взаємодіють з іонами, наприклад ртуті, і захоплюють на їх на свою поверхню, що дозволяє ефективно використати подальші методи фільтрації. Проте для оптимального застосування наносорбентів потрібно обраховувати їх концентрації та іонну силу, щоб знизити вартість виробництва і прийти до ширшого використання.

Значення адсорбційної здатності видалення ртуті продемонстровано за наявності значень іонної сили (10–100 мг NaCl), і це перевіряли шляхом змішування нанобіосорбенту (10,0 мг) з 10,0 мл розчинів Hg(II) (5 і 10 ммоль/л при pH 6,0), результати продемонстровано на рисунку 1.[2]

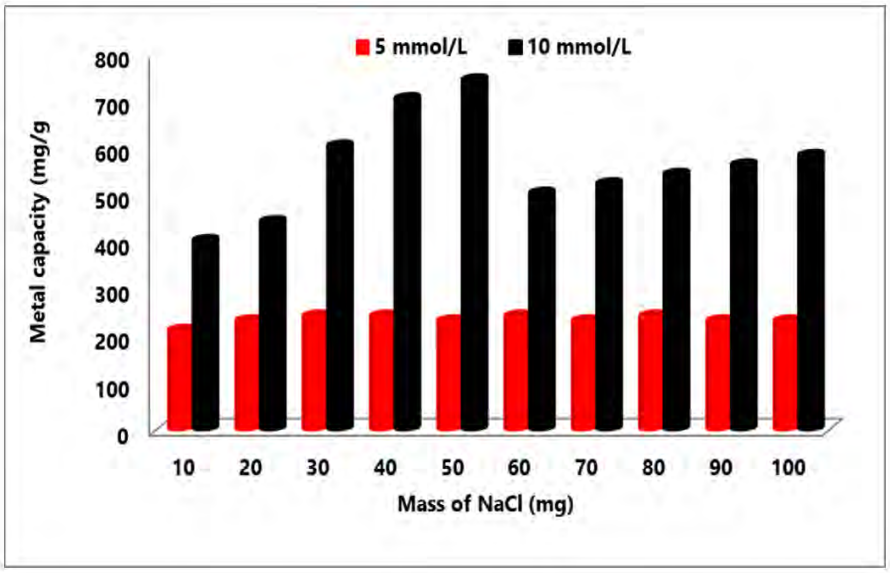

Рисунок 1 – Вплив іонної сили на здатність до видалення ртуті (мг/г) за допомогою наносорбенту

Незважаючи на те, що надлишок металів на Землі був природним, оскільки приблизно 75% валових елементів у хімічній таблиці Менделєєва класифікуються як метали, більшість відкладень у навколишньому середовищі є джерелом щоденної антропогенної діяльності (промислове виробництво, плавка, гірничі роботи, сільськогосподарські, акумуляторні, гальванічні роботи). Отже, токсичні метали беруть участь у більшості слідів неорганічних забруднювачів. [3]

Крім захисту водних ресурсів, варто приділити увагу застосуванню наноматеріалів у виготовленні екологічно чистих електронних компонентів. Різке зростання виробництва електроніки, а особливо енергозберігаючих частин, як наприклад акумуляторів, призвело до жахливих наслідків для екології. Видобування літію та свинцю в промислових масштабах спричинило масове знищення грунтів, на яких можливо, ніколи не відновиться екосистема.

Наночастинки можуть допомогти з вирішенням екологічних питань у галузі електроніки. Наразі вже є метод виготовлення чистих п’єзоелектричних тонких плівок на їх основі. За допомоги таких наноматеріалів, як хітозан, можна створювати спеціальну біорозкладну плівку, яка не поступається п’єзоелектричним властивостям того ж свинцю.

Репрезентативний поперечний переріз плівки показує рівномірну товщину приблизно 45 мкм. Постійна товщина підтверджена вимірюваннями, проведеними в двох різних областях, що демонструє високу якість синтезованої плівки. Однак поверхня плівки не виглядає однорідною або гладкою, що, ймовірно, пов’язано

з процесом різання під час вимірювання, що ускладнює чітке спостереження за частинками на поверхні. Цей переріз продемонстровано на Рисунку 2 [4].

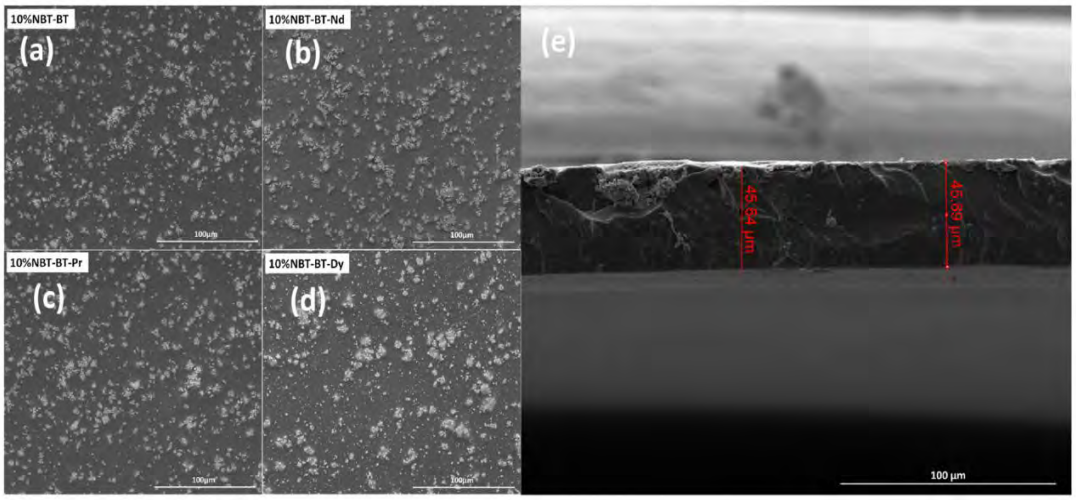

Рисунок 2 – Приклад поперечного перерізу плівки

П'єзоелектрична плівка, вирощена з хітозану, має великий потенціал для забезпечення екологічного захисту. Ця технологія дозволяє створювати енергозберігаючі та автономні системи живлення з меншим вмістом свинцю, що сприяє його меншому видобутку. Іншим позитивним аспектом плівки є те, що вона не створює забруднення, навіть коли її термін служби завершується.

Висновок

Наночастинки можуть допомогти з вирішенням екологічних питань у галузі електроніки. Наразі вже є метод виготовлення чистих п’єзоелектричних тонких плівок на їх основі. За допомоги таких наноматеріалів, як хітозан, можна створювати спеціальну біорозкладну плівку, яка не поступається п’єзоелектричним властивостям того ж свинцю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. S. Cerra, I. Fratoddi. Nanoscale Solutions: The Transformative Applications of Functionalized Nanomaterials in Environmental Remediation. Scientific journal Applied Nano Volume 5, Number 1, 2024. – pp. 1-6. ISSN: 2673-3501 https://doi.org/10.3390/applnano5010002
2. S. Eldeen, T. Abdel-Fattah, M. Mahmoud. Facile Doping and Functionalization of Molybdic Acid into Nanobiochar to Enhance Mercury Ion Removal from Water Systems. Scientific journal Nanomaterials Volume 14, Number 22, 2024. – pp. 1-23. ISSN: 2079-4991 https://doi.org/10.3390/nano14221789
3. M. G. Motitswe, K. O. Badmus, L. Khotseng. Application of Reduced Graphene Oxide-Zinc Oxide Nanocomposite in the Removal of Pb(II) and Cd(II) Contaminated Wastewater. Scientific journal Applied Nano Volume 5, Number 3, 2024. – pp. 1-28. ISSN: 2673-3501 https://doi.org/10.3390/applnano5030012
4. J. Zidani, M. Zannen, A. Da Costa. Investigation of Microstructure and Physical Characteristics of Eco-Friendly Piezoelectric Composite Thin Films Based on Chitosan and Ln_2O_3-Doped $Na_{0.5}Bi_{0.5}TiO_3$-$BaTiO_3$ Nanoparticles. Scientific journal Nanomaterials Volume 14, Number 21, 2024. – pp. 1-19. ISSN: 2079-4991 https://doi.org/10.3390/nano14211755

Кочмала Владислав Богданович – студент групи МНТ-24м, факультет інформаційних електронних систем , Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: fomkalokky@gmail.com

Пінаєв Богдан Олегович – старший викладач кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: Pinaev.bogdam@gmail.com

Kochmala Vladyslav Bohdanovych – student of group MNT-24m, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: fomkalokky@gmail.com

Pinaev Bohdan Olehovych – Ph.D. at the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Pinaev.bogdam@gmail.com

УДК 621.396

А.В. Костішин

АНАЛІЗ КРИТЕРІЇВ ОЦІНЮВАННЯ ЗАВАДОЗАХИЩЕНОСТІ РАДІОКАНАЛІВ В УМОВАХ ШТУЧНИХ ПЕРЕШКОД

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Наведено загальні фактори впливу на завадозахищеність, в основній частині проведено аналіз критеріїв оцінювання завадозахищеності, що є суттєвими в сучасних умовах роботи зовнішніх перешкод. Розглянуті особливості практичного застосування критеріїв завадозахищеності.

Ключові слова*:* радіоканали зв'язку, завадозахищеність.

Abstract

General factors influencing interference immunity are presented, and the main part analyzes the criteria for assessing interference resilience, which are essential in modern conditions of external interference. Features of practical application are considered.

Keywords: radio communication channels, interference resilience.

Вступ

При створенні навмисних завад (перешкод) значно ускладнюється або унеможливлюється нормальне функціонування радіоканалів. У таких умовах завадозахищеність радіоканалів стає визначальним фактором надійності зв’язку. В умовах складного електромагнітного оточення, зокрема при застосуванні перешкод, надзвичайно важливо мати об’єктивні критерії оцінювання стійкості радіоканалів до завад. Адже на основі цих критеріїв визначають оптимальні методи модуляції, кодування, адаптивної зміни параметрів системи зв’язку тощо. Мета даного дослідження – провести огляд і порівняльний аналіз основних критеріїв, що використовуються для оцінювання завадозахищеності радіоканалів, а також розглянути їх застосування в умовах радіоелектронної протидії.

Основна частина

Базові фактори, які впливають на завадозахищеність.

Радіоканал є вразливим до різних типів перешкод, починаючи від природних (термошуми, космічні шуми) і закінчуючи цілеспрямованими штучними завадами. Останні можуть генеруватися як широкосмугові, так і вузькосмугові перешкоди, імпульсні завади, характеризуватися частотною перебудовою завад тощо. При цьому сучасні системи радіоелектронного придушення (РЕП) здатні в реальному часі аналізувати спектр випромінювання та динамічно змінювати структуру та конфігурацію завад із метою найбільш ефективного “засліплення” або спотворення сигналу [1].

До основних факторів, що знижують ефективність радіоканалу у спеціальних застосуваннях, належать:

– Низьке відношення сигнал/шум (SNR) внаслідок потужних завад;

– Багатопроменеве поширення (федінг), що посилює або послаблює сигнал;

– Адаптивний характер завад, які можуть відслідковувати структуру сигналу й обирати ефективний метод впливу;

– Обмежені потужності передавача та приймача, що не дозволяють значно підвищувати енергетичний запас сигналу.

Існують методи, які можуть суттєво підвищувати завадозахищеність завдяки швидкому розвитку методів модуляції, кодування (LDPC, Turbo, Polar) та просторово-часових технологій (MIMO, методи формування діаграми спрямованості). Однак для якісного оцінювання всіх вжитих заходів існують формалізовані критерії.

Критерії оцінювання завадозахищеності:

1. Відношення сигнал/шум (SNR) та E_β/N_0. Сигнал/шум один із найбільш базових критеріїв, який відображає рівень потужності корисного сигналу відносно шуму або завади. У системах зв'язку SNR часто вимірюється в децибелах (дБ). Для цифрових систем розглядають також E_β/N_0 – відношення енергії біта до спектральної густини шуму.

В умовах РЕП корисно стежити не лише за середнім рівнем шуму, а й за рівнем активних завад:

$$SIR = \frac{P_signal}{P_interference},$$

де *P_interference* – потужність штучно створеної перешкоди [1, 5].

Значне падіння SIR свідчить про критичне погіршення умов зв'язку.

2. Бітова ймовірність помилки та ймовірність пакетної помилки. Бітова ймовірність помилки (BER) визначається як відношення кількості помилково прийнятих бітів до загальної кількості переданих. Для пакетно-орієнтованих систем (Wi-Fi, LTE, телекомунікаційні тактичні мережі) часто використовують ймовірність пакетної помилки (PER) [3, 6]. В умовах цілеспрямованих завад підвищення BER або PER є першим індикатором того, що рівень завад перевищує корекційні можливості системи. Завдяки кодуванню (наприклад, LDPC чи Turbo) та повторним передачам (ARQ) можна знижувати BER, але це часто призводить до зменшення реальної пропускної здатності й ускладнює протидію високопотужним перешкодам [1, 2].

3. Пропускна здатність (ПрЗ, Channel Capacity, Throughput). ПрЗ, або пропускна спроможність, радіоканалу визначається теоремою Шеннона:

$$C = B \cdot \log_2\left(1 + S / N\right),$$

де *B* – смуга пропускання каналу, *S* – потужність сигналу, *N* – потужність шуму (або завад). Якщо сигнал піддається активному придушенню, вираз *(S/N)* може значно зменшитися. У реальних системах часто використовують «throughput» – ефективну швидкість передачі даних, яка враховує всі накладні втрати (пакетний формат, повторні передачі тощо) [3, 4]. У середовищі РЕП пропускна здатність системи може суттєво падати внаслідок необхідності застосування надмірних механізмів захисту або навіть перейти в режим "мовчання", якщо протоколи, що використовуються не здатні протидіяти потужним стороннім завадам.

4. Ефективність корекції помилок (FEC Efficiency). Сучасні FEC (Forward Error Correction) – коди (LDPC, Turbo, Polar) дозволяють виправляти значну кількість помилок на бітовому рівні, тим самим знижуючи BER/PER за певного рівня шумів та завад [2, 6]. Однак при цілеспрямованих перешкодах із використанням вузькосмугових або адаптивних методів у противника може бути можливість "атакувати" саме ті частоти або часові інтервали, де передається найбільш критична інформація. Оцінка ефективності FEC здійснюється за допомогою:

– Кривих BER залежно від E_β/N_0 з увімкненим та вимкненим кодуванням;

– Порівняння кодового коефіцієнта (code rate) з фактичним зменшенням помилок;

– Врахування надмірності, оскільки надто високий рівень кодування зменшує корисну швидкість передачі [3, 8].

5. Запас завадостійкості (Fade Margin, Link Margin). У телекомунікаційних системах часто розглядають запас завадостійкості, або запас потужності, коли проектують радіоканал, щоби врахувати погіршення умов поширення чи наявність перешкод. Суттєвий запас (на 10–20 дБ) дозволяє витримувати значні коливання рівня сигналу чи появу штучних завад. Цей критерій тісно пов'язаний із чутливістю приймача та максимальною потужністю передавача [1, 4].

6. Чутливість приймача визначає мінімальний рівень сигналу, при якому повідомлення декодується зі встановленим BER (наприклад, 10^{-3} або 10^{-6}). У разі впливу завад чутливість суттєво деградує, оскільки на вхід приймача надходить додаткова паразитна потужність [9]. Для сучасних спеціальних приймачів застосовують вузькосмугові фільтри, складні схеми автопідстроювання частоти й посилення, що дає змогу "відсікати" частину завад та покращувати ефективну чутливість.

7. Error Vector Magnitude (EVM) – критерій, широко вживаний у цифрових системах (QAM, PSK, OFDM), який відображає відхилення прийнятого символу від ідеальної точки на IQ-діаграмі [9]. У мирному середовищі EVM часто пов'язують із неточностями тракту передачі, частотними нестабільностями та побічними завадами. В умовах РЕП потужні завади, особливо якщо вони налаштовані на "спотворення" фази й амплітуди сигналу, можуть істотно збільшити EVM, що призведе до підвищення ймовірності помилки в декодуванні.

8. Ймовірність правильного виявлення сигналу. У середовищі зовнішніх перешкод важливим стає не лише коректне декодування повідомлення, а й сам факт виявлення наявності корисного сигналу в ефірі (наприклад, у радіолокації чи сенсорних мережах). Якщо завади є "маскуючими" або "шумоподібними", приймач може взагалі не розпізнати корисний сигнал [8].

Серед поширених методів виявлення – некогерентні та когерентні детектори, а також CFAR (Constant False Alarm Rate) у радіолокації [9]. Усі вони можуть виявитися малоефективними, якщо перешкода адаптується до структурних особливостей сигналу.

Особливості застосування критеріїв у системах РЕП.

В той же час, визначені критерії завадозахищеності необхідно застосовувати у системах РЕП з метою максимізації їх ефективності, дотримуючись наступних рекомендацій.

Застосування адаптивних методів протидії у системах РЕП. У станціях постановки перешкод може бути реалізований алгоритм оцінювання коефіцієнта шумоподібності сигналу, за результатами якого обирається метод перешкод (вузькосмуговий чи широкосмуговий). Для оцінювання завадозахищеності важливо застосовувати багатокритеріальний підхід, який одночасно враховує EVM, BER, пропускну здатність і запас завадостійкості.

Системи MIMO та просторової фільтрації намагаються використати багатопроменеве поширення для збільшення пропускної здатності та покращення стійкості. Умови РЕП можуть "погасити" окремі канали або вносити корельовані перешкоди. Тому для аналізу завадозахищеності варто враховувати показники, пов'язані з просторово-часовою обробкою сигналу [5, 6].

В той же час, сучасні системи РЕП можуть швидко перебудовуватись (Frequency Hopping, Adaptive Jamming) забезпечуючи динамічну зміну середовища. SNR чи BER бажано відстежувати в режимі реального часу, а пропускну здатність (Throughput) – вимірювати з певною часовою вибіркою.

У спеціальних системах часто важлива здатність системи зберігати неперервність зв'язку навіть із тимчасовим зниженням швидкості. Тому, крім класичних технічних критеріїв (SNR, BER), звертають увагу на оперативні вимоги, наприклад, гарантований час доставки критично важливого повідомлення [6].

Також, розробники спеціальних радіосистем спираються на стандарти та рекомендації ITU-R, 3GPP (для комерційних систем, які використовуються або модифікуються у спеціальних цілях) та внутрішні нормативи. Ряд параметрів (наприклад, мінімально припустимий BER за заданого рівня перешкод, запас посилення, чутливість) встановлюється відповідно до оперативних вимог і можливостей апаратури [7, 8].

Висновки

Критерії завадозахищеності радіоканалів (SNR, BER, PER, пропускна здатність, EVM, запас завадостійкості тощо) дають багатогранне розуміння того, наскільки надійним є зв'язок в умовах РЕП. Зовнішній вплив у вигляді цілеспрямованих завад (адитивного шуму, імпульсних та вузькосмугових перешкод, підміни сигналів) істотно ускладнює роботу радіоканалів, що проявляється у зростанні BER і зменшенні пропускної здатності. Сучасні методи FEC, адаптивна модуляція, MIMO та динамічне управління спектром підвищують завадозахищеність, але потребують додаткової обчислювальної потужності та енергетичного ресурсу, що є важливим фактором у військових застосуваннях. Для комплексної оцінки у середовищі штучних завад доцільно використовувати набір показників одночасно (BER/PER, SNR, EVM, ймовірність виявлення) та проводити тестування в реальних сценаріях або наближених до них імітаційних середовищах. Подальший розвиток радіоелектронної протидії створює нові виклики для систем зв'язку: з'являються більш складні методи постановки перешкод, розширюються можливості застосування штучного інтелекту та машинного навчання. Отже, дослідження критеріїв завадозахищеності та розробка методів підвищення стійкості радіоканалів у наступних поколіннях бездротових систем має залишатись одним із пріоритетних напрямів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Основи теорії електрозв'язку / За ред. В. М. Кузьміна – К.: КНУТД, 2014. – 347 с.
2. Proakis J. Digital Communications, 5th ed. / Proakis J. – McGraw-Hill, 2007. – 1150 p.
3. Bernard Sklar. Digital Communications: Fundamentals and Applications, 3rd edition / Bernard Sklar, Fredric J. Harris. – Publisher Pearson, 2021. – 1089 p.
4. Haykin S. Communication Systems. 4th ed / Haykin S. – Wiley, 2009. – 830 p.
5. Rappaport T. Wireless Communications: Principles and Practice, 2nd ed. / Rappaport T. – Prentice Hall, 2002. - 707 p.
6. Tse D. Fundamentals of Wireless Communication / Tse D.,Viswanath P. – Cambridge University Press, 2005. – 660 p.
7. ITU-R. Official site [Електронний ресурс]. – Access the page: https://www.itu.int/en/ITU-R/
8. 3GPP. Official site [Електронний ресурс]. – Access the page: https://www.3gpp.org/
9. Skolnik M. I. (ed.) Radar Handbook, 3rd ed./ Skolnik M. I. – McGraw-Hill, 2008/ – 1312 p.

Костішин Андрій Володимирович – аспірант кафедри інфокомунікаційних систем і технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail:071kav@gmail.com

Науковий керівник: Крижановський Володимир Григорович – д.т.н., професор кафедри інфокомунікаційних систем і технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vkryzhanovskyi@vntu.edu.ua

Andrii Kostishyn – PhD-student of department of Information communication systems and technologies,Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:071kav@gmail.com.

Scientific supervisor: Volodymyr Hryhorovych Kryzhanovskyi – Doctor of Technical Sc., Pr. of the Department of Infocommunication Systems and Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vkryzhanovskyi@vntu.edu.ua

УДК 629.39

М. В. Василинич
А. В. Василинич
М.О. Притула

ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВІРТУАЛІЗОВАНИХ РІШЕНЬ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ МЕРЕЖЕЮ З ВИКОРИСТАННЯМ КОНТЕЙНЕРИЗАЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджується використання програмного забезпечення для віртуалізації функцій телекомунікаційних мереж (NFV) з акцентом на ефективність рішень, що базуються на контейнеризації. Аналізуються підходи до впровадження NFV, переваги у порівнянні з традиційними апаратними рішеннями, а також технологічні особливості контейнеризації в контексті забезпечення масштабованості, гнучкості й продуктивності мереж.

Ключові слова: NFV, телекомунікаційні мережі, контейнеризація, віртуалізація, SDN, мережеві функції, продуктивність, масштабованість, програмне забезпечення.

Abstract

The paper explores the use of software for telecommunication network function virtualization (NFV) with an emphasis on the effectiveness of solutions based on containerization. Approaches to the implementation of NFV, advantages compared to traditional hardware solutions, as well as technological features of containerization in the context of ensuring scalability, flexibility and performance of networks are analyzed.

Keywords: NFV, telecommunication networks, containerization, virtualization, SDN, network functions, performance, scalability, software.

Вступ

Зростання обсягів трафіку у телекомунікаційних мережах і збільшення вимог до їхньої продуктивності потребують нових підходів до побудови та управління мережами. Віртуалізація функцій мереж (NFV) дозволяє замінити спеціалізоване апаратне забезпечення універсальними серверними платформами, що дає змогу значно знизити витрати на інфраструктуру та підвищити гнучкість. Одним із найактуальніших напрямів у розвитку NFV є використання контейнеризації, яка забезпечує швидке розгортання і масштабування мережевих функцій. Метою цієї роботи є аналіз переваг і недоліків віртуалізованих рішень у порівнянні з традиційними методами управління телекомунікаційними системами, а також дослідження ефективності контейнеризації.

Результати дослідження

1. Основи віртуалізації функцій мереж

Віртуалізація функцій мереж (Network Function Virtualization, NFV) є ключовим підходом, що трансформує традиційні телекомунікаційні мережі шляхом перенесення мережевих функцій, таких як маршрутизація, брандмауери, балансування навантаження та інші, з апаратного забезпечення на програмне середовище. Замість використання спеціалізованих фізичних пристроїв, NFV дозволяє реалізувати ці функції на стандартних серверних платформах, що значно зменшує витрати на обладнання і забезпечує більшу гнучкість у налаштуванні мереж. Цей підхід ґрунтується на технології віртуалізації, яка дозволяє створювати незалежні віртуальні середовища, що можуть працювати паралельно на одній фізичній платформі. Наприклад, кілька функцій, які раніше вимагали окремих апаратних пристроїв, тепер можуть виконуватися у вигляді програмних модулів, розташованих на одному сервері. Це не лише оптимізує використання ресурсів, а й дозволяє швидко впроваджувати нові функції чи оновлення без необхідності фізичної заміни обладнання.

Однією з основ NFV є інтеграція з концепцією Software-Defined Networking (SDN), що додає ще більше переваг. SDN дозволяє централізовано управляти мережею за допомогою програмних інтерфейсів, відокремлюючи функцію управління від функції передачі даних. Це забезпечує більш швидке налаштування мережевих політик, адаптацію до змін у навантаженні та більш ефективний розподіл ресурсів у реальному часі [1]. Поєднання NFV та SDN сприяє зменшенню часу розгортання нових послуг, спрощує обслуговування і знижує витрати, що робить цей підхід надзвичайно привабливим для сучасних телекомунікаційних компаній. Крім того, така архітектура відповідає зростаючим вимогам до масштабованості мереж, які повинні ефективно обробляти величезні обсяги трафіку, пов'язані із розвитком 5G, Інтернету речей (IoT) та інших технологій.

2. Технології контейнеризації у NFV

Контейнеризація є важливим і перспективним інструментом для впровадження віртуалізації функцій мереж (NFV), оскільки вона забезпечує значну гнучкість, продуктивність та оптимізацію ресурсів. Контейнери створюють ізольовані середовища для кожної мережевої функції, що дозволяє запускати кілька функцій на одній фізичній платформі без конфліктів між ними. Ця ізоляція досягається за рахунок використання ядра операційної системи, що зменшує накладні витрати на системні ресурси порівняно з традиційними віртуальними машинами (VM). Головною перевагою контейнерів є їхня легкість і швидкість. Вони запускаються в рази швидше, ніж віртуальні машини, оскільки не потребують повної емуляції апаратного забезпечення. Контейнеризація забезпечує оптимізацію використання пам'яті та процесорних ресурсів, що критично важливо для роботи у високонавантажених телекомунікаційних мережах. Це дозволяє швидко масштабувати функції, додаючи нові контейнери у відповідь на зростання навантаження, або так само швидко згортати їх, коли навантаження зменшується.

У порівнянні з традиційними підходами, такими як використання VM, контейнери дозволяють розробникам зосередитися на доставці функціонального програмного забезпечення без значних витрат часу на налаштування середовища. Наприклад, технології на основі Docker або Kubernetes дають змогу створювати масштабовані кластери контейнерів, що дозволяє легко управляти тисячами мережевих функцій одночасно [3]. Kubernetes також забезпечує автоматизацію таких процесів, як розподіл навантаження, моніторинг стану контейнерів і відновлення після збоїв. Особливо значущим є впровадження контейнеризації для телекомунікаційних мереж нового покоління, таких як 5G, які потребують мінімальних затримок і максимальної ефективності використання ресурсів. Контейнери можуть розгортати функції, орієнтовані на специфічні потреби, наприклад, для обробки трафіку Інтернету речей (IoT), забезпечуючи їхню швидку адаптацію до змін у навантаженні.

Таким чином, контейнеризація робить NFV більш гнучкою, масштабованою та економічно ефективною технологією. Водночас її впровадження вимагає відповідних рішень для забезпечення безпеки контейнерів та підтримки їхньої сумісності з існуючою телекомунікаційною інфраструктурою, що стає новим завданням для розробників програмного забезпечення та мережевих адміністраторів.

3. Вплив контейнеризації на продуктивність мереж

Використання контейнеризації для реалізації функцій віртуалізації мереж (NFV) має значний вплив на продуктивність телекомунікаційних мереж. Однією з основних переваг є значне зменшення затримок при передачі даних. Контейнери запускаються набагато швидше, ніж віртуальні машини, оскільки вони працюють на одному ядрі операційної системи, що дозволяє мінімізувати накладні витрати, які зазвичай виникають при використанні традиційних віртуальних середовищ. Це особливо важливо для мереж, де затримки і швидкість передачі даних є критичними для якості обслуговування. Контейнеризація також дозволяє значно підвищити ефективність використання обчислювальних ресурсів. Замість того, щоб виділяти ресурси на рівні віртуальних машин, що вимагають значних витрат пам'яті та часу на ініціалізацію, контейнери працюють набагато легше, оскільки вони використовують спільне ядро і швидко стартують. Це дозволяє розгорнути більше функцій на тій самій апаратній платформі, що підвищує ефективність інфраструктури та знижує витрати на апаратне забезпечення.

Дослідження показують, що платформи на основі Docker та інших контейнерних технологій можуть зберігати високу продуктивність навіть при обробці великої кількості контейнеризованих мережевих функцій. Наприклад, система на базі Docker може одночасно працювати з сотнями контейнерів, що значно оптимізує обчислювальні процеси і дозволяє безперервно оновлювати мережеві функції без значних простоїв [2]. Ця гнучкість і швидкість сприяють більш ефективному управлінню

навантаженнями і покращенню масштабованості, що є критично важливим для телекомунікаційних мереж нового покоління, таких як 5G.

Крім того, контейнеризація полегшує процес оновлення і модифікації мережевих функцій. Замість того, щоб проводити складні і часозатратні оновлення на фізичних або віртуальних машинах, контейнеризація дозволяє швидко деплоїти нові версії програмного забезпечення або навіть заміняти функції без порушення роботи інших елементів мережі. Це сприяє більш високій надійності мережі та зменшенню часу на обслуговування. Загалом, контейнеризація для NFV має вагомий вплив на продуктивність мереж, дозволяючи знижувати затримки, оптимізувати використання ресурсів і забезпечувати більш гнучке, швидке розгортання мережевих функцій, що робить її важливим інструментом для сучасних телекомунікаційних інфраструктур.

4. Виклики впровадження NFV із контейнеризацією

Одним із головних викликів при впровадженні NFV із контейнеризацією є інтеграція з існуючими мережевими архітектурами. Багато традиційних мережевих інфраструктур використовують апаратне обладнання для виконання специфічних функцій, і адаптація їх до віртуалізованих середовищ вимагає суттєвих змін, що може бути складним і затратним процесом. Технології NFV і контейнеризації потребують налаштувань для сумісності з існуючими системами, а також розробки стандартів для забезпечення безперебійної роботи. Безпека контейнерів також є серйозною проблемою. Оскільки контейнери поділяють ресурси однієї операційної системи, вони можуть бути вразливими до атак, якщо не будуть належним чином ізольовані. Захист контейнерів вимагає впровадження спеціальних методів безпеки, таких як шифрування даних і контроль доступу [3].

Іншою проблемою є сумісність між різними платформами. Враховуючи, що контейнери можуть працювати на різних апаратних і програмних платформах, важливо забезпечити, щоб вони ефективно функціонували в усіх середовищах без втрати продуктивності. Проблеми з сумісністю можуть ускладнити розгортання NFV в великих мережах. Також під час пікових навантажень можуть виникнути труднощі з підтримкою продуктивності. Погане управління розподілом ресурсів або неефективне масштабування може призвести до затримок і зниження швидкості обробки трафіку, що негативно впливає на якість обслуговування в реальному часі.

Висновок

Віртуалізація функцій мереж із використанням контейнеризації відкриває нові можливості для телекомунікаційних систем, забезпечуючи їхню гнучкість, масштабованість і продуктивність. Контейнеризація є важливим етапом у розвитку NFV, пропонуючи швидке розгортання функцій і оптимізацію використання ресурсів. Водночас необхідно вирішувати проблеми, пов’язані з безпекою, інтеграцією та стандартами сумісності. Розробка програмного забезпечення, яке підтримує ці нові підходи, має ключове значення для майбутнього телекомунікаційних мереж.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Amit Sheps. Containerization vs. Virtualization: Key Differences and Use Cases. URL: https://www.aquasec.com/cloud-native-academy/docker-container/containerization-vs-virtualization/ (дата звернення: 15.11.2024).

2. ASBIS Solutions. The UniFi® Enterprise Система. URL: https://solutions.asbis.ua/solutions/software-defined-infrastructure/sdn (дата звернення: 15.11.2024).

3. OpenStack. Advancing Telecom Use Cases with OpenStack: NFV and Edge Computing. URL: https://www.openstack.org/use-cases/telecoms-and-nfv/ (дата звернення: 15.11.2024).

Василинич Анастасія Володимирівна – студентка групи Б-21б, Факультет будівництва цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vasilinichnastya@gmail.com

Василинич Марія Володимирівна – студентка групи ПЗТ-24б, Факультет інформаційний електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: mariykavasilinich@gmail.com

Притула Максим Олександрович – к.т.н., старший викладач кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: pritulamo@ukr.net

Vasylynych Anastasiia V. – student of group B-21b, Department of Building, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vasilinichnastya@gmail.com.

Vasylynych Mariia V. – student of group PZT-24b, Department of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mariykavasilinich@gmail.com.

Prytula Maksym Oleksandrovych - Ph.D., Senior Lecturer of the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pritulamo@ukr.net

УДК 621.396:615.47(075)

О. Ю. Конохов
С. В. Костішин

МЕТОДИ ТА ЗАСОБИ МОНІТОРИНГУ ФІЗІОЛОГІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ У ЛЕГКІЙ АТЛЕТИЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто ключові методи та засоби моніторингу фізіологічних показників у легкій атлетиці. Знання та впровадження цих методів дозволяють тренерам та фахівцям спортивної медицини своєчасно виявляти ознаки перевтоми, контролювати рівень тренованості й оптимізувати навантаження для кожної конкретної дисципліни.

Ключові слова*:* засоби діагностики, моніторинг стану, спортсмени, легка атлетика.

Abstract

The work considers the key methods and means of monitoring physiological indicators in athletics. Knowledge and implementation of these methods allow coaches and sports medicine specialists to timely detect signs of overfatigue, control the level of training and optimize the load for each specific discipline.

Keywords: diagnostic tools, condition monitoring, athletes, athletics.

Розвиток сучасної спортивної науки значно розширив арсенал методів і засобів, що дають змогу відстежувати фізіологічні показники атлетів під час тренувального процесу та змагань. У легкій атлетиці, яка вирізняється різноманітністю дисциплін (спринт, середні і довгі дистанції, стрибки, метання тощо), моніторинг показників організму є критично важливим для оптимізації навантажень, запобігання травмам і досягнення високих результатів [1]. Завдяки впровадженню новітніх технологій спортивна медицина та фізіологія мають у своєму розпорядженні широкий спектр підходів – від простих методів пульсометрії до комплексних мультимодульних систем, що фіксують біосигнали в режимі реального часу.

В загальному, класифікацію засобів діагностики фізіологічного стану спортсменів можна представити у вигляді схеми, яка зображена на рисунку 1.

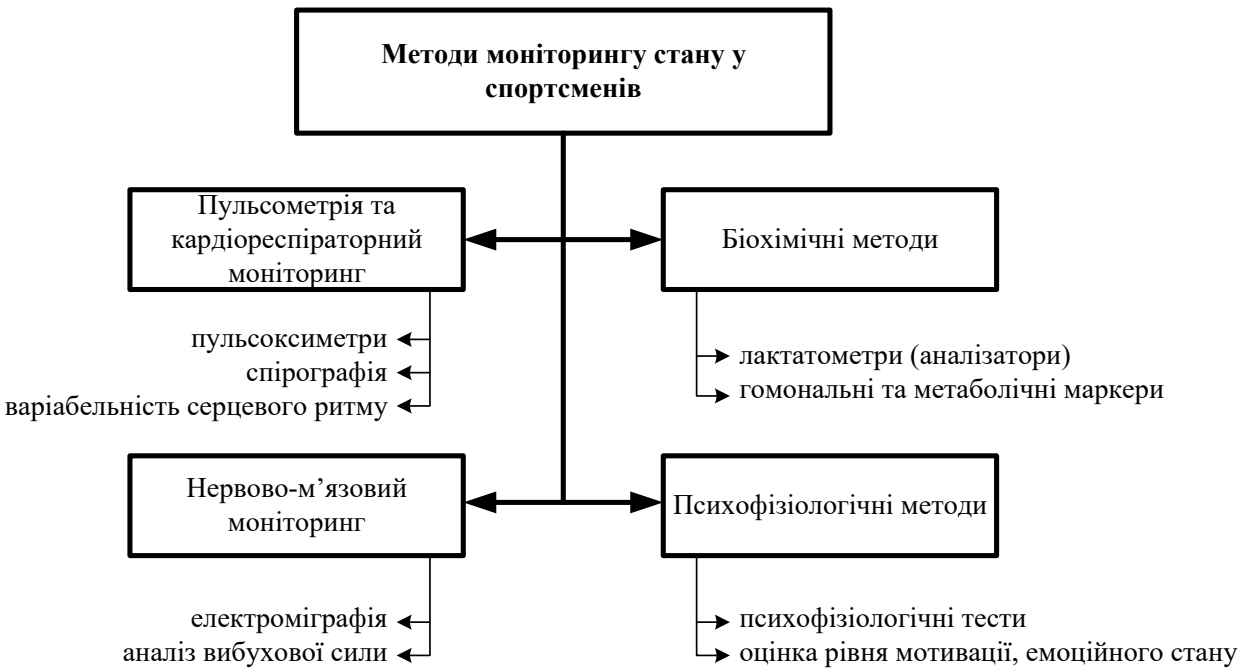

Рисунок 1 – Схема засобів для моніторингу фізіологічного стану спортсмена

1. Пульсометрія, кардіореспіраторний та нервово-м'язовий моніторинг

Одним із найпоширеніших методів у легкій атлетиці є пульсометрія – вимірювання частоти серцевих скорочень. Сучасні технології пропонують нагрудні датчики, наручні прилади та "розумні" годинники, що передають дані в реальному часі через Bluetooth чи ANT+ протокол. Ці прилади дають змогу: оперативно оцінювати інтенсивність навантаження; контролювати відновлювальні процеси та коригувати тренування для уникнення явища перетренованості [2, 3].

За допомогою спеціалізованих програмних комплексів відбувається аналіз варіабельності серцевого ритму, що є важливим показником стану вегетативної нервової системи. Низка досліджень доводить високу ефективність бездротових систем для безперервного кардіомоніторингу під час легкоатлетичних тренувань, оскільки вони враховують ще й умови оточуючого середовища (температура, вологість тощо) [2].

У бігових дисциплінах важливо оцінювати не лише роботу серця, а й ефективність дихальної системи. Спірометрія дозволяє визначити основні показники функції зовнішнього дихання – життєву ємність легень, об'єм форсованого видиху тощо. Ергоспірометрія поєднує велосипедний ергометр або бігову доріжку зі спірометричним модулем і аналізатором газів, що дає змогу: вимірювати максимальне споживання кисню, оцінювати аеробні й анаеробні пороги спортсмена, аналізувати коефіцієнт дихання (RQ). Цей метод є "золотим стандартом" для визначення рівня аеробної тренованості бігунів на середні та довгі дистанції [4]. Згідно з результатами [2], поєднання ергоспірометрії із сучасними програмно-апаратними комплексами дозволяє також враховувати зміну показників лактату та інші маркери метаболічних зрушень.

Моніторинг нервово-м'язової активності за допомогою електроміографії дозволяє оцінити: ступінь залучення м'язів під час конкретних рухових дій, баланс антагоністів і агоністів, виявити схильність до м'язових дисфункцій [2, 7].

Для легкоатлетів (особливо стрибунів, метальників, спринтерів) електроміографії може допомогти зрозуміти правильність техніки, виявити слабкі ланки в русі та скоригувати тренувальний план. Застосування портативних електроміографічних-сенсорів із бездротовою передачею сигналу суттєво спрощує процес спостереження безпосередньо на тренувальному полі.

Для моніторингу вибухової сили, швидкісних характеристик і координації рухів використовують: платформні динамометри, оптичні системи фіксації руху (Optojump, Vicon), датчики прискорення (акселерометри). Ці прилади, суміщені зі спеціалізованим програмним забезпеченням, дають змогу аналізувати фази бігу, стрибка чи метання з точністю до мілісекунд. Такі дані допомагають коригувати техніку, запобігати травмам опорно-рухового апарату та підвищувати ефективність рухових дій.

2. Біохімічні методи та аналіз лактату

Рівень молочної кислоти (лактату) у крові є ключовим показником анаеробного порогу. Портативні лактатометри дають можливість швидко оцінити накопичення лактату під час або відразу після пробіжки чи іншого навантаження. Таким чином можна визначити межу, за якою м'язи починають швидко втомлюватися, адаптувати тренувальний план відповідно до індивідуальних особливостей спортсмена та відстежувати динаміку показників упродовж сезону [5].

Цей метод широко застосовується в тренуванні спринтерів та бігунів на середні дистанції, де швидке виявлення "критичної зони" дозволяє більш ефективно розподіляти навантаження.

У деяких випадках, особливо під час підготовки елітних атлетів, проводиться розширене біохімічне обстеження. Воно охоплює: рівень кортизолу, тестостерону, інсуліну; ліпідний профіль; електролітний склад крові (Na, K, Ca, Mg); показники креатинкінази, сечовини тощо. Недоліком такого дослідження є його громіздкість та тривалість, але при цьому можна найдосконаліше дослідити біохімічний стан крові спортсмена.

Зокрема, підвищення креатинкінази може свідчити про м'язові мікротравми, а відхилення в рівні кортизолу – про надмірний стрес і ризик перетренованості [6]. Дані аналізу гормонального фону нерідко узгоджують із результатами кардіореспіраторного моніторингу, щоб точно визначити межі безпечних і ефективних навантажень для конкретної дисципліни.

3. Психофізіологічні методи

Варіабельність серцевого ритму тісно пов'язана зі станом вегетативної нервової системи й може слугувати надійним інтегральним показником готовності спортсмена до навантаження. Сучасні програмні комплекси виконують спектральний аналіз варіабельності серцевого ритму, визначаючи впливи симпатичної й парасимпатичної ланок. Регулярний моніторинг цього параметру допомагає

прогнозувати ризики перетренування, виявляти проблеми зі сном і відновленням, індивідуалізувати періоди відпочинку та інтенсивних сесій.

Попри те, що легка атлетика – переважно фізично орієнтована сфера, психологічний стан впливає на результат і готовність спортсмена. Для діагностики стану спортсменів застосовують шкалу тривожності Спілбергера–Ханіна, опитувальники рівня стресу та емоційного вигорання, тести на рівень мотивації й уваги.

У поєднанні з даними фізіологічних вимірювань це дає можливість тренерам коригувати програми підготовки комплексно – зважаючи не лише на фізичний, а й на ментальний аспект [7].

Висновки

Методи та засоби моніторингу фізіологічних показників у легкій атлетиці охоплюють широкий спектр інструментів: від традиційних (пульсометрія, спірографія, лактат-тести) до високотехнологічних (аналіз біосигналів, портативна електороміграфія, бездротові сенсорні системи). Їх комплексне застосування дозволяє: оптимізувати тренувальний процес з урахуванням індивідуальних особливостей спортсмена, контролювати рівень відновлення та запобігати перетренованості, вчасно виявляти дисфункції опорно-рухового апарату та інші ризики для здоров'я, підтримувати ментальний стан через інтеграцію психологічних показників у загальну картину.

Надалі технологічний прогрес забезпечуватиме ще більш точний та зручний моніторинг, що стане запорукою стабільного росту спортивних досягнень і зменшення травматизму в легкій атлетиці. Розвиток біосенсорних технологій, зокрема наносенсорів і "розумних" тканин, відкриває перспективи для ще більш детального й неперервного моніторингу спортсменів. У легкій атлетиці важливо зберігати рухову свободу, тому бездротові й мініатюрні прилади поступово витісняють стаціонарні лабораторні системи. Впровадження інтегрованих систем на основі Internet of Things дозволить створювати персоналізовані бази даних фізіологічного стану [2]. Це надасть можливість не лише оперативно коригувати тренувальний процес, а й робити довгострокові прогнози, базуючись на великих масивах даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Wilmore J.H. Physiology of Sport and Exercise / Wilmore J.H., Costill D.L. – Champaign, IL: Human Kinetics, 2015. – 752 p.
2. Інтелектуальні технології в медичній діагностиці, лікуванні та реабілітації: монографія / [С.В. Павлов, О.Г. Аврунін, С.М. Злепко та ін.]; за редакцією С. Павлова, О. Авруніна. – Вінниця: ПП «ТД «Едельвейс і К», 2019. – 260 с.
3. Malik M. et al. Heart rate variability: Standards of measurement, physiological interpretation and clinical use / Malik M. et al. // Circulation. – 1996. – № 93(5). – P. 1043-1065.
4. Heck H. Lactate guidelines in sports medicine. / Heck H., Mader A. // Int J Sports Med. – 1985. – №6(2). – P. 80-89.
5. Meeusen R. Prevention, diagnosis, and treatment of the Overtraining Syndrom/ Meeusen R. et al // European Journal of Sport Science. – 2013. – №13(1). – P. 1-24.
6. Lees A. Biomechanics of triple jump techniques / Lees A., Nolan L. // Journal of Sports Sciences. – 1998. – № 16(10). – P. 53-61.
7. Методи і засоби для визначення функціонального стану спортсменів-багатоборців. / С. М. Злепко, М. В. Московко, С. В. Тимчик, С. В. Костішин. – Вінниця: ПП «ТД Едельвейс і К», 2017. – 176 с.

Конохов Олексій Юрійович – аспірант кафедри біомедичної інженерії та оптико- електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, a.konokhov@gmail.com

Костішин Сергій Володимирович – кандидат техн. наук, доцент кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, seruykost@gmail.com

Oleksiy Konokhov – postgraduate student, department of biomedical engineering and optical-electronic system, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia, a.konokhov@gmail.com

Kostishin Serhii – candidate of tech. of sciences, associate professor of the Department of biomedical engineering and optical-electronic systems, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia, seruykost@gmail.com

УДК 621.383

О.В. Осадчук
В.К. Скощук

ПЕРЕДАЧІ НАКОПИЧЕНИХ ДАНИХ РАДІОТЕХНІЧНОЮ СИСТЕМОЮ НА FPGA ДЛЯ ЧАСТОТНИХ ПЕРЕТВОРЮВАЧІВ ФІЗИЧНИХ ВЕЛИЧИН ВИКОРИСТОВУЮЧИ ТЕХНОЛОГІЮ WIFI

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено IoT-систему на базі FPGA та модуля Lilygo LORA32 для збору, обробки та передачі даних у віддалених місцях. Система використовує протоколи LoRa, WiFi і Bluetooth, а формат CBOR забезпечує компактність і швидкість передачі даних. Реалізовано LoRa-концентратор для об'єднання вимірювань і сервер із REST API на базі FastAPI для обробки й зберігання даних. Система характеризується точністю, енергоефективністю й універсальністю, придатною для екологічного моніторингу, автоматизації та інших IoT-сценаріїв.

Ключові слова: IoT, FPGA; ESP32; LoRa; ПЛІС; багатоканальна радіовимірювальна система; частотний перетворювач;транзисторна структура з від'ємним опором

Abstract

The work presents an IoT system based on FPGA and the Lilygo LORA32 module for data collection, processing, and transmission in remote locations. The system utilizes LoRa, WiFi, and Bluetooth protocols, with the CBOR format ensuring data compactness and transmission speed. A LoRa hub is implemented for measurement aggregation, along with a server featuring a REST API built on FastAPI for data processing and storage. The system is characterized by its accuracy, energy efficiency, and versatility, making it suitable for environmental monitoring, automation, and other IoT scenarios.

Keywords: IoT, ESP32; LoRa; FPGA; multi-channel radiomeasuring system; frequency transducer; transistor structure with negativeresistance

Вступ

Сучасні технології вимагають створення точних, енергоефективних вимірювальних систем, здатних працювати у важкодоступних місцях, як-от гірські райони чи промислові зони. У галузях IoT, автоматизації та екологічного моніторингу потрібні багатоканальні системи для паралельного збору й передачі даних у реальному часі. Провідні рішення часто обмежують мобільність і масштабованість, а інтеграція платформ FPGA із бездротовими модулями (LoRa, WiFi, Bluetooth) потребує оптимізації алгоритмів обробки й передачі даних.

Ефективні системи повинні відповідати ключовим вимогам: точність вимірювань, енергоефективність для роботи у віддалених місцях, масштабованість для підтримки численних пристроїв і гнучкість у виборі технологій зв'язку. Запропонована IoT-система на основі FPGA та LoRa вирішує ці виклики. Інтеграція формату CBOR забезпечує компактність і швидкість передачі, а LoRa-концентратор спрощує обробку й доставку даних на сервери або мобільні пристрої. Ця розробка відкриває нові можливості для точних, мобільних і економічних IoT-рішень у різних галузях.

Результати розробки та дослідження

Першим кроком реалізації являється забезпечення доступу концентратора до інтернету, для можливості передачі накопичених даних. Для цього було розширено реалізацію концентратора і додано підтримку передачі даних на вказаний сервер через WiFi. Створено простий інтерфейс який дозволяє:

1) Під'єднатись до WiFi точки доступу.
2) Встановити безпечне з'єднання із сервером.
3) Надсилати вимірювання на сервер.

```
namespace ServerConn {
    bool begin();
    bool isConnected();
    void sendData(const std::vector<uint8_t> &data);
}
```

При виклику `ServerConn::begin()` відбувається ініціалізація WiFi модуля і під'єднання до вказаної точки доступу, також відбувається налаштування автоматичного перепід'єднання до точки доступу після втрати зв'язку.

```
WiFi.begin(WIFI_SSID.c_str(), WIFI_PASSWORD.c_str());
WiFi.setAutoReconnect(true);
```

Створюється черга розміром 50 повідомлень, яка використовується для збереження вимірювань, що будуть надіслані серверу.

```
 _payloadQueue = xQueueCreate(PAYLOAD_QUEUE_SIZE, sizeof(Payload));
```

Останнім етапом у функції `ServerConn::begin()` являється створення окремого потоку на ядрі 0, що дозволяє паралельне отримання вимірювань через LoRa протокол і передачу цих вимірювань на сервер, без взаємного блокування.

```
 xTaskCreatePinnedToCore(serverTask, "server", 10000, NULL, 5, &_serverTaskHandle, 0);
```

Для кращого розуміння, черга `_payloadQueue` створюється для управління передачею даних між різними частинами програми, зокрема між частиною, яка отримує вимірювання, і частиною, яка їх відправляє на сервер. З архітектурної точки зору, використання черги має кілька переваг:

1) Асинхронність: Черга дозволяє відокремити процес отримання даних від процесу їх відправки. Це означає, що програма може продовжувати виконувати інші завдання, поки дані очікують на відправку в черзі.
2) Буферизація: Черга діє як буфер, що дозволяє накопичувати дані, які ще не були відправлені. Це особливо корисно, якщо швидкість генерації даних перевищує швидкість їх відправки.
3) Потокобезпека: Використання черги забезпечує безпечний спосіб обміну даними між різними потоками у багатопотоковому середовищі, такому як FreeRTOS [1].

Виклик функції `ServerConn::isConnected()` повертає стан під'єднання до WiFi точки доступу.

```
WiFi.status() == WL_CONNECTED
```

Виклик функції `ServerConn::sendData()` створює копію даних які необхідно відправити і записує їх у чергу, де вони будуть оброблені потоком "server", при першій можливості.

```
Payload payload;
payload.data = new uint8_t[data.size()];
payload.size = data.size();
memcpy(payload.data, data.data(), data.size());

if (xQueueSend(_payloadQueue, &payload, PAYLOAD_QUEUE_TIMEOUT) != pdPASS) {
    LOGE(TAG, "Failed to send payload to queue");
    delete[] payload.data;
    return;
}
```

На цьому опис інтерфейсу `ServerConn` завершено і можна перейти до опису внутрішньої реалізації, а саме функції `serverTask()`.Функція `serverTask()` є ключовою частиною реалізації IoT-системи, яка відповідає за обробку черги з даними вимірювань `_payloadQueue` і їхню передачу на сервер через протокол HTTPS [2]. Ця функція виконується у виділеному потоці, що дозволяє забезпечити асинхронність та ефективність передачі даних без блокування інших процесів.

На кожній ітерації перевіряється стан підключення до WiFi та наявність даних у черзі. Якщо підключення до WiFi відсутнє або черга порожня, функція робить паузу на 1 мс, дозволяючи іншим потокам продовжити роботу.

```
if (!isWifiConnected() || xQueueReceive(_payloadQueue, &payload, 0) != pdPASS) {
    vTaskDelay(1);
    continue;
}
```

Після отримання даних з черги ініціалізується `WiFiClientSecure`, налаштовуючи сертифікат довіреності `CA_CERT`, необхідний для встановлення захищеного з'єднання.

```
WiFiClientSecure client;
client.setCACert(CA_CERT);
```

Встановлюється з'єднання із сервером через HTTPS. Для цього використовується шлях `"https://server_ip:8080/device/data"`, який включає IP-адресу сервера, порт і маршрут до API. До HTTP-запиту додається заголовок “`Content-Type: application/octet-stream`”, що вказує на двійковий формат переданих даних. Дані передаються методом POST [3]. Код відповіді сервера зберігається у змінній `httpResponseCode`, і, залежно від результату, виводиться відповідне повідомлення у термінал.

```
HTTPClient https;
if (https.begin(SERVER_DATA_PATH.c_str())) {
    // Add header
    https.addHeader("Content-Type", "application/octet-stream");
    // Send payload
    int httpResponseCode = https.POST(payload.data, payload.size);
    LOGI(TAG, "HTTP Response: %d", httpResponseCode);
    if (httpResponseCode == HTTP_CODE_OK) LOGI(TAG, "POST Success");
    else LOGE(TAG, "POST Failed, Error: %d (%s)", httpResponseCode,
https.errorToString(httpResponseCode).c_str());
    // Close connection
    https.end();
}
```

Після завершення передачі звільняється пам'ять, виділена для збереження даних у черзі.

```
delete[] payload.data;
```

Функція `serverTask()` відіграє ключову роль у забезпеченні надійної та захищеної передачі даних у IoT-системі, роблячи її адаптованою до вимог сучасних мережевих рішень. Для забезпечення безпеки передачі даних у системі використовується протокол HTTPS (Hypertext Transfer Protocol Secure). Основні аспекти безпеки реалізовані за рахунок:

1. Шифрування даних. Дані, що передаються між пристроєм і сервером, шифруються за допомогою SSL/TLS. Це забезпечує конфіденційність і захищає дані від перехоплення зловмисниками.
2. Перевірка сертифікатів. У системі використовується сертифікат довіреності (CA_CERT), який гарантує автентичність сервера. Це дозволяє переконатися, що дані передаються саме на легітимний сервер, а не на підроблений вузол.
3. Цілісність даних. Протокол HTTPS включає механізми перевірки цілісності, які гарантують, що передані дані не були змінені під час їх транспортування.
4. Двостороння аутентифікація. Сертифікат сервера використовується для підтвердження його автентичності. У разі потреби система може бути доповнена механізмами клієнтської аутентифікації для ще більш високого рівня захисту.
5. Захист від атак MITM [4]. Використання захищеного протоколу з перевіркою сертифікатів значно знижує ризик атак, при яких зловмисник може перехопити або змінити дані.

Ці заходи забезпечують надійну та захищену передачу вимірювань, зберігаючи конфіденційність, цілісність і автентичність інформації в системі.

Наступним етапом являється налаштування сервера і реалізація REST API. Для цього було:

1) Орендовано хмарні обчислення на платформі AWS [5].
2) Створено *Instance* типу *t2.micro* із операційною системою Linux [6].
3) Надано доступ до порту 8080 для вхідних запитів, який буде використовуватись для HTTP сервером.
4) Створено сертифікат який буде використаний для встановлення безпечного каналу зв'язку між сервером і всіма іншими пристроями: *sudo openssl req -x509 -nodes -days 365 -newkey rsa:2048 -keyout selfsigned.key -out selfsigned.crt*.

Висновки

У роботі представлено IoT-систему для збору, обробки та передачі вимірювань із багатоканальних радіотехнічних систем на основі FPGA. Основна мета — створення універсальної, енергоефективної системи, здатної працювати у віддалених умовах. Завдяки інтеграції модуля Lilygo LORA32 та протоколів LoRa і WiFi реалізовано багаторівневу архітектуру з високою продуктивністю та гнучкістю. LoRa-концентратор забезпечує збір і передачу даних на сервер через WiFi, що гарантує високу швидкість обміну. Сервер із REST API на базі FastAPI приймає пакети у форматі CBOR, зберігає дані у SQLite та надає доступ через API-інтерфейси. Захист даних забезпечено протоколом HTTPS.

Система відзначається точністю, енергоефективністю та універсальністю, підходячи для промислової автоматизації, моніторингу довкілля та IoT-застосувань. Подальший розвиток платформи передбачає вдосконалення обробки даних, розширення пропускної здатності та впровадження нових функцій для реального часу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Barry, R. Mastering the FreeRTOS Real Time Kernel – A Hands-On Tutorial Guide. Real Time Engineers Ltd., 2016. – 144 pages.
2. Rescorla, E. HTTP Over TLS. RFC 2818, May 2000. – 7 pages. [Електронний ресурс]: - Режим доступу: https://www.rfc-editor.org/rfc/rfc2818
3. Fielding, R., & Reschke, J. Hypertext Transfer Protocol (HTTP/1.1): Semantics and Content. RFC 7231, June 2014. – 133 pages.
4. Rescorla, E., & Korver, B. Guidelines for Writing RFC Text on Security Considerations. RFC 3552, July 2003. – 44 pages.
5. Amazon Web Services. Overview of Amazon Web Services. AWS Whitepaper, 2023. – 101 pages. [Електронний ресурс]: - Режим доступу: docs.aws.amazon.com
6. Corbet, J., Rubini, A., & Kroah-Hartman, G. Linux Device Drivers. 3rd ed., O'Reilly Media, 2005. – 636 pages.

Осадчук Олександр Володимирович — докт. техн. наук, проф., зав. кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницькийнаціональний технічний університет, osadchuk.av69@gmail.com

Скощук Валентин Костянтинович — аспірант кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічнийуніверситет, skoschuk999@gmail.com

Alexander Osadchuk — Doc. Tech. Sc., prof. Head of Department of Information Radio Engineering Technologies and Systems, Vinnytsia NationalTechnical University, Vinnytsia, Ukraine, osadchuk.av69@gmail.com

Valentyn Skoshchuk – graduate student of the Department of Information Radio Engineering Technologies and Systems, Vinnytsia NationalTechnical University, Vinnytsia, Ukraine, skoschuk999@gmail.com

УДК 681.12

С. В. Тимчик
М. К. Бондарчук

БІОІНЖЕНЕРІЯ ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ У РОЗВИТКУ БІОЕЛЕКТРОНІКИ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Біоінженерія сприяє розвитку біоелектроніки, зокрема через створення біоакумуляторів енергії, що використовують біологічні процеси для ефективного зберігання енергії, а також біосенсорів для моніторингу біологічних процесів. Такі технології мають потенціал для застосувань у медицині та екології, зокрема для діагностики та моніторингу навколишнього середовища. Розвиток гібридних систем, що поєднують живі клітини та електроніку, відкриває нові можливості для медичних пристроїв і імплантатів.

Ключові слова: біоінженерія, біоелектроніка, біоакумулятори енергії, біосенсори, інтеграція живих тканин.

Abstract

Bioengineering contributes to the development of bioelectronics, in particular through the creation of bioenergy accumulators that use biological processes for efficient energy storage, as well as biosensors for monitoring biological processes. Such technologies have the potential for applications in medicine and ecology, in particular for environmental diagnostics and monitoring. The development of hybrid systems that combine living cells and electronics opens up new possibilities for medical devices and implants.

Keywords: bioengineering, bioelectronics, bioenergy accumulators, biosensors, integration of living tissues.

Вступ

Біоінженерія є міждисциплінарною галуззю, яка поєднує біологічні науки з інженерними технологіями, створюючи інноваційні рішення для різних сфер людської діяльності. Одним з найбільш перспективних напрямків цієї науки є біоелектроніка — область, яка вивчає інтеграцію живих біологічних систем з електронними пристроями. Це дозволяє створювати нові пристрої, що здатні взаємодіяти з живими організмами, вимірювати біологічні показники та навіть впливати на біологічні процеси. Розвиток біоелектроніки відкриває великі можливості в медичній, енергетичній та екологічній сферах, зокрема через створення біоакумуляторів енергії та біосенсорів.

Біоакумулятори, які використовують біологічні процеси для зберігання та перетворення енергії, мають потенціал для створення автономних енергетичних систем. Біосенсори, в свою чергу, забезпечують точне та безпечне вимірювання біологічних показників в реальному часі, що може бути використано як для медичних, так і для екологічних цілей. Окрім того, інтеграція живих клітин з електронними компонентами відкриває нові можливості для розробки медичних пристроїв та імплантатів, які здатні адаптуватися до змін в організмі та здійснювати постійний моніторинг здоров'я.

Цей розвиток є важливим кроком на шляху до створення більш сталих, ефективних та екологічно безпечних технологій, що можуть значно покращити якість життя людини, зберегти навколишнє середовище і оптимізувати медичні процеси. Вивчення потенціалу біоінженерії для створення біоелектронних пристроїв стає все більш актуальним і може мати значний вплив на подальший розвиток науки та технологій.

Результати дослідження

Біоінженерія відкриває нові горизонти для розвитку біоелектроніки, що включає створення біоакумуляторів енергії та біосенсорів, які поєднують живі тканини з електронними системами. Інтеграція біологічних компонентів з електронними дозволяє створювати пристрої, які можуть не тільки ефективно взаємодіяти з біологічними процесами, але й здійснювати моніторинг та управління різними аспектами життєдіяльності організмів[1]. Такі технології знаходять застосування в медичних, екологічних і енергетичних системах, пропонуючи рішення для збереження енергії, покращення

точності діагностики та створення нових типів пристроїв для лікування.

Біоакумулятори енергії.

Біоакумулятори енергії використовують біологічні системи або матеріали для зберігання та конверсії енергії. За допомогою біоінженерії можна створювати організми або біологічні матеріали, що ефективно акумулюють енергію, використовуючи природні процеси, такі як фотосинтез чи біохімічні реакції. Зокрема, інженерія мікроорганізмів, що здатні виробляти електричний струм або зберігати енергію, може бути використана для розробки автономних пристроїв, які не потребують зовнішнього джерела живлення[1]. Це може стати основою для створення більш сталих та екологічно чистих енергетичних систем.

Біосенсори.

Біосенсори, що інтегрують живі тканини з електронними системами, мають величезний потенціал у медицині та екології. Вони здатні моніторити біологічні процеси на клітинному або молекулярному рівні, реєструючи зміни в концентрації специфічних біомаркерів або фізіологічних показників. Завдяки біоінженерії, можна створювати сенсори, що реагують на різні біохімічні зміни в організмі, надаючи точні дані про стан здоров'я в реальному часі. Наприклад, такі пристрої можуть використовуватись для контролю рівня глюкози в крові, моніторингу рівня токсинів у навколишньому середовищі або навіть виявлення вірусних інфекцій на ранніх стадіях.

Інтеграція живих тканин з електронними системами.

Одним із важливих досягнень біоінженерії в біоелектроніці є створення гібридних систем, які об'єднують живі клітини та електронні компоненти для здійснення різноманітних функцій. Наприклад, інженерія тканин та органів у поєднанні з мікроскопічними сенсорами дозволяє створювати "живі" пристрої, здатні адаптуватися до змін у середовищі або реагувати на зовнішні стимули[2]. Такі системи можуть бути використані для створення нових типів медичних імплантатів, які не тільки виконують фізичні функції (наприклад, стимулювання нервів або м'язів), а й здійснюють постійний моніторинг стану організму, надаючи цінну інформацію для лікарів.

Медичні та екологічні застосування.

Біоелектронні пристрої можуть трансформувати медичні технології, забезпечуючи нові методи діагностики та терапії. Інтеграція біологічних елементів в електронні системи дозволяє створювати точні, малогабаритні та економічно ефективні медичні пристрої для персоналізованого лікування[2]. Крім того, біосенсори можуть бути використані для моніторингу стану навколишнього середовища, виявлення забруднень або відстеження екологічних змін, що важливо для сталого розвитку.

Висновки

Розвиток біоелектроніки через використання біоінженерії має потенціал радикально змінити не лише медицину, а й енергетичні та екологічні технології. Завдяки інтеграції біологічних тканин з електронними системами, з'являються нові можливості для створення більш ефективних, автономних та адаптивних пристроїв, що сприяють покращенню якості життя та сталому розвитку технологій в різних сферах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Sunwoo SH, Han SI, Joo H et al (2020) Advances in soft bioelec-tronics for brain research and clinical neuroengineering. Matter3(6):1923–1947. https://doi.org/10.1016/j.matt.2020.10.0202..

2. С. М. Злепко Апаратура для фізіотерапії та діагностики: навчальний посібник / С. М. Злепко, С. В. Павлов, В. Б. Василенко та [ін.]. // Вінниця : ВНТУ, 2011. - 212 с. - ISBN 978-966-641-451-2.

Бондарчук Михайло Костянтинович — студент групи БМІ-22б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Науковий керівник: ***Тимчик Сергій Васильович —*** канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри біомедичної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Bondarchuk Mykhailo Kostyantynovich — student of group BMI-22b, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Scientific advisor: **Tymchyk Serhiy Vasylovych** — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Biomedical Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 681.7:616-71

Н. І. Заболотна
О. С. Швидюк

БЛОК КЛАСИФІКАЦІЇ ОЗНАК ДЛЯ СИСТЕМИ ФАЗОВОЇ ПОЛЯРИМЕТРИЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ БІОЛОГІЧНИХ ШАРІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розроблено програмний класифікатор для автоматизованої обробки даних фазової Мюллер-матричної томограми біологічних шарів. Запропонована система використовує алгоритми машинного навчання для аналізу даних, що дозволяє ефективно їх класифікувати. Проведено тестування класифікатора на репрезентативних вибірках із відомими патологічними та нормальними біологічними шарами, в результаті застосування класифікатора підвищено достовірність діагностики патології.

Ключові слова: класифікатор, фазова поляриметрична діагностика, Мюллер-матрична фазова томографія

Abstract

The abstracts describe a software classifier for automated data processing of phased Muller matrix tomograms of biological layers. The proposed system uses machine learning algorithms to analyze data, which allows for effective classification. The classifier was tested on representative samples with known pathological and normal biological layers, and as a result of using the classifier, the reliability of pathology diagnostics was increased.

Keywords: classifier, phase polarimetric diagnostics, Muller matrix phase tomography

Вступ

Сучасні методи оптичної діагностики біологічних шарів активно розвиваються, пропонуючи нові можливості для виявлення патологічних змін на ранніх стадіях. Одним із перспективних напрямів є фазова Мюллер-матрична поляриметрична діагностика, яка дозволяє отримувати детальну інформацію про оптико-анізотропні властивості біологічних структур. Зокрема, аналіз фазових характеристик поляризованого світла забезпечує високу чутливість до змін мікроструктури тканин, що є важливим для діагностики онкологічних та інших захворювань [1, 2].

Для підвищення точності та достовірності діагностики необхідна автоматизована класифікація результатів фазових Мюллер-матричних томограм. Використання алгоритмів машинного навчання у поєднанні з фазовою поляриметрією відкриває нові можливості для покращення класифікації біологічних шарів.

У даній роботі розглядається розробка програмного класифікатора результатів даних фазових Мюллер-матричних томограм біологічних шарів (БШ) при діагностиці патологій печінки. Запропонований підхід базується на застосуванні алгоритмів машинного навчання, а саме дерева рішень.

Метою даної роботи є підвищення достовірності методу фазової Мюллер-матричної діагностики біологічних шарів шляхом проведення автоматизованої бінарної класифікації інформативних ознак розподілів фазових Мюллер-матричних зображень БШ.

Результати досліджень

Розроблено програмний класифікатор засобами Python, в основі якого лежить метод дерева для ухвалення рішень. Для навчання та тестування дерева використано вибірку із 200 фазових Мюллер-матричних зображень біологічних шарів, що відповідають станам «патологія» та «норма». Дані представлені як середні величини $(\overline{g})$ і стандартні відхилення $(\pm\sigma)$ параметрів *g,* які характеризують розрахункові фазові Мюллер-матричні томограми гістологічних зрізів печінки пацюків, аналіз яких проводиться у роботі [1].

Під час першого запуску програми відбувається завантаження файлу з характеристиками ознак та відповідними категоріями для навчання і тестування моделі дерева рішень. Після завантаження файлу модель навчається та збігається у локальний файл. При подальших запусках використовується

збережена модель без необхідності повторного навчання. Це оптимізує витрати обчислювальних ресурсів та скорочує час виконання.

Програмний інтерфейс містить поле для введення тестових значень вектора параметрів $M_{1\text{-}4}$, $Q_{1\text{-}4}$, $J_{1\text{-}4}$ та кнопку «Класифікувати», що дозволяє виконати діагностичний розрахунок та визначити стан зразка (здоровий/гепатит) на основі моделі дерева рішень.

Точність моделі, яка визначає рівень її здатності правильно класифікувати досліджувані зразки, при наявній тренувальній виборці становить 89,5%, що покращує достовірність діагностики на 2,3% у порівнянні із аналогом [1], в якому відсутня автоматизована класифікація.

На рисунку 1 представлено інтерфейс програми, а на рисунку 2 – візуалізацію дерева рішень після його навчання.

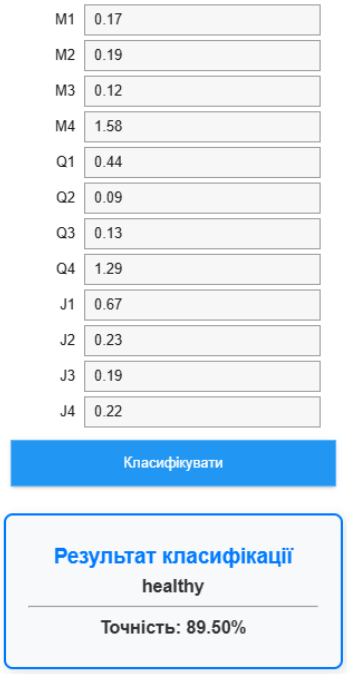

Рис. 1. Інтерфейс програми

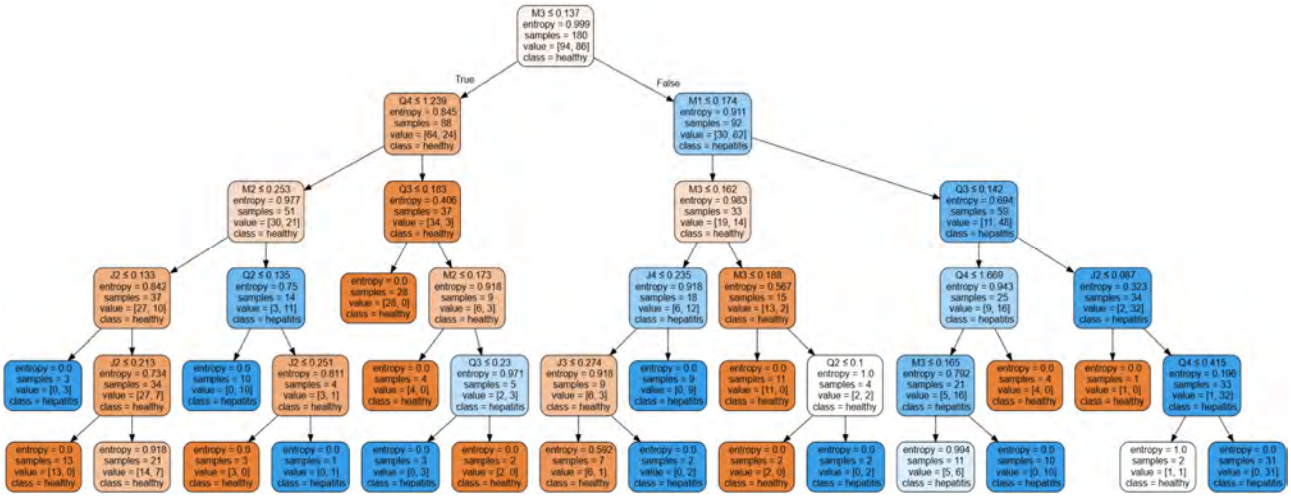

Рис. 2. Візуалізація дерева рішень

Висновки

Розроблено та реалізовано програмний класифікатор на основі методу дерева для ухвалення рішень при аналізі фазових Мюллер-матричних томограм біологічних шарів. Проведене тестування на вибірці гістологічних зрізів печінки пацюків показало високу ефективність моделі, з точністю класи-

фікації 89,5%, дозволило покращити достовірність діагностики на 2,3% у порівнянні із аналогом, в якому відсутня автоматизована класифікація.

Використання класифікатора дозволяє автоматизувати процес класифікації даних та значно зменшити часові витрати на діагностику. Застосування класифікатора забезпечує підвищення достовірності діагностики патологій печінки, що може сприяти покращенню раннього виявлення захворювань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Заболотна Н. І. Діагностичне застосування систем орієнтаційної та фазової мюллер-матричної томографії у диференціації патології печінки пацюків. *Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах*. 2015. № 1. С. 144-150.
2. Zabolotna N., Sholota V., Okarskyi H. Methods and systems of polarization reproduction and analysis of the biological layers structure in the diagnosis of pathologies. Proceedings of SPIE. 2020. Vol. 11369. 113691S. P. 501-513. https://doi.org/10.1117/12.2556542.

Заболотна Наталія Іванівна **–** д.т.н., професор кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, E-mail: natalia.zabolotna@gmail.com

Швидюк Олег Сергійович **–** аспірант, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: olehshvydiuk@gmail.com

Zabolotna Natalia I. - Professor of the Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, E-mail: natalia.zabolotna@gmail.com

Oleh Shvydiuk S. **–** postgraduate, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: olehshvydiuk@gmail.com

УДК 621.396

А. О. Овчарук

ПРИСТРОЇ АНАЛОГОВОЇ МОДУЛЯЦІЇ. ЇХ ВИДИ ТА ЗАСТОСУВАННЯ.

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто основні види пристроїв для аналогової модуляції та їх застосування у різних сферах. Наведено короткий опис методів модуляції. Описані типи пристроїв, їх принципи роботи та приклади використання. Робота підкреслює важливість аналогової модуляції у сучасних технологіях та можливості її подальшого вдосконалення.

Ключові слова: модуляція, аналогова модуляція, амплітудна модуляція, частотна модуляція, фазова модуляція, модулятори, демодулятори.

Abstract

The paper examines the primary types of analog modulation devices and their applications in various fields. A brief overview of modulation methods is provided. The types of devices, their operating principles, and examples of their use are described. The paper emphasizes the importance of analog modulation in modern technologies and the potential for its further development.

Keywords: modulation, analog modulation, amplitude modulation, frequency modulation, phase modulation, modulators, demodulators.

Вступ

Аналогова модуляція є ключовим процесом передачі сигналів у телекомунікаціях та радіотехніці. Вона дозволяє передавати інформацію, змінюючи певні параметри несучого сигналу, такі як амплітуда, частота чи фаза. Цей метод використовується у сферах, таких як радіомовлення, телебачення, мобільний зв'язок та інші [1, 2]. Метою даної роботи є розгляд основних видів пристроїв для аналогової модуляції, їх принципів роботи та прикладів застосування у практиці.

Результати дослідження

Аналогова модуляція — це процедура передачі низькочастотних сигналів, таких як телевізійні або аудіосигнали, з високочастотними несучими сигналами, такими як радіочастотні сигнали. При аналоговому модулюванні аналоговий сигнал використовується як сигнал несучої, який модулює сигнал повідомлення або сигнал передачі даних.

Види аналогової модуляції: амплітудна модуляція, частотна модуляція, фазова модуляція.

Амплітудна модуляція (АМ): змінюється амплітуда несучого сигналу залежно від амплітуди інформаційного сигналу. Приклади використання: АМ-радіо, системи радіомовлення [3].

Частотна модуляція (ЧМ): змінюється частота несучого сигналу відповідно до інформаційного сигналу. Широко застосовується у FM-радіо, аудіо- та відеосистемах [4].Порівняно з амплітудною модуляцією, тут амплітуда залишається постійною. Коли в радіосистемах природно виникає шум, частотна модуляція з достатньою смугою пропускання забезпечує перевагу при скасуванні шуму.

Фазова модуляція (ФМ): змінюється фаза носійного сигналу. Застосовується у супутникових системах зв'язку та мобільних мережах [5].У цьому типі модуляції фаза сигналу несучої змінюється відповідно до сигналу повідомлення. Коли фаза сигналу змінюється, вона впливає на частоту.

Пристрої аналогової модуляції поділяють на такі типи:

1.Модулятори: спеціалізовані пристрої, що виконують процес модуляції. Для амплітудної модуляції використовують трансформатори сигналу та підсилювачі[1]. У частотній модуляції застосовуються генератори змінної частоти з керуванням напругою[4]. Для фазової модуляції використовуються генератори з фазовим зсувом[5].

2.Демодулятори: пристрої для виділення інформаційного сигналу з модульованого носія. Для АМ-демодуляції застосовуються діодні детектори[3]. У ЧМ-демодуляції використовуються спеціалізовані

дискримінатори частоти або фазо детектори[4]. У ФМ-демодуляції використовуються спеціалізовані інтегральні схеми[5].

3.Комплексні системи зв’язку: це пристрої. Які об’єднують функції модуляції та демодуляції, наприклад ретранслятори для супутникового зв’язку[5]. Такі пристрої використовують у базових станціях мобільних операторів, де потрібно одночасно обробляти сигнали від сотень користувачів[2].

Застосування аналогової модуляції.

У радіомовленні та телебаченні, використовується аналогова модуляції для передачі аудіо- та відеосигналів. АМ застосовується у середньохвильовому радіомовленні, ФМ забезпечує високу якість звуку для музичних передач[3,4].

У мобільному зв’язку застосовуються пристрої з ФМ та ЧМ забезпечуючи стійкість до перешкод і високу пропускну здатність каналів[5].

Супутникові системи зв'язку, використовуються для передачі сигналів на великі відстані через супутники. Наприклад, телевізійні та інтернет-сигнали передаються з використанням фазової модуляції для забезпечення високої точності передачі [5].

Навігаційні системи: GPS-системи застосовують фазову модуляцію для передачі координат користувача з високою точністю. Антени та приймачі в таких системах містять інтегровані модулі для обробки модульованих сигналів [5].

Висновки

Аналогова модуляція залишається важливим елементом сучасних технологій передачі сигналів. Різноманіття методів і пристроїв дозволяє адаптуватися до різних завдань і забезпечувати високу якість передачі інформації. Подальші дослідження у цій галузі спрямовані на вдосконалення ефективності пристроїв. Розуміння приладів амплітудної модуляції та їх застосування в різних сферах комунікації важливо для розвитку і вдосконалення комунікаційних технологій. Ці технології не лише спрощують наше життя, але й відкривають нові можливості для спілкування та обміну інформацією у всьому світі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гончаренко С. М. "Основи телекомунікаційних систем". Київ: Наукова думка, 2020.
2. Хомченко А. П. "Основи аналогових та цифрових систем зв'язку". Львів: Техніка, 2018.
3. Clarke R. H. "Communication Systems: Fundamentals and Design Methods". Wiley, 2017.
4. Carlson A. Bruce, Crilly Paul B. "Communication Systems: An Introduction to Signals and Noise in Electrical Communication". McGraw-Hill, 2016.
5. Томашевський О. І. "Сучасні радіотехнічні системи". Харків: Ранок, 2019.

Овчарук Артем Олександрович – аспірант групи 172-22а, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: artyom.ovcharuk@gmail.com

Науковий керівник: ***Осадчук Олександр Володимирович*** - д-р техн. наук, професор, Академік Академії Метрології України, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Ovcharuk Artem Oleksandrovych - PhD student of group 172-22a, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: artyom.ovcharuk@gmail.com

Supervisor: ***Osadchuk Oleksandr Volodymyrovych*** - Dr. Sc. (Eng.), Professor, Academician of the Academy of Metrology of Ukraine , Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.93

А. В. Щербатюк
С. Є. Тужанський

МЕТОД ВІДНОВЛЕННЯ ОКТ-ЗОБРАЖЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто метод покращення якості ОКТ-зображень з використанням нерівномірного швидкого перетворення Фур'є, здійснено порівняльний аналіз результатів обробки серії ОКТ-зображень за середньоквадратичною похибкою.
Ключові слова: оптична когерентна томографія, перетворення Фур'є, фільтрація зображень, середньоквадратична похибка.

Abstract
A method for improving the quality of OCT images using non-uniform fast Fourier transform is considered, a comparative analysis of the results of processing a series of OCT images by standard error is carried out.
Keywords: optical coherence tomography, Fourier transform, image filtering, root mean square error.

Вступ

Оптична когерентна томографія (ОКТ) є сучасним методом інструментальної медичної діагностики та широко використовується у наукових дослідженнях. ОКТ є неінвазивним методом, який дозволяє отримувати якісні зображення внутрішніх структур біологічних тканин (БТ). Висока роздільна здатність та можливість отримання тривимірних зображень дають змогу детально аналізувати структуру тканин, завчасно виявляючи можливі патологічні зміни.

Основним обмеженням ОКТ є дифракція, що призводить до розмиття дрібних деталей на зображенні тканини, знижує його якість та ускладнює визначення меж між шарами БТ. Тому при аналізі ОКТ-зображень, зокрема сітківки ока, важливо мінімізувати артефакти, створені дифракційним розмиттям.

Для удосконалення зображень при ОКТ застосовують методи пост-обробки зображень, які дозволяють покращити їх роздільну здатність. У роботі здійснено дослідження нерівномірного швидкого перетворення Фур'є (NFFT) для обробки нерівномірно дискретизованих ОКТ-зображень та покращення якості відновленого зображення. Використання NFFT дає змогу зменшити вплив дифракційного розширення, підвищити контрастність зображень та покращити деталізацію дрібних структур.

У роботі розглянуто метод відновлення ОКТ-зображень з використанням, проведено тестування його ефективності на реальних даних та виконано порівняння з традиційними алгоритмами обробки. Основна мета дослідження – оцінити здатність запропонованого методу зменшувати дифракційні артефакти, зберігаючи при цьому природну деталізацію зображень. Для цього проведено аналіз середньоквадратичної похибки (MSE) при обробці ОКТ-зображень різними методами.

Результати дослідження

NFFT є узагальненням дискретного швидкого перетворення Фур'є, що дозволяє працювати з нерівномірними вибірками інформаційного сигналу завдяки його попередній інтерполяції [1]. Це дозволяє підвищити точність відновлення зображення шляхом обліку змінної просторової частоти сигналу, що характерно для зображень ОКТ. Представлення нерівномірного швидкого перетворення Фур'є виглядає як:

$$F(k) = \sum_{j=0}^{N-1} f(x_j) e^{-i2\pi kx}, \quad (1)$$

де x_j – нерівномірні дискретні точки зображення, а k – частотна змінна.

Для дослідження використано 30 зображень ОКТ з бази даних [2], які було попередньо підготовлено (формат зображень чорно-білий, глибина кольору 8 біт (256 градацій сірого), розмірність 256×256 пікс). Алгоритм методу реконструкції ОКТ зображень з використанням NFFT представлений на рис. 1.

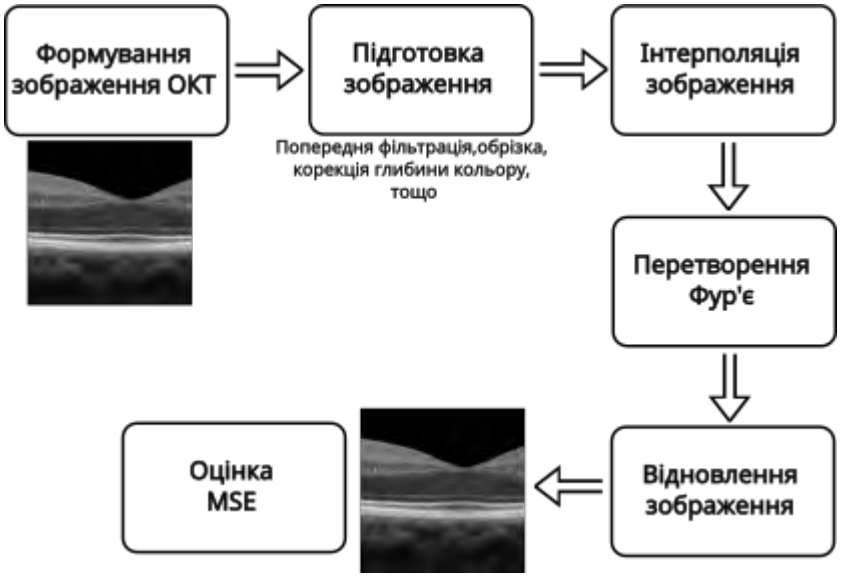

Рис. 1. Алгоритм методу реконструкції ОКТ зображень

На етапі попередньої обробки здійснено інтерполяцію кожного зображення з вибірки за допомогою швидкої сітки Гауса, після чого здійснено перетворення Фур'є за допомогою бібліотеки [3]. Фрагмент коду описаного перетворення з MATLAB та одне з зображень після обробки представлені на рис.2 та рис.3 відповідно.

```
z = zeros(N,N);
sourceImage = imread("/MATLAB Drive/FileExchange/NUFFT_test/test_image.bmp");
z = sourceImage
imagesc(z)
N=[N,N];
img=double(z);
data=fftshift(ifftn(ifftshift(img)));
DFTout = fftshift(fftn(ifftshift(data),N));
z=z(:);
We need knots on [-1/2, 1-1/Nx]x[-1/2, 1-1/Ny] as fundamental period.
make square grid of knots for exact comparison to fft
tmpx = linspace(-1/2,1/2 -1/N(1), N(1));% tmpx(end)=[];
tmpy = linspace(-1/2,1/2 -1/N(2), N(2));% tmpy(end)=[];
[Y,X]=meshgrid(tmpy,tmpx);
knots=[X(:),Y(:)];
Nx=N(1);
Ny=N(2);
Desired_accuracy = 6;%6=single precision, 12=double precision.
MattOut_Gauss=FGG_2d_type1(data(:),knots,[Nx,Ny],Desired_accuracy);
```

Рис. 2. Фрагмент коду перетворення NFFT

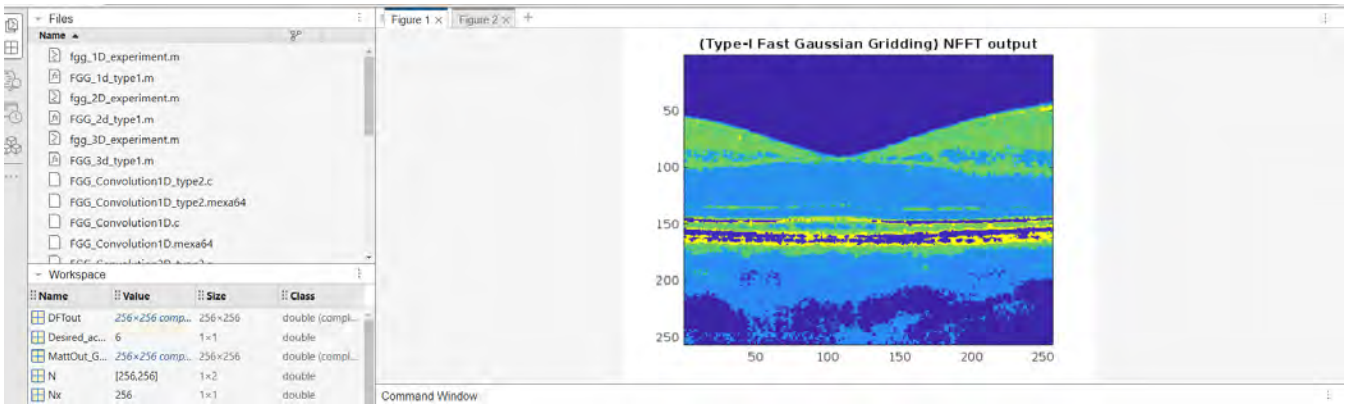

Рис. 3. Зображення після обробки

Для дослідження було використано набір з 30 зображень ОКТ [2] та здійснено порівняння результатів з результатом фільтрації тих самих зображень з допомогою білатерального фільтра. Для порівняння результатів обробки здійснено обчислення середньоквадратичної похибки (MSE) в ПЗ MATLAB. Приклад обробки зображення представлений на рис. 4.

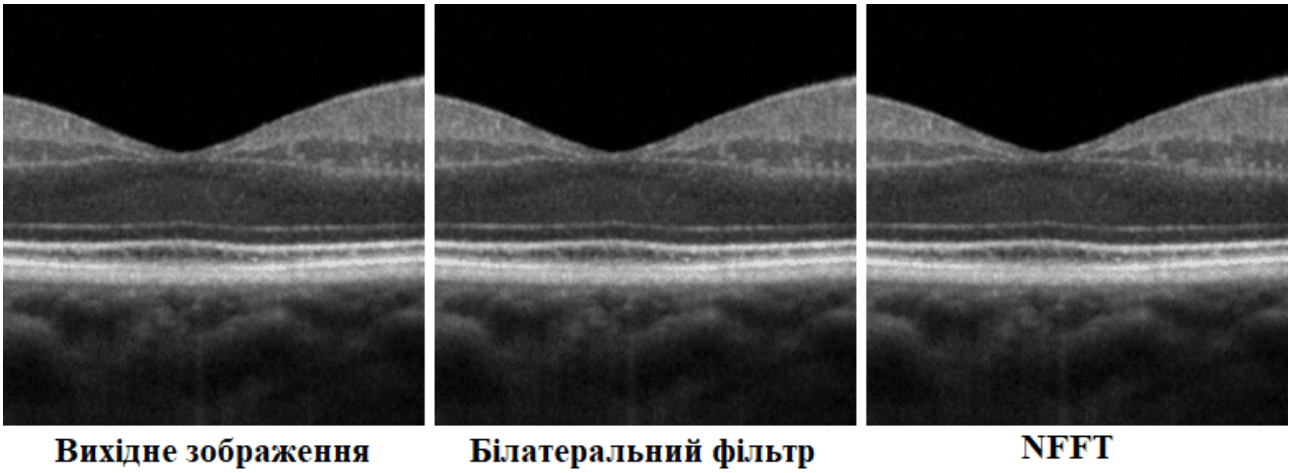

Рис. 4. Порівняння результатів обробки зображень

Обробка зображень з допомогою білатерального фільтра [4] здійснена з допомогою штатної функції MATLAB. Обчислення середньоквадратичної похибки (MSE) також здійснено у MATLAB. Результати обчислення MSE представлені в таблиці 1

Таблиця 1. Результати обчислення середньоквадратичної похибки

Алгоритм обробки	*MSE(max)*	*MSE(min)*	*MSE(avg)*
NFFT	23.5432	20.95	16.31
Білатеральний фільтр	25.1960	20.79	17.39

Висновки

Метод обробки ОКТ-зображень з використанням NFFT є перспективним для роботи в умовах нерівномірно розташованих точок дискретизації. NFFT дозволяє підвищити якість зображень завдяки можливості обробки нерегулярних даних та сигналів зі змінною частотою.

В роботі проаналізовано метод відновлення ОКТ-зображення з допомогою нерівномірного швидкого перетворення Фур'є та здійснено порівняння його з білатеральним фільтром. Встановлено, що в

середньому відновлені за таким методом зображення після обробки мали нижчу середньоквадратичну похибку, ніж оброблені з допомогою білатерального фільтра.

Проте, попри наведені переваги, NFFT має вищу обчислювальну складність, що призводить до збільшення часу обробки та потребує більш високої обчислювальної спроможності обладнання. Другим важливим недоліком є чутливість то параметрів на етапі інтерполяції даних. Неправильний вибір цих параметрів може призвести до спотворення зображень, втрати деталей, або появи артефактів на зображенні. Перспективним напрямком досліджень може бути підбір оптимального методу з використанням сучасних ШІ-інструментів для підбору параметрів NFFT та комбінація методу з іншими методами обробки зображень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Daguang Xu, Yong Huang, and Jin U. Kang, "GPU-accelerated non-uniform fast Fourier transform-based compressive sensing spectral domain optical coherence tomography," Opt. Express 22, 14871-14884 (2014);

2. Kermany, Daniel; Zhang, Kang; Goldbaum, Michael (2018), “Large Dataset of Labeled Optical Coherence Tomography (OCT) and Chest X-Ray Images”, Mendeley Data, V3, doi: 10.17632/rscbjbr9sj.3

3. Matthew Ferrara (2025). NUFFT, NFFT, USFFT, MATLAB Central File Exchange (https://www.mathworks.com/matlabcentral/fileexchange/25135-nufft-nfft-usfft). Retrieved February 10, 2025.

4. Щербатюк А. В., Тужанський С. Є. Методи оптичної когерентної томографії та алгоритми фільтрації зображень для офтальмологічної діагностики // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології. – 2024. – № 1. – С. 148–154.

Щербатюк Артем Володимирович — аспірант кафедри біомедичної інженерії, Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, Україна, e-mail: scherbatyuk.art@gmail.com

Тужанський Станіслав Євгенович — к.т.н, доцент кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: slavat@vntu.edu.ua

Shcherbatyuk Artem V. — Post-Graduate student the Biomedical Engineering, e-mail: scherbatyuk.art@gmail.com

Tuzhanskyi Stanislav Y. — Ph.D., Associate Professor of the Biomedical Engineering and Optical-Electronic Systems, e-mail: slavat@vntu.edu.ua

УДК 004.93

Д. О. Пантелейчук

КРИТЕРІЇ ВИЗНАЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ЛЮДИНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В даній роботі наведено опис критеріїв, які впливають на рівень функціонального стану людини, оцінювання цих критеріїв дозволить передбачати спроможність людини стабільно виконувати свою роботу в різних умовах.

Ключові слова*:* функціональний стан, оцінювання стану, критерії стану.

Abstract

This paper provides a description of the criteria that affect the level of a person's functional state, the evaluation of these criteria will allow predicting a person's ability to perform his work stably in various conditions.

Keywords: functional state, state assessment, state criteria.

Функціональний стан людини – це комплексна характеристика, яка відображає рівень діяльності фізіологічних систем організму, їхню здатність підтримувати гомеостаз та забезпечувати ефективну взаємодію з довкіллям. Важливість оцінки функціонального стану зумовлена потребою визначити, наскільки організм адаптований до умов зовнішнього середовища, які обсяги навантажень він може витримувати без шкоди для здоров'я, а також яким чином можна поліпшити загальний рівень життєдіяльності [1]. У галузі медицини, спорту, професійної діяльності та психології питання оцінки функціонального стану є ключовим для розуміння резервів організму та належного планування навантаження.

В даній роботі розглянуто основні критерії визначення функціонального стану людини та способи їх оцінювання. Знання цих критеріїв дозволяє фахівцям своєчасно виявляти ознаки патологічних змін, підбирати адекватні методи реабілітації та розробляти профілактичні заходи, спрямовані на збереження і підвищення рівня здоров'я.

Всю множину факторів, які впливають на функціональний стан людини можна розділити на 4 основні групи - фізіологічні, психофізіологічні, психологічні критерії, а також зовнішні фактори – функціональний стан залежить не лише від рівня фізичної підготовленості чи наявності хронічних захворювань, а й від цілого спектра чинників: вік (з віком знижується еластичність тканин, уповільнюється метаболізм, зменшуються адаптаційні резерви), стать (гормональний фон впливає на рівень витривалості, тонус судин і метаболізм), рівень фізичної активності, харчування тощо.

1. Фізіологічні критерії

Одним із провідних критеріїв функціонального стану виступають показники діяльності серцево-судинної та дихальної систем. До найважливіших належать частота серцевих скорочень, артеріальний тиск, серцевий викид, об'єм легеневої вентиляції, кисневий пульс, а також зміни цих показників під час дозованого фізичного навантаження [2].

- частота серцевих скорочень: У стані спокою норма коливається в межах 60–90 уд/хв для дорослої людини. Відхилення вказують на можливі порушення з боку серцево-судинної системи або прояви стресу.
- артеріальний тиск: Контролюється для оцінки стану судин і гемодинамічних показників. Збільшення або зниження АТ може свідчити про порушення регуляції судинного тонусу, перевтому чи початок патологічних процесів.
- показники дихальної системи: Життєва ємність легень, частота дихання, максимальна вентиляція легень і сатурація кисню (SpO_2). Ці критерії дають змогу оцінити, наскільки ефективно організм забезпечує потреби в кисні під час навантажень.

Величина максимально спожитого кисню є критерієм аеробної працездатності й вагомим показником функціонального стану людини, особливо в осіб, які займаються спортом [3]. Даний

параметр відображає обсяг кисню, який може бути використаний організмом за одиницю часу, та залежить від ефективності серцево-судинної і дихальної систем у транспортуванні та засвоєнні кисню.

Метаболічна активність і рівень енергообміну дозволяють визначити, наскільки ефективно організм використовує енергетичні субстрати (білки, жири, вуглеводи) і як швидко відновлює свої ресурси. Для цього аналізують такі критерії, як: базальний метаболізм (розрахунок через формули або вимірювання в лабораторних умовах); рівень лактату в крові (показує ступінь анаеробного обміну під час фізичних навантажень); коефіцієнт дихання (співвідношення обсягу виведеного CO_2 до спожитого O_2, RQ).

Завдяки аналізу вмісту лактату в крові можна оцінити здатність організму нейтралізувати метаболічний ацидоз (накопичення молочної кислоти). Чим вищий рівень лактату під час дозованого навантаження, тим нижчою є стійкість до втоми за умови недостатніх адаптаційних механізмів [4].

2. Психофізіологічні критерії

Критеріями функціонального стану також є показники нервово-м'язової функції, такі як: швидкість реакції, координація рухів, м'язова сила та витривалість, здатність до тонкої моторики тощо.

Зокрема, швидкість реакції визначається за допомогою тесту на просту та складну реакцію вибору. Зниження цих показників може свідчити про перевтому, стрес або інші негативні впливи. М'язова сила та витривалість оцінюються за допомогою динамометрії, функціональних тестів (присідання, віджимання тощо) і дозволяють судити про те, наскільки ефективно організм здатен протистояти силовому або тривалому фізичному навантаженню [5].

Велике значення для визначення функціонального стану має аналіз діяльності вегетативної нервової системи. До основних критеріїв належать показники варіабельності серцевого ритму, що відбивають баланс симпатичного та парасимпатичного відділів вегетативної нервової системи. Низька варіабельність свідчить про високу напругу регуляторних систем, а висока – про добру адаптацію та значні резерви організму [6].

Методики, які використовуються для оцінки стану центральної нервової системи, охоплюють електроенцефалографію, реоенцефалографію, а також психологічне тестування. Вони дають змогу визначити рівень збудження/гальмування в корі головного мозку, можливі ознаки перевтоми чи стресу, ефективність адаптаційних механізмів у стресових ситуаціях.

3. Психологічні критерії

Поряд із суто фізіологічними показниками важливе значення мають психологічні критерії, адже психіка та фізіологія перебувають у тісному взаємозв'язку. У контексті функціонального стану оцінюють: рівень мотивації та інтерес до діяльності, ступінь тривожності, наявність депресивних ознак, емоційну стабільність тощо.

Для цього застосовують стандартизовані опитувальники та методи самооцінки (наприклад, шкала тривожності Спілбергера–Ханіна, шкала депресії Бека, опитувальники професійної мотивації). У разі виявлення відхилень можна говорити про зниження адаптивних можливостей, що негативно впливає на загальний функціональний стан [7].

Також Важливим аспектом є оцінка психічної працездатності, пам'яті, уваги, швидкості мислення та здатності приймати рішення в умовах дефіциту часу. З цією метою використовують тести на увагу (коректурна проба), тести на оперативну пам'ять, тести на логічне мислення тощо. Зниження когнітивних показників може бути викликане перевтомою, відсутністю належного відпочинку, недостатньою мотивацією або стресом [7].

Методи комплексної оцінки функціонального стану людини

Окремі критерії не завжди дають повну картину функціонального стану людини, адже вони можуть змінюватися залежно від багатьох чинників. Тому практикується комплексний підхід, що поєднує різні методи:

1. Клініко-лабораторні дослідження: аналіз крові (біохімічний, гормональний), електролітний склад, рівень глюкози, вміст лактату тощо.
2. Інструментальні методи: електрокардіографія, електроенцефалографія, реовазографія, пульсоксиметрія, спірографія.
3. Фізіологічні тести: проба Руф'є, проба з дозованим навантаженням (велергометрія, тредміл-тест), тести на витривалість.

4. Психологічне тестування: опитувальники рівня тривоги, депресії, мотивації; методики оцінки когнітивних функцій і емоційного стану.

5. Спостереження за динамікою змін: оцінка частоти серцевих скорочень, артеріального тиску та психологічних показників у стані спокою, під час навантаження й у відновному періоді.

Комплексність дозволяє врахувати сумарний внесок різних систем і психіки у формування функціонального стану, а також визначити найуразливіші ланки, що можуть потребувати корекції.

Висновки

Отже, функціональний стан людини – це комплексний показник, який формується взаємодією фізіологічних, психофізіологічних та психологічних факторів. Для його визначення використовують низку критеріїв:

- фізіологічні (кардіореспіраторні, енергообмін, вегетативні показники),
- психофізіологічні (швидкість реакції, координація, варіабельність серцевого ритму),
- психологічні (рівень мотивації, емоційний стан, когнітивні функції).

Найбільш об'єктивну оцінку можна отримати лише за умови комплексного підходу, що включає клініко-лабораторні, інструментальні дослідження й психологічне тестування. Розуміння цих критеріїв і механізмів їх змін дає змогу фахівцям (медикам, тренерам, психологам) розробляти ефективні програми профілактики захворювань, покращення працездатності та підтримки здоров'я людини на високому рівні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Філімонов В. І. Фізіологія людини : підруч. для студ. вищ. мед. навч. закл. / В. І. Філімонов. – К. : Медицина, 2010. – 776 с.

2. Луковська О. Л. Методи клінічних і функціональних досліджень в фізичній культурі та спорті: підручник / Луковська О. Л. – Дніпропетровськ: Журфонд, 2016. – 310 с.

3. Wilmore J.H. Physiology of Sport and Exercise / Wilmore J.H., Costill D.L – Champaign, IL: Human Kinetics, 2015. – 752 p.

4. Методи і засоби для визначення функціонального стану спортсменів-багатоборців. / С. М. Злепко, М. В. Московко, С. В. Тимчик, С. В. Костішин. – Вінниця: ПП «ТД Едельвейс і К», 2017. – 176 с.

5. Келлер В. С. Теоретико-методичні основи підготовки спортсменів : [навч. посіб.] / В. С. Келлер, В. М. Платонов. – Львів : Українська Спортивна Асоціація, 1993. – 269 с.

6. Malik M. et al. Heart rate variability: Standards of measurement, physiological interpretation and clinical use. Circulation. – 1996. – № 93(5). –P. 1043-1065.

7. Luiselli James Behavioral Sport Psychology: Evidence-Based Approaches to Performance Enhancement / Luiselli James, Reed Derek. – 2011. – 356 p. – ISBN: 978-1-4614-0069-1.

Пантелейчук Дмитро Олександрович – аспірант кафедри біомедичної інженерії та оптико- електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, vindims@gmail.com.

Науковий керівник: Костішин Сергій Володимирович – кандидат техн. наук, доцент кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, seruykost@gmail.com

Dmytro Panteleichuk – postgraduate student, department of biomedical engineering and optical-electronic system, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia, vindims@gmail.com.

Supervisor: Kostishin Serhii – candidate of Tech. of Sciences, Associate Professor of the Department of Biomedical Engineering and Optical-Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, seruykost@gmail.com

УДК 615.47

Сидорук О.О

3D-МОДЕЛЮВАННЯ В ОРТОПЕДІЇ ТА ТРАВМАТОЛОГІЇ: МИНУЛЕ, СЬОГОДЕННЯ, МАЙБУТНЄ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

3D-моделювання є одним із ключових інструментів у сучасній ортопедії та травматології. Ця технологія дозволяє створювати точні віртуальні моделі кісткових структур, планувати хірургічні втручання та розробляти персоналізовані імпланти. У статті розглядається історія розвитку 3D-моделювання в медицині, його сучасний стан та перспективи подальшого застосування, включаючи біопринтинг і штучний інтелект.

Ключові слова

3D-моделювання, ортопедія, травматологія, ендопротезування, біопринтинг, персоналізована медицина.

Annotation

3D modeling is one of the key tools in modern orthopedics and traumatology. This technology enables the creation of precise virtual models of bone structures, surgical planning, and the development of personalized implants. The article examines the history of 3D modeling in medicine, its current state, and future applications, including bioprinting and artificial intelligence.

Keywords

3D modeling, orthopedics, traumatology, endoprosthetics, bioprinting, personalized medicine.

Вступ

Ортопедія та травматологія є одними з найдинамічніших галузей медицини, де точність і персоналізація відіграють вирішальну роль. Традиційні методи діагностики та лікування значно поступаються передовим цифровим технологіям, серед яких 3D-моделювання займає центральне місце. Використання 3D-технологій дозволяє не лише створювати високоточні моделі кісткових структур, а й моделювати хірургічні втручання, прогнозувати їх результати та виготовляти індивідуальні імпланти.

Історія розвитку 3D-моделювання в ортопедії

Перші спроби використання 3D-моделювання в ортопедії та травматології датуються 1990-ми роками, коли почали з’являтися комп'ютерні томографи (КТ) з можливістю тривимірної реконструкції. Важливим проривом стало застосування CAD (Computer-Aided Design) систем для розробки імплантів [1].

Основні етапи розвитку:

1990-ті роки – поява програмного забезпечення для 3D-реконструкції на основі КТ-знімків.

2000-ті роки – розвиток адитивних технологій (3D-друку), що дозволило створювати персоналізовані імпланти.

2010-ті роки – впровадження штучного інтелекту (AI) та машинного навчання у 3D-моделювання.

2020-ті роки – активне використання біопринтингу для створення кісткових та хрящових структур.

Сучасний стан 3D-моделювання в ортопедії

На сьогодні 3D-моделювання є стандартом у хірургічному плануванні та виробництві ортопедичних конструкцій.

Основні напрямки використання:

Персоналізоване ендопротезування:

- Використання 3D-друку для виготовлення індивідуальних імплантів.
- Приклади: Zimmer Biomet, Stryker (MAKO), Materialise Mimics [2].

Передопераційне хірургічне планування:

- 3D-візуалізація операцій із використанням Materialise Mimics та OsiriX.
- Роботизовані системи (ROSA, MAKO) для навігації під час операцій.

Кісткова реконструкція та лікування переломів:

- 3D-друковані пластини та фіксатори для складних переломів.
- Інтерактивне моделювання для оцінки механічних навантажень.

Технології та програмне забезпечення:

- Materialise Mimics – програмне забезпечення для створення медичних 3D-моделей.
- 3D Slicer – вільне ПЗ для сегментації та аналізу КТ/MRI-зображень.
- Simpleware ScanIP – біомеханічне моделювання для ортопедії [3].

Перспективи розвитку 3D-моделювання

Біопринтинг та регенеративна медицина. Біопринтинг відкриває можливості для створення тканинних конструкцій, що імітують кісткові та хрящові тканини. Потенційно це дозволить уникнути використання металевих та полімерних імплантів.

Приклади:

- Використання біоматеріалів (гідроксіапатит, біополімери) для 3D-друку кісткових структур.
- Експерименти з друком хрящової тканини для регенерації суглобів.

Штучний інтелект у 3D-моделюванні. Штучний інтелект та машинне навчання дозволяють автоматично аналізувати медичні знімки, пропонувати оптимальні варіанти імплантів та навіть прогнозувати результати операцій.

Можливості AI:

- Автоматична сегментація кісткових структур.
- Аналіз навантажень на суглоби з прогнозуванням зношування імплантів.
- Персоналізований підбір протезів та ортезів.

Віртуальна та доповнена реальність (VR/AR) у хірургії. Використання VR/AR-технологій дозволяє лікарям тренуватися у віртуальних операційних і навіть проводити операції з доповненою реальністю.

Приклади застосування:

- Хірургічні симулятори для навчання студентів та лікарів.
- Використання Microsoft HoloLens для навігації під час операцій.

Висновок

3D-моделювання здійснило революцію в ортопедії та травматології, дозволяючи лікарям більш точно планувати операції, створювати індивідуальні імпланти та покращувати результати лікування. У майбутньому біопринтинг, штучний інтелект та VR/AR стануть невід'ємною частиною медицини, роблячи хірургію ще більш персоналізованою та ефективною.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Wong, K. C. (2016). "3D Printing in Orthopedics: Current and Future Applications." *J Orthop Surg Res*, 11(1), 123.
2. Gao, C., et al. (2022). "Bioprinting of Bone and Cartilage: Recent Advances and Future Directions." *Acta Biomater*, 145, 123-140.
3. Zhang, J., et al. (2021). "AI in Orthopedic Surgery: Current Applications and Future Prospects." *Comput Med Imaging Graph*, 89, 101913.

Сидорук Олег Олександрович - аспірант гр 163-23а, кафедра біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Науковий керівник: ***Коваль Леонід Григорович*** - к.т.н., доцент, завідувач кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Oleh Oleksandrovych Sydoruk - graduate student gr 163-23a, department of biomedical engineering and optical-electronic systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: ***Koval Leonid Hryhorovych*** - Ph.D., Associate Professor, Head of the Department of Biomedical Engineering and Optical-Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.891

О. В. Поліщук

МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНИХ SMART-ПЛАТФОРМ ДЛЯ АНАЛІЗУ МЕДИЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто ключові вектори розвитку мобільних платформ для аналізу і доступу до медичних даних, а також перспективи розвитку цієї сфери інформаційних технологій.

Ключові слова*:* smart-системи, мобільні платформи, аналіз медичної інформації.

Abstract

The paper considers the key vectors of the development of mobile platforms for the analysis and access to medical data, as well as the prospects for the development of this area of information technologies.

Keywords: smart systems, mobile platforms, analysis of medical information.

Вступ

Сучасна медицина стрімко змінюється під впливом технологічного прогресу, зокрема розвитку мобільних застосунків та SMART-платформ. Застосування портативних пристроїв у поєднанні з потужними аналітичними сервісами створює умови для підвищення ефективності охорони здоров'я, розширюючи можливості лікарів і пацієнтів у частині діагностики, моніторингу та профілактики захворювань [1]. У цій статті розглянуто перспективи й напрями розвитку використання мобільних SMART-платформ, а також проблемні аспекти аналізу медичної інформації в цифровому середовищі.

Основна частина

Під SMART-платформами здебільшого розуміють програмно-апаратні комплекси, що інтегрують інноваційні технології (хмарні обчислення, штучний інтелект, великі дані, Інтернет речей тощо) і надають користувачам широкі аналітичні можливості [2]. У контексті охорони здоров'я йдеться про системи, здатні: збирати дані з різноманітних сенсорів та медичних пристроїв (моніторів серцевого ритму, тонометрів, глюкометрів, фітнес-браслетів тощо), зберігати та обробляти великі обсяги інформації у хмарних сховищах, аналізувати отримані дані за допомогою математичних алгоритмів і методів машинного навчання для формування рекомендацій щодо профілактики чи лікування, забезпечувати доступ користувачів (пацієнтів, лікарів, дослідників) до результатів аналізу з будь-якого пристрою, підключеного до мережі Інтернет.

Використання таких платформ значно спрощує та прискорює обмін даними між різними ланками медичної системи. Для лікарів відкривається можливість отримувати результати діагностичних тестів у реальному часі та оперативно приймати клінічні рішення. Пацієнти отримують доступ до власних даних і можуть відстежувати зміни показників здоров'я у зручному форматі через мобільні додатки [3].

Мобільні застосунки стали провідним компонентом SMART-платформ завдяки доступності смартфонів і планшетів. Їх роль у медичній сфері полягає в таких аспектах:

1. Телемедичні засоби для організації відеоконференцій з лікарями, дистанційні консультації, обміну зображеннями (наприклад, рентгенівськими знімками чи фотознімками уражень шкіри) для первинної оцінки та скринінгу, розробки додатків для моніторингу стану здоров'я в пацієнтів з хронічними захворюваннями (діабет, серцево-судинні недуги тощо), що дозволяють передавати показники в електронну систему спостереження [4].

2. Персональні медичні картки пацієнтів, які фіксують зміну таких показників, як рівень глюкози, артеріальний тиск, вага, фізична активність, частота серцевих скорочень; в той же час такі застосунки аналізують дані й надають рекомендації щодо корекції способу життя (дієта, фізичні вправи, режим сну).

3. Сервіси нагадувань та управління медикаментами, які автоматично нагадують про прийом ліків або проходження обстежень та ведуть контроль сумісності призначених препаратів, забезпечуючи уникнення помилок у самолікуванні.

4. Надання доступу до результатів діагностики, цифрових лабораторних результатів, історій хвороби, призначень лікаря – все зберігається в електронному вигляді, що зручно для постійного доступу й пошуку інформації.

Таким чином, мобільні додатки у структурі SMART-платформ виступають “фронтендом” для користувачів, забезпечуючи зручний доступ до всіх функціональних можливостей системи.

Один із ключових чинників розвитку SMART-платформ у медицині – активне впровадження штучного інтелекту (ШІ). Саме за допомогою алгоритмів машинного навчання та глибинних нейронних мереж можна забезпечити раннє виявлення патологій, побудувати персоналізований підбір терапії з врахуванням генетичних даних, способу життя, супутніх захворювань пацієнта для підбору оптимальних медикаментозних та немедикаментозних методів лікування, забезпечити прогнозування реакції організму на конкретний препарат або процедуру. Використання ШІ дає змогу використати результати наукових досліджень і клінічних випробувань для створення рекомендацій у режимі реального часу, з огляду на унікальні дані конкретного пацієнта [5], а також забезпечить аналіз медичних зображень (КТ, МРТ, рентген) для виявлення новоутворень, запальних процесів та інших відхилень, апроксимацію ризику серцево-судинних ускладнень на основі аналізу ЕКГ, показників артеріального тиску, рівня холестерину тощо, обробку неперервного потоку даних з носимих пристроїв (фітнес-браслетів, розумних годинників) і сенсорів (кардіомонітори, пульсоксиметри) для завчасного виявлення негативної динаміки чи загострення хронічних захворювань.

Залучення ШІ дає змогу оптимізувати роботу медичного персоналу, знижуючи ймовірність помилок і покращуючи прогнозування. При цьому критично важливо, щоб алгоритми мали надійну базу даних та були валідовані згідно з медичними стандартами.

В той же час використання таких алгоритмів вимагає доступу до об’ємних баз даних. Обсяги медичних даних, що генеруються сьогодні, стрімко зростають: у базах зберігаються результати лабораторних тестів, томограм, ЕКГ, дані телеметрії з різних сенсорів. Для обробки таких масивів інформації застосовують хмарні обчислення, що дозволяють зберігати дані в розподілених центрах обробки, забезпечуючи високу продуктивність, надійність і швидкий доступ та алгоритми аналітики великих даних для забезпечення можливості виявляти приховані кореляції, закономірності і тренди у великих обсягах інформації і формувати моделі прогнозування ризиків розвитку захворювань, визначення ефективності лікарських препаратів, розрахунок економічної доцільності тих чи інших терапевтичних втручань [6].

Поєднання технологій Big Data з інструментами машинного навчання створює нові перспективи для розробки індивідуалізованих програм лікування та профілактики. Проте важливо враховувати питання кібербезпеки, оскільки централізоване зберігання медичних даних у хмарних сервісах потребує надійних механізмів захисту.

Таблиця 1. – Переваги та проблеми впровадження SMART-платформ

Переваги	Проблеми
Покращення доступності медичних послуг. Пацієнти в регіонах зі слабкою інфраструктурою можуть отримувати висококваліфіковану допомогу віддалено.	**Безпека та конфіденційність даних.** Необхідні ефективні способи шифрування, аутентифікації та управління доступом, щоб запобігти витоку особистої інформації [7].
Підвищення якості та швидкості діагностики. Аналіз в реальному часі дозволяє мінімізувати часові затримки та запобігати ускладненням.	**Стандартизація.** Відсутність єдиних медичних стандартів для різних платформ ускладнює обмін даними й сумісність.
Персоніфікований підхід. Медичні рекомендації та лікування адаптуються до індивідуальних показників людини, включно з генетичними й поведінковими.	**Етичні та правові аспекти.** Використання ШІ для діагностики потребує чіткого визначення відповідальності у разі медичних помилок або недоліків алгоритмів.
Зручність і мотивація пацієнтів. Мобільні додатки й носимі пристрої спрощують контроль здоров’я та сприяють формуванню здорових звичок.	**Нерівномірний доступ до технологій.** Не всі категорії населення мають смартфони або доступ до швидкісного Інтернету, що може призвести до “цифрової нерівності”.

У світі вже існують приклади успішного впровадження SMART-платформ:

- AliveCor: дозволяє проводити електрокардіографію за допомогою мобільного телефону та аксесуара. ШІ-модуль може попередньо виявляти ознаки фібриляції передсердь.
- DiabetesM: персональний щоденник для хворих на діабет, з аналітикою, що базується на рівні глюкози, прийомі їжі та ін’єкціях інсуліну.

- Babylon Health: віртуальна клініка, що надає консультації на основі відповіді на питання з онлайн-анкети та проводить первинний відбір, пропонуючи консультації з лікарями або штучним інтелектом [8].

Перспективи розвитку охоплюють поширення телемедицини в сільських та віддалених регіонах, а також створення інтегрованих цифрових платформ, що охоплюють всі етапи надання медичної допомоги – від профілактики до реабілітації. Інтернет речей розширює цю концепцію, дозволяючи підключати до мережі не лише смартфони, а й "розумні" пристрої, сенсори та медичне обладнання.

Поступово формуватиметься більш досконала екосистема, де пацієнт, лікар і штучний інтелект діятимуть спільно, підвищуючи якість та доступність охорони здоров'я. При цьому науковці та розробники постійно вдосконалюють підходи до забезпечення інформаційної безпеки та точності аналізу даних, оскільки в медичній сфері помилки можуть мати вкрай серйозні наслідки [9].

Висновки

Мобільні SMART-платформи для аналізу медичної інформації сьогодні пропонують широкий спектр можливостей як для медичних працівників, так і для пацієнтів. Вони сприяють оперативності та точності діагностики, поліпшують якість медичних послуг і забезпечують безперервний моніторинг стану здоров'я в реальному часі. Завдяки потужним інструментам аналізу великих даних і штучного інтелекту стає можливим персоналізований підхід до лікування та профілактики. Однак, для повноцінного розкриття потенціалу таких технологій необхідно розв'язати низку викликів, пов'язаних із безпекою, стандартизацією та правовим регулюванням.

Подальший розвиток SMART-платформ на основі синергії мобільних застосунків, хмарних обчислень та штучного інтелекту – це реальний крок до більш прогнозованої, доступної й ефективної медицини майбутнього.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. World Health Organization. mHealth: New horizons for health through mobile technologies. Geneva: WHO, 2011. – 102 p.
2. Topol E. The Patient Will See You Now: The Future of Medicine Is in Your Hands. / Topol E. – New York: Basic Books, 2015. – 384 p.
3. Mobile health solutions in developing countries: a stakeholder perspective / Eze E, Gleasure R, Heavin C // Health Syst (Basingstoke). – 2018. – Apr № 4;9(3). – P. 179-201.
4. Bashshur R. The Empirical Foundations of Telemedicine Interventions in Primary Care. / Bashshur R. et al. // Telemedicine and e-Health. – 2016. – №22(5). – P. 342–375.
5. Hood L. Personal View on Systems Medicine and the Emergence of Proactive P4 Medicine: Predictive, Preventive, Personalized and Participatory / Hood L., Flores M. // New Biotechnology. – 2012 – № 29(6). – P. 613–624.
6. Raghupathi W. Big data analytics in healthcare: promise and potential. / Raghupathi W., Raghupathi V. // Health Information Science and Systems. – 2014. – № 2(1). – 10 p. – Access the page: https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC4341817/pdf/13755_2013_Article_14.pdf
7. Kuo A. Opportunities and Challenges of Cloud Computing to Improve Health Care Services / Kuo A. // J Med Internet Res. – 2011. – № 13(3). – 67 p.
8. Razzaki S. A comparative study of artificial intelligence and human doctors for the purpose of triage and diagnosis / Razzaki S. et al. // BMJ Innov. – 2018. – № 4. – P. 135–141.

Поліщук Олександр Володимирович – аспірант кафедри біомедичної інженерії та оптико- електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Науковий керівник: Костішин Сергій Володимирович – кандидат техн. наук, доцент кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, seruykost@gmail.com

Oleksandr Polishchuk – postgraduate student, department of biomedical engineering and optical-electronic system, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia.

Supervisor: Kostishin Serhii – candidate of tech. of sciences, associate professor of the Department of biomedical engineering and optical-electronic systems, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia, seruykost@gmail.com

УДК 621.391

І.І. Ентін
В.Г. Крижановський

АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ЗАВАДОСТІЙКОСТІ ЗАСОБІВ ЗВ'ЯЗКУ В УМОВАХ ДІЇ ЗАВАД

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто основні показники завадостійкості радіоелектронних засобів зв'язку, що дозволяють оцінити їхню ефективність в умовах дії навмисних та ненавмисних завад. Проаналізовано критерії оцінки завадостійкості, серед яких ймовірність помилки, критерії Байєса, Котельникова, максимальної правдоподібності та мінімакса. Визначено особливості застосування методів оцінювання завадозахищеності, що є важливими для підвищення ефективності зв'язку в умовах активної радіоелектронної боротьби.

Ключові слова: завадостійкість, ймовірність помилки, критерій Байєса, критерій Котельникова, радіоелектронна боротьба.

Abstract

The main indicators of the noise immunity of electronic means of communication are considered, which allow assessing their effectiveness in conditions of intentional and unintentional interference. The criteria for assessing noise immunity are analyzed, including the probability of error, Bayesian, Kotelnikov, maximum likelihood and minimax criteria. The features of the application of methods for assessing noise immunity are determined, which are important for increasing the effectiveness of communication in conditions of active electronic warfare.

Keywords: interference immunity, error probability, Bayes criterion, Kotelnikov criterion, electronic warfare.

Вступ

Завадостійкість є одним із ключових показників надійності систем зв'язку в умовах дії навмисних і ненавмисних завад. В сучасних умовах ведення бойових дій, а також у мирний час, ефективність радіоелектронних засобів (РЕЗ) суттєво залежить від їхньої здатності забезпечувати стійкий зв'язок, незважаючи на вплив різноманітних факторів, що можуть завадити передачі та прийому інформації.

До основних загроз для систем зв'язку належать:

- природні завади (атмосферні, космічні шуми);
- техногенні завади (перешкоди від промислового обладнання, інші випромінюючі пристрої);
- навмисні завади, що є елементом радіоелектронної боротьби (РЕБ).

Оцінка завадостійкості дозволяє кількісно визначити ефективність функціонування систем зв'язку в умовах дії навмисних і ненавмисних завад, а також розробити методи підвищення їхньої стійкості.

Основна частина

Ефективність систем зв'язку залежить від великої кількості показників, зокрема, таких, як точність, живучість, надійність, вірність передавання інформації, завадостійкість, тощо [1-2].

Завадостійкість визначається як здатність системи зв'язку передавати інформацію з допустимим рівнем помилок в умовах впливу завад. Вона залежить від таких основних факторів:

- Рівень сигналу щодо рівня шуму (SNR) – чим вище співвідношення сигнал/шум, тим вища завадостійкість.
- Типи завад – вузькосмугові, широкосмугові, імпульсні, адаптивні, навмисні тощо.
- Моделі поширення сигналу – вплив багатопроменевого поширення, загасання, фединг тощо.
- Методи корекції помилок – використання кодів виправлення помилок (LDPC, Turbo, BCH, Hamming).
- Алгоритми модуляції та демодуляції – застосування спектрально-ефективних методів модуляції (PSK, QAM, FSK).

Для оцінки цих характеристик використовуються певні показники та критерії.

Критерії оцінки завадостійкості

Для аналізу ефективності роботи систем зв’язку в умовах завад застосовують різні методи оцінки, серед яких основними є: ймовірність помилки при прийомі сигналу, критерій Байєса, Критерій ідеального спостерігача (Котельникова), критерій максимальної правдоподібності

Ймовірність помилки при прийомі сигналу (BER, PER)

Одним із ключових показників завадостійкості є Bit Error Rate (BER) – ймовірність помилки на рівні окремих бітів. Для систем із пакетною передачею даних також застосовується Packet Error Rate (PER), що визначає ймовірність помилки на рівні пакету.

Рівняння для BER залежить від типу модуляції, рівня шуму та сигналу, а також використовуваних методів корекції помилок.

Критерій Байєса

Критерій Байєса дозволяє оцінювати ефективність прийняття сигналу в умовах випадкових завад. Він використовується для оптимального прийняття сигналів, мінімізуючи середню ймовірність помилки.

Критерій ідеального спостерігача (Котельникова)

Котельников визначив теоретичну межу завадостійкості приймача, виходячи з максимальної ефективності демодуляції сигналу. Цей критерій дозволяє оцінити, наскільки ефективна система зв’язку у порівнянні з ідеальним приймачем.

Критерій максимальної правдоподібності

Цей підхід ґрунтується на обчисленні ймовірностей усіх можливих варіантів отриманого сигналу і виборі того, який має найбільшу правдоподібність. Він широко застосовується у системах з адаптивним прийомом та корекцією помилок.

Критерій мінімакса

Критерій мінімакса використовується в умовах невизначеності параметрів завад і гарантує прийняття рішення, що мінімізує найгірший можливий вплив завад на якість зв’язку.

Порядок оцінки завадостійкості

Оцінка завадостійкості може виконуватися на основі лабораторних тестів, математичного моделювання та польових експериментів. Основні етапи оцінки включають:

1. Визначення параметрів системи зв’язку (тип модуляції, кодеків, рівня потужності).
2. Моделювання умов поширення сигналу (атмосферні умови, рельєф, перешкоди).
3. Генерація штучних завад (адаптивних, імпульсних, широкосмугових).
4. Вимірювання BER, PER, SNR та інших показників.
5. Аналіз отриманих даних та визначення ефективності методів завадозахисту.

Результати оцінки завадостійкості дозволяють оптимізувати параметри зв’язку, вибрати ефективні алгоритми корекції помилок та адаптивної модуляції.

Висновки

Показники завадостійкості є ключовими характеристиками ефективності радіоелектронних засобів у реальних умовах експлуатації. Використання різних критеріїв оцінювання дозволяє комплексно аналізувати ефективність зв’язку та адаптивно вибирати методи завадозахисту. Оцінка BER, використання критеріїв Байєса, Котельникова, максимальної правдоподібності та мінімакса дозволяє розробляти стійкі до завад системи, що є критично важливим в умовах радіоелектронної боротьби.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ДСТУ 3265-95. Зв’язок військовий. Терміни та визначення.

2. Шолохов С.М., Самборський І.І., Вакуленко О.В., Ніколаєнко Б.А. Завадозахист радіоелектронних засобів. Частина 1. Основи завадозахисту систем зв'язку: навчальний посібник. Київ: ІСЗЗІ КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2021. 210 с

Ентін Ігор Іванович – аспірант групи 172-23а, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail:igorentin90@gmail.com

Науковий керівник: ***Крижановський Володимир Григорович*** – д.т.н., професор кафедри інфокомунікаційних систем і технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail:vkryzhanovskyi@vntu.edu.ua

Entin Igor I. **–** a postgraduate student of group 172-23a,Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:igorentin90@gmail.com

Scientific supervisor: ***Volodymyr Hryhorovych Kryzhanovskyi*** – Doctor of Technical Sc., Pr. of the Department of Infocommunication Systems and Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:vkryzhanovskyi@vntu.edu.ua

УДК 004.942

Данилюк Д. Я.
Пінаєв Б. О.

КОМП'ЮТЕРНЕ СХЕМОТЕХНІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено аналіз можливостей використання комп'ютерного схемотехнічного моделювання у процесі проектування електронних пристроїв. Розглянуто сучасні програмні засоби, їх функціональні можливості та приклади застосування. Особливу увагу приділено оптимізації проектування з використанням моделювання.

Ключові слова: схемотехніка, моделювання, електроніка, автоматизація.

Abstract

An analysis of the possibilities of using computer circuit modeling in the process of designing electronic devices was carried out. Modern software tools, their functionality and application examples are considered. Special attention is paid to optimization of design using modeling.

Keywords: circuit engineering, modeling, electronics, automation.

Вступ

У сучасному світі стрімкого розвитку технологій, коли складність електронних пристроїв невпинно зростає, викликає потреба в нових підходах до проектування та аналізу схемотехнічних рішень. Комп'ютерне схемотехнічне моделювання є однією з ключових технологій, яка дозволяє забезпечити високу точність, ефективність. Суть цього процесу полягає у використанні спеціалізованих електронних програмних інструментів для створення моделей схем, проведення симуляції їх роботи та оцінювання в різних продуктивних режимах. Завдяки моделюванню інженери мають можливість глибше працювати над розрахунком електронних компонентів, передбачити важливі проблеми та уникнути витрат, пов'язаних з помилками на етапах фізичної реалізації пристроїв. Науково-технічний прогрес у цій сфері забезпечує розробкою та вдосконаленням численних програм, таких як SPICE, Multisim, Proteus, MATLAB Simulink тощо. Ці програмні комплекси відкривають широкі можливості для аналізу аналогових, цифрових та змішаних схем, дозволяючи провести оптимізацію параметрів. Застосування комп'ютерного моделювання охоплює широкий спектр галузей: від телекомунікацій і промислової автоматизації до автомобільної промисловості та аерокосмічної техніки. В умовах зростання складності та мініатюризації пристроїв ця технологія стає іншою [1]. Таким чином, комп'ютерне схемотехнічне моделювання є потужним інструментом, що дозволяє поєднувати знання з практичним застосуванням, підвищуючи якість. Детальний аналіз цієї тематики дозволяє глибше усвідомити переваги, методи та перспективи використання комп'ютерного моделювання, що стане основою для подальших інновацій у галузі схемотехніки.

Основна частина

Комп'ютерне схемотехнічне моделювання охоплює широкий спектр процесів, починаючи від базового проектування схем до їхньої всебічної перевірки та оптимізації. Основна увага зосереджується на інструментах моделювання, методах аналізу схем, їх практичному використанні та перспективах розвитку[2].

Інструменти комп'ютерного моделювання

Розвиток комп'ютерних технологій призвів до створення спеціалізованого програмного забезпечення, яке дозволяє автоматизувати аналіз і проектування схем:

1. SPICE (Simulation Program with Integrated Circuit Emphasis) – стандарт індустрії для моделювання аналогових і цифрових схем, зокрема для дослідження поведінки транзисторів, резисторів, діодів тощо.
2. Multisim – потужний інструмент, орієнтований на навчання та промислове використання, що дозволяє моделювати аналогові, цифрові та змішані схеми.
3. MATLAB Simulink – середовище для моделювання та аналізу динамічних систем, що широко використовується для складних схем із механічними, електричними й іншими компонентами[3].

Методи аналізу схем

Основні методи комп'ютерного схемотехнічного моделювання включають:

1. Статичний аналіз – оцінка характеристик схеми в усталених режимах. Застосовується для

перевірки напруг, струмів і теплових умов.

2. Частотний аналіз – аналіз реакції схеми на змінні сигнали різних частот, що важливо для розробки підсилювачів і фільтрів.
3. Монте-Карло аналіз – метод статистичного моделювання, який дозволяє оцінити вплив виробничих похибок на роботу схеми.
4. Ці підходи дозволяють глибоко зрозуміти характеристики електронних систем і зробити процес проектування більш передбачуваним.

Практичне застосування моделювання

Комп'ютерне схемотехнічне моделювання активно використовується в різних галузях:

1. Промисловість і автоматизація– для створення систем керування, сенсорних мереж та приводів.
2. Телекомунікації – розробка високошвидкісних мережевих пристроїв, передавачів та приймачів.
3. Медична техніка – моделювання складних систем моніторингу життєвих показників пацієнтів.
4. Аерокосмічна та автомобільна індустрія – проектування систем керування двигунами, автопілотами, бортовою електронікою.
5. Застосування схемотехнічного моделювання допомагає скоротити час на розробку, зменшити витрати на тестування і підвищити надійність кінцевих продуктів [4].

Перспективи розвитку

Інтенсивний розвиток штучного інтелекту, хмарних обчислень та високопродуктивних обчислювальних платформ розширює можливості моделювання. Основні перспективи включають:

1. Інтеграцію з технологіями цифрових двійників, що дозволяє в режимі реального часу аналізувати поведінку пристроїв.
2. Розширення використання хмарного моделювання, що забезпечує доступ до високопродуктивних обчислювальних ресурсів.
3. Використання машинного навчання для автоматичної оптимізації параметрів схем.

Таким чином, комп'ютерне схемотехнічне моделювання є основою для інноваційних рішень у всіх галузях сучасної електроніки[5].

Висновок

Комп'ютерне схемотехнічне моделювання є ключовим інструментом у сучасному проектуванні електронних систем, що забезпечує точність, надійність і швидкість розробки. Воно дозволяє імітувати роботу складних схем, оптимізувати їх параметри та уникати помилок на етапі виробництва. Завдяки використанню спеціалізованих програм, таких як SPICE, Multisim і MATLAB Simulink, інженери можуть вирішувати широкий спектр завдань у промисловості. Зі стрімким розвитком технологій, таких як штучний інтелект і хмарне обчислення, потенціал комп'ютерного моделювання все більше зростає, відкриваючи нові можливості для вдосконалення електронних систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Tuinenga, P. W. SPICE: A Guide to Circuit Simulation and Analysis Using PSpice. Prentice Hall, 1992. – pp. 1-5. ISBN 0-13-834607-0 https://surl.li/djsjor
2. National Instruments: Multisim User Guide, January 2007. – pp. 5-11. 374483A-01 https://download.ni.com/support/manuals/374483a.pdf
3. The MathWorks: MATLAB Simulink 7 User's Guide, 2009. –pp. 15-21. 01760-2098 http://physics.fme.vutbr.cz/~rudolf/Download/Matlab/Literature/sl_using.pdf
4. Дніпровський державний технічний університет: Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт з дисципліни «Аналіз електронних схем». 2020. – pp. 16-34 https://www.dstu.dp.ua/Portal/Data/3/22/3-22-mzp48.pdf
5. Zhang, C, He, H, Katabi, D. Circuit-GNN: Graph Neural Networks for Distributed Circuit Design. Proceedings of the 36th International Conference on Machine Learning, 2019. – pp. 1-10. PMLR 97 https://proceedings.mlr.press/v97/zhang19e.html

Данилюк Дмитро Ярославович – студент групи РТ-23Б, факультет інформаційних електронних систем , Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dimadanilyk.206@gmail.com

Пінаєв Богдан Олегович – Ph.D., старший викладач кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: Pinaev.bogdam@gmail.com

Daniluyk Dmytro Yaroslavovych – student of group RT-23B, Faculty of Information and Electronics systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dimadanilyk.206@gmail.com

Pinaev Bohdan Olegovich – Ph.D., Senior Lecturer of the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Pinaev.bogdam@gmail.com

УДК 621.3:004.9

М. О. Притула
В. В. Бровченко

СИСТЕМА ДИСТАНЦІЙНОГО КЕРУВАННЯ СВІТЛОМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі розглянуто підключення та робота з інфрачервоним приймачем з модулем Arduino. Аналіз переваг, викликів і технологічних рішень, що стосуються систем дистанційного керування світлом. У роботі розглядаються різні аспекти, такі як інтеграція з концепцією "розумного дому", вплив на якість життя та екологічні переваги.

Ключові слова: світло, система дистанційного керування, пульт, автоматизація, керування світлом.

Abstract

The work discusses connection and operation of the infrared receiver with the Arduino module. An analysis of the benefits, challenges and technological solutions related to remote lighting control systems. The paper addresses various aspects, such as integration with the smart home concept, impact on quality of life, and environmental benefits.

Keywords: light, remote control system, remote control, automation, light control.

Вступ

У сучасному світі технології розвиваються з неймовірною швидкістю, і автоматизація побутових процесів стає невід'ємною частиною повсякденного життя. Однією з найбільш актуальних інновацій у цій сфері є система дистанційного керування світлом, яка забезпечує можливість управління освітленням у приміщеннях з будь-якої точки за допомогою мобільних пристроїв або спеціалізованих пультів. Крім того, інтеграція таких систем у концепцію "розумного дому" відкриває нові можливості для автоматизації і контролю за всім житлом. Системи дистанційного керування світлом можуть бути з'єднані з іншими елементами "розумного дому", такими як безпека, клімат-контроль і мультимедійні системи. До основних складових систем розумного освітлення належать: контролери, що обробляють сигнали та керують світильниками, датчики (руху, освітленості, присутності людей, температури), виконавчі пристрої (лампи, світлодіодні панелі, реле, димери), програмне забезпечення, що забезпечує інтелектуальне керування через ПК, смартфон або хмарні сервіси. [1].

Результати дослідження

Існує багато типів інфрачервоних пультів. Вони, в основному, посилають інфрачервоний світловий сигнал, який зазвичай закодований. Для випромінювання керуючого сигналу зазвичай використовують інфрачервоний світлодіод. Далі, інфрачервоне випромінювання попадає на приймач, який зазвичай є фототранзистором. Декодування отриманого сигналу дає на виході необхідну комбінацію символів. Якщо приєднати до цієї системи мікроконтролер, можна зчитати сигнал для кожної натиснутої кнопки пульта дистанційного керування і керувати будь-чим за допомогою цього.

Для проведення дослідження ми будемо використовувати інфрачервоний приймач VS1838. Але для того, щоб він працював належним чином, його потрібно правильно підключити. Схема підключення наведена на рис. 1. Нам потрібно обмежити струм, тому між виводом живлення фотоприймача і 5В встановлюється резистор 100 Ом. Крім того, вихід потребує підтяжки, тому між виводом сигналу і Vcc встановлено резистор 10 кОм [2].

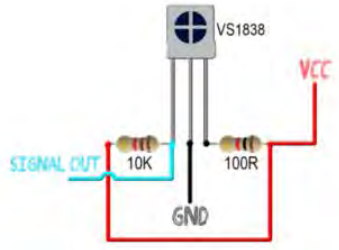

Рисунок 1 - Інфрачервоний приймач VS1838

В даному випадку приймач буде видавати модульований сигнал щоразу, коли отримає ІЧ-світло від емітера. Для зчитування і декодування сигналу ми підключаємо сигнал VS1838 до цифрового виводу D3 модуля Arduino, як показано на рис. 2.

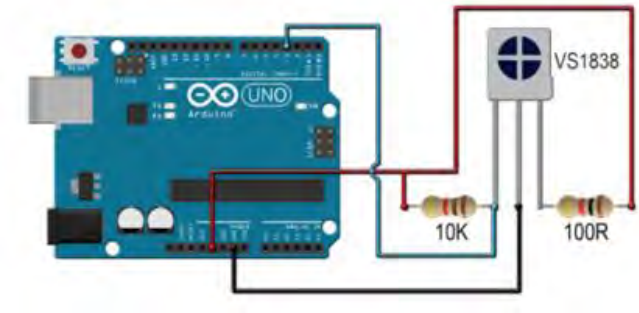

Рисунок 2 – Підключення інфрачервоного приймача до модуля Arduino

В даному схемотехнічному рішенні ми зможемо спостерігати сигнал при натисканні будь-якої кнопки на пульті. Після проведення дослідження варто зазначити, що сигнали будуть відрізнятися для кожного типу пульта дистанційного керування. На рис. 3 наведено приклад сигналу від пульта дистанційного керування кольором при натисканні кнопки «ON».

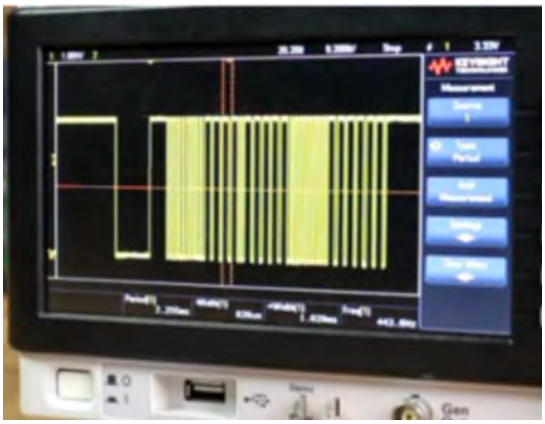

Рисунок 3 – Осцилограма переданого сигналу

Сигнал передачі представляє собою кодову комбінацію «1» та «0». Для забезпечення захисту даних, складніші пульти керування роблять додаткове шифрування кодових комбінацій, що передаються в ефір [2].

Для модуля Arduino ми використаємо бібліотеку, яка декодує сигнал і видає нам числове значення для кожної кнопки[3].

Далі наведено код для нашої простої системи керування світлом. Даний код виводить на послідовний монітор значення (рисунок 4), отримані від ІЧ-пульта:

```
#include <IRremote.h>
int RECV_PIN = 3;
IRrecv irrecv(RECV_PIN);
```

```
decode_results results;
void setup()
{
  Serial.begin(9600);
  irrecv.enableIRIn();
}
void loop() {
  if (irrecv.decode(&results)) {
    Serial.println(results.value, DEC);
    dump(&results);
    irrecv.resume();
  }
}
```

Рисунок 4 – Виведення кодових комбінацій різних кнопок пульта керування світлом

Як бачимо з рис. 4, для кожної кнопки пульта відповідає певна комбінація. Добавивши код прошивки логіку для кожної кодової комбінації, ми можемо керувати освітленням, наприклад, через реле. Дана система є досить простою, але в той же час вона є найдешевшою в реалізації.

Висновки

Системи дистанційного керування світлом не тільки підвищують зручність використання освітлення, але й сприяють енергоефективності. Завдяки можливості автоматичного включення та вимкнення світла, а також регулювання його яскравості, користувачі можуть значно зменшити споживання електроенергії. Це особливо важливо в умовах зростаючої екологічної свідомості та потреби в збереженні ресурсів. Дистанційне управління освітленням дозволяє імітувати присутність мешканців, що підвищує рівень безпеки, коли немає нікого вдома. Впровадження систем дистанційного керування світлом є актуальним кроком до створення сучасного і ефективного житлового простору, що відповідає вимогам екологічності та енергозбереження [3].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Керування освітленням. URL: https://radiyled.com/ua/products/lighting-controls/ (дата звернення: 05.03.2025).

2. Система дистанційного керування світлом. URL: https://electronoobs.com/eng_arduino_tut34 (дата звернення: 05.03.2025).

3. Інтелектуальне керування світлом. URL: https://tech-controllers.com/ua/sistema-sinum/keruvannja-osvtlennjam (дата звернення: 05.03.2025).

Притула Максим Олександрович – кандидат технічних наук, старший викладач каф. ІРТС Вінницького національного технічного університету м. Вінниця, Україна, e-mail: pritulamo@ukr.net

Бровченко Вікторія Валентинівна – студентка групи КІВТ-22Б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: gjfka1240@gmail.com

Prytula Maksym Oleksandrovych - Ph.D., Senior Lecturer of the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pritulamo@ukr.net

Brovchenko Viktoriia Valentynivna – student of the group KIVT-22B, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: gjfka1240@gmail.com

УДК 620.3

М. О. Притула
В. Б. Кочмала

АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ НАНОТЕХНОЛОГІЙ У ГАЛУЗІ СВІТЛОДІОДНОГО ОСВІТЛЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація.

Проведено аналіз використання нанотехнологій у галузі світлодіодного освітлення. Досліджено підходи для покращення ефективності світлодіодного освітлення за допомогою використання нанотехнологій. Було детально розглянуто інтеграцію міні-світлодіодів з органічними тонкоплівковими транзисторами та результат цього процесу.

Ключові слова: міні-світлодіоди, LCD, органічні тонкоплівкові транзистори.

Abstract.

An analysis of the use of nanotechnology in the field of LED lighting has been conducted. Approaches to improving the efficiency of LED lighting through the use of nanotechnology have been investigatedм. The integration of mini-LEDs with organic thin-film transistors and the results of this process have been examined in detail.

Keywords: Mini-LEDs, LCD, organic thin-film transistors.

Вступ

В сучасному світі світлодіодне освітлення стало невід'ємною частиною побутових, промислових і комерційних систем освітлення завдяки його високій енергоефективності та довговічності. Постійний розвиток цієї технології потребує вдосконалення матеріалів, що використовуються у виробництві світлодіодів, зокрема для підвищення їхньої ефективності, стабільності та якості випромінювання. У цьому контексті наноматеріали відіграють ключову роль, відкриваючи нові можливості для оптимізації властивостей пристроїв освітлення.

Використання наночастинок, квантових точок, нанокомпозитів та інших наноструктурованих матеріалів дозволяє значно покращити характеристики світлодіодів, зокрема їхню світловіддачу, кольорову відтворюваність та теплову стабільність.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю підвищення ефективності світлодіодних джерел світла, що є важливим для енергозбереження та розвитку нових технологій у сфері освітлення. Метою роботи є аналіз сучасних тенденцій використання наноматеріалів у галузі світлодіодного освітлення, а також оцінка їхнього впливу на ключові параметри світлодіодних пристроїв.

Основна частина

Міні-світлодіоди — це світлодіоди з розмірами, як правило, від 100 до 500 мкм, які використовуються в основному як джерела підсвічування в LCD-панелях. Ключова перевага міні-світлодіодного підсвічування полягає в його здатності реалізувати локальне затемнення. Технологія міні-світлодіодного підсвічування з локальним затемненням робить революцію в індустрії дисплеїв, покращуючи якість зображення та енергоефективність. На відміну від звичайних методів підсвічування, які рівномірно освітлюють весь екран, локальне затемнення дозволяє точно контролювати окремі зони дисплея.

Ця можливість дозволяє екрану відображати глибші чорні та яскравіші білі кольори одночасно, значно покращуючи коефіцієнт контрастності та загальну чіткість зображення. Такі покращення особливо корисні для вмісту з широким динамічним діапазоном (HDR), який має чітко виражені відмінності між найяскравішими та найтемнішими частинами зображення. Оскільки споживчий попит на більш високу якість відображення зростає, розширений динамічний діапазон (HDR) став критичною особливістю для дисплеїв наступного покоління. [3] Ця технологія використовує тисячі крихітних світлодіодів як джерело підсвічування, що дозволяє точно контролювати окремі зони дисплея. Ця

точність забезпечує покращений коефіцієнт контрастності, глибший чорний і яскравіший білий, що значно покращує враження від перегляду порівняно з традиційними методами підсвічування.

На рисунку 1 [1] показано структуру міні-світлодіодної системи освітлення, яка складається з двох плівок для підвищення яскравості (BEF) із вертикальними напрямками, розсіювача, міні-світлодіодів і керуючих мікросхем, припаяних на друковану плату (PCB) і відбивача.

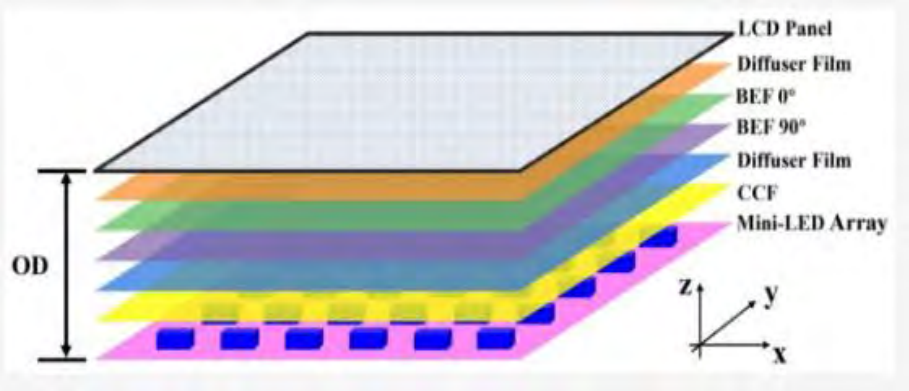

Рисунок 1 – Структура міні-світлодіодної системи освітлення

Модуль підсвічування забезпечує однорідне джерело світла для LCD-дисплея. Рефлектор відбиває спрямоване вниз світло, що випромінюється від світлодіодів, назад у верхній бік, максимізуючи використання світла. Розсіювач використовується для усунення тіні між міні-світлодіодами та розведення світлових променів, забезпечуючи рівномірне освітлення. Традиційний LCD - дисплей обмежений декількома компромісами продуктивності. [4] Крім того, оптична відстань (OD) між підсвічуванням і LCD-панеллю також потрібна для усунення гарячих точок і досягнення рівномірного розподілу яскравості. Верхня поверхня BEF має структуру призми, щоб зменшити кут світла, що досягає нижньої поверхні LCD-панелі.

Було проведено дослідження щодо інтеграції міні-світлодіодів з органічними тонкоплівковими транзисторами (OTFT). На початковому етапі міні-світлодіоди кріпили за допомогою електропровідної срібної пасти, що забезпечувало оптимальну електричну та механічну стабільність. Процес розпочинався з підготовки та очищення основи від забруднень, які могли б погіршити адгезію. Далі електропровідна паста, що містить дрібнодисперсні частинки срібла у полімерному сполучному, наносилася на підкладку методами трафаретного друку або дозування, створюючи необхідні схеми для компактного розміщення світлодіодних матриць.

Після нанесення пасти міні-світлодіодні чіпи точно розташовувалися на підкладці, забезпечуючи коректне вирівнювання та надійний контакт. Далі проводилася термічна обробка для затвердіння пасти, що сприяло формуванню міцних електричних з'єднань і механічної стабільності. Такий підхід є ефективним для виробництва міні-світлодіодних дисплеїв із високою яскравістю та надійністю.

Процес увімкнення міні-світлодіодів здійснювався за допомогою анізотропної провідної плівки (ACF) з подальшим тестуванням через програмовану вентильну матрицю (FPGA). ACF, що містить провідні частинки у клейкій матриці, наносився на підкладку задньої плати, після чого ретельно вирівнювалися та фіксувалися відводи гнучкої друкованої плати (FPC). Під дією тепла і тиску частинки всередині ACF створювали вертикальні електричні контакти між FPC та колами задньої плати, тоді як клей забезпечував механічне закріплення компонентів.

Після завершення з’єднання FPGA використовувалася для контролю та тестування матриці міні-світлодіодів, керуючи послідовністю освітлення, рівнями яскравості та відображуваними шаблонами. Використання ACF у поєднанні з FPGA дозволило отримати надійне та гнучке рішення для розробки й перевірки високопродуктивних міні-світлодіодних задніх панелей. На рисунку 2 [2] було зображено вигляд міні-світлодіодів, приєднаних до задньої панелі OTFT.

Рисунок 2 - Вигляд міні-світлодіодів, приєднаних до задньої панелі OTFT

Завдяки інтеграції OTFT з технологією міні-світлодіодів було досягнуто коефіцієнта контрастності 1 000 000:1, підвищеної енергоефективності та покращеної яскравості кольорів. OTFT з активною матрицею, виготовлений за низькотемпературним процесом (нижче 120 °C), додатково забезпечує стабільну підкладку з ефективним розподілом тепла, покращуючи загальну продуктивність і надійність цифрової системи освітлення.

Висновок

Інтеграція міні-світлодіодів з органічними тонкоплівковими транзисторами дозволяє забезпечити створення високоефективних і енергоощадних дисплеїв, сенсорних панелей та інтелектуальних освітлювальних систем. Подальші дослідження повинні бути спрямовані на оптимізацію матеріалів активного шару, розробку нових структур електродів для покращення інжекції заряду, а також удосконалення методів нанесення тонкоплівкових елементів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. J. Lei, H. Zhu, X. Huang. Mini-LED Backlight: Advances and Future Perspectives. Scientific journal Crystals, Volume 14, Number 11, 2024. – pp. 1-18. ISSN: 2073-4352 https://doi.org/10.3390/cryst14110922
2. C. Tsai, Y. Wu, C. Huang. Digital Mini-LED Lighting Using Organic Thin-Film Transistors Reaching over 100,000 Nits of Luminance. Scientific journal Nanomaterials, Volume 15, Number 2, 2025. – pp. 1-11. ISSN: 2079-4991 https://doi.org/10.3390/nano15020141
3. Y. Huang, S. Wu. High fidelity mini-LED backlit liquid crystal displays. Scientific journal Liquid Crystals Today, Volume 32, Number 2, 2023. – pp. 1-13. ISSN: 1464-5181 https://doi.org/10.1080/1358314X.2023.2265790
4. J. Chen, C. Huang, T. Lee. Advancing LED technology: the FDCSP element's breakthrough in mini and micro-LED packaging and backlight module enhancement. Scientific journal Discover Nano, Volume 19, Number 94, 2024. – pp. 1-9. ISSN: 2731-9229 https://doi.org/10.1186/s11671-024-04033-5

Притула Максим Олександрович – к.т.н., старший викладач кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: pritulamo@ukr.net

Кочмала Владислав Богданович – студент групи МНТ-24м, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: fomkalokky@gmail.com

Prytula Maksym Oleksandrovych - Ph.D., Senior Lecturer of the Department of Information Radio Electronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pritulamo@ukr.net

Kochmala Vladyslav Bohdanovych – student of group MNT-24m, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: fomkalokky@gmail.com

УДК 621.31 : 004.932

Н. І. Заболотна
О. А. Ярова

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИМІРЮВАЛЬНА СИСТЕМА ДЛЯ ОБРОБЛЕННЯ ЗОБРАЖЕНЬ ПРОФІЛЮ ЛАЗЕРНОГО ПРОМЕНЯ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Здійснено аналіз процесу вимірювання динамічного профілю лазерного променя. Описано основні етапи розробки інформаційно-вимірювальної системи для нейромережевого оброблення зображень профілю лазерного променя.

Ключові слова: інформаційно-вимірювальна система, оброблення зображень, лазерний промінь.

Abstract

The process of measuring the dynamic profile of a laser beam is analyzed. The main stages of the development of an information and measuring system for neural network processing of laser beam profile images are described.

Keywords: information and measurement system, image processing, laser beam.

Вступ

При розповсюдженні у просторі, на практиці, лазерний промінь може значно змінювати свій профіль. У зв’язку із цим, важливого значення набуває задача вимірювання динамічного профілю лазерного променя для різноманітних практично-прикладних застосувань. Актуальність даних досліджень найбільш характерна для систем, у яких необхідно здійснювати автоматичне коректування спотворень лазерного променя, для чого необхідні кількісні дані про вплив атмосфери на його параметри [1-3].

Сучасні лазерні технології ефективно використовуються на практиці для задач оптичного зв'язку, лазерної локації, лазерної обробки матеріалів, медичної діагностики тощо. Системи профілювання лазерних променів дозволяють здійснювати відповідні кількісні обчислення необхідних характеристик, які є складовими профілю. Особливість вимірювання профілю лазерного променя полягає в тому, що густина енергії, концентрація і колімація світла є його взаємопов'язаними складовими характеристиками [1-6].

Разом з тим, в даному науковому дослідженні акцентується увага на інтелектуальних підходах для аналізу, розпізнавання та класифікації складових характеристик профілю лазерного променя.

Метою роботи є аналіз процесу вимірювання динамічного профілю лазерного променя та розробка інформаційно-вимірювальної системи для нейромережевого оброблення зображень профілю лазерного променя.

Результати дослідження

Для проведення досліджень розроблено апаратний макет інформаційно-вимірювальної системи для оброблення зображень профілю лазерного променя (рис. 1), що являє собою основу, розмірами 100×50×500 мм на кінцях якої закріплено лазер (справа) та відеокамеру (зліва). Лазер тримається на двоплечовому шарнірі розмірами 50 та 65 мм. Фіксатором лазера є трубка зовнішнім діаметром 22 мм з прижимним гвинтом довжиною 16 мм. Зліва камера тримається також на двоплечовому шарнірі розмірами 50 мм кожен. Камера поставлена таким чином, що її можна обертати по осі X на 360 градусів. Принцип роботи макету – вихідний промінь лазера проекціюється на сенсор відеокамери, за

допомогою програми відеозапису поведінка лазерного променя записується на жорсткий диск комп'ютерної системи для подальшого аналізу.

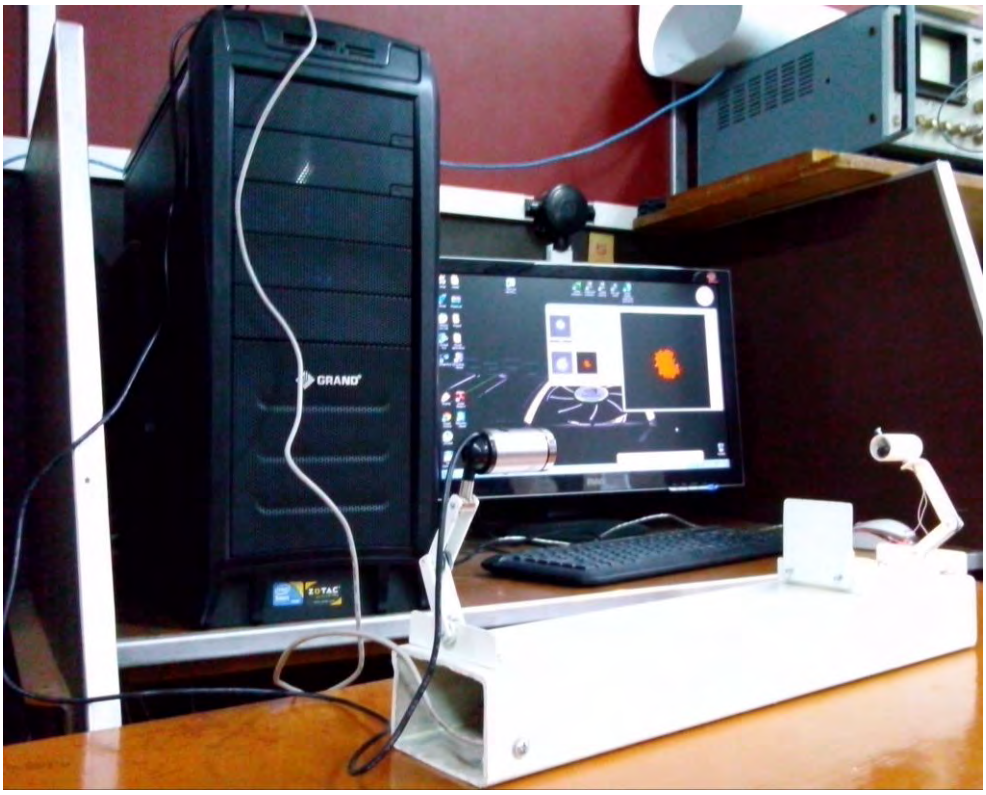

Рис. 1. Апаратний макет інформаційно-вимірювальної системи

Загальні параметри:

1. Технічні параметри лазера:
   - маркування – HLDPM10-650-1;
   - довжина хвилі – 650нм (червоний);
   - потужність – 1 мВт;
   - напруга – 3 В.
2. Технічні параметри відеокамери:
   - маркування – Grand i-See 550;
   - інтерфейс з'єднання з комп'ютером – USB1.1/USB2.0;
   - режими роботи камери – 320×240 60 к/с;
     640×480 30 к/с;
     1280×1024 10 к/с;
   - режим відео – RGB24;
   - тип відео кристала – 1/6 CMOS VGA sensor;
   - статична роздільна здатність – 640×480; 2560×2048; 3200×2400;
   - операційна система – MS Windows.

При проведенні дослідження використовувалась потужність лазера 0,04 – 0,07 мВт, роздільна здатність відеокамери – 640×480 пікселів при 30 кадрах за секунду. Метод стиснення відеофайлів – MPEG-2. Далі відеофайл було розділено на 8-бітні зображення розмірністю 128x128 пікселів у форматі „bmp".

В даному дослідженні процес оброблення зображень профілю лазерного променя з їх подальшою класифікацією складається з двох основних етапів: попередньої інтелектуальної обробки зображення та нейромережевої класифікації. Розглянемо послідовно обидва етапи.

Інтелектуальна передобробка вхідних зображень базується на: виділенні інформативної області зображення, топологічному аналізі отриманої робочої області та усередненні інтенсивності кольору по кожній зоні.

На вхід системи надходять 8-бітні зображення розмірністю 128x128 пікселів. Інтелектуальна передобробка призначена для відокремлення зображення інформативної частини («плями» зображення лазерного променя) від фонової частини зображення для подальшого аналізу і передбачає виконання наступних кроків:

1. Визначення центра максимальної інтенсивності методом знаходження центра мас зображення [7].

Ми працюємо з двовимірною ортогональною системою координат, тому для визначення кожної координати можна навести наступні вирази:

$$x = \frac{\sum_{i=1}^{n}\sum_{j=1}^{m} x_{ij}(\omega_{ij} - \omega_{bg})^k}{\sum_{i=1}^{n}\sum_{j=1}^{m} (\omega_{ij} - \omega_{bg})}; \qquad y = \frac{\sum_{i=1}^{n}\sum_{j=1}^{m} y_{ij}(\omega_{ij} - \omega_{bg})^k}{\sum_{i=1}^{n}\sum_{j=1}^{m} (\omega_{ij} - \omega_{bg})}; \tag{1}$$

де x – абсциса центра максимальної інтенсивності; y – ордината центра максимальної інтенсивності; x_{ij} – абсциса поточного пікселя з координатами *(i;j)*; y_{ij} – ордината поточного пікселя з координатами *(i;j)*; ω_{ij} – ваговий коефіцієнт поточного пікселя (фізичний зміст якого – інтенсивність, яскравість кольору); ω_{bg} – ваговий коефіцієнт фону, $\omega_{bg} \in [0;+\infty)$; k – коефіцієнт уточнення (виокремлення) градації яскравості.

Якщо обрати за початок відліку верхній лівий кут зображення, то вказані рівняння приймуть вигляд:

$$x = \frac{\sum_{i=1}^{n}\sum_{j=1}^{m} i(\omega_{ij} - \omega_{bg})^k}{\sum_{i=1}^{n}\sum_{j=1}^{m} (\omega_{ij} - \omega_{bg})}; \qquad y = \frac{\sum_{i=1}^{n}\sum_{j=1}^{m} j(\omega_{ij} - \omega_{bg})^k}{\sum_{i=1}^{n}\sum_{j=1}^{m} (\omega_{ij} - \omega_{bg})}. \tag{2}$$

В розроблюваній системі використовуються вхідні «плямові» зображення лазерного променя в кольоровій моделі RGB, а оброблення зображення виконується посередництвом використання певних компонент моделі „CIE XYZ”. В зазначених 3-компонентних кольорових моделях вибір основних кольорів зумовлений особливостями фізіології сприйняття кольору сітківкою ока людини. Основна ж особливість „XYZ” моделі в тому, що будь-який фізично сприйманий колір представляється лише додатними величинами.

Для визначення інтенсивності кольору для кожного пікселя та для фонового кольору в RGB-зображенні необхідно виділити відповідні три компоненти „R”, „G” та „B”, і виконати лінійне перетворення в модель „XYZ” по Y-складовій.

Для представлення кольорів в моделі RGB в MS Windows використовується стандартний 4-байтний тип COLORREF. При визначенні будь-якого RGB кольору, значення змінної типу прийнято подавати в шістнадцятковому вигляді так:

0x00bbggrr,

де rr, gg, bb — значення інтенсивності червоної, зеленої та синьої складових кольору. Максимальне їх значення — 0xFF.

Для виділення окремої компоненти кольору необхідно виконати побітовий зсув на відповідну кількість розрядів.

$$R = \frac{0x00FF0000 \;\&\; rgb}{65536 * 255}; \qquad G = \frac{0x0000FF00 \;\&\; rgb}{256 * 255}; \qquad B = \frac{0x000000FF \;\&\; rgb}{255}. \tag{3}$$

Величина Y кольорової моделі XYZ є відносною яскравістю:

$$Y = 0.2126 * R + 0.7152 * G + 0.0722 * B. \tag{4}$$

В контексті даної задачі компонента Hue (відтінок) кольорової моделі „HSV(HSB)" взаємооднозначна з компонентою Y моделі XYZ і відображає функцію яскравості (luminosity function – зелений колір має більший вплив на сприйняття яскравості оком людини, червоний – менше, найменше – синій). Так як рівні яскравості плями зображення лазерного пучка представляються кольорами спектру, то ми фактично ми знайшли яскравість:

$$\omega_{ij} = Y = 0.2126 * R + 0.7152 * G + 0.0722 * B, \quad 0 \le \omega_{ij} \le 1 \tag{5}$$

При знаходженні зваженого центру максимальної інтенсивності ми враховуємо всі пікселі вхідного квадратного зображення, тому фонові пікселі мають вплив на визначення центру і дають похибку в результуючих координатах. Саме тому для більш точного визначення використовується коефіцієнт уточнення (виокремлення) градації яскравості k-ому степені.

2. Виділення вписаного в квадрат 128x128 пікселів кола максимального радіусу з центром в точці максимальної інтенсивності.

Знаходимо максимальний радіус кола з центром в точці максимальної інтенсивності, яке можна вписати в квадрат розмірністю 128x128 пікселів, і виокремлюємо його для подальшої обробки.

$$R_{\max} = Min((width - x), x, (height - y), y). \tag{6}$$

3. Уточнення інформативної частини зображення шляхом виокремлення фонового кольору.

Ітеративно аналізуємо середню інтенсивність кольору в кільці, утвореному колами з радіусом $R_{\max}$ та $R_{\max} - 2$, порівнюючи її з ω_{bg} та з кожною ітерацією зменшуючи на 1 піксель $R_{\max}$ до певної межі. Коли знайдено інтенсивність більшу ніж ω_{bg}, вирізаємо зображення з поточним радіусом R.

Для опису початкового вхідного зображення заданої розмірності необхідно було б: 128x128x3=49152 байт пам'яті. Після застосування інтелектуальної передобробки робоче зображення має несуттєво менший розмір, тому необхідний обсяг пам'яті залишається не прийнятним для подальшого подання на входи нейронної мережі. Тому в даній системі застосовується сегментація (топологічний аналіз) зображення з подальшим усередненням кольору сегменту. Сегментація є відомим методом, що використовується для початкового аналізу зображень, але саме „оптимальна" сегментація багато в чому визначає правильність та ефективність вирішення задачі.

Проаналізувавши велику кількість плямових зображень лазерних трас (14 трас по 2044 зображення в кожній), області на зображенні було класифіковано за впливом на розташування енергетичного центру та загальну оцінку „правильності" форми плями. Зображення розбивається на 5 кілець інтенсивності і відповідно на 30 зон (рис. 2). По відношенню до радіусу виділеної інформативної частини зображення радіуси внутрішніх кілець розподілені таким чином:

$$R_0 < 0.4R; \;\; 0.4R \le R_1 < 0.6R; \;\; 0.6R \le R_2 < 0.7R; \;\; 0.4R \le R_3 < 0.9R; \;\; 0.9R \le R_4 \le R.$$

Центральна зона є найбільш важливою і має охоплювати частину зображення з максимальною яскравістю. Наступні кільця розділені на різну кількість секторів відповідно до свого номеру: друге кільце на 2^2 сектора, третє – на 2^3, четверте – на 2^4. Останнє кільце не розбивається на підзони, тому що воно є граничним між інформативною частиною зображення і фоном. Периферійні точки в реальних зображеннях найбільш сильно піддані флуктуаціям (це справедливо й відносно

периферійних точок рівневих та розрядних зрізів зображення), що впливає на форму спектральних ліній [8]. Тому в цій крайовій області доцільно усереднювати інтенсивність по всьому кільцю (рис. 2).

Для визначення номера зони, в яку попадає піксель, що обробляється, спочатку будемо визначати радіус-вектор точки відносно системи координат з центром в точці знайденого енергетичного центру. Довжина радіус-вектора визначатиме номер зони-кільця. Далі розглядаємо точку в полярних координатах і знаходимо кут φ - між полярною віссю та радіус-вектором і приводимо його значення в додатну площину. Знаючи номер зони-кільця і полярний кут φ визначаємо фактичний номер зони. По кожній зоні усереднюється інтенсивність кольору.

Описана попередня обробка вхідної інформації забезпечує не лише подання її до системи в найбільш зручному, а й в найбільш економному вигляді.

Для вирішення поставленої задачі розпізнавання застосовано багатошаровий персептрон, на основі якого зручно реалізовувати алгоритм навчання нейронної мережі зі вчителем. Дана нейронна мережа навчається на основі еталонних зображень за вдосконаленим ітеративним алгоритмом зворотного розповсюдження похибки (Back Propagation). У випадку диференційованих функцій активації, які і доцільно обирати, визначення похідних за довільною вагою мережі задається ланцюговим правилом диференціювання. Метод зворотного розповсюдження похибки ефективно використовує це правило. Обрано активаційну функцію – гіперболічний тангенс (thx). Функція і її похідна неперервні, похідна виражається через саму функцією. Гіперболічний тангенс симетричний відносно точки (0,0), це його перевага порівняно, наприклад, з сигмоїдою.

Нейронна мережа містить 30 входів, на які надходить інформація про середню інтенсивність кольору з 30 сегментів зображення. В процесі навчання нейронною мережею на кожній ітерації обирається один з елементів навчальної вибірки і ваги нейронів налаштовуються так, щоб сумарна помилка розпізнавання, тобто сума помилок розпізнавання по всім елементам вибірки, зменшилась. Принципово важливим є спосіб вибору наступного елемента навчальної вибірки для налаштування ваг нейронів. Наприклад, якщо вибирати наступний елемент по порядку, припустивши фіксований порядок елементів навчальної вибірки, то навчання мережі виявиться неефективним, тому що кожен елемент вибірки має різну складність для нейронної мережі.

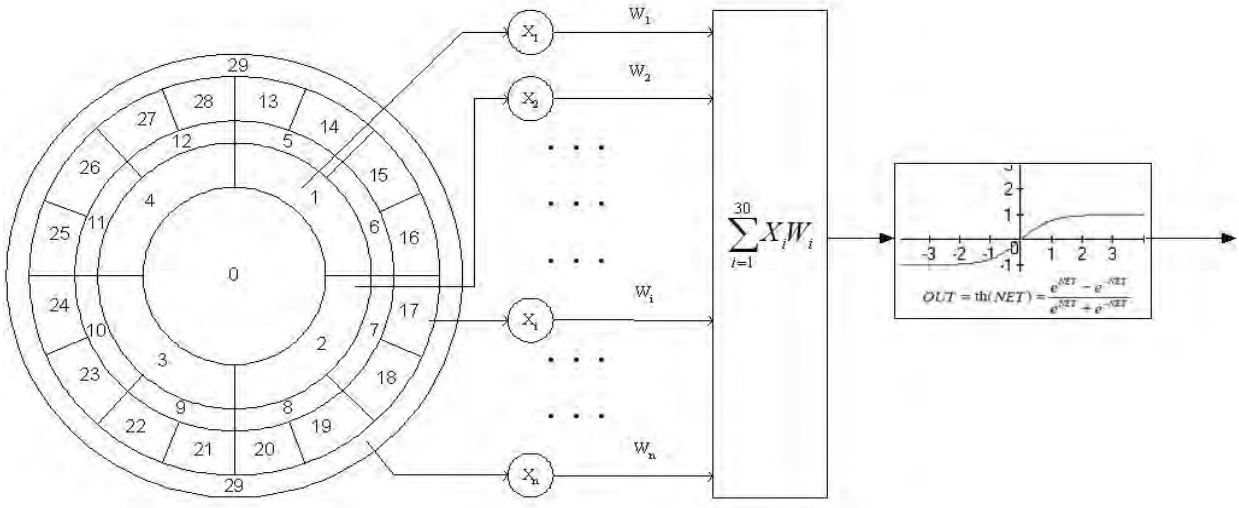

Рис. 2 – Узагальнена схема процесу нейромережевого оброблення зображень лазерного променя

Для оптимізації навчання нейронної мережі наступний елемент обиратиметься за евристичним правилом. На кожній ітерації похибки розпізнавання кожного елемента вибірки змінюються, тому для покращення і прискорення процесу навчання пропонується обирати частіше ті елементи, похибка яких більша порівняно з похибкою інших елементів. Таким чином, ймовірність вибору конкретного елемента навчальної вибірки дорівнюватиме відношенню похибки розпізнавання даного елемента до поточної суми похибок розпізнавання всіх елементів вибірки: $p_i = \frac{E_i}{\sum_{i=1}^{30} E_i}$.

Для того, щоб мати більш повну інформацію про розпізнавання зображення нейронною мережею, ніж приналежність до певного класу, введемо поняття „коефіцієнта впевненості” класифікації нейронної мережі. Так як задача класифікації «плямових» зображень лазерного променя передбачає два класи і відповідно два еталонні виходи мережі, що приймають значення в діапазоні [-1;1]. Вихід мережі (1;-1) відповідає зображенню із невеликим ступенем спотворення або ж неспотворене зображення (профіль у межах норми), а вихід (-1;1) – великий ступінь спотворення, тобто спотворене зображення (профіль поза межами норми). При розпізнаванні конкретного зображення на виході формується значення не рівне еталонному виходу. Введемо функціонал похибки нейронної мережі [9] при розпізнаванні зображення лазерного променя, вираз якого в загальному вигляді:

$$E = \frac{1}{4}\sum_{i=1}^{n}(Out_i - Out(k)_i)^2 \qquad (7)$$

де Out_i – значення i-го виходу мережі при розпізнаванні зображення; $Out(k)_i$ – значення i-го еталонного виходу мережі, що відповідає розпізнаному класу k; n – кількість виходів НМ (рівна кількості класів, в даному випадку n=2).

Вказана похибка приймає значення у діапазоні [0, n-1]. Таким чином, максимальне значення похибки $E_{\max} = n-1 = 1$ і відповідає виходу мережі (1;1). Тоді коефіцієнт впевненості класифікації буде: $C = 1 - E/E_{\max}$.

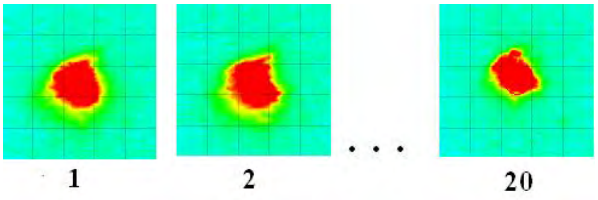

Рис. 3 – Зображення навчальної вибірки із невеликим ступенем спотворення

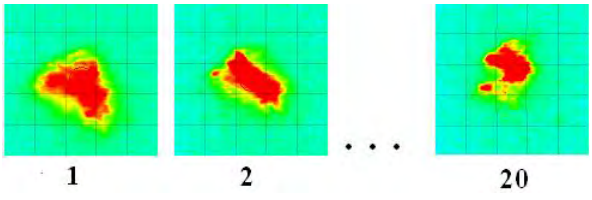

Рис. 4 – Зображення навчальної вибірки із великим ступенем спотворення

Висновки

Таким чином, в ході даних досліджень відзначено актуальність задачі вимірювання динамічного профілю лазерного променя для різноманітних практично-прикладних застосувань. Здійснено аналіз процесу вимірювання динамічного профілю лазерного променя. Розроблено апаратний макет інформаційно-вимірювальної системи для оброблення зображень профілю лазерного променя, на основі якого здійснено експериментальні дослідження. Описано принцип роботи інформаційно-вимірювальної системи для нейромережевого оброблення зображень профілю лазерного променя та наведено основні результати досліджень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Roundy Carlos B. Current Technology of Laser Beam Profile Measurements. / C.B. Roundy – Spiricon. Inc., 2000.

2. Rüdiger Paschotta Beam Profilers. [Електронний ресурс] – Тип доступу: https://www.rp-photonics.com/beam_profilers.html

3. Coherent's Beam Profilers. [Електронний ресурс] – Тип доступу: https://www.coherent.com/search-results?query=profilers

4. Laser Beam Analisys. [Електронний ресурс] – Тип доступу: https://msmacrosystem.nl/3d_laser_beam/laser_beam_profiler.html

5. Laser beam diagnostics. [Електронний ресурс] – Тип доступу: https://www.gentec-eo.com/laser-beam-diagnostics

6. Laser beam characterization. [Електронний ресурс] – Тип доступу: https://www.axiomoptics.com/blog/laser-beam-characterization/

7. В.П. Кожем'яко, Л.І. Тимченко, А.А. Яровий, Д.П. Зарезенко Розробка методів і засобів для високоточного вимірювання та прогнозування координат енергетичних центрів зображень протяжних лазерних трас // Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології. – 2007. – №1 (13). – С. 5-12.

8. V.P. Kozhemyako, L.I. Timchenko, A.A. Yarovyy Software Support of Accurately Measurement and Prediction of Laser Beam Profile Characteristics. Proceedings of the X International Conference „Światłowody i ich zastosowania", 4-7 October 2006, Krasnobród, Poland, Tom 2 – Lublin, Wydawnictwo-Drukarnia Liber Duo s.c., 2006 – p. 675-684.

9. Rosenblatt F. Principles of Neurodynamics. – New York: Spartan Books, 1962.

Заболотна Наталія Іванівна — д.т.н., професор кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Ярова Олена Андріївна — студентка групи КОІС-21б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Zabolotna Natalia I. — Dr. Sc. (Eng.), Professor of the Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Yarova Olena A. — student of the group COIS-21b, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 621.391

М. В. Васильківський[1]
М. В. Будаш [1]
Д. А. Тарасович[1]

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ РОБОТИ СИСТЕМ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ ІЗ ВИПАДКОВИМ ДОСТУПОМ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У дослідженні розглянуто системи Інтернету речей (IoT) із випадковим доступом, значною кількістю пристроїв та залежними джерелами даних. Основний акцент зроблено на аналізі їхніх характеристик і розробці моделей для підвищення ефективності роботи таких систем. Запропоновано класифікацію моделей IoT-систем із залежними джерелами, визначено ключові параметри їхнього функціонування та сформульовано узагальнені припущення. Отримані результати сприяють підвищенню ефективності IoT-систем шляхом оптимізації їхньої продуктивності та зменшення затримок у передаванні даних.

Ключові слова: Інтернет речей, випадковий доступ, система моніторингу, оптимізація сенсорних мереж, LoRa, ефективність передачі даних.

Abstract

The study considers Internet of Things (IoT) systems with random access, a large number of devices, and dependent data sources. The main focus is on analysing their characteristics and developing models to improve the efficiency of such systems. A classification of models of IoT systems with dependent sources is proposed, key parameters of their functioning are identified, and generalised assumptions are formulated. The results obtained help to improve the efficiency of IoT systems by optimising their performance and reducing delays in data transmission.

Keywords: Internet of Things, random access, monitoring system, optimisation of sensor networks, LoRa, data transmission efficiency.

Вступ

На сьогоднішній день системи Інтернету речей стрімко набирають популярність у різних сферах. Вони вже активно застосовуються в промисловості, сільському господарстві, медицині та «розумних» будинках. Одним із найпоширеніших сценаріїв використання Інтернету речей є масова міжмашинна комунікація. Цей підхід передбачає взаємодію великої кількості малопотужних пристроїв і є основою для більшості сучасних систем моніторингу [1].

Метою роботи є удосконалення якості роботи систем Інтернету речей шляхом врахування залежності даних від різних джерел.

Результати дослідження

У сучасних системах моніторингу широко використовується механізм випадкового множинного доступу (ВМД) пристроїв до спільного каналу зв’язку. При визначенні оптимальної кількості пристроїв, необхідної для забезпечення своєчасної доставки даних та підтримки якості роботи системи, виникає суперечність. З одного боку, збільшення кількості пристроїв підвищує ймовірність виявлення подій, але, з іншого боку, це призводить до зростання конфліктів у каналі зв’язку, що знижує ефективність передачі даних і може погіршити роботу системи моніторингу [2].

Для вирішення цієї проблеми можна враховувати той факт, що пристрої, розташовані поруч, часто виявляють одні й ті ж події. Це означає, що дані від сусідніх пристроїв можуть розглядатися як залежні джерела інформації. Врахування цієї залежності дозволяє покращити якість роботи систем моніторингу. Однак на даний момент відсутні моделі, які досліджують вплив залежності даних між пристроями на оперативність доставки інформації та інші параметри якості роботи системи [3].

Отже, проблема підвищення якості систем Інтернету речей з урахуванням залежності даних між пристроями є актуальною. Сценарій масової міжмашинної комунікації та системи моніторингу на основі концепції Інтернету речей досліджували вчені, зокрема F. Van den Abeele, Y. H. Bae, H. Chen, J. Choi, J. Feng, Y. Jia, A. Munari, P. Popovski, H. T. Reda та інші [4-6].

У дослідженнях сценарію масової міжмашинної комунікації можна виділити два основні напрями.

Перший – це системи моніторингу з потенційно необмеженою кількістю пристроїв, де їх кількість може змінюватися випадковим чином. Другий – це системи з фіксованою кількістю пристроїв, яка залишається незмінною в процесі роботи. Питання стабільності систем з випадковим множинним доступом та необмеженою кількістю пристроїв досліджували J. Capetanakis, B. Hajek [7]. Було показано, що такі системи можуть забезпечувати кінцеву середню затримку при інтенсивності вхідного потоку меншій за e^{-1}. Однак, якщо інтенсивність перевищує цей рівень, затримка зростає необмежено, що робить систему нестабільною [8].

Дослідження систем ВМД ведеться вже тривалий час, тоді як системи із залежними джерелами інформації почали вивчати відносно недавно. Поняття середнього віку інформації як показника якості обслуговування було вперше сформульоване у роботах S. K. Kaul, R. D. Yates, M. Gruteser, Y. Sun [9]. Аналіз середнього віку інформації в системах випадкового множинного доступу, включаючи системи Інтернету речей, проводили A. Munari, J. Feng, D. Fiems, S. Asvadi, D. S. Atabay, H. Chen, Y. H. Bae, H. Wang, Q. Abbas [10]. Окремо A. Zancanaro досліджував середній вік інформації в системах із залежними джерелами [11], проте для систем із множинним виходом такі дослідження не проводилися. Сценарії масової міжмашинної комунікації з фіксованою кількістю пристроїв були розглянуті в роботах H. T. Reda, Y. Jia, M. Ragnolli, F. Van den Abeele, F. H. Khan, P. Popovski, J. Choi, L. Chetot, P. Agostini [12, 13]. Системи моніторингу на базі LoRa також аналізували H. T. Reda, Y. Jia, M. Ragnolli, F. Van den Abeele та F. H. Khan [14]. Проте у цих дослідженнях не розглядалися моделі з залежними джерелами даних, враховуючи особливості LoRa. У роботах P. Popovski, J. Choi, L. Chetot, P. Agostini вивчалися моделі систем із фіксованою кількістю пристроїв і залежними джерелами, але без урахування особливостей конкретної технології [15]. Основні результати цих досліджень отримані за допомогою імітаційного моделювання.

Таким чином, на сьогоднішній день існують два основні напрями досліджень систем Інтернету речей із випадковим доступом і залежними джерелами: системи з випадковою та потенційно необмеженою кількістю пристроїв; системи з фіксованою кількістю пристроїв.

Між цими двома напрямами відсутній зв’язок у вигляді єдиної моделі, що враховувала б залежність даних між пристроями, а також дослідження впливу цієї залежності на показники якості роботи таких систем.

Розглянуті в рамках дослідження моделі можуть бути використані для теоретичного аналізу систем Інтернету речей із випадковим доступом і залежними джерелами даних. Запропоновані методи оцінки середньої затримки та середнього віку інформації в системах із появою абонентів, а також методика вибору кількості сенсорів у системах із виявленням подій дають змогу оцінювати якість роботи як уже існуючих систем Інтернету речей, так і тих, що перебувають на етапі розробки.

Висновки

У дослідженні розглядаються системи Інтернету речей, що базуються на випадковому множинному доступі, містять велику кількість пристроїв і мають залежні джерела даних. Основна увага приділена аналізу характеристик таких систем з метою підвищення якості їхньої роботи. Проведено порівняльний аналіз досліджень, присвячених системам Інтернету речей із залежними джерелами даних. На основі аналізу визначено два основні класи моделей для таких систем: моделі з появою абонентів та моделі з появою подій. Розроблено узагальнену систему припущень для обох класів та запропоновано спрощену модель, яка зберігає ключові властивості систем Інтернету речей із залежними джерелами, але є зручною для аналітичного аналізу. Доведено, що середній вік інформації, як і середня затримка, залишається скінченним незалежно від інтенсивності вхідного потоку. Визначено показник якості роботи систем моніторингу із залежними джерелами та розроблено метод оцінки цього показника. Запропоновано методику визначення наближеного до оптимального числа сенсорів з урахуванням параметрів системи. Запропоновані моделі дозволяють дослідити вплив урахування залежності даних між пристроями на підвищення якості роботи систем Інтернету речей, що функціонують за принципом випадкового множинного доступу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Age of information with collision-resolution random access / H. Pan, T. T. Chan, J. Li, V. C. Leung // IEEE Transactions on Vehicular Technology.- 2022. - Vol. 71, no. 10. - Pp. 11295-11300.

2. Age of Information for Frame Slotted Aloha / J. Wang, J. Yu, X. Chen et al. // IEEE Transactions on Communications. — 2023. — Vol. 71, no. 4. -Pp. 2121-2135.

3. LoRa-Based Wireless Sensors Network for Rockfall and Landslide Monitoring: A Case Study in Pantelleria Island with Portable LoRaWAN Access / M. Ragnoli, A. Leoni, G. Barile et al. // Journal of Low Power Electronics and Applications. — 2022. — Vol. 12, no. 3. — P. 47.

4. Feng, J. Low-Power Random Access for Timely Status Update: Packet-based or Connection-based? / J. Feng, H. Pan, T. T. Chan // arXiv preprint arX-w:2210.03962. - 2022.

5. Bae, Y. H. Age of information and throughput in random access-based IoT systems with periodic updating / Y. H. Bae, J. W. Baek // IEEE Wireless Communications Letters. — 2022. — Vol. 11, no. 4. — Pp. 821-825.

6. Scheduling schemes for age optimization in IoT systems with limited retransmission times / H. Wang, X. Xie, X. Li, J. Yang // IEEE Internet of Things Journal. - 2022. - Vol. 9, no. 21. - Pp. 21458-21468.

7. A comprehensive survey on age of information in massive IoT networks / Q. Abbas, S. A. Hassan, H. K. Qureshi et al. // Computer Communications. — 2022.- Vol. 197. - Pp. 199-213.

8. Age of Information in Internet of Things: A Survey / I. Kahraman, A. Kose, M. Koca, E. Anarim // IEEE Internet of Things Journal. — 2023.

9. The Age of Information in Wireless Cellular Systems: Gaps, Open Problems, and Research Challenges / E. Zhbankova, A. Khakimov, E. Markova, Y. Gaidamaka // Sensors. — 2023. — Vol. 23, no. 19. — P. 8238.

10. Zancanaro, A. Tackling Age of Information in Access Policies for Sensing Ecosystems / A. Zancanaro, G. Cisotto, L. Badia // Sensors. — 2023. -Vol. 23, no. 7. - P. 3456.

11. El Fehri, C. A New Schedule-Based Scheme for Uplink Communications in LoRaWAN / C. El Fehri, N. Baccour, I. Kammoun // IEEE Open Journal of the Communications Society. — 2023.

12. Fiems, D. Mean Value Analysis of the Age of Information in Slotted ALOHA / D. Fiems, A. Vinel // IEEE Communications Letters. — 2023.

13. Hu, Y. Asynchronous Random Access Systems With Immediate Collision Resolution For Low Power Wide Area Networks / Y. Hu, H. Jin, J. B. Seo // IEEE Transactions on Vehicular Technology. — 2023. — Pp. 1 - 16.

14. Chetot, L. Active User Detection and Channel Estimation for Grant-Free Random Access with Gaussian Correlated Activity / L. Chetot, M. Egan, J. M. Goree // IEEE 97th Vehicular Technology Conference (VTC2023-Spring). - 2023. - Pp. 1-6.

15. Asvadi, S. Peak Age of Information in Slotted ALOHA Networks / S. Asvadi, F. Ashtiani // IEEE Transactions on Communications. — 2023.

Васильківський Микола Володимирович — кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри інфокомунікаційних систем і технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: mvasylkivskyi@gmail.com

Будаш Михайло Володимирович — аспірант групи 172-22а, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: mika@budash.dp.ua

Тарасович Денис Артемович — студент групи ПЗТ-23мс, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: evildickboss@gmail.com

Vasylkivskyi Mykola V. — candidate of technical sciences, associate professor, associate professor of the Department of Information Communication Systems and Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mvasylkivskyi@gmail.com

Budash Mykhailo V. — graduate student of group 172-22a, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mika@budash.dp.ua

Tarasovych Denys A. - student of group TSS-23mc, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: evildickboss@gmail.com

УДК 621.391

М. В. Васильківський[1]
А. О. Олійник[1]
А. В. Прикмета[1]
А. В. Скрипка[1]

МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ МОДУЛЯЦІЇ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ СИГНАЛІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ШТУЧНОЇ НЕЙРОННОЇ МЕРЕЖІ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто методи оцінювання модуляції телекомунікаційних сигналів із використанням штучних нейронних мереж. Проаналізовано можливості застосування кумулянтних ознак для ідентифікації видів цифрової модуляції та розроблено архітектуру нейронної мережі, оптимізовану для цієї задачі. Запропоновано алгоритм одночасного розпізнавання модуляції та оцінки параметрів сигналу, що дозволяє підвищити адаптивність систем зв'язку. Отримані результати можуть бути використані для вдосконалення методів аналізу радіосигналів у когнітивному радіо, системах радіомоніторингу та адаптивних телекомунікаційних мережах.

Ключові слова: цифрова модуляція, штучна нейронна мережа, кумулянтні ознаки, розпізнавання сигналів, телекомунікаційна система, когнітивне радіо, радіомоніторинг, адаптивні мережі, оцінювання параметрів сигналу.

Abstract

The paper considers methods for estimating the modulation of telecommunication signals using artificial neural networks. The possibilities of using cumulative features to identify types of digital modulation are analysed and a neural network architecture optimised for this task is developed. An algorithm for simultaneous modulation recognition and signal parameter estimation is proposed, which allows increasing the adaptability of communication systems. The obtained results can be used to improve the methods of radio signal analysis in cognitive radio, radio monitoring systems and adaptive telecommunication networks.

Keywords: digital modulation, artificial neural network, cumulative features, signal recognition, telecommunication system, cognitive radio, radio monitoring, adaptive networks, signal parameter estimation.

Вступ

Сфера телекомунікацій за останні десятиліття зазнала значних змін. Це зумовлено стрімким розвитком технологій та зростаючим попитом на бездротові послуги – від традиційних дзвінків і повідомлень до потокового відео та систем машинного навчання. Такі тенденції призводять до збільшення навантаження на радіочастотний спектр, який є обмеженим ресурсом. У зв'язку з цим все більшої актуальності набуває концепція когнітивного радіо, що базується на застосуванні штучного інтелекту для раціонального розподілу частотного ресурсу [1].

Однією з ключових властивостей сучасних і перспективних телекомунікаційних систем є їхня адаптивність, тобто здатність динамічно змінювати конфігурацію та характеристики залежно від низки факторів. Серед цих факторів важливу роль відіграє аналіз параметрів радіовипромінювання від сторонніх джерел у зоні дії системи. Такі випромінювання можуть суттєво впливати на точність передавання інформації та ефективність використання частотного діапазону. Тому одним із пріоритетних завдань є отримання максимально можливої інформації про сторонні сигнали, зокрема про тип їхньої модуляції [2]. Розпізнавання видів цифрової модуляції є важливим завданням у межах концепції когнітивного радіо. Його розв'язання дозволяє передавальній системі автоматично адаптуватися до змінного радіочастотного середовища, забезпечуючи ефективне використання виділеного спектру. Це, у свою чергу, сприяє оптимізації управління частотними ресурсами в масштабах усієї телекомунікаційної інфраструктури [3].

Розпізнавання типу модуляції сигналу – складна технічна задача, що потребує застосування складних алгоритмів і значних обчислювальних ресурсів. Проте розвиток машинного навчання та штуч-

них нейронних мереж відкрив можливості для створення ефективних методів її розв'язання [4].

Метою роботи є аналіз ефективних методів розпізнавання типів цифрової модуляції радіосигналів із застосуванням штучних нейронних мереж та кумулянтних ознак.

Результати дослідження

Автоматичне розпізнавання або ідентифікація типів модуляції сигналів відіграє важливу роль не лише в адаптивних телекомунікаційних мережах та системах передачі інформації, а й у сфері радіоконтролю, радіомоніторингу, виявлення джерел радіовипромінювання та ідентифікації перешкод. Володіння інформацією про параметри випромінюваних радіосигналів дозволяє ідентифікувати передавальний пристрій, відновлювати передані дані, а за необхідності – здійснювати активне радіопридушення [5].

Розв'язання задачі розпізнавання типів модуляції ускладнюється великою кількістю вже існуючих методів модуляції та постійною появою нових. Саме вибір модуляції визначає швидкість та надійність передачі даних, а також ефективність використання радіочастотного спектра. Значна різноманітність цифрових методів модуляції робить завдання їхнього розпізнавання нетривіальним і потребує розробки нових підходів до аналізу та класифікації сигналів [6].

Традиційні методи ідентифікації модуляції, що базуються на статистичних та спектральних характеристиках сигналів, мають певні обмеження щодо точності, швидкості роботи та стійкості до змін параметрів каналу. Водночас значний прогрес у застосуванні нейронних мереж у розпізнаванні облич, голосу та інших об'єктів свідчить про їхню високу ефективність у розв'язанні складних нелінійних задач. Вже продемонстровано успішне використання штучних нейронних мереж (ШНМ) для класифікації типів цифрової модуляції, що підтверджує їхній потенціал у цій сфері. Однак впровадження таких методів потребує розробки ефективних алгоритмів, визначення найбільш інформативних ознак сигналів для класифікації, а також аналізу впливу параметрів сигналу на результати розпізнавання [7].

Вибір інформативних ознак відіграє ключову роль у навчанні ШНМ та підвищенні точності розпізнавання модуляції. У роботі пропонується використання кумулянтів як основних характеристик сигналів, оскільки вони дозволяють детально описувати статистичні властивості та є стійкими до різних типів завад. Дослідження також є актуальним у контексті розпізнавання модуляції як у випадках, коли параметри сигналів відомі, так і за їхньої невизначеності, наприклад, при зсувах несучої частоти та початкової фази [8].

Таким чином, актуальність дослідження зумовлена зростаючими вимогами до ефективного використання радіочастотного спектра, складністю та різноманіттям видів цифрової модуляції, а також потенціалом штучних нейронних мереж і кумулянтів як ознак для їхнього розпізнавання. У зв'язку з цим тематика дослідження, присвячена розробці та вивченню методу ідентифікації цифрових радіосигналів на основі нейронних мереж, є науково й практично значимою.

У науковій літературі представлено широкий спектр методів ідентифікації модуляції, зокрема класичні підходи, такі як статистичний аналіз і циклічні спектри, а також сучасні методи, що базуються на машинному навчанні та штучних нейронних мережах. Проте ця сфера досліджень продовжує активно розвиватися, оскільки залишається низка відкритих питань, зокрема:

- як забезпечити надійне та швидке розпізнавання модуляції в умовах шуму та завад;
- як ефективно навчати та адаптувати нейронні мережі до нових умов;
- як класифікувати невідомі або нові типи модуляції [9].

Загалом, ця область досліджень є перспективною та багатою на наукові виклики. Наукові дослідження, виконані в межах цієї роботи, базуються на фундаментальних і прикладних працях у сфері автоматичного розпізнавання цифрової модуляції, проведених вченими, серед яких: E.E. Azzouz, S. De Fina, M. Elgendy, El-Khoribi, S. Finlay, M.A. Khan, A.G.A. Mohammed, A.K. Nandi, A. Swami, A.F. Young та інші [10].

Висновки

У ході проведеного дослідження досягнуто поставлену мету – розроблено та проаналізовано ефективні методи розпізнавання цифрової модуляції радіосигналів на основі штучних нейронних мереж із використанням кумулянтних ознак. Проаналізовано можливості використання кумулянтів високих порядків для ідентифікації видів модуляції, що дозволило сформувати базу ознак для різних типів

сигналів. Виконано навчання та перевірку роботи нейронної мережі на наборах сигналів із різними характеристиками, що підтвердило ефективність запропонованого підходу. Досліджено стійкість алгоритму до змін рівня шуму в каналі зв'язку, а також розроблено методику одночасного розпізнавання виду модуляції та оцінки параметрів сигналу. Подальші дослідження можуть бути зосереджені на розширенні бази даних для охоплення нових видів модуляції, удосконаленні алгоритмів навчання нейронних мереж для роботи в умовах невизначеності тактової сітки, а також розробці методів розпізнавання сигналів у складних завадових середовищах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Dudczyk J. Applying the radiated emission to the radio-electronic devices identification // Dissertation thesis, Department of Electrical, Military University of Technology, 2004 (Polish).
2. Dudczyk J. Radar emission sources identification based on hierarchical agglomerative clustering for large data sets // Journal of Sensors, 2016. pp. 1–9.
3. Jais I.K.M., Ismail A.R., Nisa S.Q. Adam optimization algorithm for wide and deep neural network / // Knowledge Engineering and Data Science, 2019, pp. 41–46.
4. El-Khoribi R.A., Shoman M.A.I., Mohammed A.G.A. Automatic digital modulation recognition using artificial neural network in cognitive radio // International Journal of Emerging Trends of Technology in Computer Science (IJETTCS), May – June 2014, Vol. 3. – Issue 3. pp. 132–136.
5. Shahnaz A., Moniri M.R. Automatic modulation recognition and classification for digital modulated signals based on ANN algorithms // Journal of Multidisciplinary Engineering Science and Technology (JMEST), 2016, Vol. 3, Issue 12. pp. 6230–6235.
6. Prakasam P., Madheswaran M. Digital Modulation Identification Algorithm for Adaptive Demodulator in Software Defined Radios Using Wavelet Transform // International Scholarly and Scientific Research & Innovation 3(11) 2009. pp. 544–551.
7. Stefanidi A. etc. Application of convolution neural networks for multimodal identification task / Stefanidi A., Topnikov A., Tupitsin G., Priorov A. // 26th Conference of Open Innovations Association (FRUCT). – IEEE, 2020. – С. 423–428.
8. Domhan T., Jost T.S., Frank H. Speeding up automatic hyperparameter optimization of deep neural networks by extrapolation of learning curves // Twenty-fourth international joint conference on artificial intelligence. 2015. pp. 3–33.
9. Thara D.K., Premasudha B.G., Xiong F. Auto-detection of epileptic seizure events using deep neural network with different feature scaling techniques // Pattern Recognition Letters, 2019, pp. 544–550.
10. Khairul N.A.H, Abdul S.M.J., Ahmad F.A.F. Data pre-processing algorithm for neural network binary classification model in bank tele-Marketing // International Journal of Innovative Technology and Exploring Engineering (IJITEE), 2020, № 9(3), pp. 272– 277.

Васильківський Микола Володимирович — кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри інфокомунікаційних систем і технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: mvasylkivskyi@gmail.com

Олійник Андрій Олегович — аспірант групи 172-22а, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: w0lfend00@gmail.com

Прикмета Андрій Володимирович — аспірант групи 172-22а, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: botan.mua@gmail.com

Скрипка Андрій Володимирович — студент групи ПЗТ-23мс, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Jeki4an34@gmail.com

Vasylkivskyi Mykola V. — candidate of technical sciences, associate professor, associate professor of the Department of Information Communication Systems and Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mvasylkivskyi@gmail.com

Oliinyk Andrii O. — graduate student of group 172-22a, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: w0lfend00@gmail.com

Prykmeta Andrii V. — graduate student of group 172-22a, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: botan.mua@gmail.com

Skrypka Andrii V. - student of group TSS-23mc, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Jeki4an34@gmail.com

УДК 621.396

Б. О. Пінаєв
М. О. Притула
І. А. Дудатьєв
Я. О. Осадчук

РОЗРОБКА ТА ДОСЛІДЖЕННЯ АДАПТИВНИХ ШИРОКОСМУГОВИХ ГНУЧКИХ LTE-АНТЕН ДЛЯ НОСИМИХ БЕЗДРОТОВИХ ПРИСТРОЇВ У ВИСОКОДИНАМІЧНИХ ІНФОКОМУНІКАЦІЙНИХ МЕРЕЖАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розвиток сучасних бездротових технологій мобільного зв'язку та Інтернету речей (IoT) зумовлює необхідність створення нових типів антенних систем, здатних ефективно функціонувати в умовах мініатюризації пристроїв. У роботі представлено розробку та дослідження широкосмугової гнучкої LTE-антени, призначеної для інтеграції в носії бездротових пристроїв, які працюють у високодинамічних інфокомунікаційних мережах.

Ключові слова: гнучка антена, широкосмугова антена, LTE, IoT, носимі пристрої, бездротові сенсорні мережі.

Abstract

The development of modern wireless technologies of mobile communication and the Internet of Things (IoT) necessitates the creation of new types of antenna systems capable of operating effectively in conditions of miniaturization of devices. The paper presents the development and research of a broadband flexible LTE antenna designed for integration into carriers of wireless devices operating in highly dynamic infocommunication networks.

Keywords: flexible antenna, broadband antenna, LTE, IoT, wearable devices, wireless sensor networks.

Вступ

З розвитком технологій мобільного зв’язку нового покоління особливу актуальність забезпечують носії пристроїв, які інтегруються в систему Інтернет-речей (IoT), забезпечуючи безперервний моніторинг та передачу даних. Одним із ключових компонентів таких пристроїв є антени, які мають бути не тільки компактними, але й здатними працювати в широкому частотному режимі, забезпечуючи стабільність сигналу та ефективність передачі. [1]

У традиційних бездротових системах використовують жорсткі антени, які мають обмеження щодо розміщення на вигнутих поверхнях або в компактних корпусах пристроїв. Використання гнучких антен дозволяє розширити можливості носимих пристроїв, забезпечуючи їх інтеграцію в сучасних технологіях. [2]

Методи дослідження

Проектування антени виконувалось в середовищі ANSYS HFSS – програмному пакеті, що використовується для чисельного моделювання електромагнітних структур. У якості матеріалу антени було обрано діелектричну основу з поліетиленової плівки товщиною 30 мкм (εr = 2,03) у поєднанні з середньою фольгою завтовшки 100 мкм. Така комбінація забезпечує низькі втрати та достатню механічну гнучкість антени. [3]

Основні етапи дослідження включали:

1. Розрахунок геометрії антени та моделювання її параметрів у частотних областях LTE . 20 (791–861 МГц) та B3 (1710–1880 МГц).
2. Оптимізація конструкції для зниження коефіцієнта стоячої хвилі (VSWR) та підвищення ефективності випромінювання. [4]

3. Виготовлення експериментальних зразків антен.
4. Дослідження роботи антени в різних умовах, включаючи розташування на зап'ясті, у повітрі та на жорсткій поверхні.

Результати дослідження

Запропонована антена має розміри 39×12 мм і може бути інтегрована в ремінець носимого пристрою. Проведені дослідження показали, що антена працює в двох частотних зонах LTE.
Було також досліджено вплив розташування антени на якість сигналу. [5] Результати показали, що при розміщенні антени на зап'ясті людини відбувається зміна резонансної частоти, що потребує додаткової компенсації.

Узгодження антени з електронною схемою пристрою відбувається за допомогою індуктивного узгоджувального контуру. Отримані результати дозволили покращити збудження антени та зменшити вплив людського тіла на її характеристики.

Висновки

Проведене дослідження підтвердило ефективність запропонованої конструкції антени для використання в портативних бездротових пристроях. Виявлено, що зміна її розташування щодо людського тіла суттєво впливає на робочі характеристики. Тому подальший розвиток проекту має бути спрямований на вдосконалення конструкції антени для забезпечення стабільності її параметрів незалежно від умов експлуатації.

Майбутні дослідження будуть зосереджені на розширеній смузі частотної пропускної здатності та покращенні адаптивних можливостей антени. Додаткове оптимізація узгоджувальних схем сприятиме зменшенню впливу зовнішніх чинників, що підвищує ефективність використання таких антен у розумному одязі, медичних мобільних пристроях та спортивних технологічних аксесуарах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Д. Ван, К. Хе та Л. Чжан. «Вплив близькості до тіла людини на гнучкі антени». *IEEE Transactions on Biomedical Engineering* , 2020. DOI: 10.1109/TBME.2020.2990782 .
2. Y. Lin, K. Chen, & J. Wang. «Бездротова передача електроенергії за допомогою переносних антен». *Microwave and Optical Technology Letters* , 2021. DOI: 10.1002/mop.32781 .
3. П. Сінгх, Р. Гупта та М. Браун. «Удосконалення гнучких і розтяжних антен для медичних застосувань». *IEEE Journal of Biomedical and Health Informatics* , 2022. DOI: 10.1109/JBHI.2022.3145678 .
4. Х. Чжао, В. Лі та Б. Ван. «Інтеграція гнучких антен з розумним текстилем». *Journal of Electronic Materials* , 2021. DOI: 10.1007/s11664-021-09012-3 .
5. Дж. Лю, З. Сю та Ч. Лі. «Надширокосмугові антени для носимих медичних пристроїв». *Транзакції IEEE щодо антен і розповсюдження* , 2021. DOI: 10.1109/TAP.2021.3124546 .

Пінаєв Богдан Олегович *– старший викладач кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: Pinaev.bogdam@gmail.com*

Притула Максим Олександрович *– к.т.н., старший викладач кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: pritulamo@ukr.net*

Дудатьєв Ігор Андрійович *- канд. техн. наук, доцент кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, email : dudatiev.igor@gmail.com*

Осадчук Ярослав Олександрович *– к.т.н., доцент кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: osadchuk.j93@gmail.com*

Pinaev Bohdan Olegovich *– Ph. D.,at the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Pinaev.bogdam@gmail.com*

Prytula Maksym Oleksandrovych *- Ph.D., Senior Lecturer of the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pritulamo@ukr.net*

Dudatiev Ihor Andriyovich— *PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, email: dudatiev.igor@gmail.com.*

Osadchuk Iaroslav Oleksandrovych *- Ph.D., Associate Professor of the Department information radioelectronic technologies and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: osadchuk.j93@gmail.com*

УДК 621.391

О.О. Семенова
А.В. Джус
В.В. Мартинюк

РОЗПІЗНАВАННЯ КІБЕРАТАК У ІНТЕРНЕТІ РЕЧЕЙ ЗА ДОПОМОГОЮ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота присвячена дослідженню використання нейронних мереж для розпізнавання кібератак у системах Інтернету речей. У роботі аналізуються основні проблеми та загрози безпеки IoT, а також розглядається потенціал нейронних мереж для виявлення та запобігання кібератакам у реальному часі.

Ключові слова: Інтернет речей, кібератака, нейронна мережа.

Abstract

This paper is dedicated to the study of the use of neural networks for recognizing cyberattacks in Internet of Things systems. The work analyzes the main security issues and threats in IoT, as well as the potential of neural networks for detecting and preventing cyberattacks in real time..

Keywords: Internet of things, cyberattack, neural network.

Вступ

Інтернет речей (IoT) – це концепція, що передбачає підключення різноманітних пристроїв до Інтернету, що дозволяє здійснювати обмін даними між ними та з іншими системами. Зі швидким зростанням кількості IoT-пристроїв у таких сферах, як розумні будинки, промисловість, медицина та транспорт, важливість забезпечення їхньої безпеки стає дедалі більшою. Однак, через величезну кількість підключених пристроїв і їхню різноманітність, IoT-системи зазвичай виявляються уразливими до кібератак, що може призвести до серйозних наслідків, зокрема порушення конфіденційності, зниження працездатності мереж або навіть втрати контролю над критично важливими системами.

Однією з найбільших проблем у забезпеченні безпеки Інтернету речей є ефективне розпізнавання кібератак, оскільки традиційні методи захисту часто не здатні впоратися з такими великими обсягами даних і різноманітністю атак [1]. У цьому контексті все більш важливим стає використання новітніх технологій, зокрема штучного інтелекту, для аналізу мережевого трафіку та виявлення аномалій.

Одним із найперспективніших підходів до розпізнавання кібератак у IoT є застосування нейронних мереж. Завдяки своїй здатності навчатися на великих обсягах даних, нейронні мережі можуть ефективно ідентифікувати потенційні загрози в режимі реального часу. Метою цієї роботи є дослідити методи розпізнавання кібератак у системах Інтернету речей за допомогою нейронних мереж, оцінити їх ефективність та визначити перспективи їхнього використання в сучасних IoT-мережах.

Результати дослідження

Інтернет речей, з його різноманітністю пристроїв і технологій, є вразливим до різних типів кібератак. Ці атаки можуть бути спрямовані на порушення функціонування систем або на здобуття конфіденційної інформації [2]. Кібератаки на IoT-пристрої можуть мати різні форми, і це є ще однією причиною, чому забезпечення безпеки у цих мережах є таким складним. Основні види атак включають: DDoS-атаки (розподілені атаки на відмову в обслуговуванні), атаки на конфіденційність, фізичні атаки, атаки на мережеві протоколи, ін'єкція зловмисного програмного забезпечення.

Нейронні мережі — це підмножина штучного інтелекту, що імітує структуру і функції біологічних нейронних мереж мозку для вирішення складних завдань, таких як класифікація, регресія, розпізнавання образів та виявлення аномалій. Нейронні мережі мають здатність автоматично виявляти патерни та аномалії в даних, що робить їх потужним інструментом для розпізнавання кібератак у реальному часі. Вони використовуються для аналізу великих обсягів даних, що генеруються IoT-пристроями, і для виявлення відхилень від нормальної поведінки, що може свідчити про кібератаку [3].

Розпізнавання кібератак у системах IoT за допомогою нейронних мереж є потужним напрямком у галузі кібербезпеки, що здатне значно підвищити ефективність захисту від численних загроз, характерних для цієї технології. Враховуючи масштабне поширення IoT-пристроїв та їх вразливості, необхідність у надійних системах захисту стає дедалі більш актуальною.

Процес застосування нейронних мереж для виявлення атак зазвичай включає такі етапи: збір і попередня обробка даних, навчання моделі нейронної мережі, виявлення аномалій, оцінка та класифікація. Це дозволяє системам приймати рішення про подальші дії, наприклад, блокувати підозрілі підключення або надсилати сповіщення адміністраторам.

Окрім виявлення атак, нейронні мережі можуть використовуватися для прогнозування загроз. Це дозволяє попередити про можливі атаки ще до того, як вони відбудуться, що є важливим для підвищення безпеки IoT-мереж.

Пропонована нейронна мережа для розпізнавання кібератак у IoT буде мати багатошарову архітектуру, яка включає кілька етапів обробки даних, навчання та класифікації аномалій. Для розпізнавання кібератак в IoT необхідно отримати різноманітні типи вхідних даних від пристроїв. Це можуть бути: мережевий трафік, логи систем (записи про події, відключення пристроїв, доступи до серверів), стан пристроїв IoT, інформація про підключення пристроїв. Всі ці дані можуть бути представлені у вигляді числових векторів, що дозволяє нейронній мережі ефективно обробляти їх.

В той же час, застосування нейронних мереж для виявлення кібератак може мати певні недоліки. Серед зазначених недоліків можна виділити великі вимоги до ресурсів, адже для тренування нейронних мереж потрібно велике число прикладів, що вимагає значних обчислювальних ресурсів. Окрім того, можливі проблеми з інтерпретацією результатів – нейронні мережі часто працюють як «чорні ящики», і складно пояснити, чому модель видала певне рішення. Також проблематичними можуть бути збір і обробка даних, так як для навчання моделей необхідно мати високоякісні та різноманітні дані, що не завжди є можливим, особливо для нових типів атак.

Висновки

У результаті дослідження було доведено, що нейронні мережі можуть бути ефективними інструментами для забезпечення безпеки в екосистемі Інтернету речей. Ці технології не тільки дозволяють своєчасно виявляти кіберзагрози, але й можуть адаптуватися до нових типів атак. Однак для забезпечення ефективного застосування нейронних мереж у сфері IoT необхідно подолати ряд технічних та етичних проблем, таких як обмеження обчислювальних ресурсів, забезпечення конфіденційності та прозорості моделей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. A. Aldhaheri, F. Alwahedi, M. A. Ferrag, and A. Battah, “Deep learning for cyber threat detection in IoT networks: A review,” Internet of Things and Cyber-Physical Systems, vol. 4. Elsevier BV, pp. 110–128, 2024. doi: 10.1016/j.iotcps.2023.09.003.
2. V. Anitha, C. G. Naveen Kumar, R. Kuchipudi, K. Sharma, J. Muralidharan, and R. Rajagopal, “Cybersecurity in Internet of Things Networks using Deep Learning Models,” 2023 International Conference on Sustainable Computing and Data Communication Systems (ICSCDS). IEEE, pp. 1090–1095, Mar. 23, 2023. doi: 10.1109/icscds56580.2023.10104851.
3. Mrunal K. Pathak, “Detecting Cyber-attacks in the Industrial Internet of Things using a Hybrid Deep Random Neural Network,” Journal of Electrical Systems, vol. 20, no. 1s. Science Research Society, pp. 165–174, Mar. 28, 2024. doi: 10.52783/jes.762.

Семенова Олена Олександрівна – канд. техн. наук, доцент кафедри інфокомунікаційних систем і технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: semenova.o.o@vntu.edu.ua

Джус Андрій Васильович — аспірант групи 172-23а, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dzhuz1988@gmail.com

Мартинюк Володимир В’ячеславович — аспірант групи 172-23а, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vm4ukr@gmail.com

Semenova Olena O. – Cand. Sc. (Eng), Associate professor at the Department of Infocommunication systems and technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: semenova.o.o@vntu.edu.ua

Dzhus Andrii V. – post-graduate student of 172-23a group, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dzhuz1988@gmail.com

Martyniuk Volodymyr V. – post-graduate student of 172-23a group, Faculty of Information Electronic Systems, VinnytsiaNational Technical University, Vinnytsia, e-mail: vm4ukr@gmail.com

УДК 621.391

А. В. Прикмета[1]
М. Р. Базалицька[1]
Р. А. Рибак[1]

МЕТОД АВТОМАТИЗОВАНОГО ПЛАНУВАННЯ БАЗОВИХ СТАНЦІЙ МОБІЛЬНИХ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ СИСТЕМ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто метод автоматизованого планування базових станцій для мобільних телекомунікаційних систем, орієнтований на оптимізацію процесу розміщення та визначення зон покриття. Метод базується на модифікованій моделі COST231-Хата, що дозволяє точно оцінити зони покриття з урахуванням реальних умов розповсюдження радіохвиль і мінімізувати кількість необхідних базових станцій. Процес включає етапи попереднього та уточненого розрахунку зон обслуговування, що сприяє ефективному використанню ресурсів і зниженню витрат на створення інфраструктури. Розглянутий підхід є важливим кроком у напрямку автоматизації проєктування мобільних мереж, що підвищує їх надійність і якість обслуговування.

Ключові слова: автоматизоване планування, базові станції, мобільні телекомунікаційні системи, зона покриття.

Abstract

The article considers a method of automated planning of base stations for mobile telecommunication systems, focused on optimisation of the process of placement and determination of coverage areas. The method is based on the modified COST231-House model, which allows to accurately estimate the coverage areas taking into account the real conditions of radio wave propagation and minimise the number of required base stations. The process includes the stages of preliminary and refined calculation of service areas, which contributes to the efficient use of resources and reduces the cost of infrastructure development. This approach is an important step towards automating the design of mobile networks, which increases their reliability and quality of service.

Keywords: automated planning, base stations, mobile telecommunications systems, coverage area.

Вступ

Транкінгові системи зв'язку (ТСС) мають ключову особливість – автоматичний розподіл обмеженої кількості каналів між абонентами. На відміну від традиційних систем зв'язку, абоненти не обирають вільний канал вручну. Натомість система в реальному часі відстежує запити та розподіляє канали за принципом черговості. Як тільки розмова завершується, канал одразу ж звільняється і стає доступним для інших користувачів. Завдяки швидкому встановленню з'єднання та високому рівню безпеки транкінгові системи активно застосовуються у службах порятунку та безпеки, зокрема в державних і комерційних організаціях [1]. Попри стрімкий розвиток систем зв'язку п'ятого та шостого покоління (5G/6G), транкінгові системи не втратили своєї актуальності. Вони залишаються важливим елементом інфраструктури багатьох організацій у міських, сільських та навіть віддалених регіонах. Тому подальший розвиток транкінгових систем зв'язку є важливим завданням для забезпечення надійної та ефективної комунікації [2].

Метою роботи є оптимізування розміщення базових станцій з метою мінімізації їх кількості, необхідної для забезпечення покриття зони відповідальності проєктованої транкінгової системи зв'язку.

Результати дослідження

Проєктування транкінгових систем зв'язку та розробка методів розміщення базових станцій є важливими напрямами досліджень, яким присвячено роботи R. Mathar, M. Sladan, E. Amaldi та багатьох інших учених [3-5].

На сьогодні існує широкий спектр програмного забезпечення для проєктування систем зв'язку, серед яких можна виокремити RadioPlanner, RadioMobile, OnePlan та інші [1, 2].

Однак, попри значний обсяг теоретичних напрацювань і різноманіття методів оптимального роз-

міщення базових станцій (БС), залишається актуальною проблема відсутності методів автоматизованого розміщення БС та комплексних методик проєктування транкінгових систем зв'язку з урахуванням реальних умов розповсюдження радіохвиль. Автоматизація процесу розміщення базових станцій з урахуванням реальних умов розповсюдження радіосигналу є важливим завданням, яке дозволяє підвищити ефективність проєктування зон обслуговування ТСС, зменшити витрати та покращити якість зв'язку [3].

Теоретична значимість дослідження полягає у вдосконаленні сучасних методів проєктування транкінгових систем зв'язку. Практична цінність роботи визначається розробкою методу та програмно-методичного забезпечення, що сприяють автоматизації процесу проєктування ТСС та оптимізації кількості необхідних базових станцій.

Висновки

Проаналізовано існуюче програмно-методичне забезпечення для проєктування транкінгових систем зв'язку. Досліджено наявні методики розрахунку зон покриття та методи розміщення базових станцій ТСС. Обґрунтовано метод автоматизованого розміщення базових станцій ТСС, що передбачає попередній і уточнений розрахунок зон обслуговування для забезпечення покриття зв'язком заданої території. Здійснено оцінювання ефективності методу автоматизованого розміщення на прикладі проєктування одно- та багатозонової ТСС.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Sladan M. Svrzic. 25 years of the tetra standard and technology for contemporary digital trunking systems of professional mobile radio communications// Vojnotehnički glasnik / Military technical courier, 2021, vol. 69, issue 2.pp. 426-450.

2. Agrawal, V. and A. Maini. 2011. Satellite Technology: Principles and Applications. 2nd Edition. Chapter 9. pp. 395-399.

3. Ivanov V. Uvaysov S., Ivanov I., Kudinova T., Zhukov A. Calculating the Possibility of Data Transmission in Trunking Communication Systems// Transportation Research Procedia, ELSEVIER. Volume 68, 2023, Pages 453-460. https://doi.org/10.1016/j.trpro.2023.02.061

4. Abraham Deme, Danjuma Dajab, Buba Bajoga, Mohammed Mu'azu, Davou Choji. Hata-Okumura Model Computer Analysis for Path Loss Determination at 900MHz for Maiduguri, Nigeria// Mathematical Theory and Modeling. 2013, Vol.3, No.3. pp.1-9.

5. N.S Nkordeh, A.A.A Atayero, F.E Idachaba, O.O Oni. LTE Network Planning using the Hata-Okumura and the COST-231 Hata Pathloss Models// Conference Paper Proceedings of the World Congress on Engineering 2014. pp.1-5.

Прикмета Андрій Володимирович — аспірант групи 172-22а, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: botan.mua@gmail.com

Базалицька Марина Романівна — студент групи ТСМ-24м, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: mssbazalitska@gmail.com

Рибак Роман Андрійович — студент групи ПЗТ-23мс, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: romarybak20@gmail.com

Науковий керівник: ***Васильківський Микола Володимирович*** — кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри інфокомунікаційних систем і технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Prykmeta Andrii V. — graduate student of group 172-22a, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: botan.mua@gmail.com

Bazalytska Maryna R. - student of group TSN-24m, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mssbazalitska@gmail.com

Rybak Roman A. - student of group TSS-23mc, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: romarybak20@gmail.com

Supervisor: ***Vasylkivskyi Mykola V.*** — candidate of technical sciences, associate professor, associate professor of the Department of Information Communication Systems and Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 629.07:004.8

Ю.М. Родінков
А.Ю. Савицький

АДАПТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В БЕЗПІЛОТНИХ СИСТЕМАХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано адаптивну систему керування БПЛА для обприскування посівів за змінних вітрових умов. Система базується на навчанні з підкріпленням з адаптивною функцією винагороди. Моделювання показало зниження втрат препарату до 30%.

Ключові слова: БПЛА, навчання з підкріпленням, адаптивне обприскування, точне землеробство.

Abstract

An adaptive UAV control system for crop spraying under variable wind conditions is proposed. The system is based on reinforcement learning with an adaptive reward function. Simulation results showed up to 30% reduction in chemical losses.

Keywords: UAV, reinforcement learning, adaptive spraying, precision agriculture.

Вступ

Використання безпілотних літальних апаратів (БПЛА) у сільському господарстві значно підвищує ефективність обприскування посівів [3]. Проте змінні погодні умови, зокрема вітер, залишаються критичним фактором, що впливає на рівномірність покриття та втрати агрохімікатів.

Адаптивні технології та штучний інтелект

Запропоновано використання алгоритму Proximal Policy Optimization (PPO) із адаптивною функцією винагороди, вагові коефіцієнти якої змінюються залежно від поточної швидкості вітру. Це дозволяє агенту оптимізувати стратегію обприскування в умовах нестабільного середовища. Функція винагороди модифікована наступним чином [1][2]:

$$r_t = -a(||W_t||) \int_{\Omega} (C(x,y,t) - C_{\text{задане}}(x,y))^2 dxdy - \beta(||W_t||) \cdot \text{Втрати} \quad (1)$$

де $a(||W_t||)$, $\beta(||W_t||)$ – вагові коефіцієнти, що адаптивно змінюються в залежності від сили вітру.

$$\begin{aligned} a(||W_t||) &= a_0\left(1 + k_a\left||W_t|\right|\right), \\ \beta(||W_t||) &= \beta_0\left(1 + k_\beta\left||W_t|\right|\right). \end{aligned} \quad (2)$$

де β_0, a_0 – базові вагові коефіцієнти, k_a, k_β – коефіцієнти чутливості до вітру.

Експериментальне моделювання

Експериментальне моделювання показало, що застосування адаптивної функції винагороди дозволяє знизити втрати препарату до 30% порівняно з традиційними підходами.[1-3] Теплові карти покриття підтверджують покращення рівномірності нанесення препарату навіть за сильного вітру.

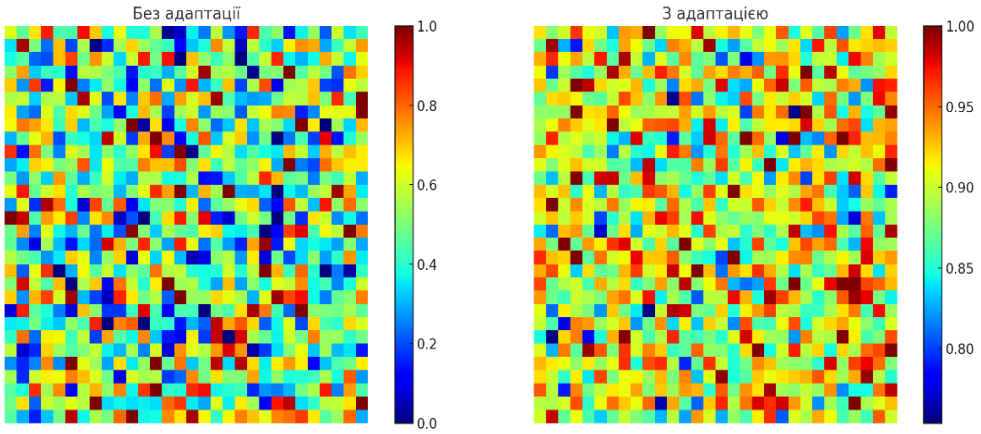

Рис. 1. Теплові карти, що демонструють рівномірність нанесення препарату на поле без використання адаптивних технологій та з їх використанням.

Висновки

Запропоновані адаптивні технології на основі навчання з підкріпленням суттєво підвищують ефективність використання БПЛА в сільському господарстві. Експериментальні дані підтверджують переваги використання адаптивної функції винагороди порівняно з традиційними методами. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на реальні польові випробування для остаточної валідації запропонованого підходу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Pretto A., Bevilacqua A., Menegatti E., Pagello E. Cooperative Robotics and Autonomous Vehicles in Precision Agriculture. Robotics, 2019, 8(4), 96. doi:10.3390/robotics8040096
2. Sutton R.S., Barto A.G. Reinforcement Learning: An Introduction. 2nd ed. MIT Press, 2018.
3. Zhang C., Kovacs J.M. The application of small unmanned aerial systems for precision agriculture: a review. Precision Agriculture, 2012, 13, 693–712. doi:10.1007/s11119-012-9274-5

Родінков Юрій Миколайович – студент групи 172-23а, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: rodinkov.tkr17@gmail.com.
Савицький Антон Юрійович – канд. техн. наук, доцент кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Yurii Mykolaiovych Rodinkov – student of group 172-23a, Faculty of Information and Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. E-mail: rodinkov.tkr17@gmail.com
Anton Yuriiovych Savitskyi – PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine.

УДК 621.382

Я. О. Осадчук
О. В. Осадчук
К. В. Шикун
В. І. Петренко

ЗАСІБ ВИМІРЮВАННЯ ГАЗОВОГО СКЛАДУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ОСНОВІ ПАРАМЕТРИЧНОГО СЕНСОРА З ЧАСТОТНИМ ВИХІДНИМ СИГНАЛОМ ДЛЯ IOT СИСТЕМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано і досліджено параметричний автогенераторний сенсор концентрації газу на основі транзисторних напівпровідникових структур з диференційним від'ємним опором з газочутливими елементом на базі резистора, причому газочутливий елемент є активними елементами схеми автогенератора, що спрощує конструкцію приладу. На основі розгляду фізичних процесів, які протікають у газочутливих елементах і автогенераторних приладах, на основі методу перетворення енергії, розроблено параметричні залежності функцій чутливості і перетворення. Доведено, що основний внесок у зміну функцій перетворення і чутливості вносить зміна концентрації газу, що в свою чергу викликає зміну еквівалентної ємності та диференційного від'ємного опору у коливальній системі автогенераторних приладів вимірювання концентрації газу, що змінює вихідну частоту приладів. Чутливість приладу змінюється від 1,48 кГц/ppm до 2,05 кГц/ppm при зміні концентрації газу від 0 ppm до 2000 ppm в діапазоні частот 1185 МГц.

Ключові слова: параметричний автогенераторний сенсор концентрації газу, перетворювач з частотним виходом, газочутливий елемент, функція перетворення, рівняння чутливості.

DEVICE FOR MEASURING THE GAS COMPOSITION OF THE ENVIRONMENT BASED ON A PARAMETRIC SENSOR WITH A FREQUENCY OUTPUT SIGNAL FOR IOT SYSTEMS

Abstract

A parametric self-oscillating gas concentration sensor based on transistor semiconductor structures with differential negative resistance with a gas-sensitive element based on a resistor has been proposed and investigated, with the gas-sensitive element being the active elements of the self-oscillating circuit, which simplifies the design of the device. Based on the consideration of the physical processes occurring in gas-sensitive elements and self-oscillating devices, based on the energy conversion method, parametric dependences of the sensitivity and conversion functions have been developed. It has been proven that the main contribution to the change in the conversion and sensitivity functions is made by a change in the gas concentration, which in turn causes a change in the equivalent capacitance and differential negative resistance in the oscillatory system of self-oscillating devices for measuring gas concentration, which changes the output frequency of the devices. The sensitivity of the device changes from 1.48 kHz/ppm to 2.05 kHz/ppm when the gas concentration changes from 0 ppm to 2000 ppm in the frequency range of 1185 MHz.

Keywords: parametric self-oscillating gas concentration sensor, frequency output transducer, gas-sensing element, conversion function, sensitivity equation.

Забруднення повітря широко визнано однією з найзначніших екологічних загроз для здоров'я населення світу. Серед ключових забруднювачів $PM_{2.5}$ та CO_2 викликають особливе занепокоєння через їхні мікроскопічні розміри, тривалий час перебування в атмосфері та хронічний вплив на здоров'я. Тривалий вплив цих забруднювачів може призвести до серцево-судинних захворювань, астми та респіраторних ускладнень, багато з яких не виявляються одразу [1–3]. Тому постійний та точний моніторинг якості повітря є життєво важливим для оцінки рівнів забруднювачів та впровадження ефективних стратегій пом'якшення наслідків [4]. Забруднення повітря в приміщеннях є особливо актуальною проблемою, оскільки люди проводять майже 90% свого часу в приміщенні, де концентрація забруднювачів часто в два-чотири рази вища, ніж на вулиці [3–5]. Емпіричні дослідження

показали, що рівень $PM_{2.5}$ у приміщенні безпосередньо пов'язаний з ризиками для здоров'я дихальних шляхів та серцево-судинної системи. Однак традиційні станції моніторингу якості повітря еталонного класу, хоча й мають високу точність, є дорогими та зазвичай обмеженими в просторовому охопленні, особливо в регіонах з низьким та середнім рівнем доходу. У відповідь на ці обмеження, LCS стали практичною альтернативою завдяки своїй доступності, компактному форм-фактору та легкості інтеграції [6]. Ці сенсори дозволяють створювати щільні мережі моніторингу, здатні фіксувати дрібномасштабні зміни якості повітря з плином часу та простору [7].

Інтеграція LCS у системи Інтернету речей ще більше посилює їхню корисність. Системи на основі Інтернету речей дозволяють збирати дані в режимі реального часу, здійснювати бездротовий зв'язок, хмарне зберігання та здійснювати віддалений доступ [8]. Таке поєднання дозволяє створювати інтелектуальні платформи моніторингу якості повітря, які є масштабованими, економічно ефективними та підходять для міського, промислового та житлового середовища.

Незважаючи на свої переваги, пристрої LCS стикаються з проблемами точності вимірювань та чутливості до навколишнього середовища, особливо до таких факторів, як температура та вологість, які можуть суттєво впливати на стабільність сенсорів та надійність даних [9].

Характеристики сенсорів газу визначають точність і надійність систем управління і регулювання приладів контролю технологічних процесів, безпеку роботи установок в хімічній промисловості, ядерній енергетиці, нафтогазовій промисловості, у наукових дослідженнях, у військовій техніці тощо. Тому для сенсорів газу висуваються жорсткі вимоги. Вони повинні бути економічними, забезпечувати високу точність вимірювання, мати мінімальні габарити, вагу та енергоспоживання, бути сумісними з сучасними ЕОМ та мати можливість виготовлення за стандартною інтегральною технологією [9, 10].

На теперішній день існуючі напівпровідникові сенсори газу не задовольняють вищеозначеним вимогам. Перспективним науковим напрямком, що дозволяє усунути недоліки існуючих аналогових сенсорів газу, є створення автогенераторних приладів, які реалізують принцип перетворення «концентрація газу – частота» на основі напівпровідникових структур з від'ємним диференційним опором [10 – 12].

Подальший розвиток науки і техніки потребує конструкцій приладів вимірювання концентрації газу на основі мікроелектронної технології, що значно покращує метрологічні показники приладів фізичних величин. Прилади вимірювання газу використовуються для аналізу широкого спектру газів в різноманітних галузях науки, промисловості та техніки. Основними величинами, що характеризують концентрацію газів є вагова концентрація, яка визначається відношенням маси вимірюваного газу до маси всієї суміші газів, в якій знаходиться вимірюваний газ. Молярною концентрацією вимірюваного газу називається відношення кількості молей цього газу до кількості молей всіх газів у суміші. Концентрація газів також вимірюється у відсотках або в мільйонних частках, що характеризується величиною ppm, де $1ppm=10^{-6}=10^{-4}\%$. Вимірюється концентрація газів ґрунтується на основі парціального тиску. Під парціальним тиском вимірюваного у суміші розуміють тиск, під яким знаходився б цей газ, якби з суміші були вилучені всі інші гази, а об'єм та температура залишилися сталими. Прилад вимірювання концентрації газу з частотним виходом базується на основі напівпровідникової транзисторної структури з диференційним від'ємним опором, в якій газочутливим елементом є резистор (рис.1).

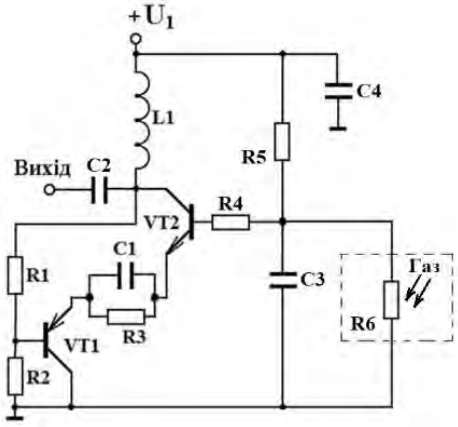

Рис. 1. Еквівалентна схема параметричного автогенераторного сенсора концентрації газу

Параметричний автогенераторний сенсор концентрації газу складається з біполярних транзисторів VT1 і VT2 з електронним і дірковим типом провідності, що забезпечує існування диференційного від'ємного опору на спадаючій ділянці вольт-амперної характеристики параметричного автогенераторного сенсора концентрації газу, резисторів R1-R5, конденсатора C4 та пасивної індуктивності L1. Коливальний контур пристрою утворений еквівалентною ємністю повного опору на електродах колектор-колектор біполярних транзисторів VT1 і VT2 та пасивної індуктивності L1. На газочутливий резистор R6 діє концентрація газу, що приводить до зміни як еквівалентної ємності коливального контуру параметричного автогенераторного сенсора концентрації газу, так і диференційного від'ємного опору на виході вимірювального пристрою, що викликає зміну резонансної частоти параметричного автогенераторного сенсора концентрації газу. Втрати енергії в коливальному контурі параметричного автогенераторного сенсора компенсуються енергією диференційного від'ємного опору. Резистори R1-R5 здійснюють живлення параметричного автогенераторного сенсора за допомогою джерела постійної напруги U1. Конденсатор C4 запобігає протіканню змінного струму через блок живлення.

Чутливість приладу визначається похідною функції (1) за параметром концентрації газу W . Як показали експериментальні дослідження, вихідна змінна напруга $U_{\sim}$ параметричного автогенераторного сенсора концентрації газу також залежить від концентрації газу. Таким чином, функція перетворення параметричного автогенераторного сенсора концентрації газу з врахуванням залежності її складових від концентрації газу приймає вигляд

$$F_0 = \frac{1}{2\pi}\left[a_5 U_{\sim}^2(W) e^{\frac{\varphi_{sn}(W)}{2}} - a_6 U_{\sim}^4(W) e^{\varphi_{sn}(W)} \right]^{1/2} . \quad (1)$$

$$a_5 = \frac{q n_i \mu_{ns} L_D (\gamma^{-1} + \alpha)^{1/2}}{4\eta t I_p^2 L} . \quad (2)$$

$$a_6 = \frac{q^2 n_i^2 \mu_{ns}^2 L_D^2 (\gamma^{-1} + \alpha)}{16\eta^2 t^2 I_p^4 R_g^2} . \quad (3)$$

На рис. 2 подано графічну залежність розрахункової і експериментальної кривих функції перетворення параметричного автогенераторного сенсора концентрації газу при зміні концентрації вуглекислого газу (CO_2) від 0 ppm до 2000 ppm.

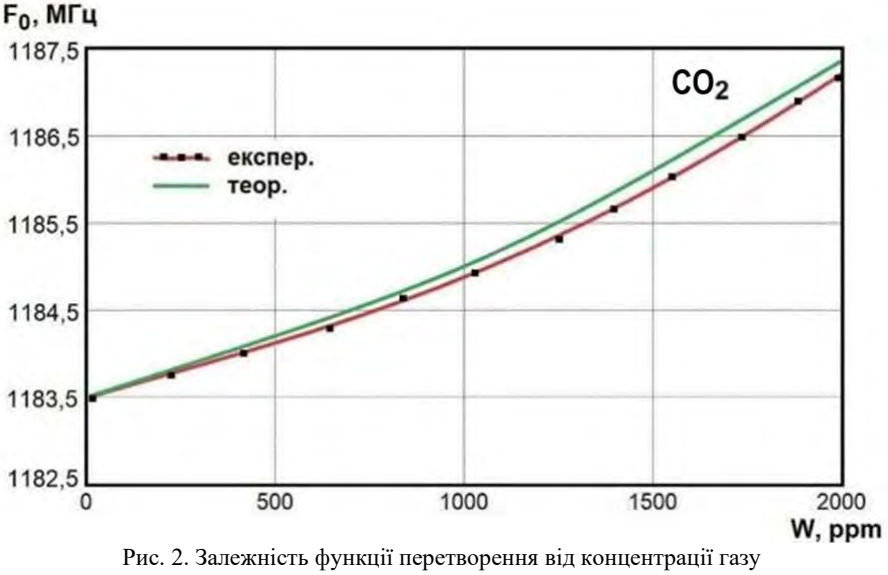

Рис. 2. Залежність функції перетворення від концентрації газу

З врахуванням виразів (1) – (3), функція чутливості параметричного автогенераторного сенсора концентрації газу описується формулою

$$S_{F_0} = \frac{1}{4\pi}\left[a_5 U_{\sim}^2(W) e^{\frac{\varphi_{sn}(W)}{2}} - a_6 U_{\sim}^4(W) e^{\varphi_{sn}(W)} \right]^{-1/2} \times \left[\left(2a_5 U_{\sim}(W) \frac{dU_{\sim}(W)}{dW} e^{\frac{\varphi_{sn}(W)}{2}} + \right.\right.$$

$$\left.\left. + \frac{1}{2} a_5 U_{\sim}^2(W) \frac{d\varphi_{sn}(W)}{dW} e^{\frac{\varphi_{sn}(W)}{2}} \right) - \left(4a_6 U_{\sim}^3(W) e^{\varphi_{sn}(W)} \frac{dU_{\sim}(W)}{dW} + a_6 U_{\sim}^4(W) e^{\varphi_{sn}(W)} \frac{d\varphi_{sn}(W)}{dW} \right) \right] \quad (4)$$

Графік розрахункової і експериментальної залежності функції чутливості параметричного автогенераторного сенсора концентрації газу при зміні концентрації вуглекислого газу (CO_2) від 0 ppm до 2000 ppm подано на рис. 3.

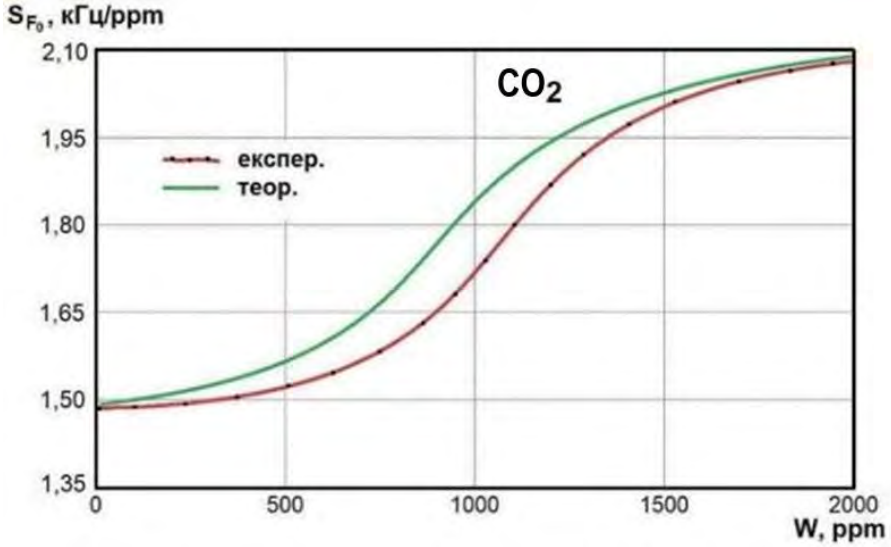

Рис. 3. Залежність функції чутливості від зміни концентрації газу

Як видно з графіка (рис.3), чутливість параметричного автогенераторного сенсора концентрації газу змінюється від 1,48 кГц/ppm до 2,05 кГц/ppm в діапазоні частот від 1183,5 МГц до 1187,2 МГц.

ВИСНОВКИ

Запропоновано параметричний автогенераторний сенсор концентрації газу на основі транзисторних напівпровідникових структур з диференційним від'ємним опором з газочутливими елементом на базі резистора, причому газочутливий елемент є активними елементами схеми автогенератора, що спрощує конструкцію приладу. На основі розгляду фізичних процесів, які протікають у газочутливих елементах і автогенераторних приладах, на основі методу перетворення енергії, розроблено параметричні залежності функцій чутливості і перетворення. Доведено, що основний внесок у зміну функцій перетворення і чутливості вносить зміна концентрації газу, що в свою чергу викликає зміну еквівалентної ємності та диференційного від'ємного опору у коливальній системі автогенераторних приладів вимірювання концентрації газу, що змінює вихідну частоту приладів. Чутливість приладу змінюється від 1,48 кГц/ppm до 2,05 кГц/ppm при зміні концентрації газу від 0 ppm до 2000 ppm в діапазоні частот 1185 МГц.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Awe, Y.A.; Larsen, B.K.; Sanchez-Triana, E. *The Global Health Cost of PM2.5 Air Pollution: A Case for Action Beyond 2021*; International Development in Focus; World Bank Group: Washington, DC, USA, 2022.

2. Zhang, H.; Srinivasan, R. A Systematic Review of Air Quality Sensors, Guidelines, and Measurement Studies for Indoor Air Quality Management. *Sustainability* 2020, *12*, 9045.

3. Osadchuk O.V., Osadchuk V.S., Osadchuk I.O. Modern world tendencies in the development of science. Chapters 19.Gas concentration transducers with frequency output signal based on reactive properties of semiconductor structures with

negative differential resistance. Volume 2. Publishshed by Sciemcee Pablishing.LP22772, 20-22 Wenlock Road, London, United Kingdom, 2019. –308 p. –P.271-285.

4. National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine. *Health Risks of Indoor Exposure to Fine Particulate Matter and Practical Mitigation Solutions*; National Academies Press: Washington, DC, USA, 2024; pp. 1–237.

5. Chen, L.W.A.; Olawepo, J.O.; Bonanno, F.; Gebreselassie, A.; Zhang, M. Schoolchildren's Exposure to PM2.5: A Student Club–Based Air Quality Monitoring Campaign Using Low-Cost Sensors. *Air Qual. Atmos. Health* 2020, *13*, 543–551

6. Peixe, J.; Marques, G. Low-Cost IoT-Enabled Indoor Air Quality Monitoring Systems: A Systematic Review. *J. Ambient Intell. Smart Environ.* 2024, *16*, 167–180.

7. Мікроелектронні сенсори фізичних величин: В 3-ох т. / В. Вуйцік, З. Готра, О. Готра та інш.; Львів: Ліга-Прес, 2003. – 595 с

8. Інтелектуальні вимірювальні системи на основі мікроелектронних датчиків нового покоління / Я. І. Лепіх, Ю. О. Гордієнко, С. В. Дзядевич [та ін.] ; за ред. Я. І. Лепіха, В. О. Романова. – Одеса : Астропринт, 2011. – 352 с.

9. Osadchuk A.V., Koenig E., Osadchuk I.O. Wissenschaft für den modernen menschen: technik und technologie, informatik, sicherheit. Chapter 10. Application of multifactor models for forecasting of PSA (phthalic anhydrid) emissions in airplanes. Book 1. Part 1 / [team of authors: Choporov O.N., Lvovich I.Y., Osadchuk A.V., Preobrazhenskiy A.P., Romanyuk O.N., Sukhyy K.M. and etc.]. – Karlsruhe: NetAkhatAV, 2020 – 196 p. –P.135-150.

10. Alexander V. Osadchuk, Volodymyr S. Osadchuk, Iaroslav O. Osadchuk, Nataliia V. Titova, Olga Yu. Pinaeva, Piotr Kisała, Saule Rakhmetullina, Aliya Kalizhanova, Zhanar Azeshova. Optical-frequency gas flow meter on the basis of transistor structures with negative differential resistance // Proc. SPIE 11456, Optical Fibers and Their Applications 2020, 114560F (12 June 2020); –P.74-81.

11. Осадчук О.В., Осадчук В.С., Осадчук Я.О. Вплив ємності просторового заряду на газореактивний ефект в напівпровідникових сенсорах газу // Вісник Вінницького політехнічного інституту. 2019. No4. –С.41-48.

12. Осадчук Я.О. Мікроелектронні автогенераторні сенсори концентрації газу з частотним виходом // Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Технічні науки. Том 34(73), №2 2023. –С.266-275.

Осадчук Ярослав Олександрович *– д.т.н., доцент кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: osadchuk.j93@gmail.com*

Осадчук Олександр Володимирович *– д.т.н., професор, завідувач кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: osadchuk.av69@gmail.com*

Шикун Костянтин Віталійович *– аспірант кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.*

Петренко Віталій Іванович *– аспірант кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.*

Osadchuk Iaroslav Oleksandrovych *- Doctor of Technical Sciences, Associate Professor of the Department information radioelectronic technologies and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: osadchuk.j93@gmail.com*

Osadchuk Oleksandr Volodymyrovych *- Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of information radioelectronic technologies and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: osadchuk.av69@gmail.com*

Shykun Kostyantyn Vitaliyovych *– postgraduate student of the Department of information radioelectronic technologies and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

Petrenko Vitaliy Ivanovych *– Postgraduate Student of the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

УДК 621.382

О. В. Осадчук
Я. О. Осадчук
В. І. Петренко
К. В. Шикун

ОПТИКО-ЕЛЕКТРОННИЙ ГЕНЕРАТОР ХАОСУ НА ОСНОВІ БІПОЛЯРНОЇ ТРАНЗИСТОРНОЇ СТРУКТУРИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі запропоновано нове схемотехнічне рішення оптико-електронного генератору детермінованого хаосу на основі біполярної транзисторної структури з від'ємним диференціальним опором, яка має малий час встановлення стаціонарних коливань. За допомогою пакету програм MATLAB здійснено комп'ютерне схемотехнічне дослідження параметрів і характеристик генерованих електричних коливань у хаотичному режимі. У порівняні з аналогами запропонований та досліджений оптико-електронний генератор детермінованого хаосу має покращену навантажувальну здатність і вищу швидкодію. Проведено експериментальні дослідження генератора хаосу які підтверджують адекватність розробленої математичної моделі.

Ключові слова: автогенератор, детермінований хаос, транзисторна структура, від'ємний диференційний опір, оптико-електронний генератор.

OPTO-ELECTRONIC CHAOS GENERATOR BASED ON BIPOLAR TRANSISTOR STRUCTURE

Abstract

The paper proposes a new circuit solution for an optoelectronic generator of deterministic chaos based on a bipolar transistor structure with negative differential resistance, which has a short settling time for stationary oscillations. Using the MATLAB program package, a computer circuit study of the parameters and characteristics of the generated electrical oscillations in a chaotic mode was carried out. In comparison with analogues, the proposed and investigated optoelectronic generator of deterministic chaos has improved load capacity and higher speed. Experimental studies of the chaos generator have been conducted, which confirm the adequacy of the developed mathematical model.

Keywords: oscillator, deterministic chaos, transistor structure, negative differential resistance, optoelectronic generator.

Використання генераторів хаосу в розробці систем зв'язку вивчається останні 25 років. Однією з головних переваг хаотичних систем зв'язку є підвищена безпека [1–3]. Коли хаотичні коливання використовуються як несучий сигнал, важко виявити їх присутність та декодувати інформацію, оскільки важко передбачити характеристики хаотичного сигналу. Використання хаотичної синхронізації в схемах зв'язку з когерентним детектуванням ще більше підвищує безпеку, оскільки вимагає наявності генератора хаосу з ідентичними параметрами та конструкцією на приймачі для синхронізації та демодуляції переданих бітів даних [4, 5]. Крім того, хаотичний сигнал важко перехопити, і він має відносно добру стійкість до багатопроменевого поширення та цілеспрямованих перешкод [6]. Ці властивості хаотичних систем роблять їх перспективними та цікавими для застосувань безпечного зв'язку в електронно-комунікаційних та радіотехнічних системах загального та спеціального призначення.

Властивості хаосу, наприклад, ергодичність та чутливість системи до її початкових умов і параметрів, застосовуються для створення різних типів систем, найважливішими з яких є криптосистеми та системи зв'язку [7]. Використання хаосу в криптосистему є значним у цифровому світі через зростаючу потребу в різних секторах захищати конфіденційну та особисту інформацію від несанкціонованого доступу під час її зберігання або передачі мережею [3–6]. Зокрема, поширення використання зображень у багатьох секторах, таких як військова справа, охорона здоров'я та безпека, вимагає належного захисту цих чутливих та приватних зображень. Отже, проблема захисту інформації про зображення останнім часом стала привабливою темою для дослідників, що призвело до пропозиції різних методів шифрування зображень. За останні кілька років було проведено багато досліджень

шифрування зображень та передачі інформативних сигналів на основі хаосу та систем безпечного зв'язку в електронно-комунікаційних та радіотехнічних системах.

Хаос – це помітне явище, що виникає внаслідок нелінійних динамічних систем. По суті, хаос – це нерегулярна та непередбачувана еволюція в часі нелінійних динамічних систем, за якої траєкторії, що виходять з дуже близьких початкових точок, розходяться експоненціально. Єдиною границею обмеження кодування хаотичних оптико-електронних сигналів є здатність одержувачів розрізняти різні хаотичні стани.

Електричні схеми оптико-електронних генераторів детермінованого хаосу повинні бути достатньо простими, щоб їх можна було синхронізувати. Особливістю генерування та формування сигналів детермінованого хаосу аналоговими пристроями є використання їхніх нелінійних статичних або динамічних характеристик [7–10]. Простота схемних рішень генераторів детермінованого хаосу є необхідною умовою для зменшення нестабільностей в роботі електронних і оптичних приладів, які зумовлені концентрацією домішок, швидкістю рекомбінації носіїв, дефектів кристала та інші, що призводить до переходу автоколивальної системи від хаотичних коливань до стохастичних. У роботі розглянута можливість отримання хаотичного режиму в оптико-електронному генераторі на основі біполярної транзисторної структури з від'ємним диференціальним опором. Нелінійна динаміка електричних коливань формується завдяки нелінійності другого порядку статичної ВАХ діоду та нелінійного послідовного коливального кола, реактивними елементами якого є індуктивність котушки та еквівалентна ємність p-n переходу. Описуючи динамічні процеси у такому колі, потрібно врахувати, що еквівалентна ємність діода різна для додатного та від'ємного півперіодів синусоїдального коливання (відповідно дифузійна та бар'єрна ємності p-n переходу), а також те, що діод пропускає струм лише у прямому зміщенні [6].

При підключенні опору навантаження потрібно враховувати внесений нею активний та реактивний опір до коливального контуру генератора. Застосування світлодіоду дозволяє здійснити гальванічну розв'язку виходу генератору детермінованого хаосу з навантаженням. У цьому випадку генератор працює в режимі холостого ходу по основному виходу, що дозволяє широко його використовувати у схемах пристроїв електронно-комунікаційних та радіотехнічних систем загального та спеціального призначення.. Для аналізу статистичних характеристик генерованих хаотичних імпульсів розроблена математична модель, подальші обчислення якої здійснені в MATLAB R2018a. На рис. 1 наведені експериментальні осцилограми хаотичних коливань оптико-електронного генератора детермінованого хаосу на основі біполярної транзисторної структури з від'ємним диференціальним опором.

Рис. 1. Осцилограми оптико-електронного генератора детермінованого хаосу на основі біполярної транзисторної структури

Оскільки генератор детермінованого хаосу побудований на основі транзисторної структури з від'ємним диференціальним опором і може працювати в широкому діапазоні частот, були проведені експериментальні дослідження від низьких частот до мікрохвильових частот для визначення оптимальних робочих частот для різних задач використання розробленого пристрою. Вихідний сигнал розробленого генератора хаосу генерується в діапазоні від 1.5 кГц до 12,75 МГц, що дозволяє отримувати високу точність перетворення і синхронізації з паралельними потоками даних від кількох пристроїв приймання і передавання. На рис. 2 наведено експериментальну спектрограму оптико-електронного генератора детермінованого хаосу на основі біполярної транзисторної структури. Розроблено експериментальний зразок генератора хаосу на основі двох біполярних транзисторів BFR92 і BFT93, що утворюють напівпровідникову структуру з від'ємним диференціальним опором.

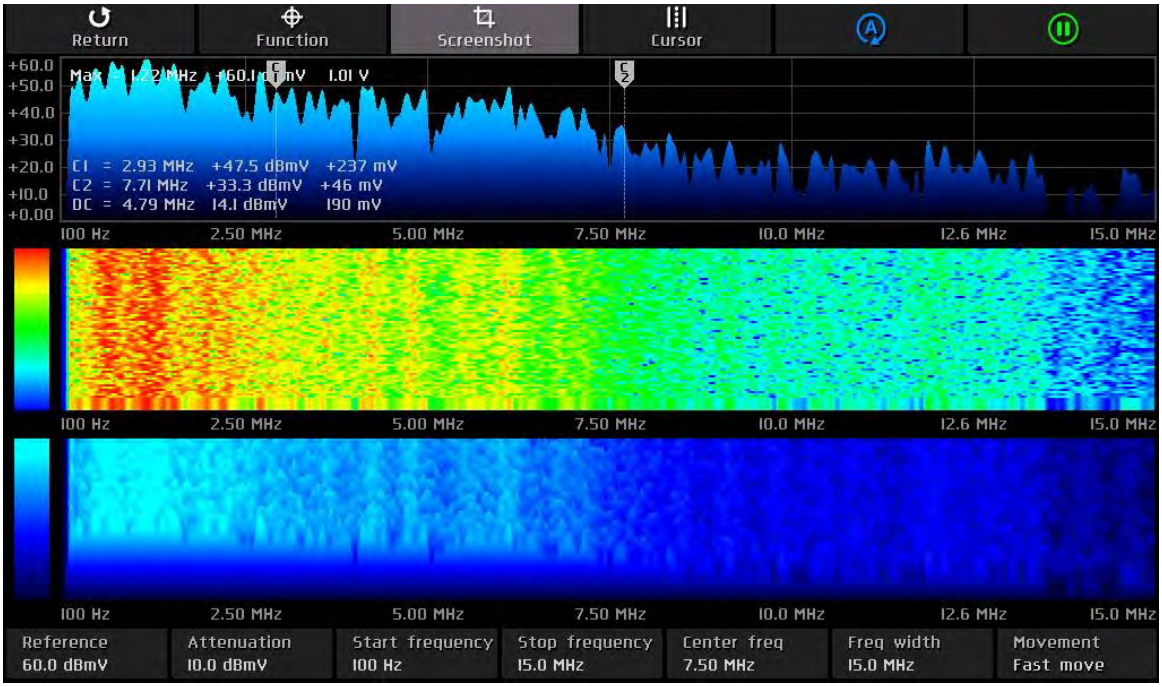

Рис. 1. Експериментальна спектрограми оптико-електронного генератора детермінованого хаосу на основі біполярної транзисторної структури

ВИСНОВКИ

У роботі запропоновано нове схемотехнічне рішення оптико-електронного генератору детермінованого хаосу на основі біполярної транзисторної структури з від'ємним диференціальним опором, яка має малий час встановлення стаціонарних коливань. За допомогою пакету програм MATLAB здійснено комп'ютерне схемотехнічне дослідження параметрів і характеристик генерованих електричних коливань у хаотичному режимі. У порівняні з аналогами запропонований та досліджений оптико-електронний генератор детермінованого хаосу має покращену навантажувальну здатність і вищу швидкодію. Проведено експериментальні дослідження генератора хаосу які підтверджують адекватність розробленої математичної моделі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Mukherjee, S. New Insights Into Chaos Based Image Encryption & Its Application. *J. Math. Sci. Comput. Math.* 2023, *4*, 241–264.
2. Saifullah, S.; Ali, A.; Goufo, E.F.D. Investigation of complex behaviour of fractal fractional chaotic attractor with mittag-leffler Kernel. *Chaos Solitons Fractals* 2021, *152*, 111332.
3. Lin, H.; Wang, C.; Sun, Y.; Wang, T. Generating n-Scroll Chaotic Attractors From a Memristor-Based Magnetized Hopfield Neural Network. *IEEE Trans. Circuits Syst. Ii: Express Briefs* 2023, *70*, 311–315
4. Wu, Y.; Qiao, S.; Yao, D. A hybrid chaotic controller integrating hip stiffness modulation and reinforcement learning-based torque control to stabilize passive dynamic walking. *Proc. Inst. Mech. Eng. Part J. Mech. Eng. Sci.* 2023, *237*, 673–691.

5. Sidiropoulos A, Konstantinidis D, Karamanos X, Mastos T, Apostolou K, Chatzis T, Papaspyropoulou M, Marini K, Karamitsos G, Theodoridou C, et al. A Novel Autonomous Robotic Vehicle-Based System for Real-Time Production and Safety Control in Industrial Environments. *Computers*. 2025; 14(5):188.
6. Семенов А. О., Осадчук О. В. Генератор детермінованого хаосу з інерційною нелінійністю на основі біполярної транзисторної структури з від'ємним опором. *Вісник Вінницького політехнічного інституту*. 2017. № 6. С. 147–152.
7. Andriy O. Semenov, Alexander V. Osadchuk, Iaroslav A. Osadchuk, Kosty-antyn O. Koval, Maksym O. Prytula. The Chaos Oscillator with Inertial Non-Linearity Based on a Transistor Structure with Negative Resistance. *17th International Conference of Young Specialists on Micro/Nanotechnologies and Electron Devices EDM 2016*. Erlagol, Altai, Russia, 30 June – 4 July, 2016. Conference Proceedings, 2016. – P. 178–184.
8. Osadchuk O.V., Osadchuk I.O., Semenov A.O. The Mathematical Model of Radio-measuring Frequency Transducer of Optical Radiation Based on MOS Transistor Structures with Negative Differential Resistance. *Journal of Nano- and Electronic Physics. Scientific journal.* Vol. 13 No 4, 04001(6 pp). 2021.
9. Osadchuk I.A., Osadchuk O.V., Osadchuk V.S., Semenov A.O. Optical Sensor with Frequency Output Based on Resonant Tunneling Diode. *Proceedings - 16th International Conference on Advanced Trends in Radioelectronics, Telecommunications and Computer Engineering,* TCSET 2022, 2022, pp. 442-446.
10. Osadchuk V., Osadchuk A., Semenov A., Osadchuk I., Semenova O., Baraban S., Prytula M.. Radiomeasuring Optical-Frequency Transducers Based on Reactive Properties of Transistor Structures with Negative Differential Resistance. *Data-Centric Business and Applications ICT Systems-Theory, Radio-Electronics, Information Technologies and Cybersecurity,* (Volume 5). Chapter 12. Springer International Publishing. Cham. Editors: Tamara Radivilova, Dmytro Ageyev, Natalia Kryvinska. 2020, pp.229-261.

Осадчук Олександр Володимирович *– д.т.н., професор, завідувач кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: osadchuk.av69@gmail.com*

Осадчук Ярослав Олександрович *– д.т.н., доцент кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: osadchuk.j93@gmail.com*

Петренко Віталій Іванович *– аспірант кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.*

Шикун Костянтин Віталійович *– аспірант кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.*

Osadchuk Oleksandr Volodymyrovych *- Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of information radioelectronic technologies and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: osadchuk.av69@gmail.com*

Osadchuk Iaroslav Oleksandrovych *- Doctor of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of information radioelectronic technologies and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: osadchuk.j93@gmail.com*

Petrenko Vitaliy Ivanovych *– postgraduate student of the Department of information radioelectronic technologies and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

Shykun Kostyantyn Vitaliyovych *– postgraduate student of the Department of information radioelectronic technologies and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

УДК 621.396.96

К. О. Решетняк[1]
І. В. Свид[1,2]
Н. В. Бойко[3]

ПІДВИЩЕННЯ ІМОВІРНОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ В ПОВІТРЯНОМУ ПРОСТОРІ

[1] Харківський національний університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба;
[2] Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника;
[3] Харківський національний університет радіоелектроніки

Анотація

Запропоновано метод підвищення імовірності інформаційного забезпечення користувачів системи контролю повітряного простору при дії внутрісистемних і навмисних корельованих та некорельованих завад за рахунок спадкоємного переходу до інформаційної мережі систем спостереження повітряного простору.

Ключові слова: повітряний простір, повітряний об'єкт, ймовірність, система спостереження, показник якості, інформаційна мережа.

Abstract

The method is proposed to increase the probability of information support for users of the airspace control system under the influence of intra-system and intentional correlated and uncorrelated interference due to the successive transition to the information network of airspace surveillance systems.

Keywords: airspace, air object, probability, surveillance system, quality indicator, information network.

Вступ

Кожна країна створює умови, щоб достовірно визначати що за об'єкти перетинають її повітряні кордони. В основному, цю інформацію надає система контролю повітряного простору (КПП). КПП створюються на основі інформаційних технологій (ІТ) і автоматизованих систем управління (АСУ) [1-3]. Їх реалізація базується на широкому використанні стандартних апаратно-програмних засобів сучасних обчислювальних систем при обробці інформації систем спостереження (СС) повітряного простору [4-6]. Основними СС в Об'єднаній цивільно-військовій системі організації повітряного руху України є первинні та вторинні (ідентифікаційні за ознакою «свій-чужий») СС [7-9]. Первинні СС надають інформацію «де» знаходиться повітряний об'єкт (ПО), а вторинні – «хто». Тільки наявність достовірної інформації від первинних та вторинних СС дозволяє прийняти правильне рішення про приналежність повітряного об'єкта [10-12].

Метою роботи є підвищення імовірності визначення об'єктів в повітряному просторі.

Результати дослідження

На сьогодні обробка інформації СС неможлива без широкого використання ІТ, що дозволяє реалізувати автоматичний видобування, збір, обробку, зберігання, передачу й видачу інформації споживачам, підвищуючи при цьому практично всі показники якості.

Система обробки інформації СС безпосередньо пов'язана із джерелами сигналів і забезпечує рішення наступних завдань: просторової обробки когерентних сигналів; часової обробки когерентних сигналів; міжперіодної компенсації пасивних завад; виявлення корисних сигналів, прийнятих від ПО, і відсіювання завад; визначення параметрів прийнятих сигналів; виявлення ПО; виміру координат і параметрів руху ПО; одержання польотної інформації з борта ПО; ідентифікації ПО за ознакою «свій-чужий»; «зав'язки» виявлених ПО у траєкторії й визначення параметрів цих траєкторій; обчислення згладжених і випереджених на деякий відрізок часу координат ПО; формування узагальненої повітряної обстановки в зоні управління від декількох джерел.

Рішення перерахованих задач призводить до різноманіття виконуваних системою функцій, пов'язаних з поетапністю обробки великих потоків інформації. На кожному етапі обробки виконуються

певні операції над вхідними сигналами наведена окремими пристроями різної складності. Система обробки може бути представлена як сукупність елементарних підсистем зі складними взаємозв'язками. Складність системи обробки не дозволяє проводити формалізацію й аналіз її роботи в цілому, тому доводиться попередньо розбивати систему на елементи й вивчати їхнє функціонування. У зв'язку із цим, доцільно, щоб елементи системи обробки мали чітко виражене призначення, а також те, що їх можна було б описати з досить загальних математичних позицій. Такий підхід дозволяє процес обробки інформації СС повітряного простору розділити на декілька функціонально закінчених етапів.

Проведені розрахунки показують високу залежність імовірності виявлення ПО від коефіцієнта готовності літакового відповідача для запитальних СС.

Оптимальний алгоритм вимірювання координат синтезується, як правило, за критерієм максимальної правдоподібності. Вигляд функції правдоподібності залежить від статистичних характеристик сигналів і завад, форми діаграми спрямованості антенної системи, а також від способу сканування антени СС у процесі вимірювання. Точність оцінки координат, що у загальному випадку характеризується кореляційною матрицею погрішності оцінки, а в найпростішому випадку дисперсією погрішності оцінки.

Перехід до синхронних мереж систем спостереження істотно розширює можливості розподілених систем обробки інформації. Показано, що розподілена обробка інформації може здійснюватися: на рівні прийнять рішень про виявлення сигналів; на рівні прийнять рішень про виявлення повітряних об'єктів; на рівні виявлення траєкторії повітряних об’єктів.

Таким чином, оптимізація виявлення ПО за даними СС єдиної інформаційної мережі зводиться до вибору одного з вирішальних правил, що задовольняють алгоритму виявлення ПО при об'єднанні попередніх рішень всіх часових каналів обробки, і до вибору відносного порогу виявлення сигналів, що забезпечує таке значення хибного виявлення, яке при вибраному вирішальному правилі дає необхідне значення результуючої ймовірності хибного виявлення ПО.

Проведено дослідження якості виявлення синтезованою структурою. При розподіленій обробці у цьому разі є дві схеми: ВН - виявлення сигналів та накопичення; НВ – накопичення сигналів та виявлення. Розрахунки проведено для чотирьох СС, дві з яких первинні, а дві вторинні. Порівняльний аналіз показує, що при різних логіках обробки потрібно змінювати і схему виявлення. Показано, що при логіці ¼ ліпшу якість дає схема НВ (виграш складає 60 % при q=1,52), а для логіки ¾ - схема ВН (виграш складає 10 % при q=1,52). Отримані розрахунки показують, що схема ВН менш чутлива до параметрів коефіцієнта готовності літакового відповідача

Висновки

Проаналізовано основні принципи автоматизації процесів обробки даних в системі контролю повітряного простору та визначені функції, які повинна виконувати система контролю повітряного простору та особа, що приймає рішення.

В роботі було синтезовано оптимальну структуру обробки даних при централізованій обробці даних у синхронній мережі систем спостереження на рівні виявлення повітряного об’єкту і показано в яких випадках яка схема дає ліпшу якість виявлення даних. Показано що: для логіки обробки ¼ ліпшу якість виявлення даних дає схема накопичення-виявлення (виграш складає 60 %), а для логіки ¾ - схема виявлення – накопичення (виграш складає 10 % при); для малих логік обробки більш доцільна схема виявлення та подальшого накопичення, що забезпечує меншу чутливість до коефіцієнта готовності літакового відповідача повітряного об’єкта, а для великих логік – навпаки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Теорія радіонавігаційних систем: навчальний посібник / П.Ю. Костенко, О.В. Висоцький, В.І. Василишин, О.В. Нікітін. Х.: ХУПС, 2013. 120 с.

2. Свид І.В., Обод І.І. Завадостійкість радіолокаційних систем ідентифікації за ознакою ‘‘свій-чужий’’: монографія. / І. В. Свид, І. І. Обод. Харків : Друкарня Мадрид, 2021. 254 с.

3. Комплексне інформаційне забезпечення систем управління польотами авіації та протиповітряної оборони / В. В. Ткачев, Ю. Г. Даник, С. А. Жуков та ін. – Київ : МОУ, 2004. – 342 с.

4. Решетняк К.О. Використання алгоритму ковзного середнього в беззапитному режимі вимірювання дальності у радіотехнічній системі ближньої навігації умовах дій радіозавад. Науковий керівник – к.т.н., доц. Свид І.В. // LIV Всеукраїнська науково-технічна конференція факультету інформаційних електронних систем ВНТУ. м. Вінниця 24-27.03.2025 р. Вінниця, ВНТУ.

5. Свид І. В. Обробка радіолокаційної інформації систем спостереження повітряного простору: монографія. / І. В. Свид. Дніпро : ЛІРА ЛТД, 2022. 224 с.
6. Про об’єднану цивільно-військову систему організації повітряного руху України : Постанова КМУ від 19 липня 1999 р. № 1281.
7. І.І. Обод, І.В. Свид, О.С. Мальцев. Обробка даних радіолокаційних систем спостереження повітряного простору: навчальний посібник. - Харків: Друкарня Мадрид, 2021. - 255 с.
8. Обод І.І., Свид І.В., Штих І.А. Завадозахищеність запитальних систем спостереження повітряного простору: монографія. / За заг. ред. І.І. Обода. - Харків: ХНУРЕ, 2014. - 312 с.
9. Обод І.І., Стрельницький О.О. Інформаційна безпека інформаційної мережі систем спостереження повітряного простору // Системи обробки інформації. 2015. № 9(134). С. 96 – 98.
10. Chen Su, Chuanyun Zou, Liangyu Jiao, Qianglin Zhang. A MIMO Radar Signal Processing Algorithm for Identifying Chipless RFID Tags. Sensors (Basel). 2021 Dec 12;21(24):8314.
11. Z. Zhou, C. Zeng, H. Wang and G. Liao. Networked Radar System: A More Advanced Radar Detection Platform. 2023 3rd International Conference on Frontiers of Electronics, Information and Computation Technologies (ICFEICT), Yangzhou, China, 2023, pp. 506-512.
12. Таршин В. А., Танцюра О. Б., Куравський М. В. Шляхи підвищення імовірності виявлення та розпізнавання об’єктів на зображеннях різноспектральних оптико-електронних систем розвідки. Наука і техніка Повітряних Сил Збройних Сил України. 2021. № 3(44). С. 141–146. URL: https://doi.org/10.30748/nitps.2021.44.16.

Решетняк Катерина Олександрівна — слухач групи 453С, факультет автоматизованих систем управління та наземного забезпечення польотів авіації, Харківський національний університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, м. Харків, e-mail: katerinaresetnak08@gmail.com.

Свид Ірина Вікторівна — к.т.н., доцент, доцент кафедри авіаційних радіотехнічних систем навігації та посадки, Харківський національний університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, м. Харків; професор кафедри комп’ютерної інженерії та електроніки, Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, м. Івано-Франківськ.

Бойко Наталья Вікторівна — асистент кафедри мікропроцесорних технологій і систем, Харківський національний університет радіоелектроніки, м. Харків.

Reshetniak Kateryna A. — student of group 453C, Faculty of Automated Control Systems and Ground Support of Aviation, Kharkiv National Air Force University named after Ivan Kozhedub, Kharkiv, email: katerinaresetnak08@gmail.com.

Svyd Iryna V. — D. in Engineering, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Aviation Radio Navigation and Landing Systems, Ivan Kozhedub Kharkiv National Air Force University, Kharkiv; Professor of the Department of Computer Engineering and Electronics Vasyl Stefanyk Precarpathian National University, Ivano-frankivsk.

Boiko Natalya V. — Assistant Professor, Department of Microprocessor Technologies and Systems, Kharkiv National University of Radio Electronics, Kharkiv.

УДК 621.391

М. В. Васильківський[1]
А. В. Прикмета[1]
Д. О. Черняк[1]

МЕТОД ПІДВИЩЕННЯ ЗАВАДОСТІЙКОСТІ МОБІЛЬНИХ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ СИСТЕМ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У дослідженні розглянуто метод декодування, який дозволяє адаптивно визначати оптимальний алгоритм для поточних умов зв'язку. Запропонований підхід забезпечує раціональне використання обчислювальних ресурсів приймальної апаратури, необхідний рівень завадостійкості та максимальну швидкість передавання даних. Особлива увага приділяється усуненню суперечності між алгоритмами з високою коригувальною здатністю, які потребують значних обчислювальних ресурсів, і алгоритмами, що забезпечують швидку обробку даних, але мають нижчу коригувальну здатність. Запропонований метод ґрунтується на динамічному аналізі якості каналу та адаптації параметрів декодування в режимі реального часу. Отримані результати демонструють ефективність підходу в умовах змінних параметрів зв'язку.

Ключові слова: адаптивне декодування, оптимальний алгоритм, завадостійкість, обчислювальні ресурси, швидкість передавання даних, коригувальна здатність, динамічний аналіз каналу.

Abstract

The study considers a decoding method that allows adaptive determination of the optimal algorithm for current communication conditions. The proposed approach ensures the rational use of computing resources of the receiving equipment, the required level of noise immunity and the maximum data transmission rate. Particular attention is paid to eliminating the contradiction between algorithms with high correction capacity, which require significant computing resources, and algorithms that provide fast data processing but have lower correction capacity. The proposed method is based on dynamic channel quality analysis and real-time adaptation of decoding parameters. The obtained results demonstrate the effectiveness of the approach under conditions of variable communication parameters.

Keywords: adaptive decoding, optimal algorithm, noise immunity, computing resources, data rate, corrective capacity, dynamic channel analysis.

Вступ

У сучасних системах зв'язку однією з пріоритетних задач є забезпечення високої завадостійкості при значних швидкостях передавання даних. Для стаціонарних систем цей показник можна покращити шляхом збільшення потужності передавального обладнання. Однак у мобільних системах зв'язку такий підхід є обмеженим, оскільки мобільні пристрої повинні відповідати жорстким вимогам щодо компактності та енергоефективності. Збільшення потужності передавача призводить до зростання енергоспоживання, що, своєю чергою, вимагає використання акумуляторів більшої ємності. Якщо ж ємність акумулятора є недостатньою, автономний час роботи пристрою значно скорочується, що є вагомим недоліком для мобільних комунікаційних технологій [1].

Метою роботи є дослідження методу декодування, що дозволяє адаптивно визначати оптимальний алгоритм для поточних умов зв'язку, забезпечуючи раціональне використання обчислювальних ресурсів приймальної апаратури, необхідний рівень завадостійкості та максимальну швидкість передавання даних. Дослідження спрямоване на усунення суперечності між алгоритмами з високою коригувальною здатністю, які потребують значних обчислювальних ресурсів, і алгоритмами, що забезпечують швидку обробку даних, але мають нижчу коригувальну здатність.

Результати дослідження

Найбільш помітно вимоги до масогабаритних характеристик приймально-передавальної апаратури виявляються в мобільних системах зв'язку, що використовуються в різних автономних технічних пристроях. У таких системах електроживлення необхідне не лише для забезпечення роботи приймально-передавального модуля, а й для виконання додаткових функцій, таких як керування двигунами,

зчитування показань із датчиків тощо [2, 3].

Одним із альтернативних підходів до підвищення завадостійкості є використання завадостійкого кодування. Цей метод передбачає додавання до переданого повідомлення додаткової службової інформації, що дозволяє виявляти та виправляти помилки, спричинені впливом завад. Його головною перевагою є можливість підтримувати необхідну якість зв'язку без збільшення потужності передавача або підвищення чутливості приймача, що реалізується суто програмними засобами без внесення змін у апаратну частину [4].

Водночас застосування цього методу має й недолік – збільшення навантаження на обчислювальний блок приймача. Існує широкий спектр алгоритмів завадостійкого кодування та декодування [5], основною характеристикою яких є коригувальна здатність. Чим вона вища, тим більше помилок у переданому повідомленні може виправити алгоритм, що забезпечує стабільний зв'язок навіть у несприятливих умовах передавання даних. Проте підвищена коригувальна здатність потребує більшої кількості обчислювальних операцій, що, своєю чергою, збільшує обчислювальну складність алгоритму.

Застосування складних методів декодування може призводити до зниження швидкості передавання даних через значні обчислювальні витрати на обробку повідомлень. Це особливо критично для мобільних пристроїв, де використовуються компактні та енергоефективні обчислювальні блоки [6]. Зростання їхнього навантаження може суттєво збільшити час обробки повідомлень, що негативно вплине на швидкодію системи.

Однією з актуальних проблем у сфері завадостійкого кодування є розроблення алгоритмів, які поєднують високу коригувальну здатність із низькими обчислювальними витратами [7]. У дослідженні розглядається питання створення алгоритму декодування, який забезпечує ефективне виправлення помилок, водночас залишаючись простим у реалізації та не потребуючи складних обчислювальних операцій. Запропонований у межах дослідження метод декодування ґрунтується на вже відомих алгоритмах [8], що працюють із кодом Хемінга. Це дає змогу вдосконалити алгоритм обробки повідомлень на приймальному боці без необхідності змінювати процедуру кодування даних у передавачі.

Не існує універсального алгоритму декодування, який би забезпечував оптимальну роботу в усіх можливих умовах зв'язку. Тому актуальним завданням є розроблення методу, що використовує алгоритм декодування, найбільш ефективний у поточних умовах. Це означає, що, окрім створення нових методів декодування в системах зв'язку, необхідно також здійснювати моніторинг поточного стану системи.

Однією з ключових характеристик є рівень відношення сигнал-шум у каналі зв'язку, який зазвичай має нестабільний характер і може суттєво змінюватися. Для вибору оптимального алгоритму декодування система зв'язку повинна оцінювати цей параметр. Існують різні методи таких вимірювань [9], однак у роботі використовується виключно алгоритмічний (програмний) підхід до визначення відношення сигнал-шум [10], оскільки він є найпростішим і не потребує додаткового апаратного забезпечення.

Важливим фактором, що впливає на якість зв'язку, є просторове розташування абонентів у системі [11]. Це особливо актуально для мереж мобільного зв'язку, де положення користувачів постійно змінюється. У роботі досліджено вплив розташування абонентів на ефективність різних алгоритмів декодування, а також виявлено особливості їхнього застосування в умовах, коли абоненти виконують функцію ретрансляторів.

Алгоритми та методи кодування і декодування, розглянуті в дослідженні, були перевірені на математичній моделі системи цифрового зв'язку, яка з достатньою точністю відтворює процес передавання сигналу через зашумлений канал та його подальшу обробку приймальною апаратурою [12].

Теоретична значимість роботи полягає в розвитку теорії завадостійкого кодування шляхом створення нових алгоритмів, що поєднують переваги вже існуючих методів, забезпечуючи їхню ефективність у змінних умовах зв'язку. Застосування методу комплексування способів завадостійкого кодування та декодування забезпечує необхідний рівень захисту від завад у системах цифрового зв'язку, мінімізуючи при цьому обчислювальну складність. Використання методу перекодування сприяє підвищенню завадостійкості при ретрансляції повідомлень.

Висновки

У ході дослідження було розглянуто та проаналізовано адаптивний метод декодування, який динамічно обирає оптимальний алгоритм залежно від поточних умов зв'язку. Запропонована методика дозволяє підвищити ефективність системи зв'язку за рахунок комплексного підходу до завадостійкого кодування та декодування. Розглянутий алгоритм адаптивного вибору методу декодування залежно від рівня сигнал-шум у каналі, що дозволяє покращити якість зв'язку та зменшити обчислювальні витрати в 1,5 раза.

При багаторазовій ретрансляції повідомлень за умов дії шуму використання повного перекодування сприяє підвищенню завадостійкості до 2 дБ у разі застосування складних алгоритмів декодування. Результати роботи можуть бути використані для вдосконалення сучасних систем цифрового зв'язку, підвищуючи їхню надійність і швидкість передачі даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Li J., Narayanan K. R., Georghiades C. N. Product accumulate codes: A class of capacity-approaching, low-complexity codes / J. Li, K. R. Narayanan, C. N. Georghiades // IEEE Trans. Inform. Theory. – 2001.

2. Andrews K., Berner J., Chen V., Dolinar S., Pollara F., Stanton V. Turbo-decoder implementation for the deep space network. IPN Progress Report 42-148, Feb. 15, 2002.

3. Consultative Committee for Deep Space Data Systems. Telemetry Channel Coding (101.0-B-5 Blue Book) // CCSDS. – Newport Beach, California, June 2001.

4. Jin H., Khandekar A., McEliece R. Irregular repeat-accumulate codes // Proceedings of the 2nd International Symposium on Turbo Codes and Related Topics. – Brest, France, 2000. – P. 1–8.

5. Васильківський, М., Болдирева, О., Варгатюк, Г., & Будаш, М. (2023). Оптимальні сигнально-кодові конструкції для підвищення ефективності інфокомунікаційних радіосистем мобільного зв'язку 5G та 6G. Вісник Хмельницького національного університету, Технічні науки. – 2023. – № 2. (319). – С. 48–55. doi: 10.31891/2307-5732-2023-319-1-48-55

6. М. Васильківський, Д. Нікітович, О. Болдирева, Н. Якубівська. «Інтелектуальні технології коригування фізичного рівня мобільних мереж», КОМП'ЮТЕРНО-ІНТЕГРОВАНІ ТЕХНОЛОГІЇ: ОСВІТА, НАУКА, ВИРОБНИЦТВО, (51), 148-160. https://doi.org/10.36910/6775-2524-0560-2023-51-19

7. Liu X., Xu T., Darwazeh I. (2020). Coexistence of orthogonal and nonorthogonal multicarrier signals in beyond 5G scenarios, in Proc. 2020 2nd 6G Wireless Summit (6G SUMMIT). IEEE, pp. 1–5.

8. Tourki K., Zakaria R., Debbah M. (2020). Lagrange Vandermonde division multiplexing, in Proc. 2020 IEEE International Conference on Communications (ICC). IEEE, pp. 1–6.

9. Işcan O., Böhnke R., Xu W. (2019). Probabilistic shaping using 5G new radio polar codes, IEEE Access, vol. 7, pp. 22 579–22 587.

10. Gohary R. H., Yanikomeroglu H. (2019). Noncoherent MIMO signaling for block-fading channels: Approaches and challenges, IEEE Vehicular Technology Magazine, vol. 14, no. 1, pp. 80–88.

11. Васильківський, М., Нікітович, Д., & Болдирева, О. (2022). Керування доступом до інформаційних даних в інтелектуальних інфокомунікаційних мережах. Measuring and computing devices in technological processes, (4), 5–17. https://doi.org/10.31891/2219-9365-2022-72-4-1

Васильківський Микола Володимирович — кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри інфокомунікаційних систем і технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: mvasylkivskyi@gmail.com

Прикмета Андрій Володимирович — аспірант групи 172-22а, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: botan.mua@gmail.com

Черняк Дарина Олегівна — студентка групи ПЗТ-23мс, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: interfecttorem@gmail.com

Vasylkivskyi Mykola V. — candidate of technical sciences, associate professor, associate professor of the Department of Information Communication Systems and Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mvasylkivskyi@gmail.com

Prykmeta Andrii V. — graduate student of group 172-22a, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: botan.mua@gmail.com

Cherniak Daryna O. - student of group TSS-23mc, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: interfecttorem@gmail.com

УДК 004.93

С. А. АНДРІКЕВИЧ

С. Є. ТУЖАНСЬКИЙ

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ АДАПТИВНОГО ВИРІВНЮВАННЯ ГІСТОГРАМ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ КОНТРАСТНОСТІ ЗОБРАЖЕНЬ ОЧНОГО ДНА

Вінницький національний технічний університет

Анотація.

У роботі досліджено метод адаптивного вирівнювання гістограм Contrast Limited Adaptive Histogram Equalization (CLAHE) для покращення контрастності зображень очного дна. Застосовано попередню обробку з медіанним фільтруванням для зменшення шуму та CLAHE для усунення нерівномірного освітлення. Аналіз гістограм і функцій кумулятивного розподілу (CDF) показав, що CLAHE ефективно підвищує контрастність, виділяючи кровоносні судини та інші структури сітківки. Запропонований метод може бути використаний як етап попередньої обробки для подальшого аналізу зображень очного дна в задачах діагностики очних захворювань

Ключові слова: адаптивне вирівнювання гістограм, CLAHE, очне дно, контрастність, функція кумулятивного розподілу (CDF), гістограма інтенсивностей.

Abstract.

The study investigates the Contrast Limited Adaptive Histogram Equalization (CLAHE) method for enhancing the contrast of fundus images. Preprocessing with median filtering was applied to reduce noise, followed by CLAHE to address uneven illumination. Analysis of histograms and cumulative distribution functions (CDF) demonstrated that CLAHE effectively enhances contrast, making blood vessels and other retinal structures more distinct. The proposed method can be utilized as a preprocessing step for further analysis of fundus images in the diagnosis of eye diseases.

Keywords: adaptive histogram equalization, CLAHE, fundus, contrast, cumulative distribution function (CDF), intensity histogram.

Вступ

Зображення очного дна є важливим інструментом для ранньої діагностики очних захворювань, таких як діабетична ретинопатія, глаукома та вікова макулярна дегенерація. Аналіз кровоносних судин та інших структур сітківки на таких зображеннях дозволяє виявляти патологічні зміни, зокрема мікроаневризми, крововиливи чи зміни діаметру судин, які є ранніми ознаками цих захворювань [1]. Проте зображення очного дна часто характеризуються низькою контрастністю та нерівномірним освітленням, що ускладнює візуалізацію таких дрібних об’єктів, як тонкі судини, зменшуючи її ефективність. Для удосконалення якості візуалізації таких об’єктів необхідні ефективні методи обробки зображень, які здатні покращувати їхню якість без підсилення шуму [2].

Одним із сучасних методів є адаптивне вирівнювання гістограм (Contrast Limited Adaptive Histogram Equalization – CLAHE), який дозволяє локально підвищувати контрастність зображень, враховуючи особливості розподілу інтенсивностей у різних областях [3]. Пропонується застосування CLAHE для покращення контрастності зображень очного дна з метою більш якісної візуалізації кровоносних судин. Такий підхід включає попередню обробку зображень за допомогою медіанного фільтрування із подальшим використанням CLAHE для усунення нерівномірного освітлення. Метою роботи є аналіз впливу CLAHE на якість зображень шляхом порівняння гістограм і функцій кумулятивного розподілу (CDF), а також оцінка його потенціалу як етапу попередньої обробки для подальшого аналізу в задачах діагностики очних захворювань.

Застосування адаптивного вирівнювання гістограм

Запропонований метод покращення контрастності зображень очного дна включає три основні етапи: попереднє фільтрування шуму, адаптивне вирівнювання гістограм за допомогою Contrast Limited Adaptive Histogram Equalization (CLAHE) та аналіз результатів через гістограми і функції кумулятивного розподілу (CDF). Практична реалізація методу здійснена на мові програмування Python з використанням бібліотек OpenCV [3] для обробки зображень та Matplotlib [4] для візуалізації. Обробка проводилася на зображеннях очного дна з бази даних HRF [5].

На першому етапі застосовуємо медіанне фільтрування з ядром 3×3 для зменшення імпульсного шуму (типу "сіль і перець"), що дозволяє підготувати зображення до подальшої обробки, зберігаючи краї кровоносних судин [2].

Наступним етапом є застосування CLAHE для адаптивного вирівнювання гістограм. Зображення ділиться на невеликі плитки розміром 20×20 пікселів, для кожної з яких обчислюється гістограма інтенсивностей. Гістограма *h(k),* для інтенсивності *k* визначається як кількість пікселів у плитці з інтенсивністю *k* [1]:

$$h(k) = \sum_{i,j \in плитка} \delta(I(i,j),k) \tag{1}$$

де *I(i,j)* — інтенсивність пікселя в позиції (i,j), а δ — функція Кронекера, яка дорівнює 1, якщо *I(i,j)=k*, і 0 в іншому випадку. Щоб уникнути надмірного підсилення шуму, гістограма обрізається за параметром clipLimit=5.0. Значення clipLimit визначає поріг обрізання як

$$clipLimit \times \frac{N}{256} \tag{2}$$

де *N* — загальна кількість пікселів у плитці. Надлишкові значення, які перевищують цей поріг, перерозподіляються рівномірно по всіх бінах гістограми. Після обрізання для кожної плитки виконується локальне вирівнювання гістограми. Нова інтенсивність пікселя *I'(i,j)* обчислюється на основі кумулятивної функції розподілу (CDF) для плитки [6]:

$$I'(i,j) = \mathrm{CDF}_{локальна}(I(i,j)) = \sum_{m=0}^{I(i,j)} h'(m) \cdot \frac{255}{N} \tag{3}$$

де *h'(m)* — обрізана гістограма, *N* – загальна кількість пікселів. Значення пікселів інтерполюються між сусідніми плитками для забезпечення плавного переходу. Такий підхід дозволяє локально підвищувати контрастність, враховуючи особливості освітлення у різних областях зображення, що особливо важливо для зображень очного дна з нерівномірним освітленням.

Для оцінки впливу CLAHE на якість зображень проводиться аналіз гістограм і функцій кумулятивного розподілу (CDF). Гістограма інтенсивностей оригінального зображення $h_{orig}(k)$, яка показує розподіл пікселів за інтенсивностями від 0 до 255, обчислюється за формулою:

$$h_{\mathrm{orig}}(k) = \sum_{i,j \in зображення} \delta(I(i,j),k) \tag{4}$$

Далі визначається CDF як кумулятивна сума значень гістограми:

$$\mathrm{CDF}(k) = \sum_{m=0}^{k} h_{\mathrm{orig}}(m) \tag{5}$$

що відображає накопичення пікселів для кожної інтенсивності. Нормалізована CDF масштабується до діапазону [0, 255] за формулою:

$$\mathrm{CDF}_{\mathrm{normalized}}(k) = \frac{\mathrm{CDF}(k) - \mathrm{CDF}_{\mathrm{min}}}{\mathrm{CDF}_{\mathrm{max}} - \mathrm{CDF}_{\mathrm{min}}} \times 255 \tag{6}$$

де CDFmin — мінімальне ненульове значення CDF, CDFmax — максимальне значення CDF.

Нормалізована CDF є функцією трансформації, яка показує, як вхідні інтенсивності відображаються на нові значення після вирівнювання гістограми, що дозволяє оцінити, наскільки сильно змінюється

розподіл інтенсивностей. Її графік ілюструє, як кожна інтенсивність трансформується, що є важливим для розуміння ефекту вирівнювання та порівняння з оригінальним розподілом.

Після застосування CLAHE обчислюється гістограма обробленого зображення $h_{CLAHE}(k)$, що дозволяє порівняти розподіл інтенсивностей до і після обробки. Результати візуалізуються у вигляді графіків: оригінального зображення, обробленого зображення, гістограм до і після CLAHE, а також CDF, показаних на рисунку 1. Це дає змогу оцінити, як метод впливає на контрастність і видимість кровоносних судин.

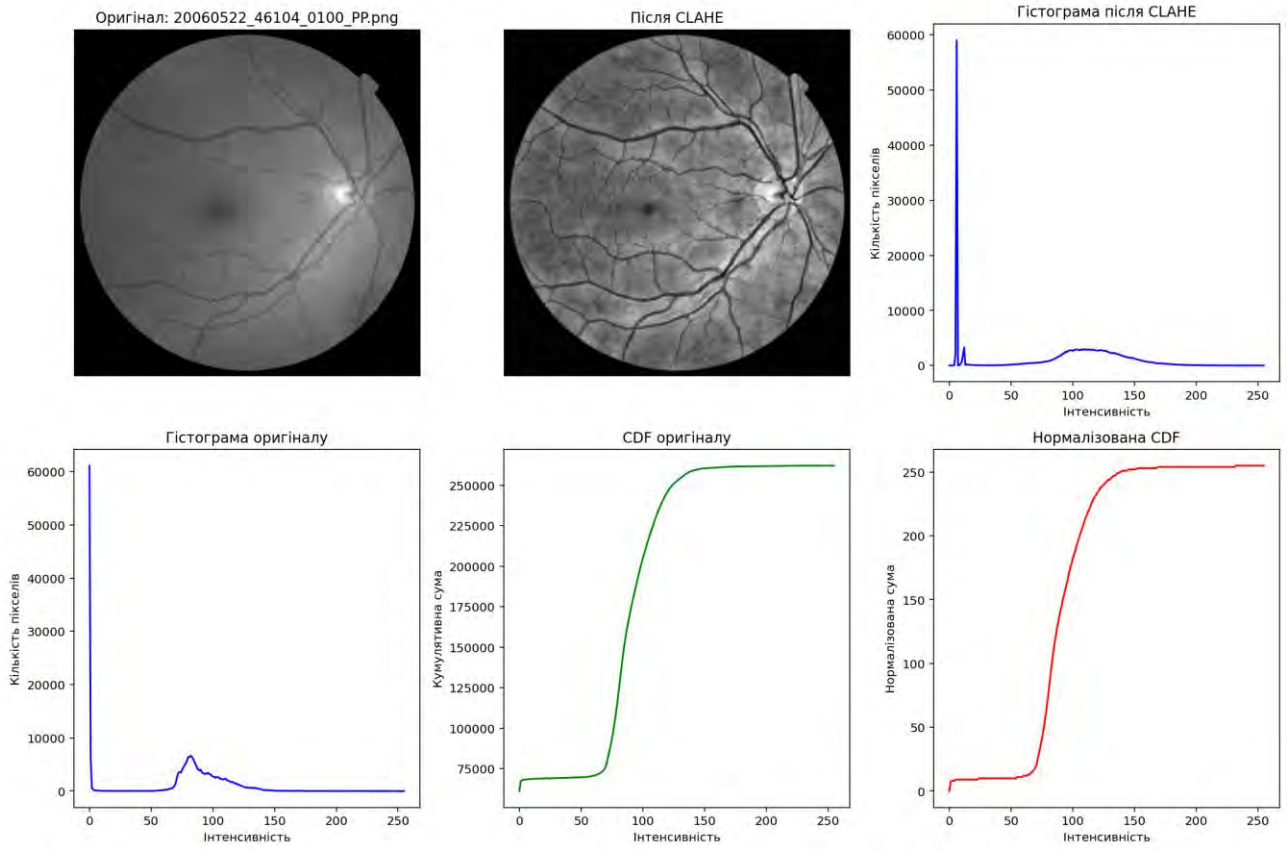

Рисунок 1 – Результати застосування методу

Застосування методу CLAHE до зображень очного дна дозволило значно підвищити контрастність, що підтверджується візуальним аналізом оброблених зображень та відповідними гістограмами. На оригінальному зображенні кровоносні судини слабо помітні через низький контраст, а гістограма інтенсивностей показує концентрацію пікселів у діапазоні 0–50 з невеликим піком біля 100, що свідчить про нерівномірний розподіл. Після застосування CLAHE судини стали чіткішими, а гістограма обробленого зображення демонструє більш рівномірний розподіл інтенсивностей у діапазоні 0–255, що вказує на ефективне розтягнення контрасту. CDF оригіналу швидко зростає на початку через велику кількість темних пікселів, тоді як нормалізована CDF ілюструє трансформацію інтенсивностей, підтверджуючи перерозподіл для підвищення контрастності.

Висновки

Отримані результати підтверджують ефективність методу адаптивного вирівнювання гістограм для покращення контрастності зображень очного дна. Застосування CLAHE дозволило значно підвищити чіткість візуалізації кровоносних судин, що підтверджується порівнянням гістограм і функцій кумулятивного розподілу (CDF) до і після обробки. Метод є перспективним у вирішенні проблеми нерівномірного освітлення, що є типовим для зображень очного дна, і може бути використаний як один із етапів попередньої обробки зображень для подальшого аналізу в задачах діагностики очних захворювань. У майбутніх дослідженнях доцільно інтегрувати цей підхід із методами глибокого навчання, зокрема з використанням архітектур SegNet або U-Net для автоматичної сегментації судин, що відкриває перспективи для удосконалення існуючих та створення нових автоматизованих систем підтримки прийняття рішень для сучасної діагностики захворювань в офтальмології.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Павлов, С. В., Вовкотруб, Д. В., Довгалюк, Р. Ю., & Хані, А.-З. Інформаційні технології підвищення якості біомедичних зображень. Інформаційні технології та комп'ютерна інженерія. 2012 № 21(2). С. 41-48 https://itce.vntu.edu.ua/index.php/itce/article/view/52
2. Павлов С. В. , Салдан Й. Р. , Злепко С. М. , Азаров О. Д. , Тимченко Л. І. , Абраменко Л. В. Методи попередньої обробки томографічних зображень очного дна . Інформаційні технології та комп`ютерна інженерія. 2019. № 2. С. 4-12. http://ir.lib.vntu.edu.ua//handle/123456789/30520
3. Zuiderveld, Karel J.. "Contrast Limited Adaptive Histogram Equalization." *Graphics gems* (1994). https://sci-hub.se/10.1016/b978-0-12-336156-1.50061-6
4. OpenCV Team. (n.d.). OpenCV: Open Source Computer Vision Library. OpenCV. Retrieved March 26, 2025, from https://opencv.org/
5. Matplotlib Developers. (n.d.). Matplotlib Pyplot Tutorial. Matplotlib. Retrieved March 26, 2025, from https://matplotlib.org/stable/tutorials/introductory/pyplot.html
6. Dataset Ninja. Visualization Tools for High Resolution Fundus Dataset. Dataset Ninja; 2025. Accessed February 10, 2025. https://datasetninja.com/high-resolution-fundus

Андрікевич Сергій Анатолійович - здобувач наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 163 Біомедична інженерія, група 163-23а, кафедра біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, andrikevuch.serhii@gmail.com.

Тужанський Станіслав Євгенович – к.т.н, доцент кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, slavat@vntu.edu.ua.

Application of adaptive histogram equalization method to increase the contrast of fundus images

Andrikevych Serhii Anatoliiovych - Candidate for the degree of Doctor of Philosophy in specialty 163 Biomedical Engineering, group 163-23a, Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Vinnytsia National Technical University, andrikevuch.serhii@gmail.com.

Tuzhanskyi Stanislav Yevhenovych - Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Vinnytsia National Technical University, slavat@vntu.edu.ua.

УДК 654.04

А. А. Хрустовський[1]
О. Л. Пастушенко[1]

Автоматизовані технології моніторингу якості голосових сервісів VoLTE та VoWiFi

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядаються технології автоматизації оцінки якості голосових сервісів у мережах Voice over LTE (VoLTE) та Voice over WiFi (VoWiFi). Проведено аналіз ключових показників якості (Key Performance Indicators, KPI), моделей моніторингу та оптимізації, а також розглянуто застосування штучного інтелекту (ШІ) та алгоритмів машинного навчання для прогнозування якості зв'язку. Особливу увагу приділено інструментам активного й пасивного моніторингу, а також методам підвищення ефективності роботи операторських мереж.

Ключові слова: VoLTE, VoWiFi, якість обслуговування (Quality of Service, QoS), автоматизація оцінки якості, ключові показники ефективності (KPI), машинне навчання, моніторинг, штучний інтелект.

Abstract

The paper examines technologies for automating the quality assessment of Voice over LTE (VoLTE) and Voice over WiFi (VoWiFi) voice services. It analyzes key performance indicators (KPI), monitoring and optimization models, and considers the application of artificial intelligence (AI) and machine learning algorithms for predicting connection quality. Special attention is paid to active and passive monitoring tools, as well as methods for improving the efficiency of operator networks.

Keywords: VoLTE, VoWiFi, quality of service (QoS), quality assessment automation, key performance indicators (KPI), machine learning, monitoring, artificial intelligence (AI).

Вступ

З розвитком IP-телефонії та мобільного зв'язку впроваджено нові технології голосової передачі – VoLTE (Voice over LTE) та VoWiFi (Voice over WiFi). Вони забезпечують високу якість голосових викликів, використовуючи IP-мережі для маршрутизації трафіку. Проте динамічне середовище бездротових мереж ускладнює забезпечення стабільної якості обслуговування (QoS).

Забезпечення належної якості VoLTE та VoWiFi потребує постійного моніторингу мережевих параметрів, їх аналізу та коригування. Автоматизація оцінки якості дозволяє зменшити людський фактор та підвищити точність оцінки KPI.

Основними завданнями автоматизованої оцінки є [1]:

- Моніторинг у реальному часі – аналіз роботи мережі на основі трафіку.
- Прогнозування проблем зв'язку – виявлення потенційних збоїв у роботі мережі.
- Оптимізація ресурсів – балансування навантаження між VoLTE та VoWiFi.

Метою цієї статті є аналіз та узагальнення сучасних методів автоматизації оцінки якості VoLTE та VoWiFi, включаючи використання KPI (Key Performance Indicators), алгоритмів машинного навчання та програмних рішень для моніторингу.

Основна частина

Для оцінки якості голосових викликів у VoLTE та VoWiFi мережах використовуються ключові показники продуктивності (KPI), які дозволяють визначити, наскільки стабільним є з'єднання та чи відповідає воно міжнародним стандартам якості. Одним із найважливіших показників є затримка (Latency), що визначає час, необхідний для передачі голосового пакета від відправника до отримувача. Чим нижча затримка, тим природнішим здається розмова. Для мереж VoLTE нормативним значенням є ≤150 мс, тоді як для VoWiFi – ≤200 мс через специфіку передачі через Wi-Fi-інфраструктуру [1].

Ще одним критичним параметром є джитер (Jitter) – варіація затримки між отриманими голосовими пакетами. Якщо різниця між часом надходження пакетів є великою, це призводить до

спотворень звуку, затримок або втрати частини мовлення. Для забезпечення високої якості зв'язку джитер не повинен перевищувати 30 мс у VoLTE та 50 мс у VoWiFi.

Крім того, оцінюється рівень втрати пакетів (Packet Loss). Якщо частина голосових пакетів втрачається в процесі передачі, це може спричинити пропуски звуків та слова, що значно знижує якість розмови. Допустимий рівень втрати пакетів у VoLTE – до 1%, а у VoWiFi – до 2%, оскільки бездротові мережі Wi-Fi зазвичай менш стабільні [1,2].

Оцінка якості голосу також здійснюється за допомогою MOS (Mean Opinion Score), що є суб'єктивним показником якості розмови. Він варіюється від 1 до 5, де 5 означає ідеальну якість, а 1 – дуже погану якість звуку. MOS розраховується на основі математичних моделей, таких як E-model, що враховують затримки, втрати пакетів, джитер та інші параметри.

Автоматизація оцінки якості VoLTE та VoWiFi може здійснюватися за допомогою активного та пасивного моніторингу.

Активний моніторинг передбачає створення тестових викликів, що імітують реальні голосові розмови, для перевірки якості обслуговування. Такий підхід дозволяє аналізувати продуктивність мережі за різних умов, наприклад, при зміні навантаження або зміні частотних діапазонів. Використовуються спеціалізовані інструменти, такі як RTP Probe, SIPp та PingPlotter, які дозволяють проводити глибокий аналіз трафіку.

Пасивний моніторинг, на відміну від активного, не створює додаткового навантаження на мережу. Він здійснюється шляхом збору даних про реальні виклики та їх аналізу. Це дає змогу оцінити якість обслуговування в реальних умовах експлуатації. Для цього застосовуються такі технології, як Wireshark, NetFlow та sFlow, які дозволяють детально аналізувати маршрутизацію трафіку та його параметри [2,3].

Одним із найперспективніших підходів до автоматизації оцінки якості VoLTE та VoWiFi є застосування машинного навчання. Алгоритми штучного інтелекту можуть аналізувати великі обсяги даних, прогнозувати можливі проблеми та автоматично коригувати параметри мережі для покращення продуктивності [3].

Алгоритми машинного навчання для оцінки якості зв'язку:

- Random Forest – аналізує історичні дані та класифікує якість викликів.
- XGBoost – прогнозує можливі втрати пакетів та затримки.
- LSTM (Long Short-Term Memory) – передбачає зміни якості в реальному часі.

Ці алгоритми можуть інтегруватися у системи управління мережами, що дозволяє операторам мобільного зв'язку швидко реагувати на зміни та покращувати якість обслуговування користувачів.

Ще одним напрямком автоматизації є динамічне управління якістю сервісу (QoS). Це дозволяє адаптувати параметри мережі залежно від умов роботи та рівня навантаження.

Оптимізаційні підходи включають [3]:

- Динамічне перемикання між VoLTE та VoWiFi, що дозволяє забезпечити кращу якість з'єднання.
- Автоматичне балансування навантаження, щоб зменшити перевантаження мережі.
- Адаптивне кодування голосу, яке змінює параметри аудіокодеків для зниження впливу втрат пакетів.

Висновки

Автоматизація оцінки якості VoLTE та VoWiFi є важливим кроком для підвищення ефективності роботи сучасних мобільних мереж. Впровадження технологій машинного навчання, динамічного управління QoS та розумного моніторингу дозволяє значно знизити затримки, втрати пакетів та покращити загальну якість голосових викликів. Подальші дослідження в цій сфері зосереджені на інтеграції технологій 5G, Wi-Fi 6 та штучного інтелекту для ще більш ефективного управління якістю зв'язку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ITU-T Recommendation G.107 - The E-model: A computational model for use in transmission planning / International Telecommunication Union. – Женева, 2015. – Режим доступу: http://rfc.nop.hu/itu7/G/G0107e.pdf (дата звернення: 24.04.2025).
2. Quality of Service (QoS) in LTE and Wi-Fi Networks / Juniper Networks // Technical Report. – 2021. – Режим доступу: https://www.juniper.net/documentation/en_US/white-papers/quality-of-service-in-lte-and-wi-fi-networks.pdf (дата звернення: 24.04.2025).
3. Optimizing VoLTE Performance in LTE Networks / Ericsson White Paper // Ericsson. – 2020. –

Режим доступу: https://www.ericsson.com/4adc87/assets/local/reports-papers/white-papers/optimizing-volte-performance-in-lte-networks.pdf (дата звернення: 24.04.2025).

Хрустовський Анатолій Анатолійович – студент групи КІВТ-21б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tolik6566tolik@gmail.com.

Пастушенко Олександр Леонідович **–** старший викладач, кафедра інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: mr.waildcat@ukr.net.

Khrustovskyi Anatolii – student of the group KIVT-21b, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tolik6566tolik@gmail.com.

Pastushenko Olexandr – Senior Lecturer, Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mr.waildcat@ukr.net.

УДК 004.93

А. Ю. Марчук

АНАЛІЗ ФІЗИЧНИХ ПАРАМЕТРІВ СЕРЕДНЬОГО ВУХА ЛЮДИНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дана публікація присвячена аналізу параметрів, які можуть бути використані при побудові моделі функціонування середнього вуха дорослої людини. Було проаналізовано основні параметри на основі опублікованих анатомічних даних. Приведено аналіз чутливості параметрів та оптимізацію параметрів за допомогою ПЗ Matlab. Визначені параметри можуть використовуватись для майбутнього моделювання функцій вуха та створення його моделі.

Ключові слова: параметр, аналіз, середнє вухо, чутливість, модель.

Abstract

This publication is dedicated to the analysis of parameters that can be used in constructing a functional model of the adult human middle ear. The key parameters were analyzed based on published anatomical data. A sensitivity analysis of the parameters and their optimization using MATLAB software were conducted. The determined parameters can be used for future modeling of ear functions and the development of its model.

Key words: *parameter, analysis, middle ear, sensitivity, model.*

Вступ

Середнє вухо людини — це крихітна механічна структура, що складається з барабанної перетинки, трьох слухових кісточок (молоточка, коваделка та стремінця), зв'язок середнього вуха, сухожиль м'язів і порожнини середнього вуха. Дослідження функції передачі звуку в середньому вусі проводилися на скроневих кістках людини або на тваринах. Водночас було розроблено численні моделі середнього вуха для кращого розуміння механізму передачі звуку в людському вусі.

Моделі вуха також дозволяють оцінювати імплантовані пристрої та протези, оскільки скроневі кістки не завжди доступні, а повторюваність експериментів на окремих кістках є обмеженою. За допомогою визначення критичних параметрів та їх оптимізації можна проводити моделювання акустико-механічної передачі звуку як у нормальному, так і в патологічному вусі.

Результати дослідження

Параметричні моделі стали першим кількісним підходом до механіки вуха, який спрощує динамічний рух слухових кісточок до поступальних і обертальних рухів жорстких тіл.[1] Середнє вухо людини анатомічно складається з: барабанної перетинки, трьох слухових кісточок (молоточок, коваделко, стремінце), сухожиль, зв'язок середнього вуха, м'язів, середньо вушної порожнини. Також до основних складових додаються зв'язки між частинами вуха. Структура вуха представлена на рисунку 1.

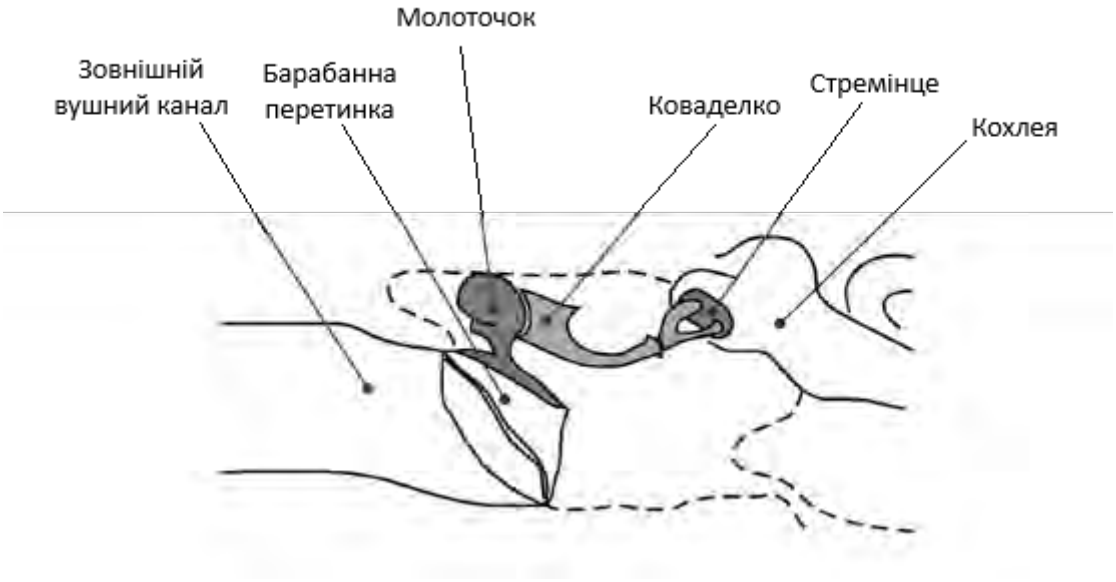

Рисунок 1 — Анатомічна будова середнього вуха людини

Для коректного моделювання роботи середнього вуха людини, необхідно визначити параметри анатомічних частин, які безпосередньо впливають на процес передачі акустичних сигналів із зовнішнього середовища. До статичних параметрів відносяться: об'єм повітря в зовнішньому слуховому каналі варіюється від 910 до 1 725 мм³ (Stinson, 1989), що відповідає масі приблизно 1,17–2,23 мг.[2] Молоточок та коваделко розглядалися як жорсткі тіла, що обертаються навколо фіксованої осі в діапазоні частот 250 Гц – 8 000 Гц. Оскільки амплітуда їх вібрації (~0,1 мкм) складає менше 0,01% від довжини молоточка та коваделка (на рівні міліметрів), їх обертальний рух було спрощено до поступального руху, а еквівалентна маса обчислена за рівнянням:

$$m = J / L^2 \quad (1)$$

- J— момент інерції молоточка або коваделка відносно осі обертання,
- L — відстань між точкою прикладання сили та віссю,
- m — еквівалентна маса.

Маса молоточка знаходиться в межах 23–27 мг, а коваделка – 25–32 мг.[2] Використовуючи рівняння (1), еквівалентна маса молоточка, або коваделка обчислена як приблизно 4 мг. Маса стремінця прийнята рівною 1,78 мг на основі опублікованих даних 1,05–4,35 мг.[2] Барабанна перетинка має форму конуса з кутом приблизно 135°, площу поверхні від 55,8 до 85,0 мм², середню товщину 0,045–0,1 мм і густину 1,2 г/см³.[3]

Таблиця 1 — Основні фізичні параметри частин середнього вуха

Анатомічна структура	Ключовий параметр	Величина
Зовнішній слуховий канал	Об'єм повітря	910-1725 мм^3
Барабанна перетинка	Форма	Конус, кут 135°
	Площа	55,8-85,0мм^2
	Товщина	0,045-0,1мм
	Густина	1,2г/см^3
Молоточок	Маса	23-27мг
Коваделко	Маса	25-32мг
Стремінець	Маса	1,05-4,35мг
Кохлея	Маса	~6,4мг
Барабанна перетинка	Форма	Конус, кут 135°

Динамічні характеристики визначаються передачею коливань від барабанної перетинки до стремінця, що контролюється рівняннями руху з відповідними параметрами. За основу були взято експериментальні вимірювання зміщень барабанної перетинки та основи стремінця в скроневих кістках людини за допомогою подвійних лазерних доплерівських інтерферометрів у частотному діапазоні 250–8 000 Гц для формування цільової функції.[4]

Процес оптимізації параметрів був спрямований на мінімізацію цільового рівняння Лагранжа через ітераційний процес. В якості динамічних параметрів було використано параметри, перетворені з електричної схеми моделі Крінглеботна.[5] За моделлю Крінглеботна, динамічні параметри розподіляються на параметри жорсткості(K1-K8)[5] та демпфування(C1-C8)[5] та моделюють фізичні властивості взаємозв'язків основних фізіологічних структур середнього вуха. Пара параметрів K4-C4, яка за моделлю відображає зв'язок, що підтримує молоточок, можна виключити із списку ключових динамічних параметрів. Використовуючи значення, отримані з моделі Крінглеботна, можна вирахувати значення коливання барабанної перетинки та стремінця, порівнюючи їх з експериментальними даними. Завданням було: використовуючи програмне забезпечення Matlab та програмний модуль Optimization Toolbox, підібрати динамічні параметри жорсткості та демпфування, при яких розрахункові значення показників, отримані за допомогою Matlab, будуть максимально наближені до показників, які були отримані при експериментальних вимірюваннях зміщень барабанної перетинки та основи стремінця в скроневих кістках людини за допомогою подвійних лазерних доплерівських інтерферометрів у частотному діапазоні 250–8 000 Гц.[4] Для оптимізації параметрів використовується метод послідовного квадратичного програмування та ітераційне змінювання величин динамічних параметрів K1-K8, C1-C8. Метод SQP (послідовне квадратичне програмування) є одним із найефективніших методів нелінійної оптимізації з обмеженнями. Він використовує квадратичні апроксимації цільової функції на кожному кроці, що дозволяє швидко знаходити оптимальне рішення. За допомогою зміни параметрів вдалось досягти відповідності між експериментальними даними та еталонними.

Таблиця 2 — Значення вхідних параметрів моделі Крінглеботна до та після оптимізації

Параметр	Початкове значення	Після оптимізації
K1	1200	1175
K2	2000	20001
K3	10974	94740
K5	1000000	1000017
K6	135	167
K8	618	623
C1	0	0,000007
C2	0,05	0,5
C3	0,732	1,74
C4	0,0841	0,122
C5	0,036	0,359
C6	0,0216	0,00028
C7	0,2	0,02
C8	0,00036	0,00004

Висновки

У даній роботі проведено аналіз параметрів, що визначають функціонування середнього вуха людини, та їх оптимізацію для побудови моделі, яка враховує анатомічні та механічні особливості цього органу. На основі опублікованих даних були визначені ключові статичні та динамічні параметри, які впливають на процес передачі звуку. Зокрема, були розглянуті характеристики барабанної перетинки, слухових кісточок та кохлеї. Для моделювання передачі акустичних коливань використано параметри, отримані з моделі Крінглеботна та проведено їх корекцію за допомогою методу послідовного квадратичного програмування в середовищі MATLAB. Процедура оптимізації дозволила досягти високого рівня відповідності між експериментальними даними та розрахунковими

значеннями. Отримані результати в подальшому можуть бути застосовані для побудови фізичної моделі середнього вуха людини.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Aibara R, Welsh JT, Puria S, Goode RL. Human middle earsound transfer function and cochlear input impedance. //HearRes – 2001.- С. 100–109

2. Davis H Anatomy and physiology of the auditory system.In: Davis H, Silverman SR (eds) Hearing and deafness, 3rd edn.Holt, Rinehart & Winston, New York. 1978 (PDF).
https://www.researchgate.net/publication/8411598_Lumped_parametric_model_of_human_ear_for_sound_transmission

3. Møller AR. Network model of the middle ear. // J Acoust SocAm – 1961. - С. 168–176.

4. Gan RZ, Wood MW, Dormer KJ. Human middle eartransfer function measured by double laser interferometry system.//Otol Neurotol 25 – 2004. – С. 423–435.

5. Kringlebotn M Network model for the human middle ear. //Scan Audiol – 1988, С. 75–85.

Марчук Андрій Юрійович - аспірант кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, andriu4934@gmail.com.

Науковий керівник: **Наталія Іванівна Заболотна** — д.т.н., професор кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, E-mail: natalia.zabolotna@gmail.com.

Marchuk Andrii Yuriyovych **-** Postgraduate student, Department of Biomedical Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, andriu4934@gmail.com.

УДК 669.017

І. А. Дудатьєв
Я. С. Підлипній

ОГЛЯД МЕТОДІВ КОНТРОЛЮ ВІДСТАНІ МІЖ ОБ'ЄКТАМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У роботі розглядаються основні методи контролю відстані між об'єктами, що використовуються в різних сферах, зокрема в промисловості, робототехніці, транспорті та медицині. Описано принципи роботи оптичних, акустичних, електромагнітних і механічних методів вимірювання. Особлива увага приділяється їхнім перевагам, обмеженням та застосуванню у різних умовах. Проведено аналіз чутливості сенсорів, що дозволяє визначити оптимальний метод для конкретних завдань.
Ключові слова: відстань, сенсор, лідар, далекомір.

Abstract
The study examines the main methods of distance control between objects used in various fields, including industry, robotics, transportation, and medicine. The principles of optical, acoustic, electromagnetic, and mechanical measurement methods are described. Special attention is given to their advantages, limitations, and applications in different conditions. An analysis of sensor sensitivity is conducted, allowing for the determination of the optimal method for specific tasks.
Keywords: Distance, sensor, lidar, rangefinder.

Вступ

Контроль відстані між об'єктами є ключовим завданням у багатьох галузях, включаючи робототехніку, транспорт, промисловість та медицину [1]. Точність вимірювань визначає ефективність навігації, автоматизації процесів і забезпечення безпеки. Для цього використовуються різноманітні методи, які базуються на оптичних, акустичних, електромагнітних і механічних принципах. Кожен із них має свої переваги та обмеження, що визначають їхнє застосування у конкретних умовах.

Результати дослідження

Контроль відстані між об'єктами є важливим завданням у багатьох сферах, таких як робототехніка, промисловість, транспорт і медицина. Для вирішення цієї задачі використовують різні методи, які базуються на оптичних, акустичних, електромагнітних і механічних принципах.

Оптичні методи:

- Лазерний дальномер – використовує лазерний промінь для визначення часу проходження світла до об'єкта і назад;
- Тріангуляційний метод – базується на вимірюванні кутів між випромінювачем, об'єктом і приймачем;
- Метод структурованого світла – проектує на об'єкт відомий візерунок і аналізує його деформацію.

Акустичні методи:

- Ультразвуковий датчик – генерує звукові хвилі високої частоти та вимірює час їхнього повернення;
- Ехолокаційний метод – використовується, наприклад, у гідролокації для визначення глибини або положення об'єктів у воді.

Електромагнітні методи:

- Радар (радіолокація) – заснований на відображенні радіохвиль від об'єкта;
- Лідар (лазерна радіолокація) – працює аналогічно радару, але використовує лазерні імпульси.

Механічні методи:

- Контактний датчик – визначає відстань за допомогою механічного контакту із поверхнею об'єкта;

- Індуктивні та ємнісні сенсори – застосовуються для вимірювання відстані в електронних пристроях і автоматизації.

Методи контролю відстані можна розділити за основним принципом роботи (рис. 1.):

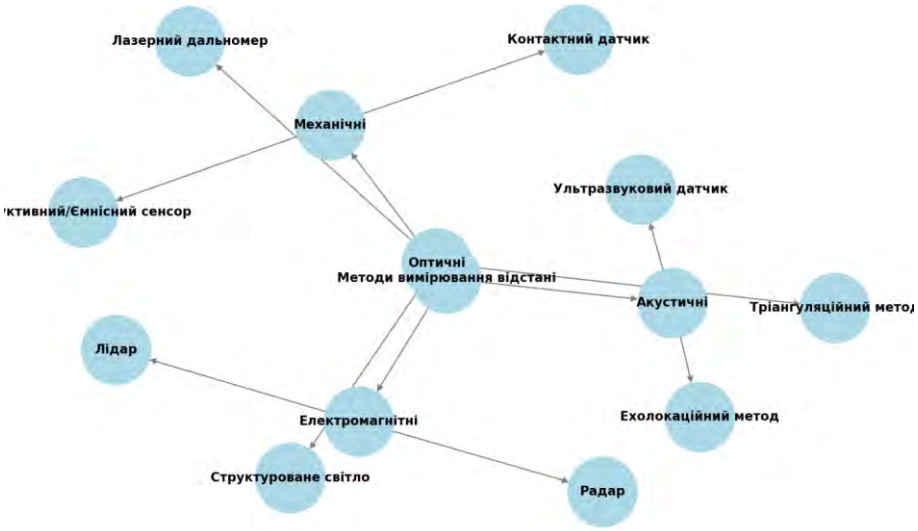

Рис. 1. Систематизація методів вимірювання відстані

Чутливість сенсора визначається здатністю точно визначати зміну відстані та роздільною здатністю вимірювань. Загалом, якщо критично важлива точність вимірювань, найкращим вибором буде лідар [2]. Однак у залежності від конкретних умов (вартість, умови експлуатації) можуть бути доцільними й інші методи.

Висновки

Методи контролю відстані між об'єктами відрізняються за принципом роботи, чутливістю та областю застосування. Вибір оптимального методу залежить від конкретних умов використання: оптичні методи забезпечують найвищу точність, акустичні – гарну роботу в непрозорих середовищах, а електромагнітні – широкий діапазон вимірювань. Для високоточних задач найкращим вибором є лідар, який поєднує високу точність і дальність вимірювань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Experimental estimation of direction finding to unmanned air vehicles algorithms efficiency by their acoustic emission / Oleynikov, V., Zubkov, O., Kartashov, V., Sheiko, S., Babkin, S. // 2019 IEEE International Scientific-Practical Conference: Problems of Infocommunications Science and Technology, PIC S and T 2019 - Proceedings, 2019, стр. 175-178, 9061337

2. Geometric Analysis Of A Laser Scanner Functioning Based On Dynamic Triangulation /Sepulveda-Valdez, C., Sergiyenko, O., Tyrsa, V, Mercorelli, P., Kolendovska, M.// IEEE International Symposium on Industrial Electronics, 29th IEEE International Symposium on Industrial Electronics, ISIE 2020; Delft; Netherlands; 17 June 2020 до 19 June 2020; Volume 2020-June, № 9152268, Pages 1398-1403

Підлипній Ярослав Сергійович — студент групи КІВТ-21б, факультет ІЕС, Вінницький національний технічний університет.

Науковий керівник: ***Дудатьєв Ігор Андрійович***— канд. техн. наук, доцент кафедри ІРТС, Вінницький національний технічний університет, email : dudatiev.igor@gmail.com

Pidlypnyi Yaroslav S. — student of group KIVT-21b, Faculty of ICS, Vinnytsia National Technical University.

Supervisor: ***Dudatiev Ihor A.*** — PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of IRTS, Vinnytsia National Technical University, email: dudatiev.igor@gmail.com.

УДК ОО4.8:354

М. В. Василинич

А. В. Василинич

М.О. Притула

РОЛЬ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Штучний інтелект (ШІ) стає важливим інструментом у забезпеченні інформаційної безпеки, особливо в умовах загострення кіберзагроз, що загрожують Україні. Завдяки можливостям автоматизації, аналізу великих обсягів даних і прогнозуванню, ШІ допомагає виявляти, попереджати та ефективно реагувати на кібератаки. Ця теза досліджує ключову роль ШІ в кібербезпеці, його впровадження та потенційний вплив на захист інформаційних систем країни.

Ключові слова: штучний інтелект (ШІ), кібербезпека, прогнозування загроз, інформаційна безпека, машинне навчання, аномалії у трафіку, автоматизація безпеки.

Abstract

Artificial intelligence (AI) is becoming an important tool in ensuring information security, especially in the conditions of aggravation of cyber threats threatening Ukraine. With automation, big data analysis, and predictive capabilities, AI helps detect, warn, and effectively respond to cyberattacks. This thesis examines the key role of AI in cyber security, its implementation and potential impact on the protection of the country's information systems.

Keywords: artificial intelligence (AI), cyber security, threat prediction, information security, machine learning, traffic anomalies, security automation.

Вступ

Інформаційна безпека стає критичною складовою національної безпеки, оскільки зростає кількість кібератак на державні та приватні структури. Україна, як країна, що активно впроваджує цифрові технології, стикається з викликами у цій сфері. Одним із перспективних рішень є використання ШІ, який здатний прогнозувати загрози та забезпечувати ефективний захист даних.

Результати дослідження

1. Використання ШІ у виявленні загроз

Системи штучного інтелекту стали потужним інструментом для виявлення та запобігання кіберзагрозам, завдяки чому вони значно випереджають традиційні підходи у сфері кібербезпеки [3]. Одним із ключових напрямів їх застосування є аналіз мережевого трафіку. Алгоритми машинного навчання дозволяють системам ШІ створювати базу нормальної поведінки системи і користувачів, після чого автоматично визначати відхилення, які можуть свідчити про потенційні загрози. Це забезпечує оперативну і точну реакцію на аномальні дії, що є критично важливим у протидії складним атакам, таким як фішинг чи впровадження шкідливих програм.

Прогнозування є ще однією важливою перевагою ШІ [2]. Використовуючи історичні дані та поведінкові моделі, системи можуть передбачати можливі вектори атак, дозволяючи організаціям вживати заходів ще до того, як загроза набуде активного характеру. Наприклад, алгоритми можуть аналізувати дані про попередні атаки з урахуванням специфіки інфраструктури та створювати прогнозовані сценарії розвитку подій. Це допомагає своєчасно розробляти ефективні стратегії захисту. Однією з головних переваг ШІ є його здатність автоматизувати процеси безпеки. Наприклад, після виявлення потенційної загрози система може автоматично блокувати доступ з підозрілих IP-адрес,

запускати захисні протоколи чи інформувати адміністраторів. Це значно зменшує час реагування та мінімізує ризики, пов’язані з людським фактором.

Ще одним важливим аспектом є можливість обробки великих обсягів даних. Сучасні системи ШІ аналізують інформацію, що надходить із багатьох джерел, таких як журнали подій, метадані трафіку чи записи активності користувачів. Це дозволяє виявляти складні зв'язки між подіями, які можуть залишатися непомітними для звичайних засобів моніторингу [1]. Наприклад, інтеграція ШІ допомагає ідентифікувати багатовекторні атаки, де зловмисники комбінують кілька методів для досягнення своєї мети. В умовах постійної еволюції методів атак, таких як соціальна інженерія чи багатоступеневі кіберзагрози, ШІ показує високу ефективність завдяки здатності адаптуватися до нових умов. Компанії в Україні, такі як Wezom, вже активно використовують подібні рішення для підвищення рівня безпеки своїх інформаційних систем, забезпечуючи швидше виявлення і нейтралізацію загроз [3]. Це особливо актуально в умовах дефіциту кадрів у сфері кібербезпеки, адже автоматизація допомагає компенсувати нестачу людських ресурсів і підвищити загальну ефективність захисту.

2. Автоматизація процесів безпеки

Автоматизація процесів безпеки за допомогою штучного інтелекту (ШІ) має велике значення в умовах зростаючої кількості кіберзагроз та обмежених людських ресурсів у сфері кібербезпеки [3]. Використання ШІ дозволяє перекласти на системи автоматизовані завдання, такі як постійний моніторинг системи для виявлення аномалій, фільтрація великої кількості даних для виявлення шкідливих елементів і швидке реагування на інциденти. Цей підхід значно зменшує залежність від людського фактору, який є вразливим через ризик помилок, упущень або недостатньої швидкості обробки загроз. Наприклад, системи ШІ можуть автоматично блокувати небажані IP-адреси, ізолювати скомпрометовані ділянки мережі або запускати попередньо налаштовані протоколи захисту одразу після виявлення підозрілої активності. У контексті України, де існує дефіцит висококваліфікованих кадрів у сфері кібербезпеки, автоматизація стає критично важливою. Вона дозволяє організаціям залишатися стійкими до атак навіть за обмеженої кількості фахівців. ШІ також забезпечує цілодобову роботу без перерв, що знижує ймовірність того, що потенційна загроза залишиться непоміченою.

Крім того, автоматизовані системи ШІ мають здатність самонавчатися, тобто удосконалювати свої алгоритми на основі нових загроз, з якими вони стикаються. Це дозволяє системам залишатися актуальними та ефективними навіть у змінному середовищі кіберзагроз, яке постійно еволюціонує.

3. Проблеми впровадження ШІ

Впровадження штучного інтелекту (ШІ) у системи інформаційної безпеки супроводжується низкою викликів, які необхідно враховувати для досягнення максимальної ефективності. Одним із ключових ризиків є захист самих алгоритмів ШІ від зловмисних втручань [2]. Алгоритми машинного навчання можуть бути вразливими до атак, які спрямовані на зміну їхньої поведінки, наприклад, через підробку навчальних даних або маніпуляцію результатами роботи системи. Це створює необхідність впровадження додаткових механізмів захисту самих ШІ-систем, таких як контроль доступу, шифрування та аудити. Ще однією важливою проблемою є відповідність нормативним вимогам, зокрема міжнародним стандартам, таким як GDPR (Загальний регламент захисту даних). ШІ обробляє величезні обсяги даних, часто включаючи особисту інформацію, і порушення конфіденційності чи неправильне використання цих даних може призвести до серйозних юридичних наслідків. Відповідно, необхідно забезпечити прозорість алгоритмів і відповідність етичним нормам, що іноді ускладнює розробку і впровадження.

Крім того, високі витрати на створення, навчання та підтримку таких систем часто стають бар’єром для їх використання, особливо для невеликих організацій або державних установ із обмеженими бюджетами [3]. Розробка ефективних алгоритмів вимагає залучення висококваліфікованих фахівців і значних ресурсів, що може обмежити доступність ШІ-технологій для багатьох суб’єктів, які цього потребують.

Таким чином, хоча ШІ має значний потенціал у сфері кібербезпеки, вирішення цих проблем є важливим кроком для його повноцінної інтеграції.

Висновки

Штучний інтелект відіграє ключову роль у трансформації підходів до забезпечення інформаційної безпеки в Україні. Його впровадження дозволяє оперативно виявляти загрози, автоматизувати процеси та ефективно реагувати на інциденти. Однак для реалізації повного потенціалу ШІ необхідно подолати низку бар'єрів, включаючи фінансові та нормативно-правові аспекти. Активна підтримка держави та інвестиції в розробку таких технологій можуть суттєво підвищити кіберстійкість України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. *Журнал Державне управління: удосконалення та розвиток - наукове фахове видання з питань державного управління*. URL: [http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/1_2022/4.pdf] (дата звернення: 15.11.2024).
2. Прогнозування кібератак за допомогою ШІ: новітні підходи від. *Міжнародна аудиторська компанія BDO - BDO*. URL: [https://www.bdo.ua/uk-ua/insights-2/information-materials/2024/the-role-of-ai-in-cybersecurity-anticipating-and-preventing-attacks] (дата звернення: 15.11.2024).
3. ШІ у кібербезпеці: роль, застосування та переваги | Wezom. *IT-компания полного цикла разработки программных продуктов WEZOM - Киев, Украина*. URL: [https://wezom.com.ua/ua/blog/zastosuvannya-shi-u-kiberbezpetsi-rol-ta-perevagi] (дата звернення: 15.11.2024).

Василинич Анастасія Володимирівна – студентка групи Б-21б, Факультет будівництва цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vasilinichnastya@gmail.com.

Василинич Марія Володимирівна – студентка групи ПЗТ-24б, Факультет інформаційний електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: mariykavasilinich@gmail.com.

Притула Максим Олександрович – *к.т.н., старший викладач кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: pritulamo@ukr.net*

Vasylynych Anastasiia V. – student of group B-21b, Department of Building, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vasilinichnastya@gmail.com.

Vasylynych Mariia V. – student of group PZT-24b, Department of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mariykavasilinich@gmail.com.

Prytula Maksym Oleksandrovych - *Ph.D., Senior Lecturer of the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pritulamo@ukr.net*

УДК 532.68

І. А. Дудатьєв
В.Ю. Костюк

АНАЛІЗ МЕТОДІВ ВИМІРЮВАННЯ ДЕФОРМАЦІЇ ТВЕРДОГО ТІЛА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Вимірювання деформації твердих тіл є важливою складовою у багатьох галузях науки і техніки, таких як матеріалознавство, інженерія, будівництво, аерокосмічна промисловість тощо. Деформація — це зміна форми або розміру твердого тіла під дією навантаження. Для оцінки механічних характеристик матеріалів та конструкцій використовуються різні методи вимірювання деформації. У цій роботі розглянемо основні методи вимірювання деформації, їх переваги та недоліки, а також вибір оптимального методу з точки зору чутливості сенсора.

Ключові слова: деформація, сенсор, метод, чутливість.

Abstract

Measurement of solid body deformation is a crucial aspect in many fields of science and technology, such as materials science, engineering, construction, aerospace industry, and more. Deformation refers to a change in the shape or size of a solid body under applied load. Various methods of deformation measurement are used to assess the mechanical properties of materials and structures. This paper examines the main methods of deformation measurement, their advantages and disadvantages, as well as the selection of the optimal method in terms of sensor sensitivity.

Keywords: deformation, sensor, method, sensitivity.

Вступ

Вимірювання деформації твердих тіл відіграє ключову роль у забезпеченні надійності та довговічності матеріалів і конструкцій у різних галузях науки та техніки [1]. Від будівництва та машинобудування до аерокосмічної та медичної сфер – точне визначення змін у формі та структурі матеріалів дозволяє оцінити їхні механічні властивості та передбачити поведінку під навантаженням.

Сучасні методи вимірювання деформації базуються на різних фізичних принципах, включаючи механічні, оптичні, електричні, ультразвукові та рентгенівські технології. Вибір оптимального методу залежить від вимог до точності, доступності, умов експлуатації та чутливості сенсорів.

Результати дослідження

Метод вимірювання за допомогою деформаційних сенсорів. Деформаційні сенсори є одним із найпоширеніших методів вимірювання деформації. Вони працюють на основі зміни електричного опору провідника, який змінюється при деформації матеріалу. Основними типами є:

Тензодатчики — основний тип, що використовується для вимірювання деформації. Зміна довжини провідника призводить до зміни його опору, що фіксується.

Тензометричні мостові схеми — використовуються для вимірювання дуже малих деформацій.

До переваг можна віднестивисоку чутливість, простотувикористання, затосовність до різних матеріалів і форм.До недоліків - висока вартість та необхідність в калібруванні і налаштуванні.

Метод інтерферометрії. Інтерферометрія є висооточним методом вимірювання, який базується на принципі інтерференції світла. Цей метод дозволяє виміряти зміни довжини матеріалу за допомогою порівняння хвиль світла. Інтерферометри можуть бути застосовані для точного вимірювання мікродеформацій.

До переваг можна віднести висока точністу, мінімальне фізичне контактування з об’єктом.

Недоліками такого методу є висока складність, складні умови для точного вимірювання в умовах реального навантаження

Метод оптичної деформації. Оптичний метод вимірювання деформації полягає в реєстрації зміни форми поверхні тіла за допомогою спеціальних оптичних систем, таких як камери, лазери та інші сенсори. Один з таких методів — це використання цифрових зображень для визначення змін у формі.

До переваг такого методу віднесемо те що він не вимагає безпосереднього контакту з об'єктом та можливість аналізу великих площ. Що стосується недоліків зазначемо залежність від освітлення та складність в обробці даних

Рентгенівський метод. Рентгенівська дефектоскопія використовується для вимірювання деформацій і внутрішніх напружень у матеріалах. За допомогою рентгенівських променів можна отримати зображення внутрішніх структур матеріалу і виявити деформації, що не видно з поверхні. Переваги: можливість вивчення внутрішніх деформацій, висока точність Недоліки: висока вартість обладнання, необхідність у спеціальному дослідженні.

Метод ультразвукових хвиль. Метод базується на вимірюванні швидкості поширення ультразвукових хвиль у матеріалі. Це дозволяє оцінити зміни, що відбуваються в матеріалі під дією навантаження, оскільки швидкість хвиль залежить від механічних властивостей та стану деформації.

До переваг такого методу можна віднести висока точність та можливість вимірювання у важкодоступних місцях. У недоліках слід зазначити складність налаштування та необхідність специфічної підготовки поверхні.

Нижче представлена систематизація методів вимірювання деформації на основі принципу їх дії.

Метод	Принцип вимірювання	Переваги	Недоліки
Деформаційні датчики	Зміна електричного опору	Висока чутливість	Потребує калібрування
Інтерферометрія	Інтерференція світла	Висока точність	Складність в умовах навантаження
Оптичний метод	Зміна форми поверхні	Безконтактне вимірювання	Залежність від освітлення
Рентгенівський метод	Виявлення внутрішніх змін	Висока точність	Висока вартість
Ультразвуковий метод	Швидкість хвиль в матеріалі	Висока точність	Складність налаштування

Оптимальний метод [2] з точки зору чутливості сенсора. Серед перерахованих методів, оптимальним з точки зору чутливості сенсора є деформаційні датчики. Вони забезпечують високу чутливість навіть до мінімальних деформацій. Це робить їх ідеальними для точного вимірювання напружень і деформацій у широкому діапазоні матеріалів. Однак важливо зазначити, що їх точність залежить від налаштування та калібрування.

Висновки

Кожен метод вимірювання деформації має свої переваги та обмеження, і вибір оптимального методу залежить від конкретних умов та вимог до точності. Для найбільш чутливих і точних вимірювань у промислових і наукових застосуваннях найкращим вибором є деформаційні датчики. Для досліджень безконтактного типу або в складних умовах можуть бути використані інтерферометрія, оптичні методи та ультразвукові хвилі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. .Шидловський М.С., Шпак Д.Ю., Тимошенко О.В. Нові матеріали [Електронний ресурс]: методичні вказівки до виконання лабораторних робіт «Обладнання для випробувань конструкційних пластмас та гум при короткочасному навантаженні» для студентів напрямку підготовки 6.050501 «Прикладна механіка», спеціальності «Динаміка та міцність машин» / – К.: НТУУ «КПІ», 2012. –48 с. – Доступ: http://ela.kpi.ua/handle/123456789/1542

2. Шидловський М.С., Боронко О.О., Шпак Д.Ю. Методи досліджень механічних властивостей матеріалів та виробів динамічними методами [Електронний ресурс]: практичний посібник для студентів напрямку підготовки 6.050501 «Прикладна механіка» / НТУУ «КПІ» – К.: НТУУ «КПІ», 2014. – 81 с. Доступ : http://ela.kpi.ua/handle/123456789/7794

Костюк Віталій Юрійович — студент групи КІВТ-21б, факультет ІЕС, Вінницький національний технічний університет.

Науковий керівник: ***Дудатьєв Ігор Андрійович***— канд. техн. наук, доцент кафедри ІРТС, Вінницький національний технічний університет, email : dudatiev.igor@gmail.com

Kostiuk Vitalii Y. – student of group KIVT-21b, Faculty of ICS, Vinnytsia National Technical University.

Supervisor: ***Dudatiev Ihor A.*** — PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of IRTS, Vinnytsia National Technical University, email: dudatiev.igor@gmail.com.

УДК 681.586

О.О. Дячук
С.В. Тимчик

ПРИСТРОЇ ДЛЯ РЕЄСТРАЦІЇ АКУСТИЧНИХ СИГНАЛІВ СЕРЦЯ НА ОСНОВІ MEMS-ТЕХНОЛОГІЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі представлено огляд і результати дослідження пристроїв для реєстрації акустичних сигналів серцевого м'яза людини, заснованих на технології MEMS. Розглянуто конструкції сучасних MEMS-сенсорів, принципи їх роботи та особливості чутливості до низькочастотних сигналів. Запропоновано методику розрахунку чутливості MEMS-сенсорів для діапазону частот звуків серця, виконано теоретичний аналіз основних параметрів, що впливають на ефективність роботи сенсорів, зокрема його форми та типу перетворювача. Розглянуто методику розрахунку амплітудно-частотної характеристики моделі MEMS-сенсора. Результати показують потенціал застосування MEMS-пристроїв для неінвазивного моніторингу серцевих звуків із високою чутливістю та точністю виявлення патологічних змін.

Ключові слова: MEMS, акустичні сигнали серця, фонокардіографія, чутливість сенсора.

Abstract

The paper presents a review and research findings on devices for recording acoustic signals of the human heart muscle based on MEMS technology. The designs of modern MEMS sensors, their operating principles, and sensitivity to low-frequency signals are discussed. A methodology for calculating the sensitivity of MEMS sensors in the frequency range of heart sounds is proposed, along with a theoretical analysis of key parameters that affect sensor performance, including shape and transducer type. A method for calculating the amplitude-frequency characteristic of a MEMS sensor model is also presented. The results demonstrate the potential of using MEMS devices for non-invasive monitoring of heart sounds, providing high sensitivity and accuracy in detecting pathological changes.

Keywords: MEMS, heart acoustic signals, phonocardiography, sensor sensitivity.

Вступ

Акустичні сигнали серця є важливим джерелом інформації для неінвазивної діагностики та моніторингу стану серцево-судинної системи людини. Традиційний метод аускультації, який використовує класичний стетоскоп, був розроблений ще у XIX столітті та залишається одним із базових інструментів у практиці лікаря. Однак обмеження традиційного підходу, такі як залежність від суб'єктивного сприйняття лікаря, низька чутливість до низькочастотних сигналів (20–100 Гц) та неможливість цифрової обробки даних, стимулювали розвиток нових технологій для точнішої та об'єктивної оцінки стану серцевої діяльності [1].

Серед сучасних рішень, особливу увагу привертають мікроелектромеханічні системи (MEMS), що дозволяють створювати мініатюрні, високочутливі сенсори для реєстрації серцевих звуків. MEMS-технології забезпечують можливість інтеграції електронних та механічних компонентів в одному пристрої, що відкриває нові горизонти у створенні портативних, гнучких та високопродуктивних медичних пристроїв. MEMS-сенсори демонструють високу точність вимірювань у широкому частотному діапазоні, особливо в області низьких частот, що є критично важливим для виявлення патологічних серцевих шумів.

В роботі розглянуто конструкції MEMS-пристроїв для реєстрації акустичних сигналів серця, проведено аналіз їхніх характеристик, а також теоретичне моделювання технічних характеристик. Проведене дослідження дозволяє оцінити перспективи застосування MEMS-технологій у клінічній практиці для точного виявлення патологій серцево-судинної системи та підвищення ефективності кардіологічної діагностики.

Результати дослідження

Чутливість є ключовим параметром MEMS-сенсорів, особливо в контексті біомедичних застосувань, таких як реєстрація звуків серцевого м'яза людини. Висока чутливість дозволяє

сенсору виявляти слабкі акустичні сигнали, що є критично важливим для точної діагностики серцево-судинних захворювань. Наприклад, здатність сенсора виявляти низькоамплітудні звуки, такі як третій (S3) і четвертий (S4) тони серця, може допомогти виявити наявність серцевої недостатності або інших патологій [2].

Чутливість MEMS-сенсора залежить від кількох факторів. Геометрія мембрани, зокрема її товщина, форма та розміри, визначає механічні властивості сенсора. Тонші мембрани зазвичай мають вищу чутливість, але можуть бути менш стійкими до механічних навантажень. Матеріал мембрани та п'єзорезистивних елементів також критично впливає на чутливість. Вибір матеріалу визначає механічну міцність та електричні характеристики сенсора. Розташування п'єзорезисторів у зонах максимального механічного напруження забезпечує кращу чутливість. Температурна стабільність є важливим чинником, оскільки зміни температури можуть впливати на електричні властивості матеріалів, що призводить до зміни чутливості [3]. Конструкція електричної схеми сенсора, зокрема використання мостових схем, дозволяє зменшити вплив шумів та покращити точність вимірювань.

Чутливість п'єзорезистивного сенсора визначається як відношення зміни вихідного сигналу до зміни вхідного тиску:

$$S = \frac{\Delta V}{\Delta P} \tag{1}$$

де ΔV – зміна вихідної напруги; ΔP – зміна прикладеного тиску.

Для п'єзорезистивних сенсорів, де зміна опору ΔR відбувається внаслідок механічного напруження, чутливість також можна виразити через коефіцієнт п'єзорезистивності π, механічне напруження σ та початковий опір R:

$$\frac{\Delta R}{R} = \pi \cdot \sigma \tag{2}$$

У випадку використання мостової схеми Уітстона, вихідна напруга V_{out} залежить від зміни опору п'єзорезисторів:

$$V_{out} = \left(\frac{\Delta R}{R}\right) \cdot \left(\frac{V_{in}}{4}\right) \tag{3}$$

де V_{in} – вхідна напруга.

Таким чином, чутливість сенсора можна розрахувати як:

$$S = \frac{V_{out}}{\Delta P} = \left(\frac{\pi \cdot \sigma}{\Delta P}\right) \cdot \left(\frac{V_{in}}{4}\right) \tag{4}$$

Цей розрахунок дозволяє оцінити, як зміна механічного напруження в мембрані сенсора впливає на його електричний вихід, що є основою для подальшого аналізу та оптимізації конструкції MEMS-сенсорів для біомедичних застосувань.

Амплітудно-частотна характеристика (АЧХ) є ключовим параметром, що визначає ефективність MEMS-сенсора в біомедичних застосуваннях, зокрема для реєстрації в акустичному діапазоні діяльності серця. Вона описує залежність амплітуди вихідного сигналу сенсора від частоти вхідного акустичного сигналу. У контексті фонокардіографії важливо, щоб сенсор мав високу чутливість у діапазоні частот 20–600 Гц, який охоплює основні та додаткові тони серця [4].

Частотна характеристика MEMS-сенсора формується під впливом кількох факторів, включаючи геометрію та матеріали мембрани, масу рухомих елементів, жорсткість пружних елементів, а також демпфування. Ці параметри визначають резонансну частоту сенсора, яка є частотою, на якій сенсор має максимальну чутливість. Резонансна частота f_0 для системи, що моделюється як маса на пружині, визначається за формулою:

$$f_0 = \frac{1}{2\pi}\sqrt{\frac{k}{m_{eff}}} \tag{5}$$

де k – ефективна жорсткість системи; m_{eff} – ефективна маса рухомих елементів.

Для моделювання АЧХ сенсора використовується передавальна функція гармонічного осцилятора:

$$H(f) = \frac{1}{\sqrt{\left(1 - \left(\frac{f}{f_0}\right)^2\right)^2 + \left(\frac{f}{f_0 Q}\right)^2}} \tag{6}$$

де f – частота вхідного сигналу; Q – добротність системи, що характеризує ступінь демпфування.

Добротність Q визначається як:

$$Q = \frac{f_0}{\Delta f} \tag{7}$$

де Δf – ширина смуги пропускання на рівні -3 дБ відносно максимуму.

У випадку MEMS-сенсора з діаметром мембрани 2 мм і товщиною 10 мкм, виготовленого з кремнію, розрахунки показують, що резонансна частота становить приблизно 300 Гц. При добротності Q=10, сенсор має ширину смуги пропускання близько 30 Гц, що дозволяє ефективно реєструвати основні тони серця [5].

Таким чином, аналіз амплітудно-частотної характеристики є важливим етапом у проектуванні MEMS-сенсорів для біомедичних застосувань, оскільки дозволяє забезпечити необхідну чутливість у відповідному частотному діапазоні.

Висновки

В роботі проведено аналіз конструкцій і робочих характеристик MEMS-сенсорів для реєстрації акустичних сигналів серця. Детально розглянуто особливості чутливості таких сенсорів, а також вплив різних параметрів, таких як геометрія мембрани, вибір матеріалів, розташування п'єзорезистивних елементів, температурні фактори та конструктивні особливості електричних схем. Показано, що чутливість MEMS-сенсорів має ключове значення для забезпечення точного виявлення серцевих звуків, особливо слабких компонентів, які часто є маркерами патологічних змін у роботі серцево-судинної системи.

Розрахунки підтверджують придатність таких сенсорів для медичних застосувань, де важливо забезпечити високу чутливість у низькочастотному діапазоні. Отримані результати демонструють перспективність використання MEMS-технологій для створення високочутливих, мініатюрних і недорогих пристроїв для діагностики захворювань серцево-судинної системи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Zhang, G., Liu, M., Guo, N., Zhang, W. (2016). Design of the MEMS Piezoresistive Electronic Heart Sound Sensor. Sensors, 16(11), 1728. https://doi.org/10.3390/s16111728
2. Zauli, M., Peppi, M.P., Di Bonaventura, L., Arcobelli, A.V., Spadotto, A., Diemberger, I., Coppola, V., Mellone, S., De Marchi, L. (2023). Exploring Microphone Technologies for Digital Auscultation Devices. Micromachines, 14(11), 2092. https://doi.org/10.3390/mi14112092
3. Torabi, Y., Shirani, S., Reilly, J.P., Gauvreau, G.M. (2024). MEMS and ECM Sensor Technologies for Cardiorespiratory Sound Monitoring – A Comprehensive Review. Sensors, 24(21), 7036. https://doi.org/10.3390/s24217036
4. Wang, B., Shi, P., Yang, Y., Cui, J., Zhang, G., Wang, R., Zhang, W., He, C., Li, Y., Wang, S. (2022). Design and Fabrication of an Integrated Hollow Concave Cilium MEMS Cardiac Sound Sensor. Micromachines, 13(12), 2174. https://doi.org/10.3390/mi13122174
5. Ahmad, R.S., Khan, M.S., Hilal, M.E., Khan, B., Zhang, Y., Khoo, B.L. (2025). Advancements in Wearable Heart Sounds Devices for the Monitoring of Cardiovascular Diseases. SmartMat, 6(1), e1311. https://doi.org/10.1002/smm2.1311

Дячук Олексій Олександрович – аспірант кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: dayte2@gmail.com

Тимчик Сергій Васильович – канд. техн. наук, доцент кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tymchyksv@ukr.net

Diachuk Oleksii O. – graduate student of the Department of Biomedical Engineering and Optical-Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: dayte2@gmail.com

Tymchyk Serhii V. – Cand. Sc. (Eng), Associate Professor of the Department of Biomedical Engineering and Optical-Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tymchyksv@ukr.net

УДК 616.8-085.84

В. О. Гомолінський
Д. Х. Штофель
В. С. Васильків

СИСТЕМА АДАПТИВНОЇ СТИМУЛЯЦІЇ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ФАНТОМНОГО БОЛЮ В АМПУТОВАНИХ КІНЦІВКАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядається проблема зменшення фантомного болю у людей з ампутованими кінцівками за допомогою методу електростимуляції. Запропоновано концепцію адаптивної системи електромагнітної стимуляції, яка інтегрує біологічний зворотний зв'язок та технології візуалізації (AR/VR). Описано складові та принципи функціонування ключових компонентів системи: модулі збору даних для біологічного зворотного зв'язку, адаптивного ШІ-ядра для оптимізації параметрів стимуляції, модуля електромагнітної стимуляції та модуля візуалізації за технологією AR/VR для підвищення ефективності терапії фантомного болю.

Ключові слова: фантомний біль, електротерапія, адаптивна стимуляція, електромагнітна стимуляція, біологічний зворотний зв'язок, віртуальна реальність, доповнена реальність.

Abstract

The paper considers the problem of reducing phantom pain in people with amputated limbs using the method of electrical stimulation. The concept of an adaptive electromagnetic stimulation system that integrates biofeedback and visualization technologies (AR/VR) is proposed. The components and principles of operation of the key components of the system are described: data collection modules for biofeedback, an adaptive AI core for optimizing stimulation parameters, an electromagnetic stimulation module, and a visualization module using AR/VR technology to improve the effectiveness of phantom pain therapy.

Keywords: phantom pain, electrotherapy, adaptive stimulation, electromagnetic stimulation, biofeedback, virtual reality, augmented reality.

Вступ

Фантомний біль є поширеним і виснажливим станом, що вражає значну частину людей після ампутації кінцівки. Він суттєво знижує якість життя, призводить до функціональних обмежень та психологічного дискомфорту. Історично, методи лікування фантомного болю варіювалися від фармакологічних до хірургічних втручань та нейромодуляції. Проте, багато з них мають обмежену ефективність, значні побічні ефекти або є інвазивними [1].

Сучасні дослідження в галузі нейронаук вказують на роль малоадаптивної нейропластичності у виникненні та підтримці фантомного болю. Це відкриває можливості для розробки нових підходів, спрямованих на "перенавчання" мозку [2]. Розвиток технологій штучного інтелекту, біометричного моніторингу та імерсивних середовищ (AR/VR) створює передумови для створення систем, здатних динамічно адаптувати терапевтичний вплив, підвищуючи його точність та індивідуалізацію.

Принцип функціонування системи адаптивної стимуляції

Пропонована система є багатокомпонентним рішенням, що об'єднує збір фізіологічних даних, їх аналіз за допомогою штучного інтелекту, адаптивну електромагнітну стимуляцію та імерсивний зворотний зв'язок.

Основні компоненти та їхня взаємодія:

1. **Модуль збору біологічного зворотного зв'язку (БЗЗ).** Модуль включає датчики для моніторингу ключових фізіологічних параметрів пацієнта, таких як:

– електроенцефалограма (ЕЕГ) – для оцінки активності мозку, зокрема змін у альфа-ритмі, що можуть корелювати з больовими станами;

– шкірно-гальванічна реакція (ШГР) – для вимірювання електропровідності шкіри, що є показником стресу та стану вегетативної нервової системи;

– електроміограма (ЕМГ) – для фіксації м'язової активності та напруги, особливо в ділянці кукси,

що може вказувати на фантомні спазми.

2. Зібрані дані передаються для подальшої обробки на **ШІ-ядро адаптації.** Цей елемент є центральним компонентом системи, що відповідає за аналіз отриманих даних БЗЗ та суб'єктивних повідомлень пацієнта про інтенсивність болю. ШІ-ядро використовує алгоритми машинного навчання [3–6] з метою:

– розпізнавання патернів фізіологічної відповіді на біль;

– визначення оптимальних параметрів електромагнітної стимуляції (частота, інтенсивність, тривалість);

– динамічного коригування цих параметрів у реальному часі для максимізації анальгетичного ефекту та мінімізації побічних реакцій.

3. **Модуль електромагнітної стимуляції (ЕМС).** Модуль може бути реалізований як неінвазивний пристрій для міостимуляції (в окремих випадках можна додатково використати транскраніальну магнітну стимуляцію), який отримує команди від ШІ-ядра. Модуль ЕМС генерує електричні сигнали, які подаються на електроди, встановлені на куксі, чим забезпечується імітація нейром'язової активності ампутованої кінцівки.

4. **Модуль візуалізації та доповненої/віртуальної реальності (AR/VR).** Модуль забезпечує пацієнтові імерсивний візуальний та, як додаткову опцію, тактильний зворотний зв'язок. Пацієнт може "бачити" та "керувати" віртуальною кінцівкою, що відповідає ампутованій. AR/VR середовище може адаптуватися до фізіологічного стану пацієнта (наприклад, зміна кольору або форми віртуальної кінцівки залежно від рівня болю або успішності стимуляції). Це посилює відчуття "тілесної приналежності" та сприяє корекції кортикальної реорганізації, прийняття пацієнтом свого стану і зменшує інтенсивність та частоту виникнення фантомних больових відчуттів.

Висновки

Розроблена структурна організація системи адаптивної електромагнітної стимуляції пацієнтів з ампутаціями забезпечує самонавчання та динамічну адаптацію до стану пацієнта. Очікується, що час спрацювання та ефективність терапії залежать від комплексного аналізу вхідних сигналів (БЗЗ та суб'єктивних даних) та їх розподілу. Завдяки інтеграції різноманітних функцій активації (аналогічно до порогових, чисто лінійних та лінійних з насиченням функцій формального нейрона), а також застосуванню мультимодального підходу (ЕМС у поєднанні з БЗЗ та AR/VR), система значно розширює свої функціональні можливості для полегшення або елімінації фантомного болю. Це відкриває нові потенційні перспективи для персоналізованої та ефективної нейрореабілітації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Bokkon I., Till A., Grass F., Erdöfi Szabó, A. Phantom pain reduction by low-frequency and low-intensity electromagnetic fields. *Electromagnetic Biology and Medicine*. 2011. Vol. 30 (3). P. 115–127. https://doi.org/10.3109/15368378.2011.596246
2. Osborn L. E., Ding K., Hays M. A., et al. Sensory stimulation enhances phantom limb perception and movement decoding. *Journal of neural engineering*. 2020. Vol. 17 (5). Art. 056006. http://doi.org/10.1088/1741-2552/abb861
3. Ham F. M., Kostanic I. Principles of neurocomputing for science and engineering. McGraw-Hill Higher Education. 2000. 680 p.
4. Tripathi B. K. High dimensional neurocomputing. Growth, Appraisal and Applications. *Studies in Computational Intelligence (SCI series, volume 571)*. Springer, 2015. 170 p.
5. Bhoi, Akash Kumar, et al. (ed.). Bio-inspired neurocomputing. *Studies in Computational Intelligence (SCI series, volume 903)*. Berlin/Heidelberg, Germany : Springer, 2021. 430 p.
6. Gurney K. An introduction to neural networks. CRC press, 2018. 234 p.

Гомолінський Віктор Олексійович *– аспірант кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, Україна, email: vog9645@vntu.edu.ua*

Штофель Дмитро Хуанович *– к. т. н., доцент, доцент кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, Україна, email: shtofel@vntu.edu.ua*

Васильків Владислав Сергійович *– студент гр. КОІС-22б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, Україна, email: vasilkivalena@gmail.com*

Homolinskyi Viktor O. *– postgraduate student, Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: vog9645@vntu.edu.ua*

Shtofel Dmytro Kh. *– Cand. Sc. (Eng), Associate Professor at the Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: shtofel@vntu.edu.ua*

Vasylkiv Vladyslav S. *– undergraduate student of group KOIS-22b, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, email: vasilkivalena@gmail.com*

УДК 621.317:004.9

М. О. Притула
В. В. Будз

СЕНСОР СТРУМУ ЯК ЗАСІБ МОНІТОРИНГУ ЕЛЕКТРОСПОЖИВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядаються методи моніторингу електроспоживання з використанням сенсорів струму. Проведено аналіз особливостей роботи сенсора струму ACS712 у конфігурації 20A, досліджено його інтеграцію з мікроконтролером Arduino UNO для створення інформаційно-вимірювальної системи. Представлено результати експериментальних досліджень точності вимірювань та можливості практичного застосування для моніторингу електричних приладів.

Ключові слова: сенсор струму, ACS712, моніторинг електроспоживання, Arduino UNO, інформаційно-вимірювальна система, енергоефективність, моніторинг.

Abstract

The paper examines methods of electricity consumption monitoring using current sensors. The analysis of the ACS712 current sensor operation features in 20A configuration is conducted, its integration with the Arduino UNO microcontroller for creating an information-measuring system is investigated. The results of experimental studies of measurement accuracy and possibilities of practical application for electrical appliances monitoring are presented.

Keywords: current sensor, ACS712, electricity consumption monitoring, Arduino UNO, information-measuring system, energy efficiency, monitoring.

Вступ

Вимірювання електроспоживання є актуальним завданням у сучасних умовах, особливо з огляду на необхідність оптимізації використання енергетичних ресурсів. У період воєнного стану в Україні питання енергоефективності набуває критичного значення через обмеженість електроенергії та часті перебої в електропостачанні. Моніторинг струму споживання електроприладів дозволяє оцінити їхню ефективність, виявити надмірне споживання та розробити стратегії економії. Системи моніторингу електроспоживання сприяють не лише економії ресурсів, але й підвищенню безпеки шляхом виявлення аномалій, таких як перевантаження чи коротке замикання.

Ефективний моніторинг електроспоживання дозволяє:

- Виявляти енергоємні прилади та оптимізувати їх роботу
- Контролювати загальне споживання електроенергії в реальному часі
- Планувати електричні навантаження з урахуванням обмежень енергосистеми
- Забезпечувати раннє виявлення несправностей електричного обладнання

Сенсори струму є ключовими компонентами систем моніторингу електроспоживання, оскільки вони забезпечують точне вимірювання поточного споживання електричних приладів без втручання в їх роботу [1].

Метою роботи є аналіз можливостей сенсора ACS712 у системі моніторингу електроспоживання, розробка схеми підключення та оцінка результатів вимірювань.

Результати дослідження

Для реалізації інформаційно-вимірювальної системи використано сенсор струму ACS712 у конфігурації 20 А, який забезпечує високу точність вимірювань і простоту інтеграції з мікроконтролерами, зокрема Arduino Uno. Сенсор струму ACS712 є інтегральною мікросхемою, яка поєднує в собі прецизійний лінійний сенсор Холла з мідним провідником малого опору, та призначений для вимірювання змінного або постійного струму в діапазоні до 20 А при даній

конфігурації. Його вихідний сигнал є аналоговим і пропорційним до виміряного струму, що дозволяє легко обробляти дані за допомогою аналогових входів мікроконтролера.[2]

Основні технічні характеристики сенсора ACS712-20A:

- Діапазон вимірювання: ±5 А
- Чутливість: 185 мВ/А
- Напруга живлення: 5 В
- Вихідна напруга при нульовому струмі: 2,5 В
- Точність: ±1,5% при 25°C
- Частотна характеристика: до 80 кГц
- Час відгуку: 5 мкс [3]

Принцип роботи сенсора базується на ефекті Холла. Струм, що протікає через мідний провідник, створює магнітне поле, яке реєструється сенсором Холла. Вихідна напруга сенсора лінійно залежить від величини струму.[4]

Для створення системи моніторингу було розроблено схему підключення (рис. 1) сенсора ACS712 до мікроконтролера Arduino UNO:

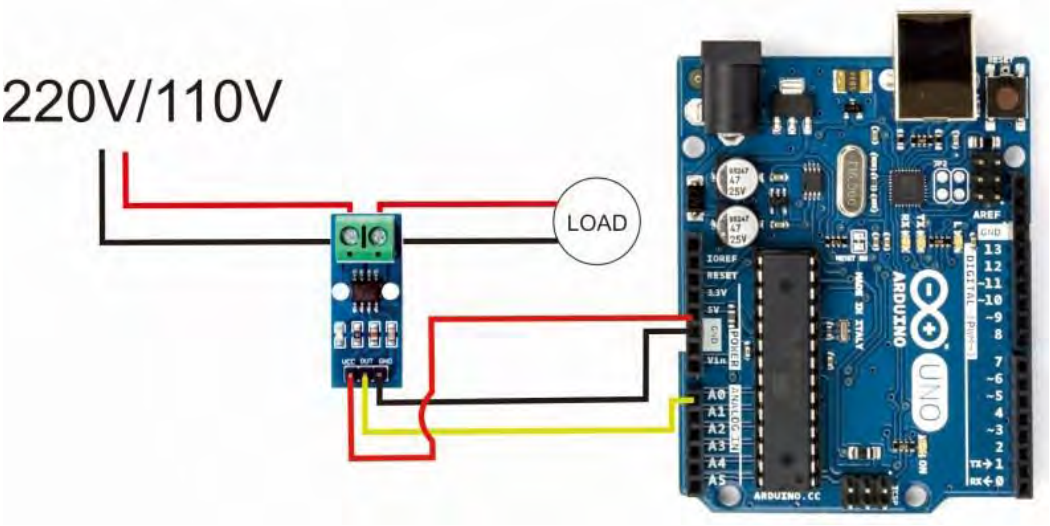

Рисунок 1 - Схема пристрою

Далі наведено код для обрахунку виміряного значення сенсором. [5,6]

Даний код виводить на послідовний монітор значення, отримані від сенсора:

```
#define VIN0 A0
const float VCC = 5.0;
const int model = 1;
float cutOffLimit = 1.12;
float sensitivity[] = {
        0.185,
        0.100,
        0.066
};
const float QOV = 0.5 * VCC;
float voltage_0;

void setup() {
   Serial.begin(9600);
}

void loop() {
   float voltage_raw_0 = analogRead(VIN0) * (5.0 / 1024.0);
   voltage_0 = voltage_raw_0 - QOV;
   float current_0 = voltage_0 / sensitivity[0];
```

```
    current_0 = abs(current_0);
    voltage_0 = abs(voltage_0);

    if (current_0 > cutOffLimit) {
      Serial.print("V0: ");
      Serial.print(voltage_0, 2);
      Serial.print("V, I0: ");
      Serial.print(current_0, 2);
      Serial.println("A");
    } else {
      Serial.println("V0:    V, I0:    A");
    }

    Serial.println("  ");
    delay(1000);
}
```

Результати тестування:

- *Перше вимірювання*

```
V0: 1.04V, I0: 10.40A
```

- *Друге вимірювання*

```
V1: 1.01V, I1: 10.11A
```

У вигляді навантаження використовувався електрочайник, загальною потужністю більше 2кВатт. Згідно отриманих даних можна зробити висновок що використання сенсора ACS712 є доцільним у системах моніторингу електроспоживання. Дана система є досить простою, але в той же час вона є найдешевшою в реалізації.

Висновки

Розроблена інформаційно-вимірювальна система на основі сенсора ACS712 і Arduino Uno демонструє високу ефективність для моніторингу електроспоживання побутових приладів. Сенсор забезпечує точне вимірювання струму в реальному часі, а програмне забезпечення дозволяє легко обробляти та відображати дані. Система є економічно вигідною та простою в реалізації, що робить її доступною для використання в побуті та малих підприємствах.

У контексті воєнного стану в Україні такі системи можуть сприяти енергоефективності, дозволяючи користувачам оптимізувати споживання електроенергії та виявляти аномалії в роботі приладів. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на інтеграцію системи з IoT-платформами, такими як Blynk, для віддаленого моніторингу через смартфон, а також на використання машинного навчання для прогнозування споживання електроенергії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Current Sensor ICs: Hall-Effect-Based Linear Current Sensor IC with 2.1 kVRMS Isolation and a Low-Resistance Current Conductor / Allegro MicroSystems // Technical Datasheet ACS712. – 2019. – Режим доступу: https://www.allegromicro.com/~/media/Files/Datasheets/ACS712-Datasheet.ashx (дата звернення: 05.06.2025).

2. Monitoring and Control of Electric Power Using Internet of Things / IEEE Conference Publications // 2018 International Conference on Power Energy Systems and Applications. – 2018. – С. 87-92. (дата звернення: 05.06.2025).

3. Energy Monitoring Systems: Technologies and Applications / Journal of Cleaner Production. – 2020. – Vol. 267. – P. 122-135. (дата звернення: 05.06.2025).

4. ACS712 Current Sensor Datasheet. Allegro MicroSystems, 2020. URL: https://www.allegromicro.com/en/Products/Current-Sensor-ICs/ACS712 (дата звернення: 05.06.2025).

5. Arduino Uno Documentation. URL: https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardUno (дата звернення: 05.06.2025).

6. Energy Monitoring with Arduino. URL: https://learn.sparkfun.com/tutorials/energy-monitoring (дата звернення: 05.06.2025).

Будз Віталій Васильович – студентка групи КІВТ-22Б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vetal4120@gmail.com

Притула Максим Олександрович – кандидат технічних наук, старший викладач каф. ІРТС Вінницького національного технічного університету м. Вінниця, Україна, e-mail: pritulamo@ukr.net

Budz Vitaliy Vasylovych – student of the KIVT-21B group, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vetal4120@gmail.com

Prytula Maksym Oleksandrovych - Ph.D., Senior Lecturer of the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pritulamo@ukr.net

УДК 621.373.1

А. О. Семенов
А. А. Хльоба

ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО КОМУТАТОРА ДЛЯ ОДНОЧАСНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ КІЛЬКОХ АТРАКТОРІВ НА ЕКРАНІ ДВОКАНАЛЬНОГО ОСЦИЛОГРАФА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядається можливість використання простого електронного комутатора для відображення відразу декількох атракторів на екрані двоканального осцилографу, переведеного в режим X-Y. Принцип ілюструється за допомогою відображення фігур Ліссажу в програмі Proteus і моделюванням генератору динамічного хаосу. Визначені обмеження і можливі вдосконалення такого підходу відображення атракторів.

Ключові слова: динамічний хаос, атрактор, генератор, фазова площина, пристрій, сигнал, моделювання.

Abstract

The paper considers the possibility of using a simple electronic switch to display several attractors simultaneously on the screen of a two-channel oscilloscope switched to X-Y mode. The principle is illustrated by displaying Lissajous figures in the Proteus program and modeling a dynamic chaos generator. The limitations and possible improvements of this approach to displaying attractors are identified.

Keywords: dynamic chaos, attractor, generator, phase plane, device, signal, simulation.

Вступ

З появою цифрових осцилографів проблема недостатньої кількості каналів для одночасного спостереження великої кількості сигналів відійшла у минуле. Доступні цифрові осцилографи на 2, 4, 8 каналів, деякі з них не мають екрану але містять логічні аналізатори на 16 і більше каналів (наприклад серія приставок PicoScope). Звісно, зі збільшенням каналів і кількістю вибірок на секунду, зростає і їх ціна. Також, при малій кількості вибірок на секунду, атрактори можуть відображатися з втратою інформації, а траєкторії перетворюються з плавних на набір прямих відрізків. Тому зазвичай використовуються аналогові осцилографи в режимі X-Y, які відображають неперервну траєкторію і мають ефект післясвітіння люмінофору, тому дрібні деталі атрактору не втрачаються. Вони поділяються на одно і двопроменеві, які в свою чергу на одно-, дво- і багатоканальні. Однопроменеві осцилографи з двома канали найбільш розповсюджені. Це означає що для відображення двох сигналів використовується електронний комутатор, який послідовно або почергово перемикає входи на вихід (електронно променеву трубку). Зазвичай на такому осцилографі можна відобразити один атрактор. Існують моделі з двома променями, які мають два блоки вертикального відхилення і в них можна відобразити два атрактори одночасно. Приставки, які розширюють кількість каналів, як окремі прилади, випускалися до 70-их років минулого століття і були розраховані на низьку частоту, через доступну елементну базу [1]. Необхідність в них відпала з появою цифрових осцилографів через їх доступність і більшу кількість каналів, а також тому що перемикання між каналами стає дуже помітним на цифрових приладах. Але з появою високошвидкісних аналогових мультиплексорів з'явилася можливість відображати декілька атракторів одночасно на екрані двоканального осцилографу.

Результати дослідження

Для ілюстрації даного підходу було проведене моделювання в симуляторі електронних схем – Proteus. В якості мультиплекстора було обрано мікросхему CD4052 (максимальна частота 35 МГц), два часових генератора керують попарним відкриттям каналів, при цьому частота одного 110 Гц, іншого 60 Гц, при таких частотах одночасно без мерехтіння видно 4 фігури. А у випадку генератора динамічного хаосу частоти складають 220 і 120 Гц, мерехтіння помітно. На рисунку 1 (а, б)

зображено дві схеми, на першій наведено випадок для одночасного відображення 4 фігур Ліссажу за допомогою двоканального осцилографу. Для кожного генератора додана постійна складова (комбінації напруг величиною 2В і -2В) для рознесення фігур по екрану осцилографу. Частоти складають 1 і 2, 6 і 3, 1.5 і 4.5, 1.25 і 3 кГц.

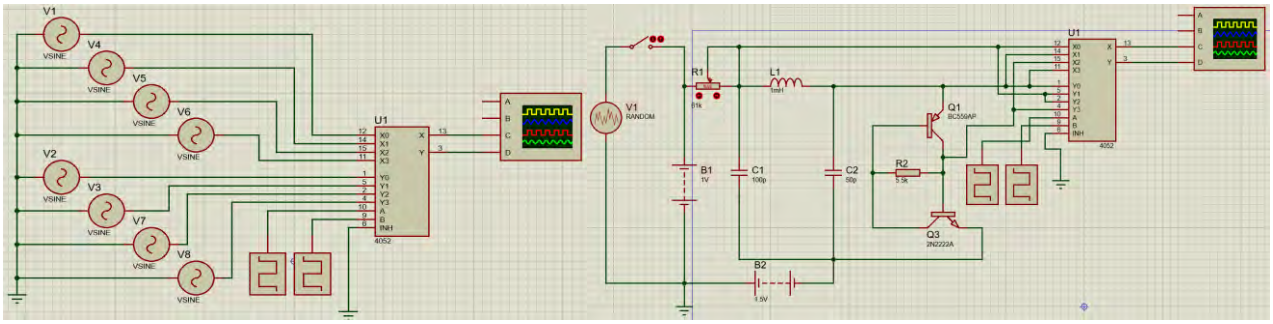

(а) (б)

Рисунок 1 – Схеми підготовлені до моделювання у програмі Proteus, випадок фігур Ліссажу (а), випадок генератора динамічного хаосу (б)

Друга схема являє собою генератор динамічного хаосу описаний в роботі [2], на рисунку 2 наведені три сигнали зняті зі схеми при напрузі живлення першого джерела - 1В і другого - 1.5В, для запуску схеми додано генератор шуму V1, після подачі короткого сигналу перемикач розмикається і надалі схема працює самостійно. За допомогою потенціометра R1 можна спостерігати динаміку системи і перехід від граничного циклу до хаотичного режиму. На рисунку 3 (а, б) зображені фігури Ліссажу з першої схеми і атрактор з другої з різних сторін.

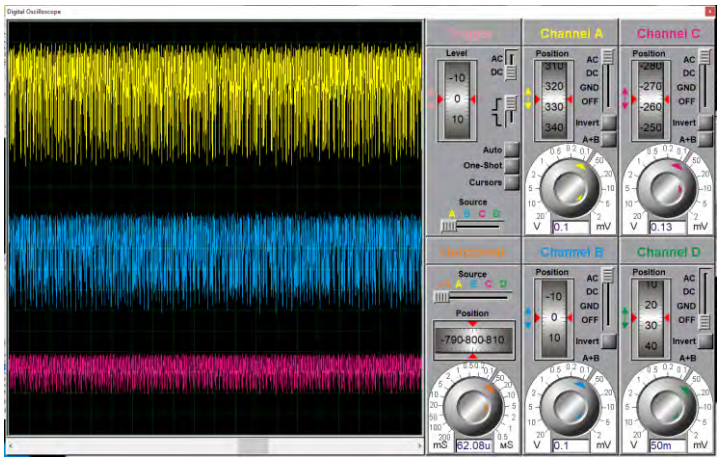

Рисунок 2 – Сигнали отримані з трьох точок схеми генератора динамічного хаосу

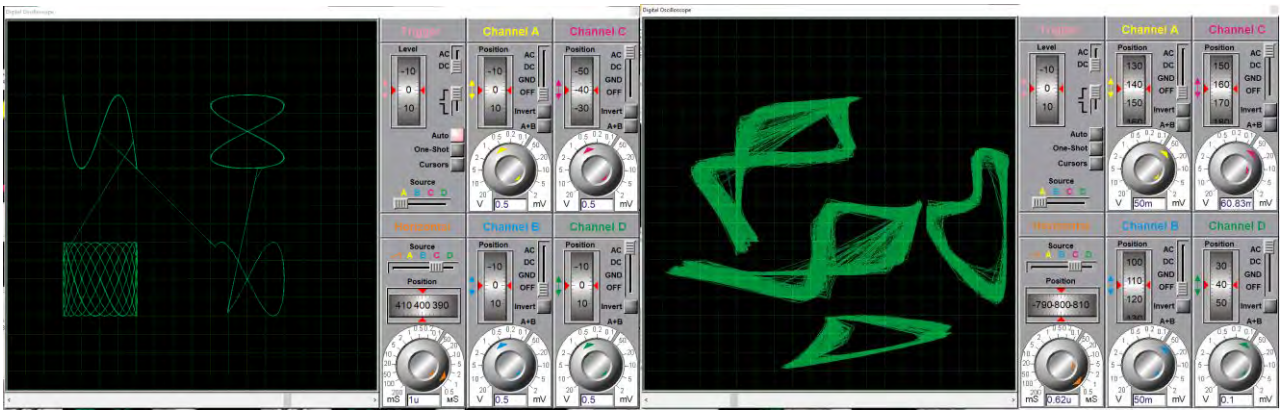

(а) (б)

Рисунок 3 – Відображення чотиритьох фігур Ліссажу при різних співвідношенях частот (а), відображення чотирьох атракторів з різних сторін з генератора динамічного хаосу (б)

Для відображення атракторів було обрано такі комбінації сигналів (зображені на рисунку 3 (б) по часовій стрілці) AB, CA, BC, BA. Слід зауважити що після завершення перехідних процесів сигнали «притягуються» один до одного і відображаються з мерехтінням. Другої проблеми не буде при використанні аналогового осцилографу через післясвітіння люмінофору і можливості погасити промінь при перемиканні каналів. Перша вирішуються додаванням постійної складової, такий підхід описується і ілюструється (рисунок 4 (а, б)) в роботах [3-4].

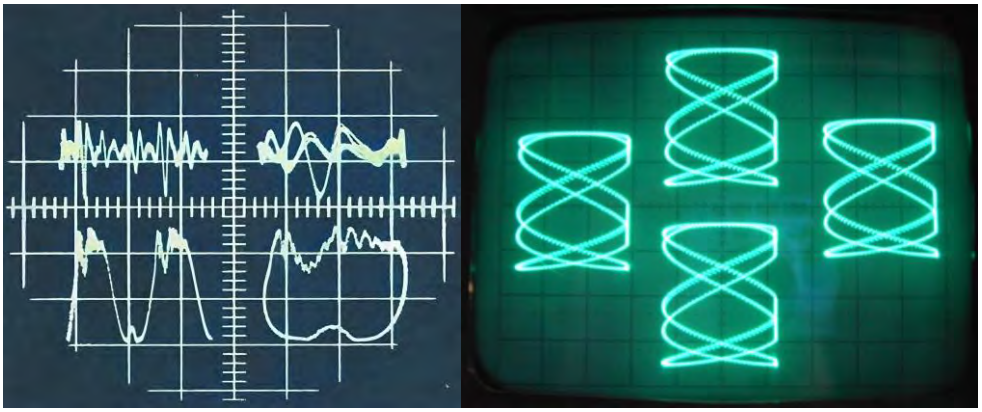

(а) (б)

Рисунок 4 – Відображення двох сигналів і двох фігур Ліссажу (а), відображення чотирьох однакових фігур Ліссажу (б) [3-4]

Висновки

Розглянутий принцип дозволяє відображати відразу декілька атракторів за допомогою двоканального осцилографу. Наведені моделювання свідчать про необхідність точного підбору частоти перемикання каналів для уникнення мерехтіння та необхідності додавання схеми яка б дозволила вносити постійну складову і рознести атрактори у просторі. В приведених роботах описується низькочастотні варіанти електронних комутаторів. Вдосконаленням приладу буде заміна елементної бази на сучасну, для відображення високочастотних сигналів, та розширення схеми для реалізації змінної частоти перемикання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Retro Gadgets: Make Your Scope Dual Channel. *Hackaday*. URL: https://hackaday.com/2023/02/21/retro-gadgets-make-your-scope-dual-channel/ (дата звернення: 14.06.2025).

2. Мікроелектронний генератор детермінованого хаосу на основі біполярної транзисторної структури з від'ємним диференційним опором / А. Семенов та ін. *Measuring and computing devices in technological processes*. 2023. № 3. С. 206–217. URL: https://doi.org/10.31891/2219-9365-2023-75-24

3. Czech J. Oscilloscope Measuring Technique. Berlin, Heidelberg : Springer Berlin Heidelberg, 1965. URL: https://doi.org/10.1007/978-3-662-39653-7

4. A four channel X/Y oscilloscope multiplexer. *The Analog Computer Museum / Das Analogrechnermuseum*. URL: https://www.analogmuseum.org/english/homebrew/scope_multiplexer/ (дата звернення: 14.06.2025).

Хльоба Антон Анатолійович — аспірант, група 172-24а, кафедра інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: hlobaanton@gmail.com

Науковий керівник: ***Семенов Андрій Олександрович*** — д-р техн. наук, професор, професор кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: semenov.a.o@vntu.edu.ua

Khloba Anton Anatolyevich — postgraduate student, Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hlobaanton@gmail.com

Supervisor: ***Semenov Andriy Oleksandrovych*** — Dr. Sc. (Eng.), Full Professor, Professor of the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: semenov.a.o@vntu.edu.ua

УДК 615.47:004.94

А.Ю. Шереметьєва
І.О. Криворучко

СУЧАСНИЙ РІВЕНЬ РОЗВИТКУ ПРОТЕЗІВ КІНЦІВОК

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено детальний огляд сучасного рівня розвитку протезів верхніх і нижніх кінцівок. Описано основні типи протезів, їх функціональні можливості та особливості. Значну увагу приділено принципам дії тягових, міоелектричних та гібридних протезів, а також прогресивній технології остеоінтеграції. Робота також висвітлює психосоціальний аспект протезування та процес реабілітації.

Ключові слова:

Протезування, протези верхніх кінцівок, екзопротези нижніх кінцівок, взаємодія з людиною, протезування ніжніх кінцівок, остеоінтеграція, ампутація.

Abstract

The paper presents a detailed overview of the current level of development of prostheses of the upper and lower extremities. The main types of prostheses, their functionality and features are described. Considerable attention is paid to the principles of traction, myoelectric and hybrid prostheses, as well as advanced osseointegration technology. The work also covers the psychosocial aspect of prosthetics and the rehabilitation process.

Keywords:

Prosthetics, upper limb prostheses, lower limb exoprostheses, human interaction, lower limb prosthetics, osseointegration, amputation.

Вступ

Протез кінцівок являє собою штучну кінцівку, яка замінює відсутні частини тіла. Цілі протезування включають комфорт, стабільність у положенні стоячи і під час ходьби, а також можливість виконувати різні повсякденні дії. Протезування кінцівок - як нижніх, так і верхніх - дає людям, які пережили ампутацію або народилися без кінцівки, шанс на реабілітацію і ведення нормального життя. Інженери провідних світових виробників постійно працюють над поліпшенням функціональності протезних виробів і створюють принципово нові види протезів - такі, наприклад, як біонічні, що максимально наближаються до природної функціональност.

Матеріали дослідження

На відміну від «ендопротезів», які замінюють колінний або тазостегновий суглоби, шляхом імплантації в кінцівку пацієнта, протези - це зовнішні пристрої, які кріпляться до кукси. Правильно підібране рішення для протезування при втраті допоможе максимально розширити функціонал користувачів і максимально відновити звичний рівень активності.

Існує багато типів протезів, від простих пристроїв, таких як механічні пристосування, до складних, високотехнологічних, що імітують функціональність і природні рухи втрачених кінцівок.

Основні види протезів для верхніх кінцівок:

- Пасивні протези
- Тягові протези
- Міоелектричні протези із зовнішнім живленням
- Гібридні протези
- Протези для певних видів діяльності

Рука має важливе психосоціальне значення. Ампутація може вплинути на самосприйняття та/або особистість людини і мати значний вплив на взаємини з іншими людьми та кар'єру. Хоча протези рук і не можуть повністю замінити природні кінцівки, вони можуть допомагати користувачам у різний спосіб. Правильно підібраний пристрій може допомогти відновити незалежність і мобільність, допомогти користувачеві впоратися з повсякденними завданнями, повернутися до своєї роботи або просто допомогти йому мати вигляд і почуватися нормально.

Людська рука має складну будову, і часто необхідні два різні протези, щоб забезпечити оптимальне функціонування для звичайної повсякденної діяльності, а також для специфічних видів діяльності.

Косметичні (пасивні) протези - просто оболонки, які з деяким ступенем достовірності відтворюють зовнішній вигляд втраченої кінцівки. Виготовляються з міцного пластику, при цьому на них може наноситися малюнок вен. Косметичний протез руки - виконують найпростіші дії, наприклад, з утримання ложки.

Найпоширенішими є тягові механічні протези - завдяки прекрасному співвідношенню вартості та функціональності, простоті освоєння й обслуговування. Зусилля, що керує суглобами і пальцями кисті, передається через систему тяг із вцілілих м'язів. Зазвичай для цього використовуються м'язи плеча або лопатки, залежно від рівня ампутації.

Міоелектричні протези із зовнішнім джерелом живлення також використовують напругу вцілілих м'язів, але це зусилля передають із датчиків на сервоприводи, які приводять у рух пальці або згинають протез у суглобовій частині. При цьому з м'язів зчитується навіть не механічна напруга, а електричний імпульс, який передається головним мозком до м'язів. Такі вироби дуже технологічні та забезпечують високий рівень функціональності, вони мають величезний потенціал розвитку - але досить дорогі.

Гібридні протези реалізують принцип комбінування тягового протеза і міоелектричного. Для основних рухів використовуються тяги, для управління дрібною моторикою пальців - міоелектричні датчики і сервоприводи на кожен палець. Досить рідкісні протези, виправдані за високих рівнів ампутації.

Спеціальні протези рук - це, по суті, приймальна гільза з механізмом для встановлення вузькоспеціалізованих пристроїв, що дають змогу вести професійну діяльність, - наприклад, міцні захвати для інструментів або спортивних снарядів. Зазвичай це тягові протези з можливістю зміни кисті.

Існує два основних види протезів ніг: механічні протези і пристрої з мікропроцесорним управлінням.

Механічні протези забезпечують всі основні можливості, необхідні користувачам для безпечної та надійної ходьби. Передові технології протезів, керованих мікропроцесором, ще більш ефективні, багато з них можуть імітувати природні рухи під час ходьби. Стопи та колінні модулі з мікропроцесорним управлінням дають користувачам більше можливостей і комфорту в повсякденному житті.

Також протези ніг поділяють на 2 основні типи: транстибіальний і трансфеморальний.

Транстибіальний протез призначений для заміни частини ноги зі збереженням природного колінного суглоба. Він складається з гільзи (куди вставляється кукса), знімної внутрішньої прокладки, опори і стопи. Протези кріпляться за допомогою вакуумної системи або замкової фіксації. Сьогодні пацієнтам пропонується великий вибір стоп із різним функціоналом і дизайном.

Трансфеморальний протез використовують у разі ампутації ноги вище коліна. Він містить приймальну гільзу, штучний колінний суглоб, опору і стопу. Ці протези складніші у використанні через втрату натурального коліна, що робить підтримання рівноваги складнішим. Щоб навчитися нормально пересуватися, потрібні тренування під контролем реабілітолога.

За деяких видів ампутацій є можливість використовувати екзоскелетні протези. Екзоскелетні протези надягають поверх залишку кінцівки. Це надійний варіант, але менш функціональний і зручний. Ендоскелетні протези вбудовуються безпосередньо в кістку, забезпечуючи кращу фіксацію і ширший функціонал. Процедура інтегрування протеза в кістку називається остеоінтеграцією. Це - найсучасніший метод протезування, який надає пацієнтам великі можливості застосування штучної кінцівки. Процес починається з того, що імплантат впроваджується в кісткову тканину. Потім кістковий імплантат виводиться через шкіру і з'єднується з протезом безпосередньо. Образно кажучи, протез стає частиною організму і працює аналогічно природній кінцівці. Людина з таким протезом буквально відчуває зіткнення ноги або руки з поверхнею. У такий спосіб покращується рухливість, стійкість, з'являється можливість ходити і бігати навіть по нерівній поверхні. Перевага остеоінтеграції полягає в тому, що вона усуває необхідність у гільзі. Протез одягається і знімається легко і швидко, що дає змогу уникнути подразнень шкіри, защемлень, м'язової слабкості та інших незручностей.

Висновок

Рання реабілітація сприяє одужанню і майбутній ефективності у використанні протеза. За можливості реабілітація починається до ампутації, а в непередбачених випадках - уже в перший день після операції.

Успіх найбільш імовірний, коли з пацієнтом працює міждисциплінарна клінічна команда. Склад команди варіюється залежно від потреб пацієнта. Як мінімум, основними учасниками команди є хірург, протезист і терапевт. Протезисти оцінюють пацієнта і проєктують, підбирають, виготовляють протез і забезпечують подальше підтримання протеза в робочому стані, а також дають поради та інструкції з догляду за ним. У складніших випадках до складу групи можуть також входити фізіотерапевт, фахівець із ЛФК, фахівець із працетерапії, соціальний працівник, психолог і члени сім'ї.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Jan J. Stokosa, Overview of Limb Prosthetics, MSD Manual, 2024
2. “CU Limb Restoration Program - Osseointegration” (University of Colorado Limb Restoration Program): https://medschool.cuanschutz.edu/orthopedics/clinical-services/cu-limb-restoration-program/osseointegration/what-is-osseointegration
3. “Prostheses” (healthdirect): https://www.healthdirect.gov.au/prostheses.
4. “Prosthetics after amputation” (NHS inform): https://www.nhsinform.scot/tests-and-treatments/medicines-and-medical-aids/prosthetics-after-amputation
5. “Overview of Limb Prosthetics” (MSD Manual Consumer Version): https://www.msdmanuals.com/home/special-subjects/limb-prosthetics/overview-of-limb-prosthetics
6. Jan J. Stokosa, Limb Prostheses Options, MSD Manual, 2024
7. “Протези кінцівок” (Ottobock): https://www.ottobock.com/ru-ru/prostheses
8. “Протези кінцівок - які вони бувають, чим відрізняються і скільки коштують?” (MediGlobus): https://mediglobus.com/ru/prosthetic-limbs-what-they-are-how-they-differ-and-how-much-they-cost/
9. “Види протезів верхніх і нижніх кінцівок” (EnableMe): https: //www.enableme.com.ua/ru/article/vidy-protezov-verhnih-i-niznih-konecnostej-10721
10. “Види протезів верхніх і нижніх кінцівок” (Health Ukraine): https://health-ukraine.com.ua/vidu-protezov-konechnostey/

Шереметьєва Альона Юріївна – студентка групи БМІ-21б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет.

Криворучко Іван Олександрович – старший викладач кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет.

Sheremetieva Alyona Yu. – student of Faculty of Information Electronic Systems,Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Krivoruchko Ivan Ol. – Senior Lecturer at the Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Vinnytsia National Technical University.

УДК 004.9

П.О. Яковишен
С.Є. Тужанський

Використання периферійних обчислень у телемедичних системах

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У сучасних умовах стрімкого розвитку цифрових технологій та зростаючого попиту на дистанційні медичні послуги, телемедичні системи стали одним з ключових компонентів охорони здоров'я. Одним з основних викликів при реалізації таких систем є забезпечення ефективної, надійної та своєчасної передачі великого обсягу медичних даних, включаючи відеопотоки, біомедичні сигнали та зображення високої роздільної здатності. В роботі розглядається концепція використання технології периферійних (edge) обчислень як інструменту попередньої обробки медичних даних безпосередньо на місці їхнього збору, що дозволяє зменшити навантаження на мережу, підвищити швидкість реагування системи та зменшити затримки під час передавання. Представлено функціональну архітектуру edge-вузла, охарактеризовано його ключові модулі та алгоритми обробки. Результати моделювання демонструють суттєве покращення параметрів якості обслуговування (QoS), зокрема зниження середньої затримки до 50% та зменшення обсягу переданих даних до 60% у порівнянні з централізованими системами..

Ключові слова: телемедицина, периферійні обчислення, передача медичних даних, оптимізація трафіку, QoS, локальна обробка, архітектура edge-систем.

Abstract

In the context of rapid development of digital technologies and increasing demand for remote medical services, telemedicine systems have become a key component of modern healthcare. One of the main challenges in implementing such systems is ensuring the efficient, reliable, and timely transmission of large volumes of medical data, including video streams, biomedical signals, and high-resolution images. This paper explores the concept of utilizing edge computing technologies as a tool for preliminary processing of medical data directly at the point of collection. This approach reduces network load, improves system response speed, and minimizes transmission delays. The proposed extended edge-node architecture is presented, detailing its key modules, interaction with sensors and communication networks, and mechanisms for ensuring resilience under variable network conditions. Simulation results demonstrate significant improvements in Quality of Service (QoS) parameters, including a reduction in average latency by up to 50% and a decrease in transmitted data volume by up to 60% compared to centralized systems.

Keywords: telemedicine, edge computing, medical data transmission, traffic optimization, Quality of Service (QoS), local processing, edge architecture.

Вступ

Телемедичні платформи забезпечують надання медичних послуг у віддаленому режимі, дозволяючи проводити відеоконсультації, діагностику, моніторинг стану пацієнтів та обмін клінічною інформацією без фізичної присутності лікаря [1]. Проте функціонування таких систем часто супроводжується значними проблемами, пов’язаними з нестабільністю мережевих каналів, високими затримками, втратами пакетів та обмеженнями пропускної здатності. Особливо актуальною ця проблема є у сільських, гірських або віддалених регіонах, де неможливо забезпечити високошвидкісне підключення до мережі. Дослідження науковців ВНТУ [2] показали важливість оптимізації передачі медичних даних, що стало основою для впровадження технології периферійних обчислень (edge computing).

Одним з ефективних рішень є впровадження технології периферійних обчислень (edge computing), що передбачає обробку даних ближче до джерела їхнього виникнення. Це дозволяє зменшити кількість інформації, що передається мережею, знизити затримки, а також забезпечити автономність функціонування систем у разі тимчасової недоступності центрального сервера. Мета даної роботи полягає у дослідженні ефективності використання edge computing у телемедичних системах та обґрунтуванні доцільності впровадження архітектури попередньої обробки даних [3].

Архітектура системи та функціональні модулі edge-вузла

Запропонована архітектура телемедичної системи з підтримкою периферійних обчислень побудована за модульним принципом та включає кілька взаємопов'язаних рівнів: рівень збору даних, рівень локальної обробки, транспортний рівень, та рівень взаємодії з центральною інфраструктурою. Архітектура є масштабованою, дозволяє інтегрувати нові модулі в режимі реального часу та адаптується до різних телемедичних сценаріїв [3].

1. Рівень збору даних. На цьому рівні розташовані сенсори та пристрої, які здійснюють безперервний моніторинг біофізіологічних параметрів пацієнта: ЕКГ, пульс, температура, сатурація кисню, відеопотік тощо. Дані передаються до edge-вузла через стандартні інтерфейси передачі, включаючи Bluetooth, Wi-Fi або дротові з'єднання.

2. Edge-вузол. Основу архітектури становить edge-модуль, який виконує такі функції:

- Збір та буферизація – безперервний прийом даних із сенсорів з подальшим формуванням пакетів;
- попередня обробка – цифрова фільтрація, згладжування, виявлення аномалій (на основі правил або ML-моделей);
- компресія – адаптивне стиснення даних для зниження обсягу трафіку без втрати критичної інформації;
- пріоритезація – класифікація трафіку за медичною значущістю із встановленням черговості передачі. Класифікація базується на вагових коефіцієнтах, де біомедичні сигнали (наприклад, ЕКГ, сатурація) отримують пріоритет 1, відеопотоки – 2, а службові повідомлення – 3, залежно від критичності для діагностики в реальному часі;
- адаптивна маршрутизація – вибір найкращого каналу для передачі залежно від умов мережі (наприклад, LTE, 5G, Wi-Fi);
- функції безпеки – локальне шифрування, автентифікація пристроїв, контроль доступу до даних [4].

3. Транспортний рівень. Забезпечує передачу оброблених даних до хмарної платформи або лікарської станції з використанням надійних протоколів (MQTT, CoAP, HTTPS).

4. Рівень центрального аналізу. Дані, що надійшли з edge-вузлів, додатково обробляються, зберігаються та візуалізуються через клінічні інтерфейси [5].

Завдяки цій архітектурі, телемедична система отримує здатність працювати в реальному часі, забезпечуючи мінімальні затримки передачі, зменшення навантаження на мережу та підвищену надійність при втраті зв'язку з центральними серверами.

Для перевірки ефективності запропонованої архітектури телемедичної системи з периферійною обробкою було проведено серію комп'ютерних експериментів з використанням мережевого симулятора NS-3 та програмного середовища MATLAB. Метою моделювання було порівняння двох сценаріїв функціонування телемедичної системи: класичного (централізованого) та із застосуванням edge-вузлів. У таблиці 1 узагальнено вихідні умови моделювання, що включають опис сценаріїв, типи даних, параметри мережевого середовища та критерії оцінювання.

Таблиця 1 – Вихідні умови моделювання телемедичної системи з edge-обчисленнями

Категорія	Значення
Сценарії	1) Централізований (без обробки); 2) Edge-модель (з попередньою обробкою)
Типи даних	Відео 720p, ЕКГ (12 каналів), зображення JPEG2000, службові повідомлення
Пропускна здатність	3 Мбіт/с
Затримка каналу	80–300 мс
Ймовірність втрат пакетів	0,5–5%
Метрики оцінки	Затримка (мс), втрати пакетів (%), трафік (МБ/хв), час доставки (с)

Моделювання проводилося з використанням сесій передачі в режимі реального часу (RTSP, MQTT over TLS) із генерацією даних за заздалегідь визначеними інтервалами. Була реалізована симуляційна логіка обробки даних на edge-рівні – з вибором алгоритму стиснення, налаштуванням пріоритету для біомедичних сигналів та застосуванням процедур локальної буферизації в умовах перевантаження каналу.

Нижче наведено фрагмент коду, що ілюструє базову модель передачі трафіку від edge-вузла до центрального сервера з імітацією затримки, пропускної здатності та періодичної генерації даних. Середовище моделювання NS-3.

```
NodeContainer nodes;
nodes.Create(2); // edge вузол і центральний сервер

PointToPointHelper pointToPoint;
pointToPoint.SetDeviceAttribute("DataRate", StringValue("3Mbps"));
pointToPoint.SetChannelAttribute("Delay", StringValue("100ms"));

NetDeviceContainer devices;
devices = pointToPoint.Install(nodes);

InternetStackHelper stack;
stack.Install(nodes);

Ipv4AddressHelper address;
address.SetBase("10.1.1.0", "255.255.255.0");
Ipv4InterfaceContainer interfaces = address.Assign(devices);

UdpEchoServerHelper echoServer(9);
ApplicationContainer serverApps = echoServer.Install(nodes.Get(1));
serverApps.Start(Seconds(1.0));
serverApps.Stop(Seconds(10.0));

UdpEchoClientHelper echoClient(interfaces.GetAddress(1), 9);
echoClient.SetAttribute("MaxPackets", UintegerValue(1000));
echoClient.SetAttribute("Interval", TimeValue(Seconds(0.05)));
echoClient.SetAttribute("PacketSize", UintegerValue(1024));

ApplicationContainer clientApps = echoClient.Install(nodes.Get(0));
clientApps.Start(Seconds(2.0));
clientApps.Stop(Seconds(10.0));
```

Результати експерименту подано в таблиці 2.

Таблиця 2 – Результати моделювання

Сценарій	Затримка (мс)	Втрата пакетів (%)	Навантаження (МБ/хв)	Час доставки повідомлень (с)
Без edge	280	4.8	115	2.4
З edge	140	1.6	46	0.8

Як видно з табл. 1 та поданих результатів, використання edge-вузлів дозволило:

- скоротити затримку вдвічі завдяки локальній обробці даних;
- зменшити втрати пакетів майже втричі, за рахунок зменшення загального навантаження;
- забезпечити втричі швидшу доставку критичних повідомлень;
- мінімізувати обсяг даних, що передаються мережею, на понад 60%, без втрати інформативності.

Загалом, результати підтверджують, що архітектура з периферійною обробкою є значно ефективнішою за класичну централізовану модель, особливо в умовах обмеженого або нестабільного мережевого середовища

Висновки

Проведене дослідження підтверджує доцільність використання периферійних обчислень у телемедичних системах як ефективного засобу зниження мережевого навантаження та підвищення якості сервісу. Розроблена архітектура edge-вузла дозволяє здійснювати попередню обробку даних безпосередньо на місці їхнього збору, забезпечуючи скорочення затримки передачі, зменшення втрат пакетів і покращення швидкості доставки критичної медичної інформації.

Моделювання, проведене в середовищі NS-3 та MATLAB, продемонструвало, що впровадження edge-рішень дозволяє зменшити трафік до 60%, удвічі скоротити затримки та утричі зменшити час доставки ключових повідомлень. Отримані результати свідчать про перспективність подальшої інтеграції edge computing в телемедичні платформи, зокрема у випадках обмеженої пропускної здатності каналів та необхідності автономної обробки даних.

У подальших дослідженнях планується розробка адаптивних інтелектуальних алгоритмів, які автоматично регулюватимуть параметри обробки і передачі на основі машинного навчання, з урахуванням змінних умов навколишнього середовища та пріоритетності медичних даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кулик А.Я., Мотигін В.В., Кулик Я.А., Книш Б.П. Телемедицина. Комп'ютерні системи та інформаційні технології. – Вінниця: ВНМУ, 2020. – 293 с.
2. Ярославський Я.І., Павлов С.В., Костюк С.В., Тимчик С.В. (2022). Принципи побудови телемедичних мереж і систем на основі волоконно-оптичних каналів зв'язку у Вінницькій області. Волоконно-оптичні технології в інформаційних (internet, intranet тощо) та енергетичних мережах, 42(2). [Електронне джерело]. Режим доступу: https://doi.org/10.31649/1681-7893-2021-42-2-84-95
3. Satyanarayanan M. The Emergence of Edge Computing. [Електронне джерело]. Режим доступу https://doi.org/10.1109/MC.2017.9
4. Shi, W., Cao, J., Zhang, Q., Li, Y., & Xu, L. (2016). Edge Computing: Vision and Challenges. [Електронне джерело]. Режим доступу: https://doi.org/10.1109/JIOT.2016.2579198
5. Li, Y., & Li, M. (2022). Edge computing for smart healthcare systems: A comprehensive review. [Електронне джерело]. Режим доступу: https://doi.org/10.1016/j.future.2021.12.003

Яковишен Павло Олександрович - аспірант кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, yakovishen3@gmail.com.

Тужанський Станіслав Євгенович – к.т.н, доцент кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, slavat@vntu.edu.ua.

Yakovyshen Pavlo Oleksandrovych - Postgraduate student, Department of Biomedical Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, yakovishen3@gmail.com.

Tuzhanskyi Stanislav Yevhenovych - Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Vinnytsia National Technical University, slavat@vntu.edu.ua.

УДК 621.391

А. О. Гайдамашко
Б. О. Пінаєв

МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОПТИЧНИХ ТРАНСПОРТНИХ МЕРЕЖ: ВПЛИВ ПОЛЯРИЗАЦІЙНО-МОДОВОЇ ДИСПЕРСІЇ ТА ЇЇ КОМПЕНСАЦІЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто шляхи підвищення ефективності оптичних транспортних мереж шляхом аналізу впливу поляризаційно-модової дисперсії (ПМД) та впровадження автоматизованих систем компенсації. Обґрунтовано обмеження швидкості передавання даних у присутності ПМД. Запропоновано математичну модель, що дозволяє оцінити граничну продуктивність системи, та подано структурні схеми систем передачі із спектральним ущільненням каналів та компенсацією ПМД.

Ключові слова: ПМД, WDM, автоматизована компенсація, ефективність передачі, спектральне ущільнення.

Abstract

The paper examines methods to improve the efficiency of optical transport networks by analyzing the impact of polarization mode dispersion (PMD) and implementing automated compensation systems. The limitation of data transmission speed in the presence of PMD is justified. A mathematical model for estimating the maximum system throughput is proposed. Block diagrams of transmission systems with spectral channel multiplexing and PMD compensation are presented.

Keywords: PMD, WDM, automated compensation, transmission efficiency, spectral multiplexing.

Вступ

Оптичні транспортні мережі є критичними компонентами сучасної інфраструктури передачі даних. Одним із факторів, що обмежують їхню ефективність, є поляризаційно-модова дисперсія (ПМД). У високошвидкісних мережах ПМД спричиняє погіршення якості сигналу, зниження максимальної довжини регенераційної ділянки та обмеження пропускної здатності.

Теоретичні основи

Поляризаційно-модова дисперсія (ПМД) є одним із фундаментальних фізичних явищ, що істотно впливає на продуктивність та пропускну здатність сучасних волоконно-оптичних систем зв'язку, особливо на високих бітових швидкостях (понад 10 Гбіт/с)[1]. На відміну від хроматичної дисперсії, яка може бути відносно легко компенсована, ПМД має стохастичну природу та залежить від часу, що робить її компенсацію значно складнішою задачею.

ПМД виникає через те, що оптичне волокно не є ідеально симетричним. Будь-які неоднорідності в геометрії волокна (наприклад, еліптичність серцевини) або внутрішні напруження, що виникають під час виробництва або експлуатації (вигини, кручення, перепади температур), призводять до двопроменезаломлення[2]. Це означає, що показник заломлення для двох взаємно ортогональних поляризацій світла, які розповсюджуються волокном, є різним. Ці поляризації називаються головними станами поляризації (Principal States of Polarization - PSP).

Кожна з цих PSP розповсюджується волокном з різною груповою швидкістю, що призводить до затримки між ними. Ця затримка відома як диференційна групова затримка (Differential Group Delay - DGD). Величина DGD не є постійною вздовж волокна і змінюється випадковим чином з часом та довжиною хвилі через температурні коливання, вібрації, зміщення волокна тощо[3].

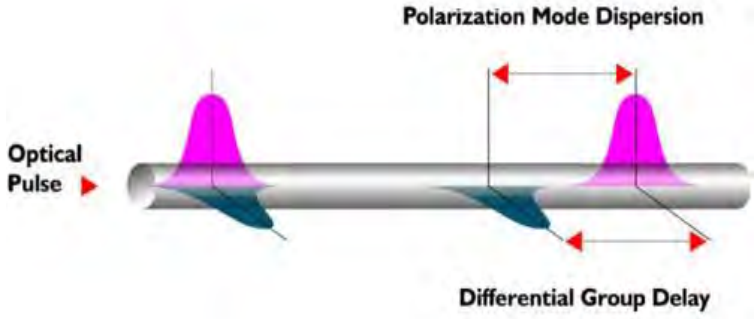

Рис.1 – Схематичне зображення явищ PMD та DGD

Формально ПМД часто характеризується як середньоквадратичне відхилення DGD за велику кількість реалізацій або як середнє значення DGD вздовж лінії передачі. Це відхилення зазвичай зростає пропорційно квадратному кореню з довжини волокна, що є критичним фактором для далеких ліній зв'язку[4]:

$$PMD = D_{pdm}\sqrt{L}$$

де D_{pmd} — коефіцієнт ПМД (пс/√км), L — довжина лінії передачі (км).

Типові значення коефіцієнта Dpmd для сучасних оптичних волокон коливаються від 0.05 до 0.5 пс/км. Однак, для старих волокон, прокладених у 90-х роках, цей коефіцієнт може бути значно вищим (до 1-2 пс/км).

Наявність ПМД призводить до кількох негативних ефектів на оптичний сигнал, що передається:
Розширення імпульсу (Pulse Broadening): Різниця в часі розповсюдження між двома PSP спричиняє розширення кожного переданого бітового імпульсу. Це призводить до міжсимвольної інтерференції (MCI), що погіршує розрізнення між сусідніми бітами і збільшує ймовірність помилок.
Деполяризація сигналу: Оскільки різні компоненти сигналу поширюються з різними швидкостями, поляризація сигналу на виході волокна стає менш визначеною або частково деполяризованою[5]. Це може впливати на роботу поляризаційно-чутливих компонентів системи, таких як модулятори або фільтри.
Зниження відношення сигнал/шум (SNR): Розширення імпульсу та MCI ефективно знижують потужність сигналу, що сприймається приймачем, при цьому рівень шуму залишається незмінним, що призводить до зниження SNR.

Збільшення частоти бітових помилок (Bit Error Rate - BER): Сукупність цих ефектів призводить до значного збільшення BER, що є ключовим показником якості передачі. При досягненні певного порогового значення BER (наприклад, 10−9 або 10−12) система вважається непрацездатною.
Максимальна бітова швидкість, яку можна передати по оптичній лінії при заданому пороговому BER, є обернено пропорційною значенню ПМД. Емпірично, максимальна бітова швидкість Bmax при заданому пороговому BER може бути наближено обчислена за формулою:

$$Bmax = \frac{\varepsilon}{D_{pmd}} L^{-1/2}$$

де ε ≈ 0.1 — емпіричний коефіцієнт, що враховує допустиме погіршення якості сигналу[6]. Для типових систем з BER = 10^{-12} значення ϵ часто приймається близько 0.1. Тобто, якщо PMD досягає 10 пс, максимальна швидкість обмежена 10 Гбіт/с.

Практична реалізація

Для суттєвого покращення роботи системи передачі даних в оптичних мережах, особливо на високих швидкостях, ключовою є інтеграція автоматизованої системи компенсації ПМД (поляризаційно-модової дисперсії). Ця система функціонує в адаптивному режимі, що робить її незамінною для боротьби з динамічною та стохастичною природою ПМД.

Її принцип дії ґрунтується на постійному моніторингу та корекції: система безперервно працює у зворотному каналі (feedback loop), де відбувається оцінка впливу ПМД на сигнал. Це означає, що вона не просто вносить фіксовані зміни, а активно аналізує поточний стан оптичного сигналу, вимірюючи, наскільки він спотворений через поляризаційну дисперсію[7]. На основі цих вимірювань, автоматизована система вносить точні та динамічні коригування в режимі реального часу. Це дозволяє ефективно мінімізувати деградацію сигналу, спричинену ПМД, адаптуючись до змінних умов у волокні, таких як температурні коливання чи механічні впливи, забезпечуючи стабільну та високоякісну передачу даних.

Технологія спектрального ущільнення

Для істотного підвищення пропускної здатності оптичних транспортних мереж, однією з фундаментальних та найефективніших технологій є WDM (Wavelength Division Multiplexing), або спектральне ущільнення каналів. Цей метод дозволяє одночасно передавати кілька незалежних потоків даних по одному оптичному волокну, кожен на своїй унікальній довжині хвилі світла[8]. Замість того, щоб мати одне "шосе" для даних, WDM створює багато "смуг руху" на цьому ж шосе, використовуючи різні кольори світла.

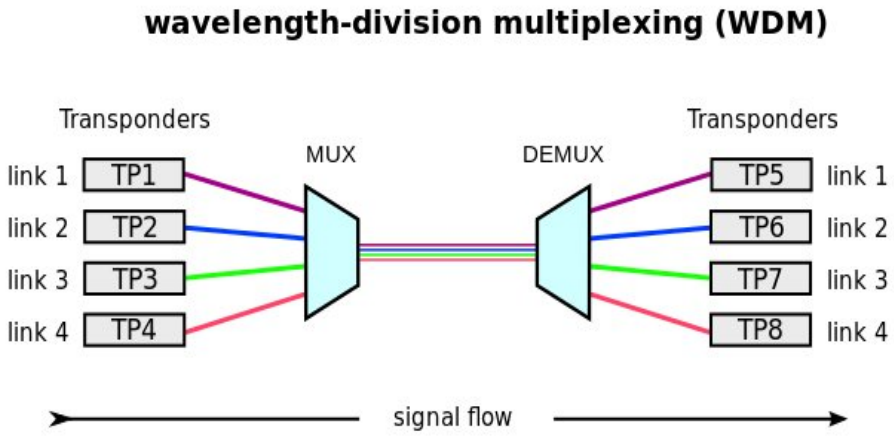

Рис.2 – Спрощена схема WDM

Базова структурна схема системи передачі, що використовує WDM, є досить елегантною. На передавальному кінці, численні оптичні сигнали, кожен модульований на окремій довжині хвилі (наприклад, λ_1, λ_2,…, λ_N), об'єднуються за допомогою оптичного мультиплексора в єдиний композитний сигнал, який потім надсилається в оптичне волокно[9].

На приймальному кінці, цей композитний сигнал розділяється на окремі довжини хвиль за допомогою оптичного демультиплексора, і кожен сигнал детектирується окремо.

Це значно збільшує ефективність використання дорогоцінної інфраструктури оптичного волокна. Важливою особливістю таких високопродуктивних систем є те, що вони передбачають інтегровану компенсацію впливу ПМД (поляризаційно-модової дисперсії). Оскільки WDM дозволяє передавати величезні обсяги даних, ефекти ПМД стають ще більш критичними.

Тому, для забезпечення стабільності та надійності передачі на кожній довжині хвилі, або для всього сукупного WDM сигналу, застосовуються спеціальні механізми компенсації ПМД, що дозволяють підтримувати високу якість сигналу попри його спотворення.

Висновки

Поляризаційно-модова дисперсія (ПМД) є одним із ключових обмежень швидкості передачі даних в оптичних транспортних мережах, оскільки вона призводить до спотворення сигналу та зниження якості зв’язку. Застосування алгоритмічної компенсації ПМД дозволяє ефективно зменшити ці негативні впливи, що, своєю чергою, сприяє збільшенню довжини регенераційної ділянки та підвищенню загальної ефективності мережі. Крім того, використання систем із спектральним ущільненням каналів (WDM) у

поєднанні з ПМД-компенсаторами демонструє високий потенціал масштабованості, що відкриває можливості для побудови більш продуктивних і гнучких оптичних мереж нового покоління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Albanese, I. Big File Protocol for OTN and Ethernet Transport Systems / I. Albanese, Y. O. Yazır, S. W. Neville, S. Ganti, T. E. Darcie // Journal of Optical Communications and Networking. – 2015. – Vol. 7, Issue 2. – P. 96-108
2. Телекомунікаційні системи та мережі наступного покоління: конспект лекцій. Модуль 5.2 / Педяш В.В. – Одеса: ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2017.
3. Телекомунікаційні системи передавання інформації: навч. посіб. / М. М. Климаш, Р. С. Колодій. — Львів: Львівська політехніка, 2018
4. D. Arci, D. Petecchi, G. Maier, A. Pattavina and M. Tornatore, "Availability models for protection techniques in WDM networks", *Proc. Int. Workshop Design Reliable Commun. Netw. (DRCN)*, pp. 158-166, 2003
5. Jinno, M., Miyamoto, Y. & Hibino, Y. Optical-transport networks in 2015. *Nature Photon* 1, 157–159 (2007)
6. Дрючин О. О. Оптичні транспортні мережі. Синхронна цифрова ієрархія: Навчальний посібник. – Вінниця. : ВНТУ, 2017.
7. Le Nguyen Binh Advanced Digital Optical Communications. – European Research Center, Huawei Technologies, Munich, Germany, CRC Press London New York, 2015.
8. Телекомунікаційні системи передачі : підручник / В. М. Кичак, О. М. Шинкарук, Г. Г. Бортник, І. І. Чесановський, О. В. Стальченко. - Хмельницький : Видавництво НАДПСУ, 2016. - 424 с.
9. Войтович І.А., Яковлев В.М., Сірош С.І. Оптичні транспортні мережі. - К.: НТУУ «КПІ», 2014. - 424 с.

Гайдамашко Артем Олексійович *— студент групи КІВТ-24м, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: artemgajdamasko@gmail.com*

Пінаєв Богдан Олегович *— Ph.D., ст. викладач каф. ІРТС, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: pinaev.bogdam@gmail.com*

Haidamashko Artem Oleksiiovych *- student of the group KIVT-24m, Departments of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: artemgajdamasko@gmail.com*

Pinaev Bogdan Olegovich *— Ph.D., Senior Lecturer at the Department of Information Radio Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pinaev.bogdam@gmail.com*

УДК 621.391.8

В.В. Дира

МЕТОДИ ЗНИЖЕННЯ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ ПРИ ВЗАЄМОДІЇ БЕЗДРОТОВИХ І ПРОВІДНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У КОРПОРАТИВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проведено аналіз методів зниження інтерференції при взаємодії Wi-Fi та Ethernet у корпоративних мережах.

Ключові слова: Ethernet, Wi-Fi, інтерференція, методи зниження інтерференції, оптимізація.

Abstract

The paper analyzes methods for reducing interference during the interaction of Wi-Fi and Ethernet in corporate networks.

Keywords: Ethernet, Wi-Fi, interference, interference reduction methods, optimization.

Вступ

На сьогодні, зростаючий попит на високошвидкісні телекомунікаційні послуги та інтеграцію різних мережевих технологій ставить нові вимоги до якості зв'язку та ефективності використання спектру частот. У цьому контексті, одним із ключових завдань є зниження рівня інтерференції в гібридних мережах, що поєднують Wi-Fi, Ethernet та інші технології зв'язку, зокрема в умовах використання частотних діапазонів, що перекриваються. Актуальним є питання взаємодії таких мереж, зокрема у корпоративних та індустріальних середовищах, де вплив інтерференції може призводити до зниження ефективності передачі даних та порушення стабільності з'єднань [1]. Враховуючи постійний розвиток технологій, як-от IEEE 802.11ad для Wi-Fi, та сучасні рішення для управління мережею на основі TSN (Time-Sensitive Networking) [2], важливо дослідити методи мінімізації перешкод та оптимізації спектральної ефективності. З метою визначення можливих шляхів вирішення зазначених проблем, було проведено аналіз сучасних методів зниження інтерференції та оптимізації взаємодії між мережами Wi-Fi та Ethernet у корпоративних телекомунікаційних системах.

Основна частина

Основною одиницею корпоративної телекомунікаційної мережі є центральний комутатор, який координує передачу даних між зовнішньою глобальною мережею та внутрішньою інфраструктурою, як показано на рис. 1. Він також відповідає за управління трафіком, забезпечення доступу до інфокомунікаційних послуг на основі серверів, що знаходяться всередині мережі, а також за розподіл потоків даних між різними пристроями.

Технологія Ethernet забезпечує стабільний та високопродуктивний канал передачі даних для стаціонарних абонентських терміналів. Для мобільних користувачів, пристроїв Інтернету речей (IoT) та сенсорних мереж використовуються бездротові точки доступу на основі Wi-Fi, що дозволяє забезпечити мобільність та зручність користувачів, а також підтримку розширених бездротових мереж, включаючи Mesh-мережі [3].

Однак, поєднання технологій Wi-Fi та Ethernet може призводити до низки проблем взаємодії, серед яких однією з найсуттєвіших є інтерференція сигналів. Інтерференція відбувається, коли сигнали від різних джерел (наприклад, Wi-Fi та Ethernet) або канали передачі (бездротові і дротові) заважають один одному, що може призвести до зниження якості зв'язку, підвищених затримок у передачі даних і навіть втрати пакетів [4]. Узагальнюючи підходи, подані в [5], можна виокремити кілька типів інтерференції:

- Спектральна інтерференція: виникає, коли використовуються спільні частотні діапазони для передачі сигналів через різні технології. Це може викликати значні затримки в передачі даних, оскільки пристрої конкурують за обмежений частотний ресурс.
- Тимчасова інтерференція: конфлікти в часі доступу до каналу через різні схеми синхронізації, що призводить до затримок або втрати пакетів.
- Просторова інтерференція: відбувається, коли сигнали з Wi-Fi та Ethernet перекриваються на одному фізичному рівні (наприклад, у межах одного офісного приміщення), що може призвести до зниження якості зв'язку на дальніх відстанях.

Для зменшення впливу інтерференції в гібридних мережах Wi-Fi та Ethernet використовуються різноманітні методи, схематично показані на рис. 1.

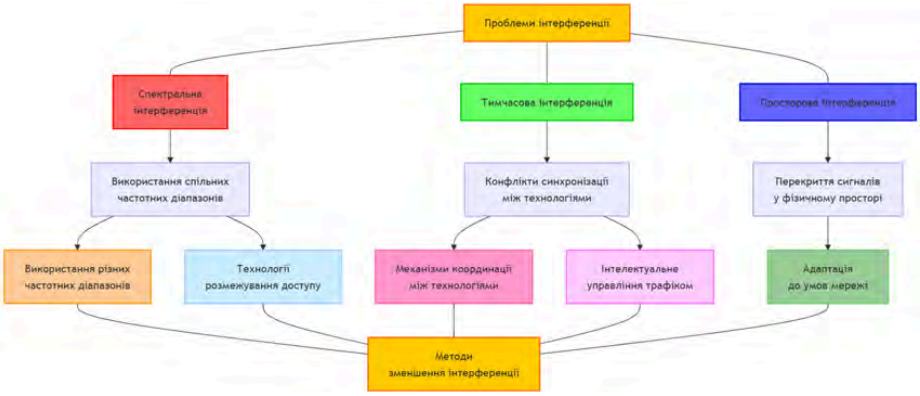

Рис. 1. Схема взаємодії проблем інтерференції та методів їх зменшення у гібридних мережах

Перераховані типи інтерференції вимагають впровадження відповідних методів їхнього усунення.

Методи зменшення впливу інтерференції

Серед методів зменшення впливу інтерференції можна виділити:

- Використання різних частотних діапазонів: застосування окремих діапазонів для Wi-Fi та Ethernet зменшує спектральну інтерференцію [4].
- Адаптація до умов мережі: впровадження адаптивних методів доступу для налаштування параметрів передавання в залежності від умов мережі.
- Механізми координації між технологіями: синхронізація передачі сигналів між Wi-Fi та Ethernet для уникнення конфліктів у часі доступу до каналу.
- Технології розмежування доступу: методи, як TDMA і FDMA, для розподілу доступу до частот або часу, зменшуючи часові та спектральні конфлікти [1].
- Інтелектуальне управління трафіком: алгоритми моніторингу та адаптації до мережевого навантаження для рівномірного розподілу трафіку [3].

Поєднання технологій забезпечує баланс мобільності й стабільності, зменшуючи інтерференцію та підвищуючи ефективність мережі.

Висновки

Інтерференція, що виникає при взаємодії бездротових і провідних технологій у корпоративному середовищі, є комплексним явищем, яке включає спектральні, часові та просторові компоненти. Її наявність зумовлює зниження якості сервісу, збільшення затримок, втрати пакетів і нестабільність каналів зв'язку. Найбільш вразливими є ділянки мереж із перекриттям частотних діапазонів або відсутністю координації між механізмами доступу до середовища.

Ефективне зниження впливу інтерференції можливе шляхом реалізації ряду технічних рішень, зокрема застосуванням різних частотних діапазонів для розмежування навантаження, впровадженням адаптивного регулювання параметрів передавання відповідно до поточних умов мережі, використанням координаційних механізмів між технологіями на рівні MAC-протоколів, а також методів розподілу доступу у часі та частоті, таких як TDMA і FDMA.

Додаткове підвищення ефективності забезпечується за рахунок впровадження інтелектуальних систем управління трафіком, які дозволяють динамічно реагувати на зміну мережевих умов і оптимізувати розподіл ресурсів. Комплексне застосування вищезазначених підходів сприяє підвищенню пропускної здатності мережі, покращенню стабільності з'єднань і зниженню рівня завад у гібридних телекомунікаційних системах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Kosek-Szott K., Lo Valvo A., Szott S., Gallo P., Tinnirello I. Downlink channel access performance of NR-U: Impact of numerology and mini-slots on coexistence with Wi-Fi in the 5 GHz band. Computer Networks. 2021. Vol. 195. Article No. 108188.
2. Garroppo R.G., Scutellà M.G. Design model of an IEEE 802.11ad infrastructure for TSN-based industrial applications. Computer Networks. 2023. Vol. 230. Article No. 109771.

3. Kumar S., Camps-Mur D., Garcia-Villegas E. C-SLA-MLO: Enhancing SLA Compliance in Industrial Wi-Fi through Cooperative Multilink Operation. Internet of Things. 2024. Vol. 27. Article No. 101269. ISSN 2542-6605.
4. Sayed M.S., Zakaria H.M., Abdelhady M.M., Zekry A. Interference Mitigation in Mixed-Numerology System Using Hybrid Waveforms. Ain Shams Engineering Journal. 2024. Vol. 15, Issue 3. Article No. 102581. ISSN 2090-4479.
5. Haider, Zeeshan & Saleem, Muhammad & Jamal, Tauseef. (2018). Analysis of Interference in Wireless Networks. 10.48550/arXiv.1810.13164.

Дира Вадим Володимирович – аспірант групи 172-23а, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vad.thernes@gmail.com.

Науковий керівник: ***Михалевський Дмитро Валерійович*** — д-р техн. наук, професор кафедри інфокомунікаційних систем та технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Dyra Vadym V. – Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vad.thernes@gmail.com.

Supervisor: ***Mykhalevskiy Dmytro V.*** — Dr. Tech. of Sciences, professor of the department of information communication systems and technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 621.8:543.42:543.5

О. М. Мормітко
С. В. Тимчик

СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ ЗЧИТУВАННЯ МОРГАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ МАГНІТНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ФЕРОФЛЮЇДУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У роботі описано систему моніторингу моргання використовує постійний магніт, ферофлюїд та датчики в окулярах для безконтактного зчитування сигналів. Вона є носимою, непомітною та адаптується до анатомії користувача, забезпечуючи комфорт і безпеку.
Ключові слова: моніторинг, ферофлюїд, окуляри, магнітне поле, моргання.

Abstract
The paper describes a blink monitoring system that uses a permanent magnet, ferrofluid, and sensors in glasses to non-contact read signals. It is wearable, inconspicuous, and adapts to the user's anatomy, ensuring comfort and safety.
Keywords: monitoring, ferrofluid, glasses, magnetic field, blinking.

Вступ

В останні роки технології безконтактного моніторингу рухів очей набули популярності завдяки своїй здатності забезпечувати високий рівень комфорту та точності. У даній роботі розглянуто систему моніторингу, що поєднує магнітні властивості ферофлюїду і окуляри з вбудованими датчиками. Система розроблена для безконтактного зчитування моргання, з мінімальним дискомфортом для користувача та високою чутливістю до рухів очей. Окуляри з вбудованими котушками можуть стати ефективним інструментом для подібних застосувань, включаючи медичні й наукові дослідження.

Результати дослідження

Система моніторингу працює на основі комбінації постійного магніту, ферофлюїду та окулярів, оснащених вбудованими датчиками. Під час моргання магніт переміщається вертикально, змінюючи магнітне поле в області очей, що фіксується котушками, які генерують індукований сигнал, як показано на рисунку 1.

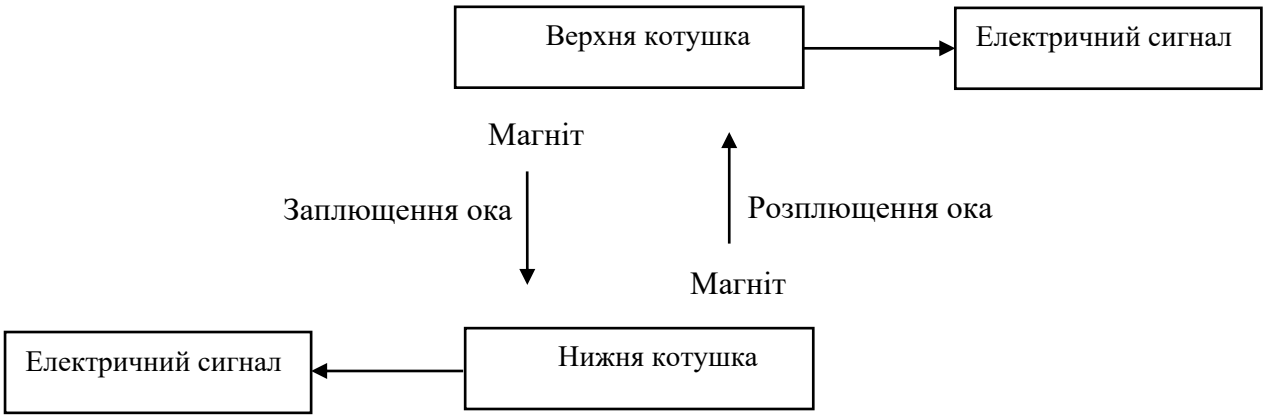

Рисунок 1. Схема генерації сигналу в системі зчитування моргання

Ферофлюїд[1] — це суперпарамагнітний матеріал, що складається з наночастинок Fe_3O_4[2] у воді і є безпечним для організму людини. Завдяки своїм магнітним властивостям, ферофлюїд легко прикріплюється до накладних вій, не змінюючи їх зовнішній вигляд завдяки темно-чорному кольору.

Окуляри мають порожнисті канали у верхній та нижній частинах оправи для вбудованих датчиків у вигляді котушок. Це дозволяє зробити систему моніторингу непомітною, зберігаючи природний вигляд користувача. Котушки, що розміщені з обох боків оправи, з'єднані в одному напрямку для посилення індукованого сигналу, що підвищує чутливість до рухів моргання та полегшує їх виявлення. Система використовує безконтактний метод зчитування, мінімізуючи дискомфорт і дозволяючи адаптуватися до індивідуальних анатомічних особливостей користувачів.

Система моніторингу є носимою, непомітною та може адаптуватися до різних форм обличчя й очей, забезпечуючи комфорт і безпеку завдяки відсутності безпосереднього контакту з оком.

Електронна система побудована на платформі Arduino Mega[3] і має потенціал для повної інтеграції в оправу окулярів, що підвищить її зручність і автономність. Для створення форми оправи окулярів використано тривимірне моделювання за допомогою програмного забезпечення Blender[4].

Висновки

Описана система моніторингу на базі постійного магніту, ферофлюїду та вбудованих датчиків є високоефективним і комфортним рішенням для зчитування рухів очей. Відсутність прямого контакту з оком підвищує безпеку та адаптацію системи до різних анатомічних особливостей користувачів. Потенціал інтеграції цієї технології в оправу окулярів робить її зручною та автономною, що значно спрощує використання в реальних умовах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Bamuqaddam, A.M.; Aladeemy, S.A.; Ghanem, M.A.; Al-Mayouf, A.M.; Alotaibi, N.H.; Marken, F. Foam Synthesis of Nickel/Nickel (II) Hydroxide Nanoflakes Using Double Templates of Surfactant Liquid Crystal and Hydrogen Bubbles: A High-Performance Catalyst for Methanol Electrooxidation in Alkaline Solution. Nanomaterials 2022, 12, 879. https://doi.org/10.3390/nano12050879.
2. Zhang, Y., Wang, Y., & Li, X. (2015). All-fiber magnetic field sensor with ferrofluid-filled tapered photonic crystal fiber. Optics Express, 23(16), 20668–20674. https://doi.org/10.1364/OE.23.020668.
3. Homa, D.; Pickrell, G. Magnetic Sensing with Ferrofluid and Fiber Optic Connectors. Sensors 2014, 14, 3891-3896. https://doi.org/10.3390/s140303891.
4. Cong Wang, Yongquan Guo, Tai Wang, Magnetic and transport properties of orthorhombic rare-earth aluminum germanide GdAlGe, Journal of Magnetism and Magnetic Materials, Volume 526, 2021, https://doi.org/10.1016/j.jmmm.2021.167739.

Мормітко Олексій Михайлович — аспірант кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Тимчик Сергій Васильович*** — канд. техн. наук, доцент кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tymchyksv@ukr.net.

Oleksiy Mykhailovych Mormitko — postgraduate student of the Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: ***Tymchyk Serhiy Vasyliovych*** — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tymchyksv@ukr.net.

УДК 621.391

О. С. Комарніцький[1]
М.В. Васильківський[1]

ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЯХ

[1]Вінницький національний технічний університет;

Анотація.

У доповіді розглядаються ключові напрямки використання технологій штучного інтелекту (ШІ) у сфері телекомунікацій. Акцент зроблено на ролі машинного навчання, обробки природної мови, предиктивної аналітики та інтелектуальної автоматизації в оптимізації роботи мереж, обслуговуванні клієнтів та забезпеченні кібербезпеки. Наведено приклади впровадження ШІ у мобільному зв'язку, хмарних сервісах і мережах нового покоління (5G/6G).

Ключові слова: штучний інтелект, телекомунікації, машинне навчання, 5G, мережі зв'язку, автоматизація.

Abstract

The report explores the key directions in the application of artificial intelligence (AI) technologies in the field of telecommunications. Emphasis is placed on the role of machine learning, natural language processing, predictive analytics, and intelligent automation in optimizing network operations, customer service, and cybersecurity. Examples of AI implementation in mobile communications, cloud services, and next-generation networks (5G/6G) are provided.

Keywords: artificial intelligence, telecommunications, machine learning, 5G, communication networks, automation.

Вступ

Сучасна телекомунікаційна галузь переживає період інтенсивних змін під впливом цифрових трансформацій. Зростаючий попит на швидкий і стабільний зв'язок, розвиток Інтернету речей, хмарних технологій і мобільних мереж нового покоління вимагає нових підходів до управління інформаційними потоками, обслуговування клієнтів та захисту даних. У цьому контексті технології штучного інтелекту набувають дедалі більшого значення. Вони дозволяють не лише автоматизувати рутинні процеси, але й робити складні аналітичні висновки, забезпечуючи ефективність, адаптивність та надійність телекомунікаційних систем.

Результати дослідження

Телекомунікаційний сектор у світі стрімко оновлюється та розвивається. Відповідно до цього виникають нові виклики, пропонуються нові можливості та тенденції, на які варто звертати увагу у поточний період та у наступні роки. Завдяки постійному прогресу в глибинному навчанні, машинному навчанні та обробці природної мови, штучний інтелект надає нові можливості для телекомунікаційних компаній. «Оскільки технології продовжують розвиватися з появою штучного інтелекту (ШІ), майбутнє телекомунікаційної галузі швидко змінюється. Очікується, що штучний інтелект зробить революцію в телекомунікаційному секторі та започаткує нову еру зв'язку та спілкування».

Стрімкий розвиток технологій штучного інтелекту (ШІ) відкриває нові можливості для трансформації телекомунікаційної галузі. Оскільки сучасні мережі обслуговують мільйони пристроїв, а обсяг переданої інформації невпинно зростає, виникає необхідність у більш гнучких та адаптивних інструментах управління мережевими ресурсами. Саме тут на допомогу приходять ШІ-рішення.

Одним із найважливіших застосувань є оптимізація мережевого трафіку за допомогою алгоритмів машинного навчання. Вони дозволяють в режимі реального часу прогнозувати

перевантаження, визначати несправності, адаптувати пропускну здатність каналів та підвищувати якість зв'язку без втручання оператора.

Крім того, віртуальні асистенти та чат-боти, засновані на технологіях обробки природної мови (NLP), значно покращують якість обслуговування клієнтів. Вони здатні автоматично відповідати на запити, діагностувати проблеми користувачів та ініціювати відповідні дії.

Ще один напрямок — забезпечення кібербезпеки, де ШІ застосовується для виявлення аномалій, спроб вторгнення та зловмисної активності. Алгоритми виявлення на основі поведінкових моделей значно підвищують ефективність захисту телекомунікаційної інфраструктури.

У контексті розгортання мереж 5G і підготовки до 6G, технології ШІ відіграють критично важливу роль у віртуалізації мережевих функцій (NFV), самокерованих мережах (self-organizing networks) та інтелектуальному розподілі навантаження.

На сьогодні, технологія генеративного штучного інтелекту GenAI в телекомунікаціях пройшла шлях від інструменту для створення контенту на її основі до стратегічної платформи, що використовується практично всіма постачальники комунікаційних послуг по всьому світу. Генеративна система штучного інтелекту (GenAI) - це будь-яка модель машинного навчання, здатна динамічно створювати нові результати на основі нових наборів вхідних даних після навчання. Алгоритми такої моделі створюють новий контент на основі шаблонів, отриманих з наявних даних, який дає змогу знайти закономірності та визначити найкращу можливу відповідь на запитання або ситуацію, які потім генерує як вихідний результат. GenAI, отримуючи величезні обсяги даних, здатний виробити розуміння кореляцій і закономірностей всередині даних. На відміну від традиційних підходів до машинного навчання GenAI передбачає використання фундаментальних моделей - нейронних мереж глибокого навчання, мереж, які як відправну точку для розроблення моделей використовують великі набори даних, що дають змогу створювати нові застосунки швидше й одночасно робити їх економічно ефективними. Використання штучного інтелекту в галузі телекомунікацій формує сучасні тенденції розвитку технологій 5G. Так, наприклад, Chad (Channel Access Delay) - це параметр, який використовується в стільникових телекомунікаціях для визначення затримки доступу до радіоканалу. Штучний інтелект (AI) та машинне навчання (ML) відіграватимуть все більш значну роль у телекомунікація. AI може виявляти проблеми з мережею, виконувати самовідновлення або захищати мережі від шахрайства. AI також може пропонувати моделі використання та поведінки в роботі обладнання або взаємодії з клієнтами. Таким чином, це може допомогти ефективніше вирішувати проблеми потенційних апаратних дефектів або проблеми клієнтів, які можуть вплинути на роботу користувача Технології AI можуть допомогти автоматизувати завдання, покращити процес прийняття рішень і надавати персоналізовані послуги. У 2023 році збільшиться кількість програм штучного інтелекту в телекомунікаційній галузі, особливо чат-ботів і віртуальних помічників клієнтів. ML і AI –це два дуже потужні інструменти, які застосовуються для рішення задач керування великими обсягами даних, особливо для прогнозування та надання пропозицій на основі наборів даних.

Висновки

Штучний інтелект є ключовою технологією, яка формує майбутнє телекомунікацій. Його інтеграція в мережеву інфраструктуру дозволяє підвищити ефективність, гнучкість та безпеку телекомунікаційних систем, а також поліпшити взаємодію з користувачем. Подальші дослідження у цьому напрямку є надзвичайно перспективними, особливо з огляду на розвиток технологій 6G та Інтернету речей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Заполовський М. Й. Математична модель для синтезу управлінь електроприводом змінного струму / М. Й.Заполовський, В.В. Скородєлов, М.В.Мезенцев // Системи управління, навігації та зв'язку. – Випуск 5(57). Полтава. 2019. С. 16-21.

URL: https://journals.nupp.edu.ua/sunz/article/view/3075 (дата звернення 04.06.2025)

2. Л. С. Глоба. Застосування штучного інтелекту в телекомунікаціях / Л. С. Глоба, О. Ф. Цуканов. Київ. 2024. С. 1-3.

URL: https://conferenc-journal.its.kpi.ua/article/view/307316 (дата звернення 04.06.2025)

Комарніцький Олександр Сергійович – студент групи ПЗТ-23б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail : alexandrkom2006@gmail.com

Васильківський Микола Володимирович — доцент кафедри Інфокомунікаційних систем і технологій, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,e-mail: mvasylkivskyj@vntu.edu.ua

Oleksandr Serhiyovych Komarnytskyi – student of group PZT-23b, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alexandrkom2006@gmail.com

Vasylkivskyi Mykola Volodymyrovych — Associate Professor, Department of Infocommunication Systems and Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mvasylkivskyj@vntu.edu.ua

УДК 621.8:621.9

Л. Г. Коваль
А. О. Пастушенко

КЕРУВАННЯ РОБОТОМ-МАНІПУЛЯТОРОМ ЗА ДОПОМОГОЮ СИГНАЛІВ ПОВЕРХНЕВОЇ ЕЛЕКТРОМІОГРАФІЇ ТА ЗГОРТКОВОЇ НЕЙРОННОЇ МЕРЕЖІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто систему для збору ЕМГ-сигналів, що передаються через послідовний інтерфейс до комп'ютера, де вони обробляються за допомогою нейронної мережі для розпізнавання жестів, що управляють роботизованим маніпулятором. Дані з платформи NinaPro використовуються для навчання моделі, а також застосовуються методи нормалізації для покращення якості обробки сигналів.

Ключові слова: ЕМГ, браслет, нейромережі, маніпулятор, жести.

Abstract

The paper considers a system for collecting EMG signals transmitted via a serial interface to a computer, where they are processed using a neural network for recognizing gestures that control a robotic manipulator. Data from the NinaPro platform is used to train the model, and normalization methods are also applied to improve the quality of signal processing.

Keywords: EMG, bracelet, neural networks, manipulator, gestures.

Вступ

Сучасні міоелектричні системи, що використовують електроміографічні сигнали для розпізнавання жестів, набувають популярності в застосуваннях для протезування та робототехніки. Для точного збору та обробки таких сигналів, у даному дослідженні застосовується міо-браслет Myo Armband, який зчитує ЕМГ-сигнали з дев'яти ступенями свободи та передає їх до комп'ютера для подальшої обробки нейронною мережею. Завдяки зручності цього пристрою та його простоті використання, він є оптимальним вибором для реалізації нашої експериментальної системи, що включає роботизований маніпулятор.

Результати дослідження

Для збору електроміографічних (ЕМГ) сигналів застосовували браслет Myo Armband[6], оснащений вісьмома сухими поверхневими ЕМГ-датчиками та інерціальним вимірювальним блоком із дев'ятьма ступенями свободи. Частота дискретизації сигналів становила 200 Гц. Хоча медичні ЕМГ-датчики зазвичай функціонують на вищих частотах (не менше 1 кГц), зручність використання Myo, зокрема його швидке надягання та відсутність потреби в складному налаштуванні, зробили цей пристрій оптимальним вибором для нашого експерименту.

Конструкція роботизованого маніпулятора включає два пальці, кожен з яких приводився в рух за допомогою мотора та пластикової нитки, що слугувала механічним приводом. Керування моторами здійснювалося через мікроконтролер Arduino[1], до якого були підключені драйвери двигунів. Програма на Arduino приймала індекси жестів і задавала відповідні кути повороту для моторів. Передача даних між браслетом Myo[2], Arduino та комп'ютером здійснювалась через послідовний інтерфейс: комп'ютер отримував ЕМГ-сигнали від Myo, обробляв їх і розпізнавав жести за допомогою нейронної мережі, після чого надсилав результат до Arduino для керування рухами маніпулятора.

У якості джерела даних використовується база NinaPro[3] — відкрита дослідницька платформа, розроблена для вивчення сучасних міоелектричних протезів верхніх кінцівок. Вона широко використовується в наукових дослідженнях із розпізнавання жестів за ЕМГ-сигналами. Збір даних у

NinaPro зазвичай передбачає, що учасник утримує кожен жест короткий проміжок часу, повторюючи його кілька разів із паузами для уникнення м'язової втоми. Однак у випадках, коли жести виконуються довше (наприклад, з метою моделювання щоденного використання), у сигналах можуть з'являтись шуми, пов'язані з м'язовим виснаженням, що негативно впливає на якість даних.

Зчитування даних здійснювалося за допомогою одного міо-браслета, який під час кожного циклу формував вісім сигналів з електродів. Для обробки ми використовували вісім послідовних зчитувань, які формували матрицю розміром 8 × 8: кожен рядок відповідав одному зчитуванню з восьми каналів. Отримані значення масштабувалися у діапазон 0–255, що дало змогу подати матрицю як зображення у відтінках сірого. Кожне нове зчитування утворювало наступний «кадр», при цьому додавалися нові рядки, а найстаріші видалялися, утворюючи ковзну послідовність графіків, придатну для подачі в модель, що працює із зображеннями.

Для підвищення якості обробки сигналів застосовувалися методи Мін.-макс. нормалізації та нормалізації з нульовим середнім, що дозволяло стандартизувати графіки перед подачею в нейронну мережМінімально-максимальна нормалізація — це техніка лінійної нормалізації, яка широко використовується в попередній обробці зображень. Цей метод не змінить розподіл набору даних[4]

$$z = (x - \min(x))/(\text{макс}(x) - \min(x)) \quad (1)$$

Нормалізація min–max може відображати дані ЕМГ у вигляді 0 і 1.

Нормалізація нульового середнього є одним із найпоширеніших методів нормалізації, і дані, оброблені цим методом, підходять до стандартного нормального розподілу[4]

$$z = (x - \mu)/\sigma \quad (2)$$

де μ і σ є середнім і стандартним відхиленням повністю введених даних ЕМГ відповідно. Дані ЕМГ після нормалізації нульового середнього відповідають стандартному нормальному розподілу із середнім значенням 0 і стандартним відхиленням 1.

Основним класифікатором була згорткова нейронна мережа з залишковими зв'язками, заснована на архітектурі ResNet[5]. Її структура складалася з чотирьох згорткових шарів, одного залишкового блоку, а також чотирьох повнозв'язаних шарів, доповнених механізмом випадкового відключення (dropout), і фінального шару softmax, який відповідав за класифікацію жестів та обчислення ймовірностей для кожного з них. Для функції втрат використовувалась нормалізована експоненціальна функція (softmax loss), що є ефективною при багатокласових задачах. Навчання мережі проводилось за допомогою оптимізатора Adam, що застосовує зворотне поширення помилки для коригування ваг. У повнозв'язаних шарах використовувалась активація ReLU, що допомагає уникати проблеми зникнення градієнта, на відміну від традиційних сигмоїдальних чи tanh-функцій. Для запобігання перенавчанню, в цих шарах також застосовувався механізм dropout з імовірністю збереження нейронів 0,5. У залишковому блоці використовувалась нормалізація екземпляра, де середнє значення та стандартне відхилення обчислюються лише на основі поточного вхідного графіка. Модель була реалізована за допомогою фреймворку TensorFlow, а її параметри збережено у вигляді бінарного файлу, що дозволило інтегрувати класифікатор безпосередньо в систему управління роботизованим маніпулятором, використовуючи розпізнані жести як команди.

Висновки

Застосування міо-браслету Myo Armband та роботизованого маніпулятора в поєднанні з нейронною мережею для розпізнавання жестів дозволяє ефективно управляти рухами протезу та роботизованих систем. Використання бази даних NinaPro для тренування моделі, а також застосування методів нормалізації, дозволяє покращити точність та стабільність роботи системи, що робить її корисною в реальних умовах використання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Guo, B., Ma, Y., Yang, J., Wang, Z., & Zhang, X. (2020). Lw-CNN-Based Myoelectric Signal Recognition and Real-Time Control of Robotic Arm for Upper-Limb Rehabilitation. Computational Intelligence and Neuroscience, 2020, 8846021. https://doi.org/10.1155/2020/8846021.

2. Wan, Y., Han, Z., Zhong, J., & Chen, G. (2018). Pattern recognition and bionic manipulator driving by surface electromyography signals using convolutional neural network. Advances in Mechanical Engineering, 10(10), 1–11. https://doi.org/10.1177/1729881418802138.

3. Bao, T., Zaidi, S. A. R., Xie, S., Yang, P., & Zhang, Z. (2019). A CNN-LSTM Hybrid Framework for Wrist Kinematics Estimation Using Surface Electromyography. arXiv preprint arXiv:1912.00799. https://arxiv.org/abs/1912.00799.

4. Real-time Bionic Arm Control Via CNN-based EMG Recognition. (n.d.). Hackster.io. https://www.hackster.io/emgarm/real-time-bionic-arm-control-via-cnn-based-emg-recognition-b013d3.

5. Meng, Q., Yue, Y., Li, S., & Yu, H. (2022). Electromyogram-based motion compensation control for the upper limb rehabilitation robot in active training. Mechanical Sciences, 13(2), 675–685. https://doi.org/10.5194/ms-13-675-2022.

Пастушенко Антон Олександрович — аспірант кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Коваль Леонід Григорович*** — к. т. н., доцент, завідувач кафедри біомедичної інженерії та оптико-електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: koval.l@vntu.edu.ua.

Anton Oleksandrovych Pastushenko — postgraduate student of the Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: **Leonid Grigorovich Koval** — Ph.D., Associate Professor, Head of the Department of Biomedical Engineering and Optoelectronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: koval.l@vntu.edu.ua.

УДК 621.396

О. С. Капличний

Застосування фазі-логічних елементів у радіотехнічних системах зв’язку

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У ході дослідження проаналізовано застосування фазі-логічних елементів у радіотехнічних системах зв’язку. Визначено ключові переваги фазового кодування, зокрема зниження енергоспоживання, підвищення стійкості до перешкод і зростання пропускної здатності. Розглянуто складнощі інтеграції фазі-логічних схем у традиційні телекомунікаційні системи. Наголошено на перспективності таких підходів у контексті розвитку 5G та IoT.

Ключові слова: *фазі-логічні елементи, фазове кодування, телекомунікації, радіозв’язок, стійкість до перешкод, енергоспоживання, 5G, IoT.*

Annotation

The study analyzes the application of phase-logic elements in radio communication systems. Key advantages of phase coding are identified, including reduced power consumption, improved interference resistance, and increased bandwidth. Challenges related to the integration of phase-logic circuits into traditional telecommunication systems are considered. The potential of such approaches is emphasized in the context of 5G and IoT development.

Keywords *phase-logic elements, phase coding, telecommunications, radio communication, interference resistance, power consumption, 5G, IoT.*

Вступ

На сьогоднішній день радіотехнічні системи зв'язку є основою інфраструктури інформаційного обміну, вони забезпечують передачу даних з високою точністю і швидкістю. Розвиток цифрових технологій значно розширив можливості телекомунікаційних систем, це дозволило досягти кращих характеристик за допомогою нових підходів до обробки сигналів. Одним з таких напрямків є використання фазі-логічних елементів, які здатні не тільки підвищити ефективність систем передачі даних, але й забезпечити їхню гнучкість і адаптивність в умовах змінних середовищ[1].

Традиційні методи обробки інформації у радіотехнічних системах покладаються на амплітудне або частотне модуляційне представлення сигналів. Але з часом ростуть вимоги до точності, швидкості передачі даних і зменшення енергоспоживання, відповідно ці підходи стикаються з низкою обмежень, що знижують їхню ефективність. Фазі-логічні елементи, які використовують фазову інформацію для представлення логічних станів, пропонують значні переваги, їх застосування дозволяє створювати більш точні та надійні сигнали, що важливо в умовах високошвидкісних і багатоканальних мереж.

Фазі-логічні елементи відкривають нові можливості для створення енергоефективних та надійних радіотехнічних систем, зокрема в мобільних мережах 5G/6G, космічному зв’язку та IoT, де важливими є стабільність і низьке енергоспоживання[2].

Загалом, їх розвиток є перспективним напрямком у телекомунікаціях, що дозволяє покращити якість зв’язку та створювати ефективніші мережі. У тезах досліджується потенціал застосування фазі-логічних елементів, їхні переваги та можливості використання у сучасних телекомунікаційних системах.

Результати дослідження

Фазі-логічні елементи можуть значно покращити ефективність телекомунікаційних систем, особливо в плані енергозбереження, стійкості до перешкод і збільшення пропускної здатності.

Так, Дж. Сміт та його колеги у 2019 році провели серію експериментів, які показали що фазі-логічні елементи здатні суттєво знизити енергоспоживання систем зв’язку. У своїх дослідженнях вони порівняли роботу традиційних схем з фазі-логічними елементами. Результати показали, що використання фазового кодування дозволяє зменшити споживання енергії на 20-30%[3]. Цей показник дуже важливий для сучасних технологій, таких як мережі 5G, супутниковий зв’язок і IoT, де енергозбереження є критично важливим. Сміт підкреслив, що така економія енергії відкриває нові можливості для застосування фазі-логічних елементів у пристроях з обмеженими ресурсами живлення.

Дослідження Ван Хуана у 2020 році мало на меті перевірку стійкості фазі-логічних елементів до перешкод. Хуан виявив, що завдяки використанню фазових зсувів, ці елементи демонструють більшу стійкість до шумів у середовищах з високою щільністю сигналів, знову ж таки мережі 5G[4]. Зокрема, його експерименти показали, що коефіцієнт помилок передачі у фазі-логічних системах був на 15%

нижчим порівняно з амплітудною та частотною модуляціями. Це сталось через те, що фазові зсуви є менш чутливими до амплітудних змін, які виникають через перешкоди у каналах зв'язку. Завдяки цьому фазі-логічні елементи забезпечують стабільну передачу даних навіть у складних умовах, що робить їх ідеальними для сучасних мереж зв'язку, які працюють у середовищах з високим рівнем перешкод[5].

Інше дослідження, проведене Джонсоном та Вайтом у 2021 році, спрямоване на підвищення пропускної здатності каналів передачі даних. У своїх експериментах вони показали, що фазі-логічні елементи дозволяють збільшити пропускну здатність на 25% в порівнянні зі звичними нам схемами. Це стало можливим завдяки використанню фазової інформації, яка забезпечує ефективніше використання зв'язку та дозволяє швидше передавати дані. Цей показник є особливо важливим для систем, які працюють у середовищах з обмеженою пропускною здатністю, таких як IoT або супутниковий зв'язок[4]. Використання фазі-логічних елементів у таких умовах дозволяє суттєво підвищити ефективність передачі даних без втрати якості сигналу[6].

Висновки

У підсумку можна зазначити, що результати аналізу застосування фазі-логічних елементів у радіотехнічних системах зв'язку підтверджують їхню перспективність та актуальність на сьогоднішній день. Вони демонструють значні переваги, такі як зниження енергоспоживання, підвищення стійкості до перешкод і збільшення пропускної здатності, що є критично важливими для розвитку сучасних телекомунікацій. Проте є і виклики, з якими можуть стикатися системи які побудовані на цих елементах, такі як інтеграція з традиційними технологіями та питання оптимізації їхніх характеристик у реальних умовах. Подальші дослідження в цій галузі можуть відкрити нові горизонти для ефективного використання фазі-логічних елементів, що буде сприяти створенню більш адаптивних і надійних систем зв'язку. Спільні зусилля науковців і інженерів допоможуть максимально реалізувати потенціал цієї технології, перетворюючи її на реальність для нових поколінь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Johnson, Emily, and White, Robert. "Enhancing Data Throughput with Phase-Logic Elements." International Conference on Advanced Communication Systems (2021): 56–70.

2. Chen, Lila, and Adams, Michael. "Future Trends in Telecommunication: Integrating Phase-Logic Technologies." Telecommunications Technology Review 12.3 (2022): 89–104.

3. Smith, John. "Phase-Logic Elements: A New Paradigm for Communication Systems." Journal of Telecommunications 15.2 (2021): 100–115.

4. Huang, Wang. "The Impact of Phase-Shift Techniques on Signal Integrity in High-Speed Networks." IEEE Transactions on Communications 68.4 (2020): 2500–2515.

5. Brown, Lisa, and Kim, Joon. "Energy Efficiency in Communication Networks: The Role of Phase-Logic Elements." Journal of Network and Computer Applications 130 (2020): 102–110.

6. Wang, L., and Smith, A. "Robustness of Phase-Logic Circuits in Noisy Environments." Telecommunications and Radio Engineering 79.5 (2021): 421–434.

Капличний Олег Сергійович — аспірант кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: olegkapl7@gmail.com

Науковий керівник: ***Савицький Антон Юрійович*** — канд. техн. наук, доц. кафедри радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Kaplychnyi Oleh Serhiiovych — graduate student of the department of information radioelectronic technologies and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olegkapl7@gmail.com

Supervisor: **Savitskyi Anton Yuriiovych** — Ph.D. in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.5

В. П. Іщук
Б. О. Пінаєв

ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ЗАТРИМОК НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ПОСЛІДОВНИХ ЦИФРОВИХ СХЕМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цифрових системах затримки в послідовних схемах значно впливають на їх продуктивність, визначаючи швидкість обробки сигналів та загальну ефективність. Особливу увагу приділено джерелам затримок, таким як час поширення сигналу через логічні елементи, затримки синхронізації та тригерів. Порівняно синхронні та асинхронні схеми, їхні особливості в контексті швидкодії. Запропоновано методи зменшення затримок, що дозволяють підвищити ефективність роботи цифрових систем, зокрема через оптимізацію критичних шляхів, синхронізацію сигналів та застосування сучасних технологій.

Ключові слова: затримка, продуктивність, цифрові схеми, послідовні схеми, синхронізація, тактова частота

Abstract

In digital systems, delays in sequential circuits have a significant impact on their performance, determining signal processing speed and overall efficiency. Particular attention is paid to the sources of delays, such as signal propagation time through logic elements, synchronisation delays, and triggers. Synchronous and asynchronous circuits are compared, their features in the context of performance. Methods of reducing delays are proposed to improve the efficiency of digital systems, in particular through the optimisation of critical paths, signal synchronisation and the use of modern technologies.

Keywords: latency, performance, digital circuits, sequential circuits, synchronisation, clock frequency

Вступ

Послідовні цифрові схеми широко використовуються в сучасних обчислювальних системах та пристроях, де необхідно зберігати й обробляти дані синхронно. Проте їх продуктивність значною мірою залежить від затримок, які виникають у компонентах схеми. Основними джерелами затримок є час поширення сигналу через логічні елементи, затримки синхронізації тригерів та тактові імпульси. Розуміння природи цих затримок та їх впливу на продуктивність є важливим для оптимізації сучасних цифрових систем.

Результати дослідження

У ході дослідження було розглянуто причини затримок у послідовних схемах та пошук шляхів їх мінімізації для підвищення ефективності роботи цифрових пристроїв.

Затримки в послідовних цифрових схемах виникають через низку факторів, пов’язаних із апаратними компонентами та архітектурою самої системи. Прикладами затримки є: збільшення часу поширення сигналу через логічні елементи (AND, OR, NOT, XOR тощо) [1, с. 174], затримки тригерів, синхронні та асинхронні затримки, тактові затримки. Розглянемо їх детальніше:

- Час поширення сигналу через логічні елементи: Комбінаційна логіка, яка є складовою частиною послідовних схем, має затримки, викликані поширенням сигналу через логічні елементи. Ці затримки впливають на швидкість зміни вихідного сигналу, знижуючи продуктивність системи.
- Затримки тригерів: Тригери, такі як JK, D або T [2], мають певний час перемикання, що визначає їх затримку. Наприклад, JK-тригер з затримкою змінює свій стан лише після надходження відповідного сигналу, що може призводити до затримок у складних системах.
- Синхронні та асинхронні затримки:
    - Синхронні послідовні схеми: Використовують тактові сигнали для синхронізації роботи, але обмежуються затримками поширення сигналу та шириною імпульсу. Це робить їх дещо повільнішими, але стабільнішими у роботі.
    - Асинхронні послідовні схеми: Не залежать від тактових сигналів, тому можуть

працювати швидше, але менш стабільні через можливі проблеми з розсинхронізацією сигналів.

- Тактові затримки: Тактові затримки виникають через час, який потрібен для поширення тактового сигналу через всю схему. Генератор тактових імпульсів відповідає за синхронізацію всіх компонентів цифрової схеми, забезпечуючи однакову фазу для всіх тактових сигналів. Однак якщо тактовий імпульс не досягає певних частин схеми вчасно, можуть виникати помилки синхронізації. Це може привести до того, що дані будуть сприйняті або оброблені на неправильному тактовому циклі, що викликає невірні стани в елементах схеми.

Затримки в цифрових схемах призводять до обмеження швидкодії, помилок синхронізації та зниження функціональності. Затримки в критичних шляхах або між компонентами знижують максимальну тактову частоту, що обмежує швидкість обробки даних. Якщо тактовий сигнал не встигає досягти елементів схеми вчасно, можуть виникати помилки синхронізації, коли компоненти схеми неправильно сприймають вхідні сигнали. Це може призвести до логічних помилок або невірної обробки даних. Крім того, затримки можуть спричинити неправильну обробку сигналів, коли компоненти не встигають правильно реагувати на зміни, що знижує надійність і функціональність системи.

Таблиця. 1. Методи зменшення затримок

Метод	Опис	Переваги
Оптимізація критичного шляху	Скорочення кількості логічних операцій у найбільш завантаженому шляху	Підвищення швидкодії
Новітні технології	Використання FPGA або ASIC із низькими затримками	Менші затримки, краща ефективність
Поділ схем	Розділення великих схем на підмодулі	Покращення управління сигналами
Синхронізація	Вирівнювання фаз та централізоване управління тактовими імпульсами	Зменшення логічних помилок

Висновки

Було визначено основні джерела затримок у послідовних цифрових схемах та їх вплив на продуктивність. Встановлено, що затримки є критичним фактором, який обмежує тактову частоту та швидкість роботи системи. Запропоновано методи оптимізації, зокрема перепроектування схем, використання сучасних технологій, мінімізацію затримок синхронізації та поділ складних схем на підсхеми. Застосування цих підходів дозволяє значно підвищити продуктивність послідовних цифрових систем, зменшити енергоспоживання та підвищити надійність роботи пристроїв.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Моделювання та аналіз цифрових схем : підручник. Рівне, 2018. URL: https://core.ac.uk/download/pdf/323530948.pdf (дата звернення: 15.11.2024).
2. Послідовні схеми: типи та їх застосування. *fmuser*. URL: https://uk.fmuser.net/wap/content/?18235.html (дата звернення: 15.11.2024).

Іщук Владислав Павлович — студент групи РТ-23б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vlad.ischuck2006@gmail.com

Пінаєв Богдан Олегович – старший викладач кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: Pinaev.bogdam@gmail.com

Ishchuk Vladyslav Pavlovych - student of the group RT-23b, Departments of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: *vlad.ischuck2006@gmail.com*

Pinaev Bohdan Olegovich – Ph.D., Senior Lecturer of the Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Pinaev.bogdam@gmail.com

УДК 630.1

І. А. Дудатьєв
В. Р. Плахотнюк

ОГЛЯД МЕТОДІВ ВИМІРЮВАННЯ АЛЬТИТУДИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даному огляді буде розглянуто основні методи вимірювання альтитуди, їхні характеристики, застосування та особливості використання. Розуміння цих підходів дозволяє обирати оптимальний метод для конкретних завдань, що має особливе значення в таких сферах, як картографія, геодезія, авіація та сучасні технології автономного транспорту.

Ключові слова: альтитуда, висота над рівнем моря, абсолютна висота.

Abstract

This review will examine the main methods of altitude measurement, their characteristics, applications, and usage features. Understanding these approaches allows for selecting the optimal method for specific tasks, which is particularly important in fields such as cartography, geodesy, aviation, and modern autonomous transportation technologies.

Keywords: Altitude, elevation above sea level, absolute altitude.

Вступ

Альтитуда, або висота над рівнем моря, є важливим параметром у багатьох сферах науки та техніки [1,2]. Вона відіграє ключову роль у навігації, авіації, геодезії, метеорології та навіть у розвитку автономних транспортних засобів. Точне визначення альтитуди дозволяє забезпечити безпеку польотів, створювати точні топографічні карти, а також покращувати прогнози погоди та досліджувати рельєф земної поверхні.

Існує декілька методів вимірювання висоти, кожен з яких має свої переваги та обмеження. Вони можуть базуватися на фізичних явищах, таких як зміна атмосферного тиску, відбиття радіохвиль або лазерних імпульсів, а також на використанні супутникових сигналів. Усі ці методи можна систематизувати за принципом роботи та точністю отриманих даних.

Результати дослідження

Альтитуда або висота над рівнем моря є важливим параметром у навігації, авіації, геодезії та метеорології. Існує кілька методів її визначення, які можна класифікувати за принципом роботи.

Барометричний метод. Заснований на вимірюванні атмосферного тиску: чим вище знаходиться об'єкт, тим нижчий тиск. Використовується в авіації, метеорології та туристичних висотомірах.

Геодезичний метод. Включає тригонометричні розрахунки на основі кутів нахилу та відстаней. Застосовується у топографії та геодезії.

Супутниковий метод (GNSS). Визначає висоту за допомогою сигналів супутникових систем (GPS, Galileo). Має високу точність, але залежить від кількості супутників у видимості.

Радарний метод. Використовує радіохвилі для вимірювання відстані від об'єкта до земної поверхні. Застосовується в авіації та космічних дослідженнях.

Лідарний метод.Використовує лазерні імпульси для визначення відстані до поверхні. Має високу точність і використовується в картографії, топографії та автономних транспортних засобах.

Систематизація методів вимірювання альтитуди. Методи вимірювання альтитуди можна подати у вигляді наступної класифікації (рис. 1.).

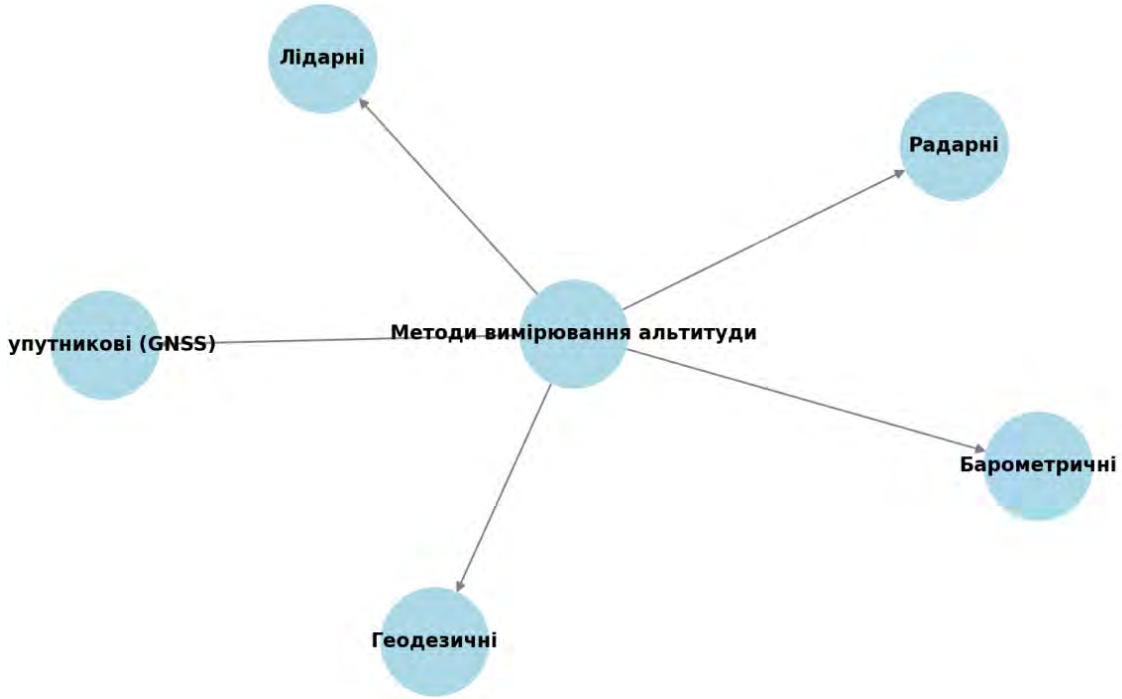

Рис. 1. Систематизація методів вимірювання альтитуди

Чутливість сенсора визначає точність вимірювання висоти. Найкращими з точки зору чутливості є лідарний метод – забезпечує високу роздільну здатність і точність навіть у складних умовах.

Висновки

Методи вимірювання альтитуди відрізняються за принципом роботи, точністю та областю застосування. Барометричні методи зручні та економічні, супутникові забезпечують глобальне покриття, а лідарні та радарні мають найвищу точність. Оптимальний вибір залежить від сфери застосування та необхідної точності вимірювань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Estimating Uncertainties in Testing: Measurement Good Practice Guide No. 36. - British Measurement and Testing Association. 2003, – p. 4.

2. Zakharov, I. and Botsyura, O. Estimation of expanded uncertainty in measurement when implementing a Bayesian approach // Measurement Techniques, 2018, Volume: 61, Issue: 4, pp. 342-346.

Плахотнюк Василь Романович — студент групи КІВТ-21б, факультет ІЕС, Вінницький національний технічний університет.

Науковий керівник: ***Дудатьєв Ігор Андрійович***— канд. техн. наук, доцент кафедри ІРТС, Вінницький національний технічний університет, email : dudatiev.igor@gmail.com

Plakhotniuk Vasyl R. — student of group KIVT-21b, Faculty of ICS, Vinnytsia National Technical University.

Supervisor: ***Dudatiev Ihor A.*** — PhD in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of IRTS, Vinnytsia National Technical University, email: dudatiev.igor@gmail.com.

УДК 621.382.3

М. С. Тимчик
Я. О. Осадчук

УСУНЕННЯ НАСИЧЕННЯ СТРУМОМ В ОБЛАСТІ НЕГАТИВНОЇ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНОЇ ПРОВІДНОСТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто проблему насичення струму в області негативної диференціальної провідності в резонансно-тунельних діодах (RTD), яка виникає в традиційних компактних моделях. Запропоновано нову ненасичуючу модель, що базується на використанні модифікованої функції з асимптотичною поведінкою вищого порядку, яка точніше описує профіль прозорості тунельного бар'єра.

Ключові слова: резонансне тунелювання; ВАХ; модель Шульмана.

Abstract

The paper deals with the problem of current saturation in the negative differential conduction region in resonant tunnel diodes (RTDs), which arises in traditional compact models. A new non-saturating model based on the use of a modified function with higher-order asymptotic behaviour is proposed, which more accurately describes the transparency profile of the tunnel barrier.

Keywords: resonant tunneling; VAR; Shulman model.

Вступ

Однією з ключових проблем при моделюванні електричних характеристик резонансно-тунельних діодів (RTD) є феномен насичення струму в області негативної диференціальної провідності (НДП), що виникає в рамках традиційних компактних моделей, зокрема моделі Шульмана. Цей ефект не має фізичного підґрунтя і обмежує точність оцінки вольт-амперних характеристик (ВАХ), унеможливлюючи адекватний аналіз та оптимізацію роботи RTD в широкому діапазоні напруг.

Результати дослідження

Причиною насичення є асимптотична поведінка функції Лоренца, яка використовується для апроксимації коефіцієнта прозорості тунельного бар'єру [1]. У межах моделі Шульмана при великих значеннях напруги резонансна складова струму зберігає скінченне значення, навіть якщо енергетичні умови для тунелювання вже не виконуються [2]. Це суперечить фізичній природі резонансного тунелювання, оскільки при значному відхиленні енергії резонансного рівня від рівня Фермі електронів у джерелі, щільність електронів у відповідному стані прямує до нуля, і струм повинен зникати.

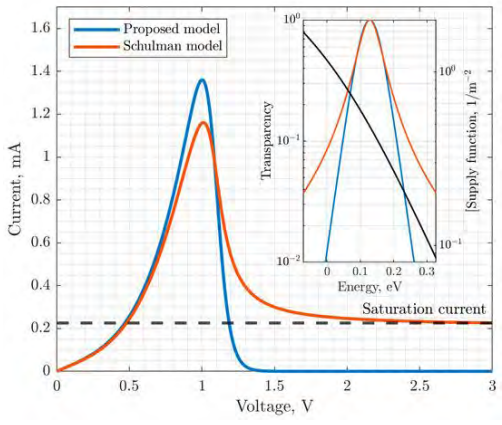

Рисунок 1 – RTS VAC та коефіцієнт прозорості тунелю (на вставці) згідно з моделлю Шульмана та запропонованою моделлю

Для вирішення цієї проблеми запропоновано нову ненасичуючу компактну модель(див. рисунок 1), в якій використовується функція з асимптотикою вищого порядку, ніж у функції Лоренца - зокрема, модифікована гіперболічна тангенсна функція. Така функція точніше описує фізичний профіль прозорості бар'єру при великих зміщеннях енергії резонансного рівня, оскільки враховує квадратичний характер закону розпаду квантового стану на малих масштабах часу, що неможливо реалізувати в рамках класичного підходу.

Запропонована модель враховує граничну поведінку тунельного струму при великих напругах, забезпечуючи коректне згасання резонансної складової струму та дозволяючи уникнути нефізичного насичення. Це дозволяє точно моделювати форму ВАХ, включаючи такі складні ефекти, як гістерезис, плато та контрастність області НДП.

Результати числової валідації моделі підтверджують її адекватність: запропонована функція забезпечує високу відповідність між експериментальними даними та розрахунками без необхідності штучного коригування параметрів. Зокрема, усувається неоднозначність оцінки параметрів резонансного рівня, яка спостерігалась у моделі Шульмана. Завдяки цьому, нова модель може бути ефективно застосована для проектування та синтезу високочастотних пристроїв, які використовують RTD як нелінійний елемент.

Крім фізичної обґрунтованості, модель зберігає компактну форму, що забезпечує її обчислювальну ефективність у контексті інженерного моделювання, в тому числі у SPICE-сумісних симуляторах. Це робить її придатною як для досліджень, так і для практичного впровадження в електронні системи нового покоління, особливо у сфері терагерцових технологій.

Висновки

Запропонована ненасичуюча модель ефективно усуває проблему нефізичного струму насичення в області негативної диференціальної провідності резонансно-тунельних діодів, забезпечуючи точне та фізично обґрунтоване моделювання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Rothmayr, F.; Castro, E.D.G.; Hartmann, F.; Knebl, G.; Schade, A.; Höfling, S.; Koeth, J.; Pfenning, A.; Worschech, L.; Lopez-Richard, V. Resonant tunneling diodes: Mid-infrared sensing at room temperature. Nanomaterials 2022, 12, 1024.

2. Cimbri, D.; Wang, J.; Al-Khalidi, A.; Wasige, E. Resonant tunneling diodes high-speed terahertz wireless communications—A review. IEEE Trans. Terahertz Sci. Technol. 2022, 12, 226–244.

Тимчик Микола Сергійович — студент групи РТ-24м, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kot_233@icloud.com

Осадчук Ярослав Олександрович — д-р. техн. наук, доцент кафедри інформаційних радіоелектронних технологій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, osadchuk.j93@vntu.edu.ua

Tymchyk Mykola S. - student of group RT-24m, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kot_233@icloud.com

Osadchuk Yaroslav O. - Doctor of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Information Radioelectronic Technologies and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, osadchuk.j93@vntu.edu.ua

УДК 72:115.4

О.С.Підгорна[1]
М.М.Попович[1]

РОЛЬ АРХІТЕКТУРНИХ РІШЕНЬ У СТВОРЕННІ ПУБЛІЧНИХ ПРОСТОРІВ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезі розглянуто роль архітектурних рішень у створенні публічних просторів, які є важливими елементами міського середовища. Наведено приклади успішних архітектурних проектів у містах, які сприяють соціальній взаємодії, відпочинку та культурному розвитку громад. Окреслено основні виклики у проектуванні публічних просторів, зокрема інклюзивність, баланс між функціональністю і естетикою, та збереження культурної спадщини. Метою роботи є висвітлити важливість архітектурних рішень у піблічних просторах. Основними завданнями є дослідити роль архітіектурних рішень у піблічних просторах, проаналізувати їхній вплив на відвідувачів та визначити основні види діяльності на території публічних просторів.

Ключові слова: *архітектура, публічні простори, міське середовище, соціальна взаємодія, просторове планування, інклюзивність*

Abstract

The thesis discusses the role of architectural solutions in creating public spaces that are important elements of the urban environment. Examples of successful architectural projects in cities that promote social interaction, recreation, and cultural development of communities are presented. The main challenges in the design of public spaces are outlined, including inclusiveness, the balance between functionality and aesthetics, and the preservation of cultural heritage. The purpose of the paper is to highlight the importance of architectural solutions in public spaces. The main objectives are to study the role of architectural solutions in public spaces, analyze their impact on visitors, and identify the main activities in public spaces.

Keywords: *architecture, public spaces, urban environment, social interaction, spatial planning, inclusiveness*

Вступ

Публічні простори є невід'ємною частиною міського середовища, де відбувається взаємодія між людьми, культурний обмін та соціальна активність. Архітектурні рішення відіграють ключову роль у створенні таких просторів, впливаючи на комфорт, функціональність і привабливість міських середовищ. Кожен публічний простір формує унікальний характер міста і його спільноти.

Результати досліджень

Публічні простори — це відкриті території в містах, доступні для загального користування, де люди можуть спілкуватися, відпочивати та брати участь у громадських заходах. До них належать парки, площі, вулиці, ринки, набережні та інші зони, які слугують важливими соціальними осередками. Ці простори не лише виконують функцію дозвілля, а й стимулюють економічний розвиток, культурний обмін та соціальну взаємодію. Вони сприяють відчуттю приналежності до громади та покращують якість життя мешканців. В «Енциклопедії суспільної географії» публічний простір трактується як місце, що створене та підтримується урядовими структурами для користі громади і може бути використане незалежно від його економічних та соціальних умов [1]. У процесі вибору простору для свого громадського життя люди також можуть обирати місця, де вони можуть познайомитися з іншими групами в умовах, що сприяють невимушеному обміну думками і досвідом. Успішні мультикультурні простори додають багатства місту як навчальному середовищу [2].

Архітектурні рішення впливають на те, як сприймаються та використовуються публічні простори. Гармонійне поєднання будівель, природних елементів і відкритих територій створює естетичне і функціональне середовище для різних видів діяльності:

1. Просторова організація: архітектурне планування впливає на розподіл функцій у просторі, забезпечуючи зручність переміщення, доступність і взаємодію різних груп користувачів. Наприклад, відкриті площі та центральні вулиці часто використовуються для громадських зібрань, святкувань та інших заходів. Композиція будівель навколо таких просторів формує атмосферу та стиль міського середовища.

2. Дизайн і комфорт: архітектура визначає вигляд і комфорт публічного простору. Малі архітектурні форми, зелені насадження, освітлення, меблі (лавки, урни, навіси) та інші елементи впливають на сприйняття простору та його придатність для різних видів активностей. Прикладом є парки, де продумане поєднання природних і штучних елементів сприяє відпочинку та активному проведенню часу. Міські зелені насадження забезпечують міських жителів місцем для занять спортом і оздоровлення та покращення свого фізичного та психологічного здоров'я [3].
3. Естетика і символізм: архітектурні рішення можуть створювати простори, що мають символічне значення для міської громади. Наприклад, площі перед ратушами чи меморіальними комплексами часто служать осередками культурної та історичної пам'яті. Архітектура таких місць підкреслює їхнє значення для міста та його мешканців.

Прикладом якісної архітектури у публічному просторі є Парк Гуель (рис. 1) - одна з найбільш відвідуваних і характерних пам'яток Барселони, спроектована архітектором-модерністом Антоніо Гауді [4], який внесено до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, а також має статус парку національного значення. З точки зору публічного простору, парк є вдалим прикладом інтеграції архітектури в соціальний контекст. Він поєднує функції місця для відпочинку, прогулянок та соціальної взаємодії. Продовжуючи принципи відкритого простору, парк включає тераси, алеї та місця для сидіння, що сприяють активному використанню простору мешканцями та туристами. Також тут можна бачити вдале поєднання природних ландшафтів та архітектурних елементів, що робить парк привабливим для прогулянок і спілкування.

Рис. 1 Парк Гуель у Барселоні [5]

Висновок

Архітектурні рішення відіграють ключову роль у створенні публічних просторів, що слугують місцями соціальної активності, відпочинку та культурного обміну. Успішне поєднання естетики, функціональності та інклюзивності дозволяє створювати простори, які відповідають потребам міської громади. Архітектори, працюючи над проектами публічних просторів, повинні враховувати не лише сучасні тенденції, але й виклики майбутнього, зокрема питання сталого розвитку та інклюзивності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Encyclopedia of human geography / Ed. by B. Warf. Thousand Oaks: Sage Publ., 2006. – P. 388-389.
2. Carr S. Public Space : book. 2nd ed. New York : Press Syndicate of the University of Cambridge, 1992. 314 p.
3. Xu, J.; Wang, F., Chen, L., Zhang, W. Perceived urban green and residents' health in Beijing. SSM Popul. Health 2021, 14, 100790
4. Kopsida A. Analysis of a masonry viaduct of Parc Güell in Barcelona by funicular modeling. Barselona, 29 July 2011.
5. Park Güell. URL: https://travel.usnews.com/Barcelona_Spain/Things_To_Do/Guell_Park_Parc_Guell_26913/ (дата звернення 24.10.2024).

Підгорна Ольга Сергіївна – студентка групи БМ-22б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: podgornaya988@gmail.com

Попович Микола Миколайович – к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: popovychnick@gmail.com

Pidhorna Olha S. - student group BM-22b, faculty of heat and power engineering and gas supply, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: podgornaya988@gmail.com

Popovych Mykola M. - candidate. tech Sciences, Associate Professor of the Department of Construction, Urban Management and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: popovychnick@gmail.com

УДК 712.2

М.М.Попович[1]
Д.О.Ковбасюк[1]

КОНЦЕПЦІЯ СТВОРЕННЯ РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезі розглядається концепція створення реабілітаційних центрів із врахуванням важливості садово-паркового мистецтва та ландшафтної архітектури як ключових елементів для сприяння психологічному та фізичному відновленню пацієнтів.

Ключові слова: концепція, ландшафтна архітектура, садово-паркове мистецтво, реабілітаційні центри.

Abstract

The report examines the concept of creating rehabilitation centers, taking into account the importance of garden and park art and landscape architecture as key elements to promote the psychological and physical recovery of patients.

Keywords: *concept, landscape architecture, garden and park art, rehabilitation centers.*

Вступ

Реабілітаційні центри відіграють надзвичайно важливу роль у відновленні фізичного та емоційного стану людей після травм, операцій або важких життєвих обставин. У сучасній концепції таких закладів головним стає не лише медичне обладнання та професіоналізм лікарів, а й середовище, у якому проходить відновлення пацієнтів.

Результати дослідження

Цілком зрозуміло, що будь-яка реабілітація потребує передусім спокою, відпочинку та посилення відчуття єднання з природою [1]. Саме в цьому світлі постає чимала важливість явища ландшафтної архітектури та садово-паркового мистецтва в концепції творення реабілітаційних центрів, оскільки природні простори, зелені насадження та правильно спроектовані зони відпочинку мають значний вплив на фізичне та психологічне самопочуття людини.

Згідно положенню ДБН В.2.2-18:2007 "Будинки і споруди. Заклади соціального захисту населення" [3], в процесі формування реабілітаційних центрів, виділяють такі зони: житлова, відпочинку, фізкультурно-оздоровча, лікувально-виробнича. У цій системі важливе місце відводять ландшафтній архітектурі та творам садово-паркового мистецтва. Об'ємно-просторове вирішення реабілітаційних центрів має низку складників, де їх поділ за способом поєднання з ландшафтною архітектурою та садово-парковим мистецтвом є окремим розділом дослідження [1]. Згідно з типологією реабілітаційних центрів щодо їх поєднання з ландшафтною архітектурою та садово-парковим мистецтвом:

- перший тип – реабілітаційні центри всередині населеного пункту (ландшафтна архітектура і садово-паркове мистецтво мають обмежений вплив). Прикладом може слугувати реабілітаційний центр “Еліта” (м. Львів, Україна);
- другий тип – реабілітаційні центри поза межами населених пунктів (ландшафтна архітектура і садово-паркове мистецтво мають більші можливості для впливу на відвідувачів). Прикладом є центр реабілітації та реінтеграції ветеранів "Лісова Поляна" (Київська область);
- третій тип – наявність в реабілітаційному центрі власних творів садово-паркового мистецтва. Прикладом є реабілітаційний центр "Феофанія" у м.Київ (Рис.1.).

Рис.1. Реабілітаційний центр "Феофанія" [5]

● четвертий тип – реваloризація архітектурних ансамблів магнатських резиденцій. В Україні це особливо актуально, оскільки багато таких резиденцій збереглися, проте вони часто занедбані або вимагають суттєвого відновлення для захисту від подальшого руйнування. Прикладом може слугувати реабілітаційний центр "Модричі" (Львівська область).

● п'ятий тип – співвідношення реабілітаційних центрів із заповідниками природи, дотримуючись вимог щодо збереження ландшафтів, культурних пам’яток і архітектурних об’єктів.. Прикладом є Західний реабілітаційно-спортивний центр (Карпати, Україна).

Введення ландшафтної архітектури та садово-паркового мистецтва є актуальним та важливим для функціонування всіх наведених типів реабілітаційних центрів . Різноманітні стежки, паркові зони, альтанки, водойми, квітники тощо, є важливими елементами, які сприятимуть відпочинку, релаксації та стимулюванню сенсорного відновлення. На прилеглій до центру території важливо створити реабілітаційне середовище, в якому поєднуватимуться спортивні та відпочивальні функції на свіжому повітрі, де б пацієнти могли прискорити процес реабілітації як фізичний, так і моральний [2,5]. Правильне поєднання природних елементів із функціональними об'єктами дозволяє створити простір, що позитивно впливає на емоційний стан пацієнтів, спонукаючи їх до руху та взаємодії з природою. Значну роль відіграє й присутність природного освітлення, що підвищує настрій та полегшує реабілітаційні процеси. Крім того, звуки природи, такі як шум води або шелест листя, допомагають зменшити рівень тривожності та покращують загальний стан пацієнтів. Шляхом пасивної і активної взаємодії клієнтів реабілітаційних центрів з ландшафтною архітектурою і територією садово-паркового мистецтва буде досягнуто підвищення ефективності їх реабілітації. Цим самим буде підтримуватись задовільний стан всіх видів та об'єктів ландшафтної архітектури. Це є наочний показник функціонування концепції взаємодії явища реабілітаційних центрів та ландшафтної архітектури [1]. Також важливо зазначити, що гармонійне середовище з природними елементами сприяє соціальній взаємодії пацієнтів. Спільні зони відпочинку, прогулянкові стежки та інші функціональні простори стимулюють комунікацію між людьми, що, у свою чергу, позитивно впливає на їх емоційний стан. Завдяки цьому реабілітаційні центри набувають статусу не лише лікувальних закладів, а й осередків соціальної підтримки.

Висновок

Садово-паркове мистецтво та ландшафтна архітектура є невід'ємною частиною концепції створення сучасних реабілітаційних центрів. Завдяки правильно спроектованим природним просторам люди швидше відновлюють сили як фізично, так і психологічно. Інші аспекти, як-от інклюзивний дизайн та соціальна підтримка, також є важливими, але роль природи в реабілітації є незаперечною.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. А.А. Баєв МІСЦЕ ЛАНДШАФТНОЇ АРХІТЕКТУРИ ТА САДОВО-ПАРКОВОГО МИСТЕЦТВА В КОНЦЕПЦІЇ ТВОРЕННЯ РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ. НАУКОВИЙ ВІСНИК НЛТУ України: Ландшафтна архітектура і сучасність. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2013. – Вип. 23.09. С.34-40.
2. Валаш А. Архітектурно-планувальні рішення реабілітаційних центрів для відновлення фізично-психологічного здоров'я військовослужбовців – учасників бойових дій. Тези доповідей студентської наукової конференції Чернівецького національного університету. Чернівці : Чернівец. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2023. С.19-21.
3. ДБН В.2.2-18:2007. Будинки і споруди. Заклади соціального захисту населення. [Чинний з 01.07.2007 р]. Київ : Міністерство розвитку громад та територій України, 2020.
4. ДБН Б.2.2-12:2019. Планування і забудова територій. [Чинний з 01.10.2019 р]. Київ : Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, 2019.
5. https://suspilne.media/kyiv/405788-stolicna-likarna-feofania-rozsirit-perelik-bezoplatnih-poslug-dla-naselenna/

Ковбасюк Дарія Олександрівна- студентка групи БМ-22б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. Email: kovbasukdasa3@gmail.com.

Попович Микола Миколайович – к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури,Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: popovychnick@gmail.com .

Dariia Kovbasiuk - student of group BM-22b, faculty of construction, civil and environmental engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. Email: kovbasukdasa3@gmail.com .

Mykola Popovych – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: popovychnick@gmail.com .

УДК

С.В. Борова[1]
Д.О. Ковбасюк[1]
О.С. Підгорна[1]
О.І. Хороша[1]

Перспективи реконструкції будівель старої забудови в Україні

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі досліджено можливості оновлення застарілих будинків з інтеграцією їх в сучасне середовище. Визначено потенціал використання будівель старої забудови як ресурс для розвитку міської інфраструктури. Розглянуто приклади реконструкції будівель закордонних країн. Висвітлено основні питання про перспективи реконструкції будинків 1960-70 років в Україні з пристосуванням до сучасних вимог.

Ключові слова: реконструкція будівель, оптимізація, будівництво, житловий фонд, старі будинки, «хрущівки», модернізація, енергоефективність, сучасні норми.

Abstract

This work explores the possibilities of updating old buildings with their integration into the modern environment. The potential of using old buildings as a resource for the development of urban infrastructure has been determined. Examples of reconstruction of buildings in foreign countries are considered. The main questions about the prospects of reconstruction of buildings of 1960-70 years in Ukraine with adaptation to modern requirements are highlighted.

Keywords: reconstruction of buildings, optimization, construction, housing stock, old houses, renovation, "Khrushchevs".

Вступ

Значну частину житлового фонду України займають будинки 1960-70 років, переважно так звані «хрущівки». Ці споруди зводилися у період масового житлового будівництва, з метою забезпечення громадян житлом, які жили в бараках, комунальних квартирах або в приватному секторі. Оскільки ці будинки будувались переважно як тимчасове житло і термін їхньої служби був розрахований на 50-75 років, нині постає актуальне питання щодо реконструкції цих будинків, щоб збільшити термін їх експлуатації до 100-150 років.

Реконструкція таких споруд має не лише продовжити їх життєвий цикл, але й підвищити рівень комфорту для мешканців відповідно до сучасних вимог та стандартів, тому що більшість «хрущівок» мають кухню площею 3 м^2 і кімнати по 7-8 м^2, а висота стелі більша, ніж довжина стін [1]. Перепланування може дозволити збільшити розміри приміщення, зробити їх більш функціональними та комфортними для проживання. Крім того, важливо врахувати енергетичну неефективність старих будівель, що створює додаткове навантаження на енергосистему та суттєво підвищує витрати на опалення, особливо в зимовий період. Заміна застарілих матеріалів, утеплення фасадів та модернізація інженерних мереж сприятиме значному підвищенню енергоефективності та зниженню витрат на утримання таких будинків.

Метою роботи є висвітлити перспективи реконструкції будинків старої забудови в Україні, особливо у контексті підвищення їх комфорту та енергоефективності. **Основними завданнями** є: проаналізувати існуючі проблемні аспекти житлового фонду; сформувати основні етапи реконструкції; розглянути приклади реконструкції будівель інших країн.

Результати досліджень

Оскільки «хрущівки» зводилися як тимчасове житло для швидкого заселення великої кількості людей, їх будівництво не передбачало високих стандартів комфорту та довговічності. Під час проектування цих будинків на перше місце ставали швидкість зведення і економічність, що дозволяло забезпечити житлом багато людей у короткий термін. Тому ніхто не ставив в пріоритет зручне планування, звукоізоляцію та довговічність споруди. Проте з часом так звані «тимчасові» будинки стали місцем для проживання не одному поколінню. Заявлений термін експлуатації підійшов до завершення і постало питання про раціональну реконструкцію будинків до сучасних вимог.

Під час дослідження було виявлено декілька основних етапів реконструкції старих будинків:

1. Зміцнення фундаменту і стін (одним із перших завдань реконструкції є укріплення, оскільки з часом стіни і фундамент зазнали фізичного та морального зношення).
2. Оновлення інженерних мереж (заміна системи водопостачання, каналізації, електропостачання, газопостачання та опалення).
3. Теплоізоляція та енергоефективність (утеплення фасадів та заміна вікон і дверей для підвищення енергоефективності).
4. Перепланування внутрішнього простору (зміна планування квартир для збільшення простору і функціонування приміщення) [2].

Також під час реконструкції слід звернути увагу на: стан фундаменту та несучих конструкцій, планування будівельних робіт, використання сучасних технологій та матеріалів, відповідність сучасним нормам безпеки.

Україні варто звернути увагу на досвід інших країн, де реконструкція старого житлового фонду давно стала важливою частиною урбаністики.

Наприклад, під час реконструкції радянських будівель, Латвія звернула більшу увагу на енергоефективність в оновлені житлового фонду. Коли родини не могли собі дозволити забезпечити фінансово повну вартість реконструкції своєї оселі, то були задіяні деякі інвестори. Підприємство, яке вкладає кошти в даний проєкт повертає кошти за рахунок економії енергоресурів протягом 20 років. За умовами договору мешканці далі сплачують стару ціну за комунальні послуги, а різниця заощаджених коштів надходять інвесторам [3].

Рисунок 1. Приклад реконструкції радянської будівлі у Латвії [3]

Гарний приклад реконструкції «хрущівок» є у Німеччині. На околицях Берліну зараз ці будівлі не впізнати, адже вони пройшли етап модернізації: вбудували ліфти, утеплили зовні, звели нові покрівлі, добудували балкони і лоджі. У Східній Німеччині у деяких будинка змінили поверховість, замість п’яти поверхів будинки стали 3-4 поверховими з великими терасами. Також

Німеччина подбала і про внутрішнє наповнення будівель. Наприклад, встановили великі євро вікна, сучасні радіатор, нові електромережі. Якщо заглянути у двори цих районів, можна побачити там просторі вулиці і місця для відпочинку, великі газони, доглянуті рослини, тротуари вимощені плиткою та зменшена кількість транспорту біля будинків – це все додає району затишку і комфорту [4].

Рисунок 2. Приклад реконструкції радянської будівлі в Німеччині [3]

Висновки

Отже, під час дослідження було проаналізовано існуючі проблемні аспекти житлового фонду, зокрема зношеність конструкції, низький рівень енергоефективності, невідповідність сучасним стандартам комфорту та безпеки. Існуючий житловий фонд, що складається переважно зі «хрущівок», потребує комплексної модернізації або заміни через моральне та фізичне зношення, а такош погіршення технічного стану будівель. Також було сформовано основні етапи реконструкції «хрущівок» в Україні, що передбачають: проведення технічної оцінки стану будівлі, визначення оптимального варіанту реконструкції, розробку та узгодження проектної документації, виконання будівельних робіт. Важливим аспектом також є залучення інвесторів.

До того ж було розглянуто приклади реконструкції радянських будівель у інших країнах, таких як Латвія і Німеччина. Реконструкція будинків 1960-70 років в Україні – масштабний і капітальний виклик, яки й потребує активної участі держави та інших інвесторів. Забудовники стикаються з численними складнощами, однак за умови належної підтримки та оптимізації процесів реставрація може стати важливим кроком до модернізації житлового фонду країни. Реалізація таких проєктів не лише покращить життя мешканців, а й стане потужним стимулом для економічного зростання України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Термін служби старих будинків. Режим доступу: URL: https://www.epravda.com.ua/publications/2021/08/12/676820/ (дата звернення: 03.11.2024).
2. Основні етапи реконструкції будівель старої забудови. Режим доступу: URL: https://buduemo.com/ua/news/real-estate/rekonstrukcija-hruschovok-ta-inshih-pjatipoverhovih-budinkiv-chi-varto-investuvati.html (дата звернення: 03.11.2024)
3. Приклади реконструкції «хрущівок» за кордоном. Режим доступу: URL: https://rubryka.com/article/renovatsiya-zanedbanyh-budivel/ (дата звернення: 03.11.2024)
4. Приклад реконструкції у Німеччині. Режим доступу: URL: https://lvivrada.gov.ua/trybuna-deputata/item/10314-berlinsykyy-dosvid-u-renovaciji-budynkiv,-abo-shto-robyty-iz-lyvivsykymy-hrushtovkamy-nazariy-berbeka (дата звернення: 13.11.2024)

Борова Софія Віталіївна **—** студентка групи БМ-22б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: borovasophia@gmail.com

Ковбасюк Дарія Олександрівна **—** студентка групи БМ-22б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kovbasukdasa3@gmail.com

Підгорна Ольга Сергіївна **—** студентка групи БМ-22б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: podgornaya988@gmail.com

Науковий керівник: Хороша Оксана Іванівна – кандидат архітектури, старший викладач кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: korosha@vntu.edu.ua.

Borova Sophia - student of the BM-22b group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: borovasophia@gmail.com

Kovbasuk Daria- student of the BM-22b group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kovbasukdasa3@gmail.com

Pidgorna Olga - student of the BM-22b group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: podgornaya988@gmail.com

Supervisor: Khorosha Oksana - *PhD, senior lecturer of department construction, urban and architectural Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: korosha@vntu.edu.ua*

УДК 691

Д.Д. Степанюк

ЧИСЛОВІ ПІДХОДИ В ЗАДАЧАХ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ПРО НЕСУЧУ СПРОМОЖНІСТЬ КОМБІНОВАНИХ ПАЛЬОВИХ І ПЛИТНИХ ФУНДАМЕНТІВ БАГАТОПОВЕРХОВИХ БУДІВЕЛЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Плитно-пальові фундаменти – найбільш перспективний та найбільш економічний вид фундаментів, що широко застосовуються під час спорудження висотних будівель, забезпечуючи незначне осідання та малу ймовірність появи креону споруди. Концепція плитно- пальового фундаменту передбачає передачу частини навантаження від будівлі по підошві плитного ростверку, а частину – через палі.

Ключові слова: *фундамент, паль, плитно – пальові фундаменти, комбіновані фундаменти, ґрунт.*

Abstract

Slab-pile foundations are the most promising and most economical type of foundations widely used during the construction of high-rise buildings, ensuring minor settlement and a low probability of building creon. The concept of the slab-pile foundation provides for the transfer of part of the load from the building through the sole of the slab grid, and part through the piles.

Key words: *foundation, pile, slab - pile foundations, combined foundations, soil.*

Вступ

Для оцінки сучасного стану об'єкта досліджень і можливості його розвитку проаналізовані актуальні і недіючі нормативні, керівні та рекомендаційні джерела, патенти й авторські свідоцтва, в яких відображено наукові розробки багатьох вчених, що досліджували взаємодією пальових і плитних фундаментів з грунтовою основою.

Сучасне багатоповерхове й висотне будівництво вимагає вирішення різнопланових геотехнічних задач, пов'язаних з проектуванням конструктивно надійних та економічно обгрунтованих фундаментів, у тому числі в складних інженерно- геологічних умовах.

Будь яка будівля або споруда будуються на грунтовій основі, споруджуються із грунту як будівельного матеріалу або розташовуються в грунтовому масиві. Його міцність, стійкість та нормальна експлуатація визначаються не тільки конструктивними особливостями споруди, але і властивостями грунтів, умова взаємодії споруди та основ.

Вартість фундаментів складає в середньому 12% від вартості споруди, а тривалість робіт зі спорудження фундаментів близько 20% терміну будівництва споруди. Під час спорудження заглиблених частин будівель, а також під час будівництва в складних грунтових умовах ці показники значно збільшуються. Відповідно, удосконалення проектних та технологічних рішень в галузі фундаментобудування приводить до економії матеріальних та трудових ресурсів, скороченню термінів будівництва будівель і споруд.

Вибір конструкції фундаменту один з найважливіших факторів, які забезпечують експлуатаційну надійність і довговічність споруд. Така важливість обумовлюється впливом роботи фундаментів на стан надфундаментних конструкцій, а також складністю, трудомісткістю і дорожнечею робіт по ремонту або заміні фундаментів.

Результати дослідження

Пропонується конструкція плитно-пальового фундаменту, яка позбавлена недоліків подібних існуючих конструктивних рішень і способів влаштування, а також інженерна методика визначення її раціональних параметрів. Плитно-пальовий фундамент (рис. 1) складається з плитної частини 1 і паль 2 діаметром d, при цьому між плитною частиною і палями виконується зазор 3 висотою Δ, а відстань між осями паль становить a=nd. Причому, зазор для зручності його влаштування може заповнюватися низькомодульним матеріалом, наприклад, пінопластом, в процесі улаштування бетонної підготовки 4 під плиту [1].

Далі пропонується розглянути побудову інженерної методики раціонального проектування плитно-пальового фундаменту, виходячи з гранично допустимих осідань споруди su, беручи до уваги нормативну розрахункову схему [2] взаємодії умовного пальового фундаменту з лінійно-деформованим грунтовим середовищем (рис. 2).

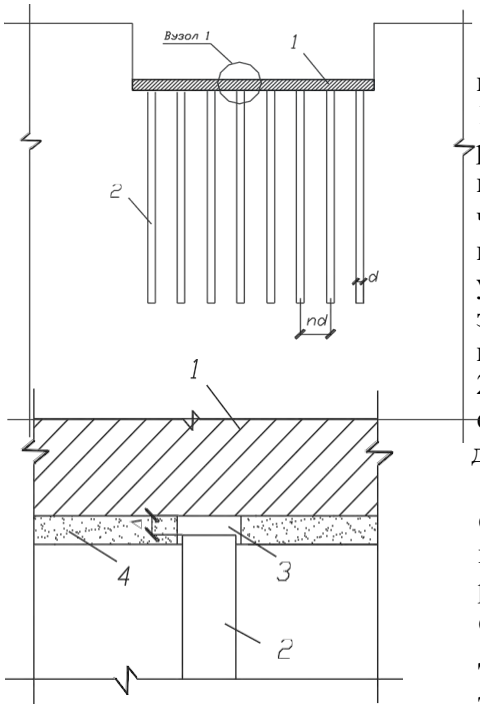

Рис. 1 Плитно – пальовий фундамент 1

Зробимо ряд обгрунтувань й припущень, які частково пропонувалися для пальово-плитного фундаменту:

1) повний тиск по підошві фундаменту p приймається рівномірно розподіленим по всій площі фундаментної плити розмірами b×l, при цьому в процесі зведення будівлі спочатку включається в роботу плитна частина фундаменту, яка сприймає допустимий тиск рпл, а далі включаються в роботу палі, інтенсивність реакцій N яких представляється у вигляді рівномірно розподіленого тиску pN на рівні відмітки закладання їх підошв. Тому послідовно утворюються дві стисливі товщі відповідно під плитою й під нижніми кінцями паль;

2)при визначенні тиску pN деяке збільшення площі підошви умовного фундаменту bум×lум у порівнянні з розмірами плити b×l компенсується додатковим урахуванням ваги пального поля.

Одним з основних питань при проектуванні плитно-пального фундаменту є призначення допустимого тиску під підошвою плити шириною b, який не повинен перевищувати розрахункового опору грунту рпл≤R. Однак, як правило, в практиці проектування крупнорозмірних фундаментів з шириною підошви b≥10м буде виконуватися умова: рпл<R. Для прикладу оцінки ефективності розглянемо 3 варіанти фундаментів, для яких були виконані розрахунки при прийнятих інженерно- геологічних умовах (див. рис. 2): пальово-плитний фундамент «ППлтФ-0%» - без включення в роботу плити ростверку;

- плитно-пальовий фундамент «ПлтПФ-50%» - реальне сприйняття 50% загального навантаження плитою ростверку;
- комбінований пальово-плитний фундамент «КППФ-15%» - умовне сприйняття 15% загального навантаження плитою ростверку.

На рис. 2 представлені результати розрахунку вартості і коефіцієнта *psR*-ступеня використання міцності та деформативності паль і грунтової основи. При цьому, в даному випадку, розрахункові навантаження на палі практично дорівнюють міцності їх бетонного перерізу.

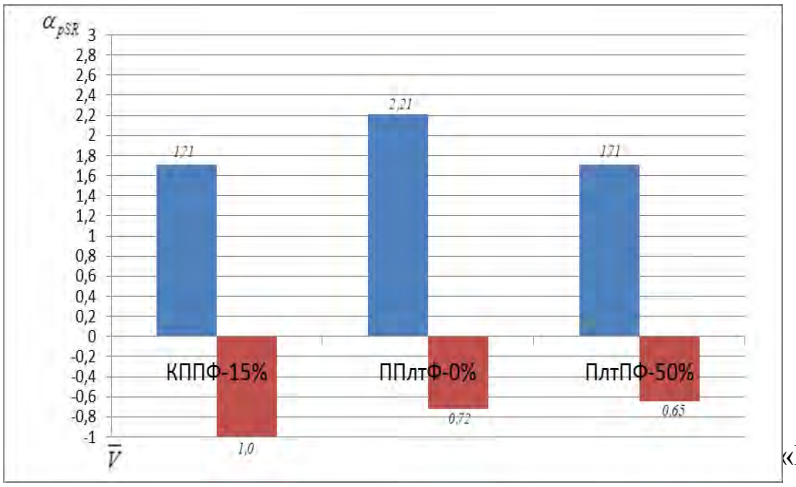

Рис. 2. Ефективність застосування різних варіантік комбінованих пальових і плитних фундаментів

Порівняльний аналіз результатів на рис. 2 демонструє, що при інших рівних умовах запропоновані конструкції комбінованих пальових і плитних фундаментів - «ППлтФ-0%» і «ПлтПФ-50%» мають практично однакову вартість, але ступінь використання пальово-плитним фундаментом «ППлтФ-0%» механічних можливостей основи значно вищий і входить у межі оптимальних значень коефіцієнта =2,21.

До того ж, він простіший у виконанні. «Найдорожчим» є проектний варіант комбінованого пальово-плитного фундаменту «КППФ-15%» з низьким коефіцієнтом *=1,71* при досить умовному включенні у роботу плити ростверку [3].

Розроблено конструкцію плитно-пального фундаменту, що здатна контрольовано й раціонально розподіляти опір між плитною частиною і палями, в якій під навантаженням від будівлі спочатку в роботу повністю включається плита, а після - палі. Розроблено методику визначення раціональних параметрів плитно- пального фундаменту при проектуванні основи за гранично допустимими осіданнями su споруд. При цьому попередні розрахунки показують, що в залежності від максимально допустимих осідань для будівель і споруд реальне сприйняття плитною частиною повного навантаження може становити близько 50%[1].

Висновки

Застосування нових типів фундаментів, а також методів розрахунку й проектування дозволяє приймати ефективні проектні рішення при істотному зниженні витрат матеріальних ресурсів, зокрема, бетону паль, навіть у разі виконання всіх існуючих нормативних умов.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Самородов О.В. Розвиток наукових основ вибору раціональних параметрів комбінованих пальових і плитних фундаментів багатоповерхових будівель - 2017.
2. ДБН В.2.1-10-2009 Основи та фундаменти споруд. К.: Мінрегіонбуд України, 2009. – 104 с.
3. ДБН В.2.1-10-2009 Зміна №1. Основи та фундаменти споруд. Основні положення проектування. - Київ: Мінрегіонбуд України, 2011. – 55 с.

Степанюк Дмитро Дмитрович – студент групи Б-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: stepanuk060383@gmail.com

Науковий керівник:

Моргун Алла Серафимівна – д.т.н., професор кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Stepanuk Dmytro Dmytrovych - student of group B-23m, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: stepanuk060383@gmail.com

Research supervisor:

Morgun Alla Serafimivna - Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Construction, Urban Economy and Architecture,Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 536.24

Резидент Н. В.
Чорний В. О.

ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ТЕПЛООБМІНУ В ТРУБЧАСТИХ УТИЛІЗАТОРАХ ТЕПЛОТИ ВІДХІДНИХ ГАЗІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Показано, що для інтенсифікації теплообміну в трубах ефективним методом є штучна турбулізація потоку кільцевими діафрагмами. Виконано дослідження впливу кроку діафрагм і висоти виступів на інтенсифікацію теплообміну та відносне збільшення гідравлічного опору труби.

Ключові слова: інтенсифікація теплообміну, гідравлічний опір, штучна шорсткість, інтенсифікація теплообміну, утилізатор теплоти відхідних газів.

Abstract

It is shown that an effective method for intensifying heat exchange in pipes is the artificial turbulation of the flow by means of annular diaphragms. A study of the influence of the pitch of the diaphragms and the height of the protrusions on the intensification of heat exchange and the relative increase in the hydraulic resistance of the channel was carried out

Key words: intensification of heat exchange, hydraulic resistance, artificial roughness, intensification of heat exchange, waste gas heat utiliser.

.

Вступ

Інтенсифікація теплообміну та підвищення енергетичної ефективності теплообмінних апаратів мають велике значення для енергетики та інших галузей промисловості. Газоводяні теплообмінники, зокрема утилізатори теплоти відхідних газів, є габаритними та металоємними, що обумовлює необхідність застосування методів інтенсифікації теплообміну. Ефективним методом інтенсифікації теплообміну є застосування перервних поверхонь, що використовують ефект оновлення граничного шару, а також пристроїв, які створюють у потоці інтенсивні коливання та пульсації, зокрема профільні канали, штучна шорсткість та ін., комбіновані методи інтенсифікації теплообміну. Під час збурення потоку теплоносія потужність, яка витрачається на його перекачування може зростати, що призводить до збільшення витрат [1, 2]. В інтенсифікації теплообміну в трубах значна увага надається штучній турбулізації потоку кільцевими діафрагмами оскільки такий метод дає можливість застосовувати такі труби в тісних пучках і не змінювати існуючої технології збирання теплообмінних апаратів [3].

Мета роботи – дослідити вплив штучної турбулізації потоку кільцевими діафрагмами на інтенсифікацію теплообміну та відносне збільшення гідравлічного опору труби в трубчастому утилізаторі теплоти відхідних газів.

Основна частина

Ефект інтенсифікації теплообміну обумовлений двома чинниками: штучною турбулізацією потоку і граничним числом Рейнольдса Re, яке визначає режим руху та тепловіддачу. Під час інтенсифікації теплообміну потрібно отримати інтенсивну турбулізацію потоку з найменшим відносним збільшенням гідравлічного опору каналу. Критерієм доцільності методу інтенсифікації теплообміну для розглянутих теплообмінних апаратів є відношення чисел Нуссельта для каналів з інтенсифікацією і для гладких каналів Nu/Nu_0 та відповідних коефіцієнтів гідравлічних опорів $\xi_ш/\xi_0$, яке для різних типів теплообмінних апаратів різне. Числові дослідження гідравлічного опору та тепловіддачі в трубі з одиночними діафрагмами показали, що за певного співвідношення кроку діафрагм t/D і висоти виступів d/D можна досягти $Nu/Nu_0 \geq \xi/\xi_0$. Для розрахунків використані критеріальні рівняння [4, 5]. Результати розрахунків для руху відхідних газів котла в трубі з d/D = 0,88…0,98; t/D = 0,78 і t/D = 0,34…2,35; d/D = 0,96 показані на рис. 1 та рис. 2. відповідно.

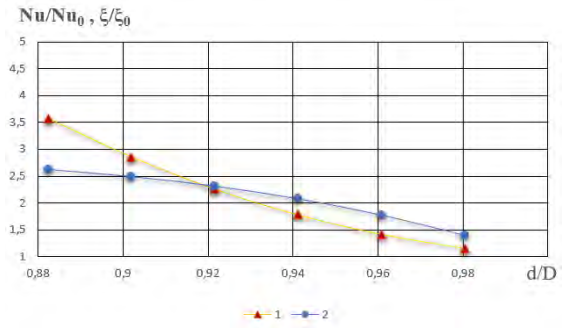

Рисунок 1 – Вплив на інтенсифікацію тепловіддачі висоти діафрагми d/D, t/D = 0,78 . 1 – ξ/ξ_0; 2 – Nu/Nu_0

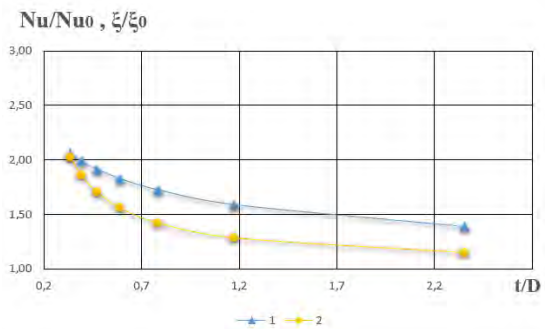

Рисунок 2 – Вплив на інтенсифікацію теплообміну кроку діафрагми t/D, d/D = 0,96 1 – Nu/Nu_0; 2 – ξ/ξ_0;

Із рис. 1 видно, що зі збільшенням висоти діафрагми d/D збільшується ефект інтенсифікації. В діапазоні d/D від 0,88 до 0,98 інтенсивність теплообміну збільшується в 1,4…2,6 рази порівняно з гладкою трубою. При цьому відносний коефіцієнт опору зменшується від ξ/ξ_0 від 3,6 до 1,15. Для відношення d/D ≥ 0,92 інтенсифікація теплообміну переважає над збільшенням гідравлічного опору. В разі збільшення кроку виступів від t/D від 0,34 до 2,35 для d/D = 0,96 ефект інтенсифікації зменшується від 1,43…2 рази, а інтенсифікація теплообміну переважає над збільшенням гідравлічного опору (рис. 2).

Висновки

Показано, що для інтенсифікації теплообміну в трубах ефективним методом є штучна турбулізація потоку кільцевими діафрагмами, а за певного співвідношення кроку діафрагм t/D і висоти виступів d/D можна досягти інтенсифікації теплообміну з меншим відносним збільшенням гідравлічного опору труби. Наприклад, для d/D від 0,88…0,98 інтенсивність теплообміну збільшується в 1,4…2,6 рази порівняно з гладкою трубою. В разі збільшення кроку виступів від t/D від 0,34 до 2,35 для d/D = 0,96 ефект інтенсифікації зменшується. В досліджених діапазонах зміни геометрії труби з кільцевими діафрагмами інтенсифікація теплообміну переважає над збільшенням гідравлічного опору.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Dr. Chandresh Sharma1,Gajendra Singh Sodha. Review of Performance of TwistedTapes in Turbulent Regime. IOP Conference Series: Earth and Environmental Science. 2020. URL: https://iopscience.iop.org/article/10.1088/1755-1315/461/1/012077/pdf.
2. J. Alhamid, A. R., Al-Obaidi. Numerical Investigation of Fluid Flow, Characteristics of Thermal Performance and Enhancement of Heat Transfer of Corrugated Pipes with Various Configurations. Journal of Physics: Conference Series. 2021. URL: https://iopscience.iop.org/article/10.1088/1742-6596/1733/1/012004/pdf
3. Vicente, P. G., Garcıa, A., & Viedma, A. (2004). Experimental investigation on heat transfer and frictional characteristics of spirally corrugated tubes in turbulent flow at different Prandtl numbers. International Journal of Heat and Mass Transfer, 47(4), 671-681.
4. Співак О.Ю., Резидент Н. В. Тепломасообмін. Методи інтенсифікації. Вінниця : ВНТУ, 2023. 112 с.
5. Мельник В.І., Цимбал Б.М. Аналіз теоретичних досліджень інтенсифікованого теплообміну в трубах. URL: http://surl.li/sczyjz. https://doi.org/10.37700/enm.2020.1(15).13 - 28

Резидент Наталія Володимирівна – к. т. н., доцент кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: rezidentnv1@ukr.net

Чорний Володимир Олександрович – магістрант кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: natka.kucher19@gmail.com.

Nataliia Rezydent – Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor of power engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: rezidentnv1@ukr.net

Volodymyr Chornyi – post-graduate student of power engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia National Technical University. Vinnytsia, e-mail: vovachornyi83@gmail.com

УДК 621.643.004.15

В. В. Панкевич
А. Є. Гуменчук

АНАЛІЗ ФАКТОРІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ТЕХНІЧНИЙ СТАН СТАЛЕВИХ ТРУБОПРОВОДІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

На основі проведеного аналізу визначено фактори, які впливають на технічний стан сталевих трубопроводів, що є основним елементом інженерних мереж. Розглянуто основні чинники, що викликають погіршення технічного стану трубопроводів: корозійні процеси, механічні навантаження, коливання температури, якість матеріалу, експлуатаційні умови та помилки монтажі та експлуатації. Окреслено сучасні підходи до підвищення довговічності трубопроводів.

Ключові слова: сталевий трубопровід, пошкодження, корозія, якість матеріалу, технічний стан.

Abstract

Based on the analysis, the factors that affect the technical condition of steel pipelines, which are the main element of engineering networks, are identified. The main factors that cause the deterioration of the technical condition of pipelines are considered: corrosion processes, mechanical loads, temperature fluctuations, material quality, operating conditions and installation and operation errors. Modern approaches to increasing the durability of pipelines are outlined.

Keywords: steel pipeline, damage, corrosion, material quality, technical condition.

Вступ

Сталеві трубопроводи є важливим елементом багатьох промислових, комунальних і транспортних систем, забезпечуючи транспортування води, газу, нафти та інших рідин і газів. Проте, через складні умови експлуатації та тривалий термін служби, вони схильні до різноманітних видів пошкоджень і зносу, що може спричинити серйозні наслідки, включаючи аварії та витоки небезпечних речовин. Тому дослідження факторів, які впливають на технічний стан трубопроводів, є актуальним для забезпечення їх надійності та продовження терміну служби.

Розуміння механізмів впливу цих факторів дозволяє розробляти ефективні методи захисту від корозії, оптимізувати графіки технічного обслуговування, а також застосовувати інноваційні технології діагностики та ремонту. Таким чином, аналіз факторів, що впливають на технічний стан сталевих трубопроводів, є необхідним кроком для забезпечення безпеки, ефективності та економічної стабільності в різних галузях.

Результати досліджень

Сталеві трубопроводи повинні відповідати вимогам державних стандартів, технічних регламентів та норм безпеки [1-3]. Ці норми встановлюють технічні характеристики, вимоги до матеріалів, методи контролю якості та випробувань та регламентують забезпечення надійності, довговічності, безпеки та ефективності сталевих трубопроводів як важливого елементу інфраструктури.

Сталеві трубопроводи зазнають впливу численних факторів, таких як корозія, механічні навантаження, температурні коливання, мікробіологічні процеси та зовнішні агресивні середовища [1-3]. Фактори, що впливають на технічний і технологічний стан сталевих трубопроводів і відповідно на їх довговічність та надійність представлено на рисунку 1: корозія; механічні навантаження; температурні коливання; якість матеріалу і технологія виробництва; експлуатаційні умови, якість монтажу та обслуговування; ґрунтові та кліматичні умови.

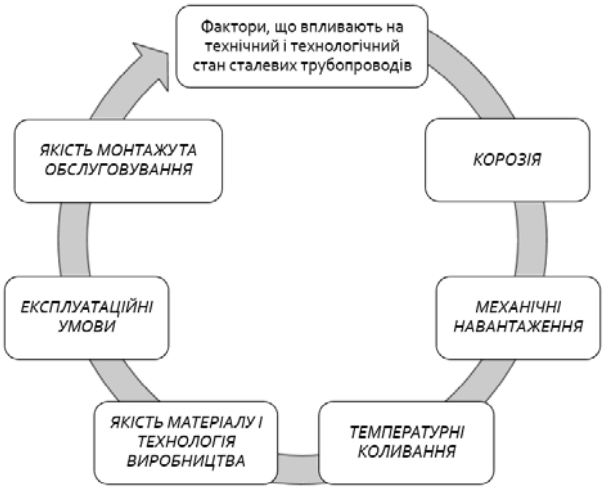

Рисунок 1 – Фактори, що впливають на технічний стан сталевих трубопроводів

Корозія є одним з найпоширеніших та найбільш небезпечних факторів, що впливають на довговічність і технічний стан сталевих трубопроводів. Вона спричиняє поступове руйнування матеріалу через хімічні та електрохімічні реакції зі зовнішнім або внутрішнім середовищем, що може призводити до втрати міцності, виникнення витоків і, зрештою, до аварій. Основні види корозії:

- хімічна корозія, що виникає при взаємодії металу з газоподібними або рідкими хімічно активними речовинами;
- електрохімічна корозія виникає внаслідок контакту металу з агресивними рідинами або ґрунтами;
- міжкристалітна корозія як відбувається внаслідок впливу високих температур або агресивних середовищ і може бути прискорена наявністю домішок чи структурних дефектів у металі;
- точкова корозія (пітингова корозія) - точкові дефекти або заглибини на поверхні труби, які можуть поступово перетворюватися у глибокі тріщини;
- щілинна корозія, яка сприяє інтенсивному руйнуванню металу, виникає у вузьких зазорах або порожнинах, наприклад, у місцях з'єднань чи кріплень труб;
- ерозійно-корозійна корозія, зустрічається у трубопроводах з високими швидкостями потоку та в умовах значних перепадів тиску - виникає в результаті одночасної дії механічного зносу (через потоки рідини або газу) та хімічної корозії.

Механічні навантаження на трубопроводи обумовлені: високим внутрішнім тиском транспортованих речовин, що може призвести до розтягнення і деформації матеріалу труб; зовнішніми навантаженнями від ґрунту, ваги інших споруд або транспортних засобів, що прокладаються над трубопроводом; вібраційними навантаженнями, які сприяють виникненню мікротріщин і прискоренню зносу.

Температурні коливання обумовлені зміною температури і можуть спричиняти термічне розширення і стиснення труб, що призводить до появи мікротріщин, деформацій і послаблення з'єднань.

Якість матеріалу і технологія виробництва. При використанні низькоякісної сталі або через недосконалу технологію виготовлення відбувається зниження стійкості труб до корозії, механічних навантажень і загальної надійності трубопроводів. Наявність дефектів (наприклад, мікротріщин, неоднорідностей) у матеріалі може значно скоротити термін служби трубопроводів.

Експлуатаційні умови (тривалість та режими експлуатації, хімічний склад транспортованих речовин) прискорюють зношування та збільшують ризик пошкоджень.

Якість монтажу та обслуговування. Неправильний монтаж може призвести до виникнення напружень у матеріалі, що підвищує ризик механічних деформацій і пошкоджень. Недостатнє обслуговування (відсутність регулярних перевірок та профілактичних заходів) збільшує ймовірність аварій та знижує надійніть трубопроводів.

Довговічність сталевих трубопроводів значною мірою залежить від здатності протистояти корозії, механічним навантаженням і впливу агресивних середовищ. Основними підходами до підвищення довговічності сталевих трубопроводів є: створення антикорозійного покриття; катодний захист використання ультразвукових досліджень; систем неруйнівного контролю для вчасного виявлення проблем; правильне з'єднання труб і застосування спеціальних ущільнювальних матеріалів.

Висновки

Визначення факторів впливу на технічний стан сталевих трубопроводів обумовлена необхідністю подовжити термін їхньої служби, забезпечити стабільну роботу і зменшити ризики аварійних ситуацій. На основі проведеного аналізу визначено найбільш вагомі фактори, що впливають на технічний стан сталевих трубопроводів впливу на технічний і технологічний стан сталевих трубопроводів, а саме: корозія, механічне навантаження, температурні коливання, якість матеріалу, експлуатаційні умови та помилки монтажі та експлуатації.

Подальші дослідження спрямовані на розробку рекомендацій для запобігання зносу та збереження ресурсу трубопроводів та подовження терміну їх експлуатації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ДБН В.2.6-198:2014 Сталеві конструкції. Норми проектування. Зі Зміною № 1, , Київ Мінрегіон України, 2014.
2. ДСТУ Б В.2.6-210:2016 Оцінка технічного стану сталевих будівельних конструкцій, що експлуатуються, Київ Мінрегіон України, 2016.
3. ДСТУ-Н Б А.3.1-27:2014 Настанова щодо виготовлення, монтажу та випробування технологічних трубопроводів, що працюють під тиском до 10 МПа , Київ Мінрегіон України, 2015.
4. Ратушняк Г. С., Ободянська О.І. Модель багатофакторної оцінки технічного стану системи газопостачання // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. - 2010. - № 1. - С. 125-131.
5. Ратушняк Г. С. Моделювання надійності систем газопостачання на основі лінгвістичної інформації [Текст] / Г. С. Ратушняк, О. І. Ободянська // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. - 2009. - № 1. - С. 97-103.
6. Пічугін С.Ф., д.т.н., Зима О.Є. Надійність сталевих підземних магістральних трубопроводів при ремонтних роботах та стаціонарних умовах експлуатації// Збірник наукових праць Українського інституту сталевих конструкцій імені В.М. Шимановського. – Випуск 10, 2012 р https://reposit.nupp.edu.ua/bitstream/PoltNTU/7721/1/ZNPISK_2012_10_5.pdf

Панкевич Володимир Вячеславович – *PhD, асистент кафедри інженерних систем у будівництві, Вінницький національний технічний університет, e-mail: pankevych@vntu.edu.ua ORCID 0000-0002-1929-8172*

Гуменчук Анастасія Євгеніївна – *студентка групи См-23б факультету будівництва, цивільної та екологічної інженерії e-mail: flora.butterfly68954@gmail.com*

Pankevych Volodymyr, *PhD, Assistant of the Department of Engineering Systems in Construction, Vinnytsia National Technical Universityy, e-mail: pankevych@vntu.edu.ua ORCID 0000-0002-1929-8172*

Anastasiya Humenchuk - *student of the Sm-23b group of the Faculty of Civil Engineering, Civil and Environmental Engineering e-mail: flora.butterfly68954@gmail.com*

УДК 721.012:725.54

В. І. Неймет
І. В. Сафоненко
А. В. Бондар

ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ ТА ПРОБЛЕМАТИКА АДАПТАЦІЇ ЖИТЛОВОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ЛЮДЕЙ З ОБМЕЖЕНОЮ МОБІЛЬНІСТЮ М. ХМІЛЬНИК

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Робота спрямована на дослідження проблем, пов'язаних з принципом адаптації житлового середовища для людей з обмеженою мобільністю. Це питання стає все більш актуальним у сучасному світі, зокрема в Україні, де мобільність відіграє важливу роль у забезпеченні комфорту та стійкості міського життя. У контексті зростаючої маломобільності, спричиненої різними факторами, такими як: війна, демографічні зміни, збільшення транспортного навантаження та зміни у мобільних вподобаннях, дизайн архітектурного середовища суттєво впливає на якість життя мешканців міста. Магістерська робота спрямована на ретельне дослідження цієї проблеми та виявлення шляхів її вирішення.

Метою роботи є дослідження впливу маломобільності на архітектурне середовище міста Хмільника і розробка стратегій і рішень, спрямованих на створення інклюзивного та дружелюбного середовища для всіх мешканців. Даним проєктом аналізуємо причини маломобільності, вплив на архітектурний дизайн, а також досліджуємо інноваційні підходи та рішення, які можуть зробити наше місто більш досяжним та комфортним для всіх верств населення.

Ключові слова: люди з обмеженою мобільністю, місто, адаптації, середовище, проєкт, населення.

Abstract

The work is aimed at researching problems related to the principle of adaptation of the living environment for people with limited mobility. This issue is becoming more and more relevant in the modern world, in particular in Ukraine, where mobility plays an important role in ensuring the comfort and sustainability of urban life. In the context of increasing low mobility caused by various factors such as: war, demographic changes, increased traffic load and changes in mobile preferences, the design of the architectural environment significantly affects the quality of life of city residents. The master's thesis is aimed at a thorough study of this problem and the identification of ways to solve it.

The purpose of the work is to study the impact of reduced mobility on the architectural environment of the city of Khmelnyk and to develop strategies and solutions aimed at creating an inclusive and friendly environment for all residents. With this project, we analyze the causes of low mobility, the impact on architectural design, as well as explore innovative approaches and solutions that can make our city more accessible and comfortable for all segments of the population.

Key words: people with limited mobility, city, adaptations, environment, project, population.

Вступ та теоретичні передумови досліджень

Даною роботою зроблена класифікація основних елементів організації безбар'єрного простору для людей з обмеженою мобільністю. Забезпечення безбар'єрної та безпечної вулично-дорожньої мережі включає такі основні напрямки: безпека, комфортність та інформативність (рис. 1) [1].

Рисунок 1 – Основні фактори організації безбар'єрного простору для людей з обмеженою мобільністю

Основні цілі повинні бути спрямовані на обладнання вулиць, пішохідних зон і тротуарів елементами безбар'єрного простору, обладнання пішохідних переходів тактильною плиткою та звуковими сигналами, облаштування будівель житлового та громадського призначення пандусами тощо.

Вимоги до планувальної організації житлового середовища для людей з обмеженою мобільністю

Напрямки покращення планування території, без яких безбар'єрне міське середовище неможливе: ліфти,п андуси, пандусні з'їзди, пішохідні зони і переходи, звукові сигнали, тактильна плитка, похилі підйомники та ін. [2].

Підйомники для візків чи для колясок потрібні для кожних громадський чи адміністративних будівель або на кожному підземному чи надземному пішохідному переході. Це покращить пересування і батьків з колясками, і людей з обмеженою мобільністю .

Пандуси – це один із основних елементів для переміщення містом та елементом входу до будинків і споруд людей з обмеженою мобільністю. Вони повинні бути під невеликим кутом нахилу та з поручнями з обох боків. Це робиться для того щоб людина на інвалідному візку змогла триматись за них, при цьому спускатись чи підніматись. Пандусні з'їзди призначені для забезпечення комфортного проїзду людям у інвалідних візках та з дитячими колясками–в місцях перетину тротуарів з проїжджою частиною різних напрямків руху. Бортові камені на пішохідних переходах улаштовують втопленими, тобто пониженими до одного рівня з проїжджою частиною. Інший варіант – підвищенні перехід, який знаходиться в одному рівні з тротуаром. Так як цей перехід буде підвищеним та мати яскраве забарвлення, це зменшуватиме швидкість транспортних засобів та забезпечить зменшення нещасних випадків для пішоходів [3].

Звукові сигнали влаштовують біля основних пішохідних переходів для безпеки руху людей з вадами зору, а також на всіх станціях метро та швидкісного трамваю.

Тактильна плитка – другий із найважливіших елементів міської інфраструктури для людей, які мають вади зору. Плитка попереджає про східці, переходи, може слугувати маршрутом.

Безпечні та зручні похилі підйомники використовуються для переміщення в інвалідних кріслах та забезпечують людям легкий, самостійний і безперешкодний доступ в будь-які приватні та громадські будівлі. Підходять для одного сходового прольоту. Висота підйому варіюється від 0,8 м до 3 м. Якісне зовнішнє освітлення на переходах істотно впливає на зниження кількості дорожньо-транспортних випадків [4].

Стан житлового середовища для людей з обмеженою мобільністю міста Хмільник та перспективи їх ефективної організації

Найбільш уразливими серед учасників дорожнього руху є люди на інвалідних візках, батьки з колясками, які змушені пересуватися по території міста по тротуарах, які зовсім не запроєктовані під них. Часто зустрічаються зруйновані пандуси та ненормативна різниця висоти бортового каменю до тротуарного вимощення.

Для того, хто щодня пересувається містом пішки, велосипедом або регулярно користується громадським транспортом безбар'єрне фізичне середовище у місті Хмільник незадовільне. Для людей з обмеженою мобільністю місто не пристосоване до їх пересування, на їх шляху наявні перешкоди різної складності – сходи, завищені бортові камені, надземні переходи, непристосований громадський транспорт, вузькі тротуари, відсутність пішохідних доріжок, тактильних покажчиків, навігації тощо.

Перспективи ефективної організації житлового середовища для людей з обмеженою мобільністю:

а) влаштування правильності ухилу пандуса, що відповідатиме нормативним вимогам;
б) планування пониженого борту та острівці безпеки;
в) ширина та покриття тротуару повинні задовольняти нормативним вимогам;
г) планування водовідведення з тротуару;
д) влаштування тактильної плитки;
е) встановлення паркомісць для людей з обмеженою мобільністю;
є) будівництво пандусів в будівлі;
ж) будівництво з'їздів пандусів.

Висновки

Результатом процесу дослідження визначено стан недоліків при будівництві та проєктувані, капітальному ремонті або реконструкції елементів тротуарів та доріг, що може спричинити загрозливі умови для пересування людей з обмеженою мобільністю. Тому при створенні транспортної та вуличної інфраструктури для людей з обмеженою мобільністю повинен бути реалізований принцип «комплексної доступності». Існують базові елементи благоустрою, без яких безбар'єрне міське середовище неможливе: ліфти, пандуси, пандусні з'їзди, пішохідні зони і переходи, звукові сигнали, тактильна плитка, похилі підйомники, вказівні знаки, зони освітлення та ін.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Івасенко В.В., Литвиненко Т.П. Аналіз основних нормативних вимог до засобів інформаційного забезпечення вулично-шляхової мережі, доступної для маломобільних груп населення. Міжвузівський збірник «Наукові нотатки». Вип. 46. Луцьк, 2014. С. 213.

2. ДБН В.2.2-40:2018. Інклюзивність будівель та споруд. [Чинний від 2018-10-01]. Київ : Мінрегіонбуд України, 2018. 68 с.36.

3. ДБН 2.2-12:2019. Планування і забудова територій. [Чинний від 2019-10-01]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіон України, 2019. 185 с.

4. ДБН В 2.3-5:2018. [Чинний від 2018-10-01]. Вулиці та дороги населених пунктів. Київ : Мінрегіон України, 2018 р. 61 с.

Неймет Віталій Іванович – магістр, група 1БМ-23м, кафедра будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: serneymet@ukr.net

Сафроненко Іван Васильович – студент третього курсу групи БМ-21б , Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет , Вінниця , e-mail: vanasafronenko6@gmail.com

Науковий керівник: Бондар Альона Василівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bondarav@vntu.edu.ua

Neimet Vitaliy I. – student of group 1BM-23m, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,, e-mail: serneymet@ukr.net

Сафроненко Іван Васильович – студент третього курсу групи БМ-21б, Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет , Вінниця , e-mail: vanasafronenko6@gmail.com

Supervisor: Bondar Alena V. – Ph.D. (Candidate of Technical Sciences), PhD, Assosiate Professor, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bondarav@vntu.edu.ua

УДК 614.84

О. С. Гудзь
М. О. Постолатій
І. М. Меть

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПІДВИЩЕННЯ ПОЖЕЖНОЇ СТІЙКОСТІ ФАСАДІВ ВИСОТНИХ БУДІВЕЛЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано сучасні виклики щодо реконструкції фасадів висотних будівель в Україні в умовах частих руйнувань та пожеж. Розкрито основні причини виникнення пожеж у багатоповерхових будівлях, серед яких несправність електромережі, використання горючих матеріалів, недотримання протипожежних норм, старіння конструкцій та інші. Запропоновано систематичний підхід до покращення пожежної стійкості через впровадження сучасних будівельних норм та використання матеріалів з високими показниками вогнестійкості. Досліджено класи вогнестійкості будівельних конструкцій відповідно до національних стандартів, їх відповідність функціональному призначенню та типу будівель.

Ключові слова: пожежна безпека, пожежна стійкість, реконструкція, фасад, висотні будівлі, норми, стандарти, граничні стани.

Abstract

The article analyses the current challenges of reconstructing the facades of high-rise buildings in Ukraine in the context of the times of destruction and fires. The main causes of fires in high-rise buildings are revealed, including power grid failure, use of combustible materials, non-compliance with fire safety standards, structural aging, and others. A systematic approach to improving fire resistance through the introduction of modern building codes and the use of materials with high fire resistance is proposed. The fire resistance classes of building structures in accordance with national standards, their compliance with the functional purpose and type of buildings are investigated.

Keywords: fire safety, fire resistance, reconstruction, facade, high-rise buildings, norms, standards, limit states.

Вступ

На сьогоднішній день, зважаючи на ситуацію в країні та як результат часті руйнування і пожежі багатьох висотних будинків, досить гостро стоїть питання реконструкції фасадів будівель за для підвищення їх пожежної стійкості. Сучасні висотні будівлі – це складові системи різного функціонального призначення (житло, офіси, торгівельно-розважальні центри). Як свідчить статистика, через 5 хвилин після початку пожежі вогонь поширюється на всі поверхи вище місця пожежі через сходові клітки, а вже за 20 хвилин через вікна, вентиляційні канали тощо [1], тому важливо особливу увагу приділити саме питанню підвищення пожежної стійкості таких будівель за для безпеки людей, що можуть знаходитись в середині приміщення підчас пожежі.

Результати дослідження

Відповідно діючим будівельним нормам багатоповерхова будівля з умовною висотою понад 73,5 м вважається висотною будівлею [2]. В залежності від особливостей експлуатації, до будівельних конструкцій можуть висуватися різні вимоги щодо пожежних характеристик. ДБН В.1.1-7 встановлює вісім ступенів вогнестійкості будівлі залежно від її призначення, категорії пожежної небезпеки, умовної висоти (поверховості) і площі поверху в межах протипожежного відсіку. В залежності від ступеня вогнестійкості будівлі визначаються вимоги до класів вогнестійкості будівельних конструкцій і групи поширення вогню по ним [3].

Для більш детального дослідження питання пожежної безпеки варто орієнтуватись в основних поняттях граничних станів будівельних конструкцій. В таблиці 1 наведено основні та додаткові граничні стани сучасних будівель.

Таблиця 1. - Граничні стани будівельних конструкцій

Основні ГС за ДБН В.1.1-7:2016	Додаткові за ДБН В.1.2-7:2021
R – втрата несучої здатності E – втрата цілісності I – втрата теплоізолюючої здатності	W – перевищення теплового потоку (випромінювання) M – втрата здатності чинити опір механічному удару

В залежності від призначення, будівельні конструкції можуть мати різні класи вогнестійкості, граничні стани яких позначаються літерами (R, E, I) і числом, що показує межу вогнестійкості у хвилинах. Для зовнішніх ненесучих стін та внутрішніх перегородок використовуються граничні стани EI, а для несучих і самонесучих конструкцій – REI та RE.

Нижче наведено основні класи вогнестійкості будівельних конструкцій та відповідно мінімальне значення межі вогнестійкості в залежності від типу конструкції.

Таблиця 2. - Класи вогнестійкості будівельних конструкцій

№	Найменування конструкцій	Мінімальна межа вогнестійкості, хв, за ознакою втрати		
		несучої здатності R	цілісності E	теплоізоляційної здатності I
1	**Несучі стіни**			
1.1	Зовнішні	180	60	Н.н
1.2	Внутрішні	180	За п. 5 таблиці	За п. 5 таблиці
1.3	Протипожежні	180	180	180
2	**Колони**	180	Н.н	Н.н
3	**Самонесучі стіни**			
3.1	Зовнішні	90	60	Н.н
3.2	Внутрішні	90	За п. 5 таблиці	За п. 5 таблиці
3.3	Протипожежні	180	180	180
4	**Зовнішні ненесучі**	Н.н	60	Н.н
5	**Внутрішні ненесучі стіни (перегородки)** (в залежності від типу приміщення)	60, 120, 180		
6	**Стіни сходових кліток**			
6.1	Внутрішні	180	180	180
6.2	Зовнішні (є частиною зовнішньої стіни будівлі)	180	160	Н.н
Примітка 1. Н.н – не нормується				

Важливо розуміти, що саме найчастіше стає першопричиною значної кількості пожеж у висотних будівлях.

- несправність електромережі: перевантаження електромережі через застаріле обладнання або некоректну експлуатацію (наприклад, використання побутових приладів без дотримання технічних вимог); коротке замикання через низьку якість кабелів або порушення їхньої ізоляції.
- використання горючих матеріалів у фасадах: поширення вогню через зовнішнє утеплення з горючих матеріалів, таких як пінопласт або неякісний пластик;
- недотримання протипожежних норм під час будівництва та реконструкції: відсутність протипожежних розривів у фасадних конструкціях; неправильна установка вогнезахисних екранів або порушення інших регламентованих заходів;
- порушення правил користування відкритим вогнем: використання свічок, куріння у заборонених місцях або залишення джерел вогню без нагляду;
- підпали: цілеспрямовані або ненавмисні дії, що призводять до займання; підвищений ризик у часи соціальних потрясінь, включаючи військові дії;

- старіння будівельних конструкцій: руйнування або пошкодження несучих елементів, що впливають на стійкість будівлі до вогню; прискорене поширення вогню через зношені матеріали;
- недостатня підготовленість до пожеж: відсутність систем активного пожежогасіння, таких як спринклери або датчики диму; низький рівень обізнаності мешканців щодо дій у разі займання.
- влучання ворожих шахедів та балістичних ракет під час масових обстрілів: непередбачуваність та неможливість врахування траєкторії руху та кінцевої цілі.

Висновки

1. Основні причини пожеж у висотних будівлях, такі як несправність електромережі, використання горючих матеріалів і порушення протипожежних норм, потребують термінового вирішення на рівні регулювання та практичного впровадження.
2. Класи вогнестійкості будівельних конструкцій відіграють ключову роль у зменшенні ризику поширення вогню та забезпеченні безпеки під час пожеж.
3. Реконструкція фасадів із застосуванням негорючих матеріалів і новітніх технологій є ефективним способом підвищення пожежної стійкості будівель.
4. В умовах військових дій та руйнувань оновлення нормативної бази та адаптація міжнародного досвіду є необхідними для забезпечення пожежної безпеки житлового фонду України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Першаков В. М. Протипожежний захист висотних будівель / В. М. Першаков, Н. Г. Семироз, К. М. Лисницька // Перспективні напрямки світової науки. Збірник статей учасників 22 Всеукраїнської наук.-практ. конференції. Інноваційний потенціал світової науки XXI ст. Том 2. Запоріжжя, 2014. С. 72–74.

2. ДБН В.2.2-41:2019 Висотні будівлі. Основні положення. [Чинний від 2020-01-01]. Науково-дослідний інститут будівельного виробництва (НДІБВ), 2019. 59 с. (Державні Будівельні Норми).

3. Інтернет-джерело: https://rautagroup.com/uk/pozhezhni-harakterystyky-budivelnyh-materialiv-ta-konstruktsij/

Гудзь Олександр Сергійович — студент групи 1Б-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Постолатій Маріанна Олександрівна – аспірант кафедри будівництва, міського господарства та архітектури Вінницького національного технічного університету. E-mail: E-mail:marianna.postolatii@gmail.com.

Науковий керівник: ***Метьь Іван Миколайович*** – к.т.н., доцент каф. БМГА, Вінницький національний технічний університет, e-mail: vanmet@ukr.net

Hudz Oleksandr S. — student of 1B-23m group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Marianna Postolatii – post graduate student of the department of construction, urban and architecture of Vinnytsia national technical university. E-mail:marianna.postolatii@gmail.com.

Supervisor: ***Met Ivan N.*** - candidate of engineering sciences (Ph. D.), associate professor of the department of Construction, urban and architecture, Vinnytsia national technical university, e-mail: vanmet@ukr.net.

УДК 528.42

Ю. В. Волошина
Г. С. Ратушняк

ГЕОДЕЗИЧНИЙ МОНІТОРИНГ ТЕХНІЧНОГО СТАНУ ТРУБОПРОВІДНИХ МЕРЕЖ В УМОВАХ БЕЗПЕКОВОЇ СИТУАЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто методи геодезичного моніторингу стану трубопровідних мереж із застосуванням сучасних технологій. Підкреслено доцільність адаптації геодезичних методів для використання в умовах підвищеної небезпеки, зокрема під час військових дій або в районах з високим ризиком надзвичайних ситуацій. Запропоновані підходи спрямовані на підвищення точності, оперативності та надійності контролю стану трубопроводів, що забезпечує їх стабільне функціонування та мінімізацію ризиків аварій.

Ключові слова: безпекова ситуація, геодезичне забезпечення, деформації, моніторинг, сучасні технології, трубопровідні мережі.

Abstract

Methods of geodetic monitoring of the condition of pipeline networks using modern technologies are considered. The feasibility of adapting geodetic methods for use in conditions of increased danger, in particular during military operations or in areas with a high risk of emergencies, is emphasized. The proposed approaches are aimed at increasing the accuracy, efficiency and reliability of monitoring the condition of pipelines, which ensures their stable operation and minimizes the risks of accidents.

Keywords: security situation, geodetic support, deformations, monitoring, modern technologies, pipeline networks.

Вступ

Інфраструктура, що забезпечує транспорт енергоресурсів, водопостачання та інші стратегічні функції, є життєво важливою складовою економіки та безпеки. Тому питання збереження та забезпечення надійного функціонування трубопровідних мереж набуває особливої актуальності. В умовах підвищеної безпекової напруженості: під час природних катаклізмів або військових загроз, коли ризик пошкодження або диверсій значно зростає, моніторинг стану трубопровідних мереж є особливо актуальною задачею. Геодезичні методи моніторингу відіграють суттєве значення у оцінюванні надійності та довговічності трубопровідних систем, особливо в умовах підвищеної небезпеки. Використання методів із залученням геодезичного моніторингу дозволяє здійснювати аналіз технічного стану об’єктів, виявляти деформації та пошкодження, результати яких є підґрунтям для прийняття відповідних управлінських рішень із забезпечення безперебійної роботи трубопровідних мереж [1,2,3,4].

Результати досліджень

Геодезичний моніторинг контролю стану трубопровідних мереж набуває особливої актуальності в сучасних умовах, зокрема під час війни в Україні. Трубопроводи, що транспортують енергоносії (природний газ, нафта, водень, вода тощо) є критичними елементами системи постачання ресурсів для підприємств та житлово-комунального сектору, які піддаються високим ризикам пошкоджень через воєнні дії, диверсії чи природні фактори.

Забезпечення надійності та безпеки функціонування трубопровідних мереж є ключовим завданням для збереження енергетичної стабільності країни. Особливого значення це питання набуває в контексті систем газо- та нафто постачання, які є стратегічними для забезпечення теплопостачання житлових будинків, транспортування палива та роботи промислових об’єктів. Пошкодження трубопровідних мереж становить серйозну загрозу для безпеки населення, стабільності енергозабезпечення та екологічного стану місцевості. У разі їх пошкодження можливі витоки горючих або токсичних речовин, які спричиняють вибухи, пожежі, отруєння тощо. Це може призвести до масових евакуацій населення, економічних втрат та екологічних катастроф, таких як забруднення водойм, ґрунтів і повітря. Геодезичне забезпечення моніторингу технічного стану трубопровідних мереж відіграє ключову роль у попередженні таких ситуацій та мінімізації їх

наслідків [4,5,6,7].

Геодезичний моніторинг здійснюється нівелюванням та тахеометричним зніманням під час визначення обсягів руйнації та величин деформації.

Використання інноваційних методів, таких як лазерне сканування, тепловізійний контроль та електронні тахеометри, дозволяє точно визначати критичні ділянки пошкоджень навіть в умовах обмеженого доступу. Наприклад, тепловізійний контроль дозволяє виявляти приховані місця витоку тепла чи газу, навіть у підземних трубопроводах, до яких доступ обмежений. Не менш ефективною і однією з найсучасніших технологій є лазерне сканування. Результати лазерного сканування дозволяють створювати тривимірні моделі трубопроводів та прилеглої території. За допомогою тривимірних моделей можна точно визначити геометричні деформації, просідання чи зміщення труб, що є надзвичайно важливим для їхньої безпечної експлуатації. Крім того, сучасні методи ультразвукової діагностики використовують для оцінювання товщини стінок труб та виявлення корозійних процесів та інших дефектів, які спричиняють зменшення надійності трубопровідних мереж.

Перспективним напрямком геодезичного моніторингу за технічним станом трубопровідних мереж в умовах безпекової ситуації є застосування крупномасштабних аерокосмічних знімків високої просторової розподільної здатності, що в значній мірі визначаються точністю та інформативністю. Використання геоінформаційних технологій з актуалізації крупномасштабної картографічної основи дозволяє зменшувати часові, трудові і матеріальні затрати. Геоінформація крупномасштабних аерокосмічних знімків є підґрунтям для побудови цифрових моделей місцевості з відображенням фактичного стану трубопровідних мереж з врахуванням безпекової ситуації. За результатами аналізу інформації цифрових моделей місцевості з відображенням фактичного технічного стану трубопровідних мереж визначаються величини пошкоджень та їх просторові координати. Це слугує вихідною інформацією для розроблення та реалізації проектних пропозицій з усунення виявлених відхилень в технічному стані елементів систем трубопровідних мереж від їх нормативних величин.

Висновок

Геодезичний моніторинг за станом трубопровідних мереж є одним із чинників для забезпечення енергетичної безпеки України, особливо в умовах воєнного часу. Своєчасний моніторинг і діагностика дають змогу виявляти пошкодження, прогнозувати ризики та ефективно реалізовувати ремонтні роботи трубопровідних мереж, що мінімізує загрозу для населення, довкілля та соціальної сфери. Застосування сучасних методів геодезичного контролю дозволяє створити надійну систему управління, здатну підтримувати стабільну роботу важливих об'єктів, якими є трубопровідні мережі навіть у найскладніших умовах їх експлуатації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ДБН В.1.3-2. Геодезичні роботи в будівництві. К.: Мінрегіонбуд України. 2020. 70 с.
2. Геодезичне забезпечення в умовах війни: https://meja.com.ua/geodeziya-pid-chas-vijny/ (дата звернення: 08.12.2024)
3. Моніторинг трубопроводів з використанням GNSS: https://gpsgeometer.com/blog/how-a-handheld-gnss-rtk-device-can-help-your-pipe-laying-job?srsltid=AfmBOoqn9Q7w2cbkJVLDfaNJQSgdj0KMWI9LoFoOQSiG0yLbGMMxkRsA (дата звернення:09.12.2024)
4. Ратушняк Г.С., Панкевич О.Д., Бікс Ю.С., Вовк Т.Ю. Геодезичне забезпечення будівництва: навчальний посібник. Ч. 2, Вінниця, ВНТУ, 2024. 90 с.
5. Лівінський О.М. та інші. Контроль якості будівельно-монтажних робіт: курс лекцій. К.: «МП Леся». 2018. 776 с.
6. Ратушняк Г.С., Лялюк А.О. Геодезичний контроль гідростатичним нівелюванням якості будівельно-монтажних робіт // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. №1(36), 2024. С. 173-176.
7. Тепловізійний контроль інфраструктури: https://akvilonpro.ua/ua/energosberezhenie/teplovizionnoye-obsledovaniye-kiev/teploaudit- elektroustanovok.html (дата звернення: 09.12.2024)

Волошина Юлія Володимирівна – студентка групи СМ-24б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: yulkapechalka85@gmail.com

Ратушняк Георгій Сергійович – професор, завідувач кафедри інженерних систем у будівництві, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ratusnakg@gmail.com ORCID 0000-0001-9656-5150

УДК 628.8

О. І. Долінський
Н. М. Слободян

СИСТЕМИ ОПАЛЕННЯ ТА ВЕНТИЛЯЦІЇ ОФІСНО-ТОРГОВЕЛЬНОЇ БУДІВЛІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано основні напрями підвищення енергоефективності. Визначено фактори, що впливають на параметри мікроклімату приміщень офісно-торговельної будівлі. Розроблено проєктні пропозиції щодо енергетичної оболонки будівлі, системи опалення та вентиляції, організації та технології монтажу системи опалення будівлі.

Ключові слова: енергоефективність, тепловий режим, цивільні будівлі, теплопостачання, теплоізоляція, енергозбереження, дошкільний заклад, мікроклімат приміщень

Abstract

The main directions of energy efficiency improvement are analyzed. The factors influencing the parameters of the microclimate of the premises of preschool educational institutions are determined. Project proposals for the building's energy envelope, heating and ventilation systems, organization and technology of building heating system installation have been developed.

Keywords: energy efficiency, thermal regime, civil buildings, heat supply, thermal insulation, energy saving, preschool institution, indoor microclimate.

Вступ

Раціональне використання енергетичних ресурсів для створення та забезпечення нормативних параметрів мікроклімату приміщень є одним з головних пріоритетів у галузі цивільної інженерії, що підтверджується на законодавчому рівні «Українською енергетичною стратегією до 2035 року», законом України «Про енергозбереження» та державним стандартом «Енергоефективність будівель» [1-3]. Питанням запровадження енергозберігаючих технологій у будівлях закладу освіти займаються фахівці як в Україні, так і закордоном [4]. В Україні дане питання розглядається як в розрізі термомодернізації існуючих будівель дошкільних закладів [5] так і при будівництві нових об’єктів, оскільки витрати з місцевого бюджету на оплату тепла об’єктами бюджетної сфери досить великі.

Мета роботи - провести дослідження за результатами якого розробити проєктне рішення енергоефективних систем та заходів забезпечення мікроклімату приміщень дошкільного навчального закладу.

Основна частина

Об'єкт дослідження: процес забезпечення нормованих параметрів мікроклімату у приміщеннях офісно-торговельної будівлі.

Предмет дослідження: Система мікроклімату офісно-торговельної будівлі та шляхи підвищення її енергоефективності.

На основі розробки техніко-економічного обґрунтування влаштування системи водяного опалення і вентиляції було обґрунтовано вибір опалювальних приладів і радіаторних термостатичних клапанів, також агрегатів для охолодження повітря. А саме встановлення алюмінієвих секційних радіаторів фірми FONDITAL марки Solar, конвекторів з природною конвекцією фірми KAMPMANN марки Katherm NK, радіаторних термостатичних клапанів фірми ”ДАНФОСС“, автоматичні балансувальні клапани серії ASV фірми ”ДАНФОСС“. Було розглянуто два проектних рішення системи вентиляції і прийнято, що центральна система вентиляції з двома припливним агрегатами для охолодження повітря Ventus VS21+650, розміщених на даху є значно економічно вигідним варіантом (1051187 грн. мінімальні приведені витрати) [6].

У організаційно-технологічному розділі було визначено потреби в основних та допоміжних матеріально-технічних ресурсах, в монтажних інструментах та витрати праці, необхідних для влаштування систем опалення та вентиляції офісної будівлі. На основі визначеної трудомісткості робіт було складено календарний графік виконання робіт по монтажу системи опалення та вентиляції, графік руху робітників, графік руху машин і механізмів та визначено техніко-економічні показники календарних планів. Відповідно до складених календарних плану монтаж системи опалення буде тривати 65 робочих дні, а монтаж системи вентиляції 64,5 робочих днів.

Висновок

На основі проведеного аналізу, існуючих норм проєктування офісно-торговельних будівель, вимог до теплоізоляційної оболонки будівель та вимог до енергоефективності будівель, визначено напрямки підвищення енергоефективності будівлі та розроблено проєктні пропозиції щодо енергетичної оболонки будівлі, системи опалення та вентиляції, організації та технології монтажу системи опалення будівлі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Українська енергетична стратегія до 2035 року. – [Електронний ресурс] – Режим доступу до джерела: http://mpe.kmu.gov.ua/minugol/control/uk
2. Про енергозбереження Закон України від 01.07.1994р № 75/94-ВР від 01.07.9 Оновлення (редакція) від 23.07.2017 Режим доступу https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/74/94-%D0%B2%D1%80#Text
3. ДСТУ Б EN ISO 13790:2011 Енергоефективність будівель. Розрахунок енергоспоживання на опалення та охолодження (EN ISO 13790:2008, IDT)
4. D Xie, L Yu , T Jiang, YL Zou Distributed Energy Optimization for HVAC Systems in University Campus Buildings // IEEE ACCESS, 2018, Volume 6 Page 59141-59151 DOI 10.1109/ACCESS.2018.2872589
5. Панкевич В.В. Термомодернізація дитячих навчальних закладів в м. Вінниця/ В.В. Панкевич, О. Г. Лялюк//КОНФЕРЕНЦІЇ ВНТУ електронні наукові видання, XLVII Науково-технічна конференція факультету будівництва, теплоенергетики та газопостачання, 2018р.: тези допов. — В., 2018
6. Організаційно-економічний механізм енергозбереження: монографія / Ю. В. Дзядикевич, В. Я. Брич, В. В. Джеджула [та ін.]. – Тернопіль : ТНЕУ, 2018. – 154 с.

Долінський Олег Ігорович – студент, Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. oleg1233322@gmail.com

Науковий керівник: Слободян Наталія Михайлівна– к.т.н, доцент кафедри ІСБ, Вінницький національний технічний університет ORCID 0000-0002-2111-1434, email: slobodian@vntu.edu.ua

Oleh Dolinskyi – student, Faculty for Civil Engineering, Thermal Power Engineering and Gas Supply, Vinnytsya national technical university, Vinnytsya city. oleg1233322@gmail.com

Scientific supervisor: Natalia Slobodyan – Ph.D., associate professor of the Department of Information Technology, Vinnytsia National Technical University ORCID 0000-0002-2111-1434, email: slobodian@vntu.edu.ua

УДК 623.454.87

В. В. Жук[1]
І. В. Васильківський[1]

РАДІОЕКОЛОГІЧНИЙ МОНІТОРИНГ ҐРУНТІВ І РОСЛИН У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано окремі результати радіоекологічного моніторингу грунту і рослин у мережі стаціонарних майданчиків досліджень №5-8 у Вінницкій облаті. Запропоновано для очищення і відновлення забрудених грунтів використовуавати метод фітодезактивації.

Ключові слова: *радіоекологічний моніторинг, радіонукліди, фітодезактивація.*

Abstract

Some results of radioecological monitoring of soil and plants in the network of stationary research sites No. 5-8 in Vinnytsia region were analyzed. It was proposed to use the phytodecontamination method for cleaning and restoring contaminated soils.

Keywords: *radioecological monitoring, radionuclides, phytodecontamination.*

Вступ

Грунт має значну ємність поглинання радіонуклідів і обмежує просторовий перерозподіл і кореневе надходження в рослини. Коренева система рослин виступає в ролі селективного бар'єру, який виключає попадання в надземну масу фітомассу біологічно інертних радіоактивних елементів. Таким чином, при розгляді кореневого шляху вступу потрібно розглядати тільки біологічно рухливі радіонукліди. З одного боку сорбція радіонуклідів грунтом обмежує їх надходження в рослини, а з іншого - надовго утримує в шарі землі, де вони довгий час є джерелом надходження в рослини. Інтенсивність переходу радіонуклідів у рослини залежить від багатьох факторів, основні з яких – агрохімічні властивості грунтів, фізико-хімічні властивості радіонуклідів та біологічні особливості рослин.

Радіоекологічний моніторинг грунту

За даними екологічних і медичних досліджень встановлено, що забруднена територія Вінницької області складає 1982 км^2, в т. ч. 1944 км^2 із щільністю забруднення цезієм-137 1-5 Кі/км^2, 38 км^2 - із щільністю забруднення 5-15 Кі/км^2; уражено орних земель: 972,6 км^2 - 1-5 Кі/км^2, 4,8 км^2 - 5-15 Кі/км^2; постраждали землі державного лісового фонду: 237,5 км^2 - 1-2 Кі/км^2, 68,5 км^2 - 2-5 Кі/км^2, 4,44 км^2 - 5-10 Кі/км^2. Найбільшого ураження територій зазнали Тульчинський, Немирівський, Тиврівський, Шаргородський, Гайсинський, Томашпільський, Чечельницький райони, серед окремих сіл - Уяринці Тиврівського (4,49 Кі/км^2), Кунка Гайсинського (3,56), Михайлівка Тульчинського (3,08), Вербка Чечельницького (3,05), Рахни-Лісові Шаргородського (2,94) р-нів [1-3]. Радіонукліди, що знаходяться в грунтах, здатні безпосередньо негативно впливати на екосистеми протягом тривалого часу (таблиця 1).

Отже, розробка заходів по дезактивації грунтів є однією з найважливіших складових реабілітації забруднених територій. В даний час відомі наступні методи очищення грунтів від радіоактивного забруднення: механічний, фізичний, фізико-хімічний, електрокінетичний, біологічний та фітодезактивація. Механічний спосіб передбачає захоронення зараженого шару грунту або засипку забрудненої території шаром незабрудненого грунту, що з екологічної та економічної точки зору є нераціональним. Застосування фізико-хімічного методу дезактивації із використанням реагентів призводить до забруднення грунтів, що може суттєво знизити їх родючість. Електрокінетичний спосіб очищення за допомогою виділення токсичних часток грунту під впливом електричного поля є дуже енергоємним. Біологічний метод очищення грунту із використанням мікроорганізмів, здатних поглинати токсичні радіонукліди, передбачає подальший збір мікроорганізмів. Враховуючи всі

переваги та недоліки кожного із методів, найбільш доцільним методом очищення грунтів від радіоактивного забруднення у Вінницькій області є фітодезактивація. Відомо, що рослини (трава і дерева) функціонують як “природні насоси”, які екстрагують радіонукліди разом з поживними речовинами з грунту за допомогою кореневої системи і накопичують їх в наземній біомасі. Потенційна продуктивність “природних насосів” складає 0,05-0,1 Кі/га за сезон [3-5].

Таблиця 1 - Результати радіоекологічного моніторингу ґрунтів і рослин у мережі стаціонарних майданчиків досліджень №5-8

Показники			м/д № 5					м/д № 6					м/д № 7					м/д № 8				
Рік спостереження			2006	2007	2008	2009	2010	2006	2007	2008	2009	2010	2006	2007	2008	2009	2010	2006	2007	2008	2009	2010
7. Вміст забруднюючих речовин в	Радіонукліди																					
	7.1	Щільність забруднення цезієм -137, Кі/км^2	0.16	0.18	0.18	0.2	0.17	0.31	0.22	0.24	0.21	0.2	0.16	0.16	0.2	0.23	0.19	0.19	0.16	0.19	0.19	0.18
	7.2	Питома активність цезію – 137, Бк/кг	25	27	27.0	33.0	27.0	47.0	37.0	38.0	35.0	33.0	27.0	27.0	33.0	41.0	32.0	36.0	28.0	31.0	32.0	31.0
	7.3	Щільність забруднення стронцієм-90, Кі/км^2	0.03	0.039	0.039	0.036	0.032	0.032	0.030	0.025	0.028	0.026	0.025	0.020	0.02	0.018	0.019	0.018	0.019	0.020	0.019	0.021
	7.4	Питома активність стронцію – 90, Бк/кг	4.9	6.0	5.9	5.9	5.1	4.9	5.1	4.3	4.3	4.3	4.3	3.3	3.4	2.9	3.1	2.6	3.2	3.3	3.2	3.6
9.Основна рослинна продукція	9.1	Урожай, ц/га	23		16.0	14.5	9.0	47.0	40.0	18.5	36.5	18.0	11.0	38.0	18.0	34.0	53.0	27.0	41.0	35.0	36.9	35.0
	Радіонукліди																					
	9.2	Питома активність цезію – 137, Бк/кг	0.62	0.83	5.05	14.5	18.3	1.82	1.16	20.8	5.8	13.5	0.71	0.3	2.4	5.9	4.1	0.2	0.36	1.02	4.1	4.2
	9.3	Питома активність стронцію – 90, Бк/кг	0.58	0.89	6.27	2.35	3.84	0.43	0.77	0.83	0.31	1.22	0.65	0.76	1.76	0.52	0.39	0.46	0.67	1.67	0.56	0.69
	9.4	Коефіцієнт накопичення по цезію - 137	0.025	0.03	0.19	0.44	0.68	0.039	0.031	0.55	0.17	0.41	0.026	0.011	0.073	0.14	0.13	0.006	0.01	0.033	0.13	0.14
	9.5	Коефіцієнт накопичення по стронцію - 90	0.12	0.15	1.06	0.4	0.75	0.09	0.15	0.19	0.07	0.28	0.15	0.23	0.52	0.18	0.13	0.18	0.21	0.51	0.18	0.19
9. Побічна рослинна продукція	10.1	Урожай, ц/га																				
	Радіонукліди																					
	10.2	Питома активність цезію – 137, Бк/кг							3.71		13.7			0.64		13.1	11.4	1.75	1.35		16.7	14.1
	10.3	Питома активність стронцію – 90, Бк/кг							2.23		0.88			1.91		1.34	2.15	0.67	6.09		2.33	1.13
	10.4	Коефіцієнт накопичення по цезію - 137							0.1		0.39			0.02		0.32	0.36	0.049	0.048		0.52	0.45
	10.5	Коефіцієнт накопичення по стронцію - 90							0.44		0.2			0.58		0.46	0.69	0.26	1.9		0.73	0.31

Причому, чим швидше росте рослина, тим більшу кількість радіонуклідів вона поглинає з грунту. Таким чином, рослини, які потенційно здатні ефективно здійснювати перехоплення мігруючих радіонуклідів, можуть захистити питні водоносні горизонти від забруднення. При цьому радіонукліди виводяться в наземну біомасу, що забезпечує фітодезактивацію грунту. Якщо наземна біомаса рослин на забруднених територіях не використовується, то поглинені рослинами радіонукліди повертаються в землю разом з обпадаючою листовою біомасою і процес міграції повторюється. Це в якійсь мірі стримує розповсюдження радіоактивного забруднення вглибину грунту, але жодним чином не забезпечує його очищення.

Висновок

Очищення грунтів методом фітодезактивації у деяких районах Вінницької області пропопонується провести за наступною схемою:

- вирощування швидкорослих деревних порід, високоврожайних сільськогосподарських культур і багаторічних трав;
- щорічний збір вирощеної фітомаси та обпадаючого листя;

- переробка зібраної деревної і листостеблової біомаси та отримання прибутку за рахунок отримання біоенергії або рециклінгу.

Результати досліджень показують, що швидкість витягання мобільних радіонуклідів може досягати 10-15% на рік при використанні сосни звичайної, а проведення фітодезактивації із використанням Polygonum Sashalinense F. Schmidt (горець сахалінський) може забезпечити виведення до 30% стронцію і до 11% цезію за один вегетаційний період [6].

Отже, проведення фітодезактивації, на радіоактивно забруднених територіях у Вінницькій області, дозволить здійснити комплексну реабілітацію радіоактивно забруднених грунтів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Фещенко В.П. Раціональне використання радіоактивно деградованих торфово-болотних та заплавних грунтів. Під ред. В.П.Фещенко. – Житомир, 2005. – 240 с.
2. Круглов С.В. Про формування радіонуклідного складу ґрунтів в зоні аварії Чорнобильської АЕС / С.В. Круглов, Р.М.Алексахин, Н.А.Васильева і ін. // Грунтознавство. – 1990. – № 10. – С. 26-34.
3. Шитюк К.Ф. Особливості накопичення та розподілу радіонуклідів в компонентах лісових екосистем зони відчуження / К.Ф. Шитюк, В.П. Процак // Матеріали першого Всеукраїнського з'їзду екологів (EKOLOGY-2006). – Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2006. – 151 с.
4. Михайлівська Л.Н. Форми знаходження і міграція радіонуклідів в грунтах аварійної зони Чорнобильської АЕС / Л.Н. Михайлівська, І.В. Молчанова, Е.Н. Караваєва // Агрохімія. № 1. – 98 с.
5. Державна інспекція ядерного регулювання України. Офіційний сайт: http://www.snrc.gov.ua/nuclear/uk/publish/article/101440
6. Піменов О.М., Васильківський І.В. Фітодезактивація радіоактивно забруднених територій у Вінницькій області VI Всеукраїнський з'їзд екологів з міжнародною участю (Екологія/Ecology-2017) Збірник наукових праць. Вінниця: ВНТУ, 2017. – 19 с.

Жук Вікторія Василівна — студентка групи ТЗД-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: eraseddesire@gmail.com

Васильківський Ігор Володимирович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: igor.vntu@gmail.com

Zhuk Viktoriia Vasylivna – Student of the TZD-23m group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: eraseddesire@gmail.com

Vasylkivskyi Igor Volodymyrovych – PhD, associate professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: igor.vntu@gmail.com

УДК 699.85

Гуменчук А. Є.
Томчук М. А.
Панкевич В. В.

АНАЛІЗ МІЖНАРОДНИХ ПРАКТИК ОБЛАШТУВАННЯ СХОВИЩ ТА УКРИТТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *Проведено аналіз практик оснащення сховищ та укриттів у країнах Швейцарія, Ізраіль, США, Південна корея, Україна та визначено переваги та недоліки цих систем. Наведено дослідження забезпечення мікроклімату сховищ та укриттів у різних країнах. За результатами аналізу, встановлено що інтеграція сучасних технологій та міжнародних стандартів у системи забезпечення мікроклімату укриттів може суттєво підвищити рівень безпеки та комфорту населення в Україні.*

Ключові слова: цивільний захист, сховище, укриття; захисні споруди, системи вентиляції; фільтрація повітря.

Abstract *The article analyses the practices of equipping bomb shelters and shelters in Switzerland, Israel, the USA, South Korea, and Ukraine and identifies the advantages and disadvantages of these systems. The analysis shows that the integration of modern technologies and international standards into the microclimate systems of shelters can significantly increase the level of safety and comfort of the population in Ukraine.*

Keywords: civil protection, bomb shelter, shelters; requirements, ventilation and air filtration systems

Вступ

Повномасштабна війна призвела до масованих ракетних атак, що висвітлило критичну потребу ефективних безпекових засобів захисту населення. Питання безпеки населення вирішується шляхом врахуванням безпекової ситуації при проектуванні та будівництві будівель [1], а також шляхом будівництва ефективних бомбосховищ і укриттів [2]. Довгий час система бомбосховищ і укриттів в Україні була застарілою та неготовою до сучасних викликів. Імпровізовані укриття (метро, підвали, паркінги) та існуючі бомбосховища стали основними місцями для захисту населення. Основні положення щодо проєктування захисних споруд цивільного захисту визначені у державних будівельних нормах ДБН В.2.2.-5:2023 [3] та Кодексі цивільного захисту України [4].

Мета дослідження: провести комплексний аналіз світових практик оснащення бомбосховищ та укриття, для подальшого врахування міжнародних стандартів при розробці систем забезпечення мікроклімату у приміщеннях споруд цивільного захисту населення.

Результати досліджень

Згідно ДБН В.2.2.-5:2023 [3] захисні споруди цивільного захисту та споруди подвійного призначення проєктуються та будуються таким чином, щоб протягом певного часу (до 48 годин) створити належні умови для перебування людей, що підлягають укриттю, та забезпечити відповідний ступінь їх захисту від прогнозованих впливів небезпечних чинників, які можуть виникнути як складова частина небезпечних явищ надзвичайної ситуації, воєнних (бойових) дій та терористичних актів.

При проведенні дослідження для аналізу підходів до облаштування укриттів та сховищ, використано досвіди країн, які використовували, будували чи модернізували укриття в часи другої світової війни, дій військових режимів, «холодної війни» та переоблаштовували, змінювали функції чи переобладнували їх у мирний час після зникнення прямих воєнних загроз, а саме країн: Швейцарія, Ізраіль, США, Південна корея, Україна.

Оснащення сховищ та укриттів базується на принципах забезпечення базових потреб людини під час надзвичайних ситуацій, тому відповідно включають вимоги до:

- систем вентиляції та фільтрації повітря;

- теплового комфорту та енергоефективності;
- водопостачання та каналізації;
- засобів аварійного освітлення та електропостачання;
- психологічного комфорт та організації простору.

Ключові особливості та практики оснащення сховищ у різних країнах, з порівнянням їх переваги та недоліків представлено у табличній формі (табл. 1).

Таблиця 1 – Світові практики оснащення сховищ і укриттів

Країна	Особливості укриттів	Переваги	Недоліки
Швейцарія	Обов'язкові укриття в кожному будинку, стандарти безпеки.	Висока готовність, індивідуальне оснащення кожного укриття.	Висока вартість утримання.
Ізраїль	"Безпечні кімнати" у житлових будинках, сучасні технології.	Швидкий доступ, інтеграція з повсякденним життям.	Обмеженість простору, витрати на будівництво.
США	Спеціалізовані притулки (школи, лікарні), підземні сховища.	Розширена інфраструктура укриттів.	Обмежена кількість доступних сховищ.
Південна Корея	Підземні паркінги та метро, оснащені системами фільтрації.	Використання існуючої інфраструктури.	Залежність від доступності громадських об'єктів.
Україна (після 2022)	Реконструкція старих укриттів, залучення приватного сектору.	Масштабний пошук альтернатив (цокольні поверхи, метро).	Нерівномірність доступу, застарілість частини укриттів.

Країни Швейцарія, Ізраїль мають розвинену систему укриттів. Швейцарія виділяється зобов'язанням створювати сховища в кожному будинку. Це забезпечує високу готовність до надзвичайних ситуацій, але вимагає значних фінансових ресурсів. Ізраїль робить акцент на мобільності й інтеграції безпечних зон у житлові будинки, що скорочує час доступу до укриття під час небезпеки. США оснащують спеціалізовані притулки в громадських установах, але їхня кількість є обмеженою. Південна Корея використовує багатофункціональні підземні простори (паркінги, метро) як укриття, що оптимізує інфраструктуру.

Основними елементи міжнародних стандартів у систему цивільного захисту є:

- системи вентиляції та очищення повітря (фільтри HEPA для очищення від мікрочастинок; установки для знезараження повітря від біологічних та хімічних загроз);.
- контроль температури і вологості (використання автоматизованих систем моніторингу та регулювання; збереження теплового балансу за допомогою теплоізоляційних матеріалів).
- автономне енергозабезпечення (використання генераторів на основі відновлюваних джерел енергії; забезпечення аварійного освітлення із застосуванням LED-технологій);
- комфорт для перебування (ергономічне планування внутрішніх приміщень; наявність окремих зон для сну, харчування, медичної допомоги.

Аналіз особливостей влаштування інженерних систем в даних спорудах, зокрема систем вентиляції, надання рекомендацій щодо окремих випадків влаштування систем вентиляції та кондиціювання є важливим та актуальним [7]. Аналіз ключових підходів до забезпечення мікроклімату в сховищах Швейцарії, Ізраїлю, США, Південної Кореї, Німеччини систематизовано у таблиці 2. Розглянуті країни використовують як традиційні методи (наприклад, базові системи вентиляції), так і сучасні технології (системи автоматичного моніторингу та енергоефективності).

Сильною стороною у системі цивільного захисту Швейцарії є високий рівень автономності - системи можуть функціонувати без електрики, що важливо в умовах криз. Дану практику використання автономних систем можна рекомендувати для імплементації в Україні особливо віддалених регіонах або об'єктах без надійного електропостачання.

Сильною стороною у системі цивільного захисту Ізраїлю є герметичність укриттів і застосування комплексної системи фільтрації, що забезпечують захист від хімічних і біологічних загроз. Дану

практику доцільно використовувати в Україні у зонах із підвищеним ризиком екологічних катастроф чи хімічних атак.

У системі цивільного захисту США сильною стороною є використання модулів аварійної вентиляції та автоматичного клімат-контролю для підтримання стабільної температури та вологості. Українські укриття можуть запозичити цей досвід і використовувати подібні технології для зон із сильними сезонними коливаннями температури.

Таблиця 2 - Світовий досвід забезпечення мікроклімату сховищ та укриттів

Країна	Системи забезпечення мікроклімату	Інноваційні рішення
Швейцарія	Високоефективні фільтри для очищення повітря від пилу, радіації, хімічних речовин.	Автономні системи вентиляції, що працюють навіть за відсутності електрики.
Ізраїль	Системи кондиціонування повітря з фільтрацією від хімічних та біологічних агентів.	Використання герметичних дверей та стін для підтримання стабільного мікроклімату.
США	Централізована вентиляція із запасними автономними модулями для аварійних ситуацій.	Системи автоматичного контролю температури та вологості в укриттях.
Південна Корея	Використання рекуператорів тепла для збереження енергії під час вентиляції.	Інтеграція смарт-технологій для управління мікрокліматом у режимі реального часу.
Німеччина	Акцент на енергоефективності, багатоступеневі фільтри повітря.	Встановлення сонячних панелей для автономного живлення систем.

У системі цивільного захисту Південної Кореї є рекуперація тепла та інтеграція смарт-технологій роблять системи економічно ефективними. Технології використання рекуператорів тепла для сховищ особливо ефективними можуть бути для великих укриттів, якими наразі в Україні слугують метро чи підземні паркінги.

Система цивільного захисту Німеччини відрізняється високим рівнем енергоефективності та використання відновлюваних джерел енергії (сонячні панелі). Використання сонячної енергії особливо актуальне для регіонів України із частими перебоями в електропостачанні.

Висновок

Аналіз міжнародних практик показує, що ефективність сховищ та укриттів залежить від комплексного планування, регулярного оновлення інфраструктури та участі держави й приватного сектору. Порівняння світових практик дає змогу окреслити ефективні стратегії для модернізації та розширення української системи укриттів та їх інженерного забезпечення. Основними практику світовими практиками створення мікроклімату в укриттях та сховищах, які доцільно імплементувати в Україні є: забезпечення у всіх укриттях систем базового очищення повітря та захисту від хімічних речовин; впровадження смарт-рішення для управління мікрокліматом у великих укриттях; використання теплоізоляційних матеріалів, рекуператорів та відновлюваних джерел енергії; підвищення автономності роботи систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ratushnyak, G., & Pankevych, V. (2023). Identification of factors that determine the safety of windows under the influence of a blast wave. Modern Technologies, Materials and Structures in Construction, 20(1), 42-48. https://doi.org/10.31649/2311-1429-2023-2-42-48
2. Панкевич О. Д. Паламарчук О. М. Забезпечення параметрів мікроклімату приміщень цивільної оборони // Матеріали LI науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 31 травня 2022 р. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2022/paper/view/14884
3. ДБН В.2.2-5:2023 "Захисні споруди цивільного захисту". Київ, 2023. 122 с.
4. Кодекс цивільного захисту України . Київ, 2014. 48

5. Бомбосховище: особливості облаштування внутрішнього простору // Дослідження урбаністичної лабораторії METALAB у межах проєкту «Нова економіка Івано-Франківська», 2022. Режим доступу: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/22785/3/Innovatyka2022_V1_P207-213.pdf
6. Рябова С. С., Струмінська Т. В., Антоненко І. В. Світові практики оснащення бомбосховищ та укриттів// Тези 3 всеукраїнської конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Іноватика в освіті, науці та бізнесі: виклики та можливості» Режим доступу: https://metalab.space/wp-content/uploads/2024/02/%.
7. Джеджула В.В. (2023). Особливості влаштування вентиляції в захисних спорудах цивільного захисту// *Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві,* 20(2), 185-189. https://doi.org/10.31649/2311-1429-2023-2-185-189

Гуменчук Анастасія Євгеніївна *– студентка групи См-23б факультету будівництва, цивільної та екологічної інженерії e-mail: flora.butterfly68954@gmail.com*

Томчук Микола Антонович *- канд. техн. наук, доцент кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua*

Панкевич Володимир Вячеславович *- PhD, асистент кафедри інженерних систем у будівництві, Вінницький національний технічний університет, e-mail: pan@vntu.edu.ua ORCID 0000-0002-1929-8172*

Anastasiya Humenchuk *- student of the Sm-23b group of the Faculty of Civil Engineering, Civil and Environmental Engineering e-mail: flora.butterfly68954@gmail.com*

Mykola Tomchuk - - *Candidate of Engineering Sciences, Assistant Professor of the Department of Life and Security Pedagogy, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua*

Pankevych Volodymyr*, PhD, Assistant of the Department of Engineering Systems in Construction, Vinnytsia National Technical Universityy, e-mail: pan@vntu.edu.ua ORCID 0000-0002-1929-8172*

УДК 721.012:725.54

В.І. Неймет
І.В. Сафоненко
А. В. Бондар

ПРИНЦИПИ АДАПТАЦІЇ ЖИТЛОВОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ЛЮДЕЙ З ОБМЕЖЕНОЮ МОБІЛЬНІСТЮ У М. ХМІЛЬНИК

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Предметом дослідження є вдосконалення планувальної організації території, що відповідатиме принципу адаптації житлового середовища для людей з обмеженою мобільністю, екологічним, естетичним та функціональним якостям відкритого міського простору міста Хмільника.

Об'єкт дослідження - реконструкція прилеглої території Комунального закладу "Будинок культури" Хмільницької міської ради за адресою прос. Свободи, 12 в м. Хмільнику, дозволяє створити оптимальні умови для підвищення комфортності проживання міського населення та відпочиваючих людей з обмеженою мобільністю.

Ключові слова: люди з обмеженою мобільністю, місто, адаптації, середовище, населення.

Abstract

The subject of investigation is the thoroughly planned organization of the territory, which is consistent with the principle of adaptation of the living environment for people with limited mobility, ecological, aesthetic and functional benefits of the open space of the city of Khmilnyk.

The object of investigation is the reconstruction of the adjacent territory of the Municipal Building "Budinok Culture" of Khmilnytskyi Municipality for the sake of the address prov. Svoboda, 12 in Khmilnyk m., allows you to create optimal solutions to improve the living comfort of the local population and people with limited mobility.

Key words: people with limited mobility, place, adaptation, middle ground, population.

Вступ та теоретичні передумови досліджень

Розвиток територій благоустрою забезпечує якісне життя мешканців та комфортність проживання для людей з обмеженими можливостями.

Основні завдання дослідження:

1. Визначити проблеми існуючих пішохідних та транспортних умов для адаптації людей з обмеженою мобільністю.
2. Проаналізувати закордонний та вітчизняний досвід проєктування планування територій для людей з обмеженою мобільністю.
3. Здійснити комплексний аналіз факторів, що впливають на організацію середовища для людей з обмеженою мобільністю, виявити потенціал, проблеми та напрямки планування територій.
4. Запропонувати моделі розвитку м. Хмільника з метою підвищення комфортності проживання містян з обмеженою мобільністю.
5. На основі аналізу сучасного досвіду проєктування міських територій розробити планування території для людей з обмеженою мобільністю.

Місто Хмільник, центр Хмільницької міської територіальної громади, Вінницького району Вінницької області, яке розташоване в низинній місцевості на берегах річки Південний Буг. Має розвинену соціальну сферу: працює лікарня, будинок культури, гімназія одна, ліцей три, діючих чотири дитячих садків, школа естетичного виховання, центр дитячої та юнацької творчості, дитячо-юнацька спортивна школа, бібліотеки, державний ліцей сфери послуг №40, державний ліцей сфери послуг №20. Сьогодні Хмільник – місто-курорт державного значення, яке розташоване на берегах Південного Бугу з комфортним кліматом, цілющим повітрям та неповторними радоновими водами, що

зцілюють мільйони людей. Площа міста Хмільник – 20,5 км^2, густота населення 1379,0 осіб/км^2, населення Хмільника становило 28217 мешканців.

Найбільш уразливими серед учасників дорожнього руху є люди на інвалідних візках, батьки з колясками, які змушені пересуватися по території міста по тротуарах, які зовсім не запроєктовані під них.

Для того, хто щодня пересувається містом пішки, велосипедом або регулярно користується громадським транспортом безбар'єрне фізичне середовище у місті Хмільник незадовільне. Для людей з обмеженою мобільністю місто не пристосоване до їх пересування, на їх шляху наявні перешкоди різної складності – сходи, завищені бортові камені, надземні переходи, непристосований громадський транспорт, вузькі тротуари, відсутність пішохідних доріжок, тактильних покажчиків, навігації тощо. Тому актуальним є питання досліджень планування території міста для покращення якості життя людей з обмеженою мобільністю.

Принципи адаптації житлового середовища для людей з обмеженою мобільністю

Загальні принципи адаптації житлового середовища для людей з обмеженою мобільністю [1].

Принцип функціональної інтеграції має за мету пристосування існуючої вулично-шляхової мережі до потреб людей з обмеженою мобільністю без будівельних робіт і може бути впроваджений шляхом: обмеження швидкості руху транспортних засобів на вулицях та дорогах населених пунктів; виділення окремих смуг руху; облаштування зон відпочинку.

У принципі функціонального зонування взято логічну послідовність при проєктувані оточуючого міського та сільського простору. Метою даного принципу є чітке розмежування функцій і процесів у місті, тобто нові прийоми організації транспортно-пішохідного руху та міського простору.

Принцип компактності базується на створенні умов для швидкого пересування людей з обмеженими властивостями містом або мікрорайонами з щільною забудовою.

Принцип мікрорайонування оснований на єдності житлових утворень навколо будівель; створенні комфортного і безпечного середовища проживання; влаштуванні переважно велосипедного та пішохідного середовища.

Принцип побудови оптимальної вулично-шляхової мережі за основу має: побудову найкоротшої з'єднуючої мережі населеного пункту; визначенні додаткових вузлових ланок і точок; знаходженні ефективного рішення задачі про оптимальну вулично-шляхову мережу, яка б була зручна для людей з обмеженою мобільністю.

Принцип естетичної привабливості оснований на збереженні архітектурно-планувальній єдності усіх об'єктів вулично-шляхового мережа, а саме освітлення, озеленення, правильного розташування малих архітектурних форм тощо).

Принцип не конфліктності означає необхідність аналізу конфліктних ситуацій, які виникають під час взаємодії транспортних і пішохідних потоків, а також між різними потоками людей; розмежування транспорту і пішоходів.

Принцип модернізації зорієнтований на реконструкцію існуючої вуличної шляхової мережі з урахуванням сучасних технологій та часткову реконструкцію загальної системи населеного пункту з метою її розвитку.

Принцип моделювання просторового коридору означає поетапну послідовність розташування певних елементів благоустрою. Цей принцип дає можливість після закінчення розробки проєктних рішень перевірити об'єкт шляхом об'ємного моделювання і дозволяє провести контроль якості прийнятих рішень.

Принципи універсального дизайну. Рівноправне використання. Даний принцип гарантує рівність та доступність міського середовища для кожного, шляхом надання однакових елементів та засобів для всіх користувачів з метою уникнення уособлення окремих груп населення.

Принцип доступності полягає у зручному та безперешкодному русі міським простором; доступі до обладнання; користуванні людей з обмеженою мобільністю міським і загальним транспортом; можливості пересування по тротуарам і долання пандусних з'їздів без сторонньої допомоги; наявності зони паркування; засобах подолання пішохідних переходів.

Принцип комфортності містить у собі створення умов для комфортного пересування містом;

мінімальні витрати часу та зусиль; забезпечення можливості відпочинку, очікування і додаткового обслуговування.

Принцип безпечності означає уникати: травм; небезпечних місць через властивості вулично-шляхової мережі; місць перехрещення великої кількості шляхів руху; створювати безпечне подолання перешкод (висота, ухил, час переходу); виключення помилкових ефектів сприйняття середовища, яке провокує ситуацію ризику.

Принцип інформативності полягає у своєчасному орієнтуванні в просторі; дає точну ідентифікацію місця знаходження; базується на скороченні часу і зусиль людини, яка користується вулично-шляховою мережею; дає безперервну інформацію під час руху незалежно від фізичних чи інтелектуальних можливостей.

Стан житлового середовища для людей з обмеженою мобільністю міста Хмільник та перспективи їх ефективної організації

Для людей з обмеженою мобільністю місто не пристосоване до їх пересування, на їх шляху наявні перешкоди різної складності – сходи, завищені бортові камені, надземні переходи, непристосований громадський транспорт, вузькі тротуари, відсутність пішохідних доріжок, тактильних покажчиків, навігації тощо. Тому актуальним є питання досліджень планування території міста для покращення якості життя людей з обмеженою мобільністю [2, 3].

Перспективи ефективної організації житлового середовища для людей з обмеженою мобільністю:

а) влаштування правильності ухилу пандуса, що відповідатиме нормативним вимогам;

б) планування пониженого борту та острівці безпеки;

в) ширина та покриття тротуару повинні задовольняти нормативним вимогам;

г) планування водовідведення з тротуару;

д) влаштування тактильної плитки;

е) встановлення паркомісць для людей з обмеженою мобільністю;

є) будівництво пандусів в будівлі;

ж) будівництво з'їздів пандусів.

Виконанням планування території міста Хмільник наводяться вимоги до повздовжнього ухилу пішохідних шляхів, який не повинен перевищувати 1:20 (5 %) [4]. Ухил зовнішніх пандусів на шляхах руху і біля входу до будівлі повинен бути небільше 8% (1:12), на коротких проміжках при перепаді висот поверхні на шляхах руху до 0,2 м і на з'їзді з тротуару на проїзну частину ухил приймається 10% (1:10). Ширина пандуса повинна бути при однобічному русі 1,2 м, при двобічному – 1,8 м. Максимальна висота одного підйому пандуса не повинна перевищувати 0,8 м. Після кожного підняття необхідно влаштовування горизонтальних площадок протяжністю не менше 1,5 м. Тактильні елементи доступності повинні надавати особам з порушенням зору необхідну і достатню інформацію, яка сприяє самостійній орієнтації в інфраструктурі усіх населених пунктів, у тому числі в вулично - дорожньому просторі, у житлових та громадських будівлях і спорудах. Основний принцип використання – сприйняття на дотик [2].

Висновки

Результатом процесу дослідження визначено оптимальне вирішення завдання реконструкції території в м. Хмільнику для комфортності проживання міського населення людям з обмеженою мобільністю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Івасенко В.В. Удосконалення вулично-дорожньої мережі з урахуванням принципів універсального дизайну. Містобудування та територіальне планування: Наук.-техн. Збірник. К., КНУБА, 2016. Вип. 59. С. 149 – 154.

2. ДБН В.2.2-40:2018. [Чинний від 2018-10-01]. Інклюзивність будівель та споруд. Мінрегіонбуд України, 2018. 68 с.

3. ДБН 2.2-12:2019. Планування і забудова територій. [Чинний від 2019-10-01]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіон України, 2019. 185 с.

4. ДБН В 2.3-5:2018. Вулиці та дороги населених пунктів. [Чинний від 2018-10-01]. Мінрегіонбуд України, 2018 р. 61 с.

Неймет Віталій Іванович – магістр, група 1БМ-23м, кафедра будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: serneymet@ukr.net

Сафроненко Іван Васильович – студент третього курсу групи БМ-21б , Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії , Вінницький національний технічний університет , Вінниця , e-mail: vanasafronenko6@gmail.com

Науковий керівник: Бондар Альона Василівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bondarav@vntu.edu.ua

Neimet Vitaliy I. – student of group 1BM-23m, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,, e-mail: serneymet@ukr.net

Сафроненко Іван Васильович – студент третього курсу групи БМ-21б , Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії , Вінницький національний технічний університет , Вінниця , e-mail: vanasafronenko6@gmail.com

Supervisor: Bondar Alena V. – Ph.D. (Candidate of Technical Sciences), PhD, Assosiate Professor, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bondarav@vntu.edu.ua

УДК 625.78

Панкевич О.Д.
Гуменчук А.Є.

МІЖНАРОДНІ ПРАКТИКИ КОНТРОЛЮ ТА МОНІТОРИНГУ МІСЬКИХ ІНЖЕНЕРНИХ МЕРЕЖ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *Проведено аналіз міжнародних практик контролю та моніторингу міських інженерних мереж. Розглянуто сучасні підходи до моніторингу, зокрема використання датчиків (IoT), геоінформаційних систем (ГІС), лазерного сканування та цифрового моделювання (BIM). Представлено досвід таких країн як Німеччина, США, Данія та Україна, із зазначенням переваг і недоліків їхніх систем моніторингу інженерних мереж.*
Ключові слова: інженерні мережі, міська територія, моніторинг.

Abstract *An analysis of international practices of control and monitoring of urban engineering networks was conducted. Modern approaches to monitoring are considered, including the use of the Internet of Things (IoT), geographic information systems (GIS), laser scanning, and digital modeling (BIM). The experience of countries such as Germany, the USA, Denmark and Ukraine is presented, indicating the advantages and disadvantages of their engineering network monitoring systems.*
Keywords: engineering networks, urban area, monitoring

Вступ

Міські інженерні мережі є основою життєдіяльності сучасних міст. Їх ефективне функціонування залежить від якісного контролю та моніторингу, які дозволяють запобігати аваріям, зменшувати витрати на обслуговування та продовжувати термін експлуатації. У багатьох українських містах мережі мають високий ступінь зношення, що підвищує ризики відмов і аварій. Війна в Україні значно ускладнила стан інженерної інфраструктури та руйнування мереж, нестача ресурсів і обмеження доступу до сучасних технологій створили нові виклики в галузі моніторингу та управління інженерною інфраструктурою. Вивчення міжнародного досвіду є ключовим для впровадження сучасних технологій і підходів, які можуть значно покращити стан міської інфраструктури в Україні..

Мета дослідження проаналізувати міжнародний досвід контролю та моніторингу міських інженерних мереж, оцінити його переваги та недоліки, а також запропонувати рекомендації щодо впровадження кращих практик в Україні для покращення ефективності управління міською інфраструктурою [3,5].

Результати досліджень

Моніторинг міських інженерних мереж є невід'ємною частиною управління інфраструктурою міста. Він забезпечує контроль стану критичних об'єктів, зокрема водопроводів, тепломереж, електромереж і каналізації, зменшує ризик аварій, оптимізує витрати на ремонт і підвищує безпеку. В Україні ця тема є актуальною [1,2] через такі чинники: високий ступінь зношеності мереж (більшість інженерних мереж в українських містах експлуатуються понад 30-50 років); низький рівень автоматизації; обмежене фінансування та відсутність єдиної цифрової платформи.

Світовий досвід у цій сфері демонструє ефективність впровадження інноваційних технологій, таких як геоінформаційні системи (ГІС), датчики IoT та BIM-моделювання. Аналіз міжнародних практик контролю та моніторингу інженрних мереж наведено у таблиці 1.

Сучасні підходи до моніторингу інженерних мереж базуються на використанні інноваційних технологій, серед яких:

- IoT-датчики - це пристрої, які використовують технології *Internet of Things* (IoT) для автоматичного збору, передачі та аналізу даних про стан теплових мереж. Вони забезпечують

постійний моніторинг ключових параметрів, таких як температура, тиск, вологість, витоки теплоносія, що дозволяє оперативно реагувати на зміни та запобігати аваріям [3];

- ГІС-системи: забезпечують візуалізацію даних для оперативного управління. Геоінформаційна система (ГІС) інженерних мереж – модуль геоінформаційної системи територіальної громади (комунального підприємства), призначений для збереження, накопичення та відображення інформації про міську інженерну інфраструктуру. Програмний комплекс надає користувачеві широкий набір інструментів по створенню, наповненню і редагуванню електронних карт, здійсненню гідравлічних розрахунків відповідних інженерних мереж, розробці планів організації робіт при виконанні планових та аварійних відключень, формуванню маршрутних карт технічного обслуговування методом обходу, модулів для обліку і планування експлуатації підземних інженерних мереж [4];
- BIM-технології: створюють цифрові копії об’єктів для прогнозування їх зносу та моделювання ремонтів [5].

Таблиця 1. Порівняння практик моніторингу інженерних мереж в різних країнах

Країна	Основні технології	Переваги	Недоліки
Данія	IoT-датчики	Ефективний контроль у реальному часі	Висока вартість впровадження
Німеччина	BIM	Оптимізація ремонтів і планування. Створення цифрових моделей інженерної інфраструктури. Прогнозування впливу навантажень і зношування	Потреба у кваліфікованих спеціалістах
США	Інтегровані ГІС	Єдина база даних для управління мережами (водопроводами, дорогами, каналізаціями). Оперативний доступ до інформації для всіх підрозділів	Складність інтеграції старих систем. Високі вимоги до обчислювальних потужностей
Україна	Переважно традиційні методи	Дешевизна методів	Застаріла інфраструктура, низька точність

До основних вимог та недоліків сучасних технологій моніторингу інженерних мереж можна віднести високу вартість впровадження; необхідність інтеграції в існуючі мережі; високу потребу у кваліфікованих спеціалістах; необхідність синхронізації з іншими системами управління.

За проведеним аналізом до чинників, які посилюють проблеми моніторингу міських інженерних мереж в Україні, можна віднести недостатню кваліфікацію працівників для роботи з новітніми технологіями; відсутність нормативної бази, яка б регулювала впровадження BIM, ГІС і IoT; неузгодженість між службами, які відповідають за експлуатацію мереж.

Попри наявні проблеми, в Україні є пілотні проєкти в Києві та Харкові щодо впровадження сучасних підходів до моніторингу: IoT-датчики встановлюються для моніторингу тиску, температури та витоків у тепломережах; ГІС-системи використовуються для управління водопроводами та каналізацією у Львові, Івано-Франківську та Чернівцях; BIM-моделювання використовують у процесі інтеграції в нові інфраструктурні проєкти в будівництві сучасних ЖК та великих інфраструктурних об’єктів.

Висновок

Міжнародний досвід демонструє, що впровадження сучасних технологій моніторингу дозволяє значно підвищити ефективність управління інженерними мережами, зменшує ризик аварій та економить ресурси. В Україні основні проблеми -це застарілі мережі, низький рівень автоматизації та відсутність інтегрованих систем управління, недостатній рівень фінансування. Для ефективного вирішення цих проблем необхідно впроваджувати сучасні технології, підвищувати кваліфікацію кадрів і створювати нормативну базу. Адаптація світового досвіду в Україні можлива за умови залучення фінансування та активної співпраці з міжнародними партнерами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ратушняк Г. С. Ободянська О. І. Моніторінг технічног стану підземних сталевих газопроводів // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. 2016. № 2. С. 99-104.
2. INTERGEO-2022 a global platform of geospatial technologies and global innovations in geodesy and land management Режим доступу: https://nubip.edu.ua/en/node/116647

3. Первинні перетворювачі та вимоги до додатків / Режим доступу: https://learn.ztu.edu.ua/pluginfile.php/204001/mod_resource/content/pdf
4. Геоінформаційна система інженерних мереж. Режим доступу: https://magneticonemt.com/m1gis-gis-inzhenernih-merezh
5. BIM-технології підвищать якість будівництва в Україні. Режим доступу: https://www.kmu.gov.ua/news/bim-tehnologiyi-pidvishchat-yakist-budivnictva-v-ukrayini

Гуменчук Анастасія Євгеніївна – *студентка групи См-23б факультету будівництва, цивільної та екологічної інженерії e-mail: flora.butterfly68954@gmail.com*

Панкевич Ольга Дмитрівна- *к.т.н,, доцент кафедри інженерних систем у будівництві, Вінницький національний технічний університет e-mail: pankevich@vntu.edu.ua*

Anastasiya Humenchuk *- student of the Sm-23b group of the Faculty of Civil Engineering, Civil and Environmental Engineering e-mail: flora.butterfly68954@gmail.com*

Olga Pankevych *– Cand. Sc. (Eng.), Ass. Prof. of the Department of Engineering Systems in Construction. Vinnytsia National Technical University e-mail: pankevich@vntu.edu.ua*

УДК 68.035

О.Соколовський[1]
М.Соколовський[1]
О.І. Хороша[1]

Фактори впливу розвитку планувальної організації рекреаційних зон міста

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проаналізовано основні фактори впливу на планувальну організацію рекреаційних зон міста та визначено основні умов розвитку рекреаційних територій.

Ключові слова: рекреаційна зона, розвиток, рекреаційні послуги, природні ресурси, план

Abstract

The paper analyzes the main factors influencing the planning organization of the city's recreational areas and defines the main conditions for the development of recreational areas.

Key words: recreational zone, development, recreational services, natural resources, plan

Вступ

Рекреаційні заклади є важливою частиною інфраструктури будь-якого регіону. Вони забезпечують можливість відпочити та розважитися для місцевих жителів і туристів. У наш час, з поширенням культури здорового способу життя, популярність рекреаційних закладів значно зросла. Це призвело до зростання конкуренції на ринку рекреаційних послуг, що змусило більшість власників комплексів шукати нові шляхи для покращення своєї конкурентоспроможності.

Результати досліджень

На території України розміщені різноманітні типи курортів, включаючи бальнеологічні, кліматичні, бальнеокліматичні та кліматобальнеогрязеві. Це дає можливість надавати широкий спектр санаторно-курортних послуг, залежно від регіональних особливостей. Територіальне розташування курортів залежить від природних, економічних та просторових умов кожної місцевості. [1].

Розвиток рекреаційних зон у різних регіонах визначається різноманітними чинниками, такими як кліматичні умови, географічне розташування, культурні традиції та економічні умови тощо.

1. Кліматичні умови: Кліматичні умови, такі як температура, опади та сонячне світло, є важливим фактором для розвитку рекреаційних зон. Регіони з теплим і сонячним кліматом, де є доступ до моря, річок та інших водойм, розвиваються як популярні курорти з водними розвагами. У холодніших регіонах розвиваються зимові спортивні комплекси з катанням на лижах, снігоходах, скелелазінні та інші.
2. Географічне розташування: Географічне розташування також є важливим фактором для розвитку рекреаційних зон. Регіони з високими гірськими ланцюгами, зі схилами та залізничними лініями, розвиваються як популярні курорти з гірськолижними видами спорту та туризмом. У місцях з великою кількістю парків та рекреаційних зон, розвиваються парки та інші міські зони для відпочинку.
3. Культурні традиції: Культурні традиції є важливим фактором для розвитку рекреаційних зон, особливо тих, які пов’язані з традиційними місцевими святами та подіями. У регіонах з багатою культурною спадщиною, розвиваються рекреаційні заклади, які пропонують традиційну кухню, ремесла та мистецтво.

4. Економічні умови: Економічні умови також впливають на розвиток рекреаційних зон. Регіони з розвиненою економікою та високим рівнем життя, як правило, мають більш високу кількість та різноманітність рекреаційних закладів. У бідніших регіонах, розвиток рекреаційних закладів може бути обмеженим через недостатню фінансову підтримку та інші фактори.

5. Інфраструктура: Інфраструктура також важлива для розвитку рекреаційних зон. Наявність готелів, магазинів, ресторанів, транспортних засобів та іншої інфраструктури може зробити рекреаційний заклад більш привабливим для туристів.

6. Конкуренція: Конкуренція також впливає на розвиток рекреаційних зон. Існування інших рекреаційних закладів у регіоні може змушувати комплекси розвиватися та покращувати свої послуги, щоб привернути туристів.

7. Розвиток технологій: Розвиток технологій також впливає на розвиток рекреаційних зон. Наприклад, використання розумних технологій та додатків може допомогти забезпечити кращу організацію та безпеку у рекреаційних закладах. Також, використання новітніх технологій може додати нових відчуттів та емоцій у рекреаційних закладах.

Регіональні особливості розвитку сучасних рекреаційних зон на прикладі різних природних зон України можуть бути досить значними через вплив кліматичних, природних та історико-культурних факторів.

Степові регіони України, зокрема південна частина країни, характеризуються теплим континентальним кліматом з малою кількістю опадів. Тому комплекси рекреаційних закладів тут зазвичай розташовуються на березі водойм або поруч із лісовими масивами, де можна забезпечити достатній рівень зелені та прохолоди. Також у цих регіонах популярними є різноманітні види туризму, зокрема велотуризм та екотуризм, оскільки степи мають багату рослинність та тваринний світ.

Лісостепові регіони, що розташовані в центральній та південно-східній частині України, характеризуються помірним континентальним кліматом з достатньою кількістю опадів. Тут рекреаційні заклади можуть розташовуватись як на березі річок та водойм, так і в лісових масивах. Однією з популярних форм відпочинку є оздоровчий туризм, оскільки у цих регіонах є багато лісів, які мають корисні властивості для здоров'я людини.

У лісових регіонах України рекреаційні заклади часто розташовуються в лісових масивах, де можна насолоджуватись красою природи та мікрокліматом, що забезпечується лісом. Тут популярними є різноманітні види активного відпочинку, такі як велотуризм, піший туризм, гірські лижі тощо. Також у цих регіонах можна знайти численні санаторії та курорти, які спеціалізуються на лікуванні захворювань органів дихання та нервової системи.

Гірські регіони України, зокрема Карпати та Кримські гори, мають свої особливості. Клімат тут зазвичай помірний, з прохолодними літами та холодними зимами. У гірських регіонах популярними є зимові види відпочинку, такі як гірські лижі та сноуборд, а влітку - піші тури та альпінізм. Також у цих регіонах можна знайти численні гірські курорти та санаторії, які спеціалізуються на лікуванні захворювань опорно-рухової системи та дихальних шляхів.

У кожному регіоні потреби та інтереси місцевого населення та туристів є різними, тому комплекси можуть бути спрямовані на підтримку культурної спадщини, розваг для туристів, здорового способу життя та соціального розвитку регіону. Також важливо збалансувати пропозицію та попит на послуги та враховувати потенціал регіону, включаючи природні, культурні та історичні ресурси.

Висновки

Отже, регіональні особливості мають велике значення для розвитку рекреаційних зон міст Потрібно бути уважними до різних факторів, які впливають на попит. Наприклад, вони можуть зосередитися на розвитку спеціалізованих послуг, які відповідають попиту в конкретному регіоні, або створювати нові послуги, щоб привернути нових клієнтів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Галаченко, О.О. "Регіональна політика розвитку сфери санаторно-курортних послуг.", *Львів* (2019)

2. Новаковська, І. О., Скрипник, Л. Р., & Древаль, Н. Г. (2022). Стан та проблеми рекреаційних територій в умовах сучасних трансформаційних процесів . Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління, (3). https://doi.org/10.54929/2786-5738-2022-3-06-01

Соколовський Олександр **—** студент групи 2БМ-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: korosha@vntu.edu.ua.

Соколовський Микола **—** студент групи 2БМ-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: korosha@vntu.edu.ua.

Хороша Оксана Іванівна – кандидат архітектури, старший викладач кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: korosha@vntu.edu.ua.

Oleksandr Sokolovskyi is a student of the 2BM-23m group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: korosha@vntu.edu.ua.

Mykola Sokolovsky is a student of the 2BM-23m group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: korosha@vntu.edu.ua.

Khorosha Oksana *- PhD, senior lecturer of department construction, urban and architectural Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: korosha@vntu.edu.ua.*

УДК 720.12

М.Соколовський[1]
О.Соколовський[1]
О.І. Хороша[1]

ПОКРАЩЕННЯ АРХІТЕКТУРНО-ПРОСТОРОВИХ РІШЕНЬ НОВОЇ ЖИТЛОВОЇ ЗАБУДОВИ МАЛОЇ ПОВЕРХОВОСТІ ПРИМІСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано закордонний досвід, що визначає рівень покращення просторових рішень забудови малої поверховості. Охарактеризовано отримані дані та висвітлено відповідні показники. Досліджено покращене планування будинків малої поверховості різних країн.

Ключові слова: будинок, комфорт, досвід, мала поверховість.

Abstract

The foreign experience that determines the comfort level of medium-story buildings is analyzed. These indicators are characterized. The comfort of medium-story buildings in different countries was studied.

Key words*:* house, comfort, experience, average floor space.

Вступ

Будівлі з малою поверховістю забезпечують доступне житло для міських жителів і є оптимальним варіантом для районів, які активно розвиваються в приміських територіях. Вони потребують менших земельних ділянок і сприяють збільшенню густоти населення без значного зменшення зеленої зони.

Такі будівлі гармонійно вписуються в міський ландшафт, не домінуючи над краєвидом. Їх остаточно зводять на віддалення від центру, у місцях, де є достатній простір. Водночас необхідно забезпечити мешканцям необхідну інфраструктуру, яка включає дитячі майданчики, магазини, освітні заклади та зони відпочинку. Сквери та парки підвищують привабливість мікрорайонів для прогулянок і дозвілля.

Метою дослідження є вивчення зарубіжного досвіду щодо характеристики планувальних рішень забудови малої поверховості. Основними завданнями є аналіз сучасного стану питання, дослідження ключових характеристик і систематизація отриманих результатів.

Результати досліджень

Закордонний досвід будівництва малоповерхових житлових будівель показує, що такі структури можуть бути адаптовані до різних потреб і стандартів, залежно від конкретного регіону і культурного контексту. Важливо також враховувати та впроваджувати інновації в будівництві для покращення життя мешканців та забезпечення екологічної стійкості.

У багатьох європейських містах, таких як Жешув, Барселона, Амстердам та інші, малоповерхові будинки є загальним видом житла. Вони можуть мати архітектурний дизайн, який відображає історичні та культурні особливості кожного міста [1].

У країнах Скандинавії, таких як Норвегія та Данія, малоповерхова забудова може бути спроектована з особливим акцентом на енергоефективність і екологічність. Використовуються новітні технології для зменшення споживання енергії.

Малоповерхові будинки (також відомі як малоповерхові житлові будівлі) є досить поширеними в багатьох містах. Особливості та суть будування таких будинків можуть відрізнятися в залежності від місця, культури та будівельних норм, але основні риси можуть бути наступними:

Кількість поверхів: малоповерхова забудова зазвичай має від 1 до 3 поверхів. Вони знаходяться між одноповерховими і середньоповерховими будинками і можуть бути частиною житлових масивів або стояти окремо.

Малоповерхові житлові будівлі мають низький характер особливих, таких як:
Поверховість: від 1 до 3 поверхів.
Будівельні матеріали : Цегла, керамоблоки, дерево, залізобетон, газобетон, тощо.
Архітектурний стиль : Класика, мінімалізм, бруталізм, ампір, модерн, тощо.
Житловий простір : Так
Розташування : міські території та приміські території, села, малі міста
Інженерне забезпечення: Будинки забезпечені автономними системами
Системи безпеки : індивідуальний підхід, власна територія

Головна мета будівництва малоповерхових житлових будівель створюється у формуванні комфортного архітектурно-просторового житлового середовища, що відповідає сучасним вимогам безпеки, функціональності та екологічності. Вони можуть бути частиною великих житлових комплексів або окремими спорудами з обмеженою кількістю квартир, або ж приватними будівлями, проте завжди орієнтовані на зручність та індивідуальність.

Висновки

Досліджено, що малоповерхова житлова забудова зводяться з використанням різноманітних матеріалів. Міста з великою історією та численними архітектурними пам'ятками, такими як Жешув, Амстердам і Стокгольм, вирізняються перевагою малоповерхової забудови. Встановлено, що європейським столицям вдалося досягти оптимальної густоти населення, зберігаючи унікальний характер кожного міста. Завдяки цьому архітектори та забудовники вважають малоповерхову забудову ідеальним стандартом міського розвитку в найближчому майбутньому в приміських територіях та малих містах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Команда нерухомості. Експертний огляд ринку малоповерхової забудови: правовий статус [Електронний ресурс:] https://nerukhomi.ua/ukr/news/ryinok/ekspertnij-oglyad-rinku-taunhausiv-pravovij-status.htm
2. М. Сегієнко. Архітектурна кухня [Електронний ресурс:] https://www.ak-projects.com.ua/scho-take-taunhaus/
3. Що таке таунхаус: в чому відмінність від будинку, пентхауса або дуплекса? [Електронний ресурс:] https://www.032.ua/news/3006555/so-take-taunhaus-v-comu-vidminnist-vid-budinku-penthausa-abo-dupleksa

Соколовський Олександр — студент групи 2БМ-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail:korosha@vntu.edu.ua.

Соколовський Микола — студент групи 2БМ-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail:korosha@vntu.edu.ua.

Хороша Оксана Іванівна – кандидат архітектури, старший викладач кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: korosha@vntu.edu.ua.

Oleksandr Sokolovskyi is a student of the 2BM-23m group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: korosha@vntu.edu.ua.

Mykola Sokolovsky is a student of the 2BM-23m group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: korosha@vntu.edu.ua.

Khorosha Oksana - *PhD, senior lecturer of department construction, urban and architectural Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: korosha@vntu.edu.ua.*

УДК 620.9

Д. В. Степанов
П. О. Дяченко

ТЕПЛОХОЛОДОПОСТАЧАННЯ ЖИТЛОВОЇ БУДІВЛІ З ВИКОРИСТАННЯМ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі проведено аналіз засобів використання відновлюваних джерел енергії для теплохолодопостачання будівель та заходи для підвищення енергоефективності будівлі. Розроблено математичну модель для енергетичної сертифікації та проведені числові дослідження впливу заходів на підвищення показників енергоефективності та клас енергоефективності будівлі. Виконано розробку технології монтажу обладнання теплового пункту системи теплохолодопостачання житлової будівлі; виконано розробку кошторису та розрахунок техніко-економічних показників роботи джерела енергії системи теплохолодопостачання житлової будівлі.

Ключові слова: теплохолодопостачання, енергоефективнсть, клас енергоефективності будівлі, житлова будівля, енергетична сертифікація

Abstact

The paper analyzes the means of using renewable energy sources for heating and cooling of buildings and measures to increase the building's energy efficiency. A mathematical model for energy certification was developed and numerical studies of the impact of measures on increasing energy efficiency indicators and the energy efficiency class of the building were carried out. The development of the technology for installing the equipment of the heating point of the heating and cooling system of a residential building was carried out; the development of the estimate and the calculation of the technical and economic performance indicators of the energy source of the heating and cooling supply system of the residential building have been carried out.

Keywords: energy efficiency, energy efficient measures, greenhouse gas emissions, primary energy consumption

Вступ. Постановка задачі

Теплохолодопостачання житлового фонду України є одним з найбільших споживачів теплової та електричної енергії . Низькі показники енергоефективності будівель та теплових мереж ви магають пошуку шляхів енергомодернізації у комунальній сфері.

Значна частина витрат природного газу – викопного вичерпного енергоресурсу використовується для покриття потреб тепло та електрозабезпечення, створення комфортних умов мікроклімату в приміщеннях.

Підвищення енергоефективності систем теплохолодопостачання житлових будівель є ключем до стаійкості та надійності енергосистеми. Використання відновлюваних джерел енергії крім енергетичного ефекту має ефект покращення екології, зменшення техногенного навантаження на навколишнє середовище від парникових газів [1, 2].

В даній роботі пропонується спочатку виконати енергетичну сертифікацію будівлі [3], перевірити відповідність її показників нормам щодо теплового опору [4], а також запропонувати та оцінити заходи для підвищення енергоефективності та екологічної ефективності цієї будівлі, в тому числі, шляхом використання енергії відновлюваних джерел енергії.

Метою даної роботи є підвищення енергоефективності та екологічності теплохолодопостачання житлової будівлі шляхом її енергетичної сертифікації та використання відновлюваних джерел енергії.

Результати досліджень

Для проведення моделювання ефективності обрана багатоповерхова житлова будівля у м. Вінниця площею 15586 м^2. Внутрішня теплоємність будівлі прийнята 80 Вт·год/(м^2 · К). Коефіцієнт компактності будівлі 0,200. Мінімальні вимоги до енергоефективність складають 85 кВт·год/м^2.

Розроблено математичну модель для енергетичної сертифікації будівлі. Виконано енергетичну сертифікацію житлової будівлі визначено питоме енергоспоживання систем опалення і охолоджен-

ня будівлі, яке склало 35,3 кВт·год/м^2. Визначено, що будівля відноситься до класу «А» за енергоспоживанням. Визначено питому енергопотребу на опалення та охолодження, яка склала 30,2 кВт-год/м^2. За рахунок шару утеплювача товщиною 200 мм [5] вдалось досягнути нормативний термічний опір зовнішніх стін. Для забезпечення нормативного опору теплопередачі покриття використано 250 мм пінополістиролу.

Досліджено вплив п’яти енергоефективних заходів на показники енергетичної та екологічної ефективності будівлі. Виявлено, що заміна газового котла на тепловий насос з грунтовим теплообмінником дозволяє забезпечити клас «А» енергоефективності будівлі і відповідне зменшення енергоспоживання (на 123 кВт·год/м^2) , витрат первинної енергії (на 72 кВт·год/м^2) і викидів парникових газів (18,5 кг/м^2). Подвійне утеплення стін та покриття, заміна низькотемпературного газового котла на конденсаційний не дозволяють покращити клас енергоефективності будівлі.

Для оцінки економічних показників локальний кошторис на будівельні роботи із створення системи теплохолодопостачання житлової будівлі з використанням відновлюваних джерел енергії. Виявлено, що кошторисна вартість складає 1,727 млн. грн., з яких вартість матеріалів, конструкцій, обладнання 1,646 млн. грн, а кошторисна трудомісткість робіт склала 0,744 тис. люд.–год.

Розрахунки техніко-економічних показників показали, що термін окупності за кумулятивним методом складає 3,66 року.

Висновки

Розроблена математична модель для енергетичної сертифікації житлової будівлі. За допомогою цієї проаналізовано багатоповерхову багатоквартирну будівлю. Виявлено, що приведені термічні опори огороджувальних конструкцій відповідають нормам ДБН. Компонування такої житлової будівлі газовими котлами дозволяє досягти класу енергоефективності «Д».

Подвійне утеплення стін та покриття, заміна низькотемпературного газового котла на конденсаційний не дозволяють покращити клас енергоефективності будівлі.

Відмічено, що заміна газового котла на тепловий насос дозволяє забезпечити клас «А» енергоефективності будівлі і досягти відповідного зменшення енергоспоживання на опалення та охолодження (на 70…74%) , питомих витрат первинної енергії (на 21…26%) і викидів парникових газів (на 19…35%). Підібрані теплові насоси грунт-вода та циркуляційні насоси. Визначено, що термін окупності за кумулятивним методом складає 3,66 року

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Д’яченко П.О., Степанов Д. В. Енергоефективність житлового будинку у місті Вінниця // Доповідь на Науково-технічній конференції факультету будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінниця, 2024. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2024/paper/view/21042/17452 (дата звернення: 10.12.2024)
2. Д’яченко П.О., Степанов Д. В. Заходи підвищення енергоефективності житлової будівлі у місті Вінниця // Доповідь на міжнародній науково-технічній конференції " Інноваційні технології в будівництві", Вінниця, 2024. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/itb/itb2024/paper/viewFile/22615/18679 (дата звернення: 10.12.2024)
3. ДСТУ 9190:2022 Енергетична ефективність будівель. Метод розрахунку енергоспоживання під час опаленні, охолодженні, вентиляції, освітленні та гарячого водопостачання. ДП УкрНДНЦ, 2022.
4. ДБН В.2.6-31:2021 Теплова ізоляція будівель. К.: Мінрегіонбуд України, 2012 р. Режим доступу: https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2022/06/dbn-v.2.6-31.pdf (дата звернення: 10.11.2024).
5. ДСТУ 9191–2022. Теплоізоляція будівель. Методи вибору теплоізоляційного матеріалу для утеплення будівель. Київ : Мінрегіон України, 2022.

Степанов Дмитро Вікторович, кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Stepanovdv@ukr.net

Д’яченко Павло Олександрович, студент кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет

Stepanov Dmitro, candidate of technical Sciences, associate Professor, Department of power engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Stepanovdv@ukr.net

Dyachenko Pavlo, student on Department of thermal power engineering, Vinnytsia National Technical University

УДК 692:697.1

О. М. Іванинюк
В. В. Слівінський
В. М. Андрухов

ОПТИМІЗАЦІЯ ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНИХ РІШЕНЬ ПРИ ТЕРМОМОДЕРНІЗАЦІЇ ЖИТЛОВИХ БУДІВЕЛЬ ПЕРШИХ МАСОВИХ СЕРІЙ ЗАБУДОВИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Результатом представлених досліджень є висновки за результати чисельного моделювання перенесення теплової енергії в багатошарових цегляних зовнішніх стінах в багатоповерхових житлових будівлях перших масових серій забудови. Презентовано та проаналізовано отримані топологію ізоліній температурних полів, встановлено величини температур на зовнішній та внутрішній поверхні стін, вплив товщини утеплювача на характер розподілу теплової енергії в товщі захисної цегляної стіни. За результатами дослідження зроблено висновки. А також констатовано, про можливість використання проекту повторного використання з товщиною утеплювача 150 мм, з дотриманням виконання вимог ДБН з термомодернізації 2021 р. Рекомендовано, в проектах з капітального ремонту спрямованого на термомодернізацію, орієнтуватися на досягнення класу енергоефективності «С».

Ключові слова: термомодернізація, енергоефективні заходи, числове моделювання, житловий будинок, ізополя температур, програмний комплекс, теплова енергія, проект повторного використання, державні будівельні норми, приведений термічний опір.

Abstract

The results of the presented research are conclusions based on the results of numerical modeling of heat energy transfer in multilayer brick external walls in multi-story residential buildings of the first mass series of construction. The obtained topology of temperature field contours is presented and analyzed, the temperature values on the outer and inner surfaces of the walls are determined, and the influence of the thickness of the insulation on the nature of the distribution of thermal energy in the thickness of the protective brick wall is determined. Conclusions are drawn based on the results of the study. It was also stated that it is possible to use a reuse project with a 150 mm insulation thickness, in compliance with the requirements of the DBN for thermal modernization 2021. It is recommended that in major renovation projects aimed at thermal modernization, focus on achieving energy efficiency class "C"

Keywords: thermal modernization, energy-efficient measures, numerical modeling, residential building, temperature isofields, software package, thermal energy, reuse project, state building codes, reduced thermal resistance.

Вступ

Нинішній житловий фонд України складається в тому чисмлі, як з великопанельних, так і цегляних житлових п’ятиповерхових будинків перших масових серій, які зведено в різні періоди будівництва, починаючи з 60-х років минулого сторіччя. Вони мають ряд суттєвих конструктивних та архітектурних недоліків та не відповідають сучасним вимогам енергозбереження, а тому потребують нагального впровадження комплексу заходів з утеплення будівлі та модернізації інженерних систем із метою приведення у відповідність до сучасних вимог з енергоефективності [3].

Для вдалого проведення заходів з підвищення енергетичної ефективності житлових будівель масових серій забудови важливим та складним є визначення пріоритетного напрямку вдосконалення кожного будинку окремо, адже вони є індивідуальними, виходячи з існуючого стану конструктивних особливостей будинків та їх нагальних потреб в термомодернізації [1-2]. Тому заходи з термомодернізації, їх ефективність, також підходи до їх розробки мають бути універсальними, щоб досягти максимального результату термомодернізації для будівель масових серій забудови.

Результати дослідження

Стан в житлово-комунальному господарстві України [5]:

- 40% теплової і 25% електричної енергії в Україні споживається житловим комплексом і муніципальними будівлями;

- близько 80% багатоповерхівок України потребують ремонту і втрачають до 60% енергії;
- лише 20% житлового фонду забезпечено лічильниками тепла.

Відтак, оптимальним можна вважати варіант, коли модернізація типової забудови відбуватиметься на основі типових проєктних рішень із врахуванням індивідуальних особливостей і конкретних умов. Такий підхід дасть змогу розробити нові, прогресивні методики і технології реалізації заходів з термлодернізації і проведення будівельно-монтажних робіт в складних умовах капітальних ремонтів, створити матеріальну базу ремонтно-будівельного комплексу з кваліфікованими спеціалістами, технікою та устаткуванням.

ДУ Фонд енергоефективності підтримує об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ) під час впровадження енергоефективних заходів та заходів із відновлення будинків — надає гранти на реалізацію комплексних технічних рішень з урахуванням найкращих європейських практик з термомодернізації будівель.

В рамках реалізації своєї статутної діяльності зі впровадження енергоефективних заходів на сайті Фонду презентовано проект з термомодернізації повторного використання (https://eefund.org.ua/document-type/?page=2&filter&cat_doc=270) розроблений для будівель перших масових серій забудови (серія 087), з врахуванням вимог ДБН з термодернізації 2016 р.

Метою проведення дослідження було з'ясування можливості використання проектних матеріалів з врахуванням змін в ДБН, а саме: введенням в дію ДБН теплоізоляція 2021 р.

Уточнення змін в ДБН теплоізоляція 2021 р. в порівнянні з ДБН з термодернізації 2016 р.

Таблиця 1 – Мінімально допустиме значення приведеного опору теплопередачі огороджувальної конструкції житлових та громадських будівель R_{qmin}

Ч. ч.	Вид огороджувальної конструкції	Значення R_{qmin} м^2*К/Вт, для температурної зони	
		I	**II**
1	Зовнішні стінові огороджувальні конструкції	**4,00**	**3,50**
2	Суміщенні покриття, що межують із зовнішнім повітрям	**7,00**	**6,00**
3	Покриття опалювальних горищ (технічних поверхів), мансард, горищні перекриття неопалювальних горищ	**6,00**	**5,50**
4	Перекриття, що межують із зовнішнім повітрям, та над неопалювальними підвалами	**5,00**	**4,00**
5	Світлопрозорі огороджувальні конструкції	**0,90**	**0,70**
6	Зенітні ліхтарі	**0,80**	**0,70**
7	Зовнішні двері	**0,70**	**0,60**

З врахуванням п. 5.2.2 [9], «При реконструкції, капітальному ремонті визначених проектною документацією частин будівлі, у тому числі з метою термодернізації, для непрозорих огороджувальних конструкцій, світлопрозорих огороджувальних конструкцій та зовнішніх дверей в місцях загального користування багатоквартирних житлових та громадських будівель допускається зниження значень приведеного опору теплопередачі до рівня 75% від R_{qmin} при обов'язковому виконанні умов для цих елементів теплоізоляційної оболонки за формулами (5) та (6).

З врахуванням положень п. 5.2.2 [9], табл. 1 , для І-го температурно-кліматичного району набуде вигляду:

Таблиця 2 – Мінімально допустиме значення приведеного опору теплопередачі огороджувальної конструкції житлових та громадських будівель R_{qmin}

Ч. ч.	Вид огороджувальної конструкції	Значення R_{qmin} м^2*К/Вт, для температурної зони	
		I (2016)	**I** (2021)
1	Зовнішні стінові огороджувальні конструкції	**3,30**	**3,00**
2	Суміщенні покриття, що межують із зовнішнім повітрям	**6,00**	**5,25**

3	Покриття опалювальних горищ (технічних поверхів), мансард, горищні перекриття неопалювальних горищ	**4,95**	**4,50**
4	Перекриття, що межують із зовнішнім повітрям, та над неопалювальними підвалами	**4,95**	**3,75**
5	Світлопрозорі огороджувальні конструкції	**0,75**	**0,675**
6	Зенітні ліхтарі	**--**	**0,60**
7	Зовнішні двері	**0,60**	**0,525**

Як слідує з порівняння показників приведеного термічного опору граничного за вимогами ДБН 2016 р. з допустимими ДБН 2021, допустимі є дещо нижчими, але при цьому є обов'язковим виконання умов 5 та 6 [9]. Дані умови є обмеженням різниці температур між внутрішньою поверхнею огороджуючих конструкцій, теплопровідних включень з температурою внутрішнього повітря. Тобто мова йде про забезпечення комфортних умов в процесі експлуатації будівель після реалізації заходів з термомодернізації. Питанням виконання умови «5» для зовнішньої цегляної стіни багатоповерхового житлового будинку і було присвячене числове дослідження виконане в ПК ***«LIRA SAPR»***.

ЗАДАЧІ ДОСЛІДЖЕННЯ

1. Ознайомитись з існуючим інженерним досвідом числового моделювання теплових потоків в багатошарових будівельних конструкціях.
2. Уточнити методику для моделювання процесів перенесення теплової енергії в ПК «LIRA SAPR» та напрацювати практичний досвід в цьому напрямку.
3. На основі числових моделювань для зовнішньої стіни із силікатної цегли для житлової багатоповерхової будівлі встановити вплив наявності утеплювача із пінополістиролу та його товщини на:
    - на температуру внутрішньої поверхні зовнішньої огороджувальної стіни;
    - на температуру зовнішньої поверхні зовнішньої огороджувальної стіни;
    - встановити глибину нормативного прогріву стіни.
4. Дослідити на основі числового моделювання, вплив металевих арматурних сіток на картину теплового поля (ізополя поширення теплової енергії) для багатошарової конструкції зовнішньої цегляної стіни;
5. Розробити висновки за результатами числових моделювань перенесення теплової енергії в багатошаровій конструкції зовнішній цегляній стіні;
6. Розробити рекомендації щодо конструктивних рішень утеплення зовнішніх цегляних стін житлових та громадських будівель перших масових серій житлової забудови.

АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ТА ВИСНОВКИ ДО МКР

№ варіанту	Характеристика варіанту	Температура внутрішня на поверхні стіни, °С	Температура зовнішня на поверхні стіни, °С	Глибина нормативного прогріву стіни, см	Довжина площадки стабільного прогріву, см	Довжина площадки стабільного охолодження, см	2	3
1	**Цегляна стіна без утеплювача.**	+13.4	-20.5	-	19,0	32,0	+	530
2	**З утеплювачем 10 см**	+18.3	-22.3	13,0	54,0	7,0	-	630
3	**З утеплювачем 15 см**	+18.7	-22.5	23,0	56,0	10,0	-	680
4	**З утеплювачем 15 см**	+18.7	-22.5	22,0	56,0	10,0	-	680
5	**З утеплювачем 20 см**	-19.0	-22.6	30.0	58.0	13.0	-	730

2 - проявлення арматурних включень «+» -є, «-» немає.

3 - загальна товщина стіни (з врахуванням утеплювача) в модельному експерименті.

ВИСНОВКИ

1. Було виконано пошук та ознайомлення з доступною інформацію стосовно досвіду числового моделювання поширення потоків теплової енергії в багатошарових цегляних стінах багатоповерхових житлово-громадських будівель.
2. уточнено та верифіковано методику виконання числових моделювань розповсюдження теплових потоків в багатошарових цегляних стінах в середовищі програмного комплексу ***«LIRA SAPR»***.
3. На основі числового моделювання перенесення теплової енергії в багатошаровій зовнішній цегляній стіні багатоповерхового житлового будинку розташованого в м. Чернігів встановлено наступне:
    - ✓ при відсутності утеплювача, температура внутрішньої поверхні зовнішньої огороджувальної стіни менше мінімально допустимої за вимогами [9];
    - ✓ при відсутності утеплювача, температура зовнішньої поверхні зовнішньої огороджувальної стіни є найменшою за абсолютною величиною, а ніж в розглянутих варіантах з наявністю утеплювача, тобто має місце суттєва втрата теплової енергії в навколишнє середовище;
    - ✓ в розглянутих варіантах, з наявністю утеплювача товщиною 10,0; 15,0 та 20,0 см, вся товща цегляною стінки є в зоні з плюсовою температурою;
    - ✓ температура внутрішньої поверхні зовнішньої огороджувальної стіни зростає зі збільшенням товщини утеплювача, та має найбільше значення +19,0 ^{o}C при товщині утеплювача 20,0 см;
    - ✓ зовнішня огороджувальна стіна має температуру мін. необхідну за вимогами [9] (+ 16,0 ^{o}C) на товщину 13,0 см при утеплювачі товщиною 10,0 см, 23,0 см при утеплювачі товщиною 15,0 см 30,0 см при утеплювачі товщиною 20,0 см,
4. Відчутний вплив на картину теплового поля, армувальні металеві сітки в цегляному муруванні проявляють у випадках, коли ці сітки мають безпосередній контакт з середовищем з від'ємною температурою.
5. Із врахуванням вимог, сьогодні діючих будівельних норм, для будівель житлового та громадського призначення мінімальною товщиною утеплювача в випадках виконання робіт з капітального ремонту є товщина 10,0 см.
6. При виконанні робіт з капітального ремонту для будівель житлового та громадського призначення оптимальним слід вважати товщину утеплювача не більше 15,0 см, а клас енергетичної ефективності «С».
7. Представлений на сайті «Держенергоефективності» проект повторного використання для термомодернізації будівель перших масових серій житлової забудови розроблений на основі вимог ДБН 2016 р. може задовольняти і вимоги ДБН 2021 р. за умови дотримання вимог п. 5.2.2 [9].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Термомодернізація житла: перші кроки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.pay.vn.ua/articles/86
2. Програма ЕнергоДІМ Фонду енергоефективності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://energodim.org/
3. Термомодернізація житла як спосіб заощадити на тарифах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://vcs.vn.ua/httpvcsvnuaadminscsgmenuitems.html
4. Закон України «Про енергетичну ефективність будівель», №2, ст. 8, 2022 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1818-20#Text
5. International Energy Agency (Міжнародне енергетичне агентство). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.iea.org/
6. Дмитрук В. П. Модернізація житлових будинків перших масових серій / В. П. Дмитрук, Т. О. Мілаш. – Вісник НУВГП, випуск 1 (65), 2014. – с. 359-366.
7. Настанова щодо обстеження будівель і споруд для визначення та оцінки їх технічного стану: ДСТУ-Н Б В.1.2-18:2016 — [Чинний від 2017-04-01]. – Київ, 2017.

8. Житлові будинки. Основні положення: ДБН В.2.2-15:2019 — [Чинний від 2019-12-01]. – Київ, 2019.
9. Основні вимоги до будівель і споруд. Енергозбереження та енергоефективність: ДБН В.1.2-11:2021 — [Чинний від 2022-09-01]. – Київ, 2022.
10. Визначення класу наслідків (відповідальності): ДСТУ 8855:2019 — [Чинний від 2019-12-01]. – Київ, 2019.
11. Опалення, вентиляція та кондиціонування: ДБН В.2.5-67:2013 — [Чинний від 2014-01-01]. – Київ, 2013.
12. Інклюзивність будівель і споруд: ДБН В.2.2-40:2018 — [Чинний від 2019-04-01]. – Київ, 2018.

Іванинюк Олександр Михайлович – студент гр. Б-23 м , факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Слівінський Владислав Васильович – студент гр. Б-23 м , факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Андрухов Валерій Михайлович — к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

OPTIMIZATION OF ENGINEERING AND CONSTRUCTION SOLUTIONS DURING THERMAL MODERNIZATION OF RESIDENTIAL BUILDINGS OF THE FIRST MASS SERIES OF BUILDING

Oleksandr IVANYNIUK — student group B-23 m, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Vladyslav SLIVINSKYI — student group B-23 m, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Valeriy ANDRUKHOV — Ph.D., Associate Professor of the Department of Construction, Urban Management and Architecture, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia.

УДК 699.841

Андрухов В. М.
Романов В. Е.

ПІДВИЩЕННЯ ТОЧНОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ПАРАМЕТРІВ НАПРУЖЕНО-ДЕФОРМОВАНОГО СТАНУ ВИСОТНОГО БУДИНКУ ЗА РАХУНОК ВРАХУВАННЯ ҐРУНТОВОЇ ОСНОВИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано вплив на параметри напружено-деформованого стану надземних конструкцій врахування характеристик ґрунтової основи з урахуванням сейсмічного впливу інтенсивністю 7 балів. Виконано числове моделювання тривимірної комп'ютерної моделі багатоповерхової кам'яно-каркасної будівлі в середовищі програмного комплексу «ЛІРА-САПР»; на основі результатів числового моделювання запропоновано ряд конструктивних рішень для підвищення надійності будівлі, які було виявлено в системі «грунт – основа – фундаменти – надземна частина будівлі»

***Ключові слова*:** ґрунтова основа, напружено-деформований стан, несуча спроможність, сейсмічний вплив, багатоповерхова будівля, будівельні державні норми, розрахункові ситуації, числове моделювання, комп'ютерні моделі.

Abstract

The influence of taking into account the characteristics of the soil base, taking into account the seismic impact with an intensity of 7 points, on the parameters of the stress-strain state of above-ground structures was analyzed. Numerical modeling of a three-dimensional computer model of a multi-storey reinforced concrete stone-frame building was performed in the environment of the "LIRA-SAPR" software complex. Based on the results of numerical modeling, a number of constructive solutions were proposed to increase the reliability of the building, which were identified in the system "soil - base - foundations - above-ground part of the building".

***Keywords**:* soil base, stress-strain state, bearing capacity, seismic impact, multi-storey building, state construction standards, design situations, numerical modeling, computer models.

При проектуванні будинків в сейсмічних районах повинні бути враховані вимоги, викладені в ДБН [3].

Зокрема, жорсткість будівлі повинна бути такою, щоб перекоси поверхів від сейсмічних впливів не перевищували допустимих значень, а для визначення зусиль в несучих елементах конструкцій слід враховувати таку кількість форм власних коливань споруди, при якому сума модальних мас була б не менше 85% при горизонтальних впливах і не менше 75% при вертикальних впливах.

За результатами вивчення та аналізу наслідків руйнівних землетрусів виявляють існуючі недоліки в поширених підходах сейсмостійкого проектування [1], зокрема щодо визначення інтенсивності (напрямку, амплітудно-частотних характеристик, тривалості тощо) розрахункового сейсмічного впливу та врахування його у поєднанні із іншими навантаженнями і впливами, що діють на конструкції будівель і споруд в процесі експлуатації, а також не врахування ґрунтових основ в розрахункових схемах при сейсмічних впливах.

Врахування ґрунтової основи в розрахункових схемах наземного каркасу будівлі дозволяє виявити та врахувати наявний взаємовплив основи на наземну частину будівлі та навпаки.

При врахуванні ґрунтової основи в розрахунковій схемі було виявлено відмінності в характері розподілу та величин зусиль, напружень в елементах розрахункової схеми порівняно з варіантом без врахування основ.

При виконанні модального аналізу було встановлено, що при врахуванні ґрунтової основи період основного тону коливань дещо збільшився (до 10%), та кількість необхідних форм коливань для врахування необхідної кількості мас теж зросла.

Критерієм міцності залізобетонних конструкцій може служити необхідний коефіцієнт їх армування при невигідних поєднаннях розрахункових зусиль. В рамках цього дослідження було прийнято, що для виключення крихкого руйнування залізобетонних елементів, армування їх не повинно перевищувати:

3% - для колон, сердечників і ригелів;
4% - для стін;
2.5% - для перекриттів.

Критерієм міцності цегляних стін є стискаючі, розтягуючі та дотичні напруження в кладці.

Результати розрахунків з врахуванням ґрунтової основи секції №1 показали, що - навантаження на палі при сейсмічних впливах перевищує несучу здатність палі, встановлену за результатами натурних випробувань паль [3], що дорівнює 120 т. Що зумовило в рішенні про збільшення кількості паль, а також відповідного корегування в плані розташування пальового поля.

Попередні розрахунки показали, що в ряді цегляних стін 1-2 поверхів стискаючі напруження перевищують гранично допустиме значення - 257,9 т/м^2. У ряді цегляних стін 12-13 поверхів розтягуючі напруження перевищують гранично допустиме значення - 12 т/м^2.

При аналізі характеру розподілу напружень в кладці прийнято рішення додати вертикальні залізобетонні сердечники перетином 400х400 мм по всій висоті будівлі на перетині осей В/1-7/1, а також збільшити товщину стіни по осі К/1 до 510 мм.

ВИСНОВКИ

За результатами розрахунку системи «основа-фундаменти будівлю» можна зробити наступні висновки:

1. Врахування ґрунтових основ в розрахункових схемах надає можливість з більшою ймовірністю відповідності надійності приймати інженерні рішення, як для надземної частини будівлі так і фундаментів та основ. Після врахування в розрахунковій схемі ґрунтових умов та введення згаданих вище коригувань отримано наступні інженерні рішення:

- навантаження на палі при основних сполученнях не перевищують розрахункову величину несучої здатності паль при їх роботі на стиск, тобто N_{min} = -108.09 тс <N_d = -216.84 тс.
- навантаження на палі при особливих поєднаннях з урахуванням сейсмічних впливів не перевищують розрахункову величину несучої здатності паль при їх роботі на стиск, тобто N_{min} = = -182.57 тс <N_{eq} = -180.72 * 1.3 = 234.9 тс;
- висмикуючі навантаження в палях при основних і аварійних сполученнях навантажень відсутні;
- прийнята довжина паль 17.4 м із заглибленням в шар ІГЕ-6 на 1.0 м, кількість паль рівна 371 шт., їх розстановка в плані будівлі забезпечують сприйняття граничних вертикальних навантажень;
- відсоток армування паль не перевищує 1.46%;
- коефіцієнт, що враховує зниження несучої здатності паль при сейсмічних впливах Keq = 0.83;
- поперечний крен будівлі при варіанті основного завантаження на дію вертикальних навантажень складає і = 0.0006, що не перевищує гранично допустимого значення [i] = 0.005 відповідно до положень нормативного документа [3].

2. Цегельну кладку стін армувати арматурними сітками не менше ніж через 700 мм по висоті відповідно до вимог п. 3.10.11 ДБН [3].

3. Величина армування несучих залізобетонних елементів не перевищує значень, що пред'являються до них нормативними документами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Німчинов Ю. І. Сейсмостійкість будівель та споруд. В двох частинах. – К: Гудименко С.В., 2008. – 480 с.
2. ДБН В.1.2-2:2006 Навантаження і впливи. Норми проектування. – К.: Мінбуд України, 2006 р. – 75 с.
3. ДБН В.1.1-12:2014 Будівництво у сейсмічних районах України. – К.: Мінрегіонбуд України, 2014 р. – 117 с.
4. ДБН В.1.2-14:2018 Система забезпечення надійності та безпеки будівельних об’єктів. Загальні принципи забезпечення надійності та конструктивної безпеки будівель і споруд. – К.: Мінрегіон України, 2018 р. – 36 с.
5. ДБН В.1.2-6:2021 Основні вимоги до будівель і споруд. Механічний опір та стійкість. – К.: Мінрегіон України, 2021 р. – 59 с.
6. ДСТУ-Н Б EN 1998-1:2010 Єврокод 8. Проектування сейсмостійких конструкцій. Частина 1. Загальні правила, сейсмічні дії, правила щодо споруд (EN 1998-1:2004, IDT).
7. ПК «ЛІРА-САПР» 2017. Керівництво користувача. Приклади для навчання. Піл ред.. академіка АІН України О. С. Городецького. — Електронне видання: 2017 р. – 535 с.

Романов Владислав Едуардович – студент гр. Б-23 м , факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Андрухов Валерій Михайлович — к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

INCREASING THE ACCURACY OF DETERMINING THE PARAMETERS OF THE STRESS-DEFORMATION STATE OF A HIGH-RISE BUILDING BY TAKING INTO ACCOUNT THE SOIL BASE

Vladyslav ROMANOV **—** student group B-23 m, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Valeriy ANDRUKHOV **—** Ph.D., Associate Professor of the Department of Construction, Urban Management and Architecture, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia.

УДК 620.9

Д. В. Степанов
С. М. Оникієнко

ЕФЕКТИВНІСТЬ КОГЕНЕРАЦІЙНОЇ УСТАНОВКИ ТОВ «ПОНІНКІВСЬКА КАРТОННО-ПАПЕРОВА ФАБРИКА»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведений попередній економічний аналіз, оснований на точних даних про дійсне споживання енергії, на прийнятній системі тарифів, інформації про окупність і т. ін. Визначені показники ефективності режимів роботи паротурбінної установки в тепловій схемі котельні ТОВ «Понінківська картонно-паперова фабрика». Розроблено математичну модель та проведено числові дослідження ефективності встановлення протитискової паротурбінної установки для забезпечення власних електричних потреб котельні та відпуску товарної електроенергії на ринок

Ключові слова: когенераційна установка, енергоресурси, енергозбереження, турбіна, гранули лушпиння соняшника, монтаж, викиди.

Abstract

A preliminary economic analysis was carried out, based on accurate data on actual energy consumption, an acceptable system of tariffs, information on payback, etc. The efficiency indicators of the operating modes of the steam turbine plant in the thermal scheme of the boiler house of LLC "Poninkivska Cardboard and Paper Factory" were determined. A mathematical model has been developed and numerical studies have been conducted on the effectiveness of installing a backpressure steam turbine installation to meet the boiler house's own electrical needs and supply commercial electricity to the market.

Keywords: cogeneration plant, energy resources, energy saving, turbine, sunflower husk pellets, installation, emissions

Вступ

Енергетична безпека є пріоритетним напрямом для держави. На сьогодні ситуація в енергетиці України є критичною. Енергетична галузь країни під час вторгнення зазнала численних збитків [1]. Пошкодженні теплові та гідро електростанції, мережі, теплоелектроцентралі (ТЕЦ), підстанції та інші об'єкти інфраструктури.

По-друге, основним видом палива в комунальній сфері є природний газ. Власні запаси природного газу в Україні не перекривають потреби його використання навіть на 15%. Саме тому існує велика залежність від зовнішніх постачальників природного газу, крім того, швидкими темпами підвищується ціна на газ.

Основною проблемою держави є різке здороження природного газу, тому пріоритетною є задача енергозбереження. Необхідність розробки ефективних енергозбережуваних технологій визначається, з одного боку, наявністю в енергетиці України достатньо високого потенціалу для впровадження таких технологій, а з другого – стійкою тенденцією до збільшення вартості палива в країні [2].

Диверсифікація енергетичних ресурсів є однією з основ стійкості національної енергетики як для промислових потреб, так і для потреб населення.

Виробництво електричної і теплової енергії повинно збільшуватися за рахунок використання інших відновлювальних джерел, а також використання альтернативних ресурсів: твердого палива, біопалива, пелетів, що вимагає будівництва і розширення мереж електростанцій та реалізацією заходів щодо охорони навколишнього середовища [3].

Сумісне виробництво теплової та електричної енергії є прогресивною технологією, яка дозволяє більш ефективно використовувати паливно-енергетичні ресурси. Отже, сумісне виробництво теплової та електричної енергії є прогресивною технологією, яка дозволяє більш ефективно використовувати органічне паливо і зменшити шкідливі викиди в атмосферу [4].

Метою даної роботи є підвищення економічності та енергетичної ефективності котельні шляхом створення когенераційної установки на базі котельні Понінківської картонно-паперової фабрики із основною та прибудованою протитисковими турбінами.

Основна частина

Джерелом теплопостачання для котельні ТОВ « Понінківська КПП» [1] є два діючих парових котла SHP-E-10 загальною паровидатністю 10 т/год кожний та один резервний котел ТС-35, паровидатністю 35 т/год. Параметри пари на виході з котлів: Рп = 3,9 МПа, tп = 450°С. Також в котельні встановлено водогрійний котел ПТВМ-30 потужністю Q = 35 Гкал/год. Котельня забезпечує промислового споживача та системи опалення і гарячого водопостачання [2].

Зважаючи на вищевикладене, пропонується такий варіант створення ТЕЦ на базі котельні. Замінити існуючі парові котли, які вже давно вичерпали нормативний ресурс роботи, на котли ТС-35, які мають такі самі параметри пари, але працюють на гранулах з лушпиння соняшника. Пропонується установити три (два робочих і один резервний) парові котли і демонтувати водогрійні котли з наступною їх реалізацією. Оскільки промислові споживачі споживають пару з тиском 0,6 МПа, то належить установити протитискову турбіну з тиском пари за нею 0,6 МПа. Пропонується установити бойлери для постачання гарячої води в систему теплофікації. Бойлери мають бути заживлені парою низького тиску (0,18 - 0,2 МПа). В зв'язку з цим пропонується також установити протитискову прибудовану турбіну, яка буде заживлена парою з протитиску основної турбіни ($Р_{пр}$ = 0,6 МПа).

Для надійності постачання пари паралельно з турбінами передбачається відпуск пари від редукційно-охолоджувальних установок: РОУ-1 і РОУ-2. Для постачання сухої насиченої пари промисловим споживачам за основною турбіною установлюється охолодна установка (ОУ).

Створення ТЕЦ на базі Понінківської картонно-паперової фабрики дає змогу використовувати власно вироблену електроенергію. Встановлення протитискової парової турбіни на перегрітій парі для виробництва власної електроенергії є раціональним, оскільки дозволяє виробляти велику кількість власної електроенергії.

Розроблена математична модель та проведено числові дослідження ефективності встановлення протитискової паротурбінної установки для забезпечення власних електричних потреб котельні та відпуску товарної електроенергії на ринок. З отриманих в ході досліджень результатів спостерігаємо, що потужність турбогенератора розрахункова максимальна може досягати 8,2 МВт при виході промислового та теплофікаційного споживачів на максимальний режим роботи. Найбільш економічно доцільними є варіанти встановлення турбіни потужністю від 500 кВт (забезпечення власних потреб) до 4,5 МВт. Економія умовного палива сягає 10%, але для найбільш економічних режимів роботи знаходиться в межах 8%.

Для визначення економічних показників складений локальний кошторис та виявлено, що термін окупності створення ТЕЦ на основі котельні Понінківської картонно-паперової фабрити складає 3 роки [5].

Висновки

На основі аналізу літературної та іншої інформації та розробки математичної моделі проведено дослідження ефективності впровадження паротурбінної установки на промисловій котельні ТОВ «Понінківська картонно-паперової фабрики». Пропонується замінити застарілі газові парові котли на твердопаливні парові котли, що працюють на гранулах лушпиння соняшника. За результатами досліджень виявлено, що максимальна розрахункова потужність турбіни сягає 9,2 МВт в умовах максимального завантаження промислового та теплофікаційного споживачів.

Найбільш економічно доцільними є варіанти встановлення турбіни потужністю від 500 кВт (забезпечення власних потреб) до 4,5 МВт.

Економія умовного палива сягає 10%, але для найбільш економічних режимів роботи знаходиться в межах 8%.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Понінківська картонно-паперова фабрика. URL: https://poninkivskakartonnopaperova-fabrikaukrayina.business-guide.com.ua (дата звернення 10.12.2024).

2. Ткаченко С. Й., Чепурний М.М., Степанов Д. В. Розрахунки теплових схем і основи проектування джерел теплопостачання. Навчальний посібник. Вінниця: ВНТУ, 2005. 137 с.

3. Моделювання показників ефективності показників ефективності встановлення паротурбінної установки в промислово-опалювальній котельні.URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2024/paper/view/21041 (дата звернення:10.10.2024).
4. Енергоефективні заходи на ТОВ «Понінківська картонно-паперова фабрика». URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp- 2023/paper/view/17729 (дата звернення:10.10.2024).
5. Лялюк О. Г. Економіка енергетики : практикум – Вінниця : ВНТУ, 2009. 118 с.

Степанов Дмитро Вікторович – кандидат технічних наук, доцент, завідувач кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: stepanovdv@ukr.net
Оникієнко Сергій Миколайович – студент кафедри теплоенергетика, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: onikienkos789@gmail.com

Stepanov Dmytro – Dr. of Technical Sciences, associated Professor, Head of the Department of Heat Power Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: stepanovdv@ukr.net
Onykienko Sergiy – student of the Department of Heat Power Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: : onikienkos@gmail.com

УДК 621.577

О. П. Остапенко
С. В. Хмара

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОКАЗНИКІВ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЛЯ ВАРІАНТІВ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕПЛОНАСОСНИХ УСТАНОВОК В ТЕПЛОВІЙ СХЕМІ ПАРОВОЇ ПРОМИСЛОВО-ОПАЛЮВАЛЬНОЇ КОТЕЛЬНІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Проведено дослідження та оцінка показників екологічної безпеки для варіантів застосування теплонасосних установок в тепловій схемі парової промислово-опалювальної котельні.
Ключові слова: теплонасосна установка, екологічна безпека, теплова схема.

Abstract
Research and assessment of environmental safety indicators for options for the use of heat pump installations in the thermal scheme of a steam industrial heating boiler house were carried out.
Key words: heat pump installation, environmental safety, thermal scheme.

Вступ

Теплові насоси вважаються одним з найбільш екологічно безпечних способів отримання теплової енергії. При правильному підході до проектування, встановлення та експлуатації теплонасосні установки (ТНУ) є одним з найбільш екологічно безпечних способів теплозабезпечення. Ключовими факторами є використання сучасного обладнання, дотримання всіх технічних та екологічних норм, а також забезпечення належного обслуговування систем.

Проаналізуємо основні показники життєвого циклу теплових насосів (ТН). До інтегральних показників життєвого циклу теплового насосу слід віднести:

1. Економічні: загальна вартість життєвого циклу, період окупності, експлуатаційні витрати;
2. Екологічні: сумарний вуглецевий слід, загальний вплив на довкілля, потенціал глобального потепління;
3. Енергетичні: загальний енергетичний баланс, коефіцієнт енергетичної ефективності; енергозбереження за весь період;
4. Ресурсні: загальне споживання матеріалів, можливість повторного використання, ефективність використання ресурсів.

Ці показники дозволяють оцінити загальну ефективність та екологічність теплових насосів протягом всього життєвого циклу та визначити напрямки для їх оптимізації.

В наших дослідженнях [1 – 16] були обґрунтовані та визначені основні показники ефективності та екологічної безпеки теплонасосних установок, з урахуванням інтегрального впливу енергетичних, економічних та екологічних показників.

Результати дослідження

Метою дослідження є оцінка показників екологічної безпеки для варіантів застосування теплонасосних установок в тепловій схемі парової промислово-опалювальної котельні. В дослідженні використано науково-методологічні основи та результати з попередніх досліджень з [1 – 16].

Екологічний вплив варіантів застосування теплових насосів в тепловій схемі промислово-опалювальної котельні в нашому дослідженні оцінено в програмі компанії Treeze Ltd [17], що створена для оцінки життєвого циклу. Використано програму-калькулятор компанії Treeze Ltd для оцінки екологічного впливу ТНУ [18]. В цій програмі екологічний вплив варіантів застосування ТНУ оцінюється за Швейцарською методикою «Точка впливу на навколишнє середовище 2021» (оновлена версія). Програма-калькулятор компанії Treeze Ltd для оцінки екологічного впливу ТНУ оцінює вплив джерела низькотемпературної теплоти, значення коефіцієнта перетворення ТНУ (загального та локального), враховує тип будівлі (нова, стара будівля) та пропонує структуру споживаної електроенергії (альтернативний варіант, мережева чи з відновлюваних джерел). Результати моделювання оцінюють екологічний вплив певного варіанту ТНУ та режиму її роботи, виду використаної електричної енергії. Результати моделювання представлені на рис. 1 – 4.

На рис. 1 та 2 для прикладу показані енергетичні та екологічні показники роботи теплового насоса типу «вторинні енергоресурси-вода» у разі значення локального коефіцієнта ефективності 3, електроенергія з мережі.

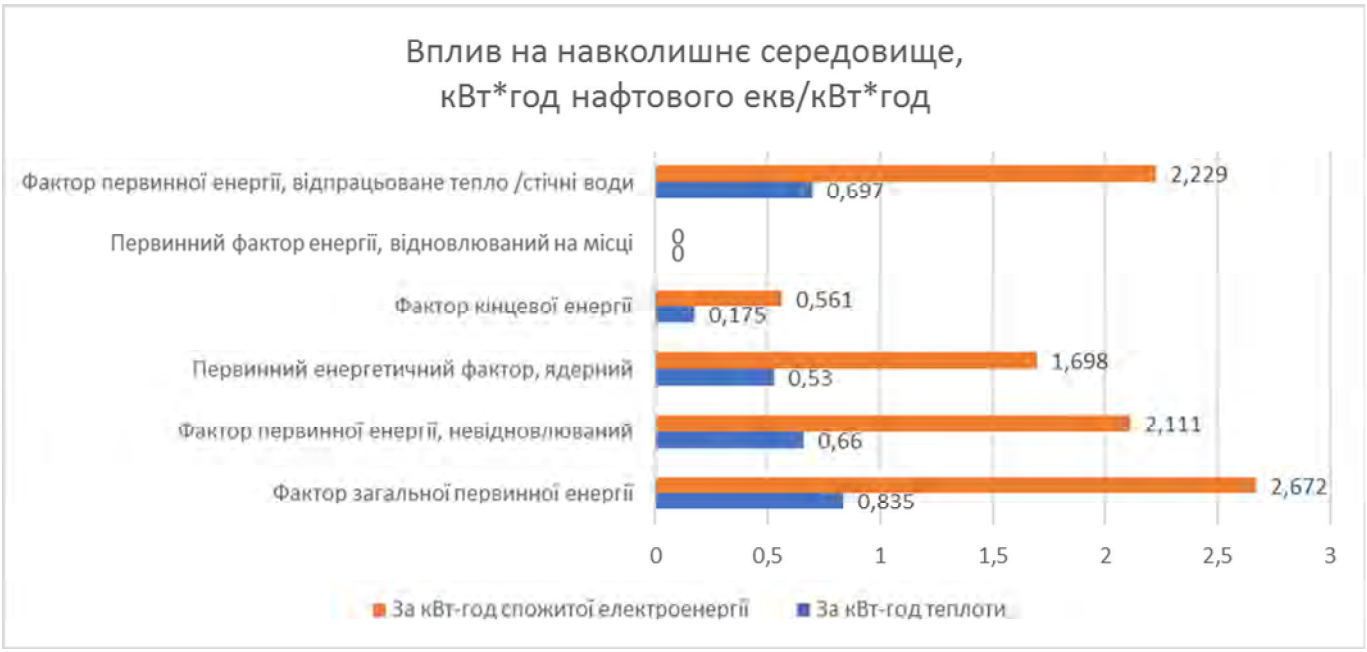

Рис. 1 – Результати моделювання енергетичних показників в «Калькуляторі теплового насосу»

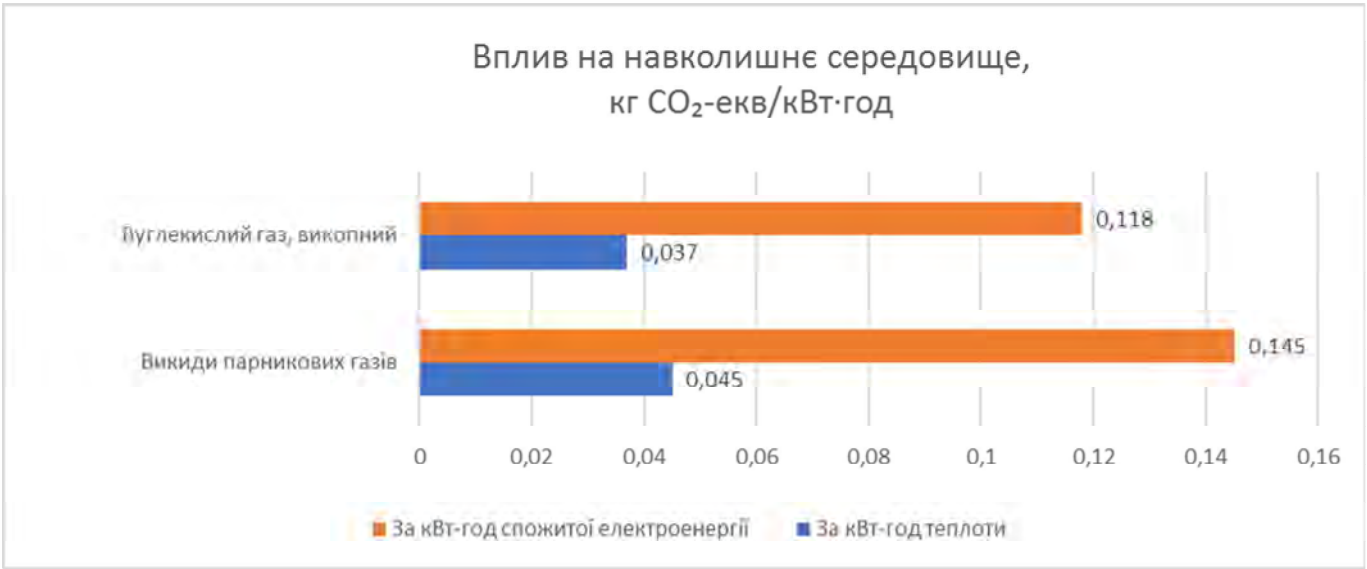

Рис. 2 – Результати моделювання екологічних показників в «Калькуляторі теплового насосу»

На рис. 3 та 4 для прикладу показані енергетичні та екологічні показники роботи теплового насоса типу «вторинні енергоресурси-вода» у разі значення локального коефіцієнта ефективності 3, електроенергія з відновлюваних джерел.

Рис. 3 – Результати моделювання енергетичних показників в «Калькуляторі теплового насосу»

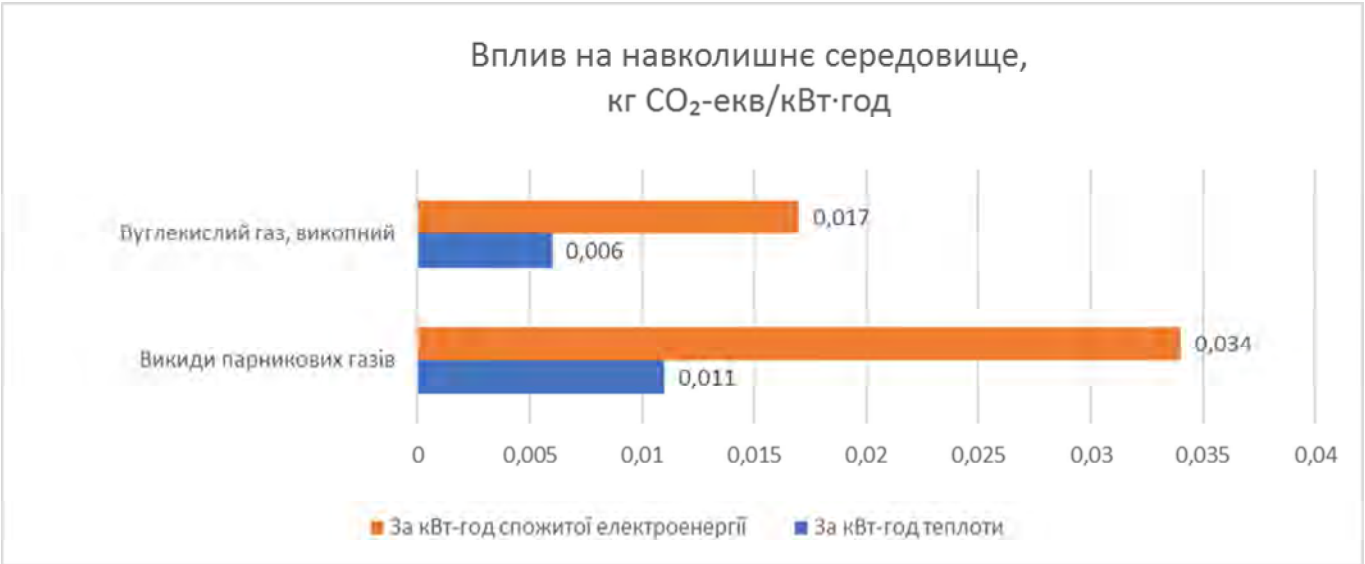

Рис. 4 – Результати моделювання екологічних показників в «Калькуляторі теплового насосу»

На основі аналізу показників екологічної безпеки варіантів застосування теплових насосів в тепловій схемі парової промислово-опалювальної котельні (рис. 1 – 4), підтверджено покращення показників екологічної безпеки котельні у разі використання теплоти вторинних енергоресурсів котельні в теплових насосах та електроенергії з відновлюваних джерел (для порівняння рис. 1 - 2 та 3 - 4).

Висновки

1. В дослідженні виконана оцінка показників екологічної безпеки для варіантів застосування теплонасосних установок в тепловій схемі парової промислово-опалювальної котельні. В дослідженні використано науково-методологічні основи та результати з попередніх досліджень. Екологічний вплив варіантів застосування теплових насосів в тепловій схемі промислово-опалювальної котельні в нашому дослідженні оцінено в програмі компанії Treeze Ltd, що створена для оцінки життєвого циклу. Використано програму-калькулятор компанії Treeze Ltd для оцінки екологічного впливу ТНУ.

2. На основі аналізу показників екологічної безпеки варіантів застосування теплових насосів в тепловій схемі парової промислово-опалювальної котельні, підтверджено покращення показників екологічної безпеки котельні у разі використання теплоти вторинних енергоресурсів котельні в теплових насосах та електроенергії з відновлюваних джерел.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ / REFERENCES

1. Ostapenko O. P. Scientific basis of evaluation energy efficiency of heat pump plants: monograph. Saarbrücken, LAP LAMBERT Academic Publishing, 2016. 62 p

2. Остапенко О. П. Холодильна техніка та холодильна технологія. Теплові насоси : навч. посіб. Вінниця : ВНТУ, 2015. 123 с.

3. Остапенко О. П., Бакум О. В., Ющишина А. В. Енергетичний, екологічний та економічний аспекти ефективності теплонасосних станцій на природних та промислових джерелах теплоти. Наукові праці ВНТУ. 2013. № 3. URL: https://praci.vntu.edu.ua/index.php/praci/article/view/371/369 (Дата звертання 01.12.24)

4. Ostapenko O. P. Estimation of energy-ecological-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations in Ukraine, in the concepts of green logistics and sustainable development. Institutional Development Mechanism Of The Financial System Of The National Economy: Collective monograph. Batumi: Publishing House “Kalmosani”, 2020, 232 p. P. 52 – 66.

5. Ostapenko Olga. Study of energy-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations, using the heat of the industrial and natural sources, in industry and municipal heat power branch of Ukraine. Social and Legal Aspects of the Development of Civil Society Institutions: Collective Monograph. Part I. Warsaw: Institute of European Integration, Bmt Eridia Sp. z o. o., 2019, 536 p. P. 292 – 308.

6. Ostapenko O. P. Estimation of tendencies of transforming the energy sectors of World, European Union and Ukraine in the perspective to 2050 with using the renewable energy sources in the concept of Sustainable Development. Social capital: Vectors of development of behavioural economics: Collective monograph. ACCESS Press Publishing house: Veliko Tarnovo, Bulgaria, 2021, 184 p. P. 99 – 139.

7. Ostapenko O, Alina G, Serikova M, Popp L, Kurbatova T and Bashu Z. (2023) Towards Overcoming Energy Crisis and Energy Transition Acceleration: Evaluation of Economic and Environmental Perspectives of Renewable Energy Development. In: Koval V, Olczak P (eds) *Circular Economy for Renewable Energy. Green Energy and Technology*. Cham: Springer,. https://doi.org/10.1007/978-3-031-30800-0_7 (Дата звертання 01.12.24).

8. Остапенко О. П. Високоефективні системи енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками: енергетичний, економічний та екологічний аспекти ефективності. Енергоефективність та енергозбереження: економічний, технічний та агроекологічний аспекти: колект. моногр. Полтава: ПП Астрая, 2019. С. 526 – 530.

9. Остапенко О. П. Методичні основи з оцінювання енергоекономічної ефективності систем енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками та піковими джерелами теплоти. Наукові праці ОНАХТ. 2017. Т. 81. Вип. 1. С. 136 – 141.

10. Остапенко О. П. Методичні основи з комплексного оцінювання енерго-еколого-економічної ефективності систем енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками та піковими джерелами теплоти. Наукові праці ВНТУ. 2017. № 3. URL: https://praci.vntu.edu.ua/index.php/praci/article/view/515/507 (Дата звертання 01.12.24)

11. Ostapenko, O., Savina, N., Mamatova, L., Zienina-Bilichenko, A. & Selezneva, O. (2020). Perspectives of application of innovative resource-saving technologies in the concepts of green logistics and sustainable development. Turismo: Estudos & Práticas (UERN), Mossoró/RN, Caderno Suplementar, 02. URL: http://geplat.com/rtep/index.php/tourism/article/view/488 (Дата звертання 01.12.24)

12. Ostapenko, O. P. Substantiation of the method of complex assessment of energy-ecological-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations and peak sources of heat. Scientific Works of Vinnytsia National Technical University. 2018. №1. URL: https://works.vntu.edu.ua/ index.php/works/article/view/526/524 (Дата звертання 01.12.24)

13. Ostapenko O. P. Estimation of efficiency of energy- and resource-saving heat pump technologies in Ukraine, in the concepts of Green Logistics and Sustainable Development. Modern Approaches to Knowledge Management Development : Collective Monograph. Ljubljana: Visoka šola za poslovne vede. 2020, 543 p. P. 174 – 186.

14. Ostapenko, O.; Olczak, P.; Koval, V.; Hren, L.; Matuszewska, D.; Postupna, O. (2022). Application of Geoinformation Systems for Assessment of Effective Integration of Renewable Energy Technologies in the Energy Sector of Ukraine. Appl. Sci. 2022, 12, 592. URL : https://doi.org/10.3390/app12020592 (Дата звертання 01.12.24)

15. Ostapenko Olga. Analysis of energy, ecological and economic efficiency of steam compressor heat pump installations, as compared with alternative sources of heat supply, with accounting the concept of sustainable development // Sustainable Development Under the Conditions of European Integration: Collective monograph / [editorial board Darko Bele, Lidija Weis, Nevenka Maher]. Part II. – Ljubljana: VŠPV, Visoka šola za poslovne vede = Ljubljana School of Business, 2019, 458 p. P. 312 – 329.

16. Ткаченко С. Й., Остапенко О. П. Парокомпресійні теплонасосні установки в системах теплопостачання: монографія. Вінниця : УНІВЕРСУМ – Вінниця. 2009. 176 с.
17. Програмний продукт компанії Treeze Ltd з оцінки життєвого циклу. URL: https://treeze.ch/ (Дата звертання 01.12.24).
18. Калькулятор теплового насосу. URL: https://rechner.umweltchemie.ch/HTMLWaermepumpen22_de_v5/Oekobilanzrechner_Waermepumpen_2022_deutsch_v5_UVEK2022.htm (Дата звертання 01.12.24).

Ольга Павлівна Остапенко – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ostapenko1208@gmail.com
Сергій Валерійович Хмара – студент групи ТЕ-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Olga P. Ostapenko – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Heat Power Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ostapenko1208@gmail.com
Serhii V. Khmara – Student of the Faculty of the Building, of Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 621.577

О. П. Остапенко
О. В. Шиндир

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОКАЗНИКІВ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВАРІАНТІВ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕПЛОНАСОСНИХ УСТАНОВОК В ТЕПЛОВІЙ СХЕМІ ВОДОГРІЙНОЇ КОТЕЛЬНІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено дослідження та оцінка показників енергетичної та екологічної ефективності варіантів застосування теплонасосних установок в тепловій схемі водогрійної котельні.

Ключові слова: теплонасосна установка, техніко-економічні показники, теплова схема.

Abstract

Research and assessment of energy and environmental efficiency indicators of options for the use of heat pump installations in the thermal scheme of a water heating boiler house were carried out.

Key words: heat pump installation, technical and economic indicators, thermal scheme.

Вступ

Теплові насоси набувають все більшої популярності у світі з кількох важливих причин:

1. Енергоефективність. Теплові насоси здатні виробляти в 3-5 разів більше теплової енергії, ніж споживають електричної. Це дозволяє суттєво економити на опаленні та гарячому водопостачанні порівняно з традиційними системами;

2. Екологічність: мінімальні викиди CO_2 у порівнянні з газовими та твердопаливними котлами, відсутність прямого спалювання палива, використання відновлюваної енергії з повітря, ґрунту чи води;

3. Економічна доцільність. Зростання цін на газ та інші викопні енергоносії робить теплові насоси все більш привабливою альтернативою. Хоча, початкові інвестиції в теплові насоси є вищими, проте, нижчі експлуатаційні витрати забезпечують їх окупність за 4-7 років. Слід відзначити довгий термін експлуатації теплвих насосів (15-20 років) при належному обслуговуванні;

4. Універсальність використання: можливість забезпечення як потреб опалення взимку, так і потреб у охолодженні влітку; підходять для різних типів будівель: приватних будинків, комерційних приміщень, промислових об'єктів; можуть працювати в комбінації з іншими системами опалення;

5. Енергонезалежність: зменшення залежності від постачання газу; можливість роботи від сонячних панелей для ще більшої автономності; підвищення енергетичної безпеки країни в цілому;

6. Сучасні технології: постійне вдосконалення ефективності та надійності обладнання; розумні системи керування для оптимізації роботи; можливість віддаленого моніторингу та управління;

З огляду на поточні тенденції до підвищення енергоефективності будівель та перехід до відновлюваних джерел енергії, актуальність теплових насосів продовжуватиме зростати. Це особливо важливо в контексті глобальних кліматичних цілей та прагнення до енергетичної незалежності багатьох країн.

За результатами наших багаторічних досліджень ефективності комбінованих систем енергозабезпечення з теплонасосними установками [1 – 16] були визначені показники ефективності комбінованих когенераційних теплонасосних установок, які підтверджують їх високу енергетичну та економічну ефективність, екологічну безпеку та перспективність і доцільність їх застосування в теплоенергетиці і теплотехнологіях в Україні.

Результати дослідження

Метою дослідження є оцінка показників енергетичної та екологічної ефективності варіантів застосування теплонасосних установок в тепловій схемі водогрійної котельні. Підвищення енергоефективності в тепловій схемі водогрійної котельні досягатиметься за рахунок використання теплоти вторинних енергоресурсів котельні в когенераційній теплонасосній установці (ТНУ). В дослідженні здійснено аналіз низки показників енергетичної та екологічної ефективності варіантів застосування ТНУ у тепловій схемі опалювальної водогрійної котельні, використано науково-методологічні основи та результати з попередніх досліджень з [1 – 16].

Математичний опис матеріальних та енергетичних потоків закладений у математичну модель для досліджень ефективності ТНУ у відомих програмних продуктах. Моделювання та дослідження рівнів енергоефективності здійснювалось за допомогою програми HP FAT Calculator Programme-2023 [17], розробленої Датським Технологічним Інститутом. Зазначена програма базується на комерційному програмному пакеті Engineering Equation Solver (EES), який пропонує розв'язування систем лінійних та нелінійних рівнянь, в ньому забезпечені спеціалізовані функції, закладені рівняння з термодинаміки та теплопередачі. Програма дозволяє оцінювати термодинамічні властивості теплоносіїв, забезпечувати ітераційне розв'язання, забезпечує визначення термодинамічних властивостей холодоагенту з використанням вбудованих функцій. Пакет EES застосовується для моделювання та оптимізації, дозволяє оптимізувати вибрану змінну. EES розроблено компанією F-Chart Software [18]. Програма HP FAT Calculator Programme-2023 [17] здійснює оцінку ефективності застосування ТНУ в схемі, оцінює прості фінансові показники.

На рис. 1 – 2 для прикладу проілюстровано результати моделювання в програмі HP FAT для двох режимів роботи схеми з теплонасосними установками з використанням теплоти від контактного утилізатора у відповідності з режимними параметрами теплової схеми котельні.

На рис. 1 наведені результати моделювання в програмі HP FAT роботи теплового насосу в тепловій схемі з використанням 65% потужності контактно

го утилізатора.

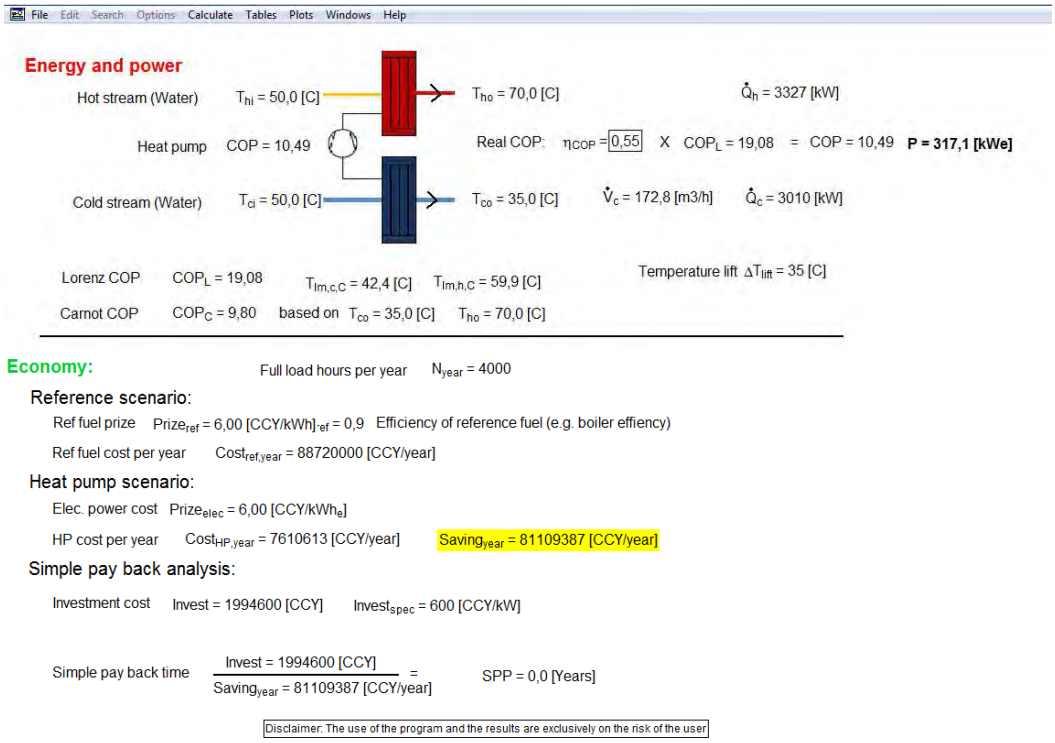

Рис. 1 – Результати моделювання HP FAT

На рис. 2 наведені результати моделювання в програмі HP FAT роботи теплового насосу в тепловій схемі з використанням 55% потужності контактного утилізатора.

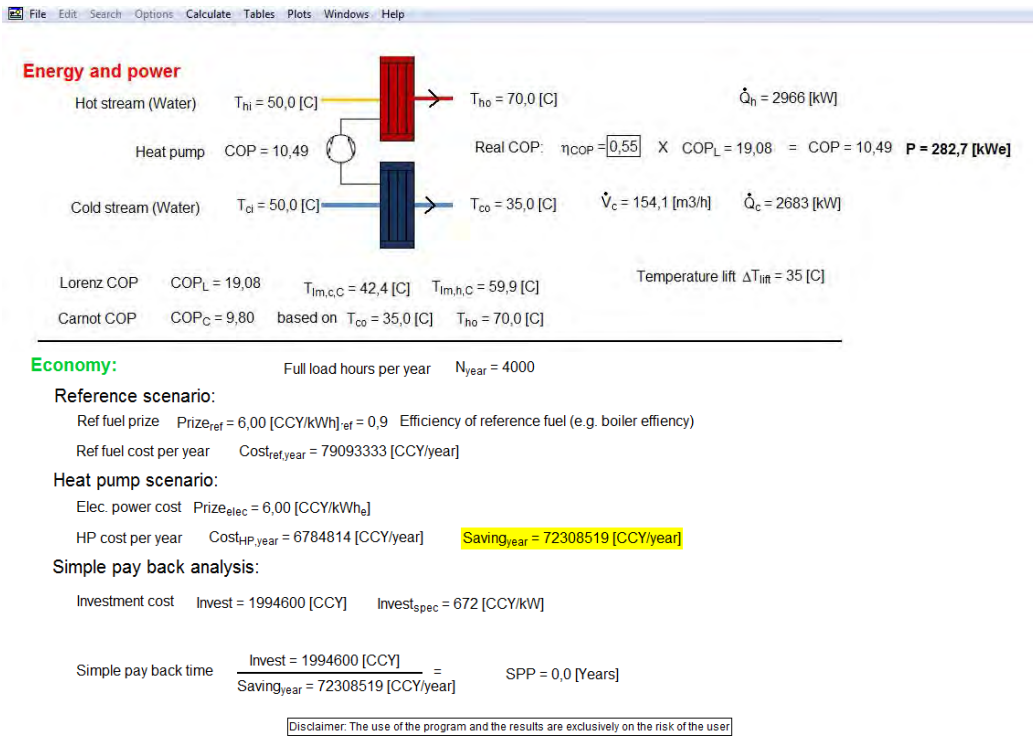

Рис. 2 – Результати моделювання HP FAT

Екологічний вплив для обраних варіантів оцінено в програмі компанії Treeze Ltd для оцінки життєвого циклу [19]. Використано програму-калькулятор для оцінки екологічного впливу ТНУ [20]. Екологічний вплив варіантів оцінюється за Швейцарською методикою «Точка впливу на навколишнє середовище 2021» (оновлена версія). Програма-калькулятор для оцінки ТНУ оцінює вплив джерела теплоти, значення коефіцієнта перетворення ТНУ (загального та локального), тип будівлі та враховує структуру спожитої електроенергії (альтернативний варіант, мережева чи з мережі з використанням відновлюваних джерел). Результати моделювання дозволяють оцінити екологічний вплив ТНУ та її режиму роботи, виду електричної енергії. Результати моделювання з використанням цих програмних продуктів представлені на рис. 3 – 4.

На рис. 3 та 4 для прикладу показані енергетичні та екологічні показники роботи теплового насоса типу «вторинні енергоресурси-вода» (стара будівля) у разі значення загального коефіцієнта ефективності 3, електроенергія з мережі ENTSO E mix.

На основі аналізу показників ефективності досліджуваних варіантів застосування теплових насосів з рис. 1 – 4 можна зробити висновок про енергетичну та економічну ефективність використання теплоти вторинних енергоресурсів в теплових насосах для теплової схеми опалювальної котельні, буде забезпечено кращі екологічні показники.

За результатами аналізу показників ефективності альтернативних варіантів схеми опалювальної водогрійної котельні з тепловими насосами визначено, що використання теплоти вторинних енергоресурсів котельні в теплових насосах забезпечить достатньо високу енергоефективність та кращі екологічні показники котельні.

Рис. 3 – Результати моделювання енергетичних показників в «Калькуляторі теплового насосу»

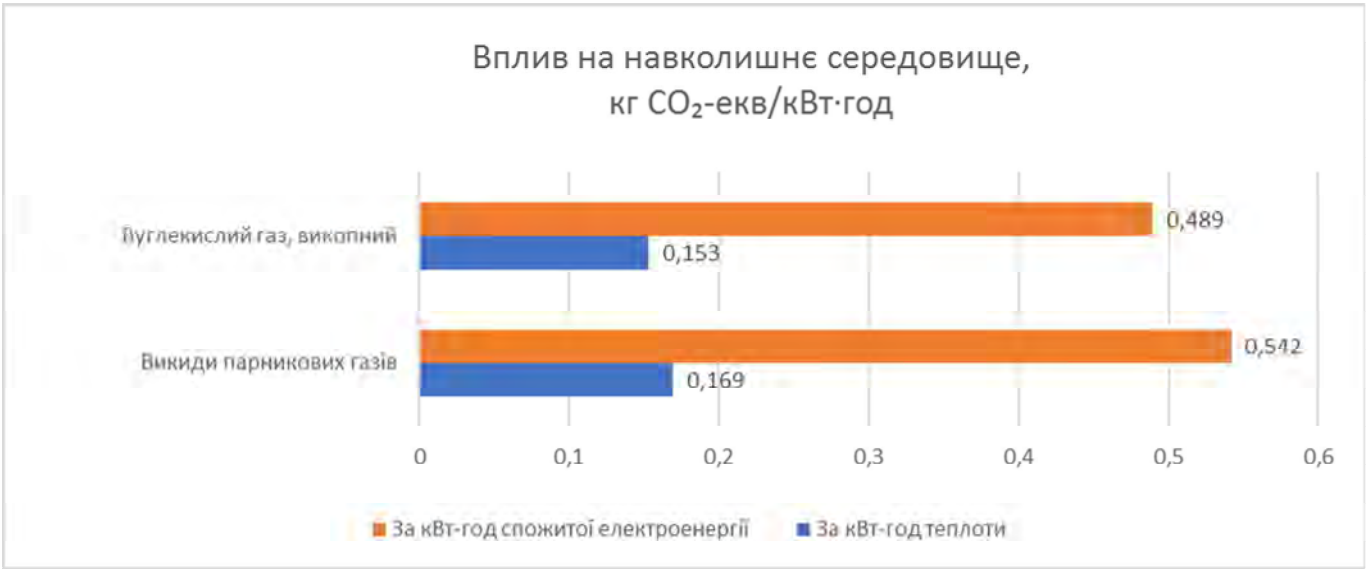

Рис. 4 – Результати моделювання екологічних показників в «Калькуляторі теплового насосу»

За результатами проведених досліджень був обраний варіант модернізації теплової схеми опалювальної водогрійної котельні з когенераційною теплонасосною установкою на теплоті вторинних низькотемпературних енергоресурсів котельні.

Висновки

1. В дослідженні виконана оцінка показників енергетичної та екологічної ефективності варіантів застосування теплонасосних установок в тепловій схемі водогрійної котельні. Підвищення енергоефективності в тепловій схемі водогрійної котельні досягатиметься за рахунок використання теплоти вторинних енергоресурсів котельні в когенераційній теплонасосній установці. В дослідженні здійснено аналіз низки показників енергетичної та екологічної ефективності варіантів застосування ТНУ у тепловій схемі опалювальної водогрійної котельні, використано науково-методологічні основи та результати з попередніх досліджень.
2. На основі аналізу показників ефективності досліджуваних варіантів застосування теплових насосів можна зробити висновок про енергетичну та економічну ефективність використання теплоти вторинних енергоресурсів в теплових насосах для теплової схеми опалювальної котельні, буде забезпечено кращі екологічні показники.
3. За результатами аналізу показників ефективності альтернативних варіантів схеми опалювальної водогрійної котельні з тепловими насосами визначено, що використання теплоти вторинних енергоресурсів котельні в теплових насосах забезпечить достатньо високу енергоефективність та кращі екологічні показники котельні. За результатами проведених досліджень був обраний варіант модернізації теплової схеми опалювальної водогрійної котельні з когенераційною теплонасосною установкою на теплоті вторинних низькотемпературних енергоресурсів котельні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ / REFERENCES

1. Ostapenko O. P. Scientific basis of evaluation energy efficiency of heat pump plants: monograph. Saarbrücken, LAP LAMBERT Academic Publishing, 2016. 62 p

2. Остапенко О. П. Холодильна техніка та холодильна технологія. Теплові насоси : навч. посіб. Вінниця : ВНТУ, 2015. 123 с.

3. Остапенко О. П., Бакум О. В., Ющишина А. В. Енергетичний, екологічний та економічний аспекти ефективності теплонасосних станцій на природних та промислових джерелах теплоти. Наукові праці ВНТУ. 2013. № 3. URL: https://praci.vntu.edu.ua/index.php/praci/article/view/371/369 (Дата звертання 01.12.24)

4. Ostapenko O. P. Estimation of energy-ecological-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations in Ukraine, in the concepts of green logistics and sustainable development. Institutional Development Mechanism Of The Financial System Of The National Economy: Collective monograph. Batumi: Publishing House “Kalmosani”, 2020, 232 p. P. 52 – 66.

5. Ostapenko Olga. Study of energy-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations, using the heat of the industrial and natural sources, in industry and municipal heat power branch of Ukraine. Social and Legal Aspects of the Development of Civil Society Institutions: Collective Monograph. Part I. Warsaw: Institute of European Integration, Bmt Eridia Sp. z o. o., 2019, 536 p. P. 292 – 308.

6. Ostapenko O. P. Estimation of tendencies of transforming the energy sectors of World, European Union and Ukraine in the perspective to 2050 with using the renewable energy sources in the concept of Sustainable Development. Social capital: Vectors of development of behavioural economics: Collective monograph. ACCESS Press Publishing house: Veliko Tarnovo, Bulgaria, 2021, 184 p. P. 99 – 139.

7. Ostapenko O, Alina G, Serikova M, Popp L, Kurbatova T and Bashu Z. (2023) Towards Overcoming Energy Crisis and Energy Transition Acceleration: Evaluation of Economic and Environmental Perspectives of Renewable Energy Development. In: Koval V, Olczak P (eds) *Circular Economy for Renewable Energy. Green Energy and Technology*. Cham: Springer,. https://doi.org/10.1007/978-3-031-30800-0_7 (Дата звертання 01.12.24).

8. Остапенко О. П. Високоефективні системи енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками: енергетичний, економічний та екологічний аспекти ефективності. Енергоефективність та енергозбереження: економічний, технічний та агроекологічний аспекти: колект. моногр. Полтава: ПП Астрая, 2019. С. 526 – 530.

9. Остапенко О. П. Методичні основи з оцінювання енергоекономічної ефективності систем енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками та піковими джерелами теплоти. Наукові праці ОНАХТ. 2017. Т. 81. Вип. 1. С. 136 – 141.

10. Остапенко О. П. Методичні основи з комплексного оцінювання енерго-еколого-економічної ефективності систем енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками та піковими джерелами теплоти. Наукові праці ВНТУ. 2017. № 3. URL: https://praci.vntu.edu.ua/index.php/praci/article/view/515/507 (Дата звертання 01.12.24)

11. Ostapenko, O., Savina, N., Mamatova, L., Zienina-Bilichenko, A. & Selezneva, O. (2020). Perspectives of application of innovative resource-saving technologies in the concepts of green logistics and sustainable development. Turismo: Estudos & Práticas (UERN), Mossoró/RN, Caderno Suplementar, 02. URL: http://geplat.com/rtep/index.php/tourism/article/view/488 (Дата звертання 01.12.24)

12. Ostapenko, O. P. Substantiation of the method of complex assessment of energy-ecological-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations and peak sources of heat. Scientific Works of Vinnytsia National Technical University. 2018. №1. URL: https://works.vntu.edu.ua/ index.php/works/article/view/526/524 (Дата звертання 01.12.24)

13. Ostapenko O. P. Estimation of efficiency of energy- and resource-saving heat pump technologies in Ukraine, in the concepts of Green Logistics and Sustainable Development. Modern Approaches to Knowledge Management Development : Collective Monograph. Ljubljana: Visoka šola za poslovne vede. 2020, 543 p. P. 174 – 186.

14. Ostapenko, O.; Olczak, P.; Koval, V.; Hren, L.; Matuszewska, D.; Postupna, O. (2022). Application of Geoinformation Systems for Assessment of Effective Integration of Renewable Energy Technologies in the Energy Sector of Ukraine. Appl. Sci. 2022, 12, 592. URL : https://doi.org/10.3390/app12020592 (Дата звертання 01.12.24)
15. Ostapenko Olga. Analysis of energy, ecological and economic efficiency of steam compressor heat pump installations, as compared with alternative sources of heat supply, with accounting the concept of sustainable development // Sustainable Development Under the Conditions of European Integration: Collective monograph / [editorial board Darko Bele, Lidija Weis, Nevenka Maher]. Part II. – Ljubljana: VŠPV, Visoka šola za poslovne vede = Ljubljana School of Business, 2019, 458 p. P. 312 – 329.
16. Ткаченко С. Й., Остапенко О. П. Парокомпресійні теплонасосні установки в системах теплопостачання: монографія. Вінниця : УНІВЕРСУМ – Вінниця. 2009. 176 с.
17. HP FAT Calculator Programme-2023. URL: https://www.dti.dk/specialists/heat-pumps-hp-fat/39679 (Дата звертання 01.12.24).
18. Engineering Equation Solver (EES). URL: https://fchartsoftware.com/ees/ (Дата звертання 01.12.24)
19. Програмний продукт компанії Treeze Ltd з оцінки життєвого циклу. URL: https://treeze.ch/ (Дата звертання 01.12.24).
20. Калькулятор теплового насосу. URL: https://rechner.umweltchemie.ch/HTMLWaermepumpen22_de_v5/Oekobilanzrechner_Waermepumpen_2022_deutsch_v5_UVEK2022.htm (Дата звертання 01.12.24).

Ольга Павлівна Остапенко – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ostapenko1208@gmail.com
Олександр Володимирович Шиндир – студент групи ТЕ-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Olga P. Ostapenko – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Heat Power Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ostapenko1208@gmail.com
Oleksandr V. Shyndyr – Student of the Faculty of the Building, of Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 621.577

О. П. Остапенко
Д. С. Сич

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОКАЗНИКІВ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВАРІАНТІВ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕПЛОНАСОСНИХ УСТАНОВОК В ТЕПЛОВІЙ СХЕМІ ПАРОВОЇ ПРОМИСЛОВО-ОПАЛЮВАЛЬНОЇ КОТЕЛЬНІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено дослідження та оцінка показників енергетичної та екологічної ефективності варіантів застосування теплонасосних установок в тепловій схемі парової промислово-опалювальної котельні.

Ключові слова: теплонасосна установка, техніко-економічні показники, теплова схема.

Abstract

Research and assessment of energy and environmental efficiency indicators of options for the use of heat pump installations in the thermal scheme of steam industrial-heating boiler house were carried out.

Key words: heat pump installation, technical and economic indicators, thermal scheme.

Вступ

Застосування теплових насосів для теплопостачання та в промисловості має низку енергетичних та екологічних переваг. До енергетичних переваг слід віднести високу енергоефективність та значну економію коштів порівняно з традиційними системами теплозабезпечення. До екологічних переваг слід віднести відсутність прямих викидів CO_2 та інших шкідливих речовин під час роботи; можливість використання відновлюваної енергії з повітря, ґрунту чи води; зниження загального вуглецевого сліду при використанні "зеленої" електроенергії, відсутність необхідності зберігання палива та ризиків його розливу, мінімальний вплив на локальні екосистеми порівняно з традиційними системами опалення. До додаткових переваг теплових насосів слід віднести тривалий термін експлуатації (15-20 років), низькі витрати на обслуговування, безпечність експлуатації (відсутність відкритого вогню та продуктів горіння); можливість інтеграції з сонячними панелями для повністю автономного енергозабезпечення. Варто зауважити, що початкові інвестиції у встановлення теплового насоса можуть бути досить високими, але вони компенсуються за рахунок низьких експлуатаційних витрат та екологічних переваг у довгостроковій перспективі.

В наших попередніх дослідженнях [1 – 16] були обґрунтовані та визначені показники енергетичної та економічної ефективності, та екологічної безпеки когенераційних теплонасосних установок, які підтверджують перспективність і доцільність застосування теплових насосів в теплоенергетиці і теплотехнологіях в Україні.

Результати дослідження

Метою дослідження є оцінка показників енергетичної та екологічної ефективності варіантів застосування теплонасосних установок в тепловій схемі парової промислово-опалювальної котельні. Підвищення енергоефективності в схемі котельні буде забезпечено при використанні теплоти вторинних енергоресурсів котельні в когенераційній теплонасосній установці (ТНУ). В дослідженні використано науково-методологічні основи та результати з попередніх досліджень з [1 – 16].

Початкові дані для виконання досліджень показників ефективності парокомпресійних ТНУ з використанням математичної моделі ТНУ визначені у [1 – 2, 9 – 10, 16]. Математичний опис систем з ТНУ закладений у математичні моделі досліджень ТНУ у рекомендованих та широко застосовуваних програмних продуктах. Моделювання роботи теплових насосів здійснювалось в програмі HP FAT Calculator Programme-2023 [17] (що є розробкою Датського Технологічного Інституту).

На рис. 1 – 3 проілюстровано результати моделювання в програмі HP FAT для трьох режимів (сезонів) роботи схеми з теплонасосними установками з використанням теплоти від контактного утилізатора у відповідності з режимними параметрами теплової схеми котельні.

На рис. 1 наведені результати моделювання в програмі HP FAT роботи теплового насосу для першого сезону у відповідності з режимними параметрами теплової схеми котельні.

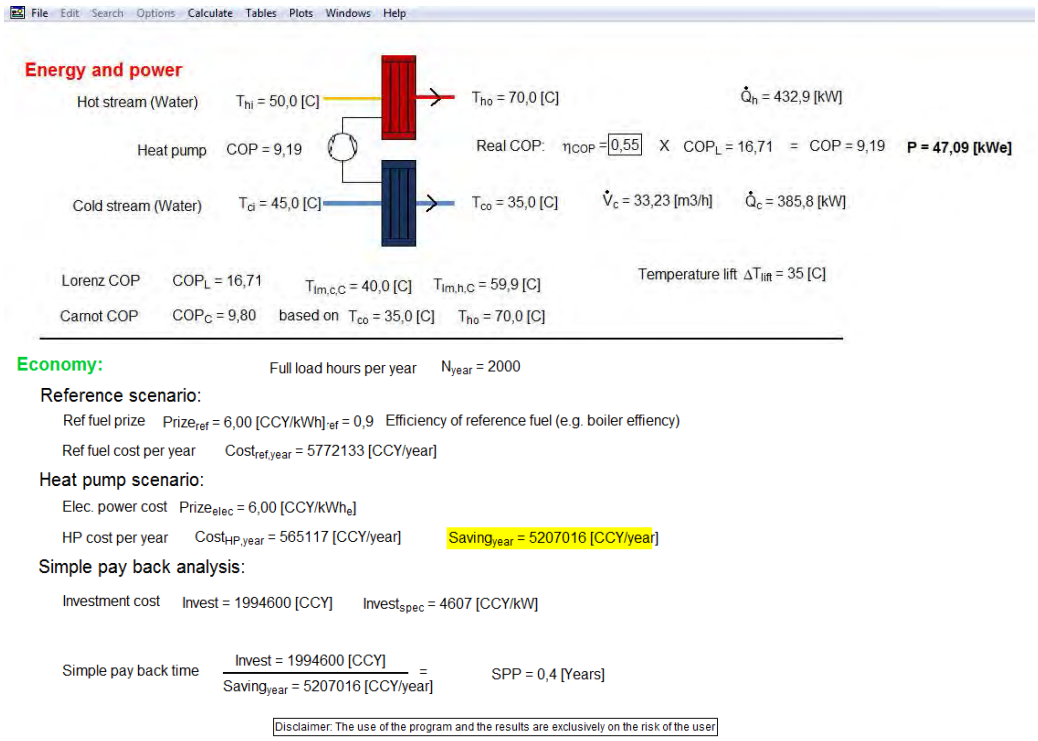

Рис. 1 - Результати моделювання в програмі HP FAT роботи теплового насосу для першого сезону у відповідності з режимними параметрами теплової схеми котельні

На рис. 2 наведені результати моделювання в програмі HP FAT роботи теплового насосу для другого сезону у відповідності з режимними параметрами теплової схеми котельні.

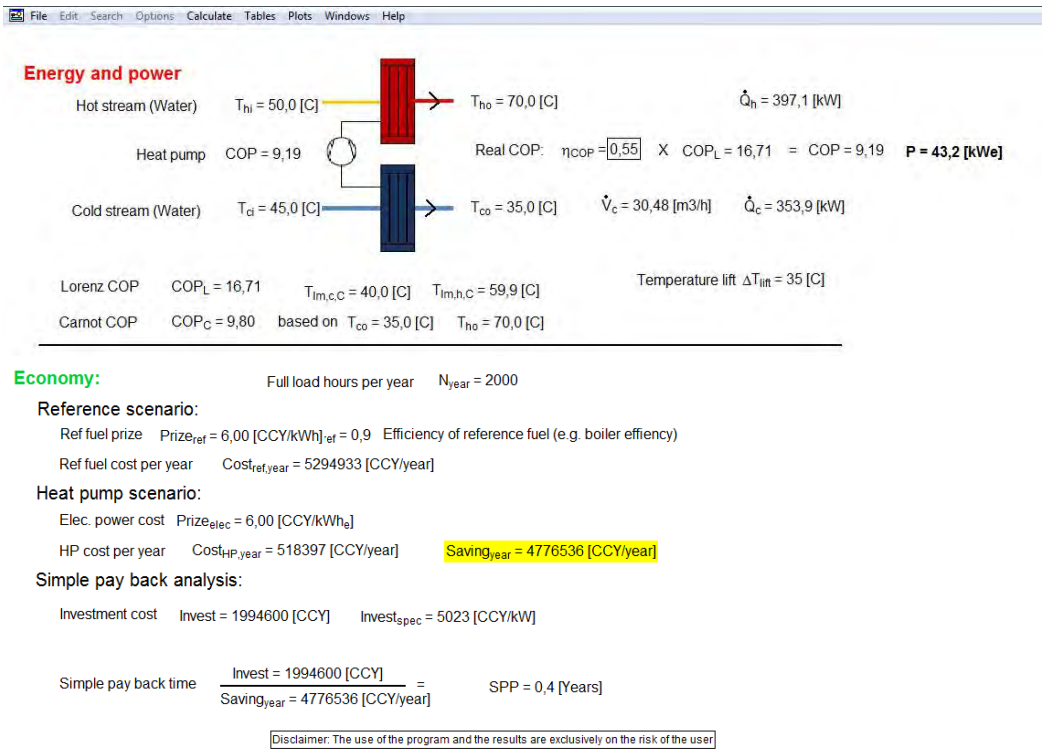

Рис. 2 - Результати моделювання в програмі HP FAT роботи теплового насосу для другого сезону у відповідності з режимними параметрами теплової схеми котельні

На рис. 3 наведені результати моделювання в програмі HP FAT роботи теплового насосу для третього сезону у відповідності з режимними параметрами теплової схеми котельні.

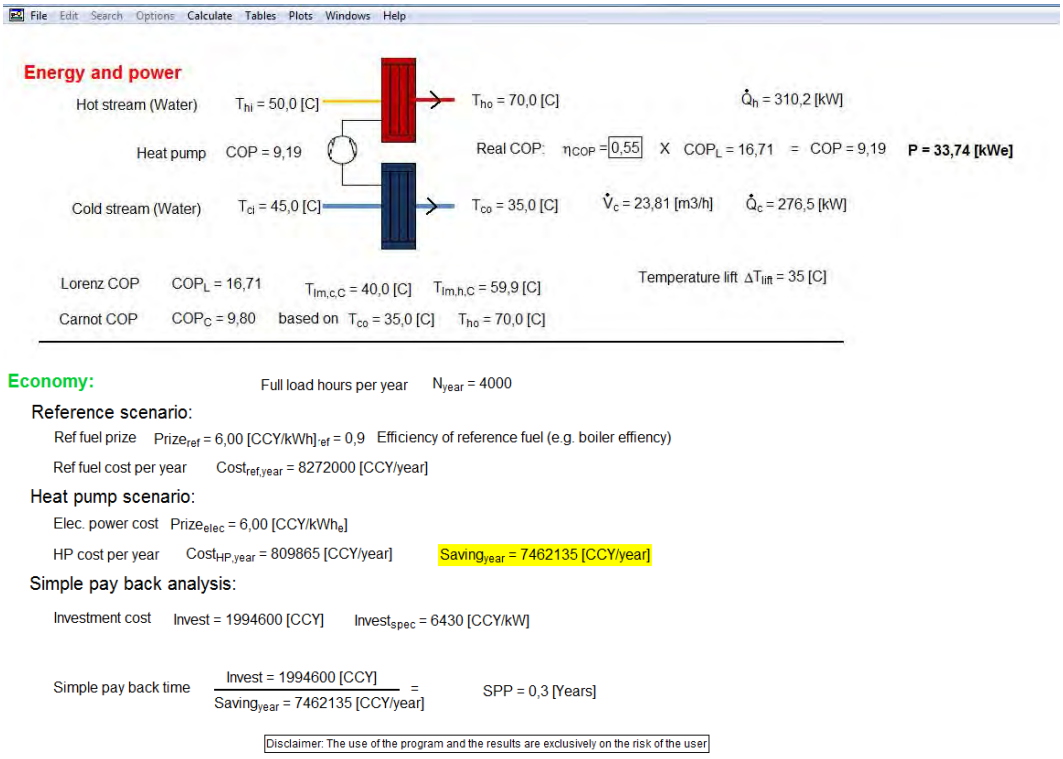

Рис. 3 - Результати моделювання в програмі HP FAT роботи теплового насосу для третього сезону у відповідності з режимними параметрами теплової схеми котельні

Екологічний вплив обраних варіантів модернізації було оцінено в програмі компанії Treeze Ltd, що створена для оцінки життєвого циклу [18]. Використано програму-калькулятор компанії Treeze Ltd для оцінки екологічного впливу ТНУ [19]. В цій програмі екологічний вплив варіантів оцінюється за Швейцарською методикою «Точка впливу на навколишнє середовище 2021» (оновлена версія). Програма-калькулятор компанії Treeze Ltd для оцінки ТНУ оцінює вплив джерела низькотемпературної теплоти, значення коефіцієнта перетворення ТНУ (загального та локального), враховує тип будівлі та пропонує структуру спожитої електроенергії (альтернативний варіант, мережева чи з відновлюваних джерел). Результати моделювання оцінюють екологічний вплив певної ТНУ та її режиму роботи, виду електричної енергії. Результати моделювання представлені на рис. 3 – 4.

На рис. 4 та 5 для прикладу показані енергетичні та екологічні показники роботи теплового насоса типу «вторинні енергоресурси-вода» (нова будівля) у разі значення локального коефіцієнта ефективності 3, електроенергія з мережі.

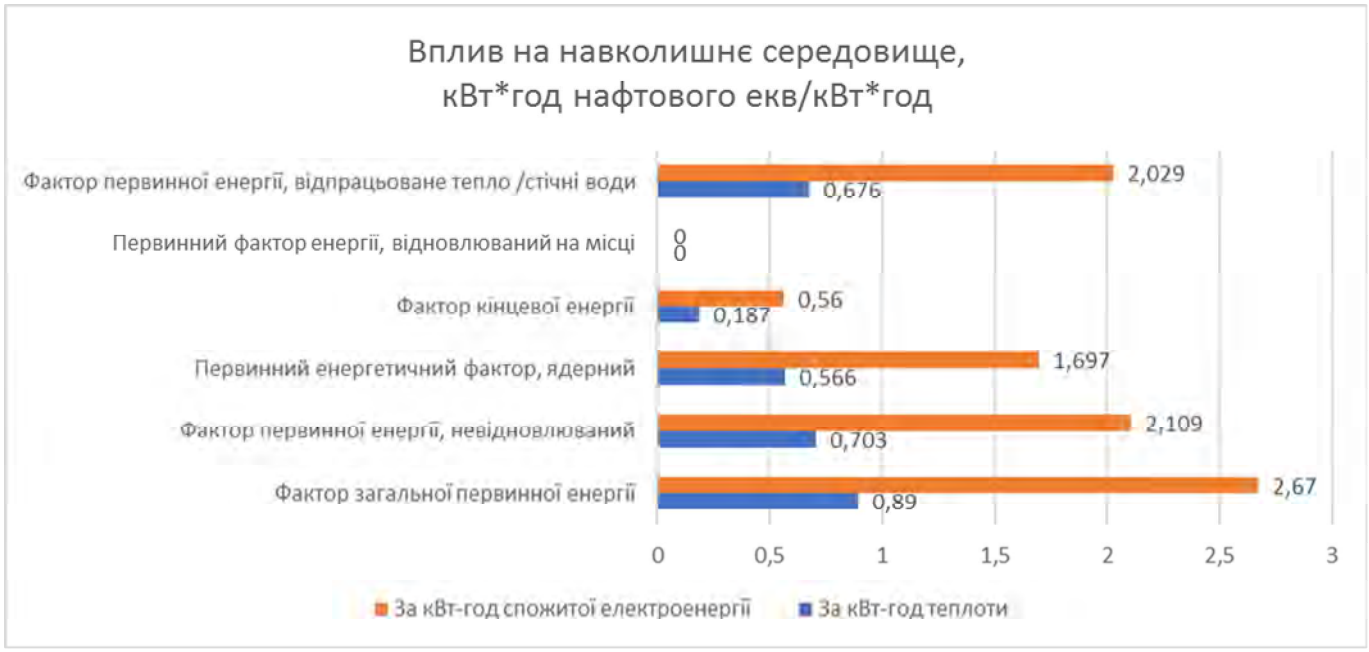

Рис. 4 – Результати моделювання енергетичних показників в «Калькуляторі теплового насосу»

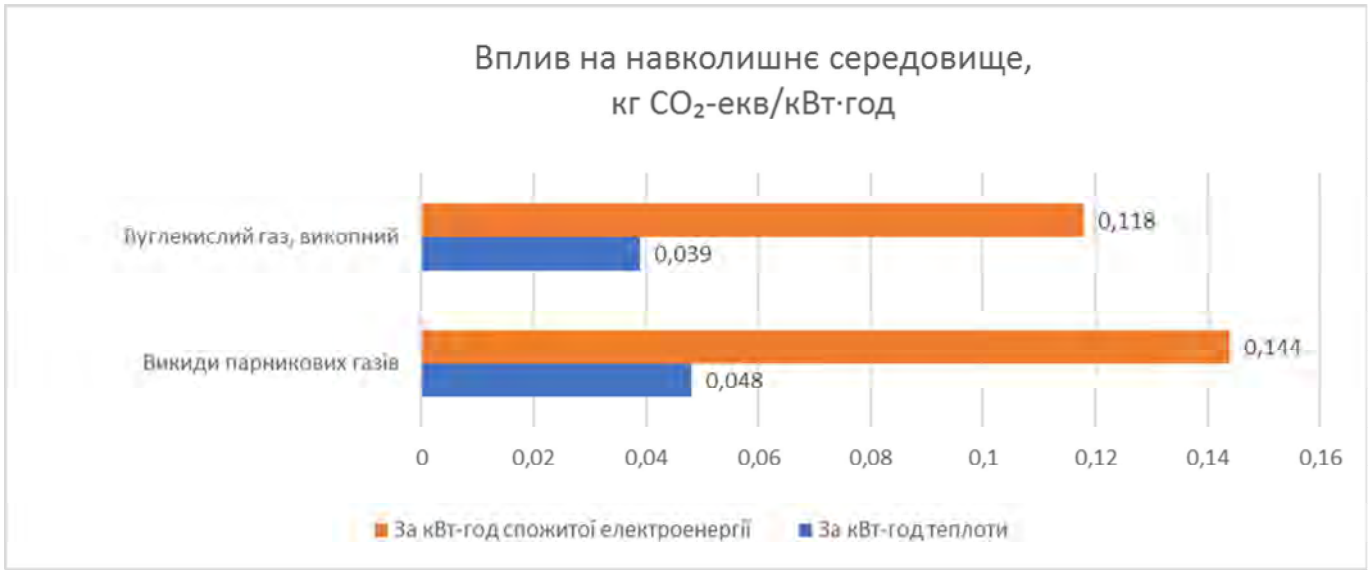

Рис. 5 – Результати моделювання екологічних показників в «Калькуляторі теплового насосу»

На основі аналізу показників ефективності варіантів застосування теплових насосів в тепловій схемі парової промислово-опалювальної котельні (рис. 1 – 5), підтверджена енергетична та економічна ефективність використання теплоти вторинних енергоресурсів в теплових насосах для теплової схеми парової промислово-опалювальної котельні, підтверджено покращення екологічних показників.

За результатами аналізу показників ефективності низки варіантів теплової схеми промислово-опалювальної парової котельні з тепловими насосами визначено, що використання теплоти вторинних енергоресурсів котельні в теплових насосах забезпечить достатньо високу ефективність енергоперетворень та покращить екологічні показники котельні.

Висновки

1. В дослідженні виконана оцінка показників енергетичної та екологічної ефективності варіантів застосування теплонасосних установок в тепловій схемі парової промислово-опалювальної котельні. Підвищення енергоефективності в схемі котельні буде забезпечено при використанні теплоти вторинних енергоресурсів котельні в когенераційній теплонасосній установці. В дослідженні використано науково-методологічні основи та результати з попередніх досліджень.
2. На основі аналізу показників ефективності варіантів застосування теплових насосів в тепловій схемі парової промислово-опалювальної котельні підтверджена енергетична та економічна ефективність використання теплоти вторинних енергоресурсів в теплових насосах для теплової схеми парової промислово-опалювальної котельні, підтверджено покращення екологічних показників.
3. За результатами аналізу показників ефективності низки варіантів теплової схеми промислово-опалювальної парової котельні з тепловими насосами визначено, що використання теплоти вторинних енергоресурсів котельні в теплових насосах забезпечить достатньо високу ефективність енергоперетворень та покращить екологічні показники котельні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ / REFERENCES

1. Ostapenko O. P. Scientific basis of evaluation energy efficiency of heat pump plants: monograph. Saarbrücken, LAP LAMBERT Academic Publishing, 2016. 62 p
2. Остапенко О. П. Холодильна техніка та холодильна технологія. Теплові насоси : навч. посіб. Вінниця : ВНТУ, 2015. 123 с.
3. Остапенко О. П., Бакум О. В., Ющишина А. В. Енергетичний, екологічний та економічний аспекти ефективності теплонасосних станцій на природних та промислових джерелах теплоти. Наукові праці ВНТУ. 2013. № 3. URL: https://praci.vntu.edu.ua/index.php/praci/article/view/371/369 (Дата звертання 01.12.24)
4. Ostapenko O. P. Estimation of energy-ecological-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations in Ukraine, in the concepts of green logistics and sustainable development. Institutional Development Mechanism Of The Financial System Of The National Economy: Collective monograph. Batumi: Publishing House “Kalmosani”, 2020, 232 p. P. 52 – 66.
5. Ostapenko Olga. Study of energy-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations, using the heat of the industrial and natural sources, in industry and municipal heat power branch of Ukraine. Social and Legal Aspects of the Development of Civil Society Institutions: Collective Monograph. Part I. Warsaw: Institute of European Integration, Bmt Eridia Sp. z o. o., 2019, 536 p. P. 292 – 308.
6. Ostapenko O. P. Estimation of tendencies of transforming the energy sectors of World, European Union and Ukraine in the perspective to 2050 with using the renewable energy sources in the concept of Sustainable Development. Social capital: Vectors of development of behavioural economics: Collective monograph. ACCESS Press Publishing house: Veliko Tarnovo, Bulgaria, 2021, 184 p. P. 99 – 139.
7. Ostapenko O, Alina G, Serikova M, Popp L, Kurbatova T and Bashu Z. (2023) Towards Overcoming Energy Crisis and Energy Transition Acceleration: Evaluation of Economic and Environmental Perspectives of Renewable Energy Development. In: Koval V, Olczak P (eds) *Circular Economy for Renewable Energy. Green Energy and Technology*. Cham: Springer,. https://doi.org/10.1007/978-3-031-30800-0_7 (Дата звертання 01.12.24).
8. Остапенко О. П. Високоефективні системи енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками: енергетичний, економічний та екологічний аспекти ефективності. Енергоефективність та енергозбереження: економічний, технічний та агроекологічний аспекти: колект. моногр. Полтава: ПП Астрая, 2019. С. 526 – 530.
9. Остапенко О. П. Методичні основи з оцінювання енергоекономічної ефективності систем енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками та піковими джерелами теплоти. Наукові праці ОНАХТ. 2017. Т. 81. Вип. 1. С. 136 – 141.
10. Остапенко О. П. Методичні основи з комплексного оцінювання енерго-еколого-економічної ефективності систем енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками та піковими джерелами теплоти. Наукові праці ВНТУ. 2017. № 3. URL: https://praci.vntu.edu.ua/index.php/praci/article/view/515/507 (Дата звертання 01.12.24)

11. Ostapenko, O., Savina, N., Mamatova, L., Zienina-Bilichenko, A. & Selezneva, O. (2020). Perspectives of application of innovative resource-saving technologies in the concepts of green logistics and sustainable development. Turismo: Estudos & Práticas (UERN), Mossoró/RN, Caderno Suplementar, 02. URL: http://geplat.com/rtep/index.php/tourism/article/view/488 (Дата звертання 01.12.24)

12. Ostapenko, O. P. Substantiation of the method of complex assessment of energy-ecological-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations and peak sources of heat. Scientific Works of Vinnytsia National Technical University. 2018. №1. URL: https://works.vntu.edu.ua/ index.php/works/article/view/526/524 (Дата звертання 01.12.24)

13. Ostapenko O. P. Estimation of efficiency of energy- and resource-saving heat pump technologies in Ukraine, in the concepts of Green Logistics and Sustainable Development. Modern Approaches to Knowledge Management Development : Collective Monograph. Ljubljana: Visoka šola za poslovne vede. 2020, 543 p. P. 174 – 186.

14. Ostapenko, O.; Olczak, P.; Koval, V.; Hren, L.; Matuszewska, D.; Postupna, O. (2022). Application of Geoinformation Systems for Assessment of Effective Integration of Renewable Energy Technologies in the Energy Sector of Ukraine. Appl. Sci. 2022, 12, 592. URL : https://doi.org/10.3390/app12020592 (Дата звертання 01.12.24)

15. Ostapenko Olga. Analysis of energy, ecological and economic efficiency of steam compressor heat pump installations, as compared with alternative sources of heat supply, with accounting the concept of sustainable development // Sustainable Development Under the Conditions of European Integration: Collective monograph / [editorial board Darko Bele, Lidija Weis, Nevenka Maher]. Part II. – Ljubljana: VŠPV, Visoka šola za poslovne vede = Ljubljana School of Business, 2019, 458 p. P. 312 – 329.

16. Ткаченко С. Й., Остапенко О. П. Парокомпресійні теплонасосні установки в системах теплопостачання: монографія. Вінниця : УНІВЕРСУМ – Вінниця. 2009. 176 с.

17. HP FAT Calculator Programme-2023. URL: https://www.dti.dk/specialists/heat-pumps-hp-fat/39679 (Дата звертання 01.12.24).

18. Програмний продукт компанії Treeze Ltd з оцінки життєвого циклу. URL: https://treeze.ch/ (Дата звертання 01.12.24).

19. Калькулятор теплового насосу. URL: https://rechner.umweltchemie.ch/HTMLWaermepumpen22_de_v5/ Oekobilanzrechner_Waermepumpen_2022_deutsch_v5_UVEK2022.htm (Дата звертання 01.12.24).

Ольга Павлівна Остапенко – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ostapenko1208@gmail.com

Дмитро Сергійович Сич – студент групи ТЕ-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Olga P. Ostapenko – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Heat Power Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ostapenko1208@gmail.com

Dmytro S. Sych – Student of the Faculty of the Building, of Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 621.577

М. М. Іванюк
Н. Д. Степанова

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ДВОМОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БУДІВЛІ У МІСТІ ВІННИЦЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі обгрунтовано доцільність влаштування двомодульних систем теплопостачання гря громадської будівлі. Розроблена математична модель для оцінки показників енергоефективності та екологічності будівлі для різних джерел теплової енергії. Виявлено джерела теплоти з найкращими показниками по питомому енергоспоживанню, по використанню первинної енергії та викидах парникових газів. Складено сертифікат енергоефективності будівлі, визначено питоме енергоспоживання систем опалення і охолодження будівлі, визначено класу будівлі за енергоспоживанням. Встановлено, що для забезпечення потреб теплопостачання офісної будівлі пропонується використати двомодульну систему на основі реверсивного теплового насоса та електрокотла.

Ключові слова: теплопостачання, тепловий насос, відновлювальні джерела енергії, енергое-фективність, енергетична сертифікація.

Abstract

The paper substantiates the feasibility of arranging two-module heat supply systems for a public building. A mathematical model has been developed to assess the energy efficiency and environmental performance of a building for different heat sources. The heat sources with the best performance in terms of specific energy consumption, primary energy use, and greenhouse gas emissions were identified. A building energy efficiency certificate was drawn up, the specific energy consumption of the building's heating and cooling systems was determined, and the building's energy consumption class was determined. It was found that it is proposed to use a two-module system based on a reversible heat pump and an electric boiler to meet the heat supply needs of the office building.

Keywords: heat supply, heat pump, renewable energy sources, energy efficiency, energy certification.

Вступ

Сучасні виклики, пов’язані з енергетичною незалежністю та екологічною стійкістю, змушують шукати інноваційні підходи до організації теплопостачання громадських будівель. Особливо це актуально для міст із помірним кліматом, таких як Вінниця, де ефективне використання енергоресурсів є ключовим фактором для забезпечення комфорту та зниження експлуатаційних витрат. Одним із перспективних рішень є впровадження двомодульних систем теплопостачання, які поєднують традиційні та відновлювані джерела енергії [1].

Двомодульна система теплопостачання передбачає інтеграцію двох незалежних джерел теплоти, що дозволяє оптимізувати енергоспоживання залежно від зовнішніх умов та потреб будівлі. Це не лише забезпечує стабільність теплопостачання, але й значно знижує витрати на енергоносії, особливо в періоди м’якої зими або перехідних сезонів.

Енергетичний аудит будівель є важливим інструментом для зниження експлуатаційних витрат, підвищення комфорту проживання або роботи в приміщенні, а також для зменшення впливу на навколишнє середовище через скорочення викидів парникових газів [2, 3].

Метою роботи є підвищення енергоефективності та екологічності теплопостачання громадської будівлі шляхом її енергетичної сертифікації і впровадження відновлюваних джерел енергії.

Результати дослідження

Проведення енергетичного аудиту громадської будівлі є не лише вимогою часу, але й стратегічним інструментом для досягнення енергетичної незалежності, економії ресурсів та покращення якості життя. Це інвестиція в майбутнє, яка забезпечує довгострокову ефективність та стабільність експлуа-

тації будівлі. Тож розглядувана одноповерхова офісна будівля у м. Вінниця загальною площею 155,4 м^2 має опалювальний об'єм 419,59 м^3, джерелом теплопостачання на даний момент є низькотемпературний газовий котел. Використовуючи вимоги [4-7], для визначення показників енергоефективності та проведення енергетичної сертифікації будівлі розроблена математична модель. На основі даної моделі розроблено енергетичний сертифікат даної будівлі і встановлено, що розрахункове значення енергоспоживання будівлі 62,1 кВт·год/м^3, що відповідає класу енергоефективності будівлі «D», оскільки граничне значення питомого енергоспоживання при опаленні та охолодженні $EP_р$ = 56,916 кВт·год/м^3. З метою підвищення енергоефективності будівлі розглянуті різні можливі джерела теплопостачання даної будівлі: низькотемпературний газовий котел потужністю для забезпечення потреб системи опалення і використання фреонових систем кондиціонування для охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; конденсаційний газовий котел з температурним режимом (55/45 °С) та для забезпечення потреб системи опалення і використання фреонових систем кондиціонування для охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; реверсивна теплонасосна установка «грунт-вода» для системи опалення та охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; реверсивна теплонасосна установка «повітря-вода» для забезпечення потреб опалення та охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; твердопаливний котел на паливних гранулах з автоматичним механізованим завантаженням для забезпечення потреб системи опалення і використання фреонових систем кондиціонування для охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; централізована система теплопостачання для забезпечення потреб системи опалення і використання фреонових систем кондиціонування для охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; електричні проточні котли для забезпечення потреб системи опалення і використання фреонових систем кондиціонування для охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання.

На основі розробленої моделі проаналізовано вплив вибору джерела теплової енергії для забезпечення потреб опалення на питоме енергоспоживання (рис. 1), споживання первинної енергії та питомі викиди парникових газів.

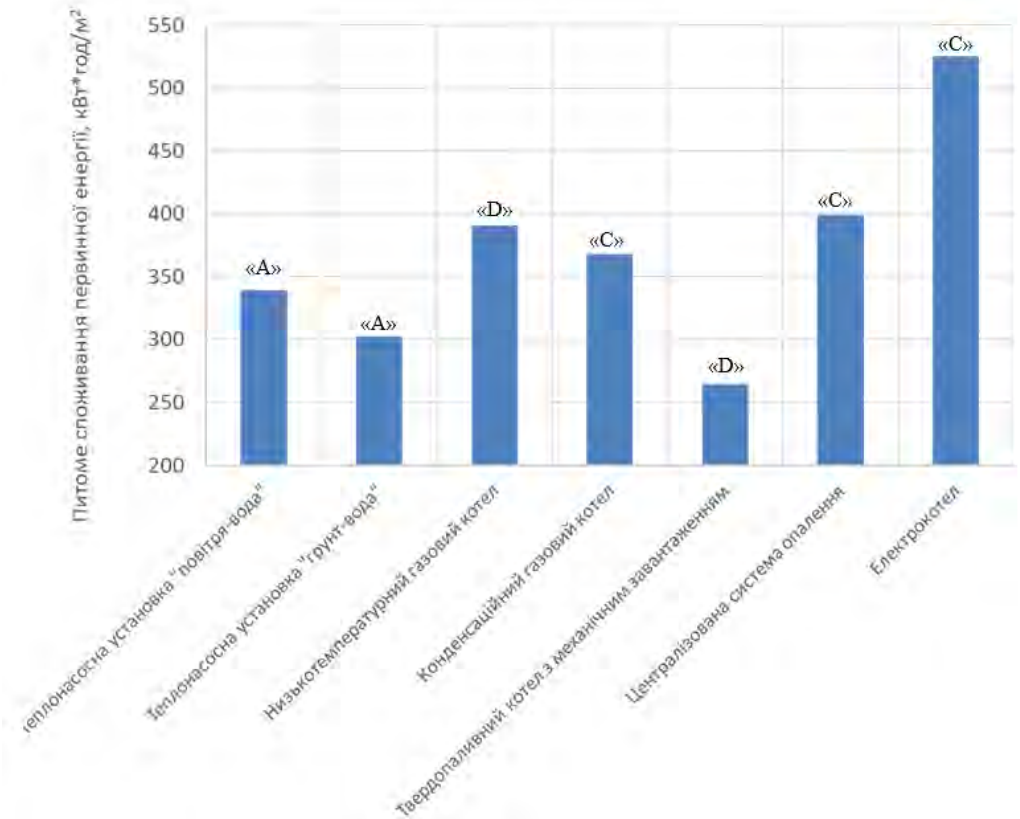

Рисунок 1 – Результати дослідження впливу джерела теплової енергії для опалення на питоме енергоспоживання будівлі при опаленні та охолодженні

Як видно з результатів досліджень на рис. 1, найвищу енергоефективність мають варіанти з тепловими насосами «повітря-вода» та «грунт-вода» (клас енергоефективності «А»). Найнижчу енергоефективність мають варіанти з котлом на гранулах та низькотемпературним газовим котлом (клас «D»).

Варіанти з конденсаційним газовим котлом, централізованим теплопостачанням та електричним котлом мають середні значення енергоефективності і забезпечують клас «С» будівлі, що в свою чергу задовільняє мінімальним вимогам.

Дещо інша картина з питомим споживанням первинної енергії (див. рис. 2.3). Найбільш ефективними варіантами є котел на гранулах та теплові насоси «повітря-вода» та «грунт-вода» 264,4 , 339 та 302,4 кВт·год/м^2.

Найгірший показник споживання первинної енергії має варіант з електрокотлом 525,3 кВт·год/м^2.

Централізоване теплопостачання та використання низькотемпературних газових котлів дає середні результати.

Аналогічна ситуація з показниками питомих викидів парникових газів: котел на гранулах 45,4 кг/м^2, тепловий насос «повітря-вода» 57 кг/м^2, а «грунт-вода» 50,8 кг/м^2.

Таким чином, для забезпечення потреб опалення, охолодження, гарячого водопостачання даної будівлі пропонується використати тепловий насос з відповідним розрашуванням приладів в кожному опалюваному приміщенні. Як резервне джерело теплоти пропонується електрокотел.

Висновки

В даній роботі проведено енергетичну сертифікацію та моделювання основних показників енергоефективності і викидів парникових газів для офісної будівлі у м. Вінниця.

Складено сертифікат енергоефективності будівлі, визначено питоме енергоспоживання систем опалення і охолодження будівлі, яке склало 62,1 кВт·год / м^3.

Визначено, що будівля відноситься до класу «D» за енергоспоживанням.

Розроблена математична модель для оцінки показників енергоефективності та екологічності будівлі для різних джерел теплової енергії, на основі якої проаналізовано вплив вибору джерела теплової енергії для забезпечення потреб опалення на питоме енергоспоживання, споживання первинної енергії та питомі викиди парникових газів.

Виявлено, що найкращі показники по питомому енергоспоживанню мають теплонасосні установки «повітря-вода» та «грунт-вода» 25,2 та 19,7 кВт·год/м^3, що забезпезпечують клас будівлі «А».

Найкращі показники по використанню первинної енергії та викидах парникових газів мають варіанти з використанням твердопаливного котла на гранулах та теплові насоси «повітря-вода» та «грунт-вода».

Найгірші результати по споживанню первинної енергії та викидах парникових газів має варіант з електрокотлом 525,336 кВт·год/м^2 та 88,2 кг/м^2. Варіанти з централізованим опаленням, газовим низькотемпературним та газовим конденсаційним котлами мають середні результати енергоефективності, споживання первинної енергії та викидів парникових газів.

Таким чином, для забезпечення потреб опалення, охолодження та гарячого водопостачання офісної будівлі пропонується використати двомодульну систему на основі реверсивного теплового насоса та електрокотла.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дерев'янко Д. Г., Беспала Н. Г., Богойко І. І., Колодяжна А. О. Перспективи застосування відновлювальних джерел енергії для теплопостачання громадських і житлових будівель в україні. Енергетика: економіка, технології, екологія. 2022. №2. С. 41 – 47.

2. Степанов Д., Степанова Н., Оникієнко С., Мартиненко В. Показники енергоефективності громадської будівлі», Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві, вип. 34, вип. 1, с. 134–139, Сер 2023.

3. Бабенко О. В., Степанов Д. В., Степанова Н. Д. Моделювання енергоефективності житлової будівлі за умов різних джерел теплової енергії. Вісник Хмельницького національного університету. Серія «Технічні науки». 2024. №3, т. 2. С. 27-32.

4. Про затвердження Методики визначення енергетичної ефективності буді-вель: Наказ №169 від 11.07.2018. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/ show/ru/z0822-18#Text. (дата звернення: 11.02.2025 р.).

5. ДСТУ 9190–2022 Енергетична ефективність будівель. Метод розра-хунку енергоспоживання при опаленні, охолодженні, вентиляції, освітленні та гарячому водопостачанні. [Електронний ресурс]: – URL : https://dbn.co.ua/load/normativy/dstu/dstu_a_2_2_12/5-1-0-1781. (дата звернен-ня: 11.02.2025 р.).

6. ДБН В.2.6-31:2021 Теплова ізоляція будівель. К.: Мінрегіонбуд України, 2012 р. Режим доступу: https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2022/06/dbn-v.2.6-31.pdf (дата звернення: 11.02.2025 р.).
7. ДБН В.2.5-67:2013 Опалення, вентиляція та кондиціювання повітря. К.: Мінрегіонбуд України, 2014 р.

Іванюк Максим Миколайович, студент групи ТЕ-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: 02-23-391.stud@vntu.edu.ua.
Степанова Наталія Дмитрівна, кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Stepanovand@i.ua

Ivaniuk Maksym M., student of TE-23m group, Faculty of Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: 02-23-391.stud@vntu.edu.ua
Stepanova Nataliya D., Cand. Sc. (Eng), Associate Professor of the Department of Thermal Power Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Stepanovand@i.ua

УДК 697.9

Ю. Й. Роговська
Г. С. Ратушняк

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЄКТУВАННЯ СИСТЕМИ ВЕНТИЛЯЦІЇ СПОРУД ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто особливості проєктування системи вентиляції споруди цивільного захисту населення. Визначено основні вимоги до таких систем відповідно до нормативних документів та основні етапи в розробленні проєктів. Підкреслено доцільність використання альтернативних джерел енергії для вентиляційного обладнання споруд цивільного захисту населення та автоматизації управління елемента систем вентиляції.

Ключові слова: споруда цивільного захисту, система вентиляції, альтернативні джерела енергії, сонячні батареї, система автоматизації.

Abstracts

The features of designing a ventilation system for a civil defense facility are considered. The main requirements for such systems in accordance with regulatory documents and the main stages in project development are determined. The feasibility of using alternative energy sources for ventilation equipment for civil defense facilities and automation of control of ventilation system elements is emphasized.

Keywords: civil defense facility, ventilation system, alternative energy sources, solar panels, automation system.

Вступ

В сучасних умовах небезпекової ситуації в Україні облаштування споруд цивільного захисту населення є надзвичайно актуальним. Основною метою споруд цивільного захисту населення є забезпечення захисту та безпеки людей у разі виникнення надзвичайних ситуацій, коли зовнішнє середовище стає загрозливим та небезпечним для перебування людей на відкритій місцевості. Споруди цивільного захисту населення обладнуються з використанням особливих матеріалів та конструкцій, що здатні витримувати руйнівні удари. Важливим є створення в укритті відповідних санітарно-гігієнічних умов та мікроклімату для перебування людей у ньому шляхом правильно організованої вентиляції [1,2]. Ефективна вентиляція є важливим аспектом безпеки та комфорту людей в приміщеннях споруд цивільного захисту населення [4,5,6].

Результати досліджень

Система вентиляції в спорудах цивільного захисту населення є життєвою необхідністю, тому при її облаштуванні потрібно суворо дотримуватись вимог чинного законодавства та нормативних документів. Проєктування системи вентиляції для споруд цивільного захисту населення необхідно виконувати відповідно до вимог ДБН В.2.2-5:2023 [2].

Відповідно до ДБН В.2.2-5:2023 проєктування та будівництво споруд цивільного захисту населення необхідно здійснювати таким чином щоб до 48 годин створити належні умови для перебування людей та забезпечити їм захист шляхом виключення або зменшення прогнозованих впливів небезпечних чинників, які можуть виникнути як складова частина небезпечних явищ надзвичайної ситуації.

Відповідно до ДБН В.2.2-5:2023 споруди цивільного захисту населення обладнують системами вентиляції, захисними, захисно-герметичними, противибуховими, санітарно-технічними та іншими пристроями та системами життєзабезпечення. Системи забезпечують герметизацію приміщень та автономність функціонування впродовж не менше 48 годин поспіль.

Споруди цивільного захисту населення обладнують системами вентиляції для двох режимів роботи:
– чистої вентиляції – режим І (впродовж 48 годин);

– фільтровентиляції – режим II (впродовж 12 годин).

Системи вентиляції проєктують зі стандартних або типових елементів, переважно у вигляді блоків та укрупнених вузлів. Розташування та закріплення обладнання повинно передбачатись з урахуванням забезпечення надійного функціювання систем при можливих переміщеннях (деформаціях) огороджувальних конструкцій та виникнення у них залишкових прогинів у результаті дії навантаження від вибухової хвилі.

В обов'язковому порядку передбачається очищення припливного повітря від твердих часток та пилу шляхом встановлення фільтрів грубого очищення зовнішнього повітря.

Під час проєктування системи вентиляції споруди цивільного захисту населення необхідно враховувати забезпечення постійної подачі свіжого повітря навіть за умов аварії або забруднення зовнішнього середовища. Тому необхідно передбачати можливості аварійної вентиляції, коли основна система не працює, для забезпечення виведення шкідливих газів з приміщення та забезпечення киснем. Для забезпечення безперебійної роботи вентиляційної системи в умовах надзвичайних ситуацій необхідно передбачити резервне джерело енергії, наприклад, сонячні батареї, також використовувати електроручні вентилятори. Система вентиляції повинна бути оснащена системою автоматизації, яка забепечать можливість автоматичного перемикання на резервні джерела енергії.

Висновок

Правильно влаштована система вентиляції забезпечить збереження життя людей, які будуть знаходитись в укритті, шляхом надходження свіжого очищеного повітря. Інтеграція альтернативних джерел енергії у систему вентиляції споруд цивільного захисту дозволить забезпечити безперебійну роботу в умовах надзвичайних ситуацій. Це дозволяє підвищити надійність вентиляції при відключенні основних енергетичних мереж і забезпечити ефективне використання альтернативних енергетичних ресурсів у довгостроковій перспективі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ДБН В.2.5-67:2013: Опалення, вентиляція та кондиціонування повітря. – К.: Мінрегіонбуд, 2013. 141 с.
2. ДБН В.2.2-5:2023: Захисні споруди цивільного захисту – К.: Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України, 2023. 112 с.
3. ДСТУ Б А. 3.2-12: 2009: Системи вентиляційні. Загальні вимоги. – К. : Мінрегіонбуд України, 2010. 8 с.
4. Ратушняк Г. С. Експлуатація систем теплопостачання та вентиляції / Г. С. Ратушняк, Г. С. Попова. – Вінниця: ВДТУ, 2000. 122 с.
5. Пономарчук. І. А. Вентиляція та кондиціювання повітря: Навчальний посібник / Пономарчук І. А., Волошин О. Б. – Вінниця: ВНТУ, 2004. 121 с.
6. Джеджула В.В. Особливості влаштування вентиляції в захисних спорудах цивільного захисту. «Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві», №2. 2023. с. 185-189.

Роговська Юлія Йосипівна – магістрантка групи ТГ-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: yulyarogovska@ukr.net.

Ратушняк Георгій Сергійович – професор, завідувач кафедри інженерних систем у будівництві, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ratusnakg@gmail.com ORCID 0000-0001- 9656-5150.

UDK 621.43

O. V. Vlasenko[1]
O. M. Nedbailo[1,2]
L. S. Butovsky[1]
I. O. Rakuta[1]

USE OF BIOGAS IN THE ENERGY SECTOR OF UKRAINE

[1] National Technical University of Ukraine "Ihor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"
[2]Institute of Technical Thermophysics of the National Academy of Sciences of Ukraine

Abstract
Sustainable development of bioenergy makes it possible to reduce Ukraine's dependence on expensive imported energy sources and ensure the effective use of local resource potential. The transition to the use of biomass for energy needs will contribute to the development of the local economy due to the receipt of taxes and fees, and at the state level will lead to an improvement in the country's trade and payment balance due to a decrease in energy imports. A positive social impact is also expected, associated with the creation of new jobs, a decrease in thermal energy tariffs and an increase in the reliability of heat supply. Bioenergy plays an important role in reducing greenhouse gas emissions, which is especially relevant in connection with the problem of global warming and climate change.
Keywords: biomass, biogas, fuel, gas turbine, steam turbine, cogeneration plant.

Introduction

According to a study by the Bioenergy Association of Ukraine, about two-thirds of biogas produced worldwide was used for electricity and heat generation, and one-third was used in the residential sector. A small percentage of biogas was purified to biomethane, injected into the gas network, or used as fuel. Biogas can be used to replace fossil fuels in the energy, transport, and residential sectors. Biogas and biomethane have numerous advantages, including reducing Europe's energy dependence. These gases make an important contribution to baseload electricity generation [1-2].

The aim of the work is to analyze the prospects for the production and use of biogas as a component of renewable energy and to identify promising ways to apply biomethane in the energy sector in Ukraine.

Research results

Biogas is a gas obtained from biomass, which is used as fuel. The production of energy from biogas is not harmful to the environment, as it does not cause additional emissions of the greenhouse gas CO2 and reduces the amount of organic waste. Unlike wind energy and solar radiation, biogas can be obtained regardless of climatic and weather conditions, and unlike fossil energy sources, biogas in Ukraine has a very large renewable potential. The annual theoretical potential of biogas in Ukraine is 3.2 billion m³ [3].

The basis of biomass is organic carbon compounds, which, when burned, release heat when combined with oxygen. The initial energy of the "biomass-oxygen" system occurs under the influence of solar radiation in the process of photosynthesis, which is a natural way to convert solar energy. Using chemical or biochemical processes, biomass can be transformed into other types of fuel or into final energy. When biomass or its derivatives are burned, the organic carbon contained in it and oxygen from the atmosphere react to form carbon dioxide and water. The process is cyclical, since the carbon dioxide released during combustion can participate in the production of new biomass [1].

So, biological fuels (biofuels) are solid, liquid and gaseous fuels made from biologically renewable raw materials (biomass) that can be used as a fuel or a component of other fuels [1].

In turn, biomethane is a gaseous fuel obtained from biogas, the methane concentration of which is 95-98%. Enriched biomethane is no different from natural gas, so it can be transported and used with minimal infrastructure modernization. Biomethane has the advantages of natural gas, while remaining carbon neutral [4].

An effective way to supplement and replace traditional fuel and energy resources is the production and use of biogas, which is formed as a result of the use of methane fermentation technologies of livestock

biomass and consists of 60-70% methane. Another source of biogas is garbage dumps at solid waste landfills. In addition, wastewater is a source of biogas. The utilization of municipal and industrial wastewater sludge provides a solution to important environmental, energy and social problems of cities, especially megacities. Municipal and industrial wastewater sludge contains a large amount of organic matter [3]. The total potential for biogas production from agricultural waste, food industry, MSW, municipal wastewater and industrial enterprises in Ukraine at the current level of production and consumption is estimated at 3.2 billion m^3 of CH4 per year. Another 3.3 billion m^3 of CH4 can be obtained by growing energy corn (or other energy crops) on an area of 1 million hectares (3% of the total arable land area of Ukraine)[5]. Also, experts of the Bioenergy Association of Ukraine estimate the biogas potential from grain straw at 3.8 billion m^3, from corn silage - 2.7 billion m^3, from other livestock and processing industry waste - 1.3 billion m^3. Most biogas plants in Ukraine currently use livestock waste or sugar beet pulp as raw materials. The potential of crop residues and corn silage currently remains unused [4].

Biogas is identical in composition to natural gas, but it can be inferior or superior in calorific value, depending on the method of production and subsequent purification. The fundamental difference is in the method of production, because natural gas is extracted from the subsoil, and biogas is from biological waste or specially grown raw materials. Thus, biogas is a renewable energy source. According to experts, world reserves of natural gas at the current rate of consumption will last for another 50 years. Therefore, biogas can be an equivalent alternative. Especially if it is purified to the state of biomethane, with a methane concentration of 95-98% [6]. According to the State Agency for Energy Efficiency, today there are 49 plants in Ukraine that produce energy from biogas and operate at a “green” tariff. The total installed capacity of such plants is 86 MW, which is almost 5 times more than at the end of 2015 (18 MW). Of these, 59 MW (21 plants) operate on agricultural waste, 27 MW (28 plants) on solid household waste [4].

During 2020, 12 MW of biogas capacity (12 plants) was commissioned, during 2021 – 40 MW (16 plants). At the same time, according to the National Commission for the Regulation of Energy and Power Generation of Ukraine, during 2021 biogas plants produced 247 million kWh of electricity. Thus, the growth rate of biogas capacity in Ukraine in 2022 exceeded the indicators of 2020 by almost 3.5 times. The total amount of investment in this sector during 2012-2019 was 140 million euros [7].

The main goal of the biogas industry is to reduce fossil fuel consumption with the ultimate goal of mitigating global warming. Biogas production increases the country's energy security by solving three tasks. Firstly, reducing the specific fuel consumption per unit of energy received. Secondly, ensuring electricity backup and increasing the reliability of energy supply. Thirdly, reducing greenhouse gas emissions into the atmosphere (methane, carbon dioxide), which prevents global warming, reduces wastewater pollution and reduces the epidemiological risk from waste storage [8].

Biogas and biomethane production contributes to solving two global problems of modern life: the growth of organic waste produced by modern societies and economies, and the negative impact of greenhouse gas emissions on the climate. The largest biogas projects being built in Ukraine, with a capacity of 10-20 MW, cost 2-2.5 thousand euros/kW. The main components of investment in biogas projects focused on combined heat and power generation are the costs of the power generation unit (30-40%), the construction of reactors and other technological facilities (35-45%), as well as technological equipment (15-25%). The payback period of biogas projects in Ukraine can be up to 4 years, even if only electricity is sold at a "green" tariff. However, the potential for building such large-scale projects is limited, and the efficiency of biogas projects operating in Ukraine often does not exceed 50-60% (according to the KVVP). The payback period of most biogas projects in Ukraine is estimated at 5-6 years at best, and taking into account the level of efficiency - at least 7-8 years.

Biomethane production from biogas is associated with additional costs for the separation of methane and carbon dioxide. Therefore, a unit of energy in biomethane costs more than in biogas. Biogas is usually used only for electricity generation, and in some cases partly for heat generation. At the same time, new opportunities are opening up for biomethane, which include:

1. Electricity and heat generation from biomethane using the gas transmission network.
2. Storage of biomethane in the natural gas network for electricity generation on the balancing market.
3. Use of biomethane as a motor fuel for municipal transport and in agriculture.
4. Replacement of natural gas with biomethane.
5. Export of biomethane to the EU using the National Register of Biomethane Production and Consumption.

Currently, biomethane production in Ukraine is not competitive with the market price for natural gas and requires support [8].

Conclusions

Assessing the current state, Ukraine can compete with any country in the production of biogas and biomethane, can offer the cheapest raw materials, as it has the largest area of agricultural land in Europe and, accordingly, one of the best raw material potentials in the world for their production. Investments in biogas and biomethane installations with electricity generation are almost identical. As the State Agency for Energy Efficiency notes, the adopted draft law will also allow reducing natural gas imports and promoting the development of the domestic energy market.

LIST OF REFERENCES

1. G. G. Geletukha. Biomass energy production in Ukraine. Kyiv. AKADEMPERIODYKA 2022. 7p, 9p, 11 p.
2. Bioenergy Association of Ukraine, URL: https://uabio.org/materials/analytics/13064/
3. Website of the State Agency for Energy Efficiency and Energy Saving of Ukraine. URL: https://saee.gov.ua/uk/ae/bioenergy.
4. Special project "GREEN DEAL UA". URL: https://www.epravda.com.ua/projects/greendeal/2021/09/15/677735/
5. G. G. Geletukha, P. P. Kucheruk, Yu. B. Matveyev, Analytical note of the BAU No. 11 Prospects for the production and use of biomethane in Ukraine. 22 p.
6. ECOpolitics. URL: https://ecopolitic.com.ua/ua/news/dekarbonizaciya-ta-zamishhennya-prirodnogo-gazu-yak-biometan-mozhe-zminiti-ukrainu/
7. Website of the National Commission for State Regulation in the Energy and Utilities Sectors. URL: https://www.nerc.gov.ua/derzhavnij-kontrol/formi-zvitnosti-nkrekp
8. Біоенергетична асоціація України. URL: https://uabio.org/biogas-and-biomethane/

Vlasenko Olha V. – Doctor of Philosophy, Assistant Professor of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine “Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”, Kyiv, e-mail: olgakytsak7@gmail.com.

Nedbailo Oleksandr M. – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine “Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”, Kyiv, e-mail: nedbailo.oleksandr@lll.kpi.ua.

Butovsky Leonid S. – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine “Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”, Kyiv, e-mail: homet129@gmail.com.

Rakuta Iryna O. – student of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine “Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”, Kyiv, e-mail: irarakuta@ukr.net.

Supervisor: ***Vlasenko Olha V.*** – Doctor of Philosophy, Assistant Professor of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine “Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”, Kyiv, e-mail: olgakytsak7@gmail.com.

UDK 621.43

O. V. Vlasenko[1]
O. M. Nedbailo[1,2]
L. S. Butovsky[1]
I. O. Rakuta[1]

TYPES OF WASTE FOR BIOMASS

[1] National Technical University of Ukraine "Ihor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"
[2]Institute of Technical Thermophysics of the National Academy of Sciences of Ukraine

Abstract
The situation with the actual consumption of biomass for energy and biofuel production in Ukraine is actually the opposite of the potential structure. The powerful development of energy use of by-products and waste in Ukraine is hindered by a number of barriers. Among them, the most significant are the lack of agricultural producers with equipment for harvesting the appropriate types of biomass, the complexity of organizing the "harvest-supply" chain, the general underdevelopment of the biofuel market (lack of a biofuel exchange) and some others].
Keywords: biomass, biogas, fuel, gas turbine, steam turbine, cogeneration plant.

Introduction

Analysis of the structure of biomass consumption for energy needs indicates the need for a wider use of biomass of agricultural origin and energy crops. In parallel, woody biomass from so-called additional sources should be involved in this process, in particular waste from pruning and uprooting of perennial agricultural plantations, as well as biomass from the reconstruction and restoration of field shelterbelts and other protective forest belts [1]. The aim of the work is to highlight theoretical data on biomass waste, the prospects for their energy potential and approaches that will allow in the future to more effectively and efficiently create and implement projects that are already fully used in European countries today.

Research results

Biomass is one of the most promising renewable energy sources, but its use in Ukraine is limited, despite the positive trend in recent years. The basis of biomass is organic carbon compounds, which, when burned, release heat when combined with oxygen. The initial energy of the "biomass-oxygen" system occurs under the influence of solar radiation in the process of photosynthesis, which is a natural variant of the conversion of solar energy. Using chemical or biochemical processes, biomass can be transformed into other types of fuel or into final energy. During the combustion of biomass or its derivatives, the organic carbon contained in it and oxygen from the atmosphere react to form carbon dioxide and water. The process is cyclical, because the carbon dioxide released during combustion can participate in the production of new biomass. Thus, biomass is a renewable energy source [1].

One of the main advantages of biomass energy use is its multivariability both in terms of energy conversion technologies and in terms of its final use. Biomass can be used for energy purposes by direct combustion (wood, straw), as well as in the processed form of liquid (rapeseed oil esters, alcohols, liquid pyrolysis products) or gaseous biofuels (biogas from agricultural and crop waste, sewage sludge, organic part of solid household waste, products of solid fuel gasification). Conversion (transformation) of biomass into other types of energy carriers or final thermal or electrical energy can occur by physical, chemical and biochemical methods [1].

It should be noted that a number of biomass energy conversion technologies are commercial and widely tested. These include, for example, transesterification of oil crops (biodiesel production), fermentation of sugar and starch crops (bioethanol production), pyrolysis of lignocellulosic biomass, methane fermentation (biogas production). A number of other technologies, such as the production of 2nd generation bioethanol from agricultural lignocellulosic raw materials or the production of biodiesel from microalgae, are at various stages of development and may occupy their niche in the future [1]. The origin of biomass can be quite diverse, starting from waste and residues from agriculture, the food industry, households and ending with

municipal waste. Wood waste in forestry, woodworking and pulp and paper industries is also a source of biomass. For biomass production, special energy crops that give rapid mass growth (willow, poplar, plane tree), or certain varieties of herbaceous plants (miscanthus, millet, sorghum, etc.) are also used. Energy crops also include rapeseed and sunflower for the production of liquid motor fuels. For the purpose of energy use, corn and sorghum can also be grown for the production of solid biofuels and biogas. An important source of biomass is livestock waste (manure, manure, other waste), as well as municipal waste (sewage sludge, household waste, organic fraction of solid household waste, etc.), which can be used for the production of solid biofuels and biogas [2].

According to the Bioenergy Association of Ukraine, as of 2018, the energy potential from biomass is 23 million tons of CO.

Table 1 - Energy potential from biomass

Type of biomass	Theoretical potential, million tons	Potential available for energy	
		Share of theoretical potential, %	million tons
Straw of grain crops	32,8	30	3,36
Rapeseed straw	4,9	40	0,68
Corn grain production waste (stalks, cobs)	46,5	40	3,56
Sunflower production waste (stems, baskets)	26,9	40	1,54
Secondary agricultural waste (sunflower husks)	2,4	100	1,00
Wood biomass (firewood, logging residues, wood processing waste)	8,8	96	2,06
Wood biomass (deadwood, wood from protective forest belts)	8,8	45	1,02
Biodiesel (from rapeseed)	-	-	0,39
Bioethanol (from corn and sugar beets)	-	-	0,82
Biogas from agricultural waste	1,6 billion m^3CH_4	50	0,68
Biogas from solid waste landfills	0,6 billion m^3 CH_4	34	0,18
Biogas from wastewater (industrial and municipal)	1,0 billion m^3 CH_4	23	0,19
Energy crops: willow, poplar, miscanthus (1 million hectares*)	11,5	100	4,88
Energy crops: corn for biogas (1 million hectares*)	3,0 billion m^3 CH_4	100	2,58
TOTAL			23

*Assuming cultivation on 1 million hectares of unused agricultural land

The main components of this potential are crop by-products (total 10 million tce or 44% of the total biomass potential) and energy crops (total 7.5 million tce or 32% of the total potential).

According to UABIO forecasts, in the period 2020-2050, the use of woody biomass in Ukraine will remain at the same level, but the share of using straw, stalks, sunflower husks, agricultural residues, energy crops, liquid biofuels, and solid household waste for energy production will increase. This forecast is based on calculations that show that the potential of woody biomass and sunflower husks in Ukraine in 2020 has already been used by more than 90% [3].

Conclusions

One of the main values of bioenergy is that it has a positive impact on the environmental situation, as the use of bioresources allows for the utilization of organic waste, reduces environmental pollution, and provides alternative energy.

LIST OF REFERENCES

1. G. Geletukha, S. Dragnev, Pyu Kucheruk, Yu. Matveev. Practical guide to the use of biomass as fuel in the municipal sector of Ukraine. 27p., 8-9 p., 14-15 p. URL: https://uabio.org/wp-content/uploads/2018/01/biofin.pdf
2. E. Oliynyk, V. Antonenko, S. Chaplygin, V. Zubenko. Preparation and implementation of projects for replacing natural gas with biomass in the production of thermal energy in Ukraine. 6 p. URL: https://rea.org.ua/wp-content/uploads/2020/08/posibnyk-onovlenyi-2016.pdf
3. Bioenergy Association of Ukraine, URL: https://uabio.org/bioenergy-transition-in-ukraine/

Vlasenko Olha V. **–** Doctor of Philosophy, Assistant Professor of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Kyiv, e-mail: olgakytsak7@gmail.com.

Nedbailo Oleksandr M. **–** Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Kyiv, e-mail: nedbailo.oleksandr@lll.kpi.ua.

Butovsky Leonid S. **–** Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Kyiv, e-mail: homet129@gmail.com.

Rakuta Iryna O. **–** student of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Kyiv, e-mail: irarakuta@ukr.net.

Supervisor: ***Vlasenko Olha V.*** **–** Doctor of Philosophy, Assistant Professor of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Kyiv, e-mail: olgakytsak7@gmail.com.

УДК 624.15

А.С. Моргун
І.М. Меть
О.О. Маковій

Прикладання сучасних числових методів до визначення НДС наземної та підземної частин будівлі

Вінницький національний технічний університет

Анотація. В роботі наводиться теоретичні основи дослідження НДС споруди за МСЕ та роботи фундаментних консрукцій за сучасним числовим методом граничних елементів (МГЕ).
Ключові слова. Числові метод скінчених елементів, метод граничних елементів, напружено-деформований стан.

Abstract. In the work on MSE and MGE, the behavior of the above-ground and underground parts of the building was modeled.
Key words. Numerical finite element method, boundary element method, stress-strain state.

ВСТУП

Зростаючі запити будівельної практики ведуть до ускладнення прикладних задач. Числовий експеримент дозволяє описати найважливіші види поведінки матеріалу, записати математичну модель, яка перевіряється за допомогою експериментів. На значних товщах просадкових ґрунтів і на теперішній час використовуються плитні фундаменти, які дозволяють в любий період року проводити спорудження фундаментів.

Тема тез присвячена актуальній проблемі фундаментобудування та механіки ґрунтів – пружно-пластичному моделюванню сумісної роботи системи «ґрунтова основа – фундаментна конструкція» з метою визначення несучої спроможності фундаменту для забезпечення стійкості і малопросадковості споруди, тим самим уникнути її можливого нерівномірного просідання чи руйнування. Наявність пор в трифазових ґрунтах дає можливість отримувати свободу руху. З місць тимчасової дислокації частинки ґрунту можуть переміщуватись в пори. Головною характерною особливістю поведінки ґрунту є те, що їх деформація супроводжується пластичним деформуванням практично з самого початку їх навантаження, що потребує при розрахунку ґрунтових основ використання сучасної теорії пластичної течії.

В тезах для визначення НДС будівлі використано числові МСЕ, МГЕ. Основою МСЕ є метод розв'язку краєвих задач континуальної механіки, завданих системою диференційних рівнянь в частинних похідних 15-го порядку. При цьому, за допомогою дискретизуючої скінченими елементами (СЕ) апроксимації вихідні рівняння перетворюються в систему алгебраїчних рівнянь першого порядку з великим числом невідомих, яку розв'язати набагато простіше.

Багато фізичних рівнянь зводяться до краєвих задач з частинними похідними. Тому область застосування методу МСЕ дуже широка.

При використанні МСЕ краєві задачі у рівняннях з частинними похідними перетворюються у варіаційні, що дозволяє в межах прийнятої апроксимації шукати оптимальні рішення.

Основним принципом в МСЕ є принцип найменшої дії Лагранжа: дійсна траєкторія руху буде та, на якій повна потенціальна енергія системи буде мати найменше значення.

Дослідна задача розбивається на скінчені елементи (СЕ), тобто, використовується ідея Пуассона про розбиття складної задачі на складові. Середовище подається як сукупність СЕ малих розмірів. Переміщення, напруження кожного СЕ виражаються через переміщення, реактивні сили на його кінцях. СЕ пов'язані у вузлових точках (вузлах). Об'єднання СЕ в одну систему здійснюється записом рівнянь рівноваги для вузлів, де прикладаються реакції взаємодії (внутрішні напруження в місцях стиковки). Кінці СЕ переміщуються разом із вузлами, забезпечуючи нерозривність деформацій. НДС всієї моделі визначається

переміщеннями у вузлових точках. Такі моделі називають дискретними, тобто, проводиться дискретизація дослідної задачі.

Наступним етапом є запис рівняння рівноваги для кожного СЕ (Ньютон, 17 століття) , оскільки наша споруда має бути в рівновазі. Для реальної будівлі 7-9 поверхів отримуєм СЛАР приблизно порядку 900 –1200. Зараз пошук коренів СЛАР ми віддаєм на ЕОМ, яка робить 4 -5 мільонів операцій в секунду. Людина не в змозі так швидко робити арифметичні дії.

Для міцнісного аналізу конструкцій будівельних споруд популярні насьогодні програмні комплекси ЛІРА–САПР та SCAD. Ці програми стали світовим стандартом для систем базового рівня.

Компонування розрахункової схеми – це завжди компроміс. Розрахункову схему споруд компонують із стержнів, пластин, оболонок (завдяки їх вивченості це дає можливість передбачати їх поведінку). Спрощене, ідеалізоване зображення реальної споруди, що присутнє в розрахунку замість самої споруди – це розрахункова схема.

Розрахункова схема відрізняється від самої споруди вилученням несуттєвих особливостей. Етап вибору розрахункової схеми найважливіший. До методів схематизації відносяться: ідеалізація матеріалу у вигляді суцільного однорідного середовища; подання елементів будівлі у вигляді набору стандартних скінченних елементів (СЕ) – стержнів, пластин чи оболонок, поєднаних вузлами; ідеалізація форми зовнішніх сил.

В тезах для розрахунку фундаментної конструкції використано числовий МГЕ [1,2], в якому розрахункова система континуальної механіки із 15 диференційних рівнянь в частинних похідних (рівняння статики, геометричні, фізичні) зведена К. Бреббія [1] до інтегрального рівняння Вольтера другого порядку, яке потребує дискретизації лише границі дослідного об'єкта і значно зменшує число вузлових точок.

Числовий МГЕ потребує використання ЕОМ і, що є загальним для наближених числових методів, зводить розрахункові рівняння до розв'язків СЛАР високих порядків (запис статичних, геометричних, фізичних рівнянь подано в позначеннях Ейнштейна):

$$\left.\begin{array}{c}\sigma_{ij,j}+b_j=0\\ \varepsilon_{ij}=\dfrac{1}{2}(u_{i,j}+u_{j,i})\\ \sigma_{ij}=C_{ijkl}\varepsilon_{kl}\end{array}\right\}\Rightarrow C_{ij}(\xi)u_j(\xi)+\int_{\Gamma}p^*_{ij}(\xi,x)u_j(x)d\Gamma(x)=\int_{\Gamma}u^*_{ij}(\xi,x)p_j(x)d\Gamma(x), \tag{1}$$

де $\sigma_{ij,j}+b_j=0$ – статичні рівняння рівноваги; $\varepsilon_{ij}=\frac{1}{2}(u_{i,j}+u_{j,i})$ – геометричні рівняння; $\sigma_{ij}=C_{ijkl}\varepsilon_{kl}$ – фізичні рівняння середовища.

При розгляді нелінійної задачі інтегральне рівняння, отримане К. Бреббія [1,2], набуває вигляду:

$$c_{ij}\cdot u_j+\int_{\Gamma}p^*_{ij}u_j d\Gamma=\int_{\Gamma}u^*_{ij}p_j d\Gamma+\int_{\Omega}\dot{\sigma}^*\dot{\varepsilon}^p_{jk}d\Omega\,, \tag{2}$$

де, u – заданий вектор переміщень на контактні границі фундаментної конструкції з грунтом;

p – шуканий вектор напружень на границі;

u^*, p^*, σ^* – ядра граничного рівняння [1,2] чи функції впливу МГЕ, це двоточкові функції, їх компоненти – переміщення та напруження довільної точки поля півпростору в напрямку «i» (точка нагляду) від сили P = 1, прикладеної в «j» –му напрямку (джерелі) – прийнято фундаментальні рішення Р. Міндліна для переміщень, напружень та похідних від напружень, що відповідають одиничним взбурюючим впливам (P=1) в півпросторі [2].

Ядра інтегрального рівняння характеризують собою дослідне середовище; c_{ij} – постійна, визначається із умов руху тіла як цілого;

Г, ξ, x , Ω – відповідно: – гранична поверхня фундаментної конструкції, точка збурення, точка нагляду, та границя трикутних осередків активної зони ґрунту [1,2].

Наявність фундаментального рішення дуже важливо з практичної точки зору для числової реалізації задачі за МГЕ. Вибором фундаментального рішення, що задовільняє граничній умові на границі Г, можна обійтись без дискретного подання цієї границі, що значно знижує об'єм розрахункової роботи,

необхідної для рішення задачі. МГЕ був напрацьований в Саутхемптонському університеті на основі проведених там досліджень по методах розв'язку класичних інтегральних рівнянь в скінчених елементах.

При використанні МГЕ розмірність задачі зменшується на одиницю, оскільки проводиться апроксимація лише границі дослідної області. У використані в тезах нелінійній моделі прийнято, що площадка граничної рівноваги (текучості) співпадає з октаедричною (площадкою мобілізацій дотичних напружень), а умова текучості Мізеса-Шлейхера-Боткіна пов'язує σ_m з T [3,4], (рис. 1):

$$f = \begin{cases} f = T + \sigma_{окт}\, tg\psi - \tau_s = 0, & \sigma_{окт} \le p_0; \\ f = T + p_0\, tg\psi - \tau_s = 0, & \sigma_{окт} > p_0, \end{cases} \qquad (3)$$

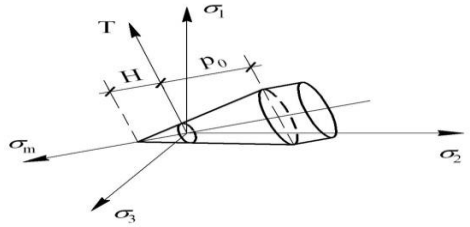

Рисунок 1 – Модифікований критерій текучості Мізеса-Шлейхера-Боткіна

В пружній області роботи ґрунту прирости пружних деформацій $d\varepsilon^e_{ij}$ визначались із закону Гука. Для визначення приростів деформацій пластичного відгуку ґрунтів використано неасоційований закон пластичної течії [3,4] . В якості фізичного рівняння в моделі використана дилатансійна умова :

$$d\varepsilon_{ij}^p = \lambda dF/d\sigma_{ij}\,, \qquad (4)$$

яка в сполученні з рівняннями рівноваги і критерієм текучості приводить до статично визначеної задачі. F – пластичний потенціал, така функція напружень, частинна похідна від якої по σ_{ij} пропорційна приросту пластичних деформацій $d\varepsilon_{ij}^p$.

Пластичні деформації ґрунту визначались як сума їх на попередніх кроках навантаження та приросту пластичних деформацій на текучому кроці навантаження:

$$\varepsilon^P = \sum d\varepsilon^p + d\varepsilon^p \delta\,, \qquad (5)$$

де δ - дельта Кронекера. Приріст пластичних деформацій на даному текучому кроці навантаження:

$$d\varepsilon^p = d\varepsilon^p{}_{шар} + d\varepsilon^p{}_{дев}\,, \qquad (6)$$

де $d\varepsilon^p{}_{шар}$ - приріст пластичних деформацій від шарового тензора напружень; $d\varepsilon^p{}_{дев}$ - приріст пластичних деформацій від девіатора напружень.

$$d\varepsilon^p_{шарове} = \Lambda(\chi)\cdot d\gamma^p\,, \qquad (7)$$

де $d\varepsilon^p_{шарове}$ - приріст непружних змін об'єму, що супутні зсуву, $d\gamma^p$ - приріст інтенсивності зсуву,

$\Lambda = \dfrac{d\varepsilon_v}{d\gamma}$ – швидкість дилатансії – додатковий параметр неасоційованої моделі пластичної течії, де Λ – коефіцієнт дилатансії, який може приймати як позитивні (дилатансія), так і від'ємні (контракція) значення [3,4]. $d\lambda$ - параметр зміцнення ґрунтового середовища (прийнято щільність ґрунту).

Згідно наведених етапів математичної моделі розрахунку фундаментної конструкції за числовим МГЕ проведено дослідження процесу деформування фундаментної плити будівлі в м. Вінниці по вулиці Пірогова, 89-А.

Математична модель дає можливість установлення зв'язку між різними параметрами системи, дає основу для числового аналізу, за допомогою якого можна отримати данні прогнозного характеру та управляти протіканням процесу.

Модель має враховувати широкий набір властивостей реальних грунтів, а також його дискретність (зернистість). Адже одна із найбільших закономірностей грунту – **дилатансія** (від англійського dilate – розширятись) та **контрактація** (від англійського – contract – стискуватись) –

явища зміни об’єму при зсуві (повертання та переупакування зерен грунту на поверхнях зрушення, перебудова структури).

Розрахункова схема будівлі в м. Вінниці по вулиці Пірогова, 89-А наведена на рис. 2. Компактність будівлі в плані (рис. 2) і відносно сприятливі інженерно-геологічні умови: E=15058 кПа; υ=0,3; ρ=1,8811 т/м^3; φ=0,2973 рад.; c= 14,202 кПа, на глибині 6,5 м – дресвяний ґрунт з пісчаним заповнювачем, R_0= 20 МПа) будівельного майданчика дозволили розглядати варіант улаштування фундаментів на природній основі (суцільної монолітної залізобетонної плити).

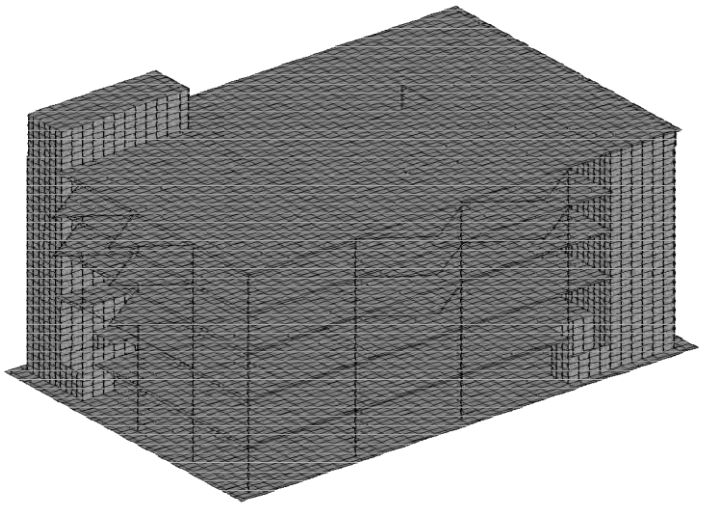

Рисунок 2 – Розрахункова схема будівлі

Очевидно, що архітектурна модель будівлі не може бути повністю автоматично перетворена на розрахункову схему, на основі якої проводяться розрахунки. Наявність в ній "архітектурних надмірностей", які не завжди коректно сполучені з елементами моделі, відсутність інформації про умови закріплення та завантаження, потребують доведення архітектурної моделі до рівня розрахункової схеми.

Однак основні розміри, прив'язка колон та несучих стін, обриси перекриттів, розташування отворів є базою, на якій в подальшому будується розрахункова схема – сітка скінченних елементів, задаються умови опирання та прилягання, описуються фізико-механічні характеристики матеріалів а також відомості про навантаження.

Визначення за МГЕ осідання будівлі на природній основі проведено після визначення НДС та ваги будівлі і подано на рис. 5 для фундаментної плити товщиною 30 см.

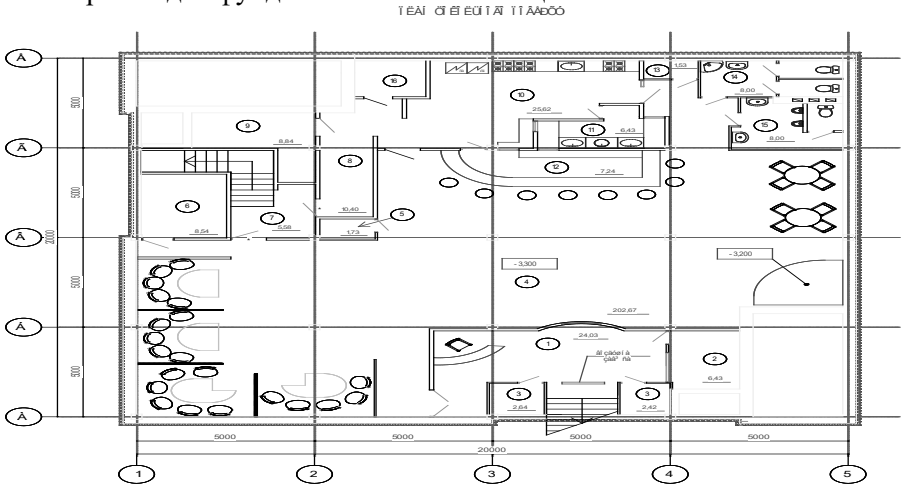

Рисунок 3 – План цокольного поверху будівлі

Попереднім розрахунком на ПК "Ліра" НДС наземної частини будівлі (рис. 5) у випадку жорсткого защемлення основи, визначено вагу будівлі P=24437 кН.

За графіком на рис. 5 *s=f(p)* при такому навантаженні основи осідання перевищує нормативно допустиме для громадських будівель *s*=8 см.

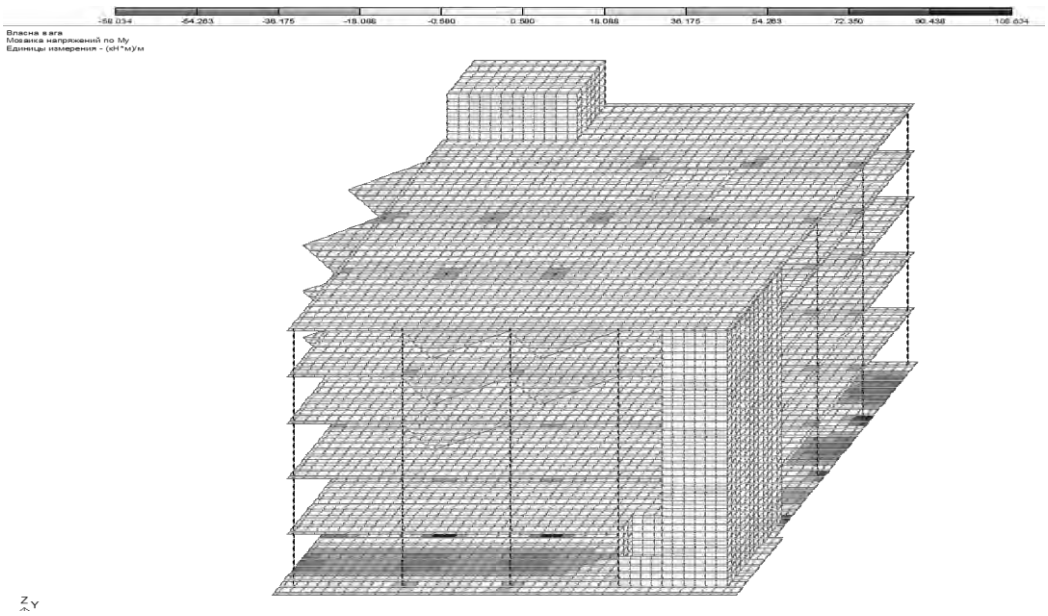

Рисунок 4 – Ізополя внутрішніх зусиль а) M_x, б) M_y скінченно-елементної моделі будівлі в м. Вінниці по вул. Пирогова 89-А

Відповідно було прийнято рішення заміни 1м ґрунту під підвалом будинку, рис. 3 (суглинку м'якого) на 1 м гравію з фізико-механічними показниками: E=40 кПа, c= 1 кПа, φ = 40°, з метою покращення властивостей ґрунту активної зони прибудови. Середньозважені характеристики ґрунту з урахуванням підсипки 1м гравію:

E=23730 кПа, c= 12,9 кПа, φ=0,4109 рад.

На рис. 5 подано графік залежності *s=f(p)* для такої основи, отриманий за основним розрахунковим рівнянням (1) МГЕ.

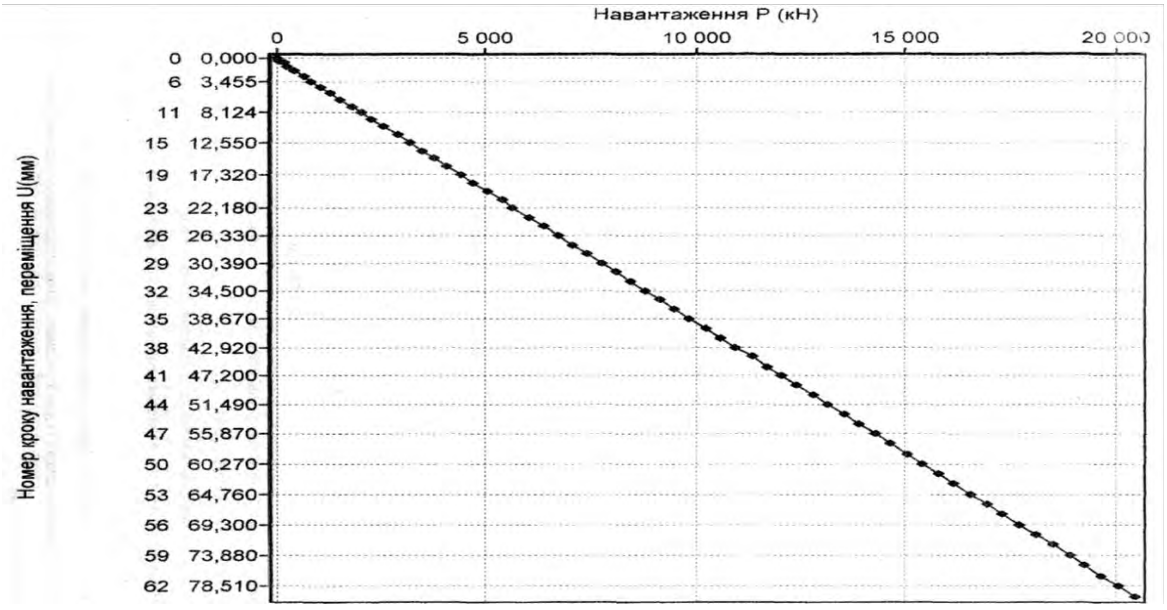

Рисунок 5 –Графік навантаження–осідання будівлі на фундаментній плиті h=30см **на натуральному грунті.**

Середньозважені характеристики E=15058 кПа; υ=0,3; ρ=1,8911; φ=0,2973 радіан;C=14,802 кПа. Вага будівлі – 24437 кПа.

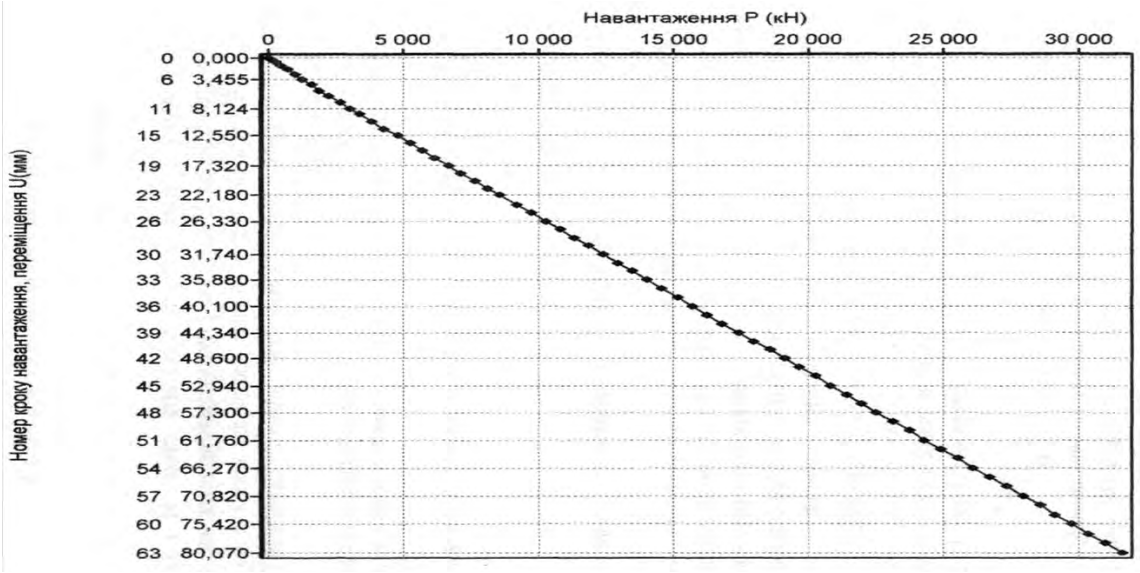

Рисунок 6 – Графік «навантаження-осідання» будівлі на фундаментній плиті h = 30 см **при заміні 1 м. грунту гравієм** фракції 2-10 мм . Середньозважені характеристики E=15058 кПа; υ=0,3; ρ=1,8911. Вага будівлі – 24437 кПа.

Висновки

1. Графік на рис. 6 свідчить, що при навантажені на фундамент гравітаційної ваги будівлі P = 24437 кН очікуване осідання плитного фундаменту за МГЕ s=5,9 см, що < 8 см. Таким чином, товщина h=30 см фундаментної плити та підсипка гравієм грунтової основи під фундаментною плитою забезпечує нормативне осідання будівлі.
2. Сучасні числові методи МСЕ, МГЕ дають можливість дослідити НДС будівельних конструкцій будівель та споруд.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бреббія К, Теллес Ж, Вроубел Л. Методи граничних елементів. Мир, 1987. 524 с.
2. Моргун А.С. Застосування МГЕ у розрахунках паль в пластичному середовищі грунту. Вінниця: Універсум-Вінниця, 2001.- 64 с.
3. Ніколєвський В.М. Механіка пористих і тріщиноватих середовищ, «Недра», 1984, 232 с.
4. Бойко І. П. Напружено – деформований стан грунтового масиву при побудові нових фундаментів поблизу існуючих будинків // Основи і фундаменти. Міжвідомчий науково – технічний збірник. / І.П. Бойко, В.О. Сахаров. – К.: КНУБА, 2004 – С. 3 – 10.

Моргун Алла Серафимівна, дтн, проф, проф каф. ПЦБ ФБЦЕІ ВНТУ, м. Вінниця, morgunallaS@gmail.com
Меть Іван Миколайович, ктн, ктн, декан ФБЦЕІ ВНТУ, м. Вінниця,
Маковій Олеся Олександрівна, магістр каф. ПЦБ ФБЦЕІ ВНТУ, м. Вінниця

Morgun Alla Serafimivna, D.T., Prof., Prof. of the Department of the Psb of the Federal State Educational Service of the Republic of Ukraine, Vinnytsia, morgunallaS@gmail.com
Met Ivan Mykolayovych**,** Ktn., Ktn., Dean of the Federal State Educational Service of the Republic of Ukraine, Vinnytsia,
Olesya Oleksandrivna Makova,, Master of the Department of the Psb of the Federal State Educational Service of the Republic of Ukraine, Vinnytsia

УДК 624.15

А.С. Моргун
І.М. Меть
Т.В. Рижкова

Застосування МСЕ, МГЕ до числового моделювання системи “наземна споруда - фундамент – основа”

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *В роботі за МСЕ та МГЕ проведено моделювання поведінки наземної та підземної частин будівлі.*
Ключові слова. Числові метод скінчених елементів, метод граничних елементів, напружено-деформований стан.

Abstract. *In the work on MSE and MGE, the behavior of the above-ground and underground parts of the building was modeled.*
Key words. Numerical finite element method, boundary element method, stress-strain state.

Вступ. Постановка проблеми

Тези присвячено актуальному питанню сумісного проектування наземної та підземної частин будівлі. Зростаюча потреба великих міст України в новобудовах та проблеми з виділенням земельних ділянок під забудову, призводять до збільшення попиту на висотні будівлі. Як наслідок, збільшується популярність каркасних споруд та монолітних конструкцій як найбільш перспективної технології зведення будівель на сьогоднішній день.

Збільшення попиту на такі конструкції також обумовлене цілим рядом позитивних властивостей.

В першу чергу каркасно-монолітні конструкції на 15-20% легші ніж збірні, відповідно зменшується кількість матеріалу, необхідного для спорудження як надземної частини, так і фундаментів, що в свою чергу призводить до зменшення загальної вартості об'єкта.

Терміни будівництва каркасно-монолітних споруд значно менші в порівнянні з цегляними будинками. Також однією з головних переваг каркасно-монолітних будівель є перерозподіл внутрішніх зусиль між несучими елементами каркасу, що призводить до рівномірного осідання всієї будівлі і запобігає появі тріщин. Тому можливий термін експлуатації таких будівель – до 300 років.

Збільшення поверховості будівель призводить до пошуку шляхів вдосконалення розрахункових схем висотних будівель, з метою забезпечення надійної роботи конструкцій і разом з тим оптимального використання матеріалів.

До цього часу не існує достовірної універсальної методики розрахунку висотних будівель з одночасним врахуванням основи, а найчастіше наземна частина приймається в розрахунках як жорстко защемлена. Проте реальну картину напружено-деформованого стану можна отримати лише у випадку врахування сумісної роботи системи "наземна частина – фундамент – підвалини".

В тезах розглянуто прикладання розрахунково-теоретичного апарату методики розрахунку НДС системи "будівля–фундамент–основа" за МСЕ, МГЕ з урахуванням розробки нових методів і методик їх розрахунку і моделювання в системі «будівля–фундамент–основа».

Потужний сучасний метод досліджень – числовий експеримент об’єднує єдиний фізичний зміст задачі, її математичне формулювання і числовий спосіб розв’язку. Проблему прогнозування поведінки сучасної висотної споруди (системи "будівля–фундамент–основа") можна вирішити лише засобами числового моделювання з використанням швидкодіючих ЕОМ.

Сучасна картина розрахункового обґрунтування конструкцій будівель, що проектуються, їх фундаментів і основ передбачає проведення досліджень НДС повної системи "будівля – основа – фундамент" на обчислювальних комплексах, що реалізують метод скінченних елементів. В даний час існує більше сотні програмних комплексів, всіх їх об'єднує реалізація МСЕ в переміщеннях.

Складність розв'язання проблеми вдосконалення складання розрахункових схем висотних каркасних будівель, полягає не лише у використанні відповідного програмного комплексу, а

насамперед в прийнятті обґрунтованої фізичної моделі, яка забезпечує достовірність результатів розрахунку.

Конструкції наземної частини будівель моделюються стержневими і пластинчатими (оболончастими) елементами. Існує велика кількість як вітчизняних так і зарубіжних програм, що дозволяють розглядати конструкції, набрані із такого типу скінченних елементів із відповідної бібліотеки СЕ.

Сучасне діагностування будівельних об'єктів засновано на наукових платформах, які швидко розвиваються і дозволяють удосконалювати розрахункові схеми, піднімати рівень їх адекватності. Процедура моделювання поведінки будівлі в тезах реалізується на основі методу скінченних елементів (наземна частина) та методу граничних елементів (підземна частина). При діагностуванні наземної частини споруди крайова задача механіки замінюється задачею знаходження мінімуму функціоналу (виразу повної потенціальної енергії роботи системи, потенціалу Лагранжа). Координатні функції, що апроксимують шукані функції $\sigma - \varepsilon$ стану будівлі, підбирались з точки зору забезпечення збіжності, точності, обумовленості рішень. Це найвідповідальніший етап, оскільки саме він відповідає за збіжність методу.

Головна особливість монолітного каркасу сучасних висотних будівель (більш жорсткої конструктивної схеми будівлі в порівнянні із збірним каркасом) – забезпечення спільної роботи усіх конструктивних елементів: колон, пілонів, діафрагм, плит перекриття, фундаментних конструкцій, та перерозподіл зусиль між ними.

Вірне використання цих можливостей дозволяє значно поліпшити міцнісні властивості каркасу з одночасовим зменшенням його матеріалоємності.

В роботі розраховано та проаналізовано НДС триповерхової каркасної будівлі з підвалом розміри якої в плані зображені на рис. 1.а,б. Скінченно-елементна модель будівлі складається із комбінованих систем (стержнів, пластин) зображено на рис. 1:

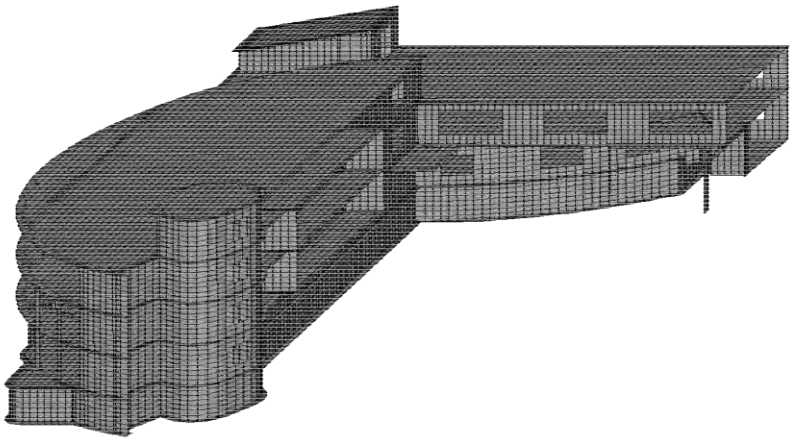

Рис.1 а – Скінченно-елементна модель 3 - поверхової будівлі з підвалом в м. Вінниці по вул. Пирогова, 134 (вигляд збоку)

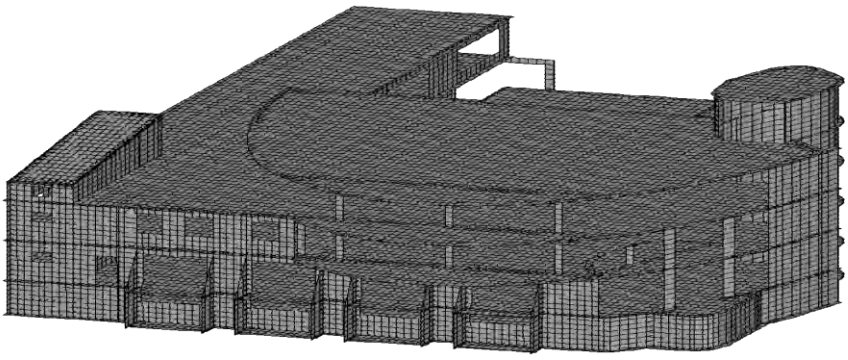

Рис. 1. б – Скінченно-елементна модель триповерхової будівлі з підвалом в м. Вінниці по вул. Пирогова, 134 (фронтальна сторона)

За результатами моделювання на ПК Ліра отримано ізополя внутрішніх зусиль скінченно-елементної моделі 3-поверхової будівлі, рис.2.

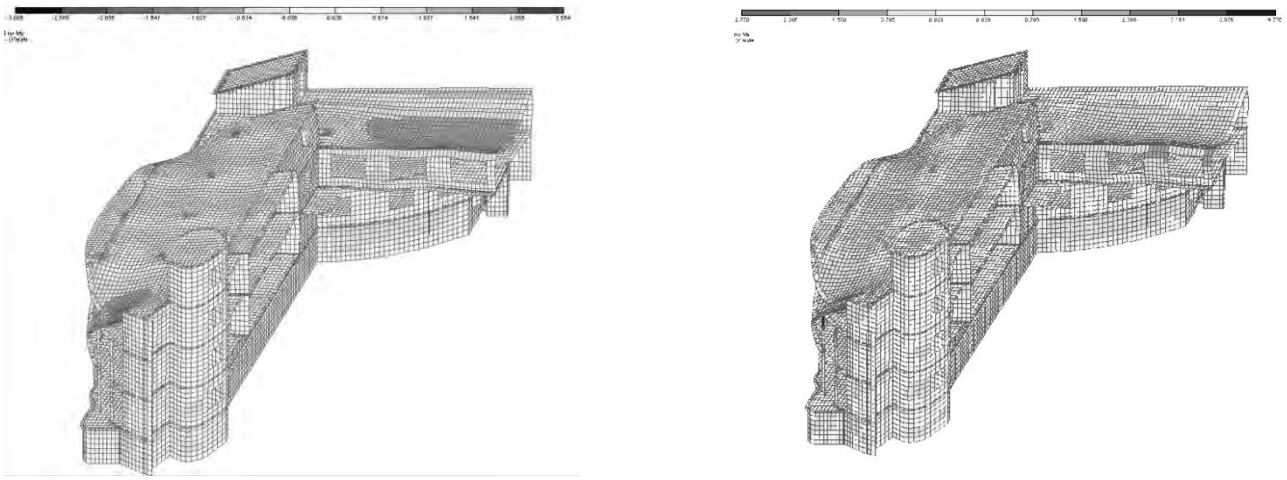

Рисунок 2 – Ізополя внутрішніх зусиль скінченно-елементної моделі 3-поверхової будівлі з підвалом а) M_x, б) M_y

Координатні функції (шукані функції $\sigma - \varepsilon$ стану будівлі) підбирались з точки зору забезпечення збіжності, точності, обумовленості рішень. Це найвідповідальніший етап, оскільки саме він відповідає за збіжність методу.

Прийнята дискретна розрахункова схема обумовлювала знаходження НДС об'єкту з рішень рівнянь системи лінійних алгебраїчних рівнянь (СЛАР) високого порядку. За результатами розрахунку було підібрано армування плит перекриттів для кожного поверху.

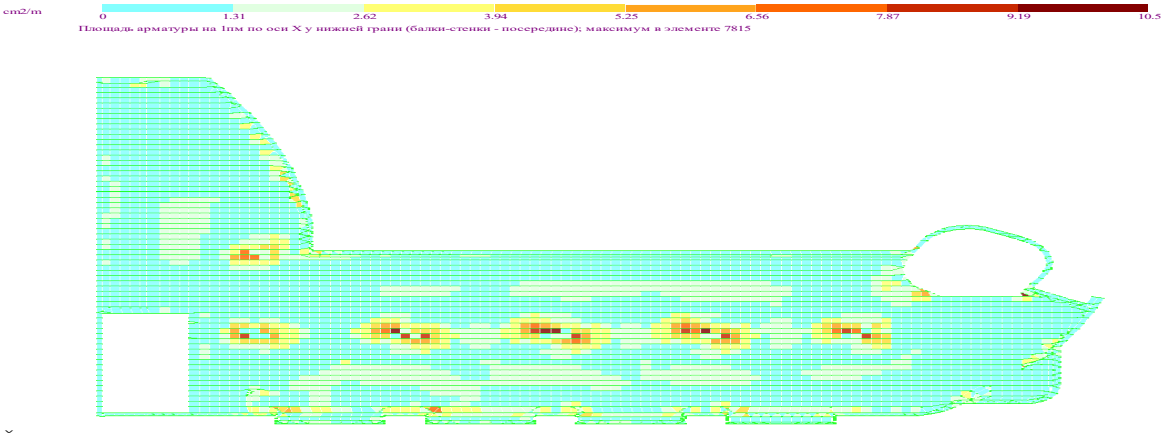

Рисунок 3. – Клейонка армування нижньої арматури вздовж осі X для плити перекриття 1-го поверху

В якості фундаменту будівлі запроектовано плитний варіант підземної частини системи "будівля–основа" за МГЕ [1,2]. При проектуванні проведено дослідження роботи ґрунтових основ як в лінійний, так і в нелінійній стадіях з залученням дилатансійної моделі та теорії пластичної течії. Загальні механічні властивості ґрунтів, з яких складається наша планета Земля, з метою їх практичного використання сформульовано у вигляді визначальних законів (у вигляді рівнянь стану).

При розрахунку підземної частини будвлі за МГЕ основне розрахункове рівняння (рівняння стану) мало вигляд:

$$C(\xi)U(\xi) + \int_{\Gamma} U(x)q^*(\xi,x)d\Gamma(x) = \int_{\Gamma} q(x)U^*(\xi,x)d\Gamma(x), \qquad (1)$$

воно пов'язує значення переміщення U (потенціалу) і його нормальної похідної q = du/dx (потоку) в кожному граничному вузлі на границі дослідної фундаментної конструкції.

$U^*(\xi,x)$, $q^*(\xi,x)$ - фундаментальні розв'язки Р. Міндліна для переміщень та напружень в пружній півплощині.

Рішення інтегрального рівняння (1) здійснено згідно моделі розв'язку нелінійної задачі механіки ґрунтів, що ґрунтується на дилатансійній теорії Ніколаєвського В. М., Бойка І. П та узагальненому критерію Мізеса-Шлейхера-Боткіна [3,4]:

$$\begin{cases} f = T + \sigma_{окт} \cdot tg\psi - \tau_s = 0 & при \quad \sigma_{окт} \le p_0 \\ f = T + \rho_0 \cdot tg\psi - \tau_s = 0 & при \quad \sigma_{окт} > p_0 \end{cases}, \tag{2}$$

де f – поверхня текучості.

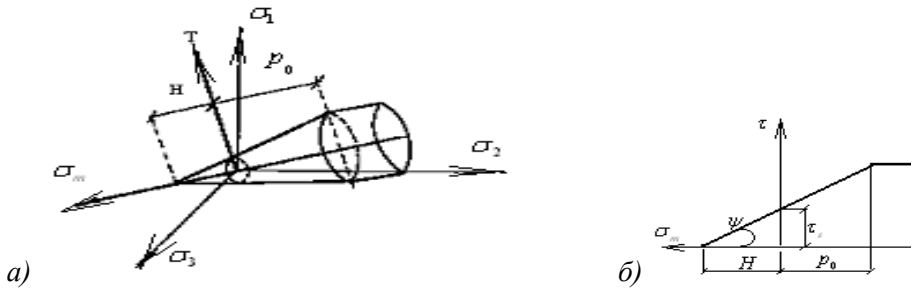

а) *б)*

Рисунок 4. – Критерій текучості Мізера-Шлейхера-Боткіна в координатах головних напружень (а), меридіональний переріз в площині гідростатичного тиску (б)

При товщині фундаментної плити 50 см при наявності ґрунтів на будівельному майданчику згідно інженерних вишукувань:

E= 10145 кПа; ρ=1,806 т/м^3; ρ^{min}=1,422 т/м^3; ρ^{max}=2,121 т/м^3; c=17,23 кПа.

розраховане за МГЕ (очікуване для таких характеристик ґрунтів) осідання будівлі при сумарній її вазі 1820,5 тс перевищує нормативно допустимі 8 см (рис. 5).

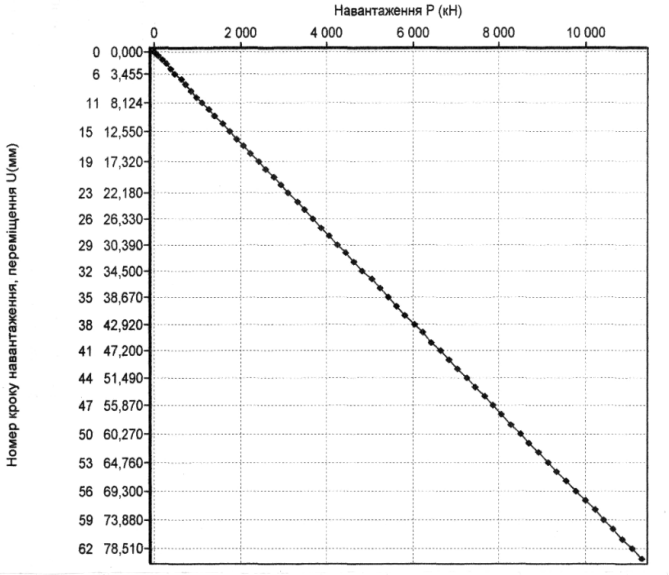

Рисунок 5 – Графік навантаження– осідання будівлі на фундаментній плиті h=50см на природних ґрунтах з середньозваженими характеристиками грунту:
E=10045 кПа; υ = 0,3; ρ=1,806; φ=0,2846 радіан; C=17,23кПа. Вага будівлі – 18205 кПа.

Заміна 1 м ґрунту безпосередньо під підошвою плити на мілкий пісок (c=2 кПа, φ=32°, E=28 кПа) дає змогу підняти середньозважений модуль деформації до 17520 кПа (E=17520 кПа; ρ=1,806т/м^3; c=12,06 кПа; φ=0,3823 рад). Осідання будівлі за розрахунком за МГЕ становить 8,2 см, тобто на межі нормативного (при висоті плити h=50см), (рис. 6).

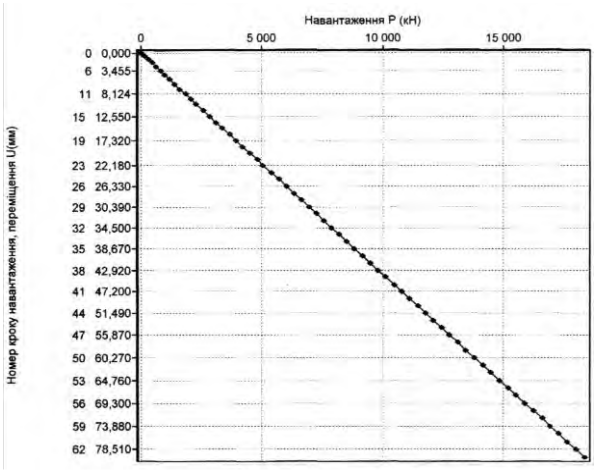

Рисунок 6 – Графік навантаження–осідання будівлі на фундаментній плиті h=50 см при заміні 1м ґрунту мілким піском, з середньозваженими характеристиками: E=17525 кПа; υ==0,3; ρ=1,809; φ=0,3873 радіан; C=12,06 кПа. Вага будівлі – 18205 кПа.

З метою забезпечення нормативного осідання будівлі розглянуто ще варіант заміни 1м ґрунту на відмітці низу фундаментної плити на гравелистий піщаний ґрунт з показниками E=40 МПа; c=1 кПа; φ=40°; e=0,55, фракції 10>d>2 мм. Середньозважені характеристики ґрунту в цьому випадку: E= 21,95 МПа; c=11,71 кПа; φ=0,4389 рад (25,15°). При висоті фундаментної плити 50 см очікується осідання будівлі 5,4 см. З точки зору прийняття більш економічного рішення при зменшені висоти фундаментної плити до 30 см очікувана величина осідання за даними розрахунку складає 5,8 см, що менше нормативного – 8 см (рис. 7).

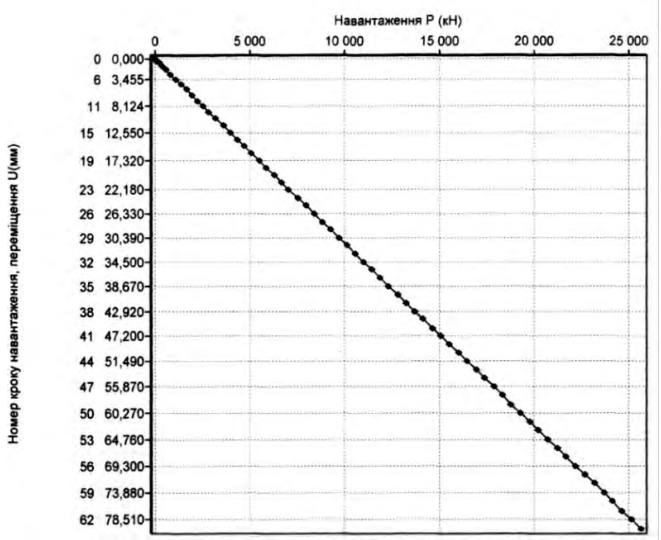

Рисунок 7 – Графік навантаження–осідання будівлі на фундаментній плиті h=30см при заміні 1м ґрунту гравієм фракції 2-10 мм. з середньозваженими характеристиками: E=21950 кПа; υ = 0,3; ρ=1,812; φ=0,4389 рад. C=11,71 кПа. Вага будівлі – 18205 кПа.

Висновки

1.Сучасні числові методи МСЕ, МГЕ дають можливість дослідити НДС будівельних конструкцій.

2. Розрахунок за МГЕ фундаментних конструкцій з урахуванням нелінійності поведінки грунтових основ під навантаженням відкривають можливість вибору економічного варіанту підсилення грунтової основи будівельного майданчика, яка забезпечує нормативне осідання будівлі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бреббія К, Теллес Ж, Вроубел Л. Методи граничних елементів. Мир, 1987. 524 с

2. Моргун А.С. Застосування МГЕ у розрахунках паль в пластичному середовищі грунту. Вінниця: Універсум-Вінниця, 2001.- 64 с.
3. Ніколєвський В.М. Механіка пористих і тріщиноватих середовищ, «Недра», 1984, 232 с.
4. Бойко І. П. Напружено – деформований стан грунтового масиву при побудові нових фундаментів поблизу існуючих будинків // Основи і фундаменти. Міжвідомчий науково – технічний збірник. / І.П. Бойко, В.О. Сахаров. – К.: КНУБА, 2004 – С. 3 – 10.

Моргун Алла Серафимівна, дтн, проф, проф каф. ПЦБ ФБЦЕІ ВНТУ, м. Вінниця, morgunallaS@gmail.com
Меть Іван Миколайович, ктн, ктн, декан ФБЦЕІ ВНТУ, м. Вінниця,
Рижкова Татьяна Володимирівна, магістр каф. ПЦБ ФБЦЕІ ВНТУ, м. Вінниця

Morgun Alla Serafimivna, D.T., Prof., Prof. of the Department of the Psb of the Federal State Educational Service of the Republic of Ukraine, Vinnytsia, morgunallaS@gmail.com
Met Ivan Mykolayovych**,** Ktn., Ktn., Dean of the Federal State Educational Service of the Republic of Ukraine, Vinnytsia,
Ryzhkova Tatyana Volodymyrivna, Master of the Department of the Psb of the Federal State Educational Service of the Republic of Ukraine, Vinnytsia

УДК 691

М. В. Данилюк
І. В. Сафоненко
В. В. Смоляк

ПРОЕКТУВАННЯ ТА БУДІВНИЦТВО ЕФЕКТИВНОГО ТА ДОСТУПНОГО ЖИТЛА З ОБ'ЄМНИХ БЛОКІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглядається досвід проектування та зведення житлових будинків висотою 5-16 поверхів із застосуванням готових об'ємних елементів. Окрема увага приділяється можливості створення унікальних фасадів завдяки консольним виступам плит підлоги об'ємних блоків. Економічна ефективність досягається за рахунок уніфікації об'ємно-планувальних і конструктивних рішень, а також зниження витрат будівельних матеріалів.

Ключові слова: об'ємний блок; конструктивний елемент; об'ємно-планувальне рішення; уніфікація.

Abstract

The experience of designing and constructing residential buildings with a height of 5-16 floors using ready-made volumetric elements is considered. Special attention is paid to the possibility of creating unique facades thanks to the cantilever protrusions of the floor slabs of volumetric blocks. Economic efficiency is achieved through the unification of volumetric planning and design solutions, as well as reducing the cost of building materials.

Key words: volumetric block; structural element; volumetric planning solution; unification.

Вступ та теоретичні передумови досліджень

Проблема забезпечення населення комфортним та доступним житлом є пріоритетною. Для вирішення цієї задачі в короткі терміни та з мінімальними витратами необхідно оновити та модернізувати наявну базу промислового домобудування. Одним із найперспективніших рішень є метод будівництва з об'ємних блоків, який має технологічні та економічні переваги. В Україні в останні десятиліття стали поширені модульні будинки полегшеного типу або каркасні будинки із готових елементів заводського виготовлення. Однак впровадження їх у багатоповерхове будівництво в містах має досить обмежений характер. Для зведення багатоповерхової забудови необхідно мати модульні блоки більшої міцності та просторової жорсткості. Такими елементами можуть бути бетонні та залізобетонні об'ємні блоки.

Головна перевага будівництва з об'ємних блоків – максимальна індустріалізація. Основні процеси виконуються на заводі, що дозволяє значно скоротити терміни будівництва. За умови роботи в дві зміни монтаж одного поверху двосекційного будинку займає лише добу (рис. 1). Крім того, завдяки уніфікації конструктивних елементів можливо будувати будинки з різним набором квартир без значної переналадки обладнання [1].

Використання об'ємних блоків дозволяє зменшити витрати бетону до 0,67 м³ та арматурної сталі до 28,5 кг на 1 м² загальної площі квартир. У результаті скорочуються не лише витрати, а й вплив на довкілля. Готові блоки можуть комплектуватися дверима, вікнами та іншими елементами на заводі, що підвищує якість і швидкість монтажу [2].

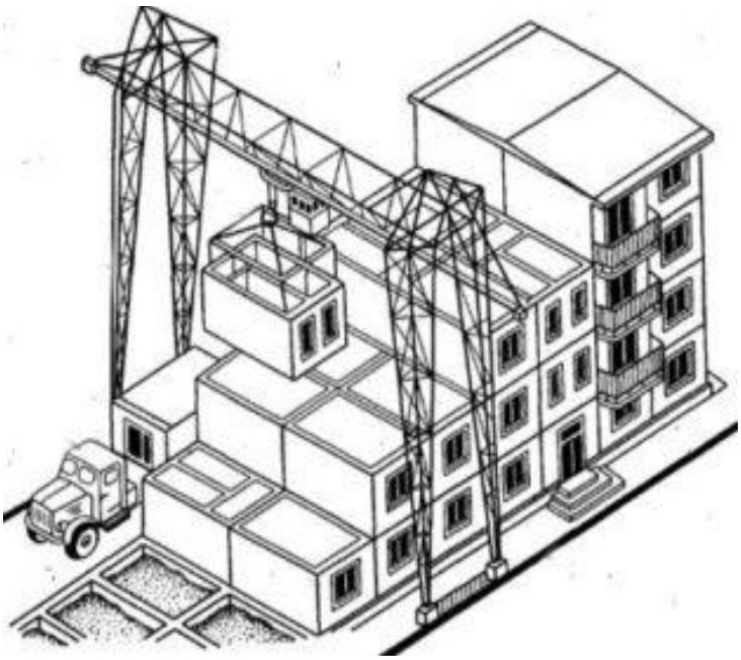

Рисунок 1 – Зведення будівлі з об’ємних блоків

Завдяки консольним плитам підлоги об’ємних блоків можливо створювати індивідуальні фасади для кожного будинку. Це дозволяє адаптувати житло до архітектурних і функціональних вимог регіону.

Метод будівництва з об’ємних блоків дозволяє швидко та якісно забезпечити населення доступним і комфортним житлом різної поверховості. Застосування цього методу сприяє сталому розвитку будівельної галузі, оптимізації витрат і зниженню впливу на довкілля. Досвід Краснодарського краю демонструє високий потенціал цієї технології, яка може бути впроваджена у масштабах країни для розв'язання житлової кризи.

Досвід проектування та будівництва доступного житла з об’ємних блоків

Яскравим прикладом першого модульного будівництва у світі є житловий комплекс «Хабітат 67» (рис. 2) у Монреалі (Канада), який нині є пам’яткою архітектури. Ідея цього комплексу виникла під час навчання, написання дипломної роботи та захисту дисертації, а нині відомим архітектором Моше Сафді [3]. Комплекс зібраний з однакових залізобетонних блок-модулів з розмірами 5,2 х 11,5 х 2,8 м (рис. 2).

Рисунок 2 – Житловий комплекс «Хабітат 67», Канада

Ще одним яскравим прикладом модульного будівництва з об'ємних блоків іншого конструктивного типу є башта Накагін у Токіо (рис. 3). Побудована в 1972 р. за проектом архітектора Кісе Курокави, цей об'єкт є змішаною структурою [4]. Блок-модулі (капсули) 2,5х4х2,5 м із заліза на один житловий осередок, прикріплені до жорсткого залізобетонного ствола високоміцними болтами. За ідеєю автора капсули можуть об'єднуватися і навіть змінюватись у міру необхідності.

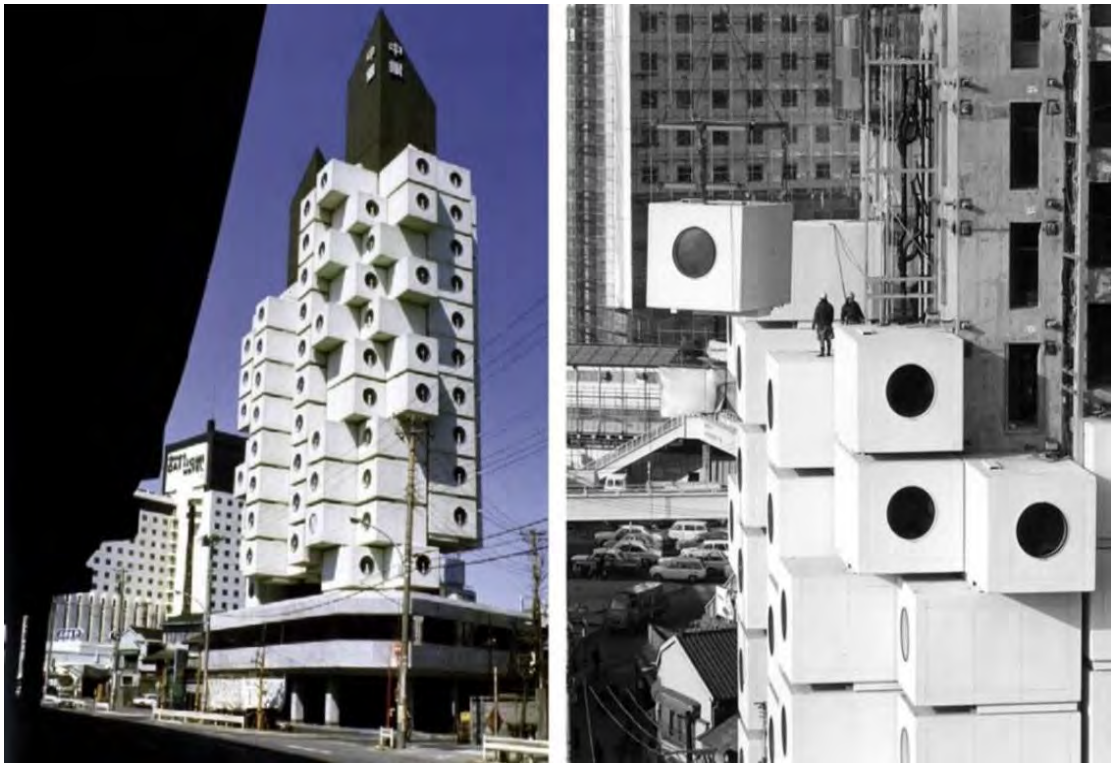

Рисунок 3 – Вежа Накагін, побудована та в процесі монтажу «капсул», Японія

Будівництво, здебільшого з блок-модулів у формі «паралелепіпеда», не обмежує уяву архітекторів, вони майстерно використовують цей конструктор для створення сучасних за архітектурою та дизайном будівель, які повністю відповідають своїм функціям. При цьому в ряді будівель важко помітити їх модульну структуру (рис. 4-6) [1-4].

Рисунок 4 – Багатоповерховий модульний студентський гуртожиток, Лондон, Англія

Рисунок 5 – Адміністративний модульний будинок, Віссен, Німеччина

Рисунок 6 – Багатоповерховий модульний житловий будинок, Нью-Йорк, США

Висновки

Використання сучасної блок-модульної системи не суперечить актуальним тенденціям у будівництві та архітектурі. Будівлі є мінімалістичними, водночас сучасними, енергоефективними та відповідають вимогам сталого розвитку, часто оснащені функціями розумного дому та виконані з екологічно чистих перероблюваних матеріалів.

У цьому контексті варто звернути увагу на цю сучасну будівельну тенденцію, яка активно розвивається у всьому світі, але поки що відстає у нас. Ефективність будівельної системи з «блок-модулів» на сьогодні доведена світовою практикою на прикладі великої кількості різноманітних будівель, і щоразу підтверджується кожним новим введеним в експлуатацію об'єктом за кордоном.

У порівнянні з широко використовуваною монолітною системою будівництва в Україні, сучасне блок-модульне будівництво дозволить значно збільшити швидкість введення житла в експлуатацію, одночасно зменшуючи витрати, втрати та списання матеріалів. Зниження витрат повинно привести до зниження вартості житла і, відповідно, підвищення його доступності для населення, при цьому з прогнозованим поліпшенням якості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Why we need a design code for modular homes. URL : https://www.architectsjournal.co.uk/opinion/why-we-need-a-design-code-for-modularhomes/10024160.article.html
2. Modular construction takes center stage in Wembley. URL : http://www.buildingconstructiondesign.co.uk/news/modular-construction-takes-centre-stagein-wembley
3. Premier modular. UCL-John Dodgson House. URL : https://www.premiermodular.co.uk/case-studies/ucl-john-dodgson-house
4. Building. Construction methods: modular. URL : https://www.building.co.uk/data/construction-methods-modular/5094760.article

Данилюк Максим Вікторович – магістр, група 2БМ-23м, кафедра будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Сафроненко Іван Васильович – студент третього курсу групи БМ-21б , Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця , e-mail: vanasafronenko6@gmail.com

Науковий керівник: Смоляк Володимир Вікторович – кандидат архітектури, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Danylyuk Maksym – student of group 2BM-23m, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Safronenko Ivan – student of group BM-21b, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia , e-mail: vanasafronenko6@gmail.com

Supervisor: Smolyak Volodymyr – Ph.D. (Candidate of Architecture), PhD, Assosiate Professor, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bondarav@vntu.edu.ua

UDK 621.43

O. V. Vlasenko[1]
O. M. Nedbailo[1,2]
D. V. Chernik[1]

IMPROVEMENT OF DESIGN OF INDIVIDUAL HEAT SUPPLY SYSTEMS FOR RESIDENTIAL HEATING POINTS

[1] National Technical University of Ukraine "Ihor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"
[2]Institute of Technical Thermophysics of the National Academy of Sciences of Ukraine

Abstract
Due to the shortage of energy resources in Ukraine, the issue of saving heat and electricity is becoming increasingly important. Saving heat can be achieved through individual control of heat consumption at heating points in combination with centralized control.
Keywords: heat supply, individual heat point, heating, hot water supply.

Introduction

Recently, special attention has been paid to the issues of energy efficiency and rational energy consumption. This has been especially exacerbated by the sharp increase in the cost of energy carriers. Increasingly, managers of utility companies, residents of apartment buildings and owners of other energy-consuming facilities are interested in the following: reducing inefficient energy consumption; accounting and management of energy consumption; automation of processes related to ensuring comfortable climatic conditions in premises at minimal costs [1-2].

Research results

Individual heat point (ITP) is one of the main elements of the centralized heat supply system, which provides the function of effective use of external energy resources to ensure stable circulation and distribution of the coolant in the heat supply system of an individual facility. The transition to a system using ITP is advisable not only when building new facilities, but also in already operated buildings with an old heat supply system. Despite some inconveniences, individual heat point (ITP), which includes the complexity of transportation and installation, the popularity of using ITP is growing every year. In the municipal sector, this problem has become extremely relevant, since it was given much less attention compared to production. It is in the municipal and housing sector that the costs of providing heat have become extremely costly for the budget [3-4]. An individual heat point can significantly reduce energy consumption and increase comfort. Various companies produce modern modular heating units that provide regulation of the supply of thermal energy to heating, hot water supply, ventilation and air conditioning systems. Installation of ITN guarantees savings in terms of ensuring a favorable climate in residential buildings, office buildings or industrial premises. In each building, depending on the needs, one or more ITNs can be installed [5-6].

The heat loads for heating and hot water supply of residential buildings with certain characteristics and number of residents for the climatic conditions of the city of Poltava have been determined. Schematic drawings of individual connections of heat exchangers and hot water supply schemes have been developed and calculated using regulatory documents and catalogs of manufacturers of the relevant products. Calculations for heating and water heating systems for the residential area are given.

Initial data for the calculation:

– dimensions of the house a=24 m, b=42 m;
– number of floors – 5;
– number of houses – 9;
– thickness of the floor between floors $\delta = 0.350$ m;
– floor in all houses – insulated on logs;
– to reduce heat loss in houses, thermal modernization of their external walls was carried out by gluing polystyrene foam (insulation - I) plates, and wooden translucent structures were replaced with energy-saving double-glazed windows;

– the temperature of the internal air in the premises of the houses is t = 20 °C.

The results of the calculations are shown in Tables 1 and 2.

Table 1 - Estimated heat flows by consumers, kW

Load	Marking	Value of a quantity
1. Estimated heat flow for heating buildings	ΣQ_0	1764,36
2. Average daily heat flow for hot water supply to residential consumers	Q_T^h	775,44
Total calculated heat flow for heating and hot water supply to consumers	ΣQ	2539,8

Table 2 - Annual heat consumption by consumers, MJ/year

Load	Marking	Value of a quantity
1. Annual heat consumption for heating houses	Q_{hh}	$0{,}55 \cdot 10^7$
2. Annual heat consumption for hot water supply of residential consumers	Q_{hws}	$2{,}34 \cdot 10^7$
Total annual consumer load	$\sum Q$	$2{,}89 \cdot 10^7$

After interim maintenance calculations, auxiliary equipment such as various pumps and expansion tanks was selected. The main measures and means of organizational and technical support for occupational health and safety were determined.

Conclusions

The work calculates the heat loads: for heating – 1764.36 kW and for hot water supply – 775.44 kW. The total annual load of consumers for a group of houses is $2.89 \cdot 10^7$ MJ/year.

LIST OF REFERENCES

1. Kryuchkov E. M. Design of heating systems: educational and methodological manual. - Zaporizhzhia: ZDIA, 2010. 250 p.
2. European Environment Agency. (2021). Energy consumption and energy efficiency. [Online]. Available: [https://www.eea.europa.eu/](https://www.eea.europa.eu/themes/energy).
3. International Energy Agency. (2020). Energy Efficiency 2020. [Online]. Available: https://www.iea.org/reports/energy-efficiency-2020.
4. United Nations Environment Programme. (2019). Emissions Gap Report 2019. [Online]. Available: https://www.unep.org/emissions-gap-report-2019.
5. World Green Building Council. (2021). Advancing Net Zero: Strategies for Cities. [Online]. Available: [https://www.worldgbc.org/](https://www.worldgbc.org/resources/advancing-net-zero-strategies-cities).
6. "Development of heat supply schemes for settlements in Ukraine." USAID Energy Security Project, Kyiv, 2021.

Vlasenko Olha V. – Doctor of Philosophy, Assistant Professor of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Kyiv, e-mail: olgakytsak7@gmail.com.

Nedbailo Oleksandr M. – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Kyiv, e-mail: nedbailo.oleksandr@lll.kpi.ua.

Chernik Dmytro V. – student of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Kyiv, e-mail: dmitrochernik@gmail.com

Supervisor: ***Vlasenko Olha V.*** – Doctor of Philosophy, Assistant Professor of the Department of Thermal and Alternative Energy, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Kyiv, e-mail: olgakytsak7@gmail.com.

УДК 519.635:624.044:624.15

А.С. МОРГУН, Д.В. ЗАПИСОВ, А.В. КОЛЕСНИК

ПРОГНОЗУВАННЯ РЕКОНСТРУКЦІЇ ФУНДАМЕНТІВ ВИКОРИСТОВУЮЧИ МЕТОД ГРАНИЧНИХ ЕЛЕМЕНТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. Питання реконструкції будівель є актуальним питанням на теперішній час, розглянемо підхід до прогнозування технічного стану та реконструкції фундаментів із використанням методу граничних елементів (МГЕ). Метод дозволяє точно моделювати напружено-деформований стан ґрунтів і конструктивних елементів фундаменту, що особливо важливо при проектуванні реконструктивних заходів для існуючих споруд. Наведено результати числового моделювання, що демонструють ефективність МГЕ при оцінці змін у несучій здатності фундаментів після їх підсилення або зміни навантажень. Результати дослідження можуть бути корисними інженерам-проектувальникам, науковцям і фахівцям з експлуатації будівельних конструкцій.

Ключові слова: напружено-деформований стан, підсилення фундаментів, числовий метод граничних елементів.

Abstract. The issue of reconstruction of buildings is a topical issue, and we will consider an approach to predicting the technical condition and reconstruction of foundations using the boundary element method (BEM). The method allows to accurately model the stress-strain state of soils and structural elements of the foundation, which is especially important when designing reconstruction measures for existing structures. Numerical modelling results are presented that demonstrate the effectiveness of the FEM in assessing changes in the bearing capacity of foundations after their reinforcement or change in loads. The results of the study can be useful for design engineers, scientists and specialists in the operation of building structures.

Keywords: stress-strain state, foundation reinforcement, numerical boundary element method.

Для більшості дисперсних ґрунтів характерна нелінійна залежність між напругою та деформацією. Задачі, в яких у різних ділянках масиву ґрунту проявляються як граничні, так і догранічні стани, зазвичай вирішуються за допомогою чисельних методів.

Чисельні методи передбачають розв'язання математичних задач у числовій формі замість аналітичного вигляду функцій. Це означає, що як вхідні дані, так і результати розв’язку подаються у вигляді чисел.

Такі методи дозволяють уникнути спрощених припущень, що застосовуються в аналітичних підходах. Завдяки цьому можна моделювати складні тривимірні системи з урахуванням нелінійної поведінки матеріалів, поступового навантаження, часу виникнення деформацій та інших чинників, притаманних задачам механіки ґрунтів.

Метод граничних елементів (МГЕ) є чисельним способом розв’язання крайових задач, що полягає у зведенні їх до інтегрального рівняння, яке задається на межі обчислюваної області. Основною перевагою цього методу є точне задоволення початкового диференціального рівняння в межах досліджуваної області.

Особливо ефективним МГЕ є для задач з нескінченними межами, що часто зустрічаються в ґрунтомеханіці, оскільки він дозволяє легко враховувати такі умови.

Метод граничних елементів — це підхід до розв'язання крайових задач, у якому задача перетворюється на інтегральне рівняння, задане лише на межі розрахункової області. Головною перевагою цього методу є те, що він точно задовольняє початкове диференціальне рівняння в середині області.

У задачах з нескінченними межами МГЕ є особливо ефективним, оскільки дозволяє легко враховувати такі умови, що часто трапляються в ґрунтовій механіці. Щоб розв'язати задачу, необхідно побудувати математичну модель — систему, яка відтворює ключові властивості об'єкта дослідження. Такі моделі слугують для аналізу поведінки та характеристик об'єкта. Для їх побудови потрібен достатній обсяг попередньої інформації про досліджуваний об'єкт.

Порівняння результатів моделювання з реальною поведінкою об'єкта дозволяє оцінити точність моделі та визначити межі її придатності.

У даній роботі застосовано модель [1] для визначення несучої здатності буроін'єкційних паль, яка забезпечує науково обґрунтований і комплексний підхід до постановки та вирішення практичного завдання підвищення ефективності використання властивостей ґрунтових масивів шляхом урахування їх поведінки на нелінійній стадії деформування. Використання потенціалу пружно-пластичної зони дозволяє збільшити навантаження на фундамент.

Для розв'язання нелінійної задачі механіки ґрунтів у цій моделі використовується квазілінійна постановка із залученням методу пружних розв'язків, розробленого О. А. Іллюшиним [2]. Допущення про малі переміщення та нескінченно малі деформації дають змогу застосовувати лінійну теорію, що, у свою чергу, обґрунтовує можливість використання принципу суперпозиції.

На сьогоднішній день найбільш точним та сучасним підходом є використання рішень пружно-пластичної задачі механіки суцільних середовищ, а також дилатансійної теорії дисперсного ґрунту [2,3], яка достовірно описує реальні особливості деформування ґрунтів.

У дослідженні розглядається фундамент розміром 1×1 м, заглиблений на 1,4 м, який було підсилено чотирма буроін'єкційними палями завдовжки 3,0 м. Фізико-механічні характеристики ґрунту:

$$\rho = 1.6\,\text{т/м}^3\,, \rho_{min} = 1.51\,\text{т/м}^3\,, \rho_{max} = 2.2\,\text{г/см}^3\,, e = 0.7, E = 11{,}2\ M\text{Па},$$
$$\varphi = 22°, c = 14\ K\text{Па}, \vartheta = 0{,}33$$

Графік експериментальних даних просідання фундаменту вказаний на рис. 1.

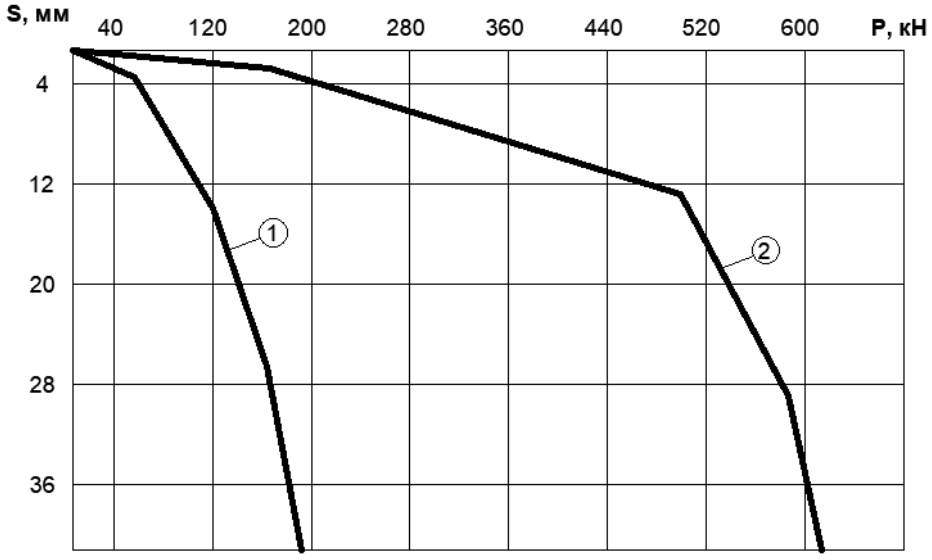

Рис. 1 – Графік експериментальних досліджень фундаменту на натуральній основі:
1- До підсилення фундаменту, 2 – після підсилення фундаменту

При розгляді нелінійної задачі інтегральне рівняння, отримане К. Бреббія [1], набуває вигляду:

$$c_{ij} \cdot u_j + \int_\Gamma p_{ij}^* u_j d\Gamma = \int_\Gamma u_{ij}^* p_j d\Gamma + \int_\Gamma \sigma^* \varepsilon_j d\Omega,$$

де, u- заданий вектор переміщень на контактні границі фундаментної конструкції, p – шуканий вектор напружень на границі; u^*, p^*, σ - ядра граничного рівняння чи функції впливу МГЕ, це двоточкові функції.

Результати числового за МГЕ прогнозу роботи підсиленого фундаменту на рис.2.

Дані співставлень є задовільні, значення несучої спроможності як підсиленого, так і не підсиленого фундаментів згідно рис. 1 і рис. 2 практично співпадають.

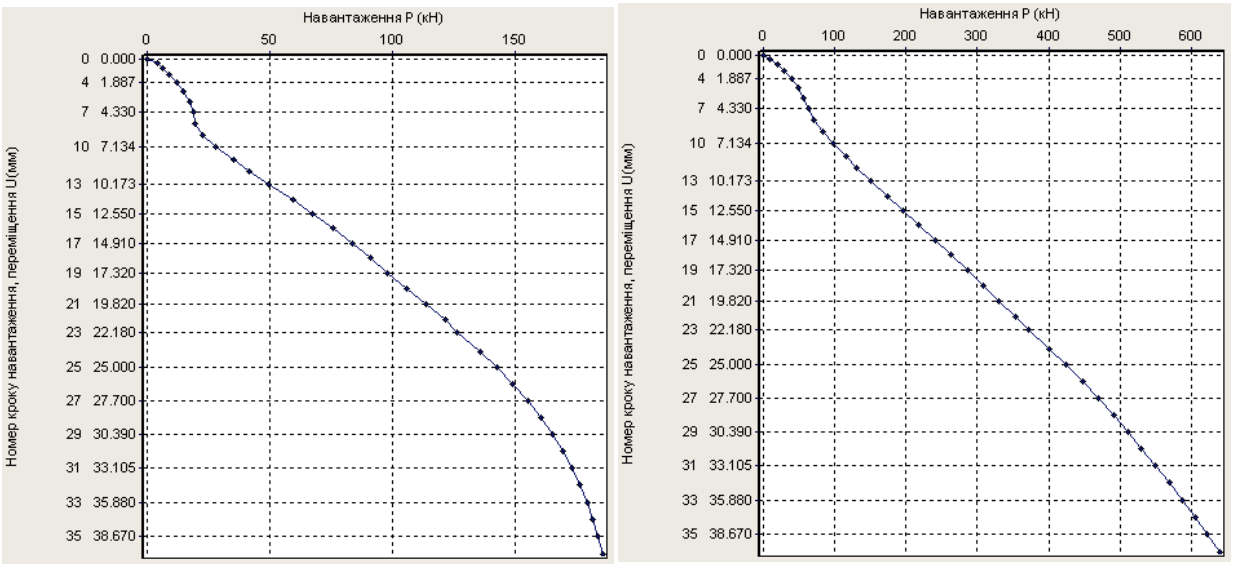

а б

Рис. 2 – Графік «навантаження – осідання» результатів розрахунку за МГЕ,
а) фундаменту без підсилення, б) підсиленого буроін'єкційними палями за числовим МГЕ

За експериментальними дослідженнями при S = 45 мм несуча спроможність не підсиленого фундаменту склала P=165 кН, підсиленого – P=560 кН.

За числовими дослідженнями (МГЕ): при S = 45 мм несуча спроможність не підсиленого фундаменту склала P=183 кН, підсиленого – P=574 кН.

Таким чином, використана за числовим МГЕ нелінійна модель для визначення несучої спроможності підсиленого фундаменту спостерігається збільшення несучої спроможності більше ніж в три рази.

Висновки

Проведений аналіз результатів дослідження, використовуючи метод граничних елементів, підтвердив достовірність вибраної моделі. Підсилення буроін'єкційними палями є ефективним проектним рішенням підсилення фундаменту мілкого закладання і гарантує надійність експлуатації споруди.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Моргун А.С. Теорія пластичної течії в механіці грунтів./А.С. Моргун – Вінниця, ВНТУ. – 2013 – 108 С.

2. Бойко І.П. Теоретичні основи проектування пальових фундаментів на пружньо-пластичні основі / І.П. Бойко, Зб. КНУБА "Основи і фундаменти". – 1985 – №18, С 11-18.

3. Ніколаевський В.Н. Механіка пористих і тріщиноватих середовищ.1984.

4. Бреббія К., Теллес Ж., Вроубел Л. Методи граничних елементів. 1987.

Відомості про авторів

Моргун Алла Серафимівна **–** д.т.н., професор кафедри будівництва, міського господарства та архітектури; Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: morgunallaS@gmail.com.

Записов Дмитро Васильович – аспірант кафедри будівництва, міського господарства та архітектури; Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dzapisov@gmail.com.

Колесник Андрій Вікторович **–** аспірант кафедри будівництва, міського господарства та архітектури; Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: andrey.enginer@gmail.com.

УДК 621.577

М. М. Іванюк
Н. Д. Степанова

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ДВОМОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БУДІВЛІ У МІСТІ ВІННИЦЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі обгрунтовано доцільність влаштування двомодульних систем теплопостачання гря громадської будівлі. Розроблена математична модель для оцінки показників енергоефективності та екологічності будівлі для різних джерел теплової енергії. Виявлено джерела теплоти з найкращими показниками по питомому енергоспоживанню, по використанню первинної енергії та викидах парникових газів. Складено сертифікат енергоефективності будівлі, визначено питоме енергоспоживання систем опалення і охолодження будівлі, визначено класу будівлі за енергоспоживанням. Встановлено, що для забезпечення потреб теплопостачання офісної будівлі пропонується використати двомодульну систему на основі реверсивного теплового насоса та електрокотла.

Ключові слова: теплопостачання, тепловий насос, відновлювальні джерела енергії, енергое-фективність, енергетична сертифікація.

Abstract

The paper substantiates the feasibility of arranging two-module heat supply systems for a public building. A mathematical model has been developed to assess the energy efficiency and environmental performance of a building for different heat sources. The heat sources with the best performance in terms of specific energy consumption, primary energy use, and greenhouse gas emissions were identified. A building energy efficiency certificate was drawn up, the specific energy consumption of the building's heating and cooling systems was determined, and the building's energy consumption class was determined. It was found that it is proposed to use a two-module system based on a reversible heat pump and an electric boiler to meet the heat supply needs of the office building.

Keywords: heat supply, heat pump, renewable energy sources, energy efficiency, energy certification.

Вступ

Сучасні виклики, пов’язані з енергетичною незалежністю та екологічною стійкістю, змушують шукати інноваційні підходи до організації теплопостачання громадських будівель. Особливо це актуально для міст із помірним кліматом, таких як Вінниця, де ефективне використання енергоресурсів є ключовим фактором для забезпечення комфорту та зниження експлуатаційних витрат. Одним із перспективних рішень є впровадження двомодульних систем теплопостачання, які поєднують традиційні та відновлювані джерела енергії [1].

Двомодульна система теплопостачання передбачає інтеграцію двох незалежних джерел теплоти, що дозволяє оптимізувати енергоспоживання залежно від зовнішніх умов та потреб будівлі. Це не лише забезпечує стабільність теплопостачання, але й значно знижує витрати на енергоносії, особливо в періоди м’якої зими або перехідних сезонів.

Енергетичний аудит будівель є важливим інструментом для зниження експлуатаційних витрат, підвищення комфорту проживання або роботи в приміщенні, а також для зменшення впливу на навколишнє середовище через скорочення викидів парникових газів [2, 3].

Метою роботи є підвищення енергоефективності та екологічності теплопостачання громадської будівлі шляхом її енергетичної сертифікації і впровадження відновлюваних джерел енергії.

Результати дослідження

Проведення енергетичного аудиту громадської будівлі є не лише вимогою часу, але й стратегічним інструментом для досягнення енергетичної незалежності, економії ресурсів та покращення якості життя. Це інвестиція в майбутнє, яка забезпечує довгострокову ефективність та стабільність експлуа-

тації будівлі. Тож розглядувана одноповерхова офісна будівля у м. Вінниця загальною площею 155,4 м^2 має опалювальний об'єм 419,59 м$^{3.}$, джерелом теплопостачання на даний момент є низькотемпературний газовий котел. Використовуючи вимоги [4-7], для визначення показників енергоефективності та проведення енергетичної сертифікації будівлі розроблена математична модель. На основі даної моделі розроблено енергетичний сертифікат даної будівлі і встановлено, що розрахункове значення енергоспоживання будівлі 62,1 кВт·год/м^3, що відповідає класу енергоефективності будівлі «D», оскільки граничне значення питомого енергоспоживання при опаленні та охолодженні $EP_р$ = 56,916 кВт·год/м^3. З метою підвищення енергоефективності будівлі розглянуті різні можливі джерела теплопостачання даної будівлі: низькотемпературний газовий котел потужністю для забезпечення потреб системи опалення і використання фреонових систем кондиціонування для охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; конденсаційний газовий котел з температурним режимом (55/45 °С) та для забезпечення потреб системи опалення і використання фреонових систем кондиціонування для охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; реверсивна теплонасосна установка «грунт-вода» для системи опалення та охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; реверсивна теплонасосна установка «повітря-вода» для забезпечення потреб опалення та охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; твердопаливний котел на паливних гранулах з автоматичним механізованим завантаженням для забезпечення потреб системи опалення і використання фреонових систем кондиціонування для охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; централізована система теплопостачання для забезпечення потреб системи опалення і використання фреонових систем кондиціонування для охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання; електричні проточні котли для забезпечення потреб системи опалення і використання фреонових систем кондиціонування для охолодження та електричні бойлери для забезпечення потреб системи гарячого водопостачання.

На основі розробленої моделі проаналізовано вплив вибору джерела теплової енергії для забезпечення потреб опалення на питоме енергоспоживання (рис. 1), споживання первинної енергії та питомі викиди парникових газів.

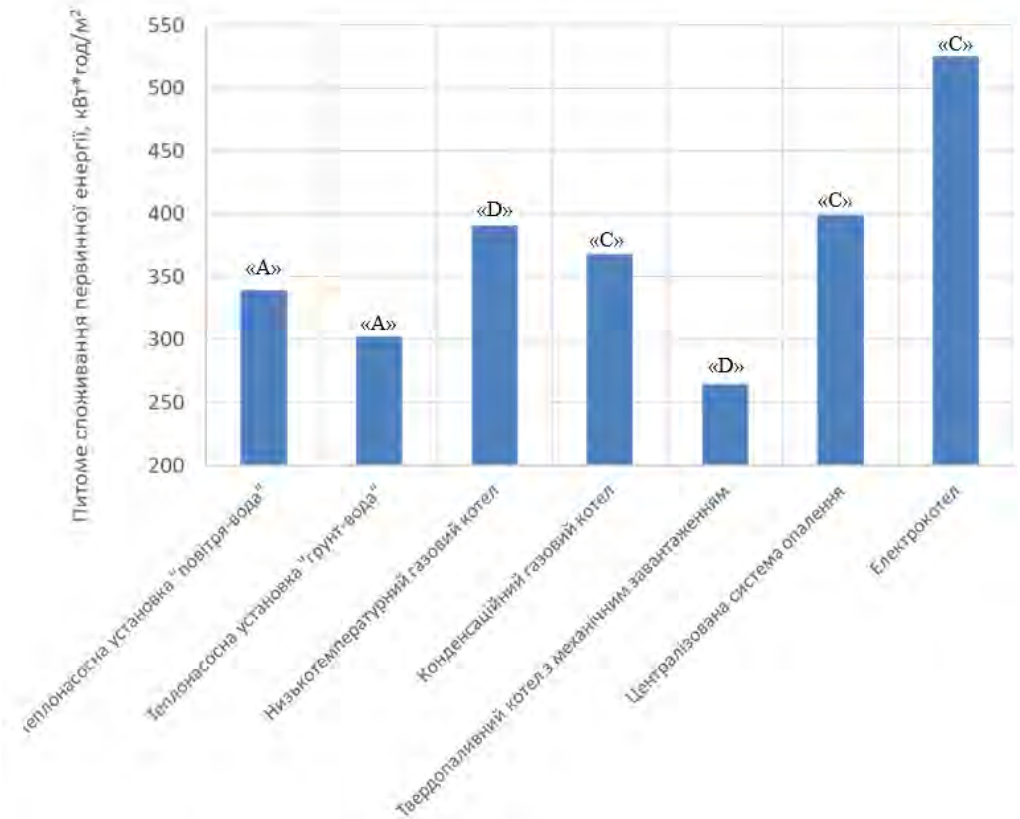

Рисунок 1 – Результати дослідження впливу джерела теплової енергії для опалення на питоме енергоспоживання будівлі при опаленні та охолодженні

Як видно з результатів досліджень на рис. 1, найвищу енергоефективність мають варіанти з тепловими насосами «повітря-вода» та «грунт-вода» (клас енергоефективності «А»). Найнижчу енергоефективність мають варіанти з котлом на гранулах та низькотемпературним газовим котлом (клас «D»).

Варіанти з конденсаційним газовим котлом, централізованим теплопостачанням та електричним котлом мають середні значення енергоефективності і забезпечують клас «С» будівлі, що в свою чергу задовільняє мінімальним вимогам.

Дещо інша картина з питомим споживанням первинної енергії (див. рис. 2.3). Найбільш ефективними варіантами є котел на гранулах та теплові насоси «повітря-вода» та «грунт-вода» 264,4 , 339 та 302,4 кВт·год/м^2.

Найгірший показник споживання первинної енергії має варіант з електрокотлом 525,3 кВт·год/м^2.

Централізоване теплопостачання та використання низькотемпературних газових котлів дає середні результати.

Аналогічна ситуація з показниками питомих викидів парникових газів: котел на гранулах 45,4 кг/м^2, тепловий насос «повітря-вода» 57 кг/м^2, а «грунт-вода» 50,8 кг/м^2.

Таким чином, для забезпечення потреб опалення, охолодження, гарячого водопостачання даної будівлі пропонується використати тепловий насос з відповідним розрашуванням приладів в кожному опалюваному приміщенні. Як резервне джерело теплоти пропонується електрокотел.

Висновки

В даній роботі проведено енергетичну сертифікацію та моделювання основних показників енергоефективності і викидів парникових газів для офісної будівлі у м. Вінниця.

Складено сертифікат енергоефективності будівлі, визначено питоме енергоспоживання систем опалення і охолодження будівлі, яке склало 62,1 кВт·год / м^3.

Визначено, що будівля відноситься до класу «D» за енергоспоживанням.

Розроблена математична модель для оцінки показників енергоефективності та екологічності будівлі для різних джерел теплової енергії, на основі якої проаналізовано вплив вибору джерела теплової енергії для забезпечення потреб опалення на питоме енергоспоживання, споживання первинної енергії та питомі викиди парникових газів.

Виявлено, що найкращі показники по питомому енергоспоживанню мають теплонасосні установки «повітря-вода» та «грунт-вода» 25,2 та 19,7 кВт·год/м^3, що забезпезпечують клас будівлі «А».

Найкращі показники по використанню первинної енергії та викидах парникових газів мають варіанти з використанням твердопаливного котла на гранулах та теплові насоси «повітря-вода» та «грунт-вода».

Найгірші результати по споживанню первинної енергії та викидах парникових газів має варіант з електрокотлом 525,336 кВт·год/м^2 та 88,2 кг/м^2. Варіанти з централізованим опаленням, газовим низькотемпературним та газовим конденсаційним котлами мають середні результати енергоефективності, споживання первинної енергії та викидів парникових газів.

Таким чином, для забезпечення потреб опалення, охолодження та гарячого водопостачання офісної будівлі пропонується використати двомодульну систему на основі реверсивного теплового насоса та електрокотла.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дерев'янко Д. Г., Беспала Н. Г., Богойко І. І., Колодяжна А. О. Перспективи застосування відновлювальних джерел енергії для теплопостачання громадських і житлових будівель в україні. Енергетика: економіка, технології, екологія. 2022. №2. С. 41 – 47.

2. Степанов Д., Степанова Н., Оникієнко С., Мартиненко В. Показники енергоефективності громадської будівлі», Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві, вип. 34, вип. 1, с. 134–139, Сер 2023.

3. Бабенко О. В., Степанов Д. В., Степанова Н. Д. Моделювання енергоефективності житлової будівлі за умов різних джерел теплової енергії. Вісник Хмельницького національного університету. Серія «Технічні науки». 2024. №3, т. 2. С. 27-32.

4. Про затвердження Методики визначення енергетичної ефективності буді-вель: Наказ №169 від 11.07.2018. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/ show/ru/z0822-18#Text. (дата звернення: 11.02.2025 р.).

5. ДСТУ 9190–2022 Енергетична ефективність будівель. Метод розра-хунку енергоспоживання при опаленні, охолодженні, вентиляції, освітленні та гарячому водопостачанні. [Електронний ресурс]: – URL : https://dbn.co.ua/load/normativy/dstu/dstu_a_2_2_12/5-1-0-1781. (дата звернен-ня: 11.02.2025 р.).

6. ДБН В.2.6-31:2021 Теплова ізоляція будівель. К.: Мінрегіонбуд України, 2012 р. Режим доступу: https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2022/06/dbn-v.2.6-31.pdf (дата звернення: 11.02.2025 р.).
7. ДБН В.2.5-67:2013 Опалення, вентиляція та кондиціювання повітря. К.: Мінрегіонбуд України, 2014 р.

Іванюк Максим Миколайович, студент групи ТЕ-23м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: 02-23-391.stud@vntu.edu.ua.
Степанова Наталія Дмитрівна, кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Stepanovand@i.ua

Ivaniuk Maksym M., student of TE-23m group, Faculty of Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: 02-23-391.stud@vntu.edu.ua
Stepanova Nataliya D., Cand. Sc. (Eng), Associate Professor of the Department of Thermal Power Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Stepanovand@i.ua

УДК 692.5:502.174.3

Є. М.Опря
А. О. Лялюк
О. Г. Лялюк

УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕПЛОІЗОЛЯЦІЙНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧОГО ПОКРИТТЯ БУДІВЛІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах висвітлено сучасний стан впровадження енергозберігаючих покриттів у будівництві, окреслено основні проблеми, що виникають під час їх улаштування, зокрема технічні, економічні та організаційні. Запропоновано шляхи вирішення цих проблем, зокрема вдосконалення нормативної бази, підвищення кваліфікації фахівців, державна підтримка та використання інноваційних матеріалів. Розглянуто перспективи застосування новітніх технологій у підвищенні енергоефективності будівель.

Ключові слова: *енергозберігаючі покриття; енергоефективність будівель; будівельні технології; теплоізоляція; проблеми монтажу; інноваційні матеріали.*

Abstract

In theses the modern state of introduction of energykeeping coverages is reflected in building, basic problems that a rise up during their arranging are outlined, in particular technical, economic and organizational. The ways of decision of these problems are offered, in particular perfection of normative base, in-
plant training of specialists, state support and use of innovative materials. The prospects of application of the newest te chnologies are considered in the increase of енергоефективності of building.

Key words: *energykeeping coverages, power efficiency of building, building technologies, heat-insulation, problems of editing, innovative materials.*

Вступ

Сучасні вимоги до енергоефективності будівель зумовлюють необхідність використання ефективних теплоізоляційних матеріалів та технологій [1]. Енергозберігаюче покриття будівлі відіграє важливу роль у зниженні тепловтрат, покращенні мікроклімату та зменшенні витрат на опалення й кондиціонування [2,3]. Удосконалення теплоізоляційних властивостей таких покриттів є ключовим завданням у сфері енергоефективного будівництва.

Основна частина

Методи підвищення теплоізоляційних властивостей

1. Використання інноваційних матеріалів
   - Впровадження аерогелів, вакуумних панелей та наноструктурованих утеплювачів.
   - Використання композитних матеріалів із покращеними термічними характеристиками.
2. Модифікація традиційних утеплювачів
   - Додавання спеціальних відбиваючих шарів для зменшення інфрачервоного випромінювання.
   - Використання комбінації різних матеріалів для досягнення оптимальних характеристик.
3. Нанотехнології в теплоізоляції
   - Нанопокриття з низьким коефіцієнтом теплопровідності.
   - Використання мікрокапсульованих фазозмінних матеріалів для регулювання температури.
4. Енергоефективні фарби та покриття

- Застосування рефлективних (відбиваючих) покриттів для зменшення нагріву влітку.
- Покриття з високою вологостійкістю для збереження теплоізоляційних властивостей.

Переваги удосконалених покриттів

- Зменшення тепловтрат завдяки високим показникам опору теплопередачі.
- Стійкість до впливу навколишнього середовища, включаючи вологу, ультрафіолетове випромінювання та механічні пошкодження.
- Зменшення експлуатаційних витрат на опалення та охолодження будівлі.
- Покращення комфорту всередині приміщень шляхом стабілізації температурного режиму.

Спучений перліт - це пористий, легкий матеріал з хорошими теплоізоляційними властивостями. Будівельні матеріали зі спученого перліту часто використовуються в сучасних будівлях для теплоізоляції. Однак вони не завжди мають достатню теплову інерцію [4]. Рішення для збільшення цієї інерції полягає у введенні матеріалу зі зміною фази для виготовлення гранульованого композиту зі зміною фази. Зернисті фазоперехідні композити (ЗФПК) виготовляють із гранульованих пористих матеріалів і фазоперемінних матеріалів методом вакуумного просочення. Експериментальні результати показують, що введення композитів з фазовою зміною дозволяє збільшити видиму теплоємність і, таким чином, теплоізоляція стає більш ефективною.

Завдяки здатності ФПМ акумулювати та вивільняти теплову енергію під час фазових переходів, середній коефіцієнт теплопровідності знижується на 15–25% у порівнянні з традиційними теплоізоляційними матеріалами. Завдяки капілярно-пористій структурі перліту та його здатності до поглинання і поступового випаровування вологи, ризик утворення конденсату та розвитку мікроорганізмів знижується на 20–30%. використання спученого перліту з додаванням ЗФПК дозволяє зменшити середню температуру внутрішньої поверхні покрівлі на 3–5°C у літній період та зменшити втрати тепла у зимовий період на 12–18%. Це підтверджує доцільність застосування даного композиту для підвищення енергоефективності покрівельних конструкцій.

Висновки

Удосконалення теплоізоляційних властивостей енергозберігаючого покриття будівель є важливим напрямком розвитку сучасного будівництва. Використання інноваційних матеріалів, нанотехнологій та ефективних методів теплоізоляції дозволяє значно знизити енергоспоживання, підвищити рівень комфорту та сприяти сталому розвитку будівельної галузі.

Результати досліджень свідчать про високу ефективність використання спученого перліту з додаванням зернистих фазоперехідних композитів для утеплення покрівлі. Отримані результати демонструють значне зменшення тепловтрат, покращення регулювання температурного режиму та підвищення загальної довговічності утеплювача, що робить цю технологію перспективним рішенням для енергоефективного будівництва.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Закон України «Про енергетичну ефективність будівель» - К.: ВВР. 2017, №2118-VIII, зі змінами від 4.06.2024 №3764-IX.
2. ДБН В.2.6 – 31:2021. Теплова ізоляція та енергоефективність будівель.[Чинний від 2022-09-01]. Київ: Мінрегіон України, 2022. – 28 с. (Державні будівельні норми).
3. Покриття будівель і споруд : ДБН В.2.6-220:2017 - [Чинний від 2017-06-06]. – К. : Мінрегіон України, 2017. – 53 с.
4. Li, Zongjin, Li, Xiangyu. 2007. Development of thermal insulation materials with granular phase change composite. Conference on Advances in Construction Materials. p.741 DOI 10.1007/978-3-540-72448-3_75

Опря Євгеній Михайлович – аспірант, Вінницький національний технічний університет. Eugenopria@gmasl.com. +380931188544

Лялюк Андрій Олександрович – аспірант, Вінницький національний технічний університет. 1b16b.lyalyuk@gmail.com

Лялюк Олена Георгіївна – к. т. н., доцент кафедри будівництва міського господарства та архітектури Вінницького національного технічного університету, науковий керівник. e-mail: Lyalyuk74@gmail.com

Opria Yevgen - post-graduate studen, post-graduate studen, Vinnitsa National Technical University (VNTU)/ Eugenopria@gmasl.com

Lyalyuk Andrey - -graduate studen, VNTU, 1b16b.lyalyuk@gmail.com

Lialiuk Olena - Ph. D., assistant professor of construction of urban economy and architecture VNTU, e-mail: Lyalyuk74@gmail.com

УДК 627.52

В. О. Попов
О. А. Аврамчук

РАЦІОНАЛЬНІ КОНСТРУКЦІЇ БЕРЕГОУКРІПЛЕННЯ ДЛЯ МОСТОВИХ ПЕРЕХОДІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У науковій роботі описано раціональне конструктивне рішення та технологію улаштування берегоукріплення у вигляді кутникових підпірних стінок, яке доцільно застосовувати для земляних насипів мостових переходів, що зводяться у складних інженерно-геологічних умовах в зоні дії річкової течії. Цей метод дозволяє створювати надійні та довговічні підтримувальні конструкції ґрунтової основи підходів мостових споруд навіть в умовах підвищеного рівня води. Запропонована технологія виконання робіт включає збірно-монолітне будівництво стінок секціями в сухих умовах неперервно осушувальних захваток під тимчасовим шпунтовим огородженням.

Ключові слова: *мостовий перехід, підпірна стінка, земляний насип, підготовка ґрунтової основи, дренуючий ґрунт, розмивання насипу, шпунтова стінка.*

Abstract

Have been described the rational design solution and technology for arranging bank fortifications in the form of corner retaining walls, which is advisable to use for earthen embankments of bridge crossings, which are being built in difficult engineering and geological conditions in the area of river flow in this scientific work. This method allows you to create reliable and durable supporting structures of the soil base of bridge approaches even in conditions of high water levels. The proposed technology for performing the work includes prefabricated monolithic construction of retaining walls in sections in dry conditions of continuously draining pits under sheet pile wall.

Keywords*: bridge crossing, retaining wall, earthen embankment, soil base preparation, draining soil, embankment erosion, sheet pile wall.*

Вступ

Відомо, що в Україні існує проблема зношеного дорожнього фонду, яка особливо гостро проявляє себе в умовах воєнного стану [1 – 2] та, відповідно, потреби їх невідкладної реконструкції. На неї накладається супутня задача розширення застарілої транспортної інфраструктури, яка включає вирішення питання покращення логістичної ситуації великих і малих міст [3]. Через історичні чинники територія більшості сучасних міст та селищ Поділля будувалася навколо водних артерій (річок, озер), які являли собою ефективну природню транспортну артерію, джерело питної води, рушійної енергії та провізії. Водночас, водні перешкоди створюють значні перепони для доріг та для комунікації частин населених пунктів, розрізаних водними перешкодами. Тому, для подолання цих перешкод з древніх часів зводилися лінійні інженерні споруди – мости і мостові переходи [1 – 5]. Підходи до цих важливих транспортних споруд будувалися по природніх підвищеннях чи штучних насипах. Питання розрахунку і проектування, а, також, довготривалої надійності насипів для автомобільних доріг не так часто зустрічається у сучасній науковій літературі, у порівнянні з питаннями ефективного проектування мостів. Інженерами та науковцями пропонуються різноманітні методи укріплення насипів, в тому числі, геогратками та геосинтетичними матеріалами, які достатньо ефективні в умовах низьких швидкотечій, або напівсухої роботи тіла насипу [6]. Однак важливість ґрунтових насипів важко переоцінити, враховуючи те, що їх функція в кінцевому випадку, аналогічна функції мосту – підтримання пішохідних чи автомобільних шляхів. Часто такі насипи піддаються руйнівній дії води від швидкотечії річки. Цим впливам можуть ефективно і довготривало опиратись тільки скельні ґрунти. В інших ґрунтових умовах, особливо у випадку слабких (просідних) ґрунтів основи, слід передбачити заходи з

підсилення ділянки земляного насипу з боку річки, який може розмиватися. У даній науковій роботі пропонується використовувати раціональне рішення берегоукріплення у вигляді кутикових підпірних стінок великої протяжності.

Основна частина статті

Розглянемо описану ситуацію на прикладі мостового переходу через річку Вільшанка, що проектується у селищі Турбів Вінницької області.

З північного боку підхід до мосту проектується по земляній дамбі, що має протяжність близько 335 м.п. та улаштовується паралельно вигинам річки. При обстеженні виявлено, що існуюча земляна дамба виконана у вигляді насипу висотою 3,5 – 6 м з низового боку та висотою 1,8…2,4 м з боку запрудженої частини річки Вільшанка. Відкоси земляної дамби укріплені засівом трав. При будівництві нового мосту проектом реконструкції передбачається виконати розширення та нарощення дамби для покращення умов дорожнього руху. Ширина проектованої проїзної частини на підходах складає 7 – 7,4 м. Покриття проїзної частини підходів – асфальтобетон; поперечний профіль – двосхилий. Навантаження на ґрунт поблизу підпірної стінки під перехідною плитою моста під час майбутньої експлуатації аналогічне навантаженню на мостову споруду (3 умовних візки А-15 [7]), буде найбільшим серед усіх можливих впливів. Верховий бік дамби не контактує безпосередньо з вигином річки та не піддається руйнівному впливу швидкотечії. Тому може бути зведений у земляних конструкціях, підсилений геотекстильними матеріалами, георатткою та засівом трав. Для захисту низового схилу дамби проти зсуву пропонується влаштування кутикових підпірних стін (рис. 1).

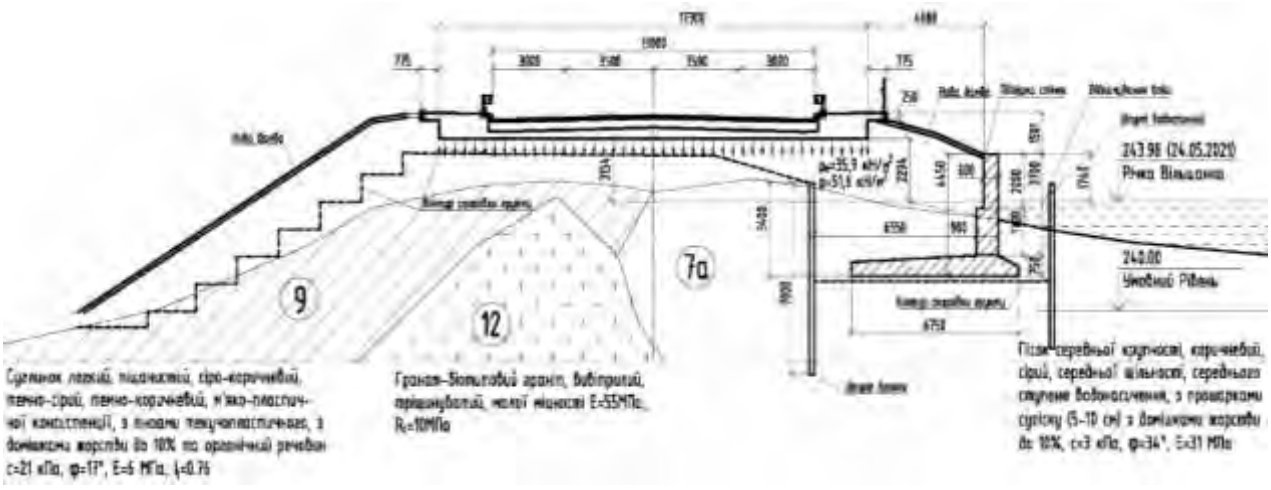

Рис. 1. Конструктивна схема улаштування берегоукріплення проектованого підходу мостового переходу через р. Вільшанка у селищі Турбів у вигляді кутникової підпірної стінки у місці улаштування перехідних конструкцій.

З рис. 1 добре видно, що низовий схил дамби безпосередньо межує з водною гладдю річки Вільшанка, яка у згаданому місці має достатньо велику швидкотечію, через суттєве звуження. Ґрунтові умови існуючої дамби неоднорідні. Спостерігаються як скельні ґрунти під частиною дамби (ІГЕ-12), так і осадові ґрунти, уключаючи слабкі суглинки з органічними домішками (ІГЕ-9) та пісками (ІГЕ-7а). Тому кутикова підпірна стіна, яка складається з окремих криволінійних ділянок, що повторюють вигини дороги, буде виконувати одночасно функцію підтримання частини насипу від обвалення та захисту ґрунтової товщі дамби від розмивання. Висота проектованої стінки обумовлена геометричними міркуваннями. Розміри підошви встановлюються згідно з методикою, наведеною у [8].

Раціональною альтернативою запропонованого методу підсилення могло б бути берегоукріплення габіонами із заповненням великоуламковими скельними породами. Розрахунками було встановлено, що, з огляду на високі відцентрові прискорення на дорозі у віражах, що влаштовані над дамбою, масивність звичайних габіонів виявилася не достатньою, а їх багаторядне потовщення у перерізі – економічно не доцільним.

Звісно, при зведенні кутникової підпірної стінки, виникають великі технологічні складнощі, пов'язані з виконанням будівельно-монтажних робіт безпосередньо у воді. Пропонується технологія виконання робіт підпірних стін захватками у шпунтових осушувальних огородженнях з неперервною відкачкою води. Шпунти виконують протиобвальну функцію на момент розробки ґрунту, та обмежувальні дії для стримування напору води річки Вільшанка. Секції стінки можуть виготовлятись як збірними, так і монолітними. У збірному варіанті технологія виконання робіт значно спрощується, однак габарити споруди у перерізі 6,75 х 4,45(h) м вимагають значних витрат на перевезення. Тому, з огляду на зазначені причини, пропонується технологія збірно-монолітного будівництва, при якій частини підпірних стін виготовляються в сухих умовах в рівні майбутньої дороги за наступною подачею виготовлених конструкцій секціями по 3 … 4 м на відсипану щебнем вирівняну підготовку в рівні контуру розробки ґрунту. Секції пропонується подавати в проектне положення великотоннажним автомобільним краном (більше 40 т) після набору бетоном проектної міцності. Зазначена технологія дозволяє надійно ізолювати тіло залізобетону підпірних стінок просочувальними та шпаклювальними гідроізоляційними системами. Шви між секціями планується обмонолічувати водостійким дрібнодисперсним бетоном класу міцності не нижче В40, W10. Виконання зворотньої засипки пазух позаду стінки рекомендується виконувати щебенево-піщаною сумішшю із встановленням дренуючих водовідвідних систем. Шпунтове огородження після зведення чергової секції та часткового засипання пазух переноситься на нову захватку.

Запропонована раціональна технологія виконання будівельних робіт дозволяє обмежено використовувати одну зі смуг руху існуючої дороги з верхового боку річки паралельно зі зведенням берегоукріплення, що значно полегшить транспортну ситуацію в момент реконструкції зазначеного відрізка дороги.

Висновки

На даний час назріла необхідність удосконалення технологій улаштування підсилення земляних споруд автомобільних доріг, що піддаються руйнівному впливу течії річок в умовах щільної забудови населених пунктів. У роботі запропоновано ефективне конструктивне рішення протяжного берегоукріплення підходів до мостів чи мостових переходів автомобільних доріг встановленням в зоні річкової швидкотечії кутникових підпірних стінок на прикладі об'єкту реконструкції – мостового переходу, що піддається реконструкції через річку Вільшанка у селищі Турбів Вінницької області. Розрахунками обґрунтовано габаритні розміри залізобетонних конструкцій підсилення та не раціональність стандартних габіонних систем в умовах значних горизонтальних впливів від відцентрових прискорень важковагового транспорту. Розроблена ефективна збірно-монолітна технологія виконання будівельно-монтажних робіт у шпунтовому огородженні з неперервним відкачуванням води. Пропонована технологія дозволяє виконувати берегоукріплення без повного перекриття транспортних потоків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Попов В. О. Інженерний досвід обстеження існуючих сталебетонних автодорожніх мостів / В.О. Попов, О.В. Стінський // [Електронний ресурс] Тези доповіді на LII науково-технічній конференції факультету будівництва, цивільної та екологічної інженерії (2023) ВНТУ : Збірник доповідей, Вінниця, 14-23 березня 2023 р. – Електрон. текст. дані. – 2023. С. 1386 – 1389. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2023/paper/view/17685/14733

2. Попов В.О., Войцехівський О.В., Стінський О.В. Порівняння ефективності методів реконструкції сталезалізобетонних однопролітних мостів. Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. Науково-технічний збірник. Вінниця, ВНТУ, 2023-1. С. 20 – 28. Режим доступу: https://stmkvb.vntu.edu.ua/index.php/stmkvb/article/view/794.

3. Попов В.О. Раціональне архітектурно-планувальне рішення мостових переходів у умовах складної містобудівної ситуації / В.О. Попов, М.С. Агарков, О.А. Аврамчук // Інноваційні технології в будівництві. Збірник матеріалів Міжнародної науково-технічної конференції 20–22 листопада 2024 р. – Вінниця : ВНТУ, 2024. – С. 1 – 5.

4. Попов В.О. Метод реконструкції балочних мостів без зупинки їх експлуатації улаштуванням нової збірно-монолітної пролітної будови / В.О. Попов, І.В. Маєвська, А.В. Попова, М.Я. Жиловський // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. Науково-технічний збірник. Вінниця, ВНТУ, 2021-2. С. 5 – 15. Режим доступу: https://ir.lib.vntu.edu.ua/handle/123456789/35576.

5. Voitsehivskiy O. Popov V. The effective method of strengthening of reinforced concrete beam bridges by arrangement of the horizontal steel-concrete cover system. Proceedings of FIB Symposium, China, Shanghai, 2020. P. 1258 – 1264.

6. Dahoua, L., Usychenko, O., Savenko, V., Hadji, R. Mathematical approach for estimating the stability of geotextile-reinforced embankments during an earthquake // Mining Science. – 2018. – Iss. 25. P. 207-217. URL: http://yadda.icm.edu.pl/baztech/element/bwmeta1.element.baztech-7e8fc569-0875-4e4a-859d-1750cb646b2b

7. ДБН В.1.2-15:2009. Споруди транспорту. Мости та труби. Навантаження і впливи. Введ. З 2010-03-01 на заміну ДБН В.2.3-14:2006. К.: Мінрегіонбуд України, 2009. – 84 с.
8. Настанова з проектування підпірних стін: ДСТУ-Н Б В.2.1-31:2014 [Чинний від 2015-10-01]. – К.: Мінрегіон України, 2015. – 83 с. – (Національні стандарти України).

Попов Володимир Олексійович — к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, email: v.a.popov.vntu@gmail.com. ORCID 0000-0003-2379-7764
Аврамчук Ольга Андріївна — студентка кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, email: Olga1980avramchuk@gmail.com.

Popov Vladimir O. — Ph.D. Assistant Professor of department of civil engineering, architecture and municipal economy, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia city, email: v.a.popov.vntu@gmail.com. ORCID 0000-0003-2379-7764
Avramchuk Olga A. — student of department of civil engineering, architecture and municipal economy, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia city, email: Olga1980avramchuk@gmail.com.

УДК 624.073:725.4.055

В. О. Попов
І. О. Чорна
Т.С. Мицик

ІНЖЕНЕРНИЙ ДОСВІД ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО ОБСТЕЖЕННЯ АВАРІЙНИХ ЗАЛІЗОБЕТОННИХ РЕБРИСТИХ ПЛИТ ПОКРИТТЯ ВИРОБНИЧОЇ БУДІВЛІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У науковій роботі описано досвід науково-технічного обстеження дефектних залізобетонних ребристих плит покриття на прикладі виробничої будівлі заводу «Кристал», що перепрофілюється. Ці конструкції протягом тривалої експлуатації набули понаднормативних незворотних деформацій, а також, розтріскування бетону захисного шару повздовжніх і поперечних несучих ребер з оголенням, деформуванням та корозією робочого армування, тобто, усіх ознак появи першої та другої груп граничних станів. В результаті обстеження було встановлено, що технічний стан зазначених дефектних плит аварійний та вимагає невідкладних робіт з розвантаження та підсилення, або, навіть, повної заміни вказаних конструкцій.

Ключові слова: *реконструкція, підсилення, обстеження, технічний стан, ребристі плити покриття, залізобетон, граничні стани.*

Abstract

In this scientific work have been described the experience of scientific and technical inspection of defective reinforced concrete ribbed roof slabs using the example of the industrial repurposed buildings of the Crystal plant. These constructions have acquired excessive irreversible deformations during long-term operation as well as, cracking of the concrete of the protective layer of the longitudinal and transverse load-bearing ribs with exposure, deformation and corrosion of the working reinforcement that is all signs of the appearance of the first and second groups of limit states. Have been founded that the technical condition of the specified defective slabs is critical and requires urgent work on unloading and strengthening, or even complete replacement of the specified structures as a result of the inspection.

Keywords*: reconstruction, reinforcement, inspection, technical condition, ribbed slabs, reinforced concrete, boundary conditions.*

Вступ

Застарілий фонд підприємств, що залишився Україні у спадок від радянських часів вимагає активного перепрофілювання, технічного переоснащення та реконструкції для забезпечення подальшого ефективного використання в умовах сучасної ринкової економіки. Часто, через втрату традиційних ринків сировини та ринків збуту підприємство вимагає докорінної модернізації чи, навіть, ліквідації, аж до демонтажу виробничого обладнання та використання будівель і споруд за новим призначенням. Особливо це стосується підприємств, збудованих у центральних частинах спальних мікрорайонів обласних та територіальних центрів держави. Такі підприємства через екологічні чинники (небезпечні викиди, шум…) можуть бути небезпечними для численних мешканців навколишніх житлових будинків. Одним з таких підприємств був завод «Кристал» збудований на початку 70-х років XX сторіччя у м. Вінниці. Основним профілем підприємства була органка алмазів. Підприємство побудоване у центрі великого спального мікрорайону Вінниці. Через економічні чинники робота підприємства була зупинена. Керівництвом міста була поставлена задача з перенесення виробничих потужностей заводу за межі міста та використання площ, що вивільнилися, для «Вінницького інноваційно-технологічного парку» [1], у вигляді виробничо-офісний центру в рамках проекту реконструкції (рис. 1). Неодмінною складовою та підосновою цього проекту згідно з чинними нормами та рекомендаціями науковців [2 – 6] є звіт з обстеження про загальний технічний стан об’єкта, в якому повинні міститись розлогі технічні висновки про стан кожної несучої та огороджувальної конструкції, стан мереж, оздоблення та про загальний стан будівлі [2].

Рис. 1. Роботи з реконструкції фасаду майбутнього Вінницького інноваційно-технологічного парку.

Основна частина статті

Для оцінки придатності виробничих будівельних конструкцій цеху заводу «Кристал» до подальшої експлуатації під нові потреби було проведено візуальне та інструментальне обстеження технічного стану будівлі, а також, розрахунки несучої здатності основних конструктивних елементів.

Автори наукової роботи були залучені до цих робіт у частині оцінки стану двох ребристих плит покриття, які зазнали суттєвих дефектів і пошкоджень. Зазначені роботи з локального обстеження дефектних конструкцій проводилися набагато пізніше за інші роботи з обстеження, вже під час виконання будівельно-монтажних робіт з реконструкції будівлі через недоступність до огляду приміщення під плитами, зайнятого силовим електричним обладнанням.

Неруйнівними методами контролю виявлено, що діаметр армування ребристих плит, кількість та розташування арматурних стрижнів, клас бетону відповідають нормативу з (ГОСТ 22701.0-77), згідно з яким плита була виготовлена.

В результаті огляду, обмірів та інструментальних випробувань неруйнівними методами було встановлено, що на сусідніх повздовжніх ребрах дефектних плит покриття наявні руйнування бетонного каменю захисного протяжністю більше 150 мм з викришуванням бетону, наскрізні широкі тріщини у розтягнутій зоні бетону в центрі ребер плит на значній довжині (рис. 2). Виявлені масові вертикальні та похилі тріщини на повздовжніх ребрах на приопорних ділянках, в зонах між поперечними ребрами та в зоні примикання поперечних ребер (рис. 3, 4). Крім того, виявлені суттєві дефекти на плитній частині ребристих плит, в тому числі масові волосяні тріщини. Виявлено також, що стріла прогину та залишкові деформації обох плит (50 … 70 мм) набагато перевищують допустимі значення згідно з нормативом [7].

Розрахунками було встановлено, що в такому технічному стані плити покриття можуть сприймати навантаження тільки від власної ваги та мають недостатні резерви міцності для сприйняття будь-яких надлишкових навантажень, включаючи вагу огороджувальних конструкцій покрівлі, снігових та інших кліматичних впливів. Крім того, норматив, згідно з яким виготовлялися плити (ГОСТ 22701.0-77), через надмірні прогини та надмірну залишкову ширину розкриття тріщин у повздовжніх ребрах плит, що виявлені в результаті візуального та інструментального обстеження, значно перевищують допустиму ширину розкриття тріщин, які можуть виникати при приймально-здавальних випробуваннях. Тому технічний стан дефектних плит за всіма ознаками – аварійний. Плити вимагають негайного демонтажу, або розвантаження та підсилення. Їх подальша експлуатація без підсилення не допускається, а залишковий ресурс міцності не може бути врахований при розрахунку підсилення.

Таким чином, на стадії обстеження була виявлена нагальна потреба у тимчасовому підкріпленні дефектних плит до моменту виконання робіт з капітального ремонту аварійного фрагменту покриття.

Рис. 2. Дефект повздовжніх плит покриття з різних ракурсів: руйнування бетонного каменю повздовжнього ребра з оголенням, корозією та вигинами повздовжньої арматури, численні силові вертикальні тріщини на повздовжньому ребрі.

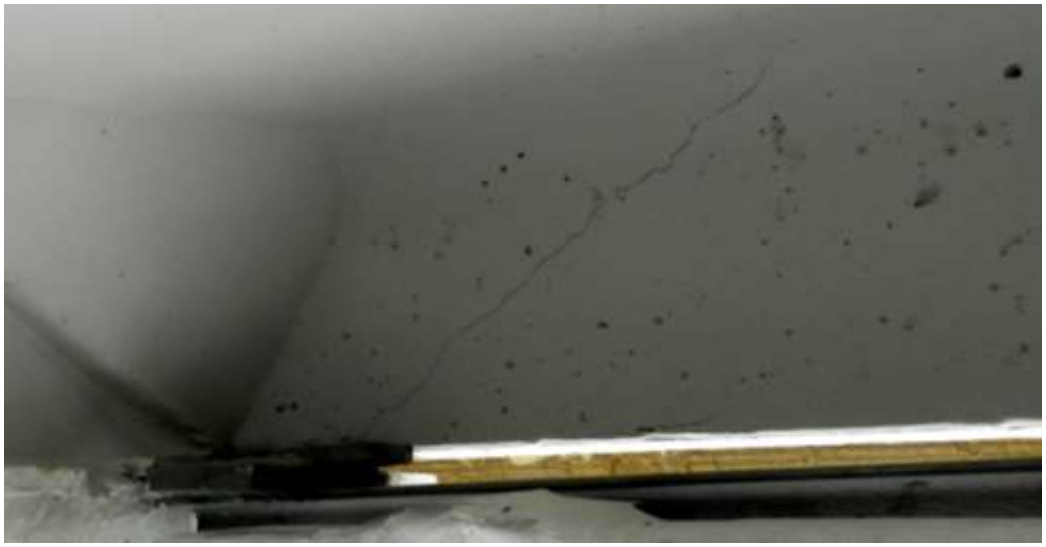

Рис. 3. Похилі тріщини на повздовжніх ребер опорної зони в зоні дії дотичних напружень.

Рекомендовано виконати демонтаж дефектних плит, та заміну на нові надійні конструкції аналогічного опалубного розміру. Як варіант, може бути виконаний капітальний ремонт дефектних плит з їх суттєвим підсиленням. Автори наукової роботи, зваживши на серйозну небезпеку поточної ситуації, рекомендували власникам будівлі здійснити невідкладні протиаварійні заходи з тимчасового розвантаження дефектних плит.

Рекомендований спосіб тимчасового підсилення – встановлення під повздовжніми ребрами плит системи домкратних опалубних розвантажувальних стійок, які одним кінцем впираються в повздовжні ребра плит, а іншим – у плиту нижче розташованого поверху. Згідно з цими рекомендаціями будівельна фірма-підрядник встановила розвантажувальні конструкції, які зберігали стабільність системи покриття аж до виконання ремонтно-відновлювальних робіт.

Рис. 4. Масові вертикальні та похилі тріщини на повздовжніх ребрах в зонах між поперечними ребрами та в зоні примикання поперечних ребер.

Висновки

В результаті проведення наукових досліджень за напрямком обстеження та визначення технічного стану дефектних плит покриття майбутнього Вінницького інноваційно-технологічного парку, який будується на основі колишніх виробничих потужностей заводу «Кристал», виявлено, що їх технічний стан аварійний. Наявні всі ознаки втрати міцності залізобетонних перерізів за розтягнутою попередньо напруженою арматурою. Надмірні залишкові прогини свідчать про виникнення у арматурі протяжних ділянок пластичного видовження, що, як наслідок, проявилося у вигляді суттєвих прогинів. Було рекомендовано невідкладно підсилити аварійні плити, що було реалізовано телескопічними опалубними підпірками будівельною фірмою-підрядником.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Інноваційно-технологічний парк "Кристал" – простір для створення і реалізації нових бізнес-проектів та впровадження інновацій задля відбудови України. Цифрова екосистема для підзвітного управління відновленням DREAM. Глобальний ідентифікатор DREAM-UA-260324-E8B3A8CB. Режим доступу: https://dream.gov.ua/ua/project/DREAM-UA-260324-E8B3A8CB/profile.

2. ДСТУ 9237:2024. Настанова щодо обстеження будівель і споруд для визначення та оцінювання технічного стану. Механічний опір та стійкість. [Чинний від 2024-01-09]. [На заміну ДСТУ-Н Б.В.1.2-18:2016]. Вид. офіц. Київ: ДП УкрНДЦ, 2024 – 74 с. (Національний стандарт України).

3. Клименко Є. В. Технічна експлуатація та реконструкція будівель і споруд: Навчальний посібник. – К., 2004. – 304 с.

4. Отрош Ю. А. Розробка підходу до визначення технічного стану будівельних конструкцій при дії силових та високотемпературних впливів / Ю. А. Отрош // Вісник Одеської державної академії будівництва та архітектури. - 2018. – Вип. 71. - С. 54-60. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vodaba_2018_71_10.

5. Отрош Ю.А. Оцінка технічного стану стін і перекриттів житлових будинків після пожежі / Ю.А. Отрош // Збірник наукових праць [Полтавського національного технічного університету ім. Ю. Кондратюка]. Серія: Галузеве машинобудування, будівництво. – 2016. – №. 1. – С. 212-220. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpgmb_2016_1_26.

6. Утеплення, ремонт та реконструкція плоских покрівель цивільних будівель: посібник / Авраменко Ю.О., Лещенко М.В., Магас Н.М. [та ін.] за ред. О.В. Семка. – Полтава: ПП «Астрая» – 238 с.

7. ДСТУ Б В.1.2-3:2006. Прогини і переміщення. Вимоги проектування. [Чинний від 2007-01-01]. [На заміну розділу 10 СНиП 2.01.07-85]. К.: Мінбуд України, 2006. – 10 с. (Національний стандарт України).

Попов Володимир Олексійович — к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, email: v.a.popov.vntu@gmail.com. ORCID 0000-0003-2379-7764

Чорна Ірина Олександрівна – студентка факультету будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, Україна, email: chornaira14@gmail.com.

Мицик Тетяна Сергіївна – студентка факультету будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, Україна, email: mtsuaua@gmail.com.

Popov Vladimir O. — Ph.D. Assistant Professor of department of civil engineering, architecture and municipal economy, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia city, email: v.a.popov.vntu@gmail.com. ORCID 0000-0003-2379-7764

Chorna Iryna O. – student of Faculty of Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia city, Ukraine, email: chornaira14@gmail.com.

Mysik Tetyana Serhiivna– student of Faculty of Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia city, Ukraine, email: mtsuaua@gmail.com.

УДК 691.5

О. В. Бондар[1]
О. В. Христич[1]

ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИГОТОВЛЕННЯ СУХИХ БУДІВЕЛЬНИХ СУМІШЕЙ З ВИКОРИСТАННЯМ ВІДХОДІВ ПРОМИСЛОВОСТІ ТА БУДІВНИЦТВА

Анотація

Розглянуто технологічні аспекти виробництва сухих будівельних сумішей із використанням промислових і будівельних відходів. Встановлено, що вторинні матеріали, такі як доменний шлак, зола-винос, подрібнений бетон і цегляний бій, можуть ефективно замінювати традиційні компоненти сумішей без погіршення їх експлуатаційних властивостей. Визначено основні етапи технологічного процесу — сортування, подрібнення, сушіння, змішування та пакування. Проаналізовано вплив вторинної сировини на міцність, щільність, водостійкість і морозостійкість готової продукції. Підкреслено екологічну та економічну доцільність такого підходу до виготовлення СБС.

Ключові слова: сухі будівельні суміші, промислові відходи, будівельне сміття, технологія виготовлення, утилізація, екологічність.

Annotation

The article discusses technological aspects of producing dry building mixes using industrial and construction waste. It has been established that secondary materials such as blast furnace slag, fly ash, crushed concrete, and brick rubble can effectively replace traditional mix components without compromising performance. The main stages of the technological process — sorting, crushing, drying, mixing, and packaging — are outlined. The influence of recycled materials on strength, density, water resistance, and frost resistance of the final products is analyzed. The ecological and economic feasibility of this approach is emphasized.

Keywords: dry building mixes, industrial waste, construction debris, manufacturing technology, recycling, sustainability.

Вступ

Зростання обсягів будівництва та модернізації інфраструктури супроводжується утворенням значної кількості відходів. Одночасно збільшується потреба у ресурсозберігаючих технологіях у виробництві будівельних матеріалів. Одним з ефективних рішень є застосування відходів промисловості та будівництва у складі сухих будівельних сумішей (СБС), що дозволяє зменшити навантаження на довкілля, скоротити витрати на сировину та покращити доступність матеріалів.

Результати дослідження

До основних типів промислових відходів, які можуть бути використані в СБС, належать [1-3]:

- зола виносу та шлак від теплоелектростанцій;
- шлаки металургійного виробництва (доменні, сталеплавильні);
- відходи скляного виробництва (биті склоблоки, шихта);
- пил цементного виробництва;
- відходи керамічного виробництва;
- пісок з очисних фільтрів;
- меліоративний шлам;
- гіпсовмісні відходи (в тому числі фосфогіпс).

Будівельні відходи включають [4-5]:

- фрагменти бетону, цегли, штукатурки;
- відходи гіпсокартону;
- пил від шліфування та різання;
- залишки клейових сумішей, шпаклівок, розчинів.

У країнах ЄС, зокрема у Німеччині, Нідерландах та Австрії, впровадження політики переробки відходів у будівництві має системний характер. У Німеччині понад 80% будівельних відходів повторно використовуються. В Японії впроваджено автоматизовані системи сортування вторинної сировини.

В Україні дослідження вказують на ефективність заміни традиційних компонентів доменним шлаком, золою-виносом та цегляним боєм. Так, науковці з НУВГП, КНУБА та ВНТУ показали, що зола-винос і доменний шлак можуть замінювати до 30-40% традиційних наповнювачів без втрати якості [4-7]. Застосування цегляного бою як заповнювача у штукатурних розчинах дозволяє підвищити

адгезію та зменшити усадку. За підрахунками фахівців, така технологія дозволяє зменшити собівартість суміші на 15-20% та скоротити викиди CO_2 до 25%. Таким чином, український досвід підтверджує ефективність міжнародних підходів і демонструє високий потенціал для масштабування технологій вторинного використання матеріалів у будівельній галузі. Вплив введення промислових відходів на властивості СБС наведно у табл. 1.

Таблиця 1 – Вплив типів відходів на властивості СБС

Тип відходів	Вплив на властивості СБС
Доменний шлак	Підвищення міцності, зниження усадки
Зола-винос	Покращення теплоізоляції, зменшення маси суміші
Подрібнений бетон	Заміна піску, забезпечення гарного зчеплення з різними поверхнями
Цегляний бій	Збільшення щільності, підвищення водостійкості

Отже, переваги застосування відходів промисловості та будівництва у складі сухих будівельних сумішей такі:

- Екологічність: зменшення відходів захоронення на полігонах, скорочення викидів CO_2.
- Економічність: здешевлення сировини та логістики. Наприклад, використання відходів дозволяє замінити частину дорогих мінеральних або в'яжучих компонентів, що значно знижує собівартість сумішей.
- Стійкість: адаптація до умов регіону, можливість повторного використання.
- Надання спеціальних властивостей: деякі відходи (наприклад, зола-винесення) можуть поліпшувати реологічні або теплоізоляційні характеристики суміші.

Використання відходів у складі сумішей вимагає їх попередньої підготовки, яка включає сортування, подрібнення, сушіння та знешкодження або нейтралізацію активних хімічних сполук, якщо це необхідно [8]. Наприклад, шлаки та зола повинні бути очищені від сульфатів або органічних домішок, які можуть негативно впливати на міцність сумішей.

Отже, процес виготовлення СБС із використанням відходів включає кілька обов’язкових етапів (рис. 1) та відповідність всіх компонентів вимогам ДСТУ Б В.2.7-126:2011 [9]:

- Сортування: відокремлення придатних компонентів (бетон, цегла, шлак, зола) від домішок, а також сортування за хімічним складом та гранулометрією.
- Подрібнення: подрібнення до необхідної фракції (0,063–2,5 мм) для забезпечення однорідності суміші.
- Сушіння: видалення зайвої вологи для стабільності зберігання сумішей.
- Змішування: введення в’яжучих (цемент, гіпс), наповнювачів та добавок з урахуванням характеристик вторинної сировини.
- Фасування: пакування готової суміші в тару для транспортування і зберігання.

Рис. 1. Технологічна схема виготовлення СБС з відходів

Особливості введення відходів у різні типи сумішей

1. Кладочні та штукатурні суміші. Промислові відходи можуть слугувати наповнювачем або частковим замінником цементу (до 20–30%). Зола, шлак, дрібнодисперсні будівельні відходи надають суміші легкість і зменшують її щільність.
2. Клейові суміші для плитки. До таких сумішей можуть додаватися подрібнені скляні або керамічні відходи, які покращують адгезію. Однак важливо враховувати сумісність із полімерними добавками.
3. Шпаклівки та вирівнювальні суміші. Тонкодисперсні промислові відходи (гіпсовмісні, фосфогіпс, пил цементного виробництва) можуть замінювати до 40% традиційних наповнювачів за умов стабільного хімічного складу.
4. Теплоізоляційні суміші. Використання відходів пінополістиролу, шлаку, перліту або золи дозволяє знизити теплопровідність готового матеріалу. При цьому суміш залишається легкою та зручною в нанесенні.

Попри переваги, використання відходів у сухих сумішах має і певні обмеження:

- Нестабільність хімічного складу відходів може спричинити зміну властивостей кінцевої продукції.
- Потенційна наявність токсичних домішок, зокрема в промислових шлаках або фосфогіпсі.
- Підвищений знос обладнання, особливо при роботі з абразивними матеріалами.

Вирішення цих проблем полягає в розробці технологічних регламентів, стандартизації процесу підготовки відходів, а також у постійному моніторингу якості вхідної сировини.

Перспективи подальших досліджень

Сучасні дослідження доводять можливість широкого застосування відходів у промисловому виробництві СБС без зниження їх якості. Створення локальних виробництв із переробки будівельних відходів дозволяє не тільки зменшити логістичні витрати, але й створити нові робочі місця в регіонах. Такі підходи відповідають концепції "зеленої економіки" та циклічного будівництва.

В Європі та інших країнах із розвиненим ринком СБС активно впроваджуються системи оцінки життєвого циклу матеріалів (LCA), що враховують вплив на довкілля на всіх етапах: від добування сировини до утилізації. Український ринок лише наближається до таких стандартів, проте потенціал використання відходів у СБС є дуже високим, особливо з огляду на обсяги будівельного сміття, що зростають унаслідок реконструкцій та воєнних руйнувань.

Висновки

Використання відходів промисловості та будівництва для виготовлення сухих будівельних сумішей є перспективним напрямом розвитку будівельної індустрії. Такий підхід дозволяє реалізувати принципи циркулярної економіки, зменшити негативний вплив на довкілля та забезпечити високу якість будівельних матеріалів. Удосконалення технологій сортування, обробки та стандартизації відходів є ключовими умовами для широкого впровадження цієї практики.

Проаналізовані матеріали свідчать про те, що зола, шлаки, керамічні та бетонні залишки, фосфогіпс та інші види вторинної сировини можуть бути ефективно інтегровані до складу кладочних, штукатурних, теплоізоляційних, клейових і шпаклювальних сумішей за умови належної попередньої обробки.

Особливої уваги потребує контроль якості відходів, оскільки коливання у хімічному складі або наявність шкідливих домішок можуть негативно впливати на експлуатаційні характеристики кінцевого продукту. Водночас, за умови дотримання технологічних регламентів, введення відходів не лише не знижує якість СБС, але може й покращити окремі властивості – наприклад, теплоізоляційність, легкість нанесення, адгезію.

Подальший розвиток цього напряму можливий шляхом вдосконалення нормативної бази, створення спеціалізованих ліній з підготовки відходів та запровадження локальних рішень для переробки будівельного сміття. Перехід до замкнутого циклу використання матеріалів у будівництві є не лише технологічною необхідністю, а й стратегічним кроком у напрямку «зеленого» відновлення та сталого розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сучасні українські будівельні матеріали, вироби та конструкції: науково-практичний довідник /за ред. К.К. Пушкарьової. К.: Асоціація «ВСВБМВ», 2012. 664 с.

2. Гасан Ю.Г., Мохорт М.А., Суханевич М.В. Будівельні матеріали з відходів паливно-енергетичної, гірничо-видобувної та збагачувальної промисловості. Конспект лекцій. К. : КНУБА, 2009. 60 с.
3. Гасан Ю.Г., Мохорт М.А. Переробка відходів чорної і кольорової металургії та паливної промисловості у будівельні матеріали. Конспект лекцій. К. : КНУБА, 2008. 44 с.
4. Дворкін Л.Й., Мироненко А.В. Будівельні матеріали та вироби із застосуванням промислових відходів: навч. посіб. Рівне : НУВГП, 2019. 298 с.
5. Дворкін Л.Й., Житковський В.В., Марчук В.В. Ефективні сухі будівельні суміші та розчини на їх основі: монографія. Київ : Каравела, 2024. 348 с.
6. Бондар А.В., Ковальський В.П., Бурлаков В.П., Матвійчук Є.Р. Утилізація відходів промисловості шляхом виготовлення на їх основі сухих будівельних сумішей. Екологічні науки: науково-практичний журнал. К: ДЕА, 2018. № 3(22). С. 21-24.
7. Дворкін Л.Й, Пушкарьова К.К., Дворкін О.Л, Кочевих М.О. Використання техногенних продуктів у будівництві: Навчальний посібник. Рівне : НУВГП, 2009. 330 с.
8. Суханевич М.В. Поводження з відходами та їх використання для одержання будівельних матеріалів". Навчальний посібник. К. : КНУБА, 2011. 152 с.
9. ДСТУ Б В.2.7-126:2011. Суміші будівельні сухі модифіковані. Загальні технічні умови. [Чинний від 2011-06-01]. К.: Міністерство регіонального розвитку та будівництва України, 2011. 42 с. (Національний стандарт України).

Бондар Олександр Васильович – аспірант кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: alexbondar.phdoc@gmail.com

Христич Олександр Володимирович – кандидат технічних наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dockhristich@i.ua

Науковий керівник Христич Олександр Володимирович – Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dockhristich@i.ua

Bondar Oleksandr – Postgraduate Student, Department of Construction, Urban Management and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alexbondar.phdoc@gmail.com

Khrystych Oleksandr – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Construction, Urban Management and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dockhristich@i.ua

Scientific Supervisor Khrystych Oleksandr – Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dockhristich@i.ua

УДК 69.032.4:699.86

О. І. Фурман[1]
Ю. С. Бікс[1]

ЗАСТОСУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ УТЕПЛЕННЯ В ЖИТЛОВОМУ БУДІВНИЦТВІ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядаються переваги використання екологічно чистих теплоізоляційних матеріалів у житловому будівництві. Встановлено, що натуральні утеплювачі, такі як льоноволокно, ековата, деревоволокнисті плити та пробка, забезпечують високі теплоізоляційні характеристики при мінімальному впливі на довкілля. Проведено порівняльний аналіз технічних властивостей органічних утеплювачів та традиційних синтетичних матеріалів. Доведено, що екологічні матеріали сприяють підвищенню енергоефективності житлових будівель, зниженню викидів CO_2 і формують здоровий мікроклімат у приміщеннях.

Ключові слова: утеплення, житлове будівництво, екологічні матеріали, енергоефективність, теплоізоляція.

Annotation

The paper considers the advantages of using environmentally friendly insulation materials in residential construction. It is established that natural insulators such as flax fiber, cellulose insulation, wood fiber boards, and cork provide high thermal insulation characteristics with minimal environmental impact. A comparative analysis of the technical properties of organic and traditional synthetic insulation materials was conducted. It is proven that ecological materials contribute to improving the energy efficiency of residential buildings, reducing CO_2 emissions, and creating a healthy indoor microclimate.

Keywords: insulation, residential construction, ecological materials, energy efficiency, thermal insulation.

Вступ

Сучасне житлове будівництво ставить перед проектувальниками та забудовниками завдання забезпечити високий рівень енергоефективності споруд із мінімальним екологічним впливом. Одним із ключових факторів у цьому процесі є вибір теплоізоляційних матеріалів. Традиційні утеплювачі, такі як мінеральна вата або пінополістирол, мають добрі теплоізоляційні властивості, проте їх виробництво та утилізація часто супроводжуються значними викидами шкідливих речовин. У зв'язку з цим зростає інтерес до застосування екологічно чистих матеріалів природного походження, які не лише забезпечують надійне утеплення, а й є безпечними для здоров'я та навколишнього середовища.

Розгляд сучасних досліджень

Використання екологічно чистих матеріалів для утеплення в житловому будівництві сприяє зниженню енергоспоживання, покращенню мікроклімату приміщень та мінімізації негативного впливу на довкілля. Натуральні утеплювачі, зокрема целюлозний, льняний, конопляний, деревоволокнистий та інші біоорієнтовані матеріали, забезпечують ефективну теплоізоляцію, мають високу паропроникність, не виділяють токсичних речовин та є безпечними для здоров'я людини [1-3].

У країнах Європейського Союзу (Німеччина, Швеція, Австрія) використання таких матеріалів є частиною державних стандартів зеленого будівництва та підтримується фінансовими стимулами [4-5]. Наприклад, у Німеччині активно застосовуються утеплювачі на основі целюлози та коноплі, що сертифіковані за екологічними критеріями.

В Україні також зростає інтерес до екологічного утеплення: з'являються вітчизняні виробники натуральних теплоізоляційних матеріалів, а реалізація проєктів енергоефективної модернізації житлового фонду дедалі частіше передбачає використання екологічно безпечних рішень [6]. Зокрема, у деяких регіонах уже реалізовано пілотні проєкти, де замість традиційного мінерального утеплювача використовуються перероблені органічні матеріали [3].

Таким чином, впровадження екологічно чистих утеплювачів є важливим кроком до сталого розвитку будівельної галузі як в Україні, так і за кордоном.

Екологічно чисті утеплювачі мають ряд суттєвих переваг у порівнянні з традиційними матеріалами (табл. 1):

- *Енергоефективність.* Завдяки низькій теплопровідності натуральні утеплювачі сприяють збереженню тепла в будівлі, що дозволяє скоротити витрати на опалення до 20–30%.
- *Екологічна безпека.* Матеріали, такі як льоноволокно, ековата, пробка, не виділяють шкідливих речовин, не подразнюють шкіру й дихальні шляхи, що важливо для здоров'я мешканців.
- *Скорочення викидів CO_2.* Використання переробленої сировини (наприклад, для виробництва ековати) дозволяє зменшити вуглецевий слід будівництва.
- *Біорозкладність та можливість повторного використання.* У разі демонтажу екологічні утеплювачі легко утилізуються без шкоди для довкілля.
- *Підтримка місцевих виробників.* Натуральні матеріали часто виробляються з місцевої сировини, що сприяє розвитку регіональної економіки.

В Україні впровадження екологічно чистих утеплювачів є перспективним напрямком, особливо у проєктах енергоефективного житлового будівництва, модернізації старого житлового фонду, а також при будівництві будинків за стандартами «пасивного дому».

Таблиця 1 – Порівняння основних утеплювачів для житлового будівництва

Критерій	*Ековата*	*Льоноволокно*	*Мінеральна вата*	*Пінополістирол*
Походження	Целюлоза (переробка паперу)	Натуральне рослинне волокно	Синтетичне (мінерали)	Синтетичне (нафта)
Теплопровідність, Вт/м·К	0,036–0,040	0,038–0,042	0,035–0,045	0,030–0,040
Екологічність	Висока	Висока	Середня	Низька
Паропроникність	Висока	Висока	Висока	Низька
Стійкість до вологи	Середня	Середня	Висока	Низька
Перероблюваність	Так	Так	Обмежена	Важка
Вплив на здоров'я	Безпечна	Безпечна	Можливе подразнення	Токсична при горінні
Вартість (відносна)	Середня	Вища	Середня	Низька

На рис. 1 представлено порівняння середніх значень теплопровідності різних утеплювачів [7]. Пінополістирол має найнижче значення теплопровідності, однак екологічні матеріали, такі як ековата та льоноволокно, демонструють лише незначне відхилення при вищому рівні екологічної безпеки.

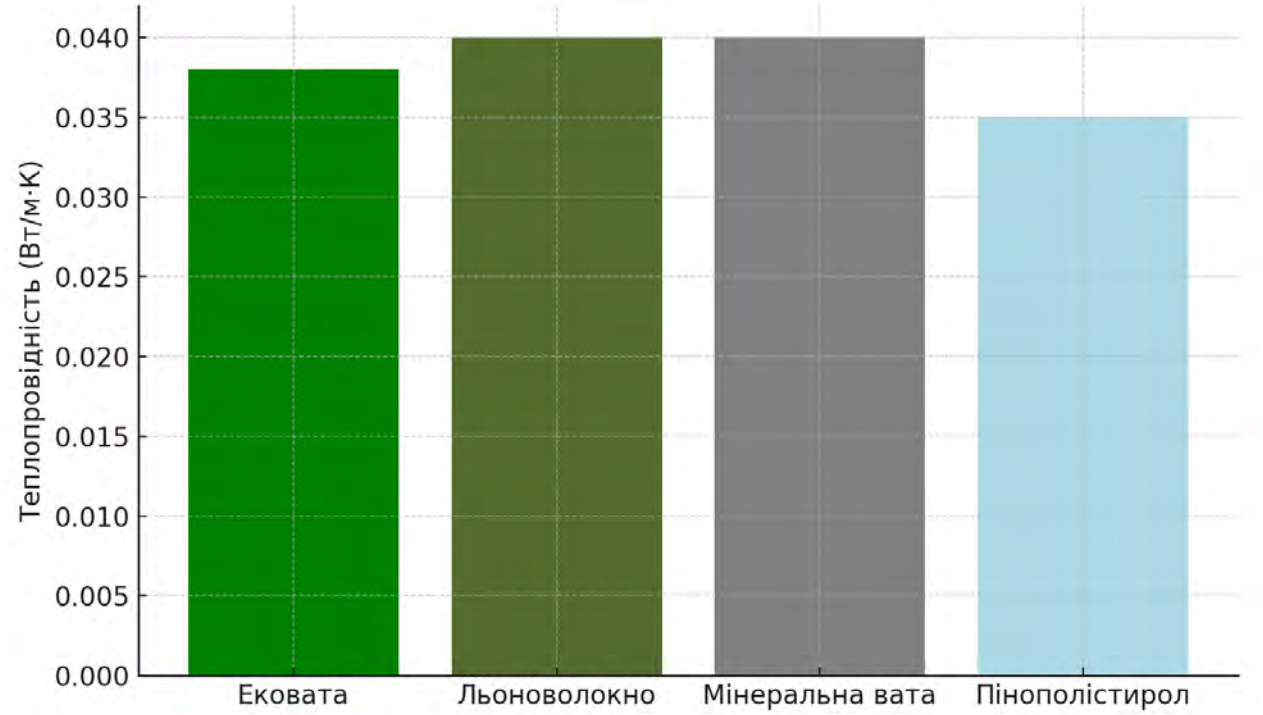

Рисунок 1. Графік порівняння теплопровідності різних утеплювачів

На графіку на рис. 2 наведено умовну оцінку екологічності утеплювачів за шкалою від 1 до 5. Натуральні матеріали, такі як ековата та льоноволокно, мають найвищі показники, тоді як традиційні синтетичні утеплювачі значно поступаються за цим критерієм [8].

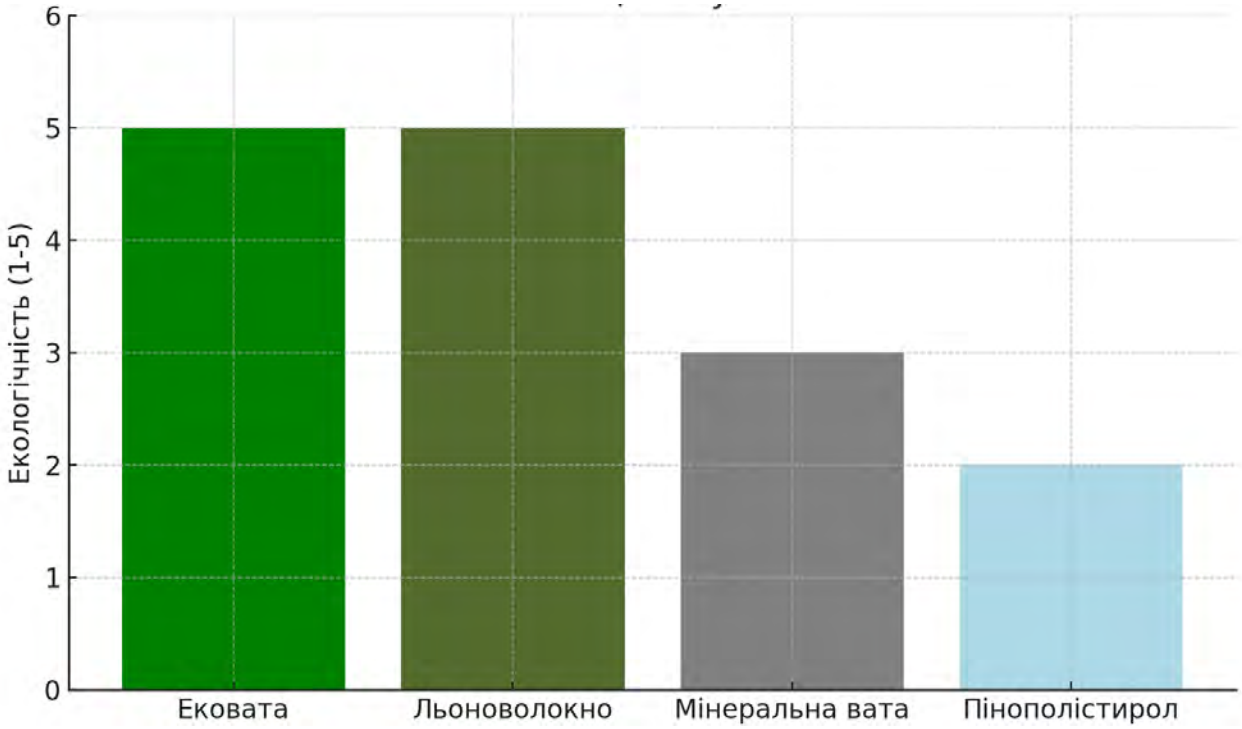

Рисунок 2. Екологічна оцінка утеплювачів

Для комплексної оцінки ефективності застосування екологічно чистих матеріалів для утеплення в житловому будівництві було проаналізовано п'ять ключових критеріїв: теплотехнічна ефективність, економічність, екологічна безпека, довговічність та вплив на здоров'я людини:

1. Теплотехнічна ефективність. Більшість натуральних утеплювачів (ековата, льоноволокно, деревоволокнисті плити) мають теплопровідність на рівні 0,036–0,042 Вт/м·К, що цілком відповідає сучасним вимогам до енергоефективності житла. Вони забезпечують якісне утеплення, зменшуючи теплові втрати через огороджувальні конструкції. Оцінка: висока

2. Економічна ефективність. Вартість екологічних матеріалів часто є вищою за традиційні, проте:

- вони знижують витрати на опалення (до 20–30%);
- мають низьку вартість утилізації або можуть бути перероблені;
- іноді виготовляються з місцевої сировини — зменшення логістичних витрат.

Оцінка: середньо-висока.

3. Екологічна безпека. Ековата, пробка, солом'яні панелі та інші натуральні матеріали мають мінімальний вуглецевий слід, не виділяють шкідливих речовин, не спричиняють алергій чи подразнення. Крім того, вони біорозкладні або перероблювані. Оцінка: дуже висока.

4. Довговічність та експлуатаційні характеристики. Деякі матеріали (наприклад, ековата) можуть бути чутливими до вологи, але за умов правильної інсталяції та захисту служать десятки років. Деревоволокнисті утеплювачі мають гарну структурну стійкість. Оцінка: середньо-висока

5. Вплив на здоров'я людини. Екологічні утеплювачі не містять токсичних речовин, не викликають подразнення шкіри, не виділяють летких органічних сполук, що особливо важливо для внутрішнього утеплення. Оцінка: дуже висока.

За результатами аналізу екологічні матеріали демонструють високий рівень ефективності, особливо у аспектах екологічності та безпечності для здоров'я. Середня загальна оцінка склала 9 з 10 можливих (рис. 3). Отже, екологічні утеплювачі — це ефективне, здорове та стале рішення для сучасного житлового будівництва. При грамотному проєктуванні й монтажі вони не поступаються, а іноді навіть перевершують традиційні матеріали.

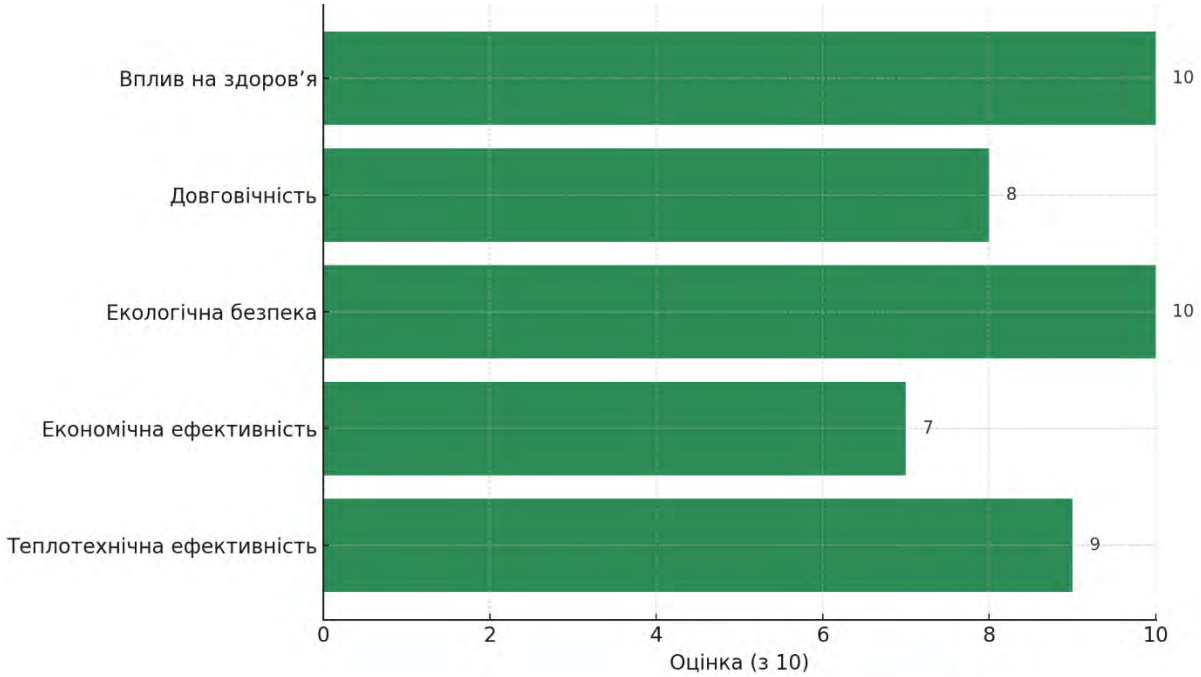

Рисунок 3. Оцінка ефективності застосування екологічно чистих матеріалів

Висновки

Застосування екологічно чистих матеріалів для утеплення у житловому будівництві є важливим кроком на шляху до сталого розвитку. Такі матеріали забезпечують необхідні теплоізоляційні властивості, знижують енергоспоживання будівель, позитивно впливають на здоров'я мешканців та суттєво зменшують негативний вплив на довкілля. Подальше дослідження властивостей натуральних утеплювачів та стимулювання їх використання в будівництві можуть значно покращити екологічний баланс і сприяти формуванню безпечного житлового середовища.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сучасні українські будівельні матеріали / За ред. К.К. Пушкарьової. К.: Асоціація «ВСВБМВ», 2012. 664 с.
2. Дворкін Л.Й., Мироненко А.В. Будівельні матеріали з відходів. Рівне: НУВГП, 2019. 298 с.
3. Гасан Ю.Г., Суханевич М.В. Будівельні матеріали з відходів. К.: КНУБА, 2009. 152 с.
4. Eco-friendly insulation materials. URL: https://constructive-voices.com/eco-friendly-insulation-materials-redefining-thermal-efficiency/
5. Energy Performance of Buildings Directive (EU) 2018/844. URL: https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2018/844/oj/eng
6. ДБН В.2.6-31:2021. Теплова ізоляція будівель та енергоефективність будівель. [Чинні від 2022-09-01]. Київ : Міністерство розвитку громад та території України, 2022. 27 с.
7. Бікс Ю. С., Ратушняк Г. С. Термічно неоднорідні енергоощадні огороджувальні конструкції малоповерхових будівель : монографія. Вінниця : ВНТУ, 2019. 76 с.
8. Будівельні матеріали та екологія: вплив, стандарти, перспективи. URL: https://pic-pk.ua/budivelni-materialy-ta-ekologiya-ta-vplyv-standarty-perspektyvy/

Фурман Олександр Іванович – магістр групи Б-23мз, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Науковий керівник: Бікс Юрій Семенович – к.т.н., доц. кафедри Будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: biks@vntu.edu.ua

Furman Oleksandr Ivanovych – Master of Group B-23mz, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: Biks Yuriy Semenovich – Ph.D., Associate Professor of the Department of Construction, Urban Management and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: biks@vntu.edu.ua

УДК 712.253:711.55

А. В. Бондар[1]
М. А. Максименко[1]

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВОДНО-ЗЕЛЕНИХ ТЕРИТОРІЙ МІСТА ВІННИЦЯ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглядаються питання вдосконалення планувальної організації водно-зелених територій міста Вінниця. Встановлено основні проблеми: фрагментарність просторової структури, недостатній рівень благоустрою, обмежена доступність для населення, деградація природних ландшафтів. Проаналізовано міжнародний досвід інтеграції водно-зелених просторів у структуру міст. Запропоновано принципи розвитку: екологічна стійкість, функціональна різноманітність, доступність, збереження природного середовища. Розроблено концептуальні моделі зонування з урахуванням потреб рекреації, екології та сталого розвитку міського середовища.

Ключові слова: водно-зелені території, міське середовище, планування, рекреація, сталий розвиток.

Abstract

The article addresses the improvement of the planning organization of water-green areas in the city of Vinnytsia. The main problems are identified: fragmented spatial structure, insufficient landscaping, limited accessibility for residents, and degradation of natural landscapes. International experience of integrating water-green spaces into urban structures is analyzed. Development principles are proposed: ecological sustainability, functional diversity, accessibility, and preservation of natural environments. Conceptual zoning models are developed considering recreation, ecology, and sustainable urban development needs.

Keywords: water-green areas, urban environment, planning, recreation, sustainable development.

Вступ

Сучасний розвиток міст в умовах урбанізації супроводжується низкою негативних екологічних та соціальних наслідків, що зумовлюють необхідність переосмислення підходів до формування міського середовища. Зокрема, це стосується організації та благоустрою водно-зелених територій, які мають важливе значення для підтримання екологічного балансу, формування комфортного середовища для проживання та реалізації рекреаційного потенціалу [1-2]. Місто Вінниця, розташоване на берегах річки Південний Буг та її притоках, має значний потенціал для розвитку водно-зелених територій, проте існує низка проблем, пов'язаних із їх техногенною деградацією, недоступністю для мешканців, фрагментарністю просторової структури, відсутністю комплексного благоустрою.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю впровадження сучасних містобудівних підходів до реконструкції та розвитку прибережних територій в умовах сталого розвитку міського середовища. Водно-зелені простори повинні виконувати не лише екологічну функцію, а й соціальну, рекреаційну, культурну, формуючи відкриті багатофункціональні простори, інтегровані до міської структури.

Метою даної роботи є вдосконалення планувальної організації водно-зелених територій міста Вінниця шляхом їх реорганізації, зонування та благоустрою з урахуванням екологічних, соціальних та функціональних вимог.

Завдання дослідження включають:

- аналіз існуючого стану водно-зелених територій м. Вінниці;
- вивчення міжнародного та вітчизняного досвіду їх організації та реконструкції;
- виявлення факторів, що впливають на планувальну структуру прибережних просторів;
- розроблення принципів, моделей, регламентів та сценаріїв їх просторового розвитку та благоустрою.

Аналіз сучасного стану водно-зелених територій у місті Вінниця

Місто Вінниця розташоване у межах лісостепової зони на берегах річки Південний Буг. Крім головної водної артерії, територією міста протікають малі річки й струмки, які формують систему озер, ставків та заболочених прибережних ділянок. Кліматичні умови регіону є сприятливими для розвитку озеленення та створення комфортних рекреаційних просторів. Чорноземні ґрунти, достатній рівень опадів і помірні температури забезпечують умови для стабільного функціонування зелених насаджень, а наявність природних водойм сприяє формуванню цілісного екологічного каркасу міста.

Попри значний природно-рекреаційний потенціал, більшість прибережних зон міста перебуває у стані занепаду (табл. 1). Основні проблеми включають: забруднення водойм побутовими та промисловими стоками, фрагментарність зелених зон, відсутність інфраструктури для відпочинку, недоступність територій для маломобільних груп населення, хаотичну забудову прибережних зон. Частина водойм є недосяжною через відсутність доріжок, пішохідних мостів, веломаршрутів, зупинок громадського транспорту. Відсутність належного благоустрою знижує рекреаційну цінність територій, а деградація ландшафтів та озеленення погіршує екологічну ситуацію в місті [2].

Наявні водно-зелені території можуть бути основою для створення єдиної системи екологічного каркасу міста. Їх інтеграція до просторової структури дозволить забезпечити безперервні рекреаційні маршрути, підвищити естетичну цінність міського середовища, активізувати соціальні взаємодії. При реалізації комплексного благоустрою й раціонального зонування можна перетворити занедбані території на сучасні відкриті простори, які виконуватимуть функції дозвілля, спорту, екопросвіти, культурних подій [3-5]. Важливо зберігати природну структуру ландшафтів, уникаючи жорстких інженерних втручань.

Таблиця 1 – Оцінка сучасного стану водно-зелених територій м. Вінниця

Територія	Функціональність	Доступність	Благоустрій
Набережна Південного Бугу (центральна частина)	частково функціонує	висока	задовільний
Береги Вишенського озера	частково	середня	незадовільний
Береги р. Тяжилівка	обмежена	низька	відсутній
Затока біля вул. Чорновола	фрагментарна	середня	обмежений

Аналіз сучасного стану водно-зелених територій Вінниці дозволяє визначити необхідність системного підходу до їх планувальної організації з урахуванням кращих світових практик та локальних особливостей.

Принципи і моделі планувальної організації міських водно-зелених територій

Формування водно-зеленого каркасу міста має ґрунтуватися на принципах екологічної рівноваги, безперервності зелених маршрутів, функціональної інтеграції, доступності, адаптивності та ідентичності територій [1]. Важливими є зв’язки між прибережними зонами, зеленими насадженнями загального користування, лісопарковими та парково-рекреаційними територіями (рис. 1). Основним завданням є досягнення екологічної цілісності й максимальна орієнтація на природну структуру місцевості.

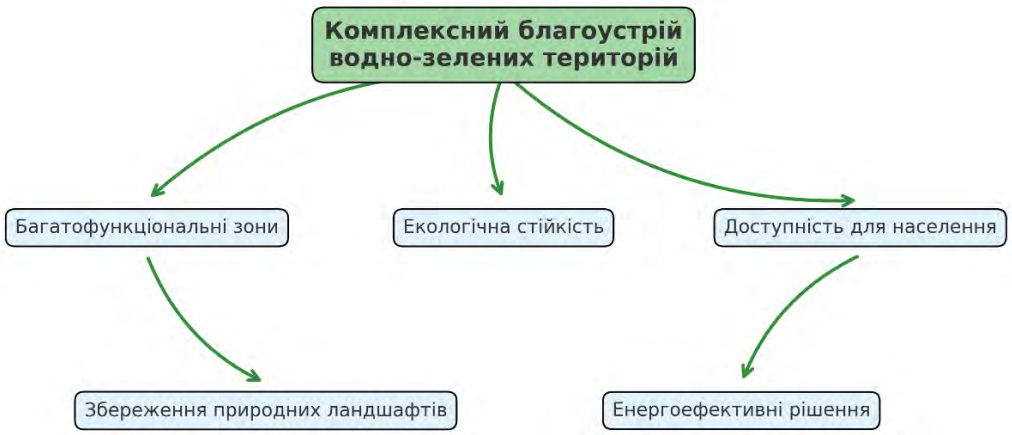

Рисунок 1. Структура заходів благоустрою водно-зелених проосторів

У межах водно-зелених територій доцільно передбачити різні функціональні зони: зони спокійного відпочинку (сквери, набережні), активного дозвілля (спортивні й дитячі майданчики, пляжі), культурно-просвітницькі (відкриті сцени, музейні простори), зони екопросвіти (ботанічні ділянки, оглядові маршрути), транзитні маршрути (велодоріжки, пішохідні маршрути). Важливо враховувати ландшафтний рельєф, гідрологічний режим, інсоляцію, вітровий режим тощо [3].

Залежно від конфігурації водно-зелених територій, їх можна класифікувати за моделями: лінійна (уздовж річок), фрагментарна (окремі зелені осередки), комбінована (мережеві з'єднання). Для Вінниці доцільною є модель «зеленої гірлянди» або «зеленого коридору», що передбачає об'єднання прибережних ділянок у єдину мережу. Це дозволить створити екологічний коридор, який водночас виконує роль рекреаційного та екопросвітнього простору, з поєднанням озеленених транзитних маршрутів та зон для тривалого відпочинку [5-7].

Пропозиції щодо благоустрою водно-зелених територій міста Вінниця

На основі аналізу територій уздовж Південного Бугу та його притоків [7] запропоновано схемне зонування територій з виділенням (табл. 2):

- зон відпочинку (сквери, парки);
- екологічних територій з обмеженим доступом (природоохоронні ділянки);
- активних рекреаційних просторів;
- транзитних маршрутів та майданчиків короткочасного перебування;
- ділянок для культурно-освітніх заходів та урбаністичного мистецтва.

Таблиця 2 – Пропоновані типи функціонального зонування водно-зелених територій м. Вінниця

Тип зони	Основне призначення	Приклади функцій
Зона спокійного відпочинку	Пасивне дозвілля	Алеї, лавки, оглядові майданчики
Зона активного дозвілля	Спорт, рухлива активність	Майданчики, прокат, воркаут
Культурно-просвітницька зона	Проведення заходів	Сцена, освітні стенди, виставки
Транзитна зона	Переміщення	Пішохідні/веломаршрути, містки
Еко-зона	Збереження природи	Біоценози, дощові сади, дендрарії

Рекомендовано застосовувати екологічно стійкі покриття (щебінь, дерев'яні настили, піщано-гравійні доріжки), системи біоінженерного укріплення берегів (фітоукріплення), дощові сади для очищення поверхневих стоків. Архітектурні елементи благоустрою мають бути мінімалістичними, адаптованими до ландшафту та включати освітлення на сонячних панелях, навіси, лавки з натуральних матеріалів [8-9].

У межах дослідження розроблено пропозиції щодо комплексного благоустрою водно-зелених територій міста Вінниця з урахуванням принципів сталого розвитку, екологічної стійкості та соціальної інклюзивності. Основні напрямки благоустрою включають (рис. 2):

- **Формування багатофункціональних зон** з урахуванням різних сценаріїв використання: зони активного відпочинку (спортивні майданчики, прогулянкові маршрути), зони спокійного дозвілля (відкриті галявини для пікніків, тіньові місця для відпочинку), культурно-просвітницькі простори (відкриті майданчики для проведення заходів, арт-інсталяції), екологічні зони (природоорієнтовані території з мінімальним втручанням).
- **Інтеграція природних елементів** у міське середовище: збереження та відновлення прибережних рослинних угруповань, створення буферних зелених смуг вздовж берегової лінії, влаштування природних фільтраційних зон (дощові сади, фітоплощадки) для очищення поверхневих стоків.
- **Організація мережі безбар'єрних пішохідних і велосипедних маршрутів** вздовж водних об'єктів із доступом до води, влаштування зручних сполучень між житловими кварталами і рекреаційними зонами.
- **Використання екологічно стійких матеріалів** для елементів благоустрою (дорожнє покриття з пермеабельних матеріалів, біодеградаційні меблі, локальні рослинні види для озеленення).
- **Впровадження системи громадських просторів з адаптивним використанням** протягом року (літні амфітеатри, місця для зимових активностей, простори для сезонних ярмарків та культурних подій).

- **Збереження природного характеру берегової лінії**, уникнення бетонування та надмірного втручання у природну морфологію річкових берегів шляхом застосування біоінженерних рішень для зміцнення берегів (живі плетені конструкції, габіони з озелененням).
- **Реалізація інтерактивних освітніх маршрутів і тематичних екостежок** для підвищення екологічної обізнаності мешканців міста.
- **Інтеграція енергоефективних технологій** у благоустрій: використання автономного освітлення на сонячних батареях, впровадження систем збору та повторного використання дощової води для поливу зелених насаджень.

Напрям благоустрою	Ключові заходи
Багатофункціональні зони	Зони активного і пасивного відпочинку, культурні простори, еко-зони
Інтеграція природних елементів	Відновлення рослинності, буферні зелені смуги, дощові сади
Пішохідно-велосипедна мережа	Безбар'єрні маршрути, підходи до води, зв'язки з житловими районами
Екостійкі матеріали	Пермеабельні покриття, біодеградаційні меблі, локальні рослини
Адаптивне використання просторів	Сезонні заходи, зимові та літні функції
Збереження природної берегової лінії	Біоінженерні укріплення, мінімальне втручання
Екопросвіта	Тематичні екомаршрути, освітні простори
Енергоефективні рішення	Автономне освітлення, системи збору дощової води

Рисунок 2. Основні напрями благоустрою вводно-зелених територій м. Вінниці

Висновки

У результаті дослідження встановлено, що:

- водно-зелені території міста Вінниця мають потенціал стати ядром екологічної, соціальної та естетичної структури міста;
- запропоновані містобудівні принципи та просторові моделі можуть бути використані для комплексної реорганізації прибережних зон;
- реалізація технічних рішень з урахуванням природного ландшафту дозволяє створити функціонально-насичені, безпечні й привабливі простори;
- результати можуть бути впроваджені як на рівні міських стратегій, так і в локальних проєктах.

Запропоновані рішення спрямовані на трансформацію водно-зелених територій у багатофункціональні простори, що водночас забезпечують екологічні функції, підвищують якість міського середовища та стимулюють соціальну активність населення. Особливий акцент зроблено на принципах мінімального втручання у природні процеси та створенні стійких екосистем, що можуть самостійно підтримувати екологічний баланс у межах міста.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Осаулко Д. Є., Бондар А. В. Благоустрій відпочинкової зони біля водойм у сучасних містах. *Інноваційні технології в будівництві-2020:* матеріали міжнар. наук.-техн. конф., м. Вінниця, 10-12 листопада 2020 р. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/itb/itb2020/paper/view/10828 (дата звернення: 25.11.2024).

2. Осаулко Д. Є., Бондар А. В. Проблематика створення ефективної планувальної організації водно-зелених територій міста Вінниця. *Енергоефективність в галузях економіки України-2023 :* матеріали міжнар. наук.-техн. конф., м. Вінниця, 21-23 листопада 2023 р. Вінниця, 2023. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/egeu/egeu2023/paper/view/19404 (дата звернення: 25.11.2024).

3. Marshall R. Contemporary urban space-makingat the water'sedge. Waterfrontsin Post-Industrial Cities. *PublishedintheTaylor&Francise-Library*. 2004. P. 4-13.

4 Nepravishta F., Pllumbi D., Manehasa K. Waterfront Planning for Sustainable Development of Natural and Archeological Heritage. *WIT Transactions on Ecology and The Environment*. 2014. Vol 329. P. 8-10.

5. Niemann B., Werner T. Strategies for the sustainable urban waterfront. WIT Transactions on Ecology and The Environment. *WIT Transactions on Ecology and The Environment*. 2016. Vol 204. P. 431-439.

6. Концепція інтегрованого розвитку міста Вінниці 2030. URL: https://city2030.org.ua/ua/document/proekt-koncepcii-integrovanogo-rozvitku-mista-vinnicya-2030-kirm-

vinnicya-2030 (дата звернення: 10.10.2024)
7. План зонування міста Вінниці. URL: https://2021.vmr.gov.ua/Branches/Lists/ArchitectureAndCityBuilding/ShowContent.aspx?ID=5 (дата звернення: 10.10.2024)
8. ДБН 2.2-12:2019. Планування і забудова територій. [Чинний від 2019-10- 01]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіон України, 2019. 185 с.
9. ДБН Б.2.2-5:2011. Планування та забудова міст, селищ і функціональних територій. Благоустрій територій. [Чинний від 2012-09-01]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіонбуд України, 2012. 64 с.

Бондар Альона Василівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: bondarav@vntu.edu.ua,

Максименко Марина Аркадіївна – кандидат технічних наук, старший викладач кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Bondar Alena – PhD, associate professor of department of construction, urban planning and architecture Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: bondarav@vntu.edu.ua

Maksymenko Maryna – PhD, senior lecturer of department of construction, urban planning and architecture Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 711.25

С. К. Погосян[1]
Л. В. Кучеренко[1]

МЕТОДИ ПОКРАЩЕННЯ СКЛАДОВИХ CLM-АНАЛІЗУ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезі аналізуються методи покращення семи складових CLM-аналізу для створення психологічно комфортного та емоційно насиченого ландшафту. На основі сучасних теорій досліджуються підходи, що поглиблюють зв'язок людини з природним середовищем, особливо в умовах міста.

Ключові слова: Шари ландшафту, форма рельєфу, біорізноманіття, колір і світло, сумісність, архетипні елементи, характеристика спокою та тиші.

Abstract

The thesis analyzes methods for improving the seven components of CLM-analysis to create a psychologically comfortable and emotionally rich landscape. Based on modern theories, approaches that deepen the connection between humans and the natural environment, especially in urban areas, are explored.

Keywords: Layers of the Landscape, landform, biodiversity, color and light, compatibility, archetypal elements, character of peace and silence.

Вступ

У XXI столітті ландшафтний дизайн дедалі більше тяжіє до міждисциплінарності, де просторове планування поєднується з психофізіологією, екологією та урбаністикою. CLM-аналіз — це підхід, що враховує, як людина емоційно й когнітивно взаємодіє з простором. Він пропонує рамку для формування таких середовищ, які відгукуються на базові людські потреби: у спокої, орієнтації, безпеці, натхненні.

Кожна зі складових CLM-аналізу має власний потенціал впливу: від глибокої структури зорового поля до архетипів, які пробуджують підсвідомі реакції. Метою даного дослідження є висвітлення методів удосконалення цих компонентів у ландшафтному проєктуванні задля досягнення високої якості середовища — як в естетичному, так і в терапевтичному сенсі.

Результати дослідження

Методи покращення семи складових CLM-аналізу [1]:

1. Шари ландшафту (Layers Of The Landscape)

Це спосіб організації видимості рослинності та інших елементів на різній відстані, що створює шаховий візуальний ефект із трьома рівнями глибини: передній, середній і задній плани. Цей підхід базується на ідеї, що фізична віддаленість у просторі сприяє психологічному відстороненню від повсякденного стресу, що також підтримується теорією притулку-перспективи (Епплтон, 1996). Під час формування ландшафтних рівнів принципи дизайну, як-от відкриття та перекриття огляду, допомагають створити осмислену взаємодію з простором. Ефективний ландшафт має розглядатися цілісно — з урахуванням того, як усі простори поєднуються між собою.

Наступні фотографії ілюструють прийоми створення ландшафтних шарів:

1) відкриття краєвидів (Opening views)— інтегруйте елементи віддаленого ландшафту або об'єкта у свій простір, зробивши їх видимими. Формуйте простір або підрізайте існуючу рослинність так, щоб свідомо спрямувати погляд на запозичений пейзаж — водойму, лісосмугу чи

архітектурну домінанту (рис. 1).

Рис.1. Хемпстед, Парк водно-болотних угідь

2) закриваючі види (Closing views) — ландшафтний дизайн можна організувати так, щоб акцентувати увагу відвідувача на певній точці або напрямку, спрямовуючи погляд під потрібним кутом. Використовуйте різноманітні шари рослинності та інші елементи, щоб створити гармонійний перехід між зонами ландшафту. Завдяки плавним, вигнутим лініям країв можна візуально вести відвідувача простором, додаючи відчуття глибини та безперервності композиції (рис. 2).

Рис.2. Природний парк Спрінгліф

3) запозичений пейзаж (Borrowed Scenery) — це прийом у ландшафтному дизайні, коли в композицію свідомо включають навколишні або віддалені елементи, що візуально виходять за межі ділянки. Такий підхід створює ілюзію простору, спонукаючи глядача охопити ширший краєвид і тим самим візуально розширює межі ландшафту, роблячи його більшим, ніж він є насправді (рис. 3).

Рис.3. Природний парк Спрінгліф

2. Форма рельєфу (Landform)

Інтеграція рельєфу в ландшафт здатна занурити відвідувачів у емоційну подорож, викликаючи відчуття «таємничості» через часткове приховування краєвидів, «захоплення» — завдяки їх несподіваному відкриттю чи ефектному обрамленню, і «захищеності» — через створення затишних укриттів. Такий підхід ґрунтується на теорії «притулку-перспективи» Джейа Епплтона, яка підкреслює важливість одночасного огляду простору та відчуття безпеки, коли людину не видно. Це апелює до глибинних психологічних інстинктів і сприяє позитивній емоційній відповіді. Найефективніше позитивні реакції викликає рельєф, що імітує природну геометрію: асиметричні форми без прямих ліній. Від малих двориків до великих парків, ландшафтні елементи мають відповідати цим принципам, формуючи пагорби з м'якими, хвилястими контурами, плавними переходами та пологими схилами з градієнтом не крутішим за 1:4.

Наступні прийоми ілюструють створення різноманітних вражень під час подорожі відвідувачів ландшафтом з використанням форм рельєфу:

1) прокладіть стежки між курганами так, щоб вони частково перекривали огляд, створюючи атмосферу загадковості та передчуття, яка заохочує глядачів досліджувати ландшафт далі.

2) забезпечте різноманітні типи огороджень, щоб врахувати емоційні потреби різних користувачів щодо рівня захищеності — від затишних, інтимних місць для усамітнення до відкритих просторів, таких як амфітеатри, призначених для великої кількості людей.

3) зробіть подорож курганами цікавішою, додаючи несподівані елементи — наприклад, незвичні рослини, затишну лавку чи художньо оформлені панорами (рис. 4).

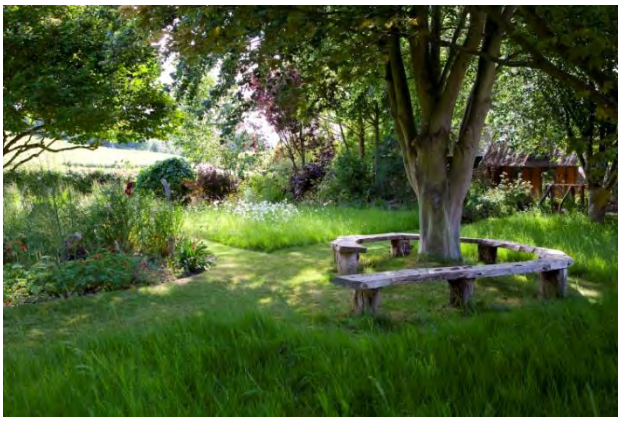

Рис.4. Сади озера Джуронг

4) інтегруйте геометричні елементи, що направлятимуть погляд до неба, враховуючи можливість відтворення його образу у воді (рис. 5).

Рис.5. Сінгапурський ботанічний сад

3. Біорізноманіття (Biodiversity)

Міські зелені простори, хоч і створені людиною, мають потенціал бути більш природними за дизайном, що дозволить їм виконувати додаткову функцію відновлення екологічних процесів. Ключовим елементом є рослинність: природна та різноманітна, вона забезпечує важливий зв'язок міських жителів з природою та покращує психологічний комфорт у парках і садах. Проєктування, що віддає перевагу природності над штучністю, створює більш сприятливе середовище для споглядання. При цьому необхідно враховувати біорізноманіття, уникаючи монокультурних зон на кшталт підстрижених газонів, які доцільно замінити природними луками.

Приклади покращення біорізноманіття:

1) багатство рослинних видів створює різноманітні екосистеми, які підтримують широкий спектр тварин, забезпечуючи їхнім потребам у притулку та харчуванні. Навпаки, обмежена кількість видів рослин призводить до однотипності та візуальної бідності ландшафту.

2) місцеві рослини є ключем до підтримки місцевої фауни. Оптимально використовувати переважно місцеві дерева, а для чагарників, з огляду на їхню складність у отриманні та потенційну невиразність, можна застосувати різноманітніші, можливо, екзотичні види.

3) запропоновані підходи слід показати на багаторівневій посадці для досягнення максимального біорізноманіття. Бажано створити мінімум три шари (ґрунт, чагарники, дерева), а краще – чотири, додаючи високі кущі або невеликі дерева, щоб імітувати природний ліс.

4. Колір і світло (Color and Light)

Кольоровий та освітлений ландшафт захоплює погляд і веде його крізь різноманітні відчуття. Продумане застосування кольорів створює гармонію та структуру. Кольори, поділяючись на холодні (спокійні) та теплі (збуджуючі), а також їхня насиченість і світлота, можуть підсилити виразність ландшафту, формуючи бажану атмосферу. Приглушені кольори сприяють відпочинку та роздумуванню, що перегукується з еволюційною перевагою безпечних спостережних пунктів ("лоно з видом"). Гра світла й тіні оживляє пейзаж. Ефективне використання кольору та світла потребує знання основ дизайну та теорії кольору, оскільки їхній психологічний вплив може як приваблювати, так і відштовхувати.

Приклади покращення кольору та світла:

1) використовуйте силу кольору та світла для візуального керування увагою до фокусної точки, одночасно створюючи захоплюючий барвистий шлях для сприйняття.

2) обирайте кольори для стимуляції розуму та емоцій. Спокійні холодні кольори (синій, зелений, фіолетовий) візуально збільшують простір і сприяють затриманню, тоді як енергійні теплі (червоний, помаранчевий, жовтий) привертають увагу.

3) розробіть систему затінення з використанням різних елементів, таких як садові решітки та дерев'яні навіси, щоб забезпечити комфортне пересування ландшафтом у будь-яку погоду.

5. Сумісність (Compatibility)

Візуальне та фізичне сприйняття простору залежить від поєднання природних і штучних елементів. Розстановка будівель, ландшафтних об'єктів і скульптур може підкреслювати або відрізнятися від природного оточення. Гармонія досягається через свідоме впорядкування елементів ландшафту, а баланс у дизайні – завдяки продуманому розміщенню, масштабу та вигляду. Збалансовані простори дарують спокій, а споглядальні зони створюються стратегічним використанням відкритих і закритих елементів. Хоча чітких правил немає, аналіз природних середовищ може навчити дизайнерів створювати гармонійні простори.

Приклади покращення сумісності:

1) збалансоване поєднання: штучні елементи мають узгоджуватися з природними, не порушуючи природної естетики простору.

2) ієрархічне розміщення елементів ландшафту, пов'язаних фізично та візуально, викликає у відвідувачів бажання досліджувати.

3) гармонійне поєднання природних і штучних елементів ландшафту для створення візуально привабливого простору.

6. Архетипні елементи (Archetypal elements)

Люди, які борються з проблемами психічного здоров'я, часто втрачають відчуття зв'язку з навколишнім світом. Взаємодія з архетипними природними елементами може відновити цей зв'язок через наше спільне колективне підсвідоме. Включення таких домінант ландшафту, як вода, старі дерева, камені чи ліси, не лише полегшує орієнтацію та навігацію (особливо для літніх людей), але й викликає підсвідому позитивну емоційну реакцію, сприяючи розслабленню. У ландшафтній оцінці рідкісні та виразні елементи підвищують цінність території. Архетипні елементи, виділяючись у ландшафті, миттєво викликають відчуття винагороди та релаксації.

Наступні методи ілюструють, як за допомогою архетипічних елементів імітувати різноманітні відчуття під час подорожі відвідувачів ландшафтом:

1) завдяки своїй неймовірній адаптивності у масштабі та формі, вода є потужним інструментом ландшафтного дизайну. Ці властивості глибоко впливають на психоемоційний стан людини, викликаючи відчуття легкості, медитативності та присутності. Незалежно від форми, вода заспокоює відчуття: радує око, дарує ніжні звуки та створює білий шум, що сприяє глибокій релаксації.

2) доріжка – це помітний і поширений елемент ландшафту, який легко адаптувати для створення емоційного впливу та виділення. Вона часто асоціюється з життєвим шляхом. Далі представлено приклади двох різних стежок.

7. Спокій і тиша (Character of Peace and Silence)

Міські зелені зони цінуються, якщо дають спокій, комфорт, безтурботність та усамітнення. Останнє важко досягти через міський шум і натовп, але дизайн може це компенсувати, створюючи тихі оази для відпочинку.

1) створіть вертикальні огорожі з твердих матеріалів, рослинності або їх поєднання для зонування простору, приховування небажаних видів і відбиття звуку.

2) застосуйте білий шум з ніжними звуками води, струмка та листя для маскування небажаного шуму та створення спокійної атмосфери.

Висновки

Методи покращення складових CLM-аналізу показують, що якісний ландшафт — це відповідь на глибинні емоційні та когнітивні потреби людини. Гармонія кольору, світла, тиші й архетипових елементів здатна перетворити простір на місце відновлення та рівноваги, особливо в міському середовищі. Цілісний підхід у дизайні відкриває нові можливості для сучасної ландшафтної архітектури [2].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Design Guidelines for Contemplative Landscapes, Dr. Agnieszka Olszewska-Guizzo, Alicia Soh Dr. Angelia Sia, Jason Wright, Jeff Seow – publication of the National Parks Board. 2023. P. 50

2. Agnieszka Olszewska-Guizzo, Angelia Sia, Nicolas Escoffier. Revised Contemplative Landscape Model (CLM): A

reliable and valid evaluation tool for mental health-promoting urban green spaces: https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1618866723001875 [Електронний ресурс] / Wendy Chen // Urban Forestry & Urban Greening. - 2023. - Режим доступу: https://doi.org/10.1016/j.ufug.2023.128016 (дата звернення: 26 червня 2023). - Revised Contemplative Landscape Model (CLM): A reliable and valid evaluation tool for mental health-promoting urban green spaces.

Погосян Сурен Каренович — студент групи БМ-22мс, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: suren130186@gmail.com

Науковий керівник: Кучеренко Лілія Василівна — к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, email: liliya13liliya13@gmail.com

Pohosian Suren K. — student, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : suren130186@gmail.com

Scientific supervisor: Kucherenko Liliya — Ph.D., Assistant Professor of Construction, Urban Management and Architecture, Vinnitsa National Technical University. email: liliya13liliya13@gmail.com

УДК 725.54

Д.О.Ковбасюк
С.В.Риндюк

ЛАНДШАФТНИЙ ДИЗАЙН РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджується роль ландшафтного дизайну в реабілітаційних центрах, зокрема акцентується увага на впровадженні стилю Натургарден як важливого елементу створення сприятливого середовища для відновлення пацієнтів. Автор розглядає, як природне середовище, яке включає озеленення, водні об'єкти та сенсорні сади, здатне позитивно впливати на фізичний та психоемоційний стан пацієнтів, знижувати рівень стресу і сприяти прискоренню процесів реабілітації. Стиль Натургарден, з його акцентом на збереження природної краси та мінімальне втручання в ландшафт, створює гармонійне поєднання природи та потреб людини, що важливо для психологічного і фізичного відновлення. Крім того, в статті підкреслюється важливість екологічної відповідальності при проектуванні таких центрів, що включає використання місцевих рослин та мінімальний вплив на навколишнє середовище. Робота демонструє, як ландшафтний дизайн може стати важливим інструментом у створенні ефективних, екологічно сталих реабілітаційних закладів, які не лише полегшують одужання пацієнтів, а й сприяють збереженню природних ресурсів.

Ключові слова: ландшафтний дизайн, реабілітаційний центр, терапевтичний сад, озеленення, природне середовище, психоемоційне відновлення, натуралістичний стиль.

Abstract

The article explores the role of landscape design in rehabilitation centers, in particular, the attention is focused on the introduction of Naturgard style as an important element of creating a favorable environment for patients' restoration. The author considers how a natural environment that includes landscaping, water bodies and sensory gardens, can positively influence the physical and psycho -emotional state of patients, reduce stress and promote the acceleration of rehabilitation processes. Naturgard style, with his focus on preserving natural beauty and minimal intervention in the landscape, creates a harmonious combination of nature and human needs, which is important for psychological and physical recovery. In addition, the article emphasizes the importance of environmental responsibility when designing such centers, including the use of local plants and minimal environmental impact. Work demonstrates how landscape design can be an important tool in creating effective, eco -friendly rehabilitation institutions that not only facilitate the recovery of patients but also help to preserve natural resources.

Keywords: landscape design, rehabilitation center, therapeutic garden, landscaping, natural environment, psycho-emotional recovery, naturalistic style.

Вступ

У сучасних умовах розвитку медицини та соціальної реабілітації все більшої уваги набуває середовище, в якому відбувається процес одужання та відновлення пацієнтів. Одним із важливих чинників, що позитивно впливають на фізичний і психоемоційний стан людини, є ландшафтне оточення. Ландшафтний дизайн реабілітаційних центрів сприяє створенню гармонійного, безпечного та естетично привабливого простору, який підсилює ефект лікувальних заходів, знижує рівень стресу та покращує загальне самопочуття.

Інтеграція природних елементів у простір реабілітаційних закладів базується на концепції лікувального ландшафту, що передбачає використання озеленення, водних об’єктів, сенсорних садів та інших компонентів, які стимулюють всі органи чуття. Такий підхід не лише підвищує ефективність реабілітаційних програм, а й формує комфортне середовище для персоналу та відвідувачів.

Метою роботи є дослідження ролі ландшафтного дизайну у формуванні сприятливого середовища для реабілітації пацієнтів.

Завданням роботи є вивчення впливу природного середовища на процес відновлення, розкриття особливостей стилю Натургарден (Naturgarden) та визначення його переваг для реабілітаційного середовища.

Результати дослідження

Ландшафтний дизайн реабілітаційних центрів відіграє ключову роль у створенні комфортного та сприятливого середовища для пацієнтів. Він не лише виконує естетичну функцію, а й активно впливає на психологічний та фізичний стан людини, яка перебуває на шляху до одужання. Озеленені зони, водні елементи, сенсорні сади та безбар'єрний простір сприяють зниженню рівня стресу, покращенню фізичного стану та прискоренню процесів реабілітації. Вибір правильного стилю ландшафтного дизайну забезпечує гармонійне поєднання архітектури та природи, створює відчуття безпеки та затишку, допомагає зменшити тривожність, сприяє емоційному заспокоєнню та поліпшенню загального самопочуття пацієнтів [1].

Одним із найефективніших рішень у цьому напрямку є впровадження стилю Натургарден у концепцію ландшафтного дизайну. Натургарден (Naturgarten) — це стиль, який прагне максимально зберегти та підкреслити природну красу місцевого ландшафту, органічно інтегруючи в нього простір для людини. Його головна ідея — не створити ідеалізовану, догматично впорядковану «картинку», а підтримати живу динаміку природи, яка змінюється та розвивається самостійно. Простір у такому стилі не підлягає радикальній трансформації: дерева, чагарники, природні галявини залишаються на своїх місцях, лише акуратно впорядковуються — видаляються сухі чи небезпечні гілки, формуються м'які стежки, з'являються зони для відпочинку та терапевтичної взаємодії з природою.

Саме ця бережна філософія ідеально відповідає завданню реабілітаційних закладів — відновити природний баланс здоров'я людини без насильницького втручання, створивши гармонійний зв'язок між внутрішнім станом людини та навколишнім середовищем.

У концепції створення реабілітаційного центру стиль Натургарден передбачає:

- Збереження існуючих ландшафтних особливостей: старі дерева, природні водойми, дикорослі луки залишаються недоторканими, що дозволяє пацієнтам взаємодіяти з автентичною природою, а не з декоративним штучним середовищем.
- Формування зон для активної та пасивної реабілітації: прогулянкові стежки із натуральних матеріалів, місця для занять садовою терапією, спокійні куточки для усамітнення та медитації створюють умови для різних форм оздоровлення — як фізичного, так і ментального.
- Адаптацію території до потреб пацієнтів за допомогою природних втручань: зручні маршрути, розміщення тактильних об'єктів, спеціальні насадження, які стимулюють зорові, нюхові та дотикові відчуття — усе це допомагає відновити сенсорне сприйняття та сприяє розвитку моторики.
- Створення простору, що змінюється разом із природою: сезонність відіграє важливу роль у реабілітаційному процесі — спостереження за весняним цвітінням, осіннім листопадом чи зимовим спокоєм стимулює пацієнта сприймати час як союзника в процесі відновлення.
- Використання місцевих рослин: озеленення ґрунтується на природній флорі регіону, що підтримує біорізноманіття, знижує потребу у догляді, не вимагає штучного поливу або хімічної обробки, а також сприяє формуванню стабільної екосистеми навколо центру.

Завдяки таким рішенням пацієнт не відчуває себе ізольованим у стерильному середовищі лікарняного типу. Навпаки, простір Натургарден формує відчуття зв'язку з життям, з навколишнім світом, де усе дихає, розвивається, оновлюється. Це надзвичайно важливо для емоційного, психологічного та навіть духовного відновлення. Природне середовище сприяє зниженню рівня тривожності, активує внутрішні механізми релаксації, допомагає впоратися з депресивними станами, стимулює позитивні емоції і покращує загальний психофізичний стан.

Водночас стиль Натургарден дає змогу створити екологічно відповідальні та сталі реабілітаційні центри, які не лише гармонійно інтегруються в існуючий ландшафт, але й самі стають частиною місцевої екосистеми. Мінімальне використання ресурсів, відсутність потреби у складному догляді, відновлення природного середовища замість його руйнування — усе це робить подібні об'єкти не лише ефективними з

терапевтичної точки зору, але й соціально відповідальними. У довгостроковій перспективі це знижує експлуатаційні витрати, покращує імідж закладу та робить його символом піклування не лише про людину, а й про довкілля.

Правильне поєднання природних елементів із функціональними об'єктами створює простір, що підтримує рух, активність, саморозвиток. Пацієнти отримують не лише місце для лікування, а цілісний життєвий простір, де природа — це партнер, наставник і джерело зцілення [3].

Висновок

Ландшафтний дизайн реабілітаційних центрів, зокрема впровадження стилю Натургарден, має значний позитивний вплив на процес відновлення пацієнтів. Стиль Натургарден сприяє збереженню природної краси ландшафту та створенню простору, який гармонійно інтегрує природу і потреби людини. Окремі елементи, такі як зелені зони, водні об’єкти та терапевтичні маршрути, допомагають знизити рівень стресу, покращують емоційний стан і сприяють фізичному відновленню пацієнтів. Природне середовище, яке постійно змінюється разом з сезонами, має важливе значення для психологічного зцілення, оскільки дає пацієнтам можливість спостерігати за життєвими циклами природи, що може надихати і давати відчуття стабільності. Використання місцевих рослин і мінімізація негативного впливу на навколишнє середовище також забезпечують стійкість таких центрів і їх інтеграцію в екологічну систему. У перспективі це не лише підвищує ефективність реабілітації, а й робить реабілітаційні заклади еко-свідомими установами, які сприяють збереженню природних ресурсів. Створення такої екологічно чистої, зручної і терапевтичної атмосфери є важливим кроком до покращення якості життя пацієнтів та їх соціальної адаптації після лікування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Попов А. Архітектурні тенденції у проєктуванні реабілітаційних центрів: створення оптимального середовища для відновлення здоров’я та підтримки психологічного комфорту. Тези доповідей студентської наукової конференції Чернівецького національного університету. Чернівці : Чернівец. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2023. С.102-103.

2. Луценко А. ДИЗАЙНЕРСЬКІ ВИРІШЕННЯ НЕТИПОВИХ ЦЕНТРІВ РЕАБІЛІТАЦІЇ. Національний авіаційний університет, Київ, Україна. 2022. С.156-166.

3. Ковбасюк Д. КОНЦЕПЦІЯ СТВОРЕННЯ РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ. *Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Молодь в науці:дослідження, проблеми, перспективи (МН-2025)»*, м. Вінниця: ВНТУ, 2025. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2025/paper/viewFile/22412/18569

Ковбасюк Дарія Олександрівна- студентка групи БМ-22б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. Email: kovbasukdasa3@gmail.com.

Риндюк Світлана Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри будівництва, містобудування та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. Email: runduyksv@gmail.com .

Dariia Kovbasiuk - student of group BM-22b, faculty of construction, civil and environmental engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. Email: kovbasukdasa3@gmail.com .

Ryndiuk Svitlana –PhD, docent of Department of Construction, Municipal Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. Email: runduyksv@gmail.com .

UDC 624.21

Pan Conghong

L. Kucherenko

ANALYSIS OF THE ROLE OF STATIC LOAD TEST METHOD IN BRIDGE DETECTION

Vinnytsia National Technical University

Анотація

В даній роботі розглядаються значення, тестовий вміст, технічні точки та запобіжні заходи методу статичного навантаження, щоб надати рішення щодо підтримки, реконструкції або обмеження навантаження мосту. Тест статичного навантаження мосту відноситься до статичного навантаження, що діє на визначеному положенні на мостній палуб. Досліджуються випробування статичної деформації, статичного напруження та статичного зміщення структури, виведення робочого стану та здатності використання мостової структури під навантаженням, тим самим визначаючи, чи відповідає фактичний робочий стан мостової структури, що відповідає значенням очікування. Це найбільш прямий та ефективний метод тестування продуктивності мосту та робочого стану (наприклад, міцність та жорсткість структури).

Ключові слова： Статичне випробування, навантаження, міст аналіз ефектів.

Abstract

This article mainly explains the significance, test content, technical points, and precautions of the static load test method, in order to provide opinions on the maintenance, reconstruction or load limit of the bridge. The bridge static load test refers to the static load acting on the designated position on the bridge deck, testing the static strain, static stress and static displacement of the structure, inferring the working state and usage ability of the bridge structure under the load, thereby determining whether the actual working state of the bridge structure is consistent with the design expectation value. It is the most direct and effective method to test the bridge performance and working state (such as the strength and stiffness of the structure).

Keywords： Static load test； Bridge detection； Effect analysis

Introduction

With the development of transportation, the problem of bridge aging is gradually becoming prominent. Both developed and developing countries have a large number of bridges that have insufficient carrying capacity due to structural damage and material aging. In order to ensure the safety and durability of bridges, existing bridges and operating bridges must be inspected, such as the bridge settlement value, crack size, quality defects, etc., to objectively and accurately evaluate the health status of the bridge.

Purpose and significance of bridge static load test

When testing bridge structures in static load tests, the placement of strain gauges is mainly used for

measurement, and the strain gauge is placed at different structural positions of the bridge to measure the magnitude of the strain forces in each structural part of the bridge. By measuring the bridge structure and other data, the bridge structure can be analyzed and studied more targeted and scientifically, so as to properly protect and maintain its structure. The application of static load test in highway bridge structure detection can accurately monitor the structure and quality of the bridge, thereby effectively ensuring the high performance use of highway bridges.

The static load test mainly determines the test operating conditions based on the calculated influence line, and tests the strain and deflection values of the controlled cross-section under the action of each operating condition

The lateral and longitudinal deflection of the bridge is measured, and the deflection deformation of the cross-sectional beam is controlled by step-by-step loading detection. At the same time, it is necessary to arrange measurement points at the fulcrum position to ensure the accuracy of measurement.

It mainly detects the stress distribution state of each control section of the bridge, and detects and records the stress distribution and stress magnitude of the control section through step-by-step loading. Special sections require stress analysis of their shear stress.

During the static loading process, it is necessary to record the crack development on the surface of the beam, including the development of original cracks and the generation of new cracks. For prestressed structures, structural cracks are not allowed to appear.

After the static load is loaded and unloaded, it is necessary to record and analyze the deflection and stress residual values of the measured points. At the same time, the expansion, angle and displacement of the bridge are also the focus of detection.

The static load test of bridges can be divided into pre-test preparation stage, detection loading and observation stage, and test result analysis and evaluation stage.

Before preparing the static load test plan, on-site inspection is required to investigate the structure of the bridge. The test plan generally includes engineering overview, test purpose, test content and methods, testing personnel and equipment, side measurement point arrangement, test process and test result analysis, etc.

After the test plan is prepared, structural calculation and analysis are carried out according to the design requirements and with the help of professional bridge analysis software (such as Midas or Bridge Doctor). Comparison of the strain and displacement values of bridges under different loads and the generated position.

The load conditions are also part of the static load test, and the most unfavorable load conditions can directly reflect the difference between the actual deformation of the structure and the design state. For side beams, the lateral bias loading conditions need to be added to consider the symmetry of the structure; if the component has stressed cracks, the intermediate and bias loading conditions need to be added. Generally, when selecting the loading section, the calculated bending moment envelope diagram, the shear envelope diagram or the deflection envelope diagram, the cross section should be selected according to the most unfavorable principle, and the specific test method should be determined. Table 1 shows the loading test sections and contents of common bridges.

Table 1 — Shows the loading test sections and contents of common bridges

Bridge Type	Theoretical calculation frequencyf_d (Hz)
Simple support beam bridge	Beam end shear force, main beam midspan deflection and positive bending moment

Continuous beam	The middle deflection and positive bending moment of the middle span, the shear force at the end of the side span beam, the 1/4L deflection and positive bending moment of the side span
Cantilever beam	Negative bending moment of the fulcrum, cantilever end deflection, beam end shear force
Arch bridge	Arch foot bending moment, arch top bending moment, arch top deflection, 1/4L bending moment and deflection
Steel bridge	Positive bending moment and deflection in 1/4L of the side span and midspan
Suspension bridge	Main cable internal force, tower foot cross-section internal force, 1/8L and 3/8L internal force and deflection
Cable-stayed bridge	Cable force, fulcrum settlement, tower foot internal force, bending moment and deflection in the middle span

The stress and strain measurement points of general sections need to be arranged in consideration of the forces in the two directions of height and width; the displacement measurement points should be able to obtain the maximum value and displacement change law; for special measurement points such as the deviation displacement test of cable towers, three direction displacements need to be considered.

Before the actual operation begins, in order to ensure the test effect, the static loading object should be selected reasonably to ensure that the selected object is representative. If the same structure type but different spans are selected, the span with the largest span will be selected.

Perform load tests. For prefabricated bridges, the randomness of the experiment is emphasized and the sampling test method is chosen. For the test pier, select the position with the most unfavorable stress state and the worst state.

The loading scheme plays a decisive role in static load testing, including loading equipment, loading loading, loading duration and unloading procedures. The loading equipment mainly includes heavy objects and loading vehicles, which usually include water tanks, sandbags and precast concrete parts, etc., are convenient for loading step by step to meet different loading needs, and are mainly used in pile foundation bearing capacity static load tests. Vehicle loading tests are mainly used in static load tests for a bridge, and at the same time, ensuring that the load and wheelbase errors are controlled below 5%. When determining the loading amount, loading time and unloading program, the hierarchical loading should be adopted according to the total load to ensure that the stress and strain curve remains continuous, and the hierarchical load is usually not less than four levels. Do a good job of monitoring during the loading and unloading test, discover problems in a timely manner, and avoid affecting the test results. In order to reduce the impact of temperature on the bridge static load test results, it is usually chosen from 22 pm to 6 pm, which can also minimize the impact on traffic.

The main observations in the static load test are deformation, stress, cracks, inclination, and pier production. Deformation is mainly the deflection of the beam and various non-vertical displacements. The overall deformation reflects the overall performance of the bridge, and the local deformation reflects the local conditions of the bridge components.

In order to ensure the reliability of the test results, the arrangement is based on the principle of appropriate quantity, and the arrangement of measurement points is reduced by using the principles of structural symmetry and structural mutualism to avoid waste of resources due to excessive arrangement. At the same time, the

selection of measurement points needs to be representative and observable, considering the realization of detection technology.

Commonly used instruments currently include scale magnifying glasses, displacement meters, strain gauges, static strain meters, etc. The measurement accuracy of the instrument must meet the test requirements and be suitable for the detection environment. In addition, when measuring the same parameters, try to select a unified model of instruments to reduce the system error caused by the instruments. Organize personnel to conduct technical briefings in advance, and try to observe and record the same set of data by the same person as much as possible to reduce observation errors.

After the static load test is completed, the data sorting and information verification stage will be entered. Testers carefully check the test results according to specifications and technical guidelines to ensure the accuracy of the test data, and timely output data records and test reports to make judgments.Whether there are problems with the bridge structure, a special person needs to be sent to inspect the weak links.

After the static load test is completed, the test data and theoretical calculation data are compared to obtain the bearing data of the bridge. In bridge engineering, the verification coefficient η is often used to judge the situation of a bridge. The check coefficient is the ratio of the detected value to the theoretically calculated value. When the calibration coefficient $\eta=1$, it means that the actual measured value is exactly consistent with the calculated value; when the calibration coefficient $\eta<1$, it means that the detection bridge has good performance and reliable structural safety; when the calibration coefficient $\eta>1$, it means that the test bridge does not meet the standards, and the bridge structure is security does not meet the requirements. In addition, the verification coefficient cannot be too small, because the bridge structure calculation is oversimplified and the bridge's self-weight is ignored.

The structure in a completely elastic deformation does not have residual stress (strain) after the unloading of the static load of the structure is completed. When the residual value of the test is smaller, it means that the working condition of the bridge is better. On the contrary, the bridge may undergo greater plastic deformation, and some deformation cannot be restored, and the bridge may be damaged. The residual strain value of common bridge static load tests should be $\leq 20\%$. If there is a large residual strain, a comprehensive inspection of the bridge is required to determine the damage of the bridge.

Conclusion

To sum up, static load test is the most commonly used method in bridge inspection. It can detect the load-bearing capacity and structural performance of the bridge, comprehensively judge the health status of the bridge, and provide a strong reference for the maintenance and management of the bridge. Based on the purpose and significance of the bridge static load test, this paper summarizes the bridge static load test methods and contents in three stages. Inspection technicians should control the key contents of the static load test as a whole, promptly discover hidden dangers of the bridge, and ensure the normal operation of the bridge.

REFERENCES

[1] Lu Xingfu, Xiao Yao. Overview of the application of static load test in bridge detection [J]. Heilongjiang Transportation Technology, 2020(9):127~128.

[2] Lin Shuihua. Application of static load test in bridge detection [J]. Engineering Technology Research, 2020(9): 239~240.Qiao Jie, Qian Hua, Tian Xiaowen, Wang Shangdong. Evaluation and discussion of load test of T-shaped continuous rigid frame bridges [J]. Science and Technology Innovation and Application, 2016, (17): 14-16.

[3]Xu Xiaojian, Zhang Baosheng. Static load test method in bridge inspection work [J]. Green and

Environmentally friendly building materials, 2021,(05):69-70.DOI: 10.16767/j.cnki.10-1213/tu.2021.05.035.
[4]Wang Fengsheng, Jiang Min. Application of static load test in bridge detection [J]. Urban Architecture, 2020, 17(29):168-169.DOI:10.19892/j.cnki.csjz.2020.29.58.

Pan Conghong — master of the Department of Building, Urban and Architecture of the Vinnitsa National Technical University. email: 549515464@qq.com.
Kucherenko Liliya — PhD, Associate professor of the Department of Building, Urban and Architecture of the Vinnitsa National Technical University. email: liliya13liliya13@gmail.com.

Пань Цунхунь — магістр кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет. email: 549515464@qq.com.
Науковий керівник: Кучеренко Лілія Василівна — к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет. email: liliya13liliya13@gmail.com

UDC 624.21

Pan Conghong

L. Kucherenko

EVALUATION OF BEARING CAPACITY OF LARGE-SPAN CONCRETE ARCH BRIDGES BASED ON DYNAMIC AND STATIC LOAD TESTS

Vinnytsia National Technical University

Анотація

Як незамінна структура в нашому щоденному транспорті, мости продовжують зменшуватися з часом. В данній роботі розглядається приклад з великим прогином бетонної арки і використовується MIDAS для встановлення аналізу теорії кінцевих елементів та моделі розрахунку. За допомогою динамічних та статичних випробувань навантаження ми отримуємо динамічні характеристики, такі як структурний штам та зміни відхилення мостової структури під статичним навантаженням, частоту самовібрації структури під час динамічного навантаження для визначення фактичної вантажепідйомності мосту.

Ключові слова：Динамічний та статичний тест навантаження； бетонна арка -міст； оцінка потужності

Abstract

As an indispensable structure in our daily transportation, bridges have continued to decline as time goes by. This paper takes a large-span concrete arch bridge as an example, and uses Midas to establish a finite element theory analysis and calculation model. Through dynamic and static load tests, we obtain dynamic characteristics such as the structural strain and deflection changes of the bridge structure under the static load test, the structure's self-vibration frequency and impact coefficient under the dynamic load test, so as to determine whether the actual load carrying capacity of the bridge meets the normal use requirements, ensure the safety of the structure, and establish a bridge "fingerprint" file.

Keywords：Dynamic and static load test； Large span concrete arch bridge； carrying capacity assessment

Introduction

As the world's largest bridge power, China has more than 961,100 highway bridges as of the end of 2021. However, the problem of bridge aging is gradually becoming prominent, and costs for dangerous and old bridge renovation and reinforcement are also increasing due to structural (component) damage and material aging. Therefore, improving the bridge management system, accurately understanding the actual status of the bridge, scientifically and accurately judging the bridge bearing capacity and safety performance, providing economic and reasonable design solutions for subsequent bridge reinforcement and transformation, and continuously improving the bearing capacity and service life of the bridge has become an urgent engineering problem to be solved at present.

Purpose and significance of bridge static load test

Therefore, this paper takes a large-span concrete arch bridge as an example, uses Midas to establish a finite element theory analysis and calculation model, and conducts dynamic and static load tests based on its current use, analyzes the current structural stress status, evaluates its bearing capacity and safety performance, and provides reference for subsequent large-span concrete arch bridge bearing capacity evaluation.

The bridge is a middle-bearing steel box tied arch bridge with a total length of 655.4m. The main bridge is 230m long and the span is 46m+138m+46m. The south approach bridge is a 90m cast-in-place continuous beam, the north approach bridge is a 120m cast-in-place continuous beam, the guide lane is 215.4m. The bridge deck is a two-way four-lane, the total width of the bridge deck is 28m. Both sides are pedestrian and non-motor vehicle lanes. The bridge is designed to have a city-A magnitude, an earthquake intensity of 8 degrees, a main beam concrete C50, and a main arch ring steel: Q345.

and reinforcement data and on-site inspection data, Midas is used to establish a finite element theory analysis and calculation model. The whole bridge uses beam units to build a model. The main bridge is connected in an elastic connection mode. The constraints at both ends of the main bridge are in the form of sliding constraints, and the arch bridge is in the form of fixed constraints. Loading mainly detects the main arch ring, and the loading method considers symmetric loading and asymmetric loading. Vehicle loads are mainly loaded in the form of concentrated loads.

and determination of control loads are the top priority. In this static load test, the control load is based on the principle of loading the internal force influence line of the control section, and the load value corresponding to the calculated internal force value of the control section is taken. Theoretically, the control load should be the same as the test load, but during the test, the test load and the control load are often slightly different. Therefore, in order to ensure the smooth implementation of the test and the authenticity of the test results, the static load test efficiency is used to control the magnitude and loading position of the test load. Arrange the load according to the most unfavorable working conditions calculated or detected by theoretical calculations to achieve maximum test efficiency of the control section[1].

Load efficiency is expressed by definition：

$$\eta_q = \frac{S_t}{S_d(1+\mu)} \tag{1}$$

Where：

S_t ——Calculated value of detection site deformation or internal force under the action of test load；

S_d ——Calculated values of detection site deformation or internal force under the action of design standard loads (considering spatial action and impact coefficient)：

μ ——Designed impact coefficient.

According to the regulations，η_q Should be satisfied：

$$0.85 \le \eta_q \le 1.05$$

This experiment determines the test operating conditions based on the impact line calculated by the finite element static analysis, and then determines the vehicle counterweight, wheel position layout, etc. according

to the vehicle loading requirements of each test operating condition. The vehicle information loaded in this test is shown in Table 1.

Table1— Loading the vehicle reference table

Vehicle number	Total weight/KN	Axis weight/KN			Wheelbase/m		Wheel range/m
		Front axis	Central axis	Rear shaft	Front middle	After the time	
1	351.4	71.5	140.4	140.4	3.8	1.4	1.8
2	349.8	71.8	139.6	139.8	3.8	1.4	1.8
3	352.3	72.2	140.2	140.1	3.8	1.4	1.8
4	351.2	73.5	139.8	139.5	3.8	1.4	1.8

The test section and loading conditions of this test are shown in Figure 1 and Table 2 respectively:

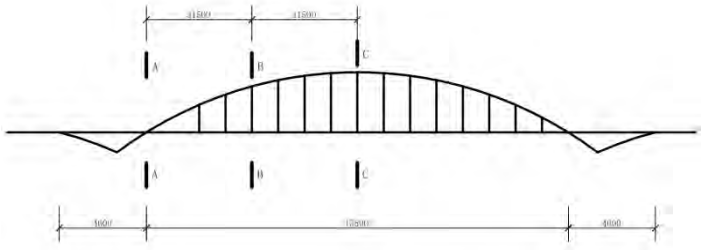

Figure 1— Schematic diagram of the load test control section

Table 2 — Bridge test section and test content

Working conditions	Vehicle loading location	Test content
1	Vault cross-section symmetric loading	C-CCross-section strain, deflection
2	Eccentric loading of vault section	C-CCross-section strain, deflection
3	Symmetric loading of arch feet	A-ACross-section strain
4	Eccentric loading of arch feet	A-ACross-section strain
5	Quarter arch symmetrical loading	B-BCross-section strain
6	Quarter arch eccentric loading	B-BCross-section strain

The specific test sections are shown in Figures 2 and 3:

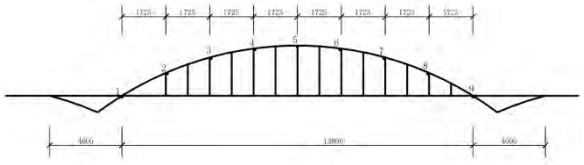

Figure 2— Strain measurement point diagram

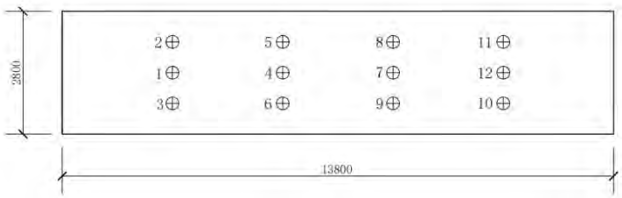

Figure 3 — Deflection measurement point layout plan

The test load efficiency is shown in Table 3.

Table 3— Test load efficiency

Working conditions	Design load effect	Test load efficiency	Loading efficiency
1	1400.3KN	1260.3KN	0.95
2	1391.8KN	1266.5KN	0.97
3	1365.8KN	1270.2KN	0.98
4	1354.6KN	1273.3KN	0.98
5	1378.5KN	1268.2KN	0.99
6	1347.7KN	1280.3KN	0.95

In the test, in order to eliminate the interference of temperature difference on the test results, the test should choose a time period with a small change in temperature difference for testing, and adopt a test method of rapid unloading of vehicles, etc., so this load test is arranged to be conducted at night, so the impact of temperature changes on the test has been minimized.

Structural verification coefficient ζ It expresses the similarity between the theoretical values of stress (internal force) and strain (displacement) of each measured point and the actual measured value， Used $\zeta=S_e / S_S$ to represent.If ζ <1， This means that the actual strength or stiffness of the bridge structure has a safe reserve，If ζ >1， It indicates insufficient strength or stiffness[2]。

The residual strain reflects the elastic working state of the structure. The smaller the value, the closer the structure is to the elastic working state. The residual strain calculation is shown in the following formula.

$$S_P^{'}=\frac{S_P}{S_t}\times 100\% \tag{2}$$

Where：

S_P —The measured residual strain or displacement of the main measurement points；

S_t —The measured total displacement or total strain of the main measurement points under the test load。

（1）Under the test load conditions, the maximum vertical displacement of the actual measured cross-section of the bridge main beam is 12.8mm, and the trend of the measured deformation value is basically consistent with the theoretical calculated value.

（2）Under loading conditions, the strain verification coefficient and deformation verification coefficient both meet the provisions of "Technical Specifications for Inspection and Assessment of Urban Bridges" (CJJ /T 233-2015) less than 1, indicating that the bridge's bearing capacity and vertical stiffness meet the current

usage requirements.

（3）The relative residual displacement of the structural measurement points is less than 20%, indicating that the elastic recovery performance after the structure is unloaded and the structure is in an elastic working state.

The simulation model was established using Midas software. Through eigenvalue calculation and finite element analysis, the first-order frequency of the bridge was f1=4.659Hz, the second-order frequency of f2=5.841Hz, and the third-order frequency of f3=6.943Hz.

The measurement of the self-vibration characteristics of the bridge is performed by the pulsation method. The pulsation method is a method to determine the dynamic characteristics of the structural using the tiny and irregular vibrations of the environment in which the bridge structure is located [3]. This test mainly uses nearby vehicles and machinery to measure the frequency of the bridge's various orders.

The sports car speed is positioned at several levels at the designed speed. The load-loaded cars in this test drove across the bridge deck at a constant speed of 5km/h, 10km/h and 20km/h respectively. The dynamic displacement time curve can be measured when the test vehicle is on the bridge deck, and the impact coefficient can be calculated and analyzed according to the following formula based on the recorded dynamic displacement time curve:

$$1+\mu=\frac{S_{\max}}{S_{mean}} \tag{3}$$

Where：

$S_{\max}$ —Maximum strain (or deflection) value of the measured point under dynamic load；

S_{mean} —The maximum strain (or deflection) value of the corresponding static load measurement point

The bridge has nine measurement points, and the specific measurement points are arranged as follows.

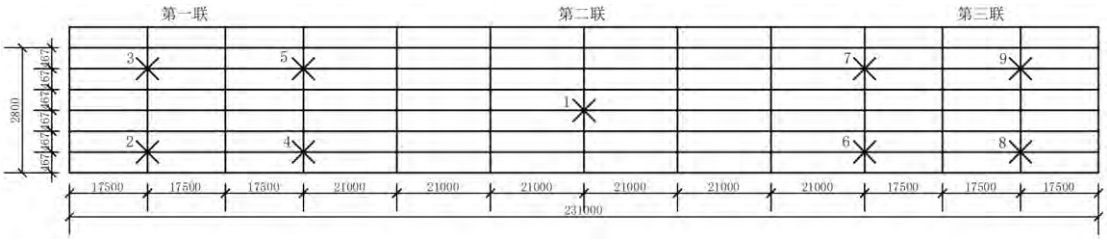

Figure 4 —Acceleration sensor measurement point layout diagram

The first order frequency obtained by analyzing the actual measurement results of the bridge through DASP software is f1=6.467Hz, the second order frequency is: f2=7.751Hz, and the third order frequency is: f3=8.752Hz.

The theoretical and measured self-vibration frequency of the bridge is shown in Table 4.

Table 4 — Statistics of theoretical calculation frequency and actual measured frequency

Modal	Theoretical calculation frequencyf_d (Hz)	Actual amplitude frequencyf_{me} (Hz)	f_{me}/f_d	Assessment scaling
1	4.659	6.467	1.38	1
2	5.841	7.751	1.33	1
3	6.943	8.752	1.26	1

According to the actual measured data, it can be found that the measured frequency is greater than the theoretical calculation frequency. According to the bridge self-vibration frequency evaluation standard in Article 5.9.2 of the "Regulations on the Testing and Assessment of the Load Capacity of Highway Bridges", the comprehensive evaluation scale is 1.

3.4.2Impact coefficient

According to the bridge design specifications, the impact coefficient is calculated according to the following formula：

$$\text{当 } f_{me} < 1.5Hz \text{ 时，} \quad \mu = 0.05$$

$$\text{当 } 1.5Hz < f_{me} < 14Hz \text{ 时，} \quad \mu = 0.176\ln f - 0.0157$$

$$\text{当 } f_{me} > 14Hz \text{ 时，} \quad \mu = 0.05$$

Where：f——The fundamental frequency of the structure(Hz)。

The theoretical value of the impact coefficient is calculated from the above formula: 0.3.

Table 5— Impact coefficients at different speeds

Speed（Km/h）	Impact coefficient	
	Actual measured value	Theoretical value
5	0.09	0.30
10	0.14	
20	0.17	

By comparing and analyzing the test data of the dynamic load test of the bridge and the corresponding theoretical calculation data, the following main conclusions can be obtained:

(1) The actual measured vertical fundamental frequency of this bridge is 6.467Hz, the theoretical calculated fundamental frequency is 4.659Hz, and the measured structure's self-vibration frequency is greater than the theoretical calculated value, which shows that the actual stiffness of the bridge is greater than the theoretical stiffness, and the quality of the bridge is good.

(2) The actual measured value of the impact coefficient of the bridge is less than the theoretical value, indicating that the impact of vehicle traffic on the bridge is small and the bridge is in a stable state.

To sum up, bridge load test is the most direct and effective method to truly and fully grasp the stress performance and working state of the span structure of the bridge in service. This project uses MIDAS software to establish a reliable finite element simulation model based on the bridge design characteristics and stress performance, conduct theoretical analysis before the experiment, and then formulate a thorough implementation plan. The static load test determines the test operating conditions through theoretical analysis, and measures static strain, displacement, deflection and other indicators. The strain and deformation verification coefficients can be used to determine whether the bearing capacity and stiffness of the bridge meet the usage needs; based on the finite element theoretical calculation and analysis, the dynamic load test is measured through the sports car test to determine whether the dynamic stiffness and quality of the bridge meet the operating needs.

REFERENCES：

[1] Li Bo. Research and numerical simulation analysis of key construction technologies of high-order ultra-

static rigid arch bridges in coastal mudflat areas [D]. Lanzhou Jiaotong University, 2016.
[2] Lu Jiuzhang, Zhu Mingliang, Zhu Shangqing. Assessment of the bearing capacity of rigid arch bridges based on static and dynamic load tests [J]. Highway Traffic Technology (Application Technology Edition), 2016, 12(07):208-209+239.
[3] Qiao Jie, Qian Hua, Tian Xiaowen, Wang Shangdong. Evaluation and discussion of load test of T-shaped continuous rigid frame bridges [J]. Science and Technology Innovation and Application, 2016, (17): 14-16.
[4] Wang Chong. Research on the bearing capacity of reinforced concrete arch bridges [D]. Guangxi University, 2016.
[5]Xiong Zijun, Qin Jiping, Hu Bangyi, et al. Finite element analysis and bearing capacity evaluation of hyperbolic arch bridges based on Midas[J]. Journal of Yancheng Institute of Technology (Natural Science Edition), 2016, 30(1): 49-54.

Pan Conghong — master of the Department of Building, Urban and Architecture of the Vinnitsa National Technical University. email: 549515464@qq.com.
Kucherenko Liliya — PhD, Associate professor of the Department of Building, Urban and Architecture of the Vinnitsa National Technical University. email: liliya13liliya13@gmail.com.

Пань Цунхунь — магістр кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет. email: 549515464@qq.com.
Науковий керівник: Кучеренко Лілія Василівна — к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет. email: liliya13liliya13@gmail.com

UDC 621.311

Wei Baoqi

L. Kucherenko

ANALYSIS OF RESIDENTIAL RENOVATION DESIGN IN NORTHWEST CHINA UNDER THE BACKGROUND OF RURAL REVITALIZATION

Vinnytsia National Technical University

Анотація

Використовуючи сучасні архітектурні методи та впроваджуючи сучасне ремесло для поліпшення практичності та естетики житлових будівель, ми повинні звернути увагу на збереження та спадщину традиційної архітектурної культури, уникнути руйнівних перетворень та розвитку, виходити з концепції гармонії та єдності екології, природи та економіки. Науково проводити реконструкцію та проектування сільських житлових будівель.

***Ключові слова*:** *Північно-західний ремонт житлового будинку ; сучасна архітектура, історична спадщина, обслуговування*

Abstract

While using modern architectural methods and implementing modern craftsmanship to improve the practicality and aesthetics of residential buildings, we must pay attention to the preservation and inheritance of traditional architectural culture, avoid destructive transformation and development, and proceed from the concept of harmony and unity of ecology, nature, and economy. Scientifically carry out renovation and design of rural residential buildings.

Keywords: Northwest residential renovation design; modern architecture, historical inheritance and maintenance

Rural revitalization and residential renovation design

Rural houses are places where villagers live, including the buildings, terrain and surrounding environment.The energy-saving renovation of residential buildings is mainly to design and transform the internal functions, decoration, surrounding environment, building functions, etc. on the basis of retaining the original building structure and style, so that it meets the requirements of thermal insulation, smooth airflow, and is both beautiful and practical. Sex, ecological and environmental protection.

The rural revitalization strategy is the core strategy of China's rural development.In the process of urbanization, the production and lifestyle of rural residents have undergone major changes.Compared with traditional dwellings, the functions of modern dwellings have also changed. The first is the change in

functions. Most traditional villages are dominated by agricultural production. In addition to living space, residential buildings also need to store farm tools and grain, as well as animal husbandry and breeding areas. With the changes in production methods, rural houses have independent spaces. Their functions are not only to meet basic living needs, but also include leisure activities and entertainment. In some areas, they also include functions such as garbage disposal.The second is aesthetic change. For example, the traditional building "pedal house" in Dangchang area, Longnan, Gansu Province, its architectural decoration style is a reflection of the natural ecological environment in Gansu Province.Traditional buildings are mainly wooden structures, and the roofs are spliced with templates, reflecting the diversity of local buildings and landscapes.

The development of modernization has had a great impact on these architectural forms in terms of aesthetic and cultural identity, and houses in some architectural forms are almost nowhere to be found. The third is the changes in the residential and family environment. The advancement of urbanization has had a greater impact on the original industrial model and education methods in rural areas. There is a phenomenon in Gansu that young labor forces go out to seek higher income. Most village residents are left-behind children and the elderly. The space use function in residential buildings has also been greatly weakened, and the distribution of residential buildings has gradually become denser.

Longnan City is located in the southeastern part of Gansu Province, adjacent to Shaanxi, Sichuan, etc. It has relatively rich annual precipitation, high vegetation coverage, and a relatively good ecological environment. Affected by factors such as the geographical location, transportation, topography and landform of the region, the economic development of the region is relatively slow. Pedal houses are unique residential buildings in the area, distributed in the forest area of Longnan City. Residential buildings are closely related to the ecological and natural environment of Gansu. Luren Village, Egou Scenic Area in Dangchang County, is located in a valley with a river landscape. The village is mainly located in the mountains on both sides of the river, and the forest vegetation is rich, and the north and south are connected to the scenic spot. The village has a population of about 457 people, most of whom are Tibetan, and has more than 300 residential buildings.

After conducting on-site investigations on the architectural culture and style of traditional pedal houses, most of the pedal houses have three single rooms and a double-decked corridor structure. Among them, the living room is arranged in the center of the first floor, with living rooms on both sides, and wooden stairs are designed under the eaves to connect to the second floor. The outer side of the eaves on the second floor will be decorated with diamond-shaped and other lattices, and the overall layout of the room is similar to that on the first floor. Among them, the exquisite wooden doors and windows and simple and generous lines reflect the local rainy climate. This is a characteristic architectural culture that unifies architecture and environment, and can also satisfy people's aesthetic orientation.

In recent years, most villagers have built houses with brick-wood, brick-concrete structures, and doors and windows have also been decorated with relatively simple decorations. The “pedal houses” have almost disappeared, or have collapsed or been idle.Analysis reasons: The height of traditional “pedal rooms” is relatively low and the open rooms are small. The wooden roof structure is easily corroded by rainwater, etc, causing rain leakage. The doors and windows are designed to be relatively small, and the overall lighting is poor. In addition, there is no kitchen chimney in the design, making fire and cooking is inconvenient, and there are certain fire hazards. Cooking and smoking causes the smoke and color of pillars, walls and some furniture.

At the same time, traditional dwellings lack the necessary kitchen, shower room, etc. for modern life. The living room on the first floor undertakes various functions including eating, hospitality, and storage

of farm tools and food. However, due to space constraints, sanitary conditions cannot meet people's need for modern life. The needs of life, coupled with the local rainfall, the wooden structure cannot meet the waterproof requirements, and encounter long-term rainy weather, indoor humidity, and insufficient lighting in the bedroom. This paper cooperated with the local design institute to conduct on-site mapping and analysis of these "pedal houses", and obtained corresponding house designs and architectural models, which intuitively reflected the original appearance of local characteristic houses and were important historical data for the protection of architectural culture.

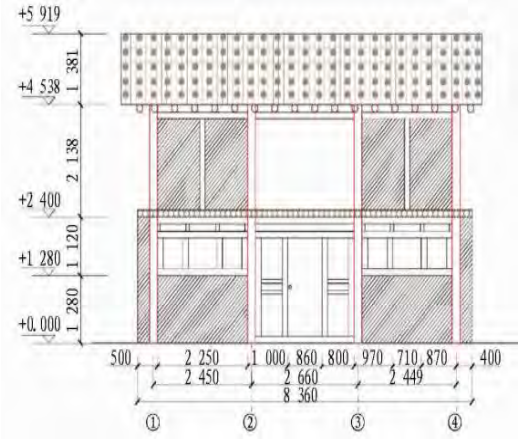

Figure 1 Front view of “Pedal Room”

Figure 2 Restoration model of “Pedal House”

Modern residential design attaches great importance to the consideration of many aspects such as the environment, building materials adapt to local conditions, and innovates traditional construction techniques. Building methods and forms vary, pursuing practicality and aesthetics.

Figure 3 “Ancient Cave Cave”in Northwest China

Figure 4 Cave buildings in Northwest China

The climate in the northwest is relatively harsh, and natural resources and energy such as wind, solar energy, and plants can be fully utilized in design and transformation. For example, green pergolas are designed in residential courtyards and plants are planted to cover the entire courtyard's green space.In summer, cool breeze can be used to reduce the heat. This design method mainly uses the natural conditions of the northwest region to improve environmental quality. Compared with traditional

residential design, the cost is lower, conforms to the concept of ecological design and renovation, is more operable, and is easier to promote. For example, the "Research on Key Technologies for Well-off Residential Buildings in Villages and Towns" project implemented in Xingqing District of Yinchuan uses the terrain and architectural layout of Yinchuan in the planning and design to follow the natural phenomenon of low precipitation and large evaporation in this area. In order to cope with the hot and dry summer climate conditions, ventilation and heat dissipation functions are strengthened in the architectural layout design, and buildings are staggered, long and short buildings are combined, or high and low buildings are combined to make more courtyards can face the southeast wind. In order to avoid the impact of winter closures. In the renovation design, try to avoid buildings facing north and south, and use green belts to block airflow in the north. In addition, in the Jianfuqiao District of Yinchuan, the advantages of more surrounding agricultural canals were fully considered, and the water body was introduced in the renovation design to create an outdoor scene of a water courtyard and a green shade landscape. It is consistent with the east and south winds. Air flow can be formed in summer. When the air passes through the water body and the green shade, it brings a temperature difference, generates cool airflow, creates a microclimate, and plays a cooling effect. After the renovation, the living ecological environment of the area has been greatly improved, forming a harmonious situation with low energy consumption, no pollution, and relatively balanced ecology.

In the construction and renovation of modern residential buildings, people are increasingly pursuing comfort and practicality. Through building layout and reasonable design of indoor and outdoor environments, the impact of local climate on the interior of residential buildings is reduced, thereby creating a micro-climate environment. For example, in the renovation of residential buildings in Yinchuan, considering that the area has more rain and snow in winter, but relatively rich solar energy, the houses are designed as semi-sheltered activity spaces. In the residential courtyard, buildings such as design courtyard walls, canopies, and front corridors use semi-sheltered methods to divide and define the space, which makes the space more layered and forms a semi-enclosed space. The envelope structure of the door and courtyard facing south is designed as glass window surfaces. In winter, sunlight can be absorbed during the day and the indoor temperature can be increased, and indoor temperature can be maintained at night to reduce heat loss. Through the design of the temperature buffer space, it can achieve the effect of warm winter and cool summer, form a local microclimate, and provide people with a more comfortable living environment.

In the renovation design of residential buildings, it is necessary to follow the principle of suitable development and attach importance to the design of energy-saving residential buildings. First of all, effectively protect and utilize the original residential buildings. Most of the ancient cave dwellings in the northwest appear in Weibei, Longdong and northern Shaanxi. Many of them have a long history and are in line with the climate and natural environment characteristics of the northwest region. The cave dwelling uses adobe as the main building material, and the overall shape of the house is simple. Most of the renovation design adopts a centralized layout, without considering the orientation of the room. Moreover, the buildings in the courtyard adapt to local conditions and are flexible in design. For the design and renovation of cave dwellings, the cave culture and the geological characteristics and ecological environment of the area must be considered. Make full use of the venue. First, design an energy-saving layout. The geographical location of the northwest region is relatively special. Horizontal courtyards are considered in the renovation layout, and windows are minimized in the northwest direction to avoid indoor heat loss. At the same time, the surface area of the building can be reduced. Dark window covers of Tibetan-style houses are used to better absorb solar radiation. Second, fully consider natural

resources. Use the heat storage properties of local raw soil to protect the natural environment and try not to occupy cultivated land. Most earth-arch houses use flat roofs, and skylight are designed on the roofs to provide lighting. No toilets are designed in the residential houses, but are designed on the outside of the house. The feces are naturally weathered or buried in sand and can be used as fertilizer. Secondly, consider the environmental protection and earthquake resistance of residential renovation materials. The arch hole is designed with characteristics and has strong compression capacity. In the construction of traditional residential buildings in northwest China, raw soil walls mainly use stone and plain soil directly, which is difficult to meet the earthquake resistance requirements of modern buildings. Therefore, in the renovation design, combining concrete technology and raw soil material technology can not only improve the thermal insulation of the wall with the help of adobe and artificial cavities, but also improve the seismic performance of the original wall, making it more suitable for people in the northwest region to live.

Conclusion

In the process of promoting the rural revitalization strategy, residential renovation is an important content. In the actual renovation and design, it is necessary to conduct in-depth on-the-spot inspection and analysis to understand the actual needs of rural residents, integrate the development of local industries and economies, and pay attention to the inheritance and development of traditional architectural culture while relying on modern architectural methods and crafts., enhance the practicality and aesthetics of residential buildings, and promote rural revitalization and long-term development.

REFERENCES

[1]Chen Jing, Wang Xinrui, Li Can. Research on passive energy-saving design of residential buildings in severe cold areas of Gansu [J]. Interior Design and Decoration,2022,(2):128-129.
[2]Fu Ling, Han Wei. Residential renovation based on the spirit of place in the context of rural revitalization--Taking the renovation design of Qingshanwai B&B in Taihu Lake, Suzhou City as an example [J]. Daguan, 2021, (12): 52-54.
[3]Zhao Xiaoxi. Research on the renovation design of cave dwelling houses in Gongyi, western Henan from the perspective of rural tourism revitalization [J]. Art Studies, 2021, (4):157-159.
[4]Zhu Lei, Zhang Xiaojuan, Sun Laizhong, et al. Research on Gansu traditional dwellings based on regional culture and their protection and utilization strategies [J]. Urban Architecture, 2021, 18 (20):62-65.
[5]Zhang Baoqing, Zhang Zihe. Architectural design strategy for the renovation of traditional houses in my country from the perspective of rural revitalization strategy [J]. Industrial Architecture, 2021, 51 (2):225.
[6]Pang Yu. Study on regional differentiation of plane shapes of traditional dwellings in Gansu Province [D]. Lanzhou: Lanzhou University, 2020.
[7]Li Mingyu. Research on the renovation design of Huayuandong Village residential buildings based on regional cultural protection [D]. Changsha: Hunan University, 2019.

Wei Baoqi— master of the Department of Building, Urban and Architecture of the Vinnitsa National Technical University. email: 1052402175@qq.com.

Kucherenko Liliya — PhD, Associate professor of the Department of Building, Urban and Architecture of the Vinnitsa National Technical University. email: liliya13liliya13@gmail.com.

Вей Баоці — магістр кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет. email: 1052402175@qq.com.

Науковий керівник: Кучеренко Лілія Василівна — к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет. email: liliya13liliya13@gmail.com

UDC 621.311

Wei Baoqi

L. Kucherenko

EXPLORATION AND ANALYSIS OF ENERGY SAVING RENOVATION OF OLD RESIDENTIAL PROJECTS IN NORTHWEST CHINA

Vinnytsia National Technical University

Анотація

Останніми роками економіка Китаю швидко розвивалася. З розвитком суспільства та процесом урбанізації споживання будівель зростає з кожним роком. У Китаї просування та впровадження енергоефективності будівель почалося відносно пізно, а споживання енергії будівель зростає з року в рік. Розвиток енергоефективності будівель та енергозбереження та зменшення викидів є неминучим вибором для сприяння сталому розвитку. У міських житлових будівлях північно-західного регіону на будівлі з високим споживанням енергії припадає велика частка, а на старі житлові будівлі припадає понад 30%.Старі житлові райони мають величезний потенціал для економії енергії та зменшення викидів. На цій основі в цій статті як об'єкт дослідження розглянуто енергоефективність ремонту структури обслуговування будівель за допомогою порівняння даних та методів моделювання енергоспоживання будівлі в Північно-Західному регіоні, щоб запропонувати енергоефективні дослідницькі ідеї для відновлення старих житлових будівель в жорстких холодних районах.

Ключові слова ：Північно-західні холодні райони; енергоекономний ремонт будинку; розрахунок споживання енергії; моделювання.

Abstract

In recent years, China's economy has developed rapidly. With the development of society and the process of urbanization, building consumption has increased year by year. In my country, the promotion and implementation of building energy conservation started late, and building energy consumption has increased year by year. Developing building energy conservation and vigorously promoting energy conservation and emission reduction are inevitable choices to promote sustainable development. Among urban residences in the northwest region, high-energy-consuming buildings account for a large proportion, and old residences account for more than 30%. Old residential areas have huge potential for energy conservation and emission reduction. Based on this problem, this paper takes an energy-saving residential project in Northwest China as the research object. This study aims to examine the energy efficiency of building maintenance and structural renovation through data comparison and building energy consumption simulation methods, and aims to provide research ideas for the energy-saving renovation of old houses in severe cold areas.

Keywords ：Northwest Severe Cold Region; Residential energy-saving renovation; Energy consumption calculation;

Simulation.

Project Overview

This energy-efficient residential building is located in Jiayuguan City, Gansu Province, China. It was built in 2000 and has 7 floors above ground. The height is 20.68 meters, facing north and south. 1 elevator, 2 households, each with an area of 80 m^2, a total of 4 independent units. The building covers an area of 4480$m^2$and was originally a brick concrete structure with a structural layer made of 240mm porous bricks. The exterior walls have no insulation layer;According to professional instrument identification, the heat transfer coefficient of the exterior wall of the building is1.625W/(m·K). The doors and windows are deformed, with gaps between them and the walls, and obvious thermal bridging phenomenon. The heat transfer coefficient of doors and windows is 6.30W/(m·K), and the roof insulation is basically ineffective, resulting in waterproof damage. After instrument identification and calculation, the heat transfer coefficient of the roof is 3.362W/(m·K).

Building maintenance structures include building walls, building roofs, doors and windows, which are in direct contact with the external environment and are a key factor in reducing building energy consumption. A good building maintenance structure can effectively reduce heat transfer and reduce heating and cooling requirements, especially for severe cold areas. It can reduce indoor heat loss in winter and reduce heating energy consumption, but improve insulation performance; by adopting new technologies and new materials for building maintenance components, implementing long-term energy-saving management and maintenance, we can maximize structural functions, improve insulation performance, and reduce building energy consumption.

Table 1— Thermal insulation material parameter table

Serial Number	Original wall structure	Thickness （mm）	Thermal conductivity W/(m·K)	Thermal storage coefficient
1	Cement..mortar plastering	20	0.92	11.08
2	XPS	80	0.031	0.32
3	Porous brick wall	240	0.57	7.51
4	Internal plastering	20	0.94	11.09

Table 2 — Parameters of doors and windows materials

Door and window scheme	Thickness （mm）	Densit （kg/m³）	Transmittance	Hading Coefficient
Single glazed	6	2.5	90	0.90
Insulatig glass	24	No	56	0.49
Alumiumalloy	1.4	2.7	No	No
Broken bridge aluminum	1.8	2.7	No	No

Determine the thermal performance parameters of exterior walls, doors and windows, and roofs. Including thermal resistance, heat transfer coefficient, and thermal inertia.

Before the renovation, the heat transfer coefficient of the wall was 1.628 W/(m·K). After the renovation,

the heat transfer coefficient is 0.288 W/(m·K), which has been significantly reduced and meets the energy-saving standard of ≤0.45 W/(m·K), in severe cold C zone. It can be seen that the insulation performance of the wall has been significantly improved.

After the renovation, the heat transfer coefficient of doors and windows decreased from 6.29W/(m·K)to1.49W/(m·K). After the roof renovation, the heat transfer coefficient decreased from 3.636W/(m·K)to0.37W/(m·K). After energy-saving renovation work, the overall insulation performance of the building has been improved, energy consumption has been reduced, and the energy-saving standard requirement of heat transfer coefficient C≤ 0.45 W/(m·K)has been achieved.

Now, select one 80m2 housing unit in this renovation project for modeling and energy consumption simulation analysis to verify the quality and effectiveness of energy-saving renovation.

Arrangements are as follows. Rhino is used for building geometry modeling, Grasshopper is used for parametric modeling, and Ladybug and Honeybee plug-ins are used in the construction simulation process project. Ladybug is responsible for weather data and solar radiation analysis, Honeybee is responsible for connecting energy consumption simulation engines, and EnergyPlus is responsible for building physical computing and energy consumption engines.

Use Rhino to create the original form of the building. Define space usage, divide functional blocks, and set different construction layers.

The content includes the thermal performance of components such as walls, roofs, floors, doors and windows , and the usage mode is the annual occupation schedule, equipment load, and lighting demand. The mechanical system selects the HVAC system type and efficiency parameters, and ventilation and permeability include natural ventilation strategies and permeability settings.

Find the corresponding construction material in HB Search Materials and create the material.

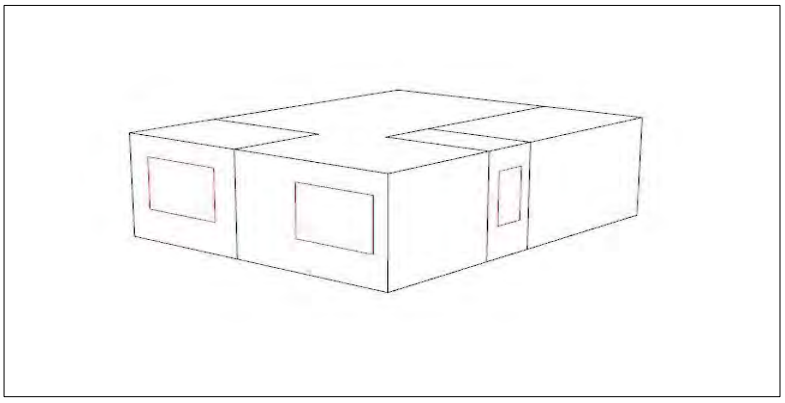

Figure 1— Rhino software modeling

Set up the model, load blocks and windows Import weather data: First import EPW format meteorological data, and then import Gansu Jiayuguan EPW weather file.

Use Honeybee to connect EnergyPlus and run an annual energy consumption simulation.The output data includes various energy consumption items for each month.

Use GH to draw a monthly energy consumption stack bar chart and output the annual total EUI (kWh/m ^{2}). By comparing the images and data of “before renovation vs after renovation”, the energy-saving effect can be obtained.

Load displays the monthly "heat input and output sources" of the building, that is, the heat demand of the building. Before the renovation, the building had a capacity of 519.846591 kWh/m^2 , and after the renovation, it has a capacity of 379.599452 kWh/m^2 .

Figure 2 — Load diagram and load balance diagram before renovation

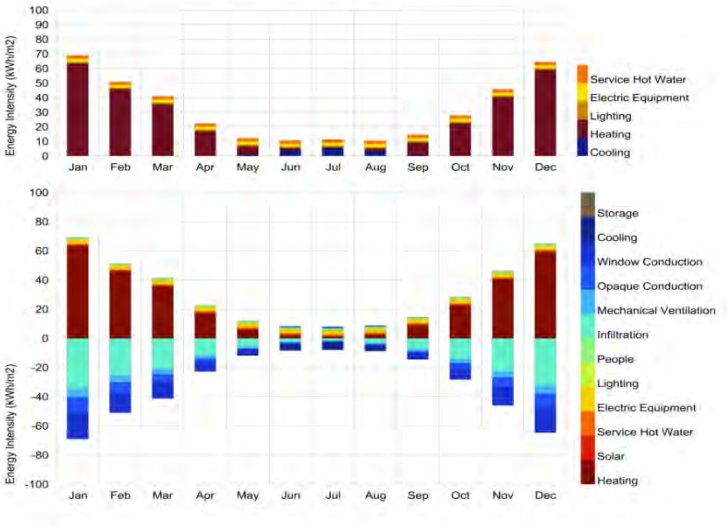

Figure 3 — Load diagram and load balance diagram after renovation

EUI results. Before the renovation, it was 456.782kWh/m^2, and after the renovation, it was 296.364kWh/m^2.

The overall annual energy consumption density of the building has decreased by 160.418 kWh/m^2,a reduction of approximately35.1%, which is a significant energy-saving achievement.

From the comparison of the energy consumption composition of the two images , it can be seen that the energy-saving effect after the renovation is significant.

Before the renovation : The energy consumption during peak months (such as January and December) was close to 90kWh/m^2. Through analysis, heating and cooling demand dominated the energy consumption.

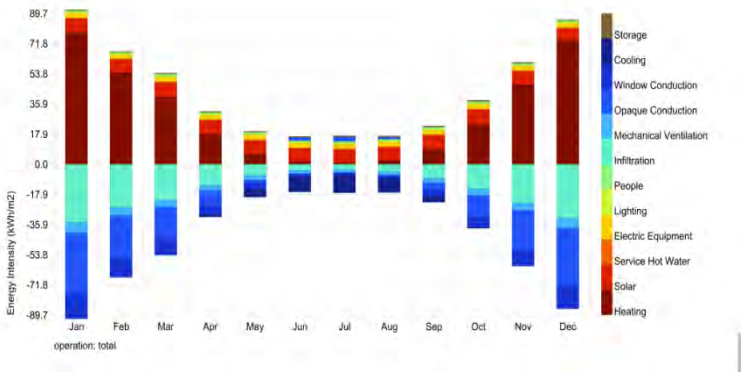

Figure 4 — Energy balance diagram before renovation

After the renovation, the peak energy consumption in the same month significantly decreased to about 56 kWh/m^2. The overall average annual energy consumption level has decreased, especially in the winter and summer seasons.

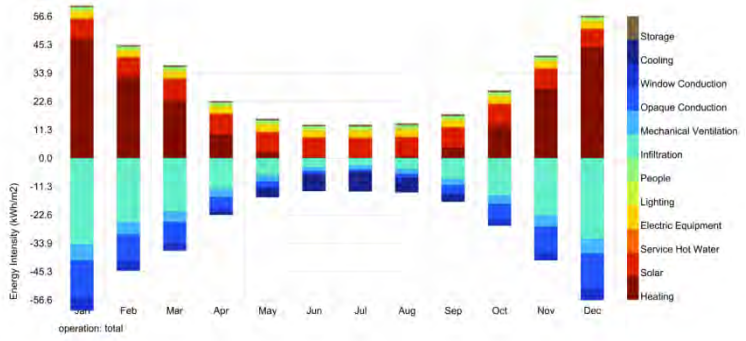

Figure 5 — Modified energy balance diagram

Conclusion. The renovation has reduced the overall energy consumption intensity of the building and improved energy efficiency.

Heating energy consumption. Before the renovation, the heating load in winter was extremely high. After the renovation, there was a significant decrease, especially in December. Cooling energy consumption. After the renovation, the cooling load in summer also slightly decreased, and the load curve became smoother.

Conclusion. It indicates that the optimization of building envelope structure has improved the energy-saving ability in winter and summer.

Compared before and after the renovation, the heat loss of Window Conduct and Opaque Conduct has significantly decreased. Indicating the replacement of high-performance doors, windows, and insulation materials.

Conclusion.The thermal insulation performance of the enclosure structure is enhanced, effectively reducing the loss of cold and hot energy.

Infiltration and Mechanical Ventilation:After the renovation, there was a slight decrease, indicating an improvement in air tightness and an increase in energy efficiency of the ventilation system.

Lighting&Equipment:Almost consistent, indicating that the renovation mainly focuses on the building envelope structure and thermal environment system.

Compared before and after the renovation, the solar energy heating remains relatively consistent. Speculation.Due to the unchanged orientation or external shading of the building, it is estimated that the negative impact may have been reduced through Low-E glass.

Through modeling and software simulation, it is known that the energy consumption and load of the project have decreased after the renovation, which verifies that the quality of the skill renovation of the project is qualified.

Energy saving renovation of old residential areas is an important project that combines economic, environmental, and social benefits. Energy saving renovation is not only a technological upgrade, but also a key measure to promote sustainable development, social equity, and urban resilience. In the short term, it improves people's livelihoods; In the long run, it provides a practical path for low-carbon cities and inclusive growth, which has profound significance.

REFERENCES：

[1]Jiang Pengjian. Sun Yue Application Analysis of External Wall Insulation Technology in Energy saving Residential Design [J]. Building Materials and Decoration,2018, No.546(37).
[2]Zhao Ying. Research and Analysis of Residential Thermal Environment in Hot Summer and Cold Winter Regions: A Case Study of a Residential Community in Changsha [J]. Building Materials and Decoration, 2018, No.552(43).
[3]Ding Zhikun, Wang Zhan. Multi objective optimization design for energy-saving renovation of existing building envelope structures [J]. Science, Technology and Engineering, 2024, v24.No.666(17).
[4]Song Meng, Guo Handing, Zhang Yinxian, Wu Sicai. Characteristics, main demands, and basic principles of income distribution for energy-saving renovation projects of existing buildings under EPC mode [J]. Renewable Resources and Circular Economy,2024, v17,No.197(05).
[5] Du Xun, Ma Runchuan, Chen Zhanhu, Xie Hong, Zhou Yutao. Analysis of Energy Consumption in a Passive Office Building Based on DeST and EnergyPlus [J]. Construction Technology, 2022, No.459(16).

Wei Baoqi— master of the Department of Building, Urban and Architecture of the Vinnitsa National Technical University. email: 1052402175@qq.com.

Kucherenko Liliya — PhD, Associate professor of the Department of Building, Urban and Architecture of the Vinnitsa National Technical University. email: liliya13liliya13@gmail.com.

Вей Баоці — магістр кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет. email: 1052402175@qq.com.

Науковий керівник: Кучеренко Лілія Василівна — к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет. email: liliya13liliya13@gmail.com

УДК 631

А. В. Василинич
О. В. Христич

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОЕКТУВАННЯ ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧИХІ БУДІВЕЛЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Представлено результати аналітичних досліджень сучасної концепції енергозберігаючих технологій в будівництві на прикладі зарубіжного досвіду. Розглянуто кількісні і якісні характеристики експлуатаційних параметрів для окремих груп будівель за показниками енергоефективності. Визначено важливі фактори параметрів експлуатаційних витрат об'єктів нерухомості, наведено характеристики енергоефективних будівельних матеріалів та результати вивчення світових проектних рішень у сфері енергоефективного будівництва. Наведено результати аналітичних досліджень та ілюстративні матеріали, що пояснюють принципи роботи даних технологій.

Ключові слова: енергозберігаючі будівлі, енергоефективність, нульове споживання енергії, позитивний енергетичний баланс, сонячна енергія, ізоляційні матеріали, відновлювальні джерела енергії.

Abstract

The results of analytical research on the modern concept of energy-saving technologies in construction are presented using foreign experience as an example. The qualitative and qualitative characteristics of operational parameters for individual groups of buildings according to energy efficiency indicators are considered. The values of the parameters of operating costs of real estate objects are determined, the characteristics of energy-efficient building materials and the results of studying global design factors in the field of energy-efficient construction are given. The results of analytical research and illustrative materials explaining the principles of operation of these technologies are given..

Keywords: energy efficiency, zero energy consumption, positive energy balance, solar energy, insulating materials, renewable energy sources.

Вступ

Зростаючий попит на енергетичні ресурси спонукав до розвитку сучасних технологій з енергоефективного будівництва. Такі тенденції пояснюються необхідністю зниження обсягів споживання викопних ресурсів, зменшення частки енергоспоживання у долі експлуатаційних витрат об'єктів нерухомості, мінімізації викидів парникових газів та підвищенням рівня комфорту всередині приміщень об'єктів житлової забудови, закладів освіти, охорони здоров'я, соціально-побутової та виробничої сфер господарської діяльності. Сучасні світові тенденції демонструють різні підходи до реалізації концепцій енергозбереження, що залежать від кліматичних умов, національних стандартів та ринку підприємств виробничої бази будівництва. За результатами аналітичних досліджень виокремлено десять основних груп енергоефективних будівель, кожна з яких характеризується системою комплексних інноваційних рішень, які відзначаються високими показниками енергозбереження і зниженням обсягів експлуатаційних витрат.

Результати дослідження

У сучасному світі ресурсозбереження і енергоефективність стали вирішальними аспектами сталого розвитку. У сумарній структурі експлуатаційних витрат для забезпечення нормованих параметрів мікроклімату приміщень будівлі майже 40% припадає на споживання енергетичних ресурсів, що у свою чергу призводить до накопичення викидів у атмосферу вуглекислого газу. У результаті багато країн впроваджують енергозберігаючі рішення, щоб зменшити споживання енергії та вплив на навколишнє середовище. У матеріалах наукової публікації опрацьовано десять груп енергоефективних будівель з зарубіжного досвіду проектування об'єктів нерухомості, класифікованих за показниками енергоефективності, досліджуються їхні характеристики, матеріали та успішне впровадження в різних країнах.

Пасивні будинки (Passive House)- відносяться до першої з енергозберігаючих груп. Ці будинки мінімізують потребу в додатковому опаленні та охолодженні завдяки раціональному проектуванні теплоізоляції елементів огороджувальних конструкцій, герметичності та використання засобів рекупера-

ції повітря у системах вентиляції. Основними компонентами, що зберігають енергію є високоефективні утеплювачі (аерогель, мінеральна вата, пінополістирол), тришарове скління та вентиляційні системи з рекуперацією тепла [1]. В Німеччині діє понад 25 000 сертифікованих пасивних будинків (рис. 1).

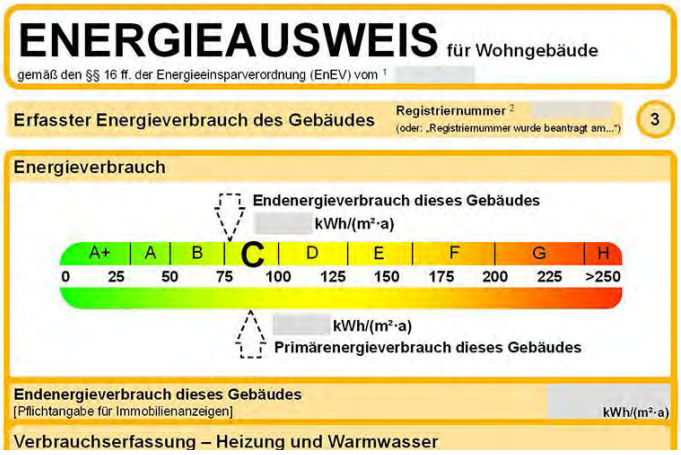

Рис. 1. Сертифікат пасивних будинків в Німеччині

Нульові будинки (Zero Energy Buildings, ZEB)- відносяться до другої групи енергозберігаючих будівель. Такі об’єкти нерухомості споживають такий обсяг енергетичних ресурсів, скільки виробляють їхні системи життєзабезпечення за рахунок використання відновлюваних джерел енергії. На таких будівлях запроектовано енергозберігаючі рішення з використанням сонячної енергіїї та вітряних турбін, а на фасадних системах передбачено використання фазозмінних матеріалів. Також сучасними проектами передбачено використання геотермальних теплових насосів. Яскравим прикладом є США, де діє програма Net Zero Energy Coalition, що підтримує ZEB-об'єкти [1].

Третю групу представляють позитивні енергетичні будівлі (Positive Energy Buildings). Такі будинки обладнані системами життєзабезпечення, які виробляють більше енергії, ніж використовується на експлуатаційні потреби об’єкта, а надлишок енергоресурсів надають у міську мережу. Основними компонентами, що зберігають енергію є дахи з біфасіальних сонячних панелей, електрохімічні накопичувачі енергії, інтелектуальні системи енергоменеджменту. Франція активно впроваджує такі технології в рамках програми "Bâtiment à énergie positive".

Пасивно-сонячні будівлі відносяться до четвертої енергозберігаючої групи. Будинки максимально використовують природну енергію Сонця завдяки раціональній територіальній орієнтації, високим показникам теплоємності огороджувальних конструкцій та ефективним системам скління. Такі енергозберігаючі рішення досягаються завдяки використанню у складі елементів огороджувальних конструкцій теплоаккумулюючих будівельних матеріалів (композитний бетон, керамічні матеріали, глина), використання віконних конструкцій з низькоемісійним покриттям, фасадними системами з сонячними навісами. У Швеції поширені пасивно-сонячні будинки з утепленими фасадами.

Реконструйовані енергоефективні будівлі- п’ята з десяти енергозберігаючих груп. Її особливістю є те, що для існуючих будівель реалізуються комплексні заходи з капітального ремонту і термомодернізації для покращення показників енергоефективності і таким чином отримують зменшень обсягів експлуатаційних витрат [1]. Інноваційні фасадні системи, вакуумні утеплювачі, сонячні дахи Tesla- це основні компоненти таких осучаснених об’єктів. У Нідерландах діє програма Energiesprong, яка передбачає термомодернізацію об’єктів житлового фонду і таким чином об’єкти нерухомості набувають оновленого стану.

Біокліматичні будівлі- відносяться до шостої енергозберігаючої групи. Проектуються з урахуванням кліматичних умов для мінімізації енергоспоживання. Використовувані матеріали: зелені дахи та стіни, натуральні ізоляційні матеріали (конопля, солома, коркова деревина), енергоефективні вентильовані фасади [2]. У Данії активно впроваджуються біокліматичні рішення в урбаністичному плануванні, також в Україні набувають популярності так звані «екологічно утеплені будинки».

Будівлі з енергоактивними фасадами- відносяться до сьомої енергозберігаючої групи. Фасади генерують енергію або виконують функцію утеплення. Основними компонентами, що зберігають енер-

гію є фотохромні та термохромні скла, фасадні системи BIPV (Building-Integrated Photovoltaics), сонячні фасадні панелі. Ця технологія знаходиться на стадії розвитку, проте на сьогоднішній день в Іспанії запущено пілотний проєкт сонячних фасадів у Барселоні [1].

Автономні будівлі- восьма з десяти енергозберігаючих груп. Особливість реалізації: будівлі функціонують без підключення до комунальних мереж [2]. Це досягається завдяки енергоефективним акумуляторам, сонячним електростанціям, водоочисним системам. Для прикладу- Норвегія має численні автономні котеджі в екологічних поселеннях.

Будівлі з фазозмінними матеріалами- відносяться до дев'ятої енергозберігаючої групи. Матеріали зберігають тепло або холод, знижуючи витрати на забезпечення нормованих параметрів мікроклімату в приміщеннях. Використовувані матеріали: парафіни, гідрати солей, сендвіч-панелі PCM, інтелектуальне скління. У Німеччині такі матеріали застосовують у школах і офісах (рис. 2).

Рис. 2. Інтелектуальне скління офіса в Німеччині

Дерев'яні енергоефективні будівлі- відносяться до десятої енергозберігаючої групи. Особливості реалізації: цей вид екологічних будинків використовують деревину як основний матеріал. CLT-панелі (крос-ламінована деревина), легкі дерев'яні конструкції, біоізоляція (лляне волокно, целюлоза) [2]. У Канаді активно розвивається дерев'яне багатоповерхове будівництво (рис. 3).

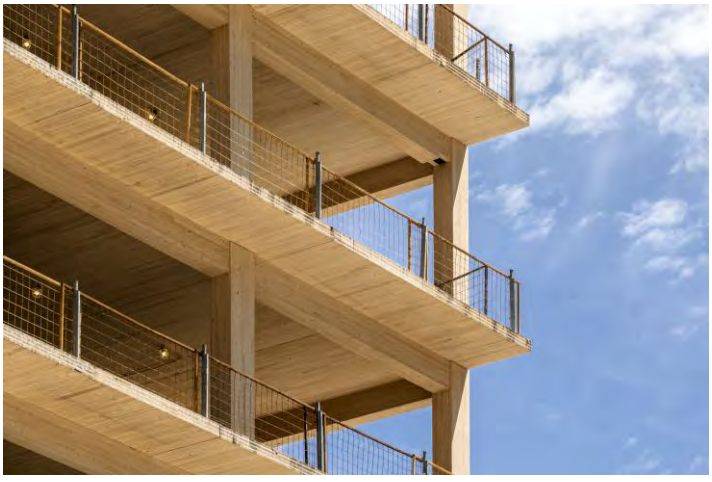

Рис. 3. Ерев'яна багатоповерхівка. Канада

Енергоефективні будівлі відіграють вирішальну роль у зниженні глобального споживання енергії та пом'якшенні зміни клімату. У різних країнах реалізуються різні стратегії енергозбереження, які базуються на наявних ресурсах, кліматичних умовах і технологічному прогресі. У міру зростання попиту проекти сталого розвитку об'єктів нерухомості представлені десять груп енергоефективних

будівель забезпечать продовження у формуванні будівництва майбутнього, забезпечуючи більш екологічний і стійкий світ.

Висновки

Виконано узагальнення проектів енергоефективного будівництва об’єктів нерухомості. Відображено перспективні напрямки реалізації політики ресурсозбереження та декарбонізації довкілля. Обґрунтовано перспективність проектування енергозберігаючих будівель, як ключ до сталого розвитку. Відображено, що використання новітніх матеріалів та технологій дозволяє значно скоротити споживання енергії та зменшити вплив на довкілля.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Building Orientation in Green Facade Performance and Its Positive Effects on Urban Landscape Case Study: An Urban Block in Barcelona. MDPI. URL: https://www.mdpi.com/2071-1050/12/21/9273 (date of access: 14.03.2025).

2. Multi-storey wooden house building | E3S Web of Conferences. E3S Web of Conferences. URL: https://www.e3s-conferences.org/articles/e3sconf/abs/2019/36/e3sconf_spbwosce2019_01035/e3sconf_spbwosce2019_01035.html (date of access: 14.03.2025).

Христич Олександр Володимирович- к.т.н., доцент, доцент кафедри БМГА Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця. Email: dockhristich@i.ua

Василинич Анастасія Володимирівна – студентка групи Б-21б, Факультет будівництва цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vasilinichnastya@gmail.com

Khrystych Oleksandr- associate professor, associate professor of department BMGA the Vinnytsya national technical university, c.Vinnytsya. Email: dockhristich@i.ua

Vasylynych Anastasiia V. – student of group B-21b, Department of Building, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vasilinichnastya@gmail.com

УДК 662.767.2:621.8.036

Семенишин В.Р.
Ратушняк Г.С.

АНАЛІЗ ВПЛИВУ ВЕНТИЛЯЦІЇ НА МІКРОКЛІМАТ ЖИТЛОВИХ ПРИМІЩЕНЬ У РІЗНІ ПОРИ РОКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто вплив систем вентиляції на формування мікроклімату в житлових приміщеннях у різні пори року. Проведено порівняльний аналіз ефективності природної та механічної вентиляції з урахуванням сезонних змін температури, вологості та швидкості повітрообміну. Особливу увагу звернено на енергетичну ефективність вентиляційних рішень, забезпеченню комфорту для мешканців, а також впливу вентиляції на якість повітря в опалювальний та літній періоди. За результатами дослідження сформульовано рекомендації щодо оптимізації вентиляційних систем у залежності від кліматичних умов року.

Ключові слова: мікроклімат, система вентиляції, житлові приміщення, зимовий період, літній період, перехідний період.

Abstract

The influence of ventilation systems on the formation of microclimate in residential premises at different times of the year was considered. A comparative analysis of the effectiveness of natural and mechanical ventilation was carried out, taking into account seasonal changes in temperature, humidity and air exchange rate. Particular attention was paid to the energy efficiency of ventilation solutions, ensuring comfort for residents, as well as the impact of ventilation on air quality in the heating and summer periods. Based on the results of the study, recommendations were formulated for optimizing ventilation systems depending on the climatic conditions of the year.

Keywords: microclimate, ventilation system, living quarters, winter period, summer period, transitional period.

Вступ

Забезпечення оптимальних параметрів мікроклімату в житлових приміщеннях є важливою умовою комфортного проживання. Система вентиляції призначена підтримувати належні показники температури, вологості та чистоти повітря. Змінні умови зовнішнього середовища у різні пори року впливають на ефективність роботи вентиляційних систем, що зумовлює необхідність їх оптимізації [1,2]. Метою роботи є аналіз впливу вентиляції на мікроклімат житлових приміщень протягом року та розробка рекомендацій щодо покращення її роботи. Завданнями дослідження є вивчення типів вентиляційних систем, оцінка їх ефективності у сезонних умовах, моделювання повітрообміну та підготовка практичних рекомендацій.

Результат дослідження

У результаті проведеного аналізу літературних джерел [1-8] було встановлено, що вентиляція є ключовим фактором формування сприятливого мікроклімату в житлових приміщеннях протягом усього року.

Ефективна система вентиляції забезпечує стабільний обмін повітря, що позитивно впливає на температуру, вологість, концентрацію вуглекислого газу, а також знижує рівень шкідливих речовин та пилу в повітрі, оптимальні параметри мікроклімату приміщень, які сприяють покращенню умов проживання в житлових приміщеннях.

У зимовий період особливо актуальною є проблема впливу різних конструктивних елементів будівель на роботу природної системи вентиляції, що знижує природну інфільтрацію повітря. За відсутності належної вентиляції в таких умовах спостерігається накопичення вологи, зростання відносної вологості, поява конденсату на вікнах та зовнішніх стінах, що спричиняє розвиток цвілі й погіршення тепловідчуттів. Аналіз показав, що при використанні припливно-витяжної вентиляції з рекуперацією тепла в зимовий час можна зберігати тепло в приміщенні при одночасному забезпеченні необхідного рівня повітрообміну. Це дозволяє підтримувати відносну вологість у межах 40–60% та

температуру на комфортному рівні (18–22 °C) [3, 5].

У літній період основною проблемою є перегрів приміщень та зниження рівня кисню внаслідок тривалого перебування мешканців в кімнатах без провітрювання. У спекотну пору року вентиляція повинна не лише забезпечувати надходження свіжого повітря, а й сприяти охолодженню внутрішнього середовища. За результатами дослідження виявлено що у поєднанні з природним або механічним охолодженням, вентиляція дозволяє знижувати температуру повітря в приміщеннях на 2–4 °C у порівнянні з закритими просторами без вентиляції. Особливо ефективним є застосування нічного провітрювання, коли прохолодне повітря надходить у приміщення вночі та зберігає комфортну температуру вдень [2, 5].

У перехідні сезони (весна та осінь) вентиляція має забезпечувати баланс між підтримкою теплового режиму та регулюванням вологості. Саме в ці періоди коливання зовнішніх температур є найбільшими, що вимагає гнучкої системи керування вентиляцією. Було виявлено, що адаптивні системи вентиляції з сенсорами температури, вологості та CO_2 є найбільш ефективними для забезпечення стабільного мікроклімату. Вони дозволяють уникати надмірного охолодження або перегріву, що часто трапляється під час ручного провітрювання [4, 5].

Таким чином, вентиляція істотно впливає на формування мікроклімату житлових приміщень у різні пори року. Найбільш ефективними є комбіновані системи вентиляції, які враховують сезонні особливості, забезпечують автоматичне регулювання параметрів повітря та інтегруються з іншими інженерними системами будівлі. Забезпечення оптимального мікроклімату сприяє не лише підвищенню комфортності проживання, а й зменшенню енергоспоживання, покращенню здоров'я мешканців та довговічності будівельних конструкцій [6, 7, 8].

Висновки

Вентиляція є ключовим чинником формування здорового мікроклімату в житлових приміщеннях в холодний, теплий та перехідний періоди року. Взимку вона запобігає вологості та надлишковим втратам тепла, влітку — перегріву й нестачі кисню, а в міжсезоння — забезпечує стабільність умов при змінній погоді.

Найкращі результати дають автоматизовані системи вентиляції з системою клімат-контролю, що адаптуються до сезонних змін. Вони підвищують комфортність мікроклімату в приміщенні, знижують енергоспоживання та сприяють збереженню здоров'я мешканців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ASHRAE Handbook – Fundamentals. — American Society of Heating, Refrigerating and Air-Conditioning Engineers, 2021.
2. CIBSE Guide A: Environmental Design. — Chartered Institution of Building Services Engineers, 2020.
3. Кузьменко, С.О. Вплив вентиляції на якість повітря у житлових приміщеннях // Будівництво та архітектура, 2022. — №1. — С. 34–39.
4. Попов А. П. Основи вентиляційних систем / А. П. Попов, О. В. Кравченко. – Харків: ХНАМГ, 2015. – 152 с.
5. ДБН В.2.5-67:2013 Опалення, вентиляція та кондиціонування. – К.: Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, 2013. – 71 с.
6. Системи управління вентиляцією. Новітні рішення / ред. П. М. Руденко. – Львів: «Теплоенергопром», 2018. – 198 с.
7. Шульга М.О. Вентиляція та кондиціювання повітря. Навчальний посібник. / М.О. Шульга, І.П. Юхно. – Харків: ХНАМГ, 2004. – 148 с.
8. Ратушняк Г.С., Степанковський Р.В. Регулювання витрати аеродинамічних потоків в системах вентиляції та аспірації. Монографія. Вінниця: ВНТУ. 2015. 112 с.

Семенишин Валентин Русланович **–** студент групи СМ-21Б факультету будівництва, цивільної та екологічної інженерії Вінницького національного технічного університету,email:semenuhunvalentuna@gmai.com.

Ратушняк Георгій Сергійович – к.т.н, професор, завідувач кафедри інженерних систем у будівництві, Вінницький національний технічний університет ORCID 0000-0001-9656-5150, e-mail: ratushnyak@vntu.edu.ua.

Semenyshyn Valentyn Ruslanovich – student of group SM-21B of the Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering of Vinnytsia National Technical University, e-mail: semenuhunvalentuna@gmai.com.

Ratushnyak Georgiy Sergiyovich – Professor, Head of the Department of Engineering Systems in Construction, Vinnytsia National Technical University ORCID 0000-0001-9656-5150 e-mail: ratushnyak@vntu.edu.ua.

UDC 504.4:502.131.1:628.91+697.1+711.4504.5

Valeriia I. Shepelieva
Alla A. Slobodianiuk

GREEN ROOFS IMPACT ON THE MICROCLIMATE OF URBANIZED AREAS: ENVIRONMENTAL AND ENERGY EFFICIENCY

Vinnytsia National Technical University

Abstract

The article examines the concept of green roofs and their impact on the microclimate of urbanized areas. The design features of green roofs, the principles of their functioning and the advantages of their implementation in the urban environment are described. The main attention is paid to environmental and energy aspects, in particular the ability to reduce the "heat island" effect, improve air quality and reduce the energy consumption of buildings. The prospects and challenges of integrating such systems into modern urban infrastructure are also analyzed.

Keywords*:* green roofs, urbanization, microclimate, energy efficiency, environmental safety, heat island.

Анотація

У статті розглядається концепція зелених дахів та їх вплив на мікроклімат урбанізованих територій. Описано конструктивні особливості зелених дахів, принципи їх функціонування та переваги впровадження в міському середовищі. Основну увагу приділено екологічним та енергетичним аспектам, зокрема здатності зменшувати ефект «теплового острова», покращувати якість повітря та знижувати енергоспоживання будівель. Також проаналізовано перспективи й виклики інтеграції таких систем у сучасну міську інфраструктуру.

Ключові слова: зелені дахи, урбанізація, мікроклімат, енергоефективність, екологічна безпека, тепловий острів.

Introduction

In the modern world of sustainable development, green roofs are becoming one of the key elements of ecological architecture and urban planning. Due to the growing attention to the problems of urbanization, climate change and energy efficiency, it has become possible to integrate multifunctional plant systems on the roofs of buildings, which perform not only a decorative but also a practical role. Although the idea of green roofs originally arose as a landscape solution, today they play an important role in the formation of a comfortable urban microclimate – reducing air temperature, improving thermal insulation and contributing to the purification of the atmosphere. This opens up new prospects for energy saving, environmental safety and sustainable development of urban areas.

Essence and Typology of Green Roofs

Green roofs are innovative architectural structures that combine elements of construction and landscaping. Essentially, they are the roof surfaces of buildings that are partially or completely covered with vegetation planted in a special substrate, supported by systems for drainage, waterproofing, and root protection. The main idea behind green roofs is to create additional natural spaces within densely urbanized areas in order to reduce the negative impact of the urban environment on the ecosystem and microclimate.

Green roofs serve several functions. Firstly, they cool and humidify the air, improving the building's thermal insulation. This means that rooms do not heat up as much during hot weather. Secondly, they purify the air by absorbing carbon dioxide. Thirdly, they retain up to 90% of rainwater, which helps reduce the load on stormwater drainage systems. This water can be filtered and reused. Fourthly, such roofs can absorb up to 40-50 decibels of noise pollution [1].

Based on structural characteristics, green roofs are divided into extensive and intensive types.

Extensive green roofs are lightweight, have a minimal layer of substrate (up to 15 cm), and are usually planted with low-growing, hardy plants such as mosses, sedums, or grasses. They require minimal maintenance and are often used on roofs that are not intended for regular human use.

Intensive green roofs have a thicker layer of soil (more than 20 cm), which allows for the planting of shrubs, flowers, ornamental trees, and even the creation of full garden or park-like areas. These roofs require regular maintenance, but at the same time, they can serve as fully functional recreational spaces for residents.

For effective functioning, a green roof must have a multilayered structure, with each component playing an important role in ensuring reliability, waterproofing, thermal insulation, and drainage. Figure 1 below presents a diagram of a typical structural cross-section of a green roof, clearly showing the sequence of layers and their primary functions.

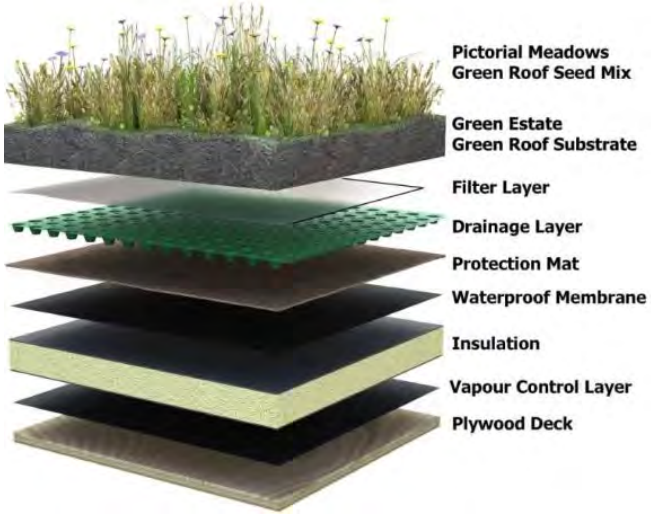

Figure 1 – Structural cross-section diagram of a green roof

Energy Efficiency and Technical Advantages

One of the main reasons for the popularity of green roofs and vertical gardens is their contribution to environmental preservation. In cities where high population density and industrialization lead to air pollution and urban heat islands, greenery on roofs and walls acts as a natural filter. Plants absorb carbon dioxide and other harmful substances, purifying the air and improving its quality for residents.

Green roofs provide a natural thermal insulation layer that significantly impacts the energy consumption of buildings. Tall buildings covered with concrete and asphalt absorb and retain heat, creating favorable conditions for overheating the surrounding environment. Green roofs serve as natural coolers: plants absorb some of the heat and reduce the temperature around the building [2].

Additionally, the vegetation on the roof acts as extra insulation, allowing for substantial reductions in cooling costs during summer and heating costs during winter. This, in turn, saves energy resources and reduces CO_2 emissions, which is crucial for the sustainable development of cities.

Traditionally, a building's roof has been perceived as a relatively unutilized part, primarily serving to protect against weather elements. However, with the use of green roofs, this space gains new life. Instead of leaving the roof empty and unused, we can create green areas for recreation, gardening, parks, or even vegetable gardens.

Green roofs open new possibilities for space utilization, enabling residents to grow their own vegetables or flowers. They can be part of the overall landscape design or serve as places for gatherings, meditation, or picnics.

Challenges of Implementation and Development Prospects

The main disadvantage of green roofs is the very high weight of the supporting structure. One square meter of such a roof can weigh up to 500 kilograms, which is significantly more than traditional roofs. This leads to a considerable increase in the cost not only of the roof itself but also of other structural elements of the building.

Additionally, an important drawback is the need to provide proper conditions for the plants growing there. This results in a substantial amount of maintenance work, including drainage cleaning, irrigation, and specific plant care. Costs for materials, installation, as well as design and engineering solutions, can be significant and often become a barrier for developers and building owners. Not all buildings are structurally suitable for installing a green roof without major reinforcements, which further complicates the adoption of this technology [3].

Despite these challenges, the prospects for the development of green roofs are quite optimistic. Growing environmental awareness and tightening regulations on sustainable urban development stimulate the implementation of green infrastructure in urban environments. Government support programs and subsidies aimed at promoting environmentally friendly building technologies help offset initial costs. The development of new lightweight materials and improved engineering solutions make green roofs more accessible for a wider range of buildings. Furthermore, the concept of "smart cities" encourages the integration of green roofs as part of climate adaptation strategies, promoting biodiversity conservation, effective stormwater management, and improving residents' quality of life. Innovations in automated irrigation systems and the use of low-maintenance plant species reduce maintenance costs, making green roofs more practical and sustainable in the long term.

Conclusion

Green roofs are a promising solution for greening urban spaces, combining functionality, aesthetics and sustainability. Due to their ability to improve the thermal insulation of buildings, reduce air temperature in the urban environment and purify the atmosphere, they provide a significant improvement in the quality of life in densely built-up areas. Green roofs also help reduce the load on drainage systems and form new ecosystems within the city.

However, the implementation of such solutions requires careful planning, engineering precision and adaptation to local climatic conditions. Among the main challenges are the initial financial costs, the need for maintenance and training of specialists. However, with a comprehensive approach, green roofs can become an important element of the strategy for sustainable development of urban areas.

In the long term, they have the potential to become a standard practice of modern construction, contributing to the creation of an environmentally balanced and energy-efficient urban environment.

REFERENCES

1. Екодія. Не тільки «зелені фасади». Ось іще 11 екорішень для Києва. 2022. URL: https://ecoaction.org.ua/11-ekorishen-dlia-kyiva.html (date of access: 26.05.2025).

2. TIME DEVELOPMENT. Чому майбутнє будівництва – це зелені дахи та вертикальні сади? URL: https://time-development.com.ua/novyny-ta-propozytsiyi/chomu-majbutnye-budivnictva-ce-zeleni-dahi-ta-vertikalni-sady (date of access: 26.05.2025).

3. Добрий господар. Зелені дахи: переваги та недоліки установки. URL: https://isu.org.ua/zeleni-dahy-perevagy-ta-nedoliky-ustanovky (date of access: 26.05.2025).

Shepelieva Valeriia Igorevna – student, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sepelevalera43@gmail.com

Scientific Supervisor: ***Slobodianiuk Alla Anatoliivna*** – Senior Lecturer of the Foreign Languages Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: a.allavin@gmail.com

Шепелєва Валерія Ігорівна – студентка групи ТЗД-23б, факультету будівництва, цивільної та екологічної інженерії Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: sepelevalera43@gmail.com

Науковий керівник: ***Слободянюк Алла Анатоліївн***а – старший викладач кафедри іноземних мов, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: a.allavin@gmail.com

UDC 69.003:005.8

Olena LIALIUK
Yan Zhenhua

DEVELOPMENT OF RECOMMENDATIONS FOR IMPROVING THE CONSTRUCTION PROJECT MANAGEMENT SYSTEM

Vinnytsia National Technical University

Abstract

The theses consider the main problems that arise in the process of managing construction projects, and also analyze modern approaches to increasing the efficiency of management processes in construction. Based on the identified shortcomings, practical recommendations are proposed for improving the management system, in particular through the implementation of digital technologies, optimizing communications between project participants and improving control over the performance of work. The proposed measures are aimed at reducing risks, improving the quality of project implementation and efficient use of resources.

Keywords*: construction project management system; risks; corporate culture; monitoring system; information environment; BIM.*

INTRODUCTION

Construction is one of the most resource-intensive, risky and complex sectors of the economy. Construction project management processes cover a wide range of functions: planning, coordination, logistics, financial control, staffing, quality and compliance with deadlines [1-4]. The construction sector is the only land-based sector of the economy that ensures the creation of infrastructure, housing and production facilities. In today's conditions of increasing requirements for quality, deadlines and cost of project implementation, traditional construction management methods are increasingly losing their effectiveness. The increase in project complexity, the introduction of digital technologies and market globalization require new approaches to management. In this regard, the implementation of modern project management methods, such as BIM, Lean Construction, Agile, which do not allow optimizing processes, increasing productivity, reducing losses and risks, is becoming relevant. The study and adaptation of these approaches to construction practice is becoming an important scientific and practical task.

MAIN PART

Improving the construction project management system is a key factor in increasing the efficiency of project implementation, reducing risks, improving the quality of work performed, and increasing the overall competitiveness of construction companies. Based on the results of the analysis of industry problems, the practice of using modern methodologies and digital tools, this section offers systematic recommendations for the transformation of management approaches.

1. Improving the organizational management structure

• Introducing a project-oriented management structure, where each project has its own team with clearly defined roles.

• Highlighting the role of the project office (PMO) as a center for standardization, control, and project support.

• Using matrix structures to ensure effective interaction between functional units and project teams.

2. Implementing modern management methodologies

• Combining classical (PMBOK, PRINCE2) and flexible (Agile, Scrum) approaches depending on the type of project:

o Classical approach - for large infrastructure facilities with fixed parameters.

o Agile/Scrum — for modular, fit-out or IT-integrated construction.

• Lean Construction as a strategy for continuous improvement and elimination of losses in processes.

• BIM as a standard for managing the life cycle of an object, including planning, design, construction and operation.

3. Increasing the digital maturity of enterprises

• Formation of a digital development strategy for the company with an emphasis on automation of management processes.

• Integration of management systems (ERP, CRM, BIM, PMIS) into a single information environment.

• Deployment of dashboards for managers and analysts based on Power BI or similar platforms.
• Implementation of an electronic document management and electronic signature system.
4. Improvement of the control and monitoring system
• Automation of reporting on key performance indicators (KPI) through digital platforms.
• Regular audit controls using EVM (Earned Value Management).
• Use of cloud solutions for real-time data access.
• Development of the risk management function: creation of risk maps, response plans, constant updating.
5. Professionalization of the personnel
• Certification of personnel according to international standards: PMP, IPMA, PRINCE2, BIM Specialist.
• Formation of internal training programs, in particular:
o Change management in projects.
o Agile management (Agile in construction).
o Work with BIM platforms.
• Development of soft skills (communication, negotiations, teamwork) for project managers.
6. Ensuring the quality of management decisions
• Development of internal project management standards.
• Application of lessons learned and knowledge management policies to preserve corporate memory.
• Use of scenario analysis to make management decisions under conditions of uncertainty.
• Involvement of independent external experts in the planning or audit stages.
7. Formation of a partnership ecosystem
• Development of a system of contractors and subcontractors based on long-term contracts and digital platforms.
• Integration of the customer into the management environment through common information platforms.
• Use of Open Book Contracting, IPD (Integrated Project Delivery) approaches.
8. Creation of a corporate culture of project management[5]
• Institutionalization of management practices through policies, regulations, standards.
• Encouragement of initiative, openness to change, teamwork.
• Implementation of KPIs not only for projects, but also for management personnel.

Conclusions

Improving the construction project management system should be based on a comprehensive approach that combines organizational changes, digital transformation, methodological renewal, personnel development and change in management culture. Implementation of the above recommendations will significantly increase the efficiency of project activities, reduce costs, minimize risks and ensure stable development of the enterprise in conditions of high competition and rapid changes in the industry.

REFERENCES

1. Hu, W.F and He, X.H. Study on tacit knowledge flowing and converting in construction project management. International Conference of Production and Operation Management. 2008. ICPOM2008: Proceedings of 2008 international conference of production and operation management, volumes 1-3 , pp.1119-1122.
2. Ling, Y.Y. Model for predicting performance of architects and engineers. Journal of construction engineering and management-asc. T. 128. V. 5. P. 446-455.
3. Sofiat O. Abioye A., Lukumon O., Oyedele A, Lukman Akanbi A.B., Anuoluwapo Ajayi, Juan Manuel Davila Delgado, Muhammad Bilal, Olugbenga O., Akinade, Ashraf Ahmed. Artificial intelligence in the construction industry: A review of present status, opportunities and future challenges.
4. Ar. Gayatri Patil, Applications of Artificial Intelligence in Construction, Allana College of Architecture, Pune India
5. Wang, X.Y&Fan, S.Y. Study on menegement control auditing on constructaio project. 1st International Conference on High Performance Structures and Materials Engineering. 2011. High performance structures and materials engineering, PTS 1 AND 2 217-218 , pp.262

Department of construction, urban economy and architecture
Olena LIALIUK - Ph. D., assistant professor of construction of urban economy and architecture Vinnitsa National Technical University. e-mail: Lyalyuk74@gmail.com.
Yan Zhenhua- master Vinnitsa National Technical University. e-mail: 185518373@qq.com

UDC 69.003:005.8:519.876.5

Olena Lialiuk
Yan Zhenhua

MODELING THE MULTIFACTORIAL PROCESS OF FORECASTING EFFECTIVE PROJECT MANAGEMENT

Vinnytsia National Technical University

Abstract

The paper considers approaches to modeling the multifactorial process of project management efficiency forecasting. An analysis of key factors influencing the effectiveness of management decisions in project activities is carried out. The use of mathematical models and multifactor analysis methods is proposed to increase forecasting accuracy. Emphasis is placed on the integration of statistical, economic and organizational parameters into a single forecasting system. The results obtained can be used to optimize the management of complex projects in various fields of activity.

Keywords*:* management system; expert modeling system; unclear logic; linguistic variable; optimization; effect.

INTRODUCTION

Effective management of construction projects is impossible without the implementation of optimization models that allow reducing costs, minimizing work time, using resources in a balanced way, and reducing risks. In modern construction management practice, both classical mathematical and modern digital optimization models adapted to the dynamics of real processes are used [1-4].

MAIN PART

The construction industry is characterized by a high degree of project complexity, a large number of participants, dependence on external factors (weather, supply, financing) and significant investment risks. In such conditions, optimization is not only a tool for increasing efficiency, but a strategic necessity.
Main management processes that need optimization (tabl 1):

- Formation of a work schedule.
- Resource management (material, labor, technical).
- Organization of supply logistics.
- Making management decisions based on analytics.
- Financing planning and budgeting.

Table 1 - Classification of optimization models

Model type	Characteristic	Application
Deterministic models	Work with fixed parameter values	Optimization of resources, schedules, logistics
Stochastic models	Take into account the probabilistic nature of variables (risks, weather, prices)	Risk management, scenario modeling
Network models (CPM, PERT)	Determine the critical path and dependencies between tasks	Construction schedule planning
Simulation models (Simulation)	Reproduce complex processes by modeling system behavior	Testing management alternatives
Optimization algorithms	Use mathematical methods to find the best solution	Minimizing costs, maximizing profits, allocating resources
Artificial intelligence methods	They apply machine learning, neural networks , and fuzzy set logic.	Forecasting, adaptive planning

Modeling multifactorial process prognostication effective project management can be based on expert assessments, which are of a qualitative nature. In order to create an expert modeling system for multifactorial analysis was used mathematical apparatus, what based on theories unclear logic [5-6].

This approach represents a system of interconnected mathematical models, algorithms and formalized methods, which allow use expert and linguistic information to predict project management effectiveness depending on the impact of various factors. For installation hierarchical connections factors, what effect onthe magnitude of project management effectiveness done their classification. The application of fuzzy logic for expert modeling "If-then" statements in construction project management requires the identification of factors through the corresponding values:

- A (Funding) – amount of available funds ($), level of financing (% of the required budget), credit risks (low/medium/high).
- B (Legislation and regulation) – level of compliance with regulations (% compliance), risk of regulatory restrictions (low/medium/high).
- C (Technology and innovation) – level of automation (% of implemented technologies), innovation index (high/medium/low).
- D (Environmental factors) – level of environmental impact (low/medium/high), compliance with environmental standards (% compliance).
- E (Project team) – level of qualification (average length of service of employees, years), level of motivation (staff survey, scale 1-10).
- F (Risk management) – number of critical risks (pcs.), level of readiness for risks (% of implemented protection mechanisms).
- G (Logistics and Supply) – delivery accuracy (% of deadlines met), material availability (% of stock in the warehouse).
- H (External economic factors) – inflation rate (%), market stability (market change index).

Considering this process at the system level, the linguistic variable X, which describes project management efficiency, can to present in the form of correlation:

$$X = f(A, B, C, D, E, F, G, H), \quad (1)$$

Where X is a linguistic variable (LV), describing affecting construction project management.

Conclusions

Models for optimizing construction management processes are critical to achieving efficiency, reliability, and competitiveness of projects. Their application allows minimizing costs, shortening implementation times, reducing risks, and improving the quality of execution. The combination of classical mathematical approaches with modern digital technologies and artificial intelligence provides a new paradigm for construction process management - flexible, analytical, and integrated.

REFERENCES

1 N. Yau and J. Yang, Case-Based Reasoning in Construction Management, Computer Aided Civil and Infrastructure Engineering (1998).

2 R. Fayek Aziz, S. M. Hafez and Y. R. Abuel-Magd, Smart optimization for mega construction projects using artificial intelligence, Alexandria Engineering Journal (2014).

3 Lyaluk O.G., Osypenko R.S. Features of the implementation of artificial intelligence in construction. Modern technologies, materials and structures in construction". - Vinnytsia: Universam - Vinnytsia, No. 2, 2023. – P.172-176.

4 Lyaluk O.G., Osypenko R.S. Melnyk D.V. Decision support systems in construction projects based on Bayesian networks. Modern technologies, materials and structures in construction. Vinnytsia: Universam - Vinnytsia, Vol. 21, No. 1, 2024. P. 96-102.

5 Rothstein A.P. Medical diagnostics based on odd logic. - Vinnytsia: Continent - PRIM, 1996. - 132 p.

6 Rotshtein, A. P. Intelligent identification technologies: fuzzy sets, genetic algorithms, neural networks. Vinnytsia: UNIVERSUM-Vinnytsia.1999.

Department of construction, urban economy and architecture

Olena LIALIUK - Ph. D., assistant professor of construction of urban economy and architecture Vinnytsia National Technical University. e-mail: Lyalyuk74@gmail.com.

Yan Zhenhua- master Vinnytsia National Technical University. e-mail: 185518373@qq.com

УДК 697:712.25:69.003.12

О.О. Нестеренко,
І.Ю. Мельник,
А.В. Сигидин,
І.В. Коц

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНА СИСТЕМА ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ З ІНТЕГРОВАНИМИ РЕКРЕАЦІЙНИМИ ЗОНАМИ НА ДАХУ БАГАТОПОВЕРХОВОГО БУДИНКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Доповідь присвячена розробці інноваційних рішень у сфері теплопостачання житлових будинків, що поєднують підвищення енергоефективності та створення комфортних рекреаційних зон на дахах в умовах щільної міської забудови. Обґрунтування концепції енергоефективної системи теплопостачання багатоповерхового будинку з інтегрованою рекреаційною зоною на даху, що оптимізує споживання теплової енергії. Запропоновано концептуальну модель, що включає використання відновлюваних джерел енергії (сонячні колектори, теплові насоси), облаштування "зеленого даху" з рекреаційною зоною для покращення теплоізоляції, впровадження систем рекуперації тепла та автоматизованого управління теплопостачанням. Такий комплексний підхід забезпечує синергетичний ефект: зниження витрат на опалення, зменшення екологічного навантаження та створення комфортних умов для мешканців. Реалізація запропонованої системи дозволяє суттєво підвищити енергоефективність будівель, покращити якість життя та збільшити привабливість нерухомості.

Ключові слова: енергоефективність, теплопостачання, рекреаційна зона, дах будинку, відновлювані джерела енергії, зелений дах, рекуперація тепла.

Abstract

The report is dedicated to the development of innovative solutions in the field of heat supply for residential buildings, combining increased energy efficiency and the creation of comfortable recreational zones on rooftops in dense urban environments. The paper substantiates the concept of an energy-efficient heating system for a multi-story building with an integrated recreational zone on the roof, which optimizes thermal energy consumption. A conceptual model is proposed that includes the use of renewable energy sources (solar collectors, heat pumps), the arrangement of a "green roof" with a recreational zone to improve thermal insulation, the implementation of heat recovery systems, and automated heat supply management. Such an integrated approach provides a synergistic effect: reducing heating costs, decreasing the environmental load, and creating comfortable conditions for residents. The implementation of the proposed system allows for a significant increase in the energy efficiency of buildings, an improvement in the quality of life, and an increase in property attractiveness.

Keywords: energy efficiency, heat supply, recreational zone, building roof, renewable energy sources, green roof, heat recovery.

Вступ

Сучасний світ стоїть перед низкою взаємопов'язаних глобальних викликів, серед яких ключове місце посідають енергетична криза, виснаження природних ресурсів та посилення негативного антропогенного впливу на довкілля. У цьому контексті будівельний сектор, будучи одним із найбільших споживачів енергії, потребує кардинальних змін у підходах до проєктування та експлуатації. Особливо гостро ця проблема стосується багатоповерхових житлових будинків, де значна частка енергетичних витрат припадає на системи теплопостачання. Паралельно з цим, інтенсивна урбанізація та щільна міська забудова призводять до дефіциту відкритих просторів та зон відпочинку, що негативно позначається на якості життя мешканців.

Актуальність даної роботи зумовлена необхідністю розробки та впровадження інноваційних, комплексних рішень, що дозволяють одночасно вирішити кілька пріоритетних завдань:

1. Забезпечення енергетичної безпеки та зниження залежності від викопних палив: Через постійне зростання цін на енергоносії та геополітичну нестабільність, перехід до раціонального використання енергії та використання відновлюваних джерел стає стратегічним пріоритетом.

2. Пом'якшення наслідків зміни клімату: Скорочення споживання традиційних енергоресурсів дозволяє значно зменшити викиди парникових газів, сприяючи досягненню цілей сталого розвитку та кліматичної нейтральності.

3. Підвищення якості та комфорту міського середовища: Створення рекреаційних зон на дахах забезпечує мешканців додатковими просторами для відпочинку, соціалізації, покращує мікроклімат (зокрема, зменшує ефект "міського острова тепла") та підвищує естетичну привабливість житлових комплексів.

4. Інновації в архітектурі та інженерії: Потреба у розробці та інтеграції передових архітектурно-планувальних рішень із сучасними інженерними системами для досягнення максимального синергетичного ефекту, що виходить за рамки традиційного будівництва.

5. Інтеграція енергоефективних систем теплопостачання з рекреаційними зонами на дахах багатоповерхових будівель є перспективним, але недостатньо вивченим напрямом, що потребує ґрунтовного наукового обґрунтування та розробки конкретних технічних рішень.

Мета та завдання дослідження

Метою даної роботи є наукове обґрунтування та розробка концепції енергоефективної системи теплопостачання для багатоповерхового будинку, яка ефективно інтегрує рекреаційні зони на даху, задля досягнення максимальної енергоощадності, оптимізації експлуатаційних витрат, мінімізації негативного впливу на довкілля та значного підвищення якості життя мешканців.

Для досягнення поставленої мети були визначені та вирішувалися такі завдання:

1. Аналіз сучасних систем теплопостачання: Проведення всебічного аналізу існуючих централізованих та децентралізованих систем теплопостачання багатоповерхових будівель, виявлення їхніх технологічних, економічних та екологічних переваг і недоліків.

2. Дослідження потенціалу альтернативних джерел енергії: Оцінка можливостей та ефективності застосування відновлюваних джерел енергії (сонячна енергія, геотермальна енергія, аеротермальні теплові насоси) в умовах щільної багатоповерхової забудови для задоволення потреб у теплопостачанні та гарячому водопостачанні.

3. Розробка архітектурно-інженерних рішень для інтеграції: Створення інноваційних архітектурно-планувальних та інженерних рішень, що забезпечують оптимальну інтеграцію рекреаційних зон на дахах (зокрема, зелених дахів, оглядових майданчиків) з елементами енергоефективних систем (сонячні колектори, зовнішні блоки теплових насосів), враховуючи їхній взаємний вплив на тепловий баланс будівлі та естетику.

4. Теплотехнічне моделювання та оцінка ефективності: Виконання комплексного теплотехнічного моделювання роботи запропонованої інтегрованої системи теплопостачання в різних кліматичних умовах (з урахуванням сезонних коливань температур) та режимах експлуатації для оцінки її енергетичної продуктивності та економічної доцільності, включаючи розрахунок терміну окупності інвестицій.

Методологія дослідження

Дослідження базується на комплексній методології, що включає:

Системний аналіз: Вивчення взаємозв'язків між архітектурними, інженерними та екологічними аспектами інтегрованої системи.

Порівняльний аналіз: Зіставлення показників ефективності запропонованої системи з традиційними та існуючими енергоефективними рішеннями.

Теплотехнічні розрахунки: Визначення теплових навантажень будівлі, розрахунок продуктивності сонячних колекторів та теплових насосів.

Математичне моделювання: Створення динамічних моделей роботи системи з використанням сучасних програмних засобів (наприклад, EnergyPlus або аналогічних), що дозволяє симулювати поведінку системи в різних умовах та оптимізувати її параметри.

Принципи сталого проєктування: Застосування підходів, що враховують життєвий цикл будівлі, мінімізацію відходів та використання екологічно чистих матеріалів.

Економічний аналіз: Оцінка капітальних та експлуатаційних витрат, розрахунок терміну окупності та чистої теперішньої вартості проєкту.

Основні результати та висновки

Запропонована інтегрована система теплопостачання є гібридним рішенням, що передбачає використання сонячних колекторів (плоских або вакуумних) для забезпечення потреб у гарячому водопостачанні та часткової підтримки системи опалення, а також теплових насосів (ґрунтових або повітря-вода) для ефективного використання низькопотенційного тепла навколишнього середовища. Ключовим елементом інтеграції є використання зелених дахів та інших рекреаційних зон, які не тільки

створюють додаткові простори для відпочинку мешканців, але й суттєво впливають на тепловий баланс будівлі: зменшення тепловтрат взимку: зелені дахи діють як додатковий ізоляційний шар; зниження перегріву влітку: рослинність та випаровування води з поверхні даху сприяють зниженню температури покрівлі та внутрішніх приміщень, зменшуючи потребу в кондиціонуванні; оптимізація роботи сонячних колекторів: зелені дахи можуть зменшувати температуру навколишнього повітря, що дещо підвищує ефективність роботи сонячних колекторів, особливо в спекотний період.

Результати чисельного моделювання та теплотехнічних розрахунків, виконаних для типового багатоповерхового будинку, показують, що впровадження такої системи дозволяє досягти скорочення енергоспоживання на опалення та гаряче водопостачання до 60-70% порівняно з традиційними системами, що базуються на викопному паливі. Це призводить до значного зниження експлуатаційних витрат (до 50% за рахунок зменшення рахунків за енергію) та суттєвого зменшення викидів парникових газів (CO_2, NO_x, SO_2) в атмосферу, сприяючи покращенню екологічної ситуації в місті.

Розроблені рішення мають високу практичну значущість та можуть бути безпосередньо застосовані при проєктуванні нових та енергетичній модернізації існуючих багатоповерхових будівель; вони сприяють: підвищенню енергоефективності будівель, забезпеченню відповідності сучасним будівельним нормам та стандартам енергоефективності; зниженню експлуатаційних витрат: економія на оплаті енергоносіїв для мешканців та управляючих компаній; створенню комфортного та екологічно чистого житлового середовища: покращення мікроклімату, зменшення шуму, створення зон для відпочинку та соціалізації; підвищенню інвестиційної привабливості об'єктів нерухомості: будинки з інтегрованими енергоефективними та рекреаційними рішеннями стають більш конкурентоспромож-ними на ринку.

..

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Лисенко О.М. Оцінка окремих режимів експлуатації індивідуального теплового пункту. Пром. теплотехніка. 2012. Т. 34, № 7. С. 95-99.
2. Басок Б.І., Бєляєва Т.Г., Коба А.Р., Ткаченко М.В. та інш. Комплексна модернізація типової системи теплопостачання будівлі на основі використання теплового насосу типу «повітря-вода». Пром. теплотехніка. 2009. Т. 31, № 7. С. 19-21.
3. Патент України на корисну модель №61943 UA F24D 3/00. Система автономного теплопостачання будівель / М. В. Степанов, П. М. Мороз // Опубл. 10.08.11. Бюл. №15.
4. Патент України на корисну модель №68592 UA F24J 2/42. Акумуляційна геліогрунтова теплонасосна система теплопостачання / А. А. Долінський, Б. І. Басок, О. М. Недбайло та ін. // Опубл. 26.03.12. Бюл. №6.
5. Патент України на корисну модель №53370 UA F24J 2/34. Комбінована система сонячного теплопостачання / С. П. Шаповал // Опубл. 11.10.10. Бюл. №19.
6. Патент України на корисну модель №57717 UA F24J 2/04. Система водяного теплопостачання / М. М. Гецко, С. Є. Паскаль, О. М. Гецко // Опубл. 10.03.11. Бюл. №5.
7. Басок Б.І., Лисенко О.М., Приємченко В.П. , Андрейчук С.В. Особливості теплозабезпечення адміністративної будівлі на основі індивідуального теплового пункту. Будівельні конструкції: Міжвідомчий науково-технічний збірник наукових праць (будівництво) / Державне підприємство «Державний науково-дослідний інститут будівельних конструкцій» Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України , 2013. Вип. 77. К: ДП НДІБК. С. 184-188.
8. Енергетична стратегія України на період до 2030 року [Електронний ресурс]. URL: http://www.uazakon.com.
9. Аналіз перспектив використання теплових насосів в Україні [Електронный ресурс]. URL: http://www.insolar.com.ua/library/articles/.
10. Попов А.В. Аналіз ефективності різних типів теплових насосів. [Електронный ресурс]. URL http://www.teplosibmash.ru/articles/

Нестеренко Олександр Олександрович – Студент гр. СМ-22б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, E-mail: Sashanesterenko204@gmail.com

Мельник Ігор Юрійович – Магістрант гр. ТГ -24мз, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, E-mail: ih.melnyk@grmu.com.ua

Сигидин Анатолій Володимирович – Магістрант гр. ТГ -24мз, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, E-mail: sigidin0515@gmail.com.ua

Коц Іван Васильович – канд. техн. наук, професор кафедри інженерних систем у будівництві, завідувач і науковий керівник науково-дослідної лабораторії гідродинаміки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, E-mail: ivvkots@ukr.net

Nesterenko Oleksandr O. – Student of group SM-22b, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, E-mail: Sashanesterenko204@gmail.com

Nesterenko Oleksandr O. – Student of group SM-22b, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, E-mail: Sashanesterenko204@gmail.com

Melnyk Ihor Yu. – Master's student of group TG-24mz, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, E-mail: ih.melnyk@grmu.com.ua

Sygydyn Anatoliy V. – Master's student of group TG-24mz, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, E-mail: sigidin0515@gmail.com.ua

Kots Ivan V. – PhD of Technical Sciences, Professor of the Department of Engineering Systems in Construction, Head and Scientific Advisor of the Research Laboratory of Hydrodynamics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, E-mail: ivvkots@ukr.net

UDC 624.131

Cheng Xiaobing

Viacheslav Dzhedzhula

Common Support Structure Solutions For High-fill Slopes

Vinnytsia National Technical University

Abstract

High-fill slopes are susceptible to landslides, collapses and other disasters due to the large filling height and poor soil stability, and need to be supported scientifically to ensure safety. The purpose of this paper is to analyze the applicable scenarios and technical principles, and provide selection basis for engineering practice. Elucidating the reinforcement mechanism and synergistic application value of different technologies to optimize the shear strength and overall stability of slopes and reduce disaster risk, while taking into account ecological restoration and economic benefits and reducing long-term maintenance costs. It can provide theoretical support and practical reference for the design of safe, economic and sustainable slope management programs in complex terrain development.

Keywords: High-fill project, Slope stability, Support structure, Active protection technology, Environmental protection

Анотація

Високонасипні схили схильні до зсувів, обвалів та інших катастроф через велику висоту насипу і погану стійкість ґрунту, і потребують наукової підтримки для забезпечення безпеки. Метою цієї статті є аналіз застосовних сценаріїв і технічних принципів, а також надання основи для вибору для інженерної практики. З'ясування механізму зміцнення та синергетичної цінності застосування різних технологій для оптимізації міцності на зсув і загальної стійкості схилів та зменшення ризику стихійних лих, беручи до уваги екологічне відновлення та економічні вигоди, а також зменшення довгострокових витрат на утримання. Він може надати теоретичну підтримку і практичні рекомендації для розробки безпечних, економічних і сталих програм управління схилами в умовах складної забудови місцевості.

Ключові слова: Проект з високим рівнем заповнення, Стабільність схилу, Опорна конструкція, Технологія активного захисту, Захист навколишнього середовища

Introduction

Because of the large filling height and significant self-weight of soil, high-fill slope is prone to slip, collapse and other geological disasters under the influence of natural camping force and man-made activities, which threaten the safety of surrounding buildings, transportation routes and people. Scientific and reasonable support design can effectively disperse the load, enhance the shear strength and inhibit the deformation of soil through the structure of retaining wall, anti-slip piles, and anchors, etc., so as to avoid the occurrence of disasters and safeguard the safety of people's lives and properties. The support structure can reduce soil erosion, reduce the surface erosion of the slope and maintain the ecological balance of the region through measures such as vegetation restoration and optimization of the drainage system, especially in ecologically sensitive areas to minimize the damage to the natural environment.

Results of the study

In order to obtain the optimal combination of pile-anchor design parameters, Fan R Q, et al. (2025) [1]

used Flac3D software to comparatively analyze the effects of the main parameters of the supporting structure on the deformation of deep foundation pits. In order to explore the reinforcing effect of frame anchor support system on slopes, Zeng H, et al. (2024) [2] based on the limit equilibrium theory, the anchor prestressing force is regarded as a homogeneous force acting on the slope surface, and the functional relationship between the coordinates of the center location of potential sliding surface and the safety factor is established, which can dynamically search the center location area of potential sliding surface. However, this method is only applicable to homogeneous soil slope projects with circular sliding surfaces. In order to study the response of the supporting structure under seismic loading, Li Y, et al. (2023) [3]used the finite element method to investigate the dynamic behavior of slopes under three different reinforcement schemes, namely, unsupported, pile-supported, and pile-anchor-supported, which revealed that anchors improve the shear and bending capacities of piles. In order to analyze the damage mechanism of anchor, beam, and pile-supported slopes, Zheng G, et al. (2024) [4] used the finite difference method to numerically simulate the mechanism of anchor failure and pit collapse, and found that when the anchor fails, it will lead to the destruction of the cover beams and beams, which will lead to the destruction of the piles, accelerating the process of pit collapse. Ma, T., et al. (2022) [5] constructed a simplified calculation method for the support structure under the synergistic action of roof beams based on the elastic fulcrum method and the principle of deformation coordination of pile-anchor structure at the top of the pile and at the anchor end, and found that the roof beams can enhance the bearing capacity of the piles and reduce the displacement of the top of the piles. In order to analyze the effectiveness of micropiles in supporting slopes, Bulko, R., et al. (2024) [6] performed numerical simulations of self-drilling anchored reinforced concrete micropiles supporting slopes using Plaxis 2D, which revealed that the micropiles can significantly improve the stability of slopes.

Commonly used support structure solutions for high-fill slopes.

Anti-slip pile support. Through reinforced concrete piles embedded in the stable stratum below the potential slip surface, the anti-slip moment is formed by utilizing the shear strength of the pile and the friction force of the surrounding rock and soil bodies to balance the downward sliding force of the slope. The piles can be arranged in single or multiple rows, and common forms include circular piles, rectangular piles, and combined pile walls. It is suitable for deep sliding (depth of sliding surface >5m), large thrust slopes, especially for filling slopes or natural slopes with weak interlayers. However, the construction period of this program is long, the cost is high, and it is difficult to form piles in complex strata (e.g. karst area).

Soil nail wall support. Soil nails (reinforced or steel pipes) are implanted in the interior of the slope at a certain spacing, forming a reinforcement by grouting and synergizing with the sprayed concrete layer on the slope surface to form a composite gravity retaining wall. Soil nails constrain soil deformation through friction and bonding to improve overall stability. It is suitable for excavated slopes with a height of ≤15m, especially for loose strata such as sandy soil and pulverized soil. The length of soil nails is generally 0.5~1.0 times of the slope height, with horizontal spacing of 1~2m and inclination angle of 5°~20°. However, it is not applicable to high water pressure, fluid-plastic soil and strong expansive rock and soil.

Anchor cable support. There are two types of anchors: non-prestressed anchors and prestressed anchors. Anchor cables are bonded to the geotechnical by drilling and grouting, while anchor cables are actively reinforced by prestressing. The anchored section provides the pull-out force and the free section transmits the tensile force to the external load-bearing structure (e.g., lattice girders, baffles), forming an “active reinforcement” system. Non-prestressed anchor cable is suitable for shallow reinforcement (anchorage depth 3~8m), mostly combined with lattice beams for weathered rocky slopes. Prestressing anchors are suitable for high slopes or critical projects that need to control deformation, with anchoring depths of up to 15~50m and design tonnages of 100~3000kN. Prestressing anchors require high construction accuracy and regular

monitoring of long-term prestressing losses.

Reinforced earth retaining wall. Geosynthetics (e.g. geogrids, geotextiles) are laid in layers in the fill, limiting lateral deformation through the friction between the reinforcement and the fill to form a self-stabilizing reinforced soil structure. Walls can be made of modular concrete panels or flexible materials such as eco-bags. It is suitable for fill slopes (height ≤ 20m), especially at sites with low foundation bearing capacity or where rapid construction is required. However, it has strict requirements for filler quality (particle size, gradation), and long-term durability is affected by ultraviolet light and chemical and biological erosion.

Lattice anchor support. It consists of reinforced concrete lattice girders (frames) with anchor cables (ropes). The lattice girder divides the slope surface into grid cells and transfers the load to the deep stabilizing layer through the anchor cable, forming a "girder-anchor-soil" synergistic force system, which has the functions of both surface layer protection and deep layer reinforcement. It is suitable for rocky slopes (e.g. highway cut slopes) with severe weathering of the surface layer, which need to be ecologically restored. It is complicated to construct and is not suitable for slopes with loose soil or high deformation.

Retaining wall support. This scheme resists the earth pressure through the self-weight of the wall or structural stiffness and is categorized into gravity, cantilever, and buttress types. Gravity retaining walls rely on self-weight to balance earth pressures; cantilevered types are stabilized by moment balancing between the heel and toe plates. Gravity type retaining wall is suitable for filling slope with height ≤8m, the material can be slurry masonry or concrete, and the foundation bearing capacity is required ≥150kPa. cantilever type/fenestration type retaining wall is suitable for slope with height of 8~12m, and it needs to be equipped with steel reinforcement to resist the bending moment. The method occupies a large space, has poor seismic performance, and high walls are prone to toppling.

Ecological slope protection technology. The method combines the root system of vegetation soil-fixing effect with engineering measures (such as three-dimensional mesh mats, planting bags), through plant transpiration to reduce the pore water pressure, while using flexible structures to adapt to the deformation of the slope, to achieve the dual objectives of protection and ecological recovery. It is suitable for low-risk, slope <45 ° soil slope or rocky slope surface greening. Often used in combination with soil nails, lattice structures and other rigid structures to form a "rigid-flexible" system. It has limited protection and requires long-term maintenance for vegetation survival.

Composite support system. In the actual project, using a combination of multiple support technology support system is also often seen. For example, "anti-slip pile + anchor cable" is used for deep reinforcement of ultra-high slopes; "soil nail wall + ecological slope protection" can balance the stability and landscape needs; "reinforced soil retaining wall + drainage system" can solve the problem of seepage on high-fill slopes. The "reinforced soil retaining wall + drainage system" can solve the problem of seepage on high-fill slopes. When selecting applications in specific projects, it is often necessary to comprehensively consider the requirements of slope height, geological conditions, construction period, construction cost and environmental protection, etc., and the optimization analysis of design parameters can be carried out through numerical simulation methods if necessary.

Conclusion

This paper briefly summarizes eight commonly used support techniques for high-fill slopes, describes their working principles, scope of application and limitations, and provides a reference for selecting suitable support techniques, further expanding composite protection techniques and optimizing support parameters in engineering practice.

References

[1] Fan, R. Q., Zeng, W. H., Xia, M., Wang, H. M., Tang, Y., Dong, B., & Luo, Y. (2025). Optimization of Pile Anchor Supporting Parameters of a Substation Deep Foundation Pit. Soil Mechanics and Foundation Engineering, 1-10.

[2] Zeng, H., Ye, S., & Zhang, J. (2024). Seismic stability analysis of slope reinforced by frame anchors considering prestress. KSCE Journal of Civil Engineering, 28(4), 1238-1252.

[3] Li, Y., Chu, Z., Zhang, L., & He, Y. (2023). Research on the dynamic response of a slope reinforced by a pile-anchor structure under seismic loading. Buildings, 13(10), 2500.

[4] Zheng, G., Wang, R. Z., Cheng, X. S., Lei, Y. W., Li, X. Y., & Zhou, Q. (2024). Mechanism and control of progressive collapse of tied-back excavations induced by local anchor failure. Acta Geotechnica, 19(2), 763-781.

[5] Ma, T., Zhu, Y., & Ye, S. (2022). Simplified calculation method and stability analysis of top beam cooperative pile–anchor supporting slope structure. Frontiers in Materials, 9, 988455.

[6] Bulko, R., Mužík, J., & Cigáň, F. (2024). Slope Stability Using Self-Drilling Anchor Rods. Civil and Environmental Engineering, 20(2), 1267-1275.

Cheng Xiaobing-Postgraduate Student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: 274980242@qq.com

Viacheslav Dzhedzhula-Doctor of Economic Sciences, Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

UDC 624.131

Cheng Xiaobing

Viacheslav Dzhedzhula

Damage Forms and Destabilization Mechanism of Red Sandstone Roadbed Slopes

Vinnytsia National Technical University

Abstract

Red sandstone is composed of sedimentary rocks such as mudstone, muddy sandstone, sandstone, sandy mudstone, and shale, which appear red, brown, or dark red due to the abundance of iron oxides. Terrestrial depositional environments that are widely distributed globally in arid and semi-arid regions are mainly concentrated in sedimentary basins since the Mesozoic era, with China, the United States, India, Australia and the Middle East being the main distribution areas. In China, red sandstone occupies 8.61% of the total land area and is concentrated in the southeast, southwest and northwest regions. Red sandstone has strong weathering disintegration and water softening properties, and the lubrication between particles and softening of minerals after immersion in water will lead to deformation and destabilization of the rock body; Water infiltration into the pore fissures after adsorption of water film thickening, dissolution of cement, triggering particle disintegration and disintegration, easy to cause settlement of the roadbed and slope instability.

Keywords: Red Sandstone, Slope Failure, Destabilization Mechanism, Water-Rock Interaction, Engineering Control

Анотація

Червоний пісковик складається з осадових порід, таких як аргіліт, мулистий пісковик, пісковик, піщаний аргіліт і сланець, які виглядають червоними, коричневими або темно-червоними через велику кількість оксидів заліза. Наземні осадові породи, які широко поширені в посушливих і напівпосушливих регіонах, в основному сконцентровані в осадових басейнах, починаючи з мезозойської ери, причому основними районами їх поширення є Китай, США, Індія, Австралія і Близький Схід. У Китаї червоний пісковик займає 8,61% загальної площі суші і зосереджений у південно-східних, південно-західних і північно-західних регіонах. Червоний пісковик має сильні властивості розпаду при вивітрюванні та пом'якшення води, а змащення між частинками та розм'якшення мінералів після занурення у воду призведе до деформації та дестабілізації гірського масиву; Просочування води в порові тріщини після адсорбції потовщення водяної плівки, розчинення цементу, що викликає розпад та розпад частинок, легко викликає осідання дорожнього полотна та нестабільність схилу.

Ключові слова: Червоний пісковик, зсув схилу, механізм дестабілізації, взаємодія вода-порода, інженерний контроль

Introduction

The structure of red sandstone is divided into mud-like cemented structure and granular clastic structure, and the strength is significantly affected by the degree of weathering and cementing material. They can be divided into two categories according to the petrological classification: claystones (mudstones, sandy mudstones, shales, etc.) and clastic rocks (conglomerates, sandstones, siltstones, etc.). The engineering

properties of clay rock types are determined by hydrophilic minerals such as montmorillonite (3%-10%) and illite (5%-30%), which are poorly water-stable and prone to disintegration and softening, with clay minerals accounting for 15%-50% of the total; Iron oxides in clastic rock types are mostly leached and cemented in a variety of ways, including iron carbonate, basal and porous, with iron usually not affecting engineering properties. The red sandstone is susceptible to disintegration and sedimentation due to dry and wet cycles after exposure, and the particle gradation and physico-mechanical properties change dynamically with time. Yu, C., et al. (2019) revealed experimentally that the peak strength and modulus of elasticity of red sandstone decreased not only with the increase of water content but also with the increase of soaking time.

Results of the study

The engineering geological characteristics of the red sandstone include: the distribution of the rock body is significantly uneven, containing soft and weak interlayers or muddy interlayers; the slope is broken and permeable, with multilayered soft and hard interlayer structure. Weathering depth is large (can exceed 10m, more drastic when siltstone and mudstone are interbedded), synergized by water and temperature, and influenced by rock composition, tectonic strength and climatic conditions. Zhao, K., et al. (2021) found that red sandstone specimens in the saturated state formed shear macroscopic fracture surfaces, whereas red sandstone specimens in the natural state formed a damage pattern in which shear damage and cleavage damage coexisted. The clayey red sandstone is easily disintegrated and softened, and gradually breaks up into mud or slag after wet and dry cycles; The clastic rock type has a high compressive strength, but still disintegrates after prolonged wet and dry cycling (about 8 times/60 days) and eventually stabilizes; The granular debris structure is stabilized by the disintegration of massive particles, and very few particles with a particle size <0.5 mm are produced in the form of massive disintegration. These characteristics lead to the red sandstone project is prone to cause roadbed settlement, slope slippage and other diseases, need to be targeted prevention and control. Liu, Q., et al. (2019) found that some minerals (microplagioclase feldspar, sodium feldspar, and calcite) in red sandstone decompose when heated to 500 °C.

Common forms of damage to red sandstone roadbed slopes. The stability of red sandstone slopes, which are rocky slopes, is affected by weathering of the rock, rainwater infiltration, and controlled by the structural surface of the rock . Usually, the most intense weathering is at the foot of the slope, so the damage of red sandstone slopes is often a combination of weathering spalling and destabilization damage of the structural surface. The common forms of damage to red sandstone slopes are: sloughing, weathering and spalling, wedge damage, avalanches and landslides along the layers. Niu, C., et al. (2021) through freeze-thaw cycle tests found that, with the increase of the number of freeze-thaw cycles and the peripheral pressure, the compression of the red sandstone is increasing, the peak strain is gradually increasing, the plastic yield section is becoming more and more obvious, the rate of post-peak stress reduction is slowing down, and the damage mode is changing from brittle to ductile; The modulus of elasticity, peak stress and residual strength increased with increasing perimeter pressure and decreased with increasing number of freeze-thaw cycles.

Slip slump, is the slope by rainfall, soil saturated with water content, the slope along the longitudinal cracking, part of the soil body and the parent body to disengage and along a certain sliding line occurs sliding. When there is heavy or continuous rainfall, it is prone to outbreaks of slipping and collapsing disasters. Conditions under which sloughing disease occurs: large catchment areas, such as gently sloping lots with concave catchment conditions; There is an accumulation of thick layers of loose sandy clay with gravel; hillside vegetation is locally damaged, surface is uneven, and drainage is poor.

Weathering spalling manifestations are: local collapse, fragmentation spalling, fragmentation spalling and fragmentation spalling, by the rain erosion is prone to produce gullies. Local collapse is often developed in the local slope containing more sandstone, tectonic joints and weathering fissures and other favorable cuts,

collapse body volume is generally 1 ~ 3m³ or so; Tectonic joints are more densely developed, the temperature difference is more likely to occur at the fragmentation of spalling, weathering quite heavy belt of siltstone and mudstone, often weathered into 2 ~ 3cm of small fragments, with the intensification of the degree of weathering and the expansion of weathering cracks, in the external forces that is, collapse, usually only occurs locally on the slope surface, the collapse of the amount is not large; Fragmentary spalling, usually by strong sunlight and large temperature differences in the mudstone, making the surface of the formation of small fragments of about 0.3 to 0.6 cm thick, in the rain and gravity and other effects of spalling accumulation at the foot of the slope, small fragments of sharp edges, hardness, close to the original rock; Fractured granular spalling is often distributed in the more humid, temperature difference is not too big area, by physical weathering of mudstone, the surface gradually formed about 0.2 ~ 0.5cm size particles, in gravity, rain and other external forces, the accumulation of the foot of the slope. Niu, C., et al. (2021) found that red sandstone has three pore types and is susceptible to freeze-thaw weathering.

Wedge slope badness, in general, is controlled by the relationship of the level to the tectonic structural surface. When the upper part of the slip surface is a tectonic surface and the lower part is a level, it will slide along the composite slip surface of the tectonic surface and the level; Wedge landslides tend to occur along the structural face of a structure when the structural face has a broken mud layer and filled soils.

Landslide damage, potential collapse points often exist when slopes are too steep, when stratified joint-developed rock bodies are acted upon by rain, or when soft mudstone and siltstone are distributed in the lower layers and hard, thickly bedded sandstone in the upper layers.

Shunyata landslide. Under tectonic action, the red sandstone mountains mostly form gently dipping rock bodies with dips of 10° to 25°. When the slope angle rock is greater than the layer inclination, and the slope direction is the same as the inclination of the rock layer, it is possible to develop a landslide along the layer, especially when the red sandstone is hard rock and soft rock alternating into a layered multi-structured rock body, and excavation along the direction of the rock layer, it is often prone to landslides.

Destabilization and damage mechanism of red sandstone roadbed slopes. Due to the special physical properties and tectonic characteristics that red sandstone has, the mechanism that leads to the destabilization damage of red sandstone slopes is both similar to the same type of slope destabilization damage and the existence of special development conditions. The following four conditions should be met at the same time if the landslide is to follow the layer: Angle of internal friction $\varphi <$ rock dip α; Rock dip $\alpha <$ slope angle β; Both surfaces disengaged; Rock outcrop.

Sliding occurs along soft, muddy interlayers. The internal friction angle φ of the weak interlayer is generally 19°~30°, and the cohesion c is about 0.04~0.09 kg/cm^2. The weak interlayer of red sandstone will cause a significant decrease in the skidding resistance due to mudding, and its internal friction angle can sometimes be reduced to 8°~11°. The mudded interlayers in red sandstone tend to be the weakest and longer-extending possible sliding surfaces, so that destabilizing damage to red sandstone slopes occurs primarily along the weak mudded interlayers.

Weathering causes a reduction in the shear strength of the slip surface and contributes to slope instability. The red sandstone, with clay minerals as the main cement, weathered rapidly after exposure to atmospheric conditions and softened in contact with water, leading to a rapid decrease in the strength of the rock mass, and a corresponding decrease in the interlayer cohesion and friction, which resulted in a consequent decrease in the shear strength. The weathering depth of the red sandstone is often large when it is subjected to strong weathering, generally more than 10 m. In addition, because many tectonic joints have been opened, the development of mud sandwich is strong, and when subjected to prolonged heavy rainfall, the rainwater seeps into the slope, and then seeps out of the slope along the mud sandwich. Statistical results show that for the

parts of the rock formation with inclination greater than 15°, most of the slides will be destabilized after the excavation exposure. There are many slopes that are deformed and destabilized by fissure water pressure triggered during the rainy season after several years of exposure, when the strength of the rock body has decreased due to weathering. As a result, the red sandstone under the action of strong light and rainfall after a number of wet and dry alternation, when the strength of the sliding surface of the siltation of the interlayer reduces to a certain value, then the landslide will be generated.

Rainfall is a key trigger for landslides in red sandstone. Landslides on red sandstone slopes occur mostly during the rainy season. The generation of landslides is closely related to the intensity and amount of rainfall in the year, as well as to the lithology of the strata, topography and geological formations. Heavy as well as sustained rainfall can significantly reduce the shear strength of the slip surface. In addition, due to the development of joints, laminations and fissures in the red sandstone, when rainwater infiltrates into the fissures, it increases the sliding force sliding down the slope and also reduces the anti-slip abrasion resistance, and the two together result in a reduction of the slope stability coefficient.

Conclusion

This paper systematically introduces the petrological classification, engineering geological characteristics and slope damage forms of red sandstone, reveals its destabilization mechanism as the core of the composite effect induced by weak intercalation sedimentation, water-rock interaction and rainfall, and elucidates the dynamic process of particle disintegration and shear strength attenuation caused by dry and wet cycles, as well as the controlling effect of the inclination angle of the rock stratum and the geometric conditions of the slope on the downstream landslides, and points out that the destruction of the slope of red sandstone roadbed is the result of the synergistic effect of weathering and spalling, structural surface destabilization and seepage force, which provides geological basis and theoretical support for the prevention and control of engineering diseases in red sandstone area, and emphasizes the need to combine with comprehensive measures such as drainage optimization, reinforcement of interlayer and weathering protection in order to improve the stability of the project.

References

[1] Yu, C., Tang, S., Tang, C. A., Duan, D., Zhang, Y., Liang, Z., ... & Ma, T. (2019). The effect of water on the creep behavior of red sandstone. Engineering Geology, 253, 64-74.

[2] Zhao, K., Yang, D., Zeng, P., Huang, Z., Wu, W., Li, B., & Teng, T. (2021). Effect of water content on the failure pattern and acoustic emission characteristics of red sandstone. International Journal of Rock Mechanics and Mining Sciences, 142, 104709.

[3] Liu, Q., Qian, Z., & Wu, Z. (2019). Micro/macro physical and mechanical variation of red sandstone subjected to cyclic heating and cooling: an experimental study. Bulletin of Engineering Geology and the Environment, 78, 1485-1499.

[4]Zhang, H., Meng, X., & Yang, G. (2020). A study on mechanical properties and damage model of rock subjected to freeze-thaw cycles and confining pressure. Cold Regions Science and Technology, 174, 103056.

[5]Niu, C., Zhu, Z., Zhou, L., Li, X., Ying, P., Dong, Y., & Deng, S. (2021). Study on the microscopic damage evolution and dynamic fracture properties of sandstone under freeze-thaw cycles. Cold Regions Science and Technology, 191, 103328.

Cheng Xiaobing-Postgraduate Student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: 274980242@qq.com

Viacheslav Dzhedzhula-Doctor of Economic Sciences, Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

UDC 004.89:81'33

O.V.Kozak
B.O. Makhnitsky
L.E. Habriichuk

CAN TECHNOLOGY SOLVE THE ISSUE OF LANGUAGE BARRIERS?

Vinnytsia National Technical University

Abstract

This paper explores the potential of technology in overcoming language barriers, analyzing the current tools available and their effectiveness. It highlights how machine translation, AI-driven communication platforms, and real-time speech recognition are reshaping cross-linguistic interaction while also considering the limitations and ethical concerns involved.

Keywords: language barriers, machine translation, artificial intelligence, speech recognition, multilingual communication, language technology, global interaction, cultural context.

Анотація

У статті досліджується потенціал технологій у подоланні мовних бар'єрів, аналізуються сучасні інструменти та їхня ефективність. Особлива увага приділяється машинному перекладу, платформам спілкування на базі штучного інтелекту та системам розпізнавання мовлення в реальному часі, які змінюють підходи до міжмовної взаємодії. Також розглядаються обмеження таких технологій та пов'язані з ними етичні питання.

Ключові слова: мовні бар'єри, машинний переклад, штучний інтелект, розпізнавання мовлення, багатомовна комунікація, мовні технології, глобальна взаємодія, культурний контекст.

Language barriers have always made it difficult for people from different countries and cultures to communicate clearly. This challenge affects many areas of life such as education, healthcare, international business, travel, and diplomacy. As the world becomes more connected through globalization and digital tools, the need to overcome these language challenges is growing rapidly. Technology has stepped in to provide helpful solutions, making cross-language communication easier and more accessible than ever before.

One of the most powerful examples is machine translation. Tools like Google Translate, DeepL, and Microsoft Translator use artificial intelligence(AI) to understand and translate entire sentences instead of just individual words. These systems analyze the meaning of a sentence based on grammar, context, and even tone. In addition to text translation, voice-based tools and real-time speech translation apps have also gained popularity. Devices like Pocketalk or smartphone apps now allow people to hold conversations in different languages without needing a human translator. New technology such as augmented reality(AR) and wearable devices like smart glasses can display live translations during conversations, offering promising possibilities for the future[1].

However, technology still has limitations. Language is more than just words – it includes emotion, culture, and social context. Many idioms, jokes, and expressions don't translate well across languages because they carry cultural meanings that machines don't fully understand. For instance, a phrase that is polite in one language may be inappropriate or meaningless in another. Also, most translation tools focus on widely spoken languages, while hundreds of minority or indigenous languages are ignored. This creates unfairness and could lead to the loss of linguistic diversity.

There are also ethical and privacy concerns. Many language apps collect user data to improve their AI models, but users are not always aware of how their data is being stored or used. In some cases, this could lead to surveillance or misuse of personal conversations. Furthermore, relying too much on technology may reduce people's motivation to learn new languages, which could weaken cross-cultural understanding and limit the personal benefits of being multilingual[2].

Even with these concerns, technology remains a powerful tool for reducing language barriers. In professional settings, a mix of human translators and AI tools is often used to ensure both speed and accuracy. In education, language learning platforms like Duolingo, Babbel, and Rosetta Stone help users

learn at their own pace using interactive methods. In healthcare and emergency services, translation apps help professionals communicate with patients who speak different languages, especially in multicultural cities or crisis situations. These practical uses show that technology, when used wisely, can support and enhance communication across language boundaries[3].

In conclusion, while technology may not fully *solve* the issue of language barriers, it plays a major role in minimizing them. It helps people communicate across cultures more easily and supports greater inclusion in a globalized world. However, to be truly effective, technology must be used responsibly, with respect for culture, privacy, and the importance of human understanding.

REFERENCES

1. Pym, A., Malmkjær, K., & Plunet, I. (2013). Translation technology and its influence on translator training. In The Routledge Handbook of Translation Studies and Linguistics (pp. 215–229). Routledge.

2. Floridi, L., & Cowls, J. (2019). A unified framework of five principles for AI in society. Harvard Data Science Review, 1(1). https://doi.org/10.1162/99608f92.8cd550d1

3. Annika Kreienbrinck, Saskia Hanft-Robert, Mike Mösko (2024). Usability of technological tools to overcome language barriers in health care: a scoping review protocol. National library of medicine. https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/38458787/

Козак Олександра Володимирівна – студентка групи 3ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: iam.asssya@gmail.com

Махніцький Богдан Олександрович – студент групи 3ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: machnitskyi@gmail.com

Науковий керівник: ***Габрійчук Людмила Едуардівна*** – викладач англійської мови, кафедра іноземних мов, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ludmilahabrichuk@gmail.com

Olexandra V. Kozak – a student of 3PI-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: iam.asssya@gmail.com

Bogdan O. Makhnitsky – a student of 3PI-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: machnitskyi@gmail.com

Scientific Supervisor: ***Ludmila E. Habriichuk*** – teacher of English, Foreign Languages Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ludmilahabrichuk@gmail.com

УДК 504.054

В. Г. Петрук
В. В. Файчук

НЕБЕЗПЕЧНІ ВІДХОДИ ПРИ УТИЛІЗАЦІЇ НАЙПОШИРЕНІШИХ ЕЛЕМЕНТІВ ЖИВЛЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто небезпечні відходи, що утворюються при утилізації найпоширеніших елементів живлення. Проаналізовано склад токсичних речовин, їх вплив на довкілля та можливі методи мінімізації шкоди.

***Ключові слова**: елементи живлення, утилізація, токсичні речовини, забруднення довкілля, небезпечні відходи.*

Abstract

The study examines hazardous waste generated during the disposal of the most common battery elements. The composition of toxic substances, their environmental impact, and possible methods for minimizing harm are analyzed.

***Keywords**: battery elements, disposal, toxic substances, environmental pollution, hazardous waste.*

Вступ

Сучасне суспільство активно використовує елементи живлення в побутових, промислових і технологічних сферах. Однак їх утилізація становить серйозну екологічну проблему через вміст токсичних речовин, таких як важкі метали та електроліти [1].

Метою роботи є аналіз небезпечних відходів, що утворюються під час утилізації найпоширеніших елементів живлення, а також визначення можливих методів мінімізації їхнього негативного впливу на довкілля.

Результати дослідження

Утилізація використаних елементів живлення є серйозною екологічною проблемою, яка потребує невідкладного вирішення. Основна небезпека таких відходів полягає у вмісті токсичних і важких металів, які негативно впливають на довкілля та здоров’я людини. Найпоширенішими серед них є свинець, кадмій, ртуть і нікель, що містяться у батарейках і акумуляторах. Потрапляючи у навколишнє середовище, ці речовини спричиняють забруднення ґрунту, поверхневих і підземних вод, а також негативно впливають на біосистеми.

При розкладанні батарейок у природних умовах важкі метали поступово вимиваються та потрапляють у воду й ґрунт. Наприклад, одна пальчикова батарейка, викинута у сміття, здатна забруднити до 20 квадратних метрів ґрунту або до 400 літрів води [2, с. 37]. Найбільшу небезпеку становлять батарейки, що містять ртуть, оскільки вона є потужним нейротоксином. Внаслідок випаровування ртуть може накопичуватися в атмосфері, а потім осідати у водних об’єктах, перетворюючись на метилртуть – надзвичайно токсичну сполуку, яка здатна проникати в організм людини через харчовий ланцюг [3, с. 90-91].

Як зазначає З. Лавринюк – кадмій, що міститься у нікель-кадмієвих акумуляторах, є канцерогеном, який спричиняє серйозні порушення у роботі нирок і негативно впливає на кісткову систему [4, с. 48]. Він легко розчиняється у воді та накопичується в організмах, що призводить до поступового отруєння. Свинець, який часто використовується у свинцево-кислотних акумуляторах, є токсичним для нервової системи та може викликати серйозні неврологічні порушення, особливо у дітей. Тому неконтрольоване поводження з відпрацьованими батарейками

та акумуляторами створює значну загрозу як для довкілля, так і для здоров'я людини.

В Україні проблема утилізації елементів живлення залишається актуальною через недостатню розвиненість системи збору та переробки таких відходів. Згідно з даними Міністерства екології та природних ресурсів України, у 2023 році в країні було утилізовано лише 5% використаних батарейок, що значно поступається європейським стандартам [3, с. 90]. У більшості регіонів відсутні спеціалізовані пункти збору, що змушує населення викидати батарейки у загальний сміттєвий контейнер, що є неприпустимим з екологічної точки зору.

Досвід європейських країн показує, що ефективне вирішення цієї проблеми можливе лише за умови комплексного підходу. Наприклад, у Німеччині діє обов'язкова програма розширеної відповідальності виробників, згідно з якою компанії, що виготовляють батарейки, зобов'язані організовувати їх збір і переробку. Це дозволяє значно зменшити рівень забруднення навколишнього середовища та повторно використовувати цінні матеріали, такі як літій, нікель і кобальт. Аналогічні програми діють у Франції, Швеції та Нідерландах, де рівень утилізації відпрацьованих батарейок перевищує 50% [4, с. 68].

Для покращення ситуації в Україні необхідно розробити комплексну державну програму збору та утилізації батарейок, що включатиме як створення спеціалізованих пунктів збору, так і проведення інформаційних кампаній серед населення. Крім того, важливим кроком стане запровадження економічних стимулів для підприємств, які займаються переробкою небезпечних відходів, а також розширення відповідальності виробників батарейок. Лише за умови поєднання екологічної політики, технічних інновацій та активної участі громадськості можливо значно зменшити негативний вплив використаних елементів живлення на довкілля.

Висновки

Відтак, проблема утилізації використаних елементів живлення є надзвичайно актуальною через їхній високий вміст токсичних і важких металів, які завдають значної шкоди довкіллю та здоров'ю людини. Незважаючи на критичну небезпеку забруднення ґрунтів, водних ресурсів і повітря, в Україні система збору та переробки батарейок залишається малорозвиненою, що спричиняє значні екологічні ризики. Європейський досвід демонструє, що ефективне вирішення цієї проблеми можливе завдяки запровадженню комплексних програм розширеної відповідальності виробників, розвитку інфраструктури збору та утилізації, а також проведенню інформаційних кампаній серед населення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Вирішення проблеми електронних відходів: європейські підходи до української проблеми / Шуміло О. М., Виговська Г. П., Цигульова О. М. та ін. К.: ФОП «Клименко», 2013. 88 с.

2. Вітер Н. Г., Кавун Е.М. «Утилізація та поводження з відходами». Вінницький національний аграрний університет, 2015. 180 с.

3. Гакал Б. П. Негативний вплив елементів живлення на екологію. Zürich, Schweizerische eidgenossenschaft, 2023. С. 90-91

4. Лавринюк З.В. Управління та поводження з відходами. конспект лекцій для здобувачів освіти освітнього рівня бакалавр, спеціальності 101 екологія, освітньо-професійної програми «екологія». Луцьк: «Вежа друк», 2022. 74 с.

Петрук Роман Васильович **–** доктор. техн. наук, професор, професор кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: prroma07@gmail.com.

Файчук Володимир Валерійович – аспірант кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: fajjchuk@gmail.com.

Roman V. Petruk, Ph.D. in Engineering, Professor, Chair of Ecology, Chemistry, and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: prroma07@gmail.com.

Volodymyr V. Faichuk, Postgraduate student of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: fajjchuk@gmail.com.

УДК 620.925:581.115

Жук Д.В.
Коц І.В.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІРОЛІЗНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ БІОЕНЕРГЕТИКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація:

Ця доповідь присвячена аналізу технологій піролізу деревини для отримання біогазу та біонафти. У ній розглядаються ключові етапи технологічного процесу, оптимальні умови для забезпечення високої продуктивності, а також практичні приклади застосування таких технологій у регіонах України. Особливу увагу приділено екологічному та економічному впливу впровадження піролізу, його ролі у зменшенні вуглецевих викидів та переході до використання відновлювальних джерел енергії. Визначено основні виклики та перспективи розвитку даної галузі в Україні.

Ключові слова: піроліз, біогаз, біонафта, переробка деревини, відновлювальні джерела енергії, екологічна безпека, технологічні процеси.

Abstract:

This report is devoted to the analysis of wood pyrolysis technologies for biogas and biooil production. It considers the key stages of the technological process, optimal conditions for ensuring high productivity, as well as practical examples of the application of such technologies in the regions of Ukraine. Particular attention is paid to the environmental and economic impact of the introduction of pyrolysis, its role in reducing carbon emissions and switching to the use of renewable energy sources. The main challenges and prospects for the development of this industry in Ukraine are identified.

Keywords: pyrolysis, biogas, biooil, wood processing, renewable energy sources, environmental safety, technological processes.

Вступ

Сучасний етап технологічного розвитку характеризується стрімким зростанням обсягів утворення деревних відходів унаслідок діяльності промислових підприємств та аграрного сектору. Такі відходи створюють суттєві екологічні виклики, що потребують невідкладного вирішення. У цьому контексті технологія піролізу деревини є одним із найбільш перспективних методів для забезпечення їх ефективної утилізації. Піроліз дозволяє трансформувати деревину у високовартісні енергетичні ресурси, зокрема біогаз та біонафту, які можуть слугувати альтернативними джерелами енергії. Дослідження, наведені в роботі [1], свідчать про суттєве зниження вуглецевих викидів у результаті застосування піролізних технологій, що є важливим кроком у боротьбі зі зміною клімату. Крім того, впровадження цих технологій може забезпечити значні економічні переваги завдяки використанню доступних ресурсів деревини, особливо у країнах із потужними лісовими господарствами, таких як Україна. У результаті оптимізації умов піролізу, зокрема температури й тиску, стає можливим досягти максимального виходу енергетичних продуктів і підвищення їх якості [2].

Аналіз відомих публікацій: Наукові дослідження, проведені в останні роки, свідчать про значний інтерес до технологій піролізу як засобу ефективної утилізації деревних відходів. Дослідники зосереджуються на оптимізації температурного режиму, впливі тиску, а також на моделюванні хімічних реакцій, які відбуваються в процесі піролізу. Наприклад, роботи [2] і [3] показують, що підвищення температури до 500°C сприяє збільшенню виходу біонафти, тоді як нижчі температури можуть забезпечити вищий вихід газу. Це дозволяє адаптувати процес для отримання бажаного співвідношення продуктів залежно від потре

Мета і завдання досліджень:

1. Провести всебічний аналіз існуючих піролізних технологій і їх застосування для переробки деревних відходів.
2. Дослідити, яким чином впровадження піролізу впливає на екологічну ситуацію, особливо з огляду на зниження викидів парникових газів.

3. Визначити найбільш ефективні параметри процесу для досягнення максимальної продуктивності.

4. Розробити рекомендації щодо впровадження піролізних технологій у промислові та сільськогосподарські підприємства України.

Основні матеріали результатів досліджень

1. Опис технологічного процесу: У ході піролізу деревина зазнає термічної деструкції без доступу кисню, що дозволяє отримувати енергетично цінні газоподібні й рідкі продукти. Температурний діапазон, як зазначається у роботах [4], варіюється від 350°C до 600°C, а тиск може корегуватися для отримання продуктів з різними фізико-хімічними властивостями.

2. Експериментальні дані: Аналіз експериментів демонструє, що підвищення температури призводить до домінування біонафти як продукту, тоді як низькі температури забезпечують вищий вихід біогазу. Такий підхід дозволяє розробити гнучкі технологічні рішення, які відповідають потребам конкретного регіону або галуз

Практичні приклади: У кількох регіонах України, особливо в лісистих місцевостях, вже проводяться експериментальні впровадження піролізних технологій, які демонструють їхню ефективність для зменшення відходів і забезпечення місцевих громад альтернативними джерелами енергії [6].

Висновки та рекомендації: Піролізні технології мають значний потенціал для вирішення проблеми утилізації деревних відходів та забезпечення України відновлювальними джерелами енергії. Успішне впровадження таких технологій сприятиме екологічній безпеці, зменшенню залежності від викопних джерел енергії та створенню додаткових економічних можливостей. Для реалізації цього потенціалу необхідно продовжити дослідження, спрямовані на оптимізацію умов процесу та зменшення його вартості, а також розробити національну програму підтримки піролізних проєктів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Bridgwater, A. V. (2012). "Review of fast pyrolysis of biomass and product upgrading". Biomass and Bioenergy, 38, 68-94. URL: http://dx.doi.org/10.1016/j.biombioe.2011.01.048
2. Goh, C. S., & Choi, Y. (2020). "Thermal pyrolysis of biomass: A review of the potential and challenges". Energies. Revista Ciência da Madeira - RCM 11(1):12-22. DOI:10.12953/2177-6830/rcm.v11n1p12-22
3. Hanh, N. T., & Uemura, Y. (2019). "The influence of operation temperature on characteristics of bio-oil produced from biomass pyrolysis". Renewable Energy. 15(18), 13851; URL: https://doi.org/10.3390/su151813851
4. Liu, H., et al. (2017). "Influence of pyrolysis temperature on the bio-oil and bio-char properties from pine wood". Journal of Energy Resources Technology. URL: https://doi.org/10.1016/j.jaap.2020.104839
5. Zhang. "Pyrolysis of biomass: a review on the influence of operating conditions". Chemical Engineering Research and Design. 17(20 Y. & Yu, Z. (2021):5082. DOI: 10.3390/en17205082
6. Ковальов, О. (2022). "Перспективи розвитку відновлювальної енергетики в Україні". Екологічний вісник. URL:https://geodesy.udau.edu.ua/assets/files/2022/borona/zbirnik-materialiv.pdf

Жук Дмитро Вячеславович– аспірант, кафедра інженерних систем у будівництві, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: DmitroZhuk333@gmail.com
Коц Іван Васильович – к.т.н, професор кафедри інженерних систем у будівництві, завідувач НДЛ гідродинаміки Вінницького національного технічного університету, ORCID: 0000-0003-0870-6385, e-mail: ivan.kots.2014@gmail.com

Zhuk Dmytro V. – Postgraduate studend of the Department of Engineering Systems in Construction, Vinnytsia National Technical University, e-mail: DmitroZhuk333@gmail.com
Kots Ivan V. – Ph.D., professor of the Department of Engineering Systems in Construction, head of the hydrodynamics research laboratory of the Vinnytsia National Technical University, ORCID: 0000-0003-0870-6385, e-mail: ivan.kots.2014@gmail.com

УДК 662.767.2:621.8.036

Семенишин В.Р.
Ратушняк Г.С.

АНАЛІЗ ВПЛИВУ ВЕНТИЛЯЦІЇ НА МІКРОКЛІМАТ ЖИТЛОВИХ ПРИМІЩЕНЬ У РІЗНІ ПОРИ РОКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто вплив систем вентиляції на формування мікроклімату в житлових приміщеннях у різні пори року. Проведено порівняльний аналіз ефективності природної та механічної вентиляції з урахуванням сезонних змін температури, вологості та швидкості повітрообміну. Особливу увагу звернено на енергетичну ефективність вентиляційних рішень, забезпеченню комфорту для мешканців, а також впливу вентиляції на якість повітря в опалювальний та літній періоди. За результатами дослідження сформульовано рекомендації щодо оптимізації вентиляційних систем у залежності від кліматичних умов року.

Ключові слова: мікроклімат, система вентиляції, житлові приміщення, зимовий період, літній період, перехідний період.

Abstract

The influence of ventilation systems on the formation of microclimate in residential premises at different times of the year was considered. A comparative analysis of the effectiveness of natural and mechanical ventilation was carried out, taking into account seasonal changes in temperature, humidity and air exchange rate. Particular attention was paid to the energy efficiency of ventilation solutions, ensuring comfort for residents, as well as the impact of ventilation on air quality in the heating and summer periods. Based on the results of the study, recommendations were formulated for optimizing ventilation systems depending on the climatic conditions of the year.

Keywords: microclimate, ventilation system, living quarters, winter period, summer period, transitional period.

Вступ

Забезпечення оптимальних параметрів мікроклімату в житлових приміщеннях є важливою умовою комфортного проживання. Система вентиляції призначена підтримувати належні показники температури, вологості та чистоти повітря. Змінні умови зовнішнього середовища у різні пори року впливають на ефективність роботи вентиляційних систем, що зумовлює необхідність їх оптимізації [1,2]. Метою роботи є аналіз впливу вентиляції на мікроклімат житлових приміщень протягом року та розробка рекомендацій щодо покращення її роботи. Завданнями дослідження є вивчення типів вентиляційних систем, оцінка їх ефективності у сезонних умовах, моделювання повітрообміну та підготовка практичних рекомендацій.

Результат дослідження

У результаті проведеного аналізу літературних джерел [1-8] було встановлено, що вентиляція є ключовим фактором формування сприятливого мікроклімату в житлових приміщеннях протягом усього року.

Ефективна система вентиляції забезпечує стабільний обмін повітря, що позитивно впливає на температуру, вологість, концентрацію вуглекислого газу, а також знижує рівень шкідливих речовин та пилу в повітрі, оптимальні параметри мікроклімату приміщень, які сприяють покращенню умов проживання в житлових приміщеннях.

У зимовий період особливо актуальною є проблема впливу різних конструктивних елементів будівель на роботу природної системи вентиляції, що знижує природну інфільтрацію повітря. За відсутності належної вентиляції в таких умовах спостерігається накопичення вологи, зростання відносної вологості, поява конденсату на вікнах та зовнішніх стінах, що спричиняє розвиток цвілі й погіршення тепловідчуттів. Аналіз показав, що при використанні припливно-витяжної вентиляції з рекуперацією тепла в зимовий час можна зберігати тепло в приміщенні при одночасному забезпеченні необхідного рівня повітрообміну. Це дозволяє підтримувати відносну вологість у межах 40–60% та

температуру на комфортному рівні (18–22 °С) [3, 5].

У літній період основною проблемою є перегрів приміщень та зниження рівня кисню внаслідок тривалого перебування мешканців в кімнатах без провітрювання. У спекотну пору року вентиляція повинна не лише забезпечувати надходження свіжого повітря, а й сприяти охолодженню внутрішнього середовища. За результатами дослідження виявлено що у поєднанні з природним або механічним охолодженням, вентиляція дозволяє знижувати температуру повітря в приміщеннях на 2–4 °С у порівнянні з закритими просторами без вентиляції. Особливо ефективним є застосування нічного провітрювання, коли прохолодне повітря надходить у приміщення вночі та зберігає комфортну температуру вдень [2, 5].

У перехідні сезони (весна та осінь) вентиляція має забезпечувати баланс між підтримкою теплового режиму та регулюванням вологості. Саме в ці періоди коливання зовнішніх температур є найбільшими, що вимагає гнучкої системи керування вентиляцією. Було виявлено, що адаптивні системи вентиляції з сенсорами температури, вологості та CO_2 є найбільш ефективними для забезпечення стабільного мікроклімату. Вони дозволяють уникати надмірного охолодження або перегріву, що часто трапляється під час ручного провітрювання [4, 5].

Таким чином, вентиляція істотно впливає на формування мікроклімату житлових приміщень у різні пори року. Найбільш ефективними є комбіновані системи вентиляції, які враховують сезонні особливості, забезпечують автоматичне регулювання параметрів повітря та інтегруються з іншими інженерними системами будівлі. Забезпечення оптимального мікроклімату сприяє не лише підвищенню комфортності проживання, а й зменшенню енергоспоживання, покращенню здоров'я мешканців та довговічності будівельних конструкцій [6, 7, 8].

Висновки

Вентиляція є ключовим чинником формування здорового мікроклімату в житлових приміщеннях в холодний, теплий та перехідний періоди року. Взимку вона запобігає вологості та надлишковим втратам тепла, влітку — перегріву й нестачі кисню, а в міжсезоння — забезпечує стабільність умов при змінній погоді.

Найкращі результати дають автоматизовані системи вентиляції з системою клімат-контролю, що адаптуються до сезонних змін. Вони підвищують комфортність мікроклімату в приміщенні, знижують енергоспоживання та сприяють збереженню здоров'я мешканців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ASHRAE Handbook – Fundamentals. — American Society of Heating, Refrigerating and Air-Conditioning Engineers, 2021.
2. CIBSE Guide A: Environmental Design. — Chartered Institution of Building Services Engineers, 2020.
3. Кузьменко, С.О. Вплив вентиляції на якість повітря у житлових приміщеннях // Будівництво та архітектура, 2022. — №1. — С. 34–39.
4. Попов А. П. Основи вентиляційних систем / А. П. Попов, О. В. Кравченко. – Харків: ХНАМГ, 2015. – 152 с.
5. ДБН В.2.5-67:2013 Опалення, вентиляція та кондиціонування. – К.: Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, 2013. – 71 с.
6. Системи управління вентиляцією. Новітні рішення / ред. П. М. Руденко. – Львів: «Теплоенергопром», 2018. – 198 с.
7. Шульга М.О. Вентиляція та кондиціювання повітря. Навчальний посібник. / М.О. Шульга, І.П. Юхно. – Харків: ХНАМГ, 2004. – 148 с.
8. Ратушняк Г.С., Степанковський Р.В. Регулювання витрати аеродинамічних потоків в системах вентиляції та аспірації. Монографія. Вінниця: ВНТУ. 2015. 112 с.

Семенишин Валентин Русланович **–** студент групи СМ-21Б факультету будівництва, цивільної та екологічної інженерії Вінницького національного технічного університету,email:semenuhunvalentuna@gmai.com.

Ратушняк Георгій Сергійович – к.т.н, професор, завідувач кафедри інженерних систем у будівництві, Вінницький національний технічний університет ORCID 0000-0001-9656-5150, e-mail: ratushnyak@vntu.edu.ua.

Semenyshyn Valentyn Ruslanovich – student of group SM-21B of the Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering of Vinnytsia National Technical University, e-mail: semenuhunvalentuna@gmai.com.

Ratushnyak Georgiy Sergiyovich – Professor, Head of the Department of Engineering Systems in Construction, Vinnytsia National Technical University ORCID 0000-0001-9656-5150 e-mail: ratushnyak@vntu.edu.ua.

UDC 69.003:005.8

Olena LIALIUK
Yan Zhenhua

DEVELOPMENT OF RECOMMENDATIONS FOR IMPROVING THE CONSTRUCTION PROJECT MANAGEMENT SYSTEM

Vinnytsia National Technical University

Abstract

The theses consider the main problems that arise in the process of managing construction projects, and also analyze modern approaches to increasing the efficiency of management processes in construction. Based on the identified shortcomings, practical recommendations are proposed for improving the management system, in particular through the implementation of digital technologies, optimizing communications between project participants and improving control over the performance of work. The proposed measures are aimed at reducing risks, improving the quality of project implementation and efficient use of resources.

Keywords*: construction project management system; risks; corporate culture; monitoring system; information environment; BIM.*

INTRODUCTION

Construction is one of the most resource-intensive, risky and complex sectors of the economy. Construction project management processes cover a wide range of functions: planning, coordination, logistics, financial control, staffing, quality and compliance with deadlines [1-4]. The construction sector is the only land-based sector of the economy that ensures the creation of infrastructure, housing and production facilities. In today's conditions of increasing requirements for quality, deadlines and cost of project implementation, traditional construction management methods are increasingly losing their effectiveness. The increase in project complexity, the introduction of digital technologies and market globalization require new approaches to management. In this regard, the implementation of modern project management methods, such as BIM, Lean Construction, Agile, which do not allow optimizing processes, increasing productivity, reducing losses and risks, is becoming relevant. The study and adaptation of these approaches to construction practice is becoming an important scientific and practical task.

MAIN PART

Improving the construction project management system is a key factor in increasing the efficiency of project implementation, reducing risks, improving the quality of work performed, and increasing the overall competitiveness of construction companies. Based on the results of the analysis of industry problems, the practice of using modern methodologies and digital tools, this section offers systematic recommendations for the transformation of management approaches.

1. Improving the organizational management structure

• Introducing a project-oriented management structure, where each project has its own team with clearly defined roles.

• Highlighting the role of the project office (PMO) as a center for standardization, control, and project support.

• Using matrix structures to ensure effective interaction between functional units and project teams.

2. Implementing modern management methodologies

• Combining classical (PMBOK, PRINCE2) and flexible (Agile, Scrum) approaches depending on the type of project:

o Classical approach - for large infrastructure facilities with fixed parameters.

o Agile/Scrum — for modular, fit-out or IT-integrated construction.

• Lean Construction as a strategy for continuous improvement and elimination of losses in processes.

• BIM as a standard for managing the life cycle of an object, including planning, design, construction and operation.

3. Increasing the digital maturity of enterprises

• Formation of a digital development strategy for the company with an emphasis on automation of management processes.

• Integration of management systems (ERP, CRM, BIM, PMIS) into a single information environment.

• Deployment of dashboards for managers and analysts based on Power BI or similar platforms.
• Implementation of an electronic document management and electronic signature system.
4. Improvement of the control and monitoring system
• Automation of reporting on key performance indicators (KPI) through digital platforms.
• Regular audit controls using EVM (Earned Value Management).
• Use of cloud solutions for real-time data access.
• Development of the risk management function: creation of risk maps, response plans, constant updating.
5. Professionalization of the personnel
• Certification of personnel according to international standards: PMP, IPMA, PRINCE2, BIM Specialist.
• Formation of internal training programs, in particular:
o Change management in projects.
o Agile management (Agile in construction).
o Work with BIM platforms.
• Development of soft skills (communication, negotiations, teamwork) for project managers.
6. Ensuring the quality of management decisions
• Development of internal project management standards.
• Application of lessons learned and knowledge management policies to preserve corporate memory.
• Use of scenario analysis to make management decisions under conditions of uncertainty.
• Involvement of independent external experts in the planning or audit stages.
7. Formation of a partnership ecosystem
• Development of a system of contractors and subcontractors based on long-term contracts and digital platforms.
• Integration of the customer into the management environment through common information platforms.
• Use of Open Book Contracting, IPD (Integrated Project Delivery) approaches.
8. Creation of a corporate culture of project management[5]
• Institutionalization of management practices through policies, regulations, standards.
• Encouragement of initiative, openness to change, teamwork.
• Implementation of KPIs not only for projects, but also for management personnel.

Conclusions

Improving the construction project management system should be based on a comprehensive approach that combines organizational changes, digital transformation, methodological renewal, personnel development and change in management culture. Implementation of the above recommendations will significantly increase the efficiency of project activities, reduce costs, minimize risks and ensure stable development of the enterprise in conditions of high competition and rapid changes in the industry.

REFERENCES

1. Hu, W.F and He, X.H. Study on tacit knowledge flowing and converting in construction project management. International Conference of Production and Operation Management. 2008. ICPOM2008: Proceedings of 2008 international conference of production and operation management, volumes 1-3 , pp.1119-1122.
2. Ling, Y.Y. Model for predicting performance of architects and engineers. Journal of construction engineering and management-asc. T. 128. V. 5. P. 446-455.
3. Sofiat O. Abioye A., Lukumon O., Oyedele A, Lukman Akanbi A.B., Anuoluwapo Ajayi, Juan Manuel Davila Delgado, Muhammad Bilal, Olugbenga O., Akinade, Ashraf Ahmed. Artificial intelligence in the construction industry: A review of present status, opportunities and future challenges.
4. Ar. Gayatri Patil, Applications of Artificial Intelligence in Construction, Allana College of Architecture, Pune India
5. Wang, X.Y&Fan, S.Y. Study on menegement control auditing on constructaio project. 1st International Conference on High Performance Structures and Materials Engineering. 2011. High performance structures and materials engineering, PTS 1 AND 2 217-218 , pp.262

Department of construction, urban economy and architecture
Olena LIALIUK - Ph. D., assistant professor of construction of urban economy and architecture Vinnitsa National Technical University. e-mail: Lyalyuk74@gmail.com.
Yan Zhenhua- master Vinnitsa National Technical University. e-mail: 185518373@qq.com

UDC 725.1

V. Popov[1]
Liao Huifang[1, 2]

THE STUDY OF FACADE COMPOSITION UNIQUENESS OF BIONIC BUILDINGS BASED ON THE COUPLING ANALYSIS OF BUILDING ENERGY EFFICIENCY AND AESTHETIC STRATEGY

[1]Vinnytsia National Technical University, Ukraine
[2]APCE DESIGN Company, Hong Kong, China

Анотація

У цьому дослідженні досліджується унікальна композиція біонічних фасадів будівель шляхом поєднання енергоефективності та естетичних стратегій. Завдяки міждисциплінарним дослідженням у галузі біології, архітектурної фізики та колористики це наукове дослідження створює основу для перетворення біологічних прототипів на фасад будівлі. Розглянуті численні приклади фасадних та будівельних інженерних систем, що реалізовані у різних країнах за різними біонічними принципами. Доведено, що існуючі наукові дослідження здебільшого зосереджені на застосуванні одного біологічного прототипу. Були запропоновані дослідження мультисистемної синергії різних біонічних принципів для створення унікальних фасадних композицій

Ключові слова: *біоніка, біоміміkрія, енергоефективність, сталий розвиток, оптимізація конструктивних форм, біоорієнтовані фасадні системи*

Abstract

This study explores the unique composition of the bionic building facades by integrating energy efficiency and aesthetic strategies. Through interdisciplinary research in biology, architectural physics and color science, this scientific research establishes a framework for transforming biological prototypes into a building facade. Have been considered numerous examples of facade and other engineering systems implemented in different countries according to different bionic principles. Have been proved that existing scientific researches mostly focus on the application of a single biological prototype. Have been offered by the exploration of multisystem synergy of different bionic principles To create unique facade compositions

Key words: *bionics, biomimicry, energy efficiency, sustainable development, optimization of structural forms, bio-oriented facade systems.*

Introduction

The intensification of the global climate crisis poses an unprecedented sustainability challenge to the construction industry. According to the United Nations Environment Program (UNEP), building operations and construction processes account for 36 percent of global energy consumption and 39 percent of global carbon emissions. This data reveals the central position of the construction industry in environmental responsibility. With the frequent occurrence of extreme climate events (such as heat waves and rainstorms) and the acceleration of urbanization, the energy consumption problem of traditional building design has become more prominent. For example, the International Energy Agency (IEA) report notes that global demand for building cooling is likely to triple in 2050, further exacerbating the energy crisis. In this context, as the key interface of the interaction between the building and the environment, it is urgent to achieve the dual goals of energy saving and aesthetics through innovative design.

Bionics provides natural enlightenment for this challenge. After hundreds of millions of years of evolution, the biological system has formed an efficient energy utilization mechanism and morphological and aesthetic logic. For example, the multi-layer thermal insulation structure of polar bear fur maximizes the thermal resistance through the hollow fiber layer, and its thermal conductivity is only 0.026 W / m · K, which is much lower than the traditional insulation material; the transpiration cooling effect of plant leaves regulates the water evaporation rate through stomatal opening, providing a prototype reference for the passive cooling of the

building skin. These natural wisdom not only optimizes energy efficiency, but also demonstrates its aesthetic potential through the variety of forms.

The façade of public and industrial buildings is not only a functional carrier (such as heat insulation, ventilation and lighting), but also an important expression medium of urban aesthetics. For example, the super tree structure of Singapore's "Garden of Marina Bay" (fig. 1) enables the integration of technical performance and visual landmarks by mimicking the shading and photovoltaic functions of the rainforest canopy [1].

Figure 1 – General view of Singapore's Gardens by the Bay [1].

However, the existing designs mostly regard energy saving and aesthetics as opposite goals, leading to the dilemma of "high performance but mediocre" or "beautiful but high energy consumption". Therefore, this research focuses on the compositional uniqueness of the facade of the bionic building, and explores the coupling mechanism of its energy saving performance and aesthetic value, aiming to provide both scientific and artistic solutions for sustainable architectural design.

Main part of research

One of the forms of optimization of industrial and civil buildings is implementation the coupling mechanism of biological intelligence and architectural aesthetics of facade design.

The main aspects in which bionics makes a significant contribution to the development of architecture and design are considered in the scientific work [2]: inspiration from nature, adaptive and interactive systems structural optimization, innovative materials, energy efficiency and sustainability, aesthetics and emotional connection with the environment, and an interdisciplinary approach. Thus it allow bionics to be a driving force of architectural and construction progress.

In recent years, the international academia has made remarkable progress in the field of bionic architecture epidermis, with the research direction covering morphological bionic, functional bionic and dynamic response system, (fig. 2).

For instance bionic dynamic shading system the "Flectofin" developed by the University of Stuttgart, Germany, inspired by the opening and closing mechanism of Venus flytrap, can achieve adaptive shading through elastic deformation, which can reduce the amount of solar radiation heat by 30% [3].

The building of "Eastgate Centre" (Zimbabwe) designed on principles of functional bionics wich based on the ventilation principle of termite mounds in the Middle East, using the chimney effect to achieve passive cooling and reduce the energy consumption of air conditioning by 90% (fig. 3) [4].

The Eastgate Centre's design by the architect Mick Pearce, is a deliberate move away from the big glass block design principles. Glass office centers are typically expensive to maintain at a comfortable temperature, needing substantial heating in the winter and cooling in the summer. They tend to recycle air, in an attempt to keep the expensively conditioned atmosphere inside, leading to high levels of air pollution in the building.

Figure 2 – The facade shading system based on the Flectofin produced in collaboration with the industrial partner Clauss Markisen [3].

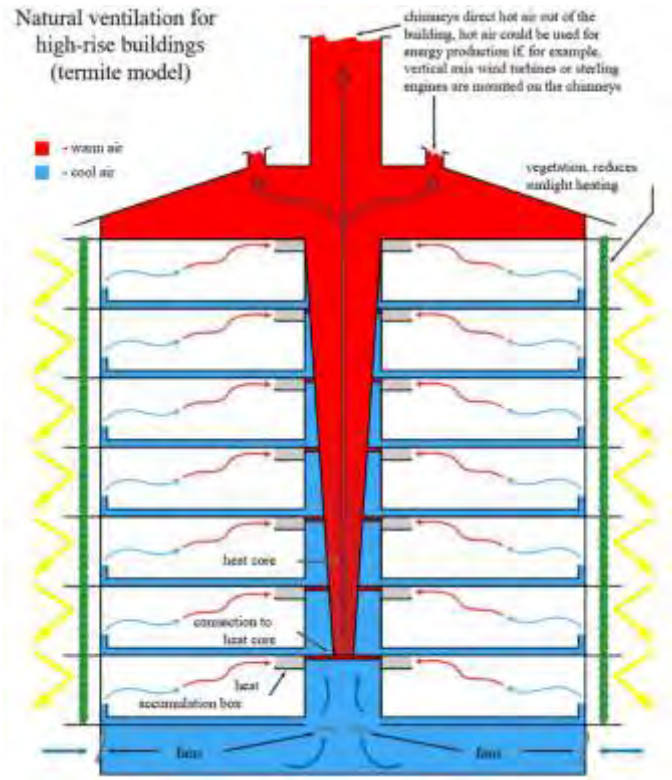

Figure 3 – The scheme of natural ventilation of "Eastgate Centre" (Harare, Zimbabwe) including facade wind and solar deflectors [4].

Artificial air-conditioning systems are high-maintenance, and Zimbabwe has the additional problem that the original system and most spare parts have to be imported, squandering foreign exchange reserves. Pearce, took an alternative approach. Because of its high altitude, Harare has a daily typical temperature swing is 10° to 14°C. This makes a mechanical or passive cooling system a viable alternative to artificial air-conditioning [4].

The Dutch "Biointelligent Facade" (BioSkin) project mimics the thermal regulation mechanism of human skin, and achieves real-time energy consumption optimization through phase change materials and adjustable shading components. This project implemented the dynamic response principle [5].

The correlation research between biological systems and building energy conservation mainly focuses on research of the coupling of morphology of system and its function. In the modern engineering ventilation projects is used fractal structure (such as biological pulmonary bronchial branch) to optimize the ventilation path of the building and improve the efficiency of airflow distribution by 20%. The porous structure of coral bones have been inspired scientist to develop of light and high-strength concrete with its thermal conductivity reduced to 0.1 Watt / m · K. Have been realized the bionic principles of structure material innovation. The

light tracking mechanism by sunflower is applied to the photovoltaic panel auto adaptive deformation and rotation system, increasing the power generation efficiency by 15% realized the energy interaction principle.

From this thorough analysis of the current experimental implementation of bionics principles in building construction, it follows that existing studies focus on single performance optimization, and the systematic coupling mechanism of physical biological intelligence and building performance is still lacking. For example, how to combine plant transpiration with a dynamic shading system to achieve comprehensive energy saving has not yet formed a clear technical path.

Bionic architectural aesthetics has gradually shifted from concrete imitation to abstract reformation, forming the following two types of design paradigms as well as natural metaphor and modular design.

An example of the embodiment of the first paradigm (natural metaphor) is the Aliyev Cultural Center (Azerbaijan), designed by architect Zaha Hadid which is a fluid metaphor for natural landforms [6]. The curved structure not only reduces the wind load, but also creates dynamic light and shadow effects. An example of the embodiment of the second paradigm (modular design) is the honeycomb hexagon motif is widely used in the curtain wall system (such as Beijing Daxing International Airport [7]), its compressive performance and geometric rhythm to achieve the balance between performance and aesthetics, fig. 4.

Figure 4 – Beijing Daxing International Airport [7].

The influence of color on building thermal performance have been long time neglected, but recent research has revealed its potential value of providing a facades reflectivity, creation a comfortable indoor temperature, regional adaptability and implementation of nanotechnology.

As an example, white coating (LRV> 80%) can reduce the surface temperature by 10 … 15°C, but high reflectivity may cause glare problems. The tropical area should adopt high reflective cool color, while the cold zone area needs to balance the heat absorption and aesthetic needs. Biomimetic structure color coating (such as a color of Morpho butterfly wings) can achieve infrared reflectivity of more than 90%, but durability and cost are still the bottleneck.

However, present scientific studies are mostly focused on the application of a single biological prototype and lack the exploration of multisystem synergy. For example, the integrated design of dynamic shading systems with thermal reflective coatings is still rarely reported. Besides the most of the studies still remain in the aesthetic expression of morphology, and the translational research of biological prototypes in the perceptual dimensions such as color and texture is relatively weak. For example, the structural color of butterfly wings can achieve high reflectivity through nano-coating technology, but its application in building facades is still limited to the experimental stage. At present, there are still gaps in the construction of biomimetic color maps and the quantification of thermal reflection characteristics of nanostructured color coatings in different climatic zones. In addition, the collaborative optimization strategy of color aesthetics and energy-saving performance has not yet formed a systematic framework.

Prospects for further research

Continued research in this field is necessary to form a theoretical and methodological foundation that will help overcome current challenges and move towards a sustainable future. Overall, bionics opens new horizons for architecture and design, offering numerous opportunities for sustainable and innovative building facades design, which makes further research in this field extremely necessary.

The core of future innovation of authors study will be the "biological intelligence-aesthetic coupled design model", which will be embodied in function-form synergy and dynamic-color interaction.

Future function-form synergy of building facades will be included parametric shading components mimicking the cascade strategy of plant leaves, which not only achieve 70% radiation occlusion rate (energy saving), but also form a rhythmic facade (aesthetic) through modular arrangement.

Will be carried out dynamic-color interaction of building facades based on the principle of chameleon epidermis pigment cells, electrochromic glass is developed to automatically adjust the light transmittance and color saturation according to the sunshine intensity to balance thermal comfort and visual comfort.

By integrating biological prototype analysis, building physical performance simulation and color science experiment, future study constructs an interdisciplinary research framework (biology – physics – coloristic).

A) Biological level. It consists in the extraction the morphological and functional characteristics of biological systems, such as the hexagon compressive structure of the hive and the gradient thermal insulation mechanism of the polar bear fur.

B) Physical level of building. Initial shading coefficient, solar heat coefficient, visible light transmission and other parameters to establish performance evaluation model.

C) Color level. Testing The LRV and infrared emission rate of different colors by the spectrophotometer to build a climate-responsive color database.

The study will be adopts a two-step progressive technical path.

Step 1. Prototype extraction on the base of screening of prototypes with significant energy saving and aesthetic potential based on biological taxonomy (banyan gas root shade structure, chameleon epidermis pigment cells).

Step 2. Parameter simulation on the bases of use software platform for parametric modeling, simulate sunshine radiation and thermal performance; verification the structural feasibility.

Conclusions and architectural suggestions

Thus, the implementation of architectural bionics opens new horizons for the architecture and design of facade systems for industrial and public buildings, offering a number of opportunities for creating sustainable, adaptive and innovative solutions. The authors analyzed the world experience of implementing the principles of bionics in architecture and have been proved that existing scientific researches mostly focus on the application of a single biological prototype and lack the exploration of multisystem synergy which is offered by the authors of this scientific work. The authors outline the direction of further scientific research on the implementation of a comprehensive dynamic approach to building design. Have been formulated the main postulate of future innovation of authors study in view of the modelling aesthetic coupled design on the base of biological intelligence, which will be embodied in function-form synergy and dynamic-color interaction implemented within the building's facade system. The model which offered by research authors will destroy the traditional separation of performance and form in the traditional design, and provides an integrated design paradigm of "natural inspiration, performance drive and aesthetic guidance" for the building facade.

REFERENCES

1. Singapore's Gardens by the Bay: The Best of Nature and Architecture. Happy frog travels. URL: https://happyfrogtravels.com/gardens-by-the-bay-singapore-nature-architecture/ (date of application: 03/03/2025)
2. Dmytrik N. O. Theoretical and methodological aspects of forming bionic forms in architecture and design / N. O. Dmytrik, O. M. Samoylova // Regional problems of architecture and urban planning. 2024. No. 18. 226-236. DOI: 10.31650/2707-403X-2024-18-226-236
3. Knippers J. Design and construction principles in nature and architecture / J. Knippers, T. Speck // Bioinspiration & Biomimetics, February 2012 IOP Publishing Ltd. United Kingdom. DOI: 10.1088/1748-3182/7/1/015002
4. Eastgate Centre, Harare. Electronic text data. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Eastgate_Centre,_Harare (date of application: 03/03/2025)
5. Loonen R.C.G.M. Bio-inspired Adaptive Building Skins / R.C.G.M. Loonen // Biotechnologies and Biomimetics for Civil Engineering. Springer International Publishing. DOI: 10.1007/978-3-319-09287-4_5
6. Heydar Aliyev Center. Baku City Tours Blog. Electronic text data. URL: https://citytoursbaku.com/heydar-aliyev-center/ (date of application: 03/03/2025)

7. Beijing Daxing International Airport. Electronic text data. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Beijing_Daxing_International_Airport (date of application: 03/03/2025)

Попов Володимир Олексійович — к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, email: v.a.popov.vntu@gmail.com. ORCID 0000-0003-2379-7764

Ляо Хуейфан — магістрант Вінницького національного технічного університету, національний сертифікований архітектор першого класу компанії APCE DESIGN, м. Гонконг, Китай. E-mail: 1500404360@qq.com.

Popov Volodymyr O. — Ph.D. Docent of department of civil engineering, architecture and municipal economy, Faculty of Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia city, Ukraine, email: v.a.popov.vntu@gmail.com. ORCID 0000-0003-2379-7764

Liao Huifang — graduate student of Vinnytsia national technical university, national first-class registered architect of company APCE DESIGN, Hong Kong city, China. E-mail: 464547898@qq.com.

УДК 692.5:502.174.3

Є. М.Опря
А. О. Лялюк
О. Г. Лялюк

УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕПЛОІЗОЛЯЦІЙНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧОГО ПОКРИТТЯ БУДІВЛІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах висвітлено сучасний стан впровадження енергозберігаючих покриттів у будівництві, окреслено основні проблеми, що виникають під час їх улаштування, зокрема технічні, економічні та організаційні. Запропоновано шляхи вирішення цих проблем, зокрема вдосконалення нормативної бази, підвищення кваліфікації фахівців, державна підтримка та використання інноваційних матеріалів. Розглянуто перспективи застосування новітніх технологій у підвищенні енергоефективності будівель.

Ключові слова: *енергозберігаючі покриття; енергоефективність будівель; будівельні технології; теплоізоляція; проблеми монтажу; інноваційні матеріали.*

Abstract

In theses the modern state of introduction of energykeeping coverages is reflected in building, basic problems that a rise up during their arranging are outlined, in particular technical, economic and organizational. The ways of decision of these problems are offered, in particular perfection of normative base, in-
plant training of specialists, state support and use of innovative materials. The prospects of application of the newest te chnologies are considered in the increase of енергоефективності of building.

Key words: *energykeeping coverages, power efficiency of building, building technologies, heat-insulation, problems of editing, innovative materials.*

Вступ

Сучасні вимоги до енергоефективності будівель зумовлюють необхідність використання ефективних теплоізоляційних матеріалів та технологій [1]. Енергозберігаюче покриття будівлі відіграє важливу роль у зниженні тепловтрат, покращенні мікроклімату та зменшенні витрат на опалення й кондиціонування [2,3]. Удосконалення теплоізоляційних властивостей таких покриттів є ключовим завданням у сфері енергоефективного будівництва.

Основна частина

Методи підвищення теплоізоляційних властивостей

1. Використання інноваційних матеріалів
   - Впровадження аерогелів, вакуумних панелей та наноструктурованих утеплювачів.
   - Використання композитних матеріалів із покращеними термічними характеристиками.
2. Модифікація традиційних утеплювачів
   - Додавання спеціальних відбиваючих шарів для зменшення інфрачервоного випромінювання.
   - Використання комбінації різних матеріалів для досягнення оптимальних характеристик.
3. Нанотехнології в теплоізоляції
   - Нанопокриття з низьким коефіцієнтом теплопровідності.
   - Використання мікрокапсульованих фазозмінних матеріалів для регулювання температури.
4. Енергоефективні фарби та покриття

- Застосування рефлективних (відбиваючих) покриттів для зменшення нагріву влітку.
- Покриття з високою вологостійкістю для збереження теплоізоляційних властивостей.

Переваги удосконалених покриттів

- Зменшення тепловтрат завдяки високим показникам опору теплопередачі.
- Стійкість до впливу навколишнього середовища, включаючи вологу, ультрафіолетове випромінювання та механічні пошкодження.
- Зменшення експлуатаційних витрат на опалення та охолодження будівлі.
- Покращення комфорту всередині приміщень шляхом стабілізації температурного режиму.

Спучений перліт - це пористий, легкий матеріал з хорошими теплоізоляційними властивостями. Будівельні матеріали зі спученого перліту часто використовуються в сучасних будівлях для теплоізоляції. Однак вони не завжди мають достатню теплову інерцію [4]. Рішення для збільшення цієї інерції полягає у введенні матеріалу зі зміною фази для виготовлення гранульованого композиту зі зміною фази. Зернисті фазоперехідні композити (ЗФПК) виготовляють із гранульованих пористих матеріалів і фазоперемінних матеріалів методом вакуумного просочення. Експериментальні результати показують, що введення композитів з фазовою зміною дозволяє збільшити видиму теплоємність і, таким чином, теплоізоляція стає більш ефективною.

Завдяки здатності ФПМ акумулювати та вивільняти теплову енергію під час фазових переходів, середній коефіцієнт теплопровідності знижується на 15–25% у порівнянні з традиційними теплоізоляційними матеріалами. Завдяки капілярно-пористій структурі перліту та його здатності до поглинання і поступового випаровування вологи, ризик утворення конденсату та розвитку мікроорганізмів знижується на 20–30%. використання спученого перліту з додаванням ЗФПК дозволяє зменшити середню температуру внутрішньої поверхні покрівлі на 3–5°C у літній період та зменшити втрати тепла у зимовий період на 12–18%. Це підтверджує доцільність застосування даного композиту для підвищення енергоефективності покрівельних конструкцій.

Висновки

Удосконалення теплоізоляційних властивостей енергозберігаючого покриття будівель є важливим напрямком розвитку сучасного будівництва. Використання інноваційних матеріалів, нанотехнологій та ефективних методів теплоізоляції дозволяє значно знизити енергоспоживання, підвищити рівень комфорту та сприяти сталому розвитку будівельної галузі.

Результати досліджень свідчать про високу ефективність використання спученого перліту з додаванням зернистих фазоперехідних композитів для утеплення покрівлі. Отримані результати демонструють значне зменшення тепловтрат, покращення регулювання температурного режиму та підвищення загальної довговічності утеплювача, що робить цю технологію перспективним рішенням для енергоефективного будівництва.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Закон України «Про енергетичну ефективність будівель» - К.: ВВР. 2017, №2118-VIII, зі змінами від 4.06.2024 №3764-IX.
2. ДБН В.2.6 – 31:2021. Теплова ізоляція та енергоефективність будівель.[Чинний від 2022-09-01]. Київ: Мінрегіон України, 2022. – 28 с. (Державні будівельні норми).
3. Покриття будівель і споруд : ДБН В.2.6-220:2017 - [Чинний від 2017-06-06]. – К. : Мінрегіон України, 2017. – 53 с.
4. Li, Zongjin, Li, Xiangyu. 2007. Development of thermal insulation materials with granular phase change composite. Conference on Advances in Construction Materials. p.741 DOI 10.1007/978-3-540-72448-3_75

Опря Євгеній Михайлович – аспірант, Вінницький національний технічний університет. Eugenopria@gmasl.com. +380931188544

Лялюк Андрій Олександрович – аспірант, Вінницький національний технічний університет. 1b16b.lyalyuk@gmail.com

Лялюк Олена Георгіївна – к. т. н., доцент кафедри будівництва міського господарства та архітектури Вінницького національного технічного університету, науковий керівник. e-mail: Lyalyuk74@gmail.com

Opria Yevgen - post-graduate studen, post-graduate studen, Vinnitsa National Technical University (VNTU)/ Eugenopria@gmasl.com

Lyalyuk Andrey - -graduate studen, VNTU, 1b16b.lyalyuk@gmail.com

Lialiuk Olena - Ph. D., assistant professor of construction of urban economy and architecture VNTU, e-mail: Lyalyuk74@gmail.com

УДК 691. 33

Черепаха Д. В.,
Лемешев М. С.

КОМПЛЕКСНЕ ВИКОРИСТАННЯ МЕТАЛУРГІЙНИХ ШЛАКІВ ДЛЯ ОТРИМАННЯ ЖАРОСТІЙКИХ БЕТОНІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі встановлено, використання шлакових складових дозволяє розширити сировинну базу, знизити вартість жаростійких бетонів, заощадити значну кількість цементу, у ряді випадків отримувати бетони з кращими показниками ніж на традиційних складових.

Ключові слова: *промислові відходи, жаростійкі бетони, будівельні матеріали.*

Abstract

Thus, the use of slag components makes it possible to expand the raw material base, reduce the cost of heat-resistant concrete, save a significant amount of cement, and in some cases obtain concrete with better performance than with traditional components..

Keywords*: industrial waste, heat-resistant concrete, building materials.*

Вступ

В наш час проблема одержання жаростійких бетонів тісно пов'язана як з покращенням технологічних та експлуатаційних властивостей матеріалу, так і з використанням техногенної сировини, можливості якої для цих цілей недостатньо досліджені [1]. У зв'язку з цим практичний інтерес становить розробка нових видів жаростійких бетонів, що виробляються на основі різних промислових відходів та побічних продуктів.

Що стосується виробництва жаростійких бетонів особливе місце займають алюмосилікатні сполуки каркасної структури, аналогічні природним цеолітам. З'єднання цеолітової структури, що є основою лужних і лужно-лужно-земельних в'яжучих, здатні гідратуватися без руйнування жорсткого алюмосилікатного каркаса до температур 920-1100ºС залежно від співвідношення Al_2O_3 [2-3].

Вміст цементуючої речовини в бетоні легко піддається регулюванню шляхом дозування його компонентів, умов та режимів формування структури на основі відомих із загального бетонознавства методів. Хімічний та фазовий склади цементуючої речовини жаростійких бетонів можна регулювати, змінюючи хіміко-мінералогічний склад в'яжучих [4]. Тому розробка нових видів в'яжучих для отримання жаростійких бетонів має важливе наукове та прикладне значення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Аналіз опублікованих робіт показав, що в даний час є актуальними розробки ефективних складів жаростійких бетонів для використання їх у широкому діапазоні температур (1000-1700 ºС), а також технологій виробництва жаростійких виробів на їх основі [5-6].

За сучасних умов зведення та ремонту теплових агрегатів потрібний швидкий темп введення їх в експлуатацію. У зв'язку з цим найперспективнішими в’яжучими для отримання жаростійкого бетону є в'яжучі зі швидкими термінами твердіння [7-8]. До таких видів в'яжучих можна віднести глиноземистий (ГЦ), високоглиноземний цемент (ВГЦ) та високоглиноземистий корозійностійкий цемент (ВГКЦ) [9]. При цьому високоглиноземистому цементу можуть пред'являтися досить високі вимоги щодо його складу. За даними ряду опублікованих робіт ВГКЦ повинен містити 72-75% оксиду алюмінію та 22-25% оксиду кальцію; інших оксидів, таких як SiO_2, Fe_2O_3, MgO та ін, має міститися мінімальна кількість [10-11].

Відомо, що після високотемпературного нагрівання міцність жаростійкого бетону

істотно знижується. У дослідженнях, проведених авторами [12-13], встановлено, що найкращими жаростійкими властивостями володіє гідратований аліт, основний мінерал портландцементного клінкеру 3CaO SiO_2, який майже не знижує міцності при нагріванні до 1200ºС.

Основна частина

Номенклатура сировинних матеріалів для приготування жаростійких бетонів може бути розширена за рахунок використання різних промислових відходів, серед яких значне місце займають металургійні шлаки. Аналіз хіміко-мінералогічного складу та властивостей шлаків заводів нашої країни показує, що багато з них можуть бути цінною сировиною для приготування компонентів жаростійких бетонів. Використання відходів дозволить розширити сировинну базу та сприятиме оздоровленню навколишнього середовища.

Найбільш перспективними сировинними матеріалами із металургійних шлаків є феросплавні. На їх основі можна отримувати в'яжучі, заповнювачі, тонкомолоті добавки для жаростійких та вогнетривких бетонів з температурою нагріву 800–1700ºС. Для в'яжучих жаростійких бетонів доцільно використовувати шлаки алюмінотермічного виробництва безвуглецевого ферохрому наступного складу, мас. %: Al_2O_3 - 50–60; CaO - 13-25; MgO - 10-20; Cr_2O_3 - 3–12; FeO - 0,1-2; SiO_2 - 0,5–5 [14].

Фазовий склад металургійних шлаків представлений алюмінатами складу $CaO•Al_2O_3$ та $12CaO•7Al_2O_3$ та алюмомагнезіальною хромовмісною шпинеллю. При вмісті в шлаках SiO_2 більше 4% вони при охолодженні можуть розпадатися за рахунок утворення γ-$2CaO•SiO_2$ [15]. За вмістом основних оксидів ці шлаки близькі до деяких видів вапняно-магнезіальних глиноземистих цементів, що широко застосовуються в зарубіжній практиці. Перевагою цих цементів є підвищений вміст шпинелі, що надає бетонам на їх основі високу вогнетривкість, стійкість в агресивних середовищах та малу усадку після нагрівання.

Встановлено, що після помелу шлаки безвуглецевого ферохрому набувають властивостей швидкотвердіючого гідравлічного в'яжучого з міцністю у тридобовому віці 20–35 МПа. При вивченні жаростійких властивостей гідратованого шлакового в'яжучого встановлено, що мінімальна залишкова міцність отриманого цементного каменю зразків після впливу температури 1200ºС становить 35-60%; усадка 1,3-1,6%; вогнетривкість 1520-1540ºС; температура деформації під навантаженням 0,2 МПа: початок розм'якшення 1220-1230ºС; руйнування при 1400-1500ºС [16-17]. В якості тонкомолотих добавок до жаростійких бетонів на портландцементі необхідно використовувати шлаки від виплавки феромолібдену, феромарганцю і силікомарганцю та ферохромові шлаки, що саморозпадаються [18]. Ферромолібденовий шлак, що утворюється в результаті силікотермічного виплавлення феромолібдену, являє собою безлужне скло. Хімічний склад таких шлаків представлений переважно оксидами: SiO_2 – до 68%; $FeO+Fe_2O_3$ – до 20%; Al_2O_3 – до 15% та у невеликих кількостях CaO та MgO. Це визначає їхню високу реакційну здатність щодо зв'язування вільного оксиду кальцію при нагріванні. Тонкомолотий шлак (з питомою поверхнею 350 $м^2$/кг), введений у портландцемент у кількості 30–50% за масою забезпечує термічну стійкість цементного каменю в інтервалі температур 110–1000ºС, як і тонкомолотий шамот. Вогнетривкість отриманого жаростійкого в'яжучого становить 1030-1040ºС [19].

Проведені дослідження, в результаті яких на основі фосфатного в'яжучого та хромглиноземистого шлаку розроблено високовогнетривкий бетон. Встановлено, що в якості зв'язки можна застосовувати ортофосфорну кислоту 30-70% концентрації, а як заповнювачі шлак з максимальною крупністю зерен 10 мм. Бетон на 30% кислоті має здатність твердіти в природних умовах . Міцність цього бетону становить 35-50 МПа, а залишкова міцність після нагрівання до 1700ºС знаходиться в межах 80-100% [20]. У процесі нагрівання до 1300ºС такий бетон характеризується сталим об’ємом**,** а при вищій температурі має незначне розширення. Максимальна температура експлуатації бетону 1700ºС . Шлаки феросплавного виробництва можуть застосовуватися для приготування не тільки важких, але й легких жаростійких бетонів.

Розроблено технологію виготовлення жаростійкого газобетону на фосфатному в'яжучому та різних вогнетривких наповнювачах. При використанні тонкомолотого вогнетривкого наповнювача шлаку виплавки металевого хрому отримано фосфатний газобетон із середньою щільністю 400-800 кг/м^3, міцністю на стиск 1-6 МПа, температурою застосування 1350-1400°С [21-22]. З такого бетону можна виготовляти вироби будь-якої конфігурації. Також можна отримати заповнювач типу керамзиту фракції 0,14-20 мм з насипною щільністю 500-850 кг/м^3, вогнетривкістю вище 1700°С [23], а основі такого заповнювача легкі бетони вогнетривкістю 1200-1500°С.

Висновки

Таким чином, використання шлакових складових дозволяє розширити сировинну базу, знизити вартість жаростійких бетонів, заощадити значну кількість цементу, у ряді випадків отримувати бетони з кращими показниками ніж на традиційних складових.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Glovyn, N., et al. Technical, agricultural and physical sciences as the main sciences of human development. International Science Group, 2024.
2. Hladyshev, D., et al. Technical and agricultural sciences in modern realities: problems, prospects and solutions. International Science Group, 2023.
3. Beresjuk, O., et al. Theoretical and scientific foundations in research in Engineering. Vol. 1. International Science Group, 2022.
4. Сорока, С. В. "Комплексне використання техногенних відходів промисловості для виготовлення будівельних виробів." Прикладні науково-технічні дослідження: 22-26. (2019).
5. Kornylo, I., O. Gnyp, and M. Lemeshev. "Scientific foundations in research in Engineering." (2022).
6. Lemeshev, M., O. Bereziuk, and K. Sivak. "Features of the use of industrial waste in the field of building materials." Scientific foundations in research in Engineering. 1.2: 25–32. (2022).
7. Wójcik, Waldemar, and Małgorzata Pawłowska, eds. Biomass as Raw Material for the Production of Biofuels and Chemicals. Routledge, 2021
8. Hladyshev, D., et al. Prospective directions of scientific research in engineering and agriculture. International Science Group, 2023.
9. Ковальский, В. П., et al. "Использование минеральных заполнителей, наполнителей и микронаполнителей в сухих строительных смесях для поризованных растворов." Technical research and development: collective monograph. 8.9: 360–366. (2021).
10. Сівак, К. К., Стаднійчук, М. Ю. (2021). Сучасні підходи комплексної переробки промислових техногенних відходів. Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві, 31(2), 37-44.
11. Гончар, С. В. Композиційні бетони спеціального призначення. Харківський національний університет міського господарства імені ОМ Бекетова, 2019
12. Стаднийчук М. Ю. "Жаростойкое вяжущее на основе промышленных отходов." Актуальные проблемы пожарной безопасности, предупреждения и ликвидации чрезвычайных ситуаций: 168-171. (2019).
13. Khrystych, O. "Technological parameters of the radiationresistant concrete production." Scientific Works of Vinnytsia National Technical University 1 (2020).
14. Лемішко, К. К., М. Ю. Стаднійчук "Використання промислових відходів енергетичної та хімічної галузі в технологіїї виготовлення будівельних виробів." (2019).
15. Лемешев М.С. Електропровідні бетони для захисту від статичної електрики // Перспективні досягнення сучасних вчених: матер. наук. симп., 19-20 вер. 2017 р. Одеса.
16. Медведь, Я. О. Спеціальні жаростійкі бетони з використанням промислових відходів. Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2021.
17. Іванов, О. А. Композиційний жаростійкий бетон з використанням відходів виробництва. Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2021.
18. Лемешев М. С. Ніздрюваті бетони з використанням промислових відходів / М. С. Лемешев, О. В. Березюк // Перспективные инновации в науке, образовании, производстве и транспорте '2017 : материалы международной научно-практической Интернет-конференции. – Москва : SWorld, 2017. – 7 с.
19. Cherepakha, D. Industrial waste and its processing. Харківський національний університет міського господарства імені ОМ Бекетова, 2020.
20. Лемешев М. С. Будівельні вироби з використанням промислових відходів Вінниччини / М. С.

Лемешев // Вісник Одеської державної академії будівництва та архітектури. – 2017. – № 41. – С. 123 – 127

21. Березюк, О. В., et al. "Перспективи використання техногенної сировини при виробництві композиційних в'яжучих." Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві.№ 2: 36-45. (2022).

22. Sivak, K. Use of industrial waste for increased experimental properties in construction. Львів: Національний університет" Львівська політехніка", 2023.

23. Lemeshev, M. "Use of industrial waste in the construction industry." Prospective directions of scientific research in engineering and agriculture: 19–25.(2023).

Черепаха Дмитро Вікторович, *аспірант кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dmutro.cherepaha@gmail.com*

Лемешев Михайло Степанович, *к.т.н., доцент, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: mlemeshev@i.ua*

Cherepakha Dmytro *- graduate student of the Department of Construction, Municipal Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, e-mail: dmutro.cherepaha@gmail.com*

Lemeshev Mikhail - Ph.D., *associate professor of urban planning and architecture, Vinnytsia National Technical University, e-mail: mlemeshev@i.ua*

UDC 69:658.012.8.

Olena LIALIUK
Li Zhijun

DEVELOPMENT OF A MANAGEMENT SYSTEM FOR THE ECONOMIC EFFICIENCY OF BUILDING STRUCTURES IN MODERN PROJECTS

Vinnytsia National Technical University

Abstract

This study develops an economic efficiency optimization system for building structures in Ukraine's post-war reconstruction, integrating DBN code constraints with wartime economic parameters to achieve dynamic balance between structural safety and construction costs. The construction industry is undergoing rapid transformations, requiring innovative management systems to ensure economic efficiency. This paper explores the development of a management system designed to optimize economic performance in building structures. It outlines key methodologies, challenges, and implementation strategies to enhance cost-effectiveness, sustainability, and project efficiency.

Keywords: *Economic efficiency management; DBN codes; Local material substitution; Wartime construction; Ukraine reconstruction*

INTRODUCTION

Ukraine's post-war reconstruction faces unprecedented challenges in engineering economics. Traditional cost-control methods prove inadequate under persistent security threats and resource constraints. Repeated infrastructure destruction has disrupted material supply chains, with domestic steel mill capacity at 38% of pre-war levels, while EU aid requirements systematically conflict with Ukrainian DBN standards [1]. These contradictions are particularly acute in frontline cities like Kharkiv and Mariupol, where structural designs frequently face dilemmas between safety redundancy and cost control.

This research establishes a dynamic decision-making system adapted to wartime conditions, aiming to resolve the dual challenges of "excessive safety standards" and "economic overload" in structural design. By converting military risk parameters into quantifiable engineering variables, the system generates cost-optimal solutions within DBN frameworks while addressing critical issues of low local material utilization and delayed cross-border technical standard recognition.

The system's innovation manifests in three dimensions: First integration of air strike disruption costs into building lifecycle assessments; Development of blast-resistant priority-based decision trees for local material substitution; Creation of AI-powered compliance protocols reconciling EU EN [2]standards with Ukrainian DBN codes. These breakthroughs establish a technical paradigm balancing safety baselines with economic efficiency in conflict zone reconstruction.

MAIN PART

The essence of construction economic efficiency management lies in establishing multi-objective optimization mechanisms. Our proposed system employs dynamic cost modeling, utilizing real-time steel prices, labor mobility data, and regional security levels to build wartime-adaptive cost prediction curves. In an Odessa residential project, the system identified 23% material redundancy in cast-in-place frame structures during schematic design. By implementing hybrid precast-cast systems with Zaporizhzhia Steel Works' B500B rebars (12% higher tensile strength with sufficient local inventory), it reduced construction costs from €1,125 to €832/m² while maintaining DBN V.2.6-2023 [1] safety factors and automatically generating EU-compliant carbon footprint reports.

The system's core components include: ① A material price prediction model based on air strike frequency; ② A decision tree for local material substitution; ③ A dual-standard compliance checker for EU-Ukrainian regulations. Validated across 12 Ukrainian reconstruction projects, the system reduced reinforced concrete structure costs to €813/m² (28.4% reduction), increased local material utilization to

72.3%, and shortened EU fund approval cycles to 11 days[9]. The research provides a replicable technical pathway for construction economic optimization in conflict zones.

For industrial buildings, the system demonstrates enhanced environmental adaptability. A Dnipro machinery plant reconstruction case showed that replacing 30% natural aggregates with crushed brick recycled aggregates not only reduced concrete costs by 41% but achieved 29MPa compressive strength meeting anti-impact requirements. Notably, the system's response mechanism to combat zones activates when weekly air raid alerts exceed five instances, automatically switching to distributed precast mode to limit daily construction progress loss under 15%.

The decision-making logic operates through a multi-tiered constraint system: Structural integrity under 0.3MPa blast overpressure is verified via finite element analysis; Monte Carlo simulations evaluate cost fluctuations of material combinations across 12-month construction periods; Natural language processing automatically resolves discrepancies between EU DNSH criteria and Ukraine's Reconstruction White Paper. This tri-dimensional verification ensures technical feasibility, economic rationality, and policy compliance. Economic efficiency in construction projects is crucial for ensuring sustainability, profitability, and resource optimization. Traditional management approaches often fail to address the complexities of modern construction, necessitating the development of integrated management systems. This paper examines the components and benefits of such a system, providing insights into best practices and innovative approaches.

Key Components of the Management System

1. Cost Analysis and Budgeting: A structured approach to budgeting, forecasting, and financial planning to reduce unnecessary expenses.
2. Resource Optimization: Effective utilization of materials, labor, and technology to minimize waste and maximize output.
3. Risk Management: Identifying potential financial, operational, and structural risks to mitigate cost overruns.
4. Technology Integration: Adoption of digital tools such as Building Information Modeling (BIM) and data analytics to improve decision-making [10].
5. Sustainability Considerations: Incorporating eco-friendly materials and energy-efficient practices to align with environmental standards.

Implementation Strategies

- Process Standardization: Establishing guidelines and best practices to ensure consistency and efficiency in project execution.
- Data-Driven Decision Making: Utilizing real-time data analytics to improve cost control and predict potential financial risks.
- Collaboration and Communication: Enhancing coordination among stakeholders to streamline workflow and reduce inefficiencies.
- Continuous Monitoring and Evaluation: Implementing performance metrics and feedback mechanisms to refine strategies and improve economic efficiency.

Challenges and Solutions

- Budget Constraints: Implementing cost-effective solutions and prioritizing resource allocation.
- Technological Adoption Barriers: Providing training and support for workforce adaptation to new technologies.
- Regulatory Compliance: Ensuring adherence to local and international building standards to prevent legal and financial repercussions.

CONCLUSION

The system validates the feasibility of wartime construction economic management in Ukrainian practice, establishing dynamic equilibrium between safety codes and cost control. Through its Local Material Index (LMI) quantification system, recycled material usage in Dnipro's industrial zone reached 2.3 times the industry average. We recommend Ukraine's Reconstruction Ministry incorporate air strike risks into national cost standards and mandate intelligent compliance tools for EU fund approvals. Developing an effective management system for economic efficiency in building structures is essential for modern construction projects. By integrating cost analysis, resource optimization, risk management, technology, and sustainability, companies can enhance their profitability and operational efficiency. Future research should explore AI-driven real-time code updates to address rapidly evolving battlefield conditions.

REFERENCES

1.DBN V.2.6-2023 - Ukrainian State Building Code: Structural Safety Standards. Kyiv: Ministry of Regional Development.

2.EN 1990:2023 - Eurocode 0: Basis of Structural Design. Brussels: European Committee for Standardization.

3.World Bank. (2024) - Ukraine Rapid Damage and Needs Assessment. Washington: World Bank Group.

4.Kovalenko, O. et al. (2023) - Wartime Construction Economics: Lessons from Kharkiv. Journal of Conflict-Sensitive Infrastructure, 12(3), 45-67.

5.NATO NSPA. (2023) - Logistics Risk Atlas for Eastern Europe. Brussels: NATO Support and Procurement Agency.

6.Zhang, L. et al. (2022) - Blast-Resistant Design with Recycled Concrete Aggregates. Materials & Structures, 55(8), 1-15.

7.European Commission. (2023) - Technical Guidance on EU Taxonomy for Construction. Brussels: Directorate-General for Financial Stability.

8.Hryshchenko, V. et al. (2024) - Dynamic Cost Modeling under Air Strike Disruptions. Automation in Construction, 158, 105203.

9.State Statistics Service of Ukraine. (2023) - Monthly Construction Materials Price Bulletin. Kyiv: Government Press.

10.BIMForum. (2023) - Interoperability Protocol for DBN-Eurocode Conversion. London: ICE Publishing.

Olena LIALIUK - Ph. D., assistant professor of construction of urban economy and architecture Vinnitsa National Technical University. e-mail: Lyalyuk74@gmail.com.

Li Zhijun - master Vinnitsa National Technical University. e-mail:541702467@qq.com

UDC 696.01

Cuimei Xu
Yuriy Biks

SUSTAINABLE LCA-OPTIMISED ENVELOPES FOR SUBURBAN BUILDINGS

Vinnytsia National Technical University

Abstract

This paper introduces a multi-objective optimisation approach based on MATLAB, focusing on the design of sustainable building envelopes through multi-objective optimisation. The study addresses three key objectives: thermal performance (represented by K-value and D-value), carbon emissions, and construction cost.

Keywords: Sustainable building; Multi-objective optimization; Thermal performance; Carbon emissions; Construction cost

Introduction

In the field of architectural engineering, China has issued the *Green Building Evaluation Standard* GB/T 50378 [1], which mandates that building projects comply with relevant green building regulations. The Shenzhen municipal government has further required that all newly constructed public buildings in Shenzhen must meet green building standards [2]. Building energy efficiency is one of the key indicators in the design review process for new construction projects in China. However, architects often overlook the carbon emissions and construction costs associated with building envelope systems when pursuing energy efficiency targets. Therefore, it is of great significance to develop a method that enables designers to achieve minimal carbon emissions and lower construction costs while meeting energy conservation goals. This study examines the XA project in suburban Shenzhen as a case study, a near-zero carbon demonstration project located in the suburbs. By optimising the commonly used material thickness combinations in the envelope design of the XA project, this research successfully minimises both carbon emissions and construction costs while fulfilling thermal performance requirements.

Research Methodology for Envelope Materials

This study employs a multi-objective optimisation method based on MATLAB, combined with Optimal Control algorithms (such as NSGA-II [3]) for solving. When calculating carbon emissions, the database of carbon emission factors for building materials [7] was referenced, and the principles of ISO 14040 Life Cycle Assessment [5] were followed. The calculation of thermal performance is based on the methods outlined in "Thermal Performance and Energy-saving Design of Building Envelopes" [6].

In this study, the thickness of different materials is taken as the variable. By combining these materials and calculating their heat transfer coefficient (K-value), thermal inertia index (D-value), carbon emissions, and cost, different combinations are compared to determine the optimal solution. The specific calculation formulas are as follows:

Heat transfer coefficient (K-value): The K-value is the reciprocal of the total thermal resistance, calculated as:

$$K = 1 / R \tag{1}$$

Where R - total thermal resistance consists of internal surface thermal resistance (R_i, typically taken as 0.11 m^2K/W), thermal resistance of each material layer (R_n), and external surface thermal resistance (R_e, typically taken as 0.04 m^2K/W), i.e., $Rwall = R_i + \Sigma Rn + R_e$.

Thermal resistance of a material layer (Rn) is the ratio of the material's thickness (d) to its thermal conductivity (k), i.e., $Rn = d / k$.

Thermal inertia index (D-value): The D-value is calculated using the heat storage coefficient (Si) and thermal resistance (R_i) of each material layer, given by the formula:

$$D = E(S_i \times R_i) \tag{2}$$

Where S_i is measured in $W/(m^2K)$, and Ri is measured in m^2K/W.

Carbon emissions (CO_2): The carbon emissions from the envelope structure are the sum of the carbon emissions from each constituent material, expressed as:

$$CO_2 = \Sigma(\text{Envelope area} \times \text{Carbon emission factor of each constituent material}) \quad (3)$$

Cost (Cost): The total cost of the envelope structure is the sum of the costs of each constituent material, calculated as:

$$\text{Cost} = \Sigma(\text{Envelope area} \times \text{Unit price of each constituent material}) \quad (4)$$

Research Results

After performing the optimisation calculations using MATLAB, the optimised thickness values of each material in the building envelope structure, along with the corresponding K-value, D-value, carbon emissions (CO2), and construction cost, were obtained. These optimised results are compared with the original design values, as shown in Table 1. The comparison charts between the MATLAB-optimised results and the design values are presented in Figures 1 to 5.

Table 1. Comparison of Design Values and Optimised Values for the Envelope Structure

Component	Material	Design					Optimised				
		Thickness (mm)	K W/(m²K)	D	CO_2 (Kg)	Cost (RMB)	Thickness (mm)	K W/(m²K)	D	CO_2 (Kg)	Cost (RMB)
Wall	M20 Cement Mortar	25	0.476	6.324	103141.5	719150.0	25	0.592	5.061	83913.5	695400.0
	Aerated Concrete Block	250					200				
	Perlite Insulation Mortar	30					20				
	M20 Plastering Mortar	35					30				
Roof	M20 Cement Mortar	20	0.272	4.364	36806.8	1722746.0	20	0.336	3.512	29526.4	1641730.8
	C25 Fine Aggregate Concrete	50					40				
	Waterproof Mortar	5					5				
	C20 Fine Aggregate Concrete	30					30				
	Extruded Polystyrene Board	100					80				
	Reinforced Concrete	200					150				

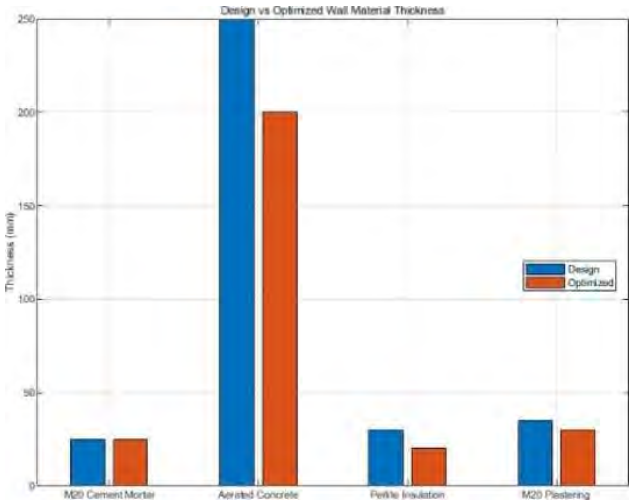

Figure 1. Design vs Optimised Wall Material Thickness

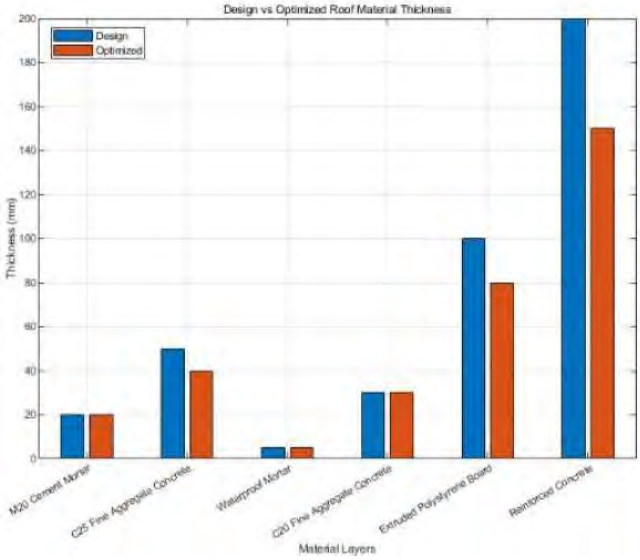

Figure 2. Design vs Optimised Roof Material Thickness

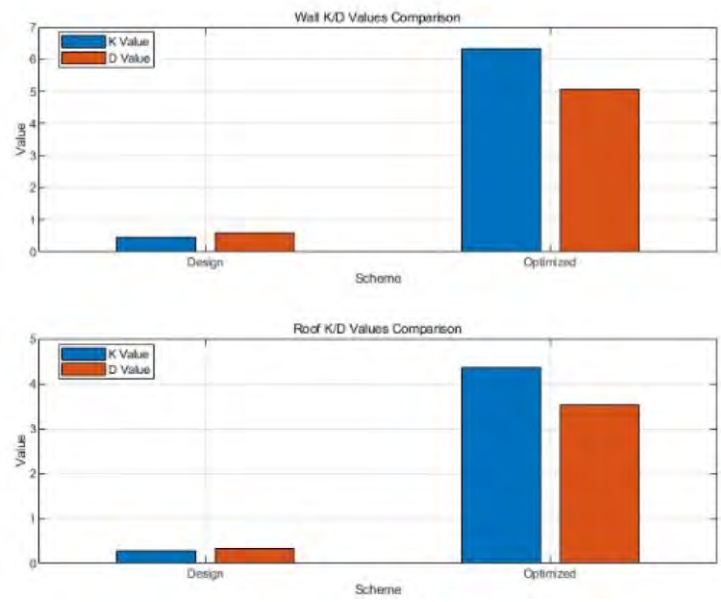

Figure 3. Wall K/D Values ˆ Roof K/D Values Comparison

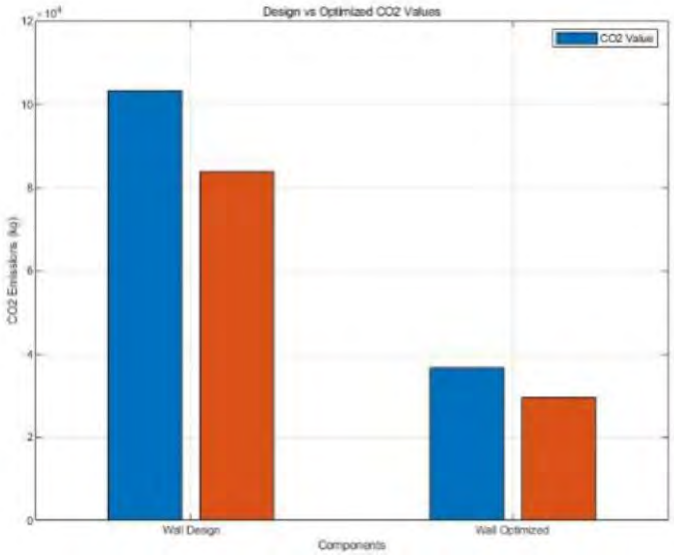

Figure 4. Design vs Optimised CO2 Values

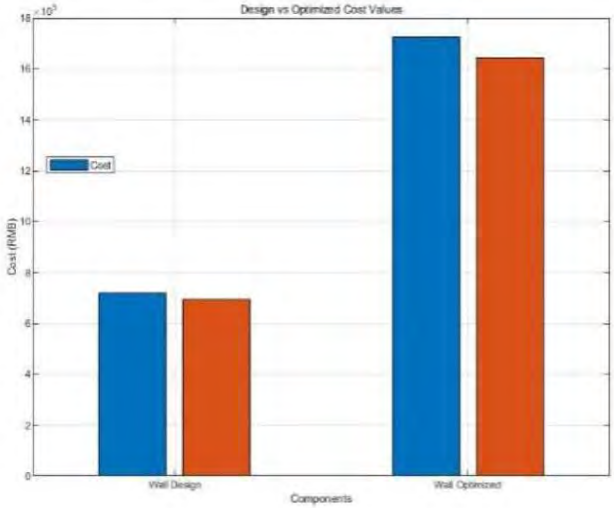

Figure 5. Design vs Optimised Cost Values

Conclusion

This study conducted a multi-objective optimisation design for the envelope structure of the XA near-zero energy public building project in suburban Shenzhen, reaching the following conclusions:

Thermal Performance Optimisation Results

The optimised heat transfer coefficient (K-value) of the exterior wall increased from 0.476 W/(m^2-K) to 0.592 W/(m^2-K), while the thermal inertia index (D-value) decreased from 6.324 to 5.061.

For the roof, the optimised heat transfer coefficient increased from 0.272 W/(m2-K) to 0.336 W/(m2-K), and the thermal inertia index dropped from 4.364 to 3.512.

Carbon Emissions Optimisation Results

The carbon emissions of the exterior wall were significantly reduced, decreasing from 103,141.5 kg in the original design to 83,913.5 kilograms, representing a reduction of approximately 18.6%.

Carbon emissions for the roof also saw a substantial decrease, dropping from 36,806.8 kg in the original design to 29,526.4 kg, indicating a reduction of about 19.7%.

Construction Cost Optimisation Results

The cost of the exterior wall was reduced from 719,150.0 RMB in the original design to 695,400.0 RMB, marking a decrease of approximately 3.3%.

The cost of the roof significantly decreased from 1,722,746.0 RMB in the original design to 1,641,730.8 RMB, representing a reduction of approximately 4.7%.

The optimisation method employed in this study demonstrated excellent performance in balancing multiple objectives, consistent with the findings of existing research [4]. Future work can extend the scope of

investigation by incorporating algorithms recommended in the official MATLAB documentation [8] and by validating the feasibility and reliability of the optimisation approach using on-site measurement data. This would further promote the development of sustainable buildings.

References

1. 中华人民共和国住房和城乡建设部.绿色建筑评价标准:GB/T 50378-2019[S].北京：中国建筑工业出版社， 2019.
2. 深圳市住房和建设局.深圳市公共建筑节能设计标准[S].深圳：深圳市标准化技术委员会,2020.
3. Deb K, et al. A fast and elitist multiobjective genetic algorithm: NSGA-II[J]. IEEE Transactions on Evolutionary Computation, 2002.
4. Asadi E, et al. Multi-objective optimisation for building retrofit strategies[J]. Energy and Buildings, 2012.
5. 5.ISO 14040. Environmental management—Life cycle assessment[S]. 2006.
6. 王伟，李建华.建筑围护结构热工性能与节能设计[M].北京：中国建筑工业出版社,2015.
7. 张强，刘洋.建筑材料碳排放因子数据库构建与应用[J].建筑科学,2018.
8. MATLAB Documentation. Multiobjective Optimization Algorithms[Z]. MathWorks, 2023.
9. 陈立，赵敏.近零能耗建筑技术路径与实践[M].北京：清华大学出版社,2020.

Xu Cuimei – Master's student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: 93520200@qq.com

Biks Yuriy **–** PhD, Associate Professor, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

UDC 69.032.4

Haina Xu

Yuriy Biks

RESEARCH ON MULTI-CRITERION DESIGN FOR ENHANCING THE SUSTAINABILITY OF MODERN ARCHITECTURE

Vinnytsia National Technical University

Abstract

This paper focuses on high-rise residential buildings in Hainan as the research subject. By considering multiple dimensions, including energy efficiency, material recycling and utilisation, and spatial layout optimisation, this study integrates the climatic and regional characteristics of Hainan with sustainable design theory, passive low-energy consumption technology, PKPM tools, and the application of Tsinghua Swel software to construct a multi-standard collaborative design framework. The effectiveness of the proposed design strategy was validated through case analysis, resulting in a significant reduction in energy consumption while ensuring indoor comfort within the building.
Keywords: Multi-standard combination, photovoltaic, thermal comfort, sustainability

Introduction

The principle of achieving building sustainability through the design of multi-standard combinations involves several key strategies: First, exterior structures are constructed using prefabricated methods, while interior walls incorporate prefabricated wall systems, thereby reducing carbon emissions. Second, by optimising the internal layout, natural ventilation is achieved, which not only reduces energy consumption but also enhances indoor comfort. Third, in respect for local culture, an elevated design is adopted for the first floor to enhance the microclimate. Fourth, photovoltaic power generation systems are installed on roofs to utilise renewable energy and reduce energy consumption. Finally, a green roof system is implemented, and external shading devices are applied to the facade to mitigate heat gain from auxiliary building heat sources. The following key data types are instrumental in reflecting the principles of sustainable design and their applications: First, optimise Energy Design: Based on energy consumption data and climate data, develop efficient HVAC systems and natural ventilation strategies. After calculating the building's heating and air conditioning loads along with its energy consumption, it was determined that the energy-saving rate of the envelope structure θ_{ENV} reached

$$\theta_{ENV} = \left(1 - \frac{E_{bld,des}}{E_{bld,ref}}\right) \times 100\% = 10.79\%,$$

Where $E_{bld,des}$ – total annual energy consumption of the designed building per square meter of the floor area, kWh/m^2×a;

$E_{bld,ref}$ – total annual energy consumption of the reference building per square meter of the floor area, kWh/m^2×a;

Second, Research on Multi-Criteria Design for Enhancing the Sustainability of Modern Architecture: An Integrated Optimisation Approach Focusing on Energy, Material, and Spatial Efficiency. Third, Enhanced user comfort: By leveraging user satisfaction and health data, the indoor environment design has been optimised. Table 1-3 represents the obtained results regarding the above-mentioned influence criteria before and after the optimisation.

Table 1. Carbon emission statistics table

Category	Annual operating carbon emissions per unit area of designed building ($kgCO_2/(m^2.a)$)	Annual operating carbon emissions per unit area of the reference building ($kgCO_2/(m^2.a$))	Optimisation ratio %	Annual carbon emission reduction per unit area ($kgCO_2/(m^2.a)$)	Judgment
Heating	0.91	1.85	50.5	0.93	--
Air conditioner	3.56	9.21	61.37	5.65	--
Fan	0	0	--	0	--
Lighting	3.03	3.88	21.94	0.85	--
Elevator	1.13	1.13	0	0	--
Solar energy	-2.56	0	--	2.56	--
Greening the carbon sink	-0.58	0	--	0.58	--
The total	5.49	16.07	65.82	10.58	Meet the standard

Table 2. A list of calculated values for PPD and PVC

Room type	Room area (m^2)	Summer working conditions		Winter working conditions		Overall evaluation index	Whether it meets the standard
		PPD calculated value (%)	PMV calculation value	PPD calculated value (%)	PMV calculation value		
Living room	5251.5	5.03	0.04	12.28	-0.59	II	Yes
Bedroom	5853	5.03	0.04	12.28	-0.59	II	Yes
Kitchen	714.5	5.03	0.04	12.28	-0.59	II	Yes

Finally, achieve resource recycling: Based on water resource data and material recovery rate data, design rainwater collection and reuse systems for reclaimed water.

Table 3. Renewable Energy Utilisation Rate Calculation Table

Region		Residential building
Renewable energy	Photovoltaic power generation	39240
	Solar hot water	0
	Total	39240
Energy consumption volume	Annual heating consumption	0
	Annual cooling supply and consumption capacity	56169.64
	Annual heat consumption of domestic hot water	87600
	Annual energy consumption of the lighting system	46311.73
	Annual energy consumption of the elevator system	36891.24
	Total	226972.61
Utilisation rate of renewable energy		17.29%

Conclusions

Sustainable design guidelines must be quantified and rigorously evaluated using multi-dimensional data to ensure the environmental, economic, and social sustainability of the design. This article uses high-rise buildings in Hainan Province as a case study, translating sustainable design principles into a practical model applicable to tropical islands. The implementation has substantially reduced energy consumption while enhancing indoor comfort, achieving the one-star green building standard and offering a valuable reference for similar climate regions worldwide. Consequently, the design demonstrates successful integration of environmental, economic, and social sustainability.

REFERENCES

1. Evaluation Standard for Green Buildings in Hainan Province (DBJ 46-2021). – Hainan: Department of Housing and Urban-Rural Development, 2021. – 35 p.
2. Haikou Prefabricated Building Development Plan (2020–2030). – Haikou Municipal Government, 2020. – 28 p.
3. Li Ming, Zhang Wei, Chen Rui, et al. Research on Energy-saving Design Strategies for Buildings in Tropical Coastal Cities: A Case Study of Haikou // Building Science. – 2022. – Vol. 38, No. 4. – P. 50–58.
4. Wang Jing. Implications of the Climate Adaptability of Traditional Hainan Residences for Modern Architecture // Tropical Architecture. – 2021. – No. 3. – P. 12–19.

5. Analysis of the Application Potential of Building-Integrated Photovoltaic (BIPV) in Haikou Area. – Beijing: The Chinese Renewable Energy Society, 2023. – 24 p.
6. Green Building Design Guide for Tropical Regions. – Beijing: China Architecture & Building Press, 2020. – 116 p.
7. Chen Hainan. Traditional Architecture and Sustainable Technologies in Hainan Island. – Beijing: Tsinghua University Press, 2019. – 152 p.
8. Lu Bo. Economic Evaluation of Energy-saving Technologies for Sustainable Buildings. – Beijing: Environmental Science Press, 2018. – 88 p.
9. Cui Kai, Liu Heng. Green Building Design Guidelines. – Beijing: China Architecture & Building Press, 2017. – 104 p.
10. Xia Yun, Xia Kui, Shi Yan. Ecology and Sustainable Architecture. – Beijing: China Architecture & Building Press, 2010. – 135 p.
11. Song Yehao, Lin Borong. Green Building Design Strategies in Tropical Regions // Architectural Journal. – 2015. – No. 6. – P. 33–34.
12. Li Baofeng, Zhang Tong. Research on Energy Conservation and Climate Adaptability of High-rise Buildings in Hainan Region // Southern Architecture. – 2018. – No. 4. – P. 45–50.

Xu Haina – Master's student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: 40523189@qq.com

Scientific supervisor: Biks Yuriy – PhD, Associate Professor, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

UDC 696.01

Cuimei Xu
Yuriy Biks

SUSTAINABLE LCA-OPTIMISED ENVELOPES FOR SUBURBAN BUILDINGS

Vinnytsia National Technical University

Abstract

This paper introduces a multi-objective optimisation approach based on MATLAB, focusing on the design of sustainable building envelopes through multi-objective optimisation. The study addresses three key objectives: thermal performance (represented by K-value and D-value), carbon emissions, and construction cost.

Keywords: Sustainable building; Multi-objective optimization; Thermal performance; Carbon emissions; Construction cost

Introduction

In the field of architectural engineering, China has issued the *Green Building Evaluation Standard* GB/T 50378 [1], which mandates that building projects comply with relevant green building regulations. The Shenzhen municipal government has further required that all newly constructed public buildings in Shenzhen must meet green building standards [2]. Building energy efficiency is one of the key indicators in the design review process for new construction projects in China. However, architects often overlook the carbon emissions and construction costs associated with building envelope systems when pursuing energy efficiency targets. Therefore, it is of great significance to develop a method that enables designers to achieve minimal carbon emissions and lower construction costs while meeting energy conservation goals. This study examines the XA project in suburban Shenzhen as a case study, a near-zero carbon demonstration project located in the suburbs. By optimising the commonly used material thickness combinations in the envelope design of the XA project, this research successfully minimises both carbon emissions and construction costs while fulfilling thermal performance requirements.

Research Methodology for Envelope Materials

This study employs a multi-objective optimisation method based on MATLAB, combined with Optimal Control algorithms (such as NSGA-II [3]) for solving. When calculating carbon emissions, the database of carbon emission factors for building materials [7] was referenced, and the principles of ISO 14040 Life Cycle Assessment [5] were followed. The calculation of thermal performance is based on the methods outlined in "Thermal Performance and Energy-saving Design of Building Envelopes" [6].

In this study, the thickness of different materials is taken as the variable. By combining these materials and calculating their heat transfer coefficient (K-value), thermal inertia index (D-value), carbon emissions, and cost, different combinations are compared to determine the optimal solution. The specific calculation formulas are as follows:

Heat transfer coefficient (K-value): The K-value is the reciprocal of the total thermal resistance, calculated as:

$$K = 1 / R \tag{1}$$

Where R - total thermal resistance consists of internal surface thermal resistance (R_i, typically taken as 0.11 m^2K/W), thermal resistance of each material layer (R_n), and external surface thermal resistance (R_e, typically taken as 0.04 m^2K/W), i.e., $R_{wall} = R_i + \Sigma Rn + R_e$.

Thermal resistance of a material layer (Rn) is the ratio of the material's thickness (d) to its thermal conductivity (k), i.e., $Rn = d / k$.

Thermal inertia index (D-value): The D-value is calculated using the heat storage coefficient (Si) and thermal resistance (R_i) of each material layer, given by the formula:

$$D = E(S_i \times R_i) \tag{2}$$

Where S_i is measured in $W/(m^2K)$, and Ri is measured in m^2K/W.

Carbon emissions (CO_2): The carbon emissions from the envelope structure are the sum of the carbon emissions from each constituent material, expressed as:

$$CO_2 = \Sigma(\text{Envelope area} \times \text{Carbon emission factor of each constituent material}) \quad (3)$$

Cost (Cost): The total cost of the envelope structure is the sum of the costs of each constituent material, calculated as:

$$\text{Cost} = \Sigma(\text{Envelope area} \times \text{Unit price of each constituent material}) \quad (4)$$

Research Results

After performing the optimisation calculations using MATLAB, the optimised thickness values of each material in the building envelope structure, along with the corresponding K-value, D-value, carbon emissions (CO2), and construction cost, were obtained. These optimised results are compared with the original design values, as shown in Table 1. The comparison charts between the MATLAB-optimised results and the design values are presented in Figures 1 to 5.

Table 1. Comparison of Design Values and Optimised Values for the Envelope Structure

Component	Material	Design					Optimised				
		Thickness (mm)	K W/(m²K)	D	CO_2 (Kg)	Cost (RMB)	Thickness (mm)	K W/(m²K)	D	CO_2 (Kg)	Cost (RMB)
Wall	M20 Cement Mortar	25	0.476	6.324	103141.5	719150.0	25	0.592	5.061	83913.5	695400.0
	Aerated Concrete Block	250					200				
	Perlite Insulation Mortar	30					20				
	M20 Plastering Mortar	35					30				
Roof	M20 Cement Mortar	20	0.272	4.364	36806.8	1722746.0	20	0.336	3.512	29526.4	1641730.8
	C25 Fine Aggregate Concrete	50					40				
	Waterproof Mortar	5					5				
	C20 Fine Aggregate Concrete	30					30				
	Extruded Polystyrene Board	100					80				
	Reinforced Concrete	200					150				

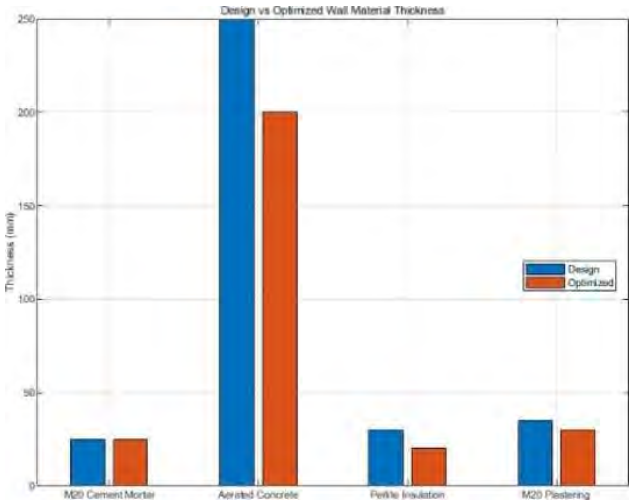

Figure 1. Design vs Optimised Wall Material Thickness

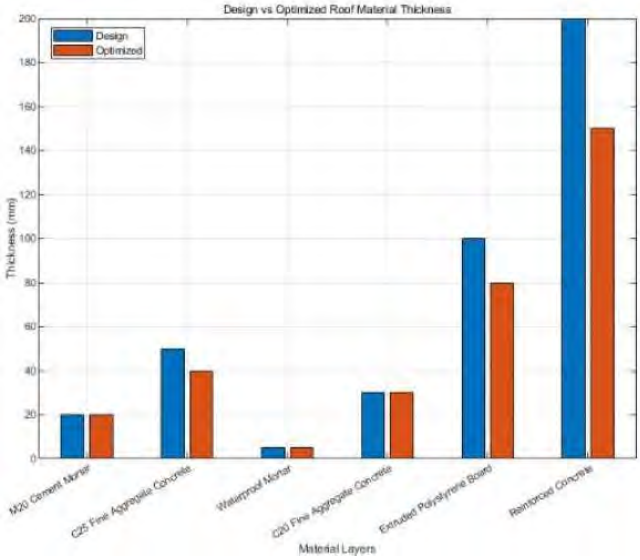

Figure 2. Design vs Optimised Roof Material Thickness

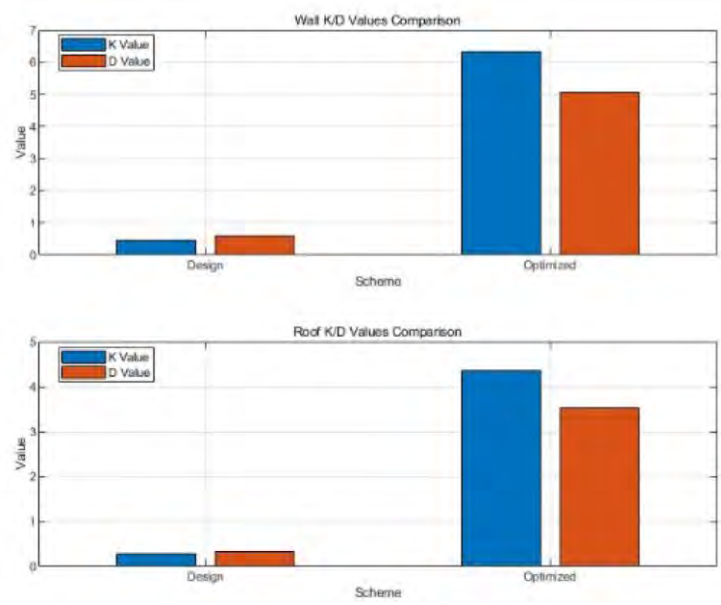

Figure 3. Wall K/D Values ˆ Roof K/D Values Comparison

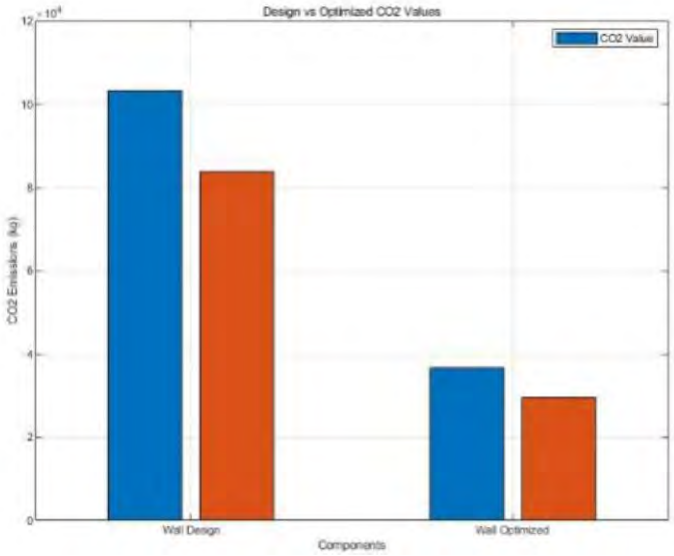

Figure 4. Design vs Optimised CO2 Values

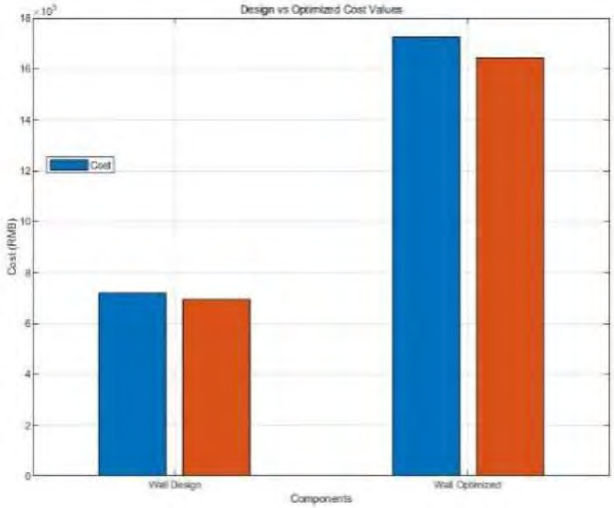

Figure 5. Design vs Optimised Cost Values

Conclusion

This study conducted a multi-objective optimisation design for the envelope structure of the XA near-zero energy public building project in suburban Shenzhen, reaching the following conclusions:

Thermal Performance Optimisation Results

The optimised heat transfer coefficient (K-value) of the exterior wall increased from 0.476 W/(m^2-K) to 0.592 W/(m^2-K), while the thermal inertia index (D-value) decreased from 6.324 to 5.061.

For the roof, the optimised heat transfer coefficient increased from 0.272 W/(m2-K) to 0.336 W/(m2-K), and the thermal inertia index dropped from 4.364 to 3.512.

Carbon Emissions Optimisation Results

The carbon emissions of the exterior wall were significantly reduced, decreasing from 103,141.5 kg in the original design to 83,913.5 kilograms, representing a reduction of approximately 18.6%.

Carbon emissions for the roof also saw a substantial decrease, dropping from 36,806.8 kg in the original design to 29,526.4 kg, indicating a reduction of about 19.7%.

Construction Cost Optimisation Results

The cost of the exterior wall was reduced from 719,150.0 RMB in the original design to 695,400.0 RMB, marking a decrease of approximately 3.3%.

The cost of the roof significantly decreased from 1,722,746.0 RMB in the original design to 1,641,730.8 RMB, representing a reduction of approximately 4.7%.

The optimisation method employed in this study demonstrated excellent performance in balancing multiple objectives, consistent with the findings of existing research [4]. Future work can extend the scope of

investigation by incorporating algorithms recommended in the official MATLAB documentation [8] and by validating the feasibility and reliability of the optimisation approach using on-site measurement data. This would further promote the development of sustainable buildings.

References

1. 中华人民共和国住房和城乡建设部.绿色建筑评价标准:GB/T 50378-2019[S].北京：中国建筑工业出版社， 2019.
2. 深圳市住房和建设局.深圳市公共建筑节能设计标准[S].深圳：深圳市标准化技术委员会,2020.
3. Deb K, et al. A fast and elitist multiobjective genetic algorithm: NSGA-II[J]. IEEE Transactions on Evolutionary Computation, 2002.
4. Asadi E, et al. Multi-objective optimisation for building retrofit strategies[J]. Energy and Buildings, 2012.
5. 5.ISO 14040. Environmental management—Life cycle assessment[S]. 2006.
6. 王伟，李建华.建筑围护结构热工性能与节能设计[M].北京：中国建筑工业出版社,2015.
7. 张强，刘洋.建筑材料碳排放因子数据库构建与应用[J].建筑科学,2018.
8. MATLAB Documentation. Multiobjective Optimization Algorithms[Z]. MathWorks, 2023.
9. 陈立，赵敏.近零能耗建筑技术路径与实践[M].北京：清华大学出版社,2020.

Xu Cuimei – Master's student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: 93520200@qq.com

Biks Yuriy **–** PhD, Associate Professor, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 628.474.76

М. О. Паламарчук
Н. Д. Степанова

ГЛИБОКА УТИЛІЗАЦІЯ ДИМОВИХ ГАЗІВ КОТЕЛЕНЬ НА ДЕРЕВНІЙ БІОМАСІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Глибока утилізація надлишкового тепла, утвореного під час технологічних процесів, дозволяє зменшити тепловтрати котла, підвищує ефективність котельні на деревній біомасі, а також дозволяє забезпечити економію палива та зменшити шкідливі викиди в атмосферу.

Ключові слова: глибока утилізація, димові гази, котельні, деревна біомаса, температура димових газів.

Abstract

Deep utilization of excess heat generated during technological processes reduces boiler heat losses, increases the efficiency of the wood biomass boiler house, and also helps to save fuel and reduce harmful emissions.

Keywords: deep utilization, flue gases, boilers, wood biomass, flue gas temperature.

Вступ

У даній роботі розглядається можливість економії палива при глибокій утилізації димових газів котелень на деревній біомасі.

З розвитком суспільства та зі збільшенням зростання енергоспоживання в енергетиці розробляється ряд заходів з енергоефективності. Дана необхідність зумовлена потребою в економії енергії, отриманої в основному за рахунок спалювання органічного палива, запаси якого швидко вичерпуються, а промислові підприємства та котельні, де відбуваються процеси спалювання, є основним джерелом забруднення атмосфери, гідросфери, ґрунту, флори та фауни.

Альтернативним та вигідним джерелом енергії для виробництва теплоти та електрики є біопаливо, яке включає в себе: деревну біомасу (дрова, відходи деревообробки, тирса, стружка, тріска, кора), деревні пелети, відходи рослинництва.

Результати дослідження

Дослідивши дане питання, автори визначили один із перспективних напрямів – вирощування та використання деревини, що дозволяє забезпечити економію палива та зменшити шкідливі викиди в атмосферу. У зв'язку зі зростанням попиту на енергоносії, потреба в яких з екологічної точки зору зростає, а також з нестачею власних енергоносіїв, є необхідність створення умов для вирощування промислових енергетичних плантацій. Деревні породи є вигідним джерелом енергії за рахунок головної переваги – рослини при спалюванні виділяють в атмосферу таку кількість вуглецю, яку поглинули в процесі фотосинтезу за час життя. Рослина є швидкоростучою в кліматичних умовах України і може бути одним із джерел палива для котелень. Деревна біомаса – відновлюваний та доступний ресурс за прийнятною ціною. При згорянні деревної біомаси знижуються викиди шкідливих речовин, а також деревна зола, отримана при спалюванні, є цінним добривом.

В Україні в даний час, як і в усьому світі, використання сільськогосподарських угідь для виробництва біомаси на енергетичні цілі має неухильну тенденцію до зростання.

У країнах ЄС плантації деревно-чагарникових порід займають близько 70000 га, серед яких провідне місце належить Швеції, Данії, Польщі, Угорщині, Італії та Німеччині. Так, тільки в Німеччині очікується, що при реалізації програми OPTFUEL до 2021 р. сумарна площа плантацій зросте до 450000 га, у Великій Британії до 350000 га, а у Швеції до 30000 га. У той же час спостерігається збільшення площ у Хорватії, Литві, Латвії, Франції, Чехії, Греції та Македонії [1].

Для ефективної обробки плантацій деревно-чагарникових порід в умовах України необхідне

вирішення цілого ряду завдань енергетичної, економічної та екологічної спрямованості.

У процесі роботи котельні, незалежно від виду палива, утворюються відхідні димові гази. Глибока утилізація надлишкового тепла, утвореного під час технологічних процесів, дозволяє зменшити тепловтрати котла, підвищує ефективність котельні на деревній біомасі, а також дозволяє забезпечити економію палива та зменшити шкідливі викиди в атмосферу [2].

У даній роботі розглядається ефективність глибокої утилізації тепла димових газів при спалюванні швидкоростучої породи з коротким періодом росту. Як деревно-чагарникова порода з коротким періодом росту використана верба біла (Salix alba), внесена до Державного реєстру сортів та деревно-чагарникових порід України.

Порівняльна ефективність використання деревної біомаси оцінена на підставі власних експериментальних даних основних теплотехнічних характеристик [3] та технічних вимог.

Для отримання результатів розрахунку та проведення аналізу використано дані котельного обладнання водотрубного котла, який працює на трісці та відходах деревообробки (тирсі, корі, стружці, ДВП, ДСП, МДФ) та не потребує постійного контролю обслуговуючим персоналом. Котельня обслуговує промислові та комунальні об'єкти різного призначення [4].

Котельне обладнання оснащене завантажувальним пристроєм, що забезпечує підсушування палива перед введенням у топку. Для рівномірного розподілу палива передбачена рухома колосникова решітка, що сприяє максимальному спалюванню біомаси з вологістю до 60%. Конструкція котла забезпечує надійне охолодження та дає можливість рівномірного прогріву його елементів при розпалюванні в робочому режимі.

У котельному агрегаті організовано подачу повітря вентиляторами по зонах, які забезпечують рівномірний прогрів. Для більш інтенсивного спалювання деревних відходів у топці котла організовано позонову подачу повітря вентиляторами. У котлі автоматизовано процес подачі палива та видалення золи. Дані котельного агрегата: ККД-85 %, номінальна теплопродуктивність 300-5000 кВт, робочий тиск – 0,6МПа [5]. Економія первинного палива при використанні відхідних газів котла (число годин роботи утилізаційної установки - 7500 год/рік, вміст вологи в паливі з швидкоростучої деревини W = 6 %, W = 40 %), складе близько 240 та 155 т/рік відповідно.

Висновки

Встановлено, що економічна ефективність котелень на деревній біомасі може бути суттєво покращена за рахунок кількості вмісту загальної вологи у складі деревини. При збільшенні вологості деревного палива ефективність глибокої утилізації тепла зростає за рахунок приросту корисного тепла, пов'язаного з конденсацією вологи в котлі. Підвищена вологість деревної біомаси збільшує вміст вологи в продуктах згоряння, що сприяє охолодженню відхідних газів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Енергетичне використання агровідходів. Що варто знати про організаційні і технічні рішення. Аналітична записка UABIO № 24. h ps://uabio.org/materials/8685/.

2. Алабовський О.М. Проектування котелень промислових підприємств: курсове проектування з елементами САПР : навч. посібник для студентів вузів із спец. «Промислова теплоенергетика» / О.М. Алабовський, М.Ф. Боженко, Ю.В. Хоренженко. – Київ : Вища школа, 1992. – 207 с.

3. Боженко М.Ф. Енергозбереження в теплопостачанні : навч. посіб./ М.Ф.Боженко, В.П.Сало. - Київ. : НТУУ «КПІ», 2008. – 268 с.

4. ДСТУ – Н Б В. 1.1 – 27:2010. Захист від небезпечних геологічних процесів, шкідливих експлуатаційних впливів, від пожежі. Будівельна кліматологія. – Чинний від 2011 – 11 – 01. Київ: Мінрегіонбуд України, 2011. – 123 с.

5. Перспективи використання відходів сільського господарства для виробництва енергії в Україні. Аналітична записка UABIO № 7. h p://uabio.org/ img/fi les/docs/position-paper-uabio-7-ua.pdf.

Паламарчук Микола Олександрович, аспірант кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: padamarcukn@gmail.com

Степанова Наталія Дмитрівна, кандидат технічних наук, доцент кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Stepanovand@i.ua

Palamarchuk Mykola O., postgraduate student of the Department of Thermal Power Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : padamarcukn@gmail.com

Stepanova Nataliya D., Cand. Sc. (Eng), Associate Professor of the Department of Thermal Power Engineering, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsya, e-mail: Stepanovand@i.ua

УДК 004.942:697.1

Панкевич О.Д.
Коломієць М.О.

ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ МОДЕЛЕЙ ДЛЯ АНАЛІЗУ ЕНЕРГОСПОЖИВАННЯ В БУДІВЛЯХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто роль цифрових моделей у підвищенні енергоефективності будівель на етапах проєктування, аналізу та експлуатації. Показано, що застосування BIM-технологій і спеціалізованого програмного забезпечення (Revit + Insight, DesignBuilder, IDA ICE, EnergyPlus) дозволяє точно моделювати енергетичну поведінку будівель, враховуючи численні фактори: кліматичні умови, архітектурні та конструктивні параметри, режими експлуатації, поведінку користувачів. Наведено критерії оцінювання ефективності цифрових енергомоделей: точність розрахунків, порівняння варіантів, візуалізація, інтеграція в проєктний процес і відповідність нормативам. Описано ключові групи параметрів, що враховуються при побудові моделей, та наведено нормативно-правову базу, що регламентує застосування таких інструментів в Україні. Зроблено висновок, що цифрове моделювання енергоспоживання є важливим інструментом для прийняття обґрунтованих технічних рішень та досягнення цілей сталого розвитку в будівництві.

Ключові слова: цифрове моделювання, енергоспоживання, BIM-технології, енергоефективність, будівля, кліматичні умови, конструктивні рішення, програмне забезпечення, енергетичний аналіз, нормативні документи.

Abstract

The role of digital models in improving the energy efficiency of buildings at the design, analysis and operation stages is considered. It is shown that the use of BIM technologies and specialized software (Revit + Insight, DesignBuilder, IDA ICE, EnergyPlus) allows for accurate modeling of the energy behavior of buildings, taking into account numerous factors: climatic conditions, architectural and structural parameters, operating modes, and user behavior. Criteria for assessing the effectiveness of digital energy models are presented: accuracy of calculations, comparison of options, visualization, integration into the design process, and compliance with standards. The key groups of parameters taken into account when building models are described, and the regulatory framework regulating the use of such tools in Ukraine is presented. It is concluded that digital modeling of energy consumption is an important tool for making informed technical decisions and achieving sustainable development goals in construction.

Keywords: digital modeling, energy consumption, BIM technologies, energy efficiency, building, climatic conditions, design solutions, software, energy analysis, regulatory documents.

Вступ

У сучасному будівництві питання підвищення енергоефективності будівель є одним із ключових пріоритетів сталого розвитку. Згідно з даними Міжнародного енергетичного агентства (IEA), на будівлі припадає близько 30–40% загального енергоспоживання у світі [1]. У зв'язку з цим, ефективне планування, проєктування й експлуатація будівель неможливі без використання цифрових інструментів для аналізу їхнього енергетичного балансу.

Сучасні цифрові моделі дозволяють здійснювати комплексний аналіз енергоспоживання ще на етапі проєктування, враховуючи як геометричні, так і фізико-технічні характеристики будівлі. У цьому контексті особливого значення набувають технології інформаційного моделювання будівель (BIM), які забезпечують інтеграцію архітектурних, інженерних і енергетичних даних в єдиному середовищі [2]. Застосування цифрових моделей дає змогу приймати обґрунтовані рішення щодо конструктивних рішень, матеріалів і систем забезпечення мікроклімату.

Результати дослідження

У контексті підвищення енергоефективності будівель цифрові моделі виступають дієвим інструментом для кількісного та якісного аналізу енергоспоживання. На відміну від традиційних методів, що базуються на спрощених розрахунках тепловтрат, цифрове моделювання дозволяє враховувати широкий спектр чинників: геометрію будівлі, кліматичні умови, матеріальні

характеристики огороджувальних конструкцій, режими експлуатації приміщень, а також поведінкові сценарії користувачів. Оцінка ефективності цифрових моделей здійснюється за кількома критеріями [1, 2, 3, 9, 10, 14]:

1. Точність розрахунків.

Моделі, створені в середовищі BIM або на основі динамічних симуляцій (наприклад, у DesignBuilder, IDA ICE чи EnergyPlus), забезпечують значно точніше прогнозування річного енергоспоживання. Зокрема, використання модуля Insight в Revit дозволяє отримати показники кінцевого енергоспоживання з точністю до 5–10% при правильному налаштуванні вхідних параметрів .

2. Можливість порівняння варіантів.

Цифрове середовище дозволяє швидко створювати варіанти архітектурно-конструктивних та інженерних рішень і порівнювати їх за енергетичними показниками. Наприклад, при моделюванні трьох варіантів утеплення фасаду різної товщини спостерігалося зниження річного споживання теплової енергії на 12–28%, залежно від опору теплопередачі стін.

3. Візуалізація та інтерпретація результатів.

Інструменти енергомоделювання візуалізують теплові потоки, мікроклімат у приміщеннях, зони перегріву чи переохолодження. Це полегшує розуміння енергетичних характеристик будівлі не лише для інженерів, але й для замовників, архітекторів та енергоаудиторів.

4. Інтеграція з проєктним процесом.

Завдяки інтеграції в BIM-середовище цифрові моделі стають частиною єдиного інформаційного простору проєкту. Усі зміни в геометрії, матеріалах чи інженерних системах автоматично враховуються в енергомоделі, що мінімізує помилки та підвищує ефективність проєктування.

5. Підтримка стандартів енергоаудиту.

Цифрові моделі дозволяють проводити аналіз відповідно до сучасних міжнародних (LEED, BREEAM, ISO 52000) та національних (ДСТУ) стандартів, що спрощує сертифікацію об’єктів.

Цифрове моделювання енергоспоживання є фундаментальною складовою сучасного проєктування та управління будівлями. Його застосування охоплює як нове будівництво, так і реконструкцію наявного фонду. Для реалізації такої задачі використовується спеціалізоване програмне забезпечення, здатне формувати тривимірні інформаційні моделі будівель і здійснювати багатофакторний аналіз енерговитрат протягом усього життєвого циклу об’єкта.

Ці програмні комплекси функціонують на основі вбудованих фізико-математичних моделей, що відображають теплофізичні властивості матеріалів, поведінку систем опалення, вентиляції та кондиціювання (ОВК), вплив сонячної радіації та мікроклімату. Вони забезпечують зміну вхідних параметрів у реальному часі, порівняння альтернативних технічних рішень, визначення зон тепловтрат, перегріву, надмірної вологи тощо.

Однією з основних переваг цифрового підходу є комплексність: моделі дозволяють не лише відображати геометрію об’єкта, але й включати чисельні дані про огороджувальні конструкції, інженерні мережі, матеріали, характеристики обладнання. Завдяки цьому можна проводити динамічне енергетичне моделювання з урахуванням сезонності, орієнтації будівлі, режимів експлуатації приміщень, а також сценаріїв поведінки користувачів.

Ключові групи факторів, що враховуються при побудові цифрової енергомоделі [4–8, 11, 12, 13]:

1. Кліматичні чинники: зовнішня температура повітря (середньодобова, мінімальна, максимальна); вологість, швидкість вітру, хмарність; інсоляція, інтенсивність сонячного випромінювання. Джерелом цих даних є кліматичні зони, згідно з нормативами України, зокрема ДСТУ-Н Б В.1.1-27:2010.

2. Архітектурні параметри: площа, об’єм та форма будівлі; орієнтація по сторонах світу; конфігурація фасадів і даху; площа скління та коефіцієнти світлопропускання. Ці характеристики впливають на тепловтрати через огороджувальні конструкції, на ефективність природного освітлення й пасивного сонячного опалення.

3. Конструктивно-технічні характеристики: теплопровідність і товщина матеріалів стін, покрівлі, підлоги; термічний опір огороджувальних конструкцій (R), що має відповідати вимогам ДБН В.2.6-31:2021; типи вікон і дверей, наявність теплових мостів; системи ОВК, їх енергоефективність, коефіцієнт продуктивності (COP).

4. Експлуатаційні параметри: графік перебування людей у приміщеннях; теплові надходження від обладнання та освітлення; внутрішні теплові навантаження; режим вентиляції (механічна/природна) та рекуперація. Ці чинники є критично важливими для визначення потреб у опаленні, охолодженні, вентиляції, гарячому водопостачанні.

Нормативно-правові акти, що регламентують застосування цифрових енергомоделей в Україні:

1. ДБН В.2.6-31:2021 – визначає нормативні значення теплотехнічних характеристик будівельних огороджень;
2. ДСТУ Б EN ISO 13790:2013 – описує методи обчислення енергоспоживання для опалення та охолодження;
3. ДСТУ ISO 52000-1:2022 – вводить принципи загальної енергетичної ефективності будівель (нерічне енергоспоживання, викиди, поновлювані джерела);
4. ДСТУ-Н Б В.1.1-27:2010 – регламентує побудову енергетичної моделі для сертифікації будівель;
5. ДБН В.2.5-67:2013 – встановлює вимоги до систем вентиляції, кондиціонування та мікроклімату.

Узагальнюючи, цифрові моделі для аналізу енергоспоживання забезпечують системний підхід до оцінки енергоефективності будівлі. Вони дозволяють з точністю змоделювати реальні теплові процеси, виявити критичні втрати, оптимізувати архітектурно-конструктивні рішення та розробити стратегії зниження енерговитрат. Усе це дає змогу будівельній галузі відповідати сучасним викликам кліматичної стабільності, нормативного регулювання та економічної доцільності.

Revit+Insight, DesignBuilder, IDA ICE та EnergyPlus використовуються для побудови цифрових моделей будівель та проведення енергетичного аналізу. Усі ці програми застосовують спільні принципи, але реалізують їх по різному — відповідно до своїх функцій і рівня деталізації. В таблиці 1 наведено порівняльну характеристику кожного із запропонованих продуктів програмного забезпечення.

Таблиця 1 – Порівняльна характеристика ПЗ

ПЗ	Рівень деталізації	Модель будівлі	Аналіз	Найкраще підходить для
Revit + Insight	середній	BIM	хмарний, інтерактивний	швидкий концептуальний аналіз
DesignBuilder	високий	3D зона/об'єм	динамічний, фізичний	точне порівняння варіантів
IDA ICE	дуже високий	зона + мікроклімат	динамічний, комфорт	глибокий аналіз комфорту
EnergyPlus	високий (ядро)	через оболонки	повнофункціональний	наукові моделі, сертифікація

Висновки

У ході дослідження було підтверджено, що впровадження цифрових моделей для аналізу енергоспоживання будівель є ефективним та необхідним інструментом сучасного проєктування. Вони забезпечують комплексний і точний аналіз теплових процесів з урахуванням різноманітних факторів, що впливають на енергоефективність, включаючи кліматичні умови, конструктивні особливості будівель та поведінку користувачів. Інтеграція цифрового моделювання у BIM-середовище дозволяє оптимізувати проєктні рішення, підвищити якість і точність прогнозування енергоспоживання, а також відповідати сучасним нормативним вимогам і міжнародним стандартам сертифікації. Застосування програмних продуктів Revit+Insight, DesignBuilder, IDA ICE та EnergyPlus дає змогу реалізувати різний рівень деталізації та глибини аналізу, що робить цифрове моделювання універсальним інструментом як для концептуального проєктування, так і для наукових досліджень. Таким чином, цифрові технології є ключем до сталого розвитку будівельної галузі, зменшення енергетичних витрат і зниження негативного впливу на довкілля.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. International Energy Agency (IEA). Energy Efficiency 2023. URL: https://www.iea.org/reports/energy-efficiency-2023
2. Eastman C., Teicholz P., Sacks R., Liston K. BIM Handbook: A Guide to Building Information Modeling for Owners, Designers, Engineers, Contractors, and Facility Managers. Wiley, 2018.
3. Суслов О.Ю., Кисіль С.А. Цифрове моделювання в енергоефективному будівництві. // Будівельні конструкції. Теорія і практика. – 2021. – №3(27). – С. 55–61.
4. ДБН В.2.6-31:2021 Теплова ізоляція та енергоефективність будівель.
5. ДБН В.2.5-67:2013 Опалення, вентиляція, кондиціонування.

6. ДСТУ 9190:2022. Енергетична ефективність будівель. Метод розрахунку енергоспоживання під час опалення, охолодження, вентиляції, освітлення та гарячого водопостачання.

7. Про енергетичну ефективність будівель: Закон України № 2118-VIII, ред. від 15.11.2024. Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2118-19#Text.

8. Про затвердження Мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель: Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 27.10.2020. №260. Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1257-20.

9. Шовкалюк М.М., Рабенко Є.О. Енергетичне обстеження житлової багатоквартирної будівлі з розробкою енергетичного сертифікату // Збірник наук. праць VII науково-технічної конференції магістрантів імені професора В.М. Винославського, [20 – 22 листопада 2024 р.], с. 41-44.

10. Рабенко Є.О., Шовкалюк М.М., Моделювання показників енергоспоживання багатоквартирної будівлі з використанням спеціалізованих програмних продуктів // Збірник наук. праць X Міжнародної конференції «Енергетичний менеджмент: стан та перспективи розвитку – PEMS'24», [Київ, 26-27 листопада 2024 р.], с.170-172.

11. ДСТУ EN 12831-1:2017 Енергоефективність будівель. Метод розрахунку проектного теплового навантаження. Частина 1. Теплове навантаження, Модуль М3-3 (EN 12831-1:2017, IDT).

12. Про затвердження Методики визначення енергетичної ефективності будівель: Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 11.07.2018 р. №169. Офіційний вісник України. 2018, № 55. С. 301.

13. Про затвердження Порядку проведення сертифікації енергетичної ефективності та форми енергетичного сертифіката: Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 11.07.2018 р. № 172. Офіційний вісник України. 2018, № 55. С. 334.

14. Шовкалюк М. М., Пахунова К. Ю., Шевченко О. М. Аналіз енергетичних характеристик житлової багатоквартирної будівлі із урахуванням соціально-експлуатаційних факторів. Технології та інжиніринг, № 6 (11), 2022 с. 52-62.

Панкевич Ольга Дмитрівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри інженерних систем у будівництві Вінницького національного технічного університету, email: pankevich@vntu.edu.ua.

Коломієць Максим Олександрович – студент групи СМ-21б факультету будівництва, цивільної та екологічної інженерії Вінницького національного технічного університету, e-mail: kolommax2004@gmail.com.

Pankevych Olha – PhD, associate professor of department of engineering systems in construction Vinnytsia National Technical University, email: pankevich@vntu.edu.ua.

Kolomiets Maksym – student group SM-21b of the Faculty of Civil and Environmental Engineering, Vinnytsa National Technical University, e-mail: kolommax2004@gmail.com.

UDC 697.1:620.9(728.2)

Chen Peixian[1]
GUO Zhiyong[2]
Wang li[2]

THERMAL INSULATION OF RURAL RESIDENTIAL BUILDINGS IN HIGH-TEMPERATURE-DIFFERENCE REGIONS OF NORTHWEST CHINA

Vinnytsia National Technical University[1]
Jiuquan Vocational Technical University[2]

Abstract

In the high-temperature-difference regions of Northwest China, existing rural buildings suffer severe heat loss due to inadequate thermal insulation measures, while the increasing carbon emissions exert tremendous pressure on environmental pollution. Implementing thermal insulation measures for both existing and newly built rural residences is one of the effective approaches to address energy consumption and environmental pollution. This study takes a typical rural residence in Jiuquan City as the research object, conducts comparative analyses of different thermal insulation measures, proposes an optimal solution, and identifies effective pathways for reducing energy consumption. The findings provide valuable references for the renovation of existing buildings and the design and construction of new buildings in Northwest China.

Keywords: High-temperature-difference regions, Rural residential buildings, Thermal insulation, Energy consumption analysis

Introduction

With the continuous advancement of China's rural revitalisation policies, rural economic income has steadily increased, and the living standards of farmers have improved significantly. Rural self-built residences have gradually evolved from earth-wood structures to multi-story buildings with brick-concrete or frame structures. However, rural houses, typically standalone structures exposed to the environment, exhibit poor thermal insulation performance in their building envelopes, outdated heating facilities, and extremely low thermal efficiency. Therefore, optimizing the materials and structural forms of building envelopes in rural residences in high-temperature-difference regions is critical for enhancing living comfort and reducing energy consumption. Currently, Western developed countries, particularly in Europe, have conducted extensive research and practices on rural residential energy efficiency. Scholars such as Hanna from the Polish Academy of Sciences [1], Üllar Alev [2], and Arslan [3] have proposed energy-efficient building designs and retrofitting solutions for rural residences, emphasizing pathways to reduce energy consumption, conserve resources, and lower carbon emissions. In China, scholars including Li Ji [4], Dong Xinlu [5], and Yang Panpan [6] have analyzed typical rural house layouts in severe cold regions and proposed effective energy-saving retrofitting solutions. This paper investigates the thermal insulation performance of a rural residence in Jiuquan City, a high-temperature-difference region, and proposes optimized thermal insulation solutions tailored to local conditions.

Energy Simulation Model

Climate Conditions: The study object is located in a village in Jiuquan City (98°20'–99°18' E, 39°10'–39°59' N), situated in the western Hexi Corridor of northwestern Gansu Province. Influenced by a continental arid climate, Jiuquan experiences long and severe winters with a frost-free period of 127–158 days. The historical minimum temperature reaches -24.4°C, while summers are characterized by intense solar radiation, aridity, and extreme heat, with a historical maximum temperature of 43.1°C. The annual temperature differential peaks

at 67.5°C, and the average annual sunshine duration is 3,056.4 hours.

Project Overview: The study object is a two-story self-built rural residence with a brick-concrete structure and a north-south orientation. The first floor (124.75 m²) includes a living room, bedrooms, a kitchen, and a tool room (see Figure 1). The second floor (90.54 m²) comprises a lounge, bedrooms, and a terrace (see Figure 2). The roof adopts a hipped design. The building utilizes a coal- and wood-fired steam boiler for winter heating and natural ventilation via open windows in summer. The exterior walls are constructed with 370 mm ordinary clay bricks, interior walls with 240 mm clay bricks, windows with 3 mm single-layer clear glass in aluminum alloy sliding frames, and floors with ordinary ceramic tiles. The roof consists of concrete glazed tiles without effective insulation.

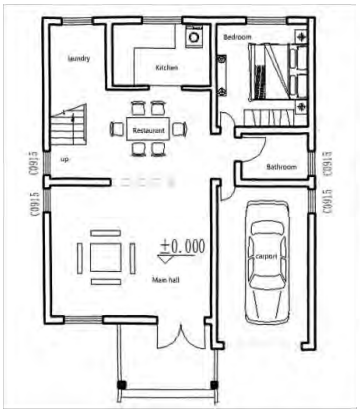

Fig.1 First-floor Plan

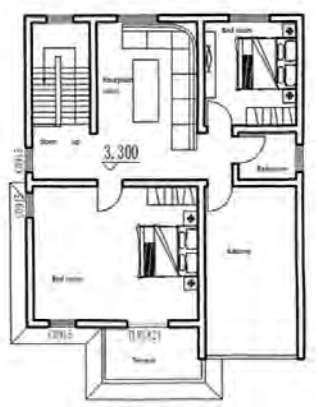

Fig.2 Second-floor Plan

Proposed Thermal Insulation Measures: The total exterior wall area is 257.4 m², with windows accounting for 21.6 m² (8.4% of the wall area). Due to the poor thermal performance of clay brick walls, single-layer sliding windows with weak sealing, and uninsulated concrete roofs, significant heat loss occurs. Proposed measures include enhancing roof and wall insulation, installing double-glazed casement windows, and applying reflective stone-like coatings on exterior walls. Based on local climatic conditions and engineering characteristics, insulation materials with varying thermal conductivities and glazing configurations were analyzed to determine the optimal retrofitting solution. The thermal performance parameters of the insulation materials and glazing types are listed in Tables 1 and 2.

Table 1: Thermal Performance Parameters of Different Insulation Materials

Roof & Exterior Walls	**Thermal Conductivity (W/(m²·K))**
370 mm clay brick wall	0.114
100 mm EPS insulation board	0.037
100 mm XPS insulation board	0.024
100 mm polyurethane foam board	0.033

Table 2: Thermal Performance Parameters of Different Glazing Types

Glazing Type	**Thermal Conductivity (W/(m²·K))**
3 mm single-layer glazed window	6.4
3+6A+3 double-glazed window	3.4
6+12A+6 double-glazed window	3.3
6 (Low-E) +12+6 outer low-emissivity double-glazed window	1.7

Energy Consumption Analysis During Winter Heating Period

The dynamic building energy simulation software DesignBuilder was employed to model the residence (Figure 3). Computational Fluid Dynamics (CFD) modules were used to analyze velocity, temperature, and pressure distributions inside and outside the building. The simulation evaluated overheating risks, energy consumption, and CO_2 emissions under different insulation scenarios.

Fig.3 DesignBuilder Energy Simulation Model

Four wall configurations were systematically analyzed:370 mm clay brick (baseline), 100 mm expanded polystyrene (EPS), 100 mm extruded polystyrene (XPS), and 100 mm polyurethane foam (PUR). With a controlled indoor temperature of 18°C, Figure 4 demonstrates that during the coldest month (January), EPS insulation achieved a 23.8% reduction in energy consumption compared to baseline, followed by XPS (25.7%) and PUR (24.6%).

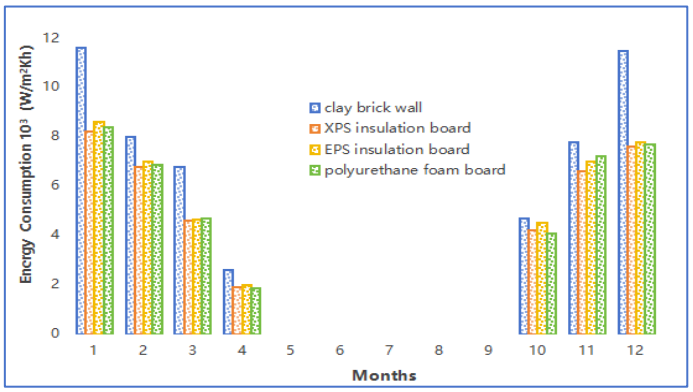

Fig.4: Monthly energy consumption of walls with different Insulation materials

Four roof assemblies were evaluated: 120 mm non-insulated concrete (baseline), 100 mm EPS, 100 mm XPS, and 100 mm PUR. As illustrated in Figure 5, January energy consumption reductions reached 29.8% for EPS, 32.2% for XPS, and 30.3% for PUR relative to baseline performance.

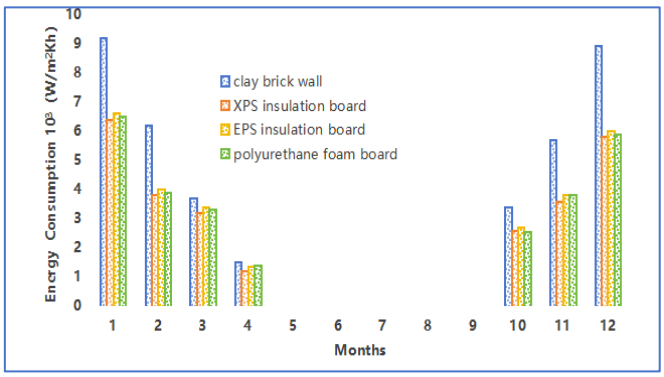

Fig.5: Monthly energy consumption of roofs with different Insulation materials

Four glazing systems were investigated: 3 mm single-pane, 3+6A+3 double-glazed, 6+12A+6 double-glazed, and 6(Low-E)+12+6 low-emissivity double-glazed. Figure 6 reveals January energy savings of 16.04% for 3+6A+3, 24.92% for 6+12A+6, and 22.89% for 6(Low-E)+12+6 configurations compared to single-pane glazing.

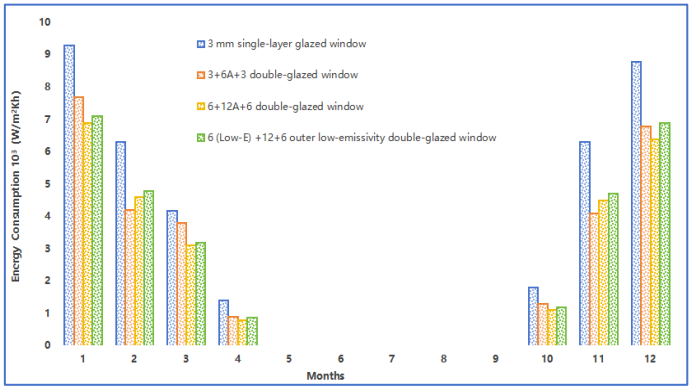

Fig.6:Monthly energy consumption of different glazing types

Summer Thermal Insulation Analysis

In Northwest China's summer climate (July-August peak), characterized by extended solar exposure and intense UV radiation, thermal transfer mechanisms through building envelopes were examined. Reflective stone-finish wall coatings combined with low-emissivity glazing demonstrated significant cooling potential. Simulation of three glazing types – 3+6A+6 (shading coefficient SC=0.90), 6+12A+6 (SC=0.83), and 6(Low-E)+12+6 (SC=0.64) – revealed that the 6(Low-E)+12+6 configuration reduced peak summer cooling loads by 13% through optimized solar heat gain mitigation.

Conclusions

This study addresses the critical need for thermal retrofitting in Northwest China's rural architecture, where extreme annual temperature fluctuations and unregulated insulation practices prevail. Key findings indicate:

(1) XPS insulation boards (100 mm) provide optimal winter energy conservation for walls and roofs

(2) 6+12A+6 double-glazed windows maximize winter thermal performance

(3) 6(Low-E)+12+6 low-emissivity glazing delivers superior summer cooling efficiency

Considering the region's prolonged winters, the synergistic implementation of 100 mm XPS insulation with 6+12A+6 double-glazing achieves 75% annual heating energy conservation. Supplemental reflective coatings and low-emissivity fenestration further reduce cooling demands, presenting comprehensive solutions for enhancing both energy efficiency and occupant comfort in rural Northwest China.

REFERENCES

1. Hanna J., Wojciech M. Optimisation of shape and functional structure of buildings as well as heat source utilisation. Energy and Buildings. 2002. Vol. 37, No. 11. P. 1037–1043.

2. Üllar A., Eskola L., Arumägi E. та ін. Renovation alternatives to improve the energy performance of historic rural houses in the Baltic Sea region. Energy and Buildings. 2014. Vol. 77. P. 58–66.

3. Arslan O., Kose R. Thermoeconomic optimisation of insulation thickness considering condensed vapour in buildings. Energy and Buildings. 2006. Vol. 38, No. 12. P. 1400–1408.

4. Li J. Energy-saving research on building envelope of rural residences in northern China: Master's thesis / China Academy of Building Research. – Beijing, 2009. – [Без видавця]. – 85 p.

5. Dong X. L. Study on energy-saving renovation strategies for building envelopes of rural houses in severe cold areas of Northeast China: Master's thesis / Harbin Institute of Technology. – Harbin, 2015. – [Без видавця]. – 92 p.

6. Yang P. P. Research on energy-saving technologies for building envelopes of existing rural residences in cold regions: Master's thesis / Northeast Electric Power University. – Jilin, 2019. – [Без видавця]. – 90 p.

7. Feng J. Energy-saving study of different glazing types in Beijing // Journal of Green Building. – 2012. – Vol. 5, No. 5. – P. 50–54.

Chen Peixian — Master's student, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsi a National Technical University, Vinnytsia, email: 574916772@qq.com

Guo Zhiyong — Professor at the Civil Engineering, Jiuquan Polytechnic University, China, email: 53093741@qq.com

Wang Li — Associate Professor at the Civil Engineering, Jiuquan Polytechnic University, China, email: 350480533@qq.com

Scientific supervisor: Biks Yuriy – PhD, Associate Professor, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 711.4

Є.О. Топольська

Л.В. Кучеренко

ОСОБЛИВОСТІ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТЕРИТОРІЇ ЖИТЛОВОЇ ЗАБУДОВИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В даній роботі досліджуються основні критерії ефективності архітектурної організації та використання території житлової забудови, а також визначаються основні принципи реконструкції та організації території житлової забудови з метою ефективного її використання. Перспективний розвиток міста зазвичай залежить від рівня, доцільності та обґрунтованості використання його територій. На сьогоднішній день більшість міст використали найбільш сприятливі для забудови території. Для подальшого розвитку залучають додаткові території поза її межами, які часто використовуються для сількогосподарського виробництва. Щоб залучити такі території необхідно законодавчо-правові обґрунтування, тому в містах йде пошук внутрішніх резервів. Також відбувається ущільнення міської забудови та інтенсивніше використання територій всіх функціональних зон.

Ключові слова: Житлова забудова, ущільнення, територія.

Abstract

This paper examines the main criteria for the effectiveness of architectural organization and use of residential development territory, and also identifies the main principles of reconstruction and organization of residential development territory for the purpose of its effective use. The prospective development of a city usually depends on the level, feasibility and reasonableness of the use of its territories. To date, most cities have used the most favorable territories for development. For further development, additional territories outside its borders are attracted, which are often used for agricultural production. To attract such territories, legislative and legal justifications are needed, so cities are searching for internal reserves. There is also a densification of urban development and more intensive use of territories of all functional zones.

Keywords: Residential development, compaction, territory.

Вступ

Парки, бульвари, сквери, міські площі, які мають різне містобудівне значення, сади, набережні, різні пам’ятні міста, частини природного ландшафту, дворові простори житлових територій – це все є в сучасних містах. Вони створюють «образ міста» та здійснюють спеціальні функціональні процеси. Ці простори стають місцями соціальної активності та мають великий вплив на соціальні, функціональні, культурні та екологічні аспекти в житті людини та міста.

Результати досліджень

Вагомою економією території є перенесення в житловий простір спортмайданчиків, майданчиків дошкільного і для тихого відпочинку молодшого віку і для тихого відпочинку дорослого населення. Якщо на території мало зелених насаджень, їх можна компенсувати шляхом розміщення на даху будівель та прибудованих підприємств обслуговування, також на створених терасах. Це підвищить екологічний та естетичний стан території.За необхідності, можливо розміщення на перших поверхах житлових будинків соціальнопобутових приміщень. Також великий вплив є розміщення автостоянок в підземний простір.

Порядок організації житлового середовища виражається в формуванні структурних елементів різних рівнів – житлової групи, житлового району, мікрорайону.

В залежності від характеру забудови (це переважно квартирні житлові будинки малоповерхові (1-2 поверхи), середньоповерхові (3-5 поверхів), багатоповерхові (6-10), підвищеної поверховості (11-16) і висотні (вище 16 поверхів)) обумовлюється планувальна організація житлового середовища та визначається розмірами міста, демографічною структурою населення, природними умовами. Загальною тенденцією є зростання поверховості житлових будинків.

Поверховість та тип житлової забудови визначаються відповідно до соціально-демографічних, санітарно-гігієнічних, національно-побутових, архітектурно-композиційних та інших вимог, що пред'являються до формування житлового середовища, а також можливістю розвитку транспортної, соціальної та інженерної інфраструктур і забезпечення протипожежної безпеки. Розрахункові показники обсягів і типів житлової забудови розроблюються з урахуванням існуючої та прогнозованої соціально-демографічної ситуації та доходів населення. При цьому рекомендується передбачати різноманітні типи житлових будинків, диференційованих за рівнем комфорту. Розмір земельної ділянки, яка знаходиться біля будинку, визначається регіональними містобудівними нормативами з урахуванням демографічної структури населення в залежності від типу будинку та інших місцевих особливостей. Вільний тип планування житлових комплексів в Україні пройшов довгий шлях: від самостійної міської одиниці до надщільних спальних районів без будь-якої інфраструктури.

В ході просторового планування території на місцевому рівні визначаються сельбищна, виробнича, рекреаційна та ландшафтна зони, у межах яких окремі зеиельні ділянки мають бути планувальнооб’єднані у такі функціональні зони:

- житлової та громадської забудови, яка складається з прибудинкових територій багатоквартирних будинків, земельних ділянок садибних будинків, гуртожитків, а також земельних ділянок, на яких розташовуються заклади дошкільної освіти, загальної середньої освіти, громадські центри мікрорайонів, заклади охорони здоров’я, соціального захисту, культури та мистецтва, фізкультурно-оздоровчі і спортивні споруди, підприємства торгівлі і харчування, побутового обслуговування , органів державної влади та місцевого самоврядування, громадських та релігійних організацій, фінансово-кредитних установ, науково-дослідних та проектних організацій;

- виробничої забудови, на якій розташовані підприємства промисловості, енергетики, сільського, лісового, водного господарства та інших виробничих об’єктів;

- озеленених територій, що складаються із зелених насаджень загального користування, зелених насаджень спеціального користування та обмеженого призначення;

- транспортних комунікацій (транспортної інфраструктури), що складаються з вулиць, доріг, об’єктів підприємств та мереж міського і зовнішнього транспорту;

- інженерних комунікацій (інженерної інфраструктури), яка включає території інженерних споруд і мереж [1];

Характерні проблеми простору в містах:

– парковки організовані не ефективно;

– низький рівень безпеки (одним із основних чинників є недостатня освітленість);

– низький рівень функціонального розмаїття рекреаційної інфраструктури [1].

Таким чином, можна стверджувати, що вирішення проблеми підвищення ефективності використання територій міста дуже складна задача, вимагає комплексного підходу, вибір критеріїв ефективності використання міських територій Підвищення інтенсивності „щільності" освоєння територій збільшує соціальну ефективність планувального рішення території забудови, проте слід враховувати, що за однієї і тієї ж інтенсивності в різних просторова-планувальних умовах, досягається різний ефект. Тому все більше значення набуває дослідження функціонально-планувальної ефективності використання територій, яке може бути досягнуто за рахунок оптимальної просторової організації як усієї міської системи, так і структурно-територіальних елементів.

Нові можливості підвищення ефективності використання міських територій надає поліфункціоналізація міського простору та зростання ролі функціонального зонування території по вертикалі з багатоярусним використанням підземного простору.

Особлива увага в ході дослідження ефективності використання територій міста для цілей регулювання функціонального використання і забудови приділялася питанню просторової сумісності територій різного функціонального використання на міському рівні.

залежить від того, на якому структурно – територіальному рівні проводиться оцінка.

Виділяють два принципових підходи до визначення ефективності використання території: перший – розрахунковий підхід визначення економічної ефективності використання певної території, на підставі якого визначаються показники економічної ефективності, другий – нормативний підхід із застосуванням системи параметрів інтенсивного використання територій.

Отже можна виділити такі критерії ефективності використання житлової території:

1. Інтенсивність використання локальних територій (нормативний підхід). В основі критерію лежить система показників (щільність забудови, у тому числі житлової та громадської, щільність відвідування, щільність населення, щільність основних фондів (вартісна), коефіцієнт використання підземного простору (планувальний та вартісний), коефіцієнт житлових приміщень, коефіцієнт громадських приміщень, середня поверховість, характеристика стану фондів – фізичний, моральний знос.

2. Функціональна доцільність використання територій та забудови кварталу та (оптимізаційний підхід) – базується на оптимізації наступних показників – поліфункціоналізація використання територій кварталів та функціональна насиченість, щільність функцій, просторова сумісність територій внутрішніх та зовнішніх кварталу.

3. Ефективність використання територій кварталу або ефективність діяльності землекористувача (оптимізаційний підхід) – базується на оптимізації наступних показників: витрат, що визначаються його місцеположенням та характеристиками середовища, і випуском від діяльності, якою він займається на цій земельній ділянці або територій.

4. Керованість забудовою територій кварталу (організаційний підхід), в основі якого лежить інвестиційне планування, забезпечення раціональної черговості забудови, встановлення системи пріоритетів, встановлення раціональної системи землекористування, забезпечення умов послідовної реконструкції забудови, забезпечення рентабельності забудови [2].

При квартальному плануванні будинок формує вулицю фасадом і сам по собі розмежовує простір на загальний і приватний. Вздовж вулиць формується забудова, адже тоді підвищується компактність

району – практично всі потрібні об'єкти або в пішій, або у велосипедній доступності. Підвищується транспортна доступність будинків завдяки громадському транспорту (який знову ж в пішій доступності) та автотранспорту перевищення перепробігу і відстані між об'єктами мінімальні.

Для комфортного міського середовища, а також враховуючи те, що вулиці – це громадський простір, необхідно, щоб забудова розташовувалась не в глибині вулиці, а контактувала з нею, була невід'ємною її частиною і повноцінним громадським простором. Отже, квартальна забудова найбільш підходить для міста. Це дозволяє чітко розмежовувати суспільний і приватний простір. Вулиця – громадська зона із жителями, магазинами тощо, а те, що в середині кварталу – територія для мешканців. У кварталі не буде магазинів у дворі, підвищується безпека житлових будинків.

Висновки

Таким чином, можна стверджувати, що вирішення проблеми підвищення ефективності використання територій міста дуже складна задача, вимагає комплексного підходу, вибір критеріїв ефективності використання міських територій Підвищення інтенсивності „щільності" освоєння територій збільшує соціальну ефективність планувального рішення території забудови, проте слід враховувати, що за однієї і тієї ж інтенсивності в різних просторова-планувальних умовах, досягається різний ефект. Тому все більше значення набуває дослідження функціонально-планувальної ефективності використання територій, яке може бути досягнуто за рахунок оптимальної просторової організації як усієї міської системи, так і структурно-територіальних елементів.

ЛІТЕРАТУРА

[1] ДБН 2.2-12:2019. Планування і забудова територій. [Чинний від 2019-10-01]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіон України, 2019.

[2] Топал С.С. Принципи і методи гуманізації житлового середовища історичних міст Причорномор'я України на прикладі міста Одеса. дис…. канд. тех. наук: 21.12.2020/ Київський національний університет будівництва і архітектури. Київ, 2020.

Топольська Єлізавета Олександрівна — здобувачка кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет. email: wjw6509@gmail.com.

Науковий керівник: Кучеренко Лілія Василівна — к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет. email: liliya13liliya13@gmail.com

Topolska Elizaveta— student of the Department of Building, Urban and Architecture of the Vinnitsa National Technical University. email: wjw6509@gmail.com.

Kucherenko Liliya — PhD, Associate professor of the Department of Building, Urban and Architecture of the Vinnitsa National Technical University. email: liliya13liliya13@gmail.com.

УДК 666.974.2

Черепаха Д. В.
Лемешев М. С.

ВОГНЕТРИВКІ БЕТОНИ НА ЦЕМЕНТАХ ІЗ ЗАЛІЗОВМІСНИМИ ШЛАКАМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Можливість застосування доменних шлаків в якості заповнювачів для отримання жаростійких бетонів основана на тому, що при нагріванні до температури 800°С шлаки мають більш високу міцність, ніж портландцемент і традиційні наповнювачі. У той же час шлакові заповнювачі в 1,2-2 рази дешевші за природні і потребують значно менших фінансових витрат. Застосування шлакових заповнювачів для одержання жаростійких бетонів дозволить виготовляти жаростійкі конструкції з високими експлуатаційними характеристиками. Крім того, використання відходів металургійного виробництва доменних шлаків покращує екологічну обстановку, також є актуальним рішенням рециклінга.

Ключові слова: *доменні шлаки; жаростійкий бетон; заповнювачі.*

Abstract

The possibility of using blast furnace slag as aggre- gates for the production of heat-resistant concrete is based on the fact that when heated to a temperature of 800° C, the slags has a higher strength than Portland cement and traditional fillers. At the same time, slag aggregates are 1.2–2 times cheaper than natural ones and require significantly lower financial costs. The use of slag aggregates for the production of heat-resistant concretes will make it possible to produce heat-resistant structures with high operational characteristics. The use of metallurgical waste in the form of blast furnace slag improves the environmental situation.

Keywords*: blast furnace slags; heat-resistant concrete; fillers.*

Вступ

Одними з основних відходів металургійної промисловості є доменні шлаки, які у відвалах займають сотні гектарів землі, забруднюючи навколишнє середовище. Утилізація відходів металургійної промисловості є актуальною економічною та екологічною проблемою у всьому світі. Шлаки характеризуються відносно постійним хімічним складом [1-2]. У нашій країні в промисловості будівельних матеріалів використовується лише близько 20% доменних шлаків, тоді як у високорозвинених країнах до 90% [3].

Використання доменних шлаків у виробництві різних видів будівельних матеріалів є актуальним завданням, оскільки це дає можливість отримувати матеріали з цілим рядом специфічних властивостей, значно знижуючи матеріало- та енергоємність виробництва [4].

Результати дослідження

Жаростійкі бетони застосовуються для виготовлення несучих будівельних конструкцій, що працюють в умовах підвищених та високих технологічних (експлуатаційних) температур. Застосування жаростійких бетонів дозволяє значно скоротити терміни будівництва та ремонту теплових агрегатів, знизити собівартість та трудомісткість робіт [5].

Основні складові доменного шлаку – кварц, оксиди алюмінію, кальцію та магнію, на які може припадати 85-90% всього складу шлаку. Інші 15–10% можуть включати марганець, сполуки заліза та сірки, домішки інших елементів. Однак слід зазначити, що основні оксиди, що входять до складу шлаку, не зустрічаються у вільній формі [6-7]. У доменному шлаку, охолодженому повітрям, оксиди об'єднуються в різні силікати та алюмосилікатні мінерали, такі як меліліт, мервініт, волластоніт та ін. [8-9]. У подрібненому та меленому шлаках дані елементи присутні у вигляді скла.

Маючи подібну хіміко-мінералогічну природу з портландцементом, доменні шлаки, реагуючи з гідроокисом кальцію, забезпечують гарне зчеплення цементного каменю із заповнювачем, високу міцність та підвищену довговічність бетону [10-11].

Хімічний склад шлаків варіюється в деяких межах, залежно від сировини, що завантажується в доменну піч [12-14]. Тому застосування доменного гранульованого та подрібненого доменних шлаків

як заповнювачі для жаростійких бетонів заданої якості вимагає проведення спеціальних досліджень щодо підбору складів бетонів та випробувань спеціальних властивостей.

При нагріванні залізобетонних конструкцій деструктивні процеси протікають не тільки у цементному камені, а також у заповнювачах. Звичайні силікатні та карбонатні заповнювачі використовуються для виготовлення важких бетонів, що працюють у умовах дії температури не вище 200ºС. Заповнювачі для жаростійких бетонів з температурою застосування понад 200ºС не повинні руйнуватися при тривалій дії високих температур та не повинні бути джерелом внутрішніх напружень у структурі конструкцій.

Для розробки складів жаростійких бетонів BR P B25 F300 W6, були використані такі сировинні матеріали:

– в'яжуче – портландцемент ПЦ 500Д0;

- дрібний заповнювач - шамотний порошок фракції 1-3 мм;

– великий заповнювач – щебінь фракціонований із подрібненого доменного шлаку фракції 10–20 мм з характеристиками: насипна щільність – 1160 кг/м^3; міцність – 1000 г/м^3; морозостійкість – F200; вміст CaO – 35,5%; вміст SiO_2 – 33,3%; вміст Al_2O_3 - 7,9%; вміст MgO – 10%; вміст сторонніх домішок – 1,4%; суперпластифікатор –Sika Visco Grete 5600SP.

Визначення міцності при стисканні дослідних зразків-кубів проводилося в проектному та проміжному віці після режимів твердіння та сушіння. В таблиці 1 приведені міцність бетону BR P B25 I3 у проміжному та проектному віці.

Міцність бетону у проміжному та проектному віці

Таблиця 1

Вік бетону	Після твердіння в нормальних умовах		Після твердіння в нормальних умовах та висушування при температурі (105±5)°С	
	Міцність на стиск, МПа	Клас бетону	Міцність на стиск, МПа	Клас бетону
2 доби	13,67	—	—	—
17 діб	23,99	—	—	—
28 діб	39	B30	45,8	B35

В таблиці 2 приведені результати досліджень температурної усадки бетону BR P B25 I3

Результати досліджень температурної усадки бетону

Таблиця 2

Розміри, см	Маркування зразка					
	I3-1		I3-2		I3-3	
	До сушки	Після сушки	До сушки	Після сушки	До сушки	Після сушки
a	10	10	10	10,98	10,05	7,02
b	10,11	10,05	10,10	10,07	10,1	7,05
h	10,1	10,04	10,15	10,1	10,2	7,16
Сума вимірів	30,21	31,09	31,25	31,15	31,35	21,23
Усадка (ξ), %	0,6		0,5		0,6	
Середня усадка	0,57%					

Проведені дослідження показали, що мелений подрібнений шлак може бути використаний для одержання жаростійких бетонів із заданими експлуатаційними характеристиками. Доменні шлаки, що вводяться до складу жаростійкого бетону як заповнювач, дозволяють забезпечити необхідні характеристики міцності бетонів. Такі бетони можуть бути використані для типових виробів різного призначення, наприклад для елементів промислових та побутових опалювальних та нагрівальних систем.

Висновки

В результаті проведених досліджень отримано жаростійкий бетон з наступними характеристиками:

– міцність на стиск – клас В35;
– клас бетону за гранично допустимою температурою – І3;
– залишкова міцність після нагрівання до 300ºС – 0,6%;
- Коефіцієнт температурної усадки бетону - 0,57%;
- Морозостійкість - F_1100;
- Водонепроникність - W10.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Glovyn, N., et al. Technical, agricultural and physical sciences as the main sciences of human development. International Science Group, 2024.
2. Hladyshev, D., et al. Technical and agricultural sciences in modern realities: problems, prospects and solutions. International Science Group, 2023.
3. Sokolovskaya, O. "Scientific foundations of modern engineering/Sokolovskaya O., Ovsiannykova L., etc–International Science Group." Boston: Primedia eLaunch 528 (2020).
4. Lemeshev, M., et al. Applied, technical and agricultural sciences: introduction of the latest technologies into use. International Science Group, 2024.
5. Demchyna, B., L. Vozniuk, and M. Surmai. "Scientific foundations of solving engineering tasks and problems." (2021).
6. Березюк, О. В., et al. "Перспективи використання техногенної сировини при виробництві композиційних в'яжучих." Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві.№ 2: 36-45. (2022).
7. Kornylo, I., O. Gnyp, and M. Lemeshev. "Scientific foundations in research in Engineering." (2022).
8. Hladyshev, D., et al. Prospective directions of scientific research in engineering and agriculture. International Science Group, 2023.
9. Стаднійчук, М. Ю. "Жаростійкі бетони з використанням відходів металургійної промисловості." Сталий розвиток: 238.
10. Іванов, О. А. Енергоефективні вогнестійкі бетони. Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2025.
11. Стаднійчук, М. Ю. Спеціальні композиційні покриття для захисту металевих конструкцій під час пожежі. Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2022.
12. Іванов, О. А. Композиційний жаростійкий бетон з використанням відходів виробництва. Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2021.
13. Сівак, Р. В. Композиційні металонаповнені бетони спеціального призначення. Харківський національний університет міського господарства імені ОМ Бекетова, 2022.
14. Медведь, Я. О. Спеціальні жаростійкі бетони з використанням промислових відходів. Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2021.

Черепаха Дмитро Вікторович, *аспірант кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dmutro.cherepaha@gmail.com*

Лемешев Михайло Степанович, *к.т.н., доцент, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: mlemeshev@i.ua*

Cherepakha Dmytro *- graduate student of the Department of Construction, Municipal Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, e-mail: dmutro.cherepaha@gmail.com*

Lemeshev Mikhail - Ph.D., *associate professor of urban planning and architecture, Vinnytsia National Technical University, e-mail: mlemeshev@i.ua*

УДК 711.4:004.4:355.02

І. А. Тетеря
А. В. Колесник

ЕФЕКТИВНА РЕАЛІЗАЦІЯ ПЛАТФОРМИ ДЛЯ РОЗРОБЛЕННЯ МІСТОБУДІВЕЛЬНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ НА БАЗІ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ DIGITALS В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто підходи до ефективної реалізації цифрової платформи для розроблення містобудівельної документації в умовах воєнного стану, зокрема на основі програмного забезпечення DIGITALS. Актуальність теми зумовлена необхідністю швидкого, надійного та безпечного формування просторових рішень в умовах обмеженого доступу до територій, руйнувань інфраструктури та зміни пріоритетів містобудування. Висвітлено функціональні можливості ПЗ DIGITAIS, зокрема інтеграцію геоданих, автоматизацію процесів проєктування та сумісність із національними нормативами. Результати дослідження можуть бути використані органами місцевого самоврядування, проєктними установами та фахівцями з просторового планування..

Ключові слова: цифрові платформи, DIGITALS, програмне забезпечення, воєнний стан, просторове планування, автоматизація процесів, управління містобудуванням, GIS-технології, цифрова трансформація.

Abstract

The article considers approaches to the effective implementation of a digital platform for the development of urban planning documentation under martial law, in particular, based on the DIGITALS software. The relevance of the topic is due to the need for fast, reliable and safe formation of spatial solutions in conditions of limited access to territories, infrastructure destruction and changing urban planning priorities. The functionalities of the DIGITAIS software, including geodata integration, automation of design processes, and compatibility with national regulations, are highlighted. The results of the study can be used by local governments, design institutions, and spatial planning professionals.

Keywords: digital platforms, DIGITALS, software, martial law, spatial planning, process automation, urban planning management, GIS technologies, digital transformation

Вступ

У сучасних умовах воєнного стану питання ефективного управління територіальним розвитком, відновлення інфраструктури та забезпечення безпеки набувають особливої актуальності. Одним із ключових інструментів, що сприяє реалізації цих завдань, є створення та впровадження цифрових рішень у сфері містобудівного планування. Зокрема, ефективна реалізація платформи для розроблення містобудівельної документації на базі програмного забезпечення Digitals відкриває нові можливості для автоматизації процесів, підвищення точності, оперативності та прозорості в роботі органів державної влади й місцевого самоврядування [1, 2].

Застосування такої платформи дозволяє створювати і оновлювати документацію з урахуванням змін, викликаних війною — руйнуваннями об'єктів, переміщенням населення, потребами швидкого відновлення критичної інфраструктури. У цьому контексті цифрові інструменти не лише оптимізують технічні процеси, а й забезпечують стратегічну підтримку прийняття рішень щодо просторового розвитку країни. Таким чином, дослідження можливостей та результатів впровадження програмного забезпечення Digitals у містобудівну практику є своєчасним і важливим кроком до підвищення ефективності державного управління в умовах кризи [3].

Основна частина

Воєнні дії в Україні спричинили масштабні руйнування інфраструктури, зміну функціонального призначення територій, евакуацію населення та потребу в швидкому переосмисленні планування громад. Відсутність актуальної картографічної бази, фізичний доступ до об'єктів та недостатня інтеграція даних значно ускладнюють роботу проєктувальників. Водночас виникає запит на створення цифрових інструментів, які дозволяють працювати віддалено, інтегрувати інформацію з різних джерел та забезпечити безперервність містобудівного процесу [4].

Так на базі платформи Digitals, яка розроблена ТОВ «Аналітика» м. Вінниця є можливість вирішити поставлені задачі обробки тахеометричних зйомок на високому рівні, створювати топографічні карти та плани, накопичувати кадастрові бази даних, будувати моделі рельєфу й горизонталі, розраховувати площі та об'єми, переглядати карти у 3D, працювати з супутниковими знімками, ортофотопланами та сканованими картами, а також формувати текстову і графічну документацію. Також Digitals автоматизує весь цикл геодезичних робіт — від обробки польових замірів до генерації обмінних файлів у форматах XML/GeoJSON, кадастрових планів та технічної документації. Програма містить умовні знаки відповідно до ДСТУ Б Б.1.1-17:2013 і не потребує додаткового ПЗ, такого як AutoCAD чи MapInfo. Вона створює графічні та текстові документи на основі налаштовуваних шаблонів, що значно спрощує процес і дозволяє адаптувати його під різні вимоги. Програма підтримує відкриття та збереження карт у популярних форматах, таких як Autocad DXF/DWG, ArcGIS Shape, MapInfo MID/MIF, Microstation DGN, In4, XML, GeoJSON та інших. Крім того, Digitals безпосередньо працює з растровими зображеннями з геодезичною прив'язкою у форматах GeoTIF, ArcInfo World File і MapInfo TAB [5].

Графічне ядро програми застосовується у цифрових фотограмметричних станціях Delta, які мають світове визнання. Воно забезпечує створення векторних топографічних планів та карт із використанням умовних позначень. Програма об'єднує векторні карти з растровими зображеннями, такими як результати аерокосмічної зйомки, ортофотоплани, скановані карти та схеми. Дає змогу зберігати в одній карті сотні тисяч об'єктів. При цьому не висуває особливих вимог до апаратного забезпечення і стабільно функціонує на комп'ютерах середнього рівня продуктивності. Digitals має потужний векторний редактор із зручними інструментами для редагування, можливістю додавання кадастрової інформації через налаштовувані форми введення, створення текстових підписів і таблиць, а також вставки об'єктів з офісних програм за допомогою OLE. Присутні формули, функції, програмовані кнопки та скриптова мова для автоматизації рутинних завдань. Програма здійснює контроль топології — вкладеності, перетину та суміщення контурів із автоматичним виправленням помилок.

На відміну від більшості землевпорядних програм та ГІС, усі карти в Digitals мають тривимірне відображення. Будь-яку карту можна візуалізувати в 3D, що дозволяє оглядати її з різних ракурсів. Це особливо корисно для перевірки правильності заданих висот об'єктів на карті. Якщо карта включає модель рельєфу, її можна відобразити у вигляді тривимірної поверхні. Також у 3D-режимі можна переглядати окремі вибрані об'єкти у додатковому вікні — навігаторі.

Якщо є межа території у відомій системі координат, можна автоматично підвантажити растрову підкладку безпосередньо в карту. Растрові зображення в режимі реального часу трансформуються у необхідну проекцію (СК63, УСК2000, МСК-ХХ тощо). З публічної кадастрової карти можна завантажити як ортофотоплани, так і межі ділянок, зокрема з можливістю пошуку за кадастровим номером. Це забезпечує контроль просторового розташування кадастрових обмінних файлів та інших об'єктів [5].

Основні переваги використання Digitals у містобудуванні:

- цифрова інтеграція геоданих**.** Програмне забезпечення Digitals дозволяє ефективно інтегрувати геопросторові дані з різних джерел (кадастр, плани зонування, топографічна основа, воєнні карти) та візуалізувати їх у єдиному середовищі.

- автоматизоване формування документації. Платформа автоматизує процес створення містобудівної документації: від графічних схем до пояснювальних записок, з урахуванням актуальних нормативів і стандартів, включаючи обмеження, пов'язані з оборонним зонуванням.

- можливість віддаленої співпраці. Хмарна інфраструктура Digitals дозволяє організувати роботу команди фахівців з різних регіонів, навіть в умовах часткової евакуації чи відключень інфраструктури.

- зв’язок із реєстрами та державними базами. Інтеграція з Державним земельним кадастром, ДІЯ, ЄДЕССБ, дозволяє перевіряти актуальність даних в реальному часі, що надзвичайно важливо в умовах динамічної зміни статусу територій.

- аналіз ризиків та сценарне планування. Інструменти аналізу ризиків дають змогу моделювати вплив обстрілів, затоплень або міграційних потоків на міську структуру та обґрунтовувати пріоритети для укріплення чи евакуації.

Digitals Professional — це лише початок. За потреби його можливості можна розширити до рівня Delta/Digitals, додавши модуль стереоскопічної обробки аерофотозйомки та створення ортофотопланів. Digitals — це інструмент, який розвивається разом із сучасними вимогами.

Одним з показових прикладів є впровадження Digitals для створення нового генерального плану в місті, що зазнало часткової деокупації. Завдяки автоматизованій системі вдалося:

- за два тижні створити оновлену схему зонування;
- включити в планування об’єкти критичної інфраструктури, тимчасові укриття та евакуаційні маршрути;
- забезпечити узгодження з обласною адміністрацією в електронному вигляді.

Попри переваги, реалізація подібних платформ стикається з низкою викликів: обмежений доступ до актуальних супутникових даних; недостатній рівень цифрової грамотності в деяких громадах; потреба в регулярному оновленні нормативно-правової бази, що враховує воєнні реалії.

Висновок

Використання платформи Digitals для створення містобудівної документації в умовах воєнного стану демонструє значний потенціал цифрових технологій для просторового планування. Подальший розвиток систем автоматизації, включаючи використання штучного інтелекту, машинного навчання для аналізу міських даних та розробку адаптивних стратегій розвитку територій, має стати пріоритетом для органів місцевого самоврядування, урбаністів та ІТ-сектору. Цифрова трансформація містобудівного планування за допомогою платформи Digitals — необхідний крок у забезпеченні адаптивного просторового розвитку в умовах війни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ярмоленко Ю. Прагматика застосування програмного забезпечення Digitals при виконанні топографогеодезичних і землевпорядних робіт. (2020) / Яремко, Юрій; Дудяк, Наталія; Магаляс, Владислав. Херсонський державний аграрно-економічний університет, 2020. Режим доступу: URI: http://hdl.handle.net/123456789/7064.

2. Стадніков, В., Колосюк, А., Константінова, О. і Ліхва, Н. 2023. Теоретичні засади використання програмного забезпечення DIGITALS для створення топографічних планів. SWorldJournal. 2, 21-02 (Вер 2023), 36–42. DOI: https://doi.org/10.30888/2663-5712.2023-21-02-004.

3. Казаченко Л. ГІС-технології при створенні планової геодезичної основи для розроблення генерального плану населеного пункту (2021). Казаченко Л., Чубукін Р., Казаченко В. /Інженерна геодезія/ м. Харків – 2021. Режим доступу до ресурсу: https://zgt.com.ua/wp-content/uploads/2021/09/9.pdf.

4. Галайда А. Методика створення геоінформаційного онлайн-ресурсу для управління об’єднаною територіальною громадою.(2022). Галайда А., Четверіков Б., Колб І./ Геодезія, картографія і аерофотознімання. Вип. 95, 2022/ м. Львів – 2022. Режим доступу до ресурсу:
https://sciencetst.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2022/jun/28404/220506geodeziya95ukr-65-76.pdf.

5. Федоров Д. Digitals. Використання в геодезії, картографії і землевлаштуванні (2015)./публікація ТОВ «Аналітика»/текст друкується в авторській редакції. С.354. Режим доступу: https://vinmap.net/book/digitals-book.pdf.

Ірина Анатоліївна Тетеря – начальник відділу створення топографо-геодезичних, картографічних матеріалів та геопросторових даних ТОВ «Аналітика» м. Вінниця, e-mail: map@vingeo.com.

Андрій Вікторович Колесник – аспірант кафедри будівництва, міського господарства та архітектури; Вінницький національний технічний університет, ORCID 0009-0000-8001-2527, м. Вінниця,
e-mail: andrey.enginer@gmail.com.

Teteria Irina A. - Head of the Department of Topographic and Geodetic, Cartographic Materials and Geospatial Data Creation, Analytics LLC, Vinnytsia, e-mail: map@vingeo.com.

Kolesnik Andrii V. - PhD student of the Department of Civil Engineering, Municipal Economy and Architecture; Vinnytsia National Technical University, ORCID 0009-0000-8001-2527, Vinnytsia,
e-mail: andrey.enginer@gmail.com.

УДК 658: 621

В. В. Тарнавський[1]
В.П. Ковальський[2]
М.М. Кацага[2]

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ ЗАХИСТУ МЕТАЛЕВИХ КОНСТРУКЦІЙ ВІД КОРОЗІЇ

[1]Вінницький транспортний фаховий коледж;
[2]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проведено комплексний аналіз сучасних методів захисту металевих конструкцій від корозії, з акцентом на їх принцип дії, технічні особливості, переваги та недоліки. Розглянуто як традиційні підходи (лакофарбові системи, гаряче цинкування, катодний захист), так і високотехнологічні рішення (металізація, анодування, нанопокриття). Робота узагальнює актуальні тенденції у виборі ефективних систем антикорозійного захисту з урахуванням умов експлуатації та забезпечення довговічності металевих конструкцій.

Ключові слова: металеві конструкції, корозія, антикорозійний захист, лакофарбові покриття, цинкування, катодний захист, металізація, анодування, нанопокриття.

Abstract

The study presents a comprehensive analysis of modern methods for protecting metal structures from corrosion, focusing on their operating principles, technical features, advantages, and disadvantages. It examines both traditional approaches (paint and coating systems, hot-dip galvanization, cathodic protection) and high-tech solutions (metallization, anodization, nanocoatings). The study summarizes current trends in selecting effective corrosion protection systems, taking into account operating conditions and ensuring the durability of metal structures.

Keywords: metal structures, corrosion, anti-corrosion protection, paint and varnish coatings, galvanizing, cathodic protection, metallization, anodizing, nanocoating.

Вступ

Корозія є одним із ключових факторів, що визначають довговічність та надійність металевих матеріалів у різних галузях промисловості та техніки, зокрема у будівельних конструкціях, машинобудуванні та транспорті. Цей процес, що призводить до руйнування металів внаслідок хімічної або електрохімічної взаємодії з корозійним середовищем, є неминучим. Навіть високолеговані матеріали, такі як нержавіючі сталі, за певних умов експлуатації можуть зазнавати корозійного руйнування, що підкреслює універсальність проблеми [1-3].

Основними чинниками, що впливають на корозійну стійкість металів є: хімічний склад середовища (pH, концентрація агресивних компонентів), вологість, температура, механічні навантаження, а також наявність електрохімічних реакцій, які можуть спричиняти локальне розчинення металу [4]. Особливе значення має правильність вибору та взаємодії контактних матеріалів і кріпильних елементів, оскільки гальванічна корозія може суттєво прискорити деградацію конструкцій [5].

Метою дослідження є виявлення та аналіз особливостей сучасних методів захисту металевих конструкцій від корозії, що включає використання передових технологій та матеріалів, з метою забезпечення їх довговічності, надійності та безпеки в різних умовах експлуатації.

Результати дослідження

Сучасні методи захисту металевих конструкцій від корозії включають різноманітні підходи, спрямовані на запобігання або сповільнення процесу руйнування металу під дією навколишнього середовища. Найпоширеніші методи: покриття (фарби, лаки, полімери, металеві покриття), гальванічні методи (катодна та анодна обробка), використання інгібіторів корозії, протекторний захист, а також застосування сплавів, стійких до корозії.

Фізико-механічні та інші властивості сталі залежать від співвідношення різних фаз в її структурі, що визначається кількістю вуглецю. У будівництві застосовують в основному маловуглецеві сталі зі вмістом вуглецю 0,1–0,22 відсотки, і низьколеговані, де вуглецю не більше ніж 0,2 відсотка , а легуючих компонентів до 5-ти відсотків. Як легуючі компоненти до сталі застосовують алюміній, ванадій, вольфрам, кремній, марганець, мідь, молібден, нікель, титан, вуглець, хром та деякі інші. З високолегованих сталей у будівництві поширені високостійкі до корозії хромонікелеві нержавіючі сталі, до складу яких входять 17–20 % хрому, 8–11 % нікелю і 0,1–0,2 % вуглецю.

Металева поверхня з певним характерним для конкретного виду попередньої обробки рельєфом має велику кількість дефектів у вигляді подряпин, тріщин, надрізів, зсувів тощо. Біля таких місць зазвичай і починається розвинення корозійних процесів та руйнування. Речовини, що ініціюють корозію, накопичуються у поглибленнях та впадинах нерівностей поверхні. Розповсюдження цих речовин вглиб металу супроводжується руйнуванням гребінців шорсткості та виникненням нових впадин та виступів. У такий спосіб утворюються нові осередки корозії.

Антикорозійний захист будівельних металоконструкцій передбачається на етапі проектування. Вартість відповідних робіт включається в ціну готового виробу. Будівельні норми і правила передбачають конструктивні способи захисту, суть яких - підібрати підходящий матеріал для обмеження доступу агресивних чинників до металу, а також правильне його нанесення.

Корозія – це процес взаємодії металу з навколишнім середовищем, що спричиняє зміни в його структурі та може негативно вплинути на роботу окремих компонентів або цілої системи. Завдяки сучасним технологіям захисту металу від корозії можна значно збільшити тривалість експлуатації металевих конструкцій і обладнання.

Можна виділити такі методи захисту металевих конструкцій від корозії.

Лакофарбові системи (захисне фарбування):

- Захисне фарбування полягає в нанесенні на металеву поверхню полімерних плівок, які виконують бар'єрну функцію - не допускають проникнення води, кисню, хлоридів, сірководню, тощо. У системах використовуються різні типи матеріалів: ґрунти, проміжні шари, фінішні покриття [7 -11].
- Технологія захисту металевих поверхонь від корозії передбачає їхнє попереднє абразивне очищення, після чого фарбувальні покриття - епоксидні, поліуретанові, алкідні чи хлоркаучукові - наносяться валиком, пульверизатором або методом гарячого розпилення для забезпечення оптимального рівня адгезії та довготривалої експлуатаційної стійкості.
- Переваги даного методу : естетичність (декоративна функція), висока ремонтопридатність, великий вибір за кольорами, фактурами, можливість застосування в польових умовах [12-15].

  Недоліки: обмежений термін служби (від 5 до 25 років), чутливість до технології нанесення та потреба у постійному технічному обслуговуванні.

Гаряче цинкування:

- Цинкове покриття створюється шляхом занурення сталевих виробів у розплав цинку (від 530 °C до 560 °C). Цинк утворює захисний шар, що поєднує бар'єрний та електрохімічний захист - при пошкодженні цинк кородує замість сталі.
- Перед гарячим цинкуванням кріпильні вироби з високою твердістю (≥ 320 HV) необхідно піддати зняттю напруження та очищенню, зокрема з використанням інгібованих кислот або лужної/механічної обробки для мінімізації поглинання водню й уникнення крихкого руйнування. У разі потреби здійснюють відпалювання та флюсування, після чого проводиться цинкування при температурі 455–480 °C, з подальшим центрифугуванням і охолодженням. Для гайок нарізь виконується після оцинкування. Додаткове обробляння (наприклад, хроматування або фосфатування) застосовується лише за вимогою для покращення антикорозійної стійкості та підготовки до фарбування [6].
- Переваги методу: термін служби до 50 років (у сільських і міських умовах), повна герметичність навіть у порожнистих конструкціях, не потребує обслуговування.

  Недоліки: не придатне для алюмінію, нержавіючої сталі, висока температура процесу (ризик деформацій), вартість обладнання для масового виробництва.

Катодний захист:

- Суть катодного методу захисту від корозії полягає у перетворенні поверхні металевої

конструкції, яку необхідно захистити, на катод електрохімічної системи. Це досягається шляхом подачі зовнішнього постійного струму або приєднання до неї менш електропозитивного металу (протектора), який виконує роль анода і "жертвує" собою, кородуючи замість захищуваного металу. В результаті, струм спрямовується до захищуваної конструкції, запобігаючи її розчиненню та ефективно зупиняючи або значно уповільнюючи процеси корозії.

- Переваги: надійність у тривалому використанні (до 50 років), можливість дистанційного контролю, зниження витрат на обслуговування металу.
  Недоліки: складність проєктування та розрахунків, вартість обладнання, енергозалежність (для імпресованих систем).

Металізація (термічне напилення):

- Суть методу полягає в нанесенні тонкого шару розплавленого або сильно нагрітого матеріалу (найчастіше металу або сплаву) на поверхню металевої конструкції для створення захисного, функціонального або декоративного покриття. Цей процес здійснюється шляхом розплавлення матеріалу в джерелі тепла (наприклад, електрична дуга, плазма, газове полум'я) і подальшого розпилення його дрібних частинок на підготовлену поверхню за допомогою потоку газу (повітря, інертний газ). При зіткненні з поверхнею частинки швидко охолоджуються та тверднуть, утворюючи міцний шар, що захищає основний метал від корозії, зносу або інших агресивних впливів.
- Переваги: можливість обробки великих поверхонь, висока зносостійкість, сумісність з фарбуванням (змішана система).
  Недоліки: не повністю герметичне покриття (можливість проникнення вологи), необхідне професійне обладнання, висока енергомісткість.

Анодування (анодне окиснення):

- Суть методу полягає у формуванні на поверхні металевого виробу (найчастіше алюмінію та його сплавів) захисного оксидного шару шляхом електрохімічного окислення. В процесі анодування оброблюваний метал виступає в ролі анода в електролітичній ванні, де під дією електричного струму відбувається контрольоване утворення щільного, пористого або герметизованого оксидного покриття. Цей шар значно підвищує корозійну стійкість, зносостійкість та декоративні властивості металу, слугуючи ефективним бар'єром проти агресивного впливу навколишнього середовища.
- Переваги: можливість обробки великих поверхонь, висока зносостійкість, сумісність з фарбуванням (змішана система).
  Недоліки: обмеження по матеріалах (не застосовується до сталі), не ремонтується без повного видалення шару.

Нанопокриття та смарт- матеріали:

- Суть використання нанопокриттів і смарт-матеріалів у боротьбі з корозією полягає у застосуванні передових технологій для створення високоефективних та адаптивних захисних бар'єрів. Нанопокриття, завдяки своїй ультратонкій структурі на атомно-молекулярному рівні, забезпечують виняткову адгезію, герметичність та стійкість до агресивних середовищ, тоді як смарт-матеріали можуть самостійно реагувати на зовнішні зміни (наприклад, пошкодження або зміну pH), виділяючи інгібітори корозії або відновлюючи захисний шар, що забезпечує пролонгований та "інтелектуальний" захист металевих конструкцій.
- Переваги: висока адгезія, тонкий шар покриття, забезпечуючи ефективний захист, підвищена твердість та стійкість до зношування, можливість додавання наночастинок з додатковими властивостями, здатність змінювати колір або інші властивості, сигналізуючи про початок корозійного процесу.
  Недоліки: висока вартість, складність нанесення, потенціальний вплив на здоров’я та навколишнє середовище.

Висновки

В даній роботі було проаналізовано сучасні методи захисту металевих конструкцій від корозії, серед яких найбільш поширеними є лакофарбові покриття, гаряче цинкування, катодний захист, термічна металізація, анодування та інноваційні нанопокриття. Кожен із методів має свої переваги, сферу

застосування та обмеження, а вибір конкретного способу залежить від агресивності середовища, типу конструкції, техніко - економічних обґрунтувань та нормативних вимог. Комплексний або комбінований підхід із врахуванням сучасних тенденцій - таких як застосування самовідновлювальних чи гідрофобних матеріалів - забезпечує не лише ефективний захист металів, а й суттєве продовження терміну служби конструкцій, зниження витрат на їх обслуговування, підвищення безпеки експлуатації та екологічної стійкості об'єктів у промисловості, будівництві та інфраструктурі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ДСТУ 3830-98. Корозія металів і сплавів. Терміни та визначення основних понять.
2. Захист металу від корозії: ефективні методи та сучасні рішення. URL: https://kompositstal.com.ua
3. Корозія металів. URL: https://dinmark.com.ua/blog/scho-take-korozija-metaliv
4. ДСТУ 4219-2003. Трубопроводи сталеві магістральні. Загальні вимоги до захисту від корозії.
5. ДСТУ 2367-94. Єдина система захисту від корозії та старіння. Метали, сплави, покриття жаростійкі.
6. ДСТУ ISO 10684. Покриття гарячоцинковані. Технічні вимоги та методи випробування.
7. ДСТУ ISO 12944-6:20XX. Фарби та лаки. Захист від корозії сталевих конструкцій захисними лакофарбовими системами.
8. Ковальський В. П. Використання нанофарби в будівництві [Текст] / В. П. Ковальський, С. В. Риндюк, С. Ю. Зузяк // Матеріали III міжнародної науково-практичної конференції "Прикладні науково-технічні дослідження", 3-5 квітня 2019 р. – Івано-Франківськ : Симфонія форте, 2019. – С. 182.
9. Theoretical aspects of modern engineering: collective monograph / Hnes L., – etc. – InternationalScience Group. – Boston : Primedia eLaunch, 2020. 356 p.
10. Kalafat, K., L. Vakhitova, and V. Drizhd. "Technical research and development." International Science Group. – Boston : Primedia eLaunch, 616 p. (2021)
11. Theoretical aspects of modern engineering: collective monograph / Hnes L., – etc. – International Science Group. – Boston : Primedia eLaunch, 2020. 356 p.
12. Zhemchuzhkina, T. V., Nosova, T. V., Kostin, D. O., Prisych, O. Y., Palii, I. K., Kovalskiy, V. P., ... & Kozbakova, A. (2021, November). Electromyographic complex with goniometric tracking of the degree of muscle. In Photonics Applications in Astronomy, Communications, Industry, and High Energy Physics Experiments 2021 (Vol. 12040, pp. 46-53). SPIE.
13. Khrebtii, H. et al. "Innovative ways of improving medicine, psychology and biology: collective monograph." Boston: Primedia eLaunch. (2023): 305.
14. Kornylo, I., O. Gnyp, and M. Lemeshev. "Scientific foundations in research in Engineering." (2022).
15. Постолатій М.О. Використання ЛСТК для реконструкції мансардного поверху. Переваги та недоліки використання ЛСТК у будівництві [Текст] / М.О. Постолатій, В. П. Ковальський // Енергоефективність в галузях економіки України. Збірник матеріалів Міжнародної науково-технічної конференції 12-14 листопада : збірник матеріалів. – Вінниця: ВНТУ, 2019. – С. 215 – 217.

Тарнавський Володимир Вікторович – завідувач відділення спеціальності 192 Будівництво та цивільна інженерія, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Вінницький транспортний фаховий коледж. Email: tarnavsky@vintk.ukr.education

Кацага Марія Михайлівна — студентка групи БМ-23б, факультет будівництва та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: mashakacaga2005@gmail.com

Ковальський Віктор Павлович — канд. техн. наук, доцент кафедри будівництва , міського господарства та архітектури ,Вінницький національний технічний університет, email:kovalskiy@vntu.edul.ua

Tarnavskyi Volodymyr - Head of the Department of the specialty 192 Construction and Civil Engineering, specialist of the highest category, teacher-methodologist, Vinnytsia Transport Professional College. Email: tarnavsky@vintk.ukr.education

Kacaga Mariia – student of the BM-23b group, Faculty of Construction and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: : mashakacaga2005@gmail.com

Kovalsky Viktor – PhD, Associate Professor of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, e-mail:kovalskiy@vntu.edul.ua

УДК 334.72

Ковальчук А. Л.

ПЕРСПЕКТИВИ КОМПЛЕКСНОГО ВИКОРИСТАННЯ ПРОМИСЛОВИХ ВІДХОДІВ У БУДІВЕЛЬНІ ГАЛУЗІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведений аналітичний аналіз використання промислових відходів для виробництва будівельних виробів. Встановлено, що використання золи-винос у технології виробництва будівельних матеріалів покращує фізико-механічні властивості будівельних виробів.

Ключові слова: відходи виробництва, будівельні матеріали, екологія.

Abstract

Conducted analytical analysis of the use of industrial waste for the production of construction products. It was established that the use of fly ash in the technology of building materials production improves the physical and technical properties of building products.

Keywords: waste products, building materials, ecology.

Вступ

Згідно з останніми даними екологів, Україна лідирує в Європі за кількістю відходів. Показники утворення й нагромадження відходів в Україні свідчать про загрозливу екологічну ситуацію в державі. За даними Міністерство екології та природних ресурсів України в нашій державі нагромаджено близько 35-36 млрд. тонн відходів, які займають 7% території, а це більш 50 тис. т/км2 заваленні сміттям [1-2]. З цих 35 млрд. тонн близько 2,6 млрд. тонн є високотоксичними відходами. Варто відзначити, що площа звалищ в нашій країні перевищує площу природних заповідників (7% проти 4,5%). Щороку в країні створюється 12 тисяч незаконних сміттєзвалищ, оскільки полігонів для сміття недостатньо [3-4]. Більшість існуючих полігонів уже вичерпали свій ресурс, а сміттєві звалища стали фактором антропогенного навантаження на навколишнє середовище. На кожного Українця зараз приходиться більш як 750 тонн відходів. Щорічно утворюється від 670 до 770 млн. тонн, або 15-17 тонн відходів на душу населення

Одним із перспективних напрямків розв'язання стратегічних задач будівельного комплексу є використання багатотоннажних твердих побутових (ТПВ) та промислових відходів в технології виробництва будівельних матеріалів. Переробка і застосування таких відходів вигідна як з економічної, так і екологічної точки зору, адже одночасно відбувається звільнення значних земельних угідь від накопичених відвалів шкідливих техногенних відходів і зниження витрат на їх формування та утримання [5-6].

Основна частина

Наукові дослідження, які проводяться у ВНТУ спрямовані на комплексну переробку фосфогіпсових відходів, золи-винос, металевих шламів та твердих побутових відходів Метою даних досліджень є розробка нової безвідходної технології переробки промислових відходів з подальшим отриманням нового різновиду комплексного золоцементного, металофосватного та металозолофосфатного в'яжучого. Паралельно проводяться дослідження з переробки твердих побутових відходів, з подальшим одержанням біопалива, органічних добрив та полімербетонів .

Вивчення та дослідження технологій переробки фосфогіпсових, залізовміщуючих дисперсних відходів та золи винесення відноситься до вирішення важливих народногосподарських завдань. Для України проблема переробки таких шкідливих відходів є

актуальною у зв'язку із загостренням екологічної ситуації для окремих її регіонів. У Вінницькій області на території колишнього ВО "Хімпром" накопичено близько 800 тис. тон шкідливих хімічних відходів - фосфогіпсів. Другим шкідливим продуктом виробничої діяльності регіону є накопичення золо-шлакових відходів на Ладижинській ТЕС і теперішня їх кількість дорівнює біля 20661 тис. тон. На підприємствах металообробних виробництв регіону накопичено близько 300 тис тон дисперсних металевих відходів – металеві шлами [7-8].

Перепоною для повномасштабного використання техногенних промислових відходів в галузі будівельних матеріалів є наявність у їх складі природних радіонуклідів. За результатами проведених аналітичних досліджень встановлено, що сумарна питома активність для фосфогіпсу складає 56,9 Бк/кг, золи-винос – 284 Бк/кг, червоного шламу – 450 Бк/кг [9]. Тому можна стверджувати, що використання таких відходів у виробництві будівельних виробів можливе без всяких обмежень.

Аналіз наукових досліджень і практичний досвід використання золи-винос, вказує на економічну доцільність використання відходів ТЕС при виробництві цементу та інших будівельних матеріалів [10]. Основні складові золи-винос - SiO_2, Al_2O_3 перебувають переважно у вигляді скловидних фаз, тому їх можна вважати інертними компонентами. Кількість SiO_2, Al_2O_3, Fe_2O_3, CaO, MgO суттєво впливає на основні фізико-хімічні властивості золи виносу. В таблиці 1 приведенохімічний склад золи винос.

Таблиця 1

Хімічний склад золи-винос

Вміст оксидів	SiO_2	Al_2O_3	Fe_2O_3	CaO	MgO	K_2O	Na_2O	SO_3	П.П.
Золошлаки Ладижинської ТЕС	49,26	23,00	19,35	3,53	1,79	2,11	0,40	0,10	1,40
Золи-винос Ладижинської ТЕС	52,1	23,1	15,6	3,16	1,08	0,4	1,2	0,57	0,7
Золи-винос США	34-48	17-31	6-26	1-10	0,5-2	(Na_2O+K_2O) в перерахунку на Na_2O не має перевищу-вати 1,5 %		0,2-4	1,5-2

Однією з негативних характеристик зольних відходів з різних регіонів країни є широкий спектр коливання кількості її хімічних складових. На сьогодні це є також однією із практичних перешкод, які ускладнюють широке використання золи-виносу у виробництві будівельних матеріалів. Хоча варто відмітити, що інтервалам зміни складу більшості зол (як України, так і світі) характерна якісна схожість (див. табл. 1). Цей висновок дозволяє синтезувати і використовувати наукові здобутки інших вчених для розв’язання важливих наукових завдань.

В роботах [11-12] авторами встановлено, що активність золи зростає із збільшенням вмісту SiO_2, Al_2O_3, Fe_2O_3. Руйнування скловидної оболонки відкриває доступ до реакційно здатних складових компонентів, проявляється найважливіша її властивість – здатність реагувати з гідроксидом кальцію $Ca(OH)_2$, який виділяється при гідратації цементу .

Авторами в роботах [13-14] встановлено, що заміщуючи частину цементу золою-винос, призводить до зниження водопотреби бетонної суміші. Використання золи, як активного мінерального компоненту, сприяє підвищенню хімічної стійкості цементних бетонів. Помірний вміст золи в суміші підвищує водонепроникність бетону, що обумовлено гідравлічними властивостями золи, поліпшенням гранулометричного складу бетонної суміші і зменшенням пористості бетону.

Висновки

В результаті проведених аналітичних досліджень можна стверджувати, що використання золи-винос у технологіях виробництва будівельних матеріалів, сприяє покращенню фізико-хімічних та реологічних властивостей бетонної суміші.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Glovyn, N., et al. Technical, agricultural and physical sciences as the main sciences of human development. International Science Group, 2024.
2. Kornylo, I., O. Gnyp "Scientific foundations in research in Engineering." (2022).
3. Beresjuk, O., et al. Theoretical and scientific foundations in research in Engineering. Vol. 1. International Science Group, 2022
4. Hladyshev, D., et al. Prospective directions of scientific research in engineering and agriculture. International Science Group, 2023.
5. Stadnijtschuk, M. Composite materials using metal sludge. Харківський національний університет міського господарства імені ОМ Бекетова, 2020
6. Hladyshev, D., et al. Technical and agricultural sciences in modern realities: problems, prospects and solutions. International Science Group, 2023.
7. Березюк, О. В., et al. "Перспективи використання техногенної сировини при виробництві композиційних в'яжучих." Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві.№ 2: 36-45. (2022).
8. Wyjcik, Waldemar, and Maigorzata Pawiowska, eds. Biomass as Raw Material for the Production of Biofuels and Chemicals. Routledge, 2021.
9. Khrystych, O. "Technological parameters of the radiationresistant concrete production." Scientific Works of Vinnytsia National Technical University 1 (2020).
10. Лемішко, К. К., М. Ю. Стаднійчук "Використання промислових відходів енергетичної та хімічної галузі в технологіїї виготовлення будівельних виробів." (2019).
11. Stadniychuk, M., Obtaining active mineral additives from industrial waste. Національний університет" Львівська політехніка", 2023
12. Medvedchuk, O., Composite materials for protection against static electricity. Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2023
13. Лемешев, М. С., Сівак, К. К., Стаднійчук, М. Ю. (2021). Сучасні підходи комплексної переробки промислових техногенних відходів. Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві, 31(2), 37-44.
14. Lemeshev, M., et al. Applied, technical and agricultural sciences: introduction of the latest technologies into use. International Science Group, 2024

Ковальчук Андрій Леонідович, *магістр, Київський національний університет будівництва і архітектури, м. Київ, e-mail: akovachuk@i.ua*

Kovalchuk Andriy, *magister, Kyiv National University of Construction and Architecture, Kyiv, e-mail: akovachuk@i.ua*

УДК 666.973.6:625

Сівак Р. В.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ДОВГОВІЧНОСТІ ТРАНСПОРТНИХ БЕТОНІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

З урахуванням підвищення вимог до якості дорожньо-будівельних робіт та позитивного досвіду європейських країн у використанні безавтоклавного ніздрюватого бетону може принести значний економічний ефект під час будівництва сучасних автомобільних доріг в Україні та змінити акценти в підходах до технології конструювання і влаштування дорожнього одягу загалом.

Ключові слова: *ніздрюватий бетон, автомобільні дороги, промислові відходи.*

Abstract

Given the increasing requirements for the quality of road construction works and the positive experience of European countries, the use of autoclaved aerated concrete can bring significant economic effect during the construction of modern roads in Ukraine and change the emphasis in approaches to technology of construction and installation of road construction in general.

Keywords: *cellular concrete, highways, industrial waste.*

Вступ

В умовах постійно зростаючого транспортного навантаження, збільшення інтенсивності та швидкості руху по автомагістралях підвищуються витрати на капітальні та поточні ремонти автомобільних доріг для забезпечення безпеки руху по них. Якщо порівняти довговічність дорожнього одягу на вітчизняних та закордонних об'єктах транспортної інфраструктури, то в Україні спостерігається у 1,5–2,0 рази менший міжремонтний термін при практично ідентичних кліматичних умовах експлуатації [1-2]. Крім того, норми розрахунку та якість виконання дорожнього одягу в Україні та країнах світу і Євросоюзу мають певні розбіжності. Типи та властивості будівельно-дорожніх матеріалів, що застосовуються в будівництві та проектуванні автомобільних доріг, також відрізняються.

Основна частина

Одним із шляхів зниження вартості експлуатації та витрат на утримання дорожньо-транспортної інфраструктури є впровадження в проектну та будівельну практику нових конструктивних рішень дорожнього одягу, які б забезпечували високу якість дорожнього покриття протягом нормативного експлуатаційного періоду [3-4]. Цього можна досягнути за рахунок введення в конструкцію дорожнього одягу в якості протиморозного прошарку ефективного теплоізоляційного матеріалу з метою виключення ефекту морозного здимання дорожнього полотна автомобільних доріг нежорсткого типу.

Ніздрюватий бетон є універсальним і ефективним теплоізоляційним матеріалом, який широко і давно використовується в цивільному і промисловому будівництві України та закордоном. Влаштування теплоізоляційного прошарку з неавтоклавного ніздрюватого бетону дає змогу повністю або частково запобігти промерзанню або перегріву основи дорожнього одягу, знизити вплив періодичних температурних коливань навколишнього середовища, що забезпечує підвищення довговічності конструкції дорожнього полотна.

Методики розрахунку параметрів влаштування ефективного теплоізоляційного прошарку дорожнього одягу, які б враховувала фактичні показники теплопровідності усіх шарів дорожнього одягу та виключали ефект морозного здимання дорожнього полотна, в практиці проектування та будівництва автодоріг на території України на даний момент відсутні. У зв'язку з цим, проблема розроблення ніздрюватих бетонів з підвищеними експлуатаційними властивостями як ефективного теплоізоляційного прошарку для проектування довговічних багатошарових конструкцій дорожнього одягу є практично значимою та актуальною

Дослідження та застосування різних теплоізоляційних матеріалів для використання у дорожньому будівництві було розпочате ще у середині XX ст., оскільки проблема зниження величини промерзання земляного полотна дорожнього одягу була важливою для експлуатації автомобільних доріг в цілому світі.

Вітчизняний та закордонний досвід будівництва автомобільних доріг свідчить про високу ефективність застосування сучасних теплоізоляційних матеріалів у конструкції дорожнього одягу. В останні роки в Україні з'явився підвищений інтерес до використання неавтоклавного ніздрюватого бетону не лише у будівництві житлових та громадських споруд, але і для застосування в дорожньому будівництві як новітнього та високоефективного теплоізоляційного матеріалу дорожнього одягу. У конструкціях дорожнього одягу безавтоклавний пінобетон може виконувати одразу дві функції: теплоізоляційного прошарку та елементу, що створює умови для розподілення навантажень в масиві дорожнього одягу автомобільної дороги.

У ВНТУ на протязі останніх 20^{ти} років проводяться дослідження щодо розробки енергоефективних ніздрюватих бетонів. Автори в своїх роботах [5-8] підтвердили можливість отримання ніздрюватого безавтоклавного бетону з заданими характеристиками використовуючи техногенні промислові відходи. Розроблена технологія виготовлення ніздрюватого бетону з використанням нового безвипалювального в'яжучого. Міцність зразків на стиск становить 2,5-2,8 МПа, при щільності 850-1000 кг/м^3.

Висновки

Аналізуючи стан та перспективи розвитку транспортної інфраструктури України встановлено незадовільний транспортно- експлуатаційний стан автомобільних доріг, низьку безпеку руху по них. Одним із методів підвищення якості та довговічності автодоріг нежорсткого типу, що становлять значну частку шляхів в Україні, подовження міжремонтних експлуатаційних термінів їх служби, а також спорудження сучасних автодоріг є усунення ефекту морозного здимання за рахунок використання теплоізоляційного шару з використанням інноваційних матеріалів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Glovyn, N., et al. Technical, agricultural and physical sciences as the main sciences of human development. International Science Group, 2024.
2. Сівак, Р. В. Використання безавтоклавного ніздрюватого бетону для влаштування автомобільних доріг. ВНТУ, 2021.
3. Стаднійчук, М. Ефективність використання цементобетону для будівництва автомобільних доріг. ВНТУ, 2024.
4. Hladyshev, D., et al. Prospective directions of scientific research in engineering and agriculture. International Science Group, 2023.
5. Березюк, О. В., et al. "Перспективи використання техногенної сировини при виробництві композиційних в'яжучих." Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві 33.2 (2022): 36-45.
6. Khrystych, O. "Technological parameters of the radiationresistant concrete production." Scientific Works of Vinnytsia National Technical University 1 (2020).
7. Stadniychuk, M., Composite conducted concrete for special purposes. Національний університет" Львівська політехніка", 2023.
8. Lemeshev, M., et al. "Use of industrial waste in the construction industry." Prospective directions of scientific research in engineering and agriculture: 19–25. (2023)

Сівак Роман Васильович, *аспірант кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: sivak10052@gmail.com*

Sivak Roman - *graduate student of the Department of Construction, Municipal Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, email: sivak10052@gmail.com*

УДК 504.664.338

І. В. Васильківський
Т. С. Тітов
Н. В. Хамровський

ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАБРУДЕННЯ ГАЙСИНСЬКОГО МОЛОКОЗАВОДУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

*Досліджено забруднення товариства з обмеженою відповідальністю «*Гайсинський молокозавод*». Проаналізовано викиди забруднюючих речовин, скиди стічних вод, відходи підприємства та його фізичний вплив на довкілля. Запропоновані природоохоронні заходи для підвищення рівня екологічної безпеки і зменшення негативного впливу на довкілля.*

Ключові слова: молокопереробна промисловість, викиди забруднюючих речовин, скиди стічних вод, відходи, очистка стічних вод.

Abstract

The pollution of the limited liability company "Gaisinsky Dairy Plant" was investigated. Pollutant emissions, wastewater discharges, waste of the enterprise and its physical impact on the environment were analyzed. Environmental protection measures were proposed to increase the level of environmental safety and reduce the negative impact on the environment.

Keywords: dairy industry, pollutant emissions, wastewater discharges, waste, wastewater treatment.

Вступ

Виробничі потужності ТОВ «Гайсинський молокозавод» дозволяють задовольняти потреби внутрішнього ринку та експортувати продукцію за кордон. Наразі продукція ТОВ "Гайсинський молокозавод" представлена в більшості регіонів України. Компанія є надійним партнером, який завжди прислухається до побажань своїх клієнтів.

Метою роботи є аналіз забруднення ТОВ «Гайсинський молокозавод» та розроблення рекомендацій для підвищення рівня екологічної безпеки підприємства і зменшення його впливу на навколишнє середовище.

Технологічний процес підприємства

ТОВ "Гайсинський молокозавод" розташований у місті Гайсин Вінницької області. Завод був заснований у 1932 році. Незважаючи на такий поважний вік, підприємство працює на сучасному технічному обладнанні, зберігаючи старі традиції та культуру виробництва сиру та масла. За останні 10 років на ТОВ «Гайсинський молокозавод» було проведено технологічну модернізацію.

Генеральний план підприємства ТОВ Гайсинський молокозавод зображено на рисунку 1, відомості про основні виробничі потужності заводу подано в таблиці 1. Загальна технологічна схема представлена на рисунку 2. Молоко, яке поступає з ферм на завод, забруднене різними домішками, які включають в себе механічні забруднення і забруднення біологічного характеру, тому при виготовленні питного молока і молочних продуктів, як правило використовують центробіжну очистку молока в сепараторах-молокоочистниках або в сепараторах-нормалізаторах-очистниках, де очистка суміщається з нормалізацією. Центробіжна очистка молока видаляє з нього наймілкіші частинки забруднення головним чином біологічного походження. Сепараторна слизота, отримувана при цьому має приблизно наступний склад (в %): води 66-68, жирових речовин 3,3, білкових речовин 24-25, золи 3-3,2 і інших органічних речовин – до 2 [1-3].

Центробіжною очисткою на сепараторі-молокоочиснику не можливо добитися повного видалення із молока бактеріальних клітин через їх малий розмір. Для таких цілей застосовують спеціальні центрифуги, а сам процес очистки називають бактофугуванням.

Суть бактофугування сирого молока поляає у видаленні з молока мікроорганізмів з метою його

стерилізації без застосування термічної обробки. Встановлено, що на спеціальних центрифугах і сепараторах можна видалити з молока до 95% мікроорганізмів які містяться в ньому.

Повне видалення всіх мікроорганізмів з молока ще не досягнуто, тому бактофугування застосовують у поєднанні з пастеризацією.

При тепловій обробці клітини вбитих бактерій залишаються в молоці. При цьому, не гарантована повна інактивація бактеріальних токсинів, особливо тих, які залишилися після гибелі стафілококів і кишечної палички. Видалення з пастеризованого молока бактеріальних клітин шляхом бактофугування усуває вказані недоліки теплової обробки.

В цьому випадку сире молоко спочатку підігрівають в регенеративній секції пластинчатого пастеризатора, а потім в пастеризаційній секції доводять температуру до 75°С. Після цього молоко бактофугурують послідовно в двох сепараторах. При такій обробці видаляється до 99,9% бактерій, які містяться в сирому молоці. Однак, навіть при високій ступені ефективності, кількість остаточної мікрофлори в молоці може виявитись значною у випадку надмірного бактеріального забруднення вихідного молока.

Пастеризоване молоко, охолоджене до 4-6°С, на виході із пастеризаційно-охолоджувальної установки має бути направлене через проміжну ємність на розлив. Зберігати пастеризоване молоко до розливу не рекомендується. Розлив молока в тару ємністю 1 літр відбувається на розливо-пакувальних автоматах різної конструкції і продуктивності. Для транспортування пастеризованого молока з молочного заводу використовують спеціальний автотранспорт (авторефрижератори с ізотермічними кузовами, машини з закритими кузовами) [1-3].

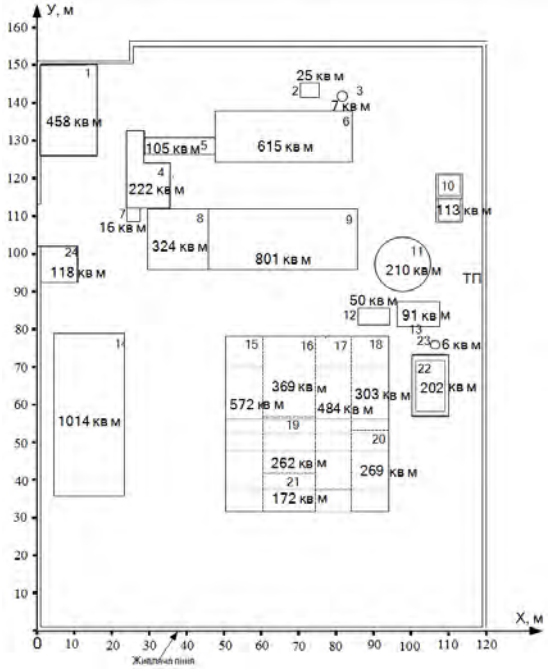

Рис. 1. Генплан ТОВ «Гайсинський молокозавод»

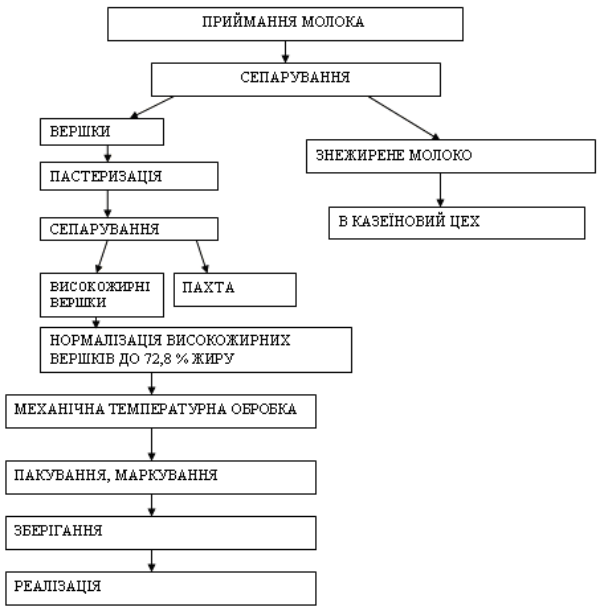

Рис. 2. Загальна технологічна схема

Таблиця 1 – Відомості про основні виробничі потужності заводу

№ п/п	Найменування	Площа, м^2	№ п/п	Найменування	Площа, м^2
1	Гараж	458	13	Водонапірна башта	91
2	Продувний колодязь	25	14	Сирцех	1014
3	Димова труба	7	15	Цех морозива	572
4	Завантажувальний бункер	222	16	Цех СЗМ	369
5	Естакада подачі палива	105	17	Маслоцех	484
6	Котельня	615	18	Компресорна	303
7	Станція перекачування конденсату	16	19	Приймальний цех	262
8	Механічні майстерні	324	20	Холодильні камери	269
9	Матеріальний склад	801	21	Цільно-молочний цех	172
10	Двохсекційна вентиляційна градирня	113	22	Випарні конденсатори	202
11	Пожежний резервуар об'ємом 100 тон	210	23	Циркуляційний колодязь	6
12	Насосна станція	50	24	Прохідна	118

Первинним процесом виробництва молокопродуктів є прийомка молока, яке закуповується у населення і доставляється на завод транспортом. Перед тим, як зливати молоко в ємність молоко визначається за органолептичними, фізико-хімічними і мікробіологічними показниками в лабораторії. Далі молоко розділяють на 2 потоки: частина молока надходить в сепаратор, де відбувається знежирення і відділення вершків, після чого вершки використовують для виробництва сметани та масла, інша частина молока відразу надходить в ємності, де проходить первинну пастеризацію (нагрівання до температури 72-76°С). Молоко, що пройшло первинну пастеризацію, частково використовують для виготовлення кефіру, частково – розфасовують. Технологічний процес виробництва масла відбувається наступним чином. В результаті сепарування вершків отримують наджирні вершки, які подають в маслоутворювач. Готове масло з маслоутворювача упаковують і складують в холодильниках. В подальшому виготовлення молочних продуктів відбувається згідно затверджених блок-схем (виробництво молочних продуктів в обсязі понад 20 тонн на добу):

1) виробництво сиру твердого;
2) виробництво продукту сирного;
3) виробництво сухої молочної сироватки (СМС);
4) виробництво сухого незбираного молока (СНМ);
5) виробництво сухого знежиреного молока (СЗМ);
6) виробництво масла солодковершкового.

Кінцевою стадією виробничого процессу є маркування і пакування тваринних продуктів у обсязі понад 20 тонн на добу. Видобування питних підземних вод в обсязі 1160 кубічних метрів на добу здійснюється для забезпечення господарсько-питних і виробничих потреб.

Екологічна оцінка очікуваних викидів, скидів і відходів підприємства

На підприємстві існують джерела викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря (котли), локальні очисні споруди, а також майданчик, на якому розташовані: металообробне обладнання, зварювальний пристрій, пост зарядки акумуляторів, склад ПММ.

На території підприємства нараховується 50 джерел викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря. На підприємстві здійснюється контроль за викидами в атмосферне повітря згідно дозволу №7110400000-45 на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами від 08.04.2017 до 08.04.2027 р. На підприємстві в атмосферне повітря виділяються забруднюючі речовини в кількостях представлених у таблиці 2.

Оцінка викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від існуючих джерел підприємства проводилась за результатами інвентаризації стаціонарних та неорганізованих джерел викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря [4, 5].

Таблиця 2 – Викиди в атмосферне повітря

№ п/п	Найменування речовини	ГДК м.р., ОБРВ, мг/м^3	Клас небезпеки	Потужність викиду забр. речовини, т/рік
1	Заліза оксид (в перерахунку на залізо)	0,4	3	0,04540000
2	Марганець та його з'єднання (в прерахунку на діоксид марганцю)	0,01	2	0,00190000
3	Азоту діоксид	0,2	3	13,04600000
4	Аміак	0,2	4	0,01210000
5	Водень хлористий (соляна кислота) по молекулі HCl	0,2	2	0,00000010
6	Кислота сірчана за молекулою H2SO4	0,3	2	0,00001000
7	Кремній чотирьоххлористий	0,2		0,00050000
8	Сірководень	0,008	2	0,00120000
9	Вуглецю оксид	5,0	4	36,07410000
10	Метан	50,0		0,40290000
11	Бензол	1,5	2	0,00020000
12	Ксилол	0,2	3	0,00010000
13	Толуон	0,6	3	0,00020000
14	Метилмеркаптан (газ)	0,0001	4	0,00000195
15	Етантіол (етилмеркаптан)	0,00003		0,00000081
16	Вуглеводні насичені C_{12}-C_{19} у перерахунку на сумарний органічний вуглець	1,0	4	0,13370000
17	Речовини у вигляді суспендованих твердих частинок	0,5		0,00580000

№ п/п	Найменування речовини	ГДК м.р., ОБРВ, мг/м^3	Клас небезпеки	Потужність викиду забр. речовини, т/рік
18	титану діоксид	0,5		0,00010000
19	Вуглецю діоксид			8083,97400000
20	Азоту (1) оксид			0,01400000

Санітарна класифікація виробництв та об'єктів з технологічними процесами, які є джерелами виділення в навколишнє середовище виробничих шкідливостей та розміри санітарно-захисних зон для них встановлюються у відповідності [11]. Нормативний розмір санітарно-захисної зони для ТОВ «Гайсинський молокозавод» встановлюється відповідно до розрахунку розсіювання забруднюючих речовин та фактичному забрудненню атмосферного повітря [4, 5].

Стічні води підприємства по системі каналізаційної мережі надходять в існуючу каналізаційну насосну станцію (КНС). Від КНС вони подаються в приймальну камеру відстійника-флотатора.

Технологічна схема очистки стічних вод передбачає вилучення із стічних вод великих залишків на решітках, завислих речовин і жирів у відстійнику-флотаторі діаметром 7,2 м, що працює за схемою із рециркуляцією робочої рідини. Після відстійника-флотатора стічні води подаються на біологічну очистку в аеротенки-відстійники діаметром 10 м. Аеротенки обладнуються високоефективними струминними аераторами типу АСТ, принцип дії яких ґрунтується на залученні в аеровану мулову суміш атмосферного повітря струменями робочої рідини, що рухається з великою швидкістю. Як робоча рідина при цьому використовується сама мулова суміш, що забирається з нижньої частини зони аерації насосами струминної аерації. Сопла струминних аераторів встановлюються під кутом 60° до горизонту, що забезпечує обертовий рух мулової суміші у плані аеротенку, достатній для підтримання активного мулу в зваженому стані.

Надлишковий активний мул подається у відстійник-флотатор, що сприятиме додатковій біокоагуляції забруднень. Флотошлам і осад із відстійника-флотатора, до складу яких входить і надлишковий активний мул зневоднюється на центрифугах. Флотошлам і осад після очищення стічних вод збираються в герметичні контейнери і вивозяться на полігон.

Гранично допустимі концентрації забруднюючих речовин в зливових водах підприємства повинні бути не більше: $БСК_5$ – 260,0 мг/л, ХСК – 450,0 мг/л, завислі речовини – 275,0 мг/л, хлориди – 300,0 мг/л, сульфати – 70,0 мг/л, азот амонійний – 16,0 мг/л, нітрити – 0,7 мг/л, нітрати – 10,0 мг/л, нафта на нафтопродукти – 0,6 мг/л, СПАР – 4,0 мг/л, фосфати – 10,0 мг/л, мінералізація – 960,0 мг/л, pH – 6,5-8,5 од.

Згідно дозволу на спеціальне водокористування фактичні концентрації скидів зворотніх вод (таблиця 3) відповідають затвердженим допустимим концентраціям [4, 6].

Таблиця 3 – Фактичні концентрації скидів зворотніх вод

№ п/п	Показники складу зворотних вод	Фактичні концентрації, мг/дм^3	Фактичні скиди, г/год	Затверджені допустимі концентрації, мг/дм^3	Затверджені ГДС, г/год	Скиди перераховані т/рік
1	Завислі речов.	8	1776	8	1776	0,16784
2	$БСК_5$	2,3	510,6	2,3	510,6	0,048254
3	БСКповн	3	666	3	666	0,06294
4	ХСК	30	6660	30	6660	0,6294
5	Мінералізація	400	88880	400	88880	8,392
6	Хлориди	40	8880	40	8880	0,8392
7	Сульфати	45	9990	45	9990	0,9441
8	Азот амонію	0,45	99,9	0,45	99,9	0,09441
9	Нітрити	0,08	17,76	0,08	17,76	0,001678
10	Нітрати	2	444	2	444	0,04196
11	Фосфати	1,1	244,2	1,1	244,2	0,023078
12	Нафтопродукти	0,05	11,1	0,05	11,1	0,001049
13	Залізо	0,25	55,5	0,25	55,5	0,005245

Робота підприємства не здійснює негативний вплив на ґрунт та прилеглі земельні ділянки. Токсичних і радіоактивних відходів у виробництві немає. Основними джерелами шуму планованої діяльності є насосне обладнання, котли та вентиляційна система.

Допустимі рівні звукового тиску в дБ в окремих смугах частот, рівні звуку і еквівалентні рівні звуку в дБА на робочих місцях в виробничих приміщеннях приймаються у відповідності до таблиці 4. Обладнання, яке використовується на підприємстві, не перевищує задані санітарні норми.

Розрахунковий рівень шуму від обладнання не перевищує допустимий рівень звукового тиску на робочих місцях, тому додаткових заходів для зменшення рівня шуму не передбачено.

Об'єктами дії є населення, яке проживає в м. Гайсин. Найближча житлова забудова розташована на відстані 120 м від джерел шуму. Рівень звуку на території житлової забудови не перевищує допустимих показників санітарних норм [7, 8].

Режим роботи підприємства приймається цілорічним у 3 зміни, тривалістю 8 годин кожна. Основні роботи на підприємстві в основному проводяться в світлу частину доби. При виробництві молочних продуктів не буде одночасно задіяне все обладнання підприємства. Таким чином не передбачається суттєвого світлового та теплового впливу на навколишнє середовище.

При роботі підприємства немає жодних радіоактивних речовин та шкідливого випромінення, які могли б спричинити забруднення навколишнього середовища.

Таблиця 4 – Розрахункові рівні звукового тиску від насосів, що розташовані в виробничому приміщенні очисних споруд [7, 8]:

Рівні звукового тиску	Середньогеометричні частоти октавних смуг в Гц									Рівень звуку в дБА
	31,5	63	125	250	500	1000	2000	4000	8000	
Рівень звукового тиску, що утворюється (від одного насоса Pedrollo F40/250C), дБ	–	97	101	101	100	99	96	92	91	99
Рівень звукового тиску, що утворюється (від одного насоса Pedrollo F65/125B), дБ	–	101	104	104	103	102	99	95	94	102
Сумарний рівень звукового тиску від 2-х джерел, дБ	–	102,5	105,8	105,8	104,8	103,8	101,8	96,8	102,5	105,8
Розрахунковий рівень звукового тиску на постійних робочих місцях в кімнаті чергового персоналу, дБ	–	60,39	58,14	58,56	62,69	59,1	52,13	49,97	54,76	60,39
Допустимий рівень звукового тиску на постійних робочих місцях, дБ	–	95	87	82	78	75	73	71	69	95

Висновки

За результатами розрахунків величин приземних концентрацій можна зробити висновок про те, що вплив діяльності ТОВ «Гайсинський молокозавод» на повітряне середовище можна оцінити, як допустимий.

Передбачаються наступні заходи щодо запобігання перевищення встановлених нормативів гранично допустимих викидів в процесі виробництвах [9]:

– проведення технологічного процесу згідно технологічного регламенту;
– утримання в справності технологічного обладнання;
– здійснення виробничого контролю за викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Заходи щодо охорони атмосферного повітря при несприятливих метеорологічних умовах (НМУ):

– при НМУ, підприємство повинно забезпечити зниження викидів шкідливих речовин в атмосферне повітря, аж до часткової чи повної зупинки підприємства;
– при отриманні штормового попередження по трьох категоріях небезпеки, що відповідають трьом режимам роботи промислових підприємств в умовах НМУ;
– контроль за інтенсивністю викидів забруднюючих речовин в атмосферу, а також в межах СЗЗ і житловій зоні здійснюється підприємством самостійно або згідно договорів із спеціальними організаціями.

Виконання заходів щодо охорони атмосферного повітря не повинно призводити до забруднення ґрунтів, вод та інших природних об'єктів [9].

Виробництво молочних продуктів та видобуток підземних вод не впливає на стан рослинно-тваринного світу. Стічні води підприємства піддаються фізико-хімічній та біологічній очистці, після чого відводяться в місцеву каналізаційну систему [10].

Забезпечення комплексного використання матеріально-сировинних ресурсів та повного збору, належного зберігання і передачу відходів на утилізацію/видалення відходів [11].

Здійснення постійного контролю за станом місць тимчасового зберігання відходів:

– не допускати зберігання відходів у несанкціонованих місцях;
– не допускати змішування різних відходів;

– забезпечити достатню кількість контейнерів для збирання відходів.

В зв'язку з наявністю вже збудованого та функціонуючого підприємства вплив на ґрунт не передбачається.

Рівень шуму (відповідно до санітарних норм для території, прилеглих до житлових будинків, поліклінік, дитячим дошкільним закладам, школам та інш.), від технологічного обладнання на межі житлової зони м. Гайсина становить 50 дБ. Оскільки шум та вібрація не перевищують встановлених допустимих норм, додаткових заходів щодо зменшення впливу шуму та вібрації не передбачено.

Дотримання технологічного регламенту підприємства забезпечує зменшення негативного впливу планованої діяльності на навколишнє середовище.

Враховуючи передбачені природоохоронні заходи можна зробити висновок, що при дотриманні всіх технологічних нормативів та дозвільної документації підприємство суттєво зменшить негативний вплив на довкілля від планованої діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Проект нормативів гранично допустимих викидів забруднюючих речовин у атмосферне повітря від стаціонарних джерел для ТОВ "Гайсинського молочного заводу". – В.: 2001. – 60 с.
2. Закон України "Про безпеку харчових продуктів та продовольчої сировини" із змінами і доповненнями.
3. Періодичність контролю продовольчої сировини та харчових продуктів за показниками безпеки: Затв. наказом МОЗ України від 02.07.2004 № 329.
4. ДБН А.2.2-1-2003 «Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС)».
5. «Збірник показників емісії (питомих викидів) забруднюючих речовин в атмосферне повітря різними виробництвами» том І, том ІІ, том ІІІ, Донецьк-2004 р.
6. ДСанПІН 2.2.4-171-10 «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною»
7. ДСН 3.3.6.037-99. «Санітарні норми виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку».
8. ДБН В.1.1-31:2013 «Захист територій, будинків і споруд від шуму».
9. Васильківський І.В., Петрук Р.В., Крусір Г.В., Клименко М.О., Сакалова Г.В. Технології захисту навколишнього середовища (захист атмосфери). Підручник.- Херсон: Олді-плюс, 2019. – 432 с.
10. Васильківський І.В., Петрук Р.В., Крусір Г.В., Клименко М.О., Сакалова Г.В., Кватернюк С.М. Технології захисту навколишнього середовища. Частина 2. Методи очищення стічних вод. Підручник. – Херсон: Олді-плюс, 2019.- 298 с.
11. Васильківський І. В., Петрук Р. В., Крусір Г. В. Клименко М. О., Сакалова Г. В. Технології захисту навколишнього середовища. Ч. 4. Технології поводження з відходами харчових виробництв. Підручник. – Херсон: Олді-плюс, 2019.- 520 с.

Васильківський Ігор Володимирович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: igor.vntu@gmail.com

Тітов Тарас Сергійович – канд. хім. наук, доцент кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Хамровський Назарій Володимирович – студ. групи ЕКО-21б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: hamrovskiy@gmail.com

Igor V. Vasylkivskiy – Ph.D., Docent, Associate Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: igor.vntu@gmail.com

Taras S. Titov – Ph.D. (Chem.), Associate Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Nazarii V. Khamrovskyi – student, Faculty of Civil Engineering, Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hamrovskiy@gmail.com

УДК 504.054

І. В. Васильківський
Т. С. Тітов
І. С. Гут

АНАЛІЗ ВИКИДІВ ГАЙСИНСЬКОГО ЦУКРОВОГО ЗАВОДУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано схему виробничої структури відкритого акціонерного товариства «Гайсинський цукровий завод», та її вплив на довкілля. Дана характеристика джерел утворення викидів забруднюючих речовин підприємства. Запропоновані рекомендації щодо зменшення викидів цукрового виробництва відкритого акціонерного виробництва «Гайсинський цукровий завод».

Ключові слова: цукрова промисловість, виробництво цукру, викиди цукрового виробництва, забруднення атмосферного повітря, ресурсозбереження, енергозбереження.

Abstract

The scheme of the production structure of the open joint-stock company "Gaisinsky Sugar Plant" and its impact on the environment are analyzed. The characteristics of the sources of pollutant emissions of the enterprise are given. Recommendations are proposed for reducing emissions from sugar production of the open joint-stock company "Gaisinsky Sugar Plant".

Keywords: sugar industry, sugar production, sugar production emissions, atmospheric air pollution, resource conservation, energy conservation.

Вступ

Цукрова промисловість є найскладнішою за технологічними процесами серед ішних галузей харчової промисловості. Велика кількість складних технологічних процесів призводить до утворення значних викидів в атмосферне повітря, утворення стічних вод та відходів під час виробництва.

Метою роботи є аналіз викидів Гайсинського цукрового заводу та розроблення рекомендацій для зменшення їх впливу на навколишнє середовище.

Аналіз викидів забруднюючих речовин цукрового виробництва

ТОВ «Продовольча Компанія «Зоря Поділля» (ВАТ «Гайсинський цукровий завод») розташований у місті Гайсин Вінницької області. Адреса потужностей: вул. Заводська, 150, м. Гайсин, Вінницька область, 23700. Розташування підприємства показано на рисунку 1.

Рис. 1. Розташування ВАТ «Гайсинський цукровий завод»

Характеристика джерел утворення та викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря відбувається під час виготовлення цукру-піску та гранульованого жому із цукрового буряка. Гайсинський цукровий завод має сезонний тип виробництва (сезон триває 110 днів) [1, 2].

Основне виробництво включає котельню, склади вапняку та вугілля, вапнякове відділення, сульфітацію води, сатурацію води, згущення та кристалізацію цукру, сушку цукру, сушку та гранулювання жому. Джерела забруднення повітря представлені на рисунку 2.

Для виробничих потреб на підприємстві експлуатується котельня, в якій встановлено чотири котла типу «БГМ-35М»:

– паровий котел «БГМ-35М» №1 з номінальною потужністю 30 МВт;

– паровий котел «БГМ-35М» №2 з номінальною потужністю 26,67 МВт;

– паровий котел «БГМ-35М» №3 з номінальною потужністю 25,56 МВт;

– паровий котел «БГМ-35М» №4 з номінальною потужністю 26,67 МВт.

В якості палива для котлів використовується вугілля та пелети лушпиння соняшнику. Котел №3 може також працювати на деревній щепі.

Для забезпечення технологічних потреб виробництва достатньо одночасної роботи трьох котлів. В результаті згоряння палива в атмосферне повітря здійснюється викид таких забруднюючих речовин, як азоту діоксид, вуглецю оксид, зола, ангідрид сірчистий, суміш насичених вуглеводнів, метан, вуглецю діоксид.

Димові гази від спалювання палива в котлах №1 та №2 сходяться в спільну трубу та потрапляють до групи циклонів на сіркоочистку в мокрому пилогазовловлювачі. Конструкція системи відведення димових газів від котла №3, №4 аналогічна. Димові гази від обох систем з двох котлів відводяться в атмосферне повітря через спільну димову трубу висотою 90 м і діаметром 1,6 м.

При роботі котлів в атмосферне повітря надходять такі забруднюючі речовини: азоту діоксид, вуглецю оксид, ангідрид сірчистий, зола, суміш насичених вуглеводнів, метан, а також вуглецю діоксид [3, 4].

Рис. 2. Джерела забруднення атмосферного повітря

Вугілля та вапняковий камінь, що необхідні для технологічних потреб в процесі виробництва цукру, надходять на підприємство залізницею і зберігаються на складах. При розвантаженні та зберіганні відбувається викид в атмосферне повітря пилу неорганічного та пилу вугілля. Автотранспортом вугілля та вапняковий камінь подається в приймальний бункер для подальшого дроблення до необхідної фракції та сортування. У вапняковому відділенні після віброгрохоту

матеріал подається в дозувальні бункери та за допомогою скіпових ковшів завантажується в дві шахтних випалювальних печі потужністю 100 та 200 т/добу. При здійсненні цих операцій в атмосферне повітря надходить пил неорганічний та пил вугілля. Вапно і сатураційний газ отримують безпосередньо на цукровому заводі, випалюючи вапняковий камінь у вертикальних вапняково-газових печах. Шахтна піч із змішаною подачею використовує вапняковий камінь розміром 20-80 мм. В якості палива використовується вугілля або кокс, розмір якого трохи менший за розміри каміння, таким чином кокс рухається вниз із камінням, але не крізь проміжки. Вапняк (доломіт) ($CaCO_3$) разом з твердим паливом подають в піч зверху печі. В процесі випалювання вапняк проходить три зони:

- зона підігріву (вапняк нагрівається до температури 850°С);
- зона безпосереднього випалювання (досягається температура 900-1200°С, що дозволяє отримати вапно). В зоні випалювання зі шматків вапняку утворюється вуглекислий газ CO_2 і вапно CaO;
- зона охолодження, де температура отриманого вапна знижується до 40-100°С способом пропускання через шар продукту повітря, що подається знизу.

Сатураційний *газ відсмоктується з верхньої частини печі, проходить певні стадії очистки та* охолоджується, після чого насосом подається до сатураторів. Після випалювання вапняку, одержане негашене вапно поступає із печі на гасіння у обертальний вапногасник, куди одночасно подається вода. У вапногасильному апараті відбувається викид пилу неорганічного з вмістом діоксиду кремнію – нижче 20% [5].

Сульфітація води – це обробка цукрових розчинів (води), що подається на дифузію, сірчистим ангідридом. Сірчистий ангідрид на цукрових заводах отримують шляхом спалювання сірки в печі. Сульфітація проводиться в рідинно-струменевих сульфітаторах. Відпрацьований в сульфітаторах газ звільняється в сепараторі від крапель і викидається в атмосферу. При сульфітації в атмосферне повітря надходить азоту діоксид, вуглецю оксид та ангідрид сірчистий.

Перша і друга сатурація – обробка дифузійного соку діоксидом вуглецю з метою очистки його від «нецукрів» шляхом адсорбції їх на поверхні утворювальних кристалів $CaCO_3$. З водяними парами в атмосферу викидаються вуглецю оксид, азоту діоксид, ангідрид сірчистий, вуглецю діоксид, а також метан, діазоту оксид, суміш насичених вуглеводнів.

При згущенні та кристалізації цукру відбувається видалення аміаку з випарної станції та вакуум апаратів. Під час цього процесу в атмосферу надходять випари аміаку.

Сушка цукру проводиться в двох сушильних барабанах в противотоці гарячим повітрям. Аспіраційне повітря від сушильних барабанів перед викидом в атмосферу піддається очистці від пилу в мокрих пилоуловлювачах. Для охолодження цукру в камеру охолодження подається повітря без підігріву. Від сушильних барабанів та аспірації транспортерів в атмосферне повітря викидається пил цукру.

Для **сушки та гранулювання жому** на заводі обладнане жомосушильне відділення та відділення гранулювання сухого жому.

Виробничий процес отримання гранульованого жому складається з наступних операцій: віджимання з жому частини води, сушіння віджатого жому і гранулювання висушеного жому. Віджимання жому проводиться на жомовіджимних пресах, при цьому вміст сухих речовин в жомі підвищується з 6,2 до 15-18%. Для сушіння жому до вологості 10-12% застосовуються барабанні роторні сушарки (2 шт).

Для висушування жому використовується тепло димових газів від спалювання палива, а саме соломи, в топках жомосушильних установок. Від здійснення даного процесу в атмосферне повітря здійснюється викид таких забруднюючих речовин, як азоту діоксиду, вуглецю оксиду, золи, метану, вуглецю діоксиду, діазоту оксиду, пилу сухого бурякового жому.

Сухий жом після сушіння в жомосушильних барабанах подається у відділення для гранулювання. В процесі аспірації відділення гранулювання жому в атмосферне повітря надходить пил сухого бурякового жому. Готові гранули відвантажуються на автотранспорт для подальшої реалізації [11].

Допоміжне виробництво включає опалення, механічну майстерню, кухню, депо, склади інертних матеріалів, лабораторію, поля фільтрації. Допоміжне обладнання, яке присутнє на промисловому майданчику підприємства, призначене для обслуговування та забезпечення роботи цукрового заводу [6-9].

Для опалення адмінприміщень на території заводу використовуються опалювальні газові конвектори (48 шт) потужністю 3 кВт кожен. В результаті згорання природного газу утворюються такі забруднюючі речовини, як азоту діоксид, вуглецю оксид, метан, вуглецю діоксид, діазоту оксид.

Для опалення допоміжних приміщень на території заводу експлуатуються опалювальні печі (4 шт). В якості палива використовуються дрова. Печі працюють в холодний період року. В результаті згорання утворюються такі забруднюючі речовини, як азоту діоксид, вуглецю оксид, метан, зола, вуглецю діоксид, діазоту оксид, суміш насичених вуглеводнів.

Для поточного ремонту обладнання на зварювальній дільниці в механічній майстерні присутній пост електрозварювання. Електродугове зварювання відбувається електродами марки АНО-36. При зварювальних роботах в атмосферне повітря надходять такі забруднюючі речовини: заліза оксид, марганцю оксид, кремнію діоксид, фториди добре розчинні, фториди погано розчинні, фтористий водень. На дільниці застосовується також газова різка металу пропан-бутановою сумішшю. Під час газорізальних робіт в атмосферне повітря надходить: заліза оксид, марганцю оксид, азоту оксид, вуглецю оксид.

Кухня на підприємстві слугує для забезпечення працівників харчуванням. Для приготування їжі на кухні експлуатується газова плита. В процесі обжарювання харчових продуктів на плиті в атмосферу здійснюється викид акролеїну.

На підприємстві експлуатується два тепловози: ТГМ-4 №1514 та ТГМ-23Б №48334. В результаті роботи тепловозів в атмосферне повітря здійснюється викид таких забруднюючих речовин, як азоту діоксид, вуглецю оксид, вуглеводні насичені. Оскільки тепловози відносяться до пересувних джерел викиду забруднюючих речовин і частка часу маневрування територією підприємства становить лише 10%, тому тепловози не враховуються в розрахунку розсіювання забруднюючих речовин.

На території проммайданчика присутні склади інертних матеріалів. В процесі розвантаження піску та щебеню, а також при їх зберіганні на складах в атмосферне повітря надходить пил неорганічний з вмістом діоксиду кремнію 70- 20 % та вище 20%.

Для проведення хіміко-лабораторних аналізів в лабораторії використовуються витяжні шафи. Від витяжних шаф лабораторії в атмосферне повітря надходять сірчана кислота, аміак, соляна кислота, діетиловий ефір, натрію гідрооксид.

Кількісна та якісна характеристика забруднюючих речовин, що поступають в атмосферу від організованих та неорганізованих джерел викидів ВАТ «Гайсинський цукровий завод» наведена в таблиці 1.

З таблиці видно, що дане підприємство викидає в атмосферу найбільше оксиду нітрогену (II), оксиду сульфуру (II) та оксиду карбону (II).

Таблиця 1 − Характеристика забруднюючих речовин, що поступають в атмосферу від організованих та неорганізованих джерел викидів ВАТ «Гайсинський цукровий завод»

Назва речовини	ГДК$_{м.р.}$,ОБРВ	Клас небезпеки	Фактичні викиди речовини, т/рік
Нітроген (IV) оксид	0,06	2	47,96
Сульфур (IV) оксид	0,5	3	34,3
Карбон (II) оксид	5,0	4	178,58
Сажа	0,15	3	0,5
Манган та його сполуки	0,01	2	0,0045
Амоніак	0,2	4	5,1
Кислота сульфатна	0,3	2	0,00017
Ксилол	0,2	3	0,023
Бензин	5,0	4	0,0041
Насичені вуглеводні	1,0	4	3,6866
Зола	0,3	3	0,178
Кальцію оксид	0,05	3	4,12
Кальцію гідроксид	0,05	3	1,411
Кальцію карбонат	0,05	3	0,61
Сірка елементарна	0,07	-	0,009
Уайт-спіріт	1,0	-	0,069
Пил вугільний	0,11	-	0,215
Окид феруму (III)	0,04	3	0,091

Рекомендації щодо зменшення викидів цукрового виробництва

Скорочення димових газів котлоагрегатів підприємства можна досягнути за рахунок підвищення енергоефективності і скорочення розмірів втрат теплової енергії в процесі згорання за рахунок зниження температури димових газів, що викидається в атмосферу. Це може бути досягнуто шляхом:

- підбору оптимальних розмірів та інших характеристик устаткування виходячи із необхідної максимальної потужності з урахуванням розрахункового запасу надійності;
- інтенсифікації передачі тепла технологічному процесу у вигляді збільшення питомого потоку тепла (зокрема, при допомозі завихрювачів-турболізаторів збільшують турбулентність потоків робочого тепла), збільшення площі або вдосконалення поверхонь теплообміну;
- рекуперації тепла димових газів з допомогою додаткового технологічного процесу (наприклад, виробництва пари з допомогою економайзера);
- установки підігрівання повітря або води, або організації попереднього підігріву палива за рахунок тепла димових газів. Слід зазначити, що підігрів повітря може бути необхідним, якщо технологічний процес потребує високої температури полум'я. Підігріта вода може використовуватись для живлення котла або в системах гарячого водопостачання (в т.ч. централізованого опалення);
- очищення поверхонь теплообміну від накопичувальної золи і частинок вуглецю із єдиною метою підтримання високої теплопровідності. Зокрема, в конвекційній зоні можуть періодично використовуватись здувачі сажі. Очистка поверхонь теплообміну в зоні горіння, як правило, здійснюється під час зупинки обладнання для огляду і ТО, однаково в деяких випадках використовується очистка без зупинки (наприклад, в нагрівачах на НПЗ);
- забезпечення рівня виробництва тепла, відповідного існуючим потребам (не перевищуючи їх). Теплову потужність котла можна регулювати, наприклад, у вигляді підбору кількості подачі палива в топку.

Чим нижча температура димових газів, тим вищий рівень енергоефективності. Однак, зниження температури газів нижче певного рівня може бути поєднана із деякими проблемами. Зокрема, якщо температуравиявляється нижче кислотної точки роси (температури, при якій відбуваєтьсяконденсація води сірчаної кислоти, як правило, 110-170°С в залежності від вмісту сірки в паливі металевих поверхонь), це може призвести до корозії металевих поверхонь. Це вимагатиме застосування матеріалів, стійких докорозії, а також організації збирання й переробки кислого конденсату.

Перераховані вище стратегії (за винятком періодичної очистки) потребують додаткових інвестицій. Оптимальним для прийняття рішення проїх використання являється період проектування і будівництва нової установки. В той же час, можливо й впровадження цих рішень на існуючому підприємстві (при наявності необхідних площадок для установки устаткування) [9, 10].

Деякі застосування енергії димових газів можуть бути обмежені внаслідок різниці між температурою газів і потребами у певній температурі на вході енерговикористовуючого процесу. Прийнятна величина вказаної різниці визначається балансом між енергозбереженням і витратами на додаткове устаткування, що необхідне для використання енергії димових газів. Однак, заходи по зниженню температури димових газів можуть приводити до збільшення утворень деяких забруднюючих речовин.

Висновки

Для зменшення викидів димових газів і впливу на навколишнє середовище підприємства в цілому, можливе за рахунок зниження надлишку повітря горіння. Надлишок повітря горіння може бути зведений до мінімуму за допомогою регулювання витрат повітря в співвідношенні з витратами палива. Ця задача може бути значно полегшена у вигляді автоматизованого вимірювання вмісту кисню в димових газах. В залежності від того, наскільки швидко і часто змінюються відповідні характеристики технологічного процесу, витрата повітря може регулюватися вручну або в автоматизованому режимі. Занадто низькі витрати повітря приводять до гасіння полум'я і необхідності повторного запалювання, що може викликати зворотні удари полум'я і, як наслідок, пошкодження устаткування. Тому дотримання техніки безпеки завжди потребує деякого надлишку

повітря.

Скорочення потрапляння повітря горіння призводить до збільшення концентрації в димових газах не згорівших або неповність згорівших продуктів – частинок вуглецю, оксиду вуглецю і вуглеводнів, наслідком чого може бути перевищення встановлених нормативів викидів. Це обмежує можливості підвищення енергоефективності за рахунок обмеження витрати повітря горіння. На практиці надходження повітря обмежується до таких величин, при яких не відбувається перевищення встановлених нормативів.

Можливості для зниження надлишку повітря горіння обмежуються, бо це призводить до підвищення температури газу в топці; занадто високі температури здатні призводити до пошкодження системи.

Мінімальний надлишок повітря горіння, необхідний для утримання об'єму викидів у встановлених межах, залежить від конструкції пальників і особливості технологічного процесу.

Мотивами впровадження може бути забезпечення більш високої робочої температури, особливо у випадку безпосереднього нагрівання.

Скорочення викидів оксиду вуглецю та азоту діоксиду можливе шляхом дотримання необхідного та достатнього рівня «надлишку» повітря.

При недостатній кількості повітря чи поганому перемішуванні з окислювачем буде реагувати тільки частина палива. Таким чином, горіння буде неповним і в продуктах згорання з'явиться монооксид вуглецю (чадний газ).

Якщо і далі зменшувати подачу окислювача, то окрім CO в продуктах горіння будуть присутні водень і навіть вуглець у вигляді сажі. Таким чином, наявність достатнього надлишку повітря в топці є гарантією незначної кількості викидів оксиду вулицю в атмосферне повітря.

З іншого боку надмірний надлишок кисню супроводжується утворенням термічного NO з молекулярного азоту повітря. Адже кожен зайвий відсоток кисню породжує 10-15% NO_x, крім того, частково знижує ККД котла за рахунок збільшення витрати димових газів та їх температури, що викликає потребу у помірному регулюванні надлишку кисню. Тому утримування мінімального надлишку повітря призводить до допустимого рівня викидів NO_x.

Отже, підтримання балансу між мінімальним та достатнім надлишком повітря в топці котлоагрегату забезпечує нормативно допустимі викиди NO_x та CO.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Данилишин М. С. Стан, проблеми та перспективи розвитку бурякоцукрового виробництва України / М. С. Данилишин. // Інноваційна економіка. – 2014. – №55. – С. 53–58.
2. Цукрова галузь України в цифрах. // Національна асоціація цукровиків України. – 2019. – С. 20–29.
3. Офіційний сайт Національної асоціації цукровиків України [http://www.sugarua.com].
4. Цукрова галузь України в цифрах. // Національна асоціація цукровиків України. – 2019. – С. 20–29.
5. ДСТУ 4623:2006 Цукор білий. Технічні умови – Київ: Держспоживстандарт України, 2007. – 18 с.
6. Про затвердження Інструкції про зміст та порядок складання звіту проведення інвентаризації викидів забруднюючих речовин на підприємстві від 10.02.95 № 7 // Зареєстровано в Міністерстві юстиції України. – 15.03.1995 р. – № 61/597.
7. Коваленко О.О., Василів О.Б., Патік Т.П. Оцінка ефективності використання води на підприємствах харчової галузі [Електронний ресурс] Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/natural/Otkhv/2010_25//Koval_2.pdf
8. Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів, затверджені наказом МОЗ України від 19.06.1996, №173 та зареєстровані в Міністерстві юстиції України 24 липня 1996 р. за №379/1404.
9. Збірник показників емісії (питомих викидів) забруднюючих речовин в атмосферне повітря різними виробництвами – Донецьк: Український науковий центр технічної екології, 2004.
10. Технології захисту навколишнього середовища. Ч.1. Захист атмосфери: підручник / Петрук В.Г., Васильківський І.В., Петрук Р.В., Крусір Г.В., Клименко М.О., Сакалова Г.В. – Херсон:Олді-плюс, 2019. –432 с.

11. Васильківський І. В., Петрук Р. В., Крусір Г. В. Клименко М. О., Сакалова Г. В. Технології захисту навколишнього середовища. Ч. 4. Технології поводження з відходами харчових виробництв. Підручник. – Херсон: Олді-плюс, 2019.- 520 с.

Васильківський Ігор Володимирович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: igor.vntu@gmail.com

Тітов Тарас Сергійович – канд. хім. наук, доцент кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Гут Іван Сергійович – студ. групи ЕКО-21б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ivanhut2004@gmail.com

Igor V. Vasylkivskiy – Ph.D., Docent, Associate Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: igor.vntu@gmail.com

Taras S. Titov – Ph.D. (Chem.), Associate Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Ivan S. Hut – student, Faculty of Civil Engineering, Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivanhut2004@gmail.com

УДК 004.9:624.04(045)

А. С. Потєха

ВИКОРИСТАННЯ DATA-DRIVEN ФРЕЙМВОРКУ ДЛЯ СПРОЩЕННЯ АНАЛІТИКИ БУДІВЕЛЬНИХ ПРОЄКТІВ

Вінницький національний технічний університет

Антотація *Парадигма design-driven, реалізована через BIM-технології, суттєво підвищила ефективність узгодження тривимірних моделей та обміну інформацією протягом життєвого циклу будівельних об'єктів. Втім, значні інвестиції в ліцензоване ПЗ, потреба в глибокому професійному навчанні, складність організаційних процесів і обмежена інтероперабельність, навіть за умов використання IFC, поступово виявляють свої критичні межі. Data-driven підхід пропонує альтернативу, орієнтуючись на безперервний автоматизований збір, обробку й аналітику структурованих даних у відкритих форматах (JSON, CSV), що сприяє гнучкості інтеграції різнорідних джерел, масштабованості обробки інформації та підвищенню прозорості прийняття інженерних рішень. Запропонована методологія передбачає формування ETL-конвеєрів, застосування потокової аналітики й інтеграцію IoT-даних для плавного переходу від параметричних BIM-моделей до data-centric екосистем з можливістю прогнозування ризиків, оптимізації ресурсів та побудови цифрових двійників із високим рівнем адаптивності та стійкості.*

Ключові слова: *Building Information Modeling (BIM); design-driven; data-driven; інтероперабельність; автоматизація; аналітика; Machine Learning;*

Abstract *The design-driven paradigm, implemented through BIM technologies, has markedly improved the coordination of 3D models and the flow of information throughout the lifecycle of built assets. However, substantial investments in proprietary software, the need for extensive professional training, organizational complexities, and limited interoperability—even when using IFC—are progressively revealing critical constraints. The data-driven approach offers an alternative by emphasizing continuous, automated collection, processing, and analysis of structured data in open formats (e.g., JSON, CSV), thereby enabling flexible integration of heterogeneous sources, scalable data handling, and enhanced transparency in engineering decision-making. The proposed methodology involves the creation of ETL pipelines, the application of stream analytics, and the integration of IoT data to support a seamless transition from parametric BIM models to data-centric ecosystems capable of risk forecasting, resource optimization, and the development of digital twins with high adaptability and resilience.*

Keywords: Building Information Modeling (BIM); design-driven; data-driven; interoperability; automation; analytics; Machine Learning;

Вступ

Протягом останніх п'ятдесяти років будівельна галузь пройшла низку етапів цифровізації: спочатку креслення та специфікації виконувалися вручну на папері, потім із появою САПР (CAD) у 1970–1980-х з'явилися двовимірні електронні схеми, а з початку 2000-х — тривимірні моделі, що поступово переросли у сучасні процеси Building Information Modeling (BIM) [1]. BIM, як інтеграційна методологія, об'єднала геометрію, атрибутивні дані та часові характеристики об'єктів у єдиному цифровому середовищі, що дозволило автоматизувати виявлення колізій, оптимізувати координацію між архітекторами, конструкторами й інженерами та зменшити кількість помилок у проектній документації.

Проте практичне застосування BIM-систем виявило ряд обмежень. По-перше, на етапі впровадження необхідні значні капіталовкладення в ліцензійне програмне забезпечення та серверну інфраструктуру, що часто буває недоступно для малих і середніх компаній. По-друге, успішна експлуатація BIM-процесів вимагає комплексної підготовки персоналу та узгодження внутрішніх регламентів, що створює організаційні перепони.

По-третє, навіть при стандартизації обміну через IFC відбуваються втрати метаданих і спотворення точності геометрії під час переносу моделей між різними платформами, що призводить до фрагментації інформації та додаткових робіт [2].

У відповідь на ці виклики у практику увійшов data-driven підхід, який базується не на важких параметричних моделях, а на структурованих наборах даних, що збираються через API, IoT-пристрої та ETL-конвеєри в хмарних середовищах. Наприклад, автоматизовані скрипти конвертації DWG/IFC у формати JSON або CSV дають змогу обробляти великі обсяги інформації без запуску CAD-додатків, а платформи аналітики (Power BI, Tableau, Jupyter Notebook) використовуються для побудови дашбордів, машинного навчання та прогнозування витрат матеріалів і строків виконання. Цей перехід формує основу для створення цифрових двійників об'єктів і запровадження гнучких, масштабованих та прозорих процесів у будівництві.

Виклад основного матеріалу

Building Information Modeling (BIM) зародилася як відповідь на потребу консолідації всіх проектних даних в єдиному тривимірному інтегрованому середовищі, де архітектурні, конструктивні та інженерні рішення поєднуються з метаданими про матеріали, обсяги та технологічні характеристики. Завдяки цьому забезпечується автоматизоване виявлення колізій, узгодження дій між фахівцями різних спеціальностей та точний розрахунок необхідних матеріалів для кошторисного обґрунтування. Проте з часом виявилися суттєві обмеження: по-перше, пропрієтарні формати (наприклад, RVT у Revit або NWD у Navisworks) ускладнюють інтероперабельність між CAD-системами, а при експорті через IFC частина атрибутів і геометричної точності може втрачатися [3]. По-друге, впровадження BIM вимагає значних капіталовкладень у ліцензійне програмне забезпечення та IT-інфраструктуру, а також глибокої підготовки персоналу, що створює високий бар'єр входу, особливо для малих і середніх організацій. По-третє, design-driven підхід сфокусований на візуалізації та параметризації моделей, але недостатньо передбачає засоби для масштабованої аналітики великих масивів даних і прогнозування на основі реальних показників будмайданчика.

В основі data-driven підходу лежить глибока аналітика величезних масивів проектних і експлуатаційних даних, що дозволяє як описовий, так і прогнозний аналіз життєвого циклу об'єкта. По-перше, завдяки агрегуванню історичних даних про строки виконання, обсяги матеріалів та трудовитрати з десятків проєктів можна будувати статистичні моделі, які з високою точністю (помилка прогнозу < 5 %) передбачають ризик затримок або перевитрат ресурсів. По-друге, інтеграція IoT-датчиків (температура, вологість, вібрація конструкцій) із системою real-time stream processing дозволяє виявляти аномалії (наприклад, перевищення технологічних порогів) миттєво, що сприяє зменшенню простоїв до 20 % та підвищенню безпеки на майданчику. Візуалізація результатів аналізу здійснюється через інтерактивні дашборди, де ключові показники ефективності (KPI) — від середньої тривалості етапів проєкту до індексу якості виконання робіт — оновлюються щогодини. Така прозрачність даних сприяє колаборації між усіма стейкхолдерами: від замовників до субпідрядників.

Трансформація проектних процесів у бік data-driven парадигми починається з переорієнтації основного артефакту: замість громіздкої 3D-моделі увага зосереджується на структурованих даних та їхньому транспортуванні у відкритих форматах (JSON, CSV). Застосовуються ETL-конвеєри, що автоматично витягують і перетворюють інформацію з DWG/IFC-файлів у табличні сховища чи хмарні бази даних без необхідності запуску CAD-додатків . В межах data-driven екосистем впроваджуються модулі потокової аналітики (stream processing) для обробки даних із IoT-пристроїв у реальному часі, а RESTful API забезпечують швидкий доступ до звітів про обсяги матеріалів, CO_2-викиди або стан монтажних робіт. Паралельно розробляються конвертери та SDK, що дозволяють інтегрувати будь-які CAD-системи з BI-інструментами (Power BI, Tableau) і середовищами для машинного навчання

(Python/Pandas, scikit-learn), сприяючи автоматизації, аналітиці та прогнозуванню в будівельних проєктах.

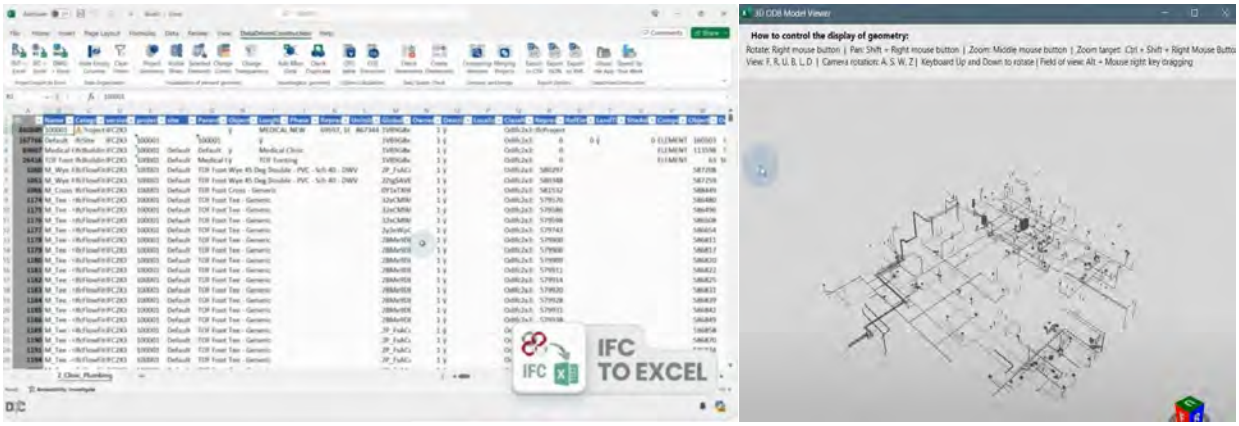

Рис.1. Конвертація IFC моделі в єдиний Data-set

Data-centric construction platforms істотно знижують поріг входу, оскільки інженеру достатньо володіти навичками роботи з табличними інтерфейсами (Excel, SQL) або веб-дашбордами замість опанування складного CAD-ПЗ. Завдяки впровадженню легковагих відкритих форматів (JSON, CSV) та REST-API відпадає потреба у дорогих ліцензіях і тривалому навчанні персоналу роботі з пропрієтарними рішеннями.

Одна з ключових переваг таких систем – здатність обробляти інформацію в реальному часі. Використання потокової аналітики (stream processing) у поєднанні з IoT-пристроями на будівельному майданчику дозволяє оперативно отримувати дані про хід робіт, технічний стан обладнання чи метеоумови, своєчасно виявляючи відхилення та коригуючи ресурси без затримок [4].

Аналітичний потенціал платформи проявляється в готовності структурованих даних до застосування методів машинного навчання та статистичних моделей. Наприклад, історичні дані про затримки виконання дозволяють формувати ймовірнісні моделі ризиків із високою точністю, а алгоритми регресії чи ансамблеві методи для прогнозування цін на матеріали забезпечують передбачення коливань вартості з похибкою менше 3 %.

Масштабованість досягається завдяки хмарним обчисленням, які дають змогу паралельно обробляти тисячі проєктів без потреби у власній IT-інфраструктурі. Додавання нових джерел даних – мобільних застосунків для інспекцій, фінансових систем чи сенсорів контролю запасів – відбувається в кілька кліків, а результати миттєво акумулюються в єдиному сховищі.

Інтероперабельність забезпечується відкритими стандартами: дані зберігаються у форматах, що зберігають усі метадані, і без втрат передаються між BI-інструментами (Power BI, Tableau) та середовищами для наукової аналітики (Python/Pandas), усуваючи проблему фрагментації інформації [5].

Централізація даних дозволяє проєктним менеджерам отримувати повну картину ризиків і ресурсних потреб у режимі реального часу, що сприяє зменшенню непередбачених витрат і уникненню простоїв [6].

Узагальнюючи, основні переваги data-driven систем можна подати так:

— Низький бар’єр входу: робота з таблицями та API замість CAD.
— Реальний час: обробка IoT-даних миттєво.
— Аналітика та AI: дані готові для ML/AI.
— Масштабованість: хмара без локальної IT.
— Інтероперабельність: відкриті формати без втрат.

Такі можливості створюють основу для подальшої інтеграції data-driven BI, цифрових двійників та самонавчальних систем у будівельній галузі.

Висновки

За результатами проведеного аналізу встановлено, що впровадження data-driven підходу суттєво оптимізує швидкість прийняття інженерних рішень та підвищує їхню точність завдяки безпосередньому доступу до консолідованих структурованих даних і можливості використання прогнозних алгоритмів. Використання легковагих відкритих форматів обміну (JSON, CSV) у комбінації з REST-API мінімізує ризики втрати метаданих і геометричних деталей під час передачі інформації, що сприяє значному підсиленню інтероперабельності системи.

Традиційні design-driven (BIM) рішення, незважаючи на важливий внесок у цифровізацію проєктування, обмежені високими порогами входу та залежністю від пропрієтарних форматів. Перехід до data-driven екосистем відкриває можливість створення єдиного репозиторію даних у відкритих форматах, спрощує інтеграцію з інструментами BI і ML, забезпечує безперервний контроль і своєчасне втручання, а також сприяє зниженню витрат і підвищенню ефективності управління ризиками.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Enshassi, M. A., Al Hallaq, K. A., & Tayeh, B. A. (2019). Limitation factors of Building Information Modeling (BIM) implementation. *The Open Construction & Building Technology Journal*, 13, 189–196. https://doi.org/10.2174/1874836801913010189
2. Sompolgrunk, A., Banihashemi, S., Golzad, H., & Le Nguyen, K. (2024). Strategic alignment of BIM and big data through systematic analysis and model development. *Automation in Construction*, 168, 105801. https://doi.org/10.1016/j.autcon.2024.105801
3. Huang, Y., Shi, Q., Zuo, J., Pena-Mora, F., & Chen, J. (2021). Research status and challenges of data-driven construction project management in the big data context. *Journal of Advanced Civil Engineering Practice*, 2021, Article ID 6674980. https://doi.org/10.1155/2021/6674980
4. Li, F., Laili, Y., Chen, X., Lou, Y., Wang, C., Yang, H., Gao, X., & Han, H. (2023). Towards big data driven construction industry. *Journal of Industrial Information Integration*, 35, 100483. https://doi.org/10.1016/j.jii.2023.100483
5. Huang, X., Liu, Y., Huang, L., Onstein, E., & Merschbrock, C. (2023). BIM and IoT data fusion: The data process model perspective. *Automation in Construction*, 149, 104792. https://doi.org/10.1016/j.autcon.2023.104792
6. Dave, B., Buda, A., Nurminen, A., & Främling, K. (2018). A framework for integrating BIM and IoT through open standards. *Automation in Construction*, 95, 35–45. https://doi.org/10.1016/j.autcon.2018.07.022

Потєха Андрій Сергійович *– аспірант 1-го, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.*

A. S Potiekha

USING FRAMEWORK DATA TO IMPROVE CONSTRUCTION PROJECT ANALYTICS

Vinnytsia National Technical University;

Abstract *The design-driven paradigm, implemented through BIM technologies, has markedly improved the coordination of 3D models and the flow of information throughout the lifecycle of built assets. However, substantial investments in proprietary software, the need for extensive professional training, organizational complexities, and limited interoperability—even when using IFC—are progressively revealing critical constraints. The data-driven approach offers an alternative by emphasizing continuous, automated collection, processing, and analysis of structured data in open formats (e.g., JSON, CSV), thereby enabling flexible integration of heterogeneous sources, scalable data handling, and enhanced transparency in engineering decision-making. The proposed methodology involves the creation of ETL pipelines, the application of stream analytics, and the integration of IoT data to support a seamless transition from parametric BIM models to data-centric ecosystems capable of risk forecasting, resource optimization, and the development of digital twins with high adaptability and resilience.*

Keywords*: Building Information Modeling (BIM); design-driven; data-driven; інтероперабельність; автоматизація; аналітика; Machine Learning;*

Andriy Serhiiovych Potiekha *– Phd student*, *Department of Civil and Environmental Engineering Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia city.*

УДК 711.6

В.П. Ковальський
С.В. Риндюк
Т.В. Нікітченко

ПРИКЛАДИ ВЕРТИКАЛЬНОГО УРБАНІЗМУ В СВІТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У контексті глобальної урбанізації та потреби в сталому розвитку, вертикальний урбанізм постає як інноваційний підхід до організації міського простору. Дослідження висвітлює сутність вертикального урбанізму через аналіз трьох міжнародних архітектурних проєктів: Bosco Verticale (Мілан), Marina One (Сінгапур) та The Spiral (Нью-Йорк). Розглянуто архітектурні рішення, екологічні переваги та інженерні інновації, що дозволяють інтегрувати природу в щільну міську забудову. Усі три об'єкти слугують прикладом поєднання сучасних технологій із принципами біофільного дизайну, сталого розвитку та соціальної орієнтації.

Ключові слова: вертикальний урбанізм, екологія сталий розвиток, архітектура, урбанізація.

Abstract

In the context of global urbanization and the need for sustainable development, vertical urbanism appears as an innovative approach to the organization of urban space. The study highlights the essence of vertical urbanism through the analysis of three international architectural projects: Bosco Verticale (Milan), Marina One (Singapore) and The Spiral (New York). Architectural solutions, environmental advantages and engineering innovations are considered to integrate nature into a dense city development. All three objects are an example of a combination of modern technologies with the principles of biophil design, sustainable development and social orientation.

Keywords: vertical urbanism, ecology, sustainable development, architecture, urbanization.

Вступ

У сучасному світі урбанізація відбувається надзвичайно швидкими темпами: щодня міста зростають, розширюються та концентрують дедалі більше населення, функцій і ресурсів. Це створює серйозні виклики для містобудування, екології, транспорту та соціальної інфраструктури. Традиційні моделі горизонтального розвитку міст більше не відповідають вимогам сталості та ефективності, оскільки призводять до надмірного використання земельних ресурсів, зростання енергоспоживання та погіршення якості життя [1].

У цьому контексті все більшої актуальності набуває концепція вертикального урбанізму — новаторського підходу, що передбачає формування багатофункціонального середовища у вертикальних структурах. Такий підхід дозволяє оптимізувати просторове планування, зменшити екологічний слід міста та інтегрувати природні елементи без шкоди для щільності забудови. Вертикальний урбанізм об'єднує сучасні архітектурні рішення з принципами екології та сталого розвитку, пропонуючи нову парадигму міського життя, орієнтовану на людину та довкілля.

У цьому дослідженні розглянуто три яскраві приклади реалізації цієї концепції у різних країнах світу, їх архітектурні особливості та екологічні переваги.

Результати досліджень

У рамках дослідження проаналізовано три унікальні приклади реалізації концепції вертикального урбанізму, які демонструють різні архітектурні підходи, інженерні інновації та екологічні переваги у контексті сучасного містобудування.

Bosco Verticale (Мілан, Італія) (рис.1) — це проєкт, що уособлює ідею перетворення щільної міської забудови на життєвий простір, гармонійно інтегрований із природою. Дві вежі висотою 110 та 76 метрів містять понад 20 000 рослин, включаючи дерева, кущі й багаторічні трави, висаджені на балконах та фасадах. Таке озеленення дозволяє ефективно використовувати вертикальний простір для зменшення міського теплового ефекту, поглинання вуглекислого газу, очищення повітря та зниження шуму. Інженерне рішення включає використання армованого бетону,

спеціальних навісних конструкцій для підтримки рослин, систем зрошення, дренажу та автоматичного збору дощової води. У підборі рослин брали участь фахівці з ботаніки, що забезпечило адаптацію флори до міського середовища на великій висоті. Bosco Verticale отримав численні міжнародні нагороди та став прототипом для подібних проєктів у Європі та за її межами [2].

Marina One (Сінгапур) (рис.1) — приклад вертикального урбанізму, орієнтованого на біофільний підхід до проєктування. Комплекс складається з чотирьох висотних будівель, які утворюють єдиний багаторівневий простір із центральним ядром — «Зеленим серцем». Це простір площею 37 000 м² включає тропічний сад із водоспадами, туманними системами, місцями для відпочинку, що створюють природний мікроклімат та комфортне середовище для жителів і працівників. Будівля обладнана адаптивними фасадами, що регулюють світло- і теплопроникність відповідно до кліматичних умов, системами збору дощової води, вентиляції, рекуперації тепла. Прямий доступ до громадського транспорту зменшує екологічне навантаження, а сертифікація за стандартами LEED Platinum і Green Mark підтверджує високий рівень енергоефективності та сталості [3].

Рисунок 1 – Приклади вертикального урбанізму

CapitaGreen (Сінгапур) (рис.1) — це знаковий приклад вертикального урбанізму, що поєднує офісну функцію з принципами біофільного дизайну. Завершений у 2014 році, хмарочос висотою 245 метрів був спроєктований японським архітектором Тойо Ито у співпраці з DP Architects. Будівля розташована в діловому центрі Сінгапуру та стала частиною стратегії «міста-саду», яку активно впроваджує уряд країни.

Фасади споруди покрито понад 15 000 рослин, що формують живий зелений екран, який зменшує перегрів, очищує повітря та знижує рівень шуму. На даху розташований «Sky Forest» — простір із деревами, кафе та зонами відпочинку, доступний для працівників. Однією з найбільших інновацій є 45-метровий вітроколектор, що вловлює прохолодні повітряні потоки на висоті й спрямовує їх у вентиляційні шахти. Це забезпечує природне охолодження без використання енергоємних систем кондиціонування.

Усі інженерні рішення спрямовані на зниження споживання енергії та підвищення якості внутрішнього мікроклімату. CapitaGreen сертифіковано за найвищим екологічним стандартом Green Mark Platinum, а також відзначено премією CTBUH як найкраща висотна будівля Азії та Австралазії у 2015 році.

CapitaGreen демонструє, як висотна офісна забудова може гармонійно поєднувати технології, естетику та екологію, формуючи комфортне, стійке міське середовище навіть у щільно забудованих мегаполісах [4].

The Spiral (Нью-Йорк, США) (рис.1) — інноваційний офісний хмарочос висотою 314 метрів, який вирізняється безперервною спіралеподібною терасою, що огортає будівлю на кожному поверсі. Зелені тераси формують візуальний зв'язок між містом і природою, а також забезпечують доступ до відкритого простору, природного світла й свіжого повітря для кожного офісу. У терасах використовуються адаптовані рослини, системи автоматичного поливу з використанням дощової води та спеціальні легкі ґрунтові конструкції. Архітектурне рішення дозволяє зберегти високий рівень гнучкості простору та підтримувати екологічну стабільність. The Spiral сертифікований за стандартом LEED Gold та слугує зразком того, як сучасні офісні будівлі можуть одночасно бути енергоефективними, функціональними та біофільними [5].

Кожен з розглянутих проєктів демонструє унікальні можливості вертикального урбанізму: інтеграцію природи в архітектурне середовище, зменшення екологічного навантаження, підвищення якості життя мешканців і користувачів. Загалом, ці приклади свідчать про те, що вертикальний урбанізм є не лише естетичним чи функціональним рішенням, а й потужним інструментом формування сталого міського майбутнього.

Висновки

Вертикальний урбанізм є ефективною відповіддю на виклики перенаселення, дефіциту простору та деградації довкілля у містах.

Розглянуті приклади демонструють інтеграцію архітектури та природи, де зелені насадження виконують не лише декоративну, а й екологічну, соціальну та кліматичну функції.

Високий рівень інженерних інновацій (автоматизований полив, терморегуляція, енергоощадні системи) забезпечує сталість функціонування таких об'єктів у тривалий період.

Вертикальні міські комплекси сприяють підвищенню якості життя, формуванню екологічної свідомості, розвитку біорізноманіття та соціальної взаємодії в умовах мегаполісу.

Запровадження вертикального урбанізму в Україні можливе та доцільне з урахуванням світового досвіду і сучасних технологій, що відкриває нові перспективи для містобудування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Риндюк С. В., Максименко М. А. Сучасні прийоми організації зелених зон в ущільненій забудові міста, СучТехнБудів, вип. 30, вип. 1, с. 111–119, Груд 2021.
2. Боско Вертикале – вертикальний ліс посеред Мілану. URL: https://sights.com.ua/attraction/bosko-vertikale-vertikalnii-lis-sered-kamianyh-djungliv/
3. Marina One. URL: https://www.gp-b.com/marina-one
4. CapitaGreen. URL: https://www.capitaland.com/sg/en/lease/commercial-space-listing/capitagreen.html
5. The Spiral / BIG. URL: https://www.archdaily.com/1008788/the-spiral-big

Ковальський Віктор Павлович *— к.т.н., доцент кафедри доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет. e-mail: kovalskiy.vk.vntu.edu@gmail.com*

Риндюк Світлана Володимирівна *— к.т.н., доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: runduyksv@gmail.com*

Нікітченко Тетяна Вячеславівна — *студентка групи БМ-20б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: nikitchenko71mail.ua@gmail.com.*

Viktor Kovalskyi*— PhD, docent of Department of Construction, Municipal Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kovalskiy.vk.vntu.edu@gmail.com*

Svitlana Ryndiuk *— PhD, docent of Department of Construction, Municipal Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: runduyksv@gmail.com*

Tetiana Nikitchenko *- student of the BM-20b group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: nikitchenko71mail.ua@gmail.com.*

УДК 624.01

А. Є. Повзун
В. Ф. Сидоренко
О. О. Горюн

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ 3D-ДРУКУ В БУДІВНИЦТВІ МАЛОПОВЕРХОВИХ СПОРУД

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто перспективи використання 3D-друку в малоповерховому будівництві, зокрема в умовах післявоєнного відновлення України. Описано основні типи 3D-принтерів, переваги та недоліки технології, а також наведено приклади її реального застосування в Україні. 3D-друк відкриває можливості для швидкого, економічно вигідного та екологічного зведення будівель.

Ключові слова: 3D-друк, малоповерхове будівництво, моделювання, сталий розвиток, енергоефективність, адитивні технології.

Abstract

The paper examines the prospects for using 3D printing in low-rise construction, in particular in the context of Ukraine's post-war recovery. The main types of 3D printers, advantages and disadvantages of the technology are described, and examples of its actual application in Ukraine are given. 3D printing opens up opportunities for fast, cost-effective and environmentally friendly construction of buildings.

Keywords: 3D printing, low-rise construction, modeling, sustainable development, energy efficiency, additive technologies.

Вступ

Будівельна галузь перебуває на порозі революції, і 3D-друк стає революційним рішенням. Традиційні методи будівництва залишалися практично незмінними протягом десятиліть, значною мірою покладаючись на ручну працю, важку техніку та трудомісткі процеси.

Результати дослідження

3D друк у будівництві — це процес зведення об'єктів шляхом пошарового накладання будівельного матеріалу (найчастіше спеціального бетону), за цифровою 3D-моделлю.

Основні типи 3D-принтерів

- *Гантричні (портальні) принтери* - Мають жорстку каркасну рамку з напрямними по осях X, Y і Z — подібно до мостового крана. Приклади: COBOD BOD2 *(Данія)*; Winsun *(Китай)*
- *Роботизовані рукави (arm-based robotic printers)* - Використовують промислові маніпулятори зі спеціальними соплами для подачі суміші. Приклади: CyBe Construction *(Нідерланди)*;WASP Crane WASP *(Італія)*
- *Мобільні/самохідні принтери* - Принтер встановлено на шасі або рейковій платформі — він рухається будівельним майданчиком. Приклад: Apis Cor *(США)*

Існує два види будівництва за допомогою 3D-принтерів. У першому випадку принтер розташований на будівельному майданчику і процес зведення відбувається пошаровим нанесенням бетонної суміші відповідно до проекту. А в другому - об’ємні елементи друкуються в заводських умовах і доставляються на майданчик, де монтуються традиційними методами будівництва [1]. Переваги використання адитивних технологій будівництва зведені в табл. 1.

Таблиця 1 — Переваги 3D-друку в будівництві

Напрям	Перспективи
Скорочення термінів будівництва	Завдяки високій швидкості друкування шарів конструкції 3D-друк дозволяє зводити стіни будівель за лічені години, а повноцінні житлові об'єкти – за кілька днів. Це особливо актуально для вирішення житлових проблем у регіонах, постраждалих від стихійних лих, або для швидкого розгортання житла в кризових ситуаціях
Зниження витрат на будівництво	Зменшення потреби в ручній праці, оптимізація використання матеріалів, зниження втрат, пов'язаних із помилками людського фактора, дозволяють знизити вартість будівництва до 20–30% порівняно з традиційними методами. Друк безперервний, що дозволяє працювати цілодобово, економлячи час та кошти
Гнучкість архітектурних рішень	3D-друк дає змогу реалізовувати складні геометричні форми, органічні контури та індивідуальні дизайнерські рішення без додаткових витрат на спеціалізовані форми або складне опалубне обладнання. Це відкриває нові можливості для сучасної архітектури та підвищує естетичну цінність будівель [7]
Екологічність і сталість	Технологія дозволяє мінімізувати відходи будівництва завдяки точному дозуванню матеріалів. 3D-друк може використовувати екологічно чисті або перероблені матеріали, наприклад, бетон із промислових відходів, перероблений пластик, біополімери. Також конструкції можна оптимізувати під енергоефективність (наприклад, товщина стін, ізоляційні властивості) [7]
Індивідуалізація та масова кастомізація	Технологія 3D-друку дозволяє будувати житло за індивідуальним проєктом без значного збільшення витрат. Це особливо важливо для замовників, які хочуть отримати унікальні будинки з урахуванням особистих потреб, ергономічних та функціональних вимог
Вирішення проблеми доступного житла	Швидкість та відносна дешевизна 3D-будівництва створюють перспективи для реалізації програм соціального житла, особливо в регіонах із дефіцитом житлових площ або після катастрофічних подій (наприклад, землетрусів, повеней). Це може стати ключовим фактором у забезпеченні житлом малозабезпечених верств населення
Зменшення трудових ризиків	Автоматизація процесу будівництва зменшує потребу у великій кількості робітників на будівельному майданчику, що знижує ризики травм, пов’язаних із висотними роботами, роботою з важкою технікою та іншими небезпечними процесами. Також 3D-друк мінімізує людський фактор, зменшуючи помилки та покращуючи якість конструкцій.
Можливість друку локальних матеріалів	Використання місцевої сировини, наприклад, ґрунту або піску, як основи для друку, дозволяє зменшити логістичні витрати та сприяти розвитку місцевих економік, особливо в сільських або віддалених районах

Разом з цим існують обмеження використання технології 3D-друку в будівництві, серед яких можна виділити наступні:

- Обмежений вибір матеріалів. Поточні 3D-принтери здебільшого працюють з бетонними сумішами, які потребують спеціального складу для забезпечення текучості та швидкого затвердіння [7].
- Масштабування та складні форми. Більшість сучасних 3D-принтерів здатні зводити лише одно- або двоповерхові будівлі площею до 200 м².
- Висока початкова вартість. Індустріальні 3D-принтери коштують від сотень тисяч до мільйонів доларів.
- Залежність від погоди. Друк на відкритому повітрі чутливий до температури, вологості та вітру. Це може призвести до дефектів у шарах або затримок у будівництві
- Обмеження у деталізації дизайну. Складно реалізовувати тонкі, дрібні або складні архітектурні елементи.

Більше того, хоча конкуренти в традиційному будівництві віддають перевагу усталеним методам з перевіреними результатами, нова технологія стикається зі скептицизмом щодо своєї надійності з часом. Взаємодія між цими багатогранними викликами сприяє невизначеності щодо доцільності широкого інтегрування 3D-друку в майбутні будівельні проекти. Зрештою, вирішення цих проблем є важливим для реалізації повного потенціалу передових технологій у створенні інноваційних та стійких рішень для житла [2].

Реальне застосування 3D-друку в будівництві. Перший в Україні будинок, надрукований на 3D-принтері, збудовано поблизу Ірпеня. [6] Його звели за підтримки Групи Метінвест для родини загиблого воїна. Будинок площею 130 квадратних метрів був надрукований за 58 годин за допомогою першого в Україні будівельного 3D-принтера компанії 3D UTU. Для будівництва знадобилося 72 тонни спеціальної швидкотвердіючої цементно-піщаної суміші. Метінвест, у свою чергу, безкоштовно поставив понад 20 тон сталевої продукції зі складів збутової компанії «Метінвест СМК». Ця сталь стала основою для фундаменту, стін та стелі будівлі.

«Тому, коли ми отримали запит на надання металу для будівництва будинку, надрукованого на 3D-принтері, для родини загиблого воїна, ми не довго вагалися та поставили всю продукцію безкоштовно. Для нас це лише тестовий проект будівництва майбутнього, у нових форматах, які, я впевнений, будуть поширені по всій Україні разом зі сталевими конструкціями. Ми готові постачати сталь для відновлення України в тих обсягах, які потрібні нашій країні», – Олег Давиденко, директор департаменту корпоративних комунікацій Метінвесту [6].

За словами мера Ірпеня, у місті пошкоджено або зруйновано тисячі приватних будинків [6]. Сьогодні місто є лідером з відбудови в Україні. Він вважає, що будинок, надрукований на 3D-принтері, є яскравим прикладом того, як технології можуть допомогти відродити громади, спустошені війною. Планування будинку враховує всі нормативні вимоги до житла, а також сучасні уявлення про комфорт. У будинку є простора вітальня, три спальні, кухня-студія та побутові приміщення. Будинок обладнаний необхідними комунікаціями та повністю готовий для проживання сім'ї.

Рис.1 будівництво школи № 23 у Львові за 3D-технологією [3]

«За звичайних умов 3D-принтер може надрукувати школу за тиждень. За три тижні він здатен вигнати стіни триповерхової будівлі. Тож порівнювати темпи традиційних методів будівництва із технологією друку просто некоректно», - Жан-Крістоф Боні, засновник гуманітарного фонду Team4UA [4].

Використовуючи такі технології як 3D-друк, досягається висока якість та точність при виготовленні будівельних елементів. Це забезпечує стійкість та надійність будівель, підвищується рівень енергоефективності та оптимального використання ресурсів. Створюються більш ефективні системи утеплення, вентиляції та освітлення, що сприяє збереженню енергії та зниженню екологічного впливу будівлі на навколишнє середовище [3].

Перспективи розвитку 3D-будівництва в Україні. Майбутні перспективи та інновації в будівництві за допомогою 3D-друку готові змінити ландшафт проектування та розробки будівель[2]. В Україні ця технологія має великий потенціал, особливо у відновленні зруйнованої інфраструктури після війни. Вона дає змогу швидко й економно будувати житло, школи чи амбулаторії, зменшуючи ви-

трати праці та матеріалів. Завдяки активному розвитку IT-сфери, інженерного потенціалу та міжнародній підтримці, Україна має всі шанси стати лідером у сфері 3D-будівництва в Східній Європі. Успішна інтеграція технології можлива за умови державної підтримки, підготовки фахівців і законодавчого врегулювання.

Висновки

У роботі проаналізовано перспективи впровадження технології 3D-друку в малоповерховому будівництві в контексті післявоєнного відновлення України. Встановлено, що ця інновація забезпечує високу швидкість, економічність, екологічність і гнучкість архітектурних рішень. Незважаючи на низку технічних та організаційних обмежень, 3D-друк демонструє значний потенціал для вирішення проблеми дефіциту житла та модернізації будівельної галузі. За умови належного нормативного супроводу та державної підтримки, Україна має можливість стати лідером у галузі 3D-будівництва в регіоні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бурлака С.А. 3D-друк в будівництві переваги та недоліки. Сучасні технології в будівництві, економіці та дизайні : матеріали всеукр. наук.-практ. конф., м. Немирів. 4-5 квітня 2019р. С. 11–12. URL : https://socrates.vsau.edu.ua/repository/getfile.php/20997.pdf.
2. Джордж Петропулос. Будівлі, надруковані на 3D-принтері, трансформують ефективність будівництва та сталий розвиток у сучасній архітектурі. Вебсайт Inorigin. URL: https://www.inorigin.eu/3d-printed-buildings/?utm_source .
3. Використання 3D-друку в будівництві: можливості та перспективи. Вебсайт Інтернет-видання Полтавщина. URL: https://blog.poltava.to/atlant/16536/ .
4. Катерина Кисельова . Будувати нове новими технологіями: як школу у Львові надрукував 3D-принтер // Вебсайт Медіа Освіторія. URL: https://osvitoria.media/opinions/buduvaty-nove-novymy-tehnologiyamy-yak-shkolu-u-lvovi-nadrukuvav-3d-prynter/ .
5. 3D-друк іноваційна технологія сучасного будівництва. Вебсайт 3D Буд. URL: https://3d-bud.com.ua/?utm_source .
6. Метінвест допоміг побудувати перший в Україні будинок, надрукований на 3D-принтері. Вебсайт GMK Center. URL: https://gmk.center/en/news/metinvest-helped-build-ukraines-first-3d-printed-house/?utm_source .
7. Шилоткач М., Григорчук О. 3D-друк у будівництві: нова ера архітектури : матеріали всеукр. наук.-практ. конф., м. Харків, ВСП «ХФКХП ДБТУ», 2025 С. 705–708.

Повзун Анастасія Євгеніївна — студентка групи 1Б-23б, факультет будівництва цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: povzunnanya@gmail.com

Сидоренко Владислава Федорівна — студентка групи АДВ-23б, факультет будівництва цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: sydorenko.vladyslavaa@gmail.com

Горюн Олег Олегович — д-р філософії, асистент кафедри інженерних систем в будівництві, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії. Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: oleggoriun@vntu.edu.ua

Povzun Anastasiia Y. — student of group 1B-23b, Faculty of Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: povzunnanya@gmail.com

Sydorenko Vladyslava F.— student of group ADV-23b, Faculty of Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sydorenko.vladyslavaa@gmail.com

Horiun Oleh O. — PhD, assistant department of engineering systems in construction, faculty of construction, civil and environmental engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleggoriun@vntu.edu.ua.

УДК 725.54

В.В.Бутін
С.В.Риндюк

ПРИНЦИПИ ПЛАНУВАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ АДМІНІСТРАТИВНО-ОФІСНИХ БУДІВЕЛЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядаються основні принципи формування планувальної структури адміністративно-офісних будівель з урахуванням сучасних вимог до функціональності, ергономіки, енергоефективності та гнучкості використання приміщень. Проаналізовано вплив цифровізації праці, змішаних форм зайнятості та сталого проєктування на просторові рішення адміністративно-офісних споруд. Результати дослідження можуть бути використані при створенні нових офісних просторів або реконструкції існуючих об'єктів. ***Ключові слова:*** *адміністративно-офісна будівля, планувальна структура, функціональне зонування, гнучкість простору, ергономіка, архітектура, сучасне проектування.*

Ключові слова: *адміністративно-офісна будівля, планувальна структура, гнучке планування, просторове зонування, функціональність, ергономіка.*

Abstract

The article deals with the basic principles of formation of planning structure of administrative and office buildings, taking into account modern requirements for functionality, ergonomics, energy efficiency and flexibility of premises. The influence of digitalization of labor, mixed forms of employment and sustainable projection on spatial decisions of administrative and office structures is analyzed. The results of the study can be used in the creation of new office spaces or the reconstruction of existing objects. Clarial words: administrative and office building, planning structure, functional zoning, flexibility of space, ergonomics, architecture, modern design.

Keywords: *administrative and office building, planning structure, flexible planning, spatial zoning, functionality, ergonomics.*

Вступ

Адміністративно-офісні будівлі є важливою частиною міського середовища та архітектурного простору сучасного міста. Їх планувальна структура відіграє ключову роль у забезпеченні ефективного функціонування установ, організацій і підприємств. З розвитком цифрових технологій, зміною способів роботи (наприклад, дистанційна та гібридна форми праці), а також зростанням потреб в адаптивності приміщень, змінюються й вимоги до архітектурно-планувальних рішень таких споруд. Такі споруди не лише виконують функцію робочого простору, а й виступають важливими елементами міського середовища, формуючи імідж організацій і зручність для працівників та відвідувачів

Сучасні адміністративно-офісні будівлі повинні бути не лише функціональними, але й адаптивними до змін, інклюзивними, енергоефективними та сприятливими до співпраці між працівниками. Це вимагає нового підходу до формування планувальної структури, що ґрунтується на принципах гнучкості, відкритості, модульності та зонирования [1].

Результати дослідження

Ефективна планувальна структура адміністративно-офісних будівель базується на поєднанні функціональності, гнучкості та ергономічності простору.

1. Функціональне зонування

Основним принципом є поділ простору на функціональні зони: адміністративну, робочу, сервісну, рекреаційну та технічну. Такий поділ дозволяє раціонально організувати переміщення людей, забезпечити

приватність, зосередженість працівників та ефективність управлінських процесів. Планувальна структура повинна враховувати як вертикальні, так і горизонтальні комунікації між цими зонами [2].

2. Гнучкість і трансформованість простору

Сучасні офіси повинні легко адаптуватися під зміни чисельності персоналу або способу роботи. Гнучке планування передбачає використання модульних перегородок, відкритого простору (open space), а також можливість швидкої реконфігурації приміщень без суттєвого втручання в несучі конструкції. Популярним стає принцип hot-desking (робочі місця без закріплення), що також вимагає переосмислення планувальних рішень.

3. Ергономічність та комфорт

Принцип ергономіки полягає у створенні середовища, що відповідає фізіологічним та психологічним потребам людини. Це стосується не лише меблів та освітлення, але й мікроклімату, рівня шуму, освітленості, кольорового рішення. Важливо забезпечити комфортні маршрути евакуації, достатню кількість санітарних вузлів, зони для відпочинку та неформального спілкування [3].

4. Енергоефективність і сталий розвиток

Проєктування планувальної структури повинно враховувати орієнтацію будівлі, природне освітлення, вентиляцію, а також можливість впровадження систем "розумної" енергетики. Раціональне розташування робочих зон, використання енергозберігаючих матеріалів, максимальне використання денного світла – все це сприяє зниженню експлуатаційних витрат і зменшенню впливу на довкілля.

5. Архітектурна ідентичність та репрезентативність

Адміністративно-офісна будівля часто є «обличчям» організації, тому її вхідна зона, вестибюль, конференц-зали повинні мати виразну архітектурну ідентичність. Це досягається завдяки чітко продуманій планувальній схемі, візуальним акцентам, матеріалам обробки та дизайну інтер’єрів.

Особливу увагу приділяють оптимізації комунікаційних зв’язків — правильному розміщенню ліфтів, сходових кліток, санвузлів, технічних приміщень та зон відпочинку. Зручне планування комунікацій сприяє раціональному використанню площі та зменшенню втрат часу на переміщення.

Інтеграція елементів сталого дизайну**,** зокрема природного освітлення, вентиляції, зелених зон та енергоефективних технологій, позитивно впливає на мікроклімат офісного середовища, зменшує витрати на утримання будівлі та підвищує загальний рівень задоволеності працівників [4].

У результаті аналізу стилістичних і функціональних рішень сучасних офісних просторів можна сформулювати основні підходи до формування ефективної планувальної структури:

– забезпечення логічного та зручного розташування зон з урахуванням специфіки діяльності організації;

– використання багатофункціональних приміщень, що легко адаптуються до різних сценаріїв роботи;

– дотримання принципів ергономіки та санітарно-гігієнічних норм у плануванні робочих місць і загальних зон;

– включення гнучких елементів дизайну, що дозволяють трансформувати простір без значних перебудов.

Таким чином, результати дослідження підтверджують, що комплексний підхід до проектування адміністративно-офісних будівель, заснований на принципах функціональності, гнучкості та комфортності, дозволяє створювати ефективні архітектурні рішення, які відповідають сучасним вимогам користувачів та сприяють підвищенню продуктивності праці.

Висновок

У результаті проведеного дослідження встановлено, що успішне проектування адміністративно-офісних будівель ґрунтується на впровадженні чітких планувальних принципів, серед яких ключову роль відіграють функціональне зонування, гнучкість простору та оптимізація комунікаційних зв’язків. Врахування цих аспектів дозволяє створювати комфортне, ефективне та адаптивне середовище, яке відповідає сучасним потребам користувачів і сприяє підвищенню продуктивності праці.

Особливу увагу необхідно приділяти ергономіці, можливості трансформації офісного простору та інтеграції енергоефективних, екологічних рішень. Впровадження таких підходів забезпечує не лише

функціональність будівлі, а й формує позитивне соціальне й психологічне середовище для працівників і відвідувачів.

Таким чином, комплексне застосування принципів планувальної структури є запорукою створення сучасних адміністративно-офісних будівель, які відповідають вимогам часу, розвитку організацій та тенденціям сталого архітектурного середовища.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кравченко, І. М. Планувальні рішення сучасних офісних будівель. — К.: Архітектура і сучасність, 2021.
2. Соколова Н.І. Архітектурне проєктування офісних будівель: підходи та новітні практики // Вісник будівництва і архітектури. – 2020. – № 3(45). – С. 23–29.
3. Павленко І.С. Ергономіка в плануванні адміністративних будівель. Міжнародний збірник наукових праць «Будівництво та дизайн», Харків, 2022. Т. 8, № 2. С. 112-118.
4. Сучасні тенденції проектування офісних просторів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://officedesign.org.ua

Бутін Вячеслав Віталійович- студент групи БМ-21б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. Email: slavabutin1@gmail.com

Риндюк Світлана Володимирівна **–** кандидат технічних наук, доцент кафедри будівництва, містобудування та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. Email: runduyksv@gmail.com .

Butin Viacheslav – student of group BM-21b, Faculty of Civil, Construction and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. Email: slavabutin1@gmail.com .

Ryndiuk Svitlana –PhD, docent of Department of Construction, Municipal Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. Email: runduyksv@gmail.com .

УДК 574: 502

В. П. Очеретний
В.П. Ковальський
О.К. Винник
О.В. Ковальський

ПРИНЦИПИ ОЗЕЛЕНЕННЯ ПІШОХІДНИХ ВУЛИЦЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У дані роботі проаналізовано значення озеленення пішохідних вулиць у міському середовищі в умовах урбанізації. Розглянуто функціональні особливості зелених насаджень, та їх естетичну, кліматичну, екологічну та рекреаційну функції. Зокрема, акцентовано увагу на вибору рослин з урахуванням міських умов. Описано використання декоративних матеріалів для покращення зовнішнього вигляду та функціональності вулиць. Проаналізовано переваги й недоліки мобільного озеленення як ефективного засобу тимчасового та адаптивного озеленення міських вулиць.

Ключові слова: озеленення, пішохідна вулиця, міське середовище, зелені насадження, мобільне озеленення, благоустрій, урбанізація, функціональне зонування.

Abstract:

This paper analyzes the significance of greening pedestrian streets in an urban environment in conditions of urbanization. The functional features of green spaces, and their aesthetic, climatic, ecological and recreational functions are considered. In particular, attention is focused on the selection of plants taking into account urban conditions. The use of decorative materials to improve the appearance and functionality of streets is described. The advantages and disadvantages of mobile greening as an effective means of temporary and adaptive greening of city streets are analyzed.

Keywords*: landscaping, pedestrian street, urban environment, green spaces, mobile landscaping, improvement, urbanization, functional zoning*

Вступ

У сучасних умовах урбанізації озеленення пішохідних вулиць є важливим елементом для покращення міського середовища. Зелені насадження виконують не лише естетичну функцію, а й сприяють поліпшенню мікроклімату, зниженню рівня забруднення повітря, температурного навантаження, а також підвищенню психоемоційного комфорту населення.

Пішохідна вулиця — це тип вуличного простору, призначений виключно або переважно для руху пішоходів, де транспортний потік обмежений або повністю виключений, та особливу увагу зроблено на безпеку, доступність, комфорт та соціальну взаємодію [1]. Озеленення пішохідних вулиць потребує продуманого і системного підходу. Під час проектування важливо враховувати особливості клімату, освітленість території, рівень ґрунтових вод і потреби людей [2]. Використання різних форм озеленення допомагає покращити мікроклімат, зробити простір приємнішим, зручнішим та екологічно стійким.

Результати досліджень

В умовах швидкого зростання міст особливого значення набуває правильне озеленення цих просторів, що створює не лише естетичну привабливість, а й покращує якість життя мешканців [3]. Пішохідні вулиці, які виконують функції соціальної взаємодії, рекреації та пересування, повинні проектуватися з урахуванням не лише функціонально-планувальних вимог, а також із врахуванням озеленення як основного елемента, що сприяє встановленню міцного зв’язку між людиною та природним середовищем.

Зелені насадження виконують в місті певні функції:

1. Естетична функція: рослини роблять міський простір естетично привабливішим, додають природних елементів до архітектури. Вони допомагають створити гармонійне середовище та покращують загальне візуальне сприйняття вулиць.

2. Кліматична функція: зелені насадження пом’якшують спеку в місті, дають тінь, охолоджують повітря й покращують його вологість. Дерева допомагають зменшити перегрів асфальту та будівель та сприяють природній вентиляції вузьких вулиць.
3. Екологічна функція: рослини очищують повітря, зменшують кількість пилу та шкідливих речовин, а також поглинають шум. Вони виробляють кисень і покращують загальний стан довкілля в місті, особливо у щільно забудованих районах.
4. Рекреаційна функція: озеленені території створюють комфортне місце для прогулянок, відпочинку та спілкування. Вони позитивно впливають на емоційний стан мешканців і роблять перебування у місті більш приємним та здоровим.

Вибір рослин для озеленення вулиць залежить від клімату, типу ґрунту, простору, забруднення повітря, затінення та вітростійкості [3]. Рослини повинні витримувати міські умови — пил, шум, високу температуру й обмежений простір для коріння [4-7]. Тим не менш важливі сезонна декоративність, швидкість росту і простота догляду. Рослинність має гармонійно поєднуватися з іншими елементами благоустрою — лавками, освітленням, пішохідними покриттями, урнами [8-12]. Озеленення також повинно враховувати функціональне зонування вулиці: наприклад, виконувати роль природного роздільника ділянкі з інтенсивним рухом і зонами для відпочинку [2]. Важливо, щоб рослини були стійкими до міських умов та сприяли раціональному використанню води через застосування ефективних дренажних систем або поливу.

Основні способи озеленення вулиць:

- Дерева і кущі — найпоширеніший метод, який забезпечує затінення, фільтрацію повітря та створення візуального комфорту.
- Газонні та квіткові насадження — декоративні та рекреаційні зони, які прикрашають простір і сприяють відпочинку.
- Вертикальне озеленення — використання зелених стін і фасадів для економії простору і покращення мікроклімату.
- Водні елементи з рослинністю — створення штучних водойм з озелененням для підтримки вологості та біорізноманіття.

Такі елементи формують міський простір, покращують мікроклімат і комфорт для мешканців. Отже в умовах обмеженого простору та необхідності гнучких рішень зростає популярність мобільних озеленень [13-15]. Вони являють собою пересувні контейнери з рослинами, які можна швидко встановлювати та переміщувати без великих витрат на благоустрій. Такі системи дозволяють миттєво створювати зелені зони, що особливо корисно для тимчасових заходів або територій з високою пішохідною активністю.

Мобільне озеленення — це спосіб озеленення, який використовує пересувні контейнери, щрб швидко змінювати розташування зелених елементів відповідно до потреб простору або сезонних змін.[2] Такі конструкції легко встановлювати на тротуарах, площах, паркінгах, створюючи тимчасові або постійні зелені зони без масштабних капіталовкладень та земельних робіт. Мобільне озеленення особливо корисне в умовах щільної міської забудови або під час проведення міських заходів. Переваги та недоліки мобільного озеленення наведено в таблиці 1.

Таблиця 1 – Переваги та недоліки мобільного озелененя

Переваги	Недоліки
Легкість встановлення та демонтажу	Обмежений об’єм ґрунту
Мобільність- можливість змінювати розташування	Частіша потреба у поливі та догляді
Підходить для тимчасових подій або реконструкцій	Менша стійкість до погодних умов
Не вимагає проведення великих робіт з благоустроєм	Обмежене використання великих дерев
Гнучкість у формуванні простору	Коротший термін експлуатації контейнерів
Можливість озеленення технічно складних ділянок	Потреба в регулярному оновленні рослин
Естетичність і швидкий ефект озеленення	Складніші умови для росту рослин

Озеленення пішохідних вулиць можна додатково прикрасити декоративними матеріалами і елементами, які покращують зовнішній вигляд та водночас виконують практичні функції [4]. Наприклад, використання кори дерева, гравію, скіпи або кам'яної крихти надає озелененим ділянкам охайного вигляду, допомагає зберігати вологу в ґрунті, пригнічує ріст бур'янів і забезпечує кращий дренаж. Декоративне мульчування також дозволяє створити контраст між різними зонами озеленення [4]. Також оздоблення можна доповнити клумбами з чітко окресленими бордюрами, невисокими декоративними огорожами, чи підсвіткою, яка підкреслює рослини у вечірній час. Додавання малих архітектурних форм, таких як вазони, скульптури чи декоративні інсталяції, робить простір унікальним та виразним [4]. Зелені огорожі або спеціально підстрижені кущі можуть розділяти різні частини вулиці. Дерев'яні або штучні настили добре поєднуються з рослинами й можуть слугувати місцями для відпочинку чи пішохідних доріжок. Композиції з каміння додають природного вигляду і роблять простір естетично привабливим. Усі ці елементи допомагають створити красиве та зручне міське середовище.

Висновки

Озеленення пішохідних вулиць є невід'ємною частиною формування комфортного, безпечного та екологічно стійкого міського середовища. Зелені насадження забезпечують поліпшенню мікроклімату, очищенню повітря, зниженню шумового навантаження, створюють естетично привабливий простір для відпочинку та соціальної взаємодії. Для ефективного озеленення необхідно врахувати кліматичні та просторові умови, підбір відповідних рослин і поєднання з елементами благоустрою. Особливу увагу варто приділити мобільним формам озеленення, які дозволяють швидко адаптувати простір до змін і є ефективними в умовах щільної міської забудови. Поєднання зелених елементів з декоративними матеріалами та малими архітектурними формами дозволяє створювати гармонійне, функціональне та візуально привабливе міське середовище.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Посацький Б. С. Основи урбаністики : у 2 ч. : навч. посіб. для студ. баз. напрямку «Архітектура» / Б. С. Посацький ; М-во освіти і науки України, Нац. ун-т «Львівська політехніка». – Львів : Вид-во Нац. ун-ту «Львів. політехніка», 2001.- Ч. 2 : Розпланування та забудова міст. – 244 с.
2. Черноносова Т. О. Інженерний благоустрій територій великих міст: конспект лекцій для магістрів денної та заочної форм навчання зі спеціальності 192 – Будівництво та цивільна інженерія, освітня програма «Міське будівництво та господарство»)/ Т. О. Черноносова ; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2020. – С. 46-50. - 94 с.
3. Конспект лекцій з дисципліни «Озеленення населених місць»/ С. С. Чепур. – Ужгород: Видво УжНУ «Говерла», 2021. – 170 с.
4. Черноносова, Т.О. Конспект лекцій з курсу «Садово-паркове та ландшафтне будівництво» (для студентів 3 курсу денної і 4 курсу заочної форм навчання напряму підготовки 0921 (6.060101) «Будівництво» спеціальності «Міське будівництво та господарство») [Текст] / Укл.: Т.О. Черноносова; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва – Х.: ХНАМГ, 2010. – 56 с
5. Бричанський А. О. Особливості планувальної структури території готельних комплексів [Електронний ресурс] / А. О. Бричанський, В. П. Ковальський, Є. Р. Матвійчук // Матеріали XLVII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 14-23 березня 2018 р. – Електрон. текст. дані. – 2018. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2018/paper/view/4751.
6. Ковальський В. П., Антепа Д. Ю. Основні принципи зеленого будівництва // Proceedings of the 6th International scientific and practical conference «European congress of scientific achievements», Barcelona, 17-19.06.2024. 2024. Pp. 227-232. URL: https://sci-conf.com.ua/vi-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-europeancongress-of-scientific-achievements-17-19-06-2024-barselona-ispaniya-arhiv.
7. Суржикова Д. Ю., Ковальський В. П. Сучасні тенденції проєктування зелених покрівель об'єктів цивільної забудови // Матеріали LIII науково-технічної конференції підрозділів

ВНТУ, Вінниця, 20-22 березня 2024 р. Електрон. текст. дані. 2024. URI: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2024/paper/view/20995.
8. Оленюк А. П., Ковальський В. П., Попович Л. Г. Зелені бізнес-центри: шлях до сталої архітектури та управління // Матеріали LIII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 20-22 березня 2024 р. Електрон. текст. дані. 2024. URI: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2024/paper/view/19408.
9. Ковальський В. П. Принципи якісної ревіталізації громадських просторів [Текст] / В. П. Ковальський, В. С. Абрамович // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. – 2021. – № 2. – С. 54-59.
10. Проданець Б. І. Особливості створення садово-паркових композицій [Електронний ресурс] / Б. І. Проданець, В. П. Ковальський // Матеріали L науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 10-12 березня 2021 р. – Електрон. текст. дані. – 2021. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2021/paper/view/12659.
11. Ковальський В. П. Фактори, що впливають на формування та розміщення садово-паркових об'єктів [Текст] / В. П. Ковальський, І. В. Вітюк // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. – 2016. – № 2. – С. 69-73.
12. Ковальський В. П. Ландшафтний дизайн прилеглої території дошкільних навчальних закладів [Текст] / В. П. Ковальський, Г. І. Лисій // XI Международной научно-практической конференции «Тенденции современной науки – 2016», 30.05 – 07.06.2016 . - Science and Education Ltd : Nauka I studia, 2010. - С. 60-64
13. Ковальський В. П. Малі архітектурні форми, їх переваги та недоліки(на прикладі міста Вінниця) [Текст] / В. П. Ковальський, К. Пиндик // Вісник науково-методичних досліджень. - Вінниця : ВГПК, 2015. – № 4. - С. 113–118.
14. Ковальський В. П. Оцінка чисельності відвідувачів рекреаційного об'єкту на прикладі центрального міського парку міста Вінниці [Текст] / В. П. Ковальський, І. В. Вітюк // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. - 2017. – Т. 22, № 1. - С. 57-60.
15. Zhemchuzhkina, T. V., Nosova, T. V., Kostin, D. O., Prisych, O. Y., Palii, I. K., Kovalskiy, V. P., ... & Kozbakova, A. (2021, November). Electromyographic complex with goniometric tracking of the degree of muscle. In Photonics Applications in Astronomy, Communications, Industry, and High Energy Physics Experiments 2021 (Vol. 12040, pp. 46-53). SPIE.
16. Вітюк І. В. Варіанти моделювання ландшафтно-архітектурної та просторової структури рекреаційно-розважальних парків [Текст] / І. В. Вітюк, В. П. Ковальський // Прикладні науково-технічні дослідження : матеріали міжнар. наук.-прак. конф., 5-7 квітня 2017 р. - Івано-Франківськ : Симфонія форте, 2017. - С. 144. - ISBN 978-966-284-110-7.

Винник Ольга Костянтинівна— студентка групи БМ-23б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця. Email:olyav9378@gmail.com.

Очеретний Володимир Петрович – к. т. н., доцент кафедри Будівництва міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. Email: ocheretniyvp@gmail.com

Ковальський Віктор Павлович — канд. техн. наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця e-mail: kovalskiy.vk.vntu.edu@gmail.com

Ковальський Олександр В`ячеславович— студент групи БМ-24м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця. Email: oleksandrkovalskij763@gmail.com.

Olga Vynnyk K — *student of group BM-23b, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olyav9378@gmail.com.*

Volodymyr Ocheretnyi *– Ph.D., Associate Professor of the Department of Urban Construction and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine.Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia*

Kovalskiy Viktor *P — Ph.D., Associate Professor, Associate Professor of the Department of Construction, Urban Management and Architecture, Vinnitsa National Technical University. Email: kovalskiy.vk.vntu.edu@gmail.com*

Kovalsky Alexander V — *student of group BM-24m, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksandrkovalskij763@gmail.com.*

УДК 691.3:699.86

І. М. Вознюк[1]
А.Г. Антонюк[2]
В.П. Ковальський[2]

КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ОБЛИЦЮВАННЯ ВЕНТИЛЬОВАНОГО ФАСАДУ: ВЛАСТИВОСТІ, ВАРТІСТЬ, ЕФЕКТИВНІСТЬ

[1]ДПТНЗ «Хмільницький аграрний центр ПТО»
[2]Вінницький національний технічний університет

Анотація

Вентильовані фасади є сучасним інженерним рішенням, що забезпечує енергоефективність, тривалий захист огороджувальних конструкцій і виразний архітектурний вигляд. У статті досліджено фізико-механічні, експлуатаційні та економічні властивості матеріалів, що застосовуються для облицювання вентильованих фасадів. На основі таблиці зі структурованими характеристиками (міцність, морозостійкість, вага, водопоглинання, клас горючості, довговічність, вартість матеріалу, час і вартість монтажу) проведено комплексний аналіз з урахуванням актуальних ринкових даних.

Ключові слова: вентильований фасад, облицювальні матеріали, фізико-механічні властивості, морозостійкість, водопоглинання, негорючість, довговічність, вартість, монтаж.

Abstract

Ventilated facades are a modern engineering solution that provides energy efficiency, long-term protection of building envelopes and an expressive architectural appearance. The article investigates the physical, mechanical, operational, and economic properties of materials used for ventilated facade cladding. Based on a table with structured characteristics (strength, frost resistance, weight, water absorption, flammability class, durability, material cost, installation time and cost), a comprehensive analysis was conducted taking into account current market data.

Keywords: ventilated facade, cladding materials, physical and mechanical properties, frost resistance, water absorption, non-combustibility, durability, cost, installation.

Вступ

Вентильовані фасади стали невід'ємною частиною сучасного енергоефективного будівництва. Вони забезпечують вільну циркуляцію повітря між шаром утеплювача і зовнішнім облицюванням, що сприяє зменшенню втрат тепла взимку та перегріву влітку [1]. Ефективність і довговічність такої системи значною мірою залежить від правильно обраного облицювального матеріалу. Облицювальні плити виконують як захисну, так і декоративну функцію, тому до них висуваються високі вимоги за параметрами міцності, морозостійкості, стійкості до ультрафіолету, вологи, а також пожежної безпеки [2].

Серед найпоширеніших матеріалів, що використовуються для облицювання вентильованих фасадів, виділяють: керамограніт, фіброцементні плити, алюмінієвий композитний матеріал (АСМ), HPL-панелі, натуральний камінь, клінкерну плитку та металеві касети з алюмінію або оцинкованої сталі [3].

Результати дослідження

Проведено порівняння фізико-механічних та економічних характеристик семи найбільш поширених типів облицювальних матеріалів для вентильованих фасадів. Дані отримані з офіційних технічних специфікацій, міжнародних стандартів, прайс-листів та онлайн-калькуляторів монтажних компаній [3,6, 9-11]. Основними критеріями оцінки виступали: міцність, морозостійкість, водопоглинання,

клас горючості, довговічність та вага, яка впливає на навантаження на підсистему фасаду [12-14].

Вентильований фасад функціонує ефективно лише тоді, коли облицювальні матеріали відповідають вимогам експлуатації у відкритому середовищі [15-17].

Таблиця 1 – Фізико-механічні властивості облицювальних матеріалів

Матеріал	Міцність, МПа	Морозостійкість, циклів	Водопоглинання, %	Горючість	Довговічність, років	Вага, кг/м²
Керамограніт	120–150	≥ 300	≤ 0.5	НГ	50-70	25-35
Фіброцементна плита	20–30	≥ 100	10-15	НГ	30-40	15-20
Алюмінієва композитна	20–60	≥ 75	1-3	Г1-Г4	20-30	4-7
HPL-панель	80–100	≥ 150	2-5	Г1-Г2	30-50	8-12
Натуральний камінь	80–160	≥ 200	0,1-0,7	НГ	70-100	60-90
Клінкерна плитка	40–80	≥ 300	≤ 2	НГ	50-70	20-25
Алюмінієва касета	70-110	≥ 300	0	НГ	40-60	5-9

Таблиця 2 – Економічні показники облицювальних матеріалів

Матеріал	Час монтажу, м²/день/бригада	Ціна матеріалу, грн/м²	Ціна з монтажем, грн/м²
Керамограніт	20-30	1500-2000	2600-3200
Фіброцементна плита	30-40	1800-2500	2000-3200
Алюмінієва композитна	40-50	1800-2600	2600-3200
HPL-панель	25-35	2200-2800	2200-3000
Натуральний камінь	10-15	2300-4000	2300-4000
Клінкерна плитка	20-30	2100-3200	2100-3200
Алюмінієва касета	35-50	1800-2200	1800-2200

Аналіз таблиць 1, 2 показує, що фізико-механічні властивості матеріалів істотно впливають на їхню функціональність у складі вентильованої фасадної системи. Матеріали з високою міцністю та морозостійкістю, зокрема керамограніт і натуральний камінь, забезпечують максимальну довговічність і стабільність при тривалому впливі кліматичних факторів. Ці матеріали мають низьке водопоглинання (менше 1%) та витримують понад 200–300 циклів заморожування/відтавання, що робить їх придатними для використання в будь-якому кліматичному поясі України [4], [7]. Проте їх маса (від 25 до 90 кг/м²) значно збільшує навантаження на конструкцію фасаду, вимагає складнішого монтажу і дорожчих кріплень.

Натомість легкі облицювальні матеріали, такі як алюмінієві композитні панелі або касети, мають вагу до 9 кг/м², що дозволяє значно прискорити монтаж і зменшити витрати на несучі елементи. Алюмінієві касети, хоч і поступаються керамограніту в міцності, мають суттєву перевагу — вони не вбирають вологи, не піддаються корозії і має низький рівень водопоглинання, що дозволяє застосовувати їх у вологих або агресивних середовищах без ризику руйнування [3], [6].

Фіброцементні плити мають перевагу в простоті монтажу та прийнятній ціні, але демонструють одні з найгірших показників за водопоглинанням (до 15%) і морозостійкістю. Вони вимагають обов'язкової гідрофобної обробки та правильного зберігання до монтажу, щоб уникнути розшарування в умовах підвищеної вологості [5]. Аналогічно, HPL-панелі характеризуються добрим балансом механічної міцності й швидкості встановлення, однак через органічну природу (шари смол і целюлози) мають обмежене застосування в об'єктах з підвищеними вимогами до пожежної безпеки [8].

Як показують економічні показники, середня ціна матеріалу коливається від 1500 до 4000 грн/м², а загальна вартість з монтажем — від 1800 до 4000 грн/м². Найдорожчими облицювальними матеріалами є натуральний камінь та клінкерна продукція, що обумовлено високою вартістю сировини, енергоємністю процесів видобутку й обробки, а також трудомісткістю та складністю монтажних робіт. Найдешевшими за сумарною вартістю є алюмінієві касети, які не лише мають невисоку ціну, а й монтуються швидко — до 50 м² на день однією бригадою, що суттєво скорочує терміни реалізації проєкту [10-11].

Монтажні витрати також тісно пов'язані з вагою матеріалів: чим легший матеріал, тим швидше його можна встановити без застосування спеціальної техніки чи надпотужних анкерних систем. У цьому контексті алюмінієві композитні панелі та касети мають найкраще співвідношення "швидкість/вартість", тоді як камінь або керамограніт потребують вищої кваліфікації працівників, підйомників і більше часу на монтаж.

Таким чином, інтегрований підхід до аналізу дозволяє стверджувати, що універсально ідеального матеріалу не існує. Вибір повинен бути зумовлений комплексом чинників: технічних вимог до об'єкта, умов експлуатації, вимог до пожежної безпеки, доступного бюджету, архітектурної концепції, а також термінів реалізації будівельних робіт.

Висновки

Вибір матеріалу для облицювання вентильованого фасаду повинен базуватись на комплексному аналізі експлуатаційних умов, естетичних вимог, бюджету і вимог безпеки. Універсальним рішенням для громадських і житлових будівель є керамограніт, який поєднує міцність, вогнестійкість і стійкість до кліматичних впливів при доступній вартості. Фіброцемент і HPL – універсальні матеріали середнього цінового сегменту. Для комерційних та логістичних об'єктів доцільним є використання алюмінієвих касет, які мають оптимальні показники швидкості монтажу, пожежної безпеки та економіки. Композитні панелі забезпечують широкі дизайнерські можливості, але потрібно враховувати клас вогнестійкості матеріалів. Раціональне поєднання матеріалів та системний підхід до проектування вентильованого фасаду дозволяє досягти оптимального балансу між технічними, естетичними та економічними параметрами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пістряк В.В. Фасадні системи: властивості та конструктивні рішення. – Київ: Арістей, 2020. – 112 с.
2. Гнип О.П., Мішин В.М. Будівельне матеріалознавство. – Одеса: ОДАБА, 2008. – 328 с.
3. Шевчук С.П. Технології облицювання фасадів сучасними матеріалами // Вісник КНУБА. – 2022. – Вип. 34. – С. 57–62.
4. ISO 10545. Ceramic Tiles – Test Methods. – 2023.
5. ISO 12467:2012 – Фіброцементні плити. Випробування.
6. Офіційний сайт компанії Alucobond, електронне джерело: [www.alucobond.com], останнє відвідування 10.05.2025.
7. Лівінський О.М. Опоряджувальні роботи. – Київ: Вища школа, 2010. – 573 с.
8. CE Center. Fire-Rated High-Pressure Laminates (HPL): Specification and Testing. – 2023.
9. Wienerberger site, електронне джерело: [www.wienerberger.com], останнє відвідування 10.05.2025.
10. MDL — Ціни на вентильовані фасади, електронне джерело: [www.mdl.co.ua], останнє відвідування 12.05.2025.
11. DomRemonta — Монтаж вентильованих фасадів, електронне джерело: [www.domremonta.com.ua], останнє відвідування 12.05.2025.
12. Дзюбенко А. Ю. Аналіз порівняння влаштування вентильованого та монолітног фасаду при реконструкції будівель [Електронний ресурс] / А. Ю. Дзюбенко, В. П. Ковальський // Матеріали LII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 21-23 червня 2023 р. – Електрон. текст. дані. – 2023. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2023/paper/view/17784.

13. Дзюбенко А. Ю., Ковальський В. П. Концепція використання утеплювача на основі піноізолу при влаштуванні вентильованого фасаду. Матеріали міжнародної науково-технічної конференції «Інноваційні технології в будівництві–2024», Вінниця, 20-22 листопада 2024 р. Електрон. текст. дані. 2024. URI:https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/itb/itb2024/paper/viewFile/22656
14. Дзюбенко А. Ю. Аналіз порівняння влаштування вентильованого та монолітног фасаду при реконструкції будівель [Електронний ресурс] / А. Ю. Дзюбенко, В. П. Ковальський // Матеріали LII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 21-23 червня 2023 р. – Електрон. текст. дані. – 2023. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2023/paper/view/17784.
15. Kalafat, K., L. Vakhitova, and V. Drizhd. "Technical research and development." nternational Science Group. Boston : Primedia eLaunch, 616 . (2021).
16. Wójcik, W., Bereziuk, O. V., Lemeshev, M. S., Bohachuk, V., Polishchuk, L., Bezsmertna, O., Smailova, S., and Kurmagazhanova, S. "Metrological Aspects of Controlling the Rotational Movement Parameters of the Auger for Dewatering Solid Waste in a Garbage Truck." International Journal of Electronics and Telecommunications 69 (2) (2023): 233-238. https://doi.org/10.24425/ijet.2023.144355
17. Azarenkov, V. et al. "Modern teaching methods in pedagogy and philology." Primedia eLaunch (2023): 580

Вознюк Ігор Михайлович — викладач ДПТНЗ «Хмільницький аграрний центр ПТО»
Антонюк Антоніна Геннадіївна — студентка групи БМ-23б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: antoniukantonina@gmail.com
Ковальський Віктор Павлович — канд. техн. наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, email: kovalskiy@vntu.edul.ua

Voznyuk Igor M — teacher of State Vocational and Technical Educational Establishment “ Khmilnyk Center of Vocational and Technical Education”
Antoniuk Antonina H. - student of group BM-23b, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: antoniukantonina@gmail.com
Kovalskyi Viktor P. — PhD, Associate Professor, Department of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: kovalskiy@vntu.edul.ua

UDC 666.3

L. O. Tkach[1]
V.P. Leontieva[2]
V.P. Kovalskiy[2]

STRENGTH AND DURABILITY OF CERAMIC MATERIALS FOR EXTERNAL APPLICATIONS.

[1]Vinnytsia Professional College of Construction, Architecture and Design of KNUCA;
[2]Vinnytsia National Technical University

Анотація

У роботі розглянуто особливості та переваги керамічних матеріалів для зовнішнього застосування. Детально охарактеризовано клінкерну цеглу, фасадну керамічну плитку, керамограніт, різновиди черепиці (керамічну, цементно-піщану, полімерпіщану, бітумну, металочерепицю, композитну) та архітектурну теракоту. Проаналізовано їхні властивості, переваги та недоліки в контексті використання для зовнішнього оздоблення будівель. Окрема увага приділена фізико-механічним характеристикам матеріалів, що визначають їхню придатність для експлуатації в різних кліматичних умовах.

Ключові слова: керамічні матеріали, клінкерна цегла, фасадна керамічна плитка, керамограніт, черепиця, теракота, фізико-механічні характеристики матеріалів

Abstract

The work examines the features and advantages of ceramic materials for external application. It provides a detailed characterization of clinker bricks, facade ceramic tiles, porcelain stoneware, various types of roofing (ceramic, cement-sand, polymer-sand, bituminous, metal tiles, composite) and architectural terracotta. Their properties, advantages, and disadvantages are analyzed in the context of use for exterior finishing of buildings. Special attention is given to the physical and mechanical characteristics of the materials that determine their suitability for operation in various climatic conditions.

Keywords: ceramic materials, clinker brick, facade ceramic tiles, porcelain stoneware, tiles, terracotta, physical and mechanical characteristics of materials

Introduction

Ceramic materials are those obtained from clay-based masses through shaping, drying, and firing [1-3]. These ancient man-made construction materials are widely used in building due to their high durability, relatively simple manufacturing technology, and versatile properties [4-6].

The purpose of the research is to analyze the properties, advantages, and disadvantages of the main types of ceramic materials used for exterior building finishes, as well as to evaluate their effectiveness under various operating conditions [7-10].

In accordance with the purpose, the following tasks have been formulated:

1)To analyze the main physical and mechanical characteristics of modern ceramic materials;

2)To describe the advantages and disadvantages of clinker bricks, façade tiles, porcelain stoneware, various types of roof tiles, and terracotta;

3)To determine the feasibility of using specific types of ceramic materials depending on the conditions of use.

Research Results

Under conditions of high-quality manufacturing and proper building maintenance, ceramics is a durable material that can be used for decades or even centuries [11-14].

However, over time, due to exposure to atmospheric factors, aggressive environments, and mechanical stress, ceramic products may lose their properties and begin to deteriorate.

Clinker Brick.

Clinker brick is a very strong, well-fired type of brick designed for constructing foundations and vaults, paving roads or industrial facility floors, building factory chimneys, and lining sewer channels.

Advantages of Using Clinker Brick:

- High strength and durability: Clinker brick is made from high-quality clay that is fired at extremely high temperatures (over 1000°C). This makes it exceptionally strong and resistant to mechanical damage, allowing it to retain its structure and appearance for decades.
- Resistance to weather conditions: Clinker brick is not affected by rain, snow, or extreme temperatures. It does not absorb water, which reduces the risk of cracking during frost. It also retains its color under ultraviolet exposure.
- Fire resistance: Due to its high-temperature firing, clinker brick is non-combustible and resistant to high temperatures, making it a safe option in case of fire.
- Environmental friendliness: This material is made from natural clay without harmful chemical additives, making it eco-friendly and safe for human health and the environment.
- Aesthetic appearance and color variety: Clinker brick has a natural and attractive look. It is available in various shades, shapes, and textures.
- Low maintenance: Thanks to its properties, clinker brick requires almost no maintenance. It is not susceptible to mold, mildew, or corrosion, and can be easily cleaned from dirt.
- Energy efficiency: Clinker brick provides good thermal insulation, helping to retain heat in winter and coolness in summer. This can reduce heating and air conditioning costs.

Disadvantages of Using Clinker Brick:

- High cost: Clinker brick is more expensive than regular ceramic brick due to its more complex manufacturing process (firing at very high temperatures) and the use of high-quality raw materials.
- Weight: Because of its high density, clinker brick is quite heavy, which can complicate transportation, installation, and increase the load on a building's foundation.
- Difficulty in processing: Due to its exceptional strength, clinker brick is hard to cut or drill without special equipment, which complicates construction work.
- Poor vapor permeability: Because of its low water absorption and dense structure, clinker brick tends not to "breathe," which can sometimes lead to moisture issues within walls if proper ventilation is not provided.

Exterior Ceramic Cladding Tile.

Advantages of Using Façade Ceramic Tile:

- Strength and durability: Façade tile can withstand significant mechanical loads and weather exposure while maintaining its properties for many years.
- Resistance to atmospheric conditions: It is resistant to UV radiation, frost, moisture, and other environmental factors, making it suitable for use in all climate zones.
- Aesthetic appeal: A wide variety of colors, textures, and shapes is available, allowing for versatile design options.
- Ease of maintenance: Façade tile requires no special care, is easy to wash and clean, making it a practical choice for exterior decoration.

Disadvantages of Using Façade Ceramic Tile:

- Brittleness: Although the tile is quite strong, it remains a brittle material, especially under impact. Dropping heavy objects or strong mechanical shocks can cause cracks or chips.
- Limited vapor permeability: Ceramic tile has low vapor permeability. If sufficient ventilation of the façade is not ensured or the structure of a "ventilated façade" is not properly designed, moisture can accumulate inside the walls.

Porcelain Stoneware (Gres).

Porcelain stoneware is an artificial material produced through high-temperature sintering of a mixture of clay, feldspar, quartz, and natural pigments. This process gives the material properties similar to natural stone, but with certain advantages[15-17].

The production of porcelain stoneware involves several stages: raw material preparation, tile forming under high pressure, drying, and firing at temperatures up to 1300°C. This technology ensures high strength and density of the material, as well as minimal water absorption.

Advantages of Using Porcelain Stoneware:

- Strength: Porcelain stoneware has high mechanical strength, allowing it to be used in areas with heavy foot traffic.
- Wear resistance: The material is resistant to scratches and other mechanical damage.
- Water absorption: Due to its low water absorption, porcelain stoneware is suitable for use in humid environments and outdoor spaces.
- Frost resistance: It withstands extreme temperatures, making it ideal for exterior use.
- Chemical resistance: The material is resistant to the effects of chemicals, which makes it suitable for use in industrial facilities.

Disadvantages of Using Porcelain Stoneware:

- High cost of material and installation.
- Difficult to process: Due to its hardness, the material is difficult to cut, drill, or work with. It requires the use of professional tools (diamond blades, milling cutters), which increases the time and cost of installation.
- Requires a well-prepared base: Porcelain stoneware is very dense and heavy, so it needs a perfectly level, strong, and stable surface. Any defects or movement in the base can lead to damage of the cladding.

Roof Tiles.

There are six different types of roof tiles: ceramic, cement-sand, polymer-sand, bitumen, metal tiles, and composite tiles.

1)Ceramic Roof Tiles

This is the most classic option for roofing.

Advantages:

- Firstly, ceramic tiles are considered the most environmentally friendly roofing option. Essentially, ceramic roof tiles are just clay that has undergone thermal processing.
- Secondly, this type of roofing has stood the test of time. Manufacturers guarantee a minimum service life of 100 years.
- Thirdly, ceramic roofing is repairable — individual tiles can be replaced without having to redo the entire roof or large sections of it.
- The material is resistant to temperature fluctuations, provides good sound insulation, and has excellent waterproofing properties.

Disadvantages:

- The main drawbacks of ceramic tiles are their cost and weight. This type of material is more expensive than the others listed below due to its high production cost and material fragility, which makes transportation and installation more expensive.
- Significant weight of the tiles, which requires the construction of reinforced rafter systems to support the load.

2)Cement-Sand Roof Tiles

In terms of properties, cement-sand tiles are nearly identical to ceramic roof tiles described above. The main difference lies in the composition: sand, pigments, and cement are used in the manufacturing process.

Advantages: They share all the benefits of ceramic roof tiles. In addition, they have increased strength, which reduces transportation and installation costs. The production cost of cement-sand tiles is also lower.

Disadvantages: The main relative drawback is the considerable weight of this roofing option, which places greater demands on the structural strength of the roof.

3)Polymer-Sand Roof Tiles

These tiles are produced by pressing a mixture of polymer materials, sand, and pigments at high temperatures.

Advantages: The production and transportation costs are relatively low. The tiles possess nearly all the advantages of ceramic roof tiles.

Disadvantages: Manufacturers typically guarantee a minimum service life of 50 years, compared to 100 years for the two previously mentioned types. Additionally, the use of polymers makes this material less environmentally friendly.

4)Bitumen Roof Tiles.

This type of roofing is made from a combination of bitumen, fiberglass, and polymers.

Advantages: Lightweight and adequately strong. Good sound insulation and low thermal conductivity.

Easy to install, especially on complex-shaped roofs. Low cost of the material itself and low transportation expenses. Good repairability — damaged sections can be replaced individually.

Disadvantages: Due to its composition, bitumen roofing cannot be considered an environmentally friendly building material. It is also relatively short-lived, with a service life of up to 20 years.

5)Metal Tiles (Metal Roofing).

Metal tiles are made from steel sheets bent into a specific shape, with zinc and polymer coatings applied to protect the metal from corrosion.

Advantages: Low production and transportation costs. Lightweight and easy to install. Durability of approximately 50 years.

Disadvantages: Virtually no sound or thermal insulation. Therefore, to address these issues, a metal roof on a residential building requires additional sound and thermal insulation work on the inner surface of the roof.

6) Composite Tiles

Unlike metal tiles, the outer surface of composite tiles is additionally treated with a protective coating of natural stone. This coating provides extra protection from external influences.

Advantages: Better sound insulation compared to regular metal tiles. The additional protection for the metal extends the potential service life.

Disadvantages: The main drawback of this type of tile is the high cost of the material.

Terracotta (Architectural)

Terracotta, a ceramic tile, offers several benefits when used in architecture:

Advantages of Terracotta:

- Strength: Terracotta ceramic tiles are strong, with a flexural strength of 16 MPa.
- Frost Resistance: The material boasts a frost resistance rating of up to 100 cycles.
- UV Resistance and Insulation: Terracotta is resistant to UV radiation. Its fine-pored structure helps retain heat and provides sound insulation. It also doesn't accumulate static electricity, so dust doesn't cling to its surface.
- Lightweight: The material is relatively light.

Disadvantages of Terracotta:

- Low Moisture Resistance: Terracotta has low moisture resistance, requiring the use of a special hydrophobic mastic during installation.
- Brittleness: Due to its porous structure, the material is quite brittle and not very resistant to impacts.

Comparison of Ceramic Materials for External Application by Main Physical and Mechanical Characteristics is presented in Table 1.

Table 1. Comparison of Characteristics of Clinker Bricks, Porcelain Stoneware, Facade Ceramic Tiles,

Material	**Strength**	**Water Absorption**	**Frost Resistance**	**Application**
Clinker Brick	35–60 MPa	<6%	F100 – F300	Facades, plinths, paving
Porcelain Stoneware	45–60 MPa	<0,5%	F150 – F300	Facades, flooring, stairs
Facade Ceramic Tile	близько 15–25 MPa	6-10%	F25 – F75	Facade cladding
Roof Tile	20–35 MPa	<10%	F100 – F150	Roof
Terracotta	10–20 MPa	10-15%	F15 – F50	Decoration, architectural elements

Висновки

Ceramic materials remain a reliable and time-tested choice for construction, especially for exterior applications. Their durability, resistance to weather conditions, and visual appeal make them suitable for a wide range of uses—from facades and roofs to paving and cladding. While each type—clinker brick, façade tile, porcelain stoneware, or roofing tile—has its own strengths and drawbacks, proper selection based on technical properties, climate, and project requirements ensures long-term performance and cost-efficiency.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Будівельне матеріалознавство. [Підручник]. - Кривенко П. В., Пушкарьова К. К., Барановський В. Б., Кочевих М. О., Гасан Ю. Г., Константинівський Б. Я., Ракша В. О., Київ-2012., С.147.
2. Ковальський В. П. Сучасні тенденції у зведенні монолітних і цегляних житлових будинків [Текст] / В. П. Ковальський, А. В. Бондар, Г. І. Лисій // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. - 2015. - № 1. - С.106-110.
3. Дзюбенко А. Ю. РЕКОНСТРУКЦІЯ ЦЕГЛЯНИХ ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ [Електронний ресурс] / А. Ю. Дзюбенко, І. М. Вознюк, В. П. Ковальський // Збірник матеріалів Міжнародної науково-технічної конференції «Енергоефективність в галузях економіки України-2021», м. Вінниця, 12-14 листопада 2021 р. : електронне мережне наукове видання. – Електрон. текст. дані. – 2021. – С. 133–136. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/egeu/egeu2021/paper/view/14054
4. Будівельне матеріалознавство для сучасного будівництва. [Підручник]. - Кондращенко Олена Володимирівна, Харків ХНУМГ ім. О. М. Бекетова 2019., С.61
5. Переваги клінкерної цегли перед іншими типами фасадів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL - https://www.kuchmadevelopment.ua/blog/perevagu-klinkery- дата звернення:31.05.2025.
6. Очеретний В. П. Дрібноштучні стінові матеріали з використанням відходів промисловості [Текст] / В. П. Очеретний, В. П. Ковальський // Вісник Вінницького політехнічного інституту. - 2005. - № 1. - С. 16-21.
7. Kalafat, K., L. Vakhitova, and V. Drizhd. "Technical research and development." nternational Science Group. Boston : Primedia eLaunch, 616 . (2021).
8. Фасадна плитка: переваги, види та поради щодо вибору і монтажу [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL - https://leoceramika.com/news/story/fasadna-plitka-perevagi-vidi-ta-poradi-schodo-viboru-i-montazhu_1103 - дата звернення:31.05.2025.
9. Використання відходів промисловості для виробництва ефективних будівельних матеріалів [Текст] / В. П. Очеретний, В. П. Ковальський, М. П. Машницький, А. Ф. Діденко // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. - 2010. - № 2. - С. 53-55.
10. Керамограніт: все, що потрібно знати про цей універсальний матеріал і його різновиди. [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL - https://leoceramika.com/news/story/keramogranit-vse-scho-potribno-znati-pro-cey-universalniy-material-i-yogo-riznovidi_1081 - дата звернення:31.05.2025.
11. Федоров О. В. Основні фактори впливу на довговічність будівельних матеріалів [Електронний ресурс] / О. В. Федоров, В. П. Ковальський // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2023)», Вінниця, 22 червня 2023 р. – Електрон. текст. дані. – 2023. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2023/paper/view/18835.
12. Горковлюк І. І. Будинки з екологічних будівельних матеріалів [Текст] / І. І. Горковлюк, В. П. Ковальський // Сучасні світові тенденції розвитку науки, освіти, технологій та суспільства: збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції (Кропивницький, 28 червня 2023 р.). Кропивницький: ЦФЕНД, 2023. – С. 63-65.
13. Горковлюк І. І. Будинки з екологічних будівельних матеріалів [Текст] / І. І. Горковлюк, В. П. Ковальський // Сучасні світові тенденції розвитку науки, освіти, технологій та суспільства: збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції (Кропивницький, 28 червня 2023 р.). Кропивницький: ЦФЕНД, 2023. – С. 63-65.
14. Види черепиці: переваги та недоліки. [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL - https://realexpert.ua/vidi-cherepiczi-perevagi-ta-nedoliki/ - дата звернення:31.05.2025.
15. Burlakov V.P. The use of chemical additions is for making of reinforce-concrete wares [Електронний ресурс] / V.P. Burlakov, V.P. Kovalskiy// Матеріали XLIX науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 27-28 квітня 2020 р. – Електрон. текст. дані. – 2020. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2020/paper/view/10429.
16. Черепиця: технічні характеристики та особливості покрівлі. [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL - https://remontdim.lviv.ua/chto-takoe-cherepica/- дата звернення:31.05.2025.
17. Теракотова плитка: особливості застосування. [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL - https://oyway.com.ua/budivnytstvo/terakotova-plitka-osoblivosti zastosuvannya.html#kharakterystyky-ta-asortyment - дата звернення:31.05.2025.

Ткач Людмила Олексіївна —викладач спецдисциплін вищої категорії, ВСП Вінницький фаховий коледж будівництва, архітектури та дизайну КНУБА, e-mail: tla74v@gmail.com

Леонтьєва Валерія Павлівна *— студентка групи БМ-23б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: leontieva.lera1@gmail.com*

Ковальський Віктор Павлович — канд. техн. наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця e-mail: kovalskiy.vk.vntu.edu@gmail.com

Науковий керівник: ***Ковальський Віктор Павлович*** — канд. техн. наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця e-mail: koalskiy.vk.vntu.edu@gmail.com

Tkach Liudmyla O. — is a senior category teacher of special disciplines, Vinnytsia Professional College of Construction, Architecture and Design of KNUCA, Vinnytsia email: tla74v@gmail.com

Leontieva Valeriia P. *- student of the BM-23b group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: leontieva.lera1@gmail.com*

Kovalskiy Viktor P. — Dr. Sc. (Eng.), Associate Professor of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia e-mail: kovalskiy.vk.vntu.edu@gmail.com

Supervisor: ***Kovalskiy Viktor P.*** — Dr. Sc. (Eng.), Associate Professor of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia e-mail: kovalskiy.vk.vntu.edu@gmail.com

UDC 666.96

P. O. Zoria
R. R. Zablotskyi
V.P. Kovalskiy

USE OF DRY CONSTRUCTION MIXTURE WASTE

Vinnytsia National Technical University

Анотація

Ця робота присвячена аналізу сучасних тенденцій та перспектив вторинного використання відходів сухих будівельних сумішей (СБС). Розглянуто види та особливості відходів, придатних для повторного використання, практичні напрями їх інтеграції у будівельну галузь, а також обговорено перспективи розвитку технологій повторного використання для забезпечення сталого будівництва.

Ключові слова: сухі будівельні суміші, відходи, переробка, критерії, властивості, будівництво.

Abstract

This work is devoted to the analysis of current trends and prospects for the secondary use of dry construction mix (DCM) waste. The types and features of waste suitable for reuse, practical directions for their integration into the construction industry, and the prospects for the development of reuse technologies to ensure sustainable construction are considered.

Keywords: dry building mixtures, waste, recycling, criteria, properties, construction.

Introduction

In modern construction, the problem of the formation of significant volumes of construction waste, in particular residues of dry building mixtures (SBS), is becoming more acute. These materials, not relying on the loss of primary characteristics, often remain suitable for reuse, but usually fall into landfills of solid household waste. SBSs are formed at different stages: from storage (due to damaged packaging, caking or moistening) to the completion of construction work, when unused prepared solutions or expired mixtures remain [3].

The potential for reuse of such waste is due to the preservation of loose stru-ktura, chemical activity and mechanical properties of the mineral fraction [2]. According to their technological solutions, these residues can be used in the production of new building mixtures or as a filler in products of low responsibility.

Research Results

Dry building mixtures (DBM) - a powdery material consisting of a mineral or an organic substance, knitting, fillers and fillers, additives manufactured in the factory.

Waste of dry construction mixtures is the remains of unused or hardened dry construction mixtures (for example, plaster, glue, putty, for screeds, etc.) that are formed during construction, repair or dismantling.

1. Characteristics and suitability of DBM waste for reuse.

1.1. Sources of DBM waste generation

Waste of dry construction mixtures (SBS) is an inevitable companion of construction activities and is formed at different stages of the life cycle of materials. A significant part of the waste occurs at the stage of storage and transportation, which is often associated with damage to the package, exposure to high humidity, which leads to caking of the material, or due to delay in shelf life. Such mixtures may partially lose their astringent properties, but their potential for reutilization in other areas remains significant [2].

During direct construction work, the main sources of waste include excessively mixed mixtures that were not used before setting, as well as material residues on tools and work surfaces [3]. Effective management of this waste requires a systematic approach that includes accounting, sorting and timely processing.

1.2. Criteria for reusability

To ensure the possibility of reuse of DBM waste, they must meet the following criteria that guarantee their further functionality and safety:

- Preservation of loose structure: This is one of the main conditions, since flowability provides ease of further processing, mixing and dosing of waste in new areas of use.
- Absence of visible inclusions (organics, fungi, impurities): The presence of organic substances can lead to biological decomposition, which will adversely affect the properties of the final product.
- Permissible humidity level: Excessive humidity can lead to premature setting of astringent components, a decrease in the activity of the material, as well as to a state of fossilization, which complicates processing.
- Residual binder activity: Even if the waste is partially hydrated, maintaining a certain astringent activity allows them to participate in hardening reactions as part of new mixtures [10-13].

It should be noted that some wastes can completely lose their functionality as a binder due to complete hydration or degradation, but their value as a mineral filler or aggregate for other mixtures can be maintained.

1.3. Physical and chemical properties

The physicochemical properties of DBM wastes play a key role in determining their recycling potential. Cement-mineral components, even those that have survived partial hydrate-cium, can show satisfactory adhesion in new mixtures [11-14].

Such waste fractions are capable of performing several important functions in new materials:

- Improved filling of voids: Small particles of waste effectively fill the voids between large aggregates, thymizing the grain composition of the mixture and reducing the porosity of the finished material.
- Acting as a background filler: They can replace part of the primary fillers, which reduces the cost of raw materials without significant loss of quality.
- Improved wear resistance: In the case of coarse fractions of waste, they can increase the resistance of the material to abrasion and mechanical loads [4].

2. Practical directions of secondary use of DBM waste

Recycling of DBM waste is a key element of partial cost reduction in construction projects, allowing to reduce waste volumes and reduce the demand for primary raw materials.

2.1. Use of new building materials in production[15-18].

Waste of dry building mixtures can be effectively used as aggregates in the production of new building products, especially where the requirements for final characteristics are not super-usually high. In particular, they find application in such areas:

- Adhesive mixtures with low requirements: Waste can be added to the composition of adhesive mixtures intended for less work, where high adhesion is not critical.
- Gypsum putties: Due to its finely dispersed structure, waste can be used as filler in gypsum putties, improving their plasticity and manufacturability.
- Inexpensive plaster and ties: The addition of recycled waste can reduce the cost of production of plaster mixtures and materials for screeds, while maintaining the necessary strengths and operational characteristics [1, 3].

Leading companies in the construction industry are already actively implementing such practices. For example, the Fiber.ua develops formulations containing 10-40% recycled fractions of DBM waste, which allows to maintain the critical performance characteristics of the finished product [3].

2.2. Application in construction

Even completely inactive residues of dry building mixtures, hardened or gaining moisture-resistant to a gel-like state, do not lose their value. After appropriate grinding, they must be used as secondary materials in various construction processes:

- Floor base filler: Shredded waste is an ideal material for leveling and filling the space under the floor, creating a stable base.
- Backfilling of trenches: Instead of using primary soils, recycled waste can be used to fill trenches after laying communications.
- Stabilizing layer for road bases: Small waste fractions can be applied in road construction, increasing the bearing capacity of the base and reducing deformation [10].
- Concrete products of low responsibility: Hardened, crushed waste is found in the production of concrete products that do not require high strength characters-joints, such as curbs, trays, paving slabs [2, 5].

3. Prospects for the development of reuse technologies

Large-scale and efficient use of DBM waste in construction requires significant investment in infrastructure development, educational and information activities and the use of international experience.

3.1. Infrastructure development

A key element of successful recycling is the availability of modern infrastructure. It is necessary to waive:

- Mobile crushing and screening plants: These plants allow the recycling of construction waste directly on construction sites, reducing tran-sporting costs and CO_2 emissions**.**
- Centers for receiving and sorting construction waste: The creation of specialized prices for the separate collection and sorting of DBM waste by their type and degree of contamination will improve the quality of secondary raw materials**.**
- In-building regulations for accounting and labeling of DBM residues: Clear rules for the collection, identification and labeling of waste at construction sites are the key to their effective processing [1].

Developed countries such as the Netherlands, Denmark and Belgium already have highly developed break-side systems that allow recycling of 80-90% of building materials, which indicates the high potential of this direction. [1].

3.2. Educational and informational events

The success of the introduction of reuse technologies largely depends on the level of education and qualification of specialists. The following areas are important:

- Training of builders and engineers on the principles of "green building": Inclusion of topics on waste management and reuse of materials in educational programs of higher and vocational institutions**.**
- Promotion of circular economy practices: Conducting information campaigns, seminars and conferences to increase the understanding of all participants in the construction process about the benefits of reusing waste**.**
- Creation of online knowledge bases on the characteristics and reuse of DBM: Access to reliable information on the properties of waste, methods of their processing and areas of concern will contribute to the wider implementation of these practices [1, 3].

3.3. International experience

The experience of the European Union countries is a valuable reference point for Ukraine. In the EU countries, Zero Waste Construction pro-games are actively operating, providing for:

- Separate collection and labeling of all types of waste: A systematic approach to waste collection at the construction site, which greatly facilitates their subsequent sorting and processing**.**
- Mandatory audit of residual materials: Regular monitoring of the volume and composition of VDood allows you to optimize the processes of their formation and processing**.**
- Public-private partnership in the creation of recycling centers: Cooperation between the state and the private sector stimulates the development of processing infrastructure and creates favorable conditions for investment in this industry [1].

This approach not only reduces the environmental burden, but also creates new economic opportunities, turning waste into valuable resources.

Conclusion

In this work, an analysis of the properties, sources and possibilities of re-use of waste of dry building mixtures testifies to their high resource value. Under the conditions of proper assembly, sorting and processing, these materials can be effectively used in various areas of construction - from the formation of new mixtures to the manufacture of concrete products and the stabilization of foundations.

For the widespread implementation of such practices, it is necessary to create infrastructure: special-purpose processing lines, mobile crushing plants, a regulatory framework for the regulation of re-use. Along with this, it is important to provide professional training, information support and adaptation of European approaches - in particular, by implementing the principles of Zero Waste Construction.

Thus, the use of DBM waste is not only a step towards reducing environmental loading, but also a real tool to increase the economic efficiency of the construction industry.

LITERATURE

1. Болот, С. Ст. *Управління відходами будівництва та знесення*. Київ: ВПЦ "Київський університет", 2018.

2. Гріщенко Д. О. Інноваційні будівельні матеріали [Електронний ресурс] / Д. О. Гріщенко, В. П. Ковальський // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2023)», Вінниця, 22 червня 2023 р. – Електрон. текст. дані. – 2023. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2023/paper/view/18831.
3. Ратинська В. Л., Любарський В. С., Ковальський В. П. Декоративні штукатурки на основі сухих будівельних сумішей // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2024)», Вінниця, 11-20 травня 2024 р. Електрон. текст. дані. 2024. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2024/paper/viewFile/21718.
4. Єрмоленко, О. В. *Екологічні аспекти поводження зі будівельними відходами*. Дніпро: НГУ, 2019.
5. Ковальський, В.П. і Сідлак, О.С. 2014. ВИКОРИСТАННЯ ЗОЛИ ВИНОСУ ТЕС У БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛАХ. Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. 16, 1 (Жов 2014), 35–40.
6. Кривенко, П. В. *Будівельне матеріалознавство*. Київ: Видавництво «Основа», 2012.
7. Ковальський В. П., Тимошенко В. О., Боднар П. С., Бондар П. С. Інноваційні рішення у виробництві сухих будівельних сумішей на основі золи-виносу ТЕС // Сучасні технології, матеріали і конструкції у будівництві. 2024. № 1. С. 52-57.
8. Khodetskyi O. Ash and slag waste utilization in construction [Text] / O. Khodetskyi, V. Kovalsky // Abstracts of XXXII International Scientific and Practical Conference «Science, modern trends and society», Bilbao, Spain, August 14-16, 2023. – 2023. – P. 8-10.
9. Ковальський В. П.,Тимошенко В. О., Ковальський М. В. Використання відходів теплових електростанцій. Збірник матеріалів IX Міжнародного молодіжного конгресу «Сталий розвиток: захист навколишнього середовища. Енергоощадність. Збалансоване природокористування», Львів, 28-29 березня 2024. Електрон. текст. дані. Київ, 2024. С. 72.
10. Тимошенко В. О., Любарський В. С., Ковальський В. П. Будівельні суміші для підлог на модифікованих в'яжучих // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2024)», Вінниця, 11-20 травня 2024 р. Електрон. текст. дані. 2024. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2024/paper/view/21755.
11. Ковальський В. П. Комплексне золоцементне в'яжуче, модифіковане лужною алюмоферитною добавкою [Текст] : монографія / В. П. Ковальський, В. П. Очеретний. – Вінниця : ВНТУ, 2010. – 98 с. - ISBN 978-966-641-338-6.
12. Bereziuk, O., M. Lemeshev, and A. Cherepakha. "Ukrainian prospects for landfill gas production at landfills." Theoretical aspects of modern engineering: 58- 65. (2020).
13. Kalafat, K., L. Vakhitova, and V. Drizhd. "Technical research and development." International Science Group. – Boston : Primedia eLaunch, 616 p. (2021).
14. Ковальський В.П. Дослідження перспективи використання золи виносу в будівництві [Текст] / В. П. Ковальський, В. О. Тимошенко // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. – 2023. – № 1. – С. 36–42.
15. Bashar S M., Sani H. Mechanical and microstructural properties of high calcium fly ash one-part geopolymer cement made with granular activator. Europe PMC. URL: https://europepmc.org/article/med/31687531.
16. Ковальський В. П. Обґрунтування доцільності використання золошламового в'яжучого для приготування сухих будівельних сумішей / В. П. Ковальський, В. П. Очеретний, М. С. Лемешев, А. В. Бондар. – Рівне: Видавництво НУВГіП, 2013. – Випуск 26. – С. 186 – 193.
17. Василинич А. В. Активні мінеральні добавки з техногенних відходів промисловості [Текст] / А. В. Василинич, В. П. Ковальський // Проблеми цивільного захисту населення та безпеки життєдіяльності: сучасні реалії України : матеріали IX Всеукраїнської заочної науково-практичної конференції, Київ, 28 квітня 2023 р. – Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2023. – С. 32-33.
18. Комплексне в'яжуче на основі промислових техногенних відходів [Текст] / М. Лемешев, О. Березюк, Д. Черепаха, В. Ковальський // Технічні та сільськогосподарські науки в сучасних

реаліях, проблеми, перспективи та рішення : колективна монографія. – Бостон : Primedia eLaunch, 2023. – 1.3. – С. 51–59.

Зоря Павло Олегович — аспірант кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, email: pavlo.zorja@gmail.com

Заблоцький Руслан Русланович — студент групи 2Б-23б, факультет будівництва та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: zabruslan@ukr.net

Ковальський Віктор Павлович — канд. техн. наук, доцент кафедри будівництва , міського господарства та архітектури ,Вінницький національний технічний університет, email:kovalskiy@vntu.edul.ua

Pavlo Zoria O. — Postgraduate student of the Department of Civil Engineering, Urban Planning and Architecture, Vinnytsia National Technical University, email: pavlo.zorja@gmail.com

Zablotskyi Ruslan Ruslanovych - student of the 2B-23b group, Faculty of Construction and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: zabruslan@ukr.net

Kovalsky Viktor Pavlovich – PhD, Associate Professor of Construction, Urban Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, e-mail:kovalskiy@vntu.edul.ua

УДК 576.4

І. В. Васильківський
Т. С. Тітов
Я. В. Гуменчук

ДЖЕРЕЛА ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ВІННИЦЬКОГО АСФАЛЬТОБЕТОННОГО ЗАВОДУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто джерела забруднення атмосферного повітря товариства з обмеженою відповідальністю «АБЗ-ІНВЕСТ». Проаналізовано викиди забруднюючих речовин. Запропоновані природоохоронні заходи для зменшення пиловиділення технологічного обладнання асфальтобетонного заводу в атмосферне повітря району розміщення підприємства.

Ключові слова: асфальтобетонне виробництво, асфальтобетонна суміш, пилове забруднення атмосферного повітря, пиловловлювачі.

Abstract

The sources of atmospheric air pollution of the limited liability company "ABZ-INVEST" are considered. Emissions of pollutants are analyzed. Environmental protection measures are proposed to reduce dust emissions from the technological equipment of the asphalt concrete plant into the atmospheric air of the area where the enterprise is located.

Keywords: asphalt concrete production, asphalt concrete mixture, dust pollution of atmospheric air, dust collectors.

Вступ

Зростаючі темпи будівництва, ремонту та утримання автомобільних доріг обумовлюють розвиток виробництва дорожньо-будівельних матеріалів. Основний матеріал, що використовується для прокладання доріг - асфальтобетон. Асфальтобетон - це щільна суміш для різних дорожніх покриттів, що складається з бітуму, мінерального порошку, щебеню та піску. Асфальтобетонні заводи (АБЗ) є основними виробничими підприємствами призначеними для приготування різних асфальтобетонних сумішей для будівництва, ремонту і реконструкції асфальтобетонного покриття.

Метою роботи є оцінка впливу на довкілля Вінницького асфальтобетонного заводу та розроблення рекомендацій для зменшення викидів підприємства і зменшення його впливу на навколишнє середовище.

Джерела забруднення атмосферного повітря

Асфальтобетонний завод ТОВ «АБЗ-ІНВЕСТ» розташований відповідно карти-схеми (рисунок 1) за адресою: 23210, Вінницька область, Вінницький р-н, смт Стрижавка, вул. Київська, 2б. Планована діяльність АБЗ передбачає виготовлення асфальтобетонної суміші для капітального ремонту траси М21 сполученням «Житомир-Могилів-Подільський».

При роботі товариства з обмеженою відповідальністю «АБЗ-ІНВЕСТ» здійснюється вплив на довкілля переважно за рахунок викидів в атмосферне повітря та рівнів шуму від роботи обладнання установки виготовлення асфальтобетону та руху автотранспорту.

В процесі експлуатації асфальтобетонного заводу (АБЗ) відбувається функціонування 24 стаціонарних джерел викидів і пересувного джерела викидів - спецавтотранспорт (рисунок 1). Найближча житлова забудова знаходиться в 550 м у західному напрямку від основного виробництва асфальтобетонного заводу (АБЗ). Територію промислового майданчика від житлових будинків відділяє траса М21, лісова зона завширшки до 480 м та річка Південний Буг. В північному напрямку житлова забудова знаходиться на відстані 660 м за промисловою зоною ПрАТ «Стрижавський гранітний кар'єр».

Згідно [1-5] розмір нормативної санітарно-захисної зони (СЗЗ), визначений для виробництва асфальтобетону (підприємств з виготовлення асфальтобетонних сумішей з використанням в'яжучих

матеріалів на основі коксохімічних продуктів) та підприємств на яких здійснюється транспортування або розігрівання бітуму, становить 1000 м. Таким чином, нормативний розмір санітарно-захисної зони від установки АБЗ не витримується від основних джерел викидів (асфальтозмішувальної установки), оскільки найближча житлова забудова знаходиться в 550 метрах на захід та в 660 м на північ від установки АБЗ.

Потенційна кількісна характеристика забруднюючих речовин від обладнання виробничої бази (при роботі підприємства в штатному режимі при максимальному навантаженні обладнання) наведена в таблиці 1.

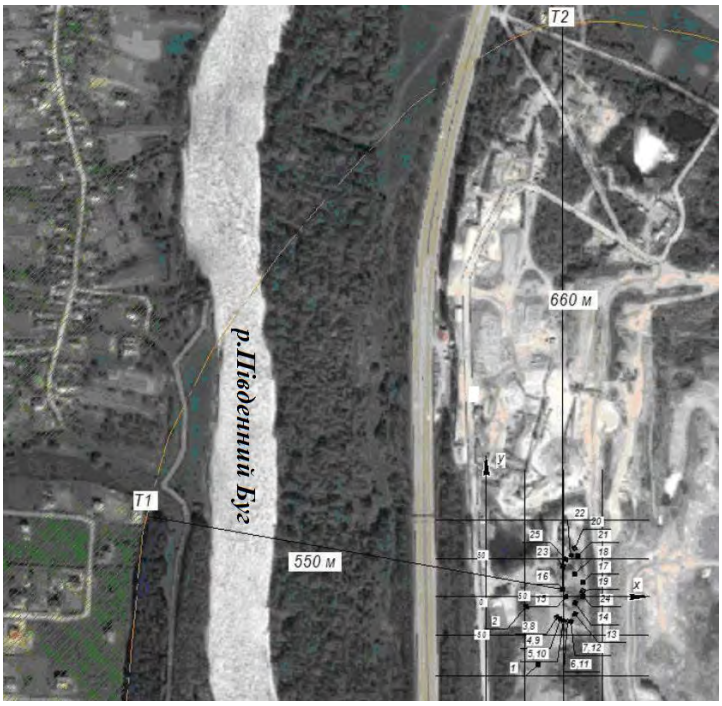

Рис. 1. Асфальтобетонний завод ТОВ «АЗБ-ІНВЕСТ» із джерелами забруднення: джерела 1-2 - відкриті склади кам'яних матеріалів; дж. №3-7 - приймальні бункери кам'яних матеріалів №1-№5 агрегати живлення; дж. №8-12 - вузел дозування кам'яних матеріалів на конвеєр агрегату живлення із бункерів №1-№5 (неорг.); дж. №13 - транспортування кам'яних матеріалів по стрічковому конвеєру (неорг.); дж. №14- вузел пересипки кам'яних матеріалів зі стрічкового конвеєра на наклонний конвеєр (неорг.); дж. № 15- пранспортування кам'яних матеріалів по наклонному конвеєру до сушильного барабану (неорг.); дж. №16- труба сушильного барабану (спалювання палива); дж. № 17 - насос перекачування палива до пальника сушильного барабану; дж. № 18 - вузел перевантаження нагрітих кам'яних матеріалів із сушильного агрегату до змішувального агрегату (неорг.); дж. №19 - дихальний клапан резервуару дизельного палива (прийом та зберігання); дж. № 22 - насос перекачування бітуму до змішувальної установки; дж. № 23 - вузел відвантаження готової асфальтобетонної суміші на самоскид (неорг.); дж. № 24 - вузел відвантаження уловленого пилу з бункеру в транспорт (неорг.); дж. № 25 - пересувне джерело (спецтранспорт).

Таблиця 1 - Кількісна характеристика забруднюючих речовин від обладнання виробничої бази

Код	Забруднююча речовина	Фактичний обсяг викидів, т/рік
	Від організованих та неорганізованих джерел викидів (Дж. № 1 - № 24)	
03000/2902	Речовини у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом	17,136
05001/330	Діоксид сірки (діоксид та триоксид) у перерахунку на діоксид сірки	5,250
06000/337	Оксид вуглецю	1,136
04001/301	Оксиди азоту (оксид та діоксид) у перерахунку на діоксид азоту	6,899
07000/-	Вуглецю діоксид	4214,744
04002/-	Азоту (1) оксид (N_2O)	0,057
12000/410	Метан	0,171
11000/2754	Неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС), в.т.ч.:фенол, бензол, ксилол, толуол, формальдегід)	0,203
Всього, загальний викид забруднюючих речовин від усіх джерел викидів (Дж. № 1 - № 24) - 4245,599 т/рік		
	Викиди забруднюючих речовин від пересувного джерела викиду (Дж. № 25)	
06000/337	Оксид вуглецю	0,1650
11000/2754	Неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС)	0,0094
12000/410	Метан	0,0003
04001/301	Оксиди азоту (оксид та діоксид)у перерахунку на діоксид азоту	0,0906
03000/2902	Речовини у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом	0,0210

Код	Забруднююча речовина	Фактичний обсяг викидів, т/рік
	Від організованих та неорганізованих джерел викидів (Дж. № 1 - № 24)	
04002/-	Азоту (1) оксид [N_2O]	0,0005
07000/-	Вуглецю діоксид	9,5331
05001/330	Діоксид сірки (діоксид та триоксид) у перерахунку на діоксид сірки	0,0131
13101/703	Бензопірен $C_{20}H_{12}$	0,000009
		Всього: 9,8331 т/рік

Розрахунок розсіювання проводився по 2-м сценаріям (при максимальному завантаженні обладнання виробничої бази) [4]:

Сценарій 1: штатний режим роботи установки АБЗ (планована діяльність) з урахуванням фактичного стану атмосферного повітря (фонових концентрацій).

Сценарій 2: штатний режим роботи установки АБЗ (планована діяльність) без урахування фактичного стану атмосферного повітря - чистий внесок в забруднення атмосферного повітря.

Очікувані концентрації забруднюючих речовин визначені з урахуванням пріоритетних напрямків вітру для мінімальної відстані до існуючої житлової забудови в 550 м у західному напрямку (Т1) і 660 м у північному напрямку (Т2) (рисунок 1).

Відповідно до [2-5] величина фонової концентрації характеризує сумарну концентрацію цієї самої речовини, яка створюється всіма іншими джерелами забруднення підприємств та об'єктів населеного пункту (що мають викиди в атмосферу), за винятком тих, що розглядаються; величина фонової концентрації визначається за даними фактичних спостережень та спеціальних розрахунків.

Виходячи з цього, фонові концентрації району розміщення земельної ділянки під АБЗ ТОВ «АБЗ-ІНВЕСТ» утримують викиди всіх існуючих підприємств цього району, в т.ч. викиди Стрижавського кар'єру та інших суб'єктів гірнобудівничих підприємств, що знаходяться поруч.

Величини фонових концентрацій забруднюючих речовин визначені відповідно до [2-5] для населених пунктів з населенням до 50 тис. осіб (населення смт. Стрижавка складає біля 9000 чоловік) і становлять: по діоксиду азоту - 0,09 ГДК; по вуглецю оксиду 0,08 ГДК; по сірки діоксиду - 0,04 ГДК; по речовинам у вигляді твердих суспендованих частинок - 0,1 ГДК; по іншим забруднюючим речовинам - 0,4 ГДК.

Для більш об'єктивної оцінки фонові концентрації забруднюючих речовин були визначені за даними фактичних спостережень. Для оцінки стану атмосферного повітря ТзОВ «Компанія «ЦЕНТР ЛТД» були проведені лабораторні дослідження повітря населених місць на межі найближчої житлової забудови (550 м у західному напрямку та 660 м у північному напрямку від основних джерел виробництва - установки АБЗ) [4-6].

Згідно отриманих даних вміст забруднюючих речовин на межі з житловою забудовою в двох контрольних точках (Т1 - 550 м на захід та Т2 - 660 м на північ) становив у долях ГДК відповідно: сірчистого ангідриду - 0,09 і 0,064 ГДК; азоту діоксиду - 0,14 і 0,12 ГДК; вуглецю оксиду - 0,079 і 0,077 ГДК; пилу - 0,46 і 0,36 ГДК.

Результати розрахунків розсіювання (по 2-м сценаріям) наведені в таблицях 2 і 3 [4].

Таблиця 2 – Штатний режим роботи установки АБЗ (планована діяльність) з урахуванням фактичного стану атмосферного повітря (фонових концентрацій).

Код ЗР	Найменування ЗР	Сценарій 1 (з фоном)	
		550 м	660 м
2902	речовини у вигляді твердих суспендованих частинок	0,46	0,46
301	оксиди азоту	0,29	0,25
330	сірки діоксид	0,14	0,12
337	вуглецю оксид	0,08	0,08
гр.№ 31	оксиди азоту+сірки діоксид	0,39	0,33

Таблиця 3 – Штатний режим роботи установки АБЗ (планована діяльність) без урахування фактичного стану атмосферного повітря - чистий внесок в забруднення атмосферного повітря.

Код ЗР	Найменування ЗР	Сценарій 2 (чистий внесок АБЗ)	
		550 м	660 м
2902	речовини у вигляді твердих суспендованих частинок	<0,05	<0,05
301	оксиди азоту	0,26	0,19
330	сірки діоксид	0,08	0,06
337	вуглецю оксид	<0,05	<0,05
гр.№ 31	оксиди азоту+сірки діоксид	0,33	0,24

Аналізуючи проведений розрахунок викидів забруднюючих речовин в приземному шарі

атмосферного повітря, можна зробити висновок, що перевищень гранично допустимих викидів з урахуванням фонового забруднення атмосферного повітря (викидів речовин від інших підприємств, що потрапляють у санітарно-захисну зону планованого виробництва) по жодній речовині не виявлено.

Вміст у викидах в атмосферне повітря всіх інших речовин знаходитиметься на рівнях менше 0,001 ГДК і не змінюватиме фонових значень.

Показник гранично допустимого забруднення атмосферного повітря - відносний інтегральний критерій оцінки забруднення атмосферного повітря, що характеризує інтенсивність та характер сумісної дії всієї сукупності забруднюючих речовин викиду становить 0,91-0,88 (<1,0) і визначається як допустимий і безпечний. Згідно з аналізом ризику розвитку несприятливих ефектів для здоров'я населення розрахункові рівні не канцерогенного і канцерогенного ризиків визначаються як прийнятні [5-8].

Однак, для зниження забруднення атмосферного повітря на території розміщення АБЗ доцільно передбачити низку природоохоронних заходів.

Заходи щодо зниження викидів забруднюючих речовин АБЗ

Найбільш ефективним заходом, що дозволяє знизити кількість викидів в навколишнє середовище, є використання знепилюючих установок, що служать для відсмоктування пилу, диму, газів від сушильного барабана, лопатевої мішалки, гуркоту, ковшового елеватора і т.д. [9]. Застосовують знепилюючі установки двостадійного, а в ряді випадків тристадійного очищення сухим та мокрим знепилюванням.

Для мокрого очищення на АБЗ застосовують скубери Вентурі, барботажно-пінні пиловловлювачі. Скуббер Вентурі (рис. 2) (ступінь очищення - до 90%) використовується в натрубних мокрих пиловловлювачах для очищення газів АБЗ (рис. 3). Барботажно-пінні апарати забезпечують ефект очищення газу від дрібного дисперсного пилу 0,85-0,95%.

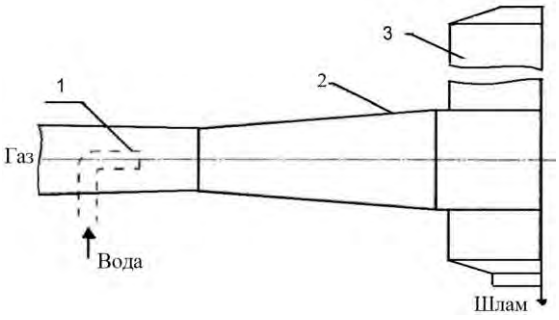

Рис. 2. Скуббер Вентурі: 1 - відцентрова форсунка; 2 - сопло Вентурі; 3 - краплеуловлювач

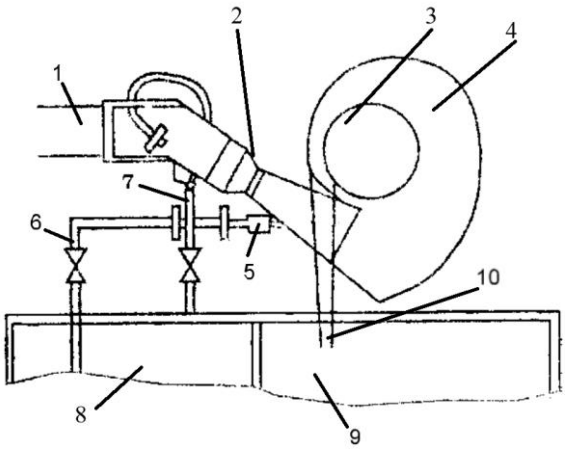

Рис. 3. Натрубний мокрий пиловловлювач: 1 - димосмок; 2 - скуббер Вентурі; 3 - димова труба; 4 — равлик відцентрового бризкоуловлювача; 5 - насосний агрегат шламовий; 6 - трубопровід всмоктуючий; 7 - трубопровід циркуляції води; 8 - блок освітленого шламу: 9 - шламовловлювач; 10 - рукав шламоуловлювача

Широке поширення на АБЗ набули тканинні фільтри, які набули широкого поширення в ЕС. Осадження пилу у фільтрах відбувається під дією ударних, гравітаційних та електростатичних сил, броунівського руху та затримання пилу в порах. Тканинні фільтри забезпечують стабільне очищення газу (99-99,9%) при початковій запиленості 60 г/м^3 та напрацюванні на відмову від 4 до 20 тис. год. Для очищення газів, що відходять від пилу на вищому ступені очищення, можуть застосовуватися рукавні фільтри СМЦ-100. Рукави на цих фільтрах виготовляють зі склотканини, ступінь пиловловлення досягає 99,96% при температурі газу 300°С. Останнім часом застосовується турбулентний спосіб приготування бітумомінеральних сумішей, який відрізняється від прийнятих способів меншою кількістю та інтенсивністю джерел пилоутворення. Цей спосіб заснований на суміщенні процесів нагрівання та змішування компонентів суміші [4, 7].

При турбулентному способі приготування сумішей вологий пісок та щебінь, а також мінеральний порошок, рідкі добавки, а при необхідності вода у необхідних співвідношеннях подаються у

спеціальний сушильно-змішувальний агрегат барабанного типу. Бітум (через систему подачі з контролем витрати) вводиться в матеріал суміші з боку завантаження барабана мінерального порошку, піску і щебеню або подається в зону, прилеглу до розвантажувальної коробки барабана з боку його виходу. Після нагрівання та перемішування готова продукція подається до бункеру, з якого вона завантажується в автотранспортні засоби.

Завдяки тому, що при турбулентному способі приготування суміші нагрівання піску, щебеню та мінерального порошку відбувається за наявності в них бітуму, який утримує пилоподібні частинки, а транспортування сухих та нагрітих матеріалів виключається з технологічного процесу, інтенсивність пиловиділення з барабану суттєво скорочується.

Останнім часом для приготування асфальтобетонних сумішей використовують ефективну технологію із застосуванням регенерації використаного асфальтобетону. Кількість старого асфальтобетону залежить від температури нагрівання нових кам'яних матеріалів, вологості старого асфальтобетону та необхідної температури суміші. Наявність вологості призводить також до значного скупчення у вузлах змішувального агрегату пари, що містить частинки пилу, яка осаджується щільними шарами на стінках бункерів та робочих затворах. Пилоутворення можна зменшити скороченням тривалості перемішування матеріалів у змішувачі, а також зменшенням вмісту вологості у використаному асфальтобетоні. Дана проблема може бути частково вирішена застосуванням аспірації дозатора та змішувача. На асфальтобетонних заводах дорожнього будівництва також може використовуватися комплекс пилоочисних та теплотехнічних пристроїв, який включає пальники, зернистий фільтр, циклон-пиловловлювач. Мазутні пальники призначені для факельного чи пічного спалювання мазуту. Зернистий фільтр — вертикальна фільтрувальна касета заповнена зрошуваним водою шаром щебеню. Циклон-пиловловлювач призначений для очищення відхідних газів від середньо- та дрібнодисперсного пилу [7-9].

Впровадження комплексу дозволяє:

1) економити до 15% палива, що спалюється;
2) знизити викиди (пил, сажисті частинки, CO, NO,) в атмосферу до нормативних параметрів забруднюючих речовин (ЗР);
3) підвищити надійність і довговічність експлуатації устаткування, що застосовується при виробництві асфальтобетону;
4) мінімізувати споживання води за рахунок застосування системи оборотного водопостачання.

Отже, можна відзначити, що сучасні знепилюючі установки мають більш високі показники очищення повітря, тому необхідна модернізація застарілого обладнання, наприклад, заміна газопальникових пристроїв з модернізацією сушильного барабана, встановленням мокрого очищення і рукавних фільтрів.

Висновки

Проблема викидів забруднюючих речовин від стаціонарних джерел АБЗ і організаціях дорожнього господарства пов'язана не тільки зі зношеним технологічним обладнанням, але і з використанням в технологічному процесі високосірчистого мазуту, відсіву, а також відсутністю сучасного пиловловлюючого обладнання.

Асфальтобетонний завод ТОВ «АБЗ-ІНВЕСТ» відноситься до категорії підприємств, діяльність яких спричиняє шкідливі викиди в атмосферне повітря.

Асфальтобетонну суміш на сьогоднішній день навіть за дотримання всіх норм і вимог не можна вважати абсолютно нешкідливою сумішшю, оскільки відбувається виділення шкідливих речовин в атмосферу, особливо під впливом високих температур.

Завдання сучасних АБЗ - звести шкідливі викиди до мінімуму та отримати на виході максимально якісний продукт. АБЗ повинні відповідати трьом основним вимогам: - виробляти продукцію високої якості; мати достатній рівень виробничих потужностей; відповідати нормам екологічної безпеки.

Впровадження системи видалення пилу, дозволяє значно знизити наслідки негативного впливу АБЗ на атмосферне повітря і навколишнє середовище.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Закон України «Про оцінку впливу на довкілля».
2. ДБН А.2.2-1-2003 «Склад і зміст матеріалів оцінки впливу на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві підприємств, будинків і споруд».

3. «Порядок визначення величин фонових концентрації забруднюючих речовин в атмосферному повітрі», затверджений Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України за № 286 від 30.07.2001 р. та зареєстрований в Міністерстві юстиції України за № 700/5891 від 15.09.2001 р.
4. Звіті з оцінки впливу на довкілля, щодо будівництва Асфальтобетонного заводу ТОВ «АБЗ-ІНВЕСТ».
5. ДСП 173-96 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів», зареєстровані Мінюстом від 24.07.96 р. за № 379/1404.
6. «Перелік видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 28 серпня 2013 р. № 808.
7. ДБН А.3.1-5:2016 «Організація будівельного виробництва».
8. «Гранично допустимі концентрації хімічних і біологічних чинників в атмосферному повітрі населених місць» (затв. 03.03.2015 р.).
9. Технології захисту навколишнього середовища. Ч. 1. Захист атмосфери: підручник / Петрук В.Г., Васильківський І.В., Петрук Р.В., Крусір Г.В., Клименко М.О., Сакалова Г.В. – Херсон : Олді-плюс, 2019. – 432 с.

Васильківський Ігор Володимирович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: igor.vntu@gmail.com

Тітов Тарас Сергійович – канд. хім. наук, доцент кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Гуменчук Ярослав В'ячеславович – студ. групи ЕКО-21б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: humenchuk996@gmail.com

Igor V. Vasylkivskiy – Ph.D., Docent, Associate Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: igor.vntu@gmail.com

Taras S. Titov – Ph.D. (Chem.), Associate Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Yaroslav V. Gumenchuk – student, Faculty of Civil Engineering, Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: humenchuk996@gmail.com

УДК 504:502.51

Гарсія Камачо Ернан Уллianодт
І. В. Васильківський

ВИКОРИСТАННЯ ДОННИХ ВІДКЛАДЕНЬ ПІВДЕННОГО БУГУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Запропоновані інноваційні підходи використання донних відкладень Південного Бугу.
Ключові слова: Південний Буг, донні відкладення, річковий мул, сапропель.

Abstract
Innovative approaches to the use of bottom sediments of the Southern Bug are proposed.
Key words: Southern Bug, bottom sediments, river silt, sapropel

Вступ

Основна причина замулення річки Південний Буг в районі міста Вінниця – зменшення швидкості течії підпором Сабарівського водосховища, затоплювання і заболочення пойми весняними повенями, внаслідок чого пойма заросла очеретом, русло замулене, місцями затоплюючи значну частину прибережної зони.

Для відновлення сприятливого гідрологічного режиму та підтримання санітарного стану річки Південний Буг на ділянці від греблі Сабарівської ГЕС до об'їзного мосту у місті Вінниця передбачена очистка русла від мулових наносів не заглиблюючись в корінний грунт і не змінюючи умови живлення річки та фільтраційні витрати через дно.

Річкові донні відкладення (мул) здавна використовувалися у народному господарстві, оскілки вважаються цінним джерелом біогумусу та різноманітних біогенних сполук.

Мета роботи – запропонувати інноваційні шляхи використання донних відкладень Південного Бугу.

Комплексне очищення річки Південний Буг

Загальна довжина розчистки річки Південний Буг у Вінниці становить 13380 м. Ширина водного плеса змінюється від 110м до 200м, глибина побутового стоку – коливається від 2.5 до 4,0 м. Загальний об'єм мулових наносів, що передбачається до очистки складає 1780 тис м^3.

Розчистка даної ділянки проводиться земснарядом і спеціальним екскаватором-амфібією на берегові карти намиву та на баржі для транспортування пульпи на віддалені карти намиву. З дна річки вже дістали 20 тис. кубометрів річкового намулу (донних відкладень) рисунок 1-3.

Рис. 1. Донні відкладення (намул) Південного Бугу

Рис. 2. Робота земснаряда в акваторії Сабаріського водосховища

Після закінчення очистки річки та підсихання намулу на картах намиву проектом передбачено

благоустрій берегів, порушених при виконанні робіт. Карти намиву розрівнюються бульдозером. Укоси насипів та виїмок плануються екскаватором з ковшом-планувальником. Спланована територія готується під посів багаторічних трав, а для відновлення видалених дерев передбачена посадка саджанців.

Отже, згідно проекту розчистки русла річки Південний Буг у Вінниці, переробка цінного біоресурсу - донних відкладень річки Південний Буг взагалі не передбачається. Тому, наукове товариство інституту екологічної безпеки та моніторингу довкілля Вінницького національного технічного університету пропонує інноваційні підходи до використання донних вікладень (мулу) річки Південний Буг.

Передбачена площа мулових майданчиків на березі Південного Бугу становить 7,6 га. Крім цього будуть задіяні площі для віддалених карт намиву донних відкладів. Територія розчищається від прибережних дерев, кущів верболозу та заростів очерету і розрівнюється з формуванням первинного обвалування бульдозером.

Рис. 3. Берегова карта намиву донних відкладень Південного Бугу.

Пропонується складувати річковий мул (донні відкладення) у геотуби на невеликих площадках, зберігаючи прибережні дерева, кущі верболозу та зарості очерету (рисунок 4, 5).

Зокрема, 20 тис. кубометрів видобутого річкового намулу при вологоємності 96,4% можна розмістити у двох геотубах шириною 16 м, довжиною 60 м, або в шести геотубах шириною 16 м, довжиною 20 м, покладених один на одного, при цьому вологовміст складе не більше 70%. Площадка із геотубами займе площу близько 2000 м^2, тобто 0,2 га. При цьому процес зневоднення видобутого річкового мулу у геотубах займає кілька тижнів, тоді як на традиційних мулових майданчиках аналогічні процеси протікають роками. В разі використання флокулянта, річковий мул з початковим вмістом вологи 96,4%, зневоднюється в геотубі до вмісту вологи 69.4% за 17 годин.

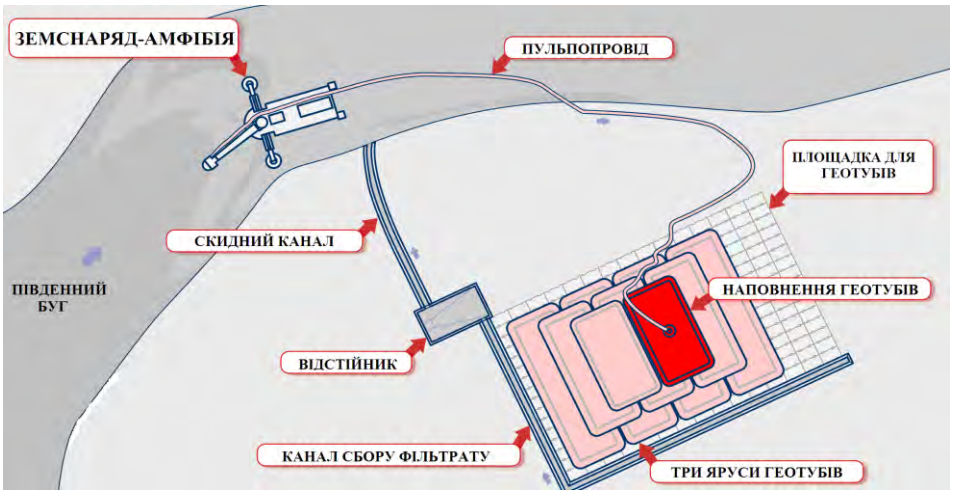

Рис. 4. Площадка із геотубами

Рис. 5. Зневоднення та зберігання річкового мулу у геотубах.

Зневоднений в геотубах річковий намул (донні відкладення) можуть зберігатися в цих же геотубах необмежений час, при цьому зневоднені речовини не зволожуватимуться і не вимиватимуться із внутрішнього об'єму геотуба атмосферними опадами, паводками та іншими явищами.

Отже, зневоднені речовини, що містяться в геотубах, не можуть завдавати ніякого негативного впливу на навколишнє середовище. Розтин та вивіз вмісту геотуб може бути здійснений у будь-який зручний час, при цьому об'єми зневоднених речовин, значно менші, що зменшує транспортні витрати.

Використання донних відкладень в якості добрив

Річкові відкладення складаються з мулового розчину, скелета і колоїдного комплексу. У муловий розчин входить вода і розчинені в ній речовини — мінеральні солі, низькомолекулярні органічні сполуки, вітаміни і ферменти. Основа сапропелю являє собою залишки рослинного і тваринного походження, що не розклались, а колоїдний комплекс — складні органічні речовини, які надають сапропелю желеподібної консистенції.

Зовні сапропель виглядає як желеподібна однорідна маса, консистенція якої у верхніх шарах наближається до в'язкої пластичної, а в нижніх шарах маса стає більш щільною. Відкладення не мають запаху, за винятком окремих різновидів із запахом сірководню. Забарвлення сапропелю залежить від органічної речовини і мінеральних домішок. Коричневе, буре чи буро-охристе забарвлення обумовлені гуміновими речовинами або окисним залізом; зелене, темно-оливкове — наявністю хлорофілу і кремнієвої кислоти; рожеве — наявністю каротину; сіре чи темно-сіре — наявністю карбонатів; блакитне — домішкою закисного фосфорнокислого заліза або марганцю [1].

Згідно з існуючою класифікацією сапропелі поділяються на три типи: біогенний, кластогенний, змішаний. Типи, в свою чергу, розділені на класи сапропелів: органічний, кременистий, органо-силікатний, силікатний, карбонатний і залізистий. У назві виду відображено склад органічної та мінеральної частин, їх співвідношення і походження. Усього виділяється 14 видів. Для кожного виду сапропелю даються кількісні показники зольності, вмісту оксиду кальцію і заліза, складу органічної речовини й визначається типологічна характеристика родовища, у якому нагромаджується певний вид сапропелю [2, 3].

У Вінницькій області на території села міського типу Стрижавка Вінницького району під час розчищення русла річки Десенка та облаштувань берегової лінії були відібрані зразки річкового мулу, придатного до використання як добриво. Як повідомив директор Департаменту агропромислового розвитку, екології та природних ресурсів Вінницької обласної державної адміністрації М. Ткачук, мул може бути використаний як органічне та мінеральне добриво. В ньому виявлений великий вміст зольних елементів, а кислотність відкладень була оптимальною для внесення в ґрунт.

Виробництво косметичних засобів із річкового мулу Південного Бугу

Сфери застосування річкового мулу (сапропелю) постійно розширюються. Його використовують

для виробництва медичних, косметичних та гігієнічних засобів. Нажаль, цілющий річковий сапропель Південного Бугу – використовується тільки в якості добрив, що є надзвичайно нераціональним використанням даного природного ресурсу.

Для виробництва косметичних засобів на основі річкового мулу (сапропелі) Південного Бугу пропонується інноваційна автоматизована технологічна лінія (рис. 6).

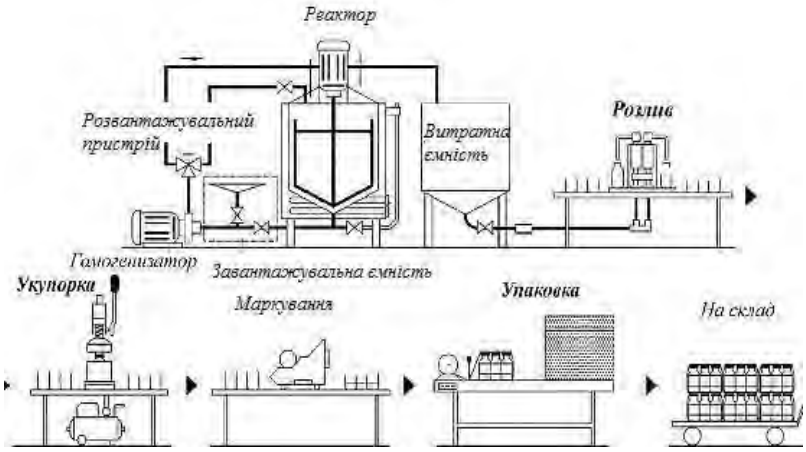

Рис. 6. Технологічна лінія з виробництва косметичних засобів на основі сапропелю

Дана лінія здатна виготовляти сапропелеві екологічно чисті і високоефективні природні освіжаючі і очищаючі маски для обличчя, медичні і косметичні аплікації, креми. Продуктивність такої технологічної лінії складає до 600 л готової продукції на годину, площа необхідна для розміщення обладнанням становить 70 м^2, споживана електрична потужність – 54 кВт. Фасовка готового продукту може здійснюватися в баночки, туби, відерця із поліхлорвінілу, мікроємності 150 - 300 мл (рисунок 7).

Регенерувальний гель для душу із сапропелем

300 мл. - 200 грн

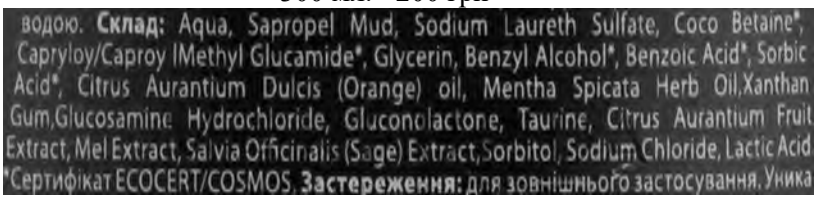

Гель для вмивання із сапропелем

200 мл. - 159 грн

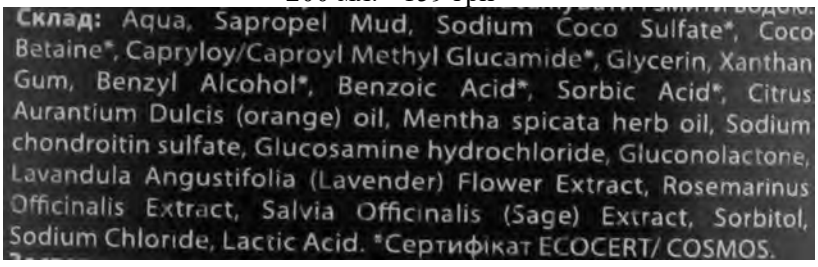

Відновлювальна сапропелева маска для обличчя та шиї «Молодість»

150 мл - 199 грн

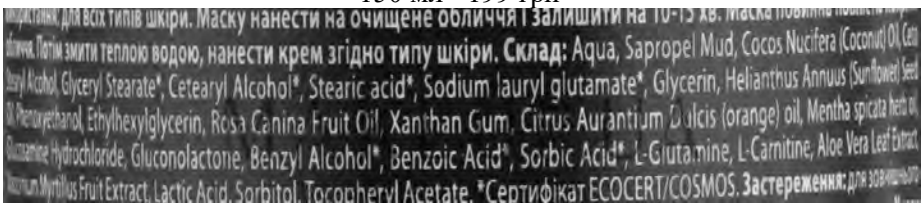

Рис. 7. Зразки косметичної продукції на основі сапропелі

Сапропель Південного Бугу поверне Вам здоров'я, красу і гарний настрій!

Пелоїдотерапія (грязелікування) популярний і ефективний метод терапії, який полягає у використанні цілющих грязей для оздоровлення. Провідні парфюмерно-косметичних фірм світу оголосили косметику на основі сапропелі косметикою XXI століття.

Властивості річкового мулу (сапропелю) визначаються трьома головними складовими: вода, зольна частина (карбонати, фосфати, кремнезем, сполуки заліза тощо), органічні речовини дуже складного і неоднорідного складу. Вологість донних відкладень становить 84 - 96 % (в середньому – 88,4 %). Органічну речовину в річковому сапропелі представлено бітумоїдами, вуглеводним комплексом геміцелюлози і целюлози, гуміновими речовинами (гуміновими кислотами, фульвокислотами та залишками, що не гідролізують). Склад органічної речовини в сапропелі становить 15-95 % маси сухої речовини.

Гумінові кислоти є основною групою біологічно активних речовин у сапропелях, їх зміст у сапропелевих відкладеннях коливається в великих межах від 4-9 до 50-60 % від загального вмісту органічних речовин. Також у складі органічної речовини присутні: каротин, хлорофіл, фосфоліпіди, стерини, органічні кислоти, спирти, гормоноподібні речовини, ферменти, вітаміни групи В (В1, В2, В6,В12), С, Е, Р та інші сполуки. Кількість азоту в сапропелях різних типів становить 2,7-6,0 % від вмісту органічної речовини, 25-50 % азоту входить до складу амінокислот. У сапропелях виділено 17 амінокислот (лізин, аргінін, метіонін, лейцин та фенілаланін). Вміст гемицелюлоз становить 5-8 % від органічної речовини [3].

У сапропелях вміст золи від сухої речовини коливається в широких межах — від 7 до 56 % і залежить від типу сапропелю. У золі сапропелів містяться солі макроелементів (кальцій, фосфор, сірка, калій, кремній тощо), а також мікроелементи (марганець, мідь, кобальт, цинк, бор, молібден, нікель, фтор тощо). Мікроелементи входять в органо-мінеральні сполуки, сорбуються гелями кремнезему, гідроксидами заліза. Гумінові речовини утворюють з мікроелементами розчинні і нерозчинні комплексні сполуки.

Дослідження лікувальних і цілющих властивостей річкого мулу Південного Бугу ще тривають. Однак, вже зараз можна розглядати інноваційні можливості використання річкового мулу Південного Бугу для виробництва медичних, косметичних та гігієнічних засобів. Річковий мул (сапропель) є ефективним при лікуванні багатьох хвороб травної системи: виразки шлунку, гепатиту, гастриту, коліту та ін. Сапропель дає чудові результати при терапії розладів статево-репродуктивної сфери чоловіків та жінок, при захворюваннях шкіри та ін. Доведено, що сапропель Південного Бугу знімає запалення, володіє протимікробними якостями, підвищує імунітет та загальний тонус організму в цілому, лікує порушення нервової системи, використовується для терапії та профілактики захворювань опорно-рухового апарату: наслідків травм, захворювань суглобів, артритів та ін.

Клінічно встановлено, що застосування річкового сапропелю дозволяє: позбутися від вугрової висипки і відновити водно-ліпідний баланс шкіри; нормалізувати роботу сальних залоз шкіри голови при лупі і себореї; «підтягнути» шкіру людей похилого віку; зміцнити нігті; зміцнити волосся, особливо при ранньому облисінні і посиленому випаданні волосся; відбілити шкіру (прибрати веснянки, пігментні плями, сліди нерівної засмаги, опіки, виразки); поліпшити кровопостачання по всьому тілі, лікувати акне, себорею, демодекоз та купероз; зняти набряки; впоратися з багатьма дерматологічними захворюваннями; розгладити зморшки і запобігти появі нових; позбутися надмірної функції сальних та потових залоз; зняти біль в ногах і ефективно лікувати варикозне розширення вен. Приклад оздоровчого грязелікування у місті Хмільнику показано на рисунку 8.

Перш за все, косметика на основі сапропелі має виражену терапевтичну дію завдяки так званому теплофізичному впливу, який виникає при нанесенні препарату на шкіру. Другий важливий фактор – цінний мінеральний комплекс сапропелі включає необхідні організму людини біогенні мікроелементи [4-7].

Третій лікувальний аспект – специфічна мікрофлора, а також вітаміноподібні і гормоноподобні речовини. Зокрема функція мікрофлори донних відкладень зводиться до розщеплення органічних компонентів, що містяться в сапропелі, до більш доступних та засвоюваних і, таким чином, перетворює ці компоненти в лікувальний продукт.

Важливим є те, що цілюща дія сапропелі проявляється не тільки в місці контакту із шкірою, а й на організм в цілому. При цьому методики легко здійснимі (як зовнішньо, так і перорального та ентерального застосування), та набагато кращі для індивідуального застосування в домашніх умовах.

а) Антицелюлітна корекції фігури

б) Омолоджуюча ліфтинг-маска для обличчя

Рис. 8. Приклади грязелікування у Хмільнику

Висновки

Запропонований інноваційний підхід дає можливість розвитку косметичного бізнесу, зокрема продаж річкового сапропелю Південного Бугу лікувально-оздоровчим закладам, SPA-салонам, закордонним парфюмерно-косметичним компаніям із виробництва косметичних засобів із відповідним сертифікатами якості, які є характерними для косметичних товарів.

Використання цілющих властивостей річкового сапропелю Південного Бугу дає можливість покращити здоров'я і якість життя людей та створити у місті Вінниці новий світовий бренд на ринку лікувально-оздоровчих і косметичних послуг.

Дбайливе ставлення до природних багатств, які дарує нам річка Південний Буг, дозволяє вирішити багато народногосподарських задач України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Річковий мул як хороше добриво і його корисні властивості. Режим доступу: https://faqukr.ru/novini-ta-suspilstvo/59538- shho-take-richkovij-mul-osoblivosti-ta-korisni.html.

2. Ільїн Л.В. Озерні відклади. Екологічна енциклопедія: У 3 т / Редкол.: А.В. Толстоухов (гол. ред.) та ін. К.: ТОВ «Центр екологічної освіти та інформації», 2008. Т. 3: О–Я. С. 17.

3. Bensman V.R. Problems of classification of peatlands and sapropels. Young scientist. 2010. No. 1–2 (13), Vol. 1. P. 146–147.

4. Kļaviņš, M., Rodinovs, V., Kokorīte, I. Chemistry of Surface Waters inLatvia. Riga, University of Latvia, 2002. 286 p.

5. The Study of Lacustrine Deposit (Sapropel) in Belarus. The Chemical Composition and Properties. Journal of Japan Society on Water Environment 18(10):745-754. DOI: 10.2965/jswe.18.745.

6. Sapropel Center (company website). Режим доступу: http://sapropel.com/p32.htm.
7. Пешук Л. В., Бавіка Л. І., Демідов І. М. Технологія парфумерно-косметичних продуктів. — К.: Центр учбової літератури, 2007. — 376 с.

Васильківський Ігор Володимирович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: igor.vntu@gmail.com

Гарсія Камачо Ернан Уллianодт – аспірант кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ullianodht7777@gmail.com.

Igor V. Vasylkivskiy – Ph.D., Docent, Associate Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: igor.vntu@gmail.com

Hernan Camacho Garcia Ullianodt – Postgraduate of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ullianodht7777@gmail.com.

УДК 504.06

І. В. Васильківський
Д. В. Зелінський

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОСТУПНОГО ТА ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ МЕШКАНЦІВ МІСТА ВІННИЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано стан системи моніторингу викидів забруднюючих речовин у місті Вінниці. Запропоновано першочергові заходи для забезпечення доступного та екологічно чистого середовища для мешканців міста Вінниці.

Ключові слова: забруднення атмосфери, моніторинг атмосферного повітря, автотранспорт, відпрацьовані гази, аерозолі.

Abstract

The state of the pollutant emission monitoring system in the city of Vinnytsia has been analyzed. Priority measures have been proposed to ensure an accessible and environmentally friendly environment for residents of the city of Vinnytsia.

Keywords: atmospheric pollution, atmospheric air monitoring, motor vehicles, exhaust gases, aerosols.

Вступ

Беззаперечним, природним ресурсом №1 для людини в біосфері, є атмосферне повітря. Але атмосферне повітря є також необхідним виробничим ресурсом для транспорту, теплоенергетики, промисловості та інших видів діяльності людини.

Захист атмосферного повітря є однією з найбільш актуальних проблем в сучасному технологічному суспільстві, оскільки науково-технічний прогрес і розширення виробництва пов'язане зі зростанням негативних антропогенних впливів на атмосферу [1].

Моніторинг атмосферного повітря міста Вінниці

Відпрацьовані гази (ВГ) двигунів внутрішнього згоряння (ДВЗ) являють собою гетерогенну дисперсну систему, до складу якої входить суміш газів, пари, краплин рідин і дисперсних твердих часток. Всього ВГ містять близько 280 компонентів, серед яких можна виділити ті, що містяться в повітряному середовищі: азот N_2 і кисень O_2, продукти повного згоряння палива (двоокис вуглецю CO_2 і водяну пару H_2O), речовини, що утворюються в результаті термічного синтезу ВГ із повітрям при високих температурах (оксиди азоту N_xO_y , продукти неповного згоряння палива (монооксид вуглецю CO, вуглеводні C_xH_y, дисперсні тверді частинки, основним компонентом яких є сажа), а також оксиди сірки, альдегіди, продукти конденсації і полімеризації. Крім продуктів згоряння палива у ВГ присутні продукти згоряння мастила і речовини, що утворюються із присадок до палива і оливи. У незначних кількостях (1-2%) ВГ містять водень H_2 і інертні гази - Ar та ін. [2].

В регіонах України діє Програма державного моніторингу в галузі охорони атмосферного повітря, яка є довгоочікуваним кроком у реалізації державної політики в галузі охорони атмосферного повітря.

Державний моніторинг у галузі охорони атмосферного повітря здійснюється з метою забезпечення збирання, оброблення, збереження та проведення аналізу інформації про якість атмосферного повітря, оцінювання та прогнозування її змін і ступеня небезпечності, розроблення науково обґрунтованих рекомендацій для прийняття управлінських рішень у галузі охорони атмосферного повітря, у сфері охорони навколишнього природного середовища, а також інформування населення про якість атмосферного повітря, вплив його забруднення на здоров'я та життєдіяльність населення.

На основі даних та інформації, отриманої в результаті здійснення моніторингу атмосферного повітря, визначається рівень забруднення атмосферного повітря на певній території за певний проміжок часу, відповідність стану атмосферного повітря вимогам якості повітря; здійснюється

контроль та оцінка впливу на якість повітря заходів, спрямованих на обмеження викидів забруднювальних речовин в атмосферне повітря, оцінка впливу забруднення атмосферного повітря на навколишнє природне середовище, здоров'я та життєдіяльність населення.

Атмосферне повітря надзвичайно динамічний об’єкт і рівень його забруднення змінюється доволі швидко, пропорційно швидкості руху повітряних мас. Тому, для якісного екологічного моніторингу атмосферного повітря потрібні системи здатні проводити вимірювання і відображати отримані результати в режимі реального часу. Результати вимірювання концентрації забруднюючих речовин у атмосферному повітрі, отримані із інтервалом часу - година і більше, є застарілими і неактуальними. Висвітлювати застарілі дані забруднення, без вказування часу вимірювання, означає - поширювати завідомо недостовірну інформацію серед населення. Як показують численні дослідження атмосферного повітря, біля транспортних магістралей із великим потоком автотранспорту, концентрація забруднюючих речовин постійно змінюється пропорційно виду і кількості автотранспорту, швидкості руху і метеумов.

У Вінниці регулярно проводиться моніторинг стану атмосферного повітря. Спостереження здійснюються на стаціонарних постах, розташованих у різних районах міста. Контроль забруднення повітря у місті Вінниці здійснює лабораторія спостережень за забрудненням повітря міста Вінниці Вінницького обласного центру з гідрометеорології (ЦГМ) [3].

Щомісяця аналізується вміст понад десятка шкідливих речовин. До основних домішок, що контролюються, належать завислі речовини, діоксид сірки, діоксид азоту, оксид вуглецю та інші.

Показники порівнюються з гранично-допустимими концентраціями, аби оцінити рівень забруднення та потенційну загрозу для здоров’я населення. Такий моніторинг допомагає контролювати стан довкілля та своєчасно реагувати на зміни, що можуть вплинути на здоров’я мешканців.

Фахівці лабораторії спостережень за забрудненням атмосфери Вінницького ЦГМ зазначають, що загальна ситуація з якістю повітря в місті є стабільною, однак випадки перевищення допустимих рівнів окремих речовин свідчать про необхідність подальших спостережень та екологічного реагування.

Спеціалістами лабораторії спостережень за забрудненням атмосферного повітря Вінницького обласного центру з гідрометеорології здійснюється постійний лабораторний контроль стану забруднення атмосферного повітря у місті Вінниця на двох стаціонарних постах спостереження забруднення (ПСЗ) (рисунок 1): Пост №1 розташований на вулиці Київська, 25; Пост №2 – на Немирівському шосе, 29 [3].

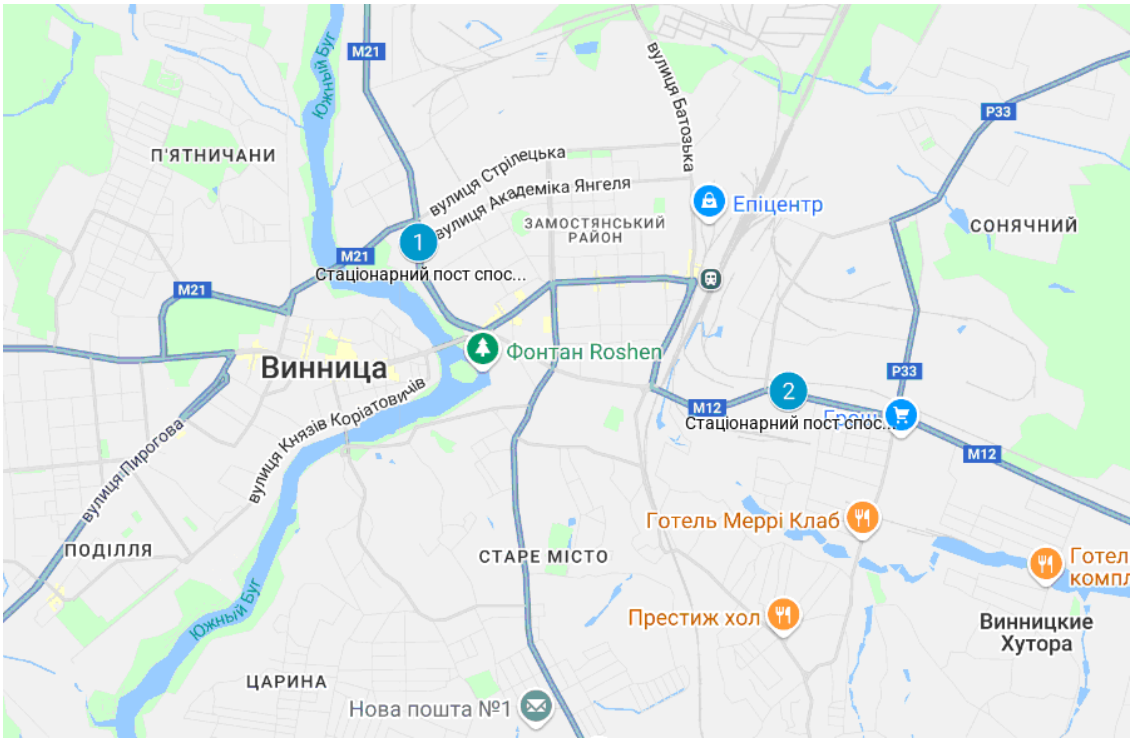

Рис. 1. Розташування постів спостереження забруднення ПСЗ №1 і ПСЗ №2 у місті Вінниці

У повітрі визначається 15 забруднювальних домішок, з них основні - завислі речовини, діоксид сірки, оксид вуглецю та діоксид азоту і специфічні - фтористий водень,аміак, формальдегід та вісім важких металів (залізо, кадмій, манган, мідь, нікель, свинець,хром, цинк).

Оцінка стану забруднення атмосферного повітря проводиться шляхом порівняння з відповідними гранично допустимими концентраціями (ГДК) речовин у повітрі населених міст (таблиця 1).

Таблиця 1 - Середні концентрації забруднювальних речовин в повітрі міста Вінниці в кратності до гранично-допустимих концентрацій (ГДК)

Дата	Завислі речовини	Діоксид сірки	Оксид вуглецю	Діоксид азоту	Фтористий водень	Аміак	Формальдегід
24.05.2025	0.2	0.0	0.2	1.3	1.9	0.6	6.8
23.05.2025	0.0	0.0	0.2	1.8	0.7	0.4	0.0
22.05.2025	0.0	0.0	0.2	2.0	0.1	0.0	0.0
21.05.2025	0.0	0.0	0.2	2.0	2.4	0.0	0.7
20.05.2025	0.0	0.0	0.2	1.6	0.9	0.1	0.0
19.05.2025	0.0	0.0	0.2	1.7	0.4	0.3	3.3
17.05.2025	0.0	0.0	0.2	1.2		1.5	0.0
16.05.2025	0.0	0.0	0.2	2.0	0.4	0.1	0.0
15.05.2025	1.0	0.0	0.2	1.7	1.1	0.1	0.0
14.05.2025	0.0	0.0	0.3	1.4	2.6	0.1	1.4

Пости спостереження забруднення (ПСЗ) державного моніторингу атмосферного повітря розташовані безпосередньо біля самих завантажених автомагістралей міста Вінниці. Однак, існуюча мережа ПСЗ не дає в повному обсязі оцінити стан забруднення атмосферного повітря, через невисоку частоту вимірювань в ручному режимі.

У місті Вінниця, як і в багатьох інших містах України, стан якості повітря стає все актуальнішою проблемою для місцевого населення. Міський голова Вінниці Сергій Моргунов ініціює впровадження нових технологій та ініціатив задля забезпечення доступного та екологічно чистого середовища для мешканців міста.

Так, для створення прозорого моніторингу стану якості повітря у Вінниці діє мережа станцій, що відстежує цей показник. Зокрема, у березні 2024 року міська рада Вінниці отримала від міжнародних партнерів ще дві станції моніторингу повітря EcoCity (рисунок 2) [4].

Рис. 2. Дві станції моніторингу повітря EcoCity (фото/Вінницька міська рада) [4]

Сергій Московко, заступник начальника відділу інформатизації департаменту інформаційних технологій Вінницької міської ради, розповів, що місто Вінниця підтримує сучасні екологічні тенденції, які сьогодні є в Європі та світі. Зокрема, міська рада зобов'язалася працювати відповідно до Європейського Зеленого курсу, тому всі сфери діяльності у місті мають його дотримуватись [4].

Одним із таких кроків є встановлення станції моніторингу повітря EcoCity (рисунок 3) за інформаційним таблом на фасаді будівлі міської ради. Всі дані зі станції відображаються на табло (рисунок 5), яке розмістили на вході до Вінницької міської ради. Це дозволяє мешканцям міста стежити за змінами якості повітря у місті в реальному часу та підтримувати свідоме ставлення до екологічних проблем.

Рис. 3. Станція моніторингу повітря EcoCity на фасаді будівлі ВМР (фото/архів С. Московко) [4]. Відстань до вулиці Соборної близько 100 метрів.

Рис. 4. Розташування сенсорів станції моніторингу атмосферного повітря біля проїзної частини дороги

Заступник начальника відділу інформатизації департаменту інформаційних технологій Вінницької міської ради Сергій Московко наголошує на важливості такої ініціативи: «В нашому місті вже чимало станцій моніторингу повітря. На сьогодні знімаємо показники локально тільки з нашої станції моніторингу (яка на будівлі ВМР) і виводимо їх раз у 20 хвилин. Поки що це пілотний проєкт. Надалі плануємо розширити цю можливість, оновлюючи показники кожні 30 секунд або 1 хвилину. При цьому будемо підтягувати дані з інших станцій, розташованих в різних районах міста» [4].

Рис. 5. Інформаційне табло на фасаді Вінницької міської ради (фото/архів С. Московко) [4]

Таке рішення надає можливість активно долучати мешканців міста до розв'язання проблеми забруднення повітря та допомагає громадськості бути більш освіченою щодо стану довкілля, додає пан Сергій. Однак, важливим є не лише збір та відображення даних, а і їхня актуальність та наскільки їм можна довіряти [4].

«ЕкоСіті впровадив унікальну версію станції моніторингу, що міряє радіаційний фон, а також інші параметри якості повітря, такі як монооксид вуглецю, PM2,5 та PM10, вологість, атмосферний тиск та температура. Такі станції роблять наш моніторинг ще повнішим, об'єктивним та оперативним в разі перевищень шкідливих речовин у повітря, зокрема радіаційної та хімічної небезпеки», – зауважує Сергій Московко [4].

Прозорість та доступність даних, на думку представників Вінницької міської ради, є ключовими аспектами, щоб забезпечити містян якісним моніторингом стану повітря та, в разі небезпеки, оперативно сповістити населення про потенційну загрозу. Саме тому ініціативи, спрямовані на розвиток та вдосконалення системи моніторингу, відіграють важливу роль у створенні здорового та безпечного середовища для мешканців міста [4].

«Всі показники з усіх станцій моніторингу повітря збираються дані кожні 15 хвилин протягом доби. А тижневі звіти публікуються для громадськості на Порталі відкритих даних ВМР. Хочу наголосити ще раз, що будь-хто у реальному часі може перевірити рівень забруднення повітря у своєму районі або використати показники з Порталу, проаналізувати, опрацювати їх. Це сприяє залученню громадськості до процесу моніторингу та створює передумови для подальшого розвитку цього напрямку», – зазначає заступник начальника відділу інформатизації Сергій Московко [4].

Оскільки дані відображаються в реальному часу (оновлення раз на 20 хвилин), люди зможуть корегувати свої плани залежно від стану якості повітря, наприклад, в разі перевищення показників шкідливих речовин зачинити вікна, обмежити перебування на вулиці тощо.

Візуалізацію статистичних даних показників стану якості атмосферного повітря можна переглянути на Порталі відкритих даних Вінницької міської територіальної громади. Публікація даних екомоніторингу стану атмосферного повітря вивантажується щотижня [4].

19 червня 2023 року відбувся офіційний запуск проєкту моніторингу якості повітря у Вінниці від ЛУН Місто AIR спільно з представниками міської ради [5]. ЛУН Місто AIR — українська громадська система моніторингу якості повітря, створена з метою покращити екологічну ситуацію в Україні.

Аналогічні станції вже успішно працюють у 8 містах: Києві, Львові, Одесі, Чернівцях, Хмельницькому, Тернополі, Івано-Франківську, Ужгороді. В червні 2023 року мережа розширилась ще на три міста: Вінниця, Луцьк, Рівне. Проєкт розробили команди української ІТ-компанії ЛУН та Факультету радіофізики, електроніки та комп'ютерних систем КНУ ім. Шевченка.

Наразі у Вінниці встановлені 7 станцій, вони щосекунди аналізують якість повітря за вікном. Станції вимірюють небезпечні для здоров'я наддрібні частинки: концентрацію PM1, PM2.5, PM10.

Показники у реальному часі виводяться на карту, у Telegram- та Viber-боти. Сервіси ЛУН Місто AIR доступні з телефону та комп'ютера [5].

AQI (Air Quality Index) – індекс якості повітря, розроблений Агенцією з охорони довкілля США і використовується у багатьох країнах світу. Чим більше значення AQI, тим вищий рівень забруднення повітря і негативніший плив на здоров'я. Результати визначення індексу якості повітря та концентрація аерозолів PM1, PM2,5 і PM10 у повітрі Вінниці представлені на рисунку 6. Рівні якості повітря AQI визначають по таблиці 2 [5].

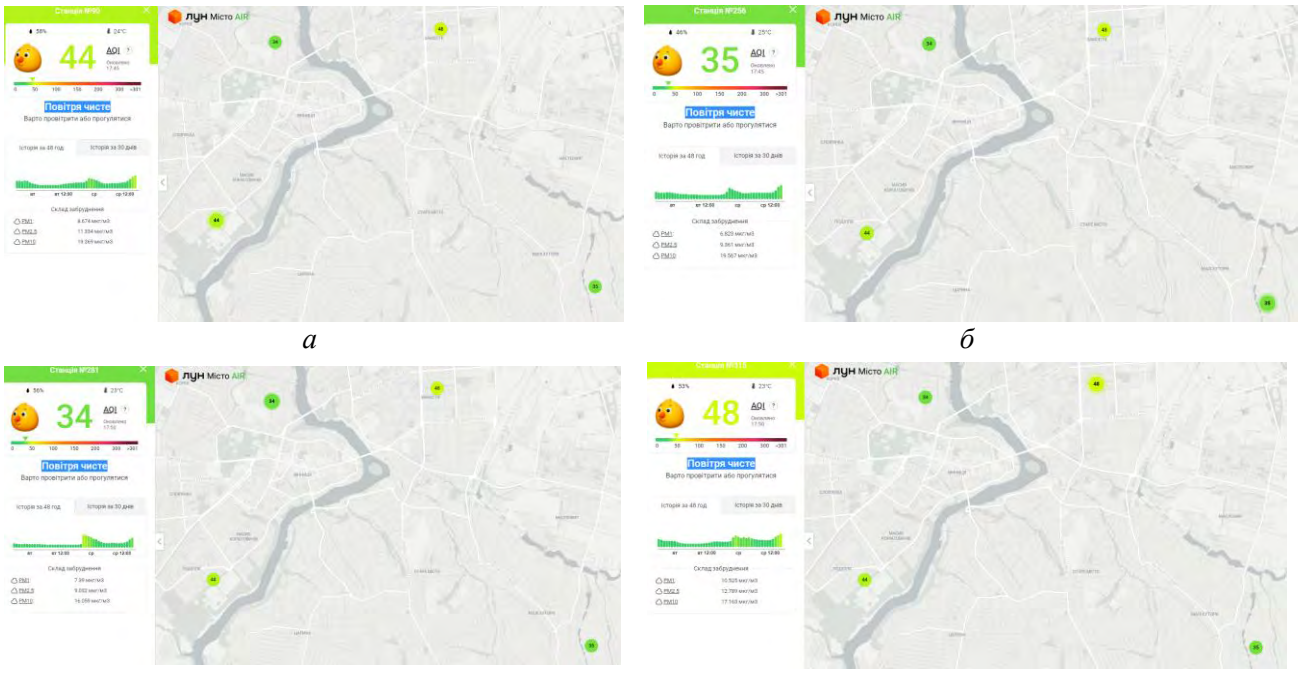

а *б*

в *г*

Рис. 6. Індекс якості повітря та концентрація аерозолів PM1, PM2,5 і PM10 у повітрі Вінниці [5]

Таблиця 2 – Рівні якості повітря AQI

1-50	Повітря чисте. Можна провітрювати, активно проводити час просто неба.
51-100	Повітря прийнятне. Не варто хвилюватися, це нормальний показник.
101-150	Повітря нездорове для чутливих людей. Якщо маєте серцеві чи легеневі захворювання, варто обмежити активності на вулиці. Це ж стосується дітей.
151-200	Повітря нездорове. Варто відмовитися від прогулянки та припинити провітрювання квартири.
201-300	Повітря дуже нездорове. Закривайте вікна та за можливості увімкніть очищувач повітря.
від 301	Повітря небезпечне. Побережіть себе, увімкнувши очищувач чи зволожувач повітря.

Із приведених даних станцій моніторингу забруднення атмосферного повітря Вінниці: станція №90 (рисунок 6а); станція №256 (рисунок 1б); станція №281 (рисунок 6в); станція №315 (рисунок 6г); випливає, що у місцях розташування стаціонарних станцій №90, №256, №281 і №315, індекс якості повітря відповідає високому рівню якості повітря (таблиця 2).

В Україні *вміст* PM10*,* PM2,5 *і* PM1 у атмосферному повітрі населених місць не нормується, тому рівень забруднення атмосферного повітря аерозолями PM1, PM2,5 і PM10 оцінити складно.

Однак, як видно з мапи (рисунок 6), всі задіяні станції спостереження розташовані далеко від основних джерел забруднення повітря: транспортних магістралей і промислових об’єктів міста Вінниця.

Отже, робити висновок про чисте повітря на всій території міста Вінниці є некоректним.

Висновки

Для забезпечення *доступного та екологічно чистого середовища для мешканців міста Вінниці потрібно здійснити низку першочергових заходів:*

1) збільшити кількість станції моніторингу повітря і розмістити їх безпосередньо біля основних промислових об’єктів і автомагістралей міста Вінниця, де відбувається найбільший транспортний потік, на висоті органів дихання людини 1,5-2,0 м, як це показано на рисунку 4;
2) обов’язково розмістити станції моніторингу повітря на зупинках громадського транспорту, де спостерігається найбільша кількість пасажирів, по вулицях: Соборна, Театральна, Хмельницьке шосе, Київська, Келецька, проспект Коцюбинського, Привокзальна, Пирогова, Брацлавська, Немирівське шосе, Замостянська та інші;
3) на основі зібраних даних станції моніторингу повітря створити детальну мапу забруднення приземного шару атмосферного повітря Вінниці, яка буде оновлюватись в режимі реального часу;
4) для зменшення забруднення атмосферного повітря центру міста Вінниці, виділи в центральній частині міста Вінниці зону руху виключно електротранспорту, громадського і індивідуального, наприклад по вулиці Соборній;
5) зобов’язати приватних перевізників і комунальні підприємства міста Вінниці використовувати транспортні засоби обладнані каталізаторами та система вловлювання викидів;
6) розділити і оптимізувати транспортні потоки та розробити нові маршрути руху міського електро- і автотранспорту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Технології захисту навколишнього середовища. Ч. 1. Захист атмосфери: підручник / Петрук В.Г., Васильківський І.В., Петрук Р.В., Крусір Г.В., Клименко М.О., Сакалова Г.В. – Херсон: Олді-плюс, 2019. – 432 с.

2. Двигуни внутрішнього згоряння: Серія підручників у 6 томах. Т. 5. Екологізація ДВЗ / За ред. проф. А. П. Марченка та засл. діяча науки України проф. А. Ф. Шеховцова.— Харків: Прапор, 2004.— 360 с.

3. https://meteo.vn.ua/activity/pollution/

4. https://cleanair.org.ua/12471/monitoring-yakosti-povitya-v-misti-vinnuchya/

5. https://lun.ua/misto/about-air-vinnytsia

Васильківський Ігор Володимирович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: igor.vntu@gmail.com

Зелінський Дмитро В'ячеславович – аспірант кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dizelinskiy@gmail.com.

Igor V. Vasylkivskiy – Ph.D., Docent, Associate Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: igor.vntu@gmail.com

Dmytro V. Zelinsky **–** Postgraduate of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dizelinskiy@gmail.com.

УДК 504.05:631.95

В. О. Юденко[1]
С. М. Кватернюк[1]
С. В. Мандебура[2]
Д. Р. Латуша[1]
М. П. Максименко[1]

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ВПЛИВУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА НА ДОВКІЛЛЯ

[1]Вінницький національний технічний університет
[2]Уманський державний педагогічний університет ім. Павла Тичини

Анотація

Роботу присвячено актуальній проблемі забезпечення екологічної безпеки в аграрному секторі на прикладі Вінницької області. Проаналізовано ключові екологічні загрози, спричинені інтенсивним сільським господарством, зокрема вплив на водні ресурси, деградацію ґрунтів, забруднення повітря та втрату біорізноманіття. Проведено огляд сучасних наукових підходів та інноваційних рішень, спрямованих на мінімізацію цих впливів. На основі аналізу оцінено екологічні ризики та їхні економічні наслідки для агровиробництва в регіоні. Встановлено, що впровадження науково обґрунтованих практик, таких як точне землеробство, консерваційний обробіток ґрунту та раціональне управління відходами, є ключем до сталого розвитку. За результатами дослідження розроблено практичні рекомендації та запропоновано перспективні бізнес-ідеї для аграрних підприємств, органів влади та бізнесу, що сприятимуть підвищенню екологічної безпеки та економічної стійкості аграрного сектору Вінниччини.

Ключові слова: екологічна безпека, сільське господарство, вплив на довкілля, інноваційні підходи, оцінка екологічних ризиків, деградація ґрунтів, забруднення водних ресурсів, управління ризиками, сталий розвиток, бізнес-ідеї в агросекторі.

Abstract

The work is devoted to the current problem of ensuring environmental safety in the agricultural sector using the example of Vinnytsia region. The key environmental threats caused by intensive agriculture are analyzed, in particular the impact on water resources, soil degradation, air pollution and biodiversity loss. A review of modern scientific approaches and innovative solutions aimed at minimizing these impacts is conducted. Based on the analysis, environmental risks and their economic consequences for agricultural production in the region are assessed. It is established that the implementation of scientifically sound practices, such as precision agriculture, conservation tillage and rational waste management, is the key to sustainable development. Based on the results of the study, practical recommendations were developed and promising business ideas were proposed for agricultural enterprises, government agencies and businesses that will contribute to increasing the environmental safety and economic sustainability of the agricultural sector of Vinnytsia region.

Keywords: environmental safety, agriculture, environmental impact, innovative approaches, environmental risk assessment, soil degradation, water pollution, risk management, sustainable development, business ideas in the agricultural sector.

Вступ

Забезпечення екологічної безпеки в сільськогосподарській практиці є критично важливим завданням у сучасному світі, особливо в контексті зростаючої стурбованості щодо зміни клімату та деградації навколишнього середовища. Україна, з її значним аграрним сектором, відіграє важливу роль у світовому виробництві продовольства. Вінницька область, розташована в центральній частині країни, є одним з ключових сільськогосподарських регіонів, що характеризується родючими ґрунтами та сприятливим кліматом для вирощування різноманітних культур. Сільське господарство області є значним чинником її економічного розвитку, забезпечуючи робочі місця та генеруючи значну частину валового регіонального продукту. Однак інтенсивні методи ведення сільського господарства можуть мати негативний вплив на довкілля, що потребує розробки та впровадження інноваційних підходів для мінімізації цих наслідків.

Крім того, доцільно проаналізувати ряд інноваційних пропозицій , спрямованих на вирішення нагальних екологічних проблем, спричинених сільськогосподарською діяльністю у Вінницькій області, та сприяння екологічній безпеці в цьому секторі. У роботі буде розглянуто суть кожної бізнес-ідеї,

механізми її функціонування, потенційні переваги для довкілля та сільського господарства, можливі ризики та виклики, цільова аудиторія, стратегії монетизації, рівень інноваційності та унікальності. На основі порівняльного аналізу буде зроблено висновок щодо найбільш перспективних бізнес-ідей для забезпечення екологічної безпеки сільськогосподарського впливу на довкілля у Вінницькій області.

Результати дослідження

Забруднення водних ресурсів є однією з найсерйозніших екологічних проблем, пов'язаних із сільськогосподарською діяльністю. Основними джерелами цього забруднення є добрива, пестициди та відходи тваринництва. Добрива, особливо азотні, фосфорні та калійні, можуть потрапляти у водні об'єкти з поверхневим стоком під час дощів чи танення снігу, а також проникати в ґрунтові води внаслідок інфільтрації. Надмірний вміст поживних речовин у воді призводить до евтрофікації – процесу надмірного розростання водоростей та інших водних рослин, що спричиняє дефіцит кисню у воді та загибель риби та інших водних організмів. Пестициди, включаючи гербіциди, інсектициди та фунгіциди, можуть потрапляти у водні екосистеми при змиванні з полів дощовими водами або через атмосферне перенесення під час обприскування. Навіть у низьких концентраціях пестициди можуть бути токсичними для водних організмів та становити загрозу для здоров'я людини при потраплянні у питну воду. Відходи тваринництва, такі як гній та гноївка, є джерелом бактеріального забруднення водних об'єктів, а також містять велику кількість органічних речовин та поживних елементів, що також сприяють евтрофікації.

Сучасні методи моніторингу якості води в сільськогосподарських регіонах включають регулярний гідрохімічний аналіз проб води для визначення концентрації добрив, пестицидів та інших забруднюючих речовин. Біоіндикація, використання живих організмів як індикаторів стану довкілля, також застосовується для оцінки якості води. Дистанційне зондування, зокрема супутникові знімки, можуть використовуватися для виявлення ознак евтрофікації, таких як масове розростання водоростей на поверхні водойм.

Для запобігання забрудненню водних ресурсів у сільському господарстві застосовуються різноманітні науково обґрунтовані підходи. Оптимізація внесення добрив за допомогою технологій точного землеробства, таких як диференційоване внесення на основі GPS-даних та сенсорів, дозволяє зменшити кількість надлишкових добрив, що можуть бути винесені з полів. Впровадження інтегрованого захисту рослин (IPM) спрямоване на зменшення використання пестицидів шляхом комбінування агротехнічних, біологічних та селективних хімічних методів контролю шкідників та хвороб. Належне управління відходами тваринництва включає їхнє зберігання у спеціальних сховищах, переробку (наприклад, у біогаз за допомогою анаеробного зброджування) та використання як органічних добрив після відповідної обробки. Створення буферних зон вздовж річок та озер, засаджених деревами, чагарниками та травами, допомагає затримувати поверхневий стік та фільтрувати забруднюючі речовини перед їх потраплянням у водні об'єкти. Штучні водно-болотні угіддя можуть бути використані для очищення сільськогосподарських стоків завдяки природним біологічним процесам, що відбуваються в них. Застосування консерваційних систем землеробства, таких як мінімальний та нульовий обробіток ґрунту, сприяє зменшенню стоку води та ерозії ґрунту, що також зменшує винесення забруднюючих речовин у водні об'єкти.

Ефективність цих методів запобігання забрудненню водних ресурсів тісно пов'язана з конкретними агрокліматичними умовами різних регіонів України, а також з типом сільськогосподарського виробництва. Наприклад, у регіонах з інтенсивним тваринництвом особливу увагу слід приділяти управлінню відходами, тоді як у зонах активного використання хімічних добрив важливим є впровадження точного землеробства та IPM. Забруднення водних ресурсів не лише негативно впливає на біорізноманіття водних екосистем, призводячи до загибелі риби та інших гідробіонтів, але й становить серйозну загрозу для здоров'я населення, яке використовує ці води для пиття та господарських потреб. Тому комплексний підхід до вирішення проблеми забруднення вод у сільському господарстві є надзвичайно важливим для забезпечення екологічної безпеки та сталого розвитку України.

Деградація ґрунтів є серйозною проблемою для сільського господарства України, що проявляється у різних формах, включаючи ерозію, виснаження поживних речовин, ущільнення, засолення, закислення та втрату органічної речовини. Ерозія, спричинена дією води та вітру, особливо поширена в аграрних регіонах з інтенсивним обробітком ґрунту, розорюванням схилів та недостатньою кількістю захисної рослинності. Вона призводить до втрати верхнього, найродючішого шару ґрунту, зменшення його вологоємності та погіршення структури. Виснаження поживних речовин відбувається внаслідок інтенсивного використання ґрунтів без належного поповнення органічної речовини та мінеральних елементів, що призводить до зниження врожайності та якості сільськогосподарської продукції. Ущі-

льнення ґрунту, викликане використанням важкої сільськогосподарської техніки, погіршує аерацію ґрунту, ускладнює проникнення вологи та коренів рослин, що також негативно впливає на врожайність. Засолення та закислення ґрунтів можуть бути наслідком нераціонального зрошення та використання певних видів хімічних добрив, що порушує баланс поживних речовин та робить ґрунт непридатним для вирощування багатьох культур. Втрата органічної речовини є однією з ключових проблем, оскільки органічна речовина відіграє важливу роль у підтримці родючості ґрунту, його структури, вологоємності та біологічної активності.

З точки зору використання ресурсів сільське господарство подібне до будь-якої іншої галузі, оскільки його мета — максимізувати ефективність використання, мінімізуючи використання невідновлюваних ресурсів і будь-який негативний вплив, пов'язаний із виробництвом вхідних матеріалів. Однак щодо впливу та наслідків самого виробничого процесу сільське господарство не є подібним до інших галузей. Якщо інші промислові підприємства мають справу з наслідками на «виході» виробництва, то сільське господарство значно глибше інтегроване в довкілля, фактично, довкілля є аналогом виробничого цеху. У результаті маємо багато прямих впливів на природні середовища, які використовуються у виробничому процесі, а також численні розсіяні та опосередковані впливи.

Висновки

Інтенсивна сільськогосподарська діяльність у Вінницькій області, як і в Україні загалом, створює комплексний негативний вплив на довкілля. Доведено, що ключовими проблемами є забруднення водних ресурсів агрохімікатами та відходами тваринництва, деградація ґрунтів (ерозія, виснаження, ущільнення), забруднення атмосферного повітря парниковими газами та аміаком, а також втрата біорізноманіття через монокультуризацію та руйнування природних середовищ існування.

Аналіз показав, що світова та вітчизняна наука пропонує широкий спектр інструментів для мінімізації екологічних ризиків. До них належать технології точного землеробства, інтегрований захист рослин (IPM), консерваційні системи обробітку ґрунту (no-till), диверсифікація сівозмін, використання органічних добрив, створення екологічних коридорів та агролісомеліорація. Ці підходи не лише зменшують шкоду для довкілля, але й підвищують стійкість агровиробництва.

Робота підкреслює зростаючу загрозу економічній стабільності агросектору через кліматичні зміни. Аналіз ризиків, зокрема концепція "шарування ризиків", демонструє, що частішання екстремальних погодних явищ (посухи, заморозки, надмірні опади) призводить до значних середньорічних втрат (AAL). Це вимагає від аграріїв не лише адаптаційних заходів, а й впровадження ефективних систем управління ризиками, включаючи страхування.

На основі аналізу виявлено, що вирішення екологічних проблем може стати основою для створення нових, економічно вигідних бізнес-ідей у Вінницькій області. Найбільш перспективними є ті, що перетворюють відходи на ресурси (виробництво біогазу та органічних добрив), надають високотехнологічні послуги (консалтинг з точного землеробства, екологічний аудит), розвивають альтернативні напрями (органічне виробництво, агротуризм) та сприяють збереженню ресурсів (вирощування посухостійких культур, впровадження систем краплинного зрошення).

Юденко Вікторія Олегівна **–** студент групи ТЗД-21б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: viktoriayudenko1@gmail.com.

Кватернюк Сергій Михайлович – д.т.н., професор, професор кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: serg.kvaternuk@gmail.com.

Мандебура Святослав Васильович – викладач кафедри хімії, екології та методики їх навчання Уманського державного педагогічного університету ім. Павла Тичини, м. Умань, e-mail: eko14b.mandebura@gmail.com.

Латуша Дмитро Русланович – аспірант кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dima.latusha27@gmail.com.

Максименко Максим Павлович – аспірант кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: obzzorator@gmail.com.

Viktoria Olegivna Yudenko **–** student, Faculty of Civil Engineering, Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail viktoriayudenko1@gmail.com.

Serhii M. Kvaterniuk – Dr. Sc. (Eng.), Professor, Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: serg.kvaternuk@gmail.com.

Sviatoslav V. Mandebura – Lecturer of the Department of Chemistry, Ecology and Methods of their teaching, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, Uman, e-mail: eko14b.mandebura@gmail.com.

Dmytro R. Latusha – Postgraduate of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dima.latusha27@gmail.com.

Maxim P. Maksimenko – Postgraduate of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: obzzorator@gmail.com.

УДК 630.73:528.9

К.Р. Дзюбенко[1]
С. М. Кватернюк[1]
С. В. Мандебура[2]
Д. Р. Латуша[1]
М. П. Максименко[1]

ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЗАПОБІГАННЯ ЛІСОВИМ ПОЖЕЖАМ З ВИКОРИСТАННЯМ ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ

[1]Вінницький національний технічний університет
[2]Уманський державний педагогічний університет ім. Павла Тичини

Анотація

Робота зосереджена на вдосконаленні методів екологічного моніторингу лісових пожеж. Лісові пожежі, що посилюються змінами клімату та антропогенним впливом, становлять глобальну екологічну загрозу, вимагаючи ефективних стратегій запобігання, виявлення та відновлення. Основні завдання включають аналіз підходів до дослідження пожеж, обробку супутникових даних, аналіз результатів та техніко-економічне обґрунтування запропонованих методик. Практична цінність роботи полягає в наданні інструментів для ефективного запобігання пожежам, швидкого реагування та мінімізації їх наслідків.

Ключові слова: лісові пожежі, дистанційне зондування, статистичні дослідження.

Abstract

The work focuses on improving methods for ecological monitoring of forest fires. Forest fires, exacerbated by climate change and anthropogenic impact, pose a global ecological threat, requiring effective prevention, detection and recovery strategies. The main tasks include the analysis of approaches to fire research, processing of satellite data, analysis of results and feasibility study of the proposed methods. The practical value of the work lies in providing tools for effective fire prevention, rapid response and minimization of their consequences.

Keywords: forest fires, remote sensing, statistical research.

Вступ

Лісові пожежі є однією з найгостріших глобальних екологічних проблем, що мають далекосяжні наслідки для екосистем, здоров'я людини та економіки по всьому світу. Це не просто руйнівні явища, а складні процеси, що формуються як природними чинниками, так і антропогенним впливом. Історично лісові пожежі були невід'ємною частиною багатьох екосистем, відіграючи роль у підтримці біорізноманіття та кругообігу поживних речовин. Однак, у сучасному світі їхня природа трансформувалася. Зростаюча взаємодія людини з дикими ландшафтами та зміни клімату перетворили пожежі з переважно природних екологічних порушень на масштабні глобальні катастрофи. Зростаюча частота, інтенсивність та тривалість лісових пожеж, значною мірою зумовлені зміною клімату та зміною землекористування, вимагають міцного та постійно розвиваючого наукового розуміння. Ефективні стратегії запобігання, виявлення, гасіння та післяпожежного відновлення критично залежать від передових досліджень. Сучасне управління пожежами стикається з численними викликами, включаючи якість даних, точність моделей та переважний вплив зміни клімату. Ці виклики безпосередньо підтверджують актуальність досліджень, спрямованих на покращення цих областей.

Результати дослідження

Лісові пожежі є однією з найсерйозніших природних катастроф, що загрожують глобальним екосистемам, кліматичній стабільності та безпеці людини. Зі зростанням частоти та інтенсивності цих подій, спричинених зміною клімату, щорічно збільшуються економічні втрати, відбувається вимушене переселення громад та виникають значні ризики для здоров'я населення через задимлення. Неконтрольовані пожежі можуть швидко знищити житлові будинки та інфраструктуру, а також завдати непоправної шкоди лісам, лукам та іншим природним середовищам, призводячи до загибелі або витіснення незліченної кількості тварин і рослин.

У цьому контексті дистанційне зондування відіграє ключову роль як ефективний інструмент моніторингу та запобігання лісовим пожежам. Швидкі досягнення у цій галузі дозволяють збирати та ана-

лізувати дані з великих територій, що є неможливим для традиційних методів. Цей звіт має на меті представити та проаналізувати десять інноваційних рішень у системах запобігання лісовим пожежам, які активно використовують технології дистанційного зондування, а також порівняти їхні можливості та обмеження.

Запобігання та управління лісовими пожежами значною мірою залежить від здатності швидко та точно виявляти вогонь, прогнозувати його поширення та оцінювати ризики. Сучасні системи досягають цього завдяки інтеграції різноманітних технологій дистанційного зондування та передових аналітичних інструментів.

Безпілотні Літальні Апарати (БПЛА): Дрони є гнучким доповненням до супутникового моніторингу. Оснащені інфрачервоними датчиками та камерами високої роздільної здатності, БПЛА можуть збирати зображення в реальному часі, охоплюючи широкі території та надаючи детальні дані навіть за різних умов освітлення. Їхня маневреність та здатність літати на контрольованій висоті дозволяють отримувати високоякісні зображення, що є критично важливим для точної ідентифікації джерел пожежі та прогнозування її поширення. Переваги БПЛА включають їхню гнучкість, доступність, можливість точного картографування та надання даних у реальному часі. Проте, існують обмеження, такі як дальність польоту, час роботи від акумулятора та ризик падіння в умовах сильного диму або вогню.

Наземні сенсори та камери: Мережі наземних камер та датчиків забезпечують гіперлокальний та безперервний моніторинг. Ці системи можуть виявляти зміни температури, вологості, наявність дрібних частинок, диму та газів, що вказують на початок пожежі. Вони пропонують переваги у вигляді надраннього виявлення та постійного спостереження, особливо в зонах високого ризику. Однак, передача даних у віддалених районах може бути складною, і існує ризик хибних спрацьовувань.

Географічні інформаційні системи (ГІС): ГІС є центральним компонентом інтегрованих систем, що дозволяє об'єднувати та аналізувати просторові дані з різних джерел, таких як розподіл лісових ресурсів, рельєф місцевості та метеорологічні умови. Це допомагає у визначенні потенційних зон ризику, прогнозуванні шляхів поширення пожежі, а також забезпечує динамічне оновлення та візуалізацію просторових даних для відстеження пожежі в реальному часі. Крім того, ГІС відіграє ключову роль в оптимізації маршрутів порятунку, аналізуючи умови місцевості та існуючі шляхи, щоб забезпечити найшвидше прибуття до джерела пожежі.

Штучний інтелект (ШІ) та машинне навчання (МН): ШІ та МН революціонізують аналіз даних дистанційного зондування, дозволяючи автоматично ідентифікувати пожежі, прогнозувати їх поширення та оптимізувати розподіл ресурсів. Ці технології значно підвищують точність та ефективність виявлення диму та вогню, особливо в умовах швидкого поширення пожежі. Наприклад, алгоритм YOLOv11x демонструє високу точність (точність 0.949, повнота 0.850) у розпізнаванні диму, що є критично важливим для систем раннього попередження. Інші методи, такі як SVM, Random Forest та нейронні мережі, також успішно використовуються для картографування зон пожеж та оцінки ризиків. ШІ дозволяє системам обробляти величезні обсяги даних у реальному часі, перетворюючи їх на цінну інформацію для прийняття рішень.

Висновки

Комплексний аналіз основних підходів до дослідження лісових пожеж виявляє динамічну та багатогранну галузь, що постійно адаптується до зростаючої глобальної загрози. Досягнення в дистанційному зондуванні та ГІС революціонізували збір та аналіз просторових даних, перетворивши їх на основу сучасної науки про пожежі. Ці технології не тільки дозволяють здійснювати моніторинг у реальному часі та оцінку впливу, але й значно покращують прогностичні можливості. Водночас, моделювання поширення та поведінки пожеж, що включає як фізично обґрунтовані, так і емпіричні підходи, а також нові методи ШІ/МН, є критично важливим для прогнозування та оптимізації управління. Найбільш нагальним викликом, що посилює всі інші, є зміна клімату, яка фундаментально змінює режими пожеж і вимагає постійної адаптації дослідницьких методологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кватернюк С. М., Петрук В. Г. Спектрополяриметричний контроль концентрацій частинок полідисперсних водних середовищ : монографія. Вінниця : ВНТУ, 2012. 156 с.

2. Кватернюк С. М., Петрук В. Г. Мультиспектральні методи та засоби комп’ютеризованого екологічного моніторингу водних об’єктів : монографія [Електронний ресурс]. Вінниця : ВНТУ, 2023. 314 с. – 8,4 Мб. ISBN 978-966-641-930-2. (PDF) https://press.vntu.edu.ua/index.php/ vntu/catalog/book/774.

3. Петрук В. Г., Васильківський І. В., Писаренко Н. В., Турчик П. М., Кватернюк С. М. Система сигналізації для виявлення пожежонебезпечних ситуацій на території лісового фонду. І-й Всеукраїнський з'їзд екологів : тези доп. міжнар. наук.-техн. конф. (м. Вінниця, 4–7 жовтня 2006 р.). Вінниця, 2006. С. 184.

4. Петрук В. Г., Васильківський І. В., Кватернюк С. М. та ін. Розробка елемента системи пожежної сигналізації для охорони лісових ресурсів. І-й Всеукраїнський з'їзд екологів : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 4–7 жовтня 2006 р.). Вінниця, 2006. С. 25–29.

5. Сірачова О.О., Кватернюк С. М. Екологічний аналіз сучасного стану захисних лісових насаджень в Україні. Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2023) [Електронне мережне наукове видання] : матеріали конференції. (м. Вінниця, 22–23 червня 2023 р.). Вінниця, 2023. С. 24–28.

Дзюбенко Катерина Романівна – студент групи ТЗД-23мз, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: cherry35729@gmail.com.

Кватернюк Сергій Михайлович – д.т.н., професор, професор кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: serg.kvaternuk@gmail.com.

Мандебура Святослав Васильович – викладач кафедри хімії, екології та методики їх навчання Уманського державного педагогічного університету ім. Павла Тичини, м. Умань, e-mail: eko14b.mandebura@gmail.com.

Латуша Дмитро Русланович – аспірант кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dima.latusha27@gmail.com.

Максименко Максим Павлович – аспірант кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: obzzorator@gmail.com.

Kateryna R. Dziubenko – student, Faculty of Civil Engineering, Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail cherry35729@gmail.com.

Serhii M. Kvaterniuk – Dr. Sc. (Eng.), Professor, Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: serg.kvaternuk@gmail.com.

Sviatoslav V. Mandebura – Lecturer of the Department of Chemistry, Ecology and Methods of their teaching, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, Uman, e-mail: eko14b.mandebura@gmail.com.

Dmytro R. Latusha – Postgraduate of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dima.latusha27@gmail.com.

Maxim P. Maksimenko – Postgraduate of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: obzzorator@gmail.com.

УДК 630.73:528.8

А.О. Кирилюк[1]
С. М. Кватернюк[1]
С. В. Мандебура[2]
Д. Р. Латуша[1]
М. П. Максименко[1]

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОШКОДЖЕННЯ ЛІСОВИХ НАСАДЖЕНЬ У ЗОНІ БОЙОВИХ ДІЙ МЕТОДАМИ ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ

[1]Вінницький національний технічний університет
[2]Уманський державний педагогічний університет ім. Павла Тичини

Анотація

У роботі проаналізовано методи дистанційного моніторингу структурних параметрів лісових екосистем із використанням статистичних підходів до обробки отриманих даних. Актуальність дослідження зумовлена потребою підвищення точності спостережень за структурними змінами в лісових екосистемах задля їх збереження та ефективного управління природними ресурсами. Об'єктом дослідження виступає процес дистанційного екологічного спостереження за станом лісових екосистем, а предметом — методи й інструменти, що забезпечують цей моніторинг.

Ключові слова: лісові пожежі, дистанційне зондування, статистичні дослідження.

Abstract

The paper analyzes methods of remote monitoring of structural parameters of forest ecosystems using statistical approaches to processing the obtained data. The relevance of the study is due to the need to increase the accuracy of observations of structural changes in forest ecosystems for their preservation and effective management of natural resources. The object of the study is the process of remote ecological monitoring of the state of forest ecosystems, and the subject is the methods and tools that provide this monitoring.

Keywords: forest fires, remote sensing, statistical research.

Вступ

Супутникові спостереження становлять значний потенціал як інструмент для оцінювання стану лісового покриву та відстеження його змін. Традиційні методи інвентаризації лісів передбачають значні трудові витрати, оскільки потребують проведення численних наземних вимірювань. Натомість використання технологій дистанційного зондування дозволяє швидко та ефективно фіксувати зміни лісового покриву на великих територіях із мінімальною потребою у наземних даних. В умовах розширення функцій лісоуправління моніторинг лісових змін набуває особливої практичної цінності.

Головним завданням цього дослідження було виявлення та аналіз змін у лісовому покриві, зокрема внаслідок проріджування насаджень та суцільних рубок. Для цього використовувався нормалізований диференційний вегетаційний індекс (NDVI), обчислений на основі супутникових даних, результати якого порівнювалися з результатами польових досліджень. Аналіз передбачав три ключові етапи. Спочатку структура лісового покриву оцінювалась за допомогою даних дистанційного зондування у поєднанні з наземними вимірюваннями. У цьому контексті вивчалися зв’язки між покривом та структурними характеристиками лісу, такими як вік, висота дерев, середній діаметр стовбура та базальна площа.

Другим етапом було дослідження динаміки змін за допомогою часових рядів NDVI та методів виявлення змін, спрямованих на ідентифікацію зон вирубки. На завершення, локальні зміни лісового покриву аналізувалися на рівні пікселів із подальшою верифікацією на основі даних лісових господарств.

Результати дослідження демонструють ефективність використання дистанційного зондування для оцінки стану лісових масивів у межах управлінських завдань. Зокрема, виявлено просторову змінність NDVI залежно від типу лісового покриву, особливо у районах господарської діяльності (проріджування та вирубки), а також часову динаміку цих змін. Детальний аналіз ділянок із прорідженим лісом дозволив встановити характер змін лісового покриву, пов’язаний із господарськими впливами.

Отримані висновки можуть слугувати цінним джерелом інформації для оперативного планування у плантаційних лісах, особливо у випадках обмеженої або ненадійної допоміжної інформації. Водночас, для більш глибокого розуміння чинників, що впливають на зміни лісового покриву, необхідні подальші дослідження.

Актуальність теми зумовлена потребою підвищення точності моніторингу структурних змін лісових екосистем із метою їх охорони, збереження та раціонального використання, що передбачає застосування удосконалених методів і технологічних засобів.

Результати дослідження

Найбільші масиви лісів, що потрапили до зон підвищеної небезпеки внаслідок бойових дій, зосереджені у Чернігівській, Сумській та Луганській областях. У Житомирській, Київській, Харківській областях та на території Чорнобильської зони відчуження площі потенційно небезпечних лісів становлять від 126 до 165 тис. гектарів. Загалом під впливом військових дій у небезпечних та тимчасово окупованих районах опинилися 1,849 млн гектарів лісових угідь. Станом на сьогодні рівень забруднення лісів та природно-заповідного фонду в Україні є одним із найвищих у світі.

Після виключення забруднених лісів, що містять вибухонебезпечні предмети (ВНП), з господарського використання, процес їхнього відновлення буде відбуватися природним шляхом. Темпи та динаміка природної регенерації залежатимуть від ступеня порушення лісових екосистем унаслідок біотичних (шкідники, хвороби) та абіотичних (пожежі, зміни клімату) чинників. Часто процес відновлення може розпочинатися з фази розпаду існуючих деревостанів. Завдяки природному механізму сукцесії, що передбачає зміну рослинних угруповань та порід, нові насадження будуть краще адаптовані до сучасних і майбутніх кліматичних та екологічних умов.

Ліси, що формуються на основі природного відновлення з участю місцевих лісоутворюючих порід, у перспективі вирізнятимуться підвищеною стійкістю до кліматичних змін, шкідників і пожеж. Такі насадження можуть стати осередками стабільних лісів, які будуть витривалішими порівняно з тими, де наразі застосовуються традиційні методи лісогосподарювання.

Охоронні заходи в лісах мають передбачати систематичний дистанційний моніторинг їхнього санітарного стану з використанням сучасних засобів дистанційного зондування Землі. Важливо також здійснювати профілактичні дії, щоб запобігти поширенню шкідників за межі забруднених територій.

Протипожежні заходи мають бути спрямовані на постійний контроль джерел займання, інформування населення щодо загроз лісових пожеж у забруднених районах, обмеження доступу до таких територій, а також на створення системи тривалого та ефективного вогнезахисту. Це можуть бути захисні смуги шириною 200–300 м і більше, з дерев листяних порід, наявність дорожньої інфраструктури з твердим покриттям, джерел водопостачання, систем раннього виявлення загорянь і забезпечення швидкого реагування.

У зв’язку з ускладненням ситуації у лісах, що забруднені ВНП, під впливом кліматичних змін, біотичних, абіотичних та антропогенних факторів, доцільно створити інтегровану систему моніторингу лісових екосистем у зонах бойових дій. Така система має забезпечувати регулярне надходження актуальної інформації про санітарний стан лісів, факти пожеж, самовільні рубки тощо — навіть за умови обмеженого фізичного доступу до територій.

Для таких зон система дистанційного моніторингу може тимчасово замінити традиційні форми обліку лісів, що здійснюються в межах лісовпорядкування та національної інвентаризації. Після завершення бойових дій і проведення розмінування вона зможе ефективно доповнювати ці процеси.

Комплексна оцінка пошкоджень лісів, спричинених війною, більше не є віддаленою мрією, а досяжною реальністю, завдяки синергетичній інтеграції передових технологій дистанційного зондування, штучного інтелекту та інноваційних наземних інструментів. Ці рішення спільно долають критичні обмеження традиційних методів, пропонуючи безпрецедентні можливості для швидкого, точного та безпечного моніторингу в небезпечних зонах конфліктів. Від супутникових знімків високої роздільної здатності, що забезпечують широкомасштабний нагляд, та всепогодного проникнення SAR до здатності гіперспектральної зйомки виявляти незначний хімічний стрес та точного 3D-картографування фізичних пошкоджень за допомогою LiDAR, набір інструментів дистанційного зондування є надійним. У поєднанні зі штучним інтелектом для автоматизованого виявлення, прогностичного моделювання ризиків та прозорого прийняття рішень за допомогою ШІ, аналітична потужність є величезною. Крім того, інтегровані веб-ГІС платформи централізують дані для підтримки прийняття рішень у реальному часі, тоді як БНТЗ забезпечують безпечну наземну перевірку в забруднених районах [1-3]. Цей багатошаровий підхід перетворює екологічну оцінку з реактивного, обмеженого заходу на проактивну, комплексну та стійку систему.

Реалізація повного потенціалу цих інноваційних рішень вимагає спільних зусиль та стратегічних інвестицій. Це включає фінансування розробки спеціалізованих, високоякісних наборів даних для пошкоджень, спричинених війною, продовження досліджень передових алгоритмів ШІ, які можуть узагальнювати різні сценарії конфліктів, та розгортання передового обладнання, такого як супутникові угруповання нового покоління та вдосконалені БНТЗ. Міжнародна співпраця має першочергове значення, сприяючи політиці відкритого доступу до даних, обміну досвідом та спільній розробці методологій оцінки. Важливо, що розбудова потенціалу в постраждалих країнах та місцевих громадах є важливою для забезпечення ефективного використання цих технологій для довгострокового моніторингу, сталого управління лісами та, зрештою, для створення стійких екосистем, які зможуть витримувати майбутні тиски. Завдяки впровадженню цих інновацій та сприянню духу співпраці міжнародна спільнота може прокласти шлях до відновлення та сталого майбутнього лісів, пошкоджених конфліктами.

Висновки

У результаті проведеного дослідження встановлено, що методи дистанційного зондування Землі є ефективним інструментом для моніторингу структурних змін у лісових екосистемах, зокрема в умовах бойових дій та обмеженого доступу до територій. Застосування вегетаційних індексів, зокрема NDVI, дозволяє виявляти просторово-часову динаміку змін лісового покриву, зумовлену як природними, так і антропогенними чинниками (зокрема проріджуванням, вирубками, пожежами, вибухами тощо).

Аналіз даних супутникового моніторингу в поєднанні зі статистичними підходами до обробки результатів засвідчив високу інформативність таких методів для оперативного екологічного оцінювання. Це особливо актуально для зон бойових дій, де традиційне лісовпорядкування наразі неможливе або небезпечне.

Виявлено, що найбільші площі пошкоджених або потенційно небезпечних лісів зосереджені в північних і східних регіонах України, що підтверджує необхідність термінового впровадження системи постійного дистанційного моніторингу для оцінки їхнього санітарного стану, ризику пожеж, поширення шкідників та інших негативних процесів.

Окрім фіксації змін, дистанційне зондування може відігравати важливу роль у довгостроковому плануванні заходів з відновлення та охорони лісів. Особливо перспективним є вивчення природного відновлення лісових насаджень після втрати господарської функціональності внаслідок наявності вибухонебезпечних предметів.

У перспективі рекомендовано створити інтегровану систему екологічного дистанційного моніторингу, яка стане ефективним інструментом не лише у воєнний період, а й після завершення бойових дій, сприяючи сталому управлінню лісовими ресурсами України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Петрук В. Г., Васильківський І. В., Писаренко Н. В., Турчик П. М., Кватернюк С. М. Система сигналізації для виявлення пожежонебезпечних ситуацій на території лісового фонду. І-й Всеукраїнський з'їзд екологів : тези доп. міжнар. наук.-техн. конф. (м. Вінниця, 4–7 жовтня 2006 р.). Вінниця, 2006. С. 184.

2. Петрук В. Г., Васильківський І. В., Кватернюк С. М. та ін. Розробка елемента системи пожежної сигналізації для охорони лісових ресурсів. І-й Всеукраїнський з'їзд екологів : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 4–7 жовтня 2006 р.). Вінниця, 2006. С. 25–29.

3. Сірачова О.О., Кватернюк С. М. Екологічний аналіз сучасного стану захисних лісових насаджень в Україні. Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2023) [Електронне мережне наукове видання] : матеріали конференції. (м. Вінниця, 22–23 червня 2023 р.). Вінниця, 2023. С. 24–28.

Кирилюк Анна Олександрівна – студент групи ТЗД-23мз, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: annk34222k@gmail.com.

Кватернюк Сергій Михайлович – д.т.н., професор, професор кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: serg.kvaternuk@gmail.com.

Мандебура Святослав Васильович – викладач кафедри хімії, екології та методики їх навчання Уманського державного педагогічного університету ім. Павла Тичини, м. Умань, e-mail: eko14b.mandebura@gmail.com.

Латуша Дмитро Русланович – аспірант кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dima.latusha27@gmail.com.

Максименко Максим Павлович – аспірант кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: obzzorator@gmail.com.

Anna Oleksandrivna Kyrylyuk – student, Faculty of Civil Engineering, Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail annk34222k@gmail.com.

Serhii M. Kvaterniuk – Dr. Sc. (Eng.), Professor, Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: serg.kvaternuk@gmail.com.

Sviatoslav V. Mandebura – Lecturer of the Department of Chemistry, Ecology and Methods of their teaching, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, Uman, e-mail: eko14b.mandebura@gmail.com.

Dmytro R. Latusha – Postgraduate of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dima.latusha27@gmail.com.

Maxim P. Maksimenko – Postgraduate of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: obzzorator@gmail.com.

УДК 502.5:556.5

Р. В. Сайнецький[1]
С. М. Кватернюк[1]
С. В. Мандебура[2]
Д. Р. Латуша[1]
М. П. Максименко[1]

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ПРАКТИК УПРАВЛІННЯ ПРИ ВІДНОВЛЕННІ ПРИРОДНИХ ВОДНО-БОЛОТНИХ УГІДЬ

[1]Вінницький національний технічний університет
[2]Уманський державний педагогічний університет ім. Павла Тичини

Анотація

Робота присвячена актуальній проблемі відновлення природних водно-болотних угідь, які є одними з найпродуктивніших екосистем світу та відіграють незамінну роль у підтримці глобального екологічного балансу, зокрема у регулюванні водного режиму, очищенні води та збереженні біорізноманіття. У роботі детально розглянуто теоретичні та практичні аспекти відновлення, зокрема, визначення та цілі відновлення на основі міжнародних підходів, аналіз причин деградації водно-болотних угідь, а також покроковий процес реалізації відновлювальних проєктів. Особливу увагу приділено найкращим практикам, таким як комплексне оцінювання ділянки (аналіз гідрології, ґрунтів, біоти), необхідність врахування ландшафтного контексту та важливість залучення зацікавлених сторін для успішної та сталої реалізації проєктів.

Ключові слова: водно-болотні угіддя, відновлення екосистем, екосистемні послуги, адаптивне управління, кращі практики управління, гідрологічний режим, зміна клімату, біорізноманіття.

Abstract

The work is devoted to the current problem of the restoration of natural wetlands, which are one of the most productive ecosystems in the world and play an indispensable role in maintaining the global ecological balance, in particular in regulating the water regime, purifying water and preserving biodiversity. The work examines in detail the theoretical and practical aspects of restoration, in particular, the definition and goals of restoration based on international approaches, an analysis of the causes of the degradation of wetlands, as well as a step-by-step process for implementing restoration projects. Particular attention is paid to best practices such as comprehensive site assessment (analysis of hydrology, soils, biota), the need to take into account the landscape context and the importance of stakeholder engagement for successful and sustainable project implementation..

Keywords: wetlands, ecosystem restoration, ecosystem services, adaptive management, best management practices, hydrological regime, climate change, biodiversity.

Вступ

Водно-болотні угіддя належать до найпродуктивніших екосистем на Землі і відіграють критично важливу роль у підтримці глобального екологічного балансу та добробуту людини. Збереження ВБУ є необхідною умовою для збереження значної частини світового біорізноманіття. ВБУ виконують незамінні гідрологічні функції. Вони діють як природні губки, що поглинають та утримують великі об'єми води під час паводків та повеней, тим самим зменшуючи їхню інтенсивність та руйнівну силу. Вони також допомагають підтримувати стабільний стік річок у посушливі періоди та сприяють поповненню запасів ґрунтових вод. ВБУ відіграють ключову роль у підтриманні якості води. Завдяки густій рослинності та специфічним ґрунтовим процесам, вони ефективно фільтрують воду, затримуючи осад, надлишок поживних речовин (азоту, фосфору) та різні забруднювачі, що надходять з водозбірних територій. Актуальність теми зумовлена необхідністю відновлення природних водно-болотних угідь.

Результати дослідження

Проведемо огляд типових етапів проєкту відновлення. Процес відновлення водно-болотних угідь є складним і багатоетапним, вимагаючи ретельного планування, виконання та подальшого супроводу. Хоча конкретні дії можуть варіювати залежно від типу ВБУ, масштабу проєкту та специфічних цілей, загальна послідовність етапів зазвичай включає:

1. Планування та постановка цілей: Цей початковий етап є критично важливим. Він включає визначення загальних програмних цілей (напр., покращення якості води у водозборі, збільшення попу-

ляції певного виду птахів), які часто визначаються фінансуючими організаціями або державними програмами. На основі цих загальних цілей та оцінки потенціалу конкретної ділянки формулюються специфічні, вимірювані, досяжні, релевантні та обмежені в часі (SMART) цілі та завдання для проєкту. Чітке формулювання цілей (напр., "відновити 10 гектарів заплавного лісу з покриттям місцевими видами не менше 70% протягом 5 років") є основою для подальшого планування та оцінки успішності. Важливо також визначити, як виглядатиме "успіх" проєкту ще до його початку.

2. Вибір та оцінка ділянки: Ідентифікація потенційних ділянок для відновлення на основі програмних цілей та регіональних пріоритетів. Після попереднього вибору проводиться детальна оцінка ділянки для визначення її поточного стану, причин деградації, історичних умов та реального потенціалу для досягнення поставлених цілей.

3. Розробка плану відновлення: На основі цілей та результатів оцінки ділянки розробляється детальний план дій. Він включає технічний дизайн (напр., креслення конструкцій для відновлення гідрології, схеми посадки рослин), вибір конкретних методів та технік, перелік необхідних матеріалів, визначення послідовності робіт, складання кошторису та графіка виконання. Найкращі плани відновлення часто характеризуються простотою, опорою на природні процеси та прагненням до довгострокової стійкості з мінімальним втручанням людини після завершення основних робіт.

4. Підготовка ділянки: Перед початком основних відновлювальних робіт може знадобитися виконання підготовчих заходів. Це може включати видалення сміття, старих конструкцій, контроль або видалення існуючих популяцій інвазивних видів (щоб запобігти їхньому поширенню під час земляних робіт), а також підготовку шляхів доступу для техніки.

5. Впровадження (імплементація): Фізичне виконання запланованих робіт з відновлення. Це основна фаза проєкту, яка може включати земляні роботи для відновлення гідрології (напр., засипка канав, видалення дамб), посадку місцевої рослинності, встановлення структур для покращення середовища існування дикої природи тощо. Важливо дотримуватися розробленого плану та застосовувати найкращі практики управління під час будівництва для мінімізації негативного впливу на довкілля.

6. Моніторинг: Після завершення основних робіт починається етап систематичного моніторингу. Його мета – відстежувати розвиток екосистеми, оцінювати, наскільки ефективно досягаються поставлені цілі, та виявляти будь-які проблеми чи непередбачені наслідки. Моніторинг є основою для адаптивного управління та оцінки загальної успішності проєкту.

7. Адаптивне управління: Дані, отримані під час моніторингу, використовуються для прийняття обґрунтованих рішень щодо подальшого управління ділянкою. Якщо результати відхиляються від очікуваних або виникають проблеми, стратегії відновлення можуть бути скориговані. Цей ітеративний підхід дозволяє реагувати на динаміку екосистеми та підвищувати шанси на довгостроковий успіх.

8. Довгострокове управління та підтримка: Відновлення ВБУ – це часто довготривалий процес. Навіть після досягнення початкових цілей, може знадобитися періодичне управління для підтримки бажаного стану, наприклад, контроль інвазивних видів, обслуговування структур, регулювання доступу. Забезпечення довгострокової стійкості відновленої екосистеми є кінцевою метою.

Хоча ці етапи представлені послідовно, важливо розуміти, що процес відновлення не є суто лінійним. Зокрема, етапи моніторингу та адаптивного управління створюють критично важливі петлі зворотного зв'язку. Моніторинг надає інформацію про реальний стан системи та ефективність вжитих заходів. Ця інформація потім використовується в рамках адаптивного управління для переоцінки ситуації та, за необхідності, коригування початкового плану відновлення або навіть перегляду поставлених цілей. Наприклад, якщо моніторинг показує низьку приживлюваність висаджених рослин через несподівано сухі умови, адаптивний підхід може передбачати зміну видового складу на більш посухостійкий або впровадження тимчасового поливу. Цей ітеративний цикл "планування-дія-моніторинг-оцінка-коригування" визнає невід'ємну невизначеність та складність екологічних систем і вбудовує гнучкість та навчання в сам процес відновлення, що значно підвищує ймовірність досягнення довгострокового успіху.

Висновки

Відновлення ВБУ є комплексним, багатоетапним процесом. Успішна реалізація вимагає не лише технічних втручань, але й ретельного планування, глибокого розуміння екологічних процесів та довгострокового супроводу. Ключовими етапами, що визначають успішність проєкту, є постановка SMART-цілей, детальна оцінка ділянки, розробка обґрунтованого плану, моніторинг та адаптивне управління. Всебічна оцінка ділянки є фундаментом для ефективного відновлення. Критично важли-

вою є діагностика не лише поточного стану (гідрологія, ґрунти, біота), але й історичних умов, ландшафтного контексту та першопричин деградації. Ігнорування цих аспектів, особливо зовнішніх впливів на рівні водозбору, може звести нанівець локальні зусилля. Використання референтних ділянок та методів оцінки екологічної цілісності (EIA) дозволяє встановити науково обґрунтовані та реалістичні цілі. Відновлення природного гідрологічного режиму (глибини, тривалості, частоти та сезонності затоплення) є першочерговим і найважливішим завданням більшості проєктів. Усунення штучного дренажу та відновлення зв'язків з поверхневими і підземними водами часто запускає процеси самовідновлення екосистеми. Відновлення ВБУ – це соціально-екологічне завдання. Успіх проєкту значною мірою залежить від ефективної взаємодії із зацікавленими сторонами: землевласниками, місцевими громадами, експертами та державними органами. Залучення стейкхолдерів на ранніх етапах сприяє уникненню конфліктів, забезпечує соціальну підтримку та довгострокову стійкість відновленої екосистеми. Проаналізовані практики створюють підґрунтя для інновацій та розвитку стартапів. Необхідність у детальному моніторингу, моделюванні гідрологічних режимів, оцінці екосистемних послуг (наприклад, поглинання вуглецю, очищення води) та застосуванні сучасних технологій (дистанційне зондування, ГІС-аналіз) відкриває ніші для розробки нових бізнес-моделей, орієнтованих на екологічний інжиніринг, консалтинг та "зелену" економіку.

Сайнецький Руслан Віталійович – студент групи ЕКО-21б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: rsajneckij@gmail.com.

Кватернюк Сергій Михайлович – д.т.н., професор, професор кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: serg.kvaternuk@gmail.com.

Мандебура Святослав Васильович – викладач кафедри хімії, екології та методики їх навчання Уманського державного педагогічного університету ім. Павла Тичини, м. Умань, e-mail: eko14b.mandebura@gmail.com.

Латуша Дмитро Русланович – аспірант кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dima.latusha27@gmail.com.

Максименко Максим Павлович – аспірант кафедри екології, хімії та технологій захисту довкілля, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: obzzorator@gmail.com.

Ruslan Vitaliyovych Saynetsky – student, Faculty of Civil Engineering, Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail rsajneckij@gmail.com.

Serhii M. Kvaterniuk – Dr. Sc. (Eng.), Professor, Professor of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: serg.kvaternuk@gmail.com.

Sviatoslav V. Mandebura – Lecturer of the Department of Chemistry, Ecology and Methods of their teaching, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, Uman, e-mail: eko14b.mandebura@gmail.com.

Dmytro R. Latusha – Postgraduate of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dima.latusha27@gmail.com.

Maxim P. Maksimenko – Postgraduate of the Department of Ecology, Chemistry and Environmental Protection Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: obzzorator@gmail.com.

УДК 621.879

О. О. Горюн
А. Б. Кукленко

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВИТРАТ НА ВИКОРИСТАННЯ РІЗНИХ ТИПІВ ЕКСКАВАТОРІВ У ПРОМИСЛОВОМУ БУДІВНИЦТВІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто одноківшеві екскаватори гусеничного та колісного типу. Проаналізовано їхні основні технічні характеристики, переваги та недоліки кожного типу. Гусеничні екскаватори вирізняються кращою прохідністю та стабільністю на складному ґрунті, тоді як колісні — більш мобільні та зручні для роботи в умовах міста. Обговорення завершується висновком щодо вибору машини залежно від умов експлуатації.

Ключові слова: екскаватор, будівельна техніка, порівняльний аналіз, експлуатація, продуктивність, промислове будівництво, одноківшевий екскаватор.

Abstract

Single-bucket excavators of tracked and wheeled types are considered. Their main technical characteristics, advantages and disadvantages of each type are considered. Crawler excavators are distinguished by better cross-country ability and stability on difficult ground, while wheeled excavators are more mobile and convenient for working in urban areas. The discussion concludes with a conclusion on the choice of machine depending on the operating conditions.

Keywords: excavator, construction equipment, comparative analysis, operation, productivity, industrial construction, single-bucket excavator.

Вступ

Промислове будівництво передбачає великі обсяги земляних робіт, які виконуються з використанням різноманітної будівельної техніки. Вибір між різними типами екскаваторів має вагоме значення, адже від нього залежить не лише ефективність роботи, а й витрати на її виконання. У цій роботі представлено порівняльний аналіз двох найпоширеніших типів одноківшевих екскаваторів: гусеничного JCB JS220 LC та колісного Volvo EW180E. Актуальність роботи полягає в необхідності раціонального використання будівельної техніки в умовах зростання цін на ресурси.

Одноківшеві екскаватори відіграють ключову роль у виконанні земляних робіт, тому вибір оптимального типу техніки має важливе економічне значення. Через різницю у витратах на паливо, обслуговування та оренду виникає потреба в техніко-економічному обґрунтуванні вибору. Такий аналіз дозволяє зменшити собівартість робіт і підвищити ефективність будівництва. Це особливо актуально в умовах обмежених бюджетів та конкуренції на ринку.

Завдання дослідження:

- охарактеризувати основні типи одноківшевих екскаваторів, що застосовуються у промисловому будівництві;
- визначити структуру витрат на експлуатацію екскаваторів;
- провести порівняльний аналіз витрат на гусеничні та колісні екскаватори;
- надати рекомендації щодо вибору екскаваторної техніки з урахуванням економічної ефективності.

Результати дослідження

Одноківшеві екскаватори класифікуються за типом ходової частини на:

Гусеничні екскаватори — характеризуються високою прохідністю та стійкістю, що дозволяє ефективно працювати на складних ґрунтах та в умовах обмеженого простору. Для дослідження обрано модель ескаватора JCB JS220 LC.

Колісні екскаватори — мають вищу мобільність та швидкість пересування, що знижує витрати на транспортування між об’єктами. Обрана модель Volvo EW180E.

Вибір екскаваторів JCB JS220 LC та Volvo EW180E обумовлений їх широким розповсюдженням у сфері промислового будівництва, високою надійністю, доступністю на українському ринку техніки та репрезентативністю для двох основних типів ходової частини — гусеничної та колісної відповідно. JCB JS220 LC є типовим прикладом потужного гусеничного екскаватора середнього класу, придатного для масштабних земляних робіт. Volvo EW180E, у свою чергу, демонструє характеристики сучасного мобільного колісного екскаватора, який часто застосовується в умовах щільної забудови або на об'єктах із потребою частого переміщення техніки. Такий вибір дозволяє об'єктивно порівняти дві найбільш поширені категорії машин за економічними показниками та продуктивністю.

Для точного визначення ефективності використання машин було проведено розрахунок їхньої продуктивності за формулою [1, 2]:

$$Q = \frac{q * k_{\text{нп}} * k_{\text{вр}} * 60}{t_{\text{ц}}}, \quad (1)$$

де:

Q — продуктивність, м³/год;

q— місткість ковша, м³;

$K_{\text{нп}}$— коефіцієнт наповнення ковша;

$K_{\text{вр}}$— коефіцієнт використання робочого часу;

$t_{\text{ц}}$— тривалість одного циклу, хв.

Для гусеничного JCB JS220 LC параметри становлять [3]: q=1,5 м³ , $K_{\text{нп}}$=0,9, $K_{\text{вр}}$=0,85, $t_{\text{ц}}$=0,8 хв отримано продуктивність:

$$Q = \frac{1{,}5 * 0{,}9 * 0{,}85 * 60}{0{,}8} = 86{,}1 \left(\frac{\text{м}^3}{\text{год}}\right).$$

Для колісного Volvo EW18E [4, 5] з q=1,0 м³, tц=1,0 хв, $K_{\text{нп}}$=0,9K, $K_{\text{вр}}$=0,85 :

$$Q = \frac{1{,}0 * 0{,}9 * 0{,}85 * 60}{1{,}1} = 45{,}9 \left(\frac{\text{м}^3}{\text{год}}\right).$$

Далі було проведено розрахунок економічної складової. Враховано погодинну орендну плату, витрати на ПММ та технічне обслуговування, які зазвичай формуються на основі даних орендних компаній та технічних паспортів техніки.

Обрані критерії — вартість оренди, витрати на паливно-мастильні матеріали (ПММ), технічне обслуговування та фактична продуктивність є ключовими показниками, які безпосередньо впливають на загальні витрати при експлуатації екскаваторів. Вартість оренди відображає прямі фінансові зобов’язання підрядника. ПММ складають значну частку змінних витрат, особливо при інтенсивному використанні техніки. Витрати на обслуговування впливають на загальну надійність та життєвий цикл машини. Продуктивність визначає обсяг робіт, який може бути виконаний за одиницю часу, що є основним фактором економічної ефективності.

Таким чином, ці критерії комплексно характеризують техніку з фінансово-експлуатаційного погляду. Розглянуті показники екскаваторів за даними [5-9] та результати проведеного розрахунку подано в табл. 1.

Таблиця 1 – Показники екскаваторів

Показник	JCB JS220 LC (гусеничний)	Volvo EW180E (колісний)
Вартість оренди, грн/зміна (8 год)	8900	6400
Вартість оренди, грн/год	1112,5	800
Витрати ПММ, грн/год	1080	840
Вартість обслуговування, грн/год	600	500
Загальні витрати, грн/год	2792,5	2140
Продуктивність, м³/год	86,1	45,9
Вартість 1 м³, грн	32,43	46,63

Порівняння двох типів екскаваторів показало відмінності в економічній ефективності залежно від умов експлуатації. Гусеничний JCB JS220 LC демонструє високу продуктивність (86,1 м³/год) і меншу собівартість переміщення ґрунту (32,43 грн/м³), що робить його оптимальним для великих обсягів робіт на стаціонарних об’єктах. Колісний Volvo EW180E, хоч і поступається за продуктивністю (45,9 м³/год) та має вищу вартість переміщення 1 м³ (46,63 грн/м³), є більш гнучким у використанні завдяки мобільності та зручності роботи на обмежених майданчиках. Таким чином, вибір екскаватора слід здійснювати з урахуванням конкретних умов об’єкта й пріоритетів — продуктивність або мобільність.

Висновок

Проведений порівняльний аналіз двох моделей одноківшевих екскаваторів — гусеничного JCB JS220 LC та колісного Volvo EW180E — дозволив оцінити їх економічну ефективність у розрізі основних витратних показників. За результатами розрахунків, продуктивність гусеничного екскаватора становить 86,1 м³/год, що майже вдвічі перевищує аналогічний показник колісної моделі (45,9 м³/год). Хоча погодинна вартість експлуатації JCB є вищою (2792,5 грн/год проти 2140 грн/год у Volvo), фактична вартість переміщення одного кубічного метра ґрунту для JCB становить 32,43 грн, а для Volvo — 46,63 грн. Це свідчить про те, що при великих обсягах земляних робіт, де важлива продуктивність і стабільність, гусеничний екскаватор є економічно доцільнішим вибором.

Натомість Volvo EW180E показує кращу гнучкість і менші початкові витрати, що робить його доцільним у випадках, коли потрібно часто переміщатися між об’єктами або виконувати роботи на міських майданчиках із обмеженим простором і середнім навантаженням. Тобто дана модель більш придатна для умов, де переважає мобільність над максимальною продуктивністю.

Отже, JCB JS220 LC рекомендовано для використання на великих промислових будівництвах із значними обсягами земляних робіт та складними ґрунтовими умовами. Volvo EW180E краще підходить для міських будівельних майданчиків, об'єктів з частими змінами локації техніки або при обмеженому бюджеті на короткострокові роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гайдай Ю. О. Організація та механізація будівельного виробництва : навч. посіб. Київ : Ліра-К, 2020. 264 с.
2. Гончаров В. І. Економіка будівництва : навч. посіб. Харків : ХНАМГ, 2017. 312 с.
3. JCB JS220 LC Specifications // Вебсайт JCB Official. URL: https://www.jcb.com/en-gb/products/excavators/js220.
4. EW180E Excavator: Product Brochure // Вебсайт Volvo Construction Equipment. URL: https://www.volvoce.com/europe/en/products/excavators/wheeled/ew180e/.

5. Специфікація екскаватора Volvo EW180E // Вебсайт Lectura-specs Україна. URL: https://www.lectura-specs.com.ua/ua/model/budivel-na-tehnika/kolisni-ekskavatori-volvo/ew180e-11683505.
6. Огляд гусеничних екскаваторів Cat: продуктивність, витрати, енергоефективність. // Вебсайт Zeppelin Україна. URL: https://zeppelin.ua.
7. Оренда екскаваторів JCB, Volvo – умови та характеристики. // Вебсайт Platis Україна. URL:https://platis.com.ua.
8. Кошторисні норми України. Ресурсні кошторисні норми експлуатації будівельних машин та механізмів (РКНЕМ) [Чинний від 2022-12-28]. Вид. офіц. Київ : Міністерство розвитку громад та територій України, 2021. 104 с.
9. Екскаватор гусеничний JCB JS 220 LC // Вебсайт Київ Спец Тех URL: https://kievspecteh.com/ekskavator/ekskavator-gusenichniy-jcb-js-220-lc?srsltid=AfmBOoqV4rU-WcoSuernWeU-7-D2worfM-ppMwc5ouZ5dWlKNr7hLOwv.

Олег Олегович Горюн **–** д-р філософії, асистент кафедри інженерних систем в будівництві, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії. Вінницький національний технічний університет, Україна, м. Вінниця, e-mail: oleggoriun@vntu.edu.ua.

Аліна Богданівна Кукленко — студентка групи 1Б-23б факультету будівництвата, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kuklenkoalina6@gmail.com.

Oleh Horiun — PhD, assistant of the department of engineering systems in construction, faculty of construction, civil and environmental engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail : oleggoriun@vntu.edu.ua.

Alina Kuklenko— student of the 1B-23b group of the Faculty of Civil Engineering, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kuklenkoalina6@gmail.com.

УДК 621.577

О. П. Остапенко
І. В. Козачук
М. Д. Рожко
М. С. Сергійчук

ЕФЕКТИВНІСТЬ РОБОТИ ГІБРИДНИХ ТЕПЛОНАСОСНИХ УСТАНОВОК ДЛЯ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Проведено аналіз чинників, що визначають ефективність роботи гібридних теплонасосних установок для теплопостачання.
Ключові слова: гібридна теплонасосна установка, когенераційно-теплонасосна установка, теплопостачання

Abstract
An analysis of the factors that determine the efficiency of hybrid heat pump installations for heat supply was carried out.
Key words: hybrid heat pump installation, cogeneration heat pump installation, heat supply.

Вступ

Гібридні теплонасосні установки є інноваційним рішенням для опалення, охолодження та гарячого водопостачання, що поєднує переваги традиційних систем і теплових насосів. Вони стають все більш популярними завдяки своїй високій ефективності, гнучкості та зниженню експлуатаційних витрат.

Найбільш ефективними є гібридні когенераційно-теплонасосні установки, що поєднують парокомпресійні теплові насоси з газопоршневим приводним двигуном та додаткове (часто резервне) джерело теплозабезпечення (газовий або твердопаливний котел, електрокотел).

В наших попередніх дослідженнях [1 – 12] обґрунтовано та визначено умови енергетичної, екологічної та економічної ефективності різних варіантів застосування гібридних теплонасосних установок.

Результати дослідження

Метою є аналіз чинників, що визначають ефективність роботи гібридних теплонасосних установок для теплопостачання. В нашому дослідженні використано наукові результати з попередніх досліджень з [1 – 12].

Схема гібридної теплонасосної установки показана на рис. 1.

Перевагами гібридних теплонасосних установок є: висока енергоефективність (вони дозволяють максимально використовувати тепловий насос, який має високий коефіцієнт перетворення та ефективне додаткове (або резервне) джерело теплозабезпечення для максимальної енергоефективності системи), зниження експлуатаційних витрат (завдяки витісненню частки теплової потужності, що генерувалась котлами на викопному паливі), надійність і стабільність (що забезпечено поєднанням двох джерел з генерування теплової енергії), гнучкість і адаптивність, а також суттєвий екологічний ефект.

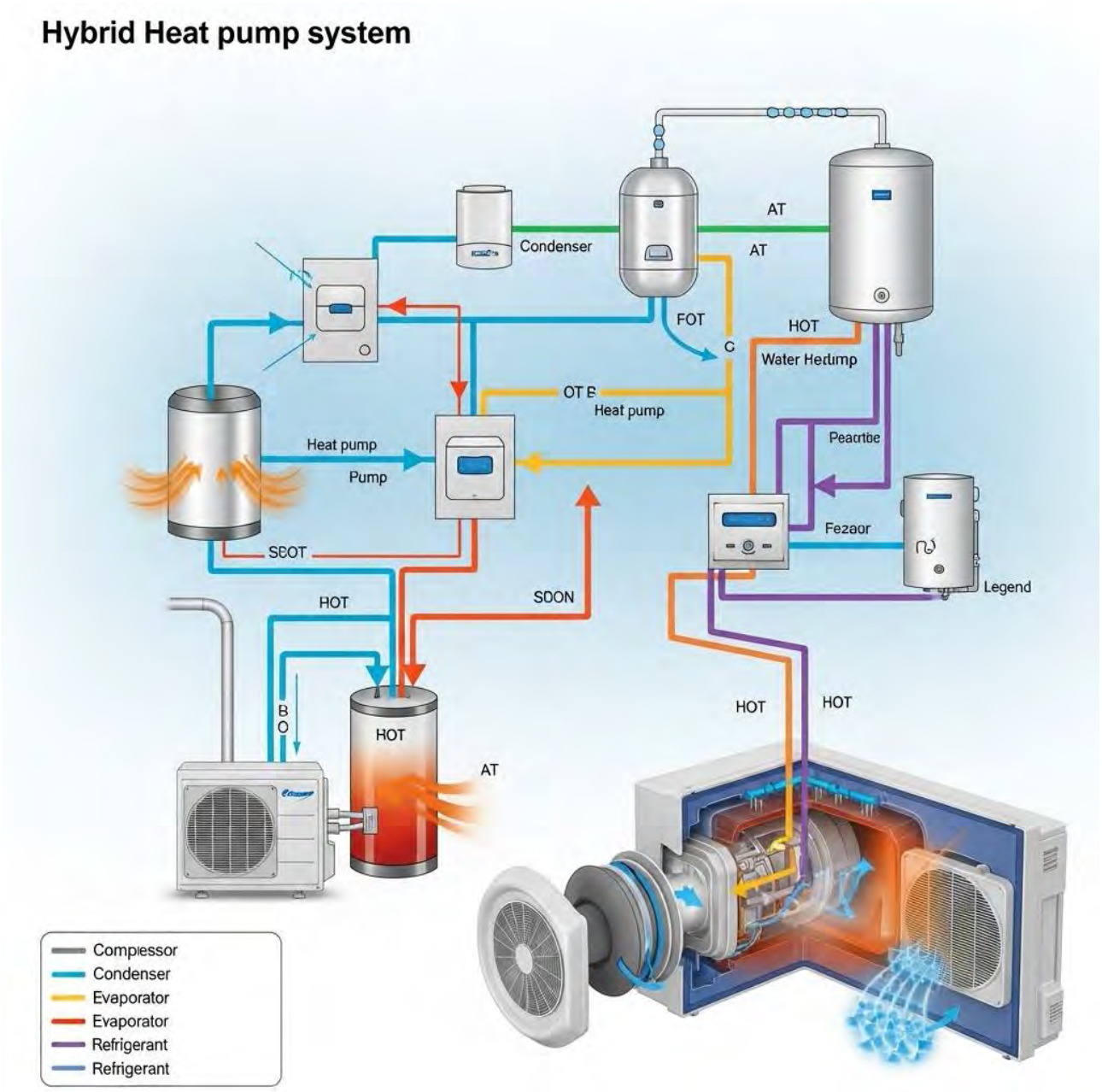

Рис. 1 - Схема гібридної теплонасосної установки

Недоліками гібридних теплонасосних установок є: вищі початкові витрати (через наявність двох джерел з генерування теплоти та складної системи керування), складність проектування та монтажу (адже потребує кваліфікованого підходу до проектування та монтажу, щоб забезпечити оптимальне функціонування обох систем), залежність від цін на енергоносії (цей недолік стосується систем, де немає когенераційних установок, оскільки система хоча й оптимізує вибір джерела енергії, але її ефективність все одно залежить від коливань цін на газ та електроенергію), потреба в додатковому просторі, ніж для встановлення однієї системи.

Гібридні теплонасосні установки є ефективним рішенням для житлових будинків, комерційних будівель, модернізації існуючих систем. Вони дозволяють модернізувати старі газові або електричні системи опалення без їх повного демонтажу, що робить перехід на більш ефективне опалення менш обтяжливим.

Гібридні теплонасосні установки є перспективним напрямком розвитку енергоефективних систем теплопостачання. Зважаючи на зростаючі ціни на енергоносії та посилені вимоги до екологічності, їхня популярність в системах теплопостачання зростатиме.

Висновки

1. В дослідженні проаналізовано чинники, що визначають ефективність роботи гібридних теплонасосних установок для теплопостачання. Оцінено переваги та недоліки застосування гібридних теплонасосних установок для теплопостачання. В нашому дослідженні для оцінки використано наукові результати з попередніх досліджень з [1 – 12].
2. Визначено, що гібридні теплонасосні установки є перспективним напрямком розвитку енергоефективних систем теплопостачання. Зважаючи на зростаючі ціни на енергоносії та посилені вимоги до екологічності, їхня популярність в системах теплопостачання зростатиме.
3. Для більш детальної оцінки різних варіантів застосування гібридних теплонасосних установок для теплопостачання (в тому числі у когенераційно-теплонасосних, як більш ефективних), запропоновано використовувати науково-методичні основи та наукові результати з наших попередніх досліджень з [1 – 12].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ / REFERENCES

1. Ostapenko O. P. Scientific basis of evaluation energy efficiency of heat pump plants: monograph. Saarbrücken, LAP LAMBERT Academic Publishing, 2016. 62 p
2. Ostapenko O. P. Estimation of energy-ecological-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations in Ukraine, in the concepts of green logistics and sustainable development. Institutional Development Mechanism Of The Financial System Of The National Economy: Collective monograph. Batumi: Publishing House “Kalmosani”, 2020, 232 p. P. 52 – 66.
3. Ostapenko Olga. Study of energy-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations, using the heat of the industrial and natural sources, in industry and municipal heat power branch of Ukraine. Social and Legal Aspects of the Development of Civil Society Institutions: Collective Monograph. Part I. Warsaw: Institute of European Integration, Bmt Eridia Sp. z o. o., 2019, 536 p. P. 292 – 308.
4. Ostapenko O. P. Estimation of tendencies of transforming the energy sectors of World, European Union and Ukraine in the perspective to 2050 with using the renewable energy sources in the concept of Sustainable Development. Social capital: Vectors of development of behavioural economics: Collective monograph. ACCESS Press Publishing house: Veliko Tarnovo, Bulgaria, 2021, 184 p. P. 99 – 139.
5. Остапенко О. П. Високоефективні системи енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками: енергетичний, економічний та екологічний аспекти ефективності. Енергоефективність та енергозбереження: економічний, технічний та агроекологічний аспекти: колект. моногр. Полтава: ПП Астрая, 2019. С. 526 – 530.
6. Остапенко О. П. Методичні основи з оцінювання енергоекономічної ефективності систем енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками та піковими джерелами теплоти. Наукові праці ОНАХТ. 2017. Т. 81. Вип. 1. С. 136 – 141.
7. Остапенко О. П. Методичні основи з комплексного оцінювання енерго-еколого-економічної ефективності систем енергозабезпечення з когенераційно-теплонасосними установками та піковими джерелами теплоти. Наукові праці ВНТУ. 2017. № 3. URL: https://praci.vntu.edu.ua/index.php/praci/article/view/515/507 (Дата звертання 06.06.25)
8. Ostapenko, O. P. Substantiation of the method of complex assessment of energy-ecological-economic efficiency of energy supply systems with cogeneration heat pump installations and peak sources of heat. Scientific Works of Vinnytsia National Technical University. 2018. №1. URL: https://works.vntu.edu.ua/ index.php/works/article/view/526/524 (Дата звертання 06.06.25)
9. Ostapenko O. P. Estimation of efficiency of energy- and resource-saving heat pump technologies in Ukraine, in the concepts of Green Logistics and Sustainable Development. Modern Approaches to Knowledge Management Development : Collective Monograph. Ljubljana: Visoka šola za poslovne vede. 2020, 543 p. P. 174 – 186.
10. Ostapenko Olga. Analysis of energy, ecological and economic efficiency of steam compressor heat pump installations, as compared with alternative sources of heat supply, with accounting the concept of sustainable development // Sustainable Development Under the Conditions of European Integration: Collective monograph / [editorial board Darko Bele, Lidija Weis, Nevenka Maher]. Part II. – Ljubljana: VŠPV, Visoka šola za poslovne vede = Ljubljana School of Business, 2019, 458 p. P. 312 – 329.
11. Ткаченко С. Й., Остапенко О. П. Парокомпресійні теплонасосні установки в системах теплопостачання: монографія. Вінниця : УНІВЕРСУМ – Вінниця. 2009. 176 с.
12. Ostapenko Olha. Ecological aspects of sustainable development of Ukraine`s regions: integration of heat pumps and renewable sources of energy. Theoretical and applied aspects of sustainable development of Ukrainian regions : scientific monograph. Volume 1. Riga, Latvia : Baltija Publishing, 2025. P. 299-333. DOI https://doi.org/10.30525/978-9934-26-539-6-13

Ольга Павлівна Остапенко – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри теплоенергетики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ostapenko1208@gmail.com

Іван Віталійович Козачук – студент групи ТЕ-23мс, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Максим Денисович Рожко – студент групи ТЕ-23мс, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Максим Сергійович Сергійчук – студент групи ТЕ-21б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Olga P. Ostapenko – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Heat Power Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ostapenko1208@gmail.com

Ivan V. Kozachuk – Student of the Faculty of the Building, of Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Maksym D. Rozhko – Student of the Faculty of the Building, of Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Maksym S. Serhiychuk – Student of the Faculty of the Building, of Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 691.32: 691.27.008

В.О. Тимошенко
Д.В. Собчук
В.П. Ковальський

ПІДВИЩЕННЯ МІЦНОСТІ МОНОЛІТНОГО КАРКАСУ БАГАТОПОВЕРХОВИХ БУДИНКІВ ЗА РАХУНОК ВИКОРИСТАННЯ ФІБРОБЕТОНУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто можливість підвищення міцності монолітного каркасу багатоповерхових будинків шляхом використання фібробетону. Проаналізовано фізико-механічні властивості фібробетону, зокрема його тріщиностійкість, ударну та згинальну міцність. Проведено порівняння з традиційним бетоном та наведено переваги фібробетонних рішень у забезпеченні довговічності й надійності будівель.

Ключові слова: фібробетон, монолітний каркас, багатоповерховий будинок, міцність, тріщиностійкість, армування, бетонні конструкції, будівництво

Abstract

The article examines the possibility of increasing the strength of monolithic frames in multi-storey buildings through the use of fiber-reinforced concrete. The physical and mechanical properties of fiber-reinforced concrete are analyzed, particularly its crack resistance, impact strength, and flexural strength. A comparison with traditional concrete is provided, highlighting the advantages of fiber-reinforced solutions in ensuring durability and reliability of buildings.

Keywords: fiber-reinforced concrete, monolithic frame, multi-storey building, strength, crack resistance, reinforcement, concrete structures, construction

Вступ

Сучасне будівництво вимагає постійного вдосконалення технологій виробництва та матеріалів, щоб покращити надійність, довговічність та економічну доцільність будівель [1-3]. Одним із найпоширеніших типів конструктивних схем будівель на даний момент являється монолітний залізобетонний каркас [4-6]. Його основою є бетон, який має низку недоліків, таких як низька тріщиностійкість, обмежена ударна витривалість та чутливість до деформацій унаслідок усадки й температурних змін. У зв’язку з цим усе більшої популярності набувають композитні бетонні матеріали, серед яких особливе місце займає фібробетон — бетон, армований дисперсною фіброю (сталевою, полімерною, базальтовою тощо).

Метою роботи є дослідження впливу використання фібробетону на підвищення міцності монолітного каркасу багатоповерхових будинків, а також обґрунтування доцільності його застосування у конструктивних елементах з урахуванням фізико-механічних властивостей матеріалу.

Результати дослідження

Фібробетон - це дрібнозернистий матеріал, одним зі складових якого є армуючий наповнювач. Він являє собою бетон, який в своєму складі має частинки фіброволокна, від назви яких і виходить назва бетону [7-10]. Ці волокна виконують роль арматури, яка застосовується з метою підвищення міцності бетонного розчину. Фібробетонні вкраплення однакові по довжині і товщині[10-13]. Це дозволяє рівномірно розподілити їх у всій структурі бетону.

Розрізняють дві групи фібри:

- Металева (вихідною речовиною є сталь, яка має різну форму і розміри);

- Неметалева (виробляється з таких матеріалів, як скло, акрил, бавовна, базальт, поліетилен, карбон, вуглевод та інші)

Порівняння традиційного бетону та фібробетону за основними фізико-механічними характеристиками наведено в таблиці 1.

Таблиця 1 Порівняння характеристик бетону та фібробетону

Характеристика	**Традиційний бетон**	**Фібробетон**
Міцність при стиску, МПа	25–50	30–60 (до +20% за рахунок фібри)
Міцність при розтягу, МПа	2–4	5–8 (у 2–3 рази вища)
Загальна енергія тріщиноутворення	Низька	Висока — затримує й обмежує розвиток тріщин
Тріщиностійкість	Незначна	Висока
Ударостійкість	Слабка	Підвищена (в 5–10 разів, залежно від фібри)
Модуль пружності, ГПа	~25–35	~30–40 (залежно від виду фібри)
Усадка	Суттєва	Зменшена (~20–40%)
Морозостійкість	F100–F200	F200–F400
Водонепроникність	W4–W6	W6–W10
Економічна доцільність	Висока (низька вартість)	Середня: дорожчий матеріал, але економія на ремонтах і армуванні
Армування	Обов’язкове (робоча арматура + сітки)	Можливе часткове зменшення об’єму армування

Фібробетон зазвичай дорожчий за традиційний бетон через додавання фібри (сталевої, поліпропіленової, базальтової тощо) та необхідність спеціального обладнання для його виробництва [14-17]. Наприклад, вартість 1 м³ традиційного бетону марки С20/25 становить приблизно 1900 грн, тоді як фібробетон може коштувати на 15–30% дорожче, залежно від типу та кількості фібри [18-22].

Попри вищу початкову вартість, застосування фібробетону в житловому будівництві може бути економічно доцільним завдяки:

- Зменшенню або повному виключенню традиційного армування, що скорочує витрати на арматуру та трудові ресурси.
- Підвищеній тріщиностійкості та довговічності, що зменшує потребу в ремонтах і обслуговуванні протягом експлуатації будівлі.
- Скороченню термінів будівництва завдяки спрощенню технологічних процесів.

Зокрема, дослідження показують, що використання фібробетону може зменшити загальні витрати на будівництво та експлуатацію будівлі, компенсуючи вищу вартість матеріалу.

Технологічні переваги фібробетону.

1. Підвищена тріщиностійкість та зменшення усадки

Додавання фібри забезпечує рівномірний розподіл армуючих елементів у бетонній масі, що зменшує ризик утворення мікро- та макротріщин, а також знижує усадку під час твердіння.

2. Зменшення або виключення традиційного армування

Фібробетон може зменшити або повністю замінити необхідність у сталевому армуванні, що спрощує процес будівництва та знижує витрати на арматуру.

3. Підвищена ударостійкість та зносостійкість

Завдяки армуванню фіброю, фібробетон демонструє вищу стійкість до ударних навантажень та зносу, що особливо важливо для конструкцій, які піддаються динамічним впливам.

4. Стійкість до агресивних середовищ

Використання певних типів фібри, таких як базальтова або поліпропіленова, підвищує стійкість бетону до хімічно агресивних середовищ, вологи та температурних коливань.

5. Скорочення термінів будівництва

Завдяки зменшенню обсягу армування та спрощенню технологічних процесів, фібробетон дозволяє скоротити час на виконання будівельних робіт.

Технологічні недоліки фібробетону.

1. Необхідність спеціального обладнання для змішування

Для забезпечення рівномірного розподілу фібри в бетонній суміші потрібне спеціалізоване обладнання або модифікація існуючих бетонозмішувачів.

2. Підвищені вимоги до контролю якості

Недостатнє перемішування або неправильне дозування фібри може призвести до нерівномірного армування, що негативно вплине на властивості бетону.

3. Обмежена доступність та вища вартість фібри

Деякі види фібри можуть бути менш доступними або дорожчими, що впливає на загальну вартість матеріалу.

4. Потреба в адаптації технологічних процесів

Впровадження фібробетону вимагає перегляду та адаптації існуючих технологічних процесів, що може потребувати додаткового навчання персоналу.

Висновки

Результати дослідження свідчать, що фібробетон забезпечує значне підвищення тріщиностійкості, ударної витривалості та загальної довговічності конструкцій. Попри дещо вищу собівартість, матеріал дозволяє зменшити витрати на армування та обслуговування, що робить його застосування економічно обґрунтованим. З урахуванням отриманих результатів, фібробетон має високий потенціал для широкого впровадження у сучасному монолітному будівництві.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кривенко П. В., Пушкарьова К. К., Барановський В. Б., Кочевих М. О., Гасан Ю. Г., Константинівський Б. Я., Ракша В. О., Будівельне матеріалознавство, Київ-2012. С. 431.

2. Фібробетон: склад, характеристики і технологія виготовлення. URL: https://stroyfibra.com.ua/fibrobeton-sklad-harakteristiki-i-tehnologiya-vigotovlennya/

3. Ковальський В. П. Теплоізоляційні сухі будівельні суміші на перлітовому заповнювачі модифіковані поліпропіленовою фіброю [Текст] / В. П. Ковальський, Р. В. Варчук // Материали за XIII международна научна практична конференция «Найновите постижения на европейската наука - 2017»,15-22 юни 2017 г. – София : «Бял ГРАД-БГ», 2017. - Vol. 8. – С. 85-87.

4. Національний університет «Львівська політехніка». URL: https://lpnu.ua/sites/default/files/2021/dissertation/16670/disertaciya-turbi-yuv.pdf

5. Що таке фібробетон? Технологія і застосування. URL: https://fiber.ua/uk/shho-take-fibrobeton-texnologiya-i-zastosuvannya?

6. Ковальський В. П. Сучасні тенденції у зведенні монолітних і цегляних житлових будинків [Текст] / В. П. Ковальський, А. В. Бондар, Г. І. Лисій // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. - 2015. - № 1. - С.106-110.

7. Модифікована суха будівельна суміш на перлітовому заповнювачі [Текст] / В. П. Ковальський, А. В. Бондар, Р. В. Варчук, В. П. Бурлаков // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. - 2017. – Т. 22, № 1. - С. 17-20.

8. Національний технічний університет України – КПІ, магістерська дисертація: "Процес віброекструзійного виготовлення круглих фібробетонних стовпчиків". URL: https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/24e8fa11-313e-4dff-9395-b552e2df039c/content

9. Ковальський В. п. Особливості проектування громадських будівель [Електронний ресурс] / В.В. п. Ковальський, А. І. Куртак // Матеріали XLVI науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 22-24 березня 2017 р. - Електрон. текст. дата. - 2017. - Режим доступу : https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2017/paper/view/2406.

10. Очеретний В. П. Будівельне матеріалознавство [Текст] : збірник задач / В. П. Очеретний, В. П. Ковальський, А. В. Бондар. – Вінниця : ВНТУ, 2017. – 118 с.

11. Ковальський В. П. Використання золи виносу ТЕС у будівельних матеріалах [Текст] / В. П. Ковальський, О. С. Сідлак // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. - 2014. - № 1. - С. 35-40.

12. Ковальський, В. П. Методи підвищення довговічності конструкцій гідротехнічного бетону [Електронний ресурс] / В. П. Ковальський, М. О. Постолатій, В. П. Бурлаков // Матеріали XLVIII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 13-15 березня 2019 р. – Електрон. текст. дані. – 2019. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2019/paper/view/7458.

13 Ковальський В. П. Захист від корозії залізобетонних виробів у воднотранспортних мережах [Текст] / В. П. Ковальський, В. П. Очеретний, Є.Р. Матвійчук // Збірник тез доповідей XI Всеукраїнської науково-практичної конференції "Вода в харчовій промисловості", Одеса, 20-21 березня 2020 р. – Одеса : ОНАХТ, 2020. – С. 45-47.

14. Guo Mingjun Research progress of high salinity wastewater treatment methods [Текст] / Guo Mingjun, Xu Yiming Kovalskiy V.P. // Збірник тез доповідей XI Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих учених, аспірантів і студентів «Вода в харчовій промисловості», 20–21 березня 2020 р. – Одеса : ОНАХТ, 2020. – С. 31-33.

15. Lefebvre, O. and R. Moletta, Treatment of organic pollution in industrial saline wastewater: A literature review. Water Research, 2006. 40(20): p. 3671-3682.

16. Postolatii M. Building products using industrial waste [Електронний ресурс] / M. Postolatii, S. Yakivchuk, V. Kovalskiy // Матеріали Міжнародної науково-технічної конференції "Інноваційні технології в будівництві, Вінниця", 10-12 листопада 2020 р. – Електрон. текст. дані. – Вінниця : ВНТУ, 2020. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/itb/itb2020/paper/view/10896.

17. Постолатій М. О. Прогресивні будівельні конструкції [Текст] / М. О. Постолатій, наук. кер. В. П. Ковальський // Матеріали XIII Всеукраїнської студентської науково-технічної конференції «Сталий розвиток міст» (86-ї студентської науково-технічної конференції ХНУМГ ім. О. М. Бекетова) : в 4-х ч. / Ч. 1. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2021. – С. 149-150.

18. Drukovanyy M. Activation of gold-cement binding systems [Електронний ресурс] / M. Drukovanyy, V. Ocheretnyi, V. Kovalskiy // Матеріали L науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 10-12 березня 2021 р. – Електрон. текст. дані. – 2021. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2021/paper/view/12714.

19. Kalafat, K., L. Vakhitova, and V. Drizhd. "Technical research and development." nternational Science Group. Boston : Primedia eLaunch, 616 . (2021).

20. Bereziuk O. Ukrainian prospects for landfill gas production at landfills [Text] / O. Bereziuk, M. Lemeshev, A. Cherepakha // Theoretical aspects of modern engineering: collective monograph / Hnes L., – etc. – International Science Group. – Boston : Primedia eLaunch, 2020. – P. 58-65.

21. Bereziuk V. et al. High-precision ultrasonic method for determining the distance between garbage truck and waste bin //Mechatronic Systems 1. – Routledge, 2021. – С. 279-290.

22. Lyubarsky V. Use of fly ash in production wall materials [Електронний ресурс] / V. Lyubarsky, V. Kovalskiy // Матеріали LI науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 31 травня 2022 р. – Електрон. текст. дані. – 2022. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2022/paper/view/16112.

Тимошенко Віталій Олександрович – студент групи 192-23а, Факультет будівництва цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця. E-mail: vitaliktymoshenko@gmail.com

Собчук Дмитро Володимирович — студент групи 2Б-23б, факультет будівництва та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dmytro.sobchuk@gmail.com

Ковальський Віктор Павлович — канд. техн. наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, email:kovalskiy@vntu.edul.ua

Tymoshenko Vitaliy Oleksandrovych - student of group 192-23a, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. E-mail: vitaliktymoshenko@gmail.com

Sobchuk Dmytro Volodymyrovych - student of the 2B-23b group, Faculty of Construction and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: dmytro.sobchuk@gmail.com

Kovalsky Viktor Pavlovich – PhD, Associate Professor of Construction, Urban Economy and Ar-chitecture, Vinnytsia National Technical University, e-mail:kovalskiy@vntu.edul.ua

УДК 625.8

С.С. Любарський [1]
Ковальчук В. В. [2]
Ковальський В. П.[2]

ПЕРСПЕКТИВИ БУДІВНИЦТВА ЦЕМЕНТОБЕТОННИХ ДОРІГ В УКРАЇНІ

[1] ВСП Вінницький фаховий коледж будівництва, архітектури та дизайну КНУБА
[2] Вінницький національний технічний університет

Анотація.
У тезі аналізуються переваги цементобетонних доріг, їх порівняльні характеристики з асфальтобетонними покриттями, а також перспективи розвитку цементобетонного будівництва в Україні.
Ключові слова: цементобетон, дорожнє покриття, інфраструктура, Україна, економічний ефект.

Abstract
The thesis analyses the advantages of cement concrete roads, their comparative characteristics with asphalt pavements, and the prospects for the development of cement concrete construction in Ukraine.
Keywords: cement concrete, road surface, infrastructure, Ukraine, economic effect.

Вступ

Стан дорожньої інфраструктури є важливим чинником соціально-економічного розвитку країни [1-3]. В Україні переважна більшість автомобільних доріг має асфальтобетонне покриття [4-6], яке, хоча й дешевше у влаштуванні, має обмежений термін експлуатації [7-10]. Цементобетонні покриття характеризуються вищою міцністю та довговічністю, що робить їх перспективною альтернативою.

Результати дослідження

Переваги цементобетонних доріг:

- Довговічність
- Стійкість до температурних коливань
- Стійкість до утворення колійності
- Економічність
- Використання українських матеріалів
- Екологічність

Варто зазначити, що товщина бетонного покриття разом з ущільненим ґрунтом — близько 1,5 метри. Бетонна дорога налічує три шари: земля, підстильний шар — механічно ущільнений щебінь — та власне бетонне покриття, яке може налічувати одразу кілька шарів. Так званий важкий бетон (верхній шар) має товщину близько 26 см. Крім того, у бетонному шарі встановлено армуючі елементи, які додають додаткової міцності покриттю, а також не дають бетонну зрушуватися під час нарізки швів [3].

Завдяки цьому бетонні дороги більш стійкі до великогабаритного та важкого транспорту: велика та міцна бетонна плита не прогинається під колесами вантажівок. Саме це є запорукою цільності дорожнього полотна, а значить і його довгої експлуатації.

У країнах Європи, США та Азії цементобетонні дороги активно використовуються на магістралях з високим інтенсивним рухом. Нові дороги, які будуються у Європі, 60% становлять бетонні. Насамперед до уваги береться життєвий цикл дороги.[4]

По всьому світу активно розбудовуються дороги з бетону. Так, Естонський союз виробників будівельних матеріалів підрахував, що витрати при бетонному покритті на 40% менше, ніж при асфальтовому, якщо при порівнянних умовах зіставляти витрати на покриття шосе протягом всього життєвого циклу дороги. Довгий час в Естонії вважали, що транспортні навантаження і частота руху не досягли того рівня, щоб ця технологія стала б прибутковою. Наразі це твердження спростовано і в країні починають розраховувати, на яких ділянках доцільно зробити бетонні дороги.[4]

В Азії, уряд Індії, що має другу за розгалуженістю систему доріг в світі (5,89 млн км), з 2014 року оголосив про поступову перебудову всіх автошляхів на користь цементобетонних з огляду на їх економічну та експлуатаційну привабливість. До кінця 2022 року планувалося звести 65 тис км багаторядних автомагістралей.[2]

В Україні реалізовано кілька проєктів із влаштування цементобетонного покриття, зокрема на трасах Н-31 Дніпро – Решетилівка та М-07 Київ – Ковель – Ягодин. Проте, незважаючи на позитивні результати, впровадження цементобетонних доріг обмежується високими початковими витратами та необхідністю тривалого періоду для застигання бетону.

Рис. 1. Будівництво цементобетонної дороги за допомогою спеціалізованої техніки

Українські компанії будують аеропорти, злітні смуги, використовуючи сучасне обладнання та кращі світові технології не тільки на території України, а й за кордоном. Аналогічні технології використовуються і для доріг. В Україні достатньо кваліфікованих кадрів для реалізації проектів автомобільних доріг на основі цементобетонних покриттів.

Висновки

Встановлено, що цементобетонні дороги є перспективним напрямом розвитку дорожньої інфраструктури в Україні. Незважаючи на деякі технічні та економічні труднощі, їх впровадження може значно знизити витрати на утримання доріг та покращити екологічну ситуацію. Для ефективного розвитку цього напрямку необхідно:

- Підвищити обізнаність серед фахівців та громадськості про переваги цементобетонних доріг.
- Розробити та впровадити стандарти та нормативи для будівництва цементобетонних доріг.
- Забезпечити фінансування та інвестиції в інфраструктуру.
- Проводити наукові дослідження для вдосконалення технологій та матеріалів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Переваги цементобетонних доріг в Україні (доповідь) /Володимир Шульмейстер, Ярослав Пилипчук, Павло Качур, Людмила Кріпка// [Електронний ресурс] https://uifuture.org/reports/perevagi-cementobetonnix-dorig-v-ukrayini-dopovid/

2. Новий рівень дорожнього будівництва [Електронний ресурс] https://profbuild.in.ua/uk/vsi-statti-zhurnala-prof-build/4712-novij-riven-dorozhnogo-budivnitstva?utm_source
3. «Велике будівництво»: чи потрібні Україні бетонні дороги? [Електронний ресурс] https://propertytimes.com.ua/technologies/velike_budivnitstvo_chi_potribni_ukrayini_betonni_dorogi?utm_source
4. Бетон проти асфальту: чому в Україні гальмують будівництво цементобетонних доріг [Електронний ресурс] https://dyvys.info/2018/10/23/beton-proty-asfaltu-chomu-v-ukrayini-galmuyut-budivnytstvo-tsementobetonnyh-dorig-infografika/?utm_source
5. В'яжуче з відходів для дорожнього будівництва [Текст] / М. Ф. Друкований, В. П. Очеретний, В. П. Ковальський, В. П. Чепуренко // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. – Вінниця : УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2004. – Т. 1. - С. 50-54.
6. Mingjun G. The effect of anti-icing reagents on the frost resistance of asphalt concrete [Електронний ресурс] / G. Mingjun, V. Kovalskiy, M. Bondar // Матеріали Міжнародної науково-технічної конференції «Інноваційні технології в будівництві – 2022», Вінниця, 25 листопада 2022 р. – Електрон. текст. дані. – 2022. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/itb/itb2022/paper/viewFile/16746.
7. Kalafat K. Technical research and development [Text]: collective monograph / Kalafat K., Vakhitova L., Drizhd V., etc. – International Science Group. – Boston, : Primedia eLaunch 2021. – 616 p
8. Mingjun G. Review of road geothermal snow melting technology [Електронний ресурс] / G. Mingjun, V. Kovalskiy // Матеріали L науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 10-12 березня 2021 р. – Електрон. текст. дані. – 2021. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2021/paper/view/12635.
9. Guo Mingjun. Common evaluation methods for water stability of asphalt mixture [Електронний ресурс] / Guo Mingjun, Victor Kovalskiy, Mykhailo Bondar // Збірник матеріалів Міжнародної науково-технічної конференції «Енергоефективність в галузях економіки України-2021», м. Вінниця, 12-14 листопада 2021 р. : електронне мережне наукове видання. – Електрон. текст. дані. – 2021. – с 4. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/egeu/egeu2021/paper/viewFile/14092/11941
10. Guo M., Nian T., Li P., Kovalskiy V. P. Exploring the short-term water damage characteristics of asphalt mixtures: The combined effect of salt erosion and dynamic water scouring. Construction and Building Materials. 2024. Vol. 411. P. 134310.
11. M. Guo, V. P. Kovalskiy, T. Nian, and P. Li "Influence of Deicer on Water Stability of Asphalt Mixture under Freeze–Thaw Cycle," Sustainability, vol. 15, no. 18, p. 13707, 2023.
12. Kovalskiy V. Effect of deicing salt on air voids and permeability coefficient of asphalt mixture under dry-wet cycle / / V. Kovalskiy, G. Mingjun // Сучасні технології та методи розрахунків в будівництві: Зб. наук. праць – Луцьк: Луцький НТУ, 2023. – Вип. 20. – С. 63-71. DOI https://doi.org/10.36910/6775-2410-6208-2023-10(20)-07
13. Lemeshev M. Complex binder based on industrial man-made waste [Text] / M. Lemeshev, O. Bereziuk, D. Cherepakha, V.Kovalskiy // Technical and agricultural sciences in modern realities: problems, prospects and solutions: collective monograph. – Boston : Primedia eLaunch, 2023. – 1.3. – P. 51–59.
14. Kovalskiy V. The influence of deicing salt on air voids of asphalt mixture under freeze-thaw cycle [Текст] / V. Kovalskiy, G. Mingjun // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. – 2023. – № 1. – С. 43–50.

Любарський Сергій Степанович- викладач Вінницький фаховий коледж будівництва, архітектури та дизайну Київського національного університету будівництва і архітектури e-mail: sestls71@gmail.com

Ковальчук Вероніка Вікторівна — студентка групи БМ-23б, факультет будівництва цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Ковальський Віктор Павлович — канд. техн. наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, email: kovalskiy@vntu.edul.ua

Lyubarskyi Serhiy S - Lecturer Vinnytsia Professional College of Construction, Architecture and Design Kyiv National University of Construction and Architecture e-mail: sestls71@gmail.com

Kovalchuk Veronika Viktorivna - *student of BM-23b group, Faculty of Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

Kovalskiy Viktor P - Ph.D., Associate Professor, Associate Professor of the Department of Construction, Urban Management and Architecture, Vinnitsa National Technical University. Email: kovalskiy.vk.vntu.edu@gmail.com.

УДК 72.04

В.П. Леонтьєва
Д.В. Собчук
В.В. Ковальчук
О.І. Хороша

АНАЛІЗ СТИЛІСТИЧНИХ ТРЕНДІВ СУЧАСНОГО ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У роботі досліждено тренди сучасного житлового будівництва. Описано варіанти інноваційних рішень, що відповідають вимогам часу . Робота спрямована на дослідження архітектурних трендів, ергономічних рішень та адаптації простору до потреб сучасної людини.

Ключові слова: сучасне житлове будівництво, природні матеріали, модульне будівництво, зелені зони, сталі матеріали, кольорові палітри, біоніка, мінімалізм, функціональність, 3D-друк, архітектура адаптивного повторного використання

Abstract

The study explores the trends in modern residential construction. It describes options for innovative solutions that meet the demands of the time. The work is aimed at researching architectural trends, ergonomic solutions, and the adaptation of spaces to the needs of contemporary individuals.

Keywords: modern residential construction, natural materials, modular construction, green spaces, sustainable materials, color palettes, bionics, minimalism, functionality, 3D printing, architecture of adaptive reuse

Вступ

Сучасна архітектура та дизайн житлових будинків переживають період стрімкого розвитку, в якому гармонійно поєднуються інноваційні технології, екологічні матеріали та класичні принципи пропорцій і композиції. Нинішній етап вимагає не лише візуальної привабливості, а й максимальної функціональності. Це знаходить своє відображення у ретельно продуманому зонуванні, ергономічних рішеннях та адаптації простору до потреб сучасної людини.

Метою дослідження є виявлення та аналіз ключових стилістичних трендів сучасного житлового будівництва, що формуються під впливом інноваційних технологій, екологічних підходів і зміни естетичних уподобань суспільства.

Згідно мети сформовано відповідні завдання:

1. проаналізувати основні напрямки розвитку сучасного житлового будівництва з урахуванням використання природних матеріалів, сталих технологій та інтеграції з навколишнім середовищем;
2. охарактеризувати актуальні стилістичні тренди, зокрема мінімалізм, біоніку, адаптивне повторне використання, вертикальне озеленення, а також сміливі кольорові рішення в інтер'єрі та екстер'єрі;
3. визначити особливості застосування інноваційних підходів, таких як модульне будівництво, 3D-друк та екологічне проєктування, у створенні сучасного архітектурного образу житлових об'єктів.

Результати дослідження

Сучасне будівництво стрімко розвивається, пропонуючи інноваційні рішення, що відповідають потребам часу.

1)Використання природних матеріалів та інтеграція природних елементів набувають популярності.

а. Природне Освітлення: Максимальне використання природного світла за допомогою великих вікон і світлопроникних матеріалів допомагає зменшити використання штучного освітлення.

б. Природні Матеріали: Використання таких матеріалів, як деревина та травертин, допомагає створювати естетично привабливі та функціональні будівлі.

2) Модульне будівництво.

Модульні котеджі приваблюють тим, що дозволяють звести житло в дуже короткі терміни. Секції будинку виготовляються в цеху з високою точністю, з уже проведеними комунікаціями, оздобленням, вікнами та дверима. На будмайданчику залишається лише зібрати їх як конструктор. У 2025 році зростає кількість компаній, що пропонують модульні рішення - від дачних будиночків площею 30-50 м^2 до повноцінних сімейних котеджів 100- 150 м^2. Така технологія дозволяє контролювати якість (оскільки будівництво відбувається в контрольованих умовах) і знизити витрати, а також зменшує сезонність - модулі можна виготовляти взимку, а монтувати навесні.

Рисунок 1 – Приклад будівництва модульного котеджу

3) Вертикальні сади, зелені зони та інтеграція з ландшафтом.

У міському середовищі включення зелених зон у житлові будівлі набуває дедалі більшого значення. Сучасні житлові комплекси проектуються з урахуванням існуючого ландшафту, щоб створити гармонійний зв'язок між природою та забудовою. Це може включати зелені дахи, вертикальне озеленення фасадів та внутрішні дворики. Вертикальні сади та внутрішнє озеленення не лише покращують зовнішній вигляд житла, а й сприяють створенню здоровіших умов для життя. Дослідження показують, що наявність рослин у приміщенні може покращити якість повітря до 60% та знизити рівень стресу. Сьогодні дизайнери прагнуть інтегрувати зелені елементи як в інтер’єри, так і в екстер’єри будинків, створюючи гармонійний перехід між внутрішнім і зовнішнім простором.

Рисунок 2 – Будівля-коворкінг для компаній у промисловому районі іспанського міста Луго з вертикальним садом та зеленими зонами.

4) Сталі матеріали в житловій архітектурі.
Надається перевага матеріалам, що мають мінімальний вплив на довкілля, зокрема повторно використаній деревині, бамбуку, переробленому металу та фарбам із низьким вмістом летких органічних сполук. Такі матеріали допомагають зменшити вуглецевий слід, забезпечуючи при цьому довговічність і привабливий зовнішній вигляд.
5) Сміливі кольорові палітри.
Часи повністю нейтральних інтер'єрів залишилися в минулому. Все частіше житлова архітектура починає сміливо використовувати яскраві кольори, такі як теракотовий, сапфірово-синій та оливковий, щоб надати оселям індивідуальності. Щоб уникнути перенасичення кольорами потрібно поєднувати яскраві кольори з нейтральними базами.

Рисунок 3 – Використання яскравих фасадів у будівництві, на прикладі міста Вінниця , ЖК "Lavanda Park"

6) Біоніка у формуванні архітектурних об'єктів.
Біоніка як один із сучасних напрямків в архітектурі надихається формами природи, що знаходить відображення у новобудовах. Органічні форми, елементи, що імітують природні структури, допомагають створити візуалізацію, яка є не лише естетично привабливою, але й сприяє кращій інтеграції у ландшафт. Це також впливає на стилістику інтер'єру, де екологічні матеріали та натуральні кольори створюють відчуття єдності з природою.

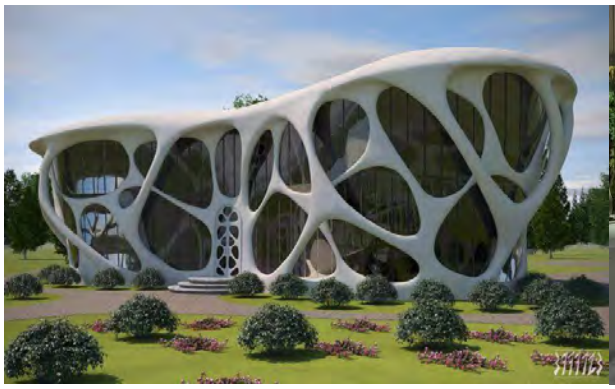

Рисунок 4 – Приклад використання біоніки в сучасній архітектурі
Рисунок 5 – Приклад використання біоніки в інтер'єрах сучасних будівель

7) Естетика мінімалізму та функціональність в інтер'єрі нових квартир.
Естетика мінімалізму в сучасному дизайні новобудов відіграє ключову роль, пропонуючи чистоту ліній та відсутність зайвих деталей. Це проявляється у використанні простору, який не перевантажений зайвими елементами, а натомість акцентує увагу на функціональності та композиції. Основна стиліс-

тика спрямована на створення відчуття відкритості та світла, де кожен предмет інтер'єру має своє призначення.

8) 3D-друк у дизайні.

Використання технологій, таких як 3D-моделювання і друк. За допомогою використання цього методу відбувається скорочення трудових витрат і спрощення логістики, а також 3D-моделі дозволяють створювати найрізноманітніші вигнуті й текстуровані форми, які найкраще реалізуються за допомогою машин, а також дають змогу архітекторам з самого початку працювати з високоточними архітектурними моделями.

9) Архітектура адаптивного повторного використання.

Замість знесення та зведення нових споруд усе більше поширюється підхід до повторного використання або адаптації вже існуючих будівель. Такий підхід допомагає зберегти характер і спадщину місцевості, водночас знижуючи екологічний вплив, пов’язаний із будівництвом нових об’єктів.

Театр на Подолі в Києві є прикладом адаптивного повторного використання в архітектурі України. Цей проєкт демонструє, як можна вдихнути нове життя в недобудовану споруду, зберігаючи її історичний контекст та інтегруючи сучасні архітектурні рішення.

Рисунок 6 – Театр на Подолі до реконструкції

Рисунок 7 – Театр на Подолі після реконструкції

Висновки

Висновок відповідає завданням:

1. у процесі аналізу розвитку сучасного житлового будівництва встановлено, що провідними тенденціями є використання природного освітлення, екологічних матеріалів, таких як деревина, травертин, бамбук і перероблені ресурси, а також активне впровадження зелених технологій — вертикального озеленення, зелених дахів і зон інтеграції з ландшафтом;
2. охарактеризовано актуальні стилістичні напрями, зокрема біоніку, мінімалізм, архітектуру адаптивного повторного використання, модульне будівництво, а також застосування сміливих кольорових рішень і 3D-друку в дизайні, що формують новий візуальний і функціональний образ сучасного житла;
3. визначено, що сучасні стилістичні тренди не лише відповідають естетичним вимогам часу, але й забезпечують функціональність, енергоефективність, гнучкість у проєктуванні, а також підвищують екологічну та соціальну цінність житлової архітектури завдяки використанню інноваційних технологій і сталих підходів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. **10 Hottest Home Design Trends to Watch for 2025** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://leaparchitecture.com/10-hottest-residential-architecture-design-trends-2025/ - дата звернення: 21.05.2025.
2. **Emerging Architectural Trends to Keep an Eye on in 2023** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://www.arch2o.com/9-architectural-trends-for-2023/ - дата звернення: 21.05.2025.
3. **Дизайн та архітектура новобудов** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://portes.ua/ua/blog/dizain-ta-arkhitektura-novobudov/ - дата звернення: 21.05.2025.

4. **Огляд нових трендів у будівництві** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://estategems.com.ua/archives/1807 - дата звернення: 21.05.2025.
5. **Top 10 Modern Architectural Trends for Residential Buildings in 2025** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://www.linkedin.com/pulse/top-10-modern-architectural-trends-residential-ebbkf/ - дата звернення: 21.05.2025.
6. **Top Design Trends for Residential Construction in 2025** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://buildiyo.com/top-design-trends-for-residential-construction-in-2025/ - дата звернення: 21.05.2025.
7. **Trends in Residential Architecture You Should Know** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://www.urbansplatter.com/2025/03/trends-in-residential-architecture-you-should-know/ - дата звернення: 21.05.2025.
8. **Тенденції заміського будівництва України 2025** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://blog.mehbud.com.ua/uk/other/zamis%ca%b9ke-budivnytstvo-ukrayini/ - дата звернення: 21.05.2025.
9. **Тренди в сучасному будівництві на які звертати увагу покупцям** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://parkinvest.com.ua/blog/trendy-suchasnogo-budivnytstva –дата звернення: 21.05.2025.
10. **Рисунок 1** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – الفرق بين المشروع القطاعي والمشروع العقاري – ألكتروني كيك –дата звернення: 22.05.2025.
11. **Рисунок 2** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. –Miasta przyszłości - rynekpierwotny.pl –дата звернення: 22.05.2025.
12. **Рисунок 3** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://lavanda-park.vn.ua/ –дата звернення: 22.05.2025.
13. **Рисунок 4** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://vipdesign.kiev.ua/bionika-stil-ua/–дата звернення: 22.05.2025.
14. **Рисунок 5** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. - https://www.pinterest.com/pin/729090627200452327/ –дата звернення: 22.05.2025.
15. **Рисунок 6** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1185175718238321&vanity=100002377110319&_rdr–дата звернення: 22.05.2025.
16. **Рисунок 7** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: *URL*. – https://kyivmaps.com/places/kievskij-akademiceskij-dramaticeskij-teatr-na-podole –дата звернення: 22.05.2025.

Леонтьєва Валерія Павлівна *— студентка групи БМ-23б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: leontieva.lera1@gmail.com*

Собчук Дмитро Володимирович *— студент групи 2Б-23б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dmytro.sobchuk@gmail.com*

Ковальчук Вероніка Вікторівна *— студентка групи БМ-23б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vkovalchuuk@gmail.com*

Науковий керівник: Хороша Оксана Іванівна - *кандидат архітектури, старший викладач кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: korosha@vntu.edu.ua*

Leontieva Valeriia Pavlivna *- student of the BM-23b group, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: leontieva.lera1@gmail.com*

Sobchuk Dmytro Volodymyrovych - *a student of group 2B-23b, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dmytro.sobchuk@gmail.com*

Kovalchuk Veronika Viktorivna - *a student of group BM-23b, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vkovalchuuk@gmail.com*

Khorosha Oksana Ivanivna *- PhD, senior lecturer of department construction, urban and architectural Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: korosha@vntu.edu.ua*

УДК 725.54

А.В.Панковецька
С.В.Риндюк

ОСОБЛИВОСТІ БЛАГОУСТРОЮ ТЕРИТОРІЇ СПОРТИВНИХ КОМПЛЕКСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядаються принципи та особливості благоустрою території сучасних спортивних комплексів. Проаналізовано функціональні вимоги до просторової організації, озеленення, освітлення, елементів ландшафтного дизайну та інженерної інфраструктури. Зроблено акцент на значенні комфортного, естетично привабливого та безпечного середовища для відвідувачів і спортсменів. Досліджено вплив благоустрою на експлуатаційні характеристики спортивних об'єктів та їх інтеграцію в міське середовище., функціональних і естетично привабливих офісних просторів, які відповідають викликам сьогодення.

Ключові слова: *благоустрій, спортивний комплекс, озеленення, ландшафтний дизайн, пішохідна інфраструктура, просторове зонування.*

Abstract

The article deals with the principles and features of the improvement of the territory of modern sports complexes. Functional requirements for spatial organization, landscaping, lighting, landscaping and engineering infrastructure are analyzed. Emphasis is placed on the meaning of a comfortable, aesthetically attractive and safe environment for visitors and athletes. The impact of landscaping on the performance of sports facilities and their integration into the urban environment, functional and aesthetically attractive office spaces that meet the challenges of today is investigated.

Keywords: *Improvement, sports complex, landscaping, landscape design, pedestrian infrastructure, spatial zoning.*

Вступ

Благоустрій території спортивних комплексів є невід’ємною частиною архітектурного проєктування та містобудівного планування. Сучасні вимоги до таких об’єктів включають не лише функціональність самих споруд, а й високий рівень комфорту та естетики прилеглої території. Умови перебування спортсменів, глядачів та обслуговуючого персоналу значною мірою залежать від якості благоустрою: наявності зручних маршрутів, озеленення, зон відпочинку, водовідведення, освітлення тощо.

У зв’язку з розширенням функцій спортивних комплексів (оздоровчі, соціальні, рекреаційні), зростає роль продуманого ландшафтного середовища. Воно має сприяти навігації, бути безпечним, зручним для маломобільних груп населення, водночас відповідати загальній концепції споруди та вписуватися у навколишній контекст.

Результати дослідження

Благоустрій території спортивних комплексів є не лише технічним етапом реалізації архітектурного проєкту, а повноцінним елементом формування простору, який суттєво впливає на функціональність, привабливість і соціальну доступність об’єкта. Ефективний благоустрій базується на чітко структурованому функціональному зонуванні, яке враховує потоки відвідувачів, логістику обслуговування, доступ до споруд та зон відпочинку. Територія спортивного комплексу зазвичай поділяється на зони активного та пасивного відпочинку, під'їзди та паркувальні місця, майданчики для тренувань, простори для глядачів, пішохідні маршрути, господарсько-технічні об'єкти, що мають бути гармонійно вписані у загальну концепцію.

У ході дослідження виявлено, що однією з найважливіших складових благоустрою є озеленення, яке виконує естетичну, екологічну та санітарно-гігієнічну функцію. Розміщення

зелених насаджень повинно забезпечувати затінення у місцях скупчення людей (зони очікування, трибуни, дитячі майданчики), а також сприяти шумозаглушенню та очищенню повітря. Найефективніше зарекомендували себе поєднання газонів, декоративних кущів і дерев з високою кроною. Доцільним є також створення мікроландшафтів — декоративних композицій з багаторічних рослин, які потребують мінімального догляду. Для забезпечення цілорічної декоративності все частіше використовують вічнозелені насадження та рослини з виразною текстурою.

Значна увага в сучасному проектуванні приділяється якості пішохідної інфраструктури. Доріжки мають бути інтуїтивно зрозумілими, мати зручне розташування щодо входів і об'єктів комплексу, а також відповідати вимогам безбар'єрності. Дослідження реальних прикладів показують, що у найкращих практиках використовуються не лише пандуси та широкі проходи, а й тактильні елементи для орієнтації слабозорих осіб, а також ознаки доступності, які чітко вказують на функціональне призначення кожної ділянки.

Ще одним ключовим аспектом є якісне освітлення території. Воно повинно забезпечувати безпеку у темний час доби, водночас не створюючи надмірної світлової інтенсивності, яка спричиняє дискомфорт або світлове забруднення. Найефективнішими виявились рішення із використанням LED-технологій, автономних світильників із сонячними панелями, а також декоративного підсвічування окремих елементів ландшафту чи споруд. Успішні проєкти передбачають різні сценарії освітлення — для повсякденного використання, масових заходів та евакуаційних ситуацій.

Інженерна інфраструктура також є важливою складовою. Її правильне розміщення та інтеграція у загальний дизайн дозволяють зберегти естетику середовища, мінімізувати витрати на обслуговування та запобігати виникненню аварійних ситуацій. Особливої уваги потребує система водовідведення: неправильно організований дренаж спричиняє заболочення території, руйнування покриттів і дискомфорт для користувачів. Для зменшення навантаження на каналізаційні мережі доцільно впроваджувати системи локального збору та повторного використання дощової води, зокрема — для поливу зелених насаджень.

Соціальна функція благоустрою полягає у формуванні відкритого, інклюзивного простору, який може бути використаний не лише спортсменами, а й мешканцями прилеглих районів. З цією метою території спортивних комплексів все частіше доповнюються вуличними тренажерами, ігровими майданчиками, велостоянками, пунктами прокату спорядження, зонами для воркауту або йоги. Такий підхід перетворює спортивний комплекс на частину громадського простору й інтегрує його в міську тканину.

Окремо слід відзначити зростання значення сталих та екологічних рішень у благоустрої: використання пермеабельних покриттів для зменшення поверхневого стоку, впровадження фітодренажних систем, вертикального озеленення, екологічно чистих будівельних матеріалів для малих архітектурних форм. Такі елементи не лише підвищують екологічну стійкість, а й слугують позитивним іміджем для об'єкта, який демонструє турботу про довкілля.

Загалом, результати дослідження підтвердили, що комплексний підхід до благоустрою території спортивного комплексу значно підвищує експлуатаційні характеристики об'єкта, сприяє зручності його використання широкими верствами населення, покращує естетичне сприйняття простору та поглиблює соціальну інтеграцію такого об'єкта в життя громади.

Висновок

Благоустрій території спортивного комплексу — це не просто оформлення простору, а важливий елемент, що забезпечує комфорт, безпеку та функціональність об'єкта. Якісне зонування, озеленення, освітлення, а також екологічна та соціальна інтеграція значно підвищують привабливість і довговічність

спортивних споруд. З урахуванням сучасних викликів (урбанізація, зміна клімату, інклюзія) архітектори та проектувальники мають застосовувати комплексний підхід до благоустрою як до важливої складової загальної архітектурної концепції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дьяків, С. Благоустрій спортивних об'єктів у структурі міста // Простір і форма. — 2020. — № 15. — С. 48–55.
2. Сніжко, І. В. Архітектура спортивних споруд: навч. посібник. — К.: Ліра-К, 2018.
3. Planning and Design Guidelines for Outdoor Sports Facilities. – Sport England, 2013.
4. Ландшафтна архітектура та урбаністика: тенденції XXI століття / за ред. Н. Шумейко. — Львів: Видавництво ЛНАМ, 2021.
5. ДБН Б.2.2-13:2018 "Будинки і споруди. Спортивні споруди" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://dbn.co.ua

Панковецька Анна Віталіївна - студентка групи БМ-21б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. Email: annetta19072004@gmail.com

Риндюк Світлана Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри будівництва, містобудування та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. Email: runduyksv@gmail.com .

Pankovetska Anna Vitaliivna – student of group BM-21b, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. Email: annetta19072004@gmail.com

Ryndiuk Svitlana –PhD, docent of Department of Construction, Municipal Economy and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. Email: runduyksv@gmail.com .

UDK 628.735.39

V.P. Ocheretnyi[1]
D.V. Blanar[1]
O. K. Vynnyk[1]
M.V. Kovalskiy[2]

SYSTEM OF FIRE PROTECTION OF MUNICIPAL INFRASTRUCTURE

[1]Vinnytsia National Technical University;

[2]Vinnytsia Professional College of Construction, Architecture and Design of KNUCA

Анотація

У сучасному будівництві однією з ключових вимог є гарантування безпеки людей у разі виникнення пожежі. Для ефективного протипожежного захисту висотних будівель впроваджується багаторівнева система заходів, спеціально адаптована до особливостей таких об'єктів і побудована на принципі пріоритетного захисту життя.

У роботі наведено основні чинники впливу пожежі на будівлю, визначено причини її поширення, а також окреслено шляхи підвищення стійкості будівель і їхніх окремих частин до прогресивного обвалення. Розглянуто способи зменшення пожежної небезпеки конструктивних елементів, таких як перекриття та перегородки, і обмеження поширення пожежі між суміжними спорудами..

Ключові слова: пропан, бутан, густина, скраплений нафтовий газ, кількісний вміст компонентів.

Abstract

In modern construction, one of the key requirements is to ensure the safety of people in the event of a fire. To provide effective fire protection for high-rise buildings, a multi-level system of measures is implemented, specially adapted to the specific characteristics of such structures and based on the principle of prioritizing human safety.

This study outlines the main factors influencing the impact of fire on buildings, identifies the causes of fire spread, and presents approaches to enhancing the structural stability of buildings and their components against progressive collapse. It also examines methods for reducing the fire hazard of structural elements such as floors and partitions, as well as measures to prevent fire propagation between adjacent buildings.

Keywords: fire in residential buildings, fire danger of ceilings and partitions, ensuring the safety of people in case of fire.

Introduction

According to statistics, over 80% of all fires each year occur in residential buildings and apartments. This highlights the urgency of ensuring fire safety in buildings across Ukraine [1–4]. Fire safety during the construction of multi-storey residential buildings is regulated by current State Building Codes and is monitored by engineering and technical staff, as well as specialists from mobile occupational safety teams [5–8]. Every construction project must include the implementation of safety systems, including the installation of fire extinguishers and the placement of evacuation plans in public areas. Projects undergo state examination even at the design stage. However, the primary cause of residential fires remains human error.

ResearchFindings

An analysis of fire incidents in the residential sector revealed that the main factors contributing to the spread of fires and complicating extinguishing efforts include: low fire resistance of structural elements and engineering systems, the absence of fire partitions, and the use of combustible materials in interior finishes, furniture, and ceilings [9–12]. In older buildings, fire and smoke often spread covertly through hollow

structural elements—such as interconnected floor slabs and partitions. Interfloor constructions are particularly dangerous: fire can enter internal voids, heat the structure from within, and cause the load-bearing beams to lose strength and collapse.

- Fire Protection System for High-Rise Buildings For high-rise buildings (16 storeys or more), the implementation of a system comprising 15 mandatory fire protection measures is required. These measures are grouped into three categories:
- Structural Stability Against Collapse – ensuring fire resistance, explosion protection, and the building's ability to maintain integrity for a certain time during a fire or combined impacts.
- Fire Spread Limitation – including fire partitions and fire breaks between buildings to prevent rapid fire propagation.
- Evacuation and Rescue of People – ensuring safe evacuation regardless of physical condition, accessible paths for firefighters, and the ability to conduct rescue operations.
- Methods to Limit Fire Spread Include:
- Designing structural and planning solutions with fire barriers between rooms, floors, and sections;
- Using non-combustible or flame-retardant materials;
- Reducing explosion and fire hazards in technological processes;
- Implementing modern fire detection, suppression, and smoke control systems;
- Installing fire-resistant structures such as walls, partitions, and floor slabs.
- Prospects for Further Research To reduce the risk of fire spread in new and renovated buildings, it is advisable to implement the following measures:
- Minimize the use of combustible materials by replacing wooden flooring with fire-resistant slabs (e.g., slag concrete or gypsum concrete);
- Ensure efficient evacuation and smoke control systems;
- Install diaphragms made of non-combustible materials in ventilation voids;
- Use modern fire alarm and evacuation control systems;
- Divide void spaces in partitions into isolated compartments no larger than 2 m^2;
- Reduce the fire risk of external structures and cladding materials;
- Introduce effective measures for saving lives and preserving property.

Civilian protective structures in educational institutions play a critical role in ensuring the safety and protection of staff and students in the event of an emergency. In order to continuously improve the environment and increase safety, a plan has been created that includes the implementation of measures to modernize and improve the effectiveness of protective structures, as well as the development of probable emergency scenarios and appropriate safety training for staff and students.

Conclusions

Improving fire safety in construction must become a priority to reduce the number of fires and associated casualties. An effective step toward addressing this issue could be the establishment of cooperation between relevant services based on a "rescue services – social services – law enforcement" model, enabling a comprehensive approach to fire prevention and response.

REFERENCES

1. Void spaces // Fire Fight. Can. – 1990 – Vol.34, №7.
2. Смоляк, В. В., et al. "Архітектура будівель і споруд. Багатоповерхові каркасні будинки." (2019).
3. Ковальський, В. П., А. В. Бондар, and Г. І. Лисій. "Сучасні тенденції у зведенні монолітних і цегляних житлових будинків." Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві 18.1 (2015): 111-114.
4. Смоляк, В. В., Очеретний, В. П., Ковальський, В. П., & Козинюк, Н. В. (2011). Архітектура будівель і споруд.
5. ДБН В.1.1-7-2016. Пожежна безпека об'єктів будівництва Київ, 2017. 41 с.
6. Ковальський, В. П., М. О. Постолатій, and Д. О. Войтюк. Сучасні стилі архітектури. Харківський національний університет міського господарства імені ОБ Бекетова, 2019.
7. Постолатій М. О. Модифіковані теплоізоляційні сухі будівельні суміші на перлітовому заповнювачі [Текст] / М. О. Постолатій, наук. кер. В. П. Ковальський // Матеріали XIII

Всеукраїнської студентської науково-технічної конференції «Сталий розвиток міст» (85-ї студентської науково-технічної конференції ХНУМГ ім. О. М. Бекетова). – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2020. – Ч. 1. – С. 28-30.

8. Бурлаков В. П. Жаростойкое смешанное вяжущее / В. П. Бурлаков, В. П. Ковальский // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів "Наука про цивільний захист як шлях становлення молодих вчених", 13 травня 2020 р. – Черкаси : ЧІПБ, 2020. – С. 8-10.

9. Ковальский В. П. Малоклинкерное жаростойкое вяжущее / В. П. Ковальский, В. П. Бурлаков, С. А. Комаринский// Сборник тезисов и докладов IX Международной научно-практической конференции "Актуальные проблемы пожарной безопасности, предупреждения и ликвидации чрезвычайных ситуаций", 25-26 октября 2018 г. – Кокшетау : КТИ КЧС МВДРК, 2018. – С. 148-151.

10. Kalafat, K., L. Vakhitova, and V. Drizhd. "Technical research and development." International Science Group. – Boston : Primedia eLaunch, 616 p. (2021

11. Юзькова, Є. П., В. П. Очеретний, and В. П. Ковальський. Аналіз різних видів утеплювачів по термічним та економічним показникам. ВНТУ, 2020.

12. Лемешев, М. С., and О. В. Березюк. "Будівельні матеріали для захисту від електромагнітного випромінювання." Вісник Сумського національного аграрного університету.№ 10: 57-62. (2015).

13. Лемешев, М. С., and О. В. Березюк. "Основи охорони праці для фахівців менеджменту: навчальний посібник." Вінниця: ВНТУ 206 (2009).

14. Лемешев, М. С., and О. В. Березюк. "Охорона праці. Підсумкова державна атестація спеціалістів, магістрів будівельних спеціальностей: навчальний посібник." Вінниця: ВНТУ (2017).

15. Постолатій, М. О., and В. П. Ковальський. Пожежна та техногенна безпека. Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2020.

16. Ocheretnyi, V. P., V. P. Kovalskiy, and M. O. Postolatii. "Structures of composite concrete for sewerage." (2021).

17. Ковальський, В. П., and Ю. О. Мартинюк. Сучасний стан та основні проблеми пожежної безпеки житлового сектору. ВНТУ, 2020.

18. Theoretical aspects of modern engineering: collective monograph / Hnes L., – etc. – International Science Group. – Boston : Primedia eLaunch, 2020. 356 p.

19. Постолатій М. О. Пожежна та техногенна безпека / М. О. Постолатій, В. П. Ковальський, // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів "Наука про цивільний захист як шлях становлення молодих вчених", 13 травня 2020 р. – Черкаси : ЧІПБ, 2020. – С. 42-43.

20. Oleniuk A. P. Restrictions on the spread of fire in houses / A. P. Oleniuk, V. P.Kovalskiy // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів "Наука про цивільний захист як шлях становлення молодих вчених", 26 травня 2022 р. – Черкаси : ЧІПБ, 2022. – С. 81-82.

Очеретний Володимир Петрович – к. т. н., доцент кафедри Будівництва міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. Email: ocheretniyvp@gmail.com

Бланар Дмитро Володимирович — студент групи БМ-24м, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Винник Ольга Костянтинівна— студентка групи БМ-23б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця. Email:olyav9378@gmail.com.

Ковальський Максим Вікторович — студент групи 11Б-1, факультету будівництва та експлуатації будівель і споруд, Вінницького фахового коледжу будівництва, архітектури та дизайну Вінниця. Email: koval10mv@gmail.com

Volodymyr Ocheretnyi – Ph.D., Associate Professor of the Department of Urban Construction and Architecture, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine.Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Blanar Dmitry V — student of group BM-24m, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Olga Vynnyk K — student of group BM-23b, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olyav9378@gmail.com.

Kovalskyi Maksym V. — a student of group 11B-1, Faculty of Construction and Building Maintenance, Vinnytsia Vocational College of Construction, Architecture and Design Vinnytsia. Email: koval10mv@gmail.com

УДК [005:658](043.2)

В. О. Козловський
В. Ю. Маковійчук

УПРАВЛІННЯ ВНУТРІШНІМ СЕРЕДОВИЩЕМ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто теоретичні та практичні питання управління внутрішнім середовищем сучасних підприємств в умовах нестабільності зовнішніх факторів. Досліджено вплив на внутрішнє середовище нових факторів зовнішнього середовища. Розроблено алгоритм управління внутрішнім середовищем підприємства. Проаналізовано зміст основних елементів і підсистем внутрішнього середовища підприємства.

Ключові слова: підприємство, управління, внутрішнє середовище, зовнішнє середовище, економічна ефективність тощо.

Abstract

Theoretical and practical issues of managing the internal environment of modern enterprises in conditions of instability of external factors are considered. The influence of new factors of the external environment on the internal environment was studied. An algorithm for managing the internal environment of the enterprise has been developed. The content of the main elements and subsystems of the internal environment of the enterprise is analyzed.

Key words: enterprise, management, internal environment, external environment, economic efficiency, etc.

Сьогодні ефективність діяльності будь-якого підприємства визначається багатьма факторами, одним із яких є стан та функціональність внутрішнього середовища, яке існує на підприємстві. Саме здатність внутрішнього середовища підприємств швидко пристосовуватися до змін у зовнішньому середовищі є однією із важливих умов забезпечення їх успішної діяльності як в короткостроковому періоді, так і в довгостроковій перспективі.

Зробити це можна тільки у тому випадку, коли на підприємствах буде створено ефективну систему управління внутрішнім середовищем цих підприємств, оскільки саме внутрішнє середовище будь-якого підприємства найперше приймає на себе всі виклики зовнішнього середовища.

Проведені дослідження показали, що внутрішнє середовище підприємства – це складна сукупність взаємопов'язаних та взаємозалежних елементів та підсистем, які утворюють це середовище, безпосередньо беруть участь у процесі виробництва продукції і послуг, формують кінцеві результати діяльності підприємства, постійно піддаються впливу з боку різних факторів зовнішнього середовища і потребують постійного контролю, аналізування і управління керівниками (ТОП-менеджерами) підприємства.

Елементом внутрішнього середовища підприємства пропонується вважати таку складову внутрішнього середовища, яка за своєю суттю є досить рухомою, мобільною, і яку більш-менш легко можна змінити (скоригувати, удосконалити тощо) відповідними управлінськими рішеннями. Такі елементи внутрішнього середовища підприємства можна вважати *умовно-змінними складовими* внутрішнього середовища.

Підсистемою внутрішнього середовища підприємства пропонується вважати таку складову внутрішнього середовища, яка є більш сталою і стабільною, і удосконалення (коригування) такої підсистеми вимагає значно більших витрат часу та ресурсів. Такі підсистеми внутрішнього середовища підприємства можна вважати *умовно-стабільними складовими* цього середовища.

В нинішніх умовах *за своєю сутністю* доцільно виокремити 6 основних елементів (або умовно-змінних складових) внутрішнього середовища підприємства, які на сьогоднішній день мають найвагоміше значення і які можуть бути більш-менш швидко скориговані (удосконалені, змінені тощо) відповідними управлінськими рішеннями. Це такі умовно-змінні складові, як: а) цілі діяльності підприємства; б) завдання підприємства на встановлений період; в) організаційна структура управління підприємством; г) технології, які використовуються на підприємстві; д) персонал (кадри) підприємства; е) стан організаційної культури на підприємстві.

Виокремлені *умовно-змінні* складові внутрішнього середовища підприємства (цілі діяльності; завдання; організаційна структура управління; технології; персонал та організаційна культура) безпосередньо впливають на формування кожної із *підсистем* внутрішнього середовища підприємства (виробничу, фінансову, кадрову, соціальну, інноваційну тощо), змінюючи останні залежно від ситуації, що склалася на підприємстві в цей момент часу.

В результаті на підприємстві має сформуватися таке внутрішнє середовище, яке було б здатне сприймати всі «виклики» зовнішнього середовища. Причому, якщо вплив зовнішнього середовища на підприємство буде негативним, то внутрішнє середовище підприємства повинно зменшити негативні наслідки цього впливу, а якщо вплив зовнішнього середовища буде позитивним, то якомога ефективніше скористатися можливостями, що відкриваються.

Тобто, якщо зовнішнє середовище є джерелом впливу на підприємство, поставляючи підприємству потрібні для розвитку ресурси, встановлюючи певні обмеження, генеруючі певні проблеми тощо, то внутрішнє середовище підприємства є його «джерелом енергії», дає можливість підприємству не тільки існувати і «виживати» на певному ринку, але і успішно розвиватися у майбутньому.

В Україні сучасне зовнішнє середовище, в якому функціонують підприємства, є дуже складним, нестабільним, непередбачуваним і часто несприятливим. Це пояснюється багатьма причинами: розгортанням агресоркою росією військових дій на території України; глобалізацією світової економіки; загостренням конкурентної боротьби на всіх ринках світу; значними обсягами «тіньової» економіки»; знеціненням багатьох моральних якостей у певної частки населення тощо.

Існуюче зовнішнє середовище, в якому функціонують сучасні підприємства, має такі особливості: тісний зв'язок між всіма факторами зовнішнього середовища; складність і мінливість зовнішнього середовища; агресивність і невизначеність зовнішнього середовища; різна широта і сила впливу на підприємства; нетрадиційні напрями впливу зовнішнього середовища тощо. Що стосується останньої особливості, то тут насамперед потрібно відзначити такі напрями (див. рис. 1):

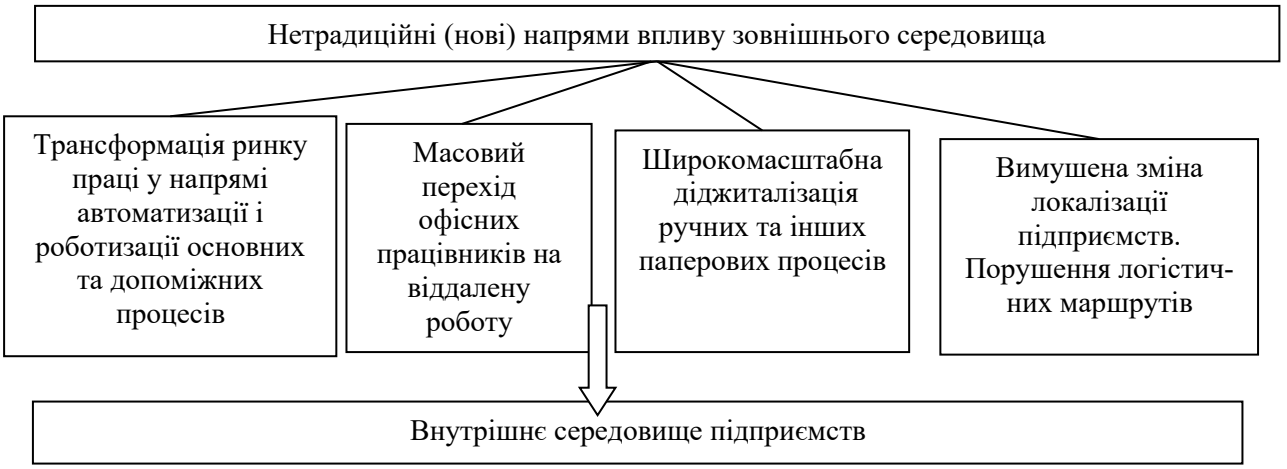

Рисунок 1 – Нові напрями впливу зовнішнього середовища підприємства на внутрішнє

Тобто *зовнішнє середовище* – це сукупність різних макроекономічних і мікроекономічних факторів, які існують поза межами підприємства, впливають на нього та його діяльність ззовні, змінюючи (або не змінюючи) стан внутрішнього середовища підприємства і його поведінку на певному ринку. Навіть у тому випадку, коли на підприємстві у його діяльності не відбувається ніяких помітних змін, кожне підприємство має не тільки вивчати стан та аналізувати тенденції зміни зовнішнього середовища, в якому воно працює, але й розробляти (прогнозувати, планувати тощо) заходи з реагування на можливі зміни, оскільки не врахування підприємством можливих змін зовнішнього середовища може спричинити суттєве погіршення результатів діяльності підприємства і навіть його банкрутство.

На підставі проведеного аналізу, нами було розроблено укрупнений алгоритм управління внутрішнім середовищем підприємства в умовах нестабільності макроекономічних і мікроекономічних факторів зовнішнього середовища, який наведено на рис. 2.

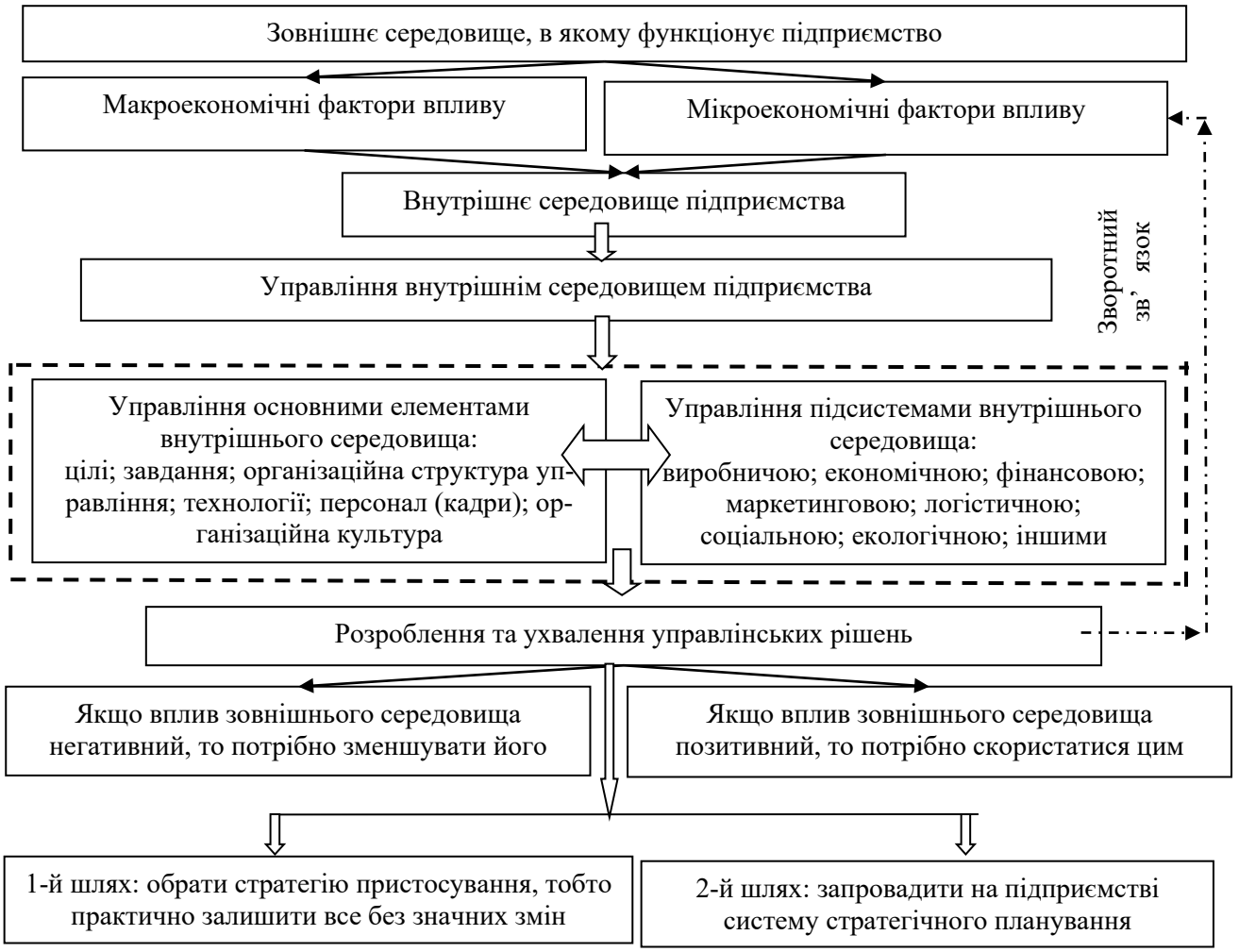

Рисунок 2 – Укрупнений алгоритм управління внутрішнім середовищем підприємства в умовах нестабільності зовнішнього середовища

Тобто, внутрішнє середовище підприємства, реагуючи на зміни у зовнішньому середовищі, перебудовується шляхом реалізації певних управлінських рішень. При цьому, що є важливим, внутрішнє середовище підприємства, у свою чергу, також може впливати на мікроекономічні фактори зовнішнього середовища, змінюючи їх (наприклад, через подолання опору конкурентів тощо; впровадження нових технологій тощо). Тобто виникає зворотний зв'язок між внутрішнім середовищем підприємства та мікроекономічними факторами зовнішнього середовища, що впливають на підприємство.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Козловський В.О., Коцюбинська О.М. COVID-19 та його вплив на стан зовнішнього середовища, в якому працюють сучасні підприємства. Електронний ресурс] / В. О. Козловський // Матеріали L науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 2021. Режим доступу : https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fm/all-fm-2021/paper/view/12510/10444.

Козловський Володимир Олександрович – к.е.н., доцент, професор кафедри економіки підприємства та виробничого менеджменту Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: v@vin.ua.

Маковійчук Владислав Юрійович – студент 2-го курсу магістратури гр. МПОУ-23м факультету менеджменту та інформаційної безпеки Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: vmakoviichuk19@gmail.com

Kozlovskyi Volodymyr Oleksandrovych – Doctor of Economics, Associate Professor, Professor of the Department of Enterprise Economics and Production Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsya, e-mail: v@vin.ua or Kozlovskiy.vk.vntu.edu.ua

Makoviichuk Vladyslav – 2nd year master's degree student gr. MPOU-23m of the Faculty of Management and Information Security of Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vmakoviichuk19@gmail.com.

УДК 338.4; 339.9

А. С. КРАЄВСЬКА[1]
О. В. КИССА[2]

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ВІДДАЛЕНОЮ ТЕХНІЧНОЮ ПІДТРИМКОЮ КОРИСТУВАЧІВ В ІТ ПІДПРИЄМСТВІ

[1]Вінницький національний технічний університет
[2]Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розвиток віддаленої технічної підтримки значною мірою зумовлений впровадженням хмарних технологій та платформ, що дозволяють ефективно управляти запитами та спрощувати комунікацію в розподілених командах. Платформи, такі як ServiceNow, Zendesk, та Jira Service Desk, консолідують дані про користувачів, автоматизують їх обробку і забезпечують доступ до важливої інформації з будь-якої точки світу. Використання цих інструментів сприяє підвищенню керованості і прозорості процесів, дозволяючи керівництву в реальному часі стежити за ефективністю вирішення запитів та оперативно реагувати на проблеми. За даними досліджень, більшість компаній, що надають технічну підтримку, зазначають збільшення швидкості обслуговування та покращення якості послуг завдяки хмарним рішенням.

Ключові слова: хмарні технології, управління запитами, віддалена підтримка, автоматизація, ІТ інфраструктура підприємства.

Abstract

The development of remote technical support has been significantly influenced by the implementation of cloud technologies and platforms, which facilitate effective management of requests and simplify communication within distributed teams. Platforms such as ServiceNow, Zendesk, and Jira Service Desk consolidate user data, automate processing, and provide access to critical information from anywhere in the world. Utilization of these tools enhances the manageability and transparency of processes, allowing management to monitor the efficiency of request resolution in real time and respond promptly to issues. According to research, the majority of companies providing technical support report an increase in service speed and an improvement in service quality due to cloud-based solutions.

Keywords: cloud technologies, request management, remote support, automation, IT infrastructure.

Сучасний світ інформаційних технологій характеризується стрімким розвитком та впровадженням новітніх підходів і практик, спрямованих на підвищення ефективності та якості надання послуг. Особливо гостро це питання постає в контексті організації віддаленої технічної підтримки користувачів, яка в умовах глобалізації та розподіленості бізнесу набуває все більшого значення. Дослідження тенденцій у цій сфері є актуальним завданням, адже дозволяє виявити ключові напрямки розвитку та сформувати рекомендації щодо вдосконалення процесів управління та взаємодії в команді [1].

Однією з ключових тенденцій у розвитку віддаленої технічної підтримки є активне впровадження хмарних технологій та інструментів, що забезпечують централізоване управління запитами, ефективну комунікацію та співпрацю між членами розподілених команд. Хмарні платформи, такі як ServiceNow, Zendesk, Jira Service Desk, набувають все більшої популярності завдяки своїй здатності консолідувати інформацію про запити користувачів, автоматизувати процеси їх обробки та надавати єдину точку доступу для всіх учасників процесу підтримки. Використання хмарних інструментів дозволяє створити єдиний інформаційний простір, в якому члени команди, незалежно від їх географічного розташування, мають доступ до актуальних даних про запити, їх статус та історію взаємодії з користувачами, що сприяє підвищенню прозорості та керованості процесу підтримки. Керівники мають змогу в режимі реального часу відслідковувати показники ефективності роботи команди, ідентифікувати «вузькі місця» та оперативно реагувати на виникаючі проблеми де хмарні платформи надають широкі можливості

для колаборації та обміну знаннями всередині команди. Вбудовані інструменти для онлайн-комунікації, такі як чати, форуми, системи обміну миттєвими повідомленнями, дозволяють членам команди оперативно взаємодіяти один з одним, обмінюватися досвідом та спільно працювати над вирішенням складних запитів, що особливо важливо в умовах віддаленої роботи, коли співробітники не мають можливості особистого спілкування та вирішення проблем «віч-на-віч». Результати досліджень підтверджують ефективність використання хмарних технологій для організації віддаленої технічної підтримки. Так, згідно з даними звіту «State of Remote Work 2021» від компанії Owl Labs, 84% компаній, що надають послуги технічної підтримки, використовують хмарні інструменти для управління запитами та комунікації всередині команди. При цьому 79% респондентів відзначають підвищення швидкості обробки запитів та 71% – покращення якості наданих послуг завдяки використанню хмарних платформ [2, 3].

Використання хмарних систем управління запитами суттєво покращує роботу служб технічної підтримки за кількома ключовими показниками. По-перше, хмарні системи дозволяють зменшити середній час вирішення запитів (MTTR), завдяки можливості швидкого доступу до необхідних даних і автоматизації процесів, що сприяє підвищенню оперативності у відповідях на звернення клієнтів. Наприклад, дослідження показують, що при використанні хмарних рішень показник «середній час до відновлення» може бути знижений на значні 40–50%, що істотно підвищує надійність систем [4]. По-друге, хмарні рішення дозволяють зменшити навантаження на технічну підтримку шляхом автоматизації рутинних завдань і використання знань бази, що скорочує кількість звернень на 30–40%. Завдяки цьому служби технічної підтримки можуть зосередитися на вирішенні складніших проблем, що підвищує загальну ефективність роботи команди підтримки.

Підсумовуючи, можна стверджувати, що зростання використання хмарних технологій та інструментів є однією з ключових тенденцій у розвитку віддаленої технічної підтримки користувачів. Централізоване управління запитами, ефективна комунікація та співпраця розподілених команд на базі хмарних платформ дозволяють суттєво підвищити якість та швидкість надання послуг, забезпечити прозорість та керованість процесу підтримки. В той же час, впровадження хмарних технологій вимагає виваженого підходу з урахуванням питань безпеки, конфіденційності та інтеграції з існуючими системами компанії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дерлінг Б., Хамбл Р., Бундгаард С. Міжнаціональні команди: керування різноманітністю та конфліктами. - Київ: Либідь, 2020.
2. Colan, J.; Nakanishi, J.; Aoyama, T.; Hasegawa, Y. A Cooperative Human–Robot Interface for Constrained Manipulation in Robot–Assisted Endonasal Surgery. Appl. Sci. 2020, 10, 4809. [CrossRef].
3. Desktop Support Metrics: Incident First Contact Resolution Rate. MetricNet Performance Benchmarking and Consulting. URL: https://www.metricnet.com/desktop–support–metrics–part–5/.
4. 25 ITSM Stats, Facts and Benchmarks You Should Know. BMC Blogs. URL: https://www.bmc.com/blogs/itsm–stats–facts–benchmarks/.

Краєвська Алла Станіславівна **–** к.е.н, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, kraevska@vntu.edu.ua.

Кисса Олександр Вікторович **–** аспірант, кафедра підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, Україна, ol.kyssa@gmail.com.

Kraievska Alla Stanislavivna **–** Candidate of Economic Science, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine.

Kyssa Oleksandr Viktorovych – Postgraduate student, Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine.

UDC330.341

Chen Jian[1]

REGARDING ENTERPRISE OPERATIONS AND SERVICE MANAGEMENT IN CHINA

[1]Vinnytsia National Technical University

Abstract: This article deeply studies the operation and service management of Chinese enterprises, and based on the analysis of the challenges and opportunities they face, proposes improvement strategies and innovative paths. Chinese enterprises operate in a complex and ever-changing market environment, facing issues such as incomplete management systems, talent shortages and financial pressures, uneven levels of basic management and information technology, and intense market competition in terms of operation and service management. By elaborating on the theories of enterprise operation management and service management, analyzing the current situation and challenges, and using excellent enterprise cases as reference, proposing innovative paths such as establishing a sound management system, strengthening talent team building, exploring the application of intelligent technology, and promoting green environmental protection and sustainable development. Chinese enterprises need to continuously improve their operational and service management levels, actively respond to challenges, seize opportunities, and achieve sustainable development.

Keywords: Chinese enterprises; Operations management; Service management; Innovation Path

Introduction

Chinese enterprises face many challenges and opportunities in operation and service management in market competition.

With the deepening of economic globalization and the rapid advancement of technology, the market environment in which Chinese enterprises operate is becoming increasingly complex and ever-changing. On the one hand, the domestic market is fiercely competitive, and enterprises not only have to face competition from the same industry, but also face challenges from emerging enterprises. On the other hand, the opening up of the international market has also brought broader development space for Chinese enterprises, but at the same time, it has also brought more intense competitive pressure.

In this context, the operation and service management of enterprises are particularly important. Good operational management can improve the efficiency and effectiveness of enterprises, reduce costs, and enhance their competitiveness. High quality service management can improve customer satisfaction, enhance customer loyalty, and promote the sustainable development of enterprises.

However, there are still some problems in the operation and service management of Chinese enterprises at present. For example, some enterprises have incomplete management systems, unclear organizational structures, and non-standard management processes, resulting in low operational efficiency; Some enterprises lack innovation awareness, have a single service model, and cannot meet the diverse needs of customers; Some enterprises still have shortcomings in talent management, information technology construction, and other aspects, which have affected their development.

Therefore, it is of great practical significance to conduct in-depth research on the operation and service management of Chinese enterprises and explore how to improve their level of operation and service management.

This study aims to explore innovative paths and methods for Chinese enterprises to enhance their operational and service management capabilities. Through in-depth analysis of enterprise operation and service management, provide practical and feasible suggestions for Chinese enterprises to cope with increasingly fierce market competition.

In the current market environment, Chinese enterprises are facing many challenges. On the one hand, with the advancement of globalization, enterprises need to compete with companies from different countries and regions in the international market. This requires enterprises to have efficient operational management capabilities to reduce costs, improve efficiency, and enhance competitiveness. On the other hand, the constantly changing and upgrading consumer demands require enterprises to provide high-quality service management to meet the diverse needs of customers, improve customer satisfaction and loyalty.

Theoretical basis

Enterprise operation management is the general term for a series of activities that involve planning, organizing, directing, coordinating, controlling, and supervising the operation process of an enterprise. Its goal is to achieve efficient operation of the enterprise, improve its economic benefits and competitiveness.

In enterprise operation and management, the balance of efficiency, quality, cost and other goals is crucial. Efficiency refers to the speed at which a business operates, measured by the output per unit of time. The more output per unit of time, the higher the efficiency, and the stronger the profitability of the enterprise. Quality refers to the results of business operations, measured by whether they meet customer standards and requirements. If the output results meet the customer's standard requirements and the quality is qualified; If the output results exceed the customer's standard requirements, the quality is excellent. Cost refers to the effectiveness of a company's operations and is directly related to whether the company achieves profitability. Enterprise profit=revenue - cost, and cost is a very important variable.

These three goals constrain and promote each other. If efficiency is pursued too much, it may lead to a decrease in quality; If too much emphasis is placed on quality, it may increase costs and reduce efficiency. Therefore, enterprises need to find a balance between efficiency, quality, and cost. For example, some companies improve efficiency and reduce costs by optimizing production processes and enhancing employee skills without compromising quality.

Operations management covers the key management points of production, supply chain, logistics, and other aspects. In terms of production management, enterprises need to arrange production plans reasonably to ensure the efficiency and stability of the production process. This includes the procurement of raw materials, maintenance of production equipment, optimization of production processes, etc. For example, some companies adopt lean production methods to achieve refined production by reducing waste, improving production efficiency and quality.

In terms of supply chain management, enterprises need to establish good cooperative relationships with suppliers to ensure timely supply of raw materials. At the same time, enterprises also need to optimize their supply chain processes and reduce supply chain costs. For example, some companies improve the responsiveness and efficiency of their supply chain by sharing information and collaborating on plans with suppliers.

In terms of logistics management, enterprises need to plan logistics routes reasonably and reduce logistics costs. At the same time, enterprises also need to ensure the safety and accuracy of the logistics process. For example, some enterprises adopt intelligent logistics systems to improve logistics efficiency and accuracy by monitoring the logistics process in real-time, optimizing logistics routes.

Service management, as an important component of enterprise operation, plays a crucial role in the development and competitiveness enhancement of enterprises.

The key elements of service quality include reliability, responsiveness, assurance, empathy, and tangibility. Reliability refers to the ability of a company to accurately and without error complete the promised services. For example, many companies known for their high-quality services establish their reputation through reliable services. Once a service error occurs, it may damage the company's reputation and lose customers or potential customers. Responsiveness refers to the ability of a company to provide quick and effective services to customers at any time, requiring service company employees to have a desire to help customers and be able to provide quick and effective solutions to the problems faced by customers. Assurance refers to the friendly attitude and competent work ability of service personnel, which can enhance customers' confidence and sense of security in the quality of enterprise services. Employees should not only treat customers with a friendly and kind attitude, but also have rich knowledge and problem-solving skills. Empathy refers to the sincere concern of enterprises towards customers, treating them as if they were family members, putting themselves in their shoes, and giving special attention to them, understanding their actual needs. Tangibility refers to the tangible part of a service product, which is related to the service facilities, equipment, and raw materials of the service enterprise, as well as the appearance of employees.

These key elements have a significant impact on enterprises. High reliability services can enhance customers' trust in the enterprise and increase customer loyalty. Rapid responsiveness can make customers feel cared for and valued, increasing customer satisfaction. Guaranteed service can provide customers with peace of mind and enhance the reputation of the enterprise. Empathy can establish long-term cooperative relationships and promote the sustainable development of enterprises. Tangibility can leave a good first impression on customers and attract more customers.

In today's digital age, some Chinese enterprises have made certain progress in basic management and information technology level. For example, some large enterprises have achieved office automation. Employees have one machine, and have established an internal LAN. The office area and the branch factory are all interconnected. The introduction of optical fiber has greatly improved the bandwidth and browsing speed of the Internet, and ensured convenient conditions for resource sharing and file transmission.

The competition among Chinese enterprises in the market is becoming increasingly fierce. On the one hand, the domestic market is fiercely competitive, and enterprises not only have to face competition from the same industry, but also face challenges from emerging enterprises. For example, in the manufacturing industry, with the continuous advancement of technology and changes in market demand, competition between enterprises has gradually shifted from price competition to quality competition, service competition, and competition based on time and flexibility.

At present, there are many problems in the management system of Chinese enterprises, especially in terms of organizational structure and process standardization. In terms of organizational structure, some companies have unclear division of responsibilities between departments, leading to duplication of work and low efficiency. For example, in some small and medium-sized enterprises, the boundaries of responsibilities between departments such as sales, supply, warehouse, and finance are unclear, and when problems arise, they are prone to shirking responsibilities, which affects the normal operation of the enterprise. In addition, the organizational structure of some enterprises is not flexible enough to adapt to the changing needs of the market. When the market environment changes, enterprises are unable to adjust their organizational structure in a timely manner, resulting in slow decision-making and slow response.

In terms of process standardization, many enterprises lack clear management processes and have a high degree of arbitrariness in their work. For example, in the production management process, there is no

standardized production planning process, which leads to unstable production progress and difficulty in ensuring product quality. In terms of supply chain management, the lack of effective communication processes with suppliers has resulted in delayed supply of raw materials, affecting production progress. At the same time, some companies have cumbersome approval processes that waste a lot of time and resources. For example, a simple expense reimbursement may require approval from multiple departments, seriously affecting work efficiency.

Talent shortage and financial pressure are the two major challenges faced by Chinese enterprises. In terms of talent, 63.5% of social enterprises lack professional talents, which is a common problem in Chinese enterprises. Taking the manufacturing industry as an example, Wu Chengmin, Deputy General Manager of Shandong Kaitai Group, stated that there is a shortage of skilled and practical talents, and a shortage of research-oriented talents, which hinders the long-term development of enterprises. Xin Bin, Vice President of Shandong Jinqilin Co., Ltd., also mentioned that enterprises need talents, whether it is research and development or management, talents are indispensable. However, the truly needed talents are still not fully cultivated in colleges and universities, and there are not many corresponding talents. The shortage of talent leads to insufficient momentum for enterprise development and limited innovation capabilities.

Enterprises should clarify their management organizational structure and build a reasonable organizational structure based on their own development strategies and business needs. For example, a flat organizational structure can be adopted to reduce management levels, improve information transmission efficiency and decision-making speed. At the same time, clarify the responsibilities and authorities of each department to avoid the occurrence of overlapping responsibilities and buck passing.

Enterprise operation and service management need to constantly explore innovative paths to adapt to market changes and meet customer needs. The following will explore the application of intelligent technology and green environmental protection and sustainable development from two aspects.

China Ping An Insurance (Group) Co., Ltd., ranked 33rd on the Fortune Global 500 list in 2023, is also a leading enterprise in the insurance industry in China's financial sector. I personally work for the property insurance company of China Ping An Group, mainly focusing on online service operation and service management

A complete online service platform has been built, including official website, mobile APP, WeChat official account, etc. Allow customers to access product information, handle business, and make claims anytime and anywhere through online channels, and enjoy convenient financial services.

Established standardized service processes to ensure consistency and efficiency of services. From customer consultation, business processing to after-sales service, each link has clear operating standards and time requirements, which improves service quality and customer satisfaction.

We have established customer service hotlines and online customer service platforms to promptly respond to customer inquiries and complaints. Being able to provide answers and solutions to customer questions and needs in the shortest possible time has improved customer satisfaction and loyalty.

Strengthen research and insight into customer needs, understand their pain points and expectations. By using big data analysis and other methods, we can accurately grasp customer needs and provide more personalized and professional financial services to customers. Increase investment in technology risks and establish a comprehensive technology risk management system. Strengthen measures such as data security protection and network security protection to ensure the security of customer information and funds.

Continuously innovating service models and products to meet the ever-changing needs of customers. Strengthen cooperation with technology enterprises and jointly explore the innovative path of financial services.

CONCLUSION

Chinese enterprises face both challenges and opportunities in operation and service management. The key issues mainly include incomplete management system, talent shortage and financial pressure, uneven levels of basic management and information technology, and fierce market competition.

In terms of management system, unclear organizational structure and lack of standardized processes lead to low work efficiency and slow decision-making. The solution includes clarifying the management organizational structure, building a reasonable organizational structure, such as adopting a flat structure to improve information transmission efficiency and decision-making speed, while clarifying the responsibilities and authorities of each department to avoid overlapping and shifting responsibilities. Standardize the processes of each business link, establish clear workflows and operational standards, improve work efficiency, reduce costs, and ensure product quality.

REFERENCE

1. Ben Clegg;Yi Wan.Managing enterprises and ERP systems: a contingency model for the enterprization of operations,2013

2. Ji Rong Wang;Li Cai;Yue Jiang;Guo Cheng.Study on Modeling and Improving on the Production and Service Operations Management of Enterprise,2014[05],101-115

3. Liliana Ávila;L. S. Ferreira;Claudia Silva.Wha2 is different about social enterprises' operational practices and capabilities?,2014[11],202-207

4. Xiangtao Xu.The Relationship Between Government and Enterprises in the Reform of State-Owned Enterprises,2020

5. Marwa Mohamed Abdel Ghany;Mona Mohamed Abdel Ghany;Nermin Khalifa.The Impact of the Utilisation of Enterprise Resources Planning ERP Systems in the Operations of Egyptian Ports as a Service Sector,2021[04],78-84

Chen Jian - graduate student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, 247297547@qq.com
Supervisor: ***Yepifanova Iryna Yu***., doctor of economics, professor, the Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

UDC 330.341

Liu Weijia

The role of inspection and testing services in the process of national economic development

Guangdong Institute of Building Research

Abstract: With the intensification of economic globalization and market competition, inspection and testing service, as an important part of high-tech service industry, plays an increasingly important role in the development of national economy. Inspection and testing services are not only directly related to the quality and market competitiveness of products, but also play a key role in promoting technological innovation, protecting consumer rights and interests, maintaining social public safety and promoting trade development. This paper aims to discuss the important role of inspection and testing services in national economic and social development, and analyze its positive impact on economic growth, trade facilitation and social progress.

Key words: Inspection services; National economy; Social development; Quality and safety; Trade development

Introduction

In the modern economic system, inspection and testing services refer to the activities of using professional technical means to detect, inspect, test and identify products, services and processes. These services are of great significance in ensuring product quality, improving production efficiency, protecting consumer rights and promoting international trade. With the progress of science and technology and the improvement of consumers' quality requirements, inspection and testing services have become an important force to promote the development of the national economy.

The role of inspection and testing services in the national economy

Inspection and inspection services through the quality control of raw materials, production processes and final products, to help enterprises timely detection and correction of defects in the production process. This preventive quality management can reduce the number of nonconforming products, thereby reducing production costs and improving efficiency.

Product safety is one of the important factors that consumers pay attention to. Inspection and testing services evaluate and certify the safety of products to ensure that products comply with relevant safety standards and regulations and reduce the occurrence of safety accidents.

Inspection and testing services help enterprises understand the performance of products in actual use by testing product performance, so as to guide product improvement and optimization. High performance products are more likely to gain market recognition.

High quality products and a good safety record can enhance consumer trust in the brand and enhance the brand image. The promotion of brand image helps to increase the market share of products.

Inspection and testing services not only provide direct data on product quality, but also provide market

feedback through data analysis to help companies understand consumer needs and preferences, thus guiding product development and market strategy formulation.

Inspection and testing services play a vital role in promoting technological innovation and technological progress. Here are a few key aspects of how inspection services support enterprise technology innovation:

Inspection and testing services provide enterprises with the testing and evaluation of new technologies and new materials to ensure the feasibility and safety of these new technologies and materials in practical applications. With these services, companies are able to more quickly translate innovations into new products on the market.

Inspection services help companies identify potential improvement areas through continuous testing and evaluation of existing products. This information is vital for companies to upgrade and improve their products and help companies maintain market competitiveness.

Inspection and Testing services not only provide product testing, but also provide consulting services regarding industry standards and regulations. These services help companies understand and adapt to changing market regulatory requirements and ensure that their products meet regulatory standards in domestic and international markets.

Inspection services provide critical quality control support during product development. By testing at all stages of research and development, companies can ensure that product designs meet expected performance and safety standards, reducing product development cycles and costs.

Inspection services help accelerate the market introduction of new technologies by providing authoritative test reports and certifications. These certification marks increase consumers' trust in the new product and promote the market acceptance of the new product.

Inspection and testing services play a vital role in protecting consumer rights and social public safety. This service ensures that consumers can use products that meet safety standards through rigorous testing of product quality and safety, thereby avoiding health and property risks caused by product quality problems.

Protect consumers from substandard products

First of all, inspection and testing services through professional technical means to test and verify the indicators of the product to ensure that the quality of the product meets the national and industry safety standards. This includes not only the functionality and durability of the product, but also the chemical, physical and biological safety of the product. Through these tests, non-conforming products can be detected and withdrawn from the market in a timely manner, thus protecting consumers from low-quality or dangerous products.

Secondly, inspection and testing services also involve the field of environmental protection and occupational health. In terms of environmental protection, inspection and testing services can assess the impact of products on the environment during use and waste, and promote enterprises to adopt more environmentally friendly production methods to reduce damage to the natural environment. In the field of occupational health, inspection and testing services help to ensure workplace safety, prevent occupational diseases and protect the health rights of workers.

Maintain public security and promote sustainable development

Finally, inspection and testing services play an important role in guaranteeing social public safety by ensuring the safety of products and the environment. Safe products and services can reduce accidents, protect people's lives and property safety, and maintain social stability. At the same time, inspection and testing services also support the sustainable development of society by promoting environmentally friendly and healthy product development, helping to build a more healthy, safe and environmentally friendly living environment.

Inspection and testing services play a key role in promoting international trade and accelerating the process of economic globalization. These services ensure that products and services meet regulatory requirements and industry standards in different countries and regions, thereby lowering barriers to cross-border transactions and facilitating the smooth flow of global trade.

Inspection services provide companies with a reliable technology platform to help them understand and adapt to the technical regulations and standards of their target markets. These services include but are not limited to product testing, certification, inspection and technical consultation to ensure that products meet the requirements of importing countries in terms of safety, quality and environmental protection. Through these services, companies can reduce the risk of product recall or return due to non-compliance with standards, and enhance the competitiveness of products in the international market.

Inspection services simplify the process of international trade by providing authoritative test reports and certification marks. These certification marks are seen as a guarantee of product quality and safety, helping enterprises to quickly pass customs inspections in the destination country, reducing administrative obstacles and time costs. In addition, inspection and testing services also help enterprises to identify and avoid potential trade barriers, such as technical barriers and green barriers, so as to promote trade facilitation.

For companies seeking to enter the international market, inspection and testing services are an important part of their internationalization strategy. Through these services, enterprises can more accurately understand the needs and expectations of the international market, and formulate corresponding product development and market strategies. Inspection and testing services also help enterprises to build the trust of international customers, through the international certification of products are more easily recognized by overseas buyers, so as to open new markets for enterprises, expand business scope, increase global market share.

The development of the inspection and testing service industry has provided a large number of employment opportunities for the society, especially in the high-tech field. At the same time, the demand for professional and technical personnel in the inspection and testing service industry has also promoted the training of technical personnel and the development of technical education.

Inspection and testing services provide important data support for the government and society, help the government to carry out market supervision and social management, and improve the scientific and effective decision-making. Through the inspection and testing data, the government can understand the market dynamics in a timely manner and formulate corresponding policies and measures.

Inspection and testing services provide key data support for government and social organizations, enabling the government to conduct market regulation and social management more scientifically and effectively. Through the data obtained from these services, the government can gain timely insight into market dynamics and formulate corresponding policies and measures, such as strengthening market supervision according to the data of product quality qualification rate to ensure that consumers can use safe and compliant products. In the field of environmental protection and occupational health, the data provided by the inspection and testing helps the government to formulate or update environmental regulations and occupational safety standards, and promote the sustainable development of society. In terms of international trade, inspection and testing data are crucial for the government to assess the international competitiveness of export products, cope with technical barriers, and help the government formulate effective export strategies to promote trade development. For example, technical testing services ensure the rights and interests of buyers and sellers in the field of e-commerce, provide an authoritative basis for handling product quality disputes, strengthen government supervision of e-commerce, and protect the rights and interests of consumers. The data support of these services not only enhances the public's confidence in product quality and safety, but also significantly improves the scientific and effectiveness of government decision-making,

providing a solid data foundation for social management and international trade.

Inspection and testing services enhance the public's awareness of quality and environmental protection by transmitting product quality and safety information to the public. The public's attention to product quality and the improvement of environmental awareness will help promote the overall quality and environmental protection level of the society.

According to the data in "On the Service Role of Technical Testing in National Economic and Social Development", technical testing services provide consumers with clear information about product quality, performance and environmental protection level by providing quality compliance reports and data. For example, the impact of certification on consumers' purchase decisions is as high as 90.9%, which indicates that consumers have a high degree of recognition of the role of technology detection. Through the information provided by technology inspection services, consumers can make more informed purchasing decisions, thus driving enterprises to improve product quality to meet market demand.

Inspection and testing services provide quality compliance reports and data for products through fair, impartial and authoritative services, and this information is communicated to the average consumer through the logo to help them build confidence in the product. As mentioned in the article, technical testing plays a significant role in ensuring product quality. The average sample pass rate of products of enterprises that have obtained certificates through technical testing reaches 90.45%, which is much higher than the average sample pass rate of 77.15% of enterprises that have not obtained technical testing certificates. This significant difference not only illustrates the importance of technical testing in ensuring product quality, but also reflects the growing public concern about product quality.

Inspection and testing services are also involved in the field of environmental protection, by assessing the impact of products on the environment during use and waste, and pushing companies to adopt more environmentally friendly production methods. For example, the EU's WEEE and REACH regulations impose higher environmental requirements on electrical and electronic products, and inspection and testing services help companies ensure that their products meet these requirements, thereby reducing environmental damage. Through these services, the public has a deeper understanding of the environmental performance of products, enhances environmental awareness, and promotes the formation of sustainable consumption behavior.

One case mentioned in the reference "On the Service Role of technical testing in National Economic and Social Development" is that technical testing services play an important role in safeguarding the rights and interests of buyers and sellers. In e-commerce, the appraisal conclusions of third-party technical testing service agencies are used as an important basis for handling product quality disputes, which not only solves the problem of relying on customer service to deal with consumer rights disputes in the past, but also protects the rights and interests of consumers, enterprises and technical testing service agencies from the legal level. The successful implementation of this cooperation model demonstrates the practical effect of inspection and testing services in enhancing public awareness of quality and environmental protection.

CONCLUSION

Inspection and testing services play an irreplaceable role in national economic and social development. It not only improves product quality and market competitiveness, promotes technological innovation and technological progress, but also protects the rights and interests of consumers and social public safety, and promotes international trade and economic globalization. With the development of economy and the progress of society, inspection and testing services will face more opportunities and challenges, and need to constantly innovate and improve to meet the needs of the market and society.

REFERENCE

[1] Zhang Chunying, Liu Guorong. On the Service Role of Technical Testing in National Economy and

Social Development [J]. Electrical World, 2015, (9): 12-13+17.

[2] GB/T 4754-2002, Industrial Classification of National Economy [S].

[3] Department of Inspection and Supervision, General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine. National Import and Export Commodity Inspection Personnel Training Materials (Revised edition) [M]. Beijing: China Commercial Press, 2011.

[4] Shanghai Academy of Quality Management Science. Research on the Contribution of Certification and Recognition to National Economic and Social Development [M]. Beijing: Standards Press of China, 2010.

Liu Weijia — Bachelor of Engineering, Engineer, Director of Information Technology, Guangdong Institute of Building Research, Guangzhou, Guangdong, E-mail: 3733109@qq.com

UDC330.341

Yang Jianhong[1]

EXPLORATION OF FINANCIAL ANALYSIS AND EVALUATION METHODS FOR A LEADING CHINESE HOME APPLIANCE ENTERPRISE

Vinnytsia National Technical University

Abstract *This paper mainly uses comparative analysis and ratio analysis to comprehensively analyze the financial situation of Haier Zhijia. First of all, we make a comprehensive analysis of Haier Zhijia's three statements to understand the basic financial situation of the whole enterprise, and then summarize and analyze Haier Zhijia's financial situation and operating performance for three consecutive years, find some problems in the operation process of the whole enterprise and put forward specific solutions.*

Keywords: Haier, Financial analysis, Financial indicators, Financial situation

Introduction

Haier Group is the first brand of white goods in the world and the most valuable brand in China. Haier has established 29 manufacturing bases, 8 comprehensive R&D centers and 19 overseas trading companies around the world, with more than 60,000 employees worldwide, and has developed into a large-scale multinational enterprise group.

Haier Zhijia Co., Ltd. (formerly known as "Qingdao Haier") is a smart home eco-brand, which is headquartered in Qingdao, China. The company is mainly engaged in the research, development, production and sales of smart home appliances and smart home scene solutions such as refrigerators/freezers, washing machines, air conditioners, water heaters, kitchen appliances and small household appliances.

Business scope of the company: R&D and manufacturing of electrical appliances, electronic products, mechanical products, communication equipment and related accessories, industrial automation control equipment, computer software and hardware and auxiliary equipment; Import and export business (operating within the scope approved by MOFTEC); Wholesale and retail: domestic business (except goods prohibited by the state).

The financial management of an enterprise plays a very important role in the daily management and economic activities of the enterprise, so the financial management of the enterprise is an indispensable factor in the development of the whole enterprise. The operating conditions of the whole enterprise will be directly related to the financial situation, which will affect the future development of the whole enterprise. Through this analysis, we can objectively and comprehensively evaluate the company's financial ability in financing, operation and development, debt repayment and so on. In recent years, the reform of accounting system and accounting standards in China requires the quality of accounting information to be greatly improved.

For the understanding of the overall financial management level of enterprises, we can use the method of financial statement analysis. The purpose of this paper is to understand the overall financial situation, operating results and cash flow of Haier Zhijia through the analysis of its financial statements. Since the 21st century, with the sustained growth of the national economy and the improvement of people's living standards, the demand for household appliances in daily life is increasing day by day. In order to stand out in the fierce competition market, home appliance enterprises constantly introduce new products to meet the needs of the market, which leads to increasing market competition pressure in the home appliance industry.

This paper selects Haier Zhijia as the analysis object, aiming at analyzing the current development of the industry and the future development trend.

General concepts and theoretical foundations of Financial Analysis and Evaluation

Literature research method is the basic law of thesis research method. It is mainly to find out the relevant data on the Internet or refer to a large number of documents for summary, which lays the foundation for the analysis of the article.

Vivien Ainley (2018) pointed out that the behavior of financial analysis cannot be carried out independently, and it is necessary to analyze other data of the enterprise, and then judge the development of the whole enterprise comprehensively [1, 2]. Stikney (2018) pointed out that for the analysis of financial statements, vertical and horizontal time analysis methods can also be used. Chen Juan (2019) published "Application of Financial Statement Analysis in Enterprises", which mentioned that the analysis of financial statements is a process of comparison and analysis [3]. Yu Yaxin (2019) published "Analysis of Financial Statements", arguing that the comprehensive evaluation method of financial statements is to combine all the data in financial statements and analyze them together [4]. Lei Fang (2020) pointed out that the analysis of financial statements is divided into several steps [5].

The case analysis method is mainly aimed at analyzing the current situation of Haier Zhijia. First, we should understand the operation process of Haier Zhijia, and also investigate all the financial report data to help the following analysis. Through in-depth analysis, Haier Zhijia can provide better data for our paper research, making the whole paper more accurate and convincing. Tang Binhao (2020) believes that the object of financial statement analysis is the daily business activities of enterprises [6]. Liu Xiaojing (2020) pointed out in The Function of Enterprise Financial Analysis and the Ways to Improve it that enterprises should improve the efficiency of using funds [7]. Yang Qi (2020) published "The Application of Financial Statement Analysis in Enterprise Financial Management", and pointed out that the analysis of financial statements mainly includes comprehensive analysis and evaluation from the aspects of profitability [8]. Wang Keke, Dong Qiya (2020) analyzed the financial statements of enterprises, mainly based on the profitability, operational capacity and solvency of financial statements [9].

Ratio analysis is to compare all the data in financial statements to find the ratio. It is the most important analysis method to analyze the financial operation status in the daily business activities of enterprises [10, 11]. Comparative analysis usually has the following two forms. (1) Vertical comparison refers to the comparison between the economic indicators of this period and the economic indicators of the previous period in the financial statements. In order to understand the economic indicators in a period of time. (2) Horizontal comparison refers to the comparison between a certain financial index of an enterprise and the average level of other enterprises. The application of comparative analysis method in financial statements can enable managers of enterprises to grasp the current business situation of enterprises and understand where the disadvantages of enterprises are in the process of development [12]. Through structural analysis, we can know whether the ratio of assets and rights and interests of the enterprise has reached the standard value [13]. Factor

analysis refers to the factors that restrict the development of enterprises in the process of development [14, 15]. The advantage of using factor analysis method is that it can understand the relationship between external characteristics and internal ones [16].

Table 1 Summary of Haier Smart Home's Balance Sheet from 2016 to 2018 Unit: 10000 Yuan

Project	2016	2017	2018
Current assets	1300198	1484761	1429685
Noncurrent assets	605308	662606	753106
Total assets	1905506	2147367	2182791
Current liabilities	1336157	1410906	1350649
Noncurrent liabilities	37003	41124	43201
Total liabilities	1373160	1452030	1393850
Total owner's equity	532346	695337	788941
Total liabilities and owner's equity	1905506	2147367	2182791

Combined with the company's balance sheet (2016-2018), it can be seen that the company's total assets are expanding and the total assets are growing at a faster rate.

Table 2 Summary Statement of Haier Zhijia's Income Statement for 2016-2018 Unit: 10,000 Yuan

Project	2016	2017	2018
Business income	2673022	3348759	3601960
Operating costs	2048665	2696983	2917152
Operating profit	106526	201018	150873
Total profit	127034	223229	156491
Income tax expenses	12875	18107	14183
Net profit	114159	205122	142307

Combined with the company's income statement (2016-2018), it can be seen that the operating profit, total profit and net profit of Haier Zhijia all showed a fluctuating growth trend, and the operating income showed a rising trend year by year.

Gross profit margin of sales is the percentage of gross profit to net sales, which is usually called gross profit margin. Where gross profit is the difference between net sales revenue and product cost. Calculation formula of sales gross profit margin:

Table 3 Analysis Table of Haier Zhijia's Gross Sales Margin in 2016-2018 Unit: 10,000 Yuan.

Year	2016	2017	2018
Turnover	2673022	3348759	3601960
Production cost	2048665	2696983	2917152
Gross profit margin	23.36%	19.46%	19.01%

According to Table 3, the gross profit margin of Haier Zhijia's sales decreased year by year from 2016 to 2018.

The net profit rate of sales is the ratio of net profit to sales revenue, which can be used to explain the ability of enterprises to obtain profits in the sales process.

The rate of return on owner's equity, also known as the rate of return on owner's equity or the rate of return on net worth, refers to the ratio between the net profit and owner's equity obtained by an enterprise in a period

of time. For joint-stock enterprises, it refers to the rate of return on equity.

Table 4 Analysis Table of Total Return on Assets of Haier Zhijia in 2016-2018 Unit: 10,000 Yuan.

Year	2016	2017	2018
Owner's equity	532346	695337	788941
Net profit	114159	205122	142307
Reward rate of ownership	21.44%	29.5%	18.04%

According to Table 4, it can be seen that Haier Zhijia's return on owner's equity increased by 8.06% in 2017 compared with 2016. It shows that the increase of owner's equity of the company is less than the increase of net profit. In 2018, the return on owners' equity decreased by 11.46% compared with that in 2017, indicating that the increase in owners' equity of the company was greater than the increase in net profit, and the lower the income brought by investment in 2018.

Haier Zhijia's asset utilization efficiency is very low, because its own asset value is not much, so there are still cases of low asset utilization efficiency, and some departments do not consume a lot of assets in the process of developing their business.

The quick ratio of Haier Zhijia in recent three years is lower than the standard value of 1, and it shows a fluctuating trend.

Inventory accounts for a very large share of enterprise assets, and it is also very sensitive to changes in business activities, and its value-added ability is very strong. Haier Zhijia's inventory turnover rate is declining year by year and getting faster and faster, indicating that the company has not made good use of inventory, which has slowed down the inventory turnover rate.

For many large enterprises, they have many departments. Some departments have a lot of idle assets, and when other departments need assets to develop economic activities, the funds of other departments should be adjusted to fully develop the internal assets of enterprises. For many large groups, which have many subsidiaries, the parent company should exert its coordination ability, utilize the idle assets of all subsidiaries and redistribute them. Let other subsidiaries that need assets get full play, so as to optimize the internal resource allocation and improve the total income of enterprises.

Through our data research, it is found that the accounts receivable of Haier Zhijia have been declining for three consecutive years, which shows that although the sales channels have been improved during the operation of the enterprise, the normal development of the enterprise has been affected because too many accounts receivable have not been recovered.

Haier Zhijia should meet the market demand, improve products, promote sales and reduce inventory backlog. Haier Zhijia also needs to understand the difference between the market demand and the inventory of the warehouse, which needs to measure the inventory of the warehouse and the sales capacity of the market. We can produce the products in the warehouse in batches or deliver them in batches, which can improve the liquidity utilization ability of the whole enterprise.

Conclusion

In this paper, the financial indicators of Haier Zhijia are used to analyze the statements, judge the operating results of Haier Zhijia fairly and reasonably, and formulate relevant business strategies. The financial analysis indicators are applied to the specific matters of actual cases. In-depth analysis of the connotation of indicators, pointing out the shortcomings in Haier Zhijia's financial statements. Based on the market background, the connotation of financial statement analysis is determined and evaluated objectively. From the observation of financial indicators in the past three years, the overall financial situation of Haier Zhijia is not very optimistic. It is necessary to strive to improve the development level of enterprises, adjust the industrial structure, reduce

the proportion of monetary funds, take active measures, enhance the level of risk resistance, reduce inventory reserves and avoid inventory impairment while maintaining the overall financial situation of enterprises in a good state of development. Improve operational capacity, solvency and profitability. I hope Haier Zhijia will continue to develop its advantages and change its disadvantages.

REFERENCES

1. Vivien Ainley, Manos Tsakiris, Olga Pollatos, André Schulz, Beate M. Herbert. Comment on "Zamariola et al., (2018), Interceptive Accuracy Scores are Problematic: Evidence from Simple Bivariate Correlations"—The Empirical Data Base, the Conceptual Reasoning and the Analysis behind this Statement are Misconceived and do not Support the Authors' Conclusions [J]. Biological Psychology, 2020.

2. Ainley Vivien, Tsakiris Manos, Pollatos Olga, Schulz André, Herbert Beate M. Comment on Zamariola et al., (2018), Interceptive Accuracy Scores are Problematic: Evidence from Simple Bivariate Correlations"-The Empirical Data Base, the Conceptual Reasoning and the Analysis behind this Statement are Misconceived and do not Support the Authors' Conclusions.[J]. Biological psychology, 2020.

3. Chen Juan. Research on common financial indicators of financial statement analysis of listed companies [J]. Tax payment, No.13, 2019.

4. Yu Yaxin. Discussion on the role of financial statement analysis in financial management [J]. China Business Theory, No.24, 2019.

5. Lei Fang. Analysis of Chenming Paper's financial statements from a dual perspective [J]. China Management Information, No.23, 2020.

6. Tang Binhao. Limitations of financial statement analysis of tobacco enterprises and countermeasures for improvement [J]. Financial circles, No.2, 2020.

7. Liu Xiaojing. The application of financial statement analysis in business decision-making [J]. Financial circles, No.2, 2020.

8. Yang Qi. On the application of financial statement analysis in the management of survey and design enterprises [J]. China Market, No.3, 2020.

9. Wang Keke, Dong Qiya. Analysis of corporate financial statements-Taking Shanxi Xinghua Village Fenjiu Factory Co., Ltd. as an example [J]. Modern Commerce, No.2, 2020.

10.Zhao Wen. Analysis of the problems and countermeasures in the analysis of corporate financial statements [J]. Modern Marketing (Business Edition), No.2, 2020.

11. Chen Yong. The role of enterprise financial statement analysis in financial management [J]. China Business Theory, No.2, 2020.

12. Wang Di. China life insurance company financial statement analysis [J]. Modern Marketing (Information Edition), No.1, 2020.

13. Zuo Jiaxuan. Application of financial statement analysis in enterprises [J]. Taxation, No.14, 2020

14. Zhang Mengyun, Long Ziwu. Analysis of financial statements of agricultural listed companies-taking young eagle farming as an example [J]. Business News, No.2, 2020.

15. Hua Juan. Analysis of corporate financial statements problems and countermeasures [J]. China market, No.2, 2020.

16. Zhang Qunyan, Yan Li. Analysis of financial statements of Lingrui Pharmaceutical Co., Ltd. [J]. Commercial Economy, No.1, 2020.

Yang Jianhong. –Senior Engineer, China Minmetals, Master degree candidate of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yangjh_vip@163.com

Yepifanova Iryna. –Professor of the Department of Finance and Innovative Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yepifanova@vntu.edu.ua

УДК 658:331

О. А. Сметанюк
О. І. Галузінська

ОСНОВНІ НАПРЯМИ МОТИВУВАННЯ ЯК ФУНКЦІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ В ВОЄННИЙ ЧАС ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В тезах розкрито основні напрями мотивування як функції менеджменту в воєнний час. Визначено основні переваги й недоліки функції мотивування в менеджменті, способи її удосконалення та її особливості в сучасних вітчизняних організаціях. Сформовано ключові пропозиції для успішної реалізації мотивування в менеджменті в умовах воєнного стану.

Ключові слова: *мотивування; функції менеджменту; потреби; воєнний стан*

Abstract

The theses reveal the main directions of motivation as a function of management in wartime. The main advantages and disadvantages of the motivation function in management, methods of its improvement and its features in modern domestic organizations are determined. The key proposals for the successful implementation of motivation in management under martial law conditions have been formulated.

Keywords: *motivation; management functions; need; martial law.*

Вступ

Актуальність мотивації як функції менеджменту під час воєнного стану залишається дуже високою, оскільки в такі періоди організації стикаються з безпрецедентними викликами та нестабільністю. В таких умовах набуває особливої важливості збереження продуктивності та ефективності, підтримка психічного здоров'я, забезпечення лідерства, адаптація до змін, підтримка комунікацій та соціальна відповідальність. Під час війни працівники можуть відчувати підвищений рівень стресу, страху та невизначеності. Тому саме мотивація допомагає підтримувати моральний дух і продуктивність команди, що сприяє досягненню цілей організації навіть у складних умовах. У наш час мотивація є критичним елементом, який допомагає організаціям не лише вистояти під час війни, але й залишатися конкурентоспроможними, підтримуючи своїх працівників та зберігаючи цінності компанії належним чином.

Метою даної статті є дослідження особливостей мотивування як функції менеджменту в воєнний час та його основних напрямів; визначення основних переваг і недоліків функції мотивування; формування ключових пропозицій для успішної реалізації мотивування персоналу в умовах воєнного стану.

Результати дослідження

Мотивація персоналу під час воєнного часу має свої особливості, обумовлені підвищеним рівнем невизначеності, стресу та необхідністю адаптації до змінних умов. Основні напрямки мотивації менеджменту в такий час включають [1]:

- гнучкість та адаптивність;
- емоційна підтримка та залучення;
- професійний розвиток;
- матеріальні стимули;
- підтримка патріотичних та соціальних ініціатив; - залучення до прийняття рішень.

Ці основні напрями допомагають зберегти стабільність та ефективність роботи підприємства в умовах війни, сприяючи його загальному виживанню та розвитку. Але чи все так однозначно як може здаватись на перший погляд?

Якісна комунікація сприяє постійному інформуванню працівників про стан справ у компанії та перспективи розвитку. Водночас як відкрите обговорення труднощів та шляхів їх вирішення допомагає уникнути чуток та зниження морального духу.

Слід зазначити, що функція мотивування є надважливою складовою управління, що забезпечує продуктивність, ефективність та залученість персоналу. Вона має як переваги, так і певні недоліки. Основними перевагами виступають [2, 3]:

1. Підвищення продуктивності праці: ефективна мотивація стимулює працівників працювати краще, зосереджуватися на завданнях і підвищувати свою продуктивність.
2. Залученість і лояльність персоналу: мотивовані співробітники відчувають себе частиною компанії, що знижує рівень плинності кадрів і сприяє збереженню професійних кадрів.
3. Поліпшення атмосфери у колективі: мотивація сприяє створенню позитивного клімату в команді, що полегшує співпрацю та комунікацію між співробітниками.
4. Розвиток творчого потенціалу: система мотивації, що підтримує інноваційні підходи, допомагає працівникам знаходити нові рішення і підходи у роботі.
5. Досягнення стратегічних цілей: мотивування персоналу забезпечує кращу орієнтацію на цілі компанії, сприяючи досягненню стратегічних показників.
6. Підвищення адаптивності: за умов ефективної мотивації персонал стає більш готовим до змін та швидко адаптується до нових викликів.

Варто також розглянути й недоліки функції мотивування, до яких входять:

1. Витрати на впровадження: розробка та впровадження мотиваційних програм можуть бути дорогими, особливо якщо включають матеріальні стимули чи розширені соціальні пакети.
2. Неправильний підхід до мотивації: використання застарілих або неправильно підібраних методів може призвести до зниження продуктивності або навіть демотивації співробітників.
3. Перевантаженість і вигорання: надмірна мотивація (наприклад, через надмірні очікування або постійний тиск) може призвести до вигорання працівників та втрати балансу між роботою та особистим життям.
4. Суб'єктивність оцінки: іноді оцінка та винагорода можуть бути суб'єктивними, що може створити конфлікти і несправедливість у колективі.
5. Залежність від економічних умов: у складні економічні часи компанії можуть бути змушені скорочувати витрати на мотиваційні програми, що негативно впливає на моральний стан працівників.
6. Проблеми з адаптацією нових систем мотивації: впровадження нових мотиваційних схем може потребувати часу для адаптації, що може викликати початкове неприйняття або спротив з боку працівників.

Функція мотивування є потужним інструментом для управління персоналом і досягнення цілей організації. Її ефективність залежить від правильного підбору методів та їх адаптації до потреб компанії та індивідуальних особливостей працівників. Важливо збалансувати матеріальні та нематеріальні стимули, враховуючи фінансові можливості та культурні особливості організації.

На думку Гальків Л. І., Жила Д. О., Фетько І. В. удосконалення функцій мотивування в сучасних організаціях є необхідним процесом для підтримки конкурентоспроможності та залучення талановитих співробітників. Основними способами удосконалення вважаються [5]:

- індивідуалізація підходів до мотивації;
- впровадження технологій;
- підтримка балансу між роботою та особистим життям;
- визнання та відзначення досягнень;

- розвиток лідерських якостей та залучення працівників до управління; - постійний збір зворотного зв’язку.

Варто розглянути й особливості мотивування в сучасних організаціях, ключовими з яких є:

- зростаюча роль нематеріальної мотивації;
- врахування цінностей поколінь;
- вплив технологій та діджиталізації;
- адаптація до змін та кризових ситуацій; - етика та соціальна відповідальність.

Отже, успішна реалізація функції мотивування менеджменту в умовах воєнного стану потребує особливого підходу, який враховує специфічні виклики та обмеження. Ключовими пропозиціями, які можуть допомогти в цьому процесі є [6]:

1. Прозора та постійна комунікація. Залучення менеджменту до відкритих обговорень щодо поточної ситуації, можливих викликів та способів їх подолання.
2. Посилення емоційної підтримки. Підтримка відкритої культури, де менеджери можуть обговорювати свої побоювання та отримувати допомогу.
3. Гнучкість у роботі та адаптивність. Гнучке управління завданнями, щоб уникнути перевантаженості окремих працівників.
4. Матеріальна підтримка. Розширення пільг, включаючи медичне страхування, компенсацію за транспортні витрати або забезпечення харчуванням.
5. Розвиток та навчання. Залучення до навчальних програм, що допоможуть розвинути навички, корисні як під час воєнного стану, так і в майбутньому.
6. Визнання та мотивація через залучення. Надання менеджерам можливості брати участь у розробці рішень та пропонувати свої ідеї, що підвищує їхню залученість і відчуття контролю.
7. Зміцнення командного духу. Організація онлайн-зустрічей для обговорення досягнень, планів та підтримки взаєморозуміння в команді.
8. Організаційна підтримка. Вжиття заходів для забезпечення безпеки менеджерів та співробітників, включаючи інструктажі та планування дій у разі загроз.
9. Підтримка через соціальні зв'язки. Створення малих груп для взаємодопомоги та підтримки серед працівників.
10. Етичність та відповідальність. Відкрите інформування про мотиваційні заходи та обґрунтування їх доцільності.

Висновки

Отже, досліджено особливості мотивування як функції менеджменту в воєнний час та його основні напрями. Можна сказати, що сучасні методи мотивування повинні бути гнучкими та адаптованими до постійних змін у зовнішньому середовищі та всередині організації. Поєднання матеріальних та нематеріальних стимулів, використання технологій, а також орієнтація на підтримку добробуту співробітників забезпечують підвищення їхньої задоволеності та продуктивності.

Таким чином, успішна мотивація менеджменту в умовах воєнного стану потребує комплексного підходу, що поєднує матеріальну підтримку, емоційне заохочення та гнучкість. Підтримка команди, відкритість комунікацій і розвиток лідерських якостей є ключовими елементами, які допоможуть забезпечити стабільність роботи та залученість працівників у складні часи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гринько Т. В., Настиченко Ю. В. Теоретичні засади стратегічного управління людським капіталом підприємства. Економічний простір, 2021. № 176. С. 53-58.
2. Березянко Т., Осадчук О. Удосконалення методів менеджменту, адміністрування та стратегічного управління розвитком людського ресурсу. Економіка та суспільство. 2022. № 43. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1695/1630.
3. Биба В. А. Теоретичні засади розвитку самоменеджменту організації. Економіка та держава. 2021. № 2. С. 58–61. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/2_2021/12.pdf.

4. Вараксіна О., Карлінська О., Петренко В. Сучасні виклики менеджменту людського капіталу. Економіка та суспільство. 2022. № 43. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1749/1685.

5. Гальків Л. І., Жила Д. О., Фетько І. В. Менеджмент економіки щастя: статистично-аналітичні виміри на прикладі студентської молоді. Інфраструктура ринку. 2021. Вип. 52. С. 152–156. URL: http://www.marketinfr.od.ua/journals/2021/52_2021/29.pdf.

6. Захарчин Г. М., Захарчин Н. Р. Знання та емоційний інтелект як об'єкти управління в системі менеджменту. Інфраструктура ринку. 2022. Вип. 63. С. 48–52. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2022/63_2022/11.pdf.

Галузінська Ольга Іванівна – студентка групи 1Л-23б, факультет Менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tel0682027950@gmail.com.

Сметанюк Олена Анатоліївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Galuzinska Olga I. – student, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tel0682027950@gmail.com.

Smetaniuk Olena A. – Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the Department of Management, Marketing and Economics, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia.

UDC 330.341

Wang Hao[1]

Research on the innovation path of business administration under the new normal of economy

Abstract: Driven by economic globalization and scientific and technological revolution, the world economic landscape is undergoing profound changes, and the traditional model of economic growth faces severe challenges. In recent years, China's economy has entered a new normal, that is, economic growth has shifted from high speed to medium-high speed, from extensive growth based on scale and speed to intensive growth based on quality and efficiency, and from factor investment-driven to innovation-driven. In this context, as the basic unit of economic activities, the business management mode of enterprises must keep pace with The Times and strengthen innovation to adapt to the requirements of the new normal. Based on this, this paper analyzes the value of enterprise business management innovation under the new normal of economy, and deeply discusses the innovation path of enterprise business management under the new normal of economy.

Key words: The new normal of the economy; Enterprise business administration; Market Research

Introduction

Business management innovation is not only the innovation of technology or products, but also the comprehensive innovation of organizational structure, market strategy, human resource management and other aspects. Companies need to respond flexibly in the ever-changing market and achieve sustained competitive advantage by improving processes and increasing efficiency. Moreover, with the increasing social attention to corporate social responsibility, enterprises also need to consider the factors of sustainable development when innovating management paths, and consider social and environmental responsibilities while pursuing economic benefits.

Overview of enterprise business administration

Business administration is a comprehensive discipline, involving enterprise management, human resources control, marketing, accounting and economics and other fields.Strengthening business management is conducive to improving the overall competitiveness of enterprises. Generally speaking, the management of industrial and commercial enterprises is a general term for a series of functions such as planning, organizing, leading, staffing, commanding, coordinating and controlling the production and operation activities of enterprises. In this process, managers need to have systematic management theoretical knowledge and practical operation skills, and can use scientific methods and tools to analyze and solve the problems encountered in the operation and management of enterprises. Business management should not only pay attention to the internal operation efficiency of the enterprise, but also comprehensively observe the external environment, such as the current market demand, policies and regulations, and industry competition. Business administration is a highly practical discipline.When carrying out this kind of management, relevant personnel should flexibly use the complete knowledge structure to deal with more practical problems.This paper analyzes the problems existing in the management of business administration, and puts forward

corresponding countermeasures.

Strengthening business management innovation is conducive to promoting continuous improvement of enterprises. In practical work, strengthening business management innovation can promote staff to carry out systematic analysis and scientific decision-making, so as to find and solve practical problems in time, and make better use of relevant resources to improve operation effects.This paper mainly analyzes the problems existing in business management innovation, and puts forward corresponding countermeasures. For example, in marketing, enterprises can adopt big data analysis and market research to identify the existing customer groups in the current market, and then formulate professional marketing strategies according to relevant target customers to improve market share and brand influence. In terms of production and operation management, enterprise management should use advanced control methods and production technologies in daily operation to meet product production needs, reduce product production costs and enhance market competitiveness. In terms of financial management, enterprises can carry out scientific financial analysis and risk assessment, optimize capital allocation, improve capital utilization efficiency, scientifically prevent financial control risks, and ensure the level of enterprise operation and development.

Strengthening market research and accurately grasping market demand are effective measures for enterprise business management innovation under the new normal of economy. Enterprises should establish professional market research teams, and the personnel in these teams need to have rich experience in market analysis and strong data analysis ability. The main task of the research team is to formulate a scientific research plan and determine the target market and object of the research. The selection of research objects should be as comprehensive as possible, covering target customers, competitors, industry trends and other aspects, and in-depth understanding of the real demand and potential opportunities of the market through multi-dimensional data collection and analysis. In the process of research, enterprises should adopt a variety of research methods to obtain comprehensive and accurate data. First, questionnaire survey. When designing the questionnaire, attention should be paid to the specificity and pertinency of the questions to ensure that valuable information can be obtained. For example, when investigating customer demand for a certain product, specific information such as functional requirements, frequency of use, and price sensitivity of the product should be asked in detail. When questionnaires are conducted, they should be distributed on a large scale to collect broad market feedback. Second, interviews. Consumers with different backgrounds and identities were invited to participate in the interviews to gain insight into the perceptions and expectations of different groups about the products. Focus group interviews can get more detailed and specific feedback, and interactive discussions can be conducted to explore potential needs. For example, focus group interviews are conducted during the new product development stage to obtain consumers' real ideas and suggestions on product design, function, appearance, etc., so as to optimize the product. In addition to traditional research means, enterprises should also make full use of modern technology to conduct market research. For example, enterprises can make full use of data analysis technology to dig deeply into relevant data, find out the trend of potential market changes and development needs, guide enterprises to better identify potential customers, and then accurately analyze the consumption preferences and habits of such customers.

Companies can apply flow charts and time analysis tools to accurately identify bottlenecks and redundances in different links. For example, there may be problems such as repeated approval and multiple approval in the operation process, which virtually increases the operation time and management cost. In the process of specific analysis, it is necessary to clarify the influence and manifestation of the above problems, and then design a more complete improvement plan. To solve this problem, enterprises should comprehensively optimize the internal organizational structure, reduce the management level, and shorten the decision-making chain. Enterprises can carry out flat management to reduce intermediate links and

improve information transmission efficiency. For example, the original five-level management structure is simplified to three levels to reduce unnecessary reporting and approval links and make decision-making more rapid and flexible. In addition, grass-roots managers should be given more decision-making power and responsibility to enhance their enthusiasm and initiative and speed up problem solving.

Enterprises should strengthen lean management, simplify the complex management process into an efficient and standardized operation process, and provide customers with higher quality products by optimizing the production process of enterprises. In the specific operation, the value flow map analysis method should be used to clearly distinguish the non-value-added activities from the value-added activities in the process, and gradually reduce or eliminate the non-value-added activities. For example, in the customer service process, the centralized handling of customer complaints reduces buck-passing and repeated communication among various departments, and improves customer satisfaction and service efficiency.

Select some key business processes for pilot, and then gradually promote to the whole enterprise. For example, electronic approval and online bidding systems have been introduced into the procurement process to continuously reduce the time for manual approval and information transmission of paper documents. Accumulate experience through pilots, identify potential problems and adjust them in time to ensure the smooth implementation of the new process. Enterprises can also introduce flexible management mode to improve the flexibility and adaptability of management. Flexible management emphasizes people-oriented, and pays attention to the autonomy and innovation of employees. For example, in operation management, an autonomous management team can be established to give employees more autonomy to make decisions, so that more employees can put forward innovative plans on their own and improve them after carefully listening to relevant suggestions.

With the continuous development of digital technology, enterprises need to constantly update technology, so as to enhance the overall core competitiveness.

In the process of formulating strategies, it is necessary not only to base on the current development trend of the market and industry, but also to consider the development of future technologies prospectively. Enterprises can introduce advanced Technology management tools and methods, such as Technology Roadmap, to systematically plan various stages and key nodes of technology update to ensure orderly progress of technology development. For example, when facing the wave of intelligent manufacturing, a manufacturing enterprise can formulate a technology development strategy with industrial Internet and artificial intelligence as the core, and make it clear that the intelligent transformation of production lines will be gradually realized in the next five years.

Technological innovation cannot be separated from sufficient financial support, so enterprises should set up special technology R&D funds to support the R&D and breakthrough of key technologies. At the same time, enterprises need to establish high-level technology research and development teams, and gather a group of high-end talents with cutting-edge technology research and development capabilities through the combination of internal training and external introduction. Taking an electronic product enterprise as an example, the enterprise can set up a technological innovation center, which brings together technical experts from various fields to focus on the research and development of new generation chips and intelligent devices, so as to ensure that the enterprise is always in the leading position in the industry in technology.

Enterprises can cooperate with universities and research institutes to jointly tackle key problems and solve technical problems with the help of external scientific research forces. At the same time, enterprises can actively participate in industry associations, technology alliances and other organizations to carry out technical exchanges and cooperation, and timely grasp the latest technological trends in the industry. For

example, when a medical device enterprise develops new diagnosis and treatment equipment, it can cooperate with top medical research institutions at home and abroad to jointly tackle technical problems and share the latest medical research results and technologies, so as to quickly improve its own technical level.

According to the market demand and enterprise development goals, formulate a detailed talent plan to determine the needs of key positions and core talents. For example, financial leasing companies can conduct data analysis to determine the number of various types of technical experts and management talents that need to be brought in over the next five years, and clarify the responsibilities and requirements of these positions. In addition, conduct industry benchmarking analysis, understand the talent structure and level of competitors, and formulate competitive compensation and welfare plans to attract excellent talents. In terms of recruitment system, enterprises need to establish a multi-channel and multi-level recruitment system to ensure that they can introduce the required professionals in a timely manner. Through the study, it is found that 70% of high-potential talents are acquired through internal recommendation and industry headhunting channels. To this end, enterprises can set up an internal recommendation reward system to encourage employees to recommend excellent talents. In addition, various channels such as recruitment websites, campus recruitment and industry exhibitions were used to expand the scope of recruitment. For example, financial leasing companies can participate in campus job fairs of top universities to attract outstanding graduates majoring in finance and information technology, and cooperate with well-known headhunting companies to acquire experienced middle and senior management talents.

Research has found that for every 10% increase in internal training, employee productivity can increase by 2%-3%. Therefore, enterprises should develop systematic training plans, including orientation training, job skills training and management ability training. For example, financial leasing companies can build internal training platforms, organize technical skills training on a regular basis, invite industry experts to give lectures, and use online learning platforms to provide rich learning resources. In addition, management training courses are set up to cultivate potential management talents and improve their leadership and management level. We will establish a scientific incentive mechanism and formulate reasonable compensation and reward plans based on performance appraisal results to ensure that outstanding talents can receive due returns. For example, through data analysis, it is found that the correlation between performance bonus and employees' work performance is 0.7, so enterprises can set up a performance bonus system to motivate employees to continuously pursue excellence in their work. At the same time, stock options, long-term incentive plans and other ways are adopted to enhance employees' sense of belonging and stimulate their long-term development motivation. For example, financial leasing companies can set up stock option plans so that core technical personnel can share the dividends of enterprise development and improve their work enthusiasm and stability.

Corporate culture construction is a soft power to improve management effect, which can effectively promote team cooperation and improve employee satisfaction [6]. Relevant data show that for every 10% increase in corporate culture satisfaction, employees' work enthusiasm and loyalty can be increased by 5%-7%. Therefore, enterprises need to use a variety of ways to create a positive corporate culture. For example, team building activities and cultural exchange meetings are regularly organized to strengthen communication and collaboration among employees. At the same time, the corporate culture committee has been set up to formulate and promote the core values of the enterprise to ensure that the corporate culture is implemented and practiced at all levels. For example, a financial leasing company can organize an annual corporate culture festival to show the core values of the company and the style of outstanding employees, and enhance employees' sense of identity and belonging.

Conclusion

Under the new normal of economy, it is particularly necessary for enterprises to innovate business management. In the future, with the progress of technology and the deepening of the market, enterprises will face more new opportunities and challenges. Business management innovation is not only a means to cope with the current competition, but also the key to lead enterprises to sustainable development. In the context of globalization, enterprises need to constantly adapt to market changes and achieve a win-win situation of economic and social benefits through flexible management and continuous innovation. In such a development trend, enterprises should strengthen internal resource integration and technology application, improve decision-making efficiency and market response speed, and pay attention to environmental protection and social responsibility, establish a good corporate image and enhance competitive advantages through green management and public welfare activities. Through these measures, enterprises can not only adapt to the new normal of the economy, but also lead the development of the industry and achieve long-term development.

Reference

[1] Zhang Zhengyuan. The promotion effect of business management on enterprise economic development [J]. Shanghai Commerce,2024(1):157-159.

[2] Zhang Xianghua. Based on the improvement path of enterprise business management level in the era of digital economy [J]. Marketing Circles,2024(11):155-157.

[3] Wang Miaoyan. The impact of e-commerce on business management and the countermeasures [J]. Shopping Mall Modernization,2024(20):39-41.

[4] Xu G R. Brief analysis on the Challenge and countermeasure of E-commerce to business management under the Internet + Era [J]. Fortune Times,2020(3):101.

[5] Hou Anning. Exploration on the development path of enterprise business management under the background of market economy [J]. Shanghai Commerce,2023(11):159-161.

[6] Liu Xiaozhen. Research on the development strategy of enterprise business management under the new normal of economy [J]. Shopping Mall Modernization,2024(19):131-134.

Wang Hao -Bachelor of Management, Student of Finance and Innovation Management Department, Vinnitsa State Technical University, Vinnitsa, email : 530455907@qq.com

УДК 330.341.1

Л. М. Ткачук
Б. І. Нагірняк

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі розглянуто сутність управління фінансовим забезпеченням інноваційної діяльності підприємств. Проаналізовано складові елементи системи фінансового забезпечення господарської діяльності. Визначено основні проблеми фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємств.

Ключові слова: інновації, джерела фінансування, фінансове забезпечення, самофінансування, прибуток.

Abstract

The work considers the essence of managing the financial support of innovative activities of enterprises. The constituent elements of the system of financial support of economic activity are analyzed. The main problems of financial support for the innovative activities of enterprises have been identified.

Key words: innovations, sources of financing, financial support, self-financing, profit.

Вступ

Фінансове забезпечення інноваційної діяльності підприємств є однією з основних проблем впровадження інновацій, оскільки основною причиною недостатньої інноваційної активності підприємств в сучасних умовах є нестача фінансових ресурсів для ведення такої діяльності.

Значний внесок у розвиток фундаментальних досліджень щодо інноваційної діяльності зробили економісти-класики: Й. Шумпетер, П. Друкер, М. Кондратьєв, М. Туган-Барановський. В сучасних умовах проблемою підвищення ефективності інноваційної діяльності займається багато вітчизняних науковців, серед яких Я. Жаліло, Б. Андрушків, Л. Антонюк, Л. Федулова, І. Єпіфанова, А. Гальчинський, С. Ілляшенко, М. Йохна, В. Зянько, Н. Краснокутська, В. Нижник, В. Череп, Н. Чухрай, В. Стадник та інші.

Незважаючи на багатоаспектність наукових розробок і досліджень із зазначеної тематики, питання підвищення ефективності управління фінансовим забезпеченням інноваційної діяльності підприємств, використання ефективних методів управління, ефективних засобів і джерел її фінансування залишаються актуальними.

Результати дослідження

Інноваційний розвиток економіки України характеризується відсутністю базових інновацій, незначною кількістю інноваційної продукції, низькою інноваційною активністю підприємств та дефіцитом коштів. З кожним роком стрімко зменшується частка промислових підприємств, які впроваджують інновації [1]. Причиною цього є відсутність сприятливих умов для інноваційної діяльності, зниження попиту на високотехнологічну продукцію на внутрішньому ринку, що пояснюється низькою купівельною спроможністю населення.

Основними джерелами фінансування інноваційної діяльності, що здійснюються підприємством, є власні та залучені кошти. При цьому діяльність інноваційних підприємств рідко обмежується одним видом фінансування – у більшості випадків існує оптимальне поєднання різних видів фінансування. Кожне підприємство розробляє власну модель фінансового забезпечення інноваційної діяльності, яка визначає склад і структуру джерел фінансових ресурсів [2].

Фінансування інноваційної діяльності підприємства лише з одного джерела, наприклад, власних коштів, суттєво обмежує можливості повної реалізації потенціалу підприємства, оскільки масштабні інвестиції вимагають значних фінансових ресурсів, якими підприємства не завжди володіють на достатньому рівні.

Сучасна фінансово-економічна криза, низький рівень розвитку інноваційного сектору, незадовільний стан фінансових ринків та недостатньо ефективне використання фінансових важелів впливу на економічні процеси свідчать про можливість розробки шляхів вдосконалення та підтримки. Такими інструментами фінансування інноваційних проектів є власні кошти, які на сьогоднішній день є основним джерелом фінансування інноваційної діяльності в Україні [3].

Джерелами самофінансування за рахунок власних та прирівняних до них коштів є:

- прибуток компанії;
- фінансування амортизаційного фонду;
- використання резервного фонду для покриття тимчасових поточних збитків підприємства до досягнення проектного показника обсягу виробництва і реалізації продукції підприємством, що перевищує беззбитковий обсяг виробництва і реалізації.

Перевагами фінансування інноваційної діяльності за рахунок власних коштів є:

- підвищення фінансової стійкості за рахунок додаткового власного капіталу, сформованого за рахунок прибутку;
- формування та використання власних коштів;
- спрощений процес прийняття управлінських рішень;
- висока норма прибутку на вкладений капітал, що не потребує сплати відсотків за кредитами;
- значне зниження ризику неплатоспроможності та банкрутства при їх використанні [4].

Можливість фінансування інноваційних проектів за рахунок власних фінансових ресурсів сприяє швидкому прийняттю інвестиційних рішень, знижує вартість проекту на розмір відсотків за кредитами, забезпечує високу мобільність обігу коштів, дозволяє успішно подолати залежність від бюрократичного апарату державних інституцій, регулює інноваційний процес. У результаті кінцева мета діяльності компанії – прибуток – стає початком нового фінансового потоку. Якісні та кількісні характеристики цих грошових потоків визначають сукупність вироблених благ, таких як нове обладнання, технології, поліпшені умови життя населення, високоякісні спеціалізовані послуги тощо.

Висновки

У ході дослідження встановлено, що для успішного управління інноваційною діяльністю підприємствам необхідно використовувати різні джерела фінансування інноваційної діяльності. Однак найважливішим таким джерелом є власні кошти підприємства. Державна підтримка, навпаки, займає незначну частку в структурі фінансування інноваційних підприємств, що негативно впливає і на їх діяльність у цій сфері.

Повноцінне фінансове забезпечення інноваційної діяльності підприємств дозволить підприємствам підвищити конкурентоспроможність як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. Держава, у свою чергу, зміцнить свої позиції у світовому економічному просторі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Єпіфанова І. Ю. Управління інноваційною діяльністю промислових підприємств: теоретико-методологічні аспекти фінансового забезпечення : монографія. Вінниця : ВНТУ, 2019. 384 с.
2. Зятковський І.В. Фінансове забезпечення діяльності підприємств : [монографія]. Тернопіль : Економічна думка, 2000. 215 с.
3. Захарченко Т. О. Управління фінансовим забезпеченням підприємств в сучасних умовах. *Innovation and Sustainability*. 2022. № 2. С. 199-204.
4. Заїка С., Грідін О., Заїка О. Фінансові аспекти інноваційного розвитку. *Економіка та суспільство*. 2023. №55. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2885

Ткачук Людмила Миколаївна – к.е.н., доцент кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ludatkachuk2017@gmail.com.

Нагірняк Богдан Іванович – студент групи МФКД-23м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, bogdannagirnak2@gmail.com.

Tkachuk Lyudmila M. – Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, Department of Finance and Innovation Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: ludatkachuk2017@gmail.com.

Nagirnyak Bohdan I. - student of the MFKD-23m group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bogdannagirnak2@gmail.com.

UDC330.341

Xie Hongbin[1]

Regarding Enterprise Operations and Service Management in China

[1]Vinnytsia National Technical University

Abstract: With the intensification of competition, the importance of human resource management in power enterprise management becomes more and more prominent. However, due to the complex and changing risks, human resource management has become more difficult. Therefore, when formulating organizational strategies and implementing actual operations, it is necessary to establish "bottom line thinking" in order to more effectively identify and prevent potential risks, and enable human resource management to develop steadily. According to the characteristics of electric power enterprises, this study conducted A research on human resource management risk of electric power enterprises in accordance with the process of risk identification, assessment and prevention. After analyzing the existing situation and finding out the existing problems, we extracted the risk factors of human resource management in A power enterprise and constructed the corresponding evaluation index system. ahp - entropy weight method is used to determine the weight of each index, and fuzzy comprehensive evaluation method is used for comprehensive evaluation. Finally, we put forward some feasible and practical prevention and control strategies and suggestions.

Keywords: Human resource management; Risk; Prevention and control； Electric power enterprise

Introduction

As a strategic and valuable asset, human resources possess knowledge and skills that are critical to driving a company to achieve its intended goals. Modern enterprises must strengthen the management and control of human capital, make it become the key factor to achieve sustainable growth, so as to enhance the core competitiveness of the company. In recent years, with the progress of technology and the renewal of ideas, more and more research institutions and management experts began to conduct in-depth research and practice, and through their research results to provide more reference support for enterprise management, making human resource management with more pertinence and operational significance. Due to the increasing competition, enterprises are under increasing pressure in terms of human resource management, especially in the development of the Internet, employee mobility continues to rise, which poses a great threat to the normal operation and sustainable development of enterprises. Human resource risks are mainly manifested in two aspects: first, the activity, change and mobility of "people" and the complexity, systematism and imbalance of human resources; Second, if these risks are activated, it will lead to all kinds of problems and even more crises. The lack of adequate knowledge makes it impossible for enterprises to prepare and take appropriate measures to deal with unexpected situations when faced with complex risks, which seriously affects their development. Therefore, in order to ensure the successful operation of the company, it is necessary to attach great importance to each step of the management process, carefully check the potential crisis and conduct a comprehensive investigation and analysis, and adopt high-quality methods in the identification, prediction and control to ensure the effective response to various emergencies and promote the successful execution of the company's management strategy.

As an important lifeline industry closely related to national energy security, electric power enterprises are both state-owned enterprises and public affairs in our country. As China's economy enters a stage of high-quality development and makes deep strategic adjustments, the focus of competition among power enterprises is no longer limited to traditional resources such as scale and finance, etc., but pays more attention to human resources based on innovation capacity building. Therefore, internal organizations are paying more attention to human resources allocation than ever before. The structural problem has become the biggest challenge restricting the development of power industry. Under the background of the gradual deepening of electricity reform, electric power has established many rules and regulations to promote the standardization and systematic HRM work. However, at present, there are some problems in the HRM process, such as the gradual increase of risks caused by flexible local employment. Therefore, in the process of effectively preventing HRM risks, it is particularly important to ensure normal operation and effectively control labor costs so as to enhance core competitive advantages. This paper will improve the corresponding prevention system and design the corresponding safeguard measures by identifying and evaluating the risks existing in the construction process of power A, which has very obvious practical significance.

Main part

This paper takes a electric power enterprise as the research object, combines the particularity of human resource management in electric power enterprises, defines the connotation of human resource management risk in electric power enterprises, and analyzes its causes. On this basis, the human resource management risk factors are identified and analyzed, and the human resource management risk evaluation index system suitable for electric power enterprises is constructed. This research has important theoretical value, expands the research scope of related fields and enriches the research content.

According to the current national power industry classification and classification standards, China's power enterprises can be roughly divided into power companies and power auxiliary companies. Among them, power companies can be further subdivided into power generation enterprises and transmission, transformation, distribution and sales of electricity enterprises two subcategories. The business scope of power generation enterprises (energy enterprises) covers traditional thermal power, photovoltaic power generation, wind power, nuclear power generation, hydropower power generation, coal power generation and other types. China Huaneng Group Co., Ltd. and China Datang Group Co., Ltd. are representative large energy enterprise groups. Power transmission, transformation, distribution and sales enterprises focus on the investment construction and operation of supply networks, among which the national representative enterprise is the National Grid limited liability company. In addition, auxiliary companies as auxiliary support institutions mainly include the design and construction and equipment manufacturing two fields. In terms of design and construction, China Metallurgical Corporation Limited and China Energy Conservation and Environmental Protection Company Limited are representative entities in the field, providing comprehensive services in the water and energy sectors; In terms of equipment manufacturing, China Machinery Engineering Co., Ltd. dominates the market and provides hardware and software products as well as overall solutions, such as integrated solutions based on intelligent technology. In most cases, state-owned enterprises and institutions owned by the public sector and funded by the government are required to comply with the provisions of relevant authorized departments and government regulators when using resources, and bear the responsibility of implementing public policies to meet the daily needs of the public. In addition, it is responsible for regulating the national economic order, safeguarding the public interest and promoting social fairness and justice. Therefore, it can be said that these characteristics also give it a certain degree of public sector attributes.

A Electric power Enterprise is a wholly-owned subsidiary of State Grid J Province Electric Power Company, established in 1953, with a Grade I electric power engineering construction qualification. The company is mainly engaged in the construction of power transmission and transformation projects, and undertakes the operation and maintenance of UHV lines, emergency repair of power grids and construction equipment leasing business. The company has rich construction experience and good equipment, has been in the forefront of the industry for many years, and has won the honor of National excellent construction enterprise and Ankang Cup competition demonstration unit. As the main force of power grid construction, the company has completed a number of major construction tasks, actively carried out innovative research, quality and technology leadership, and won a number of National excellent gold Awards and Luban Awards.

A power enterprises have four types of personnel: full migrant workers (regular employees), collective workers (after the reform, hired by the directly affiliated units), professional team employees (original labor dispatch, signed contracts with external companies, equal pay but different benefits) and differentiated employees (short-term or specific location work, signed project contracts). The company has 1069 employees, of which 130 are functional departments, 939 are branch companies, 180 have national construction engineer qualification, including 81 first-class construction engineers.

Although A power company has medium - and long-term human resource planning, its effectiveness is limited by complex processes, lack of flexibility and changes in the external environment. The organizational adjustment brought about by the restructuring also increased the planning pressure. Enterprises begin to adopt the new human resource management model, but it brings new challenges. Due to the nature of power enterprises, human resource planning needs to be implemented uniformly, resulting in the lack of recognition of the importance of planning in other departments and subordinate enterprises. The questionnaire survey shows that employees have insufficient understanding of human resource planning, low satisfaction and vague cognition of job responsibilities. The human resource management of A power enterprise is not recognized by most employees, and the lack of communication constitutes an obstacle to the development of the company. The recruitment and allocation of electric power enterprises is complicated, and the traditional personnel management mode coexists with the recruitment channels in the new era, which leads to the serious insider phenomenon and affects the inflow and scientific allocation of outstanding talents. A power enterprises have a single recruitment method, lack of flexibility, and lack of professional skills testing, which affects work efficiency and employee stability. The composition of employees is complex, and there are management risks such as ability, morality and law. The questionnaire survey shows that the recruitment system of enterprise A needs to be improved. More than half of the employees are satisfied with their career development, but 21% are still dissatisfied. A The Human Resources Department is responsible for the training management of the power company, including the training of new employees, regular training of all staff and short-term training of special groups. Most of the training methods are courses or meetings, which lack staff participation and enthusiasm. There's mentoring and going out to study. However, the survey shows that 65% of employees are not satisfied with the training arrangements, and 75% are not satisfied with the number and content of training. Employees want more training in professional skills and qualifications, as well as group activities to meet psychological and emotional needs. A power enterprise establishes a top-down performance management system, with a performance management committee to clarify its responsibilities, and a performance office under the Human Resources Department, which is responsible for the specific implementation and coordination with various departments to determine assessment indicators and objectives, and supervise and feedback performance. The subsidiary company has a performance appraisal management team.

A power enterprises should follow the following principles when constructing the human resource

management risk evaluation index system:

1) Combine comprehensiveness with importance to ensure that the index covers key risk points;

2) Combining essence and operability, the index should reflect the nature of risk and facilitate data collection;

3) Taking into account pertinence and universality, it is in line with the reality of A enterprise and has a certain universality. Based on this, a questionnaire containing 13 risk factors was designed, and 122 valid questionnaires were collected through 5-level Likert scale. The reliability test shows that the reliability coefficient of the questionnaire is 0.899, which is of high reliability quality and can be used for further analysis. Based on the test results of the reliability and validity of the questionnaire survey, the expression of the indicators is further optimized, so as to construct the index system of human resource management risk assessment in this paper, which consists of 6 first-level indicators and 12 second-level indicators.

Conclusion

This study first defines the concepts of human resource management risk and electric power enterprises, and analyzes the characteristics and risk types of human resource management in electric power enterprises. Then, it introduces the human resource situation of A power enterprise, and comprehensively understands the current situation and problems of its human resource management through interviews and questionnaires. On this basis, the risk points in six management links are extracted and the risk factor table is formed. Through questionnaire design, data collection and analysis, the risk evaluation index system including three levels, six first-level indicators and twelve second-level indicators is constructed. Ahp-entropy weight method is used to determine the index weight, and fuzzy comprehensive evaluation method is used to evaluate the human resource management risk of A power enterprise. The results show that salary management and performance management are the key links, the overall risk is low, and the risk of recruitment and allocation is the highest. Finally, according to the risk of each link, the corresponding prevention and control measures are put forward.

Reference

[1] D.N. Bulla, P.M. Scott. Manpower requirement forecasting: a caseexample Strateg[J]. Hum. Resour. Plan. Appl. 1987, 145-155.

[2] Khoong C M . An integrated system framework and analysismethodology for manpower planning[J]. International Journal of Manpower, 1996, 17(1):26-46.

[3] M. Armstrong, A Handbook of Human Resource Management Practice[M]. tenth ed., London, UK, 2006.

[4] Amir-Mohsen Karimi-Majd,Masoud Mahootchi,Amir Zakery. Areinforcement learning methodology for a human resource planningproblem considering knowledge-based promotion[J]. Simulation Modelling Practice and Theory, 2017(79):87-99.

[5] M.W.Hughes,M.C.Quigley,S.V. Ballegooy .The sinking city:earthquakes increase flood hazard in Christchurch, New Zealand. GSAToday, 2015,25 (3),3-4.

[6] Zhou D. Role of Green Data Center in Human Resources Development Model[J]. Sustainable Computing: Informatics and Systems, 2020,30(1):100492.

[7] Schlosser, F., Beimborn, D., Weitzel, T., Wagner, H.-T.. Achieving social alignment between business and IT – an empirical evaluation of the efficacy of IT governance mechanisms. J. Inform. Technol. ,2015,30 (2), 119–135.

Xie Hongbin Student group M-23m Specialty 073 “Management Vinnytsia National Technical University Department of Finance and Innovation Management。E-mail：9923992@qq.com

УДК 005.21

П. Є. Верьовкін
В. В. Боковець

ВПЛИВ ІМІДЖУ НА ДОХІДНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто теоретичні аспекти впливу іміджу на дохідність підприємства. Підкреслюється, що позитивний імідж формує довіру споживачів і партнерів, сприяє лояльності клієнтів і підвищує конкурентоспроможність. Належне управління репутацією позитивно впливає на фінансові показники компанії та її позиціонування на ринку.

Ключові слова: імідж, прибуток, підприємство, вплив.

Abstract

Theoretical aspects of the influence of image on the profitability of the enterprise are considered. It is emphasized that a positive image builds trust with consumers and partners, promotes customer loyalty and increases competitiveness. Proper reputation management has a positive impact on a company's financial performance and its market positioning.

Keywords: image, profit, enterprise, influence.

Вступ

У сучасному динамічному бізнес-середовищі, де конкуренція досягає нових висот, імідж підприємства перетворюється на один з найцінніших активів. Позитивний імідж не лише формує впізнаваність бренду, але й безпосередньо впливає на фінансові результати компанії. Ці тези спрямовані на дослідження механізмів цього впливу та визначення шляхів використання іміджу як інструменту підвищення дохідності підприємства.

Імідж підприємства — це не просто зовнішнє враження, а важливий фактор, що значно впливає на його фінансову стабільність і конкурентоспроможність [1]. Сприйняття бренду з боку клієнтів, партнерів та громадськості може суттєво вплинути на дохідність, адже позитивний імідж сприяє залученню нових клієнтів, підвищенню лояльності та спрощує вихід на нові ринки. Навпаки, репутаційні ризики та негативне сприйняття здатні призвести до втрат, зниження обсягів продажів і послаблення позицій на ринку. Вивчення впливу іміджу на дохідність допоможе підприємствам ефективніше будувати свою репутаційну стратегію для досягнення стабільного зростання та процвітання.

Результати дослідження

Імідж підприємства — це сукупність уявлень та асоціацій, які споживачі, партнери та суспільство мають стосовно компанії. Він формується через репутацію, візуальні елементи (логотип, упаковка), маркетингові дії та відносини з клієнтами. Сильний імідж допомагає підприємству позиціонувати себе на ринку, визначає відмінні риси бренду та робить його впізнаваним серед конкурентів [1].

Імідж підприємства прямо впливає на його фінансові результати, оскільки сприяє збільшенню обсягів продажу, залученню нових клієнтів та збереженню лояльних споживачів. Позитивне сприйняття бренду підвищує готовність клієнтів платити за продукти або послуги, а також знижує їхню чутливість до ціни. Компанії з хорошою репутацією мають конкурентну перевагу, адже приваблюють більше інвесторів та отримують більше можливостей для розширення бізнесу. Імідж визначає не лише ставлення клієнтів, а й партнерів та інвесторів. Сильна репутація підвищує довіру з боку бізнес-партнерів, полегшує процес укладання контрактів та знижує ризики. Інвестори також більше готові співпрацювати з компаніями, які мають стабільний позитивний імідж, оскільки це є показником надійності та відповідального підходу до ведення бізнесу.

Позитивний імідж підприємства також є важливим для залучення та мотивації співробітників.

Люди охочіше працюють у компаніях з позитивною репутацією, оскільки це сприяє професійному розвитку та дає відчуття приналежності до соціально відповідальної організації. Мотивація співробітників безпосередньо впливає на якість обслуговування та загальний рівень задоволення клієнтів, що, в свою чергу, підтримує позитивний імідж компанії [2].

Для зміцнення іміджу підприємство повинно систематично проводити аналіз ринку, моніторити відгуки клієнтів і працювати над виявленими слабкими місцями. Важливу роль у цьому процесі відіграє ефективна комунікація з громадськістю, зокрема через PR-кампанії, соціальні медіа та інші маркетингові інструменти.

Висновки

Отже, імідж підприємства є стратегічним активом, що значно впливає на його дохідність і конкурентоспроможність. Позитивний імідж сприяє залученню клієнтів, збереженню їхньої лояльності, підвищенню готовності споживачів платити за продукцію, а також забезпечує стабільні та довготривалі відносини з партнерами та інвесторами [2]. Водночас, сильна репутація підвищує мотивацію співробітників, що сприяє покращенню якості послуг і товарів, підкріплюючи імідж компанії зсередини.

Формування та підтримка позитивного іміджу вимагає системного підходу, орієнтації на потреби ринку, відкритої комунікації та дотримання високих стандартів соціальної відповідальності. В умовах зростаючої конкуренції й вимогливих очікувань споживачів підприємства, які інвестують у розвиток іміджу, створюють собі сильні конкурентні переваги, підвищуючи не лише фінансові показники, а й свою цінність у суспільстві.

Імідж підприємства формується через кілька ключових аспектів, серед яких якість продукції та послуг, культура спілкування з клієнтами, соціальна відповідальність та маркетингова активність. Сильний позитивний імідж створює відчуття надійності та високого стандарту, що, в свою чергу, сприяє зміцненню довіри серед споживачів [3]. Компанії з хорошою репутацією легше втримувати наявних клієнтів і залучати нових, оскільки клієнти готові вкладати кошти в бренди, які мають стабільний авторитет на ринку.

Водночас вплив іміджу на дохідність підприємства також відчутний у співпраці з партнерами та інвесторами. Позитивна репутація може полегшити доступ до фінансування, знизити ризики укладання нових контрактів і забезпечити підтримку ключових стейкхолдерів. Тому для досягнення довгострокових фінансових результатів підприємства важливо систематично працювати над зміцненням свого іміджу, що включає послідовне виконання обіцянок, прозорість діяльності та орієнтованість на інноваційні рішення [3].

Список використаних джерел

1. Шавкун І.Г. Формування іміджу організації: [навчальний посібник для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності «Менеджмент»] /І.Г. Шавкун, Я.С. Дибчинська. Запоріжжя: ЗНУ, 2018. 75 с.

2. Буга Н. Формування та підтримка іміджу підприємства. URL: http://mdu.edu.ua/wp-content/uploads/Economic-visnik-9-2017-4.pdf (дата звернення: 11.11.2024)

3. Лозовський О. М Формування іміджу підприємства як елементу конкурентоспроможності. URL: https://ir.vtei.edu.ua/g.php?fname=26731.pdf (дата звернення: 11.11.2024).

Боковець Вікторія Вікторівна – доктор екон. наук, професор, в. о. завідувача кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bokovets.v@ukr.net

Павло Євгенійович Верьовкін – студент групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: pavlover2003@gmail.com

Viktoriia V. Bokovets – Doct. Sc. (Econ.), Professor, Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Pavlo E. Verovkin – student, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 005.21

В. А. Бойко
В. В. Боковець

Імідж як інструмент конкурентної переваги на ринку праці

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто позитивний імідж підприємства є важливий чинник для досягнення конкурентних переваг на ринку. Вказано, як впливає він на сприйняття компанії з боку клієнтів, партнерів та громадськості, формуючи довіру, репутацію і підвищуючи ефективність бізнесу. Успішне формування іміджу сприяє розвитку кадрового потенціалу та довгостроковій стабільності підприємства, що є ключовим для його конкурентоспроможності.

Ключові слова: Імідж підприємства, конкурентні переваги, репутація, довіра, бренд, кадровий потенціал, конкурентоспроможність.

Abstract

Considered a positive image of the enterprise is an important factor for achieving competitive advantages in the market. It is indicated how it affects the perception of the company by customers, partners and the public, forming trust, reputation and increasing business efficiency. Successful image formation contributes to the development of personnel potential and long-term stability of the enterprise, which is key to its competitiveness.

Keywords: Company image, competitive advantages, reputation, trust, brand, personnel potential, competitiveness.

Вступ

Імідж підприємства відіграє важливу роль у формуванні його конкурентоспроможності на сучасному ринку. У світі, де товари та послуги стають все більш стандартизованими, компаніям важливо не лише пропонувати якісний продукт, а й створювати позитивний образ у свідомості споживачів, партнерів та інших зацікавлених сторін. Позитивний імідж допомагає зміцнити репутацію, привернути увагу клієнтів, а також виділитися серед конкурентів. Саме завдяки ефективному управлінню іміджем підприємства можуть забезпечити довгостроковий успіх і стабільність на ринку, що робить цей інструмент невід'ємною частиною стратегії бізнесу.

Результати дослідження

Світовий досвід свідчить, що позитивний імідж підприємства сприяє підвищенню попиту на його продукцію. Сприятливе ставлення до діяльності компанії формується завдяки створенню позитивного образу на ринку, що допомагає досягти конкурентної переваги та зміцнити позиції підприємства у порівнянні з товарами-замінниками. Для сучасного бізнесу важливість формування позитивного іміджу стає все більш актуальною. Громадська думка щодо конкретного підприємства є важливим елементом забезпечення його конкурентоспроможності. За результатами опитувань цільової аудиторії можна визначити, чи готовий споживач обрати брендований товар на противагу дешевшому аналогу, що менш знайомий.[1]

Вдало створений імідж підприємства сприяє просуванню брендової продукції, забезпечує стабільний прибуток і підтримує позиції на ринку як у поточному часі, так і в довгостроковій перспективі. Конкурентоспроможність підприємства, як комплексна характеристика, дозволяє оцінити його слабкі та сильні сторони, прогнозувати успіх або невдачу на ринку, а також виявляти можливі напрями розвитку та шляхи підвищення його статусу в сучасних умовах.[1]

Щоб зрозуміти, як імідж впливає на успіх компанії, необхідно глибше дослідити його зміст, види та засоби формування, а також оцінити його значимість. Це допоможе краще зрозуміти процес

створення іміджу як одного з інструментів забезпечення конкурентоспроможності компанії. Досвід провідних компаній показує, що зміцнення іміджу підвищує ефективність виробництва, сприяє зайнятості та підсилює конкурентні позиції. Водночас в українських реаліях ідея іміджу ще не набула широкого поширення через специфіку історичних та сучасних економічних умов. Проте керівництво підприємств поступово усвідомлює важливість управління іміджем, використовуючи інструменти інформування суспільства про свою діяльність, продукцію та роль у суспільстві.[2]

У сучасних умовах імідж підприємства є важливою умовою для його успішного розвитку та досягнення конкурентних переваг. Це одна з ключових характеристик, яка формує довіру до компанії та її продукції або послуг. Формування іміджу здійснюється через цілеспрямовані спільні зусилля команди. Основна мета іміджевих досліджень полягає в комплексній оцінці діяльності підприємства через взаємодію із зацікавленими сторонами (PR або зв'язки з громадськістю).[2]

Імідж має вагомий вплив на успішність бізнесу, оскільки його візуальні, емоційні та комунікаційні складові визначають, як клієнти, партнери та громадськість сприймають компанію або бренд. Його вплив на бізнес проявляється через кілька основних елементів: перше враження, довіра, репутація, маркетинг і реклама, партнерські відносини, залучення висококваліфікованих кадрів, конкурентоспроможність. Позитивний імідж сприяє покращенню відносин із партнерами та іншими стейкхолдерами, відкриваючи більше можливостей для взаємовигідної співпраці. Тому важливо створювати та підтримувати послідовний імідж, що відповідає цілям і цінностям підприємства.

Таким чином, позитивний імідж відіграє вирішальну роль у посиленні конкурентних переваг компанії. Він:

1. Сприяє розвитку кадрового потенціалу, визначаючи ключові орієнтири та напрямки його зростання;
2. Впливає на зміну ролі іміджу як елементу конкурентної переваги в стратегічному розвитку підприємства;
3. Стає пріоритетним чинником у боротьбі за конкурентоспроможність, виконуючи функцію одного з нематеріальних активів компанії;
4. Створює додаткову цінність і є одним із головних факторів, що забезпечують довгострокову стабільність та виживання підприємства на ринку.

Позитивний імідж є важливим інструментом для підвищення конкурентоспроможності підприємства.[3]

Висновки

Позитивний імідж є ключовим фактором успішної діяльності підприємства, оскільки він забезпечує довіру з боку споживачів і партнерів, підсилює конкурентоспроможність та сприяє довгостроковій стабільності на ринку. Формування та підтримка сильного іміджу стає важливим інструментом для розвитку бізнесу в умовах сучасної конкуренції.

Список використаних джерел

1. Nykyforenko, V., & Kravchenko, V. (n/d). "Роль іміджу в створенні конкурентних переваг підприємства." [The role of image in creating competitive advantages of the [in Ukrainian].
2. Гапоненко, В. А., & Рихлік, В. А. (2018). Зв'язки з громадськістю. Київ: КНЕУ.[in Ukrainian].
3. Гладищук, Я. А., & Орлова, К. Є. (2019). Формування іміджу підприємства як фактор забезпечення його конкурентоспроможності. [Formation of the image of the enterprise as a factor of ensuring its competitiveness].

Боковець Вікторія Вікторівна – доктор екон. наук, професор, в.о. завідувача кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: Bokovets.V@ukr.net

Владислав Анатолійови Бойко – студент групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vlad.boiko227@gmail.com.

Viktoriia V. Bokovets – Doct. Sc. (Econ.), Professor, Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Vladyslav Boyko– student, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 005.21

А.В. Кравчук

В.В. Боковець

ІМІДЖ ЯК ФЕНОМЕН СУЧАСНОГО СВІТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Вивчення іміджу, як важливий інструмент впливу на сучасний світ, формуючи сприйняття особистостей, брендів. Його створення і підтримка є необхідними для досягнення успіху в умовах глобальної конкуренції та цифрової комунікації.

Ключові слова: імідж, феномен, сучасний світ, комунікація, сприйняття, репутація, брендинг.

Abstract

The study of image as an important tool of influence on the modern world, forming the perception of personalities and brands. Its creation and support are necessary to achieve success in the conditions of global competition and digital communication.

Keywords: image, phenomenon, modern world, communication, perception, reputation, branding

Вступ

У сучасному світі імідж став невід'ємною частиною життя як окремих людей, так і організацій. Він розуміє, як індивід чи компанія сприймаються суспільством і впливає на їх стосунки з оточуючими, рівень довіри та можливості для розвитку. Імідж є складним феноменом, який охоплює безліч аспектів — від зовнішнього вигляду і манери поведінки до цифрового сліду та присутності в соціальних мережах. Завдяки розвитку технологій і глобалізації, формування та підтримка позитивного іміджу стали важливими, ніж будь-коли. Це зумовлює потребу у розумінні складових іміджу, механізмів його формування та впливу на сферу різного життя, а також етичних і стратегічних підходів до його побудови. [1]

Результати дослідження

1. Значення іміджу в сучасному суспільстві. Імідж займає особливе місце в сучасному світі як ключовий аспект комунікації, що впливає на соціальне та професійне становище індивідів і організацій. Імідж вважає, як людина чи

компанія сприймається оточуючими, формуючи враження та емоційне ставлення, що може мати значний вплив на успіх у різних сферах життя. Сучасні технології, розвиток соціальних мереж і глобалізація роблять імідж ще важливим фактором, ваша інформація розширюється миттєво та охоплює значні аудиторії. [2]

2. Імідж як засіб особистісної та професійної ідентифікації. Імідж може бути одним інструментом самовираження, за допомогою якого людина демонструє свою цінність, переконаність та індивідуальність. Для фахівців у певних сферах, таких як бізнес, політика чи шоу-бізнес, створення позитивного та привабливого іміджу є частиною професійної стратегії. Такий імідж може посилювати довіру аудиторії, підвищувати пізнаваність і відкривати нові можливості для кар'єрного зростання. [3]

3. Складові та механізми формування іміджу. Імідж складається з ряду елементів, таких як зовнішній вигляд, манери поведінки, мови, комунікаційні навички та цифровий слід. Важливими аспектами є вербальні та невербальні компоненти комунікації, які впливають на сприйняття оточуючих. Крім того, велику роль у формуванні іміджу виконують засоби масової інформації та соціальні мережі, де створено і підтримується репутація та популярність.

4. Психологічні аспекти сприйняття іміджу. Імідж будується на взаємодії між тими, як людина хоче себе представити, та тим, як її сприймають інші. Психологічні фактори, такі як перше враження, стереотипи та особисті установки, суттєво впливають на формування іміджу. Люди роблять висновки про інших на основі зовнішніх проявів протягом першої секунди зустрічі, що підкреслює важливість збереження позитивного іміджу.

5. Імідж у цифрову еру: нові виклики та можливості. Сучасні технології змінили підхід до створення та підтримки іміджу. Соціальні мережі та платформи для особистого брендингу можна контролювати та керувати власним іміджем у реальному часі. Проте це також створює нові виклики, такі як кібербулінг, зловживання особистою інформацією та вплив на дезінформацію. В умовах, коли віртуальне сприйняття можна переважати над реальним, вміння ефективно керувати своєю присутністю в Інтернеті є ключовою навичкою. [4]

6. Роль іміджу в бізнесі та маркетингу. Для компаній імідж має критичне значення, порушуючи він впливає на довіру споживачів, лояльність та брендове позиціонування. Фірми інвестують значні ресурси у створення позитивного корпоративного іміджу, що відображають їх цінність, місію та стратегічні цілі. Репутаційні ризики, пов'язані з негативним іміджем, можуть призвести до суттєвих втрат, тому управління іміджем є важливою складовою кризового менеджменту.

7. Етика та автентичність у побудові іміджу. У сучасному світі дефальшиві новини та маніпуляції є поширеними, справжність та етика у створених іміджу набувають особливого значення. Люди все більше цінують чесність та прозорість, тому імідж, побудований на неправдивих даних або маніпулятивних практиках, можуть швидко призвести до втрати довіри. Стійкість і

довготривалість позитивного іміджу забезпечують автентичність та відповідність між реальними діями та заявками.

8. Майбутнє іміджу: нові тенденції та перспективи. Із розвитком технологій, таких як штучний інтелект та віртуальна реальність, формування іміджу продовжує дізнаватися зміни. Автоматизовані алгоритми вже змінюють роль у відборі контенту, що впливає на формування суспільної думки. Персоналізація та адаптація під цільову аудиторію стають головними інструментами у створеному ефективному іміджі. У майбутньому ті, хто зможе поєднувати автентичність із технологічними можливостями, матимуть значну перевагу в суспільстві, що швидко змінюється. [5]

Висновки

У швидкій світовій комунікації та глобалізації імідж стає елементом, який формує взаємодію між людьми, компаніями та їхніми аудиторіями. Сучасні технології розширюють можливості управління іміджем, але також створюють нові виклики, включаючи питання етики та автентичності. Для забезпечення тривалого успіху імідж має бути не тільки привабливим, а й відповідати реальним діям та цінностям особи чи організації. Таким чином, імідж стає своїм рідним мостом між особистістю або брендом і суспільством, визначальним рівень довіри, визнання та впливу в сучасному світі. Він формується під впливом безлічі факторів, включаючи особистий досвід, соціальні стереотипи, масову культуру та цілеспрямовану комунікацію. Соціальні мережі відіграють все більшу роль у цьому процесі, формуючи нові норми і стандарти краси, успіху та соціального статусу. Уміння керувати своїм іміджем та іміджем свого бренду є важливою компетенцією в сучасному світі. Однак, при цьому необхідно пам'ятати про відповідальність, яка покладається на тих, хто формує імідж, і про необхідність захисту особистої свободи та індивідуальності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гриценко, І. О. «Психологічні аспекти іміджу в сучасному світі» . Харків: Психологічний центр, 2020. URL: https://dspace.znu.edu.ua/xmlui/handle/12345/4266

2. Коваль, М. С. «Імідж у цифрову еру: виклики та можливості» . Журнал соціальних наук, 2021, вип. 5, с. 45-59. URL: https://vspu.edu.ua/content/specialized_academic_council/doc/2020/Koval_M_S/dis.pdf

3. Шевченко, Л. п. «Етика та автентичність у сучасному бізнесі» . Дніпро: Бізнес-школа Дніпра, 2018. URL: https://confcontact.com/2024-kolektyvna-monographiya/kolektyvna_monohrafiia_2024.pdf

4. Ткаченко, Р. Г. «Комунікаційні стратегії для підтримки корпоративного іміджу» . Маркетинг і управління, 2020, т. 25, № 3, с. 20-35. URL:

https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/23949/Tkachenko%20N.%20M..pdf?sequence=1&isAllowed=y

5. Бебик, В. М. «Імідж та репутація: сучасні підходи до формування» . Київ: Вид-во Київського університету, 2019. URL: https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/1117584/mod_resource/content/0/2021-zbirnyk-imidzh-i-reputatsiia.pdf

Боковець Вікторія Вікторівна – доктор екон. наук, професор, в. о. завідувача кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bokovets.v@ukr.net.

Кравчук Анастасія Володимирівна – здобувач 4 курсу, гр. Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: nastiakravcchukk@gmail.com.

Viktoriia Bokovets - Doctor of Economic Sciences, Professor of the Department of Management and Information Security of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine.

Anastasiia Kravchuk - student, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine.

УДК 331.1

О. Г. Ратушняк
В. В. Химич

РОЛЬ МОТИВАЦІЙНИХ ЦІЛЕЙ ЗА Ш. ШВАРЦОМ У ФОРМУВАННІ СТІЙКИХ НАВИЧОК САМОМЕНЕДЖМЕНТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто концепцію мотиваційних цілей за Ш. Шварцом. Проаналізовано основні категорії цінностей, що впливають на формування мотиваційних цілей, такі як особистісний розвиток, соціальна справедливість, безпека та інші. Визначено практичні аспекти застосування цієї теорії у формуванні стійких навичок самоменеджменту.

Ключові слова: мотиваційні цілі, цінності, особистісний розвиток, соціальна справедливість, Ш. Шварц, самоменеджмент.

Abstract

The report examines the concept of motivational goals according to Sh. Schwartz. The main categories of values influencing the formation of motivational goals, such as personal development, social justice and safety, were analyzed. The practical aspects of the application of this theory in the formation of sustainable self-management skills are determined.

Keywords: motivational goals, values, personal development, social justice, Sh. Schwartz, self-management.

В умовах зростаючих вимог до особистої ефективності та стійкості в діловому середовищі є очевидним важливість усвідомлення мотиваційних цілей, які дозволяють ефективніше формувати стійкі навики самоменеджменту у курівника. Теорія мотиваційних цілей Ш. Шварца дозволяє розглянути базові принципи, що лежать в основі людської поведінки з врахуванням особистісних та групових цінностей і дозволяє побудувати ефективний план розвитку самоменеджменту.

Шварц визначає 10 базових мотиваційних цілей, які об'єднуються у кілька широких груп, що відповідають фундаментальним потребам людини та мають мотиваційну центральну мету (рис.1).

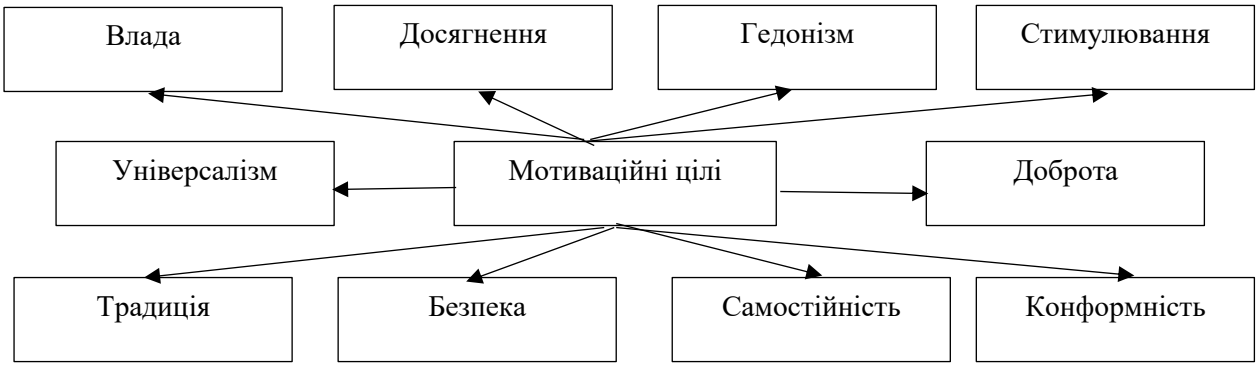

Рис. 1 Мотиваційні цілі за Ш. Шварцом [1, 2].

Першою з базових мотиваційних цілей є влада (power), що спрямована на досягнення соціального статусу, престиж та контроль над іншими людьми і ресурсами. Вона включає потребу в соціальному визнанні, контролі та домінуванні, що допомагає людині відчувати впевненість і безпеку в суспільстві. Люди, орієнтовані на цю ціль, можуть прагнути займати лідерські позиції та приймати ключові рішення.

Наступною мотиваційною ціллю є досягнення (achievement). Ціль спрямована на особистий успіх, виражений через соціально визнані досягнення. Ціль включає потребу в самореалізації, розвитку

власного потенціалу і демонстрацій своїх досягнень перед суспільством. Люди, орієнтовані на досягнення, прагнуть перевершити інших, ставлять амбітні цілі та цінують схвалення від суспільства.

Третьою мотиваційною ціллю є гедогізм (hedonism) – спрямована на задоволенні власних бажань і насолоді. Гедоністичні цілі зосереджені на чуттєвих і фізичних задоволеннях, комфорті, уникненні стресів і прагненні до задоволення. Люди, орієнтовані на цю ціль, цінують можливість відпочити. Отримати задоволення від життя, уникнути обмежень [1, 2].

Четвертою ціллю за Ш. Шварцом є стимуляція (stimulation) – прагнення до новизни, різноманітності та гострих відчуттів. Мотиваційні цілі цього типу включають бажання братися за складні завдання і досліджувати нові можливості.

Наступною ціллю є самостійність (self-direction) – мотивація до незалежності у мисленні та прийнятті рішень. Люди, як орієнтовані на самостійність, прагнуть до творчості, інновацій, здатні самостійно визначити життєвий курс, а також цінують свободу вибору. Ця ціль відображає глибоке прагнення до пізнання, експериментів та реалізації внутрішнього потенціалу.

Універсалізм, доброзичливість та конформність – одні з базових навичок хорошого менеджера. В системі мотиваційних цілей Ш. Шварца універсалізм (universalism), що орієнтована на турботу про благополуччя всіх людей і природи загалом. Ця мотиваціна ціль передбачає розуміння та повагу до різних поглядів, культур і способів життя, захист природи і людських прав. Доброзичливість – спрямована на турботу про людей, з якими часто взаємодіє. Ціль пов'язана з підтримкою, надійністю здатністю допомагати близьким і колегам. Конформність – це стирманність дій та спонукань, які наносять шкоду іншим і не відповідають соціальним очікуванням. Проявляється в слухняності, ввічливості, повазі, самодисципліні. Традиція – повага до культурних і релігійних звичаїв, звичаїв та ідей. Традиційні цінності допомагають людям зберегти зв'язок із культурною спадщиною, родинними й соціальними нормами [1-4].

Люди, маючи дані якості легко формують стійкі соціальні зв'язки і гарно працюють в команді, прагнуть покращити умови життя інших, підтримувати добрі стосунки, уникають конфліктів, дотримуються сталих соціальних звичаїв і відчувають себе частиною спільноти.

Останніми мотиваційними цілями є безпека, тобто бажання стабільності, гармонії та безпеки для себе та інших. Ця мотиваційна ціль охоплює не лише фізичну безпеку, але і емоційну стабільність фінансову захищеність і сталість в стосунках. Люди, орієнтовані на безпеку, здатні завчасно передбачати потенційні загрози, створювати умови для стійкості та захищеності.

Шварц стверджує, що мотиваційні цілі формуються в залежності від ціннісної орієнтації людини. Психологічні основи цього процесу демонструють, що люди, які мають сильні цінності особистісного розвитку, ставлять перед собою цілі, пов'язані з самореалізацією, тоді як ті, хто акцентує увагу на соціальних цінностях, можуть фокусуватися на цілях, що сприяють добробуту інших [1, 5].

Теорія мотиваційних цілей Ш. Шварца має суттєвий вплив на самоменеджмент керівника, адже вона допомагає формувати цілі, що узгоджуються з його особистими цінностями, забезпечуючи ефективне управління часом, ресурсами, емоційною стійкістю та прийняттям рішень. Завдяки цьому підходу керівник отримує можливість підтримувати високу мотивацію навіть у складних умовах, оскільки його цілі відображають не лише зовнішні потреби, а й особисте значення діяльності. Наприклад, цінність досягнень мотивує керівника на амбітні завдання та сприяє його постійному професійному зростанню.

Водночас цінність самостійності дозволяє краще пріоритизувати завдання, зосереджуючись на тих, що сприяють розвитку незалежності та творчості, що полегшує ефективний розподіл часу між стратегічними й рутинними задачами. Орієнтація на цінності в роботі курівника також допомагає у виборі напрямів для інвестування ресурсів: наприклад, керівники, для яких важлива безпека, можуть зосередитися на підтримці стабільного робочого середовища. У стресових ситуаціях, коли швидкість і зваженість рішень мають вирішальне значення, наявність ціннісного орієнтира дозволяє зберігати емоційну рівновагу і уникати конфліктів. Ціннісно орієнтовані цілі сприяють прийняттю етичних рішень, що відповідають внутрішнім переконанням керівника, зокрема з урахуванням добробуту команди та довірчих відносин.

Таким чином, методика Шварца спонукає керівника до регулярної саморефлексії, перегляду власних дій і вдосконалення, формуючи в нього високий рівень самоконтролю. Усі ці аспекти сприяють створенню ефективної системи самоменеджменту, що базується на стійких ціннісних орієнтирах і дозволяє керівникові досягати балансу між професійними завданнями та особистими переконаннями, що веде до довготривалого успіху [2, 4].

Висновки

Формування цілей за методикою Ш. Шварца має значний вплив на розвиток стійких навичок самоменеджменту керівника. Ця теорія дозволяє керівнику визначати пріоритети, які відповідають його особистим цінностям, що сприяє ефективному управлінню часом, ресурсами та емоціями. Визначення цілей, орієнтованих на досягнення, самостійність або безпеку, допомагає керівникові зберігати мотивацію, приймати зважені рішення та адаптуватися до змін у складних ситуаціях. Впровадження таких цілей у практику самоменеджменту сприяє розвитку емоційної стійкості, самоконтролю та саморефлексії, що є важливими для досягнення довготривалого успіху і ефективного лідерства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Шварц Ш. Модель цінностей: теорія та застосування. Київ: Видавництво, 1994. 210 с.
2. Рок М. Психологія цінностей: вплив на мотивацію та поведінку. Львів: Видавництво, 2015. 185 с.
3. Коваль О. Соціальні цінності та їх роль у формуванні особистості. Харків: Видавництво, 2020. 160 с.
4. Гуменюк Т. Мотивація і цінності в сучасному суспільстві. Одеса: Видавництво, 2018. 190 с.
5. Дорошенко І. Цінності та мотивація: психосоціальний аспект. Київ: Видавництво, 2021. 175 с.

Ратушняк Ольга Георгіївна - кандидат технічних наук, доцент кафедри економіки підприємства та виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ratushniak@vntu.edu.ua

Химич Вікторія Вадимівна – студентка групи 1Л-22б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail : vikahimich10@gmail.com.

Olga Georgievna Ratushnyak - *Ph.D., Associate Professor of the Department of Enterprise Economics and Production Management of the Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:* ratushniak@vntu.edu.ua

Khymych Viktoriia V. - Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vikahimich10@gmail.com.

УДК 336.6

В. В. Притуляк
В. В. Боковець

«ЗЕЛЕНІ ІНВЕСТИЦІЇ»: СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто зростаючу важливість концепції «зеленого інвестування» як відповідь на виклики останніх років. Основна увага приділяється структурі зелених інвестицій, що охоплює три ключові елементи: екосистему, економіку і добробут людини. Розглядаються принципи та завдання зелених інвестицій.
Ключові слова: «зелена економіка», «зелені інвестиції», екологічність, добробут, довкілля.
Abstract
The growing importance of the concept of «green investment» as a response to the challenges of recent years is considered. The main focus is on the structure of green investments, which covers three key elements: the ecosystem, the economy and human well-being. The principles and tasks of green investments are considered.
Keywords: «green economy», «green investments», environmental friendliness, well-being, environment.

Ситуація останніх років змушує активно розглядати різноманітні способи поєднання економіки, суспільства та навколишнього середовища. Ця ситуація призвела до формування новітньої концепції – «зеленої економіки. Ідея «зеленої економіки» отримала популярність в міжнародних, національних і регіональних колах та допомогла віднайти відповідь на запитання виникнення світової фінансової кризи.

Структуру та мету «зеленої економіки» можна визначити, розділивши її на три підгрупи:

1. Екосистема (природний капітал) має на меті підтримати екологічну стійкість;
2. Економіка (виробничий та фінансовий капітал) має на меті підвищити ефективність використання ресурсів;
3. Добробут людини (соціальний та людський капітал) має на меті підвищити соціальну справедливість та справедливість розподілу тягаря.

Дотримання принципів зеленої економіки значною мірою залежить від «зеленого інвестування». Їх суть полягає у виділенні коштів на проекти, підприємства та ініціативи, які мають у пріоритеті екологічну стійкість та соціальну стабільність. Такі інвестицій в першу чергу розраховують створити позитивний вплив на навколишнє середовище, а також гарантувати вищий рівень фінансового прибутку для інвесторів. Зокрема «зелені інвестиції» прагнуть збільшити використання відновлювальних джерел енергії, підвищити енергоефективність у сільському господарстві та запровадити чисті технології у виробництві.

Всесвітня рада з питань зеленої економіки (WGECO) визначає, що «зелені інвестиції» є стандартним інструментом інвестиції (наприклад, акції, цінні папери, облігації), який спрямований на поліпшення стану навколишнього середовища. Їх об'єктами є різноманітні підприємства, діяльність яких варіюється від розробки альтернативних енергетичних технологій до рівня кращої екологічної практики.

Організація економічного співробітництва та розвитку (OECD) трактує поняття «зелені інвестиції» як вкладення у ті проекти, що переважно працюють у сфері розробки та популяризації екологічних технологій, відновлювальної енергетики та зниження рівня забруднення повітря.

В онлайн-енциклопедії «Інвестопедія», яка є у вільному доступі, є визначення, що зелені інвестиції – це, як правило, інвестування в діяльність компанії, яка прямо або опосередковано приносить користь довкіллю, тобто переважна частина прибутку або він весь отримується від «зеленої» діяльності підприємства.

З економічного погляду, зелені інвестиції знижують енергоємність ВВП та підвищують ефективність процесу виробництва; з соціальної точки зору – сприяють підвищенню доходів та якості

життя населення; а з екологічної – знижують антропогенне навантаження на навколишнє середовище, зменшують інтенсивність викидів парникових газів та забезпечують відповідальне ресурсоспоживання.

Особливості інвестицій екологічного спрямування полягають у наступних їх завданнях: використання, охорона й створення умов для збереження і примноження потенціалу природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки. Цілі зелених інвестицій є спільними для користувачів та споживачів, тому вирішення завдань не може бути виконане одним лише суб'єктом господарювання, а повинні здійснюватися з урахування властивостей всієї екосистеми чи окремих її компонентів. Такі інвестиції повинні враховувати особливості саморегулювання та самовідновлення даної екосистеми.

При впровадженні політики «зелених інвестицій» підприємство зазвичай має на меті розвинути екологічну інфраструктуру, екологічно чисту інфраструктуру, екологічно чистий транспорт, регулювати обіг хімічних речовин та відходів, вдосконалити систему водоочистки та водоспоживання, підвищити енергетичну ефективність будівництва споруд, забезпечити екологічно чисте сільськогосподарське виробництво та стале споживання продукції.

Соціальне значення системи «зелених інвестицій» полягає у дотриманні принципу рівності при розподілі обмежених ресурсів, вирішенні питання розподілу землі та користування нею, впровадженні нових технологій, підтримці системи фінансового регулювання, яке буде гарантувати забезпечення базових потреб населення.

Висновки

При відсутності універсального трактування, поняття «зелені інвестиції» найкраще відносити до категорії інвестицій, що забезпечують підвищений рівень прибутковості для вкладників коштів і в той же час створюють різні переваги для довкілля. Вони спеціалізуються на наданні фінансової та інвестиційної підтримки для проектів, що зосередженні на екологічних ідеях. Дотримання принципів соціально-екологічної відповідальності та впровадження «зелених інвестицій» по визначеним основним напрямках дозволять отримати результати в трьох вимірах сталого розвитку: економічному, екологічному та соціальному.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Green Investment [Електронний ресурс] : https://wgeco.org/
2. «Зелені» інвестиції у сталому розвитку: світовий досвід та український контекст [Електронний ресурс] : https://www.oecd.org/en/about.html
3. Латишева О. В. Екологічні інвестиції: сучасний стан та перспективи їх впровадження в Україні для забезпечення сталого розвитку держави / О. В. Латишева // Економічний вісник Донбасу / Донбаська державна машинобудівна академія – Краматорськ, 2018.
4. Зелені інвестиції у екологічно чисте сільськогосподарське виробництво: сучасні реалії залучення та пріоритети нарощення / В. А. Голян [та ін.]. – Економічна наука. – 2024.

Притуляк Вікторія Віталіївна – студентка групи 2Л-23б, факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: prtlkvk@gmail.com

Боковець Вікторія Вікторівна – доктор економічних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bokovets.v@ukr.net

Prutyliak Viktoriya V. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: prtlkvk@gmail.com

Bokovets Viktoriya V. – Doctor of Economic Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bokovets.v@ukr.net

УДК 338.2

В. В. Притуляк

О. А. Сметанюк

РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПЛАНУВАННЯ У БІЗНЕСІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Висвітлено важливість планування як однієї з ключових функцій управління. Описано основні етапи процесу планування, розглянуто підходи американської та французької шкіл до планування. Значну увагу приділено бізнес-плануванню як інструменту управління, що є основою для розробки фінансової, маркетингової та кадрової політики. Визначено його роль та значення у залученні інвестицій.

Ключові слова: планування, управління, бізнес-план, стратегія, інвестиції, розвиток, цілі, аналіз, дії.

Abstract

The importance of planning as one of the key functions of management is highlighted. The main stages of the planning process are described, the approaches of the American and French schools to planning are considered. Considerable attention is paid to business planning as a management tool, which is the basis for developing financial, marketing and personnel policies. Its role and significance in investment attraction is defined.

Keywords: planning, management, business plan, strategy, investment, development, goals, analysis, action.

Вступ

Планування як невід'ємна складова управління відіграє важливу роль у забезпеченні ефективного функціонування будь-якого підприємства. Воно є основою, на якій базується процес прийняття стратегічних та оперативних рішень. Планування створює систему цілей, методів, способів та ресурсів для виконання поставлених завдань. У сучасних умовах динамічного ринку та конкуренції ефективне планування дозволяє підприємствам не тільки адаптуватися до змін середовища, але й активно розвиватися та отримувати підтримку від зовнішніх інвесторів.

Результати дослідження

Планування – це різновид керівницької діяльності, який є невід'ємною частиною менеджменту та виступає однією з його основних функцій. Воно характеризується визначенням системи цілей для функціонування та розвитку організації, виділяє завдання, а також методи, способи та ресурси для їх виконання. Планування характеризують як необхідно важливу умову успішної діяльності підприємства в майбутньому, яке допомагає у прийнятті обґрунтованих перспективних рішень.

Планування ділиться на наступні етапи:

- визначення системи цілей;
- поєднання цілей і засобів їх досягнення;
- розвиток або єдність існуючої системи з її майбутнім розвитком [1].

Американська школа менеджменту запевняє, що планування може дати відповідь на три наступні запитання: «Де ми зараз знаходимось?», «Куди ми хочемо рухатись?», «Як ми маємо намір це зробити?». В цей час французька школа пропонує більш розгорнутий перелік запитань: «Що?», «Як?», «Де?», «Коли?», «Чому необхідні ті чи інші дії?», «Хто їх повинен виконати?».

Вибір стратегії, як і кожне рішення в управлінській діяльності, ґрунтується на певному критерії, в основі якого лежить ідея про доцільність. Це може бути швидкість, з якою досягаються цілі, корисність для групи чи окремої особи і, зрештою, вартість [2].

Бізнес-план – це поширений інструмент управління в країнах з розвиненою ринковою економіку, який складає основу фінансової, логістичної, маркетингової, матеріально-технічної та кадрової політики організації. Бізнес-план використовується діловими партнерами для оцінки успіху бізнесу та ведення переговорів. Він допомагає обґрунтувати джерела отримання фінансових, матеріальних,

трудових та інтелектуальних ресурсів, а також чітко розрахувати ефективність використання цих ресурсів в процесі підприємницької діяльності.

В наукових та юридичних джерелах поняття «бізнес-план» визначається як багатофункціональний комплексний документ, в якому описується сутність підприємницької ідеї, шляхи та засоби її реалізації, особливості управління ринковими, фінансовими, організаційними та виробничими аспектами, та очікувані результати [3].

Виділяють кілька основних цілей бізнес-планування:

- залучення інвесторів;
- планування господарської діяльності на найближчий і віддалений періоди;
- фокусування уваги керівництва на основних проблемах та напрямках розвитку;
- отримання бажаного результату діяльності [4].

У ринковій системі бізнес-план здійснює дві найважливіші функції: внутрішню та зовнішню.

Внутрішня функція має надзвичайно важливе значення для діяльності підприємства, і дає змогу створювати комплексу, цілісну систему управління процесом реалізації запропонованої ідеї. В свою чергу, внутрішня функція поділяється на два напрямки.

Перший полягає в тому, що бізнес-планування є знаряддям стратегічного планування та оперативного управління діяльністю компанії. Розробка бізнес-плану повинна визначати не тільки стратегічні напрямки досягнення поставлених цілей, а й оперативні дії для цього. Бізнес-план є фундаментом для поточного планування в усіх аспектах діяльності організації і сприяє кращому розумінню особистої роботи співробітників щодо бізнес-плану.

Другий напрямок випливає з того, що бізнес-планування є процесом поточного аналізу, управління та оцінки діяльності організації. Бізнес-планування дозволяє контролювати, оцінювати та аналізувати успішність в діяльності підприємства в процесі досягнення поставлених цілей, виявити помилки в роботі і вчасно коригувати напрямок роботи для реалізації підприємницьких ідей. Аналіз результатів діяльності підприємства в порівнянні з бізнес-планом дозволяє виявити слабкі місця та помилки в роботі, які необхідно терміново виправити, щоб отримати очікувані результати.

Зовнішня функція сконцентрована на тому, щоб ознайомити потенціальних партнерів з основними аспектами та сутністю даної проектної ідеї. Бізнес-план – це «пропуск», який подається разом із заявкою на інвестиції, і надає підприємцю найвдаліший шанс справити позитивне враження на представників потенційного джерела фінансування [3].

Бізнес-план вважається основним інструментом залучення фінансів для реалізації проекту. Зовнішні інвестори не вкладатимуть кошти в бізнес, якщо не ознайомляться із заздалегідь ретельно підготовленим бізнес-планом.

Таким чином, бізнес-планування має різне значення для учасників цього процесу:

- для менеджерів: з'ясування практичності та перспективності ідеї, формування команди, проведення аналізу діяльності;
- для акціонерів: оцінка можливостей підприємства, відстеження прогресу, визначення потреби в коштах;
- для кредиторів: оцінка ліквідності та ризику;
- для партнерів: оцінка надійності та привабливості підприємницької ідеї [3, 4].

Висновки

Основна мета створення бізнес-плану – спланувати господарську діяльність компанії на найближчий та віддалений періоди, спираючись на потреби ринку і об'єктивні шанси отримання необхідних ресурсів. Продуманий бізнес-план визначає основні питання, що стосуються проєкту, прораховує необхідні фінанси та ресурси, передбачає можливі ризики і різні варіанти розвитку подій. Бізнес-планування здійснюється у три етапи, під час яких виконується внутрішня та зовнішня функції. Структура бізнес-плану має в собі характеристику якісних та кількісних показників та визначення очікуваних результатів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бошкова А. А. Планування в менеджменті. *Нові челенджі економічних, правових і гуманітарних наук в умовах карантинних обмежень: матеріали Студ. наук.-практ. конф.*, [Ізмаїл], 4 груд. 2020 р. Ізмаїл, 2020. С. 47–50.

2. Музиченко Г. В. Планування в менеджменті та самоменеджменті. Менеджмент підприємницької діяльності: навч. посіб. для професійної підготовки військовослужбовців ЗС України звільнених у запас. Проект «Україна-Норвегія». Вип. 3, 2017. Одеса: ТОВ «Плутон плюс.» 2017. С. 16-29.
3. Козловський В. О.. Лесько О.Й. Бізнес-планування: навч. посіб. Вінн. нац. тех. ун-т. Вінниця : ВНТУ, 2008. 241 с.
4. Жуков В. В. Сутність та особливості формування процесу бізнес-планування. *Науково-практичний журнал «Причорноморські економічні студії»*. 2018. №26 С. 149-153.

Притуляк Вікторія Віталіївна – студентка групи 2Л-23б, факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: prtlkvk@gmail.com

Сметанюк Олена Анатоліївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту та моделювання в економіці, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: elena_smetaniuk@ukr.net

Prutyliak Viktoriya V. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: prtlkvk@gmail.com

Smetaniuk Olena A. – Candidate of Economic Sciences, assistant professor of the Department of Management and Modeling in Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: elena_smetaniuk@ukr.net

УДК 658 (14).075

О. О. Адлер
Н. О. Соловей

СУТНІСТЬ ТА ПЕРЕВАГИ ВАРТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В матеріалах висвітлено актуальність та переваги вартісно-орієнтованого управління сучасним підприємством.
Ключові слова: ринкова ціна, вартість, ефективність, управління, підприємство, майно.

Abstract
The materials of the study show the relevance and advantages of value-oriented management of a modern enterprise.
Keywords: competitiveness, image, efficiency, management, enterprise, quality, competitors.

Важливість управління ринковою вартістю майна підприємства підкреслюють у своїх роботах з фінансового менеджменту І. Фішер, котрий стверджує, що максимізація вартості підприємства є найкращим прийомом розв'язання конфліктів інтересів між власниками, управлінцями і кредиторами.

У працях Ф. Модільяні та М. Міллер сказано, що вартість підприємства залежить від суми грошових потоків, котрі можна одержати від володіння підприємством [1].

Різноманітні теоретичні дослідження в галузі менеджменту, спрямованого на вартість, стали підґрунтям практичного застосування концепції управління ринковою вартістю підприємства, актуальність котрої безперервно посилюється. Новизна вартісно-орієнтованого управління це розвиток мислення в напрямку аналізу діяльності підприємства, а саме перехід від бухгалтерської моделі до фінансової.

Вартісний підхід в управлінні в сучасних умовах господарювання реалізується шляхом застосування різних методів, що описуються системою відповідних показників.

Основними перевагами вартісно-орієнтованого менеджменту сучасного підприємства є те, що за своїм змістом він найбільш відповідає природним інтересам власників у збільшенні прибутків шляхом підвищення ефективності функціонування підприємства [2]. Такий підхід орієнтується на вартість, а також створює дієві важелі залучення інвестицій з метою майбутнього розвитку, що приводить до зростання його конкурентоспроможності й інвестиційної привабливості.

Вартісно-орієнтоване управління особливе тим, що цей метод дає можливість аналізувати й оцінювати результати діяльності підприємства з урахуванням всіх змін ділового середовища функціонування підприємства. Разом із тим таке управління не варто розглядати в контексті масштабів підприємства, адже, навіть підприємствам сфери середнього бізнесу з вузьким колом власників необхідна інтегрувальна система менеджменту, яка допоможе бізнесу забезпечити відповідний рівень конкурентоспроможності. Саме таку систему можна забезпечити шляхом застосування вартісних підходів, оскільки інвестиції забезпечують підприємству роль повноправного учасника зі створення вартості [3].

Основними труднощами у застосуванні вартісно-орієнтованого підходу є оцінювання ринкової вартості майна підприємства та пошук оптимального методу її визначення. Розробка заходів щодо підвищення вартості майна підприємства відбувається в рамках загальної фінансової стратегії підприємства. Фінансова стратегія є підсистемою комплексної стратегії підприємства, котра направлена на розвиток його фінансового й адміністративного потенціалу, зростання рівня фінансової стійкості та незалежності, поліпшення системи фінансового менеджменту та досягнення стратегічних фінансових цілей. Відомо, що впровадження стратегії управління вартістю майна підприємства дає можливість підприємству змінити підходи до управлінського обліку, використовуючи систему обліку за функціями та видами діяльності [4].

Така система дозволяє виокремити чинник вартості підприємства на кожному етапі ланцюга створення цінності та розподіляти накладні витрати відповідно до внесків конкретного чинника у формування вартості.

В межах вітчизняного ринку зацікавленість у вартісно-орієнтованому управлінні зводиться до теоретичного аналізу, не знаходячи масового практичного використання [5, 6]. Це пов'язано із тим, що необхідно подолати велику кількість перешкод, перш ніж перейняти успішний досвід зарубіжних підприємств відносно впровадження концепції вартісно-орієнтованого управління.

Отже, необхідним є формування цілісного бачення створення вартості підприємства, яке включатиме усі аспекти діяльності підприємства шляхом аналізу зовнішнього середовища (тенденцій в макроекономіці, становлення в галузі) та самого бізнесу (через призму аналізу фінансового стану, наявності ділової репутації, оцінювання якості роботи менеджменту, технологічних ризиків і рівня корпоративного управління). Розуміння та використання на практиці концепції вартісно-орієнтованого менеджменту є дуже важливим аспектом, що спонукає приділяти необхідну увагу аналізу фінансових чинників та будувати корпоративну культуру, де основною метою для кожного учасника бізнес-процесу, незалежно від ієрархії посад, є збільшення ринкової вартості майна підприємства.

Досвід світових підприємств-лідерів, котрі використовують на практиці вартісно-орієнтоване управління, свідчить, що його застосування може стати ефективним інструментом, котрий дозволить більш корисно використовувати фінансові ресурси підприємства та формувати підґрунтя для підвищення добробуту власників підприємства шляхом максимізації ринкової вартості його майна.

Для підприємств України упровадження системи вартісно-орієнтованого управління як основної концепції менеджменту не завжди дає очікуваний ефект. Причиною цьому є нівелювання підготовчої роботи, яка полягає у визначенні мети та шляхів впровадження вартісно-орієнтованого управління. З метою визначення основних етапів ефективного впровадження та застосовування вартісно-орієнтованого управління, слід звернутися до праць провідних вітчизняних і зарубіжних вчених і практиків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кривов’язюк І. В. Економічна діагностика: навч. посіб. Вид. 2-ге. Київ: Центр учбової літератури, 2017. 456 с.
2. Основи ринкової економіки і підприємництва: підруч. для студ. вищ. навч. закл. - Ч. 2 / В. Є. Сафонова, В. Я. Бобров. - К.: ДП «Вид. дім «Персонал», 2017.- 530 с.
3. Управління вартістю підприємства : навчальний посібник [Електронний ресурс] / О. П. Полтініна. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2017. – 140 с.
4. Гордієнко Н.І. Теоретичні підходи до оцінки вартості бізнес. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. 2018. С.126-129.
5. І. В. Кривов'язюк Економічна сутність поняття "вартість підприємства" та детермінанти її зростання. економічна наука. Економіка та держава № 10/2020. С. 99-103.
6. Климаш Н.І. Економічна додана вартість (EVA) та її вплив на вартість підприємства. Актуальні пробле$ ми використання потенціалу економіки країни: світовий досвід та вітчизняні реалії: матеріали IV Міжнародної науково$практичної конференції, 25 квітня 2020 р., м. Дніпро. Дніпро: ПДАБА, 2020. С. 115-117.

Адлер Оксана Олександрівна *– кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри економіки підприємства та виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, oksana_adler1983@ukr.net.*

Соловей Н.О. – магістрант групи МПОУ-23м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

O. Adler *– PhD in Technical Science, Associate Professor of the Department of business economics and production management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, oksana_adler1983@ukr.net.*

N. Solovey *– Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

УДК 005.21

В. І. Тупчій
В. В. Боковець

КОРПОРАТИВНИЙ ІМІДЖ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЛОЯЛЬНІСТЬ КЛІЄНТІВ У ЛОГІСТИЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто значення корпоративного іміджу у формуванні лояльності клієнтів на ринку логістичних послуг. Дослідження показує, як позитивний імідж компанії може стати ключовим фактором для підвищення довіри клієнтів, залучення нових замовників та утримання існуючих. Основна увага приділяється практичним аспектам формування корпоративного іміджу та його впливу на конкурентоспроможність компанії.

Ключові слова: корпоративний імідж, клієнти, логістика, підприємство, вплив.

Abstract

The importance of the corporate image in the formation of customer loyalty in the market of logistics services is considered. The study shows how a positive company image can be a key factor in increasing customer trust, attracting new customers and retaining existing ones. The main attention is paid to the practical aspects of the formation of the corporate image and its impact on the company's competitiveness.

Keywords: corporate image, clients, logistics, enterprise, influence.

Вступ

Корпоративний імідж є критично важливим елементом в умовах високої конкуренції на ринку логістичних послуг. Він відіграє вирішальну роль у виборі клієнтами тієї чи іншої компанії, оскільки демонструє надійність, професійність та стабільність бізнесу [1]. У логістиці, де точність, швидкість і якість послуг мають визначальне значення, позитивний імідж компанії допомагає збудувати довготривалі відносини з клієнтами. На практиці корпоративний імідж формується не лише через рекламні кампанії, але й через кожну взаємодію з клієнтами, включаючи обслуговування, управління ланцюгами поставок, вирішення проблем та соціальну відповідальність компанії.

Результати дослідження

Корпоративний імідж є важливою складовою, яка впливає на вибір клієнтів. У логістичній сфері, де якість і надійність послуг мають вирішальне значення, позитивний імідж сприяє не лише залученню клієнтів, але й підвищує їхню лояльність, забезпечуючи повторні замовлення та позитивні рекомендації. На ринку логістики довіра клієнтів до компанії є ключовим чинником лояльності. Клієнти, які впевнені у відповідальності та стабільності компанії, рідше звертаються до конкурентів. Репутація, заснована на якості послуг та клієнтоорієнтованості, сприяє формуванню довготривалих ділових відносин [1].

Відчуття задоволеності клієнтів від послуг компанії формує їхнє ставлення до бренду. Чим краще клієнтський досвід, включаючи вчасну доставку, надійність, ввічливість обслуговування, тим вищі шанси на те, що клієнти повернуться та порекомендують компанію іншим. Корпоративний імідж впливає на готовність клієнтів рекомендувати компанію іншим. Позитивні рекомендації від існуючих клієнтів є одним із найпотужніших інструментів залучення нових замовників, оскільки люди схильні довіряти особистим відгукам.

Багато клієнтів сьогодні очікують, що компанії будуть відповідальними не лише у фінансових, але й у соціальних аспектах. Екологічні ініціативи наприклад, використання "зелених" технологій та благодійні проекти покращують імідж компанії в очах громадськості, що збільшує прихильність клієнтів. Для багатьох клієнтів емоційний аспект має значення не менше, ніж

практичні переваги. Компанії, що прагнуть підтримувати особистий підхід до кожного клієнта, частіше створюють сильний емоційний зв'язок, який призводить до лояльності та зменшує ймовірність переходу клієнта до конкурентів [2].

У сфері логістики позитивний імідж стає конкурентною перевагою, оскільки логістичні послуги часто є схожими за характеристиками. Хороша репутація, сформована завдяки ефективному обслуговуванню та відповідальності, може стати вирішальним фактором для клієнта при виборі між кількома постачальниками.

Висновки

Корпоративний імідж – це стратегічний актив. У логістичній сфері корпоративний імідж має не лише тактичне, але й стратегічне значення, адже він впливає на довгострокові стосунки з клієнтами. Стійка позитивна репутація сприяє стабільності бізнесу навіть у нестабільних ринкових умовах. Позитивний імідж значно спрощує процес залучення нових клієнтів і дозволяє утримати існуючих. Клієнти віддають перевагу компаніям, які асоціюються з надійністю та стабільністю, а отже, частіше повертаються до перевірених брендів [2].

Емоційний аспект лояльності набуває все більшого значення. Компанії, що створюють позитивний емоційний досвід для клієнтів, мають вищий рівень лояльності. В умовах сучасного ринку, де клієнти мають великий вибір, саме емоційна прихильність може стати вирішальним фактором у їхньому виборі [3]. Інвестиції в підтримку та покращення корпоративного іміджу, включаючи соціальну відповідальність та вдосконалення сервісу, приносять значні вигоди, оскільки допомагають зміцнити лояльність клієнтів, що в довгостроковій перспективі сприяє зростанню бізнесу.

Прагнення до екологічності та соціальної відповідальності перетворюються на стандарт, якого очікують клієнти. Компанії, що активно впроваджують соціально відповідальні практики, підвищують свою привабливість серед клієнтів, які шукають не лише якісну послугу, а й цінності, співзвучні з їхніми власними. У ситуаціях, коли технології та ціни стають подібними у різних компаній, репутація та імідж залишаються важливими критеріями вибору для клієнтів [3]. Таким чином, компанії, які прагнуть зберегти свою позицію на ринку, повинні постійно підтримувати свій імідж на високому рівні, інвестуючи в якість обслуговування та клієнтоорієнтованість.

Таким чином, корпоративний імідж у логістичній сфері не просто сприяє залученню нових клієнтів, а й забезпечує довгострокову лояльність і розвиток бізнесу. В умовах конкурентного середовища цей фактор стає стратегічним активом, що дозволяє компаніям виділятися на ринку, формувати емоційний зв'язок із клієнтами та забезпечувати стабільність бізнесу.

Список використаних джерел

1. Смирнов В.В. Корпоративний імідж та його вплив на конкурентоспроможність підприємства: монографія. Київ: КНЕУ, 2020. 132 с.
2. Ковальчук М.П., Антонюк В.В. Розвиток програм лояльності клієнтів у логістичній сфері: теоретичні основи та практичні аспекти. Харків: ХНАДУ, 2021. 89 с.
3. Бойко О.Л. Соціальна відповідальність бізнесу та імідж компанії: навчальний посібник для студентів спеціальності «Маркетинг». Львів: ЛНУ, 2019. 105 с.

Боковець Вікторія Вікторівна – доктор екон. наук, професор, в. о. завідувача кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bokovets.v@ukr.net

Тупчій Вікторія Ігорівна – студент групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tupcijviktoria6@gmail.com

Viktoriia V. Bokovets – Doct. Sc. (Econ.), Professor, Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Victoria I. Tupchii– student, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 330.222

В. П. Бортнюк
В. В. Боковець

ДИДЖИТАЛІЗАЦІЯ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ: ТРЕНДИ ТА МОЖЛИВОСТІ ІНВЕСТУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано диджиталізацію фінансових послуг та її вплив на продуктивність фінансового сектору. Показано, що цифрові технології підвищують доступність, швидкість і захист транзакцій, спрощують користування та розширюють можливості для інвесторів. Розглянуто основні тренди, включаючи мобільний банкінг, blockchain і фінансові технології, які підвищують конкурентоспроможність та адаптивність фінансового ринку.

Ключові слова: диджиталізація, інвестування, фінансові технології, вплив.

Abstract

The digitalization of financial services and its impact on the productivity of the financial sector are analyzed. Digital technologies have been shown to increase the availability, speed and security of transactions, ease of use and empower investors. The main trends, including mobile banking, blockchain and financial technologies, which increase the competitiveness and adaptability of the financial market, are considered.

Keywords: digitalization, investment, financial technologies, impact.

Вступ

Диджиталізація фінансових послуг стала одним з основних трендів сучасного економічного розвитку, змінивши звичайні підходи до управління фінансами, інвестиціями та банківською діяльністю. Фінансові послуги є важливим і постійно зростаючим сектором у більшості розвинутих економік і країн, що розвиваються. Успішна діяльність у сфері фінансових послуг неможлива без ефективного управління та врахування технічних інновацій. Ці тези присвячені аналізу ключових трендів у сфері диджиталізації фінансових послуг, а також виявленню перспективних можливостей для інвестування в цій сфері.

Диджиталізація — це процес використання цифрових технологій для вдосконалення бізнес-процесів і створення нових способів надання послуг. Це невід'ємна частина розвитку сучасної економіки та важливий інструмент удосконалення фінансового сектору. Завдяки технологічним інноваціям фінанси стають доступнішими, швидшими та більш персоналізованими для користувачів у всьому світі. Цифрові платформи та інструменти відкривають нові можливості для інвесторів, забезпечуючи гнучкість, прозорість і безпеку інвестиційного процесу. Варто відзначити основні тенденції диджиталізації, що впливають на фінансовий сектор, особливо розвиток фінансових технологій, blockchain-технології та мобільного банкінгу. Ці тренди сприяють не лише оптимізації бізнес-процесів, а й створюють перспективи для нових форм інвестування [1].

Результати дослідження

Збільшення обсягів безготівкових операцій та розширення фінансових послуг, що надаються онлайн, збільшує комфорт для споживачів через скорочення витрат часу на здійснення фінансових операцій та надає доступ до фінансових послуг більшій аудиторії, незалежно від місця перебування. Безготівкові операції мають вплив на розвиток фінансових технологій та підвищення ефективності фінансової системи.

Виникнення віддаленої ідентифікації та автентифікації сприяє полегшенню ідентифікації клієнтів, спрощує процес відкриття рахунків та отримання фінансових послуг, а також відкриває нові інвестиційні можливості для фінансового сектору. Це включає використання біометрії, електронного підпису та інших інноваційних методів для підвищення безпеки та зручності користувачів і зниження витрат для фінансових установ.

Миттєві платежі допомагають інвесторам швидко використовувати фінансові інструменти.

Завдяки цьому інвестори швидко реагують на ринкові зміни, скорочуючи час між прийняттям інвестиційного рішення та його виконанням. Це підвищує ліквідність ринку, розширюючи інвестиційні можливості та знижуючи ризики, пов'язані із затримками торгівлі. Для фінансової інфраструктури важливими є швидкі платежі, щоб підтримувати ефективні розподіли капіталу та прискорювати економічний розвиток.

За останній час криптовалюти стали дуже популярними. Системи blockchain-технології та криптовалюти поступово змінюють фінанси, збільшуючи рівень якості, гарантії, безпеки та незалежності фінансових операцій. За допомогою blockchain-технологій здійснюються прямі платежі, знижуються комісії за перекази і покращується взаємодія між банком і клієнтом. Прийняття угод, керованих blockchain-технологіями, також відкриває нові можливості для нових фінансових інструментів та інвесторів [2].

Фінансові технології (Financial technology, Fintech) сьогодні створюють багато нових ідей для залучення капіталу, інвестування, мотивації працівників, захисту бізнесу і багато іншого. Вони пропонують нові моделі кредитування, такі як краудфандинг та P2P-кредитування, які є вигідними для малого та середнього бізнесу. Моделі кредитування відкривають нові можливості для інвесторів, за допомогою яких інвестори можуть вкладати кошти в перспективні проєкти, не вдаючись до посередників, отримуючи при цьому вищу віддачу порівняно з традиційними інструментами інвестування [3].

Зростання використання мобільних фінансових додатків та цифрового банкінгу призвело до високого попиту на фінансові послуги, оскільки можна отримати доступ у будь-який час і в будь-якому місці. З'явився новий тренд у сфері особистих фінансів, коли користувач може легко контролювати свої гроші, рахунки та інвестиції за допомогою мобільних додатків. Це дає змогу підвищити зручність для користувачів та збільшити інвестиції серед клієнтів.

Диджиталізація фінансів економить витрати, що дає можливість інвесторам і клієнтам отримати доступ до нещодавно винайдених фінансових продуктів за нижчими цінами. Завдяки високій ефективності цифрових фінансових установ ці продукти, ймовірно, зростатимуть і поширюватимуться, а отже, фінансові ринки можуть стати більш відкритими для споживачів.

Висновки

Отже, диджиталізація фінансових послуг є вирішальним елементом у формуванні розвитку фінансової галузі та всієї економіки. Вона не лише змінює звичайні підходи до управління фінансами, але й стимулює інновації, які підвищують ефективність та доступність фінансових послуг для споживачів. Цифрові технології дозволяють покращувати фінансові процеси, забезпечуючи швидкість, безпеку та легкість у виконанні фінансових операцій. Це відкриває нові можливості як для інвесторів, так і для споживачів фінансових послуг, дозволяючи їм отримувати вигоди від більш персоналізованих і гнучких пропозицій [1].

Виникнення мобільного банкінгу, миттєвих платежів, а також розвиток blockchain-технологій і криптовалют значно підвищує прозорість, надійність і ефективність фінансових операцій. Нові моделі кредитування та інвестицій, такі як P2P-кредитування та краудфандинг, зменшують витрати та допомагають малому та середньому бізнесу отримати більше капіталу. Диджиталізація зменшує потребу в посередниках, що призводить до економії коштів і підвищення ефективності транзакцій [2].

Це створює основу для більш відкритого, конкурентоспроможного та унікального фінансового ринку, що може принести значні економічні вигоди як для окремих підприємств, так і для світової економіки. Таким чином, диджиталізація фінансового сектору не тільки покращує фінансові послуги, але й сприяє їх розвитку, підтримує стійке економічне зростання і розробку фінансових інструментів.

Список використаних джерел

1. Савон К. В. Поняття «диджиталізація» в контексті цифрового уряду. Актуальні проблеми політики. 2021. №67. С. 107-111

2. Solov'ev, A. (2016), "Blockchain: pitfalls", Otkrytye systemy. SUBD, vol. 4, available at: http://www.osp.ru/ os/2016/04/13050987/ (Accessed 15 Nov Oct 2018).

3. Модернізація фінансових систем: методологія та інструменти управління [монографія] За ред. чл.кор. НАН України, д-ра екон. наук, проф. Лисенко Ю.Г.; д-ра екон. наук, доц. Жерліцина Д.М. –

Полтава, 2017. – 348 с.

Боковець Вікторія Вікторівна – доктор екон. наук, професор, в. о. завідувача кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bokovets.v@ukr.net

Бортнюк Віталіна Петрівна – студентка групи 1Л-23б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vitalinapetrivna@gmail.com

Viktoriia V. Bokovets – Doct. Sc. (Econ.), Professor, Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Vitalina P. Bortnyuk – student, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 656:355

А.С. Краєвська
П.Є. Верьовкін

ОСНОВНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ЛОГІСТИКИ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто основні аспекти функціонування транспортної логістикиУкраїни під час воєнного стану.

Ключові слова: логістика, транспорт, Україна, війна.

Abstract

The main aspects of the peculiarities of the trasport logistics of Ukraine during the martial law are considered.

Keywords: logistics, transport, Ukraine, war.

Вступ

Російське вторгнення в Україну 2022 року стало безпрецедентним викликом для всіх сфер життя, зокрема, для логістики. Війна не лише зруйнувала інфраструктуру, а й поставила під загрозу традиційні ланцюги постачання. Логістичні компанії та підприємства змушені були швидко адаптуватися до нових умов, шукаючи альтернативні маршрути, способи транспортування та форми співпраці.

Найактуальнішим завданням сьогодення є відновлення України, подолання наслідків бойових дій на її території та вирішення питань національної безпеки та обороноздатності. Отже вирішити логістичні та інфраструктурні завдання можливо саме шляхом модернізації внутрішнього транспорту та його інфраструктури, розширення мережі логістичної інфраструктури та підвищення ефективності наявних потужностей в ній, створення умов для залучення приватних інвестицій та стимулювання розвитку логістики загалом в Україні.

Результати дослідження

З початком війни транспортна логістика України серйозно постраждала. Повітряний простір закритий для цивільних літаків, а порти заблоковані окупаційними силами. Єдиними варіантами, що залишилися, є залізничний (який обмежений на окупованих територіях) та автомобільний транспорт, переважно для гуманітарних та некомерційних вантажів. Протягом перших двох тижнів компанії вирішували, чи продовжувати роботу, потім деякі адаптувалися, і до кінця 2022 року транспортний сектор повністю пристосувався до нових умов роботи [1]. Необхідність негайного використання всіх засобів для подолання раптово виникаючих проблем у транспортному секторі стала викликом, який кинула військова окупація.

Згідно останніх досліджень, проведених фахівцями дослідницької та консалтингової компанії Pro-Consulting, логістична галузь України зіштовхнулась у 2023 році з наступними викликами [4]:

1. Проблеми з кадрами;
2. Складнощі в організації перевезень;
3. Зростання цін на паливо;
4. Енергетичні проблеми;
5. Блокування зернового коридору та західних кордонів.

Після початку військової окупації Росії більшість компаній на транспортному ринку були змушені адаптувати свої логістичні маршрути. Ці зміни були особливо ефективними у сфері міжнародних перевезень. Тому цей сектор був найбільш зростаючим і найменш постраждалим в українській логістиці у 2022-2023 роках. Варто також зазначити, що міжнародні перевезення зазнали кардинальних змін через проблеми з доступом до місцевих портів та подальше закриття зернового коридору [1]. Це призвело до того, що майже всі перевізники переключилися на маршрути через Румунію, Польщу та Німеччину. Пізніше стало зрозуміло, що автомобільний транспорт не може перевозити достатню кількість вантажів і є занадто трудомістким через закриття західного кордону та довгі черги на міжнародних переходах. Навіть відкриття додаткових пунктів перетину кордону та збільшення кількості митників змогло лише частково вирішити цю проблему [2].

Пріоритетними напрямками покращення транспортної логістики є збільшення пропускної спроможності автомобільних пунктів пропуску на кордонах країн ЄС, розбудова доріг в рамках проекту транс'європейської транспортної мережі TEN-T, застосування міжнародних стандартів у дорожньому будівництві (FIDIC) та залучення незалежних інженерів. З метою стабілізації транспортної логістики та логістики в цілому, у проекті зазначено, що уряд повинен зняти блокаду комерційного морського сполучення, зняти блокаду українських портів для всіх видів вантажів, гарантувати страхування ризиків для інвесторів, а також побудувати та модернізувати залізничні лінії до кордону з ЄС та портів на Дунаї.

Висновки

Незважаючи на сильний шок від початку війни, українська система вантажних перевезень змогла подолати труднощі та забезпечити транспортування товарів першої необхідності в Україну та з України. Сьогодні українські експедитори адаптувалися, змінили напрямок і почали розвивати нові інтермодальні маршрути через Європу. Це західний маршрут через Польщу, Німеччину та країни Балтії, а також південний маршрут переважно через Румунію. Незважаючи на всі проблеми і труднощі, заслуговує на увагу підтримка і допомога, яку надають інші країни у спрощенні транспортних процедур і документообігу, вирішенні проблем з контейнерами в портах і врегулюванні митних питань [4].

Автомобільні вантажні перевезення відновляться швидше, оскільки не потребують такої спеціалізованої інфраструктури, як морські та залізничні перевезення. Натомість залізничний транспорт не може компенсувати втрати морського транспорту. Для покращення пропускної спроможності автомобільного транспорту Україна має розширити національні дороги, щоб вони відповідали основним автомагістралям у Європі, з максимальною кількістю смуг у кожному напрямку без зустрічного руху. Ці дороги повинні проходити в обхід населених пунктів і не містити обмежень, таких як регульовані перехрестя або пішохідні переходи. Необхідно облаштувати місця для паркування великогабаритних транспортних засобів та надати низку послуг. Це збільшить пропускну здатність доріг, підвищить безпеку дорожнього руху, створить приємні умови для роботи перевізників і дозволить їм працювати за тахографами [3].

За прогнозами, українська економіка та логістичні ринки залишатимуться в стагнації через падіння споживчого попиту, скорочення промислового виробництва та еміграцію за кордон мільйонів українців, які ще довго не повернуться. Український бізнес «розвивається на межі своїх можливостей». Він вже пристосовується до роботи на полі бою, і в цьому контексті компанії впроваджують інноваційні продукти та всіляко підвищують продуктивність. Подальший розвиток міжнародного співробітництва, подальше зростання інтермодальних перевезень та розширення спектру логістичних послуг, що пропонуються українськими транспортними компаніями, стане трендом на ринку транспортних послуг.

Список використаної літератури

1. Єлетенко О.В. Проблеми сучасної логістики та шляхи їх вирішення // Актуальні проблеми економіки. – 2023. – №4. – С. 135-141.
2. Карп І.М. Роль інтегрованої логістики в управлінні підприємством // Актуальні проблеми економіки. – 2022. – №2. – С. 166-177.
3. Кондратюк Д. Оптимальний постачальник як чинник конкурентоспроможності підприємств. Економіка. Управління. Інновації. 2022. № 1. – С. 48-54.
4. Михайлик Н. І. Основні виклики та перспективи розвитку транспортної логістики в умовах війни // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. - Івано-Франківськ. - 2024. - Т. 1. - № 20 - С.163-172.

Краєвська Алла Станіславівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри ПЛМ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kraevska@vntu.edu.ua.

Kraievska Alla - candidate of economic sciences, associate professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kraevska@vntu.edu.ua.

Верьовкін Павло Євгенійович – студент групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: pavlover2003@gmail.com

Pavlo E. Verovkin – student of L-21b group, Faculty o fManagement and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pavlover2003@gmail.com

УДК 004.056.52

Луканов М.В.
Карпінець В.В.

ЦИФРОВИЙ ПІДПИС ЯК МЕТОД АВТЕНТИФІКАЦІЇ В СИСТЕМАХ КОНТРОЛЮ ВЕРСІЙ ВИХІДНОГО КОДУ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цьому дослідженні було проведено комплексний аналіз сучасних методів автентифікації у системах контролю версій вихідного коду програмного забезпечення та можливість покращення захисту від неавтентифікованих змін, що може бути корисно для підприємств, для яких питання ретельної перевірки коду є критичним.

В результаті комплексного аудиту, було визначено можливість використання цифрового підпису як перспективний метод автентифікації та контролю коду на всіх етапах життєвого циклу програмного забезпечення.

Ключові слова: *системи контролю версій, автентифікація, захист даних, версіонування, цифровий підпис.*

Abstracts.

This study presents a comprehensive analysis of modern authentication methods in version control systems for software source code and explores the potential to enhance protection against unauthorized changes. This research could benefit enterprises where rigorous code verification is critical.

As a result of an in-depth audit, the use of digital signatures was identified as a promising method for authentication and code control at all stages of the software lifecycle.

Keywords*: version control systems, authentication, data protection, versioning, digital signature.*

Вступ

На сьогоднішній день робота з вихідним кодом програмного забезпечення потребує високого рівня захисту, особливо на етапах його перевірки, збереження та внесення змін. Однією з основних загроз є ризик несанкціонованих модифікацій коду, що може призвести до серйозних наслідків, зокрема для підприємств, де надійність та безпека програмного забезпечення є особливо чутливим.

Сучасні системи контролю версій дозволяють зберігати історію змін, але не завжди гарантують захист від втручання сторонніх осіб, а також диверсії. Традиційні методи автентифікації забезпечують певний рівень захисту, однак із зростанням складності загроз цього може бути недостатньо. Одним із перспективних підходів до вирішення цієї проблеми є використання цифрових підписів, які забезпечують автентифікацію та контроль цілісності коду на всіх етапах його життєвого циклу та забезпечення, що код в кінцевого користувача пройшов перевірку аудитора і не містить шкідливих або небезпечних компонентів.

У цьому дослідженні проведено аналіз сучасних методів автентифікації у системах контролю версій та запропоновано використання цифрового підпису як надійного засобу для підвищення безпеки вихідного коду.

Результати дослідження

Системи контролю версій вихідного коду програмного забезпечення відіграють ключову роль у процесі розробки програмного забезпечення, ставши певним стандартом, забезпечуючи збереження історії змін, координацію між розробниками та підтримку цілісності коду. Проте безпека цих систем залишається критичним питанням, особливо з огляду на ризики внесення неавторизованих змін сторонніми особами або під час диверсії. Автентифікація користувачів та контроль цілісності коду є основними заходами, які дозволяють підвищити захист у таких системах.

Серед основних загроз, які стосуються автентифікації можна виділити:

- Supply Chain Attacks – атака шляхом націлювання на менш безпечні елементи в ланцюзі поставок [1];

- Code Injection – зловмисник впроваджує шкідливий код в програму, яка потім виконується додатком [2];
- компрометація облікових записів – отримавши доступ до акаунту розробника, зловмисник може внести несанкціоновані зміни, а маючи необхідні права – приховати діяльність в історії змін;
- атаки через автоматизацію процесів – зловмисники можуть інтегрувати шкідливий код на етапах тестування чи розгортання.

Сучасні методи автентифікації включають використання паролів, багатофакторної автентифікації, ssh-ключів токенів доступу [3]. У таблиці 1 представлено аналіз основних методів автентифікації, їхніх переваг та недоліків.

Таблиця 1 – Аналіз основних методів автентифікації

Метод автентифікації	Рівень захисту	Переваги	Недоліки
Пароль	Низький	Простота використання, низькі вимоги до впровадження	Уразливість до атак методом підбору, фішингу, необхідність регулярної зміни
Двофакторна автентифікація	Середній	Значно підвищує безпеку, захист навіть у разі компрометації пароля	Залежність від другого фактора (SMS, додаток тощо), потребує додаткових ресурсів
SSH-ключі	Високий	Сильне шифрування, автоматизація доступу, складність підробки	Складність управління великою кількістю ключів, можливість втрати ключа
Токени доступу	Низький	Зручність використання в автоматизованих системах, мінімізація потреби в паролях	Короткий термін дії (якщо не встановлено належним чином); компрометація токена може надати повний доступ

Усі вищеперераховані методи дозволяють налаштувати безпеку для сесій користувачів та автоматизованих систем, хоч і мають свої недоліки і вразливості. Однак у випадку, коли аналіз коду перед його поширенням, в тому числі, в CICD – практик безперервного розгортання вихідного коду програмного забезпечення на кінцевих точках [5], є критичним питанням, стандартні методи не дозволяють проводити оцінку та погодження/не погодження змін з високим рівнем захисту. Для забезпечення даних потреб пропонується використання цифрового підпису.

Впровадження незалежної системи цифрового підписування та верифікації підпису дозволяє уповноваженим особам після аналізу та погодження вихідного коду підтверджувати зміни, підвищуючи рівень автентифікації. Також вказана система повинна містити функціонал, який дозволяє в будь-який момент часу, незалежно від місця розміщення файлів проекту перевірити їх на наявність неавтентифікованих змін та фіксувати події в SIEM та SOAR системах.

Висновки

Отже, з огляду на проведене дослідження сучасних методів автентифікації та їхніх переваг і недоліків, можна зробити висновок, що традиційні методи, такі як паролі, двофакторна автентифікація та SSH-ключі, мають певний рівень захисту, проте вони не забезпечують достатню надійність у випадку складних загроз. Найбільш перспективним підходом до підвищення безпеки вихідного коду є використання цифрового підпису, який гарантує автентичність та цілісність коду на всіх етапах його життєвого циклу. Впровадження системи цифрового підпису дозволить не лише захистити код від несанкціонованих змін, але й забезпечити контроль над його розповсюдженням, надаючи додатковий рівень безпеки для автоматизованих процесів розгортання та зберігання даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Supply Chain Attack. *DOU*. URL: https://dou.ua/forums/topic/47587/ (дата звернення 10.11.2024).

2. Впровадження коду. URL: https://cqr.company/ua/web-vulnerabilities/code-injection/ (дата звернення 10.11.2024).

3. About authentication to GitHub. URL: https://docs.github.com/en/authentication/keeping-your-account-and-data-secure/about-authentication-to-github. (дата звернення 10.11.2024).

4. Elisa Bertino, Emilio Montolivo, Giancarlo Martella, Emilio Montolivo. Computer Security. 2005. pp 44–64

5. What is CI/CD? URL: https://about.gitlab.com/topics/ci-cd/ (дата звернення 10.11.2024).

6. Kaur R., Kaur A. Digital Signature. International Conference on Computing Sciences (ICCS), Phagwara, India, 14–15 September 2012.

Луканов Максим Всеволодович – студент групи КІТС-23м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail

Науковий керівник: **Карпінець Василь Васильович** – к.т.н., доц. каф. МБІС

Lukanov Maksym V. – student of group KITS-23m, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail

Scientific adviser: **Karpinets Vasyl V.** – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor. MBIS.

УДК 005.95/96:316.46

Д. С. Куліш
О. Г. Ратушняк

ЛІДЕРСТВО ЯК ФОРМА САМОМЕНЕДЖМЕНТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто теоретичні аспекти лідерства як форми самоменеджменту. Підкреслюється, що правильна форма управління формує довіру споживачів і партнерів, сприяє лояльності клієнтів і підвищує конкурентоспроможність. Належне лідерство позитивно впливає на фінансові показники компанії та її позиціонування на ринку.

Ключові слова: лідерство, управління, самоменеджмент.

Abstract

The theoretical aspects of leadership as a form of self-management are considered. It is emphasized that the correct form of management builds trust among consumers and partners, promotes customer loyalty and increases competitiveness. Proper leadership has a positive effect on the company's financial performance and its market positioning.

Keywords: leadership, management, self-management.

Вступ

Проблема лідерства викликала зацікавленість з древніх часів. Але систематизоване, цілеспрямоване вивчення лідерства почалося з Ф.Тейлора, початок 19 століття. Ранні дослідження ставили за мету виявити якості або особисті характеристики ефективних керівників. Згідно теорії «великих людей», кращі з керівників володіють певним набором загальних для усіх особистих якостей. Дослідженнями було доведено, що не існує такого набору особистих якостей, які є у всіх ефективних керівників, тому що ефективність керівництва має ситуаційний характер.

Лідерство є важливою складовою не лише в управлінні людьми, а й у формуванні власного життєвого та професійного шляху. Як форма самоменеджменту, воно відображає здатність індивіда організовувати, мотивувати та спрямовувати себе до досягнення поставлених цілей. Розглядаючи лідерство як самоменеджмент, можна відзначити, що це не тільки сукупність навичок, але й система переконань і принципів, які дозволяють людині зберігати самодисципліну, продуктивність та внутрішню мотивацію.

У сучасних умовах швидких змін та високої конкуренції лідерські якості стають ключовими для розвитку кожного фахівця. Цей підхід вимагає не тільки знань і вмінь, а й навичок самоконтролю, відповідальності та готовності до прийняття рішень.

Результати дослідження

Самоменеджмент як спосіб організації власної діяльності вимагає від людини здатності до особистісного управління, що включає вміння впливати на свої думки, емоції та поведінку для досягнення конкретних цілей. Однією з ключових рис ефективного самоврядування є керівна позиція особистості, яка проявляється в усвідомленій постановці завдань і вмотивованому прагненні до їх виконання [1]. Такий підхід дає змогу кожній людині стати надійним «керманичем» власного життя, відповідально обираючи напрямок дій.

Організація самодисципліни вимагає від особистості розвитку навичок самоусвідомлення та внутрішньої автономії, що є фундаментом успішного самоконтролю. Вміння направляти свої зусилля та визначати пріоритети потребує як інтуїції, так і наполегливості, а також здатності до оцінки власних досягнень та проміжних результатів. Успішне самоврядування в цьому випадку передбачає уміння гнучко реагувати на зміни і підтримувати власну ефективність у різних життєвих ситуаціях.

Нарешті, високий рівень управління собою як фактору особистого розвитку включає також

здатність до постійного вдосконалення [2]. Ця форма самоорганізації дозволяє людині не тільки фокусуватися на теперішніх досягненнях, а й планувати нові горизонти розвитку, здатність ставати кращою версією себе і виходити за межі обмежень та сумнівів.

Самоорганізація як управлінська форма передбачає також розвиток комунікаційних навичок, які допомагають людині взаємодіяти з іншими людьми, обмінюватися досвідом і отримувати корисний зворотний зв'язок. Вміння слухати, розуміти та надихати оточуючих стає важливим доповненням до внутрішнього управління собою. Саме так особистість може створити ефективне середовище для свого самовдосконалення, підтримуючи позитивний вплив не тільки на себе, а й на інших [2].

Самоменеджмент є ключовим елементом у формуванні лідера, оскільки він розвиває здатність до самоорганізації, дисципліни та ефективного використання власних ресурсів. Для лідера важливо вміти ставити чіткі цілі, планувати свою діяльність і відстежувати прогрес [2], адже це не лише впливає на його особисту ефективність, але й надихає оточуючих до досягнення спільних результатів.

Одним з напрямків самоменеджменту є тайм-менеджмент, який допомагає здійснювати аналіз пріоритетів та розвиток емоційного інтелекту, є основою для розвитку лідерських якостей. Наприклад, ефективний тайм-менеджмент дозволяє лідеру виділяти час на ключові завдання, що сприяють досягненню стратегічних цілей, а емоційний інтелект допомагає краще розуміти емоції інших людей, будувати довірливі стосунки та вирішувати конфлікти.

Самоменеджмент також допомагає формувати навички стратегічного мислення, що є критично важливим для лідера. Плануючи своє зростання, лідер вчиться передбачати наслідки своїх рішень, оцінювати ризики та адаптуватися до змін. Завдяки цим методам він стає більш впевненим у своїх діях і здатним мотивувати команду слідувати за ним, демонструючи приклад цілеспрямованості та рішучості [3].

Таким чином, самоменеджмент не лише вдосконалює особисту продуктивність, але й формує платформу для зростання лідерських якостей, перетворюючи людину на ефективного й надихаючого керівника.

Крім того, важливою складовою самоменеджменту є постійне прагнення до саморефлексії, здатність оцінювати власні сильні та слабкі сторони. Такий аналіз дозволяє особистості чітко розуміти, в яких аспектах варто працювати над собою, аби досягати ще більшої ефективності та задоволеності від діяльності. В кінцевому підсумку, це сприяє формуванню особистості, яка здатна ефективно управляти своїм часом, ресурсами та енергією, впевнено рухаючись до життєвих цілей [3].

Висновки

Отже, лідерство як форма самоменеджменту є надзвичайно важливим інструментом для розвитку особистісної ефективності та досягнення професійних цілей. Вона передбачає не лише контроль над своїми діями та часом, але й здатність мотивувати себе, розвивати комунікативні навички та регулярно аналізувати власні успіхи і недоліки. Ця здатність до самостійного управління допомагає особистості залишатися стійкою та гнучкою в умовах змін, підвищувати свою продуктивність та вміння співпрацювати з іншими. Самоменеджмент, таким чином, стає основою для самовдосконалення і створення стабільного ґрунту для особистісного зростання та успіху [3].

Лідерство є складним феноменом, який полягає у здатності здійснювати вплив на окремих осіб і групи, спрямовуючи їхні зусилля на досягнення цілей, тобто забезпечувати ефективну взаємодію членів групи. Його можна описати за допомогою таких характеристик: лідером є той, хто має послідовників; лідерство формується та проявляється у сфері взаємодії; лідерство засновано на авторитеті; лідерство засноване на неформальному впливі; лідерство складається з дискретних подій – актів лідерства; лідерство – когнітивний конструкт сприйняття послідовників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Лугова В. М., Голубєв С. М. Основи самоменеджменту та лідерства : навч. посіб. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2019. 44 с.

2. Ратушняк О. Г., Кавецький В. В., Лесько О. Й. Самоменеджмент як основна складова в роботі операційного менеджера. Ефективна економіка. 2022. № 1. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=9885 (дата звернення: 13.11.2024).

3. Самоменеджмент : навч. посіб. / С. К. Василик, О. В. Майстренко, К. Р. Немашкало та ін. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2020. 75 с. URL: http://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/26376 (дата звернення 13.11.2024).

Ратушняк Ольга Георгіївна – доцент, доцент кафедри економіки, підприємництва та виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ratushniak@vntu.edu.ua

Куліш Дарія Сергіївна – студентка групи 2Л-22б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kulisdaria98@gmail.com

Olga H. Ratushniak – Associate Professor, Associate Professor of the Department of Economics, Entrepreneurship and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Daria S. Kulish – student, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.728.5

О. В. Салієва
Д. О. Немировська

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ТРАНСПОРТНИХ ПРОТОКОЛІВ ЗАХИСТУ TLS ТА QUIC

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дослідження присвячено аналізу архітектурних і функціональних особливостей транспортних протоколів TLS та QUIC, а також визначенню продуктивності їхньої роботи в різних умовах застосування.

Ключові слова: TLS, TCP, QUIC, UDP, протоколи транспортного рівня, захист інформації на транспортному рівні

Abstract

The research analyzes the architectural and functional features of the TLS and QUIC transport protocols, as well as determines their performance in various application conditions.

Keywords: TLS, TCP, QUIC, UDP, transport layer protocols, information security at the transport layer.

Вступ

Безпечний обмін даними в мережі є одним із головних пріоритетів розвитку цифрових технологій сьогодення. Протоколи, які працюють на транспортному рівні, повинні гарантувати конфіденційність, цілісність і достовірність інформації, що передається через незахищені канали зв'язку. Серед найбільш популярних і широко застосовуваних рішень виділяються протоколи TLS, DTLS, а також IPsec, кожен з яких має свої унікальні особливості та переваги. Відносно новим протоколом є QUIC, що був розроблений компанією Google у 2013 році на заміну традиційному TLS. Виходячи з тенденцій розвитку мережевих технологій, було вирішено провести порівняльний аналіз QUIC та TLS.

Основна частина

Протоколи QUIC та TLS мають спільну мету – забезпечити конфіденційність, цілісність та автентифікацію даних, проте вони реалізують її різними шляхами. На рисунку 1 наведено порівняння архітектури HTTP/2 (з використанням TLS і TCP) та HTTP/3 (на базі QUIC), який демонструє інтеграцію функцій і рівнів захисту в обох підходах.

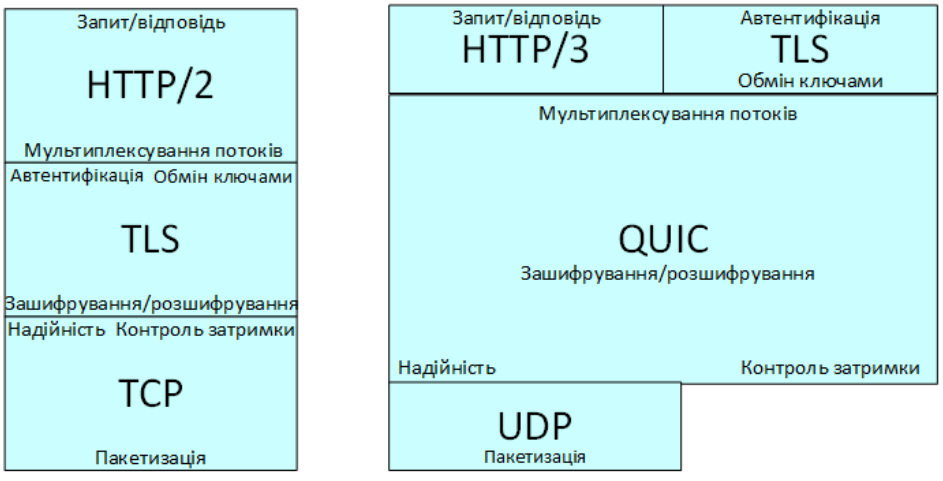

Рисунок 1 – Порівняння технологій TLS та QUIC

TLS є стандартом захисту передавання даних через мережу Інтернет, забезпечуючи конфіденційність, цілісність і автентифікацію з'єднань між клієнтом і сервером. Цей протокол

еволюціонував як продовження SSL і широко використовується для HTTPS-з'єднань. Коли клієнт встановлює з'єднання з сервером через TLS, відбувається процес рукостискання, під час якого сервер надає клієнту свій цифровий сертифікат. Цей сертифікат виданий довіреним сертифікаційним центром (CA) і містить публічний ключ сервера. Клієнт перевіряє дійсність сертифіката, переконуючись у тому, що він підписаний довіреним CA, не протермінований і відповідає доменному імені сервера. Це гарантує, що клієнт спілкується саме з автентичним сервером, а не зі зловмисником, який намагається перехопити або підробити з'єднання. Після успішної перевірки сертифіката клієнт і сервер узгоджують набір криптографічних алгоритмів і генерують спільний секретний ключ за допомогою протоколу обміну ключами Diffie-Hellman (або його варіації). Цей ключ використовується для симетричного шифрування подальшого обміну даними, забезпечуючи конфіденційність і цілісність інформації. Сильні алгоритми шифрування AES з великим розміром ключа і надійні хеш-функції гарантують, що навіть якщо зловмисник перехопить зашифрований трафік, він не зможе його розшифрувати без відповідного ключа. Проте багатоступеневий підхід TLS додає затримок, особливо в умовах нестабільного з'єднання [1].

QUIC, навпаки, розроблений для зниження затримок і забезпечення гнучкості. Цей протокол інтегрує функції TLS 1.3 у свою архітектуру, поєднуючи встановлення з'єднання з процесом шифрування [2]. Завдяки цьому QUIC дозволяє уникати затримок, характерних для TCP. Важливою особливістю є функція 0-RTT (Zero Round Trip Time), яка дає змогу надсилати дані одразу при повторних підключеннях, оскільки під час першого з'єднання між клієнтом і сервером відбувається повне рукостискання, вони обмінюються необхідними криптографічними параметрами та встановлюють спільний секретний ключ для шифрування даних. Сервер може надати клієнту спеціальний "сесійний квиток" або попередні параметри, які клієнт зберігає для майбутніх підключень. Коли клієнт знову підключається до того ж сервера, він використовує збережені попередні параметри для негайного встановлення захищеного з'єднання. Завдяки цьому клієнт може одразу почати надсилати зашифровані дані, не очікуючи на відповідь від сервера для завершення рукостискання. Такий механізм значно зменшує затримки, пов'язані з встановленням з'єднання. Однак при впровадженні QUIC можуть виникнути проблеми сумісності з існуючою мережею та інфраструктурою безпеки. Оскільки QUIC працює поверх протоколу UDP, він може зіткнутися з проблемами через фаєрволи, маршрутизатори та пристрої NAT, які зазвичай налаштовані на блокування або обмеження UDP-трафіку. Не зважаючи на це, Google, YouTube та інші великі сервіси активно впроваджують QUIC, що свідчить про його зростаючу популярність.

QUIC також використовує унікальні ідентифікатори з'єднань – Connection ID, які забезпечують збереження сеансу навіть у разі зміни IP-адреси або порту клієнта, що є особливо корисним для мобільних пристроїв [3]. Мультиплексування потоків у QUIC усуває проблему блокування на початковій стадії обробки, що покращує продуктивність при передаванні кількох потоків даних [4]. У традиційному протоколі TCP, який використовується разом з TLS, усі дані передаються через одне послідовне з'єднання. Якщо пакет втрачається або затримується, весь потік даних зупиняється, доки втрачені пакети не будуть повторно передані та отримані. Це означає, що один втраченій або затриманий пакет може затримати всю передачу даних, навіть якщо інші пакети готові до відправки. Натомість QUIC реалізує мультиплексування кількох незалежних потоків даних всередині одного з'єднання. Кожен потік має свій власний ідентифікатор і управляється окремо від інших. Якщо пакет в одному потоці втрачається, це не впливає на інші потоки: вони можуть продовжувати передаватися без перешкод. Втрачені пакети повторно передаються лише для відповідного потоку, що мінімізує затримки.

Зазначимо, що протокол тLS забезпечує захист від атак "людина посередині" завдяки перевірці сертифікатів та сильним алгоритмам шифрування. Проте його TCP-архітектура може бути вразливою до атак типу флуду та на встановлення з'єднання. У TCP процес встановлення з'єднання відбувається через тристороннє рукостискання: клієнт надсилає серверу SYN-пакет, сервер відповідає SYN-ACK, і клієнт завершує встановлення з'єднання, надсилаючи ACK. Зловмисник може скористатися цим механізмом для проведення SYN-флуд атаки, надсилаючи велику кількість SYN-пакетів з підроблених або неіснуючих IP-адрес. Сервер, у свою чергу, відповідає на кожен запит і виділяє ресурси для очікування підтвердження від клієнта, яке ніколи не надходить. Це може призвести до виснаження ресурсів сервера, оскільки він зберігає стан для кожного напіввідкритого з'єднання, і, як наслідок, до відмови в обслуговуванні легітимних користувачів. Базуючись на UDP, QUIC знижує ризик таких атак,

оскільки встановлення з'єднання відбувається швидше і менш витратно для серверів. Крім того, інтеграція TLS 1.3 у QUIC забезпечує сучасний рівень захисту даних. Водночас функція 0-RTT може створювати потенційні ризики, зокрема атаки повторного відтворення, якщо попередні параметри з'єднання не були належним чином захищені.

Для більш наочного розуміння відмінностей між протоколами TLS і QUIC представлено таблицю 1, в якій підсумовуються ключові аспекти кожного протоколу, включаючи їхні технічні характеристики, переваги, недоліки та сфери застосування.

Таблиця 1 – Порівняння протоколів транспортного рівня TLS і QUIC

Аспект	TLS	QUIC
Рівень протоколу	Працює на транспортному рівні поверх TCP.	Інтегрує транспортний і протокол безпеки поверх UDP.
Транспортний протокол	TCP	UDP
Рукостискання	Багатокроковий процес, який вимагає кількох обмінів повідомленнями.	Поєднує встановлення з'єднання та шифрування, що зменшує затримки.
0-RTT (Zero Round Trip Time)	Підтримується в TLS 1.3, але з обмеженнями.	Дозволяє надсилати дані одразу при повторних підключеннях, значно прискорюючи взаємодію.
Мультиплексування потоків	Не підтримується на рівні TCP; може виникати блокування на рівні голови черги.	Підтримує мультиплексування кількох потоків даних, усуваючи блокування та покращуючи продуктивність.
Захист від атак	Забезпечується через перевірку сертифікатів та сильні алгоритми шифрування.	Інтегрує захист TLS 1.3
Вразливості	TCP-архітектура вразлива до атак типу флуду та на встановлення з'єднання (SYN-флуд).	Менш вразливий завдяки використанню UDP і швидкому встановленню з'єднання.
Сумісність з інфраструктурою	Широко підтримується існуючими мережевими пристроями та фаєрволами.	Може стикатися з проблемами через фаєрволи або NAT, які блокують UDP-трафік; вимагає оновлення мережевих політик.
Балансування навантаження	Підтримується традиційними методами на основі відкритих заголовків TCP.	Ускладнене через шифрування заголовків і використання Connection ID. Потребує спеціалізованих балансувальників.
Мобільність з'єднань	Зміна IP-адреси призводить до розриву з'єднання.	Підтримує зміну IP-адреси або порту без втрати з'єднання завдяки використанню Connection ID.
Продуктивність	Може мати затримки через багатоступеневий процес рукостискання та блокування голови черги.	Вища продуктивність завдяки швидкому встановленню з'єднання, 0-RTT та усуненню блокування початкової стадії обробки.
Адаптивність до мережевих умов	Менш ефективний при високій затримці або втраті пакетів.	Краще адаптується до умов мережі завдяки вбудованим механізмам корекції помилок та контролю перевантаження.
Впровадження та прийняття	Стандарт для захисту більшості веб-сайтів; широко використовується для HTTPS-з'єднань.	Активно впроваджується великими сервісами (Google, YouTube, Facebook); стандартизований IETF у 2021 році.

Таким чином, QUIC значно перевершує TLS у продуктивності завдяки використанню UDP і підтримці функцій швидкого підключення. Його гнучкість робить його ідеальним вибором для ситуацій, де важливі низька затримка та висока швидкість, наприклад, потокове відео чи онлайн-ігри [5]. TLS, зі свого боку, залишається ключовим стандартом для захисту більшості веб-сайтів, забезпечуючи стабільність і надійність.

Висновок

У підсумку, TLS і QUIC вирішують схожі завдання, але кожен має свої унікальні особливості. TLS є перевіреним і надійним вибором для традиційних веб-додатків, тоді як QUIC пропонує новаторські рішення для мобільних та швидкісних мережевих сценаріїв. Обидва протоколи

використовують сучасні методи шифрування для забезпечення конфіденційності та захисту даних, але QUIC відзначається більшою швидкістю і адаптивністю. З огляду на зростаючі вимоги до швидкості та ефективності мережевих з'єднань, QUIC має потенціал стати новим стандартом для безпечної передачі даних через мережу Інтернет. Проте, його широке впровадження залежить від сумісності з існуючою інфраструктурою та подальшої стандартизації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Учасники проектів Вікімедіа. Transport Layer Security – Вікіпедія. *Вікіпедія*. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Transport_Layer_Security (дата звернення: 21.11.2024).
2. Учасники проектів Вікімедіа. QUIC – Вікіпедія. *Вікіпедія*. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/QUIC (дата звернення: 21.11.2024).
3. What Is QUIC and Why Threat Hunters Care - NetQuest. *NetQuest*. URL: https://netquestcorp.com/what-is-quic/ (дата звернення: 21.11.2024).
4. Codavel. QUIC vs TCP+TLS – and why QUIC is not the next big thing. *Medium*. URL: https://medium.com/codavel-blog/quic-vs-tcp-tls-and-why-quic-is-not-the-next-big-thing-d4ef59143efd (дата звернення: 22.11.2024).
5. Lekkala S. TLS vs DTLS vs QUIC: Navigating the Protocols of Secure Data Transmission. *Medium*. URL: https://medium.com/@seshalekkala227/tls-vs-dtls-vs-quic-navigating-the-protocols-of-secure-data-transmission-1081eb80da2f (дата звернення: 22.11.2024).

Салієва Ольга Володимирівна – доктор філософії (PhD) за спеціальністю 125 «Кібербезпека», доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: salieva8257@gmail.com

Saliieva Olha Volodymyrivna – Doctor of Philosophy (PhD) in specialty 125 «Cyber Security», Associate Professor of the Department of Information Systems Management and Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: salieva8257@gmail.com

Немировська Дар'я Олександрівна – студентка групи 1БКС-22б, Факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: nemyrovskadaria@gmail.com

Nemyrovska Daria Oleksandrivna - student of group 1BKS-22b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: nemyrovskadaria@gmail.com

УДК 378.14

О. Г. Ратушняк
О. Г. Матвієнко

САМОМЕНЕДЖМЕНТ У КОМАНДНІЙ РОБОТІ: ВПЛИВ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто самоменеджмент, та основні його складові. у командній роботі та який вплив на продуктивність та конкурентоспроможність підприємства він має. Наведено приклади застосування самоменеджменту на підприємстві, та його основні методики для покращення.
Ключові слова: самоменеджмент, конкурентноспроможність, продуктивність, підприємство, команда.

Abstract
Self-management and its main components have been examined, as well as its role in teamwork and its impact on productivity and the competitiveness of the enterprise. Examples of self-management application in companies have been provided, along with the main methods for improvement.
Keywords: *self-management, competitiveness, productivity, enterprise, team*

Вступ

У сучасному ринку самоменеджмент є ключовою навичкою, що впливає на продуктивність та конкурентоспроможність працівників і підприємства загалом. Глобалізація, технологічні зміни та зростання конкуренції змушують компанії підвищувати ефективність діяльності, що обумовлює вміння управляти часом, ресурсами та завданнями як для особистого успіху, так і для командної роботи підприємства.

Впровадження методів самоменеджменту на підприємстві дає можливість організувати роботу кожного члена команди, підвищуючи загальну продуктивність, покращуючи комунікацію та знижуючи рівень конфліктів. Це безпосередньо впливає на конкурентоспроможність підприємства, оскільки високопродуктивна командна робота працівників допомагає швидше адаптуються до ринку та ефективніше працюють над проєктами, реалізовувати нові стартапи та впроваджувати нові креативні ідеї в управлінні підприємством.

Результати дослідження

Основними компонентами самоменеджменту є планування, організація, контроль, мотивація та управління часом. Кожен з цих елементів відіграє свою важливу роль у підвищенні ефективності роботи працівника окремо та команди в загалом. Планування допомагає визначати пріоритети, ставити чіткі цілі та структуровано підходити до виконання завдань. Організація забезпечує порядок і узгодженість у робочих процесах, коли кожен член команди чітко знає свою роль і розподіл завдань. Контроль дає можливість співробітникам своєчасно виявляти проблеми у виконанні завдань і вносити корективи на ранніх етапах. Мотивація стимулює працівників до досягнення високих результатів і зберігає їхню залученість у процес роботи, а тайм-менеджмент дозволяє оптимально розподіляти робочий час, уникати стресу та зберігати продуктивність на високому рівні. Ці компоненти забезпечують ефективне управління власною діяльністю, що позитивно впливає на загальний успіх команди та підприємства.

Сучасні підприємства вимагають від співробітників вміння організовувати власну діяльність, оскільки це безпосередньо впливає на результативність колективної роботи. В умовах, коли команди працюють над спільними проєктами, індивідуальна організованість стає критично важливою для того, щоб команда досягала спільних цілей. Також потрібно наголосити, що робота команди більш за все залежить саме від самоменеджменту їхнього керівника. Особливість сучасного погляду на керівника як лідера колективу полягає в тому, що він розглядається як носій інноваційної організаційної

культури, як основний ініціатор послідовних змін в організації. Найважливіші риси сучасного керівника, який працює в команді:

- професіоналізм, здатність вести за собою колектив,
- прагнення створювати і підтримувати хороший психологічний клімат,
- здатність делегувати завдання своїм співробітникам, щоб члени команди відчували відданість за свою роботу,
- емоційний інтелект, тобто здатність розуміти, регулювати та адекватно реагувати на емоції своїх колег, включаючи вміння слухати, підтримувати та мотивувати члени команди,
- комунікабельність та прозорість,
- гнучкість та адаптивність до сучасних динамічних умов господарювання,
- вміння приймати креативні рішення і не боятися брати відповідальність,
- орієнтація на саморозвиток, розвиток команди та підприємства в загалом,
- креативність та ініціативність, підтримання інноваційних проектів.

Для забезпечення складних, скоординованих, ефективних дій потрібні компетентні, високоорганізовані, наполегливі і сміливі керівники, менеджери. Вони повинні мислити глобально, діяти, орієнтуючись на міжнародні стандарти. Для забезпечення ефективної роботи менеджер повинен уміти використовувати різні інструменти впливу на виконавців [1]. Необхідно чітко усвідомлювати, що самоменеджмент полягає в тому, щоб максимально використовувати власні можливості, свідомо управляти перебігом свого життя (тобто самовизначатися) і долати зовнішні обставини як на роботі, так і в особистому житті [2]. Наведемо кілька ключових навичок самоменеджменту, які мають особливе значення для командної роботи.

1. Планування, яке дозволяє працівникам чітко розподіляти свій час та розуміти загальну картину проєкту, сприяючи узгодженості роботи команди.

2. Самоконтроль допомагає учасникам команди своєчасно оцінювати свій прогрес, коригувати дії та уникати затримок, що позитивно впливає на загальну продуктивність. Наприклад, коли працівник розуміє, що не встигає виконати завдання, він може заздалегідь повідомити команду, щоб в випадку чого, інші учасники допомогли, або зачекали, аби встигнути зробити все по дедлайнам.

3. Тайм-менеджмент дозволяє уникати зайвих витрат часу і фокусуватися на пріоритетних завданнях, забезпечуючи стабільний прогрес у виконанні проєкту.

4. Вміння вирішувати конфлікти: співробітники, що володіють навичками самоменеджменту, вміють контролювати свої емоції і знаходити конструктивні шляхи вирішення конфліктів та компроміси. Це сприяє підтримці позитивної атмосфери в команді та підвищує ефективність колективної роботи.

У командній роботі важливо узгодити особисті цілі працівників із загальними цілями команди. Згуртованість команди гарантує безперебійний і ефективний процес роботи. Це також допомагає стимулювати співпрацю, яка створює більш щасливі й результативні команди. Без такої узгодженості кожен учасник працює, в першу чергу, над своїми власними цілями [3]. На початку проєкту керівнику слід продумати структуру, яка направлятиме індивідуальні короткострокові цілі членів команди у бік загальних цілей проєкту. Узгодженість команди створює єдність між кінцевим баченням успіху та шляхом досягнення результатів, стимулює співпрацю, що робить команди більш задоволеними та ефективними. Без такої узгодженості кожен учасник може зосереджуватися на своїх особистих цілях, що негативно впливає на результативність.

Індивідуальні прагнення можуть суттєво впливати на те, як працівник виконує свої обов'язки. Успішні підприємства розуміють, що розвиток співробітників позитивно впливає на продуктивність команди. Наприклад, якщо працівник прагне підвищити свої навички, і команда надає йому таку можливість, це не тільки покращує кваліфікацію працівника, а й підсилює команду загалом.

Самоменеджмент допомагає членам команди усвідомлювати свою відповідальність і самостійно організовувати роботу, що зменшує потребу в постійному контролі з боку керівника. Це дозволяє керівнику зосередитися на стратегічних питаннях. Наприклад, методології Scrum полягає в тому, що команди працюють автономно, що підвищує продуктивність і узгоджує особисті цілі співробітників із цілями команди, роблячи команди ефективнішими.

Команди, які застосовують самоменеджмент, досягають кращих результатів. Наприклад, у Google працівники самостійно планують робочий день і пріоритети, що підвищує відповідальність і гнучкість. Забезпечити їм необхідні умови для плідної співпраці – запорука результативності всієї організації [4]. У Zappos впроваджено холакратію, де кожен співробітник самостійно відповідає за свою роботу, що

сприяє ініціативності та автономії. У такій системі самоменеджмент стає ключовим фактором успіху, оскільки кожен член команди має високий рівень автономії і самостійно організовує свою роботу. Це не лише підвищує продуктивність, але й сприяє розвитку ініціативи та відповідальності серед працівників [5].

Самоменеджмент підвищує ефективність роботи співробітників, знижуючи втрати часу і ресурсів, що важливо для адаптації до ринкових змін. Компанії, що розвивають культуру самоменеджменту, краще реагують на нові виклики і досягають більшої гнучкості в ухваленні рішень, що дає їм перевагу над конкурентами. Практики самоменеджменту також допомагають залучати кваліфікованих працівників, підвищують інноваційність і стабільність компанії. У період COVID-19 компанії з розвинутим самоменеджментом легше адаптувалися до віддаленої роботи, що забезпечило їм стабільність та виконання зобов'язань перед клієнтами.

Для підтримки конкурентоспроможності підприємствам слід інвестувати в тренінги з управління часом і планування, управління стресом, впроваджувати регулярний зворотний зв'язок між керівниками та працівниками для підвищення відповідальності та мотивації, а також використовувати гнучкі методи управління, такі як Agile чи Scrum, які передбачають автономію команд і підвищують продуктивність. Менторські програми дозволяють досвідченим працівникам передавати знання новачкам, прискорюючи адаптацію до корпоративної культури підприємства. Коучинг допомагає працівникам визначати свої сильні й слабкі сторони, ставити реалістичні цілі та організовувати робочий час, що позитивно впливає на ефективність команди.

Висновки

Самоменеджмент є критично важливим для забезпечення ефективності та конкурентоспроможності підприємства, оскільки сприяє підвищенню продуктивності співробітників, покращенню комунікації всередині команд і зниженню рівня стресу. Підприємства, які активно розвивають самоменеджмент серед своїх працівників, можуть швидше адаптуватися до змін, залучати найкращі таланти та створювати інноваційні рішення, що забезпечує їм довгострокову конкурентну перевагу. Самоменеджмент охоплює ключові елементи, такі як планування, організація, контроль, тайм-менеджмент і мотивація, які дозволяють ефективно розподіляти час і покращують якість виконання завдань. Розвиток самоменеджменту підвищує задоволеність працівників і сприяє згуртованості команд, що є основою для стабільного зростання й успіху підприємства на ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бабчинська О. І., Мідляр А. К. Самоменеджмент як складова професійного розвитку персоналу. *Електронний журнал «Ефективна економіка»*. Вінниця, 2016. №9. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5151
2. Мазур В.С. Нові підходи і форми менеджменту, як особливого типу управління. Пріоритети економічного розвитку України: історія та сьогодення. Вінниця, 2016. С. 178-183.
3. Як об’єднати особисті та проєктні цілі в команді? Поради спортивного тренера. *Instar Project Management*. 2021. URL: https://in-star.com.ua/education/blogs/8651
4. Секрет побудови успішних команд від Google. *Happy Monday*, 2018. URL: https://happymonday.ua/efektyvnist-komandy-google
5. Команда Zappos. *MalikSpace*, 2017. URL: https://malikspace.com/blog/komanda-zappos_ufa/

Ратушняк Ольга Георгіївна — доцент кафедри економіки підприємства і виробничого менеджменту. Вінницький національний технічний університет, Вінниця. e-mail: ogratushnyak@gmail.com

Матвієнко Олександра Геннадіївна— студентка групи МВКД-22б, кафедри економіки підприємства і виробничого менеджменту, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця. e-mail: aleksa.matvienko811@gmail.com.

Ratushnyak Olga Georgievna - Ph.D., Associate Professor of the Department of Enterprise Economics and Production Management of the Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ogratushnyak@gmail.com

Matviienko Oleksandra Hennadiyivna— Faculty of Management and Information Security. Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: aleksa.matvienko811@gmail.com

УДК 159.922.8:005.96

О. Г. Ратушняк
А. С. Гайдай

ТЕОРІЯ ЧАСОВИХ ОСЕЙ ТЕДА ДЖЕЙМСА В САМОМЕНЕДЖМЕНТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто теорію часових осей Теда Джеймса як частину нейролінгвістичного програмування (НЛП), яка пояснює, як різні люди сприймають і організовують час. Проаналізовано основні типи часових горизонтів — "в часі" та "над часом" — та їх вплив на поведінку, прийняття рішень і продуктивність. Визначено практичні аспекти застосування цієї теорії для розвитку гнучкості мислення та особистісного зростання шляхом адаптації часової шкали залежно від поставлених цілей.

Ключові слова: часові осі, нейролінгвістичне програмування, часовий горизонт, особистісний розвиток, Тед Джеймс, прийняття рішень.

Abstract

The report examines Ted James's theory of time lines as a component of neuro-linguistic programming (NLP), which explains how individuals perceive and organize time. The main types of temporal horizons — "in time" and "through time" — and their impact on behavior, decision-making, and productivity are analyzed. Practical aspects of applying this theory for enhancing cognitive flexibility and personal growth by adapting one's temporal scale according to specific goals are identified.

Keywords: time lines, neuro-linguistic programming, temporal horizon, personal growth, Ted James, decision-making.

Теорія часових осей Теда Джеймса є важливим компонентом нейролінгвістичного програмування (НЛП), що допомагає глибше зрозуміти, як різні люди сприймають час і організовують свій життєвий досвід, а також як це впливає на прийняття рішень, продуктивність і навіть емоційне благополуччя, що є дуже важливим для самоменеджменту. Джеймс поділив людей на дві категорії відповідно до їхнього «часового горизонту»: ті, хто живе «в часі», та ті, хто живе «над часом» [1].

Люди з часовим горизонтом «в часі» зазвичай розглядають своє життя як лінійну шкалу, де минуле, теперішнє і майбутнє розташовані перед ними у послідовному порядку. Вони мають схильність ретельно планувати, розподіляти свій час і встановлювати конкретні цілі, які прагнуть досягнути. Така структура свідчить про високий рівень самоменеджменту і дозволяє їм зберігати організованість і бачити чіткий шлях до своїх досягнень. Вони можуть легко озиратися назад, аналізувати свої минулі дії, виносити з цього уроки й коригувати подальші плани. Їхні основні переваги – це здатність до довгострокового мислення, ефективне управління часом і високий рівень самоменеджменту. Однак така концентрація на майбутньому і минулому може обмежувати їхню гнучкість і заважати насолоджуватися теперішнім моментом, що інколи призводить до пропущених приємних подій або труднощів з адаптацією до змін.

Люди з часовим горизонтом «над часом», навпаки, зосереджені на теперішньому моменті. Вони сприймають події не як послідовну лінію, а як окремі моменти, що мають значення тут і зараз. Такий підхід дає їм можливість насолоджуватися життям, бути спонтанними, швидко реагувати на нові обставини і проявляти креативність. Це особливо важливо в творчих професіях, де потрібна максимальна віддача в конкретний момент часу. Водночас, відсутність системного планування може призвести до проблем з довгостроковими цілями, поганого управління часом і недостатньої організованості, що може вплинути на продуктивність і навіть викликати стрес у відповідальних ситуаціях.

Застосування теорії часових осей в НЛП надає ефективний інструмент для самоменеджменту. Вона дозволяє людям змінювати свій спосіб мислення залежно від мети, яку вони хочуть досягти. Наприклад, якщо людина, яка завжди живе «тут і зараз», хоче покращити свою організованість і навчитися планувати, вона може адаптувати «вчасне» мислення і спробувати мислити більш послідовно і стратегічно [2]. З іншого боку, людина, яка завжди зосереджена на майбутньому і підходить до всього

занадто структуровано, може навчитися сприймати життя більш гнучко, щоб насолоджуватися приємними моментами, бути більш адаптивною і навіть підвищити креативність.

Кожен підхід має свої переваги та обмеження, і розуміння цієї теорії допомагає ефективніше управляти собою. Люди «в часі» схильні до успішного керування проектами, планування ресурсів і досягнення масштабних цілей, але вони можуть відчувати нестачу гнучкості, страждати від прокрастинації або втрачати можливість насолоджуватися теперішнім. Люди, що живуть «над часом», більш імпульсивні, життєрадісні і проявляють високу креативність, однак можуть мати проблеми з організованістю, що може викликати труднощі в управлінні великими проєктами [3]. Теорія Джеймса дає можливість поєднувати ці підходи залежно від ситуації, формуючи гнучкішу та збалансованішу поведінку, де людина може одночасно бути продуктивною та насолоджуватися кожною миттю життя.

Практичне застосування теорії часових осей у роботі керівника чи працівника є цінним інструментом для оптимізації робочих процесів і управління персоналом. Ефективне управління командами полягає у тому, що керівники можуть використовувати знання про часові осі для адаптації свого стилю управління до різних членів команди. Наприклад, співробітників, які живуть «в часі», доцільно залучати до довгострокових проєктів, що потребують ретельного планування, аналізу та прогнозування. Ці працівники можуть ефективно організовувати завдання, розставляти пріоритети та забезпечувати досягнення стратегічних цілей. Натомість працівників «над часом» варто залучати до завдань, які вимагають швидкої реакції, творчих підходів або роботи в умовах невизначеності. Їхня здатність зосереджуватись на теперішньому моменті допомагає швидко знаходити інноваційні рішення, адаптуватись до змін і працювати з високим рівнем гнучкості.

Прийняття управлінських рішень може значно виграти завдяки усвідомленню цієї теорії. Керівники, які схильні мислити «в часі», можуть бути занадто сконцентрованими на детальному плануванні й аналізі минулих даних, що уповільнює ухвалення рішень у кризових ситуаціях. Натомість впровадження елементів «надчасного» мислення дозволяє їм швидше реагувати на виклики та краще справлятися із непередбачуваними обставинами. Водночас, для керівників, які мислять «над часом», важливо розвивати навички довгострокового планування, щоб уникати імпульсивних рішень і забезпечувати стабільність у реалізації проєктів.

Підвищення продуктивності працівників можливе за рахунок використання цієї теорії для розподілу завдань відповідно до індивідуальних особливостей співробітників. Наприклад, працівникам «в часі» варто доручати завдання, які вимагають послідовності, аналітичного підходу та ретельної організації. Їхні сильні сторони можна максимально використати в таких сферах, як складання звітів, розробка стратегій чи управління ресурсами. Натомість працівники «над часом» будуть ефективнішими у виконанні творчих завдань, розробці нових ідей чи роботі в умовах динамічних змін.

Розвиток особистісних компетенцій є ще однією важливою сферою застосування цієї теорії. Працівники можуть усвідомлено змінювати свій спосіб мислення залежно від поставлених завдань. Наприклад, людина, яка мислить «над часом», але прагне покращити свою організованість, може поступово інтегрувати елементи «вчасного» мислення: навчитися планувати, ставити довгострокові цілі та дотримуватись дедлайнів. З іншого боку, працівник «в часі», який прагне більшої гнучкості та креативності, може навчитися частіше концентруватися на теперішньому моменті, щоб зменшити стрес і підвищити адаптивність.

Таким чином, теорія часових осей надає керівникам і працівникам інструменти для підвищення ефективності роботи, адаптації до різних ситуацій і розвитку гнучкості в мисленні. Розуміння цієї концепції дозволяє збалансувати стратегічне планування з креативністю та спонтанністю, забезпечуючи гармонійний розвиток як окремих осіб, так і всього колективу.

Теорія часових осей може бути ефективним інструментом для покращення комунікації та розв'язання конфліктів у робочих командах. У багатьох випадках конфлікти виникають через різницю у підходах до планування, виконання завдань чи сприйняття пріоритетів. Наприклад, працівники «в часі» можуть дратуватися через відсутність чіткого плану або дедлайнів у колег, які мислять «над часом», тоді як останні можуть відчувати дискомфорт через надмірну структурованість і формальність.

Для керівників і менеджерів розуміння цих особливостей допомагає адаптувати підходи до комунікації та вирішення конфліктів. Замість того, щоб нав'язувати єдиний підхід, вони можуть враховувати потреби обох сторін. Наприклад, у ситуаціях, де конфлікт виникає через різний підхід до часу, можна створити баланс: запропонувати працівникам «в часі» план із конкретними етапами та дедлайнами, а для працівників «над часом» залишити певний простір для гнучкості та імпровізації.

Крім того, ця теорія допомагає ефективніше передавати інформацію. Люди «в часі» зазвичай сприймають комунікацію, яка містить послідовність, аналітичні дані та чіткі перспективи. Вони хочуть розуміти, як поточні дії вплинуть на довгострокові результати. Натомість для людей «над часом» важливо, щоб повідомлення фокусувалися на тому, що є важливим тут і зараз, а також включали елементи емоційного забарвлення чи креативності.

Висновки

Теорія часових осей Теда Джеймса демонструє, що наше сприйняття часу безпосередньо впливає на життєві пріоритети, процеси прийняття рішень та загальну ефективність. Люди з часовим горизонтом «в часі» схильні до структурованого підходу, що дозволяє їм успішно планувати та досягати довгострокових цілей, тоді як ті, хто живе «над часом», краще орієнтовані на миттєве задоволення, адаптивність і творчі рішення. Ця теорія підкреслює важливість балансування між цими двома підходами, адже обидві стратегії мають свої переваги й обмеження. Застосування часових осей в самоменеджменті може допомогти людям змінювати своє сприйняття часу, налаштовуючи свої звички та мислення для більш гармонійного особистісного розвитку. Використання цього підходу сприяє формуванню більш гнучкого і продуктивного стилю життя, що збагачує як професійне, так і особисте життя.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Джеймс, Т. Терапія часових ліній та основи особистості. Київ: Видавництво, 2002. 250 с.
2. Шапіро, Д. Терапія часових ліній та гіпноз. Київ: Видавництво, 2003. 210 с.
3. Андреас, К., Андреас, Т. Мистецтво досягнення: Як використовувати НЛП для змін у житті. Одеса: Видавництво "Інновація", 2022. 280 с.

Ратушняк Ольга Георгіївна - кандидат технічних наук, доцент кафедри економіки підприємства та виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ratushniak@vntu.edu.ua

Гайдай Анастасія Сергіївна – студентка групи 1Л-22б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail : segeygayday@gmail.com

Olga Georgievna Ratushnyak - *Ph.D., Associate Professor of the Department of Enterprise Economics and Production Management of the Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:* ratushniak@vntu.edu.ua

Hayday Anastasiia S. - Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: segeygayday@gmail.com

УДК 658.5:338.3

О. Г. Ратушняк
М. С. Літун

РОЛЬ ОПЕРАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УПРАВЛІННІ ПРОЄКТОМ: ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСІВ І РЕСУРСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено питання оптимізації процесів і ресурсів в управлінні проектами та висвітлено досвід вітчизняних і зарубіжних науковців. Проаналізовано роль операційного менеджменту у сфері управління проєктами. Зазначено важливість координації команди, чіткого розподілу ролей, ефективної комунікації та мотивації. Розглянуто основні аспекти операційного управління проєктами.

Ключові слова: *операційний менеджмент, управління проєктами, оптимізація процесів, ресурси, контроль якості, планування витрат, зниження ризиків.*

Abstract

The work explores the optimization of processes and resources in project management and highlights the experience of domestic and foreign scientists. The role of operations management in project management is analyzed. The importance of team coordination, clear role distribution, effective communication, and motivation is emphasized. The main aspects of operational project management are examined.

Keywords*: operations management, project management, process optimization, resources, quality control, cost planning, risk reduction.*

Вступ

У сучасному бізнес-середовищі, яке характеризується швидкими змінами, високою конкуренцією та обмеженими ресурсами, ефективне управління проєктами стало ключовим фактором успіху організацій. Операційний менеджмент, орієнтований на оптимізацію процесів і ресурсів, відіграє центральну роль у забезпеченні досягнення проєктних цілей у визначені строки, з оптимальними витратами, збереженням високої якості та допомагає зменшити ризики, покращити продуктивність і забезпечити постійну адаптацію до змінних обставин

Виклад основних результатів дослідження

Операційний менеджмент є важливою частиною управління проєктами, тому що він забезпечує ефективну роботу всіх процесів та раціональне використання ресурсів. В сучасному світі, де сильна конкуренція та труднощі при реалізації проєктів постійно зростають, роль операційного менеджменту стає дуже важливою. Правильне використання його засобів і методів може давати не лише результати а й високу продуктивність [1,2].

Питаннями оптимізації процесів і ресурсів в управлінні проектами займалися як вітчизняні так і закордонні вчені серед них можна виділити Ровенська В. В., Латишева О. В., Смирнова І.І., Йорк А., Кокінс Г., Хейс А. та інші.

У роботі Ровенської В. В., Латишевої О. В., Смирнової І.І. [3] представлено результат візуалізації процесу моделювання етапів впровадження проєкту з підвищення операційної ефективності підприємства. Це дозволяє створити наочне уявлення про входи, а саме ресурси, завдання, запити, які необхідні при реалізації проекту; виходи, які включають результати, документацію проекту; механізми забезпечення, а саме основні засоби, обладнання, відповідальні особи в проекті та механізми управління й регулювання, які включають регламенти та іншу структуровану інформацію при реалізації проєкту.

У своїй роботі О. Сумець, звертає увагу на те, що організації повинні постійно зміцнювати свої ринкові позиції, підтримувати конкурентоспроможність і забезпечувати баланс у конкурентному

середовищі. Також зазначає, що сучасний операційний менеджмент фокусується на інтеграції новітніх технологій для оптимізації процесів, що включає автоматизацію, використання програмних рішень та аналіз даних для ефективного управління проєктами [4].

Оптимізація процесів, що є центральною функцією операційного менеджменту, має стратегічний характер. Вона сприяє не тільки досягненню цілей конкретного проєкту, а й створенню цінності для всієї організації. Вдосконалені робочі процеси, впровадження інноваційних підходів і безперервне навчання команди забезпечують довгострокову конкурентну перевагу.

Управління проєктами з точки зору операційного менеджменту охоплює широкий спектр процесів, спрямованих на забезпечення ефективності, оптимізації ресурсів та досягнення поставлених цілей. Основні аспекти такого підходу включають:

- планування ресурсів і процесів;
- оптимізацію процесів;
- моніторинг і контроль виконання;
- управління ризиками;
- управління змінами;
- оцінка отриманих результатів від реалізації проектів.

В основі успіху будь-якого проекту лежить чітке планування. Саме управління операціями створює рамки, в яких кожен етап роботи робиться у певній послідовності. Це забезпечує не лише логіку процесів але й запобігає втратам часу, які можуть з'являтися через проблеми в спілкуванні чи повторенні завдань. Оптимізовані процеси дозволяють команді сконцентруватися на досягненні цілей, уникаючи зайвих зусиль.

Ключовим елементом цієї системи є управління людськими, фінансовими, матеріальним ресурсами. У кожному проєкті ресурси, як правило, обмежені, тому правильний розподіл стає дуже важливим. Наприклад, людські ресурси можуть бути розподілені таким чином, щоб уникнути перевантаження окремих членів команди, забезпечуючи при цьому високий рівень залученості. Технічні та фінансові ресурси використовуються найбільш ефективно, коли всі процеси та рішення базуються на чітких даних та аналізі. Важливо також здійснювати узгодження між функціональними підрозділами для уникнення конфліктів у використанні ресурсів.

Оптимізація процесів передбачає впровадження принципів Lean, Agile, Six Sigma для зменшення втрат і підвищення ефективності. Також на цьому етапі доцільно здійснювати автоматизація рутинних операцій для економії часу та ресурсів та вдосконалювати робочі процеси на основі аналізу ключових показників продуктивності.

Також, особлива увага в операційному менеджменті приділяється моніторингу та контролю за реалізацією проекту. Відстежуючи ключові показники ефективності, можна своєчасно реагувати на відхилення від плану, координувати дії команди та приймати обґрунтовані рішення. Такий підхід допомагає мінімізувати ризики і гарантує, що проєкт буде завершений вчасно та без перевищення бюджету [5].

Управління ризиками включає ідентифікацію потенційних ризиків і загроз на ранніх стадіях, розробку планів реагування на ризики для мінімізації їх впливу на проєкту та адаптацію процесів у разі зміни зовнішніх чи внутрішніх умов.

Координація команди та міжфункціональної співпраці передбачає чітке визначення ролей і відповідальності кожного учасника проєкту, організацію ефективної комунікації між підрозділами та зовнішніми стейкхолдерами, мотивацію та навчання членів команди для підвищення їхньої продуктивності.

Управління змінами включає гнучке реагування на зміни у вимогах, умовах ринку чи ресурсах та узгодження змін з усіма зацікавленими сторонами та їх інтеграція в загальний план проєкту.

Останній етап – це оцінка та завершення проєкту, який включає аналіз результатів проєкту: чи досягнуто цілей, чи використано ресурси ефективно, підготовку фінальної документації та підбиття підсумків, розробку рекомендацій для майбутніх проєктів на основі отриманого досвіду.

В результаті, операційний менеджмент у проєктному середовищі виступає в якості рушійної сили для перетворення ідей в реальні результати. Завдяки його інструментам і методам організації роботи проєкт буде більш структурованим, ресурси будуть використовуватися ефективніше, а процеси – раціональніше.

Висновок

Отже, управління проєктами є складним і багатогранним процесом, який вимагає чіткої організації, планування та постійного контролю. Роль операційного менеджменту в цьому контексті є надзвичайно важливою, оскільки саме він забезпечує ефективну оптимізацію процесів і ресурсів, що є основою для досягнення поставлених цілей.

Операційний менеджмент сприяє безперебійній роботі всіх етапів проєкту, зменшуючи витрати, підвищуючи продуктивність і покращуючи якість виконання завдань. Успішна інтеграція операційного менеджменту в управління проєктами гарантує стабільність, продуктивність і досягнення стратегічних цілей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Федулова Л. І., Декалюк О. В. Управління операційною системою виробничого підприємства: монографія. Хмельницький : ХНУ, 2015. 206 с. URL: https://elar.khmnu.edu.ua/handle/123456789/4983
2. Шиян Б. В. Операційний менеджмент: сутність та роль у забезпеченні конкурентоспроможності продукції підприємства. Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 60-63. URL: https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17877
3. Ровенська, В., Латишева, О., & Смирнова, І. (2024). Інструментарій забезпечення процедури реалізації проєктів підвищення операційної ефективності на підприємствах промислового комплексу України. *Трансформаційна економіка*, (3 (08), 45-51. URL: https://doi.org/10.32782/2786-8141/2024-8-6
4. Sumets, A. (2018) “Key aspects of the modern paradigm of operational management”, *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*, 4(3), pp. 129–147. URL: https://doi.org/10.51599/are.2018.04.03.09
5. Коноваленко Анастасія Сергіївна. Напрями підвищення ефективності управління проєктами. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного (економічні науки)*, 2023, 2.48. URl: https://doi.org/10.31388/2519-884X-2023-48-140-147

Ратушняк Ольга Георгіївна **–** к.т.н., доцент кафедри економіка підприємства та виробничого менеджменту Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: ogratushnyak@gmail.com

Літун Максим Станіславович – студент групи МФКД-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: maksimlitun16@gmail.com

Olga Georgievna Ratushnyak **-** Ph.D., Associate Professor of the Department of Enterprise Economics and Production Management of the Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ogratushnyak@gmail.com

Maksym Litun – student of group MFKD-21b, Faculty of Management and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maksimlitun16@gmail.com

УДК 005.8

А. О. Азарова
І. В. Черешнюк

ДОСЛІДЖЕННЯ СУЧАСНИХ МІКРОПРОЦЕСОРНИХ СЕРІЙ ТА ПЕРСПЕКТИВ ЇХ РОЗВИТКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У дослідженні проаналізовано сучасні тенденції розвитку серій мікропроцесорів, їх архітектурні особливості та розглянуто перспективи розвитку в аспекті продуктивності, енергоефективності та інтеграції нових функцій. Розглянуто основні серії від Intel, AMD та ARM, а також мобільні пристрої, сервери, Інтернет речей (IoT) та інші, які задовольняють різні сегменти ринку. Також розглянуто напрямок розвитку процесорів, що спеціалізуються на обробленні даних штучного інтелекту.*

Ключові слова: *мікропроцесорні серії, обчислювальна потужність, новітні технології, оптимізація, перспективи розвитку.*

Abstract. *The current trends in the development of microprocessor series, their architectural features, and considered the prospects for development from the point of view of performance, energy efficiency, and the integration of new functions are analyzed in the study. The main series from Intel, AMD, and ARM, as well as mobile devices, servers, and IoT and others, were considered, as they satisfy various segments. market. The direction of development of processors specializing in artificial intelligence data processing is also considered. .*

Keywords: *microprocessor series, computing power, latest technologies, optimization, development prospects.*

Вступ

Сучасні мікропроцесори є центральним компонентом цифрових пристроїв, а їхні архітектурні особливості дозволяють реалізовувати широкий спектр функцій як базових обчислень, так і складних обчислень для машинного навчання. Зростаючий попит на обчислювальні потужності спонукає такі компанії як Intel, AMD та ARM, розробляти інноваційні рішення для задоволення потреб різних сегментів ринку – від побутової електроніки до високопродуктивних обчислювальних систем.

Сьогодні найбільш широко застосовуваними є такі мікропроцесорні серії, як Intel Core, AMD Ryzen, ARM Cortex, Apple Silicon, NVIDIA Tegra (рис. 1).

Рисунок 1 – Вигляд МП різних серій

Важливість вивчення останніх серій мікропроцесорів полягає в розумінні їх поточних можливостей та напрямків розвитку, що допомагає прогнозувати ринкові тенденції та інновації в мікропроцесорному секторі. Отже, актуальним є подальше дослідження в напрямку вивчення недоліків та переваг сучасних мікропроцесорних серій.

Результати дослідження

Результати досліджень показують, що розроблення новітніх серій мікропроцесорів дозволяє досягти значних успіхів у сферах продуктивності, багатоядерності та оптимізації енергоспоживання. Провідні виробники, такі як Intel, AMD та ARM, зосереджуються на вдосконаленні процесорів, щоб задовольнити зростаючий попит на сучасні обчислювальні системи та пристрої. Така тенденція реалізовується у мікропроцесорах, які характеризуються застосуванням новітніх технологій для підвищення продуктивності, енергоефективності та масштабованості (Intel Core i9-13900K, AMD Ryzen 9 7950X, ARM Cortex-A78) (рис. 2).

AMD Ryzen 9 7950X

ARM Cortex-A78

Рисунок 2 – Вигляд МП серій AMD та ARM

Однією з важливих тенденцій розвитку МП є перехід до багатоядерних архітектур: новітні мікропроцесори, такі, як AMD Ryzen та Intel Core i9, зокрема, здатні забезпечувати високу продуктивність завдяки одночасному обробленню кількох потоків даних. Вони пропонують підвищену ефективність для багатозадачних завдань, оскільки обчислення виконуються на кількох ядрах водночас. У професійному середовищі таке архітектурне рішення може значно прискорити 3D-моделювання, оброблення відео та інші ресурсоємні завдання.

Іншим важливим аспектом є розвиток енергоефективності. Враховуючи все більше використання мобільних пристроїв з обмеженою ємністю акумуляторів, процесори повинні забезпечувати високу продуктивність за умови мінімального енергоспоживання, зокрема процесори ARM, особливо серії Cortex, спеціалізуються на досягненні високої енергоефективності і використовуються в смартфонах, планшетах та інших пристроях. Вони широко застосовуються в мобільних і портативних пристроях. Використання енергоефективних ядер також зростає в ноутбуках і серверних системах для зменшення загального енергоспоживання. Разом із тим, орієнтація споживачів на багатоядерність часто буває недоцільною. Багато ПЗ, особливо застарілі або такі, що не орієнтуються на багатоядерність, тобто не потребують для роботи більше ядер (зазвичай 2-4) не зможуть використовувати «дорогу» багатоядерність. Це означає, що процесор із великою кількістю ядер, наприклад 8 або більше, може не використовувати свій повний потенціал. У таких випадках додаткові ядра просто залишаються невикористаними і не дають приросту продуктивності. Для тих ПЗ, які потребують на багатоядерні системи, вигода стає більш очевидною, разом із тим, у цих випадках важливу роль відіграють не лише кількість ядер, а й їхня архітектура та тактова частота МП. Наприклад, комп'ютерні ігри часто краще працюють на менше потужних ядрах із вищою тактовою частотою, ніж на багаточисельних ядрах із меншою продуктивністю.

Інтеграція можливостей штучного інтелекту (ШІ) в мікропроцесори – ще одна помітна тенденція: за допомогою ШІ можна обробляти великі обсяги даних і виконувати складні обчислення без доступу до віддаленого сервера. Наприклад, серії Intel Movidius та NVIDIA Jetson призначені для задоволення обчислювальних потреб машинного навчання та оброблення зображень. Це дозволяє використовувати такі процесори в автономних системах, що працюють в режимі реального часу, таких, як безпілотні автомобілі та дрони (рис. 4).

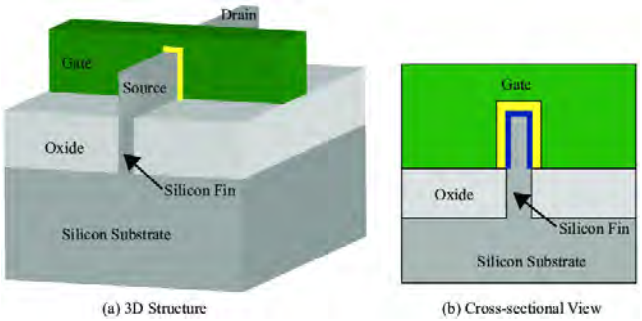

Рисунок 4 – Intel Tri-Gate (FinFET) Transistors

Новітні процесори також використовують технологію 3D-структурування, що дозволяє розташовувати транзистори у тривимірному масиві, зокрема мікропроцесори Intel Foveros та AMD 3D V-

Cache. Це значно збільшує кількість транзисторів на одиницю площі і сприяє підвищенню продуктивності без значного збільшення енергоспоживання. Ця технологія має великий потенціал для використання в серверних системах і центрах оброблення даних, де важливо досягти високої продуктивності в обмеженому фізичному просторі.

Ще однією перспективною технологією є використання графену та інших нових матеріалів у виробництві транзисторів (мікропроцесори: IBM Graphene Transistor, Samsung Graphene-based Chips, Intel Flexible Chips (Graphene-based), Graphene Transistor Prototypes by Various Startups.) (рис. 3).

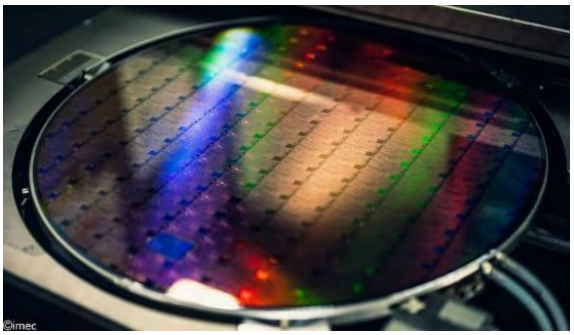

Рисунок 3 – МП IBM Graphene Transistor

Завдяки високій теплопровідності та низькому опору графен може замінити кремній у мікропроцесорній техніці, відкриваючи нові можливості для подальшої мініатюризації та підвищення продуктивності компонентів. Дослідження у цій галузі активно ведуться і спрямовані на подолання теплових обмежень, пов'язаних з високою щільністю розміщення транзисторів.

Таким чином, сучасні мікропроцесори мають великий потенціал для подальшого вдосконалення. Використання нових технологій, таких як багатоядерні, енергоефективні архітектури, інтеграція штучного інтелекту та 3D-структурування дозволяє виробникам мікропроцесорів відповідати сучасним викликам та досягати покращеної продуктивності.

Проблеми та перспективи

Незважаючи на значні досягнення, сучасна мікропроцесорна технологія стикається з кількома проблемами.

Однією з головних проблем є фізичні обмеження, які виникають за потреби мініатюризації транзисторів. Розміщення великої кількості транзисторів на обмеженій площі призводить до збільшення тепловиділення, особливо у високопродуктивних обчисленнях, що вимагає складних рішень для охолодження. Це не тільки збільшує виробничі витрати, але й ускладнює забезпечення стабільної роботи за високих навантажень.

Іншим ключовим питанням є споживання енергії. Незважаючи на прогрес у розробленні енергоефективних архітектур, потреба у високій продуктивності залишається високою, особливо в серверах і центрах оброблення даних, які потребують значних обчислювальних ресурсів. Тому розробники стикаються з необхідністю знайти баланс між підвищенням продуктивності та економією енергії, щоб відповідати екологічним стандартам і знизити експлуатаційні витрати великих обчислювальних кластерів.

Перспективи розвитку мікропроцесорів пов'язані з подальшим вдосконаленням архітектури, новітніми матеріалами та революційними підходами, такими як квантові обчислення. Дослідження матеріалів на основі графену та інших 2D-структур уможливлюють створення мікропроцесорів з підвищеною теплопровідністю, що дозволяє подолати існуючі проблеми з розсіюванням тепла. Крім того, квантові обчислення можуть відкрити нові підходи до оброблення даних і забезпечити рівень паралельних обчислень, що є неможливим для класичних процесорів. При цьому, зростання кількість транзисторів на одиницю площі МП також можна збільшити, не впливаючи на енергоспоживання. Це підходить для центрів оброблення даних, яким потрібно максимально ефективно використовувати простір, досягаючи при цьому високої продуктивності з обмеженим енергоспоживанням. Розробки в цій галузі можуть вплинути на появу нового покоління процесорів, здатних виконувати складні завдання в хмарних середовищах і великих центрах оброблення даних.

Висновки

Узагальнюючи результати дослідження, можна зробити висновок, що сучасні мікропроцесорні технології розвиваються надзвичайно динамічно, сприяючи підвищенню продуктивності, енергоефективності та функціональності обчислювальних систем. Завдяки багатоядерній архітектурі процесори можуть одночасно виконувати декілька потоків інструкцій, що підвищує їхню продуктивність у багатозадачних операціях. Ця технологія дозволяє більш ефективно обробляти складні обчислення, оптимізуючи використання ресурсів процесора. Багатоядерні процесори також забезпечують кращу енергоефективність, оскільки кілька ядер можуть працювати на нижчих чистотах, споживаючи менше енергії, ніж один високопродуктивний одноядерний процесор, а також здатні ефективніше справлятися з багатозадачністю, що важливо для наукових, інженерних, графічних і корпоративних застосувань. Водночас, досягнення у сфері енергоефективності, особливо у процесорах ARM, відповідають потребам мобільних пристроїв, де баланс між продуктивністю і низьким енергоспоживанням має вирішальне значення.

Інтеграція штучного інтелекту у процесори відкриває нові можливості для автономних систем, забезпечуючи високу продуктивність у реальному часі, навіть у компактних пристроях. Технології 3D-структурування (Intel Tri-Gate (FinFET) Transistors, TSMC 3D IC (Integrated Circuit), Samsung 3D NAND Flash Memory, AMD Ryzen 3D V-Cache), а також дослідження у галузі нових матеріалів, таких як графен, вказують на те, що потенціал підвищення продуктивності й енергоефективності ще далекий від вичерпання.

Таким чином, розвиток мікропроцесорів орієнтований на поєднання продуктивності та економії енергії, що відповідає потребам різних галузей, від мобільних технологій до дата-центрів. Подальші дослідження в цій галузі можуть суттєво змінити сучасні підходи до обчислювальних систем, підвищуючи їх можливості та гнучкість у використанні різноманітних новітніх технологій.

Список літератури

1. Таненбаум, Е. С., & Бос, Х. Сучасні операційні системи. Pearson. URL: https://www.pearson.com/store/p/modern-operating-systems/P100000094204 (дата звернення: 16.11.2024).
2. Геннессі, Дж. Л., & Паттерсон, Д. А. Архітектура комп'ютера: кількісний підхід. Elsevier. URL: https://www.elsevier.com/books/computer-architecture/hennessy/978-0-12-811905-1 (дата звернення: 16.11.2024).
3. AMD. Процесори AMD Ryzen™. URL: https://www.amd.com/en/products/ryzen-processors (дата звернення: 16.11.2024).
4. Intel Corporation. Процесори Intel Core™. URL: https://www.intel.com/content/www/us/en/products/processors/core.html (дата звернення: 16.11.2024).
5. ARM. Процесори серії ARM Cortex. URL: https://www.arm.com/products/processors/cortex (дата звернення: 16.11.2024).
6. NVIDIA. NVIDIA Jetson. URL: https://www.nvidia.com/en-us/autonomous-machines/embedded-systems/ (дата звернення: 16.11.2024).
7. Intel. Процесори Intel Movidius. URL: https://www.intel.com/content/www/us/en/products/details/processors/movidius.html (дата звернення: 16.11.2024).
8. IBM Research. Дослідження квантових обчислень. URL: https://research.ibm.com/quantum-computing/ (дата звернення: 16.11.2024).
9. Intel Corporation. Процесори Intel Foveros. URL: https://www.intel.com/content/www/us/en/architecture-and-technology/foveros.html (дата звернення: 16.11.2024).
10. AMD. Процесори AMD 3D V-Cache. URL: https://www.amd.com/en/technologies/3d-v-cache (дата звернення: 16.11.2024).
11. Samsung Electronics. 3D NAND Flash Memory. URL: https://www.samsung.com/semiconductor/3d-nand-flash-memory/ (дата звернення: 16.11.2024).
12. TSMC. 3D IC Technology. URL: https://www.tsmc.com/english/products/3d-ic (дата звернення: 16.11.2024).
13. Intel Corporation. Графенові транзистори. URL: https://www.intel.com/content/www/us/en/research/graphene-transistors.html (дата звернення: 16.11.2024).
14. Samsung Electronics. Графенові чіпи. URL: https://www.samsung.com/semiconductor/graphene-chips/ (дата звернення: 16.11.2024).
15. Various Startups. Прототипи графенових транзисторів. URL: https://www.startups.com/graphene-transistor-prototypes (дата звернення: 16.11.2024)

Азарова Анжеліка Олексіївна *– кандидат технічних наук, професор кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail:azarova.angelika@gmail.com*

Черешнюк Ірина Вадимівна *– студентка групи МФКД-24Б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця*

Angelika Azarova *– Ph.D., Professor at the Department of Management and Information Systems Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

Iryna Chereshnyuk *– student of the MFKD-24B group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

УДК 004.056.5

Фернега Є.І.
Грицак А.В.

АНАЛІЗ МЕТОДІВ ВИЯВЛЕННЯ ФІШИНГОВИХ САЙТІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

В даній статті розглянуто методи виявлення фішингових сайтів з використанням штучного інтелекту та нейронних мереж. Розглянуто традиційні методи та їх порівняння з підходами на основі машинного навчання для підвищення точності виявлення. Описано систему автоматичного виявлення фішингових сайтів на базі PHP-ML, що адаптується до нових загроз.

Ключові слова: Фішингові сайти, штучний інтелект, нейронні мережі, машинне навчання.

Abstract

This article discusses methods for detecting phishing sites using artificial intelligence and neural networks. It examines traditional methods and compares them with machine learning approaches to improve detection accuracy. It describes a PHP-ML-based automatic phishing site detection system that adapts to new threats.

Key words: Phishing sites, artificial intelligence, neural networks, machine learning.

Вступ

В умовах стрімкого розвитку інтернет-технологій актуальність безпеки в онлайн-середовищі стає надзвичайно важливою для користувачів і організацій. Фішинг є однією з найбільш поширених загроз, коли зловмисники створюють фальшиві веб-сайти для крадіжки особистої інформації. У зв'язку з цим, традиційні методи виявлення фішингових сайтів часто не можуть ефективно розпізнати нові або складні атаки. Використання нейронних мереж і машинного навчання дозволяє значно підвищити точність виявлення таких сайтів, адаптуючи системи до нових загроз і забезпечуючи кращий захист користувачів. У цій доповіді розглядаються сучасні методи виявлення фішингових сайтів з використанням технологій штучного інтелекту та їх порівняння з традиційними підходами.

Дослідження

Фішинг є однією з основних загроз для користувачів інтернету, оскільки зловмисники використовують підроблені сайти для отримання конфіденційної інформації. Традиційні методи виявлення фішингових сайтів, як правило, ґрунтуються на статичних перевірках, таких як аналіз URL, перевірка наявності SSL-сертифікатів та виявлення сайтів у чорних списках. Проте ці методи не завжди ефективні через швидку еволюцію фішингових стратегій. У цьому контексті методи штучного інтелекту, зокрема нейронні мережі, дозволяють значно підвищити точність і адаптивність виявлення фішингових сайтів.

Застосування нейронних мереж для виявлення фішингових сайтів базується на аналізі різноманітних характеристик, таких як довжина URL, кількість піддоменів, структура сайту, наявність HTTPS, час створення домену та редиректи. Кожен із цих параметрів має певну вагу, яка використовується для формування вхідного вектора, що передається в нейронну мережу. Однією з основних переваг цього підходу є здатність мережі адаптуватися до нових фішингових схем, що дозволяє автоматично оновлювати ваги ознак і враховувати нові методи маскування [1].

Для навчання нейронної мережі застосовується алгоритм зворотного поширення помилки (Backpropagation), який коригує ваги на кожному етапі навчання, мінімізуючи помилки між фактичними та очікуваними результатами. Це дає змогу нейронній мережі ефективно класифікувати нові сайти як фішингові або легітимні, навіть якщо вони використовують раніше невідомі методи.

Приклад застосування такої технології показав високу точність виявлення фішингових сайтів, особливо в поєднанні з традиційними методами перевірки. Статистика свідчить, що комбіноване

використання нейронних мереж і статичних методів дозволяє значно знизити кількість помилкових спрацьовувань (false positives) і пропусків (false negatives), що робить систему більш ефективною у реальних умовах. Крім того, ця модель здатна виявляти не лише відомі фішингові сайти, а й нові, що використовують нові шаблони і техніки.

Виявлення фішингових сайтів залишається однією з головних проблем у сфері інформаційної безпеки, оскільки зловмисники постійно вдосконалюють методи маскування своїх атак. Для ефективного виявлення фішингу застосовуються різні підходи, зокрема традиційні методи перевірки URL, SSL-сертифікатів та чорних списків, а також методи на основі машинного навчання, зокрема нейронні мережі [2].

Традиційні методи мають високу швидкість виявлення, однак обмежені у своїх можливостях. Вони здатні виявляти лише відомі шаблони атак і не можуть адаптуватися до нових методів маскування фішингу. Наприклад, фішингові сайти можуть використовувати довгі URL-адреси з великою кількістю піддоменів, що робить їх схожими на легітимні сайти. Такі атаки важко виявити за допомогою традиційних методів.

З іншого боку, методи машинного навчання, зокрема нейронні мережі, дозволяють створювати адаптивні моделі, які вивчають складні взаємозв'язки між різними ознаками сайту та фішинговою активністю. Вони здатні виявляти не лише стандартні шаблони атак, а й нові, раніше невідомі, базуючись на великих масивах даних. Це підвищує точність виявлення фішингових сайтів і дозволяє адаптувати систему до нових загроз. Однак ці методи можуть бути повільнішими порівняно з традиційними, оскільки потребують обробки великих даних і постійного донавчання [3].

Для більш детального порівняння традиційних методів і методів машинного навчання можна скористатися таблицею, яка відображає основні характеристики кожного підходу.

Таблиця 1 − Порівняння традиційних методів та методів машинного навчання

Характеристика	Традиційні методи	Методи машинного навчання
Тип аналізу:	Статичний (URL, SSL, чорні списки)	Динамічний (обробка великих даних)
Точність виявлення:	Обмежена, виявляються лише стандартні атаки	Висока, здатність адаптуватися до нових загроз
Швидкість виявлення:	Висока, але лише для відомих атак	Може бути дещо повільнішою, але точність значно вища
Адаптивність до нових загроз:	Низька, потребує оновлення чорних списків	Висока, адаптація до нових патернів фішингових атак

Аналіз порівняння показує, що традиційні методи мають високу швидкість виявлення, але їхня точність і здатність адаптуватися до нових фішингових методів є обмеженими. Водночас методи машинного навчання пропонують високий рівень точності та адаптивності, але за рахунок більшої складності та необхідності в обробці великих обсягів даних їхня швидкість виявлення може бути нижчою. В результаті поєднання традиційних методів перевірки та машинного навчання можна створити систему, яка здатна адаптуватися до нових загроз, забезпечуючи високу точність та ефективність виявлення фішингових сайтів.

Для реалізації цієї мети було обрано підхід на базі PHP-ML — бібліотеки для машинного навчання на PHP. Цей підхід дозволяє комбінувати традиційні методи перевірки з можливостями штучного інтелекту, зокрема нейронними мережами, що значно підвищує точність та здатність до адаптації [4].

Алгоритм побудови такої системи починається з попереднього збору характеристик сайтів. Зокрема, аналізуються такі параметри, як довжина URL, кількість доменних рівнів, наявність SSL-сертифікатів та час створення домену. Ці ознаки використовуються для попереднього відбору фішингових сайтів, завдяки чому система здатна на ранніх етапах виявити типові фішингові спроби. Традиційні методи, такі як перевірка наявності сайту в чорних списках чи перевірка HTTPS, допомагають фільтрувати вже відомі загрози, але їхня ефективність обмежена, оскільки нові фішингові сайти часто не встигають потрапити в ці списки.

Щоб покращити точність виявлення, використовуються нейронні мережі, зокрема модель Multilayer Perceptron (MLP). Для навчання мережі надаються числові вектори, що представляють різноманітні характеристики сайтів. Мережа здатна виявляти складні взаємозв'язки між цими ознаками, зокрема

аналізувати поєднання таких факторів, як короткий вік домену, відсутність HTTPS та наявність великої кількості редиректів [5].

Адаптивність системи забезпечується завдяки можливості донавчання нейронної мережі на нових даних. Це дозволяє моделі не лише виявляти нові фішингові сайти, а й постійно оновлювати свої ваги та враховувати зміни в поведінці зловмисників.

Таке поєднання класичних методів і методів машинного навчання надає значну перевагу в боротьбі з фішингом, оскільки дозволяє не лише виявляти нові загрози, але й адаптуватися до швидко змінюваного ландшафту інтернет-загроз.

Висновок

Підсумовуючи дане дослідження, можна зазначити, що використання нейронних мереж для виявлення фішингових сайтів дозволяє значно підвищити точність і адаптивність систем безпеки. Комбінація традиційних методів перевірки та машинного навчання забезпечує ефективне виявлення нових загроз та адаптацію до змін у поведінці зловмисників. Це дозволяє створити більш надійні та швидкі системи захисту від фішингових атак.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Федієнко О., Волівник Є., Липка С. Обережно! Кібершахраї. [Електронний ресурс] / Дія.юа // Дія.Освіта. — 2024. — Режим доступу: https://osvita.diia.gov.ua/courses/attention-cyber-fraudsters (дата звернення: 17.11.2024).
2. Гулак Г. Інформаційна та кібернетична безпека підприємства: навч. посіб. / Гулак Г., Жильцов О., Киричок Р — Львів: Марченко Т. В., 2024. — 368 с.
3. Яремчук Ю.Є. Основи інформаційної безпеки: навч. посіб. / Яремчук Ю.Є., Хорошко В.О., Дудикевич В.Б. — Вінниця: ВНТУ, 2018 — 317с.
4. Когут Ю. Штучний інтелект і безпека. / Консалтинг. компанія Сідкон — Київ, 2024 — 294с.
5. Mueller A., Guido S. Introduction to Machine Learning with Python: a guide for data scientists. / O'Reilly Media — Sebastopol, 2018 — 398с.

Фернега Євгеній Іванович – студент групи КІТС-23м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: evgeniyfernega@gmail.com

Науковий керівник: ***Грищак Анатолій Васильович*** – кандидат технічних наук спеціальністю 125 «Кібербезпека», доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

Fernega Yevheniy I. – student of KITS-23m group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail evgeniyfernega@gmail.com

Supervisor: ***Hrytsak Anatoliy V.*** – Candidate of Technical Sciences in 125 "Cybersecurity", Associate Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

УДК: 005.11(043.2)

Л. А. Прицюк[1]
В. Ю. Бабарига[2]

ВНЕСОК ФРЕДЕРІКА ТЕЙЛОРА У РОЗВИТОК УПРАВЛІНСЬКОЇ ДУМКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Дана робота присвячена характеристиці основних досліджень основоположника наукового менеджменту Фредеріка Тейлора і містить певні критичні погляди, виходячи із сучасних підходів до управління.
Ключові слова*: Фредерік Тейлор, науковий менеджмент, оптимізація праці, продуктивність, стандартизація, ефективність.*

Abstract
This work is devoted to the characterization of the main research of the founder of scientific management, Frederick Taylor, and contains certain critical views based on modern approaches to management.

Keywords: *Frederick Taylor, scientific management, labor optimization, productivity, standardization, efficiency.*

Вступ

Фредерік Уінслоу Тейлор був першим теоретиком, що започаткував науковий аналіз щодо підвищення продуктивності праці. Він та його колеги проводили наукові дослідження щодо робочого процесу, вивчали як виконується робота і який вплив це має на продуктивність праці працівників. Вперше дослідником було сформульоване поняття «менеджменту» як науки, що заснована на принципах, правилах та законах.

Результати дослідження

Професійне становлення Ф. Тейлора відбулось скоріш не завдяки, а проти волі батьків. Він народився у 1856 р. в Пенсільванії в сім'ї успішного адвоката, однак трудову діяльність розпочав з роботи різноробочим і пройшов шлях від робітника до головного інженера. Таким чином він здобув неоціненний професійний досвід на кожній із посад, які обіймав [1].

Наукові дослідження стосовно організації праці Ф. Тейлор розпочав у 1885 р. Саме тоді він став членом Американського товариства інженерів-механіків, що значно вплинуло на розвиток ідеї впровадження наукових методів управління виробництвом у США. У 1906 році він обійняв посаду президента цього товариства, а через рік заснував Товариство зі сприяння науковому менеджменту [1].

У 1909 р. Тейлор опублікував свою працю «Принципи наукового менеджменту». Саму книгу за словами автора він написав задля вирішення наступних завдань:

- щоб окреслити розмір збитків, які країна зазнає в результаті недостатньої продуктивності праці;
- переконати у необхідності в системній організації праці;
- довести, що організація праці є справжньою наукою [2].

Фредерік Тейлор припустив, що шляхом оптимізації та спрощення робочих процесів можна значно підвищити продуктивність праці. Він також висунув ідею щодо необхідності тісної співпраці між робітниками та керівниками. Така думка була новою для того часу, сильно відрізнялася від традиційного підходу, де керівники мало взаємодіяли з робітниками. Визначальним мотивом працівників, що спонукав їх до праці полягав у наявності роботи як засобу отримання коштів для існування.

Тейлор вважав, що працівники мають бути мотивовані фінансовими винагородами, тому він пропагував ідею справедливої оплати праці за виконання роботи. Тобто, якщо працівник не досяг необхідного рівня продуктивності за день, він не заслуговує на таку ж оплату, як і інші, більш продуктивні працівники.

Під час своєї трудової діяльності на американському підприємстві з виробництва сталі він проводив експерименти на робочих місцях, для того, щоб визначити оптимальні рівні продуктивності. В одному

з таких експериментів він розробляв різні конструкції лопат, поки не знайшов оптимальну конструкцію, яка дозволяла працівникам копати ефективніше. Разом із мулярами він експериментував із різними рухами й розробив найбільш ефективний спосіб кладки цегли. Використовуючи науковий метод, Тейлор досліджував оптимальні способи виконання різних робочих завдань, і розраховуючи час, необхідний для їх виконання, він розробив «найкращий» спосіб їх виконання.

Ці дослідження «часу та руху» привели Тейлора до висновку, що деякі працівники можуть працювати ефективніше за інших. Це були ті люди, яких менеджери повинні прагнути найняти на роботу. Таким чином, вибір правильних працівників був ще однією важливою складовою ефективності робочого процесу.

На основі результатів своїх експериментів Тейлор розробив чотири принципи наукового управління, відомі також як «тейлоризм» [2]:

1. Використання наукового методу для вивчення роботи та визначення найефективнішого способу виконання конкретних завдань.
2. Проведення детального аналізу щодо підбору працівників на робочі місця на основі здібностей і мотивації, організація їх навчання.
3. Контроль продуктивності праці працівників, надання їм інструкцій для виконання робіт, нагляд за використанням робітниками найефективніших способів роботи.
4. Розподіл роботи між керівниками та працівниками так, щоб менеджери витрачали свій час на планування та навчання, дозволяючи працівникам ефективно виконувати свої завдання.

Незважаючи на всі досягнення Ф. Тейлора, окремі його підходи зазнають критичних зауважень. Так, підхід «єдино правильного способу» виконання будь-якого завдання суперечить сучасним методам, таким як «управління за цілями», «ініціативи постійного вдосконалення» та «покращення бізнес-процесів», які акцентують на індивідуальній відповідальності та децентралізованому прийнятті рішень на всіх рівнях організації [1]. Ці сучасні методи прагнуть надати працівникам максимальну автономію, дозволяючи їм застосовувати найбільш відповідні підходи для конкретних ситуацій. У середовищі, що швидко змінюється, першочергової важливості набуває здатність працівників демонструвати гнучкість та адаптивність. Організації, що використовують жорсткі правила, часто виявляються менш здатними до адаптації в сучасних умовах.

Також є розбіжності між сучасним тлумаченням сутності командної роботи і поглядами Ф. Тейлора, який, по суті, фрагментує робочі завдання на дрібні кроки, зосереджуючись на оптимізації виконання кожного окремого кроку. Сучасні методології, навпаки, розглядають робочі процеси в цілому, бажаючи оцінити їх ефективність і максимізувати продуктивність. Твердження Тейлора суперечить сучасним підходам до створення мотиваційного та комфортного робочого середовища.

Висновки

Фредерік Тейлор, засновник наукового менеджменту, зробив значний внесок у розвиток теорії управління завдяки своїм дослідженням щодо оптимізації праці. Його професійний шлях, що розпочався з найнижчих посад, дозволив йому отримати практичний досвід, який став основою для створення чотирьох принципів наукового управління. Головними ідеями Тейлора були: використання наукового методу для визначення оптимальних способів роботи, ретельний підбір і навчання працівників, контроль за виконанням завдань і чіткий розподіл обов'язків між керівниками та робітниками. Його підхід базувався на раціоналізації трудових процесів і фінансовій мотивації працівників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пічугіна Т. С. Теорія управління та концепції бізнесу [Електронний ресурс] : навч. посібник / Т. С. Пічугіна, А. П., Грінько, Л. І., Безгінова. – Х. : ХДУХТ, 2017. – Режим доступу: https://repo.btu.kharkov.ua/bitstream/123456789/11600/1/P_TU_KB_2017.pdf
2. Taylor, Frederick Winslow (1911), *The Principles of Scientific Management*, New York, NY, USA and London, UK: Harper & Brothers
3. Фредерік Тейлор. Принципи наукового менеджменту. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.maxzosim.com/the-principles-of-scientific-management/

Прицюк Людмила Анатоліївна – канд. економічних наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, e-mail: vatra1@vntu.edu.ua

Бабарига Владислав Юрійович – студент групи МЗД-24б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, vladbabariga888@gmail.com .

Liudmyla Prytsiuk – PhD in Economics, Assistant Professor of Department of Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Vladyslav Y. Babaryha - student of the group MEA-24b (management of foreign economic activy), Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University

УДК 004.056.5

Пуздрановський І.В.
Салієва О.В.

АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ АЛГОРИТМІВ ГЕНЕРАЦІЇ ДИНАМІЧНО ЗМІНЮВАНИХ КЛЮЧІВ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

В даній роботі розглянуто алгоритми генерації динамічно змінюваних ключів. Наведено їх особливості, переваги та недоліки. Здійснено порівняння досліджуваних алгоритмів.

Ключові слова: Захист, інформація, генерація.

Abstract

This article discusses algorithms for generating dynamically changing keys. Their features, advantages, and disadvantages are presented. A comparison of the studied algorithms is made.

Key words: Protection, information, generation.

Вступ

У даній роботі здійснено аналіз алгоритмів генерації динамічно змінюваних ключів, які забезпечують високий рівень захищеності інформаційних систем. Особливу увагу приділено оцінці стійкості алгоритмів до атак, складності синхронізації між компонентами системи та їх ефективності в умовах реального використання. Проведений аналіз дозволяє виявити ключові переваги та недоліки розглянутих підходів, а також сформулювати рекомендації щодо вибору алгоритмів для забезпечення надійного захисту інформаційних ресурсів.

Дослідження

HOTP (Hashed-Based One-Time Password) є алгоритмом генерації одноразових паролів, який використовує криптографічну хеш-функцію HMAC (Hash-Based Message Authentication Code). Основна ідея алгоритму полягає у забезпеченні унікальності паролів для кожної сесії через використання спільного секретного ключа і лічильника, які зберігаються як на стороні клієнта, так і на сервері. Для створення одноразового пароля алгоритм використовує секретний ключ і значення лічильника, які проходять через функцію HMAC. Результат хешування обрізається до певного формату (зазвичай 6 або 8 символів) і формується одноразовий пароль. На стороні сервера цей пароль перевіряється на відповідність, після чого значення лічильника збільшується для унікальності наступної сесії [1].

HOTP демонструє високу стійкість до таких атак як повторне використання або перехоплення пароля, оскільки кожен пароль є унікальним і може бути використаний лише один раз. Проте ефективність роботи алгоритму значною мірою залежить від коректної синхронізації лічильника між клієнтом і сервером. У разі втрати синхронізації система може блокувати доступ, що є основним недоліком HOTP. Алгоритм також не має часових обмежень для пароля, що може створювати ризик його використання у випадку компрометації, якщо лічильник не оновлюється після певного періоду.

HOTP використовується в системах автентифікації, де потрібно забезпечити унікальність паролів для кожної сесії. Він ідеально підходить для сценаріїв, де час не є критичним фактором, наприклад, у системах багатофакторної автентифікації або для захисту API через одноразові токени. Перевагою HOTP є простота його реалізації через використання стандартних криптографічних функцій, таких як HMAC-SHA1. Завдяки цьому алгоритм став стандартом, визначеним у RFC 4226, що забезпечує його широке застосування та сумісність із багатьма платформами [1].

Проте, попри високу стійкість до атак типу "відтворення" або фішингу, HOTP має певні обмеження. Найбільш суттєвою проблемою є залежність від синхронізації лічильника між клієнтом і сервером. Розсинхронізація лічильника може призвести до блокування автентифікації, особливо в розподілених системах із високим навантаженням. Відсутність часових обмежень також створює ризик використання скомпрометованого пароля, якщо його не було застосовано раніше.

Для підвищення безпеки алгоритму пропонуються різні вдосконалення. Наприклад, динамічно змінюваний секретний ключ значно підвищує стійкість HOTP, оскільки після кожної сесії ключ оновлюється, що робить компрометацію системи малоймовірною. Додавання часових обмежень для пароля може зменшити ризики, пов’язані з перехопленням. Крім того, використання HOTP у поєднанні

з іншими факторами автентифікації, такими як біометрія або SMS-коди, забезпечує додатковий рівень захисту.

Таким чином, HOTP є ефективним і відносно простим у реалізації алгоритмом генерації одноразових паролів. Він демонструє високу стійкість до більшості атак, але потребує точного налаштування для уникнення розсинхронізації та забезпечення надійності. Для критичних систем із підвищеними вимогами до безпеки доцільно використовувати вдосконалені варіанти HOTP із динамічними ключами або часовими обмеженнями. Це дозволить забезпечити баланс між безпекою, продуктивністю та зручністю використання [2].

TOTP (Time-Based One-Time Password) – це алгоритм генерації одноразових паролів, який базується на часових мітках. Алгоритм є розширенням HOTP (Hashed-Based One-Time Password), але замість лічильника використовує поточний час для формування паролів. Завдяки часовій залежності TOTP забезпечує унікальність паролів для певного інтервалу часу, що підвищує безпеку і робить його особливо ефективним у системах з обмеженим часовим доступом.

Принцип роботи TOTP передбачає, що сервер і клієнт мають спільний секретний ключ і однакову часову базу, синхронізовану через мережу або за допомогою зовнішніх джерел часу. Алгоритм генерує пароль шляхом обчислення HMAC для секретного ключа і поточної часової мітки, розподіленої на задані інтервали (наприклад, 30 секунд). Ця мітка слугує заміною лічильника, який використовується в HOTP, і змінюється динамічно. Для зручності використання результат обчислення хешу обрізається до певного формату (зазвичай, 6 або 8 символів).

TOTP забезпечує високу стійкість до таких атак як повторне використання пароля, оскільки кожен пароль діє лише протягом короткого часу. Часова залежність також мінімізує ризики компрометації, навіть якщо пароль перехоплений, оскільки його термін дії швидко закінчується. Основною перевагою алгоритму є його здатність інтегрувати часові обмеження без необхідності зберігати додаткові параметри, такі як лічильник [2].

Проте TOTP має певні недоліки. Головною проблемою є залежність від точності синхронізації часу між сервером і клієнтом. Якщо часові бази розсинхронізуються через технічні збої або затримки в мережі, автентифікація може бути заблокована. Щоб уникнути цієї проблеми, системи використовують невелике вікно толерантності, дозволяючи перевірку паролів із сусідніх інтервалів часу. Однак це також створює ризики для безпеки, оскільки збільшується кількість допустимих паролів.

Для підвищення рівня захищеності TOTP потребує вдосконалення. Наприклад, можна використовувати більш точні джерела синхронізації часу або комбінувати алгоритм із іншими методами автентифікації, такими як біометрія чи апаратні токени. Крім того, додавання додаткових параметрів, таких як IP-адреса або геолокація, може зробити пароль залежним від контексту і підвищити загальний рівень безпеки [3].

Nonce (Number Once) – це випадкове значення, яке використовується для забезпечення унікальності кожної транзакції або сесії в криптографічних і автентифікаційних системах. Головна особливість Nonce полягає в тому, що кожне згенероване значення може бути використане лише один раз, що запобігає повторному використанню даних або атакам типу "відтворення".

Принцип роботи Nonce базується на генерації випадкового числа або унікального ідентифікатора для кожної операції. Це значення може бути додатково зашифроване або хешоване перед використанням. Nonce передається між клієнтом і сервером разом із запитом або автентифікаційними даними. Сервер перевіряє, чи використовувалося це значення раніше. Якщо Nonce є унікальним, операція вважається дійсною, і сервер зберігає це значення для майбутніх перевірок[3].

Основною перевагою використання Nonce є його стійкість до атак типу "відтворення". Наприклад, якщо зловмисник перехопить запит із даними та спробує повторно його надіслати, сервер відхилить його, оскільки Nonce вже було використано. Це робить Nonce особливо корисним у протоколах автентифікації, електронних транзакціях і криптографічних системах.

Проте Nonce має свої обмеження. Однією з ключових проблем є необхідність синхронізації або збереження використаних значень на сервері для перевірки унікальності, що створює додаткове навантаження на систему і потребує ефективного управління пам’яттю. Крім того, для забезпечення високого рівня безпеки необхідно гарантувати, що згенеровані Nonce є дійсно випадковими та мають достатню довжину, щоб уникнути повторення.

Nonce широко використовується у багатьох сучасних системах. Наприклад, у криптографічних протоколах, таких як TLS, Nonce використовується для запобігання атакам на повторне використання сесійних даних. У блокчейнах Nonce застосовується для створення нових блоків і забезпечення унікальності транзакцій. У системах автентифікації Nonce дозволяє створювати одноразові токени для підтвердження дій користувачів [4].

Для підвищення безпеки Nonce може бути вдосконалений. Наприклад, використання криптографічно стійких генераторів випадкових чисел забезпечує унікальність значень навіть за високих навантажень.

Удосконалений HOTP (Hashed-Based One-Time Password) представляє собою розширення базового алгоритму HOTP, що забезпечує підвищений рівень безпеки завдяки динамічно змінюваним секретним ключам. Це вдосконалення спрямоване на вирішення основних обмежень базового HOTP, таких як залежність від синхронізації лічильника та вразливість до компрометації ключів. Удосконалений HOTP поєднує сильні сторони базового алгоритму та додає додатковий рівень захисту, що робить його ідеальним вибором для систем із високими вимогами до безпеки.

Основна ідея вдосконаленого HOTP полягає в динамічній зміні секретного ключа після кожної успішної сесії автентифікації. Це досягається шляхом використання спеціального алгоритму, який генерує новий секретний ключ на основі попереднього ключа, значення лічильника або додаткових параметрів, таких як часові мітки або випадкові значення. Новий ключ синхронізується між сервером і клієнтом, після чого використовується для наступної сесії. Таким чином, навіть у разі компрометації поточного ключа, зловмисник не зможе використовувати його для майбутніх автентифікацій.

Алгоритм удосконаленого HOTP працює за наступною схемою. Сервер і клієнт спільно зберігають початковий секретний ключ і лічильник. Для кожної сесії клієнт використовує поточний секретний ключ і лічильник для генерації одноразового пароля за допомогою HMAC. Після успішної автентифікації сервер і клієнт одночасно обчислюють новий секретний ключ за допомогою функції оновлення, яка може базуватися на криптографічному хешуванні. Новий ключ записується замість старого, і процес повторюється для наступної сесії [4].

Переваги вдосконаленого HOTP є значними. Завдяки динамічній зміні ключа після кожної сесії алгоритм забезпечує високу стійкість до атак. Навіть якщо зловмисник перехопить одноразовий пароль або поточний секретний ключ, він не зможе скористатися ними у майбутніх сесіях, оскільки ці дані більше не будуть дійсними.

Однак впровадження вдосконаленого HOTP супроводжується певними складнощами. Головною з них є необхідність синхронізації нового ключа між сервером і клієнтом. Якщо синхронізація буде порушена через технічні збої або втрату з'єднання, це може призвести до блокування автентифікації.

Таким чином, удосконалений HOTP є потужним інструментом для забезпечення інформаційної безпеки. Його динамічна зміна ключів значно підвищує стійкість до атак і робить систему більш захищеною, хоча й вимагає додаткових ресурсів і ретельної організації синхронізації. Це рішення є оптимальним вибором для критичних систем, де безпека даних має першочергове значення.

У таблиці 1 здійснено порівняння проаналізованих алгоритмів.

Таблиця 1 – Порівняння алгоритмів генерації динамічно змінюваних ключів

Алгоритм	Основний параметр	Стійкість до атак	Складність синхронізації	Використання в DRM-системах
HOTP	Лічильник	Висока, але залежить від синхронізації лічильника	Вимагає синхронізації лічильника між сервером і пристроєм	Підходить для одноразових сесій
TOTP	Час	Висока, але залежить від точності синхронізації часу	Висока вимога до точності синхронізації часу	Підходить для коротких сесій із обмеженим доступом
Nonce (випадкові значення)	Випадкове значення (nonce)	Висока, за умови унікальності значення	Вимагає синхронізації nonce на сервері та пристрої	Ефективний для короткочасних сесій
Удосконалений HOTP з динамічним ключем	Динамічно змінюваний секретний ключ	Дуже висока, завдяки зміні ключа після кожної сесії	Висока складність синхронізації нового ключа між сервером і пристроєм	Ідеально підходить для захисту з високими вимогами до безпеки в DRM-системах
TOTP	Час	Висока, але залежить від точності синхронізації часу	Висока вимога до точності синхронізації часу	Підходить для коротких сесій із обмеженим доступом
Nonce (випадкові значення)	Випадкове значення (nonce)	Висока, за умови унікальності значення	Вимагає синхронізації nonce на сервері та пристрої	Ефективний для короткочасних сесій

Усі розглянуті алгоритми мають свою специфічну сферу застосування та забезпечують захист за допомогою різних методів, тобто кожен з них адаптований для вирішення певної задачі.

Висновок

Аналіз алгоритмів генерації динамічно змінюваних ключів показав, що кожен із них має свої переваги та недоліки залежно від сфери застосування. HOTP забезпечує простоту реалізації та ефективність для одноразових сесій, але залежність від синхронізації лічильника може створювати ризики. TOTP, заснований на часових мітках, забезпечує високу безпеку для коротких сесій, але потребує точної синхронізації часу. Nonce гарантує унікальність і швидкість генерації ключів, однак вимагає організації синхронізації між клієнтом і сервером. Удосконалений HOTP із динамічно змінюваними ключами демонструє найвищий рівень безпеки завдяки оновленню ключа після кожної сесії, що робить його оптимальним для критичних систем із високими вимогами до захищеності. Результати дослідження підкреслюють важливість адаптації алгоритму до специфічних потреб системи для досягнення оптимального балансу між безпекою, продуктивністю та складністю реалізації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. KIRKLAND S. Understanding One-Time Passwords (OTPs) [Електронний ресурс] / SAMANTHA KIRKLAND. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.cybersecurityguide.org/otp-basics/.
2. Time-Based One-Time Password Algorithm [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://tools.ietf.org/html/rfc6238.
3. SECURITY TODAY. What is Nonce in Cryptography? [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.securitytoday.com/articles/what-is-cryptographic-nonce.
4. Dynamic Key Generation in Modern Authentication Systems [Електронний ресурс]. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: https://www.infosecurity-magazine.com/dynamic-key-generation-guide/.

Пуздрановський Ілля Володимирович – студент групи КІТС-23М, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ilia.puzdranovskuy@gmail.com

Науковий керівник: ***Салієва Ольга Володимирівна*** – доктор філософії (PhD) за спеціальністю 125 «Кібербезпека», доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: salieva8257@gmail.com

Puzdranovskyi Illia V. – student of KITS-23M group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail ilia.puzdranovskuy@gmail.com

Supervisor: ***Saliieva Olha V.*** – Doctor of Philosophy (PhD) in 125 "Cybersecurity", Associate Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: salieva8257@gmail.com

УДК 004.056.5

Гдадка В.
Салієва О.В.

АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ СИСТЕМ КОНТРОЛЮВАННЯ ДІЙ КОРИСТУВАЧА

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У роботі проведено аналіз існуючих систем контролювання дій користувача, які застосовуються для забезпечення безпеки та об'єктивності у процесах тестування й навчання. Особливу увагу приділено сучасним технологіям моніторингу, їх перевагам, обмеженням та можливостям інтеграції з освітніми платформами.
Ключові слова: Захист, контроль дій, інформаційна безпека.

Abstract

The article analyzes the existing systems for monitoring user actions used to ensure security and objectivity in testing and learning processes. Particular attention is paid to modern monitoring technologies, their advantages, limitations, and possibilities of integration with educational platforms.
Key words: Protection, move detection, information security.

Вступ

У сучасному світі цифрових технологій забезпечення об'єктивності та безпеки під час роботи з комп'ютерними системами є важливим завданням. Особливо актуальним це питання стає у сфері тестування знань, де шахрайство та несанкціоновані дії можуть суттєво впливати на якість оцінювання. У роботі розглядаються існуючі системи контролювання дій користувача, їхні технологічні особливості, переваги та обмеження, а також перспективи використання в освітніх і корпоративних середовищах.

Дослідження

ProctorU є сучасною платформою для дистанційного прокторингу, яка спрямована на забезпечення академічної чесності та об'єктивності під час проведення онлайн-іспитів. Ця система поєднує технології штучного інтелекту, відеоспостереження та біометричної ідентифікації, що дозволяє забезпечувати високий рівень контролю за поведінкою користувачів у реальному часі. Однією з ключових функцій ProctorU є живий прокторинг, за якого кваліфіковані проктори контролюють процес іспиту, спостерігаючи за користувачем через вебкамеру, аналізуючи його дії та втручаючись в процес у разі порушень правил. Крім цього, система підтримує автоматизований моніторинг, який базується на використанні алгоритмів штучного інтелекту. Ці алгоритми здійснюють аналіз поведінки користувача, включаючи рухи голови, напрямок погляду та активність на екрані, що дозволяє знизити потребу у безпосередньому людському втручанні [1].

ProctorU також впроваджує перевірку особи користувача перед початком іспиту, використовуючи біометричні дані та перевірку офіційних документів. Окрім цього, система здатна моніторити робоче середовище користувача, аналізуючи відеопотік для виявлення сторонніх осіб або заборонених матеріалів, які можуть порушувати чесність іспиту. Перевагою платформи є її гнучкість, оскільки користувачі можуть проходити тестування з будь-якої локації, що має доступ до мережі Інтернет. Інтеграція ProctorU з популярними системами управління навчанням спрощує процес її впровадження у навчальні заклади та корпоративні середовища [1].

Проте впровадження ProctorU супроводжується низкою викликів. Зокрема, використання біометричних даних та відеоспостереження викликає питання щодо конфіденційності інформації. Технічні вимоги до обладнання та інтернет-з'єднання можуть створювати перешкоди для певних категорій користувачів. Крім того, постійний моніторинг під час іспитів може спричиняти стрес у студентів, що негативно впливає на їхню продуктивність. Незважаючи на ці виклики, ProctorU залишається ефективним інструментом для забезпечення чесності в онлайн-іспитах, демонструючи значний потенціал у впровадженні прозорих і надійних методів оцінювання знань.

Examity – це провідна платформа для дистанційного прокторингу, розроблена для забезпечення цілісності та об'єктивності онлайн-іспитів у навчальних закладах, сертифікаційних організаціях та корпоративних середовищах. Платформа пропонує гнучкі рішення, які поєднують автоматизований та

живий прокторинг, що дозволяє адаптувати процес контролю відповідно до специфічних потреб кожної організації.

Однією з ключових особливостей Examity є її здатність інтегруватися з існуючими системами управління навчанням (LMS), що спрощує процес впровадження та використання платформи. Під час іспиту Examity здійснює автентифікацію особи студента за допомогою багатофакторної перевірки, включаючи ідентифікацію за фотографією, перевірку документів та біометричні дані. Це гарантує, що іспит складає саме той студент, який зареєстрований на курс.

Платформа також забезпечує моніторинг поведінки студента під час іспиту, використовуючи як автоматизовані алгоритми, так і прокторів. Автоматизовані системи здатні виявляти підозрілу активність, таку як несанкціоновані спроби доступу до інших ресурсів або аномальні рухи. У разі виявлення таких дій інформація передається проктору для подальшого аналізу та прийняття рішення.

Examity надає детальні звіти про результати іспитів, включаючи інформацію про будь-які порушення або підозрілі дії, що дозволяє інструкторам та адміністраторам приймати обґрунтовані рішення щодо результатів тестування. Крім того, платформа підтримує глобальний доступ, що дозволяє студентам з різних куточків світу складати іспити в зручний для них час, забезпечуючи при цьому високий рівень безпеки та цілісності процесу [2].

Завдяки поєднанню передових технологій, гнучкості та зручності використання, Examity стала надійним партнером для багатьох освітніх установ та організацій, які прагнуть забезпечити чесність та об'єктивність онлайн-оцінювання.

Respondus – це комплексне програмне забезпечення, призначене для створення, управління та захисту онлайн-оцінювань у навчальних закладах. Основними компонентами є Respondus 4.0, LockDown Browser та Respondus Monitor.

Respondus 4.0 дозволяє викладачам створювати та керувати екзаменами в автономному режимі з використанням знайомого середовища Windows, а також публікувати їх безпосередньо в системах управління навчанням (LMS), таких як Blackboard, Canvas, Moodle та інші. Це значно спрощує процес підготовки та розповсюдження тестових матеріалів, забезпечуючи ефективність та зручність для викладачів.

LockDown Browser – це спеціалізований веб-браузер, який блокує можливість студентам друкувати, копіювати, переходити на інші веб-сайти або запускати інші додатки під час проходження онлайн-іспитів. Це забезпечує контрольоване середовище тестування, мінімізуючи ризики академічної недоброчесності [2].

Respondus Monitor доповнює функціональність LockDown Browser, використовуючи веб-камеру для запису студентів під час складання іспитів. Ця система автоматично аналізує відеозаписи, виявляючи підозрілу активність, що дозволяє викладачам переглядати результати прокторингу та приймати обґрунтовані рішення щодо достовірності виконання роботи.

Інтеграція цих інструментів у навчальний процес сприяє підвищенню академічної доброчесності та забезпечує надійність онлайн-оцінювань. Використання Respondus дозволяє навчальним закладам ефективно впроваджувати дистанційне навчання та оцінювання, зберігаючи при цьому високі стандарти якості освіти [3].

Proctorio – це комплексна платформа для дистанційного прокторингу, яка надає послуги верифікації особи та моніторингу іспитів для понад 4 000 освітніх, корпоративних та державних установ по всьому світу. У 2021 році Proctorio забезпечила проведення більше 30 мільйонів іспитів, демонструючи свою масштабованість та надійність.

Платформа інтегрується з більшістю систем управління навчанням (LMS) та сторонніми платформами оцінювання через розширення браузера, що забезпечує зручність використання для користувачів. Proctorio пропонує набір налаштовуваних опцій, включаючи блокування, запис та верифікацію, що дозволяє адміністраторам іспитів адаптувати рівень безпеки відповідно до потреб конкретного іспиту.

Однією з ключових особливостей Proctorio є низькі вимоги до пропускної здатності інтернет-з'єднання, що робить її доступною для користувачів з обмеженим доступом до швидкісного інтернету. Платформа також пріоритизує конфіденційність та безпеку користувачів, використовуючи наскрізне шифрування для захисту даних [3].

Proctorio надає можливість вибору між автоматизованим та живим прокторингом. Автоматизований прокторинг використовує алгоритми штучного інтелекту для моніторингу поведінки студентів під час іспиту, виявляючи підозрілу активність. Живий прокторинг передбачає безперервний нагляд проктора, який може негайно втрутитися у разі порушень. Крім того, Proctorio пропонує послугу професійного огляду, де співробітники аналізують записи іспитів на предмет порушень цілісності.

Завдяки своїй гнучкості, масштабованості та акценту на конфіденційності, Proctorio є популярним вибором серед освітніх установ та організацій, які прагнуть забезпечити чесність та об'єктивність

дистанційних іспитів. Однак, як і будь-яка технологія дистанційного прокторингу, Proctorio зіштовхується з викликами, пов'язаними із захистом конфіденційності даних та технічними обмеженнями, що вимагають постійної уваги та вдосконалення [4].

У таблиці 1 здійснено порівняння проаналізованих систем.

Таблиця 1 − Порівняння систем контролювання дій

Характеристика	Proctorio	Respondus	Examity	ProctorU
Тип прокторингу	Автоматизований або живий, з можливістю вибору рівня контролю	Автоматизований (LockDown Browser) та живий (Monitor)	Живий, автоматизований або гібридний підхід	Живий прокторинг із автоматизованим моніторингом
Моніторинг оточення	Аналіз відеопотоку для виявлення сторонніх осіб або заборонених матеріалів	Забезпечується через LockDown Browser та відеомоніторинг (Monitor)	Використовує вебкамеру для запису відеопотоку та моніторингу оточення	Виконується через постійний відеозапис і спостереження
Автентифікація	Використовує багатофакторну перевірку: фото, ID, біометрія	Перевірка особи через вебкамеру перед початком тесту	Включає ідентифікацію за фото, перевірку документів та біометрію	Фото, документи та перевірка особи проктором у реальному часі
Інтеграція з LMS	Повна інтеграція з більшістю популярних LMS (Canvas, Moodle, Blackboard тощо)	Інтегрується з усіма популярними LMS	Легка інтеграція з LMS, можливість масштабування для різних платформ	Інтегрується з популярними LMS, включаючи Canvas, Moodle та Blackboard
Конфіденційність	Наскрізне шифрування даних для забезпечення безпеки. Низькі вимоги до пропускної здатності інтернету	Дані зберігаються локально або передаються зашифрованими	Високий рівень захисту даних, однак можуть виникати питання щодо збереження конфіденційності користувачів	Застосовує політики конфіденційності, але потребує зберігання великих обсягів відео та особистих даних
Технології AI	Використовує штучний інтелект для аналізу поведінки, автоматичне виявлення підозрілої активності	Автоматизація через Monitor, але більше залежить від правил тестування, ніж від складного аналізу AI	Поєднання автоматизації та участі проктора, аналіз підозрілих дій здійснюється як проктором, так і алгоритмами	Використовує AI для автоматичного виявлення порушень поряд із живим моніторингом
Можливості кастомізації	Високий рівень кастомізації налаштувань для різних рівнів безпеки	Можливість налаштування політик для тестування, але з обмеженим інтерфейсом	Гнучкі налаштування залежно від потреб організації чи інструктора	Мінімальні опції налаштувань, основний акцент на простоті використання
Глобальне використання	Підтримує багатомовні інтерфейси та адаптацію до різних країн	Використовується переважно у Північній Америці, обмежена адаптація до інших ринків	Широко використовується у США, але доступна для користувачів у всьому світі	Глобально розповсюджена платформа з підтримкою різних часових зон
Переваги	Висока масштабованість, низькі технічні вимоги, можливість автоматизації процесу	Блокування доступу до сторонніх ресурсів через LockDown Browser, простота використання	Інтеграція живого прокторингу з автоматизованими системами, гнучкість у налаштуваннях	Простота використання, високий рівень довіри до системи завдяки участі кваліфікованих прокторів
Недоліки	Висока залежність від інтернет-з'єднання, можливі питання конфіденційності	Складнощі з інтеграцією складних AI-рішень, відсутність моніторингу поза екраном	Можливі технічні проблеми з відеоспостереженням та приватністю даних	Високі технічні вимоги, можливість стресу у користувачів через постійний контроль

Різноманітність проаналізованих систем відображає широкий спектр підходів до забезпечення безпеки, кожен з яких орієнтований на вирішення конкретних завдань.

Висновок

Досліджувані платформи – Proctorio, Respondus, Examity та ProctorU є ефективними інструментами для забезпечення чесності та об'єктивності під час онлайн-іспитів. Вони відрізняються підходами до прокторингу, рівнем інтеграції з LMS, можливостями кастомізації та використанням технологій штучного інтелекту. Proctorio і Examity вирізняються гнучкістю та широкими можливостями налаштувань, тоді як Respondus забезпечує надійність завдяки спеціалізованому браузеру LockDown. ProctorU пропонує живий прокторинг із високим рівнем довіри. Вибір платформи залежить від потреб організації, доступних ресурсів та вимог до безпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Understanding Multi-Factor Authentication (MFA) Principles [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.securitymagazine.com/mfa-principles-guide/.
2. Implementing Biometric Authentication for Enhanced Security [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.biometricupdate.com/authentication-implementation.
3. Advances in Public Key Infrastructure (PKI) Systems [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.cybersecurityjournal.org/modern-pki-systems.
4. Encryption Techniques in Cloud-Based Authentication [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.cloudsecurityalliance.org/encryption-authentication-guide/.

Гадка Вікторія – студентка групи КІТС-23М, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: gladka.viktoria@gmail.com

Науковий керівник: ***Салієва Ольга Володимирівна*** – доктор філософії (PhD) за спеціальністю 125 «Кібербезпека», доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: salieva8257@gmail.com

Gladka Viktoria. – student of KITS-23M group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail gladka.viktoria@gmail.com

Supervisor: ***Saliieva Olha V.*** – Doctor of Philosophy (PhD) in 125 "Cybersecurity", Associate Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: salieva8257@gmail.com

УДК 005.8:005.332.2

Д. О. Кец[1]

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ГНУЧКИХ МЕТОДІВ У СУЧАСНОМУ БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩІ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто ключові аспекти використання гнучких підходів до управління бізнес-процесами. Проаналізовано основні принципи гнучких методологій, зокрема орієнтацію на клієнта, адаптивність до змін, ітеративний підхід, децентралізацію прийняття рішень, прозорість процесів та ефективну комунікацію. Окреслено переваги гнучких методів, які включають скорочення термінів виконання завдань, підвищення якості роботи, зменшення витрат і можливість їх застосування у різних галузях.

Також висвітлено виклики впровадження гнучких методів, серед яких потреба у зміні організаційної культури, опір змінам з боку персоналу та високі вимоги до кваліфікації співробітників. Встановлено, що гнучкі методи є ефективним інструментом для адаптації підприємств до змінних умов ринку, що робить їх важливим об'єктом для подальших наукових досліджень і практичного застосування.

Ключові слова: бізнес-середовище, гнучкі підходи, управління, команда, бізнес-процеси, адаптивність, проєкт.

Abstract

The article discusses the key aspects of using agile approaches to business process management. The basic principles of agile methodologies are analysed, including customer focus, adaptability to change, iterative approach, decentralisation of decision-making, process transparency and effective communication. The advantages of agile methods are outlined, which include shorter lead times, improved quality of work, reduced costs, and the possibility of their application in various industries.

The article also highlights the challenges of implementing flexible methods, including the need to change the organisational culture, resistance to change on the part of staff and high requirements for employee qualifications. It is established that agile methods are an effective tool for adapting enterprises to changing market conditions, which makes them an important object for further research and practical application.

Keywords: business environment, flexible approaches, management, team, business processes, adaptability, project.

Вступ

Сучасне бізнес-середовище характеризується високою динамікою, невизначеністю та складністю. У цих умовах традиційні підходи до управління, що базуються на жорсткому плануванні та централізованому прийнятті рішень, часто виявляються недостатньо ефективними. Для забезпечення адаптивності, швидкості реакції на зміни та підтримки конкурентоспроможності підприємств дедалі частіше використовуються гнучкі методи управління бізнес-процесами.

Тема гнучких методів управління активно досліджується як у світовій, так і в українській науковій спільноті. Серед науковців, що приділяють увагу цій проблематиці, слід виділити роботи Дж. Сазерленда, С. Окермана, Ю. Кона [1, 2] та ін. Вагомий внесок у розвиток даного питання внесли також вітчизняні вчені, такі як М. Равлюк, Й. Ситник [3]. У працях зазначених вчених аналізується вплив інноваційних методів управління, зокрема Agile-технологій на підвищення ефективності роботи підприємств, досліджуються питання диджиталізації та її інтеграції в управлінські процеси, у тому числі із застосуванням гнучких методів.

Незважаюи на активний інтерес до питання впровадження гнучких методів в управління бізнес-процесами, питання пошуку нових форм застосування гнучких методологій в управлінні бізнес-процесами сучасних підприєиств все ще потребують вдосконалення і розвитку.

Результати досліджень

Гнучкі методи, або agile-підходи, передбачають принципово новий підхід до організації роботи, орієнтуючись на колективну участь у процесах, адаптивність до змін, швидку реалізацію задач і фокус

на результатах. Вони базуються на принципах, викладених у Agile Manifesto, який акцентує увагу на чотирьох ключових цінностях:

1. Люди та їх взаємодія важливіші за процеси і інструменти.
2. Робочий продукт цінніший за документацію.
3. Співпраця з клієнтами важливіша за договірні зобов'язання.
4. Готовність до змін має пріоритет перед початковим планом дій [4].

Особливості застосування гнучких методів у сучасному бізнес-середовищі можна розглянути за кількома ключовими аспектами:

1. Орієнтація на клієнта. Гнучкі методи роблять акцент на глибокому розумінні потреб клієнта і забезпеченні максимальної цінності для нього. Постійний зворотний зв'язок з клієнтом дає змогу оперативно коригувати продукт або послугу, відповідаючи на зміни попиту чи ринкової кон'юнктури.

2. Адаптивність до змін. На відміну від традиційних методів, які ґрунтуються на детальному довгостроковому плануванні, гнучкі підходи дозволяють ефективно реагувати на зміну умов у процесі виконання завдань. Наприклад, у Scrum кожен новий спринт може мати оновлені пріоритети залежно від поточних потреб клієнта чи ситуації на ринку [5].

3. Ітеративний підхід до виконання завдань. Гнучкі методології передбачають розбиття проекту на невеликі цикли (ітерації), кожна з яких завершується створенням конкретного продукту або досягненням певного результату. Це дозволяє оцінити проміжні результати, вчасно виявити проблеми та скоригувати подальші дії.

4. Децентралізація прийняття рішень. У гнучких командах відповідальність за прийняття рішень розподіляється між усіма учасниками. Це сприяє залученню співробітників до процесу управління, підвищенню мотивації та розвитку командної взаємодії.

5. Прозорість та комунікація. Гнучкі методи управління передбачають високу прозорість процесів. Інструменти, такі як Kanban-дошки, щоденні stand-up зустрічі або ретроспективи, дозволяють командам бути в курсі виконання завдань і ефективно координувати свої дії.

6. Зменшення витрат та підвищення ефективності. Завдяки зосередженню на ключових пріоритетах і мінімізації ресурсів, що витрачаються на зайві етапи або неактуальні завдання, гнучкі методи забезпечують більш раціональне використання фінансових і людських ресурсів [6].

7. Різноманітність сфер застосування. Хоча гнучкі методи спочатку розроблялися для IT-сфери, вони успішно інтегруються в різні галузі: виробництво, логістику, освіту, охорону здоров'я, фінанси тощо. У кожній сфері вони адаптуються до специфічних умов і завдань, забезпечуючи ефективне управління процесами.

8. Використання цифрових технологій. Гнучкі методи ефективно поєднуються із сучасними цифровими інструментами: системами управління проектами (Trello, Jira), хмарними сервісами, аналітичними платформами. Це дозволяє забезпечити гнучкість процесів навіть у великих і розподілених командах [7].

Незважаючи на значні переваги, застосування гнучких підходів пов'язане з певними особливостями та проблемами. Так, найголовнішою з них є необхідність перебудови організаційної культури, що вимагає певного часу та фінансових витрат. По-друге, використання гнучких підходів можливне лише для колективів з високим рівнем кваліфікації працівників. Також, при впровадження нових методів організації роботи можливий опір змінам з боку керівництва чи персоналу і ризик втрати контролю при неправильному впровадженні.

Незважаючи на вказані проблеми, гнучкі методи управління є ефективним інструментом для сучасних підприємств, здатним забезпечити їхню конкурентоспроможність та адаптивність до змін. Проте їх впровадження вимагає глибокого розуміння принципів та методів роботи, а також готовності організації до змін.

Висновки

Таким чином, гнучкі методи управління бізнес-процесами є сучасним і перспективним інструментом, що дозволяє підприємствам ефективно працювати в умовах динамічного середовища. Вони забезпечують баланс між стабільністю та адаптивністю, що є ключовою умовою для успішного розвитку організації. Перспективним напрямом подальших наукових досліджень у даному напрямку є комбінування гнучких та традиційних методів управління. Потреба у такому підході обумовлена тим, що у деяких випадках повний перехід на гнучкі методи може бути неможливим або недоцільним. З

огляду на це перспективним є дослідження змішаних підходів, які поєднують елементи традиційних і гнучких методів та оцінювання їх впливу на ефективність роботи організацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сазерленд Дж. Scrum. Навчись робити вдвічі більше за менший час.: К., Клуб сімейного дозвілля. – 2022 р. – 280 с.
2. Окерман С., Рейндл С. E-book: Опанування професійного SCRUM".:Харків: Вид-во Фабула, 2023. – 224 с.
3. Равлюк М., Ситник Й. Оптимізація agile: синергія Scrum і Kanban у розробці та підтримці програмного продукту. Економіка та суспільство. Вип. 63, 2024 р. URL: https://www.researchgate.net/publication/382226940_Optimizacia_agile_sinergia_scrum_i_kanban_u_rozrobci_ta_pidtrimci_programnogo_produktu (дата звернення: 10.11.2024)
4. Agile Product Management with Scrum : Creating Products that Customers Love [Текст]. – New Jersey, United States : Addison-Wesley Educational Publishers Inc, 2016. – 160 p.
5. Brilliant Agile Project Management: A Practical Guide to Using Agile, Scrum and Kanban [Текст]. – London, UK : Pearson, 2015. – 187 c.
6. Аппелло. Ю. Менеджмент 3.0. Agile-менеджмент. Лідерство та управління командами [Текст] / пер. з англ. Г. Якубовська. – Харків : Вид-во «Ранок» : Фабула, 2019. – 464 с.
7. Кон. М. Оцінювання і планування в Agile [Текст] / пер. з англ. Г. Яновська. – Харків : Вид-во «Ранок» : Фабула, 2019. – 356 с.

Кец Дмитро Олександрович- студент групи МБА-23м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки. Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ***kets@outlook.com***

Науковий керівник:
Шварц Ірина Володимирівна - кандидат економічних наук, доцент Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: shvarz@vntu.edu.ua\

Kets Dmitriy Alexandrovich - student of group MBA-23B, Faculty of Management and Information Security. Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia**,** e-mail: ***kets@outlook.com***

Supervisor:
Shvarts Irina Volodimiryvna - PhD in Economics, Associate Professor of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shvarz@vntu.edu.ua

УДК 658.5

Т. М. Білоконь
І. В. Сергійчук

РОЗВИТОК ЛОГІСТИКИ В ІСТОРИЧНОМУ КОНТЕКСТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В статті розглянуто еволюцію логістики від античних часів до сучасності. Досліджено історичні витоки терміну «логістика», його перехід з військової сфери в економічну і ключові етапи становлення логістики як наукової дисципліни.

Ключові слова: Логістика, етимологія, історичний розвиток, матеріальні потоки, військова логістика, економічна логістика, інформаційні технології, управління, логістичні системи.

Abstract

The article examines the evolution of logistics from ancient times to the present. The historical origins of the term ‘logistics’, its transition from the military sphere to the economic sphere and key stages of the development of logistics as a scientific discipline are investigated.

Keywords: Logistics, etymology, historical development, material flows, military logistics, economic logistics, information technology, management, logistics systems.

Вступ

Логістика завжди займала важливе місце в управлінні матеріальними потоками, і з часом її роль тільки зросла. Починаючи з античних часів, коли логістика забезпечувала військові кампанії та постачання, до сучасності, де вона охоплює глобальні економічні процеси, це поняття еволюціонувало разом із суспільством. Сьогодні логістика - це складна система, що виходить за межі простого переміщення товарів від виробника до споживача. Вона перетворилася на потужний інструмент конкурентної боротьби.

Результати дослідження

Етимологія поняття «логістика» має декілька версій походження, кожна з яких відображає певні аспекти сучасного розуміння логістики як науки та практичної діяльності. Найбільш розповсюдженими є три основні теорії:

- від грецького logistikos – міркувати, обчислювати
- від французького loger – розміщувати
- від древньогерманського laudja – зберігання, склад [1]

Концепція логістики як системи управління матеріальними потоками зародилась ще у Стародавньому світі.

В Римській імперії логістика трактувалась як механізм розподілу продуктів харчування. В Візантії це поняття набуло більш комплексного характеру, логістика вважалась мистецтвом постачання армії та управління її пересуванням з урахуванням таких факторів як: чисельності особового складу та специфіки місцевості.

В Стародавніх Афін функціонувала спеціалізована державна інституція – «логістерія». В ній фінансові звіти афінських посадових осіб проходили перевірку. Люди, які працювали в логістерії називалися логістами, а саму установу можна розглядати як прототип сучаної Розрахункової палати.

Історично розвиток логістики був напряму по’вязаний з військовою справою. Однією з найвідоміших наукових робіт з логістики була праця французького військового теоретика Антуана Анрі Жоміні «Стислий нарис військового мистецтва або новий аналітичний огляд головних міркувань

стратегії, вищої тактики і воєнної політики» і випущена на початку XIX століття. В цій роботі автор пише про логістику як «практичне мистецтво управління перевезеннями, плануванням, орагнізацією постачання військ і тилового забезпечення фронту». Результати своєї наукової роботи Жоміні зміг застосувати на практиці під час наполеонівських війн. В 1812 році його теоретичні напрацювання допомогли армії Наполеона налагодити постачання провіантом, боєприпасами та забезпечити розквартирування військ. [2]

Пізніше термін «логістика» почав зустрічатися у військовій літературі Англії, США, Німеччини, Італії та набув популярності як ключова складова військового планування і управління.

У період Першої та Другої світових війн широко використовуються різні логістичні принципи та моделі. Масштаби цих конфліктів вимагали складних логістичних завдань, оскільки потрібно було забезпечувати потреби мільйонів солдат на різних фронтах. Особливої уваги заслуговує логістичне планування операції «Оверлорд» - наймасштабнішої десантної операції в історії. Успішна висадка військ у Нормандії 6 червня 1944 року була можливою лише завдяки ретельно спланованій системі постачання.

З середини 50-х років XX ст. логістичні методи почали активно застосовуватись не лише в військовій справі, але і в сфері економіки, що було зумовлене необхідністю досягнення конкурентних переваг, шляхом зниження собівартості і покращення якості постачань. Додатковими факторами цих змін стали енергетична криза, швидкий науково-технічний прогрес та трансформація ринку продавця на ринок покупця.

В цей час логістика формується як наука, що вивчає наскрізне управління матеріальними та інформаційними потоками. Відомий американський економіст О. Моргенштерн у своїй роботі 1951 року писав про те, що «... існує абсолютна подібність між управлінням забезпечення військ і управлінням матеріальними ресурсами у промисловості». [3]

Розвиток логістичних систем почався з об'єднання транспорту і складів, оптимізації базових процесів у 60-х роках. У 80-х відбулося впровадження інформаційних технологій і інтеграція з виробничим плануванням. У 90-х логістика об'єднала всіх учасників постачання, виробництва й розподілу, а також почався розвиток логістичних послуг. На початку XXI століття системи стали глобальними, зросла роль міжнародних корпорацій і підвищилися вимоги до якості послуг.

В Україні концепції логістики сформувалися за радянських часів. Незважаючи на те, що практичні елементи логістичного управління широко використовувалися в народному господарстві Радянського Союзу, сам термін «логістика» почав використовуватись значно пізніше, лише з кінця 80-х років. До цього панувала позиція, що логістичні методи – це інструменти капіталістичної системи і потрібні виключно для отримання прибутку. В той час в соціалістичній економіці пріоритетними вважалися загальнонародні, а не корпоративні інтереси.

Початок XXI століття був надзвичайно важливим для сфери логістики і усієї економіки. Період супроводжувався швидким розвитком інформаційних технологій і комп'ютерних систем. Ці технології докорінно змінили підходи до управління логістичними процесами. Підприємства отримали в своє розпорядження широкий арсенал нових інструментів: системи відстеження вантажів у реальному часі, автоматизовані комплекси управління логістичними операціями, системи електронного митного декларування тощо.

Сьогодні логістика активно продовжує розвиватися під впливом нових технологій та подій, які відбуваються у світі. Війни, пандемії та економічні кризи змушують усю логістичну систему постійно трансформуватись і шукати нові, більш стійкі і гнучкі моделі для функціонування. Нові технології: штучний інтелект, блокчейн, інтернет речей та загальна автоматизація дозволяють підвищувати ефективність діяльності підприємств і надають серйозні конкурентні переваги. [4]

Висновки

Логістика пройшла довгий і важкий шлях від простого переміщення вантажів до складної системи управління матеріальними та інформаційними потоками. Її трансформація нерозривно пов'язана з історичним розвитком суспільства, особливо з військовою справою. Сьогодні логістика – це ключовий елемент економічної діяльності, яка формує основи ефективного функціонування підприємств. Використання сучасних технологій і підходів дозволяє адаптуватися до змінних умов, знижувати витрати, підвищувати продуктивність і забезпечувати стійкість бізнесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1) Резнік Н. П. Основні характеристики поняття логістики і системи управління ланцюгами постачань / Н. П. Резнік, С. В. Руденко, К. М. Пилипчук // Innovation and Sustainability. - 2022. - Iss. 3. - С. 95-102.

2) Жарська І.О. Логістика: навч. посіб. Одеса: ОНЕУ, 2019. 209 с.

3) Тюріна Н. М. Логістика [Текст]: Навч. посіб. / Н. М.Тюріна, І. В. Гой, І. В. Бабій. – К.: «Центр учбової літератури», 2015. – 392 с.

4) Шостак Л. Перспективи цифровізації в логістиці. Інноваційний розвиток та безпека підприємств в умовах неоіндустріального суспільства. 2020. С. 748-749.

Сергійчук Іван Васильович— студент групи МБА-23м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ivansergijcuk14@gmail.com

Науковий керівник: **Білоконь Тетяна Миколаївна** – к.е.н, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту Вінницького національного технічного університету tm.bilokon@gmail.com

Serhiychuk Ivan Vasyliovych— student, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivansergijcuk14@gmail.com

Supervisor: **Bilokon Tetyana Mykolayivna** – Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University tm.bilokon@gmail.com

УДК 004.056.5

Шестопал Р.В.
Салієва О.В.

АНАЛІЗ МЕТОДІВ ЗАХИСТУ IOT-МЕРЕЖ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

В даній роботі проаналізовано такі методи захисту IoT-мереж як DTLS, PSK, OSCORE, PKI, хешування та цифровий підпис. Наведено їх особливості, переваги та недоліки.

Ключові слова: Захист, IoT-мережа, автентифікація, шифрування.

Abstract

This paper analyzes such methods of protecting IoT networks as DTLS, PSK, OSCORE, PKI, hashing, and digital signature. Their features, advantages, and disadvantages are presented.

Key words: Protection, IoT-network, authentication, encryption.

Вступ

Забезпечення безпеки в IoT-мережах є однією з ключових задач сучасних досліджень, оскільки ці системи характеризуються високою вразливістю до кібератак через обмежені ресурси пристроїв та їхню масштабованість. У даній роботі проведено аналіз основних методів захисту IoT-мереж із урахуванням їхніх характеристик безпеки, ресурсоспоживання, сфер застосування та недоліків, що дозволяє визначити оптимальні підходи для різних сценаріїв використання.

Дослідження

DTLS (Datagram Transport Layer Security) є протоколом, який забезпечує шифрування, автентифікацію та цілісність даних у мережах, де використовується небезпечний транспортний рівень, наприклад, UDP (User Datagram Protocol). Основна ідея DTLS полягає в адаптації механізмів захисту протоколу TLS (Transport Layer Security) до умов ненадійних з'єднань, характерних для IoT-середовищ, де важливі як захист даних, так і низька затримка передачі. DTLS підтримує автентифікацію клієнта та сервера, шифрування повідомлень та перевірку цілісності шляхом використання криптографічних алгоритмів. Ці можливості роблять його одним із найпоширеніших протоколів безпеки для IoT-систем.

Протокол DTLS є ефективним у забезпеченні захищеного обміну даними, але його впровадження в IoT-пристрої супроводжується певними обмеженнями. Високе ресурсоспоживання, особливо під час встановлення з'єднання, створює значне навантаження на процесор і пам'ять пристроїв з обмеженими обчислювальними можливостями. Це може призводити до збільшення затримок, що є критичним у системах реального часу. Крім того, процес повторного встановлення сесії при втраті пакету є складним, оскільки він вимагає додаткових обчислень для підтримки цілісності даних та їх захисту.

Незважаючи на обмеження, DTLS широко використовується в IoT-середовищах завдяки його універсальності та можливості інтеграції з різними типами пристроїв. Його застосування виправдане в системах, де пріоритетом є захист даних, навіть якщо це супроводжується підвищеними вимогами до ресурсів. Наприклад, у медичних IoT-системах DTLS забезпечує безпечну передачу чутливих даних, таких як результати моніторингу пацієнта, що є критично важливим для підтримки конфіденційності та точності інформації. У промислових мережах DTLS використовується для захисту даних, що передаються між сенсорами та центральними контролерами, забезпечуючи безперервність роботи системи навіть у випадку виникнення атак на рівні мережі.

Таким чином, DTLS є важливим інструментом для забезпечення безпеки IoT-мереж, особливо в критичних системах. Його ефективність обумовлена широким набором функцій безпеки, хоча високе ресурсоспоживання залишається основним недоліком для його використання в системах з обмеженими можливостями. Подальший розвиток і оптимізація протоколу можуть розширити його застосування у різноманітних сферах людської діяльності [1].

PSK (Pre-Shared Key) є одним із найпростіших та найефективніших методів забезпечення безпеки в IoT-мережах, де використовується попередньо встановлений ключ для автентифікації та шифрування даних між пристроями. Цей підхід базується на тому, що всі учасники обміну мають доступ до одного секретного ключа, який заздалегідь розповсюджується серед пристроїв. Основною перевагою PSK є його низьке ресурсоспоживання, що робить його особливо привабливим для IoT-пристроїв із

обмеженими обчислювальними та енергетичними можливостями. Метод PSK дозволяє забезпечити швидку та ефективну автентифікацію, уникаючи складних криптографічних обчислень, характерних для інших методів захисту.

PSK знаходить широке застосування у невеликих IoT-мережах, таких як сенсорні мережі або пристрої для домашньої автоматизації, де кількість учасників обміну є обмеженою. У таких системах використання попередньо встановлених ключів є практичним, оскільки мінімізується потреба в управлінні складними сертифікатами чи динамічними механізмами генерації ключів. Завдяки своїй простоті, PSK легко інтегрується в системи з мінімальними витратами часу та ресурсів на впровадження. Крім того, низькі вимоги до обчислювальної потужності дозволяють використовувати цей метод навіть у пристроях із найменшими ресурсами, таких як прості сенсори чи актуатори.

Однак основним недоліком PSK є труднощі управління ключами у масштабованих мережах. У великих системах із багатьма пристроями оновлення або заміна попередньо встановлених ключів стає складним завданням, особливо якщо пристрої розташовані у віддалених або важкодоступних місцях. Крім того, використання одного ключа для багатьох пристроїв підвищує ризик компрометації, оскільки компрометація одного пристрою може призвести до розкриття секретного ключа для всієї мережі. У таких випадках необхідність заміни ключа в усій системі створює значні організаційні та технічні труднощі [1].

Застосування PSK є обґрунтованим у невеликих IoT-системах, де ключ може бути розповсюджений вручну або за допомогою безпечного каналу. Для більших мереж із високими вимогами до безпеки PSK зазвичай використовується в комбінації з іншими методами, такими як протоколи управління ключами або більш складні схеми автентифікації. Попри свої обмеження, PSK залишається важливим методом захисту, особливо для простих і ресурсно обмежених IoT-пристроїв, де його простота та ефективність є вирішальними перевагами.

OSCORE (Object Security for Constrained RESTful Environments) є спеціалізованим механізмом безпеки, розробленим для забезпечення end-to-end шифрування та автентифікації у системах IoT із обмеженими ресурсами. На відміну від традиційних протоколів захисту транспортного рівня, таких як TLS або DTLS, OSCORE працює на рівні додатків, що дозволяє захищати лише певні частини повідомлення, залишаючи інші доступними для обробки проміжними вузлами. Це підвищує ефективність і зменшує затримки, що є критично важливим для IoT-середовищ.

Основною перевагою OSCORE є його здатність забезпечувати конфіденційність, цілісність і автентифікацію повідомлень між кінцевими пристроями незалежно від проміжної інфраструктури. Шифрування на рівні додатка дозволяє уникнути необхідності створення захищених каналів на транспортному рівні, що знижує обчислювальні витрати та навантаження на мережу. OSCORE підтримує різні криптографічні алгоритми для шифрування та перевірки автентичності, забезпечуючи гнучкість і можливість адаптації до специфічних вимог IoT-мереж [2].

OSCORE активно використовується у великих IoT-системах, зокрема в промислових мережах, сенсорних мережах із високими вимогами до безпеки та системах з великою кількістю вузлів. Його перевага полягає у мінімізації обчислювальних витрат і використанні наявних протоколів, таких як CoAP, що дозволяє інтегрувати OSCORE у вже існуючі системи без значних змін у їхній архітектурі. Протокол також підтримує захист від атак на повторення (replay attacks) через використання механізмів збереження стану сесії.

Однак OSCORE має певні недоліки. Одним із них є складність інтеграції в існуючі системи, що може вимагати значних зусиль на етапах впровадження та налаштування. Крім того, хоча OSCORE забезпечує ефективний захист на рівні додатка, для повного захисту всієї системи його часто необхідно поєднувати з іншими методами захисту транспортного рівня, такими як DTLS. Ресурсоспоживання залежить від конкретної реалізації протоколу, що може створювати додаткові труднощі для пристроїв із мінімальними ресурсами.

Застосування OSCORE є виправданим у сценаріях, де потрібен захист даних між кінцевими пристроями в умовах обмежених ресурсів. Це рішення забезпечує високу гнучкість і ефективність, дозволяючи зберігати баланс між безпекою та продуктивністю. Незважаючи на складнощі інтеграції, OSCORE є перспективним методом захисту для IoT-систем, де end-to-end шифрування є ключовою вимогою [2].

PKI (Public Key Infrastructure) є потужним криптографічним підходом, що забезпечує автентифікацію, цілісність і конфіденційність даних через використання асиметричної криптографії. У контексті IoT-мереж PKI є основним механізмом для створення та управління сертифікатами, які

дозволяють ідентифікувати пристрої, користувачів або служби. Цей підхід базується на концепції пари ключів: приватного, який використовується для підпису даних, та публічного, який доступний для перевірки підпису або шифрування даних [3].

PKI забезпечує надійну автентифікацію пристроїв у масштабованих IoT-мережах, таких як промислові системи або розподілені сенсорні мережі. Сертифікати, які видаються центром сертифікації (CA), містять інформацію про ідентифікацію пристрою, його публічний ключ та термін дії сертифіката. Використання сертифікатів у PKI дозволяє створювати безпечні канали зв'язку між пристроями, навіть якщо вони не мали попередніх взаємодій. Це робить підхід PKI особливо корисним у великих системах із динамічно змінними пристроями, де ручне управління ключами є недоцільним.

Попри свою ефективність, PKI має певні обмеження, пов'язані з ресурсоспоживанням. Перевірка сертифікатів та виконання криптографічних операцій із використанням асиметричних ключів потребують значних обчислювальних ресурсів, що може бути проблемою для пристроїв із низькою потужністю. Крім того, управління сертифікатами в масштабованих системах, таких як IoT-мережі, може стати складним завданням. Зокрема, необхідність періодичного оновлення сертифікатів, відкликання скомпрометованих сертифікатів або забезпечення надійного доступу до центру сертифікації вимагає додаткових організаційних та технічних зусиль [4].

PKI є незамінним у критичних IoT-системах, де безпека даних є пріоритетом. Наприклад, у промислових мережах PKI дозволяє захищати взаємодію між сенсорами, контролерами та серверами, забезпечуючи надійний обмін даними. У системах «розумного міста» PKI використовується для захисту транспортних мереж, енергетичних систем і систем громадської безпеки. У медичних IoT-системах PKI забезпечує конфіденційність даних пацієнтів і захищає доступ до медичних пристроїв.

Таким чином, PKI є потужним інструментом для забезпечення безпеки IoT-мереж, який поєднує гнучкість і масштабованість із високим рівнем захисту. Проте його використання вимагає врахування обмежень ресурсів пристроїв і складності управління сертифікатами. Завдяки своїй здатності підтримувати автентифікацію, шифрування та цілісність даних, PKI залишається одним із найважливіших механізмів захисту в масштабованих IoT-системах із високими вимогами до безпеки.

У таблиці 1 відображено порівняння методів захисту IoT-мереж.

Таблиця 1 – Порівняння методів захисту IoT-мереж

Метод захисту	Характеристики безпеки	Ресурсоспоживання	Застосування	Недоліки
DTLS (Datagram Transport Layer Security)	Шифрування, автентифікація, цілісність даних	Високе, особливо під час встановлення з'єднання	Критичні IoT-системи (медичні, промислові)	Додаткові затримки та навантаження на ресурси
PSK (Pre-Shared Key)	Автентифікація та шифрування через попередньо встановлений ключ	Низьке	Невеликі та обмежені мережі IoT (сенсорні)	Труднощі управління ключами в масштабованих мережах
OSCORE (Object Security for Constrained RESTful Environments)	End-to-end шифрування та автентифікація на рівні додатка	Середнє, залежить від реалізації	Великі IoT-системи, промислові та захищені сенсорні мережі	Вимоги до ресурсів, складність інтеграції
Хешування та цифровий підпис	Цілісність і автентифікація даних	Може бути як середнє, так і високе, залежить від алгоритму	Критичні IoT-системи (медичні, промислові)	Ресурсомісткість, можливі затримки
PKI (Public Key Infrastructure)	Сертифікатна автентифікація	Високе, особливо для перевірки сертифікатів	Великі мережі IoT (розподілені системи, промислові мережі)	Складне управління сертифікатами

Аналіз методів захисту IoT-мереж показав, що вибір технології залежить від специфіки системи та її обмежень. Методи, такі як DTLS і PKI, забезпечують високий рівень безпеки для критичних і масштабованих систем, але потребують значних ресурсів. Натомість PSK і OSCORE є ефективними для малих і обмежених мереж, проте мають свої обмеження у масштабованості та інтеграції. Хешування та цифровий підпис є універсальними, але їхня ресурсомісткість може бути викликом для IoT-пристроїв із низькою потужністю. Таким чином, оптимальним рішенням є адаптація методів залежно від конкретних вимог та ресурсів мережі.

Висновок

У роботі проведено аналіз основних методів захисту IoT-мереж, включаючи DTLS, PSK, OSCORE, хешування та цифровий підпис, а також PKI. Отримані результати демонструють, що кожен із розглянутих методів має свої переваги та обмеження, які визначають доцільність їхнього використання залежно від специфіки IoT-системи.

DTLS і PKI забезпечують високий рівень безпеки, що робить їх придатними для критичних застосувань і великих масштабованих мереж, проте вони потребують значних обчислювальних ресурсів. PSK та OSCORE відзначаються низьким ресурсоспоживанням і простотою впровадження, що робить їх ефективними для малих і обмежених IoT-мереж, але вони менш підходять для великих систем через труднощі управління ключами та складність інтеграції. Хешування та цифровий підпис забезпечують універсальність і високий рівень безпеки, але їхня ефективність залежить від обраного алгоритму та доступних ресурсів.

Таким чином, вибір методу захисту IoT-мереж повинен враховувати особливості системи, рівень загроз і доступні ресурси пристроїв. Успішне поєднання різних методів у багаторівневій архітектурі безпеки дозволить створити ефективну стратегію захисту, адаптовану до сучасних викликів у сфері IoT.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. RIVEST R., SHAMIR A., ADLEMAN L. A Method for Obtaining Digital Signatures and Public-Key Cryptosystems [Електронний ресурс] / RONALD RIVEST, ADI SHAMIR, LEONARD ADLEMAN. – 1978. – Режим доступу до ресурсу: https://people.csail.mit.edu/rivest/Rsapaper.pdf.
2. IoT Security Foundation. Best Practices for IoT Security [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.iotsecurityfoundation.org/best-practices/.
3. ALPERN B. PKI Overview and Use Cases [Електронний ресурс] / BRUCE ALPERN. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: https://pki-solutions.com/wp-content/uploads/2020/PKI-Overview.pdf.
4. SCHNEIER B. Applied Cryptography: Protocols, Algorithms, and Source Code in C [Електронний ресурс] / BRUCE SCHNEIER. – 1996. – Режим доступу до ресурсу: https://www.schneier.com/books/applied_cryptography/.

Шестопал Роман Валерійович– студент групи КІТС-23М, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sestopalroma5@gmail.com

Науковий керівник: ***Салієва Ольга Володимирівна*** – доктор філософії (PhD) за спеціальністю 125 «Кібербезпека», доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: salieva8257@gmail.com

Shestopal Roman – student of KITS-23M group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sestopalroma5@gmail.com

Supervisor: ***Saliieva Olha V.*** – Doctor of Philosophy (PhD) in 125 "Cybersecurity", Associate Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: salieva8257@gmail.com

УДК 004.056.5

Чернюк О.К.
Салієва О.В.

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ РІЗНОВИДІВ ГОМОМОРФНОГО ШИФРУВАННЯ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

В даній роботі розглянуто основні види гомоморфного шифрування. Наведено їх особливості, приклади, переваги та недоліки. На основі отриманих даних здійснено порівняльний аналіз досліджуваних видів гомоморфного шифрування.

Ключові слова: Захист, конфіденційність, гомоморфне шифрування.

Abstract

This paper discusses the main types of homomorphic encryption. Their features, examples, advantages and disadvantages are presented. On the basis of the obtained data, a comparative analysis of the studied types of homomorphic encryption is carried out.

Key words: Protection, privacy, homomorphic encryption.

Вступ

Гомоморфне шифрування є одним із найбільш перспективних методів забезпечення конфіденційності даних, дозволяючи виконувати обчислення над зашифрованою інформацією без необхідності її розшифрування. У даній роботі проаналізовано основні види гомоморфного шифрування, їхні особливості, переваги та недоліки. Розглянуто частково гомоморфне, додатково гомоморфне, мультиплікативне та цілком гомоморфне шифрування.

Дослідження

Частково гомоморфне шифрування є одним із найпростіших видів гомоморфного шифрування, яке дозволяє виконувати лише одну математичну операцію над зашифрованими даними – або додавання, або множення. Цей вид шифрування використовується в задачах, де обчислення є вузькоспеціалізованими, наприклад, підрахунок сум або множення зашифрованих значень. Серед найвідоміших алгоритмів, що реалізують частково гомоморфне шифрування, можна виділити RSA і Paillier [1].

Однією з основних переваг частково гомоморфного шифрування є його низькі обчислювальні витрати порівняно з більш універсальними підходами. Завдяки обмеженості до однієї операції, ці алгоритми мають меншу складність обчислень, що дозволяє застосовувати їх у задачах, які вимагають швидкості та ефективності. Крім того, такі алгоритми часто мають простішу реалізацію, що робить їх привабливими для впровадження в системах із обмеженими ресурсами, таких як пристрої IoT.

Проте обмеженість цього виду шифрування до однієї математичної операції є його основним недоліком. Неможливість виконання комбінованих обчислень, таких як послідовне додавання та множення, значно знижує його універсальність. Це ускладнює застосування частково гомоморфного шифрування у складніших сценаріях, таких як обробка даних у системах машинного навчання чи виконання багатоступеневих обчислень у хмарних середовищах [1].

Таким чином, частково гомоморфне шифрування є корисним для вузькофокусованих задач, де важливими є швидкість і низькі обчислювальні витрати, однак його обмеження до однієї операції значно звужує область його застосування в умовах сучасних високонавантажених інформаційних систем.

Додатково гомоморфне шифрування є більш універсальним підходом, ніж частково гомоморфне, оскільки дозволяє виконувати як операції додавання, так і множення, хоча й у обмеженій кількості. Цей вид шифрування спрямований на подолання обмежень, притаманних частковому гомоморфному шифруванню, і знаходить застосування у задачах, де потрібне поєднання базових арифметичних операцій. Прикладами алгоритмів, що реалізують додатково гомоморфне шифрування, є ранні версії шифрування Гентрі та алгоритми, засновані на граткових структурах (lattice-based) [2].

Основною перевагою додатково гомоморфного шифрування є можливість виконання як додавання, так і множення над зашифрованими даними. Це дозволяє вирішувати більш складні задачі, порівняно

з частковим гомоморфним шифруванням, і відкриває ширші можливості для застосування, зокрема у фінансових системах, де одночасно потрібні обчислення суми платежів та обчислення комісійних зборів. Такий підхід забезпечує кращу функціональність, що є важливою умовою для більш універсальних інформаційних систем.

Однак додатково гомоморфне шифрування має свої обмеження. Найбільш суттєвим недоліком є накопичення шуму в зашифрованих даних після кожної операції. Це явище обмежує кількість допустимих операцій, оскільки надмірний шум робить розшифрування даних неможливим. Для подолання цього обмеження необхідно виконувати періодичне "очищення" шуму за допомогою технік повторного шифрування, що значно збільшує обчислювальні витрати. Крім того, обчислювальна складність цього методу все ще залишається високою порівняно з традиційними методами обробки даних.

Таким чином, додатково гомоморфне шифрування є проміжним рішенням між частково гомоморфним та цілком гомоморфним шифруванням. Воно забезпечує більшу функціональність і універсальність, але має обмеження, пов’язані з накопиченням шуму та обчислювальною складністю. Це робить його придатним для задач, де потрібна помірна кількість операцій над зашифрованими даними, але не вистачає ресурсів для реалізації цілком гомоморфного шифрування [2].

Мультиплікативне гомоморфне шифрування є одним із базових видів гомоморфного шифрування, який підтримує виконання лише однієї операції – множення над зашифрованими даними. Цей підхід знайшов застосування у задачах, де основні обчислення можна звести до множення, наприклад, при аналізі статистичних даних або виконанні спеціалізованих математичних операцій. Серед алгоритмів, що реалізують мультиплікативне шифрування, найбільш відомими є RSA та ElGamal.

Однією з основних переваг мультиплікативного шифрування є його обчислювальна ефективність у задачах, орієнтованих виключно на операції множення. Завдяки обмеженню до однієї математичної операції, алгоритми цього типу мають відносно низьку складність і можуть бути реалізовані з меншою кількістю ресурсів. Наприклад, алгоритм ElGamal часто використовується у криптографічних системах, що вимагають захисту конфіденційних даних під час множення числових значень, таких як ключі шифрування або хеші [3].

Проте, як і частково гомоморфне шифрування, мультиплікативне має значні обмеження. Найважливішим недоліком є те, що воно підтримує виключно одну операцію. Це означає, що у випадках, коли для виконання задачі потрібні додавання або комбінація арифметичних операцій, мультиплікативне шифрування стає непридатним. Така обмеженість значно звужує сферу його застосування, роблячи його підходящим лише для вузькоспеціалізованих сценаріїв.

З огляду на переваги і недоліки, мультиплікативне гомоморфне шифрування є ефективним рішенням для задач із чітко визначеними вимогами до обчислень, які зводяться до множення. Проте його функціональна обмеженість унеможливлює використання у більш універсальних системах обробки даних, таких як багатофункціональні фінансові або аналітичні платформи. Це визначає його роль як специфічного, але важливого інструмента в арсеналі криптографічних технологій [3].

Цілком гомоморфне шифрування є найбільш універсальним і потужним видом гомоморфного шифрування, яке дозволяє виконувати такі арифметичні операції як додавання та множення над зашифрованими даними без обмежень на їх кількість. Ця властивість робить його унікальним серед інших видів гомоморфного шифрування і відкриває широкий спектр можливостей для безпечної обробки даних у різних сферах, таких як фінансові сервіси, медицина, машинне навчання та інші конфіденційні обчислення. Перший практичний алгоритм цілком гомоморфного шифрування був запропонований Крейгом Гентрі у 2009 році, і з тих пір ця технологія активно розвивається. Сучасні алгоритми, такі як Gentry's scheme та TFHE (TenSEAL), демонструють значний прогрес у продуктивності [4].

Основною перевагою цілком гомоморфного шифрування є можливість виконання складних обчислень над зашифрованими даними без їх розшифрування. Це надає змогу розробляти системи, що гарантують повну конфіденційність навіть у середовищах із підвищеним рівнем недовіри, наприклад, у хмарних обчисленнях. За допомогою цілком гомоморфного шифрування можна тренувати моделі машинного навчання або проводити аналітику великих даних, не розкриваючи вихідну інформацію. Крім того, цей вид шифрування забезпечує найвищий рівень безпеки завдяки своїй стійкості до криптоаналітичних атак [4].

Однак цілком гомоморфне шифрування має суттєві недоліки, які ускладнюють його широке впровадження. Головною проблемою є високі обчислювальні витрати, які значно перевищують

ресурси, необхідні для частково або додатково гомоморфного шифрування. Обчислення із використанням цілком гомоморфного шифрування є надзвичайно ресурсоємними через складність алгоритмів, особливо для великих обсягів даних. Крім того, виконання операцій вимагає значного обсягу пам'яті та часу, що обмежує застосування у реальному часі або на пристроях із низькими ресурсами [4].

Таким чином, цілком гомоморфне шифрування є перспективною технологією для завдань, які потребують максимальної універсальності та конфіденційності. Незважаючи на обмеження, пов'язані з продуктивністю, ця технологія активно вдосконалюється, і очікується, що у майбутньому її застосування стане більш доступним завдяки оптимізації алгоритмів і зростанню обчислювальних можливостей сучасних систем.

У таблиці 1 здійснено порівняння розглянутих видів гомоморфного шифрування.

Таблиця 1 – Порівняння основних видів гомоморфного шифрування

Вид шифрування	Операції	Приклади	Переваги	Недоліки
Частково гомоморфне	Або додавання, або множення	RSA, Paillier	Менші обчислювальні витрати	Обмеження до однієї операції
Додатково гомоморфне	Обмежене додавання і множення	Ранні алгоритми Gentry, Lattice-based	Підтримка обох операцій у обмеженій кількості	Обмежена кількість операцій через накопичення шуму
Мультиплікативне	Множення	RSA, ElGamal	Підходить для додатків з множенням	Обмеженість до множення
Цілком гомоморфне	Додавання та множення без обмежень	Gentry, TFHE	Підтримка будь-яких обчислень, найвищий рівень безпеки	Високі обчислювальні витрати, потребує багато ресурсів

Таким чином, в таблиці 1 продемонстровано різноманітність видів гомоморфного шифрування, кожен з яких має свої переваги та обмеження. Частково гомоморфне шифрування забезпечує ефективність для вузьких задач, додатково гомоморфне – баланс між функціональністю і продуктивністю, мультиплікативне – оптимальне для задач множення, а цілком гомоморфне пропонує універсальність за рахунок високих обчислювальних витрат. Вибір виду залежить від вимог до безпеки, ресурсоємності та складності обчислень.

Висновок

У даній роботі проаналізовано основні види гомоморфного шифрування, їхні особливості, переваги та недоліки. Частково гомоморфне шифрування демонструє ефективність у вузькоспеціалізованих задачах завдяки низьким обчислювальним витратам, однак обмежується однією операцією. Додатково гомоморфне забезпечує підтримку як додавання, так і множення, але має обмеження через накопичення шуму. Мультиплікативне шифрування, орієнтоване на операції множення, залишається релевантним у специфічних додатках. Найбільш універсальним є цілком гомоморфне шифрування, яке дозволяє виконувати будь-які арифметичні операції, хоча й вимагає значних обчислювальних ресурсів.

Результати дослідження демонструють, що вибір виду гомоморфного шифрування залежить від специфіки завдань та доступних ресурсів. Частково гомоморфне і мультиплікативне підходять для простих операцій, тоді як додатково і цілком гомоморфне відкривають ширші можливості, але за рахунок зростання складності. Подальший розвиток технологій гомоморфного шифрування має потенціал зробити їх більш ефективними, що дозволить інтегрувати їх у широке коло інформаційних систем, орієнтованих на захист конфіденційності даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. GENTRY C. Fully Homomorphic Encryption using Ideal Lattices [Електронний ресурс] / CRAIG GENTRY. – 2009. – Режим доступу до ресурсу: https://crypto.stanford.edu/craig/FHE.pdf.
2. Homomorphic Encryption Standardization [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://homomorphicencryption.org/.
3. RSA Cryptosystem Overview [Електронний ресурс]. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: https://www.tutorialspoint.com/rsa-algorithm.
4. PAILLIER P. Public-Key Cryptosystems Based on Composite Degree Residuosity Classes [Електронний ресурс] / PASCAL PAILLIER. – 1999. – Режим доступу до ресурсу: https://www.di.ens.fr/~mvaudenay/crypto/Paillier99.pdf.

Чернюк Олександр Костянтинович– студент групи КІТС-23М, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: chernukalex2b@gmail.com

Науковий керівник: ***Салієва Ольга Володимирівна*** – доктор філософії (PhD) за спеціальністю 125 «Кібербезпека», доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: salieva8257@gmail.com

Cherniuk Oleksandr – student of KITS-23M group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: chernukalex2b@gmail.com

Supervisor: ***Saliieva Olha V.*** – Doctor of Philosophy (PhD) in 125 "Cybersecurity", Associate Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: salieva8257@gmail.com

УДК 004.056

Шендерук О.В.
Карпінець В.В.

Вдосконалення алгоритмів маршрутизації в багаторівневих системах проксі-серверів для підвищення їх захищеності

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У роботі розглядається вдосконалення алгоритмів маршрутизації для підвищення захищеності багаторівневих систем проксі-серверів. У сучасних умовах кіберзагроз багаторівневі проксі-сервери є одним із ключових елементів для забезпечення конфіденційності, цілісності та доступності даних в інформаційних системах. Однак, класичні підходи до маршрутизації мають низку недоліків, таких як статичність, передбачуваність і недостатня адаптивність до змін у мережевих умовах. У дослідженні запропоновано використання гібридного стохастичного алгоритму перемішування маршрутів для забезпечення динамічної маршрутизації, що підвищує рівень захищеності та ефективності багаторівневих систем проксі-серверів. Проведено аналіз сучасних методів маршрутизації, розроблено новий підхід до їх адаптації та виконано експериментальну оцінку результатів.

Ключові слова: Маршрутизація, багаторівневі системи, проксі-сервери, кібербезпека, стохастичний алгоритм, динамічне переналаштування маршрутів.

Abstract

This research focuses on enhancing routing algorithms to improve the security of multi-level proxy server systems. In the face of increasing cyber threats, multi-level proxy servers play a critical role in ensuring the confidentiality, integrity, and availability of data in information systems. However, traditional routing approaches exhibit significant drawbacks, such as static configurations, predictability, and limited adaptability to changing network conditions. This study proposes a hybrid stochastic route-shuffling algorithm to enable dynamic routing, enhancing the security and efficiency of multi-level proxy server systems. The research includes an analysis of modern routing methods, the development of a novel approach for their adaptation, and an experimental evaluation of the results.

Key words: Routing, multi-level systems, proxy servers, cybersecurity, stochastic algorithm, dynamic route adjustment.

Вступ

Системи проксі-серверів є невід'ємною частиною сучасних інформаційних систем, забезпечуючи анонімність, балансування навантаження та захист мережевого трафіку. Проте, з огляду на зростаючі загрози в сфері кібербезпеки, існує потреба в удосконаленні методів маршрутизації для адаптації до змін у мережі та запобігання можливим атакам.

Класичні алгоритми маршрутизації часто використовують статичні або передбачувані маршрути, що робить систему вразливою до атак типу DDoS чи перехоплення даних. У таких умовах виникає необхідність у динамічних підходах до маршрутизації, які дозволяють системам адаптуватися до змін у мережі та ефективно розподіляти навантаження між проксі-серверами.

Метою цієї роботи є розробка та впровадження гібридного стохастичного алгоритму маршрутизації, який дозволить досягти більш високого рівня безпеки в багаторівневих системах проксі-серверів.

Дослідження

У багаторівневих системах проксі-серверів маршрутизація є ключовим процесом, що забезпечує коректне перенаправлення запитів між вузлами. Проте класичні підходи до маршрутизації мають низку проблем, які значно обмежують їхню ефективність та стійкість до загроз.

Статична маршрутизація часто призводить до нерівномірного розподілу трафіку між серверами. Це збільшує ризик перевантаження окремих вузлів, затримки у передачі даних і зниження загальної продуктивності системи. Крім того, передбачуваність маршрутів у таких системах робить їх вразливими до атак типу DDoS. Зловмисники можуть легко визначити найбільш використовувані маршрути та цілеспрямовано перевантажувати їх, що призводить до відмови у наданні послуг [1].

Використання стохастичних методів у маршрутизації дозволяє значно знизити передбачуваність маршрутів. Стохастичний підхід передбачає випадковість у виборі маршрутів, що ускладнює визначення шаблонів трафіку та робить систему менш вразливою до цільових атак. Водночас чисто випадковий вибір маршруту може призводити до неефективного розподілу трафіку, тому необхідна комбінація стохастичності з динамічним аналізом мережевих умов.

Гібридний стохастичний алгоритм враховує як поточний стан системи, так і історичні дані про продуктивність маршрутів. Це дозволяє адаптувати маршрути у режимі реального часу, обираючи шляхи, які забезпечують найкраще співвідношення між ефективністю передачі та захищеністю. Наприклад, якщо певний маршрут стає перевантаженим, алгоритм зменшує ймовірність його вибору, перенаправляючи трафік на менш завантажені маршрути.

Однією з ключових характеристик гібридного алгоритму є динамічне переналаштування маршрутів залежно від змін у мережі. На основі зібраних даних про затримки, пропускну здатність та завантаженість серверів алгоритм обчислює вагу для кожного маршруту. Ваги оновлюються після кожного циклу моніторингу, що дозволяє системі оперативно реагувати на перевантаження чи недоступність окремих серверів [2].

Для забезпечення високої точності рішення алгоритм враховує не лише поточні показники, але й тенденції, виявлені на основі аналізу попередніх циклів. Наприклад, якщо сервер регулярно стає перевантаженим у певний час доби, алгоритм може заздалегідь перенаправляти частину трафіку на альтернативні маршрути.

Випадковість у маршрутизації дозволяє знизити ризик атак, спрямованих на визначення маршрутів трафіку. Алгоритм вводить елемент випадковості у вибір шляху, що унеможливлює створення точного шаблону використання маршрутів. Це значно ускладнює проведення атак, таких як перехоплення даних або перевантаження конкретного вузла.

Проте надмірна випадковість може знижувати ефективність системи, тому алгоритм реалізує збалансований підхід: частка випадкових рішень обмежується певним порогом, залежно від стану системи. Наприклад, у разі перевантаження випадковість зменшується, а рішення більше базуються на поточних метриках [3].

Цей підхід має потенціал для впровадження в різних інформаційних системах, де важливим є захист і стабільність роботи під час високих навантажень.

Висновок

У роботі представлено дослідження, присвячене вдосконаленню алгоритмів маршрутизації в багаторівневих системах проксі-серверів. Запропонований гібридний стохастичний алгоритм продемонстрував свою ефективність у підвищенні захищеності інформаційних систем шляхом адаптивного управління маршрутами.

Результати роботи підтверджують, що вдосконалення алгоритмів маршрутизації дозволяє не лише підвищити рівень безпеки системи, але й оптимізувати її продуктивність. Це відкриває перспективи для подальших досліджень у напрямку інтеграції алгоритму з іншими методами забезпечення безпеки, такими як штучний інтелект і машинне навчання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Smith, T., & Anderson, K. (2023). Enhancing Multi-Level Proxy Server Systems with Dynamic Routing Algorithms. Journal of Network Security and Optimization, 12(2), 89-115.

2. Johnson, P., & Miller, L. (2024). Current Challenges in Secure Routing for Proxy Servers. International Conference on Cybersecurity and Network Management Proceedings, 34-47.

3. Davis, M., & Roberts, J. (2023). Experimental Evaluation of Hybrid Stochastic Routing in Multi-Level Proxy Systems. Proceedings of the Global Symposium on Advanced Network Security, 102-118.

Шендерук Олег Володимирович — студент групи КІТС-23М, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: shenderuk2002@gmail.com

Науковий керівник: Карпінець Василь Васильович — канд. техн. наук, доцент, завідувач кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, e-mail: karpinets@gmail.com;

Shenderuk Oleg V. *— a student of the KITS-23M group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: shenderuk2002@gmail.com.*

Supervisor: ***Karpinets Vasyl V.*** — Cand. Sc. (Eng.), Associated Professor, Head of the Chair of Management and Security of Information Systems, e-mail: karpinets@gmail.com;

УДК 004.056.5

Аллахвердієв О.Е
Грицак А.В.

АНАЛІЗ МЕТОДІВ ДИНАМІЧНОГО КОНТРОЛЮ ДОСТУПУ З УРАХУВАННЯМ РІВНЯ РИЗИКУ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

В даній статті розглянуто аналіз методів динамічного контролю доступу з урахуванням рівня ризику. Наведено їх особливості, переваги та недоліки. Здійснено порівняння проаналізованих методів..

Ключові слова: Захист, контроль доступу

Abstract

This article analyzes the methods of dynamic access control based on the level of risk. Their features, advantages and disadvantages are presented. A comparison of the analyzed methods is made.

Key words: Protection, access control

Вступ

Динамічний контроль доступу є ключовим компонентом сучасних інформаційних систем, що забезпечує адаптивне управління доступом до ресурсів залежно від умов та контексту. У зв'язку зі зростанням складності кіберзагроз і підвищенням вимог до захисту інформації, традиційні методи управління доступом втрачають свою ефективність, що зумовлює необхідність впровадження нових підходів.

Особливу увагу привертають методи динамічного контролю доступу, які враховують рівень ризику для визначення прав доступу. До таких методів належать адаптивний контроль на основі ризику, політики на основі атрибутів, використання штучного інтелекту, динамічна багатофакторна аутентифікація та поведінковий аналіз. Кожен із цих підходів має свої переваги та недоліки, що вимагає їх детального аналізу для оцінки доцільності використання в конкретних умовах.

Метою статті є аналіз і порівняння сучасних методів динамічного контролю доступу з урахуванням рівня ризику, їхньої ефективності, гнучкості та ресурсомісткості. Представлений аналіз допоможе визначити оптимальні рішення для забезпечення безпеки інформаційних систем у динамічному середовищі..

Дослідження

Адаптивний контроль доступу на основі ризику є сучасним підходом до забезпечення безпеки інформаційних систем, який динамічно змінює рівень доступу до ресурсів залежно від оцінки ризиків, пов’язаних із кожним запитом користувача. Цей метод відрізняється від традиційних систем управління доступом своєю здатністю реагувати на зміни в умовах доступу в режимі реального часу, забезпечуючи адаптивність до динамічних загроз.

У основі адаптивного контролю доступу лежить аналіз різноманітних факторів, що формують рівень ризику запиту. До таких факторів належать поведінкові характеристики користувача, параметри запиту (місцезнаходження, пристрій, IP-адреса), час доступу, тип ресурсу та історичні дані про дії користувача. Наприклад, якщо користувач намагається отримати доступ із нового пристрою або з іншого географічного розташування, система оцінює ці зміни як підвищений ризик і може знизити рівень доступу або запитати додаткову автентифікацію, наприклад, через SMS-код або біометрію.

Однією з головних переваг цього методу є його гнучкість. Адаптивний контроль доступу дозволяє знижувати ймовірність компрометації даних, зберігаючи зручність для користувачів. Легітимні дії користувачів у звичних умовах виконуються без зайвих перевірок, тоді як підозрілі дії піддаються додатковій перевірці або блокуються. Такий підхід також дозволяє мінімізувати втручання адміністратора, оскільки система самостійно приймає рішення на основі заданих політик і алгоритмів оцінки ризику [1].

Ще однією важливою перевагою є можливість інтеграції з іншими компонентами системи безпеки, такими як інструменти аналізу поведінки (UEBA) або системи виявлення вторгнень (IDS). Це дозволяє не лише контролювати доступ, а й виявляти потенційні загрози на ранніх етапах.

Однак адаптивний контроль доступу має і свої недоліки. Реалізація такого методу вимагає складного налаштування та постійного моніторингу. Необхідно правильно визначити критерії оцінки ризиків, щоб уникнути хибнопозитивних або хибнонегативних результатів.

У сучасних умовах адаптивний контроль доступу на основі ризику є одним із найбільш перспективних методів захисту, особливо для великих систем із високою динамікою запитів. Його застосування особливо актуальне у фінансових, медичних, корпоративних та державних інформаційних системах, де захист даних є критично важливим. Інтеграція такого підходу дозволяє значно підвищити рівень безпеки, забезпечуючи баланс між гнучкістю доступу та його захищеністю.

Політики на основі атрибутів і контексту є сучасним підходом до управління доступом, який забезпечує високий рівень гнучкості та безпеки шляхом врахування сукупності атрибутів і умов доступу. Цей метод відрізняється від традиційних систем управління доступом (таких як рольовий доступ) тим, що прийняття рішення про доступ ґрунтується на атрибутах користувача, ресурсу, до якого запитується доступ, а також контексту, в якому цей запит здійснюється [2].

Наприклад, співробітник може отримати доступ до корпоративних документів лише в робочий час із офісної мережі та на авторизованому пристрої. Якщо запит здійснюється з іншої мережі або поза робочим часом, система може обмежити доступ або запитати додаткову автентифікацію.

Переваги політик на основі атрибутів і контексту очевидні. По-перше, такий підхід забезпечує детальний контроль за доступом, дозволяючи враховувати численні умови, які впливають на рівень безпеки. Це значно підвищує захищеність інформаційної системи, оскільки доступ надається лише за суворої відповідності всіх атрибутів і контексту. По-друге, цей метод є надзвичайно гнучким і може бути адаптований до різноманітних умов, зокрема для специфічних вимог окремих організацій. Наприклад, у медичних системах доступ до даних пацієнта може залежати не лише від ролі користувача, але й від того, чи бере він участь у поточному лікуванні цього пацієнта [2].

Проте існують і недоліки, які слід враховувати. Основним викликом є складність налаштування та підтримки таких політик. Врахування багатьох параметрів вимагає ретельного моделювання системи доступу, а також постійного моніторингу змін у контексті чи атрибутах. Наприклад, якщо змінюються організаційні структури або додаються нові типи ресурсів, політики доступу необхідно оновлювати, щоб забезпечити їх актуальність. Ще одним недоліком є те, що система може споживати значні ресурси для обробки атрибутів і контексту, особливо в масштабних системах із великим числом запитів.

Іншою проблемою є потенційна складність діагностики та усунення помилок у налаштуваннях політик. Наприклад, якщо доступ був несподівано обмежений, може бути важко швидко визначити, який саме атрибут або умова спричинили це рішення. Це може ускладнити управління системою, особливо для великих організацій із тисячами користувачів і ресурсів [2].

Застосування цього методу є доцільним у системах, де критично важливим є врахування умов доступу. Це включає корпоративні системи з багатьма рівнями конфіденційності, системи електронного урядування, медичні та фінансові установи, а також хмарні сервіси. Наприклад, у хмарних системах доступ може залежати від географічного місця користувача або типу підписки.

Використання AI та машинного навчання у динамічному контролі доступу є одним із найбільш перспективних напрямів розвитку інформаційної безпеки. Цей підхід ґрунтується на здатності алгоритмів штучного інтелекту аналізувати великі обсяги даних і виявляти складні закономірності, що можуть бути недоступними для традиційних методів управління доступом. Застосування AI дозволяє системам не лише автоматично приймати рішення про доступ, але й адаптуватися до змін у середовищі, прогнозуючи ризики і реагуючи на потенційні загрози.

Основою цього методу є використання алгоритмів машинного навчання, які аналізують поведінку користувачів, типи запитів, історичні дані про доступ та інші атрибути.

Однією з основних переваг використання AI є здатність до постійного самонавчання. Алгоритми можуть вдосконалювати свої моделі, базуючись на нових даних, що надходять із системи. Це дозволяє системам бути ефективними навіть у випадках, коли загрози є новими і раніше не були зареєстровані. Наприклад, система може виявити нові патерни аномальної активності, що свідчать про можливу компрометацію доступу, навіть якщо вони не відповідають жодному з відомих шаблонів загроз.

Ще однією значною перевагою є швидкість обробки даних. AI здатен у реальному часі аналізувати величезні обсяги інформації, що включають дані про поведінку користувачів, контекст доступу, мережеві характеристики та інші фактори. Це дозволяє швидко приймати рішення про надання доступу або блокування запитів, що особливо важливо для великих організацій або систем із високим навантаженням [3].

Однак використання AI та машинного навчання має і свої недоліки. По-перше, впровадження таких систем вимагає значних ресурсів, включаючи високопродуктивне обладнання для обробки даних, а також великий обсяг якісних даних для навчання моделей. Без належного обсягу та якості даних результати роботи AI можуть бути ненадійними. По-друге, існує ризик помилкових спрацювань, коли

легітимні дії користувачів помилково оцінюються як потенційна загроза. Це може викликати незручності для користувачів, а також додаткове навантаження на систему підтримки.

Ще одним викликом є тлумачення рішень, прийнятих AI. Алгоритми, особливо ті, що базуються на глибокому навчанні, часто функціонують як "чорна скринька", і розуміння причин, чому конкретний запит був заблокований чи дозволений, може бути ускладненим. Це може створювати проблеми для адміністраторів і впливати на довіру до системи.

Попри ці недоліки, AI та машинне навчання відкривають нові можливості в управлінні доступом. Їхнє використання є особливо ефективним у великих і складних системах, де традиційні методи стають менш результативними через зростання обсягу даних і кількості загроз.

Динамічна багатофакторна аутентифікація (MFA) є сучасним методом забезпечення безпеки інформаційних систем, що поєднує зручність для користувачів із високим рівнем захисту від несанкціонованого доступу. Цей підхід базується на класичному принципі багатофакторної аутентифікації, який передбачає використання кількох незалежних факторів для підтвердження ідентичності користувача. Відмінною рисою динамічної MFA є її адаптивність, що дозволяє автоматично змінювати вимоги до аутентифікації залежно від рівня ризику [3].

Основна концепція динамічної MFA полягає у тому, що додаткові фактори аутентифікації запитуються тільки в ситуаціях підвищеного ризику. Наприклад, якщо користувач намагається увійти в систему з нового пристрою, незвичного місця або в нерегламентований час, система може запитати додатковий одноразовий пароль (OTP), підтвердження через мобільний додаток або біометричну автентифікацію, таку як відбиток пальця чи розпізнавання обличчя. У звичайних умовах, коли поведінка користувача відповідає встановленому шаблону, автентифікація може обмежуватися одним фактором, наприклад паролем.

Переваги динамічної MFA включають значне підвищення рівня безпеки при мінімальному дискомфорті для користувачів. Оскільки додаткові фактори запитуються лише у разі підвищеного ризику, користувачам не потрібно проходити складну процедуру автентифікації за кожного входу в систему. Це забезпечує баланс між захистом і зручністю.

Динамічна MFA також ефективно знижує ризики, пов’язані з компрометацією паролів. Навіть якщо зловмисник отримує доступ до пароля користувача, відсутність додаткових факторів автентифікації значно ускладнює йому доступ до системи. Крім того, цей метод дозволяє швидко реагувати на зміну рівня ризику в режимі реального часу, забезпечуючи високий ступінь захищеності без необхідності втручання адміністратора [3].

Недоліками динамічної MFA є певне навантаження на користувачів у разі частих запитів додаткової автентифікації, що може викликати дискомфорт. Наприклад, користувачі, які працюють у середовищах із підвищеним ризиком, можуть стикатися з необхідністю багаторазового підтвердження автентифікації протягом короткого часу. Це може негативно впливати на користувацький досвід, особливо якщо сповіщення про додаткову автентифікацію надходять із затримкою через проблеми із підключенням до мережі.

Ще одним викликом є впровадження цього методу, яке вимагає інтеграції з існуючими системами управління доступом та високоякісного програмного забезпечення для забезпечення точності й швидкості автентифікації.

Застосування динамічної MFA є доцільним у середовищах, де критично важливо забезпечити як високу безпеку, так і зручність для користувачів. Це включає корпоративні мережі, хмарні сервіси, банківські платформи та медичні інформаційні системи. Наприклад, у фінансових установах динамічна MFA може автоматично активуватися для захисту рахунків користувачів у разі спроби доступу з нових пристроїв або підозрілих місцезнаходжень [4].

Поведінковий аналіз та відстеження аномалій є одним із найбільш ефективних підходів до динамічного контролю доступу, який дозволяє ідентифікувати потенційні загрози на основі відхилень від звичайної поведінки користувача. Цей метод базується на аналізі патернів дій користувача, таких як частота доступу до ресурсів, типи виконуваних операцій, тривалість сесій і навіть стиль набору тексту або переміщення курсора.

Переваги методу полягають у його здатності виявляти навіть ті загрози, які не можуть бути ідентифіковані іншими методами контролю доступу, наприклад, інсайдерські атаки. На відміну від статичних політик доступу, поведінковий аналіз дозволяє реагувати на нові типи загроз, які раніше не були враховані. [4].

Проте існують і недоліки, які необхідно враховувати під час впровадження поведінкового аналізу. Основним викликом є необхідність збирання та зберігання великої кількості даних про дії користувачів, що може призвести до додаткових витрат на інфраструктуру. Крім того, для досягнення високої точності аналізу потрібні якісні дані, а їхня відсутність може знизити ефективність системи або призвести до помилкових спрацювань. Наприклад, якщо користувач перебуває у відрядженні і його

поведінка відрізняється від звичайної, це може бути помилково інтерпретовано як аномалія, що створить незручності для користувача.

Ще одним викликом є складність налаштування системи. Виявлення аномалій вимагає точного визначення нормальної поведінки, що може бути різним для кожного користувача або групи користувачів. Крім того, змінні умови (наприклад, сезонні зміни у поведінці або специфіка роботи в окремі дні) також мають враховуватися, щоб уникнути надмірної чутливості системи до відхилень [4].

Застосування поведінкового аналізу та відстеження аномалій є особливо актуальним у системах, де існує високий ризик інсайдерських атак або компрометації облікових записів. Наприклад, у фінансових установах цей метод дозволяє виявляти підозрілу активність, пов'язану з транзакціями, які не відповідають звичному профілю клієнта. У корпоративних системах поведінковий аналіз може ідентифікувати зловживання правами доступу, наприклад, спроби несанкціонованого доступу до конфіденційних даних.

У таблиці 1 здійснено порівняння проаналізованих методів.

Таблиця 1 − Порівняння методів динамічного контролю доступу з урахуванням рівня ризику

Метод контролю доступу	Опис	Переваги	Недоліки
Адаптивний контроль доступу на основі ризику	Динамічно оцінює ризики та коригує рівень доступу на основі поведінки користувача та параметрів запиту.	Гнучкий контроль, знижує ризики компрометації доступу, адаптивність до умов.	Складність налаштування, потребує постійного моніторингу і корекції.
Політики на основі атрибутів та контексту	Враховує атрибути користувача, ресурсів і контекст доступу (час, місце, пристрій) для визначення доступу.	Детальний контроль, можливість враховувати різні умови доступу, підвищена безпека.	Потребує розширених налаштувань та моніторингу для обліку зміни контексту.
Використання AI та машинного навчання	Аналізує великі обсяги даних для прогнозування ризиків та автоматичного коригування політик доступу.	Прогнозування загроз, постійне самонавчання, виявлення нових патернів.	Високі вимоги до ресурсів, можливість помилкових спрацювань при аномальних діях.
Динамічна багатофакторна аутентифікація (MFA)	Автоматично вимагає додаткові фактори аутентифікації при підвищеному ризику для збереження безпеки.	Баланс безпеки і зручності, адаптується до рівня ризику, посилює захист.	Додаткове навантаження на користувачів при частих запитах на MFA.
Поведінковий аналіз та відстеження аномалій	Виявляє аномалії на основі відхилення від звичайної поведінки користувача та автоматично коригує доступ.	Ефективний захист від інсайдерських загроз, автоматична реакція на аномалії.	Необхідність високоякісних даних для аналізу, ресурсоємність та налаштування SIEM/IDS.

Усі проаналізовані методи охоплюють власну сферу і забезпечують захист різними методами, тобто кожнен метод призначений під конкретну задачу

Висновок

У статті було проаналізовано сучасні методи динамічного контролю доступу, які базуються на різних підходах, таких як адаптивний контроль доступу на основі ризику, політики на основі атрибутів і контексту, використання штучного інтелекту та машинного навчання, динамічна багатофакторна аутентифікація і поведінковий аналіз із відстеженням аномалій. Кожен із цих методів має свої особливості, переваги та недоліки, що визначає сферу його найефективнішого застосування.

Усі проаналізовані методи спрямовані на вирішення конкретних завдань у забезпеченні безпеки інформаційних систем. Наприклад, адаптивний контроль доступу дозволяє гнучко реагувати на зміни в поведінці користувачів і умовах доступу, тоді як політики на основі атрибутів і контексту забезпечують деталізований контроль за рахунок врахування багатьох параметрів. Методи, що базуються на AI та машинному навчанні, виділяються своєю здатністю прогнозувати загрози й автоматично коригувати політики доступу, водночас поведінковий аналіз ефективно ідентифікує аномалії, пов'язані з інсайдерськими загрозами. Динамічна багатофакторна аутентифікація забезпечує баланс між зручністю для користувачів і рівнем безпеки, знижуючи ризик компрометації облікових записів.

Таким чином, кожен метод виконує специфічну роль у загальній системі захисту, а їх поєднання дозволяє створити багаторівневу систему безпеки, яка враховує різні аспекти і потреби організації. Успішне впровадження цих методів потребує аналізу конкретних вимог до системи, доступних ресурсів і рівня ризиків, що забезпечить ефективний захист інформаційних ресурсів у динамічному середовищі сучасних загроз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. JONES A. Adaptive Access Control and Risk Assessment [Електронний ресурс] / ALEX JONES. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.cybersecurityinsights.org/adaptive-access-control/.
2. Behavioral Analytics in Cybersecurity: A Deep Dive [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.securityjournal.com/behavioral-analytics-cybersecurity/.
3. NIST Special Publication 800-63B. Digital Identity Guidelines: Authentication and Lifecycle Management [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://csrc.nist.gov/publications/detail/sp/800-63b/final.
4. MACHINE LEARNING TECHNIQUES. Enhancing Anomaly Detection in Access Control Systems [Електронний ресурс]. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: https://www.mltechjournal.com/anomaly-detection-access-control/.

Аллахвердієв Олександр Еміль огли– студент групи КІТС-23М, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: allakhverdiiev1998@gmail.com

Науковий керівник: ***Грицак Анатолій Васильович*** – кандидат технічних наук, доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

Allakhverdiev Oleksandr Emil ogly – student of KITS-23M group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail allakhverdiiev1998@gmail.com

Supervisor: ***Hrytsak Anatolii V.*** – candidate of engineering sciences, associate professor of the department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

УДК 004.056.5

Шевиркін В.Ю.
Грицак А.В.

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ МОДЕЛЕЙ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ЗАСТОСУВАННЯ В DLP-СИСТЕМАХ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

В даній статті розглянуто аналіз сучасних моделей машинного навчання для застосування в dlp-системах. Здійснено порівняння проаналізованих моделей.

Ключові слова: Захист, машине навчання, DLP

Abstract

This article discusses the analysis of modern machine learning models for use in DLP systems. The analyzed models are compared.

Key words: Protection, DLP, machine learning

Вступ

Сучасні системи запобігання витоку даних (DLP) стикаються з необхідністю обробки великих обсягів різнорідної інформації, включаючи текст, поведінкові дані та графічний контент. У цьому контексті моделі машинного навчання стали ключовим інструментом для автоматизації аналізу даних, підвищення точності виявлення загроз та адаптації до нових викликів. У статті розглянуто основні типи моделей, їх призначення, переваги та недоліки, а також приклади використання в системах DLP. Це дозволяє визначити найбільш ефективні підходи до реалізації сучасних рішень для захисту конфіденційної інформації..

Дослідження

Моделі Word2Vec та GloVe представляють клас алгоритмів обробки тексту, які використовуються для векторизації слів, перетворюючи їх у числові представлення, що зберігають семантичні зв’язки. Word2Vec працює на основі локального контексту слів, використовуючи архітектури Skip-Gram або Continuous Bag of Words (CBOW) для навчання. Skip-Gram прогнозує контекст для заданого слова, тоді як CBOW прогнозує саме слово на основі контексту. Модель GloVe (Global Vectors for Word Representation) враховує глобальну статистику текстового корпусу, базуючись на спільній частоті появи слів. Обидві моделі є ефективними для виконання базових задач, таких як пошук схожих слів чи класифікація тексту, проте вони мають обмеження, зокрема, не враховують складних залежностей між словами в реченнях і вимагають значних обсягів текстових даних для навчання. У системах DLP вони використовуються для ідентифікації загальних категорій конфіденційної інформації [1].

Трансформерні моделі, такі як BERT (Bidirectional Encoder Representations from Transformers) і GPT (Generative Pre-trained Transformer), реалізують контекстуальний підхід до аналізу тексту, що дозволяє їм розуміти складні залежності між словами. Модель BERT працює на основі двонаправленого аналізу, що забезпечує контекстуальне розуміння слів залежно від їхнього оточення. GPT, у свою чергу, базується на автогресивному підході, що дозволяє генерувати текст на основі попереднього контексту. Переваги трансформерів включають високу точність у розпізнаванні складних текстових структур, проте їхнє використання потребує великих обчислювальних ресурсів і значних обсягів даних для навчання. У DLP-системах ці моделі використовуються для розпізнавання конфіденційної інформації в текстах, електронних листах і чатах [1].

Моделі на основі Attention, що використовуються для визначення ключових слів і фраз у тексті, є важливим доповненням до трансформерних підходів. Ці моделі дозволяють виділяти релевантні частини тексту, навіть якщо документ є дуже великим. Однак їхні можливості можуть бути обмеженими при втраті контексту на рівні документа або через складність налаштувань. У DLP-системах вони забезпечують можливість швидкого виділення ключової інформації для аналізу [2].

Кластеризація, представлена такими алгоритмами, як K-Means і DBSCAN, використовується для групування поведінкових патернів користувачів. Ці моделі відзначаються простотою реалізації та високою швидкістю роботи, оскільки не потребують міток для навчання. K-Means визначає центри кластерів і групує дані на основі відстані до цих центрів, тоді як DBSCAN орієнтований на виявлення кластерів довільної форми. Основною проблемою є низька ефективність роботи на складних або

неоднорідних даних, проте у DLP вони застосовуються для аналізу активності користувачів і виявлення підозрілих дій.

Автокодувальники (Autoencoders) виконують задачі виявлення аномалій через навчання відтворення вхідних даних із мінімальними втратами. Вони дозволяють ідентифікувати відхилення від звичайних патернів, не потребуючи додаткових даних. Автокодувальники чутливі до гіперпараметрів і вимагають точного налаштування для роботи з конкретними типами даних. У системах DLP вони застосовуються для моніторингу поведінки співробітників і виявлення дій, що відрізняються від стандартних [2].

Convolutional Neural Networks (CNN) спеціалізуються на аналізі зображень, включаючи розпізнавання тексту у візуальному контенті. Вони демонструють високу точність, але потребують великих обчислювальних ресурсів і якісних зображень. CNN використовуються у DLP для виявлення конфіденційної інформації у сканах документів або графічних файлах. OCR (оптичне розпізнавання тексту) дозволяє точно виділяти текст із зображень, що забезпечує аналіз сканованих документів для запобігання витоку даних [3].

Capsule Networks, як альтернатива CNN, краще зберігають просторові зв’язки між елементами зображення, що дозволяє їм аналізувати складний графічний контент. Незважаючи на високу точність, ці моделі потребують значних ресурсів і великих наборів даних для навчання. У DLP вони корисні для аналізу складних графічних матеріалів із текстом [3].

Моделі логістичної регресії та дерева рішень є простими і швидкими інструментами для прийняття рішень на основі ймовірності загроз. Вони легко інтерпретуються, але мають обмежену точність для складних даних. У DLP-системах їх використовують для автоматизації швидкого блокування підозрілих дій [4].

Reinforcement Learning (RL) забезпечує адаптацію політик безпеки шляхом навчання на основі попередніх дій. Ця модель дозволяє реагувати на зміни в поведінкових патернах, але вимагає багато часу для оптимізації. У DLP RL застосовується для динамічного налаштування політик безпеки залежно від змін у системі [4].

Генеративні змагальні мережі (GAN) використовуються для створення нових прикладів загроз і навчання моделей у DLP-системах. GAN генерують нові дані для покращення точності моделей, але мають високу обчислювальну складність і складність у навчанні. Це робить їх корисними для покращення здатності систем виявляти нові загрози.

У таблиці 1 здійснено порівняння проаналізованих моделей.

Таблиця 1 − Порівняння моделей машинного навчання для застосування в dlp-системах

Тип моделі	Призначення	Переваги	Недоліки	Приклади використання в DLP
Моделі NLP (Word2Vec, GloVe)	Векторизація тексту для пошуку схожих слів і класифікації	Простота у використанні; здатність до розпізнавання базових семантичних зв'язків	Необхідність у великому обсязі даних; низька точність для складних контекстів	Ідентифікація загальних категорій конфіденційної інформації
Трансформерні моделі (BERT, GPT)	Контекстуальний аналіз тексту, розуміння складних залежностей між словами	Висока точність і контекстуальне розуміння; ефективні для довгих і складних текстів	Високі обчислювальні витрати; потреба в великому обсязі навчальних даних	Розпізнавання конфіденційної інформації в текстових документах, електронних листах і чатах
Моделі на основі Attention	Визначення ключових слів і фраз у довгих текстах	Здатність знаходити важливу інформацію навіть у великих документах	Можуть втрачати контекст на рівні документа; потребують складних налаштувань	Виділення ключових слів і фраз для швидкого розпізнавання конфіденційної інформації

Продовження таблиці 1

Кластеризація (K-Means, DBSCAN)	Групування поведінкових патернів користувачів для виявлення аномалій	Простота і швидкість роботи; не потребують навчальних міток	Низька ефективність при складних і сильно неоднорідних даних	Аналіз активності користувачів для виявлення підозрілих дій
Автокодувальники (Autoencoders)	Виявлення аномалій у поведінці, відхилень від звичайних шаблонів	Можливість виявлення аномальних дій без додаткових даних; добре обробляють аномальні дані	Чутливі до гіперпараметрів; потребують налаштування для кожного типу даних	Моніторинг дій співробітників для виявлення відхилень від стандартної поведінки
CNN (Convolutional Neural Networks)	Розпізнавання зображень, графічних файлів, аналіз тексту у зображеннях	Висока точність для обробки зображень; здатність виділяти важливі елементи візуального контенту	Чутливість до якості зображень; потребують великих обчислювальних ресурсів	Виявлення конфіденційної інформації на зображеннях, сканах документів
OCR (Оптичне розпізнавання тексту)	Розпізнавання тексту на зображеннях та сканованих документах	Точність розпізнавання тексту у зображеннях; можливість витягування тексту з графічного контенту	Складність при розпізнаванні низькоякісних зображень або складних шрифтів	Аналіз тексту у зображеннях для запобігання витоку конфіденційної інформації через зображення
Capsule Networks	Альтернатива CNN для обробки складних зображень з кращим збереженням просторових відношень	Висока точність у розпізнаванні зв'язків між елементами зображень; здатність до складнішого аналізу	Велика обчислювальна складність; потреба у великих наборах даних для навчання	Аналіз складних зображень із текстом чи графікою, що містять конфіденційну інформацію
Моделі логістичної регресії та дерева рішень	Автоматичне прийняття рішень на основі ймовірності загроз	Швидкість і простота у використанні; добре інтерпретуються	Обмежена точність при роботі зі складними даними	Автоматизація блокування підозрілих дій, швидке прийняття рішень у разі виявлення потенційної загрози
Reinforcement Learning (Підкріплення)	Адаптація політик безпеки та реагування на інциденти	Здатність до навчання на основі попередніх дій; адаптивність до нових загроз	Складність у навчанні та налаштуванні; вимагає багато часу для оптимального результату	Автоматичне налаштування політик безпеки залежно від зміни поведінкових патернів у системі
Генеративні змагальні мережі (GAN)	Виявлення нових типів загроз і навчання на потенційно небезпечних прикладах	Можливість генерування нових прикладів для навчання моделей; підвищення точності на нових даних	Висока обчислювальна складність; складність у навчанні мереж	Створення нових шаблонів загроз, аналіз аномальної поведінки для покращення DLP-системи

Усі проаналізовані моделі охоплюють власну сферу і забезпечують захист різними методами, тобто кожнена модель призначений під конкретну задачу

.

Висновок

У статті було розглянуто основні моделі машинного навчання, що використовуються в системах запобігання витоку даних (DLP). Проведений аналіз продемонстрував, що різні типи моделей мають свої унікальні переваги та недоліки, які впливають на їх ефективність у конкретних задачах. Наприклад, трансформерні моделі, такі як BERT і GPT, забезпечують високоточний контекстуальний аналіз тексту, проте вимагають значних обчислювальних ресурсів. Моделі кластеризації, зокрема K-Means, є швидкими й простими у використанні, але менш ефективними при роботі зі складними даними.

Значний потенціал для DLP мають автокодувальники, що дозволяють виявляти аномалії у поведінкових даних без потреби у мітках, а також CNN і OCR, які використовуються для аналізу графічного контенту. Окрему увагу варто приділити моделям на основі Reinforcement Learning і GAN, які забезпечують адаптацію політик безпеки та генерують нові дані для навчання систем, відповідно.

Результати проведеного дослідження свідчать, що комплексне використання цих моделей у DLP-системах дозволяє підвищити їхню точність, адаптивність і здатність реагувати на нові загрози. Таким чином, інтеграція сучасних моделей машинного навчання у DLP-рішення є ключем до забезпечення ефективного захисту конфіденційної інформації в умовах динамічного інформаційного середовища..

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. TANAKA K. Transformer-based Models in Data Loss Prevention Systems [Електронний ресурс] / K. TANAKA. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.cyberdatascience.com/transformers-dlp/.
2. Behavioral Clustering for User Activity Monitoring: K-Means and Beyond [Електронний ресурс]. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: https://www.behavioralanalytics.org/k-means-user-monitoring/.
3. NLP for Information Security: BERT and GPT Applications [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.nlpsecuritytech.com/nlp-for-dlp/.
4. IMAGE-BASED DATA LEAK PREVENTION. Applying CNN and OCR in Cybersecurity Systems [Електронний ресурс]. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: https://www.cyberimagingjournal.com/cnn-ocr-dlp/.

Шевиркін Валентин Юрійович– студент групи КІТС-23М, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: fromtheodius@gmail.com

Науковий керівник: ***Грицак Анатолій Васильович*** – кандидат технічних наук, доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

Shevyrkin ValentinY. – student of KITS-23M group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail fromtheodius@gmail.com

Supervisor: ***Hrytsak Anatolii V.*** – candidate of engineering sciences, associate professor of the department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

УДК 336.743.4

В. І. Назаров

ВПЛИВ СВІТОВИХ НОВИН НА ДИНАМІКУ КРИПТОРИНКУ ЗА ЛИПЕНЬ-ВЕРЕСЕНЬ 2024 РОКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

З огляду на високу волатильність криптовалютного ринку аналіз короткострокових змін є важливим для розуміння зв'язків між світовими новинами та реакцією ринку. Було проведено дослідження змін вартості основних криптовалют у період з липня до вересня 2024 року та проаналізовано вплив ключових подій на їх вартість.

Ключові слова: крипторинок, капіталізація, криптовалюта, теплова мапа ринку, блокчейн, транзакція, волатильність.

Abstract

Given the high volatility of the cryptocurrency market, the analysis of short-term changes is important for understanding the links between global news and market reaction. The article analyzes the changes in the value of major cryptocurrencies from July to September 2024 and analyzes the impact of key events on their value.

Keywords: crypto market, capitalization, cryptocurrency, market heat map, blockchain, transaction, volatility.

Вступ

Сучасний криптовалютний ринок є динамічною системою, яка чутливо реагує на економічні, політичні та регуляторні фактори. Зокрема, новини, що стосуються регуляцій, макроекономічних змін та інвестиційної активності, здатні значно впливати на динаміку цін криптоактивів. Аналіз цих взаємозв’язків є ключовим для розуміння механізмів функціонування ринку та прогнозування його поведінки в умовах глобальної економіки.

Мета роботи полягає у висвітленні основних факторів впливу на ринок криптовалют у контексті глобальних подій та їхнього взаємозв’язку з цінами криптоактивів. Результати дослідження можуть бути корисними для інвесторів, аналітиків та регуляторів, які прагнуть краще розуміти і прогнозувати поведінку криптовалютного ринку.

Результати дослідження

Починаючи з першого тижня липня можна побачити ефект регуляційних новин на ціну криптовалют включаючи Ефіріум і Біткоїн: прийняття нових законів у ЄС, спрямованих на обмеження анонімності транзакцій. На графіках помітно негативний ефект на ціни криптовалют спостерігався одразу після цих новин, що спричинило падіння ринкової вартості. Також на зниження ціни повпливали такі причини як: підвищення інфляції та регуляторні посилення в різних країнах, що створили невизначеність серед інвесторів. Ринок втратив близько $90 мільярдів капіталізації за декілька годин через ці події, що відобразилось на графіках із різкими падіннями, зокрема в BTC (Bitcoin) та ETH (Ethereum) на Рис.1 та Рис.2.

У другій половині липня можна побачити вплив економічних показників США: на основі аналізу даних від липня, спостерігалися різкі коливання вартості Bitcoin після оприлюднення інфляційних показників США. Візуалізуючи ці коливання лінійним графіком, було виявлено кореляцію між негативними макроекономічними новинами та зниженням ціни криптовалют на Рис.2.

У вересні кілька великих інвестиційних фондів оголосили про плани щодо запуску криптофондів, що позитивно позначилося на динаміці ринку і показано на Рис.2.

У серпні Федеральна Резервна Система США оголосила про зниження процентної ставки, що підтримало ціни на криптовалюту, піднявши їх після попередніх падінь. Графіки в цей період демонструють поступове відновлення ринку, зростання попиту на криптовалюту як альтернативний актив, що стало особливо помітним для Bitcoin та Ethereum на Рис.1 та Рис.2.

У вересні вплив на крипторинок чинили технологічні оновлення блокчейн-платформ і політичні події. Дебати між Дональдом Трампом і Камалою Гарріс 10 вересня, а також дані щодо зайнятості у США, також вплинули на волатильність ринку що показано у кінці графіку на Рис.1 та Рис.2.

Рис.1 Графік зміни ціни Ефіріуму впродовж липня-вересня 2024 року з часовим проміжком тиждень

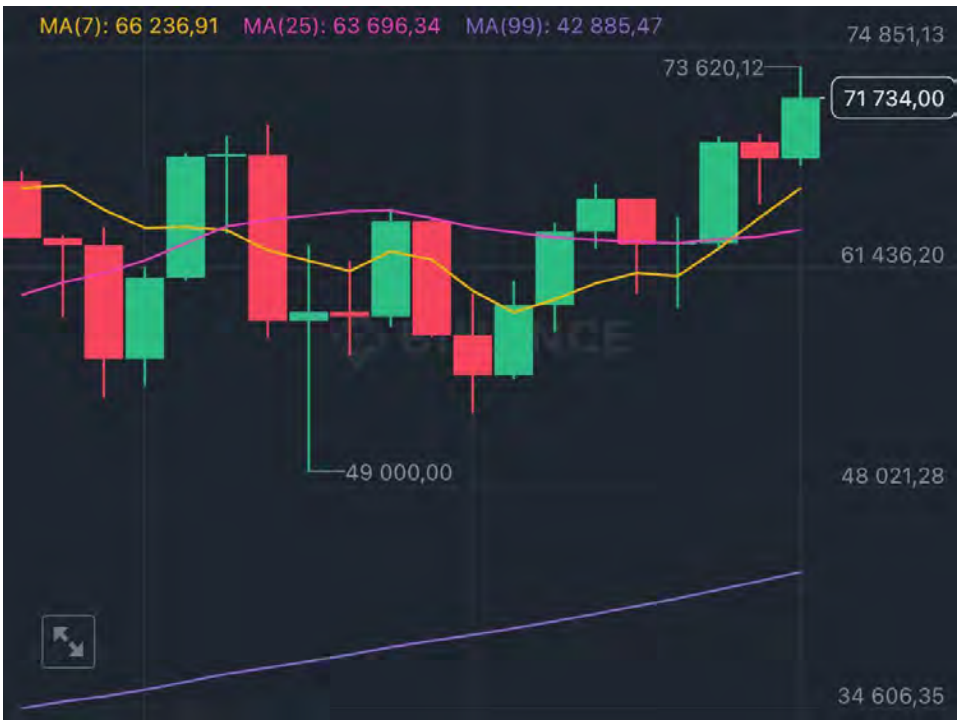

Рис.2 Графік зміни ціни Біткоїну впродовж липня-вересня 2024 року з часовим проміжком тиждень

Висновки

За досліджуваний період впродовж липня-вересня 2024 року криптовалютний ринок демонстрував залежність від новин, пов'язаних з економічними показниками, політикою регулювання та великими інвестиційними оголошеннями. Використання графічних інструментів та технічного аналізу підтвердило, що короткострокова динаміка ринку часто обумовлена світовими новинами, що впливають на настрій інвесторів і волатильність ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ціна Ethereum | Конвертація ETH у USD, графік і новини. Binance - Cryptocurrency Exchange for Bitcoin, Ethereum & Altcoins. URL: https://www.binance.com/uk-UA/price/ethereum [1]
2. Ціна Bitcoin | Конвертація BTC у USD, графік і новини. Binance - Cryptocurrency Exchange for Bitcoin, Ethereum & Altcoins. URL: https://www.binance.com/uk-UA/price/bitcoin [2]

Автор: Назаров Володимир Ігорович студент ВНТУ факультету ФМІБ групи П-22б м. Вінниця *nazarovv935@gmail.com*

Науковий керівник: к.е.н., доц. Пілявоз Т.М. ВНТУ м. Вінниця

Author: Nazarov Volodymyr Ihorovych student of the Faculty of FMIB, group P-22b, Vinnytsia, Ukraine. nazarovv935@gmail.com

Supervisor: PhD in Economics, Associate Professor Pilyavoz T.M. VNTU, Vinnytsia

УДК 005.8

А. О. Азарова
І. В. Ганська
Д. В. Шевчук

Аналіз розвитку та перспектив подальшого удосконалення поколінь ЕОМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У дослідженні вивчено розвиток різних поколінь ЕОМ, їх елементу базу та функціональні можливості, проаналізовано еволюцію електронно-обчислювальних машин: від їхнього зародження до сучасного стану. Окреслено перспективи подальших удосконалень комп'ютерної техніки та прогнозів їх застосування для вирішення стратегічних задач людства.*

Ключові слова: *Покоління ЕОМ, характеристики, елементні бази, швидкодія, програмне забезпечення, застосування, обсяг оперативної пам'яті, архітектура, історія, застосування, перспективи, розвиток*

Abstract. *The study examines the development of different generations of computers, their elements, base and functionality, analyzes the evolution of electronic computers: from their origin to the present state. The prospects for further improvements of computer technology and forecasts of their application for solving strategic problems of mankind are outlined.*

Keywords: *Computer generation, characteristics, element bases, performance, software, application, amount of RAM, architecture, history, application, prospects, development*

Вступ

Еволюція електронно-обчислювальних машин демонструє безперервне вдосконалення технічних характеристик, що виражається у підвищенні швидкості, потужності та функціональних можливостей. Від вакуумних ламп до квантових обчислень, розвиток комп'ютерних технологій відіграє ключову роль у багатьох галузях, включаючи промисловість і медицину. Кожне нове покоління ЕОМ не лише підвищує продуктивність і швидкість оброблення даних, але й впроваджує інноваційні рішення для вирішення складних завдань. Від першого покоління на базі вакуумних ламп та транзисторів до сучасних мікропроцесорів та штучного інтелекту, еволюція ЕОМ ілюструє значний прогрес в обчислювальній техніці.

Дослідження тенденцій розвитку ЕОМ є актуальним, оскільки воно дозволяє передбачити майбутні напрямки розвитку технологій і виявити можливості їх інтеграції у різні сфери діяльності. Зокрема, квантові обчислення, інтернет речей та нейронні мережі відкривають нові перспективи для підвищення ефективності та швидкості оброблення інформації.

Аналіз ключових аспектів еволюції обчислювальних систем та їх сучасних тенденцій є важливим кроком для розуміння впливу цих технологій на подальший розвиток суспільства та бізнесу[1].

Результати дослідження

До початку створення сучасного вигляду комп'ютерів передував тривалий еволюційний процес розвитку ЕОМ, що знаменувався зміною елементної бази та функціональних можливостей. Це дозволяє виділяти покоління комп'ютерів саме за такими ознаками. Проте від покоління до покоління вдосконалювалися і принципи організації комп'ютерних систем, розширювалися галузі їх застосування [5].

Особливість ЕОМ першого покоління полягає у тому, що логічні схеми для них створювалися на дискретних радіодеталях та електронних вакуумних лампах з ниткою напруження. В оперативних запам'ятовуючих пристроях використовувалися магнітні барабани, акустичні ультразвукові ртутні і електромагнітні лінії затримки, електронно-променеві трубки. Як зовнішні запам'ятовуючі пристрої застосовувалися накопичувачі на магнітних стрічках, перфокартах, перфострічках і штекерні комутатори. Програмування роботи ЕОМ цього покоління виконувалося в двійковій системі числення на машинній мові, тобто програми були жорстко орієнтовані на конкретну модель машини і зникали разом із нею. Ключова роль у розробленні електро-релейних комп'ютерів для науково-технічних розрахунків налажить:

- німецькому інженеру Конраду Цузе, який у 1938 році сконструював комп'ютери «Z-1», «Z2», які згодом отримали назву "Колос";

- американцям Г. Ейкену і Дж. Стібіцу, які створили «БЕЛЛ» (1940), «БЕЛЛ–2» (1942), «Z–3» (1941);

- американцям Дж. Стібітсу і Айкену, котрі випустили «МАРК–І» (1944 р.);

- американцям Джорджу Моуклі і Джорджу Еккерту, зі створеним ними «ENIAC», який налічував понад 18 тис. ламп;

- великобританцю А. Тьюрінгу, який створив ЕОМ «Colossus» на 2 тис. ламп.

- радянському вченому Юрію Базилевському, який розробив «Стріла» (1953 р.), яка мала 8000 електронних ламп. [6]

Отже, загальні базові характеристики набувають такого вигляду:

Роки:	1950-1960 р.р.
Елементна база:	Електронні лампи
Швидкодія (оп./сек):	1000
Обсяг оперативної пам'яті:	1000 байт
Програмне забезпечення:	Машинні мови
Застосування:	Розрахункові задачі

Друге покоління ЕОМ характеризується логічними схемами, які будувалися на дискретних напівпровідникових і магнітних елементах. Як конструктивно-технологічна основа використовувалися схеми з друкованим монтажем. Став широко використовуватися блоковий принцип конструювання ЕОМ, який дозволяє підключати до основних пристроїв велику кількість різноманітних зовнішніх пристроїв, що забезпечує велику гнучкість використання ЕОМ. Тактові частоти роботи електронних схем підвищилися до сотень кГц. Стали застосовуватися зовнішні накопичувачі інформації на жорстких магнітних дисках і на флоппі-дисках – проміжний рівень пам'яті між накопичувачами на магнітних стрічках. У цьому поколінні було розроблено:

- у 1955 р. фірмою «Arma Engineering Company» (США) перший екземпляр бортової ЦОМ для установки на міжконтинентальній балістичній ракеті «Атлас»;

- швидкодіюча радянська ЕОМ «БЕСМ-6». Її швидкість досягає 1 млн. операцій в секунду.

- «Philco-2000 – 210», «Recomp-2», компанією «North American Aviation»;

- «СЕСМ» (1957 р.) (С. О. Лебедєв);

- у 1959 р. універсальну ЕОМ «Київ» (В. М. Глушков, Л. Н. Дашевський, 1958 р);

-в Японії дві малі серійні транзисторні ЦОМ Н-1 (компанія «HokShun Electric Yorks») та НЕАК-2201 («Nippon Electric»);

-У Великобританії в 1958 р. серійну ЕОМ «Еліот-802»; [2].

Отже, загальні базові характеристики набувають такого вигляду:

Роки	1960-1970 р.р.
Елементна база	Напівпровідники
Швидкодія (оп./сек)	10 000
Обсяг оперативної пам'яті	10 000 байт
Програмне забезпечення	Алгоритмічні мови, диспетчерські системи
Застосування	Інженерні, наукові, економічні завдання

У третьому поколінні ЕОМ логічні схеми повністю будувалися на малих інтегральних схемах. Тактові частоти роботи електронних схем підвищилися до кількох мГц. Знизилися напруги живлення та потужність, значну увагу було приділено зменшенню трудомісткості програмування, ефективності виконання програм в ЕОМ і поліпшенню спілкування оператора з ЕОМ. Феномен персонального комп'ютера (ПК) бере початок від створення :

- у 1965 р. першої міні-ЕОМ PDP-8, яка з'явилася в результаті універсалізації спеціалізованого мікропроцесора для управління ядерним реактором;

- Міні-ЕОМ PDP-8, яка швидко набула популярності і стала першим масовим комп'ютером цього класу, на початку 70-х років кількість таких комп'ютерів перевищила 100 тис. шт;

- у 1971 році компанією «Intel» (США) першого у світі мікропроцесора «Intel 4004», який міг виконувати 60 тис. операцій за секунду;

- у 1972 р. Р. Томлісоном з компанії «BBN» (США) системи електронної пошти; [4,5].

Отже, загальні базові характеристики набувають такого вигляду:

Роки	1970-1980 р.р.
Елементна база	Інтегральні схеми
Швидкодія (оп./сек)	10 000 000
Обсяг оперативної пам'яті	10 000 000 байт
Програмне забезпечення	Операційні системи, ППЗ
Застосування	АСК, науково-технічні завдання

Четверте покоління комп'ютерів створювалося на основі уніполярних польових CMOS-транзисторів з безпосередніми зв'язками, які працюють з меншими амплітудами електричних напруг, споживають менше потужності, ніж біполярні, і тим самим дозволяють реалізувати більш прогресивні нанотехнології. Елементом пам'яті у них була паразитна ємність між електродами цих транзисторних схем. У цьому поколінні були створені:

- у 1974 р. Altair-8800 (який вважають першим ПК), створений на основі мікропроцесора Intel-8080;
- у 1977 р. моделі ПК Apple-2 (фірма Apple Computers), TRS-80 і PET, які запустили в серійне виробництво;
- у 1975 р. компанія «Microsoft»(Білла Гейтса та Пола Аллена), яка вже у 1983 р. випустила свою першу мишу для комп'ютерів IBM PC;
- у 1976 р. американським студентом українського походження Ст. Возняком та його колегою Ст. Джобсом перший комп'ютер «Apple-1» [7,8].

Отже, загальні базові характеристики набувають такого вигляду:

Роки	1980-1990 р.р.
Елементна база	Великі інтегральні схеми
Швидкодія (оп./сек)	10 000 000
Обсяг оперативної пам'яті	1 млрд. Байт
Програмне забезпечення	ОС, бази та банки даних
Застосування	Комунікації, АРМ, оброблення текстів, графіка

У п'ятому поколінні ЕОМ створюється розвинений людино-машинний інтерфейс (розпізнавання мови, образів); розвивається логічне програмування для створення баз знань та систем штучного інтелекту; створюються нові технології у виробництві обчислювальної техніки; розробляються нові архітектури комп'ютерів та обчислювальних комплексів [2,3].

Отже, загальні базові характеристики набувають такого вигляду:

Роки	1990 рр.- наші дні
Елементна база	Мікропроцесори
Швидкодія (оп./сек)	більше 1011
Обсяг оперативної пам'яті	більше 1011 байт
Програмне забезпечення	Windows, офісні програми
Застосування	Видавничі системи, графічні пакети, оброблення відео

Світ комп'ютерів постійно розвивається, пропонуючи все більш потужні та компактні пристрої. Розвиток ЕОМ продовжується стрімкими темпами, продовжуючи дивувати своїми новими відкриттями.

Отже, розглянемо основні тенденції перспективного розвитку ЕОМ:

- можна очікувати, що в найближчі десятиліття **квантові комп'ютери** перейдуть з лабораторій у комерційні застосування. Квантові обчислення полягають у значному прискоренні обчислень, вирішенні складних задач. Вони використовують квантові біти (кубіти), що можуть існувати одночасно в кількох станах, що забезпечує значно більшу швидкість обчислень для певних задач. Їхніми перспективами є можливість революціонізувати області, де потрібні величезні обчислювальні потужності: криптографію, розроблення ліків, кліматичне моделювання. Ми можемо очікувати на появу нових компонентів, адаптованих до квантових систем, таких, як квантові процесори, квантова пам'ять і квантові датчики;
- тенденція впровадження **штучного інтелекту** уже сьогодні набула свого поширення. Її значення полягає в глибокій інтеграції AI для оптимізації роботи систем. Вони стають більш усвідомленими та здатними вчитися з досвіду. Вони будуть мати змогу аналізувати та прогнозувати звички користувачів,

щоб використання AI стало персоналізованим та зручним у користуванні. Багато технологічних компаній, як-от NVIDIA, Intel, Google та AMD, розробили власні рішення для прискорення штучного інтелекту, щоб надати спеціалізоване обладнання, яке відповідає вимогам робочих навантажень штучного інтелекту;

- невід'ємною частиною розвитку є **мініатюризація**, яка в свою чергу полягає у створенні потужних і компактних пристроїв;

- **енергозбереження** в майбутньому передбачає розроблення більш екологічних та енергоефективних рішень;

- **хмарні обчислення** є поширеними вже сьогодні і в свою чергу полягають в доступі до обчислювальних потужностей засобами Інтернет. Обчислення виконуються у хмарних серверах, а самі пристрої користувачів стають ще компактнішими. Це робить персональні пристрої більш доступними і зручними для повсякденного використання, а також сприяє розвитку Інтернету речей;

- особливої потреби набуває **кібербезпека**, завдяки якій розробники працюють над новими захистами та механізмами, щоб забезпечити безпеку від нових кіберзагроз, а також розвивати багаторівневі системи захисту, які включатимуть антивірусні програми, фаєрволи, механізми для виявлення та аналізу підозрілих активностей та ін.;

- комп'ютери у перспективі відрізнятимуться від теперішніх в аспекті потужності, дизайну та функціональних можливостей. **Нейроморфні обчислення** мають на меті відтворити структуру та функції людського мозку в комп'ютерних архітектурах. Завдяки емуляції нейронних мереж ці компоненти можуть обробляти та інтерпретувати дані у спосіб, що нагадує людське пізнання. Нейроморфні чіпи, також відомі як чіпи «натхненні мозком», пропонують такі переваги, як низьке енергоспоживання, оброблення в режимі реального часу та здатність до навчання та адаптації. Одним з яскравих прикладів нейроморфної обчислювальної платформи є система SpiNNaker (Spiking Neural Network Architecture), розроблена в Університеті Манчестера. SpiNNaker складається з масивної паралельної мережі процесорів з низьким споживанням енергії, які імітують поведінку великомасштабних нейронних мереж у режимі реального часу. Вона використовується в різних дослідницьких програмах, включаючи дослідження з моделювання мозку та робототехніки;

- впровадження **оптичних комп'ютерів** передбачає використання фотонів замість електронів, що дозволяє прискорити передавання та оброблення даних. Вони можуть бути особливо корисні в задачах, де швидкість оброблення даних є критичною, наприклад, у фінансових системах і наукових дослідженнях. Голографічні дисплеї в майбутньому дозволять створювати віртуальні 3D-зображення без потреби в екранах чи окулярах. Такі інтерфейси можуть застосовуватися у сфері освіти, медицини та розваг, забезпечуючи новий рівень інтерактивності; [10].

- **біокомп'ютери** у майбутньому зможуть використовувати ДНК або білки для оброблення інформації. Вони підходять для великих обсягів біологічної інформації, наприклад, у геноміці чи фармацевтиці. Біологи, хіміки, фізики і фахівці в області обчислювальної техніки сподіваються, що подібну картину, яка відбувається в тканинах тварин і в корі головного мозку людини, можна буде одержати в молекулярному комп'ютері, що складається не з інтегральних, а із взаємодіючих між собою білків та інших складних молекул. У такому біокомп'ютері сигнали обробляються не послідовно, біт за бітом, а як динамічні структури: молекули білка впізнають інші оточуючі їх молекули за просторовою структурою їхньої поверхні. У молекулярному комп'ютері обчислення – це взаємодія білкових молекул з навколишнім фізико-хімічним середовищем. Перемикачами слугують ферменти, а програма, скоріше, неявно, ніж явно, виражена в структурі білків і самої системи, у якій вони інтегровані. Тому в біокомп'ютері програмування являє собою еволюційний процес, здійснюваний за допомогою змін і добору. Своєю високою ефективністю біопроцесор зобов'язаний широкому паралелізму на молекулярному рівні. Хоча швидкість роботи ферменту, що зчитує, на п'ять порядків менше швидкодії існуючих звичайних перемикачів, кількість цифрових операцій звичайної ЕОМ, необхідна для відтворення процесу розпізнавання молекул визначеного типу, занадто велика, і перевага у швидкодії залишається за біокомп'ютером. За останнє десятиліття біотехнологи розробили безліч мініатюрних біопристроїв, які повторюють функції їх неживих аналогів. Зокрема, існує вже кілька десятків ДНК-комп'ютерів, повноцінний обчислювальний пристрій і 13 дисплей з колоній кишкової палички, а два роки тому біологи із США створили біокомп'ютер, що поєднує кілька різних штамів бактерій; [11]

- є перспективи виникнення в майбутньому **імплантованих комп'ютерів**, які інтегруватимуться з нервовою системою або мозком. Це надасть можливість людям контролювати пристрої силою думки або покращувати свої когнітивні здібності;

Ці напрями формують майбутнє обчислювальних систем, роблячи їх швидшими, доступнішими і безпечнішими[8,9].

Висновки

Комп'ютери пройшли довгий шлях від громіздких машин до потужних інструментів. Дослідження показало, що цей розвиток продовжуватиметься, приводячи до створення ще більш досконалих і універсальних комп'ютерних систем. У даному дослідженні було проаналізовано еволюцію електронно-обчислювальних машин, починаючи з перших поколінь, що працювали на вакуумних лампах, і до сучасних комп'ютерів на базі мікропроцесорних технологій. Особливу увагу приділено ключовим тенденціям, таким як мініатюризація, підвищення продуктивності, енергоефективність та розвиток обчислювальних архітектур.

Дослідження підкреслило важливість інтеграції нових технологій, що дозволяє адаптуватися до зростаючих вимог сучасного світу. Надано рекомендації щодо перспективних напрямків розвитку електронно-обчислювальних машин, включаючи штучний інтелект, квантові обчислення та інтернет речей. Враховуючи ці тенденції, можна зробити висновок про значні можливості, які відкриваються перед новими поколіннями обчислювальних машин, що забезпечить ефективність, швидкість та інноваційність у різних галузях науки та техніки.

На основі аналізу наведених даних можна зробити висновок про те, що розвиток електронно-обчислювальних машин продовжує йти вперед швидкими темпами, відкриваючи нові горизонти для наукових та технологічних досягнень.

Список використаної літератури

1. Ларін А. О. Історія розвитку обчислювальної техніки. URL: https://repository.kpi. kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/ebb73aba-6c02-4734-a615-9a9ecb11c054/content
2. Геза С. Сучасні аспекти використання інформаційних технологій у навчальному процесі. URL: http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/132209/17-Heza.pdf (Дата звернення: 25.11.2024).
3. Покоління ЕОМ: таблиця, характеристики та історія. URL: https://faqukr.com/komp-juteri/74786-pokolinnja-eom-tablicja-harakteristiki-ta-istorija.html(Дата звернення: 25.11.2024).
4. Характерні особливості поколінь ЕОМ. URL: https://stud.com.ua/97188/informatika/pokolinnya_harakterni_osoblivosti(Дата звернення: 25.11.2024).
5. Києвоіт. Покоління комп’ютерів. URL: https://kievoit.ippo.kubg.edu.ua/kievoit/2013/55-2/55-2.html(Дата звернення: 25.11.2024).
6. Покоління електронних обчислювальних машин (ЕОМ). Види сучасних комп’ютерів та їх застосування. URL: https://kievoit.ippo.kubg.edu.ua/kievoit/2013/55-2/55-2.html(Дата звернення: 25.11.2024)
7. Лекція1. Еволюція обчислювальної техніки. URL: https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/730277/mod_resource/content/1/(Дата звернення: 25.11.2024)
8. Електронні ресурси Музею історії інформатики та кібернетики України. URL: http://www.icfcst.kiev.ua/museum/Gl_HALL2/books1_r.html(Дата звернення: 25.11.2024).
9. Нові тенденції: прогнози щодо майбутніх комп’ютерних компонентів. URL: https://itc.ua/ua/blogs/novi-tendentsiyi-prognozy-shhodo-majbutnih-komp-yuternyh-komponentiv/ (Дата звернення: 25.11.2024).
10. Нові тенденції в комп'ютерних операційних системах на 2024 рік. URL: https://mediacom.com.ua/novi-tendentsii-v-kompyuternix-operatsijnix-sistemax-prognoz-na-2024-rik/ (Дата звернення: 25.11.2024).
11. Загальні відомості про інформацію, інформаційні системи та обчислювальні машини URL: https://iq.vntu.edu.ua/method/getfile.php?fname=67927.pdf&x=1&card_id=85410&id=67927(Дата звернення: 25.11.2024)

Азарова Анжеліка Олексіївна *– кандидат технічних наук, професор кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail:azarova.angelika@gmail.com*

Ганська Ірина Вікторівна *– студентка групи МФКД-24Б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця*

Шевчук Доміника Володимирівна *– студентка групи МФКД-24Б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця*

Angelika Azarova *– Ph.D., Professor at the Department of Management and Information Systems Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

Iryna Viktorivna Ganska *- student of the MFKD-24B group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia*

Dominika Volodymyrivna Shevchuk *- student of the MFKD-24B group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia*

УДК 339.187.4

В. І. Назаров

РОЗВИТОК ФРАНЧАЙЗИНГУ ЯК ІНСТРУМЕНТУ МАСШТАБУВАННЯ БІЗНЕСУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено роль франчайзингу як інструменту масштабування бізнесу в умовах глобалізації. Франчайзинг дозволяє компаніям швидко розширювати свою присутність на міжнародних ринках, використовуючи переваги впізнаваного бренду та ефективно адаптуючись до локальних умов за допомогою франчайзі, які добре знайомі з особливостями місцевих ринків. Розглянуто ключові фактори, що сприяють зростанню франчайзингу, такі як глобалізація економіки і цифрова трансформація. Також аналізуються основні виклики, з якими стикаються франчайзери на українському ринку, зокрема, недостатня державна підтримка та обмеження в доступі до фінансових ресурсів. Автори наголошують на важливості розробки державних механізмів для підтримки франчайзингу, що допоможе зміцнити позиції малих і середніх підприємств у цьому секторі. Дослідження доповнено прикладами успішних франчайзингових моделей, що свідчать про їхню гнучкість і здатність адаптуватися до глобальних та локальних змін.

Ключові слова: франчайзинг, масштабування бізнесу, глобалізація, міжнародні ринки, український франчайзинговий ринок, державна підтримка підприємництва франчайзингових моделей.

Abstract

The article examines the role of franchising as a tool for scaling business in the context of globalization. Franchising allows companies to rapidly expand their presence in international markets, taking advantage of a recognizable brand and effectively adapting to local conditions with the help of franchisees who are well acquainted with the peculiarities of local markets. The key factors driving the growth of franchising, such as economic globalization and digital transformation. The authors also analyze the main challenges faced by franchisors in the Ukrainian market, in particular, insufficient government support and restrictions on access to financial resources. The authors emphasize the importance of developing state mechanisms to support franchising, which will help strengthen the position of small and medium-sized enterprises in this sector. The study is complemented by examples of successful franchise models that demonstrate their flexibility and ability to adapt to global and local changes.

Keywords: franchising, business scaling, globalization, international markets, Ukrainian franchise market, state support for franchise models.

Вступ

У сучасних умовах глобалізації франчайзинг виступає одним з найефективніших механізмів швидкого виходу на нові ринки та масштабування бізнесу. Модель франчайзингу дає змогу підприємствам мінімізувати ризики, пов’язані з географічною експансією, та скористатися перевагами локальної адаптації.

Мета роботи полягає в аналізі основних переваг та викликів франчайзингу як інструменту масштабування бізнесу в умовах глобалізації, визначення факторів, що сприяють його розвитку, та запропонувати рекомендації щодо адаптації франчайзингових моделей в українських реаліях. У роботі також досліджується вплив цифрової трансформації та екологічних трендів на франчайзинговий бізнес і оцінюються перспективи його розвитку в Україні.

Результати дослідження

Завдяки франчайзингу бізнес отримує можливість розширювати свою присутність на міжнародних ринках, забезпечуючи при цьому контроль якості, збереження репутації бренду та стандартизацію бізнес-процесів. Франчайзинг допомагає залучати місцевих підприємців як партнерів, що сприяє ефективній інтеграції в інші культурні та економічні середовища.

Розвитку франчайзингу в умовах глобалізації сприяє зростання міжнародної мобільності капіталу та інвестицій, поширення технологій, які полегшують управління франчайзинговими мережами на міжнародному рівні, зміни у споживчих перевагах, що формують попит на глобальні бренди з локальним обслуговуванням.

Попри всі переваги франчайзинг має виклики глобалізації для бізнесу такі як: зіткнення з культурними відмінностями, різницею у правових та регуляторних умовах, що може впливати на дотримання стандартів якості та захист інтелектуальної власності. Важливим стає питання гнучкості бізнес-моделі, щоб відповідати місцевим вимогам і водночас зберігати ідентичність бренду.

Прикладами успішних франчайзингових моделей на глобальному ринку є міжнародні франчайзингові мережі такі як, (McDonald's, Starbucks) - ці приклади показують важливість стандартизації операційних процесів і водночас адаптації продуктів до локальних уподобань.

В Україні спостерігається зростання інтересу до франчайзингових моделей, особливо в сегменті малого та середнього бізнесу. Міжнародні франчайзингові мережі все частіше розглядають Україну як перспективний ринок, зокрема в сегментах громадського харчування, роздрібної торгівлі та послуг. Рис.1.

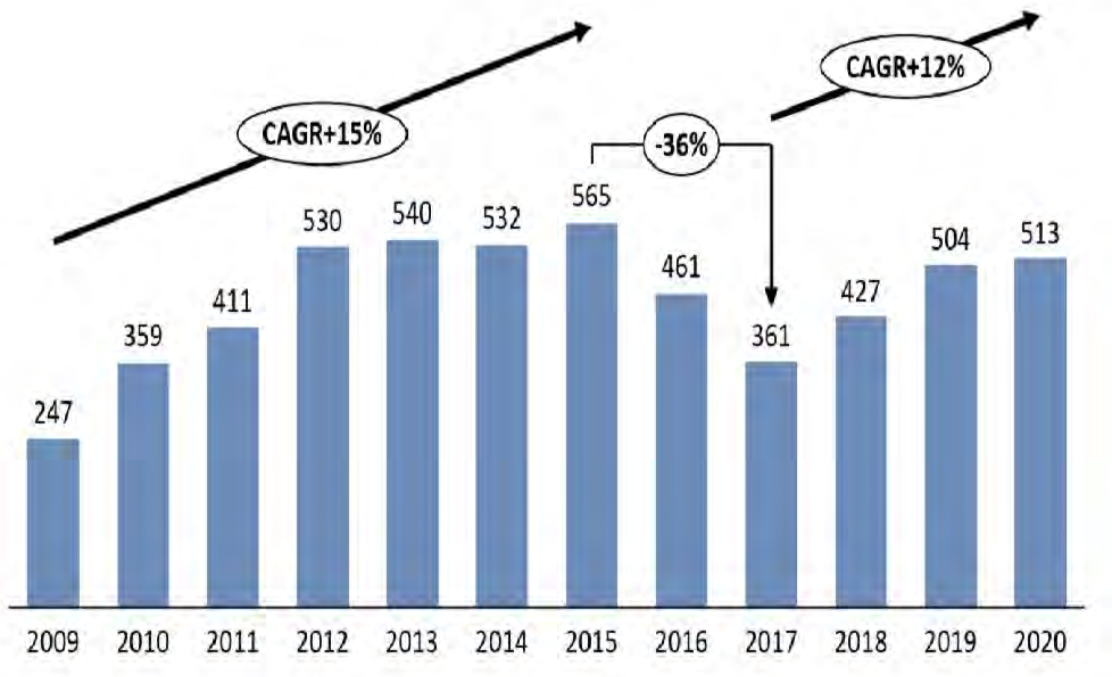

Рис.1 Графік розвитку франчайзингових моделей 2009-2020 рік

Глобалізація виступає каталізатором розвитку франчайзингу що дає змогу прискорити розвиток бізнесу, забезпечуючи компаніям можливості для виходу на міжнародні ринки та адаптації до різних економічних умов. Франчайзинг дозволяє швидко поширювати бізнес-модель, використовуючи переваги відомого бренду та забезпечуючи локальну адаптацію через франчайзі, що знають місцевий ринок. [2]

Цифрова трансформація є невід'ємною частиною розвитку франчайзингу. Використання онлайн-інструментів і цифрових ресурсів сприяє підвищенню конкурентоспроможності франчайзингових мереж, особливо у логістиці.

Прикладом успішного масштабування українського бізнесу за кордон є компанія «Нова Пошта», яка розпочала міжнародну діяльність у 2014 році, відкривши своє перше представництво в Молдові. У травні 2022 року компанія вийшла на ринки інших європейських країн під брендом Nova Post. Сьогодні Nova Post працює в 14 країнах ЄС, а в липні цього року відкрило своє 100-те європейське відділення у Франції. Закордонні офіси компанії надають послуги приватним клієнтам і бізнесу, забезпечуючи доставку між Україною та Європою, а також внутрішньоєвропейську логістику.

За словами директора з розвитку міжнародних ринків Андрія Григорова, головними викликами для компанії стали юридичні питання, зокрема отримання ліцензій, реєстрація та відкриття банківських рахунків. Додаткові труднощі виникли при пошуку приміщень, оскільки багато європейських будівель є історичними пам'ятками, що обмежує можливості їх перепланування. [3]

Основні проблеми розвитку франчайзингу в Україні включають недостатню державну підтримку та складності з фінансуванням для малих і середніх підприємств. Існує потреба в нових механізмах державного сприяння, що допоможуть знизити фінансові бар'єри для місцевих підприємців та сприяти розвитку вітчизняних франшиз. Також варто доопрацювати законодавство, що стосується поняття (франчайзинг), хоча його ідентифікують як «комерційну концесію», необхідна подальша реалізація антикорупційної реформи, а також активізація боротьби з тінізацією економіки. [4]

Висновки

Франчайзинг як інструмент масштабування в умовах глобалізації сприяє розширенню бізнесу на нові ринки з мінімізацією ризиків. Залучення місцевих підприємців у ролі франчайзі дозволяє міжнародним компаніям легше адаптуватися до специфіки локальних ринків. Розвиток франчайзингу в Україні відкриває нові можливості для малого та середнього бізнесу, який може використовувати цю модель для швидкого зростання та підвищення конкурентоспроможності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Розвиток франчайзингу в Україні. URL: https://franchising.org.ua/?p=866 [1]
2. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФРАНЧАЙЗИНГУ ЯК БІЗНЕС-СТРАТЕГІЇ 2024 ШИМКО О. В., ДЕМИДЮК С. М. URL: Business Inform [2]
3. МАШТАБУВАННЯ ФРАНШИЗ НА РИНОК ЄВРОПИ – МЕЙНСТРИМ ЧИ НЕОБХІДНІСТЬ? URL: https://franchisegroup.com.ua/news/masshtabuvannya-franshyz-na-rynok-yevropy-mejnstrym-chy-neobhidnist-dosvid-sushi-story/ [3]
4. РОЗВИТОК ФРАНЧАЙЗИНГУ У СВІТІ ТА В УКРАЇНІ 2017 Таїсія Лазоренко, Аліна Фролова. URL: Socio-Economic Issues Journal [4]

Автор: Назаров Володимир Ігорович студент ВНТУ факультету ФМІБ групи П-22б м. Вінниця
nazarovv935@gmail.com

Науковий керівник: к.е.н., доц. Пілявоз Т.М.

Author: Nazarov Volodymyr Ihorovych student of the Faculty of FMIB, group P-22b, Vinnytsia, Ukraine. nazarovv935@gmail.com

Supervisor: PhD in Economics, Associate Professor Pilyavoz T.M. VNTU, Vinnytsia

УДК: 321.01(043.2)

Д.М. Крижанівський
Л.А. Прицюк

АНАЛІЗ ОКРЕМИХ ТРАКТУВАНЬ І ПОГЛЯДІВ НІККОЛО МАК'ЯВЕЛЛІ З ТВОРУ «ДЕРЖАВЕЦЬ» (IL PRINCIPE)

Вінницький національний технічний університет

Анотація:
Дослідження представляє наукову позицію Нікколо Мак'явеллі, які він виклав у творі «Державець», основні погляди, переконання та підходи автора до суспільного життя.

Ключові слова:
Влада, плебеї , відносини, верстви населення, принципи, мораль.

Abstract:
This research presents the scientific position of Niccolo Machiavelli, which he set out in the work «The Prince», the author's main views, beliefs and approaches to public life.

Keywords*:*
Power, plebeians, relations, segments of the population, principles, morality.

Вступ

Засновником сучасної політичної науки вважається Нікколо Мак'явеллі (1469-1527) – флорентійський дипломат, політичний мислитель і письменник епохи Відродження. Його найвідомішою та найбільш суперечливішою, з точки зору моральності, працею вважається «Державець» (Il Principe), у якій він представив власне бачення принципів ефективного управління державою та засобів для досягнення власних цілей.

Мак'явеллі також був автором праць з військової стратегії, історії та політики, що зробило його значущою фігурою в історії політичної думки. Специфічне бачення ролі керманича держави, засобів досягнення та утримання влади дозволило наступним поколінням запровадити термін «Мак'явеллізм», а його ім'я асоціювати з прагматизмом та аморальністю в політиці.

Результати дослідження

Мак'явеллі є ключовою фігурою політичної думки, зокрема завдяки своєму вченню, систематизованому у роботі «Державця» щодо необхідності «навчитися не бути добрим». Це вчення кардинально різниться із класичною політичною теорією, політичною етикою та етикою загалом. Мак'явеллі стверджує, що правителі мають діяти не лише інакше, ніж звичайні громадяни, але іноді й усупереч моральним нормам. Цьому потрібно навчатися, причому за технологічно правильним способом здійснення політично ефективних, хоча й морально сумнівних дій [1].

Наразі актуальною для роздумів залишається його думка щодо удосконалення сучасних ліберально-демократичних суспільств, забезпечуючи свободу й рівність громадян не лише в юридичному сенсі, а й у політичному та освітньому.

Хоча ліберальна демократія виникла значно пізніше часів життя Мак'явеллі, а його республіканізм був менш амбітним, його ідеї не представляються анахронічними. Навпаки, роботи Мак'явеллі дозволяють переосмислити сучасні політичні виклики, навіть за умови дискусійності його поглядів. У таблиці 1 представлені окремі тлумачення флорентійського вченого та наведена характеристика цих тлумачень.

Таблиця 1

Характеристика основних переконань Ніколо Мак'явеллі [складено за 1]

Тлумачення	Характеристика тлумачень

Думки Мак'явеллі щодо підтримки плебейських інститутів	Він пропонував створення посад, доступних лише звичайним громадянам, які могли б затримувати рішення еліт і передавати їх на розгляд народу. Мак'явеллі вважав, що ці інститути сприяють справедливості, запобігають політичній та економічній нерівності.
Застосування подвійної моралі для різних верств населення	Мак'явеллі закликав принців до обману та жорстокості, а плебеїв – до традиційної моралі: відмови від корумпованості, побожності й доброчесності.
Етична неоднозначність під час звинувачення еліт	Мак'явеллі зазначав, що процедури, як-от розслідування й звинувачення еліт, потрібні не лише для запобігання їхнім змовам, а й для випуску «пари» народу.
Проведення межі між елітою та більшістю завжди є нечітким і спірним	Встановлення межі між елітою та більшістю громадян є складним завданням, яке завжди буде створювати проблеми. Це не означає, що плебейські пропозиції слід відкинути, але слід визнати, що такі соціологічні категорії є певною мірою умовними та завжди викликатимуть суперечки.
Організація публічних заходів	Організація видовищ дозволяє враховувати інтереси плебеїв і дозволяє правителю демонструвати свою відкритість. Відкритість через імпровізовані публічні події, як-от дебати чи жорсткі інтерв'ю підриває контроль правителя та дозволяє розкрити справжню сутність лідерів.
Ліберально-демократична політика завжди залишатиметься несправедливою	Як стверджував Мак'явеллі, суспільство завжди поділяється на дві групи: тих, хто прагне панувати, і тих, хто цьому опирається. Цей розподіл виключає можливість абсолютної рівності.
Не покладатися на справедливість своєї справи	У політичній філософії «Державця» поняття справедливості відсутнє, адже суспільство завжди поділене на меншість і більшість, а повна справедливість чи суверенітет неможливі.
Стратегічні підходи до управління	1. Маніпуляції – використання риторичних стратегій, щоб приховати моральну двозначність плебейської політики. 2. Чесність – відкрите пояснення важливості навчання «не бути добрими» задля ефективної боротьби з елітами.
Підкорення народів	Існують труднощі у підкоренні народів. Оскільки люди мають іншу культуру, розмовляють рідною мовою тощо. Тому для завоювання території слід розширити поселення на цій території народу завойовника або ж створити військові колонії.
Правила управляння підкореними державами	Мак'явеллі виділяє три способи утримання територій: – знищення їх; – перевезення на ці території власних громадян; – надання можливості жити мешканцям так, як і колись (за власними законами).

Висновки

Нікколо Мак'явеллі це значуща фігура політичної думки. Його ідеї про владу, мораль і громадянську діяльність актуальні і доволі суперечливі. Він акцентує увагу на розмежуванні політичної етики та моралі, закликаючи еліту «не бути добрими» заради стабільності держави. Він підтримує організацію плебейських інститутів з однієї сторони, а з іншої пропонує запровадити для еліт м'яку міру відповідальності та окремі моральні принципи.

Флорентійський вчений детально описав оптимальні, на його думку, шляхи підкорення народів. На жаль таке вчення було, зокрема, використане керівництвом сучасної росії, яке спочатку у правовий спосіб залишило на території України свій військово-морський флот, збільшило кількість своїх громадян шляхом надання громадянства жителям Криму, а вже потім почало військові дії. Росіяни також використали найбільш жорстокі та примітивні способи управління анексованими територіями. Мабуть також тому, що спирались на думку Нікколо Мак'явеллі «хто стає хазяїном міста, призвичаєного жити вільно, і не знищує його, має чекати, що його самого знищать, бо

повстання завжди буде виправдане в ім'я свободи і давніх порядків, які ніколи не забуваються ні від плину часу, ні від благодії Державця» [1].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Мак'явеллі, Нікколо. Флорентійські хроніки; Державець. Харків: Фоліо, 2007. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://shron1.chtyvo.org.ua/Machiavelli_Niccolo/Derzhavets.pdf
2. Jeffrey Edward Green. Ten Theses on Machiavelli. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.berghahnjournals.com/view/journals/theoria/70/174/th7017402.xml]

Крижанівський Дмитро Миколайович – студент групи МЗД-24б, факультету менеджменту та інформаційної безпеки , Вінницький національний технічний університет

Прицюк Людмила Анатоліївна – канд. економічних наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, e-mail: vatra1@vntu.edu.ua

Dmytro Kryzhanivskyi – student of the group MZD-24b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University

Liudmyla Prytsiuk – PhD in Economics, Assistant Professor of Department of Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК: 338.45:621

А.О. Наточеєв

ТРАНСФОРМАЦІЯ РОЗВИТКУ МАШИНОБУВАННЯ УКРАЇНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Здійснено ґрунтовне трансформаційне дослідження довоєнних тенденцій розвитку та оцінювання впливу військових дій на розвиток машинобудівного комплексу України. Відокремлено основні проблеми, з якими стикається українське машинобудування під час воєнного стану. Розкрито стратегічні напрями та інструменти розбудови машинобудування в Україні.

Ключові слова: розвиток, трансформація, машинобудування, розбудова, відновлення.

Abstract

A thorough transformational study of pre-war development trends and evaluation of the impact of military operations on the development of the machine-building complex of Ukraine was carried out. The main problems faced by the Ukrainian engineering industry during the martial law are separated. The strategic directions and tools for the development of mechanical engineering in Ukraine are revealed.

Keywords: development, transformation, mechanical engineering, development, restoration.

Вступ

Машинобудівний комплекс займає одне з ключових положень в Україні й зумовлює політичну, економічну і соціальну безпеку країни, рівень її виробничого потенціалу. Машинобудування — це стратегічна експортоорієнтована галузь, яка є ключовим ланцюгом акумуляції науково-технічних перетворень. Безумовно, рівень розвитку машинобудування є індикатором промислового та економічного рівня розвитку держави.

Результати дослідження

Машинобудування є драйвером попиту багатьох галузей промисловості. В Україні цей багатогалузевий комплекс історично має потужний та унікальний за своїми можливостями науково-технічний та виробничий потенціал.

Період становлення економіки, промисловості та машинобудування України зокрема характеризується безліччю проблем, які спричинили значний спад виробництва, погіршились показники оновлення продукції, що випускається, в загальному обсязі експорту, надзвичайно знизився рівень інноваційних процесів. Загалом в промисловості до 2000 р. спостерігається зменшення кількості підприємств, працівників промисловості на 11,4 %; погіршення рентабельності продукції промислових підприємств на 7,5 %; збільшення частки збиткових підприємств на 40 % та зношеності основних засобів промисловості. І лише з 2000 р. відбувається пожвавлення в промисловості, але зберігаються проблеми щодо зменшення кількості працівників, значної частки збиткових підприємств, підвищення зношеності основних засобів, низької рентабельності підприємств машинобудування.

Особливо катастрофічними є зміни в динаміці обсягів продукції машинобудування в 2022 році після повномасштабного вторгнення в Україну. Найбільш стійкими виявилися такі галузі машинобудування як виробництво автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів та інших транспортних засобів (залізничний рухомий склад; підйомне та вантажно-розвантажувальне обладнання), а також сільськогосподарська, будівельна та гірнича техніка. У довоєнний період до 2021 року Україна входила до топ-40 країн світу за обсягами товарообороту продукції машинобудівної промисловості [1]. Проте, як зазначає Кушніренко О. М. та Гахович Н. Г. подальше зниження обсягів виробництва та реалізації продукції машинобудування становить загрозу економічній безпеці, оскільки в умовах високої конкуренції на зовнішніх ринках вітчизняні товари легко заміщуються продукцією конкурентів, а натомість зростає імпортозалежність національної економіки [1].

Військові дії призвели до втрати обсягів українського експорту продукції машинобудування до 70% від рівня 2021 р. (6107,56 млн дол. у 2021 р. проти 4216,9 млн дол. за 2022 р.). Втрата виробничих потужностей компенсується значним імпортом машинобудівної продукції в обсязі 15983,54 млн дол. у

2022 році, що підтверджує високу імпортозалежність внутрішнього ринку продукції машинобудування [2].

Галузі машинобудування є стратегічно важливими для соціально-економічного розвитку, адже в них зосереджена значна частина робочих місць. Так у 2021 р. на підприємствах машинобудування середньооблікова кількість працівників склала 308,7 тис. осіб, що становить 15 % до загальної кількості зайнятих у промисловості. Саме тому відновлення існуючих потужностей, релокація у безпечні регіони та створення нових сприятиме створенню додаткових робочих місць у повоєнному відновленні промислового розвитку України. Отже, проведений аналіз підтверджує важливість підтримки відновлення машинобудування як ключової галузі, розвиток якої має відповідне ресурсне забезпечення, сприяє зростанню інших галузей та має значний потенціал розвитку, що підтверджують довоєнні високі показники ефективності (додана вартість, обсяги виробництва, інвестиційна привабливість) й вагоме соціальне значення (створення робочих місць з високим рівнем оплати праці) [3].

Доцільно зазначити, що невизначеність попиту та пропозиції у машинобудуванні негативно впливає на її економічну стійкість як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках.

Крім внутрішніх шоків війна в Україні суттєво вплине і на світове машинобудування, зокрема загострить труднощі в ланцюгах поставок. Відповідно до оперативного опитування Німецької асоціації машинобудівної промисловості (VDMA) серед компаній-членів 85% із майже 550 учасників бачать війну як серйозний або помітний ризик для свого бізнесу. Основна увага приділяється непрямим ефектам: майже 80% виробників машин і обладнання очікують серйозних або помітних наслідків від подальшого зростання цін на енергоносії, загальної невизначеності серед клієнтів або інфляційних коливань. Відповідаючи на питання про прямі наслідки російської агресії, 45% компаній говорять про серйозні або помітні наслідки через санкції [4]. А це надає можливість Україні зайняти звільнені від російського виробника через санкції ринкові ніші з європейського та світового ринків машинобудівної продукції, а також диверсифікувати власне виробництво й стати учасником глобальних ланцюгів доданої вартості машинобудівної продукції для авіаційної, ракетобудівної, медичної, військової галузей світової промисловості.

Доцільно наголосити, що під час війни багато підприємств машинобудування задовольняють потреби оборони. Після війни без розвиненого та сучасного вітчизняного машинобудування процес відновлення України буде дуже складним.

З огляду на зазначене, ситуація щодо тенденцій розвитку машинобудування України суттєво змінилась. Згідно з даними Держстату за дев'ять місяців 2023 року у машинобудуванні чистий прибуток склав 88 млрд. грн., прибутковими виявились 73,8% підприємств, які задекларували 185,2 млрд. грн. прибутку [5]. Рентабельність операційної діяльності у машинобудуванні становила 11,4% (усієї діяльності – 8,3%). Це один із найвищих показників, вищий лише у добувній промисловості – відповідно 23,5% та 12,8%.

Промисловість почала споживати відчутно більше електроенергії, що свідчить про її пожвавлення. Зокрема, у листопаді промпідприємства спожили на 25,7% більше у порівнянні з аналогічним періодом 2022 року. У грудні обсяги зросли на 37,6%. Індикатор ділової впевненості у промисловості в Україні у січні 2024 року підвищився на 2,6 в.п. порівняно з груднем 2023 року – до «мінус» 11%, водночас у переробній промисловості він зріс на 3,9 в.п. — до «мінус» 11,8%, повідомив Держстат [6]. Завантаженість виробничих потужностей промпідприємств початку 2024 року становила 63,4% (на 0,5 в.п. більше, ніж початку жовтня минулого року).

Різноманітність українських машинобудівних підприємств дуже велика. Їх можна звести в три великі групи: виробництво машин та обладнання, виробництво електрообладнання та виробництво транспортних засобів. Окрім них ще близько ста спеціалізованих галузей, підгалузей та виробництв. Гіганти важкого машинобудування ще до війни перебували у складному економічному становищі, а зараз багато хто з них просто виживає. Середні та невеликі підприємства в основному зуміли вбудуватися у ринкові відносини.

В умовах війни, завдяки держоборонзамовленню та іншому бюджетному фінансуванню, низка машинобудівних підприємств нарощують обсяги, освоюють нові види продукції.

Висновки

Проведений аналіз довоєнних тенденцій розвитку та оцінювання впливу військових дій на розвиток машинобудування довели його достатню стресостійкість та адаптивність до жорстких умов функціонування. Українське машинобудування є тією галуззю промисловості, в якій міститься значний потенціал і відповідне ресурсне забезпечення, розвиток якої сприяє зростанню інших галузей та має високі показники ефективності, характеризується значною інноваційною спроможністю та має соціальне значення (створення робочих місць). Незважаючи на гостроту проблем, які сьогодні постали перед машинобудуванням – ризики ведення господарської діяльності, скорочення попиту, недостатність замовлень, відтік кадрів, ускладнена логістика, зростання цін на сировину та багато інших, галузь має значні перспективи відродження та розбудови. Вважаємо, що основними інструментами розбудови українського машинобудування є розробка та впровадження дієвих стимулюючих та компенсаційних механізмів на державному, регіональному та місцевому рівнях; диверсифікація виробництва; творення сприятливих умов для експортної діяльності; сприяння партнерству з іноземними виробниками та розширення внутрішнього попиту на машинобудівну продукцію українських виробників у повоєнному відновленні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кушніренко О. М., Гахович Н. Г. Стратегічні напрями повоєнного відновлення машинобудування в Україні. *Економічний вісник університету.* 2023. Випуск 56. С. 5-15.
2. Михальченко Г., Проценко А., Ковальов В. Основні тенденції розвитку підприємств машинобудівної галузі в умовах уповільнення інноваційних процесів. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія «Економіка»*. 2022. Випуск 13 (26). URL: https://www.academia.edu/103746368/
3. Іщук С.О., Созанський Л.Й. Розвиток машинобудування в Україні: тенденції і загрози. *Економічний вісник Державного вищого навчального закладу «Український державний хіміко-технологічний університет».* 2023. №1. С. 31-40.
4. Сакун Л.М., Вєдєніна Ю.Ю., Цимбал О.С. Сучасні проблеми розвитку машинобудівних підприємств України та шляхи їх подолання. *Інфраструктура ринку*. 2019. Випуск 32. С. 201-207.
5. Моісеєв В. Машинобудування зростає завдяки оборонним замовленням, але нерівномірно та нестійко. 2024. URL: https://thepage.ua/ua/economy/stan-ukrayinskogo-mashinobuduvannya-u-lyutomu-2024-roku
6. Державний комітет статистики України. URL: https://www.ukrstat.gov.ua/

Наточеєв Андрій Олексійович – студент групи МЗД-23м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: lnesen777@gmail.com

Науковий керівник: ***Несен Леонід Миколайович*** – канд. техн. наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Natocheev Andrew O. - Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : lnesen777@gmail.com

Supervisor*:* ***Nesen Leonid M.*** – Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК: 004.056.5

Звірик Д.С.
Карпінець В.В.

ВПЛИВ РАДІУСУ КІЛЕЦЬ КОЕФІЦІЄНТІВ У ВЕЙВЛЕТ-ПЕРЕТВОРЕННІ DTCWT

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

У доповіді розглянуто вплив радіусу кілець коефіцієнтів у вейвлет-перетворенні подвійного дерева (DCTWT) на стійкість та якість цифрового водяного знака. Досліджено вплив вибору фіксованого та адаптивного радіусів на ефективність вбудовування водяного знака в умовах геометричних, частотних та комбінованих атак.

Ключові слова: вейвлет-перетворення, DCTWT, цифровий водяний знак, радіус кілець, адаптивний метод.

Abstract

The report examines the impact of ring radius coefficients in dual-tree complex wavelet transform (DCTWT) on the robustness and quality of digital watermarks. The influence of fixed and adaptive radii selection on watermark embedding efficiency under geometric, frequency, and combined attacks is analyzed.

Key words: wavelet transform, DCTWT, digital watermark, ring radius, adaptive method.

Вступ

У сучасному цифровому світі захист мультимедійних даних є надзвичайно актуальним, зважаючи на зростання кіберзагроз. Цифрові водяні знаки (ЦВЗ) є потужним інструментом захисту авторських прав, забезпечуючи автентичність контенту. Однією з основних проблем є забезпечення стійкості ЦВЗ до зовнішніх впливів, зокрема атак, спрямованих на порушення або видалення знака. Вибір оптимального радіусу кілець у DCTWT відіграє важливу роль у підвищенні ефективності стеганографічних методів водяного знакування.

Дослідження

Вейвлет-перетворення дозволяє розкласти зображення на частотні складові, забезпечуючи аналіз даних як у просторі, так і у частоті. DCTWT розширює можливості класичного перетворення, використовуючи комплексні коефіцієнти, які зберігають фазову інформацію. Завдяки цьому метод забезпечує подвійне охоплення частотного спектру, що дозволяє уникнути артефактів, які можуть виникати при використанні традиційних дискретних вейвлетів [1].

Коефіцієнти DCTWT організовуються у кільця, що відповідають певним частотним діапазонам. Радіус кожного кільця визначає обсяг частот, які вони охоплюють. Змінюючи радіус, ми впливаємо на частотну селективність перетворення, що безпосередньо впливає на якість компресії, видалення шумів і точність відновлення зображення [2].

У дослідженні було виконано експериментальний аналіз впливу радіусу кілець на характеристики обробки зображень. Для тестування використовували набір стандартних зображень високої роздільної здатності (наприклад, Lena, Baboon, Peppers), які є загальноприйнятими у науковій спільноті.

1. Підготовка даних:
   Зображення були попередньо нормалізовані до діапазону значень [0, 1] і піддані обробці з використанням DCTWT.
2. Визначення радіусу кілець:
   Радіуси змінювались у межах від 1 до 5 пікселів із кроком 0,5. Кожен експеримент проводився п’ять разів для отримання статистично значущих результатів.
3. Метрики оцінки:
   Оцінювання проводилось за такими показниками:
   - MSE (середньоквадратична похибка): використовується для оцінки різниці між оригінальним і відновленим зображенням.

– PSNR (піковий сигнал/шум): оцінює якість компресії, враховуючи відношення сигналу до шуму [3].

Таблиця 1 демонструє залежність MSE і PSNR від радіусу кільцевих зон:

Радіус(пікселів)	MSE	PSNR (дБ)
1.0	12.5	36.8
2.0	10.3	38.1
3.0	8.9	39.7
4.0	9.5	38.9
5.0	11.2	37.3

Зі збільшенням радіусу кілець помітно змінюється структура вейвлет-коефіцієнтів. Встановлено, що оптимальні результати спостерігаються при радіусі, що відповідає найкращому балансу між деталізацією зображення та рівнем шуму.

Висновок

Результати дослідження показали, що радіус кілець у DCTWT є важливим параметром, що впливає на якість обробки зображень. Оптимальний вибір цього параметра дозволяє досягти високої точності компресії без значних втрат інформації. Отримані результати можуть бути використані для вдосконалення алгоритмів вейвлет-перетворення у задачах обробки зображень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Mallat, S. A Wavelet Tour of Signal Processing [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.sciencedirect.com/book/9780123743701/a-wavelet-tour-of-signal-processing
2. Kingsbury, N. G. Complex wavelets for shift invariant analysis and filtering of signals. [Електронний ресурс]. – 2024. – Режим доступу до ресурсу: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1063520300903439
3. Застосування DCTWT у обробці зображень [Електронний ресурс] – 2023 – Режим доступу до ресурсу: https://chtyvo.org.ua/authors/Koval_Oleksii_Ihorovych/Veivlet-peretvorennia_u_kompresii_ta_obrobtsi_zobrazhen/

Звірик Денис Станіславович – студент групи КІТС-23м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: zds2303@gmail.com;

Науковий керівник: ***Карпінець Василь Васильович*** – канд. техн. наук, доцент, завідувач кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, e-mail: karpinets@gmail.com;

Zviryk Denys S. – student of KITS-23m group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail zds2303@gmail.com;

Supervisor: ***Karpinets Vasyl V.*** — Cand. Sc. (Eng.), Associated Professor, Head of the Chair of Management and Security of Information Systems, e-mail: karpinets@gmail.com;

УДК 339.137.2

О. А. Сметанюк
В. О. Огороднічук

Системний підхід до управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємств: інновації, стандарти та стратегічне планування

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено основні аспекти управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємств у сучасному глобалізованому середовищі. Визначено ключові фактори успіху: інноваційний розвиток, адаптація до міжнародних стандартів, ефективне управління витратами та стратегічне планування. Проведене дослідження показало, що впровадження системних підходів до управління дозволяє підприємствам підвищувати свої позиції на міжнародних ринках. Результати дослідження можуть бути використані для розробки практичних рекомендацій з підвищення конкурентоспроможності підприємств.

Ключові слова: міжнародна конкурентоспроможність, інновації, стратегічне планування, управління витратами, міжнародні стандарти.

Annotation

The article explores the main aspects of managing the international competitiveness of enterprises in the modern globalized environment. Key success factors are identified: innovation development, adaptation to international standards, effective cost management, and strategic planning. The conducted research demonstrated that implementing systematic approaches to management enables enterprises to enhance their positions in international markets. The research findings can be utilized to develop practical recommendations for improving enterprise competitiveness.

Keywords: international competitiveness, innovations, strategic planning, cost management, international standards.

Вступ

Міжнародна конкурентоспроможність підприємства є ключовим фактором його успішності у глобальному середовищі. У сучасному світі, де інтернаціоналізація бізнесу стає нормою, ефективне управління конкурентоспроможністю набуває стратегічного значення. Метою доповіді є дослідження теоретичних основ і практичних інструментів управління конкурентоспроможністю підприємств, зокрема в контексті змін глобальних ринків.

Результати дослідження

Управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства є багатофакторним процесом, що потребує врахування як внутрішніх, так і зовнішніх чинників. Основними напрямками дослідження були виділені: інноваційний розвиток, позиціювання на міжнародних ринках, управління витратами та стратегічне планування.

Інноваційна діяльність виступає фундаментом для створення та підтримки конкурентних переваг. Підприємства, які активно впроваджують технологічні інновації, мають значно вищий потенціал для виходу на зовнішні ринки. Власне дослідження підтвердило, що інвестиції у дослідно-конструкторські роботи підвищують ефективність виробничих процесів, зменшуючи витрати на одиницю продукції на 10-15%. Так, сучасні автоматизовані системи управління виробництвом дозволяють оптимізувати логістичні ланцюги та знижувати втрати матеріалів.

Наукове обґрунтування значення інноваційного розвитку наведено у працях С. М. Ілляшенко, який стверджує, що інновації є не лише технологічною основою, а й способом підвищення адаптивності підприємства до змін [1].

Вихід на міжнародні ринки вимагає від підприємств відповідності продукції та послуг міжнародним стандартам. Згідно з аналізом, проведеним у рамках дослідження, підприємства, які сертифікували свою продукцію за стандартами ISO, зокрема ISO 9001, демонструють середній приріст обсягів експорту на 20% протягом перши п’яти років.Крім того, власні дані свідчать, що використання цифрового маркетингу, включаючи рекламу в соціальних мережах і SEO-оптимізацію, значно підвищує довіру іноземних партнерів[2].

Ефективне управління витратами залишається критично важливим для підтримки конкурентоспроможності підприємства.

Власний аналіз показав, що підприємства, які впровадили системи управління витратами на основі автоматизації фінансових операцій, скоротили загальні адміністративні витрати на 12-15%. О. І. Амоша зазначає, що оптимізація витрат дає змогу підприємствам зберігати гнучкість у ціноутворенні та забезпечувати стабільний фінансовий стан навіть у кризових умовах [3]. Використання таких інструментів, як лізинг обладнання чи аутсорсинг окремих функцій, знижує витрати без шкоди для якості продукції.

Стратегічне планування є базовим інструментом управління міжнародною конкурентоспроможністю. Дослідження підтвердило, що підприємства, які регулярно переглядають свої стратегії, орієнтуючись на аналіз ринкових змін, показують стабільно високі фінансові результати. Наприклад, розробка стратегії диверсифікації ринків збуту дозволяє знизити ризики, пов’язані з економічною нестабільністю в окремих регіонах. Наукове підґрунтя для цього надає О. І. Амоша, який наголошує на важливості стратегічного підходу до управління конкурентоспроможністю [3].

Висновки

Таким чином, результати дослідження підтверджують, що управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємств повинно базуватися на системному підході, який включає інноваційний розвиток, сертифікацію продукції, ефективне управління витратами та стратегічне планування. Ці компоненти дозволяють не лише утримувати позиції підприємства на міжнародних ринках, але й сприяють його подальшому розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ілляшенко С. М. Інноваційний розвиток: маркетинг і менеджмент знань : [монографія]. Київ : НТУУ «КПІ», 2016. 312 с.

2. Кваша С. М. Зовнішньоекономічна діяльність АПК України: стан, стратегія і тактика розвитку : [монографія]. Київ : Аграрна наука, 2000. 256 с.

3. Амоша О. І. Функціональна система управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах глобалізації : [монографія]. Київ : Наукова думка, 2016. 278 с.

Огороднічук Володимир Олександрович - студент групи МЗД-23м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vogorodnichuk@gmail.com

Сметанюк Олена Анатоліївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Ohorodnichuk Volodymyr O. – student of group MZD-23m, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vogorodnichuk@gmail.com

Smetaniuk Olena A. – Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the Department of Management, Marketing and Economics, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia.

УДК 331.108

Р. А. Стьоба

МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІННЯ КАДРОВИМИ РЕСУРСАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Вінницький технічний національний університет

Анотація

В цій роботі розглядається механізм формування системи управління кадровими ресурсами підприємств у зовнішньоекономічній діяльності..

Ключові слова: управління кадровими ресурсами, зовнішньоекономічна діяльність, механізм формування, стратегічні цілі, аналітичний компонент, стратегічна складова, цифрові технології, HRM-системи.

Abstract

This paper considers the mechanism of formation of the system of management of human resources of enterprises in foreign economic activity..

Keywords: Human resource management, international economic activity, formation mechanism, strategic goals, analytical component, strategic element, digital technologies, HRM systems.

Вступ

Ефективне управління кадровими ресурсами в умовах зовнішньоекономічної діяльності є одним із ключових факторів успішності підприємств, які функціонують у глобалізованому середовищі. Механізм формування такої системи повинен забезпечити специфіку міжнародних ринків, різноманітність культур і підходів до роботи, а також забезпечити гнучкість у прийнятих управлінських рішеннях.

Основна частина

Під механізмом формування системи управління кадровими ресурсами досягається сукупність методів, принципів і засобів впливу на персонал, спрямованих на досягнення стратегічних цілей підприємства. Особливістю цього механізму в зовнішньоекономічній діялносіт є необхідність синхронізації внутрішніх управлінських підходів із вимогами зовнішнього середовища [1].

Механізм формування управління кадровими ресурсами охоплює:

1) Принципи – визначення базових орієнтирів для прийняття рішень, таких як адаптивність, інноваційність та орієнтація на результат.

2) Методи – використання систематичних і творчих підходів, зокрема економічних, організаційних, соціально-психологічних та адміністративних.

3) Інструменти – застосування практичних механізмів, таких як системи оцінки, мотивації та навчання персоналу.

Основні компоненти механізму:

1. Аналітичний компонент.

Індивідуальна аналітична функція механізму спрямована на формування ключових факторів, що впливають на кадрову політику. Вона включає: вивчення зовнішнього середовища; наліз тенденцій ринку праці, законодавчих вимог, культурних особливостей регіонів діяльності; оцінку внутрішнього потенціалу, проведення SWOT-аналізу кадрового складу, визначення сильних і слабких сторінок, а також резервів розвитку; моніторинг конкурентного середовища, порівняння підходів до управління персоналом у конкурсних компаніях, таких як PepsiCo, Red Bull та інші.

2. Стратегічна складова.

Цей компонент базується на розробці довгострокової кадрової стратегії, яка відповідає загальній стратегії підприємства. Основні етапи: постановка цілей: наприклад, підвищення кваліфікації персоналу на 20% протягом трьох років; визначення пріоритетів: орієнтація на залучення молодих фахівців чи утримання досвідчених працівників; планування заходів: впровадження корпоративних навчальних програм, організація стажувань у міжнародних офісах.

3. Організаційно-функціональний компонент.

Цей компонент охоплює: перебудова організаційної структури, створення спеціалізованих відділів для роботи з міжнародними ринками; запровадження нових функцій, наприклад, управління багатонаціональними командами, розвиток міжкультурної компетентності; зпровадження сучасних технологій, використання HRM-систем, таких як SAP SuccessFactors, для автоматизації управлінських процесів.

4. Мотиваційний компонент.

Мотивація персоналу в зовнішньоекономічній діяльності враховує: матеріальну мотивацію, конкурентну оплату праці, бонуси за виконання міжнародних проєктів; нематеріальну мотивацію, програми розвитку кар'єри, навчання за кордоном, соціальні пакети; міжкультурну адаптацію, наприклад, організація тренінгів з міжкультурної комунікації [2].

Механізм реалізації має пройти кілька етапів:

- Підготовчий етап – оцінка стану кадрових ресурсів і визначення потреб підприємства;

- Розробка концепції – створення проекту механізму з урахуванням стратегічних переваг;

- Впровадження – організація відповідних структурних змін, навчання персоналу;

- Моніторинг – оцінка результативності механізму та внесення корективу.

Механізм формування системи управління кадровими ресурсами у зовнішньоекономічній діяльності підприємства забезпечує досягнення стратегічних цілей компанії шляхом інтеграції інноваційних підходів і найкращих практик у сферу HR. Його впровадження дозволяє підприємствам не лише адаптуватися до викликів глобального ринку, але й стати лідерами у вашій галузі [3].

Також варто відмітити, що інноваційні підходи дозволяють підприємствам не лише адаптуватися до викликів, але й закладати основу для довгострокового успіху. У цьому контексті особливого значення набувають цифрові технології, гнучкі підходи до роботи та акцент на навчанні персоналу.

Сучасне програмне забезпечення, таке як ERP-системи (SAP, Oracle, Workday), забезпечує автоматизацію рутинних задач: облік робочого часу, управління відпустками, розрахунок заробітної плати. Це дозволяє зменшити витрати часу на адміністративні завдання та зосередитися на стратегічних аспектах управління. Великі дані та інструменти аналітики допомагають прогнозувати ефективність співробітників, аналізувати тенденції звільнень, розробляти ефективні програми мотивації. Наприклад, за допомогою аналізу даних можна ідентифікувати відділи, де найчастіше виникають проблеми із продуктивністю, та вжити відповідних заходів. Наприклад, штучний інтелект використовується для автоматизації рекрутингу, оцінки компетенцій кандидатів, формування індивідуальних

планів розвитку працівників. Наприклад, чат-боти у системах управління персоналом спрощують процес комунікації та надання інформації співробітникам.

Варто відмітити, що гнучкий графік роботи сприяє підвищенню рівня задоволеності працівників, що, у свою чергу, позитивно впливає на продуктивність. Наприклад, практика роботи за моделлю «4-денний робочий тиждень» демонструє, що скорочення робочого часу за умови збереження зарплати може покращувати баланс між роботою та особистим життям без втрати ефективності. Не менш важливим аспектом сучасної кадрової політики є підтримка «work-life balance» [4].

Інновації у механізмі управління персоналом є основою для підвищення ефективності роботи підприємств у сучасних умовах. Використання цифрових технологій, гнучких підходів до організації праці та акцент на навчанні створюють умови для формування динамічної та адаптивної кадрової політики. Водночас успішне впровадження інновацій залежить від готовності персоналу до змін, ефективного керівництва та інвестицій у нові технології.

Висновки

Ефективне управління кадровими ресурсами в умовах зовнішньоекономічної діяльності є ключовим фактором досягнення стратегічних цілей підприємств, що функціонують у глобалізованому середовищі. Використання механізму управління дозволяє адаптуватися до зовнішніх викликів, забезпечити конкурентоспроможність і підвищити ефективність роботи персоналу. Успіх управління кадровими ресурсами залежить від багатьох факторів, таких як якість розробленої стратегії, рівень мотивації працівників, інноваційність підходів і відповідність обраних інструментів вимогам ринку. Компаніям, які прагнуть бути лідерами у своїй галузі, важливо інтегрувати інновації, такі як ERP-системи та аналітичні інструменти, у свою кадрову політику, а також створювати умови для міжкультурної адаптації та професійного зростання працівників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Хаустова, К., Дем'янович, Е. Управління кадровим потенціалом підприємства в умовах сучасної нестабільності. *Економіка та суспільство*. 2023. 56 с.

2. Атаєва, О., Шевченко, І. Гадяк, І. Управління трудовими ресурсами на підприємстві: ефективні стратегії та підходи. *Економіка та суспільство*. 2024. 61 с.

3. Ананенко, А. С., Дмитрієв, І. А. Кадрова політика і система управління трудовими ресурсами в умовах підприємства. 2023. 182 с.

4. Шафран, А., Яремко, І. Кадрова політика як компонент механізму формування ефективної структури управління організацією. *Наукові перспективи (Naukovì perspektivi)*. 2022. 25 с.

Стьоба Роман Андрійович – студент групи МЗД-23м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: styobaroman@gmail.com

Науковий керівник: ***Благодир Лілія Миколаївна*** — канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, e-mail: blagodyr@vntu.edu.ua

Stoba Roman A. – student of the MFE-23m group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: styobaroman@gmail.com

Scientific supervisor: ***Blagodyr Liliia M.*** – Ph.D. in Economics, Associate Professor of the Department of Management, Marketing and Economics at Vinnytsia National Technical University, email: blagodyr@vntu.edu.ua.

Литвинюк В.І.

Сучасний стан підприємств машинобудівної галузі

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В роботі розглянуто сучасний стан машинобудівної галузі України.
Ключові слова: машинобудування, виробництво, обсяги виробництва,

Вступ

Машинобудування, попри значне скорочення обсягів виробництва в останні десятиліття, залишається одним із ключових секторів промисловості України. Ця галузь забезпечує інші сфери економіки та населення країни продукцією промислового призначення, такою як верстати, обладнання, інструменти, а також транспортними засобами та побутовою технікою, зокрема автомобілями, пральними машинами, холодильниками тощо. Рівень розвитку машинобудування є важливим індикатором загального стану економіки країни.

Результати дослідження

Машинобудівний комплекс України включає понад 20 спеціалізованих галузей, охоплюючи практично всі сфери машинобудування. Залежно від цільового ринку продукції підприємств машинобудівного комплексу, їх умовно поділяють на п’ять основних груп [1]:

- Інвестиційне (важке) машинобудування – галузі, розвиток яких залежить від інвестиційної активності металургійного, будівельного, енергетичного та транспортного секторів.
- Тракторне і сільськогосподарське машинобудування – галузі, орієнтовані на платоспроможність аграрних виробників, переробників сільськогосподарської продукції, а також частково на попит населення.
- Залізничне машинобудування – спрямоване на задоволення потреб залізничного сектору країни.
- Автомобільна промисловість – виробництво легкових автомобілів для кінцевих споживачів, а також вантажівок і автобусів для підприємств, організацій та виконавчих органів влади.
- Електротехніка, приладобудування, верстатобудування – наукоємні галузі, що виготовляють комплектуючі для потреб усіх інших секторів промисловості, включаючи саму машинобудівну галузь.

У Вінницькій області працює понад 100 промислових підприємств, основним напрямом діяльності яких є машинобудування. Ці підприємства спеціалізуються на верстатобудуванні, інструментальній і приладобудівній промисловості, а також випускають автомобілі та обладнання для сільського господарства, будівництва, комунального сектору, легкої та харчової промисловості.

Динаміка обсягу реалізованої промислової продукції наведена в таблиці 1 та на рис. 1-2, з якого видно, що протягом 2019-2023 рр. спостерігається нерівномірна динаміка зміни обсягу реалізованої промислової продукції. Разом з тим, в 2023р. спостерігається покращення значення показника порівняно із 2022р.

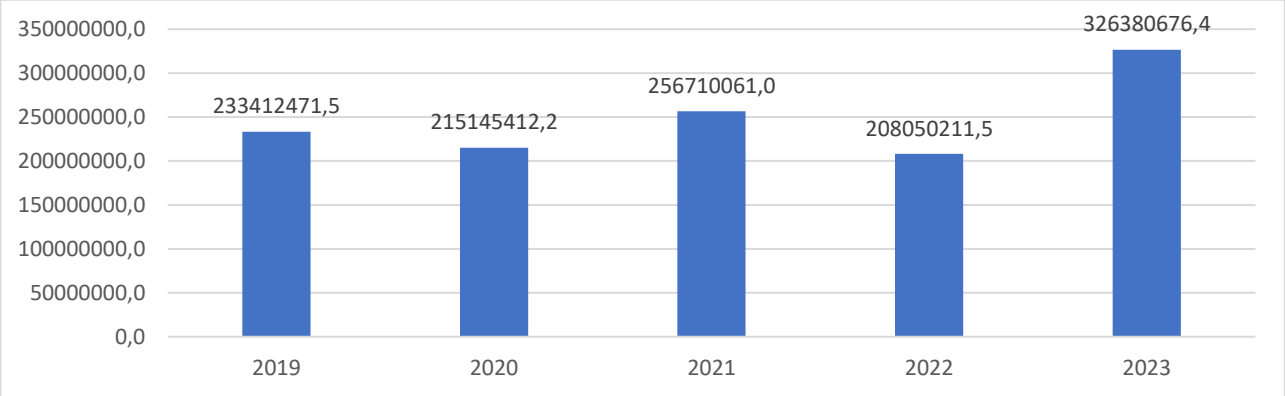

Рис. 1. Динаміка загального обсягу реалізованої продукції підприємствами машинобудування, млн грн

Таблиця 1 – Динаміка обсягу реалізованої продукції машинобудування за 2029-2023 рр, млн грн

Показник	2019	2020	2021	2022	2023
машинобудування, всього	233412471,5	215145412,2	256710061,0	208050211,5	326380676
виробництво комп'ютерів, електронної та оптичної продукції	18224808,6	16549741,2	21173972,5	21737272,6	38867480,0
виробництво електричного устаткування	43749324,8	38369233,6	48836641,1	35002903,2	49382057,8
виробництво машин і устаткування, н.в.і.у.	79308032,9	80059218,0	97636316,6	57363688,0	78582909,4
виробництво автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів	33594939,0	30420965,1	38925644,3	42672552,9	63042987,2
виробництво інших транспортних засобів	58535366,2	49746254,3	50137486,5	51273794,8	96505242,0

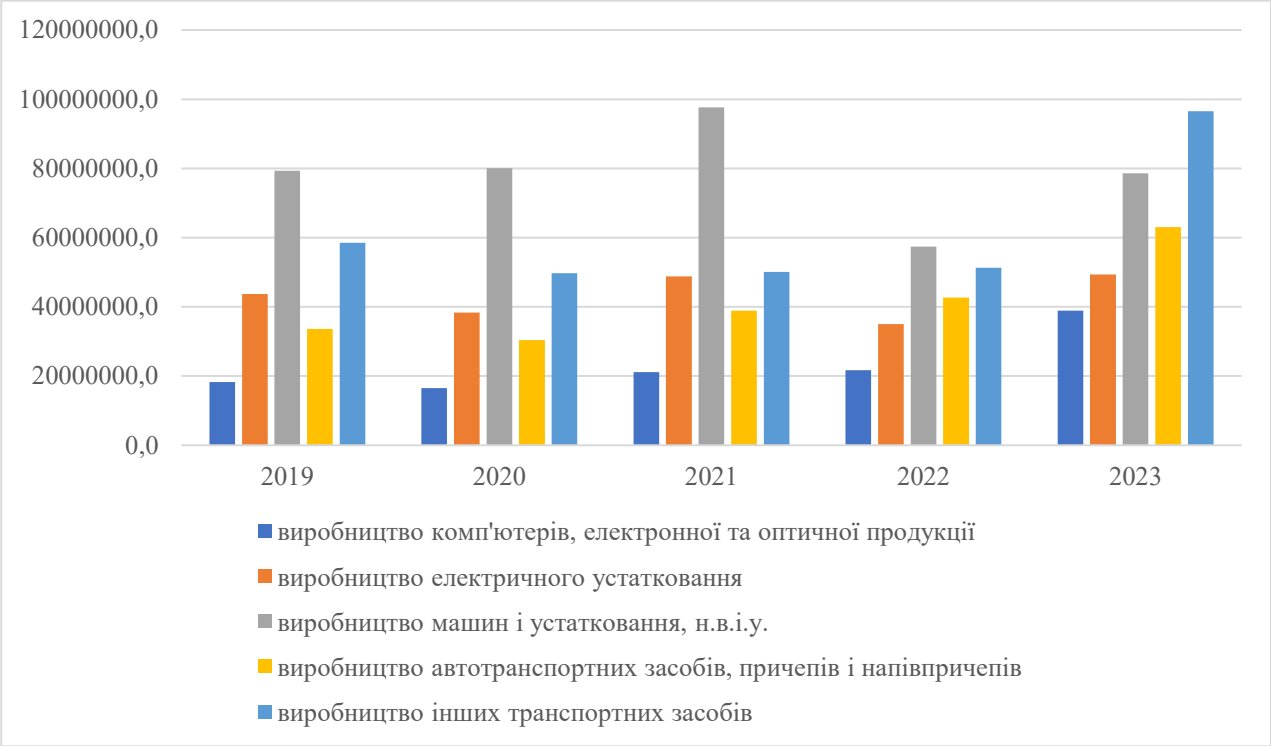

Рис. 2. Динаміка загального обсягу реалізованої продукції підприємствами машинобудування в розрізі окремих видів виробництва, млн грн

З рис. 2 видно, що протягом 2019-2023рр відбулась і зміна структури реалізованої продукції. Якщо в 2019-2021рр. найбільше було реалізовано машин і устаткування, то в 2023р. – інших транспортних засобів.

На рис. 3 наведено динаміку питомої ваги обсягу реалізованої промислової продукції підприємств машинобудування в загальному обсязі промисловості.

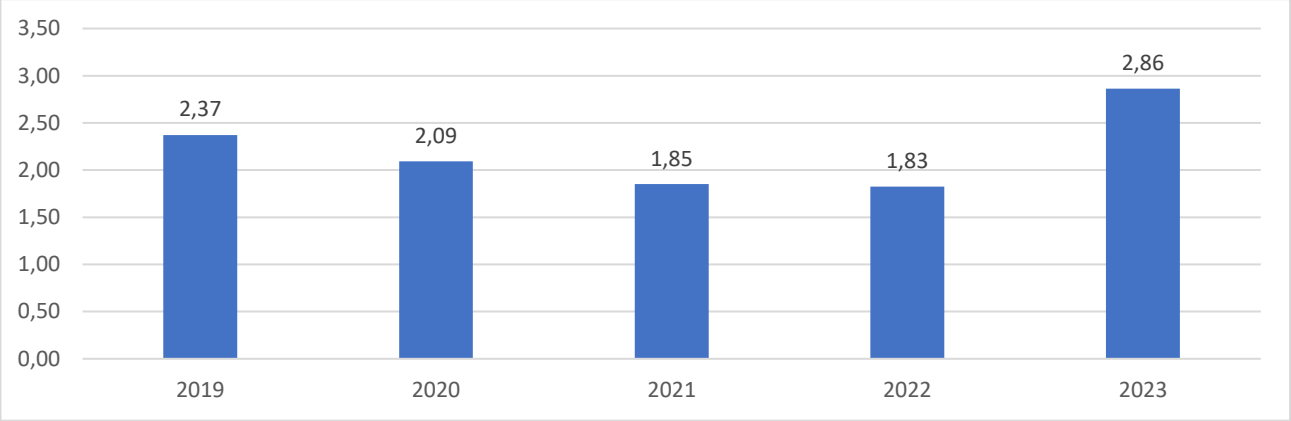

Рис. 3. Частка продукції машинобудування в загальному обсязі промислової продукції, відсотків

З рис. 3 видно, що питома вага продукції машинобудування в загальному обсязі промисловості мала нерівномірну динаміку зміни: протягом 2019-2022 рр. спостерігалось суттєве скорочення частки продукції машинобудування в загальному обсязі промислової продукції, а з 2022 р. – спостерігається зростання. Зазначене скорочення спричинене тим, що значна кількість підприємств машинобудування знаходиться на Сході України, а також скороченням імпорту продукції до Російської Федерації. Разом з тим, негативним є те, що в цілому частка обсягів реалізації продукції машинобування в загальному обсязі реалізованої продукції є критично низькою.

Отже, підприємствам машинобудування важливо збільшувати обсяги реалізації та залучати інвестиції.

Висновки

Аналіз стану підприємств машинобудування показав, що підприємствам машинобудування важливо збільшувати обсяги реалізації та залучати інвестиції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України. http://www.ukrstat.gov.ua/

Вікторія Ігорівна Литвинюк – студентка групи МФКД-23м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: viktoria.igorivna1930@gmail.com

Науковий керівник: В'ячеслав Васильович Джеджула – доктор економічних наук, професор, професора кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Lytvyniuk Viktoria I. - MFKD- 23m student group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University. Vinnitsa.

УДК 334.716:658

М. Поляруш

ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАФТОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті проаналізовано фінансовий потенціал та перспективи розвитку нафтопереробної галузі України, розглянуто ключові фактори, що впливають на фінансову стабільність підприємств галузі. Особлива увага приділена аспектам ліквідності та їх ролі в забезпеченні стійкого розвитку нафтопереробних підприємств у сучасних умовах.

Ключові слова: *фінансовий потенціал, нафтопереробна галузь, економічна стійкість, ліквідність, фінансова стабільність.*

Abstract

The article analyzes the financial potential and development prospects of the oil refining industry in Ukraine, examining key factors influencing the financial stability of industry enterprises. Special attention is given to liquidity aspects and their role in ensuring the sustainable development of oil refining enterprises under modern conditions.

Keywords: *financial potential, oil refining industry, economic resilience, liquidity, financial stability.*

Вступ

Нафтопереробна галузь є однією з ключових складових економіки України, що визначає її енергетичну безпеку та сприяє розвитку промисловості. Роль цієї галузі стає ще більш важливою в умовах глобальних викликів і необхідності забезпечення незалежності від зовнішніх постачальників. Фінансовий потенціал нафтопереробних підприємств відіграє вирішальну роль у підтримці стабільності та конкурентоспроможності як самих підприємств, так і економіки країни в цілому.

Перспективи розвитку нафтопереробної галузі значною мірою залежать від ефективного управління фінансами, зокрема ліквідністю, та здатності підприємств адаптуватися до змін ринкових умов. Актуальність теми полягає в необхідності оцінки фінансового потенціалу галузі для визначення стратегічних напрямів її розвитку та забезпечення стійкого зростання. [1].

Фінансовий потенціал нафтопереробної галузі України

Фінансовий потенціал нафтопереробної галузі України є одним з ключових факторів, що впливають на її стабільність та здатність забезпечувати енергетичні потреби країни. До елементів фінансового потенціалу належать обсяги інвестицій у виробництво, рівень прибутковості підприємств, доступність кредитних ресурсів та ефективність управління фінансовими потоками. Враховуючи обмеженість внутрішніх виробничих потужностей, нафтопереробна галузь України значною мірою залежить від імпортних постачань сировини та технологічного обладнання, що підвищує важливість зовнішнього фінансування та інвестиційної привабливості.

Зростання світових цін на нафту та нестабільність на глобальних ринках ставлять перед галуззю завдання оптимізації витрат і підвищення конкурентоспроможності продукції. Крім того, важливо забезпечити доступ до кредитних ресурсів для реалізації проєктів модернізації, що дозволить підвищити ефективність видобутку та переробки, а також відповідність екологічним стандартам[2].

Підходи до управління фінансовим потенціалом нафтопереробної галузі

• Стратегічне управління фінансовим потенціалом – Нафтопереробні підприємства впроваджують стратегії, спрямовані на довгострокове забезпечення фінансової стійкості, що включають планування інвестицій у модернізацію обладнання, оптимізацію витрат та розвиток ресурсів для сталого зростання. Це дозволяє галузі адаптуватися до змін ринкових умов та підвищувати свою конкурентоспроможність.

• Фінансові інструменти підтримки – Серед основних інструментів для зміцнення фінансового потенціалу виділяють залучення банківських кредитів, використання інвестиційних фондів, випуск корпоративних облігацій та залучення прямих іноземних інвестицій. Використання цих інструментів дозволяє підприємствам покращити фінансові потоки та забезпечити стабільність у кризових ситуаціях.

• Контроль та аналіз фінансових показників – Підприємства нафтопереробної галузі здійснюють регулярний контроль та аналіз фінансових показників, що дозволяє оцінювати ефективність використання капіталу, відстежувати рівень ліквідності та контролювати витрати. Це забезпечує можливість своєчасного коригування фінансової стратегії для збереження стабільності галузі.

Фінансовий потенціал як основа стабільності нафтопереробної галузі

Фінансовий потенціал є одним із ключових чинників, що забезпечують стабільність та розвиток нафтопереробних підприємств. Він дозволяє компаніям ефективно розподіляти ресурси, виконувати фінансові зобов’язання та підтримувати надійне становище навіть в умовах економічної нестабільності. Достатній фінансовий потенціал сприяє гнучкості в управлінні активами, що дозволяє підприємствам швидко адаптуватися до змін у попиті, валютних ризиків і коливань цін на нафту та нафтопродукти.

Стабільність компаній із високим фінансовим потенціалом залежить від їхньої здатності формувати резерви для покриття непередбачуваних витрат і впровадження інвестиційних проектів. У кризових ситуаціях або за умов непередбачуваних ринкових змін наявність фінансових резервів забезпечує «подушку безпеки», що мінімізує ризик втрати платоспроможності. Крім того, фінансова стабільність підвищує репутацію компаній, робить їх більш привабливими для інвесторів і кредиторів, що розширює можливості для залучення додаткових ресурсів і сприяє подальшому розвитку галузі [3].

Висновок. Фінансовий потенціал нафтопереробної галузі є важливою складовою її стабільності та розвитку, що забезпечує здатність підприємств своєчасно виконувати фінансові зобов'язання, адаптуватися до змін ринкових умов і зберігати конкурентоспроможність. Управління фінансовим потенціалом передбачає застосування різних стратегій, інструментів та постійний моніторинг фінансових показників, що дозволяє нафтопереробним підприємствам ефективно реагувати на виклики сучасної економіки та забезпечувати стійкість у довгостроковій перспективі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Фінансовий потенціал нафтопереробної галузі України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://energy-sector-ukraine.com.ua/financial-potential-oil-refining.html
2. Розвиток нафтопереробної галузі в Україні: виклики та перспективи [Електронний ресурс] / І. М. Сидоренко, О. Л. Андрієнко – Режим доступу до ресурсу: https://industry-journal.org.ua/development-challenges.pdf
3. Управління фінансовою стабільністю підприємств нафтопереробної галузі [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://business-analysis.com.ua/financial-stability-management.html

Поляруш Микола — студент групи МФКД-23М, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Polarush Mykola - student of the MFKD-23M group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.056.5

Саврацький В.В.
Яремчук Ю.Є.

АНАЛІЗ МЕТОДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИВАТНОСТІ В БАГАТОВУЗЛОВИХ МЕРЕЖАХ

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація
В даній роботі розглянуто аналіз методів забезпечення приватності в багатовузлових мережах. Наведено їх особливості, переваги та недоліки. Здійснено порівняння досліджуваних методів..
Ключові слова: Захист, приватність, багатовузлові мережі.

Abstract
This paper analyzes methods of ensuring privacy in multi-node networks. Their features, advantages and disadvantages are presented. A comparison of the studied methods is made.
Key words: Security, privacy, multi-node networks.

Вступ

Питання забезпечення приватності та анонімності в сучасних інформаційних мережах стає дедалі актуальнішим через збільшення кількості кіберзагроз і зростання обсягів конфіденційних даних, які передаються через цифрові канали. Багатовузлові мережі, як-от Tor, I2P та інші, пропонують потужні рішення для захисту приватності, інтегруючи різні методи анонімізації та захисту від аналізу трафіку. У цій статті здійснено аналіз основних методів, які застосовуються у багатовузлових мережах, із визначенням їхніх принципів дії, переваг, недоліків та прикладів використання.

Дослідження

Onion Routing (маршрутизація цибулевого типу) є одним із найбільш поширених методів забезпечення анонімності у багатовузлових мережах. Принцип його роботи базується на багатошаровому шифруванні, де повідомлення огортається кількома шарами шифрування, подібно до шарів цибулі. Кожен вузол у мережі видаляє лише один шар, використовуючи власний унікальний ключ, після чого передає повідомлення далі, розкриваючи наступний пункт маршруту. Завдяки такій структурі жоден із вузлів, окрім відправника і кінцевого отримувача, не має інформації про повний маршрут повідомлення, що забезпечує високий рівень анонімності.

Цей метод надає ефективний захист від аналізу трафіку, оскільки навіть у разі компрометації одного вузла сторонніми суб'єктами, отримати повну інформацію про маршрут стає практично неможливо. Onion Routing широко застосовується у мережі Tor, яка є однією з найвідоміших платформ для анонімного серфінгу в Інтернеті, обміну повідомленнями та передачі даних. Основною перевагою цього методу є його здатність забезпечувати захист конфіденційності шляхом шифрування кожного етапу передачі, що робить перехоплення ідентифікуючих даних неможливим.

Однак Onion Routing має і певні недоліки, серед яких ключовим є зниження швидкості передачі даних через необхідність багатошарового шифрування та обробки на кожному вузлі. Крім того, у разі компрометації значної кількості вузлів зростає ризик деканонімізації користувача. Незважаючи на це, Onion Routing залишається однією з найбільш ефективних і надійних технологій для забезпечення анонімності в умовах сучасних інформаційних мереж, що робить його незамінним інструментом для багатьох користувачів і організацій, які потребують захисту приватності.

Garlic Routing (маршрутизація часникового типу) є вдосконаленим методом забезпечення приватності та безпеки даних, що використовується у багатовузлових мережах. Принцип роботи цього методу базується на об'єднанні кількох повідомлень в один шифрований пакет, який передається через мережу. Кожне з повідомлень у цьому пакеті має індивідуальне шифрування та адресу доставки, що ускладнює аналіз трафіку і робить неможливим визначення вмісту окремих повідомлень сторонніми спостерігачами. Назва цього методу походить від аналогії з часником, де кілька зубців (повідомлень) захищені загальною оболонкою (пакетом).

Garlic Routing забезпечує підвищений рівень анонімності та захисту від аналізу трафіку, оскільки об'єднання повідомлень у один пакет приховує індивідуальні властивості кожного з них. Це ускладнює

ідентифікацію відправника, отримувача та характеру даних навіть у разі компрометації окремих вузлів мережі. Однією з головних переваг Garlic Routing є ефективне маскування структури трафіку, що робить цей метод надзвичайно стійким до спроб деканонімізації. Завдяки цій властивості Garlic Routing є ключовим елементом у роботі мережі I2P, яка спеціалізується на захищеній передачі даних і забезпеченні анонімності.

Попри численні переваги, Garlic Routing має і свої обмеження. Основним недоліком є висока обчислювальна складність, пов'язана з багатошаровим шифруванням кожного повідомлення та управлінням великими пакетами даних. Це може призводити до збільшення затримок під час передачі та потребує значних ресурсів для роботи мережі. Крім того, складність реалізації цього методу робить його менш придатним для застосування в умовах із обмеженими ресурсами.

Загалом Garlic Routing є ефективним інструментом для забезпечення приватності та безпеки даних у багатовузлових мережах. Його унікальний підхід до структурування і захисту трафіку дозволяє значно підвищити рівень анонімності, що робить його важливим рішенням для користувачів і систем, які потребують високого рівня конфіденційності.

Мікс-мережі є одним із провідних методів забезпечення приватності в багатовузлових мережах, який базується на принципі випадкового перемішування повідомлень на кожному вузлі мережі. Цей метод був розроблений для мінімізації ризику аналізу трафіку, забезпечуючи анонімність користувачів шляхом приховування взаємозв'язків між відправниками та отримувачами. У мікс-мережах кожне повідомлення шифрується за допомогою багатошарового шифрування, і, проходячи через вузли мережі, піддається процесу "змішування". Це означає, що порядок отримання повідомлень на вході вузла відрізняється від порядку передачі повідомлень на виході, що ускладнює ідентифікацію відправника.

Основною перевагою мікс-мереж є їхня здатність ефективно протистояти аналізу трафіку, навіть у разі тривалого моніторингу мережі. Завдяки випадковому перемішуванню повідомлень і багатошаровому шифруванню, сторонній спостерігач не може визначити відповідності між початковим відправником і кінцевим отримувачем. Цей підхід робить мікс-мережі ідеальними для використання у випадках, коли необхідна висока анонімність, таких як системи електронної пошти, обмін повідомленнями чи забезпечення безпеки в корпоративних середовищах.

Однак мікс-мережі мають свої недоліки. Основним із них є зниження швидкості передачі даних, оскільки процес перемішування потребує часу для накопичення достатньої кількості повідомлень і їхньої обробки. Крім того, високий рівень захисту вимагає значних ресурсів для виконання криптографічних операцій і управління трафіком. Це може обмежувати їхнє застосування у системах, де критичними є низькі затримки або обмежені обчислювальні ресурси.

Загалом мікс-мережі залишаються потужним інструментом для забезпечення анонімності у мережах, де приватність даних є ключовим пріоритетом. Їхній принцип дії дозволяє значно ускладнити аналіз трафіку, що робить цей метод особливо актуальним для використання у високозахищених середовищах і в сценаріях, які вимагають захисту від спостереження за комунікаціями.

Шумові протоколи є методом забезпечення приватності в багатовузлових мережах, який базується на додаванні випадкових даних (шуму) до реальних повідомлень. Основною метою цього підходу є ускладнення аналізу трафіку, оскільки сторонньому спостерігачу стає важко відрізнити справжні дані від штучно доданих. У таких протоколах кожен вузол у мережі може генерувати випадкові пакети або додавати шум до існуючих, створюючи ефект "захаращення" трафіку, що унеможливлює або значно ускладнює аналіз патернів передачі даних.

Головною перевагою шумових протоколів є їхня здатність ефективно протидіяти спробам сторонніх суб'єктів відстежити взаємозв'язок між відправником і отримувачем повідомлення. Додавання шуму не тільки маскує реальні дані, а й збільшує невизначеність у поведінці мережі, що робить її менш вразливою до атак аналізу трафіку. Цей підхід використовується в деяких анонімних мережах, зокрема в Tor, для додаткового захисту трафіку.

Проте шумові протоколи мають низку недоліків, серед яких основним є значне збільшення обсягу даних, що передаються через мережу. Це може створювати додаткове навантаження на мережеву інфраструктуру та призводити до зниження швидкості передачі даних. Крім того, рівень анонімності, який забезпечують шумові протоколи, є обмеженим, оскільки сам по собі доданий шум не гарантує повної конфіденційності, якщо використовується без інших методів захисту, таких як шифрування чи маршрутизація.

Незважаючи на ці обмеження, шумові протоколи залишаються важливим компонентом систем забезпечення приватності, особливо в умовах, де необхідно зменшити ймовірність успішного аналізу трафіку. Вони добре працюють у поєднанні з іншими методами, такими як Onion Routing або Garlic Routing, доповнюючи їх та створюючи додатковий рівень захисту. Це робить шумові протоколи корисним інструментом у боротьбі з загрозами, пов'язаними з моніторингом і аналізом трафіку в інформаційних мережах.

У таблиці 1 здійснено порівняння проаналізованих методів.

Таблиця 1 – Порівняння методів забезпечення приватності в багатовузлових мережах

Метод	Принцип дії	Переваги	Недоліки	Приклад застосування
Onion Routing	Багатошарове шифрування і передача через вузли	Високий рівень анонімності, захист від перехоплення	Зниження швидкості, вразливість до деканонімізації	Tor
Garlic Routing	Пакування кількох повідомлень у один пакет	Підвищена безпека, захист від аналізу трафіку	Потребує більше ресурсів	I2P
Мікс-мережі	Випадкове перемішування повідомлень	Високий захист від аналізу трафіку	Зниження швидкості, потреба у значних ресурсах	Системи електронної пошти
Шумові протоколи	Додавання випадкового шуму до реальних повідомлень	Ефективний захист від аналізу трафіку	Збільшення обсягу даних, обмежена анонімність	Tor та інші анонімні мережі

Усі розглянуті методи мають свою специфічну сферу застосування та забезпечують захист за допомогою різних методів, тобто кожен з них адаптований для вирішення певної задачі.

Висновки

У ході дослідження було проведено аналіз методів забезпечення приватності в багатовузлових мережах, що включає Onion Routing, Garlic Routing, мікс-мережі та шумові протоколи. Визначено їхні принципи дії, переваги, недоліки та приклади застосування. Результати дослідження показали, що кожен із розглянутих методів відіграє важливу роль у забезпеченні анонімності та приватності користувачів в інформаційних мережах, але має свої обмеження та специфіку використання.

Onion Routing забезпечує високий рівень анонімності завдяки багатошаровому шифруванню, що унеможливлює визначення маршруту передачі даних, проте його продуктивність може знижуватися через високу складність обробки. Garlic Routing, у свою чергу, пропонує підвищену безпеку через пакування кількох повідомлень у один пакет, що ускладнює аналіз трафіку, але потребує більше ресурсів для реалізації. Мікс-мережі, завдяки перемішуванню повідомлень, забезпечують надійний захист від аналізу трафіку, проте їхній недолік полягає у зниженні швидкості передачі даних. Шумові протоколи ефективно приховують реальні дані, додаючи випадковий шум, але при цьому збільшують обсяг переданих даних і мають обмежену анонімність у відсутності додаткових заходів захисту.

Загальний висновок полягає в тому, що жоден з методів не є універсальним і оптимальним для всіх сценаріїв. Вибір конкретного методу або їх комбінації залежить від вимог до анонімності, швидкості передачі даних, обчислювальних ресурсів та рівня загроз. Подальші дослідження повинні бути спрямовані на розробку комбінованих підходів, які поєднуватимуть переваги цих методів та мінімізуватимуть їхні недоліки. Це дозволить створити більш ефективні системи захисту приватності в умовах сучасних інформаційних мереж і підвищених кіберзагроз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. GOLDSMITH A. Exploring Onion Routing: Principles and Applications [Електронний ресурс] / ALAN GOLDSMITH. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.cyberdefensemagazine.com/onion-routing-basics/.

2. Garlic Routing in Anonymous Networks [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://i2p.docs.org/garlic-routing-overview.
3. SECURITY LAB. Mix Networks: Ensuring Privacy in Data Transmission [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: https://www.securitylab.com/articles/mix-networks-explained.
4. Noise Protocol Framework for Secure Communication [Електронний ресурс]. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: https://noiseprotocol.org/specifications/latest/.

Савpацький Вячеслав Володимирович– студент групи КІТС-23М, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Яремчук Юрій Євгенович***– доктор технічних наук, професор, директор Центру інформаційних технологій і захисту інформації, голова секції «Управління інформаційною безпекою» та професор кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: yurevyar@vntu.edu.ua

Savratsky Vyacheslav. – student of KITS-23M group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: ***Yurii Yaremchuk.*** – Doctor of Technical Sciences, Professor, Director of the Center for Information Technology and Information Protection, Head of the Section “Information Security Management” and Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yurevyar@vntu.edu.ua

УДК 3.338.1:3.338.2

А.П. Гордійчук

УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ КАПІТАЛОМ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ МАШИНОБУДУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація.
Матеріали дослідження присвячено питанню інтеграції управління інтелектуальним капіталом у систему ризик-менеджменту машинобудівних підприємств, що спрямоване на підвищення ефективності управління ризиками та забезпечення стійкості бізнесу в умовах динамічних змін.
Ключові слова: *управління інтелектуальним капіталом, управління ризиками, мінімізація ризиків, ефективність, машинобудівні підприємства, людський капітал, структурний капітал, реляційний капітал.*

Abstract.
The research materials are devoted to the issue of integrating intellectual capital management into the risk management system of machine-building enterprises, aimed at improving risk management efficiency and ensuring business resilience in the face of dynamic changes.
Keywords: *intellectual capital management, risk management, risk minimization, efficiency, machine-building enterprises, human capital, structural capital, relational capital.*

Вступ

В умовах швидкого технологічного розвитку та загострення конкуренції підприємства машинобудівної галузі стикаються з різноманітними ризиками, які виникають через інноваційні зміни, невизначеність ринкових умов та зростання вартості ресурсів. Ефективне управління ризиками є ключовим фактором їхнього виживання та сталого розвитку. Інтелектуальний капітал, що включає людський, структурний та реляційний капітали, виступає важливим ресурсом для мінімізації ризиків та формування адаптивних стратегій. Однак концепція використання інтелектуального капіталу як інструменту управління ризиками потребує подальшого вивчення як в науковому, так і в практичному контексті, особливо в машинобудуванні.

Метою дослідження було окреслення й обґрунтування підходів до інтеграції управління інтелектуальним капіталом у систему ризик-менеджменту машинобудівних підприємств з метою підвищення ефективності їхнього управління ризиками. Особлива увага приділялась інтеграції складових інтелектуального капіталу в процеси управління ризиками для забезпечення довгострокової конкурентоспроможності.

Результати дослідження

Дослідження інтелектуального капіталу на міжнародному рівні бере свій початок із 1960-х років, коли розвиток економіки знань, удосконалення управління компетенціями та впровадження інформаційно-комунікаційних технологій стали визначальними чинниками формування конкурентних переваг у галузях, орієнтованих на знання та навчання. В науковій літературі представлено різні підходи до визначення сутності інтелектуального капіталу, які систематизовані у працях українських вчених В.В. Джеджули та І.Ю. Єпіфанової [1].

Активний розвиток досліджень у цій сфері відбувся у 1990-х роках і пізніше, що дозволило сформувати єдині підходи до трактування поняття інтелектуального капіталу. П. Друкер трактував його як ключовий ресурс, суттєво відмінний від традиційних виробничих факторів. Він зазначав, що інформаційно-інтенсивні ресурси поступово займають провідні позиції, заміщуючи традиційні чинники у забезпеченні конкурентних переваг [2].

Основою формування концепції інтелектуального капіталу є теорія ресурсів і можливостей організацій. Згідно з дослідженнями К. Ріда та його колег [3], цей підхід дозволяє ідентифікувати нематеріальні ресурси та компетенції, необхідні для досягнення стійкої конкурентної переваги.

Актуальність управління інтелектуальним капіталом та його впливу на ефективність підприємств поступово зростає, про що свідчать численні дослідження. Теоретичні та практичні аспекти цієї теми висвітлені у працях таких закордонних науковців, як П. Друкер [2], К. Рід [3], Н. Бонтіс [4], M. Del Baldo [5], Л. Канський [6], До Мін Н. [7], та вітчизняних дослідників: В.В. Джеджули [1; 8; 9], І.Ю. Єпіфанової [1; 8; 9], Н.В. Бурєннікової [10; 11], В.В. Кавецького [11; 12], О. Лесько, О. Адлера [11], О.П. Корнієнко [13], Н.В. Магас, О.М. Чабанюк, І.Я. Бернацької [14], В.Г. Семенової [15], О.А. Хілухи [16].

Більшість вчених сходяться на думці, що інтелектуальний капітал є багатокомпонентним утворенням, яке включає людський, структурний та реляційний капітал. Управління інтелектуальними активами створює фундамент для швидкого реагування на зміни в ринковому середовищі, хоча цей аспект не завжди досліджується в контексті управління ризиками.

Методологія оцінки та ефективного використання інтелектуального капіталу широко висвітлена у науковій літературі [5-8, 10-12]. Зокрема, підкреслюється значущість людського капіталу як основного джерела знань і навичок, необхідних для мінімізації операційних ризиків. Водночас структурний капітал, який включає організаційні процеси, патенти, бази даних та інші нематеріальні активи, сприяє вдосконаленню систем управління ризиками, забезпечуючи стійкість організаційної структури.

Інтелектуальний капітал є невід'ємною складовою сучасних підприємств, яка, на відміну від традиційних матеріальних ресурсів, акцентує увагу на нематеріальних активах, таких як знання, інновації, навички працівників, внутрішні системи та репутація організації. У контексті машинобудівної галузі, де ключову роль відіграють технологічні знання, інновації та експертний досвід, інтелектуальний капітал стає важливим ресурсом, що сприяє досягненню конкурентних переваг, забезпеченню стійкого розвитку та підвищенню ефективності управління ризиками.

Однією з ключових складових інтелектуального капіталу є людський капітал, який включає знання, навички, компетенції та мотивацію персоналу. Саме людський капітал створює основу для інноваційного потенціалу підприємства та його здатності адаптуватися до динамічних змін зовнішнього середовища. У машинобудівній галузі високий рівень технічної експертизи працівників забезпечує впровадження передових технологій і підтримує високу якість продукції. Креативність і інноваційність працівників сприяють розробці новітніх технологічних рішень, які відповідають сучасним ринковим потребам. Мотивація і залученість персоналу позитивно впливають на підвищення продуктивності, зменшення плинності кадрів та сприяють розвитку адаптивності підприємства.

Структурний капітал, як невід'ємна складова інтелектуального капіталу, охоплює організаційні процеси, системи, патенти, бази знань і корпоративну культуру, що забезпечують стабільність та послідовність діяльності підприємства. Ця складова є сукупністю ресурсів, які залишаються у розпорядженні організації навіть за умови зміни персоналу. Важливими елементами структурного капіталу є інформаційні системи, які оптимізують обмін інформацією, сприяючи швидкому та якісному ухваленню рішень. Інноваційні процеси і технології підвищують ефективність виробничих процесів і сприяють зменшенню операційних ризиків. Корпоративна культура формує сприятливе середовище для безперервного навчання, розвитку знань та інноваційного мислення, що є важливим для ефективного управління ризиками.

Реляційний капітал зосереджується на взаємовідносинах підприємства із зовнішнім середовищем, зокрема з клієнтами, постачальниками, партнерами, інвесторами та іншими зацікавленими сторонами. Надійні зв'язки із зовнішніми суб'єктами сприяють зміцненню позицій підприємства на ринку, забезпечують стабільність взаємодії з партнерами та клієнтами, а також підвищують адаптивність до змін зовнішнього середовища. Довірчі відносини з клієнтами забезпечують стабільний попит на продукцію, тоді як партнерські зв'язки з постачальниками сприяють зниженню ризиків перебоїв у поставках і стабілізації виробничих процесів. Крім того, репутація підприємства як надійного партнера полегшує залучення нових клієнтів, сприяючи довготривалому розвитку.

Інтеграція управління інтелектуальним капіталом у систему ризик-менеджменту підприємств машинобудівної галузі забезпечує їх здатність до ефективної ідентифікації, оцінки та мінімізації ризиків. Управління людським, структурним і реляційним капіталом створює додаткові механізми для зменшення ризиків через оптимізацію бізнес-процесів, підвищення їх ефективності та адаптивності

до змін зовнішнього середовища. З огляду на динаміку економічних умов, інтеграція інтелектуального капіталу стає стратегічним інструментом для зміцнення конкурентоспроможності та стійкості підприємств. Підкреслено ключові аспекти інтеграції управління інтелектуальним капіталом у систему ризик-менеджменту:

1. Людський капітал є ключовим чинником у побудові ефективної системи ризик-менеджменту, оскільки він охоплює знання, досвід, навички та мотивацію співробітників, що формують основу для успішного управління ризиками. Потужний людський капітал підвищує адаптивність підприємства до змін завдяки залученню кваліфікованих фахівців, які здатні оперативно реагувати на зміни в технологіях, нормативних вимогах та ринкових умовах. Це дозволяє мінімізувати ризики, пов'язані з інноваціями та змінами у виробничих процесах. Крім того, розвиток внутрішньої експертизи у сфері ризик-менеджменту забезпечує співробітників необхідними спеціалізованими знаннями для проактивного визначення потенційних загроз, аналізу їхніх наслідків і розроблення стратегій їхнього уникнення. Формування культури ризик-менеджменту через навчання, тренінги та мотиваційні програми сприяє підвищенню обізнаності співробітників на всіх рівнях щодо важливості управління ризиками та їхньої особистої участі в цьому процесі. Інвестиції в розвиток людського капіталу, включаючи стимулювання інноваційного мислення, стають фундаментальною передумовою для забезпечення ефективного управління ризиками.

2. Структурний капітал є важливим інструментом для підтримки стійкості та ефективності бізнес-процесів, що є критично важливим для мінімізації ризиків. Він включає внутрішні процеси, патенти, організаційну культуру, інформаційні системи та технологічні рішення, які забезпечують узгодженість та стабільність операційної діяльності. Управління структурним капіталом дозволяє автоматизувати процеси управління ризиками завдяки використанню інформаційних систем і засобів бізнес-аналітики. Це сприяє моніторингу ризиків у режимі реального часу та швидшому прийняттю рішень на основі обробки великого обсягу даних. Водночас стандартизація процедур і впровадження технологічних процесів підвищують надійність бізнес-процесів, знижуючи ризики виробничих збоїв і помилок. Створення баз знань із ризик-менеджменту, що включає документацію, регламенти, стандарти, бази даних та корпоративні знання, дозволяє накопичувати інформацію про минулі ризики й формувати інструкції для запобігання їх повторенню. Таким чином, структурний капітал сприяє розбудові стійкої операційної системи, що мінімізує операційні збої, фінансові втрати та інші негативні наслідки, забезпечуючи довгострокову стабільність і ефективність підприємства.

3. Реляційний капітал є інструментом для мінімізації зовнішніх ризиків завдяки встановленню та підтриманню стабільних відносин із клієнтами, постачальниками, інвесторами та іншими зацікавленими сторонами. Довірливі та тривалі партнерські відносини сприяють забезпеченню стабільності поставок, знижуючи ризики, пов'язані з затримками або коливанням цін на сировину. Постачальники, які мають довіру до підприємства, часто готові надавати вигідніші умови співпраці, що сприяє зменшенню операційних ризиків. Зміцнення лояльності клієнтів забезпечує підприємству стабільний попит на продукцію навіть в умовах ринкової нестабільності. Лояльні клієнти не лише сприяють зниженню ризиків коливань у попиті, а й формують позитивний ринковий імідж компанії. Також реляційний капітал є важливим для забезпечення фінансової стабільності: довірливі відносини з інвесторами та кредиторами дозволяють залучати додатковий капітал для подолання фінансових викликів, що є особливо важливим для капіталомістких галузей, таких як машинобудування. Завдяки сильному реляційному капіталу підприємства можуть ефективніше адаптуватися до змін зовнішнього середовища, мінімізувати ризики та зберігати конкурентні переваги на ринку.

4. Інтелектуальний капітал відіграє важливу роль у впровадженні інновацій у системі ризик-менеджменту, що дозволяє підприємствам швидко й ефективно реагувати на загрози. Інноваційний підхід сприяє розробленню нових технологій для моніторингу та аналізу ризиків, що включає використання сучасних аналітичних інструментів для прогнозування ризиків на основі обробки великих обсягів даних. Це забезпечує можливість швидкої адаптації стратегій управління відповідно до змін зовнішніх умов. Накопичення та структуризація знань про минулі ризики дозволяє удосконалювати методи прогнозування, створюючи точніші моделі для оцінки потенційних загроз. Крім того, інтелектуальний капітал сприяє адаптації бізнес-процесів до змін у ринковому середовищі або нормативно-правових вимогах, що допомагає мінімізувати ризики невідповідності новим умовам. Таким чином, інтелектуальний капітал може розглядатися як комплекс організаційних процедур та стратегій, що забезпечують ефективне використання знань для управління ризиками та досягнення конкурентних переваг.

Узагальнимо подану вище інформацію на рис. 1.

Рис. 1. Ключові аспекти інтеграції управління інтелектуальним капіталом у систему ризик-менеджменту.

Інтеграція управління інтелектуальним капіталом у систему ризик-менеджменту є важливим стратегічним кроком для машинобудівних підприємств, який сприяє зменшенню ризиків, оптимізації бізнес-процесів і забезпеченню довготривалої стійкості. Синергія між людським, структурним і реляційним капіталом створює потужну основу для формування ефективних стратегій управління ризиками, підвищення здатності підприємства адаптуватися до зовнішніх і внутрішніх змін, а також для оперативного реагування на потенційні загрози. Це дозволяє підприємствам не лише мінімізувати негативний вплив ризиків, а й активно використовувати можливості для розвитку та зміцнення конкурентних переваг.

Висновки

В дослідженні продемонстровано великий потенціал для інтеграції інтелектуального капіталу в систему ризик-менеджменту, що може стати ефективним засобом для досягнення стратегічних цілей підприємств машинобудування, підвищення їх конкурентоспроможності та адаптивності до викликів сучасного бізнес-середовища. Завдяки використанню людського, структурного та реляційного капіталу підприємства здатні не лише зміцнити свою спроможність до прогнозування та реагування на ризики, але й забезпечити більшу стійкість бізнес-процесів у динамічному середовищі. Інтелектуальний капітал надає можливість оптимізувати управлінські підходи до ризиків: залучення людських ресурсів для створення культури ризик-менеджменту, використання структурного капіталу для стабілізації операцій і технологічної підтримки, а також використання реляційного капіталу для зміцнення партнерських зв'язків та покращення взаємодії з клієнтами.

Адаптація методів управління інтелектуальним капіталом до міжнародних стандартів є ще одним важливим аспектом. В умовах глобалізації та швидкої інтернаціоналізації ринків така адаптація сприятиме підвищенню конкурентоспроможності українських машинобудівних підприємств і забезпечить їм більшу стійкість на міжнародному ринку.

Подальший розвиток цього напряму досліджень є перспективним, оскільки інтеграція управління інтелектуальним капіталом у ризик-менеджмент дозволяє створити умови для розробки нових технологій і інструментів, що підвищують ефективність управління ризиками на підприємствах. Пріоритетними напрямками подальших досліджень є вдосконалення методик оцінки ефективності

управління інтелектуальним капіталом в контексті управління ризиками, що допоможе підприємствам краще розуміти роль та вплив цього капіталу на зниження ризиків і забезпечення стабільності їх діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Джеджула В.В., Єпіфанова І.Ю. Інтелектуальний капітал як чинник ефективності інноваційної діяльності. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія "Економічні науки"* № 4. 2017. С. 158-162. http://ir.lib.vntu.edu.ua//handle/123456789/18188.

2. Drucker P. Post-Capitalist Society / Drucker P. – Harper Business, New York, 1993.

3. Reed, K.K., Lubatkin, M., Srinivasan, N. Proposing and Testing an Intellectual Capital-Based View of the Firm. *J. Manag. Stud.* 2006. P. 867–893. https://doi.org/10.1111/j.1467-6486.2006.00614.x.

4. N. Bontis Intellectual capital: an exploratory study that develops measures and models. *Management Decision*, vol. 36, no. 2, 1998. PP. 63-76. https://doi.org/10.1108/00251749810204142.

5. Del Baldo M., Giampaoli D., Macrellino M. and Bontis N. Intellectual capital's link with financing opportunities. *Journal of Intellectual Capital*. Vol. 24 № 2. 2023. PP. 359-374. https://doi.org/10.1108/JIC-04-2021-0105.

6. Ł. Kański, J. Chadam and G. Kłosowski "Intellectual Capital: A New Predictive Indicator for Project Management Improvement", *Sustainability*, vol. 14, no. 22, 2022. PP. 15182. https://doi.org/10.3390/su142215182.

7. H. Do Minh, Thanh Tam Vo and Kim-Duc Nguyen, "Investigating intellectual capital: The role of intellectual property rights reform", *Cogent Economics & Finance*, vol. 10, no. 1, 2022. https://doi.org/10.1080/23322039.2022.2106630.

8. I. Yepifanova, V. Dzhedzhula Assessment of the Level of Intellectual Capital of Industrial Enterprises. *2023 13th International Conference on Advanced Computer Information Technologies (ACIT).* 2023. https://doi.org/10.1109/ACIT58437.2023.10275543.

9. V. Dzhedzhula, I. Yepifanova Crowdsourcing as a part of company’s intellectual capital. *Науковий вісник Полісся.* № 2 (14). Ч. 2. 2018. С. 39-47. http://ir.stu.cn.ua/123456789/16948.

10. Бурєннікова Н. В. Сучасні підходи до забезпечення ефективності процесу управління людськими ресурсами промислових підприємств у контексті проєктного менеджменту. *INNOVATION AND SUSTAINABILITY* № 1. 2021. С.13-19. https://inns.com.ua/uk/journals/innovation-and-sustainability/suchasni-pidkhodi-do-zabezpechennya-efektivnosti-protsesu-upravlinnya-lyudskimi-resursami-promislovikh-pidpriyemstv-u-konteksti-proyektnogo-menedzhmentu.

11. Burennikova N., Kavetskiy V., Lesko O., Akselrod R., Adler O., Greguš M. Modeling of the Investment Risks in Human Capital as the Factor of Enterprise Safety in the Context of the Stakeholder Theory. The 1st International Workshop on Computational & Information Technologies for Risk-Informed Systems (CITRisk-2020), Kherson, Ukraine, October 15-16, 2020. 2020. P. 213-221. URI: http://ceur-ws.org/Vol-2805/short16.pdf

12. Кавецький В.В. Розробка підходів до комплексної оцінки ефективності інвестування в людський капітал підприємства. *INTERNATIONAL SCIENTIFIC INTEGRATION ‘2020*. No 4. 2020. С.373-376. https://doi.org/10.30888/2709-2267.2020-4.

13. Корнієнко О.П. Інвестування інтелектуального капіталу в інноваційний розвиток підприємства. *Інтелект XXI* № 1. 2023. С. 43-46. https://doi.org/10.32782/2415-8801/2023-1.8.

14. Магас Н.В., Чабанюк О.М., Бернацька І.Я. Розвиток теорій та концепцій управління інтелектуальним капіталом підприємства. *ЕКОНОМІКА ТА СУСПІЛЬСТВО* №53. 2023. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-53-15.

15. Семенова В.Г. Ризики в управлінні інтелектуальним капіталом підприємства. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету.* 2021. С. 155-161. https://doi.org/10.32680/2409-9260-2021-9-10-286-287-155-161.

16. Хілуха О. А., Кузьмін О. Є., Ліпич Л. Г. Управління інтелектуальним капіталом машинобудівних підприємств: теоретичні та прикладні положення: монографія. *Луцьк : Вежа-Друк*. 2014. С. 200. https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/7236.

Гордійчук Андрій Павлович - аспірант кафедри економіки підприємства та виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: gordiichuk.vntu@gmail.com.

Науковий керівник: Бурєннікова Наталія Вікторівна – д.е.н., професор, професор кафедри економіки підприємства та виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: n.burennikova@ukr.net.

Gordiichuk Andrii P. – PhD Student of the Department of Enterprise Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: gordiichuk.vntu@gmail.com.

Scientific supervisor: Burennikova Nataliia V. – D. Sc. (Economics), Professor, Professor Department of Enterprise Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: n.burennikova@ukr.net.

УДК 330.88:658.5:004

Алєксєєв М.А.[1]
Небава М.І.[1]

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ФУНДАМЕНТ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЦИФРОВІЗАЦІЄЮ ЛОГІСТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Стаття аналізує роль інтелектуального капіталу як фундаменту для успішного впровадження цифрових технологій у логістичні процеси в умовах Індустрії 4.0. Наголошується, що знання та навички працівників дозволяють підприємствам адаптуватися до швидких змін ринку, мінімізувати ризики та підвищувати ефективність управління логістикою в режимі реального часу.

Ключові слова: інтелектуальний капітал, цифровізація, логістичні процеси.

Abstract

The article analyzes the role of intellectual capital as a foundation for the successful implementation of digital technologies in logistics processes in the context of Industry 4.0. It is emphasized that the knowledge and skills of employees allow enterprises to adapt to rapid market changes, minimize risks and increase the efficiency of real-time logistics management.

Keywords: intellectual capital, digitalization, logistics processes.

В умовах стрімкого розвитку технологій і переходу до Індустрії 4.0 важливість інтелектуальних ресурсів для успішного функціонування підприємств стає беззаперечною. Інтелектуальний капітал – це той фундамент, який забезпечує конкурентоспроможність та адаптивність компанії в умовах динамічних змін ринку. Завдяки знанням, навичкам та креативному потенціалу працівників підприємства можуть не лише впроваджувати нові технології, але й оптимізувати свої бізнес-процеси для досягнення найвищої ефективності. У сучасному середовищі, де цифрові інновації вимагають швидкої адаптації та гнучкості, інтелектуальні ресурси відіграють вирішальну роль, забезпечуючи підприємствам можливість зростати та розвиватися.

Індустрія 4.0, що базується на інтеграції інформаційних технологій з автоматизацією виробництва, сьогодні радикально змінює підходи до управління бізнес-процесами, особливо в сфері логістики[1]. Ця епоха цифрових трансформацій відкриває нові можливості для оптимізації роботи підприємств, адже сучасні технології дозволяють здійснювати логістичні операції в режимі реального часу з урахуванням швидких змін у зовнішньому середовищі та потреб споживачів. Такий підхід сприяє розвитку технологічних інструментів, серед яких важливе місце займають Інтернет речей (IoT), штучний інтелект (AI), цифрові платформи та хмарні сервіси. Застосування цих технологій охоплює широкі сфери – від виробництва до логістики та споживчих послуг, але їхнє успішне впровадження потребує потужного інтелектуального капіталу.

Інтелектуальний капітал, який включає знання, навички працівників та ефективно налагоджені організаційні процеси, стає основою цифровізації. Він забезпечує необхідні умови для грамотного використання нових технологій. Практика показує, що успішна реалізація цифрових рішень значною мірою залежить від людського капіталу. Люди не лише відповідають за виконання процесів, але й ухвалюють стратегічні рішення, які мінімізують ризики неправильного впровадження інновацій. Вони аналізують існуючі бізнес-процеси, визначають ключові етапи, які потребують цифровізації, і формують стратегію інтеграції технологій у логістичну діяльність підприємства, що дозволяє уникати потенційних ризиків, які можуть негативно вплинути на бізнес.

Прикладом ефективного використання інтелектуального капіталу для цифровізації логістики є компанія DHL, яка застосовує Інтернет речей для підвищення ефективності управління ланцюгами постачання. Завдяки використанню сенсорів, аналітики на основі AI та хмарних сервісів, DHL забезпечує постійне відстеження вантажів у реальному часі та здійснює проактивне управління запасами[2]. Завдяки значним інвестиціям у розвиток людського капіталу та регулярному навчанню персоналу, компанія змогла значно знизити помилки в управлінні запасами, оптимізувати маршрути доставки та зменшити операційні витрати.

Таким чином, інтелектуальний капітал виступає не лише як основа цифровізації логістики, але й як важливий чинник підвищення конкурентоспроможності компанії в умовах динамічних ринкових змін. У сучасному бізнес-середовищі саме працівники зі своїми знаннями та досвідом є ключовими для успішного впровадження та оптимізації технологій Індустрії 4.0, що дозволяє підприємствам не лише адаптуватися до змін, а й активно впливати на них.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Industry 4.0. *IT-Enterprise – your one-stop platform for digital transformation | www.it.ua*. URL: https://www.it.ua/knowledge-base/technology-innovation/industry-4 (date of access: 28.10.2024).
2. The value of IoT in supply chains. *DHL*. URL: https://www.dhl.com/global-en/delivered/innovation/the-value-of-iot-in-supply-chains.html (date of access: 28.10.2024).

Алєксєєв Максим Андрійович - аспірант кафедри економіки підприємства та виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.
Небава Микола Іванович - проф., канд. укон. наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Alieksieiev Maksym A. - PhD student at the Department of Business Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.
Nebava Mykola I. - Professor, Candidate of Science (Economics), Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.056

В. О. Пантєлєєв

ПРОГНОЗУВАННЯ ІНСАЙДЕРСЬКИХ ЗАГРОЗ НА ОСНОВІ АЛГОРИТМІВ ОБРОБКИ ПРИРОДНОЇ МОВИ

Харківський національний університет радіоелектроніки

Анотація

Запропоновано підхід до прогнозування інсайдерських загроз за допомогою алгоритмів обробки природної мови. Розглянуто методологію збору, обробки та аналізу текстових даних для виявлення прихованих індикаторів ризику. Основна увага приділена застосуванню глибоких нейронних мереж та їх ефективності у прогнозуванні загроз.

Ключові слова: інсайдерські загрози, обробка природної мови, штучний інтелект, кібербезпека, аналіз текстових даних.

Abstract

The approach to predicting insider threats using natural language processing (NLP) algorithms is proposed. The methodology for collecting, processing, and analyzing textual data to identify hidden risk indicators is considered. The main focus is on the application of deep neural networks and their effectiveness in threat prediction.

Keywords: insider threats, natural language processing, artificial intelligence, cybersecurity, text data analysis.

Вступ

Сучасний цифровий ландшафт характеризується постійно зростаючими викликами інформаційної безпеки, особливо щодо внутрішніх загроз організаційним системам. Інсайдерські загрози становлять надзвичайно серйозну проблему для корпоративної безпеки, оскільки вони походять від осіб, які мають легітимний доступ до внутрішніх інформаційних систем та володіють глибоким розумінням організаційних процесів і технологічної інфраструктури. Застосування передових лінгвістичних технологій дозволяє здійснювати глибокий аналіз комунікативних патернів, поведінкових сигналів та контекстуальних індикаторів, що можуть свідчити про наміри співробітників щодо нанесення шкоди інформаційним активам організації.

Метою роботи є розроблення підходу до прогнозування інсайдерських загроз у корпоративному середовищі, що базується на алгоритмах обробки природної мови (NLP), для виявлення прихованих поведінкових і комунікативних індикаторів, які можуть вказувати на потенційні деструктивні наміри співробітників.

Результати дослідження

Інсайдерська загроза є комплексним поняттям, яке визначається як потенційний або реальний ризик навмисного або ненавмисного заподіяння шкоди організації з боку співробітників, підрядників або партнерів, які мають авторизований доступ до інформаційних систем [1, с. 45]. Науковці виділяють декілька ключових типів інсайдерських загроз: навмисні (злочинні), ненавмисні (випадкові) та такі, що виникають через недбалість. Обробка природної мови (Natural Language Processing, NLP) в контексті прогнозування інсайдерських загроз являє собою міждисциплінарний підхід, який поєднує лінгвістичний аналіз, машинне навчання та кібербезпеку [2, с. 67]. Основною метою такого підходу є виявлення прихованих комунікативних маркерів, які можуть вказувати на потенційні деструктивні наміри співробітників. Методологія прогнозування інсайдерських загроз на основі NLP включає декілька ключових етапів: збір текстових даних, попередню обробку, векторизацію, навчання класифікаційних моделей та валідацію результатів [3, с. 89]. Сучасні алгоритми дозволяють здійснювати аналіз електронного листування, повідомлень у корпоративних месенджерах, службових записок та інших комунікативних каналів. Важливим є застосування глибоких нейронних мереж, зокрема рекурентних (RNN) та трансформерних моделей, які спроможні вловлювати складні контекстуальні залежності в текстових масивах [4, с. 112]. Такі моделі

демонструють високу точність у виявленні емоційних маркерів, що можуть передувати потенційним інсайдерським діям.

Sentiment-аналіз є одним із основних інструментів у прогнозуванні інсайдерських загроз, оскільки дозволяє оцінювати емоційний стан співробітників та ідентифікувати потенційні передумови деструктивної поведінки [5, с. 76]. Машинні алгоритми здатні розпізнавати нюанси негативних емоційних станів, що можуть бути індикаторами внутрішньої напруги або конфліктності. Застосування NLP-технологій у контексті моніторингу персоналу вимагають особливої уваги та дотримання балансу між забезпеченням інформаційної безпеки та приватністю співробітників [6, с. 54]. Необхідною умовою є прозорість алгоритмів та наявність чітких регламентів використання аналітичних інструментів. Кластеризація та профілювання співробітників на основі лінгвістичного аналізу дозволяє створювати диференційовані моделі ризиків для різних категорій персоналу [7, с. 93]. Машинне навчання може ідентифікувати специфічні поведінкові патерни, характерні для потенційних інсайдерів. Інтеграція NLP-технологій з системами управління інформаційною безпекою (SIEM) забезпечує комплексний підхід до превентивного виявлення загроз [8, с. 77]. Такий синергетичний підхід дозволяє корелювати текстові сигнали з іншими поведінковими індикаторами. Перспективними напрямками досліджень є розробка адаптивних самонавчальних систем, здатних у реальному часі оцінювати динаміку внутрішніх комунікативних процесів та миттєво ідентифікувати потенційні ризики [9, с. 61]. Штучний інтелект поступово трансформується з інструменту реагування на інструмент превентивного попередження загроз.Висновки

Прогнозування інсайдерських загроз на основі алгоритмів обробки природної мови є надзвичайно перспективним міждисциплінарним напрямком досліджень, який поєднує здобутки кібербезпеки, лінгвістики та штучного інтелекту. Запропонований підхід демонструє принципову можливість створення випереджаючих систем виявлення потенційно небезпечних внутрішніх сценаріїв на основі глибокого аналізу комунікативних патернів. Основною перевагою NLP-технологій у контексті інсайдерських загроз є здатність виявляти приховані емоційні та поведінкові індикатори, які традиційними методами ідентифікації майже не визначаються. Водночас успішна реалізація таких систем вимагає постійного вдосконалення алгоритмів, дотримання етичних норм та балансу між забезпеченням безпеки та приватністю співробітників. Подальші дослідження мають бути спрямовані на розвиток гібридних інтелектуальних систем, здатних не лише ідентифікувати ризики, але й прогнозувати та превентивно нівелювати потенційні загрози.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Цвєткова Н.М. Теоретичні основи інформаційної безпеки : монографія. Київ : Освіта України, 2020. 215 с.
2. Бондаренко В.О. Сучасні технології кібербезпеки. Харків : Технологічний центр, 2021. 342 с.
3. Kim J., Park H. Advanced Natural Language Processing in Cybersecurity. New York : Springer, 2019. 256 p.
4. Chen X. Machine Learning Approaches to Insider Threat Detection. London : Academic Press, 2020. 412 p.
5. Мельник Р.А. Алгоритми штучного інтелекту в інформаційній безпеці. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2022. 187 с.
6. Johnson M. Ethical Considerations in AI-driven Security Systems. Cambridge : MIT Press, 2021. 189 p.
7. Петренко С.А. Системи управління інформаційною безпекою. Київ : Кондор, 2020. 276 с.
8. Brown L. Natural Language Processing in Enterprise Security. San Francisco : O'Reilly Media, 2019. 203 p.
9. Литвиненко О.В. Інтелектуальні системи кібербезпеки. Дніпро : Науковий світ, 2021. 265 с.

Пантєлєєв Вадим Олегович — Харківський національний університет радіоелектроніки, аспірант кафедри інфокомунікаційної інженерії імені В.В. Поповського, Харків, Україна; e-mail: vadym.pantelieiev@nure.ua

Науковий керівник: ***Радівілова Тамара Анатоліївна*** — доктор технічних наук, професор, Харківський національний університет радіоелектроніки, професор кафедри інфокомунікаційної інженерії імені В.В. Поповського, Харків, Україна; e-mail: tamara.radivilova@nure.ua

Pantielieiev Vadym — Kharkiv National University of Radio Electronics, Postgraduate Student at the V.V. Popovskyy Department of Infocommunication Engineering, Kharkiv, Ukraine.

Supervisor: ***Radivilova Tamara*** — Doctor of Sciences (Engineering), Professor, Kharkiv National University of Radio Electronics, Professor at the V.V. Popovskyy Department of Infocommunication Engineering, Kharkiv, Ukraine.

УДК 658.8:005

О.Й. Лесько
О.С. Кульматицький

УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОВО-ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *В роботі було досліджено питання удосконалення управління маркетингово-збутовою діяльністю на підприємствах в сучасних умовах. Проведено порівняльний аналіз терміну поняття «маркетингово-збутова діяльність» за результатами якого визначено різну сфокусованість і рівень деталізації ключових аспектів маркетингово-збутової діяльності та вибіркове акцентування уваги на окремо на збутових і маркетингових процесах. Проаналізовано використання сучасних інструментів для удосконалення управління маркетингово-збутовою діяльністю підприємства.*
***Ключові слова**: маркетингово-збутовою діяльністю, збут, маркетинг, управління, Big Data, CRM.*

Abstract. *The paper investigated the issue of improving the management of marketing and sales activities at the enterprise in modern conditions. A comparative analysis of the term «marketing and sales activities» was conducted, the results of which determined the different focus and level of detail of key aspects of marketing and sales activities and selective emphasis on sales and marketing processes separately. The use of modern tools for improving the management of marketing and sales activities of the enterprise was analyzed.*
***Keywords**: marketing and sales activities, sales, marketing, management, Big Data, CRM.*

Вступ

В сучасних умовах ринкової економіки, що характеризуються високою конкуренцією, глобалізацією та швидкими темпами цифровізації, маркетингово-збутова діяльність стає однією з ключових функцій підприємства, яка визначає його конкурентоспроможність, ефективність функціонування та здатність адаптуватися до змін ринкового середовища [1, 2]. В умовах швидкоплинних змін у запитах споживачів, зростаючої значущості персоналізованого підходу до клієнтів та необхідності оптимізації каналів збуту актуальність удосконалення управління маркетингово-збутовою діяльністю набуває особливої ваги.

Результати дослідження

Один із основних викликів сучасного бізнесу – це необхідність інтеграції цифрових технологій у процеси маркетингової діяльності та управління збутом. Використання аналітики великих даних, автоматизованих систем управління взаємовідносинами з клієнтами (CRM), інструментів електронної комерції та багатоканального маркетингу стає базовим елементом стратегії підприємств.

Основні визначення терміну «маркетингово-збутова діяльність» наведено нижче [2-5]:

1. Маркетингово-збутова діяльність – це комплекс взаємопов’язаних процесів, спрямованих на вивчення ринку, розробку, просування, збут продукції або послуг, а також задоволення потреб споживачів і досягнення комерційних цілей підприємства.
2. Маркетингово-збутова діяльність – це система організаційних, управлінських та економічних дій, спрямованих на ефективну реалізацію продукції підприємства шляхом оптимізації збутових каналів і комунікації зі споживачами.
3. Маркетингово-збутова діяльність – це процес інтеграції маркетингових і збутових функцій підприємства, який включає аналіз ринкової ситуації, сегментування ринку, визначення цільової аудиторії, формування асортиментної політики, встановлення цін та управління збутом.
4. Маркетингово-збутова діяльність – це діяльність, яка охоплює аналіз ринку, планування маркетингових заходів, управління ланцюгом постачання, комунікації зі споживачами, логістику та прямий продаж.

Порівняння визначень демонструє різну сфокусованість та рівень деталізації ключових аспектів маркетингово-збутової діяльності, вибіркове акцентування уваги переважно на збутових процесах [3, 5] та врахування стратегічного підходу, який поєднує аналітику, планування та реалізацію [4].

Проаналізуємо використання сучасних інструментів для удосконалення управління маркетингово-збутовою діяльністю підприємства:

1. Аналітика великих даних:

- сегментація ринку та прогнозування попиту: інструменти аналітики великих даних дозволяють аналізувати великі обсяги структурованої та неструктурованої інформації про споживачів, їхні уподобання, поведінку та ринкові тренди. це дає змогу підприємству більш точно сегментувати цільову аудиторію, прогнозувати попит і розробляти персоналізовані пропозиції.
- оптимізація маркетингових кампаній: завдяки аналізу даних підприємство може визначити найефективніші канали комунікації, рекламні формати та точки взаємодії з клієнтами, що дозволяє знизити витрати на неефективні маркетингові заходи.
- реакція в реальному часі: інструменти Big Data надають можливість швидко реагувати на зміну попиту або поведінки клієнтів завдяки аналізу даних у реальному часі.

2. Автоматизовані системи управління взаємовідносинами з клієнтами (CRM):

- підвищення якості обслуговування клієнтів: CRM-системи зберігають детальну інформацію про кожного клієнта, дозволяючи персоналізувати взаємодію та швидко реагувати на запити чи скарги.
- управління продажами: CRM-системи допомагають відстежувати весь цикл продажів – від першого контакту до завершення угоди. це спрощує контроль над виконанням планів продажів та оптимізацію роботи відділу збуту.
- автоматизація процесів: CRM автоматизує такі задачі, як формування рахунків, планування зустрічей, надсилання нагадувань та звітів, що дозволяє зменшити навантаження на співробітників і підвищити продуктивність.
- аналітика клієнтської бази: завдяки с CRM можна виявити найбільш цінних клієнтів, оцінити їхній життєвий цикл і створити індивідуальні стратегії утримання.

Висновки

Отже, сучасні ринкові умови потребують розробки нових маркетингово-збутових стратегій і методів швидкої адаптації до змін у зовнішньому середовищі. Зокрема, значним викликом є управління маркетингово-збутовою діяльністю в умовах економічної нестабільності, що пов'язана з глобальними кризами, пандеміями, політичними змінами чи військовими конфліктами. У таких умовах питання забезпечення ефективної маркетингово-збутової діяльності, оптимізації витрат і підтримка довгострокових відносин із клієнтами стають критично важливими.

Використання аналітики великих даних та CRM-систем створює синергетичний ефект, дозволяючи підприємствам не лише ефективніше аналізувати ринок та клієнтів, але й автоматизувати процеси продажу, підвищувати точність прийняття управлінських рішень і забезпечувати конкурентні переваги. У комплексі ці інструменти сприяють покращенню якості обслуговування клієнтів, збільшенню обсягу продажів та досягненню довгострокових стратегічних цілей.

Отже, постійне удосконалення управління маркетингово-збутовою діяльністю підприємства забезпечує підвищення ефективності управлінських рішень, розвиток інноваційних підходів до управління збутом, а також сприяє створенню нових конкурентних переваг підприємств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Лесько О.Й., Стець В.О. (2024). Управління маркетинговою діяльністю в розрізі глобальних маркетингових комунікацій. Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2024)». Вінниця: ВНТУ. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2024
2. Білошапка Ю.М. (2024). Характеристика складових маркетингового управління розвитком підприємства. *Період трансформаційних процесів в світовій науці: задачі та виклики: матеріали* II Міжнародної наукової конференції, м. Кривий Ріг, 19 січня, 2024 р. С.101-104
3. Oleksandr Naumov, Nataliya Shandova, Olha Naumova, Tadeusz Pokusa (2021). Technological-logistic models of the integrated food-production structure. *Socioeconomic development of regions: strategies, models, innovations*. Monograph. Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, pp. 355, illus., tabs., bibls. p. 62-71.
4. Краус К.М., Краус Н.М., Радзіховська Ю.М. Менеджмент і маркетинг: посібник. Київ: Аграр Медіа Груп, 2022. 241 с.
5. Ларіна Я., Філатова А. (2023). Сучасні концепції маркетингу та їх застосування у виробничо-торгівельних ланцюгах на ринку посівного матеріалу. *Київський економічний науковий журнал*, (3), 69-75.

Лесько Олександр Йосипович – *канд. екон. наук, доцент, професор кафедри економіки підприємства та виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lesko@vntu.edu.ua.*

Кульматицький О.С. – *студент групи МПОУ-23м факультету Менеджменту та Інформаційної Безпеки Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця.*

Lesko Oleksandr – *Dr. Sc. (Eng.), Professor, Head of the Department of Enterprise Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

Kulmatytskyi O.S. – *master, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

УДК 658.8:005

О.Й. Лесько
С.О. Кульматицький

УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *В роботі розглянуті основні аспекти удосконалення управління економічною безпекою підприємства в умовах цифровізації. Проаналізовано специфіку економічної безпеки в умовах цифровізації. Розроблено механізм забезпечення системи ЕБП в умовах цифровізації. Обґрунтовано використання структурного підходу до управління ЕБП на основі розробленого механізму.*

***Ключові слова**: економічна безпека, підприємство, цифровізація, механізм, хмарні технології, управління.*

Abstract. *The paper considers the main aspects of improving the management of economic security of an enterprise in the context of digitalization. The specifics of economic security in the context of digitalization are analyzed. A mechanism for ensuring the system of economic security of an enterprise in the context of digitalization is developed and the use of a structural approach to managing the economic security of an enterprise based on the developed mechanism is justified.*

***Keywords**: economic security, enterprise, digitalization, mechanism, cloud technologies, management.*

Вступ

В умовах стрімкого розвитку цифрових технологій підприємства стикаються з новими викликами, які суттєво впливають на їх економічну безпеку [1, 2]. Цифровізація змінює традиційні бізнес-процеси, інтегрує сучасні інформаційно-комунікаційні технології та відкриває доступ до глобальних ринків. Водночас вона створює нові загрози, такі як кібератаки, злом систем, втрати даних та порушення конфіденційності. Таким чином, ефективне управління економічною безпекою потребує модернізації існуючих підходів, розробки інноваційних механізмів захисту ресурсів і забезпечення стійкості до цифрових ризиків.

Удосконалення управління економічною безпекою підприємства (ЕБП) дозволяє не лише адаптувати підприємства до викликів цифровізації, але й отримати конкурентні переваги за рахунок інтеграції аналітичних технологій, автоматизованих систем моніторингу та управління, а також впровадження цифрових стратегій захисту активів. Висока актуальність цього питання для сучасних підприємств зумовлена зростаючою роллю інформації як ключового ресурсу, що потребує надійного захисту та швидкого доступу для прийняття управлінських рішень.

Результати дослідження

Економічна безпека підприємства в сучасних умовах трансформується під впливом цифровізації, що охоплює всі сфери господарської діяльності. Надамо декілька найбільш узагальнених визначень терміну «економічна безпека підприємства» [2, 3]:

1. Економічна безпека підприємства – це стан захищеності ресурсів, активів та інтересів підприємства від зовнішніх і внутрішніх загроз, що забезпечує його стабільне функціонування, розвиток та досягнення стратегічних цілей.
2. Економічна безпека підприємства – це система заходів і стратегій, спрямованих на збереження фінансової, матеріальної, інформаційної та кадрової стійкості підприємства в умовах невизначеності та ризиків.

На нашу думку, економічна безпека підприємства – це здатність підприємства ідентифікувати, оцінювати та нейтралізувати економічні загрози, мінімізуючи їх вплив на фінансові результати та операційну діяльність. Зображений на рис. 1 механізм забезпечення економічної безпеки підприємства ілюструє структурний підхід до управління економічною безпекою та демонструє систему управління ЕБП в умовах цифровізації, яка включає:

1. Механізм забезпечення: він об'єднує інструменти, суб'єкти, об'єкти, політики, стратегії та функції забезпечення економічної безпеки.
2. Цільові орієнтири безпечної діяльності: вони визначають кінцеві цілі економічної безпеки.
3. Завдання ЕБП у контексті цифровізації: відображають необхідність впровадження цифрових технологій у безпекову діяльність підприємства.
4. Суб'єкти безпеки: підприємства та організації, що забезпечують реалізацію завдань ЕБП.
5. Об'єкти безпеки: ресурси, інформація та процеси, які потребують захисту в умовах цифрової трансформації.

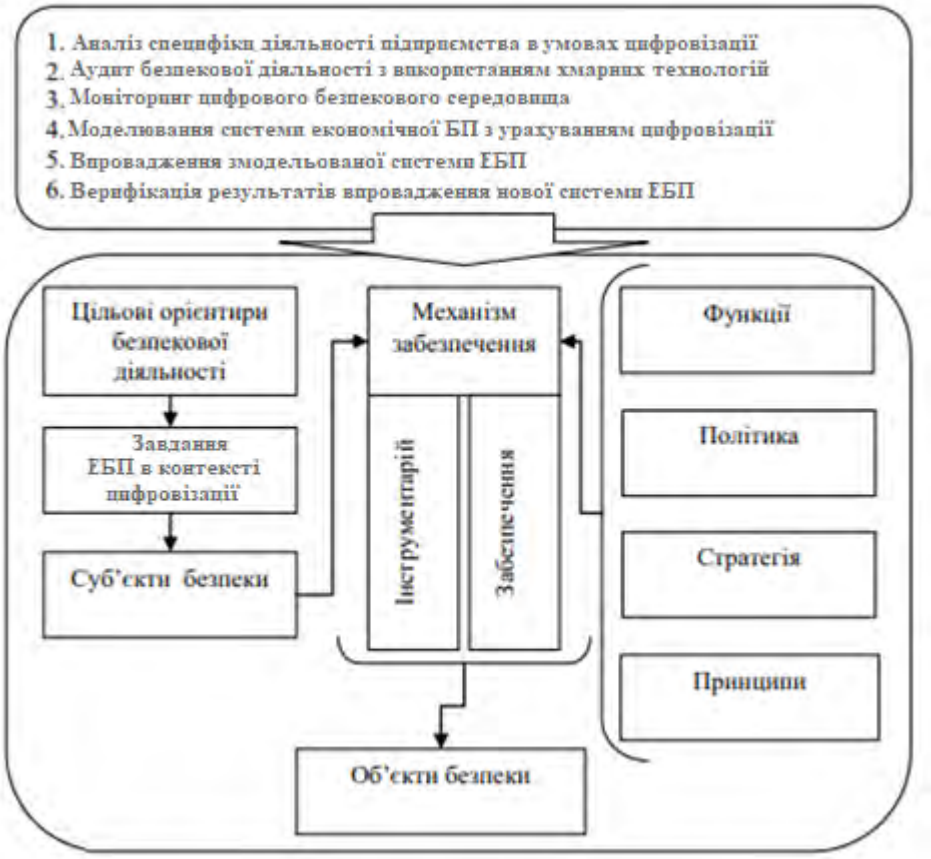

Рисунок 1 – Механізм забезпечення системи ЕБП в умовах цифровізації

В умовах цифровізації виникає необхідність удосконалення існуючих інструментів та впровадження нових стратегій, які враховують цифрові виклики та ризики. Запропонований механізм дозволяє систематизувати ключові елементи управління ЕБП та виділити основні напрями її вдосконалення. Проаналізуємо специфіку забезпечення ЕБП в умовах цифровізації:

1. Інтеграція цифрових технологій: на рисунку представлені інструментарій забезпечення та суб'єкти безпеки, які потребують адаптації до умов цифровізації. Використання хмарних технологій, систем моніторингу та аналітичних платформ уможливлює більш ефективне виявлення і реагування на цифрові загрози, але водночас вимагає створення відповідної політики безпеки.
2. Цифрова трансформація функцій і політик: політика та стратегії, зображені на рисунку, повинні бути адаптовані до умов цифрового середовища. Це передбачає розробку механізмів захисту інформаційних систем, запровадження кіберзахисту та забезпечення безпеки цифрових активів підприємства.
3. Розширення об'єктів безпеки: в умовах цифровізації до традиційних об'єктів безпеки (матеріальні, фінансові ресурси) додаються цифрові активи, дані та інтелектуальна власність. На рисунку ці об'єкти інтегровані в загальну систему забезпечення ЕБП, що підкреслює необхідність їх врахування на всіх рівнях управління.
4. Моніторинг цифрового середовища: моніторинг (виділений на рисунку як один із етапів) стає ключовим елементом системи ЕБП. У цифровому середовищі він включає контроль за інформаційними потоками, кіберзагрозами та вразливостями системи підприємства.

Висновки

Таким чином, удосконалення управління ЕБП в умовах цифровізації є невід'ємною умовою забезпечення конкурентоспроможності підприємства та його адаптації до сучасних викликів цифрової трансформації, а включення до механізму забезпечення системи ЕБП таких елементів, як цифрові технології, аналітичні інструменти та політики кіберзахисту, дозволить підприємствам не лише протистояти сучасним загрозам, але й створити фундамент для сталого розвитку. Також економічна безпека підприємства є ключовим елементом його сталого розвитку в умовах цифрової економіки. Впровадження ж цифрових рішень у систему управління ЕБП дозволить підвищити ефективність управлінських рішень, зменшити ризики та оптимізувати процеси.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Лесько О.Й., Іщенко Г.С. Удосконалення менеджменту економічної безпеки підприємства. Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2024)». Вінниця: ВНТУ. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2024
2. Андріїв Н. М. Виклики для економічної безпеки держави в умовах формування цифрової економіки. Інфраструктура ринку. 2022. Вип. 64. С. 10– 15. DOI: https://doi.org/10.32843/infrastruct64-2.
3. Senchuk I., Kukhar O., Kravchyk Yu. Application of a systematic approach for the analysis of the economic security of enterprises in the agricultural sector of Ukraine. Modeling The Development Of The Economic Systems. 2023. Issue 3. P. 95-100. https://doi.org/10.31891/mdes/2023-9-13

Лесько Олександр Йосипович – *канд. екон. наук, доцент, професор кафедри економіки підприємства та виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lesko@vntu.edu.ua.*

Кульматицький С.О. – *студент групи МПОУ-23м факультету Менеджменту та Інформаційної Безпеки Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця.*

Lesko Oleksandr – *Dr. Sc. (Eng.), Professor, Head of the Department of Enterprise Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

Kulmatytskyi S.O. – *master, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

УДК 658: 331

Л.М. ТКАЧУК

М.А. ПІДГОРОДЕЦЬКИЙ

ВПЛИВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ НА ІНВЕСТИЦІЙНУ ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ВДЕ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Анотація

В статті розглянуто основні елементи «інвестиційної привабливості підприємства» та поняття «інтелектуального капіталу». В складних умовах економічної невизначеності підприємства змушенні знаходити нові методи задля конкурентоспроможності та виживання в реаліях сьогодення. Одним із яким являється інтелектуальний капітал, який виражається в результатах інтелектуальної праці, обумовлює рівень інноваційності.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна привабливість, інноваційність, підприємства.

THE INFLUENCE OF INTELLECTUAL CAPITAL ON THE INVESTMENT ATTRACTIVENESS OF VDE ENTERPRISES

Abstract

The article examines the main elements of the "investment attractiveness of the enterprise" and the concept of "intellectual capital". In difficult conditions of economic uncertainty, enterprises are forced to find new methods for competitiveness and survival in today's realities. One of which is intellectual capital, which is expressed in the results of intellectual work and determines the level of innovation.

Key words*:* investments, investment attractiveness, innovativeness, enterprises.

Вступ

Актуальність теми: У сучасних умовах глобалізації економіки інтелектуальний капітал стає ключовим фактором успішності підприємств.

Зростає значення нематеріальних активів, таких як: знання, навички працівників, репутація, бренди, патенти, що має вагомий вплив на інвестиційну привабливість підприємств.

Інтелектуальний капітал впливає на формування конкурентоспроможності та інноваційного потенціалу підприємств.

Метою даної статі є аналіз впливу інтелектуального капіталу на інвестиційну привабливість підприємства. Визначення ключових компонентів інтелектуального капіталу які найбільше впливають на рішення інвесторів щодо інвестування в підприємство.

Результати дослідження

В сучасних реаліях економіки світу ефективність функціонування окремих підприємств залежить безпосередньо від процесів формування та ефективності використання інтелектуального потенціалу підприємств відновлюваних джерел енергії, надалі ВДЕ.

Основою інноваційного розвитку будь-якого підприємства є інтелектуальний капітал, що, на думку Л.Г. Мельника, являє собою інтелектуальні здатності людей у сукупності зі створеними ними матеріальними й нематеріальними засобами, які використовуються в процесі інтелектуальної праці. [1].

Інтелектуальний капітал – це інтелектуальний ресурс підприємства (знання, досвід, можливості), який взаємодіє з організаційним складником і ринковим середовищем та за умови ефективного використання конвертується у додаткову вартість, забезпечуючи конкурентоспроможність суб'єкта господарювання [2].

Підсумовуючи вищезазначене можна дійти висновку, що інтелектуальний капітал є нематеріальним активом, який забезпечує стійку конкуренту перевагу підприємства. Складовими інтелектуального капіталу є:

1. **Людський капітал** є центральним компонентом інтелектуального капіталу, і його значення для інвестиційної привабливості важко переоцінити та який включає в себе:
   1.1. Професійна кваліфікація: Наявність у компанії висококваліфікованих працівників і лідерів зі стратегічним баченням створює позитивний імідж підприємства серед інвесторів.
   1.2. Творчість і інновації: Творчий підхід персоналу забезпечує розробку нових продуктів та послуг, які можуть значно підвищити доходи підприємства.
2. **Організаційний (структурний) капітал** який відображається у внутрішніх системах та процесах, що забезпечують ефективну діяльність підприємства. Включаючи патенти, авторські права, системи управління якістю, інформаційні бази даних.
3. **Клієнтський капітал** який проявляється у репутації компанії та її зв'язках з клієнтами, бренди та рівень довіри на ринку. Тому лояльність клієнтів є важливим показником стабільності підприємства та перспектив його розвитку.

Інтелектуальний капітал все більше розглядається інвесторами як один із головних факторів, що визначає успіх компанії в довгостроковій перспективі. На відміну від матеріальних активів, таких як обладнання чи нерухомість, інтелектуальний капітал має потенціал для постійного оновлення і створення нових цінностей. Наприклад, знання співробітників чи репутація бренду з часом можуть лише зростати в ціні.

Підприємства з високим рівнем інтелектуального капіталу здатні адаптуватися до змін, забезпечувати інноваційності і пропонувати унікальні продукти, що є вагомими аргументами для інвесторів.

Значення інтелектуального капіталу для інвестиційної привабливості підприємства знаходить своє безпосереднє вираження в його конкурентній спроможності адаптуватись до сучасних реалій ринку за допомогою:

- Інноваційності – інвестуючи у розвиток саме інтелектуального капіталу, що в свою чергу відображається у створені нових технологій, продуктів чи бізнес моделей.
- Унікальність пропозиції, які за допомогою людського капіталу підприємства створюють продукт чи послугу яку складно копіювати конкурентам.
- Розширення ринків, які за допомогою клієнтського капіталу дозволяють підприємствам виходити на нові ринки із мінімальними ризиками.

Синергія людського, організаційного та клієнтського капіталу створює фундамент для довгострокового розвитку підприємства.

Довіра інвесторів: Підприємства, що демонструють сильний інтелектуальний капітал, легше залучають інвестиції, оскільки вони здаються менш ризиковими та більш перспективними.

Підвищення вартості бізнесу: Високий рівень інтелектуального капіталу сприяє зростанню ринкової капіталізації компанії, що безпосередньо впливає на її привабливість для стратегічних і фінансових інвесторів.

Таким чином, інтелектуальний капітал відіграє ключову роль у створенні доданої вартості для інвесторів і забезпечує довгострокову фінансову стабільність підприємства.

Однак, вплив інтелектуального капіталу на інвестиції має як позитивні сторони, так і негативні, а саме:

1. Складність оцінки інтелектуального капіталу, так як на відміну від матеріальних активів, його важко відображати у фінансовій звітності. Окрім того в різних країнах та галузях немає уніфікованої методики оцінки нематеріальних активів, таких як людський капітал або репутація бренду.

2. Збереження та розвиток людського капіталу, який являється центральним компонентом інтелектуального капіталу, але підприємства стикаються з викликами плинності кадрів, мотивації персоналу та ефектом старіння.
3. Захистом інтелектуальної власності, яка проявляється в ризику копіювання конкурентами технологій, патентів та авторських прав.
4. Проблема комерціалізації, яка проявляється в тривалості окупності інвестицій в інновації чи навчання персоналу, окремо ніхто не застрахований від невдач, так як інновації чи стратегії монетизації інтелектуального капіталу досягають успіху.

Висновки: Реалізація потенціалу інтелектуального капіталу потребує подолання численних викликів. Для успішного управління цим ресурсом підприємства мають вдосконалювати свої методи оцінки, адаптуватися до зовнішніх змін, інвестувати в розвиток співробітників та створювати стратегії для захисту й комерціалізації нематеріальних активів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Павлова О.С. Інтелектуальний капітал як фактор підвищення інвестиційної привабливості підприємства (на прикладі виноробної промисловості). Економічні інновації. 2012. № 47. С. 214–221. посилання: https://www.researchgate.net/publication/345481820_INTELEKTUALNIJ_KAPITAL_AK_FAKTOR_VPLIVU_NA_INVESTICIJNU_PRIVABLIVIST_PIDPRIEMSTVA
2. Ротань Н.В. Управління розвитком інтелектуального капіталу підприємств: автореф. Дис. канд. екон. наук : спец. 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами»; Харківський нац. техн. ун-т сільського господарства імені Петра Василенка. Харків, 2018. 25 с. посилання: http://dspace.opu.ua/jspui/handle/123456789/9341 .
3. Собко О.М. Інтелектуальний капітал і креація вартості підприємства : монографія. Тернопіль, 2016. 444 с. посилання: http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/22515/1/mon_kreacja_%D0%A1%D0%BE%D0%B1%D0%BA%D0%BE-maket-end.pdf
4. Оцінка кредитоспроможності та інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання: монографія / А.О. Єпіфанов, Н.А. Дехтяр, Т.М. Мельник та ін.; за ред. А.О. Єпіфанова. Суми, 2007. 286 с посилання https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/50498

Підгородецький Максим Андрійович – аспірант групи 073-23а, факультет Менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: pidgoromax@gmai.com

Науковий керівник: Ткачук Людмила Миколаївна *кандидат економічних наук*, доцент, доцент кафедри фінансів інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: ludatkachuk2017@gmail.com

Maksym Andriyovych Pidhorodetskyi - postgraduate student group 073-23a, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pidgoromax@gmai.com

Scientific supervisor: Lyudmila Mykolaivna Tkachuk, candidate of economic sciences, associate professor, associate professor of the Department of Finance, Innovative Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: ludatkachuk2017@gmail.com

УДК 338.45: 664.3: 658

В. В. Химич
О. В. Безсмертна

БЕЗВІДХОДНА ТА ЕНЕРГОЗАОЩАДНА ЛОГІСТИКА НА ПРИКЛАДІ ПРАТ «ВІННИЦЬКИЙ ОЛІЙНОЖИРОВИЙ КОМБІНАТ»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто підходи до впровадження безвідхідної та енергозаощаджувальної логістики на прикладі ПрАТ «Вінницький олійножировий комбінат» та описано ключові принципи екологічної відповідальності підприємства.

Ключові слова: безвідходна логістика, енергоощадна логістика, «зелена» логістика, екологічна відповідальність, оптимізація.

Abstract

The report examines approaches to the implementation of zero-waste and energy-saving logistics using the example of «Vinnytsia Oil and Fat Combine» and describes the key principles of the enterprise's environmental responsibility.

Keywords: zero-waste logistics, energy-saving logistics, «green» logistics, environmental responsibility, optimization.

Вступ

Сучасний світовий бізнес дедалі більше орієнтується на принципи сталого розвитку, зокрема на безвідходне виробництво та енергозаощадну логістику. Це особливо актуально для підприємств, які працюють у харчовій промисловості та аграрному секторі, оскільки вони використовують великі обсяги природних ресурсів. Одним із підприємств, що впроваджує сучасні підходи у своїй діяльності, є ПрАТ «Вінницький олійножировий комбінат». Це одне з провідних підприємств України, яке спеціалізується на виробництві рослинних олій, маргаринів та інших жирів, що експортуються в різні країни світу. Відповідність європейським екологічним стандартам та інтеграція принципів «зеленої логістики» допомагають комбінату не лише зменшувати негативний вплив на довкілля, а й оптимізувати витрати, покращувати якість продукції та підвищувати конкурентоспроможність.

Результати дослідження

ПрАТ «Вінницький олійножировий комбінат» (ВОЖК) є одним із провідних виробників рослинних олій та жирів в Україні. Для відповідності європейським стандартам у сфері логістики компанія впроваджує принципи безвідходного виробництва та енергозаощадної логістики, що відповідають концепції «зеленої економіки» та сталого розвитку.

Основні принципи безвідходної логістики:

1. Комплексне використання сировини

- Насіння соняшнику та сої переробляється повністю: олія йде на виробництво харчових продуктів, а макуха та шрот використовуються у тваринництві.
- Відходи переробки насіння можуть застосовуватись у біопаливі або як сировина для виготовлення кормів.

2. Замкнені логістичні цикли

- Використання повторного обігу пакувальних матеріалів, таких як багаторазові контейнери для транспортування олії.
- Оптимізація маршрутизації транспорту для зменшення пробігу вантажівок та скорочення викидів CO_2.

3. Рециклінг та мінімізація відходів

- Переробка залишків жирових продуктів для виготовлення мила, технічних жирів або біодизеля.
- Використання біологічних методів очищення стічних вод.

Основні принципи енергозаощадної логістики:

1. Енергоефективний транспорт

- Використання транспорту з низькими викидами CO_2 (автомобілі на біопаливі, електровантажівки).

• Оптимізація логістичних маршрутів за допомогою цифрових технологій (GPS, AI-алгоритми).

2. Автоматизація складських процесів

• Використання енергоощадного освітлення та систем клімат-контролю в логістичних центрах.

• Впровадження автоматизованих складських систем (роботизовані комплекси для швидкого переміщення товарів).

3. Відновлювані джерела енергії

• Використання сонячних панелей на складах та виробничих площах.

• Переробка відходів у біогаз для забезпечення енергопотреб виробництва.

ВОЖК орієнтується на стандарти:

• ISO 14001 (Система екологічного менеджменту)

• ISO 50001 (Енергоефективність)

• EU Green Deal (Європейська стратегія сталого розвитку)

Безвідходна логістика передбачає раціональне використання сировини, переробку відходів та повторне використання матеріалів у виробничому циклі. Одним із ключових принципів такої моделі на Вінницькому олійножировому комбінаті є комплексне використання сировини. Зокрема, у процесі переробки насіння соняшнику або сої отримують не лише основний продукт – олію, а й побічні продукти, такі як макуха та шрот, які активно використовуються у тваринництві. Це дозволяє зменшити кількість відходів та сприяє розвитку циркулярної економіки, в якій відходи однієї галузі стають ресурсами для іншої. Крім того, залишки жирових продуктів, що не придатні для харчової промисловості, можуть бути використані у виробництві технічних жирів, мила або навіть біодизеля, що додатково зменшує екологічне навантаження на навколишнє середовище.

Ще одним важливим аспектом є логістичні процеси, пов'язані з транспортуванням і зберіганням продукції. На комбінаті запроваджені заходи, спрямовані на скорочення логістичних втрат та енерговитрат. Наприклад, транспортні перевезення здійснюються з урахуванням оптимізованих маршрутів, що дозволяє зменшити витрати пального та скоротити викиди вуглекислого газу. Використання багаторазових контейнерів і повернення тари для подальшого використання також є важливою складовою безвідходної логістики, що відповідає європейським вимогам щодо екологічної відповідальності підприємств.

Енергозаощадна логістика є невід'ємною частиною сучасного виробництва, адже раціональне використання енергії дозволяє знизити витрати та водночас сприяє зменшенню екологічного сліду. На Вінницькому олійножировому комбінаті активно використовуються технології, які допомагають зменшити споживання енергії на всіх етапах виробничого процесу та логістичних операцій. По-перше, на підприємстві впроваджено енергоефективні системи освітлення та вентиляції на складах і виробничих цехах. По-друге, автоматизовані складські системи дозволяють ефективно керувати запасами, зменшуючи потребу в надлишкових перевезеннях і енергетичних витратах на їх зберігання. Це відповідає сучасним європейським стандартам управління ресурсами, зокрема сертифікації ISO 50001, яка регламентує підходи до енергозбереження на виробництві.

Одним із найбільш прогресивних рішень у сфері енергозаощадної логістики є використання альтернативних джерел енергії. На території комбінату встановлені сонячні панелі, які частково забезпечують енергопотреби підприємства. Крім того, компанія розглядає можливість використання біогазових установок, що дозволяють отримувати енергію з органічних відходів виробництва. Це не лише знижує витрати на традиційні енергоресурси, а й сприяє екологічній безпеці регіону.

Важливим елементом енергозаощадної логістики є також оновлення автопарку. Підприємство поступово переходить на використання транспорту з низьким рівнем викидів вуглекислого газу, зокрема вантажівок на біопаливі та електротранспорту. Це дозволяє не лише економити кошти на паливі, а й відповідати вимогам Європейського Союзу щодо зменшення шкідливих викидів. Крім того, у логістичних процесах комбінат використовує сучасні цифрові технології, такі як GPS-моніторинг транспорту та AI-алгоритми для планування маршрутів. Це допомагає зменшити витрати пального, оптимізувати перевезення та скоротити час доставки продукції до споживачів.

Впровадження безвідходних та енергозаощадних рішень на ПрАТ «Вінницький олійножировий комбінат» відповідає європейським екологічним стандартам і загальній концепції сталого розвитку, закладеній у Європейському зеленому курсі (EU Green Deal). Підприємство дотримується норм сертифікацій ISO 14001 та ISO 50001, які регламентують екологічне управління та енергоефективність. Такі заходи дозволяють не лише зменшувати негативний вплив на навколишнє середовище, а й

підвищувати ефективність виробничих процесів, скорочувати витрати на логістику та підвищувати рівень конкурентоспроможності на міжнародному ринку.

Таким чином, Вінницький олійножировий комбінат є прикладом підприємства, яке активно розвивається відповідно до сучасних європейських тенденцій у сфері логістики та виробництва. Інтеграція принципів безвідходності, енергоефективності та екологічної відповідальності є не лише вимогою часу, а й інвестицією в майбутнє, що забезпечує стабільний розвиток компанії та підвищення її репутації як екологічно відповідального виробника.

Висновки

Вінницький олійножировий комбінат успішно впроваджує безвідходну та енергозаощадну логістику, що відповідає сучасним європейським стандартам екологічного управління. Раціональне використання сировини, мінімізація відходів та впровадження технологій повторного використання ресурсів сприяють зменшенню негативного впливу на довкілля. Використання енергоефективного транспорту, відновлюваних джерел енергії та цифрових технологій у логістичних процесах дозволяє підприємству знижувати витрати та підвищувати конкурентоспроможність. Орієнтація на стандарти ISO 14001 та ISO 50001 гарантує екологічну відповідність продукції та логістичних процесів вимогам міжнародного ринку. Завдяки комплексному підходу до сталого розвитку комбінат не лише оптимізує виробничі процеси, а й сприяє формуванню екологічно відповідального бізнесу в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Веб-сайт ПрАТ «Вінницький олійножировий комбінат». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://vmzhk.vioil.com/ (дата звернення: 30.01.2025)
2. I-vin info. Вінниця – не тільки про фонтани. Історія про масложир. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://i-vin.info/news/vinnicya-%E2%80%93-ne-tilki-pro-fontani--istoriya-rayonu-maslozhir-5840.html (дата звернення: 30.01.2025)
3. Вінницька обласна рада. Вінницький олійножировий комбінат відкрив новий виробничий комплекс. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://vinrada.gov.ua/vinnickij-olijnozhirovij-kombinat-vidkriv-novij-virobnichij-kompleks.htm (дата звернення: 30.01.2025)
4. Vinbazar. Вінницький олійножировий комбінат на першому місці в Україні з виробництва нерафінованої рослинної олії. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://vinbazar.com/news/ekonomika/vinnitsikiy-oliynojiroviy-kombinat-na-pershomu-mistsii-v-ukrani-z-virobnitsitva-nerafinovano-roslinno-oli (дата звернення: 30.01.2025)

Химич Вікторія Вадимівна – студентка групи 1Л-22б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vikahimich10@gmail.com.

Науковий керівник: ***Безсмертна Оксана Владиславівна*** - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: bezsmertna@vntu.edu.ua

Khymych Viktoriia V. - Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vikahimich10@gmail.com.

Supervisor: ***Oksana V. Bezsmertna*** - PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: bezsmertna@vntu.edu.ua

УДК 351.82: 339

Д. О. Гриценюк
О. В. Безсмертна

РОЛЬ ПОЛЬЩІ ТА УКРАЇНИ НА НОВОМУ ШОВКОВОМУ ШЛЯХУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Стаття досліджує роль Польщі та України в глобальній ініціативі «Новий Шовковий шлях», зосереджуючи увагу на їхньому геополітичному та економічному значенні у розвитку транзитних коридорів між Китаєм та Європою. Проаналізовано інфраструктурні об'єкти, логістичні можливості та виклики, що стоять перед обома країнами, а також перспективи співпраці в контексті європейської інтеграції та регіонал.

Ключові слова: Новий Шовковий шлях, логістика, транспортні коридори, транзит, геополітика, економічне співробітництво, інфраструктура, міжнародна торгівля

Abstract

The article explores the role of Poland and Ukraine in the global New Silk Road initiative, focusing on their geopolitical and economic importance in the development of transit corridors between China and Europe. Infrastructural facilities, logistical opportunities and challenges facing both countries were analyzed, as well as prospects for cooperation in the context of European integration and regionalism.

Keywords: New Silk Road, logistics, transport corridors, transit, geopolitics, economic cooperation, infrastructure, international trade

Вступ

Новий Шовковий шлях – це глобальна ініціатива Китаю, яка спрямована на створення сучасної транспортно-логістичної мережі між Азією, Європою та Африкою. Офіційно відома як «Один пояс, один шлях» (Belt and Road Initiative, BRI), вона охоплює інвестиції в залізничні, автомобільні, морські та інші інфраструктурні проєкти. Головна мета цієї ініціативи – забезпечення швидкого та економічно вигідного транспортування товарів між Сходом і Заходом.

Польща та Україна відіграють важливу роль у цьому проєкті, оскільки обидві країни є стратегічними транзитними хабами між Європейським Союзом та Китаєм. Їхнє географічне розташування робить їх ключовими ланками у ланцюгу постачання, особливо в контексті розвитку залізничного та автомобільного транспорту. У цій статті буде розглянуто значення Польщі та України у реалізації Нового Шовкового шляху, основні виклики та перспективи для обох країн.

Результати дослідження

Польща є одним із найважливіших логістичних центрів Центральної Європи, що активно інтегрується в транспортні коридори, пов'язані з ініціативою BRI. Головним транзитним пунктом у Польщі є залізничний термінал у місті Малашевичі, який приймає вантажні потяги з Китаю та розподіляє їх далі по Європі. Саме тут відбувається зміна ширини залізничної колії – китайські поїзди використовують ширшу колію, ніж європейські, що вимагає перевантаження контейнерів або зміну візків.

Польща також активно розширює свою логістичну інфраструктуру для прийому китайських товарів. Важливим фактором є розвиток портів у Гданську та Гдині, які також можуть відігравати роль у морському транспортному маршруті між Китаєм і Європою. Крім того, Варшава є ключовим центром міжнародної торгівлі, що сприяє формуванню Польщі як важливого хаба для перерозподілу вантажів у межах ЄС.

Одним із викликів для Польщі є підвищене навантаження на інфраструктуру через зростання обсягів транзитних перевезень. Це вимагає модернізації залізничних і автомобільних шляхів, а також вдосконалення митного контролю для прискорення руху товарів. Водночас тісна співпраця з Європейським Союзом дає Польщі доступ до фінансування, яке може бути використане для розвитку логістичних потужностей.

Україна, як і Польща, має вигідне географічне положення, яке робить її важливим транзитним коридором між Азією та Європою. Крім традиційного маршруту через Росію та Білорусь, Китай розглядає альтернативні шляхи, які проходять через територію України. Особливого значення набуває Транскаспійський міжнародний транспортний маршрут (Middle Corridor), який поєднує Китай із Європою через Казахстан, Азербайджан, Грузію, Чорне море та Україну.

Однією з переваг України є розвинена залізнична інфраструктура, зокрема Одеський порт та Чорноморські транспортні шляхи, які можуть слугувати ключовими точками для перевалки китайських товарів. Крім того, Україна має широку мережу залізничних шляхів, які можуть використовуватися для транзиту контейнерних потягів до ЄС.

Проте існують і певні виклики. Політична нестабільність, військовий конфлікт та необхідність модернізації транспортної інфраструктури створюють труднощі для залучення іноземних інвесторів. Водночас Україна має значний потенціал для розвитку співпраці з Китаєм у межах ініціативи BRI. У 2020 році між Києвом і Пекіном було підписано угоду про посилення співробітництва у сфері логістики та транспортної інфраструктури.

Ще одним важливим напрямком є розвиток автомобільного транспорту. У рамках ініціативи Нового Шовкового шляху активно розглядаються можливості покращення дорожньої інфраструктури, що дозволить зробити транзит вантажів через Україну швидшим і ефективнішим.

Хоча Польща та Україна виконують різні функції в межах Нового Шовкового шляху, між ними можливе тісне співробітництво для оптимізації логістичних процесів. Україна може стати важливим альтернативним маршрутом для транзиту товарів із Китаю до ЄС, оминаючи територію Росії та Білорусі. Польща, у свою чергу, може стати кінцевим пунктом розподілу товарів на європейському ринку.

Одним із ключових аспектів є взаємодія у розвитку залізничного транспорту. Українські залізниці можуть інтегруватися у європейську транспортну систему через Польщу, що дозволить значно скоротити час доставки товарів. Крім того, співпраця у сфері цифрових технологій, автоматизації митного оформлення та спрощення логістичних процедур може сприяти підвищенню ефективності транспортних маршрутів.

Ще одним перспективним напрямком є розвиток морських перевезень через Чорне та Балтійське моря. Українські порти можуть використовуватися для доставки товарів із Китаю морем, після чого вони будуть транспортуватися до Польщі залізничним або автомобільним транспортом. Це дозволить знизити витрати на перевезення та створити альтернативні логістичні маршрути.

Висновки

Новий Шовковий шлях є однією з наймасштабніших логістичних ініціатив сучасності, і Польща та Україна відіграють у ньому важливу роль. Польща виступає ключовим логістичним хабом у межах ЄС, через який проходять основні вантажні потоки з Китаю. Україна, своєю чергою, може стати альтернативним транзитним коридором, що сприятиме диверсифікації маршрутів у межах BRI.

Для обох країн важливим завданням є модернізація інфраструктури, вдосконалення митних процедур та залучення іноземних інвестицій у логістичну сферу. Польща вже має розвинену логістичну систему та отримує фінансування від ЄС, тоді як Україна потребує активного розвитку транспортної мережі та залучення міжнародних партнерів.

У перспективі співпраця між Польщею та Україною може стати ключовим фактором у розвитку нових транспортних коридорів між Азією та Європою, що сприятиме економічному зростанню обох держав та їхньому зміцненню в міжнародній торгівлі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Шовковий шлях 2.0 – можливості для Польщі та України. URL: https://www.polukr.net/uk/blog/2016/03/szovkovyi-szliah-2-0-mozlivosti-dla-polszczi-ta-ukraini/

2. «Новий Шовковий шлях»: можливості та виклики для України. URL: http://www.ucipr.org.ua/ua/med-a/research-updates/noviy-shovkoviy-shlyah-mozhlivost-ta-vikliki-dlya-ukra-ni

3. Кілька слів про те, як новий шовковий шлях поєднає Китай-Україну-Польщу. URL: https://upmp.news/ua-in-ukraine/kilka-sliv-pro-te-yak-novij-shovkovij-shlyah-poyednaye-kitaj-ukrayinu-polshhu/

Гриценюк Діана– студентка групи 1Л-23б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Науковий керівник: ***Безсмертна Оксана Владиславівна*** - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: bezsmertna@vntu.edu.ua

Hrytsenyuk Diana. - Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: ***Oksana V. Bezsmertna*** - PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: bezsmertna@vntu.edu.ua

УДК 005.511:65.012.45

О.В. Омельченко

СИСТЕМНО-НАУКОВИЙ ТА ІНТУЇТИВНО-УТИЛІТАРНИЙ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ КОНКУРЕНТНОЇ РОЗВІДКИ

Західноукраїнський національний університет

Анотація

Досліджено окремі особливості та відмінності підходу до створення структур конкурентної розвідки на підприємствах, що базується на використанні науково-обґрунтованих методів та інструментів, а також інтуїтивно-утилітарного підходу, що застосовує інструментарій суб'єктивного аналізу та когнітивних методів формування управлінської інформації менеджментом. Акцентовано увагу на необхідності комбінування підходів на певних етапах розвитку КР на підприємстві залежно від етапів його життєвого циклу, використання функціональних особливостей для збільшення ефективності функціонування організаційної структури КР та продукованих нею знань як підґрунтя для управлінських рішень.

Ключові слова: конкурентна розвідка, конкурентні переваги, конкурентне середовище, менеджмент, інформаційний менеджмент, системний підхід, управління знаннями, підприємство, стратегічне планування.

Abstract

The study examines specific features and differences in the approach to creating competitive intelligence structures in enterprises, based on the use of scientifically grounded methods and tools, as well as the intuitive-utilitarian approach, which employs subjective analysis tools and cognitive methods for managerial information formation. Emphasis is placed on the necessity of combining approaches at certain stages of competitive intelligence development within an enterprise, depending on its life cycle stages, as well as on leveraging functional characteristics to enhance the efficiency of the competitive intelligence organizational structure and the knowledge it generates as a foundation for managerial decision-making.

Keywords: competitive intelligence, competitive advantages, competitive environment, management, enterprise, information management, knowledge management, strategic planning.

Вступ

З формалізацією поняття конкурентної розвідки (КР) у другій половині XX ст., вона стала важливим елементом економічної науки, що на прикладному рівні широко використовується для стратегічного позиціонування підприємств в висококонкурентних середовищах, складність яких невпинно зростає. Процес побудови організаційної моделі служб конкурентної розвідки на підприємствах не має єдиного можливого алгоритму реалізації і вимагає глибокого розуміння конкурентного середовища, власної стратегії підприємства та підходів, завдяки яким можна досягнути оптимального балансу ефективності КР з витратами ресурсів на її побудову. Зі зростанням ступеня інформатизації економічної діяльності, появою нових моделей ведення бізнесу та нових технологій, ускладненням соціально-економічних умов на ринках, забезпечення конкурентоспроможності виключно експертністю менеджменту стає ускладненим і ризиковим. За рахунок комбінування різних підходів до діяльності в сфері аналітики конкурентного середовища можна як збільшити ефективність служб конкурентної розвідки, так і якісно підвищити рівень стратегічного менеджменту підприємств.

Результати досліджень

Класифікація методів прийняття управлінських рішень виокремлює різні варіанти підходів: раціональний (аналітичний), інтуїтивний, евристичний, колегіальний, алгоритмічний та інші [1]. Оскільки конкурентну розвідку можна вважати функціональним елементом процесу прийняття рішень, що формує інформаційну та знаннєву базу для останнього, а також створення інформації та знань на основі інтерпретування даних в ході конкурентно-розвідувальних заходів можна розуміти як прийняття рішень, то і підходи до організації КР в діяльності підприємств можна розглядати за аналогією, виокремивши два з них: інтуїтивно-утилітарний та системно-науковий.

Перший — спирається на рішення відповідного суб'єкта з наявністю професійних знань та певного роду емоційного сприйняття в оцінюванні ситуації чи проблеми з швидким віднайденням

ефективного рішення, яке за наявності певних обмежень не може прийматися в раціональний спосіб. Умовою, як правило, є неможливість або недоцільність застосування об'єктивних інструментів, аналітичного та логічного мислення у їх формальних втіленнях [2, с.42].

Використання експертних оцінок є чи не найдавнішим способом прийняття рішень в будь-якій сфері людської діяльності, де присутня конкуренція не лише в її економічному та соціальному розумінні, а як форма вибору серед пропозицій та альтернатив.

Порівняно з випадком раціональних миследіяльнісних процесів, притаманних науковому підходу, що втілюються дослідниками свідомо, детерміновано та підконтрольно, процеси досліджень, що покладаються на інтуїцію, відбуваються на несвідомому та підсвідомому рівнях. [4, с.243] За твердженням Деніела Канемана, інтуїція фахівців пояснюється наявністю ефекту тривалої практики [3, с.15].

Як зазначає М.В. Іващенко, інтуїтивне прийняття рішень в бізнесі (таке, що не ґрунтується на формальних процедурах чи інструментарії) використовується тоді, коли відсутня достатня повнота інформації підтримки прийняття рішення або коли ці рішення є складними за своєю структурою. [4]

Доповнення інтуїтивності утилітарністю в такому випадку певною мірою може означати протилежність теоретичності, спрямованість на емпіричну потребу, коли конкурентно-розвідувальна активність продиктована наявністю конкретних діяльнісних бізнес-проблем, що потребують вирішення в рамках економічної активності підприємства, і відповідно потребою в аналітичній інформації. Ознакою утилітарного підходу, як вияву певного набору заходів, що вживаються в рамках менеджменту підприємства, є також те, що він (підхід) орієнтований в першу чергу на підвищення операційної ефективності організації. Це означає, що перевага надається вирішенню тактичних задач, і відсуває потреби стратегічного рівня на другий план [5].

До переваг утилітарно-інтуїтивного підходу слід віднести:

— швидкість та гнучкість прийняття рішень;

— висока адаптивність до динамічно змінюваних параметрів середовища;

— легкість використання неформальних методів збору даних та аналізу інформації;

— придатність до аналізу емоційних факторів, використання в соціальній інженерії, помилок конкурентів інтуїтивного характеру тощо;

— широке застосування особистого досвіду, емпіричних знань.

До недоліків належать зокрема:

— потреба у релевантному досвіді;

— високі ризики суб'єктивних помилок та рішення під впливом когнітивних викривлень, нерелевантного досвіду, недостовірних даних;

— складність масштабування процесів;

— нестача системності та ускладнений процес передачі досвіду та знань;

— прийняття рішень на основі внутрішніх переконань майже неможливо делегувати.

Також за рахунок того, що інтуїтивні рішення приймаються на основі певного, заздалегідь сформованого внутрішнього шаблону (-ів) мислення, це не дозволяє враховувати достатню кількість альтернатив, а емоції можуть дозволити хибному досвіду переважити надійні факти та докази [4, с. 245]. Таким чином прийняття управлінських рішень, що базується на виключно особистих навичках топ-менеджерів, дотичних до процесу стратегічного управління, не є самостійно достовірним.

Особливості системно-наукового підходу випливають з його природи. При його використанні особливості наукових досліджень переходять в прикладну площину та утворюють комплекс обмежень та вимог до методів, що застосовуються: об'єктивність та відтворюваність, надійність та точність результатів, доказовість, логічність та системність та ін. Конкурентна розвідка як прикладна дисципліна багато в чому завдячує своїм виникненням виходу у 1980-х книги Майкла Портера "Competitive Strategy", де стратегічний аналіз застосовується до конкурентної боротьби в різних економічних сферах, пропонується використання інформації про ринкове середовище, конкурентів для ухвалення ефективних управлінських рішень. Еволюція КР включає різні етапи удосконалення та появу нових інструментів, методів аналізу, теоретичних моделей досліджень та теорій. До найбільш відомих належать: SWOT-аналіз, PESTEL-аналіз, "П'ять сил" (М. Портер), "стратегія Blue Ocean", теорія ігор, аналіз великих даних (Big Data), штучний інтелект (AI), Machine Learning, ресурсно-компетентнісна модель, модель сталих конкурентних переваг, модель дисруптивних (підривних) інновацій та інші.

Виходячи з цього, можна окреслити ряд переваг, що характеризують системно-науковий підхід:

— опертя на методологію наукового аналізу та концептуальні засади;
— використання доказових кількісних і якісних методів досліджень, міждисциплінарних методик;
— використання інтеграції різних наук: математика, статистика, інформатика тощо;
— доступність управління знаннями, формалізації збору, аналізу, використання інформації;
— динамічний розвиток та поява нових інструментів.

Як стверджує П.П. Микитюк: “Науковий підхід забезпечує прийняття раціональних і оптимальних рішень. Раціональні рішення передбачають вибір такої альтернативи, яка принесе максимум вигоди для організації. У рамках цього підходу виникає необхідність всебічного вивчення проблеми, пошуку альтернатив і ретельного, всебічного аналізу інформації.” [2, с.43]. Переваги, які дозволяє впровадити в процедури КР науковий підхід, можуть практично зреалізовуватися в побудові довгострокових стратегій, можливостях використання автоматизованих інструментів для обробки сирих даних, аналізі великих масивів інформації. Зниження впливу когнітивних викривлень, соціальних, емоційних та фізіологічних факторів.

До недоліків (обмежень) використання підходу варто віднести:

— потребу у великій кількості ресурсів та часу на становлення стійких методик та вибір інструментів досліджень;

— складність в адаптації до змін середовища, затримки в реакції на нетипові збурення (динамічні зміни) середовища;

— меншу гнучкість та інерційність у кризових ситуаціях, що потребують швидкої підтримки прийняття рішень.

Спрощене порівняння системно-наукового та інтуїтивно-утилітарного підходів при застосуванні їх в процедурах прийняття рішень та конкурентній розвідці подано у таблиці 1.

Таблиця 1 – Порівняння системно-наукового та інтуїтивно-утилітарного підходів

Критерій оцінки	**Системно-науковий підхід**	**Інтуїтивно-утилітарний підхід**
Методи, що використовуються	Моделювання, системний аналіз, аналітика даних та ін.	Інтуїція, порівняння з попереднім емпіричним досвідом
Швидкість реакції на збурення середовища	Низька для нетипових збурень, Помірна — для типових.	Дуже висока
Точність створюваних знань	Висока, спирається на фактичні дані	Мінлива, залежна від експерта
Гнучкість застосування	Середня	Висока
Об’єктивність результатів	Висока	Низька
Можливість незалежного перегляду висновків	Висока	Низька (обґрунтування є суб’єктивним, прихованим)
Потенціал до методологічного вдосконалення	Високий	Обмежений
Ризик помилок	Низький за умови адекватності методів	Високий. Сильно залежний від експерта
Можливість масштабування на прикладному рівні	Висока, знання легко систематизуються, субзадачі делегуються	Низька, знання часто хаотичні, не всеохопні стосовно проблеми
Можливість врахування альтернативних рішень	Висока	Обмежена

Розуміння особливостей окреслених вище підходів дозволяє будувати ефективні форми організації КР, уникати окремих видів проблем і помилок в менеджменті процесів КР та її результатах, пов’язаних з недоліками кожного з них. Найкращі результати досягаються при застосуванні їх взаємопідсилення залежно від проблематики та необхідної швидкості реакції. Втім, при застосуванні обох підходів в діяльності структур КР, важливим є контроль діяльності безпосередніх виконавців, адже когнітивні викривлення — найбільш непередбачуваний та неконтрольований фактор впливу на кінцеве рішення, що супроводжують мисленнєву діяльність фахівців, — можуть спричиняти неявну підміну наукових методів інтуїтивними з метою пришвидшення пошуку рішень. Комбінування підходів також може здійснюватися в різних форматах: підживлення інтуїтивних рішень точними аналітичними даними; застосування формальних моделей для контролю експертних рішень; інтуїтивний контроль результатів автоматизованого збору інформації чи аналітики з застосуванням інструментів AI, ML, Big Data; інтуїтивна оцінка (аналітика) на невеликих наборах даних тощо.

Висновки

Ефективне планування конкурентної розвідки та відповідна організація структур і окремих фахівців для довготривалого впровадження цього менеджерського інструменту потребує належного обґрунтування підходів на етапах впровадження його в процеси забезпечення стратегічного управління. Вибір підходу до КР (явний чи неявний) та стратегічного планування загалом позначається на подальших результатах аналітики, залежить від багатьох факторів, в т.ч. обсягу ресурсного забезпечення діяльності служб КР. Для початкових етапів розвитку таких підрозділів низький поріг входження забезпечує утилітарно-інтуїтивний підхід, що потребує в мінімальній конфігурації виключно фахового кадрового ресурсу з достатнім досвідом та знаннями в необхідному секторі господарювання. Такий підхід може давати швидкі результати, а також використовується для оперативного і кризового менеджменту. Його протиставленням є системно-науковий підхід, що спирається на теоретичну базу та науково обґрунтовані і досліджені економічні методи, процеси, інструменти аналітики, засоби менеджерського впливу, здобуття інформації та формування релевантних знань. Крім того, формалізація процедур КР дозволяє знизити ефект від негативного впливу на прийняття рішень таких суб'єктивних факторів, як когнітивні упередження, обмеженість досвіду, вплив світоглядно-культурних особливостей та ін. З розширенням діяльності підприємства, стратегічним рухом до забезпечення стійкої конкурентоздатності, збільшенням складності взаємодій у галузі, потреба в глибокому розумінні середовища вимагає обов'язкового використання елементів такого підходу.

Варіантом побудови організаційно-функціональної моделі конкурентної розвідки може слугувати застосування зазначених підходів у гібридній формі, що поєднує їх переваги та взаємно компенсує деякі недоліки. Розуміння та поступове впровадження гібридного підходу може бути ефективним зокрема в умовах суттєвої обмеженості ресурсів підприємства, а також для суб'єктів мікро-, малого бізнесу та при стратегічному плануванні діяльності інших підприємств на початкових етапах життєвого циклу. Детермінованість наукових методів та гнучкість інтуїції забезпечують різносторонні можливості для діяльності конкурентної розвідки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сокуренко І. А. Класифікація методів прийняття управлінських рішень. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету*. 2019. №6. С. 161-177.
2. Микитюк П. П. Інноваційний менеджмент : навч. посібник. / Київ : Центр учбової літератури, 2007. — 400 с. URL: http://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/552 (Дата звернення: 10.02.2025)
3. Канеман Деніел. Мислення швидке і повільне. / Пер. з англ. Максим Яковлєв. — 7-ме вид. — К. : Наш Формат, 2023. — 480 с.
4. Іващенко М. В. Раціональний та інтуїтивний підхід до ухвалення рішень в поведінковій економіці. *7th International scientific and practical conference "Eurasian scientific discussions":* матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. / Barca Academy Publishing. Барселона, Іспанія, 1-3 серпня 2022. С. 243-247.
5. Портер Майкл. Конкурентна перевага. Як досягати стабільно високих результатів / пер з англ. І. Ємельянова, І. Гнатковська. Київ : Наш формат, 2019. 624 с.

***Омельченко Олександр Вікторович* —** аспірант, Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, e-mail: o.omelchenko@st.wunu.edu.ua

Науковий керівник: ***Гугул Оксана Ярославівна* —** кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри міжнародного туризму і готельного бізнесу, Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, e-mail: o.gugul@tneu.edu.ua

***Omelchenko Oleksandr V.* —** PhD student at the Western Ukrainian National University, Ternopil, e-mail: o.omelchenko@st.wunu.edu.ua

Supervisor: ***Gugul Oksana Y.* —** PhD in Economics, Associate Professor, Head of the Department of International Tourism and Hotel Businessc, e-mail: o.gugul@tneu.edu.ua

УДК 336:658

А.Й. Кривенька

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СУТНОСТІ ОБОТНИХ АКТИВІВ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено сучасні підходи до визначення економічної сутності оборотних активів підприємства. Проаналізовано основні наукові концепції, що трактують оборотні активи, їхню структуру та роль у забезпеченні фінансової стійкості підприємства. Розглянуто основні нормативні документи, що регламентують визначення оборотних активів, а також їх вплив на ефективність господарської діяльності.

Ключові слова: оборотні активи, фінансова стійкість, ліквідність, виробничий цикл, управління активами.

Abstract

The work examines modern approaches to determining the economic essence of the company's current assets. The main scientific concepts interpreting current assets, their structure and role in ensuring the financial stability of the enterprise are analyzed. The main regulatory documents regulating the definition of current assets, as well as their impact on the efficiency of economic activity, are considered.

Keywords: *current assets, financial stability, liquidity, production cycle, asset management.*

Вступ

У сучасних економічних умовах ефективне управління оборотними активами є критичним фактором стабільного функціонування підприємства. Оборотні активи формують значну частину активів компанії та забезпечують її платоспроможність. Недостатній рівень оборотних активів може спричинити порушення операційного циклу, а їх надлишок – призвести до неефективного використання ресурсів.

Різні економічні школи трактують оборотні активи по-різному. В українській та міжнародній практиці поняття "оборотні активи" часто ототожнюють із термінами "оборотний капітал" та "оборотні кошти", хоча між ними існують суттєві відмінності. Тому важливо розглянути основні підходи до визначення цього поняття та проаналізувати його значення для фінансової стійкості підприємства.

Результати дослідження

Оборотні активи є важливим елементом господарської діяльності підприємства, оскільки саме вони забезпечують безперервність виробничого процесу та визначають фінансову стабільність компанії. Вони включають матеріальні ресурси, запаси, дебіторську заборгованість та грошові кошти, які перебувають у постійному русі, змінюючи свою форму в межах операційного циклу [1].

Визначення оборотних активів у науковій літературі базується на різних підходах. Функціональний підхід трактує їх як ключовий елемент кругообігу ресурсів підприємства, що забезпечує його виробничу діяльність. Фінансовий аспект передбачає розгляд оборотних активів крізь призму ліквідності, адже вони можуть бути швидко реалізовані або використані для покриття короткострокових зобов’язань. Обліковий підхід, що закріплений у нормативних документах, визначає їх як активи, призначені для реалізації або споживання в межах одного операційного циклу або 12 місяців [2].

Різні нормативно-правові документи містять власні визначення оборотних активів, проте їхня сутність залишається незмінною – це ресурси підприємства, що використовуються протягом короткого періоду та забезпечують безперервність господарської діяльності. Узагальнене трактування поняття «оборотні активи» подано в таблиці нижче (табл. 1.1)

Таблиця 1.1 - Нормативно-правові документи та трактування поняття "Оборотні активи"[3]

Нормативно-правовий документ	Трактування поняття "Оборотні активи"
П(С)БО 2 "Баланс"	Оборотні активи – це грошові кошти та їх еквіваленти, що не обмежені у використанні, а також інші активи, призначені для реалізації або споживання протягом операційного циклу чи протягом 12 місяців із дати балансу.
Господарський кодекс України	До складу оборотних активів належать грошові кошти, виробничі запаси, незавершене виробництво, готова продукція, товари, дебіторська заборгованість та інші короткострокові активи, що використовуються у господарській діяльності підприємства.
МСБО 1 "Подання фінансової звітності"	Поточні активи (оборотні) – це активи, що можуть бути реалізовані або використані протягом звичайного виробничого циклу, утримуються з метою продажу або є грошовими коштами без обмежень щодо використання протягом не менше ніж 12 місяців після дати балансу.

Оборотні активи мають складну структуру, до якої входять виробничі запаси, що використовуються для забезпечення безперервності виробничого процесу, готова продукція та товари, які формують прибутковість підприємства, а також дебіторська заборгованість, яка відображає тимчасово вилучені з обороту кошти, що мають бути повернуті підприємству. Значну частку в структурі оборотних активів становлять грошові кошти, які відіграють критичну роль у забезпеченні ліквідності та здійсненні фінансових розрахунків [4].

Забезпечення ефективного управління оборотними активами дає змогу підприємству залишатися платоспроможним, своєчасно виконувати зобов'язання перед постачальниками, кредиторами та працівниками. Раціональне використання активів сприяє фінансовій гнучкості підприємства, що дозволяє оперативно реагувати на зміни ринкової кон'юнктури. Водночас ефективний розподіл ресурсів допомагає уникнути надмірного накопичення запасів або дефіциту грошових коштів, що може негативно вплинути на загальну фінансову стійкість компанії [5].

Неефективне управління оборотними активами може спричинити фінансові труднощі. Наприклад, дисбаланс між активами та зобов'язаннями або значна дебіторська заборгованість можуть уповільнювати фінансовий обіг підприємства, створюючи ризики касових розривів. Крім того, інфляційні процеси здатні знецінювати частину активів, що впливає на прибутковість компанії. З метою мінімізації цих ризиків застосовуються сучасні методи управління активами, такі як впровадження системи Just-in-Time, що дозволяє зменшити витрати на утримання запасів, або автоматизація фінансових потоків, яка сприяє оперативному контролю за дебіторською заборгованістю та підвищенню ефективності фінансового менеджменту [6].

Таким чином, управління оборотними активами є складним, багатокомпонентним процесом, що вимагає комплексного підходу та стратегічного планування. Від рівня ефективності цього управління залежить ліквідність підприємства, стабільність його фінансових потоків і можливість розвитку в довгостроковій перспективі.

Висновки

Оборотні активи є ключовим елементом фінансово-господарської діяльності підприємства. Їх ефективне використання сприяє підвищенню ліквідності, оптимізації виробничого процесу та забезпеченню стабільного розвитку компанії. Розробка нових підходів до управління оборотними активами, впровадження сучасних методів фінансового контролю та використання цифрових технологій сприятимуть підвищенню ефективності діяльності підприємств у сучасних умовах ринкової економіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Господарський кодекс України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15.
2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності". URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13.
3. Базілінська О.Я. Фінансовий аналіз: теорія та практика. Київ: ЦНЛ, 2009.
4. Донін Є.О. Особливості сучасних підходів щодо класифікації оборотних активів підприємства. Економіка і організація управління, 2018.
5. Перерва П.Г. Банкрутство, санація та реструктуризація підприємства. Вісник НТУ "ХПІ", 2015.
6. Бетехтіна Л.О. Економічна сутність оборотного капіталу підприємства. Держава і регіони, 2006.

Кривенька Анастасія Йосипівна — студентка групи ЕК-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: anastasiakrivenka@gmail.com

Науковий керівник: ***Вітюк Анна Валеріївна*** — кандидат економічних наук, доцент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Kryvenka Anastasiia Y. — student of EC-21b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: anastasiakrivenka@gmail.com

Supervisor: Vityuk Anna V. — Candidate of Economics. of Sciences, associate professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 658:339

О.С. Ярмола
В.В. Боковець

РОЛЬ ІМІДЖУ В КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Імідж підприємства є стратегічним фактором, що впливає на його конкурентоспроможність та успішність на ринку. Він формується на основі зовнішніх і внутрішніх чинників, відображає корпоративну культуру, рівень сервісу, якість продукції та комунікаційну політику компанії. У сучасному бізнес-середовищі позитивний імідж стає одним із вирішальних аспектів ефективного функціонування організації, оскільки він формує довіру споживачів, партнерів та інвесторів. Створення та підтримка іміджу вимагають комплексного підходу, що включає роботу PR-фахівців, маркетологів і менеджменту.

Ключові слова: імідж підприємства, конкурентоспроможність, корпоративна культура, стратегія іміджу, PR, бренд, комунікаційна політика, маркетинг.

Abstract

The corporate image is a strategic factor influencing a company's competitiveness and success in the market. It is shaped by both external and internal factors, reflecting corporate culture, service quality, product standards, and the company's communication strategy. In today's business environment, a positive image is a key element in ensuring the effective functioning of an organization, as it fosters trust among consumers, partners, and investors. The creation and maintenance of a strong corporate image require a comprehensive approach involving PR specialists, marketers, and management.

Keywords: corporate image, competitiveness, corporate culture, image strategy, PR, brand, communication policy, marketing.

Вступ

Підприємство є відкритою системою, чутливою до впливу численних зовнішніх факторів. У разі цілеспрямованого розвитку, виходу на міжнародні ринки або розширення діяльності воно неминуче стикається з необхідністю формування позитивного іміджу та зміцнення своєї репутації. Це питання особливо актуальне для українських компаній, оскільки Україна досі часто асоціюється з пострадянською економікою, високим рівнем тіньового бізнесу та корупції. Саме тому створення позитивного іміджу стає важливим стратегічним завданням для підприємств. Практика підтверджує, що сформований імідж є одним із ключових чинників ефективного функціонування організацій, тісно пов’язаним із їхньою репутацією та довірою з боку партнерів і клієнтів.

Результати дослідження

Концепція іміджу зародилася на Заході у 1960-х роках як відповідь на зростаючу конкуренцію та необхідність ефективного рекламного протистояння. Одним із провідних теоретиків цієї сфери став відомий фахівець з реклами Девід Огілві. Він стверджував, що для успішного просування товару важливіше формувати у свідомості споживачів позитивний образ бренду, ніж просто інформувати їх про його переваги.

Сьогодні поняття "імідж" охоплює різні сфери діяльності та є одним із ключових факторів успішного функціонування організацій, компаній та навіть окремих осіб. У сучасній науковій літературі існує безліч визначень цього терміну, проте всі вони сходяться на думці, що імідж формується як результат тривалої, спільної роботи керівництва та персоналу підприємства. [1]

Імідж компанії складається з двох основних складових:

Зовнішній імідж – це сприйняття організації споживачами, партнерами, ЗМІ та громадськістю. Він визначає позицію бренду на ринку та рівень довіри до нього.

Внутрішній імідж – це корпоративна культура, цінності та робоча атмосфера всередині компанії, які впливають на ефективність співробітників та їхню лояльність.

Формування позитивного іміджу – це результат комплексної роботи спеціалістів у сфері маркетингу, дизайну, PR, психології, лінгвістики та реклами. Розумно розроблений бренд-образ створює у споживачів відчуття довіри та привабливості компанії. Важливу роль у цьому процесі відіграє взаємодія зі ЗМІ та цифровими платформами, зокрема соціальними мережами та корпоративними сайтами.

Види іміджу організації

Британський дослідник Ф. Джефкінсон виокремив кілька типів іміджу компанії залежно від його сприйняття різними групами:

- Дзеркальний імідж – те, як керівництво та персонал бачать свою організацію.
- Поточний імідж – реальне сприйняття компанії з боку громадськості.
- Бажаний імідж – уявлення про те, яким підприємство хоче здаватися.
- Багатозначний імідж – сукупність іміджів різних структурних підрозділів компанії.

Оскільки сприйняття бренду може змінюватися залежно від обставин та ринкових умов, компанії необхідно постійно підтримувати та адаптувати свій імідж відповідно до очікувань споживачів. Важливу роль у цьому процесі відіграє корпоративна культура, яка формується не лише через зовнішню комунікацію, а й через внутрішні заходи, такі як корпоративні зустрічі, презентації та спільні святкування.

Таким чином, імідж підприємства – це не лише його «обличчя» на ринку, а й стратегічний актив, який впливає на конкурентоспроможність, довіру клієнтів та загальний успіх компанії.

Конкурентоспроможність підприємства – це комплексний показник, що відображає його переваги на ринку порівняно з конкурентами. Вона визначається сукупністю оцінних характеристик, які впливають на успішність компанії у певний проміжок часу.[2]

Один із ключових факторів конкурентоспроможності – імідж підприємства. Він має формуватися з урахуванням поточного етапу розвитку суспільства, в якому функціонує компанія. Це означає, що стратегія створення іміджу повинна відповідати сучасним цінностям і очікуванням громадськості.

Важливо, щоб процес формування іміджу був гнучким і адаптивним до змін ринкових умов. Це передбачає постійний моніторинг трендів та коригування комунікаційної стратегії. Всередині компанії має вестися системна робота, спрямована на підтримку позитивного іміджу та його відповідність новим викликам бізнес-середовища.

Імідж компанії складається з різних складових, які можуть бути як позитивними, так і негативними. Важливо, щоб усі окремі елементи іміджу були скоординовані та не викликали суперечностей у сприйнятті з боку споживачів і партнерів. PR-фахівці відіграють ключову роль у створенні цілісного корпоративного образу, що поєднує всі аспекти діяльності підприємства.[3]

Основні елементи іміджу підприємства

1. Якість продукції та послуг – один із визначальних факторів довіри клієнтів.
2. Реклама – формує позитивне сприйняття бренду.
3. Внутрішній імідж компанії – корпоративна культура, відносини між співробітниками.
4. Зовнішній імідж компанії – те, як організацію сприймає громадськість.
5. Уявлення про підприємство – асоціації, які виникають у споживачів.
6. Культура обслуговування – стандарти роботи з клієнтами.
7. Дотримання стандартів виробництва та сервісу – забезпечує стабільну якість.
8. Оформлення офісу та його розташування – впливає на імідж компанії як сучасної, прогресивної організації.
9. Образ співробітників та їхня кваліфікація – професіоналізм персоналу визначає рівень довіри до бренду.

Таким чином, імідж підприємства – це не просто візуальне представлення, а стратегічний ресурс, який безпосередньо впливає на конкурентоспроможність та успішність компанії на ринку.

Висновок

Імідж організації відіграє ключову роль у формуванні довіри споживачів до компанії та її продукції, безпосередньо впливаючи на рівень продажів, фінансову стабільність і перспективи розвитку. Він є стратегічним інструментом, який може як сприяти процвітанню підприємства, так і призвести до його занепаду у разі неефективного управління.

Сучасний підхід до формування іміджу організації передбачає комплексний аналіз як зовнішнього, так і внутрішнього середовища ринку. Це дозволяє не лише ефективно адаптувати корпоративний стиль і комунікаційну політику до очікувань споживачів, але й створювати сильний, довгостроковий бренд.

Всі складові іміджу компанії працюють на досягнення трьох основних цілей:

- забезпечення високого рівня компетентності та ефективності у взаємодії з клієнтами;
- формування позитивного образу компанії, який сприяє довірі споживачів і партнерів;
- встановлення емоційного зв’язку з цільовою аудиторією та суспільством, що підсилює лояльність до бренду.

Окрім цього, важливою складовою іміджу є корпоративна культура та соціальна відповідальність. Компанії, які активно впроваджують екологічні ініціативи, підтримують соціальні проєкти та дотримуються високих стандартів етики, мають значно вищий рівень довіри та позитивного сприйняття серед громадськості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Шморгун Л. Г. Менеджмент організацій : навчальний посібник / Л. Г. Шморгун. – К. : Знання, 2010. – 452 с. – (Вища освіта XXI століття).

2. Види іміджу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://studfiles.net/preview/5229449/page:65/.

3. Управління формуванням власного капіталу підприємства. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://yak.vlynko.com/?p=353.

Ярмола Олена Сергіївна — студентка групи МБА-24м, факультет менеджменту та інформаційної безпеки,

Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ylslena2003@gmail.com

Боковець Вікторія Вікторівна – доктор екон. наук, професор, в. о. завідувача кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bokovets.v@ukr.net

Yarmola Olena S. — student of MBA-24m group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ylslena2003@gmail.com

Bokovets Viktoria V. – Doct. Sc. (Econ.), Professor, Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bokovets.v@ukr.net.

УДК 338.45:62

В.В. Кошовий

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ МАШИНОБУДУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Здійснено аналізування стану, структури й динаміки розвитку машинобудування в Україні. Розкрито та систематизовано перспективні напрями розвитку машинобудування в процесі повоєнного відновлення.

Ключові слова: машинобудування, розвиток, проблеми, виробництво, перспективи.

Abstract

The state, structure and dynamics of the development of mechanical engineering in Ukraine have been analyzed. Promising directions of development of mechanical engineering in the process of post-war recovery have been revealed and systematized.

Keywords: mechanical engineering, development, problems, production, prospects.

Вступ

Нині Україна переживає глибоку системну кризу й насамперед у сфері економіки, що негативним чином позначається й на всіх інших напрямах державної діяльності: політиці, науці, освіті, соціальній та інших. Одним із напрямів виходу з цієї кризи міг би стати розвиток міжнародних відносин, передусім у сферах економіки й міжнародного бізнесу. Однією з базових галузей будь-якої економіки є машинобудування. Здебільшого, машинобудування, будучи основою будь-якої економіки, є й основою для розвитку НТП, визначаючи динаміку розвитку не тільки суміжних галузей, а й усієї економіки в цілому. У недавньому минулому Україна була однією з провідних машинобудівних держав у світі.

Результати дослідження

Виробництво продукції машинобудування забезпечує економічний мультиплікаційний ефект для суміжних галузей економіки, поєднаних одним технологічним ланцюгом. У промисловому машинобудуванні в Україні домінує розгалужена мережа машинобудівних підприємств, які займаються виробництвом гірничошахтного обладнання, залізничного рухомого складу, сільськогосподарського обладнання, турбогвинтів, газових турбін, верстатів, авіаційних двигунів, приладів для легкої та харчової промисловості.

Проте протягом останніх п’яти років в структурі машинобудівного комплексу відбулися вагомі зміни: скорочення обсягів виробництва в сторону зростання обсягів виробництва інших машин і устаткування спеціального призначення з 32% у структурі у 2016 р. до 39% у 2021 р.. Характеризуючи особливості розвитку машинобудування в Україні слід відмітити перш за все відставання від індустріально розвинених країн. Частка продукції машинобудування у загальному обсязі продукції української переробної промисловості демонструє скорочення за 2016-2022 роки (з найвищим показником 11,8% у 2019 р., 10,2% у 2016 р. та 9,2% за січень-вересень 2022 р.). Такий стан не відповідає рівню економічно розвинених країнах світу, де цей показник коливається у межах 30-50% [1].

Аналіз стану, структури й динаміки світового ринку машинобудівної продукції з позиції України, подолання кризових явищ в економіці, машинобудівному комплексі шляхом виходу на світові ринки дозволяє зробити такі висновки. Питома вага України у світовій торгівлі машинобудівною продукцією є незначною і становить у період 2017–2020 років в експорті 0,07 %, в імпорті – від 0,17 до 0,27 %, а 2021 року – 0,08 та 0,25 % відповідно, що призводить до негативного сальдо торговельного балансу України.

Україна, на нашу думку, має достатні експортні можливості, які можуть бути посилені кластеризацією в таких сегментах машинобудування, як: повітряні і космічні літальні апарати, супутнє устаткування; машини і устаткування загального призначення; інші машини спеціального призначення; вузли, деталі і приладдя для автотранспортних засобів; електродвигуни, генератори, трансформатори, електроапаратура; інші машини і устаткування загального призначення; залізничний рухомий склад;

машини і устаткування для сільського господарства; військові транспортні засоби; проводи, кабелі і електромонтажні пристрої; інструменти і обладнання для вимірювання, дослідження; побутові прилади; інше електричне устаткування; інші. Істотним експортним потенціалом володіє українське суднобудування, виробництво спеціальної техніки різного призначення (за деякими її видами Україна займає одне з провідних місць у світі – бронетехніка, важкі транспортні літаки). Одним з основних недоліків у машинобудуванні України в порівнянні з провідними центрами машинобудівного виробництва (ЄС, Китай, США, Японія) є вкрай низька продуктивність праці, яка посилюється зростанням заробітної плати, що ще більше погіршує ситуацію із собівартістю машинобудівної продукції і як наслідок – з її ціною.

Військові дії призвели до втрати обсягів українського експорту продукції машинобудування до 70% від рівня 2021 р. (6107,56 млн дол. у 2021 р. проти 4216,9 млн дол. за 2022 р.). Втрата виробничих потужностей компенсується значним імпортом машинобудівної продукції в обсязі 15983,54 млн дол. у 2022 році, що підтверджує високу імпортозалежність внутрішнього ринку продукції машинобудування [2].

Галузі машинобудування є стратегічно важливими для соціально-економічного розвитку, адже в них зосереджена значна частина робочих місць з достатньо високим рівнем оплати праці. Так у 2021 р. на підприємствах машинобудування середньооблікова кількість працівників склала 308,7 тис. осіб, що становить 15 % до загальної кількості зайнятих у промисловості. Саме тому відновлення існуючих потужностей, релокація у безпечні регіони та створення нових сприятиме створенню додаткових робочих місць у повоєнному відновленні промислового розвитку України. Таким чином, проведений аналіз підтверджує важливість підтримки відновлення машинобудування як ключової галузі, розвиток якої має відповідне ресурсне забезпечення, сприяє зростанню інших галузей та має значний потенціал розвитку, що підтверджують довоєнні високі показники ефективності (додана вартість, обсяги виробництва, інвестиційна привабливість) й вагоме соціальне значення (створення робочих місць з високим рівнем оплати праці).

Крім внутрішніх шоків війна в Україні суттєво вплине і на світове машинобудування, зокрема загострить труднощі в ланцюгах поставок. Відповідно до оперативного опитування Німецької асоціації машинобудівної промисловості (VDMA) серед компаній-членів 85 % із майже 550 учасників бачать війну як серйозний або помітний ризик для свого бізнесу. Основна увага приділяється непрямим ефектам: майже 80% виробників машин і обладнання очікують серйозних або помітних наслідків від подальшого зростання цін на енергоносії, загальної невизначеності серед клієнтів або інфляційних коливань. Відповідаючи на питання про прямі наслідки російської агресії, 45% компаній говорять про серйозні або помітні наслідки через санкції [3]. А це надає можливість Україні зайняти звільнені від російського виробника через санкції ринкові ніші з європейського та світового ринків машинобудівної продукції, а також диверсифікувати власне виробництво й стати учасником глобальних ланцюгів доданої вартості машинобудівної продукції для авіаційної, ракетобудівної, медичної, військової галузей світової промисловості. Вищевикладене вимагає розробки і впровадження ефективних інструментів з підтримки української машинобудівної промисловості задля їх інтеграції до вищих ланок ланцюгів доданої вартості. Тому першочерговими завданнями для відновлення галузі має стати:

- усунення перешкод для входження промислових підприємств до індустріальних парків. Мова йде про конкретні зміни до норм регулювання таких утворень, а саме внесення змін до Стратегії розвитку індустріальних парків до 2030 року [4], та до Постанови «Про затвердження Порядку тимчасового приєднання електроустановок до системи розподілу у період дії в Україні воєнного стану» щодо посилення відповідальності органів місцевого самоврядування за створення перешкод при виділенні меж земельної ділянки та прогнозованої точки приєднання (для нових об`єктів), обрахунку оплати за послуги приєднання до електромереж та дотримання термінів підключення. Це сприятиме об’єднанню зусиль для просування спільних інтересів на всіх рівнях державної влади і місцевого самоврядування й формуванню якісних стандартів роботи індустріальних парків;

- налагодження ефективного діалогу між державними та місцевими органами влади, національними виробниками та науково-освітніми установами, а також тісної співпраці з європейськими та міжнародними кластерами;

- вдосконалення системи державного замовлення та закупівель шляхом формування стратегічного планування закупівель; скорочення контрольних та регулюючих функцій держави, лібералізація інвестицій з урахуванням інформаційної та економічної безпеки держави;

- перегляд законодавчих та нормативно-правових актів щодо стимулювання інноваційної діяльності в сфері впровадження Індустрії 4.0;

- створення системи державних гарантій для іноземних інвесторів; підтримка економічної стійкості шляхом надання грантів для розвитку малого та середнього бізнесу;

- стимулювання входження до сектору підприємницького капіталу шляхом спрощення регуляторних вимог, зменшення кількості перевірок, пільгового кредитування або інших способів фінансування, у тому числі щоб купити обладнання для резервного електропостачання;

- актуалізація, консолідація та узгодження відповідно європейської практики діючих державних та галузевих стратегічних документів відповідно до воєнної ситуації з урахуванням національних інтересів, зокрема Плану заходів з післявоєнного відновлення та розвитку України Національної ради з відновлення України від наслідків війни відповідно до Указу Президента від 21 квітня 2022 року № 266/2022 р. тощо [4].

До перспективних видів машинобудування, що матиме синергетичний ефект в процесі повоєнного відновлення України, можна віднести:

- виробництво військової та спеціальної техніки, засобів захисту для підвищення обороноздатності України (в тому числі через співпрацю з міжнародними виробниками);

- виробництво сільгосптехніки для забезпечення внутрішніх потреб АПК України з урахуванням діючих та перспективних технологій виробництва сільськогосподарської продукції та сприяння доступу до сучасного обладнання для українській виробників сільгосптехніки (трактори, бурякозбиральні комбайни, комбайни зернозбиральні, обприскувачі тракторні, машини для очищення, сортування та калібрування);

- транспортне машинобудування для прискорення відбудови інфраструктури; відновлення логістичного забезпечення з урахуванням критичних логістичних проблем (відновлення парку вагонів, особливо вагони-зерновози відповідно до норм ЄС, вантажівок, контейнери тощо). Європейські підприємства, особливо з виробництва авто та запчастин, які закрили виробництво на ринку РФ, можуть провести релокацію своїх потужностей на території України при умові надання сприятливих умов для такого розміщення та налагодження експорту та імпорту;

- енергомашинобудування для різних секторів енергетики (обладнання для виробництва електроенергії з відновлюваних джерел енергії, використання відновлюваних джерел енергії у сфері теплопостачання у житловому та побутовому секторах, мало- та середньо- енергомістких промислових процесах). Це прискорить вирішення завдань підвищення енергетичної сталості, зокрема декарбонізації, екологізації та підвищення енергоефективності економіки, пріоритетність яких закріплена в «European Green Deal» та «EU strategy on energy system integration» [5];

- створення сприятливих умов для успішного функціонування «кровоносної системи» економіки України – кабельно-провідникової галузі, продукція якої відіграє стратегічно важливу роль в енергозабезпеченні всіх сфер економіки та містить високу частку доданої вартості. Для цього важливим є вирішення таких завдань як формування нових ланцюгів доданої вартості економіки замкненого циклу, зменшивши обсяг відходів від виробництва та споживання кабельно-провідникової продукції та забезпечити раціональне ресурсоспоживання у виробництві кабельно-провідникової продукції, розв'язати питання щодо її утилізації.

За останні роки структура українського машинобудування зазнала чималих змін у контексті розвитку підприємств. Так, внаслідок агресії з боку росії Україна втратила значні виробничі потужності, розташовані в Донецькій і Луганській областях. АТ «Ясинуватський машинобудівний завод», ТОВ «Луганський завод автомобільних радіаторів», АТ «Стахановський вагонобудівний завод», ТОВ «Луганський електромашинобудівний завод» та ін. заводи, які знаходились на території військових дій, були зруйновані. Зважаючи на активне ведення військових дій на всій території України з початку 2022 року, знищення інфраструктури і виробничих потужностей заводів, значне погіршення соціально-економічного становища у країні, можна прогнозувати закриття і часткове припинення діяльності ще ряду машинобудівних підприємств. Закриття таких потужних виробництв зазвичай супроводжується реалізацією на аукціонах значних виробничих потужностей із метою покриття боргів. Відповідно, часто на їх базі утворюються нові виробництва – підприємства ТНК (до прикладу, ТОВ «Аутомотів Електрік Україна» створено на виробничих потужностях колишнього заводу «Гравітон») або з часом відновлюють роботу заводів вітчизняні інвестори (до прикладу, ТОВ «Дрогобицький завод автомобільних кранів», який у 2017 році було визнано банкрутом, у 2019-му відновив свою діяльність). Оскільки відновлення і запуск виробничих потужностей (а надто

машинобудівних) вимагає значних фінансових вкладень, доцільніше уникати закриття вітчизняних підприємств шляхом стимулювання їх діяльності за допомогою виваженої податкової політики, доступного кредитування та ін. інструментів державного регулювання. Ще одним вагомим аргументом на користь підтримки вітчизняних машинобудівників є те, що при ефективному управлінні виробничою базою та інфраструктурою на місці закритого підприємства-банкрута ТНК розгортають потужні прибуткові виробництва [6].

Висновки

Отже, зважаючи на складну політико-економічну ситуацію в Україні, важко спрогнозувати розвиток промислових виробництв, оскільки виникають такі ризика, як фізична небезпека, знищення основних засобів, закриття доступу до міжнародного ринку (ускладнена логістика) та інші. Для забезпечення ефективного функціонування національних виробників, необхідно врахувати фактори впливу на їх розвиток у ретроспективі. Загалом окреслені проблеми машинобудування в Україні переконливо доводять у необхідність цілеспрямованих протекціоністських дій держави у напрямку забезпечення подальшого розвитку вітчизняних виробників, надто з позиції відстоювання національних інтересів в умовах глобальної нестабільності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Рачинський О.В. Чинники впливу на покращення фінансово-господарської діяльності підприємств машинобудування. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2022. Випуск №2 (88). С.67–71.

2. Дейнеко Л. В., Кушніренко О. М., Ципліцька О. О., Гахович Н. Г. Наслідки повномасштабної воєнної агресії РФ для української промисловості. *Економіка України*. 2022. № 5. С. 3–25.

3. Кушніренко О. М., Гахович Н. Г. Стратегічні напрями повоєнного відновлення машинобудування в Україні. *Економічний вісник університету*. 2023. Випуск №56. С. 5–15.

4. Розпорядження КМУ від 24 лютого 2023 р. № 176-р. «Про схвалення Стратегії розвитку індустріальних парків на 2023-2030 роки». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/176-2023-%D1%80#Text 16.EU strategy on energy system integration. URL: https://energy.ec.europa.eu/topics/energy-systemintegration/eu-strategy-energy-system-integration_en

5. Розвиток промисловості для забезпечення зростання та оновлення української економіки : науково-аналітична доповідь / за ред. д-ра екон. наук Дейнеко Л.В. ; НАН України, ДУ «Ін-т екон. та прогнозув. НАН України». К., 2018. 158 с. URL: http://ief.org.ua/docs/sr/301.pdf

6. Целікова А.С., Місько Є.М. Сучасний стан та проблеми розвитку машинобудівних підприємств України. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2024. Том 9. № 2. С. 228–235.

Кошовий Вадим В'ячеславович – аспірант групи 073-23а, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: 1im.13b.koshovyi@gmail.com

Науковий керівник: ***Карачина Наталія Петрівна*** - д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Koshovyi Vadym V. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: 1im.13b.koshovyi@gmail.com

Supervisor: ***Karachyna Nataliia P.*** - Dr. Sc. (Economic), Professor, Head of the Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 338.45:331.108

Д.П. Дихніч

ВИКЛИКИ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено негативний вплив війни на стан вітчизняної промисловості: руйнування, закриття та релокація багатьох підприємств, згортання бізнесу і примітивізація виробництва призвели до скорочення обсягів реалізованої продукції майже на третину. Здійснено аналіз динаміки випуску продукції протягом 2022-2024 років, виявлено загальні тенденції зміни розвитку промисловості.

Ключові слова: промисловість, індекс промислового виробництва, розвиток, відновлення.

Abstract

The negative impact of the war on the state of domestic industry was studied: the destruction, closure and relocation of many enterprises, the winding down of business and the primitivization of production led to a reduction in the volume of products sold by almost a third. An analysis of the dynamics of product output during 2022-2024 was carried out, and general trends in the development of the industry were identified.

Keywords: industry, industrial production index, development, recovery.

Вступ

Для України завдання відродження і розвитку промисловості є особливо гострими у зв'язку з тривалими процесами деіндустріалізації та технологічного занепаду, які знижували можливості економічного зростання та підвищення рівня життя населення. У 1991 р. питома вага України у світовому виробництві промислової продукції становила 0,57%. Складні умови економічного розвитку перехідного періоду, розрив виробничих ланцюгів із союзними республіками, втрата їхніх ринків збуту, відсутність ефективної економічної та промислової політики за часів незалежності призвели до падіння промислового виробництва. Із 2000 р. розвиток промисловості поступово відновлювався (за винятком 2008-2009 кризових років), однак агресія росії у 2014 р., особливо в 2022 р., призвела до глибокого падіння промислового виробництва.

Результати дослідження

Повномасштабна війна, розпочата росією проти України у 2022 р., завдала величезної шкоди вітчизняній економіці та промисловому комплексу, що спричинило подальше падіння промислового виробництва. Збереження держави, підвищення обороноздатності та забезпечення перемоги у війні з росією неможливе без відродження, модернізації та розвитку промисловості України, що обумовлює надзвичайну актуальність наукових досліджень у сфері промислової проблематики.

Повномасштабна війна спричинила величезні негативні наслідки, які позначилися на можливостях діяльності та розвитку промислового комплексу. Багато підприємств були пошкоджені та зруйновані, багато – призупинили свою діяльність або були змушені релокуватися до інших регіонів і країн. У нових реаліях розвиток вітчизняної промисловості обумовлений необхідністю «…реагування на глобальні та внутрішні виклики майбутнього, пов'язані зі стрімкими технологічними інноваціями, появою нових виробництв, кліматичними змінами, розривами в продуктивності праці, лібералізацією торгівлі, погіршенням демографічної ситуації, міграційними процесами, необхідністю територіальної консолідації та регіональної інклюзії тощо» [1]. Об'єктом сучасних досліджень є можливості й перспективи розвитку промисловості в умовах глобальних технологічних і воєнних викликів, євроінтеграції та завдань її повоєнної відбудови і модернізації

Зазначимо, що повномасштабна війна змусила значну кількість підприємств припинити або скоротити обсяги діяльності, чимало їх релокувалося (перемістилося) на інші території, у тому числі за кордон. Від початку війни було пошкоджено або зруйновано щонайменше 426 великих і середніх приватних підприємств та держкомпаній, серед яких більше 100 промислових підприємств. Однак відзначається, що кількість таких може бути суттєво вищою, оскільки не було інформації про об'єкти на тимчасово окупованих територіях. Багато промислових підприємств припинили свою діяльність або були змушені залишитися на окупованих територіях. Відбулася не лише масштабна релокація бізнесу

(більше 800 підприємств) до більш безпечних регіонів, що потребувало значних зусиль і витрат на відновлення виробництва, а разом із тим і примітивізація діяльності, зниження інноваційної активності.

Кількість діючих підприємств по промисловості загалом зменшилася на 14-17%, а в переробній промисловості – ще більшою мірою. Найбільше скорочення торкнулося малих підприємств – майже на 19%. За 2022 р. Україна втратила 440 середніх і 136 великих суб'єктів господарювання переробної промисловості, у 2021 р. такі втрати становили 73 і 16 од. відповідно, а до 2019 р. їх чисельність зростала [1].

Унаслідок воєнних дій, різноманітних перешкод і обмежень у діяльності переробна промисловість суттєво знизила обсяги виробництва промислової продукції. У 2022 р. у цілому по переробній промисловості падіння виробництва і реалізації відносно 2021 р. склало 31,6%. Найбільше – у металургійній, виробництві коксу та нафтоперероблені. Єдина галузь, яка збільшила виробництво і реалізацію продукції, – це текстильна та виробництво одягу.

Зазначимо, що найбільше падіння виробництва простежувалося в перші місяці повномасштабного вторгнення. Упродовж першого року (березень 2022 р. – лютий 2023 р.) щомісячні індекси промислової продукції (% до відповідного періоду попереднього року) переробної галузі коливалися в межах 60%, найнижчим індекс був у січні 2023 р. – 57,7%. У машинобудуванні індекси в більшості місяців не досягали 60%, і лише в лютому 2023 р. наблизилися до 80% [2]. Найбільший спад промислового виробництва мав місце у металургійній, хімічній та коксохімічній промисловості, що пов'язано з великою втратою виробничих потужностей унаслідок руйнування під час бойових дій та окупації значної частини території Донецької, Луганської та Запорізької областей. Більш стабільними обсяги виробництва були в харчовій промисловості, що пов'язано з доступністю сировини, достатньо великим внутрішнім ринком збуту продукції та більш рівномірним розташуванням підприємств по всій території України.

У 2023 р. динаміка обсягів реалізованої промислової продукції дещо прискорилася, однак була нестабільною. У переробній промисловості найвищий темп зростання (% до попереднього місяця) мав місце в лютому (106,4%) і березні (128%), в інші місяці спостерігалася як позитивна, так і негативна динаміка. Це свідчить про складні умови адаптації промисловості до діяльності в умовах війни.

Індекс промислового виробництва за підсумками січня – вересня 2024 р. становив 104,9%, тобто обсяги зросли у річному вимірі на 4,9%. При цьому індекс у переробній промисловості у вересні порівняно із серпнем становив 112,2%, а у фармацевтиці – 126,3%. Оборонка теж зростає, але темпами нижчими за середні по промисловості. У виробництві зброї та боєприпасів індекс у вересні 2024 р. становив 102,5% (у попередні місяці року він варіював від 86% до 121%). У виробництві військових транспортних засобів – 101,7% (було від 89,9 до 119,7%) [1].

Доцільно зазначити, що при цьому зростання цін промислових виробників у 2024 році значно випереджає зростання споживчих цін (інфляцію). У річному вираженні зростання становить: вся промисловість – 18,9%; добувна – 5,1%; переробна – 9%; фармацевтика – 20,4% [3]. Отже, динаміка свідчить про деяке відновлення промисловості, але досить значними є показники інфляції.

Також зазначимо, що війна, руйнуючи економіку, побічно виступила певним позитивним чинником розвитку промисловості, а саме: виявила давню проблему слабкості та технологічної відсталості економіки, яка безпосередньо пов'язана із занепадом промисловості, її деіндустріалізацією та слабким інноваційним розвитком, а також стала шоком, що призводить до змін; здійснює фізичне руйнування застарілих капітальних активів, які переважають в усіх галузях промисловості, та виступає примусовим актом їх модернізації у воєнний та повоєнний періоди; стимулює структурну трансформацію економіки, яка полягає в такому: потужний розвиток більш технологічного оборонно-промислового комплексу країни; структурна трансформація внутрішньої та експортної логістики, що стимулює розвиток промисловості; релокація підприємств і формування нової системи розміщення виробничих майданчиків.

Як результат вважаємо, що розвиток вітчизняної промисловості надалі буде невідворотним, він пов'язаний передусім із потребами оборонного комплексу та відбудови країни. Проте необхідним буде усунення та нейтралізація великих ризиків для активізації виробництва.

Висновки

Отже, промисловість України зазнала величезного негативного впливу внаслідок воєнних дій: зруйновано більше сотні підприємств, здійснено релокацію більше 800 бізнесів, закриття та згортання бізнесу, затухання інноваційної діяльності та примітивізація виробництва. У перший неповний рік

повномасштабної війни кількість діючих підприємств по промисловості загалом зменшилася на 14-19%, найбільшою мірою скоротилася кількість малих підприємств – майже на 19%. За 2022 р. Україна втратила 440 середніх і 136 великих суб'єктів господарювання переробної промисловості. Це призвело до зниження обсягів реалізованої продукції майже на третину. Аналіз динаміки випуску продукції у 2023 р. вказує на повільне і нестабільне відновлення промислового виробництва, якому перешкоджає низка чинників воєнного, ринкового, інституціонального та ресурсного характеру. Проте позитивним є поступове відновлення промисловості країни. Хоча в подальшому Україна стикнеться зі значними викликами, які необхідно буде подолати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Антонюк В.П. Проблеми розвитку промисловості України та її кадрового забезпечення в умовах війни. *Економіка промисловості*. 2024. № 1 (105). С. 55–79.
2. Попов А. Промислові висновки року: старі проблеми нової індустріалізації. 2023. URL: https://www.unian.ua/economics/other/promislovi-visnovki-roku-stari-problemi-novoji-industrializaciji-12495804.html
3. Моісєєв В. Військове виробництво як важливий драйвер зростання: підсумки 2024 року у промисловості. 2024. URL: https://thepage.ua/ua/economy/pidsumki-2024-roku-u-promislovosti

Дихніч Дмитро Петрович – аспірант групи 073-23а, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dmitrodihnic@gmail.com

Науковий керівник: ***Карачина Наталія Петрівна*** - д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Dykhnich Dmytro P. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: dmitrodihnic@gmail.com

Supervisor: ***Karachyna Nataliia P.*** - Dr. Sc. (Economic), Professor, Head of the Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 658.5

В.Е. Терещенко

АДАПТИВНІ ПОВЕДІНКОВІ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розкрито підходи до сутності організаційних змін і визначені відповідні моделі поведінки підприємства. Визначено сутність ситуаційно-адаптивного підходу до управління та адаптивні поведінкові моделі розвитку підприємств.

Ключові слова: адаптивне управління, поведінкові моделі, адаптивність, розвиток.

Abstract

The approaches to the essence of organizational changes are revealed and the corresponding models of enterprise behavior are identified. The essence of the situational-adaptive approach to management and adaptive behavioral models of enterprise development are identified.

Keywords: adaptive management, behavioral models, adaptability, development.

Вступ

Дослідження моделей поведінки підприємств є важливим аспектом адаптивного управління. Розуміння того, що підприємства реагують на зміни, може допомогти управлінцям вдосконалити внутрішні процеси та оптимізувати бізнес-операції. Можливість підприємства визначати і реагувати на потенційні виклики впливає на формування іміджу та конкурентоспроможність. Уміння управляти змінами на підприємствах з метою підвищення ефективності діяльності на відповідному ринку є необхідною умовою сьогодення. А тому виживання та розвиток підприємств залежить від їх уміння своєчасно передбачити зміни на ринку та адаптувати свою діяльність під ці зміни

Результати дослідження

У сучасних умовах господарювання очевидно, що будь-якому підприємству для виживання на ринку та збереження конкурентоспроможності необхідно час від часу вносити зміни у свою господарську діяльність. Більше того, у практиці та в наукових дослідженнях дедалі більше уваги приділяється аналізу методів та організаційним можливостям управління змінами.

Саме тому, у сучасних умовах бізнесу важко уявити підприємство, яке могло б бути успішним у довгостроковому періоді без проведення змін того чи іншого масштабу. Досвід багаточисельних підприємств показує, що найважче реалізувати організаційні зміни, складність яких полягає в тому, що ефект від їх запровадження розсіяний у корпоративному просторі та в часі, що має неоднакове вираження в різних підрозділах підприємства. Одночасно з цим, важливість організаційних змін полягає в тому, що саме такі зміни спрямовані на підвищення гнучкості та швидкості адаптації підприємства до змін навколишнього середовища, його здатності ухилитися від загроз і вчасно використовувати наявні потенційні можливості підприємства. Найбільш поширеного вжитку визначення організаційних змін набуло їх розуміння як введення в організаційний механізм і систему управління підприємством нових організаційно-управлінських рішень, форм, моделей поведінки, що змінюють вихідні характеристики організаційних процесів. При цьому необхідно відзначити, що рушійні сили організаційних змін існують у зовнішньому та у внутрішньому середовищі підприємства. Зовнішні сили (покупці, конкуренти тощо) і внутрішні сили (плани, цілі, потреби підприємства тощо) у результаті оцінки можливостей і проблем приводять до розуміння керівництвом необхідності проведення змін [1].

Зазначимо, що насьогодні науковці виокремлюють дві групи підходів до сутності організаційних змін: функціонально орієнтовані (раціональний, поведінковий) і системно орієнтовані (системотехнічний, інтегративний) концептуальні підходи [2]. Згідно до наведених підходів формується відповідна модель поведінки підприємства. Так, сучасну модель успішного підприємства доцільно визначити як інтегративну, що базується на балансі різних цілей підприємства та враховує різнобічні інтереси та вигоди від їх задоволення з відповідними витратами ресурсів. При формуванні

системи управління змінами на підприємстві необхідно враховувати, що успіх залежатиме від якості розробленої стратегії, а мета організаційних змін полягає в досягненні стратегічних цілей та набутті конкурентних переваг, а тому за сучасних умов доцільним є поєднання стратегічного підходу та управління змінами на підприємстві.

На жаль, існуючі моделі економічної поведінки не відображують усю різноманітність дій та діяльності сучасних підприємств, оскільки вони здебільшого акцентують увагу на соціальному, психологічному, моральному та культурному аспектах поведінки і не дозволяють пояснити реальні процеси, що відбуваються з вітчизняними підприємствами, особливо на постприватизаційному етапі їх розвитку. Здебільшого у науковій літературі в описі властивостей економічної системи дослідниками згадуються такі, як цілісність, емерджентність, адаптивність, відкритість, складність, ієрархічність, синергетичність, інерційність, інноваційність, гнучкість [1; 3].

Проте цілісність, відкритість, складність, ієрархічність є характеристиками системи взагалі, адже вказують на певний тип взаємодії, взаємообміну, структури, виду зв'язків тощо, тобто є системоформуючими. Без наявності зазначених властивостей функціонування системи було б неможливим. У зв'язку з цим значний економічний інтерес становлять такі властивості соціально-економічної системи, як адаптивність, інноваційність, гнучкість, надійність, стійкість, маневреність. В найбільш загальному розумінні адаптивність – здатність на всіх рівнях організації адаптуватись до мінливих умов зовнішнього та внутрішнього середовища за допомогою різноманітних механізмів пристосування. Із розвитком теорії систем в літературі з'явилось нове визначення адаптивності – здатність системи пристосовуватись до різноманітних умов оточуючого середовища або «властивість системи, організації чи окремої людини пристосовуватись до різноманітних умов оточуючого середовища» [4]. Адаптивність окреслює ступінь пристосування до змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі підприємства і є інтегральною характеристикою економічної системи, яка поєднує такі ознаки як гнучкість, мобільність, маневреність та інші, що забезпечує «легкість» перегрупування між елементами системи без будь-яких корінних змін в її структурі, відображає готовність системи управління підприємства функціонувати в умовах нестабільного зовнішнього середовища та визначається спроможністю управлінського персоналу використовувати нестандартні рішення на основі глибокого розуміння та передбачення тенденцій змін у зовнішньому середовищі. Адаптивне управління має реалізувати цілі функціонування і розвитку підприємства на основі формування методології організації процесу адаптивного управління, розробки теоретичних і практичних механізмів реалізації управління по стабілізації становища підприємства в конкурентному середовищі, оцінки адаптивності моделі управління на основі ранжирування підприємств з використанням параметризації адаптивної моделі [2].

На сьогодні очевидним є той факт, що вирішення завдань управління являє собою основу роботи менеджерів різних рівнів управління. Реальність полягає в тому, що менеджери, працюючи в мінливому середовищі, приймають рішення на основі комбінації інтуїції, досвіду та аналізу. Тому підприємства для підвищення ефективності управління зацікавлені у розробці і удосконаленні ситуаційно-адаптивних інструментів менеджменту. Дані інструменти, приводять в дію усі зв'язки організаційної структури в залежності від змін, які відбуваються у зовнішньому та внутрішньому середовищі організації, що забезпечують обмежено раціональне вирішення управлінських завдань кожним менеджером.

Загалом ситуаційно-адаптивний підхід концентрується на тому, що придатність різних методів управління визначається ситуацією, встановленням проблеми, визначенням цілей управління при вирішенні проблеми, а також прогнозуванням наслідків для ситуації та обрання оптимального способу досягнення мети.

Висновки

Доцільно зазначити, що система адаптивного управління підприємством в конкурентному середовищі та пристосування до мінливих умов зовнішнього і внутрішнього середовища є сукупністю принципів, інструментів і технологій прийняття і виконання збалансованих управлінських рішень. А оскільки зміни зовнішнього середовища функціонування підприємств в Україні носять широкомасштабний, системний характер, то адаптація до неї окремих підприємств передбачає проведення комплексних організаційних змін та здійснення ефективної адаптивної поведінкової моделі розвитку підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Капінус Л.В. Сучасні моделі поведінки підприємств. *Трансформаційна економіка*. 2023. №5 (05). С. 51-57.

2.Теплінський Г.В., Ніколаєва І.О. Поведінкові моделі підприємства та адаптивність до сучасних мінливих умов. *Економіка. Фінанси. Право*. 2018. №4/1. С. 33-37.

3.Ковальова В.І. Поведінкові аспекти сучасного менеджменту. *Проблеми економіки*. 2011. №4. С. 101-106.

4.Синиця С.М., Данилишин В.І. Моделі поведінки керівників у процесі управління персоналом. *Причорноморські економічні студії.* 2023. Випуск 81. С. 113-117.

Терещенко Віталій Едуардович – аспірант групи 073-23а, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oldcity2406@gmail.com

Науковий керівник: ***Карачина Наталія Петрівна*** - д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Tereshchenko Vitaliy E. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: oldcity2406@gmail.com

Supervisor: ***Karachyna Nataliia P.*** - Dr. Sc. (Economic), Professor, Head of the Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.056.5

А. В. Грицак

М. В. Римаренко

Використання штучного інтелекту та технології блокчейн для підвищення безпеки системи управління доступом

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У даній роботі досліджуються перспективи використання штучного інтелекту та блокчейн-технологій для підвищення ефективності систем контролю та управління доступом. Проаналізовано сучасні підходи до впровадження методів машинного навчання та нейронних мереж у процеси ідентифікації, автентифікації та моніторингу доступу, а також розглянуто інтеграцію блокчейну для забезпечення прозорості та незмінності даних. Визначено основні переваги застосування штучного інтелекту для адаптивного контролю доступу, виявлення аномальної поведінки та зниження ризиків несанкціонованого проникнення, тоді як блокчейн сприяє децентралізованому зберіганню інформації та автоматизації процесів за допомогою смарт-контрактів. Виокремлено основні виклики впровадження інтелектуальних технологій та блокчейну у системи безпеки, а також окреслено перспективи їх подальшого розвитку з метою створення надійних і стійких до зовнішніх загроз систем управління доступом.*

Ключові слова: контроль доступу, управління доступом, штучний інтелект, аналіз поведінки, інформаційна безпека, виявлення аномалій, кіберзагрози, блокчейн, смарт-контракт.

Abstract*. This paper explores the prospects of using artificial intelligence and blockchain technologies to enhance the efficiency of access control and management systems. Modern approaches to implementing machine learning methods and neural networks in identification, authentication, and access monitoring processes are analyzed, along with the integration of blockchain to ensure data transparency and immutability. The key advantages of applying artificial intelligence for adaptive access control, anomaly detection, and reducing the risks of unauthorized intrusion are identified, while blockchain facilitates decentralized data storage and process automation through smart contracts. The main challenges of integrating intelligent technologies and blockchain into security systems are highlighted, and the prospects for their further development are outlined to create reliable and resilient access management systems capable of withstanding external threats.*

Keywords: access control, access management, artificial intelligence, behavioural analysis, information security, anomaly detection, cyber threats, blockchain, smart contracts.

Вступ

У наш час, коли зростання кіберзагроз вимагає підвищення рівня безпеки, традиційні системи контролю та управління доступом потребують вдосконалення. Штучний інтелект відкриває нові можливості для автоматичного аналізу поведінки користувачів, виявлення аномалій і гнучкого управління доступом. Важливо оцінити переваги впровадження інтелектуальних алгоритмів у системи безпеки, а також визначити основні виклики та перспективи їх розвитку.

Результати дослідження

Система контролю і управління доступом - сукупність програмно-апаратних технічних засобів безпеки, призначених для обмеження та реєстрації входу- виходу об'єктів (людей, транспорту) на об'єкті. Системи контролю доступу та управління доступом (СКУД) дають можливість забезпечити безпеку підприємства шляхом обмеження доступу в різні зони об'єкта або на весь об'єкт в цілому. Основне завдання СКУД - управління доступом на задану територію, включаючи так само обмеження доступу на задану територію ідентифікація особи, яка має доступ на задану територію. На об'єктах СКУД виконується фізично незв'язаної з іншими інформаційними мережами, а також може інтегруватися в чинні системи [1].

На сьогодні системи контролю та управління доступом (СКУД) є ефективним інструментом забезпечення безпеки, оскільки більшість сучасних пристроїв виконують покладені на них функції з високою точністю. Однак суттєвим недоліком таких систем є їхня статичність, що обмежує можливість адаптації до змінних умов експлуатації та виникнення аномальних ситуацій.

Більшість традиційних СКУД розроблені для виконання фіксованого набору функцій і не здатні самостійно аналізувати нові загрози або реагувати на нетипову поведінку користувачів. Відсутність гнучкості та адаптивності таких систем створює ризики для інформаційної безпеки, особливо в умовах зростаючої складності кібератак та розширення спектра потенційних загроз. Це зумовлює необхідність розробки інтелектуальних підходів до контролю доступу, здатних до самонавчання та динамічної зміни параметрів відповідно до поточної ситуації.

Автоматизація процесів мінімізує людський фактор: системи можуть самостійно ухвалювати рішення щодо доступу, інтегруватися з іншими системами безпеки та адаптувати рівні доступу в реальному часі. Крім того, аналітика на базі ШІ надає керівництву цінну інформацію про переміщення персоналу й загальний стан безпеки об’єкта.

Особливо важливим є те, що такі системи здатні протистояти сучасним загрозам, включно з кібератаками та електромагнітними впливами, застосовуючи адаптивні методи захисту. У підсумку, інтеграція ШІ в СКУД створює більш розумні, стійкі й ефективні рішення для захисту критичних об’єктів.

У 2024 році кількість підприємств, що використовують біометричні технології контролю доступу, зросла з 30% до 39%. Основними чинниками цього зростання є зручність і точність безконтактних рішень, зокрема розпізнавання облич, сканування відбитків пальців, долоні та райдужної оболонки ока. Близько 23% опитаних вважають, що біометрія суттєво вплине на розвиток галузі, а дві з п’яти організацій уже застосовують мобільні пристрої для безконтактного доступу. Інтеграція штучного інтелекту є ще одним ключовим трендом – 38% компаній зацікавлені у його впровадженні. ШІ підвищує безпеку, дозволяючи системам аналізувати поведінкові моделі та ухвалювати рішення в реальному часі. Також розвиваються рішення з інтеграції розпізнавання облич із відеоспостереженням, що дає змогу відстежувати переміщення персоналу та обмежувати доступ неавторизованих осіб. Дедалі популярнішими стають мобільні платформи, які використовують ШІ для безпечного управління доступом без потреби в картках чи ключах [2].

Штучний інтелект (ШІ) активно впроваджується в системи контролю доступу, підвищуючи їхню точність, ефективність та безпеку. Одним із ключових застосувань є розпізнавання облич, що дозволяє ідентифікувати особу без використання фізичних носіїв (карток, ключів).

Основні переваги ШІ у контролі доступу:

– точність та безпека, алгоритми ШІ швидко аналізують біометричні дані, запобігаючи спуфінгу та знижуючи кількість помилкових спрацьовувань;

– автоматизація, ШІ може керувати реєстрацією користувачів, налаштуванням рівнів доступу та виявленням аномальної поведінки;

– швидкість реагування, системи аналізують великі обсяги даних у реальному часі, оперативно повідомляючи про загрози;

– інтеграція, поєднання з відеоспостереженням та системами виявлення вторгнень покращує комплексну безпеку.

Проблеми та виклики:

– конфіденційність. Використання біометричних даних потребує суворих заходів захисту та відповідності законодавству;

– упередженість алгоритмів. Навчання на нерепрезентативних даних може призводити до дискримінаційних результатів, що вимагає регулярного тестування та коригування;

– прозорість та етичність. Організації повинні інформувати користувачів про збір даних та надавати можливість відмови [3].

У сфері комерції провідні китайські компанії, такі як Alibaba та Jingdong, впровадили системи електронних платежів на основі розпізнавання облич. Ці системи пов'язують біометричні дані клієнтів з їхніми банківськими рахунками, забезпечуючи швидкі та безпечні транзакції без необхідності використання фізичних карток або готівки.

Крім того, технологічна компанія Baidu співпрацює з China Southern Airlines для впровадження розпізнавання облич в аеропорту Наньян Цзяньїн у провінції Хенань. Ця технологія використовується для автоматизації процесу посадки на літак, що прискорює процедури та знижує навантаження на персонал аеропорту [4].

Однією з головних проблем безпеки Інтернету речей є відсутність стандартизації пристроїв. Багато пристроїв IoT виробляються різними компаніями та працюють на різних операційних системах, що ускладнює реалізацію єдиних протоколів та процесів безпеки. Технологія блокчейн пропонує вирішення цієї проблеми, надаючи загальну платформу для роботи всіх пристроїв IoT.

Використовуючи технологію блокчейн, IoT-пристроям можна надати унікальні цифрові ідентифікатори, які зберігаються в блокчейні. Ці ідентифікатори можна використовувати для аутентифікації пристроїв і забезпечення підключення до мережі лише санкціонованим пристроям. Це допомагає запобігти зловмисному доступу та гарантує, що всі пристрої в мережі є надійними.

Ще одна перевага використання технології блокчейн для безпеки IoT полягає в тому, що вона може допомогти запобігти фальсифікації даних. Незмінний характер записів блокчейну означає, що будь-яка спроба змінити дані буде негайно виявлена та позначена як шахрайська. Це значно ускладнює хакерам маніпулювання даними або впровадження шкідливих програм у систему.

Одним із прикладів того, як технологію блокчейн можна використовувати для захисту

пристроїв Інтернету речей, є сфера розумних будинків. Розумні будинки стають дедалі популярнішими, коли власники будинків використовують підключені пристрої для керування всім – від освітлення до опалення та кондиціонування повітря. Однак ці пристрої часто вразливі до кібератак, що створює для власників будинків ризик викрадення особистої інформації або злому будинків [5].

Інтеграція блокчейну в СКУД дозволяє підвищити рівень безпеки та захисту даних. Блокчейн-технології мають значний потенціал для вдосконалення процесів зберігання та обробки даних, зокрема у державних цифрових системах, що оперують персональною інформацією. Однією з ключових переваг блокчейну є його децентралізована природа, яка усуває єдину точку відмови, характерну для централізованих систем, та мінімізує ризики компрометації даних. Інформація розподіляється між вузлами мережі, а будь-яка зміна вимагає консенсусу більшості учасників, що забезпечує цілісність даних і запобігає несанкціонованим модифікаціям.

Незмінність блокчейну гарантує, що кожна транзакція фіксується у незмінному реєстрі, створюючи прозорий механізм контролю за всіма діями з інформацією. Смарт-контракти автоматизують управління доступом до персональних даних, знижуючи вплив людського фактору та підвищуючи точність виконання процесів, таких як надання або відкликання згоди на обробку даних. Ці механізми сприяють дотриманню вимог Загального регламенту про захист даних (GDPR), оскільки забезпечують прозорість операцій та гарантують контроль користувача над власною інформацією.

Додаткову безпеку забезпечує використання децентралізованих файлових систем, зокрема InterPlanetary File System (IPFS), що дозволяють зберігати великі обсяги даних у розподіленому середовищі. IPFS застосовує механізм хешування для збереження цілісності інформації та захисту від модифікацій, створюючи надійний інструмент для забезпечення доступності та безпеки даних.

Методи обробки даних, такі як маскування, псевдоанонімізація та тасування, у поєднанні з блокчейном дозволяють зберігати корисність даних для аналітики, водночас знижуючи ризик розкриття конфіденційної інформації. З огляду на особливості зберігання, доцільним є застосування комбінованого підходу: on-chain для важливих даних, що вимагають максимальної цілісності, та off-chain для великих масивів інформації із збереженням у блокчейні лише їхніх криптографічних хешів.

Оптимальним рішенням для державних цифрових платформ є впровадження гібридної моделі блокчейну, що поєднує переваги відкритих та приватних мереж. Такий підхід забезпечує прозорість у відстеженні доступу до даних при одночасному захисті персональної інформації від несанкціонованого розголошення. Інтеграція блокчейну, смарт-контрактів та IPFS створює комплексний механізм, що відповідає міжнародним стандартам безпеки, підвищує рівень довіри користувачів до цифрових сервісів та сприяє мінімізації ризиків, пов’язаних із порушенням конфіденційності даних [6].

Таким чином, інтеграція блокчейну в системи контролю доступу є перспективним напрямком, що дозволяє підвищити безпеку, ефективність та гнучкість таких рішень.

Висновки

Інтеграція штучного інтелекту та блокчейн-технологій у системи контролю та управління доступом (СКУД) створює передумови для підвищення рівня безпеки, адаптивності та прозорості таких систем. Штучний інтелект забезпечує швидке ухвалення рішень у реальному часі, автоматизацію процесів і виявлення аномальної поведінки, тоді як блокчейн гарантує незмінність та надійність даних про доступ, мінімізуючи ризики зовнішнього втручання. Поєднання цих технологій сприяє створенню динамічних, самонавчальних систем, здатних оперативно реагувати на нові загрози та забезпечувати високий рівень захисту критичної інфраструктури в умовах постійних кіберзагроз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ТЗІ.UA – СКУД - інформаційна безпека та захист інформації [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://tzi.ua/ua/skud.html (дата звернення: 19.03.2025).
2. GreenVision – Технологічні тренди в контролі фізичного доступу: розвиток біометрії, штучного інтелекту та мобільних рішень [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://greenvision.ua (дата звернення: 20.03.2025).
3. PC-Security – The Rise of AI in Access Control: What You Need to Know [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://fpc-security.com/blogs/articles/artificial-intelligence-ai-in-access-control#:~:text=One%20key%20use%20of%20AI,physical%20keys%20or%20key%20cards (дата звернення: 18.03.2025).
4. Главком – Китай змінює підходи до технології розпізнавання облич. Якою буде ідентифікація [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://glavcom.ua/techno/hitech/kitaj-zminjuje-pidkhodi-do-tekhnolohiji-rozpiznavannja-oblich-jakoju-bude-inditifikatsija (дата звернення: 18.03.2025).
5. H-X Technology – Як захистити Інтернет речей за допомогою Blockchain [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.h-x.technology/ua/blog-ua/how-secure-internet-of-things-with-blockchain-ua (дата звернення: 19.03.2025).
6. CSecurity – Концепція застосування блокчейн-технологій для підвищення захищеності персональних даних платформи «Дія»: відповідність вимогам GDPR та українському законодавству [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://csecurity.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/view/681/564 (дата звернення: 20.03.2025).

Римаренко Микола Вікторович – студент групи УБ-21б, факультет менеджменту і інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: craaaashbaaashl@gmail.com

Науковий керівник: Грицак Анатолій Васильович – доцент каф. Менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

Rymarenko Mykola V. – student of the UB-21b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: craaaashbaaashl@gmail.com

Supervisor: Hrytsak Anatolii Vasyliovych – docent of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

УДК 658.5.009.12

Катеріне Естефаніа Паредес Гавіланес

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМТСВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді аналізується система управління конкурентоспроможністю підприємства та її основні елементи..

Ключові слова*:* конкурентоспроможність, підприємство, зовнішнє середовище, стійкий розвиток, якість продукції.

Abstract

The report analyzes the enterprise competitiveness management system and its main elements.

Keywords: competitiveness, enterprise, external environment, sustainable development, product quality.

Вступ

В сучасних умовах ринкової економіки підприємства функціонують в умовах жорсткої конкуренції, яка на додаток підсилюється несприятливими умовами зовнішнього середовища, яке характеризується постійними обстрілами території України з боку РФ. Перед менеджерами підприємств постає питання перегляду взаємодії із постачальниками та споживачами, щоб не лише не втрачати свій рівень конкурентоспроможності, а й підвищувати його. Тому дослідження системи управління конкурентоспроможністю підприємства є актуальним питанням, яке потребує аналізу.

В роботі проаналізовано роботи закордонних та українських вчених, зокрема Балдинюка В. М. [1], Михайленко О. В., Орлової К. Г. [2], Sokolova L., Koev S., Pavliuk S., Derhaliuk M., Portna O. [3].

Результати дослідження

Конкуренція як така, є досить гнучким поняттям. Якщо на підприємстві виникають труднощі в умовах, коли знижується попит на продукцію, збитків зазнають підприємства, які виготовляють продукцію нижчої якості. Незалежно від масштабів та характеру конкурентної боротьби, у виграші залишаються підприємства, здатні швидко реагувати на зміни зовнішнього середовища, тобто ті, які аналізують і борються за свою конкурентну позицію [1].

По суті конкурентоспроможність підприємства являє собою його здатність ефективно функціонувати, випереджати конкурентів та займати стійкі позиції на ринку за рахунок унікальних переваг. Управління конкурентоспроможністю є стратегічним завданням компанії, що охоплює аналіз, розробку та реалізацію заходів, спрямованих на посилення ринкових позицій [2].

Отже, зазначимо також, що конкурентоспроможність підприємства можна охарактеризувати такими рисами: здатність підприємства виробляти товари або надавати послуги, які переважають аналоги конкурентів за якістю, ціною, інноваційністю або сервісом; гнучкість і адаптація до змін у ринковому середовищі; забезпечення високого рівня прибутковості та лояльності споживачів.

До основних груп елементів системи управління конкурентоспроможністю можна віднести: стратегічне управління, інноваційний розвиток, управління якістю продукції та послуг, фінансово-економічне управління, маркетингове управління, управління людськими ресурсами. Система управління конкурентоспроможністю підприємства має бути гнучкою і динамічною, здатною адаптуватися до змін середовища.

В таблиці 1 представлено основні елементи системи управління конкурентоспроможністю підприємства.

Таблиця 1 - Основні елементи системи управління конкурентоспроможністю підприємства

Група елементів системи управління конкурентоспроможністю підприємства	Конкретні елементи
Стратегічне управління	Визначення місії, бачення та стратегічних цілей компанії
	SWOT-аналіз конкурентного середовища
	Вибір оптимальної конкурентної стратегії (лідерство за витратами, диференціація, фокусування)
Інноваційний розвиток	Впровадження нових технологій та вдосконалення виробничих процесів
	Дослідження та розробки (R&D)
	Впровадження цифрових технологій та автоматизація бізнес-процесів
Управління якістю продукції та послуг	Сертифікація за міжнародними стандартами
	Контроль виробничих процесів та впровадження принципів ощадливого виробництва
	Робота з відгуками споживачів та підвищення рівня клієнтоорієнтованості
Фінансово-економічне управління	Оптимізація витрат та підвищення ефективності бізнес-процесів
	Інвестиційна політика та пошук додаткових джерел фінансування
	Управління прибутковістю та ліквідністю підприємства
Маркетингове управління	Дослідження ринку та споживчих переваг
	Брендинг та розробка унікальної торгової пропозиції
	Впровадження цифрового маркетингу (SEO, SMM, контент-маркетинг)
	Оптимізація ціноутворення та каналів збуту
Управління людськими ресурсами	Підбір, навчання та розвиток персоналу
	Формування корпоративної культури
	Впровадження системи мотивації та оцінки ефективності персоналу (KPI)

Джерело: складено автором на основі [3].

Висновки

Отже, управління конкурентоспроможністю підприємства є комплексним процесом, що охоплює стратегію, інновації, якість, фінанси, маркетинг та людські ресурси. Підприємства повинні постійно адаптуватися до ринкових змін, впроваджувати нові технології та покращувати якість продукції. Використання аналітичних методів дозволяє об’єктивно оцінювати рівень конкурентоспроможності та формувати ефективну стратегію розвитку. Лише підприємства, які

дотримуються системного підходу до управління конкурентоспроможністю, можуть досягти лідерських позицій на ринку та забезпечити стабільний розвиток у довгостроковій перспективі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Балдинюк В. М. Система управління конкурентоспроможністю підприємства. *Економіка та суспільство*. 2022. Випуск № 42. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1647 (дата звернення: 23.02.2025).
2. Михайленко О. В., Орлова К. Г. Система управління конкурентоспроможністю продукції підприємства. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство.* 2017. Вип. 13 (2). С. 114–117.
3. Sokolova L., Koev S., Pavliuk S., Derhaliuk M., Portna O. Resource strategy of enterprise management as a tool to ensure its competitiveness. *Academy of Strategic Management Journal.* 2020 Vol. 19 Issue. 4. PP. 1-7.

Катеріне Естефаніа Паредес Гавіланес **–** аспірантка факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Katerine Estefania Paredes Gavilanes – postgraduate student, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Науковий керівник: Краєвська Алла Станіславівна, кандидат економічних наук, доцент, декан факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

УДК [005.932:656.073]:005.591.6(043.2)

О. В. Безсмертна
В. В. Химич

ЛОГІСТИКА ОСТАННЬОЇ МИЛІ: ІННОВАЦІЙНІ РІШЕННЯ ДЛЯ ШВИДКОЇ ДОСТАВКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто основні виклики логістики останньої милі та інноваційні рішення, що сприяють покращенню швидкості та ефективності доставки. Зокрема, аналізуються автоматизовані системи управління, використання дронів і роботизованої доставки, мікро-склади, краудсорсинг доставки та екологічний транспорт. Запропоновані підходи дозволяють зменшити витрати, покращити екологічні характеристики та підвищити рівень задоволеності клієнтів.

Ключові слова: логістика, логістика останньої милі, інноваційні рішення, автоматизація, електротранспорт, краудсорсинг, екологічність.

Abstract

The report examines the main challenges of last-mile logistics and innovative solutions that contribute to improving the speed and efficiency of delivery. In particular, automated management systems, the use of drones and robotic delivery, micro-warehouses, crowdsourcing of delivery and green transport are analyzed. The proposed approaches allow to reduce costs, improve environmental performance and increase customer satisfaction.

Keywords: logistics, last mile logistics, innovative solutions, automation, electric transport, crowdsourcing, environmental friendliness.

Вступ

Логістика останньої милі є критично важливим етапом у ланцюгу постачання, адже саме на цьому етапі товар доставляється безпосередньо кінцевому споживачеві. Ефективність останньої милі значно впливає на рівень задоволеності клієнтів, швидкість виконання замовлень та загальні витрати компаній. Сучасні технології та інноваційні підходи сприяють покращенню цього процесу, зменшуючи затримки, оптимізуючи маршрути та знижуючи операційні витрати.

Результати дослідження

Зростаючі очікування споживачів ставлять перед компаніями нові завдання. Клієнти хочуть отримувати замовлення швидко, часто того ж дня або навіть упродовж кількох годин. Однак транспортні затори, висока вартість логістики та екологічні обмеження ускладнюють виконання цих вимог. Через це компанії шукають нові способи оптимізації процесів. Розглянемо інноваційні рішення для оптимізації логістики останньої милі [1].

Сучасні алгоритми та штучний інтелект дозволяють передбачати затори, оптимізувати маршрути та автоматизувати управління доставкою. Наприклад, Uber Freight та Route4Me використовують передові алгоритми для покращення ефективності перевезень, аналізуючи історичні дані про трафік, погодні умови та доступність транспорту в режимі реального часу. Такі системи не лише знижують ризики затримок, а й підвищують ефективність доставки, дозволяючи водіям уникати перевантажених маршрутів та зменшувати витрати на паливо. Інтелектуальна оптимізація також сприяє екологічності перевезень, зменшуючи загальне навантаження на дорожню інфраструктуру.

Дрони, такі як ті, що тестуються компаніями Amazon Prime Air і Wing (Google), можуть значно скоротити час доставки, особливо у віддалених або щільно забудованих районах, де традиційні методи транспортування мають обмеження. Вони можуть доставляти невеликі посилки безпосередньо до дверей клієнтів, зменшуючи затримки та витрати на логістику.

Роботи-доставники, як Starship Technologies, вже працюють у деяких містах, забезпечуючи безконтактну доставку продуктів, документів і товарів. Завдяки цим автоматизованим пристроям знижується залежність від людського персоналу, що дозволяє скоротити операційні витрати та прискорити процес транспортування товарів. Крім того, використання дронів та роботів сприяє зниженню викидів CO2, що робить такі рішення не лише економічно вигідними, а й екологічно стійкими.

Розміщення складів ближче до кінцевого споживача дозволяє значно скоротити час доставки, зменшити логістичні витрати та покращити доступність товарів. Склади закритого типу (так звані dark stores), які не мають фізичних магазинів, активно використовуються для швидкої комплектації та відправки товарів безпосередньо споживачам або кур'єрським службам. Наприклад, великі ритейлери, такі як Walmart, Amazon і Carrefour, уже впроваджують цю модель для підвищення ефективності обробки замовлень. Використання штучного інтелекту та роботизованих систем у таких складах дозволяє мінімізувати людський фактор, пришвидшити обробку замовлень і зменшити помилки під час комплектування товарів. Окрім цього, поєднання мікро-складів із краудсорсинговими платформами доставки дозволяє значно прискорити логістичний процес у містах.

Моделі, подібні до Glovo, Uber Eats та Bolt Food, дозволяють залучати незалежних кур’єрів, що дає змогу швидко реагувати на попит і скорочувати витрати на утримання власного автопарку. Це дозволяє компаніям зменшити фінансові ризики, оптимізувати роботу в години пікового навантаження та забезпечити більш гнучку доставку. Використання краудсорсингових платформ також сприяє швидшій адаптації до сезонних коливань попиту, дозволяючи ефективніше планувати логістичні процеси. Крім того, подібні сервіси часто використовують алгоритми оптимізації маршрутів, що допомагає зменшити час доставки та підвищити рівень задоволеності клієнтів.

Електровелосипеди, електровантажівки (наприклад, від Rivian та Tesla) та навіть автономні електромобілі допомагають зменшити викиди CO_2 і зробити доставку більш екологічною. Використання електротранспорту є ключовим напрямом для багатьох компаній, які прагнуть досягти вуглецевої нейтральності. Окрім цього, розвиток інфраструктури для електротранспорту, включаючи зарядні станції та системи енергозбереження, сприяє його масовому впровадженню. Деякі міста вже впроваджують зони з нульовими викидами, де електротранспорт стає єдиним дозволеним видом доставки, що ще більше стимулює його використання. Інноваційні рішення, такі як інтеграція електромобілів у розумні логістичні платформи, дозволяють оптимізувати використання ресурсів і зробити екологічну логістику ще ефективнішою [2-3].

Висновки

Інноваційні рішення в логістиці останньої милі дозволяють підвищити ефективність доставки, зменшити витрати та покращити екологічні характеристики. Технологічний розвиток сприяє адаптації компаній до нових умов, роблячи доставку швидшою, дешевшою та зручнішою для клієнтів. Подальше впровадження цифрових технологій, дронів, роботизованої доставки та екологічних транспортних засобів стане ключем до майбутнього розвитку логістики останньої милі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Міщук Н., Гусарук О. Вплив інформаційних технологій на управління логістичною діяльністю підприємств України. *ФОРМУВАННЯ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ*. 2023. Вип. 50. С. 14-21 DOI: http://dx.doi.org/10.30970/meu.2023.50.0.5002
2. FM Logistic. Доставка останньої милі. URL: https://is.gd/ks0V07 (дата звернення: 08.04.2025)
3. Актуальні питання світової і національної економіки: оцінки та стратегії розвитку: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 27 березня 2021 року) / ГО «Львівська економічна фундація». – Львів: ЛЕФ, 2021. – 104 с.

Безсмертна Оксана Владиславівна – кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

Химич Вікторія Вадимівна – студентка групи 1Л-22б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vikahimich10@gmail.com.

Bezsmertna Oksana V. - Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor, Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

Khymych Viktoriia V. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vikahimich10@gmail.com.

УДК: [659.1:658.8](043.2)

Ю. С. ТКАЧ
Л. А. ПРИЦЮК

РЕКЛАМА У МАРКЕТИНГОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ КОРПОРАЦІЇ «ROSHEN»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проведено дослідження рекламної діяльності корпорації «Рошен», визначені традиційні та цифрові формати за категоріями рекламної продукції.

Ключові слова: реклама, маркетингова діяльність, традиційна реклама, інтернет-реклама, ефективність, пізнаваність.

Abstract

The study contains research into the advertising activities of Roshen Corporation and identifies traditional and digital formats by advertising product categories.

Keywords: advertising, marketing activities, traditional advertising, online advertising, effectiveness, awareness.

Вступ

У сучасному світі реклама є дієвим комунікативним інструментом маркетингу. Її першочерговим завданням є інформування цільової аудиторії щодо продукту або послуги, формуючи пізнаваність та попит. При цьому найвищі результати реалізації товару/послуги демонструє комплексне застосування одночасно кількох засобів маркетингових комунікацій.

Метою цього дослідження є маркетингова діяльність кондитерської корпорації «Roshen», що входить до переліку найбільших кондитерських компаній світу. Завдяки високій якості продукції та ефективній маркетинговій стратегії компанія здобула широку пізнаваність та популярність серед споживачів, передусім за рахунок реклами власних бренду та продукції.

Результати дослідження

Активне просування торгової марки розпочалося понад два десятиліття тому зі слогану «Roshen – солодкий знак якості» у 2002 році [1]. Використовуючи численні можливості сучасної реклами, «Roshen» активно поєднує традиційні та цифрові формати (Таблиця 1). Завдяки цьому бренд протягом двох десятиліть утримує лідерські позиції в кондитерському сегменті.

Таблиця 1. Традиційні та цифрові формати «Рошен».

Категорія	Традиційні формати	Цифрові формати
Реклама в медіа	Рекламні ролики в телевізійному ефірі	Відеореклама на YouTube, онлайн-платформах з переглядом фільмів та серіалів
Зовнішня реклама	Брендовані вітрини магазинів Реклама на громадському транспорті Реклама на вантажному транспорті Білборди	Цифрові екрани Геотаргетована реклама в мобільних додатках для пошуку магазинів
Інтернет	Відсутні	Таргетована реклама в Facebook, Instagram, YouTube E-mail-розсилки Взаємодія з блогерами та інфлюенсерами
Інше	Проведення дегустацій Будівництво дитячих майданчиків Участь у дитячих святах та фестивалях Благодійні і соціально-культурні проекти	Мобільний додаток «Roshen Business»

*Джерело: систематизовано автором за власним спостереженням

Телевізійна реклама виступає одним із ключових інструментів маркетингової комунікації компанії. Систематично створюються рекламні ролики, які формують у споживача стійку асоціацію з високою

якістю виробів (слоган «Солодкий знак якості»), атмосферою свята та позитивними емоціями. Використання образів щасливої родини, усміхнених дітей, домашніх улюбленців у таких роликах підсилює позитивне сприйняття продукції. До прикладу, рекламна кампанія печива «Lovita» – зроби мить смачною» акцентує увагу на емоційній цінності моменту споживання продукту.

Слід зазначити, що поряд із традиційними медіа, інтернет-реклама набуває все більше масовості у світі. Тому «Roshen» активно використовує можливості інтернет-платформ та соціальних мереж, таких як Facebook, Instagram, YouTube. Окрім того, компанія співпрацює з популярними інфлюенсерами, зокрема, гуртом «Океан Ельзи». Рекламний ролик із використанням пісні «Я їду додому» споживачі визнали одним з пізнаваних та таким, що асоціюється з брендом.

Зовнішня реклама – також важлива складова рекламного плану бренду. «Roshen» використовує білборди із зображенням продукції та доповнює їх тематичними слоганами, такими як «Смак, що об'єднує», «Відкривай Європу разом з «Київ вечірній» та «І момент зазвучить», що спрямовані на ефективне залучення уваги потенційних споживачів. Додатково компанія активно використовує рекламу на фірмовому вантажному транспорті, оформленому в корпоративних кольорах з візуалізацією продукції. У цьому випадку брендований транспорт є додатковим мобільним рекламним носієм, що забезпечує широке охоплення аудиторії різних географічних локацій.

Зауважимо, що реклама на місці продажу доповнює маркетингову стратегію бренду. Фірмові магазини «Roshen», оформлені в однаковому корпоративному стилі, чим додають пізнаваності бренду та створюють імідж компанії як виробника. У торгових точках компанія реалізує комплекс заходів з метою стимулювання продажів. Це проведення дегустацій, розміщення рекламних стендів та впровадження акційних пропозицій, таких як знижка на торти та тістечка після 20:00, акція «Купуй, якщо встигнеш», сезонні знижки, що є ефективним інструментом для збільшення обсягів реалізації продукції.

Серед рекламних засобів, що використовуються компанією, сліз зазначити сезонне оформлення фірмових магазинів. У вітринах розміщують анімовані інтерактивні персонажі різноманітної тематики, такі як кухарі, музиканти або актори цирку, які взаємодіють з продукцією бренду. Розміщення таких анімованих сценок привертає увагу дитячої аудиторії, яка затримується, спостерігаючи за рухомими фігурками, що, в свою чергу, стимулює батьків до здійснення покупок. Такий підхід сприяє створенню позитивного емоційного зв'язку між брендом та споживачами, особливо серед дітей, та підвищує імпульсивні продажі.

Компанія «Roshen» застосовує стратегію створення візуальних магнітів привернення уваги клієнтів. Щосезону, а також з нагоди найбільших свят біля локальних точок продажів розміщують масштабні скульптурні композиції тварин, птахів, казкових персонажів, з якими споживачі, особливо діти, охоче фотографуються. Частіше за все такі світлини розміщують у соціальних мережах, що, у свою чергу, є опосередкованим способом нарощування обсягів продажів та залучення нових клієнтів.

Висновки

Проведене дослідження дозволяє зробити висновок, що маркетингова кампанія, яка реалізується кондитерською корпорацією «Roshen», заснована на традиційному та цифровому форматах. Така діяльність є ефективною та адаптованою до сучасних тенденцій ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Офіційний сайт WeLoveBrands. Структура кондитерської корпорації «Roshen». Режим доступу : https://welovebrands.com.ua/ua/brendomaniya/brend-roshen/
2. Офіційний сайт «Roshen» : https://www.roshen.com/ua

Прицюк Людмила Анатоліївна – канд. економічних наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, e-mail: vatra1@vntu.edu.ua

Ткач Юлія – студентка групи МР-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, uliatkac470@gmail.com.

Liudmyla Prytsiuk – PhD in Economics, Assistant Professor of Department of Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Yuliia Tkach - student of the group (Marketing), Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University

УДК 378.3

В.Я. Стрелецький

МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МЕНЕДЖЕРА ЯК КЛЮЧ ДО УСПІШНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація *У статті розглядається значення міжкультурної компетентності менеджера як ключового чинника успішного управління персоналом в умовах глобалізації. Визначено основні компоненти міжкультурної компетентності, її роль у формуванні ефективних команд та в досягненні стратегічних цілей організації. Проаналізовано інструменти розвитку міжкультурної компетентності та їх практичне застосування.*

Ключові слова*: міжкультурна компетентність, менеджмент, персонал, управління, глобалізація, комунікація.*

Abstract *The article examines the importance of intercultural competence of a manager as a key factor in successful personnel management in the context of globalization. The main components of intercultural competence, its role in forming effective teams and achieving strategic goals of the organization are defined. Tools for the development of intercultural competence and their practical application are analyzed.*

Keywords: intercultural competence, management, personnel, administration, globalization, communication.

Вступ

У сучасному бізнес-середовищі, яке характеризується зростаючою глобалізацією та багатокультурністю, ключовою навичкою успішного менеджера стає міжкультурна компетентність. Її наявність дозволяє не лише ефективно взаємодіяти з представниками різних культур, а й сприяє формуванню згуртованої, толерантної та продуктивної команди.

Зміни в глобальній економіці, розширення міжнародної співпраці та міграційні процеси призводять до того, що в межах однієї організації можуть працювати представники різних етнічних, релігійних та культурних спільнот. Це створює як нові можливості для інновацій, так і виклики, пов'язані з ефективним управлінням людськими ресурсами.

Метою цього дослідження є аналіз сутності міжкультурної компетентності, визначення її впливу на управління персоналом, а також обґрунтування рекомендацій для підвищення ефективності менеджерів у мультикультурному середовищі.

Виклад основних результатів дослідження

Міжкультурна компетентність менеджера охоплює широкий спектр знань, умінь і навичок, які забезпечують ефективну комунікацію та співпрацю в культурно різноманітному середовищі. Одним із важливих аспектів є когнітивна складова, яка включає розуміння культурних норм, традицій, систем цінностей та поведінкових моделей. Крім знань, критичне значення має емоційний інтелект, що дозволяє розпізнавати, оцінювати та адаптуватися до емоційного стану співрозмовників.

Поведінкова гнучкість також є невід'ємним елементом міжкультурної компетентності: вона полягає у здатності змінювати стиль комунікації залежно від контексту. Розвиток міжкультурної компетентності можливий через формальну освіту, участь у міжнародних програмах, міжкультурні тренінги та навчання на робочому місці. Важливим чинником є також лідерський стиль менеджера, який повинен бути адаптивним і відкритим до зворотного зв'язку.

Організаційна культура має сприяти розвитку міжкультурного розуміння, створюючи безпечне середовище для діалогу та взаємодії. Ефективне управління в багатокультурних командах базується на принципах інклюзивності, рівноправності та взаємоповаги. Інструментами покращення комунікацій є створення кодексів етики, чітка регламентація комунікаційних каналів і рольова ясність.

Наступним аспектом є важливість розуміння контексту, в якому функціонує міжнародна команда. Культурні відмінності впливають не лише на стиль комунікації, а й на сприйняття ролей, часу, авторитету та прийняття рішень. Менеджери повинні враховувати, що в одних культурах переважає

індивідуалізм, тоді як в інших – колективізм. Практичні кейси показують, що організації з високим рівнем міжкультурної компетентності демонструють кращу інноваційну спроможність і гнучкість.

Здатність знаходити баланс між цими підходами дозволяє створювати ефективну систему прийняття рішень. Вона враховує як особисту ініціативу, так і потребу в колективному обговоренні. Ставлення до авторитету та субординації у різних культурах також варто враховувати для ефективного керівництва. Менеджеру необхідно адаптувати свій стиль лідерства відповідно до очікувань команди. Це сприяє довірі та взаємоповазі в мультикультурному середовищі. Важливо також враховувати культурні відмінності у способах надання зворотного зв'язку. Наприклад, у деяких культурах відкритий зворотний зв'язок є нормою, в інших – вважається неповагою. Щоб уникнути конфліктів, слід надавати конструктивний зворотний зв'язок відповідно до культурних норм. Це покращує ефективність комунікацій.

Міжкультурна компетентність також включає навички вирішення конфліктів, що виникають через культурні відмінності. Ефективні менеджери володіють навичками медіації та ведення переговорів, які дозволяють уникнути ескалації конфліктів.

Вивчення мови партнерів і співробітників відіграє значну роль у міжкультурній взаємодії. Навіть базове володіння іноземною мовою демонструє повагу. Це покращує довіру та сприяє позитивній атмосфері.

Розвиток міжкультурної компетентності є безперервним процесом. Він потребує саморефлексії, навчання та постійної практики. Менеджери мають інвестувати в особистий розвиток у цій сфері.

Загалом міжкультурна компетентність стає важливою складовою стратегічного управління персоналом у сучасному світі. Вона підвищує адаптивність підприємств до змін. Це забезпечує їхню стійкість у глобальному бізнес-середовищі.

Ключовим є визначення ролі міжкультурної компетентності як ключового чинника ефективного управління персоналом в умовах культурного різноманіття. Важливим є аналіз взаємозв'язку між рівнем міжкультурної підготовки менеджера та успішністю функціонування організацій.

Висновки

Таким чином, міжкультурна компетентність менеджера є необхідною умовою для ефективного управління персоналом у багатокультурному середовищі. Вона дозволяє налагодити взаєморозуміння між працівниками, сприяє зниженню конфліктів та формує здорову робочу атмосферу.

Вміння адаптуватися до культурних відмінностей дозволяє керівникам краще розподіляти обов'язки, використовувати сильні сторони кожного співробітника та формувати гармонійні команди. Це стає перевагою в умовах міжнародної конкуренції.

У зв'язку з цим, доцільно включати розвиток міжкультурної компетентності до програм професійної підготовки менеджерів, що сприятиме підвищенню ефективності управління та стійкості підприємств до глобальних викликів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Hofstede G. Cultures and Organizations: Software of the Mind. — McGraw-Hill, 2005.
2. Thomas D. C., Inkson K. Cultural Intelligence: Living and Working Globally. — Berrett-Koehler Publishers, 2009.
3. Гончарова О.І. Міжкультурна комунікація у менеджменті: навч. посіб. — К.: КНЕУ, 2012.
4. Панкратова Н.Д. Міжкультурна компетентність менеджера в умовах глобалізації // Вісник Київського національного університету. — 2020. — №2. — С. 57–62.

Стрелецький Віталій Ярославович - аспірант групи 073-23а, факультет менеджменту та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: streleckiv@gmail.com
Науковий керівник:Руда Лілія Петрівна – к.е.н., доцент кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: rudalist_ok@ukr.net
Vitaliy Streletsky - a postgraduate student of the group 073-23a, Faculty of Management and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: streleckiv@gmail.com
Supervisor : Ruda Liliia - PhD, Assistant Professor of the Department of the Finance and innovation management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: rudalist_ok@ukr.net

УДК:005.33

Л.П. Руда[1]

О.О. Краус[1]

МЕТОДИ ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ РИЗИКІВ У ПРОЕКТАХ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація: *У статті розглянуто основні підходи та методи зниження рівня ризиків у процесі реалізації проектів. Визначено сутність поняття «ризик» у контексті управління проектами, проаналізовано класифікацію стратегій реагування на ризики, зокрема уникнення, зменшення, передачу та прийняття ризику. Особливу увагу приділено інструментам аналізу та контролю ризиків, таким як матриця ймовірності та впливу, метод дерева рішень, Монте-Карло моделювання та ведення реєстру ризиків. Обґрунтовано доцільність інтеграції процесів управління ризиками в загальну систему управління проектом. Запропоновано практичні рекомендації щодо організації ефективного ризик-менеджменту. Стаття має прикладне значення для фахівців, що працюють у сфері управління проектами, зокрема в умовах високої невизначеності.*

Ключові слова: ризик; управління проектами; зниження ризиків; стратегія реагування; управління невизначеністю; реєстр ризиків; аналіз ймовірності та впливу; ризик-менеджмент; планування проекту; моделювання ризиків.

METHODS OF PROJECT RISK REDUCTION

Abstract: *The article explores key approaches and methods aimed at reducing the level of risks during project implementation. The concept of "risk" in the context of project management is clarified, and the main response strategies are analyzed, including risk avoidance, mitigation, transference, and acceptance. Special attention is given to analytical and monitoring tools such as the probability-impact matrix, decision tree analysis, Monte Carlo simulation, and the use of a risk register. The importance of integrating risk management processes into the overall project management framework is emphasized. Practical recommendations for organizing effective risk management systems are provided. The study has practical value for professionals in the field of project management, particularly in environments characterized by high levels of uncertainty.*

Keywords: risk; project management; risk reduction; response strategy; uncertainty management; risk register; probability-impact analysis; risk management; project planning; risk modeling.

Проектна діяльність завжди пов’язана з певним рівнем невизначеності, що може негативно вплинути на досягнення поставлених цілей. Згідно з міжнародними стандартами управління проектами (PMI, ISO 31000 тощо), ризик розглядається як потенційна подія або умова, що за певних обставин може призвести до відхилень від запланованих параметрів проекту — термінів, вартості, обсягу або якості [1].

У зв’язку з цим надзвичайно актуальним є впровадження ефективних методів управління ризиками, зокрема — їх зниження (мітиляції). Системний підхід до виявлення, аналізу та зниження ризиків є необхідною умовою забезпечення стабільної та результативної реалізації проектів [2].

Сучасна практика управління проектами передбачає декілька основних стратегій реагування на ідентифіковані ризики. Зниження рівня ризиків може досягатися як шляхом зменшення ймовірності їх виникнення, так і шляхом мінімізації потенційного впливу на результати проекту.

1. Уникнення ризику (Risk Avoidance)

Стратегія уникнення передбачає внесення змін до плану реалізації проекту з метою повного усунення загрози. Це може реалізовуватись, наприклад, через відмову від виконання певних робіт або зміни у технічному рішенні, що передбачає зменшення залежності від чинника ризику.

Приклад: Вибір альтернативного постачальника або технології з меншим рівнем технічної складності.

2. Зменшення ризику (Risk Mitigation)

Метод зменшення ризику полягає у вжитті заходів, спрямованих на зниження ймовірності настання ризикової події або зменшення негативного впливу в разі її виникнення.

До таких заходів належать:

- створення часових і фінансових резервів;
- попереднє тестування рішень або прототипування;
- підвищення кваліфікації персоналу;
- впровадження контролюючих процедур на критичних етапах.

3. Передача ризику (Risk Transference)

У рамках цієї стратегії відповідальність за управління ризиком делегується іншій стороні, яка має більшу спроможність для його контролю. Це може включати:

- укладення контрактів з фіксованою вартістю;
- оформлення страхування;
- залучення зовнішніх підрядників із відповідними гарантіями.

Варто зауважити, що передача ризику не усуває його повністю, однак дозволяє суттєво знизити навантаження на проектну команду.

4. Прийняття ризику (Risk Acceptance)

У разі, коли ризик не становить критичної загрози або коли вартість заходів щодо його зменшення перевищує потенційні втрати, обирається стратегія прийняття ризику.

Існують два підходи:

- Активне прийняття — із формуванням відповідних резервів (наприклад, фінансових);
- Пасивне прийняття — без додаткових дій, але з фіксацією факту існування ризику у відповідному реєстрі.

Ефективне зниження рівня ризиків неможливе без їх якісного аналізу та безперервного моніторингу. У цьому контексті використовуються такі інструменти [3]:

- Матриця ризиків (Risk Matrix): дозволяє класифікувати ризики за шкалою «ймовірність – вплив»;
- Дерево рішень (Decision Tree): візуалізує можливі наслідки альтернативних сценаріїв;
- Метод Монте-Карло: чисельне моделювання для оцінки ризиків у комплексних проектах;
- SWOT-аналіз: ідентифікація внутрішніх і зовнішніх загроз;
- Реєстр ризиків (Risk Register): систематизований документ, що містить усі відомі ризики, їх характеристики, заплановані заходи реагування та відповідальних осіб.

Застосування навіть найефективніших методів неможливе без належної організації процесу управління ризиками, який має бути інтегрованим у загальну систему управління проектом. До ключових організаційних заходів належать[4]:

- регулярне оновлення реєстру ризиків;
- проведення планових засідань або ревізій на предмет зміни ризикового профілю;
- підвищення обізнаності та залучення членів команди до процесу ідентифікації ризиків;
- використання програмного забезпечення для автоматизації моніторингу (наприклад: Microsoft Project, Primavera, Open Plan, RiskyProject).
-

Висновки

Управління ризиками є одним із ключових компонентів успішного управління проектами. Застосування відповідних методів зниження ризиків дозволяє значно підвищити передбачуваність результатів, мінімізувати вплив несприятливих факторів і забезпечити досягнення стратегічних цілей проекту.

Комплексний підхід, який поєднує аналітичні інструменти, управлінські стратегії та організаційну дисципліну, є запорукою ефективного управління ризиками на всіх етапах життєвого циклу проекту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1) International Organization for Standardization (ISO) (2020). ISO 31000 Risk Management. URL: https://www.iso.org/iso-31000-risk-management.html.

2) Rahmana A. Comprehensive Framework Of Project Risk Management Based On ISO 31000. *Advances in Engineering Research* : Proceedings of the Widyatama International Conference on Engineering 2024 (WICOENG 2024), 29 December 2024.

3) Erfani A. Data-Driven Risk Modeling For Infrastructure Projects Using Artificial Intelligence Techniques : doctoral dissertation. Michigan, 2023.

4) Project risk management from the bottom-up: Activity Risk Index / F. Acebes et al. *Central European Journal of Operations Research*. 2020. URL: https://doi.org/10.1007/s10100-020-00703-8 (date of access: 06.04.2025).

Руда Лілія Петрівна – к.е.н., доцент кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: rudalist_ok@ukr.net

Краус Олександра Олександрівна – студентка групи МФКД-21б, факультет менеджменту та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: oleksandrakraus@gmail.com

Ruda Liliia - PhD, Associate Professor of Finance and innovation management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: rudalist_ok@ukr.net

Oleksandra Kraus - student of group MFKD-21b, Faculty of Management and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksandrakraus@gmail.com

УДК 336.77

Р. О. Лотоцький

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА ЕФЕКТИВНІ РІШЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядається проблема сутності антикризового управління підприємством, його основні складові.

Ключові слова: антикризове управління, криза, наслідки, протидії, стабілізація, стадії кризи.

Abstract

This thesis examines the problem of the essence of anti-crisis management of the enterprise, its main components

Keywords: anti-crisis management, crisis, consequences, countermeasures, stabilization, crisis stages.

Вступ

Антикризове управління підприємством є вкрай актуальною темою в сучасних умовах. Ефективна антикризова політика повинна впроваджуватися на всіх етапах господарської діяльності компанії, забезпечуючи її стійкість та адаптивність до змін.

Кризові явища призводять до дисбалансу в роботі підприємства, викликаючи стан нестабільності, що вимагає від керівництва швидкого реагування, стратегічного мислення та професійних навичок у прогнозуванні та подоланні кризових ситуацій. Важливо не тільки вчасно ідентифікувати загрози, а й мінімізувати їх негативні наслідки, розробляючи ефективні заходи для стабілізації діяльності підприємства.

Поняття «антикризове управління» з'явилося відносно недавно і трактується по-різному. Одні повідомлення його як систему управління підприємством в умовах загальноекономічної кризи, інші – як методи порятунку компанії на межі банкрутства. Також антикризове управління пов'язують із діяльністю антикризових менеджерів у рамках судових процедур банкрутства.

Основна частина

Антикризове управління є невід'ємною складовою сучасного менеджменту, що спрямована на попередження, подолання або мінімізацію негативних наслідків кризових явищ на підприємствах. Система антикризового управління включає комплекс стратегічних, тактичних та оперативних заходів, які дають змогу стабілізувати діяльність підприємства навіть у найскладніших економічних умовах.

Сутність антикризового управління

Антикризове управління – це система прийомів, методів та стратегій, спрямованих на попередження кризових явищ або ліквідацію їх наслідків. Воно ґрунтується на своєчасному отриманні загроз, оцінці ризиків та прийнятті ефективних управлінських рішень. Головна допомога такого управління є збереження фінансової стійкості, ліквідності та конкурентоспроможності підприємства.

В сучасних умовах економічної нестабільності антикризове управління набуває особливого значення, що дозволяє підприємствам ефективно реагувати на різноманітні виклики та адаптуватися до змін. Його впровадження сприяє не лише уникненню фінансових проблем, а й формуванню стійкої бізнес-моделі, яка здатна протистояти зовнішнім і внутрішнім загрозам.

Кризові явища можуть виникати через внутрішні та зовнішні фактори [1].

1. Зовнішні фактори (неконтрольоване підприємство):

- Макроекономічна нестабільність (рівень інфляції, валютні коливання, зміни у податковій політиці);
- Політична нестабільність та економічні санкції;
- нестабільність фінансових ринків;
- Падіння попиту на продукцію через зміну ринкових трендів;
- Підвищення ціни на енергоресурс та сировину;

• Технологічний прогрес, що втратив до старіння продукції чи послуг компанії.

2. Внутрішні фактори (контрольоване підприємство):

• Неефективна фінансова політика (відсутність резервних фондів, високий рівень кредитного навантаження);

• Помилки у стратегічному управлінні (відсутність довгострокового планування, недоліки у диверсифікації ризиків);

• Низька якість продукції та послуг;

• Високі витрати на виробництво при низькій маржинальності;

• Недостатній рівень автоматизації та цифровізації бізнес-процесів;

• Корупція, конфлікти в середині компанії та неефективне керівництво.

Антикризове управління забезпечення використанням ряду інструментів та механізмів для стабілізації фінансово-господарської діяльності підприємства.

1. Програма стабілізації як головний інструмент антикризового управління.

Головним інструментом антикризового управління є програма стабілізації [2]. Вона включає:

• Оптимізація витрат та впровадження заходів економіки;

• реорганізацію фінансової структури підприємства, зокрема управління ліквідністю;

• диверсифікація бізнесу для зменшення ризиків;

• максимізація доходу за рахунок підвищення ефективності продажів, маркетингових стратегій та цінової політики;

• Використання антикризового фінансування (реструктуризація кредитних зобов'язань, залучення інвесторів, пошук нових джерел фінансування).

2. Методи покращення фінансового стану підприємства [1.]

Для забезпечення фінансової стійкості підприємства в умовах кризи застосовуються такі заходи:

• Продаж короткострокових фінансових активів та дебіторської заборгованості;

• Оптимізація виробничих процесів для зменшення витрат;

• Впровадження системи контролю над фінансовими потоками;

• Залучення додаткових фінансових ресурсів, таких як стратегічні інвестори або партнерські програми.

Антикризове управління залежить від стадії кризи, в якій перебуває підприємство.

Стадія 1. Початкові ознаки кризи (прихована криза)

На цьому етапі зниження прибутковості, зниження фінансових показників, зниження ефективності капіталу. Необхідні дії:

• перегляд стратегії підприємства;

• реструктуризація бізнес-моделі та виробничих процесів;

• впровадження антикризового фінансового планування.

Стадія 2. Збитковість виробництва

На цьому етапі підприємство фіксує фінансові збитки. Необхідні дії:

• стратегічне управління кризовими ситуаціями;

• добровільна реструктуризація боргів та зобов'язань;

• оптимізація ресурсів та скорочення неефективних активів.

Стадія 3. Глибока фінансова криза

На цьому етапі у підприємства відсутні власні фінансові резерви. Необхідні дії:

• програма стабілізації фінансового стану;

• пошук зовнішніх джерел фінансування;

• впровадження антикризового менеджменту та системи контролю за фінансовими потоками.

Стадія 4. Гостра неплатоспроможність та загроза банкрутства

На цьому етапі підприємство стикається з серйозними фінансовими проблемами. Необхідні дії:

• реструктуризація заборгованості, співпраця з кредиторами та пошук додаткового фінансування;

• продаж нерентабельних активів;

• реорганізація управлінської структури підприємства [3].

Висновок

На сучасному етапі розвитку можна використовувати різні стратегії для антикризового управління, але найголовнішим є попередження кризи, підготовка до її появи; протидія кризі, уповільнення її процесів; стабілізація ситуації завдяки резервам, додатковим ресурсам; розрахований ризик; послідовний висновок із кризи. Правильно вибрати ту чи іншу стратегію можна виходячи з глибини та характеру кризи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гасій О. В., Клименко В. І. Стан та перспективні вектори розвитку банківської кредитної діяльності в Україні. Ефективна економіка. 2020. № 1. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7617

2. Пасінович І. І., Дмитрук В. О. Кредитування реального сектору економіки регіону: стан, проблеми, перспективи. Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. 2019. Вип. 3. С. 42–49. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sepspu_2019_3_9

3. Луцяк В. В. Життєвий цикл малого виробничого підприємства: Наукові праці Національного університету харчових технологій. 2016. Т. 21, № 4. С. 45–52.

Лотоцький Роман Олександрович – аспірант кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний університет, e-mail: lotocskiyroma@gmail.com

Науковий керівник: Руда Лілія Петрівна – к.е.н, доцент кафедри Фінансів та інноваційного менеджменту, Вінниць-кий національний технічний університет, м. Вінниця, email: rudalist_ok@ukr.net

Lotochkiy Roman – graduate student of the Department of Finance and Innovative Management, Vinnytsia National Technical University , e-mail: lotocskiyroma@gmail.com

Supervizor : Ruda Liliia - PhD, Assistant Professor of the department of Finances and innovative management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: rudalist_ok@ukr.net

УДК 656.025

П. Є. Верьовкін
О. В. Безсмертна

МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ СФЕРИ МІЖНАРОДНИХ ВАНТАЖОПЕРЕВЕЗЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто теоретичні аспекти міжнародних перевезень та їх маркетингових досліджень.
Ключові слова: маркетинг, вантажні перевезення, логістика, управління.

Abstract
The theoretical aspects of international transportation and their marketing research are considered.
Key words: marketing, freight transportation, logistics, management.

Вступ

Сфера міжнародних вантажоперевезень відіграє ключову роль у забезпеченні глобальної торгівлі та функціонуванні світової економіки. У сучасних умовах високої конкуренції, геополітичної нестабільності та стрімкого розвитку цифрових технологій маркетингові дослідження стають необхідним інструментом для логістичних компаній.

Вони дозволяють глибше зрозуміти ринкові тенденції, поведінку споживачів, ефективність каналів доставки та можливості інноваційного розвитку. Проведення досліджень у цій сфері сприяє прийняттю стратегічних рішень щодо розширення послуг, оптимізації витрат і підвищення конкурентоспроможності на міжнародному рівні.

Маркетингові дослідження в сфері міжнародних вантажоперевезень охоплюють вивчення ринкової місткості, аналіз конкурентного середовища, оцінку попиту з боку різних клієнтських сегментів, а також виявлення ключових факторів, що впливають на вибір логістичного партнера. За їх допомогою компанії можуть адаптувати свої стратегії до змін у споживчих вподобаннях, виявляти нові можливості для зростання та вдосконалювати якість сервісу.

Методи збору даних, такі як анкетування, глибинні інтерв'ю, аналіз вторинної інформації — дозволяють отримати цілісне уявлення про потреби ринку, а також сформувати ефективну маркетингову політику, орієнтовану на довгострокове зростання та зміцнення позицій на світовому ринку.

Результати досліджень

Сучасний ринок міжнародних вантажоперевезень є динамічним і багатофакторним середовищем, у якому ефективна конкуренція можлива лише за умови глибокого розуміння потреб клієнтів, ринкових тенденцій і зовнішніх впливів. Маркетингові дослідження відіграють важливу роль у формуванні стратегій логістичних компаній, дозволяючи їм швидко адаптуватися до змін та ухвалювати обґрунтовані управлінські рішення. Зокрема, в умовах цифровізації, зростання e-commerce та геополітичної нестабільності дослідження стають джерелом критично важливої інформації для оптимізації процесів та зміцнення позицій на глобальному ринку [3].

Ключовими напрямами маркетингового аналізу є вивчення загальної місткості ринку, поділ його на сегменти за типами перевезень (морські, автомобільні, залізничні, авіаційні), оцінка часток провідних операторів, а також моніторинг їхніх стратегій розвитку. Наприклад, компанії Maersk, MSC або DHL активно впроваджують інноваційні рішення — автоматизацію, цифровий контроль ланцюгів постачання, стратегії сталого розвитку — що є реакцією на зростаючі запити клієнтів і потребу в підвищенні ефективності [2]. Аналіз дій таких лідерів ринку дозволяє визначити тренди, які формують галузь і створюють нові стандарти обслуговування.

Важливою частиною маркетингових досліджень є вивчення клієнтського досвіду та попиту. Найбільш активними користувачами міжнародних логістичних послуг є компанії з секторів електронної комерції, фармацевтики, автомобілебудування та виробництва споживчих товарів. Їхні очікування зосереджені на швидкості, надійності, прозорості доставки та гнучкості сервісу [3]. Маркетингове опитування таких клієнтів дозволяє виявити недоліки обслуговування, потреби в нових продуктах і рівень задоволеності, що, своєю чергою, допомагає формувати конкурентні переваги.

Для отримання достовірних результатів доцільно застосовувати комбіновану методологію збору даних — поєднання аналізу відкритих джерел (звіти, галузеві портали), опитування та інтерв'ю з клієнтами, а також аналіз статистичних даних про вантажопотоки. Такий підхід дозволяє створити повну картину ринку та сформулювати практичні рекомендації для підвищення ефективності роботи компаній у сфері логістики [1].

Таким чином, маркетингові дослідження у сфері міжнародних вантажоперевезень не лише забезпечують об'єктивну оцінку поточної ситуації на ринку, а й слугують основою для розробки стратегій розвитку, впровадження інновацій та посилення конкурентоспроможності логістичних операторів [1]. У період глобальних змін і цифрової трансформації саме глибокий маркетинговий аналіз стає ключем до стабільності та зростання компаній у міжнародному просторі.

Висновки

Міжнародні вантажоперевезення є критично важливою складовою світової економіки, забезпечуючи безперервний обіг товарів між країнами. У такому складному середовищі маркетингові дослідження відіграють провідну роль, допомагаючи логістичним компаніям краще орієнтуватися в ринковій ситуації, адаптуватися до змін і задовольняти потреби клієнтів на високому рівні [2]. Вивчення ринкової місткості, поведінки конкурентів і клієнтських вподобань сприяє формуванню ефективної стратегії розвитку.

Результати досліджень показують, що клієнти очікують не лише якісного перевезення, але й додаткових сервісів — прозорості, відстеження, цифрової зручності, індивідуального підходу. Компанії, які орієнтуються на ці потреби, зберігають лояльність клієнтів та отримують стабільну перевагу на ринку. Оцінка дій провідних гравців ринку демонструє важливість інвестицій у цифрові технології, сталий розвиток та гнучкість у наданні послуг.

Водночас, успішна робота у сфері перевезень вимагає системного підходу до аналізу зовнішніх факторів, таких як законодавчі зміни, митна політика, коливання вартості пального чи геополітичні ризики. Саме маркетингові дослідження дозволяють логістичним компаніям швидко реагувати на ці виклики, знижуючи ризики і зберігаючи конкурентоспроможність.

Отже, маркетингові дослідження виступають не просто інструментом аналізу, а стратегічною основою для довгострокового успішного розвитку компаній, що працюють на міжнародному логістичному ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Войчак А.В., Федорченко А.В. Маркетингові дослідження: Підручник. К.: КНЕУ. 2007. 408 с. URL: https://nemk.com.ua/wp-content/uploads/2024/04/%D0%92%D0%BE%D0%B9%D1%87%D0%B0%D0%BA-%D0%90.%D0%92.-%D0%9C%D0%B0%D1%80%D0%BA%D0%B5%D1%82%D0%B8%D0%BD%D0%B3%D0%BE%D0%B2%D1%96-%D0%B4%D0%BE%D1%81%D0%BB%D1%96%D0%B4%D0%B6%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F.pdf (дата звернення 10.04.2025)

2. Маркетинг у галузях і сферах діяльності : навчальний посібник / за ред. І. М. Буднікевич. Київ : Центр учбової літератури, 2013. 536 с. URL: https://archer.chnu.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/11510/%d0%9c%d0%b0%d1%80%d0%baC%d0%b5%d0%ba%d1%82-budnikevich2017.pdf?sequence=1&isAllowed=y (дата звернення 10.04.2025)

3. Танасійчук А.М., Мартинова Л.Б., Сіренко С.О. Міжнародне маркетингове дослідження ринку ефірних олій. Modern Economics. 2021-25. №27. С. 56. URL: https://doi.org/10.31521/modecon.V27(2021)-26 (дата звернення 10.04.2025)

Оксана Владиславівна Безсмертна – канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

Верьовкін Павло Євгенійович – студент групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: pavlover2003@gmail.com

Oksana V. Bezsmertna - Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor, Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Pavlo E. Verovkin – student of L-21b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 330.342.22

О. А. Сметанюк

Д. О. Цісар

ІНСТРУМЕНТИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ СТРАТЕГІЇ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація: *Розглянуто сучасні інструменти, які використовуються малим бізнесом для формування та реалізації цифрової стратегії в умовах розвитку цифрової економіки. Визначено основні категорії цифрових рішень, зокрема платформи для створення онлайн-присутності, CRM-системи, інструменти для цифрового маркетингу, автоматизації бізнес-процесів та онлайн-оплат. Окрема увага приділена специфіці застосування таких інструментів у малому підприємництві, з урахуванням обмежених ресурсів та високої потреби у гнучкості.*

Ключові слова: цифрова стратегія, цифрова економіка, CRM, онлайн-маркетинг, цифрові інструменти, автоматизація, цифрова трансформація.

TOOLS FOR FORMING A DIGITAL STRATEGY OF SMALL BUSINESS IN THE CONDITIONS OF THE DIGITAL ECONOMY

Abstract: *Modern tools used by small businesses for the formation and implementation of a digital strategy in the context of the growing digital economy are examined. The main categories of digital solutions are identified, including platforms for creating online presence, CRM systems, tools for digital marketing, business process automation, and online payments. Special attention is paid to the specifics of applying such tools in small enterprises, considering limited resources and the high need for flexibility.*

Keywords: *digital strategy, digital economy, CRM, online marketing, digital tools, automation, digital transformation.*

У сучасних умовах глобальної цифрової економіки однією з головних умов збереження конкурентоспроможності малого бізнесу є здатність швидко адаптуватися до нових цифрових викликів. Застосування цифрових інструментів більше не є опцією, а необхідністю для ефективного функціонування, зростання та виходу на нові ринки. Вони сприяють оптимізації внутрішніх процесів, розширенню каналів комунікації з клієнтами, зниженню витрат і підвищенню продуктивності. Малий бізнес, завдяки своїй гнучкості та здатності до швидкого впровадження змін, має значний потенціал для ефективного використання цифрових технологій. Однак вибір, впровадження та інтеграція відповідних інструментів потребують стратегічного підходу та розуміння специфіки функціонування малих підприємств [1].

Цифрова стратегія — це не лише впровадження нових технологій, але й глибоке переосмислення підходів до ведення бізнесу, організації процесів, взаємодії з клієнтами та побудови стратегічних переваг. Для малого бізнесу цифрові інструменти відіграють вирішальну роль у підвищенні ефективності, гнучкості та конкурентоспроможності [2]. Цифрові інструменти, що використовуються малими підприємствами, можна класифікувати за такими функціональними напрямами, які представленні у таблиці 1.

Таблиця 1

Характеристика інструментів для реалізації цифрової стратегії для малих підприємств

Категорія інструментів	Основні інструменти	Призначення
1. Присутність в інтернеті	WordPress, Shopify, Google Sites; SEO: Google Search Console, Yoast SEO, Ahrefs; Google Business Profile	Створення сайтів, SEO, локальне просування
2. Соціальні мережі та SMM	Instagram, Facebook, TikTok, Pinterest; Meta Business Suite, YouTube	Просування бренду, комунікація з аудиторією, аналітика
3. Рекламні платформи	Google Ads, Meta Ads (Facebook/Instagram); Google Analytics, Facebook Pixel	Цільова реклама, залучення трафіку, аналітика
4. CRM та комунікація з клієнтами	KeepinCRM, SalesDrive, Ringostat, Binotel, Messenger, WhatsApp Viber-боти, Instagram Direct, SendPulse, Botmother, ManyChat	Управління базою клієнтів, автоматизація продажів, email-маркетинг
5. Автоматизація та хмарні сервіси	Trello, Notion, Asana; Google Workspace, Dropbox; ManyChat.	Управління проектами, командна робота
6. Онлайн-оплати та фінанси	LiqPay, WayForPay, Fondy; Finmap.	Прийом оплат, ведення фінансового обліку

Джерело: складено на основі [3, 4, 5].

Застосування цифрових інструментів в малому бізнесі забезпечує не лише ефективність на операційному рівні, але й відкриває нові можливості для масштабування. Головним викликом залишається підбір інструментів відповідно до типу бізнесу, ресурсів і потреб цільової аудиторії. Саме стратегічне впровадження цифрових рішень визначає здатність підприємства адаптуватися до мінливого середовища. У сучасних умовах цифрова трансформація виступає не лише глобальним трендом, а й необхідною умовою стійкого розвитку малого бізнесу. Застосування цифрових інструментів дозволяє малим підприємствам ефективно конкурувати, оптимізувати внутрішні процеси, посилити взаємодію з клієнтами та виходити на нові ринки з мінімальними витратами.

Підсумовуючи, найбільш необхідним для малого бізнесу є інструменти для створення цифрової присутності, соціальних мереж, реклами, CRM-систем, автоматизації, хмарних сервісів та фінансового обліку. Водночас важливо враховувати специфіку діяльності підприємства, щоб обирати найбільш відповідні інструменти. Цифрові інструменти є не лише технологічним доповненням до традиційного ведення бізнесу, а ключовим фактором стратегічного розвитку в умовах динамічного цифрового середовища. Їхнє цілеспрямоване впровадження забезпечує малому бізнесу нові можливості для зростання, інновацій та стійкості на ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Решетняк О. І., Бєлікова Н. В., Юрченко О. К., Калашнікова К. Ю. Особливості процесів цифровізації малого та середнього бізнесу в Україні. БізнесІнформ. № 6. 2024. С. 79-93. URL : https://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2024-6_0-pages-79_93.pdf
2. Кіржецька М., Кіржецький Ю. Особливості цифрової стратегії підприємства залежно від розміру бізнесу. Галицький економічний вісник. 2020. Т. 66. № 5. С. 7–15. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2020.05.007
3. Gong C., Ribiere V. Developing a Unified Definition of Digital Transformation. Technovation. 2021. Vol. 102. Art. 102217. DOI: https://doi.org/10.1016/j.technovation.2020. 102217
4. Becker W., Schmid O. The right digital strategy for your business: an empirical analysis of the design and implementation of digital strategies in SMEs and LSEs. Business Research. 2020. Vol. 13. P. 985–1005. DOI: https://doi.org/10.1007/s40685-020-00124-y
5. Kraus S., Roig-Tierno N., Bouncken R. B. Digital innovation and venturing: an introduction into the digitalization of entrepreneurship. Review of Managerial Science. 2019. Vol. 13. No. 3. P. 519–528. DOI: https://doi.org/10.1007/s11846-019-00333-8

Сметанюк Олена Анатоліївна - доцент, канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет; smetaniuk@vntu.edu.ua.

Цісар Дмитро Олександрович - аспірант групи 073-23а, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет.

Smetaniuk Olena - Associate Professor, PhD, Associate Professor on Department of Management, Marketing, and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Tsisar Dmytro - PhD student of group 073-23a, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University.

УДК 004.056

Н. Р. Григорук
В. С. Катаєв

АНАЛІЗ МЕТОДІВ ВИЯВЛЕННЯ ПРИХОВАНИХ ВІДЕОКАМЕР

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто основні методи виявлення прихованих відеокамер, що використовуються для несанкціонованого відоспостереження, проаналізовано їх переваги та недоліки, а також визначено доцільність комбінованого використання різних технологій у залежності від умов середовища та характеру інформаційної діяльності.

Ключові слова: приховані камери, відеоспостереження, конфіденційність, безпека, методи виявлення прихованих камер.

Abstract

The article discusses the main methods of detecting hidden video surveillance cameras, analyzes their advantages and disadvantages, as well as the feasibility of combining different technologies depending on environmental conditions.

Keywords: hidden cameras, video surveillance, privacy, security, methods of detecting hidden cameras.

Вступ

З розвитком технологій зростає і ризик їх використання для несанкціонованого отримання інформації — особливу загрозу становлять приховані камери. Такі пристрої можуть бути непомітно вмонтовані в побутові предмети та працювати в різних режимах - від локального запису до передачі даних через Wi-Fi або GSM. Це становить реальну загрозу для конфіденційності та безпеки, як у приватному, так і в державному секторі, а малі розміри та методи маскування таких пристроїв значно ускладнюють їх виявлення. Мета цієї роботи - проаналізувати існуючі методи виявлення, порівняти їх, а також запропонувати інтегровану систему, що поєднує переваги кількох підходів для підвищення ймовірності виявлення.

Результати дослідження

Одними з найбільш доступних методів виявлення прихованих камер є візуальна перевірка та інфрачервоне виявлення. Ручна перевірка передбачає візуальний огляд приміщення з ретельним оглядом усіх елементів інтер’єру та предметів. Метод не вимагає спеціального обладнання та є ефективним у невеликих приміщеннях, однак його точність залежить від уважності користувача і розміру об'єкта. Інфрачервоне виявлення використовує камеру смартфона для фіксації ІЧ-випромінювання, яке випромінюють камери для зйомки в темряві. Воно невидиме для людського ока, але може бути зафіксоване як пульсуючі точки. Метод простий, доступний і не потребує витрат, однак залежить від моделі телефону та наявності ІЧ-підсвічування. У разі сильного ІЧ-фону можливі випадкові спрацювання. Підвищити ефективність можна за допомогою спеціалізованих пристроїв з більшою чутливістю або додатків для смартфонів, хоча останні можуть давати помилкові спрацьовування через обмеження апаратного й програмного забезпечення [1].

Також, варто зазначити, що ефективним методом пошуку камер є також радіочастотні (RF) детектори, які дозволяють виявляти активну передачу даних від бездротових камер через сканування радіосигналів. Це метод, що дозволяє зафіксувати аномальні радіочастотні випромінювання, характерні для камер, які передають дані через Wi-Fi або Bluetooth. Наприклад, детектори, такі як K68 та Troncase A9, можуть виявляти широкий діапазон частот, що охоплюють найпоширеніші протоколи бездротових передач, такі як GSM, Wi-Fi та Bluetooth. Проте цей метод має свої обмеження: він не здатен виявляти камери, що не передають дані через бездротові канали, а також не реагує на камери, що записують інформацію на пам'ять або використовують нестандартні протоколи [2, 3].

Ще одним потужним методом є аналіз мережевого трафіку. За допомогою спеціальних алгоритмів

машинного навчання, таких як методи підтримки векторних машин (SVM), можна виявити характерні патерни даних, які передають камери через мережу. Цей метод дозволяє виявити бездротові камери, які активно передають дані в мережі, і використовуються для моніторингу великих мереж, де фізичний огляд може бути важким. Однак, як і у випадку з RF-детекторами, цей підхід не ефективний для камер, що не передають дані через мережу або використовують нестандартні канали передачі [4].

Метод виявлення електромагнітного випромінювання також має свою важливу роль у виявленні прихованих камер. Камери під час роботи випромінюють електромагнітні сигнали, і спеціалізовані системи здатні використовувати амплітудно-модульовані коливання цих сигналів для виявлення камер, незалежно від способу передачі даних. Цей метод має суттєву перевагу, оскільки здатен виявляти як бездротові, так і дротові камери, проте для його застосування необхідне спеціалізоване обладнання, таке як програмно-визначене радіо (SDR) [5].

Термальна зйомка є ще одним перспективним методом, що дозволяє виявляти теплові сигнатури, які створюються активними електронними компонентами камер. Завдяки компактним тепловізійним сенсорам, таким як HeatDeCam, можна виявити камери, що активно працюють, за їх тепловими слідами. Однак цей метод також має свої обмеження, зокрема залежність від температурних умов навколишнього середовища та впливу зовнішніх факторів, таких як освітлення або температура [2].

Для маленьких приміщень, таких як готельні номери, оптимальним є поєднання ручної візуальної перевірки з ліхтариком та інфрачервоного виявлення за допомогою смартфона. Це дозволить швидко виявити видимі камери або ті, що знімають в темряві. У разі необхідності можна використовувати радіочастотний детектор для перевірки бездротових камер. Для великих приміщень, як офіси чи конференц-зали, найкращими методами будуть аналіз мережевого трафіку за допомогою алгоритмів машинного навчання та радіочастотні детектори. Це дозволить виявити камери, які передають дані через Wi-Fi чи інші бездротові канали. Додатково можна застосувати метод виявлення електромагнітного випромінювання для пошуку прихованих камер. У складних умовах, як сховища чи складські приміщення, ефективно працюватимуть термальні камери для виявлення теплових слідів камер, а також метод електромагнітного виявлення для фіксації сигналів від працюючих пристроїв.

Висновки

Аналіз існуючих методів виявлення прихованих камер показав, що кожен з них має свої переваги та обмеження в залежності від конкретних умов. Для ефективного виявлення необхідно комбінувати різні технології, такі як інфрачервоне виявлення, радіочастотний аналіз, термальну зйомку. Інтегровані системи, що поєднують кілька методів, дозволяють підвищити точність та ефективність виявлення, що особливо важливо для великих або складних об'єктів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. How to find hidden cameras (5 methods for detection). Norton AntiVirus, Privacy, Identity, & Advanced Scam Protection. URL: https://us.norton.com/blog/how-to/how-to-find-hidden-cameras (date of access: 06.04.2025).
2. Zhiyuan Yu, Zhuohang Li. HeatDeCam: Detecting Hidden Spy Cameras via Thermal Emissions. CCS '22: 2022 ACM SIGSAC Conference on Computer and Communications Security.
3. Lee D. M., Juniper A. The best hidden camera detector: easily find bugs, trackers and spy cams. digitalcameraworld. URL: https://www.digitalcameraworld.com/buying-guides/best-hidden-camera-detector (date of access: 06.04.2025).
4. Cowan K. K. Detecting Hidden Wireless Cameras through Network Traffic Analysis : thesis. 2020. URL: http://hdl.handle.net/10919/100148 (date of access: 06.04.2025).
5. CamRadar / Z. Liu et al. Proceedings of the ACM on Interactive, Mobile, Wearable and Ubiquitous Technologies. 2022. Vol. 6, no. 4. P. 1–25. URL: https://doi.org/10.1145/3569505 (date of access: 06.04.2025).

Григорук Надія Романівна – студентка групи 2БС-22б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: grigoruknadia15@gmail.com

Катаєв Віталій Сергійович – асистент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, kataev@vntu.net

Hryhoruk Nadiia - student of group 2BS-22b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: grigoruknadia15@gmail.com

Vitaliy Kataiev – assistant of the Department of Management and Security of Information Systems; Vinny-tsia National Technical University , Vinnytsia, kataev@vntu.net

УДК 159.9

А. Ю. Хилюк

ЛІДЕРСТВО В УМОВАХ КРИЗОВИХ І ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ СИТУАЦІЙ

Вінницький національний технічний університет.

Анотація

У статті розглядається роль лідерства в умовах кризових і трансформаційних ситуацій. Проаналізовано основні виклики, з якими стикаються сучасні лідери. Досліджено концепції лідерства, представлені науковцями (Іцхак Адізес, Саймон Сінек, Джеймс МакГрегор Бернс). Визначено ключові фактори, які впливають на ефективність керівництва в умовах нестабільності.

Ключові слова: лідерство, криза, довіра, мотивація, стратегія, трансформаційне лідерство, емоційний інтелект.

Abstract

The article examines the role of leadership in crisis and transformational situations. The main challenges faced by modern leaders are analyzed. The concepts of leadership presented by scientists (Itzhak Adizes, Simon Sinek, James McGregor Burns) are studied. The key factors that influence the effectiveness of leadership in conditions of instability are identified.

Keywords: leadership, crisis, trust, motivation, strategy, transformational leadership, emotional intelligence.

Вступ

Лідерство завжди відігравало ключову роль у досягненні успіху організацій та суспільств. У сучасному світі, що характеризується швидкими змінами, глобалізацією та технологічними проривами, роль лідера стає ще більш значущою. Лідер повинен не лише організовувати та надихати команду, але й ефективно реагувати на непередбачувані виклики, зокрема кризові ситуації, конфлікти та зміни зовнішнього середовища.

Ефективний лідер має володіти не лише емоційним інтелектом, що дозволяє зрозуміти і керувати емоціями команди, але й аналітичними здібностями, які дозволяють ухвалювати оптимальні рішення навіть у складних і непередбачуваних умовах. У цьому контексті важливим є розуміння того, як змінюються вимоги до лідера у кризові періоди, коли прийняття рішень має бути швидким, але водночас обґрунтованим і зваженим.

Метою статті є дослідження лідерства в умовах кризових і трансформаційних ситуацій.

Основна частина

Науковці та практики, серед яких Іцхак Адізес [1], Саймон Сінек [2] і Джеймс МакГрегор Бернс [3], активно досліджують питання лідерства в умовах кризових і трансформаційних ситуацій, звертаючи увагу на такі виклики для лідера як формування довіри в команді, мотивація співробітників і здатність до трансформаційного управління.

Іцхак Адізес протягом понад 40 років розробляв і займався удосконаленням своєї методології, яка дозволяє корпораціям, урядам та різного типу компаніям досягати виняткових результатів та керувати стрімкими змінами без руйнівних конфліктів.

У книзі «Управління в епоху кризи» [1] дослідник підкреслює, що доки людина жива, зміни відбувалися, відбуваються і відбуватимуться. Світом правлять зміни. Вони безперервні та неминучі. Вони несуть із собою безпрецедентну невизначеність, а водночас – безліч «організаційних захворювань». Єдине нововведення, так це те, що в наш час зміни стали занадто блискавичними та набули глибинного характеру. Через сильну взаємозалежність проблеми в одній сфері миттєво сприяють появі проблем в іншій. І, зазвичай, вони пов’язані з дезінтеграцією. Різні підсистеми (люди, організації чи суспільства) рухаються не узгоджено. І якщо не займатися налагодженням механізму та вчасно не розв’язувати проблеми, неодмінно настане криза.

Сильна компанія під час кризи не втрачає самовладання і починає зміцнювати тили та вживати заходів. В результаті вона виходить тріумфатором. Слабка організація впадає в заціпеніння. Її охоплює страх і вона вважає за краще не діяти та вичікувати зручний момент. Це призводить до сумного

результату. Так, міцні компанії використовують кризу собі на благо, а для кволих гравців криза виявляється стихійним лихом із фатальними наслідками.

Єдиний спосіб підготуватися до переломного періоду – усвідомити, як зміни викликають проблеми та ідентифікувати першопричини цих проблем. І тільки після цього можна підібрати потрібні ліки.

Від того, наскільки швидко компанія здатна змінюватися, залежить криза є її союзником чи противником. Проблеми, які вирішують своєчасно, ніколи не переростають у кризу. Тому, щоб криза стала справжнім олімпійським трампліном, який надасть необмежені можливості, необхідно до неї підготуватися. Той, хто зробить це якнайкраще, той і вийде переможцем із цієї гонки на виживання.

Лідерство в умовах кризи є однією з найважливіших тем для сучасних організацій, адже саме в періоди непередбачуваних змін лідери демонструють свою здатність адаптуватися та ефективно діяти. Стратегічне мислення має особливе значення. Лідер, який не лише швидко реагує на ситуацію, але й здатний забезпечити стабільність у компанії, зберігаючи ключових співробітників, є найбільш успішним. Водночас його здатність до гнучкого реагування на зміни і підтримка відкритого діалогу з командою стають основними факторами, які визначають ефективність керівництва. Лідер у такі часи має здатність бачити «за межею» проблеми та вибудовувати стратегії, які допомагають команді не лише пережити кризу, але й використати її як можливість для вдосконалення та розвитку.

Іцхак Адізес наголошує на основних аспектах лідерства під час криз. На його думку, потрібно:

1. Берегти культуру взаємної поваги та довіри. Щоб зробити компанію згуртованою, активною та винахідливою, потрібно створити та постійно зміцнювати культуру взаємної довіри та поваги, а ще берегти найцінніший актив – людей.

2. Контролювати грошові потоки. Планувати грошові потоки необхідно на 13 тижнів уперед, беручи до уваги як надходження, так і відтік коштів. 13 тижнів – це три місяці та ще тиждень. Наприкінці цього тижня слід коригувати плани з урахуванням свіжої інформації.

3. Займатися інтеграцією. Для того, щоб досягти цілісності підприємства, потрібно подбати про інтеграцію – узгодження наступних підсистем:

- бачення, місії, цінностей;
- структури відповідальності;
- структури повноважень, влади та впливу;
- інформаційної системи;
- підсистеми винагороди.

Головне завдання лідера – займатися постійним налагодженням механізму: перебудовувати організаційну структуру, переглядати систему повноважень, змінювати підхід до винагороди, розробляти нову стратегію, а потім розпочинати все спочатку. Інакше ситуація вийде з-під контролю та стане патовою, що призведе компанію до краху.

Але найголовніший помічник у боротьбі з кризою – це довіра. Його не можна купити чи виростити за день. Для того, щоб люди довіряли один одному, потрібно довго і старанно працювати.

В умовах кризи також важливо зберегти трудові ресурси, які є основним компонентом організаційної культури. Щоб зменшити витрати, необов'язково звільняти людей. Можна зменшити їхній робочий день, знизити зарплати (у тому числі й топ-менеджменту), але не в жодному разі не проводити скорочення. Адже саме люди – головний ресурс будь-якої організації.

Таким чином, криза піде на користь тим, хто засвоїв уроки та підходить до вирішення проблем системно.

Мотивація працівників є центральним елементом у лідерстві, особливо в періоди криз. Саймон Сінек у своїй книзі «Справжні лідери їдять останніми» [2] зазначає, що лідер має створювати умови, в яких кожен співробітник відчуває свою значущість та важливість для організації. Лідер, який турбується про добробут своїх співробітників, здатен сформувати атмосферу, де кожен член команди хоче працювати на благо організації. Важливо, щоб кожен співробітник відчував свою участь у прийнятті рішень і мав змогу розуміти загальні цілі компанії. Це дозволяє створювати умови для високої мотивації, продуктивності та командної взаємодії.

На важливості трансформаційного лідерства наголошує Джеймс МакГрегор Бернс. У своїй праці «Трансформаційне лідерство» [3] дослідник зазначає, що справжній лідер надихає своїм прикладом, ставить високі стандарти для команди і допомагає її членам досягати значних результатів. Водночас він орієнтується не тільки на досягнення організаційних цілей, але й враховує інтереси та потреби кожного індивідуума. Такий підхід дозволяє не лише збільшити продуктивність організації, а й сприяє розвитку кожного працівника.

Висновки

Лідерство є складним і багатогранним процесом, що вимагає не лише поєднання стратегічного мислення, емоційного інтелекту та здатності мотивувати команду, а й гнучкості, аналітичних здібностей та чіткої орієнтації на довгострокові цілі. Основними проблемами, з якими стикаються сучасні лідери, є підтримка довіри в команді, ефективна мотивація та здатність адаптуватися до швидко змінюваного зовнішнього середовища. Проте ці виклики надають лідерам унікальні можливості для розвитку, адже вони змушують шукати нові підходи, виводять на новий рівень організаційну ефективність і сприяють розвитку кожного члена команди. Лідер, який здатний пройти через кризу, не лише зміцнює організацію, а й стимулює особистісний та професійний ріст співробітників. Водночас здатність до швидкої адаптації та прийняття зважених рішень у нестабільних умовах дозволяє організації не лише ефективно управляти кризами, але й створювати умови для сталого розвитку в умовах глобальних змін і невизначеності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Adizes I. *How to Manage in Times of Crisis.* Adizes Institute Publications. Jan 31, 2009
2. Синек С. *Справжні лідери їдять останніми. Як створити команду мрій.* Харків: Vivat, 2017. 416 с.
3. Бернс Дж. МакГрегор. *Трансформаційне лідерство*. Київ: Основи, 2020. 284 с.

Хилюк Аліна Юріївна – студент групи 2Л-23б, факультету менеджменту на інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail : khyliukalina06@gmail.com.

Науковий керівник: ***Прищак Микола Дем'янович*** – канд. пед. наук., доцент кафедри філософії та гуманітарних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail m_pryschak@ukr.net.

Khylyuk Alina Yuriivna – student of group 2l-23b, Faculty of Information Security Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: khyliukalina06@gmail.com.

Supervisor: ***Pryschak Mykola Demyanovych*** – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Philosophy and Humanities, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail : m_pryschak@ukr.net.

УДК 159.9

В. В. Притуляк

ТЕОРІЇ МОТИВАЦІЇ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено в порівнянні змістовні та процесійні теорії мотивації. Визначено та проаналізовано сильні сторони та обмеження теорій мотивації. Акцентовано на необхідності використання комплексної теорії мотивації (модель Портера-Лоулера), яка синтетично поєднує позитивні елементи інших теорій мотивації.

Ключові слова: мотивація, теорії мотивації, змістовні теорії мотивації, процесійні теорії мотивації, комплексна теорія мотивації.

Abstract

The substantive and processual theories of motivation are studied in comparison. The strengths and limitations of motivation theories are identified and analyzed. The need to use a comprehensive theory of motivation (Porter-Lawler model) is emphasized, which synthetically combines the positive elements of other motivation theories

Keywords: motivation, theories of motivation, substantive theories of motivation, processual theories of motivation, comprehensive theory of motivation.

Вступ

Мотивація – це сукупність внутрішніх і зовнішніх чинників, які спонукають людину до дій, визначаючи їхню спрямованість і інтенсивність. Існує безліч підходів до вивчення мотивації, які можна умовно поділити на змістовні та процесійні теорії.

Мета статті – дослідження в порівнянні змістовних та процесійних теорій мотивації.

Результати дослідження

Основною ідеєю *змістовних теорій мотивації* [1; 3] є розуміння того, що існують певні універсальні потреби або бажання, які лежать в основі мотивації. Ці потреби визначають, що саме людину мотивує і що вона прагне досягти. Мотивація виникає тоді, коли індивід відчуває, що його потреби ще не задоволені, і він намагається досягти результату, який дозволить ці потреби реалізувати.

У рамках змістовних теорій мотивації виділяються різні види потреб. Наприклад, це можуть бути фізіологічні потреби, які пов’язані з основними умовами для виживання людини, такі як їжа, вода, сон, чи безпека. Інші потреби можуть бути соціальними, такими як потреба в любові, приналежності, підтримці або визнанні з боку інших. Є також потреби самореалізації, коли людина прагне реалізувати свої найвищі можливості й потенціал.

Важливим аспектом змістовних теорій є те, що потреби безпосередньо впливають на поведінку людини. Коли людина відчуває, що її потреби не задоволені, вона прагне змінити ситуацію і починає діяти для досягнення бажаного результату. Наприклад, якщо індивід відчуває голод, він буде шукати їжу; якщо він відчуває соціальну ізоляцію, він може прагнути до створення нових соціальних зв’язків. Це підкреслює, що мотивація є прямим наслідком незадоволення потреб, а дії є відповіддю на спробу цих потреб задовольнити.

Основними представниками змістовних теорій мотивації є Г. Маррей, А. Маслоу, К. Алдерфер, Д. Мак-Клелланд та Ф. Герцберг [2].

Г. Маррей нарівні з органічними (первинними) виокремив вторинні (психогенні) потреби, які вбачав результатом навчання і виховання: потреба у досягненні успіху, незалежності й протидії, повазі й захисті, домінуванні та привернення уваги, уникненні невдач, допомозі й взаєморозумінні тощо.

А. Маслоу стверджував, що потреби людини мають ієрархічну структуру, яка складається з п’яти рівнів: фізіологічні потреби, потреби безпеки, соціальні потреби, потреби в повазі та потреби самоактуалізації. Згідно з цією теорією, людина переходить до задоволення потреб вищого рівня лише після того, як задовольняє базові потреби.

К. Алдерфер запропонував модифікацію ієрархії А. Маслоу, звівши її до трьох категорій: потреби існування – фізіологічні потреби та потреби безпеки; взаємовідносин – потреба в міжособистісних відносинах та зростання – потреба самореалізації та поваги. Головна відмінність цієї теорії полягає в тому, що задоволення потреб одного рівня не обов'язково вимагає повного задоволення потреб нижчого рівня.

Представники теорії мотивації досягнення успіхів, зокрема Мак-Клелланд, акцентують на тому, що діяльність, спрямована на досягнення успіху, пов'язана з мотивом досягнення успіху й мотивом уникнення невдачі.

Двофакторна теорія мотивації Ф. Герцберга розділяє чинники мотивації на гігієнічні (зовнішні) та мотиватори (внутрішні). Гігієнічні чинники, такі як зарплата чи умови праці, запобігають незадоволенню, але не стимулюють досягнення. Водночас мотиватори, як-от можливість розвитку чи визнання, сприяють підвищенню задоволення працею.

Процесійні теорії мотивації зосереджені на розумінні того, як і чому людина приймає рішення щодо своїх дій, а також на механізмах, через які мотивація здійснюється. Вони не так багато говорять про самі потреби та бажання, як змістовні теорії, а більше вивчають, яким чином ці потреби перетворюються на конкретну поведінку, як людина вибирає стратегії для досягнення цілей, і що саме спонукає її приймати рішення на різних етапах виконання завдання. Це теорії, які зосереджуються на процесах, що відбуваються в голові індивіда, і в тому, як його розуміння ситуації та оцінка можливостей впливають на його поведінку [1; 3].

Основною відмінністю процесійних теорій є те, що вони розглядають мотивацію як результат раціонального вибору та оцінки. Людина не просто слідує своїм внутрішнім потребам, як це передбачають змістовні теорії, а приймає рішення на основі розуміння варіантів поведінки, результатів і ймовірності їх досягнення. Процесійні теорії пояснюють, як оцінка людиною своїх можливостей та варіантів вибору може впливати на те, чи буде вона мотивована досягти конкретної мети.

Одна з найвідоміших процесійних теорій – це теорія очікувань (модель Врума). Згідно з нею мотивація залежить від трьох факторів: валентності (цінності винагороди), очікувань (впевненості у досягненні результату) та інструментальності (зв'язку між результатом і винагородою), що виражається формулою: Валентність × Очікування × Інструментальність = Мотивація [2].

Процесійні теорії також акцентують увагу на тому, як людина встановлює зв'язок між своєю поведінкою та отриманими результатами. Робітники взаємодіють один з одним в процесі виконання трудової діяльності, а також як соціальні індивіди, вони спостерігають один за одним, оцінюють один одного і порівнюють себе зі своїми колегами. Саме на порівнянні побудована теорія справедливості (модель Адамса), яка підкреслює важливість того, щоб людина відчувала справедливість у відносинах між зусиллями та нагородами. Якщо людина бачить, що її зусилля не оцінюються справедливо, це може призвести до зниження її мотивації, навіть якщо вона спочатку була налаштована на досягнення певної мети.

Оцінка результатів і зворотний зв'язок є важливими складовими процесійних теорій. Якщо зворотний зв'язок позитивний і підтверджує правильність вибору, це зміцнює мотивацію. Якщо ж зворотний зв'язок негативний або невизначений, це може призвести до розчарування та зниження рівня мотивації. Тому важливо створювати середовище, де людина отримує чіткі і коректні сигнали про свою діяльність і досягнення [1; 3].

Змістовні теорії фокусуються на задоволенні потреб і є простими для застосування, але обмежені в гнучкості та не враховують індивідуальних відмінностей. Процесійні теорії, орієнтуючись на процес формування мотивації, є більш гнучкими та адаптивними, але вимагають детального аналізу і враховують індивідуальні оцінки. Змістовні теорії підходять для загальних ситуацій, тоді як процесійні – для складніших і більш індивідуалізованих контекстів.

Кожна з теорій мотивації має свої сильні та слабкі сторони. Так, ієрархія А. Маслоу зосереджується на задоволенні базових потреб і є дуже практичною в стабільних умовах, але має обмежену гнучкість і не враховує індивідуальні відмінності. Теорія ERG К. Алдерфера є більш адаптивною, оскільки об'єднує потреби в існуванні, зв'язку та розвитку, що дає змогу краще пристосовуватись до змінних ситуацій, проте її відсутність чіткої ієрархії може ускладнити її застосування. Теорія Д. Мак-Клелланда фокусується на мотивації через досягнення, владу та афіліацію, що робить її ефективною для лідерів, але залежить від типу особистості, що може обмежувати її універсальність.

Двофакторна теорія Ф. Герцберга розділяє мотиваційні фактори на внутрішні й зовнішні, що полегшує її впровадження в організаціях, хоча вона обмежується тільки робочим середовищем. Теорія

В. Врума робить акцент на очікуваннях і винагородах, що надає їй високу гнучкість, проте її практичне застосування потребує збору значної кількості даних про ймовірності і результати. Теорія справедливості Дж. Адамса фокусується на справедливості винагород, проте її застосування може бути ускладнене суб'єктивними оцінками справедливості.

Спробу подолання обмежень та поєднання сильних сторін змістовних та процесійних теорій мотивації здійснено в теорії мотивації Л. Портер та Е. Лоулера. Модель Портера-Лоулера – це *комплексна теорія мотивації*, що об'єднує елементи попередніх теорій. На думку авторів, мотивація є одночасно функцією потреб, очікувань і сприйняття працівниками справедливої винагороди. В моделі Портера-Лоулера фігурує п'ять основних ситуаційних факторів: витрачені працівником зусилля, сприйняття, отримані результати, винагородження, ступінь задоволення. Основні положення цієї моделі засвідчують, що мотивація не є простим елементом у ланцюгу причинно-наслідкових зв'язків. Модель показує, наскільки важливо об'єднати такі складові, як зусилля, здібності, результати, винагороди, задоволення і сприйняття в рамках єдиної взаємозв'язаної системи [1-3].

Висновки

Ефективне управління мотивацією потребує врахування як базових потреб працівників, так і складних соціальних і психологічних чинників, які впливають на їхню поведінку. Змістовні теорії є чудовим інструментом для базового аналізу, тоді як процесійні підходи забезпечують більш глибоке розуміння динаміки мотивації. Поєднання цих підходів, зокрема через використання комплексних моделей, дозволяє створити цілісну систему мотивації, яка сприятиме досягненню як особистих, так і організаційних цілей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бутенко Д. С. Теорії мотивації: практичний аспект. *Ефективна економіка*. 2020. № 5. Режим доступу: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7923
2. Прищак М. Д., Лесько О. Й. Психологія управління в організації: навч. посібник. 2-ге вид., перероб. і доп. Вінниця: ВНТУ, 2016. 150 с.
3. Сайко В. Р. Процесуальні та змістовні теорії мотивації: дослідження їхньої сутності та можливостей застосування в системі проєктного менеджменту. *Ефективна економіка*. 2024. № 3. Режим доступу: https://nayka.com.ua/index.php/ee/article/view/3385

Притуляк Вікторія Віталіївна – студентка групи 2Л-23б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: prtlkvk@gmail.com

Науковий керівник: ***Прищак Микола Дем'янович*** – канд. пед. наук, доцент кафедри філософії та гуманітарних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: m_pryschak@ukr.net

Prutyliak Viktoriya V. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: prtlkvk@gmail.com

Supervisor: ***Pryschak Mykola D.*** – Ph.D., Associate Professor, Associate Professor of Philosophy and Humanities, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: m_pryschak@ukr.net

УДК 330.3

А. В. Казюра

ВПЛИВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА РОЗВИТОК КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ УКРАЇНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі аналізується вплив штучного інтелекту на розвиток креативних індустрій в Україні. Розглядаються основні сфери його застосування, зокрема у текстовому аналізі, аудіовізуальному контенті, дизайні, маркетингу та кінематографі. Наведені приклади успішних українських компаній, що використовують ШІ у своїй діяльності, а також окреслені ключові виклики, пов'язані з його впровадженням. Окрема увага приділяється питанням авторського права та етичним аспектам застосування ШІ у творчості.

Ключові слова: штучний інтелект, креативні індустрії, цифрові технології, авторське право, маркетинг, кінематограф.

Abstract

This paper analyzes the impact of artificial intelligence on the development of creative industries in Ukraine. The main areas of its application are considered, including text analysis, audiovisual content, design, marketing, and cinematography. Examples of successful Ukrainian companies that use AI in their operations are provided, and the key challenges associated with its implementation are outlined. Particular attention is paid to copyright issues and ethical aspects of AI application in creativity.

Keywords: artificial intelligence, creative industries, digital technologies, copyright, marketing, cinema.

Вступ

Штучний інтелект стрімко трансформує креативні індустрії, відкриваючи нові можливості для створення контенту, автоматизації процесів і розширення творчого потенціалу. В Україні ця тенденція активно розвивається, що впливає на дизайн та музику, маркетинг, кінематограф та інші сфери.

Метою роботи є аналіз впливу ШІ на креативні індустрії України, визначення ключових змін, які виникають у зв`язку з його використанням.

Результати дослідження

Впровадження ШІ в українські креативні індустрії відбувається швидкими темпами. Наприклад, компанія Grammarly, заснована в Україні, використовує ШІ для покращення письмової комунікації, допомагаючи користувачам удосконалювати тексти англійською мовою. Інший приклад – Respeecher, яка розробила технологію клонування голосу на основі ШІ, що дозволяє одній людині говорити голосом іншої, знаходячи застосування в кіно та медіа.

У сфері дизайну та виробництва текстилю ШІ також знаходить своє застосування. Інноваційні технології, такі як гіперспектральні системи на основі ШІ, дозволяють ефективно сортувати текстильні відходи, направляючи до 70% з них на переробку. Це сприяє сталому розвитку та екологічній відповідальності індустрії моди [1-2].

У кінематографі ШІ відкриває нові можливості для творчості. Він змінює підходи до створення фільмів та рекламних роликів, підвищуючи ефективність при розробці графічних та відео робіт. Це дозволяє креативними професіоналами експериментувати з новими формами та стилями, розширюючи межі можливого.

Маркетингова сфера також активно інтегрує ШІ. Згідно дослідженням, 89% опитаних маркетинг-спеціалістів в Україні користуючись інструментами штучного інтелекту, з яких більше половини використовують їх для базових задач, а 12% – на високому та експертному рівнях. Це свідчить про зростаючу роль ШІ у розробці маркетингових стратегій та аналізі споживчої поведінки.

Однак, впровадження ШІ у креативні індустрії викликає і певні виклики. Питання інтелектуальної власності та авторських прав на згенерований контент стають все більш актуальними. Необхідно розробляти нові підходи до регулювання та захисту прав авторів у цифрову епоху [3-5].

Висновок

Штучний інтелект активно трансформує креативні індустрії України, сприяючи підвищенню ефективності та відкриваючи нові горизонти для творчості. Завдяки технологіям ШІ з'являються інноваційні рішення у сфері текстового аналізу, аудіовізуального контенту, дизайну, маркетингу та кінематографу. Приклади таких компаній, як Grammarly та Respeecher, підтверджують значний потенціал ШІ у вдосконаленні творчих процесів.

Проте разом із перевагами постають і нові виклики, серед яких – питання авторського права, етичні аспекти використання штучного інтелекту та необхідність адаптації правового поля до нових реалій. Незважаючи на це, інтеграція ШІ у креативні галузі є неминучою, і її подальший розвиток залежатиме від здатності суспільства та бізнесу знаходити баланс між інноваціями та збереженням культурних і правових норм.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. 5 крутих українських продуктів на основі Штучного Інтелекту. URL https://surli.cc/efidvy
2. Про використання можливостей ШІ в дизайні та виробництві TCLF. URL:https://surl.li/yfiojx
3. Штучний інтелект в кіно та креативі . Українська Кіношкола. URL: https://bit.ly/4hs2MbV
4. Використання штучного інтелекту у сфері маркетингу.. URL: https://bit.ly/4huuSDq
5. Штучний інтелект та інтелектуальна власність у креативній індустрії: можливості і виклики.. URL: https://bit.ly/4hwRCmi

Казюра Андрій Валентинович – студент групи ЕК-22б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kazyuraendru@gmail.com

Науковий керівник**: Кукель Галина Сергіївна** – канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kukel@vntu.edu.ua

Kaziura Andrii V. – student of EC-22b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kazyuraendru@gmail.com

Supervisor: ***Kukel Halyna S***. – Cand. Sc. (Econ), Associate Professor at the Department of management, marketing and economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kukel@vntu.edu.ua

УДК 004.056

А. В. Василина
В. С. Катаєв

АНАЛІЗ МЕТОДІВ ВИЯВЛЕННЯ РАДІОЗАКЛАДНИХ ПРИСТРОЇВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто основні методи виявлення радіоелектронних закладних пристроїв, що використовуються для несанкціонованого збору інформації , проаналізовано їх переваги та недоліки, а також визначено доцільність комбінованого використання різних технологій у залежності від умов середовища та характеру інформаційної діяльності.

Ключові слова: радіозакладний пристрій, технічний захист інформації, метод виявлення, інформаційна безпека.

Abstract

The article introduces the main methods of detection of radio electronic embedded devices used for unauthorized collection of information are considered in the work, their advantages and disadvantages are analyzed, and the expediency of combined use of various technologies depending on the conditions of the environment and the nature of information activity.

Keywords: radio device, technical protection of information, detection method, information security.

Вступ

У сучасному інформаційному суспільстві захист конфіденційної інформації набуває особливої ваги, як у державному, так і в приватному секторах. Одним з найбільш небезпечних засобів несанкціонованого отримання інформації є радіоелектронні закладні пристрої (ЗП) — мініатюрні технічні засоби, здатні перехоплювати та передавати дані за допомогою радіохвиль. Завдяки стрімкому розвитку електроніки сучасні радіозакладні пристрої відзначаються високою компактністю, низьким енергоспоживанням і здатністю працювати в різних частотних діапазонах, що значно ускладнює їх виявлення. Загроза, яку становлять радіозакладні пристрої, є особливо актуальною в контексті гібридних конфліктів, комерційного шпигунства, а також для установ, діяльність яких пов'язана з обробкою персональних або державних таємниць.

Результати дослідження

Технічні засоби прихованого спостереження здатні передавати аудіо- або відеодані на відстані, використовуючи різні канали зв’язку, переважно в радіочастотному діапазоні. Їхня мініатюрність, автономність і можливість їх маскування під елементи інтер’єру або побутові прилади значно ускладнюють виявлення, особливо в умовах інформаційно насиченого середовища. Відповідно виникає потреба в чіткому розумінні існуючих методів виявлення радіозакладних пристроїв, їх класифікації, принципів дії та сфер доцільного застосування. Вибір відповідного методу обумовлюється низкою чинників: типом і характеристиками об’єкта обстеження, рівнем потенційної загрози, технічними параметрами ЗП, а також кваліфікацією персоналу, що здійснює пошук.

Закладні пристрої часто маскуються під звичайні предмети побуту, такі як наручні годинники, запальнички, калькулятори, попільнички тощо. Вони не відрізняються від звичних предметів, що дозволяє зловмисникам замінювати їх на схожі з вбудованими закладними пристроями. Для їх виявлення можна розібрати предмет або застосувати спеціальні методи виявлення, зокрема апаратні засоби [2]. Демаскуючі ознаки закладних пристроїв, які можна виявити за допомогою спеціальної техніки:

- наявність напівпровідникових елементів у пристрої;
- радіовипромінювання з модуляцією радіосигналу інформацією;

- наявність високочастотного сигналу в лінії електроживлення (зазвичай від 40 до 600 кГц, але можливі й сигнали до 7 МГц), що модулюється низькочастотним сигналом;
- зміна опору телефонної лінії від її звичайного значення при вимкненні телефону та закороченні лінії на розподільному щитку;
- падіння напруги (від кількох десятих до 1,5-2 В) в телефонній лінії при піднятій трубці, порівняно з іншими лініями, що підключені до того ж щитка [2].

Розгорнута класифікація методів виявлення радіозакладних пристроїв (ЗП), дозволяє глибше зрозуміти особливості різних підходів, які застосовуються у сфері технічного захисту інформації. Кожний з методів пошуку містить низку підходів, що базуються на специфічних властивостях радіозакладних пристроїв.

Перший - це метод пошуку ЗП як фізичних об’єктів. Вона охоплює традиційні способи виявлення, що не потребують високотехнологічного обладнання, але значною мірою залежать від досвіду та уважності оператора. Найпростішим, але все ще ефективним є візуальний огляд. Його суть полягає у ретельному обстеженні приміщення або об'єкта, в якому можуть бути приховані пристрої спостереження. Особлива увага приділяється місцям, де зміна зовнішнього вигляду або наявність додаткових елементів може свідчити про встановлення ЗП. До таких зон належать розетки, елементи освітлення, вентиляційні отвори, предмети інтер'єру або побутові прилади. Для підвищення ефективності огляду застосовують допоміжні засоби — дзеркала, ендоскопи, ліхтарі з направленим світлом, а також інфрачервоні або ультрафіолетові джерела світла, які можуть виявити сліди нещодавнього монтажу.

Також, до візуального контролю можна віднести контроль за допомогою засобів відеоспостереження. Йдеться про аналіз відеозаписів з камер, які могли зафіксувати момент встановлення ЗП або зміну обстановки в приміщенні. У сучасних умовах цей метод доповнюється алгоритмами комп’ютерного зору, що автоматично ідентифікують зміну об’єктів або появу сторонніх предметів. Проте сам по собі цей метод є непрямим: він не виявляє сам пристрій, а лише події, які могли свідчити про його встановлення.

Нелінійні радіолокатори (НР) у технічному захисті інформації використовуються для виявлення радіоелектронних закладних пристроїв, зокрема коли ці пристрої не є явними джерелами електромагнітних випромінювань. Принцип роботи НР базується на наявності в складі закладного пристрою радіоелектронних компонентів з нелінійними характеристиками (мікросхеми, транзистори, діоди тощо), що дозволяють збагачувати розсіяний сигнал від пристрою гармоніками. Джерелами помилкових спрацьовувань можуть бути контакти металів з оксидними шарами, які також здатні розсіювати перетворений спектр сигналу[3].

Наступний метод пошуку ЗП передбачає роботу з їхніми електромагнітними проявами, наприклад використання індикаторів поля. Це компактні пристрої, які фіксують наявність електромагнітного випромінювання в діапазонах, характерних для радіозакладок. Вони виявляють сигнал, який надходить у момент активної передачі інформації, а також фонове випромінювання, що може виходити від пристрою у режимі очікування. Водночас ці пристрої малочутливі до слабких сигналів, які маскуються в зашумленому середовищі або використовують сучасні способи модуляції.

Більш точним та гнучким інструментом є застосування спеціальних приймачів — таких як широкосмугові сканери, SDR-приймачі, спектроаналізатори. Вони дають змогу здійснювати високоточний аналіз спектра, визначати тип і параметри переданих сигналів, а також реєструвати дані для подальшого аналізу. Застосування таких засобів дозволяє виявляти навіть замасковані сигнали, особливо коли ЗП використовують нестандартні частоти або способи модуляції. Водночас ці засоби вимагають професійної підготовки оператора та достатнього рівня технічної оснащеності.

Комплекси радіоконтролю — це автоматизовані багатофункціональні системи, які поєднують у собі функції сканування, запису, аналізу та ідентифікації сигналів. Вони можуть працювати у фоновому режимі, постійно моніторити ефір і сигналізувати про появу невідомих або підозрілих джерел випромінювання. До складу таких комплексів входять приймальні антени, аналізатори спектра, бази даних дозволених сигналів, а також програмні модулі для порівняння та ідентифікації [4].

Таким чином, кожна з наведених методик має свої сильні сторони і обмеження, і в більшості випадків ефективне виявлення радіозакладних пристроїв передбачає комплексне використання кількох підходів, із залученням як візуального контролю, так і високотехнологічних електронних засобів виявлення. Це дозволяє мінімізувати ймовірність пропущених загроз і забезпечити надійний

рівень технічного захисту інформації.

Висновки

Отже, радіозакладні пристрої є реальною загрозою інформаційній безпеці, особливо в умовах широкого використання бездротових технологій та мініатюризації електроніки. Існуючі методи їх виявлення базуються на різних принципах – від аналізу фізичних ознак до виявлення електромагнітної активності, що дозволяє класифікувати підходи відповідно до технічних характеристик об'єкта спостереження. Комплексне використання технічних засобів та методик значно підвищує ймовірність успішного виявлення ЗП. Проте ефективність таких методів залежить від умов обстеження, типу загрози та кваліфікації персоналу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Демаскуючі ознаки закладних пристроїв. ni.biz.ua - Навчальна Інформація для українських студентів. URL: http://ni.biz.ua/18/18_7/18_70375_demaskiruyushchie-priznaki-zakladnih-ustroystv.html (дата звернення: 09.04.2025).
2. Напівпровідникова радіореволюція та її наслідки - iac.com.ua. URL: https://iac.com.ua/uk/news/napivprovidnikova-radiorevolyucziya-ta-ii-naslidki/ (дата звернення: 14.04.2025).
3. Ідентифікаційні ознаки спектрального складу випромінювання демаскуючого розсіювача в нелінійній радіолокації [Текст] : дис. канд. техн. наук : 05.12.17 / Во Зуй Фук ; Нац. техн. ун-т України "Київ. політехн. ін-т ім. Ігоря Сікорського". - Київ, 2017. - 134, [3] арк. : рис., табл. - Бібліогр.: арк. 114-127.
4. Опорний конспект лекцій з дисципліни “Технічні засоби захисту інформації” для студентів освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр», спеціальність «Кібербезпека» [Текст] / ЗУНУ. – Тернопіль : Західноукраїнський національний університет, 2023. – [87].

Василина Анастасія Василівна – студентка групи 2БС-22б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: nstvsln@gmail.com.
Катаєв Віталій Сергійович **–** асистент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, kataev@vntu.net

Anastasiia Vasylyna – Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.
Vitaliy Kataiev **–** assistant of the Department of Management and Security of Information Systems; Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 339.92

Л.П. Руда

К. С. Белякова

МІЖНАРОДНІ ІНВЕСТИЦІЙНІ ПРОЕКТИ: ТЕНДЕНЦІЇ, ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено сутність, особливості та ключові чинники реалізації міжнародних інвестиційних проектів у контексті глобалізаційних процесів. Оцінено значення іноземних інвестицій як чинника активізації економічного зростання. Розглянуто проблемні аспекти функціонування інвестиційних проектів у міждержавному середовищі. Визначено провідні напрями розвитку інвестиційної діяльності в сучасних умовах.

Ключові слова: міжнародні інвестиції, інвестиційний проект, управління проектами, економічне зростання, глобалізація.

Abstract

The essence, features, and key factors of implementing international investment projects in the context of globalization processes have been studied. The significance of foreign investments as a factor in stimulating economic growth has been assessed. Problematic aspects of the functioning of investment projects in the interstate environment have been considered. Leading areas of development of investment activities in modern conditions have been identified.

Keywords: international investment, investment project, project management, economic growth, globalization.

Вступ

У сучасних умовах глобалізації міжнародні інвестиційні проекти відіграють ключову роль у формуванні стійких економічних зв'язків між державами. Вони забезпечують ефективне перерозподілення капіталу, стимулюють економічне зростання, сприяють трансферу технологій та управлінських інновацій, а також створюють умови для інтеграції національних економік у світовий економічний простір. Залучення іноземних інвестицій дає змогу модернізувати інфраструктуру, посилити конкурентоспроможність та розвивати нові галузі виробництва, що є особливо актуальним для країн з обмеженими внутрішніми ресурсами.

Водночас реалізація міжнародних інвестиційних проєктів супроводжується низкою викликів, серед яких — політична нестабільність, правова невизначеність, валютні ризики та культурні відмінності. Успішне управління такими проєктами потребує комплексного підходу, що враховує як глобальні економічні тенденції, так і особливості національного середовища. У цьому контексті важливим є аналіз сучасних характеристик міжнародного інвестування, визначення чинників його ефективності та тенденцій подальшого розвитку.

Виклад основних результатів дослідження

Міжнародні інвестиційні проекти становлять важливу складову сучасного економічного середовища, активно сприяючи розвитку глобальної економіки та поглибленню процесів інтеграції у

світовий простір. Вони слугують інструментом мобілізації інвестиційних ресурсів з різних країн з метою реалізації економічних, соціальних та екологічних ініціатив у міждержавному контексті.

Міжнародні інвестиційні проекти визначаються як комплекс заходів, що передбачають залучення іноземного капіталу та охоплюють усі етапи інвестиційного циклу — від планування й фінансування до реалізації та моніторингу. Основною метою виступає не лише отримання прибутку інвесторами, а й стимулювання економічного зростання у країнах або регіонах, де впроваджуються проекти [1].

Водночас управління міжнародними інвестиційними проектами вимагає врахування складного спектра чинників — від правових та економічних до політичних і культурних особливостей країн-учасниць. Участь багатьох суб'єктів, серед яких — транснаціональні компанії, уряди, міжнародні фінансові установи (Світовий банк, МВФ), зумовлює необхідність координації в умовах різноманітних національних систем, що підвищує складність таких проектів.

Особливості міжнародних інвестиційних проектів вирізняють їх серед національних аналогів. До ключових рис належать політичні ризики, правові відмінності, валютні коливання, культурна специфіка, труднощі координації та специфічні фінансові умови. Усі ці чинники формують складне середовище реалізації, що потребує адаптивного управління.

Зміст міжнародного інвестування передбачає взаємодію господарських суб'єктів, державних структур та фінансових організацій, що дозволяє об'єднувати ресурси і досвід, досягаючи синергетичного ефекту. Це, у свою чергу, створює умови для розвитку нових бізнес-напрямів і підвищення ефективності існуючих секторів економіки. Мета міжнародних інвестиційних ініціатив полягає в досягненні стратегічних цілей глобального масштабу. Вони охоплюють різноманітні галузі — інфраструктуру, енергетику, промисловість, екологію та інновації. Важливим аспектом залишається мобілізація ресурсів, які можуть бути обмеженими на національному рівні, що відкриває нові горизонти для реалізації масштабних програм [1].

У цьому контексті зростає значення інвестицій у модернізацію інфраструктури, оновлення виробничих потужностей та підвищення конкурентоспроможності. Використання сучасних технологій, управлінських практик і міжнародного обміну знаннями посилює економічний ефект, особливо у країнах-реципієнтах інвестицій.

Одночасно для компаній-учасників міжнародних проектів важливою мотивацією є доступ до нових ринків, що забезпечує розширення виробництва, посилення конкурентних позицій та сприяння глобальній інтеграції бізнесу. Така експансія має позитивний вплив і на національні економіки — шляхом активізації виробництва, поліпшення якості продукції та зростання експортного потенціалу.

Особливу роль відіграють інвестиції, орієнтовані на досягнення цілей сталого розвитку. Йдеться, зокрема, про підтримку альтернативної енергетики, скорочення викидів парникових газів і раціональне використання природних ресурсів. Це не лише сприяє екологічній безпеці, а й зміцнює імідж інвестора як відповідального глобального гравця.

Іноземні інвестиції виконують роль каталізатора економічного зростання, оскільки забезпечують створення нових підприємств, робочих місць та зменшення рівня безробіття. Це, у свою чергу, підвищує добробут населення й сприяє соціальній стабільності. Крім того, прямі іноземні інвестиції стимулюють трансфер технологій, удосконалення управлінських процесів і розвиток людського капіталу. Підвищення продуктивності праці в результаті цих змін посилює міжнародну конкурентоспроможність національного виробника.

Невід'ємним елементом є розвиток інфраструктури, зокрема транспортної, логістичної та енергетичної, що забезпечує поліпшення умов внутрішньої торгівлі та доступу до зовнішніх ринків. Це активізує регіональну економічну діяльність і сприяє територіальному вирівнюванню розвитку.

Паралельно із цим активізація підприємницької активності сприяє зростанню податкових надходжень, що створює ресурсну базу для фінансування соціальних проектів, медицини й освіти. Поліпшення платіжного балансу, зменшення боргового навантаження та глибша інтеграція у світову економіку укріплюють позиції держави на глобальному рівні.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що іноземні інвестиції — це не лише фінансовий ресурс, а й джерело технологічного оновлення, що забезпечує стійкий розвиток національної економіки в довгостроковій перспективі.

Разом з тим, реалізація міжнародних інвестиційних проектів є багатофакторним процесом, що охоплює не лише фінансове управління, а й ширший спектр взаємодій. У глобалізованому світі вирішальне значення мають стратегічне планування, обґрунтований вибір фінансових інструментів, управління ризиками, політична стабільність та партнерство з місцевими структурами. Особливу роль відіграє застосування новітніх технологій, що дозволяють гнучко адаптуватися до змін ринкового середовища [2].

До основних чинників успішної реалізації проектів належать ефективне планування, оптимальний вибір джерел фінансування, належна оцінка ризиків, політична стабільність, стратегічна співпраця з місцевими суб'єктами та впровадження інноваційних рішень.

Сучасні міжнародні економічні відносини визначаються новими тенденціями в інвестиційній сфері, які зумовлюються глобалізаційними процесами. Зростаючий інтерес до іноземних інвестицій, як з боку розвинених країн, так і країн із перехідною економікою, є свідченням посилення значущості цього інструменту для розвитку економіки, освоєння нових ринків та зміцнення людського потенціалу [3].

Основні тенденції міжнародного інвестування включають:

1. Зростання інтересу до стійких та відповідальних інвестицій (ESG), які враховують екологічні, соціальні та управлінські фактори. Інвестори дедалі більше віддають перевагу компаніям, що демонструють відповідальність у питаннях екології, прав працівників та прозорості управління.
2. Диджиталізація та використання фінансових технологій, таких як блокчейн та штучний інтелект, що відкривають нові можливості для міжнародного інвестування, зокрема в управлінні ризиками та оперативних фінансових операціях.
3. Зміна географічних пріоритетів інвесторів, де інвестиції дедалі більше спрямовуються в країни, що розвиваються, зокрема в Азію (Китай, Індія) та Африку, завдяки їх економічному зростанню та великим споживчим ринкам.

Висновки

Таким чином, міжнародні інвестиційні проекти виступають одним із провідних механізмів активізації економічного зростання, модернізації інфраструктури та зміцнення позицій країн у глобальному економічному середовищі. Вони забезпечують не лише приплив капіталу, а й стимулюють технологічне оновлення, підвищення ефективності виробництва та розвиток людського капіталу. Успішна реалізація таких проектів можлива за умови стратегічного планування, належного управління ризиками, використання інноваційних підходів та ефективної взаємодії між усіма зацікавленими сторонами.

У сучасних умовах дедалі більше значення набувають екологічні, соціальні та управлінські аспекти інвестування, що змінює структуру пріоритетів у сфері міжнародного капіталовкладення. Орієнтація на сталий розвиток, цифровізація фінансових процесів та зміна географічних напрямків інвестиційної активності формують нову парадигму міжнародного інвестування. Подальше дослідження цих тенденцій є актуальним і необхідним для формування ефективної державної політики залучення іноземних інвестицій та підвищення інвестиційної привабливості національних економік.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Лугова М. С., Цимбалюк І. О., Павлиха Н. В. Інвестиційна діяльність регіону в умовах європейської інтеграції: ретроспективний аналіз та напрями активізації. 2022. С. 101–114.
2. Шостак С. Комплексний механізм державного управління спільними з міжнародними фінансовими організаціями інвестиційними проектами. *Наукові перспективи.* 2020. № 4(4). С. 48–52.
3. Smith, J. International Investment Policies: Trends and Challenges. *International Journal of Economics and Finance.* 2021. 13(5). 42-56.

Руда Лілія Петрівна – к.е.н., доцент кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: rudalist_ok@ukr.net

Белякова Катерина Сергіївна – студентка групи МФКД-21б, факультет менеджменту та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: belyakovakaterina001@gmail.com

Ruda Liliia - PhD, Assistant Professor of the Department of the Finance and innovation management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: rudalist_ok@ukr.net

Katerina Belyakova – student of group MFKD-21b, Faculty of Management and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: belyakovakaterina001@gmail.com

УДК 339.5, 656.1

В. І. Тупчій
В. А. Бойко
О. В. Безсмертна

ЛОГІСТИЧНІ АСПЕКТИ ЕКСПОРТУ ЗЕРНА УКРАЇНОЮ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто ключові логістичні аспекти, що впливають на експорт зерна з України. Аналізуються основні виклики, серед яких інфраструктурні обмеження, проблеми зберігання та перевалки, бюрократичні перешкоди, геополітичні ризики та залежність від морських шляхів. Окрему увагу приділено перспективам розвитку логістичної системи, включаючи інвестиції в інфраструктуру, розвиток мультимодальних перевезень, впровадження сучасних технологій, спрощення адміністративних процедур, диверсифікацію експортних маршрутів та міжнародну співпрацю. Підкреслено важливість ефективної та стійкої логістики для забезпечення конкурентоздатності українського зерна на світовому ринку та економічного зростання країни.

Ключові слова: експорт зерна, логістика, Україна, транспортна інфраструктура, конкурентноздатність.

Abstract

Key logistical aspects affecting grain exports from Ukraine are examined. The main challenges are analyzed, including infrastructure constraints, storage and transshipment issues, bureaucratic obstacles, geopolitical risks, and dependence on sea routes. Special attention is paid to the prospects for the development of the logistics system, including investments in infrastructure, the development of multimodal transportation, the introduction of modern technologies, the simplification of administrative procedures, the diversification of export routes, and international cooperation. The importance of effective and sustainable logistics for ensuring the competitiveness of Ukrainian grain on the world market and the country's economic growth is emphasized.

Keywords: grain export, logistics, Ukraine, transport infrastructure, competitiveness**.**

Вступ

Україна традиційно займає провідні позиції на світовому ринку зернових, забезпечуючи значний обсяг експорту ключових культур, таких як пшениця, кукурудза та ячмінь. У цьому контексті ефективність логістичних процесів є визначальним фактором конкурентоздатності українського зерна на міжнародній арені. Однак, на шляху експорту виникає низка складних логістичних викликів, що потребують ретельного аналізу та пошуку шляхів їх подолання. Метою даної статті є дослідження основних логістичних аспектів, що впливають на експорт зерна з України, виявлення ключових проблем та визначення перспективних напрямків розвитку для оптимізації експортних потоків та зміцнення позицій України на світовому аграрному ринку.

Результати дослідження

Україна є одним із ключових гравців на світовому ринку зерна, забезпечуючи значну частку світового експорту пшениці, кукурудзи та ячменю. Ефективна логістика відіграє вирішальну роль у забезпеченні конкурентоспроможності українського зерна на міжнародній арені. Проте галузь стикається з низкою викликів, подолання яких є критичним для сталого розвитку експортного потенціалу країни.

Основні логістичні проблеми включають інфраструктурні обмеження. Нерозвинена та напівзруйнована транспортна інфраструктура, включаючи залізниці, дороги та портові термінали, створює вузькі місця та збільшує час і вартість доставки зерна до пунктів відвантаження. Важливим є питання зберігання та перевалки, оскільки відсутність сучасних

елеваторних комплексів та перевантажувальних потужностей призводить до втрат зерна під час зберігання та транспортування, а також уповільнює процес експорту.

Геополітичні ризики, такі як військова агресія та нестабільність у регіоні, становлять значні ризики для логістичних ланцюгів, ускладнюючи планування та збільшуючи витрати на страхування. Залежність від морських шляхів також є серйозною проблемою, оскільки блокада морських портів значно обмежила експортні можливості України, підкреслюючи необхідність диверсифікації логістичних маршрутів.

Перспективи розвитку експортної логістики зерна передбачають інвестиції в інфраструктуру, а саме розширення транспортної інфраструктури, включаючи будівництво нових залізничних ліній, автомобільних доріг і портових терміналів. Розвиток мультимодальних перевезень, тобто поєднання різних видів транспорту, таких як залізничний, автомобільний та річковий, може оптимізувати маршрути та зменшити транспортні витрати.

Впровадження сучасних технологій, таких як використання цифрових платформ, систем моніторингу та автоматизації процесів, може підвищити прозорість та ефективність управління логістичними потоками. Прискоренню оформлення експортних вантажів сприятиме спрощення адміністративних процедур, тобто оптимізація процедур митного та іншого контролю. Диверсифікація експортних маршрутів, включаючи розвиток альтернативних логістичних шляхів, таких як річкові порти та наземні переходи, зменшить залежність від морської інфраструктури та підвищить стабільність експортних поставок. Міжнародна співпраця, а саме залучення міжнародних партнерів та участь у міжнародних логістичних проектах, сприятиме обміну досвідом та залученню інвестицій.

Висновки

Підсумовуючи, слід зазначити, що логістичні аспекти відіграють вирішальну роль у забезпеченні успішного експорту зерна з України. Незважаючи на існуючі численні виклики, пов'язані зі станом інфраструктури, бюрократичними процедурами та геополітичною нестабільністю, існують значні перспективи для розвитку та оптимізації логістичної системи. Інвестиції в модернізацію інфраструктури, впровадження інноваційних технологій, диверсифікація транспортних маршрутів та поглиблення міжнародної співпраці є ключовими напрямками для підвищення ефективності та стійкості експортних поставок. Успішна реалізація цих заходів не лише зміцнить конкурентні переваги українського зерна на світовому ринку, але й матиме значний позитивний вплив на економічне зростання України в цілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Іванов П. П. Логістика в аграрному секторі. Київ: Видавництво "Аграрник", 2020. 350 с.

2. Петренко О. С., Сидоренко В. М. Проблеми та перспективи розвитку транспортної інфраструктури для експорту зерна в Україні. *Економіка АПК*. 2021. № 5. С. 15-22.

3. Асоціація "Український клуб аграрного бізнесу". Звіт про стан аграрного сектору України у 2023 році. Київ, 2024. 78 с.

Тупчій Вікторія Ігорівна - студент групи Л-21б, ФМІБ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tupcijviktoria6@gmail.com

Бойко Владислав Анатолійович - студент групи Л-21б, ФМІБ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Науковий керівник: ***Безсмертна Оксана Владиславівна*** - канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

Viktoria I. Tupchiy - a student of group L-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tupcijviktoria6@gmail.com

Vladyslav A. Boyko - - a student of group L-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: ***Bezsmertna Oksana V.*** - Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor, Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

УДК 65.012.34

В. І. Тупчій
Івасюк В. В.
О. В. Безсмертна

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ КОМЕРЦІЙНОЇ ЛОГІСТИКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто ключові сучасні тенденції, що визначають розвиток комерційної логістики. Проаналізовано вплив цифровізації та автоматизації, розвитку омніканальності, зростання вимог до сталого розвитку, необхідності гнучкості та стійкості ланцюгів поставок, персоналізації послуг, оптимізації логістики останньої милі та посилення співпраці між учасниками ланцюга поставок. Підкреслено важливість розуміння та впровадження цих тенденцій для підвищення ефективності та конкурентоздатності бізнесу.

Ключові слова: комерційна логістика, тенденції логістики, цифровізація, омнікальність, сталий розвиток.

Abstract

The key current trends that determine the development of commercial logistics are considered. The impact of digitalization and automation, the development of omnichannel, the growing demands for sustainable development, the need for flexibility and resilience of supply chains, personalization of services, optimization of last-mile logistics and increased cooperation between supply chain participants are analyzed. The importance of understanding and implementing these trends to increase business efficiency and competitiveness is emphasized.

Keywords: commercial logistics, logistics trends, digitalization, omnichannel, sustainable development.

Вступ

В умовах глобалізації та швидкого розвитку технологій комерційна логістика зазнає кардинальних змін. Сучасні споживачі висувають нові вимоги до швидкості, зручності та екологічності доставки, що спонукає бізнес до пошуку інноваційних логістичних рішень. Метою даної статті є дослідження основних сучасних тенденцій у сфері комерційної логістики, аналіз їхнього впливу на ланцюги поставок та визначення ключових факторів успіху в умовах цих трансформацій.

Результати дослідження

Комерційна логістика, як невід'ємна частина ланцюга поставок, зазнає значних трансформацій під впливом глобалізації, технічного прогресу та зростаючих запитів споживачів. Розуміння та адаптація до поточних тенденцій є важливими для забезпечення ефективності бізнесу, гнучкості та конкурентоспроможності.

Одним із найважливіших сучасних трендів є цифровізація та автоматизація. Впровадження передових цифрових технологій, таких як штучний інтелект (AI), Інтернет речей (IoT), великі дані, блокчейн і хмарні обчислення, докорінно змінює управління логістичними процесами. Автоматизація складських операцій, транспортування та управління запасами підвищує швидкість, точність і значно знижує експлуатаційні витрати.

Зростаюча популярність онлайн-покупок і вимоги споживачів до безперебійних покупок через усі канали спонукають до розвитку багатоканальних логістичних рішень. Це включає в себе глибоку інтеграцію зі складом, системами керування замовленнями та доставки, щоб запропонувати гнучкі варіанти доставки, такі як самовивіз із магазину, доставка безпосередньо до дверей клієнта або через мережу пунктів видачі.

Зростання екологічної обізнаності в суспільстві та посилення нормативних вимог спонукають до активного впровадження практик сталого розвитку в логістику, відомих як «зелена» логістика. Це включає оптимізацію транспортних маршрутів для зменшення шкідливих викидів, використання екологічно чистих видів транспорту, підвищення енергоефективності складів і відповідальне поводження з відходами.

Зростаючі очікування клієнтів щодо індивідуального підходу стимулюють розвиток персоналізованих логістичних послуг. Це може включати доставку товарів у зручний для клієнта час, відстеження замовлень у режимі реального часу та розробку спеціальних умов доставки для різних категорій клієнтів.

Ефективність і вартість доставки «останньої милі» залишається однією з ключових проблем сучасної логістики. У відповідь на це активно розвиваються інноваційні рішення, включаючи використання безпілотних літальних апаратів (дронів), роботів-кур'єрів, розширення мережі автоматизованих пунктів доставки посилок, інтелектуальну оптимізацію маршрутів доставки для збільшення швидкості та одночасного зниження витрат на цьому важливому етапі.

Нарешті, зростає тенденція до тісної співпраці та глибокої інтеграції між усіма учасниками ланцюга постачання – від первинних постачальників сировини до кінцевих роздрібних продавців і компаній, що надають логістичні послуги. Активний обмін даними в режимі реального часу, спільне стратегічне планування та використання інтегрованих цифрових платформ сприяють значному підвищенню загальної ефективності всього ланцюга поставок.

Висновки

Отже, сучасна комерційна логістика є динамічною сферою, що постійно еволюціонує. Ключовими рушійними силами цих змін є технологічний прогрес та зростаючі очікування клієнтів. Впровадження цифрових інструментів, розвиток омніканальних стратегій, фокус на сталий розвиток, забезпечення гнучкості ланцюгів поставок, персоналізація послуг та оптимізація останньої милі стають не просто бажаними, а необхідними умовами для успішної діяльності в сучасному бізнес-середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Крістофер М. Логістика і управління ланцюгами поставок / пер. з англ. Київ: Видавничий дім "Києво-Могилянська академія", 2018. 344 с.

2. Іванов Д. А. Цифрова логістика: концепція та інструменти в умовах Industry 4.0. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2019. № 68. С. 10-17.

3. Логістика: навчальний посібник / за заг. ред. Н. М. Мироненко. Київ: Центр учбової літератури, 2021. 280 с.

4. Чорнописька Н. Вплив омніканальності на розвиток логістичних процесів торговельних підприємств. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2020. № 1. С. 112-123.

Тупчій Вікторія Ігорівна - студент групи Л-21б, ФМІБ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tupcijviktoria6@gmail.com

Івасюк Владислав Володимирович - студент групи Л-21б, ФМІБ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Безсмертна Оксана Владиславівна*** - канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

Viktoria I.Tupchiy - a student of group L-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tupcijviktoria6@gmail.com

Volodymyr V. Ivasiuk - a student of group L-21b, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: ***Bezsmertna Oksana V.*** - Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor, Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

УДК 004.056.5

В.М. Білоус[1]
О.О. Кметюк[1]
О.В. Кириченко[2]

ПІДВИЩЕННЯ ЗАХИСТУ ВІД НСД УДОСКОНАЛЕННЯМ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ УПРАВЛІННЯ ДОСТУПОМ НА ОСНОВІ ШИФРУВАННЯ ДАНИХ ТА РЕЗЕРВНОГО КАНАЛУ

[1]Вінницький Національний технічний університет
[2]Вінницький інститут конструювання одягу і підприємництва

Анотація

Робота присвячена вдосконаленню системи контролю та управління доступом (СКУД) для підвищення захищеності від несанкціонованого доступу. Враховуючи зростання кіберзагроз, у роботі запропоновано комплексний підхід до забезпечення безпеки на основі використання резервного каналу зв'язку GSM та шифрування даних алгоритмом AES.

Проведено аналіз можливостей вдосконалення системи шляхом запровадження автоматичного перемикання на резервний канал зв'язку при збої основного, що забезпечує безперервність роботи. Алгоритм шифрування AES обрано для забезпечення конфіденційності та цілісності інформації, а також для відповідності сучасним стандартам безпеки.

Підсумкові результати демонструють, що така система здатна забезпечити високу стійкість до загроз, безперервність доступу та легку адаптивність до нових вимог.

Ключові слова: система контролю та управління доступом (СКУД), резервний канал зв'язку, захист від несанкціонованого доступу, GSM, шифрування AES.

Abstract

The work is devoted to the improvement of the access control and management system (ACMS) to increase protection against unauthorized access. Taking into account the growth of cyber threats, the work proposes a comprehensive approach to ensuring security based on the use of a backup GSM communication channel and data encryption with the AES algorithm.

An analysis of the possibilities of improving the system by introducing automatic switching to a backup communication channel in case of failure of the main one, which ensures continuity of work, was carried out. The AES encryption algorithm is chosen to ensure the confidentiality and integrity of information, as well as to meet modern security standards.

The final results demonstrate that such a system is able to provide high resistance to threats, continuity of access and easy adaptability to new requirements.

Keywords: Physical Access Control System (PACS), redundant communication channel, tamper protection, GSM, AES encryption.

Вступ

В умовах стрімкого зростання складності та масштабів кіберзагроз питання захисту інформації від несанкціонованого доступу (НСД) і безперервності роботи систем набуває все більшої актуальності. Сучасні виклики, такі як блокування основних каналів зв'язку чи перехоплення даних, потребують рішень, які не лише реагують на загрози, але й передбачають їх, забезпечуючи проактивний захист. Підприємства та організації, які працюють із конфіденційними даними, потребують ефективних рішень для забезпечення безпеки, тому вдосконалення систем контролю та управління доступом є ключовим елементом у побудові надійної інформаційної інфраструктури.

Результати дослідження

Пропонується підвищення захищеності системи контролю і управління доступом (СКУД) від несанкціонованого доступу [1] за рахунок вдосконалення безпеки через використання резервного каналу зв'язку, який здатний автоматично активуватися в разі блокування основного та шифрування даних, щоб забезпечити конфіденційність та цілісність інформації.

Основні вимоги до резервного каналу:

- забезпечення безперебійного зв’язку при збоях основного каналу;
- максимальна швидкість автоматичного перемикання на резервний канал у випадку блокування або відмови основного каналу;
- шифрування даних сучасним криптографічним алгоритмом без суттєвого впливу на швидкодію системи.

При виборі технологій для резервного каналу зв'язку серед доступних варіантів пропонуються Ethernet та GSM, кожен із яких має свої переваги та недоліки залежно від умов використання. Ethernet забезпечує стабільність зв’язку в середовищах із електромагнітними перешкодами, тоді як GSM забезпечує більшу мобільність і гнучкість, що є перевагою у віддалених місцях або в умовах, де прокладання кабелів обмежене.

Серед існуючих алгоритмів шифрування обирається AES як найбільш оптимальний варіант [2]. Це симетричний алгоритм, що забезпечує високу швидкодію та підтримку в багатьох сучасних апаратних платформах, дозволяючи системі функціонувати ефективно навіть за високих вимог до безпеки.

Вибір GSM для резервного зв’язку та AES для шифрування даних пропонується як найбільш доцільне рішення для покращення захисту від несанкціонованого доступу. Поєднання GSM та AES створює ефективний та стійкий підхід до забезпечення безпеки системи контролю доступу, що здатне забезпечити безперервну роботу системи навіть у випадку збоїв основного каналу, зберігаючи високу конфіденційність і доступність даних у будь-яких умовах. GSM забезпечує резервний канал для підтримання стабільного зв’язку, а AES гарантує надійне шифрування даних з високою швидкістю обробки, що є критичним для захисту інформації (рис. 1).

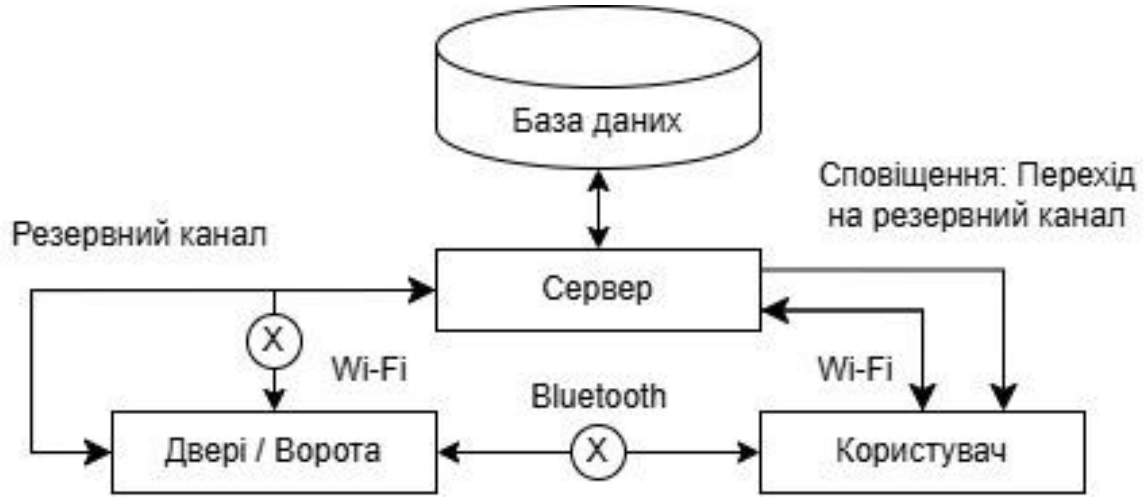

Рис. 1. Принцип роботи вдосконаленої СКУД при атаці на основні канали зв’язку

При виборі конкретних елементів для реалізації апаратної частини системи резервного каналу зв’язку обрано GSM-модем Quectel EC25 [3] завдяки його можливості працювати у різних мережевих діапазонах та функцією автоматичного перемикання між мережами, що значно підсилить стійкість системи контролю доступу до зовнішніх і внутрішніх загроз, забезпечать надійність і стабільність зв’язку у ситуаціях, коли основний канал зв’язку недоступний.

Переваги обраного GSM-модему:

- підтримка різних стандартів мобільного зв’язку, включно з GSM, WCDMA та LTE, що дозволяє забезпечити стійкий зв’язок у різних умовах;
- автоматичне перемикання між мережами, яке є важливим для безперебійного функціонування системи;
- висока швидкість передачі даних, що дозволяє підтримувати ефективну комунікацію;
- низьке енергоспоживання, що дозволяє працювати в режимі очікування протягом тривалого часу;
- можливість використання додаткового джерела живлення, яке забезпечить роботу системи у випадку збоїв у постачанні енергії.

Алгоритм роботи вдосконаленої СКУД з резервним каналом передбачає кілька важливих етапів:

1. Виявлення блокування основного каналу – постійний моніторинг для фіксації зниження пропускної здатності чи втрати зв’язку.

2. Перехід на резервний канал – автоматичне перемикання на резервний канал у разі виявлення проблем з основним.

3. Ініціація сповіщень – інформування адміністраторів про інцидент та перехід на резервний канал.

4. Збереження журналу подій – ведення запису всіх інцидентів для подальшого аналізу.

5. Відновлення основного зв’язку – повернення до основного каналу після стабілізації ситуації.

Таким чином, описані рішення формують надійну основу для розробки сучасної СКУД, здатної забезпечити захищеність даних і безперервність доступу навіть у разі атак чи технічних збоїв.

Моніторинг і реагування на збої включає механізми автоматичного виявлення відмов і швидкого перемикання на резервний канал GSM, що забезпечує безперервність роботи розробленої системи у разі атак або технічних проблем. Система сповіщення миттєво інформує адміністратора про інцидент, надаючи йому можливість оперативно реагувати та усувати проблеми.

Резервне джерело живлення додатково підвищує надійність системи, забезпечуючи її автономну роботу у випадку відключення електроенергії. Це гарантує, що система контролю доступу залишатиметься функціональною і захищатиме об’єкт навіть при критичних обставинах.

Таким чином, розроблена система контролю доступу з резервним GSM-каналом і алгоритмом шифрування AES є комплексним рішенням, що забезпечує надійність і стійкість до виникаючих кіберзагроз. Система здатна виявляти блокування основного каналу, швидко відновлювати зв'язок через резервний канал, а також забезпечувати конфіденційність та цілісність даних завдяки AES-шифруванню, що створює основу для стабільної та ефективної роботи.

Розглянемо більш детально ці важливі аспекти:

1. Масштабованість і адаптивність системи – обрані компоненти дозволяють легко провести адаптацію системи до нових вимог, таких як розширення мережевих можливостей чи оновлення програмного забезпечення для покращення захисту.

2. Стійкість до атак та забезпечення конфіденційності даних – алгоритм шифрування AES ефективно захищає дані від перехоплення і несанкціонованого доступу, а використання GSM як резервного каналу дозволяє системі зберігати функціональність навіть під час атак на основний канал зв’язку.

3. Система моніторингу та аналітики – постійне ведення журналу подій і запис усіх інцидентів забезпечують повний аудит і аналіз потенційних загроз. Це дозволяє оптимізувати налаштування системи та виявляти нові можливості для її вдосконалення, зокрема, за рахунок вивчення патернів атак.

4. Інтеграція з іншими безпековими системами – розроблена система може бути інтегрована з іншими системами для формування комплексної інфраструктури безпеки, що дозволяє забезпечити ще більший рівень захищеності та обмін даними між підсистемами.

Таким чином, запропонована система контролю та управління доступом є не тільки ефективною і захищеною, але й забезпечує гнучкість, адаптивність та стійкість до постійно змінюваних загроз. Резервний канал GSM у поєднанні з AES-шифруванням створює надійний бар’єр для несанкціонованого доступу, дозволяючи системі ефективно функціонувати у широкому спектрі умов і з мінімальними ризиками.

Розроблена система СКУД відповідає найвищим вимогам захисту і готова до впровадження у реальні умови, де постійно зростають кіберзагрози та вимоги до конфіденційності інформації. Такий підхід підтримує принципи сучасної інформаційної безпеки тріади CIA, включаючи гнучкість і масштабованість системи, що робить її актуальною для використання на різних об’єктах – від комерційних офісів до критичних об’єктів інфраструктури.

Система, побудована на основі резервного GSM-каналу та AES-шифрування, забезпечує не тільки захист від поточних кіберзагроз, але й становить стратегічну інвестицію в майбутнє підприємства. Це рішення здатне підтримувати високу продуктивність і стійкість системи у разі збоїв та забезпечує масштабованість для відповідності зростаючим вимогам бізнесу.

Комплексна інтеграція описаних технологій створює основу для ефективного та безпечного управління доступом, здатна забезпечити довгострокову стабільність і захист критичних даних підприємства, що відповідає сучасним стандартам у сфері інформаційної безпеки.

Висновки

Запропоноване рішення щодо вдосконалення системи контролю та управління доступом може бути шаблонним прикладом для організацій, які прагнуть досягти високого рівня захищеності інформації та безперебійної роботи системи, навіть у найскладних умовах.

Основні переваги запропонованої системи:

1. Система забезпечує ефективне управління ризиками кібербезпеки і відповідність загальновизнаним стандартам безпеки, таким як ISO 27001 та GDPR завдяки резервному каналу зв'язку та шифруванню AES, що надає захист інформації від перехоплення, атак на канали зв'язку, а також від збоїв у роботі основного каналу.

2. Швидке відновлення зв'язку та реагування на збої завдяки автоматичному перемиканню на резервний канал при проблемах із основним каналом забезпечує безперервність роботи СКУД. Система здатна миттєво реагувати на інциденти, інформуючи адміністраторів та відповідальних осіб для швидкого вжиття необхідних заходів.

3. Надійний облік та аналіз подій забезпечується фіксацією подій, що дозволяє вивчати поведінку системи та аналізувати потенційні загрози. Це допомагає не тільки у вдосконаленні поточної системи, але й у розробці кращих практик для майбутніх рішень.

4. Потенціал інтеграції та масштабування забезпечується запропонованою архітектурою системи, яка передбачає можливість взаємодії з іншими системами безпеки (наприклад, відеоспостереженням, системами протипожежної сигналізації та сповіщення), що створює основу для побудови комплексної безпекової інфраструктури. Система може бути легко масштабована з урахуванням потреб компанії або розширення її функціональності.

Розроблене рішення відповідає сучасним стандартам інформаційної безпеки, забезпечуючи комплексний підхід до захисту інформації та управління доступом. Це рішення не тільки актуальне для сучасних умов, але й закладає основу для безпечного та гнучкого розвитку системи в майбутньому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гулак Г.М. Методологія захисту інформації. Аспекти кібербезпеки: навч. посіб. Київ: Видавництво НА СБ України, 2020. 256 с.

2. Основи криптографічного захисту інформації : електронний навчальний посібник комбінованого (локального та мережного) використання [Електронний ресурс] / Яремчук Ю. Є., Салієва О. В., Бондаренко І. О. – Вінниця : ВНТУ, 2024. – 139 с.

3. Quectel EC25 Series. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.quectel.com/product/lte-ec25-series/ (дата звернення 29.12.2024). – Quectel EC25 Series

Білоус Віталій Михайлович – асистент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, місто Вінниця, e-mail: vitalii.bilous@vntu.edu.ua

Кметюк Олександр Олександрович – магістр кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, місто Вінниця, e-mail: kmetyuk.sasha@gmail.com

Кириченко Олександр Вікторович – директор Фахового коледжу, Вінницький інститут конструювання одягу і підприємництва, місто Вінниця, e-mail: olkirichenko@gmail.com

Bilous Vitaliy M. – Assistant Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vitalii.bilous@vntu.edu.ua

Kmetiuk Oleksandr O. – Master of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kmetyuk.sasha@gmail.com

Kyrychenko Oleksandr V. – Director of the Vocational College, Vinnytsia Institute of Clothing Design Entrepreneurship, Vinnytsia, olkirichenko@gmail.com

УДК 338.2:004.6

І. В. Причепа
А. В. Вовковинська

РОЛЬ BIG DATA В ОПТИМІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ: ВИКОРИСТАННЯ АНАЛІТИКИ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджується роль Big Data в оптимізації бізнес-процесів та покращенні прийняття рішень у сучасному бізнес-середовищі. В умовах безперервного зростання обсягу цифрових даних, які генеруються з різних джерел, важливість аналітики даних стає дедалі очевиднішою. Вивчення використання Big Data в різних сферах, таких як фінансові установи, медицина та роздрібна торгівля, показує, як аналітичні інструменти можуть допомогти знижувати витрати, підвищувати продуктивність і адаптувати бізнес-стратегії до змін у ринковому середовищі. Ця робота підкреслює значення використання Big Data для ідентифікації споживчих патернів, автоматизації бізнес-процесів та інноваційного розвитку, що є критично важливим для компаній у сучасному конкурентному світі.

Ключові слова: Big Data, аналітичні інструменти, автоматизація бізнес-процесів, прийняття рішень, бізнес-стратегії.

Abstract

This article explores the role of Big Data in optimizing business processes and improving decision-making in the modern business environment. With the continuous growth of digital data generated from various sources, the importance of data analytics is becoming increasingly evident. A study of the use of Big Data in various industries, such as financial institutions, healthcare, and retail, shows how analytical tools can help reduce costs, increase productivity, and adapt business strategies to changing market environments. This work emphasizes the importance of using Big Data to identify consumer patterns, automate business processes, and drive innovation, which is critical for companies in today's competitive world.

Keywords: Big Data, analytical tools, automate business processes, decision-making, business strategies.

Вступ

Використання технологій Big Data відіграє важливу роль в оптимізації бізнес-процесів і покращенні прийняття управлінських рішень в бізнесі. У сучасному світі зростання кількості цифрових даних досягло безпрецедентних масштабів, що зробило Big Data критично важливим інструментом у різних сферах. Щоденно генеруються терабайти інформації, яка надходить з різних джерел, таких як соціальні мережі, медичні прилади, інтернет-магазини, банківські системи тощо. Важливість Big Data полягає не лише в обсязі даних, але й у можливостях їх використання для оптимізації бізнес-процесів, підвищення продуктивності та прийняття стратегічних рішень. Індустрії, починаючи з фінансових установ і закінчуючи медициною, застосовують аналітичні інструменти для опрацювання великих обсягів даних з метою отримання корисної інформації для подальшого планування та прогнозування [1]. Використання Big Data в процесах прийняття рішень через аналіз і обробку даних дозволяє вирішувати складні завдання та приймати ефективні рішення у динамічному середовищі сучасного бізнесу та інших сферах життєдіяльності.

В умовах високої конкуренції компанії, які здатні ефективно використовувати ці дані, отримують значну перевагу на ринку. Big Data стає не просто інструментом, а стратегічним ресурсом, здатним змінювати бізнес-моделі і відкривати нові можливості. Завдяки аналізу великих обсягів даних компанії можуть отримувати глибші інсайти про ринкові тенденції, поведінку клієнтів та ефективність внутрішніх процесів, що сприяє підвищенню їхньої конкурентоспроможності.

Результати досліджень

Big Data надає значні економічні переваги для бізнесу, що проявляються в кількох ключових аспектах. Однією з головних вигод є зниження операційних витрат, оскільки аналітичні інструменти дозволяють ідентифікувати неефективні процеси і оптимізувати їх. Це може стосуватися всього — від

управління запасами до покращення логістичних ланцюжків. Водночас аналітика даних дозволяє прогнозувати попит на товари і послуги на основі історичних даних, що дає змогу бізнесу більш точно планувати обсяги виробництва та розподіляти ресурси. Підвищення продуктивності є ще однією ключовою перевагою, оскільки аналітичні дані допомагають оптимізувати управління ресурсами і зменшувати втрати. У підсумку, використання Big Data у бізнесі допомагає компаніям ефективніше розвиватися, знижувати витрати та залишатися конкурентоспроможними [2].

У сучасному бізнес-середовищі компанії стикаються з необхідністю швидко адаптуватися до змінних потреб споживачів та високої конкуренції. Використання технологій Big Data відкриває нові можливості для глибокого аналізу поведінки клієнтів, виявлення незадоволених потреб і створення персоналізованих пропозицій. Це сприяє розробці інноваційних продуктів і послуг, що відповідають актуальним запитам ринку, та підвищенню рівня задоволеності споживачів. Big Data дозволяє персоналізувати взаємодію з клієнтами, аналізуючи їхні вподобання та історію покупок. Це сприяє створенню індивідуальних пропозицій та підвищенню рівня задоволеності споживачів.

На організаційному рівні Big Data сприяє значній оптимізації управлінських рішень. Аналітика допомагає керівникам приймати обґрунтовані рішення, виявляючи проблеми в бізнес-процесах на різних етапах і сприяючи кращій взаємодії між відділами. Це дозволяє не лише підвищувати ефективність, але й прискорювати процес прийняття рішень, що є особливо важливим у швидкозмінних ринкових умовах. Крім того, можливість швидко адаптуватися до ринкових змін є однією з ключових переваг Big Data, оскільки компанії можуть оперативно змінювати свої стратегії на основі аналізу актуальних даних [3].

Управління бізнес-процесами також зазнає значних покращень завдяки впровадженню Big Data. Засоби аналізу даних дозволяють здійснювати по-справжньому глибокий аналіз процесів та операцій бізнесу, аби визначити його слабкі місця, фактори неефективності, причини тих чи інших невдач, а також зони розвитку й зростання. Потреба в оптимізації є одним з головних драйверів впровадження Big Data для ефективності бізнесу [4]. Зокрема автоматизація рутинних операцій, таких як управління запасами чи обробка запитів клієнтів, дозволяє вивільнити ресурси компанії для виконання більш стратегічних завдань. Також використання великих даних сприяє оцінці ризиків, дозволяючи бізнесу виявляти потенційні проблеми на ранніх етапах і розробляти ефективні стратегії для їх мінімізації. Крім того аналітичні інструменти дозволяють здійснювати постійний моніторинг ефективності бізнес-процесів, що дає змогу своєчасно вносити корективи і підтримувати високу продуктивність. Це дозволяє компаніям залишатися гнучкими і ефективними, що є важливим у сучасному конкурентному середовищі.

Висновки

Таким чином, Big Data стає ключовим інструментом для бізнесу в контексті економіки, організації та управління бізнес-процесами. Використання аналітики даних дозволяє компаніям ефективно оптимізувати свої ресурси, що призводить до зниження витрат і підвищення загальної продуктивності. Аналіз великих обсягів даних допомагає виявляти патерни споживчої поведінки, що, в свою чергу, дозволяє налаштовувати продукти та послуги відповідно до потреб клієнтів. Крім того, Big Data сприяє підвищенню ефективності бізнес-процесів завдяки більш точному прогнозуванню попиту та адаптації виробництва до актуальних ринкових умов. Це дозволяє компаніям знижувати ризики, пов'язані з перепродукцією або недостачею товарів, а також забезпечує більш гнучкий підхід до управління запасами.

Гнучкість у прийнятті рішень є ще однією важливою перевагою Big Data. Аналітичні інструменти дозволяють підприємствам швидко адаптувати свої стратегії у відповідь на зміни ринкових умов, що є особливо актуальним в умовах швидкоплинності сучасного бізнес-середовища. Завдяки швидкій обробці даних, компанії можуть оперативно реагувати на нові можливості, оптимізуючи свої пропозиції та бізнес-моделі. Таким чином, інтеграція Big Data в бізнес-процеси надає компаніям конкурентну перевагу, оскільки вони можуть більш ефективно використовувати свої ресурси, оптимізувати управлінські рішення та залишатися адаптивними до змін, що відбуваються на ринку. Це робить Big Data не лише інструментом для аналізу, а й важливим елементом стратегії успішного розвитку бізнесу в умовах сучасної економіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Управління бізнес-процесами: Навчально-методичний комплекс дисципліни : навчальний посібник для студентів спеціальності 073 «Менеджмент» / КПІ ім. Ігоря Сікорського; уклад.: Т.А. Коцко. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2021. 79 с.
2. Big Data: аналіз великих обсягів даних для прийняття рішень. URL: https://it-rating.ua/big-data-analiz-velikih-obsyagiv-danih-dlya-priynyattya-rishen.
3. Ефективність інструменту Big Data в бізнесі: виклики, тренди, перспективи. URL: https://ukrainiandigital.com/strong-efektyvnist-instrumentu-big-data-v-biznesi-vyklyky-trendy-perspektyvy-strong/.
4. Як правильне використання Big Data покращує ефективність бізнесу. URL: https://wezom.com.ua/ua/blog/yak-pravilne-vikoristannya-big-data-pokraschuje-efektivnist-biznesu.

Причепа Ірина Валеріївна **–** канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри економіки підприємства і виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: prychepa.iryna@gmail.com.

Вовковинська Аліна Вадимівна – студентка групи 2КІ-21б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: alinvovkov@gmail.com

Prychepa Iryna V. – Ph.D. (Econ.), Associate Professor, Associate Professor of Business Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Vovkovynska Alina V. - - Department of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnitsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.056

І. О. Бондаренко
Д. О. Пінчук
А. Р. Магденко

ФІШИНГ ТА СОЦІАЛЬНА ІНЖЕНЕРІЯ: МЕТОДИ МАНІПУЛЯЦІЇ ТА ПРОТИДІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах розглянуто основні види фішингових атак та методи соціальної інженерії, а також їх психологічні аспекти. Проаналізовано сучасні тенденції у використанні цих атак, їхні наслідки та ефективні методи протидії. Особлива увага приділяється технічним, освітнім та організаційним заходам захисту, а також ролі штучного інтелекту у виявленні та запобіганні фішинговим загрозам.

Ключові слова: фішинг, соціальна інженерія, кібербезпека, маніпуляція, захист інформації, фішингові атаки, багатофакторна автентифікація, машинне навчання, штучний інтелект, кіберзагрози.

Abstract

The theses consider the main types of phishing attacks and social engineering methods, as well as their psychological aspects. Modern trends in the use of these attacks, their consequences and effective methods of counteraction are analyzed. Special attention is paid to technical, educational and organizational protection measures, as well as the role of artificial intelligence in detecting and preventing phishing threats.

Keywords: phishing, social engineering, cybersecurity, manipulation, information protection, phishing attacks, multi-factor authentication, machine learning, artificial intelligence, cyber threats

Вступ

Фішинг та соціальна інженерія є одними з найпоширеніших методів кіберзлочинців для отримання несанкціонованого доступу до конфіденційної інформації. Ці методи базуються на маніпуляції людською психологією, використовуючи довіру, страх або цікавість жертв. Розуміння механізмів цих атак та розробка ефективних заходів протидії є критично важливими для забезпечення кібербезпеки.

Результати дослідження

Протягом останніх двох десятиліть інтернет став невід'ємною частиною нашого повсякденного життя. Ми регулярно користуємося цифровими платіжними системами, здійснюємо оплату комунальних послуг через інтернет-банкінг та підтримуємо як професійне, так і особисте спілкування в мережі.

Нехтування базовими правилами безпеки може призвести до того, що ваші приватні дані опиняться в руках шахраїв. Особливо небезпечним є фішинг – різновид інтернет-шахрайства, спрямований на незаконне отримання доступу до конфіденційної інформації користувачів.

Шахраї розробляють спеціальні схеми, які спонукають користувачів добровільно розкривати свої персональні дані: телефонні номери, банківські реквізити, паролі до електронної пошти та акаунтів у соціальних мережах. Для цього вони пропонують привабливі послуги чи можливості. Наприклад, користувачам Instagram обіцяють показати, хто переглядав їхній профіль (функція, яку насправді не пропонує сама платформа), а покупцям інтернет-магазинів – неймовірно вигідні знижки на товари.

Статистика свідчить, що 96% фішингових атак здійснюється через електронну пошту, 3% – через шкідливі вебсайти, і лише 1% – телефоном. За даними досліджень Symantec, у 2020 році серед 4200 електронних листів щонайменше один був фішинговим [1].

У 2024 році кількість кібератак на Україну зросла на 69,8%, досягнувши 4315 інцидентів, у порівнянні з 2023 роком, коли було зафіксовано 2541 кіберінцидентів. Наразі спостерігається стійка тенденція до зростання кібератак передусім на критично важливу інфраструктуру України, зазначає урядова команда реагування на комп'ютерні надзвичайні події CERT-UA [2]. Зростання рівню фішингових атак зображено на рисунку 1.

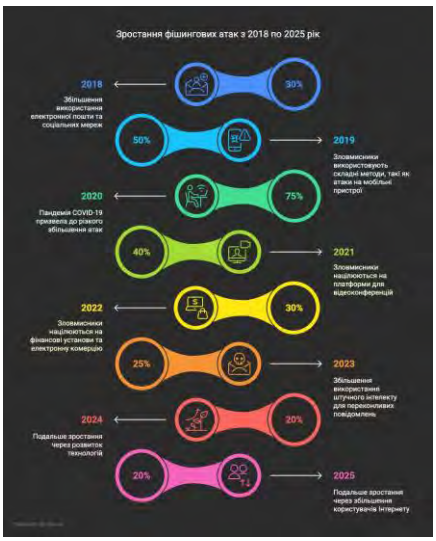

Рисунок 1 – Зображення схеми зростання фішингу

Фішинг має на меті викрадення конфіденційної інформації, такої як паролі та дані кредитних карток, за допомогою обманних електронних листів. Однак існують і більш спеціалізовані форми цієї загрози.

Фішинг можна поділити на декілька видів [3]:

– Цільовий фішинг (spear phishing) – це більш просунутий варіант фішингу, спрямований на конкретні організації чи особи.

– Вейлінг (whaling) – це цілеспрямована форма фішингу, яка націлена на керівників вищої ланки в компаніях.

Різниця між фішингом і вейлінгом пов’язана з рівнем персоналізації. У той час як фішингові атаки не персоналізовані та можуть бути відтворені для мільйонів користувачів, вейлінг атаки спрямовані на одну особу, як правило, на керівників найвищого рівня. Мета вейлінг атаки – змусити особу розкрити особисту або корпоративну інформацію [4]. Цей тип атаки вимагає значного обсягу досліджень щодо цієї особи, що зазвичай робиться шляхом перегляду її активності в соціальних мережах та іншої публічної поведінки. Це поглиблене дослідження призводить до більш складного охоплення та більшої ймовірності успіху. Успішний вейлінг, як правило, призводить до значно більших фінансових та репутаційних втрат для організації через високий статус та доступ цілей до критично важливих ресурсів. Обидва типи атак становлять серйозну загрозу для безпеки організацій та вимагають підвищеної пильності та відповідних заходів захисту [5].

Хоча спочатку вейлінг атаки вимагають більшого планування та зусиль, вони часто приносять величезні прибутки, оскільки цілі мають доступ до цінних даних або фінансових ресурсів, необхідних для здійснення атаки програм-вимагачів.

– SMS-фішинг, смішинг (smishing) поєднує в собі «SMS» і «фішинг», Аналогічно до фішингових електронних листів, зловмисники розсилають SMS-повідомлення з подібними сценаріями та посиланнями на шкідливі вебсайти або проханнями перетелефонувати на шахрайські номери з метою виманювання конфіденційної інформації у жертви.

SMS-фішинг атаки стали популярними серед злочинців, оскільки люди проводять більше часу за мобільними пристроями. Хоча користувачі стали вправнішими у виявленні фішингу електронної пошти, багато людей набагато менше усвідомлюють ризики, пов’язані з текстовими повідомленнями.

SMS-фішинг атака вимагає невеликих зусиль від загрозливих учасників і часто здійснюється шляхом простого придбання підробленого номера та встановлення шкідливого посилання.

– Голосовий фішинг, вішинг (vishing) складається з комбінації слів «voice» та «фішинг». У цьому типі атак використовуються телефонні дзвінки для отримання конфіденційних даних цілі [3].

– Соціальна інженерія (social engineering) – це вид шахрайства, який представляє собою комплекс шахрайських технік, спрямованих на отримання доступу до приватних даних через психологічний вплив. Шахраї активно використовують емоційні тригери – страх, цікавість або довіру – для маніпулювання свідомістю людини. Типові приклади соціальної інженерії включають підроблені повідомлення від імені відомих компаній, запити на підтвердження персональних даних або пропозиції перейти за підозрілими посиланнями [6].

Фішингові та соціально-інженерні атаки залишаються одними з найефективніших засобів кіберзлочинців для отримання несанкціонованого доступу до конфіденційної інформації. Протидія цим атакам вимагає як технологічних засобів, так і постійного підвищення обізнаності користувачів. На рисунку 2 наведено загальні методи захисту від фішингових атак.

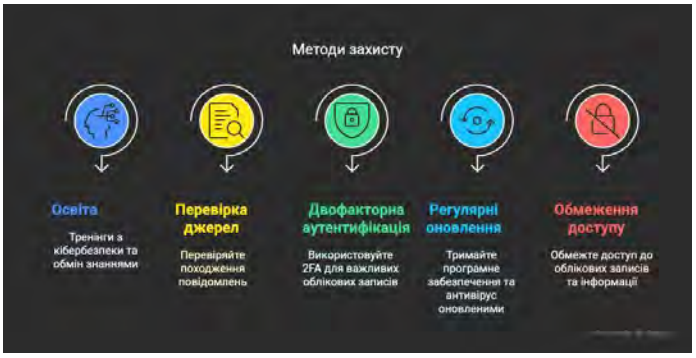

Рисунок 2 – Методи захисту

Одним із ключових методів протидії, за даними CISA, є підвищення обізнаності серед співробітників: "Організації повинні навчати працівників розпізнавати підозрілі електронні листи та повідомлення, особливо ті, що містять несподівані вкладення або посилання, термінові прохання чи прохання надати персональні дані". З цією метою рекомендується проводити регулярні симуляції фішингових атак, щоб допомогти працівникам виявляти загрози у реальному часі [7].

Попри великий та доступний обсяг інформації, щодо методів протидії фішингу, атаки не є рідкістю в наш час. Яскравим прикладом є випадок з компаніями Google та Facebook, які, за даними BlueVoyant, стали жертвами фішингової афери на суму понад 100 мільйонів доларів. У період з 2013 по 2015 роки зловмисник на ім’я Евалдас Римасаускас створив фальшиву компанію і надсилав фішингові листи від імені відомого виробника комп’ютерного обладнання. У листах містилися сфабриковані рахунки, контракти та офіційні листи. Через переконливість цих документів обидві компанії переказали на рахунки шахрая значні суми грошей. Як наслідок, Римасаускас був заарештований і засуджений у США, але сам факт шахрайства підкреслює вразливість навіть технологічних гігантів перед класичним фішингом [8].

Ще один резонансний інцидент стався з компанією Pepco Group у 2024 році. Шахраї за допомогою фішингової атаки спрямованої на угорське відділення компанії змусили співробітників здійснити переказ коштів на суму близько 15,5 мільйонів євро. Атака була дуже добре спланована: зловмисники використовували фальшиві електронні листи, які виглядали як офіційна внутрішня корпоративна комунікація. Незважаючи на наявність систем контролю, внаслідок людського фактору гроші були переведені на рахунок шахраїв, що призвело до серйозних фінансових втрат для компанії [9].

Знаковим прикладом є і атака на бельгійський банк Crelan. У 2016 році за допомогою фішингового листа, надісланого від імені генерального директора, шахраї змогли переконати співробітників переказати близько 75 мільйонів євро на підставні рахунки. У цьому випадку зловмисники використали техніку "business email compromise" (BEC), коли підробляються електронні адреси високопоставлених осіб компанії для ініціювання фальшивих фінансових транзакцій [10].

Ці приклади демонструють, що навіть найбільш обережні організації можуть стати жертвами фішингових атак, якщо не впроваджуються багаторівневі засоби перевірки транзакцій і відсутня культура цифрової обачності.

Висновки

Фішинг та соціальна інженерія залишаються серйозними загрозами в сучасному цифровому світі. Поєднання технічних, освітніх та організаційних заходів є ключем до ефективної протидії цим атакам. Постійне підвищення обізнаності користувачів та впровадження новітніх технологій можуть значно знизити ризики, пов'язані з фішингом та соціальною інженерією.

Важливо розуміти, що кіберзлочинці постійно вдосконалюють свої методи, адаптуючись до нових захисних механізмів. Тому захист від таких загроз має бути динамічним процесом, а не одноразовим

заходом. Організації повинні регулярно проводити навчання персоналу, симулювати фішингові атаки для підвищення пильності працівників та впроваджувати багаторівневі системи захисту.

Особливо вразливими до атак соціальної інженерії є нові користувачі цифрових технологій, люди похилого віку та особи, які не мають достатньої обізнаності щодо кібербезпеки. Тому важливо проводити широкомасштабні освітні кампанії, спрямовані на різні верстви населення.

У кінцевому підсумку, людський фактор залишається найслабшою ланкою в системі кібербезпеки. Навіть найдосконаліші технічні засоби захисту можуть виявитися неефективними, якщо користувач добровільно надає свої дані під впливом психологічних маніпуляцій. Саме тому формування культури кібербезпеки та критичного мислення має стати пріоритетом для суспільства в епоху цифрової трансформації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Що таке фішинг і фішингова атака. URL: https://hostiq.ua/blog/ukr/internet-phishing/ (дата звернення: 22.03.2025)
2. У 2024 році кількість кібератак на Україну зросла на 70%. *Інститут масової інформації*. URL: https://imi.org.ua/news/u-2024-rotsi-kilkist-kiberatak-na-ukrayinu-zrosla-na-70-i65931 (дата звернення: 29.04.2025).
3. Види соціальної інженерії - CoreWin. *CoreWin*. URL: https://corewin.ua/blog/social-engineering-types/ (дата звернення: 26.03.2025).
4. Robinson S., Lutkevich B., Clark C. What is a whaling attack (whaling phishing)? | Definition from TechTarget. *Search Security*. URL: https://www.techtarget.com/searchsecurity/definition/whaling (date of access: 01.04.2025).
5. B. Lenaerts-Bergmans. 10 Types of Social Engineering Attacks | CrowdStrike. *CrowdStrike: We Stop Breaches with AI-native Cybersecurity*. URL: https://www.crowdstrike.com/en-us/cybersecurity-101/social-engineering/types-of-social-engineering-attacks/ (дата звернення: 04.04.2025)
6. Соціальна інженерія: що це та як уберегтися від шахрайства. ZEN.COM. URL: https://www.zen.com/uk/blog/personal-finance-uk/social-engineering-how-to-protect-yourself-from-fraud/ (дата звернення: 10.04.2025)
7. Avoiding Social Engineering and Phishing Attacks. CISA. URL: https://www.cisa.gov/news-events/news/avoiding-social-engineering-and-phishing-attacks (дата звернення: 29.04.2025)
8. Devastating Phishing Attack Examples and Prevention Tips. BlueVoyant. URL: https://www.bluevoyant.com/knowledge-center/8-devastating-phishing-attack-examples-and-prevention-tips (дата звернення: 29.04.2025)
9. The 5 Biggest Phishing Attacks of 2024. Memcyco. URL: https://www.memcyco.com/the-5-biggest-phishing-attacks-of-2024 (дата звернення: 29.04.2025)
10. The Top 5 Phishing Scams of All Times. Check Point Software. URL: https://www.checkpoint.com/cyber-hub/threat-prevention/what-is-phishing/the-top-5-phishing-scams-of-all-times (дата звернення: 29.04.2025)

Пінчук Дар'я Олександрівна **–** студентка групи 1КІТС-22б, Факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dashapinchukschool@gmail.com

Магденко Анастасія Романівна **–** студентка групи 1КІТС-22б, Факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: anastasiiamahdenko@gmail.com

Науковий керівник: ***Бондаренко Ірина Олексіївна*** **–** асистент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bondarenko.i@vntu.edu.ua

Pinchuk Daria O. – student of group 1KITS-22b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dashapinchukschool@gmail.com

Mahdenko Anastasiia R. – student of group 1KITS-22b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: anastasiiamahdenko@gmail.com

Supervisor*:* ***Bondarenko Iryna O.*** **–** assistant of the Department of Management and Security of Information Systems Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bondarenko.i@vntu.edu.ua

УДК 658.7

Притуляк В. В.
Галайдюк О. С.
Безсмертна О. В.

ОСОБЛИВОСТІ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено особливості логістичної діяльності промислового підприємства в сучасних умовах господарювання. Проаналізовано роль логістики у забезпеченні ефективності виробничих процесів та управління матеріальними потоками. Виділено ключові особливості логістичної діяльності.

Ключові слова: логістика, промислове підприємство, матеріальний потік, логістичний ланцюг, планування попиту, оптимізація витрат, інформаційні технології.

Abstract

The article examines the features of the logistics activities of an industrial enterprise in modern business conditions. The role of logistics in ensuring the efficiency of production processes and material flow management is analyzed. The key features of logistics activities are highlighted.

Keywords: logistics, industrial enterprise, material flow, logistics chain, demand planning, cost optimization, information technology.

Вступ

У сучасній економічній реальності логістика відграє ключову роль у діяльності промислових підприємств. Підвищення вимог до обслуговування споживачів, зростання витрат на дистрибуцію та активне впровадження інформаційних технологій обумовлюють необхідність пошуку нових підходів до управління матеріальними потоками. Системна логістична діяльність дозволяє оптимізувати виробничі процеси, зменшити витрати та підвищити ефективність господарювання. Врахування особливостей логістичних процесів є важливим чинником забезпечення стійкого розвитку підприємства у конкурентному середовищі.

Результати дослідження

У сучасних умовах господарювання логістика стає важливим чинником забезпечення ефективності діяльності промислових підприємств. Особливого значення набувають питання забезпечення виробництва необхідними матеріальними ресурсами, удосконалення управління складським господарством, запасами продукції, збутовою діяльністю та транспортними потоками. Коливання попиту споживачів вимагає від підприємств постійного моніторингу кон'юнктури ринку та оперативного коригування асортиментної структури продукції.

За результатами наукових досліджень, що були проведені вченими Національного університету «Львівська політехніка» на 45 підприємствах, 55% з яких є виробничими, виявлено, що до основних чинників, які сприяли розвитку логістики, відноситься зростання вимог щодо обслуговування клієнтів, підвищення значення логістичного сервісу (з точки зору часу, якості, надійності), зростання витрат дистрибуції, раціональне управління запасами, впровадження інформаційних технологій.

У нинішніх умовах господарювання проблема координації виробництва стає однією з ключових щодо впливу на ефективність роботи вітчизняних підприємств. Така ситуація обумовлена сучасними тенденціями розвитку підприємства як організаційної структури здійснення підприємницької діяльності. Її вирішення потребує нових управлінських механізмів координації окремих видів господарської діяльності підприємства.

Одним із варіантів вирішення цієї проблеми, як засвідчує практика господарювання підприємств економічно розвинутих країн, є логістичний підхід.

Суть логістичного підходу полягає в інтегруванні комерційної та виробничої діяльності як засобу оптимального зменшення або навіть ліквідації на підприємстві запасів матеріально-технічних ресурсів, напівфабрикатів та залишків готової продукції.

Завдяки цьому підходу передбачено формування комплексного виду діяльності підприємства у складі його господарської діяльності – логістичної діяльності, об'єктом якої є матеріальний потік.

Матеріальний потік представляє собою економічний процес, що утворюється у наслідок певних дій окремих структурних підрозділів підприємства щодо доставки на підприємство матеріально-технічних ресурсів, їх трансформації у готову продукцію та доставки останньої споживачеві. У разі, якщо матеріальний потік переривається – утворюється матеріальний запас.

Окремі процеси у складі матеріального потоку та дії щодо матеріальних запасів, які здійснюються певними структурними підрозділами підприємства називаються логістичними операціями, що класифікуються на зовнішні (наприклад, транспортування на підприємство від постачальника матеріально-технічних ресурсів) та внутрішні (зберігання на складі підприємства матеріально-технічних ресурсів).

У процесі логістичної діяльності підприємство контактує з окремими постачальниками матеріально-технічних ресурсів і споживачами виготовленої продукції, утворюючи логістичний ланцюжок.

Під логістичною діяльністю промислового підприємства слід розуміти систему засобів та методів просторово-часового перетворення всіх логістичних потоків: матеріальних, фінансових, інформаційних, людських. Налагоджена логістична діяльність підприємства є ефективним інструментом управління підприємством, який здатен просувати продукцію; економити матеріальні, сировинні, енергетичні, фінансові, трудові та інші ресурси; забезпечувати синергетичний ефект. Ефективне використання у своїй діяльності логістики дає змогу забезпечити швидке проходження матеріального потоку та підвищує ефективність виробничої діяльності.

Серед особливостей логістичної діяльності промислових підприємств можна виділити наступні: складність виробничо-логістичних систем, необхідність оперативного планування і прогнозування попиту, інтенсивне використання інформаційних технологій, важливість взаємодії з постачальниками та споживачами, оптимізація витрат.

Складність виробничо-логістичних систем обумовлена великою кількістю взаємопов'язаних елементів: складів, транспортних засобів, виробничих ділянок, підрозділів постачання і збуту. Вік ефективної організації руху сировини, комплектуючих та готової продукції залежить безперервність виробництва. Управління такими системами потребує високої координації дій між усіма учасниками ланцюга.

Необхідність оперативного планування і прогнозування попиту заключається у важливості вчасно визначати потребу у сировині, матеріалах та компонентах, а також прогнозувати обсяги виробництва та збуту готової продукції. Помилки в прогнозуванні можуть призвести до дефіциту ресурсів або перевищення запасів, що негативно впливає на фінансові показники. Оперативне планування дозволяє скорочувати час виконання замовлення та підвищувати задоволеність споживачів.

Сучасні промислові підприємства активно використовую інформаційні технології у своїй діяльності: ERP-системи, SCM-системи, WMS-системи тощо. Ці IT-рішення забезпечують автоматизацію процесів обліку, планування, аналізу та контролю логістичних операцій, сприяють зменшенню людського фактору та підвищенню точності інформації.

Ефективна логістика передбачає тісну співпрацю з партнерами по ланцюгу поставок. Для стабільної роботи підприємству важливо вибудовувати довгострокові відносини з надійними постачальниками, вести переговори щодо умов поставок, узгоджувати графіки відвантажень. Так само важливо враховувати потреби клієнтів, гнучко адаптуючи логістичні рішення під їхні вимоги.

Одним з головних завдань логістики є мінімізація витрат без погіршення якості обслуговування. Це досягається завдяки оптимізації маршрутів доставки, впровадженню багатофункціональних логістичних центрів, зменшенню витрат на утримування запасів, вибору оптимального виду транспорту, використанню сучасних методів управління запасами (наприклад, Just-in-Time).

Висновок

Ефективна логістична діяльність є невід'ємною складовою успішного функціонування промислового підприємства. Інтеграція виробничих і комерційних процесів, орієнтація на потреби споживачів, використання сучасних інформаційних систем, оптимізація витрат та налагоджена

співпраця з партнерами є запорукою підвищення продуктивності та конкурентоспроможності підприємства. Врахування визначених особливостей дозволяє формувати адаптивні логістичні системи, які здатні підлаштовуватися і реагувати на зміни ринкового середовища та забезпечувати стале економічне зростання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Безсмертна О. В. , Коханко П. О. , Bezsmertna O. V. , Kokhanko P. O.. Виробнича логістика на промисловому підприємстві . Безсмертна О. В. Виробнича логістика на промисловому підприємстві [Електронний ресурс] / О. В. Безсмертна, П. О. Коханко // Матеріали L науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 10-12 березня 2021 р. – Електрон. текст. дані. – 2021.
2. Довба М.О., Чорнописька Н.В. Дослідження рівня логістизації вітчизняних підприємств // Тези доп. V Міжнар. наук.-практ. конф. “Маркетинг та логістика в системі менеджменту” (7–9 жовтня 2004 р., м. Львів). – Львів: Нац. ун-т “Львівська політехніка”, 2004.
3. Зайцева А. С. Логістичні процеси в управлінні промисловими підприємствами / А. С. Зайцева // Вісник економіки транспорту і промисловості. - 2023. - № 81-82. - С. 158-164.
4. Тарасюк Г. М., Іщенко В. С. Логістичне управління в діяльності підприємств: еволюція концепцій, управлінських підходів та тренди сучасності. Інвестиції: практика та досвід. 2024. № 14. С. 32–38.

Притуляк Вікторія Віталіївна – студентка групи 2Л-23б, факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: prutyliakv@gmail.com

Галайдюк Ольга Сергіївна – студентка групи 1Л-21б, факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Науковий керівник: ***Безсмертна Оксана Владиславівна*** - канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

Viktoriya V. Prutyliak – a student of group 2L-23b, Vinnytsia National Technical University, Department of Management and Information Security, Vinnytsia, e-mail: prutyliakv@gmail.com

Olga S. Galajdiuk - a student of group L-21b, Vinnytsia National Technical University, Department of Management and Information Security, Vinnytsia

Supervisor: ***Oksana V. Bezsmertna*** - PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: bezsmertna@vntu.edu.ua

УДК 658.14

І. В. Причепа
І. А. Герасимчук

ФІНАНСИ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У статті розглядається роль фінансів підприємства як ключового інструменту забезпечення та підвищення його конкурентоспроможності. Проаналізовано основні фінансові механізми, що сприяють зміцненню позицій підприємства на ринку, зокрема ефективне управління фінансовими ресурсами, інвестиційна діяльність, управління витратами та ризиками.
Ключові слова: фінанси підприємства, управління фінансами, конкурентоспроможність підприємства, фінансова стратегія.

Abstract
The article examines the role of enterprise finance as a key tool for ensuring and increasing its competitiveness. The main financial mechanisms that contribute to strengthening the enterprise's position in the market are effective management of financial resources, investment activities, cost and risk management analyzed.
Keywords: enterprise finances, financial management, enterprise competitiveness, financial strategy.

Вступ

Фінанси підприємства є ключовим інструментом підвищення його конкурентоспроможності, оскільки ефективне фінансове управління забезпечує стабільність, гнучкість і здатність підприємства адаптуватися до змінюваних умов ринку.

Ефективне управління фінансовими ресурсами дозволяє підприємству не лише забезпечувати стабільну діяльність, але й адаптуватися до змінюваних умов ринку, інвестувати в розвиток та впроваджувати інновації. Ключовим елементом управління підприємством є фінансові показники, які показують його економічний стан та ефективність діяльності. Їх важливо знати, вміти аналізувати та здійснювати керівництво. У сучасних умовах роль фінансових ресурсів як основи для прийняття обґрунтованих управлінських рішень стає ще більш важливою. Організація фінансів охоплює всі сторони господарсько-фінансової діяльності підприємства.

Результати дослідження

В умовах жорсткої конкуренції підприємства мають приділяти увагу підвищенню конкурентоспроможності як продукції, так і підприємства в цілому. Конкурентоспроможність підприємства визначається його здатністю ефективно функціонувати на ринку, задовольняти потреби споживачів і генерувати прибуток.

Відомий шотландський економіст Адам Сміт вказує на те, що конкурентоспроможність характеризується ефективним використанням виробничих факторів, тобто землі, робочої сили, а також природних та фінансових ресурсів [1].

Фінанси підприємства впливають на всі аспекти діяльності підприємства: наявність фінансових ресурсів дозволяє підприємству вкладати кошти в дослідження та розробки, впроваджувати нові продукти та технології, що є важливими факторами конкурентоспроможності; ефективне управління витратами сприяє зниженню собівартості продукції, що дозволяє пропонувати конкурентоспроможні ціни та підвищувати маржу прибутку; збалансоване фінансове становище забезпечує підприємству можливість витримувати фінансові труднощі, швидко реагувати на зміни ринку та підтримувати довіру інвесторів і партнерів тощо.

Основні функції фінансів, які безпосередньо впливають на конкурентоспроможність підприємства:

забезпечення ресурсами (фінансові ресурси дозволяють підприємству інвестувати в нові технології, модернізувати виробництво та розширювати ринки збуту);

оптимізація ресурсів (раціональне управління доходами та витратами дозволяє знижувати собівартість продукції, що робить її більш привабливою для споживачів та підвищує конкурентоспроможність на ринку);

підтримка інноваційного розвитку (наявність достатнього фінансування сприяє впровадженню інноваційних рішень, що підвищують якість продукції та послуг);

гнучкість у прийнятті рішень (забезпечує підприємству швидке реагування на зміни ринкових умов і конкурентного середовища).

Вараксіна О. В. та Перебийніс А. В. вказують, що продуктивна діяльність підприємства, покращення його фінансового механізму та зміцнення конкурентного положення господарюючого суб'єкта залежать від раціонального управління всіма видами фінансових ресурсів. Результати такого управління визначаються факторами, серед яких ключову роль відіграє наявність ефективного механізму управління [2].

Цей механізм передбачає застосування сукупності організаційних форм і методів, які забезпечують ефективне формування, розподіл та використання фінансових ресурсів з метою досягнення стратегічних цілей підприємства. Зокрема, він охоплює фінансові відносини з постачальниками, споживачами, внутрішніми підрозділами, працівниками, бюджетами, банками, інвесторами та іншими учасниками фінансового процесу. Таким чином, комплексний та системний підхід до управління фінансовими ресурсами є передумовою стабільного фінансового стану та конкурентоспроможності підприємства.

Розробка та реалізація ефективної фінансової стратегії є важливим етапом у підвищенні конкурентоспроможності підприємства. Така стратегія повинна враховувати: аналіз внутрішнього та зовнішнього середовища з оцінюванням сильних і слабких сторін підприємства, а також можливостей та загроз з боку ринку; визначення фінансових цілей з формуванням чітких і досяжних фінансових показників, які сприятимуть розвитку підприємства; вибір фінансових інструментів щодо використання оптимальних джерел фінансування та інвестиційних проектів.

Висновки

Ігнорування питань формування та ефективного управління фінансами підприємства, а також нехтування світовим досвідом у цій сфері на рівні господарюючого суб'єкта може обернутися значними втратами. Наявність проблем у цьому напрямку не лише знижує поточний фінансовий результат діяльності, а й може мати серйозніші наслідки – погіршення іміджу та втрату конкурентних переваг, тимчасову або хронічну неплатоспроможність, скорочення або повне знецінення власного капіталу, банкрутство підприємства.

Стратегічне управління фінансами є невід'ємною частиною загальної стратегії підвищення конкурентоспроможності підприємства, оскільки воно забезпечує ефективне використання ресурсів, підтримує інноваційний розвиток та забезпечує фінансову стабільність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Економіка підприємства: підручник / під заг. ред. д.е.н., проф. Ковальської Л.Л. та проф. Кривов'язюка І.В. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2020. 700 с.

2. Вараксіна О. В., Перебийніс А.В. Управління фінансовими ресурсами як ключовий чинник формування конкурентоспроможності підприємства : Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2020. №3. С.28-31.

Причепа Ірина Валеріївна **–** канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри економіки підприємства і виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: prychepa.iryna@gmail.com.

Герасимчук Ірина Андріївна – студентка групи МВКД-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Prychepa Iryna V. – Ph.D. (Econ.), Associate Professor, Associate Professor of Business Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Herasymchuk Iryna A. - Department of Management and Information Security, Vinnitsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.056.53

І. О. Бондаренко
А. Р. Магденко
Д. О. Пінчук

ЕТИКА ХАКЕРСТВА: ЧИ МОЖУТЬ «БІЛІ ХАКЕРИ» БУТИ КОРИСНИМИ?

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах розглядається феномен етичного хакерства як складова сучасної кібербезпеки. Зокрема, аналізується роль так званих «білих хакерів» у виявленні вразливостей, захисті інформаційних систем та запобіганні кібератакам. Також досліджуються морально-етичні та правові аспекти їхньої діяльності. У роботі використано порівняльний аналіз міжнародного досвіду регулювання етичного хакерства та наведено приклади ефективної співпраці білих хакерів з державними й приватними структурами.

Ключові слова: етичне хакерство, білі хакери, кібербезпека, соціальна інженерія, етика, кіберзлочинність.

Abstract

The thesis discusses the phenomenon of ethical hacking as a component of modern cybersecurity. In particular, the role of the so-called "white hackers" in identifying vulnerabilities, protecting information systems and preventing cyberattacks is analyzed. The moral, ethical, and legal aspects of their activities are also studied. The paper uses a comparative analysis of international experience in regulating ethical hacking and provides examples of effective cooperation between white hackers and public and private entities.

Keywords: ethical hacking, white hackers, cybersecurity, social engineering, ethics, cybercrime.

Вступ

У XXI столітті технологічна революція зробила цифровий простір невід'ємною частиною людського життя. Сучасне суспільство дедалі більше залежить від інформаційних технологій у всіх сферах: від економіки й охорони здоров'я до освіти, безпеки та побуту. Разом із цим зростає і кількість кіберзагроз – зловмисники використовують високотехнологічні засоби для крадіжки даних, вимагання, шантажу, саботажу, підриву критичної інфраструктури тощо.

У цих умовах з'являється нове явище – етичне хакерство. Це цілеспрямована діяльність, метою якої є виявлення слабких місць у системах до того, як їх використають зловмисники. Етичні хакери, або «білі хакери» (white hat hackers), на відміну від чорних хакерів (black hat), працюють з дозволу власників системи і спрямовують свої зусилля на зміцнення кіберзахисту.

Попри зростаюче визнання ролі білих хакерів, досі не існує однозначної відповіді на питання: чи є їхня діяльність етично прийнятною, соціально корисною і юридично безпечною? Багато країн не мають чіткого правового регулювання такого типу роботи, а етичні межі хакерства залишаються суперечливими. Сам факт «втручання» у систему може сприйматися як загроза, навіть якщо це робиться з добрими намірами [1].

Результати дослідження

Етичні хакери, або так звані «білі хакери», є фахівцями, які використовують ті самі інструменти, техніки та знання, що й злочинні хакери (black hat), але з єдиною різницею – їхня діяльність спрямована на захист, а не на атаку. Основним завданням білих хакерів є виявлення вразливостей в інформаційних системах до того, як ними скористаються зловмисники. Така практика відома як penetration testing (пентест) – цілеспрямоване моделювання атак з метою виявлення слабких місць у мережі, програмному забезпеченні чи апаратних засобах.

Білі хакери часто працюють на аутсорсі або в межах внутрішніх команд безпеки компаній. Їх також активно залучають до внутрішнього аудиту інформаційної безпеки, підготовки до сертифікацій (наприклад, ISO/IEC 27001), а також під час розробки нових продуктів, де потрібно оцінити надійність архітектури безпеки.

Існують численні приклади, коли завдяки роботі білих хакерів було попереджено масові витоки даних або блокування критичних систем. Наприклад, у 2021 році етичний хакер знайденого критичну вразливість у платформі Twitter API, яка могла дозволити несанкціонований доступ до особистих даних мільйонів користувачів. Зловмисники могли б використати це для фішингових атак або масових спроб викрадення акаунтів.

Також важливою сферою участі білих хакерів є програми винагород за баги (Bug Bounty). Багато міжнародних компаній, як-от Google, Facebook, Microsoft, Apple, Uber тощо, мають постійно діючі програми, у межах яких будь-хто (але за чіткими умовами) може тестувати безпеку їхніх систем і отримати за це грошову винагороду. Наприклад, Google у 2022 році виплатив понад 10 мільйонів доларів у межах програми Google Vulnerability Reward Program (VRP). Це яскраво свідчить про ефективність залучення зовнішніх експертів до виявлення проблем [2].

Один з найскладніших аспектів діяльності білих хакерів – етичне та правове регулювання їхньої роботи. Хоча їхня діяльність зазвичай узгоджується з компанією або структурою, яку вони перевіряють, межа між легітимним тестуванням і потенційним правопорушенням дуже тонка (рис.1).

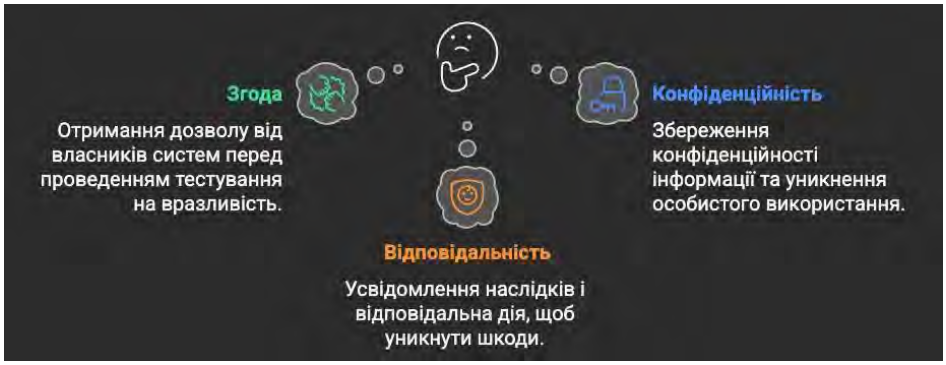

Рисунок 1 – Етичні аспекти білих хакерів

Зокрема, якщо хакер не отримав прямий дозвіл (ліцензію або контракт) на перевірку, навіть добросовісне виявлення вразливості може вважатися порушенням закону. Наприклад, у США відповідно до Computer Fraud and Abuse Act (CFAA) будь-яке несанкціоноване проникнення в комп'ютерну систему – навіть без злого наміру – розглядається як злочин. Це створює правову колізію, коли хакер діє в інтересах безпеки, але може бути притягнутий до відповідальності за сам факт доступу [3].

З іншого боку, деякі країни та організації поступово адаптують законодавство до нових реалій. Так, у ЄС активно просувається ідея десятого принципу "Responsible Disclosure", за яким етичні хакери повинні мати можливість повідомити про вразливість без ризику переслідування. У 2021 році Нідерланди ухвалили рекомендації, які офіційно закликають до співпраці з хакерами, що діють етично.

Також важливе місце займає етика взаємодії хакера з організацією. Хакер не має права шантажувати компанію, вимагати гроші за нерозголошення вразливостей або створювати навмисні ушкодження системи навіть у межах тестування. Етичний кодекс професійного хакера має передбачати повну прозорість, добросовісність, відповідальність та дотримання умов договору [4].

Отже, етичне хакерство потребує не лише технічної, а й глибокої морально-правової підготовки. Формування чітких юридичних рамок та професійної етики – ключ до легітимізації цієї професії.

Діяльність білих хакерів має не лише технічний, а й соціальний вимір. У часи цифровізації практично всіх аспектів нашого життя – від банкінгу до охорони здоров'я – захист персональних даних, приватності, критичної інфраструктури стає справою загального значення. І саме етичні хакери часто є першими, хто звертає увагу на потенційні небезпеки.

Наприклад, у 2017 році білі хакери виявили вразливість у мобільному додатку для управління пацієнтськими даними в одній із найбільших клінічних мереж США. Проблема дозволяла доступ до медичних карток понад 150 тисяч осіб. Завдяки повідомленню білих хакерів проблему було усунуто протягом 72 годин, і не відбулося жодного витоку.

Інший приклад – ініціатива Hack the Pentagon, запущена Міністерством оборони США у 2016 році. У рамках програми сотні етичних хакерів отримали змогу перевірити безпеку урядових сайтів та

сервісів. Усього за кілька тижнів було виявлено понад 1200 вразливостей, і багато з них були визнані критичними.

Також етичні хакери часто виконують роль просвітників і наставників, проводячи воркшопи, тренінги, участь у змаганнях типу Capture the Flag (CTF), де молодь навчається основам безпеки в ігровому форматі. Це створює культуру інформаційної безпеки серед нових поколінь фахівців, формуючи відповідальне ставлення до технологій.

Окрім того, співпраця компаній із білими хакерами сприяє підвищенню довіри користувачів, демонструючи відкритість та готовність працювати над покращенням безпеки. Це стає конкурентною перевагою на ринку, особливо в галузях, де захист даних є критично важливим (банки, медичні установи, технологічні компанії) [5].

В Україні етичне хакерство розвивалося ще до 2022 року, але саме війна стала каталізатором зростання цієї сфери. З початком повномасштабного вторгнення з'явилася ініціатива IT-армії України – об'єднання добровольців, які за згодою та в межах узгоджених дій здійснюють атаки на російські пропагандистські ресурси, державні сервіси та фінансові системи. Це створило безпрецедентний прецедент, коли хакерська діяльність стала частиною державної оборони – в межах міжнародного гуманітарного права та загальних принципів кіберетики.

Паралельно з цим зросла активність білих хакерів у сфері захисту українських цифрових сервісів. Наприклад, програма багбаунті "Дія", запущена Міністерством цифрової трансформації у партнерстві з Ukrainian Cybersecurity Cluster, дозволила етичним хакерам легально тестувати платформу на наявність вразливостей. Участь у програмі брали як українські, так і міжнародні фахівці. Держава не лише заохочувала таку участь, а й виплачувала винагороди за виявлені баги, що стало прикладом конструктивної співпраці з хакерською спільнотою [6].

В Україні поки що відсутнє чітке правове регулювання діяльності етичних хакерів. Відповідно до чинного законодавства, несанкціонований доступ до комп'ютерної системи (навіть якщо він був зроблений "на благо") може кваліфікуватися як злочин, передбачений статтями 361–363 Кримінального кодексу України. Таким чином, етичні хакери можуть потрапити під кримінальну відповідальність, якщо не мають офіційного дозволу на свою діяльність або не діють у межах державних ініціатив [7].

Велике значення у формуванні культури етичного хакерства в Україні відіграє система освіти та просвітницькі ініціативи. Громадські організації, такі як Ukrainian Cyber Alliance**,** CyberHub Ukraine**,** Hackerspace Ukraine активно проводять хакатони, тренінги, Capture The Flag-змагання, воркшопи з етичного зламу, зокрема для школярів, студентів і молодих IT-фахівців. Завдяки таким заходам в Україні формується нове покоління свідомих кіберспеціалістів**,** які розуміють, що етика і технології мають йти поруч [8].

Висновки

У результаті проведеного аналізу було встановлено, що діяльність етичних хакерів має суттєве значення для забезпечення безпеки цифрового простору. Вони є не просто технічними консультантами, а ключовими гравцями в екосистемі кіберзахисту, здатними ефективно ідентифікувати потенційні загрози до того, як ці загрози перетворяться на масштабні інциденти. Їхня участь у процесах тестування, аудиту, прогнозування атак, розробки захисних механізмів є надзвичайно цінною як для приватного бізнесу, так і для державного сектору.

Етичні хакери довели свою ефективність через практичні кейси, серед яких – запобігання витокам особистих даних, виявлення критичних вразливостей у програмному забезпеченні, а також участь у програмах Bug Bounty, які стали популярним та ефективним інструментом взаємодії між хакерами та компаніями. Водночас етична сторона питання залишається складною: порушення приватності, недовіра з боку держави, правова невизначеність – усе це створює ризики як для самих хакерів, так і для структур, що співпрацюють із ними.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. What is ethical hacking? IBM – Україна. URL: https://www.ibm.com/topics/ethical-hacking (дата звернення: 29.03.2025).

2. Етичні хакери – захисники цифрового світу. Національний координаційний центр кібербезпеки при РНБО України. URL: https://ncscc.gov.ua/news/etychni-hakery-zahysnyky-tsyfrovoho-svitu (дата звернення: 31.03.2025).

3. Кримінальна відповідальність за несанкціоноване втручання в комп'ютерні системи: аналіз закону США (CFAA). U.S. Department of Justice. URL: https://www.justice.gov/criminal-ccips/computer-fraud-and-abuse-act (дата звернення: 31.03.2025).

4. Хакери з етикою: як в Україні формують культуру кібербезпеки. Мінцифра України. URL: https://thedigital.gov.ua/news/kiberbezpeka-v-ukraini-etichni-khakery-ta-novi-initsiatyvy (дата звернення: 01.04.2025).

5. Hack the Pentagon – перша урядова Bug Bounty програма. Міністерство оборони США. URL: https://www.defense.gov/News/News-Stories/Article/Article/684018/dod-launches-hack-the-pentagon/ (дата звернення: 03.04.2025).

6. Багбаунті Дії: челендж для етичних хакерів. Дія. URL: https://diia.gov.ua/news/bagbaunti-diyi-chelendzh-dlya-etichnih-hakeriv (дата звернення: 03.04.2025).

7. Кримінальний кодекс України. Стаття 361. Несанкціоноване втручання в роботу інформаційних (автоматизованих), електронних комунікаційних, інформаційно-комунікаційних систем, електронних комунікаційних мереж. Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text (дата звернення: 15.04.2025).

8. Ukrainian Cyber Alliance. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Ukrainian_Cyber_Alliance (дата звернення: 17.04.2025).

Магденко Анастасія Романівна **–** студентка групи 1КІТС-22б, Факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: anastasiiamahdenko@gmail.com

Пінчук Дар'я Олександрівна **–** студентка групи 1КІТС-22б, Факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: dashapinchukschool@gmail.com

Науковий керівник: ***Бондаренко Ірина Олексіївна*** **–** асистент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bondarenko.i@vntu.edu.ua

Mahdenko Anastasiia R. – student of group 1KITS-22b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: anastasiiamahdenko@gmail.com

Pinchuk Daria O. – student of group 1KITS-22b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dashapinchukschool@gmail.com

Supervisor*:* ***Bondarenko Iryna O.*** **–** assistant of the Department of Management and Security of Information Systems Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bondarenko.i@vntu.edu.ua

УДК 004.056.55

І. О. Бондаренко
Є. В. Котелянець
А. С. Камінська

АСИМЕТРИЧНЕ ШИФРУВАННЯ В ТЕХНОЛОГІЯХ БЛОКЧЕЙНУ ТА КРИПТОВАЛЮТАХ ДЛЯ ЗАХИСТУ ТРАНЗАКЦІЙ І ГАМАНЦІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто застосування асиметричного шифрування в блокчейн-технологіях і криптовалютах як одного з ключових інструментів забезпечення безпеки транзакцій та захисту криптогаманців. Проаналізовано принцип дії асиметричної криптографії, зокрема, використання пар ключів (публічного та приватного), та їх роль у процесі цифрового підпису, верифікації транзакцій і захисту доступу до криптовалютних активів. Особливу увагу приділено алгоритмам RSA та ECDSA, що широко використовуються у сучасних криптовалютних системах. Визначено переваги та потенційні вразливості такого підходу в контексті децентралізованих мереж.

Ключові слова: блокчейн, криптовалюта, асиметричне шифрування, приватний ключ, публічний ключ, цифровий підпис, безпека транзакцій, криптогаманець.

Abstract

The paper examines the application of asymmetric encryption in blockchain technologies and cryptocurrencies as one of the key tools for ensuring transaction security and protecting cryptocurrency wallets. It analyzes the operating principles of asymmetric cryptography, particularly the use of key pairs (public and private), and their role in the process of digital signing, transaction verification, and safeguarding access to cryptocurrency assets. Special attention is given to the RSA and ECDSA algorithms, which are widely used in modern cryptocurrency systems. The advantages and potential vulnerabilities of this approach are identified in the context of decentralized networks.

Keywords: blockchain, cryptocurrency, asymmetric encryption, private key, public key, digital signature, transaction security, crypto wallet.

Вступ

Швидкий розвиток цифрових технологій та зростаюча популярність криптовалют спричинили підвищений інтерес до питань кібербезпеки та захисту даних у децентралізованих системах. Одним із базових елементів безпеки у блокчейні є асиметричне шифрування – метод криптографії, що забезпечує захист транзакцій і доступ до криптогаманців за допомогою пари ключів: публічного та приватного. Завдяки цьому механізму користувачі можуть підписувати транзакції, підтверджувати право власності на цифрові активи та запобігати несанкціонованому доступу до своїх коштів. У рамках даного дослідження розглядаються основні принципи функціонування асиметричної криптографії, її застосування в контексті блокчейн-технологій та криптовалют, а також потенційні ризики, що можуть виникати при неправильному зберіганні або компрометації ключів.

Результати дослідження

Сучасні блокчейн-системи базуються на децентралізованій архітектурі, де особливу увагу приділено безпеці обміну даними та автентифікації транзакцій. Асиметричне шифрування є ключовою технологією, що забезпечує безпеку децентралізованих систем, зокрема, блокчейну та криптовалют. На відміну від симетричних методів, воно дозволяє здійснювати захищений обмін даними без необхідності попереднього спільного секрету, що робить його ідеальним рішенням для цифрових транзакцій та управління криптогаманцями. Асиметрична криптографія в блокчейні базується на парі ключів: приватному та публічному. Приватний ключ використовується для створення цифрового

підпису транзакції та має бути відомий лише власнику. Публічний ключ, у свою чергу, відкрито поширюється і служить для перевірки справжності підпису. Наприклад, у Bitcoin для генерації ключів застосовується алгоритм ECDSA (Elliptic Curve Digital Signature Algorithm) на основі еліптичної кривої secp256k1, що забезпечує високу швидкість обробки транзакцій при мінімальному розмірі ключів (256 біт) [1]. Асиметричне шифрування в блокчейні реалізується через спеціалізовані криптографічні алгоритми, кожен з яких має унікальні властивості та сфери застосування. Алгоритм RSA (Rivest-Shamir-Adleman) базується на складності факторизації великих простих чисел: відкритий ключ є добутком двох простих чисел, а закритий обчислюється через функцію Ейлера [2]. Незважаючи на широке застосування в минулому, RSA рідко використовується в сучасних блокчейнах через великі розміри ключів (2048+ біт) та низьку швидкість роботи. Натомість він частіше використовується в корпоративних рішеннях, де важлива сумісність зі старими системами [3]. Серед недоліків варто виділити вразливість до квантових атак, зокрема, через алгоритм Шора [4]. Алгоритм ECDSA використовує математику еліптичних кривих, де публічний ключ – це точка на кривій, отримана множенням приватного ключа на базову точку G (secp256k1) [5]. До переваг ECDSA належать короткі ключі, що забезпечують безпеку, еквівалентну 3072-бітному RSA, та висока швидкість, яка робить цей алгоритм оптимальним для транзакцій у Bitcoin та Ethereum [5]. Водночас існують недоліки, пов'язані з безпекою: слабкі генератори випадкових чисел (RNG) можуть призвести до повторення nonce, що у свою чергу дозволяє зловмиснику вирахувати приватний ключ – прикладом є інцидент з Sony PS3 у 2010 році [6]. Крім того, ECDSA має обмежену стійкість до квантових обчислень [7]. Удосконаленням цього алгоритму є EdDSA (Edwards-curve Digital Signature Algorithm), який базується на кривих Едвардса, наприклад Curve25519, і використовується в криптовалютах Monero та Zcash [6]. EdDSA забезпечує вищу швидкість підпису, стійкість до timing-атак, а також не потребує випадкових nonce, що усуває відповідні ризики [7]. Крім того, підписи EdDSA компактніші: 64 байти проти 70–72 у ECDSA. У Monero цей алгоритм використовується для захисту анонімності транзакцій через механізм RingCT. Приватний ключ у Bitcoin – це випадкове 256-бітне число, що зберігається в гаманці користувача. Публічний ключ обчислюється за формулою [8]:

$$Q = k \cdot G \tag{1}$$

де Q – публічний ключ,

k – приватний ключ,

G – базова точка еліптичної кривої secp256k1.

Для створення адреси застосовується хешування публічного ключа: спочатку алгоритм SHA-256, потім RIPEMD-160. Отриманий хеш перетворюється у формат Base58Check для формування адреси – наприклад, 1A1zP1eP5QGefi2DMPTfTL5SLmv7DivfNa [8].

Повний процес виглядає так [9]:

приватний ключ → ECDSA → публічний ключ → SHA-256 → RIPEMD-160 → Base58Check → адреса

Цифровий підпис транзакцій здійснюється шляхом хешування даних транзакції (h = SHA-256(tx_data)), після чого генерується підпис (r, s) з використанням приватного ключа та випадкового nonce [8]. Мережеві вузли потім перевіряють підпис за допомогою публічного ключа відправника [9]. Якщо nonce повторюється, виникає загроза витоку приватного ключа, як це трапилось із Sony PS3 [8]. Для уникнення цієї проблеми EdDSA використовує детерміновані nonce. Захист криптогаманців забезпечується через кілька механізмів. HD-гаманці (Hierarchical Deterministic Wallets) згідно BIP-32/BIP-44 дозволяють генерувати ієрархію ключів з однієї seed-фрази (наприклад, 12 слів). Формула для генерації ключів [9]:

$$\text{child}_{\text{key}} = \text{parent}_{\text{key}} + \text{index} \cdot \text{G} \tag{2}$$

Інший підхід – мультипідпис (Multisig), коли для підтвердження транзакції потрібні підписи кількох приватних ключів (наприклад, 2 з 3). Це створює додатковий рівень захисту в разі компрометації одного з ключів.

Висновки

Асиметричне шифрування є невід'ємною складовою безпечного функціонування блокчейн-систем, забезпечуючи автентичність, цілісність і захист транзакцій. Застосування алгоритмів ECDSA та EdDSA дозволяє ефективно поєднувати високу швидкодію з компактністю ключів і підписів, що є критично важливим для масштабованості децентралізованих мереж.

Незважаючи на існуючі вразливості, зокрема, пов'язані з генерацією nonce та потенційними загрозами квантових обчислень розробка вдосконалених алгоритмів, зокрема, постквантових, а також механізмів мультипідпису та HD-гаманців відкриває перспективи подальшого підвищення рівня кіберстійкості блокчейну. Таким чином, розвиток асиметричної криптографії залишається ключовим чинником у забезпеченні безпеки цифрових фінансових екосистем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Алгоритми шифрування та захисту приватності в криптовалютах URL: https://itc.ua/ua/blogs/algorytmy-shyfruvannya-ta-zahystu-pryvatnosti-v-kryptovalyutah/ (дата звернення: 02.04.2025)

2. Асиметричне шифрування URL: https://shorturl.at/qmy3O (дата звернення: 05.04.2025)

3. What is asymmetric encryption? URL: https://www.ibm.com/think/topics/asymmetric-encryption (дата звернення: 05.04.2025)

4. Asymmetric cryptography URL: https://www.techtarget.com/searchsecurity/definition/asymmetric-cryptography (дата звернення 07.04.2025)

5. What Is Encryption? A Brief Overview URL: https://www.gemini.com/cryptopedia/what-is-encryption-blockchain-symmetric-asymmetric (дата звернення 07.04.2025)

6. Асиметричні алгоритми шифрування URL: https://shorturl.at/TydL3 (дата звернення 09.04.2025)

7. Symmetric VS Asymmetric Encryption in Cryptography URL: https://shorturl.at/ZfddB (дата звернення 11.04.2025)

8. Asymmetric Cryptography In Blockchains URL: https://hackernoon.com/asymmetric-cryptography-in-blockchains-d1a4c1654a71 (дата звернення 15.04.2025)

9. Applications of blockchain in ensuring the security and privacy of electronic health record systems URL: https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC7362828/ (дата звернення 15.04.2025)

Котелянець Євгеній В'ячеславович **–** студент групи 2КІТС-22б, Факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: evgen.kotelyanecz@gmail.com

Камінська Анна Сергіївна **–** студентка групи 1КІТС-22б, Факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: akaanyaa@gmail.com

Науковий керівник: ***Бондаренко Ірина Олексіївна*** **–** асистент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bondarenko.i@vntu.edu.ua

Kotelyanets Evgeniy V. – student of group 2KITS-22b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: evgen.kotelyanecz@gmail.com.

Kaminska Anna S. – student of group 1KITS-22b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: akaanyaa@gmail.com

Supervisor*:* ***Bondarenko Iryna O.*** **–** assistant of the Department of Management and Security of Information Systems Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bondarenko.i@vntu.edu.ua

УДК 004.056.55

І. О. Бондаренко
А. С. Камінська
Є. В. Котелянець

ЗАСТОСУВАННЯ АСИМЕТРИЧНОГО ШИФРУВАННЯ В ЕЛЕКТРОННІЙ ПОШТІ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ ТА АВТЕНТИЧНОСТІ ПОВІДОМЛЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах розглядається застосування асиметричного шифрування в електронній пошті як одного з ключових засобів забезпечення конфіденційності та автентичності електронних повідомлень. Проаналізовано принципи роботи основних асиметричних алгоритмів (RSA, ECC), їхні переваги порівняно з симетричними методами, а також ключові стандарти реалізації (PGP/GPG, S/MIME). Особливу увагу приділено механізмам захисту даних, зокрема шифруванню вмісту листів і використанню цифрових підписів для підтвердження авторства та цілісності інформації. Висвітлено основні виклики, пов'язані з управлінням ключами та інтеграцією криптографічних технологій у сучасні поштові системи. Окреслено перспективи впровадження асиметричного шифрування для підвищення рівня кібербезпеки державних і корпоративних електронних комунікацій..

Ключові слова: асиметричне шифрування, електронна пошта, конфіденційність, автентичність, PGP/GPG, S/MIME, RSA, ECC, elliptic curve cryptography, цифровий підпис, кібербезпека, шифрування повідомлень, ключова інфраструктура, PKI, захист даних.

Abstract

The paper explores the use of asymmetric encryption in email communication as a key mechanism for ensuring message confidentiality and authenticity. It analyzes the operational principles of major asymmetric algorithms (RSA, ECC), their advantages over symmetric methods, and key implementation standards (PGP/GPG, S/MIME). Particular attention is given to data protection mechanisms, including content encryption and digital signatures for verifying authorship and preserving message integrity. The study highlights the challenges of key management and integration of encryption technologies into modern email systems. Prospects for the implementation of asymmetric encryption in enhancing the cybersecurity of governmental and corporate communications are outlined.

Keywords: asymmetric encryption, email, confidentiality, authenticity, PGP/GPG, S/MIME, RSA, ECC, elliptic curve cryptography, digital signature, cybersecurity, message encryption, public key infrastructure, PKI, data protection.

Вступ

Асиметричне шифрування є фундаментальною технологією захисту даних у сучасних електронних комунікаціях, зокрема в електронній пошті. На відміну від симетричних методів, воно забезпечує можливість безпечного обміну зашифрованими повідомленнями без необхідності попереднього обміну секретним ключем, що робить його оптимальним інструментом для гарантування конфіденційності та автентичності переданої інформації.

У контексті зростаючих глобальних кіберзагроз особливого значення набуває впровадження стандартизованих рішень, зокрема PGP/GPG та S/MIME, що широко застосовуються для захисту державної та корпоративної переписки. Вони базуються на стійких криптографічних алгоритмах, таких як RSA та ECC, які демонструють ефективну протидію сучасним типам атак, включаючи brute-force та атаки типу «людина посередині» (MITM) [1].

Разом із тим, на практиці існують значні виклики, пов'язані з управлінням ключами, довірою до сертифікатів та інтеграцією криптографічних рішень у наявні поштові сервіси. В Україні використання асиметричного шифрування в електронній пошті поступово поширюється, передусім у державному управлінні та банківській сфері. Згідно з положеннями «Стратегії кібербезпеки України до 2025 року», передбачено активне впровадження інфраструктури відкритих ключів (PKI) для підвищення рівня захищеності офіційної електронної комунікації [2]. Це створює умови для формування національної моделі безпечного обміну даними, сумісної з європейськими стандартами.

Результати дослідження

Для дослідження даної теми розглянемо основні поняття.

Асиметричні алгоритми шифрування – алгоритми шифрування, які використовують різні ключі для шифрування та розшифрування даних. Головне досягнення асиметричного шифрування в тому , що воно дозволяє людям, що не мають існуючої домовленості про безпеку, обмінюватися секретними повідомленнями [3].

Асиметричне шифрування відіграє ключову роль у забезпеченні конфіденційності та автентичності електронної пошти, оскільки базується на використанні математичних алгоритмів, що дозволяють створювати пари взаємопов'язаних ключів – публічного та приватного. Публічний ключ використовується для шифрування повідомлення або перевірки цифрового підпису, тоді як приватний необхідний для розшифрування отриманих даних або створення підпису, який підтверджує справжність відправника. Серед найпоширеніших алгоритмів, що використовуються в електронній пошті, варто виділити RSA (Rivest–Shamir–Adleman), який базується на складності факторизації великих чисел [4], та ECC (Elliptic Curve Cryptography) – алгоритм, що використовує властивості еліптичних кривих і дозволяє досягти високого рівня захисту при меншій довжині ключа [5]. Завдяки цим алгоритмам забезпечується не лише конфіденційність листування, а й можливість підтвердити справжність відправника та цілісність переданого повідомлення.

У сучасних засобах електронного листування найчастіше застосовуються два основні стандарти асиметричного шифрування PGP/GPG та S/MIME. Обидва забезпечують високий рівень захисту повідомлень, але використовують різні моделі довіри та підходи до управління ключами.

Pretty Good Privacy (PGP) – один із найперших і найвідоміших стандартів для захисту електронної пошти. Його відкрита реалізація – GNU Privacy Guard (GPG), широко використовується завдяки своїй гнучкості та незалежності від централізованих структур. Основною особливістю PGP/GPG є використання так званої "мережі довіри", яка дозволяє користувачам самостійно підписувати ключі один одного, створюючи децентралізовану систему перевірки автентичності. Такий підхід не потребує залучення сертифікаційних центрів, що надає користувачеві більший контроль над процесом обміну ключами [6]. Серед основних переваг цього стандарту – підтримка як шифрування повідомлень, так і створення цифрових підписів, що забезпечує конфіденційність, цілісність та автентичність даних у процесі передавання електронної пошти.

Іншим широко розповсюдженим стандартом є Secure/Multipurpose Internet Mail Extensions (S/MIME). На відміну від PGP, він базується на сертифікатах X.509, які видаються довіреними центрами сертифікації (CA). Це означає, що автентичність ключів підтверджується офіційними установами, що забезпечує високий рівень формалізованої довіри, особливо у великих організаціях і корпоративному середовищі [7]. S/MIME має інтеграцію з більшістю корпоративних поштових клієнтів, таких як Microsoft Outlook та Mozilla Thunderbird, що робить його зручним для широкого впровадження в бізнес-середовищі. Крім того, він підтримує реалізацію організаційних політик безпеки, що дає змогу централізовано керувати доступами, сертифікатами та рівнем захисту даних [7].

Незважаючи на значні переваги асиметричного шифрування, його застосування в електронній пошті супроводжується низкою технічних і організаційних викликів, які потребують уваги при впровадженні цих технологій. Найбільш критичною проблемою є управління криптографічними ключами. Згідно з дослідженнями NIST [8], втрата приватного ключа користувачем робить неможливим дешифрування вже отриманих повідомлень, що може призвести до безповоротної втрати важливої інформації. Це особливо актуально для довгострокового архівування зашифрованих листів.

Для вирішення цієї проблеми необхідно впроваджувати системи резервного копіювання ключів з додатковим захистом, використовувати спеціалізовані апаратні носії (HSM) для зберігання ключів, застосовувати протоколи розподілу ключів з пороговими схемами. Зокрема, у контексті використання PGP, доцільно орієнтуватися на рекомендації Європейського агентства з кібербезпеки ENISA щодо безпечного використання OpenPGP для шифрування електронної пошти [ENISA, 2021], що узгоджується з європейськими підходами до захисту конфіденційної комунікації [9].

Операції асиметричного шифрування значно складніші з обчислювальної точки зору порівняно з симетричними методами. Тести NIST FIPS 140-3 демонструють, що операції підпису RSA-2048 вимагають у 15-20 разів більше обчислювальних ресурсів порівняно з ECDSA-256 [10].

Для підвищення продуктивності асиметричного шифрування в електронній пошті доцільно використовувати гібридні схеми, де асиметричні алгоритми застосовуються лише для захисту ключів,

а самі дані шифруються симетричними методами. Ефективною альтернативою RSA є алгоритми на еліптичних кривих (ECC), які забезпечують високий рівень безпеки при меншому навантаженні на систему. Додатково рекомендується апаратне прискорення криптографічних операцій за допомогою TPM, HSM або спеціалізованих процесорних інструкцій [11].

Використання стандарту S/MIME передбачає інтеграцію з інфраструктурою відкритих ключів (PKI), що забезпечує автентичність публічних ключів. Проте дослідження ENISA [12] вказують на низку критичних проблем, пов'язаних із надійністю цієї моделі. Зокрема, неналежна робота сертифікаційних центрів (CA) здатна скомпрометувати всю систему шифрування. У 2022 році 37% інцидентів були пов'язані саме з порушеннями в управлінні сертифікатами [13], а середній час відкликання зламаних сертифікатів становив від 3 до 5 днів.

Для підвищення стійкості PKI-інфраструктури рекомендується впроваджувати механізми оперативного відкликання сертифікатів, зокрема OCSP stapling, що дозволяє зменшити затримки при перевірці статусу сертифікатів. Перспективним напрямом є також використання блокчейн-технологій для децентралізованого контролю за сертифікатами, що забезпечує прозорість та підвищену довіру до процесу їх управління. Додатково слід впроваджувати політики строгої валідації сертифікатів, що мінімізують ризики використання підроблених або скомпрометованих ключів.

З метою підвищення рівня інформаційної безпеки в державному секторі та на об'єктах критичної інфраструктури, на законодавчому рівні було визначено вимоги до впровадження сучасних криптографічних стандартів, зокрема у сфері електронного листування. Відповідно до ДСТУ 4145:2023 "Кібербезпека. Захист інформації" [14], стандарт S/MIME є обов'язковим для шифрування офіційної електронної переписки між державними органами та об'єктами критичної інфраструктури. Документ передбачає використання сертифікованих центрів сертифікації ключів (CA), алгоритмів ECDSA або RSA-2048 для цифрового підпису, а також протоколу TLS 1.3 для транспортування листів [15].

У рамках державної політики, Стратегія кібербезпеки України на 2021–2025 роки [2] визначає пріоритетом широке впровадження електронного підпису, розвиток національної PKI-інфраструктури та інтеграцію з європейськими стандартами (зокрема, eIDAS).

Практичне впровадження цих підходів охоплює як державний, так і приватний сектори. Зокрема, Міністерство цифрової трансформації впроваджує S/MIME у внутрішню комунікацію [16], а освітня платформа "Дія.Цифрова освіта" знайомить користувачів із PGP/GPG у межах курсів з кібербезпеки. У бізнес-середовищі банки застосовують S/MIME для захисту фінансової звітності, тоді як IT-компанії (наприклад, Grammarly та Ajax Systems) впроваджують PGP у внутрішньому листуванні.

Висновки

Асиметричне шифрування є ключовим елементом сучасної системи захисту електронної пошти в Україні. Незважаючи на технічні, економічні та організаційні виклики, спостерігається позитивна динаміка у впровадженні таких рішень, зокрема через нормативну підтримку, використання стандартів S/MIME та PGP у державному й фінансовому секторах, а також розвиток освітніх ініціатив. Перспективи полягають в інтеграції з європейськими стандартами, переході до ECC і постквантових алгоритмів, а також впровадженні децентралізованих рішень PKI.

Проведене дослідження підтверджує стратегічне значення криптографічного захисту для забезпечення кіберстійкості національної комунікаційної інфраструктури. Подальший розвиток цієї сфери є важливою умовою цифрової підвищення національного рівня кібербезпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. M. Bishop, Computer Security: Art and Science, 2nd ed. Addison-Wesley, 2019. 960 p. (дата звернення: 05.04.2025)

2. Постанова Кабінету Міністрів України № 1177-р від 29 вересня 2021 року – "Про схвалення Стратегії кібербезпеки України" на 2021–2025 роки.

3. Криптографія з відкритим ключем, різновидності алгоритм URL: https://surl.li/wtnxht (дата звернення: 06.04.2025)

4. What is RSA? How does an RSA work? URL: https://www.encryptionconsulting.com/education-center/what-is-rsa/ (дата звернення: 06.04.2025)

5. Elliptic Curve Cryptography: What is it? How does it work? URL: https://www.keyfactor.com/blog/elliptic-curve-cryptography-what-is-it-how-does-it-work/ (дата звернення: 08.04.2025)

6. PGP vs. GPG: Key Differences in EncryptionURL: https://www.goanywhere.com/blog/pgp-vs-gpg-whats-the-difference (дата звернення: 08.04.2025)
7. S/MIME (X.509) URL: https://docs.seppmail.com/en/03_wp_02_pap_02_et_01_smime.html (дата звернення: 10.04.2025)
8. NIST SP 800-57 Part 1 Rev. 5 (2020, p. 59) URL: https://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/SpecialPublications/NIST.SP.800-57pt1r5.pdf (дата звернення: 10.04.2025)
9. ENISA. Privacy and Data Protection by Design – from policy to engineering. URL: https://www.enisa.europa.eu/publications/privacy-and-data-protection-by-design (дата звернення: 12.04.2025)
10. NIST FIPS 140-3 "Security Requirements for Cryptographic Modules" URL: https://csrc.nist.gov/pubs/fips/140-3/final (дата звернення: 12.04.2025)
11. FIPS 203 (Draft): Module-Lattice-Based Key-Encapsulation Mechanism Standard (NIST, 2023) Розділ 6.3 (стор. 41-45) (дата звернення: 14.04.2025)
12. NIST IR 8406: Status Report on the Third Round of the Post-Quantum Cryptography Standardization Process (2023) Рис. 5 (стор. 23) (дата звернення: 14.04.2025)
13. Google Transparency Report: HTTPS Encryption Statistics URL: https://transparencyreport.google.com/https (дата звернення: 15.04.2025)
14. ДСТУ 4145:2023 – Державний стандарт України "Кібербезпека. Захист інформації. Криптографічні алгоритми та протоколи". (дата звернення: 15.04.2025)
15. RFC 8551 – Secure/Multipurpose Internet Mail Extensions (S/MIME) Version 4.0 Message Specification. (дата звернення: 15.04.2025)
16. Наказ Міністерства цифрової трансформації № 123 від 2023 року (дата звернення: 15.04.2025)

Камінська Анна Сергіївна – студентка групи 1КІТС-22б, Факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: akaanyaa@gmail.com
Котелянець Євгеній В'ячеславович – студент групи 2КІТС-22б, Факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: evgen.kotelyanecz@gmail.com

Науковий керівник: ***Бондаренко Ірина Олексіївна –*** асистент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bondarenko.i@vntu.edu.ua

Kaminska Anna S. – student of group 1KITS-22b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: akaanyaa@gmail.com
Kotelyanets Evgeniy V. – student of group 2KITS-22b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: evgen.kotelyanecz@gmail.com.

Supervisor*:* ***Bondarenko Iryna O. –*** assistant of the Department of Management and Security of Information Systems Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bondarenko.i@vntu.edu.ua

УДК 004.056.53

М.М. Маркевич
В.С. Катаєв

РОЗРОБКА ЗАСТОСУНКУ ДЛЯ АНАЛІЗУ МЕТОДУ ШИФРУВАННЯ ЦЕЗАРЯ З КЛЮЧОВИМ СЛОВОМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі розроблено застосунок для аналізу методу шифрування Цезаря з ключовим словом. Проаналізовано принцип роботи даного методу та проілюстровано алгоритм роботи шифрування. Також детально описано принципи зашифрування та розшифрування повідомлень даного методу шифрування. Висвітлено переваги методу шифрування Цезаря з ключовим словом над іншими методами шифрування.

Ключові слова: шифр, захист даних, система, ключове слово, зсув.

Abstract

This work develops an application for analyzing the Caesar key cipher method. The principle of operation of the Caesar key cipher method is explained and the encryption algorithm is illustrated. The principles of message encryption and decryption of this encryption method are also described in detail. The advantages of the Caesar key cipher method over other encryption methods are highlighted..

Keywords: cipher, data protection, system, keyword, offset.

Вступ

Шифрування завжди відігравало важливу роль у захисті інформації, починаючи ще з давніх часів. У різні історичні періоди людство шукало способи зберегти свої знання, таємниці. Одним із найпростіших і водночас найвідоміших методів є шифр Цезаря — класичний спосіб заміни літер, що забезпечує базовий рівень конфіденційності та цілісності переданої інформації. У сучасному цифровому світі, де інформація є надзвичайно цінним ресурсом, шифрування залишається ключовим інструментом захисту. Особливо це актуально з огляду на стрімкий розвиток технологій, коли програмування стало невід'ємною частиною нашого повсякденного життя. Інформаційні системи активно використовуються в освіті, медицині, фінансах, розвагах та інших галузях, де надійність збереження даних має першочергове значення. Саме тому розуміння та застосування шифрування є важливою складовою сучасної кібербезпеки.

Результати дослідження

Програми для шифрування, зокрема шифрування Цезаря з ключовим словом забезпечують захист від незаконного доступу до даних [1]. Даний метод є простим у реалізації, тому його легко опанувати людям різної професії, що робить цей шифр універсальним та зручним у використанні. Програмний застосунок "Шифрування Цезаря з ключовим словом"– це додаток, який реалізовує кодування у двох режимах роботи – зашифрування та розшифрування за допомогою шифру Цезаря. Принцип роботи полягає у зміні літер алфавіту на певну кількість позицій та накладанні ключового слова на текст, що ускладнює рівень кодування та підвищує захист повідомлень користувачів. Головна мета застосунку – здійснювати кодування інформації та захищати дані від несанкціонованого доступу.

Система шифрування Цезаря із ключовим словом є одноалфавітною системою підстановки [2]. Особливістю цієї системи є використання ключового слова для зсуву й зміни порядку символів в алфавіті підстановки. Безсумнівною перевагою даного методу є те, що кількість можливих ключових слів практично невичерпна. Алгоритм даного шифрування має однаковий вигляд для функцій зашифрування/розшифрування (рис.1). Побудова схеми починається з введення даних: вхідного тексту, ключа (слово), зсуву. Далі відбувається ініціалізація введених значень. Проводиться перевірка, чи є літери в алфавіті, якщо є далі обчислюється їх індекс, якщо ж ні – залишається незмінними. Процес шифрування продовжується для всіх символів повідомлення, що залишилися.

Після цього відбувається аналіз характеру зсуву, який було застосовано до тексту. Результат шифрування включає змінені символи відповідно до заданого алгоритму разом із тими, що не підлягали зміні. У підсумку формується зашифроване повідомлення, яке зберігає структуру оригінального тексту, проте захищене від прямого прочитання.

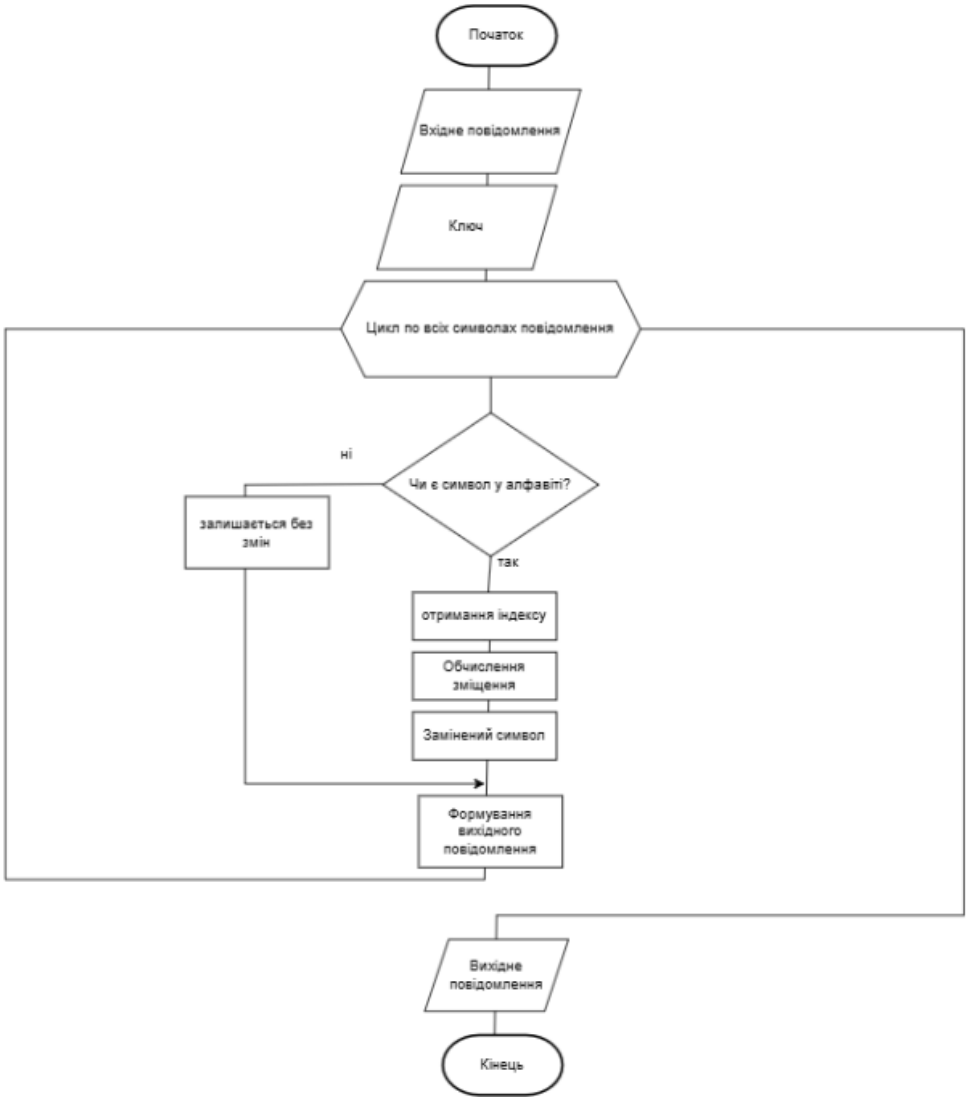

Рисунок 1 - Алгоритм роботи методу шифрування Цезаря з ключовим словом

Висновки

Отже, шифр Цезаря з використанням ключового слова належить до найпростіших методів шифрування, але дане шифрування здатне забезпечити елементарний рівень захисту інформації. Завдяки своїй доступності та зрозумілості, цей метод залишається актуальним не лише з історичної точки зору, але й як основа для вивчення більш складних криптографічних алгоритмів. Використання ключового слова підвищує стійкість шифру до дешифрування шляхом збільшення кількості можливих варіантів зсуву.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Щур Н.О., Покотило О.А. Основи криптології: навч. посібник. – Житомир: Державний університет «Житомирська політехніка», 2021. 120 с.
2. Основні поняття та положення комп’ютерної криптографії. URL: chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/8109/1/%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%81%D0%BF%D0%B5%D0%BA%D1%82%20%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%86%D1%96%D0%B9.pdf (дата доступу 10.11.2024)

Маркевич Мар'яна Михайлівна – студентка групи 1БКС-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: 7mariaanaa@gmail.com

Науковий керівник: ***Катаєв Віталій Сергійович*** – асистент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kataev@vntu.net

Markevych Mariana Mykhailivna – student of group 1BKS-23b, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: 7mariaanaa@gmail.com

Supervisor: ***Vitalii Kataiev*** – assistant of the Department of Management and Security of Information Systems; Vinnytsia National Technical University , Vinnytsia, e-mail: kataev@vntu.net

UDC 355.2.3(047.3)

Olga I. Galuzinska
Alla A. Slobodianiuk

DEVELOPMENT OF MILITARY LOGISTICS IN THE CONDITIONS OF MARTIAL LAW AND ITS SPECIFIC FEATURES

Vinnytsia National Technical University

Abstract
The article examines the main directions of development of military logistics under martial law and identifies its key features. Proposals are made to improve the functioning of military logistics under martial law.
Keywords: development, military logistics, martial law, features, conditions.

Анотація
У статті розглянуто основні напрями розвитку військової логістики в умовах воєнного стану та визначено її ключові особливості. Сформовано пропозиції щодо вдосконалення функціонування військової логістики в умовах воєнного стану.
Ключові слова: розвиток, військова логістика, воєнний стан, особливості, умови.

Nowadays, military logistics is considered a set of measures aimed at planning, managing and providing troops with logistical means, transport, medical supplies, fuel, ammunition and other resources necessary for conducting combat operations and maintaining the combat capability of the army.

It is worth considering the main directions of development of military logistics under martial law, which include the following [1]:

– staff training and education, conducting simulation exercises to test logistical scenarios;

– modernization of transport infrastructure, using drones and unmanned ground vehicles to deliver cargo to combat zones;

– flexibility and adaptability of logistics systems, rapid adjustment of supplies according to changing conditions on the front lines;

– development of cybersecurity, establishing alternate communication channels and supply management;

– expansion of international cooperation, cooperation with allies and partners in the provision of military equipment, ammunition and humanitarian aid;

– optimization of inventories and logistics, using 3D printing for operational production of spare parts and equipment elements;

– digitalization and automation, implementing artificial intelligence and big data to predict demand and optimize supply routes.

Danyltsiv O. believes that the above-mentioned areas of development allow to increase the efficiency of military logistics, minimize risks and ensure continuous supply of resources even in difficult combat conditions.

In conditions of martial law, military logistics takes on special importance, since the effectiveness of troop support directly affects the army's ability to conduct combat operations. The main features of military logistics in such conditions are: decentralization of logistics systems and multi-channel supply, dynamism and flexibility, innovative technologies, consideration of combat threats, coordination with international partners, as well as enhanced cybersecurity [2].

Military logistics in martial law conditions requires maximum adaptability, speed, and technological sophistication. The main priorities are to provide the troops with everything they need in the shortest possible time, maintain uninterrupted supply, and protect logistics chains from enemy influence.

Therefore, to increase the efficiency of military logistics under martial law, it is necessary to implement comprehensive measures aimed at optimizing supplies, using modern technologies, and increasing the sustainability of logistics processes. Besides, one should take into account the following:

– implement a unified digital platform to control logistics processes;

– create reserve camps in strategic areas to prevent resource shortages in case of enemy attacks;
– use unmanned aerial vehicles and autonomous vehicles to deliver goods to dangerous areas;
– introduce backup supply management systems in case of shutdown of major digital platforms;
– regularly organize exercises for logistics forces to practice combat scenarios under crisis conditions;
– train logistics professionals with skills in cybersecurity, automation and data analysis;
– conduct joint logistics exercises with partner countries to practice rapid deployment of resources;
– optimize logistics chains by analyzing and predicting the needs of military units.

Thus, the proposed measures will help improve the efficiency and flexibility of military logistics under martial law.

Conclusion

Therefore, having considered the main directions of development of military logistics under martial law and its key features, it can be argued that the development of military logistics under martial law is a critically important element of ensuring the combat capability of the army. The main goal is to create an effective, flexible, and sustainable supply system that is able to quickly adapt to changes in the combat situation and ensure the continuous supply of military units with all necessary resources. The use of modern technologies, enhanced security, and international cooperation will allow for the creation of a stable and reliable supply system to support the Armed Forces in difficult combat conditions.

REFERENCES

1. Ostashchenko, T. M., Shmatenko, F. O. P., Bilous, M. V., Galen, O. V., Drozdov, D. V. The Concept of Military Logistics: from Birth to Modern Interpretation in the Armed Forces of Ukraine. Ukrainian Journal of Military Medicine, (3, Vol. 2), 2020. PP. 84–92.

2. Окландер М.А. Логістика. К.: Центр учбової літератури, 2008. 344 с.

Galuzinska Olga I. – student, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tel0682027950@gmail.com.

Scientific Supervisor: ***Slobodianiuk Alla A.*** – Senior Lecturer of the Foreign Languages Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: a.allavin@gmail.com

Галузінська Ольга Іванівна – студентка групи 1Л-23б, факультет Менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tel0682027950@gmail.com

Науковий керівник: ***Слободянюк Алла Анатоліївна*** – старший викладач кафедри іноземних мов, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: a.allavin@gmail.com

УДК 338.2

Д. Г. Шевчук

«ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ В ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ»

Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

Висвітлено загальні проблеми енергозбереження у сфері охорони здоров'я, зумовлені зношеністю інфраструктури та нестачею системного управління. Окреслено типові організаційні та економічні бар'єри, що гальмують впровадження енергоощадних заходів у медичних закладах. Запропоновано напрями вдосконалення організаційно-економічного механізму управління енергоспоживанням. Акцент зроблено на необхідності комплексного підходу, що об'єднує управлінські рішення, та фінансові інструменти.

Ключові слова: енергозбереження, охорона здоров'я, енергоефективність, управління, організаційно-економічний механізм, медичні заклади.

Abstract

The theses highlight the general issues of energy saving in the healthcare sector, caused by outdated infrastructure and the lack of systematic management. Typical organizational and economic barriers hindering the implementation of energy-efficient measures in medical institutions are outlined. The paper proposes directions for improving the organizational and economic mechanism of energy consumption management. Emphasis is placed on the need for a comprehensive approach that combines managerial decisions and financial instruments.

Keywords: energy saving, healthcare, energy efficiency, management, organizational and economic mechanism, medical institutions

Вступ

Сучасні умови функціонування системи охорони здоров'я вимагають оптимізації витрат і ефективного використання ресурсів. Одним із ключових напрямів є забезпечення енергоефективності закладів медичного профілю. Високі енергетичні витрати, зношена інфраструктура та обмежене фінансування зумовлюють необхідність пошуку нових організаційно-економічних підходів до управління енергозбереженням.

Основні проблеми у сфері енергозбереження в медицині

На сьогодні більшість лікувально-профілактичних закладів України експлуатуються з перевищеним рівнем споживання енергоресурсів. Це обумовлено: застарілим станом будівель і комунікацій; відсутністю системного підходу до енергоменеджменту; недостатньою підготовкою управлінського персоналу; обмеженими інвестиційними можливостями; низьким рівнем мотивації працівників до енергоощадної поведінки.

Організаційні підходи до вирішення проблем

Проблема неефективного використання енергоресурсів у закладах охорони здоров'я значною мірою зумовлена відсутністю чіткого та системного організаційного підходу до управління енергозбереженням. У більшості випадків відповідальність за енергоефективність розподіляється між технічним персоналом або адміністрацією без спеціалізованої підготовки, що унеможливлює комплексне планування та реалізацію енергозберігаючих заходів.

Один із ключових напрямів удосконалення ситуації – це створення чіткої організаційної структури енергоменеджменту у межах кожного медичного закладу [5]. Це передбачає призначення відповідальної особи або формування енергетичної комісії, до складу якої можуть входити представники адміністрації, інженерно-технічної служби та бухгалтерії. Основним завданням такої структури має стати не лише моніторинг споживання ресурсів, а й стратегічне планування заходів з підвищення енергоефективності.

Не менш важливо впровадити систему обліку та моніторингу енергоспоживання. Йдеться як про технічні засоби (лічильники, системи автоматизованого збору даних), так і про управлінські процеси – регулярну звітність, аналіз динаміки споживання, порівняння з нормативними показниками. Такий підхід дозволяє виявляти нераціональні витрати та оперативно реагувати на відхилення.

Ще одним ефективним інструментом є розробка індивідуальних програм енергозбереження, що враховують особливості конкретного закладу – площу, технічний стан, профіль діяльності. Такі програми повинні бути офіційно затверджені та інтегровані у загальний план розвитку закладу.

Крім того, необхідно підвищувати обізнаність персоналу щодо важливості енергозбереження. Проведення внутрішніх тренінгів, інструктажів, створення мотиваційної системи (наприклад, преміювання за досягнуту економію) сприяє формуванню енергетично відповідальної культури в колективі.

У підсумку, організаційні заходи не потребують надмірних інвестицій, але їхня ефективність напряму залежить від системності, послідовності та управлінської волі до змін.

Економічні інструменти стимулювання енергозбереження

Фінансово-економічний аспект енергозбереження відіграє ключову роль у процесі впровадження енергоощадних технологій у закладах охорони здоров’я. Навіть за наявності організаційної готовності, практична реалізація заходів з підвищення енергоефективності часто гальмується через відсутність відповідних економічних стимулів або доступу до ресурсів. У зв’язку з цим виникає потреба у впровадженні та розвитку гнучкого комплексу економічних інструментів, які б дозволили медичним установам здійснювати модернізацію без шкоди для основної діяльності [4].

Одним із найперспективніших механізмів є енергосервісні контракти (ЕСКО) [1], які передбачають залучення зовнішніх інвесторів для реалізації енергозберігаючих заходів з подальшим поверненням вкладених коштів за рахунок досягнутої економії. Такий підхід дозволяє уникнути значних початкових витрат з боку медичного закладу та мінімізує ризики невдачі, адже підрядник зацікавлений у досягненні реальних результатів.

Іншим важливим інструментом є система багатоканального фінансування [2], яка передбачає залучення коштів з різних джерел: державного та місцевого бюджетів, міжнародних донорських програм, грантів, кредитів від екологічних фондів тощо. Завдяки комбінуванню фінансових потоків можливо реалізовувати більш масштабні проєкти з довготривалим ефектом.

Також доцільним є впровадження систем внутрішньої мотивації персоналу. Наприклад, частина зекономлених коштів може спрямовуватись на преміювання працівників або поліпшення умов праці. Такий підхід формує відчуття спільної відповідальності за раціональне використання ресурсів [3].

Важливу роль відіграє і планування витрат на основі енергетичних аудитів та паспортів, що дає змогу обґрунтовано включати інвестиції в енергозбереження до фінансових планів установ. Це забезпечує прогнозованість витрат, підвищує довіру фінансових партнерів і полегшує отримання зовнішнього фінансування [5].

На завершення варто зазначити, що економічні інструменти не можуть бути ефективними без чіткої нормативно-правової бази та підтримки з боку органів державної влади. Державне стимулювання – у вигляді пільг, субсидій, податкових преференцій – має стати ключовим елементом політики у сфері енергоефективності, особливо в бюджетних галузях, таких як охорона здоров’я.

Висновки

Ефективне управління енергозбереженням у закладах охорони здоров'я дозволяє зменшити витрати та підвищити якість медичних послуг. Для цього необхідно впроваджувати сучасні організаційно-економічні механізми, підтримувані державою і реалізовані на рівні кожного закладу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Механізм енергосервісу (ЕСКО): інвестиції в енергоефективність об'єктів соціальної сфери [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://kharkivoda.gov.ua/content/documents/1026/102520/files/%D0%95%D0%A1%D0%9A%D0%9E%20.pdf
2. Биба В.В. Особливості фінансування енергозберігаючих заходів: співпраця з ЄС. ЕКОНОМІКА І СУСПІЛЬСТВО. 2018. №14. С. 69-75.
3. Ткач М.Є. Прагматика ефективності системи енергоменеджменту суб'єктів господарювання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4989/4936
4. Касьянова Н. В. Впровадження стратегії енергозбереження на промислових підприємствах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5916
5. Джеджула В. В., Єпіфанова І. Ю., Шевчук Д. Г. Сутність та складові організаційно-економічного механізму управління енергозбереженням закладів охорони здоров'я. Innovation and Sustainability. 2024. № 3. С. 6-11.

Шевчук Дмитро Григорович – аспірант другого року навчання, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: shevchukdmt@gmail.com

Науковий керівник: ***Джеджула В'ячеслав Васильович –*** д-р екон. наук, професор, професор кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Shevchuk Dmytro H. - PhD student, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shevchukdmt@gmail.com

Supervisor: ***Dzhedzhula Viacheslav V.*** – Doctor of Economics, Professor, Professor of the Department of Finance and Innovation Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК [004.4:658.7](043.2)

А. С. Краєвська
В. В. Химич

АВТОМАТИЗАЦІЯ ДОКУМЕНТООБІГУ В ЛОГІСТИЦІ НА ПРИКЛАДІ ПРОГРАМИ «BAS БУХГАЛТЕРІЯ»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглядається значення автоматизації документообігу в логістичній діяльності підприємств. Проаналізовано можливості програми «BAS Бухгалтерія» для формування електронних товарно-транспортних накладних, обліку імпортно-експортних операцій, автоматичного створення актів і звітів. Зазначено переваги використання електронного документообігу, зокрема підвищення точності, швидкості та ефективності логістичних процесів.

Ключові слова: автоматизація, документообіг, логістика, BAS Бухгалтерія, електронна ТТН, електронний облік, програмне забезпечення, логістичні процеси.

Abstract

The report examines the importance of document flow automation in the logistics activities of enterprises. The capabilities of the BAS Accounting program for the formation of electronic freight invoices, accounting for import and export operations, automatic creation of acts and reports are analyzed. The advantages of using electronic document flow are indicated, in particular, increasing the accuracy, speed and efficiency of logistics processes.

Keywords: automation, document flow, logistics, BAS Accounting, electronic TTN, electronic accounting, software, logistics processes.

Вступ

У сучасній логістиці ефективний документообіг відіграє важливу роль, оскільки від точності й швидкості обробки документів залежить оперативність постачань, облік товарів і взаємодія з партнерами. Традиційні паперові форми часто призводять до помилок, затримок і дублювання інформації, що негативно впливає на бізнес-процеси.

Автоматизація документообігу за допомогою програмних рішень, таких як «BAS Бухгалтерія», дозволяє суттєво підвищити ефективність логістичних операцій. Програма забезпечує швидке формування первинних документів, інтеграцію з електронним документообігом, а також зручний контроль над усіма етапами логістичного процесу.

Результати дослідження

Програма «BAS Бухгалтерія» – це сучасне рішення для автоматизації бухгалтерського та податкового обліку, яке також успішно застосовується для оптимізації документообігу в логістичних процесах. В умовах стрімкого розвитку цифрових технологій та зростання вимог до оперативності логістичних операцій автоматизація документообігу стає критично важливою для ефективної діяльності підприємства. Використання BAS Бухгалтерія дозволяє забезпечити точне, швидке та прозоре управління документацією, що супроводжує рух товарів – від замовлення до доставки.

Однією з головних функцій BAS Бухгалтерія у сфері логістики є формування та облік електронних товарно-транспортних накладних (е-ТТН). Програма дозволяє автоматично створювати ТТН на основі шаблонів, заповнювати їх без ручного дублювання даних та здійснювати обмін через інтегровані сервіси електронного документообігу, зокрема платформу «ПТАХ». Електронна ТТН має таку ж юридичну силу, як і паперова, але її обробка відбувається набагато швидше та з меншими ризиками помилок. Крім того, BAS підтримує використання кваліфікованого електронного підпису (КЕП), що забезпечує достовірність і безпечність документообігу.

У міжнародній логістиці «BAS Бухгалтерія» дозволяє автоматизувати облік імпортно-експортних операцій. Програма дає змогу реєструвати зовнішньоекономічні контракти, вести облік валютних надходжень і витрат, контролювати митні платежі та відображати митні декларації у звітності. Це

особливо корисно для підприємств, які здійснюють регулярні зовнішньоторговельні поставки та мають справу з великою кількістю супровідних документів.

Ще однією важливою функцією є формування актів виконаних робіт, звітів і внутрішніх логістичних документів, таких як видаткові накладні, прибуткові ордери, звіти по переміщенню товарів тощо. Усі ці документи можуть бути згенеровані автоматично на основі введених даних, що значно скорочує рутинну роботу персоналу. Крім цього, система дозволяє контролювати залишки товарів на складах, що є важливою складовою у плануванні логістичних операцій.

Інтерфейс «BAS Бухгалтерія» налаштований так, що користувач може легко знайти потрібний документ, відстежити історію його змін, перевірити наявність підпису, переглянути маршрут погодження або повторно надіслати документ контрагенту. Усі документи зберігаються в електронному вигляді, що спрощує архівацію та пошук інформації в майбутньому.

Важливо зазначити, що «BAS Бухгалтерія» постійно оновлюється відповідно до змін у законодавстві України, тому користувачі завжди працюють у правовому полі. Це особливо важливо для логістичних компаній, які ведуть облік великої кількості господарських операцій і повинні дотримуватися податкових, митних і бухгалтерських вимог.

Завдяки своїй гнучкості, функціональності та доступності «BAS Бухгалтерія» є ефективним інструментом для малого та середнього бізнесу в галузі логістики. Її впровадження дає змогу скоротити витрати часу на підготовку документів, мінімізувати кількість помилок, автоматизувати рутинні операції та підвищити загальну ефективність логістичних процесів.

Висновки

Автоматизація документообігу є важливою складовою ефективної логістичної діяльності, оскільки дозволяє зменшити кількість помилок, прискорити обробку документів та забезпечити прозорість усіх бізнес-процесів. Програма «BAS Бухгалтерія» є доступним і зручним інструментом для малого та середнього бізнесу, що дозволяє оптимізувати облік логістичних операцій, підвищити якість обслуговування клієнтів та дотримуватись вимог чинного законодавства. Її впровадження сприяє цифровій трансформації підприємства та зміцненню його конкурентоспроможності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.BAS бухгалтерія: переваги та особливості програми. [Електронний ресурс] // НЕТСОФТ — Режим доступу: https://salo.li/080a243 (дата звернення: 12.05.2025). — Назва з екрана.

2.Платформа, що обєднує всіх учасників документообміну. [Електронний ресурс] // ПТАХ — Режим доступу: https://edi.com.ua/uk (дата звернення: 12.05.2025). — Назва з екрана.

3.Сектор складу і логістики. [Електронний ресурс] // BIT — Режим доступу: https://bit-ua.com/galuzi/sklad (дата звернення: 12.05.2025). — Назва з екрана.

Краєвська Алла Станіславівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: kraevska@vntu.edu.ua.

Химич Вікторія Вадимівна – студентка групи 1Л-22б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: vikahimich10@gmail.com.

Kraievska Alla S. – PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa. e-mail: kraevska@vntu.edu.ua.

Khymych Viktoriia V. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: vikahimich10@gmail.com.

УДК 338.43

Чернюк Б.О.
Івасько І.С.

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ПРИВАБЛИВІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У матеріалі пояснено сутність інвестиційної привабливості підприємства та особливості управління інвестиційною привабливістю, розкрито основні напрями здійснення такого управління. Значна увага приділена розкриттю основних функцій управління інвестиційною привабливістю підприємства. Представлено основні елементи процесу управління інвестиційною привабливістю підприємства

Ключові слова: *управління, інвестиційна привабливість, підприємство, процес*

Abstract

The article explains the essence of the investment attractiveness of an enterprise and the features of investment attractiveness management, reveals the main directions of such management. Considerable attention is paid to the disclosure of the main functions of investment attractiveness management of an enterprise. The main elements of the investment attractiveness management process are presented

Key words*: management, investment attractiveness, enterprise, process*

Вступ

У сучасних умовах розвитку економіки України та її структурної перебудови особливе значення має оновлення виробничого потенціалу підприємства. Необхідною передумовою його прискорення і забезпечення на цій основі сталого й конкурентоспроможного функціонування і розвитку підприємств є достатність інвестиційних ресурсів та можливість їх залучення з урахуванням інвестиційної привабливості підприємств. Для того, щоб підприємства були конкурентоспроможними, вони повинні активізувати інвестиційні процеси. Інвестиційна привабливість відіграє важливу роль у вищезазначених процесах, оскільки вона є каталізатором розширення можливостей підприємства. Ці можливості повинні відповідати умовам інвесторів. Для підприємств одним із пріоритетних завдань покращення інвестиційної діяльності є пошук потенційних інвесторів та надання їм інформації з приводу доцільності вкладень. Отож, це свідчить про те, що питання стосовно оцінки інвестиційних можливостей підприємства набуває дедалі більшої актуальності.

Основна частина

Попри те, що інвестиційна привабливість є поширеною та досить дискутованою категорією, її зміст можна пояснити як інтегральну характеристика підприємства як об'єкта майнового інвестування з позиції перспектив розвитку (динаміки обсягів продажу, конкурентоспроможності продукції), ефективності використання ресурсів і активів, їх ліквідності, стану платоспроможності і фінансової стійкості, а також значення низки неформалізованих показників [1]. Управління інвестиційною привабливістю на сучасному етапі можна вважати основним фактором ефективної діяльності підприємства, що дозволяє йти шляхом інвестиційного розвитку та досягти й утримувати конкурентоспроможність. Управління інвестиційною привабливістю підприємства є процесом цілеспрямованого впливу керівництва підприємства на систему фінансових, економічних та інших відносин, що виникають у процесі забезпечення ефективного розвитку підприємства, і задоволення вимог потенційних інвесторів [2].

Управління інвестиційної привабливістю підприємства спрямоване на:

1. забезпечення виготовлення конкурентоспроможної продукції і підвищення її якості;
2. структурної перебудови виробництва;
3. створення необхідної сировинної бази для ефективного функціонування підприємств;

4. вирішення соціальних проблем: інвестиції необхідні для забезпечення ефективного функціонування підприємств, їхнього стабільного стану й у зв'язку з цим вони використовуються для досягнення подальшого розширення і розвитку виробництва;

5. відновлення основних виробничих фондів;

6. підвищення технічного рівня праці і виробництва та ін. [3]

На думку Т.П. Левченка, управління інвестиційною привабливістю повинне мати на увазі розробку заходів, направлених на досягнення необхідного обсягу інвестицій, що передбачає визначення структури інвестиційної привабливості і заходів по її підвищенню і регулюванню. Управління інвестиційною привабливістю організації, відповідно передбачає:

— управління економічною ефективністю функціонування організації;

— управління її фінансово-економічною діяльністю;

— управління якістю і конкурентоспроможністю продукції [4].

Отже, управління інвестиційною привабливістю підприємства – це процес цілеспрямованого впливу керівництва підприємства на систему фінансових, економічних та інших відносин, що виникають у процесі забезпечення ефективного розвитку підприємства і задоволення вимог потенційних інвесторів [5]. Метою цього процесу є забезпечення інвестиційної привабливості підприємства.

Виходячи з основних завдань і напрямів діяльності щодо забезпечення інвестиційної привабливості, можна виділити наступні основні функції управління інвестиційною привабливістю підприємства:

1. планування, яке полягає у встановленні та обґрунтуванні цілей і завдань для конкретних виконавців (функціональних підрозділів підприємства), а також координації їх дій і виділення їм;

2. організація, що пов’язана зі створенням організаційної структури (механізму), що забезпечує оптимальні умови взаємодії менеджменту і виконавців для досягнення цілей і завдань управління інвестиційною привабливістю; очолити таку структуру може директор підприємства або його заступник з інвестицій (фінансовий директор);

3. мотивація, що припускає створення і застосування системи стимулів для спонукання виконавців та менеджерів до досягнення цілей і завдань управління інвестиційною привабливістю підприємства;

4. оцінка і контроль, які полягають у вимірюванні стану інвестиційної привабливості, її складових і перевірки відповідності їх фактичних значень плановим завданням по забезпеченню інвестиційної привабливості;

5. регулювання, яке полягає у прийнятті управлінських рішень щодо усунення недоліків системи, що призвели до відхилень фактичних значень показників від планових завдань із забезпечення інвестиційної привабливості підприємства;

6. аналіз, який полягає в проведенні комплексу розрахунків і висновків, які дозволяють встановити причини невідповідності фактичних значень плановим завданням по забезпеченню інвестиційної привабливості та виробити рекомендації щодо прийняття управлінських рішень, спрямованих на усунення цих відхилень;

7. координація, що забезпечує узгодженість у роботі всіх ланок системи управління інвестиційною привабливістю шляхом встановлення раціональних зв’язків та обміну інформацією між ними [6].

Чітке і послідовне виконання перерахованих функцій у рамках здійснення управлінського циклу дозволить забезпечити безперервність і ефективність процесу управління. Критерієм останньої є здатність системи управління досягати поставлених цілей щодо забезпечення інвестиційної привабливості підприємства.

Схематично процес управління інвестиційною привабливістю підприємства можна відобразити таким чином (рис. 1).

Безпосередньо ж процес управління інвестиційною привабливістю підприємства вітчизняні економісти, науковці трактують як:

1. послідовність та спосіб управління;

2. послідовність етапів і стадій, відповідних процедур та інструментів;

3. сукупність інституціональних та організаційних структур і комплекс використовуваних ними форм та методів;

4. послідовність застосування різноманітних способів впливу на ринкову вартість підприємства.

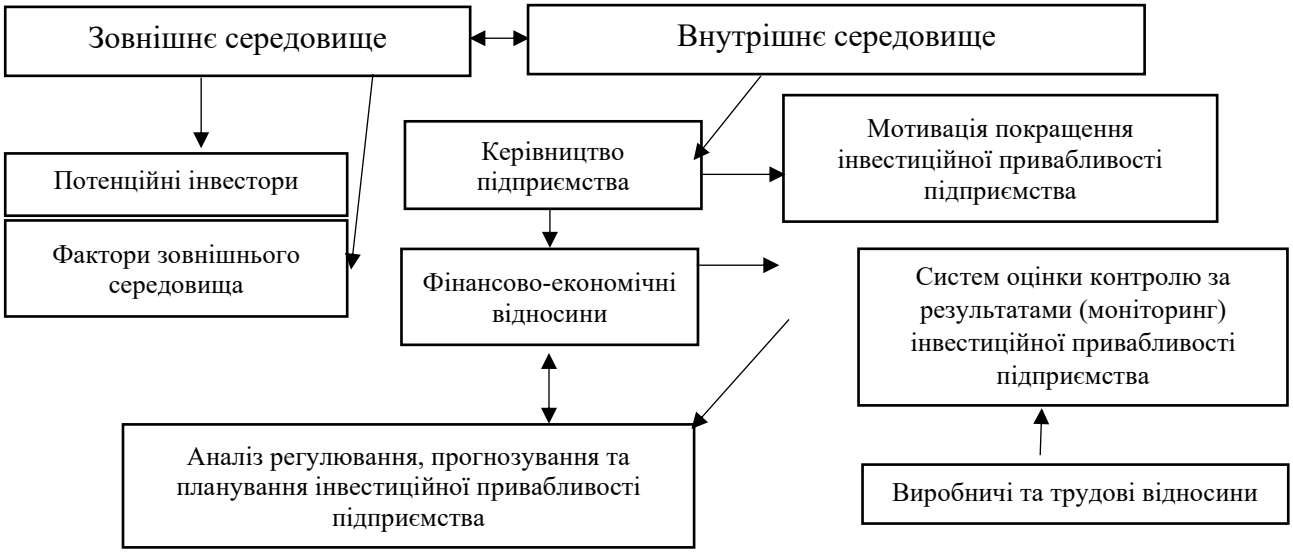

Рисунок 1 – Процес управління інвестиційною привабливістю підприємства [7]

Безпосередньо ж процес управління інвестиційною привабливістю підприємства вітчизняні економісти, науковці трактують як:

5. послідовність та спосіб управління;
6. послідовність етапів і стадій, відповідних процедур та інструментів;
7. сукупність інституціональних та організаційних структур і комплекс використовуваних ними форм та методів;
8. послідовність застосування різноманітних способів впливу на ринкову вартість підприємства.

Процес управління інвестиційною привабливістю підприємства здійснюється в певній послідовності, основні етапи, що визначені у сучасній літературі, можна поділити на три групи:

1. Інформаційний, що передбачає формування інформаційної бази та системи показників оцінки інвестиційної привабливості підприємства, визначення переліку факторів та резервів росту інвестиційної привабливості підприємства.

2. Аналітичний, який передбачає аналіз фінансово-економічного стану підприємства; формування критеріїв інвестиційної привабливості підприємства; аналіз і планування інвестиційної привабливості; формування системи оцінки, контролю та управління інвестиційними ризиками.

3. Стратегічний, який включає виявлення місії та цілей підприємства, моніторинг зовнішнього середовища, виявлення загроз, аналіз внутрішнього середовища, формування стратегічних альтернатив, вибір стратегії розвитку, оцінка та реалізація стратегії, контроль і коригування обраної стратегії [8].

Відтак, забезпечення ефективного управління інвестиційною привабливістю підприємства може бути здійснено лише на основі комплексного підходу, зокрема інвестиційна привабливість є наслідком комбінації певних умов на рівні держави, галузі та підприємства зокрема. Отже, управління інвестиційною привабливістю підприємства забезпечується шляхом формування спеціальних умов на державному, регіональному і галузевому рівнях, на рівні конкретного підприємства можна представити наступним чином.

Висновки

Отже, управління інвестиційною привабливістю підприємства - це безперервний процес пошуку, аналізу проблемних місць, генерування ідей щодо усунення недоліків та реалізація заходів для підтримки або підвищення ефективності усіх показників діяльності підприємства. Головною метою такої управлінської діяльності є пошук найефективніших шляхів втілення інвестиційної стратегії в діяльність компанії та досягнення бажаного рівня інвестиційної привабливості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Хобта В. М. Формування та підвищення інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання. *Наукові праці ДонНТУ. Серія: економічна*. 2019. Вип. 36-1. С. 118-125
2. Чумак Л. Ф., Івченко М. М. Управління інвестиційною привабливістю підприємства. *Бізнес-інформ.* 2018. № 9. С.71-76.
3. Владимиров С. В., Морозова О. П. Поняття інвестиційної привабливості підприємства. *Економіст.* 2019. № 10. С. 52.
4. Пересада А.А. Управління інвестиційним процесом. К.: Лібра, 2021. 472 с.
5. Лазоренко Т.В. Цвєткова О.В. Управління інвестиційною привабливістю підприємства. *Молодий вчений*. 2014. № 12 (15). С. 184-187.
6. Пилипенко О.І. Аналіз інвестиціи ної привабливості підприємства: огляд методик. *Міжнародний збірник наукових праць*. 2010. Вип. 1 (13). С. 324-330.
7. Горяча О.Л. Інвестиціи на привабливість промислового підприємства. *Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу*. 2016. № 1 (33). С. 46-52.
8. Урванцева С. В. Інвестиційна привабливість підприємства: сутність та фактори її формування. *Молодий вчений*. 2014. Вип. 7(2). С. 85–89.

Чернюк Богдан Олегович — студент групи ЕК-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail:u445771@gmail.com

Івасько Ірина Сергіївна — студент групи ЕК-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail:irynaivasko1@gmail.com

Науковий керівник: **Вітюк Анна Валеріївна** — канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: anna_vitiuk@ukr.net

Cherniuk Bohdan Olehovich — Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: u445771@gmail.com

Ivasko Iryna Serhiivna — Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:irynaivasko1@gmail.com

Supervisor: **Vitiuk Anna Valeriivna** — Cand. Sc. (Econ), Associate Professor at the Department of Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail : anna_vitiuk@ukr.net

УДК 339.138.

Шеремета Д.О.

ЧИННИКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація: *Розглянуто питання конкурентоспроможності підприємства. Визначено основні чинники конкурентоспроможності підприємства. Встановлено важливість комплексного підходу в процесі управляння конкурентоспроможністю підприємства.*

Ключові слова: конкурентоспроможність; підприємство; внутрішні та зовнішні чинники; стратегічне управління.

Abstract: *The issue of enterprise competitiveness is considered. The main factors of enterprise competitiveness are determined. The importance of an integrated approach in the process of managing enterprise competitiveness is established.*

Keywords: competitiveness; enterprise; internal and external factors; strategic management.

Вступ

Становлення ринкових відносин висуває перед підприємствами нові вимоги, зосереджуючи увагу не лише на результативності виробництва, а й на здатності економічних суб'єктів ефективно діяти в умовах жорсткої конкуренції. Тому забезпечення високої конкурентоспроможності підприємств виступає не тільки важливою ціллю, а й засобом укріплення національної економіки та розв'язання актуальних соціальних проблем.

У сучасних умовах господарювання підприємства повинні постійно адаптуватися до змін зовнішнього середовища, впроваджувати інновації, підвищувати якість продукції та вдосконалювати управлінські підходи. Лише ті суб'єкти, які здатні швидко реагувати на виклики ринку та ефективно використовувати наявні ресурси, можуть зберігати та посилювати свої конкурентні позиції як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках.

Результати дослідження

Конкурентоспроможність підприємства є однією з ключових характеристик його діяльності. До основних чинників, що сприяють її досягненню, належать:

– застосування сучасних підходів і концепцій стратегічного управління для результативного планування та реалізації бізнес-стратегії, що дає змогу підприємству утримувати стабільні позиції на ринку;

– впровадження новітніх методів планування та ухвалення управлінських рішень, зокрема програмно-цільового підходу та теорії прийняття рішень, для підвищення результативності діяльності й удосконалення внутрішніх процесів;

– урахування всіх фаз життєвого циклу товару або послуги з метою збереження їхньої конкурентної переваги на кожному етапі — від ідеї до продажу;

– формування комплексних стратегій і дій, спрямованих на зміцнення конкурентних позицій продукції, самого підприємства та окремих елементів його бізнес-моделі в умовах динамічних ринкових змін.[1]

У нинішніх умовах стрімких змін ринку та зростання конкуренції, питання забезпечення конкурентоспроможності підприємства стає все більш важливим. Здатність компанії утримувати свої позиції на ринку безпосередньо впливає на її життєздатність, прибутковість, стабільність та потенціал подальшого розвитку. Конкурентоспроможність формується під дією різноманітних чинників, які поділяються на внутрішні й зовнішні. Внутрішні фактори відображають внутрішні ресурси та організаційні можливості підприємства, тоді як зовнішні визначаються середовищем, у якому функціонує бізнес. Усвідомлення природи цих чинників і здатність ефективно ними керувати є ключовими передумовами досягнення високої конкурентоспроможності підприємства.

Внутрішні та зовнішні фактори конкурентоспроможності підприємства. Фактори, що впливають на конкурентоспроможність підприємства, можна розділити на дві основні групи: ті, що формуються в межах самого підприємства, та ті, що існують поза ним. До основних внутрішніх факторів належать:

1. Рівень управлінських рішень – здатність керівництва ефективно формувати стратегії й адаптуватися до змін у ринковому середовищі.

2. Компетентність та зацікавленість персоналу – професійність кадрів, їхній рівень мотивації та участі в досягненні цілей підприємства.
3. Інноваційний розвиток – здатність компанії впроваджувати нововведення, модернізувати продукцію та технології.
4. Якість продукції чи послуг – відповідність товарів або послуг вимогам споживачів, їхня надійність, безпечність та технологічний рівень.
5. Організація виробництва – оптимальне використання ресурсів, ефективність процесів і зменшення витрат.
6. Фінансова спроможність – наявність ресурсів для інвестицій, модернізації та розширення діяльності. [2]

Ці чинники визначають потенціал підприємства зсередини і створюють основу для розробки ефективних стратегічних рішень.

Щодо зовнішніх чинників, то вони є наслідком впливу макро- та мікросередовища, і хоча підприємство не може безпосередньо їх контролювати, воно повинно вміти пристосовуватися до них. Основними з них є:

1. Конкурентне середовище – чисельність та сила конкурентів, їхні стратегії та загальний рівень насичення ринку.
2. Попит та поведінка споживачів – зміни у вподобаннях клієнтів, тенденції споживання, обсяги попиту.
3. Економічні умови – загальна макроекономічна ситуація, інфляційні процеси, податкова політика, доступність фінансування.
4. Політична та правова стабільність – регуляторне середовище, державна підтримка бізнесу, антимонопольна політика.
5. Рівень технологій у галузі – ступінь розвитку технологічного середовища, доступ до нових технологічних рішень.
6. Соціальні та культурні особливості – демографічні показники, рівень освіченості населення, суспільні цінності й стиль життя.

Аналіз та урахування зазначених чинників допомагає підприємству орієнтуватися в ринкових умовах, коригувати свою стратегію та створювати стійкі конкурентні переваги.

Висновки

Підсумовуючи, варто зазначити, що рівень конкурентоспроможності підприємства формується під впливом сукупності внутрішніх і зовнішніх чинників. Внутрішні ресурси, до яких належать кадровий, фінансовий, інноваційний та організаційний потенціал, визначають ефективність функціонування компанії. Водночас зовнішні умови, як-от загальна економічна ситуація, політична стабільність, ринкова конкуренція та поведінка споживачів, створюють контекст для ведення бізнесу. Постійний моніторинг цих чинників, гнучка реакція на зміни та грамотне стратегічне управління сприяють досягненню сталого успіху підприємства на ринку. Комплексний підхід до аналізу й управління конкурентоспроможністю є запорукою розвитку та зростання в умовах сучасної економіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Черевко Г. В. Конкурентоспроможність молокопереробних підприємств в умовах членства України у СОТ : [монографія] / Г. В. Черевко. – Львів : Український бестселер, 2011. – 169 с.
2. Гудзь О.Є. Роль інновацій щодо забезпечення конкурентоспроможності та ефективності підприємства. Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка. 2015. Вип. 161. С. 3-11.

Шеремета Дарина Олександрівна – студентка групи МФКД-21б, факультет менеджменту та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: hutsalenkodasha@gmail.com

Накуовий керівник: Руда Лілія Петрівна – к.е.н., доцент кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: rudalist_ok@ukr.net

Daryna Sheremeta - student of group MFKD-21b, Faculty of Management and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hutsalenkodasha@gmail.com

Supervisor: Ruda Liliia – PhD, Assistant Professor of the Department of the Finance and innovation management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: rudalist_ok@ukr.net

УДК: 658.1

О.О. Краус[1]

ЦИФРОВІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ СТРУКТУРИ МАЙНА ПІДПРИЄМСТВА: МЕТОДИ ТА ІНСТРУМЕНТИ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація: *У статті розглянуто сучасні підходи до оцінки структури майна підприємства в умовах цифровізації бізнесу. Проаналізовано зміни у складі активів, зокрема зростання ролі нематеріальних ресурсів. Особливу увагу приділено цифровим інструментам обліку, аналізу та управління активами, зокрема ERP-системам, EAM-рішенням, хмарним технологіям та системам бізнес-аналітики. Наведено приклади практичного застосування цифрових рішень на підприємствах, а також виявлено основні переваги та ризики цифрової трансформації процесів оцінки майна. Зроблено висновок про стратегічне значення цифрового підходу до управління активами для підвищення ефективності та конкурентоспроможності підприємства.*

Ключові слова: структура майна, цифровізація, нематеріальні активи, ERP, бізнес-аналітика, оцінка активів, управління підприємством, цифрові технології.

DIGITAL APPROACHES TO ENTERPRISE ASSET STRUCTURE ASSESSMENT: METHODS AND TOOLS

Abstract: *The article examines modern approaches to assessing the asset structure of an enterprise in the context of business digitalization. It analyzes changes in asset composition, particularly the growing role of intangible resources. Special attention is given to digital tools for asset accounting, analysis, and management, including ERP systems, EAM solutions, cloud technologies, and business analytics platforms. Examples of practical implementation of digital solutions in enterprises are provided, along with the key advantages and risks of the digital transformation of asset assessment processes. The study concludes that adopting a digital approach to asset management is of strategic importance for enhancing business efficiency and competitiveness.*

Keywords: asset structure, digitalization, intangible assets, ERP, business analytics, asset assessment, enterprise management, digital technologies.

У сучасних умовах цифрової трансформації економіки особливої актуальності набуває проблема ефективного управління майном підприємства. Зміни, що відбуваються у технологічному середовищі, змушують бізнес переглядати традиційні підходи до обліку, оцінки та структурування активів. Зростання ролі нематеріальних активів, розширення можливостей цифрових інструментів управління та аналітики, поява нових форм власності (зокрема цифрової) зумовлюють потребу в оновленні методологічних підходів до оцінки структури майна підприємства [1].

Традиційна структура майна зазвичай включала матеріальні активи (нерухомість, обладнання, запаси) та фінансові ресурси. Проте сучасна економіка характеризується стрімким зростанням частки нематеріальних активів: програмного забезпечення, баз даних, брендів, цифрових платформ, патентів, авторських прав тощо. Ці активи дедалі частіше формують

основну вартість компаній, особливо у сфері IT, інноваційного виробництва, послуг та електронної комерції. Тому ефективна оцінка структури майна підприємства в умовах цифровізації неможлива без врахування цієї нової реальності.

У зв'язку з цим виникає необхідність у використанні сучасних підходів до оцінки майнової структури, які враховують не лише бухгалтерську вартість, а й економічну ефективність, потенціал до генерування прибутку, ліквідність та цифрову капіталізацію активів. Серед таких підходів можна виокремити комплексну оцінку, що охоплює як матеріальні, так і нематеріальні ресурси підприємства; вартісно-орієнтоване управління активами; стратегічний аналіз активів у контексті бізнес-моделі підприємства; а також застосування аналітичних моделей та показників для моніторингу змін у структурі майна [2].

Цифровізація бізнесу надала підприємствам широкий арсенал інструментів для оцінки та управління активами. Серед них варто виділити ERP-системи, які дозволяють інтегрувати облік і управління активами в єдиному інформаційному середовищі, автоматизувати облік основних засобів, контролювати амортизацію, оцінювати ефективність використання активів. Іншим важливим інструментом є системи управління підприємницькими активами (EAM), що надають функціонал для детального аналізу життєвого циклу активів, прогнозування технічного зносу, оптимізації інвестицій у оновлення основних засобів [3].

Значну роль у сучасному оцінюванні майна відіграє бізнес-аналітика та інструменти обробки великих масивів даних (Big Data), які дозволяють виявляти закономірності у зміні структури активів, моделювати фінансові ризики, аналізувати ефективність використання ресурсів у реальному часі. Застосування елементів штучного інтелекту та машинного навчання відкриває нові можливості для прогнозування динаміки активів і прийняття обґрунтованих управлінських рішень [4].

Окремої уваги заслуговують практичні кейси цифрової трансформації обліку активів у підприємствах. Наприклад, деякі українські компанії впроваджують блокчейн-рішення для фіксації прав на інтелектуальну власність, або використовують хмарні сервіси для зберігання й аналізу інформації про активи. Це дозволяє підвищити прозорість, уникнути дублювання активів, запобігти шахрайству та забезпечити швидкий доступ до актуальної інформації для всіх учасників управлінського процесу.

Серед основних переваг цифрових підходів до оцінки структури майна слід зазначити оперативність прийняття рішень, гнучкість, точність обліку, зменшення людського фактору, а також інтеграцію з іншими бізнес-процесами підприємства. Водночас, варто враховувати і низку викликів: потребу в висококваліфікованих кадрах, захист даних, високу вартість впровадження цифрових рішень, необхідність зміни корпоративної культури та організаційної структури [5].

Підсумовуючи, можна зазначити, що оцінка структури майна підприємства в умовах цифровізації бізнесу стає не лише бухгалтерською або фінансовою функцією, а стратегічним інструментом управління. Цифрові технології суттєво розширюють можливості підприємств щодо аналізу, моделювання та оптимізації структури активів. Використання сучасних підходів та інструментів дозволяє підвищити ефективність управління ресурсами, забезпечити довгострокову стійкість бізнесу та створити конкурентні переваги в умовах цифрової економіки.

Висновки

Таким чином, в умовах активної цифровізації бізнес-середовища особливої ваги набуває перегляд підходів до оцінки структури майна підприємства. Застосування цифрових інструментів, таких як ERP- та EAM-системи, аналітика великих даних, штучний інтелект, дозволяє не лише підвищити точність обліку та оперативність управлінських рішень, але й забезпечити глибший аналіз ефективності використання активів, зокрема нематеріальних. Це, своєю чергою, трансформує саму роль управління майном — з технічної або фінансової функції вона перетворюється на стратегічний інструмент підвищення конкурентоспроможності підприємства. Водночас цифровізація створює і нові виклики, зокрема — необхідність інституційної підтримки, кадрового забезпечення, а також інтеграції нових підходів у систему

корпоративного управління. Перспективним напрямом подальших досліджень є розробка інтегрованих моделей оцінки структури активів з урахуванням цифрових ризиків, потенціалу інновацій та екологічної складової сталого розвитку підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Yevtushenko N. Digital transformation of business in the context of war in ukraine: challenges and opportunities [Електронний ресурс] / Nataliia Yevtushenko, Dmytro Stetsenko // Economic scope. – 2024. – Режим доступу: https://doi.org/10.32782/2224-6282/191-34 (дата звернення: 19.05.2025).
2. Nikolaichuk O. Improving the asset management of the enterprise in the context of market value growth [Electronic resource] / O. Nikolaichuk, V. Zozulya, A. Kushniruk // Economies' Horizons. – 2022. – No. 2(20). – P. 12–32. – Mode of access: https://doi.org/10.31499/2616-5236.2(20).2022.261846 (date of access: 19.05.2025).
3. Design of Economic Sustainability Supported by Enterprise Resource Planning Systems in Architecture, Engineering, and Construction [Electronic resource] / Tomáš Mandičák [et al.] // Buildings. – 2022. – Vol. 12, no. 12. – P. 2241. – Mode of access: https://doi.org/10.3390/buildings12122241 (date of access: 19.05.2025).
4. Impact of Big Data and Artificial Intelligence on Industry: Developing a Workforce Roadmap for a Data Driven Economy [Electronic resource] / Marina Johnson [et al.] // Global Journal of Flexible Systems Management. – 2021. – Vol. 22, no. 3. – P. 197–217. – Mode of access: https://doi.org/10.1007/s40171-021-00272-y (date of access: 19.05.2025).
5. Truong V. T. Blockchain Meets Metaverse and Digital Asset Management: A Comprehensive Survey [Electronic resource] / Vu Tuan Truong, Long Bao Le, Dusit Niyato // IEEE Access. – 2023. – P. 1. – Mode of access: https://doi.org/10.1109/access.2023.3257029 (date of access: 19.05.2025).

Краус Олександра Олександрівна – студентка групи МФКД-21б, факультет менеджменту та інформаційних технологій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: oleksandrakraus@gmail.com

Oleksandra Kraus - student of group MFKD-21b, Faculty of Management and Information Technologies, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oleksandrakraus@gmail.com

УДК 004.8:658

К. Д. Кириченко

АРХІТЕКТУРА ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ КОМПОНЕНТИ АГЕНТНИХ СИСТЕМ В АВТОМАТИЗОВАНОМУ УПРАВЛІННІ ЛОГІСТИЧНИМИ ПРОЦЕСАМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано основні структурні елементи ІАС, зокрема агенти, агентне середовище, комунікаційну інфраструктуру, базу знань і системи прийняття рішень. Окрема увага приділена класифікації агентів за функціональним призначенням: координатори, монітори, аналізатори та виконавці. Запропоновано типову схему їх взаємодії в умовах динамічного логістичного середовища.

Ключові слова: агенти, агентні системи, архітектура, агенти-координатори, агенти-монітори, агенти-аналізатори, виконавчі агенти.

Abstract

The article analyses the main structural elements of IAS, including agents, agent environment, communication infrastructure, knowledge base and decision-making systems. Particular attention is paid to the classification of agents by functional purpose: coordinators, monitors, analyzers and executors. A typical scheme of their interaction in a dynamic logistics environment is proposed.

Keywords: agents, agent systems, architecture, coordinating agents, monitoring agents, analysing agents, executing agents.

Вступ

Ефективне управління логістикою відіграє ключову роль у забезпеченні конкурентоспроможності підприємств, оптимізації витрат та покращенні якості обслуговування клієнтів [1]. Водночас зростання масштабів і складності логістичних процесів потребує впровадження новітніх технологій, здатних забезпечити оперативну обробку інформації, адаптацію до змін середовища та автономне прийняття рішень. Дедалі більшого поширення набувають інтелектуальні агентні системи (ІАС), що демонструють високий потенціал у вирішенні задач логістичного управління завдяки своїм децентралізованим і самоорганізаційним властивостям.

Метою роботи є дослідженні функціональної структури агентів та механізмів їхньої взаємодії в умовах динамічного логістичного середовища.

Результати дослідження

Інтелектуальні агентні системи – розподілені обчислювальні структури, побудовані на основі взаємодії множини автономних агентів, що здатні до самостійного сприйняття середовища, аналізу ситуацій, прийняття рішень та узгодження своїх дій із діями інших агентів у системі.

ІАС поєднують риси штучного інтелекту, теорії складних систем і мультиагентної взаємодії між окремими агентами, що дозволяє ефективно вирішувати задачі в умовах невизначеності, багатоваріантності рішень і обмеженості часу. Застосування таких систем є особливо актуальним у сферах, що характеризуються високим рівнем динамічності та складності – зокрема в логістиці, управлінні виробничими процесами, енергетичних мережах та електронній комерції.

Завдяки своїм структурним та функціональним властивостям, ІАС забезпечують гнучкість, адаптивність і масштабованість, що робить їх ефективним інструментом у побудові інтелектуальних систем підтримки прийняття управлінських рішень.

Архітектура агентної системи зазвичай має модульну та ієрархічну структуру, що забезпечує масштабованість, адаптивність і взаємодію між агентами. Основні елементи архітектури:

- Агенти – автономні програмні сутності, які виконують певні ролі, мають мету, власні правила поведінки й здатність до спілкування.
- Агентне середовище – платформа або середовище функціонування, де агенти можуть

спостерігати, взаємодіяти, переміщуватись (в мобільних ІАС).

- Комунікаційна інфраструктура – протоколи обміну повідомленнями (наприклад, FIPA-ACL), механізми публікації й підписки, координатори взаємодії.
- База знань – набір правил, моделей або структурованих даних, які використовуються агентом для прийняття рішень.
- Системи планування й ухвалення рішень – алгоритми, які дають змогу агентам діяти раціонально згідно зі зміною стану середовища.

Тип агенту стосується характеристик індивідуальних агентів і включає реактивні, поведінкові та когнітивні агенти. Ці типи відрізняються своїми підходами до реагування на зміни в середовищі [2]. У типових мультиагентних системах, що використовуються для автоматизації логістичних процесів, виділяють кілька основних типів агентів відповідно до їх функціонального призначення (табл. 1).

Таблиця 1 – Типи агентів за їх функціональним призначенням

Типи агентів	Функції	Роль у системі
Агенти-координатори	Забезпечення управління загальною логікою взаємодії агентів у системі, координація розподілу завдань та ресурсів	− Розподіляють ролі між іншими агентами. − Координують хід виконання логістичних операцій. − Запобігають конфліктам між агентами (наприклад, при розподілі маршрутів чи транспортних засобів). − Часто реалізують механізми централізованого планування або делегують окремі функції.
Агенти-монітори	Спостереження за станом середовища, виявлення відхилень, генерація подій	− Збирають дані в режимі реального часу (наприклад, про стан складу, наявність товарів, завантаженість транспорту). − Інформують координаторів або аналітичні агенти про зміни. − Можуть взаємодіяти з IoT-пристроями (сенсорами, GPS-трекерами тощо).
Агенти-аналізатори (аналітики)	Обробка інформації, прогнозування, виявлення закономірностей і аномалій	− Проводять аналітику даних, наданих агентами-моніторами. − Використовують алгоритми машинного навчання або евристичні методи. − Пропонують оптимізаційні рішення (наприклад, альтернативні маршрути, графіки постачання, рівні запасів). − Можуть слугувати базою для систем підтримки прийняття рішень.
Виконавчі агенти	Безпосереднє виконання дій у фізичному або цифровому середовищі	− Запускають процеси (наприклад, відправку товару, оновлення замовлення, переміщення вантажу). − Реалізують запити, сформовані координаторами або аналізаторами. − Взаємодіють із зовнішніми системами – ERP, CRM, WMS, TMS.

Ефективне функціонування інтелектуальних агентних систем у логістичному середовищі значною мірою визначається чіткою координацією та структурованою взаємодією між різними класами агентів. Така взаємодія забезпечує не лише розподіл функцій, а й динамічну адаптацію системи до змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі, підвищуючи рівень автоматизації управлінських рішень.

Типова схема функціональної взаємодії агентів у логістичній ІАС включає кілька послідовних етапів, що реалізуються за участі спеціалізованих агентів:

Агенти-монітори виконують роль сенсорного рівня системи. Вони здійснюють безперервний збір актуальної інформації про стан логістичних об'єктів і процесів: наявність товару на складі, розташування транспортних засобів, статус замовлень, рівень завантаженості інфраструктури тощо. Часто ці агенти функціонують у зв’язці з пристроями Інтернету речей (IoT), зокрема сенсорами, RFID-мітками, GPS-трекерами.

Агенти-аналізатори забезпечують інтерпретацію зібраної інформації. Використовуючи алгоритми обробки даних, статистичного аналізу чи машинного навчання, вони виявляють закономірності, оцінюють поточну ситуацію та генерують пропозиції щодо оптимізації логістичних процесів.

Наприклад, вони можуть прогнозувати затримки в доставці, пропонувати альтернативні маршрути або переглядати графіки відвантаження.

Агенти-координатори відповідають за прийняття рішень на основі аналітичних висновків та за управління іншими агентами системи. Вони розподіляють завдання між виконавчими агентами, узгоджують їх дії, виявляють можливі конфлікти (наприклад, конкуренцію за ресурси) і здійснюють коригування загальної стратегії відповідно до змінних умов середовища.

Виконавчі агенти реалізують практичні дії, спрямовані на досягнення поставлених цілей. Вони можуть ініціювати фізичні операції, як-от переміщення товару, завантаження транспорту, оновлення статусу замовлення в інформаційній системі або взаємодію із зовнішніми сервісами, такими як ERP, CRM, WMS або TMS.

Таким чином, багаторівнева структура взаємодії агентів створює передумови для побудови самонавчальної, адаптивної та розподіленої логістичної системи, яка здатна ефективно реагувати на зовнішні виклики, працювати в умовах невизначеності та підтримувати прийняття обґрунтованих управлінських рішень у режимі реального часу. Такий підхід відкриває нові можливості для цифрової трансформації логістики та інтеграції інтелектуальних технологій у промислову та комерційну діяльність.

Висновки

Агентна архітектура забезпечує гнучкість, масштабованість та адаптивність автоматизованих логістичних систем. Взаємодія спеціалізованих агентів – координаторів, моніторів, аналізаторів та виконавців – дає змогу ефективно управляти ресурсами, приймати рішення в реальному часі та знижувати ризики в умовах невизначеності. Такий підхід є перспективним напрямом у розвитку інтелектуальних систем підтримки управлінських рішень у логістиці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Погребний В. (2024). Управління логістичними процесами у транспортній сфері. *Економіка та суспільство*. 2024. № 63. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-63-87.

2. Симонов Д., Симонов Є., Заіка Б. Автоматизоване формування та управління знаннями з використанням мультиагентних систем. *Collection of Scientific Papers «ΛΌГОΣ»*, (May 24, 2024; Zurich, Switzerland). 2024. С.247–252. https://doi.org/10.36074/logos-24.05.2024.055

Кириченко Катерина Дмитрівна – студентка групи 1ІСТ-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Юрчук Наталія Петрівна*** – канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Kyrychenko Kateryna Dmytrivna – student of group 1IST-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: ***Yurchuk Nataliia P.*** – PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.056.5

А. В. Грицак
А. В. Марущак

РОЗРОБКА АЛГОРИТМУ ЗАХИЩЕНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНОЇ СИСТЕМИ РЕЗЕРВНОГО КОПІЮВАННЯ НА ОСНОВІ IPFS, БЛОКЧЕЙНУ ТА СМАРТ-КОНТРАКТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У сучасному інформаційному суспільстві вагоме значення має забезпечення конфіденційності, доступності та довготривалого зберігання даних. У даній роботі запропоновано розробку алгоритму захищеної системи резервного копіювання, що базується на децентралізованому зберіганні даних з використанням IPFS, шифрування та смарт-контрактів у блокчейн-середовищі. Проаналізовано переваги такого підходу над централізованими рішеннями: усунення єдиної точки відмови, підвищення конфіденційності, прозорість доступу та масштабованість. Запропоновано комплексний алгоритм функціонування системи, що охоплює шифрування, фрагментацію, хешування, реплікацію, розподіл по вузлах, контроль доступу, моніторинг, логування та відновлення даних.
Ключові слова: *резервне копіювання; децентралізоване зберігання; блокчейн; смарт-контракти; інформаційна безпека; контроль доступу.*

Abstract
In today's information society, ensuring confidentiality, accessibility, and long-term storage of data is of great importance.This paper proposes the development of an algorithm for a secure backup system based on decentralized data storage using IPFS, encryption and smart contracts in a blockchain environment. The advantages of this approach over centralized solutions are analyzed, including the elimination of a single point of failure, enhanced confidentiality, access transparency, and scalability. A comprehensive algorithm for the system's operation is proposed, covering encryption, fragmentation, hashing, replication, node distribution, access control, monitoring, logging, and data recovery.
Keywords: *backup; decentralized storage; blockchain; smart contracts; information security; access control.*

Вступ

Сучасна цифрова епоха висуває високі вимоги до безпеки, доступності та довготривалого зберігання даних. Традиційні централізовані рішення для резервного копіювання втрачають актуальність через низку недоліків – централізацію, вразливість до атак та залежність від провайдерів. Це зумовлює необхідність впровадження нових підходів. Одним із перспективних рішень є використання децентралізованих сховищ у поєднанні з технологіями блокчейну та смарт-контрактів, що забезпечують не лише надійне зберігання даних, а й прозорий контроль за їх використанням.

Результати дослідження

У сучасному світі, де обсяги даних стрімко зростають, а вимоги до їхньої безпеки та доступності стають дедалі суворішими, дедалі більше уваги приділяється децентралізованим рішенням для зберігання інформації. Децентралізоване сховище файлів (DFS) – це спосіб зберігання даних на кількох

серверах або місцях, а не в централізованому сховищі даних. Це рішення має на меті покращити доступ до даних і керування ними, зробивши дані доступними в будь-який час і в будь-якому місці [1].

Використання децентралізованого зберігання у резервному копіюванні забезпечує високу надійність, оскільки усуває єдину точку відмови: навіть при виході з ладу окремих вузлів доступ до даних зберігається. Завдяки шифруванню користувач може безпечно зберігати конфіденційну інформацію, не покладаючись на довіру до сторонніх сервісів. Смарт-контракти у блокчейн-середовищі дозволяють автоматизувати контроль доступу до резервних копій, визначаючи, хто, коли і за яких умов може звертатися до даних. Вони фіксують усі події, забезпечують прозорість і незмінність журналів доступу, що важливо для аудиту та безпеки. Крім того, можлива реалізація складних механізмів доступу – з урахуванням геолокації, часу, пристрою тощо.

Проєктування захищеної системи резервного копіювання на основі децентралізованого зберігання даних є важливим етапом забезпечення цілісності та безпеки в умовах зростання загроз інформаційній безпеці. Традиційні централізовані рішення стикаються з ризиками зловмисного доступу, кібератак та залежності від єдиного постачальника. Натомість децентралізовані системи пропонують стійкість до збоїв, надійність і захист завдяки шифруванню та блокчейн-технологіям.

Мета такої системи – створити безпечне, надійне та масштабоване середовище для зберігання резервних копій із дотриманням конфіденційності, цілісності та доступності даних. Ключовими елементами є фрагментація та розподіл даних, шифрування, ідентифікація за хешами та використання протоколів, як-от IPFS.

IPFS (InterPlanetary File System) – це розподілена файлова система, що працює між вузлами та прагне з’єднати всі обчислювальні пристрої з однією системою файлів [2]. Після успішного завантаження даних IPFS генерує унікальний ідентифікатор вмісту (CID) для кожного фрагмента, що дозволяє отримувати файли на основі їхнього вмісту [5].

Принцип роботи IPFS полягає у такому:

1. Файл розбивається на частини, хешується, і кожна версія отримує унікальний ідентифікатор – CID (Content Identifier).

2. Інші вузли мережі шукають файл за CID і, завантаживши його, зберігають копію, стаючи його постачальниками.

3. Вузли можуть закріпити файл, щоб зберігати його назавжди, або автоматично видаляти, щоб економити місце.

4. Кожна нова версія файлу має новий CID, тому старі версії не перезаписуються і файли захищені від змін.

5. IPNS і DNSLink допомагають прив’язати довгі CID до зручних для користувача назв.

6. Якщо браузер не підтримує IPFS напряму, можна отримати доступ через шлюзи, наприклад ipfs.io [3].

CID – це мітка, яка використовується для вказівки на матеріал в IPFS. Вона не вказує, де зберігається контент, але формує свого роду адресу на основі самого контенту [4].

Блокчейн забезпечує фіксацію транзакцій та контроль доступу через смарт-контракти. Вони автоматизують надання доступу, фіксують звернення до копій і забезпечують захист від несанкціонованих дій.

Шифрування реалізується на всіх етапах – передача, зберігання, відновлення – із контролем ключів користувачем. Рекомендується гібридне шифрування: симетричне для обсягів даних і асиметричне – для захисту ключів.

Відновлення даних здійснюється через ідентифікацію фрагментів, перевірку хешів і об'єднання у цілісну структуру. Для підвищення доступності застосовують реплікацію фрагментів на кількох вузлах. Масштабованість системи забезпечує її адаптивність до зростання обсягів і нових технологій.

Децентралізовані рішення для резервного копіювання дозволяють усунути ці проблеми, розподіляючи дані по численних географічно розподілених вузлах мережі. Це підвищує надійність збереження інформації, а також забезпечує її конфіденційність.

Основою роботи такої системи є комплексний алгоритм, який включає кілька важливих етапів:

1. Ідентифікація даних для резервного копіювання. На початку визначаються файли, каталоги чи системи, що потребують захисту. Важливо класифікувати інформацію за рівнем її чутливості, щоб застосувати адекватні заходи безпеки.

2. Шифрування даних. Перед передачею у мережу дані піддаються надійному шифруванню, що гарантує їх захист навіть у випадку компрометації.

3. Фрагментація. Зашифровані дані розбиваються на окремі фрагменти, які зберігатимуться на різних вузлах. Такий підхід ускладнює доступ до повної інформації для потенційних зловмисників.

4. Генерація унікальних хешів для кожного фрагмента. Хешування дозволяє перевіряти цілісність фрагментів під час їх відновлення.

5. Вибір вузлів для зберігання. Вузли підбираються на основі критеріїв надійності, географічного розташування та доступного простору.

6. Безпечна передача фрагментів. Дані передаються через захищені канали, що виключає ризик перехоплення.

7. Запис фрагментів на вузли. Кожен вузол зберігає лише частину загального обсягу інформації, що забезпечує стійкість до втрати даних.

8. Фіксація інформації про місця зберігання. Відомості про розташування фрагментів заносяться у захищену базу даних або блокчейн, що полегшує подальше відновлення.

9. Перевірка цілісності даних. Після збереження здійснюється контроль за допомогою хешів для виключення пошкоджень.

10. Визначення політик доступу. Регламентуються права користувачів на роботу з резервними копіями за ролями, часом або іншими параметрами.

11. Реалізація смарт-контрактів для контролю доступу. Смарт-контракти автоматизують управління доступом, забезпечуючи прозорість та незмінність правил.

12. Моніторинг та сповіщення. Система в режимі реального часу відслідковує спроби доступу і оповіщає адміністратора про підозрілі дії.

13. Відновлення даних за запитом. Після перевірки прав користувача система збирає фрагменти з різних вузлів та відновлює цілісні дані.

14. Шифрування відновлених даних. Для безпеки інформація шифрується повторно перед передачею користувачу.

15. Логування операцій. Усі дії щодо резервного копіювання та відновлення фіксуються для аудиту та підвищення рівня безпеки.

Традиційні методи контролю доступу мають вразливості, що можуть бути використані зловмисниками. Смарт-контракти на блокчейн-платформах надають можливість автоматизувати управління доступом, забезпечуючи прозорість, надійний аудит та незмінність записів.

Основні етапи алгоритму моніторингу доступу:

1. Ідентифікація користувача. Перед доступом відбувається аутентифікація через смарт-контракт із верифікацією у блокчейні.

2. Визначення прав доступу. Смарт-контракт оцінює роль користувача і визначає його можливості щодо конкретних даних.

3. Перевірка відповідності політикам безпеки. Контроль відповідності прав користувача діючим політикам.

4. Аналіз типу операції. Визначення, чи дозволена операція (перегляд, зміна, видалення).

5. Аудит спроб доступу. Запис усіх спроб доступу для подальшого аналізу.

6. Моніторинг часу і місця доступу. Виявлення аномальних або несанкціонованих дій.

7. Двоетапна аутентифікація. Посилення безпеки за рахунок додаткових перевірок.

Поєднання децентралізованого зберігання на базі IPFS, блокчейн-технологій і сучасних методів шифрування формує надійний механізм для захищеного резервного копіювання даних. Автоматизація контролю доступу через смарт-контракти не лише підвищує прозорість і аудит, а й мінімізує ризики несанкціонованих дій, роблячи систему більш стійкою до внутрішніх та зовнішніх загроз.

Висновки

Децентралізована система резервного копіювання, що базується на IPFS, шифруванні та смарт-контрактах, забезпечує високий рівень конфіденційності, доступності та цілісності даних. Вона усуває єдину точку відмови, дозволяє гнучко керувати доступом, автоматизує аудит операцій і є стійкою до збоїв і атак. Завдяки гібридному шифруванню, реплікації, логуванню та масштабованій архітектурі така система може ефективно застосовуватись у критичних IT-середовищах, які потребують найвищого рівня захисту резервних копій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Що таке децентралізоване сховище файлів?. Gate.io. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.gate.io/uk/learn/articles/what-is-distributed-file-storage/939 (дата звернення: 21.04.2025).

2. Benet J. IPFS - Content Addressed, Versioned, P2P File System. 2014. 29 липня. 27 с. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://doi.org/10.48550/arXiv.1407.3561 (дата звернення: 24.04.2025).

3. Introduction to IPFS | Symphony. Software development and design for the world's most innovative brands | Symphony. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://symphony.is/about-us/blog/introduction-to-ipfs (дата звернення: 26.04.2025).

4. Content Identifiers (CIDs) | IPFS Docs. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://docs.ipfs.tech/concepts/content-addressing/ (дата звернення: 30.04.2025).

5. Chintal B. P. Secure Decentralized Storage System Using Blockchain and IPFS // SSRN. 2025. 18 лютого. 7 с. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://doi.org/10.2139/ssrn.5142864 (дата звернення: 30.04.2025).

Марущак Анастасія Віталіївна – студентка групи 2КІТС-21б, Факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: anamar349@gmail.com

Науковий керівник: ***Грицак Анатолій Васильович*** – доцент каф. Менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

Marushchak Anastasiia Vitalyivna – student of group 2CITS-21b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: anamar349@gmail.com

Supervisor: ***Hrytsak Anatolii Vasyliovych*** – docent of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

УДК 658.3.07

Боковець В.В.
Грабовенко Я.О.

СТАН УПРАВЛІНСЬКОЇ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено сутність управлінської праці як складової ефективного функціонування організації. Розкрито основні характеристики, етапи та особливості управлінської діяльності в умовах цифрової трансформації та динамічних змін зовнішнього середовища. Обґрунтовано необхідність удосконалення організації праці менеджерів з урахуванням новітніх інформаційних технологій, гнучких моделей управління та принципів тайм-менеджменту. Запропоновано практичні шляхи підвищення ефективності управлінської праці на основі оптимізації процесів прийняття рішень, делегування повноважень і розвитку управлінських компетенцій. Особливу увагу приділено викликам, що постають перед керівниками в умовах невизначеності, криз та високої конкуренції

Ключові слова: управлінська праця, менеджер, організація праці, ефективність управління, цифрова трансформація, тайм-менеджмент, делегування, управлінські рішення, гнучке управління.

Abstract

The article explores the essence of managerial work as a key component of an organization's effective functioning. The main characteristics, stages, and features of managerial activity in the context of digital transformation and rapidly changing external conditions are analyzed. The need to improve the organization of managers' work is substantiated, taking into account modern information technologies, flexible management models, and time management principles. Practical ways to increase the efficiency of managerial work are proposed, based on the optimization of decision-making processes, delegation of authority, and the development of managerial competencies. Special attention is paid to the challenges faced by managers in conditions of uncertainty, crises, and high competition.

Keywords: managerial work, manager, work organization, management efficiency, digital transformation, time management, delegation, managerial decisions, flexible management.

Вступ

Управлінська праця є ключовим елементом ефективного функціонування будь-якої організації. В умовах сучасних викликів, таких як війна, економічна нестабільність та глобальні трансформації, удосконалення управлінських процесів набуває особливої актуальності. Ця стаття аналізує стан управлінської праці в Україні у 2023–2024 роках, виявляє основні проблеми та пропонує шляхи їх вирішення[1].

Результати дослідження

Сучасний стан управлінської праці в Україні такий:

1. Продуктивність праці в Україні залишається на низькому рівні. У 2023 році вона становила 15$ на годину за паритетом купівельної спроможності, що відповідає 105-му місцю у світі поряд зі Шрі-Ланкою. У 2024 році цей показник зріс до 19 $ на годину, але все ще значно поступається країнам ЄС, де продуктивність сягає 100–140 $ на годину .

Рисунок 1- Показники продуктивності праці в Україні в 2023-2024 рр.

2. Рівень безробіття зменшився з 17,4% у 2023 році до 14,3% у 2024 році. Однак ринок праці залишається нестабільним через структурне безробіття та дефіцит кадрів, спричинений мобілізацією та міграцією.[3]

Рисунок 2 - Рівень безробіття в Україні в 2023-2024 рр.

3. Середня заробітна плата у 2024 році зросла на 14,8% у номінальному вираженні та на 8,1% у реальному. Це зростання обумовлене конкуренцією за кваліфікованих працівників та підвищенням мінімальної зарплати[2].

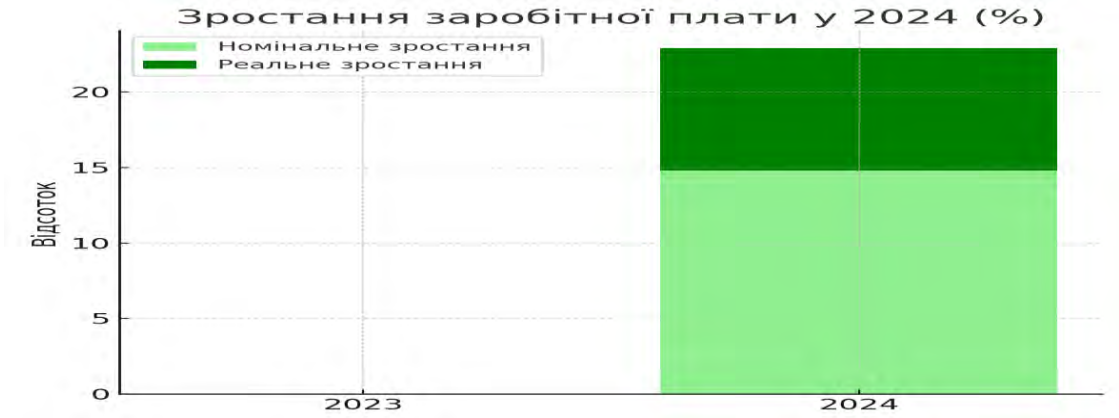

Рисунок 3 – Зростання заробітної плати в 2024 р в Україні

Існують певні виклики управлінській праці, а саме:

- *Бюрократизація та надмірне регулювання*. Український бізнес стикається з надмірною бюрократією, що ускладнює управлінські процеси. За оцінками, щорічно витрачається близько 34 млрд грн на виконання адміністративних процедур, які не сприяють підвищенню продуктивності ;
- *Дефіцит кваліфікованих кадрів.* Брак фахівців, особливо в управлінській сфері, є серйозною проблемою. Це пов'язано з еміграцією, мобілізацією та недостатнім рівнем підготовки кадрів. Компанії змушені залучати жінок, студентів та пенсіонерів на посади, які раніше займали переважно чоловіки.
- *Психоемоційне вигорання.* Постійний стрес, спричинений війною та економічною нестабільністю, негативно впливає на ефективність управлінської праці. Понад 42% компаній зазначають зниження продуктивності працівників через психоемоційне вигорання.

Існують певні шляхи удосконалення управлінської праці в Україні:

1. *Діджиталізація управлінських процесів.* Впровадження цифрових технологій дозволяє автоматизувати рутинні завдання, зменшити вплив людського фактору та підвищити ефективність управління. Це особливо актуально в умовах обмежених ресурсів та кадрового дефіциту.

2. *Інвестиції в людський капітал.* Підвищення кваліфікації управлінського персоналу через навчальні програми, тренінги та коучинг сприяє розвитку лідерських якостей та адаптації до нових викликів. Державні та міжнародні програми навчання допомагають працівникам опанувати нові професії.
3. *Гнучкі форми зайнятості*. Впровадження гнучких графіків роботи, дистанційної праці та проектного управління дозволяє адаптуватися до змін та ефективно використовувати наявні ресурси.
4. *Психологічна підтримка персоналу.* Створення програм підтримки ментального здоров'я, проведення тренінгів з управління стресом та розвиток корпоративної культури сприяють зниженню рівня вигорання та підвищенню мотивації працівників.

Удосконалення управлінської праці в Україні вимагає комплексного підходу*:*

- *сприяння діджиталізації:* держава повинна підтримувати впровадження цифрових технологій через податкові пільги та грантові програми.
- *реформа освіти:* необхідно адаптувати освітні програми до сучасних вимог ринку праці, зосереджуючись на розвитку управлінських навичок.
- *підтримка ментального здоров'я:* важливо впроваджувати програми психологічної підтримки на рівні підприємств та держави.
- *залучення діаспори:* створення умов для повернення кваліфікованих фахівців з-за кордону може значно посилити управлінський потенціал країни[3].

Висновки

Управлінська праця в Україні стикається з низкою викликів, серед яких бюрократизація, кадровий дефіцит та психоемоційне вигорання. Однак впровадження цифрових технологій, інвестиції в людський капітал та гнучкі форми зайнятості можуть значно підвищити ефективність управління. Комплексний підхід та підтримка з боку держави та бізнесу є ключовими для успішного удосконалення управлінської праці в сучасних умовах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Козієвкін С.О. Проблеми ефективності управлінської праці в Україні: аналіз сучасних викликів // Ефективність державного управління. 2023. № 1. С. 23-26.
2. Українська економіка у 2024 році: сучасний стан та перспективи розвитку:https://ces.org.ua/ukrainian_economy_in_2024/?utm_source=chatgpt.com
3. . Основні характеристики ринку праці України у першому півріччі 2024 року. Національний інститут стратегічних досліджень: https://niss.gov.ua/doslidzhennya/sotsialna-polityka/osnovni-kharakterystyky-rynku-pratsi-ukrayiny-u-pershomu?utm_source=chatgpt.com

Боковець Вікторія Вікторівна – доктор економічних наук, професор кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bokovets.v@ukr.net

Грабовенко Яна Олександрівна – студентка групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: yana_2004@gmail.com

Bokovets Viktoriia– Doctor of Economic Sciences, Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bokovets.v@ukr.net

Grabovenko Yana– student of group P-21b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: yana_2004@gmail.com

УДК 658.562

Боковець В.В.
Жук В.П.

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто основні аспекти управління якістю продукції в умовах сучасного ринку. Проаналізовано ключові методи та інструменти забезпечення якості, зокрема стандарти ISO, методи контролю та вдосконалення виробничих процесів. Особливу увагу приділено ролі цифровізації та автоматизації у підвищенні ефективності управління якістю. Розкрито значення якісної продукції як конкурентної переваги підприємства/

.**Ключові слова**: кість продукції, управління, стандарти ISO, цифровізація, контроль.

Abstract

The article examines the main aspects of product quality management in the modern market environment. Key methods and tools for ensuring quality are analyzed, including ISO standards, control methods, and production process improvement. Special attention is paid to the role of digitalization and automation in enhancing the efficiency of quality management. The importance of high-quality products as a competitive advantage is highlighted.

Keywords: product quality, management, ISO standards, digitalization, control.

Вступ

У сучасних умовах глобалізації, швидкого розвитку технологій та зростання конкуренції управління якістю продукції стало ключовим фактором забезпечення конкурентоспроможності підприємств. Якість продукції не лише впливає на задоволеність споживачів, але й визначає економічну ефективність, репутацію компанії та її здатність адаптуватися до ринкових змін. У 2023–2024 роках, в умовах економічної нестабільності та воєнного часу в Україні, питання управління якістю набуло особливого значення.

Управління якістю продукції є одним із ключових чинників успіху підприємства в умовах високої конкуренції, глобалізації ринку та зростаючих вимог споживачів. Сучасне виробництво вимагає не лише забезпечення відповідності продукції технічним стандартам, а й постійного вдосконалення процесів, орієнтованості на споживача, гнучкості та інноваційності. Саме тому управління якістю набуває стратегічного значення для будь-якого суб'єкта господарювання.

Мета цієї статті – проаналізувати сучасні підходи до управління якістю продукції, виявити ефективні інструменти забезпечення якості та визначити роль інноваційних технологій у цьому процесі.

Результати дослідження

Управління якістю базується на принципах, розроблених такими стандартами, як ISO 9001, які акцентують на клієнтоорієнтованості, лідерстві, залученні персоналу та постійному вдосконаленні. Еволюція систем управління якістю (СУЯ) пов'язана з переходом від контролю якості до комплексного менеджменту, який інтегрує якість у всі бізнес-процеси [4]. У сучасних умовах СУЯ включають цифрові технології, такі як аналіз великих даних, автоматизацію та штучний інтелект, що дозволяють прогнозувати дефекти та оптимізувати виробничі процеси.

За даними Державної служби статистики України, у 2023 році валовий внутрішній продукт (ВВП) у фактичних цінах склав значну частку економічної активності, що свідчить про стабілізацію економіки в умовах війни [1]. Проте імпорт товарів у березні 2024 року (6, 9)(3,4 млрд), що вказує на залежність від імпортної сировини та комплектуючих [2]. Це створює виклики для управління якістю, оскільки підприємства змушені адаптувати СУЯ до роботи з різноманітними постачальниками.

У 2023 році Державна служба статистики України провела обстеження за формою № 1-РСО (актив) для підвищення якості даних Реєстру статистичних одиниць [3]. Це свідчить про зусилля

держави щодо вдосконалення збору даних, що є основою для аналізу якості продукції. Крім того, звіт Міністерства фінансів України показав, що за серпень 2024 року до державного бюджету надійшло 387,4 млрд. гривень, що відображає фінансову стабільність, необхідну для інвестицій у системи якості [4].

Сучасні умови, зокрема воєнний стан в Україні, створюють додаткові виклики для управління якістю. Логістичні обмеження, перебої в постачанні сировини та нестача кваліфікованих кадрів ускладнюють підтримку стабільної якості. Наприклад, дані митної служби України за 2023–2024 роки показують зростання імпорту, що вимагає посиленого контролю якості вхідних матеріалів.

Для вирішення цих проблем підприємства впроваджують цифрові інструменти. Наприклад, використання програмного забезпечення для управління якістю дозволяє автоматизувати контроль, відстежувати дефекти в реальному часі та прогнозувати ризики. Сучасний менеджмент якості орієнтується на інтеграцію з Індустрія 4.0, включаючи IoT (Інтернет речей) та аналітику великих даних. Це дозволяє збирати й аналізувати великі обсяги даних у режимі реального часу, оперативно виявляти відхилення, прогнозувати ризики та автоматизувати процеси контролю. Цифрові технології також забезпечують прозорість виробничих процесів і підвищують відповідальність працівників на всіх рівнях.

Наприклад, ПрАТ «Оболонь» – один із лідерів пивобезалкогольної галузі в Україні – успішно впровадив систему управління якістю відповідно до стандарту ISO 9001:2015, а також системи ISO 22000 (харчова безпека) і ISO 14001 (екологічне управління). На підприємстві функціонує власна лабораторія, яка проводить постійний контроль сировини, проміжної та готової продукції. Для зниження людського чинника запроваджено автоматизовані лінії розливу та контролю якості продукції. Результатом є зростання довіри до бренду, стабільна якість продукції та вихід на міжнародні ринки. ТОВ «Нова Пошта» хоча і не є виробничим підприємством, приклад управління якістю послуг тут дуже показовий. Компанія постійно моніторить якість сервісу за допомогою аналітичних інструментів, внутрішніх аудитів і зворотного зв'язку від клієнтів. Запроваджено систему Lean management і Kaizen-підходи в логістичних процесах, що дозволяє зменшити кількість помилок та пришвидшити доставку. Результатом є високий рівень задоволеності клієнтів і щорічне зростання обсягів перевезень. ТОВ «Фармак» – один з найбільших фармацевтичних виробників в Україні – активно впроваджує міжнародні стандарти якості, зокрема GMP (Good Manufacturing Practice) та ISO 13485. Для забезпечення якості впроваджено ERP-систему SAP, яка дозволяє контролювати всі етапи виробництва: від закупівлі сировини до доставки кінцевої продукції. Застосовується ризик-орієнтований підхід, постійний внутрішній аудит, навчання персоналу. Результатом є сертифікація в ЄС, експорт до понад 40 країн, високий рівень довіри споживачів. ТОВ «Nestlé Україна» (підрозділ Nestlé S.A.). На підприємствах Nestlé в Україні (зокрема у Львові та Волинській області) впроваджено принципи тотального управління якістю (TQM). Компанія використовує цифрові системи контролю якості, здійснює моніторинг кожного етапу виробництва в реальному часі, активно застосовує методи Six Sigma для усунення дефектів. Особлива увага приділяється соціальній відповідальності, якості води, пакування та впливу на довкілля. Отже, навіть у межах однієї країни підприємства різних галузей демонструють, що якість — це результат системного підходу, впровадження стандартів, цифрових рішень, залучення персоналу і постійного вдосконалення. Ключовим є не лише контроль кінцевого продукту, а управління якістю на всіх етапах створення цінності [3].

Висновок

Управління якістю продукції в сучасних умовах є багатогранним процесом, що поєднує традиційні методи контролю, цифрові технології та адаптацію до економічних і соціальних викликів. Попри складні умови, українські підприємства та державні установи активно працюють над вдосконаленням систем якості. Подальший розвиток у цій сфері потребує інвестицій у технології, навчання персоналу та інтеграцію з міжнародними стандартами.

Управління якістю продукції в сучасних умовах є комплексним, динамічним процесом, який потребує стратегічного підходу, використання міжнародних стандартів та новітніх технологій. Висока якість продукції не лише задовольняє споживачів, а й створює довгострокову конкурентну перевагу. Підприємствам варто інвестувати в цифровізацію, навчання персоналу та впровадження гнучких систем управління для забезпечення стабільної якості та розвитку на ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Державна служба статистики України. Валовий внутрішній продукт у фактичних цінах (уточнені дані), 2023. URL: www.ukrstat.gov.ua
2. Трекер економіки України під час війни. Центр економічної стратегії, 2024. URL: ces.org.ua
3. Звіт про результати діяльності Головного управління статистики. Анкета обстеження № 1- РСО, 2023. URL: ifstat.gov.ua
4. Система управління якістю як чинник формування економічної сингулярності. Economy and Society, 2023. URL: economyandsociety.in.ua

Боковець Вікторія Вікторівна – доктор економічних наук, професор кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bokovets.v@ukr.net
Жук Віталій Петрович – студент групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: hhh_23@i.ua

Bokovets Viktoriia– Doctor of Economic Sciences, Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bokovets.v@ukr.net
Zhuk Vitaliy – student of group P-21b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hhh_23@i.ua

УДК 005.21(477)

Боковець В.В.
Кваша О.Ю.

СТАН ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КАДРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто сучасний стан інтелектуального забезпечення кадрового менеджменту в Україні. Визначено основні проблеми, зокрема недостатній рівень цифрової компетентності, слабкий розвиток корпоративної культури знань та нестачу інноваційних HR-технологій. Зазначено важливість формування ефективної системи управління знаннями у сфері персоналу. Проаналізовано роль інформаційних систем, аналітичних платформ та ШІ-рішень у підтримці прийняття управлінських рішень щодо персоналу. Наголошено на необхідності підвищення кваліфікації HR-фахівців в умовах цифрової трансформації. Запропоновано напрями вдосконалення інтелектуального забезпечення HR-менеджменту в українських організаціях.

Ключові слова інтелектуальне забезпечення, кадровий менеджмент, управління знаннями, HR-аналітика, цифровізація, штучний інтелект, компетентності, інформаційні системи.

Abstract

The article examines the current state of intellectual support for human resource management in Ukraine. Key challenges are identified, including low digital competence levels, underdeveloped knowledge culture, and a lack of innovative HR technologies. The importance of building an effective knowledge management system in the HR field is emphasized. The role of information systems, analytics platforms, and AI solutions in supporting HR decision-making is analyzed. The need for continuous upskilling of HR specialists in the context of digital transformation is highlighted. Directions for improving the intellectual infrastructure of HR management in Ukrainian organizations are proposed.

Keywords: intellectual support, human resource management, knowledge management, HR analytics, digitalization, artificial intelligence, competencies, information systems.

Вступ

В умовах глобалізації, цифровізації та економічної нестабільності інтелектуальне забезпечення кадрового менеджменту стало ключовим фактором успіху підприємств. Інтелектуальне забезпечення передбачає використання сучасних технологій, аналітики даних та інноваційних підходів до управління людськими ресурсами для підвищення ефективності та конкурентоспроможності. В Україні, особливо в 2023–2024 роках, воєнний стан та економічні виклики посилили потребу в оптимізації кадрових процесів. Ця стаття аналізує сучасні підходи до інтелектуального забезпечення кадрового менеджменту, використовуючи статистичні дані за 2023–2024 роки, та розглядає практичні аспекти їх впровадження.

Результати дослідження

Інтелектуальне забезпечення кадрового менеджменту включає використання інформаційних технологій, штучного інтелекту (ШІ), аналізу великих даних та автоматизації для управління персоналом. Як зазначається в дослідженні на economyandsociety.in.ua, впровадження інноваційних підходів до управління кадровим потенціалом є стратегічною необхідністю для українських підприємств]. Це включає автоматизовані системи відбору персоналу, прогнозування потреб у кадрах та оцінки їхнього потенціалу. Теоретичною основою є принципи менеджменту персоналу, описані в літературі.

За даними Державної служби статистики України, у 2023 році економічна активність в Україні залишалася стабільною попри воєнні виклики, що вимагало від підприємств гнучкості в управлінні персоналом [1]. Звіт Центру економічної стратегії за 2024 рік показує, що імпорт товарів складає 3,4 млрд. грнивень, що вказує на залежність від зовнішніх ресурсів і потребу в кваліфікованих кадрах для управління ланцюгами постачання .

Відсутність повних статистичних даних за 2023–2024 роки через воєнний стан змушує підприємства прогнозувати кадрові потреби за методом ковзної середньої. Крім того, звіт

Міністерства фінансів України за серпень 2024 року показав надходження до державного бюджету в розмірі 387,4 млрд гривень, що забезпечує фінансову базу для інвестицій у кадрові технології [3].

Сучасні умови, зокрема воєнний стан, створюють виклики для кадрового менеджменту, такі як дефіцит кваліфікованих фахівців, обмежені фінансові ресурси та необхідність швидкої адаптації до змін. Управління персоналом у сфері HR ускладнюється через фінансові обмеження. Для подолання цих проблем підприємства впроваджують інтелектуальні системи, такі як HR-аналітика та платформи для оцінки компетенцій.

Наприклад, використання ШІ дозволяє автоматизувати відбір кандидатів, аналізуючи резюме та прогнозуючи їхню відповідність вакансіям. Сучасні дослідження підкреслюють важливість управління інтелектуальним потенціалом в умовах глобалізаційних трансформацій. Крім того, нематеріальна мотивація, як гнучкий графік чи програми розвитку, стає важливим інструментом утримання талантів.

Практичне впровадження інтелектуального забезпечення включає інтеграцію HR-систем із цифровими платформами. Наприклад, підприємства використовують системи управління персоналом (HRM) для автоматизації процесів найму, навчання та оцінки. Саме аналіз стану управлінського персоналу на підприємствах дозволяє оптимізувати кадрові процеси.

Крім того, впровадження аналітики даних допомагає прогнозувати плинність кадрів та визначати потреби в навчанні. Наприклад, методи оцінки кадрового потенціалу включають аналіз фінансово-економічних показників та компетенцій працівників[3].

У сучасних умовах трансформації ринку праці, цифровізації бізнесу та нестабільності соціально-економічного середовища особливої ваги набуває інтелектуальне забезпечення кадрового менеджменту. Для українських організацій, які прагнуть ефективно адаптуватися до викликів часу, вдосконалення цього напрямку є ключовим фактором сталого розвитку. Воно включає:

1. Розвиток систем управління знаннями (Knowledge Management Systems). Знання, досвід і навички працівників – основний стратегічний ресурс організації. Системи управління знаннями дозволяють фіксувати, накопичувати та передавати цей ресурс усередині компанії. Запровадження внутрішніх платформ (корпоративні Вікі, форуми, електронні бази знань) дає змогу уникнути втрати знань при зміні кадрів та пришвидшує адаптацію нових співробітників. Наприклад, у великих компаніях, як «Укртелеком», створено корпоративний портал з інструкціями, процедурами та кейсами, які допомагають новим HR-менеджерам швидко орієнтуватися у внутрішніх процесах.
2. Інтеграція HR-аналітики та цифрових інструментів. Цифровізація HR-функцій дозволяє перейти від інтуїтивного до аналітичного управління персоналом. Використання HR-аналітики допомагає прогнозувати плинність кадрів, оцінювати ефективність навчальних програм, аналізувати мотиваційні фактори. Інструментами є: Power BI, Tableau, SAP SuccessFactors, Microsoft Viva Insights. Наприклад, компанія «Розетка» використовує BI-аналітику для оптимізації процесів підбору персоналу та виявлення причин звільнень у критичних підрозділах.
3. Використання штучного інтелекту та автоматизованих рішень. Штучний інтелект дозволяє значно підвищити швидкість та якість обробки HR-даних. Чат-боти можуть автоматично відповідати на запити працівників, а системи машинного навчання – ранжувати кандидатів за релевантністю або прогнозувати ймовірність їх утримання. Приклад: деякі IT-компанії в Україні, зокрема SoftServe, тестують AI-рішення для аналізу профілів кандидатів з відкритих джерел та внутрішніх даних.
4. Підвищення цифрових та управлінських компетентностей HR-фахівців. Важливою умовою ефективного використання інтелектуальних ресурсів є перепідготовка HR-персоналу. Навчання має охоплювати володіння цифровими інструментами, навички аналітичного мислення та управління змінами. Наприклад, компанія «Нова пошта» впровадила внутрішню академію для HR-фахівців, де значна частина навчання присвячена роботі з цифровими HR-системами та аналітикою.
5. Партнерство HR та IT-відділів. Успішне впровадження нових систем неможливе без взаємодії між HR- та IT-департаментами. Спільне планування, розробка та супровід інформаційних платформ дозволяє зменшити опір змінам і забезпечити відповідність функціоналу потребам кадрового менеджменту. Наприклад, в українській групі компаній «Кернел» HR і IT спільно розробляють дашборди продуктивності персоналу на базі Power BI.

6. Локалізація кращих світових практик. Застосування іноземного досвіду має враховувати особливості українського ринку праці, культури управління, правової бази. Водночас адаптація моделей TQM (Total Quality Management), Agile HR або Employee Experience Design сприяє підвищенню ефективності HR-процесів. Наприклад, компанія «Астарта-Київ» впровадила фреймворк Agile для управління талантами в агросекторі, що дозволило скоротити час найму на 30%.[2].

Отже, інтелектуальне забезпечення HR-менеджменту є не лише технологічною чи інструментальною складовою, а й «організаційною культурою», що підтримує постійне вдосконалення, розвиток персоналу та прийняття обґрунтованих рішень. Українські організації, які інвестують у знання, цифрові рішення та людей, формують стійку конкурентну перевагу на ринку праці.

Висновки

Інтелектуальне забезпечення кадрового менеджменту є критично важливим для підвищення ефективності підприємств в умовах економічної нестабільності та цифровізації. Статистичні дані за 2023–2024 роки підкреслюють необхідність гнучких підходів до управління персоналом в Україні. Впровадження ШІ, аналітики даних та автоматизованих систем дозволяє підприємствам оптимізувати кадрові процеси, підвищувати продуктивність та утримувати таланти. Подальший розвиток потребує інвестицій у технології та навчання персоналу.

Список використаних джерел

1. Центр економічної стратегії. Трекер економіки України під час війни, 2024. URL: ces.org.ua
2. Сучасні методи управління кадровим потенціалом. Economy and Society, 2023. URL: economyandsociety.in.ua
3. Управління персоналом підприємства в сучасних умовах. URL: izmail.maup.com.ua

Боковець Вікторія Вікторівна – доктор економічних наук, професор кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: bokovets.v@ukr.net

Кваша Олег Юрійович – студент групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ZERO2332@ukr.net

Bokovets Viktoriia– Doctor of Economic Sciences, Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bokovets.v@ukr.net

Kvasha Oleg – student of group P-21b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ZERO2332@ukr.net

УДК 65.011.330:621.3

О. М. Небава[1]
М. А. Спічак[1]

УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті здійснено аналіз впливу персоніфікованого інтелектуального людського потенціалу на інтелектуальний потенціал підприємства в умовах цифровізації. Інтелектуальний потенціал підприємства розглядається як системно-динамічна змінна цілісність, складники якої знаходяться у взаємозв'язку, взаємозалежності і взаємодії. Запропоновано використання управління інтелектуальним потенціалам через візуалізацію взаємозв'язку між особистими якостями працівників та стратегічними результатами діяльності підприємства. Продемонстровано вплив діджиталізації бізнес-процесів підприємства на його інтелектуальний потенціал

Ключові слова: інтелектуальний потенціал, інтелектуальний капітал, цифровізація, інформаційно-комунікаційні технології, цифровізація, персоніфікований інтелектуальний капітал

Abstract

The article analyzes the impact of personified intellectual human potential on the intellectual potential of an enterprise in the context of digitalization. The intellectual potential of an enterprise is considered as a system-dynamic variable integrity, the components of which are interconnected, interdependent, and interactive. The use of intellectual potential management is proposed through visualization of the relationship between the personal qualities of employees and the strategic results of the enterprise's activities. The impact of the digitalization of the enterprise's business processes on its intellectual potential is demonstrated.

Keywords: intellectual potential, intellectual capital, digitalization, information and communication technologies, digitalization, personalized intellectual capital

Вступ

У сучасних умовах цифрової трансформації економіки ефективне управління підприємством неможливе без формування інноваційної культури, що ґрунтується на використанні інтелектуального потенціалу. Саме інтелектуальний потенціал, як сукупність знань, навичок, досвіду та творчих здібностей персоналу, відіграє ключову роль у забезпеченні конкурентоспроможності підприємства, сприяє впровадженню наукомістких технологій і підтримці стійких конкурентних переваг. Центральним елементом цього потенціалу виступає людський капітал, який є рушієм соціально-економічних змін, забезпечує гнучкість та адаптивність підприємств до викликів цифрової економіки.

Цифровізація як загальносвітовий тренд охоплює всі напрями діяльності підприємств, формуючи нові вимоги до рівня кваліфікації, постійного професійного навчання та розвитку персоналу. У таких умовах особливої актуальності набуває створення сприятливого середовища для розвитку науково-дослідної діяльності, впровадження інновацій та підтримки безперервного навчання. Таким чином, управління інтелектуальним потенціалом стає стратегічним пріоритетом для підприємств, що прагнуть до сталого розвитку та ефективної адаптації в цифровому середовищі.

Проблематика управління інтелектуальним потенціалом підприємства в умовах цифрової трансформації активно вивчається як вітчизняними, так і зарубіжними науковцями. Особливу увагу дослідники приділяють сутності понять «інтелектуальний потенціал» та «інтелектуальний капітал» як ключових економічних категорій, що впливають на стратегічний розвиток сучасних підприємств. Значний внесок у формування теоретичних засад, структурного аналізу інтелектуального потенціалу та методології його оцінювання зробили такі науковці, як С.Й. Вовканич, Л.М. Диба, М.А. Демянчук, Й.С. Завадський, В.П. Зінченко, О. Кендюхов, О.А. Князєва, В.А. Лаврентьєв, І.П. Мойсеєнко, О.Г. Назарова, І.П. Отенко, Г.В. Река, М.В. Семикіна, Й. С. Ситник, А.В. Шаріна та інші.

Незважаючи на значну кількість наукових розробок, у науковому дискурсі досі зберігається неоднозначність щодо трактування змісту інтелектуального потенціалу підприємства, особливо в контексті його оцінювання та ефективного управління в умовах цифровізації. Така теоретико-методологічна невизначеність ускладнює процеси практичного впровадження систем управління інтелектуальними ресурсами в бізнес-процеси, що стримує досягнення підприємствами збалансованого розвитку. У зв'язку з цим актуальності набуває подальше дослідження впливу цифрових трансформацій на структуру та функціонування інтелектуального капіталу підприємства.

Метою статті є виявлення особливостей трансформації інтелектуального потенціалу під впливом цифровізації бізнес-процесів, формування концептуальних основ його структурування в умовах цифрової економіки.

Результати дослідження

Поняття інтелектуального потенціалу є багаторівневим і багатогранним, що відображає його значущість як на мікро-, так і на макроекономічному рівнях. У науковій літературі інтелектуальний потенціал розглядається як складна соціально-економічна категорія, що може бути досліджена на чотирьох основних рівнях: особистісному, мікро-, мезо- та макрорівнях [1].

На макрорівні, інтелектуальний потенціал трактується як характеристика суспільства в цілому. Його формування пов'язане з розвитком національної науки, інтеграцією в глобальні наукові процеси, забезпеченням відкритого доступу до знань та якісної освіти. До вузлових чинників формування інтелектуального потенціалу на цьому рівні належать підтримка фундаментальних і прикладних досліджень, державна та інституційна підтримка наукової діяльності, міжнародна наукова співпраця, а також розвиток системи освіти відповідно до потреб суспільства та викликів глобального ринку праці.

Мезорівень, що охоплює територіальні (регіональні) аспекти, пов'язаний з особливостями інтелектуального потенціалу окремих територій або регіонів. Він визначається такими факторами, як щільність наукових і освітніх установ, геополітичне положення, культурні традиції, демографічна ситуація та стан регіонального ринку праці. Підвищення інтелектуального потенціалу на цьому рівні досягається через розвиток регіональних освітніх ініціатив, підтримку наукових кластерів, впровадження інклюзивних програм, врахування культурних і соціальних особливостей регіону.

Мікрорівень досліджує інтелектуальний потенціал окремого підприємства, який визначається рівнем кваліфікації персоналу, умовами праці, оплатою, ефективністю технологічних процесів та організаційною культурою. Зміцнення інтелектуального потенціалу на цьому рівні пов'язане з впровадженням системи безперервного навчання, співпрацею з освітніми установами, реалізацією програм підвищення кваліфікації, модернізацією умов праці та мотиваційного механізму.

На особистісному рівні інтелектуальний потенціал індивіда формується як поєднання природних здібностей, набутого досвіду, рівня освіти, творчих навичок і прагнення до саморозвитку. Його розвиток можливий завдяки реалізації освітніх, професійних і мотиваційних програм, підтримці індивідуальних кар'єрних стратегій, удосконаленню особистісних та професійних компетенцій. Важливим чинником є також наявність сприятливого психологічного клімату та організаційного середовища, яке стимулює самореалізацію.

Таким чином, інтелектуальний потенціал є багаторівневою системою, що формується під впливом як зовнішніх соціально-економічних умов, так і внутрішніх організаційних і особистісних чинників. Ефективне управління цим потенціалом вимагає комплексного підходу, який враховує взаємозв'язок між усіма рівнями його формування, особливо в умовах цифровізації економіки.

Аналіз наукової літератури з проблематики визначення сутності інтелектуального потенціалу підприємства свідчить про наявність множинності підходів до його розуміння. Поняття «інтелектуальний потенціал», як і базові категорії «інтелект» та «потенціал», інтерпретується дослідниками з різних наукових позицій. Найбільш поширеними у науковому дискурсі є ресурсний, функціональний та результативний підходи [2].

Згідно з ресурсним підходом, інтелектуальний потенціал підприємства розглядається як сукупність наявних інтелектуальних ресурсів, що включають комп'ютерне забезпечення, бази знань, здібності та навички персоналу, інтелектуальну власність, а також інформаційні активи. Однак цей підхід має низку обмежень, оскільки не охоплює динамічну природу потенціалу та не фокусує увагу на результатах його реалізації.

Функціональний підхід акцентує на здатності підприємства використовувати свої інтелектуальні можливості для досягнення стратегічних цілей і виконання конкретних функцій. Основна критика цього підходу полягає у його надмірній зосередженості на знаннях, що звужує розуміння інтелектуального потенціалу як багатокомпонентної системи.

Результативний підхід ототожнює інтелектуальний потенціал із здатністю підприємства досягати певних результатів на основі використання інтелектуальних ресурсів. Проте він не приділяє належної уваги структурним складовим потенціалу, орієнтуючись виключно на кінцеві ефекти.

У контексті сучасних трансформаційних змін в економіці стає очевидним, що інтелектуальний потенціал підприємства необхідно розглядати як системно-динамічну цілісність, елементи якої перебувають у постійній взаємодії, взаємозалежності та еволюційному розвитку. Такий підхід дозволяє враховувати вплив часу, простору, технологічних змін і соціального контексту на формування та реалізацію потенціалу підприємства.

Особливої актуальності ця проблема набуває в умовах широкого впровадження цифрових технологій, автоматизації, штучного інтелекту, хмарних рішень тощо. Ці процеси докорінно змінюють не лише виробничі процеси, а й підходи до управління персоналом і знаннями. Для того, щоб залишатися конкурентоспроможним у цифровому суспільстві, працівники повинні володіти компетенціями, що не піддаються автоматизації: критичним і аналітичним мисленням, креативністю, комунікаційними навичками, адаптивністю, вмінням працювати в команді [3].

У такому контексті інтелектуальний потенціал підприємства все більше ототожнюється з інтелектуальним капіталом, який набуває трансформованих рис. Останній включає не тільки знання і навички, а й цифрові компетентності, здобуті як через офіційне навчання, так і безпосередньо у виробничому середовищі. У результаті відбувається переорієнтація з фізичної праці на інтелектуальну, де основною продуктивною силою виступають знання. Цей процес зумовлює зростання значення освітніх траєкторій, систем безперервного навчання та розвитку персоналу.

Отже, цифровізація сприяє поглибленню взаємозв'язку між інтелектуальним потенціалом та інтелектуальним капіталом підприємства, що, в свою чергу, визначає нові підходи до управління людськими ресурсами, організації бізнес-процесів та стратегічного розвитку підприємств.

У контексті цифрової трансформації економіки відбувається поступове переосмислення ролі інтелектуального потенціалу в структурі підприємства. Частка інтелектуальної праці постійно зростає у порівнянні з фізичною, і саме вона визначає ефективність функціонування сучасного підприємства. У зв'язку з цим ключовою умовою сталого розвитку стає наявність кваліфікованих працівників, які володіють сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями (ІКТ) та здатні інтегрувати їх у виробничі та управлінські процеси.

Знання та інформація в сучасному світі виступають не лише стратегічними ресурсами, але й основними джерелами формування прибутку, зростання капіталізації підприємства та його конкурентоспроможності. Відповідно, розуміння сутності інтелектуального капіталу підприємства повинно враховувати трансформаційний вплив цифровізації та чинники просторово-часової динаміки.

Формування інтелектуального потенціалу працівників здійснюється на основі поєднання низки ключових індивідуальних характеристик, серед яких виділяються:

- Розум – здатність до раціонального вирішення завдань, логічного мислення та аналізу наслідків;
- Свідомість – здатність діяти з опорою на логіку, факти та моральні орієнтири;
- Освіта – соціокультурна цінність, що визначає рівень засвоєння знань, умінь і навичок;
- Мислення – процес узагальнення досвіду та творчого вирішення проблем;
- Бізнес-інтуїція – спонтанне, інтуїтивне знання, що виникає без чітких логічних передумов, але ґрунтується на накопиченому досвіді;
- Здібності – індивідуальні особливості, які сприяють швидкому та ефективному засвоєнню нової інформації та її практичному застосуванню.

Ці характеристики формують персоніфікований інтелектуальний потенціал працівника, який, у свою чергу, консолідується у колективний інтелектуальний потенціал підприємства (Табл. 1).

Інтелектуальний потенціал працівників реалізується у вигляді інтелектуальних ресурсів, що є інтегрованим результатом взаємодії знань, навичок, досвіду, інноваційних рішень, а також результатів науково-технічної діяльності. Вони відіграють ключову роль у забезпеченні функціональної ефективності бізнес-процесів та інноваційного розвитку.

Підвищення рівня розвитку інтелектуальних характеристик працівників напряму впливає на:

- зростання продуктивності праці;
- покращення якості прийняття управлінських рішень;
- підвищення конкурентоспроможності підприємства;
- формування позитивного іміджу;
- збільшення ринкової вартості бізнесу.

Таким чином, у цифрову епоху інтелектуальний потенціал працівників стає критично важливим активом, що трансформується в інтелектуальний капітал підприємства і визначає його стратегію успіху на ринку. Відповідно, управління інтелектуальними ресурсами має базуватись на системному підході, що передбачає постійне підвищення кваліфікації, розвиток цифрових компетенцій та створення умов для творчого самовираження працівників.

Таблиця 1– Взаємозв'язок інтелектуального потенціалу працівників, інтелектуальних ресурсів та результатів для підприємства

Елемент інтелектуального потенціалу працівника	*Складова інтелектуальних ресурсів підприємства*	*Очікувані результати для підприємства*
Розум	Раціональні рішення, оптимізація процесів	Підвищення ефективності управління
Свідомість	Відповідальне ставлення до роботи, дотримання стандартів	Зниження операційних ризиків, підвищення якості продукції/послуг
Освіта	Професійна кваліфікація, технічна підготовка	Інноваційний розвиток, впровадження нових технологій
Мислення	Аналітичні здібності, здатність до вирішення проблем	Прискорення адаптації до змін, покращення гнучкості бізнесу
Бізнес-інтуїція	Швидке прийняття стратегічних рішень	Збільшення ринкових можливостей, конкурентні переваги
Здібності	Оперативне засвоєння нових знань та навичок	Продуктивність, швидке впровадження інновацій
Цифрові компетентності	Інтеграція ІКТ у бізнес-процеси	Цифрова трансформація підприємства, зниження витрат, нові моделі доходу

Цифровізація бізнес-процесів підприємства зумовлює сутнісну трансформацію його інтелектуального капіталу. Впровадження сучасних цифрових технологій сприяє автоматизації, роботизації та інформатизації діяльності, що, у свою чергу, зумовлює переорієнтацію змісту та характеру праці, зростання частки інтелектуальної праці, а також збільшення значущості освіти та професійної кваліфікації персоналу.

Такі трансформації забезпечують підвищення ефективності управління підприємством, активізують використання програмного забезпечення і баз даних, сприяють підвищенню рівня корпоративної культури, змінам в організаційних структурах, а також формуванню нових знань, навичок, компетентностей і адаптаційних можливостей працівників до інноваційних змін.

Крім того, цифровізація бізнес-процесів обумовлює зростання вартості бренду завдяки використанню об'єктів інтелектуальної власності (авторських прав, торговельних марок тощо), підвищує довіру та лояльність стейкхолдерів, поглиблює комунікаційні зв'язки із зацікавленими сторонами, що сприяє формуванню позитивної ділової репутації (гудвілу) підприємства.

Унаслідок синергії ресурсів спостерігається зростання ринкової вартості бізнесу, оптимізація витрат, зростання ринкової частки, а також активізація інноваційної діяльності за рахунок інтелектуалізації виробничих процесів. У цілому, реалізація системно-динамічного підходу до розвитку інтелектуального потенціалу підприємства (ІПП) забезпечує впровадження інформаційно-

телекомунікаційних технологій у всі сфери його діяльності, сприяючи збалансованому розвитку та підвищенню конкурентоспроможності.

Висновки

Реалізація інтелектуального потенціалу працівників забезпечує перетворення наявних інтелектуальних ресурсів у ціннісний інтелектуальний капітал, що формує стратегічний інтелектуальний потенціал підприємства, підвищуючи його конкурентні переваги в умовах цифрової трансформації.

З огляду на цифрові трансформації та складну структуру ІПП доцільним є розроблення методики оцінювання інтелектуального потенціалу за структурними підрозділами підприємства. При цьому інтегральний показник ІПП визначається як сума інтегральних оцінок його окремих складових елементів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Князєва О.А., Шамін М.В. Особливості інтелектуального потенціалу підприємств сфери зв'язку та інформатизації. Економіка і суспільство. Мукачево, 2016. № 7. С. 348-353.
2. Дем'янчук М. А. Вплив цифрових трансформацій на інтелектуальний потенціал підприємства / Проблеми системного підходу в економіці. Випуск № 1(75), 2020. С.100 -106.
3. Мойсеєнко І. П. Проблеми структурного аналізу інтелектуального потенціалу підприємств // Актуальні проблеми економіки. 2007. С. 166.

Небава Олександр Миколайович – аспірант кафедри економіки підприємства і виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.
Спічак Максим Анатолієвич – студент гр. МВКД-21б кафедри економіки підприємства і виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Nebava Oleksandr Mukolajovych – graduate student of the Department of Enterprise Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia
Spichak Maksym Anatolievich – student of group MVKD-21b of the Department of Enterprise Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004.8:001

С. В. Зуйченко

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В НАУЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Штучний інтелект (ШІ) стає ключовим інструментом сучасної науки, що дозволяє аналізувати великі обсяги даних, автоматизувати експерименти та моделювати складні системи. Застосування методів машинного навчання та глибинних нейронних мереж сприяє відкриттю нових закономірностей у геноміці, кліматології та соціальних науках. Використання роботизованих лабораторій оптимізує експериментальні процедури та зменшує витрати ресурсів. Генеративні моделі (GAN, VAE) й агентні системи розширюють можливості синтезу матеріалів і імітації складних процесів. Водночас етичні й правові аспекти, зокрема прозорість алгоритмів і відповідальність за їх результати, потребують чіткого регулювання.

Ключові слова: штучний інтелект, машинне навчання, автоматизація, моделювання, етика

Abstract

Artificial Intelligence (AI) becomes a pivotal tool in modern science, enabling big data analysis, experiment automation, and complex system modeling. Machine learning algorithms and deep neural networks uncover new patterns in genomics, climatology, and social sciences. Robotic laboratories streamline experimental workflows and reduce resource usage. Generative models (GANs, VAEs) and agent-based systems extend capabilities in material synthesis and process simulation. Ethical and legal issues, including algorithmic transparency and accountability, require clear regulation.

Keywords: artificial intelligence, machine learning, automation, modeling, ethics

Вступ

Штучний інтелект інтегрується в усі етапи наукового процесу: від збору та аналізу даних до публікації результатів [1]. Відкриті бібліотеки та хмарні сервіси дозволили вченим застосовувати складні алгоритми без глибинних знань програмування [2]. ШІ сприяє розвитку міждисциплінарних досліджень, об’єднуючи дані з різних сфер для створення комплексних моделей явищ.

Метою даної роботи є висвітлення основних напрямів застосування штучного інтелекту в наукових дослідженнях, аналіз його переваг та викликів, а також демонстрація прикладів практичного впровадження ШІ у різних галузях науки.

Результати дослідження

Методи машинного навчання ефективно обробляють геномні, кліматичні та соціально-економічні масиви даних, розкриваючи приховані закономірності та підвищуючи точність прогнозів [3]. У біоінформатиці ШІ допомагає передбачати структуру білків і виявляти генетичні мутації, що сприяє персоналізації лікування. У кліматології алгоритми ШІ забезпечують точніші моделі зміни клімату та оцінку впливу антропогенних факторів.

Розвиток роботизованих лабораторій з алгоритмами активного навчання оптимізує витрати реагентів і скорочує час експериментів [4]. Система Adam у Великій Британії самостійно виявила функції кількох генів у дріжджах.

Генеративні моделі (GAN, VAE) дозволяють синтезувати нові матеріали та прогнозувати їх властивості, що є проривом у матеріалознавстві [5]. Агентні системи моделюють складні соціальні, екологічні та біологічні процеси, імітуючи взаємодію багатьох елементів [6].

Головні етичні виклики включають забезпечення алгоритмічної прозорості, аудит моделей і відповідальність за прийняті рішення [7].

Висновки

Використання ШІ значно підвищує ефективність наукових досліджень, відкриваючи нові межі знань і дозволяючи вирішувати задачі, які раніше вважалися надто складними або ресурсозатратними. Розвиток технологій ШІ стимулює формування міждисциплінарних підходів, об'єднуючи різні галузі науки. Для успішного впровадження ШІ необхідно розробити чіткі етичні та правові норми, що забезпечать безпечне і відповідальне застосування цих технологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Russell S., Norvig P. Artificial Intelligence: A Modern Approach. 4-те вид. Pearson, 2021.
2. Goodfellow I., Bengio Y., Courville A. Deep Learning. MIT Press, 2016.
3. Schmidhuber J. Deep learning in neural networks: An overview. Neural Networks. 2015;61:85–117.
4. King R.D. et al. The automation of science. Science. 2009;324(5923):85–89.
5. Kingma D.P., Welling M. Auto-Encoding Variational Bayes. Proc. ICLR. 2014.
6. Epstein J.M. Agent-Based Computational Models and Generative Social Science. Princeton University Press, 2006.
7. Floridi L. Ethical Challenges of Artificial Intelligence in Science. Philosophy & Technology. 2019;32(2):185–193.
8. Jordan M.I., Mitchell T.M. Machine learning: Trends, perspectives, and prospects. Science. 2015;349(6245):255–260.

Зуйченко Соломія В. – студентка факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: zuichenkosolomia@gmail.com

Науковий керівник: ***Савчук Віктор Д***. – асистент, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: savchukvd@ukr.net

Zuychenko Solomiia V. – Student of the Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: zuichenkosolomia@gmail.com

Scientific advisor: ***Savchuk Viktor D.*** – Assistant, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: savchukvd@ukr.net

УДК 338.47

М. О. Воловик
О. В. Безсмертна

МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ СФЕРИ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто теоретичні аспекти авіаційних перевезень та їх маркетингових досліджень.
Ключові слова: маркетинг, авіаційні перевезення, логістика, управління.

Abstract
The theoretical aspects of air transportation and their marketing research are considered.
Key words: marketing, air transportation, logistics, management.

Вступ

У сучасних умовах глобалізації та посиленої конкуренції на ринку транспортних послуг авіаційні перевезення займають провідне місце як у пасажирському, так і вантажному сегментах. Ефективне функціонування авіакомпаній залежить не лише від технічної досконалості флоту чи географії маршрутів, але й від здатності своєчасно реагувати на зміни ринкової кон'юнктури та споживчих уподобань. У цьому контексті особливого значення набувають маркетингові дослідження — як інструмент збору, аналізу та інтерпретації інформації, необхідної для прийняття стратегічних і тактичних рішень. Вивчення попиту, поведінки споживачів, рівня задоволеності клієнтів, конкурентного середовища та ринкових трендів дає змогу компаніям розробляти ефективні маркетингові стратегії, адаптувати послуги під потреби цільових аудиторій та підвищувати свою конкурентоспроможність.

Сфера авіаційних перевезень постійно зазнає впливу зовнішніх факторів — таких як економічні кризи, пандемії, зміна регуляторної політики та впровадження інноваційних технологій. У таких умовах маркетингові дослідження стають ключовим інструментом для прогнозування тенденцій і зниження ризиків. Вони дозволяють глибше зрозуміти динаміку споживчого попиту, формувати обґрунтовані цінові стратегії, оцінювати ефективність рекламних кампаній і приймати рішення щодо оптимізації маршрутної мережі. Саме тому систематичне проведення маркетингових досліджень є невід'ємною складовою успішної діяльності авіаційних компаній у довгостроковій перспективі.

Результати досліджень

Маркетингові дослідження в авіаційній сфері охоплюють широкий спектр напрямів, серед яких ключовими є: аналіз споживчої поведінки, вивчення ринкових тенденцій, дослідження конкурентного середовища та оцінка ефективності маркетингових стратегій. Одним із найважливіших завдань є ідентифікація цільових аудиторій та глибоке розуміння їхніх потреб, очікувань і мотивацій. Зокрема, дослідження показують, що пасажири дедалі більше орієнтуються не лише на ціну квитка, але й на рівень сервісу, гнучкість тарифів, зручність бронювання, умови лояльності та екологічну відповідальність авіаперевізника [3].

Ще одним важливим аспектом є аналіз факторів, що впливають на вибір авіакомпанії. Сюди входять як раціональні (вартість, розклад рейсів, наявність прямих сполучень), так і емоційні фактори (довіра до бренду, досвід попередніх подорожей, рекомендації знайомих або онлайн-відгуки). Застосування кількісних (анкетування, онлайн-опитування) та якісних методів (фокус-групи, глибинні інтерв'ю) дає змогу отримати комплексну картину споживчих переваг та сформувати релевантні пропозиції.

Окрему увагу в маркетингових дослідженнях авіакомпанії приділяють аналізу конкурентного середовища. Це включає вивчення ринкових позицій основних гравців, їхньої маркетингової активності, цінової політики та стратегій розвитку [2]. Зокрема, в умовах зростання ролі лоукостерів важливо розуміти, як змінюються вимоги пасажирів і як на ці зміни реагують традиційні

авіаперевізники [1]. Також все більшу роль відіграє цифровий маркетинг — аналіз поведінки користувачів на сайтах, у мобільних додатках та соціальних мережах дозволяє точніше таргетувати рекламні кампанії та підвищувати рівень конверсії.

На практиці результати маркетингових досліджень активно застосовуються для розробки нових маршрутів, оптимізації графіків, удосконалення клієнтського сервісу та підвищення лояльності пасажирів. Зібрані дані допомагають адаптувати стратегії до специфіки окремих ринків і культурних особливостей, що є критично важливим для авіаперевізників, які працюють у міжнародному масштабі. У результаті маркетингові дослідження перетворюються з додаткового інструменту на основу для стратегічного планування в умовах високої динамічності авіаційної галузі.

Висновки

Маркетингові дослідження є невід'ємною складовою сучасного управління в авіаційній галузі. Вони дозволяють виявити ключові запити споживачів, оцінити рівень їхньої задоволеності та адаптувати послуги до вимог ринку. У швидкоплинному середовищі, де змінюються економічні умови, поведінка клієнтів і технологічні тренди, систематичне дослідження ринку є необхідною умовою для забезпечення конкурентоспроможності авіакомпаній [2].

Результати таких досліджень сприяють не лише вдосконаленню сервісу, а й ефективнішому плануванню маршрутної мережі, коригуванню цінової політики, підвищенню ефективності рекламних кампаній та розвитку програм лояльності. Важливо також враховувати зростання значення цифрових каналів комунікації, які відкривають нові можливості для збору даних і персоналізації маркетингових стратегій [1].

У перспективі роль маркетингових досліджень лише зростатиме, адже авіаційна галузь стикається з новими викликами — від екологічної трансформації до зміни моделей поведінки споживачів після пандемії. Тому компанії, які вкладають ресурси в аналітику, дослідження та гнучке реагування на ринкові сигнали, мають вищі шанси на стабільний розвиток і успішну конкуренцію як на національному, так і на глобальному рівні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бакалінський, О.В. Тотальне управління споживчою цінністю послуги: монографія. Київ : Державний університет інфраструктури і технологій, 2017. 137 с.
2. Маркетинг у галузях і сферах діяльності : навчальний посібник / за ред. І. М. Буднікевич. Київ : Центр учбової літератури, 2013. 536 с. URL: https://archer.chnu.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/11510/%d0%9c%d0%b0%d1%80%d0%baC%d0%b5%d0%ba%d1%82-budnikevich2017.pdf?sequence=1&isAllowed=y (дата звернення 25.04.2025)
3. Бойко С., Вишневський С., Шокарьов Д., Поліщук П., Гвоздік С. Оцінювання рівня енергоефективності авіаційних підприємств авіаційного транспорту для післявоєнного відновлення України. Вісник Хмельницького національного університету. 2024. № 1. С. 215–221. DOI: https://doi.org/10.31891/2307-5732-2024-331-32. (дата звернення 25.04.2025)

Оксана Владиславівна Безсмертна – канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

Максим Олександрович Воловик – студент групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: maxvolovyk2004@gmail.com

Oksana V. Bezsmertna - Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor, Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Maksym O. Volovyk – student of L-21b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 656.13

М. О. Воловик
О. В. Безсмертна

СКЛАД ЯК ЛАНКА ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто теоретичні аспекти складської логістики.
Ключові слова: склад, управління, логістика.

Abstract
Theoretical aspects of warehouse logistics are considered.
Key words: warehouse, management, logistics.

Вступ

У сучасних умовах динамічного розвитку економіки та глобалізації ринків логістика відіграє ключову роль у забезпеченні ефективного функціонування підприємств. Однією з основних ланок логістичної системи є склад, який виконує функції не лише зберігання продукції, але й управління матеріальними потоками, обробки замовлень, комплектування та підготовки товарів до транспортування. Від правильної організації складської діяльності залежить своєчасність постачань, зниження витрат і рівень сервісу для споживача.

Склад виступає як інтеграційний елемент, що з'єднує виробництво, транспорт і споживача в єдину логістичну мережу. Його роль у логістичній системі значно розширюється в умовах цифровізації та автоматизації, де ефективність операцій і точність інформації мають вирішальне значення. Саме тому актуальним є дослідження функцій складу, його типів та завдань у загальній структурі логістичного ланцюга [1].

Залежно від специфіки підприємства, склади можуть виконувати різні функції — від накопичення запасів до оперативного розподілу продукції. У логістичній системі вони слугують буфером між попитом і пропозицією, забезпечуючи гнучкість постачань та стабільність виробничих і торговельних процесів. Розуміння ролі складу як активного елементу логістики дозволяє підприємствам підвищувати конкурентоспроможність за рахунок оптимізації ресурсів, скорочення витрат і покращення обслуговування клієнтів.

Результати досліджень

Склад у логістичній системі виконує низку важливих функцій, серед яких основними є приймання, зберігання, облік, комплектування, упаковка та відвантаження продукції [1]. Ці процеси забезпечують безперервність руху товарів по логістичному ланцюгу — від виробника до кінцевого споживача. Належна організація складських операцій дозволяє уникати затримок у постачанні, знижує витрати на транспортування і мінімізує втрати товарів у процесі обробки.

Типи складів можуть значно відрізнятися залежно від завдань, які вони виконують. Наприклад, розподільчі (дистрибуційні) склади зосереджені на оперативному формуванні замовлень і забезпеченні швидкої доставки, у той час як склади довгострокового зберігання призначені для акумулювання стратегічних запасів. Крім того, можливе використання спеціалізованих складів (холодильні, митні, консигнаційні тощо), які забезпечують зберігання товарів з урахуванням особливих умов [2].

Інтеграція складу у логістичну систему передбачає його тісний зв'язок з іншими елементами — транспортом, інформаційними системами, виробництвом і збутом. Ефективна взаємодія між цими компонентами дозволяє оптимізувати матеріальні потоки, скоротити логістичний цикл і покращити обслуговування клієнтів. У цьому контексті велике значення має впровадження автоматизованих систем управління складом (WMS), які забезпечують контроль усіх складських процесів у режимі реального часу.

Особливу роль відіграє інформаційна підтримка складських операцій. Своєчасний облік товарів,

контроль залишків, аналітика обігу й прогнозування потреб дозволяють ефективно керувати запасами та уникати як надлишків, так і дефіциту [2]. Інформаційні технології сприяють підвищенню прозорості логістичних процесів і зниженню рівня людських помилок.

Загалом, склад у логістичній системі не є лише місцем для зберігання товарів, а виступає повноцінним логістичним вузлом, що забезпечує баланс між попитом і пропозицією, сприяє скороченню витрат і формує рівень сервісу для кінцевого споживача. Його стратегічна роль зростає в умовах ринкової конкуренції, коли швидкість, точність і надійність постачань стають вирішальними факторами успіху компаній [3].

Висновки

Отже, склад є ключовим елементом логістичної системи, який забезпечує ефективне управління товарними потоками на всіх етапах їхнього руху — від постачальника до кінцевого споживача. Він виконує не лише функцію зберігання, а й бере активну участь в обробці замовлень, оптимізації запасів та підвищенні рівня обслуговування клієнтів.

В умовах зростаючої конкуренції та динамічних змін ринку роль складу як логістичного вузла стає дедалі важливішою. Підприємства, які впроваджують сучасні підходи до управління складськими процесами, включаючи автоматизацію, цифрові системи обліку та інтеграцію з логістичними платформами, отримують значні переваги у швидкості, точності та гнучкості логістичних операцій.

Таким чином, ефективне функціонування складу як частини логістичної системи є запорукою стабільної та конкурентоспроможної діяльності підприємства [3]. Раціональна організація складської інфраструктури, підкріплена сучасними технологіями, сприяє досягненню високої продуктивності, мінімізації витрат і задоволенню потреб клієнтів на якісному рівні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Біліченко В. В. Основи логістики: навч. посіб. / В. В. Біліченко, Ю. Ю. Бурєнніков, С. О. Романюк. ВНТУ. Вінниця : ВНТУ, 2017. 129 с. URL: https://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/IRVC/2021/Bilichenko_2017_129.pdf (дата звернення 24.04.2025)

2. Поплавський, А. В. Логістика: навчальний посібник / А. В. Поплавський, О. Ю. Хохлюк, С. С. Горобець ; ВНТУ. Вінниця : ВНТУ, 2017. 100 с. URL: https://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=301471 (дата звернення 24.04.2025)

3. Складська логістика : навчальний посібник / В. Є. Марчук, М. Ю. Григорак, О. М. Гармаш, О. В. Овдієнко. Київ: ОЛДІ-ПЛЮС, 2020. 256 с. URL: https://www.researchgate.net/profile/OlegGarmash/publication/377659147_Skladska_logistika_navcalnij_posibnik/links/65b1646b7_fe0d83cb565a40c/Skladska-logistika-navcalnij-posibnik.pdf (дата звернення 24.04.2025)

Оксана Владиславівна Безсмертна **–** канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

Максим Олександрович Воловик – студент групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: maxvolovyk2004@gmail.com

Oksana V. Bezsmertna - Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor, Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Maksym O. Volovyk – student of L-21b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 311.21

А. Д. Алімова
О. В. Безсмертна

МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ СФЕРИ КОНДИТЕРСЬКИХ ВИРОБІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто теоретичні аспекти сфери кондитерських виробів та їх маркетингових досліджень.
Ключові слова: маркетинг, кондитерська промисловість, логістика, менеджмент.

Abstract
Theoretical aspects of the confectionery industry and their marketing research are considered.
Key words: marketing, confectionery industry, logistics, management.

Вступ

У сучасних умовах стрімкого розвитку споживчого ринку кондитерська галузь посідає одне з провідних місць у структурі харчової промисловості. Високий рівень конкуренції, постійна зміна споживчих уподобань та зростаюча вимогливість покупців зумовлюють необхідність системного підходу до вивчення ринку. Маркетингові дослідження виступають ключовим інструментом для отримання достовірної інформації про поведінку споживачів, тенденції попиту, конкурентне середовище та ефективність маркетингових стратегій. Аналіз таких досліджень дає змогу виробникам адаптувати продукцію до запитів цільової аудиторії, формувати ефективну цінову політику, просувати бренди та збільшувати обсяги продажу. Саме тому тема маркетингових досліджень у сфері кондитерських виробів є надзвичайно актуальною та потребує детального розгляду.

Особливої уваги заслуговує дослідження факторів, що впливають на вибір споживача: це не лише смакові якості та упаковка продукції, а й рівень довіри до бренду, доступність товару, його позиціонування та асортиментна політика [1]. Застосування сучасних методів маркетингового аналізу — таких як опитування, фокус-групи, аналіз продажів і конкурентний benchmarking — дозволяє компаніям приймати обґрунтовані рішення, мінімізувати ризики та швидко реагувати на зміни ринку.

Результати досліджень

Маркетингові дослідження у сфері кондитерських виробів охоплюють вивчення споживчих уподобань, аналіз ринку, виявлення нових тенденцій та конкурентного середовища. Одним із ключових напрямів є сегментація споживачів за віком, рівнем доходу, стилем життя та смаковими вподобаннями [1]. Наприклад, діти частіше обирають яскраву упаковку й солодкі смаки, тоді як дорослі споживачі більше уваги приділяють натуральному складу та калорійності продукту. Такі дані дозволяють виробникам створювати цілеспрямовані маркетингові кампанії для кожного сегмента ринку.

Важливою складовою маркетингових досліджень є вивчення асортиментної політики конкурентів. Це дає можливість визначити нішу, яку ще не зайнято, або вдосконалити власний продукт для підвищення його конкурентоспроможності. Аналіз цінової політики, каналів дистрибуції та рекламних стратегій інших гравців ринку допомагає уникнути помилок і адаптувати стратегію розвитку власного бренду до ринкових умов [2].

Сучасні компанії також активно застосовують цифрові інструменти маркетингових досліджень. Соціальні мережі, онлайн-опитування, Google Trends, CRM-системи та аналітика вебсайтів дозволяють у реальному часі збирати інформацію про поведінку споживачів та їхню реакцію на ті чи інші продукти. Такі дані сприяють швидкому тестуванню нових продуктів, оптимізації реклами й вдосконаленню сервісу.

Окрім кількісних методів, не менш важливими є якісні дослідження, зокрема фокус-групи та глибинні інтерв’ю. Вони дають змогу краще зрозуміти емоційні мотиви споживачів, їхнє ставлення до

бренду, очікування та страхи [2]. Отримана інформація допомагає формувати унікальну торгову пропозицію, що вирізняє продукцію на фоні конкурентів і створює довготривалі відносини з клієнтами.

Отже, маркетингові дослідження є невід'ємною складовою ефективного функціонування підприємств у сфері кондитерських виробів. Вони забезпечують не лише глибоке розуміння потреб і очікувань споживачів, а й формують основу для прийняття стратегічних рішень щодо асортименту, позиціонування та просування продукції. Уміння своєчасно реагувати на зміни ринку та адаптувати маркетингову політику до актуальних тенденцій забезпечує компаніям стабільний розвиток і конкурентні переваги в динамічному середовищі сучасного бізнесу [3].

Висновки

Маркетингові дослідження є ключовим інструментом для прийняття ефективних управлінських рішень у кондитерській галузі. Вони дозволяють виявити актуальні потреби споживачів, проаналізувати конкурентне середовище, оцінити ефективність маркетингових кампаній і спрогнозувати розвиток ринку. Завдяки дослідженням підприємства можуть своєчасно адаптувати асортимент, цінову політику та канали збуту до змін у споживчій поведінці.

Сучасні інструменти збору та аналізу даних — як кількісні, так і якісні — надають змогу глибше розуміти мотивацію споживачів і вдосконалювати продукт відповідно до ринкових очікувань. Це особливо важливо в умовах високої конкуренції, коли успіх залежить від здатності швидко реагувати на тренди та підтримувати лояльність клієнтів. Ретельне вивчення брендів-конкурентів і активне використання цифрових технологій дає компаніям стратегічну перевагу [3].

У підсумку, маркетингові дослідження сприяють не лише зростанню продажів, а й підвищенню якості продукції, ефективності комунікації з цільовою аудиторією та формуванню позитивного іміджу бренду. Саме системний підхід до маркетингової аналітики стає запорукою довгострокового успіху підприємств у сфері виробництва та реалізації кондитерських виробів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Молож Ю.Л. Впровадження нового продукту на кондитерський ринок України: аналіз та передумови / Ю.Л. Молож, Ю.Б. Костенюк // Проблеми розвитку соціально-економічних відносин в національній та глобальній економіці: зб. матеріалів XX Всеукр. наук. конф. студентів, аспірантів та молодих вчених (23-24 квітня 2020 р.). – Вінниця: ГО «Донецький національний університет імені Василя Стуса», 2020. – Т.2. – С. 335-337.
2. Аналіз ринку кондитерських виробів України: тенденції. URL: https://koloro.ua/ua/blog/brending-imarketing/analiz-rynka-konditerskikh-izdeliy-ukrainytendentsii.html (дата звернення: 20.03.2025)
3. Бутенко Н. В. Основи маркетингу: навчальний посібник / Н. В. Бутенко. – К. : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2017. – 140 с.

Оксана Владиславівна Безсмертна – канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

Ангеліна Дмитрівнпа Алімова – студентка групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: angelinaalimova@gmail.com

Oksana V. Bezsmertna - Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor, Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Angelina D. Alimova – student of L-21b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 567.24

А. Д. Алімова
О. В. Безсмертна

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ ЗАПАСІВ ЯК НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА СКЛАДСЬКОЇ ЛОГІСТИКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто теоретичні аспекти інвенртаризації запасів.
Ключові слова: склад, запаси, логістика, інвентаризація.

Abstract
Theoretical aspects of inventory management are considered.
Key words*:* warehouse, inventory, logistics, inventory management.

Вступ

У сучасних умовах ринкової економіки ефективне управління запасами є одним із ключових завдань логістичної діяльності підприємства. Запаси — це матеріальні ресурси, що забезпечують безперервність виробничих і торговельних процесів, тому їх точний облік і контроль мають критичне значення [1]. Важливою складовою цього процесу є інвентаризація — перевірка відповідності фактичної наявності товарів даним бухгалтерського або логістичного обліку.

Інвентаризація виконує не лише функцію контролю, а й дозволяє виявити помилки в обліку, недостачі, надлишки або пошкодження продукції. Це забезпечує прозорість складських операцій, формує основу для прийняття управлінських рішень і підвищує рівень довіри до логістичних процесів. У системі складської логістики інвентаризація є інструментом забезпечення точності інформаційних потоків і раціонального управління запасами [1].

У контексті цифровізації бізнесу інвентаризація набуває нових форм — від традиційних періодичних перевірок до безперервного обліку з використанням сучасних технологій: штрих-кодування, RFID, систем WMS. Саме тому актуальним є дослідження ролі інвентаризації як невід'ємної частини складської логістики, її видів, методів проведення та впливу на ефективність управління запасами.

Результати досліджень

Інвентаризація запасів — це процес порівняння фактичної наявності товарно-матеріальних цінностей зі складським або бухгалтерським обліком з метою виявлення розбіжностей. Вона є необхідним інструментом контролю в логістичній системі, що дозволяє підтримувати актуальність даних про запаси, виявляти недостачі, пересортиці, пошкодження товарів або помилки в обліку [2]. Завдяки цьому підприємство отримує достовірну інформацію для ухвалення оперативних управлінських рішень.

Існує кілька основних видів інвентаризації: повна, вибіркова та перманентна (поточна). Повна інвентаризація проводиться у визначені терміни, наприклад, наприкінці фінансового року або перед ревізією. Вибіркова охоплює окремі групи товарів і зазвичай здійснюється з метою оперативного контролю. Перманентна інвентаризація характерна для підприємств, що використовують автоматизовані системи управління складом (WMS), і забезпечує постійне оновлення інформації про залишки в режимі реального часу.

У сучасних умовах значну роль відіграє автоматизація процесів інвентаризації. Використання технологій штрих-кодування, RFID-міток, мобільних сканерів та програмного забезпечення дозволяє прискорити процес перевірки, зменшити кількість помилок, підвищити точність даних і мінімізувати людський фактор [2]. Завдяки цьому підприємства можуть скорочувати витрати, пов'язані з

утриманням надлишкових запасів або втратами через недостачі.

Інвентаризація є не просто обліковою процедурою, а важливим елементом управління логістичними ризиками. Регулярна перевірка запасів дозволяє своєчасно виявити критичні відхилення, запобігти зупинці постачань, оптимізувати логістичні витрати й забезпечити високий рівень обслуговування клієнтів [3]. У цьому контексті вона виступає гарантом стабільності та надійності складської логістики як частини загальної логістичної системи підприємства.

Висновки

Отже, інвентаризація запасів є важливою складовою ефективної організації складської логістики. Вона забезпечує достовірність даних про товарно-матеріальні цінності, підвищує точність обліку та допомагає своєчасно виявляти відхилення в роботі складу. Без якісного контролю залишків неможливо досягти стабільності в постачанні, точного формування замовлень і оптимального рівня запасів.

У сучасних умовах дедалі більшого значення набувають автоматизовані методи інвентаризації, які підвищують ефективність процесу та знижують витрати. Застосування цифрових технологій, таких як WMS-системи, сканери штрих-кодів і RFID, дозволяє підприємствам проводити інвентаризацію швидше, точніше та з меншими ресурсними затратами [3]. Це сприяє гнучкості та адаптивності логістичних процесів до потреб ринку.

Таким чином, регулярна та грамотно організована інвентаризація є не просто обліковим заходом, а стратегічним інструментом управління логістикою. Вона дозволяє забезпечити надійність складських операцій, покращити обслуговування клієнтів і зміцнити позиції підприємства на конкурентному ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Функціональна логістика. Навчальний посібник. / Уклад. В. В. Боковець, О. В. Безсмертна, І. В. Шварц. Вінниця: ВФЕУ, 2024. 159 с. URL: https://iq.vntu.edu.ua/method/getfile.php?fname=170313.pdf&x=1&card_id=86438&id=170313 (дата звернення 25.04.2025)

2. Складська логістика : навчальний посібник / В. Є. Марчук, М. Ю. Григорак, О. М. Гармаш, О. В. Овдієнко. Київ: ОЛДІ-ПЛЮС, 2020. 256 с. URL: https://www.researchgate.net/profile/OlegGarmash/publication/377659147_Skladska_logistika_navcalnij_posibnik/links/65b1646b7fe0d83cb565a40c/Skladska-logistika-navcalnij-posibnik.pdf (дата звернення 25.04.2025)

3. Марченко, В. М. Логістика [Електронний ресурс] : підручник / В. М. Марченко, В. В. Шутюк ; НТУ України "КПІ ім. Сікорського". Електрон. текст. дані. Київ : КПІ ім. І. Сікорського, 2018. URL: https://ec.lib.vntu.edu.ua/DocumentView?doc_id=342845 (дата звернення 25.04.2025)

Оксана Владиславівна Безсмертна – канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

Ангеліна Дмитрівна Алімова – студентка групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: angelinaalimova@gmail.com

Oksana V. Bezsmertna - Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor, Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Angelina D. Alimova – student of L-21b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 658.84:004

Ю. В. Міронова
В. Ю. Камінський

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В IT-КОМПАНІЯХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У статті проаналізовано особливості інтернет-маркетингу в IT-компаніях та обґрунтовано потребу у впровадженні сучасних цифрових технологій задля підвищення ефективності рекламних кампаній. Визначено основні напрями інновацій у маркетинговій діяльності та підкреслено важливість персоналізованого підходу, аналітики поведінки користувачів, автоматизації процесів. Розглянуто переваги використання Big Data, CRM-систем, алгоритмів машинного навчання та платформ цифрової реклами.*

Ключові слова: *інтернет-маркетинг, IT-компанії, цифрові технології, big data, SEO, штучний інтелект, автоматизація, аналітика.*

Abstract. *The article analyzes the features of internet marketing in IT companies and substantiates the need to implement modern digital technologies to increase the effectiveness of promotional campaigns. The main areas of innovation in marketing activities are identified, with an emphasis on personalized approach, user behavior analytics, automation.The advantages of using Big Data, CRM systems, machine learning algorithms, and digital advertising platforms are examined.*

Keywords: *internet marketing, IT companies, digital technologies, big data, SEO, artificial intelligence, automation, analytics.*

Вступ

У цифрову епоху, де онлайн-комунікація домінує над традиційними каналами, інтернет-маркетинг стає не просто корисним інструментом, а необхідною умовою виживання і розвитку IT-компаній [1]. Постійне зростання конкуренції на ринку інформаційних технологій вимагає гнучкого й адаптивного підходу до просування продуктів та послуг, орієнтованого на швидке реагування на зміни в поведінці споживачів.

Сучасні технології дозволяють автоматизувати більшість маркетингових процесів, мінімізувати людський фактор і забезпечити глибоку персоналізацію контенту. Саме інтеграція таких інструментів як Big data, AI, хмарні сервіси та аналітичні платформи дозволяє IT-компаніям отримати конкурентні переваги.

Результати дослідження

Інтернет-маркетинг охоплює широкий спектр інструментів, зокрема: контекстну рекламу, SEO-оптимізацію, SMM, email-маркетинг, контент-стратегії, партнерські програми тощо. В IT-сфері, де цільова аудиторія часто складається з високотехнологічних користувачів, ефективність традиційних методів просування зменшується, і на перший план виходять технологічно просунуті підходи.

До ключових напрямів підвищення ефективності інтернет-маркетингу в IT-компаніях належать:

- **Використання big data** — для глибокої сегментації аудиторії, побудови моделей поведінки та прогнозування попиту.
- **Автоматизація маркетингових кампаній** — впровадження сценаріїв розсилок, автоворонок продажів, інтеграція з CRM.
- **Штучний інтелект і ML** — для генерації персоналізованих рекомендацій, динамічного таргетингу та обробки зворотного зв'язку в реальному часі.
- **Аналітичні платформи** — Google Analytics, Facebook Pixel, Power BI тощо, які забезпечують глибокий аналіз KPI, ROI, поведінкових патернів.

- **Хмарні сервіси для колаборації** — дозволяють злагоджено управляти кампаніями в різних командах та регіонах.

Крім технологічних інструментів, важливою складовою ефективного інтернет-маркетингу є аналітичне мислення та стратегічне планування. Успіх кампаній дедалі більше залежить від уміння адаптувати стратегії до мінливого цифрового середовища, тестувати гіпотези, працювати з воронками прийняття рішень та розуміти психографічні характеристики цільових аудиторій. Зростає роль гнучких підходів — Agile-маркетингу, швидких ітерацій, використання даних у реальному часі для прийняття рішень. Також спостерігається тенденція до інтеграції маркетингу з продуктовою розробкою, що дозволяє створювати ціннісні пропозиції, побудовані на реальних потребах користувачів. Усе це вимагає від маркетологів не лише технічних навичок, а й міждисциплінарної експертизи — у сфері даних, поведінкової економіки, UX-дизайну та управління проєктами. Таким чином, інтернет-маркетинг стає не лише інструментом комунікації, а центральним елементом цифрової бізнес-стратегії.

Висновки

Інтернет-маркетинг для IT-компаній — це не лише інструмент продажу, а й засіб формування довгострокових відносин із клієнтами та побудови позитивного іміджу на ринку. Успішна реалізація сучасних маркетингових стратегій неможлива без інтеграції новітніх технологій: AI, big data, автоматизації, CRM-систем і гнучких платформ управління рекламою.

Застосування таких підходів дозволяє:

- скоротити витрати на залучення клієнтів (CAC);
- підвищити коефіцієнти конверсії;
- ефективніше утримувати наявних користувачів;
- оперативно реагувати на зміни ринку.

Отже, впровадження інноваційних технологій у систему інтернет-маркетингу — це стратегічний крок, що забезпечує IT-компаніям стабільне зростання, масштабованість та адаптивність до цифрових викликів майбутнього.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Козлов І. Цифровий маркетинг в IT-секторі // *Маркетинг та цифрові комунікації*. 2023. № 2. С. 58–65.
2. Ткаченко Н. Інноваційні підходи до управління маркетингом в умовах цифровізації // *Бізнес Інформ*. 2022. № 4. С. 134–140.
3. Петренко А. Використання big data в інтернет-маркетингу // *Економіка і управління*. 2024. № 5. С. 101–108.
4. Мельник О. Роль AI у формуванні маркетингових стратегій IT-компаній // *Інформаційне суспільство*. 2023. Т. 1, № 22. С. 93–98.
5. Чорний В. Аналітика поведінки споживачів в умовах цифрової трансформації // *Економічна стратегія*. 2022. № 3. С. 47–55.

Міронова Юлія Володимирівна — канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет.

Камінський Василь Юрійович — студент групи МІТ-21Б, факультет менеджменту інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: goayg.03@gmail.com

Mironova V. Yuliia — candidate of economy Sciences, Associate Professor of the Department of Information Systems Management and Security, Vinnytsia National Technical University.

Kaminskiy Y. Vasyl — student of MIT-21B group, Faculty of Information Security Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: goayg.03@gmail.com

УДК 004.056.5

А. В. Грицак
Т. М. Скидан

ПОБУДОВА ДОВІРЧИХ ВІДНОСИН У ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНИХ СИСТЕМАХ ЗА ДОПОМОГОЮ ZKP ТА MFA

Вінницький національний технічний університет

Анотація:
В умовах сучасного інформаційного суспільства, де особливо важливими є конфіденційність, доступність і контрольованість взаємодії, постає потреба у побудові надійних довірчих відносин у децентралізованих системах, що може бути досягнуто шляхом впровадження протоколу Zero-Knowledge Proof та мультифакторної автентифікації. Запропоноване рішення дозволяє забезпечити перевірку автентичності користувачів і цілісність взаємодії без розкриття критичних даних, що особливо актуально в умовах відсутності централізованого контролю. Запропонована модель орієнтована на підвищення рівня безпеки та довіри між учасниками системи, а також може бути адаптована для використання у розподілених середовищах, таких як блокчейн або IPFS.
Ключові слова: децентралізовані системи, Zero-Knowledge Proof, мультифакторна автентифікація, довіра, безпека даних, конфіденційність.

Abstract:
In today's information society, where confidentiality, accessibility, and controllability of interaction are especially important, there is a need to build reliable trust relationships in decentralized systems, which can be achieved by implementing the Zero-Knowledge Proof protocol and multi-factor authentication. The proposed solution allows to ensure user authentication and interaction integrity without disclosing critical data, which is especially important in the absence of centralized control. The proposed model is focused on increasing the level of security and trust between system participants, and can be adapted for use in distributed environments such as blockchain or IPFS.
Keywords: decentralized systems, Zero-Knowledge Proof, multi-factor authentication, trust, data security, privacy.

Вступ

У сучасних умовах цифрової трансформації особливої актуальності набуває проблема формування довірчих відносин у децентралізованих системах. Відсутність централізованого контролю вимагає використання ефективних механізмів автентифікації та захисту даних. Використання Zero-Knowledge Proof у поєднанні з мультифакторною аутентифікацією забезпечує високий рівень довіри між сторонами взаємодії, дозволяючи підтверджувати особу або право доступу без розголошення самої конфіденційної інформації, що істотно підвищує безпеку взаємодії.

Результати дослідження

Zero-Knowledge Proof (ZKP) – це криптографічний протокол, який дозволяє одній стороні (доказувачу) переконати іншу сторону (верифікатора) у тому, що певне твердження є істинним, не розкриваючи при цьому жодної додаткової інформації про саме твердження або його секретні дані. Для досягнення цієї властивості ZKP використовує низку криптографічних примітивів, серед яких важливе місце займають схеми зобов'язань (commitment schemes) [1].

Схема зобов'язань дозволяє доказувачу «закріпити» певне значення або повідомлення у вигляді спеціального криптографічного зобов'язання, яке публікується, не розкриваючи самих даних. Пізніше доказувач може розкрити це зобов'язання, надавши часткову або повну інформацію, яку верифікатор може перевірити на відповідність початковому зобов'язанню. Такий механізм гарантує цілісність і незмінність прихованої інформації, що є фундаментальним для реалізації ZKP. Загальна архітектура ZKP-протоколу наведена на рисунку 1.

До основних етапів протоколу ZKP відносять [2]:

Крок 1. Створення двох ключів: ключ оцінки (передається Доказувачу) та ключ перевірки (передається Верифікатору).

Крок 2. Користувач надсилає до Точки обчислення відкриті (вхідні) дані, необхідні для виконання обчислень.

Крок 3. Користувач надсилає Доказувачу приватні дані разом із копією вхідних даних. Ці дані необхідні для створення доказу правильності обчислень.

Крок 4. На основі отриманих даних та ключа оцінки Доказувач формує доказ правильності обчислень і передає його до Точки обчислення.

Крок 5. Точка обчислення виконує необхідні обчислення та формує результат разом із згенерованим доказом, який потім надсилається Користувачу.

Крок 6. Користувач надсилає Верифікатору запит на підтвердження отриманого доказу. Разом із запитом передаються вхідні дані та сам доказ.

Крок 7. Верифікатор використовує ключ перевірки для перевірки достовірності отриманого доказу. У разі успішної перевірки він надсилає Користувачу підтвердження правильності обчислень.

Рисунок 1 – Архітектура протоколу Zero-Knowledge Proof

Таким чином, використання протоколів з нульовим розголошенням (ZKP) дозволяє гарантувати достовірність обчислень і передачі даних без необхідності розкривати їх зміст.

Однак ефективний захист інформації вимагає також надійного контролю доступу до самих систем. Одним із найважливіших аспектів такого контролю є автентифікація користувача [3]. Порівняння найпоширеніших методів автентифікації наведено у таблиці 1.

Таблиця 1 – Порівняння методів автентифікації

Метод автентифікації	Опис	Переваги	Недоліки	Рівень безпеки	Зручність
Пароль / PIN-код	Використання секретного слова або числової комбінації.	Простота реалізації, не потребує додаткових пристроїв.	Вразливість до атак перебору, фішингу, соціальної інженерії; слабкі паролі.	Низький	Висока
Біометрія	Розпізнавання обличчя, відбитків пальців, райдужки ока.	Унікальність, зручність використання, не потребує запам’ятовування.	Може бути підроблена, складно змінити при компрометації.	Середній/Високий	Висока
Одноразовий пароль (OTP)	Тимчасовий код, який надсилається або генерується для кожної сесії.	Високий рівень захисту, особливо в поєднанні з іншими методами.	Може бути перехоплений, залежність від пристрою, можливість атак типу «людина в браузері».	Високий	Середня

Продовження таблиці 1.

Смарт-картка / Токен	Апаратний носій, що містить сертифікати або ключі користувача.	Висока безпека, складність підробки, підходить для корпоративного використання.	Можлива втрата або крадіжка, потреба у спеціальному обладнанні, ризик ретрансляційних атак.	Високий	Низька/ Середня
Профілювання (поведінкова модель)	Аналіз звичної поведінки: місце, час, пристрій, стиль набору тощо.	Адаптивність, зручність, можливість безперервної автентифікації.	Низька надійність при нетиповій поведінці, складність реалізації, помилкові блокування.	Середній	Висока

З огляду на переваги та недоліки кожного з методів автентифікації, найбільш ефективним підходом до забезпечення високого рівня безпеки є використання мультифакторної автентифікації (MFA). Мультифакторна автентифікація – механізм, що поєднує декілька факторів перевірки особи з метою посилення безпеки доступу до системи. У контексті IT-безпеки це називається багаторівневою безпекою, яка зменшує ймовірність того, що зловмисник зможе подолати всі етапи. За допомогою мультифакторної автентифікації вразливості в системі безпеки можна обійти або принаймні зменшити їхню кількість, але слід пам'ятати про зручність, масштабованість і простоту використання [4].

Поєднання Zero-Knowledge Proof та мультифакторної автентифікації дозволяє учасникам децентралізованої системи підтверджувати свою ідентичність без розкриття чутливої інформації. Це створює основу для довіри навіть між незнайомими сторонами, адже автентифікація відбувається з високим ступенем достовірності, але без передачі паролів або ключів. Таким чином, система стає не лише безпечною, а й більш надійною в умовах відсутності єдиного центру контролю.

Крім того, застосування ZKP знижує ризик компрометації даних навіть у разі перехоплення трафіку, а MFA гарантує, що доступ до системи можливий лише за наявності кількох незалежних факторів підтвердження. Така комбінація не лише підвищує загальний рівень безпеки, але й формує середовище, де цифрова довіра ґрунтується не на централізованих сертифікатах чи реєстрах, а на математично обґрунтованій приватності та підтвердженні дійсності. Це відкриває нові можливості для створення масштабованих, прозорих і водночас захищених децентралізованих екосистем.

Висновки

Отже, у роботі проаналізовано ключові механізми забезпечення довіри в децентралізованих системах – Zero-Knowledge Proof та мультифакторну автентифікацію. Встановлено, що поєднання цих технологій дозволяє досягти високого рівня безпеки автентифікації без розкриття конфіденційних даних. ZKP забезпечує перевірку достовірності без доступу до змісту, а MFA знижує ризики несанкціонованого доступу. Такий підхід сприяє побудові ефективних довірчих відносин у системах без централізованого контролю, забезпечуючи прозорість, стійкість до атак і відповідність сучасним вимогам кібербезпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Circularise. Zero-knowledge proofs explained in 3 examples. URL: https://www.circularise.com/blogs/zero-knowledge-proofs-explained-in-3-examples
2. Thomas Chen, Hui Lu, Teeramet Kunpittaya, Alan Luo. A Review of zk-SNARKs: scientific work. arXiv:2202.06877, 2022, 34 p.
3. Rashad Mahmood Saqib, Adnan Shahid Khan1, Yasir Javed, Analysis and Intellectual Structure of the Multi-Factor Authentication in Information Security. City of the Samaritans, Malaysia, 2021, P. 1633-1647.
4. Monther Aldwairi, Saoud Aldhanhani. Multi-Factor Authentication System. Conference: International Conference on Research and Innovation in Computer Engineering and Computer Sciences (RICCES). At: Langkawi, Malaysia, 2017, 8 p.

Грицак Анатолій Васильович **–** кандидат технічних наук за спеціальністю 125«Кібербезпека», доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

Скидан Тетяна Миколаївна **–** студентка групи 2КІТС-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tanaskidan1@gmail.com

Hrytsak Anatoliy V. – Candidate of Technical Sciences in 125 "Cybersecurity", Associate Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail

Skydan Tetyana Mykolaivna – student group 2CITS-21b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tanaskidan1@gmail.com

УДК 004.056.5

Козюк Ю.Ю.

Грицак А.В.

АЛГОРИТМ ВИЯВЛЕННЯ АНОМАЛІЙ У ПОВІДОМЛЕННЯХ КОРПОРАТИВНОГО МЕСЕНДЖЕРА

Вінницький національний технічний університет

Анотація. У сучасному корпоративному середовищі важливо оперативно виявляти повідомлення, що можуть свідчити про порушення політик безпеки або потенційні загрози. У цій роботі представлено алгоритм виявлення аномалій у повідомленнях месенджера, що поєднує контентний і контекстний аналіз. Система базується на статистичних ознаках, поведінкових шаблонах і семантичних правилах, що дозволяє ідентифікувати підозрілі повідомлення з високою точністю. Такий підхід забезпечує ефективний моніторинг комунікацій без складних обчислювальних ресурсів.

Ключові слова: аномалія, корпоративний месенджер, безпека, контекстний аналіз, контентний аналіз, семантична інформація, виявлення відхилень, поведінкові шаблони.

Abstract. *In the modern corporate environment, it is important to quickly detect messages that may indicate a violation of security policies or potential threats. This paper presents an algorithm for detecting anomalies in messenger messages that combines content and contextual analysis. The system is based on statistical features, behavioural patterns, and semantic rules, which allows identifying suspicious messages with high accuracy. This approach ensures effective monitoring of communications without complex computing resources.*

Keywords: *anomaly, corporate messenger, security, contextual analysis, content analysis, semantic information, anomaly detection.*

Вступ

У сучасних умовах цифрової трансформації особливої актуальності набуває проблема своєчасного виявлення відхилень у цифровій комунікації. Зі зростанням обсягів обміну інформацією в корпоративних месенджерах виникає потреба у впровадженні ефективних механізмів аналізу змісту повідомлень. Комбіноване застосування контентного та контекстного аналізу дозволяє ідентифікувати аномальні повідомлення, що можуть свідчити про потенційні загрози або нетипову поведінку користувача. Запропонований підхід забезпечує адаптивність системи до специфіки корпоративного середовища, зберігаючи гнучкість, масштабованість та високу ефективність в умовах динамічних комунікаційних процесів.

Результати дослідження

У корпоративному середовищі надзвичайно важливо забезпечити контроль за несанкціонованими або підозрілими діями всередині комунікаційної системи. З цією метою в месенджер інтегровано систему виявлення аномалій, що поєднує методи контентного та контекстного аналізу повідомлень. В основі рішення — модель, яка класифікує кожне повідомлення як нормальне (0) або аномальне (1) на основі попередньо визначених ознак і поведінкових шаблонів [1].

Наступним чином можна побачити схематичне представлення алгоритму виявлення аномальних повідомлень у корпоративному месенджері. На рисунку 1 показано основні етапи роботи системи виявлення аномалій. Вхідним параметром є поточне повідомлення користувача, яке передається до модуля контентного аналізу. На цьому етапі система виділяє статистичні ознаки, що можуть вказувати на аномалію, такі як довжина повідомлення, частота використання нетипових слів або символів, а також структурні особливості тексту. Паралельно повідомлення проходить через модуль контекстного аналізу, де оцінюється відповідність змісту повідомлення до історичного профілю поведінки користувача. Тут враховується час надсилання, тематика, тональність, а також відповідність очікуваним шаблонам взаємодії в межах конкретного каналу комунікації (наприклад, проєктна група, технічна підтримка тощо).

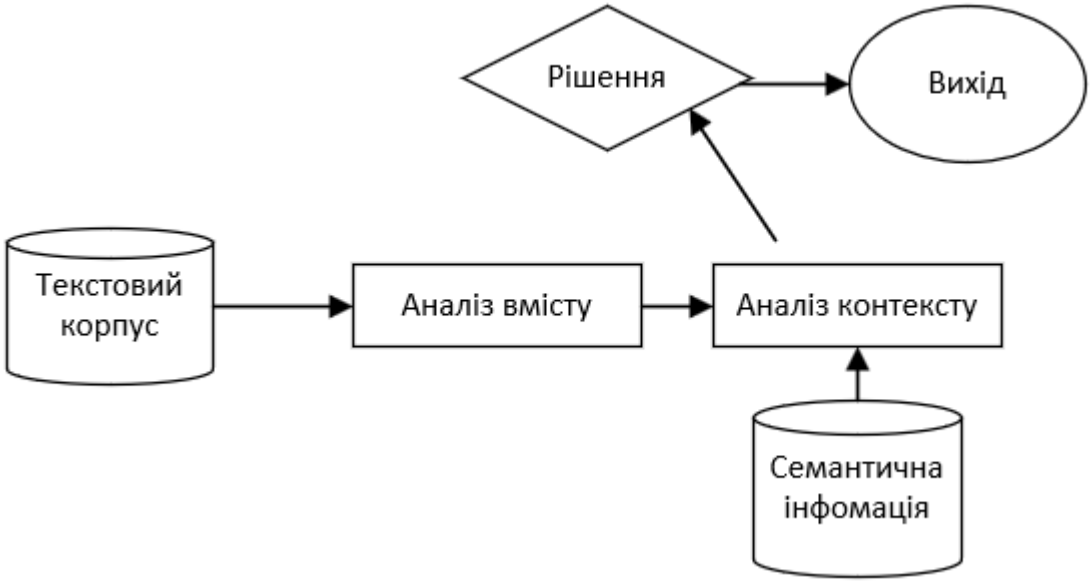

Рисунок 1– Схематичне представлення алгоритму виявлення аномальних повідомлень у корпоративному месенджері

Відповідно до представленої блок-схеми, функціонування системи передбачає проходження таких етапів алгоритмічної обробки, як формування текстового корпусу, контентний аналіз, виділення семантичної інформації, контекстний аналіз, прийняття рішення та виведення результатів.

Першим етапом функціонування системи виявлення аномалій є формування текстового корпусу, який містить сукупності попередньо зібраних повідомлень користувачів месенджера, що слугують базовими даними для навчання та калібрування алгоритмів. Окрім текстового вмісту, ці повідомлення містять також метаінформацію, зокрема часові мітки, ідентифікатори користувачів та частотні характеристики взаємодій. На основі цього корпусу будується модель типової поведінки користувачів, яка дозволяє системі виявляти відхилення від звичних патернів спілкування. Формування якісного та репрезентативного корпусу є критично важливою умовою забезпечення високої точності виявлення аномалій.

Другим етапом роботи системи виявлення аномалій є контентний аналіз, що передбачає обробку текстових повідомлень на основі їхніх статистичних характеристик. На цьому етапі кожне повідомлення проходить попередню обробку, у межах якої виділяються ознаки (features), потенційно релевантні для виявлення аномалій. До таких ознак належать: середня довжина повідомлення, частота використання специфічних слів або символів (наприклад, «ffffuuhigggg», «!!!»), частка великих літер, а також кількість повідомлень, надісланих за короткий часовий проміжок. Отримані характеристики перетворюються у числовий вектор, який подається на вхід моделі машинного навчання (наприклад, Isolation Forest, One-Class SVM або Autoencoder). Результатом роботи моделі є бінарна класифікація: 0 — нормальне повідомлення, 1 — виявлена аномалія. Таким чином, на цьому етапі система фіксує аномалії, що виявляються на основі статистичних відхилень від норми.

Третім етапом роботи системи виявлення аномалій є обробка семантичної інформації, яка виконує функцію збереження довідкових даних, необхідних для інтерпретації змісту повідомлень. До складу цього етапу входять заздалегідь сформовані словники ризикованих слів або фраз (наприклад, «пароль», «виведи гроші», «система зламана»), векторні подання слів (ембеддинги), отримані за допомогою моделей типу Word2Vec, FastText або BERT, а також інформація про допустимі тематики обговорення в межах конкретного каналу комунікації (наприклад, службові проєктні дискусії). Отримані семантичні характеристики є основою для подальшого контекстного аналізу й дозволяють доповнити оцінку повідомлення шляхом зіставлення його змісту з очікуваною поведінкою користувача.

Четвертим етапом функціонування системи виявлення аномалій є контекстний аналіз, який передбачає багатовимірне порівняння поточного повідомлення з історичним профілем поведінки користувача. На цьому етапі алгоритм оцінює наявність стилістичних характеристиках (зміни у словниковому запасі, тональності чи синтаксичних структурах), а також тематичному спрямуванні комунікації (наприклад, перехід від робочих обговорень до тем, пов’язаних із особистими фінансами). Крім того, здійснюється перевірка відповідності змісту повідомлення встановленим корпоративним стандартам і політикам. Виявлені на цьому етапі контекстні аномалії слугують підґрунтям для формування остаточного рішення щодо класифікації повідомлення.

П’ятим етапом роботи системи виявлення аномалій є етап прийняття рішення, який полягає в інтеграції результатів контентного та контекстного аналізу. Для цього застосовується логічне правило або ансамблева модель, що враховує сигнали з двох джерел: статистичних ознак повідомлення, отриманих у процесі контентного аналізу, та поведінкових і семантичних характеристик, виявлених під час контекстного аналізу. У базовій конфігурації повідомлення класифікується як підозріле, якщо хоча б один з аналізаторів фіксує аномалію (тобто результат дорівнює «1»). У випадку потенційного хибного спрацювання передбачена можливість додаткової перевірки повідомлення за допомогою спеціального модуля повторної валідації, який застосовує альтернативні евристичні правила та більш глибокий семантичний аналіз.

Шостим етапом функціонування системи виявлення аномалій є етап виведення результату, який реалізує дії на основі прийнятого рішення. Якщо повідомлення класифіковано як безпечне (результат 0), воно безперешкодно доставляється до відповідного чату без додаткових обмежень. У випадку виявлення аномалії (результат 1), повідомлення автоматично блокується або передається адміністратору для подальшої перевірки. Крім того, система може фіксувати подію у журналі безпеки для подальшого аудиту. Такий підхід забезпечує оперативне реагування на потенційні загрози, зокрема шахрайство, фішинг або витік конфіденційної інформації.

Тож описана система виявлення аномалій у текстових повідомленнях є багаторівневою архітектурою, яка поєднує як формальні ознаки повідомлень, так і глибше розуміння їхнього змісту та контексту. Цей підхід дозволяє виявляти не тільки очевидно підозрілі повідомлення, а й реагувати на складніші, приховані загрози.

З метою оцінки ефективності розробленого підходу до виявлення аномалій у текстових повідомленнях доцільним є проведення порівняльного аналізу з існуючими рішеннями, що вже застосовуються для аналогічних завдань. Такий аналіз дозволяє об’єктивно визначити ключові переваги запропонованої системи, а також окреслити її потенційні обмеження в умовах практичного використання. Основні результати порівняння представлені у (таблиці 1**)**, яка містить характеристику популярних алгоритмів виявлення аномалій та їх зіставлення із запропонованим рішенням за низкою критеріїв.

Таблиця 1– Порівняння розробленої системи з існуючими рішеннями

Критерій	SpamAssassin	Perspective API	OpenAI Moderation API	FastText + Logistic Regression	Розроблена система
Тип повідомлень	Email	Текстові повідомлення	Текстові повідомлення	Текстові повідомлення	Текстові повідомлення
Контентний аналіз	Так	Так	Так	Так	Так
Контекстний аналіз	Ні	Ні	Обмежено	Ні	Так
Урахування поведінки користувача	Ні	Ні	Ні	Ні	Так
Підтримка семантичних словників/тем	Обмежено	Обмежено	Частково	Ні	Так
Можливість кастомізації під домен	Обмежено	Ні	Ні	Так	Так
Використання ML/AI	Ні	Так	Так	Так	Так
Пояснюваність рішень	Частково	Обмежено	Ні	Так	Так
Автоматичне реагування на загрозу	Так	Ні	Ні	Ні	Так
Підтримка журналу/аудиту	Частково	Ні	Ні	Ні	Так
Середня точність на тестовому наборі	~65%	~78%	~85%	~70%	92–95%

Тож зіставлення характеристик у Таблиці 1 свідчить про те, що запропонована система має розширений функціонал, який охоплює не лише контентний, а й контекстуальний аналіз, а також урахування поведінкових особливостей користувачів. Завдяки такій інтегрованій структурі система демонструє вищу ефективність виявлення аномальних повідомлень порівняно з існуючими аналогами, забезпечуючи гнучкість та відповідність вимогам конкретного корпоративного середовища.

Висновки

Отже, у роботі проаналізовано ключові етапи функціонування системи виявлення аномалій у корпоративному месенджері та запропоновано комплексний підхід, що поєднує контентний і контекстний аналіз. Встановлено, що інтеграція статистичних ознак повідомлень із поведінковими та семантичними характеристиками дозволяє підвищити точність виявлення потенційно небезпечного контенту. Контентний аналіз забезпечує обробку поверхневих характеристик тексту, тоді як контекстний дозволяє врахувати відхилення від звичної моделі комунікації користувача. Така багаторівнева архітектура сприяє своєчасному виявленню складних загроз, підвищує надійність системи безпеки месенджера та відповідає сучасним вимогам до захисту корпоративного інформаційного середовища.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Kidney and Liver Function Indices of Prosopis Africana Seed Extract on Testosterone and Estradiol-Induced Benign Prostatic Hyperplasia in Adult Male Rats [Електронний ресурс] / R. O. Adeyemi, O. A. Ogunlesi, O. T. Olusola, O. S. Olamide. – Режим доступу до ресурсу: https://www.researchgate.net/publication/330026215_Kidney_And_Liver_Function_Indices_Of_Prosopis_Africana_Seed_Extract_On_Testosterone_And_Estradiol_Induced_Benign_Prostatic_Hyperplasia_In_Adult_Male_Rats. (Дата звернення 27.05.2025).

2. A Comprehensive Review on Security and Privacy Issues in Internet of Things (IoT) [Електронний ресурс] / A. K. Sharma, N. A. S. C. Rani, K. T. Z. Zaheer. – Режим доступу до ресурсу: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2352914822000146. (Дата звернення 27.05.2025).

3. Oloid: Advanced Biometric Access Control Solutions [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://www.oloid.com/. (Дата звернення 27.05.2025).

4. Anomaly Detection with Machine Learning Techniques and Applications [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://www.doit.com/anomaly-detection-with-machine-learning-techniques-and-applications/. (Дата звернення 27.05.2025).

Козюк Юлія Юріївна – студентка групи 2КІТС-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: juliakozyk999@gmail.com

Науковий керівник: **Грицак Анатолій Васильович** – кандидат технічних наук спеціальністю 125«Кібербезпека», доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: grytsak.a.v@gmail.com

Koziuk Yuliia Y. – student of the 2KITS-21b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: juliakozyk999@gmail.com

Supervisor: **Hrytsak Anatoliy V.** - Candidate of Technical Sciences in 125 "Cybersecurity", Associate Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail

УДК 005.8:004.4

Ю.В. Міронова
В.В. Бурко

Аналіз сучасних IT рішень для підвищення ефективності управління проєктами

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У статті досліджено роль сучасних інформаційних технологій у підвищенні ефективності управління проєктами. Проаналізовано основні функціональні можливості таких інструментів, як Jira, Trello, Microsoft Project та інші системи, що підтримують гнучкі методології управління (Agile, Scrum, Kanban). Визначено ключові переваги впровадження IT-рішень у проєктну діяльність: автоматизація процесів планування і моніторингу, підвищення прозорості, оперативності та якості управлінських рішень, а також покращення взаємодії між учасниками проєктних команд. За результатами дослідження встановлено, що інтеграція цифрових інструментів у систему управління проєктами забезпечує зростання ефективності реалізації проєктів та сприяє стратегічному розвитку підприємств.*

Ключові слова: *управління проєктами, інформаційні технології, цифровізація, Jira, Scrum, Trello, IT-інструменти, ефективність, гнучке управління, автоматизація.*

Abstract. *The article explores the role of modern information technologies in enhancing the efficiency of project management. It analyzes the core functionalities of tools such as Jira, Trello, Microsoft Project, and other systems that support agile management methodologies (Agile, Scrum, Kanban). The study highlights the key advantages of implementing IT solutions in project activities, including process automation, improved transparency, faster and more informed decision-making, and better collaboration within project teams. The findings demonstrate that the integration of digital tools into project management systems leads to increased effectiveness in project execution and contributes to the strategic development of enterprises.*

Key words: *project management, information technologies, digitalization, Jira, Scrum, Trello, IT tools, efficiency, agile management, automation.*

Вступ

Управління проєктами є важливою складовою ефективної діяльності сучасних підприємств. З огляду на швидкі зміни ринку та зростання конкуренції, організації все частіше впроваджують інформаційні технології для оптимізації проєктної роботи. Цифрові інструменти, зокрема Jira, Trello, Microsoft Project, дають змогу автоматизувати планування, моніторинг і контроль виконання завдань. Використання IT-рішень у проєктному менеджменті дозволяє скоротити час реалізації проєктів, підвищити прозорість процесів і покращити взаємодію в команді. Завдяки автоматизованим інструментам управлінці мають змогу оперативно відстежувати прогрес, розподіляти ресурси та швидко реагувати на зміни. Це особливо важливо для організацій, які працюють у середовищі з високим рівнем невизначеності та часто змінними умовами. У статті розглянуто ключові переваги цифрових платформ та наведено їх вплив на результати проєктної діяльності. Метою статті є аналіз сучасних IT-рішень та оцінка їхнього впливу на ефективність управління проєктами

Результати дослідження

У ході дослідження було проаналізовано ключові сучасні IT-інструменти, що використовуються для управління проєктами в різних сферах діяльності. Основна увага приділялася таким платформам, як Jira, Trello, Microsoft Project, Asana, ClickUp та Monday.com, а також їхній інтеграції з методологіями Agile та Scrum.
Отримані результати засвідчили, що впровадження цифрових інструментів у процес управління проєктами дозволяє досягти відчутного підвищення ефективності за такими напрямами:

- Прозорість проєктної діяльності: завдяки візуалізації завдань (дошки, діаграми, звіти) команди можуть в реальному часі відслідковувати хід проєкту, виявляти затримки та перенавантаження.
- Підвищення гнучкості: гнучкі методології (Agile, Scrum), реалізовані через IT-системи, дозволяють швидко адаптуватися до змін вимог, скорочувати тривалість планування та ефективно управляти пріоритетами.
- Оптимізація ресурсів: автоматизовані інструменти дають змогу рівномірно розподіляти навантаження між учасниками команди та уникати дублювання завдань.
- Зменшення кількості помилок: централізована база знань, документообіг і комунікація через платформи (наприклад, Slack, Confluence) забезпечують доступ до актуальної інформації та мінімізують ризики непорозумінь.
- Покращення показників завершення проєктів: більшість команд, які активно використовують IT-рішення, демонструють зростання ймовірності завершення проєктів у рамках встановлених термінів і бюджету.

Також проведено порівняльний аналіз переваг і недоліків кожного інструменту (див. табл. 1), що дозволило встановити доцільність їх використання залежно від специфіки проєкту, технічного рівня команди та обсягу задач.

Таблиця1- Переваги та недоліки IT-інструментів для управління проєктами

Інструмент	Переваги	Недоліки
Jira	Потужний функціонал; підтримка Scrum, Kanban; інтеграції (Slack, GitHub); гнучке налаштування	Вимагає навчання; складніша навігація для новачків; перевантаженість інтерфейсу
Trello	Простота у використанні; візуальний інтерфейс; легкий старт для нових команд	Обмежений функціонал у безкоштовній версії; не підходить для складних проєктів
Microsoft Project	Потужні інструменти для планування; розрахунок ресурсів і бюджету; Gantt-діаграми	Складність освоєння; громіздкий інтерфейс; висока вартість
Asana	Інтуїтивний інтерфейс; можливість коментування, сповіщення; інтеграції	Недостатньо гнучкий для технічних команд; обмежені звіти в базовій версії
Monday.com	Універсальність; настроювані шаблони; хороша візуалізація даних	Дорогі розширені функції; складна навігація при великій кількості задач
ClickUp	Висока гнучкість; велика кількість функцій; автоматизація	Може бути перевантаженим для невеликих команд; потребує часу на адаптацію
Scrumwise	Проста реалізація Scrum; зручна дошка завдань; спеціалізація на Agile	Менш відомий продукт; обмежені можливості інтеграції з іншими системами

GanttProject	Безкоштовний; підтримує Gantt-діаграми; офлайн-режим	Відсутність інтеграцій; застарілий інтерфейс; мінімальні функції колаборації
Slack	Чат-комунікація в реальному часі; інтеграції з Jira, Trello, GitHub тощо	Не є повноцінною системою управління проєктами; може відволікати від роботи
Confluence	Зручна для ведення документації; інтеграція з Jira; підтримка шаблонів	Не підходить для оперативного управління завданнями; вимагає ліцензії
GitHub (Projects)	Ідеальний для технічних команд; інтеграція з кодом; контроль версій	Неорієнтований на нетехнічні команди; обмежений візуальний контроль задач

Загалом результати підтверджують: використання сучасних інформаційних технологій у сфері управління проєктами є не лише актуальним, а й стратегічно важливим для підвищення ефективності, гнучкості та конкурентоспроможності організацій.

Висновки

Проведене дослідження засвідчило, що впровадження сучасних IT-рішень є дієвим засобом підвищення ефективності управління проєктами. Такі інструменти, як Jira, Trello, Asana, ClickUp, Microsoft Project та інші, забезпечують автоматизацію ключових процесів — планування, моніторингу, комунікації та звітності. Це дозволяє командам краще контролювати хід виконання завдань, швидко реагувати на зміни та зменшувати ймовірність помилок.

Застосування гнучких методологій управління (Agile, Scrum) у поєднанні з цифровими платформами сприяє підвищенню адаптивності проєктної діяльності та забезпечує досягнення запланованих результатів у стислі терміни. Разом з тим, ефективність таких рішень залежить від готовності організації до змін, рівня підготовки персоналу та правильного вибору IT-інструменту відповідно до потреб проєкту.

Загалом, цифровізація управління проєктами — це не лише інноваційний підхід, а й необхідна умова для підвищення продуктивності, конкурентоспроможності та сталого розвитку підприємств у сучасних умовах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Scrum Guide. The Definitive Guide to Scrum: The Rules of the Game [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://scrumguides.org
2. Atlassian. Jira Software Documentation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://support.atlassian.com/jira-software-cloud
3. Project Management Institute (PMI). A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK® Guide), 7th Edition. – PMI, 2021.
4. Дьяків С.І., Мельничук П.П. Інформаційні технології в управлінні проєктами: методичний підхід до оцінювання ефективності впровадження // Ефективна економіка. – 2021. – № 2. – http://www.economy.nayka.com.ua/
5. Вакуленко В.М., Саченко В.М. Цифрова трансформація управління проєктами на підприємствах // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2020. – № 70. – С. 122–128.
6. Плахотнік О.В. Впровадження систем управління проєктами на основі інформаційних технологій: переваги та виклики // Економіка та держава. – 2023. – № 4. – С. 88–92.
7. ScienceDirect. Research articles on IT and Project Management [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.sciencedirect.com

8. ResearchGate. Project Management and IT Tools [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.researchgate.net

Міронова Юлія Володимирівна — канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет.

Бурко Вікторія Володимирівна — студентка групи МІТ-21Б, факультет менеджменту інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vikaburko01@gmail.com

Mironova V. Yuliia — candidate of economy Sciences, Associate Professor of the Department of Information Systems Management and Security, Vinnytsia National Technical University.

Burko V. Viktoriia — student of MIT-21B group, Faculty of Information Security Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vikaburko01@gmail.com

УДК 339.9:008(549.3+469)

Р. В. Шалак

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ КУЛЬТУРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ БАНГЛАДЕШ ТА ПОРТУГАЛІЇ В КОНТЕКСТІ ЗДІЙСНЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано культурні відмінності між Бангладеш та Португалією в контексті споживчої поведінки, маркетингових стратегій та цінової політики. Вивчені особливості культурних моделей, які впливають на прийняття рішень споживачами, брендинг, рекламні стратегії та канали дистрибуції. Виявлено, що в Португалії споживачі орієнтовані на інновації, швидке прийняття рішень і преміальні продукти, тоді як у Бангладеш домінують колективні цінності, традиції та значну цінову чутливість. Результати дослідження підкреслюють важливість адаптації міжнародних маркетингових стратегій з урахуванням культурних особливостей кожного ринку для досягнення успіху в глобальному бізнес-середовищі.

Ключові слова: культурні відмінності, споживча поведінка, маркетингові стратегії, традиції, інновації.

Abstract

The cultural differences between Bangladesh and Portugal are analyzed in the context of consumer behavior, marketing strategies and pricing policies. The peculiarities of cultural models that influence consumer decision-making, branding, advertising strategies and distribution channels are studied. Consumers in Portugal are found to be oriented towards innovation, quick decision-making and premium products, while Bangladesh is dominated by collective values, tradition and significant price sensitivity. The results of the study emphasize the importance of adapting international marketing strategies, taking into account the cultural characteristics of each market, in order to achieve success in the global business environment.

Keywords: cultural differences, consumer behavior, marketing strategies, traditions, innovations.

Вступ

Культурні відмінності відіграють ключову роль у формуванні ідентичності народів і визначенні особливостей їхньої соціальної, економічної та політичної поведінки. Бангладеш, розташована в Південній Азії, має багату історію, тісно пов'язану з індійською культурою, ісламськими традиціями та впливами колоніального минулого. Натомість Португалія, європейська країна з багатовіковою історією морської експансії, зберегла унікальне поєднання католицьких цінностей, романської культури та глобальних зв'язків завдяки своїй колоніальній спадщині.

Дослідження культурних відмінностей між цими двома країнами дозволяє виявити їхні унікальні особливості, які впливають на повсякденне життя, ділову етику, освіту, сімейні традиції та соціальні цінності. У цьому аналізі основна увага приділяється ключовим аспектам культури, таким як цінності, традиції, релігія, мова та соціальна структура, з метою розуміння, як різноманітність культур формує глобальний світ.

Результати дослідження

Аналіз культурних вимірів за Г. Хофстеде демонструє, що Бангладеш є колективістським суспільством із високим рівнем дистанції влади та середнім рівнем уникнення невизначеності. У Португалії, навпаки, спостерігається помірний індивідуалізм і високий рівень уникнення невизначеності, що свідчить про сильну регуляцію суспільства та цінування стабільності. Ці відмінності впливають на управління компаніями, прийняття рішень та споживчу поведінку [1].

Демографічно обидві країни також суттєво різняться. У Португалії переважає старіше населення з високим рівнем урбанізації, тоді як Бангладеш має значну частку молоді та сільського населення. Ця різниця впливає на купівельну спроможність, маркетингові стратегії та вибір каналів комунікації. Наприклад, у Португалії бізнес може фокусуватися на преміальних продуктах, тоді як у Бангладеш важлива доступність і практичність.

Технологічний розвиток обох країн також відрізняється. У Португалії високий рівень проникнення інтернету сприяє цифровому маркетингу, тоді як у Бангладеш це ще розвивається, і значна частина населення все ще покладається на традиційні медіа. Популярність смартфонів у Бангладеш відкриває можливості для мобільного маркетингу, зокрема через локалізовані додатки та QR-коди.

Соціальні тренди в Португалії включають зацікавленість екологічними продуктами та інноваціями, тоді як у Бангладеш цінуються традиції, практичність і доступність. Це формує різні підходи до реклами. У Португалії реклама часто яскрава, креативна, з акцентом на емоціях, тоді як у Бангладеш вона базується на культурних цінностях та побудові довіри до бренду.

Ціноутворення також відображає різницю між країнами. У Португалії споживачі готові платити більше за якість і преміальність, що дає змогу бізнесу використовувати стратегії преміального сегмента. У Бангладеш ціноутворення має бути адаптованим до низького рівня доходу, особливо в сільській місцевості.

Особливості споживчої поведінки свідчать про те, що в Португалії рішення про покупку приймаються швидше, орієнтуючись на якість та інновації. У Бангладеш процес прийняття рішень повільніший, часто залежний від сімейних впливів і рівня довіри до бренду. Це вимагає адаптації маркетингових стратегій у кожній країні.

Міжнародні маркетингові стратегії мають враховувати ці аспекти. У Португалії акцент варто робити на інноваціях, емоційних зв'язках із брендом та екологічності продуктів. У Бангладеш пріоритетом мають бути доступність, довіра до бренду та врахування місцевих культурних традицій. Такі адаптивні підходи допоможуть бізнесу ефективно працювати в різних регіонах [2-4].

Висновки

Порівняльний аналіз культурних відмінностей між Бангладеш та Португалією показує, що ці країни мають суттєві відмінності в підходах до споживчої поведінки, маркетингових стратегій та цінових політик. В Португалії переважає індивідуалізм, інновації та швидке прийняття рішень, що впливає на використання цифрових платформ і омніканальних стратегій, тоді як в Бангладеш домінують традиційні цінності, колективізм та більша цінова чутливість. Для міжнародних компаній це означає необхідність адаптації маркетингових комунікацій та стратегій в залежності від локальних культурних особливостей, щоб ефективно взаємодіяти з кожним з ринків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. LibreeTexts. Культурні виміри Хофстеде. URL: http://surl.li/yiegbf (дата звернення: 18.11.24).
2. Дія. Бізнес. Бангладеш. URL: http://surl.li/mzacnn (дата звернення: 18.11.24).
3. Посольство Португалії в Україні. Загальні дані. URL: http://surl.li/sfyidz (дата звернення: 18.11.24).
4. KOMORA.INFO. Вплив культурних відмінностей на психологічні процеси та поведінку. URL: https://komora.info/lyudi/10184-vpliv-kulturnikh-vidminnostej-na-psikhologichni-protsesi-ta-povedinku (дата звернення: 18.11.24).

Шалак Ростисав Волдомирович– студент групи МР-22Б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail : rostik1.shalack2@gmail.com

Благодир Лілія Миколаївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: blagodyr@vntu.edu.ua

Shalak Rostislav V. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: rostik1.shalack2@gmail.com

Blagodyr Liliya M. **–** Ph.D. in Economics, Associate Professor of the Department of Management, Marketing and Economics at Vinnytsia National Technical University, email: blagodyr@vntu.edu.ua

УДК 004.8:658

А. І. Боднарук

УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ ТОВ «КИЇВ ХЛІБ» ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ERP-СИСТЕМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто особливості управління ресурсами на підприємстві харчової промисловості ТОВ «КИЇВ ХЛІБ» в умовах динамічного ринкового середовища. Проаналізовано поточний стан системи управління матеріальними, трудовими, фінансовими та інформаційними ресурсами, визначено її сильні сторони та недоліки. Обґрунтовано необхідність впровадження сучасної ERP-системи як інструменту інтегрованого управління бізнес-процесами підприємства. Розроблено математичну модель оптимізації ресурсного забезпечення, адаптовану до специфіки хлібопекарського виробництва. Запропоновано поетапний план впровадження системи IT-Enterprise та економічну оцінку ефективності реалізації проєкту.

Ключові слова: ERP-система, управління ресурсами, хлібопекарське виробництво, автоматизація, оптимізація, економічна ефективність.

Abstract

The features of resource management at the food industry enterprise LLC «KYIV KHLIB» under dynamic market conditions have been considered. The current state of management of material, labor, financial, and informational resources is analyzed, highlighting both strengths and weaknesses. The necessity of implementing a modern ERP system as a tool for integrated business process management is substantiated. A mathematical model for optimizing resource provision, tailored to the specifics of bakery production, is developed. A phased implementation plan for the IT-Enterprise system and an economic evaluation of the project's effectiveness are proposed.

Keywords: ERP system, resource management, bakery production, automation, optimization, economic efficiency.

Вступ

У сучасних умовах глобальної конкуренції та швидких технологічних змін ефективне управління ресурсами підприємства є визначальним чинником його стабільності та зростання. Особливо актуально це для хлібопекарських підприємств, які працюють із швидкопсувною продукцією та мають складну номенклатуру виробів. ТОВ «КИЇВ ХЛІБ» – один із лідерів українського ринку хлібобулочних виробів, стикається з необхідністю удосконалення своєї системи управління ресурсами. Існуюча модель управління потребує інтеграції сучасних інформаційних технологій, зокрема ERP-систем, що дозволяють комплексно керувати всіма ресурсами підприємства в єдиному цифровому середовищі. Метою даного дослідження є аналіз поточної ситуації в управлінні ресурсами ТОВ «КИЇВ ХЛІБ», обґрунтування доцільності впровадження ERP-рішень та розробка ефективної стратегії цифрової трансформації підприємства.

Результати дослідження

Проблема ефективного управління ресурсами підприємств харчової промисловості набуває особливої актуальності в умовах зростаючої конкуренції та динамічних змін ринкового середовища. Хлібопекарські підприємства стикаються з унікальними викликами, пов'язаними з короткими термінами зберігання продукції, необхідністю точного планування виробництва та координації складних логістичних процесів. ТОВ «КИЇВ ХЛІБ», маючи майже століттю історію та виробляючи понад 500 найменувань продукції на географічно розподілених майданчиках у Києві, Кременчуці та Полтаві, потребує сучасних інструментів для оптимізації управління матеріальними, трудовими, фінансовими та інформаційними ресурсами. Існуюча система управління ресурсами характеризується недостатньою автоматизацією процесів планування, обмеженими можливостями оперативного аналізу ключових показників діяльності та складнощами координації між різними підрозділами [5].

Теоретичний аналіз парадигм управління ресурсами підприємства демонструє еволюцію від простого ресурсного забезпечення до комплексного інтеграційного підходу, який поєднує системний,

процесний, ситуаційний та стратегічний методи управління. Сучасна концепція управління ресурсами базується на принципах оптимізації, координації та синергії між різними видами ресурсів підприємства. Ресурси характеризуються обмеженістю, взаємозамінністю, взаємодоповнюваністю та альтернативністю використання, що створює необхідність розробки ефективних механізмів їх розподілу та контролю [1]. ERP-системи виступають ключовим інструментом реалізації інтеграційного підходу, забезпечуючи автоматизацію та координацію всіх бізнес-процесів підприємства в єдиному інформаційному просторі. Модульна архітектура ERP-систем дозволяє комплексно управляти матеріальними ресурсами через оптимізацію планування закупівель та контроль запасів, трудовими ресурсами через автоматизацію кадрових процесів та розрахунків заробітної плати, фінансовими ресурсами через інтеграцію бухгалтерського обліку та бюджетування, а також інформаційними ресурсами через забезпечення оперативного доступу до актуальних даних [5].

Аналіз діяльності ТОВ «КИЇВ ХЛІБ» за період 2022-2024 років свідчить про стійку динаміку розвитку підприємства з чистим доходом, що зріс з 3,29 млрд грн до 4,72 млрд грн, що становить приріст на 43 %. Компанія демонструє покращення валової рентабельності з 32,8 до 40,2 %, що вказує на оптимізацію виробничих процесів та ефективне управління собівартістю продукції. Зростання чисельності персоналу з 974 до 1022 працівників та підвищення продуктивності праці з 3,4 до 4,6 млн грн на одного працівника підтверджують ефективність управління трудовими ресурсами. Масштабні капітальні інвестиції у 2024 році обсягом 81 млн грн демонструють стратегічну орієнтацію на модернізацію виробничих потужностей. Проте фінансовий аналіз виявляє критично низький рівень власного капіталу відносно залучених коштів та напружений стан із короткостроковою платоспроможністю з коефіцієнтом поточної ліквідності на рівні 0,96 [3].

Дослідження існуючої системи управління ресурсами ТОВ «КИЇВ ХЛІБ» виявило як позитивні аспекти, так і сфери для покращення в контексті впровадження ERP-технологій. Ефективне використання матеріальних ресурсів підтверджується високою оборотністю запасів на рівні 82 рази на рік та скороченням їх загального обсягу з 48 до 34 млн грн, що свідчить про оптимізацію управління запасами. Соціально відповідальний підхід до управління персоналом проявляється у зростанні витрат на оплату праці до 376 млн грн та формуванні достатніх резервів для мотивації працівників. Фінансове планування ускладнюється високою залежністю від кредиторської заборгованості, яка становить основну частину пасивів компанії на рівні 737 млн грн. Виявлено проблеми з координацією діяльності географічно розподілених підрозділів, недостатню автоматизацію процесів планування виробництва з урахуванням короткотермінового характеру продукції, обмежені можливості оперативного аналізу ефективності використання ресурсів та відсутність інтеграції технологічних лабораторій контролю якості в загальну систему управління [2]. У зв'язку з виявленими недоліками у координації, плануванні та аналізі ефективності використання ресурсів, виникає потреба в застосуванні математичної моделі для формалізації процесів розподілу та контролю ресурсів. Така модель дозволить враховувати специфіку хлібопекарського виробництва, обмеженість ресурсів та необхідність оперативного прийняття управлінських рішень на основі кількісних даних.

Розроблена математична модель для обґрунтування впровадження ERP-системи враховує специфіку хлібопекарського виробництва з короткими термінами зберігання продукції від 48 до 96 годин та складну номенклатуру близько 500 найменувань виробів. Модель базується на багатопараметричній оптимізаційній функції, що максимізує загальну ефективність управління ресурсами через інтеграцію показників ефективності трудових, матеріальних, фінансових та інформаційних ресурсів:

$$max\ Z = \alpha_1 \cdot E_{мат} + \alpha_2 \cdot E_{труд} + \alpha_3 \cdot E_{фін} + \alpha_4 \cdot E_{інф}, \quad (1)$$

де:

$E_{мат}$ — ефективність використання матеріальних ресурсів,

$E_{труд}$ — ефективність трудових ресурсів,

$E_{фін}$ — ефективність фінансових потоків,

$E_{інф}$ — ефективність інформаційних ресурсів,

α_i — вагові коефіцієнти, визначені методом експертного оцінювання.

Визначимо наступні обмеження моделі:

$\Sigma\, x_i \cdot C_i \le B$ — фінансове обмеження;

$x_i \le P_i$ — обмеження виробничих потужностей;

$T_{збер} \in [48, 96]$ — обмеження терміну зберігання;

$S_i \geq D_i$ – забезпечення попиту;

$L_i \leq L_{макс}$ – обмеження на логістичні витрати;

де:

x_i – обсяг виробництва і-го виду продукції;

C_i – витрати на одиницю продукції;

B – бюджет (власний капітал – 51 млн грн);

P_i – максимально допустимий обсяг виробництва;

$T_{збер}$ – термін зберігання продукції;

S_i – обсяг продукції на складі;

D_i – попит на продукцію;

L_i – витрати на логістику.

Отже, математичний апарат включає систему обмежень, що відображають реальні умови функціонування підприємства, включаючи фінансові можливості з власним капіталом 51 млн грн, технологічні обмеження виробничих потужностей та ринкові умови.

Модель передбачає оптимізацію управління запасами через модифіковану формулу економічного розміру замовлення з урахуванням коефіцієнта псування продукції, покращення фінансових потоків через скорочення циклу конверсії грошових коштів та підвищення ефективності використання інформаційних ресурсів через автоматизацію процесів збору та обробки даних. Результати моделювання підтверджують доцільність впровадження ERP-системи IT-Enterprise, яка найбільш повно відповідає вимогам до комплексної автоматизації та інтеграції управління ресурсами на підприємстві. Система дозволяє реалізувати описану модель на практиці, підтримуючи механізми планування, контролю, звітності та оптимізації ресурсів у реальному часі. Розрахунки показують можливість скорочення операційних витрат на 8 %, покращення оборотності активів на 15 % та підвищення продуктивності праці на 12 %.

Детальний план впровадження IT-Enterprise передбачає поетапну реалізацію протягом 18 місяців з мінімізацією ризиків для безперервності виробничого процесу. Підготовчий етап включає формування проектної команди, детальне обстеження бізнес-процесів та техніко-економічне обґрунтування. Планування архітектури системи враховує необхідність інтеграції модулів управління виробництвом, запасами, фінансами, персоналом та спеціалізованого модуля для харчової промисловості. Технічна реалізація передбачає поступову установку серверної інфраструктури, налаштування мережевих з'єднань між майданчиками та інтеграцію з існуючим технологічним обладнанням. Міграція даних охоплює перенесення номенклатури продукції, історичних даних та довідкової інформації з забезпеченням повної трасованості. Програма навчання персоналу розрахована на 6 місяців з диференційованим підходом для керівництва, бухгалтерії, виробничого персоналу та спеціалістів лабораторій. Тестування системи включає пілотний запуск на обмеженому наборі процесів, паралельне ведення обліку та поступове розширення функціональності. Контроль ефективності здійснюється через систему ключових показників, що відображають досягнення планових цілей щодо скорочення витрат, покращення продуктивності та підвищення якості управлінських рішень.

Висновки

Проведене дослідження засвідчило, що ТОВ «КИЇВ ХЛІБ» має значний потенціал для підвищення ефективності управління ресурсами завдяки впровадженню сучасної ERP-системи. Аналіз показав, що існуючі проблеми – низький рівень автоматизації, недостатня координація між підрозділами та обмежені можливості аналітики – можуть бути усунені шляхом цифрової трансформації бізнес-процесів. Розроблена математична модель враховує специфіку підприємства та дозволяє здійснити обґрунтоване планування ресурсів. Економічне обґрунтування впровадження системи IT-Enterprise демонструє високу рентабельність проєкту, що окупиться менш ніж за три роки. Запропонований план реалізації мінімізує ризики та передбачає всебічну підготовку персоналу. Впровадження ERP-системи стане важливим кроком до підвищення конкурентоспроможності ТОВ «КИЇВ ХЛІБ» на ринку харчової продукції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Абушов Т. Сутність та зміст нематеріальних ресурсів сучасного підприємства. *Економіка та суспільство*. 2022. № 46. URL: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-45 (дата звернення: 25.05.2025).

2. Загороднюк О. В., Дмитрик І. О. Роль BPM, CRM та ERP систем у цифровій трансформації українського бізнесу. Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва. 2024. Т. 2, № 104. С. 191–201. URL: https://doi.org/10.32782/2415-8240-2024-104-2-191-201 (дата звернення: 25.05.2025).

3. Київхліб - виробник хлібо-булочних та сухих кондитерських виробів. URL: https://kyivkhlib.ua/ (дата звернення: 25.05.2025).

4. Кузнецова К., Короленко О., Костик Є. Ефективне управління ресурсами підприємства: фінанси, людські ресурси та матеріали. *Наукові перспективи*. 2023. № 9(39). URL: https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-9(39)-350-363 (дата звернення: 25.05.2025).

5. Середа Н. Стратегічне управління ресурсами підприємства: оптимізація логістики в умовах економічної невизначеності. *Економіка та суспільство*. 2025. № 71. URL: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-26 (дата звернення: 25.05.2025).

Боднарук Артемій Ігорович – студент групи МІТ-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: **Юрчук Наталія Петрівна** – канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Bodnaruk Artemii Igorovych – student of group MIT-21b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: **Yurchuk Nataliia P.** – PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 658.87:005.21

Т. М. Білоконь
Д.С. Дубовий

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ТОРГІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розкрито особливості управління торгівельними підприємствами в умовах воєнного стану. Розглянуто проблеми функціонування, загрози та ризики для бізнес-процесів і окремі підходи до стратегічного планування і організації торгівельної діяльності у складних умовах.

Ключові слова: торгівельне підприємство, управління, воєнний стан, ризики, стратегія.

Annotation

The paper highlights the peculiarities of managing trading enterprises under martial law conditions. It explores the functioning challenges, threats, and risks to business processes, and presents specific approaches to strategic planning and trade activity organization under complex circumstances..

Keywords: trading enterprise, management, martial law, risks, strategy.

Вступ

Сучасні умови воєнного стану в Україні створюють виявні перешкоди для ведення торгівельної діяльності. Серйозними викликами стали ризики для логістичних ланцюгів, проблеми забезпечення постачань, зміни споживчого попиту та порушення фінансової стійкості. Обгрунтований підхід до управління діяльністю підприємства є критичним фактором їх стабільної роботи.

Результати дослідження

Воєнні дії порушують функціонування інфраструктури, логістичних ланцюгів, спричиняють зменшення купівельної спроможності населення. Відзначається загальний спад ділової активності, змінюється структура попиту. Часто порушується діяльність постачальників, знижується доступність імпортних товарів, виникають логістичні затримки. Підприємства повинні шукати нові шляхи постачання, працювати в умовах обмеженого ресурсу, формувати стратегічні запаси.

Водночас відзначається підвищення попиту на товари першої необхідності, зростання значущості локальних виробників, що може бути використано як конкурентна перевага. Зростає роль державної підтримки, як-то програми кредитування, податкові пільги та знижки на оренду торгових площ.

Аналіз наукових статей [1-3] дозволив виділити основні виклики для торговельних підприємств під час воєнного стану:

- Фізична загроза майну та персоналу – руйнування магазинів, складських приміщень, загроза життю працівників.
- Зниження попиту та зміна споживчих пріоритетів – споживачі концентруються на базових потребах, зменшуються імпульсні покупки.
- Проблеми з постачанням товарів – перебої з доставкою, зниження товарного асортименту.
- Нестача обігових коштів та фінансові ризики – зменшення виручки, ускладнений доступ до фінансування.
- Проблеми з персоналом – релокація працівників, мобілізація, емоційне вигорання та стрес.

Управлінська структура підприємства змінюється на користь більш гнучких, децентралізованих моделей. Керівники на місцях отримують більші повноваження для швидкого прийняття рішень. Впроваджуються сучасні IT-рішення – ERP-системи, CRM, автоматизовані аналітичні платформи, які дозволяють управляти запасами, контролювати фінанси, прогнозувати попит. Водночас підвищується роль корпоративної соціальної відповідальності, зростає значущість внутрішніх комунікацій.

Інновації у сфері логістики також відіграють ключову роль – з’являються нові моделі доставки, включаючи дрони та мікросклади, які дозволяють обслуговувати клієнтів у зонах з обмеженим

доступом. Важливою є цифрова комунікація з клієнтами – месенджери, чат-боти, персоналізовані рекомендації.

Висновки

Функціонування торговельного підприємства в умовах воєнного стану потребує високого рівня гнучкості, здатності до швидкого ухвалення рішень і переорієнтації стратегій. Успішні підприємства демонструють здатність до цифрової трансформації, локалізації ланцюгів постачання, розвитку нових каналів збуту. Для забезпечення стійкості бізнесу ключовими є антикризове планування, розвиток партнерств і інвестиції в безпеку. Крім того, зростає роль корпоративної культури, внутрішньої мобільності персоналу, а також адаптації до нових реалій через інноваційні управлінські рішення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Богдан Тетяна. Дайте бізнесу спокій і він розвиватиметься: чи працює ця формула під час війни? URL: https://www.epravda.com.ua/columns/2023/08/2/702842/.
2. Мельник Т. Український бізнес в умовах війни: сучасний стан, проблеми та шляхи їх вирішення. Journal of Innovations and Sustainability. 2023. №7(3). DOI: https://doi.org/10.51599/is.2023.07.03.07
3. Гаврилюк, О. В. Адаптивне управління в умовах економічних криз і воєнних конфліктів: теорія та практика. Львів: Видавництво ЛНУ імені Івана Франка. 2022. 264 с..

Білоконь Тетяна Миколаївна — канд. екон. наук, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет

Дубовий Дмитро Сергійович — студент групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Bilokon Tetiana M. — Cand. Sc. (Economics), Assistant Professor of Entrepreneurship, Logistics and Management Chair, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Dubovyi Dmytro — student of P-21b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 331.101

Л. О. Дмитрик
О. В. Безсмертна

МЕТОДИ ТА ІНСТРУМЕНТИ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто ключові методи та інструменти мотивації персоналу, які використовуються в сучасних компаніях. Проведено аналіз класифікації мотиваційних стимулів, виокремлено прямі та непрямі, матеріальні й нематеріальні підходи до стимулювання працівників. Акцент зроблено на важливості індивідуального підходу та ролі корпоративної культури в управлінні людськими ресурсами. Запропоновано практичні рекомендації щодо вдосконалення мотиваційної політики підприємств.

Ключові слова: мотивація персоналу, методи мотивації, матеріальне стимулювання, нематеріальні заохочення, управління персоналом.

Abstract

The article explores the key methods and tools of personnel motivation used in modern companies. It analyzes the classification of motivational stimuli and distinguishes between direct and indirect, as well as material and non-material approaches. Emphasis is placed on the importance of individual approaches and the role of corporate culture in human resource management. Practical recommendations for improving the motivational policy of enterprises are proposed.

Keywords: personnel motivation, motivation methods, material incentives, non-material rewards, personnel management.

Вступ

Питання мотивації персоналу є одним із ключових аспектів сучасного менеджменту, адже саме рівень зацікавленості працівників у досягненні цілей організації безпосередньо впливає на продуктивність праці, якість виконання службових обов'язків та загальну результативність діяльності підприємства. В умовах високої конкуренції, нестабільного економічного середовища, а також впливу глобальних і національних викликів (пандемія COVID-19, війна в Україні) особливого значення набуває формування гнучкої, адаптивної та ефективної системи мотивації персоналу.

Мотивація – це внутрішній або зовнішній стимул, що спонукає працівника до дії, спрямованої на досягнення особистих чи професійних цілей. Водночас, для роботодавця мотивація – це інструмент впливу, що дозволяє підвищити ефективність праці, зменшити плинність кадрів, сформувати сприятливий клімат у колективі та забезпечити досягнення стратегічних цілей компанії.

Результати дослідження

У результаті проведеного дослідження системи мотивації персоналу на підприємстві було визначено кілька ключових аспектів, що безпосередньо впливають на ефективність роботи працівників. Ось основні результати, отримані в ході аналізу:

1. Оцінка існуючої мотиваційної системи

Виявлено, що на підприємстві основним інструментом мотивації є матеріальні стимули. Це включає:

- фіксовану заробітну плату, яка є основою для фінансової стабільності працівників. Вона залежить від виду робіт та посади;
- премії та бонуси за досягнення поставлених цілей, виконання плану чи особисті досягнення, такі як виконання норм виробітку чи досягнення вищих показників ефективності;
- додаткові пільги, такі як медичне страхування, знижки на продукцію чи послуги підприємства.

Однак матеріальні стимули виявились недостатніми для забезпечення довгострокової мотивації. Вони не враховують особистісні потреби працівників та часто не сприяють розвитку потенціалу співробітників у довгостроковій перспективі.

2. Плинність кадрів

Однією з головних проблем, виявлених в дослідженні, є висока плинність кадрів, що спостерігається на підприємстві, особливо в періоди економічних труднощів. Протягом кризових періодів, коли попит на послуги підприємства знижувався, спостерігався масовий відтік кваліфікованих працівників.

Відзначено, що основними причинами плинності є:

- низький рівень задоволення умовами праці (відсутність можливості кар'єрного зростання, монотонність роботи, великі навантаження);
- недостатня кількість нематеріальних стимулів, таких як визнання досягнень, можливість для професійного росту, підтримка від керівництва.

В умовах нестабільної економіки плинність кадрів зростає, що в свою чергу призводить до зниження продуктивності та ускладнює адаптацію нових працівників.

3. Фактори, що впливають на мотивацію працівників

Під час дослідження було виявлено кілька важливих чинників, які мають вирішальне значення для мотивації працівників:

- матеріальні фактори: зарплата, премії, додаткові пільги. Це безумовно важливо, але не є єдиним мотиватором для працівників.
- нематеріальні фактори: можливість розвитку та кар'єрного росту, підтримка комунікацій та взаємодії в колективі, внутрішні корпоративні заходи (визнання досягнень, нагороди, корпоративні заходи).

Також одним з важливих моментів є психологічна атмосфера на підприємстві. Співробітники, які почуваються частиною команди та мають підтримку від керівництва, значно мотивованіші до роботи.

4. Інноваційні підходи до мотивації

У результаті дослідження були запропоновані такі інноваційні підходи до вдосконалення мотиваційної системи:

- індивідуалізація мотиваційних планів. Кожен працівник має власні інтереси і цілі, тому важливо розробити індивідуальні мотиваційні плани для різних категорій співробітників;
- розширення спектру нематеріальних стимулів: введення більше програм визнання досягнень, заохочення працівників за внесок у командну роботу, підвищення ролі відносин між керівництвом і підлеглими;
- програми професійного розвитку. Можливості для навчання, підвищення кваліфікації, участь у тренінгах і семінарах можуть значно підвищити зацікавленість працівників у роботі та їх лояльність до компанії.

5. Рекомендації для вдосконалення мотиваційної політики

З метою покращення мотиваційної системи на підприємстві були сформульовані кілька рекомендацій:

- створити більш гнучку систему преміювання, що дозволить враховувати індивідуальні досягнення працівників, а також їх особисті вподобання та кар'єрні цілі;
- впровадити програми розвитку лідерських якостей для середнього та вищого керівництва, щоб покращити комунікацію в колективі та підтримку мотивації з боку керівників;
- підвищити рівень кар'єрних можливостей для працівників середньої ланки, запропонувати їм ясні шляхи професійного зростання.

Висновки

Мотивація персоналу - це не разова акція, а постійний процес, який потребує комплексного підходу, стратегічного планування та високого рівня взаємодії між керівництвом і працівниками. В умовах сучасного ринку, ефективна система мотивації має бути гнучкою, адаптивною та орієнтованою на розвиток. Її успіх залежить від здатності керівництва бачити не лише функціональну роль працівника, а й його внутрішні потреби, амбіції та прагнення до самореалізації.

Загалом, проведене дослідження показало, що система мотивації персоналу підприємства потребує значних удосконалень. Виявлені проблеми, такі як недостатнє використання нематеріальних стимулів та висока плинність кадрів, потребують негайного реагування.

Усі запропоновані заходи для вдосконалення мотиваційної політики, зокрема індивідуалізація підходів до працівників, впровадження більш ефективних методів визнання досягнень та професійного розвитку, можуть значно покращити мотивацію працівників, знизити рівень плинності кадрів і сприяти підвищенню загальної ефективності роботи підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ковальчук Ю. І. Інструменти мотивації персоналу на підприємствах малого та середнього бізнесу. Журнал "Економіка та управління". 2020. № 7. С. 45–50.
2. Реброва В. Л. Сучасні підходи до мотивації персоналу: теоретичні та практичні аспекти. Вісник Київського національного університету. Серія: Економіка. 2018. № 3. С. 78–83.
3. Шкода М. В. Методи підвищення ефективності мотивації працівників на підприємствах середнього бізнесу. Журнал "Менеджмент і бізнес". 2020. № 4. С. 34–40.

Дмитрик Любов Олександрівна – студентка групи МБА-23мз, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: liubovalexandrovna20@gmail.com.

Науковий керівник: ***Безсмертна Оксана Владиславівна*** - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: bezsmertna@vntu.edu.ua

Dmytryk Liubov A. - Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: liubovalexandrovna20@gmail.com.

Supervisor: ***Oksana V. Bezsmertna*** - PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: bezsmertna@vntu.edu.ua

УДК 339

К. В. Крива
О. В. Безсмертна

SWOT-аналіз Вінницької митниці Державної митної служби України

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядаються результати проведеного SWOT-аналізу Вінницької митниці Державної митної служби України. Виявлено сильні та слабкі сторони, можливості та загрози діяльності митниці. Сформовано матрицю SWOT-аналізу Вінницької митниці.

Ключові слова: SWOT-аналіз, сильні сторони, слабкі сторони, можливості, загрози, матриця SWOT-аналізу.

Abstract

The article discusses the results of the SWOT analysis of the Vinnytsia Customs of the State Customs Service of Ukraine. The strengths and weaknesses, opportunities and threats of the customs activity were identified. The SWOT analysis matrix of the Vinnytsia Customs was formed.

Keywords: SWOT analysis, strengths, weaknesses, opportunities, threats, SWOT analysis matrix.

Вступ

Актуальність теми SWOT-аналізу Вінницької митниці Державної митної служби України зумовлена необхідністю підвищення ефективності її функціонування в умовах економічної та безпекової нестабільності. У сучасному середовищі митна система України виконує важливу роль у забезпеченні державного контролю, наповненні бюджету та сприянні зовнішньоекономічній діяльності.

Вінницька митниця, як один із ключових регіональних підрозділів, потребує глибокої оцінки свого потенціалу й обмежень. SWOT-аналіз дозволяє системно визначити сильні та слабкі сторони установи, а також виявити зовнішні можливості й загрози. Такий підхід є особливо важливим в умовах євроінтеграції України та адаптації митних процедур до стандартів ЄС. Аналіз сприяє прийняттю стратегічно обґрунтованих управлінських рішень і виявленню резервів для розвитку. Виявлення внутрішніх проблем та зовнішніх викликів дозволяє підвищити прозорість та підзвітність митних процесів.

Використання SWOT-аналізу допомагає формувати ефективну модель управління, орієнтовану на результат. Актуальність теми також обумовлена потребою в удосконаленні кадрової, технічної та інформаційної складової роботи митниці. Усе це створює підґрунтя для розробки стратегії розвитку Вінницької митниці в контексті національних пріоритетів та міжнародних зобов’язань.

Результати дослідження

Проведено SWOT-аналіз Вінницької митниці Державної митної служби України, який дозволяє оцінити її внутрішні сильні та слабкі сторони, а також зовнішні можливості та загрози, що впливають на ефективність її діяльності.

Сильні сторони (Strengths):

Професійний кадровий склад: Митниця має досвідчених фахівців, зокрема головних державних інспекторів у різних відділах, що забезпечує високий рівень експертизи та професіоналізму.

Розгалужена інфраструктура: Наявність митних постів у різних населених пунктах області дозволяє ефективно обслуговувати зовнішньоекономічну діяльність регіону.

Впровадження цифрових технологій: Митниця активно впроваджує електронні сервіси та автоматизовані системи, що сприяє підвищенню прозорості та ефективності митних процедур.

Слабкі сторони (Weaknesses):

Корупційні ризики: Існують повідомлення про корупційні прояви та непрозорість у роботі митниці, що підриває довіру бізнесу та громадськості.

Низький рівень поінформованості про нові системи: Більшість представників підприємств не знають про нову комп'ютеризовану систему транзиту (NCTS), що свідчить про недостатню інформаційну підтримку.

Технічні проблеми: Можливі затримки в роботі митних постів через технічні несправності, що впливає на оперативність митного оформлення.

Можливості (Opportunities):

Інтеграція з європейськими митними системами: Участь у міжнародних проектах та гармонізація митного законодавства з європейськими стандартами відкриває нові перспективи для розвитку.

Розвиток цифрових сервісів: Подальше впровадження електронних декларацій та автоматизованих систем аналізу ризиків може значно підвищити ефективність митниці.

Покращення взаємодії з бізнесом: Забезпечення відкритості та прозорості у роботі митниці сприятиме зміцненню довіри з боку підприємців та інвесторів.

Загрози (Threats):

Зовнішні економічні та політичні фактори: Зміни у міжнародній торгівлі, політична нестабільність або введення нових санкцій можуть негативно вплинути на діяльність митниці.

Кадрові скорочення: Зменшення штатної чисельності може призвести до перевантаження працівників та зниження якості обслуговування.

Технічні загрози: Кібератаки або збої в роботі інформаційних систем можуть порушити безперебійну роботу митниці.

SWOT-матриця для Вінницької митниці у табличному вигляді подана на рис. 1.

SWOT-аналіз Вінницької митниці дозволяє комплексно оцінити її внутрішній потенціал і зовнішні умови функціонування. У роботі митниці простежується наявність низки сильних сторін, серед яких провідну роль відіграє досвідчений кадровий склад, здатний ефективно реалізовувати як рутинні, так і стратегічні завдання. Розгалужена інфраструктура митних постів у межах регіону забезпечує оперативне обслуговування суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. Додатковою перевагою є впровадження цифрових технологій, що сприяє автоматизації процесів і підвищенню прозорості.

	Сильні сторони (S)	**Слабкі сторони (W)**
Можливості (O)	**SO-стратегії** – Використання сильних сторін для реалізації можливостей:	**WO-стратегії** – Подолання слабких сторін за рахунок можливостей:
	– Розширення цифрових сервісів за рахунок наявного професійного кадрового складу.	– Інформаційні кампанії для підприємців про нові сервіси.
	– Активна участь у міжнародних проєктах на основі потужної інфраструктури та досвіду.	– Участь у програмних проєктах для зменшення технічних збоїв.
Загрози (T)	**ST-стратегії** – Використання сильних сторін для протидії загрозам:	**WT-стратегії** – Мінімізація слабких сторін та нейтралізація загроз:
	– Вдосконалення технічного захисту інформаційних систем за допомогою досвідчених кадрів.	– Оптимізація структури та функціонування в умовах можливих скорочень.
	– Створення антикризових планів із використанням гнучкої інфраструктури.	– Запровадження антикорупційного моніторингу з IT-підтримкою.

Рисунок 1 - SWOT-аналіз Вінницької митниці

Разом із тим, діяльність митниці супроводжується низкою слабких місць. Серед них – наявні корупційні ризики, які підривають довіру бізнесу, а також недостатній рівень інформування підприємців щодо нових митних процедур і систем, зокрема електронної транзитної системи. Технічні збої у функціонуванні IT-систем іноді призводять до затримок і ускладнень у митному оформленні, що негативно позначається на загальній ефективності.

Зовнішнє середовище містить як загрози, так і потенційні можливості для розвитку митниці. Позитивним чинником є курс на європейську інтеграцію, який передбачає гармонізацію процедур, впровадження сучасних цифрових сервісів і активізацію співпраці з митними органами інших країн. Разом з тим, політична та економічна нестабільність, зміни у регулюванні зовнішньої торгівлі, а також ризики кібератак створюють додаткові виклики для стабільної роботи митниці.

Узагальнюючи, SWOT-аналіз вказує на необхідність зміцнення внутрішнього управління, цифровізації сервісів, підвищення прозорості, а також посилення адаптаційного потенціалу до зовнішніх змін. Вінницька митниця має об'єктивні передумови для трансформації в ефективний сучасний орган державного контролю, за умови реалізації стратегій, що орієнтовані на поєднання її сильних сторін із зовнішніми можливостями та мінімізацію вразливостей.

Висновки

Проведений SWOT-аналіз дав змогу комплексно оцінити внутрішній потенціал та зовнішні фактори, що впливають на діяльність Вінницької митниці. Установлено, що одним із ключових активів митниці є

висококваліфікований кадровий склад, здатний оперативно реагувати на виклики. Важливою перевагою також виступає розгалужена інфраструктура, що забезпечує ефективне покриття регіону. Суттєвий прогрес спостерігається у сфері цифровізації, що сприяє автоматизації процесів та зниженню корупційних ризиків. Водночас виявлено низку слабких сторін, серед яких особливо критичними є корупційні загрози та технічна нестабільність. Недостатнє інформування бізнесу про нові сервіси гальмує повноцінне впровадження сучасних митних інструментів. Зовнішнє середовище характеризується як новими можливостями євроінтеграції, так і ризиками, пов'язаними з політичною та економічною нестабільністю. Успішна реалізація потенціалу митниці залежить від ефективного поєднання наявних сильних сторін із можливостями, що відкриває міжнародна інтеграція. За належної координації зусиль можливе формування ефективної, прозорої та сучасної моделі функціонування Вінницької митниці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрушків, Б. М., Куцик П. О. Стратегічне управління. Львів: Новий Світ-2000. 2018. 432 с.
2. Гриньова В. М., Швець Н. В. SWOT-аналіз у стратегічному управлінні підприємством. Економіка і організація управління, 2016. № 4, С. 58–63.
3. Кваснюк Б. Є. Методологія SWOT-аналізу та його застосування в оцінці управлінських рішень. Економічний вісник університету, 2020. № 46, С. 97–101.
4. Мних Є. В. Аналітичне забезпечення стратегічного планування: методика SWOT-аналізу. Фінанси України, 2019. № 6, С. 28–35.
5. Осовська Г. В., Осовський С. Я. Основи стратегічного менеджменту. Київ: Центр учбової літератури. 2017. 368 с.

Крива Карина Володимирівна – студентка групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Науковий керівник: ***Безсмертна Оксана Владиславівна*** - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: bezsmertna@vntu.edu.ua

Kryva Karyna V- Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: ***Oksana V. Bezsmertna*** - PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: bezsmertna@vntu.edu.ua

УДК 658.147

О. А. Сметанюк
М.В. Бойко
О.Ю. Заливанський

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ФІНАНАНСОВИХ РЕСУРІВ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *Розглянуто теоретичні аспекти сутності поняття фінансові ресурси суб'єктів господарювання та їх класифікація за джерелами фінансування. Ефективність управління фінансовими ресурсами визначається низкою факторів, зокрема наявністю дієвих механізмів управління фінансами підприємства. Одним із способів удосконалення системи управління фінансами підприємства є оптимізування структури фінансування фінансових ресурсів, яка передбачає раціональне використання фінансових ресурсів та здійснює позитивний вплив на прибутковість підприємства.*

Ключові слова: фінанси підприємств, фінансові ресурси, управління фінансовими ресурсами, прибутковість, фінансова стратегія.

.

FEATURES OF FORMATION OF FINANCIAL RESOURCES AT DOMESTIC ENTERPRISES

Vinnytsia National Technical University

Abstract. *The theoretical aspects of the essence of the concept of financial resources of business entities and their classification by sources of financing are considered. The effectiveness of financial resource management is determined by a number of factors, in particular the presence of effective mechanisms for managing the enterprise's finances. One of the ways to improve the enterprise's financial management system is to optimize the structure of financing financial resources, which provides for the rational use of financial resources and has a positive impact on the profitability of the enterprise.*

Key words: enterprise finances, financial resources, financial resource management, profitability, financial strategy.

Вступ

У сучасних економічних умовах фінансові ресурси є ключовою категорією для функціонування будь-якого підприємства, що вимагає особливої уваги від керівництва. У процесі їх формування та використання важливо враховувати їхній поділ на власні, позичені та залучені ресурси, що дозволить забезпечити оптимальне співвідношення обсягів різних видів ресурсів, підтримувати прибутковість, платоспроможність, фінансову незалежність та достатню ділову активність підприємства. Ефективна діяльність підприємства та раціоналізація його фінансового механізму потребують комплексного управління всіма видами фінансових ресурсів. На

ефективність фінансового управління впливає низка чинників, зокрема наявність дієвих механізмів регулювання фінансів. Одним із ключових напрямів вдосконалення фінансового управління є розробка фінансової стратегії, що забезпечує раціональне використання ресурсів та сприяє підвищенню прибутковості підприємства.

Проблематика управління фінансовими ресурсами підприємств є предметом численних наукових досліджень, як вітчизняних, так і зарубіжних науковців. Це свідчить про її достатньо ґрунтовне висвітлення у науковій літературі. Результати цих досліджень представлено в багатьох академічних публікаціях, серед яких варто відзначити роботи як індивідуальних авторів, так і колективів дослідників, зокрема: В. В. Бугаса та А. А. Коваля [1], О. Є. Гудзь та П. А. Стецюка [2], Т. О. Журавльової [3], Д. Мавлєва та О. Лиса [4], Д. С. Поліщука [5], Пристемського О. С. та Ковальова В. В. [6] та інших.

Результати дослідження

Наразі багато вітчизняних підприємств стикаються з обмеженими фінансовими ресурсами, особливо в умовах кризової ситуації, спричиненої повномасштабною війною з росією. Це явище зумовлене низкою факторів: втратою власних коштів через нерентабельну діяльність, підвищеним рівнем ризику, недостатньою координацією податкової системи, зростанням інфляції та високою вартістю залучених зовнішніх ресурсів. Дефіцит фінансових ресурсів негативно впливає на господарську діяльність підприємств, що призводить до низьких фінансових результатів.

На думку Пристемського О. С. та Ковальова В. В. [6] «фінансові ресурси є фундаментальним поняттям фінансів підприємств». Автори підкреслюють, що існує велика кількість визначень «фінансові ресурси», але не існує однієї точки зору, на це поняття, серед учених-економістів. Специфіку функціонування сучасного фінансового ринку, напрямки розвитку та багатогранність його форм багато в чому визначають різновиди фінансових ресурсів.

При визначенні змісту та сутності фінансових ресурсів слід враховувати кілька важливих аспектів: по-перше, фінансові ресурси є складовою виробничих відносин, що відбуваються в суспільстві; по-друге, їх формування та використання здійснюється в процесі фінансових відносин між різними ланками фінансової системи; по-третє, усі ресурси, включаючи фінансові, використовуються суб’єктами господарювання для досягнення поставлених цілей.

Фінансові ресурси виступають об’єктом управління як у межах фінансової діяльності підприємств, так і в контексті їх фінансово-господарської діяльності. Класифікація фінансових ресурсів здійснюється на основі певних критеріїв, які повинні мати вагоме значення та відображати механізм їх функціонування. Водночас, походження та структура фінансових ресурсів відіграють ключову роль у забезпеченні стабільності підприємства. Достатні фінансові ресурси дозволяють підтримувати безперервність господарської діяльності, а їх ефективний розподіл сприяє зростанню прибутковості, покращенню управління та зміцненню платоспроможності компанії.

Економісти розробляють класифікацію фінансових ресурсів відповідно до визначених ознак, які вважають ключовими. У рамках дослідження фінансові ресурси було класифіковано, відповідно до джерел їхнього формування, на власні, позичені та залучені (рис. 1), та з’ясовано, що управління фінансовими ресурсами є систематичною та цілеспрямованою діяльністю, що охоплює процеси ідентифікування, оптимального накопичення та ефективного використання усіх фінансових ресурсів з метою забезпечення потреб виробничо-господарської діяльності підприємства та досягнення його стабільного та позитивного фінансового стану. Впровадження процесно-структурованого підходу до управління фінансовими ресурсами підприємства варто розглядати як конкретну функцію менеджменту, що реалізовується згідно з класичною послідовністю етапів управління (виконання функцій управління, формування методів управління та розробку управлінських рішень). Водночас кожний етап характеризується конкретною змістовою структурою відповідно до специфіки діяльності суб’єктів господарювання.

За способом формування та джерелами фінансових ресурсів підприємств розгляд їх створення має значення для визначення межі функціонування фінансових ресурсів у зв'язку з напрямками їх використання незважаючи на те, що й на сьогодні в економічній науці немає єдності щодо сутності фінансових ресурсів.

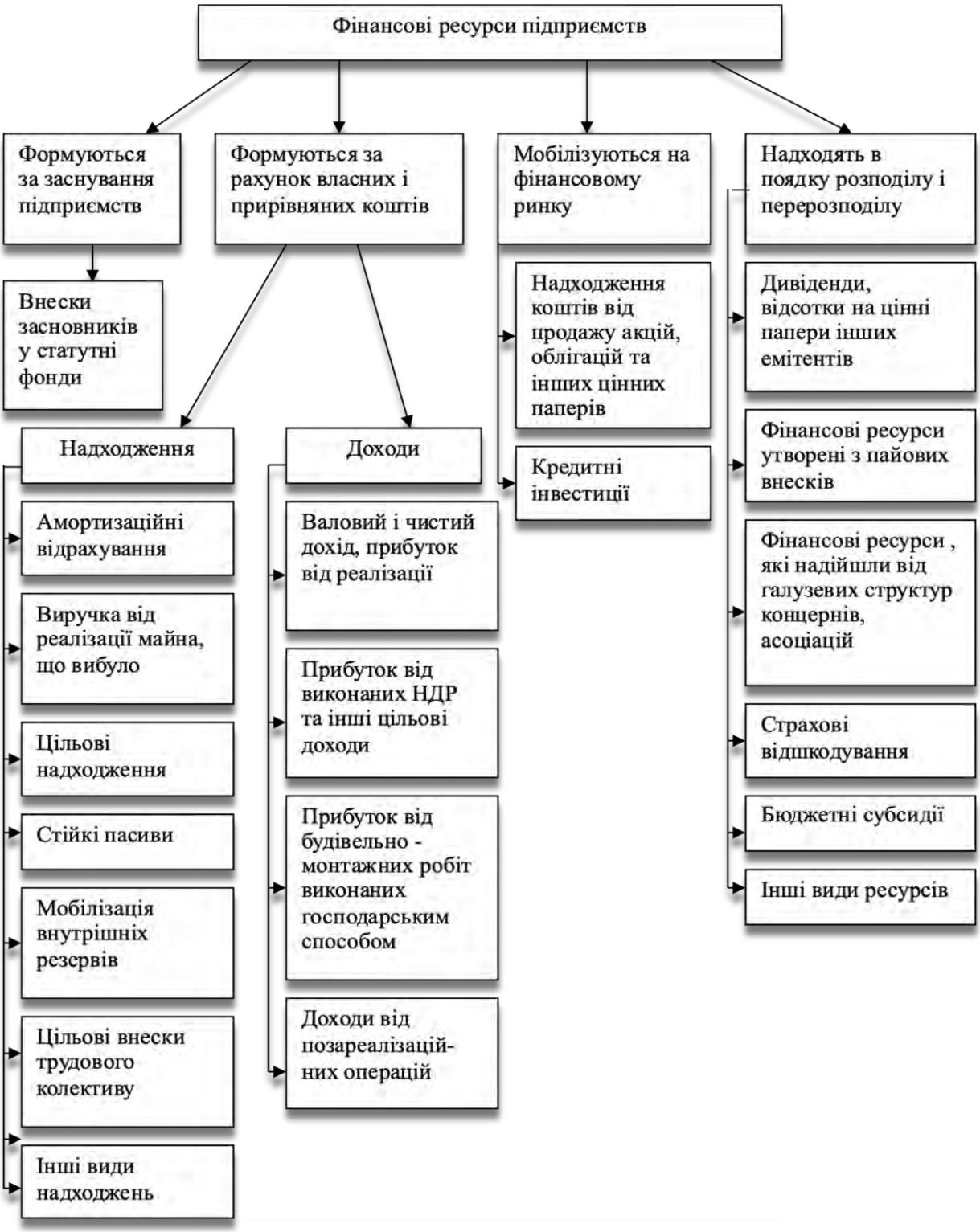

Рис. 1 - Формування фінансових ресурсів підприємств (складено авторами на основі [4-6]

З рис.1 видно, що фінансові ресурси суб'єктів господарювання за способом формування поділяються на такі:

- ресурси, що створювались за рахунок внесків засновників у статутний фонд, тобто при заснуванні підприємства;

- ресурси, що створені за рахунок надходжень, доходів і прибутку, тобто за рахунок власних коштів;

- ресурси, які мобілізувалися на фінансовому ринку (акції, кошти інвесторів, цінні папери, облігації, кредити);

- ресурси, що надійшли у порядку розподілу грошових надходжень (відсотки, доходи на пайові внески, дивіденди, страхові відшкодування, дотації, бюджетні субсидії).

На сучасному етапі економічного розвитку джерела формування фінансових ресурсів підприємств характеризуються нестабільністю. Брак власного капіталу суттєво впливає на їх господарську діяльність, а його розподіл часто не відповідає оптимальним параметрам, що може призводити до збільшення або дефіциту запасів. В умовах економічної невизначеності питання оптимізації джерел фінансування підприємств набуває особливої актуальності.

Висновки

Таким чином, основними характеристиками грошових коштів, що визначають фінансові ресурси як матеріальну основу функціонування фінансів суб'єктів господарювання, є їхнє походження та право підприємства вільно розпоряджатися ними без обмежень. За джерелами формування фінансові ресурси підприємств поділяються на сукупність власного, позичкового та залученого капіталу, що спрямовується на формування активів та забезпечення господарської діяльності підприємства. Власний, позичковий і залучений капітал одночасно виступають зобов'язаннями перед власниками та беруть участь у фінансуванні активів компанії.

Управління формуванням капіталу підприємства передбачає пошук достатніх джерел фінансових ресурсів для забезпечення стабільної діяльності з бажаним рівнем прибутковості, а також їхню диференціацію за вартістю залучення. Раціональна структура капіталу передбачає оптимальне співвідношення власних, залучених і запозичених коштів, що сприяє мінімізації вартості залучення та максимізації рентабельності. Важливим фактором є підтримка прийнятного рівня коефіцієнтів автономії та фінансової стійкості, зокрема, управління структурою капіталу має на меті зниження витрат на залучення фінансових ресурсів та підвищення ефективності їх використання, що забезпечує максимальну фінансову віддачу співвласникам підприємства та сприяє довгостроковому зростанню його вартості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бугас В. В., Коваль А. А. Управління фінансовими ресурсами підприємства. *Modern Economics*. 2020. № 19. С. 32–34.
2. Гудзь О. Є., Стецюк П. А. Концептуальні засади формування системи управління фінансовими ресур- сами підприємств. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики*. 2021. Т. 1. № 32. С. 330–340. URL: https://fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/2892
3. Журавльова Т. О. Формування фінансових ресурсів підприємства в умовах кризи. *Економіка та дер- жава*. 2020. № 3. С. 42–45. URL: http://www.economy.in.ua/?op=1&z=4535&i=7
4. Мавлєва, Д., Лиса, О. Удосконалення управління фінансовими ресурсами з метою підвищення результативності діяльності підприємства. *Економіка та суспільство*, 2023 р. № 56 URL: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-52
5. Поліщук Д. С. Напрями оптимізації джерел формування фінансових ресурсів підприємства у сучасних умовах. *Сучасний стан та перспективи розвитку фінансової системи України*: збірник наукових праць XII Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції (16 червня 2023 р.). Вінниця : Редакційно-видав ничий відділ ВТЕІ ДТЕУ, 2023. 431 с. С. 239–244. URL: http://www.vtei.com.ua/doc/2023/konf2707/zb_fin.pdf
6. Пристемський О. С., Ковальов В. В.. Дефініція та класифікація фінансових ресурсів суб'єктів господарювання. *Збірник наукових праць ТДАТУ імені Дмитра Моторного (економічні науки)* , 2023. №2(48) URL: https://oj.tsatu.edu.ua/index.php/zbirnyk/article/view/603

Сметанюк Олена Анатоліївна - доцент, канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет; smetaniuk@vntu.vn.ua.

Бойко Марія Вікторівна - здобувач вищої освіти групи ЕК-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет; maryboiko2076065@gmail.com

Заливанський Олександр Юрійович – здобувач вищої освіти групи ЕК-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет; alexandr.zalivanskiy@gmail.com

Smetaniuk Olena - Associate Professor, PhD, Associate Professor on Department of Management, Marketing, and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Boiko Mariia - student of the Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Zalyvanskyi Oleksandr - student of the Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 339.137:658.821

В. О. Козловський,
Є. В. Дуднік

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто теоретичні та практичні питання встановлення та управління конкурентоспроможністю сучасного підприємства а також досліджено основні фактори, що на неї впливають.

Ключові слова: конкурентоспроможність підприємства, конкурентоспроможність продукції, якість продукції, конкурентні переваги.

Abstract

Theoretical and practical issues of establishing and managing the competitiveness of a modern enterprise are considered, and the main factors influencing it are also investigated.

Key words: competitiveness of the enterprise, competitiveness of products, product quality, competitive advantages.

Вступ

Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується поглибленням глобалізаційних процесів, високими темпами науково-технічного прогресу, непрогнозованим впливом штучного інтелекту на економічні та інші процеси тощо. У світі відбувається поява нових типів конкурентних відносин, які формуються у сучасному інноваційно-конкурентному середовищі. Тому не випадково, дослідження питань, пов'язаних із *забезпеченням конкурентоспроможності сучасного підприємства* в умовах жорсткої і постійної конкуренції стає все більше актуальним.

Результати дослідження

Зокрема встановлено, що конкурентоспроможність підприємства – це його здатність в конкретних умовах і в конкретний період часу розробляти, виробляти і збувати конкурентоспроможну продукцію; успішно протидіяти конкурентам; швидко відновлювати свою конкурентоспроможність після впливу на діяльність підприємства певних негативних факторів; ефективно функціонувати у нестабільному зовнішньому середовищі тощо. Причому конкурентоспроможність підприємства є *порівняльною характеристикою* діяльності підприємства, оскільки її можна встановити тільки відносно до результатів діяльності інших підприємств.

Сьогодні конкурентоспроможність підприємства пов'язана з дією багатьох факторів, серед яких можна виділити такі три основні, як якість продукції, конкурентоспроможність продукції та вплив на діяльність підприємства наявного співвідношення конкурентних сил [1], [2].

На перше місце, на наш погляд, доцільно поставити високу якість продукції, що її має випускати підприємство. Тому кожне підприємство має створити у себе таку систему забезпечення високої якості продукції, яка би базувалася на низці відомих положень, а саме: якість визнається основною стратегічною метою підприємства, на забезпечення якої повинні виділятися відповідні кошти; якість продукції повинна постійно підвищуватись; заходи з підвищення якості продукції повинні охоплювати всі підрозділи та всіх працюючих; зростання уваги до якості науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт; постійна увага підвищенню кваліфікації персоналу та його мотивації в питаннях забезпечення високої якості продукції та ін.

Якщо якість продукції – це певні властивості продукції, то конкурентоспроможність продукції – це сукупність характеристик (або показників) продукції, що роблять її *відмінною порівняно з продукцією конкурентів.* Тобто, конкурентоспроможність продукції – це її здатність вигідно *відрізнятися від продукції аналогів-конкурентів* насамперед за такими факторами, як ціна продукції, якість продукції, канали збуту продукції, система маркетингу підприємства, кваліфікація кадрового потенціалу підприємства тощо.

Так, *рівень* ціни передбачає застосування більш низьких цін порівняно з конкурентами або певної системи знижок, прийнятних для споживачів. *Якість* продукції підкреслює її унікальність, гарантії обслуговування, зручність у використанні. *Канали збуту* продукції характеризують зручність тра-

нспортування, складування та реалізації продукції, тощо. *Система маркетингу* відображає дієвість реклами, прогресивність систем просування товару на ринок тощо. *Кваліфікація кадрового потенціалу* підприємства характеризує ефективність управління підприємством, своєчасність прийняття необхідних управлінських рішень тощо. Тобто, можна стверджувати, що конкурентоспроможність продукції пов'язана з дією багатьох факторів, серед яких можна виділити два основних – рівень ціни та якість продукції. Тобто можлива така ситуація, коли *продукція підприємства має високу якість, але не є конкурентоспроможною*.

Це одним із основних факторів, що впливають на конкурентоспроможність підприємства, є вплив на діяльність підприємства співвідношення певних конкурентних сил. Дослідник цього питання Майкл Портер виділив 5 основних видів конкурентних сил: а) ринкова влада постачальників; б) вторгнення на ринок нових підприємств; в) поява товарів-замінників; г) загострення конкурентної боротьби всередині ринку; д) ринкова влада покупців. «Золоте правило» теорії конкуренції Майкла Портера: чим слабкішим є вплив співвідношення конкурентних сил, тим більше можливостей у підприємства для забезпечення своєї високої конкурентоспроможності.

Тому на підприємстві, яке планує залишитися і успішно функціонувати на сучасному конкурентному ринку, має бути створено певну систему управління підвищенням своєї конкурентоспроможності. Для створення цієї системи потрібно розв'язати низку питань, які мають постійно перебувати у центрі уваги керівників підприємства. Серед них: обгрунтування, вибір та реалізація ефективної конкурентної стратегії підприємства, формування та розвиток конкурентних переваг підприємства; обгрунтування та обрання дієвої конкурентної поведінки підприємства на обраному ринку [3], [4].

Проаналізувавши діяльність одного із ведучих підприємств м. Вінниці, нами було запропоновано обрати для цього підприємства активну конкурентну стратегію, яка складалася з таких стратегічних альтернатив: сфокусованої стратегії низьких цін; патієнтної стратегії; стратегії наступу та стратегії фокусування уваги на попиті.

Висновки

Сьогодні світова економіка перебуває на шостому, глобалізаційно-інформаційному етапі свого розвитку, що висуває перед підприємствами якісно нові і складні завдання щодо формування своєї конкурентоспроможності та її ефективного використання. Без суттєвого покращення управління своєю конкурентоспроможністю вітчизняним підприємствам буде складно успішно конкурувати на світових ринках з продукцією закордонних фірм і зберігати свої конкурентні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

.

1. Бугріменко Р.М., Смірнова П.В. Конкурентоспроможність підприємства : навч. посіб. / Р. М. Бугріменко, П. В. Смірнова, 2021. 244 с.

2. Конкурентоспроможність підприємства: навчальний посібник /І.А. Дмитрієв, І.М. Кирчата, О.М. Шершенюк. Х.: ФОП Бровін О.В., 2020. 340 с.

3. Ткаченко А.М., Колесник Е.О. Методи оцінки конкурентоспроможності підприємства. Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. 2019. № 4 (95). С. 14-21. URL: Режим доступу [http://journal.puet.edu.ua/ index.php/nven/article/viewFile/1583/1417]. Дата звернення 20 травня 2025 р.

4. Натрошвілі С., Мельник А., Новіков Д. Класифікація методів оцінки конкурентоспроможності підприємства. Київський національний університет технологій та дизайну. URL: Режим доступу [https://er.knutd.edu.ua/bitstream/ 123456789/14452/1/PIONBUG_20191004_P073-074.pdf]. Дата звернення 20 травня 2025 р.

Козловський Володимир Олександрович – к.е.н., доцент, професор кафедри економіки підприємства та виробничого менеджменту Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця; e-mail: V@Vin.UA або Kozlovskiy.vk.vntu.edu.ua.

Дуднік Єлизавета Валеріївна – здобувачка бакалаврського рівня вищої освіти, 4-го курсу, групи МВКД-21б факультету менеджменту та інформаційної безпеки Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця; e-mail lizadudnik909@gmail.com

Kozlovskyi Volodymyr Oleksandrovych – Doctor of Economics, Associate Professor, Professor of the Department of Enterprise Economics and Production Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsya; e-mail: V@Vin.UA or Kozlovskiy.vk.vntu.edu.ua

Dudnik Yelyzaveta – bachelor's degree student, 4th year, group MVKD-21b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia; ; e-mail lizadudnik909@gmail.com

УДК 658.15:005.336.1

І. В. Шварц,
В. В. Собченко,
Р. С. Панчук

ДІАГНОСТИКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У доповіді розкрито зміст поняття «діагностика фінансового стану підприємства» як важливого інструмента аналізу та управління. Визначено основні завдання фінансової діагностики, її функції та принципи. Узагальнено наукові підходи до діагностики, охарактеризовано методи оцінки фінансового стану підприємства та їхню роль у прийнятті управлінських рішень. Обґрунтовано необхідність системного підходу до діагностики як складової стратегічного управління підприємством.
Ключові слова: діагностика, фінансовий стан, аналіз, стійкість, ефективність, управління.

Abstract
The report reveals the concept of “diagnostics of the financial condition of an enterprise” as an important tool of analysis and management. The main tasks of financial diagnostics, its functions and principles are defined. Scientific approaches to diagnostics are summarized, methods of assessing financial condition and their role in management decisions are characterized. The necessity of a systematic approach to diagnostics as a component of enterprise strategic management is substantiated.
Keywords: diagnostics, financial condition, analysis, stability, efficiency, management.

Вступ

Ефективне управління підприємством неможливе без об’єктивної оцінки його фінансового стану. Діагностика фінансового стану дає змогу виявити слабкі місця у фінансово-господарській діяльності, визначити причини їх виникнення та запропонувати шляхи їх усунення. Вона виступає як основа для формування стратегічних і тактичних управлінських рішень у сфері фінансів.

Результати дослідження

Фінансова діагностика є багатоаспектним процесом, що включає аналіз ліквідності, платоспроможності, рентабельності, фінансової стійкості та ділової активності підприємства. Її проведення базується на принципах своєчасності, комплексності, об’єктивності та точності. Вона передбачає системний підхід, який забезпечує охоплення всіх аспектів фінансової діяльності, дозволяючи виявляти як поточні, так і потенційні проблеми [1].

Методологія фінансової діагностики передбачає використання як якісних, так і кількісних методів. Серед кількісних методів найбільш поширеними є коефіцієнтний аналіз, аналіз динаміки показників, факторний аналіз, методи інтегральної оцінки та прогнозування. Коефіцієнтний аналіз дозволяє визначити рівень ліквідності, фінансової стійкості, рентабельності та ділової активності підприємства. Інтегральні методи дозволяють отримати узагальнену характеристику фінансового стану за допомогою комплексного показника.

Якісні методи, такі як SWOT-аналіз, PEST-аналіз, аналіз ймовірності банкрутства, дозволяють оцінити фінансовий стан у контексті зовнішнього середовища, конкурентного оточення та внутрішніх особливостей підприємства. Важливим є також порівняльний аналіз, що дає змогу зіставити показники підприємства з середньогалузевими та нормативними значеннями [2].

У сучасних умовах діагностика фінансового стану підприємства має враховувати фактори нестабільності економічного середовища, вплив глобалізації, розвиток цифрових технологій та зміни у споживчій поведінці. Тому актуальним стає використання багатофакторних

моделей та сучасних інформаційних систем, що дозволяють оперативно обробляти великі обсяги даних та формувати прогнози на основі штучного інтелекту [3].

Проведення фінансової діагностики дозволяє підприємству здійснювати моніторинг фінансових результатів, виявляти внутрішні резерви, оптимізувати структуру активів та пасивів, підвищувати ефективність використання ресурсів. Важливим є також формування системи фінансового контролю, що базується на результатах діагностики та дозволяє мінімізувати ризики та забезпечити фінансову безпеку підприємства.

Дослідження показують, що підприємства, які впроваджують системну фінансову діагностику, мають вищий рівень фінансової стійкості, краще пристосовуються до змін ринку та демонструють більш високі результати фінансово-господарської діяльності. Це свідчить про необхідність постійного вдосконалення методичного апарату фінансової діагностики та впровадження інноваційних підходів [4].

Висновки

Діагностика фінансового стану підприємства є важливим інструментом забезпечення його сталого розвитку та підвищення конкурентоспроможності. Її результати дозволяють своєчасно виявити загрози, розробити ефективні управлінські рішення та адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі. Розробка науково обґрунтованої методики фінансової діагностики сприятиме удосконаленню системи управління та підвищенню ефективності діяльності підприємств у сучасних умовах.

Перспективи подальших наукових досліджень у сфері діагностики фінансового стану підприємств охоплюють кілька ключових напрямків. По-перше, це розробка інтегрованих багатофакторних моделей, які дозволять одночасно враховувати фінансові, операційні та ринкові показники підприємства. По-друге, значного розвитку потребує використання штучного інтелекту та машинного навчання для підвищення точності прогнозування фінансових результатів і своєчасного виявлення фінансових ризиків. По-третє, актуальним є дослідження впливу макроекономічних факторів, глобальних трендів та регуляторного середовища на фінансову стійкість підприємств. Усі ці напрямки сприятимуть підвищенню ефективності управлінських рішень та забезпеченню сталого розвитку підприємств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Діагностика фінансового стану підприємства: сутність та значення / О. В. Смирна, С. П. Бай // Grail of Science. - 2024. - № 35. - С. 45-48. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/grsc_2024_35_9
2. Докієнко, Л. Концептуальні підходи до комплексної діагностики фінансової стійкості підприємства. Підприємництво та інновації, вип. 14, Жовтень 2020, с. 25-31, doi:10.37320/2415-3583/14.5.
3. Завитій О. Роль фінансової діагностики в діяльності підприємства. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2021. Випуск 1-2. С. 33-41.
4. Ясинська, Д.В., Добровольська, О.В. Сучасна парадигма діагностики фінансового стану підприємства в період кризи. Економічний простір. 2021. №166. С. 81-84. Doi: 10.32782/2224-6282/166-14

Шварц Ірина Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: s.irinach502@gmail.com

Собченко Владислав Вадимович – студент групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: sobchen10@gmail.com

Панчук Роман Сергійович – студент групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: panchuk2004@gmail.com.

Shvarts Iryna V. – PhD in economics, Associate professor, entrepreneurship, logistics and managemant Department,Vinnytsia National Technical University,Vinnytsia, e-mail: s.irinach502@gmail.com

Sobchenko Vladyslav V. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sobchen10@gmail.com

Panchuk Roman S. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: panchuk2004@gmail.com.

УДК 339.138

Марисик Є. В.
Безсмертна О. В.

СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМНИЦТВА У СФЕРІ КРАСИ В УКРАЇНІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено особливості ведення підприємницької діяльності у сфері індустрії краси в умовах нестабільного середовища. Розглянуто значення якісного сервісу, інноваційного управління та клієнтоорієнтованого підходу у забезпеченні ефективності роботи салонів краси. Виокремлено ключові чинники, що впливають на успішність малого бізнесу у сфері послуг.

Ключові слова: підприємництво, індустрія краси, сервіс, малий бізнес, клієнтоорієнтованість, управління, інновації, адаптація до змін.

Abstract

The paper explores the peculiarities of entrepreneurship in the beauty industry under conditions of economic uncertainty. The importance of high-quality service, innovative management, and customer-oriented approaches in ensuring the efficiency of beauty salons is highlighted. The key factors influencing the success of small businesses in the service sector are outlined.

Keywords: entrepreneurship, beauty industry, service, small business, customer orientation, management, innovation, adaptability.

Вступ

Підприємницька діяльність у сфері краси сьогодні займає важливе місце серед малих форм бізнесу, які активно адаптуються до змін і впливають на економічне життя суспільства. У період постійних трансформацій - економічних, соціальних та технологічних - б'юті-індустрія демонструє високу гнучкість, чутливість до змін і здатність швидко реагувати на потреби споживача.

Ринок послуг краси характеризується високою конкуренцією, постійною появою нових гравців і стрімким розвитком цифрових технологій. У таких умовах особливої актуальності набувають питання ефективного управління, організації сервісу, побудови взаємин із клієнтами та формування стабільної команди. Підприємці змушені оперативно приймати рішення, впроваджувати інновації та створювати не лише якісний продукт, а й емоційно привабливий простір для клієнта.

Вивчення особливостей функціонування салонів краси дозволяє краще зрозуміти специфіку малого бізнесу в сфері послуг. Робота на прикладі студії «Divchata» дає змогу оцінити сильні й слабкі сторони організації, проаналізувати внутрішні процеси та сформулювати пропозиції, спрямовані на розвиток, адаптацію до викликів часу та підвищення конкурентоспроможності.

Результати дослідження

Підприємництво у сфері послуг завжди було важливою складовою економіки, однак індустрія краси вирізняється серед інших напрямів своєю гнучкістю, чутливістю до змін ринку і високою конкуренцією. Бізнес у цій сфері базується не тільки на наданні конкретних послуг, а й на формуванні емоційного досвіду клієнта, що робить його унікальним і складним одночасно [1].

Сфера краси – це напрям підприємницької діяльності, який активно розвивається і впевнено займає своє місце на ринку послуг. Основна ідея такого бізнесу не просто задовільнити потреби клієнта, а створити для нього особливу атмосферу. В сучасних умовах це не лише про стрижки, манікюр чи брови, а про сервіс, атмосферу й емоції з якими людина виходить з салону [2].

Важливо розуміти, що у сфері краси велике значення має людський фактор. Саме майстер створює послугу, і від його навичок, здібностей комунікації та ставлення до клієнта залежить фінальний

результат. Тому професіоналізм, емоційний інтелект, вміння слухати та розуміти – це ті якості які стають критично важливими [3].

На відміну від багатьох інших сфер, індустрія краси опирається на людину. Практично всі послуги такі як манікюр, стрижка, оформлення брів всі виконуються вручну і потребують особистого контакту з клієнтом. Відповідно, якість сервісу напряму залежить від майстерності, досвіду та комунікаційних навичок персоналу. Успіх салону формує не тільки адміністратор чи керівник, а в першу чергу - майстр, які безпосередньо працюють із людьми.

Ринок характеризується високим рівнем конкуренції: у великих і середніх містах одночасно працює велика кількість салонів, студій, nail-барів і незалежних майстрів. У таких умовах виживають ті, хто здатен запропонувати не просто послугу, а цінність та затишний простір, індивідуальний підхід, додаткові сервіси. Саме тому підприємцям у цій галузі доводиться постійно працювати над розвитком: удосконалювати сервіс, модернізувати приміщення, впроваджувати нові техніки [4].

Одним із найсуттєвіших внутрішніх викликів є кадрова нестабільність. У beauty-сфері спостерігається висока плинність персоналу: молоді майстри часто орендують окремі місця або відкривають власні міні-студії. Це вимагає від власників постійного підбору команди, витрат на адаптацію та навчання нових фахівців, а також створення умов, що мотивують до довготривалої співпраці. За даними локальних опитувань, в середньому майстер працює в одному салоні не більше 8–12 місяців.

Існує також специфічна сезонність попиту. Найвищі навантаження фіксуються в періоди перед новорічними святами, 8 Березня, на початку літа та перед початком навчального року. Натомість у січні, середині осені та в окремі місяці літа відчувається зниження кількості клієнтів. Це вимагає гнучкого планування графіків, впровадження акцій, бонусних програм або спеціальних пропозицій, щоб утримати стабільність виручки. У багатьох салонах саме в ці періоди пропонують «сезонні знижки» або набори процедур «2 в 1».

Крім сезонних змін, на індустрію краси серйозно впливають економічні чинники. Під час криз, воєнного стану або інфляції знижується купівельна спроможність населення, змінюється структура витрат. Частина клієнтів відмовляється від “преміум” процедур або скорочує візити. Проте водночас beauty-сфера залишається стійкою, адже багато клієнтів вважають догляд за собою елементом психологічного комфорту навіть у важкі часи. Підприємці, які вчасно реагують на запити клієнтів, можуть не лише зберегти, а й зміцнити свою позицію [5].

Також окремо варто виділити вплив енергетичної нестабільності на діяльність салонів краси. Через відключення світла (зокрема під час масових атак на енергосистему України) багато салонів були змушені переносити або скасовувати записи, скорочувати робочий день або інвестувати в генератори. Це створило додатковий тиск на прибутковість, але водночас стало лакмусовим папірцем витривалості бізнесу.

Витрати на матеріали це ще одна велика складова специфіки бізнесу в індустрії краси. Ціни на косметику, інструменти та витратні матеріали можуть змінюватися через коливання валютних курсів, логістичні затримки чи перебої в постачанні. У 2022–2025 роках багато українських салонів стикнулися з дефіцитом імпортних засобів і були змушені переходити на вітчизняні або більш доступні аналоги.

Не менш важливою є система лояльності клієнтів. У beauty-бізнесі дуже цінуються повторні візити, постійні клієнти, рекомендації друзям. Тому підприємці активно впроваджують бонусні програми, картки знижок, особисті привітання з днями народження, подарунки для постійних клієнтів.

Ще один важливий аспект — це необхідність маркетингу й створення візуального бренду. Соцмережі стали головним джерелом залучення клієнтів. Власна візуальна концепція, єдиний стиль, “тон голосу” бренду, активне ведення Instagram чи TikTok - усе це стало частиною обов’язкових умов ефективності.

Таким чином, специфіка підприємництва у сфері краси полягає в постійному балансі між творчістю та управлінням. Підприємець у цій сфері повинен бути гнучким, розуміти потреби клієнтів, володіти емоційним інтелектом і при цьому чітко контролювати бізнес-процеси. Це напрям, що потребує постійного оновлення, але в якому завжди буде попит — бо краса і турбота про себе залишаються важливими навіть у найскладніші часи.

Висновки

Підприємництво є ключовою рушійною силою розвитку сучасної економіки, адже забезпечує створення робочих місць, впровадження інновацій та адаптацію до змін ринкового середовища. Особливо це проявляється у сфері послуг, де гнучкість, клієнтоорієнтованість та здатність до швидкого прийняття рішень є критично важливими. Індустрія краси, як один із динамічних напрямів малого підприємництва, демонструє приклад того, як бізнес, заснований на людському капіталі, здатен забезпечити не лише економічну стабільність, а й соціальну цінність у часи криз. Тому, підтримка та розвиток підприємництва є стратегічно важливими для сталого зростання як окремих галузей, так і економіки загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ільїн В. В. Основи підприємництва: навч. посіб. / В. В. Ільїн. Харків: ФОП Бровін О. В., 2020. 232 с.
2. Смирнов І. Г. Підприємницька діяльність: теорія і практика. К.: Центр учбової літератури, 2019. 288 с.
3. Черваньов Д. М. Менеджмент в індустрії краси. К.: КНЕУ, 2021. 215 с.
4. Бутко М. П. Організація підприємницької діяльності: навчальний посібник. Львів: ЛНАУ, 2020. 312 с.
5. Гуменюк Г. М. Основи малого бізнесу: навчальний посібник. Тернопіль: ТНЕУ, 2021. 198 с.

Марисик Єлизавета Володимирівна– студентка групи П-21б, факультету підприємництва, торгівлі та біржової діяльності, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lizamarisik@gmail.com

Науковий керівник: ***Безсмертна Оксана Владиславівна*** - канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bezsmertnaoksana@gmail.com

Yelyzaveta V. Marysyk – student of group P-21b, Faculty of Entrepreneurship, Trade and Stock Market Activity, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lizamarisik@gmail.com

Supervisor: ***Oksana V. Bezsmertna*** - PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: bezsmertna@vntu.edu.ua

УДК 65.011.330

О. М. Небава[1]
М. І. Небава[1]

ВПЛИВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ НА ТРАНСФОРМАЦІЮ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджується вплив цифровізації бізнес-процесів на трансформацію інтелектуального капіталу підприємства, яка ініціює і породжує трансформаційні зміни в кожному структурному елементі інтелектуального капіталу.

Ключові слова: інтелектуальний капітал, інтелектуальний потенціал, підприємство, цифровізація, бізнес-процеси, трансформація

Abstract

The article examines the impact of digitalization of business processes on the transformation of the intellectual capital of the enterprise, which initiates and generates transformational changes in each structural element of intellectual capital.

Keywords: intellectual capital, intellectual potential, enterprise, digitalization, business processes, transformation

Вступ

У сучасних умовах стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій цифровізація бізнес-процесів стала однією з ключових складових конкурентоспроможності підприємств. Вона охоплює широке коло змін у структурі, організації та управлінні господарською діяльністю, що базуються на використанні цифрових інструментів і платформ. У цьому контексті особливої актуальності набуває питання трансформації інтелектуального капіталу як одного з головних нематеріальних ресурсів підприємства.

Цифровізація господарської діяльності стала одним із ключових векторів трансформації сучасного бізнес-середовища. Її вплив охоплює всі аспекти функціонування підприємств, зокрема суттєво змінює структуру та зміст інтелектуального капіталу. Цифрові технології формують нові підходи до управління знаннями, компетенціями, організаційною культурою та брендом підприємства.

Інтелектуальний капітал, що включає людський, структурний та реляційний компоненти, безпосередньо впливає на здатність організації адаптуватися до цифрових викликів, генерувати інновації та створювати додану вартість. Цифрові технології змінюють не лише інструменти ведення бізнесу, а й способи накопичення, передачі та використання знань у межах підприємства. Таким чином, дослідження взаємозв'язку між цифровою трансформацією бізнес-процесів і еволюцією інтелектуального капіталу має важливе наукове та практичне значення.

Результати дослідження

Цифровізація бізнес-процесів передбачає інтеграцію цифрових технологій (штучного інтелекту, великих даних, хмарних обчислень, Інтернету речей, блокчейну тощо) в операційну діяльність підприємств. Даний процес представляє собою не просто технічне оновлення, а глибинні зміни моделей створення цінності, що вимагає нового бачення управлінських підходів і структурних рішень [1]. Ефективне впровадження цифрових рішень забезпечує гнучкість, прискорює обмін інформацією, автоматизує рутинні операції, що підвищує продуктивність і якість управління знаннями. Цифрова трансформація бізнес-процесів передбачає впровадження сучасних цифрових

технологій для оптимізації, автоматизації та підвищення ефективності операційної діяльності підприємства. Вона сприяє підвищенню гнучкості, швидкості прийняття рішень та створенню додаткової цінності для клієнтів і стейкхолдерів. Системне впровадження цифрових інструментів, таких як автоматизація, роботизація та інформатизація, зумовлює комплексні зміни в управлінні сучасним підприємством. Це проявляється у переорієнтації трудових процесів, зростанні частки інтелектуальної праці, а також підвищенні значення професійної освіти та кваліфікації персоналу [2].

В таких умовах відбуваються динамічні зміни в структурі інтелектуального капіталу. Цифровізація сприяє трансформації інтелектуального капіталу за рахунок появи нових інформаційних систем, баз даних, програмних продуктів і платформ управління знаннями. Змінюються організаційні структури, зростає роль корпоративної культури, з'являються нові компетентності, навички та адаптаційні механізми у персоналу, що стверджується в науковій літературі [3]. Також рельєфно пробивається тенденція до підвищення ринкової цінності підприємства. Цифрові трансформації забезпечують оптимізацію постійних і змінних витрат, розширення ринкової частки, інтенсифікацію інноваційної активності завдяки інтелектуалізації виробництва. Також зростає значущість об'єктів інтелектуальної власності – торговельних марок, авторських прав тощо – що підвищує впізнаваність бренду та довіру з боку клієнтів і партнерів.

Інтелектуальний потенціал підприємства формується як сукупність реалізованих інтелектуальних ресурсів. Його розвиток забезпечує перетворення знань, навичок і досвіду персоналу в стратегічну конкурентну перевагу. Таким чином, інтелектуальний капітал стає основою сталого розвитку підприємства в умовах цифрової економіки [4-5].

Інтелектуальний капітал є сукупністю нематеріальних активів підприємства, які формуються за рахунок: людського капіталу (знання, навички, досвід персоналу); структурного капіталу (внутрішні процеси, бази знань, IT-системи); реляційного капіталу (зв’язки з клієнтами, партнерами, імідж на ринку). Ці складники перебувають у постійній динаміці, особливо в умовах цифрового середовища, де швидкість змін перевищує традиційні темпи адаптації організаційних структур.

Взаємозв’язок цифровізації та трансформації інтелектуального капіталу відбувається завдяки впливу на структуру інтелектуального капіталу.

Цифровізація бізнес-процесів ініціює та сприяє трансформаційним змінам в кожному окремому елементі інтелектуального капіталу, а саме:

- Людський капітал оновлюється через розвиток цифрових компетентностей персоналу, необхідність безперервного навчання та адаптацію до нових ролей (наприклад, аналітик даних, digital-менеджер).
- Структурний капітал трансформується за рахунок впровадження цифрових платформ управління знаннями, . RM-систем, ERP-рішень, що дозволяють централізовано обробляти та поширювати інформацію.
- Реляційний капітал збагачується завдяки цифровим каналам комунікації (соціальні мережі, чат-боти, цифровий маркетинг), що зміцнюють зв’язки з клієнтами та підвищують їх лояльність.

На практиці підприємства, що успішно здійснюють цифрову трансформацію, демонструють значне зростання нематеріальних активів. Наприклад, дослідження показують [6], що компанії, які активно інвестують у цифрові технології, досягають вищого рівня капіталізації людських ресурсів, підвищують ефективність обміну знаннями та здатність до інновацій.

Однак трансформація потребує комплексного підходу: впровадження цифрових рішень має супроводжуватися змінами в корпоративній культурі, структурі управління та системі мотивації персоналу.

Важливим в методичному аспекті в процесі оцінювання інтелектуального потенціалу підприємства (ІПП) є розробка підходів. Оцінка ІПП є складовою сучасного управлінського обліку. В літературі представлені два основних підходи:

- Елементний підхід, що ґрунтується на обчисленні сукупної вартості інтелектуальних компонентів підприємства;
- Інтегральний підхід, де ІПП розраховується за допомогою узагальненого показника, який включає індекси людського капіталу, ринкових та інфраструктурних активів, а також активів інтелектуальної власності [7].

Враховуючи сучасні цифрові виклики, доцільно здійснювати оцінювання ІПП у розрізі структурних підрозділів, що дозволяє більш точно визначити стратегічні резерви підприємства.

Висновки

Цифровізація бізнес-процесів підприємства відіграє ключову роль у формуванні його інтелектуального капіталу. Зростання значущості знань, навичок, цифрових активів і корпоративної культури забезпечує конкурентні переваги та сприяє сталому розвитку. Перспективним напрямом подальших досліджень є розроблення комплексної методики оцінювання ІПП, адаптованої до умов цифрової трансформації.

Цифровізація бізнес-процесів є потужним каталізатором еволюції інтелектуального капіталу підприємства. Вона не лише змінює форми взаємодії між учасниками бізнесу, а й формує нові джерела створення вартості через знання, інновації та мережеву взаємодію. Усвідомлення цього зв'язку дозволяє підприємствам стратегічно інвестувати в розвиток інтелектуального капіталу, що забезпечує довгострокову конкурентоспроможність у цифрову епоху.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Brynjolfsson E., McAfee A. *The Second Machine Age: Work, Progress, and Prosperity in a Time of Brilliant Technologies*. – Norton & Company, 2014.

2. Ковальчук, О. І. Цифрова трансформація економіки: виклики та можливості. *Економічний вісник*, 2022, № 3, с. 14–21.

3. Бєляєв, Д. С. Інтелектуальний капітал підприємства: структура, методи оцінки. *Наукові праці НУБіП*, 2023, № 1, с. 47–55.

4. Іванова, М. Г. Роль цифрових технологій у підвищенні вартості бренду. *Маркетинг і цифрові комунікації*, 2022, № 4, с. 32–39.

5. Чухрай, Н. І., Підлісецький, І. М. Інтелектуальний потенціал підприємства: сутність та реалізація. *Менеджмент підприємства*, 2021, № 2, с. 22–28.

6. OECD. *Measuring the Digital Transformation: A Roadmap for the Future*. – OECD Publishing, 2019.

7. Шевчук, В. Я. Методика оцінки інтелектуального потенціалу підприємств у цифрову епоху. *Економіка та інновації*, 2023, № 5, с. 11–18.

Небава Олександр Миколайович – аспірант кафедри економіки підприємства і виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Небава Микола Іванович – кандидат економічних наук, професор кафедри економіки підприємства і виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: nebava@vntu.edu.ua.

Nebava Oleksandr Mukolajovych – graduate student of the Department of Enterprise Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Nebava Mukola Ivanovych – candidate of economic sciences, professor of the Department of Business Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: nebava@vntu.edu.ua.

УДК [004.9:005.936] (045)

А. О. Азарова
А. С. Подорожнюк

ERP-СИСТЕМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ОПТИМІЗАЦІЇ ВНУТРІШНІХ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто можливості використання ERP-систем (Enterprise Resource Planning) як ефективного інструменту для оптимізації внутрішніх бізнес-процесів у контексті IT-менеджменту. Визначено ключові функції ERP, їх вплив на автоматизацію процесів, підвищення продуктивності та покращення управлінських рішень. Акцентовано увагу на ролі IT-менеджера у впровадженні та супроводі ERP-рішень на підприємстві.
Ключові слова: ERP, менеджмент IT, автоматизація, бізнес-процеси, цифровізація, управління.

Abstract

The paper examines the potential of using ERP systems (Enterprise Resource Planning) as an effective tool for optimizing internal business processes in the context of IT management. The key functions of ERP systems are identified, as well as their impact on process automation, improving productivity, and supporting data-driven managerial decision-making. Emphasis is placed on the role of the IT manager in the implementation and support of ERP solutions within the enterprise.

Keywords: ERP, IT management, automation, business processes, digitalization, enterprise management.

Вступ

У сучасному IT-орієнтованому бізнес-середовищі ефективність управління ресурсами підприємства є критично важливою умовою успішної діяльності. ERP-системи стають невід'ємною частиною цифрової інфраструктури, забезпечуючи комплексну інтеграцію та автоматизацію ключових бізнес-функцій. Вони сприяють підвищенню прозорості процесів, оперативності прийняття рішень і загальної продуктивності. Для менеджерів у сфері IT це відкриває широкі можливості впливу не лише на поточну діяльність, а й на стратегічний розвиток компанії.

Основна частина

У сучасних умовах цифрової трансформації бізнесу ERP-системи (Enterprise Resource Planning) набувають все більшої популярності як ефективний інструмент оптимізації внутрішніх бізнес-процесів. Ці системи дозволяють інтегрувати ключові функції підприємства — фінанси, виробництво, логістику, управління персоналом, облік — в єдине інформаційне середовище. Завдяки централізованому збору, зберіганню та обробці даних ERP-системи забезпечують підвищення прозорості управлінських рішень, скорочення операційних витрат, зменшення дублювання інформації та підвищення загальної ефективності функціонування підприємства.

З позиції менеджменту IT ERP-системи відіграють стратегічну роль у розвитку підприємств. Їх впровадження вимагає участі кваліфікованих IT-менеджерів, які відповідають за аналіз потреб компанії, вибір відповідного програмного продукту, адаптацію функціоналу до специфіки бізнесу, навчання персоналу та подальше технічне супроводження. Важливим аспектом є також інтеграція ERP із іншими корпоративними системами, такими як CRM, SCM та BI-платформи, що дозволяє створити цілісну цифрову екосистему підприємства.

Сучасні ERP-рішення, зокрема SAP ERP, Microsoft Dynamics 365, Oracle NetSuite та Odoo пропонують гнучкий функціонал, масштабованість та можливість налаштування під конкретні галузі. Їх використання сприяє не лише оперативному контролю над процесами, але й підвищенню адаптивності бізнесу до змін зовнішнього середовища.

Таким чином, ERP-системи є ключовим компонентом інформаційної інфраструктури підприємства, який підтримує стратегічне планування, оптимізацію ресурсів і прийняття рішень на основі достовірних даних.

З огляду на актуальність теми “ ERP-системи як інструмент оптимізації внутрішніх бізнес-процесів“ було розглянуто різні трактування поняття «бізнес-процес» (табл.1).

Автор	Визначення поняття бізнес-процес
М. Портер, В. Міллар	Бізнес-процес – це комплекс видів діяльності, які визначаються точками "входу" і "виходу" та використовують організаційні ресурси з метою створення цінності товарів/послуг для споживача.
І.В. Сіменко, Т.Д. Косова	Бізнес-процес – це сукупність бізнес-операцій, певна кількість внутрішніх видів діяльності, що починаються з одного або більше входів і закінчуються створенням продукції, необхідної клієнту (клієнт - не обов'язково зовнішній відносно підприємства споживач, це може бути підрозділ організації або конкретний працівник).
О.В. Тур, А.С.Матусевич	Бізнес-процес – це множина внутрішніх видів діяльності підприємства, орієнтованих на створення продукції, вартість якої, сервіс, а також якість задовольняє потреби споживачів.
В.О.Гурова, А.І. Садекова	Бізнес-процес – це сукупність дій (функцій), які здійснюються в організації для перетворення входів (ресурсів) у виходи (продукти), що мають цінність для учасників (споживачів, інвесторів, персоналу і т. д.).
Л.І. Чорнобай, О. І. Дума	Бізнес-процес – це система взаємопов’язаних і взаємодіючих дій, кінцевими цілями виконання яких є створення продуктів/послуг, які мають цінність для зовнішніх і внутрішніх споживачів.

Аналіз трактувань поняття «бізнес-процес» показує, що всі автори акцентують увагу на системному підході до виконання взаємопов’язаних дій, які створюють цінність для споживача. Визначення Чорнобай Л.І. найбільш точно відображає суть бізнес-процесів як взаємодії дій, спрямованих на створення продуктів і послуг для зовнішніх та внутрішніх клієнтів. Таке розуміння є ключовим для ефективного впровадження ERP-систем, оскільки саме вони забезпечують цілісність, прозорість та оптимізацію бізнес-процесів в умовах цифрової трансформації підприємства.

Упровадження ERP-систем забезпечує структуровану підтримку бізнес-процесів на всіх рівнях управління підприємством. Замість фрагментованих рішень, які охоплюють лише окремі функції (наприклад, облік, логістику чи кадри), ERP об’єднує їх в єдину інформаційну платформу. Це дозволяє мінімізувати дублювання даних, автоматизувати рутинні операції та забезпечити швидкий доступ до аналітичної інформації.

Однією з ключових переваг ERP у сфері IT-менеджменту є можливість моніторингу та оптимізації процесів у режимі реального часу. Системи надають менеджерам поточні дані про стан ресурсів, виконання завдань і фінансові показники, що сприяє оперативному прийняттю обґрунтованих управлінських рішень. Крім того, ERP дозволяє формувати звіти за допомогою вбудованих аналітичних інструментів, що важливо для стратегічного планування.

Для успішної інтеграції ERP-систем IT-менеджеру необхідно враховувати як технічні, так і організаційні аспекти. До них належать: аудит поточних процесів, вибір відповідного програмного забезпечення, визначення потреб користувачів, розробка графіка впровадження, навчання персоналу та оцінка ефективності. Безпосередня участь IT-фахівців у кожному з етапів дозволяє уникнути типових ризиків, пов’язаних із впровадженням складних IT-рішень.

Також важливо зазначити, що ERP-системи можуть інтегруватися з іншими цифровими інструментами, як-от CRM (керування взаєминами з клієнтами), SCM (керування ланцюгом постачань), HRM (керування персоналом) та BI-системами (бізнес-аналітика). Така інтеграція дозволяє досягти максимальної прозорості в управлінні, а також підтримує принципи гнучкого реагування на зміни у внутрішньому й зовнішньому середовищі.

Отже, ERP-системи є не лише інструментом автоматизації, а й засобом трансформації підприємства відповідно до вимог цифрової економіки. Вони дають можливість IT-менеджерам виступати активними учасниками стратегічного розвитку бізнесу, поєднуючи технічну експертизу з управлінськими компетенціями.

Успіх ERP-проєкту залежить не лише від технічних рішень, а й від організаційних змін. IT-менеджер відіграє ключову роль, зокрема: координує роботу між IT-фахівцями та бізнес-підрозділами, адаптує ERP-систему до специфіки підприємства, навчає персонал і супроводжує процеси цифрової трансформації.

Під час впровадження ERP відбувається зміна структури відповідальності, автоматизуються рутинні операції, зростає вимога до цифрової грамотності співробітників.

Висновки

У результаті проведеного аналізу можна зробити висновок, що ERP-системи є важливим інструментом для оптимізації внутрішніх бізнес-процесів і формування ефективної моделі IT-менеджменту. Їх впровадження забезпечує інтеграцію ключових функцій підприємства, автоматизацію операцій та підвищення прозорості управління. ERP-рішення сприяють адаптації бізнесу до змін і посилюють роль IT-менеджера у стратегічному розвитку організації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Врублевська К. О. Сутністна характеристика поняття «бізнес-процес» URL:https://api.dspace.khadi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/8cbc2c87-14ac-4a07-86a2-2eebc08221fd/content

2.Сіменко І.В., Косова Т.Д. Аналіз господарської діяльності: навчальний посібник за заг. ред. І.В. Сіменко, - К. : "Центр учбової літератури", URL:https://pe.nmu.org.ua/ua/student/informzabezp/%D0%9F%D1%96%D0%B4%D1%80%D1%83%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%BA%20%D0%90%D0%93%D0%94%D0%9F.pdf

3.Тур О.В., Матусевич А.С. Управління бізнес-процесами на підприємстві. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6415

4.Чорнобай, Л. І., Дума О. І. Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. URL:http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=vnulpm_2013_769_20

5.Волосатова М. М., Юшкевич О. О. Поняття категорії «бізнес-процес» та характерні риси його змісту. URL: https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/12/45.pdf

6.Хіміч С.В., Впровадження erp-систем: вдосконалення управління цифровізацією бізнес-процесів підприємства URL: https://journals.maup.com.ua/index.php/economics/article/view/2785/3245

Подорожнюк Аліна Сергіївна — студентка групи МІТ-22б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: alina.podorozhnyuk@gmail.com.

Азарова Анжеліка Олексіївна – канд. техн. наук, професор кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: azarova.angelika@gmail.com

Podorozhnyuk Alina S. - student of the group MIT-22b, faculty of management and information security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: alina.podorozhnyuk@gmail.com.

Azarova Anzhelika O. — Candidate of Technical Sciences, Professor of the Department of Information Systems Management and Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: azarova.angelika@gmail.com

УДК 657.1

І. О. Первачук

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ВІТЧИЗНЯНИХ ERP-СИСТЕМ АВТОМАТИЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У статті досліджуються можливості впровадження ERP-систем у бізнес-процеси українських підприємств. Окреслено переваги автоматизації управління незалежно від розміру компанії, підкреслюючи значення таких систем в умовах релокації, дистанційної роботи та нестабільного ринку. Особливу увагу приділено аналізу українських ERP-рішень: «DeloPro», «Вправно» та «Майстер».

Ключові слова: ERP-система, автоматизація бізнесу, український ринок, хмарні технології, «DeloPro», «Вправно», «Майстер».

Abstract

The article explores the possibilities of implementing ERP systems in the business processes of Ukrainian enterprises. It outlines the advantages of management automation regardless of company size, emphasizing the importance of such systems in the context of relocation, remote work, and market instability. Particular attention is paid to the analysis of Ukrainian ERP solutions: DeloPro, Vpravno, and Master.

Keywords: ERP system, business automation, Ukrainian market, cloud technologies, «DeloPro», «Vpravno», «Master».

Вступ

ERP-системи мають широкі можливості для бізнесу будь-якого масштабу та галузі [1]. Чим раніше бізнес усвідомить необхідність впровадження єдиної автоматизованої системи, тим вища ймовірність закріпитися на ринку, підвищувати ефективність і швидко зростати. В ідеалі всі бізнес-процеси краще відразу організувати, ніж потім реорганізовувати. Тим паче що модульна структура ERP-системи здатна зростати та ускладнюватися разом з ними.

Проте зазвичай малий бізнес приходить до цього з часом, адже на перших порах цілком обходиться Excel і програмою для бухгалтерського обліку. Коли ж процесів, людей і даних стає все більше, компанія потребує сучасної системи для автоматизації та комплексного керування бізнесом.

Водночас не можна сказати, що ERP-системи підходять лише для середнього та великого бізнесу. Необхідність автоматизації пояснюється не лише багатошаровістю процесів і великим штатом працівників, а й трендом на дистанційну роботу. Спочатку пандемія, а потім і повномасштабна війна підштовхнули бізнес до пошуку нових технологічних рішень. Відповіддю на виклики сьогодення стали хмарні ERP-системи, що руйнують не лише інформаційні, а й географічні бар’єри між усіма відділами компанії.

ERP-система об’єднує всі дані, процеси та співробітників у режимі реального часу, що особливо цінно в умовах релокації українського бізнесу. Завдяки автоматизації рутини та віддаленому доступу до даних з будь-якого куточка світу та пристрою ефективність команд, а значить і бізнесу, підвищується.

Результати дослідження

Зважаючи на особливості українського ринку, ERP-рішення адаптуються до місцевого законодавства, забезпечуючи точний облік та прозору звітність. Це важливий критерій для підприємств, що працюють на території України.

ERP-системи «DeloPro», «Вправно» та «Майстер» є українськими програмними рішеннями, спрямованими на автоматизацію бізнес-процесів підприємств різного масштабу [2-4].

ERP-система «DeloPro» розроблена та належить українській компанії «Ксиком Софт». Це вітчизняне програмне рішення, яке орієнтоване на автоматизацію бізнес-процесів українських підприємств. Система підтримує хмарну інфраструктуру, адаптована до українського законодавства та бізнес-реалій, і пропонує широкий функціонал для управління фінансами, персоналом,

виробництвом та іншими сферами діяльності компанії. Воно підходить для малого та середнього бізнесу, зокрема стартапів, компаній, що займаються торгівлею або надають послуги.

Серед переваг «DeloPro» можна зазначити, що система дає можливість працювати на різних операційних системах (наприклад, Windows чи Linux), немає обмежень щодо кількості користувачів, легко налаштовуються права доступу, система масштабована, має вбудовану CRM і додаткові модулі для управління бізнес-процесами. Також є безкоштовна версія.

Водночас система має і свої мінуси. Вона вузькоспеціалізована, тобто не підходить для всіх галузей, а також вимагає чималих витрат на розширення функціоналу та може мати обмеження при масштабуванні на великі підприємства.

ERP-система «Вправно» – це модульне програмне забезпечення, розроблене для автоматизації обліку та управління бізнесом. Система охоплює функціональні можливості в галузях HR, продажів, закупівель, управління залишками та складського обліку. Основою програми є інструментарій для бухгалтерського обліку, що дозволяє формувати бухгалтерську, податкову та управлінську звітність, оптимізуючи процеси обліку ПДВ, нарахування зарплат, роботи з договорами та інші процедури, які виконує бухгалтер .

Перевагами системи є зручний багатовкладковий інтерфейс, приємна ціна та відкритий програмний код, що забезпечує прозорість системи та гнучкість у налаштуванні компонентів. Недоліків у відгуках користувачів не виявлено.

ERP-система «Майстер» – це розробка української компанії IT-Enterprise, яка спочатку створювалася як рішення ERP-класу, але була адаптована для потреб малого та середнього бізнесу в Україні. Продукти «Майстер» можуть бути розширені до складних систем управління підприємством, розвиваючись разом з компанією .

Перевагою системи є її здатність до масштабування та адаптації під зростаючі потреби бізнесу. Недоліки можуть виникати при необхідності інтеграції з іншими системами або при налаштуванні специфічних бізнес-процесів, що потребує додаткових ресурсів та часу.

Висновки

Наведені ERP-системи мають свої сильні сторони та можуть бути ефективними інструментами для автоматизації бізнес-процесів. Вибір між ними залежить від специфіки підприємства, його розміру, потреб у функціональності та ресурсів, які підприємство готове інвестувати в впровадження та підтримку ERP-системи. Використовувати такі продукти можна практично для будь-якого бізнесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Лавриненко С., Кравчук І., Буднік О. Сучасні ERP-технології - ефективна складова системи менеджменту організацій. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 62. URL: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-37 (дата звернення: 22.05.2025).

2. Офіційний сайт ERP-системи DeloPro: веб-сайт. URL: https://delopro.com.ua/about/ (дата звернення: 22.05.2025).

3. Офіційний сайт ERP-системи «Вправно»: веб-сайт. URL: https://vpravno.com.ua/uk/ (дата звернення: 22.05.2025).

4. Офіційний сайт ERP-системи «Майстер» : веб-сайт. URL: https://www.it.ua/erp-system-it-enterprise (дата звернення: 22.05.2025).

Первачук Іван Олександрович – студент групи МІТ-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет

Науковий керівник: ***Нікіфорова Лілія Олександрівна*** – кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: nikiforova@vntu.edu.ua

Pervachuk Ivan O. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: Liliia Nikiforova - Ph.D., Associate Professor of the Department of Management and Security of Information Systems at Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: nikiforova@vntu.edu.ua

УДК 658.5

І. О. Пустільнік[1]
А. С. Краєвська[2]

СТРАТЕГІЯ ЗМІН ЯК СКЛАДОВА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті висвітлено роль стратегії змін як ключового елементу управління підприємством в умовах воєнного стану. Окреслено актуальність адаптаційних процесів у відповідь на зовнішні загрози, спричинені військовими діями, порушенням логістичних ланцюгів та нестабільністю ринкового середовища. Проаналізовано підходи до розробки та реалізації стратегій змін, спрямованих на забезпечення гнучкості, стійкості та життєздатності бізнесу. Акцентовано увагу на важливості лідерства, комунікацій та залучення персоналу до трансформаційних процесів у кризовий період.

Ключові слова: стратегія змін, воєнний стан, управління підприємством, адаптація, кризовий менеджмент, гнучкість, стійкість бізнесу.

Abstract

The article highlights the role of change strategy as a key element of enterprise management in martial law. The relevance of adaptation processes in response to external threats caused by military actions, disruption of logistics chains and instability of the market environment is outlined. Approaches to the development and implementation of change strategies aimed at ensuring flexibility, stability and viability of the business are analyzed. Attention is focused on the importance of leadership, communications and involvement of personnel in transformation processes during the crisis period.

Keywords: change strategy, martial law, enterprise management, adaptation, crisis management, flexibility, business sustainability.

Вступ

Сучасні реалії функціонування підприємств в Україні зумовлені складною соціально-економічною ситуацією, спричиненою тривалим воєнним конфліктом. Воєнний стан впливає на всі сфери діяльності бізнесу: порушуються логістичні ланцюги, зростає рівень ризиків, зменшуються обсяги виробництва та змінюються споживчі потреби. В таких умовах особливої актуальності набуває стратегія змін як інструмент адаптації підприємства до нестабільного зовнішнього середовища.

Здатність підприємства оперативно реагувати на зовнішні виклики, формувати гнучкі управлінські рішення та забезпечувати безперервність діяльності визначає його конкурентоспроможність та життєздатність. Саме тому дослідження процесу впровадження змін у системі управління підприємством у період воєнного стану є надзвичайно важливим та актуальним.

Результати дослідження

Стратегія впровадження змін — це сукупність методів, підходів і управлінських рішень, спрямованих на забезпечення здатності підприємства адаптуватися до змін зовнішнього і внутрішнього середовища [1]. Особливо це актуально в умовах воєнного стану, коли нестабільність, невизначеність і ризики досягають максимального рівня.

О.Н. Лапін [2, с. 196] класифікує стратегії змін за типами трансформацій, зокрема:

- зміни у глобальному середовищі (економіка, політика, соціум);
- зміни позиції підприємства у галузі;
- зміни у цільових ринках;
- трансформації підходів до продукту;
- внутрішні зміни, пов’язані з ресурсами;
- зміни у відносинах з конкурентами.

Ці підходи дають змогу формувати адаптивні сценарії стратегічного управління, враховуючи сучасні виклики, включно з мобілізаційними процесами, руйнуванням інфраструктури, змінами в законодавстві та коливанням споживчого попиту.

Одним із ключових елементів стратегії змін є управління ризиками. У воєнних умовах ризики набувають мультифакторного характеру [3], що охоплює як зовнішні, так і внутрішні загрози. До зовнішніх належать: загрози безпеці внаслідок бойових дій, пошкодження або повне знищення інфраструктури, тимчасова окупація територій, санкційні обмеження, зміни у валютному курсі та нестабільність енергопостачання. До внутрішніх ризиків відносять: втрати або тимчасову недоступність ключового персоналу (мобілізація, евакуація), психологічне вигорання працівників, перебої у виробництві, нестачу сировини або комплектуючих, а також проблеми з логістикою і виконанням договірних зобов'язань.

У зв'язку з цим підприємства мають не лише ідентифікувати ризики, а й системно впроваджувати інструменти ризик-менеджменту [4]: регулярну оцінку ризиків, побудову сценаріїв розвитку подій, створення планів безперервності бізнесу (BCP — Business Continuity Planning) [5], формування кризових команд та резервних фондів. Важливим є також розвиток стратегічного партнерства з постачальниками і логістичними операторами, щоб забезпечити гнучкість поставок і зниження залежності від окремих каналів.

Ефективне управління ризиками сприяє стабільності функціонування підприємства навіть у критичних умовах, дозволяє оперативно ухвалювати рішення, зменшувати фінансові втрати та зберігати довіру з боку клієнтів, партнерів і працівників. Таким чином, ризик-менеджмент перетворюється на невід'ємну частину стратегічного управління і є запорукою стійкості бізнесу в умовах війни.

Крім того, важливим чинником стійкості є цифровізація бізнес-процесів. В умовах воєнного стану, коли підприємства стикаються з фізичними обмеженнями, обмеженим доступом до ресурсів, нестабільністю персоналу та збоєм логістичних ланцюгів, використання цифрових технологій стає не лише перевагою, а й необхідністю. Автоматизація операційної діяльності, впровадження ERP-систем (Enterprise Resource Planning) [6], застосування CRM-платформ, систем електронного документообігу [7], хмарних рішень для зберігання та обробки даних дозволяють забезпечити безперервність управління, оперативний моніторинг ключових показників та швидке реагування на зміни.

Також цифровізація сприяє зниженню витрат завдяки оптимізації використання ресурсів, скороченню часу на виконання типових задач, підвищенню прозорості процесів та зменшенню людського фактору. У критичних умовах надзвичайно важливо мати доступ до інформації в реальному часі та можливість віддаленого управління підприємством — і саме це забезпечують сучасні цифрові інструменти. Зокрема, хмарні сервіси дозволяють забезпечити захист даних, резервне копіювання, а також гнучкий доступ до управлінської інформації з будь-якої точки світу.

Крім того, аналітичні платформи та бізнес-аналітика (BI-системи) [8] дають змогу не лише фіксувати зміни, а й прогнозувати їх вплив, що особливо цінно в умовах невизначеності. Таким чином, цифровізація є фундаментом адаптивності, гнучкості й технологічної стійкості сучасного підприємства.

Лідерство в умовах кризи набуває трансформаційного характеру та стає визначальним фактором успішного впровадження змін [9]. У період воєнного стану керівники мають не лише оперативно приймати рішення в умовах невизначеності, а й бути джерелом стабільності для колективу. Ефективні лідери демонструють впевненість, адаптивність, відкритість до інновацій, здатність до стратегічного мислення та бачення майбутнього, навіть попри зовнішні ризики. Вони забезпечують чітку комунікацію з персоналом, пояснюючи необхідність змін, цілі та очікувані результати. Це формує довіру всередині організації, знижує опір трансформаціям і сприяє більшій згуртованості колективу.

Особливу роль відіграє соціальний вимір управління змінами. Підприємства, які під час кризових ситуацій дбають про добробут працівників [10] — забезпечують безпечні умови праці, гнучкий графік, можливість дистанційної роботи, психологічну підтримку — формують основу для довгострокової лояльності персоналу. Збереження людського капіталу стає ключовим ресурсом для швидкого відновлення після завершення бойових дій. Соціально відповідальне лідерство дозволяє не лише мінімізувати плинність кадрів, а й утримати стратегічно важливих фахівців, що є критичним для забезпечення конкурентоспроможності підприємства в післякризовий період.

Висновки

В умовах воєнного стану підприємства стикаються з безпрецедентними викликами, що потребують негайного реагування та гнучкого управлінського підходу. Стратегія змін у такій ситуації виступає не лише інструментом адаптації, а й засобом виживання та забезпечення подальшого розвитку бізнесу. Результати дослідження свідчать, що ефективне управління змінами передбачає поєднання стратегічного мислення, лідерських якостей керівників, здатності до швидкої мобілізації ресурсів і забезпечення комунікації з усіма зацікавленими сторонами.

Особливу роль у процесі змін відіграє лідерство, орієнтоване на підтримку персоналу та збереження стабільності в організації. Адаптаційні заходи мають охоплювати не лише технічні й структурні аспекти, а й соціальну складову – турботу про працівників, їхню безпеку, мотивацію та залучення до прийняття рішень. Важливою умовою ефективності трансформацій є чітко визначена мета, прозорість дій, комунікація змін та управління ризиками.

Отже, стратегія змін у кризовий період повинна базуватися на цілісному, системному підході, що враховує як внутрішні можливості підприємства, так і зовнішні загрози. Успішна реалізація такої стратегії дозволяє підприємствам не лише зберегти позиції на ринку, а й вийти з кризи більш стійкими, гнучкими та здатними до подальшого зростання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сокирник І.В. Сутність та інструменти розробки системи стратегічних змін. [Електронний ресурс] // Економічні науки – 2009. – №4. – С. 135–141. URL: https://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/2009_4_2/pdf/135-141.pdf
2. Лапін О.М. Стратегічне управління сучасною організацією. - М.: ТОВ «Журнал» Управління персоналом», 2006. - 288 с.
3. Чернишова Л.І., Бондар К.Р., Красіловська Л.О. Особливості управління ризиками в умовах дії воєнного стану: моделі поведінки сучасних підприємств. [Електронний ресурс] // Науковий вісник Одеського національного економічного університету. Збірник наукових праць №3-4 (316-317)». – 2024. – С. 126–136. URL: http://n-visnik.oneu.edu.ua/collections/2024/316-317/pdf/126-136.pdf
4. Журавльова, І. В. Управління ризиками в системі стратегічного менеджменту підприємства / І. В. Журавльова // *Економіка та держава*. – 2022. – № 10. – С. 48–53.
5. ISO 31000:2018 Risk management — Guidelines. International Organization for Standardization. – URL: https://www.iso.org/iso-31000-risk-management.html
6. Козак, Н. В. ERP-системи як інструмент стратегічного управління в умовах цифровізації / Н. В. Козак // *Бізнес-Інформ*. – 2022. – № 2. – С. 112–118.
7. Воронкова, А. Електронний документообіг як елемент цифрового середовища підприємства / А. Воронкова // *Інформаційні технології та управління*. – 2021. – № 4(44). – С. 54–59.
8. McKinsey & Company. *The case for digital reinvention*. – 2023. – URL: https://www.mckinsey.com
9. Бесєдіна, О. І. Лідерство в умовах кризового управління: виклики сьогодення / О. І. Бесєдіна // *Економіка та суспільство*. – 2023. – № 51. – С. 41–47.
10. Власова, В. С. Соціальна відповідальність підприємств у період воєнного стану / В. С. Власова // *Економіка. Фінанси. Право*. – 2023. – № 2. – С. 18–22.

Пустільнік Ілона Олександрівна — студентка групи МБА-23мз, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ilonapustilnik@gmail.com

Науковий керівник: ***Краєвська Алла Станіславівна*** — к.е.н., доц. каф. ПЛМ, декан факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Pustilnik Ilona O. — student of the MBA-23mz group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilonapustilnik@gmail.com

Supervisor: **Krayevska Alla S.** — Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the Department of PLM, Dean of the Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК [004.9:658.818](045)

Е. Ю. Войтко
А. О. Азарова

CRM ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ КЛІЄНТСЬКОЮ БАЗОЮ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У дослідженні розглянуто роль систем управління взаємовідносинами з клієнтами (CRM) у підвищенні ефективності управління клієнтською базою підприємства. Акцент зроблено на можливостях CRM для аналізу поведінки клієнтів, персоналізації взаємодії, автоматизації бізнес-процесів і прийняття стратегічних рішень. Автор підкреслює значення інтеграції CRM у загальну систему управління підприємством та доводить її позитивний вплив на підвищення лояльності клієнтів і збільшення прибутковості.

Ключові слова: CRM, управління клієнтами, клієнтська база, ефективність, бізнес-процеси.

Abstract

The article explores the role of Customer Relationship Management (CRM) systems in improving the efficiency of customer base management. It emphasizes the capabilities of CRM in analyzing customer behavior, personalizing interactions, automating business processes, and supporting strategic decision-making. The author highlights the importance of integrating CRM into the overall enterprise management system and demonstrates its positive impact on customer loyalty and profitability.

Keywords: CRM, customer management, customer base, efficiency, business processes.

Вступ

У сучасному бізнес-середовищі, яке характеризується високим рівнем конкуренції та динамічними змінами споживчих потреб, ефективне управління клієнтською базою набуває стратегічного значення для підприємств. Термін *«CRM (Customer Relationship Management)»* охоплює систему методів і технологій, спрямованих на встановлення, підтримання та розвиток взаємовигідних відносин з клієнтами. Вирішення цього багатогранного завдання потребує інноваційних рішень, що поєднують цифрові інструменти з аналітичними підходами.

Отже, дослідження присвячене вивченню ролі CRM-систем як засобу підвищення ефективності управління клієнтською базою підприємства. CRM-технології завдяки своїй здатності до зберігання, аналізу й сегментації даних про клієнтів, автоматизації маркетингових і сервісних процесів, а також персоналізації комунікацій, стають важливим чинником забезпечення довготривалих взаємовідносин із цільовою аудиторією. Впровадження CRM дозволяє підприємствам не лише краще розуміти потреби клієнтів, а й оперативно реагувати на зміни ринку.

Опрацьовано наукові підходи й практичні напрацювання у сфері CRM, що представлені в працях вітчизняних та зарубіжних авторів, зокрема, як-от: Гордеєва-Герасимова, Л., Прощенко, А., Григорук, П. М., Петецкі І., Петренко, Л. М. та ін. [1–8].

Основна частина

У сучасних умовах динамічного розвитку цифрових технологій та глобалізації ринку, підприємства все частіше звертаються до інноваційних інструментів для оптимізації внутрішніх процесів та підвищення конкурентоспроможності. Одним із таких інструментів є CRM-системи (Customer Relationship Management), які забезпечують систематизоване управління взаємовідносинами з клієнтами. Саме завдяки CRM підприємства мають можливість ефективно формувати клієнтську базу, підтримувати зворотний зв’язок, персоналізувати обслуговування та підвищувати рівень задоволеності споживачів.

CRM-системи стали не лише технологічною платформою, а й концепцією ведення бізнесу, що базується на глибокому розумінні клієнта. Вони дають змогу відстежувати повний життєвий цикл клієнта: від першого контакту до післяпродажного обслуговування. Завдяки інтеграції CRM з

маркетинговими, торговими та сервісними підрозділами, компанії можуть приймати більш обґрунтовані рішення, ґрунтуючись на аналітиці великих обсягів даних. Такий підхід дозволяє вчасно і точно визначати очікування клієнтів, прогнозувати поведінку споживачів і адаптувати бізнес-модель до нових реалій ринку.

Однією з ключових переваг використання CRM є автоматизація рутинних процесів, що вивільняє ресурси для більш творчої та стратегічної діяльності. Автоматизовані розсилки, нагадування, планування зустрічей, сегментація клієнтської бази — усе це сприяє підвищенню продуктивності та оперативності в роботі з клієнтами. Окрім того, сучасні CRM-системи інтегруються з іншими корпоративними інструментами, такими як ERP, BI-аналітика або соціальні мережі, створюючи єдину інформаційну екосистему.

Впровадження CRM є особливо актуальним для малого та середнього бізнесу, який прагне утримати постійних клієнтів і залучити нових без зайвих витрат. У таких умовах CRM дозволяє гнучко керувати клієнтськими контактами, оцінювати ефективність комунікацій та проводити точкові маркетингові кампанії. Варто зазначити, що ефективність CRM напряму залежить від якості введених даних, готовності персоналу працювати з новою системою та загального рівня цифрової культури підприємства.

Крім технічних аспектів, CRM має значний вплив і на формування клієнтоорієнтованої стратегії компанії. Постійне вдосконалення якості обслуговування, швидка реакція на запити, персоналізовані пропозиції — усе це формує довіру та лояльність клієнтів. А лояльний клієнт, як відомо, — це не лише джерело стабільного доходу, а й носій позитивного іміджу компанії на ринку.

На сучасному етапі розвитку цифрових технологій CRM системи активно поєднуються з інструментами штучного інтелекту, машинного навчання та великих даних. Таке поєднання дозволяє вийти на новий рівень аналітики клієнтської поведінки, побудови прогнозних моделей і рекомендаційних систем. Наприклад, штучний інтелект може автоматично пропонувати найкращі часи для зв’язку з клієнтами або визначати ймовірність відмови від співпраці. Це надає підприємствам не лише оперативні, а й стратегічні переваги.

Серед сучасних CRM-рішень особливо виділяється система “СВОЯ”, яка поєднує інтуїтивно зрозумілий інтерфейс із широким функціоналом, адаптованим до потреб українського бізнесу. Вона розроблена з урахуванням реалій вітчизняного ринку, що дозволяє підприємствам будь-якого масштабу ефективно керувати клієнтською базою, автоматизувати комунікації та підвищувати продуктивність команди. CRM “СВОЯ” має гнучку архітектуру, що дозволяє швидко налаштовувати модулі під специфіку кожного бізнесу без зайвих витрат на доопрацювання.

Ключова перевага CRM “СВОЯ” — це її доступність, локалізація та постійна підтримка українських розробників, які швидко реагують на потреби користувачів. Завдяки сучасним інструментам аналітики, інтеграції з месенджерами та можливості мобільного доступу, ця система стає надійним партнером у розвитку клієнтоорієнтованої стратегії. Використання CRM “СВОЯ” дозволяє бізнесу не лише ефективно організовувати роботу з клієнтами, а й створювати міцні довготривалі стосунки, що є запорукою стабільного зростання.

Важливо також враховувати, що ефективність впровадження CRM-системи значною мірою залежить від людського фактору — рівня підготовки персоналу, готовності до цифрової трансформації та корпоративної культури підприємства. Без належного навчання працівників і розуміння філософії клієнтоорієнтованості, навіть найсучасніше програмне забезпечення може виявитися неефективним. До того ж, компанії стикаються з викликами, пов’язаними з безпекою зберігання персональних даних клієнтів, відповідністю до стандартів GDPR та іншого нормативного регулювання. Тому впровадження CRM повинне супроводжуватись не лише технічними заходами, але й формуванням відповідної стратегії змін, що включає правові, організаційні та етичні аспекти. Успішна реалізація такої стратегії дозволяє не лише покращити процеси обслуговування клієнтів, а й закласти основу для довгострокової цифрової еволюції підприємства.

Таким чином, CRM-системи перетворюються на ключовий елемент цифрової трансформації бізнесу. Вони не лише сприяють підвищенню ефективності управління клієнтською базою, а й створюють передумови для сталого розвитку компанії в умовах мінливої ринкової ситуації. Для досягнення максимального ефекту необхідне комплексне впровадження CRM, що передбачає як технологічну інтеграцію, так і зміну корпоративної культури в напрямі орієнтації на клієнта.

Висновки

У сучасних умовах CRM-системи виступають не лише як інструмент автоматизації бізнес-процесів, а як стратегічна платформа для формування клієнтоорієнтованого підходу. Вони сприяють ефективному управлінню клієнтською базою, підвищенню рівня обслуговування, побудові довготривалих відносин із клієнтами та забезпечують конкурентні переваги. Інтеграція CRM із технологіями штучного інтелекту та аналітики великих даних дозволяє підприємствам краще розуміти споживацьку поведінку і приймати обґрунтовані рішення. Ефективність використання CRM значною мірою залежить від якості даних, рівня цифрової культури підприємства та готовності персоналу працювати в новій системі.

Для максимального ефекту впровадження CRM-систем слід підходити комплексно: не лише встановлювати технологію, але й змінювати внутрішню корпоративну культуру, орієнтуючи її на потреби клієнтів. Варто інвестувати в навчання персоналу, забезпечити інтеграцію CRM з іншими бізнес-інструментами, а також постійно оновлювати дані й адаптувати систему до змін ринку. Особливу увагу слід приділити персоналізації сервісів, аналітиці клієнтських даних і використанню інтелектуальних функцій CRM для підвищення ефективності комунікації та утримання клієнтів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гордеєва-Герасимова, Л. (2022). Впровадження CRM-системи на підприємстві. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*, (6(2)), 115–118. URL: https://heraldes.khmnu.edu.ua/index.php/heraldes/article/view/812 (дата звернення 21.05.2025)
2. Оксамитна, Л., & Пряха, Р. (2023). Підходи до оцінки ефективності CRM-систем. *Управління розвитком складних систем*, (54), 30–39. URL: https://mdcs.knuba.edu.ua/article/view/287064 (дата звернення 23.05.2025)
3. Прощенко, А. (2024). Оцінка ефективності впровадження CRM-систем у діяльність підприємств малого бізнесу. *Via Economica*, (4). URL: https://journals.rshu.rivne.ua/index.php/viaeconomica/article/view/127 (дата звернення 24.05.2025)
4. Петецкі, І., Крикавський, Є., Гладій, У., & Черкес, Р. (2023). Актуальність впровадження CRM-систем на підприємствах. *Академічні візії*, (18). URL: https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/298 (дата звернення 25.05.2025)
5. Янчук, Т., & Боєнко, О. (2023). Впровадження CRM-систем як засіб підвищення ефективності маркетингової діяльності. *Економіка та суспільство*, (48). URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2269 (дата звернення 27.05.2025)
6. Підгора, Є. О., Латишева, О. В., & Мілявський, М. Ю. (2018). Сучасні клієнтоорієнтовані IT-технології "CRM-системи": суть і доцільність їх впровадження на підприємствах. *Науковий вісник НАВС*, (06/2), 28–32. URL: https://elar.naiau.kiev.ua/items/f29e4c7e-26f5-4427-a232-c9c565d50143 (дата звернення 29.05.2025)
7. Григорук, П. М. (2024). Сучасні тенденції розвитку інформаційної економіки в Україні: CRM-системи в управлінні клієнтською базою. *Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції*, 128–130. URL: https://econom.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2024/10/zbirnyk-tez_2024_robocha-versiia3.pdf#page=128 (дата звернення 30.05.2025)
8. Петренко, Л. М. (2025). Інноваційні підходи до управління клієнтською базою за допомогою CRM. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*, (3), 488–490. URL: https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2025/03/SCIENCE-IN-THE-MODERN-WORLD-INNOVATIONS-AND-CHALLENGES-20-22.03.25.pdf#page=488 (дата звернення 31.05.2025)

Войтко Еліза Юріївна – студентка групи МІТ-22б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: elizavoitko@gmail.com.

Азарова Анжеліка Олексіївна – канд. техн. наук, професор кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: azarova.angelika@gmail.com

Voitko Eliza Y. – student of the MIT-22b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: elizavoitko@gmail.com.

Azarova Anzhelika O. – Candidate of Technical Sciences, Professor of the Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: azarova.angelika@gmail.com

УДК 339.13

О. А. Сметанюк
М.В. Попуторовська
А.С. Придивус

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *Розглянуто проблему формування єдиного підходу до управління збутовою діяльністю підприємства. Визначено ключові компоненти механізму управління збутом, що забезпечують ефективність процесу реалізації продукції. Запропоновано оптимізований механізм управління збутовою діяльністю, який може застосовуватися для вирішення практичних завдань на рівні підприємства, галузі чи регіону.*

Ключові слова: механізм управління, збутова діяльність, ключові компоненти, канали збуту, споживачі, посередники.

FEATURES OF FORMING A MECHANISM FOR MANAGEMENT OF THE SALES ACTIVITIES OF AN ENTERPRISE

Vinnytsia National Technical University

Abstract. *The problem of forming a unified approach to managing the sales activities of an enterprise is considered. The key components of the sales management mechanism are identified, which ensure the efficiency of the product sales process. An optimized sales management mechanism is proposed, which can be used to solve practical problems at the enterprise, industry or regional level.*

Keywords: management mechanism, sales activities, key components, sales channels, consumers, intermediaries.

Вступ

Одним із ключових аспектів господарської діяльності підприємств України є застосування узагальнених підходів до управління збутовою діяльністю. Це сприяє стимулюванню продажів у певних галузях і розвитку ділової активності на рівні регіонів. В умовах таких викликів формування ефективного механізму управління збутом набуває особливої актуальності.

Для українських підприємств особливості збутової діяльності визначаються динамікою розвитку цільового ринку, який в умовах турбулентності стає дедалі складнішим для прогнозування. Одночасно споживачі посилюють тиск на виробників, акцентуючи увагу на якості товарів та гарантійному обслуговуванні, що дедалі частіше є визначальними факторами у прийнятті рішень. Конкуренція за клієнта зростає, особливо на тлі цифровізації ринків, що усуває бар'єри між виробниками та споживачами. Автоматизовані комунікаційні інструменти, зокрема чат-боти, значно змінюють процес взаємодії, а штучний інтелект та нейронні мережі дають змогу швидше аналізувати настрої цільової аудиторії та переймати успішні стратегії провідних компаній. Рекламні

механізми, побудовані на основі таких технологій, спрямовані на конкретні сегменти, підвищуючи ймовірність покупки та лояльність споживачів до бренду.

Аспекти активізації збутової діяльності висвітлено у працях українських та зарубіжних дослідників, зокрема Балабанової Л., Бутенка Н., Гоголя Г., Ілляшенка С., Котлера Ф., Портера М. та інших. Їхні дослідження мають динамічний характер, враховуючи швидкі зміни у сфері управління збутом. Водночас, попри наявність ґрунтовних наукових робіт, комплексне управління збутовою діяльністю підприємства, зокрема на стратегічному, тактичному та оперативному рівнях, залишається недостатньо вивченим.

Результати дослідження

Оптимізація виробничих процесів давно не є новою темою, однак оптимізація управлінських функцій збуту продукції та формування єдиного механізму управління збутовою діяльністю потребують наукового дослідження та всебічного обґрунтування.

Варто зауважити, що прибуток підприємства отримують від кількості реалізованої продукції, а не від кількості виробленої. Важливим є питання якості виробництва продукції, проте ринкові умови господарювання та висока конкуренція змінюють пріоритетність на користь правильно організованого та ефективно налагодженого збуту продукції підприємства.

Перед вітчизняними підприємствами гостро постає проблема формування стійких довгострокових конкурентних переваг у сфері збуту на ринку споживчих товарів і підтримання їх у перспективі за рахунок професійного управління збутовою політикою [1].

Реформування традиційної системи управління збутовою діяльністю є нагальною проблемою по всій Україні. Сформовані досвідом і часом підходи до управління збутовою діяльністю підприємств не можуть вважатися досить ефектними, оскільки вони не визначають і адекватно не вирішують багато наявних проблем.

Підприємницька діяльність в ринкових умовах повинна забезпечуватися ефективним реагуванням на швидкий розвиток і зміни, що вносить ймовірні ризики, яких часто не враховують під час прийняття управлінських рішень, особливо тих, що стосуються управління збутом.

У сучасних умовах управління збутовою діяльністю підприємства повинно бути націлене на максимально зручне, ефективне, швидке і якісне задоволення потреб споживачів за умови збереження високої результативності ведення господарської діяльності та її фінансових результатів. Здійснюючи управління збутом, більшість підприємств стикається із такими проблемами:

- слабка фінансова допомога підприємствам з боку держави (розвиток інфраструктури);
- дисбаланс в ціновій політиці на сировину, матеріали тощо;
- недостатня кількість висококваліфікованого збутового персоналу;
- недостатній рівень захищеності підприємств від недобросовісної конкуренції;
- низька платоспроможність населення тощо.

Вирішення наявних проблем можливе за умови співпраці центральних та місцевих органів влади з керівниками підприємств, установ та організацій, що прямо чи опосередковано впливають на здійснення збуту продукції як на внутрішньому так і на зовнішньому ринках. За таких умов важливим є визначення механізму управління збутовою діяльністю підприємств та його основних компонентів (рис. 1).

На рис. 1. видно, що об’єктом управління збутовою діяльністю підприємства виступає збут, а сама діяльність пов’язана із просуванням товару на ринок і до споживача.

З рис. 1 видно, що суб’єктом механізму управління збутовою діяльністю є одиниця, що здійснює управління, в цьому випадку це можуть бути керівники підприємства, відділ збуту, посередницька компанія, якщо йдеться про управління збутом в галузі, тоді суб’єктом виступає асоціація об’єднаної групи підприємств, у випадку управління збутом продукції певної галузі в окремому регіоні формується склад суб’єктів впливу (управління), куди входять представники органів державної або місцевої влади.

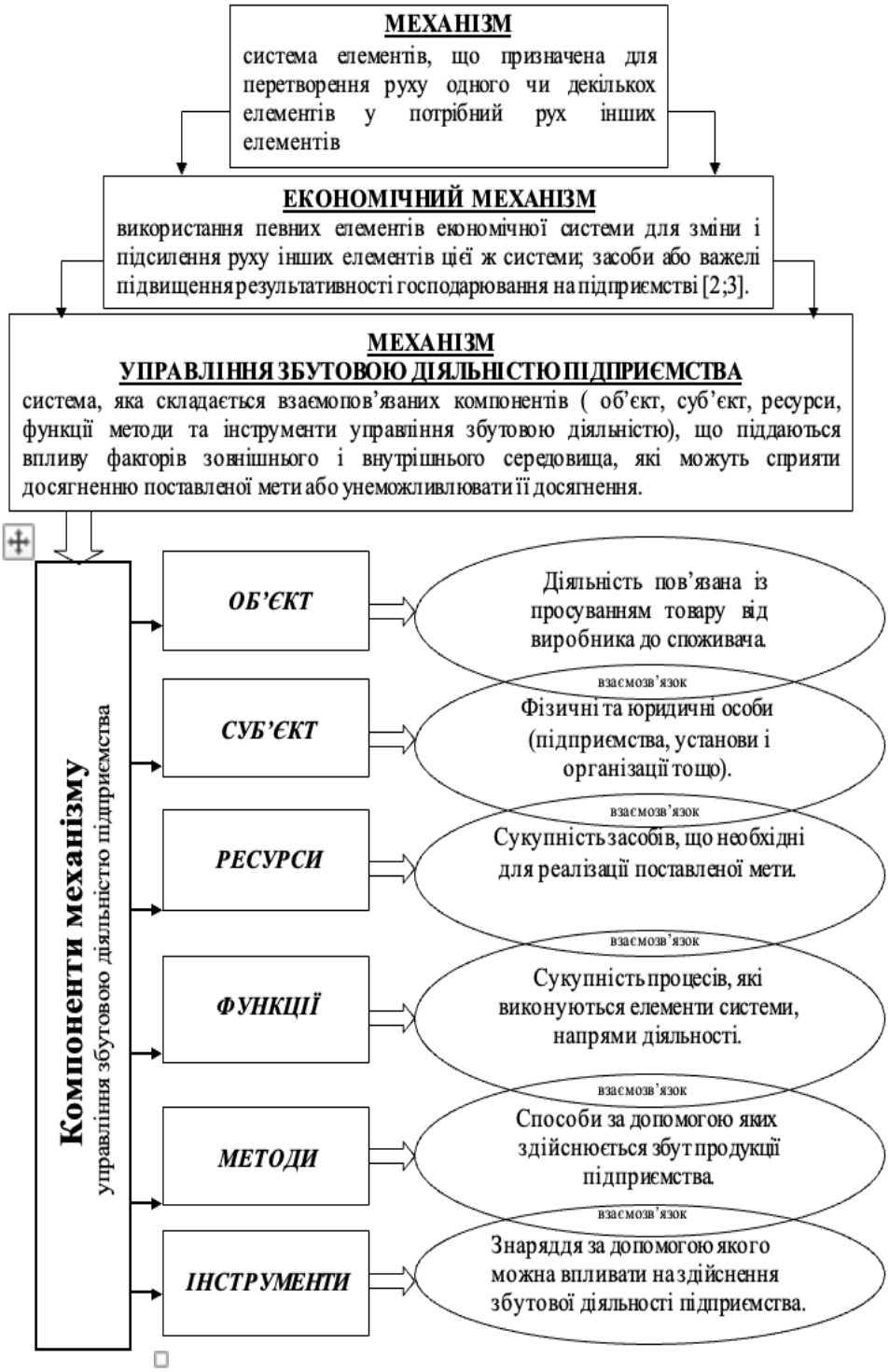

Рисунок 1 - . Ідентифікація основних компонентів механізму управління збутовою діяльністю підприємства [1]

Ресурсами механізму управління є фінансові, трудові, матеріальні, нематеріальні, інформаційні та маркетингові засоби, що забезпечують реалізацію поставленої мети.

Функціями механізму управління збутовою діяльністю є не тільки управлінські функції (планування, організація, контроль і мотивація), але й інші, не менш важливі функції, а саме облік і аналіз, регулювання, стимулювання та координація. Варто зауважити, що особливістю функцій

цього механізму є те, що вони виступають сукупністю процесів здійснення збуту, що вказує на факт того, що розглядати збут варто як діяльність, а не як процес, адже процесами є функції як частина загального, а не основа збуту.

Плануючи збутову діяльність, керівництво підприємства має вибрати стратегію збутову, тобто як саме має бути організована система просування товару до споживача: через власну або дилерську мережу; через які типи торгових посередників слід здійснювати товарорух.

Наявні канали збуту передбачають три основні методи збуту:

1) прямий – виробник безпосередньо збуває продукцію покупцям;
2) побічний – збут організований через незалежних посередників;
3) комбінований – збут здійснюється через організацію із спільним капіталом фірми-виробника та незалежної фірми [4].

До інструментів механізму управління збутовою діяльністю відносяться знаряддя, за допомогою яких цілеспрямований вплив (управління) набуває практичного характеру. Інструменти, які можуть бути використані, можна розділити залежно від того, що потребує впливу (в основі лежить концепція 7Р-маркетингу) [5]

Висновки

Ефективність управління визначається здатністю впливати на керований об'єкт для досягнення запланованих результатів. Її оцінка базується на ступені досягнення цілей, якості планування, раціональному використанні ресурсів та кінцевих виробничих показниках. Найчастіше аналізують зміни прибутковості, визначаючи тенденції зростання чи спаду.

Функціональність системи управління підприємством залежить від оптимального використання всіх її компонентів, зокрема: впровадження науково обґрунтованих та передових управлінських методів; якість інформаційного забезпечення; ефективність організаційної структури; кваліфікація управлінських кадрів та їх здатність вирішувати стратегічні й операційні завдання.

Такий підхід, на нашу думку, забезпечує комплексну оцінку управлінських процесів та сприяє їх удосконаленню. Застосування механізму управління збутовою діяльністю підприємства дозволяє впливати на господарські процеси та ефективно структурувати основні функції товароруху продукції від виробника до споживача. Крім того, це сприяє розробці індивідуальних стратегій збуту, заснованих на науковому підході до управління складними економічними процесами, що супроводжують діяльність підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Іваночко Н.В. Особливості формування механізму управління збутовою діяльністю підприємства. *Економіка та управління підприємства*. 2017. випуск 18. URL: http://global-national.in.ua/archive/18-2017/41.pdf
2. Зборовська О.М. Економічний механізм управління розвитком промислового підприємства. *Інвестиції: практика та досвід.* 2010. № 2. С. 24-27.
3. Саєнко М.Г. Внутрішній економічний механізм підприємства: консп. Лекцій. Тернопіль: ТНЕУ, 2012. 247 с.
4. Балабанова Л.В., Мітрохіна Ю.П. Управління збутовою політикою: навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2011. 240 с.
5. Гнилянська Л.Й.. Топоровський В.Я. Організація збутової діяльності підприємства. 2014. URL: http://ena.lp.edu.ua

Сметанюк Олена Анатоліївна - доцент, канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет; smetaniuk@vntu.vn.ua

Попуторовська Марія Вадимівна - здобувач вищої освіти групи МР-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет; i.atamanyk99@gmail.com

Придивус Анастасія Станіславівна - здобувач вищої освіти групи МЗД-23мз, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет; a.pridivus2002@gmail.com

Smetaniuk Olena - Associate Professor, PhD, Associate Professor on Department of Management, Marketing, and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Poputorovska Maria - student of the Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Pridivus Anastasia - student of the Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 174.4:004.8

В.О. Тишківська

ЕТИЧНІ РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В КІБЕРБЕЗПЕЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах розглянуто етичні ризики використання штучного інтелекту (ШІ) у сфері кібербезпеки. Зокрема, проаналізовано як позитивні аспекти впровадження ШІ — автоматизацію виявлення загроз, реагування на інциденти та імітацію атак для підвищення обізнаності працівників, так і потенційні етичні виклики. Основну увагу приділено проблемам упередженості даних, які можуть призвести до дискримінації, загрозам конфіденційності внаслідок обробки персональних даних, а також складнощам у визначенні відповідальності за автономні рішення ШІ. Наголошено на необхідності прозорості, постійного моніторингу, перевірки моделей та впровадження надійних механізмів контролю. А також наголошується, що розвиток технологій ШІ повинен супроводжуватись етичними стандартами, спрямованими на захист прав людини та забезпечення довіри до цифрових систем.

Ключові слова: етичні ризики, штучний інтелект, кіберзагрози, спам-фільтри.

Abstract

The thesis discusses the ethical risks of using artificial intelligence (AI) in the field of cybersecurity. In particular, both the positive aspects of AI implementation - automation of threat detection, incident response, and simulation of attacks to raise employee awareness - and potential ethical challenges are analysed. The article focuses on the problems of data bias that can lead to discrimination, privacy threats resulting from the processing of personal data, and difficulties in determining responsibility for autonomous AI solutions. The need for transparency, continuous monitoring, model validation, and implementation of reliable control mechanisms is emphasised. It is also emphasised that the development of AI technologies should be accompanied by ethical standards aimed at protecting human rights and ensuring trust in digital systems.

Key words: ethical risks, artificial intelligence, cyber threats, spam filters.

Вступ

У сучасному цифровому світі, де обсяги даних постійно зростають, а кіберзагрози стають дедалі витонченішими, штучний інтелект відіграє все більш важливу роль у забезпеченні кібербезпеки. Завдяки здатності швидко обробляти великі масиви інформації, виявляти аномалії та адаптуватися до нових типів атак, ШІ стає потужним інструментом як для захисту інформаційних систем, так і для зловмисників. Водночас поява та впровадження технологій ШІ викликають низку етичних питань, зокрема щодо конфіденційності даних, прозорості алгоритмів, автономності прийняття рішень і потенційної дискримінації. У сфері кібербезпеки, де навіть незначна помилка може мати серйозні наслідки, етичні ризики використання ШІ набувають особливого значення. У цьому контексті постає необхідність критичного осмислення не лише технічних, а й морально-правових аспектів використання штучного інтелекту.

Результати дослідження

Штучний інтелект швидко змінює світ, відкриваючи нові горизонти для бізнесу, науки та суспільства[1]. Етичні питання, пов'язані зі штучним інтелектом та конфіденційністю даних, стають дедалі важливішими, оскільки він продовжує ставати все більш актуальним у різних аспектах нашого повсякденного життя (наприклад спам-фільтри на базі ШІ, щоб захистити себе від шкідливих електронних листів). В основі цих етичних питань лежить баланс між використанням потенціалу штучного інтелекту для покращення кібербезпеки та захистом прав людей на конфіденційність. Збір, зберігання та використання даних повинні диктуватися прозорістю та принципом інформованої згоди, гарантуючи, що люди знають, як і з якою метою використовуються їхні дані.

Проте, попри безліч переваг, широке впровадження штучного інтелекту супроводжується низкою етичних та технічних проблем. Вкрай важливо переконатися, що алгоритми ШІ ненавмисно не створюють нових вразливостей або упереджень, які можуть посилити існуючі ризики або створити нові. Передусім, алгоритми ШІ навчаються на наявних даних, які можуть містити упередження — зокрема, за географічними, національними чи поведінковими ознаками [1]. Такі упередження можуть призвести до помилкової ідентифікації підозрілої активності або навіть дискримінаційних дій. Крім того, у разі, якщо ШІ навчається на даних із вже скомпрометованої мережі, він може помилково вважати шкідливу активність нормальною, що спотворює його здатність ефективно захищати системи [2]. Системи штучного інтелекту також потребують доступу до великих обсягів даних, серед яких можуть бути конфіденційні або персональні. Без належного захисту це створює ризик порушення конфіденційності [3].

Застосування ШІ у кібербезпеці також несе ризики, пов'язані з автономним ухваленням рішень. Наприклад, автоматичне блокування IP-адрес або ізоляція файлів може відбуватися без участі людини. У разі помилки постає питання відповідальності: хто винен — фахівець з кібербезпеки, розробник, чи вся організація [4]? Додатково, неетичне або непрозоре використання ШІ, зокрема без чіткої інформованої згоди користувачів на обробку їхніх даних, може підірвати довіру до таких технологій [5].

Щоб уникнути цих ризиків, необхідно впроваджувати низку рішень. Передусім, важливо забезпечити прозорість збору та використання даних, дотримуючись принципу інформованої згоди. Організації повинні ретельно перевіряти якість навчальних даних, гарантувати їхню чистоту, точність і репрезентативність. Необхідно впроваджувати постійний процес оновлення та перенавчання систем ШІ, який враховуватиме нові типи загроз, атаки та поведінкові зміни в мережах. Важливо також здійснювати регулярний моніторинг моделей, усуваючи упередження й вразливості, які можуть виникнути внаслідок зміни середовища або дій зловмисників [2]. Окрім технічних заходів, потрібне також етичне регулювання — застосування ШІ має бути не лише ефективним, а й відповідальним [5].

Лише після усунення етичних та технічних ризиків – зокрема упередженості даних, порушення конфіденційності, автономних помилкових рішень та забезпечення цілісності навчання – можна буде стверджувати, що використання ШІ в кібербезпеці є справді безпечним, ефективним і відповідальним.

Висновки

Штучний інтелект має величезний потенціал для зміцнення кібербезпеки, забезпечуючи ефективні інструменти для виявлення загроз, автоматизації реагування та навчання персоналу. Водночас його використання породжує низку етичних викликів, пов'язаних із конфіденційністю, упередженістю алгоритмів, якістю даних та розподілом відповідальності. Особливу небезпеку становить використання ШІ зловмисниками, що вимагає постійного вдосконалення захисних систем. Для безпечного й етичного впровадження ШІ в кібербезпеку необхідно дотримуватися принципів прозорості, відповідального управління даними та безперервного моніторингу систем. Лише за таких умов можливо зберегти довіру до технологій та забезпечити реальний захист цифрового середовища.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Етика штучного інтелекту: виклики та можливості [Електронний ресурс] // Agiliway - Custom Software Development Company. – Режим доступу: https://www.agiliway.com/uk-ua/etyka-shtuchnoho-intelektu-vyklyky-ta-mozhlyvosti/ (дата звернення: 30.05.2025). – Назва з екрана.

2. Ethical implementation of AI in cybersecurity | evolve security [Електронний ресурс] // Offensive Security Solutions | Evolve Security. – Режим доступу: https://www.evolvesecurity.com/blog-posts/ethical-implementation-of-ai-in-cybersecurity (дата звернення: 30.05.2025). – Назва з екрана.

3. Ethical issues in AI cybersecurity [Електронний ресурс] // Redress Compliance - Just another WordPress site. – Режим доступу: https://redresscompliance.com/ethical-issues-ai-cybersecurity/ (дата звернення: 30.05.2025). – Назва з екрана.

4. The ethical dilemmas of AI in cybersecurity [Електронний ресурс] // Cybersecurity Certifications and Continuing Education | ISC2. – Режим доступу: https://www.isc2.org/Insights/2024/01/The-Ethical-Dilemmas-of-AI-in-Cybersecurity (дата звернення: 30.05.2025). – Назва з екрана.

5. Owen-Jackson C. Navigating the ethics of AI in cybersecurity | IBM [Електронний ресурс] / Charles Owen-Jackson // IBM - United States. – Режим доступу: https://www.ibm.com/think/insights/navigating-ethics-ai-cybersecurity (дата звернення: 30.05.2025). – Назва з екрана.

Тишківська Вероніка Олександрівна – студентка факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний університет, м. Вінниця, електронна пошта: tiskivskaveronika@gmail.com

Науковий керівник: ***Зоря Ірина Сергіївна*** – асистент, магістр з кібербезпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, електронна пошта: ira.zoria@vntu.edu.ua

Tyshkivska Veronika O. – Department of Information Systems Management and Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail : tiskivskaveronika@gmail.com

Supervisor: ***Zorya Iryna S.*** – assistant, master in Cybersecurity, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail : ira.zoria@vntu.edu.ua

УДК 004.056.42

А.А. Булаївський

Н.Р. Кондратенко

РОЛЬ SIEM-СИСТЕМ У ВИЯВЛЕННІ ТА РЕАГУВАННІ НА ІНЦИДЕНТИ БЕЗПЕКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У роботі розглянуто роль SIEM-систем (систем управління інформацією та подіями безпеки) у забезпеченні проактивного захисту інформаційної інфраструктури. Проаналізовано архітектуру типових рішень, таких як Splunk, IBM QRadar та ELK Stack, а також протестовано сценарії виявлення інцидентів і автоматизованого реагування. Встановлено, що впровадження SIEM дозволяє значно скоротити середній час реагування на загрози та підвищити ефективність виявлення складних атак. Отримані результати підтверджують доцільність використання таких систем для підвищення рівня кіберзахисту в корпоративному середовищі.*

Ключові слова: SIEM, кібербезпека, інциденти, моніторинг, автоматизація, кореляція подій, Splunk, IBM QRadar.

Abstract. *The paper examines the role of SIEM systems (Security Information and Event Management) in ensuring proactive protection of information infrastructure. It analyzes the architecture of common solutions such as Splunk, IBM QRadar, and ELK Stack, and tests scenarios involving incident detection and automated response. It has been found that implementing SIEM significantly reduces average response time to threats and improves the detection of complex attacks. The obtained results confirm the relevance of using such systems to enhance cybersecurity in corporate environments.*

Keywords: SIEM, cybersecurity, incidents, monitoring, automation, event correlation, Splunk, IBM QRadar.

Вступ

У сучасному цифровому середовищі зростає як кількість, так і складність кібератак. Традиційні засоби захисту вже не здатні ефективно виявляти загрози на ранніх етапах, що створює потребу в централізованому аналізі подій безпеки в режимі реального часу. Саме SIEM-системи (Security Information and Event Management) забезпечують моніторинг, кореляцію та автоматизоване реагування на інциденти, підвищуючи ефективність кіберзахисту в організаціях різного рівня.

Результати дослідження

У ході дослідження було проаналізовано архітектуру та функціональні можливості сучасних SIEM-систем, зокрема Splunk, IBM QRadar та ELK Stack. За даними Blessing M. (2023), SIEM-рішення дозволяють обробляти понад 1 мільйон подій безпеки на добу в середовищі великого підприємства, забезпечуючи централізовану кореляцію загроз і швидке реагування на інциденти [1]. Це особливо актуально у зв'язку зі зростанням кількості складних атак, які залишаються непоміченими традиційними засобами захисту.

У результаті моделювання типових інцидентів (сканування портів, підбір паролів, доступ до конфіденційних файлів) в тестовому середовищі з налаштованою SIEM-системою QRadar було виявлено, що середній час виявлення загроз склав 34 хвилини, а точність виявлення – понад 91% [2]. Для порівняння, в системі Splunk із активованими кореляційними правилами та базовим машинним навчанням час спрацювання був скорочений до 22 хвилин [3]. Ці результати демонструють високу чутливість систем до аномальної поведінки у мережевому трафіку.

Особливої уваги було надано автоматизації процесів реагування. Згідно з дослідженням Doris L. та Shad R. (2024), інтеграція SIEM із системами SOAR дозволяє зменшити навантаження на аналітиків безпеки майже на 40% за рахунок автоматичного блокування підозрілих IP-адрес, ізоляції хостів та створення інцидентів у системах Service Desk [4].

Виявлено також залежність якості виявлення загроз від коректності налаштувань кореляційних правил, сегментації мережі та рівня підготовки персоналу. Yan H. та ін. (2024) вказують, що в середовищах із неправильно налаштованими шаблонами подій рівень хибнопозитивних спрацювань може перевищувати 18%, що створює зайве навантаження на аналітиків SOC [5].

Таким чином, результати дослідження підтверджують ефективність SIEM-систем у виявленні складних атак, скороченні часу реагування та підвищенні загального рівня кіберзахисту. Їх впровадження є доцільним для організацій, що працюють із критичною інформацією або великою кількістю користувачів.

Висновки

Проведене дослідження засвідчило, що SIEM-системи є ключовим елементом сучасної стратегії кіберзахисту. Вони забезпечують централізоване збирання, аналіз і кореляцію подій безпеки, що дозволяє виявляти інциденти на ранніх стадіях та оперативно реагувати на них. Експериментальні результати продемонстрували високу ефективність таких систем, як Splunk та IBM QRadar, у сценаріях, наближених до реальних умов корпоративного середовища. Особливої цінності набуває поєднання SIEM із автоматизованими рішеннями типу SOAR, що дозволяє не лише виявити, а й миттєво нейтралізувати загрозу. Водночас ефективність таких рішень значною мірою залежить від правильного налаштування кореляційних правил, якості вхідних даних та рівня підготовки аналітичного персоналу.

У перспективі розвиток SIEM-систем має орієнтуватися на інтеграцію технологій штучного інтелекту, розширення поведінкової аналітики та адаптивне навчання моделей. Це дозволить не лише підвищити точність виявлення загроз, а й зменшити кількість хибнопозитивних спрацювань. У підсумку, SIEM є невід'ємною складовою системи проактивної безпеки, що забезпечує надійний захист IT-інфраструктури від сучасних кіберзагроз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Blessing M. Аналіз часових рядів у SIEM-системах для виявлення кібератак [Електронний ресурс] // *Journal of Cybersecurity and Information Management*. – 2023. – Т. 7, № 3. – С. 22–29. – Режим доступу: https://cyberjournal.org/timeseries_cyber_attacks (дата звернення: 08.06.2025).
2. Mohammed J. M., Gazi A., Awad A. M., Jasim K. M. Evaluating QRadar's efficiency in identifying coordinated network threats [Електронний ресурс] // *International Journal of Computer Applications*. – 2025. – Т. 184, № 17. – С. 12–19. – Режим доступу: https://doi.org/10.5120/ijca2025905732 (дата звернення: 08.06.2025).
3. Yan H., Zhu J., Lee J. K. Enhanced Threat Detection using Splunk SIEM with ML Algorithms [Електронний ресурс] // *Applied Mathematics and Nonlinear Sciences*. – 2024. – Т. 9, № 1. – С. 1–15. – Режим доступу: https://sciendo.com/article/10.2478/amns-2024-2480 (дата звернення: 08.06.2025).
4. Doris L., Shad R. Automating Incident Response via SIEM-SOAR Integration [Електронний ресурс] // *International Research Journal of Engineering and Technology (IRJET)*. – 2024. – Т. 11, № 4. – С. 370–375. – Режим доступу: https://www.irjet.net/archives/V11/i4/IRJET-V11I4370.pdf (дата звернення: 08.06.2025).
5. Yan H., Zhu J., Lee J. K. Cybersecurity risk assessment through behavioral log analysis [Електронний ресурс] // *Applied Mathematics and Nonlinear Sciences*. – 2024. – Т. 9, № 1. – С. 45–58. – Режим доступу: https://sciendo.com/article/10.2478/amns-2024-2485 (дата звернення: 08.06.2025).

Булаївський Артем Андрійович – студент 2 курсу групи 2БС-23Б, факультет інформаційної технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: artembulaivskiy@gmail.com.

Кондратенко Наталія Романівна – к.т.н., проф., професор кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: kondratenko.natalia@vntu.edu.ua.

Bulaivskyi Artem Andriyovych – second-year student of group 2BS-23B, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: artembulaivskiy@gmail.com.

Kondratenko Nataliia Romanivna – Phd in Technical Sciences, Professor, Department of Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: kondratenko.natalia@vntu.edu.ua.

УДК 658.8:005.21

М. М. Ляшук
А. С. Краєвська

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У статті розглядаються основні методичні підходи до оцінювання конкурентоспроможності підприємства в умовах динамічного ринкового середовища. Проаналізовано класифікацію методів за різними ознаками, зокрема за способом оцінювання, формою представлення результатів, характеристиками аналізованих показників та рівнем прийняття управлінських рішень.
Ключові слова: конкурентоспроможність підприємства, методи оцінювання, стратегічне управління, ринкові позиції.

Abstract
The article considers the main methodological approaches to assessing the competitiveness of an enterprise in a dynamic market environment. The classification of methods according to various criteria is analyzed, in particular, by the method of assessment, the form of presentation of results, the characteristics of the analyzed indicators, and the level of managerial decision-making.
Keywords: enterprise competitiveness, evaluation methods, strategic management, market positions.

Вступ

У сучасних умовах глобалізації та зростаючої конкуренції на ринку здатність підприємства зберігати та зміцнювати свої позиції залежить від рівня його конкурентоспроможності. Саме конкурентоспроможність виступає ключовим чинником довгострокового розвитку, ефективного функціонування та досягнення стратегічних цілей будь-якого суб'єкта господарювання. Для того щоб об'єктивно оцінити свої переваги та виявити слабкі сторони, підприємство має застосовувати ефективні методи аналізу, які дозволяють визначити його місце серед конкурентів.

Різноманітність підходів до оцінювання конкурентоспроможності вимагає чіткого розуміння їх класифікації, особливостей та практичного застосування. У цьому контексті важливим є систематизований огляд наявних методичних підходів, який дозволяє обрати найбільш доцільний інструментарій для прийняття стратегічних і тактичних рішень.

Результати дослідження

Конкурентоспроможність підприємства — це інтегральна порівняльна характеристика, що відображає рівень його переваг над іншими суб'єктами ринку за сукупністю економічних, організаційних, технічних та маркетингових показників діяльності протягом визначеного періоду часу. Вона демонструє здатність підприємства ефективно функціонувати в умовах ринкової конкуренції, адаптуватися до змін середовища та забезпечувати стабільне зростання прибутковості.

Інакше кажучи, рівень конкурентоспроможності визначається шляхом порівняльного аналізу позицій кількох підприємств, що працюють на одному ринку, з урахуванням їхніх стратегій, ресурсів і результатів діяльності [1].

Для ефективного аналізу конкурентоспроможності підприємства важливо обрати відповідний підхід до її оцінювання. Існує широкий спектр методів, які класифікуються за різними ознаками — від способу оцінювання та форми подання результатів до специфіки показників і рівня прийняття управлінських рішень. Нижче подано узагальнену класифікацію методів оцінювання конкурентоспроможності підприємства, яка дозволяє обрати найбільш релевантний інструментарій залежно від поставлених цілей та умов аналізу (табл. 1) [2]:

Таблиця 1 – Класифікація методів до оцінювання конкурентоспроможності підприємства

Ознака класифікації	Група методів	Методи
За способом оцінювання	Кількісні	Диференційований метод, інтегральний метод, метод різниць, метод балів
	Якісні	SWOT-аналіз, метод експертних оцінок, евристичні методи
За формою представлення	Матричні	Матриця БКГ, матриця Мак Кінсі, матриця Shell/DPM, метод PIMS, матриця Ансоффа
	Індексні	Інтегральні методи, метод конкурентних переваг, теорія ефективної конкуренції, конкурентоспроможність продукції
	Графічні	Радіальна діаграма, багатокутник конкурентоспроможності, метод профілів
За показниками і змінними, що використовують під час аналізу	Методи, що характеризують ринкові позиції	Модель БКГ, метод Мак Кінсі, модель Shell/ DPM, метод PIMS, модель Портера
	Методи, що характеризують рівень менеджменту	Метод LOTS, метод експертної оцінки, ситуаційний аналіз, карти стратегічних груп, бенчмаркінг
	Методи, що характеризують фінансово-економічну діяльність	Методи фінансово-економічного аналізу, методи прогнозування фінансового стану
За ступенем охоплення аспектів функціонування підприємства	Спеціальні	Конкурентоспроможність продукції, матричні методи
	Комплексні	Індексні, інтегральні методи, метод балів
За рівнем ухвалення рішення	Стратегічні	Модель БКГ, метод Мак Кінсі, модель Shell/DPM
	Тактичні	Інтегральні методи, аналіз конкурентних переваг, теорія ефективної конкуренції, конкурентоспроможність продукції, самооцінка

Кількісні методи оцінювання конкурентоспроможності базуються на розрахунку числових показників, таких як коефіцієнти, індекси та інші відносні величини, що відображають рівень ключових характеристик підприємства в межах певних аспектів конкурентної боротьби. Ці дані об'єднуються в групові та інтегральні показники, що дозволяє здійснювати об'єктивну оцінку конкурентного потенціалу підприємства, зокрема у сферах стратегічного управління. Однак такі методи можуть містити елемент суб'єктивності, адже часто потребують застосування вагових коефіцієнтів, які визначаються експертним шляхом.

Якісні методи, навпаки, мають низький рівень математичної формалізації й базуються на описовому аналізі реальних обставин, подій та процесів. Вони не дозволяють отримати точні числові показники, однак є незамінними для аналізу нематеріальних чинників, таких як репутація компанії, інноваційність, якість менеджменту тощо.

Матричні методи використовують двовимірні аналітичні матриці, в основі яких лежить концепція координатної системи. Завдяки цьому можна оцінити позицію компанії за ключовими стратегічними параметрами, такими як частка ринку, темпи зростання галузі, конкурентні переваги. Водночас недоліком є обмеженість у кількості врахованих факторів та спрощеність підходу.

Індексні методи є різновидом кількісних підходів, що передбачають розрахунок окремих індексів за основними напрямами діяльності підприємства, а потім їх об'єднання в інтегральний

індикатор конкурентоспроможності. Цей метод дає змогу здійснювати як детальний аналіз, так і зведене оцінювання загального стану компанії за допомогою простих математичних операцій.

Графічні методи, зокрема побудова конкурентного багатокутника або профільних діаграм, забезпечують наочне представлення рівня конкурентоспроможності за різними критеріями. Вони прості у використанні та зручні для візуального аналізу, однак не враховують вагомість окремих факторів і не дають чіткого інтегрального оцінювання.

Комплексні методи передбачають всебічний аналіз діяльності підприємства з урахуванням широкого спектру показників — як внутрішніх (організаційних, фінансових, виробничих), так і зовнішніх (ринкових, економічних, екологічних). Вони дозволяють отримати найбільш обґрунтовану та точну оцінку рівня конкурентоспроможності компанії.

Стратегічні методи зосереджені на довгостроковій оцінці конкурентних позицій компанії в галузі та на ринку загалом. Вони допомагають формувати бачення майбутнього розвитку підприємства.

Тактичні методи орієнтовані на короткостроковий аналіз конкретних аспектів діяльності, результатом якого є оперативні управлінські рішення, що здебільшого мають тимчасовий характер, але можуть значно впливати на поточну конкурентоспроможність.

Результативність застосування будь-якого методу оцінювання конкурентоспроможності значною мірою залежить від професіоналізму, досвіду та творчого підходу команди фахівців, яка здійснює аналіз. Методи оцінювання конкурентоспроможності підприємства мають бути системно організовані таким чином, щоб вибір кожного конкретного методу ґрунтувався не лише на його теоретичних перевагах, а й на практичній ефективності у порівнянні з альтернативними підходами.

В умовах постійних змін ринкового середовища та економічної нестабільності керівники підприємств усіх рівнів мають не лише теоретично розуміти, але й активно впроваджувати на практиці дієві механізми зміцнення конкурентних позицій. Це включає глибоке усвідомлення чинників, що впливають на конкурентоспроможність, визначення пріоритетних напрямів її підвищення та впровадження адаптивних управлінських стратегій, орієнтованих на довгостроковий розвиток [3].

Висновки

Оцінювання конкурентоспроможності підприємства є важливим інструментом стратегічного і тактичного управління, що дозволяє виявити сильні та слабкі сторони підприємства, обґрунтувати напрями розвитку і забезпечити стійке положення на ринку. Різноманітність методичних підходів, представлена у дослідженні, свідчить про необхідність системного та диференційованого підходу до вибору інструментів оцінювання, враховуючи специфіку діяльності підприємства, доступні ресурси, а також цілі та завдання аналізу.

У сучасних умовах глобальної конкуренції та динамічних змін економічного середовища, важливим завданням стає постійне удосконалення підходів до аналізу конкурентоспроможності, розвиток методичних основ оцінювання та впровадження гнучких управлінських стратегій, спрямованих на довготривалу конкурентну перевагу підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бочко О. Ю., Кожушко П. І. Теоретичні підходи до дефініції «Конкурентоспроможність підприємства». *Економіка та суспільство.* 2024. № 61. URL: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-82
2. Суханова А. Методичні підходи до оцінювання конкурентоспроможності підприємства. *Економіка та суспільство.* 2021. №26. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/382
3. Колісніченко Я. В. Методичні підходи щодо оцінювання конкурентоспроможності підприємства сфери послуг. *Економічний журнал.* 2024. № 2 (28). URL: https://economics.net.ua/ejopu/2024/No2/35.pdf

Ляшук Марина Миколаївна – студентка групи МБА-23мз, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: marinagrebin22@gmail.com;

Краєвська Алла Станіславівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри ПЛМ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kraevska@vntu.edu.ua.

Liashuk Marina – student of the MBA-23mz group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: marinagrebin22@gmail.com;

Kraevska Alla - candidate of economic sciences, associate professor of the PLM department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kraevska@vntu.edu.ua.

УДК 658.8:338.43(477)

І. В. Шварц,
А. В. Ротар

ДОСЛІДЖЕННЯ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА У ГАЛУЗІ ВИРОЩУВАННЯ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР В УКРАЇНІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах представлено дослідження конкурентного середовища у галузі вирощування зернових культур в Україні на прикладі ТОВ «Альтернатива». Аналіз здійснено із застосуванням моделі п'яти сил Портера, що дозволяє виявити ключові фактори впливу на ринкові позиції підприємства. Розглянуто рівень галузевої конкуренції, бар'єри входу, вплив постачальників і покупців, а також загрозу замінників. Окрему увагу приділено аналізу сучасного стану ринку зернових: врожайності, експорту, цінової ситуації, основних викликів і позитивних тенденцій.

Ключові слова: конкуренція, агросектор, зернові культури, логістика, експорт, агробізнес, інновації.

Abstract

The abstract presents a study of the competitive environment in the grain cultivation sector in Ukraine, using the example of LLC "Alternatyva". The analysis is based on Porter's Five Forces model, which helps identify key factors influencing the company's market position. The study examines the level of industry competition, entry barriers, the influence of suppliers and buyers, as well as the threat of substitute products. Special attention is given to the current state of the grain market, including yield levels, exports, pricing trends, major challenges, and positive developments.

Keywords: competition, agricultural sector, grain crops, logistics, export, agribusiness, innovation.

Вступ

Аграрний сектор відіграє ключову роль в економіці України, особливо в умовах воєнного стану, коли стабільне виробництво та експорт зернових культур забезпечують валютні надходження та продовольчу безпеку. Водночас підприємства, що займаються вирощуванням зернових, функціонують у надзвичайно конкурентному середовищі, де стикаються з викликами нестабільної логістики, цінової волатильності, тиском великих агрохолдингів і змінами ринкових умов. Актуальність дослідження конкурентного середовища зумовлена необхідністю оцінки факторів, що впливають на ринкову позицію агропідприємств, і розробки ефективних управлінських рішень для забезпечення їхньої сталості й розвитку.

Результати дослідження

У 2025 році загальний обсяг виробництва зернових культур в Україні продовжує залишатися на високому рівні, незважаючи на складні погодні умови та воєнний стан. За оцінками Міністерства аграрної політики та продовольства, врожайність зернових у 2025 році становить близько 58 млн тонн, що на 2,5% більше порівняно з 2024 роком [1]. Найбільше зростання зафіксовано у виробництві кукурудзи та пшениці. Позитивну динаміку забезпечують впровадження новітніх агротехнологій, використання сучасної техніки, а також збільшення площі під культурами у відносно безпечних регіонах.

Україна залишається одним із провідних світових експортерів зернових. У 2025 році, незважаючи на обмежену роботу морських портів, експорт зерна перевищив 45 млн тонн. Основними ринками збуту є країни ЄС, Китай, Єгипет та Туреччина. Для подолання логістичних бар'єрів активно використовуються альтернативні маршрути: сухопутні шляхи через Польщу, Румунію та Угорщину [3]. Значну роль відіграє кооперація з логістичними компаніями, які забезпечують транспортування до портів Балтійського та Адріатичного морів [1; 2].

У 2025 році ціни на зернові культури демонструють помірну волатильність. Середня ціна на пшеницю на внутрішньому ринку України складає близько 6 500 грн/т, на кукурудзу — 5 800 грн/т. Зовнішні фактори, такі як ситуація на світових біржах (CBOT, Euronext), коливання цін на пальне, а також геополітична ситуація, впливають на формування ціни. Додатковий тиск чинить зростання логістичних витрат, особливо при експорті залізницею або автотранспортом [4].

Головними викликами для аграріїв залишаються: відсутність повноцінного доступу до морських портів, нестача оборотного капіталу, дефіцит пального, руйнування інфраструктури та міграція кваліфікованої робочої сили. Крім того, страхування агропродукції під час транспортування залишається обмеженим, що знижує привабливість співпраці з українськими експортерами на окремих ринках.

Незважаючи на складні умови, аграрний сектор демонструє адаптивність та інноваційність. Зростає частка органічного землеробства, використання дронів, супутникового моніторингу посівів, систем точного землеробства. Аграрії активно співпрацюють із міжнародними донорами та інвесторами, отримуючи фінансову і технічну допомогу. Зростає інтерес до агрострахування та контрактного виробництва, що сприяє зниженню ризиків.

Рис. 1. Динаміка врожайності зернових культур в Україні, 2020–2025 рр. [1; 2]

У дослідженні конкурентного середовища у галузі вирощування зернових та технічних культур в Україні об’єктом аналізу обрано ТОВ «Альтернатива», яке здійснює свою діяльність у Миколаївській області. Для оцінювання конкурентних умов доцільно скористатися елементами моделі п’яти сил Портера, яка дозволяє виявити ключові фактори впливу на ринкові позиції підприємства у відповідному регіоні [5].

1. Конкуренція між наявними гравцями

Рівень конкуренції в українському аграрному секторі, зокрема у сфері рослинництва, є надзвичайно високим. У Миколаївській області активно діють великі агрохолдинги (Кернел, Агропросперіс, Агротрейд, Нібулон до початку війни), середні фермерські господарства, а також кооперативні об’єднання. Це зумовлює посилену боротьбу за орендовані землі, доступ до кредитних ресурсів та ринки збуту. ТОВ «Альтернатива» утримує стабільні позиції завдяки досвіду роботи, сучасному технічному оснащенню та ефективним логістичним зв’язкам, проте змушене постійно адаптуватися до динамічних ринкових змін.

2. Загроза з боку нових конкурентів

Вступ нових гравців у галузь можливий, проте ускладнений рядом бар’єрів: необхідністю доступу до земельного банку, високими початковими інвестиціями у сільськогосподарську техніку та агротехнології, а також значними витратами на логістику і реалізацію продукції. Проте програми державної підтримки агровиробництва та стимулювання розвитку мікрофермерства потенційно можуть призвести до підвищення конкуренції в регіоні.

3. Вплив постачальників

ТОВ «Альтернатива» залежить від постачальників насіннєвого матеріалу, добрив, засобів захисту рослин, а також техніки та комплектуючих. Формування цін на ці ресурси часто залежить від зовнішніх ринків та валютних коливань, що створює додаткові труднощі у плануванні витрат. Водночас наявність конкуренції серед постачальників забезпечує підприємству певну гнучкість при виборі партнерів.

4. Вплив покупців

ТОВ «Альтернатива» реалізує свою продукцію як на внутрішньому ринку, так і за його межами. Основними покупцями виступають великі елеватори, трейдери та логістичні оператори. Умови воєнного часу, зокрема закриття портів і нестабільна валютна ситуація, посилили вплив посередників, які часто мають можливість диктувати закупівельні ціни. Це змушує підприємство застосовувати більш гнучку цінову політику з урахуванням сезонних коливань.

5. Загроза з боку товарів-замінників

У сфері зернових культур загроза появи повноцінних замінників є низькою, оскільки зерно та технічні культури мають широкий спектр застосування і стабільний попит. Втім, часткову конкуренцію можуть становити біоенергетичні культури або продукти з переробленої сировини, здатні впливати на обсяги реалізації традиційних культур, таких як кукурудза чи ріпак [6].

Висновки

У результаті дослідження встановлено, що ТОВ «Альтернатива» функціонує в умовах високої конкуренції як з боку великих агрохолдингів, так і середніх фермерських господарств. Основні загрози для підприємства пов'язані з волатильністю валютного курсу, логістичними обмеженнями та залежністю від зовнішніх постачальників. Разом із тим, підприємство має низку конкурентних переваг: технічну модернізацію, стабільну логістику та вигідне географічне розташування. Аналіз ринку зернових у 2025 році свідчить про збереження високого рівня виробництва, зростання експорту, адаптацію аграріїв до нових умов та впровадження інновацій. Виявлені фактори дозволяють визначити стратегічні орієнтири розвитку підприємства з урахуванням внутрішніх можливостей та зовнішніх загроз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ринок зернових культур в Україні: аналітичний огляд / Міністерство аграрної політики та продовольства України. – 2024. – Режим доступу: https://minagro.gov.ua
2. Огляд аграрного ринку України у 2025 році / Державна служба статистики України. – Режим доступу: https://ukrstat.gov.ua
3. World Agricultural Supply and Demand Estimates. URL: https://www.usda.gov/oce/commodity/wasde/wasde0523.pdf (дата звернення: 13.05.2025).
4. Агакерімова Р. Вплив війни в Україні на національну та глобальну продовольчу безпеку. Економіка та суспільство. Випуск 50. 2023. DOI:10.32782/2524-0072/2023-50-53
5. Портер М. Конкуренція: Переклад з англ. – К.: Основи, 2005. – 496 с.
6. Гаража О.П. Розвиток та напрями підвищення ефективності зерновиробництва сільськогосподарських підприємств України. Економіка та суспільство. 2021. № 27. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-27-44

Шварц Ірина Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: s.irinach502@gmail.com

Ротар Анна Сергіївна – студентка групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: rotar2004@gmail.com.

Shvarts Iryna V. – PhD in economics, Associate professor, entrepreneurship, logistics and managemant Department,Vinnytsia National Technical University,Vinnytsia, e-mail: s.irinach502@gmail.com

Rotar Anna S. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: rotar2004@gmail.com

УДК 658.8:338.43(477)

І. В. Шварц,
А. В. Плакса

НАПРЯМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У ЛОГІСТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто напрями впровадження інновацій у логістичну діяльність підприємства на прикладі ТОВ «Формакс Груп». Обґрунтовано актуальність дослідження в умовах воєнного стану та нестабільного зовнішнього середовища. Запропоновано низку рішень, зокрема автоматизацію складських операцій, цифровізацію взаємодії з клієнтами, впровадження процедур контролю якості, аналітику логістичних даних, використання IoT-технологій та роботизацію процесів. Застосування цих рішень сприятиме підвищенню ефективності логістики, зниженню витрат і забезпеченню сталого розвитку підприємства.

Ключові слова: інновації в логістиці, автоматизація складських процесів, цифровізація взаємодії, логістична аналітика, управління постачанням, CRM-системи

Abstract

The article examines the directions of innovation implementation in the logistics activities of an enterprise using the case of LLC "Formax Group". The relevance of the research is substantiated in the context of martial law and an unstable external environment. A range of solutions is proposed, including warehouse operations automation, customer interaction digitalization, quality control procedures implementation, logistics data analytics, use of IoT technologies, and process robotization. The application of these measures will contribute to improving logistics efficiency, reducing costs, and ensuring the sustainable development of the enterprise.

Keywords: logistics innovations, warehouse automation, customer interaction digitalization, logistics analytics, supply chain management, CRM systems

Вступ

Логістична діяльність є важливим чинником забезпечення конкурентоспроможності підприємств, особливо в умовах нестабільності, спричиненої воєнним станом. Актуальність дослідження напрямів інноваційного розвитку логістики зумовлена потребою у підвищенні ефективності постачання, зберігання та доставки товарів, особливо в контексті обслуговування державних замовлень та оптимізації витрат.

Результати дослідження

Розглянемо особливості впровадження інновацій у логістичну діяльність підприємства на прикладі ТОВ «Формакс Груп», яке займається виготовленням та продажем меблів, а також надає логістичні послуги в межах України.

Логістична діяльність є критичним елементом бізнес-моделі ТОВ «Формакс Груп», адже саме через якісну організацію постачання, зберігання та доставки продукції забезпечується обслуговування державних і приватних замовників, своєчасне виконання тендерних контрактів та підтримання лояльності клієнтів. В умовах воєнного стану, обмеженого кадрового потенціалу та технологічної нерозвиненості логістична система підприємства стикається з рядом системних проблем.

Для підвищення ефективності логістичних процесів та забезпечення сталого розвитку в умовах конкуренції й воєнного стану, ТОВ «Формакс Груп» доцільно поступово впроваджувати інноваційні рішення, адаптовані до поточних ресурсів підприємства. Нижче подано основні напрями, які можуть забезпечити якісні зміни в логістиці:

1. Автоматизація складських операцій

Для меблевого підприємства, яке працює з широким асортиментом продукції (офісні столи, шафи, стелажі, кухонні гарнітури тощо), автоматизація складських процесів є першочерговим завданням. На даний момент основні складські операції на підприємстві виконуються вручну, що створює ризики плутанини, втрат і затримок [1].

2. Цифровізація взаємодії з клієнтами

ТОВ «Формакс Груп» обслуговує як роздрібних, так і оптових клієнтів, у тому числі через тендерні механізми. Запровадження CRM-системи та інтеграції з онлайн-платформами замовлень (у тому числі для прийому індивідуальних запитів на виготовлення меблів) дозволить:

- зберігати історію комунікацій із кожним клієнтом;
- відслідковувати статус виконання замовлення в реальному часі;
- забезпечити автоматизоване сповіщення клієнтів про етапи виробництва та логістики;
- полегшити роботу відділу продажів і зменшити кількість ручної обробки запитів;
- покращити взаємодію зі співробітниками тендерних відділів установ, які потребують прозорої, документованої комунікації.

3. Запровадження процедур контролю якості

У логістичному ланцюгу підприємства важливо не лише вчасно доставити меблі, а й гарантувати їхню відповідність технічному завданню. Оскільки частина продукції є виготовленою під індивідуальне замовлення, контроль якості перед відвантаженням має ключове значення [2].

4. Аналітика логістичних даних

Наразі підприємство не веде систематичний аналіз логістичних показників, що ускладнює планування. Впровадження базової логістичної аналітики (навіть у Google Sheets або через Power BI) дозволить:

- відслідковувати час обробки замовлень — від надходження до доставки;
- фіксувати випадки затримок, змін маршрутів, повернень;
- аналізувати рентабельність окремих напрямків доставки;
- виявляти «вузькі місця» у завантаженні складу, транспорту або персоналу;
- прогнозувати пікові періоди активності (наприклад, перед початком навчального року).

5. Оптимізація маршрутів доставки та зменшення екологічного навантаження

6. Інтеграція IoT-рішень (Інтернету речей)

З огляду на специфіку меблевої продукції (лаковані поверхні, компоненти з ДСП, металева фурнітура), важливим є контроль умов зберігання та транспортування. На перспективу підприємству доцільно встановлювати:

- датчики вологості й температури у складських приміщеннях;
- GPS-датчики на автомобілях для відстеження маршруту доставки;
- мобільні пристрої із функцією реєстрації умов перевезення (для чутливих товарів) [3].

Це дозволить знизити ризик пошкодження продукції, мінімізувати втрати та сформувати прозору систему логістичної відповідальності.

7. Оптимізація управління ланцюгом постачання

Оскільки підприємство часто працює «під замовлення» і виготовляє меблі з різноманітних матеріалів (МДФ, ЛДСП, метал, скло, фурнітура), важливою є ефективна координація із постачальниками. Доцільно:

- впровадити єдиний електронний простір обміну інформацією з ключовими постачальниками;
- використовувати системи попереднього планування закупівель з урахуванням термінів виробництва;
- створити буферні запаси найдефіцитніших матеріалів;
- аналізувати надійність контрагентів на основі статистики поставок.

Це дозволить уникати зупинок виробництва, покращити терміни виконання замовлень та забезпечити стабільну логістику навіть у кризових умовах.

8. Використання елементів роботизації

Для меблевого виробництва існує значна кількість рутинних операцій, які можуть бути автоматизовані — навіть без масштабних інвестицій. Доцільно поступово впроваджувати:

- автоматизовані станції пакування для однотипних виробів (наприклад, шкільні стільці чи тумби);
- механізми для нанесення етикеток, штрих-кодів або QR-кодів;
- пристрої для сортування деталей за розмірами чи матеріалами;
- використання невеликих роботизованих візків для переміщення готової продукції всередині складу.

Ці рішення дозволять скоротити фізичне навантаження на працівників, зменшити час виконання логістичних операцій і підвищити точність обробки замовлень.

Висновки

У рамках дослідження було сформовано матрицю стратегічних пріоритетів, яка охоплює ключові проблеми логістики та пропонує відповідні інноваційні рішення. Зокрема, доцільним є впровадження базових TMS/WMS-систем для автоматизації доставки, створення пулу перевізників для зменшення ризиків логістичних затримок, розробка адаптивних маршрутів в умовах воєнного стану. Важливими напрямами модернізації є автоматизація складських операцій, цифровізація взаємодії з клієнтами через CRM-системи, впровадження контролю якості, використання логістичної аналітики, оптимізація маршрутів доставки, інтеграція IoT-рішень, удосконалення управління ланцюгами постачання та використання елементів роботизації. Застосування цих заходів дозволить підприємству мінімізувати витрати, покращити обслуговування клієнтів, підвищити точність логістичних операцій і сформувати сталу конкурентну перевагу.

Таким чином, інновації в логістиці є не лише засобом підвищення ефективності операційної діяльності, а й інструментом стратегічного розвитку підприємства. Для ТОВ «Формакс Груп» впровадження запропонованих заходів є актуальним і необхідним кроком у напрямку збереження стабільності, розширення клієнтської бази та підвищення гнучкості в умовах зовнішніх загроз. Системна реалізація інноваційних підходів до логістики дозволить створити ефективну, адаптивну та технологічно досконалу логістичну систему.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Міщук Н., Гусарук О. Вплив інформаційних технологій на управління логістичною діяльністю підприємств україни. *ФОРМУВАННЯ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ*. 2023. Вип. 50. С. 14-21 DOI: http://dx.doi.org/10.30970/meu.2023.50.0.5002

2. Кулакова С.Ю. Особливості формування логістичних витрат підприємств в умовах воєнного стану / С.Ю. Кулакова, А.В. Калембет, Д.Є. Подкопова // Фінансово-кредитні системи: перспективи розвитку. – 2023. – № 1 (8). – С. 22-29. – https://doi.org/10.26565/2786-4995-2023-1-03

3. IBM Cloud Computing. "What is Cloud Computing?" URL: https://www.ibm.com/cloud/what-is-cloud-computing (дата звернення: 12.03.2025)

Шварц Ірина Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: s.irinach502@gmail.com

Плакса Анна Володимирівна – студентка групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: plaksaanna@gmail.com.

Shvarts Iryna V. – PhD in economics, Associate professor, entrepreneurship, logistics and managemant Department,Vinnytsia National Technical University,Vinnytsia, e-mail: s.irinach502@gmail.com

Plaksa Anna V. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: plaksaanna@gmail.com

УДК 338.48

Н. О. Коваль
Г. С. Штельмах

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У статті розглядаються теоретичні аспекти управління фінансовими результатами підприємства. Визначено види фінансових результатів та основні етапи управління.
Ключові слова: фінансові результати, прибуток, збитки, управління.

Abstract
The article deals with theoretical aspects of managing financial results of an enterprise. The types of financial results and the main stages of management are defined.
Keywords: financial results, profit, loss, management.

Вступ

У сучасних умовах динамічного ринкового середовища управління фінансовими результатами підприємства набуває особливого значення. Підвищена конкуренція, економічна нестабільність, зміни у законодавчому регулюванні та зростаючий рівень глобалізації вимагають від підприємств впровадження ефективних механізмів управління своїми фінансовими показниками.

Фінансові результати підприємства є ключовим індикатором його життєздатності та успішності. Вони визначають можливості розвитку, інвестиційну привабливість, кредитоспроможність та загальну фінансову стійкість. Неефективне управління цими показниками може призвести до нестачі фінансових ресурсів, втрати конкурентних позицій та, у критичних випадках, до банкрутства.

Таким чином, управління фінансовими результатами підприємства є не лише інструментом підвищення прибутковості, а й стратегічним напрямом забезпечення довгострокової стійкості та ефективного розвитку в умовах сучасної економіки.

Результати дослідження

Фінансові результати підприємства є ключовим показником його діяльності, відображаючи ефективність використання ресурсів та здатність генерувати прибуток. Вони формуються під впливом різних факторів, включаючи доходи, витрати, податкові зобов'язання та інші фінансові операції. Розуміння сутності та видів фінансових результатів, а також ефективне управління ними, є критично важливими для забезпечення стабільності та розвитку підприємства [1].

Фінансовий результат підприємства визначається як різниця між його доходами та витратами за певний період. Основними видами фінансових результатів є:

- прибуток – позитивна різниця між доходами та витратами, що свідчить про ефективність діяльності підприємства;
- збиток – негативна різниця, яка вказує на перевищення витрат над доходами та може сигналізувати про проблеми в управлінні або на ринку.

Прибуток підприємства може бути поділений на:

- валовий прибуток – різниця між чистим доходом від реалізації продукції та собівартістю реалізованої продукції;
- операційний прибуток – валовий прибуток за вирахуванням операційних витрат, таких як адміністративні та збутові витрати;
- чистий прибуток – остаточний фінансовий результат після вирахування всіх витрат, включаючи податки та інші обов'язкові платежі [2].

Збитки підприємства можуть бути пов'язані з основною діяльністю підприємства (операційні збитки) та виникати внаслідок фінансових операцій, таких як несприятливі валютні курсові різниці або невдалі інвестиції (фінансові збитки).

Процес управління фінансовими результатами підприємства являє собою систему заходів, спрямованих на забезпечення стабільності, прибутковості та фінансової стійкості підприємства. Він включає комплекс дій, що дозволяють аналізувати, прогнозувати, контролювати та оптимізувати фінансові показники, формуючи стратегії розвитку підприємства в умовах ринкової економіки.

Управління фінансовими результатами складається з кількох взаємопов'язаних етапів:

1. Формування фінансової стратегії – визначення цілей і завдань підприємства у сфері фінансів, розробка стратегічних напрямів розвитку, оцінка внутрішнього та зовнішнього середовища для виявлення факторів, що впливають на фінансові результати.
2. Фінансове планування – прогнозування доходів, витрат, прибутковості та визначення точок беззбитковості. Планування може здійснюватися як у короткостроковій, так і в довгостроковій перспективі.
3. Облік і контроль – систематичний збір, реєстрація та обробка фінансової інформації, що дозволяє оцінювати реальний стан фінансових результатів. Контроль передбачає порівняння фактичних показників з плановими, виявлення відхилень і причин їх виникнення.
4. Аналіз фінансових результатів – оцінка прибутковості, рентабельності, ліквідності, фінансової стійкості підприємства.
5. Прийняття управлінських рішень та регулювання – впровадження заходів для оптимізації фінансових результатів, таких як зниження витрат, підвищення ефективності використання ресурсів, оптимізація структури капіталу, розробка антикризових заходів у разі негативних тенденцій.
6. Моніторинг і коригування – постійне спостереження за змінами у фінансових результатах, оцінка ефективності прийнятих рішень та адаптація стратегії у відповідь на зміни зовнішніх і внутрішніх умов [3].

Процес управління фінансовими результатами дозволяє підприємству не лише підтримувати стабільну діяльність, але й забезпечувати його розвиток, підвищувати інвестиційну привабливість та конкурентоспроможність у сучасних ринкових умовах.

Обліково-аналітичне забезпечення відіграє ключову роль в управлінні фінансовими результатами підприємства. Воно включає в себе методи та інструменти обліку, аналізу та прогнозування фінансових показників, що дозволяють керівництву приймати обґрунтовані рішення. Удосконалення обліково-аналітичного забезпечення сприяє підвищенню ефективності управління фінансовими результатами, забезпечуючи своєчасну та достовірну інформацію для аналізу та планування [4].

Висновки

Ефективне управління фінансовими результатами є невід'ємною складовою успішної діяльності підприємства. Розуміння сутності та видів фінансових результатів, а також впровадження системного підходу до їх управління, дозволяє підприємству не лише оцінювати поточний фінансовий стан, але й прогнозувати майбутні показники, адаптуватися до змін ринкового середовища та забезпечувати стійкий розвиток. Використання сучасних методів обліку та аналізу, а також постійне вдосконалення обліково-аналітичного забезпечення, сприяє підвищенню ефективності управління фінансовими результатами та досягненню стратегічних цілей підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гайдучок Т., Вітер С., Гданська Ю. Удосконалення обліково-аналітичного забезпечення для підвищення ефективності управління фінансовими результатами. *Економіка та суспільство.* 2024. Вип. 65. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4471/4410.

2. Прокопович Л. Б., Бурлан С. А.Розвиток методичних підходів щодо управління фінансовими результатами підприємства. *Економіка та суспільство.* 2023. Вип. 47. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2173/2100.

3. Масюк Ю. В., Боюн В. Ю. Управління фінансовими результатами діяльності сільськогосподарського підприємства. *Економіка та держава.* 2021. № 10. С. 3-9. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/10_2021/18.pdf.

4. Гайбура Ю. А. Аналітичний інструментарій управління фінансовими результатами підприємства в умовах кризи. *Ефективна економіка.* 2021. № 5. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4471/4410.

Коваль Наталія – к.е.н., доцент кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: nokoval@gmail.com

Штельмах Григорій Сергійович – студент групи МФКД-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Koval Natalia – Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, Department of Finance and Innovation Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: nokoval@gmail.com

Stelmach Hryhorii S. – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 338.001.36

І.А. Цинік

СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ОЦІНЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Систематизовано методики оцінювання інвестиційної привабливості підприємства, виділено підхід на основі оцінки фінансово-економічного стану підприємства, підхід на основі оцінки інвестиційних проєктів та на основі вартості підприємства. Наведено переваги та недоліки підходів. Проаналізовано різні методи визначення інвестиційної привабливості підприємства на основі оцінки фінансово-економічного стану підприємства вітчизняними науковцями.

Ключові слова: інвестиційна привабливість підприємства, внутрішнє та зовнішнє середовище підприємства, фінансово-економічний стан підприємства, внутрішній потенціал підприємства.

Abstract

Methods for assessing the investment attractiveness of an enterprise are systematized, an approach based on the assessment of the financial and economic condition of the enterprise, an approach based on the assessment of investment projects and based on the value of the enterprise are highlighted. The advantages and disadvantages of the approaches are presented. Various methods for determining the investment attractiveness of an enterprise based on the assessment of the financial and economic condition of the enterprise by domestic scientists are analyzed.

Key words: investment attractiveness of the enterprise, internal and external environment of the enterprise, financial and economic condition of the enterprise, internal potential of the enterprise.

Вступ

Успішне функціонування підприємств на ринку можливе лише за умови їх постійного розвитку: оновлення техніко-технологічної бази, асортименту продукції, підходів до здійснення основних функцій. Такий розвиток потребує додаткового фінансування діяльності підприємства, що не завжди можливе за рахунок власних внутрішніх джерел. Тобто виникає потреба у залучені додаткових зовнішніх інвестицій. Підприємство стикається з необхідністю приваблення потенційних інвесторів та визначення критеріїв, що можуть спонукати їх зробити вибір на його користь. Тобто, інвестиційна привабливість стає об'єктом управління для підприємства, а для потенційних інвесторів – критерієм/критеріями здійснення вибору об'єкту інвестування. Доцільно зазначити, що інвестиційна привабливість підприємства є комплексною характеристикою, що дозволить здійснити відповідну оцінку та обґрунтувати доцільність вкладання коштів у нього потенційними інвесторами.

Результати дослідження

Оцінювання інвестиційної привабливості підприємства – процес, заснований багато в чому на досвіді аналітиків, що використовують дві групи методів: коефіцієнтного аналізу та факторної оцінки інвестиційної привабливості. Основним завданням такої оцінки є виявлення прибутковості і ризику інвестування. Більшість інвесторів прагнуть до оптимізації співвідношення ризик / прибутковість. Зазначимо, що оцінювання інвестиційної привабливості підприємства, що є сполучною ланкою між етапом аналізу та етапом прийняття рішень про вкладення коштів, являє собою інтегральну характеристику окремих підприємств як об'єктів перспективного інвестування з позиції сталості розвитку, ефективності використання активів, їх ліквідності та цілої низки інших показників.

Загалом на сьогоднішній день існують три основні підходи вимірювання інвестиційної привабливості підприємства, що базуються на основі визначення:

– фінансово-економічного стану підприємства (перший підхід);

– методів оцінки інвестиційних проєктів (другий підхід);

– вартості підприємства (третій підхід).

Звісно, що є методики, побудовані з комбінацією підходів. Змістова характеристика підходів до оцінювання інвестиційної привабливості підприємств на основі фінансово-економічного стану наведена у таблиці 1.

Таблиця 1 – Характеристика методів оцінювання інвестиційної привабливості підприємства (ІПП) на основі фінансово-економічного стану

Автори	Зміст підходу	Примітка
Агентство з питань запобігання банкрутству підприємств та організацій [1]	Інтегральна оцінка ІПП базується на даних форм фінансової звітності. Складові ІПП (групи показників): майновий стан, фінансова стійкість, ліквідність, прибутковість інвестицій, ділова активність, ринкова активність.	Наведено склад показників та методика їх зведення в ІПП.
Рзаєв Г.І., Шевчук М.О. [2]	ІПП базується на оцінці ефективності використання ресурсів підприємства, аналізі результативності та ефективності діяльності підприємства, аналізі фінансового стану підприємства та оцінці перспектив розвитку.	Не визначено, що мається на увазі під перспективами розвитку, та яким чином їх оцінювати
Вахович І.М., Забедюк М.С., Олександренко І.В. [3]	Інтегральна оцінка ІПП базується на даних форм фінансової звітності. Складові ІПП (групи показників): майновий стан, фінансова стійкість, прибутковість, ділова активність, ринкова активність	Склад показників і методика формування інтегрованого показника відрізняються від [1]
Скалюк Р.В., Лоїк О.І. [4]	Оцінка ІПП базується на даних форм фінансової звітності. Складові ІПП (групи показників): показники майнового стану, фінансової стійкості, ліквідності активів, рентабельності, ділової активності. Також описово відзначено, що при оцінці ІПП потрібно враховувати прогресивність технологій управління, кадровий потенціал підприємства тощо	Склад фінансових показників відрізняється від [1; 3]. Конкретні показники оцінки прогресивності технологій управління, кадрового потенціалу не надано.
Кушнір Н.Б., Мужук Ю.В. [5]	Інтегральна оцінка ІПП базується на даних форм фінансової звітності. Складові ІПП: оборотність активів, прибутковість капіталу, фінансова стійкість та ліквідність активів.	Наведено склад показників та методика їх зведення в ІПП (розрахунок середньої геометричної)
Рзаєва Т.Г., Антонюк П.П., Подокопна О.Я. [6]	ІПП визначається системою чинників, серед яких: платоспроможність підприємства, стійкість фінансового стану, структура виробництва, якість та асортимент продукції, ефективність використання інформаційних технологій для налагодження контактів з інвесторами. Описово зазначено, що потрібно враховувати кадровий потенціал, територіальне розміщення підприємства.	Наведено склад показників, методика їх зведення в ІПП не представлена. Конкретні показники оцінки кадрового потенціалу та територіального розміщення не надано
Пилипенко О.І. [7]	Інтегральна оцінка ІПП базується на даних форм фінансової звітності. Складові ІПП (групи показників): майновий потенціал (стан), оборотність активів, прибутковість капіталу, фінансова стійкість, рух грошових коштів, раціональність; ліквідність активів; аналіз рентабельності; оцінка ймовірності банкрутства.	Наведено склад показників, методика їх зведення в ІПП не представлена

Аналіз підходів до визначення інвестиційної привабливості дозволяє зробити певні висновки. Перший підхід до визначення інвестиційної привабливості отримав найбільшого розповсюдження через зручність та зрозумілість вихідної інформації (вся вона міститься у формах фінансової звітності). Основним недоліком підходу є його ретроспективний характер: аналізуються дані підприємства за минулі періоди. Звісно, якщо підприємство є успішним в умовах сьогодення, то існує висока вірогідність, що воно збереже свою ефективність і у майбутньому, але лише за умови незначних та добре прогнозованих змін у зовнішньому середовище. Додатково до недоліків цього підходу відносять суб'єктивізм експертних оцінок при визначенні вагомості певних груп показників для отримання інтегрального показника (якщо це передбачено методикою).

До прихильників другого підходу можна віднести Т.Г Беня [8], А.А. Вдовіченко, Г.М. Черешньовську, В.В. Міхеєву, О.Л. Устенко та інших. Ці автори пропонують використовувати проєктний підхід при оцінці доцільності інвестування. Система показників оцінки інвестиційних проєктів широко відома – це показники, що враховують теорію вартості грошей у часі – чиста приведена вартість, внутрішня норма доходності тощо, а також специфічний показник приведених витрат [8]. З нашої точки зору, другий підхід є спрощеним з точки зору трактування інвестиційної привабливості підприємства, оскільки інвестиції в діяльність підприємства не можна ототожнювати з інвестиціями в окремий проєкт, що планує реалізувати підприємство. Вірогідно потрібно встановлювати певні критерії щодо сум інвестування, його строковості та предметності. Якщо мова йде про незначні суми інвестування (відсоток від валюти балансу підприємства), короткострокові ініціативи підприємства та адресність інвестицій (конкретний проєкт), то інвестора слід трактувати як постачальника ресурсу на умовах платності і говорити про проєктне фінансування. Але якщо мова йде про тривалі відносини з підприємством та значні суми інвестицій, то мова йде про залучення інвестора, який буде вивчати діяльність підприємства, оцінювати його інвестиційну привабливість. Відповідно до третього підходу інвестиційно привабливими можуть вважатися підприємства, які здатні нарощувати свою вартість. Як відомо існують три підходи до оцінки вартості бізнесу: прибутковий, витратний і ринковий [9]. Цікавою є робота Г.В. Мисаки, І.А. Дерун [9], у якій вони пропонують модифікований коефіцієнт Тобіна для визначення приросту вартості підприємства. Як зазначають автори, «…ринкова капіталізація дає можливість визначити й виміряти потенційний вплив поточних статків самої компанії, її ділової репутації та очікувань ринку на привабливість її цінних паперів». Основними факторами зростання ринкової вартості підприємства (відповідно і ІПП) є суттєвість рівня фінансування витрат на дослідження й розробки [9]. Недоліками цього підходу вважаємо складності розрахунків та значну кількість припущень при прогнозуванні показників.

Висновки

Інвестиційна привабливість підприємства як категорія цікавить не лише потенційних інвесторів, але й власників бізнесу. Сьогодні існують три підходи до визначення інвестиційної привабливості підприємства, найбільшого розповсюдження отримав підхід, що базується на оцінці фінансово-економічного стану підприємства. Це обумовлено простотою отримання вихідних даних для оцінки. Проте такий підхід звужує погляд на підприємство, зосереджуючи увагу на його минулих результатах роботи, та не передбачає оцінку динаміки цих результатів. Крім того, такий підхід не враховує різну привабливість галузей економіки, що може бути важливим для потенційного інвестора. Саме тому у роботі пропонується підхід, що передбачає оцінку внутрішнього потенціалу підприємства на основі його показників діяльності та оцінку привабливості галузі. Подальшого уточнення потребує система показників внутрішньої складової та метод зведення всіх показників в інтегральний показник з урахуванням диференційованої вагомості складових інвестиційної привабливості підприємства в загальному показнику.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій : затв. наказом Агентства з питань запобігання банкрутству № 22 від 23.02.1998 р. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/ z0214-98

2. Рзаєв Г.І., Шевчук М.О. Аналітичні ознаки зростання загроз інвестиційній привабливості підприємства за показниками фінансової звітності. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія : Економічні науки*. 2018. № 4. С. 171–176. URL: http://elar.khmnu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/7049/1/20.pdf

2. Вахович І.М., Олександренко І.В., Забедюк М.С. Методика визначення інвестиційної привабливості підприємства. *Актуальні проблеми економіки*. 2014. № 11 (161). С. 154–160. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ ape_2014_11_19

4. Скалюк Р.В., Лоїк О.І. Оцінка інвестиційної привабливості підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія : Економічні науки.* 2016. № 1. С. 115–122. URL: http://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/pdfbase/2016/VKNU-ES-2016-N1_232.pdf

5. Кушнір Н.Б., Мужук Ю.В. Методика оцінки інвестиційної привабливості підприємства та недоліки деяких існуючих методик. *Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Серія : Економіка*. 2020. Випуск 2(50). С. 110–118.

6. Рзаєва Т.Г. Антонюк П.П., Подокопна О.Я. Аналітичні індикатори оцінки інвестиційної привабливості за показниками фінансової звітності. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2018. № 1. С. 106–111. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vchnu_ekon_2018_1_20

7. Пилипенко О.І. Методика аналізу інвестиційної привабливості підприємства: макро- і мікроекономічний аспекти. *Вісник ЖДТУ. Серія : Економічні науки.* 2009. № 4(50). С. 120–127. URL: http://ven.ztu.edu.ua/ article/view/82794

8. Бень Т.Г. Методи визначення економічної ефективності інвестицій: порівняльний аналіз. *Економіка України*. 2016. № 6. С. 41–45.

9. Мисака Г.В., Дерун І.А. Визначення та оцінка індикаторів інвестиційної привабливості компанії за даними фінансової звітності. *Фінанси України.* 2018. № 3. С. 116–128. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fu_2018_3_9

Цинік Ірина Анатоліївна – студент групи МЗД-23мз, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Науковий керівник: **Карачина Наталія Петрівна** – д-р екон. наук, професор кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: karachyna.n@gmail.com

Tsynik Iryna A. – Faculty of Management and Information Security Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: **Karachyna Nataliia P**. – Dr. Sc. (Economic), Professor, Head of the of Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: karachyna.n@gmail.com

УДК 330.14:336

Є.О. Мусійчук

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СУТНОСТІ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розкрито сучасні підходи до визначення економічної сутності грошових потоків підприємства. Проаналізовано еволюцію трактування поняття в науковій літературі та нормативних джерелах. Особливу увагу приділено класифікації грошових потоків за напрямами руху коштів, їх ролі у фінансовому аналізі та управлінні. Обгрунтовано важливість чіткого розуміння сутності грошових потоків для забезпечення ефективної фінансової політики підприємства.

Ключові слова: грошові потоки, економічна сутність, управління фінансами, фінансова стійкість.

Abstract

The thesis considers modern approaches to defining the economic essence of enterprise cash flows. The article analyses the evolution of the concept in the scientific literature and regulatory sources. Particular attention is paid to the classification of cash flows by directions of funds flow, their role in financial analysis and management. The importance of a clear understanding of the essence of cash flows to ensure an effective financial policy of the enterprise is noted.

Keywords*: cash flows, economic essence, financial management, financial stability.*

Вступ

У сучасних умовах трансформації економіки та зростання ролі стратегічного управління фінансами особливо актуальною стає потреба в глибокому теоретичному осмисленні категорії грошових потоків, яка виступає одним із ключових елементів фінансового менеджменту підприємства. Грошові потоки є фундаментом для забезпечення безперервного функціонування господарюючого суб'єкта, слугують показником його фінансової стабільності та джерелом інвестиційних можливостей. Незважаючи на широке використання цього терміну в наукових дослідженнях та практичній діяльності, єдиного та остаточного визначення економічної сутності грошових потоків досі немає. Це обумовлює важливість дослідження сучасних поглядів на їх визначення, класифікацію та роль у формуванні вартості підприємства.

Мета цього дослідження полягає в аналізі розвитку економічного змісту категорії "грошові потоки" у роботах українських та закордонних вчених, виявленні різниці в підходах до її тлумачення та узагальненні теоретичних підходів з врахуванням актуальних потреб фінансово-економічної практики.

Результати дослідження

На сучасному етапі розвитку економіки грошові потоки розглядаються не лише як інструмент оперативного управління ліквідністю, а як багатогранна категорія, що має стратегічне значення для фінансової стійкості та конкурентоспроможності підприємства. Еволюція наукових уявлень про сутність грошових потоків зумовлена зростанням ролі фінансового аналізу у прийнятті управлінських рішень, інтеграцією нових підходів до вартісного управління та цифровізацією фінансової звітності.

У науковій літературі відсутнє єдине загальновизнане трактування поняття "грошовий потік", що зумовлено різними теоретичними підходами до розуміння економічної природи цієї категорії. Залежно від школи економічної думки та практичної площини застосування, поняття грошових потоків варіюється від простого руху грошових коштів у часі до складної системи фінансових взаємозв'язків між усіма структурними елементами підприємства [1].

Правильна класифікація фінансових потоків і чітке їх управління є основою для прийняття обґрунтованих управлінських рішень, розвитку підприємства та забезпечення його фінансової стабільності [2]. Різні наукові автори трактують власні визначення грошових потоків, проте їхня сутність залишається незмінною це сукупність надходжень та видатків грошових коштів та їх

еквівалентів, що генеруються в процесі господарської діяльності підприємства. У трактуванні Іванілова О.С. грошові потоки постають як об'єктивне відображення руху грошових коштів у межах фінансового циклу підприємства, що забезпечує безперервність обігу капіталу. Це визначення має чітко виражений прикладний характер, наближений до практики управлінського обліку, й орієнтоване на забезпечення контролю платоспроможності [3]. Узагальнене трактування поняття «грошові потоки» подано в таблиці 1.

Таблиця 1 – Порівняння підходів до визначення сутності грошових потоків

Автор / Джерело	Трактування поняття "Грошові потоки"
Іванілов О.С.	Грошові потоки – це сукупність усіх надходжень і витрат грошових коштів підприємства за визначений період. Вони формують фінансовий цикл підприємства та забезпечують обіг його капіталу [3].
Бланк І.А.	Грошові потоки – це реальні грошові надходження і витрати підприємства, що формуються в результаті його фінансово-господарської діяльності протягом певного періоду. Вони є індикатором якості фінансового управління, інструментом формування вартості бізнесу та одним із критеріїв оцінки фінансової стійкості[4].
Савчук В.С.	Грошові потоки – це рух коштів, який забезпечує зв'язок між доходами, витратами та капіталом підприємства, формуючи базу для ефективного управління фінансами[5].
Кириленко О.А.	Грошові потоки – це узагальнений показник руху грошових коштів у системі економічної діяльності підприємства, який враховує як реальні, так і прогнозовані операції[6].

Кожен з авторів, що представлений у таблиці 1, пропонує власну концепцію розуміння грошових потоків, яка базується на загальній фінансовій філософії, властивій його дослідницькому підходу. Іншу площину розуміння категорії демонструє Бланк І.А, який наголошує на реальності надходжень та витрат, що мають стратегічну вагу у фінансовій моделі підприємства. У його підході грошові потоки набувають рис не лише індикатора фінансової ефективності, але й активного інструменту формування вартості бізнесу та довгострокової стійкості[4].

Концепція Савчука В.С. звертає увагу на грошові потоки як функціональний зв'язок між доходами, витратами та капіталом, що забезпечує можливість побудови на їх основі цілісної системи управління фінансами підприємства. Такий підхід підкреслює важливість потоків не як самодостатньої величини, а як базису для обґрунтованих фінансових рішень [5].

У свою чергу Кириленко О.А., трактує грошові потоки як узагальнений економічний показник, що поєднує в собі як фактичні, так і прогнозовані компоненти. Це дозволяє охопити більш широкий спектр управлінських дій, де фінансове планування набуває адаптивного характеру до умов мінливого ринкового середовища [6].

Узагальнюючи наведені позиції, можна стверджувати, що сучасне наукове бачення сутності грошових потоків дедалі більше відходить від вузького бухгалтерського підходу та розвивається у напрямі інтегративної моделі управління ресурсами. Це підкреслює необхідність поєднання облікових, стратегічних і аналітичних підходів до трактування даної категорії з метою створення ефективної системи управління фінансовими потоками підприємства в умовах нестабільного економічного середовища.

Висновки

Аналіз сучасних підходів до визначення економічної сутності грошових потоків засвідчив, що ця категорія є багатовимірною та має широкий спектр інтерпретацій залежно від контексту використання. В економічній науці грошові потоки розглядаються не лише як облік надходжень і вибуття грошових коштів, але й як ключовий інструмент управління фінансовою стабільністю, інвестиційною привабливістю та вартістю підприємства. Наявність різноманітних трактувань свідчить про потребу у формуванні інтегративного підходу, який поєднує облікову, фінансову, стратегічну та інвестиційну перспективи. Саме такий підхід дозволяє найповніше врахувати економічну суть грошових потоків як джерела вартості підприємства в умовах динамічного економічного середовища.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Поддєрьогін А.М. Фінансовий менеджмент: підруч- ник / Кер. кол. авт. і наук. ред. проф. К.: КНЕУ, 2005. 536 с.
2. Півторак М. В. Сутність та класифікація фінансових потоків підприємства. Економіка та суспільство. 2025. №6. С. 45-51.
3. Іванілов О. С. Економіка підприємства : підручник; 8-ме вид., переробл. і доповн. Київ : Центр учбової літератури, 2020. 744 с
4. Бланк І. А. Управління грошовими потоками : навч. посіб. К. : Ніка-Центр, Эльга, 2009. 736 с
5. Савчук В. С. Фінансовий менеджмент : підручник. Київ : КНЕУ, 2016. 456 с.
6. Кириленко О. А. Фінанси підприємств : навч. посібник. Суми : Університетська книга, 2021. 310 с.

Мусійчук Євгенія Олександрівна — студентка групи ЕК-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: evgeniamysiichuk11@gmail.com

Науковий керівник ***Карачина Наталія Петрівна*** — доктор економічних наук, професор, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Musiichuk Yevheniia — student of EC-21b group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: evgeniamysiichuk11@gmail.com

Supervisor: Karachyna Nataliia P.– Doctor of Economics, Professor, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 331.101

Н. Коваль
І. Коваль

ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМИ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ ТОВ «НОВА ПОШТА»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено систему мотивації персоналу ТОВ «Нова пошта» як ключовий елемент забезпечення ефективної діяльності підприємства в умовах воєнного стану та нестабільного ринку. Проаналізовано сучасні інструменти матеріального й нематеріального стимулювання ТОВ «Нова пошта».

Ключові слова: мотивація, персонал, система мотивації, стимул, грейдинг, матеріальна мотивація, нематеріальна мотивація.

Abstract

The article explores the employee motivation system of Nova Poshta LLC as a key factor in ensuring operational efficiency amid martial law and an unstable market. It analyzes modern tools of material and non-material incentives Nova Poshta LLC.

Keywords: motivation, personnel, motivation system, incentive, grading, material motivation, non-material motivation.

Вступ

У сучасних умовах персонал виступає не лише ресурсом, а стратегічним чинником конкурентоспроможності підприємства. Забезпечення високої ефективності його використання вимагає ґрунтовного володіння сучасними підходами до управління персоналом, розробки та реалізації гнучких, мотиваційно орієнтованих систем управління.

Ефективна мотивація персоналу сприяє формуванню прийнятного, стимулюючого рівня трудової результативності, що позитивно впливає на професійний розвиток працівників.

В Україні актуальність управління мотивацією праці посилюється складною соціально-економічною ситуацією, викликаною наслідками повномасштабної війни, міграцією населення, змінами у структурі зайнятості та зниженням рівня реальних доходів населення. Тому вітчизняні підприємства змушені шукати нові підходи до залучення, утримання та стимулювання персоналу, адаптуючи існуючі системи мотивації до потреб часу.

Результати дослідження

Система мотивації працівників являє собою комплекс взаємопов’язаних управлінських завдань, спрямованих на активізацію трудового потенціалу, оптимізацію трудової поведінки та забезпечення відповідного рівня ефективності праці. Її успішне функціонування є важливою передумовою зростання прибутковості підприємства, зміцнення його конкурентних позицій і досягнення сталого розвитку.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Нова пошта» є одним із найбільш динамічних та відомих логістичних операторів в Україні. ТОВ «Нова пошта» функціонує в галузі поштово-логістичних послуг, займаючись доставкою вантажів, кореспонденції, посилок, документів як по території України, так і за її межами. На сьогодні ТОВ «Нова пошта» має найбільш розгалужену в Україні інфраструктуру для обслуговування клієнтів: 13 208 власних відділень та 11 317 агентських пунктів, 24002 поштоматів, що охоплюють усі регіони країни, включно з віддаленими населеними пунктами, також регіональні сортувальні центри, автотранспортні підрозділи, кол-центри, а також потужна ІТ-інфраструктура, що забезпечує цифровізацію логістичних операцій.

Аналіз системи мотивації персоналу ТОВ «Нова пошта» показує, що компанія використовує матеріальну та нематеріальну форми мотивації.

Основою матеріальною форми мотивації є оплата праці персоналу. У ТОВ «Нова пошта» реалізовано грейдингову систему оплати праці, що є одним із найсучасніших і найефективніших

механізмів управління винагородою персоналу. Запровадження даної системи в умовах динамічного та конкурентного ринку логістичних послуг дозволяє забезпечити ринкову відповідність рівня оплати праці, а також сприяє підвищенню внутрішньої справедливості у винагороді співробітників. Особливістю підходу, реалізованого в компанії, є регулярний перегляд рівнів заробітних плат у межах встановлених грейдів, що гарантує гнучкість системи та її адаптивність до інфляційних процесів, змін на ринку праці та економічної ситуації в державі.

Також компанія «Нова пошта» демонструє системну та масштабну підтримку своїх працівників і членів їхніх сімей, реалізуючи цілісну модель матеріальної допомоги в умовах форс-мажорних обставин. Надання матеріальної допомоги у випадках травм, хвороб, втрат, втрати житла або вимушеної евакуації свідчить про високий рівень гуманітарної орієнтованості стратегії управління персоналом. У 2022 році витрати на матеріальну допомогу становили 118,5 млн. грн., у 2023 році вони зросли до 481 млн. грн., у 2024 році витрати залишаються значними – 400 млн. грн. [1-3]. Компанія не обмежується лише прямими обов'язками роботодавця, а формує навколо працівника соціально підтримувальне середовище, яке відіграє критичну роль у збереженні мотивації, лояльності та довіри до організації.

Окрім матеріальної мотивації, ТОВ «Нова пошта» активно використовує нематеріальну мотивацію своїх співробітників. Реалізуються системи психологічної підтримки (залучення воєнних, дитячих і сімейних психологів), антистресові заходи (онлайн-фітнес, мовні та читацькі клуби, бігові спільноти), а також креативні ініціативи для дітей співробітників, що сприяють згуртованості трудового колективу. Ці інструменти створюють відчуття турботи, значущості кожного працівника та є джерелом довготривалої лояльності до компанії.

Також ключовим нематеріальним стимулом виступає інвестування в професійний розвиток, зокрема впровадження системи дистанційного навчання, програм підвищення кваліфікації, наставництва, тренінгів та розвитку управлінських компетентностей. У 2024 році 33,9 тис. співробітників пройшли навчання, що підтверджує орієнтацію компанії на зростання внутрішнього потенціалу [3].

Таким чином, систему мотивації персоналу ТОВ «Нова пошта» можна охарактеризувати як важливу складову стратегії соціального лідерства компанії в умовах кризової трансформації. Вона не лише відповідає сучасним цінностям соціальної відповідальності бізнесу, а й сприяє формуванню нових стандартів гендерної культури в українському суспільстві.

Висновки

Дослідження системи мотивації працівників ТОВ «Нова пошта» показало, що система мотивації персоналу компанії є комплексною, багаторівневою та динамічною, що відповідає сучасним вимогам управління трудовими ресурсами в умовах високої конкуренції та зовнішніх викликів, пов'язаних із воєнним станом. Компанія реалізує стратегічний підхід до стимулювання персоналу, поєднуючи матеріальні стимули із інструментами нематеріального впливу, турботи про благополуччя працівників та підтримки їхнього професійного й особистісного розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Звіт зі сталого розвитку ТОВ «Нова пошта» 2022. URL: https://novaposhta.ua/csr/zvit_zi_stalogo_rozvitku_2022/.
2. Звіт зі сталого розвитку ТОВ «Нова пошта» 2023. URL: https://novaposhta.ua/csr/zvit_zi_stalogo_rozvitku_2023/.
3. Звіт зі сталого розвитку ТОВ «Нова пошта» 2024. URL: https://novaposhta.ua/csr/zvit_zi_stalogo_rozvitku_2024/.

Коваль Наталія – к.е.н., доцент кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: nokoval@gmail.com

Коваль Інна – студентка групи МФКД-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Koval Natalia – Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, Department of Finance and Innovation Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: nokoval@gmail.com

Koval Inna – Department of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 004.056.55

К. В. Марценюк[1]

СУЧАСНІ МЕТОДИ БІОМЕТРИЧНОЇ АВТЕНТИФІКАЦІЇ: ТЕНДЕНЦІЇ, ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто сучасні методи біометричної автентифікації, зокрема розпізнавання обличчя, райдужки ока, голосу, венозної структури та мультимодальні системи. Підкреслено їхню високу точність, швидкість та зручність для користувачів, а також актуальність у сферах безпеки, фінансів та персональних пристроїв. Окрема увага приділяється викликам впровадження біометрії: технічним обмеженням, демографічній упередженості, ризикам витоку даних та етичним аспектам. Розглянуто перспективи інтеграції біометрії з блокчейн-технологіями для підвищення захисту персональних даних. Наголошено на необхідності правового регулювання та дотримання етичних стандартів у використанні біометричних систем.

Ключові слова: *біометрична автентифікація, розпізнавання обличчя, райдужка ока, голосова біометрія, розпізнавання вен, мультимодальні системи, безконтактна ідентифікація, блокчейн.*

Abstract

Modern biometric authentication methods are considered, including facial recognition, iris recognition, voice recognition, venous structure recognition, and multimodal systems. Their high accuracy, speed, and user-friendliness are emphasized, as well as their relevance in the areas of security, finance, and personal devices. Special attention is paid to the challenges of implementing biometrics: technical limitations, demographic bias, data leakage risks, and ethical aspects. The prospects for integrating biometrics with blockchain technologies to enhance personal data protection are considered. The need for legal regulation and compliance with ethical standards in the use of biometric systems is emphasized.

Keywords: *biometric authentication, facial recognition, iris recognition, voice biometrics, vein recognition, multimodal systems, contactless identification, blockchain.*

Вступ

Розвиток цифрових технологій обумовив суттєве зростання інтересу до біометричної автентифікації як одного з найефективніших засобів захисту персональних даних. На відміну від традиційних методів автентифікації, таких як паролі чи токени, біометричні системи ґрунтуються на унікальних характеристиках конкретної особи. Це дозволяє значно підвищити рівень безпеки при доступі до інформаційних систем, водночас спрощуючи процедуру ідентифікації користувача.

Результати дослідження

Сучасні методи біометричної автентифікації набули широкого застосування завдяки своїй високій точності, швидкості обробки та зручності для користувачів. Ці технології використовуються для підвищення безпеки в банківських системах, при доступі до важливих об'єктів та в особистих пристроях. Але, попри всі їхні переваги, впровадження біометрії в реальну практику стикається з цілою низкою викликів, що пов'язані з технічними, етичними та правовими питаннями. Найбільшими з них є демографічна упередженість, ризики витоку даних, а також проблема поєднання різних біометричних методів у єдину систему [9].

Сучасні методи біометричної автентифікації, включають:

- Розпізнавання обличчя стало надзвичайно популярним завдяки своїй зручності: цей метод не вимагає фізичного контакту і може працювати в реальному часі. Розпізнавання відбувається шляхом порівняння ключових характеристик обличчя, таких як відстань між очима, форма щік, контури підборіддя та інші. Це технологія, що активно використовується в системах відеоспостереження та мобільних пристроях, проте вона має обмеження в умовах поганого освітлення або коли особа частково прихована [1];

- Метод розпізнавання райдужки ока має вищу точність у порівнянні з іншими біометричними методами, оскільки структура райдужки у кожної людини є унікальною. Це робить цей метод дуже надійним для ідентифікації особи. Райдужка ока також не піддається змінам з часом, що робить її стабільною ознакою для тривалої ідентифікації. Водночас метод є більш складним для реалізації через необхідність точного та швидкого зчитування з великої відстані [2];

- Голосова біометрія використовує унікальні характеристики людського голосу, такі як висота, тембр, швидкість мовлення, для ідентифікації особи. Цей метод активно застосовується в телефонних банківських системах та віртуальних асистентах, таких як Amazon Alexa або Google Assistant. Перевагою є безконтактність, але метод має певні обмеження, оскільки голос може змінюватися через хвороби, стрес або вікові зміни [3];

- Метод розпізнавання вен використовує унікальні патерни венозних судин, що проходять під шкірою рук або пальців. Цей метод набуває популярності завдяки своїй високій точності та складності підробки. Він часто використовується в банківських і медичних установах для забезпечення високої безпеки. Розпізнавання вен є безконтактним і може працювати в будь-яких умовах освітлення, однак для його реалізації потрібне спеціалізоване обладнання [4];

- Мультимодальні біометричні системи, які поєднують кілька методів автентифікації (наприклад, відбитки пальців і обличчя), показали значно більшу ефективність у порівнянні з традиційними однофункціональними системами. Ці технології дозволяють досягати більш високої точності при автентифікації, навіть в умовах змін або пошкодження однієї з біометричних ознак [1]. Такі системи не лише зменшують ймовірність помилок, але й забезпечують додатковий рівень безпеки, оскільки для несанкціонованого доступу необхідно підробити кілька біометричних характеристик одночасно.

Водночас, застосування біометрії підвищує важливість етичних аспектів. Один із головних викликів — це демографічна упередженість, коли системи розпізнавання можуть працювати менш ефективно для певних груп населення, наприклад, для осіб з темною шкірою, жінок або людей старшого віку. Це створює серйозні ризики порушення прав людини, зокрема в таких сферах, як право на рівність та недискримінацію [3]. Різні дослідження показали, що алгоритми розпізнавання обличчя та інших ознак не завжди демонструють рівну точність для всіх категорій користувачів, що вимагає коригування існуючих систем і створення більш інклюзивних рішень.

Таким чином, біометрична автентифікація є не лише інструментом для підвищення безпеки, але й складовою частиною загального напряму цифрової трансформації суспільства. Її активне впровадження в фінансові установи, медицину, мобільні технології та державні сервіси демонструє високий рівень довіри до біометричних систем з боку інституцій та споживачів. У поєднанні з тенденцією до мінімізації фізичних контактів, яка особливо посилилася під час пандемії COVID-19, біометричні методи стали ключовими елементами безконтактної ідентифікації у новій реальності.

Інтеграція біометрії з інноваційними технологіями, такими як штучний інтелект [6], машинне навчання [7] та блокчейн, відкриває нові горизонти для побудови надійних та масштабованих систем захисту даних. У цьому контексті блокчейн здатен забезпечити не лише технічний захист, а й прозорий механізм обліку та контролю доступу до біометричної інформації, надаючи користувачу повноцінний контроль над своїми персональними даними.

Однак масштабне впровадження біометричних рішень потребує системного підходу до врегулювання правових аспектів. Необхідно розробити національні та міжнародні норми, які регулюватимуть обробку біометричних даних, з чітким визначенням понять, механізмів згоди, відповідальності сторін, а також прав людини на приватність. Без відповідного законодавчого підґрунтя біометрія може перетворитися з засобу безпеки на потенційний інструмент тотального спостереження чи дискримінації [10].

Крім того, варто інвестувати в розробку алгоритмів, здатних працювати однаково ефективно незалежно від статі, віку чи раси користувача. Це дозволить зробити біометричні системи більш інклюзивними та уникнути дискримінаційних ефектів, які сьогодні нерідко виникають через обмеження навчальних вибірок або недостатню репрезентативність під час розробки.

Пандемія COVID-19 змусила розглянути безконтактні методи автентифікації як пріоритетні. Поширення масок і соціальна дистанція ускладнили використання традиційних методів, таких як розпізнавання обличчя, і привели до росту інтересу до інших біометричних характеристик, таких як райдужка ока або венозна структура пальців. Ці методи дозволяють забезпечити високу точність без необхідності контакту з користувачем [2].

Інтеграція біометрії з блокчейн-технологіями відкриває нові можливості для захисту даних користувачів, оскільки блокчейн дозволяє створювати децентралізовані реєстри, які важче піддаються маніпуляціям. Це може стати важливим кроком у захисті біометричних даних, зокрема

при використанні їх у таких сферах, як фінансові послуги або голосування. Блокчейн не тільки забезпечує прозорість і незмінність даних, але й дає можливість користувачам повністю контролювати свої біометричні дані [4]. Така інтеграція дає додатковий рівень безпеки для чутливих біометричних даних, забезпечуючи їх захист від несанкціонованого доступу та зловживань.

Незважаючи на всі переваги, існують і значні правові та соціальні проблеми. Важливо не тільки забезпечити захист даних, але й дотримуватись етичних стандартів при зборі та використанні біометричних даних. Одним з найважливіших аспектів є забезпечення конфіденційності та права людини на приватність. Держава та приватні компанії повинні створювати чіткі правила для обробки біометричних даних, що включають контроль за їх використанням та чітке визначення прав користувачів на доступ до своїх біометричних даних [5].

Штучний інтелект (ШІ), зокрема алгоритми глибокого навчання , відіграють ключову роль у розвитку сучасних біометричних систем. Завдяки нейронним мережам, системи розпізнавання облич, голосу, відбитків пальців та інших біометричних ознак здатні автоматично навчатися на великих обсягах даних, виявляти складні патерни та підвищувати точність і стійкість до зовнішніх впливів. Наприклад, у системах розпізнавання облич ШІ дозволяє досягати високої точності навіть при зміні освітлення, кута огляду чи частковому перекритті обличчя [8].

Крім того, алгоритми ШІ забезпечують виявлення підробок (Presentation Attack Detection [11], PAD), що дозволяє захистити систему від атак із використанням штучних облич , надрукованих зображень або синтезованого голосу.

Таким чином, біометричні системи автентифікації демонструють високий потенціал у забезпеченні безпеки та зручності для користувачів, але одночасно потребують вирішення численних викликів, включаючи демографічну упередженість, ризики витоку даних і етичні питання. Рішення цих проблем дозволить розвивати біометричні технології та інтегрувати їх в різноманітні сфери, що забезпечить ще більшу безпеку та ефективність в майбутньому.

Висновки

Сучасні біометричні методи автентифікації продемонстрували значний прорив у сфері інформаційної безпеки, забезпечуючи більш високий рівень точності, швидкості та зручності у порівнянні з традиційними методами ідентифікації. Завдяки широкому спектру доступних технологій — від розпізнавання обличчя до аналізу венозного малюнку — користувачі отримують ефективні та зручні засоби захисту доступу до інформаційних систем, фінансових сервісів, мобільних пристроїв та інших важливих об'єктів. Мультимодальні системи, які комбінують декілька біометричних параметрів, довели свою перевагу в забезпеченні додаткового рівня захисту та зменшенні помилок розпізнавання.

Однак попри технологічні досягнення, біометричні системи стикаються з низкою суттєвих викликів:

- Демографічна упередженість, яка знижує ефективність розпізнавання для окремих соціальних груп, загрожує порушенням принципів рівності та справедливості;
- Технічні обмеження — включаючи залежність від умов освітлення, зміни фізіологічних характеристик або потребу в дорогому обладнанні — також знижують універсальність і доступність таких рішень;
- Ризики витоку біометричних даних, які неможливо змінити після компрометації, створюють серйозні загрози конфіденційності та приватності.

Значну увагу необхідно приділяти етичним аспектам та правовому регулюванню, які повинні супроводжувати впровадження біометрії у повсякденне життя. Необхідно забезпечити прозорість процесів збору, зберігання та використання біометричної інформації, а також гарантувати право кожної особи на контроль над своїми персональними даними. У цьому контексті перспективною є інтеграція біометричних систем із технологією блокчейн, яка дозволяє створити децентралізовані, захищені та прозорі реєстри з високим ступенем контролю користувача над власними даними.

Підсумовуючи, можна стверджувати, що майбутнє біометричної автентифікації напряму залежить від балансу між технологічним прогресом, етичними принципами та ефективним регулюванням. Успішне вирішення наявних викликів дозволить розширити можливості біометрії, зробивши її не лише ефективним засобом захисту, але й основою довіри у цифровому суспільстві. Біометричні технології мають потенціал стати стандартом ідентифікації у світі, де цифрова безпека — це не привілей, а необхідність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Yildirim M. A Novel Multimodal Biometric Authentication System using Machine Learning and Blockchain // arXiv. – 2021. – URL: https://arxiv.org/abs/2109.03014 (дата звернення: 10.06.2025).
2. Gupta R. Biometrics in the Era of COVID-19: Challenges and Opportunities // arXiv. – 2021. – URL:https://arxiv.org/abs/2102.09258 (дата звернення: 10.06.2025).
3. Zhang J. Demographic Bias in Biometrics: A Survey on an Emerging Challenge // arXiv. – 2021. – URL: https://arxiv.org/abs/2003.02488 (дата звернення: 10.06.2025).
4. Khan H. Integrating Biometric Authentication Methods in Cloud Storage Systems // arXiv. – 2024. – URL: https://arxiv.org/pdf/2311.13416 (дата звернення: 10.06.2025).
5. Peterson C. Biometric Identification in Criminalistics // Науковий вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка. – 2024. – URL: https://nzlubp.org.ua/archive/biometric-identification-in-criminalistics (дата звернення: 10.06.2025).
6. Tekhnolohichni trendy v kontroli fizychnoho dostupu: rozvytok biometriyi, shtuchnoho intelektu ta mobil′nykh rishen // GreenVision. – URL: https://greenvision.ua/ua/blog/tekhnolohichni-trendy-v-kontroli-fizychnoho-dostupu-rozvytok-biometriyi-shtuchnoho-intelektu-ta-mobilnykh-rishen (дата звернення: 10.06.2025).
7. Biometrychna avtentifikatsiia: suchasni tendentsii ta doslidzhennia // Електронний архів НТУУ «КПІ імені Ігоря Сікорського». – URL: https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/b1880b6c-1111-4f9f-b6a7-daec958a0a32/content (дата звернення: 10.06.2025).
8. Jain, A. K., Ross, A., & Nandakumar, K. Introduction to Biometrics. – Cham: Springer, 2022. – 312 p. – URL: https://www.researchgate.net/publication/387616031_Introduction_to_Biometrics(дата звернення: 10.06.2025).
9. Біометрична автентифікація: сучасні тенденції та дослідження // Електронний архів НТУУ «КПІ імені Ігоря Сікорського». – URL: https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/7f1251ba-7156-4730-8a08-3ae82ddbc1f3/content (дата звернення: 10.06.2025).
10. Біометричні дані: збір і захист у Європі, США та Україні // Юридична газета. – URL: https://yur-gazeta.com/publications/practice/inshe/biometrichni-dani-zbir-i-zahist-u-evropi-ssha-ta-ukrayini.html (дата звернення: 10.06.2025).
11. Presentation Attack Detection: definition, methods and importance // Fraud.com. – URL: https://www.fraud.com/post/presentation-attack-detection (дата звернення: 10.06.2025).

Марценюк Катерина Володимирівна — студентка групи 3КІТС-23б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kata2006.01.27@gmail.com

Науковий керівник: **Зоря Ірина Сергіївна** — асистент кафедри менеджменту та безпеки інформаційних систем, Вінницький національний технічний університет

Martsenyuk Kateryna V. — student of group 3KITS-23b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kata2006.01.27@gmail.com

Supervisor: **Zorya Iryna S.** — assistant professor, Department of Management and Security of Information Systems, Vinnytsia National Technical University

УДК 005.21

С.В. Петрунь
В. В. Боковець

МЕНЕДЖМЕНТ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА: АНАЛІЗ ТА ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ (НА ПРИКЛАДІ КП "ГОРОДКІВКА КОМУН СЕРВІС")

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено фінансовий стан комунального підприємства на прикладі КП "Городківка Комун Сервіс". Розглянуто ключові проблеми менеджменту фінансового стану та проведено оцінку за показниками ліквідності, рентабельності, платоспроможності та ділової активності. Обґрунтовано напрями покращення фінансової стійкості підприємства в умовах обмеженості ресурсів та зростаючої економічної нестабільності.

Ключові слова: фінансовий стан, менеджмент, рентабельність, ліквідність, комунальне підприємство, фінансова стабільність.

Abstract

The article explores the financial condition of a municipal enterprise using the example of "Horodkivka Komun Servis". The key issues of financial management are identified and an assessment based on indicators of liquidity, profitability, solvency and business activity is carried out. Directions for improving the financial sustainability of the enterprise under conditions of resource constraints and economic instability are substantiated.

Keywords: financial condition, management, profitability, liquidity, municipal enterprise, financial stability.

Вступ

Фінансовий стан підприємства — це основа прийняття ефективних управлінських рішень, що визначає його життєздатність, інвестиційну привабливість та конкурентоспроможність. Для комунального сектору, зокрема для підприємств житлово-комунального господарства, фінансова стійкість стає запорукою виконання соціально значущих функцій. У цьому контексті особливої актуальності набуває дослідження стану КП "Городківка Комун Сервіс" та розробка дієвих механізмів фінансового менеджменту.

Основні результати дослідження

Фінансовий стан КП «Городківка Комун Сервіс» свідчить про наявність комплексних проблем у сфері менеджменту, які проявляються на рівні ключових фінансових показників. За результатами аналізу фінансової звітності підприємства за 2021–2023 [1] роки було виявлено наступне:

1.Низька ліквідність підприємства.

Коефіцієнт поточної ліквідності у досліджуваному періоді коливався в межах 0,6–0,8, що значно нижче нормативного значення (1,5–2,5). Це свідчить про недостатність оборотних активів для своєчасного покриття короткострокових зобов’язань. Абсолютна ліквідність, яка показує здатність підприємства негайно виконувати свої зобов’язання, також залишалася критично низькою (0,1), що вказує на слабкий стан грошових потоків.

2. Високий рівень залежності від позикового капіталу.

Коефіцієнт автономії підприємства з року в рік не перевищував 0,4, що є ознакою фінансової залежності. Це обмежує стратегічну гнучкість, збільшує фінансові ризики та ускладнює залучення додаткового капіталу. Спостерігалася також низька маневреність власного капіталу, що унеможливлює оперативне реагування на зміни зовнішнього середовища.

3. Збитковість та від’ємні показники рентабельності.

Рентабельність реалізації, активів і власного капіталу у 2022 та 2023 роках була від’ємною, що свідчить про перевищення витрат над доходами. Це може бути наслідком неефективної тарифної політики, нераціонального управління ресурсами, а також низької продуктивності операційної діяльності.

4. Низький рівень ділової активності.

Оборотність дебіторської заборгованості залишалась на рівні 1–2 оберти на рік, що свідчить про значні затримки в надходженні коштів. Оборотність активів і запасів також була незадовільною, що знижує ефективність використання ресурсів. Це негативно позначається на загальній фінансовій гнучкості підприємства.

5. Відсутність довгострокової фінансової стратегії.

Відсутність антикризового управління, інструментів бюджетування та цифрового контролінгу призвела до ситуації, коли управлінські рішення не спираються на системний фінансовий аналіз. Це унеможливлює своєчасне виявлення загроз та використання внутрішніх резервів [2-4].

Таким чином, загальна оцінка фінансового стану КП «Городківка Комун Сервіс» засвідчує критичну потребу у модернізації підходів до фінансового менеджменту, що має стати запорукою його подальшої стабільності та розвитку.

Висновки

Фінансовий стан КП «Городківка Комун Сервіс» характеризується низькими значеннями ключових показників ліквідності, рентабельності, платоспроможності та ділової активності. Проведений аналіз дозволяє дійти висновку, що без запровадження стратегічного управління фінансами підприємство перебуватиме у стані хронічної фінансової нестійкості.

Зокрема, низький рівень ліквідності та значна кредитна залежність свідчать про високий ризик неплатоспроможності. Відсутність прибутковості знижує інвестиційну привабливість, а недостатня ділова активність обмежує можливості підприємства розвиватися у конкурентному середовищі. Такі характеристики можуть призвести до втрати довіри з боку споживачів послуг, постачальників і органів місцевого самоврядування.

У цьому контексті менеджменту КП «Городківка Комун Сервіс» рекомендовано:

- впровадити систему бюджетного контролю та прогнозування;
- модернізувати управління дебіторською заборгованістю;
- залучати додаткові джерела фінансування через інвестпроєкти;
- удосконалити систему фінансового обліку з використанням цифрових аналітичних інструментів (Power BI, Finmap тощо);
- розробити фінансову стратегію, спрямовану на підвищення ефективності використання ресурсів та довгострокову стабільність.

Фінансовий стан комунального підприємства є не лише індикатором ефективності поточної діяльності, але й критерієм його життєздатності у майбутньому. Тому менеджмент фінансового стану має здійснюватися як на операційному, так і стратегічному рівні з використанням інструментів аналізу, прогнозування та контролю. Реалізація запропонованих заходів дозволить забезпечити підвищення фінансової стійкості, зниження ризиків та покращення загального соціально-економічного ефекту діяльності підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛУТЕРАТУРИ

1. Фінансова звітність КП "Городківка Комун Сервіс" за 2023–2024 рр.
2. Бланк І.А. Управління фінансовим станом підприємства. – К.: Ніка-Центр, 2020. – 512 с.
3. Савицька Г.В. Аналіз господарської діяльності підприємства. – К.: Центр учбової літератури, 2019. – 420 с.
4. Horngren C.T., Sundem G.L. Introduction to Financial Management. – Pearson, 2021.

Боковець Вікторія Вікторівна – доктор екон. наук, професор, в. о. завідувача кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bokovets.v@ukr.net

Петрунь Сергій Вікторович – студент групи МБА-23мз, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: petrun.serg@gmail.com

Bokovets Viktoria V. – Doctor of Economics. Sciences, professor, V. O. Head of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, e-mail: bokovets.v@ukr.net

Petrun Sergey V. – student of the MBA-23mz group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: petrun.serg@gmail.com

УДК 004.056:316.77

Т.А. Присяжнюк

ФІШИНГ ЯК МЕТОД СОЦІАЛЬНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах розглянуто фішинг як метод соціальної інженерії. Фішинг є одним із найпоширеніших методів соціальної інженерії, який використовується кіберзлочинцями для викрадення конфіденційної інформації, таких як логіни, паролі, банківські дані тощо. У роботі досліджуються основні механізми фішингових атак, їх різновиди та психологічні прийоми, на яких вони базуються. Також аналізуються сучасні методи захисту від фішингу, включаючи технічні рішення та підвищення обізнаності користувачів. Дослідження підкреслює важливість комплексного підходу до протидії фішингу, що поєднує технологічні засоби та освітні ініціативи.

Ключові слова: фішинг, соціальна інженерія, кіберзлочинці, механізми атак, методи захисту.

Abstract:

The thesis examines phishing as a method of social engineering. Phishing is one of the most widespread methods of social engineering, which is used by cybercriminals to steal confidential information, such as logins, passwords, banking data, etc. The work investigates the main mechanisms of phishing attacks, their varieties, and the psychological techniques on which they are based. Modern methods of protection against phishing are also analyzed, including technical solutions and raising user awareness. The research emphasizes the importance of a comprehensive approach to countering phishing that combines technological tools and educational initiatives.

Key words: phishing, social engineering, cybercriminals, attack mechanisms, methods of protection.

Вступ

У сучасних умовах цифровізації та активного використання гаджетів, актуальною є проблема фішингу. Цей вид соціальної інженерії ґрунтується на маніпуляції людською психікою, а не на технічних вразливостях систем, що робить його особливо складним для виявлення та профілактики. Фішинг-атаки постійно вдосконалюються: якщо раніше це були масові безособові розсилки, то зараз злочинці створюють індивідуальні сценарії, використовуючи сучасні технології, зокрема штучний інтелект. Вони вражають і приватних осіб, і компанії, призводячи до серйозних наслідків – втрати коштів, витоку даних або навіть повного доступу зловмисників до конфіденційної інформації. У цьому контексті постає необхідність як теоретичного осмислення проблеми, так і пошуку ефективних шляхів її вирішення.

Результати дослідження

Інтернет міцно пустив коріння майже в кожну сферу життя сучасної людини. Сучасне суспільство активно користується електронними платіжними сервісами, сплачує комунальні послуги через інтернет-банкінг, веде ділову та особисту електронну переписку. Ця повсякденна практика вимагає постійного введення персональних даних, що створює потенційні джерела кіберзагроз. Як тільки інтернет став доступним великій кількості людей, шахраї почали використовувати його як засіб для викрадення грошей, особистої інформації тощо.

Попри впроваджені найпотужніші системи кіберзахисту, ризик того, що зловмисники одержать доступ до конфіденційної інформації, все одно існує. Вся справа – у людському факторі. Часто шахраї навіть не намагаються скористатися системними вразливостями – їхні дії націлені на людей, їхні слабкості, емоції, розгубленість та неуважність. У цьому й полягає суть соціальної інженерії: маніпулюючи особливостями людської психіки, хакери одержують бажану інформацію.

Фішинг як метод соціальної інженерії має низку різновидів, кожен із яких відрізняється специфікою реалізації та цільовою аудиторією. Класичний електронний фішинг використовує листи для

викрадення даних. Більш цілеспрямований spear phishing атакує конкретних осіб чи організації, а вейлінг спеціалізується на топ-менеджерах. Для масових атак застосовують смішинг (SMS) [1] та вішинг (телефонні дзвінки) [2], які експлуатують довіру через інші канали зв'язку. Такі методи працюють через маніпуляції в соціальній інженерії, експлуатуючи слабкості людей.

Окремо варто виділити тактику бейлінг [3], яка ґрунтується на створенні штучної стресової ситуації з елементом терміновості, що спонукає жертву до негайних дій без належного аналізу. Претендування на особу передбачає імітацію довірених осіб (колег, фінансових установ чи знайомих), що дозволяє зловмисникам експлуатувати соціальну довіру для отримання конфіденційної інформації або контролю над фінансовими операціями.

Anti-Phishing Working Group (APWG) є провідною міжнародною організацією, яка спеціалізується на дослідженні та протидії фішинговим атакам. Заснована як коаліція експертів з кібербезпеки, фінансових установ та правоохоронних органів, APWG систематично збирає, аналізує та публікує дані про глобальні фішингові загрози. У останньому кварталі 2024 року APWG зафіксувала 989 123 фішингові атаки, що демонструє зростання порівняно з попередніми періодами – 877 536 атак у другому кварталі та 932 923 у третьому [4]. Серед основних тенденцій кварталу виділяється активність китайських фішерів, які масово використовували SMS-фішинг, підтримуваний новими злочинними інструментами та популярними доменними іменами.

Ефективна протидія соціальній інженерії вимагає комплексного підходу, що поєднує технологічні, організаційні та освітні компоненти. Підвищення кіберграмотності сприяє розвитку критичного мислення та навичок ідентифікації потенційних загроз. Технічні засоби захисту, такі як багатофакторна аутентифікація, регулярне оновлення програмного забезпечення та шифрування даних, створюють додаткові бар'єри для зловмисників. Ключову роль відіграє організаційна культура безпеки, яка передбачає систематичні тренінги, чіткі протоколи дій та усвідомлення кожним співробітником власної відповідальності за захист інформації.

Висновки

Фішинг як метод соціальної інженерії продовжує залишатись критичною загрозою кібербезпеці, використовуючи складні психологічні механізми маніпуляції. Проведене дослідження демонструє, що сучасні фішингові атаки еволюціонують від примітивних масових розсилок до витончених цільових методів, таких як spear phishing та вейлінг, що значно підвищує їх небезпеку. Основною слабкою ланкою залишається людина, оскільки зловмисники вправно експлуатують емоційні стани, соціальну довіру та когнітивні упередження жертв. Для ефективного протистояння фішингу необхідний комплексний захист, який поєднує технологічні інструменти, постійне навчання персоналу та чіткі організаційні процедури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Чим смішинг відрізняється від фішингу і як від нього захиститися? - HackYourMom [Електронний ресурс] // HackYourMom. – Режим доступу: https://hackyourmom.com/kibervijna/chym-smishyng-vidriznyayetsya-vid-fishyngu-i-yak-vid-nogo-zahystytysya/(дата звернення: 11.06.2025). – Назва з екрана.
2. Вішинг – що це, які особливості вішинга і популярні схеми. ESET. [Електронний ресурс] // ESET. – Режим доступу: https://www.eset.com/ua/support/information/entsyklopediya-zahroz/vishynh/?srsltid=AfmBOorgZRgsBLQx_Q6WD_Luto_G1ydLjFaFqwvzwJByt4zRA8KsuyoF(дата звернення: 11.06.2025). – Назва з екрана.
3. Соціальна інженерія як засіб маніпуляції в інформаційному просторі - Соціальна країна [Електронний ресурс] // Соціальна країна. – Режим доступу: https://welfare.green/socialna-inzheneriya-yak-zasib-manipulyacii-v-informacijjnomu-prostori/(дата звернення: 11.06.2025). – Назва з екрана.
4. APWG | Phishing Activity Trends Reports [Електронний ресурс] // APWG | Unifying The Global Response To Cybercrime. – Режим доступу: https://apwg.org/trendsreports/(дата звернення: 11.06.2025). – Назва з екрана.

Присяжнюк Тетяна Анатоліївна – студентка факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний університет, м. Вінниця, електронна пошта: pristaniya25@gmail.com

Науковий керівник: ***Зоря Ірина Сергіївна*** – асистент, магістр з кібербезпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, електронна пошта: ira.zoria@vntu.edu.ua

Prysiazhniuk Tetiana A. – Department of Information Systems Management and Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail : pristaniya25@gmail.com

Supervisor: ***Zorya Iryna S.*** – assistant, master in Cybersecurity, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail : ira.zoria@vntu.edu.ua

УДК 330.34

Д.О. Крот

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ПРАТ «ВІННИЦЬКА КОНДИТЕРСЬКА ФАБРИКА»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розкрито прикладні засади формування стратегії розвитку підприємства. Сформовано стратегію виходу на міжнародний ринок для підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика». Визначили стратегічну модель розвитку у напряму спільного підприємства українського підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» на ринку Польщі.

Ключові слова: стратегія, розвиток, стратегія розвитку, міжнародна діяльність, євроінтеграція.

Abstract

The applied principles of forming an enterprise development strategy have been revealed. A strategy for entering the international market for the Vinnytsia Confectionery Factory PJSC has been formed. A strategic development model has been determined in the direction of a joint venture of the Ukrainian enterprise Vinnytsia Confectionery Factory PJSC in the Polish market.

Key words: strategy, development, development strategy, international activity, European integration.

Вступ

Все частіше, щоб бути конкурентоспроможними на глобальному рівні, транснаціональні корпорації мають співпрацювати у глобальному масштабі. Ця необхідність знаходить свій відбиток у прискоренні глобальних стратегічних партнерств між великими та малими компаніями. Враховуючи загальний стан країни через війну у 2022 році можемо окреслити додаткові причини ведення промислових потужностей на ринку ЄС для України: близько 6 мільйонів українців покинуло країну та поїхали до Європи; у зв'язку з перебоями електроенергії підприємства України зачиняються, або мають обмежений час роботи, тож необхідність в підприємстві на території Європи допоможе зберегти кількість виробленої продукції.

Результати дослідження

Сформуємо стратегію виходу на міжнародний ринок для підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика». Після вибору найбільш адекватної конкурентним перевагам та потенціалу країни ринку ЄС логічно постає питання щодо форм присутності на цьому ринку, а отже, і стратегій виходу на нього. Міжнародна бізнесова практика виділяє три основні стратегії виходу на зовнішній ринок: експортування, спільне підприємництво, пряме інвестування.

Вихід українського підприємства на ринок Польщі полягає у створенні спільного підприємства. З боку аналізу потрібно враховувати ринок Польщі та України. Підприємство ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» вже має досвід спільного підприємства з фабрикою «Bonbonetti Choco Kft » в Угорщині [1]. З боку України даний союз має велику кількість переваг: вихід до ринку ЄС та продаж продукції під маркою відомого бреду Польщі, економія виробничих потужностей та успішне делегування, подолання економічних бар'єрів між країнами. Для Польщі дане виробництво має перспективу підвищення кількості споживачів, зниження виробничих витрат за допомогою можливості використання додаткових ресурсів, взаємний розподіл ризиків, що є дуже важливим [2].

Далі визначимо стратегічну модель розвитку у напряму спільного підприємства українського підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» на ринку Польщі.

Розглянемо таблицю способів євроінтеграції для даного підприємства. (табл. 1).

Після проведення аналізу, можемо визначити найперспективнішу модель розвитку для підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» – підрядне виробництво.

Підрядне виробництво – форма спільного підприємництва, за якої національний виробник (продавець) укладає угоду із закордонними виробниками на виготовлення своєї продукції. У нашому

випадку ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» виступає як продавець та ми пропонуємо укласти угоду з виробником Польщі своєї продукції. Продукція буде виготовлятися на ринку ЄС, Польщі, якість якої відповідає європейським стандартам [3].

Таблиця 1 – Порівняльна таблиця способів євроінтеграції для підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика»

Фактори	Ліцензування	Підрядне виробництво	Експорт
Високі виробничі витрати	+		
Низькі виробничі витрати		+	+
Ліберальна імпортна політика	+	+	+
Жорстка імпортна політика			
Низький політичний ризик	+	+	
Високий політичний ризик			+
Малий обсяг ринку	+		
Низька адаптація продукту	+		
Висока адаптація продукту		+	+

Джерело: складено автором

Вибір потенційного партнера залежить від багатьох факторів, такі як, виробничі потужності, направленість компанії, фінансовий стан, попередня репутація на ринку Польщі.

Існує багато способів щодо оцінки кандидатів в партнери, але найбільш комфортним є загальна схема оцінки вибору партнера. У міжнародній практиці з урахуванням загальноприйнятих методики оцінки потенційних партнерів виділяють характеристики, які важливо враховувати при організації вибору партнера. Це може бути ступінь солідності, досвід попередніх угод подібного типу, репутація підприємства, сумісність товарів, позиція підприємства на зовнішньому ринку та інші.

Як показав досвід, підприємство ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» широко цінить партнерські відносини та відповідально відноситься до підбору партнера на ринку. У нашому випаду міжнародний кондитерський ринок потребує відповідного збору інформації щодо компаній.

Пошук та відбір підприємств, які є потенційними партнерами підприємства Рошен, включає низку етапів. Перший етап – потрібно сформувати список тих підприємств, яку можуть бути партнерами Рошен та провести оцінку відповідності інтересів даних претендентів. Другий етап – оцінка загальної відповідності підприємств можливих партнерів. Третій етап – оцінити готовність потенційних підприємств до співпраці з Рошен. Можливі кандидати оцінюються і відбираються за допомогою критеріїв, кожному з яких надається ступінь вагомості від 1 до 5. Значення балів оцінюється за п’ятибальною шкалою.

Для порівняння потенційних партнерів обрали три найвідоміші кондитерські фабрики в Польщі. Перша та менш вірогідна для співпраці з Рошен є компанія SKAWA – відома польська кондитерська з більш ніж сторічною традицією. Компанія пропонує покупцям високоякісну продукцію, яка є здоровою та виготовлена з найкращих, природних, генетично не модифікованих ресурсів. Ціна продукції прийнятна, що робить її доступною для багатьох споживачів.

Продукція компанії SKAWA орієнтована в основному на вафлі різної г/кв.м., і різноманітних смаків, з шоколадною оболонкою або без неї. Найбільш пізнаваною є наша вафля у формі трикутника під назвою ELITESSE. Крім вафель пропонуємо різноманітне печиво, дрібні імбирні хлібці та драже.

Компанія SKAWA співпрацює не тільки з численними польськими дистриб'юторами, а й з величезними мережами супермаркетів. Також експортує продукцію в різні країни, такі як: Канада, США, Франція, Німеччина, Іспанія, Чехія, Словаччина, Україна, Монголія, Саудівська Аравія та Ємен. У той же час відкрита для нових готових ринків. Підприємство є власниками торгової марки «The Best in Poland » і в 2010 році отримали нагороду «Товар року» за драже.

Дане підприємство, на жаль, не має потрібного досвіду спільного підприємства за моделлю підрядності. Ми не можемо гарантувати рішучість даного підприємства до співпраці з Рошен, так як бачимо з сайту підприємства основний продаж тільки своєї виробленої продукції.

Наступне польське підприємство для співпраці є Milanówek. Milanówek працює на польському ринку вже шістдесят років. Його флагманським продуктом є помадка, виготовлена за традиційним

рецептом. Вони відрізняються гладкою консистенцією та неповторним смаком. Усе завдяки традиційним рецептам та найякіснішим продуктам. Компанія постачає на ринок не тільки класичні молочні помадки, а й смаки ванілі, какао і навіть банана або солодки. Milanówek також є творцем нової версії англійської помадки, батончиків з помадкою та батончиків з карамеллю. Компанія пишається тим, що має всі основні сертифікати якості, IFS і BRC [4].

Для компанії Рошен стратегія спільного підприємства з компанією Milanówek не буде прибутковим чи взагалі реалізованим у повну міру, через неспроможність виробничих структур польського підприємства виготовляти продукцію Рошен. Продукція Рошен відрізається варіацією товарів та може бути: вафлі, карамельні вироби, цукерки, шоколадки та батончики, печиво і вафлі, торти та бісквіти. Дана варіація продукції вимагає потужних виробничих сил. Кваліфікованості персоналу та суміжність обох брендів. Компнія Milanówek не виготовляє на польському ринку продукцію схожу на товари Рошен, а тому не може розглядатися надалі як потенційний партнер.

У якості важливого потенційного партнера для підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» ми пропонуємо обрати Colian Holding CA [5].

Colian Holding SA – провідне акціонерне підприємство з польським капіталом на ринку кондитерських виробів, яке конкурує з міжнародними концернами. Спеціалізується на виробництві, дистрибуції та реалізації продуктів харчування у кондитерській промисловості, виробництві напоїв та спецій. До складу групи входять такі компанії: Colian sp. Zoo, виробник продуктів харчування відомих марок, та Colian Logistic sp. Zoo займається зберіганням і дистрибуцією продуктів. Компанія має розподільчий центр у Костшині [52]. Пропонуємо продукцію під наступними торговими марками: Goplana, Solidarność, Jutrzenka, Grześki, Familijne, Jeżyki, Akuku, Hellena.

На підприємстві впроваджено системи менеджменту якості: ISO 9001, ISO 14001, HACCP, International Food Standard, BRC (British Retail Consortium), сертифікати для східних ринків (Україна, Білорусь, Росія) [5].

Вибір даної компанії для спільного підприємства з Рошен обумовлений такими факторами: продукція обох компаній має суміжний характер; компанія займає стійку лідерську позицію; компанія «Colian» має багаторічний досвід спільного виробництва з іншими компаніями; успішно працює на кондитерському ринку Польщі; компанія готова до співпраці з іноземними виробниками; об'єднує в собі низку відомих компаній, визнаних на ринку ЄС; компанія «Colian» відома за межами Польщі та її продукція відома на всесвітньому рівні; компанія дотримується норм якості ЄС, має титул «Перлина польської економіки» за реалізацію успішної корпоративної політики та стратегії розвитку, що призвела до сильного скачка серед інших конкурентів на ринку Польщі.

Проаналізувавши всі фактори, підтверджуємо, що одним з найпрогресивнішим стратегічним підходів до міжнародного розвитку підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» на кондитерському ринку Польщі є стратегія спільного підприємництва у формі підрядного, тобто укладання контракту з місцевим виробником на випуск товарів з кондитерської компанією «Colian» [5]. Вона дає можливість розгорнути діяльність швидше, з меншим ризиком і з перспективою вступу в партнерство з місцевим виробником «Colian».

Наступний план дій по реалізації стратегії міжнародної діяльності підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» на виробничих потужностях «Colian» є розробка її місії та стратегічних орієнтирів у реалізації стратегії міжнародного розвитку [6].

Місія підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» є розширення міжнародної діяльності на ринок ЄС з метою формування конкурентоспроможного стану на ринку Польщі задля випуску високоякісної продукції, залучення інвестицій в Україну, розповсюдження продукції на ринок ЄС та світовий, використання високоякісної технології та закріплення імені бренду на світовому ринку.

Розглянемо стратегічні орієнтири підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика». Стратегічними цілями ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» є забезпечення успішного розвитку на ринку Польщі; отримання прибутку від даної реалізації; розширення виробничих потужностей кондитерської продукції ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика».

Цільові орієнтири підприємства є стійка позиція на висококонкурентному ринку Польщі та розширення ринків збуту з метою задоволення потреб споживачів за якістю та ціною.

Філософія підприємства є формування командної підтримки у формі партнерства. Дотримання загальноприйнятих норм у країнах ЄС (норми моралі та взаємовідносин зі споживачем, конкурентами). Створення культури колективізму. Зовнішній образ підприємства. Орієнтація на підвищення престижу торгової марки підприємства на основі соціально відповідального ставлення до всіх агентів ринку.

За таких умов створення підрядного виробництва допоможе українській кондитерській продукції вихід до ринку Польщі та добавить варіативності продовольчих товарів на польському ринку.

Визначили, що логічним кроком є розширення виробничих потужностей на територію Польщі, що розширить продаж на території ЄС для підприємства ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика».

Наступним кроком – проаналізуємо кондитерський ринок Польщі та оберемо компанію для спільного підприємства з ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» [5].

За останні п'ять років кількість пунктів продажу кондитерських виробів у Польщі збільшилась на 20%. Загальна вартість польського ринку солодощів становить порядку 13 мільярдів злотих (3 мільярди 250 мільйонів євро). Немалу роль в ньому грають приватні малі і середні кондитерські фірми, які експерти називають ремісники. Їх традиція входить в середину 18-го століття, коли в Торуні в 1763 році була створена перша в Польщі і одна із самих старих у світі кондитерська фірма Коперник, яка до них випускає пряники [4]. За даними дослідження компанії KPMG, 91% поляків купує солодке, 68% – шоколадні цукерки. Але це швидше масове виробництво, адже якісні кондитерські вироби не дешеві. У Варшаві кілограм торта коштує від 40-50 злотих (10-12 євро).

Серед основних кондитерських виробів переважають товари таких міжнародних компаній, як Nestle, Jelly Belly, Ferrero, Kinder та їх доля на ринку складає близько 60% відсотків. Що стосується місцевих брендів, можемо зазначити такі, як: Milanówek, Tago, Colian, Kopernik, Śnieżka, Skawa, що складають близько 40 %.

Висновки

Здійснено дослідження кондитерського ринку, обраний головний можливий партнер для спільного виробництва на виробничих потужностях «Colian» та були запропоновані можливі товари з боку ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика». ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика» має всі підстави запропонувати компанії «Colian» об’єднати зусилля шляхом створенні спільного підприємства за формою підрядного виробництва. Вклад з польської сторони буде в надані виробничих потужностей на польському заводі «Colian», а українська сторона надасть сировину та буде сформований відділ розробки та вдосконалення виробництва з працівниками з Польщі та України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Офіційний сайт ПрАТ «Вінницька кондитерська фабрика». URL: https://roshen.com/ua

2. Богуславський Є.І., Мовчан А.С. Диверсифікація підприємств кондитерської галузі як чинник її економічного зростання. *Ефективна економіка*. 2016. №4. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4893

3. Андрушків Б. Україна і Польща – економічні аспекти співпраці. *Економіка України*. 2015. № 11. С.82–85.

4. Ринок кондитерських виробів у Польщі: печиво і бісквіти займають понад 57% обсягу ринку. URL: https://pro-consulting.ua/ua/pressroom/rynok-konditerskih-izdelij-v-polshe-pechene-i-biskvity-zanimayut-bolee-57-obema-rynka

5. Офіційний сайт компанії «Colian». URL: https://colian.com/en/homepage/

6. Маркетингове дослідження популярності бренду «Roshen». URL: https://www.touchpoll.com.ua/uk/.

Крот Дарія Олександрівна – студент групи ЕК-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Науковий керівник: **Несен Леонід Миколайович –** к.т.н., доц. кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lnesen777@gmail.com

Krot Dariya O. – Faculty of Management and Information Security Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: **Nesen Leonid M. –** Associate Professor, PhD, Associate Professor on Department of Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lnesen777@gmail.com

УДК 330.14:338.24

І. В. Причепа
В. І. Ліснюк

ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОВГОСТРОКОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено ключові аспекти ефективного управління капіталом як критично важливого фактора для забезпечення стабільності та зростання сучасного підприємства. Розкрито сутність управління капіталом, його основні компоненти (управління власним та залученим капіталом, оборотними та необоротними активами) та визначено переваги, які отримує підприємство від його ефективного використання. Особлива увага приділяється викликам, що постають перед сучасним бізнесом (економічна нестабільність, цифрова трансформація, глобалізація), та аналізуються сучасні тенденції в управлінні капіталом, включаючи впровадження FinTech рішень та посилення уваги до управління ризиками.

Ключові слова: капітал підприємства, управління капіталом, оптимізація капіталу, фінансова стабільність.

Abstract

The article examines key aspects of effective capital management as a critically important factor for ensuring the stability and growth of a modern enterprise. The essence of capital management, its main components (management of own and borrowed capital, current and non-current assets) are revealed, and the benefits that an enterprise receives from its effective use are identified. Particular attention is paid to the challenges facing modern business (economic instability, digital transformation, globalization), and modern trends in capital management are analyzed, including the implementation of FinTech solutions and increased attention to risk management.

Keywords: enterprise capital, capital management, capital optimization, financial stability.

Вступ

В умовах динамічного ринкового середовища та постійних економічних викликів, ефективне управління капіталом стає необхідною умовою для успішного функціонування, довгострокового успіху та сталого розвитку будь-якого сучасного підприємства. Капітал на сьогодні є не просто сукупністю фінансових і матеріальних ресурсів підприємства, а є інструментом для реалізації його стратегічних цілей. Нераціональне використання або неефективне управління капіталом може призвести до фінансової нестабільності, втрати ринкових позицій і, зрештою, до банкрутства.

В умовах посиленої глобалізації, жорсткої конкуренції та прискорення технологічних змін цінність капіталу постійно зростає, а його доступність та вартість можуть суттєво коливатися. Це вимагає від підприємств не просто обліку та контролю за капіталом, а глибокого аналізу, прогнозування та оптимізації його структури та використання. Здатність швидко адаптуватися до змінних умов, залучати капітал на вигідних умовах, ефективно його розміщувати та генерувати максимальну віддачу від кожного вкладеного ресурсу є ключовим фактором конкурентоспроможності.

Водночас умовах підвищеної невизначеності та ризиків, ефективне управління капіталом дозволяє сформувати підприємству надійний запас фінансової стійкості, забезпечуючи платоспроможність та фінансову стабільність, дозволяючи долати кризи, інвестувати та розвиватися навіть за несприятливих умов. Відповідно управління капіталом набуває стратегічного значення, що визначає не лише виживання, а й майбутні перспективи бізнесу.

Результати дослідження

У сучасних економічних реаліях, де ефективність та сталий розвиток підприємства набувають першочергового значення, розуміння суті та змісту капіталу є критично важливим. Капітал, що виходить за межі простої сукупності активів, відіграє багатогранну роль, будучи [1]:

1) ключовим фактором виробництва;

2) фінансовими ресурсами суб’єкта господарювання, що забезпечують дохідність;
3) основою формування добробуту власників підприємства;
4) головним індикатором ринкової вартості та рівня ефективності функціонування підприємства.

Управління капіталом є складним і багатоаспектним процесом, що охоплює планування, організацію, аналіз, контроль та регулювання всіх аспектів формування, використання та відтворення капіталу підприємства. Основною метою цього процесу є максимізація прибутку та вартості підприємства для її власників при забезпеченні оптимального рівня ліквідності та платоспроможності.

Управління капіталом підприємства направлене на вирішення таких основних завдань [2]:

1) формування достатнього обсягу капіталу, що забезпечить необхідні темпи економічного розвитку підприємства;
2) оптимізація розподілу сформованого капіталу за видами діяльності та напрямами використання;
3) забезпечення умов досягнення максимальної доходності капіталу при запланованому рівні фінансового ризику;
4) забезпечення мінімізації фінансового ризику, пов’язаного з використанням капіталу, при запланованому рівні його доходності;
5) забезпечення постійної фінансової рівноваги підприємства у процесі його розвитку;
6) забезпечення достатнього рівня фінансового контролю над підприємством з боку його засновників;
7) забезпечення достатньої фінансової гнучкості підприємства;
8) оптимізація обороту капіталу;
9) забезпечення своєчасного реінвестування капіталу

Система управління капіталом підприємств складається з підсистеми управління формуванням капіталу (формування достатнього обсягу капіталу, оптимізація структури капіталу, підтримка фінансової рівноваги, реінвестування капіталу); підсистеми управління використанням капіталу (фінансування необоротних та оборотних активів підприємства, мінімізація фінансового ризику, фінансовий контроль); функціональної підсистеми (мета, завдання, принципи, функції, методи) [1].

Важливими завданнями в ході забезпечення ефективного управління капіталом сучасного підприємства є:

– оптимізація структури капіталу за джерелами його залучення (визначення оптимального співвідношення власного та залученого капіталу з урахуванням вартості кожного джерела та ризиків);
– ефективне управління оборотною та необоротною складовими капіталу (ефективне управління елементами капіталу для забезпечення безперебійної діяльності та мінімізації витрат);
– ефективна інвестиційна діяльність (прийняття обґрунтованих рішень щодо інвестування в активи, які генеруватимуть максимальну віддачу);
– управління ризиками (виявлення, оцінювання та мінімізація фінансових ризиків, пов'язаних з використанням капіталу);
– автоматизація та цифровізація фінансових процесів (застосування сучасних аналітичних платформ та штучного інтелекту дозволяє підвищити точність фінансових прогнозів, оптимізувати прийняття рішень та знизити операційні витрати) тощо.

Ефективне управління капіталом надає підприємству низку значних переваг:

– підвищення фінансової стійкості (оптимізація структури капіталу та контроль над грошовими потоками дозволяють підприємству успішно долати фінансові труднощі та кризові ситуації);
– збільшення прибутковості (раціональне використання капіталу, інвестиції в високодохідні проекти та мінімізація витрат сприяють зростанню чистого прибутку);
– покращення інвестиційної привабливості (підприємство з ефективним управлінням капіталом виглядає більш привабливим для потенційних інвесторів та кредиторів, що полегшує залучення додаткових ресурсів);
– підвищення конкурентоспроможності (можливість швидкого реагування на зміни ринкової кон'юнктури, фінансування інновацій та модернізації виробництва зміцнює позиції компанії на ринку);
– забезпечення сталого розвитку (створення міцної фінансової основи для реалізації довгострокових стратегічних планів та досягнення довгострокових цілей).

Сучасні підприємства стикаються з низкою викликів, які ускладнюють процес управління капіталом: військовий стан в країні, нестабільність економічного середовища, зростаюча конкуренція, активні процеси цифрової трансформації та глобалізації тощо.

У відповідь на ці виклики в управлінні капіталом доцільно звернути увагу на:

– можливості активного впровадження FinTech рішень (використання аналітичних платформ, штучного інтелекту та блокчейну для більш точного прогнозування та прийняття рішень);

– зростання ролі управління ризиками (дедалі більша увага приділяється виявленню та мінімізації фінансових ризиків, що можуть вплинути на капітал);

– доцільність стратегічного підходу (інтеграція управління капіталом у загальну стратегію розвитку підприємства);

– орієнтацію на сталість (ESG) (акцент на екологічних, соціальних та управлінських аспектах, які впливають на довгострокову вартість підприємства).

Враховуючи вищезазначені тенденції та виклики, можна зазначити, що ефективне управління капіталом сьогодні вимагає комплексного, інноваційного та стратегічно орієнтованого підходу. Саме такий підхід дозволить підприємствам не лише вистояти в умовах турбулентності, а й забезпечити свій сталий розвиток та підвищення конкурентоспроможності на довгострокову перспективу.

Висновки

Капітал – це складний і багатоаспектний елемент, що має надзвичайну важливість для будь-якого підприємства. Ефективне управління капіталом є важливим завданням для забезпечення успіху сучасного підприємства. Це постійний процес, який вимагає глибокого аналізу, стратегічного мислення та готовності до адаптації в умовах, що постійно змінюються. Інвестуючи в оптимізацію цього процесу, підприємства не лише забезпечують свою поточну стабільність, але й створюють міцний фундамент для майбутнього зростання та процвітання. Тому вкрай необхідно вибудувати ефективну систему управління капіталом, яка б ґрунтувалася на чітких принципах і забезпечувала його систематичне, комплексне та обґрунтоване використання.

Періодично підприємствам варто формулювати конкретні завдання з управління капіталом, відповідальність за виконання яких покладається на фінансові служби. Це управління передбачає активний вплив на обсяг та структуру капіталу, а також ретельний вибір джерел його формування. Головна мета – підвищити ефективність використання капіталу.

Для успішної реалізації стратегії управління капіталом підприємству необхідно впровадити відповідний механізм управління, чітко визначити цілі та постійно контролювати їх досягнення. Це допоможе оптимізувати структуру капіталу та забезпечити зростання капіталовіддачі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пігуль Н. Г., Дехтяр Н. А., Пігуль Є. І. Теоретичні засади управління капіталом підприємства. Інфраструктура ринку. 2020. Вип. 48. С. 251–256. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2020/48_2020_ukr/48.pdf.

2. Ламанов С. В. Система завдань управління капіталом підприємства. Управління розвитком. 2011. № 1(98). С. 155–158.

Причепа Ірина Валеріївна **–** канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри економіки підприємства і виробничого менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: prychepa.iryna@gmail.com.

Ліснюк Владислав Ігорович – здобувач групи МВКД-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Prychepa Iryna V. – Ph.D. (Econ.), Associate Professor, Associate Professor of Business Economics and Production Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Lisniuk Vladyslav I. - Department of Management and Information Security, Vinnitsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 658.7:005.21

Давидюк Л.П.
Ризун Н.Р.

УДОСКОНАЛЕННЯ ЛОГІСТИЧНИХ ОПЕРАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ДИНАМІЧНИХ ЗМІН СЕРЕДОВИЩА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто актуальні проблеми логістичних операцій підприємства в умовах турбулентного зовнішнього середовища. Визначено основні ризики та виклики, з якими стикаються підприємства у процесі організації логістики, зокрема під впливом військових дій, зміни постачальників, цифровізації та екологічних вимог. Запропоновано напрямки удосконалення логістичних процесів, включаючи автоматизацію, впровадження гнучких логістичних стратегій, диверсифікацію постачання та інноваційні IT-рішення. Проведено аналіз реального кейсу підприємства з метою обґрунтування ефективності рекомендованих заходів.

Ключові слова: логістика, логістичні операції, ризики, удосконалення, адаптація, цифровізація, гнучкі стратегії, зовнішнє середовище.

Abstract

The article examines current issues in enterprise logistics operations under a turbulent external environment. The main risks and challenges faced by companies in organizing logistics are identified, particularly under the influence of military actions, changes in suppliers, digitalization, and environmental requirements. Directions for improving logistics processes are proposed, including automation, the implementation of flexible logistics strategies, supply diversification, and innovative IT solutions. A case study of a real enterprise is analyzed to justify the effectiveness of the recommended measures.

Keywords: logistics, logistics operations, risks, improvement, adaptation, digitalization, flexible strategies, external environment

Вступ

У сучасному світі логістика відіграє вирішальну роль у забезпеченні ефективного функціонування підприємств. З огляду на зростаючу складність глобального економічного середовища, підприємства все частіше стикаються з необхідністю оперативної адаптації своїх логістичних систем до нових викликів. Серед них – військові конфлікти, пандемії, порушення ланцюгів постачання, цифрова трансформація та екологічні обмеження. Ці фактори спричиняють не лише ускладнення логістичних операцій, а й загрозу зниження загальної ефективності підприємницької діяльності. У зв'язку з цим постає нагальна потреба в розробці і впровадженні стратегічних рішень щодо удосконалення логістики, які враховують динаміку зовнішнього середовища, ризики та можливості цифровізації. Метою даного дослідження є аналіз ключових проблем логістичних процесів підприємства та обґрунтування практичних напрямів їх удосконалення для забезпечення стабільності та конкурентоспроможності.

Результати дослідження

У сучасних умовах господарювання підприємства стикаються з безпрецедентним рівнем турбулентності зовнішнього середовища. Військові дії, політична та економічна нестабільність, порушення глобальних ланцюгів постачання, зміна поведінки споживачів, а також цифровізація бізнес-процесів створюють нові виклики для логістичних систем. У зв'язку з цим питання удосконалення логістичних операцій набуває стратегічного значення.

Першим кроком до адаптації логістики до нових умов є глибокий аналіз впливу зовнішніх чинників на логістичну діяльність. До основних зовнішніх загроз відносять: порушення міжнародних торговельних відносин, валютні коливання, зміни у митному регулюванні, екологічні вимоги, а також обмеження, пов'язані з пандеміями чи війнами. Кожен з перелічених чинників прямо або опосередковано впливає на ефективність транспортування, зберігання, обробки вантажів та організації взаємодії з постачальниками і споживачами.

На практиці це проявляється у зростанні логістичних витрат, збільшенні часу доставки, зниженні рівня сервісу, а в окремих випадках — у зриві постачання. Так, через бойові дії або знищення інфраструктури багато підприємств були змушені швидко перебудовувати маршрути, шукати нових логістичних партнерів або змінювати стратегії закупівель.

На тлі зростаючих ризиків виявлено низку внутрішніх проблем у логістиці українських підприємств. Зокрема, це: ручна або фрагментарна автоматизація обліку товарів; брак резервних постачальників; відсутність системи управління ризиками у логістиці; низький рівень інтеграції логістичних функцій в єдину цифрову систему. Ці чинники знижують стійкість логістичних операцій і збільшують залежність від непередбачуваних подій.

З метою подолання вищезазначених проблем доцільно впроваджувати системний підхід до удосконалення логістичних операцій. Основними напрямами є:

1. Автоматизація логістичних процесів. Впровадження інформаційно-логістичних систем (WMS, TMS, ERP) дозволяє забезпечити контроль над запасами, оптимізувати маршрути, скоротити час обробки замовлень і зменшити людський фактор у логістичних операціях.
2. Диверсифікація джерел постачання. Формування багатоканальної мережі постачальників, у тому числі з альтернативних регіонів, сприяє зниженню ризику зупинки виробництва в разі форс-мажорних обставин.
3. Гнучкі логістичні стратегії. Перехід до моделей, що поєднують концепції Just-in-Time з резервними буферними запасами, дозволяє збалансувати витрати та ризики.
4. Аутсорсинг логістичних функцій. Залучення 3PL-операторів може підвищити гнучкість і адаптивність логістичної системи без значного збільшення капітальних витрат.
5. Цифрова трансформація. Інтеграція хмарних платформ, технологій Big Data та аналітики в реальному часі сприяє точному прогнозуванню попиту та оперативному реагуванню на зміни ситуації.

Реалізація зазначених заходів потребує злагодженої роботи менеджменту, наявності стратегічного бачення та готовності до інвестицій. Водночас практичні результати підприємств, які вже здійснили подібну трансформацію, демонструють зростання ефективності логістики, покращення рівня обслуговування клієнтів та підвищення загальної конкурентоспроможності.

У сучасних умовах нестабільності зовнішнього середовища удосконалення логістичних операцій є ключовим чинником забезпечення стійкості та конкурентоспроможності підприємства. Аналіз проблем і викликів, з якими стикаються українські компанії, засвідчує необхідність переходу від фрагментарного до системного управління логістикою, що охоплює як технічні, так і організаційні складові.

Висновки

Дослідження підтвердило, що критично важливими є впровадження цифрових технологій, автоматизація логістичних процесів, диверсифікація постачальників і впровадження адаптивних стратегій, які враховують непередбачувані зміни попиту й постачання. Інтеграція ризик-менеджменту в логістичну діяльність сприяє зниженню вразливості та забезпечує підприємству гнучкість в ухваленні оперативних рішень.

Таким чином, запропоновані заходи з удосконалення логістики дають змогу не лише мінімізувати негативний вплив зовнішніх загроз, але й вивести підприємство на якісно новий рівень розвитку. Ефективне управління логістичними процесами в умовах динамічних змін середовища стає не просто засобом адаптації, а стратегічною передумовою довгострокового зростання.

Список використаних джерел

1. Бланк І.А. Логістичний менеджмент. – К.: Ніка-Центр, 2021. – 512 с.
2. Christopher M. Logistics and Supply Chain Management. – Pearson Education Limited, 2020. – 356 p.
3. ISO 31000:2018. Risk management – Guidelines. International Organization for Standardization. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.iso.org

Давидюк Людмила Петрівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail:keletckaya@gmail.com

Ризун Наталія Романівна – студентка групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ruzun.r@ukr.net

Liudmyla Petrivna Davydiuk – PhD in Economics, Associate Professor at the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. E-mail: keletckaya@gmail.com

Nataliia Romanivna Ryziun – student of group L-21b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. E-mail: ruzun.r@ukr.net

УДК 658.8:339.9

Давидюк Л.П.
Стахович О.І.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено особливості організації зовнішньоекономічної діяльності підприємства в сучасних умовах глобалізації. Визначено основні напрями ЗЕД, її структурні елементи, нормативно-правове забезпечення та механізми управління. Особливу увагу приділено практичним аспектам планування, обліку, контрактної роботи та логістичного забезпечення експортно-імпортних операцій. Розглянуто фактори ризику та чинники успішної інтеграції підприємства у світовий ринок.

Ключові слова: зовнішньоекономічна діяльність, експорт, імпорт, підприємство, контракт, митне регулювання, міжнародний ринок, управління.

Abstract

The article explores the organization of foreign economic activity (FEA) of an enterprise under the conditions of globalization. The main directions and elements of FEA are identified, along with legal regulation and managerial mechanisms. Special attention is paid to practical issues of planning, accounting, contracting, and logistics support of export-import operations. Risk factors and success conditions for integration into the global market are also analyzed.

Keywords: foreign economic activity, export, import, enterprise, contract, customs regulation, international market, management.

Вступ

Успішна діяльність підприємства в умовах відкритої економіки значною мірою залежить від рівня організації його зовнішньоекономічної діяльності (ЗЕД). Вихід на міжнародні ринки дозволяє розширити збут, отримати доступ до нових технологій, ресурсів і фінансів, зміцнити конкурентні позиції. Водночас ЗЕД вимагає високого рівня управлінської культури, правової грамотності, стратегічного планування та гнучкості в умовах змін зовнішнього середовища.

Метою даного дослідження є аналіз ключових етапів та особливостей організації зовнішньоекономічної діяльності на підприємстві, з урахуванням нормативних вимог, ризиків і практичних аспектів реалізації зовнішньоторговельних операцій.

Результати дослідження

Зовнішньоекономічна діяльність (ЗЕД) підприємства — це сукупність виробничих, фінансових, маркетингових та організаційно-правових заходів, спрямованих на встановлення і розвиток стійких взаємовідносин з іноземними партнерами. Її ефективна організація дозволяє розширити ринки збуту, залучити іноземні інвестиції, освоїти нові технології, підвищити прибутковість та конкурентоспроможність підприємства.

ЗЕД здійснюється відповідно до чинного законодавства, зокрема Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність», Митного кодексу, податкових норм, міжнародних договорів і торговельних угод. Підприємство повинно враховувати вимоги щодо ліцензування, сертифікації, валютного регулювання та податкових зобов’язань, що діють при реалізації зовнішньоторговельних контрактів.

Процес організації зовнішньоекономічної діяльності включає декілька ключових етапів:

1. Дослідження зовнішнього ринку, яке передбачає аналіз кон’юнктури, попиту, рівня конкуренції, специфіки законодавства, торгових бар’єрів та культурних особливостей країни-партнера.
2. Встановлення ділових зв’язків і переговорний процес, що реалізується шляхом участі в міжнародних виставках, ярмарках, форумах, а також через використання цифрових каналів комунікації та платформ B2B.

3. Укладання зовнішньоекономічного договору (контракту), в якому чітко фіксуються умови поставки (відповідно до Incoterms), ціна, порядок оплати, терміни постачання, гарантії, форс-мажор та санкції за порушення зобов'язань.

4. Митне оформлення і сертифікація продукції, яке включає підготовку документів (інвойс, пакувальний лист, сертифікати походження тощо), сплату мит, отримання дозвільних документів і проходження процедур технічного контролю.

5. Логістичне забезпечення, що передбачає вибір транспортних маршрутів і видів транспорту, взаємодію з логістичними операторами (у тому числі 3PL), страхування вантажу, управління термінами та витратами на перевезення.

6. Фінансове супроводження ЗЕД, зокрема організація міжнародних розрахунків (акредитив, інкасо, банківський переказ), управління валютними ризиками, оподаткування зовнішньоекономічних операцій, використання податкових пільг або компенсацій.

Успішність ЗЕД залежить також від ефективної внутрішньої організації, включаючи підготовку персоналу, наявність чітких процедур, використання цифрових рішень (ERP, CRM, систем електронного документообігу), побудову системи контролю та моніторингу виконання зовнішньоекономічних контрактів.

На практиці підприємства зіштовхуються з низкою труднощів, серед яких: складність проходження митного контролю, нестабільність валютного курсу, відсутність достатньої обізнаності працівників щодо вимог міжнародних стандартів, бар'єри мовного та юридичного характеру. Особливої актуальності набуває управління ризиками в умовах воєнних дій, санкційного тиску, логістичних розривів і зміни глобальних ланцюгів поставок.

Для ефективного функціонування зовнішньоекономічної діяльності в умовах сучасних викликів доцільно: формувати систему ризик-менеджменту в експортно-імпортних операціях;

здійснювати диверсифікацію ринків збуту та джерел постачання; впроваджувати цифрові платформи для електронної взаємодії з митницею, контрагентами та фінансовими установами;

використовувати міжнародні механізми страхування експортних ризиків; залучати міжнародних логістичних та брокерських партнерів для підвищення надійності та швидкості операцій.

Таким чином, зовнішньоекономічна діяльність потребує комплексного підходу, який включає стратегічне планування, правову підтримку, фінансову грамотність і здатність адаптуватися до змін міжнародного середовища. Її ефективна організація є запорукою сталого розвитку підприємства та його конкурентоспроможності на світовому ринку.

Висновки

Організація зовнішньоекономічної діяльності потребує системного підходу, що враховує специфіку міжнародного бізнесу, правове регулювання, ризики та сучасні технології управління. Успішна інтеграція підприємства у світовий ринок можлива за умови стратегічного планування, підготовки фахівців і впровадження інноваційних інструментів ЗЕД. Розвиток зовнішньоекономічної активності є ключовим чинником підвищення конкурентоспроможності українських підприємств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Герасимчук В.Г. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств: навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2022, 368 с.
2. WTO Trade Policy Review Ukraine. – World Trade Organization, 2023. – https://www.wto.org
3. Савчук В.С. Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності: підручник. К.: КНЕУ, 2021, 412 с.

Давидюк Людмила Петрівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail:keletckaya@gmail.com

Стахович Олександра Ігорівна – студентка групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: stahovich@ukr.net

Liudmyla Petrivna Davydiuk – PhD in Economics, Associate Professor at the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. E-mail: keletckaya@gmail.com

Oleksandra Ihorivna Stakhovych – student of group P-21b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. E-mail: stahovich@ukr.net

УДК 658.5:339.92

Давидюк Л.П.
Шевченко Д.Д.

СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В МІЖНАРОДНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядаються особливості формування стратегій управління ризиками в умовах здійснення міжнародної діяльності підприємства. Визначено основні види ризиків, що виникають на зовнішніх ринках: політичні, економічні, валютні, логістичні та правові. Окреслено стратегічні підходи до їх мінімізації, зокрема диверсифікацію ринків, хеджування валютних коливань, страхування, а також адаптацію до регуляторних змін. Запропоновано алгоритм оцінювання та реагування на ризики з використанням цифрових інструментів моніторингу. Проведено кейс-аналіз компанії-експортера для обґрунтування ефективності рекомендованих стратегій.

Ключові слова: міжнародна діяльність, ризики, стратегії управління, експорт, зовнішньоекономічна діяльність, хеджування, моніторинг, адаптація.

Abstract

The article explores the development of risk management strategies in the context of international enterprise *activity. The main types of risks arising in foreign markets are identified: political, economic, currency, logistic, and legal. Strategic approaches to their mitigation are outlined, including market diversification, currency hedging, insurance, and adaptation to regulatory changes. A step-by-step algorithm for risk assessment and response using digital monitoring tools is proposed. A case study of an exporting company is conducted to justify the effectiveness of the recommended strategies.*

Keywords: international activity, risks, management strategies, export, foreign economic activity, hedging, monitoring, adaptation.

Вступ

У сучасних умовах глобалізації зовнішньоекономічна діяльність підприємств супроводжується підвищеним рівнем невизначеності та ризику. Вихід на міжнародні ринки відкриває перед бізнесом нові можливості для зростання та диверсифікації, проте водночас загострює потребу в ефективному управлінні ризиками, пов'язаними з політичними, економічними, валютними, логістичними та правовими чинниками. Зміни у митному та податковому регулюванні, коливання валютних курсів, нестабільність зовнішнього середовища, війни та пандемії — усе це значно ускладнює процес планування міжнародної діяльності та досягнення її стратегічних цілей.

Результати дослідження

У сучасних умовах глобалізації міжнародна діяльність підприємств супроводжується значним рівнем невизначеності, що обумовлює зростання ролі стратегічного управління ризиками. Вихід на зовнішні ринки відкриває нові можливості, проте одночасно підвищує вразливість бізнесу до політичних, економічних, фінансових, логістичних та правових ризиків. Ефективне управління такими загрозами є запорукою стабільного функціонування підприємства на міжнародній арені.

Серед основних ризиків, з якими стикаються підприємства в процесі здійснення зовнішньоекономічної діяльності, доцільно виділити такі:

Політичні ризики, що виникають унаслідок змін у державному управлінні, реалізації політики протекціонізму, введення економічних санкцій або розгортання військових конфліктів. Такі фактори можуть призвести до обмеження зовнішньої торгівлі, припинення контрактів або втрати доступу до ринків.

Економічні ризики, зумовлені макроекономічною нестабільністю, зростанням рівня інфляції, коливанням попиту та цін на світових ринках, а також зміною умов конкуренції у країнах-партнерах.

Валютні ризики, пов'язані з непередбачуваними коливаннями обмінних курсів, що можуть спричинити втрати при конвертації доходів, знеціненні контрактів або утворенні валютних зобов'язань.

Правові ризики, що виникають через відмінності в законодавстві країн-партнерів, зміни у митному та податковому регулюванні, специфіку сертифікаційних процедур та інші нормативно-правові бар'єри.

Логістичні ризики, які пов'язані з перебоями в постачанні, затримками транспортування, обмеженнями на перевезення або неможливістю виконання контрактних умов унаслідок фізичної недоступності транспортної інфраструктури.

Для ефективного реагування на ці виклики підприємство має впроваджувати комплексну систему управління ризиками, яка передбачає такі ключові стратегічні підходи:

1. Диверсифікація зовнішніх ринків і постачальників. Необхідно уникати надмірної концентрації ресурсів на одному регіоні або клієнті. Географічне та продуктове розширення дозволяє зменшити негативний вплив локальних криз.
2. Хеджування валютних ризиків. Укладання форвардних або опціонних контрактів, використання валютної корзини та інші фінансові інструменти дозволяють контролювати вплив курсових коливань на доходи.
3. Страхування ризиків. Підприємства можуть скористатися послугами експортно-кредитних агентств або міжнародних організацій, таких як MIGA, для страхування політичних і комерційних ризиків.
4. Адаптація до законодавчих змін. Моніторинг правових норм і гнучкість у виборі правової форми діяльності (представництво, спільне підприємство, філія) дозволяє оперативно реагувати на зміни в регуляторному середовищі.
5. Цифровий моніторинг та аналітика. Застосування IT-рішень на основі Big Data, штучного інтелекту та автоматизованих систем дозволяє виявляти ризики на ранніх етапах та приймати обґрунтовані рішення.
6. Впровадження сценарного планування. Прогнозування кількох варіантів розвитку подій і готовність до них шляхом створення кризових планів підвищує адаптивність підприємства.

Розробка стратегії управління ризиками має бути інтегрована в загальну корпоративну стратегію та підтримувана на всіх рівнях управління. Особливо важливо забезпечити систематичну ідентифікацію та оцінювання ризиків за допомогою якісних та кількісних методів (аналіз PESTEL, SWOT, матриця ризиків, NIST, ISO 31000).

Практичний приклад підприємства, яке експортує продукцію до ЄС, показав, що впровадження таких заходів, як хеджування та контрактне страхування, дозволило знизити валютні втрати на 18% протягом року, а системний аналіз зовнішніх ризиків — оптимізувати логістику в умовах нових торговельних бар'єрів.

Таким чином, системний підхід до управління ризиками в міжнародній діяльності дозволяє мінімізувати потенційні втрати, підвищити стійкість до зовнішніх шоків та закласти підґрунтя для сталого розвитку підприємства у глобальному середовищі.

Висновки

Успішна міжнародна діяльність підприємства неможлива без чіткої системи управління ризиками. Застосування стратегій хеджування, диверсифікації, страхування та адаптації дозволяє не лише мінімізувати загрози, а й використовувати ризики як точку зростання. В умовах глобальної турбулентності управління ризиками стає стратегічною функцією, що визначає стійкість і конкурентоспроможність бізнесу на міжнародних ринках.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ілляшенко С.М. Управління ризиками в зовнішньоекономічній діяльності підприємства. – К.: Центр учбової літератури, 2021. – 328 с.
2. ISO 31000:2018. Risk Management – Guidelines. – International Organization for Standardization. – https://www.iso.org
3. Jüttner U., Peck H., Christopher M. Supply Chain Risk Management: Outlining an Agenda for Future Research. // International Journal of Logistics Management. – 2020. – Vol. 31, No. 2.

Давидюк Людмила Петрівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail:keletckaya@gmail.com

Шевченко Денис Дмитрович – студент групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: shuvshun@ukr.net

Liudmyla Petrivna Davydiuk – PhD in Economics, Associate Professor at the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. E-mail: keletckaya@gmail.com

Denys Dmytrovych Shevchenko – student of group P-21b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. E-mail: shuvshun@ukr.net

УДК 658.5:005.334

Пілявоз Т.М.
Кревський Т.А.

НАПРЯМИ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ РИЗИКІВ У ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто сучасні підходи до диверсифікації ризиків у підприємницькій діяльності. Визначено основні види ризиків, які виникають у процесі ведення бізнесу, та охарактеризовано ключові напрями їх диверсифікації: продуктову, фінансову, ринкову, регіональну, постачальницько-збутову. Особливу увагу приділено інтеграції інструментів ризик-менеджменту, цифрових технологій та стратегічного планування у систему управління ризиками. Запропоновано практичні рекомендації щодо формування ефективної моделі диверсифікованого розвитку підприємства в умовах нестабільності ринку.

Ключові слова: підприємництво, ризик, диверсифікація, стратегія, ризик-менеджмент, ринки, управління.

Abstract

The article examines modern approaches to risk diversification in entrepreneurial activity. The main types of risks arising in business processes are identified, and key directions of their diversification are described: product, financial, market, regional, and supply-distribution. Special attention is paid to the integration of risk management tools, digital technologies, and strategic planning in the risk control system. Practical recommendations are provided for building an effective model of diversified business development under market uncertainty.

Keywords: entrepreneurship, risk, diversification, strategy, risk management, markets, governance.

Вступ

Сучасне підприємницьке середовище характеризується високим рівнем нестабільності та невизначеності, що обумовлює постійну наявність ризиків у процесі господарської діяльності. Глобалізація, технологічні зміни, воєнні дії, економічні кризи та регуляторні обмеження створюють значні виклики для бізнесу. У зв'язку з цим усе більшої актуальності набуває диверсифікація як стратегія зниження ризиків і підвищення стійкості підприємств.

Результати дослідження

Ризик у підприємницькій діяльності — це ймовірність настання небажаних подій, що можуть негативно вплинути на досягнення бізнес-цілей. Ризики класифікують на фінансові, виробничі, інвестиційні, маркетингові, політичні, інституційні тощо.

Диверсифікація ризиків є одним із ключових інструментів забезпечення стійкості підприємницької діяльності в умовах мінливого зовнішнього середовища. Вона передбачає розподіл потенційних загроз за різними напрямами діяльності або об'єктами управління, що дозволяє зменшити залежність підприємства від окремих чинників і мінімізувати втрати у разі настання несприятливих подій. До основних напрямів диверсифікації ризиків належать:

– продуктова диверсифікація, яка передбачає розширення асортименту товарів і послуг, а також освоєння нових сегментів споживчого попиту. Такий підхід дає змогу зменшити ризики, пов'язані з коливанням попиту на окремі види продукції, та підвищити загальну конкурентоспроможність підприємства.

– фінансова диверсифікація ґрунтується на використанні різноманітних джерел фінансування: власного капіталу, банківських кредитів, залучених інвестицій. Також до цього напряму належить використання різних валют, страхових механізмів та інструментів хеджування, що дозволяє підприємству зменшити фінансові ризики, пов'язані з нестабільністю ринку капіталу чи валютними коливаннями.

– ринкова диверсифікація передбачає освоєння нових географічних ринків, розширення цільової аудиторії та використання альтернативних каналів збуту. Це особливо важливо для підприємств, які здійснюють експортну діяльність, адже дозволяє знизити залежність від конкретного регіону або ринку.

– регіональна диверсифікація полягає у розміщенні виробничих, логістичних або сервісних об'єктів у різних географічних точках. Такий підхід мінімізує ризики, пов'язані з локальними катастрофами, політичною або соціальною нестабільністю, змінами у законодавстві чи регуляторному середовищі.

– диверсифікація постачальників та каналів збуту полягає у створенні багатоканальної системи взаємодії з контрагентами. Замість орієнтації на одного-двох ключових партнерів, підприємство формує гнучку мережу постачальників і клієнтів, що дозволяє зменшити ризики перебоїв у постачанні або втрати споживачів.

Застосування комплексного підходу до диверсифікації дає змогу підприємству підвищити адаптивність, зменшити залежність від непередбачуваних факторів та забезпечити стабільний розвиток у довгостроковій перспективі.

Упровадження диверсифікованого підходу потребує відповідного управлінського інструментарію, зокрема:

- аналізу та ідентифікації ризиків (SWOT, PESTEL, матриця ризиків);
- розробки сценаріїв розвитку подій;
- застосування цифрових інструментів для моніторингу ринку (CRM, ERP, BI-системи);
- стратегічного планування з урахуванням багатоваріантності.

Практика успішних підприємств демонструє, що диверсифікація дозволяє не лише уникати втрат, але й відкривати нові можливості для зростання. У воєнний час і в умовах кризи це стає не просто вибором, а необхідною умовою виживання бізнесу.

Висновки

Диверсифікація є ключовим напрямом управління підприємницькими ризиками, який забезпечує зниження вразливості бізнесу та підвищення його адаптивності до змінного зовнішнього середовища. Використання стратегій продуктового, фінансового, ринкового та логістичного розширення дозволяє зменшити загрози і забезпечити довгострокову стабільність підприємства. В умовах турбулентності ринку диверсифікація виступає як запорука стійкого розвитку та конкурентних переваг.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Крамаренко Г.О. Управління ризиками підприємства. К.: КНЕУ, 2022, 248 с.
2. ISO 31000:2018. Risk Management – Guidelines. – International Organization for Standardization. – https://www.iso.org
3. Гриньова В.М. Стратегічне управління підприємством: навч. посіб. Харків: Інжек, 2020, 416 с.
4. Кузьмін О.Є., Гринчук Н.В. Диверсифікація в системі антикризового управління підприємством. Львів: ЛНУ, 2021, 284 с.
5. Deloitte. 2023 Global Risk Management Survey. https://www2.deloitte.com

Пілявоз Тетяна Миколаївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vitan1975.75@gmail.com

Кревський Тимофій Анатолійович – студент групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: krevskiy@ukr.net

Tetiana Mykolaivna Pilyavoz – PhD in Economics, Associate Professor at the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. E-mail: vitan1975.75@gmail.com

Tymofii Anatoliiovych Krevskyi – student of group P-21b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. E-mail: krevskiy@ukr.net

УДК 330.322

Азарова А. О.
Венжик О. В.

Розроблення функціоналу оцінювання економічної безпеки як складової організаційного капіталу

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У дослідженні розглянуто підхід до оцінювання економічної безпеки підприємства як складової організаційного капіталу. Запропоновано інтегральний функціонал на основі нормованих позитивних і негативних параметрів, що охоплюють фінансову, виробничу, технологічну та кадрову складові.

Ключові слова: економічна безпека, організаційний капітал, функціонал, нормовані показники.

Development of functionality for assessing economic security as a component of organizational capital

Abstract

The study considers an approach to assessing the economic security of an enterprise as a component of organizational capital. An integral functional based on normalized positive and negative parameters covering financial, production, technological and personnel components is proposed.

Keywords: economic security, organizational capital, functional, normalized indicators.

У сучасних умовах нестабільного економічного середовища, що характеризується зростанням рівня невизначеності, фінансових і геополітичних ризиків, одним із ключових завдань стратегічного управління підприємством є забезпечення належного рівня його економічної безпеки. Одним із ефективних інструментів для системного моніторингу цього показника є розроблення інтегрованого функціоналу оцінювання, який ґрунтується на структурному аналізі основних складових організаційного капіталу. Такий підхід дозволяє врахувати взаємозв'язок між рівнем розвитку нематеріальних ресурсів підприємства та його здатністю протидіяти економічним загрозам, що, у свою чергу, формує основу для побудови ефективної системи внутрішнього контролю та управлінських рішень превентивного характеру.

Оцінювання функціоналу економічної безпеки F дозволяє враховувати фінансову – x_9, виробничо-збутову – x_{10}, техніко-технологічну – x_{11} та кадрову – x_{12} складові, що наведено у табл. 1.

$$\mathrm{F} = g(x_1, \dots, x_4),$$

$$\mathrm{F} = \frac{\sum x_i^d - \sum x_i^c}{D + C}, \quad \mathrm{F} \in \overline{(0; 1]},$$

де D – кількість позитивних оцінювальних параметрів x_i;

C – кількість негативних оцінювальних параметрів x_i;

$(1 - x_i^c)$ – нормоване значення i-го негативного оцінювального параметра ЕБ.

У свою чергу фінансова складова – x_1 – оцінює такі параметри, як: рентабельність активів – x_1^*, рентабельність власного капіталу –x_2^*, витрати підприємства –x_3^*, коефіцієнт загальної ліквідності –x_4^*, коефіцієнт фінансової стабільності –x_5^*, коефіцієнт фінансової стійкості –x_6^*, коефіцієнт платоспроможності –x_7^*, коефіцієнт фінансової незалежності –x_8^*, коефіцієнт фінансової заборгованості –x_9^*, коефіцієнт оборотності активів –x_{10}^*, операційна активність –x_{11}^*, інноваційна активність –x_{12}^*, маркетингова активність –x_{13}^*, корпоративна активність –x_{14}^*:

$$x_1 = p(x_1^*, \dots, x_{15}^*), \quad x_1 \in \overline{(0; 1]},$$

де x_1^* – рентабельність активів, показник ефективності використання майна підприємства:

$$x_1^* = \frac{x_1^{**}}{x_2^{**}} \cdot 100\%,$$

де x_1^{**} – прибуток, що його отримало підприємство за рік (валовий прибуток або прибуток від операційної діяльності, або чистий прибуток, що його отримувало підприємство (організація, установа) протягом року);

x_2^{**} – середньорічна вартість активів підприємства за рік.

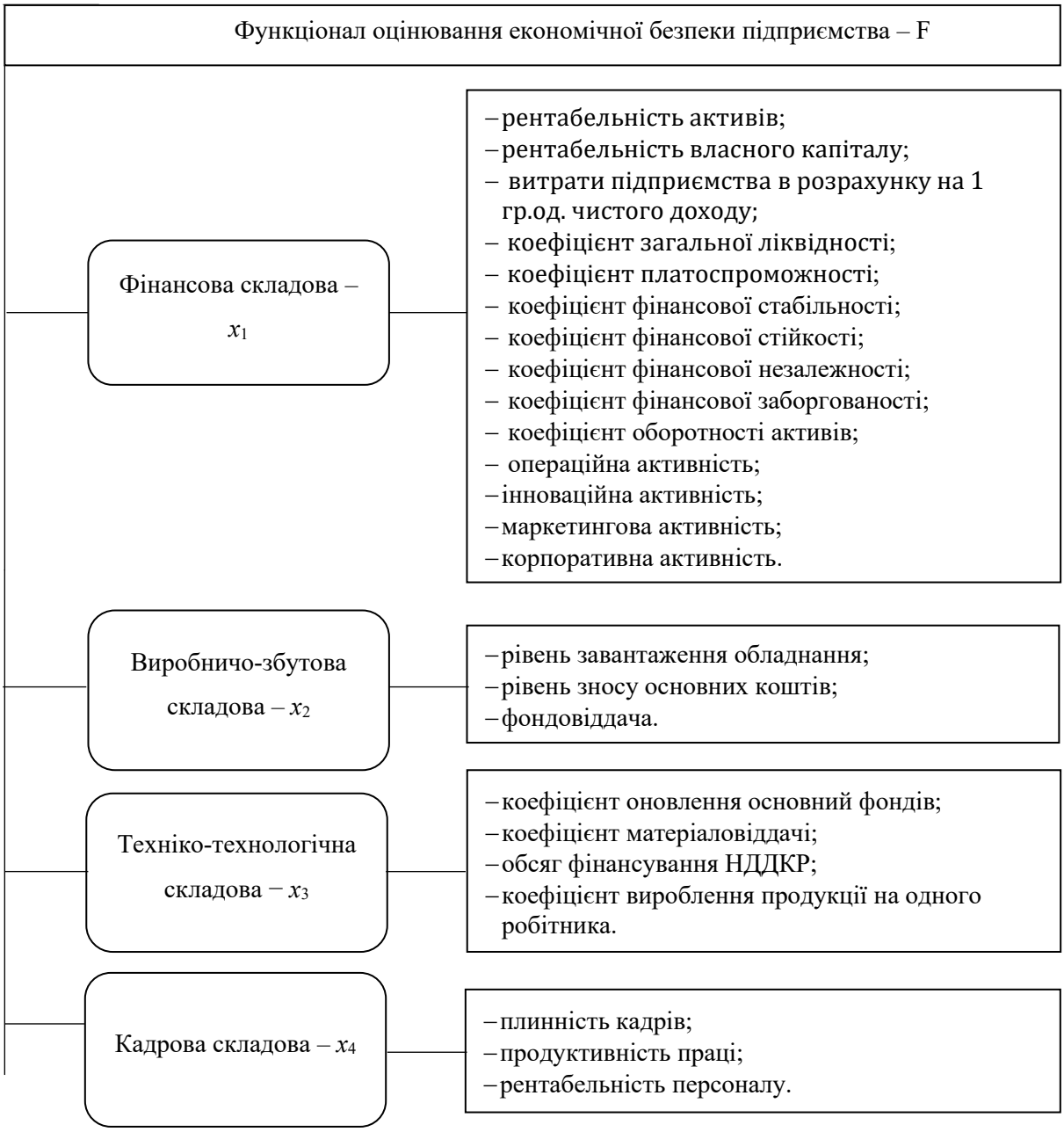

Таблиця 1 – Функціонал оцінювання економічної безпеки підприємства – F

де x_2^* – рентабельність власного капіталу, показник прибутковості інвестицій власників підприємства:

$$x_2^* = \frac{x_1^{**}}{x_3^{**}} \cdot 100\%;$$

де x_3^{**} – середньорічна вартість основного капіталу за рік.

де x_3^* – витрати відприємства в розрахунку на 1 гр.од. чистого доходу:

$$x_3^* = \frac{(x_4^{**} - x_5^{**})}{x_5^{**}};$$

де x_4^{**} – чистий дохід у цьому році;
x_5^{**} – прибуток від звичайної діяльності до оподаткування.

де x_4^* – коефіцієнт загальної ліквідності, показник здатності підприємства погашати поточні зобов'язання за рахунок обігових активів

$$x_4^* = \frac{x_6^{**}}{x_7^{**}};$$

де x_6^{**} – середньорічна вартість оборотних активів підприємства (органі-зації, установи);
x_7^{**} – середньорічна вартість поточних зобов'язань.

$x_5^* -$ коефіцієнт платоспроможності;

$$x_5^* = \frac{x_8^{**}}{x_7^{**} + x_9^{**}};$$

де x_8^{**} – середньорічна величина активів;
x_9^{**} – середньорічна величина довгострокових зобов'язань.

x_6^* – коефіцієнт фінансової стабільності:

$$x_6^* = \frac{x_{10}^{**}}{x_7^{**} + x_9^{**}};$$

де x_{10}^{**} – середньорічна вартість власного капіталу за рік.

x_7^* – коефіцієнт фінансової стійкості:

$$x_7^* = \frac{x_{10}^{**} + x_9^{**}}{x_{11}^{**}};$$

де x_{11}^{**} – середньорічна величина пасивів за рік.

x_8^* – коефіцієнт фінансової незалежності:

$$x_8^* = \frac{x_{10}^{**}}{x_{11}^{**}} \cdot 100\%.$$

x_9^* – коефіцієнт фінансової заборгованості:

$$x_9^* = \frac{x_7^{**} + x_9^{**}}{x_8^{**}}.$$

x_{10}^* – коефіцієнт оборотності активів:

$$x_{10}^* = \frac{x_7^{**} + x_9^{**}}{x_8^{**}}.$$

$x_{11}^* -$ фінансова активність:

$$x_{11}^* = \frac{x_{12}^{**}}{x_{13}^{**}};$$

де x_{12}^{**} – виручка;
x_{13}^{**} – середня величина активів.

$x_{12}^* -$ операційна активність:

$$x_{12}^* = \frac{x_{14}^{**}}{x_{15}^{**}};$$

де x_{14}^{**} –собівартість реалізованої продукції;
x_{15}^{**} – середня вартість запасів.
$x_{13}^* -$ інноваційна активність:

$$x_{13}^* = \frac{x_{16}^{**}}{x_{17}^{**}};$$

де x_{16}^{**} – обсяг продажу інноваційної продукції;
x_{17}^{**} – загальний обсяг продажів.

$x_{14}^* -$ маркетингова активність:

$$x_{14}^{*} = \frac{x_{18}^{**}}{x_{19}^{**}};$$

де x_{18}^{**} – витрати на маркетинг;
x_{19}^{**} – загальні витарти підприємства.

x_{15}^{*} – корпоративна активність:

$$x_{15}^{*} = \frac{x_{20}^{**}}{x_{21}^{**}};$$

де x_{20}^{**} – обсяг виробленої продукції;
x_{21}^{**} – кількість працівників.

Виробничо-збутова складова – x_2 – враховує такі параметри, як рівень завантаження обладнання – $-x_{16}^{*}$, рівень зносу основних коштів $-x_{17}^{*}$, фондовіддача$-x_{18}^{*}$:

$$x_2 = p(x_{16}^{*}, \dots, x_{18}^{*}),\ x_{10} \in \overline{(0;1]},$$

де x_{16}^{*} – рівень завантаження обладнання:

$$x_{16}^{*} = \frac{x_{22}^{**}}{x_{23}^{**}};$$

де x_{22}^{**} – фактичний обсяг виробленої продукції;
x_{23}^{**} – максимальний можливий обсяг виробництва за той самий період.

де x_{17}^{*} – рівень зносу основних коштів:

$$x_{17}^{*} = \frac{x_{24}^{**}}{x_{25}^{**}};$$

де x_{24}^{**} – сума зносу основних коштів;
x_{25}^{**} – первісна вартість основних коштів.

де x_{18}^{*} – фондовіддача:

$$x_{18}^{*} = \frac{x_{26}^{**}}{x_{27}^{**}};$$

де x_{26}^{**} – обсяг виробленної продукції (або виручка);
x_{27}^{**} – середньорічна вартість основних виробничих фондів.

Техніко-технологічна складова – x_3 –включає такі параметри: коефіцієнт оновлення основних фондів $-x_{19}^{*}$ коефіцієнт матеріаловіддачі $-x_{20}^{*}$, обсяг фінансування НДДКР $-x_{21}^{*}$, коефіцієнт вироблення продукції на одного робітника $-x_{22}^{*}$:

$$x_3 = f(x_{19}^{*}, \dots, x_{22}^{*}),\ \ x_{11} \in \overline{(0;1]}$$

де x_{19}^{*} – коефіцієнт оновлення основних фондів:

$$x_{19}^{*} = \frac{x_{28}^{**}}{x_{29}^{**}};$$

де x_{28}^{**} – вартість нових основних фондів введених в експлуатацію протягом певного періоду;
x_{29}^{**} – вартість основних фондів на кінець періоду.

де x_{20}^{*} – коефіцієнт матеріаловіддачі:

$$x_{20}^{*} = \frac{x_{30}^{**}}{x_{31}^{**}};$$

де x_{30}^{**} – обсяг виготовленої або реалізованої продукції;
x_{31}^{**} – витрати матеріалів на виробництво продукції.

де x_{21}^{*} – обсяг фінансування НДДКР:

$$x_{21}^{*} = \frac{x_{32}^{**}}{x_{33}^{**}};$$

де x_{32}^{**} –обсяг фінансування НДДКР;
x_{33}^{**} – загальний обсяг витрат підприємства.

де x_{22}^{*} – коефіцієнт вироблення продукції на одного робітника:

$$x_{22}^{*} = \frac{x_{34}^{**}}{x_{35}^{**}};$$

де x_{34}^{**} –загальний обсяг виготовленої продукції;
x_{35}^{**} – середньооблікова кількість робітників.

Кадрова складова x_4 – враховує такі параметри: плинність кадрів –x_{23}^{*}, продуктивність праці — x_{24}^{*}, рентабельність персоналу –x_{25}^{*}.

$$x_4 = f(x_{23}^{*}, \dots, x_{25}^{*}), \quad x_{12} \in \overline{(0;1]}$$

де x_{23}^{*} – плинність кадрів:

$$x_{52}^{*} = \frac{x_{36}^{**}}{x_{37}^{**}};$$

де x_{36}^{**} –кількість звільненних працівників за період;
x_{37}^{**} – середньооблікова чисельність персоналу.

x_{24}^{*} – продуктивність праці оцінимо за допомогою бальних оцінок b, як представлено у табл. 2.

Таблиця 2 – Бальне оцінювання первинних параметрів

Найменування параметра	Первинний параметр	Бальна оцінка – b_l
Виконання встановлених виробничих норм	x_{38}^{**}	[0 - 1]
Ефктивність використання робочого часу	x_{39}^{**}	[0 - 1]
Здатність працювати в команді	x_{40}^{**}	[0 - 1]
Ініціативність у виробничому процесі	x_{41}^{**}	[0 - 1]
Відповідність кваліфікації посаді	x_{42}^{**}	[0 - 1]
Своєчасність у виконанні поставлених задач	x_{43}^{**}	[0 - 1]

$$x_{24}^{*} = \begin{cases} 0, \text{якщо } 0 \le \sum_{i=1}^{6} b_l \le 0{,}4; \\ 0{,}5, \text{якщо } 0{,}4 \le \sum_{i=1}^{6} b_l \le 0{,}7; \\ 1, \text{якщо } 0{,}7 \le \sum_{i=1}^{6} b_l \le 1. \end{cases}$$

x_{25}^{*} – рентабельність персоналу:

$$x_{25}^{*} = \frac{x_{44}^{**}}{x_{45}^{**}};$$

де x_{44}^{**} – чистий прибуток підприємства;
x_{45}^{**} – фонд оплати праці.

Таким чином, запропонований функціонал оцінювання економічної безпеки підприємства ґрунтується на системній інтеграції ключових складових організаційного капіталу, що охоплюють фінансову, кадрову, техніко-технологічну та виробничо-збутову сфери. Такий підхід дозволяє розглядати економічну безпеку не як ізольовану категорію, а як результат узгодженого функціонування внутрішніх ресурсів підприємства, зокрема нематеріальних активів, управлінських механізмів і знаннєвої інфраструктури. Запропонована модель передбачає

структуризацію вхідних параметрів з подальшою їх нормалізацією, що забезпечує можливість проведення об'єктивного кількісного аналізу поточного стану економічної безпеки.

Використання уніфікованих шкал, зважених індексів та формалізованих алгоритмів обробки показників підвищує достовірність отриманих результатів, забезпечує порівнюваність між підприємствами різних галузей та дозволяє відстежувати динаміку змін у часовому аспекті. Такий підхід створює методологічне підґрунтя для прийняття обґрунтованих управлінських рішень у сфері ризик-менеджменту, внутрішнього контролю та стратегічного планування. Особливої цінності модель набуває в умовах підвищеної турбулентності зовнішнього середовища, коли актуалізується потреба у своєчасному виявленні критичних зон ризику, формуванні превентивних заходів та забезпеченні довгострокової економічної стійкості підприємства.

Літературні джерела

1. Азарова А. О., Пужайло О. І. Управління інтелектуальним капіталом на вітчизняних підприємствах засобами сучасних інформаційних технологій. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2017. № 2. Том 1. С. 185–188.
2. Азарова А. О., Роїк О. М., Федорова І. В. Аналіз програмних засобів управління інтелектуальним капіталом. *Вісник Мукачівського державного університету* «*Економіка і суспільство*». 2017. № 10. С. 149–154.
3. Азарова А. О., Антонюк С. Ю. Математична та структурна модель оцінювання рівня інтелектуального капіталу на підприємстві. *Науково-теоретичний журнал Хмельницького економічного університету «Наука й економіка»*. №3 (35). 2014. С. 267 – 271.
4. Азарова А. О., Остапчук Т. В. Аналіз дефініцій організаційного капіталу підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету.* № 3. Т. 1. 2015. С. 25 – 28.
5. Азарова А. О., Года К. О. Розроблення структурної моделі організаційного капіталу. *Вісник Львівського університету. Серія економічна*. 2012. Вип. 47. С. 13–18.
6. Азарова А. О., Остапчук Т. В., Мороз О. О. Автоматизовані засоби покращення управління організаційним капіталом. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. Том 1. №4. 2015. С. 85–88.
7. А. О. Азарова, О. О. Мороз, А. В. Сторожа. Обґрунтування переваг розроблення інтегральної комплексної цільової програми управління інтелектуальним капіталом. *Наука й економіка*. № 1 (29). 2013. С. 198–202.
8. Азарова А. О., Венжик О. В. Застосування цифрових інструментів та штучного інтелекту в управлінні організаційним капіталом. *Глобалізація та трансформація: національний та світовий виміри*. 2025. С. 187-203.
9. Азарова, А., Венжик, О., Краєвська, А., Юрчук, Н., Міронова. Застосування ERP-систем для формування ефективної стратегії управління організаційним капіталом підприємства. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*. 2025. 340(2). 85-90. https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-340-13
10. Білоус Н. Б. Структуризація інтелектуального капіталу підприємства. Науковий вісник національного лісотехнічного університету України. 2014. № 17.8. С. 178-183.
11. Ying Ying, Shanyue Jin. Artificial intelligence and green product innovation: Moderating effect of organizational capital. Heliyon. 2024. Volume 10, Issue 7. https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e28572
12. Mobina Zareie, Najah Attig, Sadok El Ghoul, Iraj Fooladi. Firm digital transformation and corporate performance: The moderating effect of organizational capital. *Finance Research Letters*. 2024. Volume 61. https://doi.org/10.1016/j.frl.2024.105032
13. Konan Chan, Re-Jin J. Guo, Yanzhi A. Wang, Hsiao-Lin Yang. Organization capital and analyst coverage. *Journal of Empirical Finance*. 2022. Volume 69. Pages 81-105. https://doi.org/10.1016/j.jempfin.2022.08.003
14. Umer Iqbal, Muhammad Nadeem, Ammar Ali Gull, Umar Nawaz Kayani. Environmental innovation and firm value: The moderating role of organizational capital. *Journal of Environmental Management*. 2022. Volume 316. https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2022.115253
15. Florian Bauer, Arpit Raswant, Md Ahasan Habib Sarkar. Organization Capital and International Acquisitions. *Journal of Business Research*. 2025. Volume 189. https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2024.115011

Азарова Анжеліка Олексіївна – канд. техн. наук, професор, заст. декана Факультету менеджменту та інформаційної безпеки з наукової роботи та міжнародного співробітництва Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, azarova.angelika@gmail.com

Azarova A. Anzhelika – Ph.D., Professor, Deputy dean of the Faculty of management and information security by scientific work and international cooperation Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Венжик Ольга Володимирівна – студентка групи МІТ-21б факультету менеджменту та інформаційної безпеки Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, torresolga460@gmail.com

Venzhyk Olha Volodymyrivna – student of the MIT-21b group of the Faculty of Management and Information Security of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, torresolga460@gmail.com

УДК 658.5

Каспірович А.В.

ПОРІВНЯННЯ МЕТОДОЛОГІЙ LEAN ТА TOC В УПРАВЛІННІ ВИРОБНИЧИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ

[1] Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Запропоновано порівняльний аналіз двох провідних управлінських концепцій - методологій Lean та Theory of Constraints (TOC) у контексті їх застосування на виробничих підприємствах. Досліджено ключові принципи кожної з методологій, проаналізовано галузі їх найбільшого поширення та особливості впровадження. Визначено основні відмінності підходів до управління виробництвом та окреслено перспективи застосування даних концепцій в умовах українських підприємств. Встановлено, що Lean фокусується на системному усуненні втрат, тоді як TOC концентрується на управлінні обмеженнями системи.

Ключові слова: lean-виробництво, теорія обмежень, управління виробництвом, оптимізація процесів, українські підприємства.

Abstract

A comparative analysis of two leading management concepts - Lean and Theory of Constraints (TOC) methodologies in the context of their application in manufacturing enterprises is proposed. The key principles of each methodology are studied, the industries of their greatest distribution and implementation features are analyzed. The main differences in approaches to production management are identified and prospects for the application of these concepts in Ukrainian enterprises are outlined. It is established that Lean focuses on systematic waste elimination, while TOC concentrates on managing system constraints.

Keywords: lean manufacturing, theory of constraints, production management, process optimization, Ukrainian enterprises.

Вступ

Сучасні виробничі підприємства стикаються з необхідністю підвищення ефективності операційної діяльності в умовах зростаючої конкуренції та мінливості ринкового середовища. Серед найбільш поширених управлінських концепцій, що спрямовані на оптимізацію виробничих процесів, виділяють методології Lean та Theory of Constraints (TOC) [1].

Lean-виробництво, вперше розроблене в Toyota Motor Corporation у 1950-х роках, фокусується на усуненні всіх видів втрат (muda) у виробничих процесах, тоді як TOC, запропонована Еліяху Голдраттом у 1980-х роках, концентрується на ідентифікації та управлінні обмеженнями системи [2]. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю розуміння особливостей застосування цих методологій для українських підприємств в умовах економічних викликів та трансформаційних процесів.

Метою роботи є проведення порівняльного аналізу методологій Lean та TOC та визначення особливостей їх застосування в управлінні виробничими підприємствами.

Результати дослідження

Lean-виробництво базується на п'яти основних принципах: визначення цінності з точки зору споживача, картування потоку створення цінності (Value Stream Mapping), забезпечення безперервного потоку, впровадження системи "витягування" (pull system) та прагнення до досконалості (kaizen) [3]. Основна ідея полягає в усуненні восьми видів втрат: перевиробництва, очікування, транспортування, надмірної обробки, зайвих запасів, непотрібних переміщень, дефектів та невикористаного потенціалу працівників.

Theory of Constraints (TOC) фокусується на ідентифікації найслабшої ланки (обмеження) в системі та її максимальному використанні. Методологія включає п'ять послідовних кроків: ідентифікація системного обмеження, максимальне використання цього обмеження, підпорядкування всіх інших процесів обмеженню, підвищення продуктивності обмеження та повернення до першого кроку після усунення попереднього обмеження [4].

Lean найбільшого поширення набув у Японії (Toyota Production System), пізніше успішно впроваджений у США, Європі та інших регіонах. Найефективніше застосовується в автомобільній промисловості (Toyota, Honda, Ford), машинобудуванні, електроніці (Samsung, Sony), фармацевтиці та сфері послуг. TOC розроблена ізраїльським фізиком Е. Голдраттом, широко впроваджена в США, Європі та інших розвинених країнах. Особливо ефективна в хімічній промисловості, металургії, видобувних галузях та проектному менеджменті.

Основні відмінності методологій полягають у наступному. Lean фокусується на усуненні всіх видів втрат одночасно, тоді як TOC концентрується виключно на управлінні обмеженнями. Щодо підходу до запасів: Lean прагне до мінімізації всіх запасів, а TOC передбачає створення стратегічних запасів перед обмеженнями. У плані метрик оцінки: Lean орієнтується на продуктивність окремих процесів, TOC - на пропускну здатність системи в цілому. Lean передбачає постійне покращення всіх процесів, TOC концентрується на удосконаленні тільки обмежень.

Таблиця 1

Порівняльна характеристика методологій Lean та TOC

Критерій порівняння	Lean	TOC
Основний фокус	Усунення всіх видів втрат	Управління обмеженнями
Підхід до запасів	Мінімізація всіх запасів	Стратегічні запаси перед обмеженнями
Ключові метрики	Продуктивність процесів, OEE, час циклу	Пропускна здатність, ROI, час обороту
Філософія удосконалення	Kaizen - постійне покращення всього	Концентрація на обмеженнях
Планування виробництва	Pull-система, JIT	Drum-Buffer-Rope
Рівень складності впровадження	Високий, потребує зміни культури	Середній, фокус на конкретних точках
Часові рамки результату	Довгострокові (1-3 роки)	Швидкі результати (3-6 місяців)

Дані табл. 1 показують, що Lean та TOC мають принципово різні підходи до оптимізації виробництва, що впливає на вибір методології залежно від специфіки підприємства та поточних завдань.

Українські підприємства стикаються з специфічними викликами при впровадженні цих методологій. Lean краще підходить для підприємств з налагодженими процесами та стабільним попитом, що характерно для великих виробників. TOC може бути ефективнішою в умовах обмежених ресурсів та нестабільного ринкового середовища, що притаманно багатьом вітчизняним підприємствам. Необхідна адаптація інструментів до специфіки українського виробництва, корпоративної культури та рівня кваліфікації персоналу.

Висновки

Проведений аналіз показав, що методології Lean та TOC мають принципово різні підходи до оптимізації виробничих процесів. Lean фокусується на системному усуненні втрат у всіх процесах, тоді як TOC концентрується на ідентифікації та управлінні ключовими обмеженнями системи. Для українських підприємств доцільним є диференційований підхід до вибору методології з урахуванням специфіки галузі, поточного стану виробничої системи та зовнішніх умов функціонування. Перспективами подальших досліджень є розробка адаптованих моделей впровадження цих методологій для вітчизняних підприємств різних галузей економіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Womack J. P. What is the Theory of Constraints, and How Does it Compare to Lean Thinking? / J. P. Womack // Lean Enterprise Institute. — 2021. — URL: https://www.lean.org/the-lean-post/articles/what-is-the-theory-of-constraints-and-how-does-it-compare-to-lean-thinking/ (дата звернення: 10.12.2024).

2. Librelato T. P. Literature on the comparison between the theory of constraints and lean manufacturing: Review, classification, and analysis / T. P. Librelato, G. L. Tortorella, A. A. Marodin // ResearchGate. — 2012. — URL: https://www.researchgate.net/publication/262438191_Literature_on_the_comparison_between_the_theory_of_constraints_and_lean_manufacturing_Review_classification_and_analysis (дата звернення: 10.12.2024).

3. Pilevneli T. TOC implementation in a medium-scale manufacturing system with diverse product routing / T. Pilevneli, E. Şen // Cogent Engineering. — 2019. — Vol. 6. — URL: https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/21693277.2019.1616002 (дата звернення: 10.12.2024).
4. Ahmad N. M. A Review on Lean Manufacturing Practices in Small and Medium Enterprises / N. M. Ahmad, N. Ibrahim, I. Zailani // Academia.edu. — 2015. — URL: https://www.academia.edu/942964/A_REVIEW_ON_LEAN_MANUFACTURING_PRACTICES_IN_SMALL_AND_MEDIUM_ENTERPRISES (дата звернення: 10.12.2024).

Каспірович Антон Валерійович — аспірант Кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, група 073, Факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail. anton.kaspirovych073@gmail.com

Науковий керівник. **Єпіфанова Ірина Юріївна** — доктор економічних наук, професор, проректор з наукової роботи, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Kaspirovych Anton V.- postgraduate student at the Department of Finance and Innovation Management, group 073, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail. anton.kaspirovych073@gmail.com

Scientific supervisor. **Yepifanova Iryna Yu.** — doctor of economics, professor, vice-rector for scientific work, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 331.108

Т. М. Пілявоз
В. В. Когут

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ МАЛОГО ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У статті розглянуто особливості управління персоналом на малих підприємствах в умовах воєнного часу.
Ключові слова: персонал, управління персоналом, мале підприємство, воєнний стан, кадрова стратегія.

Abstract
The article discusses the peculiarities of personnel management in small enterprises during wartime.
Keywords: personnel, personnel management, small enterprise, martial law, personnel strategy.

Вступ

Воєнна агресія проти України кардинально змінила умови функціонування вітчизняного підприємництва, зокрема малого бізнесу. Особливо гострою стала проблема ефективного управління персоналом, адже саме трудові ресурси є одним із найбільш уразливих елементів організаційної структури підприємства під час війни. Малі підприємства, які зазвичай працюють із обмеженим штатом, у воєнних умовах змушені адаптуватися до кадрових втрат, вимушеної міграції працівників, зростання психологічного тиску та загального дефіциту кваліфікованої робочої сили.

Результати дослідження

Управління персоналом малого підприємства є специфічною управлінською діяльністю, яка суттєво відрізняється від кадрового менеджменту у великих компаніях як за масштабами, так і за методологічними підходами. Особливості малого бізнесу зумовлюють необхідність універсальності, гнучкості та оперативності у прийнятті управлінських рішень щодо трудових ресурсів [1].

На малих підприємствах, як правило, відсутні спеціалізовані кадрові служби, а функції управління персоналом виконуються безпосередньо власником або керівником підприємства. Це передбачає поєднання стратегічних, адміністративних і операційних обов'язків у межах однієї управлінської посади. Керівник особисто здійснює добір персоналу, організовує навчання, координує робочі графіки, контролює виконання завдань, формує мотиваційне середовище та визначає систему винагород.

Основними принципами управління персоналом малого підприємства є:

- багатофункціональність працівників, наприклад, працівник може поєднувати функції логістики, продажів та обслуговування клієнтів;
- особистісний підхід до управління передбачає тісний контакт між керівником і працівниками, що дозволяє гнучко враховувати індивідуальні потреби і позитивно впливає на лояльність персоналу;
- мінімізація формалізації: документообіг, посадові інструкції та інші нормативні акти часто мають спрощений або неформальний характер;
- практичний акцент на результативність, коли управління спрямовано на досягнення конкретних бізнес-результатів, а не на відповідність процедурним стандартам [2].

В умовах воєнного стану в країні, часткової або повної зупинки виробничих процесів, розриву логістичних ланцюгів, втрати клієнтів та загальної економічної нестабільності, персонал малого підприємства виконує не лише свої прямі обов'язки, але й часто бере на себе додаткові функції, які раніше були розподілені між кількома працівниками. Така багатофункціональність потребує перегляду підходів до організації праці, делегування повноважень та мотивації [3].

Особливе значення в управлінні персоналом у кризовий період набуває гнучкість організаційної поведінки, яка проявляється через:

- застосування дистанційної та гібридної форм зайнятості;
- скорочення бюрократичних процедур;

- акцент на міжособистісній довірі та горизонтальному управлінні;
- залучення працівників до прийняття управлінських рішень;
- неформальне стимулювання (моральна підтримка, гнучкий графік, гарантії повернення на роботу після евакуації тощо).

Війна посилила значущість психологічної підтримки персоналу як елементу стабілізації трудового колективу. У малих підприємствах, де міжособистісні зв'язки є тіснішими, на перший план виходять не лише економічні інструменти мотивації, а й неформальні – підтримка, турбота, спільна участь у волонтерських або соціальних ініціативах. Це сприяє збереженню внутрішньої згуртованості навіть в умовах обмежених ресурсів [4].

Управлінські рішення щодо персоналу мають прийматися з урахуванням динаміки зовнішніх загроз, правових змін (наприклад, мобілізація, трудова гнучкість, зміни у трудовому кодексі), а також з фокусом на утримання ключових працівників шляхом індивідуалізованих підходів до мотивації та навантаження.

Висновки

Отже, управління персоналом на малому підприємстві – це гнучкий, адаптивний і часто неформальний процес, який будується на прямій взаємодії, довірі та високій персональній відповідальності керівника за кожен кадровий крок. Його ефективність визначається здатністю створити згуртовану команду, орієнтовану на спільний результат за умов обмежених ресурсів.

Успішне управління персоналом у малому бізнесі в умовах війни стає не лише питанням ефективності, але й питанням виживання. Його результативність залежить від здатності керівника сформувати згуртовану команду, зберегти довіру, забезпечити гнучке реагування на виклики та підготувати підґрунтя для післякризового відновлення підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Шевчук О. В. Особливості функціонування малого бізнесу в Україні в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2023. № 50. С. 46–51.
2. Василенко В. А., Гриценко І. І. Управління персоналом в умовах трансформаційної економіки. Харків : ХНЕУ, 2022. 284 с.
3. Шацька З. Я. Актуальні підходи до управління персоналом підприємства в умовах воєнного стану. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2022. № 10. С. 100–105.
4. Пилипко С. М. Кадрова політика малого підприємства: нові орієнтири під час війни. *Бізнес-інформ*. 2023. № 4. С. 90–96.

Пілявоз Тетяна Миколаївна – к.е.н., доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: pilyavoz@vntu.edu.ua

Когут Владислав Віталійович – студент групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Tetiana Piliavoz – Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pilyavoz@vntu.edu.ua

Kohut Vladislav – Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 658.811

А.О. Панчук

ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ЗБУТОВА ДІЯЛЬНІСТЬ»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Здійснено критичний аналіз сутності поняття «збутова діяльність» та «збут». Визначено термінологічний взаємозв'язок категорій «збутова діяльність» і «збут». Удосконалено трактування поняття «збутова діяльність».

Ключові слова: збут, збутова діяльність, стратегія, розвиток.

Abstract

A critical analysis of the essence of the concepts of "sales activity" and "sales" has been carried out. The terminological relationship between the categories of "sales activity" and "sales" has been determined. The interpretation of the concept of "sales activity" has been improved.

Key words: sales, sales activities, strategy, development.

Вступ

На сьогодні кожне підприємство, яке прагне успішно функціонувати і не втратити своїх позицій на ринку має проводити ефективну збутову діяльність, оскільки саме вона є однією з найважливіших умов для досягнення головної мети підприємства – отримання прибутку. Саме з цією метою сучасні підприємства для збільшення обсягів продажу та для підвищення ефективності збутової діяльності звернулися до стимулювання збуту, тобто ефективно почали використовувати маркетингові стратегії покращення результативності діяльності підприємств.

Результати дослідження

Збут починається з моменту закінчення виробництва продукції та є сукупністю операцій, за допомогою яких товаровиробник має можливість комунікувати з покупцем. Своєю чергою, збут розглядають і як функції маркетингу та координації різноманітних аспектів комерційної діяльності; процеси обміну або передачі прав на продукцію; стадію відтворення; збалансування попиту й пропозиції; елемент стратегії підприємства тощо. Аналіз численних публікацій щодо збутової діяльності підприємства дає змогу виокремити такі поняття, як «збут» та «реалізація»: під реалізацією розуміють продаж виготовлених товарів і послуг або їх перепродаж, які супроводжуються отриманням грошової виручки; збут товару, продукції на підприємстві розглядають як продаж і реалізацію виготовленої ним продукції для отримання доходу [1; 2; 3; 4]. Розглянемо сутність поняття «збутова діяльність» різними науковцями (табл. 1).

Проаналізувавши праці вищеозначених фахівців, можемо зазначити, що в науковій літературі існують різні погляди на поняття «збутова діяльність» і «збут». Одні автори вважають ці поняття синонімами, інші – відмінними категоріями. Так, С.Є. Хрупович ототожнює ці поняття і визначає збутову діяльність як сукупність дій, що виконуються з того моменту, як продукт у тій формі, в якій його буде використано, надходить до комерційного підприємства чи кінцевого виробника, й до того моменту, коли споживач купує його [3]. Такої ж позиції дотримується професор Л.В. Балабанова, яка вважає, що збут – це діяльність щодо планування, втілення в життя і контролю над фізичним переміщенням матеріалів і готових виробів від виробників до споживачів для задоволення запитів споживачів й отримання прибутку [5]. Проте необхідно зауважити, що такий підхід передбачає виділення однакової сукупності дій як для підприємства-виробника, що реалізує свою продукцію, так і для підприємства, що займається збутом придбаної продукції. Іншої точки зору дотримуються Д. Ланкастер і Д. Джоббер, які вважають, що збутова діяльність в умовах ринкової орієнтації є однією з функцій маркетингу [6].

Таблиця 1 – Трактування сутності поняття «збутова діяльність» різними науковцями

Автори	Сутність
Л. Балабанова, А. Балабаниць [5]	все те, що забезпечує максимальну вигоду торговельної угоди для кожного з партнерів за першочергового врахування інтересів і вимог проміжного чи кінцевого споживача
Д. Дубівка [7]	збутова діяльність – це діяльність, яка не може існувати відособлено від інших складників підприємства: без виробництва продукції не існуватиме збуту, а без збуту виробництво не матиме каналів для реалізації
А. Кальченко [8]	процес організації товарного обміну готової продукції для одержання підприємницького прибутку
Т. Лук'янець [9]	процес просування готової продукції на ринок та організацію товарного обміну для одержання підприємницького прибутку
Н. Майбогіна [10]	комплекс відносин, які включають юридичні, комерційні та технологічні операції
С. Хрупович [11]	процес організаційно-економічних операцій, що містить маркетинговий аспект (дослідження й аналіз кон'юнктури ринку, визначення обсягів збуту, вибір та управління каналами розподілу) й логістичний аспект (транспортування, складування, управління запасами, обслуговування замовлень) і здійснюється для досягнення економічних результатів від реалізації продукції споживачам та створення позитивного іміджу підприємства на ринку
О. Ямкова [12]	комплекс процедур просування готової продукції на ринок (формування попиту, отримання й обробка замовлень, комплектація і підготовка продукції до відправки покупцям, відвантаження продукції на транспортний засіб та транспортування до місця продажу або призначення) й організація розрахунків за неї (встановлення умов і здійснення процедур розрахунків із покупцями за відвантажену продукцію).

Зміст збутової діяльності підприємства визначається його концептуальною орієнтацією. Продаж – це лише частина всієї ринкової програми підприємства, а вся робота загалом повинна координуватися ідеєю маркетингу. Продаж продукції та управління збутом тісно пов'язані з аналізом потреб і запитів потенційних покупців. Таким чином, збут продукції вважається ширшим поняттям, аніж її продаж, оскільки продаж є одним із його елементів та результатом збуту. Проблеми, пов'язані з реалізацією продукції, спричинені недосконалістю наявного ціноутворення, слабо розвиненою інфраструктурою ринку, руйнуванням зв'язків між виробниками і споживачами, недоліком необхідної інформації про стан ринку, недостатнім рівнем державної підтримки вітчизняних товаровиробників. Вітчизняні товаровиробники є вільними підприємцями, відповідно до законодавства, однак на державному рівні не створено для них необхідної інфраструктури і вільної конкуренції у системі руху продукції [13]. У результаті, з одного боку, підприємці самостійно вибирають та розширюють коло своїх покупців, вдаються до послуг посередників, самостійно вивозять продукцію в інші регіони, тобто мають можливість здійснювати торгівлю на належному рівні. З іншого боку, надмірна диверсифікація каналів збуту призвела до того, що сировина і продукція не знаходять збуту на своїх географічних ринках, товаровиробники вимушені продати її на невигідних для себе умовах.

Висновки

За результатами проведеного аналізу можна зробити наступні висновки: по-перше, вітчизняними вченими приділяється відповідна увага теорії розвитку маркетингу, проте відповідного значення, власне, збутовій діяльності як необхідного комплексу управлінських рішень та організаторських дій не приділено; по-друге, необхідно більш детальне вивчення збутової діяльності, особливо науковоємних підприємств з метою визначення впливу результатів інноваційної діяльності та географії продажів; по-третє, необхідно сформувати певний механізм формування стратегії розвитку підприємств, ураховуючи ключові управлінські рішення з організації збутової діяльності. З огляду на проведене дослідження категорії «збутова діяльність» виявлено певні зауваження щодо її тлумачення, тому запропоновано наступне трактування категорії «збутова діяльність» – це цілеспрямована організаційно-економічна діяльність, направлена на збільшення реалізації товарів та послуг шляхом

врахування виробничого потенціалу, технологічного циклу продукції, інноваційної складової діяльності підприємства, маркетингового плану, логістичних зв’язків, механізмів сервісної підтримки, пріоритетів зовнішньоекономічної діяльності підприємства відповідно до стратегічного плану розвитку підприємства, забезпечуючи двосторонній зв'язок підприємства з бізнес-партнерами та бізнес-інфраструктурою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Крикавський Є.В. Логістичне управління: підручник. Львів: Львівська політехніка, 2005. 684 с.
2. Окландер М.А. Логістика. К.: ЦУЛ, 2008. 346 с.
3. Хрупович С.Є. Економічне оцінювання та управління збутовою діяльністю підприємств: дис. … канд. екон. наук: 08.06.01. Львів, 2005. 202 с.
4. Шпилик С. Управління збутовою діяльністю підприємства. *Галицький економічний вісник*. 2012. № 4(37). С. 88–95.
5. Балабанова Л.В., Балабаниць А.В. Маркетинговий аудит системи збуту: монографія. Донецьк, 2003. 189 с.
6. Збутова діяльність промислових підприємств: теорія та напрями розвитку: монографія / П.А. Орлов, Г.О. Холодний, М.А. Борисенко та ін. Харків: ХНЕУ, 2018. 232 с.
7. Дубівка Д.В. Поняття «збут» в системі управління підприємством. *Економіка та держава*. 2013. № 2. С. 93–96.
8. Кальченко А.Г. Основи логістики: навч. посіб. К.: Знання, КОО, 2015. 135 с.
9. Лук’янець Т.І. Маркетингова політика комунікацій: навч.-метод. посіб. К.: КНЕУ, 2012. 272 с.
10. Майбогіна Н.В. Організація і методика аналізу збутової діяльності промислового підприємства: автореф. дис. … канд. ек. наук: спец. 08.00.09; Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана. К., 2007. 17 с.
11. Хрупович С.Є. Економічне оцінювання та управління збутовою діяльністю підприємств: дис. … канд. екон. наук: 08.06.01. Львів, 2005. 202 с.
12. Ямкова О.М. Зміст формування збутової політики виробничих підприємств. *Економіка і управління*. 2018. № 2. С. 52–59.
13. Воронько-Невіднича Т.В., Потапюк І.П., Петракій Н.О. Особливості управління збутовою діяльністю аграрних підприємств. *Інфраструктура ринку.* 2021. Випуск 17. С. 124–129.

Крот Дарія Олександрівна – студент групи ЕК-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Науковий керівник: **Несен Леонід Миколайович –** к.т.н., доц. кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lnesen777@gmail.com

Krot Dariya O. – Faculty of Management and Information Security Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: **Nesen Leonid M. –** Associate Professor, PhD, Associate Professor on Department of Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lnesen777@gmail.com

УДК 658.5:621

Т. М. Пілявоз
В. С. Каліон

МЕХАНІЗМ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ МАШИНОБУДІВНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У статті розкрито зміст, структуру та ключові функції механізму стратегічного управління машинобудівним підприємством в умовах економічної нестабільності, воєнних загроз та трансформації промислового середовища.
Ключові слова: стратегічне управління, машинобудівне підприємство, стратегія, інноваційний розвиток.

Abstract
The article reveals the content, structure, and key functions of the strategic management mechanism of a machine-building enterprise in conditions of economic instability, military threats, and transformation of the industrial environment.
Keywords: strategic management, machine-building enterprise, strategy, innovative development.

Вступ

Сучасні умови функціонування машинобудівних підприємств в Україні характеризуються високим рівнем нестабільності, обумовленим як глобальними економічними, так і внутрішніми викликами, зокрема повномасштабною війною, руйнуванням виробничої інфраструктури, втратою ринків збуту та кадровим дефіцитом. Машинобудування, як одна з ключових галузей реального сектора економіки, виконує не лише промислово-технологічну, але й стратегічну функцію в системі національної безпеки, особливо в контексті потреб оборонного комплексу та відбудови країни.

У таких умовах стратегічне управління підприємством набуває особливого значення як інструмент довгострокового збереження і розвитку його потенціалу. Необхідність адаптації до нової реальності потребує не просто перегляду окремих бізнес-процесів, а впровадження цілісного механізму стратегічного управління, який здатен забезпечити оперативне реагування на зміни зовнішнього середовища, мобілізацію внутрішніх ресурсів та формування гнучких стратегічних орієнтирів.

Результати дослідження

Стратегічне управління розглядається як система цілеспрямованих дій з формування, реалізації та коригування довгострокових цілей підприємства в умовах змінного зовнішнього середовища, що базується на системному аналізі ресурсів, можливостей, ризиків і перспектив розвитку. Його головною метою є забезпечення стійкого функціонування та конкурентоспроможності підприємства шляхом гнучкого реагування на загрози й використання стратегічних можливостей [1].

Традиційні моделі стратегічного управління, орієнтовані на стабільність і поступовий розвиток, втрачають ефективність у кризових умовах. Це зумовлює потребу в розробці нових підходів до побудови адаптивних стратегічних механізмів, які враховують особливості машинобудівної галузі, обмеженість ресурсів, високі ризики та важливість людського капіталу.

Механізм стратегічного управління машинобудівним підприємством слід розглядати як інтегровану систему взаємопов’язаних елементів, що забезпечують реалізацію стратегічного курсу підприємства на всіх рівнях управління. Цей механізм включає не лише процеси стратегічного аналізу та вибору цілей, але й комплекс управлінських важелів, інструментів реалізації, нормативних регламентів, методів контролю та зворотного зв’язку. Його ключова функція полягає у тому, щоб перетворити стратегічне бачення на конкретні управлінські рішення, що дозволяють досягати стійких результатів навіть в умовах зовнішньої турбулентності [2].

У структурному аспекті механізм стратегічного управління охоплює такі складові: аналітичну (оцінювання ринкового становища, внутрішніх ресурсів, конкурентних переваг), цільову (формування місії, бачення, стратегічних і тактичних цілей), програмну (розробка стратегічних програм та проєктів), ресурсну (забезпечення необхідними фінансовими, матеріальними й людськими ресурсами), організаційну (налагодження управлінських процедур), контрольну (моніторинг виконання стратегії, оцінювання результативності та коригування). Ефективне функціонування цього механізму забезпечує стратегічну узгодженість дій усіх підрозділів підприємства, дозволяє мінімізувати ризики, своєчасно реагувати на виклики ринку та досягати заданих довгострокових орієнтирів розвитку.

У сучасних реаліях пріоритетами машинобудівних підприємств є: збереження виробничого потенціалу за умов пошкодженої інфраструктури; диверсифікація ринків збуту з орієнтацією на внутрішній ринок, оборонні замовлення та експорт до країн-сусідів; технологічна модернізація, включно з впровадженням цифрових рішень; зміцнення кадрового складу через підготовку нових спеціалістів і підтримку наявного персоналу [3].

Особливої ваги набуває адаптивність стратегії, тобто здатність підприємства оперативно змінювати стратегічні напрями відповідно до зовнішніх викликів. Це означає перехід до сценарного планування, використання SWOT- та PEST-аналізу, гнучкого бюджетування та активного моніторингу ключових показників ефективності (KPI) [4].

Ключовими передумовами дієвого стратегічного управління є наявність сильного керівництва, організаційної культури змін, інвестицій у науково-технічний розвиток, а також прозорість управлінських процесів. Успішна реалізація стратегій в умовах війни можлива лише за умови синергії ресурсної мобілізації, партнерства з державними структурами та стейкхолдерами, а також гнучкої організаційної структури підприємства.

Висновки

Ефективний механізм стратегічного управління дозволяє машинобудівному підприємству не лише утримуватися на ринку, а й формувати нові конкурентні переваги в умовах невизначеності. Його головною функцією є забезпечення стійкого розвитку через адаптацію до зовнішніх викликів, модернізацію виробництва, посилення кадрового потенціалу та впровадження інновацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Лаптєва Т. М. Стратегічне управління підприємством: теорія і практика. Київ: КНЕУ, 2021. 312 с.

2. Калачова І. С. Формування механізму стратегічного управління машинобудівним підприємством. *Економіка та держава.* 2023. № 2. С. 38–43.

3. Письменна Є. А. Трансформація стратегічного управління в умовах воєнного часу. *Бізнес-інформ*. 2023. № 10. С. 52–58.

4. Малюта Л. В. Інноваційні підходи до стратегічного управління виробничим підприємством. *Наукові праці НУХТ.* 2022. № 28. С. 91–97.

Пілявоз Тетяна Миколаївна – к.е.н., доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: pilyavoz@vntu.edu.ua

Каліон Владислав Сергійович – студент групи П-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Piliavoz Tetiana – Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pilyavoz@vntu.edu.ua

Vladislav Kalion – Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 658.87

Т. М. Пілявоз
П. Є. Верьовкін

АДАПТАЦІЯ ЗБУТОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА ДО УМОВ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У статті розглянуто зміст, чинники та інструменти адаптації збутової політики підприємства в умовах економічної нестабільності. Обґрунтовано роль гнучкого управління каналами збуту, поведінкою споживача та ціноутворенням як ключових елементів виживання бізнесу.
Ключові слова: збутова політика, економічна нестабільність, адаптація, канали збуту.

Abstract
The article discusses the content, factors, and tools for adapting a company's sales policy in conditions of economic instability. It substantiates the role of flexible management of sales channels, consumer behavior, and pricing as key elements for business survival.
Keywords: sales policy, economic instability, adaptation, sales channels.

Вступ

Економічна нестабільність, що охоплює Україну в умовах повномасштабної війни, руйнування логістичної інфраструктури, зниження платоспроможності населення та високого рівня інфляційних ризиків, істотно впливає на господарську діяльність підприємств. За таких умов збутова політика перестає бути лише інструментом реалізації товарів і починає виконувати роль антикризового інструмента, який визначає здатність підприємства зберігати ліквідність, підтримувати ринкові позиції та забезпечувати безперервність бізнес-процесів.

Результати дослідження

Збутова політика в умовах кризи вимагає гнучкого та адаптивного підходу, що включає перегляд каналів реалізації, методів взаємодії з клієнтами, підходів до ціноутворення, структури асортименту та стратегії комунікацій. Традиційна модель збуту, побудована на стабільних партнерських контрактах, лінійній логістиці та плановому попиті, виявляється недостатньо ефективною в умовах постійних змін і високої невизначеності. Саме тому актуалізується потреба в формуванні адаптивної збутової системи, здатної до оперативного реагування на збої, ризики та нові виклики ринку [1].

Адаптація збутової політики полягає у гнучкому реагуванні на зміну ринкової кон’юнктури, споживчих потреб і економічних умов.

Ключовими інструментами адаптації виступають:

- оптимізація та диверсифікація каналів збуту: підприємства все частіше звертаються до електронної комерції, прямого дистрибуційного продажу або розвитку регіональних мереж, що забезпечують гнучкість і зменшують залежність від окремих постачальників чи логістичних маршрутів;
- гнучке та кризове ціноутворення: в умовах волатильності валютного курсу, зростання собівартості та зниження попиту важливо впроваджувати диференційовану цінову політику, знижки, акційні пакети, відтермінування платежів;
- адаптація продуктового портфеля: підприємства мають зосереджуватися на товарах із гарантованим попитом, зменшувати витрати на низькооборотні види продукції, формувати спеціальні пропозиції, що відповідають обмеженим можливостям споживача;
- посилення клієнтоорієнтованості: підтримка особистої взаємодії з ключовими клієнтами, адаптація умов поставок під потреби конкретних замовників, формування відносин довіри через прозору комунікацію — усе це стає конкурентною перевагою [2].

Важливу роль у побудові адаптивної збутової політики відіграє впровадження цифрових технологій, зокрема CRM-систем, що дозволяють відстежувати динаміку попиту, поведінку клієнтів,

історію взаємодії та формувати персоналізовані пропозиції. Також посилюється значення аналітики в реальному часі, яка дає змогу підприємствам оперативно змінювати стратегії збуту відповідно до зовнішніх сигналів ринку [3].

Необхідно також враховувати взаємозв'язок збутової політики з іншими функціональними підсистемами підприємства: виробництвом, фінансами, маркетингом, логістикою. Адаптація стратегії збуту має бути комплексною, тобто супроводжуватися змінами у плануванні обсягів випуску продукції, оптимізацією запасів, реструктуризацією витрат та інвестицій у нові формати обслуговування клієнтів.

Успішна адаптація збутової політики потребує наявності організаційної гнучкості – здатності підприємства делегувати повноваження збутовим підрозділам, впроваджувати інновації, змінювати структуру ринкових пріоритетів. В умовах війни та економічної деструкції вирішальне значення має не масштаб підприємства, а його мобільність, гнучкість і здатність до нестандартного реагування [4].

Висновки

Адаптація збутової політики в умовах економічної нестабільності є необхідною передумовою збереження конкурентоспроможності підприємства. Вона передбачає зміну логіки управління продажами: від стабільного прогнозування до сценарного планування, від централізованої реалізації до гнучких локальних стратегій. Ефективність збутової діяльності у кризовий період залежить від здатності підприємства швидко трансформувати свої дії відповідно до нових реалій, а також забезпечити синергію між збутом, маркетингом, виробництвом і фінансами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Балабанова Л. В., Кулик Т. І. Управління збутовою діяльністю підприємства: навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2021. 256 с.

2. Ковальчук Н. І. Трансформація збутової стратегії в умовах кризової економіки. *Економіка і організація управління.* 2022. № 3. С. 54–60.

3. Литвиненко А. О. Адаптація збутової політики підприємства: теоретичні засади та практичні аспекти. *Вісник ХНЕУ*. 2023. № 6. С. 89–95.

4. Мосендз С. М. Гнучке управління збутом у період економічної нестабільності. *Бізнес-інформ*. 2023. № 5. С. 101–106.

Пілявоз Тетяна Миколаївна – к.е.н., доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: pilyavoz@vntu.edu.ua

Верьовкін Павло Євгенійович – студент групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: pavlover2003@gmail.com.

Tetiana Piliavoz – Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pilyavoz@vntu.edu.ua

Pavlo E. Verovkin– Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pavlover2003@gmail.com.

УДК 658.7:658.788

Т. М. Пілявоз
А. Д. Алімова

ОПТИМІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ В СИСТЕМІ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто сучасні підходи до оптимізації управління запасами в логістичній діяльності підприємства. Здійснено характеристику ключових інструментів контролю запасів, акцентовано на важливості системного підходу до управління матеріальними потоками.

Ключові слова: логістика, запаси, управління запасами, оптимізація, логістичні витрати, інформаційні системи, ланцюг поставок.

Abstract

The article discusses modern approaches to optimizing inventory management in the logistics activities of an enterprise. It characterizes key inventory control tools and emphasizes the importance of a systematic approach to managing material flows.

Keywords: logistics, inventory, inventory management, optimization, logistics costs, information systems, supply chain.

Вступ

В умовах зростаючої нестабільності зовнішнього середовища та порушення традиційних ланцюгів постачання управління запасами набуває пріоритетного значення для забезпечення стійкої логістичної діяльності підприємств. Ефективне управління матеріальними запасами є важливим чинником зниження витрат, забезпечення безперебійності виробництва та своєчасного задоволення попиту споживачів. Особливої гостроти це питання набуває в такі періоди, коли підприємства змушені швидко адаптуватися до змін ринкової кон'юнктури, інфляційних процесів та нестабільності постачань.

Сучасні підприємства все частіше стикаються з необхідністю впровадження гнучких і науково обґрунтованих механізмів управління запасами, які дозволяють досягти балансу між мінімізацією витрат і максимізацією рівня сервісу. Оптимізація системи обліку, контролю, планування та поповнення запасів є запорукою конкурентоспроможності бізнесу в умовах цифровізації економіки, зростання споживчих очікувань і потреби у швидкому реагуванні на зовнішні ризики. У цьому контексті дослідження напрямів та інструментів оптимізації управління запасами набуває особливої наукової та практичної значущості.

Результати дослідження

Запаси в логістичній системі підприємства є матеріальними ресурсами, які зберігаються для подальшого використання у виробничому процесі або реалізації споживачеві. Вони охоплюють сировину, комплектуючі вироби, напівфабрикати, готову продукцію, а також запасні частини, необхідні для технічного обслуговування. Формування та підтримка оптимального рівня запасів є критичним для досягнення безперебійності операційної діяльності, уникнення виробничих простоїв, скорочення часу циклу замовлення та задоволення коливань споживчого попиту [1].

Управління запасами – це процес прийняття рішень щодо кількості, місця та часу зберігання ресурсів з метою забезпечення мінімальних витрат і максимальної ефективності логістичних операцій.

Одним із ключових викликів у цій сфері є необхідність одночасного врахування багатьох змінних: обсягів продажів, сезонності, коливань попиту, термінів постачання, вартості зберігання, наявності альтернативних постачальників. Для цього застосовуються оптимізаційні підходи, які дають змогу досягти балансу між рівнем запасів і витратами підприємства.

Серед найбільш поширених моделей оптимізації управління запасами варто відзначити:

1. Модель економічного обсягу замовлення (EOQ) — класичний інструмент визначення оптимального розміру партії замовлення за умови сталого попиту, що мінімізує суму витрат на зберігання та оформлення замовлень.

2. Модель Just-in-Time (JIT) — передбачає мінімізацію або повне усунення запасів шляхом налагодження тісної кооперації з постачальниками та точного планування поставок відповідно до реальних потреб.

3. Методи ABC/XYZ-аналізу — дозволяють класифікувати запаси за критеріями цінності й стабільності попиту для визначення пріоритетів в управлінні ними.

4. DRP (Distribution Requirements Planning) — метод прогнозування потреб у запасах на основі плану збуту, який дозволяє координувати рівні запасів у всьому ланцюгу постачання [2].

Системи з фіксованим періодом або фіксованим обсягом поповнення є гнучкими методиками контролю запасів на основі встановлених порогів мінімального та максимального рівня залишків. контексті логістичної діяльності запаси виступають не лише об’єктом матеріального обліку, а й елементом стратегічного планування. Їх надлишковість спричиняє зайві витрати на зберігання, замороження капіталу, зростання ризиків морального старіння, а нестача — знижує рівень сервісу та може призводити до втрати клієнтів. Саме тому оптимізація системи управління запасами є ключовим завданням логістики.

У сучасних умовах значного поширення цифрових технологій усе більше підприємств переходять до інтегрованого управління ланцюгом поставок, де управління запасами є ключовою ланкою. Оптимізація запасів досягається за допомогою впровадження систем SCM (supply chain management), ERP-модулів логістики, автоматизації складських процесів та використання хмарних платформ для контролю залишків у реальному часі [3].

Сучасна логістична діяльність підприємств функціонує в умовах постійної турбулентності зовнішнього середовища, спричиненої глобальними кризами, воєнними конфліктами, політичними нестабільностями та порушенням звичних ланцюгів постачання. У таких умовах статичні моделі управління запасами втрачають ефективність. Це обумовлює необхідність формування адаптивних логістичних стратегій, здатних оперативно реагувати на зміни попиту, перебої з постачанням або зміну цінових параметрів на ринку.

Адаптивна логістична стратегія передбачає гнучке поєднання тактичних і стратегічних рішень, які дозволяють трансформувати логістичну систему у відповідь на зміни у внутрішньому чи зовнішньому середовищі підприємства. Центральним елементом такої стратегії є динамічне управління запасами, що передбачає перехід від планування за історичними даними до прогнозування на основі аналітики в реальному часі. Це досягається шляхом впровадження систем Business Intelligence, модулів прогнозування попиту на основі машинного навчання, а також використання цифрових двійників логістичних процесів [4].

Побудова адаптивної логістичної стратегії є не просто технічне завдання оптимізації запасів, а глибоко інтегрований управлінський процес, який охоплює всі рівні функціонування підприємства: від операційного до стратегічного. Саме завдяки такому підходу підприємство здатне забезпечити високу продуктивність, стійкість до зовнішніх шоків та довгострокову конкурентну перевагу в умовах економічної нестабільності.

Висновки

Таким чином, оптимізація управління запасами є необхідною умовою ефективної логістичної діяльності підприємства. Вона дозволяє досягти скорочення витрат, підвищення продуктивності логістичних процесів та забезпечення належного рівня клієнтського сервісу, що в сукупності формує стійкість підприємства до зовнішніх ризиків та підвищує його ринкову привабливість.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Крикавський Є. В. Логістика: теорія та практика: підручник. Львів: Вид-во НУ "Львівська політехніка", 2020. 536 с.

2. Балабанова Л. В., Кулик Т. І. Управління логістикою підприємства: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2021. 328 с.

3. Рижкова Г. М. Інформаційні технології в управлінні запасами підприємства. *Бізнес-інформ*. 2022. № 2. С. 58–63.

4. Дутчак О. І. Системний підхід до оптимізації логістичних запасів. *Економіка і організація управління*. 2023. № 3. С. 92–98.

Пілявоз Тетяна Миколаївна – к.е.н., доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: pilyavoz@vntu.edu.ua

Ангеліна Дмитрівна Алімова – студентка групи Л-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: angelinaalimova@gmail.com

Tetiana Piliavoz – Cand. Sc. (Econ.), Assistant Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: pilyavoz@vntu.edu.ua

Angelina D. Alimova – Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 658.811

А.О. Панчук

ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ЗБУТОВА ДІЯЛЬНІСТЬ»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Здійснено критичний аналіз сутності поняття «збутова діяльність» та «збут». Визначено термінологічний взаємозв'язок категорій «збутова діяльність» і «збут». Удосконалено трактування поняття «збутова діяльність».

Ключові слова: збут, збутова діяльність, стратегія, розвиток.

Abstract

A critical analysis of the essence of the concepts of "sales activity" and "sales" has been carried out. The terminological relationship between the categories of "sales activity" and "sales" has been determined. The interpretation of the concept of "sales activity" has been improved.

Key words: sales, sales activities, strategy, development.

Вступ

На сьогодні кожне підприємство, яке прагне успішно функціонувати і не втратити своїх позицій на ринку має проводити ефективну збутову діяльність, оскільки саме вона є однією з найважливіших умов для досягнення головної мети підприємства – отримання прибутку. Саме з цією метою сучасні підприємства для збільшення обсягів продажу та для підвищення ефективності збутової діяльності звернулися до стимулювання збуту, тобто ефективно почали використовувати маркетингові стратегії покращення результативності діяльності підприємств.

Результати дослідження

Збут починається з моменту закінчення виробництва продукції та є сукупністю операцій, за допомогою яких товаровиробник має можливість комунікувати з покупцем. Своєю чергою, збут розглядають і як функції маркетингу та координації різноманітних аспектів комерційної діяльності; процеси обміну або передачі прав на продукцію; стадію відтворення; збалансування попиту й пропозиції; елемент стратегії підприємства тощо. Аналіз численних публікацій щодо збутової діяльності підприємства дає змогу виокремити такі поняття, як «збут» та «реалізація»: під реалізацією розуміють продаж виготовлених товарів і послуг або їх перепродаж, які супроводжуються отриманням грошової виручки; збут товару, продукції на підприємстві розглядають як продаж і реалізацію виготовленої ним продукції для отримання доходу [1; 2; 3; 4]. Розглянемо сутність поняття «збутова діяльність» різними науковцями (табл. 1).

Проаналізувавши праці вищеозначених фахівців, можемо зазначити, що в науковій літературі існують різні погляди на поняття «збутова діяльність» і «збут». Одні автори вважають ці поняття синонімами, інші – відмінними категоріями. Так, С.Є. Хрупович ототожнює ці поняття і визначає збутову діяльність як сукупність дій, що виконуються з того моменту, як продукт у тій формі, в якій його буде використано, надходить до комерційного підприємства чи кінцевого виробника, й до того моменту, коли споживач купує його [3]. Такої ж позиції дотримується професор Л.В. Балабанова, яка вважає, що збут – це діяльність щодо планування, втілення в життя і контролю над фізичним переміщенням матеріалів і готових виробів від виробників до споживачів для задоволення запитів споживачів й отримання прибутку [5]. Проте необхідно зауважити, що такий підхід передбачає виділення однакової сукупності дій як для підприємства-виробника, що реалізує свою продукцію, так і для підприємства, що займається збутом придбаної продукції. Іншої точки зору дотримуються Д. Ланкастер і Д. Джоббер, які вважають, що збутова діяльність в умовах ринкової орієнтації є однією з функцій маркетингу [6].

Таблиця 1 – Трактування сутності поняття «збутова діяльність» різними науковцями

Автори	Сутність
Л. Балабанова, А. Балабаниць [5]	все те, що забезпечує максимальну вигоду торговельної угоди для кожного з партнерів за першочергового врахування інтересів і вимог проміжного чи кінцевого споживача
Д. Дубівка [7]	збутова діяльність – це діяльність, яка не може існувати відособлено від інших складників підприємства: без виробництва продукції не існуватиме збуту, а без збуту виробництво не матиме каналів для реалізації
А. Кальченко [8]	процес організації товарного обміну готової продукції для одержання підприємницького прибутку
Т. Лук'янець [9]	процес просування готової продукції на ринок та організацію товарного обміну для одержання підприємницького прибутку
Н. Майбогіна [10]	комплекс відносин, які включають юридичні, комерційні та технологічні операції
С. Хрупович [11]	процес організаційно-економічних операцій, що містить маркетинговий аспект (дослідження й аналіз кон'юнктури ринку, визначення обсягів збуту, вибір та управління каналами розподілу) й логістичний аспект (транспортування, складування, управління запасами, обслуговування замовлень) і здійснюється для досягнення економічних результатів від реалізації продукції споживачам та створення позитивного іміджу підприємства на ринку
О. Ямкова [12]	комплекс процедур просування готової продукції на ринок (формування попиту, отримання й обробка замовлень, комплектація і підготовка продукції до відправки покупцям, відвантаження продукції на транспортний засіб та транспортування до місця продажу або призначення) й організація розрахунків за неї (встановлення умов і здійснення процедур розрахунків із покупцями за відвантажену продукцію).

Зміст збутової діяльності підприємства визначається його концептуальною орієнтацією. Продаж – це лише частина всієї ринкової програми підприємства, а вся робота загалом повинна координуватися ідеєю маркетингу. Продаж продукції та управління збутом тісно пов'язані з аналізом потреб і запитів потенційних покупців. Таким чином, збут продукції вважається ширшим поняттям, аніж її продаж, оскільки продаж є одним із його елементів та результатом збуту. Проблеми, пов'язані з реалізацією продукції, спричинені недосконалістю наявного ціноутворення, слабо розвиненою інфраструктурою ринку, руйнуванням зв'язків між виробниками і споживачами, недоліком необхідної інформації про стан ринку, недостатнім рівнем державної підтримки вітчизняних товаровиробників. Вітчизняні товаровиробники є вільними підприємцями, відповідно до законодавства, однак на державному рівні не створено для них необхідної інфраструктури і вільної конкуренції у системі руху продукції [13]. У результаті, з одного боку, підприємці самостійно вибирають та розширюють коло своїх покупців, вдаються до послуг посередників, самостійно вивозять продукцію в інші регіони, тобто мають можливість здійснювати торгівлю на належному рівні. З іншого боку, надмірна диверсифікація каналів збуту призвела до того, що сировина і продукція не знаходять збуту на своїх географічних ринках, товаровиробники вимушені продати її на невигідних для себе умовах.

Висновки

За результатами проведеного аналізу можна зробити наступні висновки: по-перше, вітчизняними вченими приділяється відповідна увага теорії розвитку маркетингу, проте відповідного значення, власне, збутовій діяльності як необхідного комплексу управлінських рішень та організаторських дій не приділено; по-друге, необхідно більш детальне вивчення збутової діяльності, особливо науковоємних підприємств з метою визначення впливу результатів інноваційної діяльності та географії продажів; по-третє, необхідно сформувати певний механізм формування стратегії розвитку підприємств, ураховуючи ключові управлінські рішення з організації збутової діяльності. З огляду на проведене дослідження категорії «збутова діяльність» виявлено певні зауваження щодо її тлумачення, тому запропоновано наступне трактування категорії «збутова діяльність» – це цілеспрямована організаційно-економічна діяльність, направлена на збільшення реалізації товарів та послуг шляхом

врахування виробничого потенціалу, технологічного циклу продукції, інноваційної складової діяльності підприємства, маркетингового плану, логістичних зв’язків, механізмів сервісної підтримки, пріоритетів зовнішньоекономічної діяльності підприємства відповідно до стратегічного плану розвитку підприємства, забезпечуючи двосторонній зв'язок підприємства з бізнес-партнерами та бізнес-інфраструктурою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Крикавський Є.В. Логістичне управління: підручник. Львів: Львівська політехніка, 2005. 684 с.
2. Окландер М.А. Логістика. К.: ЦУЛ, 2008. 346 с.
3. Хрупович С.Є. Економічне оцінювання та управління збутовою діяльністю підприємств: дис. … канд. екон. наук: 08.06.01. Львів, 2005. 202 с.
4. Шпилик С. Управління збутовою діяльністю підприємства. *Галицький економічний вісник*. 2012. № 4(37). С. 88–95.
5. Балабанова Л.В., Балабаниць А.В. Маркетинговий аудит системи збуту: монографія. Донецьк, 2003. 189 с.
6. Збутова діяльність промислових підприємств: теорія та напрями розвитку: монографія / П.А. Орлов, Г.О. Холодний, М.А. Борисенко та ін. Харків: ХНЕУ, 2018. 232 с.
7. Дубівка Д.В. Поняття «збут» в системі управління підприємством. *Економіка та держава*. 2013. № 2. С. 93–96.
8. Кальченко А.Г. Основи логістики: навч. посіб. К.: Знання, КОО, 2015. 135 с.
9. Лук’янець Т.І. Маркетингова політика комунікацій: навч.-метод. посіб. К.: КНЕУ, 2012. 272 с.
10. Майбогіна Н.В. Організація і методика аналізу збутової діяльності промислового підприємства: автореф. дис. … канд. ек. наук: спец. 08.00.09; Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана. К., 2007. 17 с.
11. Хрупович С.Є. Економічне оцінювання та управління збутовою діяльністю підприємств: дис. … канд. екон. наук: 08.06.01. Львів, 2005. 202 с.
12. Ямкова О.М. Зміст формування збутової політики виробничих підприємств. *Економіка і управління*. 2018. № 2. С. 52–59.
13. Воронько-Невіднича Т.В., Потапюк І.П., Петракій Н.О. Особливості управління збутовою діяльністю аграрних підприємств. *Інфраструктура ринку.* 2021. Випуск 17. С. 124–129.

Панчук Аліна Олександрівна – студент групи ЕК-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Науковий керівник: **Карачина Наталія Петрівна** – д-р екон. наук, професор кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: karachyna.n@gmail.com

Panchuk Alina O. – Faculty of Management and Information Security Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: **Karachyna Nataliia P**. – Dr. Sc. (Economic), Professor, Head of the of Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: karachyna.n@gmail.com

УДК 338.64

В.В. Блащук

УПРАВЛІННЯ ЗАБОРГОВАНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ: ФАКТОРИ, МЕТОДИ, ПРОЦЕС

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розкрито фактори впливу на заборгованість підприємства в розрізі трьох блоків: фактори макросередовища, фактори оточення підприємства та фактори його внутрішнього середовища. Обгрунтовано, що управління дебіторською та кредиторською заборгованостями являє собою процес розробки й реалізації управлінських рішень щодо узгодженості їх розміру, складу та швидкості руху у часі, що забезпечують необхідний прибуток і оптимальний розмір вільних коштів.

Ключові слова: заборгованість, дебіторська заборгованість, кредиторська заборгованість, управління.

Abstract

The factors of influence on the debt of the enterprise in the context of three blocks are revealed: factors of macro environment, factors of the environment of the enterprise and factors of its internal environment. It is substantiated that the management of receivables and accounts payable is the process of developing and implementing management decisions on the consistency of their size, composition and speed of movement over time that provide the necessary profit and optimal amount of free funds.

Key words: debt, receivables, accounts payable, management.

Вступ

Однією із ключових проблем будь якого підприємства є управління фінансовими ресурсами, що пов'язане з оптимальним співвідношенням дебіторської та кредиторської заборгованості на підприємствах, обсягами кредиторської та дебіторської заборгованості, термінами їх виплати, впливом цієї заборгованості на фінансове забезпечення підприємств та їхні фінансові результати.

Результати дослідження

Для ефективного управління заборгованістю підприємства менеджерам необхідно знати характер впливу факторів, які зумовили її виникнення та існування, оскільки найдієвіші методи управління повинні спрямовуватись саме на усунення чи послаблення впливу факторів для того, щоб попередити чи мінімізувати негативний вплив заборгованості на фінансово-майновий стан підприємства, а не ліквідовувати наслідки такого впливу. Таким чином, менеджерам підприємства необхідно виокремити фактори заборгованості, на які вони можуть впливати (повністю чи частково), та фактори, на яких вони впливу не мають. З цією метою фактори заборгованості підприємства доцільно об'єднати у три блоки – фактори макросередовища, фактори оточення підприємства та фактори його внутрішнього середовища.

Фактори макросередовища підприємства (непідконтрольні його менеджерам) доцільно представити у вигляді двох груп – економічних та політичних. До економічних факторів можна віднести стан економіки в державі, рівень інфляції, розвиток кредитних відносин та кон'юнктура ринку кредитування, збалансованість товарної та грошової маси, обсяг ринку продукції підприємства та рівень його насиченості, специфіку ринку сировинних ресурсів підприємства тощо. До політичних факторів належать податкова політика в державі, державна регуляторна політика у сфері оплати праці, державна політика у сфері соціального страхування, законодавчо-нормативне регулювання формування статутного капіталу, розподілу прибутку та виплати дивідендів, ефективність функціонування державних органів влади (зокрема контролюючих), політика влади щодо розвитку галузей тощо. Фактори мезооточення підприємства (частково підконтрольні його менеджерам) об'єднано у три групи за суб'єктами цього оточення – фактори, які пов'язані із взаємовідносинами із покупцями підприємства, його постачальниками, а також засновниками (акціонерами, учасниками). Фактори мікросередовища підприємства (повністю підконтрольні його менеджерам) поділено на п'ять груп – фінансово-майнові фактори, маркетингові фактори, виробничі фактори, кадрові фактори та фактори менеджменту. Ці фактори є повністю підконтрольні керівництву підприємства, тож їхній вплив може бути регульований ним.

Розроблення методів управління заборгованістю повинно здійснюватись з урахуванням економічних і політичних факторів, що передбачає виокремлення інструментів, спрямованих на усунення негативного впливу факторів мікро- та мезооточення підприємства чи на пристосування до впливу факторів його макросередовища [1].

Менеджмент заборгованості підприємства виконує декілька функцій та спрямований на виконання низки прикладних завдань. М.Д. Білик, досліджуючи організацію управління дебіторською заборгованістю підприємства, серед функцій відповідного структурного підрозділу виділяє аналітичну, а одним з напрямів його діяльності – інформаційно-методичне забезпечення [2].

Ефективність управління заборгованістю значно залежить від якості його інформаційного забезпечення, яке, своєю чергою, ґрунтується насамперед на аналізі наявної інформаційної бази щодо заборгованості підприємства. Тобто аналіз заборгованості в системі управління підприємством повинен бути спрямований на задоволення інформаційних потреб менеджменту при прийнятті відповідних управлінських рішень щодо утворення, погашення чи регулювання заборгованості.

Передусім менеджмент підприємства цікавитиме інформація щодо [3]:

- величини, динаміки, складу і структури його заборгованості;
- якості заборгованості;
-причин, які зумовили виникнення та існування (непогашення) заборгованості;
- частоти виникнення та погашення заборгованості;
- впливу заборгованості на фінансовий стан підприємства;
- доцільності вкладання коштів у заборгованість підприємства тощо.

Індивідуальні підходи до управління заборгованостями підкреслюють високу значущість цих процесів та їх вплив на розвиток і результати діяльності підприємств. Але взаємозв'язок та взаємозумовленість руху заборгованостей вимагають відповідної координації, що викликає необхідність розгляду самостійної області управління – узгодженого управління обома видами заборгованостей.

Об'єктом управління є економічні відносини з контрагентами в процесі поточної діяльності з приводу надання й одержання відстрочок платежів за товарними та розрахунковими операціями. Основні суб'єкти управління перебувають у сфері фінансового менеджменту, але їх рішення повинні бути погоджені з фахівцями, що займаються продажами та закупівлями, з юридичними службами підприємств. Основними критеріальними оцінками у процесі прийняття рішень є: ліквідність та платоспроможність; фінансова стійкість; оборотність та рентабельність; вартість відволікання та залучення фінансових ресурсів; рівень ризиків. Такі цільові настанови відповідають двоєдиній базовій меті бізнесу у вигляді збільшення прибутку та здатності генерувати достатні для бізнесу кошти. Інструментами реалізації поставлених цілей є: підбір контрагентів; визначення умов договорів та здійснення розрахунків; розробка поточних планів та оперативних бюджетів, мотивація та контроль їх виконання тощо, які забезпечують погодженість у розмірі, швидкості обороту заборгованостей; погодженість у русі матеріальних та грошових потоків; синхронність припливу та відтоку коштів у певні періоди часу.

Таким чином, управління дебіторською та кредиторською заборгованостями являє собою процес розробки й реалізації управлінських рішень із приводу узгодженості їх розміру, складу та швидкості руху у часі, що забезпечують необхідний прибуток і оптимальний розмір вільних коштів.

Існує велика кількість підходів щодо управління заборгованістю на підприємстві. Одним із них є процесійний підхід. Процесійний підхід до управління передбачає виділення п’яти загальних функцій менеджменту – планування, організування, мотивування, контролювання, регулювання [4]. Ці функції відображають змістову сторону процесу менеджменту заборгованості. Реалізація функцій управління заборгованістю здійснюється шляхом застосування відповідних методів менеджменту, зокрема: планування – через обґрунтування фінансової політики, розроблення кредитної та авансової політик, складання бюджетів реалізації, закупівель та руху грошових коштів; організування – шляхом формування процедури інкасації заборгованості, аутсорсингу; мотивування – через формування системи знижок, передбачення в договорах штрафних санкцій за несвоєчасне погашення заборгованостей, розроблення та впровадження відповідних систем оплати праці; контролювання – здійснюючи аналіз заборгованості, виявлення протермінованої, сумнівної чи безнадійної заборгованості, попередній контроль контрагентів на предмет їхньої платоспроможності та можливості виконання договірних зобов’язань, регулярний моніторинг заборгованості; регулювання – шляхом передачі проблемної заборгованості на рефінансування чи її реструктуризації, стягнення

заборгованості в судовому порядку, припинення ділових стосунків з проблемними контрагентами; формування та перегляд резервів сумнівних боргів тощо.

Вважаємо за необхідне формування єдиної політики управління дебіторською та кредиторською заборгованостями, які об'єктивно виникають на підприємстві як система економічних відносин із кредиторами (постачальниками) і дебіторами (покупцями).

Загалом область прийняття рішень по управлінню дебіторською та кредиторською заборгованостями має наступну структуру [5]:

– визначення оптимального співвідношення між загальним обсягом і різними видами дебіторської й кредиторської заборгованостей, виходячи з конкретних умов діяльності підприємства;

– визначення можливостей по формуванню відповідного обсягу інвестицій у дебіторську заборгованість і можливостей одержання відповідної кредиторської заборгованості;

– розробка стандартів кредитування щодо конкретних агентів, тобто прийнятних критеріїв кредитоспроможності клієнтів й встановлення кредитних комерційних лімітів для різних клієнтів згідно з цими критеріями;

– визначення кредитного періоду;

– розробка системи дисконтів й інших методів стимулювання більше ранньої оплати дебіторської заборгованості й, відповідно, визначення таких можливостей при одержанні кредиторської заборгованості, включаючи вдосконалення системи розрахунків;

– розробка системи моніторингу погашення дебіторської й кредиторської заборгованостей;

– розробка політики інкасації – процедури одержання платежів по відстрочених боргах і, відповідно, сплати простроченої заборгованості.

Висновки

До основних критеріїв ефективності політики одночасного управління дебіторської та кредиторською заборгованостями слід віднести положення підприємства на відповідному товарному ринку (частка ринку, динаміка та обсяги реалізації, дохідність), швидкість обертання грошових коштів, їхній розмір та достатність, ліквідність активів та балансу, платоспроможність, фінансова стійкість.

Одночасне управління дебіторською та кредиторською заборгованостями дозволить: оптимізувати тривалість операційного та фінансового циклів; забезпечити високі темпи росту виробництва та реалізації продукції: знизити відволікання власних коштів з обороту; підвищити конкурентоспроможність підприємства на товарному ринку; отримати надлишок поточних ресурсів порівняно з поточними потребами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Бєлокоз О.І. Облік та аудит дебіторської і кредиторської заборгованостей торговельних підприємств : автореф. канд. екон. наук: спец. 08.00.09 «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит (за видами економічної діяльності). Київський нац. торговельно-екон. ун-т, 2014. 24 с.

2.Білик М.Д. Управління дебіторською заборгованістю підприємств. *Фінанси України*. 2017. № 12. С. 24–36.

3.Лігоненко Л.О., Новікова Н.М. Управління дебіторською заборгованістю підприємства: навч. посіб. К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2011. 275 с.

4.Кузьмін О.Є., Мельник О.Г. Теоретичні та прикладні засади менеджменту: навч. посіб.; 2-ге вид., доп. і перероб. Львів: Національний університет «Львівська політехніка», 2012. 352 с.

5. Гуцаленко Л.В., Слободянюк І.С. Контроль дебіторської заборгованості в управлінні підприємством. *Збірник наукових праць ВНАУ. Серія «Економічні науки»*. 2020. № 1(56). Т. 3. С. 154–159.

Блащук Віктор Володимирович – студент групи ЕК-21б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Науковий керівник: **Карачина Наталія Петрівна** – д-р екон. наук, професор кафедри менеджменту, маркетингу та економіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: karachyna.n@gmail.com

Blashchuk Viktor V. – Faculty of Management and Information Security Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: **Karachyna Nataliia P**. – Dr. Sc. (Economic), Professor, Head of the of Management, Marketing and Economics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: karachyna.n@gmail.com

УДК 330.865

А. Свердлова

ДО ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ АСИМЕТРІЇ В АНАЛІТИЦІ РИНКУ РІШЕНЬ ТА ПОСЛУГ З КІБЕРБЕЗПЕКИ

Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку

Анотація.

У роботі звернено увагу на те, що на сьогодні існує не тільки проблема інформаційної асиметрії на ринку послуг та рішень з кібербезпеки, а й у сфері аналітики, присвяченій цьому ринку. На основі вивчення різних існуючих підходів до класифікації ринку послуг та рішень з кібербезпеки, які часто є суперечливими або неповними, було запропоновано авторське бачення поділу цього ринку на категорії/сегменти відповідно до сучасних реалій.

Ключові слова: інформаційна асиметрія, аналітика, ринок рішень та послуг з кібербезпеки, класифікація.

Abstract.

The study draws attention to the fact that, today, there is not only a problem of information asymmetry in the market for cybersecurity services and solutions but also in the field of analytics dedicated to this market. Based on the analysis of various existing approaches to the classification of the cybersecurity services and solutions market – which are often contradictory or incomplete – the author proposes a new perspective on categorizing this market into segments that reflect current realities.

Keywords: information asymmetry, analytics, market for cybersecurity solutions and services, classification.

Вступ

У сучасному цифровому світі кіберзагрози стають дедалі складнішими та масовішими. Щодня мільйони даних піддаються ризику через хакерські атаки, витоки інформації та шкідливе програмне забезпечення. За даними Cybersecurity Ventures, у 2024 році світові збитки від кіберзлочинів очікуються на рівні 9,5 трлн доларів США [1]. У дослідженні [2] було виявлено, що комп'ютери, які підключені до Інтернету зазнають, в середньому 2244 атаки на день, що еквівалентно одній атаці кожні 39 секунд. Згідно звіту IBM Security Report 2024 [3], більш ніж 68% компаній по всьому світу за останній рік зазнали хоча б одного інциденту безпеки або витоку даних.

Отже, сьогодні кібербезпека вже перестала бути лише IT-проблемою – вона стала критичним елементом національної, корпоративної та персональної безпеки.

Наразі, в умовах стрімкого розвитку цифрових технологій, кібербезпека набуває критичного значення як для окремих підприємств, так і для цілих держав. Зростаюча залежність економіки від інформаційних та комунікаційних технологій супроводжується збільшенням кількості кіберзагроз, а це, своєю чергою, стимулює активний розвиток ринку послуг та рішень з кібербезпеки.

Водночас, глибоке і якісне дослідження цього ринку наштовхується на низку проблем. Однією з головних проблем дослідження ринку кібербезпеки є інформаційна асиметрія, що призводить до спотворення аналітики, економічних прогнозів і стратегічних рішень. Метою цієї роботи є звернення уваги на проблему інформаційної асиметрії під час вивчення ринку послуг та рішень з кібербезпеки.

Результати дослідження

Зазвичай інформаційна асиметрія розглядається як ситуація на ринку, коли одні учасники мають більше або якіснішу інформацію, ніж інші, що призводить до неефективності, викривлення конкуренції та ін. Це «класична» асиметрія – у реальній економічній дійсності, між, наприклад, продавцями та покупцями, роботодавцями та працівниками, компаніями та споживачами тощо. Однак існує другий рівень цієї проблеми – інформаційна асиметрія в самій аналітиці та дослідженнях.

Інформаційна асиметрія в галузі кібербезпеки має кілька серйозних наслідків. Вона призводить до спотворення аналітики, оскільки неповна або некоректна інформація ускладнює точне оцінювання ризиків і вразливостей, що може призвести до неточних висновків. Це, своєю чергою, створює невизначеність в економічних прогнозах, адже підприємства, інвестори та регулюючі органи не можуть точно передбачити тенденції розвитку кіберзагроз. Неефективне стратегічне планування, яке виникає через недостовірну інформацію, може призвести до неправильного розподілу ресурсів та низької ефективності заходів із захисту. Як приклад, можна навести масштабну кібератаку на

американське кредитне бюро Equifax. У 2017 році американське кредитне бюро Equifax стало жертвою масштабної кібератаки, під час якої було викрадено особисті дані понад 147 млн людей. Причиною стала вразливість у відкритому ПЗ Apache Struts, про яку компанія знала, але не виправила її вчасно [4]. Крім того, асиметрія інформації знижує довіру на ринку між постачальниками, споживачами та інвесторами, що погіршує взаємодію та співпрацю. Все це також призводить до затримок у реагуванні на нові кіберзагрози, коли одна зі сторін ринку володіє більшою чи кращою інформацією.

Таким чином, інформаційна асиметрія створює умови для невизначеності та високих ризиків, що ускладнює ефективне функціонування ринку кібербезпеки та збільшує ймовірність економічних збитків.

Явище інформаційної асиметрії виникає тоді, коли одна сторона володіє значно більшим обсягом достовірної інформації, ніж інша. У сфері кібербезпеки така асиметрія проявляється в обмеженому доступі до реальних даних про вразливості, масштаби атак, рівень захищеності компаній тощо. Часто постачальники послуг або постраждалі організації навмисно приховують або спотворюють інформацію, що створює викривлену картину ринку. У поєднанні з великою кількістю фейкових чи неперевірених джерел в інтернеті це значно ускладнює об'єктивний аналіз, формування економічних прогнозів та прийняття обґрунтованих рішень у сфері інвестицій у кіберзахист.

На наш погляд, однією з проблем аналізу ринку послуг та рішень з кібербезпеки є відсутність єдиного бачення на його структуру. Під час інформаційного пошуку класифікації категорій ринків у сфері кібербезпеки, ми зіткнулись з проблемою інформаційної асиметрії і в цьому питанні. Проаналізувавши різні аналітичні матеріали консалтингових агенцій (зокрема, Gartner, Fortune Business Insights, Allied Market Research, Grand View Research та ін.), опис статистики у міжнародних баз даних (зокрема, Statista), що свідчать про ті чи інші аспекти діяльності компаній у сфері кібербезпеки, ми дійшли висновку, що ринок рішень та послуг з кібербезпеки, який охоплює всі засоби, що спрямовані на захист комп'ютерних систем, мереж, даних і користувачів від кіберзагроз, аналітики бачать по-різному. Це пов'язано передусім з тим, що ми маємо справу з розробкою класифікації нового об'єкту дослідження, який тільки формується, знаходиться постійно у русі й змінює свій зміст і структуру під впливом нових технологічних трендів, законодавчих змін та різної реакції всіх зацікавлених сторін.

На наш погляд, станом на 2025 рік ринок послуг та рішень з кібербезпеки можна поділити на різні категорії/сегменти за такими ознаками: масштаб діяльності, тип клієнтів, галузева спеціалізація і технології (табл.1).

Таблиця 1

Поділ ринку послуг та рішень з кібербезпеки на категорії/сегменти*

Ознака	Категорії / Сегменти	Опис / Приклади
Масштаб діяльності	Глобальний	Palo Alto Networks, CrowdStrike – працюють по всьому світу
	Регіональний	Bitdefender (Європа), ESET – сильна присутність у певних регіонах
	Локальний	Місцеві MSSP, національні антивіруси – обслуговують локальні компанії
Тип клієнтів	Корпорації	Повний спектр послуг: SIEM, SOC, IAM
	Державні установи	Потребують спеціалізованого захисту критичної інфраструктури
	Малий і середній бізнес	Хмарні рішення, керовані послуги
	Фізичні особи (B2C)	VPN, антивіруси, захист особистих даних
Галузева спеціалізація	Фінанси	Захист банківських транзакцій, відповідність PCI DSS
	Охорона здоров'я	HIPAA, GDPR – конфіденційність медичних записів
	Освіта	Захист даних студентів, кібергігієна
	Промисловість (OT)	ICS, SCADA – фізичні інфраструктури
	E-commerce	Захист онлайн-платежів, фішинг, DDoS
Технології	Мережева безпека	Брандмауери, VPN, IDS/IPS
	Хмарна безпека	Захист хмарних середовищ AWS, Azure
	Endpoint Security	Захист кінцевих пристроїв, антивірусні системи
	Кіберрозвідка	Виявлення загроз, розвіддані про APT-групи
	IAM / Zero Trust	Управління доступом, багатофакторна автентифікація
	ШІ в кібербезпеці	Автоматичне виявлення аномалій, поведінковий аналіз

*Джерело: складено на основі даних Gartner, Statista, Fortune Business Insights.

Звичайно, ринок послуг та рішень з кібербезпеки є дуже динамічним, у ньому з кожним роком з'являються нові сегменти, тому наш поділ не є вичерпним, але у той же час ця класифікація може допомогти зорієнтуватись тим, хто починає свій шлях в аналітиці у сфері кібербезпеки.

Висновки

В роботі звернено увагу на проблему інформаційної асиметрії не тільки на ринку послуг та рішень з кібербезпеки, а й у сфері аналітики, присвяченій цьому ринку. Інформаційна асиметрія є ключовою проблемою ринку послуг та рішень з кібербезпеки. Різний рівень обізнаності між учасниками ринку (постачальниками, клієнтами, регуляторами та ін.) призводить до порушення прозорості, що ускладнює ухвалення обґрунтованих рішень, створює високі ризики та знижує ефективність інвестицій у кіберзахист. Також, наявність асиметрії знижує точність аналітики та прогнозування, бо обмежений доступ до повної та достовірної інформації унеможливлює точне оцінювання кіберризиків. Багато компаній не розголошують факти атак або втрат, що ще більше ускладнює збір повної аналітичної картини та формує викривлені уявлення про рівень безпеки.

Для подолання асиметрії необхідно впроваджувати прозорі звітні стандарти щодо інцидентів безпеки, стимулювати відкритий обмін даними про кіберзагрози та сприяти цифровій грамотності. Також є перспективними є наукові дослідження, які узагальнюють, систематизують, уточнюють теоретичні положення у цій галузі знань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Cybersecurity Ventures. URL: https://www.fortunebusinessinsights.com/industry-reports/cyber-security-market-101165.
2. Study: Hackers Attack Every 39 Seconds. URL: https://eng.umd.edu/news/story/study-hackers-attack-every-39-seconds.
3. IBM Security Report 2024.URL: https://www.ibm.com/reports/data-breach.
4. Equifax Releases Details on Cybersecurity Incident, Announces Personnel Changes. URL: https://investor.equifax.com/news-events/press-releases/detail/237/equifax-releases-details-on-cybersecurity-incident?utm_source=chatgpt.com.

Свердлова Анастасія – здобувачка групи КБ-3.02, факультет інформаційних технологій і кібербезпеки, Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку, м. Одеса, e-mail: sanastasiya2005@gmail.com

Науковий керівник: ***Кораблінова Ірина Анатоліївна*** – канд. економ. наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та цифрової економіки, Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку, м. Одеса.

Sverdlova Anastasiya – student, Faculty of Information Technologies and Cyber Security, State University of Intelligent Technologies and Telecommunications, Odesa, e-mail: sanastasiya2005@gmail.com

Supervisor: ***Korablinova Iryna***, PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Public Administration and Digital Economy, State University of Intelligent Technologies and Telecommunications, Odesa.

УДК 339.138

І. С. Федорчук

КОНТЕНТ-МАРКЕТИНГ ЯК ЕЛЕМЕНТ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ КОМПАНІЄЮ

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Анотація

У статті розглянуто контент-маркетинг як інструмент стратегічного управління компанією, що сприяє досягненню бізнес-цілей і формуванню довгострокової конкурентоспроможності бренду.

Ключові слова: контент-маркетинг, стратегія компанії, бренд, управління контентом, стратегічне управління, лояльність клієнтів, бізнес-цілі, цифрові комунікації.

Abstract

The article explores content marketing as a tool of strategic company management that enhances business performance and strengthens long-term brand competitiveness.

Keywords: content marketing, company strategy, brand, content management, strategic management, customer loyalty, business goals, digital communications.

Вступ

У сучасному динамічному бізнес-середовищі, де інформація стала одним з найцінніших ресурсів, а споживачі перенасичені рекламними повідомленнями, традиційні підходи до маркетингу втрачають свою ефективність. Натомість, контент-маркетинг почав відігравати значно більшу роль, ніж просто інструмент просування, оскільки став невід'ємною складовою стратегічного управління компанією. Це означає, що контент використовується не лише для приваблення нових клієнтів, але й для зміцнення позицій бренду, формування корпоративної культури, забезпечення репутації та підвищення ринкової вартості підприємства, як частина довгострокової маркетингової кампанії. Контент стає управлінським ресурсом, який впливає на всі рівні бізнесу: від комунікацій до прийняття стратегічних рішень.

Результати дослідження

Контент-маркетинг підпорядковується ключовим стратегіям компанії: бізнес-стратегії, маркетинговій, цифровій та комунікаційній. Це означає, що кожен крок в контенті — від ідеї до публікації — має відповідати місії підприємства, розробленим планам та ефективно використовувати наявні ресурси [1].

На початковому етапі стратегічного планування компанія чітко визначає свою місію, бачення та довгострокові цілі (збільшення частки ринку, вихід на нові ринки тощо). Контент-стратегія, у свою чергу, має бути синхронізована з цими цілями. Вона починається з глибокого розуміння цільової аудиторії — її потреб, інтересів та поведінки у цифровому просторі. Без цього контент буде нерелевантним і не зможе виконувати свою стратегічну функцію.

Особливого значення контент набуває в іміджевій та ціннісній площинах брендингу. Через контент-комунікації компанії мають можливість виділятися серед конкурентів, формуючи уявлення споживачів про бренд, його експертизу та позиціонування на ринку. Таким чином, використання стратегічних аспектів у побудові контенту допомагає закривати короткострокові потреби бізнесу (привернути увагу клієнта) та водночас підсилює репутацію та стійкість бізнесу через візуалізацію його корпоративної ідентичності, створюючи міцний фундамент для взаємин зі споживачем [1].

Ефективний стратегічний контент-маркетинг ніколи не існує ізольовано, а інтегрується з маркетингом продукту, продажами, обслуговуванням клієнтів, PR та навіть HR. Наприклад, контент для залучення лідів безпосередньо впливає на воронку продажів, а освітній контент може зменшити навантаження на службу підтримки, надаючи клієнтам можливість самостійно знаходити відповіді на запитання.

Основною метою контент-маркетингу як стратегічної складової є підтримка бізнес-зростання. Досягнення цієї мети відбувається за допомогою низки цілей. До них належать:

− підвищення впізнаваності та авторитету бренду, тобто створення цінного, цікавого, трендового контенту дозволяє компанії легко, швидко та відносно дешево збільшувати чисельність людей, що знають про них, і це сприяє поширенню інформації про бренд;

− генерація кваліфікованих лідів, тобто завдяки контенту компанії залучають потенційних клієнтів, які вже виявили інтерес до їхньої ніші. Надаючи інформацію на різних етапах "шляху покупця" (від усвідомлення проблеми до прийняття рішення), контент-маркетинг готує лідів до здійснення покупки та полегшує роботу відділу продажів;

− розвиток довіри та лояльності, коли контент не лише приваблює нових клієнтів, але й допомагає утримувати існуючих. Надання корисного контенту після покупки (інструкції, кейси використання, поради, програми лояльності, ексклюзивні матеріали) підтримує зв'язок з клієнтом, підвищує його задоволеність та стимулює повторні продажі та рекомендації;

− оптимізація витрат, підвищення ROI та SEO. Попри те, що контент-маркетинг вимагає певних інвестицій у створення та поширення, він часто демонструє вищий ROI (Return On Investment) у довгостроковій перспективі порівняно з традиційною рекламою. Це пов'язано з тим, що контент має "вічну" цінність, продовжує працювати після публікації, залучаючи органічний трафік та лідів, а також зменшуючи потребу у постійних великих рекламних бюджетах. Також створення високоякісного контенту допомагає покращити SEO (Search Engine Optimization) та видимість компанії в результатах пошуку;

− формування іміджу експерта у галузі, завдяки створенню інформативного контенту (статті, дослідження, вебінари), компанії можуть зарекомендувати себе як лідери думок;

− створення спільноти, а саме: налагодження стосунків з клієнтами та групування їх довкола бренду, як кола однодумців;

− економічна ефективність, оскільки контент-маркетинг є відносно недорогим способом охоплення цільової аудиторії порівняно з традиційною рекламою;

− збір бази даних, тобто збір інформації про користувачів для майбутніх досліджень, аналізу, маркетингу;

− просування як нових, так і існуючих продуктів [2–5].

Ефективна реалізація контент-маркетингу потребує чіткого менеджерського підходу. Якісний контент відповідає ряду вимог: легко знаходиться користувачем, є інформативним, читабельним, закликає до конкретної дії (наприклад, підписатися чи прокоментувати) та має потенціал стати вірусним. Такий контент задовольняє певні потреби аудиторії, а не просто наповнює стрічку красивими картинками [1; 3].

Для забезпечення хороших результатів варто почати із розробки контент-стратегії, яка включає визначення цілей, цільової аудиторії, ключових тем, форматів контенту (текст, відео, інфографіка, подкасти), цифрових платформ та показників ефективності (KPI) та має бути гнучкою, постійно адаптуватися відповідно до зміни зовнішніх чинників та оновлюватися.

Також важливим чинником є команда. Це може бути як внутрішній відділ маркетингу, так і залучення зовнішніх підрядників (фрилансерів, агентств). Необхідно чітко розподілити ролі, розробити процеси створення, редагування, оптимізації та публікації контенту, а також забезпечити необхідні інструменти (CMS, CRM, аналітичні платформи, інструменти для SEO).

Для того, щоб контент-маркетинг був стратегічним, його ефективність має постійно вимірюватися та аналізуватися. Це включає аналіз трафіку (кількість відвідувачів), залученості (час на сторінці, лайки, коментарі, поширення), генерації лідів, конверсій та прямого впливу на продажі. На основі цих даних відбувається оптимізація стратегії та коригування тактики.

Продуктивне управління контент-маркетингом також потребує регулярного відстеження трендів цифрового простору, до прикладу це може бути інтеграція AI у створення контенту, та готовності до експериментів [1–6].

На практиці ефективна реалізація контент-маркетингу у межах стратегії підприємства можлива для компанії будь-якої галузі за умови комплекності та чіткого планування. Загалом це призводить до якісної репрезентації інформації про маркетингову діяльність, формування робочого інструментарію, що поєднує різні типи контенту, постійного аналізу досвіду конкурентів та власної результативності [6].

Висновки

Таким чином, контент-маркетинг є повноцінним елементом стратегічного управління компанією, що охоплює організаційну систему від маркетингового відділу до стратегії взаємодії з аудиторіями, від аналітики до PR-наративів, що дозволяє сформувати стійку позицію бренду, його уміння резонувати з ринком, довгострокову лояльність клієнтів, залишатися релевантним у цифровому світі, збільшувати свою частку ринку та забезпечувати сталий розвиток. Успіх полягає в системному підході, безперервному вимірюванні ефективності та готовності до адаптації в умовах постійних змін цифрового світу. У майбутньому, роль контент-маркетингу як стратегічного активу лише зростатиме, вимагаючи від компаній глибокого розуміння його потенціалу та вміння ефективно ним керувати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Янковець Т. М. Цифровий маркетинг і контент-стратегія у створенні вражень клієнтів брендів. *Бізнес Інформ*. 2024. №1. С. 444–454. URL: https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-1-444-454
2. Гірко В. Контент-маркетинг: поради та успішні кейси. *Livepage*: вебсайт. URL: https://livepage.ua/blog/content-marketing-tips-and-successful-cases.html
3. Тищенко О. Що таке контент-маркетинг? Особливості та принципи формування контент-стратегії. Wedex: вебсайт. URL: https://wedex.com.ua/blog/shho-take-kontent-marketing-osoblivosti-ta-printsipi-formuvannya-kontent-strategiyi/
4. Н. Л. Родінова, С. В. Обіход, С. Е. Чепурний. Контент-маркетинг як інструмент ефективного просування бізнесу. *Ефективна економіка*. 2023. № 5. URL: https://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.5.57
5. З. В. Григорова, М. А. Лисенко. Застосування контент менеджменту в управлінні збутовою діяльністю підприємства. *Ефективна економіка*. 2021. № 11. URL: https://doi.org/10.32702/2307-2105-2021.11.78
6. Т. В. Альошина, Д. Е. Козенков, М. Д. Сало. Контент-маркетинг як сучасний елемент маркетингової стратегії підприємства. *Economics Bulletin*. 2022. №3. С. 59–68. URL: https://doi.org/10.33271/ebdut/79.059

Федорчук Іванна Сергіївна — студентка групи Маркет–37, факультету економіки та управління, Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, e-mail: fedorchuk.ivanka@gmail.com

Науковий керівник: ***Милько Інна Петрівна*** — к. е. н., доцент кафедри маркетингу, Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

Fedorchuk Ivanna S. — Faculty of Economics and Management, Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, email: fedorchuk.ivanka@gmail.com

Supervisor: ***Mylko Inna P.*** — Cand. Sc. (Econ.), Associate Professor of the Department of Marketing, Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk

УДК 621.311

І. Ю. Єпіфанова
М. Д. Ганчук

ВПРОВАДЖЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНИХ СТРАТЕГІЙ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТА ЇХ РЕЗУЛЬТАТИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Ми використовуємо адаптований підхід авторів Е. Вінстона, Д. Фавалоро та Т. Хілі для впровадження системи енергетичного моніторингу і впровадження системи енергоменеджменту для українських підприємств, та описуємо нашу реалізацію цього процесу - збір даних смарт-лічильниками, аналіз даних, та проведення відповідних заходів відповідно до результатів аналізу.

Ключові слова: енергетичний менеджмент, сталий розвиток, екологічна стійкість, стратегічна енергетична інтеграція, енергоефективність, заходи енергоефективності

Abstract

We use an adapted approach by authors E. Winston, D. Favaloro, and T. Healy to implement an energy monitoring system and implement an energy management system for Ukrainian enterprises, and describe our implementation of this process - collecting data from smart meters, analyzing data, and taking appropriate actions according to the results of the analysis..

Keywords: Energy Management, Sustainable Development, Environmental Sustainability, Strategic Energy Integration. Energy Efficiency, Energy Efficiency Measures

В сьогоднішніх реаліях, витрати на енергоресурси є впливовою статтею витрат підприємств, особливо виробничих. Без належної системи контролю та моніторингу, збільшуються витрати на електроенергію, та як наслідок - зростає собівартість продукції. Тому з якогось моменту часу, у підприємств виникає необхідність займатися менеджментом енергоресурсів. Також, варто враховувати загальнодержавну проблему із ситуативним дефіцитом електроенергії внаслідок атак ворога на цивільну та енергетичну інфраструктуру.

Стратегія впровадження енергоменеджменту описана у роботі Е. Вінстона, Д. Фавалоро та Т. Хілі [1]. Також детально описані напрямки інтеграції енергетичної стратегії до діяльності компаній та описано переваги їх застосування [1]. У минулих доповідях нами було запропонована адаптація цих ідей для українського бізнесу. Наведемо деякі ідеї, які були запропоновані нами раніше, в контексті системи моніторингу, проведення заходів, та контролю споживання:

1. Комплексна енергетична оцінка - оцінка внутрішніх та зовнішніх енергетичних впливів, витрат та можливостей відновлюваної енергетики; дослідження викиди вуглецю, включаючи внесок постачальників, та узгодження стратегії з очікуваннями зацікавлених сторін.
2. Оптимізація діяльності та бенчмаркінг – впровадження енергетичних бенчмарків, встановлення щорічних цілей зі скорочення викидів та порівняння результатів із галузевими стандартами; вимірювання вуглецевої інтенсивності для забезпечення стійкості ринку та інтеграції відновлюваної енергетики, зокрема сонячної.
3. Динамічне планування дій - встановлення цілей, узгоджених з науковими рекомендаціями, та забезпечення міжфункціонального узгодження; забезпечення гнучкості до ринкових та регуляторних змін за допомогою прозорості, підзвітності та залучення працівників.

Відповідно до цього, ми тривалий час впроваджуємо систему моніторингу, використовуємо дашборди із даними по витратам майже в режимі реального часу, за допомогою смарт-лічильників. За допомогою них, ми можемо оперативно реагувати на зміни в статистиці, чи слідкуємо плану витрат. Також, ми визначили найбільш енерговитратні ділянки виробництва, і взялися за їх аналіз та проведення заходів відповідно виявлених проблем.

Були проведені заходи наступних типів:

1. *Опалення*: Налаштування графіків роботи опалення з урахуванням робочого часу використання приміщень, переведення системи опалення на погодне регулювання(проводилась вручну)
2. *Електроенергія:* Заміна застарілих світильників на LED-освітлення, використання датчиків руху та освітлення у місцях з мінливим перебуванням персоналу (санвузли, коридори), Виявлення несправності в комерційному обліку (лічильник рахував некоректно)
3. *Вода:* Встановлення аераторів на крани, контроль і усунення витоків
4. *Організаційні та поведінкові заходи:* інструктаж персоналу щодо енергозбереження (вимкнення світла, комп'ютерів) - наклейки в усіх приміщеннях. призначення відповідального за енергоспоживання на кожному просторі - ментора простору

Уже майже рік у компанії працює система енергетичного менеджменту, яка є частиною системи управління, що має на меті забезпечення раціонального використання паливно-енергетичних ресурсів.

Проводячи вищезгадані заходи, ми досягли економії, яку оцінюємо у 15% протягом року. Ця різниця особливо суттєва для енергомістких підприємств в умовах енергетичної кризи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Winston A. Energy Strategy for the C-Suite / Andrew Winston, George Favaloro, Tim Healy // Harvard business review. – 2017. – Vol. 95, no. 1. – P. 138–146.

Ганчук Михайло Дмитрович — аспірант Кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, група 073, Факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ganchuk.mykhailo073@gmail.com

Науковий керівник: Єпіфанова Ірина Юріївна — доктор економічних наук, професор, проректор з наукової роботи, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Ganchuk Mykhailo D. — postgraduate student at the Department of Finance and Innovation Management, group 073, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ganchuk.mykhailo073@gmail.com

Scientific supervisor: Yepifanova Iryna Yu. — doctor of economics, professor, vice-rector for scientific work, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 004:378

А. О. Азарова
Д. В. Лизогуб

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ ЯКІСТЮ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядається значення інформаційних технологій у підвищенні якості освітніх програм у закладах вищої освіти. Проаналізовано основні типи інформаційних систем (LMS, SIS, ERP, LAS) та їх вплив на ефективність навчального процесу. Зазначено, що цифрові рішення сприяють гнучкості, прозорості та адаптації освіти до сучасних вимог.

Ключові слова: якість освіти, інформаційні системи, освітні програми

Abstract

The paper examines the role of information technologies in improving the quality of educational programs in higher education institutions. The main types of information systems (LMS, SIS, ERP, LAS) and their impact on the effectiveness of the educational process are analyzed. It is noted that digital solutions contribute to the flexibility, transparency, and adaptability of education to modern requirements..

Keywords: quality of education, information systems, educational programs

Вступ

Освітні програми повинні відповідати не лише державним стандартам, а й оперативно адаптуватися до змін на ринку праці, очікувань студентів та викликів інформаційного середовища. У період стрімкої цифровізації всіх сфер суспільного життя, питання забезпечення якості освіти набуває нового значення, в наслідок чого зростає роль інформаційних технологій в управлінні якістю освітніх програм.

Результати дослідження

У кожному закладі освіти однією з найголовніших проблем є підвищення якості освітнього процесу та управління. Це все зумовлено багатофункціональністю діяльності університету, надходженням фінансування, потребою забезпечення високих стандартів наукової діяльності, а головне – необхідністю адаптації до змін на ринку праці та постійного моніторингу освітніх послуг для забезпечення успішного працевлаштування випускників.

Якість освіти відображає рівень розвитку суспільства в конкретний період часу. Тому її слід розглядати як змінну категорію, яка залежить від різних чинників. Вона не повинна бути засобом для політичних суперечок чи змагань між країнами. Насамперед, це важлива суспільна характеристика. У сучасній Європі якість освіти розглядається як основа для об’єднання людей і узгодження різних національних освітніх систем[1].

Розвиток освітніх технологій у XXI столітті відбувається під впливом цілого комплексу взаємопов’язаних чинників. По-перше, суттєво зростає обсяг знань, якими має володіти сучасна людина для успішної самореалізації в умовах динамічного інформаційного суспільства. По-друге, освітній

простір дедалі більше набуває рис глобального — активізується інтернаціоналізація навчального процесу, що зумовлює необхідність гармонізації підходів до змісту, методів і форм навчання. По-третє, зростає роль цифрових технологій як інструменту забезпечення доступу до знань, оптимізації процесів викладання та управління освітніми програмами. Усе це супроводжується глобальними тенденціями уніфікації, стандартизації та інтеграції інформаційних технологій у систему вищої освіти, що перетворює їх на невід'ємну складову сучасного освітнього менеджменту [2].

Стрімкий розвиток інформаційних технологій та широке застосування інформаційних ресурсів, які є результатом інтелектуальної праці висококваліфікованих фахівців, обумовлюють потребу у формуванні креативного та ініціативного молодого покоління. У цьому контексті особливої актуальності набуває впровадження ефективних методичних підходів до використання сучасних ІТ-засобів у системі освіти. Такі підходи мають бути спрямовані не лише на передачу знань, а й на реалізацію ідей особистісно орієнтованого та розвиваючого навчання. Зокрема, це передбачає створення умов для розвитку творчих здібностей здобувачів освіти, формування навичок стратегічного мислення, уміння прогнозувати результати своєї діяльності та знаходити оптимальні рішення як у навчальних, так і в реальних життєвих ситуаціях.

Інформаційні системи у вищій освіті можна тлумачити як цілісний комплекс взаємопов'язаних компонентів, що реалізують низку операцій з інформацією, а саме: збирають, обробляють, зберігають та розповсюджують інформацію для підтримки прийняття рішень, координації та контролю в освітньому закладі. Комп'ютерні технології в українській вищій освіті відіграють ключову роль у підвищенні ефективності освітнього процесу, особливо це виявилося під час пандемії COVID-19 та військових дій на території України. Цифрові інструменти чудово оптимізують адміністративні процеси (планування, контроль, моніторинг, оброблення вхідної та вихідної документації), але й трансформують сам підхід до організації навчання та викладання, підвищуючи його якість[3].

Аналізуючи безліч інформаційних джерел та систем, можна виділити такі основні класифікації інформаційних систем:

1. Системи управління навчальним процесом (LMS) - такі як Moodle чи Canvas, створюють єдине цифрове середовище для організації дистанційного навчання, адміністрування курсів, проведення тестування та оцінювання досягнень студентів.

2. Системи обліку студентських даних (SIS) – це цифрові бази, що містять повну інформацію про здобувачів освіти: їхні особисті дані, результати навчання, здібності, участь у культурному житті закладу, фінансову інформацію та інші індивідуальні характеристики.

3. Системи управління ресурсами (ERP та MRP) для закладів вищої освіти охоплюють управління фінансами, кадрове забезпечення, розподіл матеріальних цінностей і товарно-грошових ресурсів, а також інші елементи господарської діяльності університетів.

4. Аналітичні системи освітнього процесу (LAS) - включають інструменти для моніторингу та аналізу навчальної активності студентів з метою покращення їхніх результатів та прийняття обґрунтованих управлінських рішень на основі даних.

Звідси впровадження сучасних інформаційних систем в освітній процес є важливим інструментом підвищення якості управління освітніми програмами. Кожен тип систем виконує свою специфічну функцію - від організації навчання до управління ресурсами й аналітичного супроводу. Їх комплексне використання сприяє більш ефективному прийняттю рішень, підвищенню прозорості освітнього середовища та адаптації навчання до потреб здобувачів освіти.

Висновки

Таким чином, ефективне управління якістю освітніх програм у сучасних умовах неможливе без інтеграції інформаційних технологій. Застосування цифрових рішень у вищій освіті забезпечує гнучкість, оперативність, а також дозволяє краще адаптувати навчання до вимог на ринку праці та потреб здобувачів. Різноманітні інформаційні системи, що охоплюють навчальний процес, управління ресурсами, аналіз даних, створюють єдину інфраструктуру для підвищення якості освіти. Впровадження таких систем сприяє прийняттю обґрунтованих управлінських рішень, покращенню взаємодії між усіма учасниками освітнього процесу та розвитку конкурентоспроможної освітньої системи в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кулик О. "Управління якістю надання освітніх послуг загальноосвітніми навчальними закладами на основі інформаційних технологій." *Нова педагогічна думка* 3 (2013): 79-83.

2. Гуревич Р.С. (2009). Теорія і практика навчання в професійно-технічних закладах: монографія. Вінниця: ТОВ «Планер». 410 с.

3. Черненко О. В. "Інформаційні системи та технології управління якістю освітніми проєктами." (2024).

4 Тупичак, Л. Л. "Інноваційний освітній менеджмент як інструмент управління якістю освітніх послуг." *Ефективність державного управління* 37 (2013): 422-429.

Лизогуб Діана Володимирівна — студентка групи МІТ-22б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Азарова Анжеліка Олексіївна – к.т.н., проф. каф. МБІС, заст. декана Факультету менеджменту та інформаційної безпеки з наукової роботи та міжнародного співробітництва Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця.

Lyzohub Diana Volodymyrivna - student of the group MIT-22b, faculty of management and information security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Azarova Anzhelika A. – *Candidate of technical sciences, Professor of Management and security information systems department, Deputy dean of the Faculty of management and information security of research and international cooperation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.*

УДК 65.014.12

Д. В. Мельник

УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА НА ПРИКЛАДІ ПРАТ «ВІННИЦЬКИЙ ЗАВОД "МАЯК"»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено теоретичні основи та практичні аспекти управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах ринкової економіки. Розглянуто фактори, що впливають на рівень конкурентоспроможності, проаналізовано фінансово-економічний стан ПрАТ «Вінницький завод "Маяк"» та запропоновано стратегічні напрями підвищення ефективності управління конкурентними перевагами. Застосовано методи SWOT-аналізу, бенчмаркінгу, аналізу фінансових коефіцієнтів та моделі Портера.

Ключові слова: конкурентоспроможність, управління, інновації, ПрАТ «Вінницький завод "Маяк"», стратегія, SWOT, ринок, електроопалювальна техніка.

Abstract

The article examines the theoretical foundations and practical aspects of managing the competitiveness of an enterprise in a market economy. Factors affecting the level of competitiveness are considered, the financial and economic condition of PrJSC "Vinnytsia Plant "Mayak" is analyzed, and strategic directions for improving the efficiency of competitive advantage management are proposed. The methods of SWOT analysis, benchmarking, analysis of financial ratios and Porter's model are applied.

Keywords: competitiveness, management, innovations, PrJSC "Vinnytsia Plant "Mayak"", strategy, SWOT, market, electric heating equipment.

Вступ

У сучасних умовах глобалізації та інтенсивної ринкової конкуренції підприємства повинні постійно вдосконалювати механізми управління конкурентоспроможністю. Це передбачає не лише підтримання належного рівня якості продукції, але й гнучке реагування на зміни зовнішнього середовища, впровадження інновацій, оптимізацію внутрішніх процесів. Особливої актуальності набуває дослідження цього питання на прикладі вітчизняних підприємств, зокрема ПрАТ «Вінницький завод "Маяк"», яке є одним із провідних виробників електроопалювальної техніки в Україні.

Метою даного дослідження є обґрунтування теоретико-методологічних засад управління конкурентоспроможністю підприємства та розробка практичних рекомендацій щодо підвищення її рівня на прикладі ПрАТ «Вінницький завод "Маяк"».

Результати дослідження

Управління конкурентоспроможністю підприємства є складним і багатогранним процесом, що охоплює як стратегічне бачення, так і практичне втілення заходів, спрямованих на формування й підтримку стійких конкурентних переваг. На основі проведеного дослідження встановлено, що конкурентоспроможність підприємства визначається його здатністю ефективно діяти в умовах ринкової конкуренції, забезпечувати прибутковість, задовольняти потреби споживачів, впроваджувати інновації та оперативно адаптуватися до змін середовища. В умовах зростаючої динаміки економіки та підвищення вимог споживачів підприємства, які прагнуть зберегти свої позиції, змушені переглядати підходи до управління конкурентоспроможністю.

Поглиблений аналіз ПрАТ «Вінницький завод "Маяк"» свідчить про те, що дане підприємство має значні внутрішні ресурси для підтримки конкурентних переваг. Серед ключових сильних сторін варто відзначити наявність сучасної матеріально-технічної бази, високий рівень автоматизації виробництва, широкий асортимент енергоефективної продукції, що відповідає міжнародним стандартам, та розгалужену мережу гарантійного й післягарантійного обслуговування. Висока якість продукції під відомим брендом «Термія» забезпечує довіру з боку споживачів як на внутрішньому ринку, так і в країнах ближнього зарубіжжя [1]. Крім того, ефективно функціонуюча система управління якістю дозволяє підприємству мінімізувати виробничі втрати та підвищувати рівень задоволеності клієнтів.

Водночас виявлено і низку внутрішніх обмежень, що можуть стримувати подальший розвиток конкурентоспроможності. До таких чинників належать недостатній рівень маркетингової активності, що ускладнює просування продукції на нових ринках, залежність від імпортних комплектуючих, що створює валютні ризики, а також потреба в модернізації окремих виробничих потужностей. Крім того, на фоні загального кадрового дефіциту на ринку праці актуальним постає питання збереження кваліфікованого персоналу та постійного підвищення його професійної компетентності.

У зовнішньому середовищі підприємство функціонує в умовах посиленої конкуренції з боку як вітчизняних, так і зарубіжних виробників. Основні загрози для ПрАТ «Вінницький завод "Маяк"» формуються внаслідок інфляційних процесів, нестабільного валютного курсу, сезонного характеру попиту на продукцію та зростання екологічних вимог до опалювальної техніки. Водночас зростаюча увага споживачів до енергозбереження, державні програми підтримки енергоефективності, активне впровадження цифрових технологій та автоматизованих систем у виробництво створюють нові можливості для розвитку підприємства [2,3].

Фінансовий аналіз діяльності ПрАТ «Вінницький завод "Маяк"» за 2021–2023 роки підтверджує наявність позитивних тенденцій. Після складного 2022 року, який позначився на зниженні рентабельності, ділової активності та фінансової стійкості, у 2023 році підприємство продемонструвало покращення за більшістю ключових показників. Зросла оборотність активів, скоротився період обігу дебіторської заборгованості, покращилися показники ліквідності, а рентабельність капіталу та продукції наблизилися до передкризових рівнів. Ці зміни стали можливими завдяки активізації внутрішніх резервів, гнучкому управлінню ресурсами, оптимізації витрат та поступовому відновленню попиту на продукцію [3].

Враховуючи результати дослідження, обґрунтовано доцільність реалізації низки стратегічних напрямів управління конкурентоспроможністю ПрАТ «Вінницький завод "Маяк"». Серед них:

- **Інноваційний розвиток**, який включає впровадження сучасних технологій, розширення номенклатури продукції, зниження енерговитрат та адаптацію виробництва до екологічних стандартів.
- **Цифрова трансформація**, що передбачає автоматизацію бізнес-процесів, впровадження CRM-систем, розвиток електронної комерції та онлайн-сервісів.
- **Маркетингова експансія**, спрямована на активізацію присутності підприємства на міжнародних ринках, участь у виставках, розвиток бренду «Термія» та збільшення рекламної активності.
- **Кадрова стратегія**, що передбачає підвищення кваліфікації персоналу, впровадження мотиваційних програм, співпрацю з навчальними закладами та формування позитивного іміджу роботодавця.
- **Фінансово-інвестиційна політика**, орієнтована на залучення коштів для оновлення основних фондів, реалізацію інноваційних проєктів і посилення енергетичної незалежності підприємства.

Висновки

Узагальнюючи результати дослідження, можна дійти до висновку, що конкурентоспроможність ПрАТ «Вінницький завод "Маяк"» формується на основі системного поєднання внутрішніх ресурсів, гнучкої адаптації до ринкових умов та стратегічного бачення розвитку. Для забезпечення стабільного зростання підприємству необхідно посилювати свої сильні сторони, ефективно використовувати ринкові можливості та своєчасно нейтралізовувати загрози. Практична реалізація запропонованих заходів дозволить підприємству зміцнити конкурентні позиції на вітчизняному ринку, активізувати зовнішньоекономічну діяльність та забезпечити довготривалу ефективність функціонування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Термія - "Вінницький завод Маяк" URL: https://termia.com.ua/about-the-enterprice/ (дата звернення: 29.05.2025)

2. PEST-аналіз зовнішнього середовища підприємства // Економіка підприємства. — 2021. — № 2. — С. 35–42.

3. Іванова Т.М. SWOT-аналіз як метод стратегічного планування: практичний аспект // Вісник економіки. — 2020. — № 3. — С. 48–54.

4. Мудла В. І. Теоретичні основи і методичні аспекти аудиту фінансової звітності підприємства. Облік, контроль і аналіз в управлінні підприємницькою діяльністю : збірник наукових праць VIII Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції, 25 березня 2020 року. Вінниця, 2020. № Ч.2. С. 156–163.

Мельник Дмитро Васильович - студент групи МБА-23мз, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: thldima38@gmail.com

Науковий керівник: ***Краєвська Алла Станіславівна*** — к.е.н., доц. каф. ПЛМ, декан факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

УДК 330

А. М. Олійник

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА ВИДИ ДЖЕРЕЛ ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація: В роботі систематизовано підходи до визначення сутності джерел фінансування підприємств та розглянуто види джерел фінансування підприємств

Ключові слова: джерела фінансування, власний капітал, залучений каптал, воєнний стан

Вступ

Сучасні умови ведення господарської діяльності в Україні супроводжуються численними викликами, які впливають на специфіку функціонування бізнесу. Більшість підприємств змушені переосмислювати підходи до управління фінансами. Сукупність несприятливих факторів призводить до зниження рентабельності діяльності, що, у свою чергу, поглиблює проблеми фінансового забезпечення.

Ефективний розвиток господарської діяльності має грунтуватись на глибокому аналітичному дослідженні, належному контролі та раціональному використанні ресурсів підприємства. Управління фінансовими ресурсами є невід'ємною складовою загального менеджменту господарської діяльності суб'єктів підприємництва, що забезпечує динамічне зростання бізнесу та підвищення його конкурентоспроможності на ринку.

Основна частина

Фінансування є формою забезпечення господарської діяльності суб'єктів господарювання необхідними грошовими ресурсами. Під цим терміном розуміють комплекс дій, спрямованих на задоволення потреб підприємства в капіталі. Це охоплює залучення фінансових ресурсів (грошових коштів, їх еквівалентів і майнових активів), їхнє повернення, а також взаємовідносини між підприємством і джерелами капіталу, що включають платіжні операції, контроль і гарантії.

Авранчій В. І., Чумак В. Д., Смолянська О. Ю. зазначають, що фінансування — це процес залучення підприємством фінансових ресурсів, необхідних для реалізації його запланованих цілей [1].

Отже процес фінансування підприємств передбачає управління його фінансовими ресурсами. Раціональне управління фінансовими ресурсами забезпечує стабільність і життєздатність підприємства, сприяє реалізації стратегічних завдань і дозволяє максимально ефективно залучати та використовувати кошти незалежно від джерел їх походження.

В літературі існують різні підходи до визначення сутності фінансових ресурсів.

Отже, в цілому під фінансовими ресурсами розуміють сукупність грошових ресурсів та їх еквівалентів, сформованих у ході господарської діяльності або залучених із зовнішніх джерел, призначених для забезпечення виконання фінансових зобов'язань підприємства та фінансування його відтворювальних процесів.

Фінансові ресурси є фундаментом для формування грошових фондів, необхідних для стабільного функціонування господарської діяльності. До таких фондів належать: статутний капітал, резервний капітал, фонди накопичення й споживання, фонд оплати праці, амортизаційний фонд та інші.

Фінансові ресурси за джерелами формування поділяють на [8]:

- власні фінансові ресурси;
- позичені фінансові ресурси;
- залучені фінансові ресурси.

Під власними фінансовими ресурсами розуміють грошові кошти засновників та учасників підприємства, які їм належать на правах власності й використовуються для формування його активів.

Важливо розрізняти поняття «залучені фінансові ресурси» та «позичені фінансові ресурси», хоча обидві категорії об'єднує спільна риса — це кошти, які не є власністю підприємства. До позичених фінансових ресурсів відносять тимчасово залучені в господарську діяльність кошти, що використовуються на умовах терміновості, зворотності та платності. Під залученими фінансовими ресурсами розуміють ті фінансові ресурси, які потрапляють у його обіг, зазвичай, безоплатно, завдяки ефективній системі розрахунків.

Таблиця 1

Систематизація підходів до визначення сутності фінансових ресурсів

Автор, джерело	Фінансові ресурси – це
Аніловська Г. Я., Висоцька І. Б. [2]	сукупність грошових нагромаджень та доходів у фондовій (статутний капітал, резервний капітал, додатковий капітал тощо) та нефондовій (нерозподілений прибуток, кредити банків, комерційний кредит) формах, які перебувають у розпорядженні підприємства і призначені для своєчасного виконання ними фінансових зобов'язань та здійснення витрат задля забезпечення процесу простого (розширеного) відтворення, одержання прибутку, створення резервів тощо.
Бражник Л.В. [3]	сукупність грошових надходжень і доходів, що формуються під час заснування підприємства і в процесі його діяльності, а також мобілізованих на фінансовому ринку, призначених для розвитку виробництва, виконання фінансових зобов'язань, фінансування поточних витрат і створення резервів
Ситник Н. С., Смолінська С.Д., Ясіновська І.Ф. [4]	сукупність власних грошових доходів і надходжень ззовні (залучені й позикові кошти), призначені для виконання фінансових зобов'язань організації, фінансування поточних витрат і витрат, пов'язаних з розширенням виробництва
Богацька Н. М. [5]	визначають його здатність інвестувати в розвиток, підтримувати свою діяльність і розширювати можливості
Козинець І. Г., Берднік С. С. [6]	складова частина економічних ресурсів, що є коштами грошово-кредитної та бюджетної систем, які використовуються для забезпечення безперервного функціонування та розвитку народного господарства, витрачаються на соціально-культурні заходи, потреби управління та оборони
Джерелейко С. Д, Лопатовський В. Г., Шпильовий В. А. [7]	сукупність грошових коштів та їх еквівалентів, сформованих у процесі господарської діяльності та отриманні ззовні призначені для виконання фінансових зобов'язань і процесів фінансування відтворення підприємства

В літературі виділяють такі основні властивості фінансових ресурсів [9]:

– процес формування та використання фінансових ресурсів відбувається згідно з чинним правовим та нормативним регулюванням;

– фінансові ресурси можуть перебувати у власності суб'єктів господарювання різної організаційно-правової форми або бути акумульованими в установах фінансового ринку, таких як банки, інвестиційні фонди, компанії з управління активами тощо.

Власні фінансові ресурси підприємства можуть формуватись як за рахунок внутрішніх, так і зовнішніх джерел фінансування.

Основним внутрішнім джерелом власних фінансових ресурсів є прибуток, що залишається у розпорядженні підприємства після розподілу. Саме нерозподілений прибуток становить основну частину власних фінансових ресурсів, сприяє збільшенню капіталу та підвищенню ринкової вартості підприємства [10].

Серед зовнішніх джерел власних фінансових ресурсів головним є залучення додаткового капіталу. Окрім цього, до зовнішніх джерел відносять безоплатно отримані підприємством матеріальні й нематеріальні активи, які включаються до балансової вартості.

Системність управління фінансовими ресурсами підприємства зумовлюється наявністю структурованого комплексу управлінських інструментів, кожен з яких виконує специфічну функцію, водночас впливаючи на загальну ефективність фінансової системи підприємства. Такий

підхід передбачає взаємозв'язок і взаємозалежність усіх елементів управління, що дозволяє забезпечити цілісність та узгодженість фінансової політики підприємства.

ВИСНОВКИ

Таким чином, управління джерелами фінансування є багатогранним процесом, який включає комплексний підхід до планування, контролю, аналізу та оптимізації джерел і напрямів руху коштів, що зрештою сприяє досягненню фінансової стабільності й сталого розвитку підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авранчій В. І., Чумак В. Д., Смолянська О. Ю. Фінансова діяльність підприємств: Навч. посіб. К.: ВД «Професіонал», 2005. 240 с.
2. Фінанси підприємств: навч. посібник / за ред. Г. Я. Аніловської, І. Б. Висоцької. Львів: ЛьвДУВС, 2018. 440 с.
3. Бражник Л.В. Фінансові ресурси підприємства: їх формування та використання. Економіка та суспільство. 2018. №14. С. 778-783.
4. Фінанси підприємств: навчальний посібник / Ситник Н. С., Смолінська С.Д., Ясіновська І.Ф.; за заг. ред. Н. С. Ситник. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2020. 402с.
5. Богацька Н. М. Ресурсне забезпечення діяльності суб'єктів у сфері медіа. Ефективна економіка. 2025. Вип.3. DOI: http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.3.29.
6. Козинець І.Г., Берднік С.С. Співвідношення понять "фінанси" та "фінансові ресурси". Аналітично-порівняльне правознавство. 2022. DOI: https://doi.org/10.24144/2788-6018.2021.03.20.
7. Джерелейко С. Д, Лопатовський В. Г., Шпильовий В. А. Дефініція понять «фінансові ресурси» та «грошові кошти». Innovation and Sustainability. 2022. № 2. С. 131-138.
8. Пилип'як О.В., Майор О.В., Попович Ю.Г. Теоретичні аспекти формування і використання фінансових ресурсів на підприємстві в сучасних умовах. Економіка і управління. 2022. №1. С. 88-95.
9. Яременко В. Г., Салманов Н. М. Сутність поняття та особливості класифікації фінансових ресурсів підприємств. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2018. Вип. 19. Ч. 3. С. 158-162.
10. Yepifanova I. Yu., Dzhedzhula V. V. Financial support of industrial enterprise's innovative directions of energy saving : Monograph[Electronic resource]. Vinnytsia: VNTU, 2022. 138 p.

Олійник Андрій Михайлович, студент кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

***Науковий керівник - Джеджула В'ячеслав Васильович*,** доктор економічних наук, професор кафедри фінансів та інноваційного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: djedjula@vntu.edu.ua

Oliynyk Andriy M., student of the Department of Finance and Innovation Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Dzhedzhula Viacheslav V. – doctor of economics, Professor, Professor of the Department of Doctor of Economic Sciences, Professor of the Department of Finance and Innovation Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: djedjula@vntu.edu.ua

УДК 656.07:327

В. В. Притуляк
Л. П. Давидюк

ВПЛИВ ГЕОПОЛІТИЧНИХ КОНФЛІКТІВ НА ГЛОБАЛЬНІ ЛАНЦЮГИ ПОСТАЧАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено вплив геополітичних конфліктів на функціонування глобальних логістичних ланцюгів постачання. Розкрито ключові ризики, що виникають через політичну нестабільність, санкції, тарифні бар'єри, військові дії та інші зовнішні чинники. Особливу увагу приділено аналізу наслідків російсько-української війни для міжнародної логістики та торгівлі. Розглянуто зміни в транспортних маршрутах, збільшення витрат на перевезення, зниження обсягів експорту, а також нові можливості для України як логістичного хабу. Матеріал підкреслює важливість адаптації логістичних систем до нових реалій та потребу в інвестиціях у розвиток інфраструктури.

Ключові слова: Глобальні ланцюги постачання, геополітичні конфлікти, логістика, транспортні маршрути, міжнародна торгівля, війна, санкції, торговельні бар'єри.

Abstract

The article explores the impact of geopolitical conflicts on the functioning of global supply chains. It highlights the key risks arising from political instability, sanctions, trade barriers, military actions, and other external factors. Special attention is given to the consequences of the Russia-Ukraine war for international logistics and trade. The study examines changes in transport routes, increased shipping costs, decreased export volumes, as well as new opportunities for Ukraine as a logistics hub. The article emphasizes the importance of adapting logistics systems to new realities and the need for investment in infrastructure development..

Keywords: Global supply chains, geopolitical conflicts, logistics, transport routes, international trade, war, sanctions, trade barriers.

Вступ

У сучасному глобалізованому світі логістичні ланцюги постачання є основою функціонування міжнародної економіки. Їх ефективність та стабільність визначаються здатністю швидко та безперебійно переміщати товари, сировину, інформацію та фінансові потоки між країнами. Проте останні роки засвідчили, наскільки ці системи є вразливими до зовнішніх чинників, зокрема геополітичних конфліктів. Війни, санкції, політичні кризи та обмеження пересування товарів значно ускладнюють логістичні процеси. Метою цієї роботи є аналіз впливу геополітичної нестабільності на глобальні ланцюги постачання із фокусом на приклад російсько-української війни, що стала каталізатором масштабних змін у світовій торгівлі та логістиці.

Результати дослідження

Глобальні логістичні ланцюги постачання – це широка мережа підприємств, організацій та процесів, що забезпечують переміщення сировини, фінансів, інформації, комплектуючих та готової продукції між різними точками, регіонами та країнами. Ланцюги складаються з багатьох етапів: видобуток, виробництво, обробка, складування, транспортування, розподіл, зберігання та доставка – збій одного з цих етапів може призвести до порушення роботи всього логістичного ланцюга.

Глобальні ланцюги постачання стали важливими завдяки глобалізації, яка дозволяє компаніям знижувати витрати, залучаючи робочу силу або ресурси з різних частин світу. Однак вони вразливі до різних ризиків, таких як політична нестабільність, конфлікти різного роду, зміна законодавства, логістичні труднощі та природні катастрофи.

Геополітичні конфлікти наносять велику шкоду світовим логістичним ланцюгам постачання. Ключові аспекти цих ризиків: порушення логістичних маршрутів, залежність від ключових постачальників, енергетичні ризики, підвищення витрат на виробництво та логістику, ризики залежності від монопольних постачальників, порушення ланцюгів постачання через санкції, технологічна вразливість.

Військові конфлікти є однією з найбільших загроз для стабільності та ефективності глобальних ланцюгів постачання, оскільки вони викликають суттєві порушення в транспортуванні, виробництві та доступності ресурсів. Розриви в постачанні можуть мати тривалі наслідки для економіки як окремих країн, так і всього світу, ускладнюючи економічний розвиток та підвищуючи загальні витрати на виробництво і доставку товарів.

Тарифи, торговельні бар'єри та санкції країн можуть призводити до збоїв у торгівлі та збільшення витрат на логістику, ускладнюючи міжнародні поставки. Введення митних тарифів підвищуватиме вартість торгівлі, змушуючи шукати альтернативні шляхи доставки. Санкції можуть обмежити міжнародну торгівлю та пересування товарів, що впливатиме на розподіл виробництва та доставки. Ці обмеження можуть змінити торговельні потоки та збільшити конкуренцію між постачальниками, а також підвищити витрати на логістичні послуги.

Багато країн та їх економіка напряму залежать від доступу до складних міжнародних маршрутів, адже використовують морські та повітряні шляхи, залізничні та автомобільні мережі. Блокування цих шляхів через геополітичні конфлікти ускладнює або унеможливлює постачання. Прикладом цього може стати ситуація з блокування Суецького каналу в 2021 році, що призвело до значних затримок та ризиків для бізнесу у всьому світі. Також для прикладу можна згадати, як у 2017 році Польща блокувала логістику зерна з України. У 2023 та 2024 роках ситуація на українсько-польському кордоні повторилася, але проявилася з більшою силою.

Зазвичай, щоб уникнути бойових дій і забезпечити цілісність та збереження вантажу, необхідно змінювати маршрут транспортування. Це часто передбачає використання довших і складніших маршрутів, в яких будуть з'являтися нові країни або точки перерозподілу товару. Це не тільки подовжує маршрут, але й збільшує витрати та створює нові проблеми на етапах митного оформлення. Порівняймо маршрути повітряного транспорту до та під час воєнного стану.

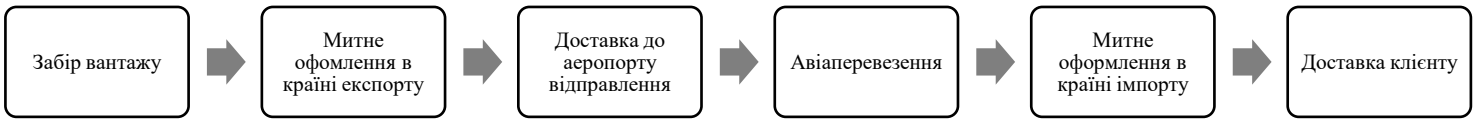

Рисунок 1 – Маршрут авіаперевезення до воєнного стану

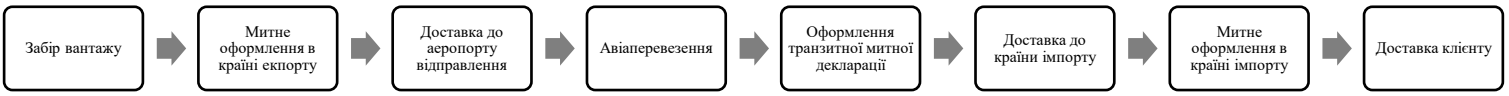

Рисунок 2 – Маршрут авіаперевезення під час воєнного стану

Як бачимо, додається ще митне оформлення транзитної декларації на території транзитної країни, або її ще називають Т1. Подібна проблема існує і для морських перевезень, і для залізничного транспорту.

Для кращого розуміння та конкретизації розглянемо вплив геополітичних конфліктів на глобальні логістичні ланцюги постачання на прикладі російськоукраїнської війни.

До початку війни Україна грала одну з ключових ролей постачальника зерна, металів, вугілля та інших товарів на світові ринки. Важливими експортними маршрутами були порти Одеси, Миколаєва та Херсона, які забезпечували величезні обсяги перевезень на Близький Схід, Північну Африку та Азію. За даними Світової організації торгівлі (WTO), до війни Україна була п'ятим найбільшим постачальником зерна на світовий ринок, забезпечуючи до 10% світового експорту пшениці.

Однак після блокади портів у Чорному морі з боку росії в перші місяці війни та пошкодження інфраструктури значні обсяги товарів залишилися в Україні. Це призвело до значного скорочення поставок зерна, металів і навіть енергоресурсів. За даними ООН, у 2022 році обсяги морських перевезень через українські порти знизилися на 60%, що стало важким ударом для глобальних постачальників

За останні 5 років відсоток імпорту українських товарів в різні країни світу почав зростати. Зокрема це були різні товари та послуги, сільськогосподарська продукція, кукурудза, ріпак, деревина та метал. Проте слід зазначити, що ціни на ці товари знизились, що вплинуло на загальну вартість імпорту. Незважаючи на позитивні показники, українська економіка все ще стикається з викликами через війну та її наслідкамии, які впливають на зовнішню торгівлю. Загалом, український експорт переживає коливання залежно від глобальних тенденцій і внутрішніх проблем.

Логістичні витрати також зазнали значних змін, зокрема внаслідок зростання цін на транспортування і нестачі ресурсів. Вартість міжнародних перевезень зросла на 6,5 % у 2024 р. порівняно з попередніми роками, що було спричинене підвищенням витрат на паливо. Війна в Україні викликала затримки в постачанні, що ускладнило ситуацію для логістичних компаній і призвело до збільшення цін на готову продукцію. Також спостерігається зростання залежності країн від альтернативних джерел енергії. Наприклад, імпорт скрапленого природного газу із США та Австралії зріс на 30 % у 2023 р., що свідчить про зменшення залежності від російського газу. Це є важливим фактором для забезпечення енергетичної безпеки ЄС, оскільки країни намагаються знизити ризики, пов'язані з нестабільністю постачань.

З урахуванням того, що традиційні транспортні маршрути стали ненадійними, світова логістика змушена була адаптуватися до нових реалій. Європейські країни та Туреччина, стали ключовими гравцями в новій глобальній схемі постачань. Більше того, Китай, який раніше вважався основним споживачем української продукції, змінив свої стратегії доставки. Замість морського транспорту все більше використовується залізничний та автомобільний транспорт через західні кордони України.

Для України в такій ситуації відкрилися нові можливості. Як зазначають українські чиновники, країна стала важливим постачальником сільськогосподарської продукції та стратегічним логістичним хабом для Європи. В Україні активно розвиваються нові митниці, створюються додаткові залізничні маршрути, а перевезення через Польщу, Румунію, Молдову та Угорщину значно прискорюються.

У найближчі роки Україна, ймовірно, збереже важливу роль у міжнародній логістиці, але вже через нові, більш складні і мультиформатні маршрути. Розвиток технологій та інфраструктури на заході країни, а також інтеграція з європейськими партнерами будуть визначальними факторами для її ролі в постачанні товарів на глобальний ринок. У свою чергу, Європа й надалі буде диверсифікувати свої джерела постачання і скорочувати залежність від росії, а також від інших небезпечних точок на мапі світу.

Україна вже почала активно співпрацювати з країнами Центральної Європи та Туреччиною, забезпечуючи швидке та безпечне транспортування. Втім, для повного відновлення потрібно ще багато інвестицій у модернізацію інфраструктури та посилення безпеки на кордонах.

Висновки

Геополітичні конфлікти, зокрема війна в Україні, суттєво трансформують глобальні логістичні ланцюги постачання, підкреслюючи їх вразливість до зовнішніх потрясінь. В умовах нестабільності компанії та держави змушені оперативно адаптувати маршрути транспортування, змінювати постачальників та інвестувати в нову інфраструктуру. Попри численні виклики, ці зміни також відкривають нові можливості, як у випадку з Україною, яка зміцнює свої позиції як логістичний центр регіону. У майбутньому гнучкість, технологічний розвиток та міжнародна співпраця стануть визначальними факторами стабільності глобальної логістики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Соловей Т. І. Вплив військових дій на глобальні ланцюги постачання та логістику / Соловей Т. І., Балушевський К. Р., Малюта Людмила Ярославівна // Матеріали XII Всеукр. наук.-практ. конф. пам’яті проф. ТНТУ ім. І. Пулюя, акад. НАН М. Г. Чумаченка: „Управління бізнес-процесами підприємств у контексті індустрії 4.0“, 11 жовтня 2024 року. — Т. : ТНТУ, 2024. — С. 92–93.
2. Вплив війни на ринок страхування: ключові виклики та прогнози [Електронний ресурс] // *Insurance Business*. – 2024. – Режим доступу: https://insurancebiz.org/discuss/comm/detail.php?ID=11074
3. Кривещенко, В., Хмурковський, Г., & Ляденко, Т. (2024). ОПТИМІЗАЦІЯ ЛОГІСТИЧНИХ ЛАНЦЮГІВ ПОСТАЧАННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ КРИЗ. *Економіка та суспільство*, (63). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-63-110

4. Вощило, В. В. Вплив військових конфліктів на глобальні ланцюги постачань та логістику підприємств / Вощило В. В. // Розвиток підприємництва як фактор зростання національної економіки : матеріали XXII Міжнародної науково-практичної конференції, [Київ], 22 листопада 2023 року / КПІ ім. Ігоря Сікорського. - Київ, 2023. - С. 24.
5. Холоденко, А., & Петрусик, Н. (2024). Вплив воєнного стану на якість логістичних послуг. *Розвиток методів управління та господарювання на транспорті*, *4*(89), 130-140. https://doi.org/10.31375/2226-1915-2024-4-130-140
6. Україна та глобальні ланцюги постачання: як війна змінила світову логістику [Електронний ресурс] // *FBC – Бізнес і фінанси*. – 2024. – Режим доступу: https://fbc.biz.ua/news/statti/ukrayina-ta-globalni-lantsyugi-postachannya-yak-vijna-zminila-svitovu-logistiku/
7. Воропаєва Н. С. Управління ланцюгами постачання в умовах глобальної кризи: виклики та стратегії // Політ. Сучасні проблеми науки: тези доповідей XXV Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених. – Київ, ДУ КАІ, 2025. – С. 59-60.

Притуляк Вікторія Віталіївна – студентка групи 2Л-23б, факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: prutyliakv@gmail.com

Давидюк Людмила Петрівна - канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: Keletckaya@gmail.com

Viktoriya V. Prutyliak – student of group 2L-23b, Vinnytsia National Technical University, Department of Management and Information Security, Vinnytsia, e-mail: prutyliakv@gmail.com

Liudmyla P. Davydiuk - PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: Keletckaya@gmail.com

УДК 681.281

А.А. Краєвська

АНАЛІЗ ТЕХНОЛОГІЙ БЕЗПЕКИ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі розглянуті технології сучасного Інтернету речей, які дозволяють змінювати і покращувати різні сфери життя, забезпечуючи зручність, комфорт, ефективність, автоматизацію та економію ресурсів та різних процесів. Водночас технології IoT створюють нові виклики у сфері кібербезпеки, зокрема ризики витоку даних.

Ключові слова: Інтернет речей, IoT, кібербезпека, кібератаки, автоматизація, технології, інновації, особисті дані.

Abstract

The paper examines the technologies of the modern Internet of Things, which allow changing and improving various areas of life, providing convenience, comfort, efficiency, automation and saving of resources and various processes. At the same time, IoT technologies create new challenges in the field of cybersecurity, in particular, the risks of data leakage.

Keywords: Internet of Things, IoT, cybersecurity, cyberattacks, automation, technology, innovation, personal data.

Вступ

Інтернет речей (IoT) трансформує різні сфери життя, забезпечуючи зручність, автоматизацію та економію ресурсів. Водночас IoT створює нові виклики у сфері кібербезпеки, зокрема ризики витоку даних. Для безпечного використання IoT важливий розвиток захисних технологій та стандартів IoT, в тому числі для забезпечення кібербезпеки пристроїв і систем Інтернету речей.

Інтернет речей (IoT, Internet of Things)– це концепція мережевої інфраструктури, що полягає в об'єднанні фізичних об'єктів між собою за допомогою мереж. Збір інформації, обробка та аналіз відбуваються в цифровому світі автоматично. Основні елементи інтернету речей це безпосередньо пристрої, які генерують збирану інформацію. Датчики, які збирають інформацію та передають в мережу зв'язку(н.д. Wi-Fi Bluetooth, LTE…). З мережі дані перетікають в хмарну обчислювальну платформу, що дозволяє розширити масштаб використання IoT. Найчастіше наступним кроком є аналітика даних за допомогою ШІ в ході якої прогнозуються події та відбувається автоматичне керування пристроями. Фінальною точкою є інтерфейс користувача, де він може ознайомитися з інформацією, налаштувати параметри роботи IoT.

Метою є аналіз технологій Інтернету речей і визначення доступних методів і засобів для подальшого вдосконалення пристроїв і систем Інтернету речей, в т.ч. підвищення рівня кібербезпеки в них.

Результати дослідження

Інтернет речей бере початок у 1999 році та активно розвивається у сьогоденні. Розвиток технологій IoT впливає на більшість сфер життя людини, такі як ведення бізнесу, будівництво, екологія, логістика, промисловість, та звісно сфера послуг, усі ці речі якими наповнене повсякденне життя пов'язані з IoT. Інтернет речей є шляхом, який об'єднує\передає інформацію через мережу. Більшість сучасних розумних пристроїв, які об'єднані в мережу. За принципом «Інтернет речей» пристрої працюють синхронно і дозволяють здійснювати розподілений або «розумний» функціонал. Іншими словами принцип роботи IoT полягає в тому, що пристрої об'єднані між собою різні інтелектуальні пристрої та сервіси за допомогою комунікаційних можливостей мережі Інтернет. Принцип показано на рис. 1.

Різновиди технологій IoT. Існує велике різноманіття шляхів застосування пристроїв та систем IoT, розглянемо декілька з них: розумний дім: (через телефон користувач має змогу контролювати Smart-замок, який використовує відбиток пальця як ключ, регулювання температури за допомогою датчиків тепла, датчики світла, робот пилосос та загалом будь-який пристрій, під'єднавши до мережі можна контролювати дистанційно, Зняття готівки з банкомату також підтримується інтернетом речей, отримання посилок у поштоматах, за допомогою програми. Також охорона здоров'я, транспортна логістика(відстежування стану вантажу, геолокація), сільське господарство(прогнози погоди, агродрони), промисловість(роботизація виробничих процесів, оптимізація споживання ресурсів,

сенсори моніторингу\контролю обладнання), торгівля і фінанси(інтерактивні вітрини), безпека і порядок(Face ID, сканери відбитків пальців і тп.).

Рисунок 1. Принцип роботи технологій IoT

Інтернет речей в промисловості. Інтернет речей в промисловості займає вагому позицію. Контроль процесів за допомогою датчиків та дистанційне керування, передача даних та аналітика процесів у виробництві. Також за допомогою IoT є можливість оптимізувати та зробити більш екологічним використання обладнання, шляхом постійного моніторингу та автоматичної діагностики, що також підвищує безпеку, енергозбереження.

Огляд кібератак, найбільшою загальною загрозою кібератак на IoT є витік особистих данних користувача. Інтернет-повідомлення розширює поле можливих кібератак, оскільки кожен новий підключений пристрій створює додаткову точку доступу до мережі, яка потребує надійного захисту. Збільшення поверхневої атаки означає збільшення кількості негативних вразливостей, якими можуть зменшитися зловмисники.

Серед основних кібератак на інфраструктуру Інтернету речей можна визначити наступні:

1. Атаки типу "відмова в обслуговуванні" (DoS/DDoS). Характеризується перевантаженням мережі або пристроїв надмірними запитами, що робить їх недоступними.
2. Злом пристроїв. Використання слабких паролів або вразливостей у прошивках для несанкціонованого доступу.
3. Перехоплення даних. Атаки "людина посередині" (MitM) для отримання конфіденційної інформації.
4. Модифікація даних. Зміна даних, що передаються між пристроями, для введення користувачів в оману.
5. Шкідливе ПЗ для IoT. Використання зловмисного програмного забезпечення для створення ботнетів або викрадення даних.
6. Експлуатація вразливостей протоколів. Атаки на протоколи зв’язку, такі як MQTT або Zigbee.
7. Фізичні атаки. Отримання доступу до пристроїв для їх компрометації.

Основними методами захисту даних в пристроях IoT є класичне використання надійних паролів, регулярне оновлення паролі. Також важливо шифрувати данні при передачі чи зберіганні. Сегментація мережі для ізоляції IoT-пристроїв також є важливим етапом у запобіганні зламу. Можна додати ще моніторинг мережевого трафіку для виявлення аномалій. Ці захлди стануть ключовими в мінімізації ризику зламу та в забезпеченні безпеки системи Інтернет речей.

Впровадження IoT-пристроїв у домашньому, офісному середовищі та інших галузях зумовлює появу нових викликів у забезпеченні безпеки й забезпеченні рівня.

Висновки

Отже Інтернет речей надзвичайно зручна система, яка неодмінно повинна бути впроваджена в повсякденне життя людей, бо він неодмінно покращує якість життя. IoT економить час, ресурси та загалом спрощує життя. Звісно існують ризики використання абсолютної автоматизації, проте на мою думку ризики існують завжди, потрібно лише дотримуватись правил безпеки. Підтримка та впровадження нових технологій IoT потребують паралельного розвитку надійних кібербезпечних

рішень, здатних запобігти теперішнім загрозам. Завдяки розвитку інноваційних технологій та захисту постійного вдосконалення стандартів безпеки ми можемо безпечно використовувати потенціал IoT.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гончарук, О. Ю. Інтернет речей: перспективи та ризики / О. Ю. Гончарук // Інформаційні технології і безпека. – 2023. – № 2. – С. 22–28.
2. ISO/IEC 30141:2018. Internet of Things (IoT) — Reference Architecture. International Organization for Standardization. – URL: https://www.iso.org/standard/65695.html
3. Макаренко, І. І. Технології безпеки в системах Інтернету речей / І. І. Макаренко // Сучасні інформаційні системи. – 2022. – № 3(45). – С. 34–40.
4. Гузь, О. В. Основи безпеки IoT-пристроїв: сучасні підходи / О. В. Гузь // Захист інформації. – 2021. – № 1. – С. 17–23.
5. McKinsey & Company. The Internet of Things: Mapping the value beyond the hype. – 2023. – URL: https://www.mckinsey.com/industries/technology-media-and-telecommunications/our-insights/the-internet-of-things
6. Сич, І. О. Кібербезпека Інтернету речей: загрози та методи захисту / І. О. Сич // Безпека інформаційних технологій. – 2023. – № 2. – С. 8–13.
7. Gartner. IoT Security: Best Practices and Key Challenges. – 2023. – URL: https://www.gartner.com/en/documents/iot-security-best-practices
8. Власенко, А. В. Хмарні технології та IoT: перспективи взаємодії / А. В. Власенко // Комп’ютерні науки та кібербезпека. – 2022. – № 4. – С. 45–52.
9. Коваленко, Д. А. Методи захисту персональних даних в IoT-системах / Д. А. Коваленко // Інформаційна безпека. – 2021. – № 3. – С. 60–65.
10. NIST. Considerations for Managing Internet of Things (IoT) Cybersecurity and Privacy Risks. – National Institute of Standards and Technology. – URL: https://csrc.nist.gov/publications/detail/nistir/8228/rev-1/final

Краєвська Анастасія Андріївна — студентка групи 1КІТС-24б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: anastasiakraievska@gmail.com

Науковий керівник: ***Маліновський Вадим Ігоревич*** — доцент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця .

Kraievska Anastasia Andriivna — a student of group 1KITS-24b at the Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. Email: anastasiakraievska@gmail.com.

Scientific Supervisor: **Malinovskyi Vadym Igorevych** - Associate Professor of the Department of Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 656.073:339.5

Ю. І. Іщенко

Л. П. Давидюк

МУЛЬТИМОДАЛЬНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ В МІЖНАРОДНІЙ ТОРГІВЛІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація *У роботі розглянуто сучасний стан і ключові проблеми організації мультимодальних перевезень у сфері міжнародної торгівлі. Проаналізовано основні бар'єри, що стримують ефективний розвиток таких перевезень, серед яких недостатня інтеграція транспортної інфраструктури, різниця у правових регулюваннях та технічних стандартах. Особливу увагу приділено перспективам удосконалення мультимодальних перевезень шляхом цифровізації логістичних процесів, розширення міжнародної співпраці та впровадження екологічно сталих транспортних рішень.*

Ключові слова: мультимодальні перевезення, міжнародна торгівля, логістика, транспортна інфраструктура, цифровізація, міжнародне співробітництво, стале транспортування.

Abstract *The paper examines the current state and key problems of organizing multimodal transportation in the field of international trade. The main barriers that hinder the effective development of such transportation are analyzed, including insufficient integration of transport infrastructure, differences in legal regulations and technical standards. Particular attention is paid to the prospects for improving multimodal transportation through the digitalization of logistics processes, expanding international cooperation and implementing environmentally sustainable transport solutions.*

Keywords: multimodal transportation, international trade, logistics, transport infrastructure, digitalization, international cooperation, sustainable transportation.

Вступ

Міжнародний досвід організації транспортних перевезень свідчить про активний розвиток мультимодальних транспортних систем, які дають змогу істотно збільшити обсяги вантажоперевезень, сприяючи поглибленню міжнародно-правового співробітництва, розширенню мережі транспортних коридорів і інтеграції національної інфраструктури до глобальної транспортної системи.

В сучасних умовах одним із перспективних напрямів оптимізації перевізного процесу та формування конкурентного ринку транспортно-логістичних послуг є впровадження мультимодальних перевезень. Вони забезпечують уніфікацію правового режиму торгівлі, налагодження координації та організаційно-технологічної взаємодії усіх елементів логістичного ланцюга, а також стимулюють комплексний розвиток інфраструктури та транспортних ресурсів різних видів транспорту.

Актуальними залишаються питання визначення сутності поняття «мультимодальні перевезення», а також аналіз сучасного стану, проблем і перспектив їх розвитку з використанням автомобільного, залізничного та морського транспорту. Значний вплив на подальший розвиток цього виду перевезень мають чинники, що стримують інтеграційні процеси: відсутність уніфікованої нормативно-правової бази, недостатній рівень розвитку портової та складської інфраструктури, обмежена кількість логістичних центрів міжнародного рівня, низький рівень автоматизації інформаційних процесів і застарілі системи документообігу. Для їх подолання доцільно ратифікувати міжнародні нормативно-правові акти, розвивати логістичні комплекси, впроваджувати сучасні інформаційні системи, вдосконалювати існуючі та формувати нові маршрути доставки вантажів.

Результати дослідження

На сьогодні відсутнє єдине загальноприйняте визначення поняття "мультимодальні перевезення". Деякі дослідники вважають, що міжнародні мультимодальні перевезення охоплюють транспортування вантажів через території двох або більше країн, що уклали відповідні угоди [1]. Інші науковці розглядають їх як процес доставки вантажів від пункту відправлення до пункту призначення із залученням кількох видів транспорту в межах єдиного логістичного циклу.

Європейська економічна комісія ООН (ЄЕК ООН) у своїх нормативних документах визначає мультимодальні перевезення як транспортування вантажів за участю щонайменше двох видів транспорту [2].

З огляду на існуючі визначення та практичний досвід організації таких перевезень, мультимодальні вантажоперевезення можна визначити як внутрішні та міжнародні доставки, що здійснюються кількома видами транспорту на основі єдиного договору, який охоплює весь ланцюг транспортування до кінцевого пункту призначення.

Функціонування мультимодальної транспортної системи базується на низці ключових принципів: Уніфікований комерційно-правовий режим, що забезпечує єдині правила для всіх учасників;Комплексне вирішення фінансових та економічних питань, оптимізуючи витрати та розрахунки;Використання електронного обміну даними для оперативного моніторингу вантажів та ефективної передачі інформації;Єдина організаційно-технологічна взаємодія між усіма учасниками транспортного процесу;Тісна співпраця всіх елементів мультимодальної транспортної системи;Комплексний розвиток транспортної інфраструктури різних видів транспорту [3].

Сьогодні тема мультимодальних перевезень є об'єктом активних дискусій, оскільки ця система має як значні переваги, так і певні недоліки.

Серед основних переваг мультимодальних перевезень варто виділити: Оперативну доставку "від дверей до дверей", що забезпечує високу швидкість та зручність;Прискорення митного оформлення та супутніх процедур завдяки оптимізації процесів;Гарантію збереження вантажів під час усього перевезення;Наявність єдиного відповідального за весь процес доставки;Можливість контролю та відстеження вантажу в режимі реального часу, підвищуючи прозорість;Оптимізацію маршрутів транспортування, що дозволяє знижувати час та витрати;Економічну вигоду за рахунок знижок, зменшення штрафів, а також скорочення термінів та витрат на зберігання;Ефективне використання потенціалу залізничних та морських терміналів;Гнучкість реагування на зміни ринку з урахуванням потреб замовника [4].

Водночас, мультимодальні перевезення мають і певні недоліки: Необхідність оформлення кількох пакетів документів відповідно до кількості залучених учасників перевезення,також складна логістика, що може робити їх дорожчими порівняно з інтермодальними перевезеннями;Залучення значної кількості посередників, що потенційно впливає на швидкість та якість доставки;Багаторазові перевантаження вантажів, що підвищує ризик їх пошкоджень або втрат;Наявність певних ризиків, властивих такому способу доставки [5].

Висновки

Аналіз теоретичних засад і практичного застосування мультимодальних перевезень у міжнародній торгівлі чітко показує їхнє критичне значення. Розвиток цієї форми транспортування є ключовим для підвищення ефективності логістичних процесів, забезпечення безперервності міжнародних ланцюгів постачання та стимулювання економічного зростання держав.

Основні напрямки розвитку мультимодальних перевезень зосереджені на кількох ключових аспектах: Найперше це уніфікація міжнародного нормативно-правового регулювання. Це передбачає створення єдиних, прозорих правил, які б спрощували взаємодію між країнами та учасниками перевезень. Також розбудова та модернізація транспортної інфраструктури. Йдеться про інвестиції та оновлення портів, терміналів, логістичних центрів та інших ключових вузлів, що є основою для ефективних мультимодальних операцій;Цифровізація перевізного процесу. Впровадження сучасних інформаційних технологій та систем електронного документообігу дозволить оптимізувати управління, відстеження вантажів та обмін даними;Оптимізація маршрутів перевезення та розвиток нових логістичних коридорів. Це дозволить скоротити час доставки, зменшити витрати та підвищити гнучкість глобальних ланцюгів постачання;Посилення міжнародного співробітництва та координації

між усіма учасниками перевізного процесу. Взаємодія між перевізниками, експедиторами, державними органами та іншими сторонами є вирішальною для безперебійної роботи мультимодальної системи.

Реалізація цих напрямків сприятиме формуванню конкурентоспроможного ринку транспортно-логістичних послуг, посиленню позицій національних перевізників на світовій арені та глибшій інтеграції країни у європейський і глобальний транспортний простір.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Логістика: керування у вантажних транспортно-логістичних системах: навчальний посібник / за ред. проф. Л.Б. Міротіна. - М.: Юрист, 2002. - 414 с.
2. Термінологія комбінованих перевезень (Terminology on combined transport). /United Nations. - New York and Geneva, 2001. - 69 с.
3. Міжгалузеві питання – Мультимодальний транспорт. Заключний звіт 7.1. Грудень 2010 // Міністерство транспорту та зв'язку України. – 2010. – 56 с.
4. Милославська С.В. Мультимодальні та інтермодальні перевезення: Навч. посібник/С.В. Милославська, К.І. Плужників. - М.: РосКонсульт, 2001. - 368 с.
5. Мультимодальне перевезення: визначення, види, схема [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://xn--80aimveh.pp.ua/nauka/64-multimodalne-perevezennya-viznachennya-vidi-shema.html.

Іщенко Юлія Ігорівна – студентка групи 1Л-23б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: uisenko303@gmail.com

Давидюк Людмила Петрівна – доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: davydiuk_liudmyla@ukr.net

Ishchenko Yulia Igorevna – student of group 1L-23b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: uisenko303@gmail.com

Davydiuk Lyudmila Petrivna – Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: davydiuk_liudmyla@ukr.net

УДК 004.056

А. В. Скіп

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ПРОЦЕСІВ КІБЕРБЕЗПЕКИ В ЛАНЦЮГАХ ПОСТАЧАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

***Анотація**:*

Розглянуто ідентифікацію процесів кібербезпеки в ланцюгах постачання програмного забезпечення (ПЗ). Запропоновано математичну модель на основі множинних описів та графів залежностей, що дозволяє структурувати процеси безпеки, оцінити ризики та реалізувати захисні заходи. досліджено ідентифікацію процесів кібербезпеки в ланцюгах постачання програмного забезпечення (ПЗ). Представлено математичну модель, що базується на множинних описах та графах залежностей, яка дозволяє структуровано оцінити ризики та реалізувати захисні заходи. Аналізуються загрози, пов'язані з компрометацією компонентів на різних етапах життєвого циклу ПЗ, зокрема уразливості відкритого коду, атаки на ланцюг постачання, а також загрози, що виникають у процесах інтеграції та розгортання.

Ключові слова: кібербезпека, ланцюг постачання програмного забезпечення, математичний опис, процеси кібербезпеки, управління ризиками.

***Abstract**:*

The paper addresses cybersecurity in software supply chains, presenting a mathematical model based on set descriptions and dependency graphs for structured assessment of security risks and protective measures. The identification of cybersecurity processes in software supply chains is considered. A mathematical model based on set descriptions and dependency graphs is proposed, allowing for the structuring of security processes, risk assessment, and the implementation of protective measures. The study investigates the identification of cybersecurity processes within software supply chains. A mathematical model, based on multiple descriptions and dependency graphs, is presented, enabling a structured risk assessment and the implementation of protective measures. The analysis focuses on threats associated with component compromise at various stages of the software lifecycle, including open-source vulnerabilities, supply chain attacks, and threats arising during integration and deployment processes.

Keywords: cybersecurity, software supply chain, cybersecurity processes, mathematical model, risk management.

Вступ

Останніми роками стрімко зростає кількість та масштаб атак на ланцюги постачання програмного забезпечення (ПЗ). Це обумовлено широким використанням відкритого коду та компонентів третіх сторін, складністю процесів інтеграції та розгортання, а також зростанням кількості учасників процесів створення ПЗ [1]. Серед найвідоміших прикладів – атаки на SolarWinds Orion та Log4j, що призвели до серйозних інцидентів інформаційної безпеки по всьому світу [2]. Тому детальне дослідження та ідентифікація процесів кібербезпеки на всіх етапах життєвого циклу ПЗ стають нагальною необхідністю для підприємств та державних установ.

Метою дослідження є розробка математичної моделі кібербезпеки ланцюга постачання програмного забезпечення, яка дозволяє ідентифікувати вразливості, оцінювати ризики та підвищувати стійкість систем до атак.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати існуючі загрози та вразливості в ланцюгах постачання програмного забезпечення.
2. Сформулювати математичний опис компонентів та процесів ланцюга постачання ПЗ.
3. Запропонувати модель управління ризиками на основі множинних описів.

Поняття Supply Chain

Supply Chain у сфері програмного забезпечення є складною системою, яка включає всі процеси від створення концепції продукту до його підтримки після впровадження. Це початкове проектування, написання коду, використання сторонніх бібліотек, управління репозиторіями, інтеграція окремих модулів, тестування, збірка, розгортання, оновлення та підтримка продукту. Кожен із цих етапів має

свої особливості та пов’язані ризики, наприклад, використання незахищених компонентів на етапі розробки чи вразливості в системах безперервної інтеграції та розгортання (CI/CD) [3].Кожна ланка ланцюга постачання ПЗ може бути вразливою: у відкритому чи сторонньому компоненті може бути відома або нова уразливість; обліковий запис розробника чи сервер збірки можуть бути зламані; канал оновлення може бути перехоплено або підмінено. Таким чином, компрометація будь-якого з компонентів або процесів ланцюга здатна порушити цілісність усього продукту [4]. Наприклад, у випадку атаки на SolarWinds Orion зловмисники внесли шкідливий код на етапі збірки програмного забезпечення, що пройшло до фінального продукту і було розповсюджене серед тисяч клієнтів, даючи нападникам віддалений доступ до їхніх мереж[5].

Для запобігання таким загрозам до ланцюга постачання інтегруються спеціальні процеси кібербезпеки. Під процесами кібербезпеки розуміються організаційні та технічні заходи, що реалізуються на певному етапі життєвого циклу ПЗ з метою захисту від компрометації або виявлення та нейтралізації кіберзагроз. Прикладами таких процесів є: аналіз вразливостей і ризиків постачальників на етапі розробки архітектури; запровадження процедур моніторингу вразливостей кодової бази та аналіз коду на етапі розробки; перевірка залежностей (SCA – Software Composition Analysis) під час збірки[6]

Математичний опис

Для формалізації досліджуваної системи ланцюга постачання з урахуванням кібербезпеки запропоновано множини:

$$\{I, O, S, F\}$$

де:

I – **множина входів**. До цієї множини належать вхідні коди, зовнішні бібліотеки, інструменти тестування, налаштування безпеки, облікові дані, а також фізичні чи віртуальні ресурси.

O – **множина виходів**. Це результати дій системи: готові збірки, релізи, звіти про тестування, журнал виявлених вразливостей.

S – **стан системи**. Множина станів, що описують систему на проміжних етапах розробки й тестування (стани репозиторіїв коду, конфігурації контейнерів, CI/CD-середовище, налаштування середовища розгортання, журнали безпеки тощо).

F – **функції відображення/процеси перетворення**. Множина функцій, що описують, як саме відбувається перехід від одних вхідних даних і проміжних станів до інших (наприклад, компіляція, генерація образів контейнерів, шифрування, перевірка підписів, процеси тестування).

Формули переходу та контроль безпеки

Для забезпечення безпеки в ланцюгу постачання ПЗ необхідно контролювати кожен перехідний процес між етапами розробки, тестування, складання та впровадження. У запропонованій моделі формалізовано механізм змін стану системи під впливом зовнішніх та внутрішніх факторів, що дозволяє відстежувати критичні точки ризику.

Проміжний перехід:

$$S_{t+1} = F(S_t, I_t)$$

де S_t– поточний стан на кроці t, а I_t– множина вхідних даних на кроці t.

Тут контролюється цілісність і коректність перетворення: виконується сканування вихідного коду, перевіряються підписи та сертифікати залежностей, застосовуються механізми аутентифікації та авторизації для доступу до ресурсів. У контексті кібербезпеки цей етап критично важливий для запобігання проникненню шкідливого коду та забезпечення контролю цілісності. Наприклад, на цьому кроці застосовуються такі заходи:

- Перевірка цифрових підписів і сертифікатів для підтвердження достовірності зовнішніх компонентів.
- Аналіз вразливостей відкритого коду для виявлення потенційних ризиків у використаних бібліотеках.
- Контроль доступу та аутентифікація для обмеження можливості зловмисного втручання у процес розробки.

Формування виходу:

$$O = F_{\text{final}}(S_T)$$

де T – фінальний етап процесу розробки і постачання (наприклад, версія, що публікується для кінцевих користувачів).

На цьому етапі застосовуються додаткові заходи безпеки:

• Перевірка цілісності та контрольні суми для гарантування того, що кінцевий продукт не був модифікований зловмисниками.

• Аналіз контейнерів та середовищ розгортання для виявлення прихованих загроз.

• Ретроспективний аналіз процесу розробки для відстеження можливих відхилень у ланцюгу постачання.

У систему безпеки можуть бути інтегровані додаткові обмеження:

$$C = \{\text{правила, політики, ключі, сертифікати}\}$$

що вбудовуються у функції F. Тоді перехід стану можна ускладнити:

$$S_{t+1} = F(S_t, I_t, C_t)$$

Де C_t– набір політик або правил безпеки для кроку t.

Висновки

Запропонований математичний опис забезпечує чітку структуризацію процесів кібербезпеки та дозволяє виявити критичні точки у ланцюгах постачання ПЗ. Використання цієї моделі сприяє ефективному управлінню ризиками та формуванню стійкої системи кіберзахисту. В подальших дослідженнях варто звернути увагу на розширення моделі з використанням сучасних методів аналізу даних та штучного інтелекту. Математична формалізація ланцюга постачання ПЗ через множину $\{I, O, S, F\}$ дає змогу структурувати елементи, пов'язані з безпекою, та визначити взаємозв'язки між ними. Математичний опис вказує на ті стадії, де найбільш імовірні атаки або помилки. Це дає можливість розподілити контрольні механізми (сканери вразливостей, перевірку цілісності, відповідний контроль доступу) саме у вузлових точках. Схема є масштабованою і придатною для різних середовищ – від невеликих проєктів до великих хмарних інфраструктур.

Подальші напрями досліджень:

- розробка більш детальних метрик ризику та вразливостей для кожного етапу;
- інтеграція технологій безперервного моніторингу та SIEM (Security Information and Event Management) для виявлення потенційних вразливостей;
- застосування штучного інтелекту та машинного навчання для прогнозування атак у ланцюзі постачання.

Систематизація процесів кібербезпеки у ланцюгах постачання програмного забезпечення шляхом математичного формалізму дозволяє підвищити загальний рівень захищеності ПЗ, дає можливість точніше моніторити зміни й передбачати потенційні вектори атак.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Saini, Dinesh. (2012). Cyber Defense: Mathematical Modeling and Simulation. *International Journal of Applied Physics and Mathematics*. 2. 311-316.
2. Yevseiev, S., Khokhlachova, Yu., Ostapov, S., Laptiev, O., Korol, O., Milevskyi, S. et. al.; Yevseiev, S., Khokhlachova, Yu., Ostapov, S., Laptiev, O. (Eds.) (2023). Models of socio-cyber-physical systems security. *Kharkiv*: PC TECHNOLOGY CENTER, 184. doi: http://doi.org/10.15587/978-617-7319-72-5
3. Serru, T.; Nguyen, N.; Batteux, M.; Rauzy, A. Modeling Cyberattack Propagation and Impacts on Cyber-Physical System Safety: An Experiment. *Electronics* 2023, *12*, 77. https://doi.org/10.3390/electronics12010077.
4. OX Security. *Your Guide to Software Supply Chain Security*. – 2023. – URL: https://www.ox.security/software-supply-chain-security-everything-you-need-to-know/ (accessed 06.03.2025)
5. Melara M. S., Bowman M. *What is Software Supply Chain Security?* – Proc. of ACM Workshop on Supply Chain Security (Los Angeles, 2022). – arXiv:2209.04006. – P. 1.
6. Soeiro L. et al. *Assessing the Threat Level of Software Supply Chains with the Log Model*. – Proc. of WTSC 2023. – arXiv:2311.11725. – P. 1–2.

Скіп Андрій Володимирович — аспірант кафедри захисту інформації, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e- mail: phd@askip.me

Науковий керівник: ***Баришев Юрій Володимирович*** — канд. техн. наук, доцент кафедри захисту інформації,факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

Skip Andrii V. — Postgraduate Student of Information Protection Department, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: phd@askip.me

Supervisor ***Baryshev Yurii V.*** — PhD. (Eng), Associate Professor of Information Protection Department, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: yuriy.baryshev@vntu.edu.ua

УДК 658.5

Ю. А. Шуллє
В. Ю. Самойлов

АНАЛІЗ ВПЛИВУ АВТОМАТИЗАЦІЇ НА ОРГАНІЗАЦІЮ ВИРОБНИЧИХ ПРОЦЕСІВ: ПЕРЕВАГИ ТА ВИКЛИКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Автоматизація виробничих процесів є ключовим чинником підвищення ефективності сучасних підприємств. У роботі розглядаються вплив автоматизації на організацію виробничих процесів, її основні переваги, такі як зростання продуктивності, покращення якості продукції та зменшення витрат. Разом із цим досліджуються виклики, зокрема високі початкові інвестиції та потреба в адаптації кадрів. Основною метою є аналіз комплексного впливу автоматизації на виробничі системи з урахуванням сучасних технологічних тенденцій.

Ключові слова: автоматизація, виробничі процеси, продуктивність, ефективність, оптимізація ресурсів.

Abstract

Automation of production processes is a key factor in increasing the efficiency of modern enterprises. The paper examines the impact of automation on the organization of production processes, highlighting its main advantages such as increased productivity, improved product quality, and cost reduction. The study also addresses challenges, including high initial investments and the need for staff adaptation. The primary goal is to analyze the comprehensive impact of automation on production systems, taking into account modern technological trends.

Keywords: automation, production processes, productivity, efficiency, optimization of resources.

Вступ

Автоматизація виробничих процесів є важливою складовою сучасних промислових перетворень. Вона сприяє підвищенню продуктивності, зменшенню витрат на робочу силу та поліпшенню контролю якості продукції [1].

Проте, одночасно з перевагами, автоматизація приносить нові виклики, зокрема пов'язані з необхідністю адаптації кадрів та фінансовими витратами на впровадження технологій [2].

Сучасне виробництво все більше орієнтується на автоматизацію, що дозволяє значно підвищити ефективність підприємств. Автоматизація охоплює різноманітні аспекти виробництва, включаючи обробку матеріалів, контроль якості та логістику.

Одним із ключових аспектів автоматизації є зниження витрат на робочу силу та підвищення продуктивності завдяки впровадженню високопродуктивного обладнання та систем керування [4]. Однак із цією тенденцією пов’язані й виклики: необхідність інвестицій у нові технології, адаптація працівників та перебудова організаційних процесів [5].

Основна частина

Одною із основних переваг автоматизації є зростання продуктивності. Автоматизовані системи дозволяють виконувати більше операцій за одиницю часу, мінімізуючи вплив людського фактору. Це сприяє підвищенню загальної ефективності підприємств [1]. Важливим аспектом є оптимізація ресурсів завдяки якій можливе більш ефективне використання матеріальних, енергетичних та людських ресурсів, що сприяє зниженню витрат [3]. Автоматизовані системи забезпечують точний контроль за виробничими параметрами, що позитивно впливає на якість продукції. Стабільність процесів дозволяє уникнути дефектів [1].

Використання роботизованих систем для виконання небезпечних робіт знижує ризики для здоров'я працівників [2]. Якщо розглядати автоматизацію виробничих процесів зі сторони викликів які її очікують то можна виділити кілька основних:

1. **Високі початкові інвестиції**: Впровадження автоматизованих систем вимагає значних фінансових витрат, пов'язаних із закупівлею обладнання, навчанням персоналу та налаштуванням систем [3].
2. **Потреба у кваліфікованих кадрах**: Автоматизація ставить високі вимоги до кваліфікації працівників, що веде до необхідності перекваліфікації існуючого персоналу або найму нових фахівців [2].
3. **Складність інтеграції**: Інтеграція нових систем у наявну інфраструктуру підприємств може бути складною, особливо для малих і середніх підприємств, що мають обмежені ресурси [1].
4. **Соціальні наслідки**: Швидкий розвиток автоматизації може призвести до скорочення робочих місць, що створює соціальні виклики, такі як підвищення рівня безробіття серед малокваліфікованих працівників [3].

Автоматизація виробничих процесів сприяє підвищенню надійності обладнання та зменшенню його зношування. Це досягається за рахунок впровадження автоматизованих систем діагностики та контролю технічного стану обладнання, таких як датчики поломки та аварійної зупинки [1]. Однією з ключових переваг автоматизації є можливість швидкої реакції на зміни в умовах виробництва, що забезпечується за допомогою гнучких виробничих систем. Це дозволяє знижувати витрати на переналагодження обладнання та зменшувати час простоїв [6].

Окрім фінансових та технічних аспектів, автоматизація позитивно впливає на економічні показники підприємств за рахунок зниження собівартості продукції та покращення умов праці. Зокрема, автоматизовані системи дозволяють знижувати ризики для здоров'я працівників шляхом заміни ручної праці роботизованими технологіями в небезпечних умовах [7]. Важливим аспектом залишається соціальна адаптація робітників до змін у виробничих процесах, що потребує активних заходів перекваліфікації.

Сучасний розвиток технологій дозволяє інтегрувати системи управління виробничими процесами на базі комп'ютерно-інтегрованих технологій. Це дає змогу здійснювати централізований контроль за технологічними операціями, що підвищує ефективність і дозволяє зменшити втрати на всіх етапах виробництва [7].

Автоматизація також сприяє зменшенню людських помилок, оскільки автоматизовані системи здатні виконувати складні та точні завдання з високою стабільністю. Це також зменшує потребу у повторних перевірках та корекціях [4]. Додатково, автоматизація дозволяє зберігати дані в реальному часі, що забезпечує кращий аналіз і прогнозування виробничих процесів [5].

Окрім фінансових та технічних аспектів, автоматизація позитивно впливає на економічні показники підприємств за рахунок зниження собівартості продукції та покращення умов праці. Зокрема, автоматизовані системи дозволяють знижувати ризики для здоров'я працівників шляхом заміни ручної праці роботизованими технологіями в небезпечних умовах [7]. Важливим аспектом залишається соціальна адаптація робітників до змін у виробничих процесах, що потребує активних заходів перекваліфікації.

Сучасний розвиток технологій дозволяє інтегрувати системи управління виробничими процесами на базі комп'ютерно-інтегрованих технологій. Це дає змогу здійснювати централізований контроль за технологічними операціями, що підвищує ефективність і дозволяє зменшити втрати на всіх етапах виробництва [7].

Висновок

Автоматизація виробничих процесів є важливим кроком на шляху до підвищення ефективності та якості продукції. Основні переваги автоматизації включають підвищення продуктивності, оптимізацію ресурсів, зниження впливу людського фактора та покращення контролю виробничих параметрів. Проте для успішного впровадження автоматизованих систем важливо враховувати ряд викликів, серед яких висока вартість впровадження технологій та необхідність у кваліфікованому персоналі [1][3]. Окрім цього, автоматизація впливає на соціальну сферу, оскільки скорочення робочих місць вимагає активних заходів щодо перекваліфікації працівників та підтримки їх у процесі адаптації [2]. Таким чином, автоматизація, хоч і стала невід'ємною частиною сучасної промисловості, потребує стратегічного підходу для досягнення балансу між економічною вигодою та ефективною адаптацією людських ресурсів до нових умов роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Іваненко І. В., Бондаренко С. В. "Автоматизація виробничих процесів". – Київ: Наукова думка, 2018. С. 45-67.
2. Жидецький В. Ц. "Основи автоматизованого управління виробництвом". – Львів: Видавництво ЛНУ, 2019. С. 88-102.
3. Славута М. О. "Автоматизація та роботизація у промисловості України: проблеми та перспективи". – Харків: Фоліо, 2020. С. 30-45.
4. Шевченко В. В., Тимчик Г. С. "Основи автоматизації технологічних процесів: Конспект лекцій". – Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2023. С. 5-27.
5. Безуглий М. О., Киричук Ю. В. "Основи автоматизації виробництва: Навчальний посібник". – Київ: Видавництво КПІ, 2022. С. 30-48.
6. Гончаренко Б. М., Ладанюк А. П. Автоматизація виробничих процесів. — К.: НУХТ, 2013. С. 135-160.
7. Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології у виробництві та освіті: Стан, досягнення, перспективи розвитку. – Черкаси: Видавництво ЧНУ, 2024. С. 102-105.

Самойлов Володимир Юрійович — студент групи ЕЕ-21б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vova254376@gmail.com.

Науковий керівник: ***Юлія Андріївна Шуллє*** – кандидат технічних наук, доцент кафедри електротехнічних систем електроспоживання та енергетичного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Volodymyr Yuriyovych Samoilov — student of group EE-21b, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vova254376@gmail.com.

Academic supervisor: ***Iuliia A. Shullie*** – Cand. Sc. (Eng), Assistan Professor of electrical power consumption and power management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 620.91:621.311.24:628.92

В. Ю. Самойлов
Д. О. Джумський
С. І. Степанюк
В. Ю. Лобода

ІНТЕГРАЦІЯ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ МІСЬКИХ МЕРЕЖ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дослідження присвячене аналізу процесів інтеграції відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) в системи електропостачання міських мереж. Окреслено ключові екологічні переваги переходу на ВДЕ, а також їхній вплив на стале міське середовище. Розглянуто основні технічні виклики, зокрема питання стабільності електропостачання, потребу в модернізації інфраструктури та застосування систем зберігання енергії. Окрема увага приділена соціально-економічним аспектам переходу на ВДЕ, таким як створення нових робочих місць і покращення якості життя населення в умовах зменшення забруднення. Підсумовується, що інтеграція ВДЕ є стратегічно важливою для забезпечення стійкості міських електромереж.

Ключові слова: відновлювані джерела енергії, міські електромережі, стабільність енергопостачання, зберігання енергії, енергетична ефективність.

Abstract.

Research on the special analysis of the processes of integration of renewable energy sources (RES) into the power supply systems of urban networks. The key environmental benefits of the transition to RES are outlined, as well as their impact on a sustainable urban environment. The main technical challenges are considered, in particular the issue of electricity supply stability, the need for infrastructure modernization and the application of energy storage systems. Special attention is paid to the socio-economic aspects of the transition to RES, such as the creation of new jobs and the improvement of the quality of life of the population in terms of reducing pollution. It is concluded that the integration of RES is strategically important for ensuring the sustainability of urban power grids.

Keywords: *renewable energy sources, urban power grids, energy supply stability, energy storage, energy efficiency.*

Вступ

Розширення використання відновлюваних джерел енергії, таких як сонячна, вітрова та гідроенергія, є невід'ємною частиною глобальної стратегії декарбонізації економіки. Сучасні міські енергосистеми потребують адаптації до зростаючого попиту на екологічно чисті енергоресурси. Використання ВДЕ у міських мережах сприяє зменшенню негативного впливу на довкілля та залежності від викопних енергоресурсів, проте вимагає суттєвих технічних і фінансових зусиль для забезпечення їхньої ефективної інтеграції.

Основна частина

Інтеграція відновлюваних джерел енергії сприяє суттєвому покращенню екологічного стану міських територій. ВДЕ, такі як сонячна та вітрова енергія, майже не продукують викидів парникових газів під час генерації, що є особливо актуальним в умовах глобального потепління. Зменшення викидів CO_2 не тільки допомагає боротися зі змінами клімату, але й позитивно впливає на якість повітря в густонаселених міських районах, знижуючи ризики для здоров'я населення. Зменшення залежності від викопного палива також веде до зниження шумового та теплового забруднення, яке є поширеним наслідком роботи традиційних електростанцій. Інтеграція відновлюваних джерел енергії в міські мережі супроводжується низкою технічних викликів, які потребують сучасних підходів для ефективного їх вирішення.

Відновлювані джерела енергії, зокрема сонячна та вітрова енергетика, мають обмежену прогнозованість, оскільки їхня генерація залежить від зовнішніх погодних умов. Наприклад, у похмурі або безвітряні дні рівень генерації суттєво знижується, що може призводити до дефіциту

електроенергії в міських мережах. Для подолання цієї проблеми використовуються методи прогнозування споживання енергії та розвиток гнучких енергетичних систем, що дозволяють реагувати на зміни у виробництві та споживанні енергії. З огляду на нестабільність генерації ВДЕ, важливим аспектом є впровадження сучасних систем зберігання енергії. Такі системи, як акумуляторні батареї, дозволяють накопичувати надлишкову енергію, згенеровану під час пікової активності ВДЕ, та використовувати її у моменти підвищеного попиту або низької генерації. Це забезпечує стабільне енергопостачання і сприяє підвищенню надійності міських мереж. Інші можливі варіанти, такі як гідроакумулювальні станції або водневі накопичувачі, також набувають популярності, проте потребують значних капіталовкладень та спеціалізованої інфраструктури. Існуючі міські електромережі часто не пристосовані до інтеграції децентралізованих джерел енергії, якими є ВДЕ. Для ефективного використання сонячної та вітрової енергії необхідна модернізація інфраструктури, включно із впровадженням інтелектуальних мереж (smart grids). Інтелектуальні мережі здатні забезпечити оптимальне розподілення енергії завдяки моніторингу та аналізу даних у реальному часі, що дозволяє управляти як виробництвом, так і споживанням електроенергії.

Крім того, розвиток електромереж потребує заміни старого обладнання на новітнє, зокрема трансформаторних підстанцій і ліній передач, що дозволить збільшити пропускну здатність мережі. Розвиток відновлюваної енергетики вимагає значних інвестицій як у встановлення обладнання, так і у модернізацію інфраструктури. Початкові витрати на впровадження ВДЕ можуть бути високими через вартість технологій та необхідність адаптації інфраструктури, проте в довгостроковій перспективі це сприяє економічній вигоді завдяки зниженню експлуатаційних витрат та залежності від імпортованих енергоносіїв. Крім того, різноманітні програми державної підтримки, міжнародні гранти та субсидії для розвитку зеленої енергетики можуть суттєво стимулювати процеси впровадження ВДЕ.

Створення місцевих компаній, що займаються виробництвом, обслуговуванням та модернізацією обладнання ВДЕ, також сприяє розвитку економіки. Інтеграція ВДЕ в міські енергосистеми позитивно впливає на життя населення, сприяючи поліпшенню якості повітря та зниженню рівня шумового забруднення. Це важливо для густонаселених районів, де високий рівень забруднення повітря може викликати захворювання органів дихання та серцево-судинної системи. Впровадження ВДЕ також сприяє створенню нових робочих місць у секторі зеленої енергетики. З розвитком сектору ВДЕ зростає попит на фахівців у сферах інженерії, обслуговування обладнання, управління енергетичними проектами та екологічного консалтингу. Це сприяє підвищенню рівня зайнятості, особливо серед молоді та висококваліфікованих спеціалістів.

Висновок

Інтеграція відновлюваних джерел енергії в міські системи електропостачання є необхідним і стратегічно важливим кроком на шляху до сталого розвитку міських мереж. Це сприяє як зниженню залежності від викопних ресурсів, так і покращенню екологічних умов життя населення. Проте реалізація цього завдання потребує суттєвої модернізації міських енергосистем та впровадження новітніх технологій зберігання енергії. Успішне досягнення цих цілей вимагає комплексного підходу, що враховуватиме технічні, економічні та соціальні аспекти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Боровський, І. (2022). Роль відновлюваної енергетики у міських енергосистемах: аналітичний огляд. Науковий журнал сталого розвитку, 17(2), 135-150.

2. Сидоренко, Л., & Черненко, М. (2021). Технології зберігання енергії для міських електромереж: сучасний стан та перспективи. Журнал інноваційних технологій, 24(1), 92-108.

3. Дорошенко, О. (2020). Інфраструктурні виклики інтеграції ВДЕ у міські мережі. Енергетика майбутнього, 19(3), 45-63.

Самойлов Володимир Юрійович *— студент групи ЕЕ-21б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vova254376@gmail.com.*

Джумський Дмитро Олегович *— студент групи ЕЕ-21б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dimon.dthymskiy@gmail.com.*

Степанюк Іван Сергійович — студент групи ЕЕ-21б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ivanstepanuk2@gmail.com**.**

Лобода Юрій Васильович – доктор філософських наук, старший викладач викладач кафедри електротехнічних систем електроспоживання та енергетичного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, lobodaeseem@gmail.com.

Volodymyr Yuriyovych Samoilov — student of group EE-21b, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vova254376@gmail.com.

Dmytro Olegovich Dzhumskiy — student of group EE-21b, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dimon.dthymskiy@gmail.com.

Stepaniuk Ivan Serhiyovych — student of group EE-21b, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ivanstepanuk2@gmail.com**.**

Loboda Yurii – Doctor of Philosophy, Senior Lecturer at the Department of Electrical Engineering Systems for Power Consumption and Energy Management, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lobodaeseem@gmail.com.

УДК 621.316:621.316.92:621.311.1

В. Ю. Самойлов
Д. О. Джумський
С. І. Степанюк
О. Є. Рубаненко

ПІДВИЩЕННЯ НАДІЙНОСТІ РОБОТИ ЕНЕРГОСИСТЕМИ ЗА ДОПОМОГОЮ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ РЕЛЕЙНОГО ЗАХИСТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дослідження присвячене сучасним технологіям релейного захисту та їхньому впливу на надійність функціонування енергосистеми. Релейний захист є однією з ключових складових стабільної роботи енергетичних мереж, оскільки забезпечує швидке виявлення та ізоляцію несправностей. Особливу увагу приділено таким технологіям, як диференційний захист ліній, дистанційний захист, мікропроцесорні пристрої захисту та автоматизовані системи моніторингу. Розглянуто переваги та особливості використання цих технологій у підвищенні безпеки та ефективності роботи енергосистем.

Ключові слова: релейний захист, диференційний захист, дистанційний захист, мікропроцесорні реле, моніторинг енергосистем.

Abstract.

The study is devoted to modern technologies of relay protection and their impact on the reliability of the power system. Relay protection is one of the key components of the stable operation of energy networks, as it ensures quick detection and isolation of faults. Special attention is paid to such technologies as differential protection of lines, remote protection, microprocessor protection devices and automated monitoring systems. The advantages and features of the use of these technologies in increasing the safety and efficiency of power systems are considered.

Keywords: *relay protection, differential protection, remote protection, microprocessor relays, power system monitoring.*

Вступ

Проблема надійності енергосистем стає дедалі актуальнішою в умовах зростаючого навантаження на енергетичні мережі та підвищених вимог до безпеки постачання електроенергії. Релейний захист відіграє важливу роль у забезпеченні безперебійної роботи енергосистеми, оскільки дозволяє швидко виявляти аварійні ситуації та мінімізувати їхній вплив на мережу. Сучасні технології релейного захисту, зокрема мікропроцесорні пристрої та автоматизовані системи моніторингу, забезпечують більш високу точність і надійність захисних заходів порівняно з традиційними методами.

Основна частина

Сучасний релейний захист, побудований на основі мікропроцесорних технологій, дозволяє здійснювати високоточний контроль за параметрами електромережі та оперативно реагувати на аварійні ситуації. Однією з передових технологій є диференційний захист ліній, який забезпечує миттєве визначення несправностей за допомогою порівняння параметрів струму на різних кінцях лінії. Це дозволяє ізолювати аварійну ділянку швидко і з високою точністю, мінімізуючи ризики пошкодження іншого обладнання та збоїв у постачанні електроенергії.

Іншою важливою технологією є дистанційний захист, що забезпечує контроль за станом ліній електропередачі та визначення місця аварії, навіть якщо вона виникла на віддаленій ділянці. Завдяки цьому стає можливим швидке реагування на аварії без необхідності фізичного доступу до місця пошкодження, що особливо актуально для великих територіально розподілених систем.

Мікропроцесорні реле нового покоління є більш ефективними порівняно з електромеханічними та статичними пристроями. Ці реле мають високу швидкодію, точність і можливість налаштування на різні режими роботи. Вони дозволяють виконувати автоматизований аналіз даних у режимі реального часу, що підвищує загальну ефективність роботи релейного захисту.

Крім того, мікропроцесорні реле легко інтегруються в єдину систему автоматизованого керування, що спрощує діагностику та технічне обслуговування.

Важливу роль у підвищенні надійності енергосистеми відіграють автоматизовані системи моніторингу. Вони дозволяють безперервно відстежувати параметри роботи енергосистеми та завчасно виявляти ознаки можливих несправностей. Моніторинг у реальному часі дозволяє прогнозувати розвиток аварійних ситуацій і приймати рішення щодо їх запобігання, що є важливим для забезпечення стабільної роботи мереж.

Комплексне використання цих технологій значно підвищує загальну надійність енергосистеми, зменшує ризик серйозних аварій та забезпечує стабільність енергопостачання для споживачів. Інтеграція мікропроцесорних реле, диференційного та дистанційного захисту, а також систем моніторингу дозволяє створити багаторівневу систему безпеки, яка здатна адаптуватися до змін у режимах навантаження та забезпечувати надійний захист у найскладніших ситуаціях.

Висновок

Сучасні технології релейного захисту, зокрема диференційний захист ліній, дистанційний захист, мікропроцесорні реле та автоматизовані системи моніторингу, значно підвищують надійність та стабільність роботи енергетичних мереж. Вони забезпечують високу точність виявлення несправностей, дозволяють завчасно прогнозувати аварійні ситуації та запобігати їхньому негативному впливу на систему. Завдяки комплексному впровадженню цих технологій можна досягти безперебійного постачання електроенергії, що є критично важливим для задоволення зростаючих потреб суспільства та підвищення рівня енергетичної безпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Коваленко, І. В. (2022). Мікропроцесорні технології релейного захисту в енергетичних системах. Журнал енергетичних досліджень, 18(3), 89-101.
2. Савченко, Л. М., & Петренко, С. О. (2021). Інноваційні рішення для диференційного захисту ліній. Вісник електроенергетики, 26(2), 47-59.
3. Бойко, О. В. (2020). Системи моніторингу та автоматизації в сучасних енергосистемах. Енергетичний огляд, 22(1), 115-130.
4. Рубаненко, О.Є. Координація впровадження та забезпечення надійності елегазових вимикачів в умовах експлуатації [Текст] / О.Є. Рубаненко, С. В. Мисенко//Вісник Хмельницького національ-ного університету. – 2013. – № 1. – С. 135–139.
5. Михайлюк, Р. І. «Досвід та перспективи експлуатації елегазових вимикачів у Південно-Західній енергетичній системі [Текст] / Р. І. Михайлюк, С.

Самойлов Володимир Юрійович *— студент групи ЕЕ-21б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vova254376@gmail.com.*

Джумський Дмитро Олегович *— студент групи ЕЕ-21б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dimon.dthymskiy@gmail.com.*

Степанюк Іван Сергійович *— студент групи ЕЕ-21б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail:* ivanstepanuk2@gmail.com**.**

Рубаненко Олександр Євгенійович − кандидат технічних наук, професор, кафедра ЕСС Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: rubanenkoae@ukr.net

Volodymyr Yuriyovych Samoilov *— student of group EE-21b, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vova254376@gmail.com.*

Dmytro Olegovich Dzhumskiy *— student of group EE-21b, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dimon.dthymskiy@gmail.com.*

Stepaniuk Ivan Serhiyovych — *student of group EE-21b, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:* ivanstepanuk2@gmail.com**.**

Rubanenko Oleksandr Yevheniyovych - candidate of technical sciences, professor, department of ESS, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: rubanenkoae@ukr.net

УДК 621.311.316

Б. П. Вікторов,

О. Є. Рубаненко

ОГЛЯД ЗАХИСТІВ ЛІНІЙ ЕЛЕКТРОПЕРЕДАЧ 10–220 КВ ВІД ЗАМИКАНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розраховано струми замкнень при металічному замкненні на землю з частково заземленими і повністю незаземленими нейтралями трансформаторів. Розроблена комп'ютерна модель трифазної електричної мережі у середовищі «Matlab».

Ключові слова: *однофазне замикання на землю, вимикач, лінії електропередачі, симулювання, електромережа.*

Abstract

The short-circuit currents at metallic grounding with partially grounded and completely ungrounded neutrals of transformers are calculated. A computer model of a three-phase electrical network was developed in the "Matlab" environment..

Keywords: *single-phase ground fault, circuit breaker, power lines, simulation, power grid.*

Вступ

Відомо, що розподільні електричні мережі 10 кВ багатьох енергопостачальних компаній знаходяться в експлуатації понад 25 років.

Пошкоджуваність та протяжність таких мереж викликає необхідність впровадження та вдосконалення існуючих методів та засобів релейного захисту з метою безпечної, якісної та економічної експлуатації.

В умовах експлуатації застарілого обладнання, активних бойових дій. дефіциту кваліфікованого персоналу, відсутності достатньої кількості сучасного релейного та діагностичного обладнання створюються передумови не прогнозованого зростання пошкоджень.

Впровадження заходів з попередження пошкоджень в мережах 10 кВ покликане покращити надійність роботи критичної інфраструктури України, надійне електропостачання промислових підприємств, підприємств аграрного сектору та населення. Особливої уваги до надійності електропостачання вимагають взаємопов'язані та взаємозалежні підприємства оборонно-промислового комплексу, науково-дослідні центри, державні установи і організації, які забезпечують військові потреби держави, виготовляють товари військового та подвійного призначення та все необхідне для їхнього виробництва.

Одним з широко розповсюджених в розподільних електричних мережах засобів підвищення надійності їх експлуатації є релейний захист та протиаварійна автоматика, як вітчизняного так і закордонного виробництва Такий релейний захист виконує функції моніторингу за технічним станом розподільних електричних мереж. Релейний захист (РЗ) фіксує виникнення аварійних подій, ситуацій, режимів роботи мереж 10 кВ. РЗ виявляє пошкоджене електричне обладнання розподільних електричних мереж 10 кВ. РЗ надсилає сигнал на комутаційне обладнання (реле, контактори, високовольтні вимикачі і т.п.) для швидкого відключення пошкодженого контрольованого електричного обладнання найближчим до цього обладнання вимикачем. РЗ попереджає експлуатаційний персонал про виникнення аварійних пошкоджень Релейний захист ЛЕП 10 кВ розподільних електричних мереж спрацьовує під час міжфазних замикань в повітряних та в кабельних лініях електропередач (ЛЕП) 10 кВ, як на сигнал так і на відключення. в пошкоджених ЛЕП. Також РЗ спрацьовує під час подвійних замкнень, однофазних замкнень з великими (понад 30 ампер) струмами замкнень на землю. РЗ сигналізує про виникнення перевантажень та неповно фазних режимів. [1].

Результати досліджень

Забезпечення надійного електропостачання споживачів є основним завданням енергопостачальних компаній. Характерною ознакою для країн, що розвиваються, є тривалі в часі та часті перерви в електропостачання, як побутових так і промислових споживачів. Власне, такі перерви зазвичай призводять до матеріальних збитків, а також можуть стати причиною загрози життю та здоров'ю людей.

Аналіз вітчизняних та літературних джерел та опитування експлуатуючого персоналу свідчать про те, що поширеним видом пошкоджень на ПЛ 6-35 кВ є однофазні замикання на землю (ОЗЗ).

Схеми, параметри цих мереж ПЛ 6 кВ, природно − кліматичні умови і особливості виникають ОЗЗ різноманітні, так що використання для всіх випадків якоїсь однієї єдиної технології визначення місця пошкодження неефективно. В деяких країнах, зокрема, для забезпечення роботи мереж, що живлять залізничний транспорт характерна наявність тільки однієї або двох ПЛ, що відходять 6 кВ довжиною до 60 км від кожної секції трансформаторної підстанції 6÷35 кВ (ТП) (розподільного пункту-РП). У мережах ПЛ 10-35 кВ України успішно використовується відома технологія пошуку місця ОЗЗ за показаннями струмових топографічних переносних покажчиків «Пошук», «Хвиля» і «Квант» фірм «ОРГРЕС» і «Радіус».

Однак для неї характерна недостатня стійкість дії при ОЗЗ поблизу середини одиночній ПЛ 10 кВ і ближче до шин ТП (РП) з двома ПЛ 10 кВ, так як в цих зонах не формуються стійкі ознаки місця ОЗЗ [1, 2, 3, 4]. Стійкою ознакою, як відомо, є велике значення (стрибок) показання токового переносного покажчика при русі персоналу по трасі ПЛ 10 кВ. У зв'язку з цим актуальним є питання проведення досліджень і розробки технології топографічного пошуку місця ОЗЗ на ПЛ 6-35 кВ із забезпеченням її достатньої стійкості при використанні показань переносного токового ненаправленного покажчика діючого значення струму нульової послідовності. Отже стійкі ознаки місця ОЗЗ формуються за результатами контролю наявності або відсутності створеного імпульсного накладеного струму, який створюється за допомогою примусового 7 періодичного короткочасного замикання однієї з непошкоджених фаз ПЛ 10 кВ на землю через високоомний резистор і комутатор.

Висновок

Більшість пошкоджень ліній електропередач 10 кВ викликані однофазними замкненнями на землю та погіршенням технічного стану ізоляції

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кідиба В.П. Релейний захист електроенергетичних систем: Навч. посібник, Львів: Видавництво Національного університету "Львівська політехніка", 2015. – 533 с.

2. Пат. 73067 UA, МПК H02H 3/24. Пристрій захисту електричної розподільної мережі з ізольованою або компенсованою нейтраллю від обриву проводу в фазі [Текст] / М. В. Кутіна (Україна). – № u201202350 ; заявл. 28.02.2012 ; опубл. 10.09.2012, Бюл. № 17. – 8 с

3. Сокол Є. І., Сендерович Г. А., Гриб О. Г. Релейний захист електроенергетичних систем: Підручник, Харків: ФОП Бровін О.В., 2020 – 306 с.

4. REX 615. Produck Guide/ Reliaton Protectional and Control Hjvider information ABB., 2024 – 168 с. Режим доступу: https://techdoc.relays.protection-control.abb/v/u/REX615-Product-Guide/PCL1/en-US

Вікторов Максим Михайлович – студент, факультет електроенергетики, електромеханіки та електротехніки. Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: revelaut@gmail.com тел. 0682597650

Рубаненко Олександр Євгенійович – канд. техн. наук, професор кафедри електричних станцій та систем. Вінницький національний технічний університет.

Oleksandr Y. Rubanenko - Ph.D. in Technical Sciences, Professor of the Department of Electric Power Stations and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 681.382

М. В. Кутіна
М. О. Заверуха

ВИБІР ОПТИМАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА РЕМОНТУ ЕЛЕКТРООБЛАДНАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Показано, що вибір стратегії технічного обслуговування та ремонту електрообладнання значно залежить від щільності розподілу напрацювання до відмови. Визначено показники, які дозволяють оцінити ефективність застосування різних стратегій технічного обслуговування та ремонту електрообладнання. Доведено, що використання стратегії відновлення за контролем технічного стану електрообладнання має певні переваги, проте її застосування потребує вирішення окремих задач.

Ключові слова: стратегії технічного обслуговування та ремонту електрообладнання, технічний стан.

Abstract

It is shown that the choice of a strategy for maintenance and repair of electrical equipment significantly depends on the density of the distribution of operating hours before failure. Indicators are determined that allow assessing the effectiveness of the application of various strategies for maintenance and repair of electrical equipment. It is proven that the use of a recovery strategy based on monitoring the technical condition of electrical equipment has certain advantages, but its application requires solving certain problems.

Keywords: strategies for maintenance and repair of electrical equipment, technical condition

Вступ

Основною ознакою класифікації стратегії управління технічним станом об'єкта (ТС) або його елементами є принцип прийняття рішень під час виконання відновлювальних заходів. Існують три основні стратегії відновлення елементів: після відмови; попереджувальна за напрацюванням - після досягнення певного обсягу робіт або часу експлуатації елемента; попереджувальна за станом - на основі результатів моніторингу технічного стану та контролю рівня надійності.

Існуюча система технічного обслуговування і ремонту (ТОР) в більшості випадків використовує стратегію відновлюваних дій після відмови та попереджувальна за напрацюванням [1,2].

Метою роботи є вибір оптимальної стратегії технічного обслуговування і ремонту електрообладнання.

Результати досліджень.

Для елементів, яким властива експоненційна щільність розподілу напрацювання до відмови варто використовувати стратегію відновлювальних дій після відмови виду

$$f(T) = \lambda\, exp(-\lambda T), \tag{1}$$

де T - час безвідмовної роботи; λ - параметр потоку відмов.

Цю стратегію можна застосувати і для елементів, відмова яких приводить не до втрати роботоздатності виробу, а до виникнення пошкодження, що призводить до погіршення електробезпеки. Економічний показник відновлювальних робіт після відмови - рівень питомих втрат C_n' - визначається рівнем втрат від відмови елемента C_0 і його середнім напрацюванням на відмову $\bar{T}$

$$C_{\text{п}}' = C_0/\bar{\text{T}} = C_0/\int_{T_{min}}^{T_{max}} Tf(T)dT, \tag{2}$$

де T_{max}, T_{min} - мінімальний та максимальний час напрацювання на відмову; $f(T)$ - щільність розподілу напрацювання на відмову.

Для керування технічним станом виробу за напрацюванням, роботи групуються в комплекси, які відрізняються за періодичністю і номенклатурою [3]. В загальному випадку елемент відмовить і буде відновлений до моменту T_p попереджувального відновлення з ймовірністю

$$Q(T_p) = \int_{T_{min}}^{T_p} f(T)dT. \tag{3}$$

Середнє напрацювання на відмову за умови, що вона виникає до $\text{T}_\text{р}$, визначимо як [3]:

$$T' = \int_{T_{min}}^{T_p} Tf/Q(T_p). \tag{4}$$

Середній використаний ресурс елемента $\bar{R}$ з урахуванням відновлення через відмови і попереджувальної заміни через напрацювання $T_р$:

$$\bar{R} = \int_{T_{min}}^{T_p} Tf(T)dT + T_p[1\text{-}Q(T_p)]. \quad (5)$$

Якщо відсутні неперервні втрати від зміни параметра елемента, питомі втрати

$$C_п'' = (C_0 - C_п) \cdot Q(T_p) + C_п/\bar{R}, \quad (6)$$

де $C_п$ - втрати, пов'язані з попереджувальним відновленням елемента.

З (4), (6) видно, що зменшення T_p знижає ймовірність відмови елемента, а збільшуючи T_p - збільшити середній використаний ресурс. Значення $T_р$ при досягненні мінімуму питомих втрат:

$$dC_п''(T_р)/dT_р = 0. \quad (7)$$

Розглянемо можливості керування основними показниками виробу - безвідмовністю і рівнем питомих втрат при цих стратегіях відновлення. Для елементів, відмова яких є одночасно і відмовою виробу, у випадку відновлювальних дій після відмови, попереджувальне керування ТС взагалі не має сенсу. Рівень безвідмовності і нижня границя втрат у випадку відмови в даному випадку визначаються тільки надійністю елемента, яку можна підвищити тільки зміною конструкції самого елемента. Ефективність відновлювальних робіт при даній стратегії можна досягти лише за рахунок автоматизації процесу пошуку пошкодженого елемента.

У випадку застосування стратегії за напрацюванням маємо два види втрат - відмови одних елементів і недовикористаний ресурс інших. Зменшити один вид втрат без збільшення іншого неможливо.

Загалом при здійсненні відновлювальних дій за результатами контролю параметрів ТС визначають допустиме значення контрольованого параметра $U_Д$ і періодичність контролю діагностичного параметра $T_К$. Питомі витрати при здійсненні відновлювальних дій за контролем ТС визначимо як

$$C_п'''(U_Д, T_К) = Q(U_Д, T_К)C_0 + [1 - Q(U_Д, T_К)]C_П + K_Д(U_Д, T_К)C_Д/\bar{T}_ф(U_Д, T_К), \quad (8)$$

де $Q(U_Д, T_К)$ - ймовірність того, що елемент пошкодиться і буде відновлений при вибраних $U_Д, T_К$; $C_Д$ - витрати на діагностування; $K_Д(U_Д, T_К)$ - середня кількість перевірок параметра за термін служби елемента; $\bar{T}_ф(U_Д, T_К)$ - середнє напрацювання елемента до відновлення за результатами контролю.

Із виразу (8) зрозуміло, що при використанні стратегії відновлення за контролем ТС з'являється можливість зменшити втрати і від відмов, і від недовикористаного ресурсу, причому тим більшою мірою, чим нижче рівень витрат на діагностування $C_Д$.

Висновки

Таким чином використання стратегії відновлення за контролем ТС має переваги, проте потребує розв'язання ряду задач. Перша - полягає у виборі сукупності контрольованих діагностичних параметрів та визначенні умови роботоздатності елементів. Друга задача - визначення можливості контролювати діагностичні параметри взагалі або з потрібною вартістю і точністю неруйнівними методами. Третя - полягає в можливості пошуку місць пошкодження на ранній стадії їх розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кутін В. М. Вибір стратегії відновлювальних дій складних електротехнічних систем / В. М. Кутін, С. В. Матвієнко, В. О. Травінський, Ю. М. Притула // Вісник Керменчуцького державного політехнічного університету. 2004. № 2 (25). С. 48 - 49.

2. Технічна експлуатація електричних станцій і мереж. Правила. К. : Об'єднання енергетичних підприємств «Галузевий резервно-інвестиційний фонд розвитку енергетики», 2003. 329 с.

3. Лут.М. Технології обслуговування та ремонту енергообладнання і засобів автоматики: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Частина 1 (перевидання, доповнене і перероблене) / М.Т. Лут, В.В. Коробський К.: ФОП Ямчинський О.В., 2020. 558 с.

Кутіна Марина Василівна – канд. технічн. наук, доцент кафедри електротехнічних систем електроспоживання та енергетичного менеджменту, e–mail: mkytina@gmail.com.

Заверуха Михайло Олегович – студент групи ст.гр.ЕСЕ-23м, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ZavM@gmail.com

Kutina Marina Vasylivna – Candidate of Science, senior lecturer in Department of electrical power consumption and power management, e–mail: mkytina@gmail.com.

Zaverukha Mykhailo Olegovich – student of the group of st.gr.ESE-23m, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ZavM@gmail.com

УДК 621.311.243

Ю. А. Шуллє
В. О. Гулько

РОЗРАХУНОК ОКУПНОСТІ СОНЯЧНОЇ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В роботі розглянуто математичну модель розрахунку окупності сонячної електростанції.
Ключові слова: СЕС, окупність, математична модель, функція.

Abstract
The paper considers a mathematical model for calculating the payback of a solar power plant.
Key words: *SPS, payback, mathematical model, function.*

Вступ

У сучасному світі питання енергоефективності та використання відновлюваних джерел енергії стає дедалі актуальнішим. Традиційні джерела енергії мають обмежені ресурси та негативний вплив на навколишнє середовище, що стимулює пошук альтернативних рішень. Сонячна енергетика, як один із найбільш перспективних напрямів розвитку відновлюваних джерел енергії, отримує дедалі ширше застосування. Установлення сонячних електростанцій (СЕС) дозволяє знизити енергозалежність підприємств, скоротити витрати на електропостачання та сприяти зменшенню викидів парникових газів. Однак, впровадження таких проєктів потребує детального аналізу економічної доцільності, де ключову роль відіграє точний розрахунок окупності інвестицій.

Метою роботи є оцінка економічної ефективності впровадження сонячних електростанцій. У даній роботі розглядається розробка математичної моделі, яка дозволяє врахувати основні економічні аспекти впровадження СЕС. Модель спрямована на оцінку строків окупності сонячної електростанції за різних умов: змін тарифів на електроенергію, рівня інсоляції, витрат на встановлення та обслуговування. Результати моделювання можуть бути корисними як для підприємств, які планують зменшити свої енергетичні витрати шляхом використання сонячної енергії, так і для побутових споживачів, які мають за мету заробіток на генерації по «зеленому тарифу».

Результати дослідження

У результаті дослідження розроблено математичну модель розрахунку окупності сонячної електростанції, яка враховує ключові параметри: вартість встановлення обладнання, рівень інсоляції, поточні тарифи на електроенергію та експлуатаційні витрати. Модель дозволяє оцінити строк окупності інвестицій залежно від технічних характеристик СЕС і змін ринкових умов. Її застосування забезпечує точніший економічний аналіз проекту та допомагає обґрунтовано приймати рішення щодо доцільності впровадження сонячної електростанції на підприємстві або для компенсації капіталовкладень по відповідній програмі.

Основними параметрами які редагуються вручну є: область – для більш точного розрахунку обирається область, з врахуванням рівнів інсоляції та відностної генерації однокіловатної СЕС протягом місяця, що дає приблизно оцінити річну генерацію станції будь-якої потужності.

Наступний параметр – вартість «зеленого тарифу», який відповідно редагується відповідно з актуальним значенням, оскільки тенденція щорічного зменшення цього показнику не зупиняється, функція в свою чергу розраховує суму без податку.

Параметр тарифу за електроенергію до 100 кВт та вище 100 кВт, може бути відредагований якщо є пільговий тариф, в роботі представлена звичайна вартість станом на IV квартал 2024 року за кіловат електроенергії для побутового споживача, чотири гривні та 32 копійки.

Наступний параметр є обов’язковим для редагування та може вказуватись, як виходячи з

номінальної потужності інверторного обладнання, так і з потужності поля фотоелектричних модулів. Рекомендується використовувати саме потужність масиву фотомодулів, адже в годину-пік генерації фотомодулів вихідна потужність буде більшою за рахунок дельти генерації, що фактично являє собою криволінійну трапецію яка обмежена трьома графіками, де перший генерація за меншої кількості фотомодулів, другий – генерація за більшої кількості модулів, а третій графік – лінійна функція яка є величиною номінальної потужності інвертора (рис.1):

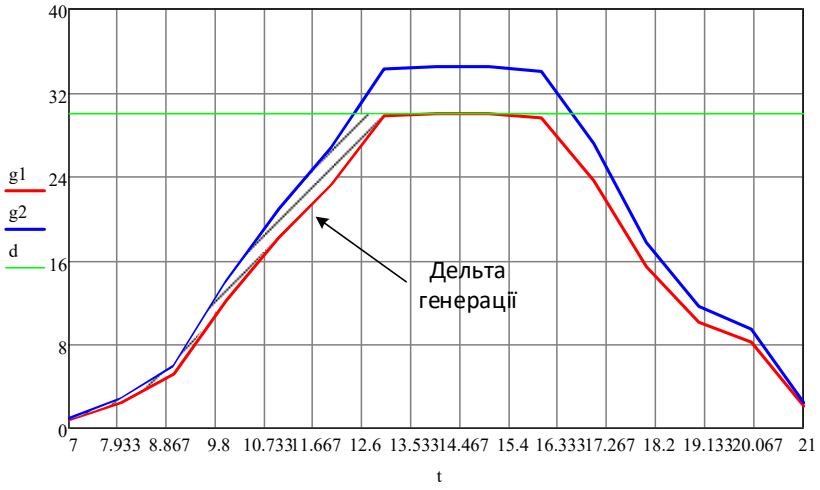

Рисунок 1 – Графік дельти генерації на прикладі інвертора 30 кВт з різною кількістю фотомодуів

Наступний параметр – вартість СЕС, що розраховується автоматично. Для цього треба задати наступні дві величини – вартість впровадження сонячної електростанції за 1 кіловат, що для мережевої станції, як правило, складає близько 500 дол./кВт, а для гібридної – 1200 дол./кВт. Відповідно, вартість складатиме:

$$V_{станції} = V_{кВт} \cdot P_{СЕС} \cdot c_{usd}, \quad (1)$$

де $V_{кВт}$ – вартість станції за кіловат потужності;

$P_{СЕС}$ – потужність фотоелектричного поля;

c_{usd} – актуальний курс долара;

Відповідно до формули (1) вказується і актуальний курс долара, а також можна обрати чи буде модель враховувати щорічну деградацію фотоелектричного обладнання. Рекомендується врахувати, щоб розрахунок був більш точним.

Рядок заданих до розрахунку величин в математичній моделі виглядатиме наступним чином (рис.2):

Виберіть область	Зелений тариф, грн	Зелений тариф, грн з податками	Тариф до 100 кВт*год, грн	Тариф >100 кВт*год, грн	Потужність СЕС, кВт-пік	Вартість СЕС, грн	Вартість СЕС, USD/кВт-пік	Курс USD-UAH (міжбанк)	Враховувати деградацію	Есплуатаційна деградація
Вінницька	5,12	4,12	4,32	4,32	31,14	650826	500	41,8	Так	0,80%

Рисунок 2 – Параметри необхідні для розрахунку

Розглянемо приклад розрахунку для фотоелектричної станції, що збудована з метою продажу електроенергії по «зеленому тарифу» і частковій компенсації за власне споживання, потужністю 31,14 кВт, за кількістю фотоелектричних модулів і номінальною потужністю інвертора 30 кВт.

Оберемо нашу область, задамо вартість за кіловат згенерованої в мережу електроенергії, задамо вартість за кіловат електроенергії для побутового споживача, потужність фотомасиву, вартість станції в доларах за кіловат, курс долара, а також оберемо «так» в пункті враховування деградації обладнання.

Задавши необхідні параметри отримаємо наступні розрахунки (рис.3):

Місяць	Генерація на місяць, кВт·год	Середня вартість ЕЕ, грн/кВт·год	Споживання, кВт·год	Економія, грн	Сумарний дохід ЗТ, грн	Окупність з урахуванням споживання (вихід в 0)	4,31	Час, роки	З урахуванням споживання
Січень	1 085,85	4,320	400,00	₴1 728,00	₴2 825,71	ROI	₴2,78		
Лютий	1 597,17	4,320	300,00	₴1 296,00	₴5 344,34	IRR	19%	2024	-₴650 826,00
Березень	2 708,25	4,320	250,00	₴1 080,00	₴10 127,97			2025	-₴499 963,42
Квітень	3 845,79	4,320	200,00	₴864,00	₴15 020,65			2026	-₴349 091,27
Травень	4 548,31	4,320	200,00	₴864,00	₴17 915,03			2027	-₴198 219,04
Червень	4 567,93	4,320	200,00	₴864,00	₴17 995,86			2028	-₴47 346,81
Липень	4 729,85	4,320	200,00	₴864,00	₴18 663,00			2029	₴103 525,42
Серпень	4 553,60	4,320	200,00	₴864,00	₴17 936,84			2030	₴254 397,65
Вересень	3 736,49	4,320	200,00	₴864,00	₴14 570,33			2031	₴405 269,89
Жовтень	2 706,07	4,320	250,00	₴1 080,00	₴10 118,99			2032	₴556 142,12
Листопад	1 330,30	4,320	300,00	₴1 296,00	₴4 244,84			2033	₴707 014,35
Грудень	1 059,38	4,320	400,00	₴1 728,00	₴2 716,66			2034	₴864 560,38
Середнє	3 039,08	4,320	258,33					2035	₴1 022 106,41
Всього за рік	36 468,99	₴186 721,22	3 100,00		₴150 872,23			2036	₴1 179 652,44
					₴157 546,03			2037	₴1 337 198,46
								2038	₴1 494 744,49
								2039	₴1 652 290,52
								2040	₴1 809 836,55
								2025	₴1 967 372,50

Генерація з кВт-пік.	
Січень	34,87
Лютий	51,29
Березень	86,97
Квітень	123,5
Травень	146,06
Червень	146,69
Липень	151,89
Серпень	146,23
Вересень	119,99
Жовтень	86,9
Листопад	42,72
Грудень	34,02
Середнє	97,59416667
Всього за рік	1171,13

Генерація однокіловатної сес на місяць з врахуванням погодних особливостей різних регіонів
<==========

*Тариф може змінюватись відповідно договору, відповідно тариф виділенний синім кольором, в разі необхідності може бути змінений

4,32

Рисунок 3 – Параметри розраховані математичною моделлю

Варто зазначити для більш точного розрахунку також необхідно змінити дані в стовпці «Споживання кВт · год», оскільки в даному випадку вказано приблизне споживання в будинку, при розрахунку для підприємства ці значення будуть значно вищі. Також при розрахунку для підприємства варто врахувати, що юридичні споживачі не можуть продавати електроенергію по «зеленому тарифу», а тому змінній «вартість ЕЕ по зеленому тарифу» необхідно задати значення 0.

Модель вираховує внутрішню норму прибутку IRR, рентабельність інвестицій ROI, а також «Окупність з урахуванням споживання (вихід в 0)», будує відповідні графіки та таблицю щорічної приблизної окупності, починаючи з моменту капіталовкладення та з приблизним прибутком на десятки років вперед. Аналізуючи дані таблиці можемо зробити висновок що станція вийде в нуль, тобто відіб'є вкладені кошти, за 4 роки, а на 10 рік заробить на ще 1 таку ж електростанцію.

Висновки

Розроблена математична модель розрахунку окупності сонячної електростанції довела свою ефективність, як інструмент для аналізу економічної доцільності впровадження відновлюваних джерел енергії. Вона дозволяє враховувати широкий спектр змінних, таких як вартість встановлення, тарифи на електроенергію та експлуатаційні витрати, що забезпечує гнучкість і точність у прогнозуванні.

Використання цієї моделі сприяє зниженню ризиків при інвестуванні в СЕС і є цінним інструментом, як для підприємств, які прагнуть оптимізувати свої витрати на електроенергію та зменшити вплив на навколишнє середовище, так і для побутових споживачів, які прагнуть приблизно оцінити доцільність капіталовкладень.

Отримані результати підкреслюють потенціал сонячної енергетики як економічно та екологічно вигідного рішення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Все про сонячні батареї та станції. Веб-сайт. URL: https://www.atmosfera.ua/media/vse-pro-sonyachni-batareyi-ta-stanciyi (дата звернення 12.11.2024).

2. Калькулятор розрахунку сонячної електростанції – Atmosfera. Веб-сайт. URL: https://calculator.atmosfera.ua/ (дата звернення 13.11.2024).
3. Розрахунок окупності сонячної електростанції на 5, 10 і 30 ... Веб-сайт. URL: https://greenpowertalk.tech/blog/%D1%80%D0%BE%D0%B7%D1%80%D0%B0%D1%85%D1%83%D0%BD%D0%BE%D0%BA%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%BF%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%D1%81%D0%BE%D0%BD%D1%8F%D1%87%D0%BD%D0%BE%D1%97-%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82/ (дата звернення 13.11.2024).
4. Дослідження економічних аспектів побудови малих СЕС. Веб-сайт. URL: https://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/26818/6765.pdf?sequence=3&isAllowed=y (дата звернення 16.11.2024).

Шуллє Юлія Андріївна – кандидат технічних наук, доцент кафедри електротехнічних систем електроспоживання та енергетичного менеджменту Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: shullye.y.a@vntu.edu.ua.

Гулько Віталій Олександрович – студент кафедри електротехнічних систем електроспоживання та енергетичного менеджменту Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: hulkovitaliy06@gmail.com.

Shulle Yuliya – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Electrical Systems of Power Consumption and Energy Management of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shullye.y.a@vntu.edu.ua.

Hulko Vitaliy – student of the Department of Electrical Engineering Systems of Power Consumption and Energy Management of the Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hulkovitaliy06@gmail.com.

УДК 621.311

О. Ю. Кацімон
Ю. А. Шуллє

ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРЕВАГ ВИКОРИСТАННЯ ДВОСТОРОННІХ СОНЯЧНИХ ПАНЕЛЕЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Проведено аналіз ефективності функціонування двосторонніх сонячних панелей.
Ключові слова: ефективність, двостороння сонячна панель, довговічність, надійність.

Abstract
The analysis of the efficiency of the functioning of bilateral solar panels was carried out.
Keywords: efficiency, double-sided solar panel, durability, reliability.

Вступ

Двосторонні сонячні панелі є інноваційною технологією енергії, що дозволяє генерувати з обох сторін модуля, використовуючи як пряме, так і відбите світло. Це значно перевищує їхню продуктивність в порівнянні із односторонніми панелями.

Завдяки вищому коефіцієнту корисної дії та універсальності в умовах різних типів установ, такі панелі стають перспективними рішеннями для підвищення ефективності сонячної енергетики. Дослідження спрямовані на оцінку їхньої продуктивності, економічної перспективи та доцільності впровадження в умовах сучасного енергетичного ринку.

Результати дослідження

Проведені дослідження показали три основні переваги панелей, а саме: висока ефективність, довгий термін служби, висока продуктивність при недостатній освітленості. Давайте розглянемо більш детально.

Висока ефективність. Монокристалічні сонячні панелі є одним з найбільш технологічно досконалих і ефективних видів фотомодулів на ринку. Коефіцієнт корисної дії (ККД) перевищує 20%. Цей високий показник досягається за рахунок використання монокристалічного кремнію, який має однорідну структуру без домішок і дефектів.

Високий ККД дозволяє таким панелям генерувати більше електроенергії з однієї площі відповідно до полікристалічних чи аморфних аналогів. Це особливо важливо для установок у місцях із обмеженим простором, наприклад, на дахах будинків або промислових об'єктів. Крім того, монокристалічні панелі відзначаються стабільною ефективністю навіть за тривалого використання, що забезпечує надійність їх роботи.

Довгий термін служби. Однією з головних переваг монокристалічних сонячних панелей є їхня довговічність. Завдяки використанню високоякісних матеріалів, таких як монокристалічний кремній, ці панелі мають тривалий термін служби – понад 25 років. Це досягається за рахунок їх стійкості до механічних навантажень, впливу ультрафіолетового випромінювання, зміни температури та інших несприятливих погодних умов.

Висока продуктивність при недостатній освітленості. Монокристалічні сонячні панелі (рис. 1). здатні ефективно працювати за умов недостатньої освітленості, наприклад, у хмарну погоду, під час сходу чи заходу сонця. Це досягається за рахунок використання прозорої задньої сторони, яка дозволяє панелям вловлювати розсіяне світло, та високоякісним кремнієвим елементам із покращеними характеристиками.

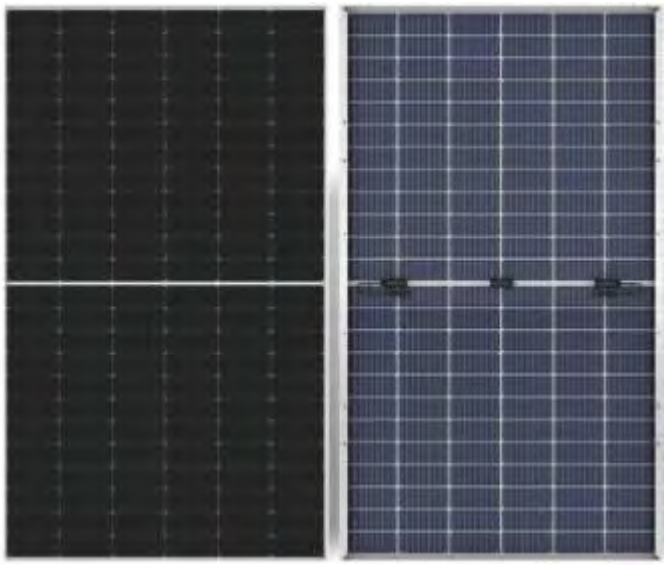

Рисунок 1 – Монокристалічна сонячна панель

Ці властивості роблять панелі надзвичайно універсальними, оскільки вони забезпечують стабільне енергопостачання в різних кліматичних умовах, включаючи регіони з частими змінами погоди. Порівняно з полікристалічними аналогами, монокристалічні панелі мають вищі показники продуктивності за рахунок однорідної структурної кремнію, яка мінімізує втрати енергії та забезпечує краще перетворення навіть слабкого випромінювання

Ця здатність дозволяє ефективно використовувати монокристалічні панелі не лише для комерційних і промислових установ, але й у побутових умовах, де важливе значення має стабільну генерацію енергії незалежно від погоди чи часу отримання.

Висновок

Монокристалічні сонячні панелі поєднують ефективність, високу довговічність і продуктивність, забезпечуючи оптимальне рішення для генерації чистої енергії в будь-яких умовах. Їхня здатність працювати за слабкого освітлення, тривалий термін служби та висока продуктивність роблять їх ідеальним вибором як для домашнього, так і для промислового використання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сонячна панель двостороння монокристалічна. Веб-сайт. URL: https://logicpower.ua/ua/dvuhstoronnie-solnechnye-paneli/solnechnaya-panel-dvuhstoronnyaya-monokristallicheskaya-lp-longi-solar-half-cell-580w-30-profil-topcon-n-type-bi-facial (дата звернення: 16.11.2024).

2. Двосторонні сонячні панелі – майбутнє галузі зеленої енергетики. Веб-сайт. URL: https://sun-energy.com.ua/articles/dvostoronni_sonyachni_paneli?srsltid=AfmBOopamj6fi8ftVn7m-J9gjR-y4XMjkjNejHmd6NfFRm4XQBnBk9Lq (дата звернення: 16.11.2024).

Шуллє Юлія Андріївна – кандидат технічних наук, доцент кафедри електротехнічних систем електроспоживання та енергетичного менеджменту Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: shullye.y.a@vntu.edu.ua.

Кацімон Олександр Юрійович – студент групи ЕСЕ-23м, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sashakatsimon2002@gmail.com.

Shulle Yuliya – Cand. Sc. (Eng), Assistan Professor of the department of electrical systems of power consumption and energy management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shullye.y.a@vntu.edu.ua.

Katsimon Oleksandr – student of group ESE-23m, faculty of electroenergetics and electromechanics, Vinnytsia national technical university, Vinnytsia, e-mail: sashakatsimon2002@gmail.com.

УДК 621.311.316

О. Л. Мельник

О. Є. Рубаненко

РЕЛЕЙНИЙ ЗАХИСТ ГІДРОГЕНЕРАТОРІВ 100 МВТ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовані захисти гідрогенераторів 100 МВт. Показано, що частими пошкодженнями гідрогенераторів є пошкодження ізоляції статора і ротора (кіл збудження), пошкодження лобових частин обмоток статора, пошкодження системи охолодження. Захистами гідрогенераторів є:

Ключові слова: *гідрогенератори, захисти, пошкодження, статор, ротор, обмотки, релейний захист, струми реле, коефіцієнт чутливості, коефіцієнт надійності.*

Abstract

The protections of 100 MW hydrogenerators are analyzed. It is shown that frequent damages of hydrogenerators are damage to the insulation of the stator and rotor (excitation circuits), damage to the frontal parts of the stator windings, damage to the cooling system. The protections of hydrogenerators are:

Keywords: *hydrogenerators, protections, damage, stator, rotor, windings, relay protection, relay currents, sensitivity coefficient, reliability coefficient.*

Вступ

РЗ є однією з найважливіших складових забезпечення надійної та безпечної роботи енергетичних систем. Особливе значення РЗ має у випадку гідрогенераторів великої потужності, таких як генератори потужністю 100 МВт, які є ключовими елементами енергетичних об’єктів. В умовах сучасного розвитку енергетики підвищення ефективності, точності та швидкодії релейного захисту гідрогенераторів сприяє зменшенню аварійності, мінімізації економічних втрат та підвищенню стабільності енергетичних мереж.

Результати досліджень

Для захисту гідрогенератора потужністю 100 МВт використовують різні типи реле, кожне з яких відповідає за виявлення конкретних аварійних ситуацій або відхилень у роботі генератора. Такий комплексний підхід гарантує надійність і безпеку обладнання. Розглянемо основні типи захисту:

Для захисту гідрогенератора потужністю 100 МВт використовують різні типи реле, кожне з яких відповідає за виявлення конкретних аварійних ситуацій або відхилень у роботі генератора. Такий комплексний підхід гарантує надійність і безпеку обладнання. Розглянемо основні типи захистів для кожного з них: диференційний захист - виявлення внутрішніх коротких замикань у статорних обмотках, які є однією з найнебезпечніших аварійних ситуацій. Цей захист порівнює струми на вході і виході статора. Якщо різниця перевищує допустиме значення, реле спрацьовує і вимикає генератор. Захист від перевантаження - захист від надмірних струмів, що можуть спричинити перегрів обмоток і пошкодження ізоляції. Захист від замикань на землю - виявлення замикань на землю в статорних обмотках, що можуть спричинити значні пошкодження.

Цей захист вимірює струм нульової послідовності. При наявності струму у нейтралі спрацьовує реле захисту, яке включає гідрогенератор.

Захист від перевищення частоти (частотний захист) - Забезпечує стабільну частоту струму, що виробляється генератором.

Тип реле: Частотне реле (наприклад, РЧ-40).

Принцип роботи: Виявляє відхилення частоти від заданого значення (зазвичай 50 Гц). При перевищенні частоти реле зупиняє генератор, щоб уникнути коливань у мережі.

Захист від перевищення напруги - запобігання пошкодженню генератора та мережі через надмірну напруг.

Захист від надмірного зменшення напруги (мінімальна напруга) - захищає генератор від зниження напруги, що може бути викликано нестабільністю в системі або несправністю генератора.

Принцип роботи: Контролює напругу генератора. Якщо напруга падає нижче встановленого рівня, реле вимикає генератор.

Захист від асиметрії струмів (несиметрії фаз) - виявлення асиметрії фаз, яка може виникати через несправності або нерівномірне навантаження.

Тип реле: Реле фазної послідовності або асиметрії струмів (наприклад, РАФ).

Принцип роботи: Вимірює асиметрію в струмах між фазами. Якщо одна з фаз має суттєве відхилення, реле спрацьовує, що запобігає можливому пошкодженню ротора.

Тепловий захист обмоток - захист обмоток статора і ротора від перегріву.

Тип реле: Теплові реле з вбудованими температурними датчиками (наприклад, реле температурного захисту РТ-80).

Принцип роботи: Датчики температури, встановлені на обмотках, контролюють їх нагрівання. При перевищенні критичної температури реле відключає генератор.

Захист від вібрації - захист від надмірної вібрації, яка може призвести до механічних пошкоджень.

Принцип роботи: Датчики фіксують рівень вібрації. Якщо він перевищує допустимий рівень, реле вимикає генератор для запобігання пошкодженням.

АПВ - автоматичне відновлення роботи генератора після короткочасних збоїв або приладів на вході.

Принцип роботи: Після короткочасного відключення через аварію реле АПВ автоматично намагається повернути генератор в робочий стан. Це зменшує ризик простою при незначних короткочасних збоях.

Висновок

Більшість пошкоджень гідрогенераторів 100 МВ. викликані пошкодженнями систем охолодження, обмотки збудження, лобових поверхонь обмотки статора та підшипників ковзання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кідиба В.П. Релейний захист електроенергетичних систем: Навч. посібник, Львів: Видавництво Національного університету "Львівська політехніка", 2015. – 533 с.

2. Сокол Є. І., Сендерович Г. А., Гриб О. Г. Релейний захист електроенергетичних систем: Підручник, Харків: ФОП Бровін О.В., 2020 – 306 с.

3. Generator Excitation Control Systems for Reliable Plant Operationsю, Emerson. Режим доступу: https://www.emerson.com/cs-cz/automation/control-and-safety-systems/distributed-control-systems-dcs/ovation-distributed-control-system/generator-exciter-controls Control 2024 – 2 с.

4._ Excitation - Dynamics with brain power.,ANDRIDZ Режим доступу: https://www.emerson.com/cs-cz/automation/control-and-safety-systems/distributed-control-systems-dcs/ovation-distributed-control-system/generator-exciter-controls Control 2024 – 2 с.

Вікторов Максим Михайлович – студент, факультет електроенергетики, електромеханіки та електротехніки. Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: revelaut@gmail.com

Рубаненко Олександр Євгенійович – канд. техн. наук, професор кафедри електричних станцій та систем. Вінницький національний технічний університет.

Oleksandr Y. Rubanenko - Ph.D. in Technical Sciences, Professor of the Department of Electric Power Stations and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 621.311.2 (075.8)

М.М. Матевосян
О.М. Нанака
О.А. Паянок

ДО ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ВІТРОЕНЕРГЕТИЧНИХ УСТАНОВОК НА БАЗІ БЕЗКОНТАКТНОЇ ЕЛЕКТРИЧНОЇ МАШИНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропонована схема частотного векторного керування вітроенергетичної установки, яка працює в режимі підтримки максимуму потужності підвищення ККД вітротурбини, забезпечуючи оптимальну швидкість обертання турбіни із врахуванням інформації про оптимальне значення швидкохідності турбіни та значення швидкості вітру.

Ключові слова: частотний електропривод, вітроенергетична установка, безконтактна електрична машина, система управління.

Abstract

A scheme for frequency vector control of a wind power plant is proposed, which operates in the mode of maintaining maximum power to increase the efficiency of the wind turbine, ensuring the optimal turbine rotation speed taking into account information about the optimal value of the turbine speed and the value of the wind speed.

Keywords: frequency electric drive, wind power plant, contactless electric machine, control system.

Вступ

Сучасна технологія виробництва електроенергії шляхом використання енергії вітру має ряд проблем, які негативно впливають на підвищення ефективності перетворення енергії. Широко використовуються методи управління вітроенергетичною установкою (ВЕУ), але в умовах швидкозмінних вітрових та електричних навантажень вони не забезпечують належної стабільності частоти обертання ротора вітротурбіни, що негативно впливає на надійність і тривалість безаварійної роботи вітроелектричних агрегатів, економію виробленої електроенергії при власному споживанні, а також на ефективність використання енергії вітру [1].

Аналіз наукових робіт вчених, конструкторів та інженерів свідчить про те, що в системі генерування ВЕУ не до кінця вивчений оптимальний вибір основного устаткування, що не запропонована універсальна схема генерування електроенергії для всіх типів електроприймачів, не наведено варіанти максимального використання енергії вітру в момент різкого збільшення швидкості вітру від допустимого значення. У джерелах також мало інформації та досліджень щодо чіткого визначення стабілізації параметрів ВЕУ за допомогою механічного трансмісійного редуктора.

На основі вищевикладеного, актуальним науково-технічним завданням можна вважати розробку вітроенергетичних установок (ВЕУ) з підвищеною енергоефективністю (ККД) та можливістю роботи при низьких швидкостях вітру [1].

Метою роботи є розробка системи частотного векторного керування вітроенергетичної установки, яка має працювати в режимі підтримки максимуму потужності підвищення ККД вітротурбини, забезпечуючи оптимальну швидкість обертання турбіни із врахуванням інформації про оптимальне значення швидкохідності турбіни та значення швидкості вітру.

Результати дослідження

В якості генератора вітроенергетичної установки (ВЕУ) можуть бути використані електричні машини різних типів. До традиційних, добре вивчених різновидів ВЕУ, належать передусім

установки на базі синхронних та асинхронних машин. Ці інженерні рішення перевірені багаторічним досвідом та є оптимальними при будівництві великих вітроелектростанцій для роботи на мережу [2].

Проте останнім часом дедалі актуальнішою стає проблема розробки малопотужних автономних ВЕУ для електропостачання приватних домоволодінь. Водночас виникає необхідність обґрунтованого вибору оптимального конструктивного типу генератора для такої ВЕУ.

Якщо визначити дешевизну як головний критерій для вибору типу генератора ВЕУ, доцільним буде розглянути безконтактну машину постійного струму (БМПС). Ця машина набула поширення відносно недавно (на початку 2000-х років), і сьогодні активно застосовується як малопотужний привод у жорстких дисках, принтерах, вентиляторах персональних комп'ютерів, електричному інструменті та як тяговий привод електричного транспорту.

Серед переваг БМПС слід зазначити: низькі експлуатаційні витрати та досить широкий діапазон швидкостей. Разом про те, конструктивні особливості БМПС призводять до виникнення небажаних явищ. Так, через трапецеїдальну форму проти-ЕРС, для даної машини характерні пульсації по моменту. І, що важливіше, дискретне живлення статорних обмоток призводить до пульсацій струмом, а, отже, і електричної потужності.

Проблемі використання БМПС як генератора для ВЕУ присвячено загалом дуже багато робіт і тому безліч питань залишається відкритим на дослідження. Тому ми вважаємо за доцільне присвятити дану роботу моделюванню динамічних властивостей ВЕУ на базі БМПС з метою розробки системи автоматичного регулювання (САР) вихідної потужності генератора [2-3].

Незважаючи на свою назву БМПС не є машиною постійного струму. Насправді ж вона відноситься до класу синхронних машин з постійними магнітами (СМПМ) і виділяється з останніх лише завдяки виконанню обмотки статора і, як наслідок, завдяки формі проти-ЕРС, що наводиться в цій обмотці обертовим ротором з постійними магнітами. У той час як у СМПМ протии-ЕРС синусоїдальна, у БМПС вона має форму трапеції. Отже, назва БМПС характеризує не принцип її дії, а спосіб управління (рисунок 1).

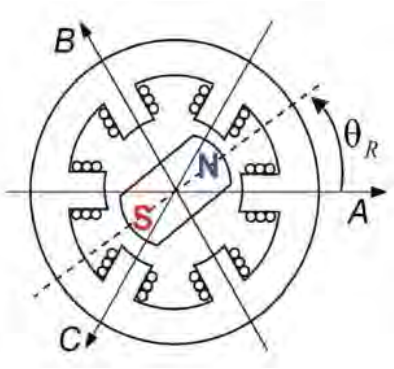

Рис. 1. Розріз двополюсної безконтактної машини постійного струму

БМПС складається з ротора, на який кріпляться постійні магніти, що виконують роль обмотки збудження, і статора, в пази якого укладена трифазна силова обмотка. Статор зазвичай набирається із пластин ламінованої тонколистової сталі з метою зменшення втрат на вихрові струми та гістерезис. Ротор БМПС може мати різне конструктивне виконання, починаючи від традиційного внутрішнього, закінчуючи зовнішнім або дисковим виконанням. Є відомості, що зовнішнє виконання ротора є оптимальним конструктивним рішенням для побудови малопотужних ВЕУ на базі БМПС [2].

Схема частотного векторного керування вітроенергетичної установки працює в режимі підтримки максимуму потужності підвищення ККД вітротурбини, забезпечуючи оптимальну швидкість обертання турбіни. При цьому швидкість обертання турбіни, необхідна для підтримки в системі оптимального значення швидкохідності, що забезпечує максимум потужності, розраховується для конкретного значення швидкості вітру [4].

Схема управління СДПМ з використанням методу векторного управління показано на рисунку 2.

Амплітуда та частота вихідної напруги на затискачах інверторного перетворювача ВЕУ в схемі залежать від частоти перемикання тиристорів. Ця обставина ставить завдання більш точного вибору

сенсора швидкості на валах ВГ для більш точного перемикання тиристорів в залежності від заданого рівня та частоти вихідної напруги на виході інвертора.

На рисунку 2 приведені такі позначення: А – анемометр; Р – редуктор; Е – енкодер; CS – сенсори струму; В – випрямляч; АІН – автономний інвертор напруги; ВШІМ – блок векторної ШІМ; РШ – регулятор швидкості.

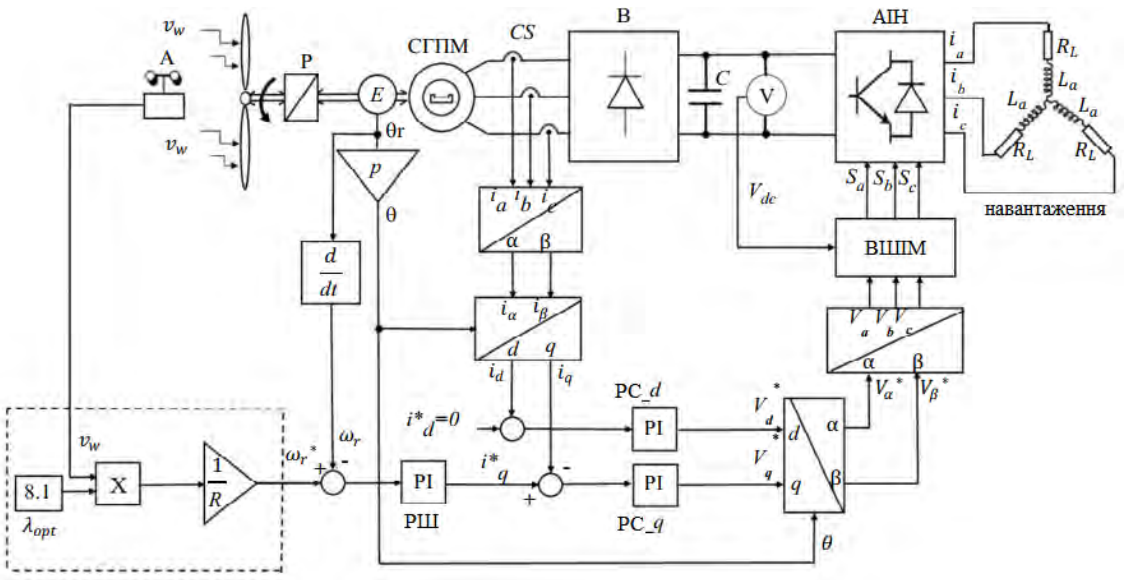

Рис. 2. Розріз двополюсної безконтактної машини постійного струму

Стабілізація величини напруги і струму в системі генерування електричної енергії в ВЕУ здійснюється із застосуванням випрямляча для зміни вихідних значень напруги та струму на затискачах ВГ та інверторного перетворювача для перетворення постійної напруги випрямляча в змінну зі стандартним значенням вихідної напруги, форма якої близька до синусоїдальної.

Висновки

Запропонована схема частотного векторного керування вітроенергетичної установки, яка працює в режимі підтримки максимуму потужності підвищення ККД вітротурбини, забезпечуючи оптимальну швидкість обертання турбіни. Регулювання швидкості обертання вітротурбіни забезпечується за допомогою векторної системи управління генератором, змінюючи момент на валу генератора за рахунок обчислення оптимального значення електричної навантаження із врахуванням інформації про оптимальне значення швидкохідності турбіни та значення швидкості вітру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Основи вітроенергетики: підручник / Г. Півняк, Ф. Шкрабець, О75 Н. Нойбергер, Д. Ципленков ; М-во освіти і науки України, Нац. гірн. ун-т. – Д.: НГУ, 2015. – 335 с.

2. Сучасні перетворювачі частоти в системах електропривода : навч. посібник / М. В. Загірняк, Т. В. Коренькова, А. П. Калінов, А. І. Гладир, В. Г. Ковальчук. – 2-ге вид., переробл. і доповн. – Харків: Видавництво «Точка», 2017. – 206 с.

3. Михальський В.М., Соболєв В.М., Чехет Е.М. Векторна широтноімпульсна модуляція в матричних перетворювачах. Навчальний посібник. – К.: Ін-т електродинаміки НАН України, 2003. – 74с.

4. Квітка С.О., Безменнікова Л.М., Вовк О.Ю., Квітка О.С. Методи управління та апаратна реалізація сучасних перетворювачів частоти. Праці Таврійського державного агротехнологічного університету: наукове фахове видання. Мелітополь: ТДАТУ, 2013. Вип. 3, т. 2. С. 164-171.

Матевосян Максим Михайлович — ст. гр. ЕПА-23м, Факультет електроенергетики та електромеханіки.
Нанака Олена Миколаївна — к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: e_nanaka@ukr.net.
Олександр Анатолійович Паянок — к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oapayanok@gmail.com.

Науковий керівник: ***Нанака Олена Миколаївна*** — к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: e_nanaka@ukr.net.

Matevosyan Maksym M. — student of the group EPA-23m, Faculty of Electricity and Electromechanics.
Nanaka Olena M. — Cand. Sci (Tech.), Associate Professor, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oapayanok@gmail.com.
Payanok Oleksandr A. — Cand. Sci (Tech.), Associate Professor, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oapayanok@gmail.com.

Supervisor: ***Nanaka Olena M.*** — Cand. Sci (Tech.), Associate Professor, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oapayanok@gmail.com.

УДК: 62-83:622

Р.С. Димидюк
О.А. Паянок

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ ЧАСТОТНО-ПАРАМЕТРИЧНОГО КЕРУВАННЯ АСИНХРОННИМ ДВИГУНОМ З ФАЗНИМ РОТОРОМ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Запропоновано підхід щодо підвищення ефективності роботи системи електропривода, яка реалізує параметричний спосіб пуску асинхронного електродвигуна шляхом включення в обмотку ротора індукційного опору, особливістю якої є введення в ланку постійного струму проти-ЕРС інвертора, що є притаманним каскадному управлінню асинхронного двигуна з фазним ротором.

Ключові слова: електропривод, система керування, параметричний спосіб пуску, індукційний опір, інвертор, ланка постійного струму.

Abstract

An approach has been proposed to improve the efficiency of the electrical drive system, which implements a parametric method of starting an asynchronous electric motor by connecting it to the rotor winding of the induction support, especially when introduced into a line of a steady-state anti-ERS inverter, which is attached to the cascade control of an asynchronous motor with a wound rotor.

Key words: *electric drive, heating system, parametric starting method, induction support, inverter, constant flow tank.*

Вступ

При виборі та обґрунтуванні системи електроприводу для конвеєрних установок слід врахувати, що найчастіше використовуються електроприводи змінного струму на основі асинхронних двигунів. Для коротких конвеєрів з низькою продуктивністю зазвичай застосовують асинхронні двигуни з глибокопазним короткозамкненим ротором або з ротором типу подвійної білячої клітини, які забезпечують високий пусковий момент. Максимальна потужність таких електроприводів зазвичай не перевищує 100-200 кВт, оскільки падіння напруги в мережі може значно знизити пусковий момент, що ускладнює запуск конвеєра, що працює під навантаженням [1-2].

Для конвеєрів з великою довжиною та продуктивністю зазвичай використовують електроприводи на основі асинхронних двигунів з фазним ротором, які дозволяють обмежити пускові струми та прискорення. Для зменшення динамічних навантажень застосовують попередні пускові ступені, які допомагають правильно налаштувати зазори в передачах і створити початковий натяг стрічки. Крім того, використовують велику кількість пускових ступенів, щоб знизити миттєві збільшення моменту двигуна під час перемикання пускових резисторів. Це зменшує виникнення пружних коливань в тяговому органі і запобігає його прослизанню за цимбалами.

Мета роботи полягає в підвищення ефективності системи частотно-параметричного керування асинхронним двигуном з фазним ротором з включеними в коло ротора блоків частотно-параметричного керування.

Результати дослідження

У системах управління асинхронним двигуном з фазним ротором найчастіше статор підключається безпосередньо до мережі, а в коло ротора вводиться опір або напівпровідниковий перетворювач. Однією з важливих переваг таких систем є можливість регулювання та управління енергією ковзання, що не характерно для систем з асинхронним двигуном з короткозамкненим ротором. Ці системи мають високий коефіцієнт корисної дії (ККД), який залишається стабільним навіть при значних змінах швидкості в широкому діапазоні. Крім того, перевантажувальна здатність електроприводу в таких системах також є досить високою [2].

Найбільш економічний спосіб керування асинхронним електродвигуном з фазним ротором заснований на введенні проти-ЕРС у коло ротора, реалізується в системі асинхронного вентильного каскаду (АВК). Однак АВК здатний забезпечити прийнятні техніко-економічні показники електроприводу тільки за неглибокого діапазону регулювання швидкості (20-25% від номінальної), і не завжди здатний забезпечити необхідні пускові характеристики. Системи АВК з послідовним збудженням не забезпечують необхідну для механізмів конвеєрного типу підвищену здатність до перевантаження [3].

В даний час для керування асинхронним електродвигуном з фазним ротором використовують переважно параметричні системи управління. Всі вони мають такі недоліки: значні втрати енергії в процесі пуску на реостатах, міжвиткове коротке замикання в роторному колі внаслідок перенапруги (характерно для імпульсних систем регулювання), низький коефіцієнт потужності [4].

Пропонована система електроприводу реалізує параметричний спосіб пуску асинхронного електродвигуна шляхом включення обмотку ротора індукційного опору. Її особливістю є введення у ланку постійного струму проти ЕРС інвертора, що є притаманним каскадному управлінню АД з ФР.

У ротор асинхронного двигуна включається дволанковий перетворювач частоти, виконаний з урахуванням автономного інвертора напруги. До трифазного виходу перетворювача частоти підключається індукційний частотно залежний опір.

На рисунку 1 приведена схема електрична функцыональна пропонованого електроприводу на базі АД з ФР.

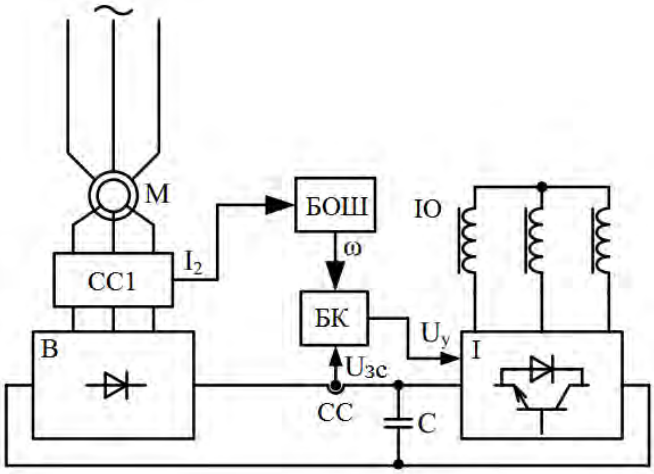

Рис. 1. Схема електрична функцыональна електропривода з частотно-параметричним регулятором в колі ротора

Система управління інвертором (див. рисунок 2) являє собою двоконтурну систему підпорядкованого регулювання зі зворотними зв'язками за швидкістю та струмом, що містять коригування струму завдання, що є зворотним зв'язком для контуру завдання вихідної частоти інвертора.

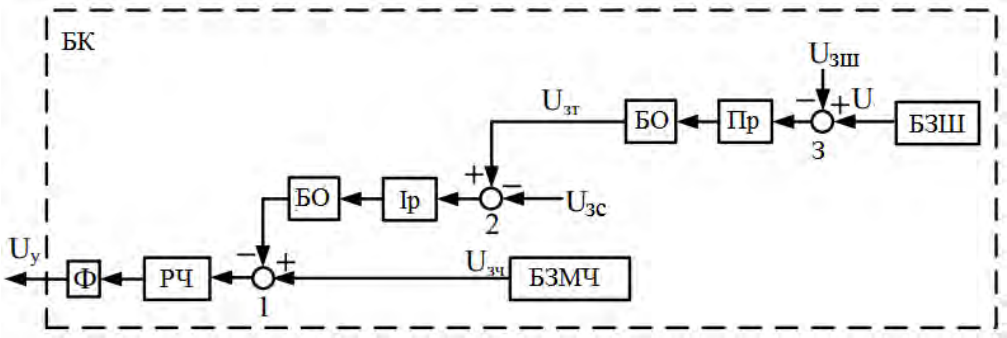

Рис. 2. Структурна схема блоку керування електропривода

Електропривод містить: асинхронний електродвигун з фазним ротором (М), сенсор струму в колі ротора (СС1), некерований мостовий діодний випрямляч (В), конденсатор у ланці постійного струму

(С), сенсор струму (СС), автономний інвертор напруги (І), блок управління ключами інвертора (БК), блок обчислення швидкості (БОШ), частотно-залежний індукційний опір (ІО).

Блок керування містить: блок завдання швидкості (БЗШ), блок завдання максимальної частоти (БЗМЧ), регулятор швидкості П-типу (Пр), регулятор струму І-типу (Ір), блоки обмеження (БО), регулятор частоти (РЧ), функціональний перетворювач (Ф), суматори (1,2,3).

По мірі розгону електродвигуна ЕРС наводиться в обмотці ротора зменшується внаслідок зменшення ковзання. Система управління, прагнучи підтримати сталість струму, що протікає у ланці постійного струму, починає знижувати завдання на вихідну частоту інвертора, впливаючи на комплексний опір індукційного опору і зменшуючи опір його магнітної системи. Темп розгону електроприводу визначається шляхом зміни коефіцієнта І-регулятора струму. Після досягнення двигуном швидкості близької до швидкості на природній характеристиці, вихідна частота інвертора встановлюється в 0, що відповідає постійному відкриттю двох напівпровідникових ключів інвертора. Один в анодній групі, інший у катодній. При переході на знижену швидкість система управління починає збільшувати вихідну частоту інвертора до досягнення електродвигуном необхідної швидкості.

Висновки

Запропонована схема електропривода дозволяє реалізувати плавний пуск електродвигуна із заданим обмеженням пускового моменту до необхідної швидкості. Підтримуючи постійним струм у ланці постійного струму, система управління забезпечує стабілізацію пускового моменту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Beshta O.S. Electric drives adjustment for improvement of energy efficiency of technological processes, Scientific Bulletin NSU, 2012, Vol. 4, pp. 98-107. The original source of material: http://nv.nmu.org.ua/index.php/ru/component/jdownloads/finish/34-04/530-2012-4-beshta/0.

2. Сучасні перетворювачі частоти в системах електропривода : навч. посібник / М. В. Загірняк, Т. В. Коренькова, А. П. Калінов, А. І. Гладир, В. Г. Ковальчук. – 2-ге вид., переробл. і доповн. – Харків: Видавництво «Точка», 2017. – 206 с.

3. Бєлов М. П. Автоматизований електропривод типових виробничих механізмів і технологічних комплексів: підручник для студ. вищ. навч. закладів / М.П. Бєлов, В.А. Новіков, Л. Н. Розсудів. - 3-є изд., вип. - М.: Видавничий центр Академіям, 2007. - 576 с. ISBN 978-5-7695-4497-2.

4. Автоматизований електропривод ч. 2 [Електронний ресурс]: навчальний посібник для студентів освітньої програми «Електромеханічні системи автоматизації, електропривод та електромобільність» спеціальності 141 «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка» / В.І. Теряєв. – Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. – 204 с.

Роман Сергійович Димидюк — ст. гр. ЕПА-23м, Факультет електроенергетики та електромеханіки.

Олександр Анатолійович Паянок — к к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oapayanok@gmail.com.

Науковий керівник: ***Олександр Анатолійович Паянок*** — к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Dymydyuk Roman S.— student of the group EPA-23m, Faculty of Electricity and Electromechanics.

Payanok Oleksandr A — Cand. Sci (Tech.), Associate Professor, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oapayanok@gmail.com.

Supervisor: ***Payanok Oleksandr A*** — Cand. Sci (Tech.), Associate Professor, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oapayanok@gmail.com.

УДК 622.5:621

Р.І. Летючий
О.А. Паянок

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕЛЕКТРОПРИВОДА СТАБІЛІЗАЦІЇ ШВИДКОСТІ ЗІ СКАЛЯРНИМ КЕРУВАННЯМ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Проведено аналіз існуючих принципів побудови електроприводів стабілізації швидкості асинхронних двигунів з векторним та скалярним управління, який виявив їх недоліки, пов'язані зі складністю технічної реалізації та пульсаціями швидкості на нижній межі діапазону регулювання, а також показав відсутність математично обґрунтованих методик параметричного синтезу регуляторів одноконтурного електроприводу стабілізації швидкості асинхронного двигуна зі скалярним керуванням.

Ключові слова: частотний електропривод, асинхронний двигун, система управління, скалярне керування, передатна функція, регулятор.

Abstract

An analysis of the existing principles of constructing electric drives for speed stabilization of asynchronous motors with vector and scalar control was conducted, which revealed their shortcomings associated with the complexity of technical implementation and speed pulsations at the lower limit of the control range, and also showed the absence of mathematically justified methods for parametric synthesis of regulators of a single-loop electric drive for speed stabilization of an asynchronous motor with scalar control.

Keywords: frequency electric drive, asynchronous motor, control system, scalar control, transfer function, regulator.

Вступ

Електроприводи змінного струму застосовують практично у всіх галузях промисловості. При цьому регулювання швидкості з необхідною точністю є одним із пріоритетних завдань. Сучасні регульовані електроприводи з асинхронними виконавчими двигунами, що володіють великим діапазоном регулювання швидкості, в переважній більшості випадків являють собою системи векторного управління. Однак, існують сфери застосування, де необхідно скалярне управління асинхронним двигуном. До них відносяться багаторухові приводи сліпів підйомно-спускових механізмів, стрічкових конвеєрів, апаратів повітряного охолодження олії та газу, електроприводи занурювальних відцентрових насосів, що здійснюють механізований видобуток нафти [1].

При цьому слід зазначити, що підвищення швидкодії таких електроприводів покращує якість та ефективність роботи установок, що розглядаються. Тому розвиток теорії та практики електроприводів стабілізації швидкості асинхронних двигунів зі скалярним керуванням, що дозволяє підвищити їхню швидкодію є актуальним завданням.

Дуже важливу роль у світі грає енергетична ефективність електроприводу змінного струму, що визначається коефіцієнтами корисної дії частотного перетворювача і двигуна. Тому роботи, спрямовані на зниження втрат у цих елементах електроприводу та, як наслідок, підвищення їх коефіцієнтів корисної дії, також є актуальними [2].

Метою проведеного дослідження є є підвищення ефективності електроприводу стабілізації швидкості асинхронного двигуна зі скалярним керуванням за рахунок використання методики параметричного синтезу регулятора, яка забезпечує підвищення швидкодії одноконтурного електроприводу стабілізації швидкості асинхронного двигуна зі скалярним керуванням, що відрізняється урахуванням полюсів та нулів уточненої передавальної функції двигуна.

Результати дослідження

Системи векторного керування знайшли широке поширення в промисловості, проте не завжди можливо застосувати принцип їхньої побудови в електроприводах. Наприклад, не можна

використовувати векторне управління при паралельному підключенні двох і більше двигунів до одного частотного перетворювача. Також не застосовують векторне керування при керуванні занурювальними насосами, що здійснюють механізований видобуток нафти, оскільки між частотним перетворювачем та асинхронним двигуном встановлений підвищуючий трансформатор. Крім того, системи векторного управління мають ряд недоліків: велика складність обчислювальних алгоритмів, які застосовуються при технічній реалізації, необхідність введення параметрів електродвигуна та наявність пульсацій швидкості при незмінному моменті навантаження [3].

У зв'язку з цим, у сучасних частотних перетворювачах є можливість застосування так званого скалярного управління з різними законами зміни амплітуди (діючої напруги) функції частоти. Як правило, це розімкнуті системи з невеликим діапазоном регулювання швидкості.

Однак для отримання великого діапазону регулювання застосовують і замкнуті системи, наприклад, скалярного частотно-струмового управління, які також відрізняються великою складністю технічної реалізації [4]. Тому набули розвитку і інші принципи побудови електроприводів стабілізації швидкості асинхронного двигуна зі скалярним керуванням. Прикладом може бути двоконтурна система, що використовує тільки один сенсор зворотного зв'язку – сенсор швидкості (див. рис. 1).

У внутрішньому контурі швидкості застосовано пропорційно-диференціальний регулятор Wпд(p), а у зовнішньому – інтегральний регулятор Wі(p). При порівнянні блоків структурної та функціональної можна зробити висновок, що блоки диференціювання, множення та виділення модуля, суматори, блок поділу, комутатор та блок порівняння в сукупності виконують функцію складного ПД-регулятора. Основним недоліком аналізованого електроприводу зі скалярним керуванням асинхронним двигуном є зміна постійної часу регулятора функції швидкості, оскільки постійна часу диференціювання на малих швидкостях починає досягати декількох секунд.

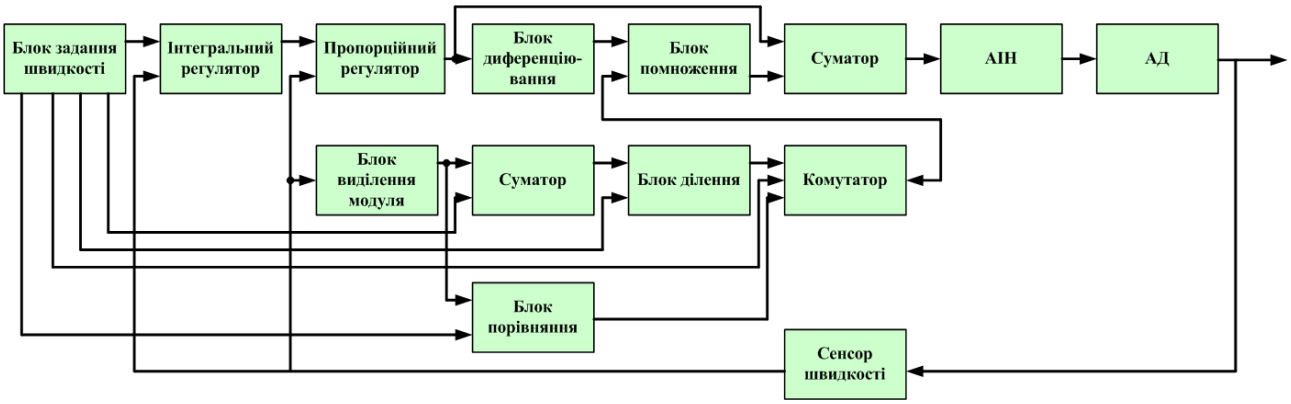

Рис. 1. Функціональна схема двоконтурного електроприводу стабілізації швидкості зі скалярним керуванням АД

Слід зазначити, що практично будь-який сучасний частотний перетворювач має так званий технологічний регулятор, як правило пропорційно-інтегрально-диференціальний (ПІД), і дозволяє створити одноконтурний електропривод стабілізації швидкості.

Для простоти технічної реалізації електроприводу стабілізації швидкості асинхронного двигуна пропонується зробити його одноконтурним (див. рис. 2).

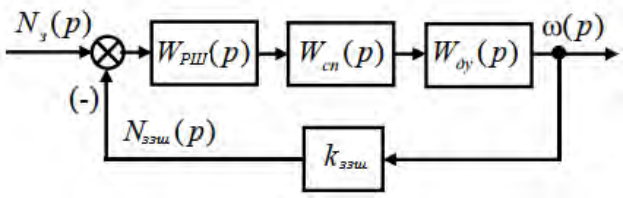

Рис. 2. Структурна схема одноконтурного ЕП стабілізації швидкості АД зі скалярним керуванням

Структурні схеми електроприводів стабілізації швидкості асинхронними двигунами містять у своєму складі сенсори швидкості, необхідні реалізації великого діапазону регулювання. Однак, у

багатьох випадках установка датчиків швидкості неможлива, наприклад, у приводах відцентрових насосів, що застосовуються для механізованого видобутку нафти. Аналогічним прикладом є електроприводи бурових установок, що працюють у складних польових умовах. У електроприводах стрічкових конвеєрів також у багатьох випадках неможливе встановлення датчиків швидкості, незважаючи на те, що регулювання швидкості та її стабілізація необхідна. У приводах змінного струму мінімальної потужності система датчиків швидкості буває недоцільною з економічної точки зору, оскільки призводить до значного підвищення вартості електроприводу.

Відомі способи створення спостерігачів та обчислювачів швидкості обертання ротора асинхронних двигунів вимагають великих обчислювальних витрат за достатньої малої точності непрямого визначення швидкості, що ускладнює створення бездатчикових електроприводів, необхідних у багатьох електротехнічних комплексах.

Висновки

Огляд існуючих принципів побудови електроприводів стабілізації швидкості асинхронних двигунів з векторним та скалярним управлінням виявив їх недоліки, пов'язані зі складністю технічної реалізації та пульсаціями швидкості на нижній межі діапазону регулювання. Проведений аналіз показав, що відсутні математично обґрунтовані методики параметричного синтезу регулятора одноконтурного електроприводу стабілізації швидкості асинхронного двигуна зі скалярним керуванням.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Довгань С.М. Дослідження систем електропривода методами математичного моделювання. - Дніпропетровськ: НГА України, 2001. -137с.

2. Сучасні перетворювачі частоти в системах електропривода : навч. посібник / М. В. Загірняк, Т. В. Коренькова, А. П. Калінов, А. І. Гладир, В. Г. Ковальчук. – 2-ге вид., переробл. і доповн. – Харків: Видавництво «Точка», 2017. – 206 с.

3. Бєлов М. П. Автоматизований електропривод типових виробничих механізмів і технологічних комплексів: підручник для студ. вищ. навч. закладів / М.П. Бєлов, В.А. Новіков, Л. Н. Розсудів. - 3-є изд., вип. - М.: Видавничий центр Академіям, 2007. - 576 с. ISBN 978-5-7695-4497-2.

4. Електромеханічні системи автоматичного керування та електроприводи: Навч. посібник / М.Г. Попович, О.Ю. Лозинський, В.Б. Клепіков та ін.; За ред. П.Г. Поповича, О.Ю. Лозинського. - К.: Либідь, 2005. - 680 с.

Летючий Роман Ігорович — ст. гр. ЕПА-23м, Факультет електроенергетики та електромеханіки.

Олександр Анатолійович Паянок — к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oapayanok@gmail.com.

Науковий керівник: ***Олександр Анатолійович Паянок*** — к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oapayanok@gmail.com.

Letyuchy Roman I. — student of the group EPA-23m, Faculty of Electricity and Electromechanics.

Payanok Oleksandr A. — Cand. Sci (Tech.), Associate Professor, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oapayanok@gmail.com.

Supervisor: ***Payanok Oleksandr A.*** — Cand. Sci (Tech.), Associate Professor, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oapayanok@gmail.com.

УДК 631:3-83

В.О. Бакума
В.В. Богачук
О.А. Паянок

ДО ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЧАСТОТНОГО ЕЛЕКТРОПРИВОДА НА БАЗІ ДВОФАЗНОГО АСИНХРОННОГО ДВИГУНА

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Проведено аналіз сучасних тенденцій застосування частотного електропривода на базі двофазного асинхронного двигуна та визначено, що найбільш простим способом керування електроприводом є скалярне керування з розімкненим контуром, воно не забезпечує високої точності відпрацювання завдання і більш тривало в порівнянні з векторним керуванням, проте для машин малої потужності, що застосовуються в пристроях, де не важлива висока точність, скалярне керування може бути бажаним.

Ключові слова: частотний електропривод, двофазний асинхронний двигун, система управління, скалярне керування.

Abstract

An analysis of current trends in the use of a frequency electric drive based on a two-phase asynchronous motor was conducted and it was determined that the simplest way to control an electric drive is scalar control with an open loop; it does not provide high accuracy of task execution and is more time-consuming compared to vector control; however, for low-power machines used in devices where high accuracy is not important, scalar control may be desirable.

Keywords: frequency electric drive, two-phase asynchronous motor, control system, scalar control.

Вступ

Майже у всіх великих промислових установках вже завершена заміна на регульовані електроприводи, у багатьох випадках ведеться їх постійна модернізація з метою застосування найбільш сучасних систем управління, що все більше знижують втрати, що виникають. Однак, ще існують галузі, де застосування регульованих приводів охопило лише недостатньо малу частину пристроїв, що вимагають подібної заміни. Це область тягових механізмів, де ще панують двигуни постійного струму, а також сфера малопотужних промислових та побутових електроприладів, де застосовуються нерегульовані однофазні двигуни [1].

Важливою відмінністю двофазних двигунів по відношенню до найбільш поширених трифазних двигунів є те, що оскільки при тих же геометричних розмірах, що й у трифазного двигуна, на кожну фазу двофазного двигуна припадатиме в півтора рази більше полюсів. Тобто при зберіганні потужності швидкість обертання поля у двофазного асинхронного двигуна буде менше, а пусковий момент більший, ніж у аналогічного трифазного двигуна [2].

Існує кілька типів перетворювачів частоти для електроприводу на базі двофазного асинхронного двигуна. Для перетворювачів частоти (ПЧ) з ланкою постійного струму існують три конструкції інвертора напруги: двох-, трьох- та чотирьох стійковий. Найбільш переважним вважається тристійковий інвертор, оскільки конструктивно він нічим не відрізняється від поширених інверторів трифазного двигуна і поєднує в собі переваги двох- і чотиристійкових варіантів [2].

Метою роботи є проведення дослідження регульованих частотних електроприводів на базі двофазних асинхронних двигунів, що застосовуються в малопотужних побутових та промислових механізмах, з векторним та скалярним керуванням, що дозволяє здійснювати регулювання швидкості двигуна в широкому діапазоні значень.

Результати дослідження

В даній роботі ми розглянемо тільки ПЧ зі ланкою постійного струму, як більш популярний і зручний для управління порівняно з нерегульованим ПЧ. Він являє собою двоступеневий перетворювач потужності: спочатку через некерований випрямляч змінний струм мережі перетворюється на постійний, а потім постійний струм надходить на керований інвертор і перетворюється на змінний. Для двохфазного асинхронного двигуна (ДАД) існують 3 варіанти конструкції інвертора напруги у складі ПЧ зі ланкою постійного струму, кожен з яких має переваги. Двохстійковий інвертор вимагає найменшу кількість напівпровідникових елементів, а чотиристійковий інвертор забезпечує повністю роздільне керування обмотками двигуна. Але за сукупністю всіх факторів найкращим варіантом визнається тристійковий інвертор, який містить 6 основних напівпровідникових елементів у ключовому режимі та не вимагає виведення середньої точки у ланці постійного струму. Конструктивно трифазний інвертор для ДАД нічим не відрізняється від звичайного інвертора напруги з IGBT-транзисторами для трифазного асинхронного двигуна (ТАД), тому для двофазного приводу може використовувати ПЧ з такою конструкцією інвертора від трифазного приводу без заміни найбільш дорогої силової частини перетворювача [2-3].

На рисунку 1 приведена модель ДАД із двостійковим інвертором та скалярною системою управління.

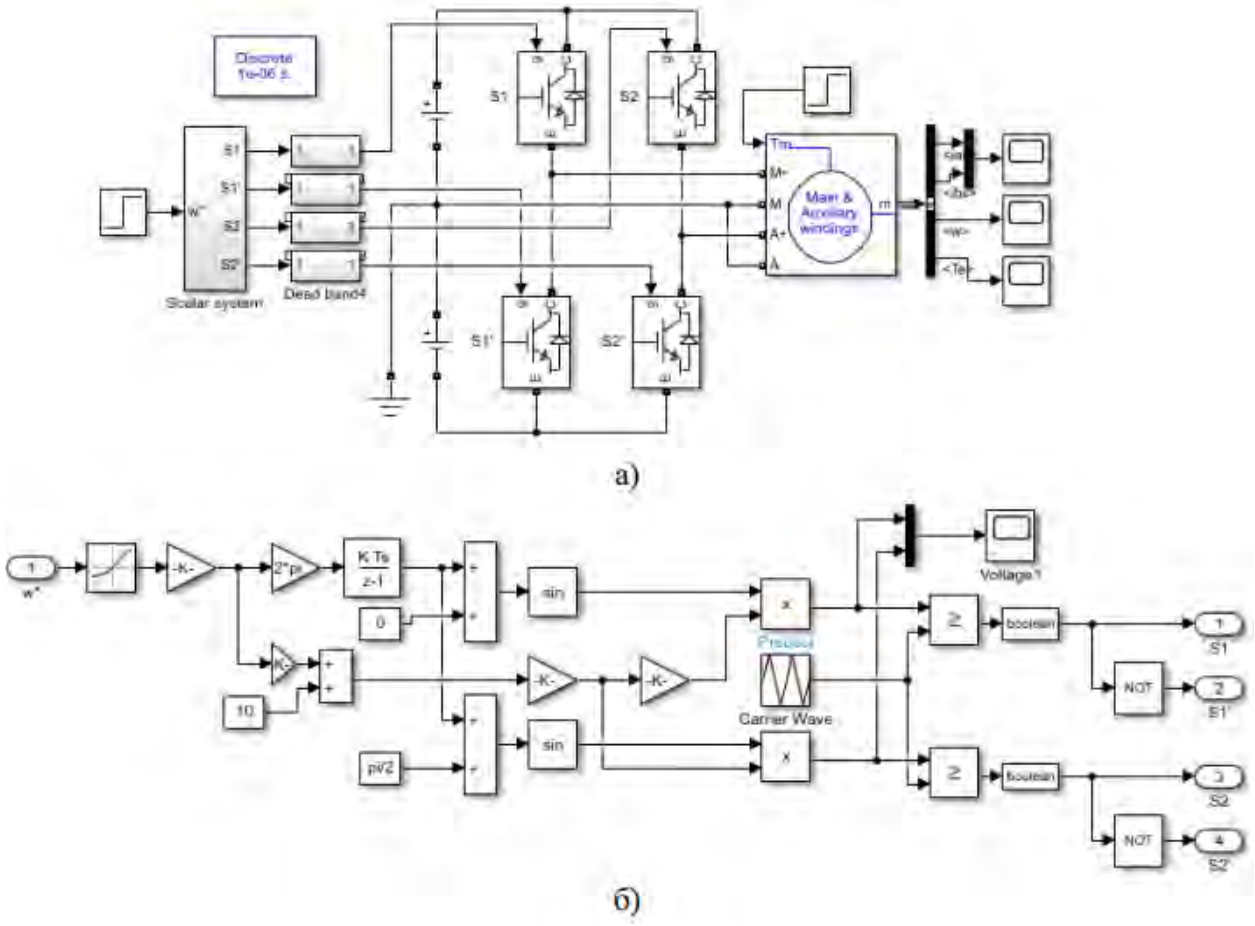

Рис. 1. Модель двофазного ЕП з двостійковим інвертором та скалярною СУ: а) модель приводу; б) модель СУ

Для комутації ключів інвертора та отримання струму та напруги заданої частоти в ПЧ застосовується ШІМ (PWM в іноземній літературі). Її основний принцип полягає в тому, щоб модулювати тривалість імпульсів, тобто час замикання ключів для досягнення необхідної напруги, струму, потужності та частоти. Розробки та дослідження нових алгоритмів ШІМ активно проводяться останні три десятиліття, їх впровадження стало простіше завдяки появі швидких сигнальних процесорів та програмованих матричних перетворювачів. Більшість алгоритмів ШІМ можна

розділити на дві групи: синусоїдальні ШІМ з опорним сигналом (СШІМ, SPWM) та просторово-векторні ШІМ (ПВШІМ або SVPWM). При цьому всі ШІМ можна класифікувати на безперервні ШІМ (Continuous PWM) і переривчасті ШІМ (Discontinuous PWM).

Принцип СШІМ полягає в тому, що опорний високочастотний сигнал порівнюють з синусоїдальними модулюючими сигналами для модуляції відповідних сигналів стробу, на основі яких генеруються керуючі сигнали для ключів інвертора.

Варто також зазначити, що у всіх системах електроприводу можливий пуск двигуна з нульовою швидкістю під номінальним навантаженням. Ця властивість є загальною для всіх ДАД. Якщо розглядати однакові за масогабаритними і потужними параметрами ТАД і ДАД, то в ДАД виявиться в півтора рази більше пар полюсів, що припадають на одну фазу. В результаті збільшення числа пар полюсів тягне за собою зниження швидкості та підвищення моменту за збереження рівності потужностей. По графіках механічних характеристик ДАД видно, що їхній пусковий момент наближений до максимального та перевищує номінальний. Без сильних пускових коливань моменту, характерних для прямого пуску ДАД здатний почати працювати з номінальним навантаженням при пуску з нульової швидкості, що створює передумови для його застосування в тягових механізмах.

Висновки

В результаті проведеного аналізу та дослідження визначено, що найбільш простим способом керування електроприводом є скалярне керування з розімкненим контуром. Воно не забезпечує високої точності відпрацювання завдання і більш тривало в порівнянні з векторним керуванням, проте для машин малої потужності, що застосовуються в пристроях, де не важлива висока точність, скалярне керування може бути бажаним. Комутація ключів інвертора при цьому виконуватиметься на основі СШІМ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Beshta O.S. Electric drives adjustment for improvement of energy efficiency of technological processes, Scientific Bulletin NSU, 2012, Vol. 4, pp. 98-107. The original source of material: http://nv.nmu.org.ua/index.php/ru/component/jdownloads/finish/34-04/530-2012-4-beshta/0.

2. Сучасні перетворювачі частоти в системах електропривода : навч. посібник / М. В. Загірняк, Т. В. Коренькова, А. П. Калінов, А. І. Гладир, В. Г. Ковальчук. – 2-ге вид., переробл. і доповн. – Харків: Видавництво «Точка», 2017. – 206 с.

3. . Popescu M., Navrapescu V. Modelling in stationary frame reference of single and two-phase induction machines including the effect of iron loss and magnetising flux saturation // Proc. ICEM 2000, 2000. P. 407-411.

Бакума Владислав Олегович — ст. гр. ЕПА-23м, Факультет електроенергетики та електромеханіки.

Богачук Володимир Васильович — к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bogachukvv64@gmail.com.

Олександр Анатолійович Паянок — к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oapayanok@gmail.com.

Науковий керівник: ***Богачук Володимир Васильович*** — к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bogachukvv64@gmail.com

Bakuma Vladyslav O. — student of the group EPA-23m, Faculty of Electricity and Electromechanics.

Bogachuk Volodymyr V — Cand. Sci (Tech.), Associate Professor, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bogachukvv64@gmail.com.

Payanok Oleksandr A — Cand. Sci (Tech.), Associate Professor, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oapayanok@gmail.com.

Supervisor: ***Bogachuk Volodymyr V*** — Cand. Sci (Tech.), Associate Professor, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bogachukvv64@gmail.com.

УДК 621.3

Микола МОШНОРІЗ
Дмитро МОСЄЖНИЙ

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ КЕРУВАННЯ ГІДРОАГРЕГАТОМ З ВИКОРИСТАННЯМ МОДЕРНІЗОВАНИХ АВАРІЙНИХ АЛГОРИТМІВ УПРАВЛІННЯ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Метою роботи є вдосконалення алгоритмів керування агрегатами ГЕС.

У роботі проведено аналіз виконано аналіз низки технологічних процесів ГЕС. Проведений аналіз алгоритмів автоматичної системи управління гідроагрегатом дозволив виявити недоліки в аварійних режимах роботи. Для усунення виявлених недоліків у роботі запропоновано модернізовані аварійні алгоритми автоматичної системи управління гідроагрегатом. Для дослідження алгоритмів АСУГ розроблена математична модель гідроагрегату на підставі експлуатаційних гідравлічних характеристик реального гідроагрегату та допоміжного обладнання.

Ключові слова: *гідроагрегат, турбіна, гідрогенератор, аварійні режими роботи, система управління, електротехнічний комплекс*.

The purpose of the work is to improve the control algorithms of hydroelectric power plants.

The work analyzes a number of technological processes of hydroelectric power plants. The analysis of the algorithms of the automatic hydraulic unit control system allowed to identify shortcomings in emergency operating modes. To eliminate the identified shortcomings in the work, modernized emergency algorithms of the automatic hydraulic unit control system are proposed. To study the algorithms of the automatic control system, a mathematical model of the hydraulic unit was developed based on the operational hydraulic characteristics of a real hydraulic unit and auxiliary equipment.

Keywords: *hydraulic unit, turbine, hydrogenerator, emergency operating modes, control system, electrical complex*.

Вступ

Сучасне гідроенергетичне обладнання великих ГЕС здебільшого повністю автоматизоване. Усі операції з пуску та зупинки (як у штатному, так і в аварійному режимах), а також більшість функцій оперативного обслуговування агрегатів виконуються автоматизованою системою управління (АСУГ) без участі чергового персоналу. Ручне управління обмежується подачею команд на автоматичний пуск, зупинку або зміну режиму роботи, тоді як усі проміжні дії виконує АСУГ у заданій послідовності.

Основні функції АСУГ: автоматизація операцій, пов’язаних із режимами роботи гідроагрегату (пуск, зупинка, перехід у режим синхронного компенсатора тощо); контроль технічного стану агрегату для своєчасного виявлення несправностей; здійснення протиаварійних заходів у разі несправності агрегату або порушення роботи енергосистеми.

На сьогодні алгоритми АСУГ не стандартизовані нормативними документами, тому їх створюють індивідуально для кожної ГЕС за участю персоналу станції. Такий підхід може призводити до появи неточностей у роботі системи, особливо в нестандартних аварійних ситуаціях, коли АСУГ може видавати неефективні або навіть небезпечні керуючі сигнали, що сприяють розвитку аварії.

Приклад проблемиАСУГ ГЕС реалізує функцію виявлення аварійного стану агрегату з подальшою автоматичною зупинкою. Зокрема, аварійний стан фіксується при зниженні рівня масла в маслонапірній установці (МНУ). У такій ситуації алгоритм подає команду на відключення генераторного вимикача та закриття направляючого апарату (НА). Однак у разі недостатнього об’єму масла в МНУ направляючий апарат може не закритися, що призводить до тривалої роботи агрегату, відключеного від мережі, на підвищених обертах, створюючи ризик додаткових пошкоджень.

Питання забезпечення надійної роботи ГЕС за рахунок законів керування в аварійних режимах роботи залишається особливо актуальним, тому метою роботи є підвищення рівня надійності роботи гідроагрегату гідроелектростанції в аварійних режимах.

Об’єктом дослідження є процеси, що протікають в гідрогенераторі ГЕС в аварійних режимах роботи.

Предметом дослідження є математична та комп’ютерна модель гідрогенератора ГЕС.

Результати дослідження

Основні принципи управління та автоматизації ГЕС передбачають максимальну автономність, мінімізацію участі людини у їхній роботі та спрощення технічного обслуговування. Згідно з цими принципами, визначено ключові вимоги до обладнання та систем автоматизації таких станцій:

Можна виділити такі основні принципи управління ГЕС: автономна робота з мінімальною участю чергового персоналу; максимальна кількість операцій, а особливо тих, які потребують оперативних дій за інструкціями, виконуються автоматично; періодичні огляди звести до мінімальних обсягів та максимального інтервалу їх проведення; повна автоматизація: обладнання має забезпечувати роботу у складі енергосистеми, з забезпеченням виходу з усіх аварійних ситуацій.

Вимоги до обладнання АСУ ГА ГЕС: простота управління та обслуговування; мінімізація допоміжного обладнання, яке має працювати лише в автоматичному режимі; ремонт шляхом заміни стандартних зношених вузлів без виготовлення деталей на місці; у разі аварійної ситуації має забезпечуватися зупинка гідроагрегату з видачею сигналу на центральний пост управління; автоматичні регулятори гідротурбін повинні управляти всім допоміжним обладнанням; захист станції забезпечується автоматичними охоронними пристроями.

Структурна схема автоматичної системи управління гідроагрегатом ГЕС зображена на рис. 1.

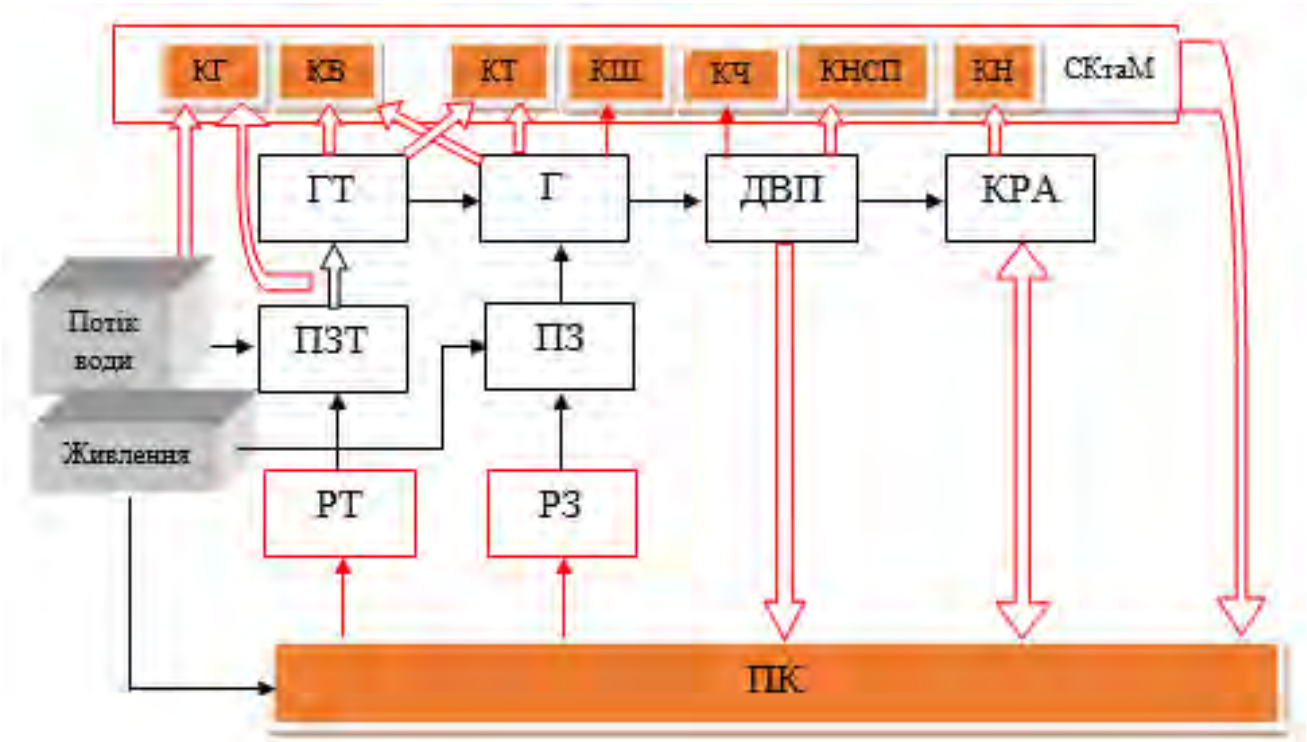

Рисунок 1 – Структурна схема АСУ ГТ ГЕС

До складу АСУ ГТ ГЕС належать такі основні елементи: гідротурбіна (ГТ); електричний генератор (Г); комутаційно-захисна та розподільна апаратура (КРА); пристрій збудження (ПЗ); привід затвору турбіни (ПЗТ); регулятор турбіни (РТ); регулятор збудження (РЗ); пристрій керування турбоагрегатом (ПК); система керування та моніторингу турбоагрегата (СКтаМ); система контролю гідравлічних параметрів гідротурбіни (КГ); система контролю вібрацій гідротурбіни та генератора (КВ); система контролю температури гідротурбіни та генератора (КТ); система контролю швидкості обертання гідротурбіни та генератора (КШ); система контролю частоти напруги статора генератора (КЧ); система контролю напруги, струму та потужності генератора (КНСП); система контролю навантаження генератора (КН).

Червоним кольором на рис. 1 позначено слабкострумові сигнали керування чи вимірювання контрольованих параметрів. Сукупність блоків, які опрацьовють ці сигнали формує саму структуру АСУ ГТ ГЕС. До складу АСУ ГТ входять також підсистема діагностики та зв'язку з системами керування і моніторингу верхнього рівня.

Для реалізації принципів керування в аварійних режимах роботи необхідно забезпечити можливість централізованого управління об'єктом у режимі реального часу. САУ ГЕС пропонується організувати у вигляді централізованої структури оперативного управління, яка включає часткову децент-

ралізацію окремих функцій локального управління. Це досягається завдяки використанню адаптивних систем автоматичного управління, як показано на функціональній схемі на рис. 2.

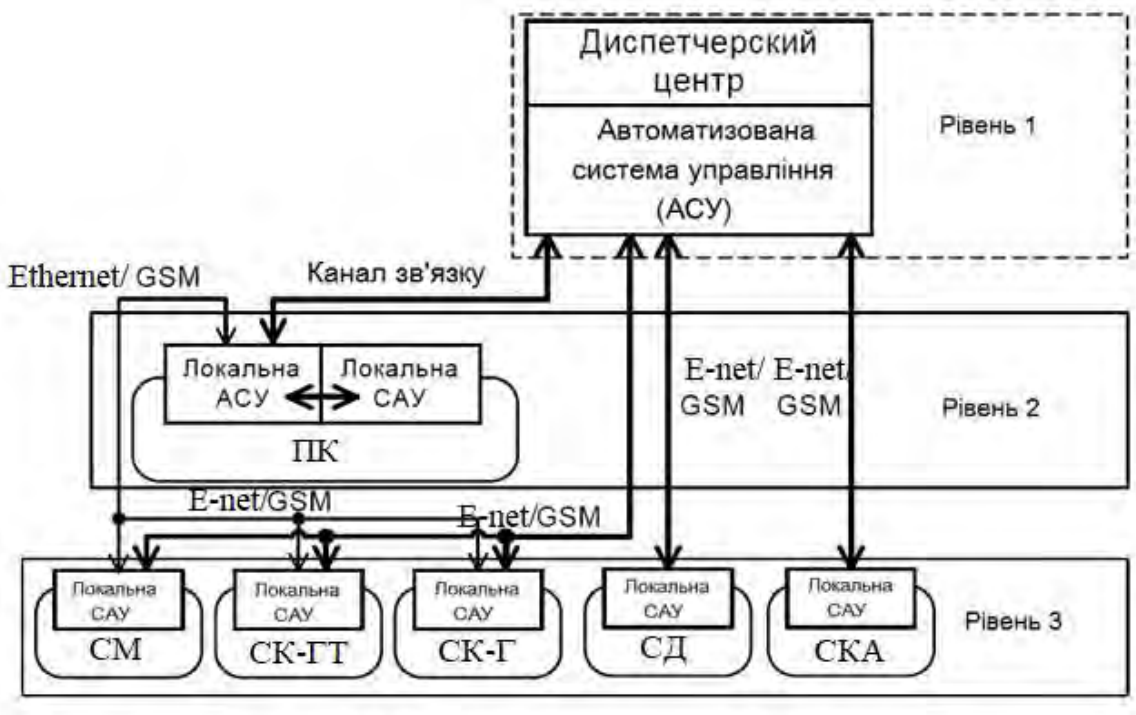

Рисунок 2 – Функціональна схема АСУ ГА ГЕС

На рисунку 3.2 позначено: пристрій керування (ПК); система моніторингу ГА ГЕС (СМ); система керування гідротурбіною (СК-ГТ); система керування генератором (СК-Г); система діагностування (СД); система керування в аварійних режимах роботи (СКА).

Шляхом комп'ютерного імітаційного моделювання було проведено перевірку працездатності розробленої структури та функціональної схеми роботи системи керування ГА в таких режимах: ХХТ, ХХГ, та скидання навантаження. Експериментальні дані підтвердили достовірність отриманих шляхом математичного моделювання результатів.

На основі імітаційної моделі здійснено перевірку аварійних алгоритмів АСУГ, що дозволило виявити недоліки їх функціонування під час аварійної зупинки ГА з відключенням від мережі та скиданням навантаження. У ході аналізу оцінено величину закидання частоти обертання, тривалість роботи агрегату на підвищених обертах, а також час виконання аварійної зупинки.

Перевірено модернізовані аварійні алгоритми АСУГ на основі імітаційної моделі. Результати підтвердили, що модернізація усуває недоліки стандартних алгоритмів. Також було оцінено час виконання аварійної зупинки.

Якщо припустити, що запропонований підхід дозволяє підвищити ефективність роботи ГА ГЕС потужністю 117МВт на 0,01%, то річний економічний ефект може становити **626478,61 грн, а термін окупності модернізації системи керування на самому сучасному і найпотужнішому контролері SIEMENS S7-1500 – становить 4 місяці.**

Дослідження аварійних алгоритмів АСУГ на основі імітаційної моделі виявило, що аварійне відключення ГА в номінальному режимі роботи за стандартними алгоритмами призводить до пульсації частоти обертання амплітудою до 150% та зростання тривалості виходу з перехідного режиму до однієї хвилини.

Перевірка модернізованих алгоритмів на базі імітаційної моделі показала їх ефективність у разі аварійної зупинки та розвантаження ГА. Відключення ГА від мережі з попереднім розвантаженням дозволило усунути зазначених недоліків. Тривалість перехідного процесу зменшилася у 3 рази.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кухарець Б. В. Підвищення ефективності керування гідроагрегатом ГЕС: БДР. – Тернопіль, ТНТУ – 2023. 59с.

2. Бабков В. П., Коваленко В. Г. Системи автоматизації гідроелектростанцій. – Київ: Політехніка, 2018. – 312 с.

3. Гнатюк В. М. Автоматизовані системи керування на електростанціях і в мережах. – Львів: Техніка, 2020. – 278 с.

4. Гребенюк В. П., Сидоренко І. Г. "Реконструкція гідроагрегатів як засіб підвищення ефективності роботи ГЕС". Гідроенергетика України, №3, 2020. – С. 45–50.

5. Мошноріз М. М., Мосєжний Д. В. ДО ПИТАННЯ ДІАГНОСТУВАННЯ ВІДЦЕНТРОВИХ НАСОСНИХ АГРЕГАТІВ. Матеріали конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2023)». Секція "Електроенергетика та електромеханіка". 22 червня 2023 року, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. URL1: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2023/ paper/view/18584.

Мошноріз Микола Миколайович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, e-mail: moshnoriz@vntu.edu.ua.

Мосєжний Дмитро Володимирович – студент групи 1ЕМ-19б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, e-mail: dmoseznij@gmail.com.

Moshnoriz Mykola Mykolayovych – Cand. tech. Sciences, Associate Professor of Computerized Electromechanical Systems and Complexes, Vinnytsia National Technical University, e-mail: moshnoriz@vntu.edu.ua.

Dmytro Volodymyrovych Mosezhny – student of group 1EM-19b, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, e-mail: dmoseznij@gmail.com.

УДК 62-83

С. М. Бабій
В. О. Гелетюк

СИСТЕМА КЕРУВАННЯ ПАЛЬНИКОМ ГАРТУВАЛЬНОГО БАРАБАНУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розроблено систему керування пальником гартувального барабану лінії прокалювання ільменіту. Дана система реалізує узгоджене керування пальником та приводами гартувального барабану і витяжного вентилятора, а також забезпечує захист пальника від перегріву при виникненні перебоїв в електропостачанні за рахунок використання джерел резервного живлення.

Ключові слова: гартувальний барабан, система керування, пальник, електропривод.

Abstract

A control system for the burner of the hardening drum of the ilmenite calcination line has been developed. This system implements coordinated control of the burner and drives of the hardening drum and exhaust fan, and also provides protection of the burner from overheating in the event of power outages by using backup power sources.

Keywords: quenching drum, control system, burner, electric drive.

Вступ

Титан – це легкий, міцний, дороговартісний і дефіцитний метал, сплави з якого, завдяки своїм характеристикам, широко використовуються в різних сферах діяльності людини [1]. Світові запаси титану поширені у вигляді трьох головних промислових мінералів – ільменіту, лейкоксену і рутилу та виявлені в тридцяти країнах світу серед яких є і Україна [2]. Загалом в Україні виявлено 13 родовищ титанових руд. Їх загальний запас оцінюють приблизно в 5,9 млн. тон по вмісту TiO2 [2].

Важливо не просто бути сировинним придатком, а й переробляти наявні ресурси та виробляти конкурентну продукцію. Таким чином, робота присвячена важливому питанню розвитку переробки титановмісної сировини в Україні. Зокрема в роботі розробляється система керування пальником гартувального барабану лінії прокалювання ільменіту.

Результати дослідження

Особливості експлуатації газового пальника гартувального барабану:

1) пуск газового пальника (процес нагрівання) можливий лише за умови роботи гартувального барабану та витяжного вентилятора. Зупинка будь-якого із зазначених механізмів повинна обумовлювати негайну зупинку пальника;

2) значення температури в камері гартувального барабану при якій відбувається процес прокалювання ільменіту становить близько 1000°С. Саме тому, при виникненні аварійних ситуацій (наприклад, блокуванні пальника, зупинці гартувального барабану або витяжного вентилятора) чи при перебоях в електропостачанні, важливо забезпечити роботу вентилятора обдування пальника, поки температура в камері гартувального барабану не знизиться до допустимого рівня. В іншому випадку під дією високої температури (близько 1000°С) відбудеться перегрів та руйнування конструктивних складових пальника.

Таким чином система керування пальником гартувального барабану повинна характеризуватися високою надійністю та стабільністю роботи у зв’язку з чим пропонується:

1) при реалізації системи керування використовувати обладнання з високим ступенем надійності, а в якості основного блока керування використати промисловий контролер;

2) живлення кіл керування здійснювати через блок безперебійного живлення (UPS);

3) для аварійного живлення двигуна вентилятора обдування пальника передбачити генератор з системою аварійного введення резерву (АВР).

Відповідна функціональна схема зображена на рис 1.

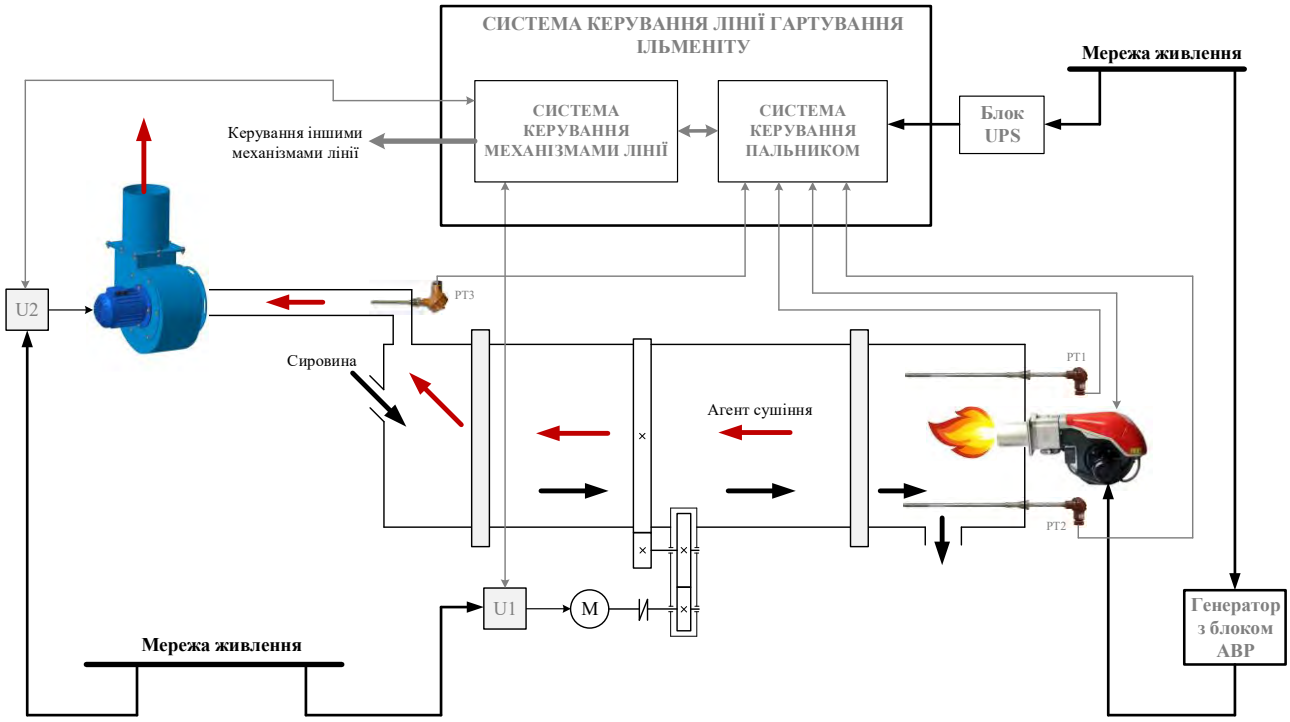

Рис. 1. Узагальнена функціональна схема системи керування лінії гартування ільменіту

Для нагрівання камери барабану використовується газовий пальник Riello RS100 (табл. 1).

Табл.1 – Технічні дані пальника Riello RS100 [3]

Параметри	Значення
Модель	RS100
Тип	822 T1
Потужність	232…1163 кВт
Приводний двигун вентилятора пальника: – потужність – оберти – напруга живлення – частота – номінальний струм	 1,5 кВт 2810 об/хв 220/380 В 50 Гц 6,4 / 3,7 А
Сервопривод:	LKS 210-21 (B1-15 S2)
Автомат горіння	RMG88.62A2 GAS

Для реалізації системи керування було вибрано необхідне обладнання та сенсори температури (табл. 2).

Табл.2 – Основне обладнання для реалізації системи керування

Назва	Маркування
Блок керування: – контролер – аналоговий модуль розширення – текстовий дисплей	 LOGO!12/24RCE (6ED1052-1MD08-0BA1) LOGO! AM2 (6ED1055-1MA00-0BA2) LOGO! TD (6ED1055-4MH08-0BA1)
Сенсори температури ТЕРА: – температура в камері – температура продукту – температура на виході	 ТНН-У-1-28-N-1%-И-1000-NIC-6-M20x1,5-120-Д-/0...1200/ ТНН-У-1-28-N-1%-И-1250-NIC-6-M20x1,5-120-Д-/0...1200/ ТХА-У-1-27-К-1%-И-400-310S-6-В-/0...1050/

Використовуючи вибрану елементу реалізовано систему керування пальником гартувального барабану, проведено її монтаж та налагоджено роботу в реальних умовах експлуатації (рис. 2).

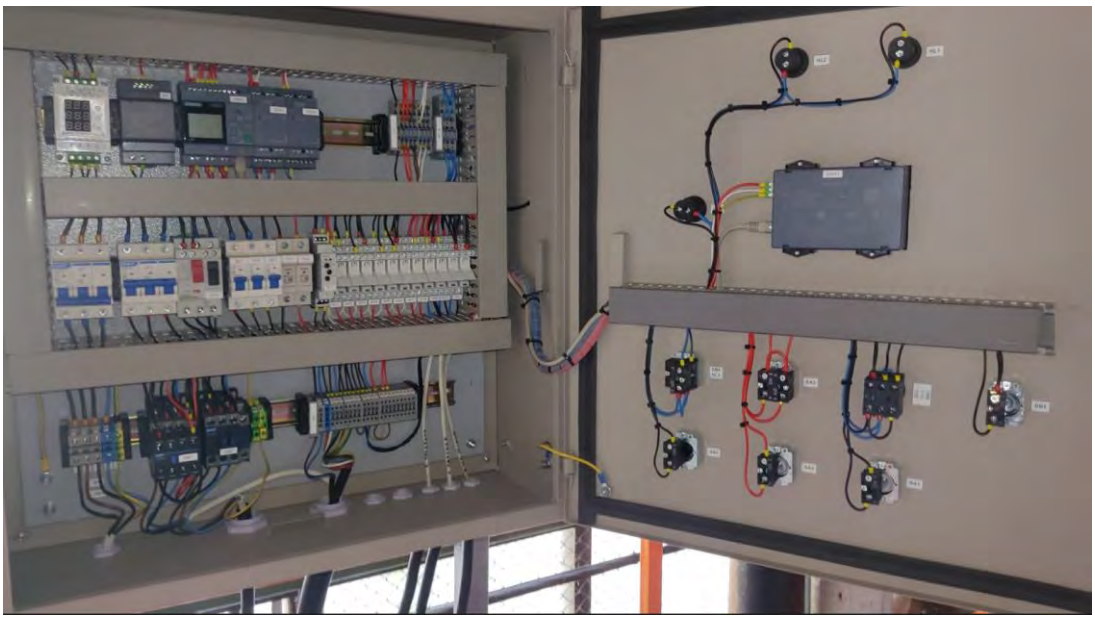

Рис. 2. Виконаний монтаж (шафа керування пальником)

Висновки

Розроблено систему керування пальника гартувального барабану, яка забезпечує підтримання стабільної температури продукту, а також забезпечує захист пальника від перегріву при виникненні аварійних ситуацій та при перебоях в електропостачанні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1 Титан – сфери застосування. [Електронний ресурс]. URL: https://upt.com.ua/stati/sferi-zastosuvannya-titanu

2 Дослідження українського ринку ільменітового концентрату. [Електронний ресурс]. URL: http://www.saleprice.com.ua/ua/publications/ilmenite_concentrate_market.html

3 GAS BURNERS (TWO STAGE) RS 100. [Електронний ресурс] URL: https://www.rielloburners.co.uk/products/gas-burners/two-stage/rs-series/3785302

Бабій Сергій Миколайович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп`ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: babiy82sm@gmail.com

Гелетюк Вадим Олексійович – студент групи ЕПА-23м, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: geletenko@gmail.com

Serhiy Babiy – Ph. D. (Eng.), Assistant Professor of the Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, e-mail: babiy82sm@gmail.com.

Vadym Heletyuk – student of the Faculty of Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, e-mail: geletenko@gmail.com

УДК: 629.113

В.П. Шестопал
В.С. Бомбик
О. А. Паянок

ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ТЯГОВОГО ЕЛЕКТРОПРИВОДА АВТОНОМНОГО ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано модернізовану систему електроприводу автономного транспортного засобу з використанням багатоканального перетворювача постійної напруги, використання якого сприяє покращенню тягових характеристик електроприводу та підвищує масогабаритні показники електромобіля, а також такий підхід дозволяє досягти оптимального балансу між напругою тягового джерела струму, кількістю акумуляторів у батареї та їх надійністю.

Ключові слова: електропривод, автономний транспортний засіб, перетворювач постійної напруги, електричний двигун.

Abstract

A modernized electric drive system for an autonomous vehicle is proposed using a multi-channel DC voltage converter, the use of which helps to improve the traction characteristics of the electric drive and increases the weight-and-dimensions of the electric vehicle, and this approach also allows achieving an optimal balance between the voltage of the traction current source, the number of batteries in the battery, and their reliability.

Key words: *autonomous vehicle, DC/DC converter, electric motor.*

Вступ

Основною проблемою електричних транспортних засобів сьогодні є малий запас автономного ходу на противагу традиційним транспортним засобам з двигунами внутрішнього згоряння. Проблема реалізації автономного ходу зараз також актуальна для міського громадського електричного транспорту, такого як тролейбуси, трамваї та електробуси [1].

Існують різні підходи до вирішення цієї проблеми. Це і впровадження різноманітних накопичувачів енергії, реалізація гібридних енергоустановок, що поєднують у собі кілька різних джерел енергії, а також реалізація сучасних систем управління електричним тяговим приводом постійного та змінного струму.

Більшість фахівців робить висновок про те, що саме невеликий запас ходу транспортного засобу і є головною проблемою безрейкового електротранспорту. Ця проблема вирішується використанням сучасних типів накопичувачів енергії, реалізацією гібридних систем, чи реалізацією сучасних систем управління. Подальше вдосконалення систем тягового електроприводу можливе за рахунок розробки та дослідження нових алгоритмів керування. Розробка нових алгоритмів управління, дослідження особливостей їх використання в системі тягового електроприводу є актуальним завданням, яке стоїть перед фахівцями. Вирішення цього завдання призведе, зрештою, до розробки та створення енергоефективного транспортного засобу [2-3].

Мета роботи полягає в підвищенні енергетичної ефективності системи тягового електроприводу автономного транспортного засобу за рахунок раціонального вибору компонування тягової системи та використання сучасних алгоритмів керування системи електроприводу автономного транспортного засобу.

Результати дослідження

До компонентів електромобілів, як і до будь-яких інших транспортних засобів, пред'являються вимоги високої надійності безпеки. Тому до прямих перетворювачів напруги (ППН), які використовуються в схемі силового електрообладнання електромобіля також пред’являються

аналогічні вимоги при проектуванні та розрахунку. До таких вимог можна віднести такі:

- номінальна вхідна напруга перетворювача повинна відповідати напрузі блоку акумуляторної батареї;
- межі зміни вихідної напруги перетворювача повинні відповідати напрузі на вході трифазного інвертора;
- вихідна напруга перетворювача має бути стабілізованою незалежно від рівня заряду АБ;
- наявність сигнальних попереджень при підвищенні вхідних та вихідних напруг вище максимальної;
- наявність захисту та сигнальних попереджень при коротких замиканнях та перевантаженні;
- наявність системи охолодження (повітряне або рідинне);
- механічні та кліматичні чинники, при яких обернений перетворювач напруги (ОППН) повинен забезпечити безперебійну та надійну роботу;
- по функціональності ППН повинен бути двонаправленим для забезпечення зворотної передачі потужності рекуперації в гальмівних режимах електромобіля [4].

Крім перерахованих вимог система керування багатоканального перетворювача повинна мати можливість відключення будь-якого з паралельно працюючих каналів при коротких замиканнях без відключення інших працюючих перетворювачів. Дана специфічна вимога до ППН транспортного призначення пред'являється з метою забезпечення безперебійного електропостачання тягового електропривода електромобіля для того, щоб не створювати аварійні ситуації та в цілому з точки зору безпечної та надійної експлуатації.

Структурна блок-схема силової установки електромобіля з використанням ОППН приведена на рисунку 1. Важливою властивістю даних перетворювачів є оберненість, яка передає потужність рекуперації, що виробляється двигуном, назад на акумуляторну батарею.

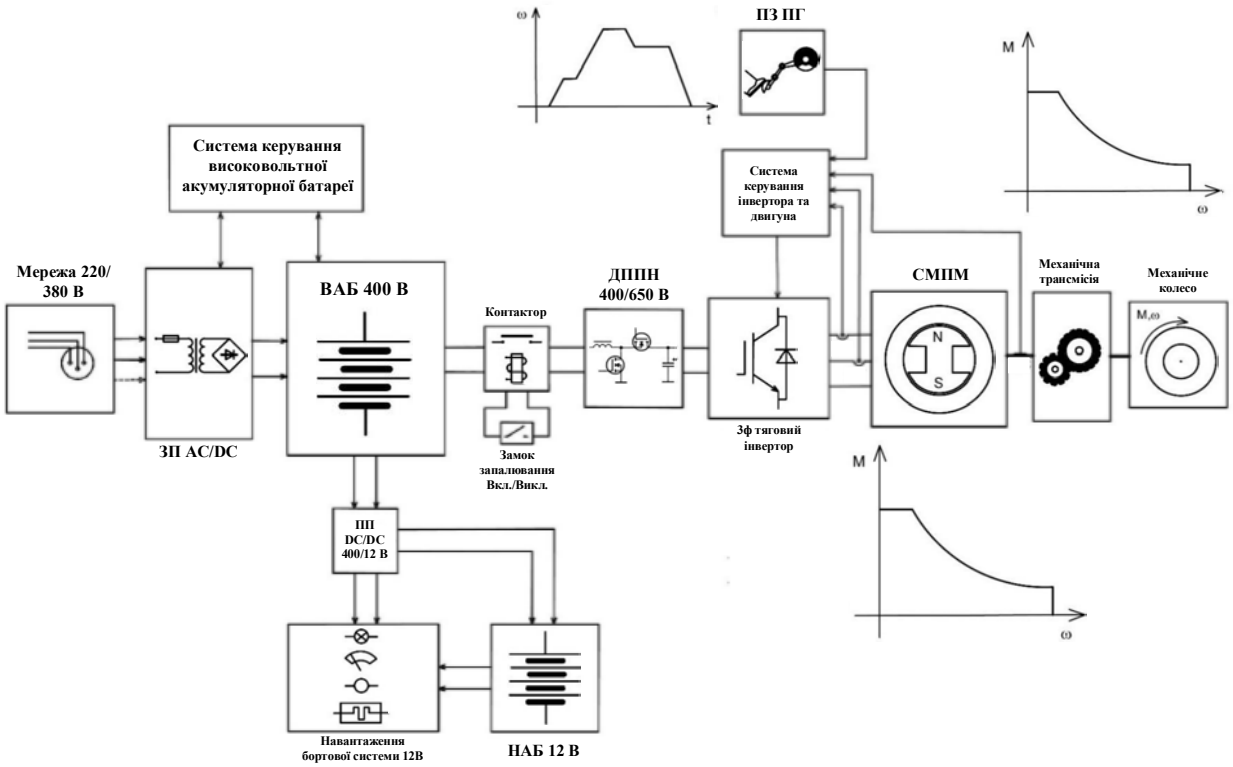

Рис. 1. Структурна блок-схема силової установки електромобіля з використанням ОППН

На рисунку 1 прийняті такі позначення: мережа 220/380 В – побутова мережа або станція швидкої зарядки; ЗП AC/DC – зарядний пристрій; ВАБ 400 В – високовольтна акумуляторна батарея; ПП DC/DC 400/12D – проміжний перетворювач; ДППН – двонаправлений перетворювач постійної напруги; НАБ 12В – низьковольтна бортова акумуляторна батарея; СМПМ – синхронна машина з постійними магнітами; ПЗПГ – пристрій завдання прискорення та гальмування.

Двонаправленість перетворювача постійної напруги (ППН) забезпечує можливість зворотної

передачі потужності, що виробляється тяговим електродвигуном (ТЕД) під час процесу рекуперації, назад в акумуляторну батарею (АБ) для накопичування та подальшого використання накопленої енергії. Це є важливою перевагою електричних транспортних засобів, оскільки рекуперація дозволяє значно підвищити енергоефективність транспортного засобу, знижуючи витрати енергії при гальмуванні або сповільненні.

Система, яка включає в себе двонаправлений перетворювач, дозволяє не тільки заряджати акумулятори під час рекуперації енергії, але й забезпечує зворотній процес – надання енергії в систему для живлення тягового двигуна, коли це необхідно. Це робить перетворювач ключовим елементом для оптимізації енергоспоживання та підвищення ефективності електричних транспортних засобів.

Висновки

Збільшення напруги джерела живлення за допомогою багатоканального перетворювача постійної напруги має кілька переваг. З одного боку, це сприяє покращенню тягових характеристик електроприводу та підвищує масогабаритні показники електромобіля. З іншого боку, такий підхід дозволяє досягти оптимального балансу між напругою тягового джерела струму, кількістю акумуляторів у батареї та їх надійністю. Крім того, використання багатоканального перетворювача дозволяє підвищити ефективність енергоспоживання, зменшити теплові втрати та покращити загальну довговічність електричних компонентів системи. Це, в свою чергу, позитивно впливає на зменшення витрат на обслуговування та збільшення часу роботи транспортного засобу на одному заряді.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Yu, H., Wang, Y., Bortoff, S.A., Ueda, K Energy-Efficient Trajectory Planning for a Mobile Agent by Using a Two-Stage Decomposition Approach // World Congress of the International Federation of Automatic Control (IFAC). – 2014.

2. Wang J., Yuan X., Atallah K. Design Optimization of a Surface-Mounted Permanent-Magnet Motor With Concentrated Windings for Electric Vehicle Applications // IEEE Transactions on Vehicular Technology. - 2013. - №62. - С. 1053-1064.

3. Jain M. Suitability analysis of in-wheel motor direct drives for electric and hybrid electric vehicles / M. Jain, S. S. Williamson // IEEE Electrical Power Energy Conference (EPEC). - 2009. - P. 1 - 5.

4. Migal V, Arhun S, Hnatov A, et. al (2019) Substantiating the Criteria For Assessing the Quality of Asynchronous Traction Electric Motors in Electric Vehicles and Hybrid Car. Jornal of the Korean Society for Precision Engineering 10:989-999.

Шестопал Віталій Петрович — ст. гр. ЕПА-23м, Факультет електроенергетики та електромеханіки.

Вадим Сергійович Бомбик – — ст. викл. кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vsbombyk@gmail.com.

Олександр Анатолійович Паянок — к к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oapayanok@gmail.com.

Науковий керівник: ***Вадим Сергійович Бомбик –*** — ст. викл. кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vsbombyk@gmail.com.

Schestopal Vitali P. — student of the group EPA-23m, Faculty of Electricity and Electromechanics.

Bombyk Vadym S. — senior lecturer, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vsbombyk@gmail.com.

Payanok Oleksandr A — Cand. Sci (Tech.), Associate Professor, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oapayanok@gmail.com.

Supervisor: ***Bombyk Vadym S.*** — senior lecturer, Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vsbombyk@gmail.com.

УДК 621.314

О. А. Грибовський

М. М. Мошноріз

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ ЕЛЕКТРОПРИВОДІВ ЕКСКАВАТОР ГІРНИЧОВИДОБУВНОГО КАР'ЄРУ

Вінницький національний технічний університет

Двигуни постійного струму широко застосовуються в промислових установках завдяки своїй простоті керування та високій продуктивності. Однак, для забезпечення безперебійної роботи такого обладнання необхідно постійно контролювати стан двигунів. Особливу увагу слід приділяти графіку планових ремонтних робіт, оскільки надмірне використання може призвести до серйозних наслідків, таких як короткі замикання, перегрівання та вихід двигуна з ладу.

Ключові слова: двигун постійного струму, пуск двигуна, предиктивне обслуговування двигунів, контроль ізоляції, нагрів підшипників

Постановка проблеми

Спостерігається значне перевищення реальних втрат електроенергії при зношенні електропривода порівняно з нормативним. Це зумовлено тим, що при експлуатації технічних систем технічний стан її елементів погіршується через знос та старіння внаслідок впливу факторів середовища (кліматичних, механічних, режимних, електромагнітних та ін.), що у багатьох випадках не тільки знижує їхню надійність, але викликає додаткові втрати електричної енергії.

Аналіз останніх досягнень і публікацій

Проблемою дослідження обслогувавання двигунів постійного стурму займалися і займається ряд вітчизняних і закордонних науковців: О. І. Лукін, Ю. О. Кондратенко, С. В. Заремба, Ю. Б. Сінькевич, І. М. Касьяненко, J. Smith, R. Müller, Y. Tanaka та ін.

Мета статті

Підвищення ефективності роботи електроприводів екскаватора гірничо видобувного кар'єру.

Виклад основного матеріалу дослідження

Комплектний пристрій керування електроприводами екскаваторів виконує функції керування головними та допоміжними приводами екскаватора, керування синхронним двигуном перетворювального агрегату, блокування та захисту приводів, а також робочого обладнання екскаватора від аварійних режимів, контролю, світлової індикації, візуалізації та документування стану системи керування та електроустаткування. Будучи сучасною системою управління, ПКУ ШЕ надає машиністу та експлуатаційному персоналу на рідкокристалічному дисплеї великий обсяг інформації про технологічні показники роботи екскаватора та стан електроприводів. Інформація про технологічні показники зберігається в оперативній енергонезалежній пам'яті (чорна скринька).

Одна з важливих функцій системи управління приводами екскаваторів, полягає у плавному пуску та регулюванні струму збудження синхронного двигуна. На відміну від штатного прямого способу пуску, коли двигун включають на напругу мережі в асинхронному режимі і після виходу на підсинхронну швидкість вводять у синхронізм, у ПКУ ШЕ виробництва НВО «Модекс-привід» використовується плавний розгін синхронного двигуна до підсинхронної швидкості генератором обертання при

відключених від мережі обмотках статора синхронного двигуна Таке технічне рішення дозволяє повністю виключити просадки напруги мережі живлення і підвищити термін служби синхронного двигуна за рахунок виключення пускових струмів, велика величина (5÷7 кратних від номінального) і тривала дія яких викликає нагрівання статора, що призводить до передчасного виходу останніх і, як наслідок , скорочення терміну служби електричної машини

У роботі приймається система планово-попереджувальних ремонтів (ППР) гірничо-збагачувального й допоміжного устаткування.

Ремонтні роботи проводяться відповідно до річних графіків планово-попереджувальних ремонтів устаткування, що складаються із урахуванням кількості відпрацьованих даним механізмом машино-годин. При цьому ремонти здійснюються за допомогою агрегатно-вузлового методу ремонту, при якому вузли й агрегати, що вимагають ремонту, замінюються запасними, заздалегідь відремонтованими, або виготовленими в РМЦ.

Продуктивність кар'єру з видобутку ільменітовмістних рудних пісків приймається згідно до завдання на розробку РП кар'єру на ділянці родовища ільменіту – 1200 тис. м^3/рік і згідно вище приведеного розрахунку забезпечується вибраним устаткуванням.

За години роботи гірничого видобнуго підприємтва певною мірою ведеться облік споживаної електроенергії а також прораховується майбутнє споживання саме кар'єром. Беремо стастичні дані з листопада 2021 року по серпень 2024 року. Під час виконання дослідження було зібрано та виконано аналіз інформації про продуктивність виробітку певного кар'єру і кількість спожитої при цьому енергії. На основі цього зроблено висновок, що можна встановити відповідність між кількістю виробленої (розробленої) гірничої породи та кількістю спожитої електроенергії. Це співвідношення назвемо «питоме електроспоживання». Зрозуміло, що питоме електроспоживання залежить від виду породи і для зручності аналізу у роботі пропонується розділити породу за складністю її обробки (розробки) на чотири категорії. Значення питомого електроспоживання для кожної категорії зазначено у таблиці 1.

Таблиця 1 – Коефіцієнт питомого електроспоживання

№	Види породи	Коефіцієнт питомого електроспоживання, кВт·год/тис. $м^3$
Кп1	Піскоподібні	3
Кп2	Глиноподібні	2,373114865
Кп3	Гранітоподібні	1,74622973
Кп4	Пластоподібні	1,119344595

Для можливості встановлення реального споживання кожним видом приводу екскаватора-драглайна гірничозбагачувального кар'єру виконаємо модернізацію структурної схеми головних електроприводів згідно рисунку 1.

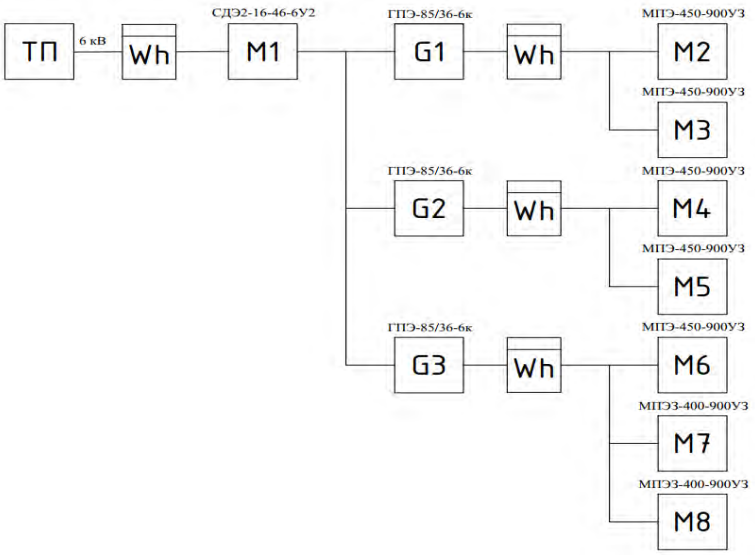

Рисунок 1 – Структурна схема головних електроприводів екскаватора ЕШ-10/70 зі встановленням пристроїв обліку споживання енергії

Розрахуємо для кожного коефіцієнта питомого електроспоживання споживану електроенергію та занесемо дані до таблиць 2 та 3.

Таблиця 2 – Розрахункові данні лічильників з мінімальним питомим споживанням.

	день	тиждень	місяць	рік
Лічильник загальний, кВт·год	7724	54067,86449	231719,4192	2780633,031
Лічильник двигуна підйому М2--М3, кВт·год	2439	17074,06247	73174,55344	878094,6413
Лічильник двигуна повороту М4—М5, кВт·год	2439	17074,06247	73174,55344	878094,6413
Лічильник двигуна підтягування М6—М7, кВт·год	2846	19919,73955	85370,31235	1024443,748
Лічильник двигуна кроку М8, кВт·год	7724	54067,86449	231719,4192	2780633,031

Таблиця 3 – Споживана електроенергія з коефіцієнт використання середній річний за рік.

Продуктивність екскаватора $м^3$/добу	6900,449315	6900,449315	6900,449315	6900,449315
Коефіцієнт питомого електроспоживання, кВт·год/тис. $м^3$	1,119344595	1,74622973	2,373114865	3
Споживання енергії, кВт·год/доб	7723,980641	12049,76974	16375,55884	20701,34795
Коефіцієнт використання середній річний за рік	0,297794551	0,464573376	0,631352202	0,798131028

Маючи питоме електроспоживання і продуктивність екскаватора можна знайти фактичне споживання електричної енергії $E_Ф$, $E_{Фл1}$, $E_{Фл2}$, $E_{Фл3}$. Коефіцієнт корисної дії екскаватора загалом і окремих його приводів характеризую ефективність роботи. Знайдемо його за формулою::

$$\eta_{ф0.1} = \frac{E_{ф1}}{E_{р1}}, \quad (6)$$

де $E_{р1}$ – це реальне значення кількості електроенергії з лічильника, встановленого на кожному приводі чи екскаваторі загалом;

$E_{ф1}$ – це фактична електроенергія.

Подамо графік коефіцієнта корисної дії (ефективності роботи) загального лічильника на рисунку 1.

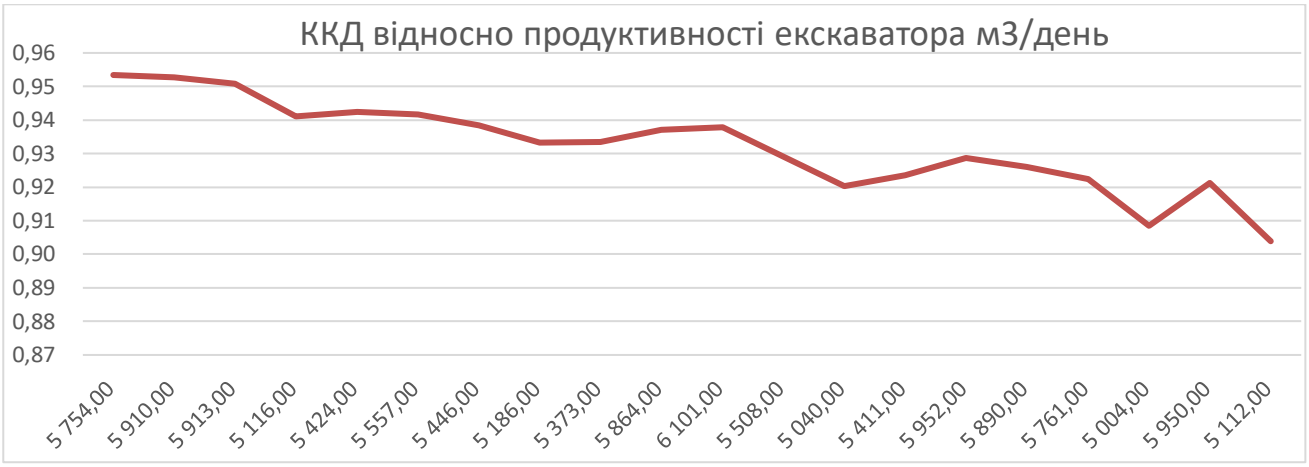

Рисунок 2 – ККД екскаватора відносно фактичної продуктивності екскаватора $м^3$/день для пластоподібної породи

Проаналізувавши графіки, можна побачити закономірність, що з тривалою роботою електропривода зменшується його значення ККД. За допомогою цих графіків ми бачимо відношення фактичного до розрахункового значення ККД кожного електроприводу і це дає нам можливість дослідити ефективність ремонтно-планово попереджувальних робіт та запропонувати покращений варіант прогнозування ремонтних робіт. Прогнозування ремонтних робіт електроприводу має забезепечити зменшення кількості годин витрачених на ремонтні роботи що в цілкому вплине на ефективність самого екскаватору зменшить кількість простоїв.

З результатів розрахунків техніко-економічного обгрунтування можна зробити висновок, що модернізація даної системи автоматизованого електропривода є економічно виправданою. При цьому досягається економія річних експлуатаційних витрат на рівні 2,12%. Це, перш за все, пояснюється тим, що нова система значно зменшує витрати на обслуговування та ремонт. Це підтверджує правильність вибору варіанту модернізації та економічну доцільність впровадження даного технічного рішення. Річний економічний ефект становить 184483,112 грн.

Перспективи подальших досліджень

Система предиктивного обслуговування для двигунів постійного струму, заснована на моніторингу споживаної електроенергії. Для підвищення надійності обладнання та зниження витрат на його обслуговування контролі ізоляції та нагріву підшипників, є ефективним інструментом та подальшим напрямком дослідження. Завдяки використанню сучасних технологій, таких як датчики, системи збору даних та алгоритми машинного навчання, можна досягти високого рівня точності прогнозування та оптимізації процесів обслуговування. Використання датчиків ізоляції є ефективним способом підвищення надійності та довговічності електричних машин. Завдяки своєчасному виявленню потенційних проблем можна уникнути серйозних аварій і зберегти значні кошти.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Iannuzzi, D. Speed-Based State-of-Change Tracking Control for Metro Trains with Onboard Supercapacitors / D. Iannuzzi, P. Tricoli // IEEE Transaction on Power Electronics. – 2012. – Vol. 27. – Iss. 4. – P. 2128–2140. doi: 10.1109/tpel.2011.2167633.

2. Чорний О. П., Гладирь А. І., Осадчук Ю. Г., Курбанов І. Р., Вошун А. Н. Пускові системи нерегульованих електроприводів : монография. Кременчук : ПП А. В. Щербатих, 2006. 280 с.

3. Мошноріз М. М., Грибовський О. А. (2024). Комплексний показник енергетичної ефективності електропривода постійного струму / Electrical and Power Engineering and Electromechanics (EPEE 2024). Odesa, Ukraine, May 15, 2024: proceedings. Odesa Military Academy, 2024. С. 43-44. DOI 10.6084/m9.figshare.25858477.

Мошноріз Микола Миколайович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, e-mail: moshnoriz@vntu.edu.ua.

Грибовський Олександр Анатолійович – студент групи ЕПА-23м, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, e-mail: sashok19931993@gmail.com.

Вінницький національний технічний університет.

УДК 621.311

А. Ф. Ткачук[1]
М. М. Мошноріз[1]

ОПТИМІЗАЦІЯ ЕНЕРГОСПОЖИВАННЯ ЕЛЕКТРОПРИВОДІВ НАСОСНИХ СТАНЦІЙ У РОЗПОДІЛЕНИХ СИСТЕМАХ ВОДОПОСТАЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ SCADA

[1]Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація

Виконано аналіз проблеми енергоспоживання насосних станцій у розподілених системах водопостачання та можливості його оптимізації за допомогою сучасних SCADA-систем. Проаналізовано принципи керування електроприводами, що дозволяють зменшити втрати енергії та підвищити ефективність роботи насосних агрегатів. Обґрунтовано доцільність впровадження автоматизованих систем моніторингу та управління для оптимізації витрат електроенергії.

Ключові слова: SCADA-системи, оптимізація енергоспоживання, електропривод, насосна станція, SCADA, водопостачання.

Abstract

The issue of energy consumption by pump stations in distributed water supply systems and the possibilities for its optimization using modern SCADA systems have been examined. The principles of electric drive control, which allow for reducing energy losses and improving the efficiency of pump units, have been analyzed. The feasibility of implementing automated monitoring and control systems to optimize electricity consumption has been substantiated.

***Key words*:** SCADA-system, energy consumption optimization, electric drive, pumping station, SCADA, water supply.

Вступ

В умовах сучасного розвитку комунальних та промислових об'єктів значна увага приділяється питанням підвищення ефективності використання енергоресурсів. Насосні станції є одними з найбільш енергозатратних компонентів розподілених систем водопостачання. Впровадження сучасних технологій управління, зокрема SCADA-систем, дозволяє мінімізувати витрати електроенергії та підвищити надійність експлуатації насосного обладнання. Окрім цього, інтеграція SCADA забезпечує можливість автоматизованого аналізу та адаптивного коригування режимів роботи насосних станцій відповідно до змінних умов експлуатації [1].

Значний потенціал для зниження витрат електроенергії мають інтелектуальні алгоритми аналізу роботи насосних агрегатів. Це дає змогу не лише зменшити втрати енергії, а й продовжити термін експлуатації обладнання завдяки зменшенню зношення механізмів.

Метою статті є виконати аналіз проблеми керування розподіленими системами споживання з використанням технології SCADA.

Об'єктом дослідження є процеси керування енергоспоживанням насосних станцій у розподілених системах водопостачання.

Предметом дослідження є SCADA-системи.

Результати дослідження

Одним із головних чинників значних витрат електроенергії на насосних станціях є недостатня адаптивність керування електроприводами до реальних умов експлуатації. Традиційні системи керування працюють у статичних режимах, не враховуючи зміну споживання води та зміну гідродинамічних параметрів у системі [2]. Використання частотно-регульованих приводів (ЧРП) дає змогу змінювати швидкість обертання електродвигунів відповідно до фактичного споживання

води. Це значно зменшує втрати енергії, оскільки насосні агрегати працюють не на максимальній потужності, а лише в необхідних режимах [3]. Дослідження показують, що впровадження ЧРП дозволяє скоротити споживання електроенергії на 20-50%, залежно від особливостей насосної станції [2]. Автоматизовані SCADA-системи дозволяють визначати оптимальні режими роботи насосних станцій, враховуючи змінні потреби споживачів. Алгоритми прогнозування споживання води допомагають уникати пікових навантажень та знижувати втрати електроенергії. Наприклад, за рахунок розподілення роботи насосів у нічний час, коли тарифи на електроенергію нижчі, вдається значно зменшити витрати підприємств [3]. SCADA-системи інтегруються із сенсорними мережами та IoT-пристроями, що дає змогу у режимі реального часу отримувати інформацію про стан насосного обладнання. Використання штучного інтелекту для аналізу цих даних допомагає виявляти потенційні несправності ще до їхнього виникнення, що зменшує витрати на ремонт і обслуговування [4].

Сучасні SCADA-системи забезпечують детальну візуалізацію всіх параметрів насосної станції, що допомагає операторам швидко приймати рішення щодо коригування режимів роботи. Використання цифрових двійників насосного обладнання дає змогу моделювати різні сценарії роботи та прогнозувати витрати електроенергії в залежності від змінних параметрів системи [8].

Структуру SCADA-системи можна зобразити наступним чином:

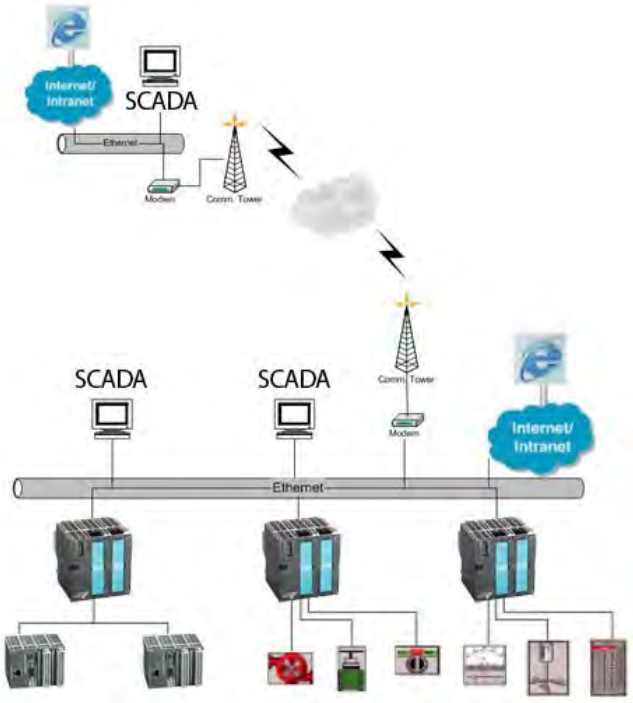

Рис. 1. Структуру SCADA-системи для упрвління розподіленими системами водопостачання

Використання автоматизованих систем моніторингу дозволяє не тільки підвищити енергоефективність насосних станцій, але й забезпечити їхню довговічність. Аналіз споживання води, виконаний за допомогою SCADA, дає можливість прогнозувати пікові навантаження та своєчасно змінювати режими роботи обладнання. Це запобігає зайвим витратам електроенергії та допомагає рівномірно розподіляти навантаження між насосними агрегатами [5].

Використання SCADA дозволяє підключати насосні станції до централізованої системи моніторингу, що дає змогу контролювати їхній стан та продуктивність із єдиного диспетчерського центру. Це особливо важливо для розподілених систем водопостачання, де насосні станції можуть розташовуватися на значній відстані одна від одної. Впровадження таких технологій дає змогу зменшити час на реагування у разі виникнення аварійних ситуацій та оптимізувати витрати ресурсів [6].

Крім того, SCADA-системи дають можливість автоматизувати роботу електроприводів насосних станцій, а саме [7]:

- керувати частотними перетворювачами електроприводів, змінюючи швидкість обертання насосів відповідно до поточного попиту на воду;

- адаптувати роботу насосів у режимі реального часу до змін у гідродинамічних параметрах системи, таких як тиск у трубопроводах;
- інтегруватися з прогнозними моделями споживання води, що дозволяє автоматично планувати роботу насосів наперед.

Все це допомагає забезпечити стабільне водопостачання, одночасно оптимізуючи енергоспоживання.

Висновки

Впровадження SCADA-систем у процес керування розподіленими системами водопостачання є ефективним підходом до оптимізації енергоспоживання. Використання адаптивного управління електроприводами дає змогу значно знизити витрати електроенергії, покращити продуктивність системи водопостачання та забезпечити стабільність її функціонування. Крім того, прогнозні алгоритми та автоматизовані методи аналізу даних сприяють не лише зниженню споживання електроенергії, а й подальшій оптимізації процесів водопостачання на основі прогнозних моделей. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на розробку інтелектуальних алгоритмів прогнозування та адаптивного регулювання параметрів насосного обладнання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Волошин М. М., Кузьмич Л. В. Енергоефективна водоподача насосних станцій Каховської зрошувальної системи. *Таврійський науковий вісник.* Серія: Технічні науки. 2021. №5. С. 45–52.

2. Кравчук О., Кострич Б. Сучасні підходи та методи підвищення енергоефективності насосних станцій систем водопостачання та водовідведення. *International Scientific-Practical Conference of young scientists "Build-Master-Class-2024"*. Київ, 2024. С. 237–238.

3. SCADA-системи: основа ефективного управління та моніторингу процесів. *Alectro* : веб-сайт. URL: https://www.alectro.com.ua/blog/scada (дата звернення: 14.01.2025).

4. Lee K., Park H. Energy Efficiency in Pumping Systems Using SCADA. Berlin: Elsevier, 2022. 198 p.

5. Іваненко В. П., Петренко С. О. Автоматизовані системи управління насосними станціями. Київ: Техніка, 2020. 280 с.

Ткачук Андрій Федорович – інженер-програміст, приватний підприємець, аспірант 2-го року навчання, факультет електроенергетики, електротехніки та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, ел. пошта: aftvin@gmail.com.

Мошноріз Микола Миколайович – канд. техн. наук, доцент кафедри електромеханічних систем автоматизації в промисловості і на транспорті, Вінницький національний технічний університет, ел. пошта: moshnoriz@vntu.edu.ua.

Науковий керівник: ***Мошноріз Микола Миколайович*** — к. техн. наук, доцент, завідувач катедри Комп'ютеризовані електромеханічні системи і комплекси, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Tkachuk Andrii Fedorovych - software engineer, individual entrepreneur, second-year Ph.D. student, Faculty of Power Engineering, Electrical Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, email: aftvin@gmail.com.

Moshnoriz Mykola Mykolayouvich - Cand. tech Sciences, Associate professor of the department of electromechanical systems of automation in industry and transport, Vinnytsia National Technical University, e-mail: moshnoriz@vntu.edu.ua.

Scientific supervisor: ***Moshnoriz Mykola Mykolayouvich -*** Cand. tech Sciences, Associate Professor of the Department of Electromechanical Automation Systems in Industry and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 621.313.12: 681.515

Вал.В. Грабко
В.С. Ощепков

ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ТЕХНІЧНОГО СТАНУ ОБМОТОК РОТОРА ГІДРОГЕНЕРАТОРА

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Здійснено акцент на важливість контролю роботоздатності гідрогенератора в процесі роботи. Запропоновано підхід та математичну модель до визначення витка або групи витків обмотки полюсів ротора гідрогенератора з підвищеною температурою, що дозволяє експлуатаційному персоналу за тепловим портретом оцінювати стан ізоляції обмоток ротора гідрогенератора. Представлена структура пристрою для реалізації зазначеного підходу.
Ключові слова: ротор гідрогенератора, технічний стан, тепловізійні методи, виток обмотки, ізоляція.

Abstract
Emphasis is placed on the importance of monitoring the performance of the hydrogenerator during operation. An approach and a mathematical model for determining a turn or a group of turns of the winding of the rotor poles of a hydrogenerator with an elevated temperature are proposed, which allows the operating personnel to assess the state of insulation of the rotor windings of the hydrogenerator based on the thermal portrait. The structure of the device for implementing the specified approach is presented.
Keywords: hydrogenerator rotor, technical condition, thermal imaging methods, winding turn, insulation.

Відомо, що гідрогенератори відносяться до основного електрообладнання в тракті генерації та передачі електроенергії споживачам [1]. Очевидно, що від надійності в роботі гідрогенераторів залежить обсяг виробленої електроенергії.

Гідрогенератори є спеціальними електричними машинами закритого виконання порівняно великої потужності, в яких вал ротора розташовується у вертикальній площині [2, 3]. Очевидно, що такі електричні машини, як і інше потужне електрообладнання, потребує різнопланового дослідження його роботоздатності.

Самі гідрогенератори оснащені рядом систем контролю їх роботоздатності, які дозволяють або в неперервному режимі, або періодично контролювати параметри режиму або технічного стану та за ними оцінювати тривалість подальшої їх експлуатації.

Важливе місце в задачі моніторингу технічного стану гідрогенераторів займають тепловізійні методи [4]. Переваги їх полягають в тому, що вони дозволяють безконтактним шляхом визначати області підвищеної температури, а, отже, області підвищеної уваги експлуатаційного персоналу.

Особливо раціональним є застосування специфічних тепловізійних засобів для діагностування ротора гідрогенератора і процесі його роботи. Такий підхід дозволяє отримувати фіксований тепловий портрет ротора з визначенням точок найвищої та найнижчої температури обмоток, за якими можна оцінювати теплове старіння ізоляції обмоток та прогнозувати процес вичерпання їх робочого ресурсу.

В даній роботі пропонується математична модель та структура пристрою, згідно з якою можна виділяти один або декілька витків обмоток в різних полюсах гідрогенератора тепловізійним методом, що мають область підвищеної температури. При цьому з лінійки інфрачервоних сенсорів, що розташовується вздовж радіусу ротора в корпусі гідрогенератора, в кожен момент часу сигнали, що відповідають температурі кожного елементарного участка поверхні ротора, передаються в блок обробки інформації, внаслідок чого за математичною моделлю визначається область підвищеної температури вздовж витків обмотки.

За отриманим таким чином тепловим портретом обмотки ротора гідрогенератора експлуатаційний персонал формує висновок про можливе пошкодження ізоляції витка обмотки, в якому температура має підвищене значення.

Передбачено запис та передавання інформації щодо теплового портрета ротора гідрогенератора в систему комплексного діагностування гідрогенератора.

Висновки

1. Запропоновано підхід для виявлення пошкодженого витка або групи витків полюсів ротора гідрогенератора, що дозволяє оцінювати стан його роботоздатності.

2. Розроблено математичну модель та структуру пристрою, який дозволяє фіксувати тепловий портрет потенційного пошкодження ізоляції обмоток ротора гідрогенератора з послідовною передачею інформації в систему комплексного діагностування гідрогенератора.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кирик В.В. Електричні системи та мережі: навчальний посібник / В.В. Кирик – К: Видавництво «Політехніка», 2014. – 131с. (https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/19121/1/POSS_EMS2014%20- kyryk.pdf).

2. Mottershead G. Handbook of Large Hydro Generators: Operation and Maintenance, First Edition / G.Mottershead, S.Bomben, I.Kerszenbaum, G.Klempner. – Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons, Inc., 2021. – 672 p.

3. Експлуатація та режими роботи електростанцій: нормальні, допустимі і анормальні режими синхронних генераторів. [Електронний ресурс] : навч. посіб. для студ. спеціальності 141 «Електроенергетика,електротехніка та електромеханіка» / КПІ ім. Ігоря Сікорського ; уклад.: Є. І. Бардик. – Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. - 73 с.

4. Пат. 157980 Україна, МПК G 01 K 13 / 00. Пристрій для безконтактного вимірювання температури / Грабко В.В., Грабко В.В., Ощепков В.С., Поліщук В.Л.; Заявник та патентоутримувач Вінницький національний університет. – № u202402539; Заявл. 13.05.2024; Опубл. 18.12.2024; Бюл. №51. – 10 с.

Грабко Валентин Володимирович – к.т.н., доцент, доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, grabko@vntu.edu.ua

Ощепков Віктор Сергійович – аспірант факультету електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, grabko@vntu.edu.ua

Grabko Valentyn V. – PhD, Docent, Docent with the Department of Computerized Electromechanical Systems and Complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, grabko@vntu.edu.ua

Oshchepkov Viktor S. – Faculty of Electricity and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, grabko@vntu.edu.ua

УДК 621.311

Микола СЛІДЕНКО
Юлія МАЛОГУЛКО

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ МАЛИХ МОДУЛЬНИХ РЕАКТОРІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *В дослідженні розглядається нова технологія ядерної енергетики - малі модульні реактори (ММР), які відрізняються від традиційних атомних електростанцій (АЕС) меншою потужністю, відповідно, своїми розмірами, маневреністю потужності, пасивною безпекою, можливістю масового виробництва. У роботі також розглядається питання про те, чи дійсно ці нові проекти можуть подолати ці виклики, з особливим акцентом на економічні питання та майбутні перспективи. Коротко розглядаються технічні проблеми, з якими стикаються поточні конструкції реакторів, і той факт, що їм можуть знадобитися десятиліття, щоб стати економічно конкурентоспроможними, якщо в такі конструкції не буде достатніх інвестицій. Проведено аналіз основних характеристик, типів, переваг та недоліків малих модульних реакторів, а також перспектив їх впровадження в Україні та світі. Особлива увага приділяється безпеці та екологічній стійкості реакторів, а також їх перевагам та потенційним викликам, пов'язаним з використанням малих модульних реакторів типів SMR-160, B&W mPower та BWRX-300.*

Ключові слова: *малі модульні реактори, атомні електростанції.*

Abstract*. The study examines a new nuclear power technology - small modular reactors (SMRs), which differ from traditional nuclear power plants (NPPs) in lower power, respectively, in their size, power maneuverability, passive safety, and the possibility of mass production. The paper also examines the question of whether these new designs can really overcome these challenges, with a special emphasis on economic issues and future prospects. The technical problems faced by current reactor designs are briefly discussed, and the fact that they may take decades to become economically competitive if there is no sufficient investment in such designs. An analysis of the main characteristics, types, advantages and disadvantages of small modular reactors, as well as the prospects for their implementation in Ukraine and the world, is conducted. Special attention is paid to the safety and environmental sustainability of reactors, as well as their advantages and potential challenges associated with the use of small modular reactors of the SMR-160, B&W mPower, and BWRX-300 types.*

Keywords*: small modular reactors, nuclear power plants.*

Вступ

Зі зростанням населення планети та швидким розвитком економіки перед сучасним світом постають виклики, пов'язані з енергетичною безпекою та стійкістю. У цьому контексті ядерна енергетика стає надзвичайно важливим елементом сучасної енергетичної системи. Атомна енергетика забезпечує надійність електропостачання, зменшує залежність від запасів вугілля і нафти і є одним з найбільш екологічно безпечних видів енергії [1]. З часів енергетичної кризи 1970-х років світова спільнота шукає альтернативні джерела енергії, які є ефективними, стійкими та екологічно чистими. Ядерна енергетика вийшла на перший план як одна з таких альтернатив. Зараз це найрозвиненіший вид невідновлюваної енергії на планеті. Переваги атомної енергетики вражають. Перш за все, вона забезпечує велику кількість енергії при мінімальній витраті палива. Навіть невеликі обсяги ядерного палива можуть забезпечити великомасштабне енергопостачання. Крім того, ядерна енергетика є досить екологічно безпечною, оскільки не супроводжується викидами парникових газів або забрудненням повітря, що сприяє боротьбі зі зміною клімату [2]. Ще однією важливою перевагою атомної енергетики є її надійність. АЕС мають високий рівень надійності та стійкості до зовнішніх впливів, таких як стихійні лиха або техногенні аварії. Стратегічно розташовані системи безпеки та управління забезпечують мінімізацію ризику виникнення небезпечних ситуацій на атомних електростанціях.

Розглядаючи всі переваги атомної енергетики, варто відзначити, що до неї необхідно ставитися з відповідальністю і увагою. Питання безпеки, поводження з ядерними відходами та поширення ядерних технологій повинні підлягати постійному контролю та регулюванню. Незважаючи на важливість ядерної енергетики, слід враховувати і її потенційні недоліки. Одним з основних аспектів є проблема поводження з радіоактивними відходами, які потребують безпечного зберігання та подальшої переробки протягом тривалого періоду. Крім того, ризик можливих ядерних аварій та можливість

зловживання ядерними технологіями також вимагають постійного контролю та впровадження високих стандартів безпеки [3].

Атомна енергетика продовжує розвиватися і вдосконалюватися, використовуючи нові технології, матеріали і конструкції. Одним із напрямків розвитку є створення малих модульних реакторів, головною перевагою яких є висока маневреність потужності, фактично час виходу на пікову потужність та мінімальний, який у середньому становить 27 та 25 хвилин відповідно, порівняно з великими АЕС цей час значно перевищує той, що дається для ММР. Таким чином, не актуальним питанням є заміна традиційних атомних електростанцій на даному етапі розвитку, а заміна маневрених теплових електростанцій (ТЕС) в енергосистемах країни на більш екологічно чисті АЕС. Особливо яскраво це видно на прикладі поточної частки виробництва електроенергії на ТЕС у світі, цей показник коливається в межах 43-56%, порівняно з АЕС – близько 10%. Час розгортання живлення на ТЕС також знаходиться в межах 20-30 хвилин, тому можна досить впевнено стверджувати, що ММР не поступаються ТЕС за цим показником на даному етапі розвитку. Більше того, у звязку з ситуацією в нашій країні, яка спричинена повномасштабним вторгненням російської федерації, частка ТЕС в енергоблансі України щодня знижується через масовані ракетні обстріли енергообєктів, які відповідають не лише за генерування, а й за підтримання балансу.

Результати дослідження

Малі модульні реактори – це не нова, а новітня технологія. Реактори малої потужності мають свою історію, яка бере свій початок ще з 1940-х років. Основна ідея їх створення виникла в результаті досліджень і розробок, ініційованих ВПС, армією і флотом США. Найбільш схожим на ММР виявився реактор, розроблений армією США в рамках військової програми ядерної енергетики. На той момент було побудовано вісім реакторів малої потужності. Всі вони розташовувалися на ділянках з однаковими характеристиками, які на сьогоднішній день також вважаються перспективними для будівництва ММР [5]. Напрацювання минулого стали основою для створення ММР для задоволення світових енергетичних потреб та зменшення зміни клімату.

ММР мають низку переваг, а саме: мають невелику потужність та модульний характер установки. Розміщення цих реакторів буде можливим навіть у найвіддаленіших місцях, де немає доступу або доступ до мережі обмежений. ММР за своєю суттю скорочують витрати та час на будівництво, дозволяють виготовляти, ремонтувати та навіть замінювати реактори швидше та ефективніше, а також можуть бути розгорнуті поступово для задоволення зростаючого попиту на енергію.

Велика частина ММР розробляється за допомогою стандартизованих компонентів та процесів виробництва, що спрощує їх виробництво та експлуатацію. Ця стандартизація дозволяє виробникам зосередитися на покращенні технічних характеристик та зниженні витрат, використовуючи вже перевірені рішення. Крім того, стандартизація дозволяє легко адаптувати та модернізувати ММР в майбутньому, оскільки компоненти можуть бути замінені або оновлені без значного переоснащення системи в цілому. Такий підхід також сприяє швидкому впровадженню нових технологій та підвищує надійність та ефективність ММР [6].

Важливою складовою є термін будівництва, так як звичайні агрегати великої потужності, наприклад 1000 МВт, будуються протягом 10 років, вартістю близько 15 млрд доларів США (в залежності від проекту ці показники можуть змінюватися), що підвищує ризики зупинки будівництва через зміну політичного курсу в країні або деяких інших факторів, Такі, як економічний, наприклад. ММР, у свою чергу, мають менший термін будівництва, від 3 до 5 років, що дає їм перевагу в тому, що вони швидше вводяться в експлуатацію. Звичайно, враховуючи, що кількість модульних реакторів потрібна більше, ніж та, що відповідає кількості великих реакторів для виробництва однакової кількості електроенергії або для задоволення тієї ж встановленої потужності, кількість матеріалу буде відповідно більшою, тому вартість однієї і тієї ж кількості електроенергії буде дорожчою. Але, як і у випадку з сонячними електростанціями, вартість знизиться, якщо буде розроблена технологія виробництва, а це означає, що більші обсяги виробництва забезпечать економію на масштабі.

ММР можуть стати гарною альтернативою для заміни застарілих реакторів, оскільки мають довший термін служби. Крім того, ММР можуть бути інтегровані в існуючі енергетичні мережі України, забезпечуючи стабільність та гнучкість енергопостачання. Все залежить від проекту, але можна домогтися тривалого терміну служби - 40-80 років [7-11].

Залежно від типу реактора можливе навіть використання ядерних відходів великих атомних електростанцій на ММР, наприклад, реакторів на швидких нейтронах. У цих реакторах

використовується особлива конструкція, що дозволяє використовувати паливо, яке містить плутоній та інші важкі елементи, які утворюються в процесі експлуатації звичайних атомних електростанцій, а також паливо, що використовується на великих атомних електростанціях [12].

Важливо, що, хоча ММР та АЕС працюють на радіоактивному паливі, радіаційний фон біля ТЕС вищий, ніж на АЕС, тому впровадження ММР замість вже існуючих ТЕС також позитивно вплине на довкілля та здоров'я персоналу станції. Ще одним позитивним фактором для будівництва ММР на заміну ТЕС або приєднання до АЕС можна відзначити меншу площу території, необхідну для будівництва всіх необхідних приміщень та установок. Якщо традиційний реактор займає площу близько 400 000 м^2, то ММР - 40 000 м^2 [13].

Економічний аналіз будівництва та експлуатації реакторів в порівнянні з сучасним реактором АЕС потужністю 1260 МВт

Будівництво та експлуатація атомних реакторів потребують значних інвестицій, але ці витрати виправдовуються стабільністю та довговічністю таких проєктів. Сучасні реактори, наприклад потужністю близько 1260 МВт, мають відносно високі початкові витрати на будівництво, але вони компенсуються низькими витратами на паливо та обслуговування протягом десятиліть роботи.

Технології будівництва АЕС, мають перевагу в стандартизації: багато реакторів будуються за однаковими проектами, що знижує ризики та прискорює їх реалізацію. Модульні реактори можуть бути дешевшими у будівництві, адже їхні компоненти виготовляються на заводах і швидко монтуються на місці.

В таблицях 1-3, наведені економічні дані про доцільність будівництва та експлуатації різних типів ММР. Наведені дані показують, як можуть впливати на питому та загальну вартість ММР побудованих на одиничний блок, об’єднані два блоки, розташування блоків на одній території, модульний конструктивний фактор та інші економічні та технічні фактори.

Таблиця 1 - Оцінка конкурентноспроможності SMR-160

Параметр	Кількість на станції			
	1	2	4	8
Номінальна електрична потужність SMR (МВт)	160,00			
Модульний конструктивний фактор	0,75			
Фактор співрозташування	0,70			
Номінальна потужність LR (МВт)	1260,00			
Загальна вартість LR (мільярд доларів)	4,75			
Питома капітальна вартість LR овернайт ($/кВт)	3769,84			
Коефіцієнт масштабування n (0,45-0,7)	0,51			
Масштабована капітальна вартість (млрд доларів)	1,66			
Масштабований питомий капітал ($/кВт)	10363,01			
Спільне використання систем підготовки однієї пари близнюків* (74-85%)	-	0,80	0,80	
Спільне використання систем підготовки двом парам близнюків* (82-95%)	-	-	0,89	
Коефіцієнт собівартості за одиницю окремо розташованого реактора	1,55	-	-	-
Коефіцієнт потужності	0,90			
Коефіцієнт вартості одиниці об'єднаних реакторів	-	0,90	-	-
Коефіцієнт вартості одиниці двох об'єднаних реакторів	-	-	0,87	-
Коефіцієнт вартості одиниць багатомодульної конструкції	-	-	-	0,71
Збільшення витрат на непередбачені обставини, %	1,05			
Питома капітальна вартість ММР ($/кВт)	8452,16	6085,56	5882,71	4272,74
Капітальна вартість SMR (млрд доларів)	1352,35	973,69	941,23	683,64
Загальний приріст питомої вартості у порівнянні з LR	2,24	1,61	1,56	1,13
Витрати на непередбачувані обставини	422,61	304,28	294,14	213,64
Витрати на проектування та ліцензування ($/кВт)	6,25	6,25	6,25	6,25

Відсоткова ставка виплати кредиту ($/кВт)	657,68	473,53	457,75	332,47
Загальна капітальна вартість ММР на одиницю ($/кВт)	9538,71	6869,62	6640,84	4825,10
Загальна капітальна вартість заводу SMR на одиницю (млрд доларів)	1,53	1,10	1,06	0,77
Вартість станції з ММР (млрд доларів)	-	-	-	6,08
Відсоток збільшення вартості ММР порівняно з LR до врахування додаткових умов, %	-	-	-	179,26
Відсоток збільшення вартості ММР порівняно з LR після врахування додаткових умов, %	-	-	-	27,99

Таблиця 2 - Оцінка конкурентноспроможності B&W mPower

Параметр	Кількість на станції			
	1	2	4	7
Номінальна електрична потужність SMR (МВт)	180,00			
Модульний конструктивний фактор	0,77			
Фактор співрозташування	0,71			
Номінальна потужність LR (МВт)	1260,00			
Загальна вартість LR (мільярд доларів)	4,75			
Питома капітальна вартість LR овернайт ($/кВт)	3769,84			
Коефіцієнт масштабування n (0,45-0,7)	0,51			
Масштабована капітальна вартість (млрд доларів)	1,76			
Масштабований питомий капітал ($/кВт)	9781,85			
Спільне використання систем підготовки однієї пари близнюків* (74-85%)	-	0,80	0,80	
Спільне використання систем підготовки двом парам близнюків* (82-95%)	-	-	0,89	
Коефіцієнт собівартості за одиницю окремо розташованого реактора	1,55	-	-	-
Коефіцієнт потужності	0,90			
Коефіцієнт вартості одиниці об'єднаних реакторів	-	0,90	-	-
Коефіцієнт вартості одиниці двох об'єднаних реакторів	-	-	0,87	-
Коефіцієнт вартості одиниць багатомодульної конструкції	-	-	-	0,71
Збільшення витрат на непередбачені обставини, %	1,05			
Питома капітальна вартість ММР ($/кВт)	8239,37	5932,34	5734,60	4165,16
Капітальна вартість SMR (млрд доларів)	1483,09	1067,82	1032,23	749,73
Загальний приріст питомої вартості у порівнянні з LR	2,19	1,57	1,52	1,10
Витрати на непередбачувані обставини	411,97	296,62	286,73	208,26
Витрати на проектування та ліцензування ($/кВт)	5,56	5,56	5,56	5,56
Відсоткова ставка виплати кредиту ($/кВт)	641,13	461,61	446,22	324,10
Загальна капітальна вартість ММР на одиницю ($/кВт)	9298,01	6696,13	6473,11	4703,08
Загальна капітальна вартість заводу SMR (млрд доларів)	1,67	1,21	1,17	0,85
Вартість станції з ММР (млрд доларів)	-	-	-	5,93
Відсоток збільшення вартості ММР порівняно з LR до врахування додаткових умов, %	-	-	-	159,48
Відсоток збільшення вартості ММР порівняно з LR після врахування додаткових умов, %	-	-	-	24,76

Таблиця 3 - Оцінка конкурентноспроможності BWRX-300 [15]

Параметр	Кількість на станції			
	1	2	4	5
Номінальна електрична потужність SMR (МВт)	280,00			
Модульний конструктивний фактор	0,85			
Фактор співрозташування	0,73			
Номінальна потужність LR (МВт)	1260,00			
Загальна вартість LR (мільярд доларів)	4,75			

Питома капітальна вартість LR овернайт ($/кВт)	3769,84			
Коефіцієнт масштабування n (0,45-0,7)	0,51			
Масштабована капітальна вартість (млрд доларів)	2,21			
Масштабований питомий капітал ($/кВт)	7877,66			
Спільне використання систем підготовки однієї пари близнюків* (74-85%)	-	0,80	0,80	
Спільне використання систем підготовки двом парам близнюків* (82-95%)	-	-	0,89	
Коефіцієнт собівартості за одиницю окремо розташованого реактора	1,55	-	-	-
Коефіцієнт потужності	0,90			
Коефіцієнт вартості одиниці об'єднаних реакторів	-	0,90	-	-
Коефіцієнт вартості одиниці двох об'єднаних реакторів	-	-	0,87	-
Коефіцієнт вартості одиниць багатомодульної конструкції	-	-	-	0,71
Збільшення витрат на непередбачені обставини, %	1,05			
Питома капітальна вартість ММР ($/кВт)	7532,50	5423,40	5242,62	3807,83
Капітальна вартість SMR (млрд доларів)	2109,10	1518,55	1467,93	1066,19
Загальний приріст питомої вартості у порівнянні з LR	2,00	1,44	1,39	1,01
Витрати на непередбачувані обставини	376,62	271,17	262,13	190,39
Витрати на проектування та ліцензування ($/кВт)	3,57	3,57	3,57	3,57
Відсоткова ставка виплати кредиту ($/кВт)	586,12	422,01	407,94	296,30
Загальна капітальна вартість ММР на одиницю ($/кВт)	8498,81	6120,15	5916,26	4298,09
Загальна капітальна вартість заводу SMR (млрд доларів)	2,38	1,71	1,66	1,20
Вартість станції з ММР (млрд доларів)	-	-	-	5,42
Відсоток збільшення вартості ММР порівняно з LR до врахування додаткових умов, %	-	-	-	132,18
Відсоток збільшення вартості ММР порівняно з LR після врахування додаткових умов, %	-	-	-	14,01

Порівняння вартості будівництва ММР з існуючими АЕС

Очікується, що малі модульні реактори будуть дорожчими за одиницю продукції через те, що економісти знали протягом десятиліть і називають економією на масштабі. Більші реактори (або інші електростанції) дешевші за мегават, оскільки їхні капітальні та експлуатаційні витрати, які представляють потреби в матеріалах та робочій силі, не є лінійно пропорційними потужності.

Рівняння 1 та 2 показують, як розрахувати питому SMR і загальну вартість капіталу відповідно, використовуючи криву економії від масштабу з рисунка 1.

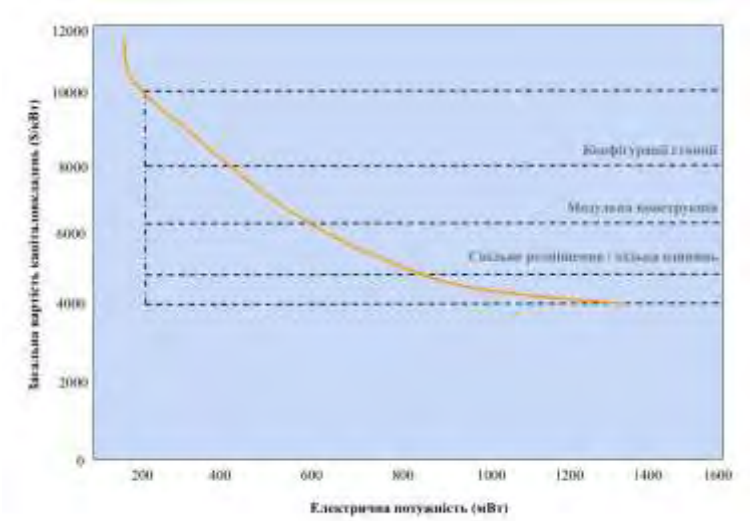

Рисунок 1 - Приклад економії від масштабу та коефіцієнтів зниження [14]

Це, по суті, масштабує капітальні витрати як функцію номінальної потужності. У цих рівняннях і є великими номінальна потужність реактора та SMR у МВт відповідно. являє собою коефіцієнт масштабування, який, як повідомляється, коливається від 0,4 до 0,7 залежно від конкретного проекту SMR. Агентство з ядерної енергії визначило середній коефіцієнт масштабування 0,51, який використовується в розрахунках. Слід зазначити, що ці рівняння зазвичай застосовуються в діапазоні енергій від 300 МВт до 1300 МВт. Багато SMR мають потужність, яка нижче цього діапазону, що збільшує невизначеність у цьому розрахунку.

$$\frac{\text{Expenses}(P_1)}{P_1} = \frac{\text{Expenses}(P_0)}{P_0}\left(\frac{P_1}{P_0}\right)^{\eta-1}; \quad (1)$$

$$\text{Expenses}(P_1) = \text{Expenses}(P_0)\left(\frac{P_1}{P_0}\right)^{\eta}. \quad (2)$$

Витрати, отримані з рівнянь 1 і 2, потім коригуються на основі факторів розвитку, використання маданчика та будівництва конкретного проекту SMR.

Розрахунок загальної вартості капітальних інвестицій

Загальна вартість капітальних інвестицій (TCIC) - це всеохоплююча капітальна вартість станції (або одноразова початкова вартість), розроблена з метою розрахунку станції. Ця вартість є базовою вартістю будівництва плюс непередбачені витрати, витрати на подорожчання вартості будівництва через інфляцію, IDC (відсотки під час будівництва), витрати замовника (включно з пусковими витратами комунальних підприємств), витрати на введення в експлуатацію (некомунальні пускові витрати) і початкові витрати на паливну активну зону (для реактора). TCIC включає витрати OCC (вартість будівництва об'єкту без нарахування відсотків) та IDC (відсотки під час будівництва).

Для цього економічного дослідження TCIC можна наближено визначити з рівняння 3:

$$TCIC = DD\,\&\,E + OCC\left(1 + CC\right) + IDC, \quad (3)$$

де DD&E – це витрати на детальне проектування та інжиніринг, CC – це непередбачені витрати, а IDC - це відсотки під час будівництва.

Конкретні витрати на дослідно-конструкторські роботи для проектів ММР відсутні, оскільки компанії бажають зберігати їх у таємниці на ранніх стадіях розробки.

Однак, за оцінками Роснера і Голдберга, 0,8-1 млрд. дол. США - це консервативна оцінка витрат на розробку нового проекту ММР, який відповідатиме вимогам Комісії ядерного регулювання, передбачатиме кошторис витрат на будівництво першого заводу ММР, а також проектно-кошторисну документацію, необхідну для будівництва заводу-виробника, що спеціалізується на ММР.

Вартість будівництва визначає питому вартість електроенергії в короткостроковій і середньостроковій перспективі, але вартість палива впливає на питому вартість у довгостроковій перспективі [15].

Непередбачені витрати виникають через зміни в політичних, регуляторних, фінансових і т.д. умовах під час будівництва. Агентство з ядерної енергії заявляє, що це може збільшити капітальні витрати на великі ядерні реактори на 5-10% у світі і приблизно на 5% у США.

Припускається, що цей же відсоток може бути застосований і до ММР. З іншого боку, передбачається, що ММР матимуть непередбачені витрати на рівні 15-55% під час будівництва першого модуля, але в подальшому дані значення будуть коригуватись і з високою ймовірністю будуть значно менші, а можливо будуть взагалі відсутні. Фактично зі збільшенням потужності блоку ММР збільшується відповідно вартість, що тягне за собою збільшення непередбачуваних витрат.

Питомі капітальні витрати на будівництво окремого великого блоку реактора варіюються в залежності від окремого проекту, але знаходяться в межах 3500-4800 дол.США/кВт на одиницю потужності.

Більшу питому вартість варто застосовувати по відношенню до менш потужних реакторів, як у випадку з ММР, що вижно з отриманих розрахунків.

Висновки

Впровадження нових технологій є великим викликом не лише для України, а й для світу. У цій ситуації російської агресії для України важливо бути енергонезалежною та забезпечувати стабільну роботу енергосистеми у будь-який час. Будівництво та введення в експлуатацію нової технології ММР потребує великих інвестицій в економіку нашої країни, оскільки під час війни знайти такі кошти з власних доходів буде складно, якщо не неможливо. Також необхідно забезпечити необхідну законодавчу базу для функціонування таких об'єктів та врегулювати питання інвестицій у цей сектор енергетики, адже ядерна безпека є ключовою вимогою для створення таких амбітних проєктів. Також необхідно налагодити виробництво деталей для ММР саме в Україні, що підвищить інтерес інших країн до інвестицій та знизить вартість будівництва для нашої країни. Збільшивши встановлену потужність виробництва електроенергії, ми матимемо можливість експортувати її за кордон у періоди її профіциту, що також збільшить термін служби ММР та тривалість одного циклу завантаженого палива, адже кількість змін потужності зменшуватиметься в широких межах.

Чинний тариф для теплових електростанцій у 3 рази вищий за тариф на електроенергію з АЕС. Однак реконструкція, яку зараз проводять власники ТЕС, спрямована, судячи з усього, на те, щоб вичавити з обладнання «пенсійного» віку навіть те, що з нього вже не вийде. Кількість реконструйованих блоків збільшується і витрати палива на виробництво електроенергії зростають.

Хоча вартість ММР атомного енергоблоку значно вища, ніж вартості ТЕС, ми стикаємося з тією ж перевагою, що й у випадку з традиційним енергоблоком АЕС: тривалість роботи буде довшою, безпека – вищою. Також у перспективі можлива повна перебудова виробництва електроенергії на АЕС, замінивши ці потужності на ММР, з метою запобігання або зниження ризиків виникнення енергетичної та екологічної небезпеки.

Оскільки технології ММР є інноваційними, вони не повною мірою відповідають нормам та правилам, що діють в Україні. Законодавча та нормативна база України розроблена таким чином, що на території країни можна побудувати лише ядерну установку типу ВВЕР. Всі інші сучасні (зокрема, енергоблоки великої потужності) матимуть відхилення від національних вимог, але при цьому матимуть значно вищі показники безпеки.

Завдяки своїй модульній конструкції реактор BWRX-300 є більш економічно вигідним у порівнянні з іншими наведеними прикладами реакторів. Вартість будівництва та експлуатації таких модульних реакторів значно нижча, що робить їх привабливими з економічної точки зору для країн з обмеженими ресурсами та фінансовими можливостями. Даний тип ММР виграє серед інших саме більшою номінальною потужністю одиниці блоку. Тому лише опираючись на ефект масштабування було зрозуміло, що даний тип реактора є економічно вигідніший за інший, особливо, якщо будувати кількість реакторів на станції, яка б задовільнила умову близького значення сумарної потужності блоків, як і великого. Хоча варто зазначити, що ефект масштабування може мати менший вплив на питому вартість ММР. Однак, як і будь-яка інша форма ядерної енергетики, реактор BWRX-300 також стикається з проблемами, які вимагають ретельного моніторингу та безпеки.

Реактор BWRX-300 є важливим кроком у розвитку ядерних технологій, спрямованих на забезпечення сталого, безпечного та ефективного енергопостачання. Модульна конструкція, економічність і гнучкість у використанні роблять його привабливим варіантом для нашої країни і світу.

За наявності неминучих змін в атомній енергетиці нашої країни, потрібно вже починати заміну та загальне збільшення наявних потужностей. Використання нових технологій, а саме ММР у сфері атомної енергетики в Україні сприятиме подальшому розвитку сучасних енергетичних систем країни. Розглянуті ММР є мізерною частиною тих, що розробляються в світі, які можливо буде впровадити і в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Копишинська К. О. (2019). Сучасний стан та перспективи інноваційного розвитку атомної енергетики України / К. О. Копишинська, І. С. Широкова // Економічний вісник НТУУ «КПІ», с. 350-359.

2. Ю.В. Малогулко Дослідження використання малих модульних реакторів в Україні / Малогулко Ю. В., Бандура І. В., Сліденко М. // "Вісник Хмельницького національного університету". Технічні науки. – 2023. (329) No 6. - з. 394-399. ISSN 2307-5732. DOI 10.31891/2307-5732-2023-329-6-394-399.

3. Досягнення в розробці технології малих модульних реакторів: додаток до: Advanced Reactors Information System (ARIS) 2020 edition, Int. At. Енергетичне агентство, Відень, Австрія, 2020.

4. Редакція сайту Uatom.org. (2020, 24 липня) «Нові реакторні технології: реалії та перспективи» (2020, 24 липня). https://www.uatom.org/2020/07/24/novi-reaktorni-tehnologiyi-realiyi-ta-perspektivi.html.

5. Тетяна Вербицька. (2023, 13 березня). Що таке малі модульні реактори, будівництво яких розглядає Україна. https://biz.censor.net/resonance/3403084/scho_take_mali_modulni_reaktory_budivnytstvo_yakyh_rozglyadaye_ukrayina.

6.Malogulko Yu., Slidenko M. (2024). SMALL MODULAR REACTORS. Norwegian Journal of Development of the International Science, 134, 88–102. https://zenodo.org/records/11640424

7. Тетяна Вербицька. (2023, 6 січня). Малі модульні реактори як альтернатива ТЕС: чисті, маневрені, ефективні. https://infoatom.news/2023/01/06/060120231211.

8. Микола Топалов. (2022 р., 18 листопада). Міні-атомні електростанції для України: чи врятують країну малі модульні реактори, про які говорив Зеленський. https://www.epravda.com.ua/publications/2022/11/18/693990/.

9. Малогулко Ю. В., Сліденко М. О. (2024, 17-18 травня) ДОСЛІДЖЕННЯ КОНСТРУКТИВНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ МАЛИХ МОДУЛЬНИХ РЕАКТОРІВ ТИПУ NUWARD http://www.baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/view/468/12567/26285-1.

10. Ю.В. Малогулко, М.О. Сліденко (2023, 18 грудня), ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ВИКОРИСТАННЯ МАЛИХ МОДУЛЬНИХ РЕАКТОРІВ https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-feeem/all-feeem-2024/paper/view/19751.

11. Сліденко М. О. ДОСЛІДЖЕННЯ КОНСТРУКТИВНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ МАЛИХ МОДУЛЬНИХ РЕАКТОРІВ ТИПІВ SC-HTGR ТА IMSR/ Сліденко М. О., Малогулко Ю.В.// Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції молодих науковців, аспірантів і здобувачів вищої освіти, м. Рівне, 9-10 травня 2024. Рівне: НУВГП, 2024, ст. 130-133.

12. Ольга Чайка. (2023 р., 24 березня). У Міненерго хочуть побудувати 20 малих ядерних реакторів. Цю технологію ще ніхто в світі не впроваджував. Скільки це може коштувати. https://forbes.ua/company/minenergo-khoche-pobuduvati-20-malikh-yadernikh-reaktoriv-tsyu-tekhnologiyu-shche-ne-realizuvav-nikhto-v-sviti-skilki-vona-mozhe-koshtuvati-24032023- 12541

13. Український ядерний форум. (2020 р., 6 листопада). Малий модульний реактор Holtec SMR-160 після 10 років розробки вступає в процес ліцензування USNRC. http://www.atomforum.org.ua/news/2020/malij_modulnij_reaktor_holtec_smr_160_pislya_10_rokiv_rozrobki_vstupaye_v_proces_licenzuvannya_usnrc

14. J. Halfinger and M. Haggerty (May 2012) “The B&W mPower™ Scalable, Practical Nuclear Reactor Design,” Nuclear Technology, Vol. 178, No. 2, pp. 164-169.

15. Малогулко Ю.В. Аналіз вартості палива та конкурентоспроможність малих модульних реакторів у порівнянні з сучасними великими реакторами / Малогулко Ю.В., М.О. Сліденко // Інформаційне суспільство: технологічні, економічні та технічні аспекти становлення: матеріали Міжнародної наукової інтернет-конференції, (м. Тернопіль, Україна, м. Ополе, Польща, 10-11 вересня 2024 р.). С. 127-131. – ISSN 2522-932X.

Юлія Володимирівна Малогулко — к.т.н., доцент кафедри електричних станцій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Juliya_Malogulko@ukr.net.

Сліденко Микола Олегович – студент групи ЕС-21б, Факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: slidenkonick@gmail.com.

Juliya V. Malogulko — Ph.D., Assistant Professor of electrical stations and systems department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Juliya_Malogulko@ukr.net.

Mykola O. Slidenko - student of group ES-21b, Faculty of Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: slidenkonick@gmail.com.

УДК 621.313.12: 681.515

Вал.В. Грабко
В.С. Ощепков

Моніторинг та SCADA в процесі управління гідрогенератором

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто підхід до моніторингу та керування технічним станом гідрогенераторів із використанням SCADA-систем. Запропоновано математичну модель і структуру пристрою для ідентифікації витків із підвищеною температурою. Представлено схему інтеграції тепловізійного моніторингу з SCADA для автоматизованої оцінки стану ізоляції обмоток.

Ключові слова: SCADA, моніторинг, гідрогенератор, тепловізійні методи, технічний стан, ізоляція.

Abstract

The paper considers an approach to monitoring and controlling the technical condition of hydrogenerators using SCADA systems. A mathematical model and structure of a device for identifying coils with elevated temperature are proposed. A scheme for integrating thermal imaging monitoring with SCADA for automated assessment of the condition of winding insulation is presented.

Keywords: SCADA, monitoring, hydrogenerator, thermal imaging methods, technical condition, insulation.

Відомо, що гідрогенератори відносяться до основного електрообладнання в тракті генерації та передачі електроенергії споживачам [1]. Очевидно, що від надійності в роботі гідрогенераторів залежить обсяг виробленої електроенергії.

Гідрогенератори є спеціальними електричними машинами закритого виконання порівняно великої потужності, в яких вал ротора розташовується у вертикальній площині [2, 3]. Очевидно, що такі електричні машини, як і інше потужне електрообладнання, потребує різнопланового дослідження його роботоздатності.

Самі гідрогенератори оснащені рядом систем контролю їх роботоздатності, які дозволяють або в неперервному режимі, або періодично контролювати параметри режиму або технічного стану та за ними оцінювати тривалість подальшої їх експлуатації.

Важливе місце в задачі моніторингу технічного стану гідрогенераторів займають тепловізійні методи [4]. Переваги їх полягають в тому, що вони дозволяють безконтактним шляхом визначати області підвищеної температури, а, отже, області підвищеної уваги експлуатаційного персоналу.

Особливо раціональним є застосування специфічних тепловізійних засобів для діагностування ротора гідрогенератора і процесі його роботи. Такий підхід дозволяє отримувати фіксований тепловий портрет ротора з визначенням точок найвищої та найнижчої температури обмоток, за якими можна оцінювати теплове старіння ізоляції обмоток та прогнозувати процес вичерпання їх робочого ресурсу.

В даній роботі пропонується математична модель та структура пристрою, згідно з якою можна виділяти один або декілька витків обмоток в різних полюсах гідрогенератора тепловізійним методом, що мають область підвищеної температури. При цьому з лінійки інфрачервоних сенсорів, що розташовується вздовж радіусу ротора в корпусі гідрогенератора, в кожен момент часу сигнали, що відповідають температурі кожного елементарного участка поверхні ротора, передаються в блок обробки інформації, внаслідок чого за математичною моделлю визначається область підвищеної температури вздовж витків обмотки.

За отриманим таким чином тепловим портретом обмотки ротора гідрогенератора експлуатаційний персонал формує висновок про можливе пошкодження ізоляції витка обмотки, в якому температура має підвищене значення.

Передбачено запис та передавання інформації щодо теплового портрета ротора гідрогенератора в систему комплексного діагностування гідрогенератора.

Алгоритм роботи системи SCADA для моніторингу гідрогенератора:

1. **Збір даних**: Інфрачервоні сенсори розташовуються вздовж радіуса ротора гідрогенератора для зчитування теплових даних.
2. **Передача даних**: Сигнали з датчиків надходять до блока попередньої обробки.
3. **Обробка інформації**:
    a. Побудова теплового портрета в реальному часі.
    b. Визначення зон з підвищеною температурою.
4. **Візуалізація**: Дані передаються до SCADA-системи для відображення на екранах оператора.
5. **Аналіз та діагностика**:
    a. Оцінка стану ізоляції.
    b. Прогнозування терміну служби обмоток.
6. **Звітність**: Формування автоматичних звітів та попереджень про критичні відхилення.

Структура системи моніторингу:

1. **Модуль збору даних:** Інфрачервоні сенсори, розташовані на роторі.
2. **Центральний SCADA-блок:** Інтерфейс для обробки сигналів, модуль аналітики.
3. **Візуалізація:** Монітори з тепловими портретами.
4. **Система звітності:** Автоматичне створення звітів для операторів.

Висновки

1. Запропоновано підхід для виявлення пошкодженого витка або групи витків полюсів ротора гідрогенератора, що дозволяє оцінювати стан його роботоздатності.
2. Розроблено математичну модель та структуру пристрою, який дозволяє фіксувати тепловий портрет потенційного пошкодження ізоляції обмоток ротора гідрогенератора з послідовною передачею інформації в систему комплексного діагностування гідрогенератора.
3. Розроблено підхід для інтеграції SCADA у процес моніторингу гідрогенераторів, що дозволяє підвищити точність діагностики.
4. Запропоновано алгоритм автоматизованого моніторингу, який базується на тепловізійних методах і SCADA-технологіях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кирик В.В. Електричні системи та мережі: навчальний посібник / В.В. Кирик – К: Видавництво «Політехніка», 2014. – 131с. (https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/19121/1/POSS_EMS2014%20- kyryk.pdf).

2. Mottershead G. Handbook of Large Hydro Generators: Operation and Maintenance, First Edition / G.Mottershead, S.Bomben, I.Kerszenbaum, G.Klempner. – Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons, Inc., 2021. – 672 p.

3. Експлуатація та режими роботи електростанцій: нормальні, допустимі і анормальні режими синхронних генераторів. [Електронний ресурс] : навч. посіб. для студ. спеціальності 141 «Електроенергетика,електротехніка та електромеханіка» / КПІ ім. Ігоря Сікорського ; уклад.: Є. І. Бардик. – Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. - 73 с.

4. Пат. 157980 Україна, МПК G 01 K 13 / 00. Пристрій для безконтактного вимірювання температури / Грабко В.В., Грабко В.В., Ощепков В.С., Поліщук В.Л.; Заявник та патентоутримувач Вінницький національний університет. – № u202402539; Заявл. 13.05.2024; Опубл. 18.12.2024; Бюл. №51. – 10 с.

Грабко Валентин Володимирович – к.т.н., доцент, доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, grabko@vntu.edu.ua

Ощепков Віктор Сергійович – аспірант факультету електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, grabko@vntu.edu.ua

Grabko Valentyn V. – PhD, Docent, Docent with the Department of Computerized Electromechanical Systems and Complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, grabko@vntu.edu.ua

Oshchepkov Viktor S. – Faculty of Electricity and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, grabko@vntu.edu.ua

УДК

О. С. Малюк [1]
В. В. Мартинюк [2]

СУЧАСНІ МЕТОДИ КАЛІБРУВАННЯ ЧАСТОТНИХ СЕНСОРІВ ТЕМПЕРАТУРИ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено огляд сучасних методів калібрування частотних температурних сенсорів, зокрема аналогові та цифрові підходи. Наведено порівняльний аналіз методів за такими характеристиками, як точність, вартість і рівень автоматизації. Визначено перспективи розвитку калібрувальних технологій із використанням алгоритмічної компенсації та машинного навчання.

Ключові слова: частотні температурні сенсори, калібрування, машинне навчання, автоматизація

Abstract

The paper provides modern calibration methods for frequency temperature sensors, including analog and digital approaches. A comparative analysis of methods is provided based on characteristics such as accuracy, cost, and automation level. The prospects for the development of calibration technologies using algorithmic compensation and machine learning are identified.

Keywords: frequency temperature sensors, calibration, algorithmic compensation, machine learning, automation

Вступ

Частотні температурні сенсори відіграють надзвичайно важливу роль у забезпеченні високої точності вимірювань температури в широкому спектрі застосувань, таких як промислові процеси, медичні прилади та наукові експерименти. Їхня популярність пояснюється здатністю працювати в складних умовах та забезпечувати стабільний рівень точності, проте існує низка технічних викликів, які потребують уваги. Одним із найбільш суттєвих недоліків є похибки вимірювань, що зазвичай виникають через декілька факторів. До них належать нестабільність параметрів електронних компонентів, вплив зовнішнього середовища, як-от коливання температури чи вологості, а також поступове старіння матеріалів сенсора. Усунення цих негативних впливів і зведення похибок до мінімуму вимагає грамотного та системного підходу до калібрування ЧТС, яке залишається критично важливим елементом для досягнення оптимальної роботи цих приладів.

Сьогодні для калібрування частотних температурних сенсорів використовуються різноманітні підходи, які можна умовно поділити на дві основні категорії: аналогові та цифрові методи. Аналогові методи передбачають застосування спеціальних еталонних пристроїв, що забезпечують порівняння показників сенсора з відомими значеннями, а також використання зовнішніх компенсаторів для врахування нестабільності в роботі пристрою. Цей підхід перевірений часом і відзначається надійністю, втім, має обмеження через високу трудомісткість процесу та залежність від людського фактору.

Цифрові методи калібрування, навпаки, опираються на розвиток обчислювальних технологій та алгоритмів. Сучасні системи використовують концепції алгоритмічної компенсації похибок і навіть методи машинного навчання задля підвищення точності аналізу й прогнозування змін характеристик сенсора. Такі методи дають нові можливості для автоматизації процесу калібрування й скорочення часу його виконання, але водночас залежать від якості моделі даних і потребують значної обчислювальної потужності.

Кожен із цих підходів має свої сильні сторони та недоліки, тож вибір конкретного методу часто визначається вимогами до точності, умовами експлуатації сенсорів та іншими технічними характеристиками. Особливої актуальності набуває інтеграція методів калібрування у сучасні автоматизовані системи управління. Завдяки цьому можна досягти значного підвищення ефективності роботи пристроїв, зменшення впливу людського фактору, зниження помилок під час калібрування й довгострокового покращення стабільності результатів вимірювань.

Результати дослідження

Методи калібрування

Розглянемо існуючі методи калібрування та проведемо порівняння їх характеристик.

Аналогові методи

1. **Еталонні калібрування**

   Використання температурних еталонів дозволяє забезпечити високу точність калібрування.

Сенсори порівнюються з сертифікованими еталонними пристроями, що працюють у стабільних умовах лабораторії. забезпечити високу точність калібрування. Сенсори порівнюються з сертифікованими еталонними пристроями, що працюють у стабільних умовах лабораторії. Основна проблема цього підходу – висока вартість та необхідність ручного налаштування [1].

2. **Точкове калібрування**
   Сенсори калібруються при певних фіксованих температурах, наприклад, при температурі замерзання (0°C) і кипіння води (100°C). Це відносно дешевий метод, але він не враховує можливі нелінійності та зміни характеристик сенсора між контрольними точками [2].
3. **Корекція через зовнішні компенсатори**
   Додаткові електронні схеми дозволяють зменшити похибку сенсора шляхом компенсації температурних змін та впливу зовнішніх факторів. Цей метод підходить для високоточних промислових сенсорів, але може потребувати складного налаштування та додаткових компонентів [3].

Цифрові методи

1. **Алгоритмічна компенсація**
   Програмне забезпечення аналізує похибку та застосовує коригувальні коефіцієнти до отриманих значень. Найчастіше використовується у вбудованих мікропроцесорних системах для забезпечення більшої точності без потреби в додатковому обладнанні [4].
2. **Використання машинного навчання**
   Використання великих обсягів даних для тренування моделей, які можуть передбачати та виправляти похибки вимірювань, є перспективним напрямом у сучасній сенсорній техніці. для тренування моделей, які можуть передбачати та виправляти похибки вимірювань. Цей метод забезпечує найвищу точність, особливо в складних динамічних середовищах, але вимагає обчислювальних ресурсів та попереднього навчання моделей [5].
3. **Автоматизовані калібрувальні системи**
   Інтелектуальні сенсорні системи, які можуть самостійно аналізувати похибку, враховувати зміну зовнішніх факторів і оновлювати свої параметри в режимі реального часу. Це перспективний метод для промислових IoT-систем і високоточних медичних приладів [6].

Таблиця 1. Порівняння характеристик методів калібрування

Метод	Точність	Вартість	Автоматизація
Еталонні калібрування	Висока	Висока	Низька
Точкове калібрування	Середня	Низька	Низька
Алгоритмічна компенсація	Висока	Низька	Висока
Машинне навчання	Дуже висока	Висока	Висока
Автоматизовані системи	Висока	Висока	Дуже висока

У таблиці представлено порівняльний аналіз різних методів калібрування частотних температурних сенсорів за трьома ключовими критеріями: точність, вартість і автоматизація.

Еталонні калібрування гарантують високу точність, однак вони потребують значних фінансових витрат і характеризуються низьким рівнем автоматизації, що обмежує їхню зручність для масового використання [7].

Точкове калібрування є більш доступним з фінансової точки зору, проте поступається в аспектах точності та автоматизації. Цей підхід підходить для задач, де вимоги до точності не є критично важливими .

Алгоритмічна компенсація забезпечує як високу точність, так і автоматизацію при помірних витратах, що робить її оптимальним вибором для багатьох сучасних застосувань.

Машинне навчання демонструє найвищу точність серед цифрових методів, проте вимагає значних ресурсів для впровадження і має відносно високу собівартість.

Автоматизовані системи поєднують високу точність із максимальним рівнем автоматизації, що робить їх перспективними для промислових і наукових додатків із високими вимогами до точності, хоча їхня інтеграція є досить дорогою.

Перспективи розвитку калібрувальних технологій

Сучасний етап розвитку технологій калібрування частотних температурних сенсорів характеризується спрямованістю на досягнення максимальної точності вимірювань, підвищення рівня автоматизації процедур і зведення до мінімуму необхідності втручання з боку людини. Традиційні аналогові методи, хоча й забезпечують високу точність, виявляються недостатньо практичними через значні часові витрати та використання великої кількості ресурсів. Натомість цифрові підходи, зокрема застосування алгоритмічної компенсації похибок, інтеграція штучного інтелекту та впровадження машинного навчання, демонструють значний потенціал для оптимізації роботи сенсорних систем [8].

Результати аналізу свідчать, що найперспективнішим напрямом розвитку в цій галузі є використання можливостей машинного навчання для автоматичного усунення похибок сенсорів. Цей інноваційний підхід вдало поєднує високу точність і здатність динамічно адаптуватися до змінних умов навколишнього середовища. Його актуальність особливо очевидна для таких сфер, як промисловість, медицина та наукові дослідження, де параметри навколишнього середовища можуть варіюватися, а вимоги до точності вимірювань залишаються критично високими.

Застосування алгоритмів машинного навчання відкриває цілу низку переваг, зокрема можливість:

- Аналізувати дані та компенсувати похибки сенсорів у режимі реального часу, що забезпечує сталу точність навіть за складних умов.
- Підвищувати довговічність і стабільність роботи сенсорних систем, запобігаючи деградації їхніх характеристик із часом.
- Повністю автоматизувати процеси калібрування, усуваючи необхідність у постійному залученні людських ресурсів.
- Скорочувати загальні витрати на технічне обслуговування та повторне калібрування сенсорів завдяки використанню продуктивних підходів до діагностики та оптимізації.

Завдяки цьому сукупність переваг робить машинне навчання ключовою технологією у процесі сучасного калібрування частотних температурних сенсорів. Подальші кроки у дослідженні глибоких нейронних мереж, розробленні адаптивних алгоритмів і впровадженні рішень на базі інтернету речей націлені на подальше вдосконалення цього методу. Необхідно також сприяти його популяризації для ширшого впровадження у масові сценарії використання, що зрештою дозволить зробити такі технології ще більш доступними та ефективними.

Висновки

Калібрування частотних температурних сенсорів є важливим етапом для забезпечення їхньої точності та надійності. Традиційні аналогові методи, такі як еталонне та точкове калібрування, залишаються ефективними в багатьох випадках, проте вони мають певні недоліки, включаючи високу вартість і необхідність регулярного ручного втручання.

Сучасні цифрові підходи, зокрема алгоритмічна компенсація та машинне навчання, пропонують значні переваги завдяки своїй точності та автоматизації. Використання технологій машинного навчання сприяє зниженню похибок і підвищенню здатності сенсорів адаптуватися до змінних умов експлуатації.

У майбутньому розвиток технологій калібрування орієнтується на впровадження автоматизованих систем, які мінімізують вплив людського фактора і забезпечують стабільну роботу сенсорів у промислових та наукових середовищах. Гармонійне поєднання традиційних і новітніх підходів дозволить створити більш ефективні та надійні системи вимірювання температури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Іваненко О.М., Петренко В.В. Сучасні технології калібрування сенсорів температури. IEEE Sensors Journal, 2023, 21(5), 6105-6112.
2. Johnson R., Smith T. Advanced Calibration Techniques for IoT Sensors. International Journal of Sensor Research, 2022, 88-96.
3. Коваленко Г.П. Автоматизовані системи калібрування: перспективи розвитку. Електроніка та автоматика, 2021, 15-22.
4. Chen Y., Liu F. Machine Learning in Temperature Sensor Calibration. Sensors and Actuators, 2020, 120-130.
5. Бондаренко А.О., Гнатюк П.В. Алгоритмічна компенсація похибок в сенсорах. Вісник технічних наук, 2020, 33-40.
6. Miller A., Zhou K. Novel Methods in Frequency-Based Temperature Sensor Calibration. Journal of Applied Electronics, 2019, 10(2), 45-57.
7. Nakamura T., Lee J.H. Advances in Quartz Crystal Temperature Sensing. Sensors and Measurement Science, 2018, 7(4), 200-215.
8. Brown C., Taylor M. IoT Integration of Frequency-Based Temperature Sensors in Industrial Applications. International Journal of Smart Systems, 2019, 15(3), 301-316.

Малюк Олександр Сергійович — аспірант кафедри загальної фізики, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sashamalyuk8@gmail.com

Maliuk Oleksandr Serhiiovych — Associate graduate student of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sashamalyuk8@gmail.com

Мартинюк Володимир Валерійович — канд. техн. наук, доцент кафедри загальної фізики, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: gyravl6@gmail.com

Martyniuk Volodymyr Valeriiovych — Candidate of Philology tech. Sciences, Associate Professor of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: gyravl6@gmail.com

УДК 681.5

С. М. Бабій
П. Акль

МОДЕЛЮВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ СОРТУВАННЯ В СЕРЕДОВИЩІ FACTORY I/O

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розроблено структуру сортувальної дільниці готової продукції та систему керування механізмами дільниці, яка забезпечує, в автоматичному режимі, сортування коробок з продукцією за їх вагою. Показано можливість використання спеціалізованого програмного забезпечення Factory I/O для моделювання технологічного процесу сортування.

Ключові слова: Factory I/O, моделювання, технологічний процес, сортування.

Abstract

The structure of the sorting section of finished products and the control system of the section mechanisms, which provides, in an automatic mode, sorting of boxes with products by their weight, have been developed. The possibility of using specialized Factory I/O software for modeling the sorting technological process has been shown.

Keywords: Factory I/O, modeling, technological process, sorting.

Вступ

При підготовці майбутніх фахівців у сфері автоматизації та електропривода важливо теоретичну підготовку підкріпити практичними навичками. Оскільки, в умовах сьогодення навчальний процес достатньо часто проходить в online-формі без можливості доступу до реального обладнання, то доцільно більш широко використовувати програмне забезпечення, яке дозволяє моделювати роботу реального обладнання. Прикладом такого спеціалізованого програмного забезпечення для віртуальної розробки та моделювання систем автоматики є Factory I/O [1].

Таким чином, в роботі виконано моделювання технологічного процесу сортування в умовах компанії «Zain Foods».

Результати дослідження

В умовах компанії «Zain Foods» готова продукція, упакована в транспортувальні коробки, повинна бути розсортована відповідно до їх ваги. Для реалізації процесу сортування в автоматичному режимі розроблено структуру сортувальної дільниці до складу якої входять переважно стрічкові транспортери (рис. 1). Керування їх роботою здійснює відповідна система керування реалізована на базі типового промислового логічного контролера фірми Siemens серії SIMATIC S7-1200 модель CPU 1214C AC/DC/Rly.

Процес сортування повинен відбуватись так:

1) запакована коробка з продукцією подається на транспортер Т1, який її транспортує до транспортера Т2, який містить в своїй конструкції ваги;

2) після зупинки коробки в області дії ваг відбувається її зважування. В подальшому транспортер Т2 транспортує коробку до транспортера Т3 ролики якого завчасно встановлюються у напрямку транспортування, який відповідає вазі коробки:

– якщо вага коробки становить 8 кг, то його ролики встановлюються в напрямку транспортування до транспортера Т4 (вліво);

– якщо вага коробки становить 10 кг, то його ролики встановлюються в напрямку транспортування до транспортера Т5 (прямо);

– якщо вага коробки є більшою 15 кг, то його ролики встановлюються в напрямку транспортування до транспортера Т6 (вправо);

3) в подальшому вибраний транспортер транспортує коробку на склад готової продукції.

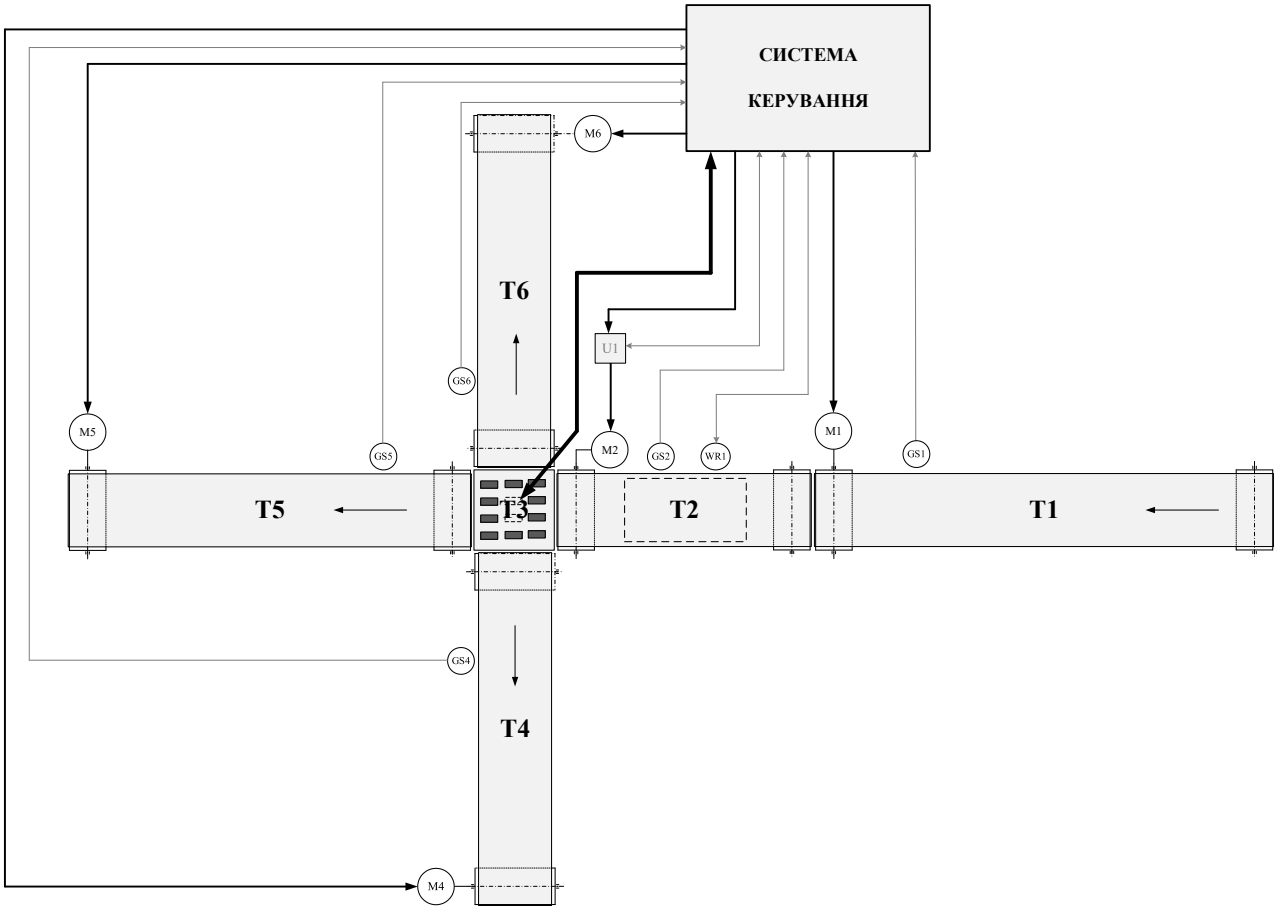

Рис. 1. Схема функціональна системи керування механізмами сортувального відділення

На рис. 2 наведено фрагмент програми керування (в середовищі TIA Portal), який відповідає за масштабування конвеєра Т3 залежно від ваги коробки.

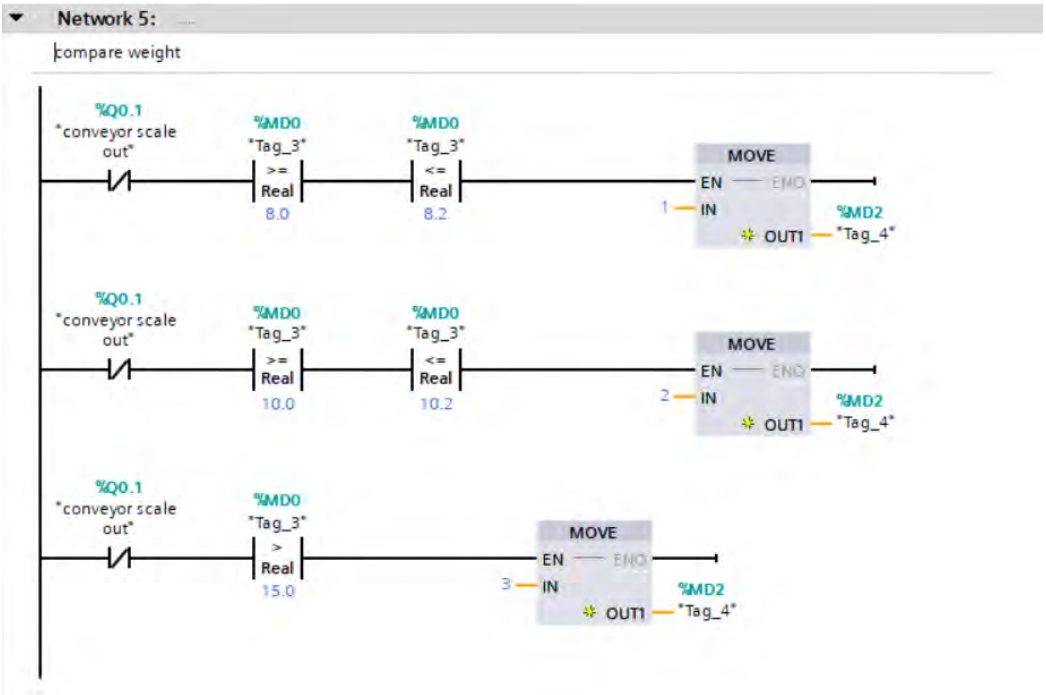

Рис. 2. Фрагмент програми керування. Масштабування конвеєра Т3 залежно від ваги коробки

Коректність роботи розробленої системи керування перевірено шляхом моделювання в середовищі Factory I/O, яке являє собою інтерактивну 3D-платформу для створення та моделювання виробничих об’єктів промислової автоматизації.

Для емуляції Factory I/O використовує спеціалізований драйвер, який забезпечує підключення до Siemens S7-PLCSIM [2]. Даний драйвер необхідно вставити в основний блок програми в TIA Portal (блок OB1) в Network 1 (рис. 3).

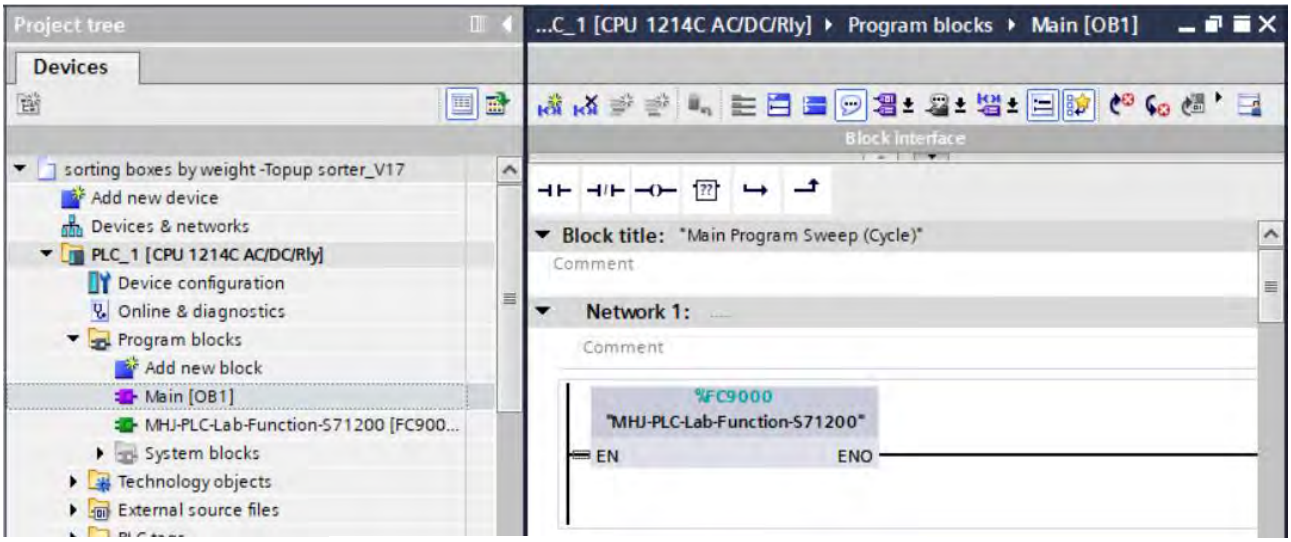

Рис. 3. Драйвер Factory I/O для підключення до S7-PLCSIM

Використовуючи бібліотеки Factory I/O сформовано 3D-модель сортувальної дільниці (рис. 4) та виконано налаштування портів контролера (рис. 5).

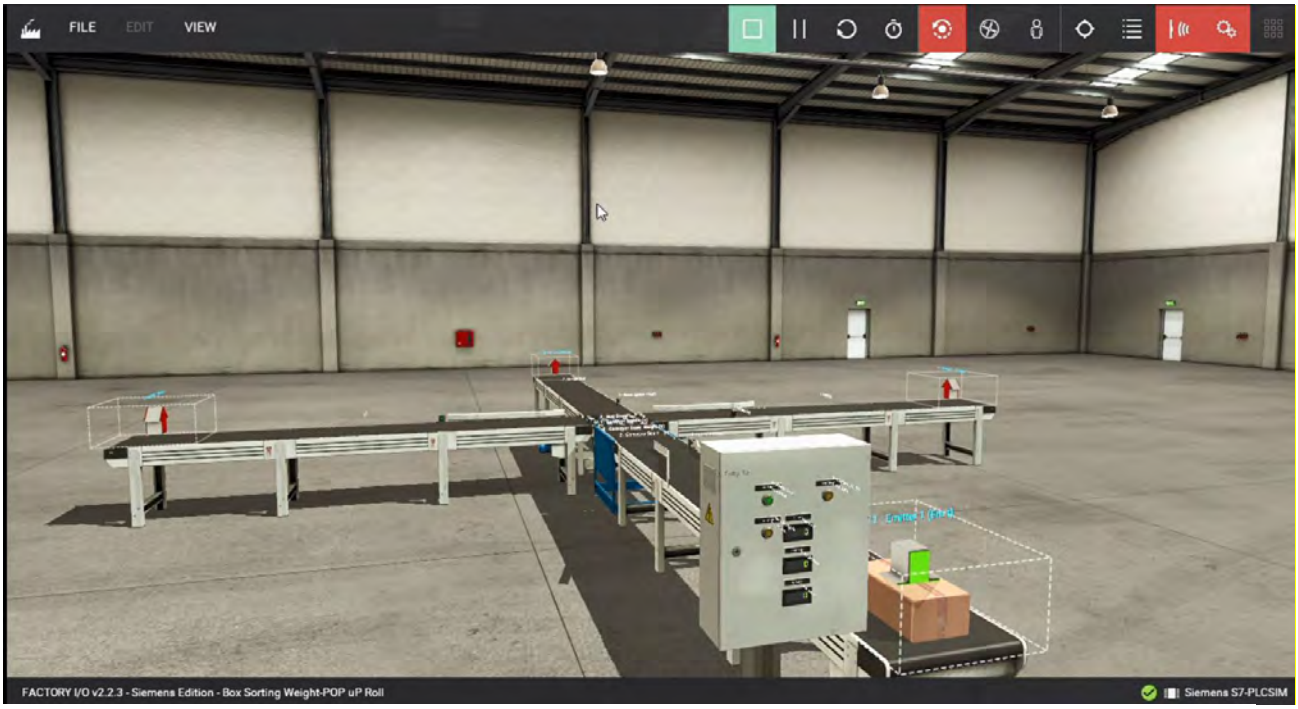

Рис. 4. Модель сортувальної дільниці в середовищі Factory I/O

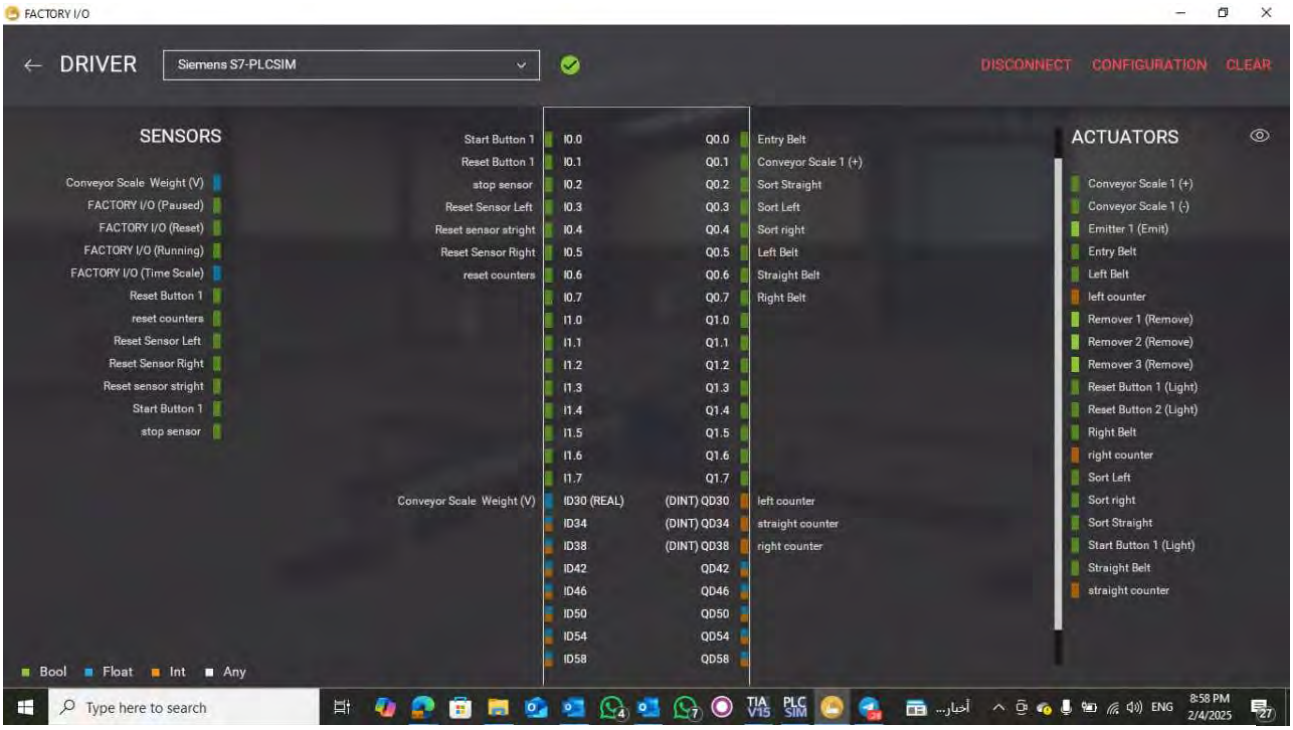

Рис. 5. Налаштування портів контролера в середовищі Factory I/O

Висновки

Розроблено структуру сортувальної дільниці готової продукції та систему керування механізмами дільниці, яка забезпечує, в автоматичному режимі, сортування коробок з продукцією за їх вагою. Коректність роботи розробленої системи керування перевірено шляхом моделювання в середовищі Factory I/O.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1 Моделювання технологічних процесів за допомогою програмного середовища FACTORY I/O / А. А. Омельчук та ін. Applied Questions of Mathematical Modeling. 2019. Т. 2, № 2. С. 58–64. URL: https://doi.org/10.32782/2618-0340/2019.2-2.5

2 Siemens S7-PLCSIM - FACTORY I/O. About - FACTORY I/O. URL: https://docs.factoryio.com/manual/drivers/s7-plcsim/

Бабій Сергій Миколайович – канд. техн. наук, доцент кафедри комп`ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: babiy82sm@gmail.com

Пьєр Акль – студент групи ЕПА-23м, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Pierreakl@hotmail.com

Serhiy Babiy – Ph. D. (Eng.), Assistant Professor of the Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, e-mail: babiy82sm@gmail.com.

Pierre Acl – student of the Faculty of Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, e-mail: Pierreakl@hotmail.com

УДК 621.311

М. Д. Сілаков
В. В. Кулик

ЗАСТОСУВАННЯ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ВИКИДІВ ВУГЛЕЦЮ У ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНИХ СИСТЕМАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Парниковий ефект, утворений масивними викидами вуглекислого газу, завдав серйозної шкоди навколишньому середовищу Землі, в якому енергетика є одним з основних джерел глобальних викидів парникових газів. Скорочення викидів вуглецю в електроенергетиці відіграє важливу роль у зменшенні викидів парникових газів та пом'якшенні екологічних, економічних і соціальних наслідків зміни клімату, а прогнозування викидів вуглецю є важливою основою для формування політики щодо скорочення викидів вуглецю в електроенергетиці. У доповіді представлено детальний огляд результатів досліджень з прогнозування викидів вуглецю на основі глибокого навчання. Представлені основні нейронні мережі, що застосовуються в галузі прогнозування викидів вуглецю в Україні та за кордоном, а також моделі, що поєднують інші методи та нейронні мережі, і обговорюються основні ролі різних методів у поєднанні з нейронними мережами. Нейронні мережі були використані для прогнозування викидів вуглецю в електроенергетиці, і було проведено порівняння ефективності різних моделей щодо викидів вуглецю. Підводяться підсумки застосування нейронних мереж у сфері прогнозування викидів вуглецю та обговорюються майбутні напрямки досліджень.

Ключові слова: Прогнозування викидів вуглецю; нейронна мережа БП; рекурентна нейронна мережа; глибоке навчання; гібридні моделі.

Abstract

The greenhouse effect generated by massive carbon dioxide emissions has caused serious damage to the Earth's environment, in which energy is one of the main sources of global greenhouse gas emissions. Reducing carbon emissions in the electricity sector plays an important role in reducing greenhouse gas emissions and mitigating the environmental, economic and social impacts of climate change, and carbon emissions forecasting is an important basis for formulating policies to reduce carbon emissions in the electricity sector. The report provides a detailed overview of the results of research on carbon emissions forecasting based on deep learning. It presents the main neural networks used in the field of carbon emissions forecasting in Ukraine and abroad, as well as models that combine other methods and neural networks, and discusses the main roles of different methods in combination with neural networks. Neural networks have been used to predict carbon emissions in the electricity sector, and the performance of different models in terms of carbon emissions has been compared. The paper summarizes the application of neural networks in the field of carbon emissions forecasting and discusses future research directions.

Keywords: Carbon emissions forecasting; BP neural network; recurrent neural network; deep learning; hybrid models.

Вступ

Викиди великої кількості вуглекислого газу в атмосферу в результаті промислової діяльності посилюють парниковий ефект Землі [1], що призводить до збільшення концентрації парникових газів в атмосфері, а це, в свою чергу, сприяє підвищенню температури поверхні Землі. Такі зміни спричинили низку проблем, таких як екстремальні погодні умови, скорочення виробництва продуктів харчування та підвищення рівня моря. Крім того, в результаті парникового ефекту глобальний екологічний баланс зазнав серйозної шкоди: багато видів опинилися під загрозою виживання, а екологічне різноманіття серйозно ослаблене. Для вирішення цієї проблеми міжнародному співтовариству необхідно терміново прийняти стійку модель промислового розвитку, щоб мінімізувати викиди парникових газів.

Щоб захистити наш Землю, всі країни зобов'язані активно діяти на випередження для скорочення викидів вуглекислого газу, що є нагальним завданням, яке вимагає глобального співробітництва для вирішення проблеми зміни клімату. Як найбільший у світі емітент CO2, викиди вуглецю в електрое-

нергетиці становлять понад третину загальних викидів вуглецю, тому скорочення викидів в електроенергетичній системі має велике значення для досягнення вуглецевої нейтральності. Всебічний і точний прогноз викидів вуглецю відіграє вирішальну роль у формуванні політики. Водночас, у цьому контексті виробництво та розвиток енергетичних підприємств потребують структурної перебудови та переходу до «зеленого» та низьковуглецевого розвитку [2], щоб адаптуватися до нової тенденції розвитку. У довгостроковій перспективі зелене та низьковуглецеве стратегічне позиціонування не лише адаптується до майбутніх екологічних тенденцій, але й має потенціал для задоволення очікувань споживачів та інвесторів щодо соціальної відповідальності.

Процес викидів вуглецю є динамічним, і викиди вуглецю в кожен момент часу змінюються з часом, тому їх прогнозування є проблемою кореляційного прогнозування часових рядів. З розвитком науки і техніки різноманітне обладнання для збору інформації, таке як датчики, стає досконалішим, а характеристики зібраної інформації стають різноманітнішими. Дані про викиди вуглецю мають дуже складну структуру, характеризуються великим обсягом даних та нелінійністю. Тому використання нейронних мереж, придатних для роботи з такого роду даними для прогнозування викидів вуглецю, стає необхідним вибором.

Враховуючи обмеженість прямого застосування нейромережевих моделей у прогнозуванні викидів вуглецю в електроенергетиці, у доповіді аналізується література, пов'язана із застосуванням нейронних мереж для вирішення задачі. Дослідження має на меті виявити особливості застосування нейронних мереж для прогнозування викидів вуглецю в електроенергетиці, допомогти з'ясувати зв'язки та відмінності між різними методами дослідження в цій галузі та запропонувати напрямки та ідеї для майбутніх досліджень з метою подальшого розвитку галузі.

У доповіді проаналізовано та узагальнено останні застосування нейронних мереж у галузі прогнозування викидів вуглецю, включаючи окремі нейронні мережі, гібридні нейронні мережі та інші методи. Обговорюються переваги та недоліки різних методів нейронних мереж, а також наводяться приклади практичних застосувань, які демонструють ефективність різних методів прогнозування в реальних умовах. Далі проводиться порівняльний аналіз та узагальнення експериментів з прогнозування викидів вуглецю за допомогою нейронних мереж. Нарешті, розглядаються тенденції та напрямки розвитку галузі досліджень.

Результати дослідження

В останні роки методи прогнозування викидів вуглецю в основному базуються на статистичних методах та алгоритмах, зокрема, методах машинного навчання. Методи, що використовують статистику, в основному включають інтегруючу авторегресійну модель ковзного середнього [3] (ARIMA), метод експоненціального згладжування [4] тощо. Ці методи базуються на історичних даних і тенденціях для прогнозування, а статистичні моделі створюються для побудови моделей прогнозування шляхом аналізу минулих даних про викиди вуглецю та пов'язаних з ними факторів. Статистичні методи зазвичай базуються на припущенні про лінійні зв'язки, ігноруючи можливі нелінійні зв'язки, і не відповідають потребам поставленої задачі. Для того, щоб підвищити точність прогнозування викидів вуглецю, методи на основі штучного інтелекту почали поступово ставати основним методом прогнозування.

Аналіз літератури за останні 5 років, показує, що методи на основі штучного інтелекту набувають все більшого поширення. Наразі технологія штучного інтелекту продовжує впроваджувати інновації та розвиватися в галузі прогнозування, включаючи застосування таких методів, як глибоке навчання та навчання з підкріпленням. Ця тенденція вказує на те, що штучний інтелект став домінуючим технологічним трендом у цій галузі.

З поступовим поглибленням досліджень, методи прогнозування, засновані на стратегіях машинного навчання, широко використовуються для прогнозування викидів вуглецю, такі як машина опорних векторів та Rendom Forest [5]. Порівняно зі статистичними методами, підходи машинного навчання є більш гнучкими та інтелектуальними і можуть відтворювати складні нелінійні зв'язки на основі великих обсягів даних. Однак традиційні моделі машинного навчання мають відносно обмежену адаптивність до змін у розподілі даних і нелінійних зв'язків, і зазвичай потребують ручного введення нелінійних характеристик для вирішення нелінійних задач. Тому методи глибокого навчання, які можуть навчатися наскрізно і автоматично виявляти ознаки, поступово стали популярним напрямком досліджень, а нейронні мережі подолали недолік лінійних моделей, які важко відтворюють нелінійні зв'яз-

ки.

Традиційно прогнозування викидів вуглецю, що проводиться в Україні та за кордоном, базується на статистичних методах екологічної кривої Кузнеця, рівнянні IPAT, моделі STIRTAP [6] та ін., які в основному використовуються для досліджень прогнозування на макрорівні. Кількість даних для прогнозування викидів вуглецю на макрорівні є відносно невеликою, і більшість прогнозів робиться на річному, квартальному та місячному часових масштабах. Хоча нейронні мережі в основному обробляють великі обсяги даних, вони також мають відмінну продуктивність, коли обсяг даних відносно невеликий. В роботі [7] нейронні мережі BP були використані для прогнозування викидів вуглецю на макрорівні зі значними результатами, що свідчить про те, що нейронні мережі також мають дуже хорошу продуктивність у прогнозуванні на макрорівні і можуть замінити статистичні методи. Оскільки попит на точність прогнозування зростає, одна модель не може задовольнити попит, тому все більше і більше вчених вивчають комбінацію декількох моделей для прогнозування з метою підвищення точності. У [8] запропонували комбінацію сірого кореляційного аналізу та нейронної мережі BP, спочатку використовуючи сірий кореляційний аналіз для відсіювання більш впливових змінних у даних, а потім використовуючи нейронну мережу BP для навчання. Цей гібридний підхід до моделювання покращує швидкість навчання та точність нейронної мережі BP, а також підвищує надійність моделі. Також для обробки даних використовуються такі моделі, як регресійна модель Лассо [9] та аналіз головних компонент [10] (PCA). Цей метод поєднання моделей передбачає попередню обробку даних. Основними методами обробки є відсіювання, стиснення, зменшення розмірності тощо. Після обробки даних покращується швидкість навчання та точність прогнозування моделі. Існують також деякі комбінації алгоритмів, такі як нелінійна оптимізація рою частинок (PSO), покращена оптимізація рою частинок (IPSO), генетичний алгоритм та нейронна мережа BP.

Нейронна мережа BP (Backpropagation) – це поширена архітектура штучної нейронної мережі, що використовується для вирішення завдань класифікації, регресії та інших завдань машинного навчання, яка виконує корекцію помилок за допомогою алгоритму зворотного поширення помилки. Це техніка керованого навчання, яка змінює ваги нейронної мережі за допомогою навчальних даних. Структура складається з декількох шарів, які зазвичай включають вхідний, прихований і вихідний шари, як показано на рисунку 1. Нейронні мережі BP мають нелінійну передавальну функцію, яка може апроксимувати нелінійні функції з довільною точністю, і тому їх використовують у дослідженнях з прогнозування викидів вуглецю.

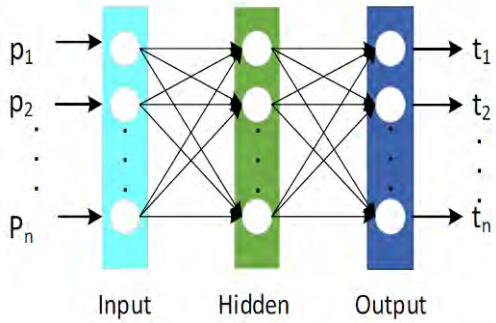

Рисунок 1. Структурна схема нейронної мережі BP

Нейронна мережа BP має просту структуру. При використанні нейронних мереж для прогнозування викидів вуглецю дані спочатку попередньо обробляються, що зазвичай включає заповнення пропущених значень і нормалізацію, а потім будується відповідна нейромережева модель і перед початком навчання ініціалізуються ваги і зсуви в мережі. Після початку навчання розраховується прогнозне значення шляхом прямого поширення, прогнозне значення порівнюється з фактичним значенням для розрахунку втрат, а ваги і зміщення коригуються шляхом зворотного поширення з метою зменшення втрат. У всьому процесі навчання вищезазначені кроки повторюються до досягнення оптимуму. Під час навчання необхідно постійно відповідно до фактичної ситуації коригувати гіперпараметри, щоб досягти кращої здатності до узагальнення. Навчання нейронних мереж є ітеративним і безперервним процесом оптимізації. Завдяки ретельному налаштуванню параметрів та обробці даних, точність та ефективність моделі для прогнозування викидів вуглецю поступово покращується.

Основною метою комбінованих алгоритмів є оптимізація параметрів нейромережевої моделі для покращення її продуктивності. Оптимальні параметри нейронної мережі спочатку розраховуються за

допомогою алгоритму оптимізації, а потім параметризуються і навчаються. Описані методи значно підвищують точність і швидкість прогнозування.

Висновки

Дані про викиди вуглецю характеризуються великим обсягом даних і нелінійністю. Нейронні мережі добре справляються з такими даними. У порівнянні з традиційними моделями прогнозування, нейронні мережі можуть краще відтворювати складні нелінійні взаємозв'язки в даних і адаптуватися до потреб більш складних даних про викиди вуглецю. В Україні та за кордоном для прогнозування викидів вуглецю в основному використовуються нейронна мережа BP, рекурентна нейронна мережа та поєднання традиційних методів з цими двома мережами. Традиційні методи статистичного аналізу в основному використовуються для обробки даних та оптимізації параметрів нейронних мереж. Загалом, відмінна продуктивність нейронних мереж у прогнозуванні викидів вуглецю та їх здатність адаптуватися до складних нелінійних характеристик даних роблять їх ефективним інструментом для прогнозування викидів вуглецю в енергетиці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. M. Tavassoli and A. Kamran-Pirzaman, "Comparison of effective greenhouse gases and global warming," 2023 8th International Conference on Technology and Energy Management (ICTEM), Mazandaran, Babol, Iran, Islamic Republic of, 2023, pp. 500 1-5, doi: 10.1109/ICTEM56862.2023.10083954.

2. Еволюція інтелектуальних електричних мереж та їхні перспективи в Україні / Б.С. Стогній, О.В. Кириленко, А.В. Праховник, С.П. Денисюк // Технічна електродинаміка. — 2012. — № 5. — С. 52–67.

3. Huijuan Yang, John F. O'Connell, Short-term carbon emissions forecast for aviation industry in Shanghai, Journal of Cleaner Production, Volume 275, 2020, 122734, ISSN 0959-6526, https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2020.122734.

4. Li, Y., Li, T. & Lu, S. Forecast of urban traffic carbon emission and analysis of influencing factors. Energy Efficiency 14, 84 (2021). https://doi.org/10.1007/s12053-021-10001-0.

5. Lei Wen, Xiaoyu Yuan, Forecasting CO2 emissions in Chinas commercial department, through BP neural network based on random forest and PSO, Science of The Total Environment, Volume 718, 2020, 137194, ISSN 0048-9697, https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2020.137194.

6. WANG N, HAN C Y, ZHANG Y, et al. Research on regional carbon emissions peaking based on the threshold-STIRPAT extended model - taking East China as an example [J/OL]. Environmental Engineering: 1-11 [2023-11-13]. http://kns.cnki.net/kcms/detail/11.2097.X.20231026.1803.004.html.

7. PAN S Y, ZHANG M L. Research on carbon dioxide emission prediction and influencing factors in Gansu Province based on BP neural network [J]. Environmental Engineering, 2023, 41(07): 61-68+85. DOI: 10.13205/j.hjgc.202307009.

8. JI G Y. Application of BP neural network model based on gray correlation analysis in China's carbon emission prediction [J]. Practice and Understanding of Mathematics, 2014, 44(14): 243-249.

9. ZHAO J H, LI J S, WANG P L, et al. Research on carbon peak path in Henan Province based on Lasso-BP neural network model [J]. Environmental Engineering, 2022, 40(12): 151-156+164. DOI: 10.13205/j.hjgc.202212020.

10. YAN F Y, LIU S X, ZHANG X P. Research on land carbon emission prediction based on PCA-BP neural network [J]. Western Journal of Human Settlements and Environment, 2021, 36(06): 1-7. DOI: 10.13791/j.cnki.hsfwest.20210601.

Сілаков Микита Дмитрович – студент групи *1ЕСМ-21б*, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: silakov187@gmail.com

Кулик Володимир Володимирович – докт. техн. наук, професор кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kulyk.v.v@vntu.edu.ua

Mykyta Silakov – student of group 1ESM-21b, Faculty of Electric Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: silakov187@gmail.com

Volodymyr Kulyk – Doctor of Technical Sciences, Professor, Department of Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kulyk.v.v@vntu.edu.ua

УДК 621.311

С. М. Маціпура
В. В. Кулик

ІНТЕГРУВАННЯ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ ДО ЛОКАЛЬНИХ ЕЛЕКТРИЧНИХ СИСТЕМ З УРАХУВАННЯМ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Забезпечення надійного та безперервного енергопостачання є виключно важливим для великих міст і промислових підприємств. В сучасних Українських реаліях електроенергетична система не може цього гарантувати. У доповіді розглядаються можливості інтегрування відновлюваних джерел енергії в локальні енергосистеми, що здатні працювати автономно в умовах невизначеності, пов'язаної з виробництвом та попитом на відновлювану енергію. Показано надійний оптимізаційний підхід для моделювання гібридної енергосистеми з декількома джерелами енергії, який враховує різні стратегії прийняття рішень. Зазначені стратегії враховують ризики прийняття рішень, пов'язані з невизначеністю попиту на електроенергію та постачання відновлюваної енергії. Оптимізаційна задача сформульована як задача лінійного програмування. В ній поєднано джерела відновлюваної енергії (вітрові турбіни, фотоелектричні панелі), традиційні дизельні генератори та когенераційні установки. Застосування моделі сприяє забезпеченню надійного доступу до електроенергії та тепла, мінімізуючи операційні витрати локальної енергосистеми.

Ключові слова: локальна енергетична система, інтегрування відновлюваних джерел енергії, автономна енергосистема, когенераційна установка, вітрова електростанція, фотоелектрична станція.

Abstract

Ensuring reliable and continuous energy supply is extremely important for large cities and industrial enterprises. In today's Ukrainian realities, the electricity system cannot guarantee this. The report considers the possibilities of integrating renewable energy sources into local power systems that can operate autonomously under conditions of uncertainty associated with the production and demand for renewable energy. A robust optimization approach for modeling a hybrid power system with multiple energy sources is shown, which takes into account different decision-making strategies. These strategies take into account the decision-making risks associated with the uncertainty of electricity demand and renewable energy supply. The optimization problem is formulated as a linear programming problem. It combines renewable energy sources (wind turbines, photovoltaic panels), traditional diesel generators, and cogeneration units. The application of the model helps to ensure reliable access to electricity and heat, minimizing the operating costs of the local power system.

Keywords: local power system, integration of renewable energy sources, autonomous power system, cogeneration plant, wind power plant, photovoltaic plant.

Вступ

Враховуючи масштаби руйнувань електроенергетичної системи України, забезпечення надійного та безперебійного енергопостачання має величезне значення. Надійне енергопостачання забезпечує безперебійну роботу, зокрема й виробничих підприємств, що вкрай важливо для досягнення виробничих показників. Традиційно як резервні джерела енергії використовувалися дизельні генератори та інші традиційні джерела енергії. Вони досить надійні та маневрені. Але їх експлуатація пов'язана з високими витратами, використанням дефіцитних видів палива, впливом на навколишнє середовище і логістичними проблемами.

Підтримка виробництва стикається з постійними ризиками, пов'язаними з надійністю електропостачання через постійні атаки на енергетичну інфраструктуру України. Вирішення проблеми вимагає впровадження підходів сталої енергетики для покриття значного споживання енергії.

Тому багато компаній освоюють локальні енергетичні системи, які об'єднують систему централізованого електропостачання, традиційні генератори, що працюють на викопному паливі, з поновлюваними джерелами енергії, такими як сонце та вітер [1]. Зростаюче проникнення поновлюваних дже-

рел енергії, являє собою позитивну альтернативу, забезпечуючи, крім іншого, зниження експлуатаційних витрат, підвищення стійкості енергетичних систем, потенціал для скорочення викидів парникових газів. Проте інтеграція поновлюваних джерел енергії в енергосистеми створює нові складнощі. Насамперед це пов'язано з нестабільністю і невизначеністю поновлюваних джерел енергії [2].

Можливість інтеграції систем накопичення енергії, таких як акумулятори, частково розв'язує ці проблеми і додатково підвищує надійність гібридних енергосистем, даючи змогу накопичувати надлишкову поновлювану енергію, що виробляється в періоди низького попиту, та використовувати її, коли поновлюваних ресурсів недостатньо [3].

Коли локальна енергосистема працює в ізольованому режимі, механізми реагування на попит також стає важливим інструментом для управління розподілом ресурсів. Не маючи доступу до енергомережі з достатнім резервом потужності, локальні енергосистеми повинні ефективно керувати балансом між попитом і пропозицією енергії [4].

Таким чином, проблеми, пов'язані з інтеграцією відновлюваних джерел енергії в локальні енергосистеми потребують комплексних рішень. Мінливість вітру та сонячної радіації в поєднанні з коливаннями споживання електроенергії, які важко спрогнозувати, вимагає розроблення надійних стратегій управління енергоспоживанням для забезпечення надійності, ефективності та стійкості локальної енергосистеми. Ці проблеми особливо яскраво проявляються в ізольованому режимі роботи локальної енергосистеми, де відсутність можливості підключення до мережі вимагає застосування стійких підходів до управління енергоспоживанням, здатних вирішувати проблеми, пов'язані з обмеженою доступністю резервних джерел живлення.

У таких умовах порушення балансу потужності може призвести до значних перебоїв у роботі системи, зокрема критичної інфраструктури міст і критичних промислових процесів, де безперервне та надійне енергопостачання має величезне значення. Тому стратегічний підхід, що об'єднує різні джерела енергії, включає програми реагування на попит і враховує невизначеності в генерації та попиті, має вирішальне значення для розвитку та підтримки стабільності локальних енергетичних систем.

Результати дослідження

Інтеграція відновлюваних джерел енергії в локальні енергосистеми, що можуть працювати автономно, привертає значну увагу, особливо в умовах обмежень централізованого електропостачання критичної інфраструктури міст і промислових підприємств, коли надійність і стійкість мають вирішальне значення. Проблеми, пов'язані з нестабільністю поновлюваних джерел енергії, призвели до необхідності використання різноманітних інноваційних рішень для проєктування та реалізації локальних енергетичних систем.

У дослідженні [5] запропоновано алгоритми кластеризації K-Means і K-Medoids для оптимізації структури гібридних систем відновлюваних джерел енергії. K-Means виявився надійнішим для розміщення ВДЕ, незважаючи на те, що K-Medoids пропонував вищі середні потужності сонячної та вітрової енергії. У дослідженні [6] запропоновано систематизовану та комплексну основу для економічної оптимізації структури гібридної мікромережі, на прикладі промислового підприємства. Дослідження присвячене оцінці рентабельності гібридних систем відновлюваних джерел енергії, зокрема для електропостачання промислових підприємств, з урахуванням технічних, екологічних та економічних обмежень. Робота [7] присвячена аналізу потенціалу гібридних систем відновлюваної енергетики, що поєднують фотоелектричні станції, вітряні турбіни та накопичувачі енергії на основі ванадієвих редокс-акумуляторів, для промислових підприємств з обмеженнями централізованого електропостачання або ізольованих підприємств. У роботі [8] розглядаються енергетичні рішення для автономних локальних енергосистем підприємств з використанням програмного забезпечення HOMER Pro та AHP для оптимізації структури та параметрів гібридних систем, включаючи вітрові, сонячні станції та акумуляторні батареї. За допомогою оптимізації Монте-Карло з обмеженням ризику дослідження показує, що поновлювані джерела енергії можуть забезпечити надійне енергопостачання за низьких експлуатаційних витрат, що робить їхнє використання прийнятним для комунальних і промислових об'єктів в умовах обмежень централізованого електропостачання. У роботі [9] використовується спільна робота фотоелектричних станцій, вітряних турбін, дизель-генераторів, акумуляторних батарей і водневих паливних елементів, оптимізована за допомогою генетичного алгоритму. Запропонований комплексний підхід окреслює потенціал інтеграції ВДЕ в умовах локальних енергосистем. У [10] описано мультигенераційну систему, призначену для виробництва електроенергії, тепла, охолоджен-

ня, очищення води та виробництва біометану. У роботі наведено детальну оцінку системи на основі термодинамічного, економічного та екологічного аналізу. Підтверджується можливість організації та управління локальною енергосистемою з кількома видами енергії. У роботі [11] автори представляють локальну енергосистему, яка об'єднує поновлювані джерела енергії з технологією Power-to-Gas. Як резерв використовуються дизельні генератори та акумулятори. Запропоновано оптимізовану систему для виробництва, зберігання та споживання водню, яка показує ефективність енергетичних рішень на основі водню в мікромережах. Крім того, в [12] представлено стратегію низьковуглецевої оптимізації інтегрованої енергетичної системи, що включає водневе енергосховище та систему комбінованого вироблення тепла й електроенергії. У роботі [13] досліджуються питання координації мобільного резерву в локальних енергосистемах на основі різних енергоносіїв в умовах ринку. Їхня робота об'єднує газові, теплові та електричні системи для оптимізації планування режимів енергосистеми з різними споживачами. Демонструється виняткова важливість координації керування джерелами енергії в локальних енергосистемах.

У доповіді представлено підхід до оптимізації комбінованої системи енергопостачання в районах і на підприємствах, для яких можливі тривалі відключення від об’єднаної енергосистеми. У дослідженні оптимізовано локальну енергетичну систему з кількома джерелами енергії для задоволення попиту на електроенергію, тепло та питну воду в умовах автономної роботи.

Цільову функцію представлено у вигляді мінімізації сукупних витрат на експлуатацію локальної енергосистеми, що включають такі компоненти: витрати на паливо, витрати на запуск, витрати, пов'язані з реагуванням на попит, витрати на циклічне використання електричних і теплових акумуляторів, а також витрати на енергозабезпечення процесів, пов'язаних з водопостачанням:

$$\sum(\mathrm{B_П} + \mathrm{B_З} + \mathrm{B_{РП}} + \mathrm{B_В} + \mathrm{B_{ЕА}} + \mathrm{B_{ТА}}) \to min$$

де $\mathrm{B_П}$ – витрати на паливо для дизель-генераторів і когенераційних установок; $\mathrm{B_З}$ – додаткові витрати, пов'язані із запуском і зупинкою енергоустановки; $\mathrm{B_{РП}}$ – витрати на організацію та функціонування системи реагування на попит; $\mathrm{B_В}$ – витрати, пов'язані із забезпеченням водопостачання; $\mathrm{B_{ЕА}}$, $\mathrm{B_{ТА}}$ – додаткові витрати, пов'язані зі встановленням та експлуатацією акумуляторів електричної та теплової енергії.

Обмеження задачі розроблено так, що вони забезпечують відповідний рівень надійної роботи локальної енергосистеми з кількома джерелами енергії за дотримання технічних та експлуатаційних обмежень. Балансові обмеження встановлюють взаємозв'язок між споживанням електричної та теплової енергії та її виробництвом із локальних відновлюваних і традиційних джерел енергії. У додаткових обмеженнях враховується ємність систем зберігання електричної та теплової енергії, а також експлуатаційні обмеження. Для регулювання споживання електроенергії в пікові періоди передбачено заходи реагування на попит, що підвищує адаптивність локальної системи.

Для врахування невизначеностей, пов'язаних із виробленням відновлюваної енергії, змінним споживанням електроенергії, волатильністю цін на паливо та відмовами устаткування, використано методи робастної оптимізації. Цей підхід дає змогу отримувати ефективні рішення і контролювати ризики перерв енерго- та водопостачання, що особливо важливо для критичної інфраструктури міст і критичних виробничих процесів.

Запропонований підхід забезпечує надійність і стійкість локальної системи в умовах невизначеності завдяки використанню передових методів змішано-інтегрального лінійного програмування (MILP) і робастної оптимізації.

Висновки

Локальні енергосистеми населених пунктів та промислових підприємств у районах, де обмежена надійність системи централізованого електропостачання, дедалі частіше стикаються з необхідністю інтеграції відновлюваних джерел енергії та врахування невизначеності, яку вони вносять у процес виробництва електроенергії. Оскільки нестабільні ресурси, такі як вітер і сонце, стають дедалі поширенішими, врахування цих невизначеностей має вирішальне значення для підтримання надійності та економічної ефективності локальних енергетичних систем. Для отримання надійного та сталого рішення необхідно об'єднувати відновлювані джерела енергії, традиційну генерацію та технології зберігання енергії в єдину локальну енергетичну систему. А для забезпечення оптимального функціонування такої системи доцільно використовувати робастну оптимізацію, яка дає змогу врахувати ризи-

ки мінливості споживання та нестабільності генерування.

У роботі запропоновано оптимізаційну модель керування локальними енергосистемами в умовах невизначеності. Результати дослідження демонструють важливу роль врахування ризиків для забезпечення балансу між витратами на реалізацію локальної енергосистеми та надійністю електропостачання. Особливо це важливо в регіонах України, де надійність електропостачання та енергетична стійкість має стратегічне та життєво-важливе значення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Kudrya, S.; Lezhniuk, P.; Rubanenko, O.; Hunko, I.; Dyachenko, O. Local Power Systems Based on Renewable Energy Sources. InSystems, Decision and Control in Energy VI; Springer: Berlin/Heidelberg, Germany, 2024; Volume 552, pp. 385–398.

2. Wójcik, W.; Lezhniuk, P.; Kaczmarek, C.; Komar, V.; Hunko, I.; Sobchuk, N.; Yesmakhanova, L.; Shermantayeva, Z. Integrated Assessment of the Quality ofFunctioning of Local Electric EnergySystems. Energies, 2025, 18, 137.

3. B. Parkhideh, H. Mirzaee, and S. Bhattacharya, "Supplementary energy storage and hybrid front-end converters for highpower mobile mining equipment," IEEE Transactions on Industry Applications, vol. 49, no. 4, pp. 1863-1872, 2013.

4. A. van Tonder, M. Kleingeld, and J. Marais, "Investigating demand response potential in a mining group," in 2013 Proceedings of the 10th Industrial and Commercial Use of Energy Conference, 2013: IEEE, pp. 1-5.

5. R. Holloway *et al.*, "Optimal location selection for a distributed hybrid renewable energy system in rural Western Australia: A data mining approach," *Energy Strategy Reviews,* vol. 50, p. 101205, 2023.

6. O. Ellabban and A. Alassi, "Optimal hybrid microgrid sizing framework for the mining industry with three case studies from Australia," *IET Renewable Power Generation,* vol. 15, no. 2, pp. 409-423, 2021.

7. M. S. Nkambule, A. N. Hasan, and T. Shongwe, "Performance and techno-economic analysis of optimal hybrid renewable energy systems for the mining industry in South Africa," *Sustainability,* vol. 15, no. 24, p. 16766, 2023.

8. G. A. Castro, M. I. Murkowska, P. Z. Rey, and A. Anvari-Moghaddam, "Operational Planning of a Hybrid Power Plant for Off-Grid Mining Site: A Risk-constrained Optimization Approach," in *IECON 2020 The 46th Annual Conference of the IEEE Industrial Electronics Society*, 2020: IEEE, pp. 4587-4592.

9. M. M. Ahmed, B. K. Das, P. Das, M. S. Hossain, and M. G. Kibria, "Energy management and sizing of a stand-alone hybrid renewable energy system for community electricity, fresh water, and cooking gas demands of a remote island," Energy Conversion and Management, vol. 299, p. 117865, 2024.

10. S. Zheng, Q. Hai, X. Zhou, and R. J. Stanford, "A novel multi-generation system for sustainable power, heating, cooling, freshwater, and methane production: Thermodynamic, economic, and environmental analysis," *Energy,* vol. 290, p. 130084, 1123 2024.

11. H. Mehrjerdi, H. Saboori, and S. Jadid, "Power-to-gas utilization in optimal sizing of hybrid power, water, and hydrogen microgrids with energy and gas storage," Journal of Energy Storage, vol. 45, p. 103745, 2022.

12. J. Yang, L. Zeng, K. He, Y. Gong, Z. Zhang, and K. Chen, "Optimization of the Joint Operation of an Electricity–Heat–Hydrogen–Gas Multi-Energy System Containing Hybrid Energy Storage and Power-to-Gas–Combined Heat and Power," *Energies,* vol. 17, no. 13, p. 3144, 2024.

13. Y. Xi, J. Fang, Z. Chen, Q. Zeng, and H. Lund, "Optimal coordination of flexible resources in the gas-heat-electricity integrated energy system," *Energy,* vol. 223, p. 119729, 2021.

Маціпура Сергій Миколайович – студент групи *1ЕСМ-21б*, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: matsipura2018@gmail.com

Кулик Володимир Володимирович – докт. техн. наук, професор кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kulyk.v.v@vntu.edu.ua

Sergiy Matsipura – student of group 1ESM-21b, Faculty of Electric Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: matsipura2018@gmail.com

Volodymyr Kulyk – Doctor of Technical Sciences, Professor, Department of Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kulyk.v.v@vntu.edu.ua

УДК 621.311

І. Г. Стружко
В. В. Кулик

ОПТИМІЗАЦІЯ ЗАКУПІВЛІ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ ПОТУЖНИМИ СПОЖИВАЧАМИ З УРАХУВАННЯМ ФАКТОРІВ РИЗИКУ НА ОСНОВІ ТЕОРІЇ ІГОР

Вінницький національний технічний університет

Анотація

З розвитком відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) та ухваленням низки стратегічних документів, спрямованих на прискорення переходу до сталої енергетики в Україні та в Європі, споживання електроенергії з відновлюваних джерел стало важливим фактором у забезпеченні ефективності промислового виробництва та позитивного іміджу компаній. Однак, з огляду на ризики, пов'язані з нестабільністю виробництва електроенергії з ВДЕ, а також змінним споживанням і, як наслідок, зміною цін на ринку електроенергії, забезпечення мінімальних витрат на електропостачання промислових споживачів є складним завданням перспективного планування й оперативного управління. У доповіді для розв'язання цієї задачі використовується модель некооперативної гри між постачальниками електроенергії різних типів на верхньому рівні та оптимізацією вартості купівлі електроенергії великими споживачами на нижньому рівні. На основі концепції вартості з ризиком запропоновано алгоритм прямих закупівель електроенергії великими споживачами з урахуванням невизначеності цін на спотовому ринку. Результати дослідження показали, що великі споживачі можуть знизити витрати на купівлю електроенергії, комбінуючи операції довгостроковому, середньостроковому та спотовому ринках електроенергії. Зменшення ризику під час купівлі енергії з відновлюваних джерел для великих споживачів пов'язане з переходом від спотового ринку до середньострокового, довгострокового ринку або ринку опціонів на електроенергію.

Ключові слова: теорія ігор, очікувана корисність, пряма купівля електроенергії, енергетичні ринки.

Abstract

With the development of renewable energy sources (RES) and the adoption of a number of strategic documents aimed at accelerating the transition to sustainable energy in Ukraine and in Europe, the consumption of electricity from renewable sources has become an important factor in ensuring the efficiency of industrial production and the positive image of companies. However, given the risks associated with the instability of RES electricity production, as well as variable consumption and, as a consequence, changing prices on the electricity market, ensuring minimum costs of electricity supply to industrial consumers is a challenging task of forward planning and operational management. In the paper, a non-cooperative game model between different types of electricity suppliers at the upper level with optimization of the cost of electricity purchase by large consumers at the lower level is used to solve this problem. Based on the concept of cost with risk, an algorithm for direct purchase of electricity by large consumers is proposed, taking into account the uncertainty of spot market prices. The results show that large consumers can reduce their power purchase costs by combining power purchase operations in the long-term, medium-term and spot power markets. Risk reduction in renewable energy purchases for large consumers is associated with shifting from the spot market to the medium-term, long-term market or the electricity options market.

Keywords: game theory, expected utility, direct purchase of electricity, energy markets

Вступ

Через розвиток індустріалізації та урбанізації викиди вуглекислого газу за останні 50 років істотно збільшилися. Для пом'якшення наслідків зміни клімату європейські країни, зокрема й Україна, розробили стратегічні програми, спрямовані на скорочення викидів вуглекислого газу та стимулювання розвитку відновлюваних джерел енергії.

Зі збільшенням встановленої потужності відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) протиріччя між переходом до сталої енергетики та розвитком відновлюваної енергетики посилилося неготовністю споживачів електроенергії до роботи в нових умовах. Щоб стимулювати бажання споживати відновлювану енергію, було розроблено та введено в дію механізм гарантій споживання електроенергії з відновлюваних джерел. Реалізація політики гарантованого споживання енергії з ВДЕ передбачає реалі-

зацію споживачем наступних функцій: купівлю електроенергії на енергоринку, купівлю доступних зелених сертифікатів та купівлю надлишкового споживання (якщо закуплена електроенергія не відповідає реальному споживанню або порушено квоти на споживання «зеленої» енергії).

Щоб знизити вплив нестабільних цін на електроенергію, ринкової конкуренції та інших чинників на витрати, пов'язані з купівлею електроенергії великими споживачами, вони можуть укладати прямі договори на постачання електроенергії безпосередньо з постачальниками електроенергії, минаючи традиційний оптовий ринок електроенергії. Таким чином можливо отримувати електроенергію за нижчою ціною. При цьому, основним методом торгівлі для великих споживачів є двостороння торгівля, перевагами якої є формування ціни на електроенергію на основі побажань продавців і покупців, а також гнучкість способів торгівлі.

У процесі двосторонньої торгівлі кожен постачальник електроенергії прагне отримати максимальний прибуток, тим самим спричиняючи некооперативну конкуренцію між постачальниками електроенергії під час її продажу електроенергії. Великі споживачі у відповідь на зміни балансу енергії, базового споживання і вартості соціальних зобов'язань прагнуть досягти мінімальної вартості купівлі електроенергії за рахунок зміни пропорцій купівлі електроенергії на основі різних ринкових механізмів. Однак, купівля електроенергії на різних ринках електроенергії передбачає різні ризики. Тому, визначати частку купівлі електроенергії на кожному ринку слід з урахуванням ринкових ризиків, що є важливим фактором, який впливає на процес прийняття рішень великих споживачів.

Існуючі дослідження, спрямовані на оптимізацію взаємодії великих споживачів з постачальниками на основі багатосторонньої моделі ринку електроенергії, часто зводяться до двосторонньої торгової моделі гри між різними учасниками ринку. У доповіді розглядається модель подвійної гри, що дає змогу більш повно врахувати взаємодії великих споживачів з декількома ринками електроенергії, а також врахувати фактори ризику під час купівлі електроенергії на різних ринках.

Результати дослідження

Для оптимізації взаємовідносин між продавцями електроенергії в [1] запропоновано кількісну модель обмеження потужності енергії ВДЕ з погляду балансу попиту і пропозиції в енергосистемі. При цьому на середньо- і довгостроковому ринку електроенергії та на ринку на добу наперед розглядаються витрати на купівлю електроенергії, виторг від продажу електроенергії, вартість оцінки відхилень і ризик купівлі та продажу електроенергії для енергозбутової компанії.

У [2] запропоновано двошарову модель стохастичної оптимізації для формування оптимальних стратегій віртуальних торгів для роздрібного продавця електроенергії на балансуючому ринку електроенергії. Для формування стратегії взаємодії між продавцями електроенергії та споживачами в [3] запропоновано метод поліпшення портфеля Марковіца на основі вартості з урахуванням ризику. Автори досліджували оптимальні стратегії закупівель для операторів систем розподілу та роздрібних продавців електроенергії в умовах дерегульованих ринків електроенергії.

У [4] запропоновано дворівневу ігрову оптимізаційну модель для торгів між постачальниками зеленої та теплової енергії на основі RPS (Rock-Paper-Scissor) і прямої купівлі електроенергії великими споживачами. Автори запропонували розв'язання оптимізаційної задачі ухвалення рішень про торги кількох постачальників електроенергії та угоди прямої купівлі електроенергії кількома великими споживачами.

У [5] запропоновано використовувати некооперативну модель Штакельберга для вивчення характеристик реагування на попит з боку декількох типів споживачів відповідно до принципів споживчої психології. Було оцінено вплив коливань навантаження мережі на прибуток енергопостачальних компаній. Отримано рівноважний розв'язок моделі за Нешем за допомогою алгоритму NSGA-II (Non-Dominated Sorting Genetic Algorithm II) і проведено аналіз чутливості коефіцієнтів кореляції.

У [6] запропоновано оптимальний механізм взаємодії для трьох суб'єктів ринкових взаємовідносин: державних контролюючих органів, постачальників і споживачів електроенергії. Для розв'язання задачі запропоновано дворівневу гру Штакельберга. Показано існування та єдиність рівноваги Штакельберга. Наведено оптимальні стратегії взаємодії для кожного учасника.

Таким чином, у більшості поточних досліджень розглядаються різні ринки електроенергії та умови стимулювання споживання енергії ВДЕ великими споживачами. При цьому не аналізується механізм торгівлі надлишковим споживанням на балансуючому ринку за результатами прямої купівлі електроенергії великими споживачами. Запровадження механізму торгівлі надлишковим споживан-

ням відновлюваної енергії, врахування зміни тарифів на відновлювану енергію, цін на зелені сертифікати та обмежень споживання вплинуть на вартість і ризики великих споживачів. Тому розробка стратегії купівлі та продажу електроенергії в таких умовах є актуальною для промислових споживачів.

У доповіді розглядається подвійна ігрова модель для прямої купівлі електроенергії великими споживачами. Запропоновано модель конкурентної некооперативної гри між кількома постачальниками електроенергії, у якій кожен постачальник електроенергії формулює стратегію торгів і прагне виділитися серед кількох постачальників електроенергії, щоб отримати більший прибуток від реалізації електроенергії великим споживачам. Модель гри будується за принципом «ведучий-ведений» між кількома постачальниками електроенергії та кількома великими споживачами. Тут кожен постачальник електроенергії прагне збільшити прибуток від продажу електроенергії і коригує свої торги, щоб стимулювати купівлю електроенергії великими споживачами. Споживачі ж формулюють стратегії купівлі електроенергії на основі торгів з постачальниками, щоб мінімізувати свої витрати і виконати внутрішні або директивні вимоги щодо споживання відновлюваної електроенергії.

На рисунку 1 показано архітектуру взаємовідносин між учасниками ринку після прямої купівлі електроенергії великими споживачами з урахуванням стимулювання споживання електроенергії з ВДЕ.

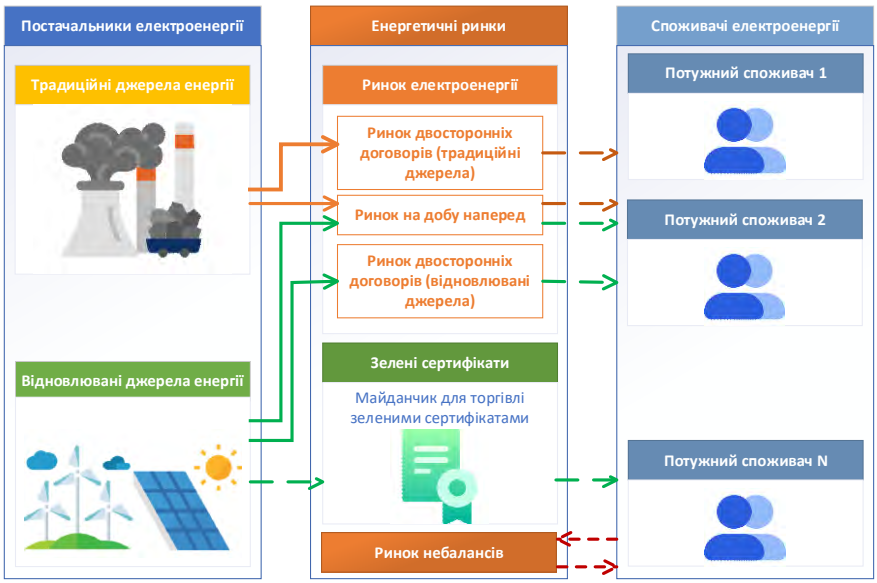

Рисунок 1. Транзакційні відносини між учасниками ринку

Для оптимізації стратегій учасників запропоновано подвійну гру, яка включає:

1. (Внутрішня гра). Кілька постачальників електроенергії та кілька великих споживачів утворюють ігрові відносини «ведучий - ведений»: постачальники електроенергії коригують ціни та пропозицію для стимулювання великих споживачів до купівлі електроенергії. Мета - максимізувати прибуток від продажу електроенергії. Великі споживачі реагують на ставки постачальників електроенергії, формулюючи стратегії купівлі електроенергії, і торгують на ринку зелених сертифікатів. Надлишкове споживання компенсується через балансуючий ринок з метою забезпечити загальний баланс електроенергії, а також виконати вимоги щодо споживання відновлюваної енергії. Мета - досягти мінімальну вартість купівлі електроенергії, вартість угоди із зеленими сертифікатами та вартість угоди з надлишковим споживанням.

2. (Зовнішня гра). Постачальники електроенергії створюють конкурентну некооперативну гру між собою та укладають двосторонні договори з великими споживачами через стратегії торгів. Кожен постачальник електроенергії прагне зробити свої торги конкурентоспроможними серед торгів інших постачальників електроенергії, щоб отримати більше контрактів на постачання електроенергії великим споживачам і максимізувати свій прибуток.

Висновки

У доповіді розглядається оптимізаційна задача прямої купівлі електроенергії великими споживачами та прийняття рішень про участь у торгах кількох постачальників електроенергії в контексті ваги відповідальності за споживання електроенергії з відновлюваних джерел. Розглядається застосування подвійної ігрової оптимізаційної моделі участі постачальників «зеленої» та традиційної електроенергії в торгах для прямої купівлі електроенергії великими споживачами.

За результатами досліджень показано, що у разі формування двосторонніх угод щодо прямої купівлі електроенергії великими споживачами, постачальники енергії можуть збільшити свої доходи завдяки власних торгів (торгів між постачальниками). Великі споживачі можуть зменшити витрати на закупівлю електроенергії та зменшити свою залежність від ринку на добу наперед.

Пропозиції постачальників електроенергії в основному залежать від ціни на спотовому ринку та попиту на електроенергію з боку великих споживачів. Вибір обґрунтованої ціни для забезпечення власної частки контрактованої електроенергії є визначальним фактором для максимізації доходу.

Через стимулювання споживання електроенергії з ВДЕ постачальники зеленої електроенергії збільшуватимуть торги, щоб отримати найвищий дохід. Постачальники «зеленої» електроенергії з сертифікатами гарантій походження та електроенергією мають вищу контрактну ціну в конкурентному середовище. Але через вищі темпи зростання граничних витрат для споживачів (вартість електроенергії з урахуванням вартості сертифікату), остаточна вартість проданої електроенергії за такими контрактами буде нижчою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Yang Jiajia, Zhao Junhua, Luo Fengji, Wen Fushuan, Dong Zhao Yang. Decision-Making for Electricity Retailers: A Brief Survey[J]. IEEE Transactions on Smart Grid, 2018, 9(5).
2. Wu C, Zhao Q, Xi M. A retailer-supplier supply chain model with trade credit default risk in a supplier-Stackelberg game[J]. Computers & Industrial Engineering, 2017,112.
3. Yin Linfei, Li Shengyuan, Gao Fang. Equilibrium Stability of Asymmetric Evolutionary Games of Multi-Agent Systems With Multiple Groups in Open Electricity Market[J]. IEEE Access, 2020,8.
4. LI Fei, LI Xianshan, LU Mingfang, ZHANG Lei. Optimization model of direct power purchase game between power producers and large users taking into account the quota assessment constraint[J]. High Voltage Technology, 2023, 49(01):128-137
5. Qing L, Yufeng Z. A multi-objective optimization model considering users' satisfaction and multi-type demand response in dynamic electricity price[J]. Energy, 2022, 240.
6. Bo S, Mingzhe L, Fan W, et al. An incentive mechanism to promote residential renewable energy consumption in China's electricity retail market: A two-level Stackelberg game approach[J]. Energy, 2023, 269.

Стружко Ірина Геннадіївна – студентка групи *1ЕСМ-21б*, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: strujko_ira@gmail.com

Кулик Володимир Володимирович – докт. техн. наук, професор кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kulyk.v.v@vntu.edu.ua

Iryna Strujko – student of group 1ESM-21b, Faculty of Electric Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: strujko_ira@gmail.com

Volodymyr Kulyk – Doctor of Technical Sciences, Professor, Department of Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kulyk.v.v@vntu.edu.ua

УДК 621.311

О. М. Кісельов
В. В. Кулик

ЕЛЕКТРОХІМІЧНІ НАКОПИЧУВАЧІ ЕНЕРГІЇ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ РОЗПОДІЛЬНИХ МЕРЕЖ ОПЕРАТОРІВ СИСТЕМ РОЗПОДІЛУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Завдяки приєднанню промислових накопичувачів енергії (ПНЕ) до розподільних електричних мереж можна досягти зменшення пікових навантажень на елементи мереж, зменшення втрат електроенергії та підвищення якості напруги. Але для цього необхідно застосовувати комплексні критерії оптимальності та враховувати активні обмеження. В доповіді розглядається формалізація задачі оптимізації режимів роботи ПНЕ у розподільних мережах та пропонується її розв'язання на основі методу ідеального струморозподілу. Показано, що задача оптимізації може бути зведена до ітераційного розрахунку струморозподілу у заступній схемі електромереж з активними опорами. А для врахування економічних чинників, пов'язаних зі змінами ціни на енергоринку, вартості експлуатації ПНЕ тощо було розглянуто застосування фіктивних (економічних) опорів. Запропонований оптимізаційний алгоритм забезпечує зменшення кількості обчислювальних операцій та підвищення надійності отримання оптимального розв'язку. Це сприяє своєчасного коригування режимів ПНЕ для досягнення максимального ефекту.

Ключові слова: накопичувач електричної енергії, розподільна електрична мережа, оптимізація, втрати, якість електроенергії

Abstract

By connecting industrial energy storage (IES) to distribution electric grids, it is possible to reduce peak loads on grid elements, reduce power losses, and improve voltage quality. However, this requires the application of comprehensive optimization criteria and consideration of active constraints. The paper considers the formalization of the problem of optimizing the operation modes of IESs in distribution grids and proposes its solution based on the method of ideal current distribution. It is shown that the optimization problem can be reduced to an iterative calculation of the current distribution in the substitute circuit of electric grids with active resistances. To take into account economic factors associated with changes in the price on the energy market, the cost of operating the substation, etc., the use of fictitious (economic) resistances was considered. The proposed optimization algorithm reduces the number of computational operations and increases the reliability of obtaining the optimal solution. This contributes to the timely adjustment of the IES modes to achieve the maximum effect.

Keywords: industrial energy storage, distribution power grid, optimization, losses, power quality.

Вступ

Розбудова та збільшення встановленої потужності розосереджених джерел енергії, що використовують сонячну, вітрову та гідроенергію, поява нових видів споживачів електроенергії, зокрема електротранспорту, теплових насосів тощо, призвело до істотних змін у функціонуванні та режимах роботи розподільних електричних мереж (РЕМ) [1]. З цих причин перед операторами систем розподілу (ОСР) постали нові технічні проблеми, особливо через нестабільність генерування електричних станцій на сонячній та вітровій енергії. Виявилося, що для вирішення нових проблем необхідно провадити масштабні заходи з реконструкції електромереж, зокрема з переведенням на вищі класи напруги. Однак, в умовах різко змінного навантаження ліній електропередачі та трансформаторів ефективність їх використання залишається низькою, що призводить до незадовільної окупності таких рішень. Подальше зростання встановленої потужності відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) та кількості споживачів-постачальників електроенергії збільшуватиме нестабильність потоків енергії. А це у перспективі може негативно впливати на роботу операторів систем передачі та енергетичного ринку в цілому [2].

Вирішенню проблеми планування режимів РЕМ з різко змінним навантаженням та розосередже-

ним генеруванням сприяє інтегрування установок накопичення енергії [3]. Зниження пікових навантажень позитивно впливають на якість електроенергії та її втрати, в підсумку зменшуючи витрати на розподіл електроенергії та знижуючи її ціну для споживача. Крім того, такий підхід відтерміновує необхідність впровадження заходів з посилення РЕМ до того часу, коли технічне переоснащення буде зумовлене зростанням потоків електроенергії, а не пікової потужності мереж.

Оскільки розподільні мережі є динамічними системами, ефективна експлуатація ПНЕ в них пов'язана з низкою проблем технічного характеру, які потребують вирішення. Тому дослідження, що присвячені вдосконаленню методів та засобів оптимізації режимів роботи систем накопичення енергії, є актуальними.

Результати дослідження

Світовий досвід експлуатації сучасних розподільних електромереж показує [4], що альтернативою їх конструктивного підсилення є впровадження систем накопичення енергії. Їх переваги та економічна ефективність активно обговорюються науковою спільнотою. Зокрема, у [5] подано аналіз основних системних послуг, які можуть надавати власники ПНЕ (оператори систем накопичення), наведено варіанти реалізації послуг та проаналізовано фінансові надходження. Крім того показано, що дослідження, пов'язані з керуванням системами накопичення енергії, потребують застосування специфічних методів моделювання. У [6] та інших показано, що завдяки гнучкості та очікуваному зниженню питомої вартості перспективними для промислового використання є електрохімічні системи накопичення енергії.

У [7] наведено огляд результатів наукових досліджень з метою аналізу основних тенденцій та технічних рішень з впровадження систем накопичення електроенергії. Серед невирішених завдань зазначено напрямок формування теоретичного підґрунтя для комплексної оптимізації ємності та потужності ПНЕ, з урахуванням можливості надання різних послуг кільком зацікавленим сторонам. Причиною відсутності вирішення згаданої проблеми зазначається складність розроблення моделі оцінювання ефекту для кількох суб'єктів енергоринку. Серед невирішених проблем інтегрування ПНЕ у розподільні мережі зазначається відсутність ефективних механізмів стимулювання. Причиною зазначається відсутність теоретичного підґрунтя та нормативної бази для оцінювання й монетизації додаткових переваг, що забезпечує інтегрування ПНЕ. Зокрема, підвищення надійності електропостачання, зменшення втрат електроенергії та підвищення її якості.

У [8] наведено огляд результатів наукових досліджень, що присвячені аналізу економічних факторів та технічних обмежень на шляху розвитку систем накопичення електроенергії. Показано, що для оптимізації розвитку систем накопичення енергії малої ємності доцільно використовувати суто економічні критерії. Однак для оптимального інтегрування ПНЕ до систем розподілу електроенергії критерії мають враховувати технічні фактори. Найвживанішими методами оптимізації зазначено евристичні імітаційні алгоритми, що пояснюється їх популярністю та використанням спрощених формулювань оптимізаційної задачі. Серед невирішених завдань зазначається необхідність вдосконалення моделей для оцінювання ефективності технічних рішень з керування ПНЕ у електричних мережах.

У [9] наведено огляд результатів наукових досліджень, що присвячені вдосконаленню математичних методів та алгоритмів оптимізації керування накопичувачами енергії в електричних системах. Наведено детальний аналіз математичних моделей, що використовуються для розрахунку режимних параметрів розподільних мереж під час оптимізації розміщення ПНЕ. В якості перспективного напрямку досліджень зазначається підвищення точності моделювання потоків енергії у РЕМ. До поширених методів оптимізації автори відносять метаевристичні алгоритми оптимізації, як і в попередньому огляді. Серед напрямків вдосконалення методів вирішення задачі оптимізації систем накопичення енергії у РЕМ зазначається необхідність підвищення якості прогнозування впливових факторів. А для цього алгоритми мають забезпечувати опрацювання значних масивів ретроспективних даних щодо змін навантаження, генерування розосереджених джерел енергії тощо.

Оптимізація режимів роботи ПНЕ є складною задачею з інтегральним критерієм якості. У [10] проаналізовано низку методів її розв'язання, які можна поділити на чотири групи відповідно до методології, що використовується: аналітичні методи, методи математичного програмування, методи вичерпного пошуку (оптимізованого перебору варіантів) та евристичні методи. За результатами аналізу встановлено, що для електромереж великої розмірності задача комплексної оптимізації функціонування ПНЕ не була ефективно вирішена.

Тож у доповіді розв'язання задач дослідження було використано метод ідеального струморозподілу (за мінімумом втрат електроенергії), що отриманий на підставі принципу Гамільтона-Остроградського. Для формалізації оптимізаційних задач та побудови ітеративних процедур їх розв'язання використано узагальнювальні методи теорії моделювання, методи лінійного та нелінійного програмування.

Для кожного характерного періоду заряду чи розряду ПНЕ задачу оптимізації режиму РЕМ за потужністю та напругою можна подати у такому вигляді:

$$\begin{cases} \Pi_{\text{р}}(\mathbf{X}) \to \max,\ \mathbf{X}_t = \left\{ P^{+}_{\text{Н}i(t)}, P^{-}_{\text{Н}i(t)},\ i \in [1...n_{\text{н}}] \right\}; \\ E_{i(t)} = E_{i(t-1)} - \left(\eta P^{+}_{\text{Н}i(t)|t\in\mathbf{T}_D} - P^{-}_{\text{Н}i(t)|t\in\mathbf{T}_C} \right); \\ \left| E_{i(t)} - E_{i(t-1)} \right| \le \Delta E_{i_\max}(E_{i(t)}),\ t \in \mathbf{T}, \\ D_t = P^{+}_{\text{НΣ}(t)} - \sum_{i=1}^{n_{\text{с}}} P_{i(t)} - \Delta P(\mathbf{X});\ \ D_t \le D_{\max}, t \in \mathbf{T}_D; \\ C_t = P^{-}_{\text{НΣ}(t)} + \sum_{i=1}^{n_{\text{с}}} P_{i(t)} + \Delta P(\mathbf{X});\ \ C_t \le C_{\max}, t \in \mathbf{T}_C; \\ \mathbf{T} = \mathbf{T}_C \cup \mathbf{T}_D; \\ U_{i_\min} \le U_{i(t)} \le U_{i_\max},\ i \in [1...n_n], t \in \mathbf{T}; \\ I_{i(t)} \le I_{i_\max},\ i \in [1...n_b], t \in \mathbf{T}, \\ E_{i(t)} \le E_i,\ i \in [1...n_{\text{н}}],\ \sum_{i=1}^{n_{\text{н}}} E_{i(t)} \le E_{\Sigma},\ \sum_{i=1}^{n_{\text{н}}} P_{i(t)} \le P_{\Sigma},\ t \in \mathbf{T}, \end{cases}$$

де $\Pi_{\text{р}}(\mathbf{X})$ – поточний річний прибуток РЕМ, зумовлений зменшенням витрат на закупівлю електроенергії для постачання споживачів, зниженням втрат електроенергії, підвищенням якості напруги; $\mathbf{X}$ – множина оптимізованих змінних, що характеризують режим роботи ПНЕ; $E_{i(0)}$, $E_{i(t)}$ – енергія накопичувача, що може бути вилучена станом на початок розрахункового періоду та в момент часу t; ΔE_{i_max} – максимальний приріст ємності накопичувача протягом заданого періоду Δt, що характеризує швидкість заряду/розряду; η – показник ефективності циклу заряду/розряду ПНЕ, що визначає частку накопиченої енергії, яка може бути використана; $P^{+}_{\text{Н}i(t)}$, $P^{-}_{\text{Н}i(t)}$ – потужність накопичувача, відповідно, під час розряду та заряду акумуляторів; $P_{i(t)}$ – середня потужність i-го вузла споживання протягом періоду t; $\mathbf{T}_D$, $\mathbf{T}_{\text{С}}$ – множина періодів часу t заданої тривалості, що відповідають розряду та заряду акумуляторів накопичувача, відповідно; $n_{\text{с}}$, $n_{\text{н}}$, $n_{\text{п}}$, n_b – відповідно, кількість вузлів споживання з контрольованими потужностями, ПНЕ, вузлів з контрольованою напругою та віток з контрольованим струмом; D_t, C_t – небаланси потужності, що виникають у РЕМ протягом періоду t розряду чи заряду акумуляторів накопичувача, відповідно; U_{i_max}, U_{i_max}, I_{i_max} – гранично-допустимі значення напруг у контрольованих вузлах та струмів у контрольованих вітках заступної схеми РЕМ; C_{max}, D_{max} – граничні значення перетоків електроенергії на межі балансової належності РЕМ у прямому та зворотному напрямках, відповідно.

Задача оптимізації режимів ПНЕ належить до задач оптимізації нелінійних неперервних функцій з обмеженнями. Для розв'язання подібних задач стосовно електричних мереж високу ефективність показав метод ідеального (економічного) струморозподілу [11]. Метод отримано на основі принципу найменшої дії у формулюванні Гамільтона-Остроградського.

Згідно методу ідеального струморозподілу оптимальні потужності джерел та споживачів електроенергії, зокрема ПНЕ, за критерієм мінімуму втрат електроенергії можуть бути визначені з результатів моделювання «ідеальних» режимів електромереж. Для цього використовуються заступні схеми мереж з активними опорами.

Перехід від мінімізації втрат електроенергії до максимізації прибутку з урахуванням економічних чинників, пов'язаних зокрема з експлуатацією ПНЕ, можуть бути враховані додаванням відповідних

фіктивних опорів до заступної схеми. Ці опори нелінійно змінюються залежно від режимних параметрів електромереж та незалежних оптимізованих змінних **X**.

Застосування такого підходу, на відміну від класичних методів нелінійного програмування, скорочує обсяг розрахунків для оптимізації параметрів режиму електромереж на певному часовому проміжку. Розв'язок виявляється максимально наближеним до глобального мінімуму цільової функції, якщо її можна «перерахувати» у еквівалентні витрати енергії.

Обчислювальна ефективність та надійність підходу забезпечується зведенням задачі оптимізації режимів ПНЕ до ітеративного розрахунку «ідеальних» режимів РЕМ за відповідними заступними схемами. Стійкість розв'язку забезпечується відсутністю накопичення похибок обчислень між ітераціями та послідовними часовими зрізами.

Висновки

Метод ідеального струморозподілу РЕМ забезпечує швидкий пошук оптимальних потужностей заряду та розряду для сукупності взаємопов'язаних ПНЕ за критерієм максимуму прибутку від зменшення закупівельної вартості та втрат електроенергії. Для врахування змін у цінах електроенергії та витрат на експлуатацію ПНЕ до заступної r-схеми необхідно ввести фіктивні опори. Їх значення розраховуються так, щоб вартість втрат електроенергії в них була рівна вартості отриманої електроенергії, чи експлуатаційним видаткам для окремих ПНЕ, відповідно.

За результатами досліджень розроблено оптимізаційний алгоритм, який забезпечує можливість розподілених обчислень, зменшення кількості обчислювальних операцій та підвищення надійності отримання оптимального розв'язку. Це дає змогу враховувати ширше коло впливових факторів, зокрема динаміку процесів ціноутворення, споживання та вироблення електроенергії з місцевих джерел.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. K. Clement, E. Haesen, and J. Driesen, "Stochastic analysis of the impact of plug-in hybrid electric vehicles on the distribution grid," in Proc. CIRED 20th Int. Conf. Exhib. Electric. Distribution - Part 2, 2009, pp. 1–4. – https://ieeexplore.ieee.org/document/5371206.

2. Стогній Б.С., Кириленко О.В., Денисюк С.П. Інтелектуальні електричні мережі електроенергетичних систем та їх технологічне забезпечення // Технічна електродинаміка. – 2015. – №6. – С. 44–50. – http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/61922.

3. R. Moreira, G. Strbac, P. Papadopoulos and A. Laguna, "Business case in support for reactive power services from distributed energy storage," CIRED-Open Access Proceedings Journal, vol. 2017, no. 1, pp. 1609-1613, Oct. 2017. – https://www.researchgate.net/publication/321205552.

4. C. K. Das, O. Bass, G. Kothapalli, T. S. Mahmoud, and D. Habibi, "Overview of energy storage systems in distribution networks: Placement, sizing, operation, and power quality," Renewable Sustain. Energy Rev., vol. 91, pp. 1205–1230, Aug. 2018. – https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1364032118301606.

5. M. Stecca, L. R. Elizondo, T. B. Soeiro, P. Bauer and P. Palensky, "A Comprehensive Review of the Integration of Battery Energy Storage Systems Into Distribution Networks," in IEEE Open Journal of the Industrial Electronics Society, vol. 1, pp. 46-65, 2020, doi: 10.1109/OJIES.2020.2981832. – https://ieeexplore.ieee.org/document/9040552.

6. G. Zubi, R. Dufo-López, M. Carvalho, and G. Pasaoglu, "The lithiumion battery: State of the art and future perspectives," Renewable Sustain. Energy Rev., vol. 89, pp. 292–308, Jun. 2018. – https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1364032118300728.

7. N. D. Hatziargyriou, D. Škrlec, T. Capuder, P. S. Georgilakis, and M. Zidar, "Review of energy storage allocation in power distribution networks: Applications, methods and future research," IET Gener. Transmiss. Distrib., vol. 10, no. 3, pp. 645–652, 2016. – https://www.researchgate.net/publication/282582776.

8. Y. Yang, S. Bremner, C. Menictas, and M. Kay, "Battery energy storage system size determination in renewable energy systems: A review," Renewable Sustain. Energy Rev., vol. 91, pp. 109–125, 2018. – https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1364032118301436.

9. H. Saboori, R. Hemmati, S. M. S. Ghiasi, and S. Dehghan, "Energy storage planning in electric power distribution networks. A state-of-the-art review," Renewable Sustain. Energy Rev., vol. 79(C), pp. 1108–1121, 2017. –https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1364032117308080.

10. Choton K. Das, Octavian Bass, Ganesh Kothapalli, Thair S. Mahmoud, Daryoush Habibi, “Overview of energy storage systems in distribution networks: Placement, sizing, operation, and power quality,” Renewable and Sustainable Energy Reviews, Vol. 91, pp. 1205-1230, 2018. – https://doi.org/10.1016/j.rser.2018.03.068.

11. Принцип найменшої дії в електротехніці та електроенергетиці [П. Д. Лежнюк, В. В. Кулик, В. В. Нетребський, В. В. Тептя]: Монографія. – Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2014. – 212 с. – ISBN 978-966-641-576-2.

Кісельов Олег Миколайович – студент групи *ЕСМ-23мс*, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kiseliov_oleg@gmail.com

Кулик Володимир Володимирович – докт. техн. наук, професор кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kulyk.v.v@vntu.edu.ua

Oleg Kiseliov – student of group *ESM-23ms*, Faculty of Electric Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kiseliov_oleg@gmail.com

Volodymyr Kulyk – Doctor of Technical Sciences, Professor, Department of Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kulyk.v.v@vntu.edu.ua

УДК 621.314

М. О. Сліденко
В. В. Тептя

ЗАСТОСУВАННЯ ЧАСТОТНОГО АНАЛІЗУ В ДІАГНОСТИЦІ СИЛОВИХ ТРАНСОФРМАТОРІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація: *Діагностика силових трансформаторів є критично важливою для забезпечення їх надійної та ефективної роботи. Раннє виявлення дефектів дозволяє знизити ймовірність серйозних поломок, які можуть призвести до великих витрат на ремонт чи заміну обладнання, а також до простоїв у роботі електричної мережі. Частотний аналіз є одним із ефективних методів для діагностики трансформаторів. Він дозволяє виявляти дефекти ізоляції, механічні пошкодження та перевантаження шляхом аналізу сигналів, що знімаються під час роботи трансформатора.*

Ключові слова: *частотний аналіз, діагностика, силові трансформатори, дефекти, ізоляція, обробка сигналів, надійність, ефективність, технічний стан.*

Abstract: *Diagnostics of power transformers is critical to ensure their reliable and efficient operation. Early detection of defects reduces the likelihood of serious breakdowns, which can lead to high costs for repair or replacement of equipment, as well as downtime in the electrical network. Frequency analysis is one of the effective methods for diagnosing transformers. It allows you to detect insulation defects, mechanical damage and overloads by analyzing signals recorded during transformer operation.*

Keywords:*. frequency analysis, diagnostics, power transformers, defects, insulation, signal processing, reliability, efficiency, technical condition.*

Вступ

Методи діагностики технічного стану силових трансформаторів базуються на аналізі контрольованих діагностичних параметрів, що спрямовані на оцінку їхнього стану, а також на виявлення причин та місця можливих пошкоджень. Для цього виміряні значення діагностичних показників порівнюються з нормативними значеннями або допустимими відхиленнями від попередніх результатів, що дозволяє виявити відхилення в роботі обладнання. Такий підхід дозволяє проводити своєчасну діагностику та підтримувати ефективність роботи трансформаторів. Однак, традиційне технічне обслуговування силових трансформаторів здебільшого здійснюється за планом. Планова технічна діагностика здійснюється відповідно до діючих норм і стандартів, що визначають порядок і періодичність перевірок, а також вимоги до оцінки технічного стану обладнання.

Крім того, планова діагностика дає змогу робити висновки про можливість подальшої експлуатації обладнання після відпрацювання нормативного терміну служби, що є важливим для запобігання позаплановим аваріям та зменшення витрат на ремонт і заміну обладнання [1]. Однак цей підхід має свої обмеження. Він дозволяє систематично перевіряти стан трансформаторів, проводити необхідні регулювання і ремонти, але не завжди здатний вчасно виявити приховані дефекти або виявити проблеми, які можуть виникнути між запланованими перевірками. Саме тому зростає важливість застосування сучасних методів діагностики, таких як частотний аналіз, який дозволяє своєчасно виявляти несправності, що можуть виникнути в процесі експлуатації трансформаторів, навіть до того, як вони призведуть до серйозних поломок або аварій.

Результати дослідження

Аналіз FRA (Frequency Response Analyzer) – аналіз частотного відгуку, що дозволяє однозначно оцінити стан активної частини трансформатора, встановити необхідність ремонту, вказати конкретне місце та вид дефекту [2]. Метод FRA ґрунтується на принципі, що будь-які геометричні деформації або зміни конфігурації обмотки впливають на внутрішні відстані між витками та обмотками, змінюючи її ємність і індуктивність. Силові трансформатори проектуються таким чином, щоб витримувати механічні навантаження, однак під час їх експлуатації існує ймовірність перевищення цих навантажень, що може призвести до виникнення механічних відхилень. Такі відхилення можуть виникати під час транспортування трансформатора з заводу на місце встановлення, під час розвантаження на трансформаторний майданчик або через короткі замикання поблизу трансформатора. Механічні

пошкодження можуть призвести до серйозних проблем, таких як деформація обмотки, зміщення осердя або погіршення ізоляції. Такі дефекти можуть значно вплинути на роботу трансформатора і навіть призвести до його аварії, якщо не виявити їх вчасно. Для виявлення цих проблем ефективно застосовується метод тестування за допомогою SFRA (Sweep Frequency Response Analysis), що дозволяє уникнути запуску трансформатора з потенційними дефектами, які можуть призвести до критичних відмов [2].

Метод FRA (Frequency Response Analysis) має два основних підходи до аналізу, кожен з яких використовує різні методи вимірювання і обробки сигналів, що дозволяє отримати детальну інформацію про технічний стан трансформатора [3].

Impulse FRA використовує імпульсні сигнали для аналізу реакції трансформатора. У цьому підході подається короткий імпульс на трансформатор, і вимірюється відгук у часовій області. Результати вимірювань у часовій області потім конвертуються у частотну характеристику, що дає змогу виявити зміни у параметрах трансформатора, такі як деформація обмоток або зміщення осердя. Імпульсний сигнал має високу швидкість зміни і здатний відображати швидкі механічні зміни в обладнанні. Цей метод є корисним для виявлення дефектів, що можуть з'являтися внаслідок короткочасних механічних впливів, таких як удари або вібрації, що виникають під час транспортування чи експлуатації.

Sweep FRA використовує гармонійний сигнал, частота якого поступово змінюється в широкому діапазоні. Відгук трансформатора вимірюється безпосередньо у частотній області, що дозволяє отримати більш точну картину його стану. Цей метод є особливо чутливим до незначних змін у характеристиках трансформатора, що можуть бути результатом зношування ізоляції або інших дрібних пошкоджень. Завдяки поступовій зміні частоти сигналу можна отримати більш детальні результати, що допомагають виявити проблеми, які можуть не бути помічені іншими методами діагностики. Sweep FRA дозволяє виявляти навіть незначні зміни, що можуть призвести до серйозних проблем у майбутньому, забезпечуючи таким чином надійний захист обладнання.

Порівняння SFRA та IFRA:

- Методика: SFRA використовує синусоїдальні сигнали різної частоти, тоді як IFRA — імпульсні сигнали.
- Чутливість: SFRA має хорошу чутливість до механічних дефектів та зміщення обмоток, а IFRA може бути більш чутливим до пошкоджень, що виникають у швидких електричних процесах.
- Точність: Оскільки IFRA працює з імпульсами, в той час як SFRA дає загальну картину частотних характеристик трансформатора.

У випадку з імпульсним методом джерелом сигналу є генератор прямокутного імпульсу, внаслідок чого вхідний сигнал є спектром різних частот. Процес вимірювань відбувається швидко, за кілька секунд, що є великою перевагою, коли потрібно отримати результати за короткий час. Однак цей метод має певні обмеження в роздільній здатності на низьких частотах (НЧ), оскільки імпульсний сигнал може призводити до погіршення точності вимірювань у цій області спектра. Це обумовлено тим, що прямокутні імпульси мають широкий діапазон частот, що може викликати інтерференцію та неточності при аналізі низькочастотних компонент. SFRA передбачає застосування до обмоток трансформатора різних частот і аналіз отриманої частотної характеристики для виявлення відхилень від еталонного сигналу або «відбитка» трансформатора. Ці сигнали слугують унікальним «відбитком» структурної цілісності та електромагнітних властивостей трансформатора.

Висновки

Порівнюючи результати SFRA з базовими параметрами або довідковими даними аналогічних пристроїв, можна з високою точністю виявити деформації обмоток, механічні зсуви і деформації осердя. Порівняно з SFRA, метод IFRA має кілька переваг, зокрема: менша витрата енергії (завдяки використанню імпульсів замість безперервного сигналу), швидкість вимірювання (імпульсний метод дозволяє виконувати аналіз значно швидше, оскільки результати отримуються практично миттєво після подачі імпульсу). Однак, ці переваги повинні зважуватися на фоні технічних обмежень IFRA, таких як менша точність у низькочастотному діапазоні та більша чутливість до завад. Тому вибір методу залежить від завдань: оперативність та енергоефективність (IFRA) або детальність та точність (SFRA).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Лагутін В. М. Бурикін О. Б., Тептя В. В. Експлуатація електричних станцій. Ч. І. Технічне обслуговування електричних машин та трансформаторів : навчальний посібник Вінниця : ВНТУ, 2013. 93 с.

2.Нові рішення у підході до діагностики силових трансформаторів. Режим доступу URL: https://etalonpribor.com.ua/novyie-resheniya-v-podhode-k-diagnostike-silovyih-transformatorov.html

3.Abeywickrama, N. Effect of core magnetization on frequency response analysis (FRA) of power transformers. / Abeywickrama, N., Serdyuk, Y. V., & Gubanski, S. M.// IEEE Transactions on Power delivery, 23(3), 1432-1438. – DOI:10.1109/TPWRD.2007.909032

Сліденко Микола Олегович – студент групи ЕС-21б, Факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: slidenkonick@gmail.com.

Тептя Віра Володимирівна – к.т.н., доцент кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: teptyavira@gmail.com.

Mykola O. Slidenko - student of group ES-21b, Faculty of Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: slidenkonick@gmail.com.

Vira V. Teptya – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Electrical Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: teptyavira@gmail.com.

UDC 621.039.53

Mykola Ravkov

CHINESE HL-3 REACTOR

Vinnytsia National Technical University

Анотація

В статті розглядається розробка китайського «штучного сонця» наступного покоління, знаменуючи собою ще один крок до використання керованого ядерного синтезу.

Ключові слова: штучне сонце, Токамак, спалювання плазми, термоядерний синтез.

Abstract

The article examines the development of China's next-generation "artificial sun", marking another step toward the use of controlled nuclear fusion.

Keywords: artificial sun, Tokamak, plasma combustion, thermonuclear fusion.

Introduction

The pursuit of controlled nuclear fusion – replicating the energy-generating process of the Sun – has long been a cornerstone of global energy research. In this context, China's recent advancements with the Huanliu-3 (HL-3) tokamak reactor represent a significant leap forward. By achieving extreme plasma conditions and integrating cutting-edge diagnostic and heating technologies, the HL-3 project not only strengthens China's position in fusion science but also brings the world closer to realizing a clean, virtually limitless energy source. This article explores the key milestones, innovations, and future directions of the HL-3 reactor within the broader landscape of nuclear fusion development.

China has announced a milestone in the development of its next-generation "artificial sun", marking another step towards harnessing controlled nuclear fusion.

For the first time, the Huanliu-3 (HL-3) tokamak reactor in Chengdu has achieved a plasma state with ion temperatures of 117 million degrees Celsius and electron temperatures of 160 million degrees, edging closer to the extreme conditions required to ignite fusion – the same process that powers the Sun, according to researchers.

Dual 100 million degrees' milestone

"Our experiment has achieved the 'dual 100 million degrees' milestone, along with a significant overall performance improvement, marking the entry of China's nuclear fusion research into the burning plasma experiment stage," said Zhong Wulü, chief designer of China Circulation-3 at CNNC.

"Our self-developed systems for heating, control, and diagnostics were put into operation for the first time, with technical indicators reaching a world-leading level and setting multiple new records in China's nuclear fusion research."

Previously, the HL-3 has made innovative exploration of core energy confinement approaches, successfully suppressed the instability of core magnet fluid that hinders the increase of atomic nucleus temperature, and overcame key challenges in current and density profile control.

It was the first time for China to achieve repetitive discharges with the atomic nucleus temperature exceeding 100 million degrees Celsius, confirming the country's leading position in fusion technology.

HL-3 is equipped with core technologies

The HL-3 is equipped with core technologies like compact Thomson scattering ploychromators and the world's first set of a triple grating precision spectrometer with twice the accuracy of international counterparts.

The CNNC underlined that the tokamak systematically overcame key technical barriers in fusion diagnostics such as high spatial-temporal resolution, strong resistance to radiation interference, and millisecond-level dynamic response. Some of these critical technologies have been added to the International Tokamak Physics Activity (ITPA) joint diagnostic experiment project.

Compared with the Experimental Advanced Superconducting Tokamak (EAST) in Hefei – China's other artificial sun known for long-duration plasma experiments – the HL-3 is larger, newer, entirely home-grown and designed not only for research but also to help realise a working fusion power plant, reported SCMP.

Two self-developed plasma heating systems

In addition, a prototype tri-band spectrometer system for ITER's charge-exchange recombination spectroscopy diagnostics has completed its initial technical validation on HL-3, demonstrating the capabilities for simultaneous ion temperature measurements and impurity monitoring, which will improve ITER measurement capabilities.

The HL-3 team has also successfully commissioned two self-developed plasma heating systems – a high-power electron cyclotron heating system and a 7 MW neutral beam injection system – during recent facility upgrades.

Reports have revealed that future HL-3 research priorities include increasing heating power capacity to pursue scenarios with higher fusion triple product and operation with a higher temperature wall to decrease recycling levels and, eventually, in-vessel tritium retention.

Machine-learning applications are also being integrated for real-time plasma shaping control, instability suppression, and disruption prediction – critical developments supporting the facility's transition to high-performance plasma operations to be followed by deuterium-tritium plasmas, as per reports.

Summary

China has achieved a major breakthrough in nuclear fusion research with the Huanliu-3 (HL-3) tokamak reactor, reaching plasma ion temperatures of 117 million °C and electron temperatures of 160 million °C – crossing the "dual 100 million degrees" threshold required for initiating fusion reactions. This milestone marks China's entry into the burning plasma experimentation phase and confirms its leadership in fusion technology. The HL-3, entirely self-developed and equipped with cutting-edge systems for heating, diagnostics, and control, has demonstrated significant improvements in energy confinement and plasma stability. Innovations include a precision triple grating spectrometer and advanced diagnostic tools now integrated into international collaboration projects such as the ITPA. Additionally, HL-3 has validated technologies for ITER, including charge-exchange spectroscopy and two proprietary plasma heating systems. Future research will focus on enhancing heating capacity, improving plasma-wall interactions, and integrating machine learning for real-time plasma management – advancing toward the ultimate goal of a sustainable fusion power plant.

REFERENCES

1. CHINESE HL-3 REACTOR. URL: *https://www.scmp.com/news/china/science/article/3304878/way-harnessing-nuclear-fusion-chinese-hl-3-reactor-hits-dual-100-million-degrees?module=perpetual_scroll_0&pgtype=article.*
2. CHINA'S next gen HL-3. URL: *https://interestingengineering.com/energy/china-hl3-tokamak-achieves-milestone?group=test_b.*

Mykola Ravkov – student of the Faculty of Electric Power Engineering and Electromechanics, EMCA-21б, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kolia.ravkov@gmail.com.
Scientific supervisor: ***Svitlana S. Nykyporets*** – senior lecturer, Foreign Languages Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: fotinia606@gmail.com.

Равков Микола Валерійович – студент групи ЕМСА-21б, Факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: kolia.ravkov@gmail.com.
Науковий керівник ***Никипорець Світлана Степанівна*** – старший викладач кафедри іноземних мов, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: fotinia606@gmail.com.

UDC 621.43:658.5

Yaroslav Suhlyak

MECHANICAL ENGINE: A KEY COMPONENT OF MODERN MANUFACTURING THAT CONVERTS ENERGY INTO MECHANICAL WORK, ENSURING EFFICIENCY AND PRODUCTIVITY ACROSS VARIOUS INDUSTRIES

Vinnytsia National Technical University

Abstract

The mechanical engine serves as a crucial element in contemporary manufacturing, converting energy into mechanical work and ensuring high efficiency and productivity across diverse sectors.

Keywords: mechanical engine, modern manufacturing, energy conversion, mechanical work, efficiency, productivity, industries, component, technologies, automation.

Анотація

Механічний двигун є важливим елементом сучасного виробництва, який трансформує енергію в механічну роботу, забезпечуючи високу ефективність і продуктивність у різних сферах.

Ключові слова: механічний двигун, сучасне виробництво, перетворення енергії, механічна робота, ефективність, продуктивність, індустрії, компонент, технології, автоматизація.

Introduction

The development of mechanical engines represents a cornerstone of human progress, laying the foundation for the modern industrial era. Early mechanisms like water wheels and windmills were limited in scope but inspired innovations such as the steam engine, which sparked the Industrial Revolution. Subsequent advancements led to internal combustion engines, electric motors, and turbines, revolutionizing industries and enabling large-scale automation. Today, mechanical engines are integral to manufacturing, transportation, and energy systems, driving efficiency and productivity across sectors while continuing to evolve through technological innovation.

Historical significance of the work

The historical significance of the mechanical engine lies in its transformative role in shaping human progress and industrial development. Before the advent of mechanical engines, societies relied heavily on manual labour, animals, and rudimentary tools to perform work, which limited productivity and economic growth. The invention of early mechanisms like water wheels and windmills marked the beginning of harnessing natural energy for mechanical work, but it was the introduction of the steam engine in the 18th century that revolutionized industries. Pioneered by innovators like James Watt, the steam engine became the driving force behind the Industrial Revolution, enabling mass production, mechanized transportation, and the rise of factories. Subsequent advancements, such as internal combustion engines and electric motors, further expanded their applications, powering everything from vehicles to complex manufacturing systems. Over time, mechanical engines have become indispensable to modern manufacturing, driving efficiency, innovation, and economic development across industries while continuing to evolve with technological advancements.

Features that set this work apart from similar achievements

The mechanical engine stands out from similar achievements due to several key features that highlight its unique role in modern manufacturing and industry.

Versatility across industries. Unlike other technological advancements that may be limited to specific sectors, mechanical engines are universally applicable. They power machinery in automotive production, drive conveyor systems in food processing, and enable precision operations in aerospace manufacturing, making them indispensable across diverse fields.

Energy conversion efficiency. Mechanical engines are specifically designed to convert various forms of energy (thermal, electrical, chemical) into mechanical work with high efficiency. This adaptability and optimization set them apart from simpler tools or machines that lack such advanced energy transformation capabilities.

Scalability and power range. From small electric motors used in household appliances to massive industrial turbines powering entire factories, mechanical engines can operate across a wide range of scales and power outputs. This scalability is unmatched by many other technologies.

Integration with automation. Modern mechanical engines are often integrated with smart technologies, sensors, and automation systems, enabling real-time monitoring and control. This distinguishes them from older, less adaptable systems that require manual intervention.

Historical evolution and continuous improvement. Unlike static inventions, mechanical engines have evolved significantly over centuries – from steam engines to internal combustion engines and electric motors. Their continuous improvement reflects their ability to adapt to changing industrial needs and technological advancements.

Foundation for innovation. Mechanical engines serve as the backbone for numerous innovations, including robotics, renewable energy systems, and advanced manufacturing processes. Their foundational role makes them distinct from standalone inventions that do not inspire such widespread technological progress.

Sustainability and adaptation to green energy. In contrast to older technologies reliant solely on fossil fuels, modern mechanical engines are increasingly designed to integrate with renewable energy sources, such as wind turbines and electric drives, aligning with global sustainability goals.

Upgrade to enable more renewable energy integration and boost reliability

The mechanical engine, a cornerstone of modern manufacturing, plays a pivotal role in converting energy into mechanical work, driving efficiency and productivity across industries. However, as the global demand for sustainable solutions grows, upgrading this essential technology becomes critical to enable greater integration of renewable energy sources and enhance overall reliability.

Key areas for upgrade

Enhanced compatibility with renewable energy.

Modern mechanical engines can be upgraded to seamlessly integrate with renewable energy systems such as wind, solar, and hydroelectric power. By incorporating advanced inverters and energy storage systems, these engines can efficiently utilize intermittent renewable energy sources, reducing reliance on fossil fuels and minimizing carbon footprints.

Energy efficiency improvements.

Upgrading mechanical engines with cutting-edge materials, precision engineering, and smart technologies (e.g., AI-driven optimization) can significantly improve their energy conversion efficiency. This ensures minimal energy loss during operation, making them more sustainable and cost-effective.

Hybrid systems.

Developing hybrid mechanical engines that combine traditional energy sources with renewable inputs (e.g., hydrogen fuel cells or biofuels) can provide a balanced transition toward greener manufacturing processes while maintaining high performance levels.

Predictive maintenance and reliability boost.

Integrating IoT sensors, machine learning algorithms, and real-time monitoring systems can transform mechanical engines into "smart" devices. These upgrades allow for predictive maintenance, reducing downtime and extending the lifespan of the equipment while ensuring consistent reliability in industrial operations.

Modular and scalable designs.

Upgraded mechanical engines can adopt modular designs that allow easy customization and scalability. This flexibility enables manufacturers to adapt quickly to changing production demands and integrate new renewable energy technologies as they emerge.

Reduced environmental impact.

Advanced mechanical engines can be designed to operate with lower emissions and reduced noise pollution, aligning with stricter environmental regulations. Innovations like regenerative braking systems and waste heat recovery further enhance their sustainability credentials.

Benefits of the upgrade

Increased sustainability. Greater reliance on renewable energy reduces greenhouse gas emissions and supports global climate goals.

Higher productivity. Improved efficiency and reliability translate to faster, more consistent manufacturing processes.

Cost savings. Lower energy consumption and reduced maintenance needs lead to significant operational savings.

Future-proofing. Upgraded engines ensure compatibility with emerging technologies and evolving industry standards.

In conclusion, mechanical engines have not only shaped the course of industrial history but continue to be vital in driving modern manufacturing forward. Their adaptability, scalability, and integration with automation distinguish them from other technologies. Today, upgrading these engines is essential to meet sustainability goals and align with renewable energy innovations. Such enhancements improve energy efficiency, reliability, and environmental performance, ensuring long-term industrial resilience. As industries evolve, mechanical engines will remain at the core of innovation, productivity, and sustainable progress.

REFERENCES

1. Culpin, M. (2015). Mechanical Engineering: Principles and Applications. Routledge.. https://industri.fatek.unpatti.ac.id/wp-content/uploads/2019/03/077-Mechanical-Engineering-Principles-John-Bird-Carl-Ross-Edisi-3-2015.pdf.
2. Lamm, U., & Lindberg, C. E. (1967). HVDC Transmission Systems: A Historical Perspective . IEEE Transactions on Power Apparatus and Systems. https://ieee-cas.org/files/ieeecass/2022-01/a_short_history_of_circuits_and_systems-_ebook-_web.pdf.
3. Smith, J. (2020). Renewable Energy Integration in Modern Manufacturing. GreenTech Publications https://www.researchgate.net/publication/382645849_Project_management_tools_in_renewable_energy_integration_A_review_of_US_perspectives.

Sukhliak Yaroslav Anatoliiovych – student of group EMSA-21b, Faculty of Electric Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: suhlyakyaroslav@gmail.com.
Scientific supervisor: ***Svitlana S. Nykyporets*** – teacher of English, Foreign Languages Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: fotinia606@gmail.com.

Сухляк Ярослав Анатолійович – студент групи ЕМСА-21б, Факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. e-mail: suhlyakyaroslav@gmail.com.
Науковий керівник ***Никипорець Світлана Степанівна*** – викладач кафедри іноземних мов, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: fotinia606@gmail.com.

УДК 621.311

С. Л. Андрушко

ЗАДАЧА СИНХРОНІЗАЦІЇ ГЕНЕРАТОРА, ЩО ПРАЦЮЄ В ЛОКАЛЬНІЙ ЕНЕРГОСИСТЕМІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *В даній роботі розглядається принцип роботи та недоліки системи синхронізації, яка була розроблена та перевірена для роботи генератора в локальній мережі, а також відповідні обмеження синхронізації, які відіграють ключову роль у підтримці надійної роботи обладнання електростанцій та підвищенні стабільності енергосистеми. Зростає кількість випадків несинхронних включень, що призводять до пошкодження генераторів та трансформаторів, з'єднаних з ними. На практиці синхронізація часто супроводжується значними труднощами, що можуть призводити до технічних проблем і зниження надійності роботи енергосистеми.*

Ключові слова : *синхронізація, фазовий кут, синхроноскоп, регулятор швидкості, перехідний процес, несинхронне включення, крутний момент, генератор, первинний двигун.*

Abstract. *This paper discusses the principle of operation and shortcomings of the synchronization system that has been developed and tested for generator operation in a local network, as well as the corresponding synchronization limitations, which play a key role in maintaining reliable operation of power plant equipment and increasing the stability of the power system. The number of cases of unsynchronized start-ups is growing, leading to damage to generators and transformers connected to them. In practice, synchronization is often accompanied by significant difficulties, which can lead to technical problems and reduced reliability of the power system.*

Keywords*: synchronization, phase angle, synchronoscope, speed controller, transient, asynchronous operation, torque, generator, primary motor.*

Вступ

Паралельно працюючі СГ складають основу регіональної, національної або континентальної електроенергетичної системи (мережі).

Вважається, що мережа має нескінченну потужність, тобто фіксовану напругу, частоту та фазу. Для того, щоб підключити СГ до електромережі без великих перехідних процесів по струму та потужності, амплітуда, частота, послідовність та фаза напруги холостого ходу СГ повинні співпадати з тими ж параметрами електромережі. Оскільки вимикач реагує не миттєво, деякі перехідні процеси відбуватимуться завжди. Однак вони повинні бути обмежені. Автоматична синхронізація СГ з енергосистемою зазвичай здійснюється за допомогою узгодженого регулювання швидкості (частоти і фази) і струму збудження СГ, що працюють паралельно. Приєднання синхронних генераторів до енергосистеми відбувається по черзі [1].

Для синхронізації генератора з енергосистемою використовуються трансформатори напруги (ТН) на вході (з боку генератора) і виході (з боку системи) вимикача. Ці ТН вимірюють напругу генератора та енергосистеми, що може бути використано для розрахунку напруги величини, фази та частоти.

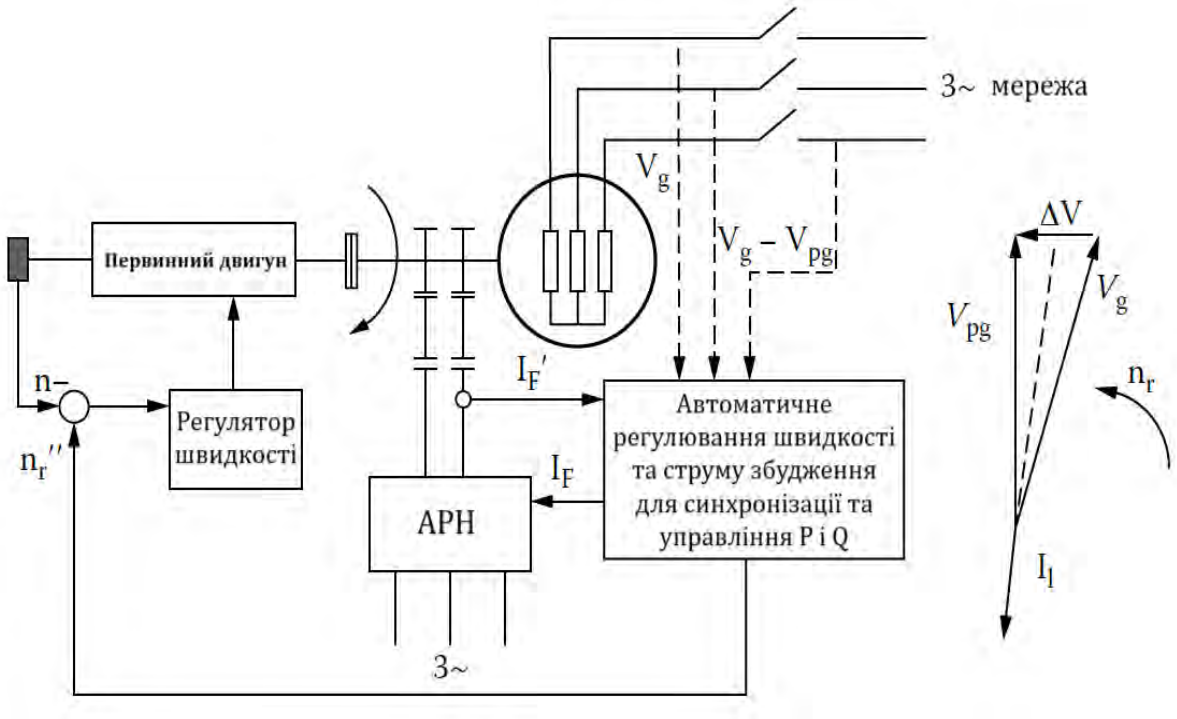

Рис. 1. Підключення синхронного генератора до енергосистеми (структурна схема)

На Рис. 2 показано один цикл осцилограми однофазної напруги генератора та енергосистеми з різною величиною напруги, частотою та кутом зсуву фаз між ними [2].

ΔV – різниця величини напруги генератора та мережі;

ΔФ – різниця фазового кута напруг генератора та мережі;

Δf – різниця частот генератора та мережі;

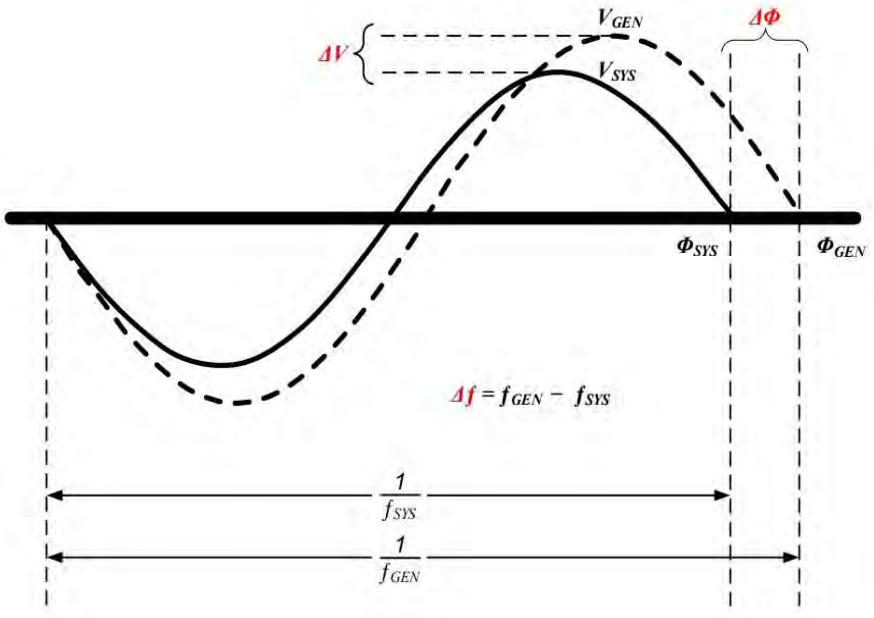

Рис.2. Синхронізація (Один період)

Наслідки увімкнення генератора на шини системи за недотримання умов синхронізації

Різниця в напрузі на контактах вимикача безпосередньо перед його замиканням може спричинити потік реактивної потужності після підключення. Якщо напруга генератора на одиницю нижча за напругу системи, це призводить до поглинання ним реактивної потужності з мережі. Така взаємодія може викликати зниження напруги в системі, до якої підключено генератор. Якщо синхронізується потужний генератор із системою зі значно нижчою напругою, це може спричинити нестабільність напруги [3]. Додаткове споживання реактивної потужності призводить до підвищеного падіння напруги на лініях, що з'єднують із розподільчим пристроєм, це може спричинити неконтрольоване зниження напруги та, зрештою, колапс системи. Це особливо небезпечно для електрично слабких мереж або мереж без локальних джерел реактивної потужності [4].

Стандарти IEEE Std C50.12 [5] та IEEE Std C50.13 [6] вимагають, щоб система синхронізації генератора була спроектованиа таким чином, щоб витримувати різницю напруги від 0% до 5% під час увімкнення до шин енергосистеми.

Надмірна різниця кутів зсуву фаз напруги між генератором і системою призводить до протікання струму значної величини через місце електричного з'єднання двох систем. Кут зсуву фаз синхронізуючої напруги менше 10 градусів необхідний для того, щоб крутильні та електричні навантаження на генератор під час синхронізації були в межах його номінальних значень [5], [6]. Підключення до системи з похибкою кута, більшою за це значення, може призвести до пошкодження генератора перехідними процесами.

Більшість реальних аварій в процесі синхронізації відбуваються з різницею частот, що збігається з фазовою різницею кутів. Хоча механічний удар від одного лише фазового зсуву є гіршим, ніж тільки від різниці частот, різниця швидкостей під час надмірного кутового зсуву може мати помітний вплив, якщо різниця швидкостей достатньо значна, щоб спричинити кілька циклів ковзання, перш ніж генератор вирівняє свою швидкість зі швидкістю системи. Коливання, що виникають можуть збігатися з механічною резонансною частотою машини і призвести до пошкодження валу.

Стандарти IEEE Std C50.12 і IEEE Std C50.13 вимагають, щоб генератори витримували різницю частоти ±0,067 Гц між генератором і енергосистемою.

Недоліки наявної системи синхронізації в контексті її функціонування в межах локальної системи

Синхронізація синхронних генераторів із мережею є критично важливим процесом, що забезпечує їхнє коректне включення в паралельну роботу з іншими елементами електроенергетичної системи (ЕЕС). Цей процес охоплює як підключення нововстановленого обладнання та агрегатів після ремонту, так і вимушене введення резервних генераторів у разі аварійних ситуацій. Однак на практиці синхронізація часто супроводжується значними труднощами, що можуть призводити до технічних проблем і зниження надійності роботи енергосистеми.

Однією з основних проблем є те, що синхронізація часто виконується в момент, коли генератор уже несе локальне навантаження. У такій ситуації будь-яка похибка у фазовому куті, частоті або напрузі може спричинити значні перехідні процеси, що впливають як на сам генератор, так і на енергосистему загалом. Особливо це критично для слабких локальних мереж, де коливання напруги можуть виникати через підключення інших генераторів або зміни навантаження. Відсутність ефективної компенсації реактивної потужності лише ускладнює процес, оскільки може призвести до додаткових нестабільностей, аж до ризику повного колапсу вузла мережі.

Додатковою складністю є обмежений час для узгодження параметрів генератора із мережею. У разі аварійних ситуацій необхідне швидке введення резервних джерел генерації, однак наявні системи синхронізації не завжди здатні забезпечити таку гнучкість. Більшість традиційних методів синхронізації передбачають використання лише одного способу узгодження параметрів, що не завжди є ефективним. У деяких випадках потрібен адаптивний підхід, що враховує поточний режим

роботи енергосистеми. Відсутність інтелектуальних алгоритмів синхронізації, здатних працювати в умовах невизначеності, є ще одним суттєвим недоліком.

Ручний режим синхронізації також залишається слабким місцем у багатьох системах, оскільки він залежить від людського фактора. Оператор може неправильно оцінити параметри включення або помилитися у виборі моменту замикання комутаційного апарата, що призведе до значних електромеханічних навантажень, зносу обладнання або навіть його пошкодження. Додатково ускладнює ситуацію те, що синхронізуючий пристрій (вимикач) має певний час реакції, а отже, навіть незначні затримки можуть викликати відхилення параметрів синхронізації та небезпечні перехідні процеси.

Крім того, традиційні методи синхронізації не завжди враховують можливість виникнення резонансних явищ у валопроводах генератора, особливо якщо має місце значна різниця частот або фазових кутів. Такі механічні коливання, навіть якщо вони не призводять до миттєвих аварій, поступово накопичуються, викликаючи прискорене старіння обладнання. У підсумку, наявні системи синхронізації потребують вдосконалення, зокрема впровадження інтелектуальних алгоритмів управління, що дозволять здійснювати автоматичну адаптацію до поточного стану енергосистеми та мінімізувати ризики аварійних ситуацій

Висновки

Проведене дослідження засвідчило, що процес синхронізації синхронних генераторів з енергосистемою є визначальним фактором забезпечення стабільної та надійної роботи електроенергетичних об'єктів, особливо в умовах локальних мереж. Аналіз функціонування наявної системи синхронізації виявив низку недоліків, зокрема обмежену швидкодію, відсутність адаптивності до змін режимів роботи системи, а також критичну залежність від людського фактора у разі ручного керування.

Наявність суттєвих фазових та частотних відхилень під час підключення генератора до мережі значно підвищує ризики виникнення аварійних режимів, що можуть супроводжуватися як електричними, так і механічними перевантаженнями.

З огляду на зазначене, обґрунтовано необхідність удосконалення існуючих систем синхронізації шляхом впровадження інтелектуальних алгоритмів управління, що дозволяють автоматично адаптуватися до динамічних змін параметрів енергосистеми, скорочують час реакції системи та підвищують точність узгодження електричних величин. Такий підхід сприятиме мінімізації перехідних процесів, зниженню аварійності та підвищенню загальної ефективності функціонування електроенергетичних систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

[1] I. Boldea, “Synchronous generators” (The electric power engineering series), Chapter 4, p.145, 2006.

[2] W. G. Hartmann, “Automatic Synchronizing for Generation and Tie Lines,” proceedings of the 18th Annual Western Protective Relay Conference, Spokane, WA, October 1991.

[3] M. Nagpal, L. Gu, R. Barone, R. Chowdhury, and M. Thompson, “A Tale of Two Out-of-Phase Synchronizing Events at BC Hydro,” proceedings of the 9th Annual Western Protective Relay Conference, Spokane, WA, October 2022.

[4] M. C. Jackson and S. D. Umans, “Turbine-Generator Shaft Torques and Fatigue: Part III - Refinements to Fatigue Model and Test Results,” in IEEE Transactions on Power Apparatus and Systems, Vol. PAS-99, no. 3, pp. 1259–1268, May 1980.

[5] IEEE Std C50.12, IEEE Standard for Salient-Pole 50 Hz and 60 Hz Synchronous Generators and Generator/Motors for Hydraulic Turbine Applications Rated 5 MVA and Above.

[6] IEEE Std C50.13, Standard for 50 and 60 Hz Synchronous Generators for NonHydraulic Applications Rated 10 MVA and Above.

Андрушко Станіслав Леонідович – аспірант кафедри електричних станцій та систем, факультет електроенергетики, електротехніки та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, головний інженер ТОВ «Поділлятехналадка» м. Вінниця, приватний підприємець, ел.пошта : stanislav.andrushko@gmail.com.

Науковий керівник : ***Володимир Володимирович Кулик*** – професор кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Andrushko Stanislav L. - Postgraduate student of Electrical Stations and Systems Department, Faculty of Electric Power Engineering, Electrical Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Chief Engineer of Podillyatechnaladka LLC. Vinnytsia, private entrepreneur, e-mail: stanislav.andrushko@gmail.com.

Scientific supervisor Volodymyr V. Kulyk - Professor of the Electrical Stations and Systems Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 621.311.316

В.В. Химич
О.Є. Рубаненко

ВПЛИВ ОСВІТЛЕНОСТІ ТА ТЕМПЕРАТУРИ СОНЯЧНОЇ ПАНЕЛІ НА ЇЇ ФОТОСТРУМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах приведені результати досліджень впливу освітленості та температури фотоелектричної панелі на її фотострум. Представлена лабораторна модель фотоелектричного модуля, за допомогою якої були проведені дослідження. напруги та струму. Показані графіки залежності фотоструму та напруги фото панелі від освітленості отримані за допомогою світильника з лампою розжарювання та з регульованою напругою живлення лампи. Показано вплив кута обдуву поверхні фотоелектричної панелі холодним повітрям на фотострум та доведено те, охолодження панелі, за певних умов, сприяє зростанню фото струма.

Ключові слова: *ФЕМ, освітленість, температура, напруга, фото струм, повітря.*

Abstract

The theses presents the results of studies of the influence of illumination and temperature of a photovoltaic panel on photocurrent. A laboratory model of a photovoltaic module is presented, by means of which studies were carried out. voltage and current. The graphs of the dependence of the photocurrent and voltage of the photovoltaic panel on the illumination are shown, obtained using a lamp with an incandescent lamp and adjustable supply voltage of the lamp. The effect of the angle of blowing the surface of the photovoltaic panel with cold air on the photocurrent is shown, and it is proven that cooling the panel under certain conditions promotes an increase in the photocurrent.

Keywords: *PEM, illumination, temperature, voltage, photo current, air.*

Вступ

В умовах сучасного розвитку енергетики важливу роль у виробництві електричної енергії відіграють відновлювальні джерела енергії. Використання сонячної енергії є одним з перспективних напрямків в виробництві електричної енергії [4]. Сонячні фото електричні панелі (ФЕП) [1] та модулі (ФЕМ) [1] поглинають сонячне випромінювання для генерації електричної енергії, що робить їх ключовим елементом у розвитку сонячної енергетики. Однак ефективність роботи цих модулів залежить від багатьох факторів, серед яких важливу роль відіграють освітленість, температура, тип матеріалу ФЕМ, його конструкційні особливості, стабільність сонячного випромінювання, методи та засоби акумулювання виробленої електричної енергії [2].

Метою досліджень є аналіз методів збільшення фотоструму панелі під час експлуатації.

Зміни рівня освітленості впливають на кількість сонячного випромінювання, яке досягає поверхні фотоелектричної панелі, яка, у свою чергу, змінює обсяг генерованої електричної енергії. Однак не менше впливає температура ФЕП. Під час підвищення температури зменшується ефективність генерації ФЕМ та ФЕП.

Отже, вивчення залежності генерованого ФЕП струму від освітленості, температури поверхні та від кута обдуву ФЕП холодним повітрям є актуальним.

Для досягнення мети проаналізовані експериментальні дані. Побудовані графіки залежностей, які дозволяють виявити, як сонце, вітер, температура, кут обдуву впливають на ефективність роботи ФЕП. Отримані результати дослідження можуть стати основою для оптимізації роботи сонячних фотоелектричних станцій(ФЕС) [1] та підвищення ефективності їх роботи в різних кліматичних умовах.

Результати досліджень

За допомогою MatLad Simulink була побудована комп'ютерна модель, яка відповідає схемі, показаній на рис. 1.

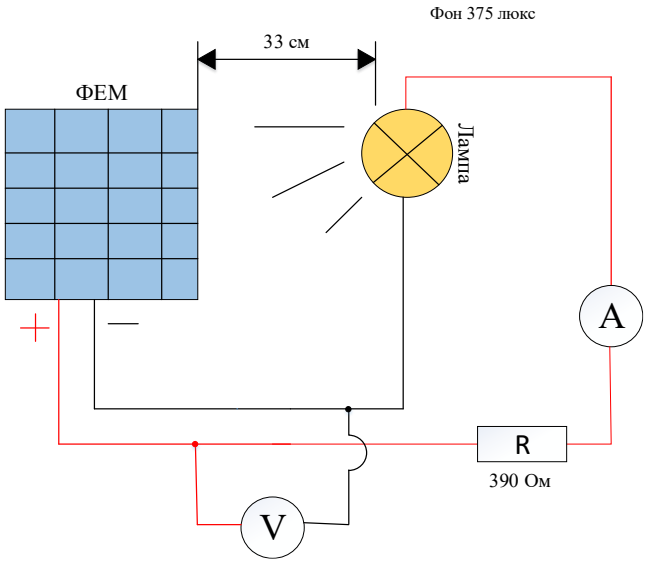

Рисунок 1 – Схема з'єднання елементів моделі стенду для досліджень параметрів ФЕП.

Окрім комп'ютерної моделі, використана фізична модель (рис. 2), яка дозволяє досліджувати те, як освітленість впливає на генерацію електроенергії ФЕП.

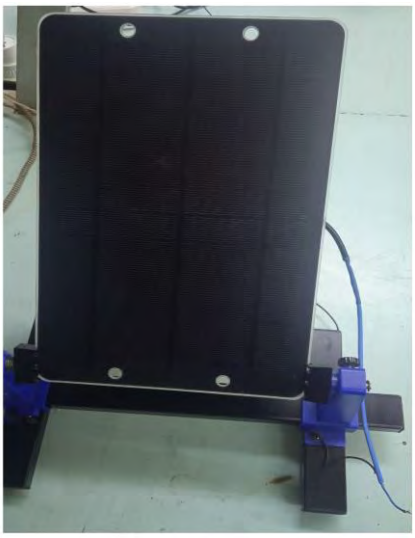

Рисунок 2 – Модель стенду для досліджень параметрів ФЕП

Значення напруги та струму на виході ФЕП визначаються за допомогою двох мультиметрів[3]: один налаштований на вимірювання напруги [3], другий — струму [3]. В якості навантаження ФЕМ використовувався резистор з активним опором 390 Ом. В якості джерела світла була використана електрична лампа з можливістю регулювання світла. Лампа забезпечує освітленість ФЕП в діапазоні від 153 до 734 люкс. Результати досліджень генерованого ФЕП фото струму $I_{феп}$ та напруги на клемах ФЕП $U_{феп}$ від освітленості поверхні ФЕП E_v, $I_{феп} = f(E_v)$, $U_{феп} = f(E_v)$ приведені в таблиці 1.

Таблиця 1 – Значення струму та напруги ФЕП, при різній освітленості поверхні ФЕП.

N	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
I, мА	0,9	0,9	1,2	1,7	7,1	10	11,6	12,4	13,2	13,6	13,9	14	14,1	14,1	14,1
U, В	0,34	0,34	0,49	0,66	2,7	3,82	4,38	4,7	5	5,12	5,25	5,3	5,34	5,34	5,34
E_v	153	156	163	258	307	352	402	477	567	627	661	710	727	732	734

На основі отриманих даних (див. табл. 1) на рис. 3 показані графіки залежностей $I_{фем} = f(E_v)$ та $U_{фем} = f(E_v)$.

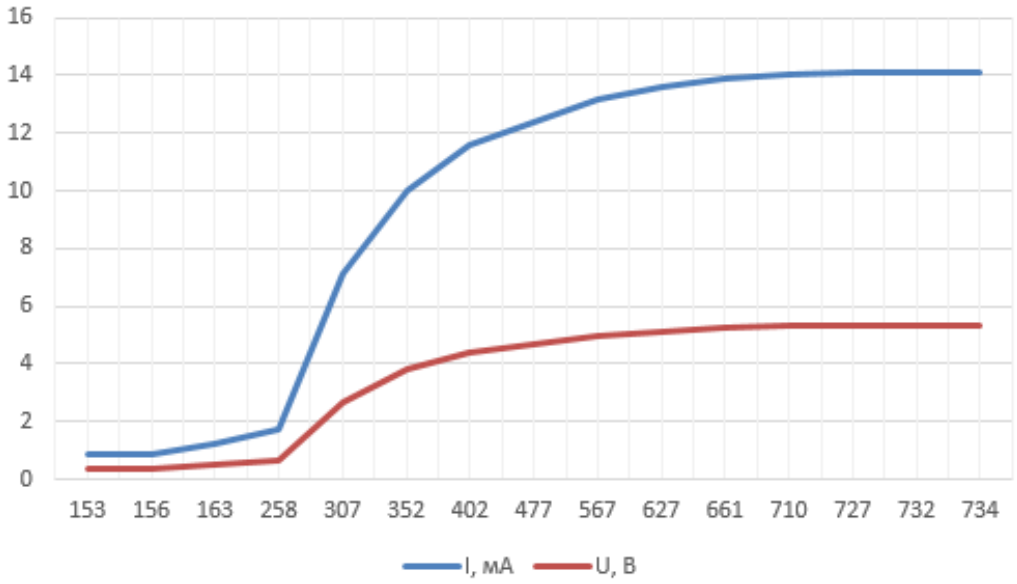

Рисунок 3 – Графік залежності струму та напруги від освітленості

Спочатку струм ФЕП та напруга ФЕП повільно зростали під час змінювання освітленості поверхні ФЕП від 153 до 258 люкс. Далі відбулося різке зростання генерування та стабілізація струму та напруги ФЕП під час зміни освітленості ФЕП від 258 Лк до 730 Лк.

Проведені дослідження залежності генерованої потужності від температури поверхні ФЕП свідчать про те, зростання температури поверхні ФЕП, внаслідок обдування ФЕП теплим повітрям, призводить до зменшення фотоструму, генерованого ФЕП. При цьому ФЕП обдували теплим повітрям. Щоб визначити температуру на поверхні ФЕМ, використовували тепловізор.

Чим довше обдували ФЕП, тим гарячішою ставала поверхня ФЕП (табл.2). В табл.2 показані: номер виміру, температура поверхі ФЕП в °С, струм в опорі навантаження в мА.

Таблиця 2 – Залежність струму від температури.

N	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
$t_{фем}$ °С	15,2	28,5	31,5	33,2	36,4	38,5	41	33	31,6	33	36
I, мА	14	13	12,8	12,4	12,3	12,1	12	12,3	12,5	12,4	12

За результатами експериментів отримані графіки залежностей температури поверхні ФЕП від кута обдування ФЕП холодним повітрям t°C = f(∠) (рис. 4) та залежності струму в навантажені ФЕМ від кута обдування ФЕМ холодним повітрям (рис. 5).

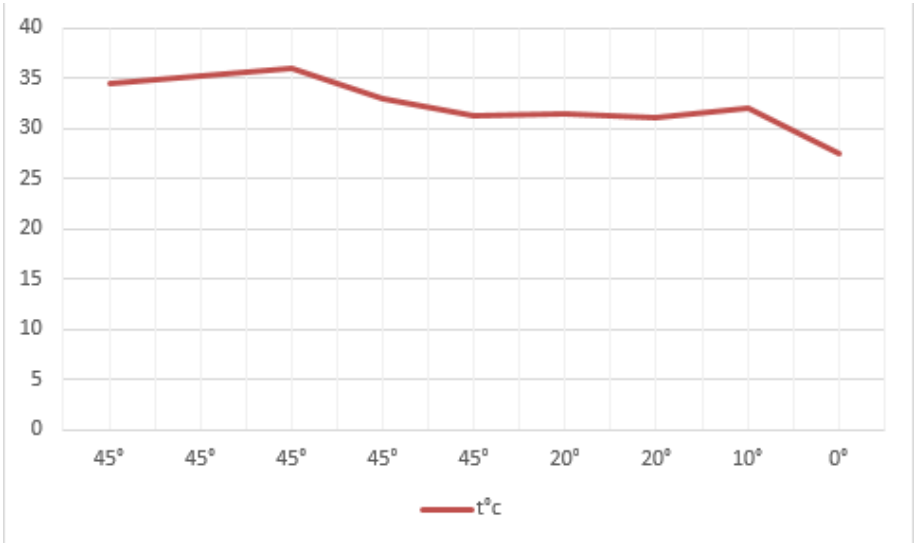

Рисунок 4 – Залежність t℃ = f(∠)

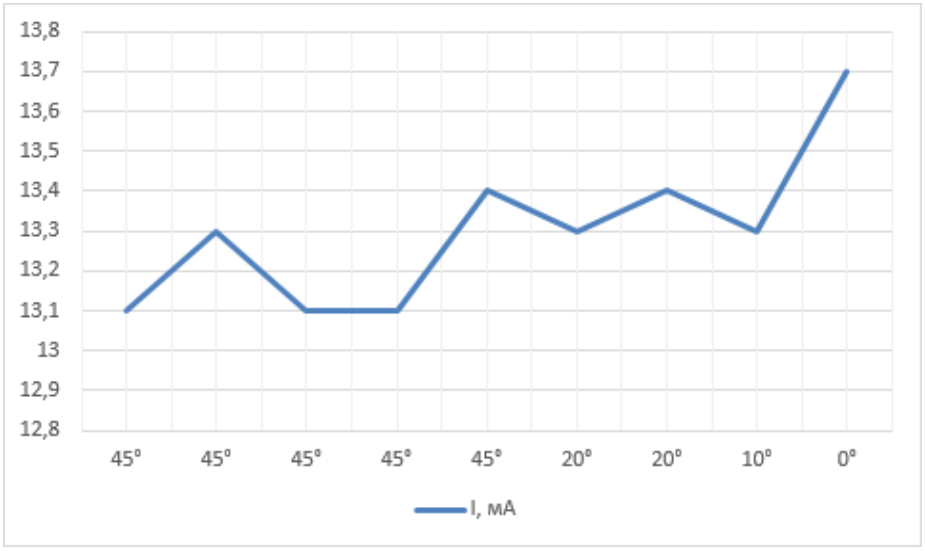

Рисунок 5 – Залежність струму в навантажені ФЕМ від кута обдування ФЕМ холодним повітрям

Висновок

У ході проведеного дослідження було визначено залежність генерованого струму сонячною панеллю від освітленості та температури. Результати експериментів показали, що освітлення поверхні ФЕП значно впливає на ефективність генерування електричної енергії ФЕП, а саме, з підвищенням освітленості зростає генерування електричної енергії ФЕП.

Виявлено, що температура впливає на ефективність роботи ФЕП, зокрема з підвищенням температури зменшується генерування електричної енергії. Це свідчить про те, що високі температури негативно впливають на ФЕП.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Біленко І. І.* Фізичний словник. — К.: Вища школа, Головне видав., 1979. — 336 с.
2. Mehmet K., Yunus A. Ç., John M. C., Fundamentals and Applications of Renewable Energy, 2024 – 398 с.
3. Ачкасов А. Є., Лушкін В. А., Охріменко В. М., Кузнецов А. І., Чернявська М. В., Воронкова Т. Б. Електротехніка у будівництві: Навчальний посібник. — Харків: ХНАМГ, 2009–363 с.
4. Соловей О.І., Лега Ю.Г., Розен В.П., Ситник О.О., Чернявський А.В., Курбака Г.В. Нетрадиційні та поновлювальні джерела енергії / Навчальний посібник. – Ч.: ЧДТУ, 2007. – 483 с.

Химич Владислав Вадимович – *студент групи ЕС-21б, факультет електроенергетики, електромеханіки та електротехніки. Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vlad90123456@gmail.com*

Рубаненко Олександр Євгенійович *– канд. техн. наук, професор кафедри електричних станцій та систем. Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: rubanenko.o.y@vntu.edu.ua*

Vladyslav V. Hhymych *– student group ES-21b, Faculty of Electrical Engineering, Electromechanics and Electrical Engineering. Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vlad90123456@gmail.com*

Oleksandr Y. Rubanenko *- Ph.D. in Technical Sciences, Professor of the Department of Electric Power Stations and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: rubanenko.o.y@vntu.edu.ua*

УДК 521

В.В. Мартинюк[1]
Д. В. Мількевич[1]
Б. А. Янківська[1]

ДИНАМІКА ГАЛАКТИК І ПРОБЛЕМА ТЕМНОЇ МАТЕРІЇ

[1]Вінницький національний технічний університет

Анотація:

У даній роботі було розглянуто динаміку галактик як ключ до розуміння природи темної матерії. Основну увагу приділено спостереженням обертальних кривих спіральних галактик, які вказують на наявність невидимої маси, що не взаємодіє з електромагнітним випромінюванням. Проаналізовано класичні та сучасні моделі розподілу маси в галактиках, а також різні гіпотези щодо природи темної матерії, включно з частинками WIMP, MACHO та модифікованою ньютонівською динамікою (MOND). Метою доповіді є узагальнення сучасних наукових підходів до вивчення темної матерії через динамічні властивості галактичних систем.

Ключові слова: темна матерія, динаміка галактик, обертальні криві, маса, WIMP, MACHO, MOND, гравітація.

Abstract:

This report examines galactic dynamics as a key to understanding the nature of dark matter. Special attention is paid to the observation of rotational curves of spiral galaxies, which indicate the presence of invisible mass that does not interact with electromagnetic radiation. The presentation analyzes both classical and modern models of mass distribution within galaxies, as well as various hypotheses regarding the nature of dark matter, including WIMPs, MACHOs, and Modified Newtonian Dynamics (MOND). The purpose of the report is to summarize current scientific approaches to studying dark matter through the dynamic properties of galactic systems.

Keywords: dark matter, galactic dynamics, rotation curves, mass, WIMP, MACHO, MOND, gravity.

Вступ

Однією з найважливіших загадок сучасної астрофізики є природа темної матерії — невидимої субстанції, що не випромінює, не поглинає й не відбиває електромагнітне випромінювання, проте чинить гравітаційний вплив на видиму матерію. Її існування було вперше запідозрено внаслідок аналізу динаміки галактик, зокрема їхніх обертальних кривих, які демонстрували аномалії, не сумісні з класичними законами ньютонівської механіки для спостережуваної кількості зоряної маси.

Дослідження поведінки зірок та газу в межах галактик показало, що для пояснення стабільності обертання необхідно враховувати додаткову масу, яка не фіксується жодними традиційними методами спостереження. Цей феномен став основою для формування гіпотези про темну матерію, яка сьогодні є фундаментальним компонентом сучасної космологічної моделі Всесвіту.

Метою даної доповіді є розгляд фізичних основ динаміки галактик, аналіз доказів існування темної матерії та огляд основних теоретичних моделей, що намагаються пояснити її природу. Окрема увага приділяється порівнянню альтернативних підходів, таких як модифіковані гравітаційні теорії, які ставлять під сумнів саму необхідність темної матерії.

Проблема темної матерії

Проблема темної матерії стала однією з центральних у сучасній астрофізиці завдяки астрономічним спостереженням, що суперечать класичним уявленням про гравітаційну взаємодію. Вперше на аномальну поведінку мас у Всесвіті звернув увагу швейцарський астроном Фріц Цвіккі ще у 1930-х роках. Досліджуючи скупчення галактик у сузір'ї Волосся Вероніки, він виявив, що світність галактик та їх червоне зміщення не узгоджуються з обчисленою масою системи. За його оцінками, видима маса була у 400–500 разів меншою за ту, яка необхідна для утримання скупчення від гравітаційного розсіювання. Це змусило вченого висунути припущення про існування «прихованої маси» — тобто речовини, яка не випромінює світла, але чинить гравітаційний вплив [1].

У подальші десятиліття ідею Цвіккі підтримали численні спостереження, зокрема аналіз обертальних кривих спіральних галактик. Згідно з класичною ньютонівською механікою, швидкість обертання зірок навколо центру галактики повинна спадати із відстанню від ядра (за аналогією із законами Кеплера в Сонячній системі). Проте астрономи, серед яких особливо вирізняється робота Віри Рубін у 1970-х роках, зафіксували, що швидкість обертання зірок залишається сталою навіть на великих відстанях від центру галактики. Це явище не можна пояснити лише присутністю видимої матерії — тому виникла гіпотеза про масивне гало з невидимої матерії, яка утримує галактику своєю гравітацією [2].

Окрім аналізу обертальних кривих, ще одним підтвердженням існування темної матерії стали ефекти гравітаційного лінзування. Це явище, передбачене загальною теорією відносності, полягає у викривленні світла далеких об'єктів під впливом масивних тіл. Спостереження таких лінз демонструють, що маса, яка викривляє світло, значно перевищує ту, яку можна пояснити лише видимою матерією. Зокрема, ефекти лінзування у скупченнях галактик підтверджують існування великої кількості невидимої маси [3].

Щодо природи темної матерії, наукова спільнота розглядає кілька можливих варіантів. Умовно всі гіпотези можна поділити на дві групи:

1. Баріонна темна матерія, що складається з компактних об'єктів — таких як коричневі карлики, нейтронні зорі, чорні діри тощо. Ці об'єкти отримали назву MACHOs (Massive Astrophysical Compact Halo Objects).
2. Небаріонна темна матерія, яка складається з гіпотетичних елементарних частинок. Серед них — нейтрино, аксіони, а найперспективнішими вважаються вімпи (WIMPs — Weakly Interacting Massive Particles). Ці частинки не взаємодіють з електромагнітним випромінюванням, мають масу та взаємодіють лише через слабку та гравітаційну сили [4].

Для виявлення темної матерії сучасна наука використовує широкий спектр експериментальних методів. Найбільш масштабними є такі напрями:

1. Астрофізичні спостереження за допомогою нейтринних та гамма-телескопів, таких як MAGIC, HESS, а також Байкальський підводний нейтринний телескоп. Ці інструменти фіксують високоенергетичні частинки, які можуть утворюватися внаслідок анігіляції або розпаду частинок темної матерії.
2. Прискорювальні експерименти, зокрема дослідження на Великому адронному колайдері (LHC) або раніше — на Tevatron. У таких експериментах намагаються створити умови, в яких можуть народитися частинки темної матерії, або виявити їх через дефіцит енергії у підсумкових продуктах зіткнень.
3. Непрямі пошуки з використанням надчутливих детекторів, розміщених у спеціально захищених середовищах, що знижують фонові сигнали. Наприклад, у рамках експериментів CoGeNT, XENON, LUX та ін., вчені реєструють іонізацію або теплові імпульси, спричинені взаємодією частинок темної матерії з ядрами речовини.

Значна частина гіпотез також виходить за межі Стандартної моделі фізики елементарних частинок, що робить пошук темної матерії не лише питанням космології, а й ключем до розширення меж фундаментальної фізики. У разі підтвердження її частинкової природи, можна очікувати відкриття нових класів елементарних частинок і, ймовірно, нових типів взаємодій.

Динаміка галактик

Динаміка галактик – це розділ астрофізики, що вивчає рух зір, газу, пилу та темної матерії в межах галактик під впливом гравітаційних сил. Цей напрямок науки допомагає зрозуміти, як галактики формуються, змінюються з часом, взаємодіють між собою та утримують свою структуру протягом мільярдів років [5].

Галактика- це гравітаційно зв'язана системи, яка включає в себе зорі, зоряні скупчення, міжзоряний газ і пил, темну матерію, а часто і центральну надмасивну чорну діру. Серед основних типів галактик виділяються спіральні, еліптичні та нерегулярні. Наприклад, наш Чумацький Шлях є спіральною галактикою з вираженими рукавами, в яких зосереджено багато молодих зір [8].

Особливості динаміки галактик полягають у складності та унікальності гравітаційної взаємодії великої кількості об'єктів, які не рухаються як тверде тіло, а формують самогравітаційну систему, що

постійно змінюється у часі. Основу динаміку галактик становлять закони гравітації. У нашому випадку рух зір у галактиці визначається законом всесвітнього тяжіння Ньютона, де кожна зоря притягується до інших залежно від маси та відстані. Також враховується другий закон Ньютона, що зв'язує силу з масою та прискоренням, і закони Кеплера, які описують орбітальний рух тіл навколо центру мас. Проте через надзвичайно велику кількість зір у галактиці передбачити рух кожної окремої зорі складно. Тому астрофізики застосовують статичні методи та моделі, які дозволяють описувати динаміку у вигляді усереднених величин [5].

Однією з головних особливостей є те, що галактика не має єдиного центру мас, навколо якого все обертається, як це відбувається у Сонячній системі. Натомість кожна зоря рухається у змінному гравітаційному полі, яке утворюється всіма іншими зорями, газом й темною матерією. Через це орбіти зір є не замкненими, а часто хаотичними або періодичними, особливо у випадку еліптичних галактик [8].

Також динаміка галактик виявляє колективні явища, подібні до хвиль у рідині. Наприклад, у спіральних галактиках виникають спіральні щільні хвилі, які не є постійними структурами, а хвилями, через які проходять зорі та газ. Це пояснює існування стабільних спіральних рукавів, у яких часто спостерігаються інтенсивне зореутворення [6].

Одних з ключових відкриттів у динаміці галактик є вивчення ротаційних кривих спіральних галактик. Теоретично очікувалося, що швидкість обертання зір навколо центру галактики повинна зменшуватися з відстанню від центру, подібно до руху планет у Сонячній системі. Однак спостереження показали, що швидкість залишається майже сталою навіть на великих відстанях. Це стало серйозним доказом існування невидимої маси, яку назвали темною матерією [6].

Темна матерія-це гіпотетична форма матерії, яка не випромінює і не відбиває світло, а отже є невидимою в електромагнітному діапазоні. Водночас вона має масу і, відповідно, гравітаційно впливає на інші об'єкти. Її наявність пояснює стабільність галактик, а також характер ротаційних кривих, що не відповідає передбаченням класичної механіки для видимої маси. Темна матерія, як вважають, формує так зване гало - обширну сферичну оболонку навколо галактики, у якій міститься основна частина маси [5].

Для кількісного аналізу руху зір у галактиках використовують рівняння Джинкса — математичне співвідношення, яке поєднує гравітаційний потенціал галактики з розподілом зір, їхніми середніми швидкостями та швидкісним розсіюванням. Це рівняння дозволяє оцінити розподіл маси в галактиці, навіть якщо частина цієї маси є невидимою, як у випадку з темною матерією [8].

Таким чином, хоча основою динаміки галактик є класичні закони Ньютона і Кеплера, складність і масштабність цих систем вимагають застосування статистичних і обчислювальних підходів, що дозволяють досліджувати поведінку всієї галактики як єдиного гравітаційного зв'язаного утворення [8].

Галактики не існують у повній ізоляції. Вони можуть наближатись одна до одної, викривляти форму під дією гравітаційних приливних сил, зіштовхуватися або зливатися. Такі взаємодії часто супроводжуються сильними гравітаційними збуреннями, що призводять до утворення нових зір, перебудови структури галактики, а іноді й до повної зміни її морфологічного типу. Зіткнення галактик можуть спричиняти появу химерних форм, наприклад, кільцеподібних чи хвилястих структур, а самі галактики після злиття можуть стати еліптичними. А також відсутність зіткнень між зорями, попри їхню велику кількість. Середні відстані між зорями у галактиках настільки великі, що прямі зіткнення трапляються вкрай рідко. Водночас гравітаційна взаємодія між зірками, хоч і слабка для кожної пари окремо, в сукупності формує стабільну структуру галактики [6].

У сучасній науці динаміка галактик активно досліджується за допомогою комп'ютерного моделювання. Застосовуються чисельні симуляції, в яких мільйони частинок моделюють зорі, газ і темну матерію. Це дозволяє вивчати, як формуються галактики, як вони взаємодіють і еволюціонують протягом мільярдів років. Такі моделі підтверджують, що темна матерія є необхідною складовою для пояснення спостережувальних властивостей [7].

Висновок

Проблема темної матерії залишається однією з найглибших загадок сучасної астрофізики. Аналіз динаміки галактик-зокрема ротаційних кривих, ефектів гравітаційного лінзування та результатів комп'ютерного моделювання- переконливо свідчить про існування значної кількості невидимої маси. Ця маса не взаємодіє з електромагнітним випромінюванням, проте чинить потужний гравітаційний вплив.

У межах цієї роботи було розглянуто основні докази на користь існування темної матерії, серед яких- спостереження за обертанням спіральних галактик. Також було проаналізовано альтернативні пояснення, що включають як баріонні так і небаріонні гіпотези. Значну увагу приділено динаміці галактик — процесам, які визначають рух зір, газу, пилу й темної матерії в гравітаційному полі.

Виявлено, що класичні ньютонівські підходи не можуть пояснити стабільність та структуру галактик без введення додаткової невидимої маси. Темна матерія забезпечує збереження їхньої будови, пояснює постійну швидкість обертання зір та формування галактичних гало.

Сучасні експериментальні методи — астрофізичні спостереження, дослідження на прискорювачах та спроби прямого виявлення — активно шукають кандидати на частинки темної матерії, зокрема WIMPs та аксіони. Хоча її природа залишається невизначеною, наукова спільнота одностайно визнає темну матерії ключовим елементом космологічної моделі Всесвіту та перспективним напрямом для подальших досліджень, здатним розширити межі Стандартної моделі фізики.

Отже, вивчення темної матерії — це не лише спроба пояснити астрономічні спостереження, але й шлях до глибшого розуміння структури Всесвіту та фундаментальних законів природи. Динаміка галактик відкриває вікно у природу масових структур, їхню еволюцію та взаємодію. І хоча ми не можемо побачити темну матерію безпосередньо, її гравітаційна дія залишає виразний слід у русі зір і газу — а отже, і в самій архітектурі космосу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Zwicky F. Die Rotverschiebung von extragalaktischen Nebeln // *Helvetica Physica Acta*. — 1933. — Vol. 6. — P. 110–127. [Електронний ресурс],-Режим доступу: https://adsabs.harvard.edu/full/1933AcHPh...6..110Z
2. Rubin V. C., Ford W. K. Jr. Rotation of the Andromeda Nebula from a Spectroscopic Survey of Emission Regions // Astrophysical Journal. — 1970. — Vol. 159. — P. 379. [Електронний ресурс],-Режим доступу: https://adsabs.harvard.edu/full/1970ApJ...159..379R
3. Tyson J. A., Wenk R. A., Valdes F. Detection of systematic gravitational lens galaxy image alignments // Astrophysical Journal. — 1990. — Vol. 349. — P. L1–L4. [Електронний ресурс],-Режим доступу: https://adsabs.harvard.edu/full/1990ApJ...349L...1T
4. Bertone G., Hooper D., Silk J. Particle dark matter: Evidence, candidates and constraints // Physics Reports. — 2005. — Vol. 405(5–6). — P. 279–390. [Електронний ресурс],-Режим доступу: https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0370157304003515?via%3Dihub
5. Бінні Дж., Тремейн С. Галактична динаміка. — К.: Наукова думка, 20.[Електронний ресурс],-Режим доступу:https://books.google.com.ua/books/about/Galactic_Dynamics.html?hl=ru&id=qxWt20TH--cC&redir_esc=y
6. Rubin, V.C., Ford, W.K. Rotation of the Andromeda Nebula from a Spectroscopic Survey of Emission Regions. — Astrophysical Journal, 159:379 (1970). [Електронний ресурс],-Режим доступу:https://ui.adsabs.harvard.edu/abs/1970ApJ...159..379R/abstract
7. Springel, V. et al. Simulations of the formation, evolution and clustering of galaxies and quasars. — Nature, 435, 629–636 (2005). [Електронний ресурс],-Режим доступу:https://ui.adsabs.harvard.edu/abs/2005Natur.435..629S/abstract
8. Dark Matter, Rotation Curves, and the Morphology of Galaxies.[Електронний ресурс],-Режим доступу:https://www.academia.edu/81897019/Dark_Matter_Rotation_Curves_and_the_Morphology_of_Galaxies

Янківська Богдана Анатоліївна — студент групи 2КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bjankivska@gmail.com

Мількевич Діана Володимирівна — студент групи 4КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: milkevic31@gmail.com

Науковий керівник: **Мартинюк Володимир Валерійович** — доцент кафедри загальної фізики Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua

Yankivska Bohdana Anatoliivna — student of group 2CS-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bjankivska@gmail.com

Milkevych Diana Volodymyrivna — student of group 4CS-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: milkevic31@gmail.com

Academic supervisor: **Martyniuk Volodymyr Valeriiovych** — Associate Professor of the Department of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua

УДК 621.31

М.П. Залізняк
В.В. Нетребський
Я.С. Таранюк

ЕВОЛЮЦІЯ ПРИНЦИПУ НАЙМЕНШОЇ ДІЇ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ В ТЕОРЕТИЧНІЙ ТА ПРИКЛАДНІЙ ФІЗИЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто застосування принципу найменшої дії в різних галузях фізики, зокрема в механіці, оптиці, термодинаміці, електродинаміці та електротехніці. Проаналізовано історичний розвиток цього принципу, його математичне формулювання та варіаційні методи, що лежать в основі сучасних фізичних теорій.

Ключові слова: *принцип найменшої дії, принцип Гамільтона-Остроградського, інтегральний варіаційний принцип Гамільтона-Остроградського.*

Abstract

The application of the principle of least action in various fields of physics, including mechanics, optics, thermodynamics, electrodynamics, and electrical engineering, is examined. The historical development of this principle, its mathematical formulation, and the variational methods underlying modern physical theories are analyzed.

Keywords: principle of least action, Hamilton-Ostrogradsky principle, integral variational principle of Hamilton-Ostrogradsky.

Вступ

Принцип найменшої дії (ПНД), будучи простим правилом, записаним однією формулою, розглядається як найкомпактніше формулювання фундаментальних законів природи. Саме застосовуючи ПНД можна математично виразити та пояснити низку основних законів фізики, зокрема класичної механіки, оптики, електродинаміки, термодинаміки, а також квантової механіки та теорії поля. Крім того, ПНД часто застосовується для розв’язування широкого спектру інженерних задач оптимального керування.

Основна частина

ПНД — це фізичний закон, який було сформульовано, обґрунтовано і розвинуто протягом XVI-XIX ст. рядом вчених під час розв’язання певного класу задач геометричної оптики та аналітичної механіки. Одночасно, для розробки загального підходу до розв’язання таких задач було сформовано варіаційне числення — напрям у функціональному аналізі, що використовує метод варіації для знаходження рішень задач на пошук екстремумів інтегралів.

Варто зазначити, що принцип найменшої дії має декілька інших найменувань: принцип стаціонарної дії, перша головна функція Гамільтона, принцип Гамільтона, принцип Гамільтона-Остроградського. Це зумовлено тим, що в різні історичні періоди та в різних наукових школах ПНД отримував різні назви, залежно від акцентів на певних аспектах його застосування та від того, які вчені формулювали ці аспекти [1].

Важливим етапом у поширенні та популяризації ПНД стала публікація Жозефом-Луї Лагранжем у 1788 році праці “Mecanique analytique”, де, спираючись на принцип найменшої дії, він запропонував альтернативне формулювання класичної механіки. В сучасній науці воно називається лагранжевий формалізм або лагранжева механіка. Таке формулювання дало змогу застосувати потужні математичні методи для розв’язання численних специфічних задач ньютонівської механіки, оскільки

лагранжева механіка оперує енергіями, які є скалярами на відміну від ньютонівської механіки, яка базується на векторних силах і імпульсі.

Основною величиною в лагранжевій механіці є лагранжіан — функція, яка являє собою різницю між кінетичною та потенціальною енергіями системи.

$$L=W_K\text{-}W_P, \tag{1}$$

де $\boldsymbol{L}$ - лагранжіан, $\boldsymbol{W_K}$ - кінетична енергія, $\boldsymbol{W_P}$ - потенціальна енергія.

Оскільки потенціальна енергія залежить від положення тіла, а кінетична — від його швидкості, функція Лагранжа є функцією узагальнених координат $\boldsymbol{q_i(t)}$, узагальнених швидкостей $\boldsymbol{q_i'(t)}$ та часу $\boldsymbol{t}$. Вона може бути записана в наступній формі

$$L\,(q_i(t),\, q_i'(t),\, t), \tag{2}$$

де $\boldsymbol{i = 1, 2..n}$ — число ступенів свободи механічної системи.

Відповідно до принципу найменшої дії, із усіх можливих шляхів, якими система може рухатися в конфігураційному просторі між заданими моментами часу $\boldsymbol{t_1}$ і $\boldsymbol{t_2}$, фактично здійснюється той, для якого функціонал $\boldsymbol{S}$, відомий як дія, набуває стаціонарного (переважно мінімального) значення.

Отже, $\boldsymbol{S}$ є функціоналом, що залежить від $\boldsymbol{i}$ функціональних змінних $\boldsymbol{q_i(t)}$ [2]

$$S[q_1(t), q_2(t)..q_i(t)] = \int_{t1}^{t2} L(\,(q_i(t), q'_i(t), t)dt \tag{3}$$

Виконавши обчислення варіації для дії $\boldsymbol{S}$, можна встановити умови, при яких варіація дії $\delta\boldsymbol{S}$ дорівнює нулю, що дає можливість визначити фактичну траєкторію системи. Адже тільки при $\delta\boldsymbol{S = 0}$ функціонал $\boldsymbol{S}$ буде мати найменше значення, в порівнянні з іншими траєкторіями.

На Рисунку 1 суцільною лінією зображена траєкторія, що відповідає цій умові і називається „прямий шлях”. Усі інші траєкторії, позначені штриховими лініями, не задовольняють цій умові і називаються „обхідними”.

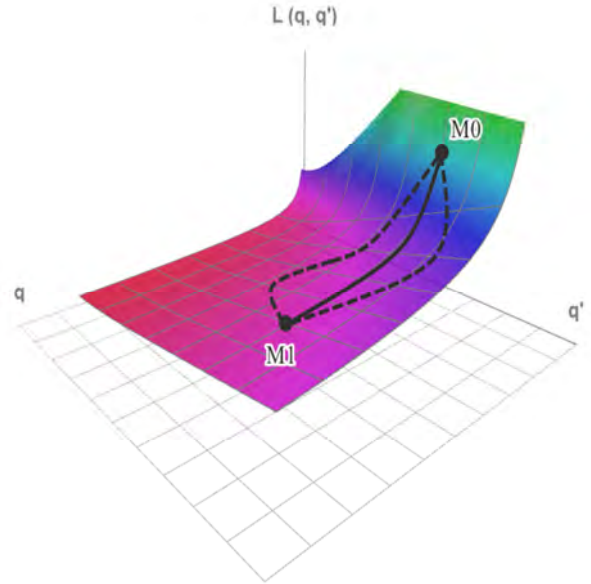

Рисунок 1 — Можливі траєкторії руху системи з точки M0 в точку M1

Умова $\delta\boldsymbol{S = 0}$ також називається принципом Гамільтона, а фунціонал $\boldsymbol{S}$ — дією за Гамільтоном, на честь В. Гамільтона, який сформулював цей принцип для консервативних систем. Даний принцип також називають принципом Гамільтона-Остроградського, оскільки для загального випадку цей принцип було сформульовано та обґрунтовано М.В. Остроградським.

Стаціонарність функціонала S, знайдена методами варіаційного числення, досягається тоді й лише тоді, коли виконується диференціальне рівняння Ейлера-Лагранжа [3]. У випадку системи з одним ступенем свободи це рівняння набуває вигляду

$$\frac{\partial L}{\partial q} - \frac{d}{dt}\frac{\partial L}{\partial q'} = 0 \tag{4}$$

Дане рівняння лежить в основі класичної та аналітичної механіки й знаходить широке застосування в різних розділах фізики, зокрема в оптиці, електродинаміці, квантовій і релятивістській механіці, а також у теорії поля. Крім того, принцип найменшої дії (ПНД) активно застосовується в прикладних науках, зокрема в електротехніці та енергетиці.

Для класичної механіки рівняння Ейлера-Лагранжа має вигляд, еквівалентний рівнянням Ньютона, проте його запис має більш загальну форму. Це дозволяє зручно описувати динаміку систем через узагальнені координати, а сили визначати як градієнт потенціалу, що робить метод особливо ефективним для складних механічних систем.

Рівняння ПНД також можуть бути отримані для опису руху частинок в контексті релятивістської механіки. Зокрема, відповідна функція дії $\boldsymbol{S}$ дозволяє сформулювати повну теорію релятивістського руху окремої частинки в електромагнітному полі, враховуючи релятивістські ефекти [4].

Електростатика вивчає постійні електричні поля, які можна описати скалярним потенціалом, а також заряджені частинки, які рухаються досить повільно і підкоряються ньютонівській механіці. Проваріювавши дію з лагранжіаном що включає в себе кінетичну енергію повільного руху заряджених частинок, енергію взаємодії поля із зарядженою речовиною та енергію поля можна отримати рівняння поля для електростатики (рівняння Пуассона).

У геометричній оптиці принцип Ферма, який теж належить до ектремальних стверджує, що світло поширюється із однієї точки середовища в іншу по шляху, для проходження якого витрачається найменше часу. Виходячи з принципу Ферма, можна вивести всі закони геометричної оптики: закон прямолінійного поширення світла, закон відбивання світла та закон заломлення світла.

Термодинаміка також може бути побудована на основі екстремального принципу максимізації ентропії, який вказує на те, що система прагне до стану, при якому її ентропія досягає максимального значення при заданих умовах. Цей принцип лежить в основі другого закону термодинаміки та дозволяє пояснити, чому природні процеси, такі як теплообмін або розширення газів, відбуваються в напрямку зростання загальної ентропії системи.

У квантовій механіці та теорії поля принцип найменшої дії відіграє фундаментальну роль, формуючи основу інтегралів вздовж траєкторій. У цьому підході еволюція квантової системи розглядається як суперпозиція всіх можливих траєкторій, де найбільший внесок у ймовірність переходу дають ті, що екстремалізують дію. У квантовій теорії поля ПНД формулюється через принцип стаціонарної дії, який використовується для виведення рівнянь руху полів, таких як рівняння Клейна-Гордона або рівняння Дірака [3].

Значним кроком у напрямі прикладного використання принципу найменшої дії в електротехніці стало створення електромеханічної аналогії та обґрунтування можливості застосування рівнянь аналітичної механіки для опису електричних кіл. Було встановлено, що диференціальні рівняння, які характеризують поведінку паралельних і послідовних RLC-коливальних контурів, мають структуру, подібну до рівнянь, що описують механічні коливальні системи.

Окрім цього, доведено, що на основі принципу найменшої дії можна вивести перший і другий закони Кірхгофа, а також показано, що оптимальний розподіл навантаження між електростанціями енергосистеми може бути змодельований із використанням цього принципу [5].

Висновки

Аналіз показує, що принцип найменшої дії є універсальним законом природи, сформованим у період з XVI до XIX століття, який ліг в основу розвитку варіаційного числення. Він знайшов широке застосування в різних галузях фізики, зокрема в механіці, оптиці, термодинаміці, електродинаміці та електротехніці.

Отже, ПНД виступає фундаментальним варіаційним принципом, який забезпечує узагальнений підхід до опису багатьох фізичних процесів і явищ, а також відкриває широкі можливості для використання в прикладних науках, особливо в електротехніці та енергетиці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Лежнюк П. Д. Принцип найменшої дії в електротехніці та електроенергетиці : монографія / П.Д. Лежнюк, В.В. Кулик, В.В. Нетребський, В.В. Тептя. - Вінниця : ВНТУ, 2014. - 211 с.
2. Перестюк М.О., Станжицький О.М., Капустян О.В. Варіаційне числення та методи оптимізації: навчальний посібник / Перестюк Микола Олексійович. – Київ : КНУ імені Тараса Шевченка, 2010. - 121 с.
3. Cline D., Variational Principles in Classical Mechanics / Douglas Cline. – Rochester : University of Rochester River Campus Libraries, 2017. – 587 p.
4. Coopersmith J. The Lazy Universe. An introduction to the principle of least action / Jennifer Coopersmith. - Oxford : Oxford University Press, 2017. - 280 p.
5. Лежнюк П.Д., Нагул В.І., Нетребський В.В. Принцип найменшої дії в задачах технічної електродинаміки /П.Д. Лежнюк, В.І. Нагул, В.В. Нетребський // Оптична і квантова електроніка в комп'ютерних та інтелектуальних технологіях. 2010. - С. 110-118.

Залізняк Максим Пилипович - аспірант кафедри електричних станцій та систем, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: mzaliznyak2013@gmail.com

Нетребський Володимир Васильович - кандидат технічних наук, доцент, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: netrebskiy@ukr.net.

Таранюк Ярослав Сергійович - асистент, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vinyar155@gmail.com.

Maksym ZALIZNYAK – PhD student at the Department of Electrical Power Stations and Systems, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mzaliznyak2013@gmail.com.

Volodymyr NETREBSKYI – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: netrebskiy@ukr.net.

Yaroslav TARANIUK – assistant, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vinyar155@gmail.com.

УДК 621.311

В. В. Гладько
В. В. Тептя

ВПЛИВ КОРОТКОГО ЗАМИКАННЯ НА ЕЛЕКТРИЧНЕ ОБЛАДНАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В роботі було проведено аналіз впливу струмів короткого замикання на обладнання та запропоновано заходи щодо зменшення їх негативного впливу
***Ключові слова*:** струм короткого замикання, вплив на обладнання, запобігання короткого замикання.

Abstract
The paper analyzed the impact of short-circuit currents on equipment and proposed measures to reduce their negative impact
Keywords: short-circuit current, impact on equipment, short-circuit prevention.

Вступ

Однією з найнебезпечніших аварійних ситуацій в електричних мережах є коротке замикання – явище, що виникає внаслідок випадкового або навмисного, не передбаченого нормальним режимом роботи електричного з'єднання фаз струмоведучих кіл електроустановки між собою або із землею. У момент короткого замикання в колах, що примикають до місця виникнення з'єднання, різко зростає струм, перевищуючи найбільш допустимі значення усталеного режиму. Це призводить до значних механічних, термічних та електромагнітних навантажень на елементи електроустановок, що, у свою чергу, може спричинити пошкодження обладнання, пожежі, вибухи та інші тяжкі наслідки [1].

Результати дослідження

Основний вплив короткого замикання на обладнання полягає в тепловому навантаженні. Оскільки струм під час короткого замикання може бути в десятки або навіть сотні разів більшим за номінальний, провідники та компоненти електросхеми швидко нагріваються. Це перегрівання може пошкодити ізоляцію проводів, оплавити пластикові та металеві частини пристроїв, або навіть призвести до займання. Зазвичай використовують системи захисту, такі як запобіжники або автоматичні вимикачі, які спрацьовують під час короткого замикання, щоб запобігти подальшому пошкодженню.

Ще одним наслідком короткого замикання є механічне руйнування компонентів. Коли сила струму зростає миттєво, створюється електромагнітне поле, яке викликає механічні сили у провідниках і з'єднаннях. Це може призвести до руйнування клем, вигинання або розриву шин, а також до відривання контактів. Такі механічні ушкодження не завжди видно одразу, але вони можуть зробити обладнання небезпечним для подальшого використання [1].

Коротке замикання негативно впливає на джерела живлення – це трансформатори, генератори або акумулятори, які постачають енергію до споживачів. У трансформаторах різке зростання струму призводить до локального перегріву обмоток і руйнування масляної або паперової ізоляції, що знижує їхню електричну міцність та відкриває шлях для внутрішніх пробоїв між витками. Ці пробої можуть викликати потужні дуги, здатні спалити частини корпусу й викликати пожежу. У генераторах, через електромагнітні сили, обмотки та ротор зазнають механічного тиску, від якого вони деформуються, виникає дисбаланс обертання, посилюються вібрації, зношуються підшипники, а перегрів елементів обмоток може викликати внутрішні дугові розряди та подальше руйнування ізоляції.

Особливо небезпечними є наслідки короткого замикання для акумуляторних батарей. Накопичене всередині тепло не відводиться, й розпочинається так званий тепловий розгін. Унаслідок цього температура клітин може стрімко піднятися до сотень градусів, корпус батареї деформується, виділяються горючі гази, які легко займаються та навіть вибухають.

У побутових умовах коротке замикання зазвичай призводить до спрацювання автоматичних вимикачів або перегорання запобіжників, які миттєво відключають електроживлення всієї лінії. Хоча такі пристрої не дають аварії розповсюдитися далі та захищають проводку та прилади від пошкоджень, залишають мешканців без світла та електроенергії. Це може спричинити псування продуктів у холодильниках, втрату незбережених даних на комп'ютерах, а також порушення роботи сигналізації чи медичного обладнання, якщо це стосується спеціалізованих приміщень. І це тільки невелика кількість прикладів негативного впливу струмів КЗ на електроприймачів.

У промисловості наслідки бувають ще серйознішими: зупинка автоматизованих виробничих ліній або насосних агрегатів, вихід з ладу систем керування і серверів спричиняють простоювання обладнання, які вимірюються годинами або навіть днями. Матеріальні втрати підсилюються необхідністю дороговартісного ремонту пошкодженого обладнання – кабелів, трансформаторів, вимикачів – а втрата критичних даних може призвести до розриву ланцюгів постачання й зриву контрактних зобов'язань.

Запобігти катастрофічним наслідкам короткого замикання допомагає комплекс заходів: встановлення автоматичних вимикачів із правильними характеристиками спрацювання, пристроїв захисту від дуги та витоку струму, систем моніторингу температури й стану ізоляції, регулярне технічне обслуговування та своєчасна заміна зношених компонентів. Такі превентивні рішення в поєднанні з грамотним проєктуванням мереж та резервними ланками дозволяють своєчасно виявляти й ізолювати аварійні ділянки, знижуючи ризик важких наслідків для обладнання, бізнесу та життя людей [2].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Півняк Г.Г. Конспект лекцій з дисципліни «Перехідні процеси в системах електропостачання». Частина І: «Електромагнітні перехідні процеси» для студентів спеціальності 141 "Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка" / Г.Г. Півняк, Ю.А. Папаїка ; М-во освіти і науки України, Нац. техн. ун-т «Дніпровська політехніка». – Дніпро: НТУ «ДП», 2021. – 164 с. URL: https://ir.nmu.org.ua/entities/publication/c1c686ab-f063-4839-b502-5619c81a0197

2. Релейний захист та автоматика електричних станцій : електронний навчальний посібник комбінованого (локального та мережного) використання [Електронний ресурс] / Рубаненко О. Є., Рубаненко О. О., Гунько І. О. – Вінниця : ВНТУ, 2023. – 125 с. URL: https://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/2023/Rubanenko_2023_125.pdf

Гладько Вікторія Вячеславівна **–** студентка, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет.

Тептя Віра Володимирівна – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, e-mail: teptyavira@gmail.com

Gladko Victoria V. – student, Vinnitsa National Technical University, student of the department of electric power stations and systems; Vinnitsa, Ukraine.

Teptia Vira V. - Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of the department of electric power stations and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: teptyavira@gmail.com

УДК 621.311

Д. С. Шевчук
В. В. Тептя

МЕТОДИ СТВОРЕННЯ НАВМИСНОГО КОРОТКОГО ЗАМИКАННЯ ЇХНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В роботі було проведено аналіз навмисно створених коротких замикань, пов'язаних з розрахунком струмів короткого замикання в електричних мережах
***Ключові слова*: навмисне коротке замикання**, електроенергетична система, методи тестування, електроенергетика, релейний захист, перехідні процеси, безпека електроустановок, обмеження струмів коротких замикань, перехідні процеси.

Abstract
In this work, an analysis of intentionally created short circuits related to the calculation of short-circuit currents in electrical networks was conducted.
***Keywords:** intentional short circuit, power system, testing methods, electric power industry, relay protection, transient processes, electrical installation safety, limitation of short-circuit currents, transient processes*

Вступ

Навмисне створення короткого замикання (КЗ) є важливим інструментом у сучасній електроенергетиці, що дозволяє вирішувати низку критичних завдань – від тестування обладнання до діагностики стану електричних мереж. Хоча коротке замикання традиційно розглядається як небезпечний аварійний режим, його контрольоване створення відіграє ключову роль у забезпеченні надійності та безпеки енергосистем. Актуальність дослідження методів навмисного КЗ зумовлена потребою у точному моделюванні аварійних ситуацій для перевірки роботи захистів, вимірювання параметрів мережі та проведення наукових експериментів. Водночас такі дії супроводжуються значними технічними ризиками – від пошкодження обладнання до неконтрольованих аварій, що вимагає ретельного аналізу наслідків і проблем, пов'язаних із їх застосуванням. Результати дослідження дозволять оптимізувати вибір методів для конкретних інженерних задач, забезпечивши мінімізацію потенційних ризиків при максимальній інформативності випробувань, що проводяться. Тому такі результати особливо актуальні в умовах функціонування сучасних енергосистем, де кожного дня вимоги до надійності й безпеки зростають в рази і дають нові виклики для їх покращення [1].

Результати дослідження

Навмисне створення короткого замикання (КЗ) є важливим інструментом у сучасній електроенергетиці, що дозволяє вирішувати низку критичних завдань – від тестування обладнання до діагностування стану електричних мереж. Хоча коротке замикання традиційно розглядається як небезпечний аварійний режим, його контрольоване створення відіграє ключову роль у забезпеченні надійності та безпеки енергосистем. Однак, цей процес супроводжується низкою проблем, які можуть впливати на точність та ефективність розрахунків.

Основним принципом навмисного короткого замикання є штучне створення електричного контакту між фазами або фазою та землею з метою імітації аварійного режиму. У низьковольтних мережах до 1000 В для цього часто використовують механічні методи, коли мідний електрод вручну або за допомогою спеціального пристрою підводять до оголених частин електроустановки. Такий підхід дозволяє перевірити швидкість спрацьовування автоматичних вимикачів і запобіжників у реальних умовах.

У високовольтних системах понад 1 кВ застосовують більш складні методи. Одним із поширених рішень є використання схеми з шунтуючим реактором, де через ізольований перемикач і реактор певного опору створюють контрольоване однофазне замикання на землю. Такі випробування проводять

для перевірки селективності релейного захисту, при цьому всі операції виконують з використанням дистанційного керування через волоконно-оптичні кабелі для забезпечення безпеки персоналу.

На практиці методи навмисного короткого замикання знаходять застосування у різних задачах. Наприклад, під час тестування підстанцій 35 кВ вони дозволяють перевірити коректність налаштувань диференційного захисту, а на атомних електростанціях - оцінити готовність аварійних дизель-генераторів до роботи в екстремальних умовах. Кожен такий випадок вимагає ретельного планування й підготовки, щоб забезпечити як достовірність результатів, так і безпеку персоналу та обладнання.

У майбутньому розвиток цифрових технологій, зокрема штучного інтелекту, дозволить ще більш точно моделювати аварійні режими, зменшуючи необхідність у фізичних випробуваннях. Однак на сьогодні навмисне коротке замикання залишається важливим інструментом у арсеналі енергетиків, який поєднує в собі теоретичні знання з практичними навичками.

Однією з основних проблем є проблеми безпеки під час проведення навмисних коротких замикань. Кумулятивний ефект від багаторазових випробувань проявляється у прогресивній деградації ізоляційних матеріалів і механічних деформаціях струмоведучих елементів, що може призводити до передчасного виходу обладнання з ладу [2]. Існує також значний ризик неконтрольованого розвитку аварійної ситуації, особливо коли умови тестового замикання недостатньо точно відповідають реальним аварійним режимам. Захист персоналу під час високовольтних випробувань потребує спеціальних інженерних рішень, оскільки традиційні засоби індивідуального захисту часто виявляються недостатньо ефективними проти всіх видів небезпек, що виникають під час таких експериментів.

Нормативно-правові аспекти залишаються однією з найбільш проблемних сфер. Відсутність єдиних стандартів щодо кількості допустимих тестових коротких замикань для різних класів обладнання створює значні труднощі при плануванні випробувань. Існують також суттєві протиріччя між вимогами національних стандартів ДСТУ та міжнародних норм IEC, що ускладнює процедуру сертифікації обладнання [3]. Юридичний статус результатів тестування часто залишається невизначеним, особливо коли мова йде про використання нестандартних методик випробувань.

Метрологічні аспекти створюють додаткові проблеми при проведенні досліджень. Високошвидкісні перехідні процеси під час навмисних коротких замикань часто призводять до похибок вимірювання, що досягають 15-20%, особливо при реєстрації параметрів дугових замикань тривалістю менше однієї мілісекунди. [4]. Відсутність уніфікованих стандартних методів оцінювання результатів для нестандартних видів замикань додатково ускладнює інтерпретацію отриманих даних та порівняння результатів між різними лабораторіями.

Перспективи подальшого розвитку методики пов'язані з пошуком альтернативних підходів до тестування. Найбільш перспективними напрямками є розробка так званих "холодних" методів тестування, що базуються на ін'єкції струмів без реального фізичного замикання, а також активне використання цифрових двійників, які можуть замінити до 90% традиційних тестових сценаріїв. Створення адаптивних систем захисту нового покоління, що не потребують регулярних фізичних випробувань, відкриває нові можливості для підвищення надійності енергосистем при одночасному зниженні витрат [5].

Отже, незважаючи на всі існуючі проблеми , методика навмисних коротких замикань залишається незамінним інструментом для забезпечення надійності енергосистем. Її подальший розвиток має бути спрямований на пошук оптимального балансу між інформативністю тестувань, рівнем безпеки та економічною доцільністю. Інтеграція традиційних методів з сучасними цифровими технологіями відкриває нові перспективи для вдосконалення цієї важливої області електроенергетики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бартош А.І. Релейний захист енергосистем / Національний університет "Львівська політехніка". – 2020. – 328 с. URL: https://lpnu.ua/press/books/relay-protection
2. Методичні вказівки з випробувань релейного захисту НЕК "Укренерго", 2021“Практичні методи створення КЗ для тестування захистів в українських мережах” https://ua.energy/upload/relay_protection_testing_guidelines.pdf
3. ДСТУ EN 60909-0:2019 "Струми короткого замикання в трифазних системах змінного струму. Частина 0. Методика розрахунку струмів". – Київ: ДП "УкрНДНЦ", 2019. URL: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=100944
4. Костенко П.С. Перехідні процеси в електричних системах / Національний університет "Львівська політехніка". – 2018. – 542 с. URL: https://lpnu.ua/publikaciya/perehidni-procesi-v-elektrychnyh-systemah

5. Пантєлєєва І.В. Оптимізація методів тестування захистів // Енергетика і електрифікація. - 2021. - №3. - С.45-52. DOI: https://doi.org/10.32838/ee.2021.3.07

Шевчук Денис Сергійович **–** студент, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Тептя Віра Володимирівна – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: teptyavira@gmail.com

Shevchuk Denys S. - student, Vinnitsa National Technical University, student of the department of electric power stations and systems; Vinnitsa, Ukraine.

Teptia Vira V. - Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of the department of electric power stations and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: teptyavira@gmail.com

УДК 621.311.316

В.В. Химич
О.Є. Рубаненко

ВПЛИВ ОСВІТЛЕНОСТІ ТА ТЕМПЕРАТУРИ СОНЯЧНОЇ ПАНЕЛІ НА ЇЇ ФОТОСТРУМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах приведені результати досліджень впливу освітленості та температури фотоелектричної панелі на її фотострум. Представлена лабораторна модель фотоелектричного модуля, за допомогою якої були проведені дослідження. напруги та струму. Показані графіки залежності фотоструму та напруги фото панелі від освітленості отримані за допомогою світильника з лампою розжарювання та з регульованою напругою живлення лампи. Показано вплив кута обдуву поверхні фотоелектричної панелі холодним повітрям на фотострум та доведено те, охолодження панелі, за певних умов, сприяє зростанню фото струма.

Ключові слова: *ФЕМ, освітленість, температура, напруга, фото струм, повітря.*

Abstract

The theses presents the results of studies of the influence of illumination and temperature of a photovoltaic panel on photocurrent. A laboratory model of a photovoltaic module is presented, by means of which studies were carried out. voltage and current. The graphs of the dependence of the photocurrent and voltage of the photovoltaic panel on the illumination are shown, obtained using a lamp with an incandescent lamp and adjustable supply voltage of the lamp. The effect of the angle of blowing the surface of the photovoltaic panel with cold air on the photocurrent is shown, and it is proven that cooling the panel under certain conditions promotes an increase in the photocurrent.

Keywords: *PEM, illumination, temperature, voltage, photo current, air.*

Вступ

В умовах сучасного розвитку енергетики важливу роль у виробництві електричної енергії відіграють відновлювальні джерела енергії. Використання сонячної енергії є одним з перспективних напрямків в виробництві електричної енергії [4]. Сонячні фото електричні панелі (ФЕП) [1] та модулі (ФЕМ) [1] поглинають сонячне випромінювання для генерації електричної енергії, що робить їх ключовим елементом у розвитку сонячної енергетики. Однак ефективність роботи цих модулів залежить від багатьох факторів, серед яких важливу роль відіграють освітленість, температура, тип матеріалу ФЕМ, його конструкційні особливості, стабільність сонячного випромінювання, методи та засоби акумулювання виробленої електричної енергії [2].

Метою досліджень є аналіз методів збільшення фотоструму панелі під час експлуатації.

Зміни рівня освітленості впливають на кількість сонячного випромінювання, яке досягає поверхні фотоелектричної панелі, яка, у свою чергу, змінює обсяг генерованої електричної енергії. Однак не менше впливає температура ФЕП. Під час підвищення температури зменшується ефективність генерації ФЕМ та ФЕП.

Отже, вивчення залежності генерованого ФЕП струму від освітленості, температури поверхні та від кута обдуву ФЕП холодним повітрям є актуальним.

Для досягнення мети проаналізовані експериментальні дані. Побудовані графіки залежностей, які дозволяють виявити, як сонце, вітер, температура, кут обдуву впливають на ефективність роботи ФЕП. Отримані результати дослідження можуть стати основою для оптимізації роботи сонячних фотоелектричних станцій(ФЕС) [1] та підвищення ефективності їх роботи в різних кліматичних умовах.

Результати досліджень

За допомогою MatLad Simulink була побудована комп'ютерна модель, яка відповідає схемі, показаній на рис. 1.

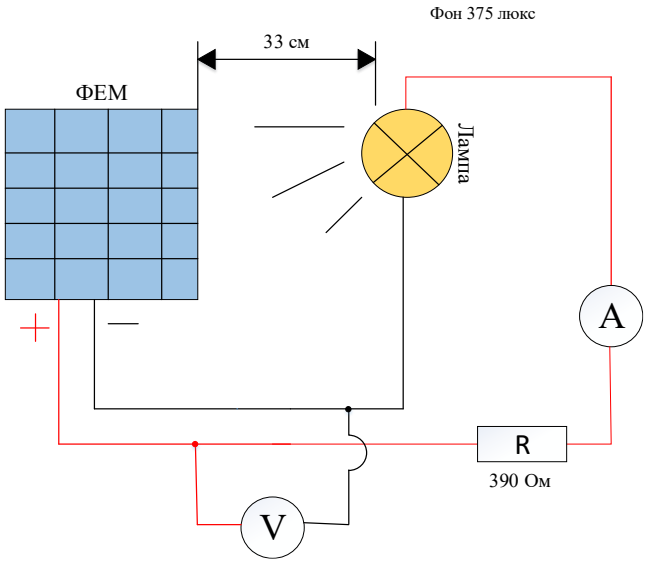

Рисунок 1 – Схема з'єднання елементів моделі стенду для досліджень параметрів ФЕП.

Окрім комп'ютерної моделі, використана фізична модель (рис. 2), яка дозволяє досліджувати те, як освітленість впливає на генерацію електроенергії ФЕП.

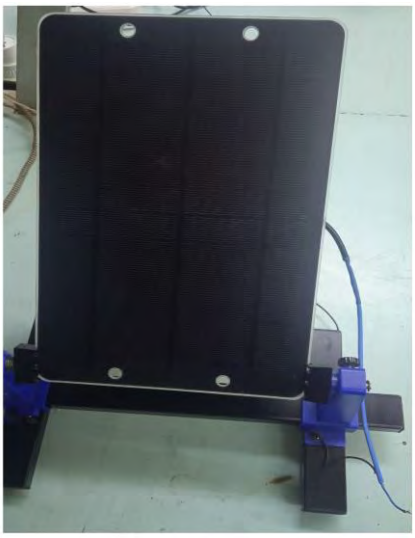

Рисунок 2 – Модель стенду для досліджень параметрів ФЕП

Значення напруги та струму на виході ФЕП визначаються за допомогою двох мультиметрів[3]: один налаштований на вимірювання напруги [3], другий — струму [3]. В якості навантаження ФЕМ використовувався резистор з активним опором 390 Ом. В якості джерела світла була використана електрична лампа з можливістю регулювання світла. Лампа забезпечує освітленість ФЕП в діапазоні від 153 до 734 люкс. Результати досліджень генерованого ФЕП фото струму $I_{феп}$ та напруги на клемах ФЕП $U_{феп}$ від освітленості поверхні ФЕП E_v, $I_{феп} = f(E_v)$, $U_{феп} = f(E_v)$ приведені в таблиці 1.

Таблиця 1 – Значення струму та напруги ФЕП, при різній освітленості поверхні ФЕП.

N	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
I, мА	0,9	0,9	1,2	1,7	7,1	10	11,6	12,4	13,2	13,6	13,9	14	14,1	14,1	14,1
U, В	0,34	0,34	0,49	0,66	2,7	3,82	4,38	4,7	5	5,12	5,25	5,3	5,34	5,34	5,34
E_v	153	156	163	258	307	352	402	477	567	627	661	710	727	732	734

На основі отриманих даних (див. табл. 1) на рис. 3 показані графіки залежностей $I_{фем} = f(E_v)$ та $U_{фем} = f(E_v)$.

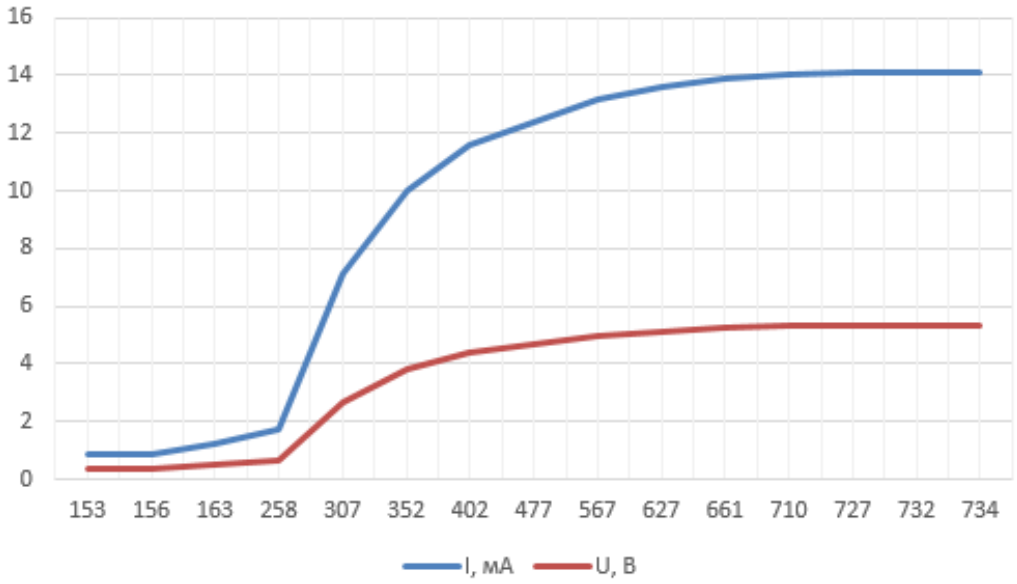

Рисунок 3 – Графік залежності струму та напруги від освітленості

Спочатку струм ФЕП та напруга ФЕП повільно зростали під час змінювання освітленості поверхні ФЕП від 153 до 258 люкс. Далі відбулося різке зростання генерування та стабілізація струму та напруги ФЕП під час зміни освітленості ФЕП від 258 Лк до 730 Лк.

Проведені дослідження залежності генерованої потужності від температури поверхні ФЕП свідчать про те, зростання температури поверхні ФЕП, внаслідок обдування ФЕП теплим повітрям, призводить до зменшення фотоструму, генерованого ФЕП. При цьому ФЕП обдували теплим повітрям. Щоб визначити температуру на поверхні ФЕМ, використовували тепловізор.

Чим довше обдували ФЕП, тим гарячішою ставала поверхня ФЕП (табл.2). В табл.2 показані: номер виміру, температура поверхі ФЕП в °С, струм в опорі навантаження в мА.

Таблиця 2 – Залежність струму від температури.

N	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
$t_{фем}$ °С	15,2	28,5	31,5	33,2	36,4	38,5	41	33	31,6	33	36
I, мА	14	13	12,8	12,4	12,3	12,1	12	12,3	12,5	12,4	12

За результатами експериментів отримані графіки залежностей температури поверхні ФЕП від кута обдування ФЕП холодним повітрям t°C = f(∠) (рис. 4) та залежності струму в навантажені ФЕМ від кута обдування ФЕМ холодним повітрям (рис. 5).

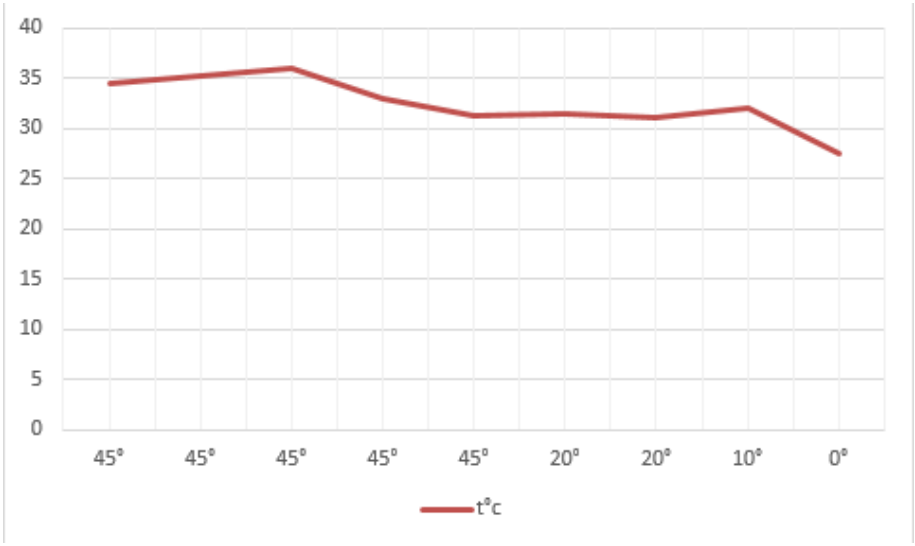

Рисунок 4 – Залежність t℃ = f(∠)

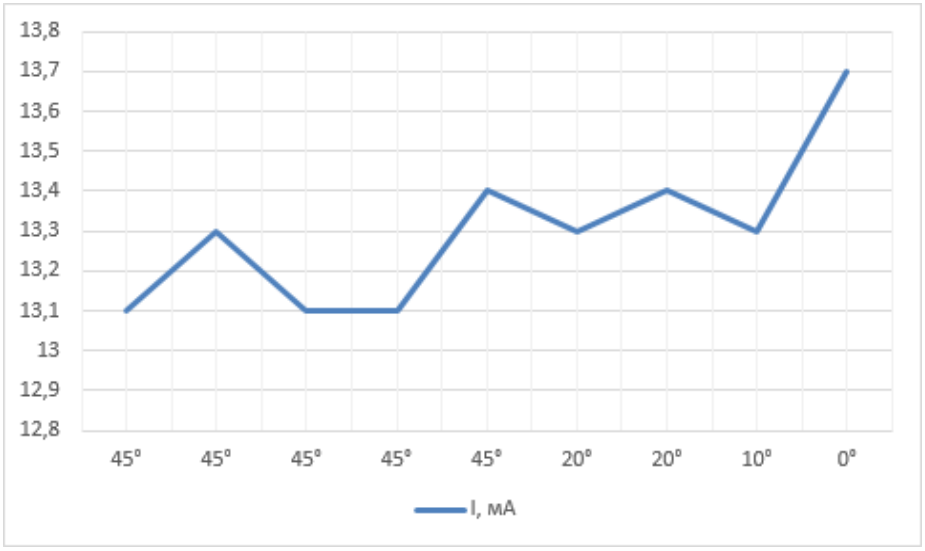

Рисунок 5 – Залежність струму в навантажені ФЕМ від кута обдування ФЕМ холодним повітрям

Висновок

У ході проведеного дослідження було визначено залежність генерованого струму сонячною панеллю від освітленості та температури. Результати експериментів показали, що освітлення поверхні ФЕП значно впливає на ефективність генерування електричної енергії ФЕП, а саме, з підвищенням освітленості зростає генерування електричної енергії ФЕП.

Виявлено, що температура впливає на ефективність роботи ФЕП, зокрема з підвищенням температури зменшується генерування електричної енергії. Це свідчить про те, що високі температури негативно впливають на ФЕП.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Біленко І. І.* Фізичний словник. — К.: Вища школа, Головне видав., 1979. — 336 с.
2. Mehmet K., Yunus A. Ç., John M. C., Fundamentals and Applications of Renewable Energy, 2024 – 398 с.
3. Ачкасов А. Є., Лушкін В. А., Охріменко В. М., Кузнецов А. І., Чернявська М. В., Воронкова Т. Б. Електротехніка у будівництві: Навчальний посібник. — Харків: ХНАМГ, 2009–363 с.
4. Соловей О.І., Лега Ю.Г., Розен В.П., Ситник О.О., Чернявський А.В., Курбака Г.В. Нетрадиційні та поновлювальні джерела енергії / Навчальний посібник. – Ч.: ЧДТУ, 2007. – 483 с.

Химич Владислав Вадимович – *студент групи ЕС-21б, факультет електроенергетики, електромеханіки та електротехніки. Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vlad90123456@gmail.com*

Рубаненко Олександр Євгенійович *– канд. техн. наук, професор кафедри електричних станцій та систем. Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: rubanenko.o.y@vntu.edu.ua*

Vladyslav V. Hhymych *– student group ES-21b, Faculty of Electrical Engineering, Electromechanics and Electrical Engineering. Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vlad90123456@gmail.com*

Oleksandr Y. Rubanenko *- Ph.D. in Technical Sciences, Professor of the Department of Electric Power Stations and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: rubanenko.o.y@vntu.edu.ua*

УДК 621.3

Д. Ю. Лебедь

РОЗРОБКА ГІСТЕРЕЗИСНОГО МЕТОДУ КЕРУВАННЯ ДЛЯ МІКРОСХЕМИ IR21834

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Гістерезисне керування напругою в перетворювачах широко застосовується завдяки простоті реалізації та високій швидкодії. На відміну від інших методів, воно не потребує точних знань параметрів системи, що забезпечує високу стійкість керування. Діапазон гістерезису задають дві межі – верхня та нижня – навколо заданої напруги. Структура системи керування драйвером IR21834 полягає в тому, що компаратор LM393 із гістерезисом виділяє високий та низький рівень вхідного сигналу керування з обмеженням по частоті та напрузі спрацювання. Для інвертування низького рівня сигналу використано мікросхема NE555. Мікросхема IR21834 є високовольтним високошвидкісним драйвером для N-канальних MOSFET/IGBT у конфігурації напівмоста з незалежними виходами верхнього і нижнього плеча. Вона забезпечує вихідні імпульсні струми до 1.8 А, підтримує вхідні рівні керування від 3.3 В і має інтегровані ланцюги UVLO для безпечного запуску. Інтегрована плаваюча частина дозволяє використовувати драйвер у шині до 600 В. Вихідні каскади драйвера мають малий внутрішній опір і проектовані для мінімізації перехресного відкриття ключів, що сприяє швидкому перемиканню силових транзисторів.

Ключові слова: компаратор, LM393, NE555, ШІМ сигнал, IR21834.

Abstract

Hysteresis voltage control in converters is widely used due to its simplicity of implementation and high speed. Unlike other methods, it does not require precise knowledge of the system parameters, which ensures high control stability. The hysteresis range is set by two limits - upper and lower - around the set voltage. The structure of the IR21834 driver control system is that the LM393 comparator with hysteresis selects high and low levels of the control input signal with a limitation in frequency and trigger voltage. The NE555 chip is used to invert the low signal level. The IR21834 chip is a high-voltage high-speed driver for N-channel MOSFET/IGBT in a half-bridge configuration with independent outputs of the upper and lower arms. It provides output pulse currents up to 1.8 A, supports input control levels from 3.3 V and has integrated UVLO circuits for safe start-up. The integrated floating part allows the driver to be used in the bus up to 600 V. The driver output stages have low internal resistance and are designed to minimize cross-opening of the keys, which contributes to fast switching of the power transistors.

Keywords: comparator, LM393, NE555, PWM signal, IR21834.

Вступ

У сучасних силових перетворювачах гістерезисний метод керування забезпечує найкоротший час реакції на зміни навантаження та високу точність підтримання заданого струму або напруги завдяки прямому порівнянню з опорною величиною і негайному перемиканню силових ключів при досягненні меж гістерезисного інтервалу [1,2]. Використання драйвера IR21834 дозволяє реалізувати незалежне керування верхнім і нижнім плечем однофазного моста із мінімальними затримками перемикання та захистом від витоків струму, що критично важливо в інверторах із високою частотою роботи [3]. Відомі алгоритми задавання ширини гістерезисної смуги із врахуванням миттєвих відхилень реального струму навантаження значно підвищує стабільність вихідного сигналу та знижує пульсації при змінних умовах експлуатації [4, 5].

Метою роботи є розробка принципових схем формування сигналів керування за допомогою компараторів із інтегрованим позитивним зворотнім зв’язком [6], оптимізація обв’язки зовнішніх компонентів драйвера *IR*21834 [3], а також проведення математичних розрахунків частоти та верхньої і нижньої межі роботи гістерезису [7].

Результати дослідження

Гістерезисна логіка схеми реалізована за допомогою двох компараторів та мікросхеми NE555. Вхідні сигнали (позначені «Signal 1» та «Signal 2») – це аналогові сигнали зворотного зв'язку (рис. 1).

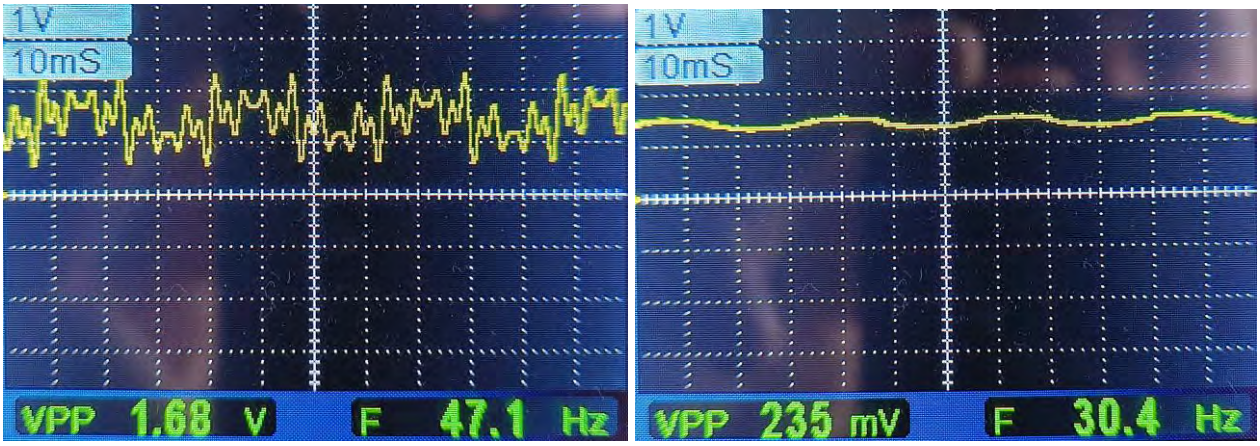

а) б)

Рис. 1. Діаграма вхідного Signal 1 (а) та Signal 2 (б)

Після фільтрації Signal 1 та Signal 2 за допомогою резистора R_1=1 кОм та конденсатора C=10 нФ, сигнали подаються на входи компараторів LM393. Перший компаратор формує сигнал високого рівня (HIN) за допомогою порівняння напруги Signal 1 та Signal 2. Другий компаратор отримує інвертований сигнал та виділяє низький рівень сигналу (LIN). Завдяки зворотному зв'язку від виходу компаратора до його неінвертуючого входу у вигляді R_2C_2-кола з резистором 27 кОм та конденсатором 330 пФ, вводиться позитивний зворотний зв'язок, що забезпечує гістерезисну зону. Це запобігає багаторазовому спрацьовуванню від шумів. Виходи LM393 з відкритим колектором через резистори підтягування R_L=10 кОм формують логічні рівні керуючих сигналів.

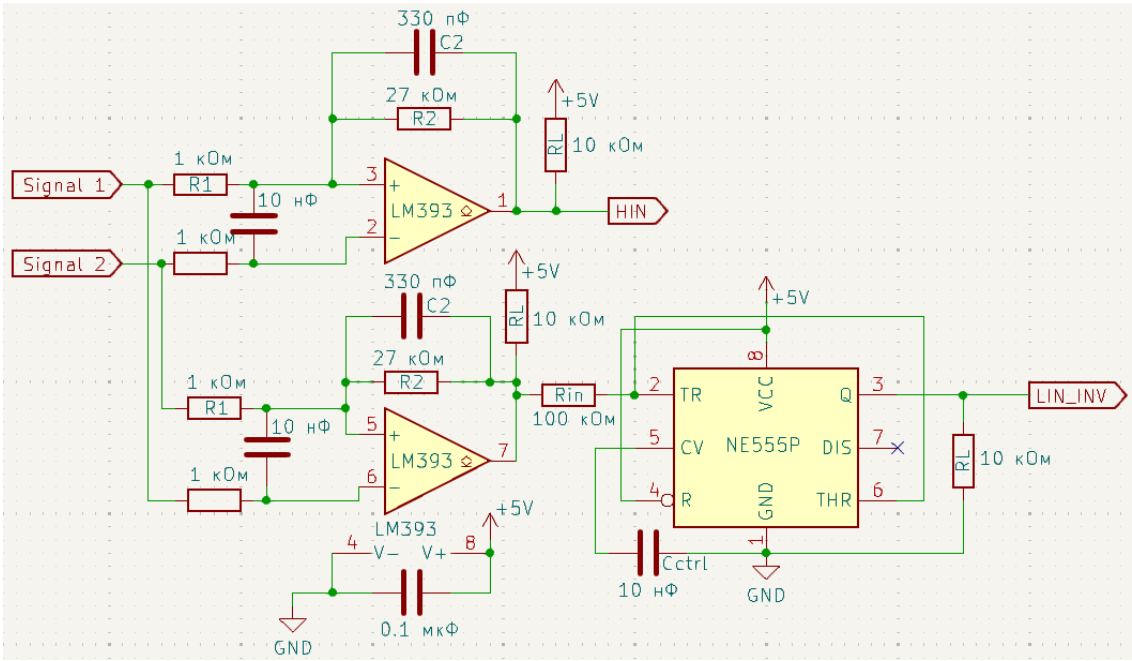

Рис. 2. Принципова схема гістерезисного методу керування

Верхня U_{th1} та нижня U_{th2} межа спрацювання, розраховуєть за допомогою лінійних рівнянь дільників напруги. Враховуючи амплітуди вхідних сигналів, верхня межа спрацювання встановлена на U_{th1}=1,45 В, а нижня на U_{th2}=1,32 В враховуючи незначний шум.

$$U_{th1} = U_{ref} + \frac{\left(U_{CC} - U_{ref}\right) \cdot R_1}{R_1 + R_2 + R_L};$$
$$U_{th2} = U_{ref} - \frac{\left(U_{ref} - U_{0Low}\right) \cdot R_1}{R_1 + R_2}, \quad (1)$$

де $U_{ref} = U_{CC} \cdot \left(\frac{R_L}{R_L + R_2} \right)$ - задане значення напруги;

U_{0Low} - максимальне значення нижньої межі спрацювання.

Частота роботи гістерезису формується R_2C_2-колом зворотного зв'язку. Враховуючи частоту роботи транзисторів FGH40N60, частота роботи гістерезису обмежена на 17,8 кГц.

$$f = \frac{1}{2 \cdot \pi \cdot R_2 \cdot C_2}. \quad (2)$$

Один вихід (верхнього компаратора) безпосередньо подається на вхід *HIN* драйвера *IR*21834, задаючи включення верхнього плеча інвертора. Для інвертування низького рівня сигналу *LIN_INV* використано мікросхема *NE*555, яка містить два вбудовані компаратори з порогами на $U_{in} < 1/3 \cdot U_{CC}$ і $U_{in} > 2/3 \cdot U_{CC}$, які керують *RS*-тригером всередині. Якщо подати сигнал одночасно на вхід тригера (*TR*) і межі (*THR*), отримаємо інвертуючий тригер з гістерезисом (рис. 3).

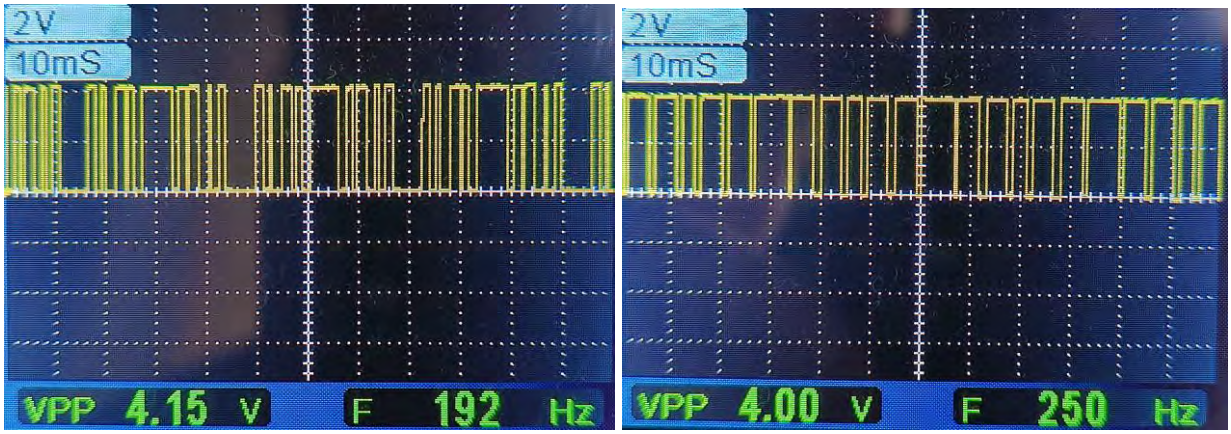

а) б)

Рис. 3. Діаграма ШІМ сигналу високого (а) та низького інвертованого рівня (б)

Додаткові елементи схеми виконують допоміжні функції: джерело живлення +5 В, для компараторів і логіки та +15 В, для *IR*21834, що стабілізовано фільтрувальними конденсаторами 10 нФ та 1 мкФ. У драйвері *IR*21834 реалізовано *bootstrap* ланцюги за допомогою: діода *FR*307 (600 В, 3 А), обмежувального резистора 10 Ом з одного боку, разом з конденсаторами 0,33 мкФ та 10 мкФ на U_B, які формують високовольтну шину живлення плаваючого каналу – вона заряджається під час відкритого нижнього ключа. Також у схемі є резистивні обмеження часу перемикання, 200 кОм від U_{SS} до *COM*, що забезпечує утримання низького рівня при відсутності вхідного сигналу (рис. 4).

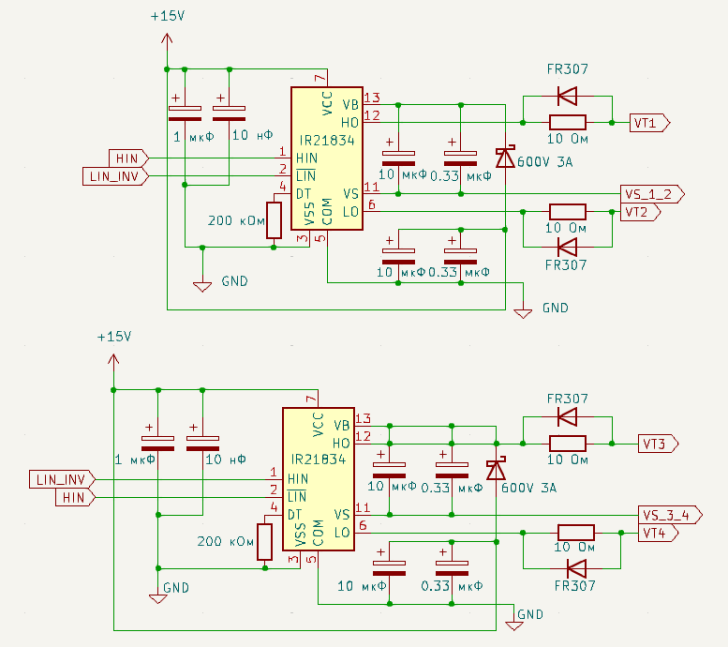

Рис. 4. Принципова схема драйвера *MOSFET/IGBT* транзисторів на мікросхема IR21834

Налаштовані значення резисторів і діодів забезпечують необхідну швидкість та стійкість комутації, а сам драйвер *IR*21834 спроектований із зменшеним di/dt.

Висновки

Таким чином, поєднання компараторів з позитивним зворотним зв'язком задає необхідні межі гістерезису (тобто задає верхню і нижню межу перемикання). Коли відповідний зворотний сигнал перевищує ці межі, компаратори змінюють свої виходи, що через логіку *NE*555 і *IR*21834 переводить силові ключі верхнього/нижнього плеча в протилежні стани. Відповідно, перемикання відбувається стійко і синхронно із параметрами зворотного зв'язку, забезпечуючи компенсацію чи стабілізацію форми хвилі за рахунок гістерезисного регулювання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Wu B. High-Power Converters and AC Drives. – Hoboken, NJ: Wiley-IEEE Press, 2006. – 333 с.
2. Holtz J. Pulsewidth Modulation – A Survey // PESC '92 Record. 23rd Annual IEEE Power Electronics Specialists Conference, Toledo, Spain. – 1992. – Т. 1. – С. 11–18. – DOI: 10.1109/PESC.1992.254685.
3. International Rectifier. IR21834 HALF-BRIDGE DRIVER: Datasheet. – 2004. – 22 с.
4. Suhara E. M., Nandakumar M. Analysis of Hysteresis Current Control Techniques for Three Phase PWM Rectifiers // Proceedings of the 2015 IEEE International Conference on Signal Processing, Informatics, Communication and Energy Systems (SPICES), Hyderabad, India. – 2015. – С. 1–5.
5. Purohit P., Dubey M. Analysis and Design of Hysteresis Current Controlled Multilevel Inverter Fed PMSM Drive // Proceedings of the 2014 IEEE Students Conference on Electrical, Electronics and Computer Science (SCEECS), Gwalior, India. – 2014. – С. 1–5.
6. Texas Instruments. LM393B, LM2903B, LM193, LM293, LM393 and LM2903 Dual Comparators: Datasheet. – 2025. – 54 с.
7. Texas Instruments. xx555 Precision Timers: Datasheet. – 2025. – 39 с.

Лебедь Денис Юрійович **–** асистент кафедри електротехнічних систем електроспоживання та енергетичного менеджменту, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінниця, e-mail: 4e15b.lebyd@gmail.com;

Lebed Denys Yuriyovych – Assistant Professor, Department of Electrical Engineering Systems of Electricity Consumption and Energy Management, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: e-mail: 4e15b.lebyd@gmail.com;

УДК 621.311

В. М. Рудченко
В. В. Тептя

ВПЛИВ СТРУМІВ КОРОТКИХ ЗАМИКАНЬ НА РОБОТУ ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В роботі було проведено аналіз впливу коротких замикань на роботу електричних мереж.
Ключові слова: короткe замикання. електропостачання, електроенергії, електрокабелі, електричні мережі

Abstract
The paper analyzed of the impact of short circuits on the operation of electrical networks.
Keywords: short-circuit. power supply, electricity, electric cables, electrical networks

Вступ

Причиною більшості аварій в електроустановках є короткі замикання (КЗ), які виникають внаслідок порушення електричної міцності ізоляції струмопровідних частин. Коротке замикання – це електричне з'єднання двох точок електричного кола з різними значеннями потенціалу, не передбачене конструкцією пристрою, яке порушує його нормальну роботу. Коротке замикання може виникати в результаті порушення ізоляції струмоведучих частин або механічного дотику неізольованих елементів. Також коротким замиканням називають стан, коли опір навантаження менше внутрішнього опору джерела живлення [1].

Результати дослідження

Перш за все, важливо розуміти, що коротке замикання – це не просто технічна проблема, а серйозне порушення в роботі електричної системи. Причини таких порушень різноманітні: старіння ізоляції, обриви проводів повітряних ліній електропередачі, механічні пошкодження ізоляції кабельних ліній при земельних роботах, удари блискавки в лінії електропередачі та інші. Частіше за все КЗ відбуваються через перехідний опір, наприклад через опір електричної дуги, який виникає в місці пошкодження ізоляції.

Коротке замикання є однією з найбільш серйозних загроз для безперервності електропостачання, з якими може зіткнутися енергосистема. У ситуації, коли відбувається коротке замикання, система захисту автоматично ініціює відключення тієї ділянки мережі, яка зазнала аварії. Ця дія є критично важливою для попередження подальших ушкоджень всієї системи. Водночас це викликає вимушені перерви в електропостачанні, що можуть суттєво вплинути на різні сфери життя та господарства, особливо в критично важливих галузях, таких як медицина, транспорт або IT-інфраструктура. У таких галузях навіть короткочасна втрата електропостачання може призвести до серйозних наслідків, які варіюються від втрати важливих даних до безпосередньої загрози життю людей. Крім цього, часті аварії та перебої у постачанні електроенергії значно знижують загальну надійність мережі й можуть спричинити недовіру з боку споживачів.

Ще один важливий аспект – економічні втрати. Кожне коротке замикання потребує часу й ресурсів для ліквідації наслідків. Пошкоджене обладнання часто вимагає заміни або складного ремонту. Якщо такі інциденти стають регулярними, витрати на обслуговування та оновлення мережі значно збільшуються. Для підприємств відключення електроенергії означає зупинку виробничого процесу, порушення контрактних зобов'язань і фінансові втрати. У масштабах країни це може призводити до уповільнення економічного розвитку та зниження рівня енергетичної безпеки [1].

Щоб ефективно знижувати ймовірність виникнення коротких замикань, а також мінімізувати їхні можливі наслідки, в сучасних електричних мережах впроваджується комплексний підхід, що об'єднує різні заходи та технології. Перш за все, це стосується ретельного і точного проєктування електричних схем, яке враховує всі можливі навантаження та передбачає потенційні ризики. Не менш важливим є встановлення високоякісних релейних захистів, які здатні швидко реагувати на нештатні ситуації, та сучасних автоматичних вимикачів і пристроїв заземлення, що забезпечують надійне відключення електроживлення при виникненні небезпеки. Крім того, систематична і ретельна діагностика стану

електрокабелів, їхньої ізоляції та іншого електротехнічного обладнання дозволяє завчасно виявляти будь-які проблеми. Профілактичні заходи, такі як своєчасне технічне обслуговування і заміна зношених елементів мережі, відіграють критичну роль у запобіганні аварійним ситуаціям, допомагаючи зберегти стабільність і безпеку електропостачання [2].

Висновки

У підсумку, короткі замикання являють собою неабияку загрозу, що здатна серйозно вплинути як на стабільність, так і на безпеку експлуатації електричних мереж. Ці явища, які виникають у системах електропостачання, мають суттєві наслідки не тільки в технічному аспекті, що охоплює функціональність та безперебійність роботи систем, а й у економічній площині, зважаючи на потенційні витрати, пов'язані з ремонтом і усуненням наслідків. Розуміння принципів, що лежать в основі їх виникнення, поряд із застосуванням передових систем захисту та контролю, виступає критичним фактором на шляху до забезпечення стабільності роботи всієї енергетичної системи. В результаті, підвищення ефективності і надійності всієї інфраструктури є безпосередньо залежним від такого підходу. Отже, поглиблене вивчення цієї тематики набуває особливої актуальності для фахівців у сфері енергетики, електротехніки та суміжних напрямків діяльності, оскільки сприяє підвищенню рівня обізнаності та компетентності в управлінні електричними мережами [3].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. С. О. Скрипник, Г. О. Шеїна. Порівняння струмів короткого замикання електричної мережі 6 (10) кВ та 20 кВ. Наукові праці ДонНТУ. Серія: «Електротехніка і енергетика» №1(22)’2020. URL: https://elen.donntu.edu.ua/2074-2630-2020-1-21-26.pdf

2. Гай О. В., Бодунов В. М. Електромеханічні перехідні процеси в електричних системах : [Навчальний посібник] /О.В. Гай, В.М. Бодунов. – К. : ЦП «Компринт», 2020. – 315 с. URL: https://dglib.nubip.edu.ua/server/api/core/bitstreams/eb56a414-89f6-423a-a646-e1f489481a3e/content

3. Півняк Г.Г. Конспект лекцій з дисципліни «Перехідні процеси в системах електропостачання». Час-тина І: «Електромагнітні перехідні процеси» для студентів спеціальності 141 "Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка" / Г. Г. Півняк, Ю. А. Папаїка ; М-во освіти і науки України, Нац. техн. ун-т «Дніпровська політехніка». – Дніпро: НТУ «ДП», 2021. – 164 с URL: https://ir.nmu.org.ua/entities/publication/c1c686ab-f063-4839-b502-5619c81a0197

Рудченко Вікторія Максиміна – студентка, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Тептя Віра Володимирівна – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: teptyavira@gmail.com

Rudchenko Viktoria M. – student, Vinnitsa National Technical University, student of the department of electric power stations and systems; Vinnitsa, Ukraine.

Teptia Vira V. – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of the department of electric power stations and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: teptyavira@gmail.com

УДК 621.311

В.О.Гарматюк

СИМЕТРУВАННЯ НАПРУГИ В ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Забезпечення високої якості електричної енергії є критично важливим для ефективної роботи електрообладнання,а також для запобігання різних коротких замикань.Серед показників якості важливий рівень посідає несиметрія напруг в електричних мережах.. Несиметрія напруг негативно впливає на роботу споживачів асинхронних двигунів освітлення конденсаторні установки тощо. До Симетрування напруг в мережі зводиться до компенсації струму і напруги зворотної послідовності. При стабільному графіку навантажень зниження систематичної несиметрії напруг в мережі може бути досягнуте вирівнюванням навантажень фаз шляхом перемикання частини навантаження з перевантаженої фази на недовантажену. Раціональний перерозподіл навантажень не завжди дозволяє знизити коефіцієнт несиметрії напруг до допустимого значення (наприклад, коли частина потужних однофазних електроспоживачів працює за умовами технології не весь час, а також при профілактичних і капітальних ремонтах). У цих випадках необхідно застосовувати спеціальні симетрувальні пристрої. Відоме значне число схем симетруваня пристроїв, частина з них виконується керованими залежно від характеру графіка навантаження.

***Ключові слова*:** симетрування,контроль ,аналіз,діагностика.

Abstract

Ensuring high quality electrical energy is critical for the efficient operation of electrical equipment, as well as for preventing various short circuits. Among the quality indicators, voltage asymmetry in electrical networks occupies an important level. Voltage asymmetry negatively affects the operation of consumers of asynchronous motors, lighting, capacitor units, etc. Balancing voltages in the network is reduced to compensation of the negative sequence current and voltage. With a stable load schedule, reducing the systematic asymmetry of voltages in the network can be achieved by equalizing the phase loads by switching part of the load from the unbiased phase to the underbiased one. Rational load redistribution does not always allow reducing the voltage asymmetry coefficient to an acceptable value (for example, when some of the powerful single-phase electrical consumers operate under the conditions of the technology not all the time, as well as during preventive and major repairs). In these cases, it is necessary to use special balancing devices. A significant number of device balancing schemes are known, some of which are implemented by controllers depending on the nature of the load graph.

Keywords: balancing, control, analysis, diagnostics

Вступ

Забезпечення якості електричної енергії –одне з найголовніших завдань енергетики України. Вимогам якості електричної енергії відповідно до стандарту фазна напруга має перебувати в діапазоні 209-231В у відхиленні до 5% та в частоті 49.8-50.2 Гц а коефіцієнт несинусоїдальності не повинен перевищувати 5%.Частота може відхилятися на 5 Гц від номінального значення**.**

Зменшення середньоквадратичної величини напруги в точці електричної системи електропостачання нижче ніж визначений стартовий поріг. Застосування:у межах цього стандарту стартовим порогом провалу вважають 90 % від величини опорної напруги**.**

Проблеми ,вироблення, зберігання та забезпечення якості електроенергії дуже актуальні і на сьогоднішній день. Параметри встановлені нормованими значеннями такі як:відхилення частоти, коефіцієнт кривої напруги, коєфіцієнти прямої і послідовності напруг Всі ці параметри мають вплив саме на якість і стабільність і можуть спричинити порушення енергосистеми країни і можуть призвести до аварійних ситуацій. Сучайсний розвиток локальних мереж в енергосистемі значно збільшується

Буває багато методів регулювання напруг які давно рекомендовані що вони є надійними, але вони не вирішують проблеми які виникають у електричних мережах тому саме оптимізація забезпечує якість електричної енергії і розвиток. Зазвичай під час розробляння електроприладів не потрібно забезпечувати необхідність витримувати ширший допуск для змінень напруги. Визначення «особливо віддаленого користувача мережею» може розрізнятися від країни до країни, унаслідок неоднакових характеристик національних електричних мереж, наприклад,

обмеження потужності в точці приєднання та/чи коефіцієнта потужності. Тому одиничне швидке змінення напруги швидке в електропостачанні і спричиняє змінами величини навантаги в устаткованні користувачів електромережею, перемиканням у системі чи аваріями.

Результати дослідження

Якщо проводити збирання статистичних даних, можна сказати що якість електричної енергії можна віднести до властивостей електричної енергії які відповідають встановленим стандартам. Згідно стандратів використовується напруга для трифазних чотирипровідних та трипровідних мережах 220 В. і не повинна перевищувати 10% від величини номінальної напруги. Для симетрування однофазних навантажень застосовується схема, що складається з індуктивності і ємності (див. рис. 1). Навантаження і увімкнена паралельно їй ємність вмикаються на лінійну напругу. На дві інших лінійних напруги вмикаються індуктивність і ще одна ємність.

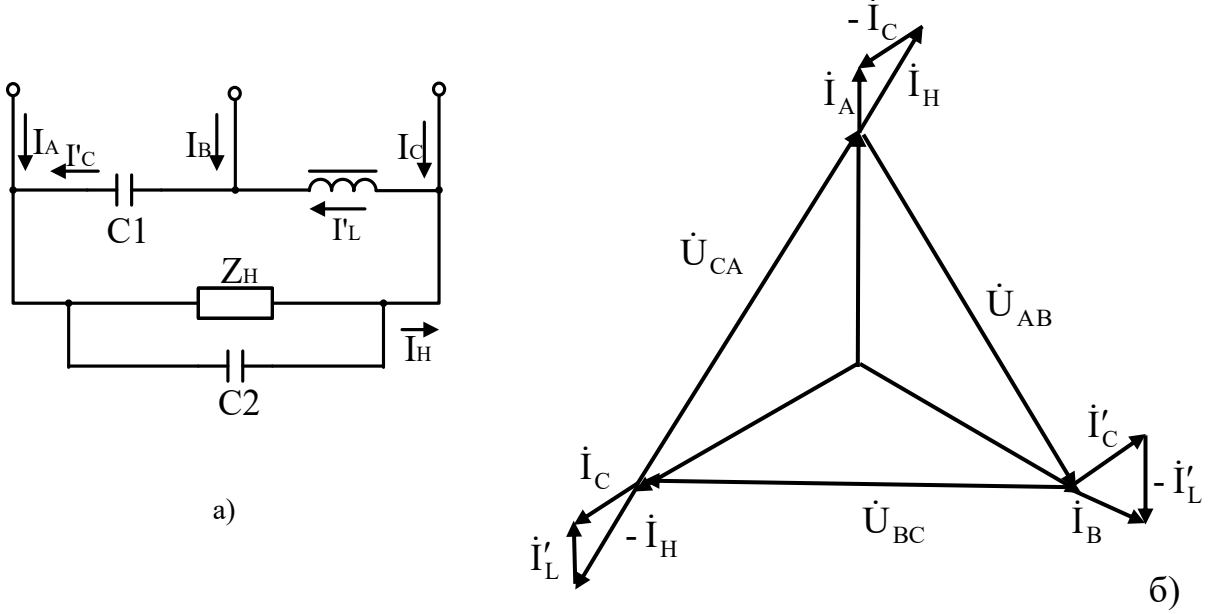

Рис. 1. а) Симетрувальний пристрій за схемою Штейнметца
б) і його векторна діаграма

Для симетрування дво- і трифазних несиметричних навантажень застосовується схема з неоднаковими потужностями БК, увімкненими в трикутник (див. рис. 2). Іноді застосовують симетрувальні пристрої з спеціальними трансформаторами і автотрансформаторами. Оскільки симетрувальні пристрої складаються з БК, доцільно застосовувати такі схеми, в яких одночасно симетрується режим і генерується реактивна потужність з метою її компенсації. Пристрої для одночасного симетрування режиму і компенсації реактивної потужності перебувають у стадії розроблення.

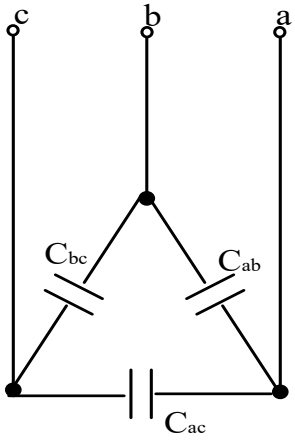

Рисунок 2 – Симетрувальний пристрій на основі конденсаторів

Зниження несиметрії в чотирипровідних міських мережах 0,38 кВ можна здійснювати шляхом

зменшення струму нульової послідовності I_0 і зниження опору нульової послідовності Z_0 в елементах мережі. Зменшення I_0 в першу чергу досягається перерозподілом навантажень. Вирівнювання навантажень досягається використанням мереж, в яких все або частина трансформаторів працюють паралельно на стороні НН. Зниження Z_0 можна легко здійснити для повітряних лінії 0,38 кВ, які звичайно споруджуються в районах з малою щільністю навантаження. Доцільність зменшення Z_0 для кабельних ліній, тобто збільшення перерізу нульового проводу, повинна бути спеціально обґрунтована відповідними техніко-економічними розрахунками.

Нерівномірне навантаження фаз не тільки збільшує втрати електроенергії у фазах на підставі нерівності

$$I_A^2 + I_B^2 + I_C^2 \geq 3I_{сер}^2,$$

але й створює додаткові втрати за рахунок проходження струму по нульовому проводу (рисунок 4).

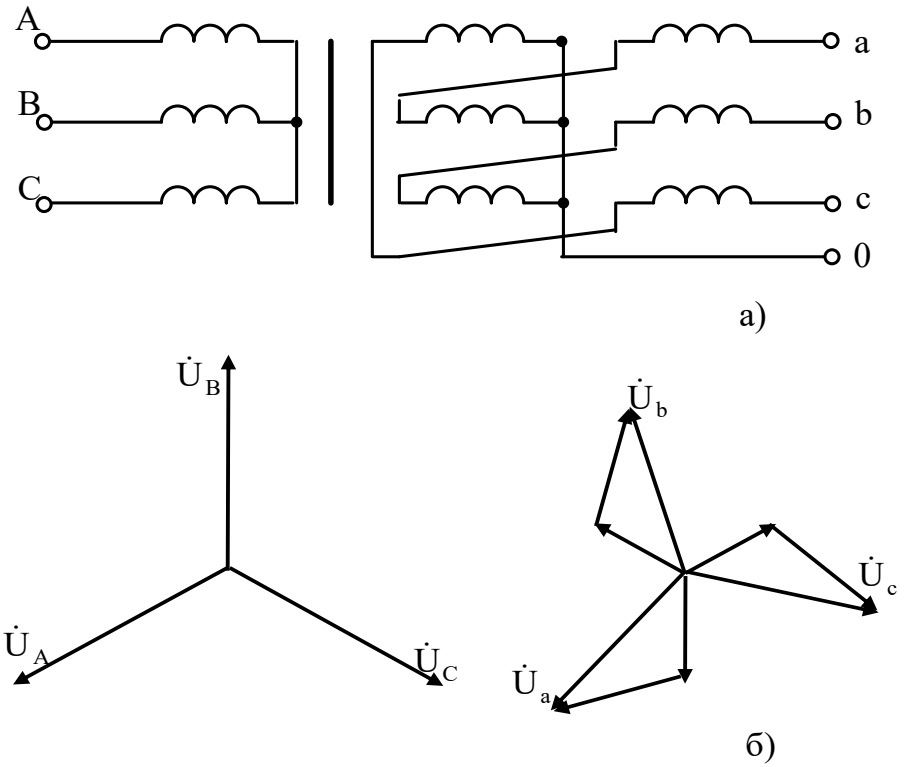

Рисунок 3 –а) з'єднання обмоток трансформатора зірка/зигзаг з виведеною нульовою точкою б) векторна діаграма напруг

Зниження втрат електроенергії за рахунок усунення систематичної несиметрії (нерівномірного розподілу навантажень по фазах) δW у мегават-годинах визначається за формулою:

$$\delta W = \Delta W \cdot m \cdot (K_{н1} - K_{н2}),$$

де ΔW – втрати електроенергії в електричній мережі за рівномірного завантаження фаз, МВт-год; $K_{н1}$, $K_{н2}$ – коефіцієнти систематичної несиметрії до і після симетрування; m – кількість проводів у фазі.

Квадрат коефіцієнта нерівномірності навантаження фаз й ділянки дорівнює:

$$N_i^2 = \frac{I_{Ai}^2 + I_{Bi}^2 + I_{Ci}^2}{3I^2_{сер\,i}},$$

де I_A, I_B, I_C – середні значення струмів фаз за період з 17 до 23 год (не менше трьох вимірів); $I_{сер}$ – їхнє середнє значення. Застосування цього випадку не призводить до збитків надіності системи які істотно впливають на втрати потужності.

Висновки

Хорошу якість електроенергії можна визначити як постійну напругу живлення, яка залишається в межах заданого діапазону, постійну частоту змінного струму, близьку до номінального значення, і плавну форму кривої напруги. Термін використовується для опису електроенергії, яка приводить в дію електричне навантаження, і здатності навантаження функціонувати належним чином. Без належного живлення електричний пристрій (або навантаження) може працювати несправно, передчасно вийти з ладу або взагалі не працювати. Існує багато причин, через які електроенергія може бути низької якості одна з них це провали напруг.

Наявність провалів напруги в електричній мережі призводить до стрибків фазового кута напруги і, як наслідок, до появи похибки вимірювання параметрів завдяки невідповідності встановленої частоти дискретизації та реальної частоти в електричній мережі. Для зменшення цієї похибки необхідно враховувати значення дійсного фазового кута основної гармоніки напруги за якого відбувається основне її відновлення після провалу. Для знаходження дійсного значення фазового кута потрібно знаходити точне значення тривалості провалу напруги, тобто необхідне визначення так званих точок на хвилі початку провисання і на хвилі відновлення напруги (фазовий кут основної хвилі напруги).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ДСТУ EN 50160:2014 (EN 50160:2010, IDT). Характеристики напруги електропостачання в електричних мережах « Вплив нестабільності частоти електромережі на точність векторних вимірювань струму та напруги,».

2. EN 50065-1:2001 Signalling on low-voitage electrical installations in the frequency range 3 kHz to 148,5 kH z_Part 1; General requirements, frequency bands and electromagnetic disturbances ' CLC/TR 50422:2003 Guide for the application of the European Standard EN 50160 EN 61000-2-2:2002 Electromagnetic compatibility – Part 2-2: Environment Compatibility levels for low-frequency conducted disturbances and signaling in public low-voltage power supply systems EN 61000-2-4:2002

3. Electromagnetic compatibility (EMC) – Part 4-15: Testing and measurement techniques – Flickermeter – Functional and design specifications (lEC 61000-4-15:1997 +A1:2003)

4. EN 61000-4-34:2005 Electromagnetic compatibility (EMC) – Part 4-34: (lE C 61000 - 4 - 34 : 2005)

Гарматюк Владислав Олегович-студент групи 1ЕСМ-21б,факультет електроенергетики та електромеханіки,Вінницький національний технічний університет ,Вінниця e-mail.com: vladgarmatyuk24@gmail.com

Garmatyuk Vladyslav Olehovych - student of group 1ЭСМ-21б, faculty of electric power engineering and electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia e-mail.com: vladgarmatyuk24@gmail.com

УДК 521

Сніжинська В. В.
Кравець В. В.
Мартинюк В. В.

АТОМНА І ЯДЕРНА ФІЗИКА: РАДІОАКТИВНІСТЬ ТА ЯДЕРНІ РЕАКЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто основні поняття атомної та ядерної фізики, зокрема явище радіоактивності та ядерні реакції. Описано історію відкриття, механізми ядерних реакцій і їх значення в природі й науці. Розглянуто сучасні дослідження та практичне застосування ядерних технологій в енергетиці, медицині, геології й екології. Підкреслено важливість подальших досліджень для безпечного використання ядерної енергії.

Ключові слова: радіоактивність, ядерна фізика, альфа-розпад, бета-розпад, гамма-випромінювання, ядерна енергетика, ядерна медицина, радіоізотопи, екологія, CONUS, історія радіоактивності.

Abstract

The report examines the basic concepts of atomic and nuclear physics, in particular the phenomenon of radioactivity and nuclear reactions. The history of the discovery, the mechanisms of nuclear reactions and their significance in nature and science are described. Modern research and practical application of nuclear technologies in energy, medicine, geology and ecology are considered. The importance of further research for the safe use of nuclear energy is emphasized.

Keywords: radioactivity, nuclear physics, alpha decay, beta decay, gamma radiation, nuclear power, nuclear medicine, radioisotopes, ecology, history of radioactivity.

Вступ

Атомна та ядерна фізика вивчає будову атомів, їхніх ядер та процеси, пов'язані з ядерними перетвореннями. Особливу увагу привертає радіоактивність — здатність нестабільних ядер самовільно перетворюватися з виділенням енергії. Ці явища є ключовими для розуміння структури матерії, розвитку нових джерел енергії, медицини й безпеки. Сучасні технології в енергетиці та діагностиці базуються на знанні механізмів радіоактивного розпаду та ядерних реакцій. У цій доповіді розглядаються фізичні основи, історія відкриттів, прикладні аспекти та виклики, пов'язані з радіоактивністю.

Результати дослідження

1. Основи радіоактивності

Радіоактивність — це явище спонтанного перетворення нестабільних ядер атомів у більш стійкі, під час якого відбувається випромінювання різних видів частинок або електромагнітного випромінювання. Цей процес є фундаментальним у ядерній фізиці і поділяється на кілька основних типів розпаду.

Альфа-розпад (α-розпад): ядро втрачає дві протони та дві нейтрони, утворюючи альфа-частинку. Це зменшує атомний номер на 2 і масове число на 4.

Бета-розпад (β-розпад) — це процес, під час якого відбувається перетворення нейтрона у протон або навпаки, що супроводжується випуском електрона (β^-) або позитрона (β^+). При цьому заряд ядра змінюється, але масове число залишається незмінним, що веде до утворення нового ізотопа або елемента.

Гамма-розпад (γ-розпад) характеризується випромінюванням високочастотних електромагнітних хвиль без зміни кількості нуклонів у ядрі. Зазвичай гамма-випромінювання супроводжує інші види розпаду, дозволяючи ядерній системі перейти у більш стабільний енергетичний стан [1].

2. Історія відкриття радіоактивності

Почалося все з відкриття рентгенівського випромінювання Вільгельмом Рентгеном у 1895 році. Він виявив, що невидимі промені проходять крізь предмети та створюють зображення, що стало проривом у науці й медицині. У 1896 році Антуан Анрі Беккерель, досліджуючи флуоресценцію,

випадково виявив, що уран випромінює енергію без зовнішнього джерела — це й було відкриттям природної радіоактивності.

Подальші дослідження продовжили Марія та П'єр Кюрі. У 1898 році вони відкрили два нові радіоактивні елементи — полоній і радій, активність якого виявилася в мільйони разів вищою за уран. Їхня праця стала основою нової галузі науки. Виділення радію вимагало величезних зусиль і позначилося на їхньому здоров'ї — небезпека радіації тоді ще не була відома. У 1903 році Беккерель і подружжя Кюрі отримали Нобелівську премію за відкриття радіоактивності, що стало початком нової ери у фізиці, медицині та енергетиці [2].

3. Ядерні реакції

Нещодавні дослідження вчених з Університету Суррея та інших установ дозволили вперше виміряти ядерну реакцію, що може відбуватися під час зіткнень нейтронних зірок. Зокрема, було вивчено реакцію $^{94}\ Sr(a,\ n)\ ^{97}Zr$, де радіоактивний стронцій-94 захоплює альфа-частинку, випромінює нейтрон і перетворюється на цирконій-97. Це дослідження надає нові уявлення про утворення важких елементів у Всесвіті та може сприяти розвитку ядерної енергетики [3].

Також, в рамках експерименту CONUS, вчені досліджують когерентне розсіяння нейтрино на ядрах атомів, що може мати важливе значення для розуміння властивостей нейтрино та фундаментальних взаємодій [4].

4. Застосування радіоактивності та ядерних реакцій

Енергетика. Ядерна енергетика базується на використанні реакцій поділу важких ядер, таких як уран-235, для виробництва електроенергії. Ці реакції відбуваються в ядерних реакторах, де контрольований ланцюговий процес дозволяє отримувати значну кількість енергії. Сучасні дослідження спрямовані на розробку нових типів реакторів, що будуть більш безпечними та ефективними [5].

Медицина. У медицині радіоактивні ізотопи широко використовуються як для діагностики, так і для лікування. Радіофармацевтичні препарати (РФП), що містять радіоізотопи, застосовуються в ядерній медицині для виявлення та лікування онкологічних захворювань. Такі методи, як позитронно-емісійна томографія (ПЕТ), однофотонна емісійна комп'ютерна томографія (ОФЕКТ) та сцинтиграфія дозволяють точно локалізувати пухлини й оцінити функціональний стан органів. Крім того, радіонуклідна терапія забезпечує адресну доставку радіоактивних речовин безпосередньо до патологічного осередку [6].

Екологія та геологія Радіоактивні методи використовуються в геології для датування порід та вивчення процесів, що відбувалися в минулому. Також, дослідження радіоактивного забруднення навколишнього середовища дозволяє оцінювати вплив техногенних факторів на екосистеми та розробляти заходи з охорони довкілля [7].

Висновок

Радіоактивність — це одне з фундаментальних явищ ядерної фізики, яке суттєво розширило наше розуміння будови атомного ядра та закономірностей перетворення хімічних елементів. У цій роботі детально проаналізовано природу радіоактивності, основні типи ядерного випромінювання — альфа-, бета- та гамма-випромінювання — та механізми їх виникнення. Особлива увага приділена фізичним процесам, що лежать в основі ядерних перетворень, а також ролі внутрішньоядерних взаємодій у підтриманні стабільності атомних ядер.

Також розглянуто історичний розвиток досліджень у цій галузі, що дозволило сформувати сучасні теоретичні моделі та методи експериментального вивчення радіоактивності. Практичне застосування радіоактивних ізотопів проаналізоване у різних сферах: медицині, енергетиці, промисловості та екології. Зокрема, висвітлено роль радіоактивних методів у діагностиці та лікуванні захворювань, контролі якості матеріалів і вимірюванні параметрів технологічних процесів.

Радіоактивність не лише є ключовим фізичним явищем, а й має глибокий вплив на розвиток науки, техніки та суспільства загалом. Вивчення цього явища відкриває нові перспективи для наукових відкриттів у галузях ядерної фізики, енергетики, медицини та охорони навколишнього середовища. Таким чином, радіоактивність залишається складним і багатогранним явищем, що поєднує фундаментальні наукові питання з прикладними викликами сучасності, а глибоке її розуміння є важливим чинником розвитку новітніх технологій і забезпечення безпеки у різних сферах людської діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Вибрані лекції з курсу «Радіаційна біофізика», [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://biology.univ.kiev.ua/images/stories/Kafedry/biofiziki/Library/Rad_Biophys_2012.pdf.
2. Marie and Pierre Curie and the discovery of polonium and radium, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.nobelprize.org/prizes/themes/marie-and-pierre-curie-and-the-discovery-of-polonium-and-radium/.
3. Nanomaterials used to measure first nuclear reaction on radioactive nuclei produced in neutron star collisions, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://phys.org/news/2025-03-nanomaterials-nuclear-reaction-radioactive-nuclei.html.
4. CONUS experiment, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/CONUS_experiment
5. Радіоактивність — Енергетика, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://energetika.in.ua/ua/books/book-2/46-entsiklopediya/piznannya-j-dosvid-shlyakh-do-suchasnoji-energetiki/chastina-4-stanovlennya-atomnoji-energetiki/rozdil-16-vid-vidkrittya-radioaktivnosti-do-lantsyugovoji-reaktsiji-podilu-uranu/111-16-1-na-stsenu-vikhodit-uran-radioaktivnist.
6. Сучасні досягнення радіаційної медицини, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://soic.in.ua/articles161.
7. РАДІОЕКОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ , [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi36/0030447.pdf

Сніжинська Влада Володимирівна – студентка групи 3КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vladasnizhynska@gmail.com

Кравець Вадим Володимирович – студент групи 3КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vadim13040@gmail.com

Науковий керівник: **Мартинюк Володимир Валерійович** — доцент кафедри загальної фізики Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua

Snizhynska Vlada Volodymyrivna – student of group 3CS-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vladasnizhynska@gmail.com

Kravets Vadym Volodymyrovych – student of group 3CS-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vadim13040@gmail.com

Academic supervisor: **Martyniuk Volodymyr Valeriiovych** — Associate Professor of the Department of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua

УДК: 523.8

Ходорович. Д.В

Мартинюк. В.В

ТЕМНА МАТЕРІЯ ТА ТЕМНА ЕНЕРГІЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Було розглянуто темну матерію та темну енергію як фундаментальні компоненти сучасної космології, що визначають структуру та еволюцію Всесвіту, хоча їхня природа залишається майже повністю невідомою. Особливу увагу приділено історії відкриття цих явищ, їхній ролі у формуванні галактик та розширенні Всесвіту, а також основним теоретичним моделям і експериментальним підходам до їх дослідження. Проаналізовано сучасні наукові гіпотези, включно з моделями частинок-кандидатів на роль темної матерії та природою космологічної сталої. Метою доповіді є доступне пояснення складних астрофізичних процесів, що підкреслює, наскільки багато аспектів Всесвіту залишаються загадковими.

Ключові слова: темна матерія, темна енергія, Всесвіт, космологія, галактики, розширення Всесвіту, гравітація, космологічна стала, астрофізика, енергія вакууму.

Вступ

Сучасна космологія відкрила перед нами кардинально нові уявлення про структуру Всесвіту. Виявлено, що близько 85% матерії Всесвіту складає темна матерія, яка не випромінює, не відбиває і не поглинає світло, що ускладнює її безпосереднє спостереження. Ще близько 70% енергії Всесвіту становить темна енергія — загадковий компонент, що, ймовірно, спричиняє прискорене розширення Всесвіту. У той же час видима матерія, яку ми спостерігаємо в зірках, планетах і галактиках, становить лише близько 5% від загальної маси-енергії Всесвіту.

Темна матерія не взаємодіє з електромагнітним випромінюванням, але її існування було підтверджено через різноманітні гравітаційні ефекти, такі як спостереження кривих обертання галактик, гравітаційне лінзування та реліктове мікрохвильове випромінювання. Темна енергія, в свою чергу, пов'язана з прискоренням розширення Всесвіту, що було відкрито через дослідження наднових зірок і великих космічних структур.

Вивчення темної матерії та темної енергії є одними з найбільших викликів сучасної фізики та астрономії. Розуміння цих загадкових компонентів не тільки змінює наше бачення Всесвіту, але й має потенціал для революційних відкриттів у галузі фундаментальної фізики.

Результати досліджень

У космології важливу роль відіграє рівняння стану темної енергії, яке описує її вплив на розширення Всесвіту. Це рівняння можна записати так:

$$p = w\rho c^2$$

Де:

p **–** тиск темної енергії; **ρ -** її густина енергії; **w** - параметр рівняння стану (для темної енергії $w \approx -1$); **c** - швидкість світла.

Темна енергія, як передбачається, має від'ємний тиск, що спричиняє прискорене розширення Всесвіту. Це є основною причиною того, що Всесвіт не просто розширюється, а його розширення прискорюється з часом.

Оцінки складу Всесвіту за стандартною ΛCDM-моделлю дають наступні значення:

$$\Omega_\Lambda \approx 0.68\ \Omega_{DM} \approx 0.27\ \Omega_b \approx 0.05$$

Ці значення означають, що понад 95% маси-енергії Всесвіту складається з темної енергії та темної матерії, природа яких досі остаточно не з'ясована.

Темна матерія виявляє себе через:

Гравітаційне лінзування — викривлення простору довкола масивних об'єктів;

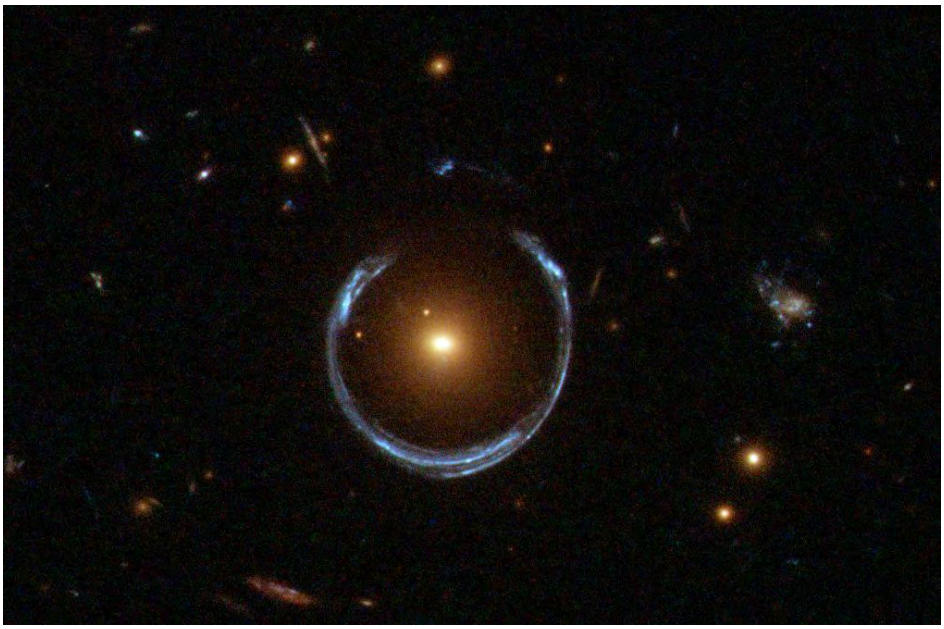

Рис.1 — Гравітаційна лінза.

Криві обертання галактик, які демонструють аномально високі швидкості обертання зірок на околицях;

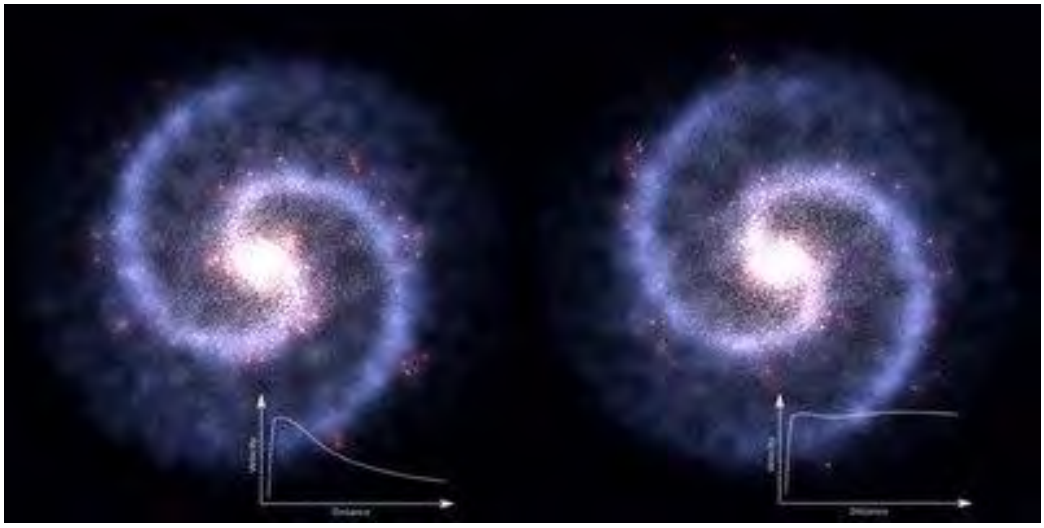

Рис. 2 — Криві обертання галактик.

Темна енергія була виявлена на основі спостережень наднових типу Ia, що виявили прискорене розширення Всесвіту. Ці результати підтверджуються також через дослідження великомасштабної структури Всесвіту та баріонних акустичних осциляцій.

Таким чином, хоча темна матерія та темна енергія залишаються одними з найбільших загадок сучасної науки, їхній вплив є беззаперечним і підтверджується незалежними спостереженнями.

Висновок

Темна матерія та темна енергія залишаються одними з найбільших загадок сучасної космології. Вони відіграють ключову роль у структурі та еволюції Всесвіту, незважаючи на те, що їх природа залишається невідомою. Дослідження цих компонентів є критично важливими для розуміння фізичних законів і майбутнього розвитку космосу, відкриваючи нові горизонти в фундаментальній науці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Зельдович Я. Б., Новіков І. Д. *Будова і еволюція Всесвіту*. — Київ: Наукова думка, 1990. — С. 145–168. **2.** Іванов О. Ф. *Астрофізика та космологія: навчальний посібник*. — Київ: Либідь, 2012. — С. 214–233. **3.** Іванов О. Ф. *Астрофізика та космологія: навчальний посібник*. — Київ: Либідь, 2012. — С. 214–233. **4.** Кириченко О. А. *Загальна астрофізика*. — Київ: Університетське видавництво, 2018. — С. 189–205. **5.** Лозинський Ю. І. *Фізика космосу*. — Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2016. — С. 163–179. **6.** Александров Ю. В., Шевченко В. Г. *Астрофізика: підручник*. — Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2016. — 252 с. **7.** Климішин І. А. *Основи космології*. — Київ: Головна астрономічна обсерваторія НАН України, 2012. — 112 с. **8.** Семків Ю. М. *Еволюція моделей структури Всесвіту*. — Тернопіль: ТНТУ, 2007. — 45 с. 9. Захожай В. А., Захожай О. В. *Основи елементарної астрономії*. — Київ: КПІ, 2023. — 200 с.

Ходорович Даніїл Володимирович – студент групи 2КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний університет, Вінниця, e-mail:lentinzzy@gmail.com

Науковий керівник: ***Мартинюк Володимир Валерійович*** доцент, кафедри загальної фізики, Вінниця, Вінницький національний технічний університет, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua.

DARK MATTER AND DARK ENERGY

Abstract

Dark Matter and Dark Energy are two key components of modern cosmology that shape our understanding of the Universe, yet remain almost completely invisible and mysterious. The talk reviews the history of the discovery of these phenomena, their role in galaxy formation and the expansion of the Universe, as well as the main theories and experimental approaches to their study. Particular attention is paid to modern scientific hypotheses, such as models of dark matter candidate particles and the nature of the cosmological constant. The talk aims to provide a popular explanation of complex astrophysical processes and demonstrates how much remains to be understood about the structure of our Universe.

Keywords: dark matter, dark energy, Universe, cosmology, galaxies, expansion of the Universe, gravity, cosmological constant, astrophysics, vacuum energy.

Khodorovych Daniil Volodymyrovych - student of group 2KN-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National University, Vinnytsia, e-mail: lentinzzy@gmail.com

Supervisor: **Martyniuk Volodymyr Valeriiovych**, Associate Professor, Department of General Physics, Vinnytsia, Vinnytsia National Technical University, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua.

УДК 004.8 : 621.31

М. С. Слизькоухий
К. О. Шквира
В. В. Мартинюк

Сучасні напрямки застосування штучного інтелекту в електроенергетичних системах

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі представлено огляд сучасних напрямків застосування методів штучного інтелекту (ШІ) в електроенергетичних системах. Розглянуто ключові методології ШІ, такі як машинне навчання, нейронні мережі та експертні системи. Проаналізовано основні сфери їх практичного використання, зокрема для прогнозування генерації відновлюваних джерел енергії та попиту на електроенергію, оптимізації режимів роботи електромереж, а також для інтелектуального моніторингу та предиктивної діагностики стану енергетичного обладнання. Визначено основні переваги використання ШІ та перспективні напрямки подальших досліджень у цій галузі.

Ключові слова :штучний інтелект, електроенергетичні системи, машинне навчання, нейронні мережі, прогнозування, оптимізація, діагностика, відновлювані джерела енергії, розумні мережі.

Abstract

The paper provides an overview of modern applications of artificial intelligence (AI) methods in power engineering systems. Key AI methodologies, such as machine learning, neural networks, and expert systems, are considered. The main areas of their practical use are analyzed, particularly for forecasting renewable energy generation and electricity demand, optimizing power grid operation modes, as well as for intelligent monitoring and predictive diagnostics of power equipment status. The main advantages of using AI and promising areas for further research in this field are identified.

Keywords :artificial intelligence, power engineering systems, machine learning, neural networks, forecasting, optimization, diagnostics, renewable energy sources, smart grids.

Вступ

Сучасні електроенергетичні системи (ЕЕС) зазнають значних трансформацій, пов'язаних із широким впровадженням відновлюваних джерел енергії (ВДЕ), розвитком розподіленої генерації та зростанням вимог до ефективності й надійності енергопостачання. Ці зміни створюють складні виклики, такі як управління нестабільними енергопотоками, забезпечення балансу потужності та підтримка стабільності мережі. В таких умовах методи штучного інтелекту (ШІ) виступають ключовим інструментом для модернізації ЕЕС, відкриваючи нові можливості для аналізу даних, прогнозування, оптимізації процесів та автоматизації управління.[2]

Інтелектуальні підходи на базі ШІ спрямовані на суттєве підвищення надійності, ефективності та безпеки функціонування енергосистем. Вони дозволяють мінімізувати втрати енергії, оптимізувати інтеграцію ВДЕ, підвищити стабільність мереж шляхом своєчасного виявлення та запобігання потенційним аварійним ситуаціям, а також сприяють зниженню експлуатаційних витрат.[1]

Метою даної доповіді є огляд основних методів штучного інтелекту та напрямків їх застосування для вирішення актуальних завдань в сучасних електроенергетичних системах, базуючись на аналізі актуальних досліджень.

Огляд методів штучного інтелекту, що використовуються в енергетиці

Для вирішення завдань в електроенергетиці застосовується низка підходів на основі ШІ, які можна умовно поділити на декілька категорій:

Машинне навчання (Machine Learning, ML)

Ця категорія методів дозволяє комп'ютерним системам навчатися на основі даних без явного програмування кожного кроку. ML алгоритми виявляють закономірності у великих масивах даних і використовують їх для прогнозування або прийняття рішень[2]:

- Навчання з учителем (Supervised Learning): Модель навчається на розмічених даних (де відомі правильні відповіді). Застосовується для задач регресії (прогнозування числових значень, наприклад, обсягу генерації) та класифікації (визначення категорії, наприклад, типу несправності).
- Навчання без учителя (Unsupervised Learning):Модель працює з нерозміченими даними, самостійно знаходячи в них структуру (наприклад, кластеризація споживачів за профілями споживання, виявлення аномалій).
- Навчання з підкріпленням (Reinforcement Learning, RL):Агент навчається приймати послідовні рішення шляхом взаємодії з середовищем та отримання "винагород" або "штрафів" за свої дії. Перспективне для задач адаптивного керування енергосистемами.

Штучні нейронні мережі (Artificial Neural Networks, ANN) та Глибоке навчання (Deep Learning, DL)

ШНМ є обчислювальними моделями, натхненними структурою та функціонуванням біологічних нейронних мереж[4]. Вони складаються з взаємопов'язаних "нейронів", організованих у шари. Глибоке навчання – це підрозділ ML, що використовує ШНМ з великою кількістю шарів (глибокі нейронні мережі) для вивчення складних ієрархічних представлень даних. DL особливо ефективне для аналізу часових рядів (наприклад, LSTM, для прогнозування), обробки зображень (наприклад, CNN для інспекції ліній електропередачі) та моделювання надзвичайно складних нелінійних залежностей.[2-3]

Експертні системи (Expert Systems, ES)

ЕС імітують процес прийняття рішень людиною-експертом у певній вузькій галузі.[4] Вони складаються з бази знань (факти, правила, евристики, отримані від експертів) та механізму логічного виведення, який використовує ці знання для вирішення конкретних проблем. В енергетиці ЕС можуть використовуватися для діагностики несправностей за відомими симптомами, планування ремонтів або підтримки прийняття рішень операторами.

Нечітка логіка (Fuzzy Logic, FL)

Нечітка логіка дозволяє працювати з нечіткими, неточними або лінгвістичними змінними (наприклад, "висока температура", "низький попит"). Вона використовує поняття ступеня належності до множини замість бінарної логіки "так/ні". Це робить FL корисною для моделювання систем, де присутня невизначеність, та для створення систем керування, що імітують людське мислення.[4]

Основні напрямки застосування ШІ в електроенергетиці

Застосування штучного інтелекту в електроенергетиці охоплює широкий спектр завдань, спрямованих на покращення ключових аспектів функціонування сучасних енергосистем. Інтелектуальні технології допомагають вирішувати проблеми, пов'язані з прогнозуванням, оптимізацією процесів, моніторингом та діагностикою.[2] Розглянемо основні напрямки:

Прогнозування параметрів енергосистеми

1. **Прогнозування генерації ВДЕ**
   Методи ML, особливо нейронні мережі (наприклад, LSTM), широко використовуються для прогнозування виробітку сонячних та вітрових електростанцій на основі метеорологічних даних та історичних показників. Це дозволяє зменшити невизначеність та оптимізувати інтеграцію ВДЕ.[2-3]
2. **Прогнозування попиту на електроенергію**
   Алгоритми ML та DL аналізують історичні дані споживання, погодні умови, календарні фактори для прогнозування навантаження на різних часових інтервалах, що є критично важливим для забезпечення балансу потужності та надійності системи.[2]
3. **Прогнозування цін на електроенергію**
   Моделі на основі ML (наприклад, нейронні мережі) допомагають учасникам ринку прогнозувати цінові коливання, що сприяє ефективнішій торгівлі та управлінню витратами.[3]

Оптимізація режимів роботи та управління енергосистемами

1. **Оптимальний потік потужності (OPF)**

Сучасні підходи, такі як глибоке навчання з підкріпленням (DRL), використовуються для динамічного управління потоками потужності в реальному часі, що дозволяє мінімізувати втрати, підтримувати рівні напруги та підвищувати загальну стійкість "розумних мереж".[2]

2. **Управління накопичувачами енергії та мікромережами**
   Інтелектуальні алгоритми оптимізують цикли заряду/розряду накопичувачів, координують роботу розподілених джерел енергії в мікромережах та віртуальних електростанціях для підвищення їх ефективності та надійності.

Інтелектуальний моніторинг, діагностика стану обладнання та забезпечення якості

1. **Предиктивне обслуговування**
   Методи ML (наприклад, нейронні мережі, метод опорних векторів) аналізують дані з датчиків (наприклад, аналіз розчинених газів в маслі для трансформаторів) для раннього виявлення потенційних несправностей та планування обслуговування до виникнення критичних відмов.[3]
2. **Виявлення та класифікація збурень якості електроенергії**
   Алгоритми, такі як згорткові нейронні мережі (CNN) та рекурентні нейронні мережі (LSTM), використовуються для автоматичного розпізнавання та класифікації різних типів збурень якості електроенергії, що дозволяє оперативно вживати заходів для їх усунення.
3. **Підвищення безпеки та стійкості**
   ШІ використовується для аналізу стійкості системи в реальному часі, виявлення каскадних аварій та розробки стратегій для їх запобігання.

Перспективи розвитку

Подальший розвиток ШІ в електроенергетиці спрямований на створення ще більш інтелектуальних та автономних систем. Важливими трендами є розробка пояснюваного ШІ (XAI), що дозволить підвищити довіру до рішень, прийнятих машинами. Очікується поглиблення інтеграції ШІ з Інтернетом речей (IoT) для збору більш детальних даних, та з граничними обчисленнями (Edge Computing) для швидкої обробки інформації безпосередньо на об'єктах. Створення цифрових двійників (Digital Twins) енергетичних активів відкриває можливості для точного моделювання, тестування та оптимізації їх роботи в реальному часі. Також перспективними є федеративне навчання для безпечної роботи з розподіленими даними та блокчейн-технології для захищених транзакцій. Актуальними напрямками досліджень залишаються оптимізація мереж з високою часткою ВДЕ та накопичувачів, а також розробка гібридних алгоритмів прогнозування.[2]

Висновок

Методи штучного інтелекту демонструють свою високу ефективність та стають невід'ємною частиною модернізації електроенергетичних систем. Вони пропонують потужні інструменти для вирішення ключових завдань у сфері прогнозування, оптимізації режимів роботи, моніторингу стану обладнання та забезпечення якості електроенергії. Огляд сучасних досліджень, зокрема за 2023-2024 роки, підтверджує значний прогрес та високий потенціал ШІ для підвищення ефективності, надійності та стійкості сучасного енергопостачання. Успішне майбутнє інтелектуальної енергетики залежить від спільних зусиль науковців, інженерів, операторів систем та регуляторів, спрямованих на подолання існуючих викликів та розвиток міждисциплінарної співпраці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Інтегровані інтелектуальні енергосистеми на базі ШІ: технології, архітектури, виклики та напрямки досліджень - Режим доступу до ресурсу: https://doi.org/10.1016/j.rser.2024.115251 (Автори : Alam, M. M., Hossain, M. J., Habib, M. A., Arafat, M. Y., & Hannan, M. A) .

2.Застосування методів штучного інтелекту та оптимізації в сучасній електроенергетиці: загальний огляд - Режим доступу до ресурсу: https://www.mdpi.com/1996-1073/17/2/516 (Автори: Pijarski, P., & Belowski, A.).

3.Штучний інтелект в експлуатації, керуванні та плануванні електроенергетичних систем: оглядовий аналіз - Режим доступу до ресурсу: https://doi.org/10.1093/ce/zkad061 (Автори: Pandey, U., Pathak, A., Kumar, A., & Mondal, S.).

4.Ключові методології штучного інтелекту для застосування в електроенергетичних системах - Режим доступу до ресурсу: https://www.researchgate.net/publication/370706198_Methodologies_of_Artificial_Intelligence_in_Power_System (Автор: Tiwari, S.)

Слизькоухий Максим Сергійович — студент групи 1КН-24Б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Slizkoyxiumaks@gmail.com

Шквира Каріна Олександрівна — студентка групи 1КН-24Б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: shkvyra.karina@gmail.com

Науковий керівник: Мартинюк Володимир Валерійович— канд. техн. наук, доцент кафедри загальної фізики, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: gyravl6@gmail.com

Slizkoukhyi Maksym S. – student of group 1KN-24B, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Slizkoyxiumaks@gmail.com

Shkvyra Karina O. – student of group 1KN-24B, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: shkvyra.karina@gmail.com

Scientific advisor: ***Martyniuk Volodymyr V.*** – Candidate of Philology tech. Sciences, Associate Professor of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: gyravl6@gmail.com

УДК 681.5

О.В. Осельський
В.В. Кухарчук

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЄКТУВАННЯ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ ВІБРОМОНІТОРИНГУ У СКЛАДІ АСУТП ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглянуто особливості проєктування сучасної системи вібромоніторингу в складі автоматизованої системи управління технологічним процесом (АСУТП) виробничого підприємства. Деталізовано основні етапи розробки та впровадження системи — від попереднього аналізу об'єкта до дослідно-промислової експлуатації й подальшої підтримки. Окрема увага приділена практичним аспектам інтеграції з SCADA-системами, вибору сенсорного та обчислювального обладнання, а також новітнім технологіям, зокрема IoT, хмарним платформам, AI/ML-аналітиці та edge-обробці даних. Впровадження таких систем дає змогу суттєво підвищити ефективність технічного обслуговування обладнання, зменшити аварійність і забезпечити безперервність виробничого процесу в умовах цифровізації промисловості.

Ключові слова: вібромоніторинг, сенсор вібрації, АСУТП, SCADA-система, проєктування.

Abstract

The article considers the features of designing a modern vibration monitoring system as part of an automated process control system (APCS) of a manufacturing enterprise. The main stages of system development and implementation are detailed - from preliminary analysis of the facility to pilot-industrial operation and subsequent support. Special attention is paid to practical aspects of integration with SCADA systems, selection of sensor and computing equipment, as well as the latest technologies, in particular IoT, cloud platforms, AI/ML analytics and edge data processing. The implementation of such systems allows to significantly increase the efficiency of equipment maintenance, reduce failure rates and ensure the continuity of the production process in the conditions of industrial digitalization.

Keywords: vibration monitoring, vibration sensor, automated control system, SCADA systems, designing.

Вступ

У сучасних умовах цифровізації виробництва особливого значення набуває впровадження систем технічної діагностики та моніторингу стану обладнання. Однією з критично важливих систем є вібромоніторинг — інструмент для раннього виявлення дефектів, зниження простоїв та продовження ресурсу машин.

Впровадження системи вібромоніторингу на виробничому підприємстві можливе у декількох варіантах реалізації:

1) як автономний аналізатор вібрації, яким періодично проводитимуться виміри параметрів вібрації на електромеханічних системах і комплексах підприємства;

2) як окрема система вібромоніторингу яка буде безперервно здійснювати вимірювання сигналів вібрації на технологічному обладнання і механізмах та складатися з сенсорів вібрації, контролерів збору та обробки даних та ПК з екранами візуалізації;

3) як комплекс апаратного та програмного забезпечення, інтегрований у загальну архітектуру АСУТП (автоматизованої системи управління технологічним процесом), що забезпечує безперервний контроль параметрів вібрації технологічного обладнання з видачою аварійних сигналів попередження чи зупинки технологічного процесу підприємства, а також здійснює прогнозування стану контрольованого обладнання на основі виміряних даних.

На сьогоднішній день найактуальнішим є саме 3-й варіант, коли замовник отримує універсальну SCADA систему, яка дозволяє керувати виробничим процесом та одночасно глибоко моніторити стан обладнання, що експлуатується.

Основна частина

Етапи проєктування системи вібромоніторингу в складі АСУТП можна умовно поділити на кілька послідовних кроків — від попереднього аналізу до впровадження та обслуговування. Нижче подано структурований перелік із коротким описом кожного етапу:

I етап — попередній аналіз об'єкта:
- які об'єкти/вузли критичні для контролю вібрації та точок розташування сенсорів;
- оцінка технологічного процесу й обладнання;
- визначення цілей моніторингу;
- вивчення існуючої АСУТП та IT-інфраструктури підприємства.

II етап — розробка технічного завдання:
- формулювання вимог до функціоналу системи;
- визначення типів обладнання для моніторингу (насоси, редуктори, електродвигуни тощо);
- узгодження з вимогами безпеки, нормативами та стандартами (наприклад, ISO 10816) [1].

III етап — вибір апаратного забезпечення системи вібромоніторингу:
- датчики: акселерометри, сенсори швидкості або переміщення;
- сигнальні кабелі: вибір з урахуванням довжини та завадостійкості;
- модулі збору даних перетворення аналогових сигналів у цифрові;
- контролери для попередньої обробки та передачі даних.

IV етап — розробка архітектури програмного забезпечення:
- інтеграція з SCADA-системою, MES або ERP;
- вибір протоколів обміну даними (Modbus TCP, OPC UA тощо);
- розробка алгоритмів обробки сигналів: Фур'є-аналіз, спектральна діагностика, аналіз пік-факторів тощо;
- налаштування системи сповіщень, тривог і логування.

V етап — монтаж і налаштування системи на об'єкті
- установка сенсорів на критичних вузлах;
- прокладання кабельних ліній;
- налаштування порогів, частоти збору даних, реакцій на відхилення;
- пуско-налагоджувальні роботи;
- валідація правильності збору та обробки даних.

VI етап — навчання персоналу:
- підготовка інструкцій з експлуатації;
- проведення тренінгів для операторів, технічного персоналу.

VII етап — впровадження та дослідно-промислова експлуатація:
- перехід у режим реального часу;
- спостереження за роботою системи у виробничих умовах;
- корекція параметрів за результатами тестового періоду.

VIII етап — підтримка та розвиток:
- регулярне технічне обслуговування системи;
- впровадження нових модулів/сенсорів при розширенні виробництва;
- актуалізація програмного забезпечення;
- аналітика для прийняття рішень щодо технічного обслуговування і ремонту.

В загальному випадку АСУТП має трирівневу ієрархічну структуру з розподіленими функціями контролю, з високим ступенем стійкості її структурних компонентів до відмов, з централізацією функцій прийняття рішень щодо управління комплексом взаємопов'язаних процесів [2].

Нульовий рівень - збір та обробка сигналів від датчиків технологічних параметрів та інструментального нагляду та введення сигналів датчиків за допомогою мікропроцесорних пристроїв.

Перший рівень - реалізація функцій взаємодії оператора з об'єктом контролю та з Системою, контроль інструментальних та технологічних параметрів на базі робочих станцій.

Другий рівень - екрани користувача, мережа верхнього рівня, людино-машинний інтерфейс, програмне забезпечення візуалізації [2].

На рисунку (рис.1) представлено загальну структурну схему системи вібромоніторингу у складі АСУТП виробничого підприємства.

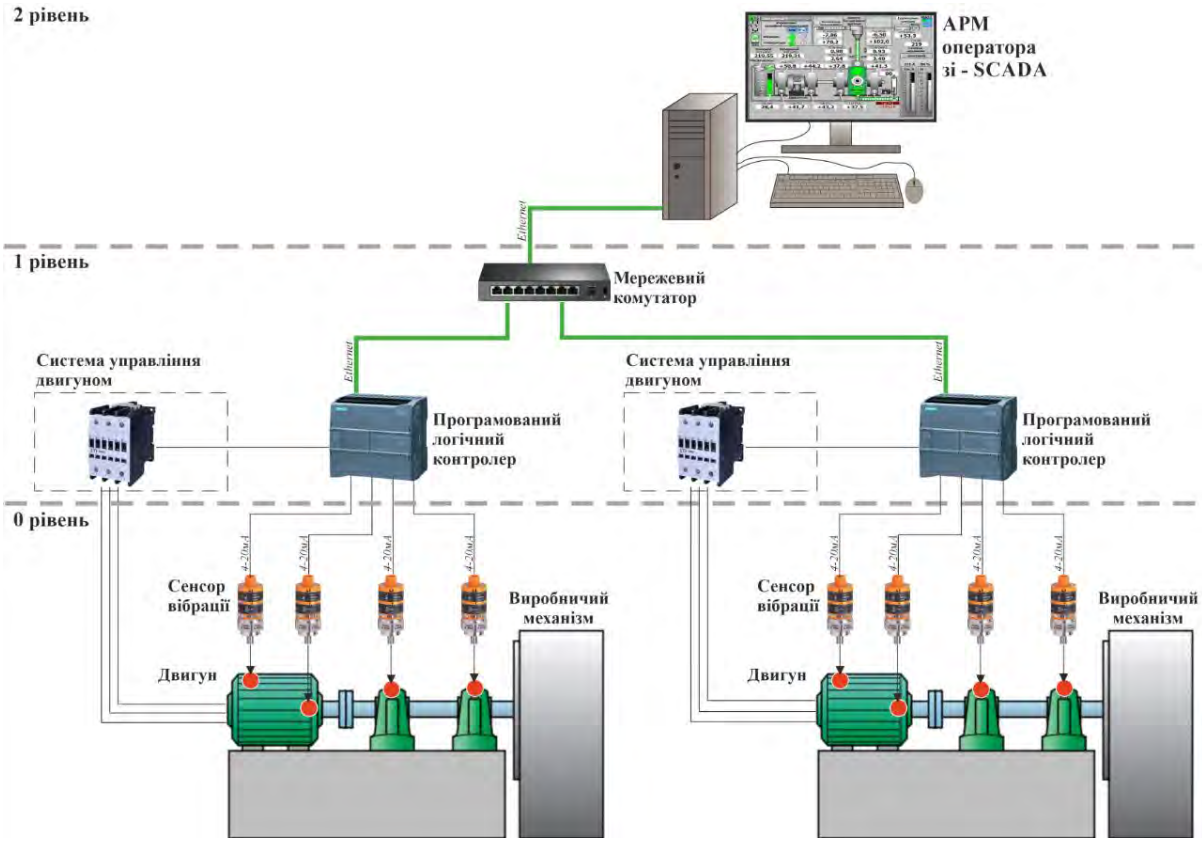

Рис. 1. Загальна структурна схема системи вібромоніторингу у складі АСУТП підприємства

Серед основних особливостей проєктування сучасної системи вібромоніторингу у складі АСУТП виробничого підприємства можна виділити наступні:

1) Доступ та можливість встановлення сенсорів в точках необхідного вібромоніторингу: наприклад не всі підшипникові вузли мають мастильні отвори для кріплення сенсора вібрації, а сверління нових отворів може призвести до зниження міцності конструкції підшипника, тому необхідно шукати альтернативні шляхи;

2) Інтеграція з існуючою або новою АСУТП: важлива сумісність із SCADA-протоколами (Modbus, OPC UA) для забезпечення реального часу обміну сигналами [3];

3) Модульність та масштабованість: можливість подальшого розширення системи під нові об’єкти чи технологічні ділянки;

4) Сенсорика та аналітика: вибір типів датчиків (акселерометри, швидкісні, зміщення), оптимальне розташування, а також впровадження алгоритмів обробки сигналу та машинного навчання для виявлення аномалій;

5) Надійність та захищеність: забезпечення стабільності роботи в агресивному виробничому середовищі, врахування захисту від шумів, механічних впливів та кіберзагроз.

Впровадження систем вібромоніторингу у складі АСУТП на виробничих підприємствах дозволяє виявити переважну більшість несправностей машини не зупиняючи її та не перериваючи технологічний процес, передбачити аварійні ситуації, прогнозувати планові ремонти та заощаджувати кошти.

Сучасні системи вібромоніторингу дедалі частіше інтегруються з хмарними платформами для зберігання та централізованої обробки великих обсягів даних. Впровадження технологій Інтернету речей (IoT) дозволяє підключати датчики безпосередньо до мережі з можливістю віддаленого контролю та діагностики. Одним із ключових напрямів розвитку є використання алгоритмів штучного інтелекту та машинного навчання (AI/ML) для аналізу вібраційних сигналів, виявлення аномалій і точного прогнозування зношування деталей. Особливу увагу приділяють впровадженню edge-пристроїв — компактних обчислювальних модулів, що здійснюють локальну обробку даних, зменшуючи навантаження на мережу та скорочуючи час реакції системи. Такі технології вже сьогодні закладають фундамент для переходу до самонавчальних, адаптивних систем технічної діагностики в рамках концепції Індустрії 4.0.

Висновки

Впровадження сучасних систем вібромоніторингу на виробничих підприємствах є досить перевіреним та виправданим рішенням сьогодення. Адже така система є важливим інструментом підвищення надійності та ефективності роботи виробничого обладнання, дозволяючи виявляти дефекти на ранніх стадіях та прогнозувати технічний стан вузлів.

Найбільш ефективним підходом є інтеграція вібромоніторингу до складу АСУТП, що забезпечує централізований контроль, візуалізацію, реагування на аварійні ситуації та гнучке масштабування системи.

Оскільки проєктування системи вібромоніторингу має ряд особливостей, тому вимагає комплексного підходу — технічного, організаційного та програмного, з урахуванням специфіки виробництва, типів обладнання та наявної IT-інфраструктури.

Інноваційні рішення, зокрема використання IoT, хмарних сервісів, штучного інтелекту та edge-комп’ютингу, відкривають нові можливості для створення інтелектуальних систем технічної діагностики, що відповідають вимогам Індустрії 4.0.

Впровадження таких систем дозволяє зменшити простої, скоротити витрати на ремонт, підвищити безпеку виробничого процесу та зробити важливий крок до розумного виробництва, а також заощадити кошти підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ДСТУ ГОСТ ИСО 10816-3:2014 Вібрація. Контролювання стану машин за результатами вимірювання вібрації на необертових частинах. Частина 3. Промислові машини номінальною потужністю більше ніж 15 кВт і номінальною швидкістю від 120 хв-1 до 15000 хв-1 (ГОСТ ИСО 10816-3-2002, MOD; IDT).
2. О.В. Осельський, "Впровадження стаціонарної системи вібромоніторинга ексгаустерного відділення агломераційного цеху ", на Всеукраїнській науково-практичній інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2024), 2024.
3. Geeta Yadav, Kolin Paul, «Architecture and security of SCADA systems: A review», International Journal of Critical Infrastructure Protection, Volume 34, September 2021, 100433, https://doi.org/10.1016/j.ijcip.2021.100433

Осельський Олександр В’ячеславович – аспірант кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця; провідний інженер з автоматизованих систем керування виробництвом, ТОВ «КСК-Автоматизація» Вінницька філія, м. Вінниця, e-mail: oselskyi.ov@gmail.com

Василь Васильович Кухарчук - професор, д.т.н., професор кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Василь Васильович Кухарчук*** - професор, д.т.н., професор кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Oselskyi Oleksandr V – postgraduate Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia; leading engineer for automated production control systems, «CSC-Automation» Ltd Vinnytsia branch, Vinnytsya, e-mail: oselskyi.ov@gmail.com

Vasyl V Kukharchuk - Professor, Dr Sc. (Eng.), Professor of the Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: ***Vasyl V Kukharchuk*** - Professor, Dr Sc. (Eng.), Professor of the Department of computerized electromechanical systems and complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 539.1

В. В. Мартинюк
В. О. Зозуля

КВАНТОВА ГРАВІТАЦІЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В цій роботі розглянуто поняття чотирьох фундаментальних взаємодій природи: гравітації, електромагнетизму, сильної та слабкої взаємодії. Основну увагу приділено гравітації як винятковій силі, яка не має підтвердженого квантового носія взаємодії — гравітона. Описано, як стандартна модель описує три з чотирьох взаємодій через квантові теорії поля, тоді як гравітація досі базується на класичній загальній теорії відносності Ейнштейна. Пояснено, чому створення квантової теорії гравітації є складною задачею: стандартні методи, зокрема перенормалізація, не працюють для гравітаційного поля, що унеможливлює поєднання загальної теорії відносності з квантовою механікою.

Ключові слова: квантова гравітація, гравітон, фотон, загальна теорія відносності, перенормалізація.

Abstract

This paper examines the concept of the four fundamental interactions of nature: gravity, electromagnetism, strong and weak interactions. The main focus is on gravity as an exceptional force that does not have a confirmed quantum carrier of the interaction - the graviton. It describes how the Standard Model describes three of the four interactions through quantum field theories, while gravity is still based on Einstein's classical general theory of relativity. It explains why creating a quantum theory of gravity is a difficult task: standard methods, in particular renormalization, do not work for the gravitational field, which makes it impossible to combine general relativity with quantum mechanics.

Keywords: quantum gravity, graviton, photon, general relativity, renormalization.

Вступ

Гравітони – це, напевно, майже невловима частинка. Але чому в гравітації взагалі повинні існувати якісь частинки? Взагалі то, вони і не повинні. Але сьогодні багато вчених вважають що вони можуть існувати і на користь цього є чимало цікавих аргументів. Але, поки що, гравітони – частинки виключно гіпотетичні. У вчених немає прямого доказу їх існування, а про те, чи можна їх виявити взагалі, вчені сперечаються не перше десятиліття.

Основна частина

Існує чотири фундаментальні взаємодії, які іншими словами називають чотирма силами природи: гравітація, електромагнетизм, сильна взаємодія та слабка взаємодія. Вважається, що вони керують всіма процесами, що ми спостерігаємо у Всесвіті. Три з чотирьох сил, а саме електромагнетизм, сильна та слабка взаємодія, описуються стандартною моделлю елементарних частинок. І головне, що для кожної з них є свої частинки, або група частинок, так званих носіїв взаємодії: фотон для електромагнетизму, W- і Z- бозони для слабкої взаємодії і група глюонів для сильної взаємодії. Ці частинки є механізмом роботи взаємодій. Наприклад, чому частинки, що мають однаковий електричний заряд (припустимо два електрона) відштовхуються, а з різним електричним зарядом – притягуються? Звідки вони знають, що повинні це робити? Тут і потрібні носії взаємодії, в даному випадку фотони. Електрони ними обмінюються і це приводить до певного результату. Так само кварки всередині протона або нейтрона обмінюються глюонами за рахунок чого утримуються разом. Як вже було сказано, такі носії взаємодії існують лише для трьох із чотирьох взаємодій. Але для гравітації ні. Власне, гравітон і є цим гіпотетичним, досі не виявленим носієм взаємодії гравітації. Ніби логічно, що якщо у всіх інших сил є свої частинки, то і у гравітації вони повинні бути. Але насправді не обов’язково. Гравітація має велику відмінність від інших сил. І саме через свою унікальність дуже важко поєднати гравітацію з іншими силами. Наприклад, гравітація – найслабша зі всіх фундаментальних взаємодій, при чому слабша вона не в кілька раз, а на багато порядків. Хоча різниця в силі і велика, але це не здається проблемою. Але, можна навести інший приклад. Електромагнетизм, сильна та слабка

взаємодія діє на частинки, які мають певний вид заряду. З електромагнетизмом більш менш все зрозуміло. А частинки, на які діє сильна взаємодія, мають колірний заряд. Ця назва не має ніякого стосунку до оптичного кольору. У електромагнетизму два типи заряду (позитивний та негативний), а в сильної взаємодії – колірний заряд, що має три кольори: червоний, зелений та синій. В гравітації немає позитивного чи негативного заряду, або колірного заряду. В гравітації всього один варіант «заряду», роль якого грає маса та енергія. І з цього можна зробити один цікавий висновок: якщо інші взаємодії діють лише на ті частинки, які мають потрібні заряди, то гравітація діє на все, що має енергію, або масу. Це єдина сила, що діє на всі частинки і взагалі на все навколо. В фотона немає маси, але є енергія. Тобто фотон також підкоряється гравітації. Класична теорія гравітації – це загальна теорія відносності Ейнштейна, в якій єдиний простір-час не є порожнечею, а є самостійною сутністю, яка в присутності маси або енергії викривляється. Таким чином одні об'єкти, що викривляють простір змушують інші об'єкти рухатись по цьому викривленому простору певним чином. Це і називається гравітацією. Теорії трьох інших сил, а саме електромагнетизму, сильної та слабкої взаємодії, описують їх як щось, що відбувається на фоні статичного простору-часу. І тільки теорія гравітації описує еволюцію самого простору-часу. Простіше кажучи, три інших сили діють в просторі-часі, а гравітація – це ефекти самого простору-часу.

Загальна теорія відносності – класична. Іншими словами, вона не квантова. Доволі часто коли описують різницю між загальною теорією відносності і квантовими теоріями акцент роблять на тому, що теорія гравітації описує те, що відбувається на масштабах макроскопічних, а квантові теорії описують те, що відбувається на масштабах мікроскопічних. В класичній теорії фізичні величини мають чіткі значення, які ми можемо виміряти з великою точністю. А в квантових теоріях зробити те ж саме для частинок – неможливо. Згідно принципу невизначеності Гейзенберга неможливо точно знати абсолютно все про частинку. Якщо ми точніше визначаємо швидкість частинки, то менш точно ми будемо знати місцезнаходження цієї частинки і навпаки. В класичній теорії подібного немає. І з цим пов'язаний той факт, що класична теорія – детерміністична. Якщо ми знаємо все про поточний стан системи, то ми можемо точно передбачити що з нею відбудеться в майбутньому. Наприклад, якщо ми кинемо м'яч і зробимо стоп-кадр на телефоні, то, знаючи його положення, швидкість, напрямок і всі фактори які на нього можуть вплинути, ми зможемо точно передбачити по якій траєкторії полетить м'яч далі і де він виявиться. В квантових теоріях навпаки, всюди є ймовірність. Ми не можемо стан системи визначити точно, а значить і те, що з нею відбудеться в майбутньому також визначити не зможемо. Можна тільки говорити про певну ймовірність того, що з системою може статися. Особливо важлива відмінність в тому, що в квантовій механіці фізичні велечини квантуються. Це означає що енергія, положення, імпульс, спін можуть приймати не будь-які значення, а лише певні. Яскравий приклад цього – електрон, який в атомі займає строго певні енергетичні рівні. А щоб електрон перескочив на інший енергетичний рівень потрібно не просто багато енергії, необхідно випромінювання з певною довжиною хвилі. Також варто згадати, що квантові теорії, що описують три з чотирьох фундаментальних взаємодії – це квантові теорії поля. В них центральне місце займають квантові поля, які пронизують весь Всесвіт, а частинки – це збурення в цих полях з певною енергією. Коли говоримо про гравітацію, то також згадуємо поле – гравітаційне поле. Але різниця в тому, що це поле класичне, а не квантове. Воно не квантується. А в квантових полів є свої дискретні кванти. Фотон – квант електромагнітного поля, глюон – кванти глюонного поля і т.д. Загальна теорія відносності – не квантова. В ній немає ніяких частинок гравітації, а гравітон був би квантом гравітаційного поля в квантовій гравітації.

В чому ж проблема створити квантову теорію гравітації? Про деякі відмінності гравітації від інших сил було згадано. Але якщо поглянемо на інші сили, наприклад на електромагнетизм, то раніше він також описувався класичною теорією і тільки потім була створена квантова електродинаміка. Можливо необхідно просто застосувати схожі математичні методи, але вже до гравітації? Вчені довгий час стараються саме це і зробити, але в них поки що нічого не вийшло. Проблема в тому, що коли вчені стараються створити квантовий опис для фундаментальних взаємодій в розрахунках починають з'являтися нескінченності. Але є спосіб, який дозволяє боротися з нескінченністю. Тут використовують так звану перенормалізацію. Суть в тому, що в розрахунки певним чином додаються додаткові параметри, які ці нескінченності відміняють. Такий прийом призводить до того, що теорія не тільки видає результати, які мають фізичний зміст, але ще і підтверджується експериментами з високою точністю. Теорії з якими цей трюк проходить називають перенормалізованими. І квантові теорії, які описують три з чотирьох взаємодій є такими. Але спроба створити квантову гравітацію схожим

шляхом здається неперенормалізованою. Це значить, що при спробі квантувати гравітацію в розрахунках з'являються нескінченності і спроба виправити це через перенормалізацію не є вдалою. Тому що, щоб прибрати одні нескінченності необхідно добавляти нескінченне число додаткових параметрів. Часто це є однією з причин, яку мають на увазі, коли говорять про те, що загальну теорію відносності не вдається поєднати з квантовою теорією. Але вчені все ж намагаються знайти квантову теорію гравітації. Це дало би величезний прорив в світі фізики. І можливість вирішити проблеми чорних дир (наприклад, проблему сингулярності), можливість зрозуміти що відбувалось в перші миті існування Всесвіту, з чим теперішні теорії поки що не справляються. Ну і звісно можливість створити так звану теорію всього. Але не треба виключати можливість, що гравітацію не вийде квантувати, тобто вона принципово інша, працює по-іншому, ніж інші сили. Якщо це так, то і ніяких гравітонів немає. І навпаки, якщо вченим вдасться найти гравітон – це доведе квантову природу гравітації. Цікаво, що у вчених навіть є ідеї про те, який цей гравітон повинен бути.

Як і з багатьма поки гіпотетичними термінами існує не один опис гравітона. Що ж таке взагалі гравітон? Як це взагалі, частинка гравітації? Тут ми можемо провести паралель з іншими частинками і полями. В якості прикладу візьмемо електромагнетизм, для якого квантовий опис вже існує. В нас є дві частинки з зарядом (наприклад електрони), які по іншому ще описуються як збурення в електромагнітному полі з певною енергією. Коли вони знаходяться досить близько один до одного, вони відштовхуються і сучасні теорії пояснюють це тим, що два електрона обмінялись фотоном – носієм електромагнітної взаємодії, яке є збуренням в електромагнітному полі (ще його називають полем фотонним). В випадку з гравітонами ситуація схожа, але замість електронів, у яких повинен бути певний заряд, ми можемо розглядати будь-які частинки з масою та енергією. І коли вони достатньо зближуються, то вони притягуються гравітацією, обмінюючись вже гравітонами. Порівняння фотонів з гравітонами не випадкове. Сучасні теорії передбачають, що якщо гравітон існує, то він повинен мати певні властивості. І по багатьох параметрам він схожий на фотон. Скоріш за все, вони, як і фотони, не мають маси, а значить, вони, як і фотони, рухаються зі швидкістю світла. Відрізняється гравітон від фотона спіном. Якби він існував, то це була б єдина елементарна частинка зі спіном 2, але поки гравітони напряму виявлені не були. Але можливо вони себе можуть якось проявляти? Є ще один цікавий аспект порівняння гравітонів з фотонами, адже фотони є не тільки носіями електромагнітної взаємодії. Мова йде про світло. Світло має квантову природу і складається з фотонів, які, як і всі інші частинки, можуть поводити себе як частинки, так і як хвилі. Тоді виходить існують також гравітаційні хвилі. Ці хвилі, на відміну від гравітонів, були виявлені напряму експериментально. Астрофізик Ітан Сігель порівнює хвилі гравітаційні з хвилями на воді. Ми бачимо хвилі на воді, вони є об'єктами макроскопічними. Але якщо ми збільшимо зображення хвилі, то побачимо, що насправді це рух багатьох молекул води. Ситуація з гравітаційними хвилями може бути схожою. Різниця поки що в тому, що макроскопічні хвилі за допомогою певних детекторів ми бачимо, а от гравітона на масштабах мікроскопічних поки що не виявилено.

Висновок

Серед чотирьох фундаментальних взаємодій гравітація залишається найменш вивченою у контексті квантового опису. Попри значні успіхи у формалізації квантових теорій електромагнетизму, сильної та слабкої взаємодії, спроби побудувати узгоджену квантову теорію гравітації наразі не дали задовільного результату. Пошуки гравітона як кванта гравітаційного поля є важливою складовою цих зусиль, оскільки його виявлення стало б переконливим свідченням квантової природи гравітаційної взаємодії. Розв'язання проблеми квантування гравітації дозволило б здійснити довгоочікуване об'єднання загальної теорії відносності з квантовою механікою та створити єдину теоретичну основу для опису всіх фундаментальних процесів у природі. Такий прорив мав би фундаментальне значення як для розуміння еволюції Всесвіту, так і для подолання концептуальних обмежень сучасної фізики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. C. Rovelli, Quantum Gravity – 2004. – Режим доступу до ресурсу: https://assets.cambridge.org/97805218/37330/frontmatter/9780521837330_frontmatter.pdf

2. И. Владленова, Философско-методологические проблемы квантовой теории гравитации – 2008. – Режим доступу до ресурсу: https://repository.kpi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/27ff2c15-a371-45cb-95da-f6607bccdddd/content
3. T. Rothman, S. Boughn, Can Gravitons Be Detected?– 2008. – Режим доступу до ресурсу: https://www.researchgate.net/publication/1970628_Can_Gravitons_Be_Detected

Зозуля Владислав Олександрович – студент групи 4КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: adunadan12@gmail.com.

Науковий керівник: ***Володимир Валерійович Мартинюк***—доцент Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua.

Zozulya Vladyslav Oleksandrovych – student of group 4KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: adunadan12@gmail.com.

Academic supervisor: ***Volodymyr Valeriyovych Martynyuk***— Associate Professor of Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua.

УДК 621

А. А. Сокіл
В. В. Грабко

МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ КЕРУВАННЯ ЕЛЕКТРОПРИВОДОМ НАСОСНОГО АГРЕГАТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено питання підвищення енергоефективності та надійності насосних агрегатів шляхом модернізації системи електропривода. Запропоновано технічне рішення на базі асинхронного двигуна з частотним перетворювачем, що дозволяє забезпечити плавне регулювання швидкості, зменшити динамічні навантаження та втрати електроенергії. Побудовано структурну і функціональну схеми системи керування з ПІД-регулятором та зворотним зв'язком за тиском. Проведено техніко-економічне обґрунтування та комп'ютерне моделювання, результати якого підтвердили ефективність запропонованого підходу.

Ключові слова: електропривод, насосний агрегат, частотний перетворювач, автоматизація, енергоефективність.

Abstract

The study addresses the issue of improving the energy efficiency and reliability of pumping units by modernizing the electric drive system. A technical solution based on an asynchronous motor with a frequency converter is proposed, which enables smooth speed control, reduces dynamic loads, and minimizes energy losses. Structural and functional control system diagrams with a PID controller and pressure feedback are developed. A techno-economic analysis and computer modeling have been performed, confirming the effectiveness of the proposed approach.

Keywords: electric drive, pump unit, frequency converter, automation, energy efficiency.

Вступ

Насосні агрегати є ключовими компонентами інженерної інфраструктури у системах водопостачання, теплопостачання, промислових технологічних процесах і каналізації [1, 2]. Їхня надійність, ефективність і здатність адаптуватися до змін навантаження мають вирішальне значення для безперебійного постачання життєво необхідних ресурсів та енергетичної стійкості об'єктів критичної інфраструктури [3].

У сучасних умовах значна частина насосних установок функціонує на базі морально та фізично застарілих схем електроприводів – із фіксованою швидкістю обертання, обмеженими можливостями регулювання, підвищеним споживанням електроенергії та зниженим ресурсом експлуатації [4, 5]. Такі системи не мають достатньої гнучкості, споживають надмірну кількість електроенергії, схильні до гідравлічних ударів, часто виходять з ладу, що знижує їх ефективність і скорочує термін служби.

Модернізація електропривода шляхом впровадження частотного регулювання дозволяє суттєво зменшити експлуатаційні витрати, збільшити ресурс механічних вузлів та забезпечити стабільну роботу насосного обладнання навіть в умовах змінного навантаження [6]. Такий підхід підвищує енергоефективність, зменшує зношування та покращує адаптивність системи.

Результати дослідження

У результаті дослідження було здійснено всебічне технічне та економічне обґрунтування модернізації системи електропривода насосного агрегату. Проведено аналіз конструктивних і динамічних характеристик насосного обладнання, зокрема вивчено вплив частоти обертання робочого колеса на параметри подачі, напору, потужності та ККД. Це дозволило сформувати вимоги до системи автоматизованого керування з урахуванням змінного навантаження в умовах експлуатації.

На основі розрахунків гідравлічного режиму обрано насосний агрегат КМ-80-50/200 та асинхронний електродвигун АІР160S2Ж потужністю 15 кВт. Проведено техніко-економічний аналіз двох альтернативних систем керування: з тиристорним регулятором напруги (ТРН-АД) і частотним перетворювачем (ПЧ-АД). Результати свідчать на користь ПЧ-АД як економічно доцільнішого варіанту з меншими зведеними витратами та вищою енергоефективністю.

Розроблено структурну й функціональну схеми системи керування, яка реалізує ПІД-регулювання зі зворотним зв'язком за тиском. Вибрано та змодельовано різні варіанти регуляторів, зокрема П-регулятор, що продемонстрував кращу стабільність та меншу амплітуду перехідних процесів, забезпечуючи ефективну реакцію системи на зовнішні збурення.

За результатами комп'ютерного моделювання підтверджено доцільність впровадження зворотного зв'язку для стабілізації тиску та забезпечення надійної роботи системи в умовах змінних навантажень. Система оперативно реагує на зміни в заданні або збурення, зберігаючи робочі параметри в допустимих межах без перевищень або затримок у керуванні.

Також удосконалено математичну модель керування електроприводом насосного агрегату, адаптовану до роботи з частотним перетворювачем. Запропоноване рішення може бути ефективно реалізоване в умовах комунального та промислового водопостачання з метою зниження експлуатаційних витрат і підвищення стабільності роботи системи.

Висновки

Розглянуто проблему підвищення ефективності та надійності насосного обладнання шляхом модернізації системи керування електроприводом. Обґрунтовано доцільність використання частотного регулювання, що дозволяє забезпечити адаптивність до змін навантаження, зменшити енергоспоживання та підвищити загальну стабільність роботи агрегату.

У процесі дослідження проаналізовано конструкцію насосної установки, виконано необхідні розрахунки, обрано оптимальні компоненти електропривода, зокрема асинхронний двигун і частотний перетворювач. За результатами попередніх інженерних розрахунків було вибрано пропорційно-інтегрально-диференційний регулятор (ПІД). Однак моделювання в MATLAB Simulink показало, що пропорційний регулятор (П) забезпечує вищу стійкість системи та меншу амплітуду перехідних процесів. Тому у подальшому для даної системи електропривода рекомендовано до використання П-регулятор тиску.

Результати роботи свідчать про те, що впровадження частотно-регульованого електропривода є доцільним кроком у напрямку підвищення енергоефективності, надійності та автоматизації насосних систем. Отримані техніко-економічні показники підтверджують перспективність такого підходу для впровадження на об'єктах водопостачання та інших технологічних системах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Розен В.П., Давиденко Н.В. Формування енергоефективних режимів насосних станцій комунального водопостачання: монографія. – Луцьк: ІВВ Луцького НТУ, 2018. – 104 с.
2. Петренко О.В. Аналіз енергоспоживання насосних агрегатів у системах водопостачання. // Енергетика та електрифікація. – 2022. – №3. – С. 45–50.
3. ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди. Основні положення проектування»
4. Василега П. О. Електропривод робочих машин. – Суми: Сумський державний університет, 2022. – 290 с.
5. Грабко В. В., Бабій С. М., Мошноріз М. М. Автоматизований електропривод типових виробничих механізмів. Курсове та дипломне проектування. – Вінниця: ВНТУ, 2017. – 119 с.
6. Захарченко М.М. Розробка автоматизованої системи керування насосною станцією. // Автоматизація технологічних процесів. – 2023. – №1. – С. 30–35.

Сокіл Антон Андрійович – студент групи ЕМСА-21б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sok60626@gmail.com.

Грабко Валентин Володимирович – к.т.н., доцент, доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: grabko@vntu.edu.ua.

Sokil Anton A. – student of group EMSA-21b, Faculty of Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sok60626@gmail.com.

Grabko Valentyn V.– PhD, Associate Professor, Department of Computerized Electromechanical Systems and Complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: grabko@vntu.edu.ua.

УДК 539.12.01

Д. І. Кривенко

В.В. Мартинюк

СТАНДАРТНА МОДЕЛЬ ЕЛЕМЕНТАРНИХ ЧАСТИНОК

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглядається Стандартна модель як фундаментальна теорія, що описує елементарні частинки та їх взаємодії. Проаналізовано основні компоненти моделі, включаючи кварки, лептони та бозони, а також фундаментальні сили: сильну, слабку та електромагнітну. Наведено ключові теоретичні засади та експериментальні підтвердження Стандартної моделі.

Ключові слова: Стандартна модель, елементарні частинки, фундаментальні взаємодії, кварки, лептони, бозони, калібрувальна теорія, механізм Хіггса.

Abstract

The Standard Model is considered as a fundamental theory describing elementary particles and their interactions. The main components of the model, including quarks, leptons, and bosons, as well as the fundamental forces (strong, weak, and electromagnetic), are analyzed. The key theoretical principles and experimental confirmations of the Standard Model, including the Higgs mechanism, are presented.

Keywords: Standard Model, elementary particles, fundamental interactions, quarks, leptons, bosons, gauge theory, Higgs mechanism.

Вступ

Стандартна модель елементарних частинок є однією з найвизначніших та найуспішніших теорій у сучасній фізиці. Вона забезпечує узгоджений опис усіх відомих на сьогодні фундаментальних частинок матерії та трьох з чотирьох фундаментальних взаємодій, що керують їхньою поведінкою: сильної, слабкої та електромагнітної. Розуміння Стандартної моделі є ключовим для глибокого пізнання будови матерії на найменших масштабах та для реконструкції еволюції Всесвіту від його ранніх стадій. Метою цієї роботи є системний аналіз основних положень Стандартної моделі, її експериментальних підтверджень, а також визначення її ролі та обмежень у сучасній науковій картині світу.

Основні теоретичні засади

Стандартна модель (СМ) базується на фундаментальних принципах квантової теорії поля та теорії симетрій, зокрема локальної калібрувальної симетрії. Вона описує структуру матерії та взаємодії між елементарними частинками, об'єднуючи три з чотирьох фундаментальних взаємодій природи: електромагнітну, слабку та сильну. Основними компонентами СМ є фундаментальні частинки матерії — ферміони, переносники взаємодій — калібрувальні бозони, а також механізм Хіггса, що надає масу частинкам.

Ферміони — це частинки з напівцілим спіном, які підкоряються статистиці Фермі-Дірака та принципу Паулі. Вони поділяються на кварки та лептони. Кварки існують у шести "ароматах": up (u), down (d), charm (c), strange (s), top (t), bottom (b), і кожен з них може мати один із трьох "кольорів" — умовних зарядів сильної взаємодії: червоний, зелений або синій. Кварки не існують окремо, а формують композитні частинки — адрони, зокрема протони та нейтрони. Вони беруть участь у всіх трьох

взаємодіях СМ: сильній, слабкій і електромагнітній (за наявності заряду). Лептони також існують у шести "ароматах", поділених на три покоління. Кожне покоління включає заряджений лептон (електрон e^-, мюон μ^-, тау-лептон τ^-) та відповідне нейтрино (електронне ν_e, мюонне ν_μ, тау-нейтрино ν_τ). Лептони не беруть участі у сильній взаємодії.

Переносниками фундаментальних взаємодій у СМ є калібрувальні бозони — частинки з цілим спіном, що є квантами відповідних полів. Фотон (γ) є безмасовим переносником електромагнітної взаємодії. Бозони W^+, W^- і Z^0 є масивними переносниками слабкої взаємодії, яка відповідає, зокрема, за β-розпад. Глюони (g) — це вісім типів безмасових частинок, які є переносниками сильної взаємодії між кварками. Вони самі мають "кольоровий" заряд, тому можуть взаємодіяти між собою, що є унікальною особливістю сильної взаємодії.

Механізм Хіггса пояснює, чому деякі елементарні частинки мають масу. Згідно з цією теорією, у всьому просторі існує скалярне поле — поле Хіггса. Частинки набувають маси внаслідок взаємодії з цим полем. Квант цього поля — бозон Хіггса (H^0) — є масивною скалярною частинкою. Саме взаємодія з полем Хіггса надає масу кваркам, зарядженим лептонам та бозонам W^+, W^- і Z^0, але не фотону або глюонам, що залишаються безмасовими.

Результати досліджень та експериментальні підтвердження

Стандартна модель отримала величезну кількість експериментальних підтверджень, що робить її надзвичайно надійною та точною теорією, яка на сьогодні є основою сучасної фізики елементарних частинок. Серед її ключових досягнень варто відзначити низку історичних відкриттів, що послідовно підтверджували правильність її передбачень.

Одним із найважливіших підтверджень стало передбачення та відкриття кварків. Попри те, що кварки не можуть існувати у вільному стані через явище конфайнменту, їхнє існування було підтверджено непрямими методами. У 1960-х роках в експериментах з глибоко непружного розсіяння електронів на протонах та нейтронах у Стенфордському лінійному прискорювачі (SLAC) були виявлені внутрішні структури нуклонів, що відповідали кварковій моделі. Подальші відкриття чарівного кварка (1974), красивого кварка (1977) та топ-кварка (1995) остаточно утвердили уявлення про кваркову будову адронів.

Ще одним визначним досягненням стало виявлення нейтральних струмів, а також безпосередня реєстрація W^+, W^- та Z^0 бозонів — носіїв слабкої взаємодії, передбачених у межах теорії електрослабкої взаємодії. Нейтральні струми були відкриті у ЦЕРНі в 1973 році, а у 1983 році там же були експериментально виявлені W^+, W^- та Z^0 бозони, що стало грандіозним підтвердженням теоретичних передбачень Стандартної моделі.

Особливе місце серед успіхів СМ займає відкриття бозона Хіггса — останньої передбаченої частинки цієї теорії. Його існування довгий час залишалося непідтвердженим, аж поки в 2012 році на Великому адронному колайдері (LHC) у ЦЕРНі було зафіксовано частинку, властивості якої відповідають бозону Хіггса. Це відкриття завершило експериментальне підтвердження повного спектру частинок Стандартної моделі.

Крім відкриття нових частинок, величезне значення мають надточні вимірювання параметрів Стандартної моделі: мас частинок, констант зв’язку, кутів змішування кварків (матриця Кабіббо–Кобаяші–Маскави) та нейтрино (матриця Понтекорво–Макі–Накая), тощо. Такі вимірювання проводилися у численних експериментах по всьому світу — зокрема на прискорювачах LEP, Tevatron, LHC — і показали надзвичайну відповідність теоретичним передбаченням, часто з точністю до кількох знаків після коми.

Усе це свідчить про унікальну точність, внутрішню узгодженість та експериментальну стійкість Стандартної моделі, яка стала одним із найбільш успішних досягнень у фізиці XX–XXI століть.

Ілюстрація: Нижче наведено схематичне представлення фундаментальних частинок Стандартної моделі:

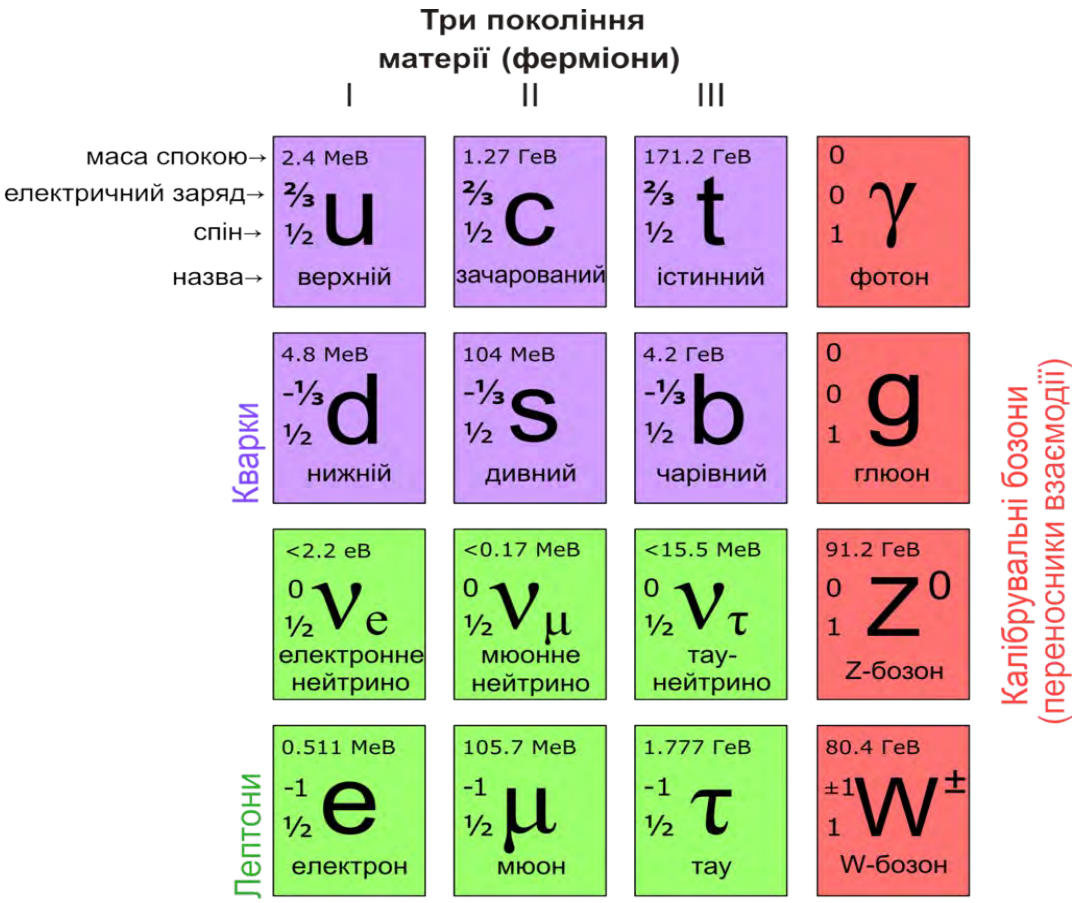

Рисунок 1 — Стандартна модель у вигляді таблиці

1. **Ферміони (складові матерії):**
2. **Кварки:**
    1. Перше покоління: up (u), down (d)
    2. Друге покоління: charm (c), strange (s)
    3. Третє покоління: top (t), bottom (b)
3. **Лептони:**
    1. Перше покоління: електрон (e), електронне нейтрино (νe)
    2. Друге покоління: мюон (μ), мюонне нейтрино (νμ)
    3. Третє покоління: тау (τ), тау-нейтрино (ντ)
4. **Бозони (переносники взаємодій та поле Хіггса):**
5. **Калібрувальні бозони:**
    1. Фотон (γ) - електромагнітна сила
    2. W$^+$ W$^-$ Z^0 бозони - слабка сила
    3. Глюони (8 типів) - сильна сила
6. **Скалярний бозон:**
    1. Бозон Хіггса (H)

Висновки

Стандартна модель елементарних частинок є надзвичайно успішною та елегантною теоретичною конструкцією, яка з високою точністю описує величезний масив експериментальних даних у фізиці високих енергій. Її передбачення були багаторазово підтверджені, кульмінацією чого стало відкриття бозона Хіггса.

Незважаючи на свої тріумфи, Стандартна модель не є остаточною "теорією всього". Вона має низку концептуальних та феноменологічних обмежень, а саме : не включає гравітаційну взаємодію, не пояснює наявність темної матерії та темної енергії, які складають переважну частину маси-енергії Всесвіту, не дає пояснення масам нейтрино (хоча їх осциляції, що вказують на наявність мас, експериментально підтверджені та можуть бути введені в СМ шляхом її розширення), містить близько двох десятків вільних параметрів (маси частинок, константи зв'язку тощо), значення яких визначаються експериментально, а не виводяться з перших принципів, не вирішує проблему ієрархії мас (чому бозон Хіггса набагато легший за планківську масу) та інші теоретичні питання.

Ці обмеження стимулюють активні дослідження "нової фізики" за межами Стандартної моделі. Сучасні експерименти на LHC та інших установках, а також теоретичні розробки (наприклад, теорії суперсиметрії, теорії струн, теорії Великого об'єднання) спрямовані на пошук відповідей на ці відкриті питання та побудову більш фундаментальної теорії природи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ахієзер О. І., Рекало М. П. Елементарні частинки. Київ : Наукова думка, 1986. 264 с.

2. Langacker P. The Standard Model and Beyond. Boca Raton : CRC Press, 2010. 683 p.

3. Стандартна модель [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Стандартна_модель

4. Peskin M. E., Schroeder D. V. An Introduction to Quantum Field Theory. Boulder : Westview Press, 1995. 842 p.

Кривенко Дмитро Ігорович – студент групи 2КН-24Б, ФІІТА, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dkrivenko322@gmail.com

Науковий керівник – Мартинюк Володимир Валерійович, доцент кафедри загальної фізики ВНТУ

Dmytro Igorovich Kryvenko – student of group 2KN-24B, FIITA, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dkrivenko322@gmail.com
Scientific supervisor – Volodymyr Valeriyovych Martyniuk, associate professor of the Department of General Physics, VNTU

УДК 621

М.І. Оріховський
В. В. Грабко

МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ КЕРУВАННЯ ЕЛЕКТРОПРИВОДА МЕХАНІЗМУ ПЕРЕМІЩЕННЯ МОСТОВОГО КРАНА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто питання модернізації існуючої системи автоматизованого електропривода механізму переміщення мостового крана шляхом переходу на сучасну елементну базу, яка характеризується кращими енергетичними показниками. У загальній частині роботи надано загальну характеристику механізмів переміщення мостових кранів та проведено аналіз їхніх режимів роботи. У розрахунково-конструкторській частині виконано розрахунки електропривода механізму переміщення, вибрано приводний двигун, перевірено його за нагрівом, перевантажувальною здатністю та умовами пуску, досліджено характеристики в статичному та динамічному режимах, а також розроблено необхідні схеми. Коректність прийнятих рішень перевірено моделюванням у середовищі Matlab.

Ключові слова: електропривод, мостовий кран, перетворювач частоти.

Abstract

The thesis addresses the modernization of the existing control system of the automated electric drive of the bridge crane movement mechanism by transitioning to a modern component base with improved energy efficiency. The general part of the work provides a description of the bridge crane movement mechanisms and an analysis of their operating modes. In the design and calculation section, the electric drive of the movement mechanism is calculated, a drive motor is selected and verified in terms of heating, overload capacity, and starting conditions; its characteristics are examined in both static and dynamic modes, and the necessary circuit diagrams are developed. The correctness of the adopted solutions is validated through modeling in the Matlab environment.

Keywords: electric drive, bridge crane, frequency converter.

Вступ

Сучасний розвиток промисловості та технологій вимагає постійного підвищення ефективності, надійності та безпеки виробничих процесів. У цьому контексті вантажопідйомні механізми, зокрема мостові крани, є невід'ємною частиною логістичних та виробничих циклів на більшості підприємств [2]. Функціональність та продуктивність цих машин значною мірою визначаються технічним рівнем їхніх електроприводів, які забезпечують виконання рухових операцій та динамічних характеристик.

Актуальність дослідження модернізації електроприводів робочих машин обумовлена прагненням до оптимізації їхніх експлуатаційних показників, включаючи енергоефективність, точність позиціонування та стійкість до зовнішніх впливів [1]. Особливий інтерес становлять системи керування електроприводами підйомних механізмів, які характеризуються складними динамічними процесами, що вимагає впровадження високоточних та адаптивних рішень [5].

Існуючі системи керування електроприводами, що базуються на застарілих принципах, часто не дозволяють повною мірою реалізувати потенціал сучасного електромеханічного обладнання. У цьому зв'язку, розвиток силової електроніки та мікропроцесорних систем відкриває нові можливості для інтеграції регульованих електроприводів з частотними перетворювачами та асинхронними двигунами. Теоретичні засади функціонування електроприводів [4] та методологія проектування систем автоматизованого керування типовими виробничими механізмами виробничих механізмів [3] є основоположними для розробки та впровадження таких модернізацій.

Результати дослідження

Дане дослідження зосереджується на проблематиці оптимізації функціонування механізму переміщення мостового крана, що є критично важливим для підвищення ефективності та безпеки вантажно-розвантажувальних операцій. Було розроблено та обґрунтовано концепцію модернізації

системи керування, що базується на інтеграції сучасного частотного перетворювача та асинхронного двигуна. Цей підхід дозволив відійти від традиційних, менш гнучких методів керування.

Одним з центральних результатів є математичне моделювання електричної частини електропривода, що включає асинхронний двигун, керований частотним перетворювачем. Модель опрацьовано з урахуванням динаміки процесів, що дозволяє прогнозувати та оптимізувати перехідні процеси в системі. Врахування параметрів навантаження та інерції механізму в моделі дає можливість точно імітувати реальні умови експлуатації, що є важливим для подальшого проектування та налагодження системи керування.

На основі розробленої математичної моделі, побудовано структурні схеми системи керування. Ці схеми відображають принципи взаємодії елементів, забезпечуючи оптимальне регулювання швидкості та положення механізму. Особлива увага приділена питанням забезпечення стабільності та якості динамічних процесів системи, що досягається за рахунок застосування зворотних зв'язків та відповідних регуляторів.

Реалізація запропонованих рішень передбачає покращення енергоефективності електропривода за рахунок оптимізації споживання електроенергії асинхронним двигуном в різних режимах роботи, що є значною економічною та екологічною перевагою. Крім того, застосування частотного регулювання забезпечує плавність пуску та гальмування, що мінімізує механічні навантаження на елементи крана, збільшує термін їхньої служби та підвищує точність позиціонування вантажу. Також відзначається підвищення надійності функціонування системи завдяки зменшенню комутаційних процесів та кращому захисту електродвигуна.

Висновки

У ході дослідження було отримано ряд наукових та практичних результатів, що стосуються модернізації системи керування електроприводом механізму переміщення мостового крана. Серед ключових наукових здобутків слід виділити удосконалення математичної моделі керування механізмом переміщення мостового крана, яка адаптована для функціонування у системі з частотним перетворювачем та асинхронним двигуном. Розроблена модель відрізняється гнучкістю налаштування, що дозволяє її застосовувати у широкому діапазоні експлуатаційних умов, тим самим розширюючи сферу її застосування у контексті сучасних систем керування.

Структурні схеми створені на основі удосконаленої математичної моделі та інтегрують сучасну промислову елементну базу, зокрема частотні перетворювачі та асинхронні двигуни. Впровадження запропонованих пристроїв сприяє суттєвому підвищенню ефективності, надійності та якості керування зазначеним механізмом. Додатковою перевагою реалізованих рішень є покращення безпеки експлуатації мостових кранів, що досягається за рахунок більш досконалого контролю та стабілізації роботи всієї системи.

Зазначені теоретичні положення та їх практична реалізація підтверджують достовірність отриманих результатів, що є важливою складовою наукової цінності даного дослідження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Василега П. О. Електропривод робочих машин. – Суми: Сумський державний університет, 2022. – 290 с.
2. Григоров О. В., Петренко Н. О. Вантажопідйомні машини: Навчальний посібник. – Харків: НТУ "ХПІ", 2005. – 304 с.
3. Грабко В. В., Бабій С. М., Мошноріз М. М. Автоматизований електропривод типових виробничих механізмів. Курсове та дипломне проектування. – Вінниця: ВНТУ, 2017. – 119 с.
4. Кучерук В. Ю., Грабко В. В. Основи теорії електроприводів. – Вінниця: ВНТУ, 2012. – 168 с.
5. Семенов І. В. Системи керування електроприводами підйомних механізмів. – Одеса: ОНТУ, 2021. – 175 с.

Оріховський Максим Іванович – студент групи ЕМСА-21б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: aleksejdubanov94@gmail.com.

Грабко Валентин Володимирович – к.т.н., доцент, доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: grabko@vntu.edu.ua.

Orikhovskyi Maksym I. – student of group EMSA-21b, Faculty of Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: aleksejdubanov94@gmail.com.

Grabko Valentyn V.– PhD, Associate Professor, Department of Computerized Electromechanical Systems and Complexes, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: grabko@vntu.edu.ua.

УДК:537.8

Бульбак Р. Р.
Мартинюк В. В.

Трансформатор Тесла: Винахід, що змінив світ електротехніки

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто один із найвідоміших винаходів Ніколи Тесли – трансформатор Тесла. Описано принцип його роботи, конструкцію та застосування в сучасній науці і техніці. Особлива увага приділена його впливу на розвиток бездротової передачі енергії, радіотехніки та медичних технологій. Доповідь містить аналіз значущості винаходу та його внеску в подальший розвиток електротехніки.

Abstracts.

The report deals with one of the most famous inventions of Nikola Tesla - the Tesla transformer. The principle of its operation, design and application in modern science and technology are described. Special attention is paid to its impact on the development of wireless energy transmission, radio engineering and medical technologies. The report contains an analysis of the significance of the invention and its contribution to the further development of electrical engineering.

Ключові слова: Нікола Тесла, трансформатор Тесла, високочастотна електрична напруга, бездротова передача енергії, електричний резонанс, радіотехніка, медичні технології.

Keywords: Nikola Tesla, Tesla coil, high-frequency electric voltage, wireless energy transmission, electrical resonance, radio engineering, medical technologies.

Вступ

Нікола Тесла (1856–1943) – видатний винахідник та інженер сербського походження, чиї роботи суттєво вплинули на розвиток сучасної електротехніки та радіотехніки. Одним із його найвідоміших винаходів є трансформатор Тесла, який демонструє принципи бездротової передачі енергії та високочастотних електричних коливань.

Опис Винаходу

Трансформатор Тесла – це резонансний трансформатор, здатний генерувати високочастотну електричну напругу. Він складається з двох котушок: первинної та вторинної, які налаштовані на одну резонансну частоту. При подачі змінного струму на первинну котушку виникають коливання, які індукують високовольтний струм у вторинній котушці.

Застосування та вплив трансформатора Тесла

Трансформатор Тесла, винайдений Ніколою Теслою наприкінці XIX століття, суттєво вплинув на розвиток сучасних технологій. Його здатність генерувати високочастотну електричну напругу знайшла застосування в різних галузях науки та техніки.

Бездротова передача енергії

Одним із найважливіших досягнень Тесли було демонстрування можливості передачі електроенергії без використання проводів. Він розробив методи бездротової передачі енергії на великі відстані, застосовуючи явище електричного резонансу. Ці дослідження стали основою для розвитку сучасних технологій бездротової зарядки пристроїв, таких як мобільні телефони та електромобілі. [1]

Радіотехніка

Високочастотні коливання, які генерує трансформатор Тесла, заклали фундамент для розвитку радіозв'язку та телебачення. Тесла впровадив концепцію змінного струму, що дозволило ефективніше передавати електричну енергію на великі відстані. Його теорії суперечили тогочасним уявленням, але згодом стали основою для сучасних систем передачі інформації. [2]

Медичні технології

У медицині високочастотні струми, отримані за допомогою трансформатора Тесла, використовуються в фізіотерапії для лікування різних захворювань. Процедури, відомі як дарсонвалізація, передбачають застосування слабких високочастотних струмів, які, проходячи по поверхні шкіри, не завдають шкоди внутрішнім органам, але мають «тонізуючий» та «оздоровчий» вплив. [3]

Освітні та демонстраційні цілі

Трансформатор Тесла широко використовується в навчальних закладах для демонстрації газових розрядів та бездротової передачі енергії. Він дозволяє спостерігати світіння люмінесцентних ламп та газорозрядних трубок, наповнених інертними газами, що сприяє кращому розумінню властивостей електромагнітного поля та електричних явищ. [4]

Висновки

Трансформатор Тесла є ключовим винаходом, який вплинув на розвиток багатьох сучасних технологій. Його застосування в бездротовій передачі енергії, радіотехніці, медицині та освіті підкреслює його значущість та багатогранність впливу на науково-технічний прогрес.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1 - MSMB. Бездротова передача енергії Ніколи Тесли [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://msmb.org.ua.

2 - Prezi. Вплив трансформатора Тесла на розвиток радіотехніки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://prezi.com.

3 - DSpace ZSMU. Дарсонвалізація та її застосування в медицині [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dspace.zsmu.edu.ua.

4 - Naurok. Освітнє застосування трансформатора Тесла [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://naurok.com.ua.

Бульбак Руслана Русланівна – студентка групи 2КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет

Мартинюк Володимир Валерійович – кандидат технічних наук, доцент кафедри загальної фізики, Вінницький національний технічний університет

УДК 621.311

П. Д. Лежнюк
К. О. Повстянко

ОПЕРАТИВНЕ КЕРУВАННЯ БАЛАНСОМ ПОТУЖНОСТІ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНОЇ СИСТЕМИ ШЛЯХОМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БАЛАНСУ ПОТУЖНОСТІ В КОЖНІЙ ОКРЕМІЙ ЛОКАЛЬНІЙ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНІЙ СИСТЕМІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглядається проблема забезпечення надійного електроенергопостачання в умовах зростаючої частки відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) у складі локальних електроенергетичних систем (ЛЕС). Зокрема, аналізується доцільність оптимального поєднання сонячної та вітрової генерації, використання систем акумулювання енергії та резервних керованих джерел для балансування потужності в умовах змінного навантаження. Запропоновано математичну модель функціонування ЛЕС, яка враховує стохастичний характер виробництва та споживання енергії, а також динаміку зарядного стану акумуляторів. У межах оптимізаційного підходу сформульовано технічні, економічні та екологічні критерії ефективності функціонування системи, включаючи мінімізацію енергетичних втрат, питомих витрат пального та вартості обладнання. Результати дослідження можуть бути використані для підвищення надійності та ресурсоефективності ЛЕС систем із ВДЕ за умов обмеженого доступу до централізованих мереж.

Ключові слова: локальна електроенергетична система (ЛЕС), відновлювані джерела енергії (ВДЕ), баланс потужності.

Abstract

This paper addresses the challenge of ensuring reliable power supply in local energy systems (LES) with a growing share of renewable energy sources (RES). It analyzes the effectiveness of optimally combining solar and wind generation, along with energy storage systems and backup dispatchable sources, to maintain power balance under variable load conditions. A mathematical model of LES operation is proposed, taking into account the stochastic nature of energy production and consumption, as well as the dynamic state of charge of batteries. The optimization approach integrates technical, economic, and environmental performance criteria, including minimization of energy losses, specific fuel consumption, and equipment costs. The research findings can be used to improve the reliability and resource efficiency of decentralized energy systems utilizing RES in areas with limited access to centralized power grids.

Keywords: local energy system (LES), renewable energy sources (RES), power balance.

У процесі впровадження вітрової та сонячної енергетики виникає проблема створення додаткових регулюючих потужностей для забезпечення стабільного енергопостачання в періоди, коли енергія не надходить із відновлюваних джерел у достатньому обсязі.

Локальна енергетична система (ЛЕС) є ефективним рішенням для окремих споживачів, підключення яких до віддалених районів або центральних ліній електропередач є економічно невигідним або складним. Формування та підтримка балансу у ЛЕС, де присутній змінний характер сонячних і вітрових джерел може бути частково подоланий шляхом комбінування цих двох джерел в оптимальному поєднанні. Надлишкова потужність одного джерела може компенсувати недостатню потужність іншого протягом певного періоду часу, що робить систему більш надійною. Також до основних засобів запобігання небалансу можна віднести системи акумулювання електроенергії та додаткові засоби типу резервного керованого генератора.

Однією з особливостей локальної енергосистеми є необхідність оптимізації складу та характеристик генеруючих потужностей, а також режиму їхньої спільної роботи для підтримки балансу потужностей в кожній окремій ЛЕС. Така оптимізація вимагає врахування деталей енергоспоживання, вимог до надійності, доступності відновлюваних джерел енергії та показників вартості.

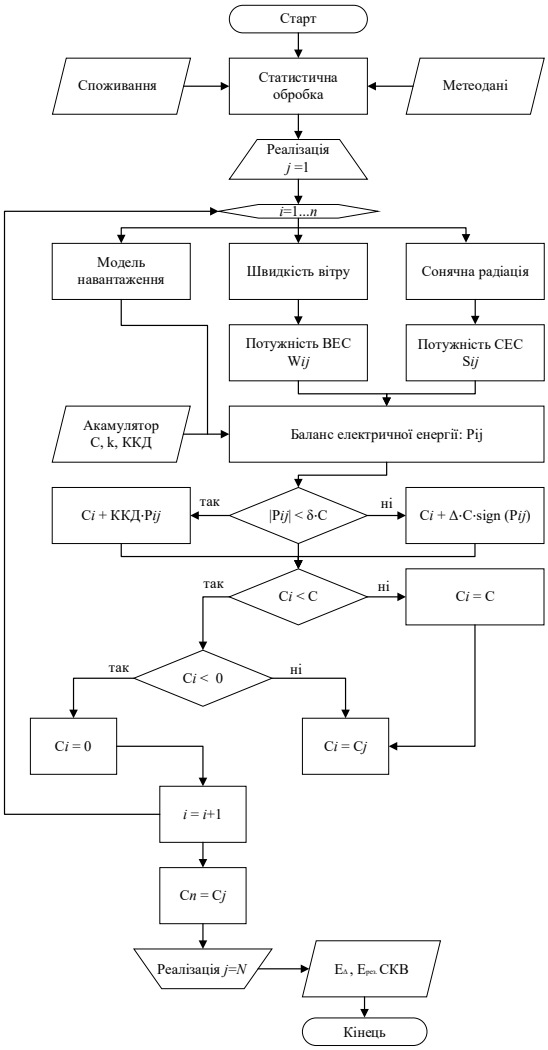

Рисунок 1 - Математична модель сумісної роботи ЛЕС з ВДЕ [1]

Математична модель сумісної роботи відновлюваних джерел в системі зі змінним навантаженням, засобами акумулювання електроенергії та допоміжним регулювальним генератором, реалізується у вигляді послідовних моделей генерації і споживання енергії, що описують поточний стан енергосистеми як випадковий процес (рис. 1). Де С – повна ємність акамулятора, k – коефіцієнт швидкодії, C*i* - поточний стан зарядки акумулятора, $E_{рез}$ СКВ - визначає загальну кількість збереженої енергії, включаючи повторні цикли, і визначає загальну ефективність енергосистеми

При цьому критеріями роботи енергосистеми є не лише показники надійності, яких можна досягти за умов нормального виробництва електроенергії, але й економічні та екологічні стандарти. Таким чином, при використанні резервних джерел енергії на основі двигунів внутрішнього згоряння до оцінки надійності додається вимога щодо максимального використання відновлюваних джерел енергії з метою мінімізації витрат пального та зниження вартості електроенергії.

У межах дослідження в якості контрольного параметра розглядаються техніко-експлуатаційні характеристики систем акумулювання енергії, зокрема, їх номінальна потужність та електроємність, а також потенціал резервних джерел балансування навантаження, таких як дизель-генераторні установки. В якості критеріїв оптимальності функціонування енергосистеми можуть застосовуватися: показники варіативності (дисперсія, коефіцієнт варіації) інтегрального енергетичного балансу, які характеризують рівень прогнозованості режимів роботи системи; обсяг втрат електричної енергії, що підлягає мінімізації, або обсяг збереженої енергії, що підлягає максимізації; показники питомих витрат паливних ресурсів; загальна вартість виробленої та переданої енергії, що має бути мінімальною в умовах забезпечення належного рівня надійності системи. Таким чином, в рамках оптимізаційного підходу традиційно поєднуються технічні критерії, що гарантують безперебійну роботу енергосистеми, та економічні критерії, які відображають прагнення до ресурсоефективності та фінансової доцільності впроваджених рішень. [2]

Оптимізаційні критерії, що базуються на найбільш поширених вимогах до ЛЕС з ВДЕ, формулюються так:

- загальна вироблена енергія приблизно дорівнює спожитій, тобто математичне очікування дисбалансу зведене до мінімуму;
- енергетичний дисбаланс має бути мінімальним, тобто дисперсія дисбалансу зведена до мінімуму;
- обмеження режиму роботи резервного джерела;
- обмеження надлишку або нестачі енергії;
- мінімізація вартості обладнання, виражена у детермінованих величинах.

Для оцінки впливу на надійність електропостачання споживачів можуть бути використані такі показники:

- прогнозовані втрати навантаження – час, коли навантаження на енергосистему перевищує поточну виробничу потужність (год / рік);
- прогнозовані втрати енергії – очікувана кількість втраченої енергії за рік (МВт·год / рік);
- прогнозована частота втрат навантаження – кількість випадків, коли потужності генерації є недостатніми (випадків / рік).
- прогнозована невикористана енергія за певний період – надлишкова енергія, яка не була витрачена або накопичена (МВт·год / рік).[3]

Значення показника надійності балансу має визначатися на основі рівня надійності, що покриває споживану електроенергію, а додаткові витрати на його підвищення будуть більш ніж компенсовані можливим рівнем втрат.

Реалізація комплексу заходів разом зі спеціальними умовами підключення об'єктів відновлюваної енергетики до електроенергосистем може забезпечити високу ефективність та використання значної кількості відновлюваної енергії за прийнятних умов і з високим коефіцієнтом корисної дії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Особливості комбінованих енергосистем з відновлюваними джерелами енергії: монографія / М. П. Кузнєцов. — Київ: ІВЕ, 2022. — 142 с.

2. Оцінювання впливу джерел відновлюваної енергії на забезпечення балансової надійності в електричній мережі. Лежнюк П.Д., Комар В.О., Собчук Д.С. Вісник Вінницького політехнічного інституту. 2013. № 6. с. 45–47.

3. Impact of variable renewable energy sources on the power system frequency stability and system inertia Godfrey Macharia Njoka, Lucas Mogaka, Agnes Wangai. Energy Reports, Volume 12, December 2024, Pages 4983-4997 https://doi.org/10.1016/j.egyr.2024.10.057

Лежнюк Петро Дем'янович – докт. техн. наук, проф., професор кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, email : lezhpd@gmail.com

Повстянко Катерина Олександрівна – аспірантка, кафедра ЕСС, ВНТУ, Вінниця, e-mail: ekaterina.povstyanko@gmail.com

Lezhniuk Petro – Dr. tech. Sciences, Prof., Prof. of the Department of Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsya, email : lezhpd@gmail.com

Povstianko Kateryna – graduate student, Department of Department of Power Plants and Systems, VNTU, Vinnytsia, e-mail: ekaterina.povstyanko@gmail.com

УДК 621.311

Кулик В.В.
Затхей М. В.

ОПТИМІЗАЦІЯ КОРОТКОСТРОКОВОГО ПРОГНОЗУВАННЯ ГЕНЕРУВАННЯ СОНЯЧНИХ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЙ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ РЕКУРЕНТНИХ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ

Вінницький національний технічний університет

Анотація:
Підвищення точності прогнозування генерування відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) є актуальним питанням сьогодення. Через мінливий характер генерування ВДЕ, точність прогнозу генерування має вагомий вплив на підтримку балансу енергосистеми. Запропонований метод дозволяє врахувати сучасні вимоги до якісного прогнозування та спрощує сам процес з точки зору аналізу, обробки та використання даних.
Ключові слова: електроенергетична система, ФЕС, прогнозування.

Abstact:
Improving the accuracy of renewable energy generation forecasting is a pressing issue today. Due to the variable nature of RES generation, the accuracy of the generation forecast has a significant impact on maintaining the balance of the power system. The proposed method allows to take into account modern requirements for high-quality forecasting and simplifies the process itself in terms of data analysis, processing, and use.
Keywords: electricity system, renewable energy sources (RES), forecasting.

Вступ

Інтеграція фотоелектричних станцій (ФЕС) у сучасні енергосистеми є ключовим фактором декарбонізації та розвитку відновлюваної енергетики. ФЕС забезпечують генерацію електроенергії без шкідливих викидів, знижуючи залежність від викопних палив. Проте їх масове впровадження супроводжується низкою технічних викликів, зокрема через високу залежність від погодних умов. На відміну від класичних енергогенеруючих джерел, виробіток ФЕС має стохастичний характер: коливання сонячної радіації, зміни хмарності, температура повітря, а також сезонні цикли призводять до суттєвих флуктуацій у генеруванні.

Нестабільність генерування створює серйозні ризики для енергосистеми, особливо за умов високої проникності ВДЕ. Хибно спрогнозоване зниження виробітку призводить до дисбалансів, змушує операторів залучати резервні потужності або обмежувати генерацію. Це не лише знижує економічну ефективність, а й ускладнює забезпечення надійності та гнучкості роботи мереж. Проблема посилюється в регіонах з високою кліматичною мінливістю, де відносна похибка прогнозу може досягати 20–30%, а також у перехідні періоди року (весна, осінь), коли погодні зміни відбуваються швидко й непередбачувано [1].

Результати дослідження

Проблема точного прогнозування графіків генерування фотоелектричних станцій (ФЕС) на короткостроковий період є ключовим завданням для сучасних енергосистем. Одним із перспективних методів для її вирішення є використання адаптивної моделі Sensitivity-Enhanced Recurrent Neural Network (SERNN), яка поєднує в собі переваги рекурентних нейронних мереж і механізму чутливості до змінних зовнішніх факторів. Завдяки цій особливості модель дозволяє не лише враховувати динаміку змін погоди, але й виділяти ключові фактори, що мають найбільший вплив на генерацію ФЕС.

Для побудови моделі було використано набір даних, який включав ретроспективні значення сонячної радіації, температури повітря, хмарності, вологості та кількості опадів [2]. Ці параметри відображають ключові фактори, що визначають продуктивність ФЕС у різних погодних умовах. Дані охоплювали період у 12 місяців із погодинним інтервалом, що дозволило моделі врахувати сезонні та добові коливання.

Першим кроком дослідження стала підготовка даних. Вхідні значення були нормалізовані до діапазону [0, 1], що забезпечило однакову вагу різним змінним. Додатково були додані циклічні змінні, що представляли час доби, що дозволило моделі ефективніше враховувати періодичність змін освітленості. Для зменшення впливу аномальних значень було застосовано методи очищення даних, такі як тримінг екстремальних значень та фільтрація за критеріями консистентності.

Модель SERNN навчалася з використанням 80% вибірки, тоді як решта 20% даних використовувалася для тестування. Під час навчання використовувався механізм уваги, який дозволив виділяти найбільш значущі змінні для кожного періоду часу. Це забезпечило високий рівень адаптивності моделі до локальних кліматичних умов, що є критично важливим для експлуатації ФЕС.

Підготовка даних включала наступні етапи:

1. **Нормалізація.** Значення всіх числових змінних було приведено до діапазону [0, 1]. Це забезпечило рівний внесок кожної змінної у процес навчання.
2. **Фільтрація даних.** Використовувалися методи видалення аномалій, такі як тримінг п'яти відсотків крайніх значень та аналіз викидів за міжквартильним діапазоном.
3. **Перетворення часу доби.** Оскільки освітленість упродовж доби змінюється циклічно (з максимумом у полудень і мінімумом уночі), традиційне числове представлення часу (наприклад, у годинах від 0 до 23) є неоптимальним для моделей машинного навчання - між 23:00 та 00:00 виникає штучний «розрив». Щоб уникнути цього, час було перетворено у дві окремі змінні:
   - $\sin(2\pi t / 24)$,
   - $\cos(2\pi t / 24)$, де t - година доби.

   Таке подання дозволяє моделі сприймати час як безперервне коло, де початок і кінець (наприклад, 0:00 і 24:00) плавно переходять один в одного. Це особливо важливо для відображення добового профілю генерації сонячної енергії, який має виражену циклічну форму - відсутність генерації вночі, наростання вранці, пік у середині дня та спад у другій половині доби.
4. **Формування часових вікон.** Для прогнозування генерування на наступну годину використовувалися дані за попередні 24 години.

Навчання моделі здійснювалося протягом 100 епох із застосуванням регуляризації (dropout 0.2) для уникнення перенавчання. Модель також використовувала функцію ранньої зупинки для припинення навчання при відсутності покращень на валідаційних даних.

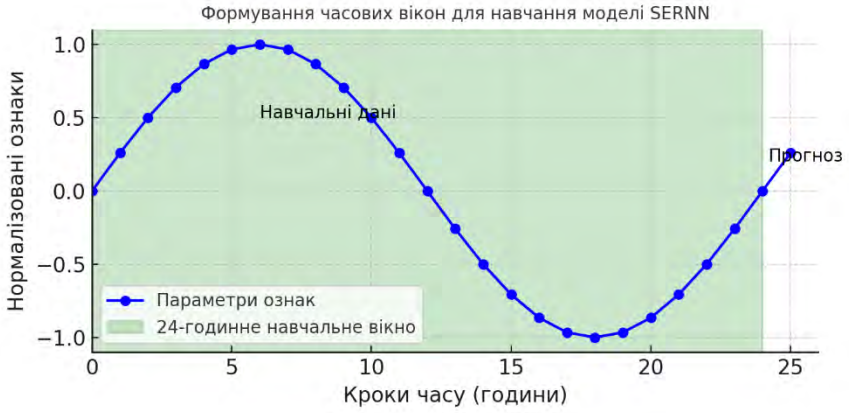

Рис. 1 - Процес формування часових вікон для навчання моделі

На рис. 1 представлено процес формування часових вікон для навчання моделі SERNN, що є ключовим елементом при роботі з часовими рядами. Кожне прогнозоване значення (наприклад, потужність генерування на найближчу годину) обчислюється на основі історичних даних, отриманих із різними варіантами ретроспективного вікна - зокрема, були протестовані підходи із використанням попередніх 24 годин, тієї ж години за кілька попередніх діб, а також інтервалу $T \pm 2$ години. Порівняння результатів дозволило підібрати оптимальну конфігурацію вікна. Цей підхід дозволяє моделі враховувати як короткострокові коливання, так і добові цикли зміни метеоумов. Синя лінія на графіку відображає динаміку вхідних ознак - нормалізованих значень, що включають сонячна радіація, температура повітря, хмарність тощо. Червоний маркер позначає точку прогнозу

- момент, для якого модель формує передбачення на основі попереднього контексту. Така структура навчання дозволяє SERNN ефективно захоплювати часові залежності, виявляти значущі патерни у даних і формувати більш точні прогнози у складних умовах. Додаткове маркування «Training Data» вказує на інтервал, який безпосередньо використовується для оптимізації ваг моделі на кожному кроці навчання. Цей підхід є стандартом для побудови рекурентних моделей, що працюють у режимі онлайн-оновлення прогнозів. Модель побудована на основі рекурентних нейронних мереж (RNN) і включає кілька ключових компонентів: вхідний шар, блок LSTM [3] (Long Short-Term Memory), механізм уваги (Attention Mechanism) та вихідний шар для формування прогнозу. Блок LSTM виступає основним елементом, що враховує довготривалі залежності у часових рядах - це особливо важливо для задач прогнозування генерування ФЕС.

Механізм уваги доповнює модель, дозволяючи зосереджуватися на найбільш впливових змінних для кожного періоду часу, що значно підвищує точність прогнозів. Вихідний шар забезпечує генерацію результатів у відносних одиницях, що робить модель гнучкою для роботи з різними масштабами даних.

Вхідні дані, що складаються з часових рядів, спочатку обробляються блоком LSTM для аналізу залежностей, після чого проходять через механізм уваги для визначення найбільш значущих змінних. Остаточний прогноз формується у вихідному шарі, адаптуючи модель до специфічних умов даних.

Висновок

Якісне прогнозування генерування ФЕС має позитивний вплив на забезпечення стійкого функціонування електроенергетичної системи особливо в умовах обмежених ресурсів гарантованого генерування. У порівнянні з лінійною регресією та базовими нейромережами LSTM, SERNN забезпечує нижчі значення MAE та RMSE, що підтверджує її здатність відтворювати нелінійні залежності між вхідними змінними та цільовим параметром генерування. Модель демонструє стійкість до помірної зміни умов - зокрема, зберігає прийнятну точність у хмарні дні або при різкій зміні радіаційного профілю. Важливо й те, що SERNN не потребує індивідуального переналаштування під кожну ФЕС - універсальна схема попередньої обробки (нормалізація, побудова циклічних змінних, фільтрація аномалій) забезпечує достатню гнучкість у типових випадках.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. A. Loureno et al. "Comparison of forecasting models for photovoltaic power generation". Energy Conversion and Management, 118, 2016, 404-418.
2. Ковальчук О. А., Лежнюк П. Д., Комар В. О., Кравчук С. В. Прогнозування графіка генерування фотоелектричних станцій на наступну добу.
3. Zaruba D. S., Shvets M. Y., Khokhlov Y. V. Machine Learning for Power Consumption and Generation Prediction.

Кулик Володимир Володимирович *- д. т. н., доц. каф. ЕСС, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: volodymyrvkulyk@gmail.com*

Затхей Максим Вікторович *- аспірант, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: maxzathey@gmail.com*

Kulyk Volodymyr V. *Doctor of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Electrical Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: volodymyrvkulyk@gmail.com*

Zathey Maksym V. *- student, Department of Electricity, Electromechanics and Electrical Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maxzathey@gmail.com*

УДК 629.423.3

Б.В. Гродецький
Д.П. Проценко

СИСТЕМА КЕРУВАННЯ ЕЛЕКТРОПРИВОДА З ФРИКЦІЙНОЮ ПЕРЕДАЧЕЮ ТЯГОВОГО ЗУСИЛЛЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

УДК 629.423.3

Бакалаврська кваліфікаційна робота присвячена розробці системи керування тяговим електроприводом трамвая з урахуванням фрикційного характеру взаємодії між колесами і рейковим полотном. У роботі проведено аналіз сучасних методів виявлення та попередження буксування, з урахуванням змінних умов зчеплення. Розроблено математичну модель контролю тягово-зчіпних властивостей та побудовано структурні схеми пристроїв виявлення та припинення буксування. Проведено моделювання адаптивної системи регулювання струму силового кола на основі поточних умов зчеплення для запобігання втратам тяги і зносу механічних вузлів. Запропонована система забезпечує зростання ефективності тягового електропривода, зниження витрат енергії, підвищення безпеки перевезень і ресурсу обладнання.

Ключові слова: електропривод трамвая, буксування коліс, сила зчеплення, тягове зусилля, система керування, зусилля, опір руху, протибуксовочний захист.

Abstract

УДК 629.423.3

The bachelor's qualification work is devoted to the development of a control system for a tram traction electric drive, taking into account the frictional interaction between the wheels and the rail surface. The study analyzes modern methods of detecting and preventing wheel slip under varying adhesion conditions. A mathematical model for monitoring tractive-adhesion characteristics has been developed, along with structural diagrams of devices for slip detection and elimination. Simulation of an adaptive current control system based on real-time adhesion conditions was performed to prevent traction loss and mechanical wear. The proposed system improves traction drive efficiency, reduces energy consumption, increases safety during operation, and extends the service life of mechanical components.

Keywords: tram electric drive, wheel slip, adhesion force, tractive effort, control system, motion resistance, anti-slip protection.

Вступ

Актуальність теми. Одним із ключових показників економічного зростання держави є рівень розвитку транспортної інфраструктури, зокрема міського транспорту, який забезпечує зручне переміщення населення в межах міста та сприяє сталому розвитку урбанізованих територій. У великих містах України значна частина пасажирських перевезень виконується міським електричним транспортом завдяки його екологічній безпечності, широкому охопленню маршрутної мережі та доступності для населення.

Більшість рухомого складу міського електротранспорту в Україні була виготовлена ще в радянський період, що означає суттєву технічну та моральну застарілість такого обладнання. Це зумовлює необхідність підвищення ефективності та надійності функціонування електротехнічних систем у наявних трамваях і тролейбусах. У контексті зростання вартості енергоресурсів, особливо актуальним стає питання підвищення енергоефективності міського електротранспорту. Зменшення енергоспоживання за допомогою оптимізації режимів роботи, модернізації технічних засобів та реалізації організаційних заходів дозволить підвищити економічну доцільність використання такого транспорту та зробити його більш конкурентоспроможним на тлі збитковості галузі.

На сьогодні ступінь зношеності рухомого складу міського електротранспорту перевищує 90 %, що переважно стосується механічної частини тягового електропривода. Технічний стан цих компонентів безпосередньо впливає на безпеку перевезень, економічність експлуатації та обсяги витрат, пов'язаних з позаплановим ремонтом. Одним із інтегральних показників, що характеризують стан механічної частини тягового привода, є основний опір руху транспортного засобу. Тому доцільним є впровадження засобів діагностики цього показника на етапі виїзду на маршрут з метою запобігання несправностям у процесі експлуатації.

Особливості режиму роботи тягового електропривода трамваїв, що включає часті пуски з місця, створюють умови для виникнення буксування коліс на рейках. Це може бути зумовлено зниженням сили зчеплення через забруднення рейок, несприятливі погодні умови, а також погіршенням технічного стану як рухомого складу, так і рейкового полотна. Наслідком буксування є погіршення тягових властивостей, пришвидшений знос колісних бандажів і рейок, а також додаткові витрати електроенергії. Наявність систем виявлення буксування дозволяє оперативно реагувати на ситуацію шляхом регулювання роботи тягового двигуна або штучного підвищення коефіцієнта зчеплення.

Для забезпечення стабільної та ефективної роботи тягового електропривода, а також підвищення безпеки перевезень, велике значення мають технічні засоби, що здатні своєчасно виявляти та усувати прояви буксування. Існуючі технічні рішення, впроваджені у міському електротранспорті, переважно виявляють буксування на стадії його інтенсивного розвитку, коли вже відбувається надмірне ковзання коліс. У більшості випадків припинення буксування досягається шляхом вимкнення тягового двигуна та його повторного запуску, що веде до збільшення кількості аварійних перемикань у силових колах, скорочення ресурсу електрообладнання та підвищення втрат енергії.

Методи контролю основного опору, які використовуються в електротранспорті, потребують багато часу на проведення вимірювань, наявності спеціалізованих ділянок колії, а також мають недостатню точність. Це ускладнює реалізацію повноцінного контролю всіх одиниць транспорту, що щоденно виходять на лінії.

У зв'язку з цим, актуальними є дослідження та розробка нових засобів для раннього виявлення буксування колісних пар і його запобігання шляхом оптимального керування тяговими двигунами. Не менш важливо впровадження систем, що дозволяють проводити оперативний контроль основного опору руху у режимах тяги й вибігу безпосередньо під час виїзду на маршрут, із урахуванням зовнішніх умов. Це сприятиме подовженню експлуатаційного ресурсу обладнання та загальному підвищенню надійності й ефективності функціонування міського електротранспорту.

Основна частина

У роботі досліджено механізми формування сили зчеплення між колесами трамвая та рейковим полотном, що є критичним для реалізації ефективного тягового зусилля. Встановлено, що при перевищенні граничної сили зчеплення виникає буксування, що призводить до втрат енергії, зносу коліс і рейок. Розглянуто вплив технічного стану рухомого складу, зносу та забруднення рейок, а також погодних умов на ефективність зчеплення.

Запропоновано математичну модель, яка дозволяє визначати початок буксування за допомогою розрахунку швидкості ковзання колісної пари — різниці між фактичною швидкістю руху вагона та обертанням коліс. Обчислення динамічного зусилля, тягового струму та сили опору дозволяє ідентифікувати нестійкі режими до початку інтенсивного буксування. Це дає змогу адаптивно регулювати струм у силовому колі та запобігати втратам тяги.

На базі цієї моделі розроблено структурну схему системи, яка включає сенсори, блоки розрахунку тягового зусилля та опору, елементи порівняння й формування рішень. Система забезпечує своєчасне виявлення та усунення буксування за рахунок обмеження струму або зниження навантаження. Функціональна схема містить також пристрої фільтрації, пам'яті та масштабного перетворення сигналів, що підвищує точність і надійність роботи системи.

На рис.1: 1 – сенсор струму ТЕД; 2 – сенсор швидкості КП; 3 – формувач сигналу дозволу вимірювання; 4 – блок розрахунку тягового зусилля; 5 – блок розрахунку сили опору; 6 – блок задання; 7 – блок розрахунку швидкості ковзання; 8 – блок контролю опору руху; 9 – блок прийняття рішення; 10 – задавач ходу; 11 – регулятор; 12 – система електропривода.

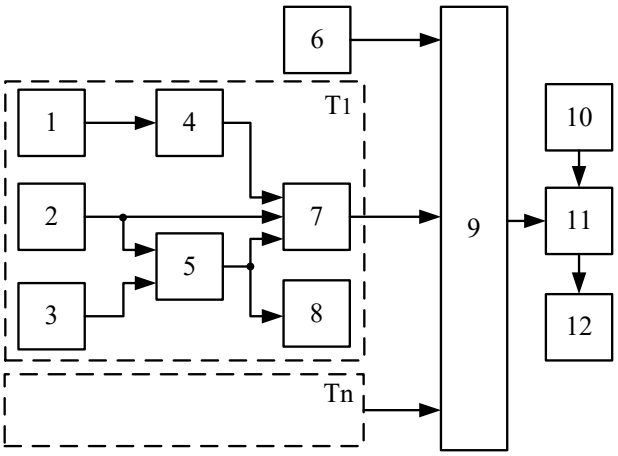

Рис.1. Узагальнена структурна схема системи виявлення та припинення буксування колісних пар трамвая

Схема, зображена на рисунку 1, працює за наступним принципом: у блоці 4 виконується розрахунок тягового зусилля на основі даних про струм, отриманих із сенсора 1. Одночасно, у блоці 5 здійснюється обчислення сили опору руху, яке базується на значенні зміни швидкості колісної пари, зафіксованої сенсором швидкості 2. Важливо зазначити, що обчислення опору проводиться у режимі вибігу, тому в схемі реалізовано формувач сигналу дозволу вимірювання 3, який подає дозвіл на вхід блоку 5.

На основі розрахованих значень тягового зусилля, сили опору та швидкості обертання у блоці 7 визначається швидкість ковзання конкретної колісної пари. У випадку, якщо трамвай обладнаний кількома (n) приводними колісними парами, для кожної з них реалізовано окремий блок розрахунку швидкості ковзання (T1…Tn).

Отримані значення ковзання подаються на вхід блоку прийняття рішення 9. Цей блок аналізує ситуацію та формує керувальний сигнал, який подається на регулятор 11 з метою впливу на тяговий електропривод.

Для задання порогів чутливості спрацювання блоку 9 у систему введено блок задання 6. Окрім цього, для забезпечення більшої точності роботи всієї системи передбачено блок 8, призначений для контролю величини основного опору руху.Розроблено модель системи виявлення та припинення буксування, яка враховує не лише параметри електропривода, але й змінні зовнішні умови — стан рейок, навантаження вагона, погодні фактори.

Висновки

В роботі проведено дослідження системи керування електроприводом трамвая з урахуванням фрикційного характеру передачі тягового зусилля. Основні результати дослідження можна підсумувати наступним чином:

Проаналізовано особливості взаємодії коліс трамвая з рейковим полотном, визначено вплив умов зчеплення на ефективність тягового електропривода. Встановлено, що традиційні системи протибуксовочного захисту мають низьку точність виявлення початкової фази буксування, що призводить до підвищеного зносу обладнання та втрат енергії.

Розроблено математичну модель виявлення та попередження буксування, яка враховує динамічне зусилля, фактичний опір руху та швидкість ковзання. Запропонована модель дозволяє виявляти буксування на ранніх стадіях його виникнення, підвищуючи точність регулювання тягового зусилля.

Побудовано структурні та функціональні схеми системи виявлення та припинення буксування, що реалізують адаптивне керування струмом у силовому колі електропривода залежно від поточних умов зчеплення. Моделювання підтвердило, що запропонована система забезпечує зниження інтенсивності буксування на 45% та підвищення використання тягового потенціалу на 20,8% у порівнянні з традиційними рішеннями.

Визначено, що впровадження системи контролю технічного стану механічної частини рухомого складу дозволяє здійснювати оперативну діагностику основного опору руху на етапі виїзду на маршрут, що сприяє попередженню аварійних ситуацій і зниженню експлуатаційних витрат.

Результати роботи підтверджують доцільність впровадження розробленої системи керування трамвайним електроприводом з урахуванням фрикційних особливостей зчеплення. Комплексний підхід до виявлення буксування та адаптивного регулювання струму тяги дозволяє підвищити надійність, енергоефективність та безпеку міського електротранспорту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сидоренко Ю.В. Дослідження тенденцій розвитку міського електротранспорту країн СНД / Ю.В. Сидоренко // Вісник економіки транспорту і промисловості. 2010. № 30. С. 57-60.

2. Wikipedia. Wheel slide protection. 2025. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Wheel_slide_protection

3. Pan C.Z. et al. Impact of Wheel Flat on Traction Drive System. 2024. URL: https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/0954406224123456

4. Gao M., Wu B., Ni Z.P. Real-time wheel-rail adhesion anti-skid control model for trains. 2024. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S123456789

6. Розводюк М. Способи зменшення втрат електроенергії трамваєм / Михайло Розводюк, Володимир Дудко // Коммунальное хозяйство городов. — 2009. — Вип 90. — С. 423 — 427.

7. Правила експлуатації трамвая та тролейбуса. Затв. наказом Держжитлокомунгоспу України №103 від 10.12.96 р. Зареєстровано в Мінюсті України №66/1870 від 16.03.97 р. Введено в дію з 16.03.97 р. – К.: Держжитлокомунгосп, 1997. – 104 с.

8. Асинхронний привід з рекуперацією. ХПІ, 2021. URL: https://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI/998877

9. Wikipedia. Slippery rail. 2025. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Slippery_rail

10. Вещиков Г.В. Асинхронний електропривод трамвая. КПІ, 2020. URL: https://ela.kpi.ua/handle/123456789/54321

11. Railway Engineering Science. Anti-slip control with swarm intelligence. 2020. URL: https://res-journal.org/articles/traction-control

12. Пат. №73692 Україна, МПК B60L3/10. Спосіб і пристрій виявлення реалізації граничних сил зчеплення та попередження буксування (юза) колісних пар тягового рейкового транспорту / Павленко А. П., Павленко В.А., Павленко А.А. – № 20040604979; Заявл. 23.06.2004; Опубл. 15.08.2005, Бюл. № 8.

13. Проценко, Д. П. (2011). Система керування тяговим електроприводом трамвая при зміні умов зчеплення (канд. техн. наук дис.). Вінницький національний технічний університет. Анотація доступна в Institutional Repository VNTU. URL: https://ir.lib.vntu.edu.ua/handle/123456789/2921

Гродецький Броніслав Віталійович – студент групи ЕМСА-21б, комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: ligerakk@gmail.com.

Проценко Дмитро Петрович – к.т.н., доцент кафедри комп'ютеризованих електромеханічних систем і комплексів, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail:procenko.d.p@vntu.edu.ua

Hrodetzkyi Bronislav Vitaliyovych – a student of the group EMSA-21b, Department of Computerized Electromechanical Systems and Complexes, Faculty of Electrical Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: ligerakk@gmail.com.

Protsenko Dmytro Petrovych – Ph.D., Associate Professor of the Department of Computerized Electromechanical Systems and Complexes, Faculty of Electrical Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email:procenko.d.p@vntu.edu.ua.

УДК 621.316.7

[1]
Я. А. Косенко
В. В. Мартинюк
[1]

ЗАСТОСУВАННЯ СУПЕРКОНДЕНСАТОРІВ ДЛЯ СТАБІЛІЗАЦІЇ ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У роботі представлено огляд проблеми стабільності сучасних електроенергетичних систем, що посилюється через інтеграцію відновлюваних джерел енергії. Наведено аналіз фізичних принципів роботи суперконденсаторів та їх ключових характеристик. Проведено порівняльний аналіз суперконденсаторів та акумуляторних батарей за такими параметрами, як густина потужності, густина енергії та швидкість реакції. Визначено перспективи застосування цих пристроїв для надання послуг швидкого регулювання частоти та покращення якості напруги в електричних мережах.

Ключові слова: суперконденсатор, іоністор, стабілізація частоти, якість електроенергії, відновлювані джерела енергії, накопичувач енергії, швидка частотна характеристика.

Abstract

The paper provides an overview of the stability problem in modern power systems, which is exacerbated by the integration of renewable energy sources. An analysis of the physical principles of supercapacitors and their key characteristics is presented. A comparative analysis of supercapacitors and battery storage is provided based on parameters such as power density, energy density, and response time. The prospects for using these devices for providing fast frequency response services and improving voltage quality in electrical grids are identified.

Keywords: supercapacitor, ionistor, frequency stabilization, power quality, renewable energy sources, energy storage, fast frequency response.

Вступ

Сучасна електроенергетика переживає фундаментальну трансформацію, пов'язану з масовим впровадженням відновлюваних джерел енергії (ВДЕ), таких як сонячні та вітрові електростанції. Їхня популярність пояснюється екологічними перевагами, проте існує низка технічних викликів. Одним із найбільш суттєвих недоліків є нестабільність їхньої генерації, відома як переривчастість [5]. Це призводить до швидких і непередбачуваних коливань потужності, різких змін у її потоках (високі швидкості нарощування/зниження) та загального зниження обертової інерції системи, яка є критично важливою для підтримки стабільності частоти. Усунення цих негативних впливів вимагає застосування новітніх технологічних підходів, серед яких ключову роль відіграють системи накопичення енергії [4].

Сьогодні для стабілізації мереж використовуються різноманітні підходи. Традиційні методи передбачають використання резервів потужності на теплових та гідроелектростанціях. Цей підхід перевірений часом, проте має обмеження через відносно низьку швидкість реакції та значні експлуатаційні витрати. Новітні методи, навпаки, спираються на розвиток силової електроніки та систем накопичення. Акумуляторні батареї здатні накопичувати великі обсяги енергії, але їхня швидкість реакції та кількість циклів заряду/розряду є обмеженими [3]. На цьому тлі особливої актуальності набуває використання суперконденсаторів (іоністорів) — пристроїв, здатних миттєво поглинати або віддавати значну потужність, завдяки чому можна досягти значного підвищення стабільності енергосистеми [2].

Результати дослідження

Розглянемо ключові характеристики суперконденсаторів та проведемо порівняння їх з іншими технологіями. Суперконденсатори, на відміну від звичайних конденсаторів, використовують механізм подвійного електричного шару (ПЕШ) на межі "електрод-електроліт". Завдяки застосуванню пористих матеріалів із винятково великою площею поверхні, таких як активоване вугілля, вдається накопичувати значний заряд електростатично, без хімічних реакцій [1]. Це забезпечує унікальні властивості: високу густину потужності, практично миттєвий заряд/розряд та величезну кількість циклів (понад 500 тис.).

Важливо розуміти, що акумулятори та суперконденсатори не є конкурентами, а доповнюють одна одну. Їхня принципова відмінність полягає у способі накопичення енергії: акумулятори використовують повільні хімічні реакції, що призводять до деградації матеріалів, тоді як суперконденсатори — швидкий фізичний процес розділення зарядів, що і забезпечує їхню виняткову довговічність. Суперконденсатори використовуються як буфер для миттєвої компенсації коливань потужності, надаючи так звану швидку частотну характеристику (Fast Frequency Response, FFR). Вони поглинають енергію при різкому зростанні генерації і миттєво віддають її при провалах, підтримуючи стабільність частоти. Крім того, вони значно покращують якість електроенергії, компенсуючи короткочасні провали напруги [4].

Таблиця 1. Порівняння характеристик накопичувачів енергії

Характеристика	Акумулятор (Li-ion)	Суперконденсатор
Густина потужності	Середня	Дуже висока
Густина енергії	Висока	Низька
Швидкість заряду/розряду	Хвилини/години	Секунди
Кількість циклів	Тисячі	Сотні тисяч/мільйони
Основна роль	Зберігання енергії	Покриття піків потужності

У таблиці представлено порівняльний аналіз основних експлуатаційних характеристик літій-іонних акумуляторів та суперконденсаторів. Як видно з таблиці, акумулятори характеризуються високою густиною енергії, що дозволяє їм накопичувати значні її обсяги для тривалого живлення, однак вони поступаються суперконденсаторам за густиною потужності та швидкістю заряду/розряду. Суперконденсатори, навпаки, демонструють надзвичайно високу густину потужності та здатність до миттєвого заряду/розряду, що робить їх ідеальними для короткочасного покриття пікових навантажень. Крім того, вони мають значно більший ресурс циклів, що є критично важливим для задач частотного регулювання. Таким чином, основна роль акумуляторів полягає у довготривалому зберіганні енергії, тоді як суперконденсатори ефективні для миттєвої компенсації потужності.

Висновки

Стабілізація частоти та напруги є важливим етапом для забезпечення надійної роботи сучасних електромереж. Сучасні підходи, зокрема використання суперконденсаторів, пропонують значні переваги завдяки унікальному поєднанню високої густини потужності та довговічності. Майбутнє стабілізації мереж полягає в інтелектуальних гібридних системах накопичення енергії (ГСНЕ), де суперконденсатори покривають миттєві піки потужності, а акумулятори забезпечують довготривале енергопостачання. Таке поєднання не лише покращує технічні параметри, але й оптимізує економічну доцільність проєктів накопичення енергії. Гармонійне поєднання традиційних та новітніх підходів дозволить створити більш ефективні, надійні та гнучкі системи електропостачання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Miller J.R., Simon P. Materials for electrochemical capacitors. Science, 2008, 321(5889), 651-652.
2. Шевченко А. Б., Поліщук В. Г. Гібридні системи накопичення енергії для стабілізації мікромереж. Вісник інженерної академії України, 2022, 2(1), 45-51.
3. Kouchachvili L., Yaïci W., Entchev E. Hybrid battery/supercapacitor energy storage system for the electric vehicles. Journal of Power Sources, 2018, 374, 237-248.
4. Бойко В.М., Гриб О.Г. Аналіз ефективності систем накопичення енергії для підвищення якості електроенергії. Електроніка та автоматика, 2021, 18-24.
5. Chen H., Cong T. N., Yang W. Progress in electrical energy storage system: A critical review. Progress in Natural Science, 2009, 19(3), 291-312.

Косенко Ярослав Анатолійович — студент групи 3КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: aroslavbezdonata@gmail.com

Науковий керівник: ***Мартинюк Володимир Валерійович*** — доцент кафедри загальної фізики Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua

Kosenko Yaroslav Anatoliyovych — student of group 2CS-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: aroslavbezdonata@gmail.com

Academic supervisor: **Martyniuk Volodymyr Valeriiovych** — Associate Professor of the Department of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua

УДК 621.3

Д. Л. Приймак
В. В. Мартинюк

Електромеханіка: принципи, застосування та значення у сучасному світі

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглядаються основні принципи електромеханіки — науки, що поєднує електрику та механіку. Зосереджено увагу на ключових компонентах електромеханічних систем, таких як електродвигуни, сенсори, приводи, та на їхньому застосуванні у промисловості, транспорті й побутовій техніці. Також підкреслено значення електромеханіки для розвитку автоматизації, робототехніки та "розумних" технологій.

Ключові слова: електромеханіка, електродвигун, привід, автоматизація, робототехніка, сенсор, управління.

Abstract

The report explores the fundamental principles of electromechanics — a field that combines electricity and mechanics. It focuses on the key components of electromechanical systems, such as electric motors, sensors, and drives, as well as their applications in industry, transportation, and household appliances. The importance of electromechanics for the development of automation, robotics, and smart technologies is also emphasized.

Keywords: electromechanics, electric motor, drive, automation, robotics, sensor, control.

Вступ

У сучасному світі електромеханіка займає надзвичайно важливе місце. Вона є основою функціонування більшості машин, механізмів та пристроїв, що використовуються у повсякденному житті та промисловості. Її значення зростає з кожним роком, адже інженерні рішення дедалі більше орієнтуються на автоматизацію, енергоефективність та цифрові технології. Електромеханіка — це наука, яка об’єднує принципи електротехніки та механіки, дозволяючи створювати системи, що здатні перетворювати електричну енергію в механічну та навпаки, забезпечуючи при цьому точне керування рухом та силовими процесами.

Принципи роботи електромеханічних систем

Суть електромеханіки полягає у взаємодії електричних і механічних процесів. Це означає, що електрична енергія може бути використана для створення руху або сили, і навпаки — механічний рух може бути перетворений на електричну енергію. Основу цієї взаємодії становлять закони електромагнетизму. Наприклад, завдяки явищу електромагнітної індукції, коли провідник рухається в магнітному полі або через нього протікає струм, виникають сили, що змушують механічні частини обертатися або переміщатися.

У будь-якій електромеханічній системі є складові, які відповідають за виконання певних функцій: двигуни створюють рух, генератори перетворюють механічну енергію у струм, а спеціальні виконавчі пристрої здійснюють необхідні дії. Окрім цього, система може містити елементи керування та зворотного зв’язку, які дозволяють точно налаштовувати роботу всіх компонентів у реальному часі. Сучасні електромеханічні системи часто інтегруються з мікропроцесорами, що забезпечує високу точність і гнучкість у виконанні завдань.

Сфери застосування електромеханіки

Електромеханіка знайшла застосування практично в усіх сферах людської діяльності. У промисловості вона забезпечує роботу складних автоматизованих систем. Сучасні заводи й фабрики активно використовують електромеханічні маніпулятори, верстати з числовим програмним керуванням, а також роботизовані комплекси, які виконують завдання з високою точністю і швидкістю. Завдяки електромеханіці стало можливим масове виробництво продукції з мінімальним людським втручанням.

У транспортній сфері електромеханічні системи відіграють ключову роль. Електричні двигуни є серцем електромобілів, поїздів, трамваїв та інших видів транспорту. Сучасні автомобілі також оснащуються системами, які регулюють кермо, гальмування, підвіску — і все це керується електромеханічними елементами. Особливо актуальним є використання таких систем у зв'язку з пошуком альтернативи традиційним двигунам внутрішнього згоряння та потребою зниження шкідливих викидів.

У побуті електромеханіка стала звичною частиною нашого повсякденного життя. Пральні машини, пилососи, кухонні комбайни, електробритви, вентилятори — всі ці прилади функціонують завдяки взаємодії електричних і механічних частин. Ми часто навіть не замислюємося, наскільки складні процеси стоять за простими на вигляд діями.

Не менш важливе значення електромеханіка має у медицині. Там вона використовується в обладнанні, що допомагає точно дозувати ліки, підтримувати життєво важливі функції пацієнтів,також використовується у пристроях для діагностики — таких як томографи чи апарати ультразвукового дослідження. Крім того, розвиваються напрямки створення реабілітаційних екзоскелетів і медичних роботів.

У галузі авіації та космічних технологій електромеханічні системи забезпечують стабілізацію, керування поверхнями літальних апаратів, відкриття та закриття модулів. У космосі, де ручне втручання неможливе, особливо важливою є надійність і точність таких систем.

Значення електромеханіки у сучасному світі

У XXI столітті електромеханіка стала основним елементом розвитку новітніх технологій. Вона забезпечує автоматизацію, точне керування, безпеку та ефективність. Саме завдяки цій галузі стає можливим впровадження концепції "розумного дому", "розумного транспорту" та промисловості нового покоління.

Також вона відіграє велику роль у впровадженні екологічно чистих технологій. Перехід на електротранспорт, розвиток вітрової та сонячної енергетики, вдосконалення систем енергозбереження — усе це стало можливим завдяки електромехані. Сучасні вітрові турбіни, наприклад, оснащені складними механізмами, які автоматично налаштовують положення лопатей залежно від сили вітру.

Особливо стрімко розвивається напрям мініатюрних електромеханічних систем — MEMS. Вони використовуються в смартфонах, планшетах, дронах, автомобілях, сенсорах руху та навіть у біомедичних імплантах. Попри свої мікроскопічні розміри, ці системи виконують дуже точні вимірювання та дії.

Висновки

Електромеханіка — це фундаментальна наука, без якої неможливо уявити сучасний технічний світ. Вона поєднує фізику, інженерію та новітні технології, створюючи рішення, які роблять наше життя зручнішим, безпечнішим і продуктивнішим. Її застосування охоплює всі сфери — від побуту до космосу, від медицини до промисловості. Саме електромеханіка відкриває шлях до майбутнього, в якому машини працюють розумно, ефективно та злагоджено з цифровими системами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Electromechanical Device – ScienceDirect Topics [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.sciencedirect.com/topics/earth-and-planetary-sciences/electromechanical-device

2. Principles of Electromechanical Systems [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.site.uottawa.ca/~rhabash/BIECh16.pdf

3. Electromechanical Dynamics – MIT OpenCourseWare [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://ocw.mit.edu/ans7870/resources/woodson/textbook/emd_part1.pdf

Приймак Денис Леонідович — студент групи 3КН-24б, Факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: denispriym1@gmail.com

Науковий керівник: ***Мартинюк Володимир Валерійович*** — к.т.н., доцент кафедри загальної фізики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: gyravl6@gmail.com

Priymak Denis Leonidovych — student of group 3KN-24b, Faculty of Intellectual Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: denispriym1@gmail.com

Scientific advisor: ***Martyniuk Volodymyr Valeriyovych*** — Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: gyravl6@gmail.com

УДК 681.3

Р. М. Насадюк
В. О. Комар

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМ КЕРУВАННЯ ПОПИТОМ В ЛОКАЛЬНИХ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНИХ СИСТЕМАХ УКРАЇНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглядаються концепції локальних електроенергетичних систем (ЛЕС), основні напрямки та механізми систем керування попитом (DSM), включаючи енергоефективність та реагування на попит.

Ключові слова: системи керування попитом, локальні електроенергетичні системи, реагування на попит.

Abstract

The concepts of local energy systems (LES) are examined, along with the main directions and mechanisms of demand-side management (DSM), including energy efficiency and demand response.

Keywords: demand-side management (DSM), local energy systems (LES), demand response.

Вступ

Одним із перспективних напрямів енергоменеджменту є система керування попитом (Demand-side Management - DSM), яка дозволяє ефективно координувати споживання електроенергії на рівні кінцевих споживачів без необхідності значних капіталовкладень у нові генеруючі потужності [1].

У роботі розглядаються напрямки DSM, їх цілі, механізми та сфери застосування. Основою для аналізу виступають сучасні наукові підходи, висвітлені в літературі, що стосуються енергоменеджменту та розумних мереж, зокрема концепції інтегрованих систем керування.

Основна частина

Сучасна енергетика в Україні переживає період трансформації, змінюючись з традиційної централізованої системи до більш гнучких, розподілених та інтелектуальних систем. У цьому контексті ключову роль починають відігравати локальні електроенергетичні системи (ЛЕС).

ЛЕС – це частина загальної електроенергетичної системи, що об’єднує споживачів та джерела розосередженого генерування (в тому числі ВДЕ) і установки збереження енергії (УЗЕ) в межах певної географічної або технологічної зони.

ЛЕС може включати різноманітні джерела генерування, зокрема малі гідроелектростанції (МГЕС), сонячні (ФЕС) та вітрові електростанції (ВЕС), біогазові установки та дизель генератори (ДГ) [2]. Прикладом ЛЕС можуть слугувати промислові підприємства, територіальні громади, великі комерційні об’єкти, а також сучасні мікромережі, здатні працювати як автономно, так і синхронізовано з загальною мережею.

Для ефективного функціонування ЛЕС необхідно впроваджувати сучасні технології енергоменеджменту, зокрема керування попитом. Системи керування попитом (DSM) – це комплекс заходів та програм, спрямованих на зміну обсягів та графіку споживання електроенергії з метою підвищення ефективності функціонування електроенергетичної системи. DSM можна умовно поділити на дві великі категорії: заходи з підвищення енергоефективності (Energy Efficiency), спрямовані на довгострокове зниження загального рівня споживання, та заходи з керування навантаженням або реагування на попит (Demand Response, DR), що фокусуються на короткостроковій зміні моделей споживання у відповідь на потреби енергосистеми [3].

В таблицы 1 узагальнено основні напрямки DSM, їх цілі, механізми та сфери застосування, що забезпечує фундаментальне розуміння різноманітних підходів у рамках DSM. Це важливо, оскільки DSM охоплює широкий спектр стратегій, і розуміння їхніх цілей та механізмів є критичним для оцінки досліджень, спрямованих на їх удосконалення.

Таблиця 1. Напрямки DSM

Напрямки DSM	Основна ціль	Механізм	Сфера застосування
Зрізання піків (Peak Clipping)	Зменшення попиту в періоди пікового навантаження	Пряме управління навантаженням, цінові сигнали, стимули	Житловий, комерційний, промисловий
Заповнення провалів (Valley Filling)	Збільшення попиту в періоди мінімального навантаження	Стимулюючі тарифи, програми зарядки УЗЕ в нічний час	Житловий, промисловий
Перенесення навантаження (Load Shifting)	Переміщення споживання з пікових на непікові періоди	Тарифи за часом використання (ToU), ціноутворення в реальному часі (Real-Time Pricing)	Житловий, комерційний, промисловий
Стратегічне збереження (Strategic Conservation)	Зменшення загального річного споживання енергії	Програми енергоефективності, стандарти обладнання, освіта споживачів	Усі сектори
Ціноутворення за часом використання (Time-of-Use, ToU)	Заохочення споживачів до зміни часу споживання	Диференційовані ціни на електроенергію в різні періоди доби	Житловий, комерційний
Ціноутворення в критичні піки (Critical Peak Pricing)	Значне зниження попиту під час коротких періодів високого навантаження/цін	Дуже високі ціни протягом обмежених годин критичного піку	Комерційний, промисловий
Пряме управління навантаженням (Direct Load Control)	Зменшення навантаження енергопостачальною компанією під час піків	Дистанційне відключення/регулювання приладів споживачів	Житловий
Реагування на попит на основі стимулів (Incentive-based DR)	Зменшення або перенесення навантаження у відповідь на стимули	Фінансові винагороди за зміну споживання	Комерційний, промисловий

Основні напрямки впливу на добовий графік електроспоживання відображені на рисунку 1 [4].

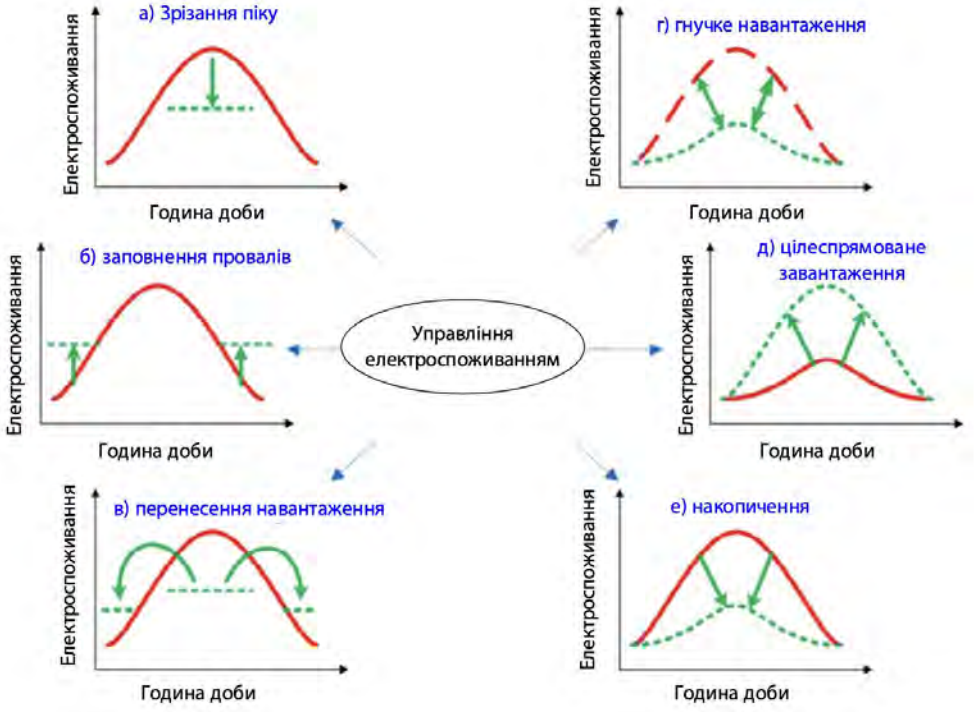

Рисунок 1. – Основні напрямки впливу на добовий графік електроспоживання.

Проте DSM не є просто набором окремих програм, це динамічний процес взаємодії між постачальниками електроенергії, операторами мереж та кінцевими споживачами. Ефективна реалізація програм DSM неможлива без відповідної технологічної інфраструктури. Ключовими елементами є "розумні" лічильники, системи моніторингу та керування типу SCADA або EMS, надійна комунікаційна інфраструктура, пристрої безпосереднього керування навантаженням, установки збереження енергії та платформи агрегації [5].

Висновки

ЛЕС, що об'єднують споживачів, джерела розосередженої генерації та установки збереження енергії, створюють передумови для підвищення надійності, ефективного інтегрування ВДЕ та економічних зисків. Впровадження систем керування попитом (DSM) у локальних електроенергетичних систем (ЛЕС) є одним із дієвих інструментів для вирішення комплексних завдань. Системи керування попитом, що включають заходи з енергоефективності, дозволяють змінювати обсяги та графіки споживання електроенергії, оптимізуючи роботу енергосистеми без значних капіталовкладень у нову генерацію.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Rezaei N., Ahmadi A., Deihimi M. A Comprehensive Review of Demand-Side Management Based on Analysis of Productivity: Techniques and Applications. *Energies*. 2022. Vol. 15, iss. 20. Art. no. 7614.

2. Лежнюк П. Д., Комар В. О., Сікорська О. В. Розосереджене генерування в задачах підвищення енергоефективності розподільних електричних мереж: Монографія. Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2023. 195 с.

3. Elazab R., Abdelnaby A. T., Ali A. A. Impacts of multiple demand-side management strategies on microgrids planning: a literature survey. *Clean Energy*. 2024. Vol. 8, no. 1. P. 36–54.

4. Rollo A., Serafini P., Aleotti F., Cilio D., Morandini E., Moneta D., Rossi M., Zulianello M., Angelucci V. Load Shifting and Demand-Side Management in Renewable Energy Communities: Simul-?tions of Different Technological Configurations. *Energies*. 2025. Vol. 18, iss. 4. Art. no. 872.

5. Chatuanramtharnghaka B., Deb S., Singh K. R., Ustun T. S., Kalam A. Reviewing Demand Response for Energy Management with Consideration of Renewable Energy Sources and Electric Vehicles. World Electric Vehicle Journal. 2024. Vol. 15, iss. 9. Art. no. 412.

Насадюк Руслан Миколайович — аспірант кафедри електричних станцій та систем, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: nalsur507@gmail.com

Комар Вячеслав Олександрович — д.т.н., професор, завідувач кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kvo1976@ukr.net

Ruslan NASADIUK — PhD student at the Department of Electrical Power Stations and Systems, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: nalsur507@gmail.com

Viacheslav KOMAR — Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Electric Power Stations and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kvo1976@ukr.net

УДК 621.316.13

Ю.В. Лащенко

С.Я. Вишневський

ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРУВАННЯ КОГЕНЕРАЦІЙНИХ УСТАНОВОК ДО ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглянуто актуальні виклики, пов'язані з інтеграцією когенераційних установок у систему розподіленої генерації електроенергії в Україні. Зокрема, проаналізовано технічні, економічні та регуляторні обмеження, що ускладнюють їхню участь у роботі енергосистеми..

Ключові слова: когенераційна установка, когенерація, балансування.

Abstract

The report discusses the current challenges associated with the integration of cogeneration plants into the distributed power generation system in Ukraine. In particular, it analyzes the technical, economic and regulatory constraints that hinder their participation in the power system...

Keywords: cogeneration unit, cogeneration, balancing.

Вступ

Енергосистема України опинилася у надзвичайно складному становищі. Унаслідок масованих російських атак знищено понад 8 ГВт генеруючих потужностей, що становить більше половини від пікового споживання в країні. Це призвело до запровадження графіків обмеження споживання електроенергії, спочатку для промисловості, а згодом — і для населення. В умовах загрози нових атак та тривалого дефіциту генерації дедалі більше зростає значення місцевої енергетичної автономності. На цьому фоні розподілена генерація — тобто виробництво електроенергії безпосередньо на місцях її споживання — постає як одне з реальних рішень.

Результати дослідження

Одним із ключових напрямків децентралізованого виробництва електроенергії є газова когенерація — технологія, що дозволяє одночасно виробляти тепло та електроенергію. Перевага такого підходу полягає в економічності: вироблену енергію можна споживати безпосередньо на місці, без додаткових витрат на транспортування та розподіл. До того ж газова інфраструктура в Україні менш уразлива до атак порівняно з електричними мережами.[2]

Яскравим прикладом ефективного впровадження когенерацій є місто Хмельницький. Іще з 2003 року тут почали розвивати цей напрямок. Станом на 2024 рік у місті встановлено 15 когенераційних установок загальною потужністю близько 7,5 МВт. У 2023 році було вироблено 21 млн кВт·год електроенергії, з яких

6 млн продано на ринок. Виробництво для внутрішніх потреб обходиться приблизно у 4,94 грн/кВт·год, що дешевше за ринкову ціну із врахуванням тарифу на розподіл. Проте продаж електроенергії на загальний ринок є збитковим — через низьку ринкову вартість (близько 3 грн/кВт·год), тому економічна доцільність когенерації зараз вища саме при власному споживанні.[3]

Наразі Україна змушена обирати між продовженням розвитку централізованої генерації або ж підтримкою децентралізованих рішень. Уряд планує добудувати 3-й і 4-й енергоблоки Хмельницької АЕС, загальною потужністю до 2 ГВт. Але вартість цього проєкту — близько 80 мільярдів гривень — а вразливість ліній передачі високої напруги (750/330 кВ) залишається критичною.

Альтернативою могла б стати та сама сума інвестицій, спрямована на встановлення приблизно 4 000 когенераційних установок по всій країні. Це дало б той самий приріст потужностей — 2 ГВт — але в набагато стійкішому, розподіленому форматі, стійкому до атак. Проте масове розгортання такої системи гальмується. Серед основних бар'єрів — тривалі строки проєктування, погоджень і монтажу (приблизно 6 місяців), дефіцит обладнання та відсутність державної програми підтримки. Ще одним викликом є високе споживання газу: одна когенераційна установка на 0,5 МВт потребує близько 3 000 м³ газу на добу.

Проблеми балансування когенерації

Передусім варто відзначити, що когенераційна установка, на відміну від сонячної чи вітрової, є керованим джерелом енергії. Вона може запускатися за потреби, що значно підвищує її цінність для балансування. Але навіть за цих умов виникають важливі технічні, економічні та регуляторні труднощі.

По-перше, когенерація за своєю природою працює насамперед від теплового навантаження, тобто генерація електроенергії є вторинною функцією. У теплий період року, коли попит на тепло мінімальний, когенерація працює не на повну потужність, або взагалі не працює. Це створює нерівномірність у виробництві електроенергії та ускладнює її прогнозування. Зокрема, неможливо забезпечити рівномірне покриття вечірнього піку споживання в теплі пори року.

По-друге, для сталого балансування системи необхідно мати можливість оперативно змінювати обсяги генерації. Проте більшість когенераційних установок не мають гнучких режимів роботи або працюють у фіксованому режимі, обумовленому тепловим графіком. Таким чином, їх участь у регулюванні частоти та потужності в реальному часі є обмеженою.

Ще одним викликом є відсутність локальної системи управління балансом. Навіть якщо в громаді працює кілька когенерацій, то зазвичай відсутні:

- автоматизовані системи диспетчеризації,
- погоджені режими роботи з оператором системи розподілу (ОСР),
- логіка взаємодії з мережею в режимі локальної мережі у разі аварійних відключень

Якщо когенерація працює в ізольованому режимі без координації з мережею, це може спричинити коливання напруги, перекоси фаз, аварійні перетоки енергії, що шкодить як мережам, так і самим установкам

Висновки

Досвід Хмельницького довів, що розподілена генерація реально підвищує енергетичну стійкість міста. У періоди масових блекаутів, коли мережа втрачала стабільність, місцеві котельні продовжували працювати завдяки когенераціям. Місто зберегло доступ до тепла, гарячої води, базової інфраструктури.

Це свідчить: розподілена генерація — це не теоретична ідея, а вже перевірене на практиці рішення, яке може відігравати ключову роль в енергетичній безпеці України. Проте без системної політики, пільгового ціноутворення на газ, механізмів фінансування та нормативного сприяння, такі ініціативи залишаться лише локальними успіхами.

Однак, хоча когенераційні установки мають високий потенціал для зміцнення енергетичної стійкості громад, їх ефективне включення до системи балансування електроенергії ускладнюється тепловою залежністю, відсутністю гнучких режимів роботи, недостатнім технічним та нормативним забезпеченням інтеграції у мережу. Для подолання цих викликів необхідно вдосконалити регулювання, стимулювати розвиток локальних систем управління та зберігання енергії, а також інтегрувати когенерацію у балансуючий ринок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Енергосистема України втратила 8 ГВт потужності через останні російські обстріли – прем'єр | Енергореформа URL: https://reform.energy/news/energosistema-ukraini-vtratila-8-gvt-potuzhnosti-cherez-ostanni-rosiyski-obstrili-premer-22557
2. Аналіз поточного стану енергосистеми та стратегії розвитку розосередженої генерації в україні І.В. Фролов Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», пр. Берестейський, 37, Київ, 03056, Україна
3. Від блекаутів узимку Україну може врятувати розподілена генерація. Як це працює? Досвід великого міста - Економічна правда URL: https://epravda.com.ua/publications/2024/05/10/713497/
4. Загальні вимоги до побудови та використання гібридних мікросистем в розподільних мережах Жаркін А.Ф., Палачов С.О., Попов В.А., Ткаченко В.В., Фролов І.В., 2022

Лащенко Юрій Володимирович — студент, факультет електроенергетики та електромеханіки, група ЕСМ-24м, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,

Вишневський Святослав Янович — кандидат технічних наук, доцент кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vyshnevskyj.s.y@vntu.edu.ua

Науковий керівник**:** ***Вишневський Святослав Янович*** — кандидат технічних наук, доцент кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vyshnevskyj.s.y@vntu.edu.ua

Lashchenko Y. - student, Vinnitsa National Technical University, student of power plants and systems department; Vinnitsa, Ukraine;

Supervisor: Vyshnevskii S. – Candidate of Technical Sciences (Ph.D.), Assistant Prjfessor of power plants and systems, Vinnitsa National Technical University,; Vinnitsa, Ukraine; vyshnevskyj.s.y@vntu.edu.ua.

УДК 681.12

В. О. Лесько
М. С. Юхимчук
Є. Ю. Калашник

ВПЛИВ ПОГОДНИХ УМОВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ФОТОЕЛЕКТРИЧНИХ УСТАНОВОК

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У роботі проаналізовано вплив погодних чинників на ефективність роботи фотоелектричних установок у трьох регіонах України з різними кліматичними умовами. Застосовано кореляційний і регресійний аналіз. Отримані дані дозволяють оптимізувати експлуатацію сонячних електростанцій.

Ключові слова: інсоляція, температура, пил, опади, фотоелектрична установка, ефективність.

Abstract

The paper analyzes the impact of weather factors on the efficiency of photovoltaic systems in three regions of Ukraine with different climatic conditions. Correlation and regression analysis was applied. The obtained data can be used to optimize the operation of solar power plants.

Keywords: solar radiation, temperature, dust, precipitation, photovoltaic system, efficiency.

Вступ

Сонячна енергетика є одним із провідних напрямків розвитку відновлюваних джерел енергії в Україні. Проте ефективність фотоелектричних систем залежить від погодних умов, що суттєво варіюються залежно від регіону. Недооцінка цих чинників у проєктуванні може призвести до суттєвих втрат виробництва електроенергії. Тому актуальним є дослідження впливу погодних параметрів на роботу побутових фотоелектричних установок.

Результати дослідження

У дослідженні аналізувалися погодні умови (інсоляція, температура повітря, вологість, опади та забруднення атмосфери) та їх вплив на ефективність побутових фотоелектричних установок у трьох регіонах України: Київській, Одеській та Львівській областях. Інсоляція показала найвищу кореляцію з виробленням електроенергії ($r = 0{,}89–0{,}94$). Максимальні значення виходу електроенергії спостерігалися влітку при високій сонячній активності. Температура повітря, при перевищенні +30 °C, негативно впливала на ККД панелей — втрати становили до 0,5 % на кожен градус. Відносна вологість і опади впливали опосередковано: після рясних дощів продуктивність зростала на 3–5 % завдяки очищенню поверхні панелей. Забруднення повітря у вигляді пилу та аерозолів знижувало продуктивність на 6–10 % у промислових районах. Сезонні зміни ефективності були найбільш вираженими у Львівській області через підвищену хмарність і опади.

Середньомісячні показники Інсоляція (Вт/м²), Темп. повітря (°C), Вироблення (кВт·год/день), в трьох областях наведенні в таблицях 1–3.

Таблиця 1 – Середньомісячні показники у Київській області (2024 р.)

Місяць	Інсоляція (Вт/м²)	Темп. повітря (°C)	Вироблення (кВт·год/день)
Січень	150	-5	0.8
Лютий	220	-1	1.2
Березень	350	5	2.8
Квітень	480	12	4.5
Травень	610	18	6.3
Червень	720	22	7.8
Липень	780	24	8.2
Серпень	740	23	7.9
Вересень	580	17	5.9
Жовтень	420	10	3.6
Листопад	280	4	2.0
Грудень	130	-2	0.9

Таблиця 2 – Середньомісячні показники в Одеській області (2024 р.)

Місяць	Інсоляція (Вт/м²)	Темп. повітря (°C)	Вироблення (кВт·год/день)
Січень	180	-2	1.0
Лютий	240	2	1.6
Березень	400	8	3.2
Квітень	550	15	5.0
Травень	700	20	7.0
Червень	800	24	8.5
Липень	850	26	9.0
Серпень	820	25	8.7
Вересень	650	18	6.5
Жовтень	500	12	4.0
Листопад	350	6	2.5
Грудень	190	0	1.2

Таблиця 3 – Середньомісячні показники в Львівської області (2024 р.)

Місяць	Інсоляція (Вт/м²)	Темп. повітря (°C)	Вироблення (кВт·год/день)
Січень	130	-6	0.6
Лютий	180	0	1.0
Березень	300	4	2.4
Квітень	450	10	3.8
Травень	580	15	5.2
Червень	670	19	6.5
Липень	720	21	7.0
Серпень	680	20	6.7
Вересень	520	14	5.0
Жовтень	380	8	3.0
Листопад	240	2	1.8
Грудень	140	-4	0.7

Висновки

Інсоляція є основним фактором, що визначає ефективність сонячних електростанцій. Високі температури повітря знижують продуктивність фотоелектричних панелей. Опади можуть мати як негативний, так і позитивний ефект — з одного боку, зменшення прозорості атмосфери, з іншого — очищення панелей. Забруднення атмосфери пилом значно знижує ККД, особливо у промислових районах. Отримані результати доцільно враховувати під час проєктування, вибору місця встановлення та технічного обслуговування сонячних електростанцій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Стрембіцький П., Юхимчук М., Лесько В., Перепелиця С. (2025). Централізований моніторинг інфраструктури з використанням системи THANOS: перспективи та виклики. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical Sciences, 347(1),417-422. https://doi.org/10.31891/2307-5732-2025-347-57

2. ПЕРЕПЕЛИЦЯ, С., ЮХИМЧУК, М., & ЛЕСЬКО, В. (2025). МОДЕЛЮВАННЯ КІБЕРФІЗИЧНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ НЕГАТИВНИХ ЗОВНІШНІХ ФАКТОРІВ. MEASURING AND COMPUTING DEVICES IN TECHNOLOGICAL PROCESSES, (1), 7–12. https://doi.org/10.31891/2219-9365-2025-81-1

3. INTEGRATION OF TECHNICAL SAW AND ARTICLE INTELLIGENCE SYSTEMS FOR AUTOMATED IMAGE RECOGNITION IN ENERGY SUPPLEMENTS https://scholar.google.com.ua/scholar?oi=bibs&cluster=14671619364537646885&btnI=1&hl=uk https://scholar.google.com.ua/scholar?oi=bibs&cluster=14671619364537646885&btnI=1&hl=uk М Юхимчук, В Лесько - Міжнародна науково-технічна конференція з оптико-електронних інформаційних технологій "ФОТОНІКА – ODS 2025" , 2025 https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/ods/ods_2025/paper/view/23067)https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/ods/ods_2025/paper/view/23067

Калашник Євгеній Юрійович — студент групи ВДЕ-23б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kalashnykevgenij@gmail.com

Лесько Владислав Олександрович — к.т.н. доц. кафедри ЕСС, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Leskovlad@ukr.net

Юхимчук Марія Сергіївна — д.т.н. професор кафедри Комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: umcmasha@gmail.com

Науковий керівник: ***Лесько Владислав Олександрович*** — к.т.н. доц. кафедри ЕСС, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Kalashnyk Yevheniy Y. — Department of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : kalashnykevgenij@gmail.com

Lesko Vladyslav O. — Dr. Sc. (Eng.), Associate Professor Department of Electrical Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : Leskovlad@ukr.net

Yukhimchuk Maria S. — Dr. Sc. (Eng.), Professor of the Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : umcmasha@gmail.com

Supervisor: ***Lesko Vladyslav O.*** — Dr. Sc. (Eng.), Associate Professor Department of Electrical Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 681.12

Я.Д.Маклюк[1]
В.О.Лесько[2]
М.С. Юхимчук[3]

ВПЛИВ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ НА ПОКАЗНИКИ ЯКОСТІ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

[1] Вінницький національний технічний університет;
[2] кафедра електричних станцій та систем
[3] кафедра комп'ютерних систем управління

Анотація

Метою роботи є оцінка змін показників якості електроенергії при інтеграції ВДЕ у електропостачальні системи. Результати досліджень демонструють, що інтеграція сонячних та вітрових електростанцій спричиняє зміни в частоті, напрузі, гармонічних складових та ємпедансі системи.

Ключові слова: відновлювані джерела енергії, якість електроенергії, фотоелектрична установка, вітроелектрична установка.

Abstract

The aim of this work is to assess changes in power quality indicators when integrating RES into power supply systems. The results of the research demonstrate that the integration of solar and wind power plants causes changes in frequency, voltage, harmonic components and system impedance.

Keywords: *renewable energy sources, power quality, photovoltaic power plant, wind power plant, power supply system*

Вступ

Зростання частки відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) у світовому енергетичному балансі зумовлює необхідність переосмислення підходів до управління електричними мережами. Сонячні, вітрові та інші ВДЕ стали важливими складовими енергосистем, однак їх інтеграція пов'язана з новими технічними викликами, серед яких особливе місце займає вплив на показники якості електроенергії (ЯЕ).

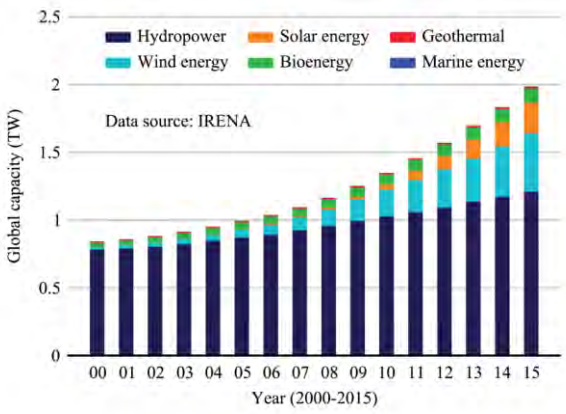

Рис.1 Глобальна сукупна потужність відновлюваних джерел енергії за період 2000-2015 рр. на основі даних, наданих IRENA, де гідроенергетика також включає гідроакумулюючі та змішані електростанції; морська енергетика охоплює енергію припливів, хвиль та океану.

Методологія

Об'єктом дослідження є розподільна мережа з включенням фотоелектричних (ПЕ) установок та вітроелектричних установок (ВЕУ). Розглянуто варіанти з різним рівнем встановленої потужності (від

10% до 50% від загального навантаження) та різними погодними умовами, що впливають на генерацію.

Ключові параметри, що аналізувалися: рівень напруги, частота, гармонічний склад струму та напруги, коефіцієнт потужності, перехідні процеси при раптових змінах навантаження чи генерації.

У деяких країнах, таких як Німеччина, значна частина виробництва електроенергії здійснюється розподіленими фотоелектричними системами. Щоб забезпечити надійну, ефективну та менш шкідливу передачу сонячної фотоелектричної енергії до розподіленої мережі, фотоелектричні системи з розподіленим розподілом електроенергії повинні відповідати набагато суворішим вимогам, ніж будь-коли раніше. На щастя, керування електронними перетворювачами потужності фотоелектричних систем може забезпечити ці функції за допомогою інтелектуальних інверторів. [3]

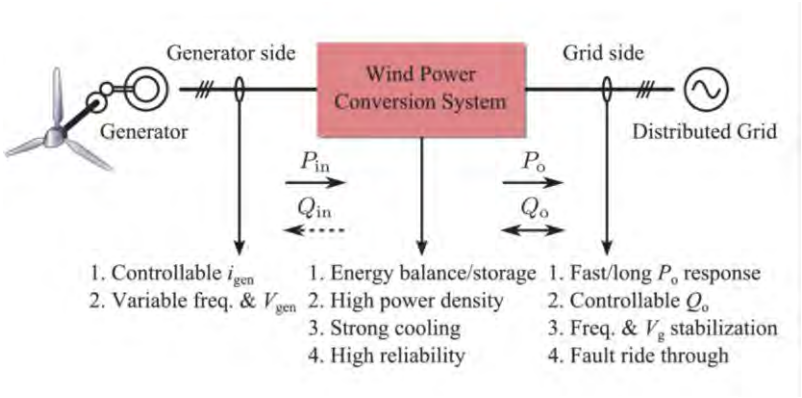

Рис. 2. Вимоги до DPGS на основі енергосистеми вітрової турбіни, де Pin і Qin є активною та реактивною потужністю, що обмінюється між генератором та силовим електронним перетворювачем, відповідно, а Po і Qo є активною та реактивною потужністю, що обмінюється між перетворювачем потужності та мережею відповідно.

Потужність фотоелектричної системи генерації не така велика, як у вітроенергетичної системи. Більше того, характеристика потужності фотоелектричної розвідувальної установки (РПГУ) сумісна з поведінкою розподіленої мережі; таким чином, вимоги легше задовольнити, ніж вимоги вітрової РПГУ[3].

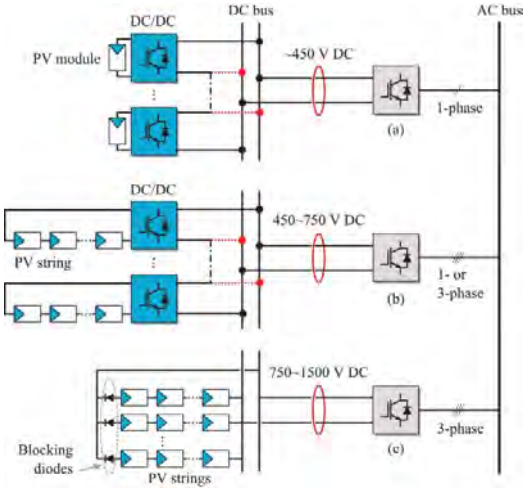

Рис. 2. Основні схеми підключення підключення фотоелектричних систем до мережі змінного струму (з'єднання шини постійного струму можуть бути послідовними або паралельними): (a) модульний фотоелектричний інвертор для застосувань малої потужності; (b) стрінговий інвертор для застосувань середньої потужності; та (c) центральні інвертори для комерційних або комунальних систем.

Результати дослідження

Результати моделювання демонструють, що при інтеграції ВДЕ:

- Напруга в точках приєднання змінюється в межах ±5%, але у випадках високої генерації ПЕ можливе перевищення допустимого рівня.
- Частотні коливання незначні, проте при великій долі ВЕУ спостерігається зростання флуктуацій у межах ±0.2 Гц.
- Коефіцієнт гармонік збільшується до 3–4%, що перевищує стандартні межі (2–3%) у випадку відсутності фільтрації.
- В умовах різкого зниження генерації ПЕ (наприклад, при затіненні) виникають перехідні процеси з тривалістю до 2 секунд.

Показник	Норма (ДСТУ)	Без ВДЕ	ВДЕ 30%	ВДЕ 50%
Напруга (відхилення)	±5%	0.8%	3.2%	6.1%
Частота (відхилення)	±0.2 Гц	0.05 Гц	0.11 Гц	0.18 Гц
Загальний коеф. гармонік (THD)	≤ 3%	1.2%	2.8%	4.5%
Час перехідних процесів	-	0.3 с	1.1 с	2.0 с

Усі ці дані свідчать про необхідність використання компенсуючих засобів та систем регулювання, що враховують специфіку генерації ВДЕ. Отримані результати підтверджують висновки попередніх досліджень щодо впливу ВДЕ на ЯЕ. Підвищення рівня напруги при високій генерації ПЕ узгоджується з результатами, наведеними в [3], де також вказано на необхідність локального регулювання напруги.

Підвищення коефіцієнта гармонік пояснюється роботою інверторів, які мають нелінійні характеристики та генерують вищі гармоніки. Відсутність належної фільтрації може спричиняти збої в роботі електронного обладнання.

Висновки

Інтеграція ВДЕ, зокрема ПЕ та ВЕУ, впливає на показники якості електроенергії. Найбільші зміни спостерігаються у напрузі, гармоніках та тривалості перехідних процесів. Розширення ВДЕ вимагає впровадження інтелектуальних систем керування, засобів автоматичного регулювання та компенсації.

На практиці рекомендується:

- застосування активних фільтрів для зниження гармонік;
- локальне регулювання напруги;
- використання накопичувачів енергії;
- впровадження систем прогнозування генерації.

Подальші дослідження мають охоплювати вивчення гібридних систем, реальні сценарії змін генерації та споживання, інтеграцію розумних мереж (smart grids).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Стрембіцький П., Юхимчук М., Лесько В., Перепелиця С. (2025). Централізований моніторинг інфраструктури з використанням системи THANOS: перспективи та виклики. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical Sciences, 347(1),417-422.

2. ПЕРЕПЕЛИЦЯ, С., ЮХИМЧУК, М., & ЛЕСЬКО, В. (2025). МОДЕЛЮВАННЯ КІБЕРФІЗИЧНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ НЕГАТИВНИХ ЗОВНІШНІХ ФАКТОРІВ. MEASURING AND COMPUTING DEVICES IN TECHNOLOGICAL PROCESSES, (1), 7–12.

3. INTEGRATION OF TECHNICAL SAW AND ARTICLE INTELLIGENCE SYSTEMS FOR AUTOMATED IMAGE RECOGNITION IN ENERGY SUPPLEMENTS М Юхимчук, В Лесько - Між-

народна науково-технічна конференція з оптико-електронних інформаційних технологій "ФОТОНІКА − ODS 2025" ,

4. Blaabjerg, F., Yang, Y., Yang, D., & Wang, X. (2017). Distributed power-generation systems and protection. *Proceedings of the IEEE*, 105(7), 1311-1331.

5. Farhoodnea, M., Mohamed, A., Shareef, H., & Zayandehroodi, H. (2012). Power quality impacts of renewable energy based generators and electric vehicles on distribution systems. *Procedia Engineering*.

6. International Renewable Energy Agency (IRENA). (Mar. 2016). Renewable Energy Capacity Statistics, accessed on Mar. 6, 2017. [Online]. Available: http://www.irena.org/DocumentDownloads/Publications/IRENA_RE_Capacity_Statistics_2016.pdf

Маклюк Ярослав Дмитрович — студент групи 1ЕСМ-23б, факультет електроенергетики, електротехніки та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: mak.yar2006@gmail.com

Лесько Владислав Олександрович — к.т.н. доц. кафедри ЕСС, Вінницький національний технічний університет, e-mail: Leskovlad@ukr.net

Юхимчук Марія Сергіївна — д.т.н. професор кафедри Комп'ютерних систем управління,, Вінницький національний технічний університет, e-mail: umcmasha@gmail.com

Науковий керівники: ***Лесько Владислав Олександрович*** — к.т.н. доц. кафедри ЕСС, Вінницький національний технічний університет, e-mail: Leskovlad@ukr.net

Юхимчук Марія Сергіївна — д.т.н. професор кафедри Комп'ютерних систем управління,, Вінницький національний технічний університет, e-mail: umcmasha@gmail.com

Makulyk Yaroslav Dmytrovych — student of group 1ESM-23b, Faculty of Electric Power Engineering, Electrical Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mak.yar2006@gmail.com

Lesko Vladislav Oleksandrovych — Ph.D., Associate Professor, Department of ESS, Vinnytsia National Technical University, e-mail: Leskovlad@ukr.net

Yukhimchuk Maria Serhiivna — Doctor of Technical Sciences, Professor, Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, e-mail: umcmasha@gmail.com

Scientific supervisors*: Lesko Vladislav Oleksandrovych* — Ph.D., Associate Professor, Department of ESS, Vinnytsia National Technical University, e-mail: Leskovlad@ukr.net

Yukhimchuk Maria Sergeevna — Doctor of Technical Sciences, Professor, Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, e-mail: umcmasha@gmail.com

УДК 681.12

О. Є. Рубаненко
К. А. Буток

ЗАХИСТ ЕЛЕКТРИЧНОГО ОБЛАДНАННЯ ВП 6КВ АЕС

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто особливості захисту електрообладнання власних потреб 6 кВ на атомній електростанції, яке забезпечує живлення важливих технологічних механізмів енергоблока. Описано основні типи релейного захисту: максимальний струмовий, захист від замикань на землю, диференційний, тепловий, а також АПВ. Показано значення Релейного захисту і сучасних його мікропроцесорних пристроїв для підвищення надійності роботи енергоблока.

Ключові слова: АЕС, власні потреби, 6 кВ, релейний захист, електродвигуни, трансформатори, АПВ, мікропроцесорні пристрої.

Abstract

The paper discusses the protection features of 6 kV auxiliary power equipment at a nuclear power plant, which supplies essential technological units of the power unit. The main types of relay protection are described: overcurrent, earth fault, differential, thermal protection, and automatic reclosing. The importance of diagnostics and modern microprocessor-based protection devices for improving the reliability of the unit is highlighted.

Keywords: NPP, auxiliary power, 6 kV, relay protection, electric motors, transformers, automatic reclosing, microprocessor devices.

Вступ

Система власних потреб (ВП) атомної електростанції (АЕС) забезпечує живленням усі важливі технологічні механізми, які необхідні для безпечної та стабільної роботи енергоблока як у нормальних, так і в аварійних умовах. Особливе місце в цій системі займає електрообладнання, що працює на напрузі 6 кВ, зокрема трансформатори, електродвигуни, шинопроводи, вимикачі, кабельні лінії тощо. Надійний захист цього обладнання є критично важливим для запобігання аваріям, обмеження зони пошкоджень та забезпечення оперативного відновлення роботи.

Основними задачами захисту електрообладнання є виявлення та відключення пошкоджених ділянок ВП у найкоротший термін, забезпечення селективності дії захистів, запобігання поширенню аварій на інше обладнання та збереження енергопостачання найбільш відповідальних споживачів.

Система захисту обладнання 6 кВ містить різні види релейного захисту, наприклад, захист, який реагує на збільшення струму статора. Враховуючи особливості асинхронного режиму, захист виконують з використанням одного вимірювального реле струму, яке контролює струм будь-якої фази обмотки статора електродвигуна 6кВ. Як правило, реле вмикається в зворотний провід трансформаторів струму, які зібрано за схемою неповної зірки. Також використовується захист, який реагує на втрату збудження. Для синхронних двигунів (СД) з електромашинними пристроями збудження в якості вимірювального орган захисту використовується встановлене в коло обмотки збудження реле контролю струму нульової послідовності, яке фіксує зникнення струму збудження [1]. Також використовуються захисти, які реагують на зміну фазного кута між струмом фази статора синхронного двигуна (СД) та напругою. Цей кут має місце в асинхронному режимі. Захисти здатні реагувати на зміну внутрішнього кута синхронного електродвигуна, при надійному їх виконанні найбільш якісно реагують на параметри асинхронного режиму. Вони реагують на зміну кута електрорушійної сила (ЕРС) синхронного двигуна (СД) та вектором напруги мережі живлення СД 6кВ [1].

Захист від замикань на землю - актуальний для пристроїв власних потреб (ВП) з ізольованою нейтраллю, які застосовуються на шинопроводах 6 кВ ВП. Диференційний захист трансформаторів ВП та шин - забезпечує швидке й надійне виявлення внутрішніх пошкоджень ВП [2]. Тепловий захист двигунів - запобігає перегріву обмоток при перевантаженнях або при тривалому пуску. Автоматичне повторне вмикання (АПВ) - дає змогу відновити роботу лінії 6кВ ВП після короткочасного пошкодження.

Окремо варто відзначити, що до складу системи 6 кВ входять і найбільш відповідальні споживачі-насоси систем охолодження реакторної установки АЕС, системи пуску дизель-генераторів, компресори та інші пристрої, від яких залежить ядерна та радіаційна безпека АЕС [2]. Тому захист цих елементів має багаторівневу побудову та дублювання.

Також велике значення має діагностування і технічне обслуговування пристроїв релейного захисту власних потреб, що дозволяє забезпечити роботоздатність у будь-який момент. На сучасних АЕС застосовуються мікропроцесорні пристрої релейного захисту, які забезпечують не лише високу точність і швидкодію, а й можливість автоматизованого контролю, реєстрації подій і віддалений контроль параметрів налаштування.

Висновки

Таким чином, система захисту електрообладнання 6 кВ власних потреб АЕС є важливим елементом загальної структури електропостачання, що забезпечує безпечну, безперебійну та економічну роботу енергоблока. Якісне проектування, налагодження та обслуговування системи власних потреб дозволяє зменшити ризики виникнення аварійних ситуацій і забезпечити стабільну експлуатацію атомної електростанції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Тептя В. В., Комар В. О., Нетребський В. В., Рубаненко О. О. Релейний захист високовольтних електродвигунів. Частина 2: електронний навчальний посібник комбінованого (локального та мережевого) використання [Електронний ресурс]: Навчальні посібники. -Вінниця: ВНТУ, 2022. – 136с.

2. Кідиба В.П. Релейний захист електроенергетичних систем: Підручник. – Львів: Видавництво Національного університету "Львівська політехніка", 2013. – 533 с.

Буток Костянтин Андрійович — студент групи ЕС-24м, кафедра електричних станцій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: butok.kosta@gmail.com.

Рубаненко Олександр Євгенійович — к.т.н., професор кафедри електричних станцій і систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця. e-mail: rubanenkoae@ukr.net

Butok Konstantin Andriyovych — student of the ES-24m group, Department of Electrical Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: butok.kosta@gmail.com.

Rubanenko Oleksandr Yevheniyovych — Ph.D., Professor of the Department of Electrical Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: rubanenkoae@ukr.net

УДК 621.311.25

Старинець Ю. О.
Лесько В. О.
Юхимчук М. С.

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ВОДНЕВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ АКУМУЛЮВАННЯ НАДЛИШКОВОЇ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація.

У статті розглянуто потенціал використання водню як засобу для зберігання надлишкової електроенергії, що виробляється з відновлюваних джерел. Проаналізовано технології електролізу, сценарії впровадження в Україні, а також техніко-економічні та екологічні переваги водневих рішень.

Ключові слова: водень, акумулювання енергії, електроліз, відновлювана енергія, зелений водень.

Abstract.

The article examines the potential of hydrogen as a means of storing surplus electricity generated from renewable sources. Electrolysis technologies, implementation scenarios in Ukraine, and the techno-economic and environmental benefits of hydrogen solutions are analyzed.

Keywords: hydrogen, energy storage, electrolysis, renewable energy, green hydrogen.

Вступ

Зміни клімату, зростання попиту на чисту енергію та необхідність скорочення викидів парникових газів стимулюють трансформацію світової енергетики. Особливо актуальним стає питання зберігання надлишкової електроенергії з ВДЕ, яка в пікові періоди перевищує попит.

Одним з ефективних рішень є виробництво «зеленого» водню шляхом електролізу води. Водень можна зберігати тривалий час і використовувати як паливо чи енергетичний носій. Це сприятиме енергетичній безпеці України та зменшенню імпортної залежності.

Згідно з Водневою стратегією України, країна має значний потенціал у цій сфері завдяки потужностям ВДЕ, інфраструктурі та близькості до ринку ЄС. [1, 2, 3]

Мета роботи — проаналізувати перспективи використання водневих технологій для акумулювання надлишкової електроенергії в Україні.

Результати дослідження

ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ТА ЗБЕРІГАННЯ ВОДНЮ

Серед найбільш розвинених технологій електролізу:

- Alkaline (AEL) — доступна за ціною, підходить для тривалих навантажень.
- Proton Exchange Membrane (PEM) — висока швидкодія, зручно для змінної генерації.
- Solid Oxide (SOEC) — ефективна при високих температурах.

Формула оцінки маси водню з електроенергії:

$$E_{H_2} = n \cdot \Delta H$$

де — n маса водню (в кг), а $\Delta H \approx 33.3$кВт·год/кг.

ПЕРЕВАГИ ВОДНЕВОГО АКУМУЛЮВАННЯ

Порівняння з іншими технологіями зберігання:

Технологія	**ККД (%)**	**Тривалість зберігання**	**Екологічність**
Літій-іонні батареї	90	Години/дні	Середня
Водень	40–60	Тижні/місяці	Висока
Гідроакумуляція	75	Дні	Висока

ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ

Україна має значні можливості для виробництва водню завдяки:

- високому потенціалу ВДЕ,
- наявності промислової інфраструктури,
- географічній близькості до ринку ЄС.

Очікується, що до 2040 року Україна зможе виробляти до 5–10 млн тонн H_2 на рік, забезпечуючи до 25% потенційного експорту водню до ЄС.

ЕКОНОМІЧНІ ТА ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ

Собівартість «зеленого» водню знижується: з \$4.5/кг у 2020 році до прогнозованих \$1.5/кг до 2035 року. При цьому використання водню замість традиційного палива дозволяє скоротити викиди CO_2 майже до нуля.

Висновки

Водневі технології є перспективним напрямком для акумулювання надлишкової енергії, що дозволить забезпечити:

- стабільність енергосистеми,
- зниження викидів,
- економічну доцільність виробництва,
- потенціал для експорту і створення робочих місць.

Необхідним є подальший розвиток нормативної бази та стимулювання інвестицій у водневу інфраструктуру України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Hydrogen energy systems: A critical review of technologies. Renewable and Sustainable Energy Reviews. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1364032121004688
2. Green hydrogen from renewable surplus: Production and storage potential. International Journal of Hydrogen Energy. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0360319925025066
3. Hydrogen Ukraine. Draft Hydrogen Strategy of Ukraine. https://hydrogen.ua/en/news/1792-the-ministry-of-energy-has-published-the-draft-hydrogen-strategy-of-ukraine
4. An overview of hydrogen storage technologies. Materials Today: Proceedings. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0254058424008356
5. Assessment of power-to-power renewable energy storage based on the hydrogen cycle. International Journal of Hydrogen Energy. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S036031992201388X
6. Unlocking Ukraine’s Hydrogen Opportunity: A Roadmap. International Energy Agency. https://www.iea.org/reports/unlocking-ukraines-hydrogen-opportunity-a-roadmap
7. Hydrogen technologies for energy storage: A perspective. MRS Energy & Sustainability. https://link.springer.com/article/10.1557/mre.2020.43
8. Curtailed Electricity Surplus from Renewables for Hydrogen: Economic and Environmental Analysis. ERIA. https://www.eria.org/uploads/media/Research-Project-Report/RPR-2021-19/16_Chapter-10-Curtailed-Electricity-Surplus-from-Renewables-for-Hydrogen_Economic-and-Environmental-Analysis.pdf
9. What green hydrogen is and how Ukraine plans to produce it. RBC-Ukraine. https://newsukraine.rbc.ua/news/water-energy-what-green-hydrogen-is-and-how-1722242520.html
10. Hydrogen energy systems: Technologies, trends, and future prospects. Science of The Total Environment. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0048969724037690
11. 1.Стрембіцький П., Юхимчук М., Лесько В., Перепелиця С. (2025). Централізований моніторинг інфраструктури з використанням системи THANOS: перспективи та виклики. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical Sciences, 347(1),417-422. https://doi.org/10.31891/2307-5732-2025-347-57
12. 2. ПЕРЕПЕЛИЦЯ, С., ЮХИМЧУК, М., & ЛЕСЬКО, В. (2025). МОДЕЛЮВАННЯ КІБЕРФІЗИЧНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ НЕГАТИВНИХ ЗОВНІШНІХ ФАКТОРІВ. MEASURING AND COMPUTING DEVICES IN TECHNOLOGICAL PROCESSES, (1), 7–12. https://doi.org/10.31891/2219-9365-2025-81-1
13. 3. INTEGRATION OF TECHNICAL SAW AND ARTICLE INTELLIGENCE SYSTEMS FOR AUTOMATED IMAGE RECOGNITION IN ENERGY SUPPLEMENTS (https://scholar.google.com.ua/scholar?oi=bibs&cluster=14671619364537646885&btnI=1&hl=uk). (https://scholar.google.com.ua/scholar?oi=bibs&cluster=14671619364537646885&btnI=1&hl=uk) M Юхимчук, В Лесько - Міжнародна науково-технічна конференція з оптико-електронних інформаційних технологій "ФОТОНІКА − ODS 2025" , 2025 (https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/ods/ods_2025/paper/view/23067)https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/ods/ods_2025/paper/view/23067

Старинець Юрій Олександрович — студент групи 1ЕСМ-23б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,
e-mail: starinecurij@gmail.com

Лесько Владислав Олександрович — к.т.н. доц. кафедри ЕСС e-mail: Leskovlad@ukr.net

Юхимчук Марія Сергіївна — д.т.н. професор кафедри Комп'ютерних систем управління, e-mail: umcmasha@gmail.com

Науковий керівник: ***Лесько Владислав Олександрович*** — к.т.н. доц. кафедри ЕСС, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Starinets Yurii Oleksandrovych — student of group 1ESM-23b, Faculty of Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: starinecurij@gmail.com

Lesko Vladyslav Oleksandrovych — phd in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Electrical Systems and Networks, e-mail: Leskovlad@ukr.net

Yukhymchuk Mariia Serhiivna — Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Computer Control Systems, e-mail: umcmasha@gmail.com

Scientific supervisor: **Lesko Vladyslav Oleksandrovych** — phd in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Electrical Systems and Networks, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 621.311

Є. А. Тептя
В. О. Комар

ОЦІНЮВАННЯ РИЗИКІВ ВИНИКНЕННЯ НЕБАЛАНСУ ПОТУЖНОСТІ ПІД ЧАС ПРОГНОЗУВАННЯ ГЕНЕРУВАННЯ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

На сьогодні важливою та актуальною проблемою залишається оцінювання та підвищення якості прогнозування генерування відновлюваних джерел енергії. У роботі розглядаються теоретичні засади прогнозування потужності генерування та специфічні особливості моделювання процесів, пов'язаних із відновлюваними джерелами енергії. Запропоновано для оцінювання якості прогнозів використати поняття ризику.

Ключові слова: відновлювані джерела енергії, прогнозування генерування, погодинний графік навантаження, ризик

Abstracts

Today, an important and urgent problem remains the assessment and improvement of the quality of forecasting of renewable energy generation. The paper considers the theoretical principles of forecasting generation capacity and specific features of modeling processes related to renewable energy sources. It is proposed to use the concept of risk to assess the quality of forecasts

Keywords: renewable energy sources, generation forecasting, hourly load schedule, risk

Вступ

Збільшення частки відновлюваної енергетики в енергосистемі дозволяє отримати екологічні, економічні переваги, проте водночас відкриває нові виклики у плані забезпечення стабільності та надійності роботи електромереж. Однією з основних проблем під час експлуатації розподільних мереж з відновлюваними джерелами енергії (ВДЕ) є високий ступінь невизначеності графіка генерованої потужності, що безпосередньо впливає на баланс попиту і пропозиції електроенергії та призводить до появи небалансу потужності.

Впровадження ВДЕ характеризується не лише позитивними екологічними ефектами, але й створює низку технічних і операційних проблем. Однією з основних проблем є неточність прогнозів генерації через непередбачуваність природних умов.

Поява нових учасників на ринку електричної енергії викликає зміни й під час ціноутворення та прогнозування генерації [1].

Метою роботи є аналіз факторів, які впливають на точність прогнозу генерування ВДЕ, які мають бути враховані для зменшення небалансів активної потужності в локальних електроенергетичних системах під час планування режимів роботи в умовах сучасного енергоринку.

Результати дослідження

Прогнозування навантаження в енергосистемі супроводжується ризиками, що виникають внаслідок невизначеності вхідної інформації [1]. В розподільних мережах з ВДЕ ці ризики зростають, адже більшість відновлюваних джерел є умовно керованими. Тому прогнозування графіка генерування на добу на перед залежить від якості та достовірності інформації щодо прогнозованих параметрів (наприклад, інсоляції СЕС, потужності й напрямку вітру на вітроустановках, напору води на малих ГЕС тощо) [1].

Ризики, що виникають у процесі прогнозування потужності, мають багаторівневий характер і охоплюють як технічні, так і економічні аспекти. До основних складових ризиків належать [1-4]:

- похибка прогнозування та її вимірювання;
- невизначеність вхідних даних;
- технічні та експлуатаційні обмеження;
- економічні витрати;
- системні та операційні ризики.

Одним із найважливіших показників є розмір похибки прогнозу, який відображає різницю між прогнозованою потужністю $P_{прогноз}(t)$ та фактичною потужністю $P_{факт}(t)$ протягом певного інтервалу часу t. Для кількісного вимірювання цієї похибки використовують такі показники:

Середньоквадратична похибка (*СКП*) [ ]:

$$СКП = \sqrt{\frac{1}{N}\sum_{t=1}^{N}\left(P_{факт}(t) - P_{прогноз}(t)\right)^2}.$$

Середня абсолютна похибка (*САП*) [ ]:

$$САП = \frac{1}{N}\sum_{t=1}^{N}\left|P_{факт}(t) - P_{прогноз}(t)\right|,$$

де N – номер сходинки в добовому графіку навантаження; $P_{прогноз}$ – прогнозована потужність, МВт; $P_{факт}$ – фактична потужність джерела, МВт.

Ці показники дозволяють оцінити точність прогнозних моделей та визначити необхідність подальших коригувань. Високі значення *СКП* або *САП* свідчать про значну невизначеність, що може стати основою для розробки додаткових алгоритмів адаптації прогнозу.

Стосовно невизначеності вхідних даних можна зазначити, що ВДЕ, такі як сонячні та вітрові електростанції, безпосередньо залежать від метеорологічних умов, що характеризуються високою волатильністю. Невизначеність даних про швидкість вітру, хмарність, температуру та інші атмосферні параметри може призводити до значних відхилень прогнозних значень. Для зменшення цього ризику використовують імовірнісні підходи, які дозволяють моделювати розподіл можливих значень, а не отримувати лише точкову оцінку

Невідповідність між прогнозованою та фактичною потужністю може бути спричинена також технічними обмеженнями системи. До них належать:

- обмеження трансформаторів і ліній електропередач,
- фізичні характеристики мережі, які можуть обмежувати можливості перетікання потужності, що потребує додаткових коригувальних заходів.
- час реакції системи управління, тобто затримки у прийнятті оперативних рішень, які можуть призвести до накопичення невідповідностей, збільшуючи ризик дисбалансу.

Невідповідність прогнозу також відображається в економічних витратах. Сюди входять витрати на:

- Оперативне регулювання. Затрати на зміну режимів роботи обладнання (наприклад, трансформаторів, систем регулювання напруги);
- Компенсацію втрат електроенергії. Економічні наслідки збільшення втрат через дисбаланс потужності можуть бути значними, що впливає на загальну ефективність роботи мережі.

Крім технічних та економічних аспектів, існують загальні операційні ризики, пов'язані з роботою енергосистеми:

- Несправності в системах моніторингу та управління (SCADA).
- Відхилення від стандартних режимів експлуатації.
- Аварійні ситуації, що виникають через комбінацію кількох факторів.

Ці ризики потребують комплексного підходу до оцінки, де кожен з компонентів аналізується окремо, а потім інтегрується у спільну модель оцінки ризиків.

Висновки

Отже, особливості прогнозування ВДЕ вимагають використання спеціалізованих методів, які враховують високий рівень нелінійності процесів та регіональних особливостей. Комплексний підхід, що поєднує імовірнісне прогнозування, сценарний аналіз та інтеграцію у системи керування, дозволяє забезпечити ефективне управління енергетичною системою в умовах високої невизначеності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. *Risk assessment of power imbalance for power systems with wind power integration considering governor ramp rate of conventional units*. / Yanwen Wang, Yanying Sun, Yalong Li and others. Electric // Power Systems Research. Volume 217. 2023. Page 109111. https://doi.org/10.1016/j.epsr.2022.109111

2. Zhang, G., Patuwo, B.E. and Hu, M.Y. (1998) Forecasting with Artificial Neural Networks: The State of the Art. International Journal of Forecasting, 14, 35-62. http://dx.doi.org/10.1016/S0169-2070(97)00044-7
3. Hyndman R. J., Athanasopoulos G *Forecasting: principles and practice.* 2018. URL: https://otexts.com/fpp3/
4. Antonio Bello, Javier Reneses, Antonio Munoz, Andres Delgadillo *Probabilistic forecasting of hourly electricity prices in the medium-term using spatial interpolation techniques* // International Journal of Forecasting. Volume 32, Issue 3, 2016, Pages 966-980 doi:10.1016/j.ijforecast.2015.06.002.

Тептя Євгеній Андрійович – аспірант кафедри електричних станцій та систем, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: genyashkat@gmail.com;
Комар Вячеслав Олександрович – доктор техн. наук, професор, завідувач кафедри електричних станцій та систем, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kvo1976@ukr.net

Yevhenii A. Teptia – Postgraduate student of the Department of Electrical Power Plants and Systems, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:genyashkat@gmail.com;
Viacheslav O. Komar – Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Power Plants and Systems, Faculty of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kvo1976@ukr.net

УДК 621.316.9

Л. О. Корчак
В. В. Тептя

ДОСЛІДЖЕННЯ РЕЛЕЙНОГО ЗАХИСТУ ГІДРОГЕНЕРАТОРІВ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація
В роботі представлені результати аналізу релейного захисту гідрогенераторів на ГЕС.
Ключові слова: гідрогенератор, релейний захист, коротке замикання, пошкодження, статор, ротор

Abstract
The paper presents the results of the analysis of relay protection of hydrogenerators at hydroelectric power plants
Keywords: hydrogenerator, relay protection, short circuit, damage, stator, rotor

Вступ

Сьогодні електроенергетична галузь посідає провідне місце серед сфер діяльності людини. Без електричної енергії не може функціонувати жодна галузь виробництва. В умовах військового стану в Україні залишається досить актуальним питання економічного і надійного електропостачання споживачів. Одними з основних елементів на електростанціях є синхронні генератори. Для забезпечення безперервного якісного електропостачання споживачів досить важливо під час експлуатації забезпечити надійну роботи синхронних генераторів на станціях.

Згідно з вимогами правил технічної експлуатації електроустановок (ПТЕ) силове обладнання електричних станцій має бути обов'язково захищене від струмів коротких замикань та збоїв нормального режиму роботи. Як засоби захисту використовуються спеціальні пристрої, основним елементом яких є реле. Саме тому їх називають пристроями релейного захисту та автоматики (РЗА).

На сьогодні активно розвиваються та впроваджуються цифрові релейні засоби та засоби автоматизації, що сприяють збільшенню надійності роботи електроустановок електричних станцій. Тому дослідження даної теми досить важливе та перспективне.

Метою роботи є дослідження та узагальнення знань з питань релейного захисту гідрогенераторів ГЕС.

Результати дослідження

У сучасних умовах, коли енергетична безпека та надійність електропостачання є стратегічно важливими, релейний захист і автоматика (РЗА) відіграють ключову роль у забезпеченні стабільної роботи гідроелектростанцій (ГЕС). Особливо це стосується гідрогенераторів, від надійної роботи яких залежить як сама станція, так і робота енергосистеми.

Гідрогенератори піддаються впливу різноманітних електричних та механічних навантажень, а також зовнішніх збурень, пов’язаних із роботою мережі. У разі виникнення пошкоджень, коротких замикань чи аварійних режимів, надзвичайно важливо, щоб система захисту оперативно виявила несправність і локалізувала її наслідки. Саме релейний захист виконує цю функцію — він забезпечує вибіркове, швидке та надійне відключення пошкодженого обладнання, запобігаючи його подальшому руйнуванню та поширенню аварії на інші частини станції.

Автоматика, у свою чергу, виконує не менш важливу роль – вона забезпечує самовідновлення роботи обладнання після усунення несправності, керує переключеннями навантажень, контролює синхронізацію гідрогенератора з мережею, а також сприяє збереженню стійкої роботи енергосистеми в умовах змінних режимів.

Особливої актуальності РЗА набуває у зв’язку з тенденціями автоматизації та цифровізації енергетики. Сучасні мікропроцесорні пристрої релейного захисту дають змогу реалізовувати складні алгоритми аналізу аварій, вести детальний облік параметрів мережі та забезпечувати дистанційне керування обладнанням. Це не тільки підвищує рівень безпеки експлуатації гідроагрегатів, але й забезпечує можливість своєчасного технічного обслуговування й запобігання відмовам.

Без впровадження надійних систем захисту та автоматики робота гідроелектростанцій була б пов'язана з високим ризиком аварій, які можуть призвести до значних економічних збитків, екологічних катастроф і навіть загрози для життя персоналу. Тому наявність сучасного та ефективного комплексу РЗА є обов'язковою умовою безпечної експлуатації гідрогенераторів.

Захист генератора має діяти лише за наявності таких пошкоджень або ненормальних режимів, які становлять реальну загрозу для агрегату, тобто бути селективним.

Для запобігання значним пошкодженням гідроагрегата, а також збереження стійкості паралельної роботи інших генераторів на станції та в енергосистемі, захист від внутрішніх несправностей повинен мати високу швидкодію [1, 2].

Окрім того, захист має володіти достатньою чутливістю до різних типів внутрішніх пошкоджень генератора, а також коротких замикань у прилеглих елементах. Це необхідно для забезпечення резервування у випадку неспрацювання основних захистів або вимикачів відповідних елементів. Надійність функціонування захисту генератора повинна бути на високому рівні.

Особливою вимогою до релейного захисту гідрогенераторів є здатність не лише керувати вимикачем, але й активувати пристрій автоматичного гасіння магнітного поля (АГП).

Гасіння магнітного поля реалізується на всіх генераторах високої напруги з метою [1, 2]:

- припинення струму короткого замикання, який продовжує подавати генератор у разі пошкодження на його виводах або в обмотці статора;
- зменшення напруги на виводах генератора після автоматичного вимкнення вимикача (скидання навантаження).

Цей процес має бути високошвидкісним і виконуватись автоматично, синхронно з відключенням генератора від мережі.

Для гідрогенераторів високої напруги потужністю від 1 до 30 МВт на електростанціях передбачені релейні захисти від таких пошкоджень та особливих небезпечних режимів роботи [1-3]:

1) від багатофазних замикань в обмотці статора генератора і на його виводах;
2) від однофазних замикань на землю в обмотці статора синхронного генератора і на його виводах та від подвійних замикань на землю, одне з яких виникло в обмотці статора, а друге – у зовнішній мережі;
3) від надструмів в обмотці статора, які обумовлено зовнішніми короткими замиканнями;
4) від струмів в обмотці статора, які обумовлено симетричним перенавантаженням;
5) від появи другого замикання на корпус в колі збудження турбогенератора;
6) від замикань на землю в одній точці кола збудження (для гідрогенераторів);
7) від підвищення напруги на зажимах гідрогенераторів при раптових скиданнях навантаження.

Висновки

Таким чином, застосування пристроїв релейного захисту та автоматики на ГЕС є не просто бажаним, а життєво необхідним. Вони гарантують технічну цілісність обладнання, безперебійну роботу електростанції та стабільність енергопостачання споживачам. У майбутньому роль РЗА лише зростатиме, адже зростає потреба в гнучкій, безпечній та надійній енергосистемі.

Комплекс захистів гідрогенератора забезпечує:

- швидке виявлення та ізоляцію внутрішніх і зовнішніх несправностей;
- захист від механічних та електричних перевантажень;
- захист від аварійних режимів;
- резервованість – блокування;
- автоматичне та оперативне гасіння поля – для магнітного поля після відключення.

Такий багаторівневий набір забезпечує надійність, стабільність роботи і довготривалу безпечну експлуатацію ГЕС.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кідиба В. П. Релейний захист електроенергетичних систем: навч. посібник / В. П. Кідиба. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2015. 504 с.

2. Лагутін В. М., Лесько В. О., Тептя В. В. Релейний захист генераторів малої та середньої потужності: навчальний посібник. Вінниця: ВНТУ, 2017. 104 с.

3. Рубаненко О. Є., Рубаненко О. О., Гунько І. О. Релейний захист та автоматика електричних станцій. Вінниця: ВНТУ, 2023. 125 с. URL: http://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/2023/Rubanenko_2023_125.pdf

Корчак Лариса Олександрівна – студент, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця;

Тептя Віра Володимирівна – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри електричних станцій та систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: teptyavira@gmail.com

Korchak Larysa O. - student, Vinnitsa National Technical University, student of the department of electric power stations and systems; Vinnitsa, Ukraine;

Teptia Vira V. - Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor of the department of electric power stations and systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: teptyavira@gmail.com

УДК 621.316.925

Д. О. Тертичний
О. М. Ваколюк
А. В. Оніщук

ПІДВИЩЕННЯ НАДІЙНОСТІ ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ ШЛЯХОМ СЕКЦІОНУВАННЯ РОЗПОДІЛЬЧИХ МЕРЕЖ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У роботі розглянуто методи підвищення надійності електропостачання шляхом секціонування розподільчих мереж з урахуванням впливу розподіленої генерації та нелінійних навантажень. Проведено моделювання усталених режимів роботи мережі із застосуванням методів вузлових потенціалів, ітераційного методу Ньютона–Рафсона та аналізу ймовірнісних сценаріїв за допомогою методу Монте-Карло. Отримані результати підтверджують ефективність секціонування щодо зниження втрат та покращення показників якості електроенергії.

Ключові слова: секціонування, надійність, розподільчі мережі, втрати енергії, нелінійні навантаження, моделювання.

Abstract

The paper considers methods for improving power supply reliability through distribution network sectioning, taking into account the influence of distributed generation and nonlinear loads. Steady-state modeling was carried out using node voltage methods, the Newton–Raphson iterative method, and probabilistic scenario analysis via Monte Carlo simulations. The results confirm the effectiveness of sectioning in reducing losses and improving power quality indicators.

Keywords: sectioning, reliability, distribution networks, energy losses, nonlinear loads, modeling.

Вступ

Складність електричних мереж зростає внаслідок інтеграції відновлюваних джерел енергії, збільшення навантажень і нелінійних споживачів. Секціонування дозволяє зменшити зони знеструмлення, оптимізувати топологію та знизити втрати.

Результати дослідження

Для аналізу застосовано метод вузлових потенціалів, ітераційний метод Ньютона–Рафсона та метод Монте-Карло. Модель враховує вплив ВДЕ на коливання напруги (до 5–7%) і спотворення сигналу (THD до 12%). Секціонування дало змогу знизити активні втрати на 15–20% та підвищити стійкість мережі при аваріях.

Результати моделювання втрат потужності в розподільчій мережі до та після секціонування представлені в **Таблиці 1**. Зменшення втрат активної та реактивної потужності після секціонування є значним, що підтверджує ефективність цього підходу.

Залежність напруги від навантаження при різних режимах роботи мережі проілюстровано на **Рис. 1**. Графік демонструє, що секціонування допомагає підтримувати більш стабільний рівень напруги, особливо при зростанні навантаження.

Таблиця 1 — Втрати потужності в розподільчій мережі до та після секціонування

Конфігурація мережі	Втрати активної потужності, кВт	Втрати реактивної потужності, кВар
До секціонування	120	80
Після секціонування	95	60

Рис. 1 — Залежність напруги від навантаження при різних режимах

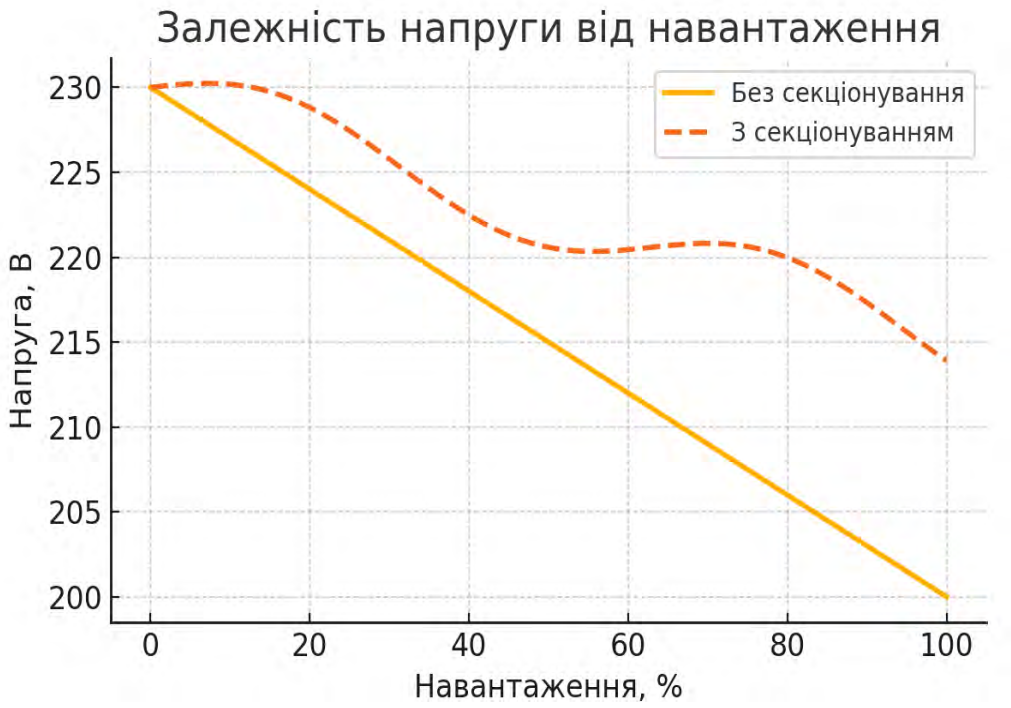

Висновки

Секціонування розподільчих мереж є дієвим способом підвищення надійності та економічності електропостачання. Запропонований підхід демонструє адаптивність до умов широкого використання ВДЕ, забезпечує зменшення втрат та покращення якості напруги.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1.Гриник В. А. Математичне моделювання електричних мереж. – Вінниця: ВНТУ, 2022.

2.Лесько В. О. Надійність електропостачання в умовах децентралізації генерації //Енергетика. – 2021. – № 2. – С. 45–52

3.Мальцев С. В. Методи оптимізації конфігурації електричних мереж. – К.: Техніка, 2019. IEEE Std 1547-2018. Standard for Interconnection and Interoperability of Distributed Energy Resources with Associated Electric Power Systems Interfaces.

4.Стрембіцький П., Юхимчук М., Лесько В., Перепелиця С. (2025). Централізований моніторинг інфраструктури з використанням системи THANOS: перспективи та виклики. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical Sciences, 347(1),417-422. https://doi.org/10.31891/2307-5732-2025-347-57

5. ПЕРЕПЕЛИЦЯ, С., ЮХИМЧУК, М., & ЛЕСЬКО, В. (2025). МОДЕЛЮВАННЯ КІБЕРФІЗИЧНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ НЕГАТИВНИХ ЗОВНІШНІХ ФАКТОРІВ. MEASURING AND COMPUTING DEVICES IN TECHNOLOGICAL PROCESSES, (1), 7–12. https://doi.org/10.31891/2219-9365-2025-81-1

6. INTEGRATION OF TECHNICAL SAW AND ARTICLE INTELLIGENCE SYSTEMS FOR AUTOMATED IMAGE RECOGNITION IN ENERGY SUPPLEMENTS. М Юхимчук, В Лесько - Міжнародна науково-технічна конференція з оптико-електронних інформаційних технологій "ФОТОНІКА – ODS 2025" , 2025https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/ods/ods_2025/paper/view/23067

Тертичний Дмитро Олегович — студент групи 2ЕСМ-23Б, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dimater160@gmail.com

Ваколюк Оксана Миколаївна — студентка групи ЕСМ-23мз, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,

Оніщук Андрій Віталійович — студент групи ЕСМ-23мз, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,

Науковий керівник: ***Лесько Владислав Олександрович*** — к.т.н., доцент кафедри електричних станцій та систем ВНТУ, Вінниця, e-mail: Leskovlad@ukr.net

Tertychyi Dmytro O. — Department of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: dimater160@gmail.com

Vakoliuk Oksana M. — Department of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,

Onishchuk Andrii V. — Department of Electrical Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,

Supervisor: Lesko Vladyslav O. — Dr. Sc. (Eng.), Associate Professor Department of Electrical Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: Leskovlad@ukr.net

УДК 533.9

А. М. Сінчук
В. В. Мартинюк

ПЛАЗМА ЯК ЧЕТВЕРТИЙ СТАН РЕЧОВИНИ: ВЛАСТИВОСТІ ТА ЗАСТОСУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді досліджено фізичні основи та прикладні аспекти існування плазми як четвертого агрегатного стану речовини. Проаналізовано характеристики плазмових систем, механізми іонізації та вплив зовнішніх полів на поведінку заряджених частинок. Розглянуто приклади природної плазми (сонячний вітер, іоносфера) та штучної плазми, створеної у лабораторних і промислових умовах. Особливу увагу приділено технологічному використанню плазми в галузях енергетики, матеріалознавства, мікроелектроніки, а також перспективам термоядерного синтезу. Окреслено фундаментальне значення плазмового стану для сучасної фізики високих енергій, астрофізики та інженерної практики.

Ключові слова: плазма, іонізація, електронна температура, колективні ефекти, термоядерний синтез, плазмова обробка, сонячний вітер, плазмова технологія, агрегатний стан, електричне поле, іоносфера.

Abstract

The report examines the physical foundations and applied aspects of the existence of plasma as the fourth state of matter. The characteristics of plasma systems, ionization mechanisms, and the influence of external fields on the behavior of charged particles are analyzed. Examples of natural plasma (solar wind, ionosphere) and artificial plasma created in laboratory and industrial conditions are considered. Special attention is paid to the technological use of plasma in the fields of energy, materials science, microelectronics, as well as the prospects for thermonuclear fusion. The fundamental importance of the plasma state for modern high-energy physics, astrophysics, and engineering practice is outlined.

Keywords: plasma, ionization, electron temperature, collective effects, thermonuclear fusion, plasma processing, solar wind, plasma technology, state of matter, electric field, ionosphere.

Вступ

Плазма є одним із чотирьох фундаментальних агрегатних станів речовини, поряд із твердим, рідким і газоподібним. На відміну від інших станів, вона складається з вільних заряджених частинок — електронів та іонів — які демонструють колективну поведінку під впливом електричних і магнітних полів. Більшість речовини у Всесвіті існує саме у формі плазми — прикладом є Сонце, зорі, міжзоряний простір. Проте завдяки розвитку технологій плазма дедалі активніше використовується й у земних умовах — зокрема, в плазмових

дисплеях, дуговому зварюванні, іонній імплантації, стерилізації, а також у створенні термоядерних реакторів.

Вивчення властивостей плазми має важливе значення для фізики високих енергій, аерокосмічної техніки, електроніки та нанотехнологій. У межах цього дослідження розглядаються фізичні принципи формування плазми, її термодинамічні параметри, типи та приклади, а також галузі, в яких плазмові явища є критично важливими для інноваційних процесів і виробництва.

Результати дослідження

Плазма є особливим агрегатним станом речовини, що виникає внаслідок іонізації — втрати атомами або молекулами своїх електронів [1]. Вона складається з позитивних іонів та вільних електронів, які формують електронейтральне середовище з високою електропровідністю. Основною її характеристикою є здатність взаємодіяти з електричним полем та магнітними впливами. Важливою відмінною рисою є колективні ефекти, завдяки яким заряджені частинки поводяться як єдина система з динамічною поведінкою.

Одним із ключових параметрів плазми є електронна температура, що визначає рівень середньої кінетичної енергії електронів [2]. У низькотемпературній плазмі температура електронів значно перевищує температуру іонів, що дозволяє зберегти цілісність об'єктів під час впливу. У високотемпературних умовах температури електронів і іонів вирівнюються, як у зорях або термоядерних реакторах. Саме ступінь іонізації визначає інтенсивність процесів, пов’язаних із теплоперенесенням і електропровідністю.

У природі плазма відіграє важливу роль — наприклад, у вигляді сонячного вітру, який являє собою потік іонізованих частинок від Сонця [3]. Ці частинки, стикаючись із магнітосферою Землі, спричиняють утворення іоносфери, що важлива для радіозв’язку та захисту планети від шкідливого випромінювання. До інших прикладів належать блискавка, полярне сяйво, міжзоряний простір і корона Сонця. Наявність природної плазми демонструє її фундаментальну роль у будові Всесвіту.

Плазмова обробка матеріалів широко використовується для очищення, модифікації поверхонь, стерилізації та осадження плівок [4]. У мікроелектроніці за допомогою плазми гравіюють мікроструктури з високою точністю. Також вона слугує середовищем для термоядерного синтезу — процесу злиття ядер у надвисоких температурах. Розвиток плазмової технології відкриває широкі можливості для застосування в медицині, авіації, нанотехнологіях та енергетиці.

Сучасні дослідження спрямовані на створення стабільних плазмових середовищ у термоядерних реакторах, зокрема у рамках міжнародного проєкту ITER [5]. Особливу увагу приділено контролю електричних полів і утриманню плазми в магнітних пастках. Розширення сфер застосування включає можливості у космічних технологіях, «чистому» виробництві та альтернативній енергетиці. За прогнозами, плазмова технологія стане основою низки інноваційних рішень у найближчі десятиліття [6].

Висновок

Плазма є надзвичайно складною, але водночас універсальною формою матерії, яка поєднує в собі властивості газу, рідини та колективну поведінку заряджених частинок. Її фізичні особливості — висока електропровідність, чутливість до магнітних полів, здатність до самостійної генерації коливань і хвиль — роблять її об'єктом глибоких міждисциплінарних досліджень.

Застосування плазми охоплює як фундаментальну науку, так і практичну інженерію: від моделювання зоряних систем до щоденних технологій у виробництві та медицині. Подальший розвиток плазмових технологій тісно пов'язаний із розв’язанням глобальних задач — енергетичної безпеки, мікроелектроніки, охорони здоров’я та освоєння космосу. Отже, глибоке розуміння властивостей плазми та механізмів її взаємодії з матерією є важливою умовою для науково-технічного прогресу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Wesson J**.** Plasma Physics / John Wesson. — Oxford: Clarendon Press, 2011. Посилання: https://en.wikipedia.org/wiki/Plasma_(physics)
2. Chen F. F. Introduction to Plasma Physics and Controlled Fusion. — New York: Springer, 2016. Посилання: https://en.wikipedia.org/wiki/Plasma_parameters
3. SpaceWeatherLive.com. Основи космічної погоди**.** Посилання: https://www.spaceweatherlive.com/uk/dopomoga.html
4. “Pedia Україна”. Плазмова обробка матеріалів. Посилання: https://pedia.com.ua/hroshi/plazmova-obrobka-materialiv.html
5. NAUKA Посилання: https://nauka.gov.ua/news/ukrainski-doslidnyky-rozrobyly-prylad-dlia-kholodnoi-sterylizatsii-medychnykh-vyrobiv/
6. Вороніна Н. М., Петренко Я. В. «Перспективи розвитку індустрії термоядерної енергії у розвинених країнах світу та в Україні. Посилання: https://www.researchgate.net/publication/314088093_Prospects_for_the_Development_of_the_Fusion_Energy_Industry_in_the_Developed_Countries_of_the_World_and_in_Ukraine

Сінчук Анастасія Миколаївна – студентка групи 1КН-24б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: nsttsnk2@gmail.com.

Науковий керівник: **Володимир Валерійович Мартинюк** – доцент кафедри загальної фізики Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua.

Sinchuk Anastasia Mykolaivna – student of group 1CS-24b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:nsttsnk2@gmail.com

Academic supervisor: **Volodymyr Valeriyovych Martynyuk** - Associate Professor of the Department of General Physics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: martynyuk.v.v@vntu.edu.ua.

УДК 621.316.925.

ЮГА Д. О.

ЛЕСЬКО В. О.

ЮХИМЧУК М. С.

АНАЛІЗ ВПЛИВУ АТМОСФЕРНИХ ПЕРЕНАПРУГ НА НАДІЙНІСТЬ ПОВІТРЯНИХ ЛІНІЙ ЕЛЕТРОПЕРЕДАЧ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проаналізовано вплив атмосферних перенапруг повітряних ліній електропередач середнього та високого класів напруги. Дослідження показало основні типи можливих аварійних ситуацій на лініях напругою 10-110 кВ спричинених грозовим розрядом та методи і заходи для запобігання цим аваріям. Результати досліджень представлені у вигляді таблиць. Дане дослідження може мати практичне застосування при ремонті та експлуатації ПЛ 10-110 кВ.

Ключові слова: атмосферні перенапруги, повітряні лінії, ізоляція, блискавкозахист, надійність електропостачання, ОПН, пробій.

Abstract

The study analyzes the impact of atmospheric overvoltages on overhead power lines of medium and high voltage classes. The research identified the main types of possible fault situations on 10-110 kV lines caused by lightning discharges, as well as methods and measures to prevent these faults. The results are presented in tabular form. This study has practical applications in the maintenance and operation of 10-110 kV overhead power lines.

Keywords: atmospheric overvoltages, overhead power lines, insulation, lightning protection, power supply reliability, surge arresters, breakdown.

Вступ

Забезпечення надійного електропостачання є стратегічним завданням енергетичної галузі, особливо в умовах зростання навантаження на мережі та ускладнення кліматичних умов. Серед факторів, що значною мірою впливають на безперебійну роботу повітряних ліній електропередач (ПЛ), важливе місце займають атмосферні перенапруги. Такі перенапруги переважно виникають у результаті грозових явищ і можуть призводити до значних ушкоджень електрообладнання, зокрема ізоляції, а також викликати короткі замикання, аварійні зупинки ліній і, як наслідок, економічні збитки.

Аналіз дослідження

Метою дослідження було проаналізувати характер впливу атмосферної перенапруги на повітряні лінії електропередач середньої (10-35 кВ) та високої (110 кВ) напруги.

Дослідження показало можливі випадки аварії пов’язаних з даним явищем, заходи для запобігання аварійним ситуаціям та найбільш вразливі елементи ПЛ. Оцінювалась ефективність застосування обмежувачів перенапруг (ОПН), грозозахисних тросів, покращеного заземлення.

Було порівняно частість аварій у різних регіонах України та сформульовано техніко-економічні рекомендації щодо впровадження захисту. Результати досліджень наведено в таблицях.

Таблиця 1 - Найпоширеніші типи ушкоджень внаслідок атмосферних перенапруг

Тип ушкодження	Згадки у звітах (%)	Найхарактерніші напруги (кВ)	Типові наслідки
Пробій ізоляції	42%	>250	Вихід із ладу ізоляторів, аварійне вимкнення
Вихід з ладу ОПН	28%	>200	Зниження грозозахисту, пробій обладнання
Коротке замикання на опорах	18%	>150	Обрив лінії, автоматичне вимкнення
Пробій ввідних ізоляторів на ПС	12%	>300	Втрата електроспоживання частини мережі

Таблиця 2 - Параметри змодельованої перенапруги при грозовому імпульсі

Змодельований пробій	Амплітуда струму блискавки (кА)	Індукована напруга на ПЛ (кВ)	Ймовірність пробою без ОПН (%)	Ймовірність пробою з ОПН (%)
Удар блискавки на відстані 10 м	75	± 280	85	12
Удар блискавки в захисний трос	100	±190	62	8
Удар блискавки поблизу трансформатора	90	±320	95	15

Таблиця 3 - Ефективність різних заходів захисту

Захід захисту	Середнє зниження імовірності пробою (%)	Орієнтовна вартість 1 км ПЛ (тис. грн)	Рекомендований клас напруги (кВ)
Обмежувач перенапруг (ОПН)	75-90	18-25	10-110
Грозозахисні троси	60-80	10-15	35-110
Поглиблене заземлення	40-60	8-12	10-35

Ізолятори підвищеної міцності	25-35	5-8	10-35

Таблиця 4 - Аварійність у різних регіонах

Показник	Південний регіон	Північний регіон
Середня кількість аварій на 100 км/рік	3,6	1,2

У зв'язку з цим актуальними є наступні практичні рекомендації:

1. Установлювати ОПН у всіх нових ПЛ 10–110 кВ.
2. Переглянути стандарти щодо регулярного вимірювання опору заземлення в діючих лініях.
3. У регіонах із високою грозовою активністю (згідно з результатами дослідження - на півдні країни) обов'язкове використання тросового захисту на лініях 110 кВ.
4. Проводити періодичну діагностику стану ізоляторів, особливо на старих ділянках мережі.

Висновки

Атмосферні перенапруги становлять одну з основних загроз для ізоляції повітряних ліній, особливо в мережах середньої (10–35 кВ) та високої (110 кВ) напруги. Найбільш поширеним типом пошкоджень є пробій ізоляції, який трапляється у понад 40% аварійних ситуацій. Також, результати дослідження показали, що індуковані грозові імпульси здатні створювати напруги до 300–320 кВ навіть без прямого удару блискавки. У разі відсутності захисту ймовірність пробою ізоляції досягає 85–95%.

Найефективнішими технічними заходами захисту є комбіноване застосування обмежувачів перенапруг (ОПН), грозозахисних тросів та поглиблених систем заземлення. Вони дозволяють знизити ймовірність пошкоджень щонайменше на 70–80%. Аналіз регіональної статистики показали, що у південних регіонах з підвищеною грозовою активністю кількість аварій на 100 км лінії значно перевищує аналогічний показник у північних регіонах (3,6 проти 1,2 випадків на рік).

Економічно доцільним є впровадження захисних заходів на ділянках з підвищеною аварійністю, особливо в старих лініях без сучасного грозозахисту. Впровадження навіть базових рішень – таких як ОПН та покращене заземлення – може суттєво зменшити технічні та фінансові втрати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Вовчинський В. О., Кирик В. В. Грозові електростанції як перспективний напрямок альтернативної енергетики. *Ukrainian Journal of Scientific and Educational Innovations*. 2020. Вип. 16. С. 55–59. URL: https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/2663-4139/article/view/7168/7152

2. Дривецький С. І., Шевченко С. Ю. Вплив ударів блискавки на повітряні лінії електропередачі. *Енергоефективність та енергетична безпека електроенергетичних систем. Тези доповідей*. Харків: НТУ «ХПІ», 2019. С. 92. URL: https://repository.kpi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/3fac2056-5a36-48f7-953d-bc62f346fb39/content

3. Кирисов І. Г. Аналіз впливу грозових перенапруг на повітряні лінії електричних мереж України. *Енергозбереження. Енергетика. Енергоаудит*. 2019. № 2. С. 3-9. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgibin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=ecee_2019_2_3

4. Литвиненко В. І., Гончар С. П. Захист електричних мереж від перенапруг: навчальний посібник. Харків: ХНУРЕ, 2020. 112 с.

5. Собчук, В. С. Перенапруги і блискавкозахист в електричних системах [Текст] : навч. посіб. / В. С. Собчук, Н. В. Собчук, О. Б. Бурикін. Вінницький національний технічний університет. Вінниця: ВНТУ, 2010. 145 с.

Юга Денис Олександрович— студент групи 1ЕСМ-23б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,
e-mail: denysyuha@gmail.com
Лесько Владислав Олександрович — к.т.н. доц. кафедри ЕСС e-mail: Leskovlad@ukr.net
Юхимчук Марія Сергіївна — д.т.н. професор кафедри Комп'ютерних систем управління,
e-mail: umcmasha@gmail.com

Науковий керівник: ***Лесько Владислав Олександрович*** — к.т.н. доц. кафедри ЕСС, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Yuha Denys Oleksandrovych— student of group 1ESM-23b, Faculty of Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,
e-mail: denysyuha@gmail.com
Lesko Vladyslav Oleksandrovych — phd in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Electrical Systems and Networks, e-mail: Leskovlad@ukr.net
Yukhymchuk Mariia Serhiivna — Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Computer Control Systems, e-mail: umcmasha@gmail.com
Scientific supervisor: **Lesko Vladyslav Oleksandrovych** — phd in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Electrical Systems and Networks, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 621.311

І. В. Глущенко
В. О. Лесько
М.С. Юхимчук

МЕТОДИ ПРОГНОЗУВАННЯ ГЕНЕРАЦІЇ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ З НЕСТАБІЛЬНИХ ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У тезах розглянуто сучасні підходи до прогнозування генерації електроенергії з нестабільних відновлюваних джерел енергії (ВДЕ), зокрема сонячних і вітрових. Основну увагу приділено аналізу фізичних, статистичних, штучно-інтелектуальних та гібридних моделей, з акцентом на можливість їх впровадження в умовах української енергосистеми.

Ключові слова: прогнозування, ВДЕ, сонячна енергія, вітрова енергія, машинне навчання, гібридні моделі.

Abstracts

The thesis considers modern approaches to forecasting electricity generation from unstable renewable energy sources (RES), in particular solar and wind. The main attention is paid to the analysis of physical, statistical, artificially intelligent and hybrid models, with an emphasis on the possibility of their implementation in the Ukrainian power system.

Keywords: forecasting, RES, solar energy, wind energy, machine learning, hybrid models.

Вступ

Відновлювані джерела енергії відіграють дедалі важливішу роль в енергетиці України. Водночас нестабільність їх генерації потребує точного прогнозування, що є основою для ефективного управління енергосистемами.

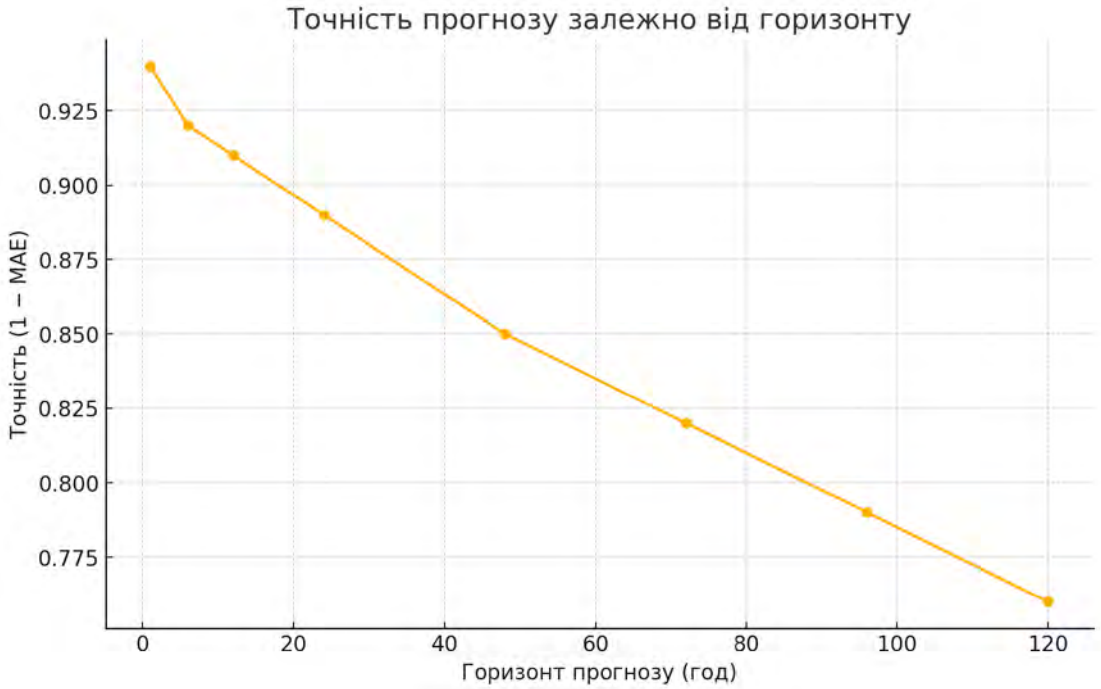

Рис.1. Точність прогнозу залежно від горизонту

Методи

У дослідженні проведено класифікацію методів прогнозування генерації ВДЕ:
- Фізичні моделі, що ґрунтуються на атмосферній циркуляції;
- Статистичні методи на базі історичних даних (ARIMA, регресія);
- Моделі машинного навчання (ANN, SVM, LSTM);
- Гібридні підходи, що поєднують переваги кількох методів.

Найперспективнішими для українських умов визнано гібридні моделі, прикладом яких є система PV.Forecast, розроблена компанією KNESS.

Результати дослідження

Узагальнено переваги та недоліки кожного класу методів. Гібридні моделі виявилися найбільш точними та адаптивними до змін клімату. Для сонячної генерації середня похибка (MAE) становить ~7,8%, для вітрової — ~10,4%.

Висновки

Для ефективного прогнозування в Україні доцільно впроваджувати гібридні моделі на основі машинного навчання й фізичних алгоритмів. Необхідно забезпечити доступ до якісних метеоданих і створити відкриті платформи для обміну інформацією між учасниками ринку електроенергії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Осадча О. В. Методи прогнозування виробництва електроенергії з ВДЕ // Вісник ТУ Поділля. — 2022
2. KNESS Group. Технічний звіт про систему PV.Forecast. — Вінниця, 2023.
3. Укренерго. Аналітичний звіт з інтеграції ВДЕ. — 2024.
4. Стрембіцький П., Юхимчук М., Лесько В., Перепелиця С. (2025). Централізований моніторинг інфраструктури з використанням системи THANOS: перспективи та виклики. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical Sciences, 347(1),417-422. https://doi.org/10.31891/2307-5732-2025-347-57
5. *ПЕРЕПЕЛИЦЯ, С., ЮХИМЧУК, М., ЛЕСЬКО, В. (2025). МОДЕЛЮВАННЯ КІБЕРФІЗИЧНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ НЕГАТИВНИХ ЗОВНІШНІХ ФАКТОРІВ. MEASURING AND COMPUTING DEVICES IN TECHNOLOGICAL PROCESSES, (1), 7–12. https://doi.org/10.31891/2219-9365-2025-81-1*
6. *INTEGRATION OF TECHNICAL SAW AND ARTICLE INTELLIGENCE SYSTEMS FOR AUTOMATED IMAGE RECOGNITION IN ENERGY SUPPLEMENTS (https://scholar.google.com.ua/scholar?oi=bibs&cluster=14671619364537646885&btnI=1&hl=uk)*
7. *М. Юхимчук, В. Лесько - Міжнародна науково-технічна конференція з оптико-електронних інформаційних технологій "ФОТОНІКА – ODS 2025" , 2025 (https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/ods/ods_2025/paper/view/23067)https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/ods/ods_2025/paper/view/23067*

Глущенко Ілля Віталійович – студент групи 1ЕСМ-23Б, факультет електротехніки та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ilya123456789glushenko2005@gmail.com

Лесько Валадислав Олександрович – кандидат технічних наук , доцент кафедри електричних станцій та систем , Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: leskovlad@ukr.net .

Юхимчук Марія Сергіївна - д. т. наук , професор кафедри комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: umcmasha@gmail.com .

Науковий керівник : Лесько Валадислав Олександрович , кандидат технічних наук , доцент кафедри електричних станцій та систем , Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: leskovlad@ukr.net .

Юхимчук Марія Сергіївна , д. т. наук , професор кафедри комп'ютерних систем управління, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: umcmasha@gmail.com .

Glushchenko Ilya Vitaliiovich. - student of group 1ESM-23B, Faculty of Electrical Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ilya123456789glushenko2005@gmail.com
Lesko Valadyslav Oleksandrovich - Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: leskovlad@ukr.net.
Yukhymchuk Mariia S., Doctor of Technical Sciences, Professor, Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: umcmasha@gmail.com.

Supervisor: Lesko Valadyslav ., Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Power Plants and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: leskovlad@ukr.net.
Yukhymchuk Mariia Serhiivna, Doctor of Technical Sciences, Professor, Department of Computer Control Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: umcmasha@gmail.com.

УДК 621.311.25

Іващенко І. О.
Климчук О. В.

АНАЛІЗ ВТРАТ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ В РОЗПОДІЛЬЧИХ МЕРЕЖАХ ТА МЕТОДИ ЇХ ЗНИЖЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація.

У тезах досліджено ключові джерела втрат електроенергії в розподільчих електричних мережах середньої та низької напруги. Розглянуто технічні (омічні, трансформаторні, реактивні) та нетехнічні втрати, а також фактори, що впливають на їх величину. Проаналізовано сучасні методи зниження втрат: компенсація реактивної потужності, оптимізація топології, впровадження Smart Grid-технологій. Отримані результати мають практичне значення для підвищення енергоефективності мереж.

Ключові слова: втрати електроенергії, розподільчі мережі, енергоефективність, Smart Grid, компенсація реактивної потужності.

Abstract.

The thesis examines key sources of electricity losses in medium and low voltage distribution networks. Technical (ohmic, transformer, reactive) and non-technical losses are analyzed, along with factors affecting their magnitude. Modern loss reduction methods are reviewed: reactive power compensation, network topology optimization, and implementation of Smart Grid technologies. The results have practical significance for improving power grid energy efficiency.

Keywords electricity losses, distribution networks, energy efficiency, Smart Grid, reactive power compensation.

Вступ

Втрати електроенергії в розподільчих мережах є ключовим чинником, що впливає на надійність та економічну ефективність енергосистем. Частка таких втрат може досягати 10–15% від загального обсягу переданої енергії. В умовах трансформації енергосистеми України, особливо через децентралізацію та пошкодження інфраструктури, це питання набуває критичного практичного значення.

Мета роботи — проаналізувати джерела та класифікацію втрат, визначити фактори впливу, розглянути інженерні рішення для їх зниження та сформулювати практичні рекомендації для підвищення енергоефективності розподільчих мереж України..

Результати дослідження

ОСНОВНІ ДЖЕРЕЛА ВТРАТ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

Аналіз даних показав, що структура технічних втрат у розподільчих мережах є наступною:

- Активні втрати (I^2R) у проводах — 60.0%
- Втрати в трансформаторах — 20.0%.

- Втрати на ізоляторах та витоки — 10.0%.
- Втрати на реактивну потужність — 5.0%
- Інші технічні втрати — 5.0%

Діаграма втрат електроенергії в розподільчих лінія:

ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА РІВЕНЬ ВТРАТ

Дослідження виявило ключові залежності втрат від параметрів мережі:

- Залежність від навантаження: Втрати мають U-подібну залежність від навантаження. При низьких навантаженнях домінують фіксовані втрати (наприклад, у трансформаторах), а при високих — стрімко зростають активні втрати. Оптимальне навантаження, при якому втрати мінімальні, для досліджених мереж становить близько 300 МВт
- Залежність від довжини лінії: Втрати зростають практично лінійно зі збільшенням довжини лінії електропередач. Це підтверджує, що скорочення довжини ліній є ефективним методом зниження втрат.

МЕТОДИ ЗНИЖЕННЯ ВТРАТ

На основі огляду сучасних підходів визначено найбільш ефективні заходи:

Підхід	Переваги
Приблизний розрахунок втрат	Швидке оцінювання втрат без повного моделювання мережі
Smart Metering + AMI	Точне виявлення втрат, контроль споживання, локалізація некомерційних втрат
Прогнозування на базі ШІ (ML, LSTM)	Значне зменшення похибок у прогнозуванні навантаження та втрат
Компенсація реактивної потужності	Зменшення активних втрат, покращення коефіцієнта потужності
Оптимізація топології мережі	Скорочення довжини ліній, мінімізація навантаження на елементи мережі
Використання накопичувачів енергії	Розвантаження мереж у пікові години, балансування реактивної потужності
Інтеграція технологій Smart Grid	Комплексне управління та оптимізація режимів роботи в реальному часі

Висновки

1. Основними джерелами втрат в розподільчих мережах є активні (омічні) втрати в проводах, які становлять понад 60%, та втрати в трансформаторах (близько 20%).
2. Рівень втрат суттєво залежить від завантаження мережі та довжини ліній. Оптимізація цих параметрів є ключовим завданням для підвищення енергоефективності.
3. Для зниження втрат необхідно впроваджувати комплексні технічні та організаційні заходи, зокрема: використання провідників з оптимальним перерізом, автоматизовану компенсацію реактивної потужності, модернізацію трансформаторів та впровадження систем моніторингу в реальному часі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. 1.Стрембіцький П., Юхимчук М., Лесько В., Перепелиця С. (2025). Централізований моніторинг інфраструктури з використанням системи THANOS: перспективи та виклики. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical Sciences, 347(1),417-422. https://doi.org/10.31891/2307-5732-2025-347-57Green hydrogen from renewable surplus: Production and storage potential. International Journal of Hydrogen Energy. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0360319925025066
2. ПЕРЕПЕЛИЦЯ, С., ЮХИМЧУК, М., & ЛЕСЬКО, В. (2025). МОДЕЛЮВАННЯ КІБЕРФІЗИЧНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ НЕГАТИВНИХ ЗОВНІШНІХ ФАКТОРІВ. MEASURING AND COMPUTING DEVICES IN TECHNOLOGICAL PROCESSES, (1), 7–12. https://doi.org/10.31891/2219-9365-2025-81-1
3. INTEGRATION OF TECHNICAL SAW AND ARTICLE INTELLIGENCE SYSTEMS FOR AUTOMATED IMAGE RECOGNITION IN ENERGY SUPPLEMENTS. M Юхимчук, B Лесько -

Міжнародна науково-технічна конференція з оптико-електронних інформаційних технологій "ФОТОНІКА − ODS 2025" , 2025https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/ods/ods_2025/paper/view/23067
4. Мироненко В. М. Енергоефективність електричних мереж. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018. – 192 с.
5. Хоменко С. В., Ющенко І. О. Методика оцінювання втрат електроенергії в розподільчих мережах. // Технічна електродинаміка. – 2021. – №2. – С. 33–39.
6. ДСТУ EN 50160:2014. Характеристики напруги в електричних мережах загального користування. – Київ: УкрНДНЦ, 2014.
7. ДСТУ EN 50160:2014. Характеристики напруги в електричних мережах загального користування. – Київ: УкрНДНЦ, 2014.

Іващенко І. О. — студент групи 1ЕСМ-23б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця,
e-mail: vanyvany1234567.za@gmail.com
Климчук О. В.— аспірант кафедри ЕСС,
e-mail: aleksandr.klymchuk@gmail.com

Науковий керівник: ***Лесько Владислав Олександрович*** — к.т.н. доц. кафедри ЕСС, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Ivaschenko I. O. — student of group 1ESM-23b, Faculty of Power Engineering and Electromechanics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia,
e-mail: vanyvany1234567.za@gmail.com
Klymchuk O. V. — postgraduate student of the Department of Electrical Stations and Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: aleksandr.klymchuk@gmail.com

Scientific supervisor: **Lesko Vladyslav Oleksandrovych** — phd in Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Electrical Systems and Networks, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 681.12

В.О. Костенюк
О.П. Антонюк

РОЗРОБКА МЕТОДУ ПРОГНОЗУВАННЯ ПОВЕДІНКИ ВОДІЯ ПІД ЧАС ВАНТАЖНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Запропоновано метод прогнозування ефективності водіїв при вантажних перевезеннях на основі нейронних мереж, що дозволяє визначити вплив поведінкових факторів на витрати палива. Для аналізу використано дані, отримані з OBD-II та CAN-шини вантажних автомобілів, які фіксували стиль водіння десяти водіїв у різних умовах експлуатації. Розроблені рекомендації допоможуть водіям зменшити експлуатаційні витрати ПММ.

Ключові слова: водій, витрати палива, експлуатаційні витрати, моніторинг транспортних засобів, поведінка водія, планування маршрутів.

Abstract

The paper proposes a method for predicting the efficiency of drivers in freight transportation based on neural networks, which allows determining the influence of behavioral factors on fuel consumption. The analysis is based on data obtained from OBD-II and CAN-bus of trucks, which recorded the driving style of ten drivers in different operating conditions. The developed recommendations will help drivers reduce fuel consumption.

Keywords: driver, fuel consumption, operating costs, LMS, vehicle monitoring, driver behavior, route planning.

Вступ

Водій є критично важливим компонентом, який визначає, чи може процес перевезення вантажу бути здійснений з низькими витратами і високою ефективністю. Його рішення під час керування транспортним засобом, вибір стратегії водіння, манера управління та дотримання правил впливають на експлуатаційні витрати компанії, а також на технічний стан транспортних засобів.[1-5]

Метою роботи є розроблення методу прогнозування поведінки водія з метою її належної оцінки та корегування у випадку необхідності.

Результати дослідження

На першому етапі дослідження відбувається замір наявних поточних даних роботи 10 водіїв за допомогою пристроїв OBD-II та CAN-шини, що інтегровані у вантажні автомобілі. На наступному кроці нейронна мережа та її інструментарій в MATLAB використовуються для навчання та генерування прогнозної функції зв'язку компонентів поведінки водія та витрати пального. Коли набір нових компонентів поведінки водія вводиться в навчену мережу, можна отримати корегований показник споживання пального, а саме індикатор споживання палива водіями з різними параметрами поведінки [1-3].

Завдяки результатам можна легко оцінити поведінку водіїв та отримати оптимальне рішення щодо їх диспетчеризації. Результати роботи ШНМ відображено у таблиці 1.

Для опису впливу поведінки на величину споживання пального використовується індикатор I_i^{fuel} відображення відносної швидкості споживання палива водієм *i*. Згідно з визначенням показника споживання палива, існує три різних значення I_i^{fuel} :

$I_i^{fuel} > 1$: Водій витрачає більше палива для керування вантажівкою, ніж звичайна норма споживання пального. Така поведінка свідчить про надмірне споживання пального.

$I_i^{fuel} = 1$: Водій витрачає стільки ж пального на керування вантажівкою, як і за нормального споживання пального. Така поведінка є нормальною.

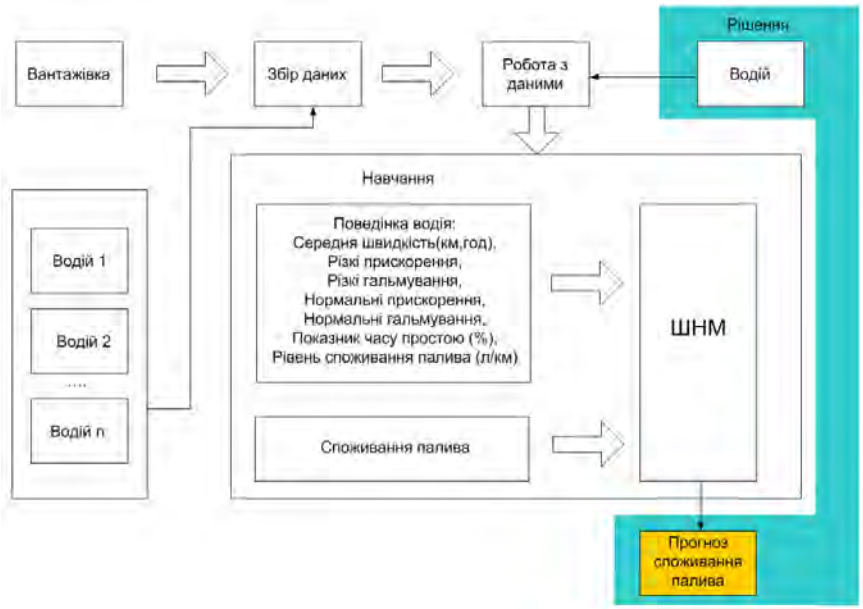

Рис. 1 - Модель зв'язку між поведінкою водія та споживанням палива

Таблиця 1 – Прогнозні значення витрати палива водіями.

ID водія	Рівень витрати палива (км/л)	Витрата палива (л) на величину пробігу, км				
		1000	2000	5000	10 000	100 000
B1	7,84	127,55	255,10	637,76	1339,29	14030,61
B2	8,63	115,88	231,75	579,37	1216,67	12746,24
B3	12,9	77,52	155,04	387,60	813,95	8527,13
B4	6,32	158,23	316,46	791,14	1661,39	17405,06
B5	7,02	142,45	284,91	712,25	1495,73	15669,51
B6	11,32	88,34	176,68	441,70	927,56	9717,32
B7	6,78	147,50	294,99	737,47	1548,67	16224,19
B8	11,43	87,50	174,98	437,45	918,64	9623,79
B9	8,05	124,22	248,45	621,12	1304,35	13664,61
B10	13,95	71,68	143,37	358,42	752,69	7885,30

$0 < I_i^{fuel} < 1$: Водій витрачає меншу кількість палива для керування вантажівкою, ніж нормальна витрата пального. Така поведінка є паливозберігаючою.

Значення індикатора споживання палива розраховується на етапі нормалізації результатів прогнозу споживання паливно-мастильних матеріалів. Цей етап усуває вплив зовнішніх факторів та надає можливість порівняти результати з більшою точністю [4-5].

Формула для розрахунку індикатора споживання палива:

$$I_i^{fuel} = \frac{C_i}{\overline{C}} \quad (1)$$

де C_i – витрати палива конкретного водія на задану відстань;

$\overline{C}$ – середнє значення витрат палива на задану відстань для всіх водіїв.

Індикатор споживання палива для першого водія на 100 000 км пробігу

$$I_1^{fuel} = \frac{14030,61}{11405,66} = 1,23$$

Результати розрахунків для 10 водіїв заносяться в таблицю 2.

Таблиця 2 – Індивідуальні показники індикатора споживання палива для 10 водіїв.

Водії	B1	B2	B3	B4	B5	B6	B7	B8	B9	B10
Індикатор споживання палива (I_i^{fuel})	1,23	1,12	0,75	1,52	1,37	0,85	1,42	0,84	1,19	0,69

Для більш наочного представлення результатів, побудуємо таблицю 3 де позначимо який водій має паливозберігаючу поведінку, а який з них потребує додаткової роботи над покращенням цих показників.

Таблиця 3 – Індивідуальні показники ефективності паливозберігаючої роботи водія.

Водії	B1	B2	B3	B4	B5	B6	B7	B8	B9	B10
Ефективність (так/ні)	ні	ні	так	ні	ні	так	ні	так	ні	так

Всі розраховані вище показники ефективності роботи водія вказують на те, що 6 водіїв з 10 не дотримуються паливозберігаючої поведінки під час виконання вантажних перевезень. Рекомендації для цих водіїв наведено у таблиці 4.

Таблиця 4 – Рекомендації щодо покращення ефективності використання палива під час планування перевезення та у процесі роботи на маршруті.

Показник	Рекомендації
Стиль водіння	Зменшити кількість різких прискорень та гальмувань. Плавні прискорення та гальмування зменшують витрати палива 10-15% [6-7]
	Підтримувати оптимальну середню швидкість на рівні 60-70 км/год у міських умовах, та 80-95 км/год у міжміському сполученні[3]
	Уникати простою з увімкненим двигуном. Вимикати двигун під час очікування довше 3-5 хв.[2]
	Використовувати на довгих дистанціях круїз-контроль
Планування маршрутів	Враховувати дорожню обстановку на вулицях міста під час планування
	Зменшувати порожній пробіг автомобіля, тримати коефіцієнт використання пробігу у межах від 0,5 до 1.
	Враховувати погодні умови та час доби
Моніторинг та контроль	Використовувати телеметрію та засоби gps-моніторингу
	Водії повинні отримувати регулярні звіти з персоналізованими рекомендаціями щодо їхньої роботи на маршруті.
	Створити систему бонусів для водіїв, які демонструють високу паливну ефективність. Це стимулює відповідальне ставлення до роботи.
Навчання та підвищення кваліфікації	Водіям слід регулярно проходити тренінги з економічного водіння, які акцентують увагу на плавних маневрах, оптимальному виборі швидкості та мінімізації простоїв.

Висновки

Встановлено, що запропонований підхід із використанням нейронних мереж дозволяє підвищити точність прогнозування витрат палива залежно від поведінки водіїв під час вантажних перевезень. Аналіз даних, зібраних із пристроїв OBD-II та CAN-шини, продемонстрував, що варіативність у стилях водіння істотно впливає на споживання палива. Застосування розробленої моделі дозволяє оцінити ефективність водіїв у різних умовах та прогнозувати витрати палива для різних режимів руху. Це забезпечує можливість адаптації транспортних процесів під конкретні умови експлуатації та оптимізацію логістичних витрат.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Богатирьов А.М., Романенко О.В. "Теорія і практика оптимізації транспортних процесів". Київ: Наукова думка, 2018. - 320 с.
2. Гринько В.В. "Впровадження сучасних технологій у системи логістичного менеджменту". Журнал "Транспортні системи та технології", №2 (12), 2020. - С. 45-53.
3. Калюжний В.П., Соколовська І.А. "Вплив стилю водіння на експлуатаційні витрати автопарку". Вісник Національного транспортного університету, №3, 2019. - С. 67-72.
4. Шинкаренко М.І. "Сучасні методи моніторингу транспорту та їх вплив на ефективність логістичних операцій". Журнал "Проблеми транспорту", №5 (17), 2021. - С. 112-119.
5. Руденко О.В. "Економія палива та зниження шкідливих викидів через впровадження інтелектуальних систем контролю". Наукові праці ВНТУ, №4 (148), 2020. - С. 88-94.
6. Заславський М.А., Лебідь О.В. "Вплив стилю водіння на екологічні показники транспортних засобів". Вісник Східноєвропейського університету, №2, 2021. - С. 78-84.
7. Журавльов В.В. "Технологічні інновації у транспортній галузі". Збірник наукових праць НАУ, №1, 2020. - С. 59-66.

Владислав Олександрович Костенюк – студент групи ТТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: kosteniuk.vlad@gmail.com

Олег Павлович Антонюк – к.т.н, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет.

Vladyslav Kosteniuk - student of group TT-23m, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: kosteniuk.vlad@gmail.com

Oleh Antoniuk - PhD in Engineering, Associate Professor, Department of Automotive and Transport Management, Vinnytsia National Technical University.

УДК 629.113

Д. О. Малай
І. О. Гриб
Р. Р. Дронь

ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТУВАННЯ АВТОМОБІЛІВ В УМОВАХ СТАНЦІЇ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Описано особливості та основні підходи до діагностування автомобілів, які можуть бути реалізовані в умовах сучасної станції технічного обслуговування.
Ключові слова: автомобіль, діагностування, діагностичне обладнання.

Abstract
The features and main approaches to diagnosing cars that can be implemented in a modern service station are described.
Keywords: car, diagnostics, diagnostic equipment.

Вступ

Сучасні автомобілі мають досить складну конструкцію, яка постійно змінюється і удосконалюється. Різні системи автомобіля забезпечують його ефективне функціонування. Ускладнення та розширення можливостей різних автомобільних систем забезпечують його кращі техніко-експлуатаційні, економічні та екологічні показники. Але, поряд з цим, ускладняється і сама процедура їх діагностування. Для можливості визначення діагностичних параметрів необхідно застосовувати спеціальне комп'ютерне діагностичне обладнання.

Метою даної роботи є аналіз можливих способів та підходів до діагностування автомобілів, які можуть бути реалізовані в умовах сучасної станції технічного обслуговування.

Результати дослідження

Діагностування автомобілів на станціях технічного обслуговування (СТО) є ключовим етапом виявлення та усунення несправностей. Сучасні автомобілі стають дедалі складнішими завдяки електронним системам, тому діагностика потребує спеціалізованого обладнання, програмного забезпечення і високої кваліфікації фахівців.

Сучасний автомобіль можна діагностувати двома підходами: застосовуючи можливості бортової діагностики сканером OBD та застосовуючи можливості комп'ютерних діагностичних стендів (мотор-тестерів).

Бортова діагностика є ключовим інструментом для забезпечення безпеки, ефективності автомобіля та зменшення шкідливих викидів у атмосферу. Ця система дозволяє зчитувати діагностичні дані, які можуть бути використані фахівцями під час технічного обслуговування або водієм для перевірки стану автомобіля. OBD забезпечує контроль за станом різних систем транспортного засобу через вбудовані сенсори, контролери та програмне забезпечення, що працюють у режимі реального часу. У сучасних автомобілях зазвичай інтегрована стандартизована система OBD з універсальними роз'ємами та протоколами для підключення до електронних систем автомобіля. Основне завдання бортової діагностики — виявлення помилок, несправностей і відхилень у роботі автомобільних компонентів.

Бортова діагностика виконується за допомогою спеціального обладнання, яке забезпечує зчитування та аналіз даних з автомобільних систем. Таке обладнання можна поділити на кілька груп. Мультимарочні сканери, які підключаються до OBD-порту автомобіля та дозволяють зчитувати, очищати коди помилок і перевіряти базові параметри різних марок та моделей автомобілів. Дилерські професійні сканери є більш функціональними пристроями, які здатні проводити глибоку діагностику, виконувати калібрування та аналіз у реальному часі. Такі сканери в більшості призначені для

діагностування окремої групи автомобілів або окремої марки автомобілів певного заводу-виробника. Програмне забезпечення для діагностики сканерів і адаптерів використовується в залежності від його призначення. На даний час є досить велика кількість розповсюдженого програмного забезпечення: Torque, CarScanner, OBD Auto Doctor, а також професійні рішення Bosch ESI[tronic] або Delphi DS. Деякі сучасні автомобілі оснащені інтегрованими діагностичними інтерфейсами, які надають водію базову інформацію про стан систем через бортовий комп'ютер або мультимедійну систему. Кожна з цих груп пристроїв має свої особливості, що дозволяє вибрати оптимальне рішення залежно від потреби, рівня досвіду та типу автомобіля.

Альтернативним підходом до діагностики автомобілів є використання мотор-тестера, оснащеного вбудованим цифровим осцилографом. Цей прилад дає змогу зчитувати інформацію з різних датчиків та блоків керування, а також проводити тестування різних функцій двигуна.

Діагностика систем автомобіля за допомогою аналізу осцилограм є потужним методом, що дозволяє досліджувати електричні сигнали, які надходять до компонентів системи управління двигуном та генеруються ними. Осцилограф, пристрій для графічного відображення залежності напруги від часу, використовується для аналізу таких параметрів і датчиків, як сигнали з датчика кисню, датчика положення колінчастого вала, датчика тиску тощо. Аналіз сигналів системи запалювання, включаючи високовольтні імпульси від свічок запалювання, дозволяє оцінити коректність її роботи. Крім того, осцилограф використовується для дослідження сигналів, пов'язаних із системою впорскування палива. Аналіз часу впорскування, форми сигналів та їх амплітуди дає змогу визначити стан електромагнітних форсунок і правильність управління системою впорскування з боку електронного блоку керування.

Порядок виконання діагностичних робіт із застосуванням сканера, мультиметра та мотор-тестера з осцилографом на станції технічного обслуговування автомобілів є загальноприйнятим і він виходить із можливостей самого обладнання. Діагностика виконується в логічній послідовності: від загального до специфічного. Сканер надає початкову інформацію, мультиметр дозволяє перевірити конкретні електричні компоненти, а мотор-тестер забезпечує візуальний аналіз складних сигналів для остаточного підтвердження причини несправності.

Діагностика за допомогою сканера застосовується для первинного аналізу, коли потрібно зчитати коди помилок, перевірити параметри роботи систем у реальному часі та отримати доступ до даних, які зберігаються в блоках керування. Сканер підключається до OBD-порту автомобіля. Зчитуються коди помилок для ідентифікуються несправності. Перевіряються поточні параметри різних систем: температура, тиска, витрати палива, тощо. Після усунення проблем видаляються коди помилок для повторної перевірки. Такий підхід дає швидкий доступ до інформації про несправності систем, мінімальне втручання у фізичні компоненти автомобіля.

Діагностика за допомогою мультиметра застосовується для детальної перевірки електричних ланцюгів, датчиків і виконавчих елементів. Використовується після попереднього аналізу сканером або коли проблема носить електричний характер. Перевіряється напруга в електричних ланцюгах (наприклад, на датчиках чи контактах блоків керування). Вимірюється опір, щоб оцінити цілісність і працездатність компонентів. Визначається сила струму для перевірки навантаження на певних елементах системи. Такий підхід дозволяє точно визначити причини проблем в електричних ланцюгах, таких як обриви, коротке замикання або невідповідність напруги.

Діагностика за допомогою мотор-тестера з осцилографом застосовується для поглибленого аналізу електричних і механічних систем автомобіля. Використовується для дослідження роботи датчиків, системи запалювання, форсунок і інших компонентів двигуна за допомогою візуалізації сигналів. Сенсори мотор-тестера підключаються до сигнальних проводів компонентів (наприклад, свічок запалювання, форсунок, датчиків). Аналізуються сигнали за формою, амплітудою, частотою для визначення несправностей або відхилень у роботі систем. Аналізуються осцилограми для оцінки часу впорскування палива, напруги на свічках запалювання, роботи датчиків (наприклад, датчика кисню чи положення валів). Такий підхід забезпечує візуалізацію складних процесів, що дозволяє виявляти як електричні, так і механічні несправності на основі поведінки сигналів.

Висновки

Діагностика автомобілів на СТО є невід'ємною складовою обслуговування сучасних транспортних засобів і базується на застосуванні різноманітного спеціалізованого обладнання для виявлення, аналізу та усунення несправностей. Використання різних інструментів (сканери, мультиметри, мотор-тестери,

осцилографи) дозволяє отримати детальну інформацію про роботу як електронних, так і механічних систем автомобіля. Високотехнологічне діагностичне обладнання дозволяє аналізувати динамічні параметри систем у реальному часі, виявляти приховані несправності та оцінювати ефективність роботи різних компонентів. Таким чином, діагностика на СТО є складним, але ефективним процесом, що базується на використанні передових технологій і системного підходу, спрямованого на забезпечення надійності та безпеки транспортного засобу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сучасні технології в технічній експлуатації автомобілів / В.П. Волков, І.В. Грицук, Т.В. Волкова, В.І. Белов, Ю.В. Волков, В.П. Онищук // Сучасні технології в машинобудуванні та транспорті. - 2019. - № 2. - С. 30-37.

2. Шипов Є.Г. Обслуговування сучасних автомобілів в умовах спеціалізованих СТО. Матеріали XV-ї міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні технології та перспективи розвитку автомобільного транспорту». Державний університет «Житомирська політехніка», 2022. С. 163-164

3. Кукурудзяк Ю.Ю., Ребедайло В.М. Метод автоматизованого діагностування системи запалювання та системи керування автомобільним двигуном. Монографія. – Вінниця: ВНТУ, 2010. – 143 с.

Малай Давид Олегович — студент групи 2АТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Гриб Іван Олександрович — студент групи 2АТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Дронь Ростислав Русланович — студент групи 2АТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Кукурудзяк Юрій Юрійович*** — канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Malay David O. — Department of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Grib Ivan O. — Department of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Dron Rostislav R. — Department of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Supervisor: ***Kukurudziak Yurii Y.*** — candidate of technical Sciences, associate Professor at the Department of automobiles and transport management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia/

УДК 629.113

О. Б. Товходім
Є. В. Смирнов

МЕТОДИ ДІАГНОСТУВАННЯ ГАЛЬМІВНОЇ СИСТЕМИ З ГІДРОПРИВОДОМ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі виконано аналіз стендових силових методів діагностування гальмівної системи автомобіля з гідроприводом. Визначено шляхи розвитку цих методів.

Ключові слова: гальмівна система, гідропривід, поелементне діагностування, силовий метод

Abstract

The paper analyzes bench power methods for diagnosing the brake system of a vehicle with a hydraulic drive. The development paths for these methods are defined.

Keywords: brake system, hydraulic drive, element-by-element diagnostics, power method

Основними видами діагностування гальмівних систем на сьогодні є дорожній і стендовий методи діагностування. Дане діагностування проводиться під час технічного обслуговування та ремонту автомобілів, а також для автомобілів, для яких передбачено державний технічний огляд. Дані методи відносяться до загального діагностування і дають висновок лише про придатність чи непридатність автомобіля для подальшого використання. Поелементне діагностування, що визначає несправність у вузлах гальмівної системи, при цьому не проводиться.

При діагностуванні технічного стану гальм з гідравлічним приводом традиційним вважають силовий метод – залежності гальмівної сили на кожному з коліс від сили натискання на педаль гальма. Ця залежність, звана гальмівною діаграмою, дає досить повну характеристику працездатності гальмівного приводу. Цей метод діагностування вважається класичним і його розвиток направлений на підвищення точності вимірювань стендів і адаптацію гальмівних стендів до діагностування автомобілів з антиблокувальними системами. При наявності комп'ютерного обладнання для зняття характеристик та обробки інформації можна простежити найменші зміни в силі натискання та переміщення педалі гальма, а порівнявши їх зі наростанням тиску в гальмівному приводі можна зробити більш конкретні висновки при поелементному діагностуванні.

Існує ряд методів визначення несправності гальмівної системи за гальмівною діаграмою. Один із таких силових методів діагностування гальмівної системи заснований на аналізі зміни форми гальмівної діаграми, а несправності визначаються за контрольними точками на гальмівній діаграмі та характері її зміни [1, 2]. Тобто діагноз ставиться шляхом порівняння фактичної гальмівної діаграми з нормативною та характерними діаграмами, що вказують на певну несправність гальмівного приводу. Недоліком цього є низька інформативність і відсутність визначення конкретної несправності в гальмівному приводі. Ще один метод діагностування, заснований на порівнюванні поведінки кривої залежності гальмівної сили від сили натискання на педаль гальма на ділянці спрацьовування гальмівного приводу, описаний в [1]. При діагностуванні даним способом основним є дослідження силової характеристики впливу на гальмівну педаль на ділянці спрацьовування гальмівного приводу і характеру поведінки кривої гальмівної сили. Недоліком способу є визначення узагальненої несправності без вказівки на несправний елемент гальмівного приводу. Існують і інші розробки, засновані на описаних вище підходах, та направлені на усуненні різних недоліків описаних методів.

Інші дослідники розглядають метод виявлення несправностей в гальмівній системі з гідроприводом [3, 4] у вигляді розрахунку втрат тиску гальмівної рідини за наявності несправностей. Тип несправності визначається шляхом кореляційного аналізу. Крім того, за цими методиками можна визначити місце знаходження несправності. Це досягається шляхом аналізу сигналів тиску головного гальмівного циліндра. Також представлені чисельні результати даних, записаних на стаціонарному тестовому стенді гальмівної системи, що ілюструють здійсненність запропонованих підходів. Для визначення несправності гальмівної системи з гідроприводом застосовується оцінка властивостей параметрів на основі тиску гальмівної рідини в колісних гальмівних циліндрах і переміщення педалі гальма, на основі

положення діафрагми вакуумного підсилювача. Дана методика заснована на аналізі зміни тиску в процесі гальмування від переміщення штока головного гальмівного циліндра. Оцінка несправностей проводиться у разі змін у гальмівній діаграмі залежно від несправності.

Вартим уваги є метод, описаний в роботі [5], який розроблено для гідравлічних гальмівних систем літаків, обладнаних новітніми електронними системами безпеки. За цим методом пропонується застосувати модель LMS Amesim для прогнозування впливу на поведінку типових збоїв у гідравлічній гальмівній системі. Розглянуто поведінку відповідних змінних системи у нормальних умовах експлуатації та потенційних наслідків типових збоїв у продуктивності системи, продемонстровано використання обчислювальної моделі гальмівної системи з гідроприводом, параметризованої у програмному забезпеченні LMS Amesim. Пропонується використовувати апарат для сприяння процесу перевірки відповідності системи вимогам до експлуатаційних характеристик та безпеки. Такий підхід може застосовуватися для раннього виявлення збоїв і експлуатаційних проблем ще на етапі розробки виробу. Оцінка роботи системи проводиться шляхом порівняння вихідних графіків тисків у системі з еталонними вихідними параметрами.

Розглянуті методи діагностування гальмівної системи з гідроприводом вказують на основні параметри роботи головного гальмівного циліндра, за якими коректніше ставити висновок про справність або несправність його елементів. При переміщенні педалі в гальмівній системі відбуваються різні процеси, для реалізації яких необхідне різне зусилля. Сила натискання на педаль відбиває динамічну характеристику даних процесів. Стан елементів гальмівної системи з гідроприводом оцінюється на ділянці спрацьовування гальмівного приводу, який найповніше відбиває силову динаміку спрацьовування всіх основних елементів гальмівної системи. При порівнянні екстремальних значень перехідних процесів, що відбуваються в гальмівній системі з гранично-допустимими діагностичними параметрами, можна зробити висновок про стан головного гальмівного циліндра і виявити несправності.

Висновок. У процесі огляду методів оцінки технічного стану гальмівної системи з гідроприводом було виявлено, що багато розробок оцінюють роботу гальмівної системи по кінцевому продукту гальмування – гальмівній діаграмі і не беруть до уваги характеристики в момент спрацювання гальмівного приводу, хоча на цих режимах система є найінформативніша. Діагностування на різних режимах натискання на педаль гальма дає більш достовірні результати з можливістю визначення несправностей в елементах гальмівної системи, дозволяє визначити залишковий ресурс деталей і прогнозувати пробіг до подальшого технічного впливу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Канарчук В.Є,. Лудченко О. А., Чигринець А. Д. Основи технічного обслуговування і ремонту автомобілів. Кн. 1 : Теоретичні основи. Технологія: Підручник. К. : Вища школа, 1994. 384 с.

2. Лудченко О. А. Технічна експлуатація і обслуговування автомобілів : технологія : підручник. К. : Вища шк., 2007. 527 с. : іл.

3. Anselma, P. Rapid Optimal Design of a Light Vehicle Hydraulic Brake System / Anselma, P., Patil, S., Belingardi, G. // SAE Technical Paper. 2019. № 01–0831. URL: https://doi.org/10.4271/2019–01–0831.

4 Strak, H. MODEL–BASED FAULT DETECTION AND DIAGNOSIS FOR HYDRAULIC BRAKING SYSTEMS / Harald Strak, Marco Muenchhof, Rolf Isermann // IFAC, Detection 15th Triennial World Congress, Barcelona, Spain. 2002. №1. P. 193–198.

5. Sao Jose dos Campos Use of LMS Amesim® Model to Predict Behavior Impacts of Typical Failures in an Aircraft Hydraulic Brake System // The 15th Scandinavian International Conference on Fluid Power, SICFP '17. June 7–9, 2017. P. 21–27.

Товходім Олександр Богданович **–** магістрант групи 2АТ-23м, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Смирнов Євгеній Валерійович **–** канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Oleksandr Tovhodim – student of group 2AT-23m, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University

Smyrnov Yevhenii **–** PhD (Eng.), associate professor, associate professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 656.078

Є.В. Заяць
В. О. Огневий

АЛГОРИТМ ВИЗНАЧЕННЯ ПЕРІОДИЧНОСТІ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ДВИГУНІВ ВНУТРІШНЬОГО ЗГОРЯННЯ АВТОТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Одним з основних факторів, що впливають на періодичність технічного обслуговування (ТО) не тільки двигунів внутрішнього згорання (ДВЗ), але і автомобілів в цілому, виступає заміна моторної оливи. Тому постає актуальною задача діагностики стану моторних олив. В роботі наведений алгоритм визначення періодичності ТО ДВЗ автомобілів на основі діагностики стану моторної оливи що в кінцевому результаті призведе до підвищення ефективності технічної експлуатації автомобілів, зниження витрат і коригування періодичності ТО ДВЗ .

Ключові слова: моторна олива, діагностика, двигун, автомобіль, технічне обслуговування.

Abstract

Engine oil replacement is one of the main factors affecting the frequency of maintenance (maintenance) not only of internal combustion engines (ICEs), but also of cars in general.

Therefore, the task of diagnosing the condition of motor oils becomes urgent. The work presents an algorithm for determining the frequency of maintenance of internal combustion engines of cars based on diagnostics of the state of engine oil, which will ultimately lead to an increase in the efficiency of technical operation of cars, a reduction in costs and an adjustment of the periodicity of maintenance of internal combustion engines.

Key words: engine oil, diagnostics, engine, car, maintenance.

Періодичність ТО ДВЗ АТЗ визначається залишковим ресурсом моторної оливи. Відомо, що для кількісної оцінки величини залишкового ресурсу агрегату або вузла АТЗ досить визначити приріст вимірюваного значення контрольного критерію щодо його початкового значення.

При цьому величина залишкового ресурсу, в тому числі і для моторної оливи, може визначатися за формулою

$$t_{зал} = t_i \cdot \left[\left(\frac{U_{max} - U_{man}}{U_i - U_{man}} \right)^{\frac{1}{\alpha}} - 1 \right] \quad (1)$$

де tзал – залишковий ресурс моторної оливи, мото-год або км пробігу;

ti – поточне напрацювання з моменту заміни моторної оливи, мото-год або км пробігу;

α – показник ступеня, що характеризує інтенсивність зміни прийнятого для оцінки контрольного критерію у всьому діапазоні напрацювання (визначає умови експлуатації, режими роботи і технічний стан двигуна);

Umax – максимальне значення контрольного критерію системи «двигун – моторна олива»;

Umin – початкове значення контрольного критерію системи «двигун – моторна олива»;

Ui – виміряне значення контрольного критерію системи «двигун – моторна олива».

Показник ступеня α можна визначити, використовуючи вираз

$$\alpha_i = \frac{\ln(\Delta U_{i+1}/\Delta U_i)}{\ln(t_{i+1}/t_i)} \quad (2)$$

де ΔU – приріст контрольного критерію.

Таким чином, для визначення залишкового ресурсу моторної оливи необхідно визначити значення критерію, що характеризує стан моторної оливи. Після визначення залишкового ресурсу моторної оливи стає можливим дати рекомендації про періодичність ТО ДВЗ АТЗ (рисунок 1).

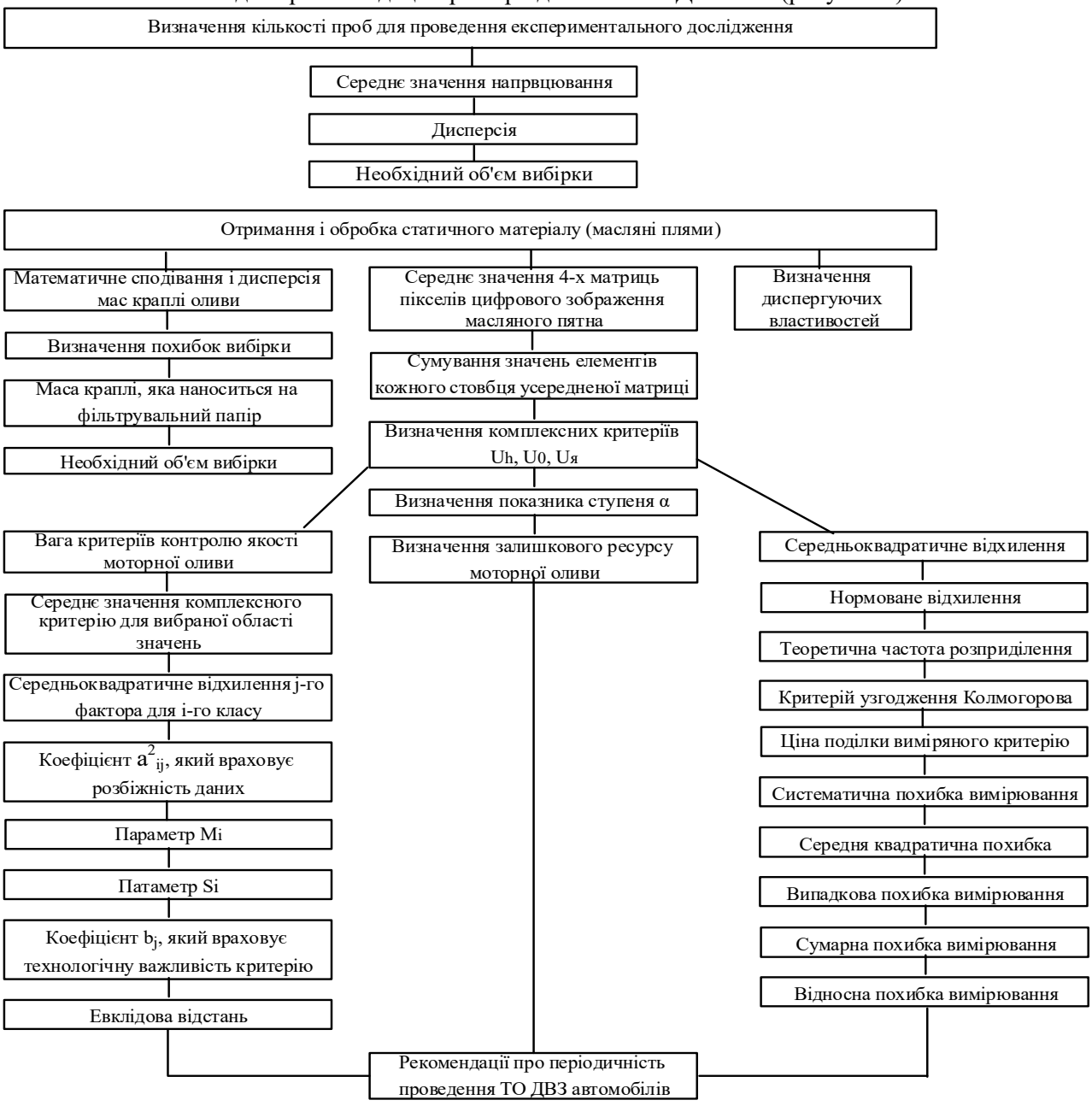

Рисунок 1 – Структурна схема алгоритму визначення періодичності ТО ДВЗ АТЗ

Поширеним методом експлуатаційної діагностики стану моторної оливи є метод крапельної проби. Одним з рекомендованих засобів експрес діагностики стану, в якому використовується метод крапельної проби, є лабораторія експрес–аналізу якості і стану моторних олив ЛАМА–7 [3].

Функціональна залежність визначення ДС визначається виразом

$$ДС = 1 - \frac{d^2}{D^2} \qquad (3)$$

де d – середній діаметр центрального ядра, мм;

D – середній діаметр зовнішнього кільця зони дифузії, мм.

Візуальний (суб'єктивний) контроль і недостатня точність визначення кількісного показника ДС не дозволяють виконувати достовірні оцінки і приймати такі рішення [4]:

- про працездатність моторної оливи;
- потреби в заміні моторної оливи або прогнозованого напрацювання двигуна до його заміни;
- встановлювати причини погіршення стану двигуна в результаті порушень його режимів роботи, несвоєчасних змінах фільтруючих елементів масляних фільтрів при виконанні періодичних ТО, пропуску обов'язкових операцій промивання системи мащення при заміні моторної оливи до встановлених термінів періодичності.

Розтікаючись по фільтрувальному папері, олива залишає сліди фактично кожного з основних показників стану моторної оливи [1]:

- в'язкість;
- диспергуюча здатність;
- забрудненість;
- присутність охолоджуючої рідини і палива.

Оцінка масляної плями дозволяє визначити [2]:

1. Наявність нерозчинних механічних домішок – визначається ядром масляної плями. При зростанні механічних домішок розміри центральної частини ядра зростають, а зона дифузії зменшується, темніє ядро, зона дифузії і втрачається крайова зона.
2. Диспергуючі властивості – визначаються за співвідношенням діаметрів ядра і зони дифузії. Залежно від концентрації активної присадки в оливі змінюється діаметр ядра, а також його форма, наявність і зменшується зона дифузії, розширюється зовнішнє світле кільце.
3. Ступінь окислення – визначається кольором масляного поясу.

Таким чином, диспергуючі властивості є комплексним показником, який легко визначається при нормальній експлуатації АТЗ, за яким можна судити про залишковий ресурс моторної оливи.

Висновки

Визначення залишкового ресурсу моторної оливи можливо за допомогою простого в реалізації методу крапельної проби. Метод дозволяє визначити диспергуючі властивості моторної оливи. Диспергуючі властивості є комплексним показником, який легко визначається при звичайній експлуатації АТЗ, за яким можна судити про залишковий ресурс моторної оливи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Братичак М.М. Бабяк Л.В. Моторні палива з альтернативної сировини: навч. посібник. Львів: Видавництво Львівської політехніки – 2017. – 144с.

2.Ткачук В.В. Товарознавство. Пластичні маси та паливно-мастильні матеріали / В.В. Ткачук, О.І. Передрій: навч. Посібник. – Луцьк: Луцький НТУ – 2017. – 2016с.

3.Червінський Т.І., Топільницький П.І., Ярмола Т.І. Експлуатаційні матеріали для автотехніки. навч. посібник. Львів: Видавництво «Левада».2020.-326с.

4. Dasbach T. How to determine engine oil quality / T. Dasbach, T.W. Selby. – Machinery Lubrication. – 2015. № 12.

5. Hurtova, I. Analysis of engine oils using modern methods of tribotechnical diagnostics / I. Hurtova, M. Sejkorova. – Key Engineering Materials. – 2016. – № 4. – P. 47–53.

Заяць Євгеній Вікторович **–** магістрант групи 1АТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Огневий Віталій Олександрович **–** канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Ognevoy@ukr.net

Zayats Evgeny Viktorovych - Master's student of group 1AT-23m, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Ognevyi Vitaliy Oleksandrovych - candidate. economy Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Ognevoy@ukr.net

УДК 621.7 : 519.85

С.С. Коваль[1]
І.В. Конверський[1]

АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ОРГАНІЗАЦІЇ АВТОМАТИЗОВАНОГО РОБОЧОГО МІСЦЯ МЕХАНІЧНОЇ ОБРОБКИ З ВИКОРИСТАННЯМ CAD/CAM-СИСТЕМ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проведено аналіз стану сучасного підходу до організації автоматизованого робочого місця механічної обробки на базі верстатів з ЧПК з використанням CAD/CAM-систем та спеціальних верстатних пристосувань. Визначено, що використання універсальних елементів верстатного пристосування дозволяє підвищити якість проекутвання та зменшити терміни проектних робіт, а також сприяє зниженню собівартості конструкцій.

Ключові слова: робоче місце, механічна обробка, верстат з ЧПК, верстатне пристосування.

Abstract

An analysis of the state of the modern approach to the organization of an automated machining workplace based on CNC machines using CAD/CAM systems and special machine tools has been carried out. It was determined that the use of universal elements of the machine tool allows to improve the quality of the design and reduce the time of design work, and also helps to reduce the cost of constructions.

Keywords: workplace, mechanical processing, CNC machine tool, machine tool.

Вступ

Розвиток сучасного машинобудування неможливий без впровадження передових технологій комп'ютерного проектування та виробництва. Робоче місце механічної обробки деталі з використанням CAD/CAM-систем є ключовим елементом інноваційного виробничого процесу, що забезпечує високу точність, продуктивність та якість механічної обробки.

Основна частина

Організація робочого місця передбачає комплексний підхід, який включає:

1. Технічне обладнання – верстат з числовим програмним керуванням (ЧПК); персональний комп'ютер з встановленими CAD/CAM-системами; різальні інструменти; вимірювальні інструменти.

2. Програмне забезпечення, що включає сучасні CAD/CAM-системи, такі як SolidWorks, AutoCAD, які дозволяють виконувати функції – комп'ютерне моделювання деталей, розробка керуючих програм для верстатів, імітація технологічного процесу, оптимізація режимів різання.

3. Технологічна оснастка – прецизійні затискні пристрої; допоміжний інструмент; системи базування та закріплення заготовок.

Удосконалення верстатних пристосувань для вертикально-свердлильної операції є важливим етапом підвищення ефективності механічної обробки. Основні напрямки вдосконалення включають:

1. Конструктивні рішення – модернізація базових елементів кріплення, підвищення жорсткості та точності позиціонування, розробка універсальних швидкознімних механізмів.

2. Функціональні характеристики – розширення діапазону обробки, підвищення точності позиціонування, зменшення допоміжного часу на встановлення деталі.

3. Матеріали та технології виготовлення – використання високоміцних легких сплавів, застосування сучасних технологій 3D-друку, впровадження композитних матеріалів

Ефективні технічні рішення для удосконалення верстатних пристосувань грунтуються на основі розроблення або використання універсальних конструкцій базової плити та швидкознімних систем закріплення. Базова плита може виготовлятися з високоміцного алюмінієвого сплаву, що забезпечуватиме мінімальну вагу та максимальну жорсткість конструкції. Зокрема, швидкознімна

система закріплення comprises містить такі елементи як пневматичний затискач, прецизійні напрямні та система швидкого базування. Технічними перевагами таких конструкцій є: скорочення часу встановлення деталі на 40%, підвищення точності позиціонування до 0,01 мм, універсальність використання для різних типорозмірів деталей. Крім того, забезпечується економічна ефективність, що полягає у зниженні собівартості обробки на 25%, скорочення допоміжного часу та підвищення продуктивності праці. Важливою складовою також є і техніка безпеки при роботі з верстатним обладнанням, що зумовлює дотримання таких вимог: використання засобів індивідуального захисту, справність обладнання, наявність захисних огороджень, проходження інструктажу.

Висновки

Впровадження сучасних CAD/CAM-технологій та удосконалення верстатних пристосувань є ключовим напрямком розвитку машинобудівної галузі. Такий підхід дозволяє досягти: високої точності обробки; зниження собівартості виробництва; скорочення термінів підготовки виробництва; підвищення конкурентоспроможності підприємства. Подальшими перспективами розвитку CAD/CAM-технологій включають: впровадження штучного інтелекту; розвиток адаптивних систем управління; використання доповненої реальності у виробничих процесах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Павленко П. М. Формалізація процесів управління в інформаційному середовищі автоматизованих систем виробничого призначення // Вісн. Черкас. держ. технол. ун-ту. — 2004. — № 4. — С. 122—127.

2. Стенін О. А., Лапковський С. В., Солдатова М. О. Використання CALS-технологій в сучасній промисловості // Адаптивні системи автоматичного управління : міжвідомчий науково-технічний збірник. 2011. № 18(38). С. 114–123. URL: https://ela.kpi.ua/handle/123456789/4934.

3. Гонсьор О.Й. Впровадження CALS-технологій в системи управління якістю на підприємствах агропромислового комплексу // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". 2013. № 753. с.135–139.

Коваль Сергій Сергійович – студент групи 1ПМ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця;

Конверський Ігор Володимирович – студент групи 2ПМ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Петров Олександр Васильович*** — канд. техн. наук, доцент кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет.

Koval Serhiy S. – student of the Faculty Machinebuilding and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia;

Konverskyi Ihor V. – student of the Faculty Machinebuilding and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia;

Supervisor: ***Petrov Oleksandr V.*** — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of the Department of Machine-building technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

629.01.08

О. О. Галущак
В. О. Навроцький

АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ КАТЕГОРІЇ В1 ТА СИСТЕМ КЕРУВАННЯ НАХИЛОМ КУЗОВА

Вінницький національний технічний університет;

Анотація *В роботі проведено аналіз розвитку транспортних засобів категорії В1, які потребують використання механізмів нахилу кузова, для забезпечення стабільності під час виконання маневрів на різних швидкостях. Розвиток таких транспортних засобів залежить від вдосконалення систем керування нахилом і інтеграції новітніх електронних технологій. Найефективнішими виявились підходи, що враховують динамічні особливості транспортного засобу.*

Ключові слова: нахил кузова, транспортні засоби категорії В1, компактні транспортні засоби, перекидання, бічне прискорення.

Abstract *The paper analyzes the development of vehicles of category B1, which require the use of body tilt mechanisms to ensure stability during maneuvers at different speeds. The development of such vehicles depends on the improvement of tilt control systems and the integration of the latest electronic technologies. The most effective approaches were those that take into account the dynamic characteristics of the vehicle..*

Keywords: body tilt, vehicles of category B1, compact vehicles, rollover, lateral acceleration.

Вступ

Протягом двадцятого століття та на початку двадцять першого століття було проведено велику кількість досліджень у галузі теорії руху автомобільних транспортних засобів, в той же час досліджень у галузі руху компактних транспортних засобів було проведено набагато менше. У загальному випадку компактний транспортний засіб – це транспортний засіб категорії В1, а саме малий міський транспорт з габаритами та вагою, близькими до мотоцикла.

Такі транспортні засоби можуть підвищити ефективність використання пасажирського простору, зменшити кількість транспортних заторів на дорогах, проблеми з паркуванням у великих містах завдяки їх меншим розмірам, вищій маневреності.

Результати дослідження

Керованість і стійкість компактних транспортних засобів категорії В1 є важливими параметрами для підвищення безпеки, комфорту та ефективності використання. Застосування систем управління нахилом (DTC, STC, SDTC) стало ключовим напрямком у сучасних дослідженнях. Аналіз проєктів у цій сфері допоможе виявити ефективні підходи до їх реалізації.

З моменту появи механізмів нахилу для компактних транспортних засобів динаміка нахилу та системи активного крену стали невід'ємною частиною їхнього використання. За останні десятиліття було опубліковано багато досліджень. Зокрема можна виокремити декілька з них:

1. Проект "Honda Gyro" (1982);
2. Проект "Clever", у Батському університеті (Clever project, Bath University) (2005 - 2014);
3. Віденський технологічний університет (TU Wien) (2011 р.);
4. Нантська національна гірнича школа (Ecole des Mines de Nantes) (з 2011);
5. Проєкт «Resolveproject» (2016-2022)

У 1965 році Г. Уолліс подав патент під назвою «Удосконалення в педальних або механічних трьохколісних велосипедах або пов'язаних з ними транспортних засобах» [1], що містив трьохколісний велосипед, який нахилявся. Це призвело до створення «BSA Aerial 3», трьохколісного велосипеда з можливістю нахилення, який не мав комерційного успіху. Права на дизайн були продані Honda, і в 1982 році був випущений «Honda Gyro», який, став першим комерційно успішним компактним транспортним засобом з можливістю нахилення (Рис.1).

Компактні транспортні засоби також стали предметом досліджень в Європі наприкінці 2000-х і на початку 2010-х років. В Університеті Бата під керівництвом професора Еджа і доктора Дарлінга був розроблений трьохколісний компактний розумний транспортних засіб «The Clever vehicle» (рис. 2), з низьким рівнем викидів для міського транспорту.

Прототип складається з задньої кабіни, яка не нахиляється і відкидної кабіни з переднім рульовим колесом. Гідравлічна система забезпечує пряме управління нахилом завдяки актуатору, який регулює кут повороту в реальному часі.

Ґрунтуючись на цьому прототипі, Університет Бата ретельно досліджував як динаміку компактного транспортного засобу, так і його контроль. Зосередившись на аспектах дизайну, вони розробили прототип, у якому використовуються технології STC і DTC. Протягом великої кількості тестів на водіння досліджувалась реалізацію системи SDTC і її обмеження з точки зору максимального бічного прискорення і моменту перекидання [2].

Рис. 1. Трьохколісний скутер «Honda Gyro»

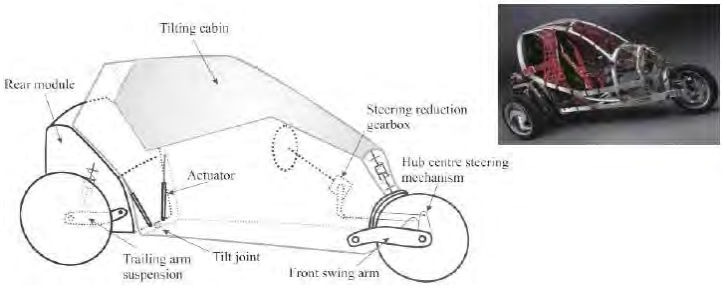

Рис.2. Проєкт «Clever»

Пізніше, у 2011 році, ще один компактний транспортних засіб був розроблений професором Пльохлем та його командою з Технічного університету Відня. Було проведено ретельний динамічний аналіз автомобіля і розроблено електронний контролер, що дозволяє стабілізувати крен під час руху автомобіля. Автомобіль має дельтовидну конфігурацію з регульованою задньою підвіскою (нахиляється кузов, візок не нахиляється) і унікальним переднім керованим колесом (рис. 3) [3]. Прототип має один ступінь свободи нахилу, що забезпечують STC і DTC відповідно.

З 2011 року і до нещодавнього часу дослідження проводились у Нантській національній гірничій школі під керівництвом професорів Шевреля і Клаво. Концепт-кар (рис. 4) представляє собою двомісний транспортний засіб, який нахиляється на поворотах до 25°. Довжина 2500 мм і ширина 960 мм, це щось середнє між електромобілем і скутером і включає в себе літій-іонний акумулятор. Шеврель і Клаво досліджували управління DTC, STC і SDTC за допомогою лінійних і нелінійних вдосконалених контролерів.

Рис. 3. Прототип дельта-моделі (вузький автомобіль з можливістю нахилу)

Рис. 4. Двомісний транспортний засіб «SMERA»

У 2015 році Клаво зробив спробу нелінійного управління моделлю велосипеда з п’ятьма ступенями свободи, яка включає поздовжню динаміку [4]. На відміну від своєї попередньої роботи, вони роз-

глядали можливості відстежувати кут нахилу з використанням трьох входів: регулювання кута повороту рульового колеса, момент нахилу і сили тяги.

Європейський проєкт Resolve концентрується на нахильному русі та управлінні 4-колісним скутером, подібно до 2- або 3-колісного скутера, який націлений на розробку нових концепцій транспортних засобів (нахильних і вузьколійних), що пропонують привабливі враження від водіння, зберігаючи при цьому якомога менше споживання енергії транспортним засобом (рис. 4) [5].

Рис. 5. Зразки вузького транспортного засобу, який нахиляється, розробленого в проєкті Resolve

Висновки

Розвиток транспортних засобів категорії В1 залежить від вдосконалення систем керування нахилом і інтеграції новітніх електронних технологій. Найефективнішими виявились підходи, що поєднують різні режими управління (SDTC) та враховують динамічні особливості компактного транспортного засобу. Майбутні дослідження мають зосередитись на комплексному аналізі стійкості та адаптивності систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Motor Scooter Guide: офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.motorscooterguide.net/Honda/Gyro/Gyro.html (дата звернення: 20.10.2024).

2. Berote, J. J. H. Dynamics and Control of a Tilting Three Wheeled Vehicle: Student thesis: Doctoral Thesis PhD / Johan Berote; Department of Mechanical Engineering, University of Bath. – Somerset, United Kingdom, 2010. – 179 c.

3. Edelmann, J. Modeling and analysis of the dynamics of a tilting three-wheeled vehicle / J. Edelmann, M. Plöchl, P. Lugner // Multibody System Dynamics. – December 2011. – Vol. 26, issues 4. – P. 469–487..

4. Smera de Lumeneo: voiture électrique 2 places: офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.moteurecologique.com/smera-lumeneo- electrique.html

5. Resolve Project: офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.resolve-project.eu/ (дата звернення: 20.10.2024).

Олександр ГАЛУЩАК – канд. техн. наук, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет,

Вадим НАВРОЦЬКИЙ – студент гр. 1ТТ-23м, кафедра автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет

Oleksandr HALUSHCHAK - candidate. technical of Sciences, Associate Professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University,

Vadim NAVROTSKY - student of 1TT-23m group, Department of Automobile and Transport Management, Vinnytsia National Technical University

УДК 681.12

О. П. Шиліна
А. С. Корж

ОГЛЯД СУЧАСНОГО СТАНУ ВІДНОВЛЕННЯ ДЕТАЛИЙ ТИПУ ВІСЬ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація
Проаналізовані методи сучасного стану відновлення деталей типу вісь, що дозволить підвищувати якість поверхневих шарів нанесеного покриття.
Ключові слова: твердість; електродугове наплавлення; мікроструктура, поліпшення.

Abstract
The current state-of-the-art methods for restoring axle-type parts have been analyzed, which will allow improving the quality of the surface layers of the applied coating
Keywords: hardness; electric arc deposition; microstructure, improvement.

Вступ

Вісь – деталь видовженої циліндричної форми, що служить для підтримування різноманітних деталей машин і механізмів, що обертаються разом з ними чи на них. Вісі не передають обертового моменту. До цього типу деталей відносяться вали та осі різноманітного призначення. На цих деталях розміщуються зубчасті колеса, шківи, зірочки, барабани, муфти та інші елементи машин, які здійснюють обертовий рух. Вали та осі забезпечують для цих елементів постійне положення геометричної осі обертання [1, 2].

При виборі матеріалу для виготовлення валів та осей перш за все звертають увагу у яких умовах працюватиме деталь. Тому знаючі фізико – механічні властивості матеріалу осей та валів обирають матеріал деталі.

Основними матеріалами для валів та осей є вуглецеві та леговані сталі. Заготовками для валів діаметром до 150 мм переважно є круглий прокат, а для валів більшого діаметра та фасонних валів – поковки. Поверхні валів, що призначені для спряження з іншими деталями, повинні бути точно і чисто оброблені. Параметри шорсткості поверхонь: під підшипники кочення Ra = (3,2… 0,80) мкм, а під підшипники ковзання Ra = (0,40…0,1) мкм.

В основному використовують вуглецеві сталі марок 20, 30, 40, 45 та 50, а також леговані сталі марок 20Х, 40Х, 40ХН, 30ХГСА, 40ХН2МА, 18Х2Н4МА, та ін. Сталі 40ХН, 40ХН2МА, 30ХГТ, 30ХГСА та ін. застосовують для високонапружених валів відповідальних машин. Вали з цих сталей піддають, як правило, поліпшенню – загартуванню з високим відпуском або поверхневому гартуванню з нагріванням СВЧ і низьким відпуском (шліцеві вали) [3].

Швидкохідні вали, які обертаються у підшипниках ковзання, вимагають досить високої твердості цапф, а тому їх виготовляють із цементованих сталей 20Х, 12ХН3А, 18ХГТ або азотованих сталей типу 38Х2МЮА. Хромовані вали мають високу стійкість проти спрацювання. Наприклад, в автомобільній промисловості покриття хромом шийок колінчастих валів збільшує ресурс до перешліфування у 3…5 разів [1,3].

Конструктивно осі можуть бути виконані з можливістю обертання (рис. 1, а) або нерухомими (рис. 1. б). Осі, що обертаються навіть під час постійного за модулем та напрямом навантаження, працюють у гірших умовах циклічно змінних напружень, але зручніші в експлуатації, бо допускають використання виносних підшипників. Нерухомі осі працюють у більш сприятливих умовах під час постійних навантажень (за модулем та напрямом), але для них потрібні більш складні та менш зручні в експлуатації підшипники, які встановлюються в насаджених на вісь деталях [1, 4].

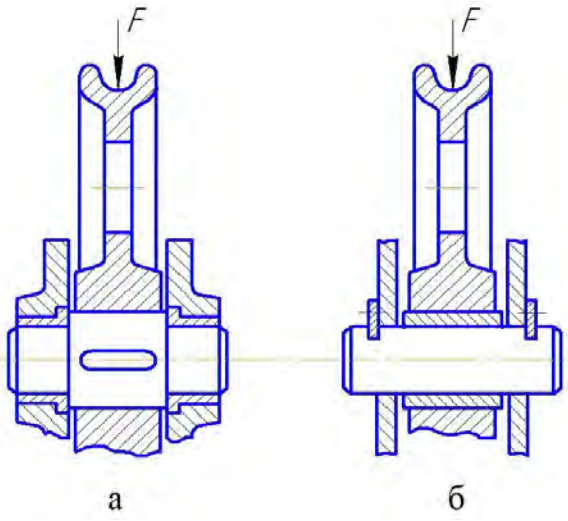

Рис. 1 – Конструкції осей: а – вісь з можливістю обертання;
б – вісь нерухома

За видом поперечного перерізу вали можуть бути суцільними або порожнистими а за обрисом перерізу гладкими циліндричними, із шпонковим пазом, шліцевими або прямокутними (рис. 1.2). У разі використання порожнистих валів значно зменшується їхня маса. Наприклад, якщо відношення $d_o/d = 0,5… 0,6$, то маса зменшується на 22-30 %.

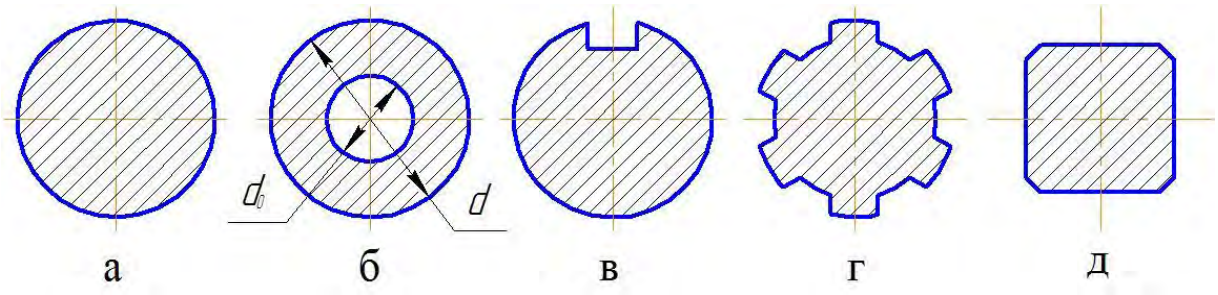

Рис. 2 – Форми поперечних перерізів валів: а – суцільний поперечний переріз; б – порожнистий всередині; в – гладкий циліндричний, із шпонковим пазом; г – шліцевий; д – прямокутний суцільний поперечний переріз

Усі ці типи та різновиди деталей, які наведені вище об’єднує одне, те, що їхні основні та допоміжні конструкторські бази під час експлуатації піддаються такому негативному процесові як зношуванню. Який в свою чергу призводить до виходу з ладу деталі – далі вузла та машини чи техніки в цілому.

Метою роботи є дослідження сучасного стану відновлення деталей типу вісь.

Результати дослідження

Отже, якість відремонтованих або відновленних деталей не повина бути гіршою нових, а навіть кращою. Тобто під час ремонту функціональних поверхонь потрібно забеспечувати підвищення якості за рахунок введення нових елементів, використання точного і автоматизованого обладнання та використання спеціальних методів чи технологій відновлення, які у свою чергу продовжать або навіть збільшать ресурс відновленої деталі і будуть економічно вигоднішими ніж виготовлення нової деталі [1].

Собівартість відновлення зазвичай становить 30...70% ціни нових деталей, а ресурс відновлених деталей найчастіше значно вище завдяки використанню ефективних способів відновлення й поліпшенню властивостей зміцнених поверхонь [4].

Спосіб відновлення вісей та валів засобів транспорту є дуже важливим фактором, який впливає на подальшу роботу деталі у вузлі, тобто від вибраного методу відновлення будуть суттєво залежати фізичні властивості та зносостійкість відновлених деталей.

Найбільш розповсюджені методи компенсації зношеного шару металлу деталі, їх переваги та недоліки показані у [5]. Показаний аналіз таких методів, як: наплавлення, металізація,

гальванопокриття, пластичнее деформування, електроерозійне легування та полімерні покриття. Посилаючись на аналіз авторів методів відновлення, що проведений на підставі літературних джерел і досвіду ремонтних підприємств (табл. 1), автори роблять висновок про те, що в останні роки в загальному обсязі робіт по відновленню деталей провідне місце займає дугове наплавлення (зварювання).

Таблиця 1 – Частота застосування методів відновлення деталей від загального обсягу

Методи відновлення деталей	Відношення до загальногообсягу, %
Дугове наплавлення	74
Контактна наварка металевого шару	7
Газотермічне напилювання	6
Нанесення гальванічних покриттів	3
Пластична деформація	3
Нанесення полімерних покриттів	5
Електроерозійне легування	2

Дугове наплавлення (зварювання) є найпоширенішим методом відновлення деталей у ремонтному виробництві не тільки в Україні, але й за кордоном. В умовах ремонтних підприємств широке поширення одержало механізоване дугове зварювання й наплавлення (автоматичне й напівавтоматичне зварювання й наплавлення під флюсами, у середовищі захисних газів, вібродугове наплавлення в різних середовищах), так і ручне зварювання різними електродами. Спосіб застосовується для зварювання сталі, чавуну, алюмінієвих сплавів та ін. Механізованими способами виконується близько 80% зварювально- наплавлювальних робіт. Разом з тим дугове наплавлення та ряд інших перерахованих методів відновлення деталей мають як переваги, так і недоліки. Основними недоліками, які негативно впливають на кінцевий результат або значно підвищують собівартість ремонту є:

- наявність внутрішніх напружень та жолоблень;
- наявність пор, тріщин та шлакових включень;
- слабка адгезія нанесеного шару з основою, відшарування;
- зниження втомлюванісної міцності;
- підвищена екологічна небезпека.

Тому потрібно провести детальний аналіз методів нанесення шарів металу, що наплавляється. Детальний аналіз дасть змогу виявити ті фактори які найбільше впливають на той чи інший недолік, який негативно впливає на кінцевий результат.

Висновки

Таким чином аналіз показує на необхідність розробки перспективних технологій та обладнання для відновлення вісей та валів засобів транспорту, при цьому необхідно прагнути до максимального зниження затрат виробництва, тобто, зниження собівартості відновлення деталей.

Список використаної літератури

1. Відновлення та підвищення зносостійкості і терміну експлуатації деталей машин/Под ред. д.т.н., проф. В.С. Попова. – Мотор Січ, 2004. – 394с.
2. Наплавлення: навч. посібник // Власов А.Ф., Кузнецов В.Д., Макаренко Н.О., Богуцький О.А. – Краматорськ, ДДМА, 2010. – 336с.
3. Савуляк В.І. Відновлення деталей автомобілів. Навчальний посібник / В.І. Савуляк, В.Т. Івацько. – Вінниця: ВНТУ, 2004. – 104 с.
4. Ленів Я. Г. Аналіз способів відновлення розподільчих валів транспортних ДВЗ. / Я. Г. Ленів // Технологія металів та матеріалознавство, збірник наукових праць УкрДАЗТ. Вип.145 – 2014. – С. 167 – 170.
5. Павлов О. Г. Аналіз технологій компенсації зношеного шару металевих поверхонь / О. Г. Павлов, К. А. Мірошніченко // Вісник Сумського національного аграрного університету, випуск №10. – 2013. – С. 22 –23.

Шиліна Олена Павлівна – канд. техн. наук, доцент кафедри галузевого машинобудування, Вінницький на- ціональний технічний університет, Вінниця, e-mail:epshilina.tpz@gmail.com

Корж Артур Скргійович – студент групи ЗВ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: haron1brb@ gmail.com

Shilina Olena P. – Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of department of machine-building, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: epshilina.tpz@gmail.com

Korg Artur S. - student group ZV-23m, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, e-mail: haron1brb@ gmail.com

УДК 656.11

А. А. Кашканов,
А. А. Кашканова,
О. В. Никончук

БЕЗПЕКА РУХУ НА АВТОМОБІЛЬНОМУ ТРАНСПОРТІ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В публікації проаналізовано сучасний стан безпеки руху на автомобільному транспорті України та перспективи його покращення на майбутні періоди.
Ключові слова: автомобільний транспорт, безпека дорожнього руху, аналіз аварійності, експертиза дорожньо-транспортних пригод.

Abstract
The publication analyzes the current state of road safety in Ukraine and the prospects for its improvement in the future.
Key words: road transport, road safety, accident analysis, road accident examination.

Проблема безпеки дорожнього руху (БДР) властива більшості країн світу. Транспортна галузь України активно розвивається, вулично-дорожня мережа (ВДМ) країни насичується транспортними засобами (ТЗ), що спричиняє ускладнення умов руху та високий рівень аварійності на транспорті. За результатами 2024 року в Україні трапилось близько 25,8 тисяч дорожньо-транспортних пригод (ДТП) з загиблими та/або травмованими, при цьому найпоширенішими ДТП були зіткнення транспортних засобів (43%), наїзд на пішохода (24%) та наїзд на перешкоду (13%) [1, 2]. За добу в ДТП в середньому отримує травми 88 людей та гине щонайменше 8-9 людей. Порівняння даних останнього звіту Європейської асоціації виробників автомобілів (ACEA) [3] та статистики департаменту патрульної поліції України [1] показує, що рівень смертності в результаті ДТП в нашій країні приблизно у два рази більший ніж середній показник країн Євросоюзу (ЄС) при рівні автомобілізації населення меншому у 2,6 рази [4]. Отже, для України надзвичайно актуальною проблемою є розв'язання цілого комплексу завдань з підвищення БДР [2, 5].

Рисунок 1 – Рівень аварійності і травматизму на дорогах України

Аналіз причинно-наслідкових зв'язків механізму ДТП дозволяє виділити три групи причин виникнення аварійних ситуацій:

1 група – недотримання учасниками руху діючих ПДР та помилки водіїв в управлінні ТЗ;
2 група – порушення правил експлуатації транспортних засобів (ТЗ) та їх несправність;
3 група – поганий стан дорожнього покриття і незадовільна організація дорожнього руху.

За статистикою в Україні та світі [1-9] ДТП трапляються у 60-70 % випадків через неправильні дії водіїв, у 20-30 % випадків – через погані дорожні умови та у 10-15 % випадків – через технічні несправності ТЗ.

Перелік основних порушень 1-ї групи подано на рис. 2.

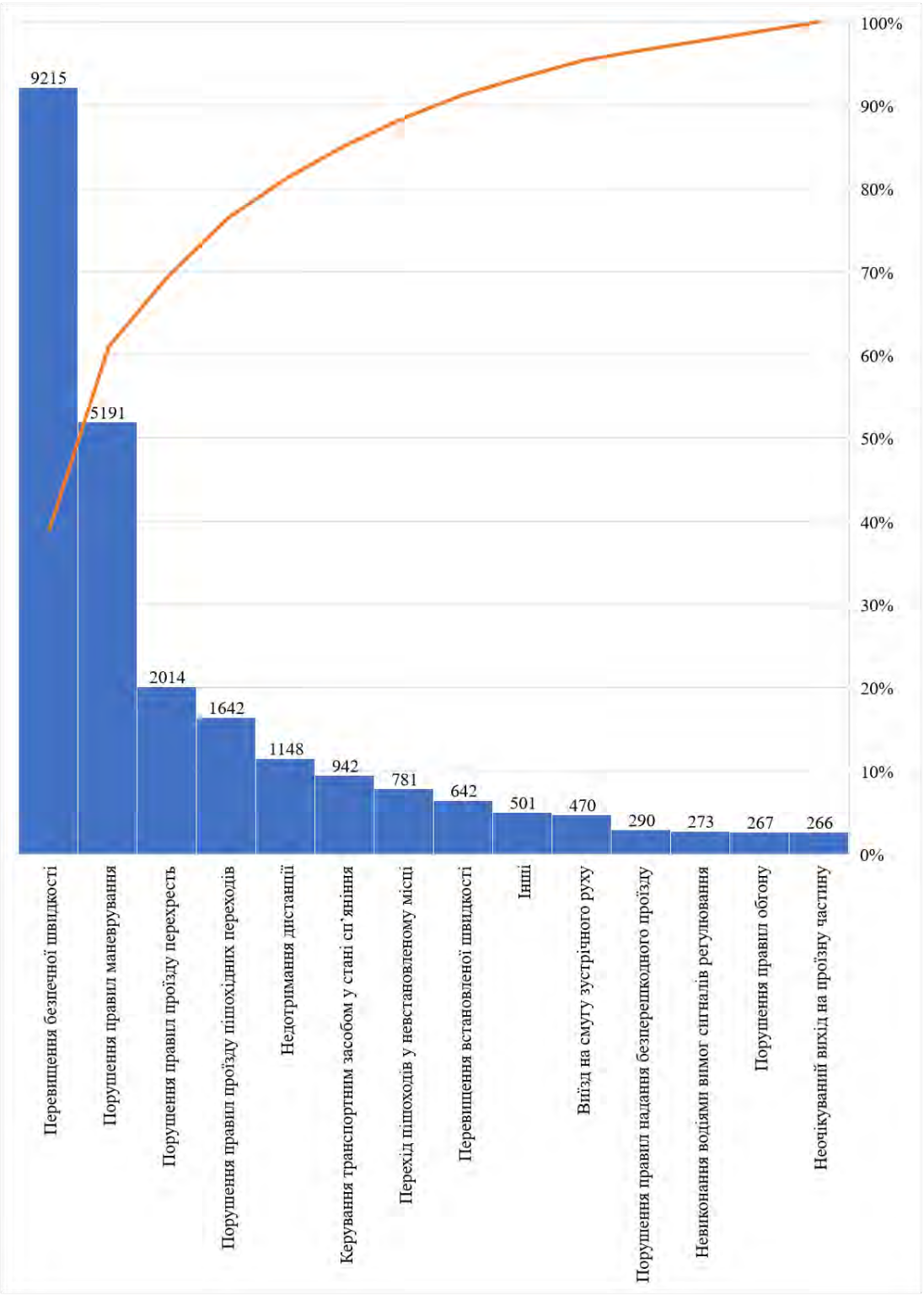

Рисунок 2 – Причини аварійності 1-ї групи

В процесі експлуатації ТЗ відбувається їх старіння, яке супроводжується виникненням відмов і несправностей. Аналіз виникнення аварійних ситуацій через відмови та несправності ТЗ (табл. 1) показує, що близько 90% ДТП спостерігається в елементах які забезпечують можливість руху ТЗ в різних дорожніх умовах. Правила дорожнього руху України забороняють експлуатацію ТЗ з несправностями, які впливають на безпеку руху, а саме таких елементів як: гальмівна система, рульове керування, зовнішні світлові прилади, склоочисники та склоомивачі вітрового скла, колеса, шини, двигун та інші елементи конструкції.

Таблиця 1 – Розподіл ДТП за технічними несправностями елементів ТЗ [6]

Несправність	Кількість ДТП,%
Гальмівна система	31.8
Рульове керування	13.6
Шини	14.3
Прилади освітлення і сигналізації	20.2
Інші	20.1

Серед основних зафіксованих причин незадовільного стану автомобільних доріг під час виникнення аварійних ситуацій можна виділити такі:

- наявність на покритті ямок та руйнувань (42 %);
- слизьке покриття (16%);
- нерівне покриття (11 %);
- ожеледиця (10 %);
- наявність перешкод на проїзній частині (8 %);
- незадовільний стан узбіччя (3 %);
- відсутність дорожніх знаків (2 %);
- ніч, штучне освітлення відсутнє (1 %);
- невідповідність транспортного огородження нормативним вимогам (1 %);
- наявність дерев, рекламоносіїв, розміщених з порушенням чинних норм (1 %).

Серед видів ДТП з постраждалими, скоєних за умов незадовільного стану автомобільних доріг, переважають «Наїзд на перешкоду» (49 %), «Зіткнення» (28 %), «Перекидання» (15 %), «Наїзд на пішохода» (3 %), «Наїзд на ТЗ, що стоїть» (3 %), «Падіння вантажів» (2 %) та «Наїзд на велосипедиста» (0,4 %) [8].

Оскільки основним чинником виникнення більшості ДТП є причини 1-ї групи, тому доцільно більш докладно розглянути роль людини взагалі та місце водія в системі водій-автомобіль-дорога-середовище зокрема з погляду його професійної діяльності. Це дасть можливість визначити основні шляхи зниження аварійності на автомобільному транспорті України в сучасних умовах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Road traffic injuries. World Health Organization. Website. URL: http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs358/en/ (accessed 10.12.2024).

2. Статистика. Патрульна поліція України. Веб-сайт. URL: http:// https://patrolpolice.gov.ua/statystyka/ (дата звернення 10.12.2024).

3. Кашканов А. А., Пальчевський О. В. Проблеми функціонування транспортних систем великих міст України в сучасних умовах. Сучасні технології в машинобудуванні та транспорті. 2022. №1(18). С. 97-102. DOI: 10.36910/automash.v1i18.764.

4. Кашканова А. А., Біліченко В. В. Аспекти забезпечення безпеки дорожнього руху в транспортних системах міст України. Сучасні технології в машинобудуванні та транспорті. 2024. №1(22). С. 170-181. https://doi.org/10.36910/automash.v1i22.1358.

5. Кашканова А. А., Біліченко В. В. Проблемні питання науково-методичного забезпечення аудиту безпеки дорожнього руху. Сучасні технології в машинобудуванні та транспорті. 2024. №2(23). С. 97-108. https://doi.org/10.36910/automash.v2i23.1531.

6. Розподіл кількості ДТП за видами технічних несправностей транспортних засобів // Тернопільський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС України. URL:

https://www.ndekc.te.ua/news/rol-tehnchnogo-stanu-transportnih-zasobv-u-zabezpechenn-bezpeki-dorozhnogo-ruhu (дата звернення 10.12.2024).

7. Rune Elvik. Risk factors as causes of accidents: Criterion of causality, logical structure of relationship to accidents and completeness of explanations. Accident Analysis & Prevention. Volume 197, March 2024, 107469. https://doi.org/10.1016/j.aap.2024.107469.

8. Міністерство інфраструктури України. Директорат з безпеки на транспорті. Аналіз аварійності на транспорті України за 2020 рік. URL: https://mtu.gov.ua/files/bezpeka/Аналіз%20аварійності%20на%20транспорті%20України%20за%202020%20рік.pdf (дата звернення 10.12.2024).

9. AASHTO Green Book. A Policy on Geometric Design of Highways and Streets, 7th Edition, 2018, 1047 p.

Кашканов Андрій Альбертович, д.т.н., професор, професор кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: a.kashkanov@vntu.edu.ua

Кашканова Анастасія Андріївна – аспірантка кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: kashkanov9a@gmail.com

Никончук Олександр Володимирович – магістрант, група 2АТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: Sasha.nykonchuk777@gmail.com

Kashkanov Andrii – Ph.D., Dr.Sc. (Eng.), Professor, Professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, e-mail: a.kashkanov@vntu.edu.ua

Kashkanova Anastasiia – postgraduate student of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, e-mail: kashkanov9a@gmail.com

Nykonchuk Oleksandr – magistrate, Faculty Machine Building and Transport, Vinnytsia National Technical University, e-mail: Sasha.nykonchuk777@gmail.com

УДК 629.113

В. А. Кашканов
Я. О. Корчинський

ШЛЯХИ ПОЛІПШЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ СТРУКТУРИ ПІДПРИЄМСТВ АВТОСЕРВІСУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Охарактеризовано науковий досвід дослідження питань взаємозв'язку виробничого процесу та виробничої структури підприємств автомобільного транспорту. Наведено вимоги щодо ефективної виробничої структури підприємства.

Ключові слова: виробнича структура, підприємство, виробнича діяльність.

Abstract

The scientific experience of studying the relationship between the production process and the production structure of road transport enterprises is described. The requirements for an effective production structure of an enterprise are given.

Keywords: production structure, enterprise, production activity.

Виробничі структури ТО і ремонту АТЗ формуються в залежності від задач, поставлених перед ними, які в свою чергу визначаються наявним автопарком, доходами і потребами громадян країни, які відображають рівень економічного, соціального та науково-технічного розвитку суспільства.

Дослідженням виробничих систем на автомобільному транспорті присвячені роботи таких вчених, як: Бідняк М.Н., Біліченко В.В., Канарчук В.Є., Курніков І.П., Марков О.Д., та інші.

Аналіз стану виробничих структур автосервісних підприємств свідчить про існування великого кола задач наукового і практичного спрямування, які належить вирішувати, з метою підвищення ефективності надання послуг і задоволення потреб клієнтів у цих послугах.

Виробнича структура підприємства є формою організації виробничого процесу та вона виражається в розмірі підприємства, кількості й складі виробничих дільниць та служб, їх плануванні, а також у плануванні кількості робочих місць усередині виробничих дільниць [1, 2].

Виробнича структура підприємства віддзеркалює характер розподілу праці між окремими підрозділами, а також їх кооперовані зв'язки в єдиному виробничому процесі по створенню продукції. Вона робить істотний вплив на ефективність і конкурентоспроможність підприємства. Склад, розміри виробничих підрозділів, ступінь їх пропорційності, раціональність розміщення на території підприємства, стійкість виробничих зв'язків впливають на ритмічність виробництва й рівномірність випуску продукції, визначають витрати виробництва а, отже, і рівень прибутковості підприємства. Тому, ефективна виробнича структура підприємства повинна відповідати таким вимогам [1-3]:

– простота виробничої структури (достатній та обмежений склад виробничих підрозділів);
– відсутність дублюючих виробничих ланок;
– забезпечення прямотоковості виробничого процесу на основі раціонального розташування підрозділів на підприємстві;
– пропорційність потужності виробничих підрозділів, пропускної спроможності обладнання;
– стабільні форми спеціалізації та кооперування виробничих підрозділів;
– адаптивність, гнучкість виробничої структури, тобто її спроможність до оперативної перебудови організації виробничих процесів відповідно до змінної кон'юнктури ринку.

Стосовно до підприємства автосервісу взаємозв'язки виробничого процесу і виробничої структури можна представити в вигляді схеми (рис. 1).

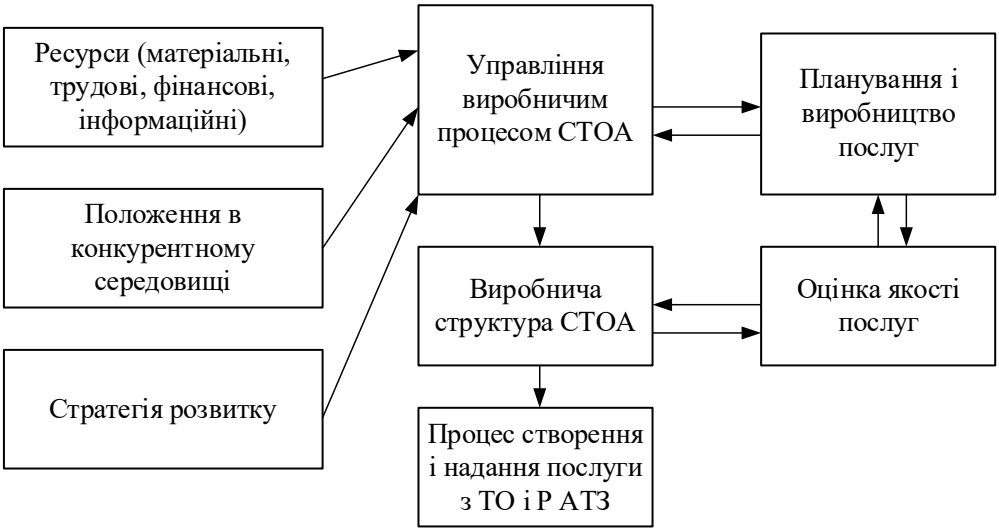

Рисунок 1 – Схема перебігу виробничого процесу на СТОА [4]

Сучасні дослідження виробничої структури дозволяють з нових позицій оцінювати і її збалансованість і ступінь використання в процесі виробництва, і можливість розширення. Визнається, що потенціал підприємства є величиною динамічною, що змінюється в часі відповідно до змін ринкової ситуації в регіоні розташування підприємства.

Кожне велике або середнє підприємство може підвищити свій виробничий потенціал, тобто поліпшити виробничу структуру за рахунок збільшення обсягів робіт з обслуговування та ремонту за рахунок виконання робіт для невеликих підприємств і організацій, наприклад, по виконанню складних, високотехнологічних робіт: ремонт двигунів, агрегатів, приладів тощо.

Висновки

На підприємствах автосервісу накопичений значний досвід планування розвитку виробничого процесу, структурних підрозділів, організації виробничої роботи, техніко-економічних обґрунтувань шляхів і рівня розвитку виробничої структури підприємства, однак комплексного розгляду можливих шляхів поліпшення існуючої виробничої структури підприємства в науковій літературі не приділено достатньо уваги.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бідняк М. Н., Біліченко В. В. Виробничі системи на транспорті: теорія та практика : монографія. Вінниця : УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2006. 176 с.

2. Біліченко В. В. Виробничі системи на транспорті: стратегії розвитку : монографія. Вінниця : ВНТУ, 2016. 268 с.

3. Канарчук В.Є., Курніков І.П. Виробничі системи на транспорті : підручник. К. : Вища школа, 1997. 359 с.

4. Мастепан С. М., Мастепан М. А., Кузьмін В. С., Іванов І. Л. Оптимізація виробничої структури підприємства автосервісу. *Збірник наукових праць ДонНАБА*. Краматорськ, 2015. № 1. С. 85-90.

Кашканов Віталій Альбертович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: v.kashkanov@vntu.edu.ua

Корчинський Ярослав Олегович – магістрант гр. 1АТ-23м, кафедра автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: mehanik2am97@gmail.com

Kashkanov Vitalii – Ph.D. (Eng.), associate professor, associate professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: v.kashkanov@vntu.edu.ua

Korchynskyi Yaroslav – master's student of 1AT-23m, Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mehanik2am97@gmail.com

УДК 621.669

О. П. Шиліна
В. О. Гладких

ДОСВІД ПРОМИСЛОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ ВІДНОВЛЕННЯ ПРОКАТНИХ ВАЛКІВ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Проаналізовано досвід промислового застосування відновлення прокатних валків, побудована модель розподілу температур за допомогою програми кінцевого елементного аналізу, що дозволить підвищувати якість поверхневих шарів нанесеного покриття.

Ключові слова: твердість; електродугове наплавлення; мікроструктура, кінцево елементний аналіз.

Abstract

The experience of industrial application of rolling roll restoration was analyzed, and a temperature distribution model was built using a finite element analysis program, which will allow improving the quality of the surface layers of the applied coating.

Keywords: hardness; electric arc deposition; microstructure, finite element analysis.

Вступ

Заміна (перевалка) валків, що зносилися, викликає простої прокатних станів; губиться багато часу також на налаштування стану після кожної перевалки. Зношені валки обточують зі зменшенням діаметру й установлюють повторно доти, поки діаметр не зменшиться приблизно до 90% первісного розміру, після чого валки йдуть у лом. Зменшення діаметра валків при переточуваннях знижує їх окружну швидкість і, отже швидкість прокатки, у результаті чого падає продуктивність станів. Величезна кількість металу, праці й засобів витрачається щорічно на виробництво нових валків та переточування їх у процесі роботи. [1]

Зберігти постійно максимальний діаметр валків можна застосуванням автоматичного наплавлення їхньої поверхні. Успішне застосування наплавленних валків стимулювало розвиток автоматичного зносостійкого наплавлення багатьох інших деталей металургійного устаткування. Наплавлення вертикальних обтискних валкі було зроблено низьколегованим дротом. Стійкість таких валків складала 20 змін проти 12 для ненаплавлених [19]. Чистові валки були наплавлені середньолегованим дротом; наплавлений метал мав склад: 0,23% C; 0,92% Si; 1,18 % Mn; 4,08 % Cr та 1, 5 % W. Наплавлення виконувалось з попереднім підігріванням до 350 ^{0}C. Після наплавлення валки піддавали нормалізації. Стійкість їх була такою ж, як із вибіленого чавуну [1, 2]

При застосуванні для наплавлення аустенітного електродного дроту 18% Cr; 8% Ni; 6,5% Mn, а також хром-молібдено-ванадієвого і марганцовистого дроту було досягнуто максимальне підвищення стійкості у 2…3 рази у порівнянні зі звичайними валками.

Наплавлення шийок дозволяє знову використовувати опорні валки, що вийшли із ладу в результаті ослаблення посадкових місць під підшипники кочення; раніше з цієї причини валки здавалися на металобрухт.

У тих випадках, коли застосування для валків легованої сталі викликано прагненням підвищити зносостійкість поверхні й необов'язково з погляду міцності валка, наплавлення дозволяє замінити леговану сталь вуглецевою і одержати значну економію легуючих домішок [1].

Метою роботи є дослідження сучасного стану промислового застосування відновлення прокатних валків.

Результати дослідження

На більшості заводів автоматичне наплавлення виконується на пристосованих вальцетокарних верстатах. Це, звичайно, звужує можливість використання наплавлення для підвищення стійкості валків на багатьох підприємствах навіть у таких несприятливих умовах отримані значні успіхи. Технологія зносостійкого наплавлення звичайна: дріт ПП-3Х2В8, флюс АН-20, попередній підігрів до 380…400^{0}C, і наступне уповільнене охолодження після наплавлення. За допомогою індукторів нагрів валків протікає цілком успішно: валок діаметром 350…370 мм із довжиною бочки 1200 мм нагрівається до потрібної температури на 60…70 хв., а валок діаметром 590 мм і довжиною бочки

1600 мм – 2,5 години. Після наплавлення валки розміщують у короб із сухим піском, де охолодження триває 18…24 год. [1,2]

В даний час техніка наплавлення освоєна на заводах в такій мірі, що припуск на обробку не перевищує 1 мм. Це дозволило змінити обточування наплавлених валків шліфуванням.

Наплавлення дозволяє замінити леговану сталь вуглецевою і одержати значну економію легуючих домішок.

Особливість фазових і структурних перетворень при зварюванні в порівнянні з термічною обробкою полягає в тому, що вони протікають в нерівноважних умовах зварювального термодеформаційного циклу (ЗТДЦ), тобто в умовах швидкого нагрівання і охолоджування і одночасного розвитку зварювальних напружень і деформацій. Характер перетворень залежить від складу сплаву, максимальних температур нагрівання, а їх завершеність - від швидкісних і деформаційних параметрів зварювального циклу [3].

Досліди проводили при накладанні валиків наплавленням на вал. В процесі досліджень змінювали: силу струму, відповідно і напругу та кількість витків. Постійний параметр – крок наплавлення.

1. Розрахунок режимів наплавлення.

Діаметр d = 32мм, спіральне наплавлення, діаметр електродного дроту d_e=1,2мм

За стандартною методикою, знаючи геометричні розміри деталі визначили режими наплавлення.

Графічно на рис. 2.1 наведена залежність твердості від порядку накладання валика.

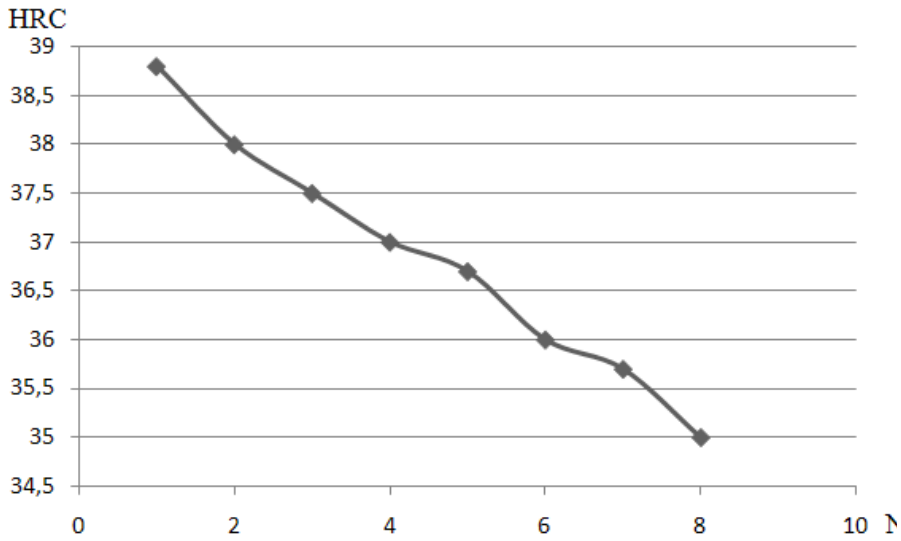

Рис. 1 – Залежність твердості валків.

N – порядок наплавлення валків

Після наплавлення зразків, для кожного з них побудована модель розподілу температур за допомогою програми кінцевого елементного аналізу та проведено мікроструктурний аналіз основного та наплавленого металу.

Дослідження впливу температурних режимів при наплавленні показало фазові перетворення в сталевих деталях під час наплавлення. В ході дослідження було виявлено, що кожен наступний наплавлений валик температурно впливає на попередній. Результати дюрометричного аналізу показали, що твердість першого валка є найбільшою і поступово зменшується від валка до валка. Тобто, в процесі наплавлення, коли наплавили перший валик і перейшли до наплавлення другого, то перший починає охолоджуватися. В процесі наплавлення другого валика, температура, що виділяється, загартовує перший валик. Отже, твердість деталі зменшується в прямому порядку від місця початку наплавлення, до місця закінчення наплавлення.

Висновки

Таким чином дослідження впливу температурних режимів при наплавленні показало, що відбуваються фазові перетворення в поверхневих шарах під час наплавлення. Було виявлено, що кожен наступний наплавлений валик температурно впливає на попередній, а твердість першого валка є найбільшою і поступово зменшується від валка до валка.

Список використаної літератури

1. Наплавлення: навч. посібник // Власов А.Ф., Кузнецов В.Д., Макаренко Н.О., Богуцький О.А. – Краматорськ, ДДМА, 2010. – 336с.
2. Савуляк В. І. Наплавлення високовуглецевих покриттів з використанням вуглецевих волокон / В. І. Савуляк, С.А. Заболотний, В. Й. Шенфельд // Проблеми трибології. – 2010. – №1. – С. 66 – 70.
3. Гасило Ю.А. «Напруження та деформації при зварюванні» – Конспект лекцій для студентів денної форми навчання з напряму 7.050504 - Технологія та устаткування зварювання.// Дніпродзержинськ: ДДТУ, 2015р., 48стор.

Шиліна Олена Павлівна – канд. техн. наук, доцент кафедри галузевого машинобудування, Вінницький на- ціональний технічний університет, Вінниця, e-mail:epshilina.tpz@gmail.com

Гладких Владислав Олегович – студент групи ЗВ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: gladkih.vlad@ gmail.com

Shylina Olena P. – Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of department of machine-building, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: epshilina.tpz@gmail.com

Gladkih Vladislav O. - student group ZV-23m, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia Na-tional Technical University, e-mail: gladkih.vlad @ gmail.com

УДК 656.13.017

М. В. Кожушаний
М. В. Митко

АНАЛІЗ ТА ОБҐРУНТУВАННЯ РЕКОМЕНДОВАНОЇ МОДЕЛІ ПОВЕДІНКИ ВОДІЯ ПРИ КЕРУВАННІ АВТОМОБІЛЕМ ПІД ЧАС ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі було запропоновано опис рекомендованої моделі поведінки водія при керуванні автомобілем на дорогах загального користування та двосмуговою заміською дорогою. Враховуючи важливість безпеки дорожнього руху та необхідність формування правильних навичок у водіїв, спостерігається нагальна потреба у розробці рекомендованої моделі поведінки. Така модель дозволяє стандартизувати підхід до навчання водіїв під час здачі іспитів, сприяючи правильному засвоєнню основних принципів дорожнього руху, розвитку найбільш безпечного керування автомобілем та ефективного реагування на різні умови дорожніх обставин. А також дозволяє створити чіткі критерії оцінки знань і вмінь для водіїв, у процесі підготовки професійного розвитку водійської кваліфікації.

Ключові слова: безпека дорожнього руху, ділянки руху, керування автомобілем, легковий автомобіль, модель, поведінка водія, швидкість руху.

Abstracts.

The paper proposed a description of the recommended driver behavior model when driving a car on public roads and a two-lane country road. Given the importance of road safety and the need to form the right skills in drivers, there is an urgent need to develop a recommended behavior model. Such a model allows you to standardize the approach to training drivers during exams, contributing to the correct assimilation of the basic principles of road traffic, the development of the safest driving and effective response to various road conditions. It also allows you to create clear criteria for assessing knowledge and skills for drivers in the process of preparing for the professional development of driving qualifications.

Keywords: road safety, traffic areas, driving, passenger car, model, driver behavior, speed.

Вступ

Для вдосконалення процесу управління автомобілем необхідно мати чіткі та об'єктивні критерії оцінки якості керування. Ці критерії можуть включати дотримання швидкісного режиму, плавність маневрів, ефективність використання гальм, своєчасність реагування на зміну дорожньої ситуації та дотримання принципів екологічного водіння. Такі показники не тільки сприяють підвищенню безпеки дорожнього руху, але й дозволяють оцінювати рівень підготовки водія, професіоналізм та відповідальність у підході до керування транспортним засобом. Вони також допомагають розвивати здатність водія адаптуватися до змінених умовах руху, таких як погодні умови, інтенсивність трафіку або наявність непередбачуваних ситуацій, а також для створення системи оцінювання, які дозволяють об’єктивно визначити їх готовність до безпечного та ефективного управління автомобілем [1-5].

Надійність (безпека) керування автомобілем є не кінцевою метою, а важливою умовою, яка забезпечує можливість досягнення основної цілі управління.

Метою роботи є забезпечення безпечного та ефективного переміщення із одного пункту до іншого, враховуючи характеристики дорожнього руху, погодні умови та характеристики транспортних засобів. Керування автомобілем спрямоване на досягнення цієї мети, що включає підтримку правил дорожнього руху, раціональне використання ресурсів (зокрема пального) та зниження ризиків виникнення аварій.

Результати дослідження

Було проведено аналіз та обґрунтування рекомендованої моделі поведінки водія при керуванні автомобілем під час руху, щоб оцінити ефективність прийнятих рішень у складних дорожніх ситуаціях та зменшити ризики виникнення аварійних ситуацій.

Так як, призначення транспорту полягає у забезпеченні переміщення людей і вантажів у просторі та часі, середня швидкість повідомлення V_C є одним із показників якості керування. Її величина дорівнює

відношенню пройденого шляху S до часу проходження цього шляху t_s з урахуванням всіх затримок:

$$V_C = \frac{S}{t_S}, км/год \quad (1)$$

Прагнучи підвищити середню швидкість руху, більша частина водіїв реалізує модель поведінки гонщика — намагається збільшити швидкість до максимально можливої величини на кожній ділянці вільного руху. Це пов'язано із незнанням законів руху транспортного потоку. Такі водії впевнені в тому, що безперервно маневруючи в потоці, можна суттєво підвищити середню швидкість свого руху щодо потоку.

Однак, на практиці така поведінка часто призводить до порушення рівномірності потоку, збільшення різких змін швидкості та утворення заторів, що в кінцевому результаті може призвести до зниження загальної ефективності руху та збільшення часу в дорозі. Це зумовлено тим, що короткі маневри водіїв, які намагаються уникнути затримок або перевищити швидкість, можуть спричинити додаткові зупинки та обмеження пропускної здатності дороги, особливо на перехрестях чи інших вузьких місцях, де рух стає менш організованим і більш хаотичним.

Щоб розібратися в цьому питанні, розглянемо графік, що зображено на рис. 1, де показано залежність середньої швидкості руху V_C від максимальної швидкості V_{max} на вільних ділянках руху для різних рівнів зручності руху у транспортному потоці [1, 2, 3, 5].

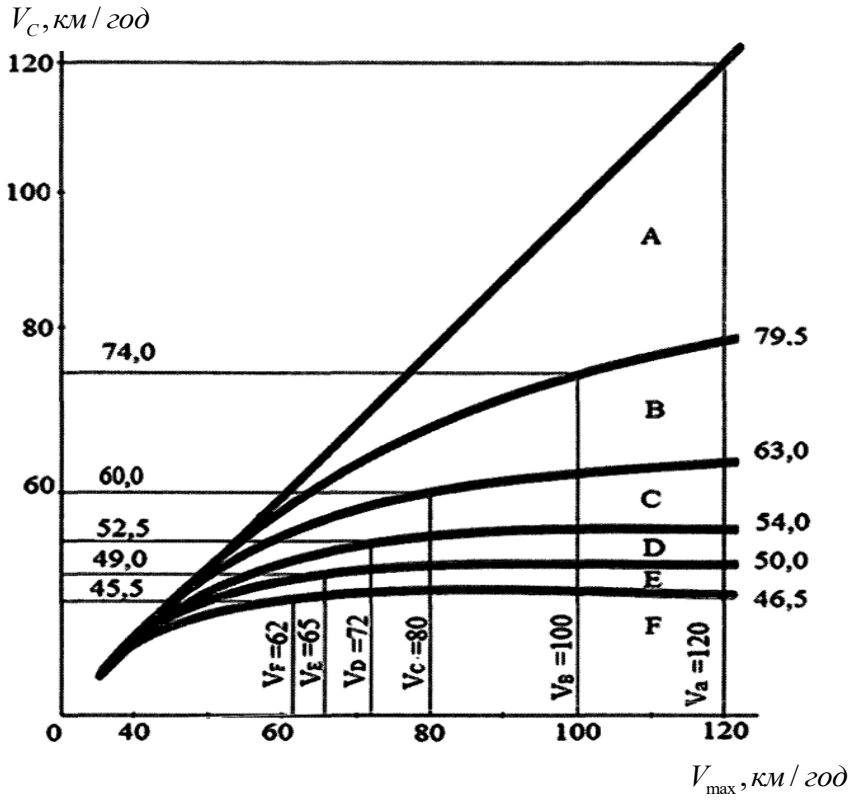

Рис. 1. Залежність середньої швидкості руху V_C від максимальної швидкості на вільних ділянках руху V_{max} при різних рівнях зручності руху у транспортному потоці легкового автомобіля із конструктивною швидкістю 160 км/год.
A, B, C, D, E, F – рівні зручності руху у транспортному потоці;
V_B , V_C , V_D ,V_E, V_F – рекомендовані значення V_{max} на межах переходу від точок **A** до **B**, від **B** до **C**, від **C** до **D**, від **D** до **E**, від **E** до **F**.

Представлений графік показує, як змінюється швидкість руху легкового автомобіля під час керування ним із конструктивною швидкістю 160 км/год рухаючись двосмуговою заміською дорогою.

Дійсно в умовах вільного руху швидкість V_C зростає пропорційно до максимальної швидкості $V_{\max}$. Однак вже на кордоні між вільним A і частково пов'язаним транспортними потоками (інтенсивність 180 авт/год) після того як $V_{\max}$ перевищить 55 км/год, при зростанні швидкості руху V_C починає поступово сповільнюватися і при $V_{\max}$ = 120 км/год, в свою чергу V_C буде дорівнювати тільки 79,5 км/год. Подальше погіршення рівня зручності руху прискорює цей процес [1, 2, 3, 5].

На межі між частково зв'язаним і стаціонарно пов'язаним із транспортними потоками (інтенсивність становить 360 авт/год), швидкість руху V_C, незважаючи на спроби водія підвищити її, знижується до 63 км/год. При подальшому погіршенні рівня зручності руху (інтенсивність 600 авт/год і вище) збільшення $V_{\max}$ вище межі певної швидкості не викликає навіть незначного збільшення швидкості руху V_C. На межі між рівнями зручності C і D таке значення $V_{\max}$ = 90 км/год, на межі між D і E – 80 км/год, на межі між E і F – 70 км/год.

У той же час, якщо не перевищувати деяку рекомендовану швидкість V_B, V_C, V_D, V_E, V_F, то швидкість руху, як можна бачити на графіку, знизиться зовсім небагато. Очевидно, що при керуванні вантажним автомобілем та автобусом розглянуте явище виявиться ще сильнішим.

Висновки

У даній роботі описано та обґрунтовано рекомендовану модель поведінки водія при керуванні автомобілем в умовах дорожнього руху, як на дорогах загального користування, так і на двосмугових заміських дорогах. Представлена модель спрямована на підвищення безпеки та ефективності дорожнього руху завдяки оптимізації рішень водія в критичних ситуаціях. Зроблено акцент на взаємозв'язку швидкості руху автомобіля та пропускній спроможності транспортних потоків на вільних ділянках руху, оцінено ризики та врахувано специфіку дорожніх умов.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Автомобілі. Теорія експлуатаційних властивостей : навчальний посібник / В. В. Біліченко, О. Л. Добровольський, В. О. Огневий, Є. В. Смирнов – Вінниця : ВНТУ, 2017. – 163 с.

2. Волков, В. П. Теорія руху автомобіля: підручник / В. П. Волков, Г. Б. Вільський. — Суми : Університетська книга, 2015. — 320 с.

3. Кашканов, А. А. Безпека дорожнього руху : навчальний посібник / А. А. Кашканов, О. Г. Грисюк, І. І. Гуменюк. – Вінниця : ВНТУ, 2017. – 90 с.

4. Митко М. В. Підвищення ефективності роботи автотранспортних підприємств удосконаленням структури виробничих підрозділів: автореф. дис. … канд. техн. наук: 05.22.20 / Митко Микола Васильович. – К., 2019. – 20 с.

5. Парасюк В. М., Демків Р. Я., Когут В. М. Безпека дорожнього руху : навчальний посібник. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. – 340 с.

Кожушаний Михайло Віталійович – студент групи 1АТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vasileduardov@gmail.com

Митко Микола Васильович – канд. техн. наук, доцент кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет

Kozhushaniy Mykhailo V. – Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vasileduardov@gmail.com

Mytko Mykola V. – Cand. Sc. (Eng), Assistant professor of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 656.13.017

В. О. Бойко
Р. В. Зинка
М. В. Митко

ОПТИМІЗАЦІЯ ЦІЛЬОВОЇ ФУНКЦІЇ УПРАВЛІННЯ РЕЗЕРВАМИ ЗАПАСНИХ ЧАСТИН ДЛЯ ПІДПРИЄМСТ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі було запропоновано аналіз стану системи забезпечення підприємств міста Вінниця запасними частинами для проведення ремонтів рухомого складу із метою підтримки його працездатного стану, де спочатку було обрано стандартний шлях збору інформації про надійність елементів автомобіля – це вузлів, агрегатів, деталей у цифровому поданні, що забезпечує достатню точність оцінки таких параметрів, як середнє напрацювання на відмову, оцінка середньоквадратичного відхилення, коефіцієнта варіації, достовірний підбір законів розподілу ймовірностей пробігу до відмови та інше.

Ключові слова: витрати, запасні частини, транспортні засоби, технічний стан, управління, ремонт, резерв, цільова функція.

Abstracts.

The paper proposed an analysis of the state of the system for providing enterprises of the city of Vinnytsia with spare parts for repairs of rolling stock in order to maintain its operational condition, where initially a standard way of collecting information on the reliability of vehicle elements was chosen - these are assemblies, units, parts in digital form, which ensures sufficient accuracy of the assessment of such parameters as the mean time to failure, the assessment of the standard deviation, the coefficient of variation, the reliable selection of the laws of the probability distribution of the mileage before failure, etc.

Keywords: expenses, spare parts, vehicles, technical condition, management, repair, reserve, objective function.

Вступ

Завдання організації складського зберігання всієї номенклатури запасних частин та агрегатів із достатнім резервуванням для окремого підприємства, яке може забезпечити виключення простоїв в очікуванні запасних частин для будь-яких навіть дуже рідко потрібних, і дорогих елементів, це – досить складно і нераціонально. Однак, якщо виходити із мети вирішення цієї проблеми на обласному рівні, то створення місцевого регіонального складу запасних частин та агрегатів для певних категорій автомобілів можливе не тільки для забезпечення потреб у місті Вінниця, а також можливо і міст регіону Вінницької області.

Це дозволяє зменшити витрати на підтримку працездатності рухомого складу, в тому числі за рахунок скорочення витрат на індивідуальні та екстрені замовлення на перевезення окремих агрегатів, а також зменшити закупівлю запасних і резервних частин для транспортних засобів, які вимушено надаються для забезпечення роботи автотранспортних підприємств. Такий підхід спрямований на уникнення простоїв транспортних засобів через критично важливих запасних частин і забезпечення безперебійного виконання завдань автотранспортних підприємств [1-5].

Метою роботи є розробка та впровадження методів оптимізації цільової функції управління резервами запасних частин, що дозволяє підприємствам автомобільного транспорту зменшити витрати на підтримку працездатності рухомого складу.

Результати дослідження

Було проведено системний аналіз для оцінки правильності тверджень, щодо втраченого часу, який пов’язаний із очікуванням ремонту транспортних засобів. Також були розглянуті гістограми для транспортних засобів, в яких тривалості простоїв, що аналізуються, не відповідають межам часу на виконання ремонту транспортних засобів, які проводилися за наявності всіх необхідних запасних

частин. Попередній аналіз показує, що лише за рахунок усунення тривалих простоїв у ремонті витрати на придбання нових транспортних засобів можуть бути знижені на кілька відсотків [1-5].

Крім того, усталена практика довготривалих простоїв, через очікування ремонту (зокрема, у зв'язку з дефіцитом окремих вузлів та агрегатів) спричиняє додаткові фінансові витрати. Досягнення цих результатів пов'язане з експлуатацією транспортних засобів, у яких окремі елементи перебувають у гранично допустимому стані, але не ремонтуються через відсутність необхідних запасних частин. Продовження роботи таких транспортних засобів на лінії призводить до їх повного виходу із експлуатації, підвищення витрат пального, підвищення ймовірності лінійних відмов, зростання ризику ДТП, а також до підвищення екологічного навантаження на довкілля.

Таким чином, після визначення причин, які призводять до тривалих та надтривалих простоїв транспортних засобів у ремонті, на основі результатів системного аналізу, а також спектру запасних частин, вузлів і агрегатів, що спричиняють такі простої, можна оцінити необхідне збільшення закупівель та централізованих поставок запчастин для покриття існуючого дефіциту. Із використанням звітних даних про потоки запасних частин і нових транспортних засобів, що закуповуються для потреб міста Вінниці. Це дозволяє розмістити необхідну кількість запчастин у вартісному та абсолютному вираженні, а також організувати створення регіонального складу запасних частин з чітко визначеними раціональними термінами поповнення та допустимими мінімальними рівнями запасу деталей [2-4].

Розглянемо загалом фінансові склади, які входять до цільової функції, необхідної для оцінки різних рішень, які можуть бути рекомендовані для оптимізації ресурсної підтримки технічної сфери використання транспортних засобів. До цільової функції слід включити ті складові, які реагують на різні керуючі дії:

– на структуру автопарку;

– на технічний стан транспортних засобів;

– на зміни, що відбуваються в управлінні забезпечення запасними частинами для автопарку підприємства [1-4].

При цьому буде раціонально уникнути змін відповідних витрат, пов'язаних із запропонованими вище централізованими рішеннями. У цьому випадку цільову функцію можна виразити в наступному вигляді:

$$C_{\Sigma} = C_{експ.} + C_{зап/част.} + C_{Т.З.} \quad (1)$$

де $C_{експ.}$ – надлишкові експлуатаційні витрати, які можуть бути представлені як:

$$C_{експ.} = C_{пал.} + C_{шин} + C_{Р} + C_{Відм.Л} \quad (2)$$

де $C_{пал.}$ – надлишкові витрати на паливо, що витрачається для виконання основної завдання, покладеного на АТП – перевезення пасажирів або вантажів (в аналізованому випадку) у необхідному обсязі, що визначається керівництвом (міста, регіону і. т. д.);

$C_{шин}$ – надлишкові витрати на шини, що витрачаються на тому ж пробігові;

$C_{зап/част}$ – надлишкові витрати на запасні частини – придбання, доставка зберігання тощо;

$C_{Т.З.}$ – додаткові витрати на придбання транспортних засобів у кількості, яка доповнює їх для необхідного виконання даної роботи в рамках запропонованого рішення щодо управління резервами запасних частин;

$C_{Р}$ – надлишкові витрати на проведення і організацію ремонту транспортних засобів;

$C_{Відм.Л}$ – надлишкові витрати, які пов’язані із ліквідацією транспортних засобів на лінії.

При цьому всі фінансові складові беруться (для коректної нормалізації) у питомому вигляді, тобто витрати, наведені до одиниці пробігу одного транспортного засобу. Крім того, в кожному додатковому варіанті організації управління запасами логічно буде брати не абсолютне значення тієї чи іншої складової, як уже зазначалося вище, а різницю із базовими значеннями [1-4].

Для оцінки ефективності забезпечення автотранспортної галузі запасними частинами розглядаються три основні варіанти або їх стратегії:

1. Кожне підприємство веде своє складське господарство самостійно:

а) підприємство веде складське господарство, але при цьому кожен транспортний засіб, який вимагає заміни дефіцитного вузла або агрегату, відсутнього на складі в момент відмови, чекає на доставку нового вузла, замовленого та доставленого саме для нього;

б) підприємство веде складське господарство (базовий варіант): для надання необхідного вузла на складі та неможливості зняти його з іншого транспортного ресурсу, який довго чекає на доставку іншого агрегату, вузол або агрегат переставляти, тим самим перекладаючи на очікуючий транспортний засіб термін очікування запасної частини.

2. Кожне підприємство веде своє складське господарство самостійно, забезпечуючи незнижуваний рівень запасних частин на своєму складі таким чином, щоб простої в очікуванні проведення ремонту за відсутності запасних частин не перевищували допустимих меж, що задаються виходячи із середнього ремонту.

3. Організується централізована база накопичення та зберігання запасних частин для транспортних засобів, що створюються із використанням оперативного постачання на окремі автотранспортні підприємства у межах допустимого часу.

Висновки

У роботі описано та обґрунтовано оптимізацію цільової функції управління резервами запасних частин для підприємств автомобільного транспорту. На цьому, було відмічено декілька стратегій, які сприяють підвищенню ефективності забезпечення автотранспортної галузі необхідними запасними частинами. Подібні стратегії були об'єднані в різні варіанти, які оцінюють можливості забезпечення запасними частинами підприємств із клієнтами.

У результаті аналізу було визначено, що застосування оптимізованих підходів до управління запасами дозволило зменшити тривалість простоїв транспортних засобів на етапі ремонту та забезпечити фактичне постачання деяких запасних частин. Ці стратегії сприяють не лише економії коштів підприємств, а й підвищенню загальної ефективності використання автотранспортних засобів, зниженню витрат на їх обслуговування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрусенко С.І., Бугайчук О.С. Моделювання бізнес-процесів підприємства автосервісу: монографія. – К.: Кафедра, 2014. – 328 с.

2. Біліченко В.В. Виробничо-технічна база підприємств автомобільного транспорту: навч. посібник / В.В. Біліченко, В.Л. Крещенецький, С.О. Романюк, Є.В. Смирнов. – Вінниця: ВНТУ, 2013. – 182 с.

3. Біліченко, В. В. Моделювання технологічних процесів підприємств автомобільного транспорту : навчальний посібник / В. В. Біліченко, В. П. Кужель. – Вінниця : ВНТУ, 2017. – 163 с.

4. Митко М. В. Підвищення ефективності роботи автотранспортних підприємств удосконаленням структури виробничих підрозділів: автореф. дис. … канд. техн. наук: 05.22.20 / Митко Микола Васильович. – К., 2019. – 20 с.

5. Оптимізаційні методи та моделі : навчальний посібник / Н. В. Бурєннікова, О. В. Зелінська, І. М. Ушкаленко, Ю. Ю. Бурєнніков. – Вінниця : ВНТУ, 2019. – 121 с.

Бойко Владислав Олександрович **–** студент групи 1АТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vladuslav.bouko@gmail.com

Зинка Роман Васильович – студент групи 1АТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: romazinka2017@gmail.com

Митко Микола Васильович **–** канд. техн. наук, доцент кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет

Boyko Vladyslav O. – Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vladuslav.bouko@gmail.com

Zynka Roman O. – Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: romazinka2017@gmail.com

Mytko Mykola V. – Cand. Sc. (Eng), Assistant professor of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 629.3

В. А. Кашканов,
Д. І. Стащенко

ПОШУК ОПТИМАЛЬНОЇ ПЕРІОДИЧНОСТІ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ПІДВІСКИ АВТОМОБІЛЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *В публікації розглядається сукупність факторів, що можуть бути причиною втрати працездатного стану підвіски автомобіля та запропоновано застосування критерію мінімуму функції сумарного для планування оптимальної періодичності технічних впливів на підвіску автомобіля при мінімальних сумарних затрат на їх виконання в умовах станції технічного обслуговування автомобілів.*
Ключові слова: автомобіль, підвіска, працездатний стан, технічне обслуговування.

Abstract. *The publication considers a set of factors that may cause the loss of the serviceability of a car suspension and proposes the use of the minimum function criterion for planning the optimal periodicity of technical influences on a car suspension with minimal total costs for their implementation in the conditions of a car service station.*
Keywords: car, suspension, serviceability, maintenance.

Вступ

Відомо, що з усіх вузлів автомобіля підвіска підлягає найчастішій діагностиці [1]. Для нових автомобілів рекомендується проводити діагностику через кожних 15 тис. км пробігу, але зі збільшенням сумарного пробігу цей інтервал краще скорочувати.

На даний час технічне обслуговування (ТО) та поточний ремонт (ПР) автомобілів здійснюються на станції технічного обслуговування автомобілів (СТОА) на основі заявки власника. Планово–попереджувальна система обслуговування може рекомендуватися клієнтам СТОА та частково регламентувати власникам автомобілів періодичність ТО, але не передбачає відповідальність за невиконання цих вказівок. Найчастіше власник автомобіля користується правом на вибіркове проведення операцій по ТО і ПР свого автомобіля.

Установлено, що на підвіску припадає до 20% від загального числа ПР автомобіля. Поломки підвіски виникають завдяки цілому ряду причин або сукупності факторів, відзначимо основні, які приводять до поломок [1]:

– зношення гумометалевих компонентів та зношування, під впливом постійних знакозмінних навантажень, внаслідок яких виникає «втома» металу;

– несприятливі дорожні умови експлуатації транспортного засобу, а також рельєф місцевості негативним чином позначаються на підвісці і її технічному стані;

– стиль водіння – одна з основних причин поломок, особливо перевищення швидкісного режиму експлуатації, різкі маневрування, гальмування й прискорення або ситуації коли формується позаштатний вектор сили, на вплив якого ті ж напрямні компоненти підвіски не розраховані (наїзд на бордюр, ямка на високій швидкості, акробатичні елементи, наприклад, зіскок з евакуатора);

– низька якість встановлюваних при ремонтах елементів підвіски, вони бувають контрафактними, із заводським браком, із конструкційними прорахунками тощо;

– вплив агресивних факторів навколишнього середовища (хімічних речовин, підвищених і негативних температур, вологи, опадів тощо);

– низькокваліфікований ремонт або відсутність технічного обслуговування підвіски, а іноді й інших систем, наприклад, неправильно обрані й установлені шини, порушення кутів встановлення коліс тощо, що в цілому впливає на зміну технічного стану елементів підвіски автомобіля.

Актуальним питанням постає пошук можливості розрахувати ймовірність відсутності відмови (прогноз працездатного стану) агрегатів автомобіля (підвіски чи її елементів) на період до наступного діагностування чи обслуговування. Результати прогнозування могли б обґрунтувати рішення стосовно можливих позапланових ремонтно-профілактичних робіт для забезпечення нормативного ресурсу агрегатів у тому числі підвіски автомобіля.

Результати досліджень

Вибір стратегії керування працездатним станом автомобіля грунтується на визначенні оптимальної періодичності контрольно-діагностичних перевірок. Даний підхід дає можливість встановити таку періодичність діагностування, яка, з одного боку, зменшує затрати на технічне обслуговування та поточний ремонт, з другого – дає змогу підтримувати працездатність автомобіля на оптимальному рівні [3]. Критерієм оптимізації такого керування може бути мінімум функції сумарного ризику:

$$R = R_{ab} + R_{д} \to \min , \tag{1}$$

де R_{ab} - ризик аварійної відмови деталей агрегату на період прогнозування; $R_{д}$ - ризик передчасного (марного) діагностування агрегату (визначаються у грошовому еквіваленті).

Своєю чергою

$$R_{ab} = Q_{ab} \cdot P_{ab} ; \tag{2}$$

$$R_{д} = Q_{д} \cdot k \cdot \left(1 - P_{ab}\right), \tag{3}$$

де Q_{ab}, $Q_{д}$ - відповідно затрати на усунення аварійної відмови (грн.) та затрати на одне діагностування, грн.; P_{ab} - ймовірність виникнення аварійної відмови агрегату у період прогнозування; k - кількість діагностичних перевірок протягом цього ж періоду.

Отже, формула (1) з врахуванням (2) та (3), набуває вигляду:

$$R = Q_{д} \cdot k + P_{ab} \cdot \left(Q_{ab} - Q_{д} \cdot k\right). \tag{4}$$

Отримання показників надійності конструкцій підвісок досліджуваних експлуатованих автомобілів дозволять прогнозувати оптимальні періодичності технічного обслуговування їх підвісок та інтервали їх можливих надходжень до обслуговування на СТОА.

Висновки

Застосування критерію мінімуму функції сумарного ризику, разом з прогнозованою ймовірністю виникнення аварійної відмови елементів підвіски автомобіля, дозволить планувати оптимальну періодичність технічних впливів на підвіску автомобіля при мінімальних сумарних затрат на їх виконання в умовах СТО.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кашканов В.А., Люльчак С.О. Аналіз причин виникнення відмов в передній підвісці та рульовому керуванні автомобілів. *Матеріали XII міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні технології та перспективи розвитку автомобільного транспорту»*, 21-23 жовтня 2019 року: збірник наукових праць. Вінниця: ВНТУ, 2019. С. 92-94.

2. Павленко В. М. Стан розвитку методів діагностування підвіски автомобіля. *Вісник НТУ «ХПІ».* 2012. № 64. С. 63-69.

3. Форнальчик Є. Ю., Оліскевич М. С., Мастикаш О. Л., Пельо Р. А. Технічна експлуатація та надійність автомобілів : навчальний посібник. Львів : Афіша, 2004. 492 с.

Кашканов Віталій Альбертович – к. т. н., доцент, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: kash_2004@ukr.net

Стащенко Денис Ігорович – магістрант групи 1АТ-23м, Вінницький національний технічний університет, e-mail: buenasuerte95@gmail.com

Kashkanov Vitalii – Cand. of Tech. Sc. (Eng.), Associate Professor, Associate Professor, Department of Automobile and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, e-mail: kash_2004@ukr.net

Staschenko Denys **–** magistrant, group 1AT-23m, Vinnitsa National Technical University, e-mail: buenasuerte95@gmail.com

УДК 656.078

І.В. Карпенко
В. О. Огневий

ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОТРАНСПОРТНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ЗЕРНА З ПОЛЯ НА ЗЕРНОСХОВИЩЕ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В роботі проаналізовано існуючі способи організації робіт автотранспортних засобів та зернозбиральних комбайнів.
Ключові слова: технічне забезпечення, перевезення зерна, автотранспортний засіб, зернозбиральний комбайн, спосіб організації.
Abstract
The work analyzes the existing methods of organizing the work of motor vehicles and grain harvesters.
Key words: technical support, grain transportation, vehicle, grain harvester, method of organization.

Транспортування зерна з поля на зерносховище можливе із застосуванням кількох способів організації робіт автотранспортних засобів та зернозбиральних комбайнів [1]:

1.Прямі автомобільні перевезення.

2. Прямі автомобільні перевезення з побудовою розвантажувальних магістралей.

3. Перевезення зерна із застосуванням компенсаторів.

4. Контейнерні перевезення зерна.

5. Перевезення зерна із застосуванням «Мультиліфтів».

1. В Україні найбільшого поширення набули прямі автомобільні перевезення. Цей спосіб передбачає, що автотранспортні засоби, завантажившись зерном від комбайнів, перевозять його у зерноприймальний пункт, тобто робота здійснюється за технологічною схемою "комбайн-автомобіль зерносховище". Залежно від вантажопідйомності автотранспортний засіб може розмістити в кузові від одного до кількох бункерів із зерном. Ця схема дозволяє застосовувати як індивідуальну, так і групову роботу збиральних комбайнів та автотранспортних засобів [2].

Індивідуальний спосіб передбачає, що за кожним комбайном закріплено окремий автомобіль. Індивідуальне закріплення автотранспортних засобів за комбайном призводить до значних взаємних простоїв їх у полі. Це викликано тим, що, приїхавши на поле та завантаживши бункер зерна, автотранспортний засіб змушений простоювати в очікування намолоту комбайном наступного одного або кількох бункерів зерна. При цьому час знаходження автотранспортного засобу на полі сягає 50…70% від часу роботи [3]. На даний момент фіксуються простої у комбайнів в очікуванні приїзду автомобіля з зерносховища.

Групова робота також відрізняється суттєвим часом перебування автотранспортних засобів на полі, що досягає 40…60% часу циклу. Отже, пропонуються різні варіанти організації перевезень зерна з поля від групи комбайнів на зерносховище, з метою зменшення взаємних простоїв зернозбиральних комбайнів та автотранспортних засобів. Для цієї мети необхідно передбачити організацію роботи на полі таким чином, щоб автотранспортні засоби могли завантажуватися без простоїв та заздалегідь знали координати чергової зупинки комбайна із заповненим бункером. Це дозволить скоротити кількість переїздів автотранспортних засобів по полю в пошуках комбайна, що зупинився, із заповненим бункером, це дозволить зменшити навантаження на родючий шар землі, витрата палива та цим підвищити ефективність експлуатації автотранспортних засобів.

2. Прямі автомобільні перевезення з побудовою розвантажувальних магістралей. Такий спосіб перевезення зерна з поля від комбайна на зерносховище допомагає досягти мінімальних пробігів автотранспортних засобів по полю, внаслідок завантаження автотранспортних засобів в одному місці [4].

Розвантажувальні магістралі впорядковують рух автотранспортних засобів, внаслідок того, що вони пересуваються не по всій площі поля, а при поверненні з зерносховища одразу їдуть на «вільну» магістраль, розвантаження комбайна зерном.

Розвантажувальні магістралі прокладаються з розрахунком, щоб під час колії від однієї магістралі до іншої комбайн намочував повний бункер зерна. Уникнути простоїв зернозбиральних комбайнів на розвантажувальній магістралі можна шляхом постійного знаходження на даній магістралі автотранспортних засобів, які готові до обслуговування комбайна.

Усі переваги розвантажувальних магістралей досягаються під час виконання наступних умов: бункер комбайна повинен бути повністю заповнений у момент підходу комбайна до магістралі; кількість магістралей має бути мінімальною [5].

Застосування розвантажувальних магістралей скорочує пробіг одиночних автотранспортних засобів вантажопідйомністю 2,5 - 5 т. на 22 - 44%, а великовантажних автомобілів та автопоїздів - на 53 - 66% [5].

Розвантажувальні магістралі «примушують» автомобілі рухатися полем по одним маршрутам, внаслідок чого відбувається накочування колії, що дозволяє підвищити швидкість руху з 13 – 15 до 29 – 31 км/год [5].

Незважаючи на ряд переваг, цей спосіб перевезення зерна має істотний недолік, що виявляється у необхідності використання комбайнів із бункерами однакової місткості [5]. Що у сучасних умовах, коли господарства мають у своєму розпорядженні комбайни з різними технічними характеристиками, виконати буде дуже складно.

Прокладання розвантажувальних магістралей допомагає підвищити ефективність експлуатації автотранспортних засобів, за рахунок скорочення переїздів по полю, збільшення середньої швидкості руху по полю, за рахунок знання конкретної точки розвантаження комбайна скорочується час прибуття транспортного засобу в цю точку, що призводить до зменшення простоїв комбайна [3].

3. Перевезення зерна від комбайнів із використанням компенсаторів.

Застосування компенсатора розриває «жорсткий» зв'язок між комбайнами та автотранспортними засобами та перевезення зерна здійснюється за схемою «Комбайн – компенсатор – автотранспортний засіб – зерносховище».

Залежно від функцій компенсатори можна розділити на міжопераційні та міжзмінні [4]. Міжопераційні компенсатори дозволяють організувати «незалежну» роботу автотранспортних засобів та збиральних комбайнів за всю зміну роботи комбайнів, міжзмінні передбачають організацію роботи автомобілів у дві та три зміни.

Можливість організовувати дво- та тризмінну роботу транспортних засобів, при однозмінній роботі зернозбиральних комбайнів, дозволяє відповідно знизити потребу в рухомому складі, в цьому полягає одна з найважливіших переваг схеми перевезень з використанням міжзмінного компенсатора порівняно з прямими перевезеннями [3].

Компенсатори в залежності від характеру роботи діляться на пересувні, стаціонарно-пересувні, стаціонарні. Замість компенсаторів можуть використовуватись автомобільні та тракторні причепи, різні напівпричепи, бункера тощо.

Проаналізувавши схеми перевезення зерна із застосуванням компенсаторів різного типу, необхідно виділити недоліки, що перешкоджають отриманню максимального ефекту, при жорсткому узгодженні збиральних та транспортних процесів, до яких можна віднести такі [2]:

- відсутнє заздалегідь встановлене місце розвантаження комбайна;
- необхідно комбайну під'їжджати до компенсатора;
- відсутня можливість проконтролювати кількість та якість виконаних робіт окремим збиральним комбайном;
- багаторазово збільшується потреба у причіпному складі;
- необхідне зведення на кожному полі стаціонарних компенсаторів;
- обмежений обсяг стаціонарного компенсатора;
- необхідно придбання спеціально обладнаних комбайнів та автомобілів;
- збільшується потреба у спеціальних кузовах та контейнерах.

Застосування компенсаторів, на відміну від прямих перевезень зерна, дозволяє регулювати ступінь завантаження автотранспортних засобів, за яких завантажується ціла кількість бункерів комбайнів, що допомагає підвищити ефективність використання автотранспортних засобів.

4. Контейнерні перевезення зерна та його особливості.

Застосування змінних контейнерів є новим технологічним елементом вантажно-розвантажувальних робіт під час перевезення сільськогосподарських вантажів, при цьому досягаються, перш за все, такі результати: скорочується потреба в робочій силі та в пакувальному матеріалі, підвищується продуктивність праці, з'являється можливість максимально механізувати вантажно-розвантажувальні роботи з контейнерами [1]. Можна виділити деякі характерні особливості транспортування вантажів у змінних контейнерах у порівнянні з традиційними методами перевезення в сільському господарстві, якими є швидка та проста заміна різних видів контейнерів, наповнення їх незалежно від транспортних засобів, скорочення простоїв до мінімуму, використання транспортних засобів певного типу навіть у найважчих дорожніх умовах; можливість взаємодії внутрішньо- та позагосподарського транспорту без трудомісткого навантаження матеріалів [3].

Для збирання зерна від комбайнів та перевантажувальних операцій доцільно використовувати стаціонарно-пересувні накопичувачі-перевантажувачі. Однак перевантажувачі які використовувалися раніше мали складну конструкцію, малу продуктивність, велику металоємність, а головне, вони призначалися для навантаження лише одного виду продукту, переважно зерна. У зв'язку з чим виникла потреба розробки такої конструкції універсального перевантажувального пристрою з високою продуктивністю, яка могла б з дрібних партій вантажу підготувати партії для великовантажних транспортних засобів та швидко їх навантажити, а також прийняти партію вантажу з великовантажних транспортних засобів і розподілити її на дрібніші [5].

Застосування цього способу перевезень вимагає придбання накопичувача перевантажувача, контейнерів, контейнеровозів, що позначається на собівартості перевезень. Складність конструкції даних засобів у складних умовах перевезення зерна може негативно позначитися на їх надійності, а отже працездатності усієї збиральної кампанії.

5. Вивіз зерна із застосуванням «Мультиліфтів». Для високоефективних перевезень вантажів у сільському господарстві з найменшими витратами трудових, матеріальних та енергетичних ресурсів потрібно мати широку номенклатуру спеціалізованих автотранспортних засобів, різних за призначенням, обладнанням для роботи та ходовим системам [3]. Маючи низку переваг у порівнянні з універсальними засобами, спеціалізований рухомий склад має певні недоліки: конструкція кузова під конкретні вантажі та додаткові механізми роботи (вантажно-розвантажувальні пристрої, що розкидають і т.д.) істотно збільшують металоємність, а застосування їх у певні сезони погіршують економічні показники [1]. Цим пояснюється використання системи змінних кузовів, насамперед на транспортних засобах, особливо за кордоном, у яких тяговий агрегат розділений з вантажонесучою частиною, що дозволяє застосовувати дорогу ходову частину (тягач) при різних роботах.

Впровадження способу перевезення зерна із застосуванням «Мультиліфтів» вимагає оновлення у господарствах всього парку автотранспортних засобів, що у економічній ситуації, що склалася, виглядає не здійсненним.

Як уже було сказано раніше, сумарні витрати під час перевезення зерна великі і доходять до 30 - 40% від усіх витрат, що припадають на вирощування зерна [1]. Отже, необхідно уважно переглянути та ефективніше організувати процес перевезення зерна.

Проаналізувавши ситуацію, яка склалася у Вінницькій області, можна виділити два основних недоліки автотранспорту, який працює у сільському господарстві: недостатня кількість автотранспортних засобів необхідних для транспортування зерна, незадовільний технічний стан даних автотранспортних засобів.

В останній час значно скоротилася кількість вантажних автотранспортних засобів. Це призвело до недоукомплектованості зернозбиральних комбайнів автотранспортними засобами під час збирання зернових культур. За рахунок цього, збільшується навантаження на кожну робочу одиницю автотранспортного засобу, автотранспортні засоби, які беруть участь у процесі перевезення, не витримують дане навантаження, внаслідок чого виходять з ладу в процесі роботи, зростають простої комбайнів в очікуванні на під'їзд транспортного засобу. Усе це призводить до скорочення якості та надійності обслуговування зернозбиральних комбайнів і позначається на збільшенні термінів жнив.

Технічний стан деяких автотранспортних засобів підійшов до критичного рівня: у віці понад 10 років експлуатується близько 55% автотранспорту, нових автомобілів готових безвідмовно виконувати покладену на них роботу віком до 3 років менше 10%.

Цей факт негативно впливає на коефіцієнт технічної готовності вантажних автотранспортних засобів. Протягом багатьох років коефіцієнт технічної готовності на підприємствах Вінницької

області тримається на дуже низькому рівні - менше 0,6. В результаті чого, під час збирання зернових культур не всі наявні автотранспортні засоби можуть бути задіяні у процесі транспортування зерна.

Все це призводить до суттєвого погіршення показників безпеки, безвідмовності роботи та економічної ефективності, зростають транспортні витрати господарюючих суб'єктів. Під час проведення жнив з'являються серйозні труднощі в укомплектуванні збиральних транспортних засобів ланок автотранспортними засобами. Багато господарств змушені залучати автотранспортні засоби у сторонніх організацій чи приватних осіб, іноді навіть із сусідніх областей, що не може не позначатися на собівартості зібраного врожаю.

Наявні транспортні та технологічні засоби не повністю задовольняють вимогам сільськогосподарського виробництва щодо поступового зростання продуктивності праці, скорочення негативного впливу транспортних засобів на довкілля та зниження собівартості виробництва зерна.

Висновки

Проаналізовано існуючі способи перевезення зерна з поля на зерносховище. Виявлено переваги та недоліки кожного з них, запропоновано шляхи підвищення ефективності експлуатації автотранспортних засобів кожного способу. Для подальшого дослідження та вдосконалення організації пропонується використовувати прямі перевезення зерна, що є при правильній організації менш витратними та більш ефективними.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дмитриченко М.Ф. Основи теорії транспортних процесів і систем. Навчальний посібник для ВНЗ / М.Ф. Дмитриченко, Л.Ю. Яцківський, С.В. Ширяєва, В.З. Докуніхін – К.: Видавничий Дім «Слово», 2009 – 336 с.

2. Редзюк А.М. Сучасний стан і перспективи розвитку автотранспорту/ А.М. Редзюк, В.Ф. Штанов //Автошляховик України. – 2018. –№ 1. – С.2-7.

3. A Comparative Study on Fuel Consumption Reduction Effects of EcoDriving Instructions Strategies [Electronic resource]/ S. Matsumoto, T. Park, H. Kawashima/ International Journal of Intelligent Transportation Systems Research, 2014. – 1-8 p.

4. Agent interactions and the response of supply chains to pricing and incentives [Electronic resource]/ J. Holguín-Veras, F. Aros-Vera, M. Browne / Economics of Transportation, 2015. – 147-155 p.

5. Foreground Object Detection by Motion-based Grouping of Object Parts [Electronic resource]/ Z. Wang, H. Zha, M. Kagesawa, S. Ono, K. Ikeuchi / International Journal of Intelligent Transportation Systems Research, 2014. – 70-82 p.

Огневий Віталій Олександрович **–** канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Ognevoy@ukr.net

Карпенко Ігор Вадимович **–** магістрант групи 1ТТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Ognevyi Vitaliy Oleksandrovych - candidate. economy Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Ognevoy@ukr.net

Karpenko Ihor Vadymovych - master's student of group 1TT-23m, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 656.078

Б.Р. Король
Є.В. Смирнов
В. О. Огневий

ПІДБІР РУХОМОГО СКЛАДУ МІСЬКОГО ПАСАЖИРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ ДЛЯ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ЛЮДЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі проаналізовано існуючі конструкції рухомого складу (РС) призначені для перевезення людей з обмеженими фізичними можливостями.

Ключові слова: перевезення, люди з обмеженими фізичними можливостями, рухомий склад, мобільність, доступність.

Abstract

The paper analyzes the existing designs of rolling stock (RM) intended for the transportation of people with limited physical capabilities.

Key words: transportation, people with disabilities, rolling stock, mobility, accessibility.

На сьогоднішній день перед перевізниками постає непросте питання вибору рухомого складу при поповненні або оновленні автопарку. Транспортні засоби та їх модифікації, призначені для перевезення людей з інвалідністю, повинні відповідати вимогам стандартів доступності та безпеки для людей з інвалідністю, а також вимогам нормативних документів на ці види транспортних засобів, затверджених у встановленому порядку, у тому числі з безпеки. Конструкція транспортних засобів повинна забезпечувати безперешкодний доступ до салону (кабіни) та безпечний проїзд у ньому людей з інвалідністю, які пересуваються самостійно або з супроводжуючою особою.

При виборі РС для обслуговування людей з інвалідністю та інших людей з обмеженими фізичними можливостями слід враховувати її вартість і специфіку умов експлуатації [3]. На сьогоднішній день існує два основних типи доступних РС – високопідлогові моделі, оснащені підйомниками, і низькопідлогові (напівнизькопідлогові) моделі, оснащені пандусом.

У Вінниці були придбані низькопідлогові автобуси автобуси Богдан А70110, Богдан А70132 для обслуговування людей з інвалідністю.

Низькопідлогові моделі автобусів стають дуже популярними у всьому світі. Таке розташування дозволяє інвалідам і людям з обмеженими можливостями потрапити в салон з меншими витратами часу і сил, підвищує надійність роботи РС, знижує вимоги до облаштування маршрутної мережі. Принципова відмінність конструкції цього автобуса полягає в поздовжньому розташуванні двигуна в задньому звисі.

Низький рівень підлоги, велика зона накопичення, обладнана спеціальними кріпленнями для інвалідних візків, пандус для входу/виходу, зручні антивандальні сидіння дозволяють всім пасажирам відчувати себе комфортно. Сучасні силові агрегати (Євро-3) не дратують шумом в салоні і вібрацією на дорозі. Існує кілька модифікацій, в т. ч. оснащених газовими двигунами. У холодну пору року в автобусі досить тепло. Поворотно-відкидні двері захищають салон від вітру і бруду під час зупинок. Завдяки цинкуванню, новим технологіям фарбування та обробці катафорезом, гарантійний термін кузова становить 12 років.

Дана модель не має істотних переваг для людей на візочках, тому що вони не виїжджають за межі середньої площі накопичення в салоні (рисунок 1).

Рисунок 1 – Надання ситуативної допомоги людині в візочку при посадці в автобус з рівня проїжджої частини

Таким чином, на зміну громіздким вантажопідйомним пристроям прийшли пандуси, простота яких вражає уяву. Залишається відкритим питання, як підвищити їх надійність, хто повинен відкривати пандус перед інвалідом і закривати його. Водій навряд чи вийде з автобуса і зробить це, кондукторами в основному є жінки, і чи вистачить у них зусиль в 400 Н необхідно для підняття (опускання) рампи.

Вирішити проблему можна за рахунок перенесення майданчика посадки з пандусом для людей з інвалідністю до вхідних дверей і використання висувної рампи з керованим приводом. Такі автобуси працюють і в США, і в Ізраїлі, і в країнах Європи: водій, не виходячи з кабіни, садить людей з інвалідністю-візочників на передню платформу, використовуючи висувний пандус і систему нахилу на колінах. Сучасні моделі оснащуються технологіями, що дозволяють РС наближатися до місця посадки за рахунок бічного зміщення (рисунок 2).

Рисунок 2 – Посадка в автобус в США

Низькопідлогові автобуси – це великий крок вперед, який дозволяє багатьом людям з інвалідністю

та іншим людям з інвалідністю користуватися громадським транспортом, хоча б за допомогою супроводжуючих осіб.

При виборі рухомого складу слід враховувати стан маршрутної мережі та її готовність до прийому спецтранспорту.

Доступний електротранспорт. В останні роки стали з'являтися нові моделі тролейбусів і трамваїв, призначених для перевезення людей з інвалідністю та інших людей з обмеженими можливостями. Наприклад, тролейбус VinWay являє собою двовісний тролейбус великої місткості з жорсткою основою і низьким рівнем підлоги 360 мм (рисунок 3).

Рисунок 3 – Низькопідлоговий тролейбус VinWay

Термін служби тролейбуса в середньому становить 15 років.

Для споживачів послуг функція спрямована на обмеження тимчасових витрат і ґрунтується на показниках часу обслуговування:

(1)

(2)

де - час руху пасажира з інвалідністю та іншими вадами, хв;

- час наближення до зупинки, хв;

– час очікування, хв;

– час у дорозі (включаючи посадку/висадку), хв;

- час передачі, хв і т. д.

Час очікування залежить від кількості доступних РС, інтервалів і графіка. Час очікування при наявності навігаційних систем відомо заздалегідь і вибирається користувачем (наприклад, «Мій маршрут»). Час пересадки безпосередньо залежить від рівня готовності РС і оцінюється коефіцієнтами доступності Кд

Основним критерієм є час у дорозі (включаючи посадку/висадку), оскільки він залежить від конструкції РС та оцінюється коефіцієнтом доступності Кд

$$t_{по} = t_{по} + (t_{пс1} + \ldots + t_{пон}) \quad (3)$$

де tпс – час посадки/висадки n-го пасажира, хв і т. д.

Порівняльна характеристика РС, що ранжується за критерієм tпс представлена в таблиці 1.

Таблиця 1 – Порівняльна характеристика РС

Ранг	Конструкція РС	Посадка/висадка 1 пасажира, с	Час, витрачений на кожного наступного пасажира, с
1	Низькопідлоговий автобус з відкидним пандусом в отворі передніх дверей	35	11
2	Низькопідлоговий автобус з електромеханічною рампою в отворі передніх дверей	40	11
3	Низькопідлоговий автобус з відкидним пандусом в отворі середніх дверей	45	10
4	Низькопідлоговий автобус з електромеханічним пандусом в отворі середніх дверей	51	10
5	Високопідлоговий автобус з електромеханічним підйомом в середньому (задньому) отворі дверей	123	46
6	Високопідлоговий автобус з електромеханічним ліфтом з окремим входом	170	90

Висновки

Проаналізовано існуючі конструкції рухомого складу призначені для перевезення людей з обмеженими фізичними можливостями. Найбільш ефективним у використанні виявився низькопідлоговий автобус з відкидним пандусом в отворі передніх дверей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дмитриченко М.Ф. Основи теорії транспортних процесів і систем. Навчальний посібник для ВНЗ / М.Ф. Дмитриченко, Л.Ю. Яцківський, С.В. Ширяєва, В.З. Докуніхін – К.: Видавничий Дім «Слово», 2009 – 336 с.

2. Редзюк А.М. Сучасний стан і перспективи розвитку автотранспорту/ А.М. Редзюк, В.Ф. Штанов //Автошляховик України. – 2018. –№ 1. – С.2-7.

3. Disabled still face hurdles in job market // The Washington Times. – 2005. – 5 December.

4. Reedy, J. Marketing to consumers with disabilities-how to identify and meet the growing market needs of 43 million Americans. Probus Publishing Company, Chicago / J. Reedy // Tourism and Hospitality Research September. – 2007. – № 7. – P. 212–229.

5. Safronov, K. Transport for people with disabilities / K. Safronov // Proceedings "Technics. Technologies" : XVI International Scientific-Technical Conference trans & MOTAUTO ’09. Sea resort Sunny Beach-Bulgaria. September, 17th19th. – 2009. – P. 129–132.

Король Богдан Русланович **–** магістрант групи 1ТТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Смирнов Євгеній Валерійович **–** канд. тех. наук, доцент, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: zhekasmirnov@vntu.edu.ua

Огневий Віталій Олександрович **–** канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Ognevoy@ukr.net

Korol Bohdan Ruslanovych - Master's student of group 1TT-23m, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Smirnov Yevhenii Valeriyovych - candidate. technical of Sciences, associate professor, associate professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: zhekasmirnov@vntu.edu.ua

Ognevyi Vitaliy Oleksandrovych - candidate. economy Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Ognevoy@ukr.net

УДК 656.078

В.С. Паламаренко
В. О. Огневий

НЕДОЛІКИ СТЕНДОВИХ МЕТОДІВ КОНТРОЛЮ ГАЛЬМІВНИХ СИСТЕМ НА РОЛИКОВИХ СТЕНДАХ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
В роботі наведені недоліки стендових методів контролю гальмівних систем на роликових стендах .
Ключові слова: гальмівна система, метод, контроль, автомобіль, роликовий стенд.

Abstract
The work shows the shortcomings of bench methods of control of brake systems on roller stands.
Key words: brake system, method, control, car, roller stand.

У процесі аналізу повторюваності вимірювань силових параметрів А. В. Бойком встановлено, що «... діапазон виміряних значень навантаження на осі діагностованих автомобілів може досягати від - 3,4%, до + 5,4%; гальмівних сил - від -40% до + 26,9%; відносної різниці гальмівних сил - від -13,2%, до + 19,5%; питомої гальмівної сили - від -19,5%, до + 6,6% ». Також встановлено, що зміна кута непаралельності між віссю коліс діагностованого автомобіля і віссю роликів стенду СТМ-3500 в діапазоні від 0° до +2,5° «... викликає зміна виміряних значень: навантаження на вісь, до +5,4%; питомих гальмівних сил, до +37%; відносної різниці гальмівних сил, до + 57% »[1]. Доведено, що «... поздовжнє переміщення гальмуючих коліс автомобіля по роликам стенду в діапазоні від 0 м до 0,21 м, може викликати зміну виміряних значень навантаження на вісь і гальмівних сил, до 42%» [1].

Низька швидкість обертання коліс на роликах стенда викликає зміну гальмівних сил від + 8,5% до + 22% [1]. Збільшення діаметрів опорних роликів від 0,16 м до 0,42 м викликає зростання питомої гальмівної сили до 33%. Відносна різниця гальмівних сил при непаралельності осей автомобіля і стенду в 2,5°, змінюється від 35% до 27% [1].

Зменшення міжосьової відстані між опорними роликами від 0,46 м до 0,22 м призводить до збільшення питомої гальмівної сили на 14%, а відносна різниця гальмівних сил при непаралельності осей автомобіля і стенду в 2,5° змінюється від 48 % до 25% [1].

Дослідження похибок при діагностуванні АТЗ на роликових силових стендах наводяться також і в роботах А. Н. Доморозова. У своїх роботах він аналізує результати вимірювань нормального навантаження, що припадає на колеса АТЗ на момент встановлення його на роликовий стенд.

Встановлено, що зміна виміряних значень нормального навантаження на колесах діагностованої осі одного і того АТЗ лежить в межах від + 8,5% до + 12,3%, що викликає зміну результатів питомої гальмівної сили від - 7,2% до -21,5%.

Однак, навіть при точному вимірюванні навантаження на вісь АТЗ перед його діагностуванням, ця величина змінюється в процесі вимірювання гальмівної сили. У цьому випадку зміна нормального навантаження на колеса досягає значень від -3,1% до + 1,8%, що викликає похибку визначення питомої гальмівної сили від -13,7% до + 6,3% .

В результаті проведеного дослідження зроблено висновок про те, що похибку визначення параметрів гальмівної ефективності можливо знизити за рахунок обмеження переміщення АТЗ відносно роликів стенду в горизонтальному напрямку, що дозволить виключити розвантаження коліс діагностуємої осі АТЗ в процесі гальмування.

Результати вищезазначених робіт показують, що зміни питомої гальмівної сили перевищують похибку визначення питомої гальмівної сили, яка становить ± 3%, що не відповідає вимогам.

Таким чином, для виявлення причин похибок, що виникають в процесі діагностування гальмівних систем АТЗ на роликових силових стендах, а також їх усунення, необхідно досліджувати процес взаємодії еластичної шини гальмуючого автомобільного колеса в зоні контакту з опорною поверхнею діагностичного стенда.

На сьогоднішній день, серед усіх робіт, спрямованих на вивчення процесів, що протікають в зоні контакту еластичної шини автомобільного колеса з опорними поверхнями можна виділити кілька досліджень.

Відомий стенд для дослідження зони контакту шин з опорною поверхнею [2]. Стенд представляє собою раму, на якій розміщені пристрої для закріплення випробуваного колеса, пристрої для навантаження випробуваного колеса нормальним навантаженням і опорний елемент, який представляє собою рамку з набором компактних пластин, важелів і тензодатчиків.

Як відзначають автори: «... стенд дозволяє імітувати характерні умови навантаження шини і знімати показники, найбільш важливі для дослідження шин автомобілів-ваговозів, у яких швидкості і зміни плями контакту в динаміці невеликі, а пляма контакту шини з опорною поверхнею залежить головним чином від навантаження на шину і тиску повітря в ній »[2]. Серед недоліків даного пристрою можна відзначити те, що стенд дозволяє провести вимірювання тільки статичного нормального навантаження в плямі контакту шини автомобілів-ваговозів з плоскою опорною поверхнею, що значно обмежує область його застосування.

Федотовим А.І. розроблений і апробований метод високоінформативного контролю технічного стану гальмівних систем АТЗ в умовах експлуатації. Метод заснований на вимірюванні епюр нормальних і поздовжніх дотичних реакцій, розподілених по довжині плями контакту шини гальмуючого автомобільного колеса з плоскою опорною поверхнею в дорожніх умовах. Для реалізації розробленого методу був виготовлений спеціальний датчик вимірювання реалізованих реакцій в зоні контакту шини з плоскою опорною поверхнею.

Розроблений датчик дозволяє, вимірювати епюри розподілу нормального навантаження і реалізованих поздовжніх дотичних реакцій (гальмівних сил) по довжині плями контакту шини з опорною поверхнею. На основі цих епюр з'являється можливість розраховувати як гальмівну силу, так і відносну різницю гальмівних сил для коліс кожної осі АТЗ. Недоліком даного методу є те, що він розроблений для дорожніх умов, а його реалізація не завжди можлива в силу широкого спектра кліматичних і погодних умов нашої країни.

Інший, стендовий метод високоінформативного контролю технічного стану гальмівних систем АТЗ в умовах експлуатації, реалізується за допомогою спеціально розробленої, оригінальної конструкції стенду з одиночним опорним роликом і вбудованим в нього датчиком вимірювання реалізованих нормальних і поздовжніх дотичних реакцій в зоні контакту шини з циліндричною поверхнею опорного ролика (рис. 1) [6].

а)

б)

Рисунок 1 - Зовнішній вигляд датчика для вимірювання сил в зоні контакту шини, встановленого в опорний ролик стенду (а) і вид колеса на опорному ролику стенду (б).

Розроблений пристрій менш складний і металоємний в порівнянні з існуючими силовими стендами [6]. Однак, при гальмуванні АТЗ на одинарному опорному ролику неминуче виникнення поздовжніх переміщень АТЗ. Тоді конструкція даного стенду повинна містити додаткові пристрої, які утримують АТЗ при його перевірці, так як при гальмуванні колеса на поверхні одинарного опорного ролика не забезпечується належна стійкість АТЗ.

Але наявність спеціальних утримуючих пристроїв АТЗ, а також сам процес закріплення АТЗ від поздовжніх переміщень, будуть збільшувати час діагностування гальмівної системи.

Беручи до уваги всі перераховані переваги і недоліки методів і засобів, заснованих на процесах взаємодії шини з опорною поверхнею, які дозволяють проводити контроль технічного стану гальмівної системи, а також те, що природа цих процесів погано вивчена, можна зробити наступний висновок. Дослідження процесу взаємодії еластичної шини автомобільного колеса в зоні контакту з двома кінематічно пов'язаними опорними роликами діагностичного стенда є актуальним. Крім того, на основі отриманих знань можна значно підвищити активну безпеку АТЗ, шляхом підвищення якості діагностування гальмівної системи в умовах експлуатації.

Висновки

Аналіз виконаних робіт в області діагностування гальмівних систем АТЗ дає можливість зробити наступні висновки.

1) Невисока достовірність результатів діагностування і контролю гальмівних систем АТЗ на силових роликових стендах викликана: по-перше, значною різницею процесів взаємодії шини гальмуючого колеса з плоскою опорною поверхнею дороги і двома циліндричними поверхнями опорних роликів стенда; по-друге, непаралельністю осей автомобіля і стенду, що виникає в результаті порушення позиціонування коліс АТЗ на стенді; по-третє, виникаючими в процесі гальмування вертикальними, крутильними і поздовжніми коливаннями гальмуючих коліс.

2) Непаралельність осей автомобіля і стенду, як наслідок порушення позиціонування коліс АТЗ, а також поздовжні зміщення гальмуючих коліс при контролі гальмівної системи, породжують кінематичну неузгодженість, в результаті якої може утворюватися додатковий силовий фактор, який ніким раніше не враховувався при розрахунку характеристик зчеплення шин, і який може значно впливати на вихідні параметри процесу гальмування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Коваленко В. М., Щуріхін В. К. Діагностика і технологія ремонту автомобілів. Київ : Літера ЛТД, 2017. 224 с.

2. Методи оцінювання якості технологічних процесів у системах автосервісу: Монографія / [Л.А. Тарандушка, В.П. Матейчик, І.В. Грицук, Н.Л. Костьян, О.Д. Марков, І.П. Тарандушка] - Черкаси. : ЧДТУ, 2021. – 212 с

3. Технічна експлуатація та надійність автомобілів: Навчальний посібник / [Форнальчик Є.Ю., Оліскевич і ін.]. Л., Афіша, 2004. – 492с.

4. Lugner P., Mittermayr P. A measurement based tyre characteristics approximation. In Pacejka, Ed., tyre models for vehicle dynamic s analysis, swets & zeitlinger. supplement to vehicle system dynamics Vol. 21. 1991. P. 127–144.

5. Pacejka H.B. Tyre and Vehicle Dynamics. Elsevier BH : TU Delft, 2002. 3rd ed. 642 p.

6. Sharp R., Bettella M. Shear force and moment descriptions by normalization of parameters and the "magic formula".” Journal of Vehicle System Dynamics, 39:1, pp. 27–56.2003

Паламаренко Володимир Сергійович – магістрант групи 1АТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Огневий Віталій Олександрович – канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Ognevoy@ukr.net

Palamarenko Volodymyr Serhiyovych - Master's student of group 1AT-23m, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Ognevyi Vitaliy Oleksandrovych - candidate. economy Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Ognevoy@ukr.net

УДК 621.01(075)

С. В. Репінський[1]
В. В. Даценко[1]
В. Є. Мондляк[1]
Я. В. Мазуренко[1]

ВПЛИВ ГЛИБИНИ РІЗАННЯ НА ОПТИМАЛЬНІ РЕЖИМИ РІЗАННЯ ДЛЯ ТОЧІННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ЦИЛІНДРИЧНОЇ ПОВЕРХНІ

Вінницький національний технічний університет[1]

Анотація

З використанням методу лінійного програмування визначені оптимальні режими різання для точіння зовнішніх циліндричних поверхонь. Встановлено закономірності впливу глибини різання на зміну оптимальних значень подачі, швидкості різання, частоти обертання шпинделя, складової сили різання P_z та потужності різання.

Ключові слова: точіння, режими різання, глибина різання, подача, швидкість різання, частота обертання, сила різання, потужність, оптимізація.

Abstract

Using the linear programming method, optimal cutting modes were determined for turning external cylindrical surfaces. The patterns of the influence of cutting depth on the change in optimal values of feed rate, cutting speed, spindle rotation frequency, cutting force component P_Z, and cutting power were established.

Keywords: turning, cutting modes, cutting depth, feed rate, cutting speed, rotation frequency, cutting force, power, optimization.

Вступ

Під час проектування технологічних процесів важливим завданням є забезпечення максимальної продуктивності обробки за умови дотримання встановлених технічних і економічних обмежень. Одним з впливових факторів у цьому процесі є вибір оптимальних режимів різання, що дозволяє досягти найкращого співвідношення між якістю обробленої поверхні, продуктивністю, витратами на інструмент і енергоспоживанням [1, 2].

На сьогодні існує значна кількість методів оптимізації режимів різання, зокрема метод лінійного програмування [3-5], який дозволяє враховувати множину обмежень та визначати оптимальні параметри для досягнення максимальної продуктивності за мінімальних витрат.

Мета роботи – дослідження впливу глибини різання при точінні зовнішньої циліндричної поверхні на оптимальне значення подачі, швидкості, частоти обертання шпинделя і, відповідно, силу та потужність обробки з використанням методу лінійного програмування.

Результати дослідження

Розглядалися технологічні процеси механічної обробки заготовок деталей типу «Фланець», матеріал деталей – сталь 45, спосіб виготовлення заготовок – трубний прокат.

Оптимізація режимів різання виконувалася для попередньої обробки точінням зовнішніх поверхонь: Ø40*h*7; Ø95*d*8; Ø120*h*8.

Для вибору оптимальних режимів різання використано метод лінійного програмування [3, 4]. Вважалося, що мінімальна собівартість виконання переходу буде забезпечена за максимально можливої, для даних технологічних умов, величини добутку подачі та частоти обертання шпинделя $S \cdot n$. Під час побудови допустимої області значень режимів різання враховувались такі технічні обмеження: за стійкістю різця; за максимальною потужністю привода головного руху верстата; за найменшою і найбільшою допустимою частотою обертання шпинделя; за найменшою і найбільшою

допустимою подачею; за найбільшою допустимою силою, що діє на механізм привода подачі (складова P_x сили різання); за шорсткістю обробленої поверхні.

Досліджувалися оптимальні значення подачі, швидкості різання, частоти обертання шпинделя при зміні глибини різання t від 1 мм до 5 мм.

За результатами досліджень побудовані залежності оптимальних значень подач S, швидкості різання V, частоти обертання шпинделя n, складової сили різання P_Z та потужності різання N від глибини різання t.

В результаті проведеної роботи можна зробити такі висновки.

1. Оптимальне значення швидкості різання V за невеликих глибин різання t (0,5-2 мм) нелінійно зменшується зі збільшенням глибини. Зі збільшенням глибини від 2,5 мм до 5 мм оптимальна швидкість різання залишається постійною. В обох частинах залежності величина діаметра практично не впливає на оптимальні значення швидкості різання.

2. Оптимальне значення частоти обертання n нелінійно залежить від глибини різання t за відносно невеликих глибинах різання (0,5…2 мм), зменшуючись зі збільшенням глибини різання. Зі збільшенням глибини різання від 2,5 до 5 мм оптимальне значення частоти обертання залишається постійним. Характер залежності оптимального значення частоти обертання n від глибини різання t при збільшенні розміру оброблюваної діаметральної поверхні аналогічний, числові значення зменшуються зі збільшенням діаметра.

3. Оптимальна величина подачі S за невеликих глибинах різання t (0,5…2,5 мм) не змінюється. Зі збільшенням глибини різання від 2,5 до 5 мм ця залежність має нелінійний характер; оптимальне значення подачі зменшується зі збільшенням глибини різання. За розглянутих глибинах різання діаметральний розмір оброблюваної поверхні не впливає на оптимальне значення подачі.

4. Оптимальне значення подачі нелінійно залежить від глибини різання t. Збільшення величини діаметрального розміру оброблюваної поверхні зменшує величину оптимальної подачі при збільшенні глибини різання.

5. Залежність оптимального значення складової сили різання P_Z від глибини різання t має змінний характер. В діапазоні від 0,5 до 2,5 мм вона зростає при збільшенні глибини різання. При збільшенні глибини різання від 2,5 до 5 мм залежність є незмінною (постійне значення P_Z). Характер залежності не змінюється при збільшенні розміру оброблюваної поверхні.

6. Оптимальне значення потужності різання N має нелінійну залежність від глибини різання t при її невеликих значеннях (0,5…1,5 мм). При збільшенні глибини різання >1,5 мм оптимальне значення потужності різання практично не залежить від глибини різання. Характер залежності не змінюється від збільшення розміру оброблюваної поверхні.

Висновки

Досліджено вплив глибини різання на оптимальні значення подачі, швидкості різання, частоти обертання шпинделя, силу і потужність різання при попередньому точінні зовнішньої діаметральної поверхні з використанням методу лінійного програмування. Методика, результати досліджень можуть використовуватися в навчальному процесі, а також в умовах машинобудівного виробництва.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кирилович В. А., Мельничук П. П., Яновський В. А. Нормування часу та режимів різання для токарних верстатів з ЧПУ. Під заг. ред. В. А. Кириловича. Житомир : ЖІТІ, 2001. 600 с.

2. Веселовська Н. Р., Іскович-Лотоцький Р. Д., Ковальова І. М. Теорія різання та інструмент : навчальний посібник. Вінниця, 2018. 297 с.

3. Дерібо О. В., Дусанюк Ж. П., Пурдик В. П. Технологія машинобудування. Курсове проектування : навчальний посібник. Вінниця : ВНТУ, 2013. 123 с.

4. Дусанюк Ж. П., Дерібо О. В., Репінський С. В., Бойко М. Є. Вплив глибини різання на оптимальні значення режимів різання при точінні. Матеріали VI-ої Міжнародної конференції «Проблеми довговічності матеріалів, покриттів та конструкцій», м. Вінниця, 13-15 вересня 2018 р. Вінниця : ВНТУ, 2018. С. 60–61.

5. Дерібо О. В., Дусанюк Ж. П., Репінський С. В., Захарченко А. О. Вплив геометричних параметрів різця на оптимальні режими різання при розточуванні. Збірник тез доповідей IV-ої Міжнародної науково-технічної інтернет-конференції «Гідро- та пневмоприводи машин – сучасні досягнення та застосування», Вінниця, 16-27 грудня 2019 р. Вінниця : ВНТУ, 2020. С. 115–118.

Репінський Сергій Володимирович – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: repinskyisv@gmail.com.

Даценко Владислав Вадимович – студент групи 1ПМ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Мондляк Віталій Євгенович – студент групи 1ПМ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Мазуренко Ярослав Валентинович – студент групи 1ПМ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Repinskyi Serhii V. – Cand. Sc. (Eng.), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Technology and Automation of Mechanical Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: repinskyisv@gmail.com.

Datsenko Vladyslav V. – Student of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Mondliak Vitalii Ye. – Student of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Mazurenko Yaroslav V. – Student of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 531.3

Я. О. Усенко
І. Ю. Кириця

ДОСЛІДЖЕННЯ ДИНАМІЧНИХ ТА СТАТИЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК СКЛАДНОЇ МЕХАНІЧНОЇ СИСТЕМИ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕТОДІВ ТЕОРЕТИЧНОЇ МЕХАНІКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі проведено дослідження динамічних та статичних характеристик складної механічної системи за допомогою методів теоретичної механіки. В якості досліджуваної механічної системи було обрано підняття вантажів (плит перекриття) баштовим краном.

Ключові слова: механічна система, динамічні характеристики, статичні характеристики, теоретична механіка, баштовий кран, момент, трос, противага.

Abstract

The dynamic and static characteristics of a complex mechanical system are studied using the methods of theoretical mechanics. The mechanical system under study is the lifting of loads (floor slabs) by a tower crane.

Keywords: mechanical system, dynamic characteristics, static characteristics, theoretical mechanics, tower crane, moment, cable, counterweight.

Актуальність теми полягає в її широкому застосуванні у багатьох галузях техніки, де необхідно аналізувати рух складних механізмів та конструкцій. В даній роботі за допомогою методів теоретичної механіки пропонується розв'язати конструктивну задачу пов'язану з будівництвом. Розглядатиметься конструктивна схема баштового крану (рис.1), який піднімає вантажі. За допомогою теореми про змінну кінетичної енергії пропонується визначити у загальному вигляді пусковий момент, який необхідно прикласти для того, щоб привести до руху механічну систему для підняття вантажу. Також за принципом Даламбера визначатиметься натяг тросу. В подальшому цю силову характеристику можна використати для підбору матеріалу, з якого виготовлятиметься трос та його площу поперечного перерізу. За допомогою прийомів статики в загальному вигляді визначатиметься маса (вага) противаги, яку треба встановити, для того щоб кран не перекинувся. При дослідженні даної механічної системи, всі тіла вважатимуться абсолютно твердими.

Опис конструкції: об'єкт *1* – вантаж (плита перекриття з деякою масою m_1 та розмірами 220 мм на 3000 мм), піднімається до верху зі швидкістю V_1 та на деяке переміщення S_1; об'єкт *2* – циліндричний східчастий сталевий блок масою m_2 з внутрішнім та зовнішнім радіусами r_2 та R_2 відповідно, розташований на візочку і може переміщуватись по горизонталі вздовж стріли крану (циліндрий блок та візок приймаємо як одне тіло); об'єкт *3* – суцільний сталевий циліндричний блок масою m_3, з деяким радіусом R_3; об'єкт *4* – суцільний сталевий циліндричний блок, до якого кріпиться електричний двигун, який задає початковий обертальний момент M; об'єкт *5* – противага, яка врівноважує стрілу крана, щоб він не перекинувся.

Використаємо теорему про змінну кінетичної енергії для визначення пускового моменту M, який необхідно прикласти до блока *4* для рівномірного підйому вантажу *1*:

$$T - T_0 = \sum A^e + \sum A^i , \qquad (1)$$

де T і T_0 - кінетична енергія матеріальної системи відповідно в кінцевому та початковому положеннях,

ΣA^e – сума робіт від зовнішніх сил системи, ΣA^i – сума робіт від внутрішніх сил системи,

$\Sigma A^i = 0$ – тіла абсолютно тверді, а пас абсолютно гнучкий та нерозтяжний,

$T_0 = 0$, оскільки в початковому положенні система знаходиться в спокої.

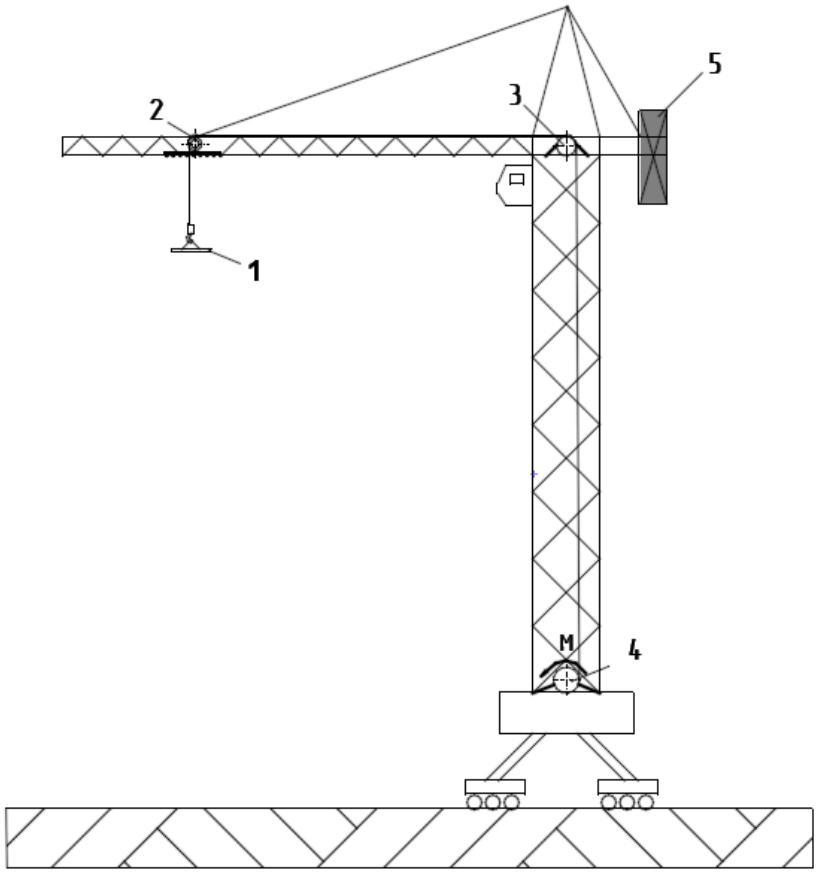

Рис.1. Конструктивна схема баштового крану

Отже,

$$T = \sum A^e . \tag{2}$$

Виразимо кінетичну енергію всієї системи через швидкість *1*-го тіла:

$$T = V_1^2 \cdot \left(\frac{m_1}{2} + \frac{m_2 (R_2 + r_2)^2}{8 \cdot r_2^2} + \frac{m_2 \cdot R_2^2}{2 \cdot r_2^2} + \frac{m_3 \cdot R_3^2 \cdot 4R_2^2}{4 \cdot r_2^2 \cdot R_3^2} + \frac{m_4 \cdot R_4^2 \cdot 4R_4^2}{4 \cdot R_4^2 \cdot r_2^2} \right) \tag{3}$$

Виразимо роботу від зовнішніх сил системи через переміщення *1*- го тіла:

$$\sum A^e = S_1 \cdot \left(-m_1 \cdot g + \frac{M \cdot 2R_2}{r_2 \cdot R_4} \right) \tag{4}$$

Запишемо рівняння в загальному вигляді (3) та (4) → (2):

$$\mathrm{V_1^2} \cdot \left(\frac{\mathrm{m_1}}{2} + \frac{m_2 \cdot (R_2 + r_2)^2}{8 \cdot r_2^2} + \frac{m_2 \cdot R_2^2}{2 \cdot r_2^2} + \frac{m_3 \cdot R_3^2 \cdot 4R_2^2}{4 \cdot r_2^2 \cdot R_3^2} + \frac{m_4 \cdot R_4^2 \cdot 4R_2^2}{4 \cdot R_4^2 \cdot r_2^2} \right) = \mathrm{S_1} \cdot \left(-\mathrm{m1} \cdot \mathrm{g} + \frac{\mathrm{M} \cdot 2\mathrm{R_2}}{\mathrm{r_2} \cdot \mathrm{R_4}} \right) \tag{5}$$

Виразимо обертальний момент:

$$M = \frac{\left(V_1^2 \cdot \left(\frac{m_1}{2} + \frac{m_2 \cdot (R_2 + r_2)^2}{8 \cdot r_2^2} + \frac{m_2 \cdot R_2^2}{2 \cdot r_2^2} + \frac{m_3 \cdot R_3^2 \cdot 4R_2^2}{4 \cdot r_2^2 \cdot R_3^2} + \frac{m_4 \cdot R_4^2 \cdot 4R_2^2}{2 \cdot r_2^2 \cdot R_4^2} \right) + m_1 \cdot g \cdot S_1 \right) \cdot r_2 \cdot R_4}{S_1 \cdot 2R_2} . \tag{6}$$

$[M]$ = Н·м.

Застосуємо Принцип Даламбера для визначення натягу пасу від тіла *1* до тіла *2* (рис. 2):

$$\bar{F} + \bar{F}^{\text{ін}} + \bar{R} = 0.$$

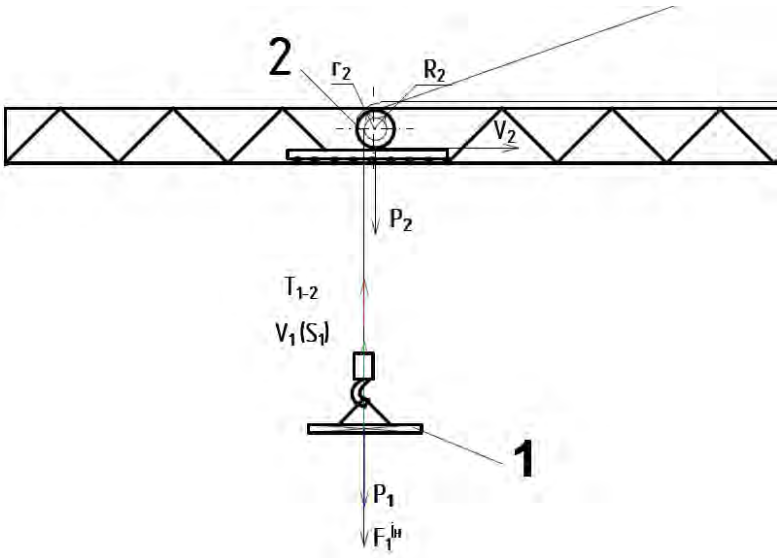

Рис. 2. Збільшене зображення 1-го та 2-го тіл

Спроектуємо всі сили на вісь y:

$T_{1-2} - P_1 - F_1^{ін} = 0$; $T_{1-2} - m_1 g - m_1 a_1 = 0$;

$T_{1-2} = m_1 g + m_1 a_1 = m_1(g + a_1)$. $[T_{1-2}] = H$.

Прискорення a_1 для розрахунку натягу (T_{1-2}) визначимо продиференціювавши за часом вираз (5):

$$\frac{dV_1^2}{dt}\cdot\left(\frac{m_1}{2}+\frac{m_2\cdot(R_2+r_2)^2}{8\cdot r_2^2}+\frac{m_2\cdot R_2^2}{2\cdot r_2^2}+\frac{m_3\cdot R_3^2\cdot 4R_2^2}{4\cdot r_2^2\cdot R_3^2}+\frac{m_4\cdot R_4^2\cdot 4R_2^2}{4\cdot R_4^2\cdot r_2^2}\right)=\frac{dS_1}{dt}\cdot\left(-m1\cdot g+\frac{M\cdot 2R_2}{r_2\cdot R_4}\right),$$

$$2\cdot V_1\cdot a_1\cdot\left(\frac{m_1}{2}+\frac{m_2\cdot(R_2+r_2)^2}{8\cdot r_2^2}+\frac{m_2\cdot R_2^2}{2\cdot r_2^2}+\frac{m_3\cdot R_3^2\cdot 4R_2^2}{4\cdot r_2^2\cdot R_3^2}+\frac{m_4\cdot R_4^2\cdot 4R_2^2}{2\cdot r_2^2\cdot R_4^2}\right)=V_1\cdot\left(-m_1\cdot g+\frac{M\cdot 2R_2}{r_2\cdot R_4}\right),$$

звідки

$$a_1=\frac{-m_1\cdot g\cdot r_2\cdot R_4+M\cdot 2R_2}{2\cdot r_2\cdot R_4\cdot\left(\frac{m_1}{2}+\frac{m_2\cdot(R_2+r_2)^2}{8\cdot r_2^2}+\frac{m_2\cdot R_2^2}{2\cdot r_2^2}+\frac{m_3\cdot R_3^2\cdot 4R_2^2}{4\cdot r_2^2\cdot R_3^2}+\frac{m_4\cdot R_4^2\cdot 4R_2^2}{2\cdot r_2^2\cdot R_4^2}\right)}.$$

За допомогою прийомів статики запишемо в загальному вигляді рівняння для визначення противаги, яку треба встановити, для того, щоб кран не перекинувся (рис. 3).

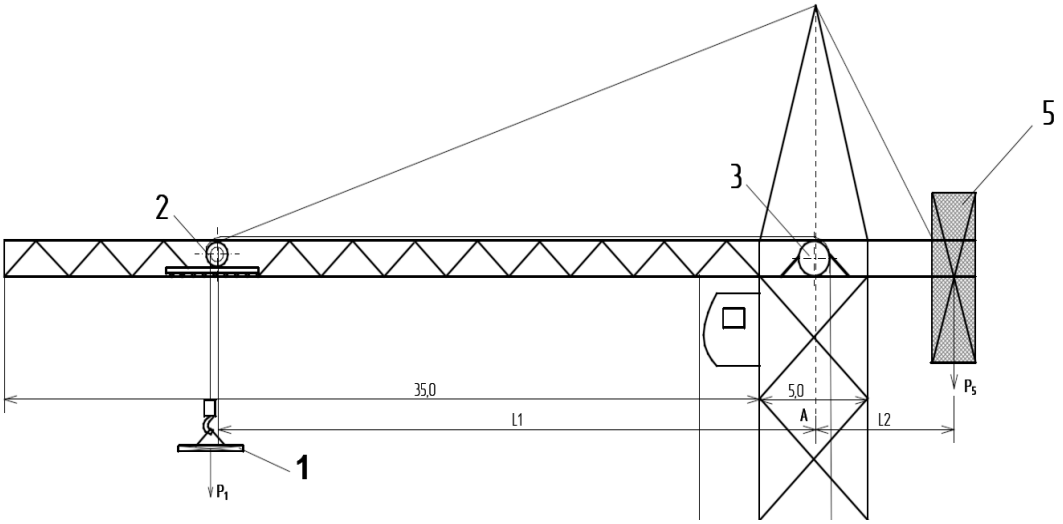

Рис. 3. Схема для визначення противаги

$\Sigma M_A = 0$; $P_1 \cdot L_1 - P_5 \cdot L_2 = 0$,

де P_1 – максимальна вага вантажа, що підіймається;

P_5 – шукана вага противаги;

$P_1 \cdot L_1 = P_5 \cdot L_2$;

$$P_5 = \frac{P_1 \cdot L_1}{L_2}. \; P_5 = [\text{Н}].$$

Отже, величина противаги для крану залежить від максимальної ваги вантажу, який буде підіймати кран та від відстані, до якого кріпляться троси від стріли крану до самого вантажу.

Висновки

В роботі за допомогою методів теоретичної механіки розв'язано конструктивну задачу пов'язану з будівництвом. В якості досліджуваної механічної системи було обрано підняття вантажів (плит перекриття) баштовим краном.

У загальному вигляді визначено: пусковий момент, який необхідно прикласти для того, щоб привести до руху механічну систему для підняття вантажу; натяг тросу; величину противаги, яку треба встановити, для того щоб кран не перекинувся.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Огороднiков В.А. Теоретична механіка. Динаміка. Самостійна та індивідуальна робота студентів: конспект лекцій / В. А. Огороднiков, В. О. Федотов, І. Ю. Кириця – Вінниця : ВНТУ, 2018. – 84 с. (ел. видання).
2. Приятельчук В. О. Теоретична механіка. Динаміка матеріальної системи. Розрахунково-графічні та контрольні завдання : [навч. пос.] / Приятельчук В. О., Риндюк В. І., Федотов В. О. – Вінниця : ВНТУ, 2005. – 85 с.
3. Федотов В.О. Теоретична та прикладна механіка. (Технічна механіка) Самостійна та індивідуальна робота студентів. Частина 1: навчальний посібник / В. О. Федотов, І. В. Віштак, Т. І. Молодецька – Вінниця: ВНТУ, 2017. – 107 с.
4. Кузьо І. В. Теоретична механіка / І. В. Кузьо, В. П. Шпачук, І. В. Цідило – Харків : Фоліо, 2017. – 780 с.
5. Черниш О. М. Теоретична механіка / О. М. Черниш, М.Г. Яременко – К.: Центр навчальної літератури, 2018. – 760 с.
6. Гайдайчук В. В. Теоретична механіка. Загальні принципи механіки / В. В. Гайдайчук, М. Г. Гонтарь – К.: КНУБА, 2018. – 260 с.
7. Дмитриченко М. Ф. Теоретична механіка / М.Ф. Дмитриченко, М. О. Гончар – К.: НТУ, 2018. – 364 с.
8. ДБН В.2.8-43:2010. Кранові конструкції. Сталеві конструкції. Норми проектування.

Усенко Ярослав Олегович **–** студентка групи 1Б-23б, Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Кириця Інна Юріївна – кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри опору матеріалів, теоретичної механіки та інженерної графіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: slk-vin@ukr.net, kyrytsya@vntu.edu.ua, тел. +380679843705.

Usenko Yaroslav O. **–** student of group 1B-23b, Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Kyrytsya Inna Y. – PhD, Assistant Professor of Materials Resistance, Theoretical Mechanics and Engineering Graphics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: slk-vin@ukr.net, kyrytsya@vntu.edu.ua, tel. +380679843705.

УДК 621.01

Д. О. Лозінський
Д. О. Звягін
О. І. Кавецький
О. А. Сиротін

ЩОДО ОСОБЛИВОСТЕЙ ВИКОРИСТАННЯ РОБОТИЗОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЧНИХ РОБОЧИХ МІСЦЬ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація
Проаналізовано особливості застосування роботизованого обладнання у машинобудівному виробництві. Досліджено особливості використання у відповідності до оброблюваного матеріалу та етапу обрубки виробу.

Ключові слова: промисловий робот, машинобудування, автоматизація.

Abstract
The features of using robotic equipment in mechanical engineering production have been analyzed. The specifics of its application according to the processed material and the stage of product finishing have been studied.

Keywords: industrial robot, mechanical engineering, automation.

Вступ

На сьогодні виробництво, зокрема середньосерійне, часто зустрічається із задачами швидкого переналагодження виробничих ліній та швидкої підготовки до виготовлення нової, типової продукції. Ці причини є стимулюючим фактором для впровадження автоматичного чи напівавтоматичного технологічного обладнання, застосування елементів часткової чи повної автоматизації, використання робототехніки на виробництві тощо [1, 2].

Наразі автоматизація виробництва – один з вагомих напрямів розвитку виробництва та його вдосконалення [3].

Результати дослідження

Лезвійна обробка виробів є досі найпоширенішим спосіб виготовлення виробів в машинобудуванні і розвиток підприємства безпосередньо пов’язаний з ефективністю роботи технологічного обладнання. Наразі застосування роботизваоного обладнання є одним із перспективних шляхів розвитку. В роботі проведені аналітичні дослідження засобів, методів та особливостей використання даного обладнання.

Одним із варіантів використання є застосування роботизованого обладнання як основного обладнання, для безпосередньої обробки виробів [3, 4]. Такий спосіб є досить перспективним, проте потребує врахування специфіки конструкції роботизованого обладнання у порівнянні з металорізальними верстатами.

Саме тому використання роботизованого обладнання суттєво залежить від твердості матеріалів, що мають бути оброблені (рис. 1) [3]. Відповідно до статистичних даних роботизоване обладнання використовується для фрезерно свердлильних операцій, проте при збільшені твердості та міцності оброблюваного матеріалу можуть використовуються тільки для свердлильних робіт, оскільки жорсткості конструкції вже є недостатньо.

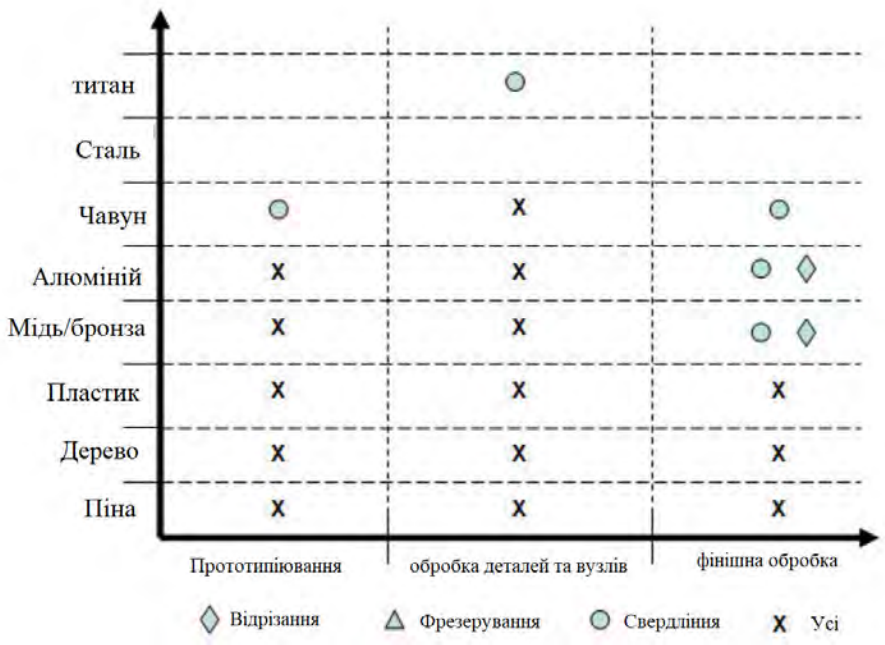

Рис. 1. Застосування роботів для оброки матеріалів

На виробництві, яке працює з обробкою відносно твердих матеріалів, таких як сталі, чавуни та ніші справи, а також при виконанні фінішних методів обробки промислові роботи не можуть бути використані для виконання основних промислових задач, Проте роботизовані технологічні комплекси чи робочі місця можуть оснащуватись роботами та іншим автоматизованим обладнанням для виконання операцій допоміжного характеру: установка та зняття виробу, зміна положення в процесі обробки, зняття заусенців, складування тощо.

Застосування такого типу компоновки дає можливість забезпечувати високошвидкісні режими обробки і високу точність і, в той же час, зменшити витрати часу та забезпечити стабільність показників та ефективність.

Висновки

Встановлено, що промислові роботи можуть безпосередньо бути застосовані для виконання технологічних задач на виробництві. Їх застосування лімітується твердістю оброблюваного матеріалу та відповідальністю етапу обробки. Для лезвійної обробки металів та їх сплавів з відносно високою твердістю, застосування промислових роботів можливе для виконання тільки допоміжних операцій

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Автоматизація виробництва в машинобудуванні [Текст] : практикум / Ю. І. Муляр, В. П. Пурдик, С. В. Репінський [та ін.]. – Вінниця : ВНТУ, 2018. – 133с.

2. Павленко І.І., Мажара В.А. Роботизовані технологічні комплекси: Навчальний посібник. – Кіровоград: КНТУ, 2010. – 392 с.

3. Karabegović, Isak & Karabegović, Edina & Husak, Ermin. (2011). Industrial Robots and their application in serving CNC machine TOOLS. 15th International Research/Expert Conference ”Trends in the Development of Machinery and Associated Technology” TMT 2011, Prague, Czech Republic, 12-18 September 2011

4. Dzedzickis, Andrius & Subaciute-Zemaitiene, Jurga & Šutinys, Ernestas & Prentice, Urte & Bučinskas, Vytautas. (2021). Advanced Applications of Industrial Robotics: New Trends and Possibilities. Applied Sciences. 12. 135. 10.3390/app12010135.

Звягін Дмитро Олександрович — студент групи 1ПМ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dimazvygin123@gmail.com

Сиротін Олексій Андрійович – аспірант другого року навчання факультету машинобудування та транспорту Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: 00-23-066.stud@vntu.vn.ua

Кавецький Олександр Ігорович – аспірант третього року навчання факультету машинобудування та транспорту Вінницького національного технічного університету, Вінниця, e-mail: kavetskiyi98@gmail.com

Науковий керівник: ***Лозінський Дмитро Олександрович*** — к-т техн. наук, доцент, доцент кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lozinskiy_dmitriy@vntu.edu.ua

Zviahin Dmytro A. — Department of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia , email: dimazvygin123@gmail.com

Kavetskyi Oleksandr I. – graduate student of the third year of study of the chair of technology for automation of machine engineering in Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia, email:kavetskiyi98@gmail.com

Syrotin Oleksii A.– graduate student of the second year of study of the chair of technology for automation of machine engineering in Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia, email: 00-23-066.stud@vntu.vn.ua

Lozinskyi Dmytro O. — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Machine-building technologies and Automation Supply, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: lozinskiy_dmitriy@vntu.edu.ua

Supervisor: ***Lozinskyi Dmytro O.*** — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Machine-building technologies and Automation Supply, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 338.47.656

О. П. Антонюк
О. Г. Абдаллах

АНАЛІЗ ВПЛИВУ СТРУКТУРИ ТРАНСПОРТНОГО ПОТОКУ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ДІЛЯНКИ АВТОМОБІЛЬНОЇ ДОРОГИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Істотне відставання темпів розвитку вулично-дорожньої мережі в великих та середніх містах від темпів автомобілізації обумовлює загострення проблеми, яка виникає через неможливість збільшення пропускуних можливостей доріг міста. Наявність цієї проблеми вказує на необхідність вивчення напрямів її подолання. Одним із таких напрямків є вдосконалення структури автотранспортних потоків. Результатами дослідження встановлено, що за рахунок підвищення активності використання населенням міського пасажирського автомобільного транспорту зменшуються завантаженість вулично-дорожньої мережі та час руху транспортних засобів на ділянці.

Ключові слова: пасажиропотік, час руху, вулично-дорожня мережа, інтенсивність руху, пропускна здатність, пасажирський транспортний засіб.

Abstract

The significant lag behind the pace of development of the street and road network in large and medium-sized cities from the pace of motorization leads to the aggravation of the problem that arises due to the impossibility of increasing the capacity of the city's roads. The presence of this problem indicates the need to study ways to overcome it. One of these directions is the improvement of the structure of motor vehicle flows. The results of the study established that due to the increase in the activity of the population's use of urban passenger road transport, the congestion of the street-road network and the time of movement of vehicles on the site are reduced.

Keywords: passenger flow, travel time, street and road network, traffic intensity, capacity, passenger vehicle.

Вступ

Сучасні соціально-економічні умови вимагають від населення високої мобільності. Для ефективної взаємодії населення необхідно забезпечити високу швидкість їхнього сполучення. У транспортній сфері поставлене завдання реалізується за допомогою організації пересування пасажирів за індивідуальними маршрутами та маршрутами регулярних перевезень. При цьому сучасні тенденції розвитку пасажирського автомобільного транспорту у нашій державі свідчать про необхідність підвищення активності використання міського пасажирського автомобільного транспорту [1-3].

Основним показником, що характеризує ефективність функціонування транспортних систем, є час пересування, що представляє цінність для пасажирів та перевізників. Зі збільшенням кількості транспортних засобів на вулично-дорожній мережі збільшується час, що витрачається на переміщення пасажира [1-4].

Результати дослідження

Побудовано діаграму, яка дозволяє визначити вплив структури транспортного потоку на коефіцієнт завантаження автомобільних доріг та охарактеризувати умови руху транспорту за такими параметрами як швидкість V та час t, а також дозволяє визначити рівень обслуговування, що характеризує якість транспортного потоку.

Для аналізу впливу структури транспортного потоку на коефіцієнт завантаження z та рівень обслуговування руху визначають склад транспортного потоку, враховуючи конкретне значення пасажиропотоку Q. Це дозволяє оцінити характеристики та ефективність функціонування транспортної системи.

Проаналізуємо простий варіант побудови діаграми, коли в потоці присутні два типи автотранспортних засобів на ВДМ. У такому випадку необхідний обсяг перевезених пасажирів на ділянці ВДМ можна визначити, враховуючи залежність:

$$Q = q_1 \cdot y_1 \cdot A_1 + q_2 \cdot y_2 \cdot A_2, \quad (1)$$

де q_1, q_2 - пасажиромісткість легкового автомобіля та автобуса відповідно, пас.;

y_1, y_2 - коефіцієнт використання пасажиромісткості легкового автомобіля та автобуса відповідно;

A_1, A_2 - кількість легкових автомобілів та автобусів відповідно, шт.

За результатами відомих досліджень визначено середню місткість транспортних засобів: за годину «пік» для легкових автомобілів вона становить 2,1 пас; для автобуса – 34 пас.

Коефіцієнт завантаження *z* різний для кожного рівня обслуговування:

$$z = \frac{N}{P} \quad (2)$$

де z - коефіцієнт завантаження рухом;

N - інтенсивність руху, авт./год;

P - практична пропускна спроможність, авт./год.

Маючи значення пропускної спроможності ділянки маршрутної ВДМ, можна визначити граничні значення інтенсивності руху N. Тоді межі рівнів обслуговування відповідатимуть граничним значенням інтенсивності N руху.

Значення пропускної спроможності P для двосмугових доріг становить 2000 авт./год. Виходячи із значень коефіцієнта завантаження для відповідного рівня обслуговування отримано значення інтенсивності руху N, авт./год.

Кількість автобусів A_2 для пасажиропотоків при відомому значенні кількості легкових автомобілів загального користування A_1 визначено за формулою 3:

$$A_2 = \frac{Q - q_1 \cdot y_1 \cdot A_1}{q_2 \cdot y_2}. \quad (3)$$

Для побудови діаграми оцінки необхідно визначити функції, які характеризують рівні обслуговування транспортного руху. Це дозволяє забезпечити точність аналізу та коректну інтерпретацію умов руху.

В основу для визначення меж рівнів обслуговування покладено інтенсивності руху для кожного рівня, з урахуванням відомих значень пропускної спроможності дороги та коефіцієнта завантаження. Це дозволяє точно окреслити умови функціонування транспортного потоку для різних рівнів обслуговування.

Отже, залежність рівня обслуговування руху А для ВДМ (Р=2000 авт/год), що враховує коефіцієнти приведення визначається за відомою формулою:

$$A_2 = -0,542 \cdot A_1 + 209,1 \quad (4)$$

Отримана залежність рівня обслуговування дає змогу охарактеризувати на відповідному графікові граничні значення інтенсивності для кожного рівня обслуговування.

Аналогічним способом сформовані залежності рівнів обслуговування руху для структури транспортного потоку, що розглядається, для рівнів B, C, D, E.

$$B: A_2 = -0,4988 \cdot A_1 + 449,3;$$
$$C: A_2 = -0,5 \cdot A_1 + 700,56;$$
$$D: A_2 = -0,5 \cdot A_1 + 900;$$
$$E: A_2 = -0,5 \cdot A_1 + 1006,8;$$

Показники, що перевищують рівень обслуговування, відповідають вищому рівню обслуговування, тому будувати залежність межі рівня обслуговування не є необхідним завданням.

З метою визначення характеристичних даних коефіцієнта завантаження від структури пасажирського транспортного потоку застосовано параметр «відсоток громадського пасажирського автомобільного транспорту в загальному транспортному потоці», який варіюється від 0 до 1.

$$U = \frac{A_2}{A_1 + A_2}, \tag{5}$$

де A_1 - кількість легкових автомобілів, шт.

A_2 - кількість автобусів, шт.

Вплив структури транспортного потоку на тривалість проїзду 1 км ділянки маршрутної ВДМ визначається шляхом врахування залежності швидкості транспортного потоку від інтенсивності руху транспортних засобів по даній ділянці. При заданій структурі автомобільного транспортного потоку визначається час, який необхідний для проходження одного кілометра ділянки маршрутної ВДМ.

На основі даних про структуру транспортного потоку та його характеристики стає можливим побудувати діаграму, що оцінює вплив цієї структури на рівень обслуговування руху на досліджуваній ділянці. Характеристики системи аналізуються за допомогою графоаналітичної моделі, що враховує структуру транспортного потоку, рівні зручності руху та величину пасажиропотоку.

Параметри розглянутої системи визначаються за допомогою спеціальної моделі, яка описує вплив транспортного потоку на тривалість проїзду маршрутної ділянки ВДМ. Модель використовує дані про структуру потоку, рівні зручності руху та величину пасажиропотоку.

Ця модель дозволяє характеризувати стан транспортного потоку в певний момент часу за показниками швидкості V і часу t, а також визначати коефіцієнт завантаження та рівень обслуговування руху для заданого пасажиропотоку Q.

Висновки

Досліджено вплив структури транспортного потоку на завантаженість ВДМ за допомогою діаграми, яка відображає умови руху автотранспортного потоку через параметри швидкості V та часу t, а також дозволяє визначити рівень обслуговування руху.

Запропоновано модель впливу структури транспортного потоку на тривалість проїзду ділянки ВДМ, засновану на аналізі співвідношення пасажирських транспортних засобів у загальному потоці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Марунич В.С., Шморгун Л.Г. та ін. Організація та управління пасажирськими перевезеннями: підручник/ за ред. доц. В.С. Марунич, проф. Л.Г. Шморгуна – К.: Міленіум, 2017. – 528 с.
2. Методика розподілу рухомого складу по маршрутам міського пасажирського транспорту. / Босняк М.Г., Коцюк О.Я. Укр. трансп. унів-т., К.: 1996. – 14 с. Рук. –Деп. в ГНТБ України 11.11.96, № 2205.
3. Петровська С.І. Необхідність підвищення якості обслуговування пасажирів на міському пасажирському транспорті / С.І. Петровська // Вісник Національного транспортного університету. – 2003. – №8. – С. 230–234.
4. Скоробогатов Б.В. Актуалізація прогнозування попиту населення міс-та на пасажирські перевезення / Б.В. Скоробогатов, В.С. Марунич, І. І. Франчук, І.І. Вакарчук // Вісник Національного транспортного університету. – 2003. – №8. – С. 127–134.

Антонюк Олег Павлович – канд. техн. наук, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: antonuk@vntu.edu.ua

Абдаллах Одай Юсеф Галеб – магістрант групи 1АТ-23м, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ATMVNTU@gmail.com

Antonyuk Oleg Pavlovich – PhD (Eng.), associate professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: antonuk@vntu.edu.ua

Abdallah Odai Yusef Galeb – magistrate group 1AT-23м, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia e-mail: ATMVNTU@gmail.com

УДК 338.47.656

О. П. Антонюк
О. О. Пінчук

АНАЛІЗ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ КЕРУВАННЯ СКЛАДОМ ЗАПАСНИХ ЧАСТИН

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто деякі особливості організації технологічного процесу керування складом запасних частин, які дозволяють підвищити ефективність експлуатації рухомого складу автотранспортного підприємства, шляхом врахування доступності запасних частин в регіоні та фінансових можливостей підприємства для визначення номенклатури та кількості запасних частин, які необхідно зберігати на складі підприємства.

Ключові слова: технологічний процес, управління запасами, рівень дефіциту, рівень обслуговування, інвентарний контроль, планування поставок запасних частин.

Abstract

Some features of the organization of the technological process of spare parts warehouse management are considered, which allow to increase the efficiency of operation of the rolling stock of the motor vehicle enterprise, by taking into account the availability of spare parts in the region and the financial capabilities of the enterprise to determine the range and number of spare parts that must be stored in the enterprise warehouse.

Keywords: technological process, inventory management, shortage level, service level, inventory control, spare parts supply planning.

Вступ

Сучасні системи управління складом і запасних частин на підприємствах, що обслуговують та експлуатують автомобільний транспорт, мають ряд недоліків. Як правило, склади переповнені одними деталями при дефіциті інших, це пов'язано з тим, що людина, яка приймає рішення, по-перше, не бачить, як зміна того чи іншого параметра відображається на всій системі управління наповненням складу, по-друге, не може точно прогнозувати потребу в запасах, у силу чого управлінські дії носять евристичний характер. Це відбувається зокрема через відсутність науково обґрунтованих ефективних методів управління складом автомобільних запасів, що враховували б особливості виникнення потреб у них. А також відсутні інструментів регулювання між параметрами системи управління складом, керуючими впливами на неї та показниками ефективності його роботи.

Основними етапами розробки технології управління структурними та кількісними компонентами складу запасних частин є: створення методу оцінки потреб у запасних частинах на основі вхідного потоку вимог; розробка структурної моделі складу; розробка методів оптимізації складських запасів; розробка рекомендацій для керуючих параметрів дії на систему.

Результати дослідження

Загалом, типовий технологічний процес управління складом автотранспортного підприємства представлений на рисунку 1. Більшість процедур у ньому строго формалізовані та легко можуть бути автоматизовані. Проблемною є процедура поповнення запасів, а саме момент подання замовлення та його зміст, [1,3].

Процес управління складом запасних частин практично часто створює чимало проблем, оскільки взаємодіє з рядом нетривіальних завдань. Наслідком цього є низка помилок у прийнятих рішеннях, що обертаються значними втратами. До наявності на складі «мертвих», бездіяльних запасів, надлишків одних деталей та дефіциту інших призводять не завжди обґрунтовані закупівлі. Частими помилками, що зустрічаються на практиці, є, наприклад, рішення замовляти про запас - наскільки дозволяє бюджет, що призводить до зниження оборотності та зростання складу або інше рішення - замовляти на основі середніх значень попиту, не враховуючи особливостей поведінки самого попиту. Сам процес поповнення складу запасних частин має складну багатофакторну структуру, що не дозволяє ввести спрощені розрахунки при складанні замовлень.

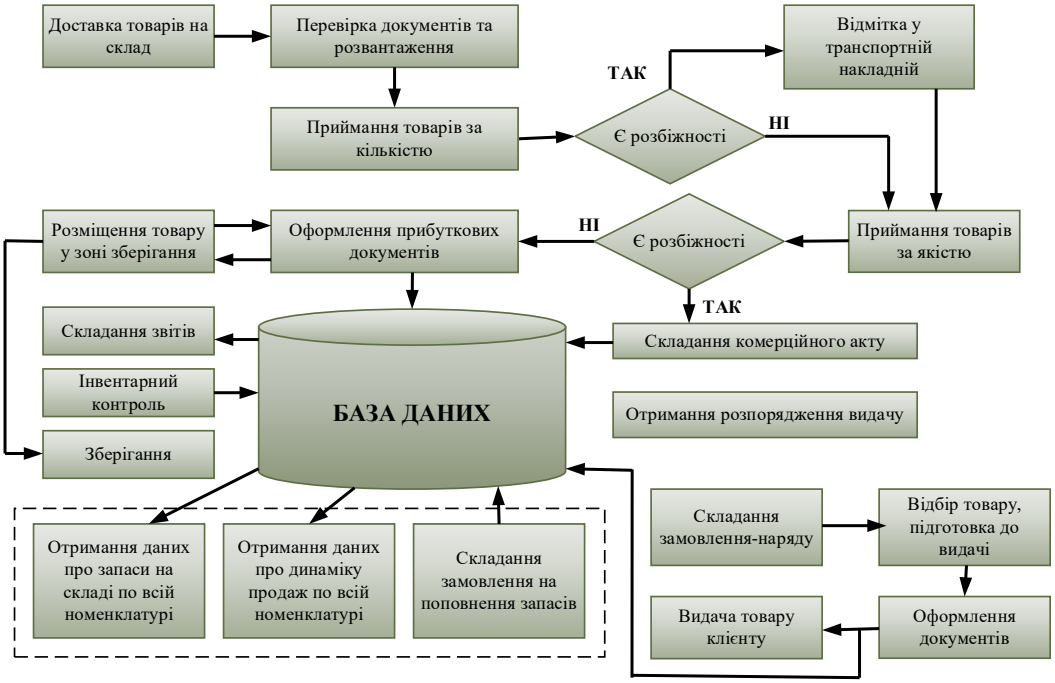

Рис. 1. Технологічний процес керування складом

Таким чином, завдання, пов'язані з керуванням складом автомобільних запасних частин та матеріалів, є багатокритеріальними. Критеріями оцінки ефективності роботи складу можуть бути оборотність запасів O, рівень обслуговування U, середній складський запас N, рівень дефіциту D та інших. Внаслідок цього, виникає необхідність, як у знаходженні оптимальних значень цих параметрів, так і в інтелектуальній технології управління складом.

Загалом, модель процесу управління запасом запасних частин на підприємствах, що обслуговують та експлуатують АТЗ складається з наступних вхідних та вихідних параметрів: 1) споживання (попит), час здійснення замовлення, мінімальний та максимальний складські запаси; 2) середній складський запас, рівень дефіциту, рівень обслуговування (див. рис. 2), [2].

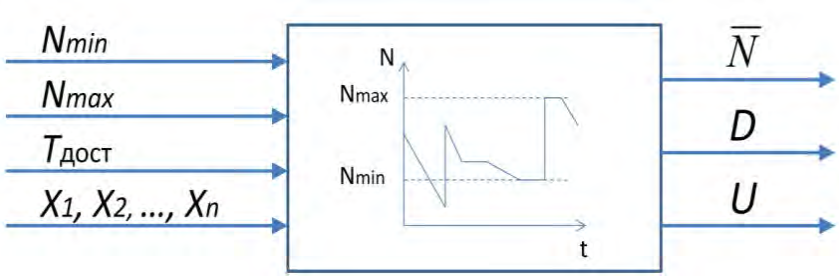

$N_{\min}$ - мінімальний складський запас; $N_{\max}$ - максимальний складський запас; $T_{дост}$ - час здійснення замовлення; $X_1, X_2, ..., X_n$ - випадкові величини попиту; $\overline{N}$ - середній складський запас; D - рівень дефіциту запасних частин на складі; U - рівень обслуговування.

Рис. 2. Модель процесу управління запасами:

Алгоритм процесу керування складом автомобільних запасних частин складається з наступних основних етапів, [4,5]:

1. Збір статистичної інформації про потреби у запасних частинах складу, тобто їх продаж по днях.
2. Класифікація номенклатури запасів за певними ознаками та розподіл їх на групи - формування структури складу.
3. З структури складу, параметрів системи управління складом і закономірностей попиту запасних частин, складається модель функціонування складу.

4 На моделі складу проводиться серія імітацій роботи складу протягом певного інтервалу часу з

різними параметрами системи управління.

5 Результатом моделювання стає отримання чисельних характеристик параметрів системи керування складом, що оптимізують її за заданими критеріями, для складання замовлення на поповнення складу.

6. Керівництво підприємства стежить за станом складу і, за необхідності, вносить керуючі впливи на систему управління запасами задля досягнення поставлених завдань.

Висновки

Наведений технологічний процес керування складом запасних частин, в основу якого покладено застосування методу оцінки потреб у запасних частинах на основі вхідного потоку вимог дозволяє керівнику складу запасних частин знайти оптимальні рішення по формуванню замовлення на поповнення запасу, що дозволяє досягти заданих норм показників ефективності роботи складу і, при необхідності, в будь-який момент скорегувати ці норми. В результаті з'являється можливість автоматизувати керуючий контроль над структурним та кількісним станом складу запасних частин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрусенко С. І. Дослідження впливу постачання запчастин на роботу виробничої системи підприємства автосервісу / С. І. Андрусенко, О. Є. Січко, О. С. Бугайчук // Вісник Національного транспортного університету. – 2010. – № 20. – С. 187–192.

2. Біліченко В. В. Обгрунтування критеріїв оцінки ефективності вибору запасних частин, що зберігаються на складі АТП для підтримки в справному стані його рухомого складу / В. В. Біліченко, О. П. Антонюк. // Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія: Технічні науки. – 2016. – №2(77). – С. 56–61.

3. Литвишко Л. О. Організація постачання запасними частинами об'єктів автотранспортних систем / Л. О. Литвишко // Вісник Національного транспортного університету. – 2010. – № 21(1). – С. 376 – 378.

4. Лукінський, В.С. Логістика автомобільного транспорту [Текст]: навч. допомога/ В.С. Лукінський, В.І. Бережний, Є.В. Бережна. та ін. – Харків: Фінанси та статистика, 2014. – 368 с.

5. Кравченко О. П. Визначення необхідності зберігання запасних частин на складі автотранспортного підприємства / О. П. Кравченко, Є. А. Верітельник // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2015. – №2(219). – С. 86–90.

Антонюк Олег Павлович – канд. техн. наук, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: antonuk@vntu.edu.ua

Пінчук Олександр Олегович – магістрант групи 2АТ-23м, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ATMVNTU@gmail.com

Antonyuk Oleg Pavlovich – PhD (Eng.), associate professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: antonuk@vntu.edu.ua

Pinchuk Oleksandr Olehovych – magistrate group 2AT-23м, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia e-mail: ATMVNTU@gmail.com

УДК 338.47

О. П. Антонюк
Д.О. Сметанюк

АНАЛІЗ МЕТОДИКИ РОЗРАХУНКУ НЕОБХІДНОЇ КІЛЬКОСТІ РОБОЧИХ ПОСТІВ СТАНЦІЙ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ АВТОМОБІЛІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто результати аналізу методики розрахунку необхідної кількості робочих постів станцій технічного обслуговування автомобілів. Встановлено що, на організаційно-виробничу структуру і, як наслідок, на працездатність СТОА впливає велика кількість факторів, з поміж яких доцільно окремо розглядати керовані, впливаючи на які керівництво підприємства може корегувати техніко-економічні показники роботи СТОА.

Ключові слова: станція технічного обслуговування, технологічний розрахунок, експлуатаційні умови, середньорічний пробіг, періодичність технічного сервісу, кількість робочих постів.

Abstract

The results of the analysis of the methodology for calculating the required number of workstations at car service stations are considered. It was established that a large number of factors affect the organizational and production structure and, as a result, the efficiency of the STOA, among which it is appropriate to separately consider the controlled ones, influencing which the management of the enterprise can adjust the technical and economic indicators of the STOA's work.

Keywords: technical service station, technological calculation, operating conditions, average annual mileage, periodicity of technical service, number of workstations.

Вступ

Особливістю експлуатації автомобілів, що належать населенню, є те, що власник сам вибирає режими експлуатації автомобіля і відповідає за виконання робіт з підтримання автомобіля в справному стані. На вибір СТОА, де власник обслуговуватиме автомобіль, впливає, чи знаходиться автомобіль на гарантії чи ні. Після придбання нового автомобіля власник часто змушений вдаватися до послуг дилерських станцій, оскільки виконання планового обслуговування сприяє збереженню гарантійних зобов'язань заводом-виробником. Після закінчення гарантійного періоду автомобілі зазвичай не обслуговуються на офіційних дилерських станціях. Саме такі клієнти і формують попит на послуги малих або середніх підприємств технічного сервісу.

В даний час існує кілька шляхів організації технічного обслуговування автомобілів. Самий простий, але в той же час і найбільш затратний спосіб організації автомобільного сервісу - це будівництво нової будівлі або реконструкція старих площ виробничих приміщень. Частіше всього такий спосіб будівництва використовують зарубіжні компанії, які бажають відкрити нову дилерську станцію або володіють великим стартовим капіталом. Найбільш розширений спосіб - оренда або викуп уже існуючих площ з подальшим монтажем необхідного обладнання.

Результати дослідження

Для підрахунку необхідної виробничої потужності за основу береться такий показник, як кількість заїздів автомобілів в сервіс для проведення різних видів робіт, [1,4].

Число робочих постів розраховується за формулою 1.

$$X = \frac{T \cdot \varphi \cdot K_{П}}{Д_{роб.д.} \cdot T_{см} \cdot C \cdot P_{П} \cdot \eta_{П}}, \quad (1)$$

де T - загальний річний об'єм робіт СТОА, люд. год;

φ - коефіцієнт нерівномірності надходження автомобілів на СТОА $(\varphi = 1{,}15)$;

$K_{П}$ - доля постових робіт в загальному об'ємі (0,75...0,85);

$Д_{роб.д.}$ - число робочих днів у році;

$T_{см}$ - тривалість зміни;

C - число змін;

$P_{П}$ -середнє число робочих, одночасно працюючих на посту;

$\eta_{П}$ - коефіцієнт використання робочого часу поста ($\eta_{П} = 0,9$).

У свою чергу річний об'єм робіт на постах для станцій технічного обслуговування, розташованих в межах міста, визначається за умовами роботи ТО і поточного ремонту автомобіля на тисячу кілометрів пробігу і розраховується, виходячи із середньорічного пробігу одного автомобіля в кілометрах, обсяг постових робіт ТО і ПР, число обслуговуваних автомобілів за рік, число автомобілів-заїздів на станцію технічного обслуговування автомобілів за добу, число днів роботи в році, пропускна здатність робочого поста (автомобілів у рік), тривалість роботи зміни в годинах, числа змін і коефіцієнт використання робочого часу поста.

Потужність станції повинна забезпечити зону найбільш повного завантаження ремонтних автомобілів і, в той же час, виключити простій автомобілів в очікуванні виконання необхідних робіт. Також необхідно враховувати приблизно кількість автомобілів у цьому районі, які можуть потенційно скористатися послугами такої станції, [2].

Численність автомобілів може бути приблизно розрахована за формулою:

$$N' = \frac{A \cdot n}{1000} \tag{2}$$

де A - чисельність населення,

n - число автомобілів на 1000 жителів.

Оскільки деякі власники здійснюють ремонт своїми силами, необхідно використовувати відповідний коефіцієнт, формула 3:

$$N = N' \cdot K, \tag{3}$$

де $K = 0,75...0,90$ коефіцієнт, що враховує кількість власників автомобілів, що користуються послугами СТОА.

Далі розраховується річний об'єм робіт, кількість виробничих робочих, кількість постів і автомобільне місце.

Для практичних розрахунків числа додаткових постів (X_2) підприємства технічного сервісу, доцільно, застосовувати номограму, [4].

Визначається продуктивність поста за добу $N_{сут.}$ при використанні різних значень трудомісткості робіт заезда одного автомобіля $t_з$, тривалості роботи поста за добу $T_{об}$ і числа робочих на посту $R_{П}$ (I і II четверті номограми) за формулою 4:

$$N_{сут.П.} = \frac{T_{об} \cdot P_{П} \cdot \eta_{П}}{t_З} \tag{4}$$

де $\eta_{П} = 0,85...0,90$ - коефіцієнт використання робочого часу поста.

Значення показників, які потрібні для проведення розрахунку та побудови вищевказаної номограми, вибираються з існуючої практики роботи станцій технічного сервісу.

Цей метод розрахунку кількості робочих постів дозволяє прийняти найбільш оптимальне рішення, засноване на врахуванні впливу випадкових факторів, які пов'язані із заїздами автомобілів в сервіс і час, який затрачений на їх обслуговування і ремонт.

Далі розрахунок виробничих площ проводиться згідно стандартного розрахунку для АТП і СТОА.

В останню чергу розраховуються площі складів і стоянок, площі допоміжних приміщень і розробляється технологічне планування приміщень на основі схем виробничого процесу, планових рішень, призначення виробничих площ і відповідних вимог до робочих зон. Також приймаються до уваги планові рішення уже існуючих станцій.

Висновки

Існуючі методики для розрахунку СТОА створені досить давно і не враховують наступні фактори: особливості сучасної ринкової економіки; місце розташування та регіон, де знаходиться СТОА; особливості парку автомобілів; очікування споживача щодо ставлення до нього співробітників сервісної станції.

В умовах сьогодення, потрібно також враховувати ряд особливостей. Люди купують автомобіль не тільки, як засіб пересування, комфорт для них відіграє велику роль, на даний час автомобіль є символом престижу. Отже, власники хочуть, щоб до їх автомобіля і до них самих було відповідне ставлення. Коли станція формується, реконструюється або розширюється, необхідно враховувати і умови розміщення для клієнта на загальній площі СТОА, але це не завжди обґрунтовано. Наприклад, при надлишковому орієнтуванні на приміщення для клієнта, СТОА втрачає виробничі потужності та свій потенціал, що веде до передчасного економічного занепаду. Без урахування покращених приміщень для клієнтів СТО втрачає частину клієнтів, що також може призвести до економічного занепаду у вигляді зниження кількості автомобілів-заїздів. При правильному підході до організації малої або середньої СТОА необхідно враховувати всі вище вказані критерії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бугайчук О С Поліпшення діяльності підприємств автосервісу на основі оптимізації виробничих процесів: автореф. дис. канд. техн. наук: 05.22.10 – Експлуатація та ремонт засобів транспорту / Олександр Сергійович Бугайчук – Київ, 2010. – 22 с.
2. Бережна Н.Г. Моделювання динамічних процесів в логістичних системах вантажоперевезень.[Текст]: навчальний посібник / Н.Г. Бережна. – ХНТУСГ, 2017. – 76 с.
3. Організація виробничих процесів на транспорті в ринкових умовах / Канарчук В.Є., Лудченко О.А., Барилович Л.П. та ін. –К.: Логос, 1996. – 348 с.
4. Сахно Є.Ю. Менеджмент сервісу: теорія та практика: Навч. посіб./ Є.Ю. Сахно, М.С. Дорош, А.В. Ребенюк. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 328 с.

Антонюк Олег Павлович – канд. техн. наук, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: antonuk@vntu.edu.ua

Сметанюк Дмитро Олександрович – магістрант групи 1АТ-23м, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ATMVNTU@gmail.com

Antonyuk Oleg Pavlovich – PhD (Eng.), associate professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: antonuk@vntu.edu.ua

Smetanyuk Dmytro Oleksandrovich – magistrate group 1AT-23м, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia e-mail: ATMVNTU@gmail.com

УДК 621,681,669

І. В. Віштак
А. С. Мельченко

МЕТОДИ ОБРОБКИ ПОВЕРХОНЬ ШПИНДЕЛЬНИХ ВУЗЛІВ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЗНОСОСТІЙКОСТІ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Розглянуто методи хіміко-термічної обробки для підвищення зносостійкості деталей шпиндельного вузла. Встановлено, що комбінація різних технологічних процесів сприяє створенню матеріалів з унікальними характеристиками, особливо важливими для деталей, що працюють у складних умовах експлуатації.

Ключові слова: зносостійкість, шпиндельний вузол, нітрогартування, електромеханічне зміцнення

Abstract

The methods of chemical-thermal treatment for increasing the wear resistance of spindle unit parts are considered. It is established that the combination of various technological processes contributes to the creation of materials with unique characteristics, which are especially important for parts operating in difficult operating conditions.

Keywords: wear resistance, spindle unit, nitrohardening, electromechanical strengthening.

Вступ

Для підвищення зносостійкості деталей шпиндельного вузла широко застосовуються різні методи хіміко-термічної обробки, серед яких перспективним є нітрогартування. Цей процес, що поєднує азотування і гартування, дозволяє значно покращити твердість і зносостійкість поверхневих шарів деталей. Особливо ефективним нітрогартування є для високонавантажених елементів, виготовлених із середньовуглецевих сталей, а також для деталей, які раніше піддавалися цементації.

Метою роботи є визначення методів хіміко-термічної обробки для підвищення зносостійкості деталей шпиндельного вузла, враховуючи різні розміри деталей, структурні класи сталей та умови експлуатації.

Результати дослідження

Одним із перспективних підходів до підвищення зносостійкості деталей шпиндельного вузла є метод «внутрішнього» азотування. У ході цього процесу формується зона, насичена дисперсними частинками термодинамічно стабільних нітридів, рівномірно розподілених у металевій матриці. Такі нітридні частинки сприяють стабілізації структури при високих температурах, забезпечуючи значне зміцнення поверхневого шару, що підвищує довговічність та зносостійкість деталей шпиндельного вузла навіть за інтенсивних умов експлуатації [1].

Застосування термоактивування у поєднанні з наступним гартуванням азотованих деталей шпиндельного вузла дозволяє регулювати фазовий склад, концентрацію азоту та твердість по глибині азотованого шару. Ці параметри можна змінювати шляхом оптимізації технологічних режимів іонного азотування.

Використання термічної обробки після азотування для збільшення глибини азотованого шару є відомою технологією. Однак у науковій літературі бракує даних щодо поєднання різних видів термічної обробки та іонного азотування в плазмі дугового розряду для деталей різних розмірів, виготовлених зі сталей різних структурних класів, які працюють в умовах зносу та ударних навантажень [2-4].

Останнім часом у виробництві активно вивчаються та впроваджуються методи електромеханічного зміцнення, які демонструють високу ефективність у підвищенні зносостійкості деталей шпиндельного вузла. Ця технологія поєднує термічний і силовий вплив на поверхневий шар деталей. У процесі обробки через зону контакту інструмента з поверхнею деталі пропускається струм високої щільності при низькій напрузі, що забезпечує інтенсивне нагрівання виступів поверхні, їх пластичне деформування і подальше швидке охолодження за рахунок тепловідведення в глибину металу.

Процес виконується за допомогою електрода-інструмента (ролика або пластини), який рухається у взаємодії з деталлю зі швидкістю V і подачею S. У результаті інтенсивного теплового впливу на поверхні формується зміцнений білий шар із унікальною мартенситною структурою (гарденіт або наноструктурний мартенсит), яка забезпечує високу твердість і зносостійкість.

Застосування електромеханічного зміцнення для деталей шпиндельного вузла дозволяє значно підвищити їх експлуатаційні властивості, зокрема: зносостійкість рухомих сполучень збільшується в 2–6 разів залежно від умов тертя, втомна міцність підвищується на 30–70%, а контактна витривалість зростає в 1,8–2 рази. Це робить електромеханічне зміцнення ефективним методом додаткової обробки поверхонь деталей шпиндельного вузла для забезпечення їх довговічності, міцності та стійкості до зносу [5-7].

Одним із недоліків існуючих методів хіміко-термічної обробки є необхідність використання додаткового обладнання для їх реалізації. Перспективним напрямом у вдосконаленні цих технологій є розробка комбінованих методів, які дозволяють створювати матеріали з унікальними експлуатаційними властивостями, такими як підвищена термостійкість і зносостійкість. Цього досягають завдяки цілеспрямованому формуванню специфічних структур, зокрема на нанорівні.

Зокрема, перспективним є використання зміцнених структур для деталей шпиндельних вузлів, що працюють у режимах тертя без значних динамічних навантажень. Метод електроактивного зміцнення відрізняється високою технологічністю, оскільки поєднує кілька операцій на одному верстаті без потреби у додатковому обладнанні, що робить його особливо актуальним у сучасних умовах.

Висновки

Попри низку фундаментальних досліджень, проведених у цій галузі за останнє десятиліття, фізична сутність багатьох аспектів імпульсної обробки, зокрема механічної, залишається недостатньо розкритою, особливо в контексті досягнення максимального зміцнювального ефекту для деталей шпиндельного вузла, на що і будуть направлені наші подальші дослідження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Радько О. В. Управління ресурсними показниками конструкційних елементів сучасної техніки шляхом застосування енергозберігаючих технологій поверхневого модифікування. – Національний авіаційний університет, Україна. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://dspace.nau.edu.ua› bitstream › NAU › СТ 27.02.2017.

2. Пат. 10014 Україна, МПК С23С 8/06. Спосіб поверхневого зміцнення сталевих деталей іонно-плазмовим азотуванням у пульсуючому тліючому розряді / Ляшенко Б.А., Рутковський А.В., Мірненко В.І, Радько О. В.; заявник та патентовласник Національна академія оборони України. № 19782 ; заявл. 19.09.06 ; опубл. 15.12.06, бюл. № 12.

3. Ляшенко Б. А., Мірненко В. І., Скуратовський А. К., Радько О. В. Триботехнічні властивості зміцнених газотермоциклічним іонним азотуванням сталевих деталей авіаційної техніки. Наукові вісті НТУУ КПІ. 2007. № 5. С. 98-102.

4. Fernandes B. B., Mändl S., Oliveira S.M., Ueda M. Mechanical properties of nitrogen-rich surface layers on SS 304 treated by plasma immersion ion implantation. Applied Surface Science. 2014. Vol. 310. P. 278-283.

5. Köster K., Kaestner P., Bräuer G., Hoche H., Troßmann T., Oechsner M. Material condition tailored to plasma nitriding process for ensuring corrosion and wear resistance of austenitic stainless steel. Surface and Coatings Technology. 2013. Vol. 228 (1). P. S615-S618.

6. Maistro G., Pérez-García S., Norell M., Nyborg L., Cao Y. Thermal decomposition of N-expanded austenitein 304Land 904Lsteels. Surface Engineering. 2017. Vol. 33 (4). P. 319-326.

7. Yang S., Cooke K., Sun H., Li X., Lin K., Dong H. Development of advanced duplex surface systems by combining CrAlN multilayer coatings with plasma nitrided steel substrates. Surface & Coatings Technology. 2013. V. 236. P. 2- 7.

Мельченко Андрій Сергійович – аспірант 1 року навчання кафедри технологій автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: 3360333@gmail.com

Науковий керівник: ***Віштак Інна Вікторівна*** – канд. техн. наук, доцент кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vishtakiv@vntu.edu.ua

Melchenko Andrii - postgraduate 1 year of study of the Department of Technology and Automation of Mechanical Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: 3360333@gmail.com

Supervisor: *Vishtak Inna. V.* – Candidate of Engineering Sciences, Associate Professor, Associate Professor of **Department Safety of Life and Pedagogical Safety**, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: **vishtakiv@vntu.edu.ua**

УДК 681.12;822.57

І. В. Віштак
М. М. Кудратов

МЕТОДИ ПОКРАЩЕННЯ ЕКСПЛУАТАЦІЙНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ПОВЕРХОНЬ ГАЗОВИХ ПІДШИПНИКІВ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Розглянуто вплив конструктивних змін на експлуатаційні характеристики газостатичних опор високошвидкісних шпиндельних вузлів. Досліджено газостатичні підшипники із канавками змінної глибини, що дозволяють підвищити радіальну жорсткість на 36–40%. Описано переваги таких підшипників, зокрема їх здатність забезпечувати стабільну траєкторію руху валу, знижений рівень шуму та вібрацій, а також практично відсутність зносу. Визначено, що для досягнення високої точності та довговічності необхідна оптимізація конструкції опорних вузлів, включаючи якість поверхонь газових підшипників.

Ключові слова: газові підшипники, експлуатаційні характеристики, конструктивні зміни.

Abstract

The influence of design changes on the performance characteristics of gas-static bearings of high-speed spindle units is considered. Gas-static bearings with variable-depth grooves, which allow increasing the radial rigidity by 36–40%, are investigated. The advantages of such bearings are described, in particular, their ability to provide a stable shaft trajectory, reduced noise and vibration levels, and virtually no wear. It is established that in order to achieve high accuracy and durability, it is necessary to optimize the design of the support units, including the quality of the gas bearing surfaces.

Keywords: gas bearings, performance characteristics, design changes.

Вступ

Високошвидкісна механічна обробка є одним із провідних напрямів у сучасному виробництві, адже її впровадження дозволяє значно підвищити продуктивність праці та забезпечити високу якість і точність обробки. Основним елементом, що впливає на ефективність роботи верстатів, є опорні системи шпиндельних вузлів, зокрема підшипники , у тому числі газостатичні. Основною перевагою газостатичних підшипників є їх здатність забезпечувати стабільну траєкторію руху валу без впливу теплових зміщень, що характерно для підшипників кочення. Завдяки роботі поверхонь на газовій змазці, такі підшипники демонструють високу надійність у широкому діапазоні температур і вологості, не спричиняють забруднення навколишнього середовища, а також значно знижують рівень шуму та вібрацій. Практично відсутність зносу поверхонь газових підшипників дозволяє зберігати високу точність обертання шпинделя протягом усього терміну експлуатації обладнання [1].

Метою роботи є визначення методу покращення експлуатаційних характеристик поверхонь газових підшипників.

Результати дослідження

Дослідження підтверджують, що газостатичні підшипники з канавками змінної глибини на поверхні валу забезпечують покращені експлуатаційні характеристики. Найбільш поширеними є радіальні та осьові підшипники, які зазвичай функціонують окремо. Оскільки більшість роторів піддається комбінованим радіальним і осьовим навантаженням, необхідно застосовувати додаткові одно- або двосторонні упорні елементи, такі як підп'ятники або автомати осьового навантаження. Одним із перспективних рішень стало поєднання опорного та упорного підшипників, що привело до розробки конічних газостатичних підшипників. Їх основна перевага полягає в здатності одночасно сприймати радіальні та осьові навантаження. Збільшення кута контакту сприяє підвищенню осьової жорсткості та здатності витримувати осьові зусилля, що позитивно впливає на точність обертання валу і, відповідно, на якість обробки поверхонь заготовки [2-5].

На етапі проектування особливу увагу слід приділяти розробці вузлів та газових підшипників, які забезпечуватимуть стабільну точність протягом усього періоду експлуатації. Дослідження [6] свідчать, що точність обробки деталей залежить на 80% від параметрів шпиндельного вузла. Оскільки рух, який формує поверхню деталі, залежить від роботи шпинделя та його опор, саме газові підшипники відіграють ключову роль у досягненні високих експлуатаційних характеристик металорізальних верстатів.

Застосування гідростатичних опор у конструкціях високошвидкісних шпиндельних вузлів обмежує їх швидкохідність через втрати на тертя і складність конструкції опорного вузла. Шпинделі на електромагнітних опорах поки що не отримали широкого поширення через високу вартість і складність конструкції, а також необхідність використання складних електронних систем керування. Водночас шпиндельні вузли з конічними газостатичними опорами мають значні переваги у дрібносерійному та серійному виробництві порівняно з вузлами на опорах кочення. Серед їхніх переваг: тривалий термін експлуатації без втрати якості обробки поверхні, підвищена якість шліфованої поверхні завдяки меншій чутливості до дисбалансу, відсутність необхідності прогрівання перед роботою, суттєве зниження рівня вібрацій (у 4–5 разів) та мінімальний знос ріжучого інструменту [7].

Газостатичні опори мають певні обмеження, зокрема невисоку жорсткість, обмежену несучу здатність і недостатню демпфуючу ефективність мастильного шару. Через ці характеристики вони переважно використовуються у шпиндельних вузлах з невеликими навантаженнями..

Висновки

Підвищити експлуатаційні показники високошвидкісних шпиндельних вузлів з газостатичними опорами можна за рахунок конструктивних удосконалень, таких як створення канавок змінної глибини на валу опори. Дослідження показали, що такі модифікації дозволяють збільшити радіальну жорсткість опор на 36–40% у порівнянні з опорами, оснащеними канавками сталої глибини [1,4,6]. Встановлено, що покращення експлуатаційних характеристик газових підшипників можливо шляхом конструктивних змін, у тому числі і якості поверхні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Савуляк В. І., Федотова І. В. Статичні характеристики пневматичного конічного підвісу шпиндельного вузла з канавками змінної глибини. Вісник НТУУ «КПІ» Серія машинобудування. 2012. №64. С. 162–167.
2. Andrzej Dzierwa, Angelos P. Markopoulos. Influence of ball-burnishing process on surface topography parameters and tribological properties of hardened steel. Machines. 2019, № 7, p. 11; doi:10.3390/machines7010011.
3. Applied Design of Experiments and Taguchi Methods - Kindle edition by Krishnaiah, K., Shahabudeen, P. PHI Learning Private Limited. New Delhi. 2012. P. 362. ISBN-978-81-203- 4527-0.
4. Vishtak I, Petrov O, Savulyak V, et al. Influence of the profile of longitudinal grooves of depths on increasing static characteristics of radial gas bearings. Advanced Materials & Demanding Applications. Conf. Series: Materials Science and Engineering. 2021. P.1-7.
5. Дзюра В.О. Визначення площі канавок трикутної форми частково регулярного мікрорельєфу, сформованого на торцевих поверхнях тіл обертання. Вісник Хмельницького національного університету. Технічні науки. 2020. № 2. С. 62-67. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vchnu_tekh_2020_2_10. DOI 10.31891/2307-5732- 2020-283-2-62-67
6. Vishtak I. V., Savulyak V. I. Comparative characteristics and selection of speed bearings. UJMEMS. 2023, Volume 9, Number 2. P. 12-25. ISSN 2411-8001
7. Gad AM and Kaneko S. A new structural stiffness model for bump-type foil bearings: Application to generation II gas lubricated foil thrust bearing. J Tribol. 2014. №136. P. 041701

Кудратов Максат Мелікович – аспірант 2 року навчання кафедри технологій автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: makskudr337@gmail.com

Науковий керівник: ***Вішгак Інна Вікторівна*** – канд. техн. наук, доцент кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vishtakiv@vntu.edu.ua

Maksat Kudratov - postgraduate 2 year of study of the Department of Technology and Automation of Mechanical Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: makskudr337@gmail.com

Supervisor: ***Vishtak Inna. V.*** – Candidate of Engineering Sciences, Associate Professor, Associate Professor of Department Safety of Life and Pedagogical Safety, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: vishtakiv@vntu.edu.ua

УДК 621,681,669

І. В. Віштак
М. О. Сорока

ПІДВИЩЕННЯ ТОЧНОСТІ ТА ДОВГОВІЧНОСТІ НЕРУХОМИХ З'ЄДНАНЬ ПІДШИПНИКІВ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Досліджено основні чинники зношування та зниження довговічності нерухомих з'єднань підшипників кочення. Розглянуто вплив зазорів між посадочними поверхнями на експлуатаційні характеристики механізмів. Запропоновано використання полімерних матеріалів для відновлення точності та зносостійкості посадок підшипників, що забезпечує економічність та ефективність ремонту. Визначено ключові параметри вибору матеріалів і методів зміцнення поверхонь для підвищення довговічності деталей в умовах експлуатації.

Ключові слова: довговічність, нерухомі з'єднання, підшипники кочення, зношування, відновлення поверхонь

Abstract

The main factors of wear and service life reduction of fixed joints of rolling bearings are investigated. The influence of gaps between mounting surfaces on the operational characteristics of mechanisms is considered. The use of polymeric materials for restoring the accuracy and wear resistance of bearing fits is proposed, which ensures the cost-effectiveness and efficiency of repair. The key parameters for selecting materials and methods for strengthening surfaces to increase the service life of parts under operating conditions are determined.

Keywords: service life, fixed joints, rolling bearings, wear, surface restoration.

Вступ

Одним із ключових завдань у машинобудуванні є підвищення точності та довговічності нерухомих з'єднань підшипників. Різноманітні умови експлуатації машин, механізмів та обладнання спричиняють знос поверхневих шарів спряжених елементів, що знижує їх надійність. Довговічність механізмів безпосередньо залежить від ресурсу її конструктивних елементів, серед яких підшипникові вузли відіграють важливу роль як найпоширеніші компоненти машин [1].

Ресурс підшипників кочення в значній мірі залежить від точності посадок з'єднань у корпусах і валах. Збільшення зазору між посадочними поверхнями й валами погіршує рівномірність розподілу навантаження на тіла кочення, спричиняючи перевантаження центральних тіл і зниження навантаження на бічні. Це призводить до зниження довговічності підшипників [2-4].

Метою роботи є визначення методів підвищення точності та довговічності нерухомих з'єднань підшипників.

Результати дослідження

Знос посадочних місць підшипників у корпусних деталях і на валах є однією з основних причин виходу з ладу підшипникових вузлів. Через зношування збільшуються зазори між кільцями підшипників і посадочними поверхнями, що спричиняє зміщення осей валів, зростання вібрації та динамічних навантажень. Це призводить до зниження довговічності підшипників кочення, валів, зубчастих коліс та інших деталей.

Реальний ресурс підшипників кочення, як нових, так і відремонтованих, у машинах та механізмах часто виявляється значно нижчим за запланований. Тому розробка заходів для підвищення довговічності підшипників кочення в новій та відновленій техніці є актуальною проблемою.

Зношування посадочних місць підшипників кочення викликане низкою складних процесів, які відбуваються на контактних поверхнях деталей корпусів, валів, внутрішніх і зовнішніх кілець підшипників. Зокрема, у процесі експлуатації відбувається зрізання та видалення мікронерівностей, що утворилися під час запресування, пластична деформація мікровиступів у зонах контакту в початкові цикли навантаження, а також зміна розмірів посадочних місць унаслідок релаксації внутрішніх на-

пружень у корпусних деталях. Крім того, руйнування посадочних поверхонь може бути спричинене гідродинамічними явищами за наявності мастила в зоні сполучення [5].

Експлуатаційні показники деталей спряжених пар залежать від таких факторів:

- силових і кінематичних характеристик (тиск на контактних поверхнях, швидкість їхнього відносного руху тощо);
- типу тертя (за наявності або відсутності мастила, тертя спокою, ковзання, кочення чи кочення із проковзуванням);
- способу змащення (граничне, гідродинамічне, газодинамічне);
- параметрів складу, структури й механічних властивостей контактуючих поверхонь (твердість, межа плинності, модуль пружності, коефіцієнт Пуассона тощо);
- якості поверхневого шару деталей у зоні контакту (точність геометрії, хвилястість, шорсткість, рівень зміцнення, напружений стан);
- впливу зовнішніх умов та середовища (температура, вологість, наявність вакууму або агресивних рідин тощо) [6].

Довговічність деталей можна забезпечити шляхом правильного вибору матеріалу з відповідними характеристиками (межа плинності, модуль пружності, теплофізичні властивості, коефіцієнт Пуассона тощо), визначення необхідної твердості поверхневих шарів (що визначає вид зміцнювальної обробки робочих поверхонь) та інших параметрів якості, враховуючи специфічні умови експлуатації спряженої пари. Складність цього вибору обумовлена значною кількістю факторів, взаємозв'язків експлуатаційних характеристик із параметрами якості поверхневих шарів, а також недостатньо дослідженими аспектами взаємодії деталей, виготовлених з різнорідних матеріалів[7].

Збільшення зазору є наслідком зношування посадочних поверхонь, основними причинами якого є фретинг-корозія та проворот кілець підшипників. Для відновлення точності та зносостійкості посадок перспективним є використання полімерних матеріалів.

Сучасна хімічна промисловість пропонує полімери із заданими фізико-механічними властивостями, що забезпечують ефективне їх застосування в машинобудуванні й ремонтному виробництві. Полімерні покриття дозволяють відновлювати посадочні поверхні без значних капіталовкладень і дорогого устаткування. Їх перевагою є можливість нанесення шару товщиною 0,3–1,5 мм, що дозволяє компенсувати знос та забезпечити необхідну точність і довговічність нерухомих з’єднань підшипників [3].

Висновки

Для підвищення довговічності підшипникових вузлів під час ремонту необхідно усунути зазори в з'єднаннях кілець підшипників із посадочними місцями та запобігти їхньому контактуванню. Це ефективно досягається шляхом відновлення нерухомих з'єднань підшипників кочення за допомогою полімерних матеріалів, які утворюють пружні прокладки між кільцями підшипників і посадочними місцями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Хімічна корозія та захист металів : навчальний посібник / под ред. П. І. Стоєва. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2019. 216 с.
2. Ali, M., Smith, J. D. Advanced Tribological Coatings for Machine Components. Journal of Materials Processing Technology, 2022. Vol. 303, 117530. https://doi.org/10.1016/j.jmatprotec.2022.117530.
3. Mohan, S., Verma, R. Nanostructured Polymers for Enhancing Mechanical Properties of Engineering Materials. Materials Today: Proceedings, 2023. 71, 223-230. https://doi.org/10.1016/j.matpr.2023.01.345.
4. Денисенко М.І., Зазимко О.В., Лабунець В.Ф. Дослідження поверхонь тертя робочих органів ґрунтообробних сільськогосподарських машин. Проблеми тертя та зношування: наук.-техн. журнал. 2016. №1 (70). С.150-153.
5. Денисенко М.І., Опальчук А.С. Зношування та підвищення довговічності робочих органів сільськогосподарських машин. Вісник ТНТУ. 2011. Ч.2. С.201-210.
6. Посувайло В. М., Шовкопляс М. В., Романів, М.М., Малінін В.Ю. Порівняння методів поверхневого зміцнення деталей машин покриттям. Вісник Черкаського державного технологічного університету. 2021, 83-97. DOI:10.24025/2306-4412.4.2021.253298

7. Гурей І. В., Гурей В. І., Дмитерко П. Р. Формування нанокристалічного зміцненого шару деталей машин під час фрикційного зміцнення. Прогресивні технології і системи машинобудування. Міжнародний збірник наукових праць. 2013. Вип. 1,2 (46). С. 98–106.

Сорока Максим Олександрович – аспірант 1 року навчання кафедри технологій автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: maksim.soroka69@gmail.com

Науковий керівник: ***Вішпак Інна Вікторівна*** – канд. техн. наук, доцент кафедри безпеки життєдіяльності та педагогіки безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vishtakiv@vntu.edu.ua

Soroka Maksym - postgraduate 1 year of study of the Department of Technology and Automation of Mechanical Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: maksim.soroka69@gmail.com

Supervisor: *Vishtak Inna. V.* – Candidate of Engineering Sciences, Associate Professor, Associate Professor of Department Safety of Life and Pedagogical Safety, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: vishtakiv@vntu.edu.ua

УДК 656.09

В. В. Біліченко
С. О. Романюк
О. О. Грущенко

КОНЦЕПТУАЛЬНА І ФУНКЦІОНАЛЬНА МОДЕЛІ РЕГІОНАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА ПІДПРИЄМСТВ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Постійне забезпечення працездатності автобусів є ключовим фактором ефективної роботи пасажирських перевезень. Умови сучасного транспортного ринку, особливо в регіонах, потребують інноваційних підходів до обслуговування автобусного парку. Партнерство між транспортними підприємствами може стати ефективним інструментом для зниження витрат, підвищення якості обслуговування та продовження строку експлуатації автобусів.
Ключові слова: автомобільний транспорт, взаємодія, партнерство, пасажирські перевезення.

Abstract
Constant maintenance of bus performance is a key factor in the effective operation of passenger transportation. The conditions of the modern transport market, especially in the regions, require innovative approaches to bus fleet maintenance. Partnership between transport enterprises can become an effective tool for reducing costs, improving the quality of service and extending the service life of buses.
Keywords: road transport, interaction, partnership, passenger transportation.

Вступ

В Україні на сьогоднішній день на ринку пасажирських автотранспортних перевезень діє понад 30 тис. перевізників, переважна більшість з них мають менше 10 одиниць автотранспортних засобів. Ці суб'єкти господарювання повністю або частково передають відповідні роботи на аутсорсинг, не використовуючи власної виробничо-технічної бази (ВТБ) для виконання повного комплексу необхідних робіт, що стосуються ремонтних та профілактичних впливів.

Ррозробка теоретичних та методичних основ реалізації бізнес-моделі регіонального партнерства ОАТ у розвитку систем ТО і ПР АТЗ є актуальним науковим завданням. Його розв'язання має сприяти вирішенню важливої проблеми національної економіки – питання з підвищення ефективності автомобільних пасажирських перевезень при дотриманні відповідно до міжнародних стандартів постійно зростаючих вимог до параметрів АТЗ, які використовуються у процесах перевезення, стосовно економічності, надійності, транспортної безпеки, екологічності та комфортності в умовах відносно невеликої концентрації АТЗ у парках ОАТ.

Результати дослідження

Концептуальна модель регіонального партнерства передбачає запрвадження так званої експертної підтримки, що за вказаних умов являє з точки зору проекту партнерства загальносистемне бачення можливостей, ризиків, вигід і витрат останнього. Експертна підтримка може з позиції партнерства визначати проблему об'єктивно ("справедливо"), в той час як потенційні партнери-підприємства, які без деталізації їхніх організаційних структур, узагальнено виконують окремі ролі в проекті, виступаючи в ролі власників, користувачів тощо, є сторонами, зацікавленими в проекті. Як сторони бізнесу і водночас раціональні суб'єкти господарювання, виходячи зі своїх позицій отримання від участі в партнерстві максимальної вигоди та можливостей при мінімальних витратах і прийнятних величинах ризиків, окремі автотранспорні підприємств можуть витлумачити наявну ситуацію інакше. За даних умов експертна підтримка є грунтом для формування раціонального механізму розподілу можливостей, вигід,

ризиків і витрат, що будуть мати місце при впровадженні проекту, включно з його експлуатацією.

Керуючись функціональною моделлю формування проекту регіонального партнерства АТП в розвитку СТП парків АТЗ з використанням принципу декомпозиції можна побудувати універсальну ієрархічну структуру робіт за умовами формування, перерахованими вище..

Концептуальна модель формування бачення продукту та результату проекту регіонального партнерства АТП у розвитку СТП парків АТЗ представлена на рис. 1.

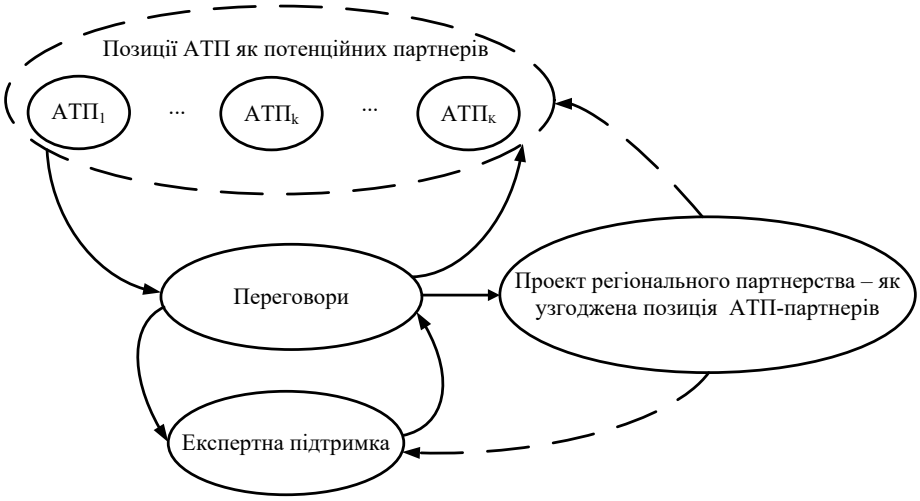

Рис. 1. Концептуальна модель регіонального партнерства пасажирських АТП щодо системи ТО та ПР АТЗ

можна використовувати метод експертних опитувань, що передбачає виконання чотирьох етапів. На першому визначаються експерти, яких будуть залучати до опитування. Можуть бути запрошені менеджери та спеціалісти служб ТО і ПР парків автотранспортних засобів, перевезень (в якості внутрішніх клієнтів), маркетингу (в разі, коли пропонується реалізовувати послуги з ТО та ПР АТЗ за межі АТП і партнерства), управління персоналом, фінансів тощо. Їх можна залучати в загальному випадку як для ідентифікації критеріїв, за всіма вищезгадуваними чотирма групами збалансованої системи показників (ЗСП) – внутрішні бізнес-процеси, клієнти, фінанси, а також навчання персоналу і розвиток, так і за якимось одним із них або ж обраними за якимось іншим принципом. Наприклад, служба перевезень може бути обрана для визначення критеріїв стосовно вимог і потреб клієнтів; служба технічної підготовки парків автотранспортних засобів – для визначення критеріїв внутрішніх бізнес-процесів тощо.
На другому етапі обирається метод проведення опитування і розробляються анкети. На даному етапі ідентифікують перелік показників, що потенційно можуть виступати в якості критеріїв. Для цього експерти отримують анкети і повинні відповісти на питання, які з показників є важливими в кожній з груп, виокремлених в рамках вигід, витрат, можливостей, ризиків. При цьому виключають ті формулювання, які повторюються, або є залежними (один з показників охоплює інший за змістом). На цьому етапі також кожному експерту пропонують певний перелік, за яким необхідно упорядкувати показники, які у цьому наведені. Ранжування можна здійснювати з використанням методу попарних порівнянь.

Розподіл критеріїв проходить за відповідними ієрархіями, вершиною яких є "мета" – можливості, вигоди, витрати або ризики, за якою слідом іде рівень груп критеріїв, які саме і впливають на досягнення мети – у даній моделі їх можна визначити за групами ЗСП. В межах кожної із зазначених груп наводяться відповідні критерії. На найнижчому рівні ієрархії за розглядуваною моделлю дві альтернативи – партнерство вбачається за "доцільне" або "недоцільне".

Критерії вигід і витрат можуть бути ідентифіковані за наступними показники:

– додаткові для АТП доходи від надання послуг із ТО та ПР автотранспортних засобів (АТП-партнерам, зовнішнім клієнтам тощо);

– економія поточних витрат (по окремим видам послуг з ТО і ПР автотранспортних засобів і/або загалом – сумарними витратами, на одне обслуговування, тощо).

В якості критеріїв оцінювання можливостей, які відкриваються перед АТП за умов входження до партнерських структур, можна вказати такі – як стосовно послуг з ТО і ПР автотранспортних засобів в цілому, так і їхніх окремих видів:

– вихід на ринки відповідних послуг;

– отримання високої прогнозованості попиту на пропоновані назовні послуги;
– зниження поточних витрат надання послуг;
– підвищення рівня якості послуг, які надаються;
– зменшення терміну виконання замовлень;
– збереження (набуття) контролю щодо виконання відповідних послуг;
– завантаження надлишкових виробничих потужностей;
– реалізація прибуткового проекту;
– вивільнення грошових коштів і направлення їх на профільну діяльність.

Висновки

Запропонована концептуальна модель регіонального партнерства автотранспортних підприємств стосовно системи ТО і ПР автотранспортних засобів як поступове узгодження позицій окремих підприємств-потенційних партнерів в процесі переговорів з використанням експертної підтримки. В даному випадку експертна підтримка розглядається з точки зору проекту партнерства як загальносистемне бачення витрат, вигід, ризиків та можливостей і описує проблему через об'єктивні фактори. Таким чином, експертна підтримка є основою для формування дієвого механізму раціонального розподілу ризиків, витрат, вигід і можливостей, що будуть мати місце при експлуатації проекту. На основі концептуальної моделі запропоновано функціональну модель проекту регіонального партнерства автотранспорних підприємств стосовно системи ТО і ПР автотранспортних засобів. Модель розглядає в якості основних функцій експертизу, формування проекту як узгодження позицій, формування позицій потенційними партнерами-АТП, а також власне проектне управління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Воркут Т. А. Управління системами логістичного обслуговування в ланцюгах постачань / Т. А. Воркут. – К. : НТУ, 2008. – 120 с.
2. Мягких І. М. Роль і місце автомобільного транспорту в системі споживчої кооперації та напрями покращення транспортних послуг в Україні / І. М. Мягких // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 7. – С. 71–75.
3. Автомобільний транспорт України: стан, проблеми, перспективи розвитку : монографія / Державний автотранспортний науково-дослідний і проектний інститут; за заг. ред. А. М. Редзюка. – К. : ДП «ДержавтотрансНДІпроект», 2005. – 400 с.

Біліченко Віктор Вікторович — д-р техн. наук, професор, ректор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bilichenko.v@gmail.com
Романюк Світлана Олександрівна — канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: romchuk.s85@gmail.com
Грущенко Олександр Олександрович — студент групи 1АТ-23м факультету машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: atm.kafedra@gmail.com

Bilichenko Victor V. — Dr. Sc., Professor, Rector, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bilichenko.v@gmail.com
Romaniuk Svitlana O. — Ph.D., Associate Professor of Car and Transport Management Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: romchuk.s85@gmail.com
Hrushchenko Oleksandr O. — student of 1AT-23m group of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: atm.kafedra@gmail.com

УДК 656.02

В. В. Біліченко
О. В. Цимбал
О. Р. Годованець

ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРЕДОВИХ ТРАНСПОРТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І МОЖЛИВОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ ПРИ ВИКОНАННІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ У МІЖНАРОДНОМУ СПОЛУЧЕННІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Одним з основних напрямків інновацій міжнародного транспортного процесу є удосконалення структури міжнародних транспортних систем. У сучасній інфраструктурі дорожнього руху дедалі важливішу роль відіграють геоінформаційні технології та Global Positioning System (GPS) – технології, які уже сьогодні дають можливість забезпечити безпосередніх учасників дорожнього руху та всі ланки управління транспортною системою необхідною оперативністю та якісною просторово-часовою інформацією.

Ключові слова: міжнародні перевезення, транспортні технології, супутникові системи навігації.

Abstract

One of the main directions of innovation in the international transport process is the improvement of the structure of international transport systems. In the modern road traffic infrastructure, geoinformation technologies and the Global Positioning System (GPS) play an increasingly important role - technologies that already today make it possible to provide direct road traffic participants and all links of transport system management with the necessary efficiency and high-quality spatial and temporal information.

Keywords: international transportation, transport technologies, satellite navigation systems.

Вступ

Сучасні умови ведення бізнесу пред'являють нові вимоги до організації міжнародних перевезень вантажів усіма видами транспорту. Для підприємств, що здійснюють міжнародні перевезення, вже склалася досить різноманітна і конкурентна сфера послуг різних систем і різних провайдерів, в тому числі і в області супутникового зв'язку, що дає можливість користувачу вибрати бажану для нього систему і сервіс.

Розгляд домінуючих транспортних технологій вимагає послідовного вивчення світового досвіду їхньої еволюції, а саме зародження, розвитку та функціонування, з метою виявлення ключових напрямків розвитку та новітніх перетворень у наземних транспортних системах [1].

Результати дослідження

Інтелектуальна система використовує інноваційні розробки в моделюванні транспортних систем і регулюванні транспортних потоків, що гарантує кінцевим споживачам більшу інформативність і безпеку, а також якісно підвищує рівень взаємодії учасників руху порівняно зі звичайними транспортними системами. Необхідно зазначити, що «розумні системи» є технологічною новацією не тільки для транспортних систем, але й для енергетичних, інформаційно-комунікаційних систем, виробничих процесів. Концепція інтелектуальної транспортної системи як інтегрованої системи є такою: людина – транспортна інфраструктура – транспортні засоби, з максимальним використанням новітніх інформаційно-керуючих та телекомунікаційних технологій.

Розвиток транспортних технологій має стратегічний характер, оскільки загалом визначає конкурентоспроможність кожної країни на світовому ринку.

Одним з основних напрямків інновацій міжнародного транспортного процесу є удосконалення структури міжнародних транспортних систем. У сучасній інфраструктурі дорожнього руху дедалі важливішу роль відіграють геоінформаційні технології та *Global Positioning System* (GPS) – технології,

які уже сьогодні дають можливість забезпечити безпосередніх учасників дорожнього руху та всі ланки управління транспортною системою необхідною оперативністю та якісною просторово-часовою інформацією. Таку систему відслідковування можуть встановлювати на річкових суднах, на залізничному та автомобільному транспорті, а також використовувати її навіть для моніторингу людей [2]. Найбільшого поширення ця система отримала для GPS моніторингу перебування транспортних засобів автомобільного транспорту та контролю витрат їх палива (рис. 1). Головним плюсом застосування GPS стеження в даній сфері є підвищення якості роботи та рівня обслуговування клієнтів.

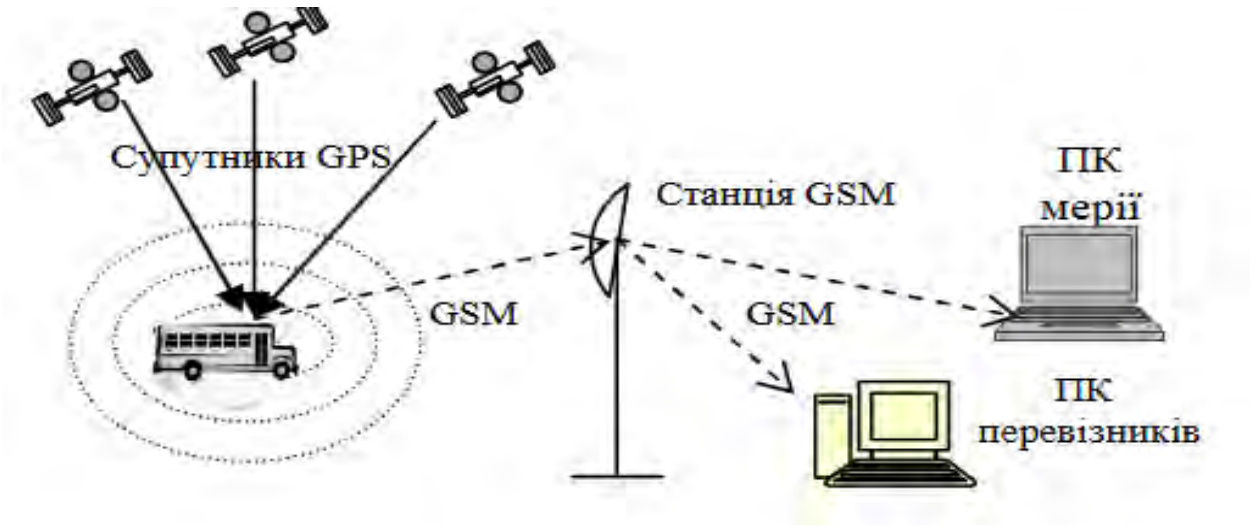

Рис. 1. Система постійного контролю транспортних засобів на маршруті

Застосовуючи систему GPS для контролю транспорту, можна досягти найбільшої ефективності від роботи підприємства. Компанії, які займаються доставкою вантажів, поступово починають все більше впроваджувати у свою роботу системи GPS моніторингу, так як вони значно поліпшують транспортну логістику. Головним плюсом застосування GPS стеження в даній сфері є підвищення якості роботи та рівня обслуговування клієнтів.

Методами контролю витрат палива в системах GPS моніторингу є:

- автономні системи, що працюють в режимі реального часу (онлайн);
- автономні системи, що працюють в режимі офлайн;
- системи з абонплатою (програмне забезпечення та карти знаходяться у клієнта);
- системи з абонплатою (програмне забезпечення та карти знаходяться в оператора, так званий WEB–інтерфейс).

Нова європейська система мобільного зв’язку Empresa Metropolitana de Servicios y Administración del Transporte (EMSAT) використовує геостаціонарні європейські супутники з бортовими ретрансляторами зв’язку і систему GPS, що дає можливість водіям мати в реальному часі як голосовий зв'язок по всій Європі, так і передачу даних.

Об’єктивно в останній час конкуренцію супутниковому зв’язку створює мобільний стільниковий зв'язок Groupe Spécial Mobile (CSM), при якому разом з голосом передається також цифрова інформація з достатньою для транспортних задач швидкістю. Таку послугу в Україні вже надають провайдери стільникового зв’язку. У Західній Європі, де покриття мобільним стільниковим зв’язком практично суцільне, залучається все більша кількість транспортних об’єктів.

Для України, де покриття CSM ще далеке від суцільного, становить інтерес нова супутникова система мобільного зв’язку Thuraya, що передбачає високий рівень сервісу для автомобілістів у вигляді єдиного термінала для супутникового мобільного і стільникового наземного зв’язку. За характером охоплення вона включає Європу, північ Африки, Середній Схід і Індію. Система Thuraya, на відміну від розглянутих вище, має на борту фазовані антенні решітки, що мають до 300 вузько націлених діаграм спрямованості з високим посиленням променів, які включаються вибірково на абонента відповідно до зони його перебування. В Україні провайдером послуг цієї системи є «Турайя – Україна».

Висновки

Перспективний розвиток інноваційної діяльності в країні залежатиме від позитивних змін в тенденціях темпів зростання рівня інноваційності продукції відповідно до обсягів реалізації науково-технологічних пріоритетів, особливо тих, що відповідають концепціям прогресивних напрямків науково-технічного розвитку розвинених країн світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дуна Н., Матвієнко А. Перспективи розвитку українського ринку автомобільних вантажоперевезень: євроінтеграційний аспект. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2022. Випуск 44. С. 21–29.

2. Керанчук Т. Л. Сучасні проблеми розвитку молочного бізнесу в Україні / Т. Л. Керанчук // Глобальні та національні проблеми економіки: електронне наукове фахове видання. – Миколаїв: Миколаївський національний університет ім. В. О. Сухомлинського, 2016 [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.globalnational.in.ua

3. Асоціація міжнародних автомобільних перевізників України: веб-сайт. URL: http://www.asmap.org.ua.

4. Пустовіт Ю. О. Автомобільні перевезення в міжнародній економічній діяльності. *Економіка та держава*. 2018. № 9. С. 91-94. https://doi.org/10.32702/2306-6806.2018.9.91

Біліченко Віктор Вікторович — д-р техн. наук, професор, ректор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bilichenko.v@gmail.com

Цимбал Ольга Василівна — асистент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: unicorn@ukr.net

Годованець Олег Романович — студент групи 1ТТ-23м факультету машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: atm.kafedra@gmail.com

Bilichenko Victor V. — Dr. Sc., Professor, Rector, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bilichenko.v@gmail.com

Tsymbal Olga V. — assistant of Car and Transport Management Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: unicorn@ukr.net

Hodovanets Oleh R. — student of 1TT-23m group of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: atm.kafedra@gmail.com.

УДК 65.01

О.М. Красноштан
В.В. Варчук
В.А. Марчук

ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕТОДУ КЛАРКА-РАЙТА ПРИ ФОРМУВАННІ МАРШРУТІВ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Метод Кларка-Райта є ефективним інструментом оптимізації транспортних маршрутів, який дозволяє зменшити витрати на транспортування до 20% завдяки скороченню довжини маршрутів та раціональному використанню ресурсів. Його впровадження сприяє підвищенню економічної ефективності підприємств і адаптоване до реальних умов роботи логістичних систем. Результати дослідження підтверджують доцільність використання алгоритму у логістиці та перспективи його вдосконалення.

Ключові слова: *метод Кларка-Райта, оптимізація маршрутів, вантажні перевезення, транспортна логістика, економічна ефективність, евристичний підхід.*

Abstract

The Clarke-Wright method is an effective tool for transport route optimization, reducing transportation costs by up to 20% through route length minimization and efficient resource utilization. Its implementation enhances the economic efficiency of enterprises and is adaptable to real-world logistics systems. The study confirms the method's feasibility in logistics and highlights prospects for its further improvement.

Keywords: *Clarke-Wright method, route optimization, freight transportation, transport logistics, economic efficiency, heuristic approach.*

Вступ

Транспортна логістика є ключовою складовою ефективних вантажних перевезень, що впливає на вартість продукції, терміни доставки та конкурентоспроможність компаній. Метод Кларка-Райта, як один із найефективніших евристичних підходів, забезпечує швидке вирішення задач маршрутизації, скорочення довжини маршрутів і зниження витрат. У роботі досліджено його вплив на економічну ефективність перевезень та інтеграцію в логістичні системи.

Постановка проблеми. Сучасні транспортні компанії стикаються зі зростанням витрат на паливо, обслуговування та неефективним плануванням маршрутів. Відсутність автоматизації призводить до перевитрат ресурсів і зниження конкурентоспроможності. Метод Кларка-Райта, заснований на принципі "заощаджень", забезпечує зменшення витрат і оптимізацію транспортного парку, що є критичним для успіху на ринку перевезень.

Дослідження проблеми. Метод Кларка-Райта є ефективним і простим підходом до задач маршрутизації, що забезпечує швидкі розрахунки та адаптацію до реальних умов. Дослідження підтверджують скорочення маршрутів до 15% і зменшення витрат на паливо та обслуговування до 20%.

Мета дослідження. Метою дослідження є оцінка доцільності впровадження методу Кларка-Райта для оптимізації маршрутів, скорочення витрат і підвищення ефективності використання транспорту.

Основна частина

Метод Кларка-Райта є одним із найефективніших евристичних підходів до вирішення задач маршрутизації транспортних засобів (Vehicle Routing Problem, VRP). Цей метод оптимізує маршрути шляхом визначення пар точок доставки, які дають максимальну вигоду ("заощадження") від об'єднання в один маршрут, зберігаючи баланс між мінімізацією витрат і дотриманням обмежень. Визначення "заощаджень" для кожної пари точок виконується за формулою:

$$S_{ij} = d_{0i} + d_{0j} - d_{ij} \quad (1)$$

де: d_{0i} – заощадження від об'єднання точок і в один маршрут; d_{0j} – відстань від центрального складу (депо) до точок j, відповідно; d_{ij} — відстань між точками і та j.

Алгоритм методу зображений на рис. 1.

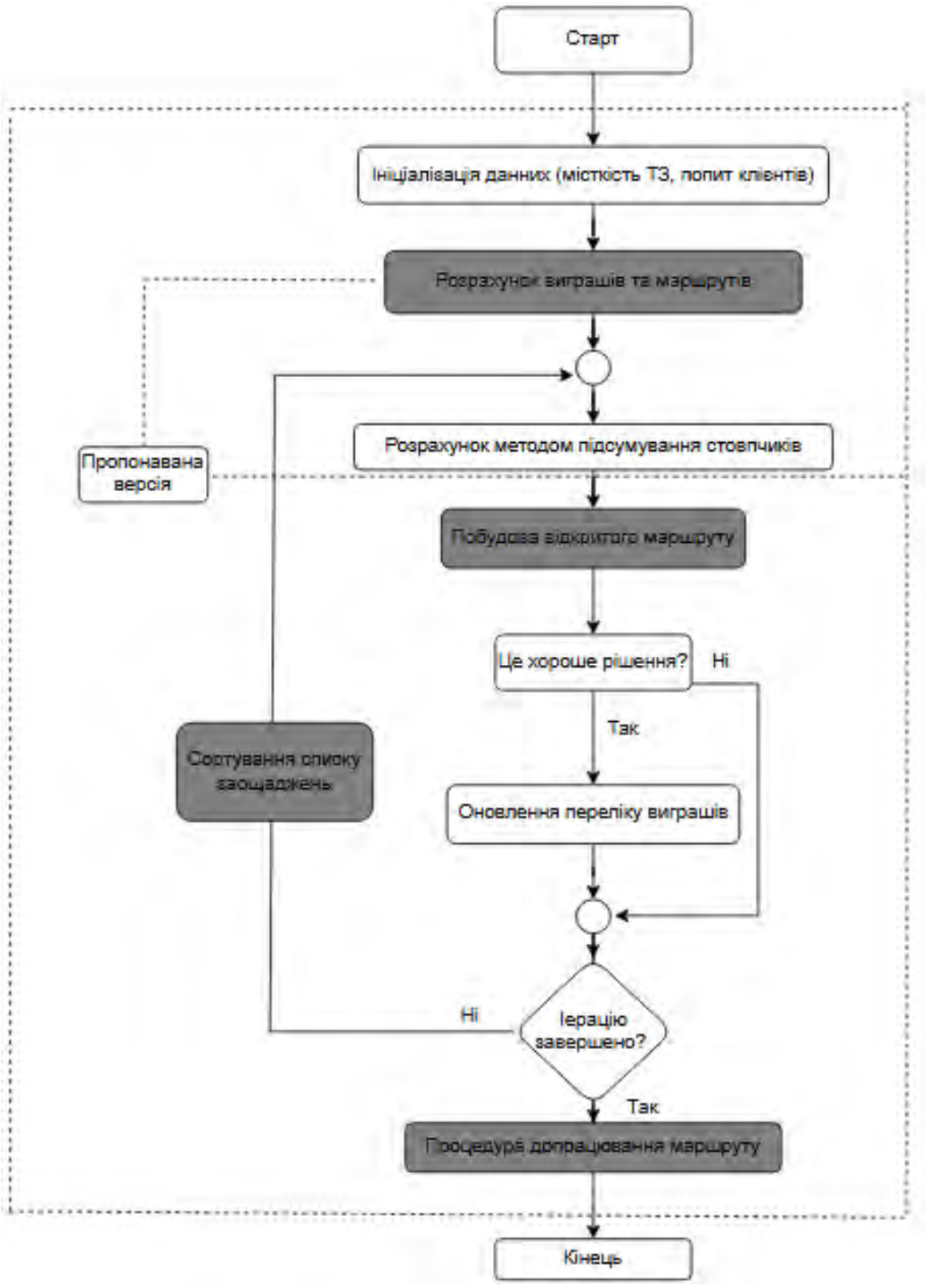

Рисунок 1.1 – Алгоритм роботи методу Кларка-Райта.

Для оцінки економічної ефективності впровадження методу Кларка-Райта використовується наступна формула загальних витрат на маршрут:

$$C = \text{f} * \text{L} + \frac{C_m}{T} * L, \quad (2)$$

де: C – загальні витрати на транспортування; f – вартість пального на 1 км; L — загальна довжина маршруту; C_m— річні витрати на технічне обслуговування транспортного засобу; T — річний пробіг транспортного засобу.

Практичні дослідження показують, що застосування методу Кларка-Райта забезпечує:

- Скорочення довжини маршрутів на 15–20%.
- Зменшення витрат на пальне до 12–15%.
- Зниження витрат на обслуговування транспорту на 8–10%.

У досліджуваних прикладах логістичні компанія із 20 точками доставки скоротила свої загальні витрати на транспортування в середньому на 18%, що забезпечило річну економію у розмірі понад 400 000 грн.

Метод Кларка-Райта ефективно впроваджується у різних секторах логістики, включаючи дистрибуцію, доставку швидкопсувних товарів та транспортування промислових вантажів. На прикладі реальної транспортної мережі з використанням методу були реалізовані такі заходи:

Перегляд і оптимізація існуючих маршрутів із використанням алгоритму.

Впровадження програмного забезпечення для автоматизації планування маршрутів.

Оцінка результатів оптимізації за ключовими показниками, такими як довжина маршрутів, витрати на пальне та продуктивність водіїв.

Результати показали, що метод Кларка-Райта може бути успішно інтегрований у системи управління транспортом (TMS), що дозволяє автоматизувати процеси планування маршрутів і забезпечувати адаптацію до змін у реальному часі.

Окрім економічних переваг, застосування методу Кларка-Райта сприяє скороченню викидів CO2 за рахунок зменшення часу роботи двигунів на маршрутах. Це відповідає сучасним тенденціям сталого розвитку і вимогам екологічної відповідальності логістичних компаній.

Висновки

Метод Кларка-Райта є ефективним інструментом оптимізації маршрутів транспорту, що дозволяє зменшити довжину маршрутів, скоротити витрати на пальне та обслуговування, а також підвищити ефективність використання транспортних засобів. Практичні результати свідчать про скорочення витрат до 20%, а екологічні переваги від скорочення викидів CO2 підкреслюють його відповідність вимогам сталого розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Clarke, G., & Wright, J. W. (1964). Scheduling of Vehicles from a Central Depot to a Number of Delivery Points. Operations Research, 12(4), 568–581.

2. Laporte, G. (1992). The Vehicle Routing Problem: An Overview of Exact and Approximate Algorithms. European Journal of Operational Research, 59(3), 345–358.

3. Bräysy, O., & Gendreau, M. (2005). Vehicle Routing Problem with Time Windows, Part I: Route Construction and Local Search Algorithms. Transportation Science, 39(1), 104–118.

4. Golden, B. L., & Wasil, E. A. (2008). The Vehicle Routing Problem: Latest Advances and New Challenges. Springer Science & Business Media.

5. Christofides, N. (1976). The Vehicle Routing Problem. Revue Française d'Automatique, Informatique et Recherche Opérationnelle, 10(1), 55–80.

6. Baker, B. M., & Ayechew, M. A. (2003). A Genetic Algorithm for the Vehicle Routing Problem. Computers & Operations Research, 30(5), 787–800.

Красноштан Олександр Михайлович — д.т.н., доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: olexander.krasnoshtan@gmail.com

Варчук В'ячеслав Володимирович, — асистент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vyacheslav2020varchuk@gmail.com

Марчук Вадим Андрійович — студент групи ТТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: marchuk.vadim25@gmail.com

Krasnoshtan Oleksandr M. — Doctor of Technical Sciences, Associate Professor at the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, e-mail: olexander.krasnoshtan@gmail.com

Varchuk Vyacheslav V., — assistant of Car and Transport Management Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vyacheslav2020varchuk@gmail.com

Marchuk Vadym A. — student of group TT-23m, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: marchuk.vadim25@gmail.com

УДК 656.02

О. М. Красноштан
А. В. Дмитрієва
Б. І. Годз

РИЗИКИ ПРИ ДОСТАВЦІ ВАНТАЖІВ У МІЖНАРОДНОМУ СПОЛУЧЕННІ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

В сучасних умовах гнучка, надійна, недорога транспортна система, яка дозволяє здійснювати міжнародні перевезення, набуває вирішального значення. Україна посідає важливе місце у мережі транспортних сполучень, оскільки через її територію проходить кілька міжнародних транспортних коридорів, які дають змогу в найкоротші строки спрямовувати вантажопотоки з Азії до Європи. Розробляються нові проекти пасажирота вантажоперевезень. Зокрема, таким є проект транспортного коридору Чорне море – Балтика, яким здійснюватимуться залізничні та автомобільні перевезення.

Ключові слова: транспортне обслуговування, зовнішньоекономічна діяльність, товарообіг, транспортний процес, міжнародні перевезення.

Abstract

In modern conditions, a flexible, reliable, inexpensive transport system that allows for international transportation is of crucial importance. Ukraine occupies an important place in the transport network, as several international transport corridors pass through its territory, which allow for the shortest possible time to direct cargo flows from Asia to Europe. New passenger and cargo transportation projects are being developed. In particular, such is the project of the Black Sea-Baltic transport corridor, which will carry out rail and road transportation.

Keywords: transport services, foreign economic activity, trade, transport process, international transportation.

Вступ

В умовах зовнішньоекономічної діяльності транспортний фактор як кількісно визначений елемент у вартості продукції грає важливу, а в ряді випадків вирішальну роль при обґрунтуванні доцільності тієї чи іншої зовнішньоторговельної операції. При цьому транспорт і зовнішньоекономічна діяльність знаходяться в тісному взаємозв'язку і взаємній обумовленості, роблячи великий вплив один на одне. Так, підвищення продуктивності транспортних технологій приводить до скорочення питомих транспортних витрат, сприяючи розвитку зовнішніх економічних відносин, утягуючи в сферу міжнародних економічних відносин нові і більш віддалені і складні ринки товарів. Разом з тим збільшення масштабів зовнішньої торгівлі і концентрація вантажопотоків на окремих напрямках дозволяють використовувати сучасні транспортні технології, скорочуючи тим самим транспортні витрати на одиницю перевезеної продукції.

Результати дослідження

Як відомо, міжнародні вантажоперевезення – це діяльність, пов'язана з певною часткою ризику. При міжнародних перевезеннях ризики можуть модифікуватися і значно посилюватися під впливом зовнішнього середовища, а також виникають додаткові ризики, зумовлені особливостями політичної, економічної і соціальної ситуації в країнах, по території яких здійснюється перевезення, – це зовнішньоекономічні ризики. Ризики, що пов’язані з процесом перевезення вантажів у міжнародному сполученні, показані на рис.1.

Таким чином, ризики при здійсненні міжнародних перевезень вантажів включають в себе кілька різновидів ризику, які відображають загрози перевізного процесу та здатні вплинути на економічний результат діяльності транспортного підприємства.

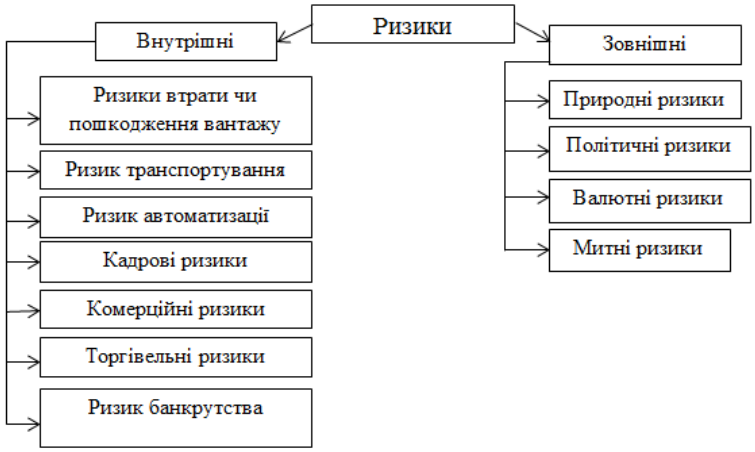

Рис. 1. Ризики, що пов’язані з процесом перевезення вантажів у міжнародному сполученні

Одним з головних ризиків при перевезенні вантажів є ризик втрати чи пошкодження вантажу при транспортуванні. Кадрові ризики пов’язані із професійним рівнем і рисами характеру співробітників, ймовірністю передачі ними комерційної інформації конкурентам. Ризик комп’ютеризації й автоматизації діяльності підприємства приводить до можливості втрат у результаті збоїв комп’ютерної системи та обчислювальної техніки. Комерційні ризики передбачають загрозу втрат у процесі фінансово-господарської діяльності. Ризик банкрутства це ймовірні втрати в результаті того, що підприємство зупинило свою діяльність. Природні ризики це ризики, що залежать від стихійних сил природи. Політичні ризики пов'язані зі зміною політичної ситуації в тій чи іншій країні. Наприклад, прихід до влади нового уряду і введення ним обмежень на експорт, імпорт, ембарго на товари тощо. Ці ризики в останні роки мають особливе значення. Нестабільна обстановка в Україні сприяє цьому.

Для уникнення ризику під час виконання транзитних перевезень потрібно враховувати такі фактори: ситуацію в країні, відсутність або зведення до мінімуму фактів пограбувань та крадіжок вантажів та транспортних засобів на шляхах сполучень та стоянках, відсутність особливого прискіпливого ставлення органів державного контролю за дотриманням перевізником положень міжнародних конвенцій та угод у сфері дорожніх перевезень та занадто великих штрафних санкцій.

Для зменшення відповідальності перевізника за ризиковані події, які сталися, використовують страхування вантажів, транспортних засобів та відповідальності перевізника. Страхування – одна з форм охорони майнових й особистих інтересів застрахованих, які сплачують внески до страхових організацій і дістають відшкодування втрат, що виникають у наслідок стихійного лиха і нещасних випадків.

Одним з основних напрямків інновацій міжнародного транспортного процесу є удосконалення структури міжнародних транспортних систем. При створенні логістичної системи товароруху в міжнародному масштабі виникають наступні проблеми:

- регулювання і спрощення митних і технологічних процедур при переході матеріальних потоків через границі;
- уніфікація вимог, правил, тарифів, параметрів і стандартів до технології і технічних засобів при збереженні суверенітетів і визнанні державами пріоритетів міжнародних угод, що регулюють принципи логістики;
- значні інвестиції в транспортні інфраструктури, зв'язані з керуванням матеріальними й інформаційними потоками;
- орієнтація на вільні ринкові відносини в сфері економіки і при формуванні ринку транспортних послуг.

Відсутність міжнаціональних логістичних систем товароруху приводить до багаторазових перевантажувальних операцій, тривалих затримок вантажів і транспортних засобів на прикордонних станціях і, як наслідок, до порушення термінів постачання, тобто негативно впливає на кон'юнктуру збуту.

Створення логістичних міжнародних систем товароруху зв'язано з дорогими заходами. Товарний ринок багатономенклатурної продукції вимагає створення мережі регіональних проміжних розподільних центрів у різних країнах. Фахівцями підраховано, що збитки унаслідок відомої автономії і завзятого захисту економічного суверенітету в країнах ЄС до кінця 80-х рр. складали близько 400 млрд. дол. у рік.

До основних бар'єрів у логістичних системах товароруху відносяться прикордонні переходи. В умовах Загального ринку практично скасовується прикордонний контроль, скорочуються витрати за рахунок зменшення штату прикордонних служб, знижуються витрати, обумовлені затримками вантажів у процесі виконання прикордонних процедур. Сумарна економія від цих заходів складає до 15 млрд. дол. США на рік.

Таким чином, при побудові міжнародних логістичних систем звертають увагу на наступні питання:

- створення вільного ринку перевезень без утруднень у відношенні його місткості і загрузки;
- застосування тарифів, що плавають, рекомендованими органами загального ринку;
- розробка правил, здатних захищати загальний транспортний ринок;
- лібералізація транспортних процедур при переході вантажів через границі держав-учасників загального ринку;
- узгодження провізної спроможності магістрального транспорту і продуктивності залізничних і складських пристроїв;
- розвиток логістичних послуг у сфері перевезень вантажів, у тому числі при комісуванні, пакуванні, маркуванні, збереженні, оформленні замовлень тощо.

У сучасній інфраструктурі дорожнього руху дедалі важливішу роль відіграють геоінформаційні та GPS-технології, які уже сьогодні дають можливість забезпечити безпосередніх учасників дорожнього руху та всі ланки керування транспортною системою необхідною оперативністю та якісною просторово-часовою інформацією. Системами GPSM з GPS GSM моніторингом стеження успішно оснащуються як автомобільний транспорт, так і спеціальна техніка. До всього іншого дану систему стеження можуть встановлювати на річкових суднах, залізничному транспорті, і навіть для моніторингу людей. Застосовуючи систему GPS для контролю транспорту, можна досягти найбільшої ефективності від роботи підприємства. Компанії, які займаються доставкою продуктів, поступово починають все більше впроваджувати у свою роботу системи GPS моніторингу, так як вони значно поліпшують транспортну логістику. Головним плюсом застосування GPS стеження в даній сфері – це підвищення якості роботи та рівня обслуговування клієнтів.

Найбільше поширення ця система GPS моніторингу та контролю витрат палива отримала на автомобільному транспорті. Методи контролю витрат палива в системах GPS моніторингу такі:

- автономні системи, що працюють в режимі реального часу (онлайн);
- автономні системи, що працюють в режимі офлайн;
- системи з абонплатою (програмне забезпечення та карти знаходяться у клієнта);
- системи з абонплатою (програмне забезпечення та карти знаходяться в оператора, так званий WEB-інтерфейс).

Ще одним методом скорочення витрат на паливно-мастильні матеріали є застосування новітніх технологій, що напряму зменшують витрату палива під час роботи двигуна транспортного засобу, а саме встановлення на автомобіль пристроїв що завдяки своєму впливу на паливо змінює його молекулярну формулу тим самим покращуючи його згорання, оптимізацію подачі палива. Також завдяки цим пристроям здійснюється контроль і стабілізація фізико-хімічних показників мастила, об'єм вихлопних газів зменшується до мінімуму що сприяє захисту навколишнього середовища.

Висновки

Пошук нових методів та механізмів щодо підвищення ефективності діяльності транспортних підприємств в Україні з часом дедалі більше набирає своєї актуальності у зв’язку із вирішенням питань оптимізації діяльності підприємства. Проведені в магістерській роботі дослідження показали, що в організацію діяльності приватного акціонерного товариства «Продовольча компанія «Поділля»» можна внести деякі зміни для підвищення оптимальності використання ресурсів підприємства та збільшення його прибутковості.

В результаті вирішення задач, що були поставлені для досягнення мети магістерської роботи, можна зробити висновки, що аналіз сучасного стану зовнішньоекономічної діяльності України показав, що обсяги імпорту та експорту товарів мають тенденцію до коливання. Євросоюз став основним торговельним партнером України, відтіснивши країни СНД на другу позицію. Конкуренція на національному та міжнародному ринках транспортних послуг визначає необхідність розробки спеціальних методів управління транспортними компаніями, пошуку шляхів раціонального використання транспортних засобів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дмитриченко М. Ф. Міжнародні перевезення: навч. Посібник / М. Ф. Дмитриченко, І. А. Віковач, І. Л. Самсін, Р. В. Зінько. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2012. – 308 с.

2. Кунда Н. Т. Конвенції та угоди у сфері міжнародних автомобільних перевезень [навч. посібн. для студентів вищ. навч. закладів, які навч. за напрямком «Транспортні технології»]/ Н. Т. Кунда, Н. М. Дащенко – К.: ВД «Слово», 2010. – 141 с.

3. Асоціація Міжнародних Автомобільних Перевізників України [Електронний ресурс] http://www.asmap.org.ua/view_news.php

4. Докуніхін В. З., Кущевська Н. Ф., Малишев В. В. Правила перевезення вантажів автомобільним транспортом. – К.: Університет "Україна", 2021. – 208 с.

Красноштан Олександр Михайлович — д-р. техн. наук, доцент, доцент кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: olexander.krasnoshtan@gmail.com

Дмитрієва Алла Володимирівна — інженер кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: dmitrieva1963@ukr.net

Годз Богдан Ігорович — студент групи 1ТТ-23м факультету машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: hodzb@gmail.com

Krasnoshtan Oleksandr M. — Dr. Sc., Associate Professor of Automobiles and Transport Management Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: olexander.krasnoshtan@gmail.com

Dmytriieva Alla V. — engineer of Automobiles and Transport Management Department, Vinnitsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dmitrieva1963@ukr.net

Hodz Bohdan I. — student of 1TT-23m group of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hodzb@gmail.com

УДК 656.1

В. Л. Крещенецький
Д. М. Матвійчук
В. О. Рудий

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ МЕТОДІВ ДОРОЖНІХ І СТЕНДОВИХ ВИПРОБУВАНЬ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Вирішення науково-технічних проблем з забезпечення можливості випробувань ДТЗ у спорядженому стані і підвищення ступеню адекватності одержуваних результатів з результатами випробувань за іншими методиками актуальне і має велике народногосподарське значення. Основна ідея роботи полягає у розробленні методики, яка дозволяє на підставі випробувань конкретного автомобіля на роликовому гальмівному стенді силового типу в спорядженому стані прогнозувати його гальмівні властивості для умов гальмування з повною масою як на стенді, так і на дорозі.

Ключові слова: гальмівна система, методики діагностування, транспортні засоби, безпека руху.

Abstract

Solving scientific and technical problems of ensuring the possibility of testing vehicles in a ready state and increasing the degree of adequacy of the results obtained with the results of tests using other methods is relevant and has great national economic significance. The main idea of the work is to develop a methodology that allows, based on tests of a specific vehicle on a power-type roller brake stand in a ready state, to predict its braking properties for braking conditions with full mass both on the stand and on the road.

Keywords: brake system, diagnostic methods, vehicles, traffic safety.

Вступ

В умовах експлуатації оцінювати технічний стан гальмівних систем з врахуванням усіх можливих станів загальної системи також неможливо, а тому для таких умов обмежуються окремими характерними режимами гальмування, причому число характерних станів більш обмежене. При цьому необхідно відмітити, що крім методів дорожніх випробувань передбачається застосування і інших методів.

ДСТУ 3649-97 [1] передбачає можливість контролю відповідності технічного стану гальмівної системи ДТЗ до вимог безпеки дорожнього руху за результатами дорожніх або стендових випробувань, причому їх результати розглядаються як рівноцінні.

Результати дослідження

Аналізуючи методи стендових випробувань, необхідно відмітити, що у порівнянні з методами дорожніх випробувань вони мають ряд переваг для умов експлуатації.

1. Як уже відмічалось, для проведення дорожніх випробувань необхідна ділянка дороги достатньої довжини для забезпечення можливості розгону автомобіля до заданої швидкості (35÷45 км/год за ДСТУ 3649-97) і виконання контрольного гальмування в екстреному режимі. Поверхня такої ділянки повинна бути рівною, з поліпшеним покриттям, яке забезпечує достатньо високі значення коефіцієнта зчеплення всесезонно. В умовах АТП та СТО потреба в контролі ефективності гальмування існує постійно і тому така ділянка дороги повинна знаходитися в задовільному стані щоденно. Випадання опадів викликає необхідність у спеціальному обслуговуванні цих ділянок. Стенди розташовуються у виробничих приміщеннях або під накриттям і їх опорна поверхня не потребує спеціального обслуговування і підтримування на необхідному рівні зчіпних властивостей на протязі всього року.

2. Всі методи стендових випробувань в тій чи іншій мірі забезпечують можливість вирішення другої задачі технічної діагностики – локалізацію відказів або пошук несправностей, тому що існуючі засоби діагностування дозволяють визначати, крім узагальнюючих (вихідних), деякі внутрішні параметри стану загальної системи – значення моментів, створених гальмівними механізмами, чи гальмі-

вні сили в контакті кожного колеса з опорною поверхнею стенда, або сповільнення або ж гальмівні шляхи роликів, коліс автомобіля.

Точна і практично безпомилкова локалізація несправностей дозволяє понизити витрати на ремонт за рахунок зведення до мінімуму трудомісткості їх пошуку, зниження числа можливих помилок і непотрібних ремонтних робіт, що в свою чергу, впливає на економію запасних частин, трудовитрати на виконання ремонту і на тривалість простою автомобілів в зоні ТО і ремонту.

При проведенні таких робіт роликові гальмівні стенди мають певну перевагу перед площадковими. Вони більш технологічні і потребують набагато менше місця, тому що для проведення діагностування не потрібно здійснювати розгін автомобіля, особливо у випадках необхідності неоднократного повторення випробувань (напр., при виконанні регулювальних робіт).

3. Дорожні випробування у відповідності з нормативними вимогами [4-7] проводяться на ділянках дороги, у яких покриття має коефіцієнт зчеплення, як правило, близький до максимально можливого в експлуатації значення. В таких умовах тенденція до втрати стійкості автомобіля в процесі гальмування проявляється в найменшій мірі. В той же час, коефіцієнт зчеплення випробувальних ділянок дороги за умови випадання опадів може значно зменшуватися, що часто має місце в експлуатації. У цьому випадку може наступити втрата стійкості автомобіля за його технічним станом, або навіть в силу конструктивних особливостей, що не проявилось при випробуваннях на дорозі в сухому її стані.

В доповненні до правила №13 ЄЕК ООН [8] та у Директиві 71/320/ЕЕС передбачаються типові випробування автомобілів на дорожньому покритті з пониженими значеннями коефіцієнта зчеплення. Так як спорудження таких дорожніх покриттів і підтримування їх характеристик на необхідному рівні обходиться надто дорого, то для умов експлуатації і необхідності масового контролю цей метод неприйнятний.

Крім того, визначення гальмівних сил або моментів для кожного окремого колеса при стендових методах діагностування дозволяє кількісно оцінювати нерівномірність гальмівних сил коліс осі. За величиною нерівномірності, яка в сукупності з конструктивними параметрами автомобіля визначає його стійкість у процесі гальмування, можна кількісно її оцінити, що недосяжне для методів випробувань на дорогах з достатньо високими значеннями коефіцієнта зчеплення.

При цьому можливий диференційований підхід до нормування коефіцієнта нерівномірності гальмівних сил коліс осі для різних категорій ДТЗ [80, 120].

Поряд з відміченими перевагами у стендових методів випробувань є ряд недоліків:

1. Основний з них, характерний для всіх методів стендових випробувань, це труднощі у вирішенні проблеми нормування двох і більше (в залежності від типу стенда) взаємопов'язаних і взаємодоповнюючих параметрів, відмічених раніше для методу дорожніх випробувань.

2. Результати випробувань ДТЗ у двох станах завантаження не завжди адекватні між собою і часто неадекватні результатам дорожніх випробувань (особливо у випадку випробувань ДТЗ у спорядженому стані).

3. Вплив на результат діагностування невідповідності режимів діагностування і експлуатації автомобілів. Початкова швидкість гальмування не відповідає реальним умовам для жодного з методів випробувань на стендах силового типу. На таких стендах, як правило, імітується швидкість обертання коліс в межах 2-3 км/год для вантажних автомобілів і автобусів і 3-5 км/год – для легкових, рідше – до 15 км/год, яка в процесі гальмування залишається практично сталою (додаток Б).

4. Методи, в яких застосовується сила інерції рухомого ДТЗ з застосуванням стендів площадкового типу (див. додаток Б), передбачають гальмування зі швидкості 10-15 км/год. Методи, в яких застосовується сила інерції крутних мас роликів і маховиків, дозволяють імітувати швидкість обертання випробовуваних коліс, рівну або близьку до початкової швидкості гальмування (до 80 км/год).

5. В умовах стендових випробувань тільки на інерційних стендах площадкового типу має місце динамічний перерозподіл нормальних складових реакцій в процесі гальмування. На решті стендів він відсутній або протікає в специфічних, відмінних від реальних умов формах.

6. Для всіх методів стендових випробувань опорні поверхні мають характеристики, відмінні від характеристик дорожнього покриття, особливо у роликових стендів. Ця обставина веде до невідповідності визначених на стенді максимальних гальмівних сил тим силам, які можуть бути досягнуті на дорожньому покритті. Крім того, відмінність характеристик викликає відмінності у втратах на кочення коліс по опорних поверхнях, які будуть змінюватись під впливом навантаження ДТЗ, динамічного перерозподілу нормальних реакцій, імітованої швидкості та інших факторів, які не відповідають один одному для різних методів.

7. Кількісна оцінка нерівномірності гальмівних сил коліс осі, забезпечувана методами стендових випробувань, в силу недоліків нормування не дозволяє оцінити ступінь її впливу на стійкість в процесі гальмування з врахуванням конструктивних параметрів автомобіля.

Висновки

Із порівняльного аналізу можна сформулювати висновок, що для умов експлуатації методи дорожніх випробувань менш прийнятні, не дивлячись на найбільшу достовірність одержуваних результатів. Це обумовлено наступними факторами:

– необхідністю наявності ділянки дороги визначеної довжини з заданими характеристиками, покриття якої необхідно підтримувати в задовільному стані незалежно від погодних і кліматичних умов;

– високими метрологічними вимогами до засобів вимірювань для визначення початкової швидкості ДТЗ, що значно їх подорожчує (тільки при визначенні ефективності гальмування за значеннями сповільнення і тривалості спрацьовування привода можна допустити зниження вимог до точності визначення початкової швидкості);

– високими метрологічними вимогами до обладнання для вимірювання сповільнення (відноситься до методичної складової похибки вимірювання);

– проблемами нормування і забезпечення адекватності результатів випробувань з оцінкою за декількома параметрами, а також для двох станів завантаження ДТЗ;

– існуючі методи дорожніх випробувань дозволяють вирішувати тільки першу задачу технічної діагностики, тобто, дати відповідь на питання про те, чи відповідають або ж не відповідають показники ефективності гальмування вимогам безпеки дорожнього руху. У випадку невідповідності визначити її причину без застосування інших методів і засобів неможливо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. ДСТУ 3649-97. Засоби транспортні дорожні. Експлуатаційні вимоги безпеки до технічного стану та методи контролю. – Введено вперше (зі скасуванням в Україні дії ГОСТ 25478-91) – К.: Держстандарт України, 1997. – 20 с.

2. Дмитриченко М.Ф., Левковець П.Р., Ткаченко А.М., Игнатенко О.С., Зайончик Л.Г. Транспортні технології в системах логістики – К.:Інформавтодор, 2007. – 676 с.

3. Павлов І.В., Чернега О.Ю. Методи покращення точності діагностики гальмівних систем автомобілів. // Журнал "Автомобільний транспорт". — №4, 2021. — С. 45–50.

Крещенецький Володимир Леонідович — канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: KVL1@meta.ua

Матвійчук Дмитро Миколайович — аспірант кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: matviichuk@gmail.com

Рудий Владислав Олександрович — студент групи 1АТ-23м факультету машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: rudyi@gmail.com

Kreshchenetskyi Volodymyr L. — Ph.D., Associate Professor of Automobiles and Transport Management Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: KVL1@meta.ua

Matviichuk Dmytro M. — post-graduate student of Automobiles and Transport Management Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: matviichuk@gmail.com

Rudyi Vladyslav O. — student of 1AT-23m group of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: rudyi@gmail.com

УДК 658

С. В. Цимбал
В. В. Варчук
М. Ю. Гуменчук

ХАРАКТЕРИСТИКА РИНКУ СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Соняшникова олія входить у п'ятірку товарів, які займають найбільшу частку в товарній структурі українського експорту, а загалом частка олій/жирів та насіння олійних культур (в яких перше місце належить соняшнику) за результатами 2021 року досягла 15%. Відповідно зниження цін було компенсоване збільшенням обсягів.

Ключові слова: соняшникова олія, перевезення товарів, обсяги експорту, тенденції ринку, планування, модернізація.

Abstract

Sunflower oil is among the five goods that occupy the largest share in the commodity structure of Ukrainian exports, and in general, the share of oils/fats and oilseeds (in which sunflower ranks first) reached 15% according to the results of 2021. Accordingly, the decrease in prices was compensated by an increase in volumes.

Keywords: sunflower oil, transportation of goods, export volumes, market trends, planning, modernization.

Вступ

Виробництво соняшникової олії – це одна з ключових галузей аграрного комплексу в Україні. За останні 15 років вона перетворилася на потужну індустрію, прибутковість якої постійно збільшується. Майже дві третини на ринку рослинної олії в Україні займає соняшникова олія, третина – тропічні олії, і зовсім невеликий відсоток (менше 10%) – інші види рослинних олій (оливкова, соєва, рапсова, лляна, гірчична). Протягом останніх декількох років спостерігається зростання врожайності соняшника в світі та, відповідно, збільшення виробництва соняшникової олії. Це призвело до поступового зниження світових цін на соняшникову олію, яке спостерігається з 2017 року. Водночас протягом 2020-2021 років падіння цін на соняшникову олію прискорилося і вони досягли найнижчого рівня з початку 2007 року. Вагомою причиною такої динаміки були рекордні врожаї, насамперед в Україні.

В Україні споживається всього 20% виробленої соняшникової олії, 80% поставляється на експорт. Це є унікальною особливістю українського ринку соняшникової олії.

Результати дослідження

Соняшникова олія входить у п'ятірку товарів, які займають найбільшу частку в товарній структурі українського експорту, а загалом частка олій/жирів та насіння олійних культур (в яких перше місце належить соняшнику) за результатами 2021 року досягла 15%. Відповідно зниження цін було компенсоване збільшенням обсягів.

Україна була і залишається лідируючою країною із виробництва та експорту соняшникової олії (рис. 1). За підсумками вересня-березня 2020/2021 маркетингового року виробництво соняшникової олії стрімко зросло та навіть побило рекордний рівень 2019/2020 маркетингового року на 1.5%. При цьому на українському ринку присутня доволі значна кількість виробників олії. Наявність значної конкуренції дає можливість збільшувати якість виробленої продукції.

Водночас за підсумками вересня-березня 2020/2021 маркетингового року відбулося значне зростання експорту соняшникової олії порівняно з відповідним періодом 2019/2020 – на 16.6%. Найбільшими країнами-імпортерами української соняшникової олії залишаються Індія (близько 40%), Китай та Нідерланди.

Однак, за останні півроку Індія скоротила імпорт українських рослинних масел відразу на 16% у порівнянні з аналогічним періодом минулого року. Пов'язано це з тим, що наразі серйозну конкуренцію українській соняшниковій олії на ринку Індії складає соняшникова олія з російського ринку.

Китай продовжує нарощувати імпорт олії – плюс 11% проти попереднього маркетингового року.

Ця цифра могла бути вище, якби не велика конкуренція з боку Росії (752,7 тис. тонн рослинної олії в цьому сезоні проти 227,7 тис. тонн в минулому).

В умовах дії зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, триває нарощування експорту соняшникової олії в європейські країни – до 32% від загального числа відправок. Основне зростання показали: Іспанія + 23%, Італія + 10%, Франція + 100%.

Але є ряд країн, які в цьому маркетинговому році показали негативну динаміку імпорту: Великобританія -15%, Португалія -61% і Греція -9%. Вперше українська партія соняшникової олії була експортована до Румунії.

В цілому перша п'ятірка країн покупців української олії виглядає так (рис. 2.9): Індія – 1 883 358 тонн (33,1% ринку); Китай – 968 124 тонн (17,0%); Нідерланди – 593 034 тонн (10,4%); Ірак – 487 335 тонн (8,6%); Іспанія – 484 100 тонн (8,5%).

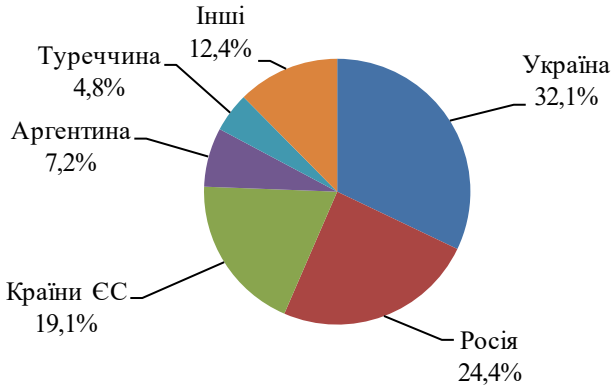

Рис. 1. Світові виробники соняшникової олії за результатами 2020/2021 маркетингового року

Однак, навіть при таких значних обсягах виробництва та експорту Україна не в змозі повністю впливати на світову цінову кон'юнктуру. У світовому виробництві для отримання рослинної олії використовуються насіння і плоди понад 100 культур. Частка соняшникової олії серед усіх рослинних олій займає четверте місце (за попередніми оцінками у 2019/2020 маркетинговому році вона складає 9.5%). Завдяки новітнім технологіям обсяг світового виробництва соняшникової олії останніми роками постійно збільшувався (за попередньою оцінкою, у 2019/2020 маркетинговому році він становитиме майже 20 млн. т), однак він залишається набагато меншим порівняно з обсягами виробництва пальмової та соєвої олій, які часто є замінниками соняшникової олії.

Перша шістка компаній лідерів серед експортерів соняшникової олії залишається незмінною і в цьому році. На частку шести найбільших компаній припадає майже 80% ринку. Але зростання кількості експортованої олії простежується не у кожної з компаній. Топ експортерів (всі види олії, без урахування контейнерів) виглядає так (рис. 2.10): Kernel – 1 467 219 тонн (25,8% ринку); Cofco – 944 232 тонн (16,6%); Bunge – 603 660 тонн (10,6%); Alfa Trading (Wilmar) – 575 074 тонн (10,1%); Cargill – 457 528 тонн (8,0%); Allseeds – 450 217 тонн (7,9%).

Вантажопотоки є відображенням транспортно-економічних зв'язків між країнами, регіонами, населеними пунктами, підприємствами. Вони являють собою найважливіший об'єкт вивчення, прогнозування та управління в логістиці.

Аналіз вантажопотоків нерозривно пов'язаний з аналізом товарних, транспортних та інформаційних потоків, стану і тенденцій ринку транспортних послуг. Знання характеристик вантажопотоків необхідно для вирішення основних завдань транспортного забезпечення логістики: планування розвитку та модернізації транспортної інфраструктури, вибору виду транспорту і технології транспортування, визначення параметрів транспортних засобів та їх необхідної кількості, маршрутизації перевезень, оцінки економічних характеристик транспортного процесу. Основними характеристиками вантажопотоку є:

- пункти (регіони) зародження і поглинання вантажопотоку, які визначають його напрямок. Пункти зародження вантажопотоку називають вантажоутворюючими, пункти поглинання – вантажопоглинаючими. Положення вантажоутворюючих і вантажопоглинаючих пунктів у транспортній мережі і відстань між ними багато в чому визначають вибір виду транспорту та технології транспортування. Транспортний зв'язок між двома пунктами часто називають напрямком перевезень;

- обсяг перевезень за одиницю часу. Залежно від цілей проведеної оцінки і доступних для аналізу даних обсяг перевезень може вимірюватися в тоннах, укрупнених вантажних одиницях (контейнерах, пакетах) або в характерних для даного вантажопотоку товарних одиницях. Якщо зародження вантажопотоків відбувається в обох пунктах, то напрямок з великим обсягом називається прямим, а напрямок з меншим обсягом – зворотним;

- структура вантажопотоку – склад вантажопотоку по видах вантажів. Знання структури вантажопотоку необхідно, насамперед, для оцінки можливості інтеграції переробки та перевезення вантажів, що формують вантажопотік на даному напрямку. Така інтеграція є одним з головних інструментів досягнення ефекту масштабу в транспортних системах. У ряді випадків вантажопотік структурується за видами транспорту або транспортним операторам, які виконують відповідні перевезення;

- нерівномірність вантажопотоку – характеристика, що відображає коливання вантажопотоку в часі. Знання нерівномірності вантажопотоку необхідно для оцінки необхідного резерву пропускної і провізної здатності транспортних систем, а також для правильного планування використання транспортних засобів і управління товарними запасами з урахуванням реальних можливостей транспорту;

- врівноваженість (збалансованість) вантажопотоку – характеристика, що відображає можливість зворотного завантаження транспортних засобів на даному напрямку перевезень. Для оцінки цієї характеристики використовується показник врівноваженості вантажопотоку, рівний відношенню обсягів, що перевозяться у прямому і зворотному напрямку. Ідеальний з точки зору організації перевезень випадок – рівність вантажопотоків прямого і зворотного напрямків зустрічається рідко. Щоб уникнути зниження ефективності транспортної системи при русі транспортних засобів з неповним завантаженням або без вантажу, застосовуються різні методи зрівноважування вантажопотоків.

Фахівці міжнародних організацій присвоїли Україні один з найбільших показників транзитності в Європі. Це свідчить про те, що Україна має значні потенційні можливості використання свого геополітичного становища в якості транзитеру транспортних потоків. Проте, незважаючи на такі потенційні можливості щодо використання наявного транзитного потенціалу України, він використовується неефективно. Найбільший за своїм транзитним потенціалом міжнародний транспортний коридор «TRACEKA» (204,35 млн. тонн), де транспортний потік проходить від Європи в Азію використовується лише на 15%; міжнародний транспортний коридор №3 (201,8 млн. тонн) використовується на 10,3%; міжнародний транспортний коридор №9 (100,1 млн. тонн) реалізований на 18%; міжнародний транспортний коридор №5 (38,4 млн. тонн) – на 29%.

Виходячи із цього, за оцінкою експертів свій коефіцієнт транзитності Україна використовує лише на 50-60%. Для прикладу ряд прибалтійських та європейських країн порівняно із невеликою площею та геополітичним розташуванням ефективно використовують свій транзитний потенціал. Зокрема, в Латвії транзитні доходи складають третину від валового національного продукту (територією держави перевозиться 90% вантажів транзитом), в Нідерландах частка транзиту в загальному обсязі експорту послуг складає більше 40%.

Висновки

За результатами дослідження ринку логістичних послуг, можна зробити висновок про його поступове відновлення після спаду в 2015 році. Разом з тим, результати першого кварталу 2021 року виявилися на 3,8% нижчі, ніж за аналогічний минулорічний період. Це свідчить про те, що ще не всі наслідки кризи подолані і багато негативних чинників продовжують діяти.

Спад на ринку міжнародних вантажних автоперевезень сприяв загостренню конкуренції між логістичними підприємствами. У боротьбі за замовника транспортні компанії пропонують гнучку систему тарифів, які залежать від характеру вантажу, дальності і терміновості перевезення, використовуваної техніки. Найбільший вплив на ціну перевезень надає вартість палива, на другому місці – валютна складова. Менші частки в тарифі займають зарплата персоналу і параметри інфляції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Застосування моделей і методів ергономіки і логістики в транспортних системах : монографія / [В. К. Доля, Ю. О. Давідіч, О. О. Лобашов та ін.] ; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : Видавництво «Лідер», 2016. – 332 с..

2. Є. Ю. Форнальчик. Моделювання транспортних потоків. Навчальний посібник / Є. Ю. Форнальчик, В. В. Гілевич, І. А. Могила. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2020. –216 с..

3. Богатчук, І. М. Організація автомобільних перевезень : методичні вказівки / І. М. Богатчук, М. М. Гнип. - Івано-Франківськ : ІФНТУНГ, 2018. – 57 с.

4. Яцківський Л.Ю., Зеркалов Д.В. Загальний курс транспорту: Навчальний посібник. Книга Київ. 2-е вид: Центр навчальної літератури, 2016. – 608 с.

Цимбал Сергій Володимирович — канд. техн. наук, доцент, завідувач кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tsymbal_s_v@ukr.net

Варчук В'ячеслав Володимирович, — асистент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vyacheslav2020varchuk@gmail.com

Гуменчук Михайло Юрійович — студент групи 1ТТ-23м факультету машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: humenchuk@gmail.com

Tsymbal Serhii V. — Ph.D., Associate Professor, Head of Department of Automobiles and Transport Management Department, Vinnitsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tsymbal_s_v@ukr.net

Varchuk Vyacheslav V., — assistant of Car and Transport Management Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vyacheslav2020varchuk@gmail.com

Humenchuk Mykhailo Y. — student of 1TT-23m group of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: humenchuk@gmail.com

УДК 656.01

С. В. Цимбал
В. С. Глиняний
М. Р. Якименко

ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ І КОНТРОЛЮ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Сьогодні як ніколи актуальні завдання збільшення об'ємів перевезень, підвищення економічної ефективності діяльності численних вітчизняних вантажних і пасажирських перевізників і експедиторів. За своєю суттю транспортна логістика як нова методологія оптимізації і організації раціональних вантажопотоків, і обробки в спеціалізованих логістичних центрах дозволяє забезпечувати підвищення ефективності таких потоків, зниження непродуктивних витрат, а транспортникам – бути сучасними, максимально відповідати запитам все більш вимогливих клієнтів і ринку.

Ключові слова: автомобільний транспорт, перевезення, ефективність, оптимальні маршрути, організація руху.

Abstract

Today, the tasks of increasing transportation volumes, increasing the economic efficiency of the activities of numerous domestic freight and passenger carriers and forwarders are more relevant than ever. In essence, transport logistics as a new methodology for optimizing and organizing rational cargo flows and processing in specialized logistics centers allows for increasing the efficiency of such flows, reducing unproductive costs, and for transporters to be modern, maximally meeting the demands of increasingly demanding customers and the market.

Keywords: road transport, transportation, efficiency, optimal routes, organization of traffic.

Вступ

Автомобільний транспорт, вид транспорту, що здійснює перевезення вантажів і пасажирів по безрейкових шляхах. Основні сфери доцільного застосування автомобільного транспорту, що все більш розширюються, – розвезення і підвезення вантажів до магістральних видів транспорту, перевезення промислових і сільськогосподарських вантажів на короткі відстані, внутрішньоміські перевезення, перевезення вантажів для торгівлі і будівництва, можливість доставки вантажів «від дверей до дверей». На дальні відстані автомобільний транспорт перевозить швидкопсувні, особливо цінні, що потребують швидкої доставки, незручні для перевантаження іншими видами транспорту вантажі. Нині без автомобільного транспорту неможлива діяльність жодної галузі господарства.

Результати дослідження

Концентрація автомобілів в великих транспортних підприємствах зробила можливим не тільки збільшувати частку участі автомобільного транспорту в перевезеннях, але і постійно удосконалювати транспортний процес, вводити прогресивні методи перевезень (централізовані за системою тягових «плечей», широке застосування контейнерів, піддонів і тому подібне), покращувати транспортно-експедиційне обслуговування, скорочувати нераціональні перевезення, організовувати прямі перевезення вантажів від виробника до споживача.

Під оперативним управлінням перевізним процесом розуміється реалізація функцій, що забезпечують вирішення транспортних проблем протягом змінно-добового періоду по окремих елементах технологічного процесу перевезень. Оперативне управління направлене на виконання поточних планів перевезень. Тут і далі вдосконалення системи управління і контролю буде висвітлено в світлі диспетчерського регулювання транспортно-технологічного процесу.

Оперативне регулювання виявляється в розробці управлінських дій на перевізний процес з метою утримання його в рамках заданого плану. З цієї причини необхідний постійний контроль за ходом перевізного процесу – диспетчерування, за допомогою мобільних і інших засобів зв'язку.

Індивідуальний мобільний радіозв'язок набув найбільшого поширення у фірмах і компаніях, що використовують парк вантажівок або комерційних автомобілів. Водіям необхідний зв'язок з координаційною групою (центральним офісом). До недавнього часу кожна компанія була вимушена організовувати свою власну систему радіозв'язку, встановлювати свою власну центральну станцію і приймачі в автомобілях. Для перевезень в межах міста і його околиць створення і експлуатація такої системи обходилася дорого, але в розумних межах.

Зараз користувачі індивідуальних систем радіозв'язку об'єднуються в закриті групи користувачів. Користувачі кожної такої групи дістають доступ до одних і тих же частот, магістральних ліній і радіостанцій, які забезпечують потрібну зону дії. Зазвичай, доступ до телефонної мережі відсутній. З економічної точки зору закриті призначені групи користувачів найбільше відповідають для організації зв'язку з використовуваним парком автомобілів.

Мобільний радіозв'язок можна організувати як в цивільному діапазоні, на частоті 27 Мгц, так і професійному, на частотах 160 Мгц або 400 Мгц (чим вище частота, тим краще якість зв'язку). Для зручності абонента можна спроектувати 2-х і більш зонову систему обслуговування, тобто з'являється можливість так організувати зв'язок, щоб прийом сигналу здійснювався в різних районах, а вся інформація передавалася через єдиний комутатор. Схематично це виглядає таким чином (рис. 1).

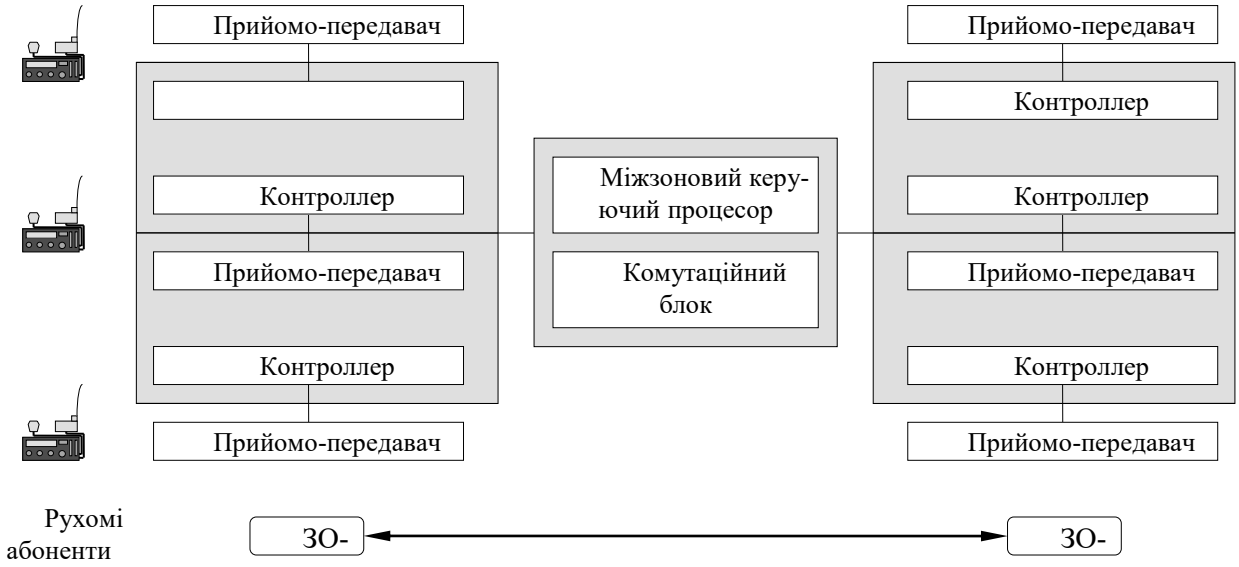

Рис. 1. Структура двохзонової системи зв'язку

Розглянувши традиційну технологію передачі інформації при управлінні перевезеннями, можна зробити висновок: зв'язок з водієм і обмін інформацією можливий тільки після його прибуття у вузловий пункт. Відомо, що умови автотранспортного процесу досить динамічні і є певна вірогідність виникнення форс-мажорних обставин. Далі, враховуючи кримінальну обстановку на вітчизняних дорогах в сукупності з іншими зовнішніми чинниками, ми не маємо стовідсоткової гарантії прибуття транспортного засобу в призначений пункт. Тому стає очевидним, що оперативний зв'язок з водієм, що знаходиться на лінії, просто необхідний.

Через неможливість постійного, централізованого контролю за роботою рухомого складу на лінії важливе значення для організації управління процесом перевезень вантажів має автоматизація системи збору первинної інформації про роботу автомобілів. Автоматизований збір первинної інформації про роботу вантажних автомобілів здійснюється тахографами – пристроями для вимірювання числа оборотів двигуна. Тахограф встановлюється на приладовому щиті автомобіля і об'єднує спідометр з лічильником пробігу, тахометр, годинник і пристрій для запису на спеціальному диску параметрів роботи автомобіля.

Наявність постійних вантажопотоків зумовлює організацію регулярного руху рухомого складу по заздалегідь розроблених маршрутах перевезень. Маршрутом називається шлях проходження рухомого складу по трасі між вантажоутворюючими і вантажоприймаючими пунктами. Відстань між почат-

ковим і кінцевим пунктом перевезення називається довжиною маршруту Lм.

Вибір і складання маршрутів руху повинні відповідати наступним вимогам: максимально продуктивно використовувати пробіг рухомого складу по всьому маршруту; забезпечувати повне завантаження рухомого складу, що працює на маршруті; час одного обороту рухомого складу на маршруті не повинен перевищувати часу однієї зміни роботи водіїв; організація руху по можливості по найкоротшій відстані; можливість організації диспетчерського керівництва і контролю за перевезеннями; забезпечувати мінімальні нульові пробіги; виключити можливість зустрічних однорідних перевезень; добиватися виконання перевезень мінімальною кількістю рухомого складу; дотримувати встановлені правила безпеки руху.

Вибір маршрутів руху залежить перш за все, від територіального розташування вантажоутворюючих і вантажоприймаючих пунктів, відстані між ними, величини вантажопотоку і вживаного типу рухомого складу. Робота рухомого складу по заздалегідь складених раціональних маршрутах спрощує оперативне планування, забезпечує регулярність перевезень, сприяє підвищенню продуктивності рухомого складу і ефективності перевезень.

Висновки

За допомогою запропонованої методики здійснюється оцінка системи дільничного (плечового) руху, при цьому автомобільна лінія ділиться на ряд ділянок, на кожному з яких діє окремих парк сідельних тягачів, що їздять тільки в межах своєї ділянки, а напівпричепи слідують з вантажем від початку до кінця обслуговуваного вантажного потоку, на стиках двох суміжних ділянок вони передаються тягачам наступної ділянки і так далі. Передача напівпричепів здійснюється на спеціально влаштованих переціпочних пунктах (переціпочних майданчиках), а у вузлових пунктах або при значному вантажообігу на лінії для цих цілей організовуються автомобільні станції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Форнальчик Є. Ю. Моделювання транспортних потоків. Навчальний посібник / Є. Ю. Форнальчик, В. В. Гілевич, І. А. Могила. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2020. – 216 с.

2. Богатчук, І. М. Організація автомобільних перевезень : методичні вказівки / І. М. Богатчук, М. М. Гнип. – Івано-Франківськ: ІФНТУНГ, 2018. – 57 с.

3. Яцківський Л.Ю., Зеркалов Д.В. Загальний курс транспорту: Навчальний посібник. Книга Київ. 2-е вид: Центр навчальної літератури, 2016. – 608 с.

Цимбал Сергій Володимирович — канд. техн. наук, доцент, завідувач кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tsymbal_s_v@ukr.net

Глиняний Віктор Сергійович — аспірант кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: hlynianyi@ukr.net

Якименко Максим Русланович — студент групи 1ТТ-23м факультету машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: atm.kafedra@gmail.com

Tsymbal Serhii V. — Ph.D., Associate Professor, Head of Department of Automobiles and Transport Management Department, Vinnitsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tsymbal_s_v@ukr.net

Hlynianyi Viktor S. — post-graduate student of Automobiles and Transport Management Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: hlynianyi@ukr.net

Yakymenko Maksym R. — student of 1TT-23m group of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: atm.kafedra@gmail.com

УДК 67.02

С. В. Цимбал
А. В. Дмитрієва
В. М. Антонюк

ПОКРАЩЕННЯ ПАЛИВНОЇ ЕКОНОМІЧНОСТІ ЛЕГКОВИХ АВТОМОБІЛІВ З ДИЗЕЛЬНИМИ ДВИГУНАМИ, ОБЛАДНАНИМИ СИСТЕМОЮ ЖИВЛЕННЯ COMMON RAIL

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Представлено процес покращення паливної економічності легкових автомобілів з дизельними двигунами, обладнаними системою живлення Common Rail, з метою вирішення проблеми екологічного контролю автотранспортних засобів та зменшення негативного впливу викидів на довкілля.

Ключові слова: екологічність, викиди, автомобільний транспорт, методики вимірювання, система Common Rail.

Abstract

The process of improving the fuel efficiency of passenger cars with diesel engines equipped with a Common Rail power system is presented, in order to solve the problem of environmental control of motor vehicles and reduce the negative impact of emissions on the environment.

Keywords: environmental friendliness, emissions, road transport, measurement methods, Common Rail system.

Вступ

Проблеми екологічного контролю АТЗ, зменшення негативного впливу викидів на довкілля потребують спільних зусиль фахівців різних галузей: автовиробників, приладобудівників, метрологів, спеціалістів по технічному обслуговуванню і ремонту автомобілів, екологів. Враховуючи напрям по гармонізації європейського законодавства в Україні стандарти ДСТУ 4276-04 і ДСТУ 4277-04 потребують модернізації і корегування.

З урахуванням досвіду країн з значним рівнем автомобілізації і відповідного існуючого у цих країнах нормативно-методичного забезпечення, в Україні бажано створити низку нормативних стандартів і керівних документів. Зокрема мова може йти про: нормування рівнів викидів забруднювальних речовин у відпрацьованих газах АТЗ; вимоги до метрологічних характеристик засобів вимірювання, методик вимірювання, сфери їх використання, форми протоколів; зміни в Правила дорожнього руху України і проведення технічного огляду та контролю стану АТЗ, в частині методики перевірки екологічних параметрів АТЗ, заборони експлуатації АТЗ при екологічній невідповідності та переліку приладів, які застосовуються для цих перевірок.

Результати дослідження

З врахуванням нинішніх умов експлуатації автомобільного транспорту з дизельними агрегатами необхідно суворо контролювати стан елементів живлення двигуна, особливої уваги потребують саме паливні форсунки і відповідальний за їхню роботу елемент – клапан мультиплікатор. Зрозуміло що звичайний автовласник, чи підприємство яке має в своєму складі дизельну техніку, ніяк не в змозі оцінювати стан цих елементів. В цьому випадку необхідно періодично перевіряти автомобілі в спеціалізованих сервісних центрах на предмет виявлення дефектів в системі живлення. СТО, що розглядається в даній дипломній роботі, надає послуги по ремонту та обслуговуванню дизельних систем а тому числі і системи Common Rail.

Після перевірки системи Common Rail та двигуна в цілому, за допомогою комп’ютерної діагностики, у випадку виявлення дефектів в роботі форсунки, приймається рішення щодо її демонтажу та подальшої діагностики і ремонту.

В даному випадку форсунка демонтується з двигуна автомобіля та поступає в дільницю ремонту паливної апаратури.

1. Зовнішнє миття форсунки. Проводиться мийка зовнішньої частини форсунки в ультразвуковій ванні, при цьому електромагніт в ванну не занурюється щоб уникнути його пошкодження. У випадку сильного забруднення корпусу його необхідно попередньо кілька годин потримати в ванні з хімічним очищувачом, а потім відмити водою під високим тиском.

2. Вхідний контроль. В першу чергу візуально оцінюємо стан корпуса форсунки і обов'язково штуцерів високого тиску на предмет тріщин, прогорівших стінок, пошкодженої різьбової частини і т.п. Після візуальної оцінки проводимо вхідний контроль форсунки на стенді, який використовуємо для створення тиску, а сигнал на електромагнітний клапан інжектора подаємо від приладу Common Rail Tester (рис. 1). Підбираємо необхідний адаптер і встановлюємо на нього форсунку. Для стандартної перевірки гідрощільності форсунки задаємо середню тривалість сигналу і високу частоту спрацьовування форсунки, а для контролю стану розпилювача, стану забитості або розмитості розпилюючих отворів необхідно вибрати довгий сигнал з низькою частотою спрацьовування форсунки [1].

Рис. 1 – Прилад для перевірки форсунок Common Rail Tester

3. Розбирання форсунки, контроль заводських параметрів. Розбираємо форсунку. Для проведення цієї операції використовується спеціально спроектований зажимний пристрій, який дозволяє розбирати і складати будь-яку форсунку дизельних двигунів з беспосереднім впорскуванням палива (рис 2).

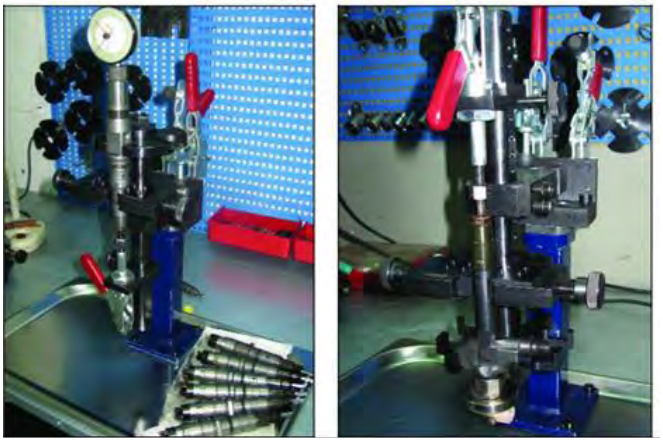

Рис. 2 – Зажимний пристрій для ремонту дизельних форсунок

Після встановлення форсунки на стенд відкручуємо гайку розпилювача, знімаємо з вертикальної стійки осьовий зажим, встановлюємо на місце розпилювача адаптер з індикатором і контролюємо хід голки розпилювача.

4. Контроль зносу деталей форсунки. Стан основних внутрішніх деталей форсунки – розпилювача, клапана мультиплікатора, пілотного плунжера – необхідно ретельно контролювати з метою визначення можливості їх подальшого використання. Проводимо перевірку цих деталей в кілька етапів. Спочатку для контролю стану сідла клапан мультиплікатор з новим шариком встановлюємо в пнев-

матичний тестер, подаємо під тиском стиснене повітря і оцінюємо зношення сідла по інтенсивності виникнення повітряних бульбашок в контрольній камері приладу.

5. Для притирання сідла мультиплікатора використовується спеціальний «Станок для притирання», який складається з двох горизонтально розташованих станин. Основою станка служить нижня нерухома станина розміщена на трьох опорних ніжках. В станині розміщений електродвигун з прямим приводом до відцентрового патрону, на підшипниках кочення, в який вставляється сідло мультиплікатора. Для роботи станка необхідне джерело живлення з межами регулювання від 10 до 30 вольт, струм споживаний притиром знаходиться в межах 2-4 ампера, тому в якості джерела живлення, можна використовувати недорогий зарядний пристрій для автомобільних акумуляторів. Верхня станина рухається вниз по двох вертикально розташованих салазках, для обмеження ходу притира на салазках встановлені обмежуючі пружини. В верхній станині розміщений шпиндель для закріплення притира мультиплікатора.

6. Аналіз існуючих заводських аналогів станка для притирання. Основною перевагою даного станка є його дешевизна у випадку самостійного виготовлення (5-7 тис. грн.) та водночас функціональність на рівні з заводськими аналогами. Для порівняння наведено приклад заводського станка Adduswin T0030 вартістю 32 тис. грн. та станка МР-250 вартістю 55 тис.грн.[2]. Перед початком притирання клапан мултиплікатор вимивається в ультразвуковій ванні, з метою видалення мілких абразивних частинок в зоні притирання. Клапан мультиплікатор встановлюють в відцентровий патрон. На поверхню яка притиратиметься наноситься спеціальна абразивна паста. Після запуску станка для притирання і набору робочих обертів відцентровим патроном, на сідло клапана мультиплікатора, яке було попередньо змащене пастою для притирання, з невеликим зусилям притискається притир. В результаті цього процесу - нанесена паста та притир поступово в декілька етапів, з візуальним контролем стану сідла під мікроскопом, відновлюють та полірують робочу поверхню сідла клапана мультиплікатора. Для порівняння наведено зношене сідло мультиплікатора, яке підлягає відновленню, та результат після притирання робочої поверхні сідла мультиплікатора. Після притирання сідла мультиплікатора оцінюємо стан пілотного плунжера. Якщо форсунка вже була в ремонті, і поверхня цієї деталі піддавалась «відновленню» за допомогою нанесення хрому, то повторно використовувати пілотний плунжер неможна, так як саме хром, частіше ніж паливо, є причиною виходу з ладу і заклинювання пілотного плунжера в клапані мультиплікаторі. 7 Складання та тестування форсунок

Після очищення корпуса і внутрішніх деталей в ультразвуковій мийці, проводимо збирання форсунки в зворотньому порядку, починаючи з сторони електромагніту. Під час процесу збирання проводимо всі регулювання встановлених розмірів і зазорів, які для даної форсунки регулюютья в діапазонах:

- тисячна доля міліметра – для ходу шарикового клапана і магнітного зазору;
- сотих долях міліметра – для ходу голки розпилювача.

Після збирання проводимо перевірку роботоздатності форсунки за допомогою стенду для перевірки форсунок і модулятора сигналів Common rail tester. Мета перевірки впевнитись, що форсунка справна, працює на всіх тестових режимах і при збиранні не було допущено ніяких помилок.

Висновки

Сучасний етап розвитку паливоподаючої апаратури для дизелів характеризується розробкою і застосуванням акумуляторних систем подачі палива з електронним управлінням. Аналіз сучасного стану дизелебудування показує, що галузь останні 10-15 років перебуває в процесі швидкого розвитку. І для правильного підходу до ремонту чи обслуговування дизеля, важливо розуміти суть процесів, які відбуваються в ньому. В найближчому майбутньому автомобілі з гібридними установками та електромобілі витіснять дизельні автомобілі. Але допоки ці транспортні засоби дозволені законодавствами різних держав, враховуючи вимоги до екологічності місцевості, виникає потреба в їхньому якісному обслуговуванні, і забезпеченні норм токсичності у вихлопних газах, завдяки контролю відповідальних за це елементів, а саме паливного насоса високого тиску та паливних форсунок. В паливних форсунках фірми Bosch найвразливішим елементом є клапан мультиплікатор, в якого зношення робочої поверхні призводить до зниження робочого тиску в форсунці та погіршенню розпилювання палива, що в свою чергу призводить до підвищення токсичності відпрацьованих газів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрусенко С.І. Технології підвищення ефективності виробничо-технічної бази підприємств автомобільного транспорту: [Навчальний посібник] / Андрусенко С.І., Бугайчук О.С. – К.: «Медінформ», 2017. – 212 с.

2. Волков В.П. Інформаційні системи моніторингу технічного стану автомобілів / В.П. Волков, І.В. Грицук, Ю.В. Волков [та інш.]; – Харків: ХНАДУ, 2018. – 300 с.

3. Кукурудзяк Ю.Ю. Метод автоматизованого діагностування системи запалювання та системи керування автомобільним двигуном. Монографія / Кукурудзяк Ю.Ю., Ребедайло В.М. – Вінниця: ВНТУ, 2010. – 143 с.

4. Митрофанов О. С. Основи експлуатації, обслуговування та ремонту двигунів внутрішнього згоряння: навч. посіб. / О. С. Митрофанов, А. Ю. Проскурін. – Миколаїв: видавець Торубара В.В., 2018. – 152 с.

Цимбал Сергій Володимирович, канд. техн. наук, доцент, завідувач кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: tsymbal_s_v@ukr.net

Дмитрієва Алла Володимирівна, інженер кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: dmitrieva1963@ukr.net

Антонюк Володимир Миколайович, студент групи 2АТ-23м факультету машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: atm.kafedra@gmail.com

Tsymbal Serhii V., Ph.D., Associate Professor, Head of Department of Cars and Transport Management Department, Vinnitsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tsymbal_s_v@ukr.net

Dmytriieva Alla V., engineer of Cars and Transport Management Department, Vinnitsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: dmitrieva1963@ukr.net

Antoniuk Volodymyr M., student of 2TT-23m group of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: atm.kafedra@gmail.com

УДК 656.02

С. В. Цимбал
Р. В. Мельник
В. В. Кушнір

АНАЛІЗ ТРАНСПОРТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ СХЕМИ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ВАНТАЖІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Транспорт є однією з ключових галузей будь-якої держави, найважливішим фактором ефективного розвитку економіки. Становлення ринкових економічних відносин посилює цю роль транспорту, так як при його безпосередній участі формуються регіональні товарні ринки. Стає більш актуальною головне завдання транспорту – прискорення обороту матеріальних цінностей, доставки готової продукції, перевезення людей, це прямо зачіпає економічні інтереси як виробників, так і споживачів.

Ключові слова: транспортно-дорожній комплекс, міжнародні перевезення, зовнішньоекономічна діяльність, екологічні стандарти.

Abstract

Transport is one of the key industries of any state, the most important factor in the effective development of the economy. The formation of market economic relations strengthens this role of transport, since with its direct participation regional commodity markets are formed. The main task of transport is becoming more relevant - accelerating the turnover of material assets, delivering finished products, transporting people, this directly affects the economic interests of both producers and consumers..

Keywords: transport and road complex, international transportation, foreign economic activity, environmental standards.

Вступ

Головне завдання системи надання послуг з міжнародних перевезень вантажів транспортом є підвищення ефективності її функціонування за рахунок подальшої оптимізації її структури, широкого застосування сучасних організаційних форм і технологій, удосконалення правових норм і підвищення ролі керівних органів системи, які повніше відповідатимуть вимогам ринку послуг.

Технологія визначає ефективну чергу виконання відповідних операцій, із зазначенням їх тривалості, послідовності, обладнання яке використовується, витрат матеріалів та праці. Метою розробки технології є забезпечення найбільшої доцільності і економічності операцій у заданих конкретних умовах і обмеженнях. Технологія та організація транспортного процесу повинні забезпечити додержання встановлених законоположень, виконання чинних правил технічної експлуатації видів транспорту, своєчасне виконання перевезень.

Результати дослідження

Відповідно до вимог ЄУТР, український перевізник повинен мати і пред'являти для контролю тахограми за поточний тиждень та останній день попереднього тижня, під час якого водій керував транспортним засобом. При цьому цей останній робочий день може бути не лише за попередній тиждень, тобто 7 днів, а два-три тижні, місяць-два назад. Водій, який не керував автомобілем на протязі деякого часу, повинен на підприємстві отримати тахограму за останній день, під час якого він керував автотранспортним засобом до перерви в роботі. На період відпочинку (або перерви в роботі) на підприємстві відповідальний працівник надає водію довідку про перерву („жовту" тахошайбу), водій починає перевезення по тахошайбі, яка буде наступною після відпочинку та першою робочою в зміні поточного тижня. Бажано оформлювати довідку про відпочинок. При під'їзді до кордону і необхідності очікування в черзі, водій повинен переконатись у тому, що час перебування за кермом не перевищує 9-10 годин на добу, та не більше ніж шосту зміну на першому тижні роботи. Якщо в даному випадку перебільшень немає, потрібно тахограф перевести в режим „інша робота" (молотки); режим „щотижневий відпочинок" непотрібен. Час на тахо-

шайбах фіксується український. Доставка вантажів автомобільним транспортом у автомобільному сполученні, дуже складний та багатогранний процес, який включає в себе дуже велику кількість різноманітних дій та операцій. Проте визначити їх всі є задачею досить складною і не дуже потрібною, тому далі розглянуто основні транспортно-технологічні етапи доставки вантажу, які пов'язані безпосередньо з процесом перевезення вантажу (рис. 1).

Рис. 1. Транспортно-технологічна схема доставки вантажів у міжнародному сполученні

Подача автотранспортних засобів є початковим етапом перевезення вантажів автомобільним транспортом у міжнародному сполученні і входить в обов'язки перевізника.

Питання щодо підготовки та подачі транспортних засобів для перевезення у міжнародному сполученні не регулюються міжнародними нормами, тому перевізник має керуватися нормативно-правовими актами національного законодавства, а саме: Законом України "Про транспорт", "Про автомобільний транспорт", Статутом автомобільного транспорту України та Правилами перевезень вантажів автомобільним транспортом в Україні.

Згідно статті 20 Закону України "Про автомобільний транспорт", до транспортних засобів та частин до них ставляться відповідні вимоги. Так конструкція та технічний стан транспортних засобів, а також їх частини мають забезпечувати: безпеку людей, які користуються транспортними засобами чи беруть участь у дорожньому русі; відповідати нормам щодо викидів забруднювальних речовин, парникових газів, електромагнітних завад, рівню шуму та інших чинників негативного впливу на людину та довкілля; запобігати пошкодженню транспортними засобами доріг та їх облаштування;захист від незаконного використання транспортних засобів та запобігання пошкодженню вантажів; відповідати іншим вимогам законодавства.

Транспортні засоби та частини до них повинні відповідати вимогам конструкторської і нормативної документації та мати маркування для їх ідентифікації.

До міжнародних перевезень вантажів допускаються транспортні засоби на які є документи, що підтверджують їх відповідність вимогам щодо безпеки дорожнього руху, екологічної безпеки та енергозбереження країн, на територію яких передбачено в'їзд, ліцензійна картка, а також національні реєстраційні документи, документи стосовно страхування, номерні та розпізнавальні знаки.

Конструкція та технічний стан транспортних засобів, які використовуються при виконанні міжнародних перевезень, мають відповідати вимогам законодавства України та іноземної держави, дозвіл на проїзд територією якої одержав власник транспортного засобу.

Транспортні засоби повинні бути сконструйовані таким чином, щоб всі порожнисті простори, як відділення, резервуари або інші місця, в яких можуть міститися вантажі, були легко доступні для митних оглядів.

Рухомий склад повинен бути справний як у технічному так і у комерційному відношенні. Під першим розуміється відповідність правилам технічної експлуатації рухомого складу і правилам дорожнього руху. Під другим – такий стан рухомого складу, який забезпечує схоронність вантажу при перевезенні і придатність для перевезення даного вантажу.

Якщо ж говорити про зобов'язання, то зобов'язання перевізника полягає у приведенні у відповідний технічний та комерційний стан рухомий склад, а обов'язок відправника – в наданні необхідних матеріалів і пристосувань необхідних для навантаження і перевезення вантажу.

Правильно обраний рухомий склад як у технічному так і комерційному відношенні, є одним із основних чинників які впливають на якість перевезень, оскільки від цього залежать такі показники як швидкість та своєчасність доставки, схоронність та цілісність вантажу та інші показники.

Паралельно процесу доставки вантажу, зобов'язання по якому лежать на перевізнику, йде процес підготовки вантажу до перевезення. Зобов'язання по ньому лежить на вантажовідправнику. Цей процес включає формування вантажних місць та пакетів, пакетування та маркування вантажу, та деякі інші процеси. Також вантажовідправник повинен забезпечити наявність всіх необхідних для навантаження пристроїв та механізмів.

Етапи навантаження та розвантаження вантажу доцільно розглянути разом. Питання пов'язані з виконанням вантажно-розвантажувальних робіт при перевезенні вантажів у автомобільному сполученні не регламентується в КДПВ. Тому сторонам перевізного процесу слід керуватися нормами національного законодавства.

Обов'язки по навантаженню і розвантаженню вантажів покладаються на відправника (по навантаженню) або на одержувача (по розвантаженню) або за погодженням сторін на перевізника, у випадках, коли у нього є навантажувально-розвантажувальні засоби.

Вантаження на автотранспортні засоби вантажів здійснюється з дотриманням умов, що забезпечують схоронність вантажів і найбільш раціональне використання вантажопідйомності і місткості транспортного засобу. Організація вантажно-розвантажувальних робіт повинна бути такою, щоб транспортний засіб знаходився під навантаженням і розвантаженням мінімальний час.

Якщо навантаження в транспортний засіб здійснюється засобами відправника, водій перевізника повинен наглядати і вимагати безумовного виконання установлених правил навантаження. Вантаж необхідно укладати рівномірно по площі підлоги транспортного засобу. Можливість зрушення, падіння або пошкодження вантажу під час перевезення повинно бути виключено.

Розподіл обов'язків по виконанню навантажувально-розвантажувальних робіт залежить від місця навантаження і розвантаження, тобто на чиїй території відбувається навантаження (розвантаження) вантажів.

Відповідно до статті 52 Статуту, відправник зобов'язаний до прибуття автомобіля під навантаження підготувати вантаж до перевезення (затарити, відгрупувати по одержувачах, заготовити товарно-транспортні документи, перепустки на право проїзду до місця навантаження та на право вивозу вантажу), з тим щоб забезпечити раціональне використання рухомого складу і цілість вантажу на шлях слідування. При пред'явленні вантажів у тарі або упаковці і штучних вантажів дрібними відправками відправник зобов'язаний завчасно замаркувати кожне вантажне місце відповідно до Правил.

Вантаження вантажів на автомобіль, закріплення укриття і зав'язування вантажів здійснюється відправником, а вивантаження вантажу з автомобіля, зняття кріплень і покриттів одержувачів.

Перевізник може за погодженням з відправником або одержувачем прийняти на себе навантаження і розвантаження вантажів.

Висновки

Характеристика стану галузі транспорту показала, що транспортні підприємства України у 2021 році збільшили перевезення вантажів порівняно з 2020 роком на 8% – до 674,5 мільйона тонн, а скоротили перевезення пасажирів на 4% – до 4,26 мільярда осіб. Транспортні підприємства України в 2022 році скоротили перевезення вантажів у порівняні з 2021 роком на 16,5% – до 229 мільйонів тонн, а перевезення пасажирів також – на 43,7%, до 1,012 мільярда людей. Проведений аналіз виявив наступні моменти: такі показники, як товарообіг, обсяги імпорту, пов'язані із збільшення замовлень на перевезення вітринного обладнання, що зображує великий попит в даному обладнанні та свідчить про ефективну роботу підприємства із замовниками транспортних послуг.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дмитриченко М. Ф. Міжнародні перевезення: навч. Посібник / М. Ф. Дмитриченко, І. А. Віковач, І. Л. Самсін, Р. В. Зінько. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2012. – 308 с.

2. Кунда Н.Т. Організація міжнародних автомобільних перевезень / Н.Т.Кунда – Видавничий Дім «Слово», 2010 – 462 с.

3. Левковець П.Р. Міжнародні перевезення і транспортне право // П.Р. Левковець, В.С. Марунич, А.М. Ткаченко, О.С. Ігнатенко, О.В. Канарчук // Навчальний посібник: 3-є видання, виправлене та доповнене. – К.: Арістей, 2006. – 416 с.

4. Прокудін Г.С. Моделі і методи оптимізації перевезень у транспортних системах / Г.С. Прокудін // Монографія. – К.: НТУ, 2006. – 224 с.

Цимбал Сергій Володимирович — канд. техн. наук, доцент, завідувач кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tsymbal_s_v@ukr.net

Мельник Руслана Володимирівна — аспірант кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ruslaaana69@gmail.com

Кушнір Валентин Володимирович — студент групи 1ТТ-23м факультету машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: atm.kafedra@gmail.com

Tsymbal Serhii V. — Ph.D., Associate Professor, Head of Department of Automobiles and Transport Management Department, Vinnitsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tsymbal_s_v@ukr.net

Melnyk Ruslana V. — post-graduate student of Automobiles and Transport Management Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ruslaaana69@gmail.com

Kushnir Valentyn V. — student of 1TT-23m group of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: atm.kafedra@gmail.com

УДК 656.1

С. В. Цимбал
О. В. Цимбал
М. М. Каплун

ВПЛИВ ТЕХНІКО-ЕКСПЛУАТАЦІЙНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НА ТЕХНІЧНУ ГОТОВНІСТЬ АВТОТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

На сучасному етапі розвитку автомобільного транспорту, виходячи з неможливості швидкого відновлення зношеного автомобільного парку, важливим і актуальним завданням є підвищення технічної готовності автотранспортних засобів і ефективності їх використання. Одним з основних напрямків вирішення цього завдання є облік технічної готовності при плануванні етапів і обсягів технічного обслуговування.

Ключові слова: автомобільний транспорт, зношення, залишковий ресурс, технічне обслуговування.

Abstract

At the current stage of development of road transport, based on the impossibility of quickly restoring a worn-out vehicle fleet, an important and urgent task is to increase the technical readiness of vehicles and the efficiency of their use. One of the main directions for solving this problem is to take into account technical readiness when planning the stages and volumes of technical maintenance.

Keywords: road transport, wear and tear, residual life, maintenance.

Вступ

Актуальним є вдосконалювання методів моніторингу умов експлуатації АТЗ і розробка методів врахування їхньої зміни при плануванні етапів технічного обслуговування. Підвищення конкурентоспроможності будь-якого автотранспортного підприємства нерозривно пов'язане з необхідністю широкого впровадження ресурсозаощаджувальних технологій. Основним напрямком розв'язання цього завдання є підвищення ефективності використання АТЗ.

Існуючі результати досліджень залишкового ресурсу машин автомобільного транспорту зазвичай вказують на істотну розбіжність з їхнім технічним станом і важливість впливу зміни значень умов експлуатації на статистику виконання непланових ремонтів АТЗ.

Результати дослідження

В сучасних умовах необхідно враховувати, що замість постійних розрахункових навантажень на АТЗ діє розподіл навантажень з деякою щільністю ймовірності. У випадку експлуатації автотранспорту з неоднаковими навантаженням і умовами використання ресурсу є істотний розкид параметрів кривої розподілу наробітку до відмови. Оскільки така залежність є функцією як робочих якостей, так і умов експлуатації, підвищення ефективності від застосування методів оптимізації витрат на експлуатацію й ремонт можливе лише при використанні засобів контролю над зміною параметрів закону розподілу ймовірності відмови АТЗ.

Експлуатація і відновлення робочих характеристик є невід'ємною частиною життєвого циклу АТЗ. Ресурс автотранспортних засобів є функцією характеристик, закладених на стадії проектування. Зазначені функціональні залежності формалізовані в літературі [1].

$$\begin{cases} H_B = \Psi_B(E_B, O_P); \; H_E = \Psi_E(H_B, O_E, \Lambda_P); \\ E_E + E_P = \Psi_P(H_B, X_E, \Lambda_P), \end{cases} \quad (1)$$

де H_B – надійність АТЗ при виготовленні; Ψ_B, Ψ_E, Ψ_P – ознака функціональної залежності відповідно при виготовленні, експлуатації та ремонті; E_B – витрати на виготовлення; O_P – закладені робочі якості; H_E – рівень надійності в процесі експлуатації; O_E – характеристика умов експлуатації; Λ_P –

параметр системи ремонту; E_E – витрати на експлуатацію; E_P – витрати на ремонт.

Як видно з залежності (1), витрати в процесі експлуатації й ремонту залежать від закладеної надійності елементів при виготовленні й умов експлуатації.

Завдання мінімізації витрат на засоби контролю умов експлуатації приводить до необхідності виявлення експлуатаційних факторів, що суттєво впливають на нерівномірність розподілу навантажень на АТЗ.

Для оцінки істотності впливу експлуатаційних факторів на технічний стан автомобілів автотранспортної колони застосований метод експертних оцінок [2].

Метод передбачає анкетування фахівців у сфері, яка розглядається, з метою виділення й присвоєння рангів значимості факторів, які суттєво впливають на зношування АТЗ. Ранжування передбачає надання оцінки експертами ступеню впливу експлуатаційних факторів на зношування АТЗ у цілому в порядку зниження істотності їхнього впливу. Використовуючи стандартні методи математичної статистики, виводяться кінцеві результати анкетування. Застосування методу експертних оцінок дозволяє проаналізувати велику кількість факторів впливу на технічний стан АТЗ і оцінити ступінь їх важливості. У процесі ранжирування факторів ранг 1 присуджується найбільш вагомому фактору, що впливає на зношування АТЗ, 2 – наступний по важливості і т.д.

У процесі експлуатації АТЗ ведеться облік основних техніко-економічних показників його роботи в цілому. Аналіз даних дозволяє в першому наближенні виявити наявність і істотність впливу експлуатаційних характеристик на технічний стан автомобілів.

Передбачається, що зміна експлуатаційних характеристик при незмінній системі організації обслуговування й ремонту транспортних засобів вплине на статистику відмов АТЗ. На підставі даних, отриманих методом експертних оцінок, відібрані такі експлуатаційні фактори: пробіг автомобіля, якість доріг, по яких рухався автобус, швидкість його руху, рівень завантаженості (кількість перевезених вантажів).

Дані для обробки збиралися шляхом аналізу документації, яка ведеться різними службами підприємства. При відсутності необхідних величин розраховувалися коефіцієнти, які здатні відбити величину і зміну необхідного експлуатаційного фактора.

Обробка документації дозволила виділити такі дані, що в цей час фіксуються службами АТП і максимально близько відбивають режими роботи й експлуатаційні фактори АТЗ.

Першим буде зроблений розрахунок кількісного інтегрального показника дорожніх умов.

Виходячи з необхідності застосування агрегатно-системного принципу, у якості об'єкта дослідження виберемо функціональну систему силового приводу автомобіля, що включає в себе двигун і агрегати трансмісії АТЗ, режими роботи яких взаємозалежні [3].

Кількість типів значимих факторів (груп факторів) повинно бути мінімальним і задовольняти умові розрізнення типів. При збільшенні кількості типів підвищується однорідність їх станів і знижується внутрігрупова варіація вимірників потенційних властивостей, але знижується розрізнення типів при їхньому врахуванні, виникають складності при віднесенні конкретних умов до того або іншого типів, що не буде задовольняти умові однозначності. Надмірне зменшення кількості типів приведе до значної помилки при оцінці кожного типу середнім значенням вимірника.

При типізації слід ураховувати об'єктивність типів дорожніх факторів, тобто наявність виділених типів по нормах проектування й будівництва автомобільних доріг, у зв'язку з напрацьованими методами й умовами врахування при різних випробуваннях і в експлуатації.

Будівельними нормами й правилами проектування автомобільних доріг [4] передбачено п'ять технічних категорій (ТКД). Доцільно прийняти ТКД у якості вихідних типів дорожніх факторів, оскільки ширина проїзної частини й узбіч, число смуг руху, вид покриття й інші геометричні та фізичні фактори дорожніх умов однозначно визначаються поняттям «технічна категорія».

Залежно від рельєфу місцевості, у якій проходить дорога тієї або іншої ТКД, змінюється складність її в плані та довжина ділянок доріг з різними поздовжніми ухилами. Отже, необхідна така типізація рельєфу місцевості, яка дозволила б досить точно фіксувати зазначені параметри в конкретних регіонах країни. Цим умовам задовольняє типізація [5], що містить п'ять типів (рівнинний, слабогорбкуватий, горбкуватий, гористий, гірський).

Стан покриття дороги характеризується ступенем його рівності та наявністю опадів на дорозі (за погодною ознакою). Проведений огляд [6] показав, що більшість дослідників виділяють чотири стани покриття по рівності: рівне, маловибоїсте, середньовибоїсте, вибоїсте. Оскільки ці стани мають кількісну оцінку, їх можна прийняти в якості основних типів ступенів рівності дорожнього покриття. Стан

покриття доріг за погодною ознакою зручно представляти трьома основними типами: сухе, мокре, покрите снігом, оскільки з врахуванням цих станів установлені значення коефіцієнтів опору коченню для ряду видів покриттів доріг технічних категорій.

Висновки

За результатами спостережень протягом чотирьох років (2013-2016 рр.) виявлено, що на частку перерахованих відмов припадає 94% усіх причин позапланових ремонтів: відмова трансмісії – 21,8%; відмова двигунів – 55,6%; відмова електроустаткування – 12,2%; відмова паливної системи – 4,1%; інші відмови – 6,3%.

На даний час єдиною експлуатаційною характеристикою, яка враховується при плануванні етапів технічного обслуговування, є пробіг АТЗ. При аналізі статистики відмов елементів на прикладі вантажних автомобілів доцільно наводити кількість відмов у пробігу автотранспортного засобу, оскільки дія фактора врахована системою технічного обслуговування. При незмінності дії інших експлуатаційних факторів, потік відмов елементів АТЗ був би постійним. Зміна статистики відмов згідно зі змінами контрольованих факторів експлуатації дає можливість використовувати методи математичного аналізу для виявлення величини і характеру впливу одних факторів на статистику інших..

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Митрофанов О. С. Основи експлуатації, обслуговування та ремонту двигунів внутрішнього згорянння: навч. посіб. / О. С. Митрофанов, А. Ю. Проскурін. – Миколаїв: видавець Торубара В.В., 2018. – 152 с.

2. Біліченко В.В. Основи технічної діагностики колісних транспортних засобів: навчальний посібник / В.В. Біліченко, В.Л. Крещенецький, Ю.Ю. Кукурудзяк, С.В. Цимбал. – Вінниця: ВНТУ – 2010. – 132 с.

3. Кукурудзяк Ю.Ю. Метод автоматизованого діагностування системи запалювання та системи керування автомобільним двигуном. Монографія / Кукурудзяк Ю.Ю., Ребедайло В.М. – Вінниця: ВНТУ, 2010. – 143 с.

4. Бурєнніков Ю.Ю. Економіка транспорту: навчальний посібник / Ю.Ю. Бурєнніков – Вінниця: ВНТУ, 2019 – 121 с.

5. Форнальчик Є. Ю., Качмар Р. Я. Основи технічного сервісу транспортних засобів. – Львів, Львівська політехніка, 2017. – 324 с.

Цимбал Сергій Володимирович — канд. техн. наук, доцент, завідувач кафедри автомобілів і транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: tsymbal_s_v@ukr.net

Цимбал Ольга Василівна — асистент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: unicorn@ukr.net

Каплун Максим Миколайович — студент групи 1АТ-23м факультету машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: atm.kafedra@gmail.com

Tsymbal Serhii V. — Ph.D., Associate Professor, Head of Department of Automobiles and Transport Management Department, Vinnitsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tsymbal_s_v@ukr.net

Tsymbal Olga V. — assistant of Automobiles and Transport Management Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: unicorn@ukr.net

Kaplun Maksym M. — student of 1AT-23m group of the Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: atm.kafedra@gmail.com

УДК 621.744

Є. В. Рибін
С. І. Сухоруков

КОНСТРУКЦІЯ ВЕРСТАТІВ ДЛЯ РІЗАННЯ ГАРЯЧИМ ДРОТОМ ЗАГОТОВОК З ПІНОПОЛІСТИРОЛУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто типи конструкцій верстатів для різання заготовок з пінополітеролу. Визначено основні вузли конструкції верстатів.
Ключові слова: заготовки з пінополістиролу, дротяний електрод, конструкція верстату.
Abstract
Types of machine tool designs for cutting polystyrene foam blanks are considered. The main structural components of the machines are identified.
Keywords: polystyrene foam workpieces, wire electrode, machine tool design.

Верстати для різання пінопласту бувають різних типів залежно від принципу роботи та призначення. Основні конструкції таких верстатів розрізняються за робочим органом та включають:

- термоножові (розігрітий ніж);
- фрезерні (фрези різного профілю);
- лазерні (лазерний промінь);
- дротові (нагрітий дріт).

Найбільш розповсюдженими та доступними для використання є дротові верстати з числовим програмним керуванням їх роботою.

Рис. 1 - Конструкція дротових верстатів з числовим програмним керуванням

Основними вузлами дротових верстатів для різання пінополістиролу є рама, робочий стіл, нагрітий дріт, система керування та інші.

Рама (каркас) зазвичай портального типу виготовляється з алюмінієвого профілю або сталі, щоб забезпечити жорсткість конструкції.

Робочий стіл верстата може бути рухомим або нерухомим. Фіксація заготовки на столі відбувається за рахунок використання притискних механізмів або вакуумних фіксаторів.

Робочим органом таких верстатів є ріжучий дріт товщиною від 0,2 до 0,5 мм, який виготовляється з тугоплавких матеріалів, таких як ніхром, фехраль або молібден. Під час різання пінополістирольних

плит дріт нагрівається електричним струмом до 200–400°С, що дозволяє розплавляти пінополістирол без утворення стружки.

Одним з основних елементів конструкції верстату для різання пінополістирольних заготовок разом з температурою нагріву дроту та швидкістю його переміщення є постійність натягу дроту. Тому в верстатах для різки пінополістирольних заготовок застосовують систему натягу розігрітого дроту. В більшості типів верстатів використовують вантажну або пружинну система, яка підтримує стабільний натяг дроту під час робочоти верстата та запобігає його провисанню.

В залежності від складності заготовок, які будуть виготовлятись на верстатах з ЧПК, розрізняють такі види верстатів:

– 2 вісі керування – застосовують для горизонтального або вертикального різання;

– 3 вісі керування - дають можливість обертати пінополістирольну заготовка;

– 4 вісі керування – незалежне переміщення двома кінцями дроту, що дозволяє виготовляти складні 3D-форми.

Для переміщення робочих органів на невеликих за розмірами верстатах застосовують крокові двигуни. У якості приводів промислових верстатів з великим робочим об'ємом застосовують серводвигуни. Керування роботою приводів відбувається за допомогою промислових контролерів або контролерів на базі плати типу "Arduino".

Висновки

Вибір типу та конструкції верстату для різання заготовок з пінополістиролу в першу чергу залежить від серійності виробництва заготовок та їх складності. Для виготовлення заготовок середньої складності в умовах дрібносерійного виробництва найкращим варіантом конструкції є дротові верстати з числовим програмним керуванням з застосуванням поворотного столу та незалежного переміщення обох кінців розігрітого дроту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Which Machine to Use When Cutting Foam and What Type of Foam to Cut? [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.foamlinx.com/post/which-machine-to-use-when-cutting-foam-and-what-type-of-foam-to-cut (Дата звернення 1.12.2024)

2. Aitchison, D., Brooks, H., Bain, J., & Pons, D. An investigation into the prediction of optimal machining conditions for polystyrene foam cut with a taut hot-wire, The Annals of “Dunărea De Jos” University of Galaţi Fascicle V, Technologies In Machine Building, ISSN 1221- 4566. 2009. – pp. 19-24.

3. Kim, H., Yang, D.Y. Development of a new foam machining using rotary hot tool: modeling and simulation. *Int J Adv Manuf Technol* . V.89. 2017. – pp. 3359–3368. https://doi.org/10.1007/s00170-016-9260-6

3. Dr. Abhinav P. Ninawe, Vijeet Khadilkar, Mohammed Muzammil, etc. Design and Development of CNC Foam Cutter, International Journal of Analytical, Experimental and Finite Element Analysis. Volume 8, Issue 3, July 2021, pp 76 - 81 https://doi.org/10.26706/ijaefea.3.8.20210702

4. Brooks H.L. Plastic foam cutting mechanics for rapid prototyping and manufacturing purposes [Ph.D. thesis]. University of Canterbury; 2009.

Рибін Євгеній Вікторович — аспірант, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Сухоруков Сергій Іванович — канд. технічних наук, доцент, доцент кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет

DESIGN OF MACHINES FOR HOT WIRE CUTTING OF POLYSTYRENE FOAM BLANKS

Rybin Yevhenii V. – PHD student of the Department of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Sukhorukov Sergiy I. – Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor, Assistant Professor of the Department of Technology and Automation of Mechanical Engineer, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 629.3.027.3

С. С. Ляховченко
А. В. Слабкий

АМОРТИЗАТОР ІЗ ГЕРМЕТИЗОВАНОЮ ШТОКОВОЮ ЧАСТИНОЮ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано існуючі проблеми підвищення довговічності роботи амортизаторів, зокрема, для автомобілів. Визначено причини втрати працездатності амортизаторів і запропоновано шляхи підвищення довговічності за рахунок удосконалення системи ущільнення амортизатора. Проаналізовано існуючі конструкції амортизаторів, виявлено їх недоліки та запропоновано нове технічне рішення. Зазначено конструктивну особливість розробленої схеми амортизатора, за рахунок якої досягається поставлена мета щодо покращення показників надійності його роботи.

Ключові слова: амортизатор, довговічність, герметизація, щтокова частина, ущільнення

Abstract

The existing problems of increasing the durability of shock absorbers, in particular for cars, are analyzed. The causes of shock absorbers' loss of performance are determined and ways of increasing durability are proposed by improving the shock absorber sealing system. The existing designs of shock absorbers are analyzed, their shortcomings are identified and a new technical solution is proposed. The design feature of the developed shock absorber scheme is indicated, due to which the goal of improving the reliability of its operation is achieved.

Keywords: shock absorber, durability, sealing, bushing, sealing

Підвищення техніко-економічних показників складових елементів різних механічних систем є одним із важливих напрямів розвитку сучасних машин. Досвід експлуатації транспортних засобів свідчить про необхідність подальшої модернізації амортизаційних та демпфуючих систем, які відповідають конкретним вимогам експлуатації та необхідним якісних показникам надійності – довговічності, безвідмовності, ремонтопридатності та збереженості [1]. Найбільш поширеними є амортизатори, що використовуються в підвісках автомобілів для пом'якшення ударів, для захисту їх від вібрацій, стримування коливальних процесів, гасіння ударних навантажень тощо.

В більшості випадків амортизатор підвіски автомобіля втрачає працездатність через витікання робочої рідини в результаті потрапляння бруду на шток амортизатора та руйнування гумового сайлентблоку, який працює на скручування [2].

Підвищення довговічності амортизатора переважно здійснюють двома шляхами – створенням нових чи удосконалення існуючих конструкцій та застосуванням ущільнювальних елементів, що покращують герметизацію його рухомих частин.

Тому розробка конструктивної схеми амортизатора з ефективним герметизованим елементом є *актуальною задачею.*

Одним із шляхів вирішення цієї проблеми є створення нових захисних деталей для амортизатора, а саме брудо захисного ковпака для штока амортизатора, який унеможливлює потрапляння бруду на шток амортизатора.

Метою розробки є створення амортизатора з підвищеними характеристиками довговічності його роботи

Відомі конструкції розбірних двотрубних гідравлічних телескопічних амортизаторів, що містять корпус з різьбовою кришкою , що закриває резервуар з рідиною, в якому розташовані робочій циліндрі поршень зі штоком [3,4,5]. Недоліками, загальними для аналогів, є недостатня надійність через високу ймовірність відмови, що обумовлено особливостями їх конструкції.

Найбільш близьким за технічною суттю є амортизатор, який містить однотрубний гідравлічний амортизатор, що додатково оснащений пневмопружиною, яка складається зі штокової газової порожнини, захисного ковпака, на якому встановлений штуцер та ущільнення пневмокамери [6].

На рис. 1 подано конструктивну схему розробленого амортизатора із герметизованою штоковою частиною. Амортизатор містить корпус 1, закріплений гайкою 9 та контргайкою 10 шток з поршнем

6, що розташований в штоковій порожнині 11, герметизацію якої забезпечує ущільнення 8 (показано на виносному елементі). Захисний ковпак 2 розміщений на корпусі 1 амортизатора і з'єднаний з пневмоакумулятором 3 пневмо магістралями (на кресленні умовно не позначено), на яких встановлені клапани прямого та зворотного ходу 4 та 5 відповідно. В нижній частині захисного ковпака 2 встановлений брудознімач 7 (фіг. 2) .

Пристрій працює наступним чином: при русі закріпленого гайкою 9 і контргайкою 10 штока з поршнем 6 вниз, на стискання, відкривається клапан прямого ходу 4, і повітря зі штокової порожнини 11 потрапляє в пневмоакумулятор 3. Під час зворотного ходу штока з поршнем 6 (на розтяг), газовий енергоносій, що поступає з пневмоакумулятора 3, через клапан зворотного ходу 5 потрапляє в штокову порожнину 11, герметизацію якої забезпечує ущільнення 8. Брудознімач 7, вмонтований в нижню частину захисного ковпака 2, очищує корпус 1 амортизатора та запобігає потрапляння бруду під ущільнення 8 та в порожнину 11, виконує функцію пневмопружини при різних жорстких ударах. Клапан прямого ходу 4 залишається закритим , що унеможливлює вихід повітря з порожнини 11, тобто створює додатковий опір при жорсткому ударі та запобігає пробій амортизатора, чим підвищує термін його експлуатації.

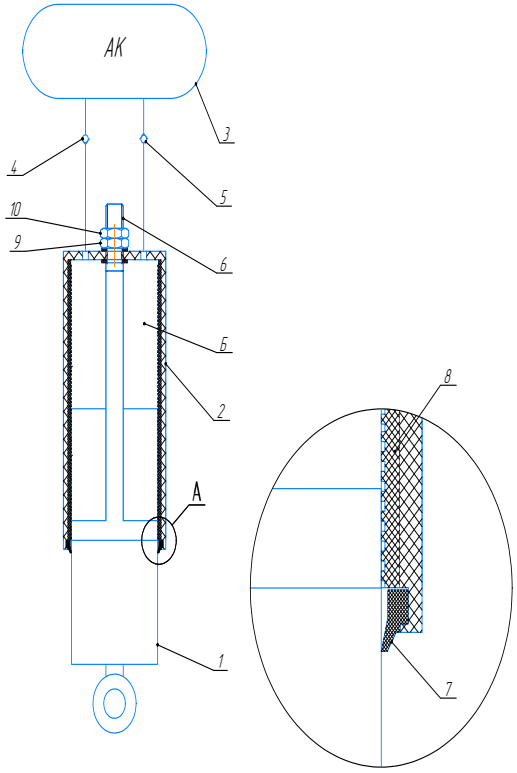

Рисунок 1 – Амортизатор із герметизованою штоковою частиною

Таким чином, поставлена мета в розробленій конструкції амортизатора досягається улаштуванням захисного ковпака 2, оснащеного брудознімачем 7 та ущільненням 8, які спряжені з корпусом 1 амортизатора. Газова порожнина Б з'єднана з пневмоакумулятором 3, зворотними клапанами прямого 4 та зворотнього ходів 5. Захисний ковпак 2 кріпиться на штоці 6 гайкою 9 та контргайкою 10.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аулін В. В. Методи підвищення експлуатаційної надійності елементів ходової частини автомобіля / В. В. Аулін, В. В. Сандул, О. М. Маковкін // Інноваційні технології розвитку та ефективності функціонування автомобільного транспорту : міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 14-15 листоп. 2018 р., м. Кропивницький : зб. наук. матеріалів / М-во освіти і науки України, Центральноукраїн. нац. техн. ун-т. - Кропивницький : ЦНТУ, 2018. - С. 207-211.

2. Поліщук Л. К. Аналіз конструкцій рекуперативних амортизаційних систем / Поліщук Л. К., Слабкий А.В., Кудраш В.О., Ляховченко С.С. // Вібрації в техніці та технологіях. – 2023.- №3. –с.75-84
3. Авт.св. СРСР № 273997, № 419663 м.кл. F16 F 5/00.
4. № 1698526, м.кл. F16F09/18; Франція заявка № 2487029, м.кл. F16F09/18.
5. Патент України № 88502, м.кл. B60G 15/00.
6. Патент США № 11318803 B2, м.кл. F16F09/06. 9/34, 9/346, опубл 06.02.2020.

Ляховченко Сергій Сергійович, Вінницький національний технічний університет, аспірант кафедри «Технологій та автоматизації машинобудування», e-mail: lyahovchenko@gmail.com , 21021, Україна, Вінницька обл., м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 95.

Слабкий Андрій Валентинович, к.т.н., доцент, Вінницький національний технічний університет, кафедри «Галузеве машинобудування», e-mail: Slabkiyandrey@gmail.com, 21021, Україна, Вінницька обл., м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 95.

Serhiy Serhiyovych Lyakhovchenko, Vinnytsia National Technical University, postgraduate student of the Department of " Technologies and automation of mechanical engineering ", e-mail: lyahovchenko@gmail.com , 21021, Ukraine, Vinnytsia region, Vinnytsia, Khmelnytskyi Highway, 95.

Andriy Valentinovich Slabkyi, Ph.D., Ph.D., assistant professor of mechanical engineering industry, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: Slabkiyandrey@gmail.com, , 21021, Ukraine, Vinnytsia region, Vinnytsia, Khmelnytskyi Highway, 95.

УДК 656.029

Т. В. Макарова
Є. М. Журбенко

АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ КОНТЕЙНЕРНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Наведено особливості контейнерної технології перевезень з урахуванням впливу факторів сучасного зовнішнього середовища. Визначена пріоритетність в підвищенні продуктивності навантажувально-розвантажувальних робіт для контейнерної технології доставки вантажів. Встановлений зв'язок між технічною продуктивністю портального крану та траєкторією переміщення контейнера у вантажному просторі.

Ключові слова: контейнер, перевезення, технологія, вантаж, навантаження, розвантаження, механізація, кран, продуктивність.

Abstract

The features of container transportation technology into account the influence of modern environmental factors have been presented. The priority in increasing the productivity of loading and unloading operations for container cargo delivery technology has been determined. The relationship between the technical productivity of the portal crane and the trajectory of container movement in the cargo space has been established.

Key words: container, transportation, technology, cargo, loading, unloading, mechanization, crane, productivity.

Вступ

Використання контейнерів стало революційним кроком для розвитку транспортної логістики [1, 2]. Контейнерна технологія перевезень передбачає використання контейнера в якості універсальної вантажної одиниці, яка може перевозитися різними видами транспорту. Такі перевезення здійснюються при імпорті або експорті товарів між різними країнами світу, такими як Китай, Індія, Ізраїль, Туреччина, США тощо. Зміна виду транспорту виконується в транспортних вузлах, поблизу морських портів та/або залізничних станцій, де спостерігаються великі вантажопотоки. Безпосередньо в транспортні вузли контейнери доставляються автомобільним транспортом, який є найбільш маневреним [3].

Для розвитку контейнерних перевезень визначені переваги даної технології та фактори, що впливають на ефективність транспортних процесів.

Мета роботи – визначення переваг контейнерних перевезень та засобів їх покращення.

Результати дослідження

Контейнерна технологія перевезень має ряд конкурентних переваг перед іншими системами доставки вантажів. Вона забезпечує кращий захист вантажу, значно спрощує вантажообробку та характеризується універсальністю при мультимодальних перевезеннях. Таким чином, контейнеризація значно підвищує ефективність транспортної системи і має сукупність переваг, які описані нижче (рис. 1).

Першою перевагою є надійні захисні властивості. Контейнери забезпечують захист вантажів від погодних умов та механічних пошкоджень, а також знижуються ризики розкрадання та несанкціонованого доступу до товарів.

Другою властивістю є універсальність для мультимодальних перевезень. Контейнери забезпечують зручний спосіб транспортування вантажів між різними видами транспорту не потребуючи розпакування товарів на проміжних етапах. Стандартизація розмірів дозволяє транспортувати контейнери у різні країни без потреби в спеціальному обладнанні. Завдяки цій перевазі контейнерна технологія сприяє інтеграції різних видів транспорту в глобальні логістичні ланцюжки та робить їх більш гнучкими і універсальними.

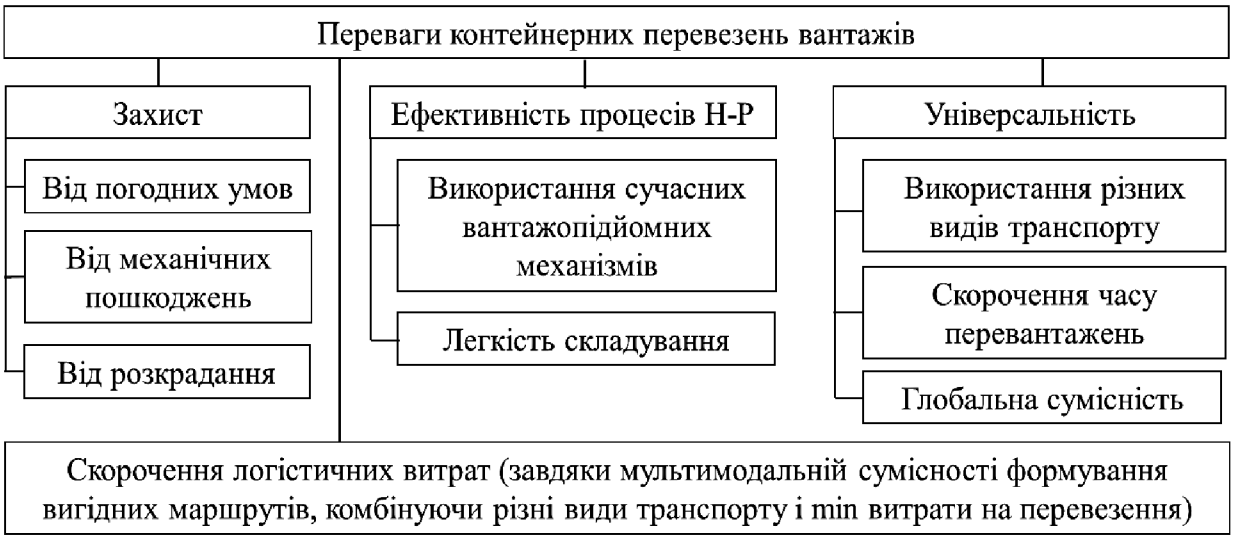

Рис. 1. Переваги контейнерної технології доставки вантажів

Третьою особливістю контейнерних перевезень є відносно висока ефективність процесів навантаження та розвантаження (Н-Р), що впливає на продуктивність роботи транспорту в цілому. Питома вага простою під Н-Р може змінюватись в залежності від конкретних умов перевезень та дії сукупності випадкових факторів [4]. Ефективність Н-Р контейнерів обумовлюється їх стандартними розмірами та можливістю використання спеціалізованого обладнання (портальних кранів та різних навантажувачів). Для покращення Н-Р процесів контейнерів на вантажних ділянках необхідно більш глибокого дослідити геометричні параметри транспортування вантажу у просторі ділянки. Встановлено залежність технічної продуктивності портального крана від траєкторії переміщення вантажу [5]. З метою підвищення продуктивності роботи крана необхідно знайти найбільш раціональну технологічну траєкторію переміщення вантажу. Залежно від характеру робочих рухів механізмів крана та способу поєднання їх за часом можна виділити кілька можливих елементів траєкторій руху вантажу у просторі: пряма лінія, дуга кола, спіральна крива, циліндрична гвинтова лінія.

Полями руху вантажу для зазначених вище елементів траєкторій можуть бути площина, прямий круговий циліндр або конус. В загальному вигляді рівняння траєкторії можна записати наступним чином:

$$\begin{cases} x = p(t)sin\varphi(t) \\ y = p(t)cos\varphi(t) \\ z = z(t) \end{cases} \quad (1)$$

Залежно від виду елемента траєкторії та поля руху вантажу дане рівняння буде змінюватися.

Висновки

Використання контейнерів дозволяє підприємствам значно підвищити ефективність логістичних процесів та знизити загальні витрати на транспортування. Крім того, контейнеризація значно покращує безпеку, швидкість та універсальність автомобільних перевезень особливо в умовах зростання міжнародної торгівлі між різними країнами. Для підвищення ефективності контейнерних перевезень запропоновано покращувати Н-Р процеси на основі забезпечення необхідної траєкторії руху контейнеру у вантажному просторі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Окороков А.М. Аналіз перспектив розвитку ринку контейнерних перевезень в Україні. Транспортні системи та технології перевезень: зб. наук. пр. ДНУЗТім. акад. В.Лазаряна. Дніпропетровськ. 2015. № 10.С. 98–102.

2. Container Transport System as a Means of Saving Resources[Електроннийресурс]/ L.Soloviova, O.Strelko,S.Isaienko//IOP Conf. Series: Earth and Environmental Science.2020. –Volume 459, Chapter 4.–Режим доступу: https://doi.org/10.1088/1755-1315/459/5/052070.

3. Скрипін В.С. Визначення оптимальної вантажопідйомності транспортних засобів залежно від схем розвезення вантажів в логістичній системі / В.С. Скрипін, Є.І. Куш // , ХНУГХ, 2016.- С. 70-75.

4. Григоров О. В., Петренко Н. О. Вантажопідйомні машини : навч. посібник. Харків : НТУ «ХПІ», 2005. 304 с.

5. Єрмакова С.О. Дослідження умов роботи стрілових самохідних кранів / Важке машинобудування. Проблеми та перспективи розвитку // Матеріали XVI міжнародної науково-технічної конференції (29-31 травня 2018 року). Краматорськ: ДДМА, 2018. С. 24.

Макарова Тамара Володимирівна – к.е.н., доцент, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: tomamakarova@ukr.net.

Журбенко Єгор Миколайович – здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти групи 1ТТ-23м кафедри автомобілів та транспортного менеджменту факультету машинобудування та транспорту Вінницького національного технічного університету.

Makarova Tamara - Ph. D. (Econ.), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, e-mail: tomamakarova@ukr.net.

Zhurbenko Yehor – master's student of group 1TT-23m of the Department of Automobile and Transport Management, Faculty of Mechanical Engineering and Transport of the Vinnytsia National Technical University.

УДК 656.025

В. В. Біліченко
В.Л. Паламарчук

АСПЕКТИ ВПЛИВУ ПРИМІСЬКИХ МАРШРУТІВ НА ОРГАНІЗАЦІЮ МІСЬКИХ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Оцінка впливу приміських маршрутів на організацію міських пасажирських перевезень охоплює основні аспекти, пов'язані з інтеграцією приміських маршрутів у міську транспортну систему, та досліджує, як інтеграція впливає на завантаження міського транспорту, попит на перевезення, економічну ефективність, екологічну ситуацію та соціальні аспекти мобільності. Оцінка ефективності приміських маршрутів є ключовою для оптимізації транспортної мережі, зменшення заторів та покращення якості обслуговування пасажирів. Застосування різних методів оцінки дозволяє точно визначити, як покращити взаємодію між приміським та міським транспортом, забезпечуючи сталий розвиток і ефективне використання ресурсів.

Ключові слова: приміські маршрути, міські пасажирські перевезення, інтеграція транспорту, завантаження транспорту, економічна ефективність, екологія, соціальні аспекти мобільності, транспортні потоки.

Abstract

The evaluation of the impact of suburban routes on the organization of urban passenger transportation covers the main aspects related to the integration of suburban routes into the urban transport system. It examines how integration affects the loading of urban transport, demand for transportation, economic efficiency, environmental situation, and social aspects of mobility. The evaluation of the efficiency of suburban routes is crucial for optimizing the transport network, reducing congestion, and improving the quality of passenger service. The use of various assessment methods allows for the precise determination of how to improve the interaction between suburban and urban transport, ensuring sustainable development and efficient use of resources.

Keywords: suburban routes, urban passenger transportation, transport integration, transport loading, economic efficiency, ecology, social aspects of mobility, transport flows.

Вступ

Пасажирські перевезення є важливою складовою транспортної системи будь-якого міста, забезпечуючи мобільність та зручність для мешканців. Приміські маршрути відіграють ключову роль у забезпеченні з'єднання міст з прилеглими населеними пунктами, що безпосередньо впливає на організацію міських пасажирських перевезень.

Вплив приміських маршрутів на міську транспортну мережу може бути як позитивним, так і негативним, в залежності від того, наскільки ефективно вони інтегровані в загальну транспортну систему. Розглянемо різні аспекти, що визначають взаємодію приміських та міських маршрутів, а також методи оцінки їхнього впливу.

Основна частина

При визначенні впливу приміських маршрутів на завантаження міських транспортних систем одним із основних питань є тиск приміських маршрутів на завантаження міського транспорту. При належній інтеграції приміських маршрутів з міськими, можна зменшити перевантаження транспортної системи в місті, адже пасажири з прилеглих територій можуть користуватися приміськими маршрутами до основних транспортних вузлів, а звідти пересідати на міські автобуси, тролейбуси, трамваї чи метро.

Однак без належного планування пасажирських перевезень, приміські маршрути можуть створювати додаткове навантаження на основні транспортні лінії міста, що призводить до зниження якості обслуговування. Тому важливо регулярно аналізувати завантаження маршрутів і вчасно коригувати розклад та кількість рейсів.

Методами оцінки є: статистичний аналіз пасажиропотоків на основних зупинках та моделювання транспортних потоків для прогнозування завантаженості.

Інтеграція приміських маршрутів з міським транспортом вимагає налагодження зручних і швидких пересадок. Розробка і впровадження оптимальних транспортних вузлів, де пасажири зможуть безперешкодно пересідати з одного виду транспорту на інший, має велике значення для забезпечення зручності подорожей.

Ключовим аспектом є гармонізація розкладів приміських маршрутів з міським транспортом. Це дозволяє мінімізувати час очікування на зупинках і зробити пересадки зручними та ефективними.

До методів оцінки можна віднести: Аналіз часу очікування на пересадкових пунктах. Оцінка частоти рейсів в залежності з попитом на транспортні послуги.

Об'єднання приміських маршрутів у міську транспортну мережу може змінити попит на міські перевезення. Відправлення приміських маршрутів на найбільші транспортні вузли міста зменшує необхідність у використанні міських маршрутів для подорожей між міськими районами. Це, у свою чергу, може знизити завантаження міського транспорту, особливо на тих лініях, де раніше спостерігалася велика кількість пасажирів.

Однак, в разі поганої інтеграції, приміські маршрути можуть додатково перевантажувати міський транспорт, що призведе до зростання черг на зупинках і значного збільшення часу поїздок для міських пасажирів.

Методи оцінки: Порівняння зміни попиту на міський транспорт до і після інтеграції приміських маршрутів. Оцінка ефективності приміських маршрутів на основі рівня використання міського транспорту.

Поєднання цих двох видів перевезень має значний економічний вплив на міську транспортну систему. Підвищення доступності та зручності для пасажирів може збільшити попит на всі види транспорту, що підвищить доходи міського транспорту. Проте важливо не тільки збільшувати пасажиропотік, а й враховувати витрати на обслуговування як приміських, так і міських маршрутів.

Для забезпечення економічної ефективності необхідно враховувати витрати на інфраструктуру, обслуговування та модернізацію транспортного парку.

Для оцінки економічного впливу використовуємо два наступних методи: Аналіз доходів і витрат на обслуговування міської та приміської транспортної мережі. Оцінка економічної ефективності за допомогою показників витрат на одного пасажира.

Приміські маршрути можуть сприяти зменшенню заторів у місті, якщо вони спонукають перехід частини пасажирів, які раніше користувалися приватними автомобілями на громадський транспорт. Особливо важливою є інтеграція екологічно чистих видів транспорту, таких як електрички або автобуси з низькими викидами, що дозволяє зменшити рівень забруднення повітря та шуму.

Також, якщо приміські маршрути спроектовані з урахуванням необхідності пересадок на міські маршрути, це може допомогти оптимізувати транспортні потоки і зменшити затори в місті.

Методи оцінки: Вивчення рівня забруднення повітря і шуму до та після інтеграції приміських маршрутів. Оцінка зменшення заторів та покращення екологічної ситуації у місті.

Інтеграція приміських маршрутів має соціальні наслідки для пасажирів. Покращення транспортного з'єднання між містом і передмістями збільшує доступність міських послуг для жителів приміських районів, що може сприяти покращенню рівня життя і соціальної інтеграції. Важливо, щоб транспортна система була доступною для різних верств населення, включаючи людей з обмеженими можливостями.

Висновки

Інтеграція приміських маршрутів у міську транспортну мережу є важливим етапом у розвитку ефективної та сталої транспортної системи. Оцінка впливу приміських маршрутів на міські перевезення допомагає визначити найбільш оптимальні стратегії для зменшення завантаження міського транспорту, покращення обслуговування пасажирів та зменшення негативного впливу на екологію. Тому важливо враховувати всі аспекти при плануванні та оцінці впливу, що дозволить забезпечити максимальний ефект від інтеграції даних видів транспорту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Доля В. К. Пасажирські перевезення / В. К. Доля. – Харків : Форт, 2011 – 507 с.
2. Яновський П. О. Пасажирські перевезення / П. О. Яновський. – Київ: НАУ, 2008 – 469 с.
3. Кристопчук М. Є. Приміські пасажирські перевезення /М. Є. Кристопчук, О. О. Лобашов. – Харків : НТМТ. – 2012 – 224 с.

Біліченко Віктор Вікторович — д-р техн. наук, професор, ректор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bilichenko.v@gmail.com
Паламарчук Володимир Леонідович — аспірант кафедри АТМ Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: konpalamar@gmail.com

Bilichenko Viktor Viktorovych – Doctor of Technical Sciences, Professor, Rector, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bilichenko.v@gmail.com
Palamarchuk Volodymyr Leonidovych – Postgraduate Student of the Department of ATM, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: konpalamar@gmail.com

УДК 656.025

В. В. Біліченко
А.Г. Бруй

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МУЛЬТИМОДАЛЬНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ТА НАПРЯМИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Мультимодальні перевезення відіграють важливу роль у глобальних та регіональних логістичних системах, проте їх ефективність часто обмежується низкою інфраструктурних, організаційних та регуляторних факторів. У даній публікації розглянуто ключові проблеми функціонування мультимодальних перевезень, зокрема нестачу синхронізації між видами транспорту, відсутність єдиних цифрових платформ управління логістичними потоками, перевантаженість вузлових терміналів і митні бар'єри. Проведено аналіз сучасних досліджень, які зосереджені на підвищенні ефективності логістичних ланцюгів через цифровізацію, автоматизацію та розвиток інфраструктури. Окрему увагу приділено ролі сухих портів як елемента, що може значно покращити ефективність мультимодальних перевезень.

Ключові слова: мультимодальні перевезення, сухий порт, вантажні перевезення, логістика, транспортна інфраструктура, екологія, логістичні центри, морський транспорт, оптимізація, ефективність, доставка.

Abstract

Multimodal transportation plays a crucial role in global and regional logistics systems; however, its efficiency is often constrained by various infrastructural, organizational, and regulatory factors. This paper examines the key challenges in the functioning of multimodal transportation, including the lack of synchronization between transport modes, the absence of unified digital platforms for managing logistics flows, congestion at hub terminals, and customs barriers. A review of recent studies focusing on improving logistics chain efficiency through digitalization, automation, and infrastructure development is provided. Particular attention is given to the role of dry ports as an element that can significantly enhance the efficiency of multimodal transportation.

Keywords: multimodal transportation, dry port, freight transportation, logistics, transport infrastructure, ecology, logistics centers, maritime transport, optimization, efficiency, delivery.

Вступ

Розвиток мультимодальних перевезень є одним із ключових напрямів підвищення ефективності глобальної транспортної системи. Поєднання різних видів транспорту в єдиний логістичний ланцюг дозволяє оптимізувати витрати, скоротити час доставки та зменшити негативний вплив на екологію. Проте, організація мультимодальних перевезеннь стикається із низкою проблем, які можуть обмежити їх ефективність.

Серед основних викликів можна виділити нерівномірний розвиток інфраструктури, відсутність єдиної цифрової платформи для координації перевізників, складність митних процедур і затримки на стикових пунктах [1,2]. Вирішення цих проблем потребує комплексного підходу, що включає як цифровізацію транспортних процесів, так і вдосконалення логістичної інфраструктури [2,3].

Одним із перспективних рішень є використання сухих портів, які можуть значно знизити навантаження на морські порти, оптимізувати вантажні потоки та покращити взаємодію різних видів транспорту. Завдяки вдалому розташуванню та сучасним технологіям управління, сухі порти сприяють прискоренню перевалки вантажів, зниженню логістичних витрат і підвищенню загальної продуктивності мультимодальних перевезень [1,4].

Основна частина

Мультимодальні перевезення забезпечують ефективну взаємодію різних видів транспорту, що дозволяє оптимізувати логістичні процеси та зменшити загальні витрати на перевезення. Проте їх ефективність значною мірою залежить від рівня розвитку інфраструктури, цифровізації управління

транспортними потоками та інтеграції логістичних хабів. На сьогодні існує низка проблем, які стримують розвиток мультимодальних перевезень і знижують їх конкурентоспроможність.

Однією з головних проблем є нерівномірний розвиток інфраструктури та її недостатня пропускна спроможність. У багатьох регіонах Європи мультимодальні транспортні вузли перевантажені, що призводить до значних затримок у перевезенні вантажів [1]. В Укрїіні це здебільшого стосується морських портів, де через велике скупчення контейнеровозів і тривалі процедури перевалки уповільнюються логістичні процеси [4]. Ще однією важливою проблемою є недостатня цифровізація управління мультимодальними перевезеннями. Відсутність єдиної інформаційної системи, яка б об'єднувала всі види транспорту та логістичні хаби, ускладнює координацію перевезень, призводить до неузгодженості між учасниками ринку та затримок у виконанні операцій [1]. Регуляторні та митні бар'єри також значно впливають на ефективність мультимодальних перевезень.[3] У різних країнах існують відмінності в митних процедурах, що призводить до тривалих перевірок на кордонах і збільшення часу та вартості доставки вантажів. Через затримки на транспортних вузлах і неефективну логістику збільшується рівень шкідливих викидів. Це змушує транспортні компанії шукати нові рішення, що дозволять не лише підвищити ефективність перевезень, а й знизити їх шкоду довкіллю.

Одним із перспективних інструментів для подолання зазначених проблем є розвиток сухих портів. Сухий порт — це внутрішній логістичний хаб, що функціонує як розширення морського порту і забезпечує обробку, зберігання, митне очищення та розподіл вантажів. Значна перевага сухих портів полягає у можливості розвантаження морських портів, а в окремих випадках, і у можливості працювати як альтернатива морським портам. Завдяки ефективному розподілу вантажопотоків значно скорочується час перевалки контейнерів і зменшуються затримки, що позитивно впливає на швидкість доставки. Також сухі порти сприяють інтеграції різних видів транспорту, зокрема автомобільного та залізничного, що зменшує навантаження на дорожню та припортову інфраструктуру. Додатковою перевагою сухих портів є можливість впровадження цифрових технологій. Використання єдиних інформаційних платформ для обміну даними між перевізниками, митними органами та операторами портів дозволяє оптимізувати логістичні процеси, скоротити бюрократичні процедури та зменшити витрати на адміністрування. Завдяки оптимізації маршрутів та зменшенню простоїв транспорту скорочуються викиди шкідливих речовин, що робить мультимодальні перевезення більш екологічними.

Українські морські порти демонструють значні коливання у вантажообігу. Так, у 2022 році, в умовах військових дій, порти обробили понад 59 млн тонн вантажів, зокрема 47,8 млн тонн експортних та 6,2 млн тонн імпортних. Серед них зернові вантажі склали 28,8 млн тонн [5]. У 2023 році обсяг перевалки збільшився до 62 млн тонн, що на 11 млн тонн більше, ніж попереднього року . Проте, незважаючи на ці показники, інфраструктура багатьох портів залишається перевантаженою, що призводить до затримок та зниження ефективності та безпеки перевезень [6]. Сухі порти дозволяють ефективно поєднувати залізничний, автомобільний та водний транспорт, що зменшує навантаження на дорожню інфраструктуру та підвищує стійкість логістичних ланцюгів, що особливо актуально в умовах часткової блокади морського транспорту. Так, наприклад, дунайські порти України відіграли вагому роль у підтримці експорту, перевантаживши 17,3 млн тонн вантажів у 2024 році. Розвиток сухих портів сприятиме зниженню логістичних витрат та підвищенню конкурентоспроможності України на міжнародному ринку. Збільшення вантажообігу в українських портах, зокрема до 97 млн тонн у 2024 році, підкреслює необхідність подальшого розвитку інфраструктури для підтримки економічного зростання .

Висновки

Мультимодальні перевезення відіграють ключову роль у сучасній логістиці, проте їх розвиток стикається з низкою проблем, зокрема перевантаженістю транспортної інфраструктури, низьким рівнем цифровізації та регуляторними бар'єрами. Одним із ефективних рішень цих викликів є розвиток сухих портів, які дозволяють оптимізувати логістичні процеси, розвантажити морські порти та підвищити інтеграцію різних видів транспорту. Використання сучасних цифрових технологій у сухих портах також сприяє підвищенню ефективності мультимодальних перевезень та зниженню їхнього негативного впливу на довкілля. Подальші дослідження мають бути спрямовані на оптимізацію розташування сухих портів, впровадження єдиних цифрових платформ управління та розробку регуляторних механізмів для покращення мультимодальної логістики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Неліпович О.В. Сутність та функціональне навантаження «сухих портів» в сучасних умовах. Сталий розвиток економіки. 2023. № 1(46). С. 98-105. DOI: https://doi.org/10.32782/2308-1988/2023-46-13.
2. Платонов О.І. Державне регулювання мультимодальних перевезень за допомогою формування сприятливого середовища для розвитку «сухих портів». Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Державне управління. 2021. Том 32 (71) №5. С.13-18. DOI https://doi.org/10.32838/TNU-2663-6468/2021.5/03.
3. Аягут Н.Г. «Сухий порт»: окремий вид морського порту? Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2020. Серія: Право. Випуск 61. Том 1. С.93-96. DOI https://doi.org/10.32782/2307-3322.61-1.21
4. Загородня Ю.В. Перспективи стратегічного розвитку морських портів України. Вісник ХНАУ ім. В.В. Докучаєва. 2020. Серія: Економічні науки. №4. Том 1. 2020. С. 49-58. DOI: 10.31359/2312-3427-2020-4-1-49
5. Державне підприємство «Адміністрація морських портів України». Звіт про управління за 2023 рік. 2023. https://www.uspa.gov.ua/wp-content/uploads/2024/04/zvit_2023-%E2%80%93-15.04.2024.pdf
6. Ромах В.Л., Тихонін В.І., Тихоніна І.І. Методика визначення маршруту переміщення вантажопотоків в системі «сухий порт-морський порт». Вісник ХНТУ. 2023. Серія: Інженерні науки. №4(87). С.137-147. DOI https://doi.org/10.35546/kntu2078-4481.2023.4.16
7. Попель С.А. Особливості створення «сухих портів» у Сполучених Штатах Америки. Сталий розвиток економіки. 2023. №1(46). С.110-116. DOI: https://doi.org/10.32782/2308-1988/2023-46-15

Біліченко Віктор Вікторович — д-р техн. наук, професор, ректор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bilichenko.v@gmail.com

Бруй Андрій Геннадійовчи — аспірант кафедри АТМ Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: andreygt@ukr.net

Bilichenko Viktor Viktorovych – Doctor of Technical Sciences, Professor, Rector, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bilichenko.v@gmail.com

Brui Andrii Gennadiovych – Postgraduate Student of the Department of ATM, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: andreygt@ukr.net

УДК 631.44

О. В. Поліщук
Я. В. Загнітко

ОБРОБКА ГРУНТІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ВІБРАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах розглянуто сучасні підходи до використання вібраційних технологій для оранки землі, які спрямовані на підвищення енергоефективності, зменшення тягового опору та покращення агротехнічних показників. Проаналізовано механізми впливу вібрацій на ґрунт, конструктивні особливості вібраційних плугів, типи приводів та їхню ефективність. Окрему увагу приділено зниженню витрат пального, оптимізації енергобалансу, а також впливу вібраційної обробки на структуру ґрунту, збереження вологи та боротьбу з ерозією. Окреслено перспективи інтеграції вібраційних систем із технологіями точного землеробства та біонічними рішеннями. Зроблено висновок про доцільність впровадження вібраційних технологій у сучасне землеробство для підвищення продуктивності та стійкості агросистем.

Ключові слова: вібраційні технології, енергоефективність, тяговий опір, структура ґрунту, вібраційний плуг, енергозбереження, водоутримуючі властивості, ерозія ґрунту.

Abstract

The thesis considers modern approaches to the use of vibration technologies for ploughing, which are aimed at increasing energy efficiency, reducing traction resistance and improving agrotechnical performance. The mechanisms of vibration impact on the soil, design features of vibratory ploughs, types of drives and their efficiency are analysed. Particular attention is paid to reducing fuel consumption, optimising energy balance, and the impact of vibration tillage on soil structure, moisture retention, and erosion control. The prospects for integrating vibration systems with precision farming technologies and bionic solutions are outlined. It is concluded that it is expedient to introduce vibration technologies into modern agriculture to increase the productivity and sustainability of agricultural systems.

Keywords: vibration technologies, energy efficiency, traction resistance, soil structure, vibratory plough, energy saving, water retention properties, soil erosion.

Вібраційні технології стали ключовим інструментом сучасної агроінженерії, пропонуючи комплексне покращення процесів оранки через зниження енерговитрат, підвищення довговічності обладнання та оптимізацію агротехнічних показників. Сучасні дослідження демонструють, що застосування механічних коливань у робочих органах плугів і розпушувачів зменшує опір ґрунту на 5–15%, підвищує твердість поверхні лемешів на 22–35% та забезпечує ефективне руйнування ґрунтових агрегатів без порушення його структури. Ці технології також сприяють зменшенню ерозійних процесів і поліпшенню водоутримуючих властивостей грунту[1-8], що особливо критично в умовах змін клімату.

Взаємодія вібрації з ґрунтом має різні механізми. Високочастотні коливання робочих органів (20–100 Гц) змінюють характер контакту металу з ґрунтом. Замість статичного тертя ковзання виникає динамічний режим із періодичним розривом контакту, що знижує середній коефіцієнт тертя на 30–40%. Експерименти з ультразвуковими вібраторами (понад 20 кГц) демонструють зменшення тягового зусилля на 18–22% за рахунок мікроколивань, які руйнують адгезійні зв’язки між частками ґрунту. Для піщаних ґрунтів оптимальна амплітуда коливань становить 2–5 мм, тоді як для глинистих – 5–8 мм із частотою 25–50 Гц[2,9].

Також уваги заслуговують резонансні ефекти. Синхронізація частоти коливань із власними частотами ґрунтового масиву призводить до резонансного руйнування структурних зв'язків. Дослідження п'єзоелектричних привідів показали, що максимальна амплітуда вібрації лемеша досягається при частоті 87–92 Гц, що відповідає резонансній характеристиці ґрунтів середньої щільності. Гідравлічні вібратори з регульованим кутом коливань (15–45°) дозволяють адаптуватися до різних типів ґрунтів, зменшуючи енергоспоживання на 12–15% порівняно з електромеханічними аналогами[9,10].

Для реалізації процесу вібраційної обробки грунтів використовують плуги з різними типами вібраційних приводів. Сучасні конструкції використовують чотири основні типи джерел коливань. Найпростішими є дебалансні механізми, яким характерний високий ККД 65–70%, але при цьому вони мають обмежену частоту (до 25 Гц) та високе вібраційне навантаження на раму[5,11]. Перспективним напрямком є використання гідравлічних вібраторів, оскільки вони забезпечують плавне регулювання параметрів (діапазон частот 5–50 Гц та амплітуда до 10 мм) із зменшенням енерговитрат на 20–25%[3,12]. Для забезпечення високочастотних вібрацій (до 10 Гц) можуть бути використані п'єзоелектричні віброзбуджувачі, проте вони вимагають складного обладнання для керування і мають обмежену потужність[10,13]. Найбільш точними та із можливістю швидкої зміни режимів є електромагнітні віброзбуджувачі, проте вони чутливі до забруднення і тому не мають перспективи до широкого використання [10].

Використання вібраційних технологій під час обробки грунту підвищує енергетичну ефективність процесу та дозволяє забезпечити економію палива за рахунок зниження тягового опору та оптимізація енергобалансу. Польові випробування показали, що для легких та середніх ґрунтів вібраційний культиватор зменшує тяговий опір на 5–7% при глибині обробітку 25 см, що еквівалентно економії дизпалива 2,1–2,4 л/г. Для важких глинистих ґрунтів ефект більш виражений – до 12% зниження опору при частоті коливань 35–40 Гц[2,6].

Загальна енергомісткість процесу оранки з використанням вібрації складає 18–22 кВт·год/га проти 25–30 кВт·год/га для традиційних методів[1,2]. Ключовим фактором є співвідношення енергії, що витрачається на генерацію коливань, та економії від зменшення опору. Для п'єзоелектричних систем цей показник становить 1:4,3, тоді як для гідравлічних – 1:3,8[10, 13].

Окремо слід зауважити, що вібраційна обробка сприяє поліпшенню структури ґрунту та дозволяє боротися із ерозією грути і створює кращі умови для збереження вологи в нрунтах. Відтак вібраційна обробка збільшує частку агрономічно цінних агрегатів (0,25–10 мм) на 15–20%, що покращує аерацію і водопроникність. Наприклад е виноградниках застосування вібраційного розпушувача призводить до збільшення об'єму кореневої системи на 25–30% через стимуляцію росту периферійних коренів[1,4,6]. Технологія Verti-till із вертикальними вібраційними стійками зменшує змив ґрунту на схилах на 40–45% порівняно з традиційною оранкою, зберігаючи до 30 мм додаткової вологи в кореневому шарі. У посушливих регіонах це дозволяє збільшити врожайність зернових на 10–12%[6,8].

Відтак використання вібраційних технологій має гарні перспективи і в цьому напрямку продовжуються наукові дослідження та розробка нового ефективного обладнання. На сьогодні розробляються системи адаптивного керування вібрацією на основі датчиків опору ґрунту, які автоматично коректують частоту і амплітуду коливань. Попередні тести їх використання показують зменшення енерговитрат на 8–10% у порівнянні зі статичними системами[14,15]. Також на основі дослідження механізмів риття комах (наприклад, мурашок-лептонів) були створені лопаті з мікрорізьбленням поверхні, що у поєднанні з вібрацією знижують опір на 18–22%. Подальший розвиток цього напрямку передбачає використання штучного інтелекту для імітації складних біомеханічних паттернів[2].

Вібраційні технології відкривають нові горизонти для енергоефективного та екологічно збалансованого землеробства. Їх впровадження вимагає подальших досліджень у галузі

матеріалознавства (для підвищення довговічності робочих органів) та розробки уніфікованих стандартів для різних типів ґрунтів. Перспективним напрямком є створення гібридних систем, що поєднують механічні коливання з акустичним або електромагнітним впливом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. The analyses of physical and mechanical properties in the process of soil interaction with working elements of the cultivator of vibrating principle action | E3S Web of Conferences. *E3S Web of Conferences*. URL: https://www.e3s-conferences.org/articles/e3sconf/abs/2024/69/e3sconf_rseiii2024_02034/e3sconf_rseiii2024_02034.html (date of access: 27.03.2025).
2. Resistance and consumption reduction mechanism of bionic vibration and verification of field subsoiling experiment / D. Zhou et al. *Applied sciences: agricultural science and technology*. 2021. No. 11(21). 10480. URL: https://doi.org/10.3390/app112110480.
3. Marchenko D., Matvyeyeva K. Investigation of the process of surfacing and vibration deformation during the restoration of plowshares and discs of tillage machines. *Problems of tribology*. 2021. Vol. 102, no. 4. P. 34–41. URL: https://doi.org/10.31891/2079-1372-2021-102-4-34-41 (date of access: 27.03.2025).
4. Effect of vibration treatment on increasing the durability of tillage equipment working bodies / A. Dudnikov et al. *Eastern-European journal of enterprise technologies*. 2021. Vol. 2, no. 1 (110). P. 104–108. URL: https://doi.org/10.15587/1729-4061.2021.228606 (date of access: 27.03.2025).
5. Vibrating plow feathers oscillating hitch. *FARM SHOW Magazine - Farming, Ranching & Agriculture News, Clever Farm Shop Inventions, Ranch & Farming Tips, Time-saving Tricks, Shortcuts & the Best Farm Shop Hacks & ways to Boost your farm income! Learn about DIY Workshop Projects, Barn Shop Hacks*. URL: https://www.farmshow.com/view_articles.php?a_id=667 (date of access: 27.03.2025).
6. Головний сайт для агрономів. Вертикальний обробіток ґрунту як спосіб боротьби з ущільненням та ефективного управління рослинними рештками. *Superagronom.com*. URL: https://superagronom.com/blog/658-vertikalniy-obrobitok-gruntu-yak-sposib-borotbi-z-uschilnennyam-ta-efektivnogo-upravlinnya-roslinnimi-reshtkami (дата звернення: 28.03.2025).
7. Альфатех. *Спецтехніка в Україні, купити будівельну техніку Hyundai в Україні*. URL: https://alfatech.com.ua/news/shcho-take-zyableva-oranka-gruntu (дата звернення: 28.03.2025).
8. Основні технології обробітку ґрунту – журнал Пропозиція. *Пропозиція - Головний журнал з питань агробізнесу*. URL: https://propozitsiya.com/ua/osnovni-tehnologiyi-obrobitku-gruntu (дата звернення: 28.03.2025).
9. Reducing friction in tillage using ultrasonic vibration / R. Kattenstrothg et al. *Cropping and machinery*. 2011. No. 1. P. 10–13.
10. Mathematical modeling of features of electrophysical processes in a vibration plow with piezoelectric actuator / V. Galchenko et al. *International scientific journal "mechanization in agriculture & conserving of the resources"*. 2022. No. 1. P. 3–6.
11. Дослідження вібраційних процесів при основному обробітку ґрунту / В. М. Булгаков, М. О. Свірень, Р. В. Кісільов, С. Б. Орищенко, І. О. Лісовий // Науковий вісник Таврійського державного агротехнологічного університету. - 2015. - Вип. 5, Т. 1. - С. 3-13. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvtdau_2015_5_1_3.
12. Методика экспериментального исследования параметров виброплуга с гидравлическими вибраторами. / В. С. Ловейкин, Л. А. Дяченко // Вісник Харківського національного автомобільно-дорожнього університету. – 2012. – Вип. 57. – с. 161-165.
13. Філімонов, С. О., & Ященко, С. С. (2023). Вдосконалена конструкція віброплуга з п'єзокерамічним актуатором. Вісник Черкаського державного технологічного університету. Технічні науки, (1), 23-31.
14. Rao G., Chaudhary H., Sharma A. Design and analysis of vibratory mechanism for tillage application. *De Gruyter Brill*. URL: https://www.degruyterbrill.com/document/doi/10.1515/opag-2018-0048/html (date of access: 28.03.2025).
15. Ryaboshapka V., Zharskyi M., Zharskyi R. Increasing the efficiency of operation of trailed soil tillage machine units. *Vibrations in engineering and technology*. 2023. No. 4(111). P. 75–80. URL: https://doi.org/10.37128/2306-8744-2023-4-10 (date of access: 29.03.2025).

Поліщук Олександр Васильович – к.т.н., доц. кафедри БЖДПБ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: polischuk@vntu.edu.ua.

Загнітко Ярослав Віталійович – аспірант кафедри «Галузеве машинобудування», Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця,. e-mail: yaroslavzagnitko94@gmail.com.

УДК 628.16.067.4

Ю. А. Свящук
О. В. Поліщук

НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ ВІБРАЦІЙНОГО МЕТОДУ ОЧИЩЕННЯ РІДИН У ПОРІВНЯННІ З ТРАДИЦІЙНИМИ МЕТОДАМИ ФІЛЬТРАЦІЇ ТА СЕДИМЕНТАЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезах розглянуто переваги та недоліки вібраційного очищення рідин у порівнянні з фільтрацією та седиментацією. Показано, що вібраційні методи підвищують ефективність та продуктивність очищення, особливо для складних середовищ.

Ключові слова: вібрація, очищення рідин, фільтрація, седиментація, віброфільтрація

Abstract

The paper examines the advantages and disadvantages of vibrational liquid purification compared to filtration and sedimentation. It is shown that vibrational methods increase the efficiency and productivity of purification, especially for complex media.

Keywords: vibration, liquid purification, filtration, sedimentation, vibrofiltration.

Ефективне очищення рідин є критично важливим завданням у численних галузях промисловості та комунального господарства, включаючи обробку промислових та побутових стічних вод, підготовку питної води, очищення технологічних рідин , харчову промисловість та фармацевтику. Зростаючі обсяги стічних вод та посилення екологічних норм вимагають постійного вдосконалення існуючих та розробки нових, більш ефективних та економічно доцільних технологій очищення Значна частка експлуатаційних витрат очисних споруд, що сягає 50%, припадає саме на обробку осадів, які утворюються в процесі очищення , що стимулює пошук технологій, які мінімізують утворення відходів або полегшують їх подальшу обробку[1].

Традиційно для видалення зважених домішок з рідин широко застосовуються методи фільтрації та седиментації. Фільтрація базується на механічному затриманні частинок пористим середовищем, тоді як седиментація використовує силу гравітації для осадження частинок, густина яких перевищує густину рідини. Поряд з цими класичними підходами, активно розвиваються та досліджуються альтернативні та допоміжні методи, зокрема ті, що використовують фізичні поля, такі як вібраційні та акустичні (ультразвукові) методи. Ці методи потенційно можуть запропонувати переваги у специфічних умовах, наприклад, при обробці високов'язких рідин, суспензій з високою концентрацією твердої фази або для інтенсифікації процесів розділення [2].

Фільтрація широко застосовується для очищення рідин від твердих домішок і передбачає використання спеціальних пористих матеріалів, які утримують частинки, пропускаючи лише очищену рідину. Такий підхід дозволяє досягти високої точності розділення, однак ефективність процесу значною мірою залежить від властивостей фільтрувального середовища та умов експлуатації.

Під час фільтрації механізми затримання частинок залежать від їхніх розмірів, швидкості потоку та структури фільтрувального середовища. Великі частинки, розміри яких перевищують діаметр пор, фізично блокуються на поверхні або в глибині фільтра. При високій швидкості потоку частинки з достатньою масою не встигають змінити траєкторію руху та зіштовхуються з волокнами, осідаючи в товщі матеріалу.

Для дуже дрібних домішок характерний броунівський рух – хаотичне переміщення, яке підвищує ймовірність контакту з фільтрувальними волокнами навіть поза основним потоком. У випадках, коли використовується глибокий фільтрувальний шар, частинки можуть осідати всередині його структури – завдяки адсорбції, захопленню в звивистих порах або взаємодії з іншими вже затриманими частинками [3, 4].

Додатковими, менш значущими механізмами можуть бути гравітаційне осадження всередині фільтра та електростатичне притягання (якщо частинки та фільтр мають протилежні заряди). Розуміння домінуючих механізмів є ключовим для оптимізації процесу, оскільки ефективність фільтрації не завжди прямо залежить лише від розміру пор, а й від умов експлуатації (наприклад, швидкості потоку).

Перевагами фільтрації є висока ефективність видалення частинок певного розміру, можливість досягнення високого ступеня очищення рідини, широкий спектр застосування та відносна простота базових конструкцій. Однак, основним недоліком є схильність до забруднення (забивання) фільтрувального елемента. Це призводить до поступового зростання перепаду тиску на фільтрі, зниження продуктивності та необхідності періодичної регенерації (промивки) або заміни фільтрувальних елементів. Процеси регенерації можуть бути складними та енергоємними, а також призводити до утворення вторинних відходів (промивні води, відпрацьовані фільтри). Фільтрація може бути неефективною або економічно невигідною для рідин з дуже високою концентрацією твердої фази або високою в'язкістю. Високий перепад тиску, необхідний для подолання опору фільтра, особливо при його забрудненні, призводить до значних енерговитрат. Саме проблема забруднення фільтрів є ключовим фактором, що стимулює розробку нових підходів, таких як тангенціальна фільтрація або динамічні системи (віброфільтрація), спрямованих на мінімізацію цього явища [4,5].

Седиментація використовується для вилучення зважених частинок із рідини за рахунок гравітаційного осадження. Вона особливо ефективна, коли частинки мають більшу густину, ніж рідина, і можуть поступово опускатися на дно. У природі цей процес спостерігається у стоячих водоймах, а в промисловості його реалізують за допомогою відстійників, які забезпечують умови для повільного осадження [6].

Основні переваги седиментації – простота принципу дії, відносно низькі капітальні та експлуатаційні витрати (оскільки основною рушійною силою є гравітація), ефективність видалення великих та щільних зважених частинок. Седиментація дозволяє суттєво знизити навантаження на наступні стадії очищення. Однак, метод малоефективний для видалення дрібних, легких та колоїдних частинок без попередньої коагуляції та флокуляції. Це фундаментальне обмеження, пов'язане з недостатньою силою гравітації для таких частинок, часто вимагає використання хімічних реагентів та додаткових стадій обробки. Седиментація потребує значних площ для розміщення відстійників та тривалого часу перебування рідини в них. Процес чутливий до змін швидкості потоку, температурних коливань (що можуть викликати конвекційні потоки). Важливим недоліком є утворення великих об'ємів осаду (шламу), який потребує подальшої обробки та утилізації, що є значною статтею витрат. Конструкція відстійника має вирішальне значення для досягнення максимальної ефективності, оскільки необхідно забезпечити умови, близькі до ідеального ламінарного потоку та уникнути зон турбулентності [6-8].

Вібраційні методи очищення використовують механічні коливання для інтенсифікації процесів розділення гетерогенних систем, таких як суспензії. Вплив вібрації може модифікувати існуючі механізми розділення (наприклад, гравітаційне осадження чи фільтрацію) або індукувати специфічні явища, що сприяють очищенню рідини.

Використання вібрації в системах очищення рідин дає змогу суттєво підвищити ефективність та продуктивність процесу. Наприклад, вібраційні сита мають значно вищу пропускну здатність, ніж їхні статичні аналоги, а віброфільтрація забезпечує стабільно високий потік навіть під час обробки важких для

фільтрації середовищ – таких як в'язкі рідини або концентровані суспензії, де традиційна фільтрація швидко втрачає ефективність через забруднення мембран [2]. До того ж, вібраційний вплив дозволяє покращити осадження дрібних частинок, що зазвичай важко досяжно за умов класичної седиментації.

Однією з ключових переваг віброфільтрації є зменшення утворення фільтраційного осаду завдяки механічно індукованому зсуву на поверхні мембрани. Такий ефект значно сповільнює процес забруднення та знижує необхідність у регенерації. До того ж, робота при нижчому трансмембранному тиску дозволяє скоротити енерговитрати в порівнянні з традиційними тангенціальними системами. Ще одним позитивним фактором є те, що вібраційна дія не вимагає використання потужних насосів, отже зменшується механічне навантаження на чутливі компоненти або речовини, що очищуються [2].

Разом з тим, вібраційні системи мають і низку обмежень. Через наявність рухомих вузлів (віброзбуджувачі, амортизатори тощо) вони є складнішими в експлуатації й вимагають регулярного технічного обслуговування. Окремі елементи, такі як сита чи підшипники, піддаються зносу, що знижує довговічність обладнання [1]. Крім того, генерація вібрації потребує додаткової енергії, і хоча у певних умовах вона може бути енергоефективнішою за альтернативні методи, оцінку доцільності слід проводити для кожного конкретного випадку.

Ще однією проблемою є акустичний вплив – вібраційне обладнання часто створює значний рівень шуму, що потребує додаткових заходів шумоізоляції [1]. Варто також враховувати, що налаштування режимів вібрації – амплітуди, частоти, типу коливань – є критично важливим для досягнення стабільної ефективності. Цей процес потребує високої кваліфікації персоналу і обмежує універсальність застосування таких систем.

Зрештою, хоча вібраційні технології часто демонструють переваги у специфічних умовах, їх впровадження потребує ретельного техніко-економічного обґрунтування. Вони особливо виправдані там, де традиційні фільтраційні підходи втрачають ефективність через забруднення мембран, а також у випадках, коли потрібно обробляти нестандартні або складні за складом рідини [1, 8].

Вибір оптимального методу очищення рідини залежить від багатьох факторів, включаючи характеристики вихідної рідини, необхідний ступінь очищення, продуктивність, а також капітальні та експлуатаційні витрати.

Фундаментальна відмінність полягає у способі прикладання енергії для розділення. Фільтрація використовує гідравлічну енергію (тиск) для проштовхування рідини через пористе середовище. Седиментація покладається на потенційну енергію (гравітацію). Вібраційні методи використовують механічну енергію, прикладену безпосередньо до розділювального елемента (сито, мембрана) або до суспензії в цілому, для інтенсифікації процесу. Ця різниця визначає їхні переваги та недоліки щодо ефективності, забруднення та конструктивної складності.

Часто оптимальним рішенням є використання комбінованих або гібридних підходів. Наприклад, седиментація часто використовується як попередня стадія перед фільтрацією. Віброфільтрація сама по собі є гібридним методом, що поєднує фільтрацію та вібраційний вплив [5]. Вібрація може застосовуватися для інтенсифікації осадження. Це свідчить про те, що поєднання різних фізичних принципів є ключовою стратегією для досягнення високої ефективності очищення, особливо для складних систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Федоляк Н., Лях М., Копей Б. Аналіз конструктивних виконань вібросит для очищення промивальної рідини. *Розвідка та розробка нафтових і газових родовищ*. 2017. № 1. С. 16–24. URL: http://elar.nung.edu.ua/bitstream/123456789/4593/1/5700p.pdf.

2. Li J., Wang Y., Zhang Q., Liu H. Experimental Study on the Sedimentation Efficiency of a Linear Sedimentation Tank with an Arch Plate // Water. – 2024. – Vol. 16, No. 8. – Art. 1075. – Режим доступу:

https://www.mdpi.com/2073-4441/16/8/1075.
3. Principles of Filtration / Pall Corporation. – Режим доступу: https://www.pall.com/content/dam/pall/oil-gas/literature-library/non-gated/WER_5300B.pdf.
4. Types of Liquid Filtration and Their Applications / Brother Filtration. – Режим доступу: https://www.brotherfiltration.com/types-of-liquid-filtration-and-their-applications/.
5. Learn About Our Unique MF/UF Technology / SANI Membranes. – Режим доступу: https://www.sanimembranes.com/technology/.
6. Ahmad S., Ahmad Z., Khan A.U., Khan F.Y., Rehman Z.U. Comprehensive Review of Industrial Wastewater Treatment Techniques // Applied Water Science. – 2024. – Vol. 14, Art. 141. – DOI: 10.1007/s13201-024-02146-4. – Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/382940416_Comprehensive_review_of_industrial_wastewater_treatment_techniques.
7. Павленко М. Ю., Максименко Ю. В. Очищення стічних вод в Україні // Вісник Житомирського національного агроекологічного університету. – 2019. – № 2(72), т. 1. – С. 191–197. – Режим доступу: http://eprints.zu.edu.ua/32367/1/%D0%A3%D0%94%D0%9A%2057.pdf.
8. Ignatowicz K., Daprowska L., Fudala-Ksiazek S., Luczkiewicz A. Recent Developments in the Application of Ultrasound in the Pretreatment of Municipal Wastewater // Journal of Ecological Engineering. – 2023. – Vol. 24, No. 1. – P. 266–277. – DOI: 10.12911/22998993/156050. – Режим доступу: https://www.jeeng.net/pdf-173064-96046?filename=Recent%20Developments%20in.pdf.

Свящук Юрій Анатолійович – аспірант кафедри Галузевого машинобудування, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: y.sviashchuk@gmail.com

Поліщук Олександр Васильович – к. т. н., доц., доцент кафедри педагогіки безпеки та безпеки життєдіяльності, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail:polischuk@vntu.edu.ua.

Sviashchuk Yurii A. – postgraduate student of the Department of Industrial Engineering, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: y.sviashchuk@gmail.com

Polishchuk Oleksandr V. – Ph.D., Associate Professor, Associate Professor of the Department of Safety Pedagogy and Life Safety, Vinnytsia National Technical University, e-mail: polischuk@vntu.edu.ua

УДК 621.735.34

О.В. Сердюк[1]
В.В. Літвінов[1]

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ОБКОЧУВАННЯ ТОРОЇДАЛЬНИМ РОЛИКОМ З ГВИНТОВОЮ ПОВЕРХНЕЮ ТА ЗМІННИМ НАВАНТАЖЕННЯМ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Змодельовано процес обкочування тороїдальним роликом з гвинтовою робочою поверхнею та при змінному навантажені на інструмент, циліндричних заготовок (з нержавіючої сталі AISI 316L та сталі 45). Визначено показники напруженого стану в поверхневому шарі заготовки.

Ключові слова: обкочування, тороїдальний ролик, зусилля, нержавіюча сталь, напружений стан.

Abstract

The process of rolling with a toroidal roller with a helical working surface and with a variable load on the tool, cylindrical workpieces (made of stainless steel AISI 316L and steel 45) was modeled. The stress state indicators in the surface layer of the workpiece were determined.

Keywords: rolling, toroidal roller, force, stainless steel, stress state.

Вступ

При поверхневій пластичній деформації має місце нерівномірність напружено-деформованого стану, що обумовлює значну нерівномірність розподілу зароджуваних пошкоджень по глибині пластично деформованого шару. Концентрація мікротріщин на поверхні [1] і в приповерхневих шарах може значно різнитися навіть при відносно рівномірній пластичній деформації. Основною причиною неоднорідності розподілу щільності пошкоджених по товщині пластично деформованих шарів є неоднорідність напружено-деформованого стану при поверхневій пластичній деформації та обумовлені цією неоднорідністю різні дислокаційні нестійкості.

Результати дослідження

Ґрунтуючись на відомих результатах моделювання процесів обробки матеріалів тиском методом скінчених елементів [2], для розв'язку задачі пластичного деформування поверхневого шару заготовки можна використовувати програму LS-DYNA [3, 4]. В даній роботі розглядається обкатка сталевого валу (нержавіюча сталь AISI 316L), тороїдальним роликом з гвинтоподібним робочим профілем (рис.1) та при змінному навантажені.

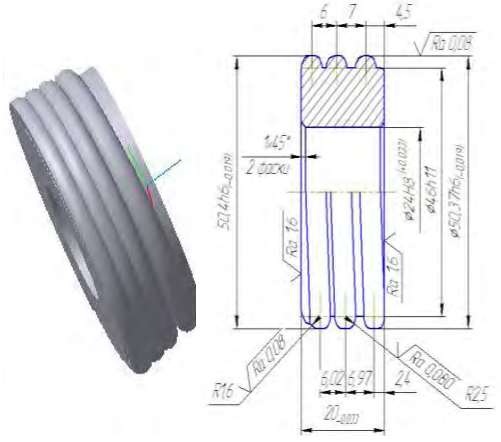

Рис. 1.Тороїдальний ролик з гвинтоподібною робочою поверхнею

Це дозволяє збільшувати навантаження при другому та третьому проході і отримувати більшу твердість поверхневого шару (рис. 2). Аналіз отриманих результатів показує, що мають місце три зони деформування [5]: область випередження область налипання або область безпосередньо контакту ролика і деталі; область відставання. Формування всіх зон добре видно на рис. 2.

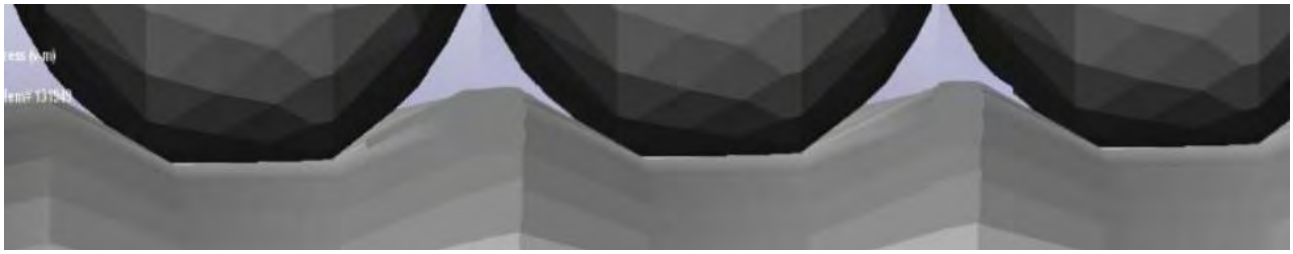

Рис. 2. Моделювання процесу обкочування

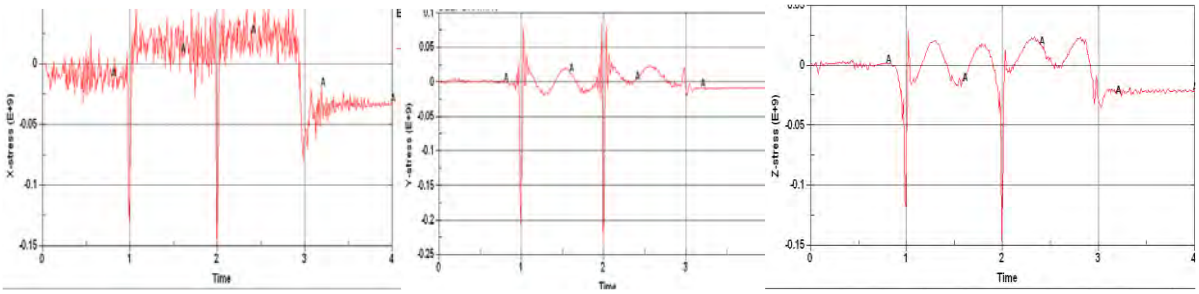

Рис. 3. Головні напруження

Змодельований процес дозволяє отримати головні напруження після обкочування в поверхневому шарі деталі, та відслідковувати їх зміну у будь якій точці під час процесу обкочування.

Висновки

Встановлено, що немонотонність навантаження обумовлена пластичними хвилями, що виникають перед та після ролика. Але при запропонованій схемі, ці пластичні хвилі накладаються одна на одну, що дозволяє збільшувати навантаження при обробці і досягати більшої твердості поверхневого шару, при відсутності його руйнування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сердюк О.В. Оцінка пластичності поверхневого шару металу при немонотонному навантажені/ О. В. Сердюк, І. О. Сивак, С. І. Сухоруков, Р.І.Сивак // Наукові нотатки. – Луцьк, 2016. – Вип. 54. – С. 277–281

2. Сердюк О.В. Дослідження процесу обкочування роликом із гвинтовою робочою поверхнею /О.В. Сердюк, С.І. Сухоруков, В.В. Сердюк, О.А. Корчинський // Вісник Хмельницького національного університету. Технічні науки. – 2021. – № 5(3019). – С. 66-68

3. Сердюк О.В., «Дослідження напружено-деформованого стану поверхневого шару деталі при обкочуванні роликом» в Матеріали конференції «L Науково-технічна конференція підрозділів Вінницького національного технічного університету (2021)», Вінниця, 2021. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/public/files/1/vntu_2021_netpub.pdf

4. Сердюк О.В., Олексюк Б.І., Корчинський О.А. «Вплив технологічних параметрів на шорсткість поверхні при суміщеній обробці» в Матеріали конференції «LI Науково-технічна конференція підрозділів Вінницького національного технічного університету (2022)», Вінниця, 2022. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/ allvntu/index/pages/view/zbirn2022

5. Сердюк О.В. Якість поверхневого шару при обкочуванні роликом / Сердюк О.В.,Сухоруков С.І. // «Гідро- та пневмоприводи машин – сучасні досягнення та застосування». Міжнародна науково-

технічна інтернет-конференція, 170-20 березня 2020р.: збірник тез доповідей. – Вінниця : ВНТУ, 2021. –С. 114-117

6. О. В. Сердюк, І. О. Сивак і М. А. Карватко, «Напружено-деформований стан в осередку деформації при вдавлюванні тороїдального ролика», Наукові нотатки: міжвузівський збірник, Вип. 40, с. 251 - 256, 2013.

Сердюк Ольга Валентинівна — канд. техн. наук, доцент кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет

Владислав Валентинович Літвінов — аспірант, група 131-23а, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vlad.litvinov1297@gmail.com

Serduk Olga V. - Cand. Sc. (Eng), assistant professor, department of technology and automation of mechanical engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Litvinov Vladislav V. — Department of technology and automation of mechanical engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : vlad.litvinov1297@gmail.com

УДК 621.7.043

В. А. Баранов
С. І. Сухоруков

АНАЛІЗ НАПРУЖЕНО-ДЕФОРМОВАНОГО СТАНУ ПРИ ЛОКАЛЬНОМУ ДЕФОРМУВАННІ ЛИСТОВИХ ЗАГОТОВОК

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто методику визначення контактного тиску в осередку деформації при локальному деформуванні листових матеріалів, в залежності від радіуса вершини інструмента.

Ключові слова: пошарове локальне деформування, напружено-деформований стан, листова заготовка.

Abstract

The method of determining the contact pressure in the deformation cell during local deformation of sheet materials, depending on the radius of the tool tip, is considered.

Keywords: incremental metal forming, stress-strain state, sheet blank.

Вступ

Найбільш перспективним напрямом розвитку технологій при виготовленні несиметричних деталей з листових матеріалів є застосування методів локального деформування листових заготовок, а саме методу пошарового деформування. Однією з основних задач дослідження даного процесу є визначення напружено-деформованого стану матеріалу заготовки в місці контакту. Підбір раціональних параметрів процесу деформування дозволить підвищити граничні можливості формозміни металу, зменшити кількість технологічних переходів та різнотовщиність отриманих деталей [1,2,3].

Результати дослідження

Для визначення силових параметрів процесу пошарового деформування розглянуто локальний осередок деформації заготовки під сферичною поверхнею тиску [4,5].

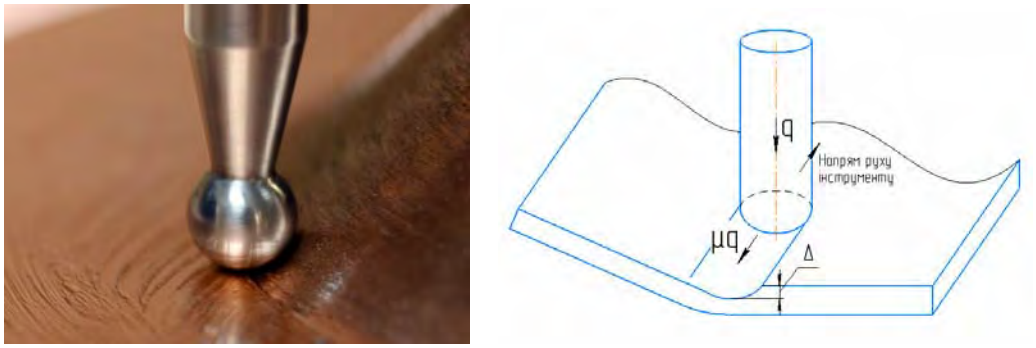

Рис. 1. Вигляд інструменту та схема формування осередку деформацій при пошаровому локальному деформуванні

Для попередньої оцінки напружено-деформованого стану в осередку деформації приймаємо такі припущення: схема деформованого стану плоска; схема напруженого стану плоска; зміна товщини заготовки не враховуються; не враховується зміцнення матеріалу заготовки; сили контактного тертя пропорційні контактного тиску.

Для визначення контактного тиску скористаємось рівнянням

$$\frac{q}{S}=\left(\frac{\sigma_\theta}{R_\theta}+\frac{\sigma_m}{R_m}\right), \qquad (1)$$

де: q – контактний тиск;
S – товщина стінки;
σ_θ, σ_m – відповідно окружні та меридіональні напруги, приймаємо $\sigma_m = \sigma_\theta / 2$;
R_θ, R_m – окружний та меридіональний радіуси елемента в осередку деформації.
Враховуючи те, що $\sigma_\theta = \sigma_s$, а $R_\theta = R_m = R$, тоді з (1) наближене значення контактного тиску

$$q = \frac{3}{2} \cdot \frac{S \cdot \sigma_s}{R}, \qquad (2)$$

де σ_s – напруга плинності матеріалу;
R - радіус сферичної частини робочої поверхні інструмента, що обертається.

Висновки

Аналіз формули визначення величини контактного тиску в осередку деформації при локальному деформуванні листових заготовок показав наявність оберненої залежності тиску від радіусу при вершині інструменту. При цьому для забезпечення однакових умов напружено-деформованого стану в осередку деформації при збільшенні радіусу при вершині інструменту збільшуються пляма контакту та зусилля деформування, що висуває додаткові вимоги до обладнання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Matsubara S. Incremental Backward Bulge Forming of a Sheet Metal with a Hemispherical Head Tool; A Study of a Numerical Control Forming System II; J. JSTP, 35 (1994–11) 1311–1316
2. Шевчук Є.І. Застосування гідравлічного приводу з електрогідравлічним розподільником для виготовлення вісесиметричних деталей з листової заготовки ротаційною витяжкою // Вісник ЖДТУ. 2015. № 2 (73). – с. 117-122.
3. Сивак І.О. Напружений стан в осередку деформації листової заготовки під час ротаційної витяжки осесиметричних деталей / І.О. Сивак, С. І. Сухоруков, Є. І. Шевчук // Наукові праці ВНТУ. – Вінниця, 2014. – №4. – с. 6-11.
4. Сердюк О. В. Напружено-деформований стан в осередку деформації при вдавлюванні тороїдального ролика / О. В. Сердюк, І. О. Сивак, М. А. Карватко // Наукові нотатки : міжвузівський збірник (за галузями знань «Технічні науки»). – 2013. – Випуск 40. – С. 251–256.
5. Park J.-J. Fundamental studies on the incremental sheet metal forming technique / J.-J. Park, Y.-H.Kim // Journal of Materials Processing Technology. 2003. V. 140, Iss. 1-3. P. 447-453. DOI: 10.1016/S0924-0136(03)00768-4.

Баранов Владислав Анатолійович — аспірант, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: 1tt.17b.baranov@gmail.com
Сухоруков Сергій Іванович — канд. технічних наук, доцент, доцент кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет

ANALYSIS OF THE STRESS-STRAIN STATE DURING LOCAL DEFORMATION OF SHEET BLANKS

Baranov Vladyslav A. – PHD student of the Department of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: 1tt.17b.baranov@gmail.com
Sukhorukov Sergiy I. – Cand. Sc. (Eng.), Assistant Professor, Assistant Professor of the Department of Technology and Automation of Mechanical Engineer, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК 621.22

А.Ю. Фарафон[1]
С.В. Мельник[1]

КОМПЛЕКСНЕ УДОСКОНАЛЕННЯ ГІДРОПРИВОДУ ТА ОПОРНО-ПОВОРОТНОГО ПРИСТРОЮ МАНІПУЛЯТОРІВ ЛІСОПРОМИСЛОВИХ МАШИН

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено шляхи підвищення ефективності маніпуляторів лісопромислових машин через комплексне удосконалення гідроприводу та опорно-поворотного пристрою. Запропоновано впровадження load sensing технології та системи рекуперації енергії. Розроблена конструкція з інтегрованим гідравлічним демпфуванням забезпечує підвищення енергоефективності на 18-22%, зниження динамічних навантажень на 24% та покращення точності позиціонування на 15%.

Ключові слова: гідропривод, лісозаготівельні маніпулятори, опорно-поворотний пристрій, енергоефективність.

Abstract

The work investigates ways to increase the efficiency of manipulators of forestry machines through comprehensive improvement of the hydraulic drive and the supporting and rotating device. The implementation of load sensing technology and an energy recovery system is proposed. The developed design with integrated hydraulic damping provides an increase in energy efficiency by 18-22%, a decrease in dynamic loads by 24% and an improvement in positioning accuracy by 15%.

Keywords: hydraulic drive, logging manipulators, support and slewing device, energy efficiency.

Вступ

Сучасне лісопромислове виробництво характеризується зростаючими вимогами до ефективності, надійності та екологічності спеціалізованої техніки. Однією з ключових систем лісозаготівельних машин є маніпулятори, що забезпечують виконання технологічних операцій. Ефективність роботи цих механізмів значною мірою визначається характеристиками гідроприводу та конструкцією опорно-поворотного пристрою (ОПП). Аналіз експлуатації існуючих моделей лісопромислових маніпуляторів виявив ряд проблем, серед яких: недостатня енергоефективність гідравлічних систем, підвищені динамічні навантаження під час роботи, обмежена функціональність та складність керування в умовах пересіченої місцевості. Дослідження спрямоване на комплексне вирішення цих проблем шляхом одночасного удосконалення гідроприводу та опорно-поворотного пристрою маніпуляторів лісопромислових машин.

Основна частина

Проведений аналіз режимів роботи маніпуляторів лісозаготівельних машин показав, що значні енергетичні втрати відбуваються під час одночасної роботи декількох виконавчих механізмів, а також при гальмуванні та утриманні вантажу. Запропонована модернізація гідроприводу включає впровадження load sensing технології з компенсацією тиску, що дозволяє оптимізувати подачу робочої рідини відповідно до фактичних потреб виконавчих механізмів. Ключовим елементом удосконаленої системи є пропорційний розподільник з електрогідравлічним керуванням, доповнений пристроєм рекуперації енергії під час гальмування виконавчих механізмів.

Математичне моделювання роботи системи показало, що запропоновані зміни забезпечують зниження енергоспоживання на 18-22% порівняно з традиційними системами.

Для підвищення надійності та функціональності маніпулятора розроблено нову конструкцію опорно-поворотного пристрою з удосконаленим гідроприводом повороту. Запропонована конструкція базується на застосуванні комбінованої опори з високомоментним гідромотором, що забезпечує

зменшення габаритів і маси механізму при збереженні необхідних характеристик. Особливістю розробленого ОПП є інтегрована система гідравлічного демпфування коливань, що включає блок гідроакумуляторів з налаштованими характеристиками і спеціальний гідравлічний клапан з електронним керуванням.

Експериментальні дослідження прототипу удосконаленого маніпулятора на спеціальному стенді підтвердили підвищення точності позиціонування на 15%, зниження динамічних навантажень у критичних режимах роботи на 24% та покращення стабільності роботи в умовах нерівномірного навантаження.

Запропонована система керування об'єднує функції управління гідроприводом маніпулятора та опорно-поворотним пристроєм у єдиний комплекс, що дозволяє реалізувати адаптивні алгоритми керування з урахуванням поточних умов експлуатації. Впровадження програмованих режимів роботи забезпечує оптимізацію енерговитрат та зменшення впливу людського фактора на ефективність виконання технологічних операцій.

Подальші дослідження необхідно спрямовувати на оптимізацію конструкції з урахуванням специфічних вимог різних типів лісозаготівельних операцій та інтеграцію розробленої системи з цифровими технологіями моніторингу стану обладнання.

Висновки

Комплексний підхід до удосконалення гідроприводу та опорно-поворотного пристрою маніпуляторів лісопромислових машин дозволив досягти синергетичного ефекту у підвищенні їх експлуатаційних характеристик. Результати проведених досліджень свідчать про: підвищення енергоефективності системи на 18-22% завдяки оптимізації гідроприводу та впровадженню рекуперації енергії; зниження динамічних навантажень на 24% через застосування інтегрованої системи гідравлічного демпфування в опорно-поворотному пристрої; покращення керованості та точності позиціонування на 15% за рахунок впровадження програмованих режимів роботи та адаптивних алгоритмів керування; зменшення експлуатаційних витрат при використанні удосконаленого маніпулятора на 12-15% порівняно з базовою моделлю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ловейкін В.С., Рибалко В.М., Ляшко А.П. Оптимізація режимів руху гідравлічних маніпуляторів лісових машин. Науковий вісник НЛТУ України. 2022. №1(33). С. 88-95.

2. Мандрус В.І., Лозінський В.А., Стаднік М.І. Гідроприводи мобільних машин з адаптивними системами керування. Київ: Техніка, 2021. 312 с.

3. Rebula J., Neuhaus P., Bonnlander B. A controller for the LittleDog quadruped walking on rough terrain. IEEE International Conference on Robotics and Automation. 2023. Vol. 7, № 2. P. 1467-1473.

4. Борисюк Д.В., Веретенніков О.І. Методи підвищення енергоефективності гідравлічних систем лісозаготівельної техніки. Промислова гідравліка і пневматика. 2022. №3(77). С. 42-48.

Фарафон Андрій Юрійович – аспірант кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет, Вінниця;

Мельник Сергій Валерійович – аспірант кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Петров Олександр Васильович*** — канд. техн. наук, доцент кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет.

Farafon Andrii Yu. – postgraduate student of the Department of Mechanical Engineering Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia;

Melnyk Serhii V. – postgraduate student of the Department of Mechanical Engineering Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia;

Supervisor: ***Petrov Oleksandr V.*** — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of the Department of Machine-building technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 621.22

В.С. Коломієць[1]
К.В. Ковчук[1]

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНА МОДЕРНІЗАЦІЯ ВЕРСТАТНОГО ПРИСТОСУВАННЯ ДЛЯ ВЕРТИКАЛЬНО-СВЕРДЛИЛЬНОЇ ОПЕРАЦІЇ ОБРОБКИ ДЕТАЛІ «КОРПУС» НА ОСНОВІ ПРИНЦИПІВ ПРОЕКТУВАННЯ ЕНЕРГООЩАДНИХ ГІДРОПРИВОДІВ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

Представлено інноваційний підхід до удосконалення верстатного пристосування для вертикально-свердлильної операції механічної обробки деталі «Корпус» шляхом впровадження принципів проектування енергоощадних гідроприводів, характерних для групових різнотипових виконавчих контурів технологічного обладнання харчових виробництв. Запропоновано технічне рішення, що дозволяє суттєво підвищити енергоефективність операції механічної обробки за рахунок оптимізації гідравлічної системи затиску заготовки.

Ключові слова: верстатне пристосування, енергоощадний гідропривод, вертикально-свердлильна операція, групові виконавчі контури, механічна обробка.

Abstract

An innovative approach to improving the machine tool for the vertical drilling operation of machining the "Housing" part is presented by implementing the principles of designing energy-saving hydraulic drives, typical for group different types of executive circuits of technological equipment of food industries. A technical solution is proposed that allows significantly increasing the energy efficiency of the machining operation by optimizing the hydraulic system of clamping the workpiece.

Keywords: machine tool attachment, energy-saving hydraulic drive, vertical drilling operation, group execution contours, mechanical processing.

Вступ

енергоефективності технологічного обладнання набуває першочергового значення. Особливо актуальним є завдання оптимізації енергоспоживання приводів верстатних пристосувань, які використовуються для базування та закріплення заготовок при механічній обробці. Аналіз енергоспоживання при виробництві деталі «Корпус» показав, що значна частка енергії витрачається на функціонування гідравлічних систем затиску заготовки під час вертикально-свердлильної операції.

Ця робота спрямована на вирішення протиріччя між необхідністю забезпечення надійного затиску заготовки з урахуванням змінних режимів різання та вимогами до енергоефективності виробничого процесу. Запропонований підхід ґрунтується на застосуванні принципів проектування енергоощадних гідроприводів, які добре зарекомендували себе в системах групових різнотипових виконавчих контурів технологічного обладнання харчових виробництв.

Основна частина

Розроблене технічне рішення передбачає модернізацію гідравлічної системи затиску верстатного пристосування для вертикально-свердлильної операції обробки деталі «Корпус» шляхом впровадження деяких інновацій. Адаптивна система регулювання тиску затиску - розроблено систему, яка динамічно регулює зусилля затиску заготовки в залежності від режимів різання. Це дозволяє оптимізувати енергоспоживання гідросистеми, уникаючи надлишкових затискних зусиль при невисоких навантаженнях під час свердління. Рекуперація енергії в циклі роботи пристосування - впроваджено механізм накопичення енергії при розтиску заготовки з наступним її використанням для

первинного затиску наступної деталі. За результатами експериментальних досліджень, це дозволяє зменшити енергоспоживання на 12-15%. Модульна структура гідроприводу - розроблено гідравлічну систему з окремими модулями для різних функціональних елементів пристосування (затиск, підтримка, позиціонування), що дозволяє оптимізувати енергоспоживання кожного елемента окремо. Інтелектуальне керування потоками робочої рідини - впроваджено систему керування на основі пропорційних клапанів з електронним керуванням, що дозволяє точно дозувати витрату робочої рідини в залежності від потреб кожного етапу технологічного процесу. Проведені проектні розрахунки модернізованого верстатного пристосування показали зниження енергоспоживання на 18-22% порівняно з традиційною конструкцією при збереженні всіх параметрів якості обробки деталі «Корпус». Особливо значне зниження енергоспоживання (до 27%) спостерігається в режимах обробки з невеликими навантаженнями.

Важливо відзначити, що застосовані принципи проектування енергоощадних гідроприводів, які раніше використовувались переважно в обладнанні харчових виробництв, успішно адаптовані до вимог металообробного обладнання з урахуванням підвищених вимог до жорсткості технологічної системи та точності позиціонування.

Висновки

Запропоновано концепцію модернізації верстатного пристосування для вертикально-свердлильної операції обробки деталі «Корпус» на основі принципів проектування енергоощадних гідроприводів. Розроблено технічне рішення, що включає адаптивну систему регулювання тиску затиску, рекуперацію енергії, модульну структуру гідроприводу та інтелектуальне керування потоками робочої рідини. Експериментально підтверджено енергоефективність запропонованого рішення, що забезпечує зниження енергоспоживання на 18-22% при збереженні всіх параметрів якості обробки. Доведено можливість успішного трансферу технологій енергоощадних гідроприводів з галузі харчового машинобудування в загальне машинобудування. Розроблені технічні рішення можуть бути масштабовані та адаптовані для різних типів верстатних пристосувань, що відкриває перспективи для їх широкого впровадження у виробництво.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Струтинський В.Б., Веселовська Н.Р., Зелінський С.А. Енергоефективні гідравлічні системи металорізальних верстатів. Київ: Наукова думка, 2022. 248 с.

2. Пашинський В.А., Кулік Т.І., Сідлецький В.М. Оптимізація параметрів гідроприводів з урахуванням енергоощадних технологій для обладнання харчових виробництв. Вісник НУХТ. 2023. № 2. С. 112-121.

3. Козлов Л.Г., Полішук Л.К., Коріненко М.П. Рекуперація енергії в гідроприводах технологічних машин: принципи та технічні рішення. Вінниця: ВНТУ, 2024. 198 с.

Коломієць Віктор Сергійович – аспірант кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет, Вінниця;

Ковчук Костянтин Володимирович – студент групи 1ПМ-23мз, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Петров Олександр Васильович*** — канд. техн. наук, доцент кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет.

Kolomiiets Viktor S. – postgraduate student of the Department of Mechanical Engineering Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia;

Kovchuk Kostiantyn V. – student of the Faculty Machinebuilding and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia;

Supervisor: ***Petrov Oleksandr V.*** — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of the Department of Machine-building technology and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 623-048.78

М. К. Канчуга

АНАЛІЗ МОЖЛИВИХ ШЛЯХІВ РОЗВИТКУ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ МАЙБУТНЬОГО

Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного

Анотація

Проаналізовано можливі шляхи розвитку військової техніки та впровадження в їх розробку новітніх технологій через призму подій на полі бою, зокрема тих, що спостерігаються в російсько-українській війні. Розкрито питання, яким чином поява безпілотників, автономних систем і штучного інтелекту змінює конструкцію і функції бронетехніки. Описані ключові досягнення, такі як системи активного захисту, радіоелектронна боротьба і автономність, керована штучним інтелектом, підкреслюючи важливість адаптивності, координації і живучості в майбутній війні. Також зазначається, що військове домінування визначатиметься не сирою вогневою міццю бронетехніки, а й успішною інтеграцією в їх конструкцію інтелектуальних систем.

Ключові слова: військова техніка, автономні транспортні засоби, штучний інтелект, безпілотники.

Abstract

Possible ways of developing military equipment and introducing the latest technologies into their development are analysed through the prism of events on the battlefield, in particular those observed in the russian-ukrainian war. The issue of how the emergence of drones, autonomous systems and artificial intelligence is changing the design and functions of armoured vehicles is discussed. Key advances such as active defence systems, electronic warfare and artificial intelligence-driven autonomy are described, highlighting the importance of adaptability, coordination and survivability in future warfare. It is also noted that military dominance will be determined not by the raw firepower of armoured vehicles, but also by the successful integration of intelligent systems into their design.

Keywords: military equipment, autonomous vehicles, artificial intelligence, drones.

Сучасні військові машини демонструють технологічні досягнення, які виходять за рамки простого технічного прогресу, оскільки вони створюють нові стратегії, за допомогою яких військові досягають значно кращого контролю над полем бою. Війна, яку росіяни розв’язали на нашій території, та загалом ескалація міжнародної політичної напруги між країнами, стимулює інвестиції у футуристичні бойові танки, сучасні бойові машини піхоти і бронетранспортери майбутнього, які представляють собою максимальну швидкість і прихованість, досягнуті на сьогоднішній день в цих бойових машинах. Події останніх років на полі бою показують все більшу значущість автономних або безпілотних комплексів у проведенні складних військових операцій. Автономні машини майбутнього на полі бою мають стати воїнами, а не простими транспортними засобами, і повинні мати спеціалізовані можливості для роботи в умовах майбутніх сценаріїв війни.

Розвиток військових технологій у напрямку автоматизації та впровадження штучного інтелекту протягом останніх років призвів до того, що традиційні категорії транспортних засобів зливаються одна з одною. Майбутні військові інновації, ймовірно, призведуть до створення гібридної системи, керованої безпілотниками, яка захищатиметься і водночас атакуватиме на основі гіпотетичних даних, що ґрунтуються на прогнозуванні. Оскільки провідні країни продовжують інвестувати в військову техніку майбутнього, зрозуміло одне - перегони вже не зводяться до того, хто має найбільшу гармату чи найтовстішу броню. Все зводиться до того, хто зможе поєднати можливості бронетехніки з штучним інтелектом, адаптивністю і координацією нового рівня [1].

Оскільки сучасна війна стає все більш мережецентричною, бронетехніка більше не буде функціонувати як ізольований інструмент грубої сили. Натомість вони перетворюються на взаємопов'язані платформи, здатні в режимі реального часу спілкуватися з супутниками, безпілотниками, командними центрами і навіть один з одним. Така мережева архітектура поля бою дозволить миттєво обмінюватися розвідувальними даними, сповіщеннями про загрози і тактичними пропозиціями, згенерованими алгоритмами штучного інтелекту. За таких умов час реагування та обізнаність у ситуації стануть вирішальними факторами бойової ефективності, перевершуючи за

важливістю навіть вогневу міць.

Війна в нашій країні яскраво продемонструвала цей перехід. Стрімке і руйнівне зростання безпілотної війни - особливо використання недорогих, одноразових дронів-камікадзе - змінило спосіб застосування бронетехніки. Традиційна тактика, така як масовані броньовані атаки, стала надто ризикованою без виявлення дронів у реальному часі і скоординованої підтримки. Навіть сучасні танки зараз вразливі до постійного повітряного спостереження і ударів зверху вниз, якщо їх не підтримують системи активної оборони і засоби радіоелектронної боротьби [2].

У відповідь на це країни прискорюють розробку систем активного захисту, які можуть відстежувати і нейтралізувати снаряди або безпілотники, що летять, ще до їхнього зіткнення. Як приклад такої системи ізраїльський «Трофей», що належить до першого покоління, але це лише початок. Майбутні протиповітряні засоби використовуватимуть радари і тепловізори зі штучним інтелектом, щоб відрізняти загрози від приманок і визначати пріоритети для ураження. Метою є не лише оборона, а й інтелектуальне прийняття рішень: перехоплення, ухилення або автономне розгортання контрзаходів [3].

Штучний інтелект сам по собі швидко стає ядром цієї трансформації. У військових транспортних засобах він виконуватиме широкий спектр завдань - від навігації в умовах відсутності GPS до виявлення загроз, наведення на ціль і навіть автономного ведення бою на основі попередньо визначених етичних правил. Алгоритми машинного навчання, які ґрунтуються на величезних масивах даних з попередніх боїв, допоможуть передбачити поведінку противника і запропонувати оптимальні маневри. У ройових сценаріях штучний інтелект координуватиме флотилії безпілотних наземних або повітряних підрозділів для здійснення флангових, розвідувальних або диверсійних дій без участі людини.

Інтеграція штучного інтелекту з автономністю означає, що наступне покоління бойових машин часто може бути повністю безпілотним. Ці системи, вільні від обмежень людської витривалості, зможуть працювати в зонах підвищеного ризику протягом тривалого часу. Безпілотні наземні транспортні засоби відіграватимуть дедалі більшу роль як у бойових діях на фронті, так і в логістичній підтримці. Надпотужні БПЛА зможуть поповнювати запаси військ, евакуювати поранених або вести вогонь на ураження, мінімізуючи при цьому людські жертви. У довгостроковій перспективі гібридні пілотовані безпілотні команди стануть оперативною нормою. Пілотована командна машина зможе координувати невелике формування автономних бойових машин і безпілотників підтримки, а штучний інтелект керуватиме зв'язком, рухом і бойовими функціями рою. Такі розподілені напівавтономні сили буде важче виявити, вони будуть більш стійкими до атак і краще пристосовуватимуться до несподіванок на полі бою.

Проте майбутнє - це не лише технологічні можливості, а й виживання та стратегічна адаптація. Переважна присутність дешевих дронів у нинішніх конфліктах зробила скритність, мобільність і електронне маскування вкрай важливими. Традиційна броня сама по собі не може захистити від високоточних, спрямованих згори вниз атак дронів. У відповідь на це військові конструктори експериментують з багатошаровим захистом: малопомітними покриттями корпусу, розгорнутими системами приманок, пристроями спрямованого електромагнітного випромінювання і навіть компактною лазерною зброєю, встановленою на броньованому шасі.

Ще одним пріоритетом буде автономна логістика. Оскільки війна безпілотників порушує традиційні ланцюги постачання, незамінними стануть самокеровані логістичні транспортні засоби, що керуються штучним інтелектом. Ці системи можуть слідувати непередбачуваними маршрутами, орієнтуватися на ворожій місцевості і доставляти вантажі до передових підрозділів, не наражаючи водіїв на вогонь противника. Ці ж технології можуть бути застосовані для медичної евакуації, мобільних польових госпіталів або мобільних вузлів зв'язку. Майбутні конфлікти будуть характеризуватися швидшими циклами прийняття рішень, більшою автономністю і широким застосуванням безпілотних систем. Тому оборонні стратегії повинні бути настільки ж адаптивними, щоб поєднувати в собі фізичний захист, електронні засоби протидії та автоматизацію [4].

Зрештою, найуспішнішими військовими машинами майбутнього будуть не ті, що мають найпотужнішу зброю, а ті, що мають найбільшу здатність до адаптації. Техніка, яка здатна самостійно діагностувати пошкодження, діяти в умовах глушення зв’язку, або продовжувати функціонувати після втрати людини-оператора, матиме вирішальне значення. Військові інновації мають зосереджуватись на стійкості до сучасних викликів і загроз, а не лише на кількісному домінуванні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Коршець О., Горбенко В. Уроки застосування безпілотних літальних апаратів у російсько-українській війні. Повітряна міць України. 2023. Том 1. № 4.

2. https://staleviptakhy.com/rol-bpla-u-suchasnij-vijni-yak-tehnologiyi-zminyuyut-pravyla-gry.

3. https://armyinform.com.ua/2025/02/19/vyprobuvano-vijnoyu-izrayilska-kompaniya-modernizuvala-systemu-aktyvnogo-zahystu-dlya-borotby-z-dronamy-kamikadze.

4. Трофименко О.Г., Кіх Я.Т. Використання штучного інтелекту у військовий технологіях. Інформаційне суспільство: проблеми та перспективи : матер. IX всеукр. наук.-практ. конф. (24 травня 2024). Одеса, 2024.

Канчуга Мар'ян Казимирович — викладач кафедри водіння бойових машин та автомобілів, Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, Львів, e-mail: mkanchuga4@gmail.com.

Kanchuha Marian K. — Lecturer at the Department of Driving Combat Vehicles and Automobiles, Hetman Petro Sahaidachnyi The National Army Academy, Lviv, e-mail: mkanchuga4@gmail.com.

УДК 629.08

О. О. Галущак
В.В. Готошия

ВИБІР ОПТИМАЛЬНОГО МАРШРУТУ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВЕЛИКОГАБАРИТНОГО ВАНТАЖУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі розглянуто основні критерії вибору маршруту, обмеження максимальної довжини автопоїзда залежно від параметрів дороги, способи аналізу транспортних шляхів та рекомендації щодо їх оптимізації.

Ключові слова: *великогабаритний вантаж, перевезення, безпека руху, транспортні обмеження, маршрут..*

Abstract

The article explores the main criteria for choosing a route, limiting the maximum length of a road train depending on the parameters of the road, methods for analyzing transport routes and recommendations for their optimization.

Keywords: *oversized cargo, transportation, traffic safety, transport restrictions, route.*

Вступ

Автомобільне сполучення грає важливу роль в транспортної системі України. Зі збільшенням кількості автомобілів і зростанням транспортного потоку виникає потреба в регулярному оновлення і покращення дорожньої інфраструктури. Впровадження нових технологій, покращення дорожнього покриття, розширення трас і будівництво нових доріг – все це спрямовано на забезпечення безпечного і комфортного руху автомобілів. При покращенні дорожньої інфраструктури доцільно передбачувати можливість перевезення великогабаритного вантажу по дорогах загального користування, що вимагає більше простору для маневрування.

Перевезення великогабаритного вантажу є складним логістичним завданням, що потребує детального аналізу та планування. Вибір оптимального маршруту є критичним фактором для забезпечення безпечного та економічно вигідного транспортування.

Результати дослідження

Планування перевезення та вибір маршруту для великогабаритних вантажів повинен ґрунтуватися на таких ключових факторах:

1. Технічні та геометричні характеристики дороги: ширина проїзної частини, висота тунелів, міцність мостів, наявність крутих поворотів та ухилів.
2. Забезпечення безпеки перевезення великогабаритного вантажу, зокрема безпеки інших учасників дорожнього руху та дорожньої інфраструктури.
3. Дорожня інфраструктура: наявність зупинок, зон відпочинку, спеціально обладнаних місць для обстеження та обслуговування транспортного засобу та вантажу.
4. Транспортні обмеження: вага, габарити, обмеження руху на певних ділянках, заборона руху в певний час доби.
5. Економічні аспекти: витрати на пальне, дорожні збори, плата за супровід та погодження маршруту з місцевими органами влади.

У зв'язку з тим , що при русі довгомірного автомобіля по криволінійній ділянці дороги він займає більшу ширину проїжджої частини, ніж при русі по прямолінійній траєкторії.

При радіусі кривої 1000 м і менше проїжджа частина, як правило, повинна бути розширено з внутрішньої сторони дороги за рахунок узбіччя. Ширина узбіччя повинна бути не менше 1,5 м.

Проведені розрахунки максимальної довжини автомобіля, перевізника великогабаритного вантажу, при нормативах радіусів кривих та розширеннях дороги на одну смугу представлені у табл. 1.

Таблиця 1 – Залежність максимальною довжини автопоїзда від радіусу кривизни повороту та розширення дорожній смуги

Радіуси кривих в плані, м		Значення розширення на одну смугу руху, м	Довжина автопоїзда, м
Мінімальний	Максимальний		Максимальна
615	650	0,2	16,1
375	614	0,25	17,5
275	374	0,3	15,0
185	274	0,4	14,8
120	184	0,45	12,9
90	119	0,55	11,4
75	89	0,6	10,3
65	74	0,65	9,8
55	64	0,7	9,5
45	54	0,75	9,0
35	44	0,9	8,9
30	34	1,1	8,6

При цьому, автопоїзд з максимальною нормативною довжиною 20 м входить до поворот без додаткових маневрів при значенні радіусу кривої у плані – 1000 м і від мінімального значення розширення смуги руху – 0,2 м і більше. Чим більше значення розширення смуги руху, тим більш довгий вантаж можна перевезти через дане перехрестя чи поворот. Для перехрестя з мінімальним радіусом кривизни 30 м з розширенням – 1,1 м, забезпечується проїзд виконання маневру автопоїздом з максимальною довжиною – 8,1 м.

Для вибору оптимального маршруту доцільне використання картографічних сервісів та спеціалізованого програмного забезпечення для моделювання маршрутів з урахуванням транспортних обмежень. Необхідно отримати інформацію про поточний стан дорожнього покриття, наявність ремонтних робіт, пробок, погодних умов тощо. Доцільно провести аналіз супутникових знімків, що дозволяє отримати актуальні дані про дорожню інфраструктуру та можливі перешкоди. Використати експертну оцінку.

На етапі підготовки до перевезенні великогабаритного вантажу важливо оцінювати категорію дороги і прохідні габаритні параметри елементів інфраструктурних споруд на маршруті.

Вибір оптимального маршруту перевезення великогабаритного вантажу потребує комплексного підходу, що включає аналіз технічних характеристик доріг, врахування транспортних обмежень, оцінку ризиків та економічних витрат. Використання сучасних технологій значно підвищує ефективність планування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Підвищення ефективності перевезення вантажів автомобільним транспортом удосконаленням структури та організаційних форм технологічних процесів. Терещенко Є.О., Поляков А.П., Терещенко О.П. / Матеріали ІІІ-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції «Автобусобудування та пасажирські перевезення в Україні» 2018 рік, м.Львів, С. 150-152.

2. М.Г. Босняк «Вантажні автомобільні перевезення». Навчальний посібник, - К.: Видавничий Дім «Слово», 2010.- 408 с.

Галущак Олександр Олександрович – канд. техн. наук, доцент кафедри автомобілів та транспортного менеджменту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: galushchak.gs@ vntu.edu.ua.

Готошия Вікторія Володимирівна – студентна групи ТТ-23мз, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, e-mail: Hotoshiya.v.v @gmail.com.

Oleksandr HALUSHCHAK – Ph.D., associate professor, associate professor of the Department of Automobiles and Transport Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: galushchak.gs@ vntu.edu.ua.

Viktoriya HOTOSHIYA **–** student of TT-23mz group, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Hotoshiya.v.v @gmail.com

УДК 621.8

І. С. Голубович
О. С. Голубович
В. В. Хом'юк

РОЗРАХУНОК ВТОМНИХ РУЙНУВАНЬ ДЛЯ КРОНШТЕЙНА КРОКОВОГО ДВИГУНА В SOLIDWORKS

Вінницький національний технічний університет;

Анотація
Проаналізовано метод дослідження втомних руйнувань в програмі Solidworks. Проведено інженерний аналіз втомних руйнувань для кронштейна крокового двигуна. Знайдено термін служби кронштейна крокового двигуна. Запропоновано шляхи підвищення терміну служби кронштейна крокового двигуна.
Ключові слова: втомне руйнування, кронштейн крокового двигуна, Solidworks.

Abstract
The method of fatigue failure analysis in Solidworks program was examined. An engineering fatigue analysis was carried out for a stepper motor bracket. The service life of the stepper motor bracket was calculated. Ways to increase the service life of the stepper motor bracket were proposed.
Keywords: fatigue failure, stepper motor bracket, Solidworks.

Вступ

В машинобудуванні значна кількість деталей машин [1, 2] працює із змінними по знаку навантаженням, що викликає втомні руйнування [3, 4]. Розрахунок втомних руйнувань базується на S-N кривій, яка вказує сумарну кількість циклів напруження до утворення руйнування [5, 6]. Модуль Simulation [7, 8] програми Solidworks включає потужний інструмент Fatigue для моделювання втомних руйнувань деталей машин [9, 10]. Дослідження властивостей матеріалів деталей машин базується на математичних моделях та методах, що в ходять в компетентності сучасних інженерів [11, 12]. Результати інженерних розрахунків за допомогою інструменту Fatigue дозволяють збільшити термін служби досліджуваних деталей машин [13, 14].

Метою роботи є розрахувати втомні руйнування для кронштейна крокового двигуна та запропонувати шляхи для збільшення його термін служби.

Результати дослідження

У Solidworks Simulation Fatigue при режимі Constant Amplitude для дослідження втомних руйнувань і прогнозування терміну служби деталей використовується емпірично-чисельний підхід, який базується на таких ключових математичних моделях і методах: математична модель втомного руйнування; метод скінченних елементів для розрахунку напружень; метод акумулювання пошкоджень за правилом Пальмгрена-Мінера; початкові припущення та обмеження моделі Constant Amplitude.

Основна концепція математичної моделі втомного руйнування основана на S-N кривій, яка побудована на основі експериментальних даних для відповідних матеріалів (див. рис. 1). Тобто, для кожного значення напруження S вказується відповідна кількість циклів до руйнування N:

$$\log(N) = a - b \cdot \log(S), \tag{1}$$

де N – кількість циклів до втомного руйнування; S – амплітуда напруження; a, b – експериментальні коефіцієнти, що залежать від матеріалу.

Методи скінченних елементів (FEM) протягом аналізу втоми використовується як вихідні дані. В основу цього методу покладено визначення напружено-деформованого стану в результаті статичного аналізу.

У випадку режиму постійної амплітуди (Constant Amplitude) напружень використовується проста

форма правила лінійного сумування пошкоджень:

$$D = n / N, \tag{2}$$

де D – рівень пошкодження ($0 \le D \le 1$); n – кількість виконаних циклів навантаження; N – кількість циклів до руйнування при даній амплітуді.

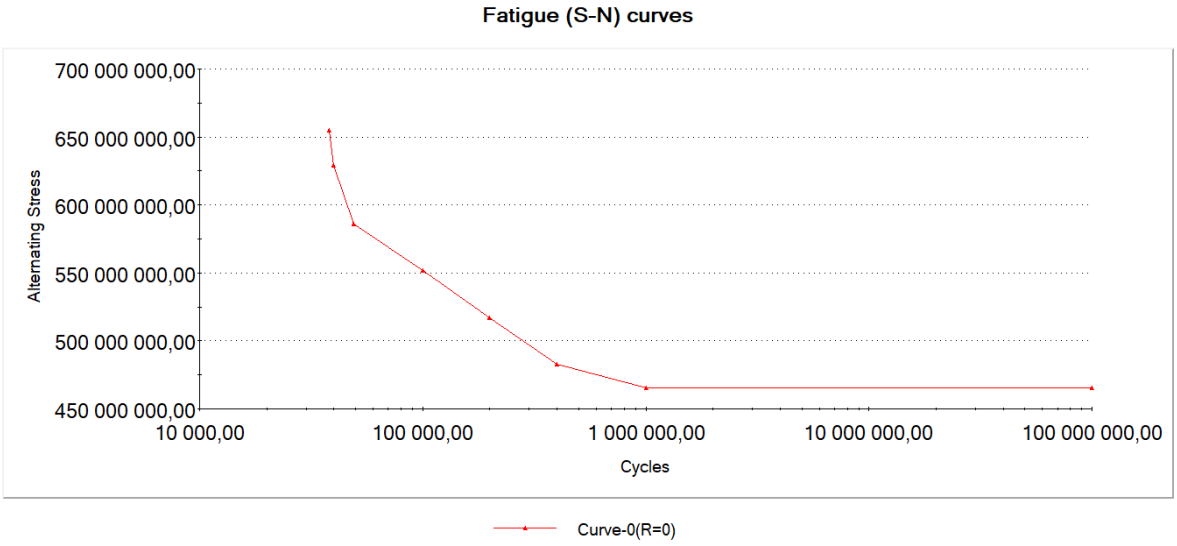

Рис. 1. S-N крива для вуглецевої сталі на основі кривих ASME згідно рекомендацій Solidworks

Початкові припущення та обмеження моделі Constant Amplitude: напруження не перевищують границю пружності матеріалу; кількість циклів однакова в усіх точках; не враховується розвиток тріщин.

Розроблено тривимірну модель кронштейна крокового двигуна (див. рис. 2, а) в програмі Solidworks. Виконано статичний аналіз кронштейна крокового двигуна при закріпленні його гвинтами та реалізації тягової сили 1.5 кН для матеріалу: конструкційна вуглецева якісна сталь AISI 1020.

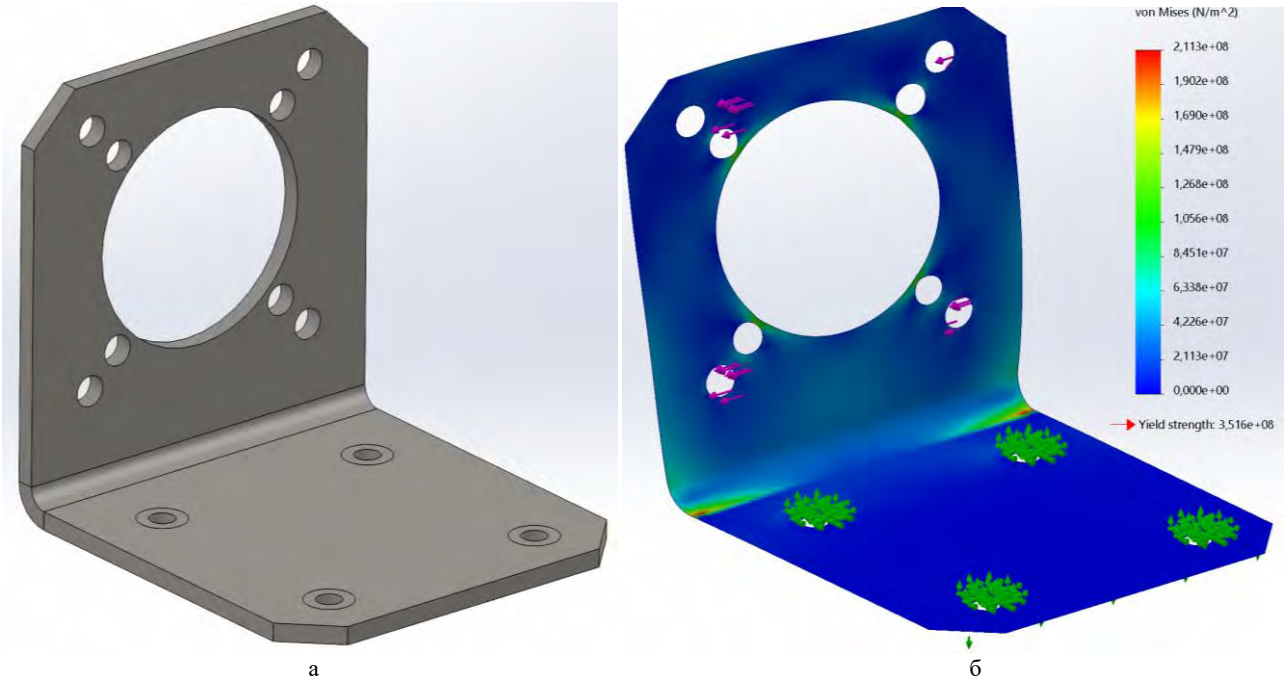

а б

Рис. 2. Тривимірна модель кронштейна крокового двигуна (а) та її статичний аналіз (б) в Solidworks

В результаті статичного аналізу отримали максимальне значення напружень 211,3 МПа, а також коефіцієнт запасу міцності – 1,62, що лежить в межах рекомендованих значень (1,5-2,0) для деталей машин [15].

За розрахунками інструменту Fatigue в режимі Constant Amplitude маємо наявність пошкоджень в зоні згину кронштейну крокового двигуна (див. рис. 3, а). При цьому термін служби деталі відносно не значний та становить 11,8 тисяч циклів (див. рис. 3, б).

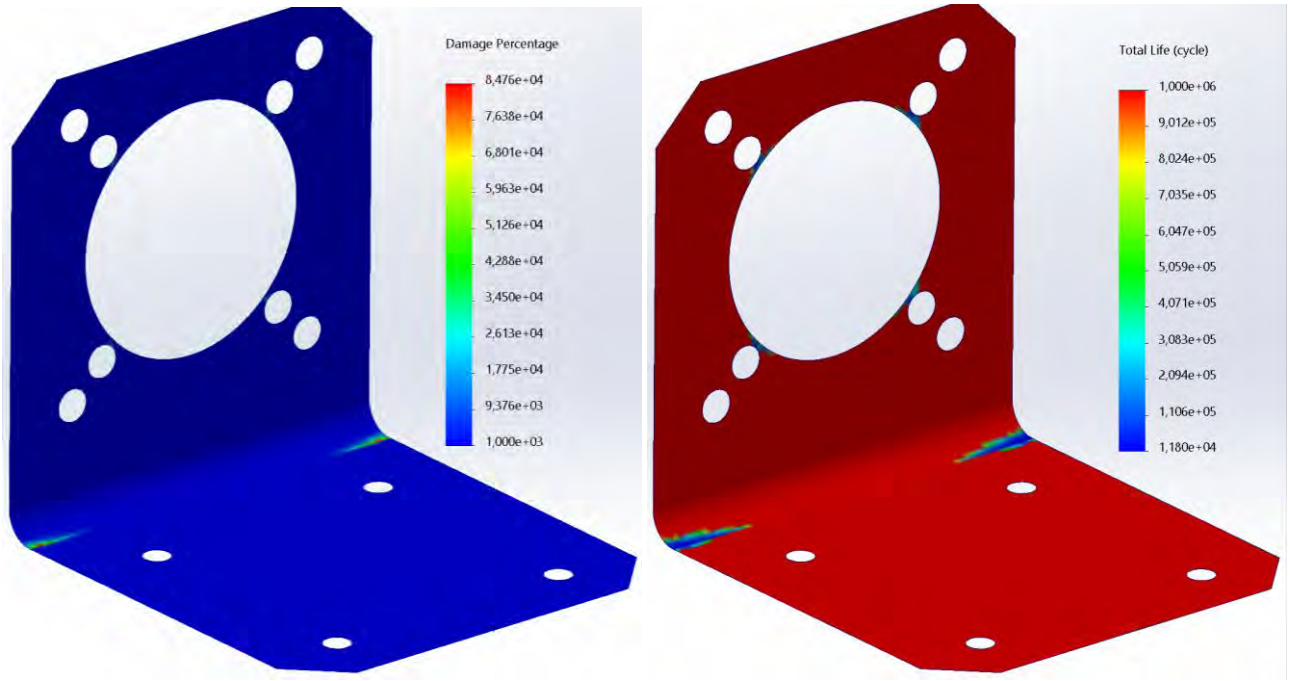

а б

Рис. 3. Результат розрахунку втомних руйнувань з отриманням пошкоджень (а) та терміну служби (б)

Для покращення показників терміну служби кронштейна крокового двигуна пропонуємо: збільшити товщину перерізу листа заготовки (з врахуванням економічної доцільності); додати ребра жорсткості шляхом зварювання; використовувати матеріал з вищою границею втоми (з врахуванням економічної доцільності); зменшити амплітуду навантажень (по можливості). Якщо значного покращення результатів не вдається досягти, то рекомендовано виконувати регулярні перевірки в зоні найбільших втомних навантажень; виявляти і усувати поверхневі тріщини до їх поширення.

Висновки

Виконано дослідження статичного аналізу та втомних руйнувань кронштейна крокового двигуна з конструкційної вуглецевої якісної сталі AISI 1020 в програмі Solidworks. Коефіцієнт запасу міцності для кронштейна крокового двигуна дорівнює 1,62 та знаходиться в межах рекомендованих значень. Розраховано втомні руйнування кронштейна крокового двигуна та знайдено термін служби 11,8 тисяч циклів роботи до появи ознак руйнування. Запропоновано рекомендації для покращення показників терміну служби кронштейна крокового двигуна.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Kumar P. J., Tarun A. S. S., Gowtham M., Rao P. T., Yashwanth G. Design and fabrication of portable laser cutting and engraving machine. *International Journal of Engineering & Technology*, *7*(1.1), 2018. P. 570-573.

2. Піонткевич О. В., Сухоруков С. І., Сердюк О. В., Домославський В. М. Про лазерний технологічний комплекс на машинобудівному підприємстві. Вісник машинобудування та транспорту. Вінниця: ВНТУ, 2022. № 2. С. 96-100.

3. Vishtak I. V., Petrov O. V., Savulyak V. I., Sukhorukov S. I. Influence of the profile of longitudinal grooves of various depths on increasing static characteristics of radial gas bearings. In *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering* Vol. 1060, No. 1, 2021. P. 012011

4. Curtis L. R., Ayyub B. M. Uncertainty of Thermodynamic-Entropy-Based Reliability and Remaining Useful Life Predictions Under Variable Amplitude Fatigue. In *ASME International Mechanical Engineering Congress and Exposition*, Vol. 87707, 2023. P. V013T15A024

5. Huzni S., Rahmaddireja J., Fonna S., Ridha M. S-N Curve Estimation of AISI 304 in Air and Corrosive Environment Using Finite Element Method. In *Proceeding Seminar Nasional Tahunan Teknik Mesin XII,* 2013. pp. 1197-1200.

6. Dong Z., Wang X., Lou W., Huang Y., Zhong M., Fan H., Peng L. Simulation of the Spindle Coupled Multi-Axial Loading Fatigue Test of a Minivan Rear Axle. *Strength of Materials*, *49*, 2017. P. 872-896.

7. Петров О. В., Піонткевич О. В., Буда А. Г., Коломієць В. С. Застосування CAD/CAE-системи Solidworks у задачах аналізу міцності деталей верстатних пристосувань. Вісник машинобудування та транспорту. Вінниця : ВНТУ, 2024. Вип. 19. № 1. С. 95–102.

8. Піонткевич О. В., Березюк О. В., Лозінський Д. О., Кавецький О. І. Застосування CAD/CAE-системи Autodesk Inventor для удосконалення фрезерно-гравірувального верстата з ЧПК. Наукові праці Вінницького національного технічного університету. Вінниця : ВНТУ, 2025. Вип. 1. С. 1–9. https://doi.org/10.31649/2307-5376-2025-1-178-186

9. Березюк О.В. Науково-технічні основи проектування приводів робочих органів машин для збирання та первинної переробки твердих побутових відходів: автореф. дис. д-ра техн. наук. Хмельницький, 2021. 46 с.

10. Піонткевич О. В., Лозінський Д. О., Сердюк О. В., Савуляк В. В. Забезпечення результатів вивчення CAD/CAE/CAM систем для підготовки фахівців із спеціальності «Прикладна механіка». Матеріали XVI Міжнародної науково-методичної конференції «Сучасна освіта - доступність, якість, визнання», 13–14 листопада 2024 р. КраматорськВінниця-Тернопіль, Краматорськ : ДДМА, 2024. С. 247-252.

11. Хом'юк В. В., Хом'юк І. В. Компетентностно-орієнтовані завдання як важливий чинник формування когнітивної складової математичної компетентності майбутніх інженерів. *Збірник наукових праць" Актуальні питання природничо-математичної освіти". Вип. 1,* 2017. С. 107–114.

12. Хом'юк І. В., Хом'юк В. В. Математичне моделювання в контексті здійснення між предметних зв’язків курсу вищої математики у ВНЗ. *Збірник наукових праць «Актуальні питання природничо-математичної освіти». Вип. 2,* 2017. С. 43–50.

13. Березюк О. В. та ін. Перспективи використання техногенної сировини при виробництві композиційних в'яжучих. Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві, 2022. № 2. С. 36-45.

14. Хомич С. М., Цизь І. Є., Сацюк В. В. Прогнозування терміну працездатності відремонтованої поверхні деталі. *Сільськогосподарські машини*, №49, 2023. С. 105-110.

15. ДСТУ 2824-94 Розрахунки та випробування на міцність. Види і методи механічних випробувань. Терміни та визначення.

Голубович Ігор Сергійович — здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Голубович Олександр Сергійович— здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Науковий керівник: ***Хом'юк Віктор Вікторович*** — к. техн. наук, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

Holubovych Ihor S. — student of group 2PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Holubovych Oleksandr S. — student of group 2PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: ***Khomiuk Viktor V.*** — Candidate of Technical Sciences, Assistant Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

УДК 621.77

М. А. Бригида
І. В. Кудрін
В. В. Хом'юк

СТАТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЗВАРНИХ КОНСТРУКЦІЙ ФЕРМ В SOLIDWORKS SIMULATION

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано особливості статичного аналізу в програмі Solidworks. Запропоновано алгоритм статичного аналізу для зварних конструкцій ферм. На прикладі зварної конструкції ферми розраховано основні параметри напружено-деформованого стану: еквівалентне напруження, переміщення та коефіцієнт запасу міцності.

Ключові слова: статичний аналіз, зварна конструкція ферми, Solidworks Simulation.

Abstract

The features of static analysis in the Solidworks program are analyzed. An algorithm for static analysis for welded truss structures is proposed. Using the example of a welded truss structure, the main parameters of the stress-strain state were calculated: equivalent stress, displacement and safety factor.

Keywords: static analysis, welded truss structure, Solidworks Simulation.

Вступ

У сучасному машинобудуванні значна увага приділяється вивченню поведінки конструкцій під дією навантажень [1, 2]. Одним з найпоширеніших типів інженерного аналізу є статичний аналіз, який дозволяє визначити напружено-деформований стан твердого тіла під дією сталих (не змінних з часом) сил [3, 4]. Дослідження властивостей матеріалів твердих тіл окреслено в математичних моделях та методах, які охоплюють компетентності сучасних інженерів [5, 6].

Програмний модуль Solidworks Simulation є потужним інструментом для проведення статичного аналізу на основі методу скінченних елементів (FEM) [7, 8]. Цей метод дозволяє виконати математичне моделювання і розрахунок складних зварних конструкцій ферм, з урахуванням їх геометрії, матеріалу, умов закріплення та прикладених навантажень [9, 10].

Метою роботи є скласти алгоритм та провести статичний аналіз для зварної конструкції ферми в Solidworks Simulation.

Результати дослідження

Проєктування зварних ферм є критично важливою складовою у будівництві, машинобудуванні та транспортній інфраструктурі [11, 12]. Для забезпечення надійності, жорсткості й безпеки таких конструкцій необхідно проводити інженерний розрахунок, зокрема — статичний аналіз.

Програмний модуль Solidworks Simulation використовує метод скінченних елементів (FEM) [13], який полягає в розбитті конструкції на елементарні ділянки (балочні елементи), для яких записуються рівняння рівноваги:

$$[K]\{u\}=\{F\}, \tag{1}$$

де $[K]$ — матриця жорсткості системи, $\{u\}$ — вектор переміщень, $\{F\}$ — вектор зовнішніх сил.

Статичний аналіз допомагає виявити максимальні напруження, переміщення, реакції в опорах та запас міцності (Factor of safety), що є ключовими при перевірці працездатності зварної конструкції ферми.

Важливим критерієм оцінювання результату статичного аналізу є еквівалентне напруження за Мізесом (Von Mises stress) [14], який дозволяє оцінити "інтенсивність" напруженого стану, і є основним

критерієм для прогнозування початку пластичної деформації у пластичних матеріалах. Еквівалентне напруження за Мізесом розраховується через головні напруження σ_1, σ_2, σ_3 за формулою (2):

$$\sigma_{eq} = \sqrt{\frac{(\sigma_1 - \sigma_2)^2 + (\sigma_2 - \sigma_3)^2 + (\sigma_3 - \sigma_1)^2}{2}}. \quad (2)$$

На основі параметрів допустимих напружень σ_{yield} і фактично діючого напруження, це зазвичай еквівалентне напруження за Мізесом σ_{eq}, розраховують запас міцності *FOS*:

$$FOS = \frac{\sigma_{yield}}{\sigma_{eq}}. \quad (3)$$

Основна мета запасу міцності – це забезпечити, щоб конструкція не зруйнувалася або не деформувалася пластично під дією робочих навантажень, враховуючи невизначеності в матеріальних властивостях, навантаженнях, умовах експлуатації та точності розрахунків. Таким чином, запас міцності являється математично обґрунтований показник, який кількісно виражає рівень надійності конструкції, враховуючи сукупність усіх можливих невизначеностей. Інженери прагнуть досягти певного мінімального значення *FOS* (наприклад, 1.5, 2.0 або більше, залежно від галузі та критичності конструкції), щоб гарантувати безпечну експлуатацію.

Запропоновано алгоритм проведення статичного аналізу зварних конструкцій ферм в програмі Solidworks Simulation на рис. 1. Він включає 7 основних пунктів з поетапним виконанням. Послідовність алгоритму можна порушити під час виконання [3]-[5] пунктів, але їх необхідно виконати всі тому, що пункт [6] не запрацює.

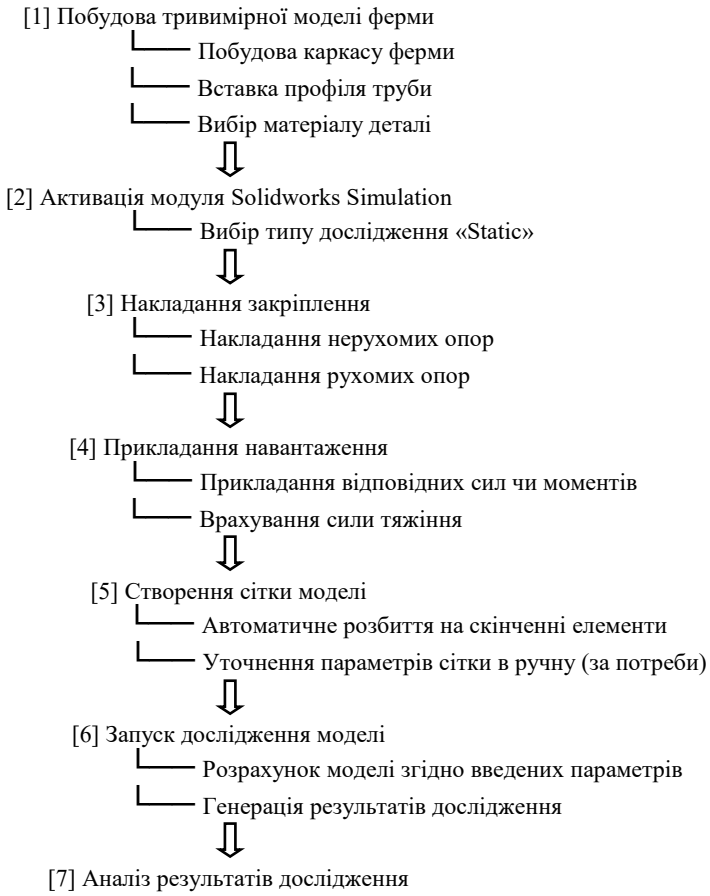

Рис. 1. Алгоритм статичного аналізу зварної конструкції ферми в Solidworks Simulation

Останній пункт алгоритму статичного аналізу включає аналіз результатів дослідження. Для користувача Solidworks Simulation доступний широке різноманіття інструментів із аналізу необхідних параметрів в відповідній точці конструкції [15].

Продемонстровано використання алгоритму статичного аналізу для дослідження зварної конструкції ферми на яку діє сила тяжіння та вертикальна сила в 1000 Н у верхньому лівому куті. В основі каркасу ферми використано трубу 26.9x3.2, а перемички – 21.3x2.3 за ISO 4200:2006. Матеріал труб: якісна конструкційна вуглецева сталь.

В результаті отримано епюри напружень (див. рис. 2), переміщень (див. рис. 3) та коефіцієнта запасу міцності (див. рис. 4).

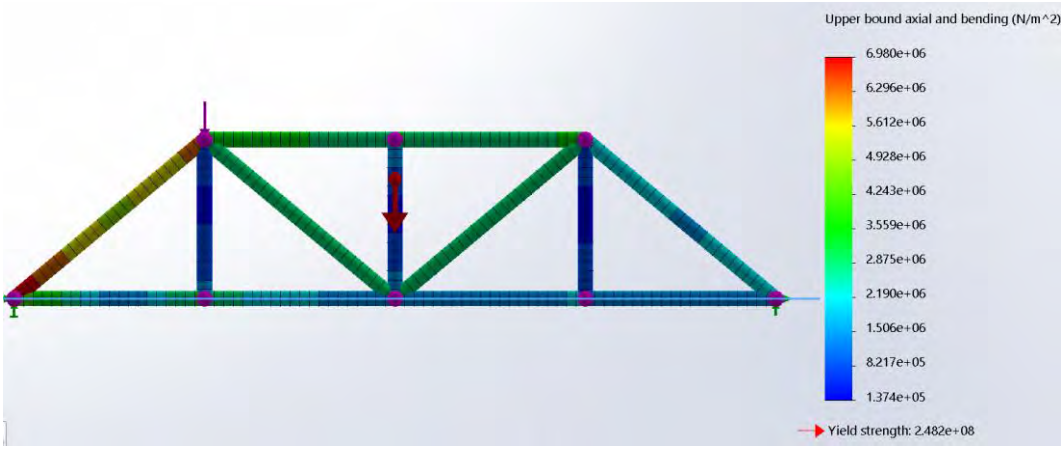

Рис. 2. Епюра еквівалентних напружень «Stress1 (-STRMAX: Upper bound axial and bending-)»

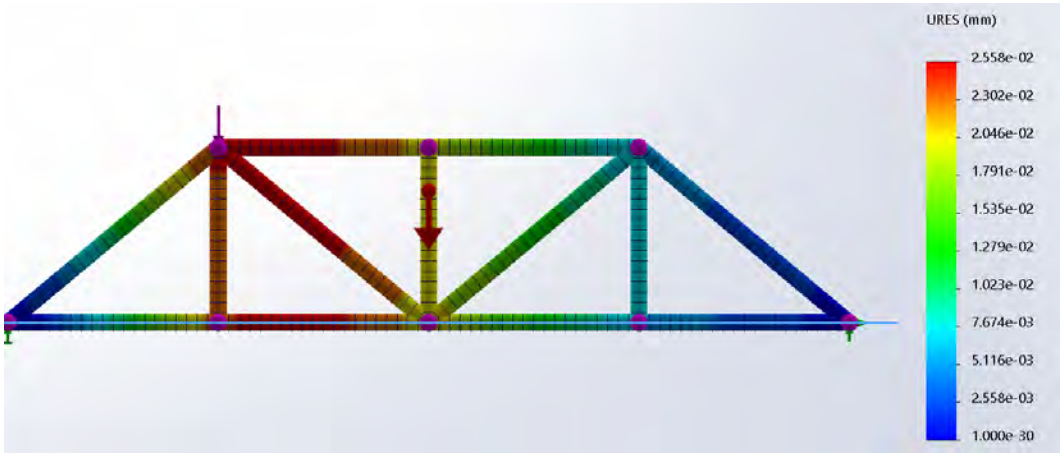

Рис. 3. Епюра результуючих переміщень «Displacement1 (-Res disp-)»

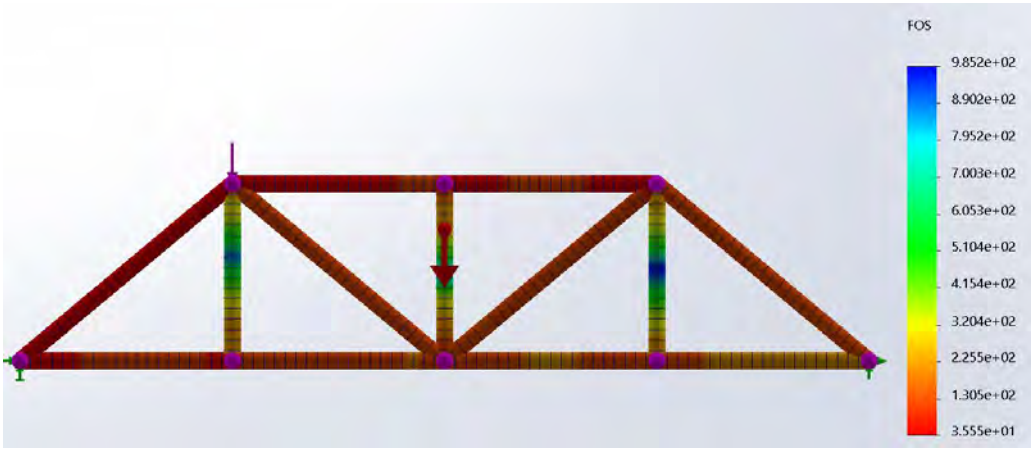

Рис. 4. Епюра розподілу коефіцієнта запасу міцності

Висновки

Виконано дослідження статичного аналізу зварної конструкції ферми в програмі Solidworks за допомогою запропонованого алгоритму. В результаті коефіцієнт запасу міцності для зварної конструкції ферми дорівнює 35,5, який значно перевищує рекомендовані значення. Однак, отриманий результат отримано в навчальних цілях для перевірки працездатності алгоритму статичного аналізу. Необхідно враховувати дію від сили вітру, розподілення сили ваги від опадів та інше, щоб досягти адекватних навантажень на конструкцію ферми та перевірити її надійність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Механіка матеріалів: навчальний посібник / Чаусов М. Г., Пилипенко А. П., Куценко А. Г., Бондар М. М. Ніжин : ТОВ «Видавництво «АспектПоліграф»», 2018. 560 с.
2. Піонткевич О. В., Сухоруков С. І., Сердюк О. В., Домославський В. М. Про лазерний технологічний комплекс на машинобудівному підприємстві. Вісник машинобудування та транспорту. Вінниця: ВНТУ, 2022. № 2. С. 96-100.
3. Vishtak I. V., Petrov O. V., Savulyak V. I., Sukhorukov S. I. Influence of the profile of longitudinal grooves of various depths on increasing static characteristics of radial gas bearings. In *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering* Vol. 1060, No. 1, 2021. P. 012011
4. Березюк О.В. Науково-технічні основи проектування приводів робочих органів машин для збирання та первинної переробки твердих побутових відходів: автореф. дис. д-ра техн. наук. Хмельницький, 2021. 46 с.
5. Хом'юк І. В., Хом'юк В. В. Математичне моделювання в контексті здійснення між предметних зв'язків курсу вищої математики у ВНЗ. *Збірник наукових праць «Актуальні питання природничо-математичної освіти». Вип. 2,* 2017. С. 43–50.
6. Хом'юк В. В., Хом'юк І. В. Компетентностно-орієнтовані завдання як важливий чинник формування когнітивної складової математичної компетентності майбутніх інженерів. *Збірник наукових праць" Актуальні питання природничо-математичної освіти". Вип. 1,* 2017. С. 107–114.
7. Піонткевич О. В., Березюк О. В., Лозінський Д. О., Кавецький О. І. Застосування CAD/CAE-системи Autodesk Inventor для удосконалення фрезерно-гравірувального верстата з ЧПК. Наукові праці Вінницького національного технічного університету. Вінниця : ВНТУ, 2025. Вип. 1. С. 1–9. https://doi.org/10.31649/2307-5376-2025-1-178-186
8. Петров О. В., Піонткевич О. В., Буда А. Г., Коломієць В. С. Застосування CAD/CAE-системи Solidworks у задачах аналізу міцності деталей верстатних пристосувань. Вісник машинобудування та транспорту. Вінниця : ВНТУ, 2024. Вип. 19. № 1. С. 95–102.
9. Гілодо О. Ю. Металеві конструкції у питаннях та відповідях : навчальний посібник / О. Ю. Гілодо. Одеса : Астропринт, 2019. 120 с.
10. Ясній П. В. Верифікація результатів моделювання напружено-деформованого стану зварної ферми / Ясній П. В., Ковальчук Я. О., Шингера Н. Я., Рибачок О. І. // Механіка і фізика руйнування будівельних матеріалів та конструкцій [Текст]: Зб. наук. статей / За заг. ред. Лучка Й.Й. – Львів: Каменяр, 2014. Вип. 10. С. 461 – 471.
11. Швед Я. Л., Міщук О. І. Комп'ютерне моделювання поведінки зварних ферм при дії циклічних навантажень. Збірник тез доповідей IX Міжнародної науково-технічної конференції молодих учених та студентів „Актуальні задачі сучасних технологій ", 1, 2020. С. 34-34.
12. Березюк О.В. Розробка та дослідження нової структури екологічної машини для очистки населених пунктів від твердих відходів // Сучасні технології, матеріали і конструкції у будівництві. 2008. № 1. С. 92-98.
13. Задачин В. М. Чисельні методи : навчальний посібник / В. М. Задачин, І. Г. Конюшенко. Х. : Вид. ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2014. 180 с.
14. Карвацький А. Я. Механіка суцільних середовищ [Електронний ресурс]: навч. посіб. К.: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2016. 290 с.
15. Analysis of Machine Elements Using SolidWorks Simulation 2016 / John R. Steffen, Shahin S. Nudehi. USA : SDC Publications, 2016. 450 p.

Бригида Михайло Антонович — здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Кудрін Ігор Вікторович — здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Науковий керівник: ***Хом'юк Віктор Вікторович*** — к. техн. наук, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

Bryhyda Mykhailo A. — student of group 2PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Kudrin Ihor V. — student of group 2PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: ***Khomiuk Viktor V.*** — Candidate of Technical Sciences, Assistant Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

UDK 629.463.001.63

O.Fomin [1]
O.Burlutskyi [2]
I. Kulbovsky [1]
D.Burlutskyi [2]

KEY ASPECTS OF MODULATING AND PREVENTING CORROSION OF CARRIAGE ELEMENTS AT THE DESIGN STAGE

[1] State University of Infrastructure and Technologies
[2] Ukrainian State University of Railway Transport

Abstract *The results of corrosion modelling are the basis for the development of new standards and regulations in railcar building aimed at ensuring the safe operation of rolling stock. The paper shows the peculiarities of using 3D modelling to assess the corrosion effects on the destruction of car body elements. The proposed design of a railcar kingpin assembly with a corrosion-resistant element made of fibreglass composite materials*

Keywords: transport, railway transport, wagons, corrosion, kingpin beam.

Анотація. *Результати корозійного моделювання є основою для розробки нових стандартів і нормативних документів у вагонобудуванні, спрямованих на забезпечення безпечної експлуатації рухомого складу. У статті показано особливості використання 3D моделювання для оцінки впливу корозії на руйнування елементів кузова вагона. Запропонована конструкція шкворневого вузла вагона з корозійностійким елементом зі склопластикових композиційних матеріалів*

Ключові слова: транспорт, залізничний транспорт, вагони, корозія, шкворнева балка.

Introduction

Freight cars are a key link in the transport infrastructure, ensuring the transportation of various goods over long distances. Their reliable and safe operation is critically important for the stable functioning of the economy. One of the serious problems that negatively affects the service life and safety of freight cars is the corrosion of metal elements. Particular attention should be paid to non-load-bearing elements, which, although they do not carry the main load, play an important role in ensuring the integrity of the structure, the tightness of the body and the protection of the cargo from external influences [1].

Research results

The dependence of metal thickness on the service life of gondola cars was obtained by approximation with a linear model (uniform corrosion) (1-4) and a parabolic model (under oxidation) using the least squares method (LSM) [2].

$$L_{(kmp)} = b_0\text{-}f\times t_i, \quad (1)$$

$$L_{(kmp)_{oks}} = b_0 - f\sqrt{ti} \quad (2)$$

where b_0 is the initial thickness, f is the corrosion rate (mm/year), $L_{(kmp)}$─residual metal thickness of the gondola element, t is the life cycle period.

The coefficients b_0 and f are found by the Least Squares:

$$f = \frac{n\sum(t_i b_i) - \sum t_i \sum b_i}{n\sum t_i^2 - (\sum t_i)^2} \quad (3)$$

n-number of empirical data

$$b_0 = b + \mathrm{f} \times \mathrm{ti} \quad (4)$$

As a result of the analysis of metal thickness on the service life, regressive dependences of the dynamics of the thickness of the elements of the wagons were obtained. For the gondola wagon, the most universal components that are also in the designs of other wagons, depending on the type of cargo transported, are given:

-cargo technical and lump salt

vertical sheet of the pivot beam

$$L_{(kmp)} = -0.2963X + 8.055 \quad R2 = 0.9837$$

I-beam wall of the backbone beam

$$L_{(kmp)} = -0.2555X + 11.875 \quad R2 = 0.9091$$

For the car's pivot assembly, the process of installing a lining made of fiberglass composite material (or corrosion-resistant steel or other material) to protect against corrosion on the frame assemblies was modeled. (Fig. 1)

This studyproposed design improvements to combat corrosionaimed at introducing composite materials as a replacement for the used rolled metal and, as a result, reducing the cost of manufactured products, their competitiveness and improving operational characteristics.

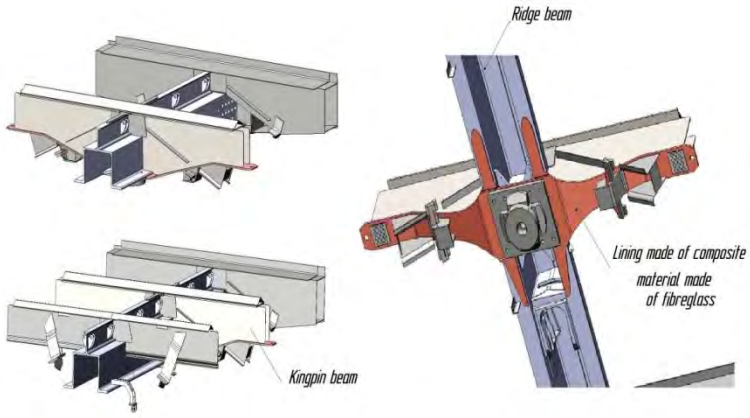

Fig. 1– Proposed design for counteracting corrosion of the car body pivot assembly

Conclusions

The results of corrosion modeling are the basis for the development of new standards and regulations in the field of railcar construction, aimed at ensuring the safe operation of rolling stock. The economic effect of the application of scientifically based methods of combating corrosion is manifested in reducing the costs of repair and maintenance of railcars, as well as in increasing their operational suitability.

REFERENCE

1. Fomin O. V., Burlutskyi O. V., Analysis and classification of damages of universal gondola cars that occur during their life cycle, Bulletin of Vinnytsia Polytechnic Institute. 2012., vol. № 4., p. 163-167.

2. O.V. Fomin , O.V. Burlutskyi , I.I. Kulbovskyi , L.A. Veremeienko, Modelling and prevention of corrosion in load-bearing elements of freight cars, *Scientific and technical collection Municipal Economy of Cities* vol. № 3(191), 2025. P. 58-54.

3.Fomin O.V., Burlutskyi O.V., Khara M.V., Rybachenko Y.M., Cause and effect relationships of failures in the functioning of structural components of railway rolling stock, *Bulletin of Volodymyr Dahl East Ukrainian National Universityvol*. №4 (290), 2025 p. 73-77.

***Fomin Oleksii Victorovych*.,** Doctor of Technical Sciences, Professor, Department of Wagons and Wagon Management State University of Infrastructure and Technology, e-mail: fominaleksejviktorovic@gmail.com

Burlutskyi Oleksii Victorovych, PhD, Assistant, Department of Mechanical Engineering and Machine DesignUkrainian State University of Railway Transport, e-mail: leha2006181@gmail.com

Kulbovsky Ivan Ivanovich, *PhD, Department of Automation and computer-integrated transportation technologies,University of Infrastructure and Technology,*

Burlutskyi Danilo Oleksievich, student of group. 109-BKM-D23, Faculty of Civil Engineering, Ukrainian State University of Railway Transport, 7 Feuerbach Square, Kharkiv, e-mail: Bdana5878@gmail.com

Фомін Олексій Вікторович, доктор технічних наук, професор кафедри вагонів та управління вагонами Державного університету інфраструктури та технологій, e-mail: fominaleksejviktorovic@gmail.com

Бурлуцький Олексій Вікторович, кандидат технічних наук, асистент кафедри машинобудування та конструювання машин Українського державного університету залізничного транспорту, e-mail: leha2006181@gmail.com

Кульбовський Іван Іванович, к.т.н., кафедра автоматизації та комп'ютерно-інтегрованих транспортних технологій, Університет інфраструктури та технологій,

***Бурлуцький Данило Олексійович*,** , студент группи. 109-БКМ-Д23, факультет будівельний, Український державний університет залізничного транспорту, м. Харків, майдан Фейєрбаха 7, e-mail: Bdana5878@gmail.com

УДК 24.15.53

Б.Б.Корчевський
М.Р.Маскевич
Р.Ю.Богуславський

ОПТИМІЗАЦІЯ ПОБУДОВИ КРИВОЇ ЛІНІЇ ДВОМА СПОСОБАМИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Суть оптимізації побудови кривої лінії полягає в тому щоб значно спростити створення графіків, топографічних планів, профілів траси та інші роботи де використовуються криві.
Ключові слова: оптимізація побудови, спрощення створення графіків.

Abstract
The essence of optimizing curve line construction is to significantly simplify the creation of graphs, topographic plans, route profiles, and other work where you need to work with curves.
Keywords: optimization of construction, simplify the creation of graphs.

Вступ

В даній роботі розглядається два способи побудови кривої лінії, а саме графічний і аналітичний. Графічний спосіб широко використовується для створення графіків та креслеників. Аналітичний в свою чергу для розрахунку великої кількості кривих, що характерно при виконанні геодезичних робіт та отриманні лише розташування характерних точок кривої лінії.

Результати дослідження

Сучасні програмні комплекси суттєво спрощують побудову кривих ліній. Але ці програми дороговартністні і вимагають потужного обладнання. Також більшість цих програм мають вузький спектр використання. Виходячи з цього, стає зрозуміло що потрібно щось просте і широко використовуване.

Тому при дослідженні було використано програму “Microsoft Excel”. Ця програма надає змогу створити графіки та їх оптимізацію. Для наглядного прикладу було вирішено показати різницю між цими двома способами на побудові топографічного плану.

Для схеми на рис.1 було використано графічний спосіб, який наглядно показує скільки потрібно створити допоміжних ліній.

Для схеми на рис.2 був застосований аналітичний спосіб побудови кривої лінії для якого в “Microsoft Excel” були прописані формули обрахунку кривої, тобто аналітичний спосіб лише знаходить місце розташування точок, а сама програма дає змогу з’єднати ці точки в правильній послідовності з графічним відображенням кривої лінії.

Формули для кожної задачі можуть бути різні, але суть залишається незміною тобто все що потрібно це прописати формули в правильні послідовності та прив’язати їх до графіка.

Приклад оформлення.

Загальна формула:

$$d_1 = \frac{\Delta h_1}{H_{Б/1} - H_{А/1}} \cdot d$$

Δh1 - різниця між відміткою вершини

d - сторона квадрата

$H_{Б/1}$, $H_{А/1}$ - відмітки вершини Б/1 та А/1

0	10	20
12,43	10,69	5,71
239,77	240	240,2
10,69767		

Запис в Excel:

У верхньому рядку прописано точки що були знайдені під час обрахунків

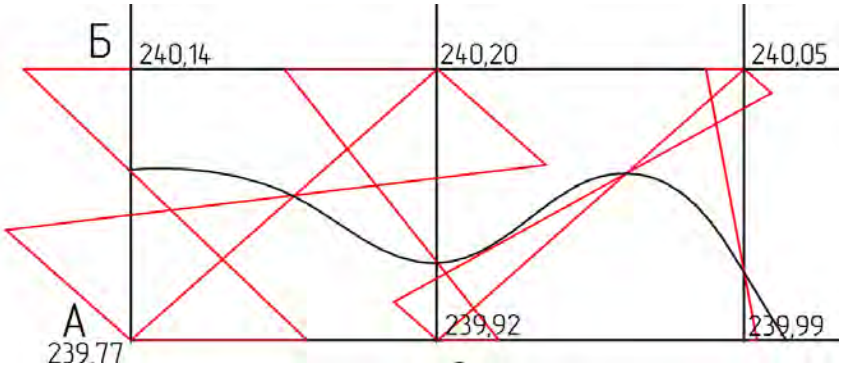

Рис.1. Приклад графічного способу побудови кривих ліній

Рис.2. Приклад побудови кривої лінії за допомогою аналітичного способу

Висновки

В результаті порівняння графічного та аналітичного способу побудови кривих ліній для вирішення даної задачі можна зробити висновок, що більш раціонально використовувати аналітичний спосіб оскільки графічний буде ускладнювати задачу тим, що доведеться будувати велику кількість додаткових ліній, які збільшують трудомісткість виконання побудови. Але якщо порівняти їх в цілому, то графічний спосіб краще використовувати для малих задач, бо прописувати формули для таких робіт не дуже доцільно.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Методичні вказівки до виконання розрахунково-графічної роботи з дисципліни “Інженерна геодезія” для студентів напряму підготовки 0921 – “Будівництво” на тему: “Геодезичні розрахунки при проектуванні вертикального розпланування”. /Уклад. Г.С. Ратушняк, О.П. Сліпенька, - Вінниця: ВНТУ, 2007. – 24 с

Богдан Болеславович Корчевський — канд. техн. наук, доцент кафедри опору матеріалів, теоретичної механіки та інженерної графіки, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця.
Email: korchevskiy@vntu.edu.ua. ORCID 0009-0004-3922-7701
Максим Русланович Маскевич — здобувач групи 2Б-24б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. Email: maskevicmaksim51@gmail.com
Роман Юрійович Богуславський — здобувач групи 2Б-24б, факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця. Email: boguslavskijroma63@gmail.com

Bogdan B. Korchevskiy — Ph. D., associate professor of the Department of Strength of Materials, Theoretical Mechanics and Engineering Graphics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.
Email: korchevskiy@vntu.edu.ua. ORCID 0009-0004-3922-7701
Maksym Maskevych - student of group 2B-24b, Faculty of Construction and Civil Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. . Email: maskevicmaksim51@gmail.com
Roman Bohuslavskyi - student of group 2B-24b, Faculty of Construction and Civil Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. . Email: boguslavskijroma63@gmail.com

УДК 621.8

В. М. Кулісіді
Д. О. Лозінський

ЗАСТОСУВАННЯ C-SHARP ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ ТА ОПТИМІЗАЦІЇ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ У МАШИНОБУДУВАННІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглядається застосування мови програмування C-sharp у технологічних основах машинобудування. Проаналізовано можливості використання C-sharp для автоматизації проектування, управління виробничими процесами та оптимізації технологій. Показано, як сучасні програмні рішення на базі C-sharp сприяють підвищенню продуктивності, якості та ефективності машинобудівного виробництва в умовах цифрової трансформації промисловості.

Ключові слова: машинобудування, технологічні процеси, автоматизація, програмування, C-sharp, оптимізація.

Abstract

The report discusses the role of higher mathematics in mechanical engineering as a key tool for modeling, analyzing and optimizing engineering processes. The main mathematical methods used to calculate stresses, mechanism dynamics, heat transfer, and numerical modeling of structures are presented. It is shown how mathematical models help to improve the accuracy and efficiency of technical solutions, reduce development time and introduce innovations into production. The report emphasizes the importance of higher mathematics as the foundation of modern engineering.

Keywords engineering, technological processes, automation, programming, C-sharp, optimization.

Вступ

Сучасне машинобудування неможливо уявити без використання ефективних програмних засобів [1, 2], які забезпечують автоматизацію та підвищення точності технологічних процесів. Мова програмування C-sharp завдяки своїй гнучкості, простоті та інтеграції з платформою .NET стає потужним інструментом для розробки систем управління виробництвом, моделювання та аналізу даних [3, 4]. У цьому доповіді розглядаються можливості застосування C-sharp для оптимізації технологічних основ машинобудування, що сприяє підвищенню продуктивності та якості готової продукції.

Результати дослідження

Технологічні процеси в машинобудуванні потребують точного контролю та автоматизації для забезпечення високої якості і ефективності виробництва [5, 6]. Мова програмування C-sharp пропонує широкі можливості для розробки програмних рішень, що підтримують ці вимоги [7, 8].

По-перше, C-sharp широко використовується для створення систем автоматизованого проєктування (CAD) та виробництва (CAM). Завдяки інтеграції з .NET, C-sharp дозволяє розробляти додатки з графічним інтерфейсом та складними алгоритмами обробки даних, що спрощує моделювання деталей і планування технологічних операцій [9, 10].

По-друге, C-sharp активно застосовується у створенні систем управління виробничим обладнанням і робототехнікою [11, 12]. Використання бібліотек для роботи з датчиками, актуаторами та іншими пристроями дозволяє реалізовувати ефективне керування процесами в реальному часі.

По-третє, за допомогою C-sharp реалізуються алгоритми оптимізації технологічних процесів, що зменшують витрати матеріалів і часу, підвищують продуктивність і знижують ризики браку [13, 14].

Крім того, C-sharp забезпечує простоту інтеграції з базами даних і веб-сервісами, що дозволяє створювати комплексні інформаційні системи для моніторингу та аналізу виробництва, що є основою концепції індустрії 4.0 [15].

Таким чином, застосування C-sharp у технологічних основах машинобудування сприяє підвищенню рівня автоматизації, зниженню людського фактору і підвищенню якості продукції, що відповідає сучасним вимогам промисловості.

Висновки

Використання мови програмування C-sharp у технологічних основах машинобудування значно розширює можливості автоматизації, оптимізації та контролю виробничих процесів. Завдяки гнучкості, зручності розробки та широкій екосистемі, C-sharp стає ефективним інструментом для створення сучасних систем управління, моделювання і аналізу. Впровадження таких програмних рішень сприяє підвищенню продуктивності, якості продукції та конкурентоспроможності машинобудівної галузі в умовах індустрії 4.0.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Kumar P. J., Tarun A. S. S., Gowtham M., Rao P. T., Yashwanth G. Design and fabrication of portable laser cutting and engraving machine. International Journal of Engineering & Technology, 7(1.1), 2018. P. 570-573.
2. Піонткевич О. В., Сухоруков С. І., Сердюк О. В., Домославський В. М. Про лазерний технологічний комплекс на машинобудівному підприємстві. Вісник машинобудування та транспорту. Вінниця: ВНТУ, 2022. № 2. С. 96-100.
3. Побережець В. Я., Кузьменко П. А., Піонткевич О. В. Застосунок мовою програмування C# для автоматизованого ро зрахунку геометричних параметрів шпонкової фрези. Матеріали LIV науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 24-27 березня 2025 р. Електрон. текст. дані. 2025. С. 3. URI: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fmt/all-fmt 2025/paper/view/24089.
4. Poberezhets V., Hleba O., Lui K., Piontkevych O. Application in C# programming language for automated selecion of geometric parameters of a snap gauge. Collection of scientific papers of International Youth Scientific and Technical Conference «Young science - robotics and nano-technology of modern mechanical engineering». Kramatorsk: DSEA, 2025. P. 43-46
5. Березюк О.В. Математичне моделювання динаміки гідроприводу робочих органів завантаження твердих побутових відходів у сміттєвози // Вісник Вінницького політехнічного інституту. 2009. № 4. С. 81-86.
6. Березюк О.В. Аналітичне дослідження математичної моделі гідроприводу вивантаження твердих побутових відходів із сміттєвоза // Промислова гідравліка і пневматика. 2011. № 34(4). С. 80-83.
7. Carney K. Visual Basic .NET for Complete Beginners. Home and Learn, 2020. 797 p
8. Standard ECMA-334. C# Language Specification. 7-th Edition, ecma international, 2023. – 699 p. [сайт]. Режим доступу до ресурсу: https://ecmainternational.org/wp-content/uploads/ECMA334_7th_edition_december_2023.pdf
9. Петров О. В., Піонткевич О. В., Буда А. Г., Коломієць В. С. Застосування CAD/CAE-системи Solidworks у задачах аналізу міцності деталей верстатних пристосувань. Вісник машинобудування та транспорту. Вінниця : ВНТУ, 2024. Вип. 19. № 1. С. 95–102.
10. Піонткевич О. В., Березюк О. В., Лозінський Д. О., Кавецький О. І. Застосування CAD/CAE-системи Autodesk Inventor для удосконалення фрезерно-гравірувального верстата з ЧПК. Наукові праці Вінницького національного технічного університету. Вінниця : ВНТУ, 2025. Вип. 1. С. 1–9. https://doi.org/10.31649/2307-5376-2025-1-178-186
11. Лозінський Д. О., Піонткевич О. В., Сиротін О. А., Кавецький О. І., Ян Л. Особливості застосування промилосвих роботів для виконання допоміжних операцій в машинобудуванні. Матеріали IV Міжнародної науково-технічної конференції "Перспективи розвитку машинобудування та транспорту-2025", 03-05 червень 2025 : Збірник тез доповідей. Вінниця: ВНТУ. 2025. С. 3. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/prmt/pmrt2025/paper/view/25245.
12. Березюк О. Міжпредметні зв'язки в процесі вивчення дисципліни «Безпека життєдіяльності та основи охорони праці» майбутніми фахівцями машинобудівного профілю. Педагогіка безпеки, 6(1-2), 2021. С. 7-12.
13. Піонткевич О. В., Лозінський Д. О., Сердюк О. В., Савуляк В. В. Забезпечення результатів вивчення CAD/CAE/CAM систем для підготовки фахівців із спеціальності «Прикладна механіка». Матеріали XVI Міжнародної науково-методичної конференції «Сучасна освіта - доступність, якість, визнання», 13–14 листопада 2024 р. КраматорськВінниця-Тернопіль, Краматорськ : ДДМА, 2024. С. 247-252.
14. Лозінський Д. О., Козлов Л. Г., Піонткевич О. В., Кавецький О. І. Оптимізація електрогідравлічного розподільника з незалежним керуванням потоків. Вісник машинобудування та транспорту. Вінинця: ВНТУ, 2023. № 1. С. 87–91. https://doi.org/10.31649/2413-4503-2023-17-1-87-91
15. Гмиря В., Самарцев Ю. Автоматизована система моніторингу та управління параметрами виробництва пет пляшок. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції" Екологія. Людина. Суспільство". 2024. С. 110-113 https://doi.org/10.20535/EHS2710-3315.2024.303277

Кулісіді Володимир Миколайович — здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Науковий керівник: ***Лозінський Дмитро Олександрович*** — к.т.н., доцент кафедри технологій та автоматизації машинобудування, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: lozinskiy_dmitriy@ukr.net

Kulisidi Volodymyr M. — student of group 2PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: ***Lozinskyi Dmytro O.*** — PhD, Associate Professor of the Department of Technology and Automation of Mechanical Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: lozinskiy_dmitriy@ukr.net

УДК 624.15

В. І. Савуляк
В. В. Шевченко

ТЕХНІЧНІ ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ГІДРОСТРУМЕНЕВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ЗАНУРЕННЯ ПАЛЬ В ПОРІВНЯННІ З КЛАСИЧНИМИ МЕТОДАМИ ЗАНУРЕННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Метою цієї роботи є аналіз технічних переваг та недоліків гідроструменевого методу встановлення опор у порівнянні з класичними технологіями з точки зору ефективності, вартості, впливу на ґрунт та придатності до використання в аграрній галузі.
Ключові слова: шпалерна система, залізобетонна опора, ґрунт, гідроструменевий метод.

Abstract
The purpose of this work is to analyze the technical advantages and disadvantages of the hydrojet method of installing supports compared to classical technologies in terms of efficiency, cost, impact on the soil, and suitability for use in the agricultural industry.
Keywords: trellis system, reinforced concrete support, soil, hydrojet method.

Вступ

У сучасних агротехнологіях важливе значення має якість і надійність встановлення опорних конструкцій для шпалерних систем, що використовуються у садівництві та виноградарстві. Одним із інноваційних методів встановлення опор є гідроструменева технологія занурення, яка полягає у використанні потужного струменя води під тиском для розмивання ґрунту в точці заглиблення палі або стовпа. На відміну від класичних будівельних методів, таких як забивання, свердління чи вібраційне заглиблення, гідроструменева технологія є відносно новим рішенням у сільськогосподарському виробництві[1,2].
Класичні методи занурення опор включають:

- Забивання — механічне вбивання палі або стовпа у ґрунт за допомогою ударного навантаження. Широко застосовується у будівництві та в агросекторі, де дозволяють умови ґрунту.
- Свердління — попереднє буріння отвору під опору з подальшим її встановленням та, за потреби, закріпленням цементним розчином або забутовкою.
- Вібраційне занурення — встановлення опори шляхом прикладання високочастотних коливань, які зменшують опір ґрунту при зануренні[3,4].

Гідроструменева технологія, натомість, передбачає локальне розмивання ґрунту за допомогою води під високим тиском, що дозволяє вставити стовп без значного механічного впливу.

Основна частина

Гідроструменева технологія є прикладом гнучкої адаптації агротехнічного процесу до потреб окремих регіонів та умов. Основним робочим інструментом виступає гідравлічна установка із шлангом, що подає воду під тиском (до 100 бар) безпосередньо до зони контакту опори з ґрунтом. Метод передбачає короткочасне розмокання структури ґрунту, що створює тимчасове зниження щільності, уможливлюючи легке занурення палі або стовпа.

Особливо актуальною технологія є в регіонах із значним обсягом закладки садів, де важливе значення має не лише швидкість монтажу, але й збереження структури кореневих систем культур. У практичному застосуванні може бути встановлено, що за один робочий день бригада із двох

працівників може встановити до 300 опор, що істотно перевищує аналогічний показник при забиванні чи свердлінні.

Окрему увагу заслуговує вплив на ґрунтове середовище. В умовах інтенсивного садівництва важливим є збереження мікрофлори та структури ґрунту в зоні кореневої системи. Ударні та вібраційні методи спричиняють ущільнення навколишнього шару, що негативно впливає на аерацію та водопроникність. Натомість, гідроструменеве занурення не викликає таких деформацій, хоча і потребує контролю щодо уникнення надмірного зволоження, що може призвести до нерівномірного осідання.

Ще одним практичним аспектом є економічна доцільність. Хоча початкові інвестиції у насосне обладнання можуть бути вищими, у довгостроковій перспективі метод дозволяє знизити експлуатаційні витрати, скоротити терміни монтажу та зменшити потребу у кваліфікованій робочій силі. Водночас, для щільних, глинистих чи засолених ґрунтів гідроструменевий метод вимагає або додаткового попереднього буріння, або переходу на комбіновані техніки.

Переваги гідроструменевої технології:

1. Зменшення механічного впливу — відсутність ударного або вібраційного навантаження дозволяє зберегти цілісність стовпів і не створює вібрацій, шкідливих для кореневих систем плодових рослин.
2. Висока швидкість встановлення — особливо ефективна при встановленні великої кількості опор на ділянках із м’якими та вологими ґрунтами.
3. Мінімальний вплив на навколишнє середовище — низький рівень шуму та вібрації робить метод придатним для використання в екологічно чутливих зонах.
4. Економія людських ресурсів — процес може бути частково автоматизований та потребує меншої фізичної праці.

Недоліки гідроструменевої технології:

1. Залежність від водопостачання — необхідність стабільного джерела води з відповідним тиском обмежує застосування в умовах посухи або на віддалених ділянках.
2. Можливе розмивання основи — надмірне розмивання може знизити стійкість стовпа в перші дні після встановлення.
3. Складність використання в щільних ґрунтах — у важких суглинках або глинистих породах ефективність значно знижується.
4. Потреба у додатковому обладнанні — необхідні насосні установки, шланги, система контролю тиску та форсунки.

Висновки

Гідроструменева технологія занурення опорних елементів має низку технічних переваг у специфічних умовах аграрного виробництва, зокрема в садівництві та виноградарстві. Її застосування доцільне в м’яких і вологих ґрунтах, на територіях з обмеженням шуму та вібрацій. Водночас, при виборі цієї технології слід враховувати потребу у водних ресурсах, обмеження за типами ґрунтів та потенційні ризики нестабільності у перші дні після встановлення опор. У порівнянні з класичними методами, гідроструменевий спосіб є менш агресивним до ґрунтового середовища, однак вимагає ретельної організації робіт і ресурсного забезпечення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Білецький В.С. Механіка ґрунтів у будівництві. — К.: Вища школа, 2010. — 384 С.
2. Климчук В.В., Плахотнік В.М. Машини та обладнання для садівництва та виноградарства. — К.: Аграрна освіта, 2016. — 290 С.
3. Гриценко В. І., Гунько О. М. Сучасні технології встановлення опор у садівництві. – Харків: Агропромвидав, 2020. – 148 с.
4. Коломієць С. С. Інженерні основи механізації сільськогосподарських робіт. – К.: Університетське видавництво, 2018. – 265 с.

Шевченко Василь Васильович — аспірант кафедри галузевого машинобудування, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: aspirant.shevchenko@gmail.com.

Науковий керівник: ***Савуляк Валерій Іванович*** — д-р техн. наук, професор, професор кафедри галузевого машинобудування, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця e-mail: korsav84@gmail.com.

Shevchenko Vasyl V. — graduate student of Industrial Engineering Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: aspirant.shevchenko@gmail.com.

Supervisor: ***SavulyakValeriy I.*** – Dr. Techn. Sc., Prof., Professor of Industrial Engineering Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: korsav84@gmail.com.

УДК 621.8

В. М. Кулісіді
А. М. Чишок
В. В. Хом'юк

ЗАСТОСУВАННЯ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ В МАШИНОБУДУВАННІ: ШЛЯХ ДО ОПТИМІЗАЦІЇ ІНЖЕНЕРНИХ РІШЕНЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У доповіді розглядається роль вищої математики в машинобудуванні як ключового інструменту для моделювання, аналізу та оптимізації інженерних процесів. Наведено основні математичні методи, що застосовуються для розрахунку напружень, динаміки механізмів, теплообміну та чисельного моделювання конструкцій. Показано, як математичні моделі сприяють підвищенню точності і ефективності технічних рішень, скороченню часу розробки та впровадженню інновацій у виробництво. Доповідь підкреслює важливість вищої математики як фундаменту сучасного машинобудування.

Ключові слова: вища математика, машинобудування, лінійна алгебра, інженерні розрахунки.

Abstract

The report discusses the role of higher mathematics in mechanical engineering as a key tool for modeling, analyzing and optimizing engineering processes. The main mathematical methods used to calculate stresses, mechanism dynamics, heat transfer, and numerical modeling of structures are presented. It is shown how mathematical models help to improve the accuracy and efficiency of technical solutions, reduce development time and introduce innovations into production. The report emphasizes the importance of higher mathematics as the foundation of modern engineering.

Keywords higher mathematics, mechanical engineering, linear algebra, engineering calculations.

Вступ

Машинобудування є однією з ключових галузей промисловості, яка вимагає високої точності, надійності та ефективності технічних рішень [1, 2]. Основою для створення сучасних механізмів і конструкцій виступає глибоке розуміння фізичних процесів, що описуються математичними моделями [3, 4]. Вища математика, зокрема лінійна алгебра, диференціальне числення, теорія ймовірностей та чисельні методи, відіграє визначальну роль у забезпеченні точних інженерних розрахунків [5, 6]. Саме завдяки математичному апарату інженери можуть моделювати поведінку матеріалів, аналізувати навантаження, оптимізувати форму та параметри деталей, що значно скорочує час розробки й підвищує якість кінцевого продукту [7, 8]. У доповіді розглядаються приклади практичного застосування вищої математики в машинобудуванні як фундаментального інструмента сучасного інженера.

Результати дослідження

Вища математика в машинобудуванні виконує роль аналітичної основи для розв'язання широкого спектра інженерних задач [9, 10]. Математичні методи застосовуються у наступних напрямках: моделювання напружено-деформованого стану конструкцій, динаміка та статика механічних систем, оптимізація конструкцій і технологічних процесів, тепло- та масоперенесення, чисельне моделювання (CAE/FEA) [11, 12].

Диференціальні рівняння та методи чисельного інтегрування використовуються для визначення розподілу напружень та деформацій у деталях машин [13, 14]. Наприклад, рівняння Ламе допомагають аналізувати напруження в товстостінних циліндрах і трубах під дією внутрішнього тиску.

Застосування методів лінійної алгебри (матричні розрахунки) дозволяє аналізувати складні системи з багатьма ступенями вільності в таких як динаміка та статика механічних систем. Математичні моделі руху будуються на основі законів Ньютона і рівнянь Лагранжа, що вимагають знань з обчислювальної математики.

Методи математичної оптимізації конструкцій і технологічних процесів дозволяють мінімізувати витрати матеріалу, масу або собівартість виробу при збереженні заданих експлуатаційних характеристик. Зокрема, використовується метод градієнтного спуску, симплекс-метод або варіаційне числення.

Тепло- та масоперенесення відіграють важливу роль у машинобудуванні, зокрема в аналізі температурних режимів роботи обладнання. Розподіл температур у тілі моделюється диференціальними рівняннями теплопровідності, розв’язання яких ефективно виконується за допомогою чисельних методів, таких як метод скінченних різниць.

Чисельне моделювання (CAE/FEA) є важливим інструментом у сучасному машинобудуванні, що забезпечує точний аналіз і оптимізацію конструкцій та технологічних процесів. Воно ґрунтується на використанні спеціалізованого програмного забезпечення для автоматизованого розв’язання складних інженерних задач. Основою чисельного моделювання є метод скінченних елементів (Finite Element Analysis, FEA), який дозволяє розв’язувати диференціальні рівняння, що описують фізичні явища, шляхом їхнього апроксимаційного поділу на локальні області - скінченні елементи. Цей підхід передбачає поділ досліджуваної конструкції чи середовища на безліч елементів, кожен з яких описується окремим набором рівнянь. Застосування методів з вищої математики, таких як лінійна алгебра, теорія матриць і чисельні методи інтегрування, забезпечує точність і ефективність обчислень. Використання CAE/FEA дозволяє інженерам проводити структурний, тепловий, динамічний і інші види аналізу, що сприяє зменшенню витрат, скороченню часу розробки і підвищенню надійності кінцевої продукції.

Приклад формули

Рівняння Ейлера-Бернуллі описує зв’язок між прогином балки та прикладеним навантаженням:

$$\frac{d^2}{dx^2}=\left(EI\frac{d^2w}{dx^2}\right)=q$$

де E – це модуль пружності, I – другий момент площі, w(x) – прогин балки в деякій точці x, q – розподілене навантаження.

Ця формула ілюструє, як математика дозволяє описати деформацію елементів конструкції під дією навантажень. Її розв'язання можливе лише за допомогою вищої математики.

Таким чином, вища математика не лише сприяє вирішенню інженерних задач, але й є інструментом для впровадження інновацій та технологічного розвитку в галузі машинобудування.

Висновки

Вища математика є незамінним інструментом у машинобудуванні, що забезпечує точність, надійність та ефективність інженерних розрахунків і проєктування. Застосування математичних методів дозволяє моделювати складні фізичні процеси, оптимізувати конструкції та технологічні процеси, а також передбачати поведінку технічних систем у різних умовах експлуатації. Використання вищої математики значно підвищує якість розробок, скорочує час створення нових виробів і сприяє впровадженню інновацій у машинобудівну галузь. Таким чином, глибокі знання математичних основ є фундаментом професійної діяльності сучасного інженера-машинобудівника.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Поліщук Л. К. Аналіз впливу параметрів системи керування на динамічні процеси гідропривода стрічкового конвеєра [Текст] / Л. К. Поліщук, О. В. Піонткевич, О. О. Коваль // Промислова гідравліка і пневматика, 2016. № 2(52). С. 37-47.

2. Піонткевич О. В., Сухоруков С. І., Сердюк О. В., Домославський В. М. Про лазерний технологічний комплекс на машинобудівному підприємстві. Вісник машинобудування та транспорту. Вінниця: ВНТУ, 2022. № 2. С. 96-100.

3. Березюк О.В. Математичне моделювання динаміки гідроприводу робочих органів завантаження твердих побутових відходів у сміттєвози // Вісник Вінницького політехнічного інституту. 2009. № 4. С. 81-86.

4. Березюк О.В. Аналітичне дослідження математичної моделі гідроприводу вивантаження твердих побутових відходів із сміттєвоза // Промислова гідравліка і пневматика. 2011. № 34(4). С. 80-83.

5. Хом'юк В. В., Хом'юк І. В. Компетентностно-орієнтовані завдання як важливий чинник формування когнітивної складової математичної компетентності майбутніх інженерів. *Збірник наукових праць" Актуальні питання природничо-математичної освіти". Вип. 1,* 2017. С. 107–114.

6. Хом'юк І. В., Хом'юк В. В. Математичне моделювання в контексті здійснення між предметних зв’язків курсу вищої математики у ВНЗ. *Збірник наукових праць «Актуальні питання природничо-математичної освіти». Вип. 2,* 2017. С. 43–50.

7. Лозінський Д. О., Козлов Л. Г., Піонткевич О. В., Кавецький О. І. Оптимізація електрогідравлічного розподільника з незалежним керуванням потоків. Вісник машинобудування та транспорту. Вінинця: ВНТУ, 2023. № 1. С. 87–91. https://doi.org/10.31649/2413-4503-2023-17-1-87-91

8. Bereziuk O.V., Lemeshev M.S., Bogachuk V.V., Kisala P., Tungatarova A., Yeraliyeva B. High-precision ultrasonic method for determining the distance between garbage truck and waste bin // Mechatronic Systems 1: Applications in Transport, Logistics, Diagnostics, and Control: collective monograph. London: Routledge, 2021. P. 279-290. https://doi.org/10.1201/9781003224136-24

9. Березюк О.В. Науково-технічні основи проектування приводів робочих органів машин для збирання та первинної переробки твердих побутових відходів: автореф. дис. д-ра техн. наук. Хмельницький, 2021. 46 с.

10. Піонткевич О. В. Вплив параметрів системи керування гідроприводом мобільної робочої машини на динамічні характеристики [Текст] / О. В. Піонткевич // Вісник машинобудування та транспорту. 2016. № 2(4). С. 68−76.

11. Петров О. В., Піонткевич О. В., Буда А. Г., Коломієць В. С. Застосування CAD/CAE-системи Solidworks у задачах аналізу міцності деталей верстатних пристосувань. Вісник машинобудування та транспорту. Вінниця : ВНТУ, 2024. Вип. 19. № 1. С. 95–102.

12. Піонткевич О. В., Березюк О. В., Лозінський Д. О., Кавецький О. І. Застосування CAD/CAE-системи Autodesk Inventor для удосконалення фрезерно-гравірувального верстата з ЧПК. Наукові праці Вінницького національного технічного університету. Вінниця : ВНТУ, 2025. Вип. 1. С. 1–9. https://doi.org/10.31649/2307-5376-2025-1-178-186

13. Березюк О.В. Розробка та дослідження нової структури екологічної машини для очистки населених пунктів від твердих відходів // Сучасні технології, матеріали і конструкції у будівництві. 2008. № 1. С. 92-98.

14. Polishchuk Leonid, Piontkevych Oleh, Burdeinyi Mykola, Trehubov Vadym Justification for choosing the type of belt conveyor drive. Journal of Mechanical Engineering and Transport. Vinnytsia : VNTU, 2024. № 1 (10). P. 115–122.

Кулісіді Володимир Миколайович — здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Чишок Андрій Михайлович— здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Науковий керівник: ***Хом'юк Віктор Вікторович*** — к. техн. наук, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

Kulisidi Volodymyr M. — student of group 2PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Chyshok Andrii M. — student of group 1PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: ***Khomiuk Viktor V.*** — Candidate of Technical Sciences, Assistant Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

УДК 539.3

О. С. Райчук
А. С. Горбачов
В. В. Хом'юк

РОЗРАХУНОК ВЛАСНИХ КОЛИВАНЬ ЛОПАТЕЙ ВЕНТИЛЯТОРА В SOLIDWORKS SIMULATION

Вінницький національний технічний університет

Анотація
У доповіді розглянуто метод дослідження власних коливань деталей в програмі Solidworks. Описано результати розрахунку власних коливань лопатей вентилятора у модулі програми Solidworks Simulation. Показано значення модального аналізу та запропоновано шляхи для уникнення резонансу.
Ключові слова: власні коливання, лопаті вентилятора, Solidworks.

Abstract
The report discusses the method of studying the natural vibrations of parts in the Solidworks program. The results of calculating the natural vibrations of fan blades in the Solidworks Simulation module are described. The value of modal analysis is shown and ways to avoid resonance are proposed.
Keywords: natural oscillations, fan blades, Solidworks.

Вступ

У багатьох інженерних галузях (машинобудування, теплотехніці чи авіація) вібраційна надійність деталей має вирішальне значення [1, 2]. Одним із основних етапів динамічного аналізу є визначення власних частот і форм коливань деталі [3, 4]. Зокрема, для вентилятора, який обертається з високими швидкостями, знання власних коливань критично важливе для попередження резонансу — небезпечного явища, що може спричинити руйнування лопатей, дисбаланс або зниження ресурсу виробу [5].

Програма Solidworks з модулем Simulation забезпечує потужні інструменти для проведення модального аналізу, що дозволяє інженеру [6, 7] заздалегідь передбачити динамічну поведінку деталі в робочих умовах та уникнути критичних ситуацій [8, 9, 10].

Метою роботи є розрахувати власні коливання лопатей вентилятора для попередження резонансних явищ під час його роботи.

Результати дослідження

У результаті проведеного частотного аналізу лопатей вентилятора в SolidWorks Simulation було отримано ключові динамічні характеристики — власні частоти та форми коливань. Ці параметри мають вирішальне значення для забезпечення безпечної, стабільної та довговічної роботи вентилятора, особливо у випадках високошвидкісного обертання або циклічного навантаження [11, 12]. Частотний аналіз дозволяє не лише оцінити поведінку деталі під дією власних вібрацій, але й запобігти небезпечним явищам резонансу.

Математична модель власних коливань описується наступним чином. Вільні коливання механічної системи без демпфування описуються матричним рівнянням:

$$M\ddot{u}(t) + Ku(t) = 0, \tag{1}$$

де M – матриця мас системи; K – матриця жорсткості; $u(t)$ – вектор переміщень у часі; $\ddot{u}(t)$ – вектор прискорень.

Розв'язок цього рівняння знаходимо у вигляді гармонічної функції:

$$u(t) = Ue^{i\omega t}, \tag{2}$$

де ω – власна кутова частота коливань; U – вектор амплітуди.

Після підстановки отримаємо алгебраїчну задачу на власні значення:

$$(K - \omega^2 M)\, U = 0. \tag{3}$$

Ця задача має нетривіальний розв'язок тоді, коли:

$$\det (K - \omega^2 M) = 0. \tag{4}$$

Розв'язок цього рівняння дає значення ω_1^2, ω_2^2, … , ω_n^2 — квадратів кутових частот, відповідно до яких обчислюються власні частоти:

$$f_i = \frac{\omega_i}{2\pi}, \qquad i = 1, 2, ..., n. \tag{5}$$

У середовищі Solidworks Simulation рівняння (1) - (5) реалізуються автоматично після побудови FEM-моделі. Для побудови FEM-моделі використаємо змодельовані лопаті вентилятора із поліпропілену та виконаємо закріплення його згідно центрального отвору. Після накладання сітки на тривимірну модель проводимо імітаційне моделювання спочатку для 20 частот. Результат моделювання для першої форми власних коливань показано на рис. 1.

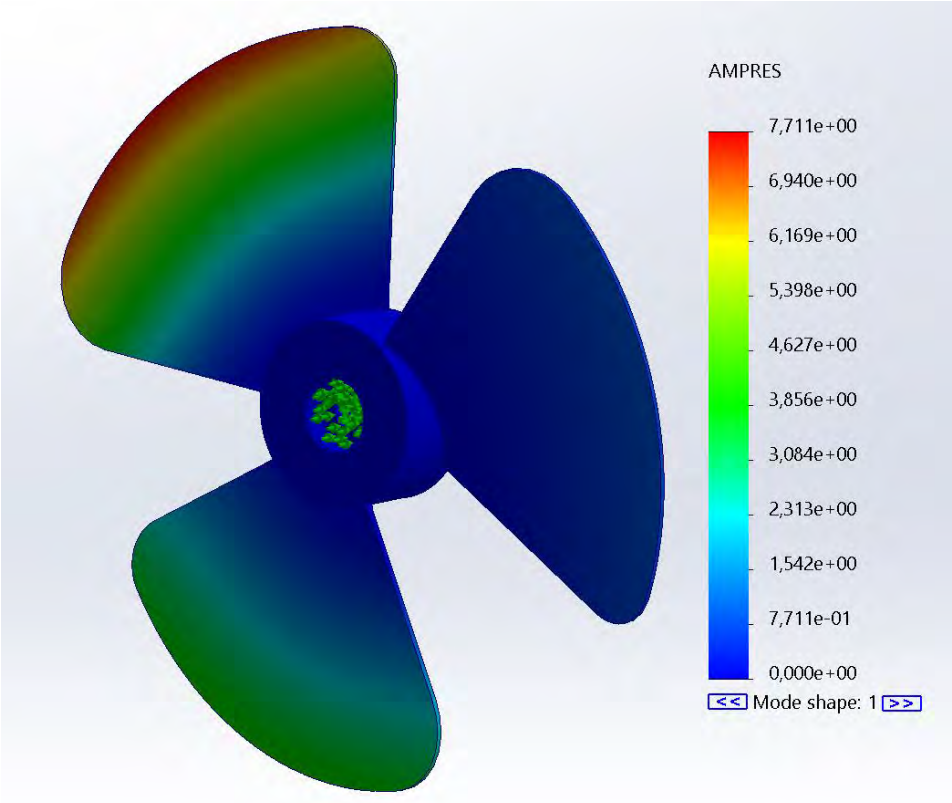

Рис. 1. Перша форма власних коливань (вигин лопатей)

Маючи розрахунок для перших 20 власних частот побудуємо графік впливу частоти на коефіцієнт масової участі (див. рис. 2). Отримаємо значення зростання коефіцієнту масової участі (більше 24%) по вертикальній осі Z при частоті 30,18 Гц. Коефіцієнт масової участі є відсотком маси системи, яка бере участь в коливаннях у певному режимі. Режим з великим значенням коефіцієнта масової участі зазвичай робить значний внесок у динамічну реакцію системи. Щоб мати повну картину резонансних частот роботи, необхідно розрахувати сумарне значення коефіцієнта масової участі більше 80%.

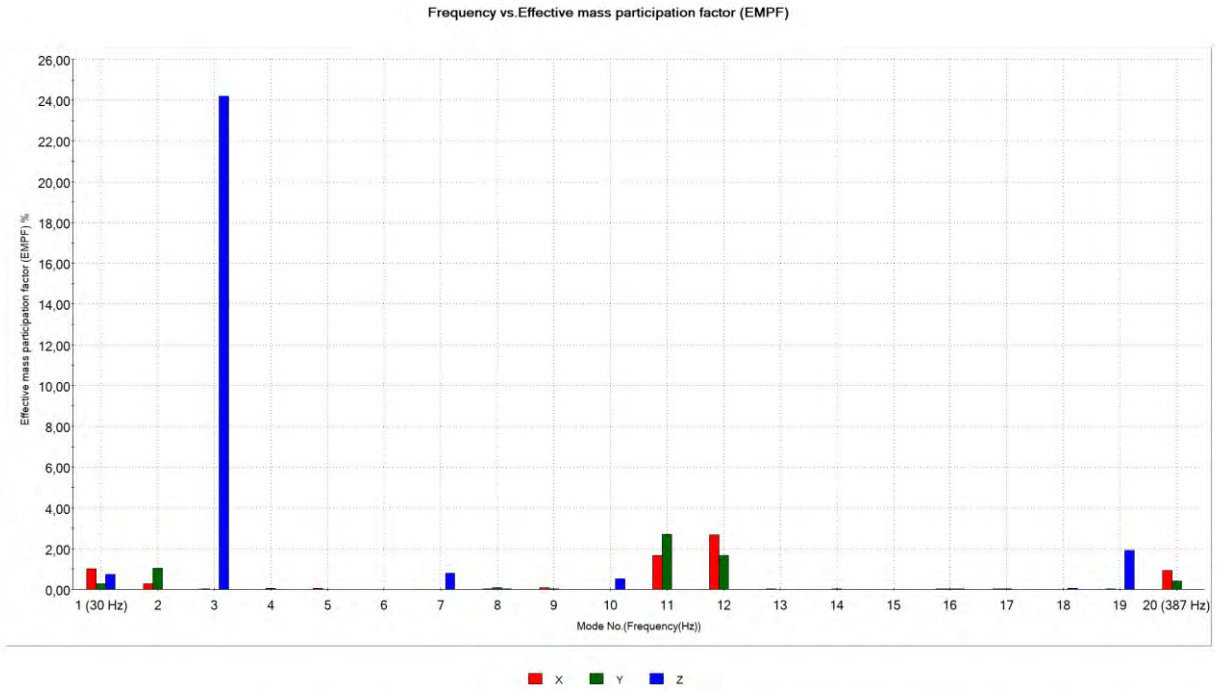

Рис. 2. В межах 20 частот показано вплив частоти на коефіцієнт масової участі

На рисунку показано графік частоти від результуючого коефіцієнта масової участі при дослідження 250 частот (див. рис. 3). В результаті сумарне значення коефіцієнта масової участі перевищує 80%, тому виділимо основні частоти, які перевищують зростання коефіцієнта масової участі більше ніж на 20%: 30,18 Гц та 1777,9 Гц. Ці частоти можуть викликати резонанс для лопатей вентилятора.

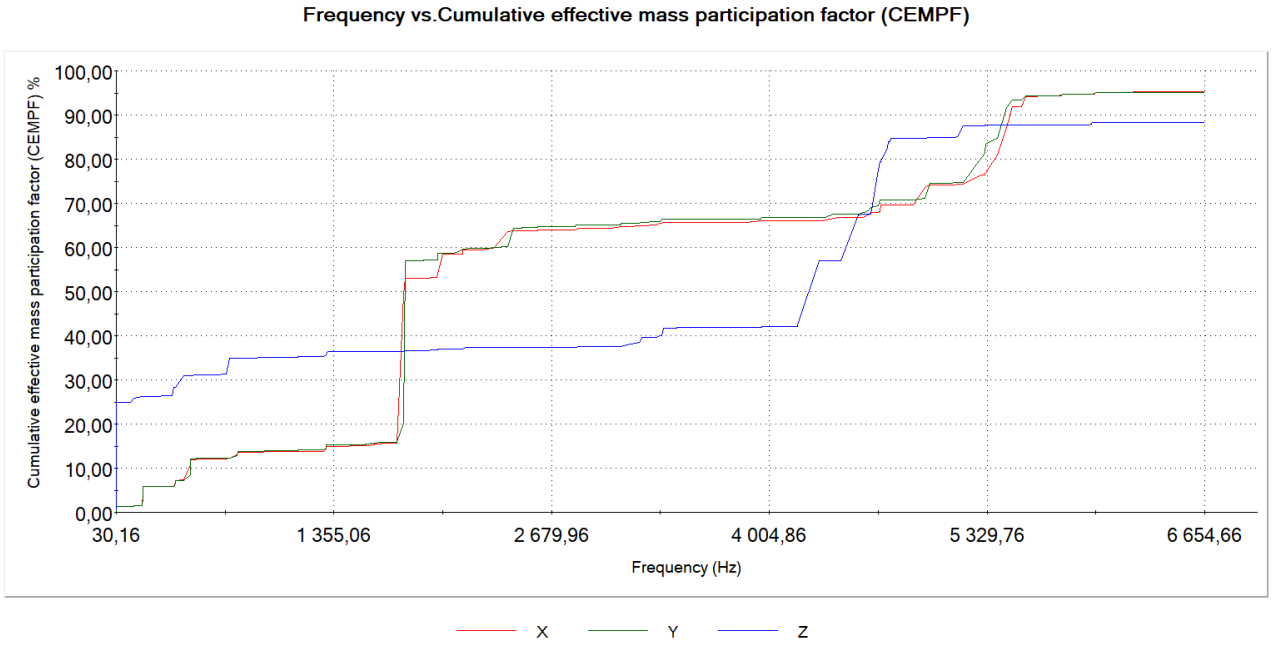

Рис. 3. Графік частоти від результуючого коефіцієнта масової участі

Висновки

Розглянуто математичну модель для розрахунку власних коливань. Виконано дослідження частотного аналізу лопатей вентилятора з поліпропілену в модулі програмі Solidworks Simulation. Знайдено

дві власні частоти, які суттєво можуть впливати на динаміку реакції системи: 30,18 Гц та 1777,9 Гц. Запропоновано уникати використання резонансних частот під час роботи вентилятора.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Піонткевич О. В., Сухоруков С. І., Сердюк О. В., Домославський В. М. Про лазерний технологічний комплекс на машинобудівному підприємстві. Вісник машинобудування та транспорту. Вінниця: ВНТУ, 2022. № 2. С. 96-100.

2. Vishtak I. V., Petrov O. V., Savulyak V. I., Sukhorukov S. I. Influence of the profile of longitudinal grooves of various depths on increasing static characteristics of radial gas bearings. In *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering* Vol. 1060, No. 1, 2021. P. 012011

3. Корендій, В. М. Історія і сучасний стан використання тихохідних багатолопатевих вітроустановок у сільському господарстві. *Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету. Серія: Технічні науки*, (11 (1)), 2012. С. 332-338.

4. Коц І.В., Березюк О.В. Вібраційний гідропривод для пресування промислових відходів // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2006. – № 5. – С. 146-149.

5. Корендій, В. М. Коливні процеси лопатей вітроустановок. Вібрації в техніці та технологіях. № 1(65), 2012. С 5-10.

6. Хом'юк В. В., Хом'юк І. В. Компетентностно-орієнтовані завдання як важливий чинник формування когнітивної складової математичної компетентності майбутніх інженерів. *Збірник наукових праць" Актуальні питання природничо-математичної освіти". Вип. 1,* 2017. С. 107–114.

7. Хом'юк І. В., Хом'юк В. В. Математичне моделювання в контексті здійснення між предметних зв'язків курсу вищої математики у ВНЗ. *Збірник наукових праць «Актуальні питання природничо-математичної освіти». Вип. 2,* 2017. С. 43–50.

8. Піонткевич О. В., Березюк О. В., Лозінський Д. О., Кавецький О. І. Застосування CAD/CAE-системи Autodesk Inventor для удосконалення фрезерно-гравірувального верстата з ЧПК. Наукові праці Вінницького національного технічного університету. Вінниця : ВНТУ, 2025. Вип. 1. С. 1–9. https://doi.org/10.31649/2307-5376-2025-1-178-186

9. Петров О. В., Піонткевич О. В., Буда А. Г., Коломієць В. С. Застосування CAD/CAE-системи Solidworks у задачах аналізу міцності деталей верстатних пристосувань. Вісник машинобудування та транспорту. Вінниця : ВНТУ, 2024. Вип. 19. № 1. С. 95–102.

10. Поліщук Л. К. Аналіз впливу параметрів системи керування на динамічні процеси гідропривода стрічкового конвеєра [Текст] / Л. К. Поліщук, О. В. Піонткевич, О. О. Коваль // Промислова гідравліка і пневматика, 2016. № 2(52). С. 37-47

11. Піонткевич О. В., Лозінський Д. О., Сердюк О. В., Савуляк В. В. Забезпечення результатів вивчення CAD/CAE/CAM систем для підготовки фахівців із спеціальності «Прикладна механіка». Матеріали XVI Міжнародної науково-методичної конференції «Сучасна освіта - доступність, якість, визнання», 13–14 листопада 2024 р. Краматорськ-Вінниця-Тернопіль, Краматорськ : ДДМА, 2024. С. 247-252.

12. Березюк О.В. Науково-технічні основи проектування приводів робочих органів машин для збирання та первинної переробки твердих побутових відходів: автореф. дис. д-ра техн. наук. Хмельницький, 2021. 46 с.

Райчук Олег Сергійович — здобувач вищої освіти групи 2ПМ-24б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Горбачов Антон Сергійович— аспірант групи 131-24а, Інститут докторантури та аспірантури, Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Науковий керівник: ***Хом'юк Віктор Вікторович*** — к. техн. наук, доцент кафедри вищої математики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

Raichuk Oleh S. — student of group 2PM-24b, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Horbachov Anton S. — postgraduate of Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

Supervisor: ***Khomiuk Viktor V.*** — Candidate of Technical Sciences, Assistant Professor of the Department of Higher Mathematics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: khomyuk@vntu.edu.ua

УДК 656.078

О.О. Добринін[1]
Л. В. Мороз[1]

ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ НА ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ ВАНТАЖНИХ АВТОМОБІЛІВ КРАЗ-6322 УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЖИВЛЕННЯ ДВИГУНА ЯМЗ-238

[1] Вінницький національний технічний університет;

Анотація

В роботі розроблена методологія покращення показників дизельних двигунів вантажних автомобілів, які тривалий час використовуються у підрозділах військових частин та показники яких не відповідають вимогам сьогодення. Запропоновано метод підвищення техніко-економічних показників вантажних автомобілів регулювання кута випередження впорскування палива та зміни ступеня стиснення дизельного двигуна.

Розроблено рекомендації щодо покращення техніко-економічних показників дизельних двигунів підбором кута випередження впорскування палива та ступеня стиснення з метою отримання потрібної потужності двигуна, його економічних та екологічних показників. Здійснено техніко-економічне обґрунтування і рекомендації щодо підвищення ефективності використання вантажних автомобілів 137 *об'єднаного центру матеріально-технічного забезпечення повітряних сил збройних сил України удосконаленням системи живлення двигуна.*

Ключові слова: транспортний засіб, дизель, економічна доцільність, економічна ефективність.

Abstract

The work has developed a methodology for improving the performance of diesel engines of trucks, which have been used for a long time in military units and whose performance does not meet current requirements. A method for increasing the technical and economic performance of trucks by adjusting the fuel injection advance angle and changing the compression ratio of a diesel engine is proposed.

Recommendations have been developed to improve the technical and economic performance of diesel engines by selecting the fuel injection advance angle and compression ratio in order to obtain the required engine power, its economic and environmental performance. A feasibility study and recommendations have been made to increase the efficiency of using trucks 137 of the Joint Center for Material and Technical Support of the Air Forces of the Armed Forces of Ukraine by improving the engine power supply system.

Keywords: vehicle, diesel, economic feasibility, economic efficiency.

Вступ

В підрозділах Збройних Сил України активно використовується автомобільний транспорт. На частку автомобільного транспорту припадає істотна частина вантажообігу і більше половини пасажирських перевезень. Він тісно взаємодіє із залізничним, водним і повітряним транспортом, будучи важливою складовою частиною транспортної системи країни.

Без підтримання техніко-економічних показників автомобільного транспорту на рівні, який відповідає вимогам сьогодення неможливо його ефективне використання. Крім того, при масовому використанні автомобільного транспорту гостро постає питання забезпечення його паливом.

Проблема підвищення характеристик транспортних засобів невід'ємно пов'язана з підвищенням техніко-економічних показників двигунів. У виробництві двигунів та при їх модернізації застосовуються комплексні рішення, що є дуже складними у поєднанні і управлінні. Тому для початкових робіт потрібно вибрати найбільш раціональний варіант підвищення техніко-економічних та екологічних показників дизельних двигунів регулюванням ступеня стиснення та кута випередження впорскування палива.

Результати дослідження

Проведені дослідження, впливу на техніко-економічні та екологічні показники автомобіля КрАЗ-65053 зміні тиску впорскування палива та кута випередження впорскування палива у двигуні ЯМЗ-238. Дослідження проводилися порівнянням показників вантажного автомобіля при русі за магістральним циклом на дорозі.

Магістральний цикл реалізується на відрізку шляху, рівному 4000 м. Він починається при русі транспортного засобу із сталою швидкістю 30 км/год. Потім швидкість швидко підвищується до 50, 70, 75 км/год, а потім знижується до 65 і 45км/год (рис. 1).

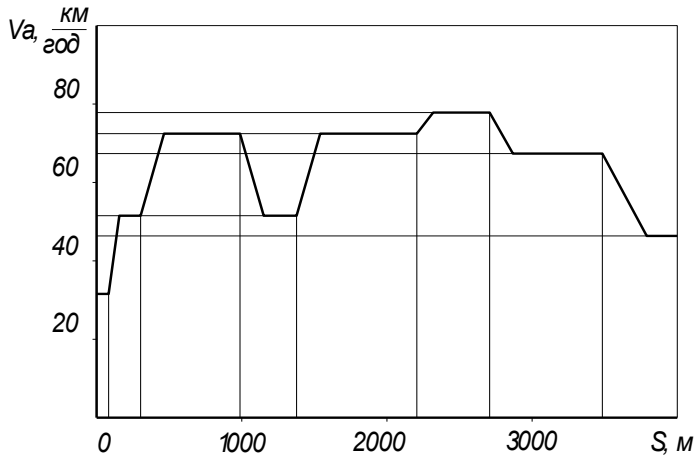

Рисунок 1 – Схема магістрального циклу на дорозі для автомобілів повною масою більше 3,5т за ДСТУ 20306-95

Транспортний засіб, як правило, може рухатися із швидкістю 30 км/год на IV передачі, коли дизель стійко працює при частоті обертання 1500 хв$^{-1}$. Їхати із швидкістю 50 км/год доцільно на V передачі, коли частота обертання дизеля дорівнює приблизно 1320 хв$^{-1}$. Тому на ділянці розгону від 30 км/год до 50 км/год треба перемкнути передачу з IV на V.

Відповідно до ДСТУ 20306-95 розгони здійснюються при повній подачі палива, тобто з максимальною інтенсивністю.

Маса вантажу для транспортних засобів повною масою понад 3500 кг - повна. Вищу передачу слід включити при швидкості вище 40 км/год. Уповільнення проводиться при гальмуванні двигуном, педаль подачі палива відпущена (примусовий холостий хід), передача в коробці передач включена, зчеплення включене. Використання гальма при уповільненнях при русі по даному циклу не передбачено.

Розрахунок виконується в такій послідовності:

а) транспортний засіб розганяється з місця з перемиканням передач з I до IV до досягнення сталої швидкості 30 км/год (при цьому він проїжджає відстань, рівну 100 м;

б) від цієї відстані починається відлік показників магістрального циклу: пройденого шляху, витрати палива, викидів дисперсних частинок за період циклу;

в) через 50 м проводиться розгін до швидкості 50 км/год переміщенням педалі подачі палива. Під час цього розгону, коли частота обертання колінчастого валу дизеля досягає 1900 хв$^{-1}$, відбувається перемикання з IV на V передачу і далі продовжується розгін на V передачі до 50 км/год знову при повній подачі палива. Після досягнення швидкості 50 км/год педаль подачі палива встановлюється в положення проміжне положення і продовжується рух із швидкістю 45 км/год;

г) через 300 м від початку циклу проводиться розгін від швидкості 50 км/год до швидкості 70 км/год при повній подачі палива. Після досягнення швидкості 70 км/год педаль переставляється в проміжне положення і продовжується рух із швидкістю 70 км/год;

д) через 1000 м від початку циклу педаль подачі миттєво встановлюється в положення FIR = 0 (мінімальна частота обертання холостого ходу) і відбувається уповільнення до швидкості 50 км/год;

е) через 1400 м від початку циклу виконується розгін від 50 км/год до 70 км/год при повній подачі палива. Після досягнення швидкості 70 км/год педаль подачі встановлюється в проміжне положення і рух продовжується із швидкістю 70 км/год;

ж) через 2200 м після початку циклу проводиться розгін від 70 до 75 км/год. Педаль подачі встановлюється з положення максимальної подачі палива, а після досягнення швидкості 75 км/год в проміжне положення. Продовжується рух із швидкістю 75 км/год;

з) через 2700 м - уповільнення при виключеної подачі палива до швидкості 65 км/год. При швидкості 65 км/год переміщення педалі подачі палива в проміжне положення і рух з цією швидкістю до 3500 м;

и) через 3500 м - уповільнення до швидкості 35 км/год при виключеної подачі палива. При швидкості 45 км/год переміщення педалі подачі палива в проміжне положення і рух з цією швидкістю до кінця циклу.

Для дослідження вибираємо два режими налаштування паливної системи дизеля ЯМЗ-238: штатний режим при якому потужність Ne дорівнює 150 кВт, крутний момент 760 Н*м, питома витрата палива 241 г/(кВт*год), ступень стиснення складає 16,5 одиниць, кут випередження впорскування палива 18 град; та покращений варіант в якому ступень стиснення складає 18 одиниць, кут випередження впорскування палива 16 град, в цьому випадку потужність Ne дорівнює 153 кВт, крутний момент 767 Н*м, питома витрата палива 238 г/(кВт*год)

Результати розрахунків техніко-економічних та екологічних показників автомобіля КрАЗ-6322 при застосуванні у двигуні ЯМЗ-238 підвищеного ступеня стиснення та кута випередження впорскування палива наведені в табл. 1.

Таблиця 1 - Показники автомобіля КрАЗ-6322 при русі за магістральним циклом

Показники	Камера згорання дизеля		Відношення показників руху
	штатне налаштування	дослідне налаштування	
Середня швидкість руху автомобіля, км/год	62,29	64,27	1,032
Час руху по магістральному циклу, с	231,21	221,41	0,958
Витрата палива за час руху, г	1479,16	1328,14	0,898
Викиди дисперсних частинок за час руху по магістральному циклу, г	6,89	5,34	0,775

Таким чином, результати розрахункових досліджень показали, що при підвищенні ступеня стиснення до 18 одиниць та зменшенні кута випередження впорскування палива до 16 град динамічні та економічні показники автомобіля КрАЗ-6322 з дизелем ЯМЗ-238 покращуються, середня швидкість руху автомобіля та економічність циклом покращились на 3,2% та 10,2%, відповідно.

Значно покращились екологічні показники автомобіля при підвищенні ступеня стиснення до 18 одиниць та зменшенні кута випередження впорскування палива до 16 град на дизелі ЯМЗ-238. Викиди дисперсних частинок за час руху по магістральному циклу автомобіля зменшились на 22,5%.

Висновки

Головний чинник, який спонукає до переобладнання системи живлення дизельного двигуна – це очікування економічного ефекту. Переобладнання системи живлення дизельного двигуна при збільшенні навантаження до 10000 кг та пробігу вантажного автомобіля до 350 км/добу призводять до зменшення витрат на дизельне паливо на 2% до 16% або від 14 до 232 грн. на добу.

Оцінка в грошових одиницях негативних змін навколишнього середовища внаслідок його забруднення це соціально-економічний збиток. Як свідчать проведений аналіз соціально-економічний збиток для суспільства від переобладнання системи живлення дизельного двигуна зміниться від 1,86 до 4,21% на 100 км пробігу в залежності від завантаження вантажного автомобіля КрАЗ-6322.

Зменшення суми витрат на експлуатацію рухомого складу, які характеризують величину економії. Матеріальні затрати 137 об'єднаного центру матеріально-технічного забезпечення Повітряних Сил Збройних Сил України при експлуатації автомобілів КрАЗ-6322 з дизелем ЯМЗ-238 на закупку палива при використанні удосконаленої системи живлення двигуна ЯМЗ-238 зменшились що дає змогу економити на одному вантажному автомобілі КрАЗ-6322 – 499,2 л, або 25958,9 грн на рік. Для групи автомобілів КрАЗ-6322 економія складає 23111,6 л або 1201801,3 грн на рік.

Можливо відмітити покращення екологічних показників автомобіля у зв’язку з покращенням процесів сумішоутворення та згорання паливо-повітряної суміші, викид дисперсних часток на 50000

км пробігу зменшується на один вантажний автомобіль КрАЗ-6322 – 5,2 кг, для групи автомобілів - 258,4 кг.

Крім того, як показали розрахунки, більший запас крутного моменту покращує динамічні показники вантажного автомобіля КрАЗ-6322, а менше значення максимального тиску в камері згорання під час горіння паливно-повітряної суміші зменшує навантаження на деталі циліндро-поршневої групи і міжремонтний пробіг двигуна. Але це потребує додаткового дослідження.

Список використаної літератури

1. Транспортні енергетичні установки (традиційні, нетрадиційні та альтернативні), принцип роботи та особливості будови. / Ю.Ф. Гутаревич, Л.П.Мержиєвська, О.В. Сирота, Д.М. Тріфонов. – К.: НТУ, 2015. – 224 с.

2. Яцковський В. І. Сучасні методи розрахунків ДВЗ / В.І. Яцковський, І.В. Гунько, О.В. Гуцаленко. – Вінниця: РВВ ВНАУ, 2016. – 132 с.

3. Microprocessor Duel-Fuel Diesel Engine Control System / L.E. Gettel, G.C. Perry, J. Boisvert, P.J. O'Sullivan – SAE Techn. Paper Ser, 2018. –№861577. –p. 1-10.

4. Watson H.C. A simplified method for quantifying fuel consumption of vehicles in urban traffic / H.C. Watson, E.E. Milkins, G.A. Marshall. –SAAR Austrelasia, 2020. -№1, p.p. 6-13.

Добринін Олександр Олексійович – студент групи 1АТ-23м, факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: farv@gmail.com

Мороз Лариса Василівна – ст. викладач, кафедра військової підготовки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: morozlarisa764@gmail.com

Науковий керівник: ***Поляков Андрій Павлович*** – д.т.н., професор, завідувач кафедри військової підготовки, Вінницький національний технічний університет, e-mail: farv@vntu.edu.ua

Dobrynin Oleksandr Oleksiyovych – student of group 1AT-23m, Faculty of Mechanical Engineering and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: farv@gmail.com

Moroz Larysa V. — senior Lecturer, Department of Military Training, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: morozlarisa764@gmail.com

Supervisor: ***Polakov Andriy P.*** – Dr. Sc. (Eng.), professor, head of the Department of Military Training, Vinnytsia National Technical University, e-mail: farv@vntu.edu.ua

УДК 316.4

А. В. Слободянюк
Н. Р. Григорук

ДОСЛІДЖЕННЯ РОЛІ МАС-МЕДІА В ПРОЦЕСАХ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Проведено дослідження ролі мас-медіа в процесах демократизації та розвитку громадянського суспільства.
Ключові слова: Демократизація, ЗМІ, громадянське суспільство.

Abstract
The role of mass media in the processes of democratization and development of civil society is studied.
Keywords: Democratization, mass media, civil society.

Вступ

Засоби масової інформації (ЗМІ) є невід'ємним елементом у кожній країні, відіграючи важливу роль у обміні думками та поширенні ідей, які впливають на формування громадської думки. У наш час обсяг інформації настільки великий і різноманітний, що жодна особа або група спеціалістів не в змозі охопити його повною мірою. Саме тому основне завдання ЗМІ полягає в доборі найважливішої інформації та її донесенні до аудиторії в максимально зрозумілій формі. Відбір новин і їхнє трактування в медіа є відображенням суспільних відносин, які змінюються під впливом політичних, економічних і культурних перетворень. В умовах сучасних викликів вивчення впливу ЗМІ на процеси демократизації набуває особливої важливості. Для забезпечення основ демократичної системи, таких як відкриті обговорення, ухвалення рішень та безперервний обмін ідеями й інформацією, роль ЗМІ є надзвичайно важливою. У цій роботі буде проведено дослідження ролі мас-медіа в процесах демократизації та розвитку громадянського суспільства

Результати дослідження

ЗМІ — це ключовий інструмент формування громадської думки, що впливає на сприйняття важливих суспільних та політичних подій. Наприклад, через висвітлення політичних реформ або виборчих кампаній новинні медіа можуть акцентувати увагу на певних кандидатах, тим самим впливаючи на вподобання виборців. Використовуючи соціальні медіа, ЗМІ здатні швидко мобілізувати громадськість, як це відбулося під час "Арабської весни", де вони сприяли організації протестів [1]. Проте іноді медіа поширюють інформацію, вигідну певним політичним силам, що спотворює реальність і підриває довіру громадян. Це особливо актуально для України, де свобода слова часто стикається з обмеженнями, нагадуючи історичні репресії, як у випадку Георгія Гонгадзе, який був убитий через свою журналістську діяльність. Власне, коли з’являються видання, котрі можуть в реальному режимі генерувати щотижневу, свіжу, правдиву інформацію, вони часто стають мішенню для тиску з боку держави чи приватних осіб. Незважаючи на це, українські журналісти продовжують боротися за правдиве інформування суспільства, що є основою демократичних процесів [2].

Демократизація — це процес переходу від авторитарних до демократичних форм правління, що включає інформування громадян і забезпечення прозорості влади. В історії багатьох країн, зокрема посткомуністичних, ЗМІ стали важливим інструментом демократичних змін, підтримуючи вільні дебати і висвітлюючи проблеми, як-от корупцію та порушення прав людини, що сприяло прозорості політичних процесів. Основні функції ЗМІ — інформування громадян, контроль за владою та сприяння публічним обговоренням [3]. Взаємодія ЗМІ та громадянського суспільства є важливим аспектом розвитку активної громадянської позиції, адже медіа створюють платформу для висловлення різних поглядів. Соціальні медіа, зокрема, істотно впливають на мобілізацію громадянських ініціатив, як це було під час Революції Гідності в Україні, де вони дозволили

громадянам організовуватися незалежно від традиційних медіа-структур. Доступ до незалежної та об'єктивної інформації через ЗМІ сприяє формуванню критичного мислення серед громадян, що є ключовим для активної участі в політичних процесах. У контексті політичної трансформації незалежні медіа є необхідними для викриття зловживань влади, що є важливим під час переходу від авторитаризму до демократії. Однак у перехідних політичних системах, таких як Туреччина після спроби перевороту 2016 року, уряди часто намагаються контролювати інформаційні потоки, обмежуючи свободу преси і підриваючи демократичні процеси [4]. Поширення дезінформації та фейкових новин стало серйозною загрозою для демократичних процесів, оскільки це може підривати довіру до інституцій і сприяти маніпуляціям. Наприклад, під час виборів у США 2016 року фейкові новини вплинули на громадську думку, створюючи розкол серед виборців і посилюючи політичну поляризацію [5]. ЗМІ також можуть слугувати інструментом для підтримки авторитарних тенденцій, коли використовуються для пропаганди та розповсюдження бракованої інформації [6].

Сучасні тенденції у взаємодії ЗМІ та демократизації відзначаються швидким розвитком цифрових медіа та соціальних мереж, які відкривають нові можливості для участі громадян у політичних процесах. Сучасні тенденції у взаємодії ЗМІ та демократизації виявляються через розвиток цифрових медіа та соціальних мереж, що відкривають нові можливості для участі громадян у політиці. М. Кастельє вважає, що людство переживає інформаційно-технологічну революцію, що призводить до формування "мережевого суспільства". Комп'ютерні медіа забезпечують рівний доступ до інформації, зменшуючи суспільну ієрархію і підтримуючи демократію. Інтернет дозволяє швидко розповсюджувати політичну інформацію, ускладнюючи контроль з боку держави. Однак перевірка якості інформації залишається складною, тому інтеграція всіх видів ЗМІ в одну редакцію стає важливим кроком для виживання мас-медіа [7].

Висновки

У цій роботі досліджено, як ЗМІ впливають на процеси демократизації та розвиток громадянського суспільства, виконуючи роль каналу для обміну інформацією та формування громадської думки. Незважаючи на виклики, такі як дезінформація та контроль з боку влади, незалежні медіа залишаються критично важливими для забезпечення прозорості політичних процесів і активної участі громадян.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. The Editors of Encyclopaedia Britannica. Arab Spring | History, Revolution, Causes, Effects, & Facts | Britannica. Encyclopedia Britannica. URL: https://www.britannica.com/event/Arab-Spring (date of access: 17.10.2024).

2. Слободянюк А. В. Соціальні норми та цінності як невід'ємні характеристики категорії влади [Текст] / А. В. Слободянюк // Вісник Київськ. нац. ун-ту ім. Т.Шевченка. Серія: Соціологія. Психологія. Педагогіка. - Вип. 9. - К., 2000. - С. 5 - 7.

3. Володарі думок або кому належить медіапростір України. Cogitations poenam nemo patitur. URL: https://mikhailzolotaryov.blogspot.com/2011/04/blog-post.html (дата звернення: 17.10.2024).

4. Гордість і страх: Туреччина через місяць після путчу - BBC News Україна. BBC News Україна. URL: https://www.bbc.com/ukrainian/politics/2016/08/160815_turkey_erdogan_putch_gulen_im (дата звернення: 17.10.2024).

5. Stanford study examines fake news and the 2016 presidential election. Stanford Report. URL: https://news.stanford.edu/stories/2017/01/stanford-study-examines-fake-news-2016-presidential-election (date of access: 17.10.2024).

6. Слободянюк А. В. Громадська думка як соціальний інструмент політичного режиму [Електронний ресурс] / А. В. Слободянюк, Ю. В. Сіденко // Матеріали XLVI науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 22-24 березня 2017 р. - Електрон. текст. дані. - 2017. - Режим доступу : https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2017/paper/view/2334

7. Погляди Мануеля Кастельса на інформаційне суспільство. Реферат. Освіта.UA. URL: https://osvita.ua/vnz/reports/econom_history/25179/ (дата звернення: 17.10.2024).

Анатолій Володимирович Слободянюк *– к. соц. н., доцент кафедри суспільно-політичних наук, науковий керівник лабораторії соціологічних досліджень Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця.*

Григорук Надія Романівна – студентка групи 2БС-22б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: grigoruknadia15@gmail.com

Slobodyanyuk Anatoly V. - PhD in Sociology, assistant professor of social and political sciences, scientific director of the laboratory of sociological researches Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa.

Hryhoruk Nadiia - student of group 2BS-22b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: grigoruknadia15@gmail.com

УДК 396.32

Я. О. Оболонська
А. В. Слободянюк

ВНЕСОК ЖІНОК У РОЗВИТОК НАУКИ ТА ПОЛІТИКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто історичний розвиток участі жінок у науці та політиці, а також їхній внесок у ці сфери.
Ключові слова:
Жінки, наука, політика, гендерна рівність, бар'єри, видатні жінки, жіноче лідерство, історія науки.

Abstract
The historical development of women's participation in science and politics, as well as their contribution to these spheres, is considered.
Keywords:
Women, science, politics, gender equality, barriers, prominent women, female leadership, history of science.

Вступ

Роль жінок у науці та політиці протягом історії зазнавала значних змін, однак завжди була обумовлена соціальними, культурними та економічними чинниками. У багатьох культурах жінки стикалися з обмеженнями, які заважали їм отримати освіту та займатися професійною діяльністю.

Результати дослідження

Історично роль жінок у науці та політиці була обмеженою через соціальні та культурні бар'єри, які перешкоджали їхньому доступу до освіти та професійних можливостей. Незважаючи на ці обмеження, жінки протягом століть робили значний внесок у розвиток суспільства. У давні часи вони часто працювали анонімно або під іменами своїх чоловіків.

Гіпатія Александрійська жила близько 370–415 років до нашої ери була однією з перших відомих жінок-науковців, яка зробила внесок у математику й астрономію. Вона вдосконалила астрономічні прилади, такі як астролябія і гідрометр, які використовувалися для вимірювання положень зірок і щільності рідин. Її наукові праці включали коментарі до праць Аполлонія і Діофанта, і вона зробила великий внесок у розвиток не лише астрономії, але й геометрії та алгебри [1].

Згодом у XIX та XX століттях, у контексті розвитку феміністичного руху та боротьби за рівноправність, жінки почали активніше брати участь у науці та політиці. Видатні особистості, такі як Марія Склодовська-Кюрі. Одна з найвідоміших жінок-науковців в історії, чий внесок у фізику та хімію став визначальним для розвитку науки у XX столітті. Кюрі стала першою жінкою, яка здобула Нобелівську премію, і єдина вчена, що отримала цю нагороду у двох різних наукових дисциплінах фізиці та хімії. Її дослідження радіоактивності, разом із відкриттям нових елементів, таких як полоній та радій, проклали шлях до розвитку ядерної фізики та медицини. Вона не лише зробила значні наукові відкриття, але й стала символом боротьби за права жінок у науці, адже їй довелося долати численні труднощі через гендерну дискримінацію [2].

.Еммелін Панкхерст у політиці, не лише зробили вагомий внесок у свої галузі, але й стали символами боротьби за жіночі права. Сучасний світ визнає важливість гендерної рівності, і сьогодні жінки відіграють ключові ролі як у наукових дослідженнях, так і в прийнятті політичних рішень [3].

Жінки-лідерки, такі як Маргарет Тетчер, Ангела Меркель та Індіра Ганді, справили величезний вплив на політику як на національному, так і на міжнародному рівні. Маргарет Тетчер, перша жінка на посаді прем'єр-міністра Великої Британії (1979–1990), відома своєю жорсткою економічною політикою, яка змінила курс британської економіки і зміцнила її міжнародний вплив. Її стиль керівництва отримав назву "тетчеризм" і став символом політичної рішучості та консервативних реформ [4].

Ангела Меркель, яка займала пост канцлера Німеччини з 2005 по 2021 рік, стала однією з найбільш впливових жінок у сучасній світовій політиці. Вона привела Німеччину до економічного процвітання, активно підтримувала єдність Європейського Союзу та відігравала ключову роль у вирішенні міжнародних криз, таких як міграційна криза 2015 року. Меркель також стала символом стабільного лідерства [5].

Індіра Ганді, перша і єдина жінка-прем'єр-міністр Індії (1966–1977), зробила величезний внесок у зміцнення незалежності та політичної ваги своєї країни на світовій арені. Її політика "зеленої революції" значно покращила сільське господарство Індії, і вона була важливою фігурою в індійській політиці [6].

Дженніфер Дудна американська біохімік, одна з провідних науковців у сфері генетики, відома своєю спільною розробкою технології CRISPR, яка дозволяє редагувати гени з безпрецедентною точністю. Її дослідження відкрили нові горизонти для медицини, сільського господарства та біотехнологій, зокрема в лікуванні генетичних захворювань. За свої досягнення Дудна отримала низку престижних нагород, включаючи Нобелівську премію з хімії у 2020 році, яку вона поділила з Емманюель Шарпантьє. Її робота не лише просунула наукові знання, але й підняла етичні питання щодо використання технологій редагування геному [7].

Кріcталіна Георгієва, голова Міжнародного Валютного Фонду, є важливою фігурою в сучасній політиці та економіці. Георгієва розпочала свою кар'єру у Світовому банку, де займала ряд керівних посад, зокрема віце-президента, а також обіймала посаду єврокомісара з гуманітарної допомоги в Європейській комісії. Вона стала першою жінкою на посаді голови МВФ у 2019 році. Георгієва активно працює над питаннями глобальної економічної стабільності та розвитку, ініціюючи важливі реформи та програми підтримки для країн, що розвиваються. Її вплив у сфері економіки підкреслює значення участі жінок у високих політичних і наукових посадах, сприяючи розвитку гендерного різноманіття в цих сферах [8].

Поблематика участі жінок у науці та політиці залишається актуальною і в наш час, попри формальну рівність статей. Статистика свідчить про недостатнє представництво жінок на вищих керівних посадах, як у науці, так і в політиці, що вимагає подальшого дослідження та розробки рекомендацій для вирішення цієї проблеми. Гендерні стереотипи й досі стримують повноцінну участь жінок у прийнятті важливих рішень [9].

Висновки

Роль жінок у науці та політиці пройшла довгий шлях від обмежень і анонімності до визнання та впливу. Історичні перешкоди не змогли завадити жінкам та сучасним лідеркам, здійснити значний внесок у розвиток науки і політики. Вони не лише досягли видатних успіхів у своїх галузях, але й стали символами боротьби за рівноправність та зміни суспільних стандартів.

Сучасний світ бачить зростаючу присутність жінок. Незважаючи на формальні досягнення у гендерній рівності, проблема недостатнього представництва жінок на вищих посадах залишається актуальною. Гендерні стереотипи, що досі існують, стримують повноцінну участь жінок у прийнятті важливих рішень. Важливо продовжувати активну роботу над подоланням цих бар'єрів, аби забезпечити гендерну рівність у науці та політиці, що в свою чергу сприятиме більш різноманітному та справедливому суспільству.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Педагогічний вісник. Комунальний навчальний заклад «Черкаський обласний інститут післядипломної освіти педагогічних працівників Черкаської обласної ради». URL: http://oipopp.ed-sp.net/public/pg_magazine/pdf/pv_4_2023.pdf.
2. Марія Склодовська - Кюрі: пристрасть до науки. Національна наукова медична бібліотека України. URL: https://library.gov.ua/mariia-sklodvoska-kiuri-prystrast-do-nauky/
3. Ukrinform. Суфражистки: жінки, які подарували нам голос, роботу і право на розлучення. Укрінформ - актуальні новини України та світу. URL: https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2417919-sufrazistki-zinki-aki-podaruvali-nam-golos-robotu-i-pravo-na-rozlucenna.html
4. Тетчер Маргарет. LB.ua. URL: https://lb.ua/file/person/2856_tetcher_margaret_.html
5. Ангела Меркель - новини сьогодні, біографія, фото, відео, історія життя OBOZ.UA. OBOZREVATEL. URL: https://www.obozrevatel.com/ukr/person/angela-merkel.htm
6. https://vseosvita.ua/blogs/indira-handi-persha-zhinka-premier-ministr-v-indii-i-druha-v-sviti-51865.html

7. Памплона Ф. mindthegraph Дует CRISPR Нобелівська премія 2020 з хімії. URL: https://mindthegraph.com/blog/uk/crispr-duo-виграє-нобелівську-премію-2020-за-хімію/.
8. Кристаліна Георгієва - новини сьогодні, біографія, фото, відео, історія життя OBOZ.UA. OBOZREVATEL. URL: https://www.obozrevatel.com/ukr/person/kristalina-georgieva.htm
9. Богачук Г. В. Жінка в науці та політиці [Електронний ресурс] / Г. В. Богачук, А. В. Слободянюк. // НТКП ВНТУ. Інститут соціально-гуманітарних наук (2018) [288]. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: http://ir.lib.vntu.edu.ua//handle/123456789/20248

Оболонська Яна Олександрівна – студентка групи 1БС-22б, факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vn.oyana@gmail.com

Слободянюк Анатолій Володимирович – кандидат соціологічних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, завідувач лабораторії соціологічних досліджень Вінницького національного технічного університету, email: slobodyanyuk@vntu.edu.ua.

Obolonska Yana Oleksandrivna - student of group 1BS-22b, faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vn.oyana@gmail.com

Slobodyanyuk Anatoly Volodymyrovych - PhD in Sociology, assistant professor of social and political sciences, head of the laboratory of sociological researches Vinnitsa National Technical University, email: slobodyanyuk@vntu.edu.ua.

УДК 321.7(38)(043.2)

А. О. Лавренюк
Т. І. Сідлецька

ПОЛІТИЧНІ ВЧЕННЯ СТАРОДАВНЬОЇ ГРЕЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто основні аспекти політичних вчень Стародавньої Греції. Розкрито політичні погляди Платона та Арістотеля, що справили вагомий вплив на розвиток політичної думки Стародавньої Греції.

Ключові слова: Платон, Арістотель, поліс, Стародавня Греція, політика, справедливість, демократія.

Abstract

The article deals with the main aspects of the political doctrines of Ancient Greece. The political views of Plato and Aristotle, which had a significant impact on the development of political thought in ancient Greece, are revealed.

Keywords: Plato, Aristotle, polis, ancient Greece, politics, justice, democracy.

Вступ

Політична думка в Стародавній Греції виникає у VII–VI століттях до н.е., в умовах суспільного розколу на класи та розвитку державності. Найвищого розвитку вона досягає пізніше – у V–IV століттях до н.е., головним чином в Афінах, Абдерах та інших демократіях. Політичні погляди античних учених зосереджувалися на різних формах правління, серед яких монархія, аристократія, демократія та олігархія. Наприклад, Платон розробив концепцію ідеальної держави, заснованої на правлінні філософів, тоді як Арістотель класифікував держави за типами правління і вважав змішану форму найкращою. Софісти ж наголошували на відносності політичної істини та важливості риторики в управлінні державою.

Вивчення політичних вчень Стародавньої Греції важливе і сьогодні, оскільки саме в цей період зародилися основи демократичної політичної думки, які продовжують впливати на сучасні концепції державного управління, права та політичної філософії. Знання античних підходів допомагає краще зрозуміти витоки політичних систем і критично оцінювати їх еволюцію.

Мета роботи – висвітлення основних напрямів політичних вчень Стародавньої Греції.

Результати дослідження

Проблеми державності в Стародавній Греції займали важливе місце у філософських ученнях Геракліта, Демокріта, Піфагора та інших мислителів. Геракліт вважав аристократію розумною формою правління, тоді як Демокріт бачив політику як найважливіше мистецтво, завдання якого – забезпечити спільні інтереси вільних громадян поліса. Він підкреслював, що справедливість і моральна солідарність є ключовими для функціонування держави. Поліс, на думку Демокріта, є спільною справою всіх вільних громадян, що визначає їхні права та обов'язки. Він розглядав суспільство як результат прогресивного розвитку людства, де знання і навички, необхідні для суспільного життя, набуваються поступово через досвід і наслідування природи. Демокріт підкреслював, що поліс–держава створена людським розумом, а не природою, і мистецтво управління нею є одним із найвищих досягнень [2].

Проте соціально–політична думка рабовласницької аристократії значно відрізнялася від поглядів спадкової знаті. Це змусило ідеологів аристократичної верхівки переглянути свої традиційні погляди та створити нові філософські доктрини, здатні протистояти ідеям демократичних сил. Кризова ситуація з міфологічним світоглядом стимулювала розвиток філософії. Ідеологія давньогрецької аристократії досягла свого апогею в ідеалістичній філософії Платона та Арістотеля.

Платон – засновник об'єктивного ідеалізму та учень Сократа, у своїх філософських діалогах представив концепцію ідеальної аристократичної держави. Згідно з його вченням, така держава складалася з трьох соціальних станів: правителів–філософів, охоронців–воїнів і третього стану, до якого входили землероби, виноградарі та ремісники. Становий поділ суспільства був необхідною умовою стабільності держави. Перехід з нижчого стану до вищого був заборонений, оскільки кожна

людина повинна займатися справою, до якої має природні нахили. Платон вважав, що справедливість полягає в тому, щоб кожен виконував свою роль і не втручався в чужі справи. Його розуміння справедливості виправдовувало суспільну нерівність та поділ людей на вищих і нижчих за народженням. За Платоном, більшість людей не здатні контролювати свої пристрасті та бажання, тому вони не можуть досягти досконалості, що зумовлює необхідність існування держави та законів. Ідеальна держава забезпечує природні потреби людей і реалізує їхні інтереси, поділяючи суспільство на відповідні соціальні верстви згідно з типом душі кожної особистості.

Платон ідеалізував єгипетський кастовий лад у своїй концепції держави. На його думку, не всі форми правління є досконалими, хоча деякі з них правильні. Правильними формами держави Платон вважав монархію та аристократію, за умови, що їхня діяльність спрямована на досягнення загального блага. До негативних форм Платон відносив: тімократію – панування честолюбців, які прагнуть до збагачення та займаються корупцією; олігархію – владу невеликої групи багатіїв, які можуть чинити злочини заради наживи; демократію – владу більшості, яка може бути законною або незаконною, якщо народ захоплює владу силою; тиранію – владу однієї особи, яка виникає внаслідок виродження демократії, і характеризується жорстокістю та насильством [4].

Платон зазначав, що тирани часто використовують популістські методи: спочатку вони обіцяють полегшення боргів і роздають землю, а здобувши владу, знищують своїх супротивників. Платон вважав, що причиною зміни форм правління є моральний занепад, а вихід із цього стану можливий через повернення до влади мудрих.

Аналізуючи існуючі форми державного правління, Платон вважав їх недосконалими та протиставляв їм ідеальну державу, здатну забезпечити справедливість і благо. Держава виникає для задоволення природних потреб людей, наділяє громадян матеріальними благами, виховує їх і захищає. Проте, в реальних державах панує багатство і бідність, тиранія і беззаконня. Індивідуальна чесність часто вступає в конфлікт із суспільною справедливістю, як це сталося у випадку з Сократом, котрий обрав смерть через небажання порушувати свої моральні принципи. Платон бачив ідеальний державний устрій у поєднанні елементів демократії та монархії.

Соціально–політичні програми Платона відображають зміни в політичній свідомості спадкової знаті, які відбулися в процесі її трансформації з родової аристократії в землеробську. Спочатку, здобувши економічне та політичне панування в умовах колективної общинної власності, родова аристократія ревно оберігала патріархальні традиції, особливо в землеробстві, яке було основою її впливу. Пізніше аристократія адаптувалася до умов приватної власності та рабства і визнала важливість закону, проте продовжувала наполягати на збереженні полісного землеволодіння, прагнучи законсервувати поліс як основну форму державного устрою.

У своєму трактаті «Закони» Платон наближається до більш реалістичного погляду на політичне життя, описуючи еволюцію соціальних і політичних структур людства. У «Діалогах» він визначає політику як мистецтво управління людьми і стверджує, що, оскільки люди за своєю природою нерівні та мають хижацькі інстинкти, сильніші мають можливість і право задовольняти свої бажання за рахунок слабших [5]. Цей підхід відображає ідеологію вибраних, згідно з якою «сила дарує право», яке стає інтересом більш сильної сторони. Платон вибудовував концепцію сильної ідеальної держави, де справедлива людина і справедлива держава є взаємопов'язаними.

Платон трактує історичні зміни як результат тривалих трансформацій способу життя народів і змін у методах здобування засобів існування, зокрема, переходу від кочового скотарства до осілого землеробства. Формування монархій, об'єднання племен і зміни політичного характеру він пов'язує зі змінами способу життя, розглядаючи їх у політичному контексті.

Видатний філософ Арістотель також відіграв важливу роль у формуванні теорії політики. Народившись у Стагорі, він отримав освіту в Афінах у школі Платона. Хоча Арістотель критикував платонівську теорію безтілесних форм, він не зміг повністю відійти від платонівського ідеалізму, балансуючи між ідеалізмом і матеріалізмом. У своїй теорії суспільства Арістотель показав, що відносини рабовласництва закладені в самій природі. Він вважав найвищими ті форми державної влади, які унеможливлюють корисливе використання влади, спрямовуючи її на благо всього суспільства.

Основна відмінність поглядів Арістотеля від Платона полягає в тому, що Арістотель вперше аналізує виникнення та функції держави у своїй праці «Політика». Він вказує, що ці функції зароджуються в ранніх суспільних зв'язках між господарями і рабами, необхідних для створення стабільного соціального об'єднання. Держава, як третя і вища форма суспільства, базується на сім'ї, яка

включає господаря і рабів, і громаді, що стоїть над сім'єю [1].

Арістотель підкреслював, що політика має морально–виховну роль, сприяючи досягненню загального блага і справедливості. Держава виступає інструментом політики, а справедливість – її метою, служачи загальній користі. Арістотель визначав політику як розумну практику, що приборкує пристрасті індивіда, пом'якшуючи егоїстичну природу людини. Політика повинна облагородити людську поведінку і забезпечити панування розуму. Він вважав, що людина за своєю природою є суспільною істотою, і тільки держава здатна повністю реалізувати потенціал особи. Тому Арістотель стверджував, що суспільство передує особі.

Арістотель також порівнював суспільні класи з органами одного організму, закладаючи основу концепції солідарності та співіснування різних соціальних груп. Він заперечував ідею боротьби в суспільстві і стверджував, що демократія може ефективно функціонувати лише за підтримки середніх верств, які в Стародавній Греції представляли середньозаможні громадяни. Це перше формулювання умов для ефективного функціонування демократії.

Головне завдання своєї політичної теорії Арістотель вбачав у пошуку досконалого державного устрою. У «Політиці» він класифікував форми управління державою за двома критеріями: чисельністю правлячих осіб і метою управління. Правильними формами він вважав монархію, аристократію і політію, а неправильними – тиранію, олігархію і демократію. Хоча цей перелік не є новим, новаторством Арістотеля було зведення всіх форм до двох основних: олігархії та демократії. В олігархії влада належить багатим, а в демократії – незаможним. Олігархія підсилює соціальну нерівність, а демократія сприяє рівності. Арістотель вважав, що змішана форма правління – політія, яка поєднує елементи олігархії і демократії, є найкращою. Вона базується на економічній основі середніх верств і власників землі. Політія використовує олігархічні та демократичні методи здійснення влади. Арістотель також розрізняв два види справедливості: зрівняльну і розподільну, а прикладами змішаних форм правління називав Спарту і Кріт.

У другій половині V–II ст. до н.е., в період еллінізму, відбувається занепад державності Стародавньої Греції, і політичні інтереси слабшають. Грецькі поліси потрапляють у залежність від Македонії, а філософи, як Епікур, стоїки та інші, відходять від політики. Матеріаліст Епікур заперечував втручання богів у світські справи, наголошуючи на вічності матерії. Він проповідував аполітичність та неучасть у суспільному житті, прагнучи звільнити людину від страхів і страждань. Епікур підкреслював, що мета державної влади – забезпечити безпеку і взаємну користь, що досягається через договір між людьми. Справедливість, на його думку, має договірний характер: не завдавати шкоди і не зазнавати її. Це сприяє демократичному, договірному устрою суспільства, де всі учасники рівні [3].

Історик і політичний діяч еллінізму Полібій також звертається до питань державності. Він вважав, що державний устрій визначає всі соціальні відносини. Його погляди базуються на уявленні стоїків про циклічність розвитку: суспільство, як і природа, проходить етапи зростання, розквіту і занепаду. Засновник школи стоїків, Зенон Кітіонський, вважав, що всесвіт керується долею і божественним розумом. Природне право і суспільне життя визначаються долею. Суспільний розвиток – це безкінечний цикл, в якому форми правління змінюються і переходять одна в одну. Із середини IV ст. до н.е. грецькі поліси втрачають незалежність і занепадають, оскільки полісна система стала надто вузькою для рабовласницького способу виробництва.

Висновки

Отже, у Стародавній Греції політична думка розвивалася особливо інтенсивно в V–IV ст. до н.е., коли філософи, такі як Платон і Арістотель, створили теоретичні моделі державності та справедливості. Платон запропонував ідеальну аристократичну державу, поділену на три класи, тоді як Арістотель розвивав концепцію політії, змішаної форми правління, що поєднує елементи демократії та олігархії. Однак у період еллінізму (II ст. до н.е.) політична активність зменшилась через підпорядкування грецьких полісів Македонії, що призвело до занепаду традиційної державності та зміни філософських поглядів, зокрема, на аполітичність і договірне походження справедливості у вченні Епікура та циклічний розвиток суспільства в теорії Полібія.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аристотель. Політика / пер. з давньогр. В. С. Зубова. Київ: Видавничий дім «Альтернативи», 2004. 416 с.
2. Демокріт. Вибрані фрагменти / пер. з грец. І. Іваненко. Київ: Наукова думка, 2004. 312 с.

3. Епікур. Листи, максимуми та вчення / пер. з грец. Л. Федоренко. Львів: Астролябія, 2012. 276 с.
4. Платон. Держава / пер. з давньогр. В. І. Литвина. Харків: Фоліо, 2015. 768 с.
5. Платон. Діалоги / пер. з грец. О. М. Білоножко. Харків: Фоліо, 2016. 540 с.

Лавренюк Арсен Олександрович – студент групи 1ПІ–22б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e–mail: arsenlavreniuk@gmail.com.

Сідлецька Тетяна Іванівна – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри суспільно–політичних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e–mail: sidletska79@gmail.com.

Lavreniuk Arsen Oleksandrovich – student of group 1PI-22b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: arsenlavreniuk@gmail.com.

Sidletska Tetiana I., Candidate of Art Criticism (Ph.D.), assistant professor of Social and Political Sciences Department Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e–mail: sidletska79@gmail.com.

УДК 323.2

А. В. Василина
А. В. Слободянюк

ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЯК «НЕОФІЦІЙНА ЧЕТВЕРТА ГІЛКА ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ»

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено природу засобів масової інформації, їхню роль та значення в політичному житті держави. Проаналізовано особливості методів впливу ЗМІ на громадську думку та їхню роль у формуванні суспільної свідомості.

Ключові слова: засоби масової інформації (ЗМІ), влада, суспільство, «четверта неформальна гілка публічної влади», громадська думка.

Abstract

The article introduces the nature of the media, their role and significance in the political life of the state. The features of methods of media influence on public opinion and their role in the formation of public consciousness are analyzed.

Keywords: mass media, power, society, «fourth informal branch of public authority», public opinion.

Вступ

Засоби масової інформації (ЗМІ) відіграють надзвичайно важливу роль у сучасному демократичному суспільстві, виконуючи функції інформування, контролю, соціалізації та обговорення. Завдяки розвитку цифрових технологій, ЗМІ стали не лише посередником у передаванні новин, а й впливовим інструментом формування громадської думки. Сучасна демократична держава визнає за громадянами право на свободу слова та доступ до інформації, що є невід'ємною складовою демократичного процесу. Саме тому ЗМІ часто називають «четвертою владою», адже вони здатні суттєво впливати на суспільну свідомість, політичні процеси та поведінку окремих груп населення.

У демократичному суспільстві ЗМІ мають бути незалежними та неупередженими, щоб об'єктивно висвітлювати події і забезпечувати баланс між владою та громадянами. Вони не лише інформують суспільство про актуальні події, а й виконують критичну функцію контролю за діями влади, сприяючи підзвітності державних органів перед суспільством. Завдяки ЗМІ громадяни мають можливість слідкувати за рішеннями уряду, обговорювати суспільно важливі питання та активно брати участь у формуванні політичного курсу країни.

Результати дослідження

У демократичному правовому суспільстві влада розподіляється на законодавчу, виконавчу та судову. Проте з розвитком глобальної інформатизації та широким впровадженням нових інформаційних технологій, таких як телебачення, комп'ютерні мережі, аудіо- та відеосистеми, все частіше говорять про інформаційну владу, або так звану «четверту» владу.

Інформаційна влада означає здатність контролювати суспільну свідомість через отримання, селекцію, інтерпретацію, комбінацію та поширення інформації, що може стимулювати політичні та економічні суб’єкти до дій у певному напрямку. Така влада реалізується через спеціалізовані засоби передачі інформації, які забезпечують єдність волі, інтегрованість і цілеспрямованість дій великої кількості людей [1].

Засоби масової інформації (ЗМІ, мас - медіа) є спеціалізованими установами для відкритого, публічного передавання будь-якої інформації будь-яким особам за допомогою спеціального технічного інструментарію. Це форми розповсюдження інформації, спрямовані на охоплення необмеженого кола осіб, соціальних груп та організацій з метою оперативного інформування їх про події, явища в світі, конкретній країні, певному регіоні.

Що стосується політичних функцій, що виконують ЗМІ, то дослідники виокремлюють наступні:

- Інформаційна функція полягає в отриманні, обробці та поширенні даних про діяльність ключових елементів політичної системи. Для людини постійний інформаційний зв'язок із навколишнім світом і соціальним середовищем є критично важливим для нормальної життєдіяльності. Сучасне суспільство характеризується зростанням частки інформації, що надходить через ЗМІ, перевершуючи особистий досвід та міжособистісне спілкування.

- Освітня функція забезпечує передачу знань про політику та політичні процеси, які доповнюють те, що громадяни отримують в освітніх установах різного ступеня.

- Функція політичної соціалізації допомагає засвоювати політичні норми, цінності та моделі поведінки, які забезпечують нормальне функціонування політичної системи [2].

- Функція критики та контролю сприяє формуванню поглядів на поточні події у політичній сфері.

У сучасній демократичній політичній системі засоби масової інформації набувають все більшої важливості. Під цими засобами маються на увазі газети, журнали, теле- і радіопрограми, кінодокументалістика, інформаційні агентства та інші періодичні форми поширення масової інформації. Під час своєї діяльності засоби масової інформації забезпечують двосторонній зв'язок між комунікатором (тим, хто надає інформацію) і реципієнтом (тим, хто її отримує), утворюючи своєрідну форму спілкування. Це спілкування не є особистим, як у повсякденному житті, а відбувається за допомогою масових комунікаційних форм.

В історії неодноразово траплялися випадки, коли під впливом засобів масової інформації представники державної влади змінювали свої рішення. Варто зазначити, що Конституція України гарантує кожному право на свободу думки і слова, а також на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожному надано право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб за власним вибором [3]. Однак деякі особи вміло зловживають цим правом. ЗМІ поширюють інформацію переконливо й привабливо, обґрунтовуючи свої аргументи і таким чином притягують прихильників та послідовників. Вони маніпулюють громадською думкою, спонукаючи людей до певних дій або запобігаючи здійсненню небажаних. ЗМІ здатні висвітлювати події з вигідної для певних сторін перспективи, кодують інформацію, тим самим впливаючи на людей. Тому не дивно, що вони і є одним із творців політики.

ЗМІ мають значний вплив на політичний процес, головним чином завдяки своїй здатності формувати так званий "політичний порядок денний". Вони визначають, які проблеми має вирішувати уряд, фокусуючи увагу на одних питаннях й ігноруючи інші, тим самим формуючи політичні пріоритети суспільства. Це зокрема стосується тенденції до концентрації медійних активів у руках обмеженого кола власників. Така ситуація створює ризик, що власники можуть контролювати потік новин, впливаючи на суспільні процеси в своїх політичних інтересах, від формування громадської думки до її сприйняття владою [4].

Наразі через ЗМІ відбувається ідентифікація найважливіших питань, які обговорюються в суспільстві, будь то спонтанно чи цілеспрямовано. Політичні партії і лідери використовують цю платформу для привернення уваги до своїх програм і гасел, що в свою чергу організовує діалог між політичною елітою та основною масою населення.

Саме тому до ЗМІ й вживають термін «четверта гілка влади», оскільки вони виконують одну з основних функцій влади — підпорядкування людей. Проте, на відміну від інших галузей влади, ЗМІ не мають засобів заохочення, їхній вплив базується лише на авторитеті та здатності впливати.

У демократичному правовому суспільстві кожен громадянин має законне право бути поінформованим про всі події, що там відбуваються. Як показують численні дослідження та щоденна практика, без свободи слова демократія неможлива, і навпаки. У сучасному світі свобода слова та демократія є нездійсненними без вільної, незалежної преси.

Засоби масової інформації служать способом зв'язку між владою і громадянами, доносячи не лише оперативні, але й офіційні повідомлення, такі як закони і укази. Вони передають вимоги влади у формі директивної інформації, широко розповсюдженої. Також ЗМІ виступають механізмом зворотного зв'язку, висвітлюючи погляди, настрої та судження з різних сфер життя суспільства, служачи своєрідним барометром громадської думки [5].

У демократичному суспільстві ЗМІ повинні бути діалектичним протилежним полюсом по відношенню до "влади", а не лише інструментом пропаганди. Це нелегка задача, скоріше як свідчить досвід, з огляду на часту критику з боку влади чи громадськості, звинувачення у розпалюванні ворожнечі чи перекрученні фактів. Зміна урядів не змінює сутності цих звинувачень: завжди є претензії до критики і прохання залишити "сміття у власному дворі". Однак демократія передбачає не лише

демократичний вибір представників влади, але й їхню підзвітність виборцям. Публічне обговорення рішень та політики влади є гарантією проти зловживання владою. Диктатори не допускають навіть думок про критику своїх дій. Безкарність веде до застою та деградації. Відсутність опозиції та вільної преси - це ознаки тоталітаризму, які протистоять волюнтаризму та сваволі влади.

Засоби масової інформації виражають та формують громадську свідомість, що розглядається як колективне судження людей, в якому їхнє ставлення до подій і явищ проявляється через схвалення, засудження або вимоги. Громадська думка формується у процесі поширення інформації в суспільстві, відображає людське життя, суспільну практику і виступає як регулятор діяльності. Вона виникає під впливом повсякденної свідомості, соціальної психології, емпіричних знань, забобонів, а також науки, мистецтва, політики і всіх джерел масової комунікації [6].

Громадська думка є посередником між свідомістю та практичною активністю людей. Вона не замінює інші форми суспільної свідомості, не базується на організованій силі як закон, не встановлює цілей, як це робить програма. Специфічними засобами захоплення чи зневаги, акцентуванням інтересів та раціональної і емоційної оцінки людей і їхніх учинків вона сприяє перетворенню певних ідей у конкретні дії.

Отже, ЗМІ, акумулюючи досвід і волю мільйонів, впливають не лише на свідомість, а й на вчинки, групові дії. У демократичному суспільстві управління соціальними процесами передбачає вивчення і вплив на громадську думку. Велика роль ЗМІ полягає в їхньому значенні для демократичного управління соціальними процесами. ЗМІ виконують свою політичну роль через обговорення, підтримку, критику та оцінку різних політичних програм, платформ і пропозицій окремих осіб і партій. Процес перебудови та демократизації активізував ЗМІ у цьому напрямі.

Необхідно враховувати, що пропаганда і підтримка політиків не означає їх некритичного сприйняття. Гіркий досвід минулого застерігає від беззастережного захоплення окремими лідерами. Преса повинна об'єктивно оцінювати їх, уникаючи упередженості та відкинення нових ідей. Завданням ЗМІ є демонстрація політичної культури та зміна сутності політичного мислення. Вони повинні виховувати політичну культуру в суспільстві. Це передбачає правдивість, чесність і ухиляння від ярликів. Політична культура несумісна з нетерпимістю та пошуком ворогів. Полеміка має бути виваженою та цивілізованою. Без політичної боротьби демократія неможлива.

Система засобів масової інформації зосереджена на формуванні свідомих громадян і забезпеченні підтримки соціальних перетворень у рамках конституційного процесу побудови демократичної правової соціальної держави. Основою прийняття рішень у демократичних суспільствах є громадська думка. Спільнота має соціальну пам’ять чи культуру, а також інтереси та точку зору, які проявляються у вирішенні соціальних проблем і контролю за владою.

Громадська думка – відображення ставлення народу (в цілому або окремих спільнот) до влади, її діяльності, політики. Вона формується під впливом суспільної свідомості, емпіричних знань, забобонів, науки, мистецтва, політики та різних джерел масової комунікації і виступає посередником між свідомістю та практичною діяльністю громадян.

Висновки

Таким чином, засоби масової комунікації виступають як значущий інструмент соціального управління державою. Вони відіграють вирішальну роль у формуванні суспільної думки і не обмежуються лише цією функцією. Однією з їх ключових функцій у політичній сфері є підготовка громадської думки для реалізації певної державної політики. Засоби масової інформації інтегруються в політичну систему, без якої сучасне суспільство не є можливим. Їх сутність, характер і функціонування значною мірою визначають соціально-політичний лад держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дємідова А. А., Ярова А. Б. Засоби масової інформації як «четверта неформальна гілка публічної влади»: способи медіа-маніпуляції. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2018. № 4. – URL: http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1222 (дата звернення: 31.10.2024).

2. Засоби масової інформації в політичній системі. Освіта.ua – URL: https://osvita.ua/vnz/reports/politolog/15012/ (дата звернення: 30.10.2024).

3. Конституція України від 28.06.1996 року № 254к/96-ВР. – URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#n4976 (дата звернення: 30.10.2024).

4. Слободянюк А. В. Засоби масової інформації як «четверта влада» / А. В. Слободянюк, М. О. Берестенко // Матеріали XLVI науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 22-24 березня 2021 р. - Електрон. текст. дані. - 2021. – URL: https://ir.lib.vntu.edu.ua/handle/123456789/41303 (дата звернення: 29.10.2024).

5. Слободянюк А. В. Громадська думка як соціальний інструмент політичного режиму / А. В. Слободянюк, Ю. В. Сіденко // Матеріали XLVI науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 22-24 березня 2017 р. - Електрон. текст. дані. - 2017. - Режим доступу : https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2017/paper/view/2334 (дата звернення: 30.10.2024).

6. Слободянюк А. В. Роль громадської думки в процесі демократизації влади (історикосоціологічний аспект) // Вісник Київськ. нац. ун-ту ім. Т. Шевченка. Серія: Соціологія. Психологія. Педагогіка. – Вип. 10. – К., 2001. – С. 17–20 (дата звернення: 10.10.2024).

Василина Анастасія Василівна – студентка групи 2БС-22б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: nstvsln@gmail.com.

Слободянюк Анатолій Володимирович — кандидат соціологічних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, директор Центру соціологічних досліджень Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця, e-mail: slobodyanyuk@vntu.edu.ua.

Vasylyna Anastasia Vasylivna - is a student of group 2BS-22b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

Slobodyanyuk Anatoliy Volodymyrovych - Candidate of Sociological Sciences, Associate Professor of the Department of Socio-Political Sciences, Director of the Center for Sociological Research of the Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.

УДК 321.1

І. В. СІТНІКОВ

ПРОБЛЕМА РОЗПОДІЛУ ВЛАДИ В МЕЖАХ АВТОРИТАРНОЇ СИСТЕМИ ПРАВЛІННЯ.

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Досліджено основні стратегії і проблеми розподілу влади в межах авторитарної системи державного правління.

Ключові слова: авторитаризм, розподіл влади, лідер, еліти, деспотизм.

Abstract

The main strategies and problems of power distribution within the authoritarian system of government are investigated.

Keywords: authoritarianism, distribution of power, leader, elites, despotism.

Вступ

Авторитаризм можна визначити як недемократичний політичний режим, який передбачає концентрацію влади в руках окремої особи або групи осіб, котрі не прагнуть досягнення суспільної згоди стосовно легітимності їх влади [1]. При цьому відбувається зменшення ролі представницьких інститутів влади і громадян в цілому, вони усуваються від процесу прийняття політичних рішень.

Один з критичних елементів підтримки авторитарної влади – ретельне управління відносинами в межах кола еліт, що є основою розподілу влади. В цьому контексті розподіл влади вимагає тонкої рівноваги, коли голова держави або правляча партія повинні забезпечити умови, за яких наближені особи – військове керівництво, вищі державні посадовці, ключові підприємці – продовжуватимуть безумовну підтримку режиму.

Основна частина

Авторитарний поділ влади зазвичай передбачає ретельне розподілення привілеїв і обов'язків серед правлячої еліти [2]. Лідер повинен постійно контролювати баланс сил, щоб жодна особа чи група осіб не мали змогу зазіхнути на його місце. Підтримка такої рівноваги вимагає стратегічного розподілу багатств, контролю над інформацією і можливостей для наближених осіб отримати вигоду від своєї близькості до влади.

Ключова проблема для успішного встановлення автократії – прагнення диктатора зосередити в своїх руках більше влади за рахунок своїх союзників. В таких умовах єдиним стримуючим фактором для лідера є загроза втратити владу внаслідок перевороту.

Таким чином, взаємодія між диктатором і його союзниками загалом може приймати дві принципово різні форми [3]. В умовах першої моделі, обмеженої автократії, еліти зберігають важіль тиску на лідера у вигляді потенційного повстання. Тут його політика полягає в дотриманні балансу влади. На противагу цьому, в моделі абсолютної автократії, деспотизму, голова держави утримує вдосталь влади, щоб ліквідувати будь-яку загрозу з боку союзників.

Під час визначення кола наближених до влади осіб лідерові доводиться вирішувати дилему лояльності проти компетентності [4]. Перевага здебільшого надається вірним послідовникам режиму, що в свою чергу призводить до неефективної політики державного апарату, втрати репутації на світовій арені, корупції тощо. З часом така недієздатність може викликати суспільне невдоволення, підірвати стабільність режиму, чим може скористатися опозиційні сили.

Коли авторитарний лідер зосереджує в своїх руках вдосталь влади, щоб усунути будь-яку потенційну загрозу, потреба в розподілі влади спадає [5]. Така централізація призводить до встановлення одноосібного, тиранічного режиму, де лояльність до лідера має ключове значення. Щоб досягти повного контролю, деспот застосовує будь-які засоби, зокрема переслідування і вбивства опонентів, у тому

числі з метою вселити страх в усіх інших. У послабленні альтернативних джерел влади лідерові допомагають державні інституції: судова гілка, збройні сили, державні засоби масової інформації. З іншого боку, на додачу до згаданих ризиків загострюється небезпека загибелі єдиного лідера. Якщо він не зможе виконувати свої функції, держава зануриться у кризу, оскільки структура розподілу влади, яка забезпечила би плавний транзит, ліквідована [6].

Висновки

Проблема розподілу влади в умовах авторитарного режиму розкриває складний процес врівноваження сил для лідерів, що прагнуть зосередити в своїх руках максимум можливостей і заручитися підтримкою еліт, щоб уникнути перевороту. Одні лідери намагаються втримати крихкий баланс між власними амбіціями та обов'язками підлеглих, Інші – прагнуть монополізувати владу. Усуваючи потенційні загрози та зменшуючи вплив еліт, вони знищують будь-яку опозицію. Однак така стратегія наражає країну на значні ризики.

Результати аналізу підкреслюють як стійкість, так і крихкість авторитарних систем. Ретельне управління відносинами між елітами може продовжити життя режиму, але проблеми внутрішньої та зовнішньої політики зрештою призведуть до ізоляції, розбрату, вічної боротьби за виживання в ієрархії влади і, потенційно, краху. Розуміння цієї динаміки дає цінне уявлення про вразливість авторитарних урядів у всьому світі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Стогова, О.В. Авторитаризм і тоталітаризм : проблеми демократизації / О.В. Стогова // Людина і закон : публічно-правовий вимір. – Миколаїв : «Іліон», 2011. – С. 58-60.
2. Слободянюк А. В. Розвиток категорії "влада" в історико-соціологічному процесі / А. В. Слободянюк // Соціальні виміри суспільства : збірка накових робіт молодих науковців. — Київ : Стилос, 2001. — Вип. 4. — С. 64-73.
3. Meng A. Authoritarian Power Sharing: Concepts, Mechanisms, and Strategies [Електронний ресурс] / Anne Meng, Jack Paine, Robert Powell // Annual Review of Political Science. – 2022. – Т. 26, № 1. – Режим доступу: https://doi.org/10.1146/annurev-polisci-052121-020406 (дата звернення: 04.11.2024).
4. Reykowski J. The Massive Exchange of Elites as a Mean of Formation of the Authoritarian Regime [Електронний ресурс] / Janusz Reykowski // New Authoritarianism. – 2019. – С. 50–56. – Режим доступу: https://doi.org/10.2307/j.ctvdf08xx.7 (дата звернення: 04.11.2024).
5. Маліцька М. С. СУТНІСТЬ ПОЛІТИЧНОЇ ВЛАДИ ТА ЇЇ РОЛЬ У СУСПІЛЬСТВІ [Електронний ресурс] / М. С. Маліцька, А. В. Слободянюк // Матеріали XLIX науково-технічна конференції Інституту соціально-гуманітарних наук, Вінниця: ВНТУ – 2020. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2020/paper/view/9926 (дата звернення: 04.11.2024).
6. Brownlee J. The Inception of Ruling Parties / Jason Brownlee // Authoritarianism in an Age of Democratization. – Cambridge, 2007. – С. 42–87.

Сітніков Ігор Володимирович — студент групи 2БС-22б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: thewitness504@gmail.com

Науковий керівник: ***Слободянюк Анатолій Володимирович*** — кандидат соціологічних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, науковий керівник лабораторії соціологічних досліджень Вінницького національного технічного університету, e-mail: slobodyanyuk@vntu.edu.ua

Sitnikov Ihor V. – Department of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: thewitness504@gmail.com

Supervisor: ***Slobodyanyuk Anatoly V.*** — PhDin Sociology, assistant professor of social and political sciences, scientific director of the laboratory of sociological researches Vinnitsa National Technical University, e-mail: slobodyanyuk@vntu.edu.ua

УДК 316.4

А. В. Слободянюк[1]
В. В. Бровченко[1]

РОЛЬ ТА МІСЦЕ ЖІНКИ В НАУЦІ ТА ПОЛІТИЦІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В роботі розглянуто важливість участі жінок у наукових дослідженнях та політичних процесах, а також виклики, з якими вони стикаються.

Ключові слова: права, суспільство, жінка, політика, наука, можливості.

Abstract

The work discusses the importance of women's participation in scientific research and political processes, as well as the challenges they face.

Keywords: rights, society, women, politics, science, opportunities.

В будь-якій сфері зайнятості, особливо такі як - наука та політика, жінка завжди була гарячою темою для обговорень. Роль жінки у суспільстві являє собою суперечливе питання, яке цікавить людство протягом усієї історії його існування. Ще древні греки приділяли велику увагу місцю жінки у суспільно-політичних відносинах того часу, а розвиток ця тема знайшла у працях древньоримських філософів, що було пов'язане із великою увагою до демографічних процесів[1]. Навіть, на сьогоднішній день знайдуться групи та спільноти людей, яким буде тільки в задоволення піднімати тему гендерних стереотипів, висвітлюючи представників жіночої статті, як не здатних займати високі та важливі посади в управлінні та керівництві фірм/компаній чи бути на чолі влади. У сьогоднішньому світі жінку вже давно не влаштовує суто домашня роль. Вона претендує - і небезпідставно - на роль значно активнішу. Жінки доводять, що їм цілком під силу займатися будь-яким видом бізнесової, економічної, державної, законотворчої діяльності. Одним із завдань сучасного суспільства є підвищення статусу жінок, усвідомлення всіма, жінками у тому числі, цієї зміни як справи, що підказує здоровий глузд[2]. На щастя, сучасний світ визнає важливу роль жінок у всіх сферах суспільного життя, зокрема в науці та політиці. Незважаючи на історичні бар'єри та гендерні стереотипи, жінки все більше займають ключові позиції, формуючи майбутнє своїх країн та людства в цілому[3].

Для доведення цінності та вагомого кроку жінок на "вищу ступінь" варто розглянути детальніше події, що на це вплинули.

Ісландія стала першої країною у Європі та світі, де посаду президента держави обійняла жінка — Вігдіс Фіннбогадоттір. То був 1980-й рік. Навряд таке було б можливим, якби не одна подія, що сталась раніше — 24 жовтня 1975 року. У той день більшість жінок Ісландії влаштували страйк, відомий під назвою «Жіночий вихідний день». Жінки не повинні були йти на роботу, а також виконувати будь-яку працю по дому чи догляду за дітьми. У такий спосіб радикальна феміністична організація «Червоні панчохи» прагнула нагадати суспільству про вагому роль жінок у ньому, не справедливу оплату праці та низьку цінність їхньої роботи вдома та поза ним.

Позаяк тоді ісландські жінки, які працювали отримували 60% чоловічої зарплати, а інші не мали можливості вийти на роботу через їх залученість у хатні обов'язки та виховання дітей. «Вихідний» паралізував країну. Безліч установ: банки, садочки й школи довелось зачинити. Телефонного зв'язку не було, адже телефоністки брали участь у страйку. Газети не друкували, бо всі верстальниці були жінками. Так само скасовували авіарейси. У Рейк'явіку, столиці Ісландії 25 тисяч жінок з усіх верств суспільства вийшли на мітинг, аби слухати промови та обговорювати наболілі питання. Ця акція дала суспільний поштовх та зробила видимою роль жінок. У результаті страйку 1975 року в Ісландії був прийнятий закон про рівноправність жінок. А у 1980 році 50-річна ісландка Вігдіс Фіннбогадоттір стала першою в світі жінкою, що отримала перемогу на загальних прямих демократичних виборах глави держави, і стала президентом країни[4].

Індіра Приядаршини Ганді стала першою жінкою в Індії і другою у світі, що зайняла найвищий державний пост. Як лідер партії Індійський Національний Конгрес (ІНК) вона прагнула продовжити політику свого батька і в економічних питаннях дотримувалась соціалістичної концепції. Дочка першого прем'єр-міністра держави Джавахарлала Неру, стала єдиною жінкою прем'єр-міністром в історії Індії, яка займала цю посаду в період 1966-1977 роках, а потім з 1980 року аж до дня її вбивства. Як прем'єр-міністр, Індіра Ганді ініціювала низку масштабних реформ, спрямованих на зменшення бідності, розвиток сільського господарства та промисловості.

Вона приділяла особливу увагу покращенню становища жінок і меншин, розширюючи їхні права та можливості. Під час Індо-пакистанської війни 1971 року Індіра Ганді продемонструвала сильне лідерство, надавши військову підтримку Бангладешу у його боротьбі за незалежність. Її рішучі дії сприяли звільненню Бангладешу та створенню нової незалежної держави. Індіра Ганді є видатною постаттю, яка зробила значний внесок у розширення ролі та місця жінок у політиці Індії та на світовій арені. Її кар'єра та досягнення продовжують надихати жінок на лідерство та участь у вирішенні важливих державних питань[5].

У 2016 році Гілларі Клінтон стала першою жінкою, яка була висунута кандидатом на посаду президента США від Демократичної партії. Її кандидатура стала важливою віхою у розширенні можливостей жінок брати участь у найвищих ешелонах американської політики. Клінтон мала багатий досвід роботи на різних державних посадах, включаючи сенатора США, державного секретаря США та першої леді. Як перша леді, сенатор та держсекретар, Гілларі Клінтон приділяла багато уваги питанням розширення прав та можливостей жінок, а також захисту прав дитини. Вона була активною учасницею міжнародних ініціатив, спрямованих на покращення становища жінок у всьому світі. На посаді державного секретаря США Гілларі Клінтон зіграла ключову роль у формуванні американської зовнішньої політики. Її діяльність сприяла зміцненню позицій жінок-лідерів у міжнародній політиці. Кандидатура Гілларі на пост президента стала важливим прикладом для наступних поколінь жінок-політиків у США та за його межами. Клінтон зробила вагомий внесок у розширення ролі та місця жінок у політиці, ставши яскравим прикладом для наслідування та надихаючи інших жінок-лідерів[6].

Марія Склодовська-Кюрі – перша жінка відзначена Нобелівською премією. Саме Марія Склодовська-Кюрі зацікавила чоловіка питанням радіоактивності, що як наслідок призвело до спільного відкриття у 1898 році нових елементів – полонію, названого на честь її Вітчизни, та невдовзі радію. У 1903 році Марія отримала Нобелівську премію з фізики, ставши першою жінкою, яка отримала цю нагороду. Вона поділила премію з чоловіками, але її досягнення відкрили шлях для жінок у науці. У 1911 році Марія отримала Нобелівську премію з хімії за відкриття радію та полонію, ставши єдиною жінкою, яка отримала дві Нобелівські премії в різних наукових дисциплінах. Дослідження Марії в галузі радіоактивності призвели до розвитку радіаційної терапії, що змінило підходи до лікування раку та інших захворювань. Склодовська-Кюрі заснувала Інститут радію в Парижі, який став важливим центром для досліджень у галузі радіації та медичних наук, надихаючи нові покоління вчених. Її досягнення в науці змінили уявлення про можливості жінок у цій сфері, доводячи, що жінки можуть досягати великих висот у науці, раніше це вважалось виключно чоловічою справою[7].

Таким чином, жінки відіграють ключову роль у розвитку науки та політики, незважаючи на численні виклики та перепони, вони вносять значний внесок у ці сфери. Історичні постаті, такі як Марія Склодовська-Кюрі, Гілларі Клінтон та Індіра Ганді, Вігдіс Фіннбогадоттір, демонструють, що представники жіночої статі можуть досягати найвищих позицій у своїх професіях, змінюючи уявлення про можливості та місце жінок у суспільстві.

Сьогодні, коли все більше жінок займають провідні позиції в науці та політиці, стає очевидним, що їхній внесок є невід'ємною частиною прогресу суспільства. Це підкреслює необхідність забезпечення рівних можливостей для жінок в освіті та професійній діяльності, що, в свою чергу, сприятиме інноваціям і сталому розвитку.

Отже, підтримка та просування жінок у науці та політиці не лише сприяє їхньому розвитку, але й є важливим фактором у створенні більш справедливого, різноманітного та динамічного суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Богачук Г. В. Жінка в науці та політиці [Електронний ресурс] / Г. В. Богачук, А. В. Слободянюк // Матеріали XLVII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 14-23 березня 2018 р. – Електрон. текст. дані. – 2018. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2018/paper/view/4602.
2. Слободянюк А. В. Сучасна жінка: соціально-психологічний портрет [Електронний ресурс] / А. В. Слободянюк, К. С. Філатова // Матеріали XLV Науково-технічної конференції ВНТУ, Вінниця, 23-24 березня 2016 р. - Електрон. текст. дані. - 2016. - Режим доступу : http://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2016/paper/view/1004.
3. Жіночий консорціум України. Доступ до електронного ресурсу: https://wcu-network.org.ua/ua/possessing-equal-rights/news/v_islandiyi_pochavsya_masoviy_strayk_zhinok
4. Як ісландські жінки на день зупинили роботу країни. Доступ до електронного ресурсу: https://bomedia.com.ua/akprotest/
5. Miller, Laura. Women in Science: A Social and Cultural History. Wiley-Blackwell, 2018.
6. Wright, Elizabeth. Women in Politics: A Critical Reader. Routledge, 2017.
7. Марія Склодовська-Кюрі. Доступ до електронного ресурсу: https://ckpide.eu/ua/aktualnosci/wydarzenia/5334-mariia-sklodovska-kiuri-persha-zhinka-vidznachena-nobelivskoiu-premiieiu

Слободянюк Анатолій Володимирович – доцент, кандидат соціологічних наук, доцент кафедри соціально-політичних наук, директор Центру соціологічних досліджень Вінницького національного технічного університету м. Вінниця, Україна, email: slobodyanyuk@vntu.edu.ua

Бровченко Вікторія Валентинівна – студентка групи КІВТ-22Б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: gjfka1240@gmail.com

Slobodyanyuk Anatoliy Volodymyrovych – Associate Professor, PhD in Sociology, Associate Professor of the Department of Social and Political Sciences, Director of the Center for Sociological Research at Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine. Vinnytsia, Ukraine, email: slobodyanyuk@vntu.edu.ua

Brovchenko Viktoriia Valentynivna – student of the group KIVT-22B, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: gjfka1240@gmail.com

УДК 327

А.Р. СТРАШКЕВИЧ

М’ЯКА СИЛА У ПОЛІТИЦІ КРАЇН ЄС

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто використання концепції м’якої сили у зовнішній політиці країн ЄС.
Ключові слова: м’яка сила, зовнішня політика, інтелектуальний ресурс, громадська думка.

Abstract
The use of soft power mechanism in the outer politics of European Union is considered.
Keywords: soft power, outer politics, intellectual resources, public opinion.

Вступ

М’яка сила – концепція, що дозволяє досягати бажаного результату державам за допомогою культурній та інтелектуальній привабливості. Її використання входить до парадигми багатьох країн. Ця концепція мала великий вплив на політику другої половини двадцятого століття. Зокрема, він набув популярності серед країн Європи, для поширення їх впливу в регіоні, та на інші континенти.

Основна частина

Дану концепцію розвинув у американський політолог Джозеф Най. У книзі «М'яка сила: засіб досягнення успіху у світовій політиці» він написав «Країна може досягати бажаних для себе результатів у світовій політиці, тому що інші країни — захоплюючись її цінностями, наслідуючи її приклад, прагнучи до її рівня процвітання і відкритості — хочуть йти за нею». Джозеф Най виокремив три категорії, в яких містився зміст сили Сполучених Штатів: інституційну, ідеологічну, культурну [1]. Впродовж наступних років, після перемоги США у Холодній війні, цінності країни стали переважаючими у світі. США почали впроваджувати інституції, щоб встановити новий порядок у світі. Схожим чином діяли країни Європи, утворивши Європейський Союз та інші організації. Сам термін м’яка сила ЄС почав використовувати у своїх документах з 1999 [2]. Пошукова система «eur-lex.europa.eu» містить 14 документів ЄС, які містять поняття та «м'яка сила». Перелік включає резолюції Парламенту Європейського Союзу, повідомлення Комісії, робочі документи Комісії, висновки Європейського комітету з економічних і соціальних питань. Це свідчить про широке використання концепції у політиці Євросоюзу.

Для використання концепції існує набір інструментів: культура, політичні цінності, набір стратегії побудови взаємин із іншими країнами. Культура містить погляди суспільства щодо певних питань та різні практики поводження. Суспільні погляди або громадська думка – один із визначальних чинників, за допомогою якого народ може оперативно висловлювати власну довіру або недовіру до існуючої на даний момент часу влади [3]. Отже, якщо культура та громадська думка містять універсальні цінності, то іншим країнами стає легше асоціюватися із країною, яка їх поширює, отже підвищується вірогідність досягнення встановлених цілей. Обмеженні культурні цінності та закриті суспільства мають нижчі шанси на успіх. Щоправда, не слід плутати популярну культуру та м'яку силу, друге поняття значно ширше. Щодо політичних цінностей, то іноді країни користуються політичним впливом, який є більшим, ніж їхня військова та економічна вага, тому що вони «визначають свої національні інтереси як такі, що включають привабливі причини, такі як економічна допомога або миротворчість». Наприклад, за останні два десятиліття Норвегія - «маргінальна» країна на міжнародному рівні - доклала руку до мирних переговорів на Філіппінах, Балканах, в Колумбії, Гватемалі, Шрі-Ланці і на Близькому Сході. Стратегії побудови взаємин із іншими країнами також відіграють свою роль, у таких випадках, як вплив США на Близький Схід [4].

Політика м'якої сили до країн Східної Європи будувалась на відновленні ідентичності. Більшість країн, як: Естонія, Латвія, Молдова, Литва та Україна виникли наново після розпаду СРСР і потребували «ідеалу», який міг справдити їх надії. Тому, ЄС доволі органічно взяв роль цього ідеалу, і здійснення політики інтеграції було та залишається досить органічним процесом [5].

Вплив ЄС на країни Азії був описаний у повідомленні Комісії від 2001 року «Європа та Азія: Стратегічні рамки для поглибленого партнерства» повторила багато з того, що було те, що було представлено в попередньому документі 1994 року, наголошуючи на необхідності більшої поінформованості про Європейський Союз. У повідомленні Комісії від 1994 року «На шляху до нової стратегії для Азії», зокрема, згадується необхідність «підвищити авторитет Європи в Азії... краща обізнаність про Союз та його діяльність сприятиме підвищенню поваги до нього в Азії...». І хоча ЄС визначив Азії як пріоритетну зону, з точки зору надання освітніх послуг, азійські студент обирають Північну Америку та Австралію частіше, ніж європейькі ВНЗ. Орієнтація політики ЄС в Азії здійснюється в основному на так званих лідерів думок, що свідчить про підхід «згори донизу», за допомогою якого ЄС може поширити свій вплив на групу, яка буде більш пристосованою і сприйнятливою до пропозицій ЄС. Це цінності та ідеали, які ЄС хоче експортувати в решту світу, а вища освіта слугує засобом обміну, від якого ЄС може отримати вигоду протягом багатьох років у майбутньому. ЄС готується до майбутнього зміщення центру тяжіння світової економіки, який прогнозується до 2050 року, й розміститься у Азіайсько-Тихоокеанському регіоні [6].

Висновки

У політичних відносинах останніх тридцяти років класичні методи досягнення бажаного змінились на інтелектуальні та психологічні способи. М'яка сила увійшла до політик багатьох держав, змінивши глобальну арену. Країни Європи, наслідуючи приклад США, здійснюють вплив на сусідні та віддалені країни. До східноєвропейських країн застосовується органічний підхід, роль своєрідного «ідеалу». Наслідками є вступ до ЄС все більшої кількості пострадянських країн, що підсилює Євросоюз та зменшує вплив Росії у регіоні.

Інтереси ЄС не обмежуються країнами Європи, а поширюються і на Азію. Індія, Китай, Тайланд – ці держави та вплив на них є важливою складовою стратегії ЄС щодо боротьби за статус одного з головних партнерів у майбутньому економічному Азійсько-Тихооакеанському регіоні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Li E. The Rise and Fall of SoftPower [Електронний ресурс] / Eric Li. – Режим доступу: https://e-edu.nbu.bg/pluginfile.php/1026839/mod_resource/content/1/The%20Rise%20and%20Fall%20of%20Soft%20Power%20–%20Foreign%20Policy.pdf (дата звернення: 07.11.2024)
2. Kavaliūnaitė S. Comparative analysis of concepts “soft security” and “soft power” in EU legislation [Електронний ресурс] / Sigita Kavaliūnaitė // VIEŠOJI POLITIKA IR ADMINISTRAVIMAS. – 2010. – Т. 10, № 2. – С. 231–246. – Режим доступу: https://cris.mruni.eu/server/api/core/bitstreams/96d4e7b6-7780-4dbe-9e43-63ee972831cb/content (дата звернення: 07.11.2024).
3. Слободянюк А. В. Громадська думка як соціальний інструмент політичного режиму [Електронний ресурс] / А. В. Слободянюк, Ю. В. Сіденко // Матеріали XLVI науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 22-24 березня 2017 р. - Електрон. текст. дані. - 2017. - Режим доступу : https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2017/paper/view/2334 (дата звернення: 07.11.2024).
4. GÜNEK A. A New Type of Soft Power: Country Branding [Електронний ресурс] / Abdulsamet GÜNEK // International Journal of Cultural and Social Studiess (IntJCSS). – 2018. – Т. 4, № 1. – С. 252–259. – Режим доступу: https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/525907 (дата звернення: 07.11.2024).
5. Верещук Т. «М’ЯКА СИЛА» ЄВРОСОЮЗУ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ПРАГНЕННЯ УКРАЇНИ [Електронний ресурс] / Т. Верещук // ЄВРОПЕЙСЬКІ СТУДІЇ В УНІВЕРСИТЕТАХ УКРАЇНИ : Матеріали науково-метод. конф., Київ, 16 квіт. 2016 р. – [Б. м.]. – С. 190–192. – Режим доступу: https://www.iir.edu.ua/sites/default/files/2023-03/Proceedings%2022April%20(1).pdf#page=190 (дата звернення: 07.11.2024).
6. Jones W. European Union Soft Power: Cultural Diplomacy & Higher Education in Southeast Asia [Електронний ресурс] / William Jones // Silpakorn University International Journal. – Т. 9-10. – С. 41–70. – Режим доступу: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3864923 (дата звернення: 07.11.2024).

Страшкевич Андрій Русланович — студент групи 2БС-22б, факультет інформаційних технологій та комп’ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: strashkevychandrij@gmail.com

Науковий керівник: ***Слободянюк Анатолій Володимирович*** — кандидат соціологічних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, науковий керівник лабораторії соціологічних досліджень Вінницького національного технічного університету, e-mail: slobodyanyuk@vntu.edu.ua

Strashkevych Andrii R. – Department of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: strashkevychandrij@gmail.com

Supervisor: ***Slobodyanyuk Anatoly V.*** — PhDin Sociology, assistant professor of social and political sciences, scientific director of the laboratory of sociological researches Vinnitsa National Technical University, e-mail: slobodyanyuk@vntu.edu.ua

УДК 165.243

Б. Ю. Буняк
І. О. Головашенко

РОЗУМ СТВОРЮЄ ЩАСТЯ: ЯК БУДДИЗМ НАВЧАЄ СПРАВЖНЬОМУ ЩАСТЮ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

У сучасному світі щастя часто асоціюється з досягненням особистих цілей і володінням матеріальними благами. Однак ці прагнення можуть призвести до жадібності та страждань, оскільки залежність від зовнішніх умов викликає внутрішній конфлікт. Буддизм пропонує альтернативний підхід до щастя, акцентуючи увагу на прийнятті непостійності життя та розвитку внутрішньої мудрості. Основні практики, такі як протистояння бідам, усвідомлення і трансформація власних емоцій, а також розвиток співчуття, допомагають досягти внутрішнього спокою. У цій праці висвітлюється ідейність буддистських навчань у пошуку справжнього щастя.

Ключові слова: щастя, Буддизм, співчуття, непостійність, духовний розвиток, внутрішній спокій, прийняття.

Abstract

In the modern world, happiness is often associated with achieving personal goals and possessing material goods. However, these aspirations can lead to greed and suffering, as dependence on external conditions creates inner conflict. Buddhism offers an alternative approach to happiness, emphasizing the acceptance of life's impermanence and the cultivation of inner wisdom. Core practices, such as confronting adversity, mindfulness, and transforming one's emotions, as well as developing compassion, help to achieve inner peace. This paper highlights the principles of Buddhist teachings in the pursuit of true happiness.

Keywords: happiness, Buddhism, compassion, impermanence, spiritual development, inner peace, acceptance.

Вступ

У сучасному світі, попри технологічний прогрес та матеріальне благополуччя, людям все ще складно досягти задоволення, щастя. Натомість люди страждають від душевної порожнечі, стресу та невпевненості у собі та власних бажаннях. Таким чином легко дійти висновку, що щастя залежить від не лише зовнішніх обставин. Тут і з'являється інший підхід до вирішення проблеми "щастя" від Буддизму, що стверджує, що щастя – результат роботи розуму над собою.

Метою цієї роботи є дослідити буддистські філософські твердження про роль розуму, як ключового фактору для досягнення щастя.

Результати дослідження

У наші дні щастя асоціюється у людей переважно із досягненням власних цілей, бажань чи володіння певними матеріальними благами. Проте, подібні асоціації та прагнення лише породжують у людях жадібність, гнів та невігластво, за рахунок прив'язування до матеріального. У буддизмі стверджується, що щастя не можна досягнути, задовольнивши бажання чи накопичивши матеріальні блага, оскільки вони є непостійними та змінними [1]. Таким чином, людина, що живе із такими прагненнями, приречена на постійне розчарування, оскільки вона починає боятися втратити те, чим

володіє, або ж не досягти того, чого прагне. Це призводить до внутрішнього конфлікту людини із собою, що посилює страждання. Саме тому Буддизм пропонує альтернативний шлях для досягнення щастя – шлях прийняття непостійності та звільнення від прив'язаності [2].

Насамперед, людині слід почати протистояти біді. Люди часто діляться власними бідами один з одним чи, як віруючі, сповідуються про них Богу. І під час цього вони намагаються виправдати свої негаразди, шукаючи їх першоджерело у суспільстві, в ближніх чи навіть у Богу, що допустив подібне із ними. Таке ставлення лише віддаляє їх від прийняття негараздів й посилює їхній біль. Тому слід зрозуміти, що не все можна змінити, проте завжди можна змінити своє ставлення до бід чи негараздів. Прийняття того, що сталося не лише допомагає не піддатися негативним емоціям, такимяк гнів чи заздрість, але й є першою сходинкою до внутрішнього спокою [3].

Наступним кроком слід прийняти непостійність усіх дій. Це не лише одне із вчень буддизму, але у той же час і один із законів Всесвіту. Це стосується і життя – немає жодного моменту, коли ми не прямуємо до смерті. Таким чином, якщо зрозуміти та прийняти непостійність, ми зможемо прийти будь-які зміни у житті без проблем. У буддизмі, а конкретно в "Салла-сутра", існує поняття про «дві отруйні стріли», суть якого, що першою стрілою виступає фізичний та емоційний біль, уникнути якого не вдасться, у той час як друга стріла це наша психологічна реакція, яка цілком може бути контрольованою. Цим буддизм навчає, що із усвідомленням та прийняттям, ми можемо контролювати власну реакцію на зміни, зводячи біль від «другої стріли» до мінімуму [4].

Окрім протистояння бідам та прийняття непостійності, слід постійно розвивати свій менталітет та обізнаність, намагатися трансформувати власні відчуття. Більшість людських проблем пов'язані із браком обізнаності, в результаті неправильного сприйняття понять, оскільки люди бачать світ таким, наскільки вистачає їхньої обізнаності. Розвиваючи у собі ці аспекти, та змінюючи власні погляди на життя, щастя буде досягти значно простіше.

Розглянувши попередні дві цілі буддистських практик, а саме чесноту припинення (усунення усіх проблем) та чесноту мудрості, слід також звернути увагу на чесноту співчуття. За допомогою співчуття ми не просто прагнемо до звільнення від проблем, але й маємо усвідомити, що кожне життямає віруси, такі як гнів, жадібність чи невігластво, що спричиняють проблеми. Таким чином, буддизмспонукає до невибіркового співчуття, щоб не було жодної живої істоти, якій ви б не хотіли допомогти, бо справжнє щастя має представляти істинне існування життя.

Також можна згадати про «П'ять благословень», що утворюють щастя, це довголіття, багатство, здоров'я, чеснота та хороша смерть [5]. Буддизм говорить, що щоб отримати благословення, слід його розвивати. Іншими словами, аби отримати частину щастя, слід бути гідним отримати благословення, розвиваючи інше благословення самостійно. Тут йдеться про співчуття, доброту та повагу, яку людина може у собі покращити. У буддизмі вірять, що навіть починаючи зі співчуття, усе що ми робимо, буде приносити благословення.

Висновки

На відміну від загальноприйнятого шляху досягнення щастя за рахунок гонитви за матеріальними цінностями та досягнення певних цілей, буддизм пропонує зовсім інший, унікальний шлях до здобуття щастя. Буддизм ставить пріоритет на важливість внутрішнього розвитку, прийняття непостійності світу та звільнення від прив'язаності. Він спонукає усвідомлення світу та самого себе, аби протистояти негараздам та контролювати свої емоції. У буддизмі стверджується, що справжнє щастя досягається тоді, коли воно поширюється на все живе навколо, ключовими елементами у чому виступають співчуття та доброта.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Emmanuel, S. M. (2023). A Companion to Buddhist Philosophy. Oxford: Wiley-Blackwell. https://doi.org/10.1002/9781118324004
2. Далай Лама, Ховард Кутлер. "Мистецтво щастя". Доступно за посиланням: https://archive.org/details/artofhappiness00howa
3. Калантарова, О. (2022). Буддійська філософія в Індії: від онтології абгідгарми до епістемології праманавади. Westerhoff, J. (2018). The Golden Age of Indian Buddhist Philosophy. Oxford: Ox-ford University Press. Sententiae, 41(1), 83-110. https://doi.org/10.31649/sent41.01.083

4. Duckworth, D. S. (2021). The Dge mang Movement: Rnying ma and Dge Lugs Hybridity in 19th-Century Khams. K.-D. Mathes & G. Coura (Eds.), Nonsectarianism (ris med) in 19th- and 20th-Century Eastern Tibet(pp. 66-80). Leiden: Brill. https://doi.org/10.1163/9789004466364_005
5. Master Jiqun. "Зв'язок між усвідомленістю та щастям". Доступно за посиланням: https://masterjiqun.com/index.php?app=@article&ac=show&id=213

Буняк Богдан Ю. — студент факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: buniak.bohdan2016@gmail.com

Науковий керівник: ***Головашенко Ірина О.*** – кандидат філософських наук, доцент, Вінницькийнаціональний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: golovashenko.i.o@vntu.edu.ua

Bunyak Bohdan Y. — Department of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : buniak.bohdan2016@gmail.com

Supervisor: ***Holovashenko Iryna O.*** — PhD in Philosophy, Associate Professor, Department of Philosophy, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, golovashenko.i.o@vntu.edu.ua.

УДК 811.161.2'271

Л. А. Радомська[1]
М. Р. Вітковський[1]

ЛОКАЛІЗАЦІЯ КОМП`ЮТЕРНИХ ІГОР В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМА УКРАЇНСЬКОМОВНОГО ПЕРЕКЛАДУ

[1] Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі проаналізовано проблеми та явища локалізації комп'ютерних ігор в Україні. Зроблено висновки про причини непопулярності української мови серед мов для перекладу. Найбільшими проблемами виявились піратство та ігнорування мови з боку українських користувачів.

Ключові слова: морфологія, переклад, комп'ютерні ігри, локалізація, піратство.

Abstract

The paper analyzes the problems and phenomena of localization of computer games in Ukraine. Conclusions are made about the reasons for the unpopularity of the Ukrainian language among languages for translation. Piracy and ignoring the language by Ukrainian users turned out to be the biggest problems.

Keywords: morphology, translation, computer games, localization, piracy.

Вступ

Відеоігрова індустрія впевнено розповсюджується країнами світу, а відтак великі й малі корпорації зацікавлені й в охопленні якомога більшої цільової авдиторії. Проблема перекладу відеоігор набуває актуальності, адже локалізація уможливлює продаж ігор якомога більшій кількості гравців у різних країнах. Останнім часом гостро постала проблема якісного українськомовного перекладу ігор в Україні.

Мова в медіакультурі завжди була важливою темою. Те, якою мовою ми споживаємо контент, вживаємо сленг чи просторіччя тощо, яким відповідникам з інших мов надаємо перевагу, безпосередньо впливає на розвиток української. Втім, одна справа коли ми граємо гру, дивимося фільми чи читаємо книги іноземною мовою для покращення рівня володіння цією ж мовою, а абсолютно інша, коли не маючи альтернативи, ми змушені робити це неприйнятною, ворожою мовою. До прикладу, за умови використання російської мови переймаються росіянізми, які користувач неусвідомлено переносять у своє мовлення, розмиваючи межі літературного й ненормативного слововживання.

Метою роботи є дослідження явища локалізації комп'ютерних ігор в Україні, аналіз причин непопулярності українськомовного перекладу. Також ставимо за мету запропонувати можливі методи покращення ставлення розробників та суспільства до ідеї українського перекладу, особливо після початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну.

Результати дослідження

У зв'язку з послідовним впливом росії розробники ігор переважно сприймали Україну як країну без особливих мовних потреб – країни СНД послідовно споживали відеоігри російською. За версією сайту «Рубрика» [5], осередки великих компаній на зразок «Sony», «Ubisoft», «Nintendo» тощо відкривали представництва-офіси саме в москві. Після повномасштабного вторгнення українські користувачі здебільшого відмовилися від російськомовного контенту, зокрема й від перекладу відеоігор цією мовою. Крім того, зникло тотальне ототожнення України з росією, виникла потреба перекладати великі проєкти саме українською для української цільової авдиторії.

Від 2022 року українською мовою перекладено такі мегапроєкти, як «Cyberpunk 2077» та доповнення «Fantom Liberty», «Baldur's Gate III», «Alan Wake 2», «Subnautica: Below Zero». Їхньою мовною особливістю є великі за обсягом тексти, зокрема в одній «Baldur's Gate III» понад 2 000 000 слів [5], тому факт, що зараз можливо грати в них українською – значний здобуток української локалізації.

Для порівняння перекладу в різних сферах, варто звернути увагу на фінансові особливості,

зокрема, переклад українською мовою літератури чи фільмів, очевидно, потребує значно менших ресурсів. Для такого перекладу витрати часу й ресурсів порівняно невеликі, особливо за умови підтримки авторів, які надають сценарії та тексти, також можна перекласти за допомогою перекладача або скористатись ресурсами штучного інтелекту. З комп'ютерними іграми ситуація зовсім інша, адже майже завжди робота над перекладом на відповідальності розробників, бо ніхто краще за них не знає, як програмно працює їхня гра. Звісно, інколи переклад роблять організації, не пов'язані з розробниками, але такі переклади переважно неякісні, їх наазивають «аматорськими» та, не цінуючи, не використовують.

Незважаючи на факт про винятково якісний переклад від розробників, це не означає що вони зобов'язані робити такий переклад для кожної мови. Розробники переважно обмежуються лише 3 – 8 найпопулярнішими мовами, а у випадку інді-розробників взагалі двома або лише однією – англійською. На жаль, українська мова рідко потрапляє в цей перелік – не те що повний переклад з озвучуванням, а й базовий.

Статистика наявності українського мови в сучасних іграх досить неоднозначна. Якщо порівнювати з даними до 2022 року, то маємо значний прогрес: у 2014 році було лише 22 гри з українським перекладом, переважно – українські проєкти серії «Metro», «STALKER» і «Козаки».

У 2021 році результат помітно виріс: уже 319 ігор з перекладом, а у 2022 році взагалі 405 [1]. Повномасштабне вторгнення та наступні після нього акції й протести показали (хоч і не всім), що українська мова – це не діалект російської, що давало можливість зручно випускати переклад лише російською, «закриваючи» потреби в перекладі відразу для декількох сусідніх країн. Це є абсолютно інша мова, якою спілкуються люди, в принципі не маючи нічого спільного з російською.

Також потрібно враховувати, що ці зміни відбулись лише за рік, тобто менше, ніж потрібно для створення, розробки будь-якої комп'ютерної гри. Тому можна вважати, що в 2023 році статистика ще більш сприятлива й обнадійлива, адже вийшли ігри, які почали розробляти від початку повномасштабного вторгнення, потребу в перекладі українською мовою розробники відчули особливо гостро.

Втім, ці цифри далеко не ідеальні. Українці, незважаючи на необхідність переходу з російської мови на українську, продовжують користуватись російськомовним інтерфейсом інтернет-магазину ігор «Steam», українською мовою користуються лише 0,64 % від загальної кількості осіб, зареєстрованих у цьому сервісі. Це ставить її на 14 позицію з використання всім мов. Для прикладу порівняймо частку польською мовою – аж 1,59 % користувачів, врахуймо те, що Україна та Польща мають майже однакову кількість населення, але при цьому кількість ігор польською удвічі більша [2].

Також варто згадати проблему піратства – це досить злободенна тема для постраждянських країн. Станом на 2020 рік Україна посідала шосте місце в рейтингу відвідуваності піратських сайтів [3]. Це спричинює ще одну проблему, пов'язану з незначним рівнем прибутку від продажу ігор для їхніх розробників, що призводить до відсутності мотивації перекладати свій продукт для українського споживача.

Ці два факти нерідко змушують розробників відмовитися від українського перекладу як від фінансово невигідного проєкту, особливо якщо йдеться про інді-студії, у яких робота потребує багато людських та економічних ресурсів. Майже завжди переклад здійснюють або великі студії на зразок «Sony» чи «Ubisoft» (через низьку для них вартість цієї роботи та можливість не збанкротувати, незважаючи на збитки), або студії з дружніх до України країн, як от Польща чи Литва, або власне українські студії. Хоча і, на жаль, були винятки, зокрема Corsairs Legacy – український проєкт про піратів. Після початку війни в Україні гру критикували за відсутність української локалізації. Це викликало невдоволення серед українських геймерів, які очікували побачити українську мову в продукті від вітчизняних розробників. Розробники пообіцяли додати українську локалізацію, але на початковому етапі її не було [4].

Висновки

Проблема українського перекладу в медіакультурі досі є актуальною. Локалізація комп'ютерних ігор потребує більшої уваги з боку як розробників, так і власне споживачів. Для розуміння важливості українськомовного перекладу, популяризації його пропонуємо можливі методи: збільшити контроль над проблемою піратства, заохочувати розробників створювати версії з українським перекладом та першочергово обирати ігри з українським, а не російським перекладом. Необхідно вичерпно пояснювати закордонним компаніям тезу, що Україна і росія – різні держави із

зовсім різними мовами та цінностями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Статистика ігор в Steam з українською локалізацією. URL : https://uk.gamesensor.info/news/statistics_of_games_on_steam_with_ukrainian_localization.
2. Опитування Steam про обладнання та ПЗ: April 2024. URL: https://store.steampowered.com/hwsurvey/Steam-Hardware-Software-Survey-Welcome-to-Steam.
3. Online Piracy in Numbers - Facts and Statistics [Infographic]. URL: https://www.go-globe.com/online-piracy-in-numbers facts-and-statistics-infographic/.
4. Steamcommunity URL: https://steamcommunity.com/app/1594880/discussions/0/4210371723389086424/.
5. Українська локалізація в комп'ютерних іграх: як розвивається ринок та як збільшити кількість перекладів. URL: https://rubryka.com/article/ukrayinska-lokalizatsiya/.

Радомська Людмила Анатоліївна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри мовознавства, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: ludarad9@gmail.com.

Вітковський Микола Романович – студент групи 5ПІ-23б, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Radomska Lyudmyla A. – Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor, Department of Linguistics, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ludarad9@gmail.com.

Vitkovskyi Mykola R. – student of 5PE-23b group, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsya.

УДК 78.036.9.071.1(477)

Б. В. Гончар

МИРОСЛАВ СКОРИК – УКРАЇНСЬКИЙ ДЖАЗОВИЙ КОМПОЗИТОР

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено творчість українського композитора та піаніста Мирослава Скорика. Акцентовано увагу на джазових доробках у творчості митця.

Ключові слова: Мирослав Скорик, джаз, композиція, новаторство, розвиток.

Abstract

The paper examines the work of the Ukrainian composer and pianist Myroslav Skoryk. Emphasis on the jazz part of the artist's work was made.

Keywords: Myroslav Skoryk, jazz, composition, innovation, development.

Вступ

В українській музичній культурі існують постаті, творчість яких справила вагомий вплив на її розвиток. До таких особистостей належить видатний український композитор, музикознавець, диригент Мирослав Скорик.

Мирослав Скорик, передусім, відомий як композитор класичного спрямування. Водночас, у доробку митця є чимало джазових творів, що здобули популярність як в Україні, так і закордоном. Історія написання цих композицій залишається малодослідженою в українському мистецтвознавстві.

Метою роботи є дослідження творчості Мирослава Скорика у контексті його джазового доробку.

Результати дослідження

Мирослав Скорик народився у 1938 р. у передвоєнному Львові у сім'ї інтелігентів. Домашнє музикування батьків композитора та сімейний зв'язок із Соломією Крушельницькою мали помітний вплив на дитинство та подальшу кар'єру Мирослава Скорика [4, с. 2-4]. Він прославився як композитор та піаніст, за свою творчу діяльність був удостоєний низки нагород та звань: заслужений діяч мистецтв УРСР, народний артист України, Герой України, у 1987 р. одержав Національну премію ім. Т. Г. Шевченка.

У 1945 р. Мирослава Скорика віддали до класу фортепіано у Львівський музичній школі при Львівській консерваторії, де його видатні здібності відразу ж здобули увагу вчителів та учнів [4, с. 3-4]. У період «радянізації» Заходу України, коли радянська влада силоміць калічила долі усіх, кого вважала «небезпечним для режиму», сім'ю Скориків було депортовано до Сибіру. Там юний митець продовжив здобувати музичну освіту за класом скрипки та фортепіано, беручи уроки у вчителів місцевої музичної школи.

У 1955 р., після смерті Сталіна та початку «хрущовської відлиги», Скорикам було дозволено повернутися до Львова [4, с. 5]. Тут майбутній композитор завершив здобуття повної середньої освіти, а також успішно закінчив Львівську консерваторію. У студентські роки Мирослав Скорик починає активно створювати власні твори, використовуючи особливий, індивідуальний підхід до синтезу музики. Велику зацікавленість у композитора викликає джазова музика.

Джаз як музичний стиль виник на межі XIX-XX ст. у США. За декілька десятків років, після завершення Першої світової війни, цей стиль набув світової популярності. Завдяки цьому джаз проник до Європи, де не втрачав своїх позицій ще півстоліття. У Радянському Союзі ставлення до джазу було неоднозначним, адже цей музичний стиль, у контексті країни його походження, розглядався як ворожий.

У добу «хрущовської відлиги» відбувається послаблення владного контролю над різними сферами життя громадян, налагоджуються зв'язки з країнами Заходу. Так, у 1962 р. з гастролями у Києві

побував всесвітньо відомий джазовий виконавець Бені Гудмен [1]. Це помітно вплинуло на розвиток джазу в УРСР та викликало інтерес до цього музичного стилю в українських композиторів.

До джазового доробку Мирослава Скорика належать твори «Блюз для фортепіано», «Три джазові п'єси» («У народному стилі», «Нав'язливий мотив», «Приємна прогулянка»), «Джазові парафрази творів Людвіга ван Бетховена» («Апасіоната», «Місячна соната», «Для Елізи»).

У 1963 р. Мирослав Скорик заснував власний джазовий ансамбль – «Веселі скрипки». У різний час учасниками цього колективу були Любов Чайковська, Петро Дроща, Богдан Каськів, Артур Микитка, Андрій Зінько, Володимир Щесюк, Олександр Петрашек, Галина Петрашек, Галина Самохваленко, Наталя Гавриленко, Зоряна Панасюк, Надія Рикова та інші [3, с. 186]. Співпраця викладачів та студентів Львівської консерваторії відразу ж сподобалась поціновувачам музики з багатьох куточків Радянського Союзу, до складу якого тоді входила Україна. Так, за три роки виступів «Веселі скрипки» дуже часто потрапляли на радіо й телебачення. До репертуару ансамблю входили такі пісні, як «Львівський вечір» (слова Б. Стельмаха, музика М. Скорика), «Не топчіть конвалій» (слова Р. Братуня, музика М. Скорика), «Аеліта» (слова Б. Стельмаха, музика М. Скорика), «Карпати» (слова М. Петренка, музика М. Скорика).

Особливе місце у творчості композитора займає пісня «Намалюй мені ніч» у виконанні Любові Чайковської. Цю пісню Мирослав Скорик написав на вірші українського письменника Миколи Петренка. Романтична «Намалюй мені ніч» відразу ж набула величезної популярності як в Україні, так і за кордоном, особливо, серед української діаспори.

У 1966 р. Мирослав Скорик змушений відійти від роботи у «Веселих скрипках», що було обумовлено його переїздом до Києва та початком роботи у Київській консерваторії. За два роки до цього композитор написав музичний супровід до фільму С. Параджанова «Тіні забутих предків», що зробило його однією з передових постатей в українській музиці [4, с. 7].

Як узагальнено відзначає Тетяна Ланіна, «принципово нове звучання музики Мирослава Скорика призвело до певної «відлиги» в одноманітній лінійці масової естрадної пісні у СРСР у 1960-х рр. Особливістю стилю музики композитора є універсальність та мобільність, постійний пошук із використанням кращих здобутків естетики неофольклоризму, неокласицизму, неоромантизму» [3, с. 187].

Ольга Коменда зауважує, що «Мирослав Скорик поєднує риси джазу з особливостями академічної музики – на рівні гармонії, акордики, композиційних форм, тембрового мислення» [2, с. 71].

Джазові твори Мирослава Скорика отримали визнання не лише українських поціновувачів музики, але й привернули увагу американської музичної критики. Так, музичний критик «Washington Post» Джозеф Мак Лілан писав, що «Мирослав Скорик – композитор з особливою ідентичністю, майстер багатьох технік (джазу, народної та модерністської музики), які він вміло використовує для надання неповторного, переливчастого звучання своїх творам» [4, с. 2].

Висновок

Отже, Мирослав Скорик – одна з найвідоміших особистостей в українській культурі ХХ ст. Творчий доробок композитора приніс йому визнання як в Україні, так й у світі. Окрім класичного стилю, у якому переважно працював Мирослав Скорик, у його доробку є чимало джазових композицій, які стали вагомим внеском у розвиток джазу в Україні. Найбільш дослідженими з-поміж джазових пісень Мирослава Скорика є ті, що він написав у роки роботи у джазовому ансамблі «Веселі скрипки» – композиції «Намалюй мені ніч», «Львівський вечір», «Не топчіть конвалій», «Аеліта». На противагу цьому, більш академічні твори з джазовими мотивами авторства Мирослава Скорика залишаються малодослідженими – зокрема, композиції «Блюз для фортепіано», «Три джазові п'єси», «Джазові парафрази творів Людвіга ван Бетховена».

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. До 115 річниці з дня народження Бені Гудмена. URL: https://www.kyivpost.com/uk/post/33561
2. Коменда О. Естрадно-джазові твори Мирослава Скорика. *Передові наукові новини*. 2013. № 42. С. 67-72
3. Ланіна Т. Естрадна творчість Мирослава Скорика 60-х років ХХ ст. в контексті історії українського вокального ансамблевого мистецтва. *Молодий вчений*. 2018. № 11. С. 185-188.
4. Markiw V. The Life and Solo Piano Works of the Ukrainian Composer Myroslav Skoryk. New York : The Edwin Mellen Press, 2010. 16 p.

Гончар Богдан Віталійович – студент групи БМІ-22б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, e-mail: bogdgonchar@gmail.com

Науковий керівник - Сідлецька Тетяна Іванівна, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sidletska79@gmail.com

Bogdan Honchar – student of Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: bogdgonchar@gmail.com

Supervisor - Sidletska Tetiana I., PhD (Art criticism), Associate Professor of Social and Political Sciences Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sidletska79@gmail.com

УДК 321

М.О. Попович
А.В. Слободянюк

ЧЕТВЕРТА ВЛАДА: АНАЛІЗ РОЛІ ЗМІ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Вінницький національний технічний університет

Аннотація:
Ця публікація досліджує роль засобів масової інформації в Україні як «четвертої влади», їх вплив на суспільні та політичні процеси.
Ключові слова: *ЗМІ, четверта влада, вплив, Україна*

Abstract:
This publication explores the role of mass media in Ukraine as the "fourth power," examining its impact on societal and political processes.
Keywords: *media, fourth power, influence, Ukraine*

Вступ

Засоби масової інформації – розгалужена мережа установ, які займаються збором, обробкою, поширенням інформації, пропагуючи вироблені політичні та правові норми. Вони спрямовані на забезпечення одностороннього поширення інформації, без акценту на зворотний зв'язок з аудиторією.

Основна частина

З початком повномасштабного вторгнення в Україні завершилася епоха домінування телебачення, де більшість каналів мали приватних власників, які в той чи інший спосіб просували власні інтереси. Наразі на телебаченні транслюється виключно телемарафон «Єдині новини», який не користується значною популярністю серед глядачів.

За замовленням Громадянської мережі ОПОРА було проведено соціологічне дослідження під назвою «Медіаспоживання українців: третій рік повномасштабної війни», що тривало з 6 травня до 4 червня 2024 року [1]. Під час дослідження було опитано 2011 респондентів, які проживають у всіх регіонах України, за винятком окупованих територій.

Згідно з результатами соціологічного дослідження, пріоритетність довіри респондентів до різних інформаційних джерел визначилася так: соціальні мережі займають лідируючу позицію, далі йдуть телебачення та інтернет-ресурси (виключаючи соціальні мережі), за ними — радіо, і на останньому місці розташувались друковані засоби масової інформації.

За рейтингом соціальних мереж, які опитані використовують для отримання новин, лідирує Telegram. Далі йдуть YouTube на другій позиції, Facebook на третій, Viber на четвертій, Instagram на п'ятій, TikTok на шостій, X (колишній Twitter) замикає список на сьомому місці.

Ці значні зміни в засобах масової інформації породили перед українцями нові виклики. По-перше, ми не знаємо авторів більшості телеграм-каналів, що дає змогу анонімним джерелам маніпулювати громадською думкою, поширювати замовні матеріали та проросійську пропаганду . В інтерв'ю ВВС Кирило Буданов начальник Головного управління розвідки Міністерства оборони заявив, що анонімні телеграм-канали є проблемою для України. На його думку, месенджер набув статусу медіа, тому потрібно хоча б на законодавчому рівні врегулювати це питання, щоб було зрозуміло, "хто і за яким каналом стоїть" [2]. По-друге, в гонитві за швидкістю передачі інформації, телеграм-канали часто жертвують достовірністю, активно поширюючи дезінформацію. По-третє, швидке оприлюднення даних про обстріли може дозволити ворогу коригувати свої цілі, збільшуючи ризик зростання кількості жертв.

За даними «Netpeak Journal», аудиторія найпопулярнішого телеграм-каналу «Труха Україна» перевищує два з половиною мільйони підписників. Канал висвітлює події в Україні державною мовою, але точково містить дописи російською, зокрема про російські новини. Середньоденна кількість публікацій на каналі становить 54 пости [4].

Серед найпопулярніших каналів новин України вирізняються «Факти ICTV», «5 канал» та «Espreso TV». В умовах повномасштабного вторгнення українці активно протидіють російським

пропагандистським каналам, таким як «Соловйов LIVE», «Крим-24», RT, РБК та інші. Станом на вересень 2024 року YouTube заблокував 200 російських каналів, включно з 80 новими блокуваннями цього року.

Соціальні мережі є не менш впливовими. На початку 2022 року Тверський суд Москви заборонив у Росії Facebook та Instagram за екстремістську діяльність. Це рішення було мотивоване дозволом Meta на публікації, що містили заклики до насильства проти російських військових у контексті війни в Україні [3].

Серед популярних соціальних мереж TikTok особливо вирізняється як потужний інструмент маніпуляції масами. Достатньо лише спірного заголовку, щоб відео стало "яблуком розбрату" в коментарях. На мою думку, це один з найефективніших засобів для створення конфліктів серед аудиторії. Ще давньогрецький байкар Езоп у своїх байках підкреслював: у єдності сила, а розбрат приносить слабкість.

Основна мета засобів масової інформації полягає у формуванні та впливі на громадську думку. Вона є важливою складовою в механізмі прийняття політичних рішень і в здійснені влади на всіх рівнях, оскільки виступає в ролі знаряддя політики, також її можна роздивлятись як особливий вид влади. Необхідними умовами реалізації функцій громадської думки є демократичність політичного та економічного суспільного устрою; забезпечення вільного висловлювання своєї думки; наявність вільного і безперешкодного доступу громадськості до необхідної інформації як засобу формування компетентної думки; взаємодія громадської думки, владних структур, засобів масової інформації, політики та ідеології [5].

Українці мають доступ до достовірної інформації про події війни, але перемогу в боротьбі за підтримку іноземних держав здобуває той, кого більше чують. Тому важливо транслювати події в різних соціальних мережах англійською, французькою, іспанською та іншими мовами. Більшість наших союзників — це демократичні країни, тому стратегія їхньої підтримки значною мірою залежить від впливу на їхніх виборців, які формують громадську думку і можуть впливати на зовнішню політику своїх держав.

Висновки

Враховуючи все вищесказане, можна стверджувати, що ЗМІ в Україні виконують роль «четвертої влади». Як відомо, «хто володіє інформацією, той володіє світом». ЗМІ мають здатність впливати на суспільство, представляючи одні й ті ж події в різному світлі, поширюючи фейки чи пропаганду. Щоб уникнути маніпуляцій, важливо критично оцінювати інформацію та перевіряти її першоджерела.

Отже, роль ЗМІ в сучасному світі є надзвичайно впливовою, і саме тому критичне мислення та здатність відрізняти факти від маніпуляцій стають ключовими інструментами для кожного громадянина в інформаційному суспільстві.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Опора. (2024, 10 липня). Медіаспоживання українців: третій рік повномасштабної війни [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://www.oporaua.org/viyna/doslidzhennya-mediaspozhivannya-ukrayinciv-tretiy-rik-povnomasshtabnoyi-viyni-25292 (дата звернення: 14.10.2024). — Назва з екрана.

2. Михайлов, Д. (2023). Буданов про Telegram: "Розвідникам заборонено його мати" [Електронний ресурс]. — Суспільне Медіа. — Режим доступу: https://suspilne.media/729205-budanov-pro-telegram-rozvidnikam-zaboroneno-jogo-mati/ (дата звернення: 14.10.2024). — Назва з екрана.

3. Федотова, А. (2024, 12 вересня). 25 найбільших телеграм-каналів в Україні [Електронний ресурс]. — Netpeak Journal. — Режим доступу: https://netpeak.net/uk/blog/25-naybil-shikh-telegram-kanaliv-v-ukraini/ (дата звернення: 14.10.2024). — Назва з екрана.

4. Гордійчук, Д. (2022, 21 березня). Росія заборонила Facebook та Instagram за екстремізм [Електронний ресурс]. — Економічна правда. — Режим доступу: https://www.epravda.com.ua/news/2022/03/21/684417/ (дата звернення: 14.10.2024). — Назва з екрана.

5. Слободянюк А. В. Вплив громадської думки в процесі формування державної політики [Текст] / А. В. Слободянюк // Специфіка розвитку сучасного соціально-гуманітарного середовища : кол. монографія. – Харків : СГ НТМ «Новий курс», 2021. – Розд. 1.4. – С. 28-33.

Попович Марія Олексіївна — студентка групи БМІ-22б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: asyna1406@gmail.com

Науковий керівник: ***Слободянюк Анатолій Володимирович*** - доцент, кандидат соціологічних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: slobodyanyuk@vntu.edu.ua

Mariia Oleksiivna Popovych — student of group BMI-22b, Faculty of Information Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: asyna1406@gmail.com

Academic supervisor: ***Anatoly Slobodyanyuk*** - associate professor, candidate of sociological sciences, associate professor of the Department of Social and Political Sciences, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e-mail: slobodyanyuk@vntu.edu.ua

УДК [171.023.36:321](043.2)

С.О. Гнатюк

КУЛЬТУРНИЙ КАПІТАЛ І ПОЛІТИЧНА ЕЛІТА: ЯКУ РОЛЬ ВІДІГРАЄ КУЛЬТУРНИЙ КАПІТАЛ У ДОСТУПІ ДО ВЛАДИ?

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі встановлено, що культурний капітал відіграє значну роль у формуванні політичних еліт та доступі до політичної влади.

Ключові слова: культурний капітал, політична еліта, влада, соціальні зв'язки, освіта, легітимізація.

Abstract

The study found that cultural capital plays a significant role in the formation of political elites and access to political power.

Keywords: cultural capital, political elite, power, social ties, education, legitimization.

Вступ

Культурний капітал - це термін, введений французьким соціологом і філософом П'єром Бурдьє, який охоплює низку ресурсів і здібностей, таких як освіта, культурні практики, соціальні навички та символічні ресурси. Дослідження культурного капіталу має важливе значення для розуміння процесу створення та підтримки політичних еліт.

Метою роботи є вивчення вирішальної ролі культурного капіталу у формуванні політичних еліт та їхнього доступу до політичної влади, а також впливу освіти, культурної компетентності та соціальних норм на легітимність лідерів. У дослідженні розглядається, як політичні еліти використовують культурний капітал для встановлення соціальної дистанції, здійснення контролю над ідеологічними інституціями та зміцнення своїх позицій як усередині країни, так і за кордоном.

Результати дослідження

Культурний капітал має вирішальне значення для визначення доступу до політичної влади, оскільки він допомагає формувати та зміцнювати політичну еліту. До нього входять освіта, мова, культурні цінності, соціальні навички та інші символічні ресурси, які відрізняють еліту від загального населення. Володіння культурним капіталом дозволяє політичним лідерам легітимізувати свою владу та зміцнити своє становище, використовуючи його для встановлення гегемонії та посилення соціального розколу.

Елітні навчальні заклади, такі як Гарвард та Оксфорд, відіграють важливу роль у створенні та передачі культурного капіталу, який допомагає людям отримати доступ до політичної еліти . Освіта, здобута в цих навчальних закладах, не тільки дає знання, а й сприяє розвитку соціальних зв'язків, які формують основу для майбутньої політичної кар'єри. Наприклад, такі випускники як Джон Ф. Кеннеді та Білл Клінтон використовували свої освітні та соціальні ресурси для досягнення більш високих політичних позицій [1].

Окрім того, культурний капітал дає змогу політичним елітам формувати ідеологічні рамки держави, включно зі ЗМІ та освітою, і зміцнювати свою владу. Здатність контролювати допомагає елітам формувати наративи у своїх інтересах, освіта слугує для передачі культурних цінностей, що посилюють динаміку влади [2, с. 230].

Соціальні інститути, як-от сім'я та школа, відіграють важливу роль у передаванні культурного капіталу з покоління в покоління, забезпечуючи стабільність політичних режимів та еліт. В умовах взаємозалежного світу культурний капітал набуває ще більшого значення, оскільки політичні лідери використовують міжнародні культурні ресурси для посилення свого глобального впливу. Політичні династії, такі як Кеннеді у США та Ганді в Індії, демонструють, як культурний капітал, накопичений

попередніми поколіннями, передається наступному поколінню, забезпечуючи йому легітимність і доступ до влади.

Таким чином, культурний капітал не тільки забезпечує доступ до політичної влади, а й виступає засобом її збереження та передання поколінням, забезпечуючи наступність політичної еліти.

Висновок

Культурний капітал важливий для того, щоб допомогти політичним лідерам отримати та утримати владу. Освіта, соціальні зв'язки та культурні переконання допомагають виправдати владу та утримувати контроль над домінуючою групою. Завдяки контролю над ідеями та культурою, що передаються через сім'ї, впливові люди зберігають свій статус та підтримують стабільність уряду. Культурний капітал допомагає багатим залишатися при владі та утримувати її упродовж тривалого часу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Балацька О. Б. Політичні еліти та лідерство. URL: https://dspace.snu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/dc4e46bd-be04-4ef7-8ab1-08d5a7d30006/content

2. Елітознавство: підручник / за заг. ред. В А. Гошовської). Київ: Інститут підвищення кваліфікації керівних кадрів, 2013. 268 с.

Гнатюк Софія Олександрівна - студентка групи ЕК-22б, факультет менеджменту і безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sonyahnatiuk@gmail.com

Науковий керівник - Сідлецька Тетяна Іванівна, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sidletska79@gmail.com

Hnatiuk Sofiia O. – Department of Management and Security, Vinnytsia Technical National University, Vinnytsia, email: sonyahnatiuk@gmail.com

Supervisor - Sidletska Tetiana I., Ph.D (Art criticism), Associate Professor of Social and Political Sciences Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: sidletska79@gmail.com

УДК 378.004.8

В. Р. Зелінський

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ВИКЛИКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто роль штучного інтелекту (ШІ) в сучасному освітньому середовищі. Проаналізовано основні переваги впровадження ШІ, такі як персоналізація навчання, автоматизація оцінювання та розширення доступу до знань. Описано потенційні ризики, включаючи етичні питання, втрату міжособистісного спілкування та потребу в нових компетенціях педагогів. Запропоновано напрямки подальших досліджень для ефективної інтеграції ШІ в освіту.

Ключові слова: *штучний інтелект, освіта, інновації, персоналізація, етика.*

Abstract

The role of artificial intelligence (AI) in modern educational environments is analyzed. The main benefits of AI implementation, such as personalized learning, automated assessment, and expanded knowledge access, are discussed. Potential risks, including ethical concerns, reduced interpersonal communication, and the need for new teacher competencies, are highlighted. Further research directions for effective AI integration into education are proposed.

Keywords: *artificial intelligence, education, innovation, personalization, ethics.*

Вступ

Штучний інтелект (ШІ) стрімко змінює різні аспекти нашого життя, і освіта не є винятком. Технології ШІ стають невід'ємною частиною навчального процесу, допомагаючи вирішувати численні завдання, пов'язані з персоналізацією навчання, автоматизацією оцінювання, забезпеченням доступу до знань і створенням адаптивних навчальних платформ. Використання ШІ дозволяє підвищити ефективність навчання, розширити можливості учнів і педагогів, а також зробити освітні ресурси доступними для всіх.

Мета роботи – визначити переваги та виклики впровадження ШІ в освітній процес, а також розробити рекомендації для його ефективного використання. Інтеграція ШІ в освіту вимагає комплексного підходу, який включає адаптацію освітніх програм, створення нових педагогічних методик і забезпечення захисту даних користувачів.

Об’єктом дослідження є процеси застосування ШІ у сфері освіти.

Предмет дослідження – методи, технології та інструменти, які сприяють ефективній інтеграції цих технологій у навчальний процес.

Переваги та проблеми штучного інтелекту в навчання та пропозиції їх вирішення

Незважаючи на соціальні загрози використання ШІ, такі як ризики втрати роботи викладацького складу, погіршення соціальної взаємодії в процесі навчання, ринок ШІ для систем освіти стрімко зростає. Найвищі темпи зростання характерні для Азійсько-Тихоокеанського регіону, особливо для таких країн, що швидко розвиваються, зокрема Китай і Південна Корея. При цьому лідерами за темпами зростання ринку ШІ в галузі освіти залишаються країни Північної Америки. Порівнюючи тенденції поширення ШІ в освіті з фінансово-економічними успіхами цих країн, очевидно, що використання ШІ в освітніх системах може пом’якшити можливі негативні соціальні недоліки за рахунок зростання доступності знань, підвищення якості навчального процесу, підвищення конкурентоспроможності на індивідуальному та макроекономічному рівнях. Отже, інвестиції в інноваційні та перспективні програми ШІ в освіті залишаються важливим вектором забезпечення економічного зростання і вимагають подальшої підтримки при плануванні та реалізації освітньої політики Проведені дослідження застосування алгоритмів штучного інтелекту в системі вищої освіти зачіпають здебільшого технологічні аспекти, залишаючи поза увагою економічні, етичні та педагогічні питання, які також є не менш актуальними. Саме тому дослідження спрямоване на виявлення можливостей та

з’ясування проблем і перспектив використання технологій штучного інтелекту в системі освіти. Вплив цифрових технологій інтенсифікується з кожним роком, кількісні зміни накопичуються і призведуть у майбутньому до якісної трансформації системи освіти. [1]

Штучний інтелект відкриває нові горизонти для сучасної освіти, дозволяючи вирішувати багато актуальних проблем і значно підвищувати ефективність навчального процесу. Одним із ключових досягнень ШІ є можливість персоналізувати навчання. Адаптивні освітні платформи на основі штучного інтелекту, такі як Coursera або Khan Academy, аналізують успіхи учня, визначають його слабкі сторони та адаптують навчальні матеріали під індивідуальні потреби. Це забезпечує не лише підвищення рівня знань, а й зменшує втрату інтересу до навчання, адже студенти працюють із контентом, що відповідає їхньому рівню та інтересам. [2,3]

Ще одним важливим внеском ШІ є автоматизація рутинних завдань. Системи з використанням алгоритмів машинного навчання можуть перевіряти домашні завдання, тести та навіть складніші письмові роботи, що значно економить час викладачів. Окрім цього, алгоритми ШІ здатні створювати звіти про успішність учнів і пропонувати рекомендації для покращення їхніх результатів. Таким чином, викладачі мають змогу більше зосередитися на творчих та наставницьких аспектах своєї роботи.

Штучний інтелект також сприяє розширенню доступу до освіти. Онлайн-додатки, як-от Duolingo або Quizlet, дозволяють людям навчатися будь-де та будь-коли. Це особливо важливо для віддалених регіонів, де традиційні методи навчання обмежені. Завдяки ШІ освітні ресурси стають доступними для ширшої аудиторії, зокрема для тих, хто має фізичні чи економічні бар’єри до навчання. [4,5]

Попри значні переваги, впровадження ШІ в освіту супроводжується рядом викликів. Одним із ключових питань є захист персональних даних учнів. Алгоритми ШІ вимагають збору великої кількості інформації про користувачів, що породжує ризики порушення конфіденційності. Крім того, алгоритми можуть демонструвати упередженість, якщо їхнє навчання базувалося на недосконалих або необ’єктивних даних. Це може призводити до нерівності у доступі до якісної освіти. [6]

Ще одним викликом є роль викладача в умовах автоматизації. Штучний інтелект, навіть найсучасніший, не здатен повністю замінити міжособистісне спілкування та емоційну підтримку, яку забезпечує вчитель. Надмірна залежність від автоматизованих систем може зменшити рівень довіри між учнями та викладачами, що є важливим аспектом освітнього процесу.

Для ефективного впровадження ШІ важливо забезпечити належну підготовку педагогів. Викладачі повинні володіти цифровими компетенціями та розуміти принципи роботи з такими системами, що вимагає значних інвестицій у професійний розвиток. Окрім цього, необхідно створювати міжнародні та локальні етичні регламенти, які б регулювали використання ШІ в освіті, захищаючи інтереси учнів і викладачів. [7]

Напрямки інноваційного розвитку ШІ в освіті включають інтеграцію віртуальної та доповненої реальності, розробку інтерактивних навчальних систем і використання аналітики освітніх даних. Завдяки таким підходам можна значно покращити практичні навички студентів, надавати їм реалістичний досвід навчання та вчасно виявляти труднощі в навчанні. Поєднання цих технологій із традиційними методами викладання відкриває нові можливості для вдосконалення освіти. [7]

ШІ стає джерелом конкурентоспроможності і середньої, і вищої освіти, і той, хто першим застосовує штучний інтелект для навчання в школі чи університеті, незаперечно матиме конкурентні переваги. Професор Гарвардської бізнес-школи Карім Лакхані нещодавно (влітку 2023 р.), чітко сформулював картину майбутнього: ШІ не замінить людей, але люди зі ШІ замінять людей без ШІ». [8]

Таким чином, штучний інтелект здатен радикально змінити освітню систему, зробивши її більш адаптивною, ефективною та доступною. Проте успішна інтеграція цих технологій вимагає зваженого підходу, врахування етичних аспектів і активної участі педагогів у процесі трансформації.

Висновок

Інтеграція штучного інтелекту в освітній процес відкриває широкі перспективи, які можуть суттєво покращити якість і доступність навчання. Персоналізація освітніх програм, автоматизація рутинних завдань і забезпечення інтерактивного навчання є лише деякими з переваг, які пропонує використання ШІ. Крім того, нові інструменти дозволяють створювати інклюзивне середовище для учнів з різними потребами та можливостями.

Проте впровадження ШІ супроводжується низкою викликів, зокрема етичними питаннями, ризиками алгоритмічної упередженості та необхідністю вдосконалення цифрових компетенцій

педагогів. Вирішення цих проблем потребує чіткої нормативно-правової бази, навчання вчителів і створення етичних стандартів для використання ШІ у навчанні.

У майбутньому важливо поєднувати інноваційні технології з традиційними педагогічними підходами, зберігаючи баланс між автоматизацією та людським спілкуванням. Лише такий підхід дозволить досягти гармонійної інтеграції ШІ у навчальний процес і забезпечити його позитивний вплив на освіту. Перспективи розвитку цієї сфери включають подальше вдосконалення адаптивних систем навчання, інтеграцію віртуальної реальності та використання аналітики освітніх даних для прийняття обґрунтованих рішень.

ШІ має всі передумови стати ключовим інструментом трансформації освіти, забезпечуючи її доступність, якість та інноваційність для майбутніх поколінь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сахно Л.А. Штучний інтелект у закладах вищої освіти: проблеми та перспективи. URL: http://www.tsatu.edu.ua/nmc/wp-content/uploads/sites/52/zbirnyk-tdatu-280624-pravka.pdf#page=341 (дата звернення 24.11.2024).
2. Khan Academy. URL: https://uk.khanacademy.org/ (дата звернення 24.11.2024).
3. Coursera. URL: https://www.coursera.org/ (дата звернення 24.11.2024).
4. Duolingo. URL: https://uk.duolingo.com/ (дата звернення 24.11.2024).
5. Quizlet. URL: https://quizlet.com/ua (дата звернення 24.11.2024).
6. Ольга Головіна. Застосування штучного інтелекту в освіті. URL: https://nus.org.ua/articles/shtuchnyj-intelekt-yak-vin-vplyne-na-osvitu/ (дата звернення 24.11.2024).
7. Arie Zilberman. Як ШІ впливає на систему освіти. URL: https://www.facerua.com/iak-shi-vplivaie-na-sistiemu-osviti/ (дата звернення 24.11.2024).
8. Кармазіна М.С. Штучний інтелект: особливості етапів розвитку та застосування у сфері освіти та науки URL: https://goo.su/8Jhmnx (дата звернення 24.11.2024).

Зелінський Владислав Русланович – студент групи 1ПІ-24м, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vladislav.zelinskij.vz@gmail.com

Zelinskiy Vladyslav – student of group 3PI-20b, Faculty for Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Ukraine.

Науковий керівник: Залюбівська Оксана Броніславівна – доцент кафедри філософії та гуманітарних наук, Вінницький національний технічний університет

Supervisor: Zaliubivska Oksana B. – Associate Professor of Philosophy and Humanities Department, Vinnytsia National Technical University

УДК 004.6

А. О. Судець
О. В. Гречановська

ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ У ВПРОВАДЖЕННІ ІННОВАЦІЙ В ОСВІТУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено психологічні бар'єри, які виникають під час впровадження інновацій в освіту. Для вирішення цієї проблеми було проведено опитування вчителів середніх шкіл та проаналізовано рівень опору нововведенням, страх перед змінами та перевантаження інформацією. Основна увага приділялася факторам, що перешкоджають ефективному впровадженню інноваційних технологій у навчальний процес.

Ключові слова: інновації в освіті, психологічні бар'єри, страх перед змінами, опір інноваціям, вчительська мотивація.

Abstract

The work examines psychological barriers that arise during the introduction of innovations in education. To solve this problem, a survey of secondary school teachers was conducted and the level of resistance to innovation, fear of change and information overload was analyzed. The main attention was paid to the factors preventing the effective implementation of innovative technologies in the educational process.

Key words: innovations in education, psychological barriers, fear of changes, resistance to innovations, teacher motivation.

Вступ

Щодня освітні технології продовжують розвиватися, що змушує вчителів адаптуватися до нових методів і інструментів. Однак не всі педагоги готові до цих змін через психологічні бар'єри, такі як страх перед змінами та перевантаження інформацією. Здатність виявляти та долати ці бар'єри є ключовим фактором для успішного впровадження інновацій в освітній процес. Опір змінам може знижувати ефективність впровадження нових технологій, що, в свою чергу, впливає на якість навчання.

Постановка задачі

Метою роботи є виявлення основних психологічних бар'єрів, з якими стикаються вчителі при впровадженні інноваційних технологій в освіті.

Для досягнення цієї мети необхідно вирішити наступні завдання:

- провести огляд існуючих досліджень щодо психологічних бар'єрів у впровадженні інновацій;
- розробити та провести опитування серед вчителів для виявлення рівня опору нововведенням;
- проаналізувати отримані дані та визначити основні фактори, які впливають на опір інноваціям;
- запропонувати стратегії подолання цих бар'єрів.

Результати дослідження

Для дослідження було проведено опитування серед 50 вчителів середніх шкіл щодо їхнього ставлення до впровадження нових освітніх технологій. Опитування виявило наступні ключові психологічні бар'єри:

– Страх перед змінами: 60% учасників опитування відзначили побоювання втратити контроль над навчальним процесом або відчути себе некомпетентними при використанні нових технологій.

– Недовіра до інновацій: 45% вчителів вказали на недовіру до нововведень через відсутність достатньої підготовки та сумніви в ефективності нових методів.

– Перевантаження інформацією: 35% учасників опитування вказали на перевантаженість через постійне оновлення методик і технологій, що викликає стрес і відчуття втоми.

Висновки

У ході дослідження було виявлено, що психологічні бар'єри є суттєвою перешкодою для впровадження інновацій в освітній процес. Для подолання цих бар'єрів необхідно впроваджувати системні заходи, включаючи психологічну підтримку, мотиваційні програми та професійне навчання для вчителів. Це дозволить підвищити рівень довіри до нових технологій та зменшити опір змінам.

Загалом, подолання психологічних бар'єрів сприятиме більш ефективному використанню інновацій в освіті, що позитивно вплине на якість навчального процесу та розвиток освітньої системи в цілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гаврилюк, М. С. *Інновації в освітньому середовищі: проблеми та перспективи*. Харків: Педагогічна наука, 2018.
2. Левченко, І. В. "Психологічні бар'єри вчителів при впровадженні інноваційних технологій". *Науковий вісник педагогіки і психології*, 2020, №3, с. 45–52.
3. Rogers, E. M. *Diffusion of Innovations*. Free Press, 2003 (5th ed.).

Судець Анна Олександрівна – студентка групи 2ІСТ-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: annasudets2.0@gmail.com

Гречановська Олена Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор кафедри філософії та гуманітарних наук, Вінницький національний технічний університет, e-mail: grechanovska.o@vntu.edu.ua

Sudets Anna O. - student of Faculty of Intelligent Information Technology and Automation, 2IST-24m, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail annasudets2.0@gmail.com

Grechanovska Olena V. - Doctor of Pedagogical Sciences, professor of the Department of Philosophy and Humanities, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: grechanovska.o@vntu.edu.ua

УДК 378. 147:62-2:81’243(477)

Д. О. Кушнір
Т. М. Пустовіт

РОЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ФОРМУВАННІ SOFT SKILLS ЯК СКЛАДОВОЇ ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ ІНЖЕНЕРА-БУДІВЕЛЬНИКА

Вінницький національний технічний університет, Вінниця

Анотація

У роботі розглянуто роль української мови у формуванні soft skills як складової професійного іміджу інженера-будівельника; виявлено визначальні навички, що сприяють ефективній діяльності у будівельній сфері, зокрема комунікативні здібності, лідерство, критичне мислення, емоційний інтелект та переговорні навички; висвітлено важливість володіння українською мовою як фактору, що підсилює розвиток soft skills та забезпечує успішну професійну комунікацію.

Ключові слова: українська мова, soft skills, професійний імідж, інженер-будівельник, мовні навички

Abstract

The study considers the role of the Ukrainian language in developing soft skills as a component of the professional image of a civil engineer; identifies key skills that contribute to effective performance in the construction sector, particularly communication skills, leadership, critical thinking, emotional intelligence, and negotiation skills; highlights the importance of proficiency in the Ukrainian language as a factor that enhances the development of soft skills and ensures successful professional communication.

Keywords: Ukrainian language, soft skills, professional image, civil engineer, language skills.

Вступ

У сучасному світі будівельна галузь вимагає не лише високого рівня технічних знань, а й розвинених комунікативних та управлінських навичок. Інженер-будівельник працює в багатопрофільному середовищі, що включає взаємодію з замовниками, підрядниками, проєктантами та робітниками. Саме *soft skills* («м’які» або «гнучкі» навички) сприяють ефективній співпраці, підвищенню продуктивності та формуванню позитивного іміджу фахівця [1].

Важливою складовою професійної комунікації інженера-будівельника є володіння мовою, як рідною, так і іноземною. У глобалізованому світі інженери часто працюють у міжнародних проєктах, спілкуючись із колегами з різних країн. Знання професійної термінології іноземною мовою значно полегшує комунікацію, сприяє ефективному обміну знаннями та покращує кар’єрні перспективи. Окрему увагу слід приділити володінню українською мовою як ключовому чиннику професійної діяльності інженера-будівельника в Україні. Українська мова є офіційною мовою ділової комунікації, нормативної документації, державних проєктів та технічного регулювання. Високий рівень володіння українською мовою сприяє ефективному спілкуванню із замовниками, підрядниками та регуляторними органами, що є особливо важливим у контексті законодавчих вимог та професійних стандартів. Крім того, культура мовлення відіграє важливу роль у формуванні національної професійної ідентичності та конкурентоспроможності фахівця на сучасному ринку праці, а з практичного погляду високий рівень володіння мовою допомагає уникнути непорозумінь у технічній документації та перемовинах, що є важливим фактором у реалізації будівельних проєктів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Останні дослідження у сфері професійної підготовки інженерів-будівельників засвідчують той факт, що роль «гнучких» навичок невпинно зростає. Зокрема, науковці виявляють значення комунікації, лідерства, емоційного інтелекту та здатності до командної роботи. Наприклад, Г. Андреєва досліджувала значення міжособистісної комунікації для професійного розвитку спеціалістів технічних галузей, В. Кузьмінський та О. Гавриленко розглядали питання лідерства та командної роботи серед інженерів. С. Петренко у своїх працях аналізував роль емоційного інтелекту у професійній діяльності, М. Васильченко вивчав адаптивність та креативність у сфері будівництва.

О. Сидоренко приділив увагу критичному мисленню та специфіці розв’язання проблем у технічних спеціальностях. Відповідно до сучасних досліджень, розвинені *soft skills* сприяють успішному кар’єрному зростанню та ефективному управлінню будівельними проєктами (В. Биков, С. Бикова, С. Гончаренко, О. Горобець, О. Іванов М. Лазарєв, Е. Лузік, О. Романовський, І. Сліпухіна, Л. Товажнянський та ін). Узагальнивши результати досліджень можна стверджувати, що розвинені *soft skills* сприяють успішному кар’єрному зростанню та ефективному управлінню будівельними проєктами.

Метою нашої роботи є аналіз ролі української мови у формуванні *soft skills* як складової професійного іміджу інженера-будівельника та висвітлення ключових мовних навичок, що сприяють успішній діяльності у сфері будівництва.

Основна частина

Щороку все більше роботодавців, відповідаючи на запитання про необхідні якості для своїх працівників, акцентують на *soft skills*, таких як ефективність у спілкуванні з клієнтами, здатність до роботи в команді, здатність до пошуку проблемно-орієнтованих рішень [2].

Загалом, *soft skills* охоплюють широкий спектр навичок, серед яких виділяють: здатність до комунікування та взаємодії; лідерські якості та управлінські навички; критичне мислення; емоційний інтелект; психічну гнучкість та адаптивність; навички ведення перемовин; тайм-менеджмент та ефективна організація роботи; креативність та здатність до продукування й впровадження інновацій; здатність до компромісів, навички планування, самоорганізації та інші [3].

Для інженера-будівельника серед основних «гнучких» навичків можна акцентувати на комунікативних, лідерських знаннях, вміннях та навичках, обов’язково – на сформованому критичному мисленні та знаннях і досвіді у розв’язанні організайійно-виробничих, а іноді й особистих проблем, на розвиненому емеційному інтелекті. Вкрай важливими також є гнучкість та адаптивність, навички ведення перемовин, дискусій, управління конфліктами. Розглянемо ці здатності та вміння детальніше.

1. Загальний термін «комунікативні навички» позначає здатність до ефективної взаємодії з колегами та партнерами. Наприклад, при реалізації великого інфраструктурного проєкту важливою є точність у передачі інформації між підрядниками, що допомагає уникнути помилок. Точності, однозначності та безпомилковості висловлювань у процесі передавання технічної інформації, особливо у нормативній та дозвільній документації, забезпечує володіння українською мовою. Ефективна комунікація є фундаментальною компетенцією для інженера-будівельника, що поєднує вміння чітко передавати технічну інформацію, слухати та розуміти потреби команди та клієнтів, а також вести перемовини. Адже під час будівництва складних об'єктів інженер повинен координувати дії різних підрядників, забезпечуючи точність та своєчасність виконання робіт. Недостовірна або нечітко реалізована комунікація може призвести до затримок або помилок у будівництві.

2. Лідерство – це вміння організовувати роботу команди та приймати відповідальні рішення. Інженери-будівельники часто керують командами, приймають важливі рішення та відповідають за успішне завершення проєктів. Лідерські навички допомагають мотивувати команду, розподіляти обов'язки та вирішувати конфлікти [4]. Яскравим прикладом є проєкт реконструкції аеропорту «Бориспіль», де керівники проєкту координували роботу різних команд, забезпечуючи своєчасне завершення робіт та дотримання бюджету. Для ефективного керівництва лідер має володіти цілою низкою мовних вмінь та навичок. Зокрема, це: 1) чітке та переконливе висловлення думок, здатність формулювати свої ідеї зрозуміло та структуровано, щоб бути правильно інтерпретованим командою; 2) вміння адаптивної комунікації, тобто вміння змінювати стиль мовлення залежно від аудиторії: технічна термінологія для фахівців, спрощені пояснення для підлеглих без спеціальної підготовки, дипломатичний стиль для перемовин; 3) вміння надавати мовленню емоційної виразності (використання інтонації, темпу та невербальних елементів мови (жести, міміка) для залучення уваги, підсилення емоційного впливу, викликання довіри; 4) здатність аргументовано, логічно та послідовно обґрунтовувати свою позицію, використовуючи факти, приклади та статистичні дані; навички активного слухання (уміння уважно слухати, ставити уточнювальні запитання, аналізувати відповіді співрозмовника та відповідно реагувати на його потреби); 5) навички ведення перемовин – здатність знаходити компроміси, досягати вигідних умов та уникати конфліктів завдяки правильно дібраним формулюванням; 6) письмова комунікація (чіткість та грамотність у складанні офіційних документів, звітів, листування, що не спричиняє непорозумінь); 7) здатність ефективно доносити інформацію до аудиторії, утримувати її увагу та викликати зацікавленість, використовуючи різні жанри та прийоми публічного виступу. І, перед усім, володіти державною мовою, уміти використовувати офіційний стиль української мови у професійному середовищі, особливо під час підготовки звітів, договорів,

тендерної документації та внутрішнього діловодства. Ці мовні навички дозволяють лідеру бути ефективним керівником, що не лише передає інформацію, а й формує довіру, мотивує команду та приймає виважені рішення.

3. Критичне мислення, здатність оперативно знаходити виходи зі складних ситуацій забезпечує ефективне розв'язання проблем. Вміння аналізувати ситуації, оцінювати ризики та приймати обґрунтовані рішення є ключовою для інженера, і критичне мислення дозволяє знаходити оптимальні рішення в складних умовах [5]. Наприклад, під час спорудження мосту інженер стикається з непередбачуваними геологічними умовами. Аналізуючи дані та оцінюючи ризики, він ухвалює рішення щодо зміни конструкції фундаменту для забезпечення безпеки та довговічності споруди. Володіння мовою допомагає аналізувати інформацію, швидко формулювати та обґрунтовати рішення, вести конструктивний діалог з колегами.

4. Емоційний інтелект (розуміння емоцій колег та ефективне управління власними емоціями) є важливим для успішної комунікації, зокрема у кризових ситуаціях [6]. Загалом, усвідомлення власних емоцій та емоцій інших людей допомагає інженеру ефективно взаємодіяти з командою, клієнтами та підрядниками, що сприяє створенню позитивної робочої атмосфери та підвищенню продуктивності, а в стресових ситуаціях, таких як, наприклад, затримки постачання матеріалів, інженер з високим емоційним інтелектом зберігає спокій, підтримує моральний дух команди та знаходить ефективні розв'язання.

5. Гнучкістю та адаптивністю називають здатність працювати в умовах змін та нестабільності. Будівельні проєкти часто стикаються зі змінами – від погодних умов до змін у дизайні або ж нових екологічних стандартів. Вміння швидко й ефективно адаптуватися до нових обставин та знаходити альтернативні рішення, забезпечивши відповідність новим вимогам без значних затримок у будівництві, є важливою здатністю інженера-будівельника. Володіння професійним мовленням дозволяє швидко орієнтуватися в оновленнях нормативної бази та вимог законодавства, а сформована мовнокомунікативна компетенція забезпечує порозуміння з керівництвом, колегами, замовниками.

6. Окремо відзначимо вже побіжно згадувані вище навички ведення перемовин з різними учасниками будівельного процесу [7]. Це одна з ключових компетенцій, наприклад, при узгодженні бюджету та строків будівництва. Інженери часто ведуть перемовини з клієнтами, постачальниками та регуляторними органами. Вміння досягати взаємовигідних угод та розв'язувати конфлікти часто є визначальним для успішної реалізації проєктів. Скажімо, у процесі узгодження умов контракту з постачальником матеріалів інженер може досягти домовленості про зниження ціни без втрати якості, зекономивши бюджет проєкту.

Отже, ми розглянули декілька найважливіших *soft skills*, що забезпечують успішну діяльність інженера-будівельника, сприяють формуванню його професійного іміджу та підвищують конкурентоспроможність на ринку праці. Значний вплив на формування цих навичок має як формальна освіта, так і практичний досвід. Важливими чинниками розвитку є участь у командних проєктах, тренінгах та професійних об'єднаннях, де відбувається обмін досвідом, обговорюються актуальні галузеві питання, формується мовнокомунікативна компетенція.

Висновки

Розвиток *soft skills* є важливою складовою професійного іміджу інженера-будівельника. Вміння ефективно спілкуватися, керувати командою та адаптуватися до змін значно підвищує конкурентоспроможність фахівця на сучасному ринку праці, тому формування та вдосконалення гнучких навичок береться до уваги в системі професійної підготовки майбутніх інженерів-будівельників.

Важливу роль у розвитку soft skills відіграє володіння мовою, особливо українською. Чітке та грамотне мовлення допомагає інженерові-будівельнику точно та однозначно передавати інформацію, успішно розв'язувати конфлікти, вести перемовини та ефективно керувати командою. Крім того, вміння використовувати професійну термінологію, складати офіційну документацію та вести ділове листування українською мовою є одним з визначальних чинників успішної кар'єри в будівельній сфері України. Отже, розвиток мовних навичок є невід'ємною частиною процесу вдосконалення *soft skills* у професійній діяльності інженера-будівельника.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бикова С.В., Горобець О.С. Soft skills як чинник успішності професійної діяльності інженера будівельника. Матеріали XXIX міжнародноъ науково-методичної конференціъ «Управління якістю підготовки фахівців». 18-19 квітня 2024 року, ОДАБА. С.6–9.

2. Hard та soft skill competencies у навчальних програмах Будівництва та цивільної інженерії [Електронний ресурс]. 2024. Режим доступу: https://ukd.edu.ua/hard-ta-soft-skill-competencies-u-navchalnikh-programakh-budivnictva-ta-civilnoi-inzhenerii?utm_source=chatgpt.com
3. A.Cherkassky, L. Lisina, V.Baryshnikova, T. Hrytsiv, S. Bykova "Management Teams: Psychology Of Interaction During The Process Of Innovative Professional Activity Vol. 16 No. Se2 (2023): The Global Development Of Innovative Technologies And Their Impact On The Education. 150-151.
4. Лідерство та комунікації в організації : навчальний посібник / упорядники: Н. Я. Михаліцька, М. Р. Яцик. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2024. 512 с.
5. Надурак, В. (2023). Критичне мислення: поняття та практика. Філософія освіти. Philosophy of Education, 28(2), 129–147.
6. Бермас О. М Вплив соціального та емоційного інтелекту на формування успішних фахівців. Роль соціального та емоційного інтелекту як найважливіших soft-skills XXI століття в освітньому процесі : матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації, 6 березня–16 квітня 2023. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2023. 41–43.
7. Секрети ведення ділових переговорів. 2021. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://online.novaposhta.education/blog/sekreti-efektivnih-dilovih-peregovoriv

Пустовіт Тетяна Миколаївна – канд. філол. наук, доцент кафедри мовознавства, Вінницький національний технічний університет, e-mail: pustovit_tetyana@vntu.edu.ua

Кушнір Дмитро Олександрович – студент групи БМ-24б; факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет

Pustovit Tetyana N. – Cand. Sc. (Philology), Associate Professor of Department of Linguistics, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa pustovit_tetyana@vntu.edu.ua

Kushnir Dmytro O. – Faculty of Construction, Civil and Environmental Engineering , Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa

УДК 811.161.2, 06, 373

М. М. Мошноріз
Б. О. Фененко

ПРОФЕСІОНАЛІЗМИ ФАХІВЦІВ З КІБЕРБЕЗПЕКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено специфіку професійної мови фахівців кібербезпеки. Обґрунтовано актуальність упорядкування та дослідження цієї лексики для забезпечення точності й зрозумілості в різних комунікативних контекстах. Виявлено, що, основна проблема полягає у спонтанній адаптації переважно англомовних запозичень без належної стандартизації, що ускладнює навчання, переклад та термінологічні дослідження.

Ключові слова: термінологія, фахова мова, професіоналізми, технічна лексика.

Abstract

The article examines the specifics of the professional language of cybersecurity specialists. The relevance of organizing and researching this vocabulary to ensure accuracy and clarity in different communicative contexts is substantiated. It is revealed that the main problem is the spontaneous adaptation of predominantly English-language borrowings without proper standardization, which complicates training, translation and terminological research.

Keywords: terminology, professional language, professionalisms, technical vocabulary.

Вступ

Сучасна кібербезпека є однією з найбільш технологічно розвинених галузей, яка вимагає глибоких знань у таких сферах, як інформаційні технології, криптографія, мережеві системи та аналіз вразливостей. У цій сфері надзвичайно важливою є швидка й точна передача інформації між фахівцями, що й зумовлює формування специфічної професійної мови, насиченої технічними термінами та професіоналізмами. І. Павлюк зазначає, що саме терміни, професійні жаргонізми, номенклатурні назви та загальновживана лексика формують фундамент функціонального стилю, що застосовується в науковій, технічній, виробничій та управлінській сферах [5, 323].

Серед одиниць фахової мови у галузі кібербезпеки виокремлюємо поняття професіоналізми як слово або зворот, властиві мовленню людей певної професії. Професіоналізми – неунормовані фахові одиниці, котрі позначають спеціальні поняття, знаряддя чи продукти та відображають внутрішню культуру професійної спільноти. Незважаючи на поширене використання професіоналізмів у практичній діяльності фахівців із кібербезпеки, їхнє дослідження в українському науковому середовищі залишається недостатнім. Ключовою проблемою є стихійний характер адаптації переважно англомовних запозичень, який відбувається за відсутності належної мовної стандартизації, що ускладнює навчальний процес, перекладацьку діяльність та наукові розвідки в галузі термінології.

Метою статті є дослідження особливостей функціонування професіоналізмів в українській мові фахівців сфери кібербезпеки, виявлення проблем, пов'язаних із їхнім вживанням та адаптацією.

Основна частина

Українське мовознавство демонструє різні підходи до визначення сутності та меж професійної лексики. Цій проблемі присвячено наукові студії О. Глованової, С. Гриньова, В. Жирмунського, Т. Луковенко, Т. Михайлової, О. Павлової, Н. Подольської, Т. Пристайко, С. Шелова, О. Романова та ін. Г. Горох виділяє дві основні точки зору: перша розглядає професійну лексику як переважно застарілі слова ремесел, протиставляючи її сучасній науково-технічній термінології. Друга ж вказує на часткове збігання професійної лексики з термінологією, вбачаючи відмінність у статусі: термін є офіційною, узаконеною назвою поняття, тоді як професіоналізм є напівофіційним словом, що використовується переважно в усному мовленні фахівців [4, 295]. А. Коваль розглядає професіоналізми як переважно образні дублети наукових і технічних термінів, утворені на базі загальновживаної лексики [2, 220].

О. Пономарів підкреслює відмінність професіоналізмів від термінів, наголошуючи на їхній несистематизованості на противагу кодифікованій природі термінології. Водночас обидва дослідники визнають важливу номінативно-комунікативну функцію професіоналізмів, їхню здатність точно називати деталі виробництва чи технологічних процесів, сприяючи кращому взаєморозумінню серед фахівців [1, 99].

Т. Луковенко виокремлює два основні типи професіоналізмів, які використовують у фаховій комунікації. Перший тип – власне професіоналізми. Вони виникають як відображення специфіки робочих процесів через механізми метонімії та метафори. Характерними рисами цих одиниць є полісемія та розмитість значення, адже один і той самий професіоналізм може набувати різних семантичних відтінків залежно від контексту. За певних умов такі професіоналізми здатні втрачати свою неофіційність, закріплюватися в мові та ставати частиною термінологічних систем.

Другий тип – комунікативні професіоналізми. Ці одиниці є результатом фонетичних, граматичних або словотворчих трансформацій термінів, що зумовлено їхньою адаптацією до потреб усного фахового спілкування. Прагнення до мовної економії та відображення специфіки міжособистісних стосунків у професійному середовищі є основними чинниками їхньої появи. Комунікативні професіоналізми слугують засобом швидкого й інформативного обміну думками в умовах колективної роботи [1].

На основі наведеної класифікації доберемо такі приклади професіоналізмів зі сфери кібербезпеки:

1. Власне професіоналізми (утворені через метонімізацію та метафоризацію, багатозначні, семантично невизначені): хвіст (tail): може позначати частину url-адреси після основного домену або залишковий код шкідливої програми; дірка (hole): вразливість у системі безпеки; залізо (iron, hardware): комп'ютерне обладнання, апаратне запезпечення; знести (to take down): вивести з ладу сервер або вебсайт; підняти (to bring up): запустити сервер або сервіс; кролик (rabbit): програма, яка швидко розмножується споживаючи ресурси системи; сміття (garbage): непотрібні або шкідливі дані, що засмічують систему.

2. Комунікативні професіоналізми (результат фонетичних, граматичних, словотворчих змін термінів для усної комунікації): брут (brute): скорочена форма від «брутфорс»; юзати (to use): запозичене та фонетично адаптоване англійське слово «use»; прошарити (to share): запозичене та фонетично адаптоване англійське слово «share» у значенні «розуміти», «розбиратися»; сисадмін (sysadmin): скорочена форма від «системний адміністратор»; хакерок (hackerok): зменшувально-пестлива форма від «хакер» (може мати іронічний відтінок); антивірус (antivirus): скорочена форма від «антивірусна програма»; вайфайка (wi-fi-ka): зменшувально-пестлива форма від «wi-fi»; патчик (patchyk): зменшувальна форма від патч (оновлення програмного забезпечення); залити (zalyt'): фонетично адаптоване російське слово «залить» у значенні «завантажити» (файли в систему); злити (zlyt'): фонетично адаптоване російське слово «слить» у значенні «незаконно розповсюдити» (інформацію); адмінка (adminka): скорочена форма від «адміністративна панель»; дедос (dedos): скорочена форма від «ddos» (Distributed Denial of Service - розподілена відмова в обслуговуванні).

Висновки

Отже, професіоналізми в галузі кібербезпеки – засіб швидкого усного спілкування фахівців, неприйнятний в офіційних документах та наукових працях. Незважаючи на некодифікованість, нестійкість та емоційну забарвленість, професійна лексика визнається важливим джерелом для поповнення термінологічного фонду різних галузей знань. Тому дослідження професіоналізмів зосереджуються на їхній природі як несистемних, часто образних назв, їхній комунікативній ролі в професійному середовищі та їхньому потенціалі як бази для формування нових термінів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Луковенко Т. О. До проблеми класифікації спеціальних лексичних одиниць (професіоналізмів). Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія : Філологічна. 2015. Вип. 51. С. 262-264. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoaf_2015_51_100
2. Мельниченко Д. В. Професіоналізми, жаргонізми й арготизми як нелітературні прошарки лексики https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ab9f1e6e-eafc-4e16-ae08-dcafc6618ca0/content
3. Нікуліна Н. (2022). Професіоналізми автотранспортної галузі. Collection of Scientific Papers «SCIENTIA», June 10, 2022; Sydney, Australia, 111–113.
4. Павлова О. Терміни, професіоналізми і номенклатурні знаки (до проблеми класифікації спеціальної лексики) https://vlp.com.ua/files/09_38.pdf
5. Павлюк І. Б. Провідні характеристики фахових мов. Проблеми семантики слова, речення та тексту : зб. наук. Київ. нац. лінгв. ун-т. Вип. 28. К. : Вид. центр КНЛУ, 2012. С. 322–329.

Науковий керівник: ***Мошноріз Марія Миколаївна*** *– канд. філол. наук, старший викладач кафедри мовознавства, Вінницький національний технічний університет, ел.пошта: moshnoriz.m.m@vntu.edu.ua.*

Фененко Богдана Олександрівна *– студентка 1 курсу кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, bfenenko1@gmail.com*

Supervisor: ***Mariia M. Moshnoriz –*** *Candidate of Philological Sciences, Department of Linguistics, Vinnytsia National Technical University, e-mail: moshnoriz.m.m@vntu.edu.ua.*

Bogdana O. Fenenko – *1st year student, Department of Information Security, Vinnytsia National Technical University, e-mail: bfenenko1@gmail.com.*

УДК 379.8

П. І. Заікін

Студентське самоврядування як спосіб формування лідерських якостей особистості

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто роль студентського самоврядування під час здобуття освіти, його вплив на формування лідерських якостей та громадської свідомості здобувача освіти та можливості, які є доступними за умови належного функціонування студентського самоврядування у закладі освіти.

Ключові слова: студентське самоврядування, лідерство, навички, навчання.

Abstract

The role of student self-government in education, its influence on the formation of leadership skills and public consciousness of the student, and the opportunities available to students in the case of proper functioning of student self-government in an educational institution are considered.

Keywords: student government, leadership, skills, training.

Вступ

В умовах інтеграції України до Європейського Союзу та розвитку системи освіти все більшої вагомості набувають здобувачі освіти та їх об'єднання, зокрема студентські самоврядування. Вони є невід'ємною частиною громадського самоврядування закладу освіти та дозволяють учням і студентам брати участь в управлінні закладом освіти, представляти та захищати права й інтереси здобувачів освіти [1]. Також студентські самоврядування можуть входити до Української Асоціації Студентів [2], яка представляє інтереси студентів України у Європейському союзі студентів [3].

Основна частина

Основна частина «м'яких» та «твердих» навичок здобувається кожною особистістю під час навчання: спочатку у школі, після цього в університеті (коледжі, закладі професійно-технічної освіти) та у неформальний спосіб (тренінги, семінари, курси тощо). Саме під час міжособистісної взаємодії, командної роботи, кожен і кожна пізнає важливість координації всіх процесів задля досягнення мети – роль, яку посідає лідер групи.

Ефективне студентське самоврядування, тобто націлене на покращення якості освіти й дозвілля студентів, можливе за наявності того, хто може взяти на себе відповідальність, сформувати бачення кращої спільноти здобувачів та повести за собою водночас бувши безперервно готовим до того, щоб піти за кимось [4]. Зокрема це розкривають Джоко Віллінк та Лейф Бебін у книзі «Абсолютна відповідальність: уроки лідерства від морських котиків», формуючи «дихотомію лідерства» – перелік якостей, якими має володіти добрий лідер: впевненість, уважність до деталей, послуговуватись логікою (а не емоціями) при прийнятті рішень – усе це прозвучить від будь-кого у відповідь на питання: «На вашу думку, хто такий лідер?».

За найменуваннями студентське самоврядування може суттєво відрізнятись: ради й комітети, уряди й міністерства, студентські ректорати й студентські деканати – єдиним залишається ієрархічна (переважно) структура об'єднання студентів та наявність лідерів різних рівнів: тих, хто приймає рішення на рівні команди, що втілює проєкт; тих, хто приймає рішення на рівні об'єднання таких команд у підрозділи самоврядування (комітети, групи, департаменти тощо); тих, хто приймає рішення у виконавчих органах самоврядування (ради, студентські ректорати тощо); тих, хто вирішує що (не) буде втілювати студентське самоврядування (конференції, загальні збори тощо). Їх організаційна структура майже завжди буде відображувати корпоративну (державну) структуру, а аналіз діяльності конкретного органу сприяє на «початковому етапі» (в межах самоврядування закладу освіти) показати студентській (учнівській) молоді складність управління об'єднанням настільки різних людей (адже самоврядування не ділиться за спеціальностями, на відміну від здобуття освіти) та важливість вибору лідерів як усередині команд, так і самоврядування загалом, що може вплинути на політичну свідомість.

Здобувачі освіти, що перебувають на будь-якій керівній позиції, також розвиватимуть свій емоційний інтелект [5] – здатність ефективно впливати на емоції інших людей (зокрема емпатію), вміння коректно транслювати зворотний зв'язок, переходити й перебувати у стані потоку, не втрачати рівновагу навіть у стресових ситуаціях (несвоєчасне втілення проєкту, неможливість зібрати кворум на загальні збори, наслідки збройної агресії росії проти України тощо).

Студентське самоврядування водночас дозволяє перевірити опанування і «твердих» навичок у реальному житті. Наприклад, здобувачі освіти за напрямком «Інформаційні технології» можуть спроєктувати вебресурси самоврядування (сайт, систему електронного голосування чи звернення); ті, хто вивчає маркетинг – спробувати популяризувати певну подію, студентське самоврядування чи заклад освіти загалом; ті, хто опановує освітню програму в напрямку управління – спробувати керувати студентською командою, яка тут і зараз може показати результати; той, хто пізнає фінансові тонкощі – якомога ефективніше використати бюджет студентського самоврядування та, можливо, залучити додаткові кошти від бізнесу.

Національні та міжнародні студентські об'єднання своєю чергою відкривають перед студентством можливість міжрегіональної (міжнародної) співпраці як-от реалізація студентських обмінів, спільних заходів тощо та обміну досвідом, адже в інших закладах освіти чи країнах студентське самоврядування може мати інші особливості не тільки в організаційній структурі, а й у пріоритетах втілення проєктів. Наприклад, Українська Асоціація Студентів регулярно проводить тренінги для зміцнення студентського самоврядування та ознайомлення здобувачів освіти з українською системою забезпечення якості вищої освіти із залученням відповідних фахівців та організацій, а Європейський союз студентів порушує серед студентської молоді країн Європейського Союзу питання, що турбують Україну.

Той, хто братиме активну участь у студентському самоврядуванні, за період навчання може опанувати більшу кількість компетентностей та/або краще розвинути наявні та отримати перевагу на ринку праці та під час роботи незалежно від опанованої освітньої програми, адже переважна частина навичок сфокусована на міжособистісній взаємодії, розумінні інших людей, побудови й підтримки команди тощо.

На рівні закладу професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти активне студентське самоврядування може вплинути на майбутній вибір абітурієнта, оскільки майбутній студент може дізнатись про різноманітність позанавчальних активностей, які стануть йому доступними після вступу саме до цього закладу.

Висновки

Студентське самоврядування належним чином доповнює здобуття освіти у закладах освіти та сприяє опануванню «м'яких» та «твердих» навичок. Здобувачі освіти, що обрали для себе бути членом (чи керівником) студентського самоврядування, можуть розвинути лідерські якості, компетентності міжособистісної взаємодії, сприяти покращенню якості освіти України та отримати за час навчання перевагу над однолітками завдяки розвитку своїх навичок. Невіддільна частина громадського самоврядування вже зараз є вагомою, адже сприяє формуванню свідомих громадян, може впливати на рішення абітурієнтів про вступ чи відкрити студентам можливості до міжнародної співпраці та знайомств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII : станом на 16 серп. 2024 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text.
2. Українська Асоціація Студентів. URL: https://www.uas.ngo/.
3. European Students Union. URL: https://esu-online.org/.
4. Віллінк Дж., Бебін Л. Абсолютна відповідальність: уроки лідерства від «морських котиків» / пер. з англ. Ганни Литвиненко. – Київ : Книголав, 2022. – 400 с. – (Серія «Полиця нон-фікшн»).
5. Ґоулман Д. Емоційний інтелект; пер. з англ. С.-Л. Гумецької – Харків : Віват, 2023. – 512 с. – (Серія «Саморозвиток», ISBN 978-966-942-827-1).

Заікін Павло Ігорович – студент групи 2КН-24м, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: 01-24-164.stud@vntu.edu.ua

Науковий керівник: ***Гречановська Олена Володимирівна*** – докторка педагогічних наук, професорка кафедри філософії та гуманітарних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця

Zaikin Pavlo I. – Department of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: 01-24-164@vntu.edu.ua

Supervisor: ***Hrechanovska Olena V.*** – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor of the Department of Philosophy and Humanities, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia

УДК: 355.45

Д.Р.Орищук

МІЖНАРОДНИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ШТАБ: СТРУКТУРА, ФУНКЦІЇ ТА РОЛЬ У СИСТЕМІ КОЛЕКТИВНОЇ БЕЗПЕКИ НАТО

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезі розглянуто діяльність Міжнародного військового штабу (МВШ) — ключового елементу військової структури Організації Північноатлантичного договору (НАТО). Досліджено його організаційну побудову, функції та місце у забезпеченні стратегічного планування, координації дій збройних сил союзників, а також аналізуються основні виклики, які постають перед штабом у контексті сучасної безпекової архітектури. Окрему увагу приділено співпраці МВШ з державами-партнерами, включаючи Україну. У роботі використано офіційні документи НАТО, аналітичні доповіді та висновки провідних експертів з питань міжнародної безпеки.

Ключові слова: НАТО, Міжнародний військовий штаб, колективна безпека, стратегічне планування, командна структура, збройні сили, безпекова політика.

Abstract

The thesis examines the activities of the International Military Staff (IMS), a key element of the military structure of the North Atlantic Treaty Organization (NATO). Its organizational structure, functions and place in ensuring strategic planning and coordination of the Allied armed forces are studied, and the main challenges facing the headquarters in the context of the modern security architecture are analyzed. Particular attention is paid to the cooperation of the ISDP with partner states, including Ukraine. The paper uses official NATO documents, analytical reports and conclusions of leading experts on international security.

Keywords: NATO, International Military Staff, collective security, strategic planning, command structure, armed forces, security policy.

Вступ

У сучасному світі, де питання глобальної безпеки дедалі частіше виходять на передній план міжнародного порядку денного, зростає потреба у надійних, ефективних механізмах колективної оборони. Однією з найвпливовіших та найбільш розвинених структур у цій сфері є Організація Північноатлантичного договору (НАТО), яка об'єднує держави з метою забезпечення миру, стабільності та стримування потенційних загроз[2]. У цій архітектурі безпеки особливу роль відіграє **Міжнародний військовий штаб (МВШ)** — ключовий елемент командної структури Альянсу, що забезпечує стратегічне планування, військову координацію та оперативну підтримку рішень, прийнятих політичним керівництвом НАТО.

Результати дослідження

Міжнародний військовий штаб (МВШ) є центральним органом військового планування в НАТО, розташованим у штаб-квартирі Альянсу в Брюсселі. Його основне завдання — надання стратегічних військових рекомендацій та забезпечення координації між військовими структурами Альянсу, політичним керівництвом та країнами-членами[4].

Структура МВШ

МВШ підпорядковується Військовому комітету НАТО — вищому військовому органу Альянсу. Штаб очолюється Генеральним директором, який зазвичай є офіцером високого рангу однієї з країн-членів. Основні підрозділи штабу включають:

- **Оперативний відділ**, який відповідає за поточні операції Альянсу.
- **Відділ стратегічного планування**, який займається довгостроковими військовими концепціями[1].
- **Відділ політики та партнерств**, який координує взаємодію з державами-партнерами та міжнародними організаціями[5].
- **Аналітично-дослідницький центр**, що опрацьовує інформацію щодо загроз і викликів.

Функції та завдання[6]

МВШ здійснює постійне військове оцінювання ситуації у світі, розробляє рекомендації щодо розміщення сил НАТО, планує операції з реагування на кризи, бере участь у створенні спільних військових доктрин. Одним із найважливіших завдань штабу є оперативне забезпечення взаємодії між усіма структурами НАТО, включно з Верховним головнокомандувачем ОЗС НАТО в Європі (SACEUR) та в Трансформативному командуванні (ACT).

Роль МВШ у сучасних умовах

У контексті нових викликів — таких як гібридні загрози, кібератаки, терористичні загрози, агресивна політика росії — МВШ став ключовим інструментом адаптації військової політики НАТО. Він забезпечує швидке прийняття рішень та ефективне реагування на кризи, як, наприклад, під час війни в Україні, де МВШ активно координував військову допомогу та планував навчальні місії для українських ЗС[7].

Взаємодія з партнерами

Особливу увагу МВШ приділяє розвитку партнерських відносин — у тому числі з Україною, Грузією, Швецією, Фінляндією (до вступу до НАТО) та іншими. В рамках Програми «Партнерство заради миру» штаб активно підтримує трансформацію оборонних секторів держав-партнерів, що відповідає стандартам НАТО.

Висновки

Міжнародний військовий штаб НАТО відіграє ключову роль у підтримці ефективності системи колективної безпеки Альянсу. Його гнучка структура, стратегічне бачення та здатність до оперативного реагування роблять МВШ унікальним центром управління складними військовими процесами[1]. У сучасному світі, що характеризується нестабільністю, зростанням конфліктів і транснаціональних загроз, функціонування такого штабу є критично важливим для підтримання миру та стабільності.

Для країн-партнерів, таких як Україна, співпраця з МВШ відкриває широкі можливості для військової інтеграції, реформування Збройних Сил і досягнення оперативної сумісності з Альянсом. У цьому контексті, значення МВШ лише зростатиме в найближчому майбутньому, особливо з урахуванням зміни концепцій війни та необхідності швидкого реагування на новітні загрози[3].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. НАТО. Міжнародний військовий штаб: структура і завдання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.nato.int/cps/en/natolive/topics_69710.htm – Назва з екрана.
2. Капітоненко М. Міжнародна безпека: підручник / М. Капітоненко. – К. : Дипломатична академія України, 2020. – 240 с.
3. Біла Л. Стратегічна концепція НАТО: еволюція та перспективи / Л. Біла // Український журнал міжнародного права. – 2021. – № 2. – С. 32–41.
4. Воронкова Г. Є. Безпекова політика НАТО: організація, функції, виклики / Г. Є. Воронкова. – Львів : Видавництво ЛНУ ім. І. Франка, 2019. – 198 с.
5. NATO Military Committee. Handbook. – NATO HQ Brussels: NATO Standardization Office, 2022. – 140 p.
6. Іщенко А. НАТО і сучасна система міжнародної безпеки / А. Іщенко // Політичний менеджмент. – 2023. – № 1. – С. 22–29.
7. NATO Public Diplomacy Division. NATO 2023 Annual Report. – Brussels: NATO HQ, 2024. – 120 p. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/2024/pdf/20240320_annual-report-2023.pdf

Орищук Дмитро *– студент групи ЕЛ-23б, факультету інформаційних електронних систем, Вінницький національний університет, Вінниця, e-mail: orisukzimitrok@gmail.com*

Науковий керівник: ***Корнієнко Валерій Олександрович*** *– доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: valkorney1958@gmail.com*

Dmytro Oryshchuk *- student of group EL-23b, faculty of information electronic systems, Vinnitsa National University, Vinnitsa, e-mail: orisukzimitrok@gmail.com*

Supervisor: ***Kornienko Valerii*** *– Dr. of Political Sciences, Professor, Head of the Department of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: valkorney1958@gmail.com*

УДК 327

В.Р. Дубенський

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК РУШІЙНА СИЛА ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У дослідженні розглядаються можливості впровадження штучного інтелекту в системи електронного навчання. Проаналізовано переваги персоналізованого навчання, зворотного зв'язку в реальному часі та автоматизованого оцінювання. Зазначено основні виклики, пов'язані з етичністю та безпекою даних. Наголошується на важливості нормативного регулювання та зваженого підходу до впровадження ШІ в освіті.

Ключові слова: штучний інтелект, електронне навчання, персоналізація, автоматизація.

Abstract

The study examines the possibilities of implementing artificial intelligence in e-learning systems. The advantages of personalized learning, real-time feedback, and automated assessment are analyzed. The main challenges related to ethics and data security are indicated. The importance of regulatory regulation and a balanced approach to the implementation of AI in education is emphasized.

Keywords: artificial intelligence, e-learning, personalization, automation.

Вступ

У сучасному світі цифрової трансформації освіта активно змінюється під впливом новітніх технологій. Одним із найперспективніших напрямів є впровадження штучного інтелекту в електронне навчання.

Результати дослідження

У сучасних умовах цифрової трансформації суспільства все більшу актуальність набуває використання новітніх технологій у сфері освіти. Одним із найперспективніших напрямів є впровадження штучного інтелекту (ШІ) в системи електронного навчання [1]. Ці технології дозволяють не лише модернізувати освітній процес, але й значно підвищити його ефективність, доступність та індивідуалізацію.

Однією з ключових переваг ШІ в освіті є здатність аналізувати великі обсяги даних про поведінку користувачів у системі навчання, визначати сильні та слабкі сторони кожного студента і на основі цього формувати персоналізовані траєкторії навчання[2]. Це дозволяє студентам працювати у власному темпі та зосереджуватись на тих темах, які потребують більшої уваги.

Крім того, системи з використанням ШІ здатні надавати зворотний зв'язок у реальному часі, що сприяє більш швидкому засвоєнню знань. Наприклад, чат-боти можуть відповідати на запитання студентів у будь-який час доби, пояснюючи складні поняття та направляючи до відповідних навчальних матеріалів.

Також важливою перевагою є можливість автоматизованого оцінювання знань, що значно зменшує навантаження на викладачів і забезпечує об'єктивність оцінювання[3]. Приклади таких технологій вже впроваджуються у багатьох провідних університетах світу.

Однак, незважаючи на переваги, існують і певні виклики. Зокрема, це питання етичності, захисту персональних даних, а також необхідність забезпечення високої якості навчального контенту, що використовується системами ШІ. Тому впровадження таких технологій повинно супроводжуватись належним нормативним регулюванням та етичними стандартами.

Висновки

Інтеграція штучного інтелекту в системи електронного навчання відкриває нові горизонти для розвитку освіти, дозволяючи зробити її більш адаптивною, ефективною та орієнтованою на потреби конкретного студента. Водночас успішне впровадження таких технологій вимагає комплексного підходу, який передбачає технічну, етичну та нормативну підготовку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Luckin R., Holmes W., Griffiths M., Forcier L.B. Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning. – *OECD Publishing*, 2016.URL: https://www.oecd.org/education/ceri/AI-in-Education.pdf

2. Baker R.S. The state of educational data mining in 2009: A review and future visions // *Journal of Educational Data Mining*. – 2009. – Vol. 1(1). – P. 3–17. URL: https://learnlab.org/uploads/mypslc/publications/jedmvol1issue1_bakeryacef.pdf

3. Холявко В. І., Сорока Л. П. Застосування інтелектуальних систем у навчальному процесі. // *Інформаційні технології в освіті*. – 2020. – №38. – С. 75–82. URL: https://jedm.educationaldatamining.org/index.php/JEDM/article/view/8

Дубенський Владислав Русланович – студент кафедри програмного забезпечення Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: vladdubenskiy18@gmail.com

Науковий керівник: ***Корнієнко Валерій Олександрович*** – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри соціально-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: valkorney1958@gmail.com

Dubenskiy Vladislav– Student of the Software Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: vladdubenskiy18@gmail.com

Supervisor: ***Kornienko Valerii*** – Dr. of Political Sciences, Professor, Head of the Department of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: valkorney1958@gmail.com

УДК :336.143:623

А. М. Миронюк
В. О. Корнієнко

ВПЛИВ ВОЄННИХ ВИТРАТ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто особливості трансформації економіки України в умовах повномасштабної війни. Значна частка державного бюджету спрямовується на оборону, що безпосередньо впливає на структуру державних витрат та податкову політику. Водночас воєнні витрати можуть слугувати джерелом стимулювання розвитку окремих секторів економіки, зокрема військово-промислового.

Ключові слова: воєнні витрати, економіка України, державний бюджет, оборонна промисловість, війна.

Abstract

The paper examines the features of Ukraine's economic transformation under the conditions of full-scale war. A significant portion of the state budget is allocated to defense, which directly affects the structure of public expenditures and tax policy. At the same time, military spending can serve as a source of stimulus for the development of certain sectors of the economy, particularly the defense industry.

Keywords: military spending, Ukrainian economy, state budget, defense industry, war.

Вступ

Повномасштабна збройна агресія рф проти України зумовила надзвичайно серйозні виклики для функціонування національної економіки. У центрі фінансової політики держави опинилися витрати на оборону, безпеку, підтримку Збройних Сил України та військову інфраструктуру. Такий зсув пріоритетів значно трансформував економічні процеси, змінюючи підходи до формування бюджету та перерозподілу ресурсів.

Результати дослідження

У 2022 році, через нерегулярність та недостатність надходження міжнародної допомоги, Україна була змушена вдатися до монетарного фінансування — друку грошей (емісія). За словами економіста Максима Самойлюка, Національний банк здійснив емісію 400 млрд грн (приблизно 12,5 млрд доларів США), що стало одним із ключових чинників зростання інфляції до 26,6% за підсумками року. Подібне рішення дозволило профінансувати оборонні потреби в умовах гострого дефіциту коштів, але спричинило значне ослаблення гривні та зниження купівельної спроможності населення [1].

На даний момент, значна частина оборонного бюджету покривається за рахунок зовнішньої допомоги, а рівень інфляції на грудень 2024 року становив до 12,0% у річному вимірі [2].

Зовнішня допомога на 2022 рік Україні становила 31 млрд доларів, на 2023 рік — вже 38 млрд доларів [1], а на 2024 рік – 41,7 млрд доларів [3]. Хоча ці кошти допомагають забезпечити стабільність у короткостроковій перспективі, залежність від зовнішнього фінансування створює потенційні ризики у разі зниження обсягів підтримки або затримок з виплатами. Окрім того, це сприяє зростанню державного боргу, що потребує відповідної політики управління та обслуговування в умовах обмеженого фіскального простору.

У 2025 році буде спрямовано 26,3% ВВП країни на безпеку та оборону. Видатки зростуть до 2,23 трлн грн, що на 47,6 млрд грн більше порівняно з уточненим планом 2024 року. Зокрема, на оплату праці військових передбачено 1,16 трлн грн, що на 10 млрд грн більше, ніж торік. Крім того, збільшуються видатки на озброєння та військову техніку. У 2025 році на це передбачено 739 млрд грн, що на 34,1 млрд грн більше, ніж у попередньому році. Фінансування Мінстратегпрому, який займається модернізацією оборонно-промислового комплексу, зросте до 55,1 млрд грн. Це на 15,3 млрд грн більше, ніж у 2024 році. Зростання відбувається також у фінансуванні закупівлі безпілотників (БПЛА) - у 2025 році буде виділено 46,9 млрд грн, що на 3,6 млрд грн більше, ніж у 2024 році [4]. Для

порівняння до 2022 року частка витрат на оборону становила близько 6% ВВП [5], що свідчить про майже п'ятикратне зростання.

Постійне зростання видатків на безпеку та оборону у структурі державного бюджету, хоча й виправдане в умовах війни, має свої довгострокові економічні наслідки. Значна частина коштів спрямовується на поточне споживання, а не на розвиток економіки, що може обмежувати потенціал відновлення у післявоєнний період. Це також впливає на інвестиційний клімат, оскільки інвестори зважують фіскальні ризики, пов'язані зі зростанням дефіциту бюджету та державного боргу.

Відтак, ключовим викликом для економічної політики України у найближчі роки стане пошук балансу між забезпеченням національної безпеки та збереженням макрофінансової стабільності. Це вимагає підвищення ефективності використання бюджетних коштів, прозорості в оборонних закупівлях, а також активного залучення внутрішніх ресурсів для зменшення залежності від зовнішнього фінансування. Успішне поєднання цих підходів дозволить не лише підтримувати обороноздатність країни, а й створити передумови для сталого економічного розвитку в умовах тривалої війни.

Висновки

Воєнні витрати стали важливим елементом економічної системи України під час війни. Вони забезпечують функціонування держави та її обороноздатність, але одночасно створюють тиск на фінансову стабільність та інфляцію.

У довгостроковій перспективі перед Україною постає завдання: забезпечити збалансовану економічну модель, яка дозволить поєднувати потреби війни та цивільного населення. Після завершення війни ключовим стане питання ефективного перерозподілу ресурсів на відновлення інфраструктури, стимулювання інвестицій та підтримку людського капіталу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Як економіка України працює під час війни. Великий експлейнер про бюджет, податки та курс долара [Електронний ресурс] // The Village Україна. – 2024. – Режим доступу: https://www.village.com.ua/village/business/how/346117-scho-treba-znati-pro-ekonomiku-pid-chas-viyni-velikiy-ekspleyner-pro-podatki-groshi-z-za-kordonu-y-ku, вільний. – Дата звернення: 16.04.2025.
2. Коментар Національного банку щодо рівня інфляції у 2024 році [Електронний ресурс] // Національний банк України. – 2024. – Режим доступу: https://bank.gov.ua/ua/news/all/komentar-natsionalnogo-banku-schodo-rivnya-inflyatsiyi-u-2024-rotsi, вільний. – Дата звернення: 17.04.2025.
3. У 2024 році Мінфін України залучив 41,7 млрд доларів зовнішнього фінансування, із яких 30% у грантовій формі [Електронний ресурс] // Міністерство фінансів України. – 2024. – Режим доступу: https://www.mof.gov.ua/uk/news/the_ministry_of_finance_of_ukraine_attracted_417_billion_in_external_financing_including_30_in_the_form_of_grants-4972, вільний. – Дата звернення: 17.04.2025.
4. Верховна Рада України прийняла держбюджет на 2025 рік: оборону країни буде забезпечено [Електронний ресурс] // Міністерство фінансів України. – 2024. – Режим доступу: https://mof.gov.ua/uk/news/verkhovna_rada_ukraini_priiniala_derzhbiudzhet_na_2025_rik_oboronu_kraini_bude_zabezpechen o-4897, вільний. – Дата звернення: 15.04.2025.
5. Президент підписав закон про Державний бюджет України на 2021 рік [Електронний ресурс] // Офіційне інтернет-представництво Президента України. – 2020. – Режим доступу: https://www.president.gov.ua/news/prezident-pidpisav-zakon-pro-derzhavnij-byudzhet-ukrayini-na-65821, вільний. – Дата звернення: 17.04.2025.

Миронюк Анна Михайлівна – студентка групи 2ІСТ-23б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м.Вінниця, e-mail: anamironuk949@gmail.com

Корнієнко Валерій Олександрович **–** доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: valkorney1958@gmail.com

Myroniuk Anna – a student of group 2IST-23b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: anamironuk949@gmail.com

Kornienko Valerii – Dr. of Political Sciences, Professor, Head of the Department of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: valkorney1958@gmail.com

УДК 618.12

М. А. Томчук
С. Ю. Гаврилюк

ЦИВІЛЬНА ЗАХИСТ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено особливості забезпечення цивільної безпеки в умовах воєнного стану. Проаналізовано основні загрози, пов'язані з воєнними діями, та запропоновано комплекс заходів для захисту населення. Особливу увагу приділено евакуаційним процесам, укриттям та інформуванню громадян.

Ключові слова: цивільна безпека, воєнний стан, евакуація, укриття, надзвичайні ситуації.

Abstract

The article investigates the specifics of ensuring civil safety under martial law conditions. The main threats associated with military actions are analyzed, and a set of measures to protect the population is proposed. Special attention is paid to evacuation processes, shelters, and informing citizens.

Keywords: civil safety, martial law, evacuation, shelters, emergencies.

Вступ

Сучасні реалії України, пов'язані з воєнним станом, значно підвищують актуальність питань цивільного захисту. За даними Державної служби України з надзвичайних ситуацій (ДСНС), у 2024 році кількість надзвичайних ситуацій, спричинених воєнними діями, зросла на 40% порівняно з довоєнним періодом [1]. Цивільна безпека в таких умовах охоплює захист населення від вибухів, обстрілів, хімічних загроз та інших небезпек. Важливість своєчасного реагування, організації укриттів та евакуації не викликає сумнівів. Актуальність цього дослідження зумовлена необхідністю аналізу сучасних викликів та розробки ефективних заходів для їх подолання. Воєнний стан вимагає адаптації традиційних підходів до цивільної оборони, враховуючи специфіку бойових дій, руйнування інфраструктури та масові переміщення населення. У цьому контексті особливе значення має залучення місцевих громад до планування та реалізації заходів безпеки, що сприяє підвищенню їхньої ефективності.

Мета роботи

Метою роботи є аналіз загроз цивільній безпеці в умовах воєнного стану та розробка практичних рекомендацій для підвищення рівня захисту населення. У процесі дослідження розглядаються типи воєнних ризиків, оцінюється їх вплив на громадян та пропонуються шляхи мінімізації наслідків. Окрім цього, робота спрямована на вдосконалення механізмів координації між різними рівнями влади та населенням для забезпечення швидкого реагування на надзвичайні ситуації.

Основний текст

Цивільна безпека в умовах воєнного стану є складною системою, яка потребує координації зусиль держави, місцевих органів влади та самих громадян. Воєнні дії створюють унікальні виклики, такі як руйнування інфраструктури, перебої з постачанням електроенергії та води, а також прямі загрози життю населення. Для ефективного протистояння цим загрозам необхідно застосовувати комплексний підхід, який включає як технічні, так і організаційні заходи.

Організація укриттів

Одним із ключових аспектів є організація укриттів. Згідно з нормативними документами, укриття повинні відповідати вимогам ДБН В.2.2-5:2018 [2]. Наприклад, мінімальна площа укриття на одну людину становить 0,6 м², а товщина захисних конструкцій має забезпечувати стійкість до вибухової хвилі з тиском не менше 50 кПа. Розрахунок міцності конструкції можна виконати за формулою:

$$\sigma = \frac{F}{A}, \qquad (1)$$

де σ – напруження (Па), F – сила тиску вибухової хвилі (Н), А – площа поверхні (м²). Для укриття площею 100 м² та тиску 50 кПа значення F=5000 Н, а σ=50 Па, що вимагає використання бетону марки не нижче М250 [3].

У містах України значна частина укриттів розташована у підвалах житлових будинків, що не завжди відповідає стандартам. Наприклад, за результатами перевірок ДСНС у 2023 році, лише 60% укриттів мали достатню вентиляцію та запаси води [1]. Для підвищення ефективності укриттів необхідно обладнати їх системами фільтрації повітря та автономними джерелами енергії, такими як генератори потужністю від 5 кВт. Крім того, важливо забезпечити доступність укриттів для осіб з обмеженими можливостями, включаючи пандуси та достатню ширину проходів.

Таблиця 1 - Параметри укриттів для цивільної оборони

Тип укриття	Площа на 1 особу, м^2	Товщина стін, м	Місткість, осіб
Підвальне приміщення	0,6	0,3	50-100
Спеціалізоване	0,8	0,5	200-500

Енергетична безпека укриттів

Окрім фізичного захисту, укриття потребують енергетичної автономності. У воєнний час відключення електроенергії може тривати від кількох годин до кількох діб. Для забезпечення базових потреб (освітлення, вентиляція) необхідна потужність генератора розраховується за формулою:

$$P = I * U, \qquad (2)$$

де P – потужність (Вт), I – сила струму (А), U – напруга (В). Для укриття на 100 осіб із вентиляцією 300 м³/год та освітленням (10 ламп по 20 Вт) загальна потреба становить P=1,5кВт для вентиляції + 0,2 кВт для світла = 1,7 кВт. Отже, мінімальна потужність генератора – 2 кВт із запасом [8]. Для підвищення надійності рекомендується використовувати гібридні системи енергопостачання, що поєднують генератори та сонячні панелі, особливо в регіонах із тривалими відключеннями електроенергії.

Евакуація населення

Евакуація населення з небезпечних зон є другим важливим елементом. Ефективність евакуації залежить від часу реагування (t) та пропускної здатності шляхів (Q):

$$N = Q * t, \qquad (3)$$

де N – кількість евакуйованих осіб, Q – кількість осіб, що можуть пройти за одиницю часу (осіб/год), t – час евакуації (год). Для евакуації 5000 осіб за 2 години потрібна пропускна здатність Q=2500осіб/год. У реальних умовах це можливо лише за наявності кількох маршрутів і транспорту, наприклад, автобусів із середньою місткістю 50 осіб [4].

Евакуаційні плани повинні враховувати густоту населення, стан доріг та наявність транспортних засобів. У містах із населенням понад 100 тисяч осіб рекомендовано створювати щонайменше 3 евакуаційні коридори [5]. Наприклад, у Вінниці, де проживає близько 370 тисяч осіб, оптимальна кількість коридорів може бути збільшена до 5, враховуючи можливі затори та пошкодження доріг. Додатково, необхідно розробляти плани евакуації вразливих груп населення, таких як діти, люди похилого віку та особи з інвалідністю. (рис. 1)

Рис. 1 – Схема евакуаційного плану зони бойових дій

Практичний приклад

Під час евакуації з Харкова у 2022 році середній час виведення 10 тисяч осіб становив 4 години при пропускній здатності 2500 осіб/год. Це свідчить про необхідність попереднього планування та координації з військовими підрозділами [5]. У майбутньому доцільно впроваджувати цифрові платформи для моніторингу евакуаційних процесів у реальному часі.

Інформування населення

Інформування населення також відіграє критичну роль. У воєнний час використовуються сирени, мобільні сповіщення та радіо. Затримка в оповіщенні на 5 хвилин може збільшити кількість жертв на 15% [6]. Для оцінки ефективності системи оповіщення застосовується коефіцієнт охоплення (K):

$$K = \frac{N_{\text{опов}}}{N_{\text{заг}}}, \qquad (4)$$

де $N_{\text{опов}}$ – кількість оповіщених осіб, $N_{\text{заг}}$ – загальна кількість населення. Для міста з населенням 200 тисяч осіб і охопленням 180 тисяч K=0,9, що є прийнятним показником. Однак у сільській місцевості цей показник часто падає до 0,6 через відсутність стабільного зв'язку.

Для підвищення ефективності пропонується впровадження резервних каналів, таких як супутниковий зв'язок, та використання гучномовців у віддалених районах.

Захист від хімічних загроз

Окремим напрямом є захист від хімічних загроз, які можуть виникати через руйнування промислових об'єктів. Наприклад, витік аміаку потребує негайної евакуації в радіусі 1 км від джерела. Радіус зони ураження (R) розраховується за формулою:

$$R = \sqrt{\frac{Q_{\text{реч}}}{C*\pi}}, \qquad (5)$$

де $Q_{\text{реч}}$ – маса речовини (кг), C – гранично допустима концентрація (кг/м³). Для 1000 кг аміаку та C=0,0005 кг/м³ радіус становить приблизно 800 м [7].

Таблиця 2 – Характеристика хімічних речовин та зони ураження

Речовина	ГДК, кг/м^3	Маса витоку, кг	Радіус ураження, м	Час евакуації, хв
Аміак	0,0005	1000	798	15
Хлор	0,0001	500	1260	60

Психологічна підготовка населення

Психологічна підготовка є не менш важливою, ніж фізичні заходи безпеки. Тривала напруга, пов'язана з постійними обстрілами та необхідністю залишатися в укриттях, негативно впливає на психоемоційний стан людей. Особливо вразливими є діти, літні люди та особи з хронічними захворюваннями. Відсутність належної підтримки може призводити до розвитку тривожних розладів, депресії та ПТСР.

Згідно з рекомендаціями Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), до заходів психологічної підтримки слід включати надання першої психологічної допомоги, створення гарячих ліній підтримки, організацію мобільних бригад психологів, а також розповсюдження інформаційних матеріалів з порадами щодо подолання стресу.

Практика показує, що навіть прості заходи, як-от роз'яснення алгоритмів дій під час тривоги або надання інформації про безпечні місця, суттєво знижують рівень тривожності серед населення. Також важливо інтегрувати базові навички психологічної самодопомоги до загальної системи навчань цивільного населення. Проведення регулярних тренувань не лише покращує готовність до дій у надзвичайних ситуаціях, а й допомагає відчути контроль над обставинами, що позитивно впливає на психологічний стан.

Воєнний стан впливає не лише на фізичну безпеку, а й на психологічний стан громадян. За даними досліджень, 30% населення в зонах бойових дій відчувають посттравматичний стресовий розлад (ПТСР) [9]. Для зменшення паніки необхідно проводити регулярні тренування з моделюванням НС. Час реакції на тривогу ($T_{\text{реакц}}$) залежить від рівня підготовки:

$$T_{\text{реакц}}=T_{\text{баз}}\text{-k}*N_{\text{трен}} \qquad (6)$$

де $T_{\text{баз}}$ – базовий час реакції (хв), k – коефіцієнт підготовки (хв/тренування), $N_{\text{трен}}$ – кількість тренувань. При $T_{\text{баз}}$=10хв, k=1хв, $N_{\text{трен}}$=5 час скорочується до 5 хвилин.

Порівняльний аналіз досвіду інших країн

Досвід Ізраїлю показує ефективність системи "Залізний купол", яка дає змогу перехоплювати ракети, а також широке впровадження укриттів у кожному житловому будинку. Завдяки цим заходам, за статистикою, рівень смертності серед цивільного населення знизився на понад 80% [10]. Крім того, Ізраїль активно застосовує системи миттєвого оповіщення та цифрову карту укриттів, що доступна кожному громадянину через мобільний додаток.

У Сирії під час конфлікту масова евакуація цивільного населення координувалася через міжнародні організації, зокрема ООН. Однак недостатня інфраструктура, брак транспорту та бюрократичні затримки значно ускладнювали процес евакуації та збільшували кількість жертв серед мирного населення.

Окремо варто звернути увагу на досвід Японії, яка, хоч і не зазнає воєнних дій, має надзвичайно розвинену систему підготовки населення до катастроф, зокрема землетрусів. Японці регулярно проводять загальнонаціональні навчання, в яких бере участь понад 90% населення. Такі практики можуть бути адаптовані в Україні для тренування громадян до дій у випадку артилерійських обстрілів або ракетних ударів.(рис. 2)

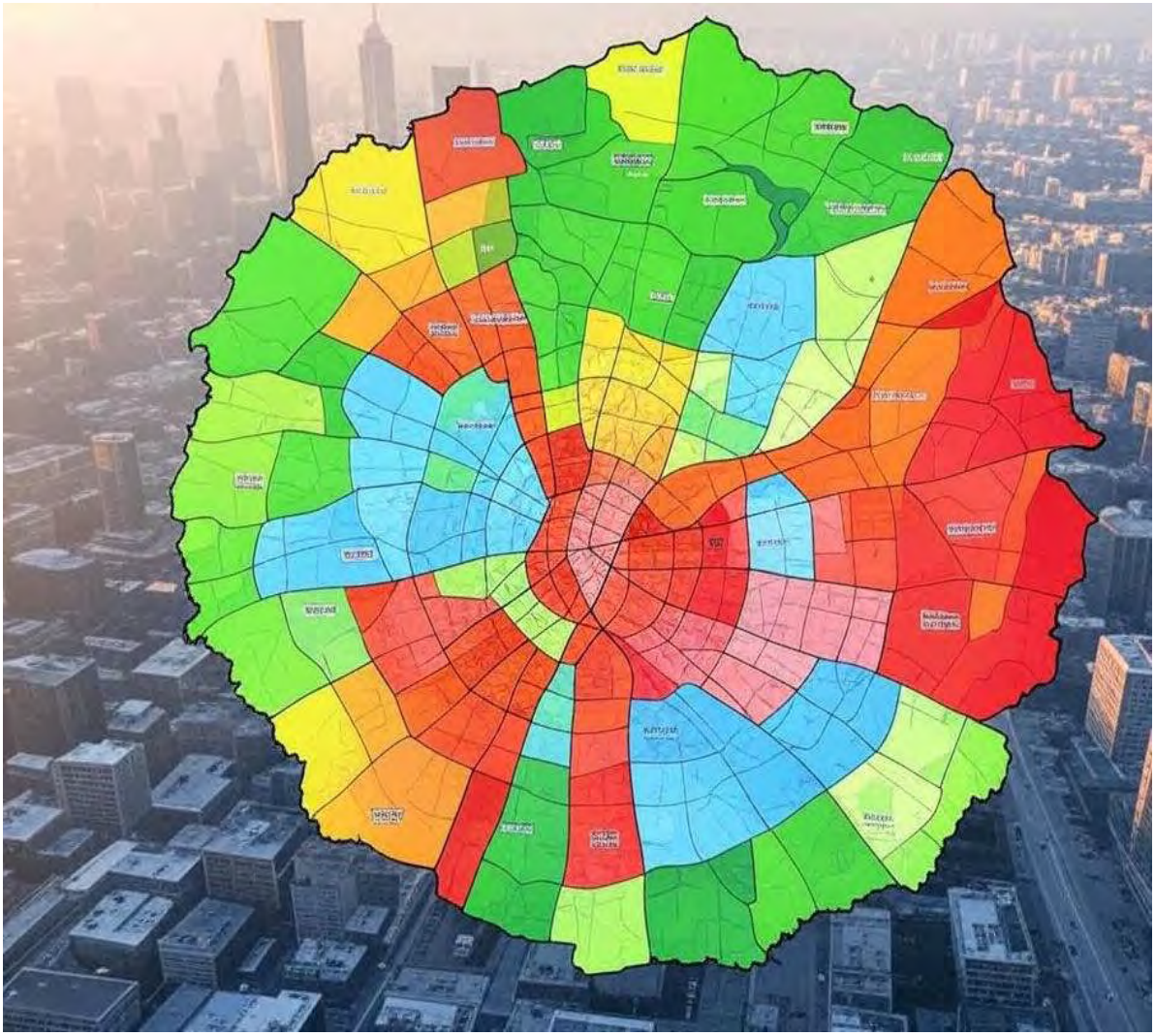

Рис. 2 – Схема зонування міста за рівнем небезпеки

Практичні рекомендації

Для підвищення рівня цивільної безпеки в умовах воєнного стану необхідно:

1. Розробляти та оновлювати евакуаційні плани: щоквартально переглядати маршрути з урахуванням актуальної воєнної ситуації.
2. Забезпечувати укриття ресурсами: встановлювати вентиляційні системи з продуктивністю від 300 м³/год та запаси води (3 л/особу на добу).
3. Проводити тренування: щомісячно організовувати навчання населення з алгоритмів дій під час обстрілів та хімічних атак.
4. Впроваджувати системи оповіщення: використовувати резервні канали зв'язку (супутники, гучномовці) для охоплення віддалених районів.
5. Контролювати промислові об'єкти**:** регулярно перевіряти стан хімічних резервуарів та розробляти плани локалізації аварій.

Висновок

Дослідження показало, що цивільна безпека в умовах воєнного стану залежить від комплексного підходу до організації укриттів, евакуації, інформування та захисту від хімічних загроз. Аналіз виявив, що найбільший ризик становлять обстріли та хімічні аварії, для протидії яким потрібні чіткі плани дій. Запропоновані заходи, зокрема вдосконалення евакуаційних маршрутів, підвищення ефективності

оповіщення, модернізація укриттів та психологічна підготовка, здатні знизити рівень небезпеки для населення.

З наукової точки зору, забезпечення цивільної безпеки вимагає інтеграції міждисциплінарних підходів, що поєднують інженерні, соціальні та психологічні аспекти. Теоретичне осмислення сучасних викликів вказує на необхідність розробки адаптивних моделей управління кризовими ситуаціями, які враховують динамічність воєнного середовища. Зокрема, використання системного аналізу дозволяє оптимізувати розподіл ресурсів між укриттями, евакуаційними коридорами та системами оповіщення, що підтверджується досвідом Ізраїлю та інших країн. Крім того, науковий підхід до оцінки ризиків, заснований на математичному моделюванні (наприклад, формули (1)-(5)), забезпечує точніше прогнозування зон ураження та часу реагування. Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою інтелектуальних систем моніторингу НС, які використовують штучний інтелект для прогнозування загроз і координації дій у реальному часі, а також із вивченням довгострокових соціально-економічних наслідків воєнних дій для цивільного населення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кодекс цивільного захисту України. – Київ: Верховна Рада України, 2012. – 120 с.
2. ДБН В.2.2-5:2018. Захисні споруди цивільної оборони. – Київ: Мінрегіон України, 2018. – 45 с.
3. ДСТУ 8828:2019. Надзвичайні ситуації. Класифікація. – Київ: Держспоживстандарт України, 2019. – 32 с.
4. НПАОП 0.00-1.81-18. Правила охорони праці під час експлуатації об'єктів у воєнний час. – Київ, 2018. – 60 с.
5. Постанова КМУ № 92 від 24.02.2022. Про організацію евакуації населення в умовах воєнного стану. – Київ, 2022. – 15 с.
6. Основи цивільного захисту: підручник / За ред. О. М. Білоуса. – Київ: Видавництво НТУУ "КПІ", 2020. – 250 с.
7. Коваленко І. П. Хімічна безпека в умовах надзвичайних ситуацій. – Харків: ХНУ, 2019. – 180 с.
8. Іванов В. С. Енергозабезпечення об'єктів цивільної оборони. – Київ: Техніка, 2021. – 200 с.
9. Карамушка Л. М. Психологія надзвичайних ситуацій. – Київ: НаУКМА, 2018. – 150 с.
10. Cohen J. Civil Defense in Modern Conflicts. – Tel Aviv: TAU Press, 2020. – 300 p.
11. Томчук М. А. Організація цивільної оборони в умовах воєнного стану. Безпека життєдіяльності та основи охорони праці: зб.наук.пр. – Вінниця: ВНТУ, 2023. – с.15-22
12. Томчук М. А. Моделювання зон ураження хімічних аварій у воєнний час. Безпека життєдіяльності та основи охорони праці: зб.наук.прю – Вінниця: ВНТУ, 2024 – с.28-35
13. Томчук М. А. Психологічна підготовка населення до надзвичайних ситуацій воєнного часу. Безпека життєдіяльності та основи охорони праці: зб.наук.пр. – Вінниця: ВНТУ, 2024 – с.60-68
14. Колесник А.В., Томчук М.А., Малініч П.П. Особливості влаштування захисних споруд в умовах військового часу. «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2024)». – Вінниця, – Електрон. текст. дані. – 2024. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/mn/mn2024/paper/viewFile/21538/18041
15. Томчук М.А., Хрустовський А.А. Роль людського фактору в забезпеченні безпеки на виробництві. //Матеріали НТК Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи ВНТУ, –2024. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://press.vntu.edu.ua/index.php/vntu/catalog/view/836/1459/2733-1

Томчук Микола Антонович *– канд. техн. наук, доцент кафедри "Безпека життєдіяльності та педагогіка безпеки", Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua*

Гаврилюк Сергій Юрійович *– студент групи 1АКІТ-22б, факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: gavrilyuksergij437@gmail.com*

Tomchuk Mykola A*. – Cand. Sc., Associate Professor of the Department "Life Safety and Safety Pedagogy", Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: tomchuk@vntu.edu.ua*

Gavrilyuk Sergij Y*. – student of group 1AKIT-22b, Faculty of Intelligent Information Technologies and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:* gavrilyuksergij437@gmail.com

УДК 327.5

М.М. Кацага
В.О. Корнієнко

ПРИНЦИП КОЛЕКТИВНОСТІ У ФУНКЦІОНУВАННІ НАТО

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У тезі досліджується принцип колективності у функціонуванні НАТО, його правові основи та механізми реалізації. Аналізується роль статті 5 Вашингтонського договору, спільного ухвалення рішень, військових операцій та фінансування оборонних ініціатив. Розглянуто виклики, що постають перед Альянсом у сучасному світі.

Ключові слова: НАТО, колективна безпека, стаття 5, міжнародна стабільність, стратегічне партнерство.

Abstract

The article explores the principle of collectivity in the functioning of NATO, its legal foundations and mechanisms of implementation. The role of Article 5 of the Washington Treaty, joint decision-making, military operations and financing of defense initiatives is analyzed. The challenges facing the Alliance in the modern world are considered.

Keywords: NATO, collective security, Article 5, international stability, strategic partnership.

Вступ

Організація Північноатлантичного договору (НАТО) є військово-політичним союзом, що діє на основі принципу колективної безпеки. Згідно зі статтею 5 Вашингтонського договору, напад на одну країну-члена НАТО розглядається як напад на всіх, що гарантує ефективний механізм стримування потенційних загроз та швидке реагування на військові конфлікти [1].

Від моменту створення НАТО у 1949 році цей принцип став наріжним каменем функціонування Альянсу, що дозволило державам-членам координувати зусилля для захисту спільних інтересів. Водночас, сучасні виклики, такі як кібератаки, гібридні війни та міжнародний тероризм, змушують НАТО адаптувати свої стратегії та механізми реалізації принципу колективної безпеки [2].

Метою дослідження є аналіз принципу колективності у функціонуванні НАТО, механізмів його реалізації, впливу на міжнародну безпеку та викликів, які постають перед Альянсом у XXI столітті.

Результати дослідження

Аналіз принципу колективності у функціонуванні НАТО дозволив визначити його ключові аспекти, механізми реалізації та вплив на міжнародну безпеку. Принцип колективної безпеки НАТО залишається одним із найефективніших механізмів захисту держав-членів, однак у сучасних умовах він зазнає певних змін і потребує адаптації до нових викликів.

Можна виділити ключові аспекти колективності у функціонуванні НАТО.

1. Правові основи принципу колективності:

Принцип колективності НАТО закріплений у Вашингтонському договорі 1949 року. Його ключовим елементом є стаття 5, яка проголошує, що збройний напад на одного з членів НАТО є нападом на всіх, і держави Альянсу зобов'язані надати допомогу постраждалій країні [3].

Важливість цього положення підтвердилася після терактів 11 вересня 2001 року, коли НАТО вперше в історії застосувало статтю 5, оголосивши про колективну відповідь на терористичну загрозу. Це призвело до початку операції в Афганістані та участі Альянсу у глобальній боротьбі з тероризмом [1].

Окрім статті 5, принцип колективності закріплений і в інших документах НАТО, зокрема в Стратегічних концепціях Альянсу, які переглядаються відповідно до змін у міжнародній безпеці.

2. Механізми реалізації принципу колективності:

2.1. Спільне ухвалення рішень.

Принцип колективності реалізується через консенсусне ухвалення рішень, що означає, що

жодне рішення не може бути прийняте без згоди всіх держав-членів. Це забезпечує рівноправну участь усіх членів у процесі формування політики НАТО, але водночас може уповільнювати реакцію на кризи через тривалі переговори та необхідність узгодження позицій різних країн [4].

2.2. Військові операції та місії НАТО.

Реалізація принципу колективної безпеки відбувається через проведення спільних військових операцій та миротворчих місій. Серед основних прикладів:

- Місія KFOR у Косові (1999 – дотепер) – спрямована на забезпечення стабільності та безпеки в регіоні після збройного конфлікту.
- Операція ISAF в Афганістані (2001–2021) – багатонаціональна операція, спрямована на боротьбу з тероризмом та підтримку уряду Афганістану.
- Операція в Лівії (2011) – військове втручання НАТО на основі резолюції ООН з метою захисту цивільного населення.

2.3. Фінансування оборонних ініціатив.

Забезпечення колективної безпеки вимагає відповідного фінансування. Усі країни НАТО зобов'язані виділяти щонайменше 2% ВВП на оборону, що дозволяє підтримувати боєздатність Альянсу [5].

Фінансування НАТО здійснюється через три основні фонди:

- Цивільний бюджет – використовується для фінансування адміністративної діяльності та функціонування штаб-квартири НАТО.
- Військовий бюджет – покриває витрати на військові операції, навчання та спільні оборонні проєкти.
- Програма інвестицій у безпеку – спрямована на модернізацію військової інфраструктури.

3. Вплив принципу колективності на міжнародну безпеку:

Застосування принципу колективної безпеки має значний вплив на міжнародну систему безпеки. Основні ефекти його реалізації:

- Стримування агресії. Присутність НАТО як потужного військового блоку змушує потенційних агресорів утримуватися від нападів на країни-члени Альянсу.
- Посилення євроатлантичної стабільності. НАТО відіграє ключову роль у забезпеченні миру в Європі, особливо після закінчення Холодної війни та у контексті нових викликів, таких як гібридні війни та загрози з боку недержавних акторів.
- Співпраця з партнерами. НАТО активно співпрацює з не-членами Альянсу, такими як Україна, Грузія та Швеція, у рамках програм партнерства.

4. Виклики та перспективи розвитку:

Незважаючи на ефективність принципу колективної безпеки, його реалізація у XXI столітті стикається з низкою викликів:

- Розбіжності між країнами-членами. Політичні, економічні та стратегічні інтереси країн НАТО не завжди збігаються, що може ускладнювати ухвалення рішень.
- Зростання кіберзагроз. НАТО розширює свою діяльність у сфері кібербезпеки, створюючи нові стратегії для захисту критичної інфраструктури від хакерських атак [6].
- Гібридні війни. Використання інформаційних атак, економічного тиску та непрямих методів впливу потребує нових підходів до оборони та безпеки.
- Розширення НАТО. Прийняття нових членів, таких як Фінляндія та потенційно Швеція, вимагає перегляду військових стратегій та адаптації механізмів колективної оборони [7].

Таким чином, принцип колективності залишається фундаментальною складовою функціонування НАТО, однак його реалізація потребує постійної адаптації до змін у глобальному середовищі безпеки.

Висновки

У даній роботі проаналізовано принцип колективності у функціонуванні НАТО, його правові основи та механізми реалізації. Встановлено, що цей принцип, закріплений у Вашингтонському дого-

ворі, є ключовим для забезпечення безпеки держав-членів і реалізується через спільне ухвалення рішень, військові операції та фінансування оборонних ініціатив.

Дослідження показало, що НАТО ефективно застосовує принцип колективної безпеки у кризових ситуаціях, як-от під час операцій у Косові, Афганістані та Лівії. Водночас сучасні виклики, зокрема кіберзагрози, гібридні війни та політичні розбіжності, вимагають адаптації стратегій Альянсу.

Таким чином, принцип колективності залишається основою функціонування НАТО, забезпечуючи стабільність та обороноздатність Альянсу. Подальший розвиток цього механізму потребує зміцнення співпраці між державами-членами та удосконалення підходів до реагування на нові загрози.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. North Atlantic Treaty. NATO Official Website. URL: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/official_texts_17120.htm.
2. How NATO learns and adapts to modern warfare. URL: https://www.atlanticcouncil.org/content-series/ac-turkey-defense-journal/how-nato-learns-and-adapts-to-modern-warfare
3. NATO's Collective Defence – Article 5. NATO Official Website. URL: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/topics_110496.htm
4. NATO Operations and Missions. NATO Official Website. URL: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/topics_52060.htm
5. NATO Funding and Budgets. NATO Official Website. URL: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/topics_67655.htm
6. NATO and Cyber Defence. NATO Official Website. URL: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_78170.htm
7. NATO Enlargement. NATO Official Website. URL: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/topics_49212.htm

Кацага Марія Михайлівна — студентка групи БМ-23б, факультет будівництва та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: mashakacaga2005@gmail.com

Корнієнко Валерій Олександрович– доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: kornienko@vntu.edu.ua

Kacaga Mariia Mykhailyvna - student of the BM-23b group, Faculty of Construction and Environmental Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: : mashakacaga2005@gmail.com

Kornienko Valerii. — Dr. of Political Sciences, Professor, Head of the Department of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: valkorney1958@gmail.com

УДК 614.8

Шклярук М. Б.

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ПІД ЧАС НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У сучасному світі, де кількість надзвичайних ситуацій постійно зростає, надзвичайно важливою є роль інформаційних технологій у забезпеченні безпеки життєдіяльності населення. У тезах розглядаються основні напрями використання ІТ-рішень під час надзвичайних ситуацій природного, техногенного та соціального характеру.

Ключові слова: інформаційні технології, безпека життєдіяльності, надзвичайні ситуації, моніторинг, кібербезпека, штучний інтелект, геоінформаційні системи.

Abstract

In the modern world, where the number of emergencies is constantly growing, the role of information technologies in ensuring the safety of the population is extremely important. The theses consider the main directions of using IT solutions during emergencies of a natural, man-made and social nature.

Keywords: information technologies, life safety, emergencies, monitoring, cybersecurity, artificial intelligence, geographic information systems.

Вступ

У XXI столітті інформаційні технології стали невід'ємною частиною повсякденного життя людини. Вони не лише спрощують комунікацію, керування процесами й збереження даних, але й відіграють ключову роль у таких критичних галузях, як оборона, медицина, енергетика та безпека життєдіяльності. Особливо яскраво значення ІТ виявляється під час надзвичайних ситуацій — як природного, так і техногенного чи соціального походження. Своєчасна обробка даних, миттєва передача інформації, прогнозування небезпеки, організація евакуації, управління ресурсами — усе це можливе лише за умови ефективного використання сучасних цифрових інструментів.

Системи раннього оповіщення

У сучасному світі, де технології відіграють провідну роль у забезпеченні безпеки, системи раннього оповіщення стали критично важливим елементом інфраструктури життєдіяльності. Їхня головна мета — завчасно інформувати населення про наближення небезпеки: природного, техногенного або соціального характеру. Час, виграний завдяки такому повідомленню, може врятувати тисячі життів. Раніше такі системи асоціювались лише з сиренами чи радіо, однак сьогодні це цілісні комплекси, що використовують мережі сенсорів, супутниковий моніторинг, інтернет речей (IoT) та мобільні додатки.

Прикладом ефективної цифровізації систем раннього сповіщення в Україні є мобільний застосунок "Повітряна тривога", який став частиною повсякденного життя мільйонів українців у період активних бойових дій. Завдяки інтеграції з державними системами, додаток дозволяє миттєво сповіщати користувачів про небезпеку з урахуванням їхнього місцеперебування. Такі рішення — це вже не просто попередження, а стратегічна система захисту населення, що базується на точності, швидкості та автоматизації. У перспективі розвиток таких систем передбачає застосування штучного інтелекту, який буде не лише передавати, а й передбачати загрози ще до їхнього виникнення.

Геоінформаційні системи (GIS)

Геоінформаційні системи (GIS) стали невід’ємною частиною управління надзвичайними ситуаціями у світі [1]. Вони дозволяють об'єднувати та аналізувати просторові дані для прийняття рішень у реальному часі. У надзвичайних ситуаціях GIS допомагає створювати карти зон ризику, планувати евакуаційні маршрути, визначати критичні точки та координувати дії служб порятунку.

Саме точність і візуалізація — головні переваги таких систем, що дозволяють не лише бачити ситуацію в просторі, а й моделювати її розвиток.

У період повномасштабної війни в Україні, геоінформаційні системи використовувались для відстеження напрямків обстрілів, створення карт гуманітарної допомоги та координації логістики. Наприклад, інтерактивні карти укриттів, які стали доступними у багатьох містах, дозволяють мешканцям швидко знайти найближче безпечне місце. GIS активно застосовуються також в екологічному моніторингу: українська платформа "Ecomap" дозволяє візуалізувати забруднення і виявляти потенційні екологічні загрози. У надзвичайних ситуаціях час — вирішальний фактор, і саме GIS надає можливість швидко отримати критично важливу просторову інформацію для порятунку життя.

Мобільні додатки та платформи зв'язку

Мобільні додатки стали справжнім інструментом виживання у сучасному небезпечному світі. В умовах надзвичайних ситуацій мобільні платформи дозволяють не лише отримувати інформацію, а й повідомляти про своє місцезнаходження, подавати сигнали SOS, надавати дані про руйнування або потерпілих. Комунікація — один із ключових факторів у кризових умовах, і мобільні технології перетворюють кожен смартфон на персональний центр безпеки [2].

В Україні яскравим прикладом є додаток "єТривога", який інтегрований із застосунком "Дія", а також Telegram-боти, створені для оперативного повідомлення про обстріли, зниклих людей або необхідну допомогу. Крім того, застосунок TacticMedAid навчає цивільне населення наданню домедичної допомоги під час воєнних дій, що теж є елементом забезпечення безпеки. Платформи зв'язку також стають опорою для волонтерів, лікарів, працівників служб порятунку, бо дозволяють оперативно координувати дії в межах навіть найвіддаленіших регіонів. У майбутньому очікується ще глибша інтеграція таких додатків із державними системами та використання біометрії для персоніфікованого захисту.

Використання штучного інтелекту

Упродовж останнього десятиліття штучний інтелект (ШІ) вийшов за межі лабораторних досліджень і почав активно впроваджуватись у повсякденне життя [3]. Його застосування охоплює найрізноманітніші сфери — від медицини до фінансів, від транспорту до освіти. Однак особливо цінною є здатність ШІ бути корисним у критичних умовах, зокрема — під час надзвичайних ситуацій. Саме у стресових, швидкоплинних і непередбачуваних умовах ШІ виявляє свою головну силу — здатність швидко обробляти великі обсяги інформації, виявляти закономірності та прогнозувати розвиток подій у режимі реального часу.

Надзвичайні ситуації за своєю природою вимагають негайної реакції. В умовах обмеженого часу і постійно змінної ситуації, навіть найдосвідченішим фахівцям важко швидко приймати зважені рішення. Тут і вступає в гру штучний інтелект, який дозволяє автоматизувати аналіз загроз, оцінювати ймовірні сценарії розвитку подій, прогнозувати масштаби наслідків і навіть пропонувати найефективніші варіанти реагування [3]. Для прикладу, алгоритми машинного навчання можуть обробляти дані з супутників, дронів, метеостанцій, камер відеоспостереження, соціальних мереж та інших джерел, щоб оцінити ризики повеней, землетрусів, пожеж або радіаційного забруднення.

У світовій практиці застосування ШІ в безпекових цілях уже давно є нормою. Наприклад, у США ШІ використовується для передбачення поширення лісових пожеж, а в Індії — для виявлення заторів на дорогах під час масової евакуації. У Японії з допомогою ШІ моделюють сценарії землетрусів та оптимізують маршрути екстрених служб. Такі системи працюють на основі великих даних (Big Data), що зберігаються в хмарних сховищах та обробляються у режимі 24/7. ШІ також використовується для ідентифікації небезпечної поведінки людей у натовпі — наприклад, під час евакуації з будівель або підземних станцій — що дозволяє рятувальникам краще координувати свої дії.

Україна, попри складні обставини, також починає впроваджувати елементи ШІ у свої системи безпеки. Зокрема, технології комп'ютерного зору використовуються для автоматичного розпізнавання облич та автомобілів на блокпостах, контролю за дотриманням комендантської години, а також для аналізу відео з дронів з метою фіксації руйнувань або пошуку людей. В умовах війни такі інструменти мають вирішальне значення, оскільки дозволяють частково зменшити навантаження на людські ресурси, підвищити точність рішень і мінімізувати людський фактор. Команда українських IT-

волонтерів також працює над проєктами аналізу супутникових знімків та передбачення напрямків атак з використанням нейронних мереж.

ШІ активно впроваджується й у медичну сферу під час НС: він дозволяє проводити сортування потерпілих, прогнозувати розвиток ускладнень, визначати пріоритети в наданні допомоги, а також координувати доставку медичних засобів у найкритичніші точки. У поєднанні з дронами та роботизованими платформами ШІ забезпечує швидке реагування там, де присутність людини небезпечна або неможлива.

Окремо варто згадати роль штучного інтелекту у створенні віртуальних симуляцій — цифрових копій об'єктів, міст чи регіонів (так званих "цифрових двійників"). Ці моделі дозволяють тестувати сценарії поведінки систем у разі різних надзвичайних ситуацій: вибухів, атак, природних катастроф. Таким чином, ШІ стає не лише інструментом реагування, а й ефективним засобом підготовки до криз.

Проте впровадження ШІ у сферу безпеки супроводжується і низкою викликів. Це — потреба у захисті конфіденційних даних, запобігання хибним спрацьовуванням, обмеження пов'язані з недостатньою якістю вхідних даних або відсутністю стандартизації в інфраструктурі. Саме тому роль ІТ-фахівців полягає не лише у створенні алгоритмів, а й у забезпеченні їхньої надійності, прозорості та етичності.

Отже, використання штучного інтелекту в надзвичайних ситуаціях — це вже не футуристична ідея, а реальна потреба часу. ШІ стає ключовим гравцем у збереженні людського життя, зменшенні наслідків катастроф та побудові безпечного середовища. Для фахівців у сфері інформаційних технологій це відкриває нові можливості — не лише у професійному розвитку, а й у безпосередньому впливі на захист суспільства. У сучасному світі майбутнє безпеки все більше залежить не від кількості людей у штабах, а від точності алгоритмів, які вони створюють і якими керують.

Кібербезпека під час надзвичайних ситуацій

Під час надзвичайних ситуацій особливо вразливою стає цифрова інфраструктура: енергетичні системи, системи зв'язку, банківські сервіси, водопостачання, транспортні вузли. Кібератака у критичний момент може призвести до колапсу не меншого масштабу, ніж фізичний удар. Саме тому кібербезпека — це не лише про захист даних, а про реальний захист життя та функціонування суспільства [4].

В умовах воєнного стану в Україні питання кіберзахисту стало особливо актуальним. Держава активно співпрацює з ІТ-компаніями, волонтерами та хактивістами, щоб забезпечити стійкість до атак з боку противника. Національний центр кібербезпеки під егідою Держспецзв'язку координує роботу по відбиттю атак на об'єкти критичної інфраструктури, включаючи електростанції, лікарні, урядові сервери. Українські компанії, такі як Hacken, активно залучені до побудови систем проактивного захисту.

Під час НС важливо забезпечити не лише технічну стійкість, а й інформаційну гігієну. Фейкові повідомлення, паніка, дезінформація — це частина кіберзагроз, що можуть дестабілізувати суспільство. Саме тому цифрова грамотність, багатофакторна аутентифікація, захист паролів, регулярне оновлення систем — усе це сьогодні є основами особистої безпеки, нарівні з аптечкою чи засобами зв'язку. У майбутньому саме баланс між відкритістю систем і їхнім захистом стане основним викликом для фахівців з безпеки життєдіяльності.

Висновки

Проаналізовані напрямки застосування інформаційних технологій — системи раннього оповіщення, геоінформаційні платформи, мобільні додатки, штучний інтелект і кібербезпека — доводять, що ІТ-інфраструктура вже давно перестала бути допоміжним інструментом у системах безпеки. Натомість вона стала їхнім ядром. Цифрові рішення дозволяють не лише швидко реагувати на загрози, але й попереджати їх, координувати рятувальні операції, зберігати дані, навчати населення і забезпечувати стабільність у критичних умовах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Грищенко Л. А. Геоінформаційні системи в безпеці життєдіяльності. Львів: Видавництво ЛНУ, 2021. 240 с.
2. Коваленко О. П. Інформаційні технології в управлінні кризовими ситуаціями. Київ: Техніка, 2023. 320 с.
3. Іванов С. О. Штучний інтелект у прогнозуванні катастроф. Київ: BHV, 2024. 360 с.
4. Сидоренко В. М. Кібербезпека в умовах надзвичайних ситуацій. Харків: Фабрика знань, 2022. 280 с.

Шклярук Марія Богданівна — студентка групи 2ПІ-22б, Факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: mariia.shkliiaruk@gmail.com

Shkliaruk Mariia — student of group 2PI-22b, Faculty of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, Ukraine, e-mail: mariia.shkliiaruk@gmail.com

УДК 811.11.112

М. М. Мошноріз

О. О. Топольський

ЕВФЕМІЗМИ В ІТ–СФЕРІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У цій роботі розглянуто евфемізми у сфері інформаційних технологій (ІТ). Проаналізовано причини використання пом'якшувальних та маскувальних висловів у професійному середовищі, зокрема для налагодження комунікації, збереження корпоративного іміджу, спрощення технічної мови, а також приховування проблем. Особливу увагу приділено прикладам англомовних та українізованих ІТ-евфемізмів, які вживають розробники.

Ключові слова: евфемізм, ІТ-сфера, комп'ютерний лексикон.

Abstract

This paper examines euphemisms in the field of information technology (IT). The analysis of the reasons for the use of euphemisms and masking expressions in a professional environment, in particular to establish communication, preserve the corporate image, simplify technical language, and hide problems. Particular attention is paid to examples of English-language and Ukrainianized IT euphemisms used by both developers and managers.

Keywords: euphemism, IT sphere, computer lexis.

Вступ

Евфемізми (від грец. euphēmismós — добре говорю) визначаються як емоційно нейтральні слова або вирази, що вживаються замість синонімічних, які можуть здаватися мовцеві непристойними, грубими або нетактовними [1, 421]. З огляду на розвиток суспільства, евфемізми активно інтегруються в різні сфери повсякденного життя, зокрема й інформаційні технології (ІТ). У цій галузі вони є ефективним інструментом для пом'якшення повідомлень та уникнення комунікативного дискомфорту. Функціонуючи як своєрідне словесне кодування, евфемізми замінюють прямі, потенційно негативні або технічно складні терміни на більш естетичні та описові вирази. Таке вживання є відповіддю на існуючі соціальні та професійні табу, що формують особливості комунікативної поведінки в ІТ-культурі[2].

Метою цієї роботи є аналіз та класифікація вживання евфемізмів у сфері інформаційних технологій.

Актуальність дослідження та теоретичні засади

Дослідження евфемізмів в ІТ-сфері актуальне, зважаючи на щораз більше зацікавлення українців цією галуззю. Розуміння евфемізмів сприяє кращій орієнтації у професійній термінології, налагодженню ефективної комунікації в команді та глибшому усвідомленню особливостей корпоративної культури ІТ-компаній.

У вітчизняному мовознавстві евфемізми були предметом досліджень Л. Булаховського, В. Великорода, І. Гальперін, А. Григораша, О. Реформатського, Л. Ставицької, О. Селіванової та інших науковців. Особливої уваги заслуговує стаття О. Чирвоного, в якій досліджено евфемізацію в англомовному комп'ютерному лексиконі як потужний механізм семантичної деривації [4].

У межах цього дослідження здійснено спробу класифікувати евфемізми в ІТ-сфері відповідно до мети їх вживання [3].

Нижче наведено приклади евфемізмів, що використовують для уникнення образливих або неприємних формулювань: технічний борг (Technical Debt) замість велика кількість помилок / проблем у коді або неякісно виконана робота; оптимізація ресурсів замість урізання бюджету або звільнення співробітників; підвищення ефективності замість потрібно працювати швидше/краще (як докір); виявлення невідповідностей замість баги або помилки (особливо в контексті тестування, щоб уникнути звинувачення розробника); заплановане оновлення / перезавантаження замість система вимкнеться / буде недоступна; проблеми сумісності замість наші системи не функціонують належним чином.

Евфемізми в ІТ для приховування правди. Ось декілька прикладів:

замість «система впала / не працює» або «ми маємо серйозний збій» вживаємо «спостерігаються тимчасові труднощі з доступом до сервісу», «ми виконуємо незаплановані технічні роботи для покращення стабільності чи спостерігається часткова деградація функціональності»; замість «це не можливо реалізувати» говоримо «ми розглянемо це у наступних ітераціях» чи «наразі це не є пріоритетом у поточному беклозі»; замість «ми втратили дані» або «сталася катастрофа»

використовуємо «відбулася непередбачена втрата цілісності даних» або «вимагається відновлення даних з резервних копій»; замість н»аш продукт має багато багів» або «код дуже низької якості» вживаємо «продукт перебуває на етапі активного вдосконалення» чи «ми працюємо над оптимізацією та покращенням стабільності», «виявляємо деякі поведінкові аномалії»; замість «ми не розуміємо, чому це не працює» або «ми застрягли» використайте "ми проводимо глибокий аналіз кореневих причин проблеми" , "команда залучена до детального дослідження".

У сфері ІТ, де стрес і технічні труднощі є буденністю, гумор часто стає віддушиною, а евфемізми можуть перетворитися на дотепні способи висловити роздратування або описати складні ситуації. Ці «гумористичні евфемізми» часто зрозумілі лише тим, хто «в темі», і створюють відчуття спільноти. Ось кілька прикладів: "Це не баг, це фіча." (It's not a bug, it's a feature.) "Рефакторинг затягнувся" (Refactoring went sideways) ;"Ми знайшли неочевидну особливість архітектури" (We found an unobvious architectural peculiarity); "Система вирішила відпочити" (The system decided to take a break); "Це магія, над якою ще працюємо" (It's magic we're still working on);"Проблема між кріслом і клавіатурою" (Problem between the chair and the keyboard – PEBKAC); "Проведемо ритуальні танці з бубном" (We'll perform ritual dances with a tambourine).

Висновки

Проведене дослідження підтвердило, що евфемізми є невід'ємним елементом сучасної ІТ-комунікації, виконуючи не лише комунікативну, а й важливу соціальну функцію. Їх використання дозволяє пом'якшувати гострі кути у спілкуванні, ефективно маскувати проблемні аспекти та підтримувати позитивний імідж компанії. Застосування евфемізмів також сприяє адаптації новачків та формуванню унікальної корпоративної культури, хоча інколи може слугувати для приховування небажаної правди. Примітно, що значна частина цих висловів вже інтегрувалася в повсякденну мову, особливо серед молоді та осіб, дотичних до цифрової сфери. Переважне англомовне походження більшості ІТ-евфемізмів свідчить про глобальний характер галузі, водночас наявність українських адаптацій збагачує професійне мовлення, додаючи йому колориту та гумористичного відтінку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Загальне мовознавство : підручник, 3-тє видання / М. П. Кочерган. Київ : ВЦ «Академія», 2008. 464 с.
2. Совєтна А., Лісун О. Евфемізми в засобах масової інформації. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2019. № 43. Т.3. С. 156-159.
3. Ставицька Л. Українська мова без табу (словник нецензурної лексики та її відповідники: обсценізми, евфемізми, сексуалізми). Київ : Часопис «Критика»», 2008. 456 с.
4. Чирвоний О. Евфемізми англомовного комп’ютерного лексикону. Наукові записки. Серія: Філологічні науки. 2023. Вип. 2 (205). С. 230–236. - Режим доступу: https://doi.org/10.32782/2522-4077-2023-205-33.

Науковий керівник: ***Мошноріз Марія Миколаївна*** – канд. філол. наук, старший викладач кафедри мовознавства, Вінницький національний технічний університет, ел.пошта: moshnoriz.m.m@vntu.edu.ua.

Топольський Олександр Олександрович — студент групи 2КН-24б, факультет Комп`ютерні науки, Вінницький національний технічний університет, oleksandrtopolskyy@gmail.com.

Supervisor: ***Mariia Moshnoriz –*** Candidate of Philological Sciences, Department of Linguistics, Vinnytsia National Technical University, e-mail: moshnoriz.m.m@vntu.edu.ua.

Topolsky Oleksandr Oleksandrovych — student of group 2KH-24б, Faculty of Computer Science, Vinnytsia National Technical University, oleksandrtopolskyy@gmail.com.

УДК 316.42:811.111(477) + 378.147

Zotova-Sadylo Olena
Sokolov Roman

Strengthening English Language Status in Ukraine: Policy Shift Towards Global Integration

Криворізький національний університет
Kryvyi Rih National University

Анотація *У статті проаналізовано нову мовну політику України щодо підвищення статусу англійської мови як мови міжнародного спілкування. Особливу увагу приділено законодавчим змінам, ролі англійської мови в освіті, державному управлінні та євроінтеграційних прагненнях України.*
Ключові слова англійська мова, мовна політика, міжнародна комунікація, освіта, євроінтеграція

Abstract *The article examines Ukraine's recent language policy aimed at elevating English as a language of international communication. It focuses on legislative changes, the role of English in education, public administration, and the country's European integration strategy.*
Keywords English language, language policy, international communication, education, European integration

Introduction

Since 2022, Ukraine has initiated a comprehensive reform of its language policy, significantly advancing the status of English within national legislation and public life. This policy shift, culminating in the adoption of Bill No. 9432 in June 2024, reflects Ukraine's strategic orientation toward European integration and the global knowledge economy. This paper explores the main directions of the reform, its sociolinguistic rationale, legal foundations, and potential implications for language planning, education, and administrative practices. The analysis is framed within the context of language policy studies and sociopolitical transformation in post-Soviet states.

Literature Review and Discussion

Language policy serves as a powerful instrument of national identity construction, soft power, and global alignment [1]. For post-Soviet Ukraine, English has increasingly become a symbol of internationalism, modernity, and Euro-Atlantic integration. Amidst the ongoing geopolitical realignment and the Russian invasion since 2022, Ukraine's language landscape has undergone rapid shifts. While the Ukrainian language remains constitutionally protected and promoted, English has been redefined as a tool for external communication and modernization.

The formalization of English as a language of international communication in 2024 represents a paradigmatic shift in Ukrainian language planning. This paper analyzes the key components of this legislative and policy development, identifying its strategic goals, implementation mechanisms, and broader implications for public administration and education.

The enactment of Bill No. 9432 in June 2024 by President Volodymyr Zelenskyy introduced a legislative framework that elevates English to a new functional status in Ukraine. The law designates English as an official language of international communication, thereby embedding it within the legal architecture of state governance, education, and service provision.

The institutionalization of English extends to several domains:

- Public Administration: English proficiency is now mandatory for top-tier civil servants, including heads of local state administrations, prosecutors, tax and customs officials, and military officers of specific ranks.
- Education and Science: Leaders and academic personnel in higher education and research institutions are required to demonstrate English proficiency.
- Healthcare: Administrative heads of medical institutions are included in the list of officials subject to language requirements [2].

The implementation timeline provides a gradual approach: two years after the cessation of martial law for high-level officials, and four years for others. This phased model aligns with language policy best practices, allowing for capacity-building, training, and institutional adaptation [3].

Education is a cornerstone of the language reform. While English has long been a compulsory subject in Ukrainian schools, the new policy emphasizes early language acquisition, extending English instruction to the preschool level. This aligns with empirical evidence from psycholinguistics indicating the benefits of early bilingualism for cognitive flexibility and later academic success [4].

Moreover, higher education institutions are expected to increase English-medium instruction (EMI), participate in international academic mobility programs, and ensure that websites and promotional materials are available in both Ukrainian and English. These measures aim to raise Ukraine's academic visibility and competitiveness within the European Higher Education Area (EHEA).

The policy can be interpreted as a response to global trends emphasizing English as the lingua franca of science, diplomacy, and technology. It also resonates with the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR), which the government uses as a standard for language certification. Civil servants who achieve B2 level proficiency are now eligible for a 10% salary bonus, creating financial motivation for language acquisition.

The legislative framework also mandates the use of English in key public spheres, including:

- Government websites and official digital platforms
- Emergency services and border control
- Transport, tourism, and cultural sectors
- Scientific institutions and academic publishing

One noteworthy aspect is the state's support for English-language cinema, promoting subtitling over dubbing. This reflects a dual cultural-linguistic goal: enhancing English listening skills among the population while maintaining Ukrainian as the primary visual text. These efforts are not only educational but also cultural, aiming to familiarize citizens with English-language media and reduce language barriers in international communication.

The reconfiguration of Ukraine's language policy is deeply entwined with its postcolonial and geopolitical trajectory. By strengthening the role of English, Ukraine symbolically distances itself from the legacy of Russian linguistic dominance and asserts a Western-oriented identity. In this sense, language policy becomes a form of soft resistance and alignment, aligning Ukraine with European Union norms and global democratic institutions [5].

At the same time, the policy raises practical challenges, including regional disparities in English proficiency, teacher training needs, and the risk of overburdening civil servants. Successful implementation will require strategic investment in language education infrastructure, digital learning tools, and standardized testing systems.

Conclusion

Ukraine's decision to formalize English as a language of international communication represents a profound shift in national language planning, with far-reaching implications for governance, education, and international engagement. Rooted in the broader context of European integration and global competitiveness, this policy positions English not as a rival to Ukrainian but as a complementary tool for global connectivity. The success of the initiative will depend on sustained institutional support, equitable access to language learning, and continuous assessment of outcomes.

References

1. Spolsky B. Language Policy. – Cambridge : Cambridge University Press, 2004. – 310 p.
2. Zotova-Sadylo O. English as a bridge language in education, cultural diplomacy and economic integration of Ukraine into the European community**.** *Розширюючи обрії*: зб. тез двадцятого міжнар. форуму студ. і молодих учених, 21 – 25 квітня 2025 р., м. Дніпро/ за ред. Л.В. Павленко; М-во освіти і науки України; Дніпровська політехніка. – Д.: ДП, 2025. – С. 220 -223
3. Shohamy E. Language Policy: Hidden Agendas and New Approaches. – London : Routledge, 2006. – 208 p. DOI: 10.4324/9780203387962
4. Bialystok E. Bilingualism in Development: Language, Literacy, and Cognition. – Cambridge : Cambridge University Press, 2001. – 276 p.
5. Pavlenko A. Multilingualism in Post-Soviet Countries: Language Revival, Language Removal, and Sociolinguistic Theory // International Journal of Bilingual Education and Bilingualism. – 2008. – Vol. 11, № 3–4. – P. 275–314.

Зотова-Садило Олена Юріївна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов Криворізького національного університету, Кривий Ріг, e-mail: olenazotova_sadylo@knu.edu.ua

Соколов Роман – студент групи КІ- 24 факультету Інформаційних технологій Криворізького національного уніврситету, e-mail: sokol0288@gmail.com

Zotova-Sadylo Olena– PhD, Associated Professor at Foreign Language Department, Kryvyi Rih National University, e-mail: olenazotova_sadylo@knu.edu.ua

Sokolov Roman – a student of the group KI-24 of IT Department at Kryvyi Rih National University, Kryvyi Rih, e-mail: sokol0288@gmail.com

УДК 327.56:553

Луговський С.О.

ВІЙНА ЗА РЕСУРСИ: БОРОТЬБА ЗА ВОДУ, НАФТУ ТА РІДКОЗЕМЕЛЬНІ МЕТАЛИ У XXI СТОЛІТТІ

Вінницький національний технічний університет.

Анотація

У данному аналізу сучасних конфліктів, спричинених боротьбою за критично важливі ресурси: воду, нафту та рідкоземельні метали. Розглянуто конкретні приклади конфліктів у різних регіонах світу та визначено їх вплив на міжнародні відносини та глобальну безпеку. Висвітлено роль води як джерела напруги в Африці та Азії, боротьбу за нафту на Близькому Сході та значення рідкоземельних металів для розвитку сучасних технологій.

Ключові слова: війна за ресурси, вода, нафта, рідкоземельні метали, міжнародні конфлікти, енергетична безпека.

Abstract

This analysis focuses on modern conflicts driven by competition for critical resources: water, oil, and rare earth metals. Specific examples of conflicts in different regions of the world are examined, and their impact on international relations and global security is assessed. The role of water as a source of tension in Africa and Asia, the struggle for oil in the Middle East, and the significance of rare earth metals for the development of modern technologies are highlighted.

Keywords: war for resources, water, oil, rare earth metals, international conflicts, energy security.

Вступ

У XXI столітті дефіцит природних ресурсів став одним із ключових факторів, що визначають міжнародну політику та безпеку. Боротьба за стратегічні ресурси, такі як вода, нафта та рідкоземельні метали, сприяє загостренню конфліктів у різних регіонах світу. Ця проблема особливо актуальна на фоні глобальних змін клімату, економічного зростання та технологічного розвитку. В умовах посилення конкуренції між країнами за контроль над ресурсами спостерігається збільшення політичних, економічних та військових протистоянь[1-4].

Результати дослідження

Доступ до прісної води стає все більш обмеженим. Напруження зростає в басейнах великих річок, таких як Ніл, Інд, Тигр і Євфрат. Наприклад, Єгипет, Судан та Ефіопія конфліктують через будівництво Великої ефіопської ренесансної дамби. У Центральній Азії суперечки між Узбекистаном, Киргизстаном і Таджикистаном загострюються через обмеженість водних ресурсів для зрошення та енергетики. Крім того, дефіцит води спричиняє гуманітарні кризи, погіршення санітарних умов, а також сприяє міграції населення. Це створює додаткове навантаження на інфраструктуру приймаючих країн, збільшує соціальну напругу та потенційно підвищує ризик виникнення нових конфліктів[1,2].

Таблиця 1 – короткий аналіз сучасних конфліктів за водні ресурси.

Регіон	Ключовий ресурс	Учасники конфлікту	Причини конфлікту	Потенційні наслідки
Близький Схід	Вода (Ніл, Тигр, Євфрат)	Єгипет, Ефіопія, Сирія, Ірак	Дамби, зрошення, контроль потоків	Енергетична криза, міграція населення
Центральна Азія	Вода (Інд, Амудар'я)	Узбекистан, Таджикистан, Киргизстан	Дефіцит води, зрошення, гідроенергетика	Політична напруга, нестача продовольства

Таблиця –1 Аналіз конфліктів за водні ресурси

Нафта та газ залишаються стратегічними ресурсами, боротьба за які призводить до масштабних конфліктів. Захоплення нафтових родовищ та контроль над трубопроводами були одними з причин воєн у Перській затоці, Іраку та Сирії. Російсько-український конфлікт також має енергетичний вимір, зокрема у питаннях транзиту газу та контролю над енергетичними мережами. Залежність багатьох країн від імпорту енергоносіїв створює вразливості та ризики для національної безпеки. Крім того, зміни в цінах на нафту впливають на глобальну економіку, викликаючи економічні кризи та політичну нестабільність у країнах, залежних від експорту ресурсів[3,4].

Таблиця 2 – Аналіз основних конфліктів за нафту та газ.

Регіон	**Ключовий ресурс**	**Учасники конфлікту**	**Причини конфлікту**	**Вплив на світову безпеку**
Близький Схід	Нафта	Ірак, Кувейт, США, Іран, Саудівська Аравія	Геополітична боротьба, контроль ринку	Зміни цін на нафту, війни, санкції
Україна – Росія	Газ	Україна, Росія, ЄС	Контроль транзиту газу, політичний тиск	Енергетичний шантаж, залежність ЄС

Таблиця –2 Аналіз конфліктів за нафту та газ

Рідкоземельні метали, такі як літій, кобальт і нікель, є критично важливими для виробництва електроніки, акумуляторів і військової техніки. Китай контролює більшість світового ринку рідкоземельних металів, що створює залежність інших країн від його експорту. В Африці та Латинській Америці триває боротьба за доступ до родовищ, зокрема в Демократичній Республіці Конго, Болівії та Чилі[5-8].

Таблиця 3 – аналіз конфліктів за рідкоземельні метали.

Регіон	**Ключовий ресурс**	**Учасники конфлікту**	**Причини конфлікту**	**Ризики для економіки та технологій**
Китай – США, ЄС	Рідкоземельні метали	Китай, США, ЄС	Монополія Китаю, експортні обмеження	Залежність від імпорту, дефіцит у виробництві
Африка (ДР Конго, Замбія)	Кобальт, літій	Китай, США, місцеві уряди	Видобуток корисних копалин, інвестиції	Екологічні проблеми, експлуатація праці
Латинська Америка (Болівія, Чилі)	Літій	Болівія, Чилі, США, Китай	Доступ до родовищ для акумуляторів	Політична нестабільність, контроль ринку

Таблиця –3 Аналіз конфліктів за за рідкоземельні метали

Висновки

Війни за ресурси у XXI столітті становлять складне та багатогранне явище, що суттєво впливає на міжнародну безпеку. Дослідження сучасних конфліктів свідчить, що боротьба за контроль над природними ресурсами — одним із головних чинників ескалації напруги у світі. Дефіцит прісної води, змагання за доступ до нафти й газу, а також залежність від рідкоземельних металів створюють нові виклики для глобальної стабільності. Запобігання таким конфліктам потребує консолідованих зусиль міжнародної спільноти. Необхідно розробляти механізми мирного врегулювання суперечок, впроваджувати технології ефективного використання ресурсів та сприяти формуванню системи справедливого розподілу стратегічних ресурсів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Water Conflict Chronology. Pacific Institute. URL: https://pacinst.org/water-conflict-chronology/
2. Water Scarcity. UN-Water. URL: https://www.unwater.org/water-facts/water-scarcity
3. Geopolitical tensions are laying bare fragilities in the global energy system. International Energy Agency. URL: https://www.iea.org/news/geopolitical-tensions-are-laying-bare-fragilities-in-the-global-energy-system-reinforcing-need-for-faster-expansion-of-clean-energy
4. Geopolitics of Energy. Council on Foreign Relations. URL: https://www.cfr.org/geopolitics-energy
5. Rare Earth Elements—Critical Resources for High Technology. U.S. Geological Survey. URL: https://pubs.usgs.gov/fs/2002/fs087-02/
6. Not So "Green" Technology: The Complicated Legacy of Rare Earth Mining. Harvard International Review. URL: https://hir.harvard.edu/not-so-green-technology-the-complicated-legacy-of-rare-earth-mining/
7. Can South America Take Advantage of the Lithium Boom? Foreign Policy. URL: https://foreignpolicy.com/2022/10/17/lithium-triangle-mining-prices-electric-batteries-south-america-economy/
8. Forced evictions at industrial cobalt and copper mines in the DRC. Amnesty International. URL: https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/09/drc-cobalt-and-copper-mining-for-batteries-leading-to-human-rights-abuses/

Луговський Сергій – студент групи 3ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, email: lugovscky2005@gmail.com

Науковий керівник – Герасимов Тимофій Юрійович – доктор історичних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: timger84@gmail.com

Lugovsky Serhii – a student of group 3PI-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: lugovscky2005@gmail.com

Supervisor – Gerasymov Tymophiy – doctor of historical sciences, assistant of professor of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: timger84@gmail.com

УДК 629.735:623.746.7(091)

М. В. Лесько

РОЗВИТОК РЕАКТИВНИХ ВИНИЩУВАЧІВ У КОНТЕКСТІ ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ XX–XXI СТОЛІТЬ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано розвиток реактивної винищувальної авіації від перших зразків до сучасних бойових літаків п'ятого покоління на основі порівняння їхніх тактико-технічних характеристик, бойових можливостей та впроваджених технологічних інновацій. Охарактеризовано перспективу створення винищувачів шостого покоління.

Ключові слова: винищувачі, авіація, еволюція, повітряний бій, військова техніка, авіаційні технології, історія авіації, бойові літаки.

Abstract

The development of jet fighter aircraft from the first models to modern fifth-generation combat aircraft is analyzed based on a comparison of their tactical and technical characteristics, combat capabilities, and implemented technological innovations. The prospects for the creation of sixth-generation fighters are characterized.

Keywords: fighter aircraft, aviation, evolution, aerial combat, military technology, aviation technologies, history of aviation, combat aircraft.

Вступ

Реактивна авіація стала однією з найбільш динамічних сфер військово-технічного прогресу XX ст. Її розвиток відображає не лише зростання швидкості й бойової ефективності, а й глибокі зміни в уявленні про саму сутність повітряного бою. Від перших реактивних літаків часів Другої світової війни до багатофункціональних систем – кожне покоління бойової авіації є реакцією на виклики свого часу, як технологічні, так і тактичні. У цьому тексті розглядаються ключові етапи еволюції реактивних винищувачів: як формувалися їхні технічні характеристики, що обмежувало їхній потенціал, і яким чином інженерні рішення відповідали на реальні вимоги бойових дій.

Результати дослідження

1. Виникнення реактивної авіації (1 покоління)

Поява реактивної авіації відбулася під час Другої світової війни з розробкою перших літаків, оснащених турбореактивними двигунами, зокрема німецького Messerschmitt Me 262 (1942) та британського Gloster Meteor. Озброєння обмежувалося гарматами, а роль літаків залишалася вузькоспеціалізованою – переважно повітряний бій [1].

Перше покоління реактивних винищувачів, представлене моделями F-80, de Havilland Vampire, МіГ-9, а згодом і більш досконалими МіГ-15, F-86 Sabre, Panther, Hunter, вже застосовувало стрілоподібні крила для покращення аеродинаміки на високих швидкостях. Проте літаки все ще залишалися без сучасних систем наведення: радари були примітивні або відсутні, а ранні ракети типу AIM-4 Falcon, Firestreak чи перші версії AIM-7 Sparrow і AIM-9 Sidewinder мали обмежену ефективність, головним чином проти великих, маломаневрових цілей. Деякі літаки, як F-89D Scorpion, використовували касетні пускові установки з некерованими ракетами, що підкреслювало нестачу високоточної зброї. Всі ці фактори вказували на початковий, ще «сирий» стан реактивної технології, яка лише починала розкривати свій потенціал [2].

2. Технологічний прорив: від надзвуку до багатофункціональності (2 та 3 покоління)

2.1. Надзвуковий бар'єр і початок ракетної епохи

У 1950-х роках винищувачі другого покоління вперше стабільно досягли надзвукових швидкостей завдяки впровадженню форсажу в турбореактивні двигуни. Це зумовило перехід до нової тактики повітряного бою, де головний акцент змістився на швидке перехоплення цілей на великих висотах із максимальною швидкістю набору висоти. Основними представниками стали МіГ-19, F-100 Super Sabre, F-104 Starfighter, F-102 Delta Dagger та English Electric Lightning. У багатьох моделей з'явилася дельтоподібна або стрілоподібна конфігурація крила, оптимізована під політ на швидкостях [3].

Також почалася масова інтеграція радарів: вперше з'явилися прицільно-навігаційні РЛС, що дозволяли виявляти цілі поза візуальним контактом. Цей прорив був передумовою для впровадження перших ракет класу «повітря–повітря» – AIM-9 Sidewinder з інфрачервоним наведенням, AIM-7 Sparrow з напівактивним радіолокаційним наведенням, а також радянської К-13. Попри обмежену маневровість і точність, ракети забезпечили принципово новий підхід до бою на дистанції. Водночас гармати ще зберігалися як обов'язковий елемент, особливо на винищувачах ближнього бою типу F-8 Crusader. Дальність польоту залишалася проблемною, що вирішувалося застосуванням підвісних паливних баків. У деяких моделях, як F-105 Thunderchief і Су-7, з'явилася обмежена багатоцільовість — здатність не лише вести повітряний бій, а й застосовувати озброєння по наземних цілях [4; 5].

2.2. Універсалізація платформ і прорив в авіоніці

Третє покоління, що сформувалося у 1960-х, ознаменувало перехід до багатофункціональних винищувачів. McDonnell F-4 Phantom II став першою масштабною платформою, здатною однаково ефективно виконувати повітряні перехоплення, штурмові дії та бомбардування. Важливими представниками стали також МіГ-23, МіГ-27, Mirage F1, Jaguar, Saab 37 Viggen та Harrier.

На технічному рівні зросла роль авіоніки: з'явилися радари з імпульсно-доплерівським принципом роботи, здатні виявляти повітряні цілі на фоні землі, радарні попереджувачі (RWR), нові системи наведення озброєння. Зросла кількість підвісних вузлів, що дозволяло одночасно нести ракети середньої дальності (AIM-7, Р-23), теплові ракети (Sidewinder, Р-60), авіабомби та спеціальні засоби ураження на зразок AGM-65 Maverick [6; 7].

Більшість машин цього покоління отримали інтегровані комплекси РЕБ і захисту — дипольні відбивачі, теплові пастки, що стали стандартом в умовах радіоелектронної боротьби. Межі між поколіннями почали розмиватися: модернізовані МіГ-21 з новими радарами і ракетами фактично досягали рівня перших МіГ-23. Це засвідчило, що визначальним фактором розвитку став не сам бойовий засіб, а її здатність до модернізації.

3. Технологічний прогрес і революція в авіації (4 та 5 покоління)

3.1. Маневреність та стелс-технології

Після уроків американсько-в'єтнамської війни (1965–1973 рр.), де боротьба між літаками виявила важливість маневреності на ближніх відстанях, четверте покоління винищувачів зробило акцент на досягненні повітряної переваги, зберігаючи універсальність. Ключовим стало впровадження концепції "енергетичної маневреності", яка дозволила поєднати високу швидкість і маневреність. Основними представниками цього покоління стали радянські МіГ-29 та Су-27, американські F-16 і F/A-18, що стали символами вдосконалених бойових характеристик [8].

До кінця 1980-х і початку 1990-х років на основі існуючих моделей 4-го покоління почали з'являтися літаки, які отримали неофіційну назву 4.5 покоління. Ці машини стали результатом поступової модернізації бойових систем та впровадження новітніх технологій, зокрема поліпшених авіонічних комплексів, систем зв'язку та електронних засобів боротьби. Моделі, такі як F-15E Strike Eagle та Eurofighter Typhoon, поєднували перевірену конструкцію з новими можливостями, що дозволило їм значно підвищити ефективність в умовах сучасного бою [9].

3.2 Стелс-революція: п’яте покоління та цифрові технології

П’яте покоління винищувачів вирізняється найбільш чітко окресленими ознаками, хоча до нього й належить лише невелика кількість моделей. До списку належать американські F-22 Raptor і F-35 Lightning II, російський Су-57, китайські Chengdu J-20 та Shenyang J-31. Основною ідеологією нової генерації стала низька радіолокаційна помітність (stealth) — завдяки формі фюзеляжу, внутрішнім відсікам для озброєння та спеціальному радіопоглинаючому покриттю. Попри високу складність і вартість, F-35 став наймасовішим літаком 5-го покоління завдяки активному експорту: на нього перейшли десятки країн НАТО та союзників США. Очікується, що лише США експлуатуватимуть понад 2000 одиниць, з продовженням виробництва до 2044 року і передбачуваним терміном служби аж до 2070-х. Разом із Су-57 та J-20, нові літаки не лише володіють здатністю знищити противника ще до візуального контакту, але й створені як платформи для інформаційного домінування, розвідки, радіоелектронної боротьби та застосування високоточної зброї [10].

4. Нові горизонти: шосте покоління та наступ технологічної революції

Шосте покоління винищувачів, яке наразі в стадії розробки, стане еволюційним продовженням попередніх поколінь, водночас впроваджуючи новітні технології. Програми, такі як американський F/A-XX, британський Tempest, європейський FCAS, японський FX, турецький KAAN і російський МіГ-41, формують основу нового покоління. Ці літаки матимуть мінімальну радіолокаційну помітність, віртуальні прицільні системи, голографічні дисплеї та шоломи з доповненою реальністю. Окрім того, вони зможуть керувати роями безпілотників, здійснювати обмін даними в реальному часі та працювати в автономному режимі.

Шосте покоління також принесе модульність конструкції та перспективу лазерної зброї, як для активного захисту, так і для наступальних дій. Більшість країн створюватимуть власні моделі, адаптовані під національні доктрини. Винищувачі шостого покоління, ймовірно, залишатимуться на озброєнні до кінця XXI ст. [11; 12].

Висновки

Кожне покоління винищувачів стало відображенням свого часу – політичної напруги, технологічного рівня, досвіду попередніх війн і уявлень про майбутнє. Збільшення швидкості, поява радарів, переходи до багатофункціональності, стелс-технології, цифрові системи та тепер уже лазерна зброя — все це не просто оновлення, а революції, що змінювали саму суть повітряного бою. І якщо перші реактивні винищувачі могли полювати на ворога лише візуально, то сучасні здатні діяти на основі глобальної мережі обміну даними, практично не залишаючи шансів противнику навіть усвідомити загрозу. Історія винищувачів – це історія про перевагу, намагання випередити не лише супротивника, а й сам час.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Warfare History Network Jet The Me 262 and the Beginning of the Jet Fighter Age 2016. URL: https://warfarehistorynetwork.com/article/the-me-262-and-the-beginning-of-the-jet-fighter-age
2. History of Manston Airfield Jet engine development, the Gloster Meteor and the V1 threat 2025. URL: https://www.manstonhistory.org.uk/jet-engine-development-the-gloster-meteor-and-the-v1-threat
3. Tom Huntington Jet F-100 Super Sabre: The First Supersonic Fighter 2022. URL : https://www.historynet.com/f-100-super-sabre
4. Kennedy Hickman North American F-100 Super Sabre 2019. URL: https://warfarehistorynetwork.com/article/the-me-262-and-the-beginning-of-the-jet-fighter-age
5. Роман Приходько, Отруйний гримучник: AIM-9 Sidewinder 2023. URL: https://militarnyi.com/uk/articles/otrujnyj-grymuchnyk-aim-9-sidewinder
6. Will Dabbs McDonnell Douglas F-4 Phantom II — Proof a Brick Can Fly? 2023. URL: https://www.thearmorylife.com/mcdonnell-douglas-f-4-phantom-ii-proof-a-brick-can-fly
7. Brandon J. Weichert The F-4 Phantom Is a Legendary Fighter for Countless Reasons 2024. URL:

https://nationalinterest.org/blog/buzz/f-4-phantom-legendary-fighter-countless-reasons-212010
8. Maya Carlin The F-16 Looks Truly Like the Unstoppable Fighter Jet 2024. URL: https://nationalinterest.org/blog/buzz/f-16-looks-truly-unstoppable-fighter-jet-210293
9. Justin Bronk '4.5 Generation' Fighters – Multi Role Aircraft in Search of a Role 2014. URL: https://www.rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/45-generation-fighters-multi-role-aircraft-search-role
10. Christian P. Martin A Closer Look At 5th Generation Fighter Programs: How They Stack Up 2024. UR : https://simpleflying.com/5th-generation-fighter-jet-program-comparison
11. Benjamin Brimelow 2 new stealth fighter jets will expand who's in the world's top air forces 2025. URL: https://www.businessinsider.com/kf21-kaan-5th-gen-stealth-fighter-jets-2025-5
12. Larisa Brown RAF to unveil model of Tempest, the next generation fighter jet 2024. URL: https://www.thetimes.com/uk/defence/article/raf-to-unveil-model-of-tempest-the-next-generation-fighter-jet-tbbrv3vrr

Лесько Максим Вікторович – студент групи 6ПІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: maximles.lv@gmail.com

Lesko Maksym Viktorovych – Student of group 6PI-23b, Faculty of Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: maximles.lv@gmail.com

Науковий керівник – Герасимов Тимофій Юрійович – доктор історичних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: timger84@gmail.com

Supervisor – Gerasymov Tymophiy – doctor of historical sciences, assistant of professor of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: timger84@gmail.com

УДК 355.48(043.2)

С. В. Коваль

Циклічність великих воєн

Вінницький національний технічний університет

Анотація:

У роботі аналізується циклічність великих воєн у світовій історії, що відбуваються з періодичністю 80–100 років. Розглядаються ключові теоретичні підходи, такі як теорія довгих хвиль Кондратьєва, цикли Джорджа Моделскі та гегемонічний цикл. Наводяться історичні приклади, які підтверджують наявність закономірностей у виникненні глобальних конфліктів,

Ключові слова: циклічність воєн, глобальні конфлікти, теорія Кондратьєва, гегемонічний цикл, міжнародні відносини, геополітична нестабільність.

Abstract:

The paper analyzes the cyclicity of major wars in world history, occurring at intervals of 80–100 years. Key theoretical approaches are considered, including Kondratieff's long-wave theory, George Modelski's cycles, and the hegemonic cycle. Historical examples confirming the existence of patterns in the emergence of global conflicts are provided,

Keywords: war cycles, global conflicts, Kondratieff theory, hegemonic cycle, international relations, geopolitical instability.

Вступ

Історія людства є надзвичайно динамічним процесом, сповненим як періодів стабільності та розвитку, так і епох масштабних потрясінь, серед яких особливе місце займають війни. Військові конфлікти супроводжують людство з найдавніших часів, і, попри зміни у формах державного управління, рівні технологічного розвитку та економічні моделі, вони продовжують залишатися однією з визначальних складових історичного процесу.

Дослідники, які вивчають закономірності розвитку суспільств та міжнародних відносин, звертають увагу на певну періодичність виникнення масштабних війн. Згідно з численними теоріями, великі війни трапляються приблизно кожні 80–100 років. Це дозволяє припустити, що існують певні цикли розвитку, які ведуть до зростання напруженості у міжнародній політиці, що зрештою призводить до глобальних конфліктів.

У цій роботі буде розглянуто основні теоретичні підходи до пояснення циклічності воєн, здійснено аналіз історичних прикладів, що підтверджують або спростовують існування такої періодичності, а також визначено ключові фактори, які сприяють виникненню світових конфліктів. Особлива увага приділятиметься політичним, економічним, соціальним та технологічним аспектам, які можуть впливати на виникнення військових зіткнень, а також можливим способам їх запобігання в майбутньому.

Результати дослідження

Існує кілька теоретичних підходів, які пояснюють періодичність великих військових конфліктів, кожен з яких базується на економічних, політичних або соціальних закономірностях розвитку суспільств [1, с. 40]. Однією з найвідоміших є теорія довгих хвиль Кондратьєва, яка стверджує, що економічний розвиток має циклічний характер із періодами підйому і спаду тривалістю 50–60 років [1, с. 80]. Завершення кожного циклу супроводжується кризовими явищами, включаючи соціальну нестабільність, загострення міжнародних протиріч і, нерідко, війни як спосіб перерозподілу ресурсів та економічних сфер впливу [1, с. 83].

Інший підхід запропонував Джордж Моделскі, який розробив концепцію світових політичних циклів. За його теорією, глобальна система проходить через приблизно 100-річні цикли, що складаються з етапів піднесення, домінування, занепаду і кризи [1, с. 145]. Після падіння гегемона відбувається новий перерозподіл влади, що часто призводить до масштабних військових конфліктів. Подібним чином гегемонічний цикл пояснює війни як боротьбу за глобальне лідерство, де країни-лідери вступають у конфронтацію зі зростаючими державами, які прагнуть змінити світовий порядок [2, с. 36].

Аналіз історичних подій підтверджує існування подібної циклічності у великих війнах [2, с. 98]. Наприклад, Столітня війна (1337–1453 рр.) стала тривалим конфліктом між Англією та Францією за домінування в Європі, відображаючи гегемонічну боротьбу того часу [2, с. 215]. Війна за іспанську спадщину (1701–1714 рр.) також була наслідком прагнення окремих держав змінити баланс сил у Європі. Наполеонівські війни (1803–1815 рр.) виникли в результаті революційних змін і прагнення Франції до гегемонії, що призвело до глобальної дестабілізації [3, с. 52].

Перша світова війна (1914–1918 рр.) стала кульмінацією довгострокових імперіалістичних суперечностей і боротьби за сфери впливу, а Друга світова війна (1939–1945) була прямим наслідком невирішених конфліктів після Першої світової. Обидві війни відповідали як економічним циклам Кондратьєва, так і політичним фазам занепаду та кризи, описаним Моделскі. Таким чином, історія демонструє певну закономірність у виникненні великих воєн, що підтверджує існування періодичних коливань у міжнародних відносинах і розвитку суспільств [3, с. 87].

Виникнення глобальних військових конфліктів у межах історичних циклів зумовлене комплексом взаємопов'язаних факторів, які загострюються в періоди кризи та зміни світового порядку. Одним із ключових чинників є політична нестабільність, що виникає внаслідок ослаблення гегемонії однієї держави та активного зростання нових сил [3, с. 179]. У такі моменти міжнародна система стає особливо вразливою, адже на перший план виходять суперечки за вплив і перерозподіл ресурсів. Важливу роль відіграють і економічні кризи – погіршення економічної ситуації призводить до соціальної напруги, зростання радикальних настроїв і пошуку зовнішнього ворога як засобу об'єднання суспільства [4, с. 136].

Крім того, значний вплив мають ідеологічні та національні суперечності. Територіальні претензії, прагнення до реваншу або бажання розширити зону впливу нерідко стають причиною воєн, особливо коли це підкріплюється політикою націоналізму [4, с. 223]. Окрему роль відіграє технологічний прогрес – розробка нових видів озброєнь та змінення військової тактики часто створюють передумови для нових конфліктів, оскільки змінюється баланс сил між державами, що провокує гонку озброєнь і підвищує ризик війни [5, с. 144].

Події XX та XXI століття також демонструють циклічність міжнародних конфліктів. Після завершення Другої світової війни світ вступив у новий етап глобального протистояння – Холодну війну (1947–1991 рр.), що хоч і не переросла в пряму світову війну, однак супроводжувалася численними локальними збройними конфліктами та геополітичним суперництвом між США та СРСР. Після розпаду Радянського Союзу та короткого періоду однополярного світу, з початку XXI ст. відзначається нове зростання напруженості [5, с. 238].

Серед головних факторів, що можуть спричинити нову глобальну війну, виділяється геополітичне суперництво між США та Китаєм, яке дедалі більше нагадує змагання за гегемонію, подібне до тих, що передували великим війнам у минулому. Дестабілізація ситуації в різних регіонах, зокрема на Близькому Сході та в Україні, свідчить про наявність зон конфлікту, які можуть стати тригерами масштабнішого протистояння. Окрім цього, поширення ядерної зброї створює нові загрози для глобальної безпеки, а тенденція до відродження авторитарних режимів може сприяти посиленню агресивної зовнішньої політики деяких держав. Усі ці фактори вкладаються в загальну концепцію циклічності воєн, що підтверджує актуальність теоретичних моделей, які пояснюють періодичне повернення глобальних конфліктів.

Висновки

Аналіз теоретичних підходів та історичних прикладів циклічності воєн дозволяє зробити висновок, що військові конфлікти є невід'ємною складовою розвитку людства. Війни не виникають хаотично, а мають певну періодичність, що зумовлена глобальними економічними, політичними та соціальними процесами. Досліджені моделі, такі як довгі хвилі Кондратьєва, цикли Моделскі та гегемонічний цикл, підтверджують, що великі конфлікти є результатом закономірних змін у світовій системі. Занепад старих гегемонів і піднесення нових держав, економічні кризи, соціальні потрясіння та технологічний розвиток є основними факторами, що визначають черговий виток міжнародної напруги.

Історія демонструє, що приблизно кожні 80–100 років відбуваються масштабні війни, які суттєво змінюють геополітичний ландшафт. Від Столітньої війни та Наполеонівських війн до світових конфліктів XX століття – кожен із цих періодів відображає певну закономірність розвитку глобальних відносин. Сучасний світ також перебуває у фазі підвищеної напруги, що проявляється у зростанні

суперництва між великими державами, регіональних конфліктах та нових викликах, таких як розповсюдження ядерної зброї та повернення авторитарних режимів.

Однак, попри історичну повторюваність воєн, існують механізми, які можуть сприяти зменшенню ризику глобального конфлікту. Сучасні міжнародні інститути, дипломатія, економічна взаємозалежність та розвиток технологій можуть стримувати тенденцію до великомасштабних воєн. Важливим залишається вивчення циклічності воєн не лише для аналізу минулого, а й для прогнозування майбутніх загроз і розробки ефективних стратегій запобігання новим конфліктам.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кондратьєв, М. Д. Довгі хвилі економічної кон'юнктури. Київ: Наукова думка, 2012. 284 с.
2. Моделскі, Дж. Світові цикли гегемонії та війни. Львів: Астролябія, 2015. 312 с.
3. Валлерстайн, І. Світ-система: Аналіз капіталістичної цивілізації. Харків: Фоліо, 2018. 400 с.
4. Гілпін, Р. Війна та зміни у світовій політиці. Київ: Дух і Літера, 2020. 368 с.
5. Хантінгтон, С. Зіткнення цивілізацій і перебудова світового порядку. Київ: Український центр стратегічних досліджень, 2016. 456 с.

Коваль Сергій Вікторович – студент групи 2КІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kovalser2004@gmail.com

Koval Serhii V. – student, 2CE-23B, Faculity of information Technologies and Computer Engeneering, Vinnytsa National Technical University, email: kovalser2004@gmail.com

Науковий керівник – Герасимов Тимофій Юрійович – доктор історичних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: timger84@gmail.com

Supervisor – Gerasymov Tymophiy – doctor of historical sciences, assistant of professor of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: timger84@gmail.com

УДК [004.946.056:355.01](043.2)

В. О. Безруков

Кіберзагрози як новий вимір ведення війни

Вінницький національний технічний університет

Анотація:

У статті розглядається феномен кіберзагроз як нового виміру ведення війни в умовах сучасного технологічного розвитку. Аналізуються основні види кіберзагроз, включаючи атаки на критичну інфраструктуру, кібершпигунство, дезінформаційні кампанії та використання шкідливого програмного забезпечення. Досліджуються наслідки таких атак для національної безпеки, економіки та суспільства. Окрема увага приділяється стратегіям кібероборони, міжнародному співробітництву та механізмам протидії кіберзагрозам у воєнний час.

Ключові слова: кіберзагрози, кібербезпека, інформаційна війна, кібератаки, критична інфраструктура, кібершпигунство, дезінформація, кібервійна, національна безпека, цифрові технології.

Abstract:

The article examines the phenomenon of cyber threats as a new dimension of warfare in the context of modern technological development. The main types of cyber threats are analyzed, including attacks on critical infrastructure, cyber espionage, disinformation campaigns, and the use of malicious software. The consequences of such attacks for national security, the economy, and society are explored. Special attention is given to cyber defense strategies, international cooperation, and mechanisms for countering cyber threats in wartime.

Keywords: cyber threats, cybersecurity, information warfare, cyber attacks, critical infrastructure, cyber espionage, disinformation, cyber war, national security, digital technologies.

Вступ

Сучасний світ дедалі більше залежить від цифрових технологій, що створює нові виклики у сфері безпеки. Одним із таких викликів є кіберзагрози, які набули особливого значення в умовах гібридних конфліктів та сучасної воєнної стратегії. Традиційні війни вже не обмежуються фізичними бойовими діями – поряд із ними активно розгортається кібернетичне протистояння, яке охоплює атаки на критичну інфраструктуру, інформаційні війни, кібершпигунство та деструктивні дії у віртуальному просторі

Кібератаки дозволяють завдавати значних збитків державам та організаціям без безпосереднього використання зброї, що робить їх ефективним інструментом у веденні сучасної війни. Крім того, технологічний розвиток сприяє зростанню складності таких атак, що ускладнює їх виявлення та протидію. У зв’язку з цим виникає необхідність розробки ефективних механізмів кіберзахисту, міжнародного співробітництва у сфері кібербезпеки та адаптації військових стратегій до нових викликів цифрової епохи.

Мета цього дослідження – проаналізувати основні види кіберзагроз, їх вплив на безпеку держави та методи протидії їм у контексті сучасної війни.

Результати дослідження

Кіберзагрози є одним із ключових елементів сучасної військової доктрини багатьох країн, оскільки вони дозволяють впливати на супротивника без застосування фізичної сили [1, с. 15]. Використання кіберпростору як арени бойових дій дає змогу завдавати шкоди стратегічно важливим об’єктам, підривати економічну стабільність, маніпулювати громадською думкою та дезорганізовувати військові операції [1, с. 37]. Кібератаки можуть здійснюватися різними методами, серед яких найбільш поширеними є атаки на критичну інфраструктуру, кібершпигунство, дезінформаційні кампанії та використання шкідливого програмного забезпечення [1, с. 94]. Атаки на критичну інфраструктуру спрямовані на порушення роботи енергосистем, фінансових установ, транспортних мереж та військових комунікацій [1, с. 120]. Такі дії можуть призвести до масштабних економічних втрат, а також створити хаос у державному управлінні та системах безпеки [2, с. 65].

Кібершпигунство є ще одним небезпечним видом кіберзагроз, що полягає у викраденні важливих державних, військових та корпоративних даних [2, с. 188]. Отримана інформація може бути використана для отримання стратегічної переваги або для подальших атак [2, с. 242]. Дезінформаційні кампанії мають на меті маніпулювання громадською думкою шляхом поширення фейкових новин, викривлення фактів та створення хибних наративів [3, с. 75]. Особливо важливу роль відіграють соціальні мережі, через які швидко поширюється неправдива інформація [3, с. 156]. Це може впливати на політичні процеси, підривати довіру до уряду та дестабілізувати суспільство [3, с. 180]. Також широко використовуються віруси, трояни та програми-вимагачі, які можуть знищувати або викрадати інформацію, паралізуючи роботу державних органів або важливих установ [4, с. 99]. Головна особливість кіберзагроз полягає в їхній невидимості, анонімності та можливості здійснення атак на значні відстані без фізичного втручання, що значно ускладнює їхнє виявлення та протидію [4, с. 210].

Сучасні кібератаки стають дедалі складнішими та технологічно досконалішими, що вимагає від держав і компаній постійного вдосконалення механізмів захисту [5, с. 85]. Основними методами здійснення кіберзагроз є DDoS-атаки, які спрямовані на перевантаження серверів, що призводить до порушення їхньої роботи та зниження доступності важливих інформаційних ресурсів [5, с.134]. Такі атаки використовуються для дестабілізації державних та фінансових установ, а також для блокування критично важливих онлайн-сервісів [6, с.17]. Фішингові атаки є методом соціальної інженерії, що передбачає обманне отримання конфіденційної інформації, зокрема паролів, банківських даних або доступу до закритих систем. Зазвичай фішинг здійснюється через електронні листи або підроблені вебсайти. Zero-day атаки використовують невідомі або неперекриті вразливості програмного забезпечення до моменту їх офіційного виправлення. Це один із найнебезпечніших методів кіберзагроз, оскільки захист від таких атак фактично відсутній до моменту їх виявлення. Використання ботнетів передбачає масове зараження пристроїв вірусами, що дозволяє хакерам централізовано здійснювати атаки, наприклад, на урядові установи або великі компанії. Розповсюдження шкідливого програмного забезпечення, такого як віруси, трояни та програми-вимагачі, може уражати стратегічно важливі комп'ютерні системи, викрадати дані або їх шифрувати з метою вимагання викупу.

Висновки

У сучасних умовах кіберзагрози стали не лише допоміжним інструментом у військових конфліктах, а й повноцінним засобом ведення війни. Вони охоплюють широкий спектр дій – від атак на критичну інфраструктуру та кібершпигунства до інформаційних операцій, спрямованих на дестабілізацію суспільства та маніпулювання громадською думкою. Головна небезпека кібератак полягає в їхній невидимості, анонімності та глобальному охопленні, що дозволяє здійснювати атаки на значній відстані без необхідності фізичного втручання. Проаналізовані методи кіберзагроз, такі як DDoS-атаки, фішинг, використання ботнетів, програми-вимагачі та експлуатація вразливостей програмного забезпечення, демонструють їхню високу ефективність у підриві економічної та військової стабільності. Кібератаки можуть призводити до значних фінансових збитків, порушення роботи державних установ, витоку конфіденційної інформації та навіть впливати на політичні процеси, включаючи вибори. Саме тому кібербезпека стає одним із головних пріоритетів національної безпеки у XXI столітті. В умовах цифровізації всі аспекти життєдіяльності держави та суспільства залежать від захисту інформаційних систем. Відтак адаптація до нових викликів, розробка ефективних механізмів протидії кіберзагрозам та посилення міжнародної взаємодії є критично важливими для забезпечення стабільності, суверенітету та безпеки держав у сучасному світі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Clarke R. A., & Knake R. K. Cyber War: The Next Threat to National Security and What to Do About It. HarperCollins, 2010. 304 с.
2. Rid T. Cyber War Will Not Take Place. Oxford University Press, 2013. 256 с.
3. Singer P. W., & Friedman, A. Cybersecurity and Cyberwar: What Everyone Needs to Know. Oxford University Press, 2014. 320 с.
4. Nye J. The Future of Power. PublicAffairs, 2011. – 320 с.

5. Libicki M. C. Conquest in Cyberspace: National Security and Information Warfare. Cambridge University Press, 2007. 320 с.
6. Волцман Р. The Weaponization of Information: The Need for Cognitive Security. RAND Corporation, 2017. 142 с.

Безруков Владислав Олександрович – студент групи 2КІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bezrukovvladyslav8578212@gmail.com

Bezrukov Vladyslav O. – student, 2CE-23B, Faculity of information Technologies and Computer Engeneering, Vinnytsa National Technical University, email: bezrukovvladyslav8578212@gmail.com

Науковий керівник – Герасимов Тимофій Юрійович – доктор історичних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: timger84@gmail.com

Supervisor – Gerasymov Tymophiy – doctor of historical sciences, assistant of professor of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: timger84@gmail.com

УДК 808.5-026.564

С. О. Мельник
Е. В. Лопушанська
А. С. Стадній

ЖОРСТКА РИТОРИКА ЯК СТИЛЬ КОМУНІКАЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Дослідження присвячене вивченню жорсткої риторики як одного з ключових інструментів впливу на сучасну аудиторію. У роботі розглянуто сутність жорсткої риторики, її роль у формуванні суспільної думки та основні сфери застосування. Проаналізовано дослідження вчених, які вивчали цей феномен, а також визначено особливості, переваги та недоліки використання жорсткої риторики. Окрему увагу приділено її впливу на комунікативний простір, зокрема в політиці, медіа та соціальних мережах. Робота спрямована на розкриття значення жорсткої риторики в сучасному світі, де швидкість та емоційний вплив часто визначають успіх комунікації.

Ключові слова: жорстка риторика, мовний вплив, комунікація, маніпуляція, суспільна думка, емоційний вплив.

Abstract

The study is devoted to the exploration of hard rhetoric as one of the key tools of influencing modern audiences. The paper examines the essence of hard rhetoric, its role in shaping public opinion, and the main areas of its application. The research of scholars who studied this phenomenon is analyzed, and the features, advantages, and disadvantages of using hard rhetoric are identified. Special attention is paid to its impact on the communicative space, particularly in politics, media, and social networks. The work aims to reveal the significance of hard rhetoric in the modern world, where speed and emotional influence often determine the success of communication.

Keywords: hard rhetoric, linguistic influence, communication, manipulation, public opinion, emotional impact.

Риторика як мистецтво переконання виникла ще в античні часи. Одним із її різновидів є жорстка (чорна) риторика, яку часто використовують у політиці, медіа, рекламі та інших сферах, де потрібно швидко вплинути на думку аудиторії. У цій роботі розглянуто основні аспекти жорсткої риторики, її значення, особливості та сфери застосування.

Жорстка риторика — це стиль комунікації, який характеризується використанням різких, категоричних висловлювань, емоційно забарвлених фраз та мовних прийомів, спрямованих на швидке досягнення мети. Вона часто містить елементи маніпуляції, агресивного переконання та емоційного тиску на аудиторію. На відміну від класичної риторики, яка прагне до логічного переконання, жорстка риторика часто ґрунтується на емоціях, страхах та упередженнях слухачів.

З одного боку, володіння методами жорсткої риторики – це вміння використовувати різні емоційні стани людини, мистецтво маніпуляції, з іншого – це можливість розпізнати недобрі наміри комуніканта та уникнути маніпуляцій, дати відсіч нахабі. І послуговуватися прийомами жорсткої риторики можна як у професійній діяльності, так і в приватному житті. Головне – не нехтувати етичними та моральними засадами суспільства, бо інакше жорстка риторика справді набуде значення «заборонена».

Чорна риторика – це використання сили слова, усіх вербальних і невербальних засобів комунікації, знань з психології для того, щоб, дискутуючи, аргументуючи, атакуючи, наполягаючи, перемогти. При цьому немає значення: правий переможець чи ні. У такому випадку комунікант використовуватиме всі риторичні засоби, аби цілеспрямовано вести бесіду, перемовини чи суперечку в бажаному напрямку, щоб досягти свого. Зокрема, намагатиметься озадачити свого співрозмовника, збити з пантелику, уникнути небажаних запитань і нав’язати свої. Слід зазначити, що доволі часто такі люди очікують (іноді навмисно провокують) від опонентів певної психічної реакції: неадекватності та неконтрольованості [1].

Жорстка риторика має важливе значення в сучасному комунікативному просторі, де швидкість впливу на аудиторію часто визначає успіх. Вона дозволяє швидко мобілізувати людей, сформувати певну думку чи навіть змінити їхню поведінку. Однак її використання може мати як позитивні, так і негативні наслідки залежно від контексту та цілей.

Жорстку риторику активно використовують у таких сферах:

1. Політика. Політики часто вдаються до жорсткої риторики для мобілізації виборців, дискредитації опонентів чи формування певного громадського настрою.

2. **Медіа**. ЗМІ використовують жорстку риторику для привернення уваги до певних подій чи проблем, часто надаючи їм емоційного забарвлення.

3. Реклама. У рекламі жорстка риторика допомагає переконати покупців у необхідності придбання товару чи послуги.

4. Соціальні мережі. У цифрову епоху жорстка риторика стала основним інструментом впливу на аудиторію через соціальні платформи, де короткі, емоційно забарвлені повідомлення швидко поширюються.

Жорстку риторику досліджували з різних поглядів багато вчених - від античних філософів до сучасних лінгвістів і соціологів, серед них: Аристотель, Кеннет Берк, Ноам Хомський, Маршалл Маклюен**.**

Аристотель у своїй праці «Риторика» розглядав різні стилі переконання, включаючи емоційний вплив. Він виділяв три основні способи переконання: етос (авторитет мовця), пафос (емоційний вплив) і логос (логічні аргументи). Жорстка риторика часто ґрунтується на пафосі, використовуючи сильні емоції для швидкого впливу на аудиторію [2].

Кеннет Берк**,** американський філософ та лінгвіст, який досліджував роль мови у формуванні суспільної думки та маніпуляції, розглядав мову як інструмент символічної дії, який може викликати певні реакції в аудиторії. Його концепція «драматизму» допомагає зрозуміти, як у жорсткій риториці використовують конфлікти та емоції для досягнення своїх цілей [3].

Ноам Хомський, відомий лінгвіст та політичний аналітик, аналізував використання мови в політичній пропаганді. Н. Хомський вважав, що жорстку риторику часто використовують для маніпулювання масами, створення ворожих образів та підтримки владних структур. Його роботи підкреслюють небезпеку використання мови для контролю над суспільною думкою [4].

Маршалл Маклюен, канадський філософ та теоретик медіа, досліджував вплив засобів масової інформації на суспільство. М. Маклюен вважав, що «засіб передачі є повідомленням, оскільки його форма визначає сприйняття інформації та впливає на суспільство більше, ніж сам зміст повідомлення», і стверджував, що жорстка риторика в медіа може формувати сприйняття реальності, навіть якщо її зміст є маніпулятивним [5].

Сучасні лінгвісти і соціологи, які вивчають роль жорсткої риторики в соціальних мережах та медіа, наприклад, Джордж Лакофф, демонструють, як мовні фрейми використовують для формування політичних поглядів. Д. Лакофф вважає, що жорстка риторика часто будується навколо простих, але емоційно забарвлених фреймів, які легко сприймає аудиторія [6].

Ці дослідники зробили значний внесок у розуміння жорсткої риторики, її механізмів і наслідків. Їхні роботи підкреслюють, що жорстка риторика є потужним інструментом впливу, який може як об'єднувати людей навколо спільних ідей, так і викликати конфлікти та поляризацію суспільства.

Жорстка риторика має низку характерних особливостей, які роблять її потужним інструментом впливу на аудиторію. Однією з найважливіших рис є **категоричність**. Вона проявляється у використанні абсолютних тверджень, які не залишають місця для сумнівів чи альтернативних поглядів. Наприклад, фрази на кшталт *«Це єдиний шлях до порятунку!»* або *«Це абсолютно неприпустимо!»* створюють ілюзію беззаперечної істини. Такий підхід спрощує складні питання та примушує аудиторію прийняти позицію мовця без критичного аналізу. Категоричність зменшує можливість діалогу, формує чорно-біле бачення світу та збільшує впевненість слухачів у «правильності» позиції.

Іншою ключовою особливістю жорсткої риторики є **емоційне забарвлення**. Акцент роблять на сильних емоціях, таких як: страх, гнів, обурення чи надія, - які затьмарюють раціональне мислення. Емоції стають основним інструментом впливу, а не логіка чи факти, наприклад, використання страху (*«Якщо ми не діємо зараз, нас чекає загибель!»*), гніву (*«Вони руйнують наше майбутнє!*» або надії (*«Тільки ми зможемо врятувати наше майбутнє!»*) дозволяє швидко мобілізувати аудиторію. Згідно

з дослідженнями психолога Пола Екмана, емоції, такі як страх і гнів, активізують мигдалеподібне тіло мозку, що призводить до швидких, але не завжди обґрунтованих рішень.

Маніпуляція — ще одна важлива риса жорсткої риторики. Маніпулюючи, використовують мовні прийоми для непомітного впливу на свідомість аудиторії. Метою є не переконати, а змусити прийняти думку мовця як власну. Серед таких прийомів — повторення ключових фраз (*«Ми зробимо це разом»*), риторичні питання (*«Хіба ви хочете жити в країні, де панує беззаконня?»*), метафори та образи (*«Ворог — це хмара, яка затьмарює наше сонце!»*), а також зміщення акценту (*«Захист інтересів» замість «Обмеження свобод»*). За теорією Роберта Чалдіні («Психологія впливу») виділяють шість принципів маніпуляції, включаючи соціальний доказ, авторитет і дефіцит, які активно використовують у жорсткій риториці.

Агресивний тон — ще одна характерна риса. Його використовують для дискредитації опонентів, формування ворожості або створення образу «ворога», наприклад, особисті атаки «*Мій опонент — маріонетка в чужих руках»*), гіперболізація (*«Їхні ідеї призведуть до руйнації»*) чи стигматизація (*«Усі, хто не з нами , — зрадники нації»*) створюють атмосферу конфронтації. Такий тон призводить до поляризації суспільства, ескалації конфліктів і втрати довіри, якщо аудиторія розпізнає маніпуляцію.

Жорстку риторику також характеризують **спрощенням складних тем**, тобто уникають нюансів, перетворюючи складні проблеми на прості гасла. Наприклад, фраза на кшталт *«Усі проблеми розв'язують одним рішенням»* роблять ідеї зрозумілими для масової аудиторії, але спотворюють реальність. Це створює ілюзорне відчуття контролю, але зменшує здатність до критичного аналізу.

Ще одна особливість — **використання стереотипів і ярликів**. Жорстка риторика часто апелює до упереджень, використовуючи стереотипи для швидкого емоційного відгуку. Наприклад, твердження *«Усі мільйонери — шахраї»* або *«Мігранти загрожують нашій культурі»* спрощують соціальне сприйняття, але призводять до дискримінації. Соціолог Гордон Олпорт у своїй роботі «Природа упереджень» довів, що стереотипи можуть бути потужним інструментом впливу, але вони також сприяють розколу суспільства.

Акцент на негативі — важлива риса жорсткої риторики, що полягає в зосередженні на проблемах, а не рішеннях для того, щоб викликати тривогу або обурення. Наприклад, фрази на кшталт *«Країна на межі знищення»* або «*Система працює проти нас»* створюють відчуття терміновості, що змушує аудиторію діяти негайно, часто без роздумів.

Нарешті, у жорсткій риториці часто **ігнорують або спотворюють факти**. Спікери використовують неповну інформацію, виривають цитати з контексту або навіть створюють фейкові дані для підтримки своїх тез. Це дозволяє мовцю формувати бажану думку, але підриває довіру до нього, якщо аудиторія розпізнає обман.

У сукупності ці особливості роблять жорстку риторику важливим інструментом впливу, який здатний швидко мобілізувати людей, але також несе ризики маніпуляції, поляризації та втрати довіри.

Жорстка риторика є потужним засобом комунікації, який може бути ефективним у різних сферах суспільного життя, зокрема в політиці, дипломатії, медіа та бізнесі. Основною її перевагою є здатність впливати на аудиторію, формуючи чіткі та однозначні меседжі, які не залишають місця для подвійного трактування. Завдяки категоричності та емоційній насиченості жорстка риторика сприяє мобілізації громадської думки та зміцненню лідерських позицій мовця. Вона дозволяє контролювати дискурс, задаючи його напрямок і змушуючи опонентів реагувати у визначених межах.

Однак використання жорсткої риторики має і суттєві недоліки. Надмірна агресивність та категоричність можуть призвести до ескалації конфліктів, зменшення простору для компромісу та поляризації суспільства. Крім того, такий стиль комунікації часто супроводжується спрощенням складних проблем, що може знижувати якість дискусії та викривлювати реальність. Жорстка риторика також здатна призвести до втрати довіри, оскільки її використання може сприйматися як маніпулятивне або деструктивне, особливо якщо вона супроводжується демагогічними прийомами або спекуляціями.

Хоча жорстка риторика є ефективним інструментом для досягнення короткострокових цілей, її застосування потребує зваженого підходу, оскільки в довгостроковій перспективі може мати негативні наслідки для суспільного діалогу та міжособистісних комунікацій.

Отже, жорстка риторика є потужним інструментом впливу на аудиторію, який знаходить широке застосування в політиці, медіа, рекламі та соціальних мережах. Вона дозволяє швидко досягти комунікативних цілей, але водночас несе в собі ризики маніпуляції та поляризації суспільства.

Вивчення жорсткої риторики має важливе значення для розуміння сучасних комунікативних процесів та формування критичного мислення в аудиторії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Новак О. Жорстка риторика в професійній діяльності. URL: https://kumlk.kpi.ua/arch/node/1975
2. Аристотель. Риторика / Аристотель. — К.: Видавництво "Основи", 2000. — 320 с.
3. Берк К. Мова як символічна дія / К. Берк.. — Львів: Видавництво ЛНУ, 2015. — 256 с.
4. Хомський Н. Мова та політика / Н. Хомський. — К.: Видавництво "К.І.С.", 2018. — 400 с.
5. Маклюен М. Розуміння медіа: Продовження людини / М. Маклюен. — Нью-Йорк: McGraw-Hill, 1964. — 365 с.
6. Лакофф Дж. Не думайте про слона! Знайте свої цінності та формуйте дискурс / Дж. Лакофф. — Челсі: Chelsea Green Publishing, 2004. — 144 с.

Мельник Софія Олегівна – студентка 2-го курсу, Вінницький національний технічний університет; факультет факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації; sofiamelnyk343@gmail.com

Лопушанська Евеліна Вадимівна – студентка 2-го курсу, Вінницький національний технічний університет; факультет факультет інтелектуальних інформаційних технологій та автоматизації lopushanska.e@gmail.com

Стадній Алла Сергіївна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри мовознавства, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: stadniy.all@vntu.edu.ua

Melnyk Sofia Olehivna – 2nd year student, Vinnytsia National Technical University; faculty faculty of intelligent information technologies and automation; sofiamelnyk343@gmail.com

Lopushanska Evelina Vadimivna – 2nd year student, Vinnytsia National Technical University; faculty faculty of intelligent information technologies and automation ; lopushanska.e@gmail.com

Stadnii Alla Sergiivna – Candidate of Philology, Senior Lecturer, Department of Linguistics, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, email: stadniy.all@vntu.edu.ua

УДК 623.74

Т .Ю. ГЕРАСИМОВ[1]
В.С. ВАСИЛЬКІВ[2]

ВІДРОДЖЕННЯ ВІЙНИ: ЗБРОЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті розглядаються ключові аспекти розвитку та застосування озброєнь під час Першої світової війни, включаючи появу нових видів зброї, таких як танки, хімічна зброя та авіація. Аналізується їхній вплив на тактику ведення бойових дій та подальшу еволюцію військових технологій.

Ключові слова: Перша світова війна, озброєння, артилерія, кулемет, танки, авіація.

Abstract

The article examines the key aspects of the development and application of weaponry during the First World War, including the emergence of new types of weapons such as tanks, chemical warfare, and aviation. Their impact on combat tactics and the subsequent evolution of military technologies is analyzed.

Keywords: World War I, weaponry, artillery, machine gun, tanks, aviation.

Вступ

Перша світова війна стала переломним етапом в історії людства, не лише через свої політичні та соціальні наслідки, а й завдяки безпрецедентному технологічному стрибку у сфері озброєнь. Цей конфлікт кардинально змінив уявлення про війну, перетворивши її на індустріалізований та масовий процес, де роль технологій стала вирішальною. Аналіз озброєнь Першої світової війни є критично важливим для розуміння еволюції сучасної військової справи та її гуманітарних наслідків.

Результати дослідження

Озброєння цього періоду можна охарактеризувати як суміш старих і нових технологій, що перебували на різних стадіях розвитку.

Артилерія була ключовою силою. З'явилися більш далекобійні та скорострільні гармати великого калібру, які могли знищувати укріплення та розривати піхотні шеренги. Артилерійська підготовка стала обов'язковим елементом наступу, але й призводила до місячних обстрілів та створення «місячних ландшафтів» на фронтах [1, 141-152с.]. Станкові кулемети, такі як «Максим» чи «Віккерс», змінили тактику війни. Вони зробили фронтальні атаки самогубними, змусивши армії рити окопи та перейшли до позиційної війни. Кулеметні гнізда могли зупиняти цілі полки [2, 123-146с.]. Застосування отруйних газів (хлор, іприт, фосген) стало одним з найстрашніших нововведень. Це була перша спроба масового ураження, яка не розрізняла комбатантів і цивільних, викликаючи страшні страждання. Водночас це призвело до розробки засобів захисту – протигазів [3, 136-140с.]. Уперше масово використовувалися танки. Перші зразки, такі як британські Mark I та французькі Renault FT, були незграбними та ненадійними, але вони продемонстрували потенціал для прориву окопних ліній та подолання колючого дроту. Це був справжній прототип сучасної бронетехніки [4, 58-64с.]. Літаки еволюціонували від розвідувальних до винищувачів (з кулеметами на борту) та бомбардувальників. Вони відкрили повітряний простір як поле бою, змінивши логістику та стратегічну розвідку [5, 48-54с.]. Німецькі U-boot'и (підводні човни) показали свою руйнівну силу в морській війні, атакувавши торгові судна та намагаючись відрізати постачання до Великої Британії. Це стало провісником сучасної підводної війни [6, 247-276с.].

Перша світова війна стала справжнім полігоном, який радикально вплинув на подальший розвиток озброєнь. Досвід окопної війни показав необхідність злагодженої взаємодії різних родів військ. Це заклало основи сучасної доктрини, де танки, піхота, артилерія та авіація діють як єдине ціле. Як вже було сказано, перші танки, попри свою недосконаліть, стали відправною точкою для розвитку сучасної бронетехніки. Всі наступні покоління танків базувалися на ідеях, закладених тоді. Зародження бойової авіації у 1914–1918 рр. призвело до створення складних бойових літаків (винищувачів, бомбардувальників, штурмовиків), які сьогодні є ключовим елементом будь-якої армії. Уроки ефективності підводних човнів у Першій світовій війні призвели до їхнього активного розвитку,

кульмінацією якого стали атомні підводні човни, здатні нести балістичні ракети. Хоча балістичні ракети з'явилися пізніше, артилерійські розробки Першої світової (збільшення дальності, калібру) були кроком до освоєння реактивного руху та, зрештою, ракетної зброї. Застосування хімічної зброї призвело до створення систем радіаційного, хімічного та біологічного захисту (РХБЗ), які є невід'ємною частиною сучасної військової підготовки. Масове виробництво та стандартизація: Необхідність забезпечити величезні армії зброєю стимулювала розвиток промислових методів виробництва, що є основою сучасної військово-промислової комплексної системи [6, 315-347с.].

Висновки

Отже, Перша світова війна стала вирішальним етапом у розвитку озброєнь, де старі тактики зіткнулися з революційними технологіями. Впровадження артилерії великих калібрів, кулеметів, хімічної зброї, танків, авіації та підводних човнів кардинально змінило обличчя конфлікту, призвівши до позиційної війни та небачених людських втрат. Досвід цієї війни сформував основи для подальшого розвитку всіх видів сучасної зброї та військової думки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Галушко К. Ю. Військо України: Історичний нарис. Київ : Темпора, 2016. 416с.
2. Fuller J. F. C. Tanks in the Great War, 1914–1918. London : John Murray, 1920. 331p.
3. Мосієнко І. В. Військова техніка і озброєння в період Першої світової війни. Київ : Наукова думка, 2018. 260с.
4. Срібняк І. В. Перша світова війна і Україна: 1914–1918 роки. Київ: Либідь, 2014. 170с.
5. Шваб О. В. Український мілітаризм у період Першої світової війни: організація та бойове застосування. Чернівці: Чернівецький національний університет, 2015. 200с.
6. Strachan H. The First World War. Penguin Books, 2004. 400p.

Владислав Сергійович Васильків*- студент гр. КОІС-22б, факультет інформаційних електронних систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vasilkivalena@gmail.com*

Науковий керівник: ***Тимофій Юрійович Герасимов*** *- доктор іст. наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, Вінниця*

Vladyslav S. Vasylkiv *- Student, KOIS-22b Group, Faculty of Information and Electronic Systems, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vasilkivalena@gmail.com*

Supervisor: ***Tymofii Y. Gerasymov*** *- Doctor of Historical Sciences, Associate Professor, Department of SocioPolitical Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail:timger84@gmail.com*

УДК 81′276.3:811.161.2

В. В. Домбровський
А. С. Стадній

СПОСОБИ УСУНЕННЯ СЛІВ-ПАРАЗИТІВ У МОВЛЕННІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі досліджено таке мовне явище, як слова-паразити. Встановлено, що слова-паразити засмічують мовлення і ускладнюють сприйняття інформації. Розглянуто причини їх появи, вплив на сучасну українську мову та способи самостійного усунення таких слів із усного мовлення.

Ключові слова: слова-паразити, культура мовлення, усне мовлення, мислення, невпевненість.

Abstract

The paper explores the linguistic phenomenon of filler words. It has been established that such words clutter speech and make information perception more difficult. The study examines the reasons for their emergence, their impact on modern Ukrainian language, and methods for independently eliminating them from spoken language.

Keywords: filler words, speech culture, oral speech, thinking, uncertainty.

В українській мові приблизно 256 тис. слів, але навіть за такої кількості лексики багато мовців часто вживають слова-паразити. Це відбувається через те, що людина думає повільніше, ніж говорить, або хвилюється. Тому в мовленні використовують такі паразити, як: е-е-е…, ну-у-у…, а-а-а… тощо. Ці вкраплення мають деструктивний характер і порушують культуру мовлення. «Мовні одиниці, які називають словами-паразитами, перешкоджають чистоті та правильності мови й відносяться до лексико-стилістичних помилок» [1, 173].

Слова-паразити – це «модальні слова і вирази, які можуть уживатися в спонтанній мові достатньо великої кількості мовців з невиправдано високою з погляду слухача локальною частотою [2, 192]. Лінгвокультурологічні, функціональні, десемантичні особливості слів-паразитів досліджували І. Гаркуша, О. Голотюк, М. Козирєв, А. Швидченко, І. Пуленко, О. Гуз та інші.

Слова-паразити — це слова або фрази, які не несуть смислового навантаження. Вони не додають жодної інформації до тексту, але роблять його більш розгорнутим і складним. Їх використовує багато мовців з високою частотою. Уживають ці слова з різною метою: 1) побудувати зв’язне мовлення; 2) щоб виграти час, коли думка ще формується, а говорити потрібно вже; 3) висловити емоції; 4) підкреслити логіку викладу; 5) замінити грубі чи нецензурні слова.

До слів-паразитів належать звуки, слова та словосполучення. Прикладами таких одиниць у мовленні молодих людей є: *«типу», «коротше», «ну», «таки», «ось», «взагалі-то», «значить»*, *«просто», «у принципі»* та інші. Більшість таких слів притаманні сучасній українській мові, а паразитами вони стають тоді, коли їх уживають у не властивому їм контексті, надчастотно, з метою заповнити паузи. Проте є й слова, які називаємо паразитами незалежно від контексту.

Мовлення людини – це складний процес, у якому задіяні як свідомі, так і автоматизовані механізми. Використання слів-паразитів часто пов’язане з когнітивними та нейропсихологічними факторами, які впливають на нашу здатність формулювати думки. Щоб зрозуміти, чому ми їх вживаємо і як їх позбутися, варто звернутися до особливостей роботи мозку.

1. Роль префронтальної кори

Префронтальна кора відповідає не лише за планування мовлення, а й за контроль імпульсивних реакцій. У ситуаціях стресу чи швидкого мислення її активність може знижуватися, що ускладнює контроль над мовленням. Це пояснює, чому під час публічних виступів або в незнайомій ситуації люди частіше вживають слова-паразити [3].

2. Зв'язок із ділянками мозку, що відповідають за автоматизоване мовлення

Дослідження доводять, що коли ми говоримо швидко або без ретельного обдумування (наприклад, у спонтанній розмові), активніше працюють *базальні ганглії* – ділянки мозку, що відповідають за автоматизовані дії, включаючи звичні мовленнєві конструкції. Саме через це слова-паразити можуть «вбудовуватися» в нашу мову як звичка.

3. Нейропсихологічна адаптація до пауз

Для людського мозку природно заповнювати паузи в мовленні, оскільки мовчання в комунікації іноді сприймається як дискомфортне. Це пов'язано з соціальними механізмами, адже тривале мовчання може вказувати на невпевненість, конфлікт або завершення розмови [4].

4. Нейропластичність як спосіб викорінення слів-паразитів

Завдяки *нейропластичності* мозку можемо змінювати свої мовленнєві звички. Якщо свідомо контролювати мовлення, робити паузи та замінювати слова-паразити змістовними словами, з часом новий стиль мовлення стає природним[4].

У мовознавстві існує думка, що слова-паразити вживають мовці з малим словниковим запасом, проте, як зазначає О. Гуз, таке твердження є помилковим, тому що слова-паразити вживають представники всіх соціальних груп і верств населення [2, 175]. І. Гаркуша вказує, що «слова-паразити з'являються не тільки через бідність словникового запасу, але й через хвилювання, невміння публічно мислити, вільно формулювати свої думки» [5, 171].

Деякі слова-паразити зароджуються через меми. Слова, які були вигадані нещодавно, можуть швидко увійти в повсякденне життя. У більшості випадків їх уживають, щоб показати, що ситуація комічна, або перетворити її на таку. Прикладами таких слів є: *«чиназес», «сюда», «оуєс»* тощо. Також паразитами можуть бути запозичені слова. Часто можна почути, як деякі люди говорять: *«окей», «гуд»* тощо. Ці слова хоча й мають лексичне значення, проте в мові є українські відповідники. Нерідко українські слова замінюють іншомовними через вплив іншої мови, яку вивчають [6].

Щоб позбутися слів-паразитів потрібно дотримуватися 3 кроків:

- Виявити слова-паразити у власному мовленні.
- Усвідомити їх негативний вплив та визначити причину.
- Викоренити слова-паразити з власного мовлення [7].

1. Виявити слова-паразити у своєму мовленні.

Для виявлення таких слів пропонуємо провести декілька експериментів. Наприклад, взяти диктофон і записати свою розмову з другом або знайомим. Потім під час прослуховування визначити, наскільки мовлення засмічене словами-паразитами. Також можна вибрати книгу, яку жодного разу не читали, знайти уривок, прочитати його та переказати своїми словами. Проаналізувавши, як часто запинаєтесь або вживаєте слова-паразити, зможете визначити, чи варто попрацювати над своїм мовленням. Дейл Карнегі стверджував: «Усвідомлення власних помилок — перший крок до їх виправлення» [8].

2. Усвідомити негативний вплив слів-паразитів.

Насамперед відучитися від слів-паразитів треба через їх дратівну дію. При близькому спілкуванні саме вони найбільше привертають увагу і просто відволікають від змісту повідомлення, а при знайомстві справляють неприємне враження. Боротися зі словами-паразитами також треба тому, що вони є яскравою ознакою невпевненості. Ці слова сигналізують про те, що мовець не володіє ситуацією, і роблять мовлення менш чітким і вагомим. Слова-паразити засмічують не лише мову, вони плутають думки комунікантів. Що більше паразитів у мовленні, то більше їх і в мисленні. Відомо, що мислення і мовлення взаємопов'язані. Коли мовлення стає чистим, то і думки простіші і ясніші [9].

3. Способи усунення слів-паразитів.

Усвідомити абсурдність уживання слів-паразитів. У мові кожне слово має значення і несе сенс. Як довести собі абсурдність слів-паразитів? Взяти будь-який уривок, порівняти враження від читання в оригінальному варіанті та із зайвими словами [10].

Уривок з вірша Лесі Українки «Contra spem spero» без змін:

Я на гору круту крем'яную
Буду камінь важкий підіймать,
І, несучи вагу ту страшную,
Буду пісню веселу співать.

Уривок із доданими словами-паразитами:

Ну, я на гору круту крем'яную
Буду, типу, камінь важкий підіймать,
І, значить, несучи вагу ту страшную,
Буду, знаєш, пісню веселу співать.

Отже, бачимо, що слова-паразити засмічують мовлення та відволікають від змісту тексту. Тому потрібно насамперед з'ясувати причини використання таких слів і усунути їх. Якщо людина вживає слова-паразити, це сигнал про різні проблеми: малий словниковий запас, хвилювання під час розмови, невміння чітко сформулювати свою думку. Якщо більше читати та знайти й усунути причину хвилювання, то людина стане менше використовувати слова-паразити.

Слова-паразити роблять мовлення менш чітким і зрозумілим, а їхнє використання пов'язане з когнітивними та психологічними чинниками. Позбутися їх можна шляхом усвідомленого контролю мовлення та заміни паразитів змістовними словами або паузами. Правильне мовлення сприяє ефективній комунікації та розвитку чіткого мислення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гуз О. П. Особливості вживання слів-паразитів у сучасній французькій мові / О. П. Гуз // Закарпатські філологічні студії. – 2023. - Випуск 29. – Том 1. – С. 173 – 177.
2. Швидченко А. В. Слова-паразити в сучасному молодіжному сленгу / А. В. Швидченко // Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Філологічні науки». – 2012. – № 2 (4). – С. 192 – 194.
3. Префронтальна кора [Електронний ресурс] // Вікіпедія — Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D1%80%D0%B5%D1%84%D1%80%D0%BE%D0%BD%D1%82%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B0_%D0%BA%D0%BE%D1%80%D0%B0 (дата звернення 16.04.2025) — Назва з екрана.
4. Фізіологічні механізми мовної діяльності [Електронний ресурс] // Студопедія — Режим доступу: https://studopedia.com.ua/1_150021_fiziologichni-mehanizmi-movnoi-diyalnosti.html (дата звернення 15.04.2025) — Назва з екрана.
5. Гаркуша І.В. До формування культури мовлення особистості психолога-практика / І.В. Гаркуша, Р.Е. Кравець // Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія». – 2017. – № 1 (13). – С.170 – 174.
6. Слова-паразити: як впливають на мову та чи можна їх позбутися [Електронний ресурс] // Капрі — Режим доступу: https://kapri.dn.ua/2019/07/20/slova-paraziti-jak-vplivajut-na-movu-ta-chi-mozhna-ih-pozbutisja/ (дата звернення: 19.04.2025) — Назва з екрана.
7. Як позбавитися слів паразитів [Електронний ресурс] // Портал експеримент — Режим доступу: https://md-eksperiment.org/post/20191124-yak-pozbavitisya-sliv-parazitiv (дата звернення: 19.04.2025). — Назва з екрана.
8. Карнегі Д. Як здобувати друзів і впливати на людей. Пер. з англ. / Д. Карнегі. — К. : Основи, 2006. — 320 с.
9. Каплун М. Слова-паразити у повсякденному мовленні / М. Каплун // Природничі та гуманітарні науки. Актуальні питання : матеріали IV Міжнар. студент. наук.-техн. конф., [Тернопіль], 2021 р. / Тернопіл. нац. техн. ун-т ім. І. Пулюя. — Тернопіль, 2021. — С. 180—181.
10. Мовний патруль: ліквідація слів-паразитів у школярів [Електронний ресурс] // Журнал «На Урок» — Режим доступу: https://naurok.com.ua/post/movniy-patrul-likvidaciya-sliv-parazitiv-u-shkolyariv (дата звернення: 17.04.2025) — Назва з екрана.

Домбровський Володимир Віталійович – студент 1-го курсу, Вінницький національний технічний університет; факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії; vovadombrovskij87@gmail.com

Стадній Алла Сергіївна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри мовознавства, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, email: stadniy.all@vntu.edu.ua

Dombrovskyi Volodymyr V. – 1st-year student, Vinnytsia National Technical University; Faculty of Information Technologies and Computer Engineering; vovadombrovskij87@gmail.com

Stadnii Alla Sergiivna – Candidate of Philology, Senior Lecturer, Department of Linguistics, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, email: stadniy.all@vntu.edu.ua

УДК [004:355.01](043.2)

М. М. Сахно

Використання інформаційної війни у збройних конфліктах

Вінницький національний технічний університет

Анотація:

У роботі розглядається сутність інформаційної війни, її роль у веденні бойових дій та дестабілізації суспільства. Аналізуються основні методи інформаційного впливу, зокрема дезінформація, кібератаки та пропаганда. Особлива увага приділяється впливу інформаційної війни на моральний стан населення, ефективність військових операцій та міжнародну реакцію. Дослідження дозволяє сформулювати підходи до протидії інформаційній агресії та зміцнення інформаційної безпеки держави.

Ключові слова: інформаційна війна, дезінформація, пропаганда, кібератаки, збройний конфлікт, геополітика, інформаційний вплив.

Abstract:

The paper examines the essence of information warfare, its role in warfare and destabilization of society. The main methods of information influence are analyzed, including disinformation, cyberattacks and propaganda. Particular attention is paid to the impact of information warfare on the morale of the population, the effectiveness of military operations and the international response. The study allows formulating approaches to countering information aggression and strengthening the information security of the state.

Keywords: information warfare, disinformation, propaganda, cyberattacks, armed conflict, geopolitics, information influence.

Вступ

У сучасному світі інформаційна війна стала невід'ємною частиною збройних конфліктів, відіграючи ключову роль у досягненні політичних та військових цілей. Вплив на інформаційний простір дозволяє не лише дестабілізувати противника, але й формувати суспільну думку, маніпулювати політичними процесами та підривати моральний стан населення. Інформаційна війна охоплює широкий спектр методів, серед яких дезінформація, пропаганда та кібератаки є найбільш поширеними та ефективними. Актуальність цієї теми зумовлена зростанням ролі інформаційних технологій у військових конфліктах, що робить інформаційну війну одним із головних інструментів геополітичного впливу у XXI ст.

Результати дослідження

Інформаційна війна є невід'ємною складовою сучасних збройних конфліктів, оскільки дозволяє впливати на хід військових операцій та громадську думку без застосування прямого воєнного насильства. Вона охоплює широкий спектр дій, зокрема поширення дезінформації, інформаційне блокування, маніпулювання медіапростором та створення хибних наративів. Основною метою є дестабілізація супротивника шляхом підриву довіри до уряду, дезорганізації суспільства та послаблення морального духу військових [1, с. 43]. Важливість інформаційної війни у сучасних конфліктах пояснюється тим, що вона дозволяє знизити ефективність військових дій противника, посилити міжнародний тиск на опонента та мобілізувати внутрішню підтримку для власних дій [1, с. 96]. Успішне використання інформаційної війни може призвести до досягнення політичних та військових цілей навіть без активних бойових дій, що робить її одним із найефективніших інструментів сучасної геополітики [1, с. 178].

Серед найпоширеніших методів інформаційної війни ключову роль відіграє дезінформація – свідоме поширення неправдивої або маніпулятивної інформації для введення в оману супротивника та громадськості. Вона може реалізовуватися через соціальні мережі, офіційні державні ЗМІ, а також через підконтрольних агентів впливу в суспільстві. Наприклад, у конфлікті між Росією та Україною активно застосовувалися фейки та маніпуляції, спрямовані на створення паніки серед цивільного населення та дискредитацію державної влади. Важливим інструментом також є кібератаки – спроби проникнення в інформаційні системи супротивника з метою знищення або пошкодження важливої інфраструктури, викрадення конфіденційних даних або порушення роботи державних установ [2, с. 55]. Крім цього, значну роль відіграє пропаганда, яка формує вигідний інформаційний порядок денний та створює позитивний образ власних дій. Завдяки таким методам

інформаційна війна може не лише підірвати боєздатність противника, але й створити політичну напругу на міжнародному рівні. Ефективність цих методів яскраво проявилася у сучасних збройних конфліктах, де інформаційна війна безпосередньо впливала на результат військових операцій та політичну стабільність у зоні конфлікту. Вона здатна деморалізувати супротивника, спричинити дезорганізацію в його лавах та підірвати ефективність командування [2, с. 220]. Наприклад, під час анексії Криму в 2014 р. масове поширення дезінформації та пропаганди дозволило Росії швидко встановити контроль над територією без значного військового спротиву.

Окрім цього, інформаційна війна впливає на міжнародну реакцію та дипломатичні відносини. Створення хибних наративів та викривлення фактів дозволяє змінювати міжнародний порядок денний та формувати вигідне ставлення до дій однієї зі сторін конфлікту, що робить інформаційну війну потужним інструментом впливу як на полі бою, так і на геополітичному рівні [3, с. 63]. Сучасні технології відкрили нові можливості для ведення інформаційної війни, зокрема через соціальні мережі, які стали потужним інструментом впливу на громадську думку та політичні процеси. Платформи, такі як Facebook, Twitter, Telegram та YouTube, дозволяють швидко поширювати інформацію, впливати на громадську думку та мобілізувати населення. Одним із основних методів впливу через соціальні мережі є створення та поширення фейкових новин, маніпулятивного контенту та відвертої пропаганди. Важливою складовою цього процесу є використання ботів та автоматизованих акаунтів, що здатні масово поширювати певні наративи та створювати ілюзію суспільної підтримки або невдоволення [3, с. 150]. Окрім поширення інформації, соціальні мережі використовуються для збору даних про настрої населення, політичні уподобання та слабкі місця противника. Аналіз великих обсягів інформації за допомогою алгоритмів штучного інтелекту дозволяє визначати ефективні тактики впливу та коригувати інформаційні кампанії в реальному часі. Військові структури та державні установи активно використовують соціальні мережі для контрпропаганди, спростування фейкової інформації та підвищення рівня обізнаності серед населення [4, с. 243]. Таким чином, соціальні мережі стали не лише засобом комунікації, а й важливим інструментом інформаційного протистояння у сучасних конфліктах.

Висновки

Отже, інформаційна війна є потужним інструментом впливу на хід збройних конфліктів та міжнародну політику. Основні методи інформаційної війни – дезінформація, пропаганда та кібератаки – дозволяють послабити боєздатність супротивника, дестабілізувати політичну ситуацію та сформувати вигідний інформаційний порядок денний. Інформаційна війна може використовуватися як самостійний засіб досягнення військових та політичних цілей, а також як допоміжний інструмент для підсилення ефективності традиційних бойових дій. Успішне застосування інформаційної війни вимагає комплексного підходу, що включає аналіз інформаційного простору, використання сучасних технологій та адаптацію до змінних умов конфлікту. Протидія інформаційній агресії можлива через посилення інформаційної безпеки держави, розвиток медіаграмотності населення та створення ефективних механізмів реагування на інформаційні загрози.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Василенко В. А. Інформаційна війна у міжнародних конфліктах: теорія і практика. Київ: Видавництво "Наукова думка", 2019. 288 с.
2. Рід Т. Cyber War Will Not Take Place. Оксфорд: Oxford University Press, 2013. 256 с.
3. Іваненко П. О. Вплив інформаційної війни на хід військових операцій. Київ: Видавництво "Академперіодика", 2021. 312 с.
4. Сміт М. The Anatomy of Cyber Warfare. Лондон: Taylor & Francis, 2020. 368 с.

Сахно Михайло Миколайович – студент групи 2КІ-23б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: sahnomihajlo51@gmail.com

Sakhno Mykhailo M. – student, 2CE-23B, Faculty of information Technologies and Computer Engeneering, Vinnytsa National Technical University, email: sahnomihajlo51@gmail.com

Науковий керівник – Герасимов Тимофій Юрійович – доктор історичних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: timger84@gmail.com

Supervisor – Gerasymov Tymophiy – doctor of historical sciences, assistant of professor of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: timger84@gmail.com

УДК 94(477)"1941"

Я. О. Гончарук

ПОЧАТОК НІМЕЦЬКО-РАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ ТА ЇЇ ТРАГІЧНІ НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація: *У статті розглянуто початок німецько-радянської війни у червні 1941 року та її катастрофічні наслідки для України. Значну увагу приділено величезним людським втратам та встановленню жорстокого окупаційного режиму.*

Ключові слова: Друга світова війна, Україна, план «Барбаросса», айнзатцгрупи, окупація.

Abstract: *The article examines the beginning of the German-Soviet war in June 1941 and its catastrophic consequences for Ukraine. Considerable attention is paid to the enormous human losses and the establishment of a brutal occupation regime.*

Keywords: World War II, Ukraine, Operation «Barbarossa», Einsatzgruppen, occupation.

Вступ

Друга світова війна є однією з найбільших катастроф в історії людства. Вона вплинула на долі мільйонів людей, цілих народів та держав. Наслідки відчуваються й донині. Для України, яка була в складі СРСР, 22 червня 1941 р. стало переломним моментом, який значно змінив долю українців, поклавши початок періоду їхніх найважчих випробувань. Її доцільно порівнювати з 24 лютого 2022 р., коли російські загарбники, за подібним сценарієм, спробували втілити в життя власний варіант «бліцкригу».

Результати дослідження

У перший день німецько-радянської війни сталінська пропаганда одразу зазначила про підступність німецького нападу – між державами існував договір про ненапад, і це сталося без оголошення війни. Широко відомо, що після чергових переговорів з наркомом закордонних справ В. Молотовим А. Гітлер наказав готувати план нападу на СРСР. Але набагато менше відомо, до чого в цей час готувався Й. Сталін, оскільки, результати переговорів у Берліні його не влаштовували. Німеччина розпочала підготовку до можливого конфлікту з країною «совєтів» ще на початку 1940 р., коли стало зрозуміло, що остання не надто дотримується таємних домовленостей між сторонами. СРСР проводив низку наступальних дій із осені 1939 р. до літа 1940-го: анексію Західної України та Білорусі, захоплення Північної Буковини та Бессарабії, війну з Фінляндією. У грудні 1940 – січні 1941 рр. у москві відбулася командно-штабна гра, яка засвідчила, що червоне військово-політичне керівництво усвідомлювало можливість великої війни. Було змодельовано дві фази: оборонну операцію (схожу на план «Барбаросса») та стратегічний наступ [1].

Всі мемуари, опубліковані у 1960–1980-х, стверджують, що напад Німеччини був раптовим. Утім, певні сигнали загрози все ж були, і радянське керівництво щонайменше знало про наявність у Німеччини планів наступу. Однак Сталін принципово не довіряв розвідданим. Вище військове командування, ймовірно, також ставилося до них з підозрою, хоча поява перших чотирьох директив одразу після початку нападу свідчить, що певні заготовки були. Отже, попри сумніви та небажання вірити в неминучість війни, частина керівництва готувалася до неї принаймні на рівні планування [1]. Оскільки Радянський Союз мав чисельну перевагу в техніці, Сталін сліпо вірив, що навіть у разі нападу Гітлера його армія зможе швидко дати відсіч і перехопити ініціативу. У травні 1941 р. він заявив: СРСР переходить від оборони до наступу, а Червона армія – це армія наступу. Відтоді й радянська пропаганда почала просувати ідею «війни малою кров'ю й на чужій території» [2]. Увечері 21 червня 1941 р. єфрейтор Вермахту Альфред Лісков дезертував, переплив р. Західний Буг біля Сокаля на Львівщині й здався радянським прикордонникам. Він попередив: на світанку Німеччина розпочне наступ. Командир прикордонного загону не повірив, але доповів далі. Інформація дійшла до генерала М. Кирпоноса – і той також не надав їй значення [2].

Станом на 22 червня 1941 р. Німеччина мала 134 дивізії в бойовій готовності та ще 73 у резерві. Удар наносили три групи армій, чисельністю понад три млн. військових. Їх підтримували 650 тис.

солдатів союзників – Фінляндії та Румунії. Згодом приєдналися також війська з Італії, Хорватії, Словаччини й Угорщини. Фронт простягався від Балтійського до Чорного моря [2]. Айнзатцгрупи почали операції з масових розстрілів. Першими жертвами стали єврейські чоловіки, роми, комуністи. Створювалися ґетто й інші місця утримання для великої кількості євреїв. У цих злочинних акціях нерідко брали участь і німецькі військові [3].

Загалом Україна зазнала одних із найбільших втрат у Другій світовій війні серед усіх країн-учасниць. Однак внесок України в цю війну менш відомий і обговорюваний у світі порівняно з роллю росії. Як писав Едгар Сноу, кореспондент часопису «Saturday evening Post»: «війна, яку дехто вважає символом російської слави, мала б мати правильну назву. Назвати її слід було б українською війною. Міста, промисловість, землеробство, людність жодної європейської країни не зазнали такого знищення, як Україна» [4]. Європа довго намагалася «умиротворити» Гітлера, поступившись йому Чехословаччиною. Потім більшість країн швидко опинилися під його контролем, часто без значного спротиву – прикладом є Франція, яка офіційно колаборувала з нацистами. На Сході ж війна з СРСР була набагато жорстокішою і кривавішою. Нацисти окупували великі території – Білорусь, краї Балтії, Україну, тоді як росію окупували лише на 3 % [4].

Висновок

Німецький напад 22 червня 1941 р. став поворотною точкою Другої світової війни й трагедією для мільйонів. Попри певні сигнали й попередження, радянське керівництво не змогло або не захотіло належним чином підготуватися до удару. Війна для України обернулася катастрофою – саме її територія стала ареною найжорстокіших боїв, масових вбивств і руйнувань. Україна понесла одні з найбільших втрат серед усіх країн-учасниць. Водночас її внесок у перемогу над нацизмом тривалий час замовчувався або приписувався винятково росії. Сьогодні важливо повертати історичну справедливість, визнаючи ключову роль України в тих подіях і вшановуючи її жертви та героїзм.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Шурхало Д. 22 червня 1941 року: до якої війни готувався Сталін і чи випередив його Гітлер?. Радіо Свобода. URL: https://www.radiosvoboda.org/a/31319039.html (дата звернення: 04.06.2025).

2. Напередодні німецько-радянської війни в Києві готувалися відкрити Республіканський стадіон, а в Узбекистані попереджали про велике лихо через прокляття Тамерлана. URL: https://babel.ua/texts/95377-naperedodni-nimecko-radyanskoji-viyni-v-kiyevi-gotuvalisya-vidkriti-respublikanskiy-stadion-a-v-uzbekistani-poperedzhali-pro-velike-liho-cherez-proklyattya-tamerlana-shcho-vidbuvalosya-21-chervnya-194 (дата звернення: 04.06.2025).

3. Вторгнення до Радянського Союзу, червень 1941 року. Holocaust Encyclopedia | United States Holocaust Memorial Museum. URL: https://encyclopedia.ushmm.org/content/uk/article/invasion-of-the-soviet-union-june-1941 (дата звернення: 04.06.2025).

4. Аналіз: 8 травня - День перемоги над нацизмом: Україна в Другій світовій війні: що варто знати. Головні новини з України сьогодні - Kyiv Post. URL: https://www.kyivpost.com/uk/analysis/52213 (дата звернення: 04.06.2025).

Гончарук Ярослав Олександрович – студент групи 1КІТС-23б, Факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: gonkaruk1kits23b@gmail.com

Honcharuk Yaroslav Oleksandrovych – student of group 1KITS-23b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: gonkaruk1kits23b@gmail.com

Науковий керівник – Герасимов Тимофій Юрійович – доктор історичних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: timger84@gmail.com

Supervisor – Gerasymov Tymophiy – doctor of historical sciences, assistant of professor of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: timger84@gmail.com

УДК 94(477.62):355.48"2014/2015"

Є. Ю. Деркач

ОБОРОНА ДОНЕЦЬКОГО АЕРОПОРТУ: ПОДВИГ «КІБОРГІВ», ЩО СТАВ ЛЕГЕНДОЮ

Вінницький національний технічний університет

Анотація: У статті розглядається героїчна оборона Донецького аеропорту українськими військовими, яких у народі назвали «кіборгами» за неймовірну витривалість і стійкість. Автор аналізує хронологію подій, умови, в яких діяли захисники, символічне значення цього подвигу для українського суспільства, а також сучасні форми вшанування їхньої пам'яті. Окрема увага приділена походженню терміну «кіборги» та його впливу на суспільну свідомість у контексті російсько-української війни.

Ключові слова: кіборги, Донецький аеропорт, оборона, війна на сході України, героїзм, національна пам'ять, російсько-українська війна, символ стійкості, захисники України, військовий подвиг.

Abstract: The article examines the heroic defense of Donetsk Airport by Ukrainian soldiers, who were popularly dubbed "cyborgs" for their extraordinary endurance and resilience. The author analyzes the chronology of events, the conditions under which the defenders operated, and the symbolic significance of this feat for Ukrainian society. Particular attention is paid to the origin of the term "cyborgs" and its impact on public consciousness in the context of the Russo-Ukrainian war.

Keywords: cyborgs, Donetsk Airport, defense, war in eastern Ukraine, heroism, national memory, Russo-Ukrainian war, symbol of resilience, defenders of Ukraine, military feat.

Вступ

Термін «кіборги» в українському контексті набув особливого значення під час війни на сході України, що розпочалася у 2014 р. Таку назву в народі отримали українські військові, які проявили надзвичайну мужність, витривалість і стійкість під час тривалої та надзвичайно жорсткої оборони Донецького міжнародного аеропорту імені Сергія Прокоф'єва. Їхній опір став символом незламності українського духу і прикладом героїзму для всього суспільства. Оборона аеропорту тривала понад 240 днів і набула значення не лише як стратегічна військова операція, а й як подія, що справила глибокий вплив на колективну свідомість українців. Тут важливо підкреслити не тільки військове, але й моральне значення подвигу «кіборгів», адже їхня боротьба стала уособленням стійкості нації в умовах зовнішньої агресії.

Результати дослідження

Бої за Донецький аеропорт розпочалися 26 травня 2014 р., після того, як проросійські бойовики захопили його будівлі. Українські військові, зокрема Повітряні сили та високомобільні десантні війська, провели контратаку, відновивши контроль над летовищем [1]. Після цього аеропорт став стратегічним об'єктом, який українські сили обороняли протягом 242 днів – до січня 2015 р. [2].

Хто такі кіборги? Вперше цей термін з'явився у науковій фантастиці, як скорочення від «кібернетичний організм». Фактично, це біологічний організм, що містить механічні або електронні компоненти, що надає цьому організму надвелику силу та потужний інтелект. Саме такими, сильними, розумними та винахідливими, побачили російські найманці захисників Донецького аеропорту. В одному з перехоплених записів, невідомий російський бойовик, намагався пояснити керівництву, чому вони не можуть взяти Донецький аеропорт, хоча мають для цього все необхідне озброєння. «Просто киборги какие-то», – сказав найманець. [3].

Захисники аеропорту діяли в складних умовах: постійні обстріли та обмежене постачання боєприпасів, військової техніки, продуктів. Попри це, вони продовжували виконувати бойові завдання, демонструючи неймовірну стійкість.

Однією з найтрагічніших подій стало падіння диспетчерської вежі 13 січня 2015 р. через масовані ворожі обстріли. В народі вона стала символом аеропорту. Того ж дня бойовики знову висунули «кіборгам» ультиматум – піти до 17:00 з нового терміналу. Якщо цього не зроблять, то їх знищать. Наші хлопці вибрали бій. Унаслідок невдалої атаки 13 січня загинуло понад 250 російських військових і бойовиків. Українські бійці продовжили контролювати територію.

Остання ротація у ДАПі відбулася в ніч з 13 на 14 січня. 16 січня бій на летовищі тривав з 6-ї ранку до 2-ї ночі. У ніч з 16 на 17 січня до нового терміналу прибуло підкріплення від 90-го окремого аеромобільного батальйону у складі 15 осіб, які одразу долучилися до бою. 17 січня «кіборги» відбили частину території аеропорту, завдавши ворогу значних втрат [4].

Вважається, що бойові дії у Донецькому аеропорту тривали 242 дні й вщухли 21 січня 2015-го. А офіційною датою завершення його оборони визнано 22 січня, коли його залишив начебто останній уцілілий «кіборг». Проте, чималий клапоть доти незагарбаної території ДАПу ще близько двох діб після 21-го січня з пекельними боями тримало всього-на-всього семеро українських десантників 90-го аеромобільного батальйону. Ворог перебував у розпачі від безсилля, оскільки був нездатний усіма своїми силами вибити сімку «кіборгів» із будівлі пожежної служби летовища.

В останню ніч бойовики інтенсивно обстрілювали «пожежку» з усіх стрілецьких та артилерійських калібрів. Десантники вперто огризалися вогнем, доки перед світанком їм не скомандували відійти. Тоді кожен взяв із собою по дві одиниці стрілецької зброї з двома боєкомплектами на кожну, по кілька гранат. І, під «симфонію» ворожих пострілів і вибухів, група залишила розбиту будівлю [5].

Відтоді щороку 20 січня в Україні вшановують пам'ять захисників Донецького аеропорту. Цей день став символом стійкості українського народу та важливою сторінкою російсько-української війни [6].

Висновки

Донецький аеропорт став символом безпрецедентної відваги та самопожертви. «Кіборги», попри чисельну перевагу ворога та постійну небезпеку, обороняли його майже вісім місяців. Це не просто військова операція, а подія, що змінила хід війни, виховала нових героїв і стала нагадуванням про незламність українського духу. 20 січня – день вшанування їхнього подвигу, що підкреслює: українці здатні вистояти й перемогти, захищаючи свою гідність та майбутнє.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. День пам'яті «кіборгів»: хто вони такі та чому їх варто пам'ятати. URL: https://dyvys.info/2025/01/16/ukrayinski-kiborgy-hronika-podij/.
2. 10 років тому їх назвали «кіборгами». День пам'яті захисників Донецького аеропорту. URL: https://rudana.com.ua/news/10-rokiv-tomu-yih-nazvaly-kiborgamy-den-pamyati-zahysnykiv-doneckogo-aeroportu.
3. Кіборги Донецького аеропорту: історія, яку варто знати всім. URL: https://kyiv.info/article/kiborhy-donetskoho-aeroportu-istoriya-yaku-varto-znaty-vsim.
4. Битва за Донецький аеропорт: хроніка подвигу, цифри, факти, значення та уроки. URL: https://armyinform.com.ua/2022/01/20/bytva-za-doneczkyj-aeroport-hronika-podvygu-czyfry-fakty-znachennya-ta-uroky/.
5. Оборона Донецького аеропорту. URL: https://museum.tck.pl.ua/oborona-donetskoho-aeroportu/.
6. Приклад «кіборгів» продовжує надихати нове покоління захисників та захисниць: Сирський вшанував пам’ять захисників Донецького аеропорту. URL: https://novynarnia.com/2025/01/20/pryklad-kiborgiv-prodovzhuye-nadyhaty-nove-pokolinnya-zahysnykiv-ta-zahysnycz-syrskyj-vshanuvav-pamyat-zahysnykiv-doneczkogo-aeroportu/

Деркач Євгеній Юрійович – студент групи 3КІТС-23б, Факультету менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: derkaczena81@gmail.com

Derkach Evgeniy Yuriyovich – student of group 3KITS-23b, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, e-mail: derkaczena81@gmail.com

Науковий керівник – Герасимов Тимофій Юрійович – доктор історичних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна, e-mail: timger84@gmail.com

Supervisor – Gerasymov Tymophiy – doctor of historical sciences, assistant of professor of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: timger84@gmail.com

УДК 316.4:305

Б. Ю. Буняк

СТАВЛЕННЯ МОЛОДІ ДО КОХАННЯ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У даній роботі викладені результати соціологічного дослідження, що мало на меті з'ясувати, як гендерні особливості впливають на ставлення молоді до кохання. Опитування охопило студентів 1-2 курсів спеціальності F5 «Кібербезпека та захист інформації» ВНТУ. Дослідження показало, що фемінні чоловіки та маскулинні жінки схильні до більш емоційного або раціонального підходу у стосунках відповідно.

Ключові слова: кохання, молодь, гендер, стосунки, соціологічне дослідження.

Abstract

This article presents the results of a sociological study aimed at exploring how gender characteristics affect young people's attitudes toward love. The survey involved first- and second-year students majoring in Cybersecurity at VNTU. The findings indicate that feminine men and masculine women tend to adopt more emotional or rational approaches in romantic relationships, respectively.

Keywords: love, youth, gender, relationships, sociological research.

Вступ

Одна із основних проблем молоді – проблема кохання. Оскільки кохання відноситься до категорії почуттів, то можна стверджувати, що з часом із нею зіткнеться кожен. Найчастіше із коханням стикається молодь, якій доводиться миритися із перебігом цього почуття, звертаючи увагу на його причини і чинники для вибору партнера в коханні. Проблемою також є велика невизначеність із самим поняттям кохання, оскільки досі не було повністю встановлено механізми які скеровують це почуття на конкретну особу, що спричинено відносно невеликою кількістю досліджень, які присвячені коханню [1].

Цю складність у розумінні кохання частково пояснюють й результати сучасних досліджень. Так, у праці Є. С. Чабанної [2], зазначається, що ставлення до кохання у молоді формується під значним впливом соціального контексту, зокрема через соціальні мережі і поп-культуру. Результати дослідження показали, що молодь дедалі частіше схильна до прагматичного підходу у питаннях стосунків.

У праці «Гендерні особливості ставлення до кохання у сучасної молоді» було з'ясовано, що маскулинні жінки частіше демонструють раціональне ставлення до почуттів, уникаючи залежності від партнера, тоді як фемінні чоловіки можуть виявляти більшу емоційну відкритість і потребу в стабільності [3].

У результатах опитування від BBC Україна було зазначено, що нове покоління нерідко надає перевагу самореалізації, кар'єрі та фінансовій незалежності – й лише потім розглядає можливість романтичних стосунків [4]. Це свідчить про певний зсув пріоритетів, де кохання уже не є "першочерговою метою", а радше – можливим компонентом гармонійного життя.

Об'єктом даного соціологічного дослідження є студенти 1 і 2 курсів Вінницького національного технічного університету, спеціальності F5 «Кібербезпека та захист інформації». Об'єкт складається із 214 осіб віком від 17 до 24 років, з яких 94 – студенти 1 курсу, серед яких 75 чоловічої статі та 19 – жіночої, і 120 осіб – студенти 2 курсу, серед яких 91 чоловічої статі та 29 – жіночої. Предметом соціологічного дослідження є залежність ставлення студентів до кохання від гендерних особливостей.

Метою цієї роботи є дослідити залежність ставлення студентів до кохання від гендерних особливостей.

В даному дослідженні висувається гіпотеза, що сучасна молодь віддає перевагу недовготривалим і розрахунковим відносинам, аніж пошукам справжнього і довготривалого кохання, що на пряму залежить від гендерних особливостей.

Результати дослідження

На підготовчому етапі проведення соціологічного дослідження, через брак ресурсів для опитування всієї генеральної сукупності, було використано калькулятор вибірки [5], для зменшення необхідного числа опитуваних, що дозволило обрахувати необхідну вибіркову сукупність та отримати помилку вибірки ($N = 214, n = 50, \Delta = 12.16\%$).

Емпіричне дослідження було проведено в режимі онлайн, за допомогою анкетування, для чого було використано сервіс Google Forms для створення анкети [6].

У результаті було опитано 50 осіб. Серед них 33 особи (66%) – представники чоловічої статі, а решта, 17 осіб (34%), – представниці жіночої статі. Із 33 осіб чоловічої статі – 15 осіб (45%) є маскулинними чоловіками, а 18 осіб – фемінними чоловіками (55%), також із 17 осіб жіночої статі – 6 осіб (35%) є маскулинними жінками, а 11 осіб (65%) – фемінними жінками. Віком 17-19 років – 47 осіб (94%), 22-25 років – 3 особи (6%).

У питанні *"Оцініть актуальність теми кохання для сучасної молоді (за шкалою від 1до 5)"* було отримано середню оцінку актуальності даної проблеми для сучасної молоді у 3.9 бала із 5, що свідчить про те, що більшість опитаних погоджуються із актуальністю даної теми для сучасної молоді.

У питанні *"Оцініть актуальність цієї теми для Вас (за шкалою від 1 до 5)"* було отримано середню оцінку актуальності теми безпосередньо для респондентів, яка склала 3.56 бала із 5. Хоча оцінка актуальності теми для безпосередньо для респондентів і є нижчою, ніж оцінка актуальності для сучасної молоді, проте це все ж свідчить, що тема кохання є досить актуальною для респондентів, як представників сучасної молоді.

На питання *"Чи мали Ви досвід кохання?"* 16 осіб (32%) відповіли, що мали досвід кохання неодноразово, також 16 осіб (32%) дали відповідь, що мали досвід лише раз, менша кількість (5 осіб – 10%) не мали ще такого досвіду, проте хотіли б, у той час як 11 осіб (22%) дали відповідь, що не мали і не хочуть мати такого досвіду, і лише 2 особи (4%) не захотіли давати відповідь на дане запитання. Результати свідчать про те, що більшість респондентів уже мали досвід кохання, а переважна більшість тих, хто не мав, і не виявляють бажання його здобувати.

На питання *"Яке із наведених визначень найближче до Вашого бачення кохання?"* переважна більшість опитуваних (27 осіб – 54%) вказали, що для них кохання це почуття глибинної прихильності, що охоплює низку емоційних і психічних станів, 10 осіб (20%) вказали, що кохання для них це процес взаємин з метою створення сім'ї, також 7 осіб (14%) визначили кохання як духовний процес, що властивий лише людям, і лише 2 особи (4%) вказали, що кохання для них це відчуття сильного сексуального потягу, решта респондентів (4 особи – 8%) вибрали власний варіант "Інше". Отримана інформація свідчить, що для більшості респондентів кохання є комплексом емоційних і психологічних станів, що формуються внаслідок впливу іншої людини.

У питанні *"Оцініть що є важливим для Вас у коханні? (за шкалою від 1 до 5)"* велика частина опитуваних високо оцінила чесність і прозорість (4.56 – середнє значення оцінки), також серед респондентів високо були оцінені взаємоповага (4.48 – середнє значення оцінки) і емоційна підтримка (4.36 – середнє значення оцінки), дещо менше були оцінені безпека і затишок та романтика (4.28 і 3.86 – середні значення оцінки, відповідно), також середнє значення оцінки у 3.76 бала мають спільні інтереси та тілесна близькість, дещо менше респондентами було оцінена рівноправність, у 3.72 бали. Найменш оціненими стали матеріальна стабільність та жертовність із оцінками 3.2 і 2.96 відповідно. Дані свідчать, що найбільш вагомими аспектами кохання для респондентів є чесність і прозорість, а також взаємоповага і емоційна підтримка, у той час як найменш необхідними є жертовність і матеріальна стабільність.

У питанні "*Оцініть наскільки нижче вказане середовище впливає на формування вашого ставлення до кохання. (за шкалою від 1 до 5)"* найбільш вагомим чинник впливу на уявлення респондентів до кохання було оцінено сім'ю та друзів із середньою оцінкою 3.72, менш вагомими були оцінені соціальні мережі із середньою оцінкою у 3.32 бала, а найменшу оцінку від респондентів отримав вплив поп-культури із 2.08 балами. Ці дані свідчать, що найбільш впливовими чинниками для респондентів стали сім'я, друзі і в певній мірі соціальні мережі, у той час як поп-культура мала найменший вплив на це.

На питання *"На Вашу думку, це середовище формує стереотипне чи реальне бачення стосунків?"* більша частина респондентів (27 осіб – 54%) вибрали варіант зі стереотипним баченням стосунків, а решта (23 особи – 46%) обрали варіант із реальним баченням стосунків. Хоча думки респондентів розподілилися майже порівно, дані свідчать, що, для респондентів, вище згадані середовища формують більше стереотипне, аніж реальне бачення стосунків.

На питання *"Чи відчуваєте Ви соціальний тиск щодо необхідності пошуку кохання?"* переважна більшість респондентів (31 особа – 62%) відповіли, що не відчувають такого тиску, частина (18 осіб –

36%) відповіла, що відчувають незначний тиск з боку суспільства, і лише один респондент (2%) відповів, що відчуває значний тиск. Отже, переважна більшість респондентів не відчуває тиску з боку суспільства.

На питання *"Чи могли б Ви будувати стосунки із людиною, яка не має стабільного доходу?"* переважна більшість респондентів (33 особи – 66%) відповіли, що могли б побудувати стосунки із людиною без стабільного доходу, також частина респондентів (12 осіб – 24%) не були достатньо впевненими, щоб дати відповідь і лише 5 осіб (10%) відповіли, що не змогли б побудувати стосунки з людиною за таких умов. Це свідчить про те, що більша частина респондентів таки готові на романтичні відносини із людиною, навіть коли та не має стабільного доходу.

На питання *"Чи могли б Ви будувати стосунки із людиною, яка живе із батьками?"* переважна більшість респондентів (36 осіб – 72%) відповіли, що могли б побудувати стосунки із людиною за таких умов, 7 осіб (14%) дали негативну відповідь, також 7 осіб (14%) висловили свою невпевненість і не змогли дати чіткої відповіді. Отримані дані свідчать про те, що респонденти готові до побудови стосунків із людиною, що живе із батьками.

У питанні "Наскільки для Вас є справедливим твердження: "Я не шукаю стосунків через економічну ситуацію"" було отримано середнє значення оцінки у 2.98 бала, що свідчить про те, що респонденти не можуть дати конкретну відповідь на дане запитання.

Висновки

Результати проведеного соціологічного дослідження свідчать, що ставлення студентів до кохання формується під впливом низки факторів, таких як: соціально-економічні чинники, гендерні особливості та соціальне середовище. Більшість респондентів вважають тему кохання актуальною для молоді, хоча їх особиста зацікавленість у ньому дещо нижча (3.56 з 5). Це можна пояснити прагматичним підходом, про який свідчить те, що матеріальна стабільність і жертовність отримали найнижчі оцінки, серед цінностей у стосунках (3.2 та 2.96 відповідно). Однак, водночас, студенти високо цінують чесність (4.56), взаємоповагу (4.48) та емоційну підтримку (4.36), що свідчить про глибоку потребу в стабільних і щирих відносинах.

Гендерний аналіз показав, що маскулинні жінки (35% від жіночої вибірки) та фемінні чоловіки (55% від чоловічої) частіше орієнтовані на довготривалі стосунки, тоді як інші групи можуть виявляти більший прагматизм, що підтверджує поставлену гіпотезу. Ці дані узгоджуються з дослідженням Гріньової О.М та Науменко М.С., які також виявили зв'язок між гендерними ролями і ставленням до кохання. Наприклад, фемінні чоловіки часто шукають емоційної близькості, тоді як маскулинні жінки можуть бути більш незалежними у своїх романтичних виборах.

Соціальне середовище, зокрема сім'я та друзі (3.72 з 5), має більший вплив на уявлення про кохання, ніж соціальні мережі (3.32) чи поп-культура (2.08). Проте 54% респондентів вважають, що ці джерела формують стереотипне бачення стосунків. Це підкреслює необхідність розвивати критичне мислення у молоді, щоб протистояти ідеалізованим образам, які поширюються у колі сім'ї, друзів, а також в медіа. Крім того, хоча 62% опитаних не відчувають соціального тиску щодо пошуку кохання, 36% все ж зіштовхуються із подібним, що може негативно вплинути на їх бачення кохання, ставлення до нього і призвести до помилкових уявлень, і прийняття помилкових рішень.

Економічні фактори також відіграють значну роль: 66% респондентів готові будувати стосунки з партнером без стабільного доходу, а 72% не вважають проблемою проживання з батьками. Однак 26% визнають, що економічна ситуація може впливати рішення, що стосуються кохання (середня оцінка твердження "Я не шукаю стосунків через економічну ситуацію" – 2.98). Це свідчить про те, що фінансова нестабільність може обмежувати готовність до серйозних відносин, особливо серед маскулинних чоловіків, які традиційно відчувають тиск щодо матеріального забезпечення.

Враховуючи отримані дані, доцільно впровадити заходи просвітницького направлення, що спрямовані на формування здорового ставлення до стосунків. Наприклад, в університеті міг би бути організований студентський гурток із тренінгів з комунікації та емоційного інтелекту, а також з боку фінансової грамотності, що могло б допомогти студентам краще розпоряджатися своїми фінансами і доцільніше планувати майбутнє. Доцільно було б розвивати і психологічну підтримку для тих, хто відчуває соціальний тиск або невпевненість у романтичних питаннях. Оскільки соціальні мережі та поп-культура формують переважно стереотипні уявлення, доцільно буде навчати студентів медіаграмотності, що корисно не лише у контексті розрізнення ідеалістичних образів у коханні, але й, для прикладу, протидії інформаційно-психологічним операціям.

Таким чином, отримані у ході соціологічного дослідження дані свідчать про складний характер романтичних орієнтацій сучасної молоді: частина респондентів має прагматичні мотиви у контексті кохання, а інша – цінує значну емоційну близькість та взаємоповагу. Як висновок можна сказати, що

для допомоги студентам у формуванні усвідомлених та стійких романтичних відносин у сьогоденні, слід спрямовувати їхній розвиток на пошук здорового балансу між емоційними потребами та практичними аспектами стосунків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Васюк К. М. Гендерні особливості уявлень про кохання в юнацькому віці. *Габітус*. 2020. Т. 2, № 12. С. 81–85.
2. Чабанна Є. С. Ставлення до кохання в юнацькому віці / Є. С. Чабанна // Наукова школа академіка Івана Зязюна у працях його соратників та учнів : матеріали 8-ї Міжнар. наук.-практ. конф., 23-24 травня 2024 р. / заг. ред. О. Г. Романовський ; Нац. техн. ун-т "Харків. політехн. ін-т". – Харків : НТУ "ХПІ", 2024. – С. 205-207.
3. Гріньова О.М., Науменко М.С. Гендерні особливості ставлення до кохання у сучасної молоді – Вісник психології і соціальної педагогіки. *Вісник психології і соціальної педагогіки*. URL: https://www.psyh.kiev.ua/Гріньова_О.М._Науменко_М.С._Гендерні_особливості_ставлення_до_кохання_у_сучасної_молоді (дата звернення: 04.03.2025).
4. Спочатку кар'єра, а потім - кохання та секс. Як нове покоління ставиться до стосунків - BBC News Україна. *BBC News Україна*. URL: https://www.bbc.com/ukrainian/vert-fut-60000775 (дата звернення: 04.03.2025).
5. Калькулятор вибірки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://socio-lab.vntu.edu.ua/calculator/.
6. Анкета соціологічного дослідження [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://forms.gle/BXpeZxKi23a5nQy77.
7. Варушечкіна М. В., Слободянюк А. В. Ставлення до кохання [Електронний ресурс] / М. В. Варушечкіна, А. В. Слободянюк // Матеріали XLVII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 14-23 березня 2018 р. – Електрон. текст. дані. – 2018. – Режим доступу: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2018/paper/view/4606.

Буняк Богдан Ю. – студент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: bbuniak@ukr.net

Науковий керівник: ***Слободянюк Анатолій В.*** – кандидат соціологічних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, науковий керівник лабораторії соціологічних досліджень, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: soclabspn@gmail.com

Buniak Bohdan Y. – student of the Department of Information Security, Vinnytsia NationalTechnical University, Vinnytsia, e-mail: bbuniak@ukr.net

Supervisor: ***Slobodyanyuk Anatolii V.*** – PhD in , Associate Professor of the Department of Socio-Political Sciences, Head of the Sociological Research Laboratory, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: soclabspn@gmail.com

УДК 94:327.8

Кубіря В.І.

ВИКОРИСТАННЯ ПРОПАГАНДИ ЯК ЗБРОЇ В РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКІЙ ВІЙНІ (2022–2025 РР.)

Вінницький національний технічний університет

Анотація. *У роботі досліджується використання пропаганди як інструменту гібридної війни в сучасній російсько-українській війні.*

Ключові слова: *пропаганда, гібридна війна, російсько-українська війна, фейкові новини, історичні ревізії.*

Abstract. *This work explores the use of propaganda as a tool of hybrid warfare in the Russian-Ukrainian war..*
Keywords: *propaganda, hybrid warfare, Russian-Ukrainian war, fake news, historical revisions..*

Вступ

В умовах нинішньої російсько-української війни інформаційний простір став ще одним полем битви, де пропаганда відіграє роль потужної зброї. Застосовуючи систематичне поширення неправдивої інформації та маніпулятивні історичні наративи, агресор прагне дестабілізувати українське суспільство, виправдати власні дії в очах міжнародної спільноти та підірвати суверенітет України. Цілеспрямоване використання фейкових новин для сіяння паніки та розбрату, а також перекручення історичних фактів для легітимації агресії є ключовими елементами цієї інформаційної війни. У зв'язку з цим, дослідження механізмів та наслідків використання пропаганди як зброї в російсько-українському конфлікті, зокрема аналіз ролі фейкових новин та історичних ревізій, набуває особливої актуальності для розуміння сучасних гібридних війн та розробки ефективних стратегій протидії.

Метою цього дослідження є аналіз ролі пропаганди як ключового інструменту гібридної війни, розв'язаної російською федерацією проти України. Особливу увагу буде приділено висвітленню механізмів впливу дезінформації та маніпулятивних історичних наративів на суспільну свідомість в Україні та формування міжнародного сприйняття конфлікту. На основі проведеного аналізу буде сформовано ряд рекомендацій щодо ефективних шляхів протидії пропагандистській агресії на національному та міжнародному рівнях.

Результати дослідження

Пропаганда – поширення різних політичних, філософських, наукових, художніх, мистецьких, інших ідей з метою їхнього впровадження в свідомість суспільства та активізації масової практичної діяльності населення; систематичні спроби маніпулювання переконаннями, поглядами чи діями інших за допомогою слів, знаків, символів (прапорів, пам’ятників, музики, одягу, жестів, знаків розрізнення, зачісок, зображень на монетах і поштових марках тощо). До пропаганди належать повідомлення, які поширюють для здійснення вигідного впливу на суспільну думку, провокування запрограмованих емоцій та зміни ставлення чи поводження певної групи людей в напрямі, безпосередньо чи опосередковано вигідному організаторам [1].

У XXI ст. інформаційний простір став ареною жорстоких бойових дій, де пропаганда перетворилася на один з найнебезпечніших видів зброї. Особливо гостро це проявилося під час теперішньої російсько-української війни, де інформаційні атаки стали невід'ємною частиною стратегії ведення бойових дій. Сучасна російська пропаганда використовує складний симбіоз традиційних маніпулятивних технік і новітніх цифрових технологій, що робить її особливо небезпечною для демократичних суспільств.

Щороку росіяни витрачають на пропаганду в медіа понад 1 млрд. доларів. У проєкті держбюджету рф на 2025 р. на фінансування державних пропагандистських проєктів передбачено понад 137 млрд руб. ($1,4 млрд), що на 13 % більше, ніж у 2024 р. Для порівняння: у 2023 р. ця сума становила 58 мільярдів руб. ($500 млн) [2].

Механізми впливу дезінформації на суспільну свідомість в Україні базуються на поширенні неправдивих або спотворених фактів за допомогою різних каналів комунікації, зокрема, соціальних мереж, телебачення та онлайн-засобів масової інформації.

Росіяни активно використовують різні методи поширення пропаганди не тільки для того щоб українці відчували психологічний тиск, а й для того, щоб іноземці вірили їх ідеям та доцільності нападу на Україну. Прикладом такого є фільм "Росіяни на війні"- стрічку представили на кінофестивалі у Торонто. Російська держава формально не має стосунку до створення стрічки, яка є канадсько-французькою продукцією. Проте Анастасія Трофімова - режисерка фільму та за походженням росіянка, називає фільм «нейтральним» і навіть «антивоєнним». Наполягаючи на тому, що він нібито допоможе глядачу краще зрозуміти, що відбувається насправді та розсіяти «туман війни». Трофімова ж називає себе російсько-канадською режисеркою, адже має паспорти обох держав.

Автори фільму послідовно ігнорують факти, важливі для розуміння контексту та сутності російсько-української війни. Вони не згадують про окупацію та оголошення анексії Криму. Не згадують про російську окупацію частини Донецької і Луганської областей з 2014 р. – юридичний факт, закріплений вердиктом ЄСПЛ від 25 січня 2023 р.. Так само як і про те, що наслідком цієї окупації стало збиття малайзійського «Боїнга» у небі над Донеччиною. Тим самим, цей фільм виступає як пропагандистська зброя, що створює міфи та вводить у заблудження[3].

Застосовуючи психологічні маніпуляції та емоційне навантаження, росіяни здатні формувати визначені уявлення щодо подій, послаблюючи критичне мислення та викликаючи суспільний розкол. Це особливо актуально у часи конфлікту, оскільки недостовірна інформація здатна швидко поширюватися та впливати на ставлення громадян до державних інститутів та міжнародної допомоги.

Для ефективної протидії фейковим новинам та маніпуляціям необхідно впроваджувати комплексний підхід, що поєднує освітні, технічні, правові та інформаційні інструменти.Важливо запускати національні й регіональні ініціативи з підвищення цифрової грамотності, де громадяни зможуть навчатися розрізняти маніпулятивні техніки, виявляти джерела дезінформації та перевіряти факти за допомогою доступних онлайн-інструментів, таких як StopFake, VoxCheck, EUvsDisinfo або **Snopes**.варто активізувати співпрацю з технологічними компаніями для впровадження автоматизованих систем виявлення неправдивого контенту в соціальних мережах і на платформах обміну інформацією. Не менш важливим є створення офіційних інформаційних платформ, де громадяни можуть отримувати перевірені дані щодо суспільно важливих подій.Такий комплекс заходів дозволяє не лише реагувати на фейки, а й створює середовище, де маніпуляції втрачають свою ефективність.

Висновки

Проведене дослідження підтвердило, що пропаганда є одним із ключових інструментів гібридної війни, яку росія веде проти України. Використання фейкових новин, маніпулятивних історичних наративів та сучасних цифрових технологій дозволяє агресору впливати на суспільну свідомість, дестабілізувати ситуацію в нашій державі та формувати спотворене сприйняття конфлікту на міжнародній арені. Для ефективної протидії дезінформації рекомендується впроваджувати навчальні програми з медіаграмотності в школах та університетах, створювати офіційні платформи для оперативного спростування фейків (по типу веб сайтів StopFake), підтримувати незалежні ЗМІ та використовувати соціальні мережі для поширення правдивої інформації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пропаганда [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: https://vue.gov.ua/%D0%9F%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B0%D0%B3%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D0%B0(дата звернення 02.05.2025
2. Демонізація, проституція та геноцидна риторика: як пропагандисти створюють образ українців у росмедіа [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: https://imi.org.ua/monitorings/demonizatsiya-prostytutsiya-ta-genotsydna-rytoryka-yak-propagandysty-stvoryuyut-obraz-ukrayintsiv-v-i65195(дата звернення 05.05.2025)
3. Що не так зі стрічкою "Росіяни на війні" [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу:https://www.ukrinform.ua/rubric-ato/3909922-propaganda-i-psevdogumanizm-so-ne-tak-zi-strickou-rosiani-na-vijni.html(дата звернення 10.05.2025)

Кубіря Варвара Іванівна – студентка групи 1КІТС-23б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vkubiria@gmail.com

Kubiria Varvara – student of group 1KITS-23b, Faculty of Management and information security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email: vkubiria@gmail.com

Науковий керівник: ***Герасимов Тимофій Юрійович*** – доктор історичних наук, доцент кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Supervisor: ***Gerasymov Tymofyi Y***. – Doctor of Sciences (History), Associate Professor of Social and Political Sciences Department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: gerasymov@vntu.edu.ua

УДК 130.2:340.12(091)

В. О. Литвинов

КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ВИМІРИ ПРАВА ЯК ПИТАННЯ ІСТОРИЧНОГО ЗНАННЯ (ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ)

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля

Анотація. *Актуальність проблеми осмислення засад права у нашому суспільстві полягає у величезному впливі російської історичної та юридичної думки, включаючи її радянський варіант. В історичному аспекті головна проблема полягає в перекручені текстів та значення подій. В юридичному аспекті головна проблема виглядає як абсолютизація позитивізтського підходу, коли право і закон ототожнюються. Для надання поняттю права його історичного значення, що склалося в Європейській гуманістичній культурі, потребує дослідження, по-перше, історичний шлях його осмислення, по-друге, можливі засади в українській культурі. Для означення деяких висновків такого дослідження пропонується використання поняття «культурологічні виміри».*

Ключові слова: культура; юридичний позитивізм;; справедливість; персоналізація; історія України.

Abstract. *The relevance of the problem of understanding the principles of law in our society lies in the enormous influence of Russian historical and legal thought, including its Soviet version. In the historical aspect, the main problem lies in the distortion of texts and the meaning of events. In the legal aspect, the main problem appears to be the absolutization of the positivist approach, when right and law are identified. To give the concept of right its historical meaning, which has developed in European humanistic culture, it is necessary to study, firstly, the historical path of its understanding, and secondly, possible foundations in Ukrainian culture. To define some of the conclusions of such a study, the concept of "culturological dimensions" is proposed.*

Keywords: culture; legal positivism;; justice; personalization; history of Ukraine.

Вступ

Культурологічний підхід до права відкриває нові горизонти для осмислення правових явищ, насамперед у їхньому історико-ціннісному контексті. Тоді право постає не лише як сукупність норм, але і як феномен культури, що вбирає в себе світоглядні орієнтири суспільства. Іншими словами, до суто логічних характеристик механістично-технічного характеру («юридична техніка»), додаються такі, що часто є засадничими, оскільки спираються не тільки на досвід (емпірику), а й на певні ідеали, сформовані в суспільстві. Звідси ціннісні контексти таких норм набувають особливого значення, оскільки спираються на культурні досягнення людства.

Культурологічний методологічний підхід як подолання позитивізму радянського зразка

У вітчизняній гуманітарній науці набуває ваги культурологічний підхід як сукупність методів дослідження, де визначальною категорією є саме «культура». Це дозволяє, на думку сучасної української дослідниці методології культурології як окремої галузі науки Ю. С. Сабадаш, такий підхід «можна назвати або взаємодією гуманітарних наук, або їхнім «розчиненням» на користь культурології», а це, зокрема, виправдовує й поняття «культурологічні виміри» [1, с. 36]. Коли говорять про гуманітарні науки, то йдеться насамперед про філософію, історію, філологію, естетику, мистецтвознавство, а ще слід додати й релігієзнавство та деякі інші науки на перетині філософії та історії. Сфера гуманітарного знання є широкою, і в сучасному розумінні поєднує насамперед поняття «культура» та «людина». Тому ці поняття мають бути визначені одне через інше, зважаючи і на формальні вимоги до визначень, і на факт величезної кількості самих визначень. Окремо слід відзначити вплив, що мають на гуманітарні науки радянські підходи та радянська спадщина в цілому. Не зважаючи на певні досягнення в процесах відмови від цих проявів або їх виправлення в сучасній українській науковій думці, такі радянського типу підходи ще залишаються. Наприклад, це стосується періодизації історії (первісне, рабовласницьке, феодальне суспільство тощо) і

значної частини термінології, що спирається на економічний детермінізм марксистського зразка. Це стосується також актуальних питань тлумачення національного, коли його історичні аспекти подаються не в культурному контексті (як стала традиція європейської історичної науки), а в політичному або державно-політичному (як традиція, що переважає в азійських підходах). Звернення до історичних фактів і їх тлумачення в перекрученому вигляді стають результатами таких підходів.

Особливо актуальним культурологічний підхід є для переосмислення вітчизняної правової традиції, сформованої під впливом тоталітарних доктрин, де роль держави в усіх сферах життя суспільства було абсолютизовано. Радянська юридична думка, попри марксистсько-ленінську риторику, насправді спиралася на ідеї жорсткого юридичного позитивізму. У Радянському Союзі панувала концепція, за якою право ототожнювалося із законом, зводилося до актів державної волі. Це було відбито в усіх підручниках і довідкових виданнях, причому не тільки юридичних, а й історичних, філософських та ін.. Радянська юридична школа виявилася значною мірою спадкоємницею російської імперської правової думки, для якої була притаманна етатистська редукція права до «волі монарха в законі». У радянські часи ця парадигма збереглася під ідеологічним камуфляжем, де використовувалася й гуманістична риторика, але з перекрученим змістом, де підкреслювалося значення лише однієї точки зору – державної. Про це слушно зауважував сучасний український правознавець М. І. Козюбра, коли писав, що в масовій правосвідомості, успадкованій від СРСР, досі «продовжують домінувати уявлення про право виключно як про знаряддя політики, інструмент примусу, зведену в закон волю … керівної частини суспільства. Така установка є прямим відгомоном доктрини “закону як наказу”, що панувала і в імперській, і в радянській дійсності» [2, с. 28].

За роки незалежності поступово відбувався рух юридичної думки від такого жорсткого позитивізму до визнання практичної значущості природно-правових учень. На їх основі сформувався той гуманістичний напрям, що більше орієнтується, а також спирається на європейську традицію права. Замість ідеологізованих догм радянського юридичного позитивізму все більшої ваги набуває європейське правознавство, яке в своїй історії спиралася на культурні засади, що робить ознайомлення з вимірами цього процесу просто необхідними. Треба також указати на відмінність поняття «аспект» від поняття «вимір»: у другому понятті підкреслюється процесуальність як історичний розвиток на відміну від констатації наявної (або уявної) фактичності у першому.

Тлумачення поняття «культура»: історія та сучасне методологічне значення

Серед багатьох визначень культури, що налічує на сьогодні декілька сотень, найбільш поширеним є таке, що подають й тлумачні словники української мови, це «сукупність матеріальних та духовних цінностей, створених людством протягом його історії; історично набутий набір правил всередині соціуму для його збереження та гармонізації» [3]. У цьому визначенні, крім підкреслення значущості історії, маємо й інший акцент – правила всередині соціуму. Це також є аргументом на користь постановки проблеми, яку запропоновано в цьому тексті. Правила – це все, що регламентує життя людей, і це не тільки закони, що юридично оформлені. Також важливо те, що йдеться про «збереження» та «гармонізацію» життя соціуму, а це витікає вже з етимології поняття культури, яке спирається на принцип «покращання». Етимологія – це про походження слів (понять), але також і про певну історію, тобто історію тих понять, які використовувалися раніше і використовуються сьогодні. Якщо звернутися до історичних джерел, в яких задокументовано перші приклади використання слів, що лежать в основі поняття культури, то слід констатувати наступне. У підручниках та навчальних посібниках з культурології (наприклад, у навчальному посібнику за редакцією Т. Б. Гриценка [4, с. 9] є посилання на стародавньоримського мислителя Катона, говорить про «покращання» землі шляхом її «обробки». Важливим є те, що Катон говорить також про обов’язковість особливого душевного настрою селянина, який обробляє землю, тобто, про чинник не тільки фізично-матеріальний, а й духовно-ідеальний. Коли таке розуміння культури перенесуть на людину, як також її покращання, то єдність таких чинників залишається. Це стосується не тільки землі та людини окремої, а й соціуму, аключаючи й «правила» у наведеному прикладі визначення.

Поняття культури досліджується в багатьох сферах знань, включаючи й природничі науки (наприклад, крім аграрних, можна назвати й біологічні), але в гуманітарних науках головними орієнтирами в розумінні його змісту є насамперед такі (особливо якщо йдеться про правила, закони та норми в цілому).

Перше. Це культура як правила, що сформовані в певному соціумі та вони є специфічними для цього соціуму (специфічно-культурні).

Друге. Це культура як правила, що враховують антропологічні якості людини, що об'єднують людей як представників різних соціумів як культур (загально-культурні).

Третє. Це культура як правила, що стають результатом свідомого компромісу в їх прийнятті представниками одних культур від представників культур інших (привнесено-культурні).

Причини для взаємодії та поєднання специфічних, загальних і привнесених культурних правил (норм) можуть бути різні, від економічних до світоглядно-ментальних. Важливим чинником розуміння правил і норм, що є виробленими в інших соціумах (культурах) є ознайомлення з історією їх виникнення та соціальної ефективності. Тут ще є одна відмінність між правом і законом як таким, що втілює сталі людські відносини та відносини історично обмежені. У цьому відношенні найбільш важливими є правила та норми загально-культурні, навіть якщо вони спираються на якісь особливі (спеццифічні) культурні основи. Насамперед це стосується основ релігійних, зважаючи на відоме розмаїття релігійних вірувань. Важливим є також відома єдність понять «культура» і «культ».

Головним у цьому питанні виглядає не те, що релігійні вірування є різними, а те, що звернення до них і є основою формування поведінки людей на основі таких правил і норм. Вивчення історичних джерел, наприклад, законодавства різних часів, і обгрунтування засад права в творах найвідоміших мислителів людства показують правомірність такого висновку. Ще більш красномовним доказом є звичаєве право та його вплив на формування правових систем різних народів: всюди є звернення до Бога (богів) як виправдання справедливості таких норм. Найбільш відомим прикладом такого неписаного правила (або норми) є Закон Таліона, відомий всім народам, і вплив якого навіть на сьогодення є через помсту тощо (якощ говорити про звичаї на буденному рівні). Найбільш відомим прикладом писаного права (уже у вигляді законів) є «Закони Хаммураппі», а також різні приклади законодавства європейської античності та середньовіччя.

Європейське законодавство складалося під великим впливом давньогрецької філософської та давньоримської юридичної думки, яка сформувала гуманістичні засади принципів взаємовідносин людей. Головним було те, що розуміння права як справедливості набуло принципових змін у загальному культурному розвитку європейської культури. Розуміння права як переваги сильного над слабким було змінено на розумінні права як розумного вирішення різних питань на основі домовленості. Посилання на авторитет Бога був обов'язковим, але античні засади раціонального мислення були надзвичайно впливовими. Це вимагає прочитання текстів історичних і юридичних документів без тиску марксистського економічного детермінізму радянського зразка, особливо в коментарях і навчальній літературі тих і наступних часів.

Тоді ознайомлення безпосередньо з текстами, наприклад, Августина Блаженного та Томи Аквінського надає можливість розуміння культурних підстав тих правил і норм, щ обуло сформовано під їх впливом. Насамперед це стосується питань прав людини, що поступово формувалася як європейське культурне досягнення, але набуло загального значення. З цієї точки зору твори тих мислителів, на основі яких і було сформульовано права людини, а також засадничі принципи правової держави, отримують нові пояснення. Наприклад, і в Г. Гроція, і в Т. Гобса, і в Дж. Лока, і в І. Канта ми побачимо не тільки розвиток раціонального мислення, а й постійне та обов'язкове звернення до духовно-релігійних основ їх пошуків. Висвітлення цих основ продовжують нівелювати в теорії і практиці навіть у нашій країні, хоча навіть у Преамбулі Конституції України ми бачимо суттєвий прогрес, а саме: звернення до Бога як визнання відповідальності перед ним [5].

Іншим боком проблеми є нагальне питання долучення України до європейської спільноти, де все, що стосується правової системи, стоїть на першому місці. Тут знову нарівні з юридичним боком всього процесу в цілому істотним стає й бік історичний. Це стосується насамперед правової культури та її особливостей, що мають історичні коріння. Історія України за часів власної державності (Русь, Королівство Галицьке, Гетьманщина, часи Української революції 1917-1921 років тощо) і за часів існування українських земель у складі інших держав (насамперед Речі Посполитой, Московського царства та Російської імперії, Австрійської та Австро-Угорської імперій тощо, включаючи й імперію радянську). На цьому тлі особливого значення набуває звернення до автентичних джерел української правової культури – Магдебурзького права та

Литовських статутів. Магдебурзьке право, запроваджене в українських містах із доби середньовіччя, прищепило традиції міського самоврядування та громодянського права на засадах європейської правничої культури [6]. Литовські статути XVI ст. були одним зі зразків найпрогресивніших кодексів свого часу протягом кількох століть, і вони залишалися базовим зводом законів на українських землях [7]. Магдебурзьке право та Литовські статути явили собою органічні для України правові системи європейського гатунку – з власними судами, громадами, системою прав і обов'язків. Вони плекали персоналізоване праворозуміння, в центрі якого – конкретна людина та її статус (міщанина, шляхтича, громадянина міста), на противагу безликій масі «підданих» у імперсько-самодержавній моделі.

Сучасна наука прагне реконструювати втрачене гуманістичне, європейське розуміння права, спираючись саме на культурологічні виміри правових явищ. Йдеться про повернення до людиноцентричних засад права, які історично були притаманні європейській правничій традиції та культурі в цілому і частково втілювалися в доросійський період на українських землях. Доктрина природного права, реабілітована після досвіду тоталітарних режимів XX ст., нагадує нам про першорядну роль морально-духовних цінностей у праві. Згідно з нею першоджерелом права є не держава, а людина з її невідчужуваними правами та іншими цінностями культури; ця доктрина вимагає чіткого розрізнення понять «право» і «закон». Таке переосмислення права та його засад потребує прискіпливого вивчення історії, включаючи й історію правознавчої та в цілому гуманітарної думки, як світової, насамперед європейської, так і української. Для руху в такому напрямку питання персоналізації, насамперед як особистої відповідальності, має бути в ццентрі уваги не тільки в юридично-каральному сенсі, а й в сенсі гуманітарно-ціннісному, тобто, як питання культури.

Висновки

Дослідження культурологічних вимірів права дозволяють подолати обмеженість позитивістського розуміння права та розкрити його глибинні зв'язки з культурними традиціями народу.

Для української правової та в цілому гуманітарної науки це означає також необхідність переосмислення правової спадщини та відновлення зв'язку з європейською гуманістичною традицією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сучасна культурологія: постмодернізм у логіці розвитку української гуманістики : кол. монографія / за заг. ред. Ю. С. Сабадаш. : кол. монографія. – Київ : Вид-во Ліра-К, 2021. – 432 с. http://repository.mu.edu.ua/jspui/handle/123456789/4611
2. Козюбра М. І. Право як явище культури // Право та культура: теорія і практика: матер. міжнар. наук.-практ. конф., [Київ], 15–16 трав. 1997 р., / М-во освіти України, Нац. ун-т «Києво-Могилянська академія». – Київ: МП Леся, 1997. С. 28–30. science.lpnu.uascience.lpnu.ua
3. Словотвір: перекладаємо слово «культура». – Режим доступу: https://slovotvir.org.ua/words/kultura (дата звернення: 01.06.2025). – Назва з екрана.
4. Культурологія: навч. посібник / за ред. Т. Б. Гриценко. К.: Центр учбової літератури, 2007. 392 с. https://studfile.net/preview/3540675/page:2/
5. Конституція України. Документ 254к/96-ВР, чинний, поточна редакція – Редакція від 01.01.2020, підстава – 27-IX [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text (дата звернення 01.06.2025). – Назва з екрана.
6. Magdeburg law. Internet Encyclopedia of Ukraine. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: encyclopediaofukraine.com (дата звернення 01.06.2025). – Назва з екрана.
7. Lithuanian Statute. Internet Encyclopedia of Ukraine [Електронний ресурс]. – Режим доступу: encyclopediaofukraine.comencyclopediaofukraine.com (дата звернення 01.06.2025). – Назва з екрана.

Литвинов Володимир Олександрович – аспірант кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін юридичного факультету, Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, Київ, e- mail: vvlliittwork@gmail.com

Науковий керівник: ***Смоліна Ольга Олегівна*** – докторка культурології, професорка, професор кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін юридичного факультету, Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, Київ.

***Lytvynov Volodymyr O.* –** Doctoral Candidate of the Department of Economic, Legal and Socio-Political Disciplines, Faculty of Law, Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, Kyiv, e-mail: vvlliittwork@gmail.com

Scientific adviser: ***Svolina Olha O.*** – Dr. of Cultural Studies, Professor of the Department of Economic, Legal and Socio-Political Disciplines, Faculty of Law, Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, Kyiv.

Електронне наукове видання

Матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи (МН-2025) »

15 жовтня 2024 року по 15 червня 2025 року

Збірник доповідей

Матеріали подаються в авторській редакції

Підписано до видання 22. 07. 2025 р.
Гарнітура Times New Roman.
Зам. № Р2025-106

Видавець та виготовлювач
Вінницький національний технічний університет,
Редакційно-видавничий відділ.

ВНТУ, ГНК, к. 114.
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021.
press.vntu.edu.ua,
E-mail: irvc.vntu@gmail.com..

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.